P. Magliabechianae Bibliothecae
Camillus Ciaranellius Archiatus
J. V. D.
Qui Et Orang-Utang
Valido Legum Ritu
D. D. Anno MDCCCXXXIII.

9.1.137

9.I.1
9.A.

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE GRÆCO-LATINUM,

ET

LATINO-GRÆCUM.

Utrumque hac ultima Editione multo auctius, & locupletius.

PATAVII, Typis Seminarii, MDCCXC.

Apud Thomam Bettinelli.

SUPERIORUM PERMISSU, ET PRIVILEGIO.

AD LECTOREM.

Oviſſima hac noſtra editione Cornelii Schrevelii Lexicon Manuale multo auctius, & locupletius, quam antea, tibi exhibemus, eoque conſilio diligentem operam in eo amplificando adhibuimus, ut conatus tuos in Lingua Græca addiſcenda juvaremus, parvoque hoc volumine non ſolum majore vocum ſupellectile, ſed rerum etiam Græcarum eruditione te ditaremus. Habebas quidem in aliis noſtris editionibus a nobis pariter locupletatis multa, quæ in prima Schrevelii editione deerant; habebas quinque priores alphabeti litteras ita compoſitas, ut omnes pæne Græcas voces ſibi ſubjectas, & ab aliis quibuslibet ampliſſimis Lexicis editas complecterentur; nunc præterea habes recens adjecta litteræ ζ omnia vocabula ad eam ſpectantia, in quatuor tantummodo paginas de induſtria breviter coacta; habebas nonnulla ex Demoſthene, ex Thucydide, ex Iſocrate, ex Æſchine, ex Pindaro deprompta; at pæne nihil hauſtum ex Xenophonte, ex Platone, ex Ariſtotele, ex Plutarcho, ex Polybio, ex Sophocle, ex Lycophrone, ex Heſiodo, ex Heſychio, ex Orpheo, aliiſque auctoribus Græcis celeberrimis; nunc tibi non ſolum multæ voces, ſed multæ etiam phraſes, multi dicendi modi ex iſtis auctoribus ſumpti cum magna tua voluptate, & utilitate in Latinam linguam converſi Lexicon verſanti occurrent. Porro in hoc Lexico Jonicum, & Doricum Æmilii Porti Lexicon, Pindaricum, & Lyricum tibi ſuppetit; voces omnes Græcæ tum in Veteri, tum in Novo Teſtamento uſurpatæ præſto ſunt; quidquid in Homero cum ejus clavi, & Batrachomyomachia, in Muſæo, Theognide, Pythagora, Fabellis Æſopicis, Manuali Paſoris, Cadmo Græco-Phœnice, & Martinio continetur, additis vocibus anomalis fere omnibus, & thematibus inveſtigatu difficilioribus, eſt in promptu. Non inficior, Lexica alia extare & majora, & ampliora, ea exemplorum copia, ea vocum ſimplicium, derivatarum, compoſitarum, decompoſitarum abundantia referta, ut nihil amplius deſiderari poſſe videatur; tanta tamen copia, & abundantia tyrones, ac præcipue pueros ad clepſydram plerumque ſtudiis operam dantes magnam temporis jacturam facere cogit, antequam voluntati ſuæ in inveſtigandis, quæ cupiunt, plane ſatisfaciant. Itaque nos commodo tuo, & uſui quotidiano inſervire volentes opus præbemus mole quidem exiguum, ſed uſu magnum; quod ſi diligenter evolveris, ex eo utilitatem magnam a te facile perceptum iri pro certo habemus. Nam præter multa, quæ ad illud auctius, & locupletius reddendum addidimus, copioſiſſimum etiam Indicem Latinarum vocum ejuſdem fini ſubtexuimus; cujus auxilio in Græcam linguam transferre poſſis quidquid volueris; & ut ſine incommodo ſtatim agnoſcas, cujus generis, ac declinationis quælibet nomina ſint, articulos ipſos, & patrios caſus adjecimus, quod a nullo Lexicographo adhuc factum ſcimus. Habe itaque a nobis quemdam quaſi linguæ Græcæ apparatum, & labores noſtros æqui, bonique facies ea aſſiduitate in eo verſando, memoriæque mandando utere, ut nos quidem curarum noſtrarum in te adjuvando fructum aliquem a te perceptum gaudeamus; cæteri vero plane intelligant, te nihil in eo tibi defuiſſe, in quo uberrime adjutum voluimus. Vale.

NOI

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

CONcediamo Licenza a *Niccolò Bettinelli*, Stampator di *Venezia per il Seminario di Padova*, di poter ristampare il Libro intitolato: *Cornelii Schrevelii Lexicon Manuale Græco-Latinum &c. ristampa*, osservando gli ordini soliti in materia di Stampe, e presentando le Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 30. Luglio 1788.

{ GIROLAMO ASCANIO GIUSTINIAN K.r RIF.
{ ZACCARIA VALLARESSO RIF.
{ FRANCESCO PESARO K.r P. RIF.

Regiſtrato in Libro a Carte 262. al N. 2460.

Marcantonio Sanfermo Segr.

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE

Græco -- Latinum.

A B

A Prima est apud Græcos littera, quam vocant ἄλφα, a prima Hebræorum א Aleph. Interdum est nota numeralis, significans primum; sicut β secundum; γ tertium &c. In compositione vero multipliciem habet usum: aliquando enim est *privativæ*, & vim privandi obtinet: ut ἄβλαβεια stabilis; ἀβλάβεια instabilis, &c. Aliquando est *intensivæ*, quasi dicas intensivum, hoc est, vim addit significationi: ut in ἀχανὲς, κἄδιστ. Interdum idem valet, ac ἀνὰ, ut ἄβροτος, pro ἀνάβροτος. Porro in quibuldam dictionibus α modo reperitur, modo, non, ac propterea etiosum dici potest, ut ἀδιάκριτος, *discretus*, ἀσύγκριτος, *incertus*, ἀμέτρητος, *immensus*.

A pro ε. Dor. ut ἄτερ, pro ἕτερ, sive, utrum. A' pro ὁ. Dor. articulus, & ὃς, quo. Dor. pro, ἢ, adverb, quo, qua, qua parra.

A pro ω, Dor. in gen. plur. simpl. ων, sine accentu, & ὦν, cum circumflexo. Sic ε pro ει, in nom. quint. declinat. simpl. ut Ποσειδᾶς, ακτὸς, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσάων pro χρυσέων & χρυσῶν · βοᾶν, pro βοῶν.

A', quæ, articulus postpos. n. g. pl. num. ab ὅ, quod.

A', vox quiritantis, admirantis, optantis: ut ἆ, ἆ, ἆ, ah, ah, lamentantis, ah ha, ἆ, ἆ, ἆ, ha, he, ridentis, ut apud Latinos.

Ἀ, per duplicem privationem, vel per pleonasmum Ἀ α, valde noxius, & innoxius: ab α, & ἀω, vel ἀάω, βλάπτω. Th. ἄτης, ἀσπερ, idem.

A'γνὺς, γνὸς ὁ, ἡ, fractu difficilis, ab α, & ἀγνὺς, frango.

A'δὴς, molestus fuit, aor. 2. pro ἄδε, solutione ε in ας, verbi ἀαίνω. Sic Ἀαθὼν, turbare affecere contumelia; item egere, anxium esse; ἐνήδεν, &c. Hesych. Thema idem.

A'δὴς, Dor. pro ἀιδὴς, ὁ, injucundus.

A'δὼν, exhalo, f. σω. p. κα.

A'δὼν, deceptus fui, pro ἀάω, a. 2. pass. verbi ἀάω, ab ἀω, & ἀάω, spiro.

A'δῶσαντο, ν, τὸ, corrumpi contumax, non obnoxius damno: vide ἀάσασθαι, intactus, cum quo idem est, pleonasmo literius α.

A'ζμενος, ὄσης, ὁ, ἡ, aucupii instrumentum, ames.

A'ζομαι, ῶσαι, ὁ, κῶς ἡ, qui perfici nequit, Hesych. & ἀάσατε, τὸ, nondum absolutum, imperfectum, vel non absolvendum: ex α priv. & ἀάω, perficio.

A'απτος, ν, ὁ, ἡ, intactus: ex α & ἅπτομαι, tango.

A'αρὼν, ὁ, nomen viri Hebr. ἀαρὼν: q. d. montanus.

A'αστάμεν, ω, ουν, offendi: pro ἀσταίμεν: a. 2. med. vebi ἀτω, vel ἀω, nocco. a. 2. ατα, Dor. pro ητα, & solutione το in duplex, breve, ἄαστα, & in med. ἀάσσαλον. Alii manent ab ἀάσσω, nocco, ab α, & ἄσσω, ex Ἀω. Sic a. 1. pass. ἀάσθαι, ν, ι, ς, pro ἀσθαι. Th. ἀ ἄσω, nocco.

A'ατ, flant, 3. pl. ab ἀέμαι · ut ἴστημι, ἵστατι. Th. ἀω, spiro.

A'αυτρὸν, ν, ὁ, ἡ, cap. βλαβῆν φέρον, i. e. nocumentum ferens; ab ἀάσω, f. σω, & φορέω, ὦ, a Th. φέρω, fero. Sic & ἀασίφρων, ονος, ὁ, ἡ demens, insanus; ἢ idem ac βλαβερὸν, seu φρονβλαβῆ ὃ ab ἀασον, ladere, quod ab ἀάω, & σφὸς, cujus composita pleraque desinunt in φρων.

A'ασσω, nocco, corrumpo; βλάπτω, φθείρω: idem ac Poet. ἀάτω: unde a. 1. ἄασα, med. ἀασάμην. pass. ἀάσθω; Jonico & Poetico more sine augmento, sæpe apud Homerum.

A'αυμὸς, ὁ, ἡ, exhalatio, halitus, calidi effatio; ab ἀάω, exhalo.

A'αυτον, τὸ, intolerabile; ex α, & ἄγω, teneo: cujus 3. p. person. perf. pass. ἀσγται, unde σγετοι, ηγε ἀαγται, &, pleonasmo τα α, ἀάγται.

A'ατος, saturatur, 3. sing. ab ἄαμαι: Th. ἄημι. Sed ἄατος, 3. sing. ab ἀάομαι.

A'ατος, ν, ὁ, ἡ, innocuus, innoxius, noxæ, seu damni expers; ab α privat. & ἄτη, noxa, calamitas, vel contra, valde noxius, damnosus; ab α epitatico, seu intensivo.

A'ατος, per pleonasmum α, dicitur Poet. pro ἄτος: idem ac Thema ἄτημι, lædo, offendo.

B

B'αβδὸς, ὁ, nomen Antichristi; Vastatio.

B'αβὴς, ν, ὁ, sacieturus, mutus, ex α, priv. & βάζω, loquor.

B'αβὸν, ὁ, ἡ, profunditate careus, ἀλόβαθρος, sine profunditate.

B'βαι, teneræ, Dor. pro ᾶβαι, ab ἄβη, pubes.

B'βαιὸς, ὁ, ἡ, paululum, parvum; a βαίω, f. βαιῶ, & βαιόω, ὦ, parvus, sive βραὶς, parvum, & pleonasmo literæ ν.

B'βαισμὸς, ὁ, ἡ, ἀχρὶ ἡ, mutus; item stultus. Hesych. Suid. Th. idem.

B'βαιτὴς, ὁ, ἡ, calceamentum; ab α, & βάζω, loquor: hinc ἀβαιτὴς, quiete.

B'βαλισμὸν, σους, ὁ, ἡ, mutue, flultus.

B'βάλωτος, nesciens, aor. 2. ind. act. Jon. ἀβάλωτ. tacco. Th. βάζω, loquor.

B'βασὶζω, quietus fum, taceo; idem ac ἀβαιὸς tacco: α est privativum; & Thema ab βάζω, loquor, dico; inde ἀβασίλευτον, ἡ, quietus, non tumultuosus.

B'βασὸν, ν, τὸ, est idem cum ἄβαξ, ακος, ὁ, baculus, rhabdus, seu mensa, cui vafa quæpiam imponebantur: item tabula calculatoria, & tabula Mathematica, in qua linez, & figuræ describi solent.

B'βασσὸς, ὁ, ἡ, tessella pavimenti; apud Athen. l. 5. est quasi diminut. a Th. ἄβαξ ακος, ὁ, abacus.

B'βασκ-ὸς, ν, ὁ, ἡ, alienus a Bacche, vel Bacchanti; numinis expers; aut male bacchans: Eurip. in Oreste. Item valde bacchans: Nonn. autem, ἀβάκχευτος τελέτης, appellant vino carentem; ex priv. & βακχάω, f. ἄσω, debacchari, furiosum esse: unde βακχεύω, & βακχεύτικὸς, Bacchativus. vel Bacchicus.

B'βδλον, utinam, heu: forsan ab Hebraico בבל abal, lugere.

B'βδὸς, inutilem, languidum Lacones vocant, ἀργὸν, τυφλὸν. unde ἀβδιάτ, oliva mala: μικρὰ καὶ ἰκμὰς, Hesych.

B'βεττος, act. fing. ab Ἀβέω, ουσαι, ὁ, nomen proprium viri.

B'βίωτον, ους, ὁ, afcenfus, ἀβάσεως, per metarhesin literarum, & epenthesin τ ν.

B'βὸς, ὁ, ἡ, abacus: item tabula, seu mensa.

B'βόωτος, ν, ὁ ἡ, ἀχρὶ ἡ, immerfabilis: ab α, & βόωτος, mergo.

B'βωτὸς, ν, ὁ ἡ, ἀχρὶ ἡ, intinctus; ab α, & βάπτω, tingo.

A B

A'βρὸς, ὁ, ἡ, placentæ genus.

A'βυσὸς, ὁ, ἡ, non onerosus; ex α, & βάρος · Th. βαρὺς, ὁ, ἡ, gravis.

A'βυσσος, ου, ὁ, ἡ, continentis habitator, cui non eft βάσις, navis, vel navipium.

A'βυσὸς, ὁ, ἡ, non gravis: item metaph. non molestus; minime gravans: ex α priv. & βαρὺς, ὁ, ἡ, gravis.

A'βυτ, Dor. pro ἄβει, gen. fing. ab ἄβη.

A'βὼσαν, aor. 1. inf. act. verbi κἄβὼ, præclare ago, extollo; ex α & pro ὄγω, nimis, & βάζω, loquor.

A'βωκάτορος, ὁ ἡ, inexploratus: ab α, & βασανίζω, torqueo, explore. Unde

A'βωκάτορ, adv. re non examinata.

A'βωσὶλευτος, ὁ ἡ, ὁ, unde ἀβασίλευτος, fine rege; ab α & βασιλεὺω, regno.

A'βωσχητος, ν, ὁ, ἡ, ἀχρὶ ἡ, invidia vacuus, venia, σὐνέλεὺτ. Suid. ex α priv. & βασκαίνω, faleino, item invideo.

A'βωσχητος, ν, ὁ, ἡ, faleini amuletum; i. e. maleficia & falcinationes avertens: ab α privat. & βασκαίνω, faleino.

A'βώσχητος, τὸ, onus; ὀφρὶς. ab α epitatico, & βασκάζω, porto.

A'βώσχητος, ν, ὁ ἡ, importabilis, portu impossibilis: ut ἀβάσκαστον ὀφρὶς, onus vix portandum; unde adv. ἀβασκάστως, ita ut portari non possit: Hesych. ex α priv. & βασκάζω, porto, f. Dorice βασκάω.

A'βστος, ν, ὁ, ἡ, adytum.

A'βστος, ν, ὁ, ἡ, invius: hinc ἀβάστε, Dor. pro ἄβαστε, ατ, ὁ ex α & βατὸς, pervius, quod a βαίνω, afcendo.

A'βστος, ν, ὁ ἡ, ἀχρὶ ἡ, non tinctus; ab α priv. & βάπτω, tingo.

A'βὰ, ὁ, nomen Syriacum ἀβαττὸ, Pater.

A'βάκων, pro ἀνάβακον, vel ἀνάβακα, rejecit, a. ab ἀναβάκνυμι, rejicio.

A'βάλωτος, ὁ, apud Æschyl. opponitur (fecum ἀ priv.) simplici βάλωτος, execrabilis.

A'βέβαιος, αία, ον, infirmus: ex α & βέβαιος, ὁ, firmus.

A'βέβλαπτον, ν, ὁ, ἡ, nondum, facrum, non profanum; quod neque contrahi, neque adire fas est: ex α priv. & βέβλαπτον, ν, ὁ, profanum.

A'βέλ, nomen viri Hebr. ἄβελτον, Vanitas.

A'βέλαν, vel ἀβέλων, circumdo, cotono; ἀπὸ, redimio.

A'βέλτερος, ὁ, flolidus, ὁ τὸ βέλτερ μὴ γινώσκων · hinc ἀβελτερία, ἡ, flultitia.

A'βελτερὸν, apertus quempiam, ἐν ἀβελτερίᾳ, insanus; Eusl. ex Hirodiano.

A'βελτερία, vel potius ἀβέλτερία, ἡ, flolliditas, flultitia, amentia, vefania. Plut. & pro ignorantia, quæ mentiæ opponitur, sæpe occurrit apud Demosth. Item ἀβελτέρως, adv. flolide, flulte: Plut. Omnia ab ἀβέλτερος, ν, ὁ, flultus: vocem. Simplicius in Epictetum ait, ἀβέλτερον appellari quempiam, ἐπὶ τῷ τὴν τῶν συμφερόντων βέλτιον φαντάζεται, i. e. quum non habet cui collatus melior videri possit; & apud Athen. ἀβελτερίαν, & ἀμαρτὴν opponuntur ex priv. & βέλτιον, præstantior.

A'βελτερόσκολ, γος, ὁ, ἡ, flolidus. ex ἀβέλτερος, & κόκκος, ὁ, cuculus avis.

A'βὴλ, nomen viri Hebr. ἄβελτον. Pater meus eft Dominus.

A'βὴδαρ, nomen viri Hebr. ἄβελτον. Pater excellens.

A'βὴσσος, ν, ὁ ἡ, non coactus, fine violen-

tia; unde τὸ ἀβλαβὲς, libertas: ex ἄνευ, & βλάπτω, corpo, cum e pro.

Ἀβλαβὴς, ὁς, ὁ, nomen regionis.

Ἄβιος, ος, ὁ, ἡ, cui non suppetunt ad victum necessaria: ab α priv. & βίος victus: item dives, longævus, ab α epitatico, & βίος, vita. Est & ἄβιστ, valde robustus: item non violentus: a βία, ἡ, vis, robur.

Ἄβιος, ου, ὁ, ἡ, ἄνευ, male germino, non fuscrefco. Th. βλαστάνω, germino.

Ἄβιοτος, ου, ὁ, ἡ, non germinans, fine germine; non pullulans, infœcundus: item ἀ-βιοτία, & ἀβλαστησις, geminare non valens: Theophr. ex α priv. & βιοτὴ, ἡ, seu βλάστη, ἡ, & ἀβιοτάρπο, germino; item nafcor, originem duco: item profcribo.

Ἄβιστος, ὁ, excaleatus, difcalceatus, qui nudis pedibus incedit; Hefych. ex α priv. & βιστὸς, ὁ, caleei, crepida.

Ἄβλαβὴς, ὁ, ἡ, inaudax, ignavus, injucundus, diffolutus; Hefych. ex α priv. & βλαμβάνω, quod leonum deterior effe proprium & fignificare, terrere vel folo afpectu; aut huc, & illuc verfis oculis circumfpectare.

Ἄβλαστος, ὁ, ἡ, mucor carens; fed apud Athen. l. 7. eft pifcis nomen; ex α priv. & βλαστὸς, ὁ, frigidus, humidufque fuccus, quem σαύρια vocant; vel potius craffities pituitæ, qualis e cerebro per palatum, & nates defcendit.

Ἄβλητος, ὁτος, ὁ, ἡ, defpectus, vilis, nihili, quafi indignus qui videatur: ex α priv. & βλέπω, video.

Ἄβλεπτος, ὁς, ὁ, ἡ, non video, non intueor, oculos averto; apud Suid. Item cæcutio: pecco, deliquo, atque inde verbale.

Ἀβλεψανία, ας, ἡ, peccatum, delictum; ab ἀβλεψανῶ, ἰσω, ὁ, ἡ, peccator.

Ἄβολὶα, ας, ἡ, exercitas, inconfiderantia. Th. idem.

Ἄβολὸς, ὁτος, ὁ, ἡ, nondum ictus, novus. Sed ἄβλητος, nondum ictus. Utrumque ab α, & βολὴ, jacio.

Ἄβολτὸς, ὁτ, ὁ, ἡ, ἀβ. ὁ, ἡ, balatus expers; in Epigr. ex α priv. & βωκτόμαι, ſ. φύσαμαι, ovium & caprarum vox propria; fed Ariſtophanes in Vefpis ad puerulorum vagitum etiam tranſtulit.

Ἄβολὸς, ὁτ, ὁ, ἡ, imbecillus, invalidus, infirmus; idem ac ἀβλαβὴς, unde ἀβλαβία ἀσθ, nimbus non vehemens, ſed lenius, aut remiſſius: & quafi languidus morbus; apud Plut. in Periele. Sed ἀβλαβὴς, robuſtus, validus; Etym. In hac ſignifi. a eſt privativum; in illa autem ſupervacaneum.

Ἄβολὸς, ὁ, ἡ, debilis, ex α priv. & ὀτιοῦ, & βολὴ, jacio, debilis. Apud Pindarum acciptur pro forti.

Ἄβολος, ſacrifica, præſ. imp. ἀβ. verb. ἀβλάτω, ſacrifico.

Ἄβοτὴ, Poet. & Dor. ad. pro comm. ἀβοτὴ, τυπτὸς ἀπὸ βότ, ἀπὸ τοῦ πλήμ.

Ἀβοτόμητος, ὁ, ἡ, ἀφίλτατος ope, vel remedio: ab α, & βοτὸν, opitulor.

Ἄβοτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, tacitus, ſilens, mutus; q. d. clamore carens; unde adv. ἀβοτὶ, tacite, ſine clamore; ex α priv. & βοτὸν, ſ. ἔπος, unde βοὴ, ἡ, clamor, & βότις, ὁ, clamoſus.

Ἄβοτρυον, occarrerunt, Jon. pro ἐβότρυον, 3. plur. aor. 2. ἀβλάπτω, ſacrifico.

Ἄβουλος, ὁ, ἡ, & ἄβουλ, idem ac ἄβουλ, juvenis, ob id, quod dentes nondum amiſit; Bud. & Ariſtot. Suidas autem ait, ita etiam dici pullum qui nondum habeat dentem γναμφὸν; ex α priv. & βοῦλ, ὁ, ſeu βολὴ, ἡ, unde βολὸν, οὐ, percutio.

Ἄβολὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui nondum amiſit dentes mutatis indices. Ἀ. ὁ, γναμφόντος. Th. βολὸν, jacio.

Ἄβοτὸς, ὁτ, ὁ, ἡ, nemo paſtus, jejunus; ex α priv. & βόσκω, paſco.

Ἄβοτος, ὁ, paſcuis carens: vel etiam qui depaſtus non eſt. Hefych. ex α priv. & βοτὸν, ὁ, alimentum.

Ἀβουλόπαν, ὁ, ἡ, ſatisfidus, ap. Æſchyl.

Ἄβουλος, ὁ, ἡ, ὁτ, nolo; Plat. de rep. 4. & Dem. Epiſt. 3. Unde

Ἄβουλος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui non vult: item ἀβούλως, quod nolumus, ſeu quod præter voluntatem accidit; involuntarium; cui opponitur ἑκούσιον: apud Plat. de Leg. 5. unde ἀβούλως ἁμαρτάνειν dicuntur adverſa res; & ἀβούλητος, ἀβ. ὁ, ἡ, vita non placens, nec optabilis: a-que inde adv.

Ἀβουλήτως, involuntarie; non ex animo, præter voluntatem; cui opponitur τὸ βουλητὸν, apud Dem. omnia a Th. βούλομαι, ſ. κέκτημαι, unde βουλητὸς, ὁ, ſub voluntatem cadens.

Ἄβουλος, ος, ὁ, ἡ, inopia conſilii; ex α, & βουλὴ, conſilium.

Ἄβουλος, ος, ὁ, ἡ, conſilio "carens, conſilii expers, inconſultus, inconſideratus; imprudens, non circumſpectus; fed ſignificat & vecordiam, i. e. conſilio malo utentem, vel præcipitem; unde adv.

Ἀβουλὶ, idem ac ἀβλαπτὶ, imprudenter, ſtulte, imperite; fine conſilio: unde comparat. ἀ-βουλότερος, inconſultius, imprudentius; & ſuperlat. ἀβουλότατος, inconſultiſſime: ut & ἀ-βουλία, ἡ, incogitantia, imprudentia, temeritas, amentia, ſtultitia: item pro βουβλωνία, ſeu mancipiolum, malum conſilium apud Soph.

Ἀβουλόφρων, adv. inconſultiſſime.

Ἄβουν, gen. Jon. pro ἀβόνε, ab ἄβουτ, ὁ, bos. bos carens: ex α, & βοῦς, bos.

Ἄβουτος, ος, ὁ, ἡ, nemo: habens unde paſcatur; vel non habens pecora; ut ἀβότος ἀπὸ apud Heſiod. ex α priv. & βοτὸν, ὁ, alimentum.

Ἄβρα, ας, ἡ, vel ἄβρα, ancilla: ab ΣΡ virer.

Ἀβράκας, nomen viri ἀβάκαντ. Pater exceſſus, vel multitudinis.

Ἀβράλλαν, ὁτ, ὁ, pellex, ſeu concubina; ex ἄβρα, ὁ, & ἄλλος, ὁ, a Th. ἄλλη, ἡ, a Th. ἄλλος, ὁ, ſervus.

Ἀβραμύτιον, ſonuerunt, 3. plur. aor. 1. Jon. verbi ἀβλάπτω, ſono.

Ἄβραν, Jon. ſ. ἔπρ. imperf. act. verbi ἀβλάπτω, ſono. Poet. pro βρύκω, reſono.

Ἄβρασκος, ὁ, ἡ, idem ac ἀβρόσυκος, ficcus.

Ἄβρασκος, ἴδ, ὁ, ἡ, ſtremitus, ſeu ſtrepitus multo edens; ex ἄβρα, ὁ, & ἄσκος, ὁ, a Th. ἄσκω, ſono, fremo.

Ἀβρόσυκος, idem ac ἀβρώσυκος, onor, nitefco: cultum mihi campato: item inſolefco, magnifice me infero.

Ἀβρόσυκος, ὁ, ἡ, ὁ, ficu dormito.

Ἀβρόσυτος, ὁτ, ὁ, ἡ, ſine pondere: ab α, & βρόσυω, onero.

Ἄβρασκος, ὁ, ἡ, vigil, infomnis: item fudafter, ex α priv. & βρόσυω vigiles; ſ. ὕπνω, vel ἔδω.

Ἀβρόσυτος, ὁ a. ſ. inſ. act. ab ἀβρόσυω, a cibo fumpto dormio.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, molli inceſſu utentes; epith. Perſarum; ſ. ἀβρὸς, mollis, & βρόσυω, a-lendo, ſ. βόσκομαι, a paſcuo, unde βοσκὸς, ὁτος, ὁ, limen, & βοσκὸν, vado.

Ἀβρόσυτος, ὁ, mollem & delicatam vitam agens: mollior & delicatior.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, molles gemitus & delicatas edens: ab ἀβρὸς, mollis, & γόος, luctus; a γόσυω, gemo.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, mollibus dapibus inſtructus; ex ἀβρὸς, mollis, & δοῖς, ἔσσος, ὁ, dapes.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, vita delicata; vita mollis; vitæ mollities, & deliciæ; delicata, ſeu lauta victus ratio; Suid. Unde

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, ἀβρόσυτος & delicatior; tam ago; delicata victus ratione utor.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, molliter vivens: ab ἀβρὸς, mollis, & βίοτος, vivendi ratio.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, ὁ, qui delicatis, mollibus, ac ſplendidis induitur veſtibus, Etym. ex ἀβρὸς, mollis, & ἔμα, ἔσσω, τὸ, veſtis.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, molles & delicatos ferens fructus; ex ἀβρὸς, mollis, & καρπὸς, ὁ, fructus.

Ἀβρόσυτος, ὁ, capillos ornans; delicioſus fum; inde ἀβρόσυτος, molliter comatus, Bacchi epith. Th. ἀβρὸς, mollis, & κόμη, coma.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, tenebræ: ab α priv. & βρόσυω, ſtrepitus: quod tenebræ ſtrepitu carent.

Ἀβρόσυτος, ὁ, abſtemius ſ. ἄοινος; ab α priv. & βρόσυω, idem Bacchus; a βρόσυω, ſtrepo.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, molli redimitus mitra; ex ἀβρὸς, mollis, & μίτρα, ſ. mitra.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, ſtrepitum magnum edens: q. ἔμα βρόσυω. Th. βρόσυω, ſtrepo.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, dicitur Lycophron molli & ſubtiliſſimo ſtamine contextos peplos; ex ἀβρὸς, mollis, & νῆμα, ſ. ſtamen, ſeu νῆσις, ὁ, ἡ, textura.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, dicitur coma molli & opulento ornatu decorata: apud Eurip. in Iphyg. Taur. ex ἀβρὸς & κόμη, ſ. ὁ, ἡ, divitiæ.

Ἀβρὸς, ὁ, ἡ, ὁν, mollis, delicatus: hinc ἀβρότης, ητος, ἡ, mollities. Dor. ἀβρόσυτος, ἀβρόσυτος, ὁ, deliciæ ab ΣΡ virens, vel ΣΡΣ fortis.

Ἀβρόσυτος, ὁτ, ὁ, ἡ, molliſtie diffluens; ex ἀβρὸς, & σύω, fluo.

Ἀβρόσυτος, ὁτ, ὁ, ἡ, mollities, deliciæ, luxus. Th. ἀβρὸς, ὁ, mollis.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, quod exp. aberro in via; & omnia ab ἀβρόσυτ, ὁ, quod Suidas deducit παρὰ τὸ ἀγνοῦσθαι, βρόσυω, i. e. quod nos privata fit mortalibus.

Ἀβρόσυτος, ος, ὁ, ἡ, aberratio, deflexio de via; Euſt. eſt vitiabat ab ἀβρόσυω.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, ὁ, nox: ab α, & βρόσυω, ex ἡ βρόσυ α πρῶτον. nonnunquam τὸ additur. Hinc ἀβρόσυω, in nocte vagor; & ἀβρόσυω, noctu occurro. ἀβρόσυω, a, ὁ, ἡ, inſ. act.

Ἀβρόσυτος, ὁτ, ὁ, ἡ, peccator, peccatum: item ἀβρόσυω, ὁ, ἡ, ὁτ, peccatrix; utrumque ab ἀβρόσυω, ὁ, ἡ, ὁτ, quod exponitur etiam pecco.

Ἀβρόσυτος, ος, ὁ, ἡ, mollities, deliciæ, luxus; a Th. ἀβρὸς, ὁ, mollis.

Ἀβρόσυτος, & ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, conſectus ex abrotono; ſ. ἀβρόσυτος ὄνειρος, ὄνειρος, ſive μέρος, & ἀβρόσυτος ὄβοτ; Dioſc. ab ἀβρόσυτον, ος, herba, ſeu planta perpetuo virens; & ſic nominata, διὰ τὸ τοῦ ὄβου φαίνεσθαι ἄξιον καὶ ἀνάλωμ, quod aſpectu ſit mollis & tenera.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, ὁτ, abrotonum, genus herbæ.

Ἄβρυτος, ὁ, ἡ, ὁν, immortalis: ab α, & βρόσυτος, ὁ, ἡ, homo mortalis.

Ἀβρόσυτος, ος, ὁ, Dor. & Æol. pro comm. ἀβρόσυτος, ὁ ἀβρὸς τῶν χρώτων ὧν, vel ὁ ἀβρὸν τὸν χρῶτα ἔχων, qui eſt delicata tenetaque carne & cute conſtitutus.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, ὁ, idem ac ἀβρόσυτος, mollem habens jubam, ſeu catatiem. Epith. Apollinis in Epigr.

Ἄβρυτος, ὁ, ἡ, ὁτ, ſeritas humoris, aut imbrium penuria: ab ἀβρόσυτος, non madefactus, ſiccus; & interdum ſignificat etiam ἀκτμάβρεχτ, imbre, ſeu pluvia carentem.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, ὁ, molli indutus tunica; & in malam partem, molliter veſtitus ex ἀβρὸς & χιτὼν, ὁ, tunica.

Ἀβρόσυτ, immadidus: ex α, & βρόσυω.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀβρὸς παρὰ τὸν ἀβρόσυω. Hefychio ſunt ἀγνοούμενος, μάτην.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀβρὸς, mollis, & ἔπος, ſ. νόμος, delitior, gloriot.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, ὁν, ὁτ, ὁ, ἡ, ὁν, Th. ἀβρὸς, mollis.

Ἀβρόσυτος, animalium echinorum ſpecies. Hefych.

Ἀβρόσυτος, ὁ, graviter olens, fœtidus, nam βυμμάζω de leonibus, hircis, atque id genus aliis animantibus dicitur olentibus, ſimiliter ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, ὁν, item non virolus, nec retri odoris: atque ſic e privat. Etymol. ſic exp. ἀβρόσυτος ἀπὸ τοῦ βρόσυτος, ὁ ἐστι χρώτος, ὃν τρὸ τῶ βρόσυτος, quod vix ſenſum ſpondeat; unde ἀβρόσυτος τὸ δύτ dicuntur apud Athen. i. e. ὄζοντας, ὄσπτοντ; atque his opponuntur βρόσυτος q. d. fallignmen marinam redolentes: fieut & ſplum mare, apud Dioſc. dicitur ἀ-βρόσυτος γίνεθαι, i. e. virus deponere, & fallignimen, ut interpr. Bud.

Ἀβρόσυτος, molliter, delicate, feſtive, magnifice, apud Eurip. ex ἀβρὸς. Th. ἀβρὸς. Sed ἀβρόσυτος, ος, ὁ, ἡ, non adeſus in Epigr.

Ἀβρόσυτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁν, ὁτ, ὁ, ἡ, ὁν, ὁτ, ὁ, ἡ, ὁν, ὁτ

Ἄβυς, qui nullam vocem edit; Hesych. comp. ex ἀ priv. & βύσσω, Jon. pro βύσσω, a Them. βύω, clamo.

Α Γ

Ἀγακάκης, obstupefacere: ab ἄγαμαι, per plenasm. Poet. inde etiam
Ἀγακάκη, invidetis.
Ἄγαλλε, ἄ, nomen viri.
Ἄγαγε, ἄ, qui duxit, Jon. pro ἄγαγεν, part. 2. a. verbi ἄγω, duco.
Ἄγαγε, ducito, & ἄγαγον, pro ἄγαγε, idem, imper. Attic. verbi ἄγω, duco.
Ἀγαγὲν, Dor. pro ἀγαγὸν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγεῖν, a. 2. inf. m. verbi ἄγω.
Ἄγαγεν, duxit, a. 2. opt. act. Att. ἄγαγεν, εις, ε, a. 2. ind. Att. & Jon. ἄγαγεν, part. 2. a. Att. pro ἄγασε. sub. ἄγαγον, & ἄγαν, duco.
Ἀγάγετε, pro ἀγάγετε, part. aor. 2. ab ἄγω, duco, pro ἄγε, aor. 2. verbi ἄγω.
Ἀγαθάλης, ὁ, invidus: μεγαλοζήλης, φθονερὸς, Etym. ex ἄγαν, & ζῆλος.
Ἀγαθέμεν, ἡ, σπάνις, succenseo, invideo. admitor. Th. ἄγαν, & vel ἀγάομαι, stupeo.
Ἀγαθαρχὶς, ὁ, boni principium: ex ἀγαθὸς, & ἀρχὴ, ὁ, principium.
Ἀγαθέαν, Dor. pro ἀγαθὸν.
Ἀγαθαύειν, admirabunde inturi, ut ad rem raro visam: ex ἄγαν, & θεωρῶ.
Ἀγαθεῖσμαι, bona dico: ut δὲ τοῦ ἐπαίνει κρυπτόμενος κακὸν, apud Anthosph. a Th. ἀγαθὸν, ὁ, bonus.
Ἀγαθεὶς, ὁ, ἡ, probus; unde in neut. plur. ἀγαθεὶ dicuntur probi; i. e. recte & cum virtute facta, vel dicta; iridem ab eod. Th. ἀγαθὸς, ὁ, bonus.
Ἀγαθεῖς, ἡ, falciculus fili, feu flaminis colligati: unde ἀγαθεῖς ἀγαθεῖς, i. e. bonorum plumi; apud Poll. proverbium de opibus existructis & affatim cumulatis; fumpta metaph. a glomere textorio, quod ex plurimis filorum convolutorum gyris conflat. Sed & apud Suid. legitur etiam ἀπὸ ἀγαθῶν ἀγαθεῖς; quod proverbium eſſe dicit, ἐπὶ τῶν ἀθ ἑκατέρων αὐξόντων πόνων; ac ſi ἀλληλοις eſſent aceruſ, ſeu cumulus bonorum.
Ἀγαθεῖσμαι, εἰ, pater bibentes. i. e. ἀνεγνωσται, qui patre bibunt, a populo, quod appellabant, ἀγαθὸς δαίμων: de quo vide Suid. Hefych. & Chiliad. Erafmi; ex ἀγαθὸς δὲ δαίμων, ὅσοι, unde δαιμόνιος.
Ἀγαθέτης, ὁ, ἡ, boni, vel bonorum dator: & in ſorte, ἀγαθοδότης, bonorum datrix; ex ἀγαθὸς δὲ δόσις, ὁ.
Ἀγαθοεργὸς, ὁ, ἡ, Jon. beneficentia.
Ἀγαθοεργὸς, & contracte ἀγαθουργὸς, ὁ, ἡ, ὃς, neficus, ex ἀγαθὸς, & ἔργον. hinc
Ἀγαθοεργία, ὁ, beneficio, & ſ. ὅσυ. p. ἀγαθουργία.
Ἀγαθόθυμος, ἡ, bonorum volumtas; affectus eligendi bona; Suid. ex ἀγαθὸς, & θυμὸς, ὁ, ſ. ὅσυ.
Ἀγαθοπαγὴς, ὁ, ἡ, ὃς, ἀγαθοπαγὲς, ὁ, ἡ, ὃς, beneficus, benignus, qualem eſſe decet inter viros boons; unde adv. ἀγαθοπαγῶς, benigne. ut bonum decet: ex ἀγαθὸς, & Th. πάγος, decoro, congruo.
Ἀγαθοπαγία, ὁ, beneficio, & ſ. ὅσυ. a. τ. inſ. ἀγαθοποιῆσαι. hinc ἀγαθοποιὸς, ὁ, ἡ, beneficus: ex ἀγαθὸς, & ποιῶ, facio.
Ἀγαθὸς, ὁ, ἡ, ὃν, bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis; ab ἄγαν, vel ab ἀ intenſivo, & γηθὸς, vel ab ἀγαστὸς, abjecto σ, & τ mutata in θ. vel παρὰ τὸ ἄγαν δίου ἐμοὶ τὸν αὐτὸν.
Ἀγαθοσπλὴς, ὁ, boni efficiens; perfecte bonus. unde ἀγαθοτέλεια, boni efficientia, perfectio boni: Dion. Areop. ex ἀγαθὸς, & τελὸς, ους, τὸ, finis, ſummum.
Ἀγαθὸτης, ητος, ἡ, bonitas; idem ac Θεότης. Nazian. de Deo.
Ἀγαθοῦργον, ὁ, bene operor; idem ac ἀγαθοεργῶ, bonum, ſive facio: item benefictus ſum beneficentia profequor; & citius ἀγαθουργῶ, pro ἀγαθοεργῶ; & ἀγαθοῦργος, idem ac ἀγαθοεργὸς, ſeu ἀγαθουργὸς, beneficus.
Ἀγαθουργὸς, Jon. per crafin. pro ἀγαθοεργὸς, beneficentia.
Ἀγαθουργὸς, & ἀγαθοεργὸς, dicebantur, qui ex equinibus exibant quinque quorannis; ut Herodot. narrat, & Suidas ait eſſe, qui ex Ephoris deligebantur ſtrenuitatis ergo: vide Herodot. l. 5. ab eod. ἀγαθοεργὸς, ὁ bonificus.
Ἀγαθουργὸς, ὁ, benignus; contracte pro ἀγαθοεργὸς. ſic ἀγαθουργία, contracte pro ἀγαθοεργία, beneficium.

Α Γ

Ἀγαθουργὸς, ὁ, natura, ſive indole bonus: & ἀγαθοεργὸς, bonitas natura proveniens.
Ἀγαθοφόδιος, ὁ, gravitis, a ἀ. p. part. paſſ. ab ἀγαθόω, beneficio afficio.
Ἀγαθόω, fut. ωσω, bonum efficio, beneficio afficio; ἀγαθώσομαι, bene affectus ſum: Neh. 2. 18. Dan. 6.
Ἀγαθὸωσις, εως, ἡ, bonitas, probitas; bonum; Rom. 15. (huic opponitur κακοποιία) item pro felicitate & rebus fecundis ſæpe ponitur: a Th. ἀγαθὸς, ὁ, unde etiam ἀγαθοποιὸς exponitur utiliter.
Ἀγαθοτάκτης, dat. ſing. ſuperla. regularis, quaſi ab ἀγαθὸς, ἡ, ὃν, optime ordinatiſſimo. Ἀγάθ, ἄ, ἄ, inſtrui; vulnera: armulationes. Ἀγάθχηλ. ab ἄγω, frango.
Ἀγαθὸς, ὁ, ἡ, ὃν, ſplendidus. ἀγαλλομαι, irafcor, invideo. Th. ἄγαν, demitior.
Ἀγαλὸς, ὁ, ἡ, elegans, invidioſus.
Ἀγάαι, ut & ἀγαίομαι, pro θαυμάζω, admiror: item pro ἀστάζω, obſtupefacio: vel perterrefacio: item pro ἀφίζομαι, ſuccenſeo, indignor. Sic etiam ἀγάομαι, admirabilis; a Th. ἄγαν, admiror, ſtupeo.
Ἀγάαμαι, ὁ, ἡ, Sol, ἥλιος.
Ἀγαλεὺς, ἥως, ἡ, pl. Jon. præclaria. Heſiod.
Ἀγαλεύτης, ὁ, valde celebris. Il. β. ab ἄγαν, & καλεῖν, a Th. κλέος, ους, unde κλεὸς, ὁς, gloria.
Ἀγαλὸς, ἡ, ὃν, ἄ, ἡ, Poet. pro ἀγαλεὸς, valde glorioſus, idem ac ἀγαλεύτης.
Ἀγαλεύτης, ὁ, ἡ, inclytus; ex ἄγαν, & κλυτὸς, celebris, quod a κλύω, audio.
Ἀγαλεύτατος, ὁ, ἡ, pl. Jon. præclaria. Heſiod.
Ἀγαλεύτατος, ſplendide adhibetam, ὥσπερ καὶ λαμπρῶς καὶπερφανῶς, Kol. neglecto augumento, & ε mutet canla ſublato, καὶμεθὸν, pro καὶπερφανῶς.
Ἀγαλεύμενος, ὁ, ἡ, valde habitatus, apud Pind. ex ἄγαν, & καὶμεθὸν. pro καὶπερφανῶς part. paſſ. paſſ. ἀγαλεύμενος, quod interdum ponitur pro οἰκέω, domum ædifico.
Ἀγαλεύτης, ὡς, οἱ, ex α, ſumpto pro ἄζησις, confertim, vel pro ἅπας, ſimul, ſtatres; quaſi, qui ſue cuique ſedis ſunt, aut qui idem lac fuxerint. Item conſanguinei, æquales, mates pares.
Ἀγαλεύτης, ὁ, laſtis penuria, aut etiam laſtis abundantia. Sumpto ſibi α privativo, vel intenſivo.
Ἀγαλεύτης, ὁ, ἡ, ὃν ἄ, (ex α priv. & γάλα, γάτος, τὸ, lac) carnis lacte.
Ἀγαλεύτης, ὁ, ἡ, cognatus, quaſi collactatio, συγγένεια, ſ. conſanguinitas.
Ἀγαλεύτης, ὁ, ἡ, pro quo dicitur etiam ἀγαλεύτης, murilus, fragilis, cavus, qui facile frangi poteſt; a Th. ἄγω, frango.
Ἀγαλεύτης, ὁ, ἡ, ὃν, deteſtabile. Hefych Ab Ἀγαλλω.
Ἀγαλλόμαι, ται, ται, exultatio.
Ἀγαλλόμαι, ὁ, exulto: ſ. ὅσυ. p. ἀγαλλόμαι. a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ως, σας. paſſ. ἀγαλλιάσθη. hinc ἀγαλλιασμὸς, ὁ, exultatio. Th. ἄγαλλω, orno, illuſtro.
Ἀγαλλωτὸς, ὁ, ἡ, ὃν, quo quis mirifice delectatur: vel propter quod aliquis in admirationem habeat. Hefych. ab ἀγαλλω vel ἀγαλλόμαι, exulto.
Ἀγαλλόμενος, geſtio, exulto: ab ἄγαν, & ἀλλόμενος, ſalio.
Ἀγάλλυχρα, lignum Indicum odoratum.
Ἀγαλὸς, ἡ, ὃν. p. κρ. orno, ſacio delectabile.
Ἀγαλμα, ατος, τὸ, ornamentum, obſeſſamentum, ſimulacrum: item imago picta. hinc ἀγαλματοποιὸς, ὁ, ἡ, ſtatuarius, a ποιῶ, & τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάομαι, ſtupeo.
Ἀγαλματοποιὸς, ὁ, ἡ, ſtatua pictor, imagunicula; apud Luc. eſt diminutivum ab ἄγαλμα, τὸ, ornamentum: ſimulacrum.
Ἀγαλματοποιὸς, ὁ, & ἀγαλματοποιητὴς, ſcil. τέχνης, ars conficiendi ſtatuas; & ἀγαλματοποιὸς, ſtatuas conficio; o nnia ab ἀγαλματοποιὸς, ſtatuarum ſeu ſimulacrorum fabricator; Poll. l. 7. Th. ἄγαλμα, orno.
Ἀγαλματοποιὸς, ὁ, ἡ, ſimulacrorum fabricator.
Ἀγαλματοφόρος, ὁ, orno, illuſtro; Suid. ex Philone.
Ἀγαλματοφορὸς, ὁ, ἡ, qui in ſcipſo ſert rerum imagines, quæ animo percipiuntur; Suid. ex Philone, eſt part. paſſ. verbi ἀγαλματοφορῶ, ὡ, quod ex ἄγαλμα, ατος, & φορῶ, idem ac Th. φέρω, fero.
Ἀγαλματῶν, in ſtatuam verto.
Ἀγαλὸς, ὁ, ἡ, ὃν, ſplendidus, vel magnifice honoratus; Hefych. eſt per metathelin litterarum, pro ἀγαλλόμενος.
Ἀγάμαι, admiror. ſ. ἀγάσσομαι. a. 1. m. ἠγασάμην. paſſ. ἀγάσθην. Th. ἄγαν.
Ἀγάμενος, mirabiliter, mirifice, cum admiratione; ut ἀγάμενος λέγω, ſi cui opon. τοῦτο τὸν λόγον: Ariſtot. Rhet. 3. Item libenter; eſt adverb. ab ἀγάομαι part. præſ. ab ἄγαμαι, quod idem eſt in proſa, quod in carmine ἀγάομαι, vel ἀγάσσομαι; & ex ἀγὸς etiam laudo, probo; a Th. ἄγαν.
Ἀγαμέσσω, valde conſultus; Apollinis epith. ex ἄγαν & μέσσω, quod a μέσσομαι, ſ. μεσσῶμαι.
Ἀγάμενος, ὁ, ἡ, ὃν, cælebs; nuptiarum expers, Pull.
Ἀγαμία, ας, ἡ, & Ἀγαμίη, ης, ἡ, cælibatus. Poll. & ἀγάμιον, idem.
Ἄγαμος, ος, ὁ, ἡ, cælebs: τὸ ἄ, & ἀγάμιον, nuptiæ.
Ἀγάμος γάμος, innuptæ nuptiæ.
Ἄγαν, ἄγαν, nimis, valde.
Ἀγανακτῶ, ὦ, ſ. ησω, & κρ. doleo, indignor, agre fero. a. 1. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσας, gen. part. præſ. ἀγανακτοῦντος. Hinc ἀγανάκτησις, indignatio, & ἀγανακτητὸς, ὁ, ἡ, ὃν, querulus. Forſan ab ἄγαν, & ἀζόμενον, agre fero.
Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, dolor; ſeu doloris ſenſus: item querimonia, indignatio, & indignitas. Indigne ferendum: querendum; Plat. & ἀγανακτητὸς, qui facile querritur, & agre fert caſus incommodos. Plat. omnia a Th. ἄγαν, & ἀγὸς, dolco.
Ἀγανακτητὸς, ὁ, ἡ, ὃν, indigne ferendus ἀγανακτέω, ὦ, ſ. ησω, querulus.
Ἀγανὸς, ὁ, ἡ, ὃν, dulcis, comis, mitis; ex α epitatico, & γανύμαι, gaudeo, lætor. Th. γάνω, ro, lætitia.
Ἀγανὸς, dat. pl. Jon. ſ. ῆσι pro ἀγανοῖς. ἀγανὸς, ὁ, ἡ, ὃν

Ἀγαρικόν, ὁ, ἀ, agaricum. Vide Plin. lib. 25. c. 9. Item

Ἀγάρικος, ου, ὁ, est radicis, seu potius fungi arboris nomen, apud Medicos: item est ἄψυχος τὸ μέλαν, lethalem vim habens: vide de Diosc. l. 3. & 6.

Ἀγαρίστεω, ῆς, ἡ, fervitus, fervicendi neceſſitas.

Ἀγαρίστευτος, ὁ, ἡ, aſſuetus: ab ἀγαρ, & ἴστ.

Ἀγάστονος, admirabantur, 3. pl. a. 2. m. pro ἠγάσσαντο, Jon. ἀγασσάμην, opt. ἀγασσαίμην, inf. ἀγάσσασθαι, vel potius ab ἀγάλλομαι, admiror.

Ἄγασσε, praef. inf. ἀβ ἄγασμαι, admiror.

Ἀγασθεῖς, ὁ, admiratus, a. 1. part. paſſ. ἀγασθῆναι, opt. ἀβ ἄγασμαι, admiror.

Ἀγασθεύς, ἐος, ἤος ἑ, virtibus ſupra modum pollens, praepotens; in Epigr. ex ἄγαν & θέος, ου, vis, potentia.

Ἄγασσεν, ὁ, ἡ, inclytus, celebris.

Ἀγασσεν, ασα, ον, res admiratione digna. Soph.

Ἀγασσόμενος, ὁ, ἡ, laetatus, admiratus, a. 1. m. part. geminat. σσ, Poet. ab ἀγάζομαι, ſ. ἀγάσσομαι, admiror.

Ἀγάσσομαι, ου, ὁ, ἡ, praegrandes labores ſpicae; vel abundans ſpicis; ex ἄγαν & σάκος, ου, ὁ.

Ἀγασσονος, ὁ, ἡ, ὁ, valde ſuſpitioſus; luſtuoſus. Hom. Item ἀγάσσων, multis mixtus gemitibus: item multorum cauſa gemituum; & multis profequendus gemitibus: item multum reſonans: Od. ρ. ex ἄγαν & σόνος, ὁ, ἡ τόνος, gemo, ſuſpiro.

Ἀγασσός, ὁ, ὄν, admirandus. Th. ἀγάω.

Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, uterinus frater, quaſi ἀγαστὴρ τοκέων. Th. γαστὴρ, ἔστιν ὁ ὁμομήτωρ.

Ἀγαυόλιθος, ὁ, frutex; unde Ammoniacum elicitur.

Ἀγαυόσμιος, ὁ, ἡ, nomen feminae ſplendidae.

Ἀγάσσομαι, admiror. Op.

Ἀγαυός, ὁ, ἡ, nobilis, admirabilis: ab ἀγάω.

Ἀγαυόσαι, ὁ, valde inſtructus; valde me effero; unde ἀγαυόσασα, ης, inſolentia, alatio animi. Heſych.

Ἀγαυόστατος, ὁ, genus inſtar eſſe tradit Euſt. ab ἀγαυός, ὁ, ἡ, ſuperbus.

Ἀγαυός, ὁ, valde ſuperbus, ferox. Th. γαῦρος. a non eſt privativum, ſed interſivum. Euſth. deducit ab ἀγαυὸς, ὁ, ἡ, ἀγαθός.

Ἀγαυόφρων, ὁ, ὄν, valde ſonans. Poet. ab ἄγαν, & φθέγγομαι, loquor, fono.

Ἀγαυόφωνος, ὁ, ἡ, ὁ, valde vocalis, ex ἄγαν & φθογγὴ.

Ἀγάω, ῶ, ῶσω, Ion. ἀγάομαι, demiror, ſtupeo. Hinc ἄγη, ἀγαίω, ὦ & ἀγαμαι, ἀγάλλομαι, ἀγασσαι, ασαι, σθ, venerationis, ἀγάζω, ſ. admirandus.

Ἀγγαῖα, ων, τὰ, ſtationes, in quas angari peractio diei penſo diverterbant. Hinc ἀγγαρικὸς, & Jon. ἀγγαιήιος. Vocabulum Perſicum.

Ἀγγαῖος, ὁ, dicitur οἰδαῖος illius praefiatio; h. e. quum quis ad curandum vel hajusmodum aliquid adigitur, & coacta ac invita ſervitus, & ſervitium, quod aliquis vi aut ſuſtus obiit: ὁ ἀγγαῖος, ὁ, ἡ, dicitur ipſe curſus angariorum; pro quo Jon. dicitur ἀγγαῖον, Heſodot. l. 8.

Ἀγγαλεύω, ὁ, ἡ, qui aliquem angariat, & cogit ad curſum, aut aliquod aliud ſervitium obeundum. verbale ab ἀγγαλεύω: quod exp. cogere ad curſitandum, ſeu ferendum aliquid; quoniam curſoribus illis Perſarum, quos ἀγγάρους vocabant, tas erat cujuſvis equos, vel naves, aut ipſos etiam homines rapere ad curſum, ut bodie apud Turcas; item ἀγγαρεύειν dicitur idem cum ἀγγαρεῖν ſing. pluralis ἀγγαρεῦσι.

Ἀγγαρεύω, ſ. ἄγγω, angario, adigo, compello. Vide in ἀγγαρεύειν.

Ἀγγαρος, ου, ὁ, regnum nunciī, ſeu tabellarii. Hinc ἀγγαρεῖον, adigo ad currendum, vel ferendum aliquid. Ἀγγαρος, bajulus. Vide in ἀγγαρεύειν.

Ἀγγαφορεύω, bajulo veluti ἀγγαρεύω; Suid. Euſt. ex Th. ἄγγος, & φορέω. Ἄγγαροι autem Perſico vocabulo dicebantur οἱ ἐπὶ διαφόρων γραμμάτων, tabellarii, qui ex fuceſſione literas perferebant, Perſica contuetudine. Solebant enim reges Perſarum certis ſtationibus diſpoſitos habere tabellarios, & nuntios, quorum alter alteri traderet mandata, ne ita celerius perferrentur; Aeſchylus etiam ἄγγαρον τὸν, adjective dixit, pro ignibus, ſeu facibus nuntiis; hoc eſt, pro ignibus, quibus aliquid nuntiatur: atque inde ponitur etiam ἄγγαρος latius pro quovis, qui aliquid bajulat; & exp. ἀγγέλφορος, κήρυκος, ὑπηρέτης, atque inde

Ἄγγε, pro ἄγγος, τὸ, vaſa, nom. pl. ab ἄγγη, ἄγγος, dat. pl.

Ἀγγέδιον, ου, τὸ, idem quod ἀγγεῖον, τὸ, vaſculum, conceptaculum, i. e. τὸ μικτὸν ἄγγος: Suid. Sed ἀγγεῖον exp. & vena, quae eſt receptaculum ſanguinis; apud Gal. Unde & ἀγγειῶδες, ους, ὁ & ἑ, ſubſ. ſanguineum, vel aeqeicatem habens. & ſubſtantive, τὸ ἀγγειῶδες, exp. capacitas tanquam vaſis, omnia a Them. ἄγγος, ους, τὸ.

Ἀγγεῖον, ου, τὸ, venas lego: unde ἀγγειολογία, ipſe actus legendi venas; Gal. ex ἀγγεῖον, τὸ, & Θέμαι. Λέγω.

Ἀγγειοπλαστικὴ, ἡ, ἡ, vaſcula, five vaſculis femper inclufum habens: Theophr. ex eod. ἄγγος, & πλάσσω, τὸ.

Ἀγγεῖος, ου, τὸ, vas.

Ἀγγειοῦχος, ὁ, ἡ, ὁ, vaſis formam vel capacitatem habens.

Ἀγγελάσιν, pro ἀγγελᾶσιν, nuntrabunt: f. s. ind. diffolut. diphtongi: ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελάτης, ου, ὁ, Jon. pro ἀγγελιάτης, praecipua ſatellitum officii, quod quasi audivit. Th. ἀγγέλλω.

Ἀγγελίων, nuntiatorius, foem. ἀγγελίωνα, nuntiatura; Jonice, pro ἀγγελία, & ἀγγελεῖον. eſt autem ἀγγελίων, part. a fut. indic. ἀγγελῶ: id vero ex praeſenti ἀγγέλλω. Indem ſolent in aliis Jones ὦ reſolvere in ἴω, & ἰᾶ in ἴα.

Ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ, nuntius, internuntius.

Ἀγγελιόκλυτος, vide ἀγγέλλω.

Ἀγγέλλω, nuntio, fut. λῶ. p. a. ῥῶ, a. r. ἤγγελκα, part. paſſ. ἀγγελθεὶς, -σσα. p. m. ἀγγέλμαι, ἀγγελλόμην, Att. pro ἀγγελοῦμαι, nuntiabor. part. pro imperat. unde ἀγγελοῦ, ῆτω, ῆτε, nuntius, angelus, ἀγγελικὸς, ἡ, ὁν, nuntius, Angelicus.

Ἀγγέλμων, ὁ, nuntiatio, nuntius.

Ἀγγέλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, nuntius, vel ἀγγελιαφόρος, ἀγγελιάτης, ἀγγελίων, ἀγγελιώτης, ἀγγελιώτις, ἀγγελιώτιδος, ἀγγελιώτης, ἀγγελιώτιδος, ἀγγελιώτης, ἀγγελιώτιδος, ἀγγελιώτης

Ἀγυιεύς, έως, ὁ, congregatio. Etym. Th. ἀγείρω, congrego.

Ἀγύϊππος, congregabantur, a. 1. m. ab ἀγείρω: alii volunt esse imperf. pro ἠγέιροντο' nam & Poetæ dicunt ἀγύρω pro ἀγείρω.

Ἀγύϊῤῥα, Æol. pro ἀγυιά.

Ἀγύρτης, collectio: ab ἀγείρω, ἀγύρσιος, ὁ, ὁ, idem.

Ἀγυσσόμενος, neglexit, 3. sing. a. 1. med. Jon. verbi ἀγύσσομαι.

Ἀγύσσομαι, vigilare.

Ἀγχάφιος, ὁ, ὁ, ὁ, superbus, ferox: hinc ἀγχάφιος, superbe. ἀγχαφίη, ας, ἡ, superbia: ab ἄγαν τῷ ἀγ, quod & ἀγαφίη.

Ἄγε pro ἄγε, age, præs. vel a. 2. imp. Poet. ab ἄγω. ἄγεσκον, Jon. pro ἄγε, ducebat, imperf. & ἄγεν, Dor. pro ἤγετ, ducebas.

Ἀγάδω, præs. ind. pass. ἀγάδω, ducat, præs. imp. ab ἄγω.

Ἀγάλλει, ας, ὁ, cognomen Plutonis; τινὰ τῶν ἀγαν τὸν λαὸν, quoniam mortales universos ad se ducit. Est & nomen propr. viri.

Ἀγεάλας, vocatur Orcus; idem quod ἀγωγίμους, & ex iisd. pro eod. dicitur etiam ἀγεστάμους, itidem ex iisd.

Ἀγεγέρσιμος, ους, ὁ, ἡ, supereilia erigens.

Ἀγεσκον, ducebam: pro ἤγον. Vide ἄγε.

Ἀγεσία, ἡ, machina bellica, nempe a Latino Aggella.

Ἀγέσσαιο, redimiculum; capitis ornamentum, caliendrum, apud Hesat.

Ἀγέτης, ου, ὁ, dux exercitus; ab ἄγω, & ἐγατέω.

Ἀγετ' & ἄγετε, agite, adv. hortantis. ab ἄγω. vel præs. imperativi.

Ἀγέτω, ὁ, ὁ, ducitor, ab ἄγω.

Ἀγετός, ἡ, ὁ, ὁ, ἀγετοί, ὁ, admirabilis; Θαυμαστὸς, ab ἄγαμαι.

Ἀγετρίς, obstetrix; Tarentinis, μαῖα.

Ἀγέφαγος, jejunium, inedia.

Ἀγήδιος, ος, ὁ, ὁ, qui gustari non potest, vel gustatus non fuit: ex α & γεύω. Sapius autem accipitur active, pro jejuno, qui non gustavit.

Ἀγεωμέτρητος, ος, ὁ, Geometriæ ignarus.

Ἀγεωχησία, squalor, agricolturæ contemptus. Theoph.

Ἀγεώχητος, ος, ὁ ἡ, ὁ, ineultus, deserrus.

Ἀγή, ῆς, ἡ, fluor, admiratio: ab ἄγαμαι. Vel ἀγὴ pro ἀϊγὴ Ion. fractus eli. a. ex. paff. ἠγάμην. Att. ἀγάσθην, & Jon. ἀγάσθη, ης, ης, ἀγάσθη, franga.

Ἀγῆ, ῆς, ἡ, eum accentu in ultima: fractura, contuſio: item litus; ab ἄγω, pro ἀγνυμι, rumpo.

Ἀγήγερται, Att. & Jon. pro ἠγηγέρται ἐστὶ, 3. pl. perf. paſſ. ab ἀγείρω.

Ἀγήγερω congregavi, perf. Att. pro ἠγειρα. fic ἀγήγερμαι, perf. Att. pro ἠγερμαι, ab ἀγείρω.

Ἀγήλαδος, larvæ; σκῶλ. Etym.

Ἀγήνωρ, facetaſſe: ornaſſe: ab ἀγάλλω, a. 1. γήνωρα, pro ἤγηνωρα.

Ἀγήρατον, eum tenui, fuga: eum aſpero, expello leelus.

Ἀγήρατος, perfequor, fugo, abigo, &c. pro ἀγήνατον, Etym.

Ἀγήρατος, οἱ, fulmina; κεραυνοὶ.

Ἀγήρατος μοῖρα, a Lycophr. fulmen dicitur, quod ſtupiſos ictat; vel quia impetuoſum: ab ἄγαν & ἐλαύνω.

Ἀγήλατος, ος, ὁ, prædator.

Ἀγηλάμενος, gaudentes, lætantes: τερπόμενος, ἀγαλλόμενος, Etym.

Ἀγήνωρ, τος, ὁ, agmen, ab ἄγω.

Ἀγήοχος, acc. fing. ab ἀγήοχος, ορος, ὁ, ſtrenuus: ex ἄγαν, & ἀκὴ: hinc ἀγήοχος, ſuperbia, ἀγηοχόσυνη, dat. pl. Jon. Eſt & Ἀγήοχος, omnen propr.

Ἀγήοχος, ος, ὁ, luperbo, inſulcſo: ἀγηόχως.

Ἀγήοχος, ος, ὁ, compoſitum a nomine ἀγὴ, vir, & ἔχω, valde ſeu nimis; ſignificat modo ſuperbum, ὑπερήφανον, ſuperbe contumaceme: ut apud Heſiodum; modo forteм inelytum, ſtrenuum: in Hom.

Ἀγήτεα, duxi perſi. pro ἤγα, Att. ἄγαγα, & pleonaſmo litteræ, ε, ἄγησεν, verbi ἄγω.

Ἀγήτωρ, ος, ὁ, ὁ, ſeni expers, pro ἀγήρατος. Poet. ex α & γῆρας.

Ἀγήτωρ, ος, ὁ, ὁ, heibæ nomen, quæ diutiſſima durat.

Ἀγήτος, ος, ὁ, ὁ, idem quod ἀγήρατος. in acc. ἀγήτον ſine ι repetitur.

Ἀγὶ, ἰος, ὁ, ὁ, ὁ, ſceleſtus, idem ſcilicet, quod ἐναγὴς.

Ἀγιαγύρτης, Pluto: ἄϊδης, ſic dicitur, ut ab Æſchylo ἀγιτόκους.

Ἀγίγκαδαι, Dor. pro ἐγίγκεσθαι; hocque pro ἐγίγκεσθαι, oarrare, recenſere.

Ἄγαν, 3. ſing. ind. ab ἄγυμι, inuſtat. pro ἄγνυται, admitor. Th. ἀγάω.

Ἀγαείδεος, ος, ὁ, ὁ, Principes Lacedæmoniae ex ἄγω & ἀοιδὴ.

Ἀγαέρχομαι, ος, ὁ, Poet. & Dor. pro ἐγαείρομαι, ης, ὁ, ὁ, qui choris præeſt: ex ἀγείρασα, & χορὸς.

Ἀγαὸς, ὁ, ὁ, Dor. pro ἀγαὸς, comm. ἀγαὸν, ὁ, ὁ, ὁ, dux, principes: ἀγαὸς, ὁ, ὁ, admirabilis, in pl. ἀγαοὶ. Th. ἀγάω.

Ἀγαλίω, ſanctifico, ſ. σω, p. κω, a. 1. paſſ. ἠγαλίωθην, ὁ, ὁ. ἠγαλίωμαι. Vide ἄγιος.

Ἀγάλισμα, ατος, τὸ, purificatio, καθαρότης. Suid. pro ἁγὶ, i. e. templum accipit, in hoc loco, Pſalm. David. ἠγαλίσθη ὁ ἅγιος μου.

Ἀγαλισμὸς, ὁ, ὁ, ſanctificatio: verbale, ab ἁγαλίω, ſ. σω. Item ἁγιωσύνη, ſanctitas; ſanctimonia; itidem ab eod. ἁγιάδω, pro quo dicitur & ἁγίζω, ſ. σω, &c.

Ἀγαλίωσις, ος, ὁ, ὁ, ſanctuarium.

Ἀγίγαστος, βάτος, uva aciois carpes, a ἀγὶς, γίγαστος.

Ἀγίζω, ſ. σω, purifico: pro ἁγιάζω.

Ἀγίκαω, ος, Poet. & Jon. idem quod ἄγω, ago, duco. Legitur & ἀγίνω.

Ἀγίγραφα, τὰ, ſancta ſcripta; pars ſanctorum librorum: Samaritanis.

Ἀγίγραφος, ος, ὁ ἡ ὁ, q. d. ſanctoſcriptus. ut ἀγιόγλωσσοι πτίνες, apud Dion. Aexap. ſeripturæ ſenpturæ libri; ex ἅγιος, ὁ, ὁ, γράφω, & &c.

Ἀγιες, ος, ὁ, ὁ, ſanctus; ab ἅγος. hinc ἁγίστης, ἁγιότης, ἁγιάτης. ἁγίνω, & ἁγιάζω, ſanctifico. ἁγιασμὸς, ὁ, & ἁγιασμα, ατος, τὸ, ſanctificatio. Damaſcen. ος, ὁ, ſanctimonia.

Ἀγιστὸς, τὸ, ſanctuarium. ἁγνὸς, ου, τὸ, tabernaculum primum, cœlum ſecundum & tertium.

Ἀγιόω, ſut. ὁσω ſanctum reddo, ſanctifico.

Ἀγιστεύω, & ἁγιστὶω, venerationi habeo: ab ἁγὶς.

Ἀγιστὴς, rixator, contumelioſus; ὑβριστὴς. Ἁγιστία, ſeu ἁγιστεία, ας, ἡ, facrum, ceremonia: ab ἅγιος.

Ἁγιοσύνη, ης, ἡ, ſanctimonia.

Ἀγκὰς, ὁ, ὁ, ὁ

fella curulis, ab operis & figuræ expeditione; ex ἀγκὼν, ὁ, ἡ, vel potius ἀγκύλος, ὁ, ἡ, & ὡς, &c.

Ἀγκύλος, ὁ, ἡ, uncus, curvus: hinc ἀγκυλὼν, incurvo; ἀγκύλωσις, incurvatio; ἀγκυλόω, torquofe: hinc forfan Lat. anguis.

Ἀγκυλοτόμιον, ὁ, τὸ, inftrumentum chirurgicum, quo τὸ ἀγκύλωμα, vel ὁ ἀγκύλος τῆς γλώσσης, vinculum nervofum, quod filum vulgo vocant, in pueris inftrantibus eximitur; ex ἀγκύλος, ὁ, & τέμνω, ἔ.

Ἀγκυλοτένδων, ὁντος, ὁ, curvum babens: ab ἀγκύλος, & τένδων.

Ἀγκυλοχάλκης, τεμανδι roffi, pl. ab ἀγκύλος, ὁ, ἡ, ex ἀγκύλος, & χάλκη. Dicimus & ἀγκυλοχάλκης.

Ἀγκυλωμένος, ὁ, ἡ, ὅν, idem quod ἀγκυλοειδὴς, ὁ, ἡ, & exp. curva habens labia, ieu qui eft labiis inflexis; Il. v. & Od v.

Ἀγκυλωτὰλαι, chelis, feu unguis curvis, nom. pl. a χηλὴ.

Ἀγκύλος, ὁ, ἡ curvo, incurvo, tortuofum reddo: unde in paff. ἀγκυλόομαι, recurvor, incurvor; atque inde in part. prat. paff. apud Ariftoph. ἠγκυλωμένος ὑπῆρξε, curvatos, feu curvos habens ungues.

Ἀγκύλων, adunco, tortuofe, adv.

Ἀγκυλωτὸς, ὁ, ἡ, incurvus.

Ἀγκυλωτὸς, incurvatio, incurvatio: item peculiariter morbus quidam in articulis; apud Ægin. verbale ab ἀγκυλόω, & omnia a Th. ἀγκύλος, aduncus, incurvus; & ἀγκιστρὸς, i. e. tortuofus; ut exp. Hefych. & Metaph. etiam intenfum ufurpatur, ut Lat. tortuofus; ut ἀγκύλαι ἡνιόχοιο τὸ στρεπτὸν apud Luc.

Ἄγκυρα, ας, ἡ, anchora; praefidium: hinc ἀγκυρὼν, anchora ftimo, ἀγκυρίζω, fuppiano.

Ἀγκύριον, ὁ, ἴου, fuppliano; verbum eft paftitiorum; unde verbale ἀγκυρίστρια, ας, fuppliantatio: Suid. utrumque a Th. ἄγκυρα, ἡ.

Ἀγκύριος, ὁ, ἡ, ον, parva anchora; item urbis Italiæ nomen: Stephanus.

Ἀγκυρόβλωψ, ωπος, ὁ, anchora; Bud. fed Suid. ait effe rerum navigii; & fimt qui feribant effe inftrumentum ad jaciendam, feu retinendam anchoram; ex ἄγκυρα, & βλάπ.

Ἀγκυροειδὴς, ὁ, ἡ, Gal. & Erotian. exp. ἄγκιστρος; apud Hippocr. ex ἄγκυρα, & εἶδος, ἔ, & vide.

Ἀγκυρόπρῳρα, ἡ, anchora retentio; i. e. qua anchora retinet navem; apud Æfchyl. ex ἄγκυρα, ἔ, & πρῷρα, cujus comp. varia deflunt in πρῷρα, vel πρύμνα.

Ἀγκυροπὸς, anchoris ftruatus, fundatus. Et per Metaph. ἀγκυροπὸς λόγος dicta fuit Oratio Epiphanii, quæ anchorae vicem praebet, ad fidem Chriftianam adverfus eius hoftes ftimandam, & fulcriendam. eft a Them. ἄγκυρα, ἔ.

Ἀγκυρὼν, ὼνος, ὁ, ἴου, anchora, feu anchoris ftimo, aut fundo.

Ἀγκυρωτὸς, altero pede falio: dicitur etiam ἀσκυλίζω, & ἀσκυλεύω.

Ἀγκύς, ὑος, ὁ, ἡ, cubitus, hinc ἀγκυώνιος, parvus cubitus.

Ἀγκυώδης, ους, ὁ, ἡ, fimuo-me, vel finuor; per quod quidam quafi flexus me verro; de fluvio dicitum ab Eufl. in Dionyf. de fitu orbis; eft a Th. ἄγκυρα, ας, ἡ.

Ἀγκυώνιος, inftrumenta torturia, & carnificinæ.

Ἀγκύωτος, ὁ, ἡ, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν

Ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ignarus, imperitus, malignus, ingratus: τὰ ἀγνώμονα, res ingrata; de iniqua.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, inhumanitas, imperitia: ab Ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, mente & judicio carens: ex α & γνώμων.

Ἀγνοῆσαι, ignore.

Ἀγνώμονες, ων, ὁ, incertus, incognitus; aut qui agnosci non potest.

Ἄγνυτ, easte, adv. ab ἁγνὸς. Sed ἁγνῶς, eum tenui, inficiuntur, adv. ex α, & γνώμων. A γνῶ autem ωτος, ὁ & ἡ, ignobilis, ignotus.

Ἀγνώστευσις, Jon. pro γνῶσις.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia. Th.

Ἀγνώων, ους, ὁ, ignoro, præs. ind. hinc ἀγνοοῦντες, ῶν, ὁ, ἡ, ignarus: hinc ἀγνοοσύνη, idem, ex α & γνώμων.

Ἄγνωτος, ὄγνωστος, inecognitus. Aristoph.

Ἀγόγγυστος, qui est citra murmurationem & odium; ex α, & γογγύζω, Cyrill.

Ἀγοεύεσθαι, qui fatemur nan pateri: hinc ἀγοητεύειν, citra præstigium & fucum. Th. γόης.

Ἀγόηστος, duorennur, 3. pl. opt. pass. præs. Jon. pro ἀγωνται.

Ἀγοητεύω, turbo, perturbo; ἐκβάλω, five ἐκβάλλω.

Ἀγόητος, injurius; ὕβριστος.

Ἄγοιμι, (passivum ab ἄγω) ducor; captior & aliter pro duco, afficior.

Ἀγόμφατος, ον, ὁ, ἡ, inempactus. Th. γόμφος.

Ἄγοντ, impers. Jon. vel Dor. pro ἄγοτ, duxi: At ἄγοντο, a. 2. ab ἄγω, duco.

Ἀγόνατος, ον, ὁ, ἡ, genu carens, cui non est genu; non geniculatus; ex α priv. & γόνυ, γόνατος, ος.

Ἀγόνιος, lum sterilis, sterilecto.

Ἀγονία, ας, ἡ, liberorum & generandi expers facultas; sterilitas, orbitas.

Ἀγονοποιῶν, mulus; ἡμίονος: ὁ ἀφ ἡ, forsan a sterilitate fe apellatus: huic enim hoc animal obnoxium est. Hesych. est autem compositum ex ἄγονος, & μείζων, ὁ, fatigatio, labor, difficultas.

Ἄγονος, ον, ὁ, ἡ, exp. non natus, cui γονὴ, vel γόνος non est: insœcundus, sterilis; cui oppon. γόνιμος. Unde etiam ἀγονία, & ἀγονικὸν, ὁ, nomia ex α priv. & γόνος, ὁ, seu γόνυ, ὁ, &c.

Ἀγόνατος, ος, ὁ, genu carens; non geniculatus; ex α, & γόνυ, genu.

Ἄγοντ, Dor. pro ἄγουσι, ducunt; 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.

Ἀγορά, luctus expers, qui non lugetur, ex α priv. & γόος, ὁ, luctus; a Th. γοάω.

Ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum; item concio, oratio, annona, emptio, &c. quafi ab ἀγείρω, in p. med. ἀγύρω: hinc ἀγυιαιος ἀγοραῖος, deliberatio, ἀγορεύω, ἀγόρασις.

Ἀγορεύεσθαι, Dor. pro ἀγορεύεσθαι, seu ἀγορᾶσθαι, concinnari: ab ἀγορεύομαι. Th. ἀγορά.

Ἀγορεύω ενω, ἑ. ευσω, ῥ. κα, ρ. pass. ἀγόρευμαι, a. 1. ἠγορεύθην. Th. ἀγορά.

Ἀγορεύω, exp. in hinc verbo atque inda merecor; & fic eft ab ἀγορά, forum rerum venalium; fed ἀγοράζω, exp. & conſulto, delibero; & fic eſt ab ἀγορά, forum judiciale: nam prupiæ dicitur de deliberationibus, quæ fiunt ex τῆ ἀγορᾷ, i. e. in foro judiciali.

Ἀγορεύων, ὁ, circumferaneus, vilis: item forenſis. Sed ἀγύριος, dies faſtus. Th. ἀγορά. Vide ἀγορᾶσθαι.

Ἀγορεύω, qui de circumferance, atque inde ſcurriliter, non graviter; Plut. Eſt adv. ab ἀγορεύων, in foro verſans, ad forum rerum venalium pertinens; ut ἀγορικὸν ὄχλον, exp. turba in foro verſans, ſeu circumforanea; unde Ariſtot. Hiſt. 4. tertiam ubiis partem vocat ἀγορᾶν, quippe quæ in vendendo, & emendo occupata eſt; ſed exp. & forenſis; i. e. ad forum judiciarium pertinens; ut ἐν τοῖς ἀγορικοῖς δικαστηρίοις, apud Herodian. l. 7. & apud Plut. in Fab. ἀγορικὸν χρῆσιν. exp. forenſis gratia: item exp. etiam forenſium rerum peritus, five forenſibus rebus aptus: ut ἀγορικὸς τὰ μάλιστα, apud Plut. in Periele.

Ἀγορεύωμαι, ῶμαι, ῷ, præſectus annonæ: unde ἀγορανομία, & ἀγορανομικὸς· παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ τὰ νόμιμα ἔχειν.

Ἀγορήθεον, Dor. pro ἀγορεύεσθαι, emere.

Ἀγορηνία, emptutio, emere cupio: Budæ.

Ἀγόρηστ, ωτ, ὁ, & ἀγορασταὶ, ων, ὁ, emptio, ἀγόρασμα, ατ, τὸ, res venalis. ἀγόρασις, ὁ, ἡ, obſinnator: ab ἀγοράζω.

Ἀγόρασμα, ατ, ὁ, emptio; verbale ab ἀγοράζω, quod vide.

Ἀγοραστικὸς, ὁ, ἡ, ad emptionem pertinens; quod ab ἀγορασταὶ, emptor: verbale itidem ab cod.

Ἀγόραστος, ὁ, ἡ, emtilius, emtus.

Ἀγοράτερος, ατ, ὁ, ἡ, emtrix. Glaſ. Vet. ab ἀγοράζω.

Ἀγορεύομαι, ὦμαι idem quod ἀγορεύω; verba facio pro concione; ac proprie, in conſeſſu hominum convenorum unde ἀγορήτωρ, primo verſu II. 1. videtur eſſe pro conſultabant, aut conſultabant ſimul & contionabantur, vide Buſt.

Ἀγορεύω, ῦ. ῦσω, ejuſdem cum ἀγορεύω eſt ſignificationis; ſed in compoſitione duntaxat uſitatum; niſi quis compoſita, quæ hujus verbi terminationem habent, malit ex ἀγορεύω deducere, eum Buſt. qui πανηγυρίσω ex ἀγυρίω format; a Th. ἀγορά, ἡ.

Ἀγόρευτος, ατον, & in pl. ἀγορεύτατ, emite, a. 1. imperat. act. ἀγορεύσατε, n. s. ſub. ab ἀγορεύω.

Ἀγορεύω, refero, narrare, præf. inf. Jon. pro ἀγορεῦσαι. & ἀγόρηθ pro ἀγόρει, imperf. Jon. vel præſ. imperat. ut & ἀγορεύω, imperf. ab ἀγορεύω, concionor, ἀγορέωμεν, nuntiavit, a. 2. Jon. pro ἀγόρευσε. Th. ἀγορά.

Ἀγορίων, gen. pl. Jon. ab ἀγορὸς.

Ἀγορὸς, Jon. pro ἀγορᾶ, ἀγορῶν, ad forum adv. ἀγορᾶσε, in foro. ἀγορητὴς, ὁ, ἡ, orator, ut & ἀγορήτωρ.

Ἀγορήτωρ, ορος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἀγορεύω, dico. Vel Poet. pro ῥῆτὸν, dictus, vel ab ἀγορεύω, pro ἀγορῶδον.

Ἀγορήτωρ, ὁ, ἡ, ἐπο, aut e coneinne. Iliad. β.

Ἀγορήτωρ, concinnatus aſt, a. 1. m. Jon. pro ἀγορήτωρ, ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.

Ἀγορητὴς, ὁ, ἡ, eloquentia.

Ἀγορθὸν, congregatio, excretus; vel etiam contionator.

Ἀγορὸς, ὁ, ἡ, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἀγορεύω, dico. Vel Poet. pro ῥῆτὸν, dictus, vel ab ἀγορεύω, pro ἀγορῶδον.

Ἀγορῶδον, ὁ, ἡ, ὁ, aut e coneinne. Iliad. β.

Ἀγορωτικὸν, concinnatus aſt, a. 1. m. Jon. pro ἀγορήτωρ, ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.

Ἀγορωτὸν, ὁ, ἡ, eloquentia.

Ἀγορὸν, congregatio, excretus; vel etiam contionator.

Ἀγορ, ατ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

ræ, ἡ, Theophylactus in 2. Institutionum.

Ἀγελάστευς, ὁ, τὸ, faliunca herba, de qua Plin. l. 21. c. 7. ex ἄγειν, & ἐλάω, τὸ.

Ἀγελαστί, ἐπ, ἐπ, nunten viri.

Ἀγέλαστος, ὁ, ἡ, τὸ, acrelliis, ferus. Sic ἄγειν, rustiice, neut. pl. pro adverb. Th. ἀγρίως. ἀγροικότερον, dat. fingl. fupellat.

Ἀγελαστόφυλλον, τὸ, apium feſſyfolice ; Diofc. 3. 78. ex ἄγειν, & σταφυλή, τὸ. Item ἄγειον σταφυλικὸν, & ἀγριοσταφυλὶς, uvæ fylveſtres, feu agreſtes ; ex ἄγειν, & σταφυλὴ, ἡ ; unde σταφυλὶς, ἴδος, ἡ, & σταφυλῖτις, ἴδος, ἡ.

Ἀγελαστρόφυλλον, ſubrufcæ. Ἀγριοσταφύλιον.

Ἀγελαστικὸς, ὁ, ἡ, idem ac ἀγρέστης, ἐστὶ, ὁ, ferinus, immanitas, cui oppon. πρᾶος, & ἡμερὸς. Plut. in Symp. utrumque ab ἄγειν, ὁ, ἡ, & agreſtis.

Ἀγελάστως, ὁ, ἡ, ruſticitas. Ἀγρότης, ſævitia facio. Th. ἄγειον, ὁ, ἡ, & agreſtis.

Ἀγελάστως, ὁ, ἡ, agreſtis.

Ἀγελαστόφυλλος, τὸ, a quibuſdam dicitur peneda-num herba : ut eſt apud Diofc. ex ἄγειον, & φύλλον, τὸ, folium.

Ἀγελαστρικὸς, ὁ, ἡ, agreſtem, ſeu ferocem vocem habens : Od. 5. ex ἄγειος, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀγελάστρος, ὁ, barbarus. Pindarus.

Ἀγελαστρόφωνος, ὁ, ἡ, agreſtem, ſeu ferocem vocem habens. Od. 5. ex ἄγειος, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀγελαστρόφωνος, ὁ, barbarus. Pindarus.

Ἀγελαστρόφωνος, ὁ, ἡ, agreſtis, ſeu ferus, ex ἄγειος, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀγελαστρόφωνος, ὁ, ἡ, feabies fera : ex ἄγειος, & φωνὴ, ἡ, feabies.

Ἀγελαστρόω, ὁ, ἡ, ἐπ, ἐπ, exaſpero, irrito, ſevire facio. Theopo. Xenoph. Item effero, ideſt effe-xium reddo : ſed in paſſiva voce, & ſignifico. frequentius ufurpatur ἀγριόομαι. eſt ab ἄγριος, ſeu Th. ἀγρίζω, ἐπ, ἐπ, ago.

Ἀγελάστωρ, ὁ, ἡ, Aggrippa, viri nomen.

Ἀγελαστρόφυλλον, ὁ, ἡ, oliva ſylveſtris, olea-ſter : Suid. ab ἄγειος, agreſtis.

Ἀγελάστρος, ὁ, ἡ, ligo, ἄροτρον διωκτικὸν. Etym.

Ἀγελαστρόω, ὁ, ἡ, ἐπ, ferus ab ἄγριος.

Ἀγελαστρόω, ὁ, ἡ, ἐπ, ἐπ, dure, leu durater.

Ἀγελαστρόω, ὁ, ἡ, ἐπ, impudens ; homo agreſti fe-rocia, vel agreſti afpectu : Geſſius, ἀγριόφθαλμος, eſt ex ἄγριος, & ὄμμα, ὄπτος, ὁ.

Ἀγελαστρόω, ὁ, ἡ, ἐπ, efferatus, eſt verbale ab ἀγριόω, agreſte reddo.

Ἀγρεύτωρ, ὁ, qui in agris paſcit : Soph.

Ἀγρίδιον, ὁ, agros habens paſcuis accomodos, eſt, ut ὀρεῖδιον, compoſitum ex ὄρος, ἡ, & δίον, ὁ.

Ἀγρίζειν, i. e. ἐν ἀγρῷ διαιτᾶσθαι, to agro vitam agere, aut agreſtem, ſeu ruſticam vi-vendi rationem ſectans : ſed ponitur etiam pro ruſticis, i. e. indoctis, ſimplicibus, quod ruſticum vitæ genus tale ſit : ex ἄγριος, & ἴζειν, vitæ genus.

Ἀγρίζων, ὁ, ἡ, ſatyror venationis : Epigram. exponitur etiam agrorum dator, ex ἀγρὸς, ὁ, & ἄρχω, ὁ, ἡ, dator, a δίδωμι.

Ἀγροῖτης, ὁ, ἡ, vicinus, finitimus ; propie vicinum agrum habens, ſeu fundum, aut vi-cinam villam ; Plut. ex ἀγρὸς, ὁ, & οἶτος, ὁ, ἡ, vicinus.

Ἀγρόκον τοῦ, ex agro Odyſſ.

Ἀγρόκος, in agro : turi : Varinius.

Ἀγροκόμος, ſum ἀγρονόμος, i. e. ſum ruſticis, & agreſtibus moribus ; utrumque ab ἀγρὸς, ἡ, qui in agro vivit ; unde

Ἀγρόκος, ὁ, ἡ, villa, domus in agro : ab ἀγρὸς, ἡ, & κόμος, ὁ, ſuperlat. ab ἀγρικὸς, ruſticus.

Ἀγροκόμος, ὁ, ἡ, ferinus, acrius irritor, morofiſ-ſum : item ruſtice ago, vel loquor, ineptio.

Ἀγροκομικὸς, ὁ, ruſticanus.

Ἀγροκόμως, imperite, ruſtice : ἀμαθῶς.

Ἀγροκόμως, acc. pl. ab ἀγροκόμος, ὁ, ἡ, agre-ſtis, pro ἀγρότης. Th. ἀγρότης, ὁ, ἡ, aget.

Ἀγροκολύπτας, ὁ, ἡ, qui in agris tumultuatur : ab ἀγρὸς, & κολύπτω, ὁ, ἡ, tumultus.

Ἀγρόκος, pro ἀγρότης, unde ἀγρόκος, ὁ, ἡ, & ἀγροκόμος, ὁ, ἡ, ἐπ, ἐπ, ago, & ἀγροκόμος, ὁ, ἡ, ἐπ, ἐπ, congrega-tus ; Muſæus.

Ἀγρόκος, componitur ex ἀγρὸς, ὁ, & μάνω, mano.

Ἀγρόκος, dat. pl. Jon. pro ἀγροῖσιν, per Syne. fic ἀγρόκος, gen. Jon. ἀγροῖσιν, congregatorum, pro ἀγρόκος, ab ἀγρὸς, congrego.

Ἀγρόκος, ὁ, ἡ, in agro ſe continens, nec ur-bem adiens.

Ἀγρόκος, in agrum.

Ἀγρόκος, ὁ, ἡ, ἐπ, ἐπ, ἐπ

Ἀγκωνίτης, ου, ὁ, ἡ, nubilus propinquus; altus; in Epigtani.

Ἀγκύλιος, α, ον, ὁ, ἡ, solertia; ἀγκύλιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ingeniosus; ab ἀγκύλη, ὁ, ἡ, uncus.

Ἀγκυλοῦ, contracte, pro ἀγκύλοσε quod propriæ exponitur, qui in propinquo meorem habet, petipetæ; ut ὃς ὁ ἀγκυλοῦ, ingenui acumen, five acrimonia, qua cujusque tui eauſa non longo tempore confidetata tedoli poteſt; Auctor. Poſt. An. l. 2. c. 22. Unde ὁ ἀγκυλοῦ, adv. liberet, fagaciter, ingeniose; apud eundem.

Ἀγκύλος, acute, ſubtiliter, Bud.

Ἀγκύλος πόρος, navitatio, qua propinquantium locis permeantur, i. e. brevis, & non longinqua: Eutrop. in Iphig. Taur. ex ἀγκύλη, & πόρος, contracte πλοῦς, navigatio.

Ἀγκύλος, α, ον, ὁ, ἡ, cujus meatus, five vim prope ſunt, vel in propinquo; ut ἀγκύλοτατος γραῖα, apud Non. unde in Epigram. ἀγκύλοτερ πλόκων, adulatores ſemper comitantes eos, quibus adulantur; ex ἀγκύλη, & πόρος, ὁ, via, meatus.

Ἀγκύλος, ὁ, proprie prope nos pedem habens, adſtans; i. e. ὁ παρεστὼς, & ὑποκρίνων Helych. ex Eurip. in Iphig. Taur. ut, ubi tamen a quibuldam legitur ἀγκύλοπους, ὁ ex ἀγκύλη, & πούς, ὁ, pes.

Ἀγκύλος, ὁ, latu facilis; adſtans; propinquus: Sophocl.

Ἀγκύλοπους, urbi propinquus; Nonn. ex ἀγκύλος, & πόλις, Poet. pro πόλει, ὁ, ubi.

Ἀγκύλοστρεφὴς, ὁ, ἡ, cujus fluenta prope ſunt. Th. Mag.

Ἀγκύλος, gen. ἔου. ab Ἀγκύλος, ου, ὁ.

Ἀγκυλόω, contendere, pugnare, διαγκυλόω: ſed ἀγκυλόω, ambigo, dubito, apud Joces.

Ἀγκύλος, nomen proprium viri.

Ἀγκύλος, qui nuper aderat, ὁ ἀρτι παρών.

Ἀγκυμονέω, ὁ, ἡ, propinquus, affinis generis: ὁ ἀγκυμονέω, generibus junctus. Propriæ exponitur e propinquis, feu propinquo ſanguine ſatus, conſanguineus; ex ἀγκύ, & ὀνέω, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

chrymabilis; unde ἄδακρυ πόλεμον, incruenta victoria: ex hac dictione ht Alacris, ut scribit Donatus: ſic ἄδακρυ πλόωμεν, bellum ſine pugna, & ob id non flebile.

Ἀδάκρυτος, ſine lachrymis; ſicuti oculis ἀνάκλαυτος, lachryma.

Ἀδάκτυλος, ν. ὁ, ἡ, ſine lachrymis; ex α & δάκτυλος, lachryma.

Ἀδακτύω, pungo; μυόδρανα.

Ἄδακτος, τος, non obſcura & inconguita; ſic ἄδηλος.

Ἀδάμ, ακτος, Adam nomen primi parentis.

Ἀδαμάντινος, η, ον, adamantinus; firmus, conſtans, ſolidus, durus; Æſchines.

Ἀδαμαντόπεδον, ν. ὁ, ἡ, ἀ, tenax, adamantinus: Heſych. expon. adamantine ligatus, feu vinctus: q. d. compactus clavis adamantinis; ab ἀδάμαντος, ὁ, vel ab ἀδάμας, αντος, ὁ, & δέσμος, unde δεσέω, ὁ, vinctus, disjectus.

Ἀδαμαντος, acc. ſing. ab ἀδάμαντος, ν. ὁ, idem ac ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, q. ἀδαμαστος, indomitus, ob duritiem; ex α pro ἐπὶ & δαμάω, domo.

Ἀδαμαντόπλευρος, ν. adamantinis habens calceamenta; Plut. ex ἀδάμας, αντος, adamas, & πλεύρον, ὁ, calceus, ſoccus.

Ἄδαμας, αντος, ὁ, adamas: ita dictus lapis a duritie quaſi indomitus.

Ἀδαμαστος, ν. indomitus, qui domari nequit, & interdum qui domitus non eſt; unde metaph. ἀδάμαστος, quæ nondum nupſit: quaſi, quæ nondum ſubacta ſit ad ferendum maritii jugum: ut ἀδάμαστος ὄπλ, apud Soph. i. e. Minerva; poteſt etiam exponi non compreſſa, ſicut & ἀδάμαστ, ſic & ἔστια ἀδάμαστος in τῷ ἀδάμαστ, Lite. ex α priv. & ἐπιπάω, ἔζημι, idem ac Them. ἐπιμάω. Sic & ἀδάμαστος, validus, durus.

Ἀδαμαστ, fortis, robuſtus; durus: Heſych. ἰσχυρὸς, σκληρὸς.

Ἀδαμάτωρ, idem ac ἀδάμαστος, corrodor.

Ἀδάπεδος, propinqui motus, ita ſtatim excitor; idem ac ἀδάκτυλος, corrodo.

Ἀδάπεσος, prurite. a. t. inſ. act. verbi ἀδαπέω, pruriginem moveo.

Ἀδάπη, prurio, appeto, cupio; & in paſſ. ἀδαπέομαι, mordeor, more eduum, qui prurigine ἀδαπέω, ν. ὁ, inexhauſtus, inconſumptus.

Ἀδαπανητος, η, ὁ, ἀδαπάνητον, adv. ſine fumma. Th. ἀπανάω, conſumo.

Ἀδαπέω, ὁ, qui diſiniatus non eſt, vel diſiniati nequit; Heſychius exponit χρυσὸν, ἀδάμαντα, nudum, excoriatum, ſpellam: eſt comp. ex α priv. & ἔσπερ, ὁ, votax, a Them. ἐπάω, voco. tut. ὦω.

Ἄδαρ, lingua Syriaca dicitur menſis duodecimus, lib. 2. Machabæorum.

Ἀδάρεος, η, ὁ, ἀδάρεος, laſiugo, quædam gelata ſeu concreta.

Ἀδάρης, ὁ, Heſych. ſtagnis non examinatus, ἀκατάρτητος: aliqui ſignif. non excoriatus: ex α priv. & δάρω, excorio.

Ἄδαρος, vaide Inſerunt, pro ἄδην, a. t. ind. act. Jon. ab ἀδάω, fatio, ſatio. Laennes enim omittur in ſuis compoſitis particula ἀδα, ab ἄδην, ſatis, abunde; quæ auget.

Ἄδαρτος, ὁ, non ſulvens tributum : Heſych. ex Heſychio; ex α priv. & δαρτὸς, tributum. Th. δίδωμι, divido, partior.

Ἄδασσος, ν. ὁ, non divifus. Th. δαίζω, divido.

Ἀδαυῆς, αὐῆν pruriginem excito, ſcabo.

Ἀδαυσία, pruriginem excitare, titillare, vel ſcabere, ſcalpere, idem ac ἀδαῦσω, ω, corrodo.

Ἄδαυστ, ὁ, ficus, ἔρεβ, Laconice; inde.

Ἀδαυστος, ν. aridiſſimum, pro σαυρὸν Laconice.

Ἀδάυτος Poet. pro αὐτὸς, audax. Vide ἀδάυτ, inrepidus.

Ἀδάυτ, Poet. eſt pro ἀδὴς, ἐστ, ὁ, ἡ, metui eatens, motus expers; libet omni metu, qui non timet: ut πολὺς ἀδάυτος, metu vacui: ex α priv. & δάυτ, ἐστ, τὸ, timor.

Ἀδαύσεται, pro ἀφήσουσι, Poet. quod vide, ut & ἀδαύσετε.

Ἀδαύσω, ſinus, κόλπος, ὁ, ſinus.

Ἀδάῦω, pro ἄδω, muſtum, adverb.

Ἀδαφαγιστ, five ἀδαφάγιστ, ν. ὁ, ν. vnrax, helluo: ab ἀδάφαγ, & ἐσθίω, voro. hinc ἀδαφαγία, ας, ἡ, voracitas.

Ἀδάφ, nom. viri ἀκάκου, viator, qui tranſit.

Ἀδάφ, imenfura quatenus ehemicas eapiens.

Ἄδαφ, ad ſaturitatem uſque comedunt; heluantur: ὁι κύριοι ἐδίωνται.

Ἀδὲ ἡ, ὠὰ, Dor. pro ἠδὲ ἡ, ὠὰ, en eam ipſam. Eſt & ἀδὲ pro ἀδὲ, imperf. ab ἀδάω, placeo.

Ἀδε, Dor. adv. pro δὲ, hæ, illuc, hoc in loco.

Ἀδεάζω, ſuſpiro, fuccelamo; ἀπαδέω, ἀπαδίαω, ingemifco.

Ἀδεάζων, ſecurius, tutius, minore metu, Thucyd. ex α priv. & δέος, ους, τὸ timor. Th. ἔδδω, timeo.

Ἀδεᾶγρος, ὁ, metu liberior, ſecurior, minus periculoſus; eſt compar. ab ἀδεὴς.

Ἀδέεστος, ὁ, nullius indigens.

Ἀδέες, εος, ὁ, ἡ, ἀ, intrepidus, audax, tutus, ſecurus, ἀφόβος; inde τὸ ἀδεὲς, fiducia; unde dicunt, ἀδεὲς ἔστ ἔδεσθαι, non timenda times: ex α priv. & δέος, timor.

Ἀδέητος, ν. ὁ, non indigus; cui omnia ſuppetunt, quibus opus eſt: Antiphon apud Suidam, ἀδεὴς δεόμενος, ἀπαιτῶν: ex α priv. & δέω, & δέομαι; ego.

Ἀδὴς, ἐστ, ὁ, ἡ, ἀ, ſuavis. Th. ἀδάω, gen. ſing. Jon. ab ἄδω, canto. a. t. ſ. ἀδήσω, ἀδήσομαι. E. g. ἀδὴς ἐστ ἔδεσθαι, ſuave eſt edere.

Ἀδὴν, Dor. pro ἡδὺν, dativ. ſingul. ab ἡδὺς, ἐ, ὑ, ſuavis.

Ἀδήν, Dorieum pro ἡδὺν, i. e. jucunda, fuavis: Theocrit.

Ἀδήν, vide in ἀδάω.

Ἀδηὲς, ὁ, intrepidus, Poet. pro ἀδεὲς, & ἀδέες, ex α, & δέος, quod i. ἔδδω, Eſt etiam ἀδηὲς impudens, quaſi, ἀδεὲς, qui coerceri nequit, a δέω, ligo.

Ἀδηὲς, gen. ſing. Jon. ab ἀδέες, ὁ, immunitas a metu, ſecuritas. Th. δέος, timor.

Ἀδήμαντος, ν. ὁ, impavidus: quod ex α, & δήμων, τὸ, pavor, timor.

Ἀδημάντωρ, impavide.

Ἀδήμων, ν. ὁ, ἡ, ἀ, impavidus, intrepidus: idem ac ἀδεὲς, & Cyprius, impudens: Heſych. & Suid.

Ἄδην, placere, præſ. inf. ab ἄδω, placeo.

Ἄδηνεν, ν. ὁ, ἡ, incenatus. Th. δόνεσις, τὸ, cœna.

Ἀδηπόδωρος, ὁ, ἡ, liber a ſuperſtitione ex α, priv. & δεισιδαίμων.

Ἀδηρίτος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, ἀδήριτον τρόπωσιν, ὁ ἔδδω, non corruptus muncribus: ἀδωροδόκητος, ut κρατὸς ἀδήριτος, i. e. judex æquus: ex α priv. & δηρίτομαι, quod vide in δηρίτος: hinc ἀνδρὸς ἀδηρίτου, ſine viri ἀδωροδοκία.

Ἀδήτεν, ν. ὁ, ἡ, ἀ, incenatus. Th. δόνεσις, τὸ, cœna.

Ἀδηφάγος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, liber a ſuperſtitione ex α, priv. & δεισιδαίμων.

Ἀδηφαγία, ας, ἡ, ἀδηφάγος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, non corruptus muncribus: ἀδωροδόκητος, ut κρατὸς ἀδήριτος, i. e. judex æquus: ex α priv. & δηρίτομαι, quod vide in δηρίτος: hinc ἀνδρὸς ἀδηρίτου, ſine viri ἀδωροδοκία. Item nulla re indigens; & ſic eſt ex α priv. & δέομαι, indigeo.

Ἀδηφαγία, Heſychius affert pro ἀδεὲς, & quod Lacones dicunt ἀδὲ ἀφόβως, ſed hæmatur ἀδήμαντος, idem ac ἀτίμ, i. e. ἀτίμητ τόμ, molleſtia & tædio affectus ſum.

Ἀδήφαγος, ὁ, idem Heſych. affert pro χρυσὸν, five ἀ ex α priv. & δήφαγος, ὁ, ſcabies, feu quo aliquis non indigeat; ex α priv. & δέω, vel δέομαι, egeo.

Ἀδήφαγος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, ſicut ἀδέησεν, qui muncribus non corrumpitur, ab α pri. & δήφαμαι, accipio. Call.

Ἀδήφατος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, erudus, ἀκατέργαστος. a δήθω, coquo, mollio.

Ἀδήφω, placeo, ſi ἔστ. p. ἀφ. Hinc ἀδήφ-, ν. ὁ, ἡ, lætitia.

Ἀδήφ, tædio afficior præ defatigationes, ab ἄδω, fatio. ſ. ἄδω, p. ἀφ. a. t. Æol. ἀδέφαν, & ἀδήφαν, feminato ? ἀδήφαμαι.

Ἀδήφ, intrepide, fecure, audaſter, tuto, impune, licenter, impudenter: Ariſtot. a. Gyenn. ἀπὸ τῶν, impune ferre; ex α priv. & δέος, ους, metus. Th. δείδω.

Ἀδής, placuerit, a. t. ſub. ab ἄδω.

Ἀδήτος, Poet. eſt pro ἀτίμητ, quod ab Heſych. expon. quod defatigatum & bello infeſtatum non eſt, vel quod devaſtari, & bello infeſtari nequit, nec βιάσσεσθαι τὸ ἐπὶ χερσὶ. ab eodem expon. ἀπόνητος, i. e. nepos ex fratre, vel ſorore; patruelis, vertitur ab Erafmo, apud Lucianum.

Ἀδηφάγος, ὁ, germanitas, fraternitas, vel fraternitatis affinis, & communitas, conſeciatio. apud Hippocratem vero affinitas — communicatio, conſenſuſque partium inter ſe, κοινωνία, ἡ, ſocietas, conſortium.

Ἀδηφάγος, ν. ὁ, germanus, affinis, fraternus.

Ἀδηφάγος, ὁ, frater Dei, ſeu Jeſu Chriſti: ita dictus Divus Jacobus.

Ἀδηφάγος, ὁ, patruus: πατρὸς ἀδηφάγος, patris frater. Poſtea.

Ἀδηφαγεύω, fratricidium commictere.

Ἀδηφαγικία, ας, cædes fratris; Gregor. Nazianzenus.

Ἀδηφαγικός, ὁ, fratricida: ex ἀδηφάγος, frater, & κτείνω, occido.

Ἀδηφάγος, ὁ, nepos, vel neptis ex fratre, vel ſorore. Euſt.

Ἀδηφαγοποιέω, fratrem ſcelio, ἀδηφαγοποιὸς, ὁ, ἡ, fratres faciens. epith. Amonis.

Ἀδηφάγος Æol. pro ἀδελφὸς, frater.

Ἀδηφός, ν. ὁ, ἡ, frater. Item cognatus, & conſanguineus. ἀδηφὸς, ὁ, ἡ, ſoror: ἀδηφοκτόνος, ὁ, ἡ, fraternitas: ἀδηφοκτονία, fratrime: ἀδηφοκτόνος, ν. ὁ, fraterculus: ἀδηφοκτόνος, ὁ, ἡ, fratres, vel fororis filius: ἀδηφοκτόνος, fratris nomine compello, ab ν, id eſt, ὦφ, ſum, ὦ, ἔσομ, uterus, ὁ, ἀμφίδελφος, frater.

Ἀδήφωτος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, corpore exutus, mortuus: ex α, & δέφας, ὁ, forma, figura.

Ἀδίαιτος, caneus, Jon. pro ἄδιτος, ab ἄδω.

Ἀδίαιτος, ὁ, expers eubilis; qui cubile non habet: Oppian. lib. 2. de venat. ex α priv. & δίαιτος, ν. ὁ, ἡ, lectus.

Ἀδιάκτος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, purus ab arboribus. Th. δίαιτος, τὸ, arbor.

Ἀδιάλιπος, ὁ, ἡ, ἀ, glandulefus: ut ἀδιάφ ἄγκος, apud Gal. a Them. ἀδιάω, ἴστ, ὁ pro eod. dicitur etiam

Ἀδιάνοθος, ὁ, ἡ, ἐκ ἀδίω, ἴστ, ſtumæ, & ἄδθος, ους, τὸ, ſcientia.

Ἀδίαφος, idem ac ἀδίω, eum tenui.

Ἀδίδυμος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, minime, ſeu patrim dexter; invitilis: ex α priv. & δίδυμ, dextra.

Ἀδιδυμόχειρ, ſine dextrarum apprehenſione; i. e. ſine blanda ulla ſalutatione: Budæus.

Ἀδίεργος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, non videns; & invifibilis: Heſych. obſcurus, qui videri nequit; ἀφανὴς, ὁ, ἡ, ἀ, latens.

Ἀδίεργος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, non videns, aut non viſus; inde ἀδίεργος, adverb. apud Sophocl. litteris omiſis & conviventibus: ex α priv. & δίεργω, video.

Ἀδίεις, Dor. pro ἀδιὰς, τὸ, copinſum.

Ἀδίεργος, ὁ, ἡ, ἀ, qui extra vincula eſt, ſine vinculis; ut ἀδίεργος φρένας, liberæ cuſtodiæ; ex α priv. & δίεργω, vinculum. Th. δίω, ligo.

Ἀδίεσπαστος, ν. ὁ, ἡ, ſine domino, ſine extra autore: hinc ἀδιεσπάστως, adv. ab α, & διεσπάστος, dominus.

Ἀδίετος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, non ligatus, ſolutus; ἀδιέτως, ex α priv. & δίω, ligo.

Ἀδίζηλος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, ἀδίζηλον, injucundus, aceribus: ut ἀδίζηλος ἀνάπαυμα, i. e. amara & falſa: ſic ἀδίζηλος ἀνδρὸς, amarum exiſtim. ex α priv. & Them. διάζω, ὦ, ὁ, dulceo, Item nulla re indigens; & ſic eſt ex α priv. & δίζημαι, indigeo.

Ἀδίζωστος, Heſychius affert pro ἀδιέζωστος, quod Lacones dicunt ἀδὲ ἀζώστως, ſed hæmatur ἀδίζωστος, idem ac ἀτίω, i. e. ἀτίμητ τόμ, molleſtia & tædio affectus ſum.

Ἀδίζωστ, ὁ, idem Heſych. affert pro χρυσὸν, five ἀ ex α priv. & δίζωστος, ὁ, ſcabies, feu quo aliquis non indigeat; ex α priv. & δίω, vel δίζωστ, ligo.

Ἀδίηχτος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, ſicut ἀδίεσπαστ, qui muncribus non corrumpitur, ab α pri. & δίηχμαι, accipio. Call.

Ἀδίθετος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, crudus, ἀκατέργαστος. a δίθω, coquo, mollio.

Ἀδίκ, placeo, ſi ἔστ. p. ἀφ. Hinc ἀδίκ-, ν. ὁ, ἡ, ἀ, lætitia.

Ἀδίκ, tædio afficior præ defatigationes, ab ἄδω, fatio. ſ. ἄδω, p. ἀφ. a. t. Æol. ἀδίκαν, & ἀδήκαν, feminato ? ἀδίκαμαι.

Ἀδίκτ, intrepide, fecure, audaſter, tuto, impune, licenter, impudenter: Ariſtot. a. Gyenn. ἀπὸ τῶν, impune ferre; ex α priv. & δίκτ, ἐστ, ὁ, metus. Th. δείδω.

Ἀδίκ, placuerit, a. t. ſub. ab ἄδω.

Ἀδίκτος, Poet. eſt pro ἀτίμητ, quod ab Heſych. expon. quod defatigatum & bello infeſtarum non eſt, vel quod devaſtari, & bello infeſtari nequit, nec βιάσσεσθαι τὸ ἐπὶ χερσὶ. ab eodem expon. ἀπόνητος, i. e. nepos ex fratre, vel ſorore; patruelis, vertitur ab Erafmo, apud Lucianum.

Ἀδικτόφιλος, ὁ, germanitas, fraternitas, vel fraternitatis affinis, & communitas, conſeciatio. apud Hippocratem vero affinitas — communicatio, conſenſuſque partium inter ſe, κοινωνία, ἡ, ſocietas, conſortium.

Ἀδικτόφιλος, ν. ὁ, germanus, affinis, fraternus.

Ἀδικτόφιλος, ὁ, frater Dei, ſeu Jeſu Chriſti: ita dictus Divus Jacobus.

Ἀδικτόφιλος, ὁ, patruus: πατρὸς ἀδικτόφιλος, patris frater. Poſtea.

Ἀδικτοφιλεύω, fratricidium commictere.

Ἀδικτοφιλία, ας, cædes fratris; Gregor. Nazianzenus.

Ἀδικτοφιλικός, ὁ, fratricida: ex ἀδικτόφιλος, frater, & κτείνω, occido.

Ἀδικτόφιλος, ὁ, nepos, vel neptis ex fratre, vel ſorore. Euſt.

Ἀδικτοφιλοποιέω, fratrem ſcelio, ἀδικτοφιλοποιὸς, ὁ, ἡ, fratres faciens. epith. Amonis.

Ἀδικτόφιλος Æol. pro ἀδελφὸς, frater.

Ἀδικτός, ν. ὁ, ἡ, frater. Item cognatus, & conſanguineus. ἀδικτὸς, ὁ, ἡ, ſoror: ἀδικτοκτόνος, ὁ, ἡ, fraternitas: ἀδικτοκτονία, fratrime: ἀδικτίδελος, ν. ὁ, fraterculus: ἀδικτίδελος, ὁ, ἡ, fratres, vel fororis filius: ἀδικτόφιλος, fratris nomine compello, ab ν, id eſt, ὦφ, ſum, ὦ, ἔσομ, uterus, ὁ, ἀμφίδελφος, frater.

Ἀδίκωστος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, corpore exutus, mortuus: ex α, & δίκωστ, ὁ, forma, figura.

Ἄδιμος, caneus, Jon. pro ἄδιτος, ab ἄδω.

Ἀδίνατος, ὁ, expers eubilis; qui cubile non habet: Oppian. lib. 2. de venat. ex α priv. & δίνατος, ν. ὁ, ἡ, lectus.

Ἀδίνδρος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, purus ab arboribus. Th. δίνδρον, τὸ, arbor.

Ἀδινόγλωσσος, ὁ, ἡ, ἀ, glandulefus: ut ἀδινὸν ἦρ ἄγκος, apud Gal. a Them. ἀδινὸς, ἴστ, ὁ pro eod. dicitur etiam

Ἀδινόνοθος, ὁ, ἡ, ἐκ ἀδίω, ἴστ, ſtumæ, & ἄδθος, ους, τὸ, ſcientia.

Ἀδίοφος, idem ac ἀδίω, eum tenui.

Ἀδίπλος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, minime, ſeu patrim dexter; invitilis: ex α priv. & δίπλ, dextra.

Ἀδιπλόχειρ, ſine dextrarum apprehenſione; i. e. ſine blanda ulla ſalutatione: Budæus.

Ἀδίρεστος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, non videns; & invifibilis: Heſych. obſcurus, qui videri nequit; ἀφανὴς, ὁ, ἡ, ἀ, latens.

Ἀδίρεστος, ν. ὁ, ἡ, ἀ, non videns, aut non viſus; inde ἀδίρεστος, adverb. apud Sophocl. litteris omiſis & conviventibus: ex α priv. & δίρεστω, video.

Ἀδίς, Dor. pro ἀδιὰς, τὸ, copinſum.

Ἀδίσφετος, ὁ, ἡ, ἀ, qui extra vincula eſt, ſine vinculis; ut ἀδίσφετος φρένας, liberæ cuſtodiæ; ex α priv. & δίσφετος, vinculum. Th. δίω, ligo.

Ἀδίσωστος, ν. ὁ, ἡ, ſine domino, ſine extra autore: hinc ἀδισωστόνως, adv. ab α, & δισώ

Ἀχυμία, ας, ἡ, anxietas animi, tristitia molestia.

Ἀψυκτικὸν, idem quod Them. ἀζωτικὸν, præ dolore, & mœrore defectio; quod Iust. dicit a Nomine ἄψυξ, i. e. fatietas: ut fit, quasi nimis dolorum fatietate fatisfco. Item terreor, tenebo; paveſco.

Ἀψωνητὴς, expon. pugnator, contentiosus, apud Suid. est compar. ab eod. Th.

Ἀψώνητος, ὁ, ἡ, ἀβίκος a populo, seu patria sua, & peregrinans; ex ἀ priv. & ὄψωνέω, ὁ, ἀψώνητος, affatim adv.

Ἀψῶνθ, ονος, ὁ, glandula, tonsillæ.

Ἀψῶνιος, simpliciter, citra dolorum, ἀπαθὴς, ἀπόθεκτ. Etym. ἀφ' ὗ ἄψων, negligenter, incuriose.

Ἀψωρία, ίας, ἡ, Poet. ἡ ἀψώρη ἄλκεσε τοῦ θεοῦ ἀψωρία, ἡ ἀψώρησις, qui est sine confluxu & cutis. Hinc adv. ἀψωρίως. Ex ας, & ψώρα pro ψηλαφάω, κνάω τὸ ἕλκος ἢ τὴν ἔρυθρ, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἕλκεσι γίνεται ψηλαφῶσι.

Ἀχάζεσθαι, non contentiosus, expers litis, in lib. Epigram. Hioc

Ἀχάζεσθαι, ὁ, ἡ, contentionis expers. Th. ἄζομαι.

Ἀχαΐτης, sine controversia, sine dubio, ἀφ' ἀκαΐτου, ἀπλῶς.

Ἀχάτ, ὁ, Poet. pro ἄϊδης, Orcus, mors: ipse, ἄϊδης.

Ἀχεῖ, ἡ, ὁ ἐ, injucundus, infuavis, ἀπηνὴς. Hesych. dictum pro ἀχθὲς: ex ἀ priv. & ἥδω, φωνῶ, vel potius ἄδω, ἀσῶ, τὸ, suavitas.

Ἀχένη, gratificabilis, 2. sing. fut. a verbi ἀχάνω.

Ἀχερωΐη, ἡ, ἄσυ ; ad fatietatem usque vescor: ἰδιοκρατες. lode ἀβρωγὴν, ας, ἡ, edacitas, foliattabilitas; ἀπληστία, πλεονεξία, nimius edendi usus simia fatietate ἀβρωγὴν, ἡ, ὁ, ἀβρωτος, edax, infatiabilis; πολυφάγος; helluo, idem quod ἀλφάγος.

Ἀβρωτος, ὁ, ἡ, non vultus: ut apud Xenophontem τὸν χρόνον ἀπόλυτον διατρίβοντες, ab ἀβρώτη, Poet. ἀβρωσις, unde ἀβρώτη pro ἀβρώσει.

Ἄβυη, ἡ, dolor. Ἀβυὴ, ἀθεμιστία; & tunc effet ab ἀβύω, seu pro ἀβύη ; est & Hesych. locus. aia, βιαιότης.

Ἀβυλόστης, ου, ὁ, ἡ, inaccessus; qui transiri & trajici nequit, ex ἀ privat. & βυλόστω, a βυλόω, transeo, trajicio. Th. βύσσω, gradior.

Ἀβυσσόπους, & ἀβυσσόπους, ου, ὁ, ἡ, irrepreheniibilis, omnis calumniæ expers, ex ἀ priv. & βυσσόπους, transitio: item calumnior.

Ἀβυσσόπους, qui non fculptus; ex ἀ priv. & βυσσόπους, undique fculpto, vel. q. d. perfluctus: ex βύσσ, & ὄλυζω.

Ἀβυσσος, ου, ὁ, ἡ & ὁ, ἡ, judis, perpetuus; propria, eatenus inacceſſibilitate ac puto, & βυθὸς, βυσσὸς, ου, ὁ, inacceſſor : a βυσσόμαι, excipio, ſuccedo: Th. βύσσω, capio.

Ἀβυσσος, ου, ὁ, ἡ, inevitabilis; idem quod ἀπαράβατος, i. e. qui vitari qui eſugi non poſſit; a βυσσεύω, unde τὸ ἀβυσσεύσιον, ipſa inevitabilitas, apud Suid. ex ἀ priv. & βυσσόμαι, effugio: Th. βύσσω, fugio.

Ἀβυσσος, ου, ὁ, qui diſpoſitus non eſt, indiſpoſitus, inordinatus; item, inteſtatus: apud Plut. in Catone; ex ἀ priv. & βυσσόμαι, diſpono, compono.

Ἀβυσσος, indiſertum, ex ἀ & βυσσίω.

Ἀβυσσος, individuus, inſeparabilis; & interdum, non divilus: ex ἀ priv. & ὄσσομαι, ὄσσω.

Ἀβυσσος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, alienus, importunus, infuetus, ἀβυσσος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, ἀβυσσος, exponitur a Suida; ex ἀ priv. & ὄσσω, vivendi mos.

Ἀβυσσος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, non interlusus: ex ἀ priv. & βυσσόω, diſcludo. Th. κύπτω, claudo.

Ἀβυσσος, indiſertus, individuus, non interciſus, aut diremptus: Hesych. ab ἀ priv. & βυσσίτω, diſcindo: Th. κύπτω, ſcindo.

Ἀβυσσος, more eorum, quæ interrupta, aut diempta non ſunt, eſt adv. ab ἀβυσσος.

Ἀβυσσος, ου, ὁ, ἡ, inornatus, inexornatus, qui compoſite diſtinctus, & diſtributus non eſt, ex ἀ priv. & βυσσκευάω, ὦ, ordino, diſtribuo : Them. κόσμος, ordo.

Ἀβυσσος, ου, ὁ, ἡ, non dubitans, non dijudicans, ex ἀ & βυσσίζομαι.

Ἀβυσσος, non diſtincte, promiſcue, indifferenter, indiſcriminatim; ex eod. Th.

Ἀβυσσος, ου, ὁ, ἡ, non intermiſtus, indiſtinctus: ἀβυσσοκρίτος, indefinenter, ad. a κέκριμαι.

Ἀβυσσος, ου, ὁ, ἡ ὁ, irreconciliabilis : a βυσσόλλυμι. Vid. in ſeq.

Ἀβυσσος, q. d. irreconciliabiliter, capitali odio: eſt adv. ab ἀβυσσόλλυτος, implacabilis; cum quo rediri in gratiam ooo poteſt : ut ἀβυσσόλλυτον κῆδος, & ἐχθρὰ ἀβυσσόλλυτος, capitalis hoſtis, & capitalis inimicitia, ſeu capitale odium.

Ἀβυσσος, ου, ὁ, ἡ, indiſolubilis : a βυσσόλυω.

Ἀβυσσόλυτος, qui non eſt mutilatus, vel contumelia affectus non eſt: Hesych. ἀβυσσόλυτ, illæſus: ex ἀ & βυσσόλυω, mutilo. Them. κόλος, ου, ὁ, injuria.

Ἀβυσσόνητος, non comprehenſibilis : unde τὸ ἀβυσσόνητον, i. e. quæ veibis apertis occultos habeant ſenſus; ex ἀ priv. & βυσσήνημι, vide.

Ἀβυσσος, ου, ὁ, non aſperſus. Ἀβυσσος, ου, τὸ heibæ genus: ex ἀ & βυσσόω.

Ἀβυσσόπους, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, informis, rudis, nondum formatus; ex ἀ priv. & βυσσκάζω.

Ἀβυσσόπους, ου, ὁ, ἡ, expon. impedita excrementosum per eutem tranſpiratio, ob denſitatem τῶν πόρων, i. e. ſpiramentorum : Gal. ex ἀ priv. & βυσσπέω, quod ex διά, & πνέω. f. πνέόω.

Ἀβυσσος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ſtabilis ; ſicmus, qui non dilabitur : item, in quo error non admittitur : Polyb. inde adverb.

Ἀβυσσος, ſine lapſu, & errore ; ex ἀ priv. & βυσσπτω, intereido, elabor.

Ἀβυσσος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, inarticulatus; artieulis & nodis non diſtinctus, ut pedes elephantorum, & ἀβυσσόγονος, idem. Luc. ex ἀ priv. & βυσσγόνυ, ὁ, articulis diſtinguo. Thema ἀγόνυ, ος, τὸ, articulus.

Ἀβυσσος, quum nihil perfluit ; Erot. apud Hippocr. ὁ τῶν βυσσπλύντων ποτηρίων ὑπνος, quum prorſus retinentur, quæ perfluere & exerni ſolebant : ex ἀ pri. & βυσσπλύω, a βυσσπλύω.

Ἀβυσσόκολλος, incompoſitus, inornatus; qui exornatus & politus non eſt : Suid. ἀβυσσκευτος, ut τὸν ἀβυσσόκολλον, equus, qui ſuis ornamentis apparatu inſtructus eſt : ex ἀ priv. & βυσσκολλάω, inſtruo, adornor.

Ἀβυσσκευτος, indiſtractus, non divilus; ex ἀ priv. & βυσσκευάω, diſtraho. Th. σκεύη, inde ἀβυσσκευτος, indiſtincte, ſine diſtractione, aut diviſione : Hesych.

Ἀβυσσκιος, dimenſione carens; ex ἀ priv. & βυσσκιον, diſtans : item, ſuperficies ſine ſolio, ſeparor. Th. ἴσχω, ſto : unde adv. ἀβυσσκίως, ſine intervallo, & diſtantia : item ſine controverſia : ἀβυσσκιῶς, ἀναμφίλεκτος, continenter, ſine ullo ſpatio.

Ἀβυσσπτος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, nihil habens obliqui; minime perverſus : Plut. ἀβυσσπτος ἀνδρὸς, inconcuſſa benevolentia : Machab. 3. ex ἀ & βυσσπτόω, non obſtipo. Th. σκάζω, verto.

Ἀβυσσπτος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, indivilus, qui diſſilus non eſt, ex ἀ priv. & βυσσχίζομαι, diffindor. Th. σχίζω.

Ἀβυσσπτος, ου, ὁ, ἡ, ſnordioatus: ex ἀ & βυσσκνεω. Th. σκάνος.

Ἀβυσσπτος, inaſtimabilis, ex ἀ & βυσσπάω, æſtimo. Th. σέω, honoro.

Ἀβυσσπτος, inſecabilis, ex ἀ priv. & βυσσπέω, diſſeco. ἀβυσσπτος, etiam dicitur, idem.

Ἀβυσσπτος, immotus, qui non poteſt βυσσπνάσθαι, Euſtath. ἀβυσσπτως, immutabiliter, ex ἀ & βυσσπτόμαι.

Ἀβυσσπτος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, non figuratus, informis : ex ἀ & βυσσπτόω, informo.

Ἀβυσσπτος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, incorruptibilis, incorruptibilitas, ex ἀ priv. & βυσσφθείρω, corrumpo.

Ἀβυσσφυης, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, incorruptus : Plato : & ἀβυσσφυῶς, idem, ſincere, corruptioni non obnoxius, ut ἀβυσσφυὴς ψυχὴ, anima ſincera, Dem. ex ἀ priv. & βυσσφύω, corrumpo.

Ἀβυσσχεδὴς, ες, ὁ, ἡ, integritas : ἀβυσσχεδῶς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, incorruptus. Th. φθίνω p. med. ἰ. φθίω.

Ἀβυσσχὴς, indifferens ſum in aliqua re, ſaique deque feio, vel habeo : item, negligo, contemno, negleclim tranſmitto : Chryſoſtom. ex ἀ & βυσσχίζω, idem quod βυσσχίνω, diſſero.

Ἀβυσσχέως, ου, ὁ, ἡ, ἀσύδετος, q. d. indifferentia, i. e. qualitas rerum, per quam indifferentes habentur : item negleclus, contemptus, utitur Cic. ad Attic. l. 2.

Ἀβυσσχὴς, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, indifferens : a βυσσχίνω.

Ἀβυσσχνος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, inſeparabilis : ex ἀ, & βυσσχίζω, ſepato, diſjungo. Th. σχίζω, feorſum, ſeparatim.

Ἀβυσσχὴς, qui falli, aut deciipi nequit ; vel qui non fallit, aut deciipit : Athen. lib. 8. ex ἀ priv. & βυσσχέλλω, idem quod σφάλλομαι, fallor, decipior.

Ἀβυσσχὴς, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, indiciuus : ex ἀ, & βυσσχίω.

Ἀβυσσχετος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, indetentus, ex ἀ priv. & βυσσχέω, detineo, & βυσσχετος, ου, ὁ, ἡ, ulciſcor. Th. ἔκω, ου, ὁ, ἡ, jus, fas.

Ἀβυσσχόνος, ſine ſeniperitatione, ex ἀ pr. & βυσσχόνω, idem quod κόπτω, vel τύπτω, elabor, evado ; Th. ἔκω, & ἔκω, fubeo.

Ἀβυσσχοπος, qui perquiri nequit, inenarrabilis, Eccleſ. 11. ex ἀ priv. & βυσσχοπὴς, perquiro, idem quod ἐξιχνεύω. & Thema ἰχνος, ους, τὸ, examino, inquiro.

Ἀβυσσχοπος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, qui perſeruſus non eſt, ſeu qui perſrutii nequit oratione ; & negatione, cui opponitur βυσσπεκὴς, Philopon. & Themiſt. idem eſt quod ἄνυστος, ex ἀ priv. & βυσσέχω, idem quod ἔκω, tranſeo : quod vide.

Ἀβυσσίλεκτος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, per quem tranſitu nequit : vel unde exire non licet : Epigram. impervius, derentus, & ἀβυσσέβατος, idem, vitam non inveniens, inextricabilis, ex ἀ priv. & βυσσέβω, ἐβήσομαι, ἔβην, ἔβηκα, tranſitum aliquo, unde βυσσέβασις, exeo per, permeo, ab ἔβω, ὁ, ἡ, via.

Ἀβυσσγορος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, inelaborarus, incultus; ex ἀ priv. & βυσσγορέω, elaboro, excolo.

Ἀβυσσδιὴς, ους, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, inexploratus, inſcrutabilis, & ἀβυσσδιήτος, idem, non diſputatus : ex ἀ priv. & βυσσδιάω, perveliigo. Th. ἰνδιάω, ὦ, ἰνδιήσω.

Ἀβυσσδιαίρετος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, individibilis, indiſtinctus, Hermogenes : ex ἀ priv. & βυσδιαιρετὸς, ὁ, ἡ, idem quod ἀδιαίρετος, bene ſeeerno, & ſeligo. Th. αἴρω.

Ἀβυσγνος, ου, ὁ, ἡ, inenarrabilis, narrando inexplicabilis : Xen. pæd. 5. ex ἀ priv. & βυγάω, paro, narro. Th. ἄγγελμα, ατος, duco.

Ἀβυσκος, injuſtus, minus æquitarus. Cic. ad Attic. ex ἀ priv. & βυσκικὴς, juſtum, vel juſtorum imperium.

Ἀβυσκος, ου, ὁ, ἡ, inique, vel injuſte age. Plut. inde ἀβυσκεργία, injuſta actio, ex ἀ priv. & βυσκεργάω, ὦ, juſte ago. Th. ἔργον, facio, ago.

Ἀβυσκος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, non judicatus, indemnatus. Nonn. ex ἀ priv. & βυσκρίνω, in jus voco.

Ἀβυσκοια Jon. & Æol. pro ἀβυσσια, a. 1. inſ. act. vebi.

Ἀβυσκος, injuria, officio, laelo, ἡ, ὁ ἐ. p. ἀβυσκος. ἀβυσκεια, a. 1. imperat. act. ἀβυσκοια, ac. ſing. part. præſ. ἀβυσκεων, ονος, ὁ, injuriam patior. p. paſſ. ἀβυσκεομαι, a. 1. ἠβυσκεσα. Dor. ἐα ex ἠ & ἀβυσκεω.

Ἀβυσκος, ονος, τὸ, injuria : ἀβυσκεμα, dat. pl. ἀβυσκη, ας, ἡ, injuſtitia : ἀβυσκις, ὁ, ἡ, injuſtus : ἀβυσκως, comp. ἀβυσκοτ, injuſte, adv. a ἀβυσκος.

Ἀβυσκοτατος, ὁ, ἡ, injurioſus, injurioſus, qui affiet injuria, aut proclivis eſt ad injuriam infe-rendam : Plut. ex ἀβυσκος, injuſte ago.

Ἀβυσκολία, expon. ἀκαιρία, ἀσχολία, apud Suid. ex ἀβυσκος, & ἔβω, ὁ.

Ἀβυσκοπαθὴς, ὁ, ἡ, injuriam facio ; idem quod ἀβυσκοποιὸς.

Ἀβυσὸς, ὁ, ἡ, ὁ, confertus : ab ἄβυω.

Ἄβυσὸς, confertim, unde comparativum, ἀβυσώτερον : Od. 11. Euſtath. vult ſignificare etiam ſenſim, paulatim : ἄβυσος, II. 11. ἄβυσος πεπνύσθαι, ubi tamen quidam exponunt, confertim & miſerabiliter.

Ἀβυσὸς, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, invius, vel impervius, ex ἀ priv. & βυδάζω, pervius.

Ἀβυσόσπορος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, non adminiſtratus, diſpentarus, vel diſtributus, ex ἀ priv. & βυσσόσπορος, adminiſtro.

Ἄβυτος, fluvius, Dor. pro ἄβυσος, compar. ab ἄβυω.

Ἀβύτος, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, inculloditus, adminiſtratore & rectore carens : Hesych. ex ἀ priv. & βυτὸς, Phygibus, ex ἀ priv. & ἄβυτος, ου, ὁ, rector, ἄβυτος, adminiſtro, rego. Th. ἄβυω, operor.

Ἀβυτόσπορος, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, incmendabilis, qui corrigi & emendari oequit, ex ἀ priv. & βυτόσπορος, emendo.

Ἀβυτρωτος, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, indeterminatus, ex ἀ priv. & βυτρώτος.

Ἀβυτος, indubitatus, certus, Prol. ex ἀ priv. & βυτὸς, dubito.

Ἀβυλος, ὁ, ἡ, non ſitiens, vel ſitim extinguens. Th. ἔλλω.

Ἀβυμία, valere, ſanum eſſe, ἰχνύομαι, ἴχνυ. Hesych. Suidas, & Etymol. ἀβυσία, pro ἀβυσία.

Ἄβυμος, ὁ, ἡ, Dor. pro Ἄβυμος, nomen vini.

Ἀβυὸς, idem quod ἀβυσος, indomitus, ex ἀ, & ἄβυω.

Ἄβυὸς, nomen mulieris, q. d. iodomita.

Ἀβυσος, ὁ, ἡ, idem quod ἀβυσος, indomitus, ἀβυσος, Suid.

Ἄβυωνη, non fraudulenter, aut ſerviliter, χωρὶς ἔβυ, ἡ ἔβυίας. Suid.

Ἀβυ-

Ἀ᾽ξημένος, ignorare ὡς, ὁ, ἡ, nisi scribunt ἀξιάκοος, inde

Ἀξιακόη, ἡ, ἡ, ignorantia ab α, & ἴδμαι, per Sync. & ι in Α verso.

Ἄξιμος, ὁ, ἡ, ἀ. opt. verbi ἄζω, placeo.

Ἀξιόητος, inopinato, ἐκ & ἐξείλω, vdeor. ἀξίωτος, ignabilis.

Ἀξίοιτο, imperatus & inopinatus rerum eventus, ἀ πρυσδοκία· ex α priv. & δοκέω.

Ἀ᾽σιήμονος, ὁ, ἡ, obscurus, ignobilis, non probatus: ex α priv. & ἐσημάνθη.

Ἀ᾽σκηπάνος, aba re, temere, sine examine, inexploratò: ex eodem Th.

Ἀ᾽σκόπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, judicii expers, reprobus, rejiciendus: ex α & σκόπτομαι. Th. Ἀσκοπ.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, nugator, garrulus, sophista: Atisoph. dicitur etiam Ἀ᾽σκεπτος, ὁ, ἡ, idem, verbosus.

Ἀ᾽σκόπτως, a. τ. inf. ασ.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, loquacitas, loquela; nugatorius sermo. Item in facris litteris dicitur, ἡ σκοπτος μωλίτε, affidua meditatio: ex eodem Th. ſcil. ex ἀσκέω, τῶν, τὸ; fatietas, & λόγων, fermocinatio.

Ἀ᾽σκοπτος, loquax fum, nugor, garrio: compoſ. ex ἀσκέω, & λόγος, five ab eodem λόγος, fatietate confabulationis: fed ἀδολεσχία expon. & contemplor, vel oro, & Deum laudo. Item affidue meditor: ut Pſal. 118. ἐν τοῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, expon. q. d. qui ad tietatem uſque fermocinatur ; i. e. loquax garrulus, qui obtectatur in garrulitate ; unde Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, finetur. Th. Ἀσκοπ.

Ἀ᾽σκοπτος, nullo dolo, ſedulo, accurate, candide; ἀσκαῶς. ex eod. Th.

Ἀ᾽σκοπτος, caneham, imperf. Dor. pro ἔσκον, poteſt etiam eſſe part. neut. g. a maſc. ἄσκων ὡς ἄδων. At ἄσκον eſt a. a. act. ab ἀσκάνω, vel ἄσκω & ἄσκον, opt.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδονὴ, voluptas.

Ἀ᾽σκόπτος, ὁ, ἡ, incunctulus, immobilis: ex α priv. & σκοπτος, idem quod Th. σκοπτος, agito.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, immobilis. Th. σκοπτος.

Ἀ᾽σκοπτος, alacri animo ab ἄσκω, placeo. a. a. ἄσκον.

Ἀ᾽σκοπτος, vel, dixit Sophocles, τὸ παχάσκοπτος, inaudita, incognita, & improviſa; quæ præter hominum opinionem exiſtunt, & Ariſtot. ἀσκοπτος vocat τὸ κόσμικον, impoſſibilia: ex α priv. & ἔσκον.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, inſperatus; ἀσκοπτος, Sophocles. Item nihil opinans; Alex. in Top. ab α priv. & ἔσκον, opinor, ſentio: quod a ἔσκω, ſententia, opinio; item expectatio, & gloria. Th. ἔσκος, ex eodem, & videtur ἔσκω.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ ὁ ἐπιγλωτος. Hinc ἀσκοπτος, ὁ, ἡ, ignominia, & ἀσκοπτος, gloria careo, a ἔσκω.

Ἀ᾽σκοπτος, ignominioſe, inglorie.

Ἀ᾽σκοπτος, belli vacatio, & armorum ceſſatio, ut ſir in pace ſequeſtra: propriè, quum nnn geſtantur halæ; ex α priv. & ἔσκω, haſta; ſumitur etiam pro ignavia, ſocordia: ἀσκοπτος, ἀσκοπτος.

Ἀ᾽σκοπτος, ſine exoriatione: ex α priv. & ἔσκος, ὁ, ἡ, idem quod Th. ἔσκος, ἀσκε, τὸ, pellis, cutis; unde ἔσκω, ἐξ, excoriatio; & ἔσκω, excorio, pellem detrahо.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, non excoriatus; vel pelle minime carens; ὁ ἀδιαίρετος, ex cod. Th. eſt etiam Heſychio uter, lucus, pera.

Ἀ᾽σκόπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, invictus, inexpugnabilis; proprie, qui haſta capi nequit; vel haſta non captus; ex α priv. & ἔσκω, haſta, & κρατέω, vel κατέω, ὁ, ἡ, captus, vel qui capit: Th. ἀσκοπτος, capio.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, inclitibus, proprie, haſtis non ſtipatus: Ariſtot. ex α priv. & ἔσκοπτος, ſtipo, ſum fatietas, proprie haſtatus; ex ἔσκω, haſta, & φέρω, fero.

Ἀ᾽σκος, ὁ, ἡ, gaudium, ab ἄζω, placeo.

Ἀ᾽σκος, ου, τὸ, fatietas: ab ἄζω, ſario.

Ἀ᾽σκοπτος, muneribus non corruptus, Heſych. ex α priv. & ἔσκον, ου, ἡ, donatio, largitio: Th. ἔσκομος, dono.

Ἀ᾽σκοπτος, ſ. ſed aſpirandum potius) idem quod ἔσκος, voluptas.

Ἀ᾽σκοπτος, qui indoratus eſt; cui nil datum eſt; Hinm. in hymno ad Mer. ex α priv. & ἔσκοπτος, do, dono.

Ἀ᾽σκος, inferni, gen. ſing. ab ἔσκος.

Ἀ᾽σκόλεπτος, ὁ, ἡ, qui ſervire nequit. Item qui uni domino ſervivit, non iterum venditus alii; Heſych. ex α priv. & ἔσκόλεπτος, ſervio.

Ἀ᾽σκολος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ſervis carens: Plut. ex α, & ἔσκολος, ſervus.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, invictus, ſervituris impatiens; non redactus in ſervitutem: ex α & ἔσκολος, ὁ, ἡ, in ſervitutem redigo. Th. ἔσκολος, ſervus.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ ὁ, ἡ, expers ſtrepitus, Nonn. ex α priv. & ἔσκος, ſonitus.

Ἀ᾽σκος, inefficax: Heſych. ἀσκοπτος, inefficax, non factum; vel citum quod nihil efficit: ex α priv. & ἔσκω, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, facio, ago.

Ἀ᾽σκολος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui nihil beneficio deſtituitur; cæcutiens, parum videns: Heſych. ex α priv. & ἔσκος, video.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, Adramyterenus, a, um, ab urbe Adramytio.

Ἀ᾽σκολος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, imbecillis. Hinc ἀσκολία, infirmus ſum, & ἀσκολος, vel ἀσκολία, ας, ἡ, imbecillitas, & ἔσκος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, imbecillus.

Ἀ᾽σκος, idem quod ἄσκοπτος.

Ἀ᾽σκόσκος, Jon. Ἀ᾽σκόσκος, Nemeſis.

Ἀ᾽σκος, ὁ, ἡ, Adraſtus, trex Argivorum. hinc ἔσκος Ἀδραστίνη, ἡ, ἡ, ὁ, ἡ, Adraſtinus.

Ἀ᾽σκόσκος, ὁ, ἡ, adrachne, arbor quædam, de qua Plin. l. 13. cap. 22. & Theophr. Hiſt. Pl. lib. 2. c. 7. & alibi.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, falce carens; ut, ἀδρέπανον δόρυ, haſtas expers falcis, Heſiod. interpr. ἀδρέπανος, ὄρυξ ἀσκολίαν ἔχων, ex α priv. & ἔσκος, falx, & ἔσκος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, δόρυ, deeſtpo, carpo, colligo: unde etiam

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, felix in affequendis rebus magnis. ex ἀδρός, & ἐνίδιον, ὁ, ἡ

Ἀ᾽σκοπτος, non ſine vel quem decepere non licet, Heſ. ex Sophocl.

Ἀ᾽σκος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, idem quod ἀδρός, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ad maturitatem vigentemque pedutor, adulefcens, adultus. Thema eſt ἀδρέω, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, multus, abundans.

Ἀ᾽σκος, ου, ἡ, ὁ, ἡ, otium, ἀσκολία, quaſi ἄζομαι, vel ἀδρόομαι, vita otioſa; ex α priv. & ἔσκος, facio, ago, expon. & maturitas; & fic eſt verbale ab ἄζω.

Ἀ᾽σκολία, Adraſti filia.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, minime fugitivus: ex α, & ἔσκος.

Ἀ᾽σκος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, Adria, ſinus Venetus.

Ἀ᾽σκοπτος, minime acerbus, vel acris, ex α priv. & ἔσκος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, acerbus.

Ἀ᾽σκόσκατα, expon. molli inceſſu utentes: fic cognominati funt Perſæ: ex iiſd. cum ἄζομαι βαινῶ.

Ἀ᾽σκόλεπτος, vocat Plato animal terreſtre, quod terram, ſolidum elementum, calcat: alibi βοσκόσκατα appellat, ex βούτα, inedo, & ἀδρός, caſſus, ſolidus.

Ἀ᾽σκόλεπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, craſſus, ſeu grandibus eſt glebis: vel plenus glebis, Dioſc. ex ἀδρός, craſſus, & ἔσκος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, gleba.

Ἀ᾽σκολία, ἐκ, ἡ ὁ, ἡ, craſſis particulis conſtans, vel craſſum ſubſtantiam habens: ex ἀδρός, & μέρος.

Ἀ᾽σκος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, dives, craſſus. Hinc Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, ubertas, copia.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, opulentia. Them. ἀδρός.

Ἀ᾽σκοπτος, qui uberes regiones habitant: ex ἀδρός, & χώρος.

Ἀ᾽σκοπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Ἀ'ιδιος, ον, ὁ, ἡ, qui praemium ex certamine reportat. ab ἄεθλον, & φέρω.

Ἀ'ϊε, semper, adv. Hinc ἀϊέναος, ὁ, ἡ, semperiternus.

Ἀ'ϊη, spiritus, vento, flat, a verbo ἄω. Item ἀϊή, pro ἀκοή, audit.

Ἀ'ιθάλιος, ω, semper germino, & ἀιθάλιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, semper germinans: unde ἀιθάλιος γενεὴ, tota, & ἀιθάλιος, perpetua germinatio, ex ἀεὶ, semper & θάλλω, vel θαλέθω, germen. Theocr. θαλίσιος, germino.

Ἀ'ιθλιος, semper afflictus, perpetuo fortunio, infortunio. Hesych. ex ἀεὶ, semper, & βίος, fortunio.

Ἀ'ιθρεῖς, semper feruentes, semper ferventes: Nicand. in Ther. ex ἀεὶ, semper, & βρέω, feruo, fluo.

Ἀ'ιθρεκτον, gen. pl. Æol. ab ἀιθρεκτος, ὁ, ἡ, sempiternus: ex ἀεὶ, & γενετὴ.

Ἀ'ιγενὴς, ἐς, ὁ, ἡ, qui semper fuit, & erit, sempiternus: Plato in Symp. ex ἀεὶ, & γένεσις: item ἀιγένητος, idem, sempiternus; cujus γένεσιν est sempiterna: Plat. ὃ, de leg. ex ἀεὶ, & γένεσις, ἡ.

Ἀ'ιδηλος, Poet. de ἀφανὴς, inconspicuus, obscurus: ex ἀ & εἶδος.

Ἀ'ιδω, Dor. pro ἄειδω, canere, præt. inf. Ἀ'ιδεν, cane, Jon. pro ἄ, præs. imper. pass.

Ἀ'ιδρις, ἰος, ὁ & ἡ, obscurus, ἀόρατος, teredonfus, ἀσύνετος, nunquam vidit. Budæus, deformis, ἀμορφος, ἀσχήμων, informis, sine forma, ἀνειδὴς. Unde ἀιδρία, ας, ἡ, deformitas, ἀμορφία. Hesych. torre ferib. ἀιδρία: ex α priv. & εἶδος, ut pes, facies, forma, species: Thema ἄρω, video.

Ἀ'ιδίγενος, aliudve circumactus, semper volubilis, ἀεὶ γυρεύμενος: unde ἀιδίγενον κύκλον, in Epigr. ex ἀεὶ semper, & δίνεω, circumago. Ph. δίνη, vel δῖνος, vortex, gurges.

Ἀ'ιδιμος, Dor. pro ἀοίδιμος, præd. part. f. g.

Ἀ'ιδον, v. fing. vel 3. pl. imperf. act. Jon. pro ᾖδον, ἀοίδιμος, genit. pl. part. præd. pall. ἀοίδων, ουσα, præd. part act. ἀοίδουσι, pro ἄουσιν, Dor. 3. plur. præs. ab ἄω.

Ἀ'ιδρωτος, ὁ, ἡ, perpetuus ferritus, ex ἀεὶ, semper, & ἰδρώω, fervitos. Th. εἶδος, fervus.

Ἀ'ιζεσι, idem quod ἀίσσεσι, tigari; a fing. ἀίζω, ἀίσσω, ut, imitari.

Ἀ'ιθλα, Poet. pro φῶς, ἀπὸ τοῦ ἀείδειν, celebrari: ex α intend. & ἄθλω. Multarum rerum cognitio Poetis tribuitur: hinc ἀείδω.

Ἀ'ιθρεῖς, ὁ, ἡ, sempiternus, ἀσύνετος, vel ἀεὶ θέοντες. Inde ἀιθρεῖ, ὁ, ἡ, sempiternitas, æternitas, quod semper in eodem consistit, τὸ αὐτὸ ἀεὶ ἑστάναι, permanere in eodem statu, five isistem semper flare. Suid. ex Antiph. eft ex ἀεὶ semper & ἰθύω: unde etiam ἴθι ἀιθρεῖ, quod fignif. ἀδιαφόρως.

Ἀ'ϊκτος, ὁ, ἡ, sempiternus: ἀΐδιος, τὸ, sempervivum, plantæ genus: ab ἀεὶ, & ζάω.

Ἀ'ιλιον, ου, ὁ, perpetua vivacitas, æternitas vitæ. Nax. compofitio eadem.

Ἀ'ιλλαῖος, semper vivo. Nonn. ab ἀιλλαῖος ου, ὁ, ἡ, perpetuo virens.

Ἀ'ιλλαῖον, semper virens. Nonn. item, ἀιλλαῖος, ου, ὁ & ἡ, idem, semper florens, perpetuo vernans: ex ἀεὶ, semper, & ἀλλάω, feu ἀλλαίνω, vireo, pullulo.

Ἀ'ιμνηστος, ὁ, ἡ, ὁ, semper fruchtfeans. ex ἀεὶ, semper, & μνηστὸς, ὁ, fructus.

Ἀ'ιολος, ἀεωυμ, aec. fing. ab ἀσσεῖν, ἰόν, indecens. ἀσχὴς, ἀ. g. ex α & ἄεικος.

Ἀ'ιολος, Jon. pro ἀεικὴς, indignitas, contumelia.

Ἀ'ιολοσύνη, ignavia, contemptus: fere idem quod ἀσχὴς, non confentaneus.

Ἀ'ιοσος, ου, ὁ & ἡ, non confentaneus, indecens, indecorus. Item factus; ut Il. ἄ. ἀνάσσειν πανδήμου, fimilis verbetibus: fic ἀσχὴς ἔργον appellatur adulterium; fed expon. indignus: & fic eft ἀ priv. & ἄεω, ſimilis ſum. Item ἀ'ιοσος, expon etiam ἀσχὴς, id eſt durus, & aſper, ὁ μὴ ἄεσος, non cedens: & ſic eſt ἀ priv. & ἄεω, cedo.

Ἀ'ιοσσάτως, indecenter, indigne: Od. θ. adv. ab ἀεικὴς.

Ἀ'ιπαφὴς, ὁ, ἡ, expon. idem quod ἀπατὴς, feu ἀπάτητος, & eſt verbale ab ἀπατάω.

Ἀ'ιπλὴς, Att. ἀπλοῦς, ὁ, ἡ, indecenter aliquem tractio, ſedo: ab ἀεικὴς.

Ἀ'ιπτατος, ὁ, ἡ, ὁ, ſemper motus, qui ſemper & abſque movetur: Plato. inde adv. ἀιπτάτως, eum perpetuo motu: Philo de mundo: item ἀπτατος, ſempiternus motus: Dinn. Areop. ex ἀεὶ, ſemper, & πτατὸς, ὁ, qui moveturi, mobilis. Thema eſt πάτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἄτος, moveo.

Ἀ'ιπτερόεσσα, q. d. ſemper tondens; item ἀ'ιπτερόεσσα, ab Heſychio exponitur, tondere caput: inde ἀιπτέρωτος, ſemper tonſi, ſeu qui ſemper, aut crebro tonderi ſolent: item, ἀπτέρωτος, ab Heſychio expers, infructuoſus, ἄκαρπος. ex ἀεὶ ſemper, & πτερὸν, ὁ, idem quod Thema πέρω, tondeo: unde πέρσαι, crinis.

Ἀ'ιπτος, indecenter, turpiter, ſorde, indigne: pro quo legitur & ἀεικὲς, cum ſimplici ι, propter, verſum: Il. χ. ut & ἀεικὲς, dicitur pro ἀσχὲς, feu ἀεικία, quod propie expon. contumelia: ſed accipitur turpi, & contumelioſo facto io aliquem; ideo expon. indignum facinus: Il. ω. Od. ν. Itidem ab ἀεικὴς.

Ἀ'ιπλάζω, ſemper loquax: ab ἀεὶ, ſemper, & λαλέω.

Ἀ'ιπλανὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ſemper & ἀπλανὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ſemper fuens, & ſplendens, ut ἀπλανῆτες φῶς, apud Nax. ex ἀεὶ ſemper, & λάμπω, luceo.

Ἀ'πλιδὴς, ἰος, ὁ & ἡ, ſemper diffillans, & defluens, ὁ ἀεὶ πηδόντος: ex ἀεὶ, & πλέω, idem quod πλέω, ſino. Apud Nonn. πλωτὸς ἄρδη, vox perennis: metaphorice.

Ἀ'πλοποι, οἱ, Heſych. ἀεὶ πλέοντες, ſequentes, inde πλοποία, ἡ, q. d. ſempertio quium, loquacitas, multiloquium, πλωτοποία, & πλωτοπόγων, verboſitas: Suid. & Heſych. & πλοποία, ὁ, ſemper loquor: ex ἀεὶ, & πλέω, πλῶ, loquor.

Ἀ'πλος, ὁ, ἡ, ὁ, ſole earens, opacus, abſque ſolis ſplendore & calore: item ἄπλοος, ὁ, ἡ, ὁ, locus umbroſa. &c. ex α priv. & πλόος, idem quod πλόος, ſplendor, feu calor ſolis: unde ἄπλοος, idem quod ἀνήλιος, fine ſole.

Ἀ'πλοτος, ſemper inſanus, & qui perpetuo inſanit: ex ἀεὶ, & πλοτὸς, ὁ.

Ἀ'πνεύμων, q. d. ſemper memor, qui nunquam obliviſcitur: ex ἀεὶ, & μιμνήσκω.

Ἀ'πνεστος, expon. cujus perpetuo durat memoria, ſempiternus; ſemper memorabilis & celebrandus: apud Hoer. & Soph. ex ἀεὶ, & μνήσκω.

Ἀ'πνοος, Poet. pro Dor. ἄμπνοος, quod pro ἄπνους, ab ἄω.

Ἀ'πνοτος, ὁ, ἡ, ſemper memorandus: a μιμνήσκω.

Ἀ'ποτε, pro quo Poetis dicitur etiam ἀοίδιμος, ὁ, ἡ, ſemper & perpetuo fluens.

Ἀ'ποκοτος, gen. pl. ab ἀποκὸς, ος, ὁ, perpetuo fluens, ἀόκριτος, alii legunt ἀοκὸς, ος, ὁ, & πόος.

Ἀ'ποκος, ἀεπος, ὁ, idem quod ἀόκριτος, id eſt, ἀδιάκριτος, perpetuo fluens.

Ἀ'ποκτος, vide ἀποκτος.

Ἀ'πολος, more ventorum, ſeu perpetuis aquis fluunt; ideſt, jugiter, adv. ab ἀεὶ ſemper, & πόος.

Ἀ'πολος, caritas, τὸ ἀπολον, legitur & ἀπολὸν, ὁ, ἡ, ὁ, idem, cum alicui oculi nubecula aliqua ſunt obduſti: Etym. ex ἀεὶ, & πέφυκα, ὁ, ἡ, nubes.

Ἀ'ποτος, ὁ, ἡ, ὁ, idem quod ἀόκριτος, perpetuo fluens, qui perpetuo fluit: ex ἀεὶ ſemper & πόος, quod interdum ponitur pro ῥύω, fluo.

Ἀ'πρεπὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ſemper parcens: ex ἀεὶ ſemper, & πρέπω, ἐς, ἡ, pallin: Th. πρέπος, patior: inde etiam πρεπάδεια, pallio perpetua, feu nunquam deficiens affectio. Deeſt. de universo.

Ἀ'πτερος, ὁ, ἡ, ὁ, qui ſemper vibratur, qui perpetua motu agitatur: cordis epitheton, quod ſemper vibretur: ex ἀεὶ, ſemper, & πτάρω, ὁ, ἡ, ὁ, vibratur: Th. πτάρω, vibro.

Ἀ'πυδρὸς, ὁ, ἡ, ſemper virgo: apud Soph. in Ajace, cum primis vero divæ matris Maximæ matris meritiſſimum attribuum ex ἀεὶ, & πυδρὸς.

Ἀ'πυκτος, ὁ, ἡ, ὁ, ſtabundus: item, ἀπυκτος, ὁ, ἡ, ὁ, idem, q. d. ſemper vagus, perpetuus erroribus jactatur: ex ἀεὶ, ſemper, & πυκτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, vagus. Th. πλάνη, error.

Ἀ'ρω, a. r. act. Jon. pro ἀείρω, ſuſpendo, ſuſtineo, a. r. part. m. ab ἀείρω, ἀναίρεσις, præt. part. paſſ. ἀορμένος, a. r. imperat. act.

Ἀ'ρσις, vel ἀέρσις, exponitur ἀέτωμα, imperitus, pro eadem affertur & ἀέρσις. Heſych. Videtur compoſita ex ἀείρω, ſeu ἀέρσω, ſignificante interrogo: interrogando enim dochores ſinus; rurſum oxytonus ἀέρσις, exponitur ἀέτωμα, difficili utens fortuna, infelix: Suid. Heſ. Etym.

Ἀ'ρσις, ὁ, ἀέρσεως, item ἀέρσις, ſemper vel jugiter fluens: Suid. ſpr. ex ἀεὶ, & ῥύω, fluo.

Ἀ'ΕΤΑΙ, tollo, ſ. ῥύω. a. 2. ἤειρα, ρ. ἀείρω. a. 2. m. ἀέσατο, a. r. imperat. act. ἀέσαι, ατω, ὁ, ind. Jon. ἀέσσατο, ατο, ὁ, m. ἀείρω, a. fing. a. 1. ſub. act. ab ἀείδω.

Ἀ'νδιος, ιη, ὁ, ἡ, ſemper viribus potens: ex ἀεὶ ſemper, & ἄνδος, ους, τὸ, vis, robur. Thema ἄνω, valeo, poſſum.

Ἀ'νεμος, Æol. pro ἄνεμος, ſpirant, 3. pl. veteri ἄσμαι.

Ἀ'νηστος, ὁ, ἡ, qui quotidie victum e publico ſeu cibum Athenis in Prytaneo perpetuum exſpiebat. Heſych. ex ἀεὶ, ſemper, & ἔσθω, ἔσω, ἔφαγον, ἔδηστος, ὁ, cibus.

Ἀ'ετοι, ſempaſiones, aves; apud Ariſtot. Hiſt. An. 9. 28. ex ἀεὶ & σκώλ. ἔσθω, ὁ, avis nomen, ex genere nocturnum.

Ἀ'ετος, ατος, τὸ, Poet. pro ἄσμα, cantus. Th. ἀείδω.

Ἀ'ιστὸς, ὁ & ἡ, ſemper, ſervans, Nono. ex ἀεὶ, ſemper, & σάω, ſervo, ſalvum præſto.

Ἀ'ιστὴς, imperiti: Heſych. ex α priv. & εἶδω, ſcio.

Ἀ'ιστρεφὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ſemper volubilis: ex ἀεὶ, ſemper, & στρέφω, verto.

Ἀ'στυφος, ſemper ruditus, vel qui ſemper & quidem ſine cibo, ἀσιτος: ex ἀεὶ, & στύφω, uro incendo.

Ἀ'συρτος, ὁ, ἡ, ὁ, ſemper vernans, ἀνθηλὸς, propie ſemper ferens; & peculiariter, ſemper ferens fructus. Heſych. Soph. ex ἀεὶ, & σύρω, fero.

Ἀ'σφαστος, & ἀσωφάστατος, ſemper cultoditus, ſed perfecte & cuſtodiri ſemper inſtructus: Sophocles. ex ἀεὶ, & σάφα, ὁ, cuſtodio, a σαφὴς, ὁ, cuſtodia: vel σάφαστος, cuſtos.

Ἀ'σφυκτος, ὁ, ἡ, perpetuum exſtium: Plato: ex ἀεὶ, & σφύκτος, ὁ, exſtium.

Ἀ'σχαλος, ὁ, ἡ, ὁ, ſemper frondens, perpetuo virens; unde ἀσχάλλω φυτὰ, plantæ, quæ perpetuo virent, vel folia ſemper retinent: Plin. & ἀσχαλὴς, ὁ, ἡ, frondium perpetuitas, & omnia ex ἀεὶ ſemper, & σχάλλω, σχάω, ſolium.

Ἀ'σχαλος, ſemper virens, vel etiam perpetuo pallore florens, ex ἀεὶ, & χλόος, herbidus, virens. Th. χλόη, ἡ, herba virens.

Ἀ'σχετος, ſemper utilis, perpetuus bonus; Heſychio eſt vinum: ἐξ ὑπαπ. ἄσχετος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀχρεῖος, utilis. Th. χράομαι, utor.

Ἀ'σχέτως, invitus, præd. part. paſſ. ab ἀσχέω, cogo: ex ἀ & ἑκὼν.

Ἀ'σχεων, ος, turbulentus, irrequieta, ἄσχεσος, ἀσχεσὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀσχὴς, ἀκόλαστος, unde ἀσχεσία, ἡ, ἀκολασία, ἀσχὴς, ἀ. g. inſolentia, & ſimilia, ἀσχεσὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀσχὴς, ἀ. g. ex α & ἔχω, teneo, contineo.

Ἀ'σχεσος, ὁ, ἡ, ὁ, idem quod ἀσχεσὴς, ἀκόλαστος

gnans. ex ἀκὴ, procella, & μάχη, pugna: Th. μαχήσασθαι, pugnare.

Ἀκκαδόζηλ, qui denso est, aut vario capillo, seu pilo, i. e. πυκνοθρίξ, vel qui est crispato & intorto capillo; συναγωγὴ λίαν τῆς τριχὸς: ex ἀκκὰς, turbo, & ζῆλος, τριχὸς: pilus, capillus.

Ἀκκαλέτης, nom. pl. ab κάλαμος, ὁδὸς, ὁ, ἡ, vel κάλαθος, ὁ, ἡ, velox tanquam procella: ab ἀκκὰς, & ἔτης.

Ἀκκὼ, nomen mulieris: ut & Harpyis inditum: quod pernicitate fua aequet ἀκκὰς, & ventos rapidiffimos.

Ἀκκτὴς, infpector: ab ἀκκέω.

Ἀκκτορεύω, defperantes, ex ἀκκέτορες.

Ἄκκτος, ου, ὁ, idem quod ἄκκητος, ου, ὁ, ἡ, praeter fpem: unde, ἀκκήτως, defpere, non fpe: pro quo etiam dicitur ἀκκητὶ, idem.

Ἄκκητ, pro ἄκκημι, non fpectando, non prospicio. Hinc ἀκκητὶκ, ὁς, ἡ, Poet. pro ἀκκητικὸς, defpetatio: ex ἀ & ἀκκέω.

Ἀκκητὸς, diffidendum, ex ἀκκητὸν, defpero, non fpero: ex ἀ ἀκκήτου. ex a priv. & ἀκκέω, ἥθω: ex fpes.

Ἀκκητὼ, Poet. pro ἀκκητικὸς, defpero.

Ἀκκητὼν, ὁ, ἡ, defperatio.

Ἀκκητῶρ, ὁ, ἡ, infpirans; praeter fpem obiectus, ἀκκήτορες, infperandus; unde τὸ ἀκκήτωρ, ex infperato: Herod. ἐκ ἔτεα πάντων ἀκκήτωρ, nihil ad infperatum; i. e. de quo fpes non fit habenda. Inde ἀκκήτωρ, ex infperato, praeter fpem & expectationem: compositio eft eadem cum praecedente.

Ἄκκητος, non fpero &c. ex a priv. & ἀκκὶς Spes.

Ἀκμαῖος, & exempto ι, & μ quo loco inferto, ἄκμωνες, Dor. Jon. pro ἄκων, praef. inf. ex ἀκὴ, pro ἀκὶς, fatio.

Ἀκὸνη, τὸ, nervus arcus; chorda qua intenditur arcus: item, arcus: item, veftimentum, Callim. dicitur autem quafi ἄκμων, ὁ, nexus, vinculum, nodus. Th. ἄκτιν, nectio.

Ἀκμελέον, expon. admodum flabile, admodum ftimum: Hefych. ex ἀ ἐκτιναπὸ, & ἐμπνέω, ἔπ, ἐ.

Ἄκὶς, Poet. dicitur etiam pro ἀκὴ, idem cum ἀκὸ. Poet. pro Them. ἀκὶ femper.

Ἀκὶδνῶς, ὁ, Poet. pro ἀκνὸς, perpetuo fluens: ut & ἀκνὸν pro ἀκνέον.

Ἀκνὸς, Poet. pro ἀκνέος, perfundi, praef. inf. paff. ab ἀκνέομαι.

Ἄκνος, ὁ καὶ ἡ, femper fluens, perennibus undis fluens, & ἀκνὸν, fon: item ἀκνὸς, perpetuo fluens; i. e. ἀεὶ ῥέων, Herod. ἀκνέοντα ὕδατα. i. e. aquae perennes. Hom. Odyff. unde ἀκνίτης, jupiter, in perpetuum ; more eorum quae perennibus aquis fluunt; eft ex ἀ, & ἐνὶ, semper, & κάω, pro χέω, fluo.

Ἄκντες, flantes, plur. ἄκντα, gen. ab ἄκὰς, ἄκντος, ab κάω.

Ἄκὸς, augebat, Jon. pro ἄξει, 3. fing. imperf. act. verbi ἄκέω.

Ἀκὸγυιος, ὁ, qui membra auget. Epith. certaminum, quae homines propter excefcivum vobulliores reddunt: ab ἄκέω, & γυῖον.

Ἀκὸδωτον, forneum augens: fic apud Nonn. pater dicitur i. e. prolificus, fortifieus: ex ἄκέω, augeo, & πατὴρ, part. med. verb. ἀκτω, gigno.

Ἀκὸζωτος, ὁ, ἡ, plantas augens; plantis dans incrementum: dicitur fic, ἡ ἠὼς, aurora, in Anth Epigram. ex ἀκέω, & ζωτὸς, planta.

Ἄκὸη, & ἀκὸω, augeo, ἡ, ἀκὸεον, Poet. pro ἀκὸουν, ἀκὸων, imperf. paff. Jon. ἀκξομαι, gen. Jon. part. paff. Poetae eorum vide in ἀκὸεον. Quidam derivant ab ἴκω. Inde ἀκὸητος, ἀκὸήτως, & ἀκὸήτως, qui augeri non potest.

Ἄκτος, ineffabilis, fortis: ab κ, & ἔκω.

Ἀκτὸς, ὁ, ἡ, ἔτον, ceffo ab omni opere, otior, otiofus fum, quiefco: item ignavus, defes, piger fum. ab ἀκχὸς, otiofus, ἔκε. ex a priv. & ἔργον, opus.

Ἀκχολὸς, ὁ, ἡ, idem quod ἀργὸς, & eadem origine.

Ἀκχὸς, ὁ καὶ ἡ, qui ab opere ceffat; & idem quod fequens ἀκχὸς.

Ἀκχὸς, & in profa ἀκχὸς, ὁ, ἡ, iners. ἀκχὸς, dat. Hine ἀκχὸς, Jon. pro ἀκχὸς, ut, ἡ, pro pigritia: ex a & ἔργον.

Ἀκχὸω, adverb. eum portatione, portando, tolledo, fc. more bajulorum, βαστασιστὶ, ab ἀκχὸς, tollo. Euftath. Odyff. 3.

Ἀκχὸω, atrollo: idem quod ἀκίω, & ab eo formatum, (ut κρωχὸω ab κράω) a futuro fci. illius verbi, ἀκχὸ, inferendo, & ὦ.

Ἀκχὸω, atrollo, pendeo; Poet. dicitur & ἀκχὸομαι, praef. ex imperf. ab ἀκίω.

Ἄκχὸς, in plur. num. pro coelo, feu aere, apud Plutarch.

Ἀκχὸς, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀκχὸς, item, multus, immenfus: Helych. Th. ἀκὸς, aer, hinc in neutro, ἀκχὸν, artium, : item, ἀμέτρητον.

Ἀκχὸν, Boeot. pro ἀκχὸν, 3. pl. a. 1. paff. ab ἀκχὸω, Jon. pro ἀκχὸω. hinc ἀκχὸς, ἄκτος, eveftus, part. Th. ἀκὸν.

Ἀκὸα, ας, ἡ, calido, (apud Aeolos, ut inquit Helychius) aer tenuiorius : Th. ἀκὸς, aer.

Ἀκχὸν, ἡ, ἴον, aerius fum; aeria natura, vel aeris colore fum praeditus. Diofcor. ἀκχὸν ἄγαλμ, i. e. aerius vapor. ab ἀκχὸς.

Ἀκχὸς, ου, ὁ, ἡ, aerius. Th. ἀκ.

Ἀκχὸδης, & ἀκχὸδ. Diofc. idem quod ἀκχὸς, aerius, item obfcurus, caliginofus: Helych.

Ἀκχὸν, non feptus, ἀκχὸτος, Lyf. nullo fepto cinctus; ex a priv. & ἔκτος, ου, τὸ, feptum. Th. ἀκχὸν, includo, arceo.

Ἀκχὸδιτὸν, ineedo per aetem: ab ἀκὸς, & δύω.

Ἀκχὸμαχὸς, per aetem eurro, Lue. ex ἀκὸς, aer, & antiquo verbo ὀχέω, eurro.

Ἀκχὸς, ους, ὁ, caliginofus, profundus. Th. Ἀκχὸς, ὁ, ἡ, fublimis in diseendo; fubliloquo: alias fenatores antem: Helych. item, qui de rebus humanis, & de imaginatione tantum poftris verba facit, ὑβριστὶ δὲ τὸ λόγου· ex ἀκὸς, aer, & λόγος, ου, ὁ, fermocinator.

Ἀκχὸμαχὸς, actiam quandam pugnam pugno: vel in aere pugnare; quafi στρατηγὸς, unde ἀκχὸμαχὸς, aeria, i. e. imaginaria quadam & inani ratione. ex ἀκὸς, aer, & μάχη, pugna, vel μαχόμαι, pugno.

Ἀκχὸμαχὸς, ητ. τὸ, aetium mel, aetherium ac coeleste, fuere literae Manua vocant: Athen. lib. 11. ex ἀκὸς, & μέλι, ιτος, τὸ, mel.

Ἀκχὸνεύτης, ὁ, ἡ, voc. aetem mentior: & generaliter, qui rebus fublimes, & humanum captum excedentes inaniter confeftor: Sotad. apud Zen. ex ἀκὸς, aer, & μεντὸς, mentior. Them. μεντὸς, mendax.

Ἀκχὸνεύτης, ὁ, ἡ, (pro eius aeri) ; vel in ἀ καὶ ἡ, Cleonuedes, lib. 2. ex ἀκὸς, aer, & μεντὸς, miseeo.

Ἀκὸς, fulluli, extuli, a. 2. act. ab ἀκὸω. lab. ἀκὸτε.

Ἀκχὸσκὸς, ἐσσ, ὁ καὶ ἡ, per aetem natans; eft epitheton nubium, apud Ariftoph. ex ἀκὸς, aer, & πέτομαι, vel πτὸω, idem quod thema πτὸ, πτάω.

Ἀκχὸνιστὸς, ὁ, ἡ, vel, ἐσὸς, ὁ, ἡ, ex aere delapfus; (ut ὀμφαντὸς, ex coelo delapfus ;) ex ἀκὸς, & πίπτω, antiquo verbo, pro πίπτω, cado.

Ἀκχὸνίτης, in aere volans: ex ἀκὸς, aer, & πέτομαι, vel πτὸω, volo.

Ἀκχὸπτὸς, ου, ὁ, aeripeta, item, aerivagus: Plato. Unde ἀκχὸπτὸω, in aere gradior: prout apud Basil. ἀκχὸπτὸω, de avibus dicitur: ex ἀκὸς, aer: & πέτομαι, ου, ὁ, tranfitus, via: Th. πτὸω, tranfeo.

Ἀκχὸσκὸπὸς, ὁ, ἡ, ἄκτος δὲ ὁ μαντικὸς, divinatio, fc. ex infpectione aetis, feu aetiae conftitutionis: ex ἀκὸς, aer, & σκὸπὸς, ου, ὁ καὶ ἡ fpeculator, infpector. Th. σκὸπτομαι, fpeculor.

Ἀκχὸτὸκὸς, aetem fecans & fiudens; inde in neut. plur. ἀκχὸτὸκὸ, τὸ, volatilia & volucres, quia penetrando aetem: (epitheton avium: ex ἀκὸς, aer, & τὸκὸς, ου, ὁ, feindens, a pret. med. verbi τὸκὸω, feco.

Ἀκχὸτὸτὸς, ὁ, ἡ, aerem frequentans, in aere volans, aer. ex ἀκὸς, aer, & ἀετὸς, ου, ὁ, ventitio ad aliquem.

Ἀκχὸτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, coloreu aetis habens: ex ἀκὸς, aer, & χρὸὰ, ατὸς, τὸ, color.

Ἀκχὸω, & ἀκχὸνυμι, ου, Dor. pro ἴκω.

Ἀκχὸλόκρὸς, ὁ, ἡ, atrollens comam, epith. galeae: quafi quae in altum tollat comam, i. e. comum habeat fublimem & alte fubiatum: Apol. Argon. lib. 2. ἀκχὸς, ὁ, ἡ, in jumentis eft cervix, in galea eft crifta, feu comus, feu aper galea affugens in altum, vide alteram partem expofitionis in feq. dictione.

Ἀκχὸπτὸς, ὁ, ἡ, atollens mentem, i. e. fuperbus: ab ἀκὸω & πτὸς, epiteton eacodaemonis apud Non.; componitur ex Aeolico futuro ἀκχὸω, verbi ἀκὸω, & πτὸς.

Ἀκχὸπτὸλὸς, celeres, pl. ab ἀκχὸπτὸς, ου, ὁ, ἡ, vel ἀκὸω, & πτὸς.

Ἀκχὸπτὸτὸς, aere volantes, pl. ab ἀκχὸπτὸς, ου, ὁ, & πτὸτὸς, ου, ὁ, in aere fufpenfus: ab ἀκὸς, & πτὸμαι.

Ἀκχὸτὸς, expon. pedes inter currendum agiliter tollens, ἀχίλλ, celer: Il. 7. ἀκχὸτὸδὸς.

Ἀκχὸτὸς, f. τὸ. Eol ab ἀκὸω, pro ἀκὸω.

Ἀκχὸτὸλὸς, tollo. Th. ἀκὸω.

Ἀκχὸτὸς, idem quod ἀκχὸτὸς, attollo, porto, & utrumque ab ἀκὸω.

Ἀκχὸω, & ἀκχὸνυμι, ab inufit. ἀκὸω, fpiro, dormio. Helychius ἀκχὸω, κοιμᾶσθαι.

Ἀκχὸμενὸς Σακκαῖος, expon. mare ventis, feu ventorum ftatibus furens: ab ἀκὸμαι, five ab ἀκὸω, ἐσσω, & ἀκὸόμενος.

Ἀκχὸπτὸς, ου, ὁ, ἡ, ftultus, inconftans, ἀκχὸπτὸτης, ητος, acc. fing. ex ἀκὸς, & πτὸς. ἀκχὸπτὸτητος, dat. pl. Jon. ab ἀκχὸπτὸτης, ftultitia.

Ἄκὸω, ὦ, ου, quae eodem anno provenient, feu horna: ex ἀ fignificante ἅμα, fimul, & ἔτος, ους, τὸ, annus.

Ἀκχὸνης, aquillinus: Suid. Th. ἀκὸτὸς, aquila.

Ἀκχὸλὸς, ὁ, ἡ, pullus aquilae pl. ἀκχὸλὸς, ab ἀκὸτὸς.

Ἀκχὸτὸς ἀλὸὸς, Aetites lapis. Diofc. lib. 7.

Ἄκὸτὸς, ὁ, ἡ, aquila, dat. ἀκὸτὸ, gen. pl. ἀκὸτὸν, dat. ἀκὸτὸς, Poet. ἀκὸτὸς. Forfan ab קוט hait, avis, propriae rapax: vel ab ἀ & ἴστε, quia vivax eil aquila. in adfinelis vocatur ὀκὸτὸς pro ἀκὸτὸς. Helychio eft etiam unufcujufque radii in rota ferramentum : ut Poll. quoque lib. 1. tradit ; atque inde ἀκὸτὸμαι, ου, idem quod ἀκὸτὸμαι : in adfinelis, & peculiariter dicitur de fabrico adfinelorum aquilae volantis fpeciem repraefentante: Euft. Galeno eft illud quod triangulare tumus fupra rectum interum eft, ut Lex. Hippocr.

Ἀκχὸτὸς, aquilifer, apud Plutarch. Bud. ex ἀκὸτὸς, aquila, & φὸτὸς, ὁ, ferens. Th. φὸτὸς, ferto.

Ἀκὸτὸς, ὁ, ἡ, aquilinus : item, τὸ ἀκὸτὸν, aquilarum genus, & interdum, mos aquilinus. Th. ἀκὸτὸς.

Ἀκχὸτὸς, (Poetice, pro ἀκχὸτὸς) , pauperes, inopes. ex ἀκὸς τὸ καὶ χὸτὸς, quod femper hinante ore appetant opes. Hefych. (vel ἀκὸτὸ τὸ πᾶν ἔτος, quod nihil habeant) : ex ἀ, femper, & χὸτὸς, imbio, appeto.

Ἀκὸτὸς, fplendidus, clarus, λαμπρὸς. vel eft idem quod ἀκὸτὸς, vel a eft epitatieum, feu intenfivum.

A Z

Ἀκὸτὸς, vel ἄζω, ατὸς, ὁ, ariditas, ftus, fqualor. prope, ἀκὸτὸς, ἀκὸτὸς, fordes ex ipnis lammis adhaerentes canino, aut vafi, & etiam nigror ex putredine ortus, apud Nicand. in Ther. a Them. ἄζω, cum renui.

Ἄζω, ἄζω, ἄζω, ἄζω, ἄζω, idem quod Th.

Ἄζω. Etym. & Euft. derivant ex ἀ, & ζῶ, quoniam τὸ ξηρὸ ἀναίσθητον ἐστὸν.

Ἀζαλὸς, gen. Jon. ab ἀζαλὸς, ου, ὁ, ἡ, aridus, & torridus. Th. ἄζω.

Ἀζὸμενὸς, ου, ὁ, ἡ, aridus. ἐρηὸς, idem quod ἀζαλὸς.

Ἀζὸς, tranquillitas, malacia temporis, ἀκὸτὸς, ex priv. & ζάω, ης, ἡ, turbo, procella: ftuctuatio, & agitatio maris: hinc

Ἄζαστὸς, α, ὁ, ἡ, & ἡ, ὁ privativum, qui parvi venti eft, i. e. tranquillus : fi vero a intenfive fumatur, eft, in tempeftatibus vertatus, multo vento agitatus.

Ἄζω, exarefco; idem quod ἀζαλὸω.

Ἀζηχὴς, & ἀζηχὴς, Hefych. idem quod ἀζηχὴς.

Ἄζω, ὃ. praef. ind. ab ἀζὸω, ficco. Hinc ἀζὸτὸν, praef. fub. paft. reftitetur. Ab ἀζὸτὸν, ου, ὁ, ἡ, τὸ, propriae exarefco ; per metaph. cura & maeore conficior.

Ἀζὸτὸς, non variegatum, aut diftinctum coloribus, ἀζὸτὸν, nam ἴστὸν, ἡ, ἀζὸτὸν, idem quod ποικίλον. ἀζὸτὸν vero a ζὸτὸς, eft diminifius: fi a ἀ privativum, ἀζὸτὸν, ἐ vel contrarium, fi a ἀ intenfivum, πολυζὸτὸν, i. e. multum diftus.

Ἀζὸτὸς, coele, Jon. pro ἀκὸς, praef. imperat. ab ἀζὸμαι. ἀζὸσθὸν, venerans, part. ἀζὸτὸς, venerabatur, imperf. Jon.

Ἀζὸλὸω, ferveo, idem quod ζέω. a eft intenfivum.

Ἀζὸτὸς, Hefychio, idem eft quod ἀζὸλὸω, ficco.

Ἀζὸτὸς, ὁ, ἡ, infugatus, non conjunctus: idem quod ἀζὸς, & ἀζὸτὸν, vel ἀζὸτὸς ex a priv. & ζὸτὸς, jugum.

Ἀζὸτὸς, Hefychio refle, eft σκληρὸς, aridus; vel χαλεπὸς, difficilis, gravis: idem ἀζὸτὸς affert pro ἀδιάλειπτον, non intermiffum ; vide ἀζὸτὸς.

Ἀζὸλὸς, ftus, fqualor; eft Jonice, pro ἀζὸς.

Ἀζὸτὸς, dicitur lignum quoddam in curru: τὸ ἀπὸ τὸ ἀπτὸσθαι τῶν τροχῶν καλούμενον, ut tradit Poll. lib. 1. pro quo apud Hefych. eft ἀζὸτὸς.

A'ζηνής, ής, ές, quem nullus æmulatur, vilis: ex α & ζηλῶ.

A'ζηλόστομος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, suspicione alienus, vacuus zelotypia, invidia, & zelotypia caret: Cic. ad Attic. inde αζηλοστομία, ας, ἡ, ὁ, ἡ, quæ zelotypia, aut cui invidere neno solet: Plut. ex α priv. & ζηλόστομος, invidia perculsus, ὁ ζῆλον πυτιῶν.

A'ζημίωτος, ος, ὁ, ἡ, nulla mulcta notatus, ex α & ζημία.

A'ζῆς, ῆτος, barba, ab ἄζω.

A'ζῆς, idem quod, ἀζηχής.

A'ζήτιτος, indiscussus, Æschines adversus Crefiph. ex α priv. & Th. ζήτιτος, inquiro.

A'ζήτος, venerandus, σεβάσιος. Th. alt ἄζω, cum spiritu aspero, veneror, colo, σέβομαι.

A'ζηχής, ῆος, ὁ, ἡ, magnum sonum edens: ex α, & ἠχὴ: hinc κ'ζηχέω, adv. Sumitur & pro duro & arido, ab ἄζω, ariditas. Et pro indefinenter, quali ἀδιακρίτ, & ἀζήλως ἔχων, non disjunctius, & semper habens.

A'ζῆς, οἱ ἄζοι, servi, famuli, vel servæ, famulæ, apud Athen. lib. 2. & apud Eust. Th. ἄζω.

A'ζόκτης, squalor, ariditas, ξηρότης, ab ἄζω, Eust. Iliad. ζ.

A'ζόμενος, idem cum ἄζω, vensor: hinc ἄζοντ' pro ἄζοντας, præt. ind.

A'ζονας, (cum spiritu leni) idem cum ἄζω, siccetio, sterilis, tribus: Hesiod. in Theogn.

A'ζοχίη, ας, & ἀζοχίη, cœlibatus, & ut ita dicam, injugatio, τὸ ἀζύγωτον. Archil. ex α priv. & ζυγός, jugum.

A'ζυγος, ος, ὁ, ἡ, cœlebs, injugatus.

A'ζυγός, ὁς, idem, & A'ζυξ, γος, ὁ & ἡ. Th. ζυγόομαι.

A'ζυμα, ατος, τὸ, azyma. Th. ζύμη, fermentum. Inde αζυμος, infermentatus.

A'ζυμίτης ἄρτος, inde infermentatus. Levit. cap. 7. ex α priv. & ζυμόω, ζῶ, fermentus. Th. ζύμη, ης, ἡ, fermentum.

A'ζυμος, ος, ὁ, ἡ, intermentatus.

A'ζυς, ficco, arefacio. A'ζυ, & ἄζυμαι, venereor. ἀζύτερος, venerandus.

A'ζωλίτε, ἡ, ἴον, hæfor, ἡ, ὁ, ἀμαυρός.

A'ζωστος, ος, ὁ, ἡ, qui fine zona eft, difcinctus: ex α priv. & ζώνη, zona, cingulum. Th. ζωννυω, vel ζώσσω, & ζώσω, cingo.

A'ζωτος, ος, ὁ, ἡ, animal feu animans non procreans: unde ἀζωτία, ας, ἡ, ὁ, femina, quæ nulla creant animalia: Theophr. lib. 4. de cauſis plant. & lib. 14. c. 10. τὰ γὰρ ἀζωτα πάντα, ἀζωα, i. e. ζώοντα, animalia quæ non generantur ex aliis: ex α priv. & ζώον, animal. Th. ζάω, ὁ, ψ, vivo.

A'ζώς, nomen propr. viri.

A'ζωτος, Hefychio (ζῶν αὐτοῦ) eſt ἑ ἀζωστος, ος, ὁ, ἡ, (ſeu potius ἀζωστος) vinum bene temperatum: ex α intenſ. & ζωστὸς, ος, ὁ, ἡ, mixtus, meracus: ut ζωστὸς οἶνος, ζωστὸν μέθυ, vinum meracum feu meracus, apud Apoll. & ζωστὸν πόμα, in Epigr. potus meracus: vide ζωστὸς.

A'ζωστος, diſcinctus pl. ex α & ζωστὸς.

A'ζωστος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, & ἀζωστος, diſcinctus, qui cinctus non eſt: Hebod. Pluratch. ex α priv. & ζωστὸς, ὸ, ὁ, cinctus. Th. ζώννυω. fut. ζώσω, cingo.

A'ζωτος, ος, ὁ, nomen urbis.

A H.

A'Ἦ, ſpirabat, ɜ. imperf. act. ab ἄημι.

A'ἠδιγάστος, ingratior. comp. ab ἀηδὴς.

A'ἠδιτέτος, perf. part. paſſ. pro ἠδωσένος, a. ἀηδὴς, tædio afficior: ab ἄδω, vel ἀείδω, vel αὔω.

A'ἠδὴς, ὸς, ὁ, ἡ, & τὸ ἀηδὲς, injucundus, a. um, adv. ἀηδῶς, moleſte, ἀηδία, moleſtia: ab α & ἥδομαι.

A'ἠδίζω, pro ἠδέζω, imperf. act. ab ἀηδίζω: hinc ἀηδιζόμενος, inſeſtabat, imperf. paſſ. Th. ἠδέω.

A'ἠδών, aec. ſing. ab ἀηδὼν.

A'ἠδὼν, ὸς, idem quod & a Them. ἀηδὼν. Item ἀηδονὶς, ος, ὁ & ἡ, ad luſcinium pertinens: ut ἀηδονὶς φὼς, luſcinia canticum, & ἀηδονὶς μέλος, pro cod. Item ἀηδὼν, ὸνος, & ὁ, per contractionem, idem quod, ut & omnia, a Them. A'ηδὼν, ὸνος quod apudam & ἀηδὼ & ἀηδὼν, derivari vellut, quod luſcinia ſemper cantet, ubi ſemel inceperit.

A'ἠδονὶς, ος, ὁ, luſciniarum pulli: ἀηδονὶς, ἰδος, ἡ, luſcinioła.

A'ἠδὼν, ὸνος, ἡ, luſcinia, q. ab ἀείδω, quia canora.

A'ἠδὼς, infuaviter, injucunde: ne ἠδέως, ἀηδῶς, apud Xen. Præd. 1. non ſuaviter edere, id eſt, nulla cum deleſtatione ſ. Item gravate, illiberter; eſt adverb. ab ἀηδὴς, inſuavis, odioſus: unde etiam ἀηδία, inſuavitas, injucunditas: Item tædium, & pro eibi faſtidio, quod ἀπορρίπτ proprie vocatur: arque inde

A'ἠδιζόμενος, tædio afficior, faſtidio; ſed ſepon. & abhinreo: ut apud Attic. ἀηδιζόμενα τῷ ζῆν. i. e. a rei vitæ odiorreo.

A'ἠδίζω, idem.

A'ἠθ', pro ἄητον, ſpirabat, ob reſq. aſpirat. imperf. ab ἄημι. Th. ἄνεμος.

A'ἠθάς, dat. ſing. Jon. ab ἀήθεια, inſolentia: ex α & ἔθος.

A'ἠθέστερον, pro ἠθέστατον, euphoniæ gratia, imperf. act. ab ἀηθίζω, pro ἀηθῶ, inſuetus ſum, ab α & ἔθος.

A'ἠθέστερος, ος, ὁ, ἡ, inſolitus.

A'ἠθέως, inexperte, præter morem, Thuc. eſt adver. ab ἀήθεια, inſuetus.

A'ἤθεος, ος, ὁ & ἡ, aciem non habens, non acutus, cui core non eſt facta acies, obtuſus, hebes: unde in neut. πάντα ἤθεος, apud Suid gladius non acutus, ex α priv. & ἀκὶς: ος, ὁ, mucro, cuſpis, acies ferri.

A'ἦμα, ατος, τὸ, ſpiritus flatus, ſpiraculum: Soph. eſt verbale ab ἄημι, idem quod Th. ἄω, fut. ἄσω, ſpiro, flo.

A'ἤμεν, pro ἄημεν, idem quod Th. ἄω, ſpiro.

A'ἤσειεν, flare: pref. ind. Dor. vel Jon. pro ἄωσιν, ab ἄεσαι.

A'ἠμαθίη, idem quod ἀψαμαθίη, immitis, & immantuera animi affectio: Sophocl. in Ajace, ex α priv. & ἥσσομαι, ᾶ, ὁ & ἡ, manſuetus, mitis.

A'ἦμι, ν. Ἄω.

A'ἠμόεις, ὁ. In. ſ. g. ſignificat caliginem, q. ab ἀὴ.

A'ἠμ, 3. ſing. ab ἄημι, flo. 3. pl. ἄασι.

A'ἠπ, ατος, ὁ, ventus flatus, ſpiritus: Eurip. Th. ἄω, ſpiro.

A'ἠπύμων, ος, ὁ, molueſtus, iniquus, dictio Poetica: idem quod ἀπηνὴς, σκαιόφρων, moleſtus, iniquus: vel pro ἀέναος, ab ἀσπ· vel ab ἀ & πίω. v. ἀσπετος.

A'ἤρεμος, ος, ὁ, ἡ, levis, tenuis, ſublimis: τοῦ τὸ αἰὲν σύρσδα.

A'ἴπαι, acc. pl. ἀέτλαι, ſing. ab ἀέτη, ᾶ, ὁ, flatus, cum ſpe. pref. ind. Dor. & Jonica. Dicitur & ἀέτης, ου, idem ab ἀέμαι.

A'ἴτη, ᾶ, & ἀέτης, ᾶ, ὁ, ventus: Od. ε. interdum autem dicitur ἀνέμου αἴτης, ut Iliad. σ.

A'ἴτης, flatibus & ventis expoſitus: ab ἀω, ſ. ἄσω, flo, ſpiro, vel ab ἀέμαι, idem.

A'ὖτο, imperf. 3. ſing. dual. ſpirant. ab ἀέμαι, ἀέται, volitant.

A'ὑσήλιος, cygnus. Antis Iliacus, ſeu ex qua fluente venti exoriuntur: vox ſicla, apud Plat. in Cratylo, diſſerentem de etymol. nominis ἀὼς, ex præced. αὴτη, & ἠὼς, ἡ, ſeu ἠὼς, ὁ, a Them. ἠὼ.

A'ὖτος, vel ἀέστος, ventis expoſitus. ab ἄω, flo. Vel eſt, ſtatibilis: ex α, & ἀέω. Sic ἀνεμόεις. Poet. pro ἀνεμος.

A'ὑτος, ὁ, ἡ, invictus. Th. ἀττάομαι.

A'ὑτος, ος, ὁ, ἡ, invictus: ut Philo de mundo. φύσις ἀάτητος, inexpugnabilis, natura: item infaturabilis, inexpleibili, ἀπλήστου. Th. idem.

A Θ

A'Θ, pro ἄθι, quippe, tanquam.

A'Θάρατος, contumax, ſuſpicioſus. curioſus: Hesym.

A'Θάλαττος, ſeu ἀθάλαττος, ος, ὁ, ἡ, maris expers: ut οἶνος ἀθάλαττος, vinum non dilutum aqua marina, ſeu cui aqua marina non admixta eſt, ſeu inſuſa. Galen. ex α & θάλαττα.

A'Θαλάσσητος, ſeu ἀθαλάττητος, ος, ὁ, matis inexpertus, tei nauticæ rudis: ὁ μὴ πολλοῖς, inſolens navigandi: Ariſtop. Th. idem.

A'Θαλὴς, aridus, non virens. Plut. ex α priv. & θάλλω. ſ. θαλὼ, vireo.

A'Θαλὼν, Jonice pro ἀθαλὼς, ſine calore, ſeu aſſu: ex α priv. & θάλπω. ſ. θαλὼ, foveo, calefacio.

A'Θαλπὴς, qui eſt ſine calore, ſeu aſſu: ex α priv. & θάλπος, ος, τὸ, calor, fervor, aſſus.

A'Θαμβὴς, ὴτος, ὁ & ἡ, intrepidus: ab α & θάμβος. A'θαμβὴς, adverb. impavide.

A'Θαμβὼς, ὼς, ὁ & ἡ, idem, audax. Th. idem.

A'Θαμβὼς, ſtupor: Democr. Th. idem.

A'Θάνα, Dor. pro A'θήνη, ης, ἡ, Minerva: item, A'θανὰς, ᾶς, ὁ, & A'θανάτας, A'θανᾶτας, ου, ὁ, immortalitas.

A'Θανάτιτος, immortales, pl. ſ. g. ἀθανάτους, pro ἀθανάτους, Jon. dat. pl. ſic & ἀθανάτοιτ, pro ἀθανάτοις, gen. ſing. ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου, ab ἀθάνατος, ος, ὁ, ἡ. A'θάνατος, Dor. pro ἀθανάτου. Ex α, & θάνατος.

A'Θανάτως, immortaliter dono.

A'Θανατώτατος, ος, ὁ, immortalitas, in Deos relatio.

A'Θάνατος, ὁ & ἡ, infepultus. Th. θάπτω.

A'Θάνη, ης, ἡ, patris genus: quaſi ab ἀθλη, ariſta, pulſis materia.

A'Θαρίζω. i. τὸν, vel ἀθαρίζομαι, vilipendo, parvipendo, vitupero, violo, proprie contemno tanquam ἀθάνατος, ariſtas, viles, ſc. quas agricola meterc dedignatur: Euſtathius. Th. α-θὴρ, ariſta.

A'Θαρσὴς, ὴς, ὁ, ἡ, fiducia expers, qui ſibi timet, trepidus: Eſtil. ex α priv. & θάρσος, ους, τὸ, fiducia.

A'Θαυμαστὶ, adverb. citra admirationem: ex α priv. & Th. θαυμάζω, miror.

A'Θαυμάτως, ος, ὁ, ἡ, unicum: Suid. forte ſcrib. ἀώθ·

A'Θέατος, ος, ὁ, ἡ, qui non ſpectat. Syneſ. de inſomn. ex α privat. & θεάομαι, ſpector.

A'Θέατος, ος, ὁ, ἡ, invifibilis, qui non ſpectatur, ἀόρατος, invifibilis, qui non viſus, qui videri ſpecitive nequit: Plut. & Plut. item, non videndus, neque inſpectandus: Plut. in Numa. Item active, qui non videt, ſeu ſpectavit: Luc. Xen. ex α privat. & θεάομαι, ſpecto.

A'Θέλγε, pro attractione poni videtur, apud Hippoc. de artic. verbale a Them. ἀθέλγω, fugio, fuſtio, vel mulceo derivatum, &c.

A'Θέλγω, adverb. ſine fine: idem quod ἀτέρμ·

A'Θεὶ, adverb. ſine numine Divum, ἀνὰ θεὸν.

A'Θείτης, Poet. pro ἀθεότης, non aſpectanda: ex α & θεάομαι.

A'Θεῖτε, ος, ὁ, impietas in Deum, providentiæ divinæ abnegatio: Dan. cap. 10. Nar.

A'Θεῖτος, ος, ὁ, non divinus: Numiue divino non aſſiſtus, utrumque ex α priv. & θεὸς, ὁ, Deus.

A'Θέλγε, vel A'θέλγε, ἐθ·, ὁ καὶ ἡ, accuratus, item non curans.

A'Θελήτης, ὁ μαλάκων, inſ. mulgere.

A'Θέλγγος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, & ἡ, mulgeo: q. a θάλη, papilla: a vel otiofum, vel congreg.

A'Θέλω, nolo: ex α priv. & θέλω, pro ἐθέλω, pro ἐθέλω.

A'Θέμιτος, ος, ὁ, ἡ, lafcivire.

A'Θεμιτόβιος, & A'θεμιτόβιος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ſundamento carens, ſine fundamento: Hefych. ex α priv. & θεμιτόβιος, ος, ὁ, ἡ, fundamentum.

A'Θεμιτος, ος, ὁ, ἡ, & ἀθέμιτος, ος, ὁ, ἡ, injuſtus. Dicitur & ἀθέμιτος. Ex α, & θεμιτὸς.

A'Θεμιτουργία, ας, ἡ, facinus nefarium, ſcelus ἀθεμιτουργὸν.

A'Θεμιτουργὸς, ὸς, ὁ, ἡ, nefarius: τὸ ἀθέμιτον, nefas. ex α, & θεμιτὸς.

A'Θεμιτοφαγία, illicitæ nuptiæ, feu illegitimus: unde ἀθεμιτοφάγος, illicitas deosculans nuptias: ex ἀθέμιτος, & φαγεῖν, unde φάγομαι, ſ. ὁ.

A'Θεμιτόφαγος, ὁ & ἡ, qui inceſtas init nuptias. Suid. ex iiſdem.

A'Θεμιτοφαγτὸς, ὸς, ὁ & ἡ, infanda gerens.

A'Θεὸς, ὁ, expon. Dei expers: ex α. pri. & Θεὸς, ὁ, proprie fingunt, qui ſine Deo ullum principi opt vel Deum eſſe non credit, vel crendens non colit: Suid. Sapph. Ariſtoph. Luc. Plat. &c. feu res etiam dicitur eſſe ἀθεὸς, id eſt, ſine Deo, vel impia: ut ἀθεὸς ἐπιστήμη, apud Greg.

A'Θεότης, ητος, ἡ, Dei expers: ex α, & Θεὸς.

A'Θέοτης, ητος, ἡ, impietas, Dei carentia, &c. Plato, Th. idem.

A'Θερμόκαρδος, ὁ, ἡ, qu. d. calcus carentia: dicitur enim de re, quæ inculta manet, neglecta, inculta, ſubſtantive, Plato: ex α priv. & θερμόκαρδος, famulor, ſervio. Th. θέραπων, miniſter, famulus.

A'Θεραπεύτος, ος, ὁ, incurabilis, non ſerviens: ex α & θεραπεύω.

A'Θερμαντὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ſpiritus, ſeu ariſtas habens, ſeu ariſtas habens, vel generans: Nicand. ex ἀθήρ, ἠρος, ὁ, ſpica, ariſta, & γόνιμος, gigno, genero. &c.

A'Θέριτ, ſpiritatores, aeutus, rigidus: item, contemptus, &c. Viz. ut ἀθὴρ ariſta, pars ſpicæ acuta, &c. Occurrit etiam etiam ἀθέριτ, accuratus, exquiſitus: unde ἀθέριτ, accurate, exquiſite, ad unguem: Etymol.

A'Θέριζω, ſ. ἴτω, ſperno, contemno, reprobo, ἀτιμάζω, & παρορμάζω, parvipendo, ἀ ἀστιδὼ ἀνα

ἀνεκάλυπτε: Hom. Iliad. α. & Ilb. 7. Epigr. fit ab ὀΐστ, ὁ, ἀτίς, & ἰστίς ἀτρακτικός, quæ rejiciuntur. plur. masc. Vide fing. α. Ὀΐδ, ἴστ, ὁ, ἀτίλλ. unde in pl. ὀΐδιστ, in versibus dictionario funt ἰστίς ex area abjecta, vide etiam supra ὀΐδυξίς, quod idem significat.

Ἀΐδιξίς parvi pendentes, imperfect. Jon. ab ὀΐδιξίς, ἡ. ον. p. ἀΐδιξεσκ. Th. ὀΐδιξ.

Ἀΐδιξίς, ἡ, athenis ψ, pilcis: Arilla, Gaza, apud Aristot. Hist. An. 6. 17. Eustath. deducit ab ὀΐδιξίς.

Ἀΐδιξίς, & per pleonasmum literæ ν, ὀΐδιξίς, ιστ, ὁ, idem quod ὀΐδ, ἀτίλλ, vel cujus aristarum, acus, cris. Vide ὀΐδιξίς. Th. eſt ὀΐδ. Vide.

Ἀΐδιστ, ἡ, ἴκ. ἴκ. pret. χα, idem quod ὀΐδιξίς, quod. vide: i. e. contemno, rejicio: Apol. 2. Argon.

Ἀΐδιστ, ν, ὁ ἔξ ἡ, nom demeſſus, qui eſt adhuc in ſpica, & negligctus, ἀβίστητος, ut Heſych. exponit. Vide ſupra ἀΐδιξίς, quod eſt ex priv. & ὀΐδιξίς ὦ, ὁ, meſſis: Th. ὀΐδιξ, ιστ, ὁ, ἀτίλλ; item ἡ meſſis: unde ὀΐδιξίς, ἀβίνω, item mem. & &c.

Ἀΐδιμιστ, ν, ὁ ἀφ ἡ, non calefactus, vel qui non calefit: ex priv. & ὀΐδιμιστίς, ὁ, ἡ, calefactus, a ὀΐδιμ, vel ὀΐδιμιμι, f. ὀΐδιμ, calefacio. Th. ὀΐδ, ὁ, ἡ, ὀΐδιμ: unde ὀΐδιμιστ, ν, ὁ, vel ἡ, calidus, vel calida.

Ἀΐδιλλ, ἡ, ὁ, ἀτίλλ, ſpicilegus, qui ſpicas, ſeu ariſtas colligit: ex ὀΐδ, ſpica, & λέγω, lego, idem colligo.

Ἀΐδιστ, ν, ὁ ἔξ ἡ, ariſtatus: ut ὀΐδιξίς ἔχοντες, ariſtata ſpica: Gaza.

Ἀΐδιμιστ, ιστ, ὁ, tuberculum in capite naſi ſolitum, reſte Cello, cui ſe. ſubeſt aliquid pulveule ſimile, unde legendum potius ὀΐδιμιστ, ἀπὸ τοῦ ὀΐδιμ, pultis ganere. Vide Th. ὀΐδιμ.

Ἀΐδιξ, ιστ, ὁ, inconſtantia in pactis: vide ὀΐδιτιμ.

Ἀΐδιμιστ, ιστ, ὁ, tranſgreſſio legis, contemptus, iniquitas, ſcelus. & ὀΐδιμιστ, idem quod ὀΐδιμιμ, Noon: lege carum, exlex, de quo lex poſita non eſt: item illicitus, iniquus, &c. Unde adv. ὀΐδιμιμ, contra leges, iniquc, nefarie, illicite, παρανόμως. ex ἀ priv. & Th. ὀΐδιμιστ, ν, ὁ, ἡ, lex, idem quod νόμος.

Ἀΐδιμιμιστ, ὁ, qui exlegem & injuſtam vitam degit: ab injuſtus, facinoroſus: Non. ex ἀ ὀΐδιμιστ, & ὀΐδιτ.

Ἀΐδιμιστ, ν, ὁ, ἡ, nefarius. Th. ὀΐδιμιστ.

Ἀΐδιμιστ, ν, ὁ ἔξ ἡ, ineffabilis: ex ἀ, & ὀΐδιμιμι, q. ὀΐδιμιστ, a Deo pronuntiatus. Sumitur etiam pro nefando. Sed ſæpius in bonam partem accipitur, & ſum ex priv. activum, fed intranſivum.

Ἀΐδιλλ, ὦ, abrogo, aboleo, ſperno, f. ὀΐδιμ. p. ὀΐδιμιμ. a nomine ὀΐδιμ, ν, ὁ, irritus: ὀΐδιτίν, ἀθῶ, qua aliquid irritum redditur. Ex ν, & ὀΐδιτ. Hinc ὀΐδιτιμ, ἡ, abolitio.

Ἀΐδιμιμ, ιστ, τὸ, idem quod ὀΐδιτιστ, improbatio, abrogatio: legitur 3. Reg. 8. Hieron. 12.

Ἀΐδιτ, adv. ſcelerate, impie, ὀΐδιτμιμ: Æſchylus in Promenthen: ab ὀΐδιτ, ὁ, ἡ, ineptus vitandus, abdicandus, inutilis, &c. Vide ὀΐδιτ-α.

Ἀΐδιμιστ, adv. ſine contemplatione.

Ἀΐδιμιστ, ὁ ἡ ἀφ ν, non ſpectabilis, ſub aſpectum non cadens: Ariſtot. de mundo: item improviſus, a contemplatione alienus, &c. Plutar. in Numa: unde ὀΐδιμιστ, adv. q. d. non ſpectabiliter, aut inviſibiliter: apud Greg. item imperite. &c. ex ἀ priv. & ὀΐδιμιστ, ſpectabilis: Th. ὀΐδιμιστ, ν, ὁ, ἡ, ſpectatur, unde ὀΐδιμιμ, ὦ, ſpecto.

Ἀΐδιτ, impie, ſine Deo, adverbium a nomine ὀΐδ, Dei expers.

Ἀΐδιτ, non perſpicuus, non viſus; non ſpectatus, latens, occultus: ex ἀ priv. & ὀΐδ, ſpectabilis: vide.

Ἀΐδιτ, ν, ὁ ἔξ ἡ, obſcibus inſuetus, ablactatus: qui lac non ſuxit, vel qui ubera non ſuxit amplius: ex ἀ priv. & ὀΐδ, ις, ὁ, papill: Mammæ ſeu uberis apex.

Ἀΐδιτ, non formineus, minime effeminatus, virilis: item, ὀΐδιμιστ, idem; ex ἀ priv. & ὀΐδιτ, ιστ, ὁ, vel ἡ, fœmineus. vide.

Ἀΐδιμ, q. ὀΐδιμ, ις ις, & ὀΐδιτ. Dicitur & Ἀΐδιτ, gen. Ἀΐδιτ, q. ab Ἀΐδιτ. Sic & Ἀΐδιμιμ, ις, ὁ, ut & Ἀΐδιμιτ, . Minerva. Forſan à ראה videre, ſcire, vel a מוה docere, vocali e præpoſita. Minerva ſcilicet fuit alice inventrix; & Dea doctrinæ. Hinc Ἀΐδιτ, ιν. ιτ, ὁ, ἡ, Athenæ. Ἀΐδιτ, ἀπὸ Athenis. Ἀΐδιτ, Athenas. Ἀΐδιτ, Athenienſis.

Ἀΐδιμιμιμ, ονιτ, ὁ, q. d. ſenex ſcholaſticus, qui in ſenectute literis navare operam incipit: item, ὀΐδιμιτ. compoſita dictio, ex Ἀΐδιτ, Minerva, quæ ſtultis præſſe dicebatur, & γέρων, ſenex.

Ἀΐδιτ, ιτος, ὁ, acutus.

Ἀΐδιμ, ὁ, ἡ, Æolice, & Attice, ὀΐδιτ, idem quod ὀΐδιμ, ις, ὁ, pultis, ſeu polenta quodammodo. ὀΐδιμ, ὁ, ἡ, Æolice eſt hibritin, ſeu mediearentum ex Zea minutiſſime molita confectum, ſeu pulis tritica, aut ex alia fruge. Plinius hanc vocem Ægyptiam effe tradit: alii tamen ab ὀΐδιτ ariſta derivant.

Ἀΐδιμιμ, ν, ὁ ἡ, invenarus, ſine ferio, ἄθηρος, Xenoph. a venatoribus non indagatus, vel a venatore non captus: ex ἀ priv. & ὀΐδιμιμ, venabilis a ὀΐδιμ, ὁ, ἡ, venatio: unde ὀΐδιμιμ, ferax venor.

Ἀΐδιμιτ, expers venationis, Synef. epiſt. 129. Item, carens feris, & novis bellis: ut ὀΐδιμιτ χώρα, regio expers ferarum: Plutarch. ex ἀ priv. & ὀΐδιμ, ὁ, ἡ, fera.

Ἀΐδιμιμ, ις, ὁ, penuria ferarum, idem Th. & comp.

Ἀΐδιμιμιμ, ὁ, ἡ, ἀφ ὀΐδιμιμιμ, ὁ, ἡ τὸ ὠτίον τὸ ἐν ὀΐδιμιμ ἐκκλίνον καὶ ὑπακούοντον, ventriloquum: quod ita dicitur, quod fit auſcultum pernices ex extrinſeco ſonum. Ὀΐδιμιμιμ, ὁ, ἡ, ἐκτ ἔστιμιμ. Odyſſ. λ. ex ἀ ὀΐδιμ, ὁ, ἡ, & λανχάνω, ὁ.

Ἀΐδιμιμιμιμ, Sinpheles vocavit, quod Hom. Ἀΐδιμιμιμιμ, ut inquit Euſtat. ut Heſych. dicit eſſe cochlear, quo agitatur in olla puls quædam ἀΐδιτ, five ἀΐδιτ dicta: comp. eum ἄνωτος, ὁ, ἡ, ſeu ἄνωτος, ὁ, ἡ. Th. ἄνωτος, ὁ, ἡ.

Ἀΐδιμιμιμ, idem quod ὀΐδιμιμιμ, ſeu, ſcil. pultatio, ſeu nervoſa tunica, in qua pultaceus humor continetur. Vide ſupra ὀΐδιμιμιμ.

Ἀΐδιμιμιμιμ, ν, ὁ ἔξ ἡ, prodigus; qui nihil reſervat, ſed non repoſitus in thefauro: ex ἀ, & ὀΐδιμιμιμ.

Ἀΐδιμιμιμ, nemini mercenarius qui nulli ſervit ob mercedem: ex ἀ priv. & ὀΐδιμιμ, mercede ſervio. Th. ὀΐδ, ιτος, ὁ, mercenarius ſervus.

Ἀΐδιμιμιμ, ν, ὁ, vel ὀΐδιμιμιμ, Etymol. abhorrens a tangendo: ex ἀ priv. & ὀΐδιμιμιμ, idem quod Th. ὀΐδιμιμ, tango. item, nihil volens accipere epitheton ſecũæ eujuſdam accipere tecuſantis.

Ἀΐδιμιμιμ, ν, ὁ ἔξ ἡ, ὀΐδιμιμιμ, ις, ὁ, ἡ, intactus. Th. ὀΐδιμιμιμ.

Ἀΐδιμιμιμ, ν, ὁ ἔξ ἡ, idem, intactus: item, integer, illibatus. Th. idem.

Ἀΐδιμιμιμ, ὁ, ἡ, ab ὀΐδιμιμιμ, ν, ὁ, præmium certaminis. Sed ὀΐδιμιμιμ, ν, ὁ, eſt ipſum certamen. Th. ὀΐδιμιμιμ.

Ἀΐδιμιμιμ, pugno, laboro.

Ἀΐδιμιμιμ, ν, certo, luctor. p. ὀΐδιμιμιμ. hinc ὀΐδιμιμιμ, ιτος, ὁ, certamen.

Ἀΐδιμιμιμιμ, certamina, pl. ab ὀΐδιμιμιμ, ιτος, ὁ, ἡ.

Ἀΐδιμιμιμ, ὁ, ἡ, ab ὀΐδιμιμιμ, ν, ὁ, luctatora Th. ὀΐδιμιμιμ.

Ἀΐδιμιμιμ, ὁ, ἡ, Athlericus, ad athletas, ſeu certatores, vel luctatores pertinens: unde ὀΐδιμιμιμ ὀΐδιμιμιμ, certamina athletarum, ὀΐδιμιμιμ σώμα, corpus robuſtum & exercitatum, ὀΐδιμιμιμ ἕξις, corpus habitudine athletica, i. e. firma, Ariſtot. Inde etiam ὀΐδιμιμιμ, adverb. ab athletarum more: Plaut. pugilice & athletice valeo, pro optima & firmiſſime. Th. idem.

Ἀΐδιμιμ, ν, ὁ, miſer: ὀΐδιμιμ, f. g. pl. ὀΐδιμιμιμ, acc. pl. fuperl. Th. ὀΐδιμιμ.

Ἀΐδιμιμιμ, ιτος, ὁ, miſeria, ærumna, & ὀΐδιμιμ, miſere, & infeliciter, ærumnoſe, ut ὀΐδιμιμ ὀΐδιμιμιμ, quomodo miſere me habeo, i. e. ὀΐδιμιμιμ, ὁ, ἡ, miſer, calamitoſus.

Ἀΐδιμιμιμ, ν, ὁ, munerarius certaminis præſes: ab ὀΐδιμιμ, vel ὀΐδιμιμ, & ὀΐδιμιμ. Hinc ὀΐδιμιμιμ, ludos præbeo, & ὀΐδιμιμιμ, certaminis cura.

Ἀΐδιμιμ, ν, τὸ idem quod, ὀΐδιμιμιμ, ν, τὸ, certaminis præmium, quod victori datur, vel de quo reportata eſt victoria. Th. ὀΐδιμιμ, ν, ὁ, certamen, & ejus præmium.

Ἀΐδιμιμ, ν, ὁ, idem quod ὀΐδιμιμ.

Ἀΐδιμιμιμ, ν, ὁ, victor: ex ὀΐδιμιμ, & ὀΐδιμιμ.

Ἀΐδιμιμ, ν, ὁ ἔξ ἡ, non turbidus, purus, limpidus: ex ἀ priv. & ὀΐδιμιμ, ὁ, ἡ, fordes.

Ἀΐδιμιμιμ, ν, ὁ, ἡ, limpidus, illimis; ex ἀ & ὀΐδιμιμ.

Ἀΐδιμιμιμ, ν, ὁ, imperturbatus: ab ἀ & ὀΐδιμιμιμ.

Ἀΐδιμιμιμ, ν, ὁ, ἡ, imperturbatus, tranquillus, & ὀΐδιμιμιμ, adv. ſine tumultu, tranquille. Th. idem.

Ἀΐδιμιμιμ, nomen arboris, ex qua optima ligniaria fiunt, f. vide Theoph. Hiſt. Pl. l. 5. c. ult.

Ἀΐδιμιμιμ, pro ἀΐδιμιμιμ, vel ἀΐδιμιμιμ, ἡ, ex ἀ priv. & ὀΐδιμιμιμ compoſitum eſſet, ſignificaret non pondus, non actus ſimulis; nam Gallen. apud Hippocr. expon. ὀΐδιμιμιμ, ὀΐδιμιμιμ, κενεαγκεῖν.

Ἀΐδιμιμιμ, ν, ὁ ἔξ ἡ, infractus, i. e. qui fractus non eſt, vel fractus nequit: inveter, invulnerarus, &c. ex ἀ priv. & ὀΐδιμιμιμ, fragilis: Th. ὀΐδιμιμ, frango.

Ἀΐδιμιμ, videre cupio: Suid. a Them. ἀΐδιμιμ, innuunt: item diſputo, conſidero, perpendo: deducium eſſe putatur a verbo ὀΐδιμιμ, per ſyncopen, præſixo α ἐντατικῷ, vel a ἰδώ, cerno, præſixo itidem α epitatico, & ὁ verſo in ν. Etymol. & Auct.

Ἀΐδιμιμ, ὁ, ἡ, ὀΐδιμιμ, video, cerno, μετ' ἐντατικοῦ ἀΐδιμιμ.

Ἀΐδιμιμιμ, ν, ὁ, munera a cognatis miſſa novis nuptæ, apud Lesbios: Heſych.) ſponſæ feil. præcipue, cum dempta vela, ſe primum peregebat (ſponſo conſpiciendam, πρὶν τὸ πέπλον, ab interiore vocabantur etiam ὀΐδιμιμιμ, eandem ab eam.

Ἀΐδιμιμ, adverb. abſque luctu, vel lachrymis, q. d. illaguibiter. Sudi. ex ἀ priv. & ὀΐδιμιμ, luctus.

Ἀΐδιμιμ, capillis, glaber, lævis, pilorum expers, ἄτριχος, item, ἀκόμης, incomarus: Martial. ex ἀ priv. & ὀΐδιμιμ, τριχός, ὁ, pilus, capillus.

Ἀΐδιμιμιμιμ, & ἀΐδιμιμιμιμ, a vermiculis non arroſus, vel exeſus, nullo modo ſentiens putredinem, ὁ ἀ ὀΐδιμιμιμιμ. ex ἀ priv. & ὀΐδιμιμ, τρός, ὁ, vermis, ἐ τρόλω, tero) & ὀΐδιμιμ, edulis, eſculentus: Th. ὀΐδιμ, edo, & ὀΐδιμιμ, comedor.

Ἀΐδιμιμιμιμ, a. 1. part. f. p. ab ὀΐδιμιμιμ, congrego. f. pro. ὀΐδιμιμιμ, inf. ὀΐδιμιμιμ, p. act. Th. ὀΐδιμιμιμ.

Ἀΐδιμιμιμ, ὁ ἔξ ἡ, frequens, celebris, confertus. & ὀΐδιμιμιμ, ιστος, ὁ, ἡ, collectio, acervus, &c. & ὀΐδιμιμιμ, ν, ὁ, congregatus, collectivus, vim habens aggregandi, ab eodem Themate: ſieut etiam ὀΐδιμιμιμ, ν, ὁ. congregator, collector, & ὀΐδιμιμιμιμ, ν, ὁ, congregationis amator.

Ἀΐδιμιμιμ, idem quod ὀΐδιμιμ, confertim, univerſe, ſummatim: item, conſtim, repente, Th. idem.

Ἀΐδιμιμ, ν, ὁ, nullam edens vocem, nec ullum ſtrepitum emittens, ὁ ἀΐδιμιμ, vel κωφὸ ἄφωνος, clamore: ex ἀ priv. & ὀΐδιμ, ν, ὁ, clamor, propriè cum ſtrepitu ſimul ſumptus, a ὀΐδιμ, vel ὀΐδιμιμιμ, tumultuando clamo.

Ἀΐδιμιμ, ν, ὁ, confertus, repentinus: hinc ἀΐδιμιμ, confertim, ὀΐδιμιμιμ, ιστος, ὁ, ἡ, univerſus: ὀΐδιμιμιμ, congrego: ὀΐδιμιμιμ, ν, ὁ, congregatio.

Ἀΐδιμιμ, idem quod ὀΐδιμιμ, confertus, concertatus: item repentinus. Ariſt. Etym. factum eſt ex ἀθρόος, per Synæreſin.

Ἀΐδιμιμ, ad. i. e. ὀΐδιμ, ὀρθίως, vide ὀΐδιτ-α.

Ἀΐδιμιμιμ, ν, non fractus luxu: ex ἀ & ὀΐδιμιμ.

Ἀΐδιμιμιμ, fevere, & dure, feu auſtere. Th. idem.

Ἀΐδιμιμιμ, ὁ, animum deſpondeo, f. ὀΐδιμ. p. ὀΐδιμιμιμ, hinc ὀΐδιμιμ, non animoſus: ὀΐδιμιμ, ὁ, ἡ, ἀθυμία, Jon. animi dejectio: ab ν, & ὀΐδιμιμ.

Ἀΐδιμιμ, q. d. abſque animo, i. e. animo dejecto, anxie, Xen. Unde ὀΐδιμιμ ἔκειμαι, deſpondeo animum, Hocrat. Th. idem.

Ἀΐδιμιμιμ, ludo, luſito: item ludod ſequens ὀΐδιμιμ, exponitur & ὀΐδιμιμ, i. e. faltito, nempe ludendo, exultim ludo, proprie de pueris qui ſuris diſcurrunt: ab ν priv. & ὀΐδιμιμ, janua.

Ἀΐδιμιμ, ιστος, τὸ, luſus puerilis, ludicrum: ab ὀΐδιμιμ.

Ἀΐδιμιμιμ, ν, ὁ, diminutivum ab ὀΐδιμιμ, Lucian. in Dialog. ferebat in ulnis ſuis ſibi catulum, ὀΐδιμιμιμιμ, oblectamentum ſuum, vel delitiæ ſuas, &c. Th. idem.

Ἀΐδιμιμιμιμ, vel ἀΐδιμιμιμιμιστος, lucux, garrulus, qui all lingua effræni, blaſphemus, cujus lingua nullis quaſi ſuribus cohibetur, & ὀΐδιμιμιμιστος, garrulitas, lingue licentia & incontinentia, ἀχαλίνωτος γλῶσσα, lingue effræmis indulgentia, effræmata lingua, a Suida ponitur: ex ἀ priv. ὀΐδιμ, janua, & γλῶσσα, lingua.

Α'ϑροπτος, ον, ὁ, ἡ, temere & sine delectu ortus legibus, qui legibus pro lus libidine abutitur : Hesych. proprie, qui leges ludos facit : ex ἀ, ϑέμις, ludo, & τέμνω, lex.

Α'ϑρους, & ἀϑρόους, ους, ὁ, ἡ, τὸ, ὁ, patens, sine janua. Th. Ῥήτ.

Α'ϑυρόστομος, ος, ὁ, ἡ, τὸ, qui linguæ temperare non potest, proprie, cujus os nullis foribus cohibetur, aut cohiberi potest : Sophocleus fic nominatur, inde & ἀϑυροστομία, oris incontinentia, loquacitas, garrulitas, &c. in Epigr. ex ἀ, ϑύρα, & στόμα.

Α'ϑυρος, ludo, cano, lustro : hinc ἄϑυρμα, ἀϑύρω, ἀϑυρτής, ἀϑυρτικός, ἀϑυρτός, ἀϑύρω, ἀϑυρμός, ἀϑύρσις, ἀϑύρτης, ἀϑύρτικος

θέσμασα. Th. ἀδιάτ. hinc ἀδίατρον, ventabilis.

Ἀδῆλ, obscurum, n. g. ab ἀΐδης, ἐος ἐν ἀ & δῆλος.

Ἄδηλος, veriſi funt, pro ἀΐδηλος, ab ἠΐδειν, a. 1. paſſ. ab ἀείδομαι. hinc ἀδήλιος, reverere, a. 1. imperat. ἀδήλιοσο, a. 1. imperat. m. Poet. Th. ἀδήλιε.

Ἀδήμαντ, ν, ὁ & ἡ, ὃ, in oratione ſolutâ, dicitur pro Poetico ἀδάμαν, venerabilis; reverentia dignus; apud Greg. eſt dignus, qui exoret; item inviolatus, intactus; ab ἀδάμαστος, ὃ. ὑπήκοος.

Ἀδημονέτως, ὁ, ἡ, verecundia, venerario; ab ἀδήμων. vide

Ἄδημ, ων, ὁ, ἡ, veneratio, reverentia; item, ut inquit Bud. venia, & miſericordia. Verbale ab ἀδήμονα, veneror.

Ἀδήμων, ν, ὁ, ἡ, reverentia dignus, idem quod ἀνέπαφος, ſed minus uſitatum. ab ἀΐω ἠΐω.

Ἄδηνα, gen. Jon. ab ἀάδης, ἀεος. ἀείδω.

Ἄδηρα, areana, acc. pl. ab ἄδηρος, tenebricoſus, inexpectatus, ab ἀείδω, vel ab ἀ, & δήλος.

Ἀδήλιος, obſcure; ἀφανιστῶς, item, ἀλυδρῶς. Il. φ. evanidè, ſtultè, latenter. Th. idem, ex ἀ priv. & δῆλος.

Ἀδήμων ονος, ὁ, ἡ, verecundus.

Ἀδήμονος, verecunde, reverenter; idem quod ἀεὶ ὑπήκοος, & ab eodem Th. ἀδήμονα: unde etiam ἀδήμονίη, ἡ, ἐπος, verecundiam ſervo.

Ἄδην, & in proſa ἄΐδην, ὁ, ἡ, Orcus, inferi mors: ab ἀ, & ἰδεῖν.

Ἄδης, ἄος, ὁ & ἡ, ὃ & ἐν ἄιδης, idem quod ἀΐδηλος, obſcurus, inſpectabilis; ἀφανὴς, ex ἀ priv. & ὄπω, video.

Ἄδῖς, dat. ſing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro ἄϊδι.

Ἄδῖμαντ, idem quod ἀδήμων, verecundus, & idem Th. Ἀδίμαντον, dein & ἀδίμαντος.

Ἄδιον ν, ὁ & ἡ, perpetuus; ab ἀεί, ſemper.

Ἀδίστος, ονς, ὁ, ἡ, æternitas, perpetuitas; ut apud Arift. 2. de mundo, ἀϊδιότητ ἔ ψυχῆς, æternitas animæ.

Ἀδίσιν, adv. ſempiterne, in perpetuum: utrumque ab ἀεί, ſempiternus, æternus; ut ἀδίσιν κόσμος. Heſiod. & ἀδίσιν ἔδος, immortalis gloria. Plut. in Fer. Iunde ἀδ.

Ἄδιτον, ſubſtantive ponitur pro æternitas: hinc ἐξ αἰδίου, ab æterno, ab ævo; & ἐς αἰδίου, in æternum, in ævum; ab αἰ deſinavi ſolet, ſicut a ſemper fi ſimiterno.

Ἄδοντ, dat. pl. Jon. ἄ, ρ. ab ἀείδω, ὁ, ἡ, tenebricoſus: ex ἀ & ὄπω.

Ἄδοι, reverentiæ, dat. ſing. ab ἀδώς.

Ἀδοιάζουσ, ἡ, Poet. pro ἀδιάστατος, ab ἀδοιάζω, ambigo, apud Æginet. ab ἀδύατος, ἀδοιάζω.

Ἀδόλιοι, Poet. pro ἀδίοις, venerabitur dignus, reverendus; & in activa etiam ſignif. verecundus. Item ἀδιωδῆς, ὁ, ἡ, ὃ, formam inguinis habens, inguinis ſpeciem referens; Athen. l. 7.

Ἄδολοτ, cum reverentia, & obſervantia; Od. ν. adv. ab ἀδόλιος, quod ab ἀείδω, ut, ν, τὸ, idem quod, & a Them. ἀδώτ, ὁτ, verecundia, tam in bonam, quam in malam partem; item reverentia, venerario, obſervantia, per quam ætate, ſapientia, honore, aut alia qua dignitate anteredentes reveremur & colimus, ut apud Plut. in Solone, ἀδὼς μὲν ἀνὴρ τοῦ παῖδα καὶ τὸν γέροντα, i. e. reverebantur & honorabant eum omnes. Item αἰδὼτ, exp. & membrum genitale, inguen, pudenda; ſl. B. Etymol. & Euſt. τὰν αἰδὼ, ἤτοι τὸν αἰδοῖον volunt a non videndo, ex ἀ priv. & verbo ἴδεῖν, quod pudor cogat oculos avertere: unde proverb. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς, de quo vid. Erafm. in Chil.

Ἀδώνιασμ, morbus pudendorum, ut ſatyriaſis & priapiſmus, ex ἀδώνιον, τὸ & πάσχειν, ὃ, a Them. πάθος.

Ἄδοιον, τὸ, inguen, pl. ἀδοῖα, pudenda.

Ἄδοιος, venerandus, ἀδοίοις, dat. pl. Jon.

Ἄδοιτο, venerandi. Th. ἀδοίων.

Ἄδομαι, idem quod ἀδίομαι, veneror, pro quo ponitur; Od. Ϟ. & Plut.

Ἄδομαιτο, reveriti, dual. præſ. ab ἄδομαι, pro ἀδίομαι.

Ἄδοτος, & Jon. ἀάδητ. vide in ἀάδης.

Ἄδος, ὁ, ἡ, reverentia, pudor: idem quod Th. αἰδώ, pudor.

Ἄδος, gen. ſing. ab ἄϊς, ὁ, Orcus.

Ἄδοτος, ad inferos; adverbium. Th. ἄϊδοτ, Orcus.

Ἄδτ, reverere; imperat. ab ἀδίομαι.

Ἄδωτ, reverentia, ſing. gen. ab ἀδώς.

Ἀΐδω, gen. ab ἀΐδης.

Ἀΐδωσίτος, ν, ὁ, ἡ, qui ad inferos ineſtat: Athen. 12. ex ἀΐδης, ν, ὁ, Orcus; & ϛαίτω, ὁ, ἡ, ito, ventito.

Ἀΐδηλος, verecundam mentem habens; verecundus; Eur. in Alc. ex ἀΐδωτ, ὁ pudor, & ϛαίω, mens.

Ἀΐδημον, pudeſo; idem quod ἀΐδήμων.

Ἀΐδιοτ, dat. pl. Jon. pro ἀΐδησιν, ab ἀΐδης, ὁ, inſetia. Ab

Ἄϊδοτ, ἐδος, ὁ, ἡ, impertitus. ἀΐδια, impertitia: dat. ἀΐδεσσ. Jon. ex ἀ, & ἴδεῖν.

Ἀΐδρεῖος, ν, ὁ, inſcius, imprudens. Nic. in Alexiph. (idem quod ἀάϊδρις) inde ἀΐδρεῖοτ, inſcienter, per ignorantiam; item ἀΐδρειοτ, idem, i. e. ἀνόητος, pro quo dicitur etiam ἀάϊδρις, idem; ex ἀ priv. & ἴδρις, ὁ, ἡ, ὃ, ſciens, peritus; ſeu ἴδρις, ὁ, ſcientia, peritia. Th. ἴδρειτ, ſcio.

Ἀΐδρις, ν, ὁ, ἡ, Poet. ἀ ſine aſpere apud ἀάϊδρις, juris ac juſtitiæ neſcius, injuſtus, pernitioſus.

Ἀΐδρυτοτ, pro ἀΐδρυτον, inſtabilis, ex ἀ priv. & ἵδρυτος, idem, i. e. ἀνίδρυτος, pro quo dicitur etiam ἀάδρυτος, idem; ex ἀ priv. & ἵδρυτος, ὁ, ἡ, ὃ, ſundatus, ſtabilitus, Th. ἵδρυω, colloco.

Ἄϊδυτοτ, pro ἄϊδυτον, verecundor. Th. ἀΐδω, pudor; item αἴδω, idem quod Th. ἀείσω, canto, cano. Ἀείδω, acc. ſing. & pl. Poet. ἀείδω, ὁ, ἡ, ὃ, ἀοιδός, pudorem tegens.

Ἄϊδωτοτ, dat. ſing. ab αἰδωτεύς, ἴδος, ὁ, idem quod ἄϊδης, Pluto, Orcus.

Ἀΐδωτοτ, ν, ὁ, ἡ, lethalis. Heſych. unde αἰδώτιον, lethalia, peſtilera; Σαπάτιον, Th. αἰδώς, ν, ὁ, Orcus.

Ἀΐδωτ, inviſibiliter, item ἀνεπαισθήτως, incomprehenſibili modo, ab ἀΐδης, idem quod ἀιδής, inviſibilis, ex ἀ priv. & ἴδεῖν, videre.

Ἄϊδωτ, ονς, ὁ, ἡ, pudor: ab ἀ & ἴδεῖν. Pudibundus enim intueri non audet. Vid. in ἀείδω.

Ἀεί, & αἰέν, Poet. pro ἀά, ſemper, adv. Cret. ἀεῖ.

Ἀεγέτωρ, gen. ἤονος, pro ἀογέτωρ, ἀογέτορος, dat. Jon. pro ἀογέτορι, ἀογέτωρ, ν, ὁ, ſempiternus: ex ἀεί & ἀγείρω.

Ἀεναότατος, idem quod ἀειναότατος, q. d. ſemper manet: quibus quidam apud Heſiſios, teſte Heſychio, qui confeſſo navibus, confilia de maximis rebus agitabat procul a terra: deinde, quum ratam habebat aliquam ſententiam, reverebantur, ex ἀεί, vel ἀάω, ſemper, & ναότης, ὁ, ἡ, nauta. Th. ναῦς, navis.

Ἀέρ, poetice, pro ἀεί, ſemper, Iliad. α. Θεοὶ αἰὲν ἐόντες, dii ſempiterni.

Ἀεϊναοτ, domus æterna: ἀεϊναοτ οἶκοτ, ναὸ ἀεϊναότατος, ex ἀεί, ſemper, & ναότ, domus.

Ἀεϊναοτος, ὁ, ἡ, æterno perfulus fomno; item, æternos afferens ſomnos; Soph. in Œd. idem quod ἀάναος, ex ἀεί, & ὕπνος, ſomnus.

Ἀεπτε, Attice vel Jonice, aquila dicitur pro ἀετός, item aquilia, prius nomen, e genere cattilagineo; apud Arift. Hiſt. an. l. 5. c. 5. Atque inde

Ἀετάνθης, ν, ὁ, qui ex aquilarum eſt genere, ſeu aquilis ſimilis, a Th. ἄνθος, ὁ.

Ἀετίζειν, juvenilis: ab ἀετίζω.

Ἀετίζω, ν, ὁ, ἡ, pro quo & ἀζίζω, juvenis, genitalis adolevi, ὁ, ἡ, ὃ, ἀετίζων juvenili robore viget, ἀετίζε τὸ ἄγαν ἐ ἀεὶ ἀπαιπόλιος, facta compoſitione ex ἀ epitat. & verbo ζάω, quod juvente ſerveant, & caſtiores ſint, atque animoſiores: interdum ponitur pro ναίω, ſeu ἀναπίπτω, adjective; ut Il. π. ἀετίζε ἀνὰ μάχην ἀλλὰ τὸ πρώτιστ τε, juveni, & robuſto; ſed florenti annis, & valenti viribus.

Ἀέτῃ, gen. ſing. ab ἀετός, dat. Jon. ab ἀά.

Ἄθιοτ, τὸ, ditum, lamentabile; grave valde, & moleſtum. Etym. ab αἰ, αἰ, hei, cheu; item eſt αἴσιμον, quia mors prandii ſempiterni vitæ ponitur, apud eundem Etym.

Ἀέτιτος, gen. Eol. pro Ἀείτου, ab Ἀείτης, nomen viri.

Ἀέτοτ, ſeu ἀγετ, ventis expoſitus, ſtabilis; ab ἄω.

Ἀζὸ, quæ, pro ἀστῃ, ab ἄτ, ὁ, ἡ, ὃ.

Ἀζθαλέτοτ, ν, ὁ, ſuliginoſus, fumoſus; καπνῶδες. Etym. a ſequente

Ἀζθάλη, ἡ, ſuligo, favilla: eſt & ἀζθαλὲς, q. ab ἀάω. eſt enim ab uſtione.

Ἀζθαλόω, ὦθ, ardens; epith. cicadæ. ab ἀάω.

Ἀζθαλόεντ, οντ, ardens: acc. ſing. ἀζθαλόεντα, ab ἀάω.

Ἀζθαλοποιέω, ὦ, fumi inſtar vana jactanti; Suid. inde plor. ἀζθαλοποιήτατ, ἀζθαλοποίητοτ, ἀζθαλοποίητα. Etym. ab ἀάω, ἀάω, fulgeo, & ποιέω, ὦ, ὁ, jactator, a ποιητὸς, ὁ, crepitus.

Ἀζθαλὸς, ὁ, ἡ, ὃ, ὁν, p. ὄτερ, uro, comburo; Eutrip. item, nigrefactio; propriè, fuliginoſum reddo, ab ἀάω.

Ἀζθωδὴς, fuliginoſus, fumeus, obſcurus, Ariſtot. in favillas converſus.

Ἀζθωδοτ, ν, ὁ, ἡ, ulluus, combuſtus, Lycoph. uttumque ab ἀάω.

Ἀάζω, Dor. pro ἀάω, gen. ab ἀάω.

Ἀάζω, pro ἀάω, Dor. utimam.

Ἀάθω, οντ, ὁ, ἡ, uens, ardens ex ἀάω, & θάω, vivus.

Ἀάιδοτ, poetice, interdum pro ἀϊ ἀάδης, Hymn. Il. ϛ.

Ἀάϊγλωτος, in Epigr. per æthereum ineedo, idem quod ἀαϊγλήεις, ον, ἐκ ἀάϊγλ, & ὄμμα (inuitato verbo, niſi in compoſitione) vado. Them. βάσις, gradior.

Ἀάϊγλ, in æthere, adverb. ab ἀάϊγλ.

Ἀάϊγλοτ, idem quod ἀάϊγλεις, æthereus; dicitur etiam ἀάϊγλιος, ὁ, ἡ, ὃ, ν, ος, idem.

Ἀάϊγλοτος, idem quod ἀάϊγλιος.

Ἀάϊγλοτ, pure & mundè inſtar τοῦ ἀάϊγλοτος, quæ terrenis funt puriora; eſt adv. ab ἀάϊγλοτ, ad ætherem pertinens: ab ἀάϊγλ, ὁτος.

Ἀάϊγλοφόρος, ν, ὁ, ἡ, per æthereum currens; in Epigr. ex ἀάϊγλ, & φέρω, curſus. Th. inuſitatum ἀγλιος, idem quod ἀγλεις, curro.

Ἀάϊγλοτ, οντος, ὁ, ἡ, ὃ, ν, ſublime niger, vel etiam rubet; Nicand. Th. ab ἀάϊγλ, ὁτος.

Ἀάϊγλ, ὁτος, ἡ, ὁ, æther; ab ἀάω hinc αἰθέριος, æthereus: ἀιθερόπλαγκτος, per æthereum vagor: ἀιθερόπλαξ, ὁτος, ὁ ἀγλ, ætheris ſpecies circumferens. v. ὑπόπλαξ.

Ἀάϊγλοτος, ν, ὁ, ἡ, aptus comburi; vel, quod facile comburitur; Etym. item, niger.

Ἀάϊγλοτος, acc. ſing. ab Ἀάϊγλοτ, ονος, ὁ, Ἀιθιοπες, acc. pl. ab Ἀάϊγλοτ, ὁπος, Æthiops: ab ἀάω, & ὤψ.

Ἀάϊγλοτ, vel Ἀάϊγλοτος, puſtulæ cum cauſtica ſpe, vel ambuſtæ; ab ἀάω, uro.

Ἀάϊγλοτος, gen. Jon. ἀάϊγλοτος, dat. pl. præſ. part. paſſ. ab ἀάω, ardeo.

Ἀάϊγλοτ, οντος, ὁ, ἡ, ὃ, ν, ος, ὁ, ἡ, cadidus, niger: q. ἀάω τὸ ὑπὸ ἥλιος.

Ἀάϊγλ, ἡ, ὁ, ν, niger, Poet. pro μέλας.

Ἀάϊγλ, ὁτος, ὁ, ἡ, uſus, ambuſtus, ardens. Heſych. item ν, ὁ, ἡ, ὃ, ν, ος, ignis & flamma, ab ἀάω, uro.

Ἀάϊγλ, ὁτος, ὁ, ἡ, exp. ardens, flagrans; item ambuſtus; ab Euſt. exp. ἀειδιαγωνιστὴς, i. e. in certamine redactus, atque inde niger, unde Callim. ἀπτῆλιν ἀάϊγλ vocat cinerem nigrum; a Th. ἀάω.

Ἀάϊγλοτ, dat. ſing. ab ἀάϊγλοτ, ὁ, ἡ, porticus; ab ἀάω.

Ἀάϊγλ, ας, ὁ, ἡ, aetis ferenitas: q. ab ἀάϊγλ, aer. ἀάϊγλ, ν, ὁ, ἡ, pruina: ἀάϊγλοτ, ὁ, ἡ, ὃ, maturinus; ἀάϊγλοτ, ν, ὁ, ἡ, ferenus. ἀάϊγλ, ας, ν, ὁ, ferenus aer.

Ἀάϊγλοτ, ὁ, conturbo rempeſtate, feu procella, Heſych. & Suid. rempeſtatem fero; ſub dio verſor, χειμάζομαι. Th. ἀάϊγλ, vel ἀάϊγλ, ferenitas.

Ἀάϊγλοτος, idem eſt quod ἀάϊγλοτος, frigus & pruinam, vel ferenitatem iudicens.

Ἀάϊγλοτ, ν, ὁ, ἡ, ὃ, ν, ος, vel ferenitatem inducens: ab ἀάϊγλ, & γείομαι.

Ἀάϊγλοτος, ν, ὁ, ἡ, idem.

Ἀάϊγλοτ, ferenus, ſudus. Oppian. idem quod ἀάϊγλοτ. Th. ἀάϊγλ, vel ἀάϊγλ.

Ἀάϊγλ, ἡ, ὁ, ἡ, ὃ, ν, ος, ferenus, ſudus; (huic opponitur ὀμίχλη) exp. & noctturnum ferenum, apud Herodot. in Euterpe, item ἀάϊγλ exp. ſub dio: apud eund. a Th. ἀάϊγλ, ὁ.

Ἀάϊγλοτ, ſ. ἀάω, ferenum reddo, illuſtro. Ariſtoph. item in cœlo ſereno verſor; Gramm.

Ἀάϊγλοτ, nocturno ſereno expono; ſub dio per noctem expono. Hippocr. utrumque ab ἀάϊγλ, idem quod ἀάϊγλ, ferenitas.

Ἀάϊγλοτος, ſub dio dormio: quod ab ἀάϊγλ, & κοίτη.

Ἀάϊγλοτ, ν, ὁ, ἡ, ferenus, ſudus; item ſubdialis, qui eſt ſub dio, ſeu ſub aere, vel ſub ſove frigido; ut apud Luc. τὸ ἀάϊγλοτ ἐ ψῦχος exp. ſubdialis, pars arrii; item ἀάϊγλοτ ὕπνος apud Nonn. peripharitice ponitur pro contrario: itidem a Th. ἀάϊγλ, ὁ. Sed ἀάϊγλοτ, exp. & frigidus; & ſic ſit ab ἀάϊγλ, ὁ.

Ἀάϊγλοτ, ν, ὁ, ἡ, pruina; frigus maturinum; Od. ε. a Suida exp. τὸ κρύος, atque inde ἀάϊγλοτος, ν, ὁ, ἡ, maturinus, Heſych. Sed ἀάϊγλοτ, ν, ὁ, ἡ, exp. ſtans a ſerena cœli parte ventus;

ventus; apud eund. manna a Th. αἶψα, ἡ, Jon. αἴψη, aer ferenus & sudus, cui opponitur. αἴψ. ut Il. ρ. 674. τὸ γὰρ ἐν αἴψῃ ἐτέλεσσε, Ἠέλιος δ' ἀΐδηλον.

Αἰζόγυιος, incitamentum, incitabulum Gellii; vel suscitabulum Varroni, fomes, & incentivum; αἰζογυμὸς, Etym. Suidas ait de lege dici; exponitur κίνησις, ὁρμὴ καὶ.

Αἰδοιάτης, violentus, imperuosus; Oppian. ab αἰδοίῳ, splendeo; item fulcito, extendo, jacio, concutio.

Αἰδοῦσσα, idem quod αἰδόλωτος, quod vide cum αἰδοῖσι pultule in summa cute.

Αἰδοῦσσαι, qui refert farinam pustularum, quæ αἰδόλωτες (videatur) dicuntur.

Αἰζᾶσθαι, ut, ζ, mergitur.

Αἰζάω, calefacio, moveo: ex αἴθω.

Αἴθω, f. σω, p. ex, uro, accendo, fulgeo. hinc αἴθων, ονος, ὁ, ardor, αἴθος, ους, τὸ, ardens, flagrans: αἰθάλη, fuligo. αἰθαλόω, comburo.

Αἴθων, vel αἰθὼν, ωνος. ὁ, ventus. fit ab αἴθω, αἴσσω, αἰθῶ, αἴθω. Hom.

Αἰΐ, pro αἰεὶ, vel αἰὲν, Dor. pro ἰὼν, ἰοῦσι: dem: & Æol. ἰεὶς.

Αἰκάζω, f. άσω, voco, exuo.

Αἰκάλλω, ut, ζ, blandiri: & lædere, fequens

Αἰκάλλω, ἡ, ἐλλω, blandior, a καλὸς, vel a κάλλος: a flentatori enim omnia belle: hinc αἰκαλάω, ῶ, ὁ, adulator.

Αἰκάν, ς, quafi a fing. ἀΐκη) exp. idem quod αἰκάλη, i. e. ὕβρις) a fing. αἴκω, ῶ, motus alicujus, qui irruit, violentus impetus; Il. e.

Αἰκής, ές, ἡ, violentus motus: ab αἴκω.

Αἰκία, ας, ἡ, plaga, verbera, injuria; quæ fit cædendo; αἴκεια, ν, τὸ, idem. q. ab πικεῖν. Hinc αἰκεῖζομαι, pulfor: αἰκεῖζεσις, præf. part. αἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, pulfatio: αἰκιστὴρ, τὸ, plaga.

Αἰκίζω, f. σω, cædo, contumelia afficio, crucio, mutilo, verberibus fædo, ab αἰκία.

Αἰκισμὸς, contumeliosus; πλεονεκτὴς. Th. αἰκίσω.

Αἴκλιον, ν, τὸ, fedes, damnum; item αἰκίσμα & αἰκισμὸς, flagellatio. Th. αἰκίσω.

Αἰκλιστὴς, ὁ, ἡ, ad pulsandum proclivis, contumeliosus, fceleratus, ab αἰκίζω.

Αἰκλίσσεται, ς, quæ pulsat. Suid. ἐ αἰκίζουσα.

Αἰκλος, ν, ὁ, vespertinus: αἰκλον, cœna, Hesych. αἰκνὸν· quod ab α, & λείπομαι, quoniam ad cœnam libenter venitur.

Αἰκνὸς, ὁ, ἡ, ἡμέρα, ignavus, inaccessus; ad quem pervenit nequit; item, ingens, inaccessibilis; ex ἀ priv. & λείπομαι, venio.

Αἰκὸς, turpiter, pro αἰσχρῶς.

Αἰκὸς, adv. Pers. pro αἰσχρὸς, lugubriter.

Αἰκὸς, ὁ, ἡ, miser, lamentabilis; ὀδυνηρὸς.

Αἰλῆρες, radix quædam, ita vocata, quod cati; seu feles ea utantur; Hefych. ab αἰλουρος, ὁ, catus.

Αἰλουρογαλῆ, aluri (Cati, seu felis) formam habens: ex αἴλουρος, felis, & γαλῆ, forma.

Αἴλουρος, ν, ὁ, felis, vel mas animal: vel Æthiops, ὁ, ἡ, αἰθιοπικὸς, ικὴ, ὁ, ἡ, ἀθιοπικὸν, ικὸν, ὁ, ἡ, ab αἴθω, ὁ, ἡ, ἀθιοπικὸς, ικὴ, ὁ, ἡ, fanguineus: unde αἰθιοπικὸν, idem, αἰθιοπία, ἡ, cedis: αἰθιοπικὸν, fanguinem elicio: αἰθιοπικὸς, cruento.

Αἰμαγενὴς, ες, ἡ, parentatio: & αἰμαγενὴς, inferiæ: ex αἷμα & γένω, Latin, quafi monitu futurentur fanguine eorum, quæ illis immolantur.

Αἱματάτης, ου, ὁ, ἡ, fanguinulentus, cruentatus: Eurip. cruentus: fic, αἱματόεις, αἱματόεσσα, ὁ, ἡ, ἀθιοπικὸς, ικὴ, ὁ, ἡ, ἀθιοπικὸς, ικὴ, ὁ, ἡ, idem, vel fanguineus, i. e. conflans fanguine, omnia ab αἷμα, cruento, vel Them. αἱμὼν.

Αἱμάλεις, cruentus; ab αἷμα, τὸ.

Αἱματωπὴς, color fanguinem præ fe ferens, concrementum fanguinis; Dioic. &

Αἱμαλὼξ, cruenta: laffulo, præfertim in oculis; unde αἱματώδες dicuntur, quibus oculi cruentati; Gal. ab αἷμα, & ὠὴ: Αἱματωπὸς, idem.

Αἱμάξαμι, a. 1. part. ἀσὶ. ſ. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμαστὴ, ὁ, ἡ, fepes, proprie, inquit Suid. quæ ſpinas habet; fic dicta, quia αἱματόντων cruentis ſpinis, qui eas ingrediuntur: item cruentis materia, ſu ſeptum murale: apud Herodot. l. 1. Unde

Αἱματοῦλις, ος, ὁ, ἡ, ſepis, vel macerie ſpinam habens; aut ex eadem materia factus. qua αἱματὴ. ſed exp. & macerinus; apud Plat. de Leg. a The. αἷμα, τὸ, unde αἱματοῦν, idem quod αἱματὴν, ſed interdum αἱματὴν ſignif. velleradus fanguinem elicio; vellico, ita ut fanguinem eliciam.

Αἱμάσσω, cruento. l. ξυ. p. χα· ab eodem Them. Vide in αἱματοῦλις.

Αἱματόεις, ες, ὁ, ſanguinis effuſio: ex αἷμα, & ἰόεις.

Αἱμάτιον, enſis, gladius; item σίδηρος, ὁ, ius nigrum, quod uſtatiſſimum Lacedæmoniorum erat edulium; ut ait Poll. Unde αἱματίας χρόας, apud Athen. intellinum dicebatur ſatium ſanguine.

Αἱματόεις, ſanguinolentus, cruentus: & αἱματώδης, ſanguinem elicit: ut & αἱματικὸς, ὁ, ἡ, ἀθιοπικὸς, ικὴ, ὁ, ἡ, ſanguineus, conflans ſanguine: ut & αἱματικὸς, ὁ, ἡ, idem quod αἱματώδης, & omnia a Them. αἱματ, ατὸ, τὸ.

Αἱμάτιον, ν, τὸ, diminutivum, ſanguis exiguus; ſanguiculus. Th. ἰδέω.

Αἱματίτης, ου, ὁ, Hæmatites, lapidis nomen, qui ita dictus a ſanguineo colore: vel ab effectu, & virtute, quod ſanguinem reprimat, Plin. Dioſc. Th. αἷμα.

Αἱματοβαφὴς, & αἱματόβαφος, & intendum αἱματόβαφος, ſanguivorus; ex αἷμα, & βαφὴς ὁ.

Αἱματοδόκος, cruenta: pl. num. ſ. g. ab αἱματοδόκη, ἐστὶ, ἐν· ab αἷμα.

Αἱματοειδὴς, ſanguinſandi vim habens, & ὠὴ, αἱματοειδὴς ὑγρὸς, dicitur ipſa facultas ſanguifica; ex αἷμα, & εἶδος.

Αἱματοκρᾶσις, ἡ, αἱματόκρασις, ἡ, ſanguinipota; unde αἱματοκρᾶσις, ὁ, ſanguinipotus: per ex αἷμα, ατὸς, & πίνω, ὁ.

Αἱματοκύλινδος, ὁ, ἡ, ſanguine fluens: Eurip. ex αἷμα, τὸ, & κυλίνδω, fluens; ab inuſit. κύω, idem quod χέω, fluo.

Αἱματορραγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ſanguinem diffillans; Eurip. ex αἷμα, & ῥήγνυμι, fut. ξω, ſtillo.

Αἱματορρυὴς, ὁ, ἡ, ſanguinolentus, ſanguinolentus pro qua dicitur & αἱματόρρυτος, idem, ex αἷμα, & ῥέω, fut. ῥυῶ, pr. ῥύομαι, miſceo, commiſceo.

Αἱματοσταγὴς, αἱματόσταγος, ὁ, ἡ, ἀθιοπικὸς, ικὴ, ὁ, ἡ, ſanguine gaudens, ſanguinarius; Suid. ex αἷμα, & σταγὼν, ἡ, χαίρω, gaudeo.

Αἱματοῦν, ῶ, ὁ, ſuſ. ὦσω, ſanguinolentum reddo. item, ſum interficio; Hefych. & Etym. vide in Them. αἷμα, ubi etiam αἱματὴν.

Αἱματόω, ſ. ξω, p. χα, lanio, cruento, ſanguine perfundo, cædo. Lucian. Th. αἷμα.

Αἱματωπὸς, ſanguini ſimilis: & cruentum quendam aſpectum habens, Hefych. ex αἷμα, ατος, τὸ, & ὤψ, ὠπὸς.

Αἱμβάτης, ου, ὁ, exp. Indigamarius, apud Dioſc.

Αἱμβατὸς, idem quod αἰμασσόεις, ſanguinolentus: a Th. αἷμα, ατος, τὸ.

Αἰμὲ, nifi; pro εἰμὲ· Theocr. Idyll. ς.

Αἱμεντέρα, ας, ἡ, ſanguinolenta; i. e. ſanguinis potor, ſeu ſanguipotor, ex αἷμα, & πάτης, ου, ὁ, potor, potator. dicitur etiam αἱματοπότης, idem.

Αἱμετὴς, vas quo excipitur ſanguis; αἱμοδόχος ἀγγεῖον.

Αἱμεδρὰξ, ὁ, ἡ, cruentus, ſanguine tinctus; Sophocl. ex αἷμα, & βράσσω, tinctura. Th. βάπτω, tingo.

Αἱμεδῆρες, vide ſupra cum αἱμοπλῆγες.

Αἱμεδόκη ἀγγεῖον, vas ſanguinem recipiens; ſanguinis receptaculum, Suidas ex αἷμα, ſanguis, & δέχομαι, capio, accipio, recipio, ἀγγεῖον, ου, τὸ, vas.

Αἱμεδόνιος, ſanguinem fitiens; vel appetens; Luc. ex αἷμα, & δίψα, ης, τὸ, idem quod thema δίψω, ης, ἡ, ſitis.

Αἱμεδυμος, τὸ, hemodorum; genus herbæ, quæ cumino, & fœnogræco ſimilitudine; Theoph. Hiſt. Pl. l. 8. c. 8. Ubi numeratur inter morbos, peſtiſque aliarum herbarum, quæ ipſas ſun complexu necant; ut aparine, cuminum. Ex αἷμα, & ὄψις, τὸ.

Αἱμεδυσία, ας, τὸ, apud Hippocr. eſt quicquid in ſanguinis profluvio indicit eam tuſſiendi cupiditatem, quam medici κίγκρον appellant: & Etotianus air αἱμόπτυσις eſſe Hippocrati, quæ ſunul ſanguinulenta ſunt & fœca: componitur ex αἷμα, & κίγκρον, ν, ὁ, afpectus quadam gutturis, quæ inſtar granorum milii ſentitur: Gal. nam ſgn. etiam milium.

Αἱμεδυσιώδης, ες, ἡ, qui ſuo ſanguine miſcetur; inceſtus, inceſtuoſus, ex αἷμα, & μίσγω, miſceo.

Αἱμεδυτὸς, pro ἐμεδυτὸς, q. ἐκέρασται, gnarum, accuſing, a ἐκέρω, dico.

Αἱμεδὼν, ὁ, ἡ, Hæmonia, Græciæ regio.

Αἱμεδυτικὸς, ὁ, ἡ, qui ſanguinem expuit; latine pectus, quem ὁ αἷμα πνέων, ὁ, ἡ, ſanguinem exercens & ſcitiens; Plin. Morbus ipſe dicitur αἱμόπτυσις πτύσις, ὁ ἀναγωγὸς, ὁ ἀναπτυὸς ἰκμὸς ἰκμὸς, ſanguinis expuitio, Plin. vel ejectio, excretio, ex αἷμα, & πτύω, ſpuo.

Αἱμεδυτὸς, ὁ, ἡ, ſanguinem fundo: ab αἷμα, & χέω, hinc αἱμεδυτὸς, ὁ, ἡ, ſanguinis eruptio.

Αἱμεδυτὸς, ſanguinis eruptionem patiens, Hippocr. in aphor. compoſitio eadem.

Αἱμεδυτὸς, ſanguine conſpertus, ſeu aſperſus, Eurip. ex αἷμα, & βαπτίζω, ν, ὁ, aſperſus; perfuſus; a βάπτω, ſ. βαπτίσω, aſperga.

Αἱμεδυτὸς, ὁ, ſanguinis profluvio laboro. ſ. σω. p. κεχαλίσθηκα· ab αἱμεδυτὸς, ν, ὁ, mulier, quæ menſibus patitur: ex αἷμα & χέω. hinc αἱμεδυτὸς, prat. part. ſ.

Αἱμεδυτὸς, ὁ, ἡ, fluxus, ſanguinis, ſeu profluvium; ſanguinis eruptio; Greg. ex αἷμα, & χέω, ν, vel ὕω, ὁ, ἡ, idem quod χέω, ὁ, ἡ, fluxus, fluxio. a Th. ἰδέω, fluo.

Αἱμεδυτὸς, ἐος, ὁ, Hæmorrhois dicta, quaſi ſanguinis fluxus, ſeu effluvium: ſcil. per venas ani; quæ hæmorrhois meriſcam, vel mariſcas etiam appellant. Eſt & Hæmorrhois ſerpentis genus, ex ea dictum, quod menſi ſanguinem eliciat: & diffluxu venarum commercia, quæquid animæ eſt, evocet per cruentem; teſte Salino: compoſitio eadem eum præcedente.

Αἱμεδυτὸς, ὁ, contracte αἱμοῤῥὼς, dicitur mulier, quæ menſtrua patitur: fed eſt & idem ſerpens cum hæmorrhoide. Vide compoſit. in αἱμορῤῥοέω.

Αἱμεδυτὸς, vel αἱμορῤῥοὸς, roſti cruentatio; Hefych. ex αἷμα, & ῥέω, ῥυῶ, ſtr, τὸ, roſtrum

Αἱμὸς, ὁ, ſuus arboribus denſus, dumus: ab αἷμα.

Αἱμοβαθὴς, ὁ, ἡ, ſanguinem metuens; item, metuens ſanguinis miſionem; Gal. ex αἷμα, & φόβος, ὁ, ἡ, ſuga: item, metus, a φέβομαι, fugio, vereor.

Αἱμοβόρος, ν, ὁ, ἡ, ſanguine inquinatus: ab αἷμα, & φορέω.

Αἱμοβρότης, vide cum αἱμαιβρότης.

Αἱμοβρόχος, ὁ, ἡ, ſanguineo colore infectus; ex αἷμα, & χρὼς, ὁ, ἡ, color.

Αἱμὸν, ὁ, idem quod αἰμὸν, ὁ, ν.

Αἱμὸν, adverb. blande: Heſod. ab αἱμὸς, blandus.

Αἱμυλία, ἡ, & αἱμύλιον, vide in Them. αἱμύλος, pro quo etiam dicitur αἱμύλιον, lepidus, affabilis, ut αἱμύλιος λόγος, Hom. & Heſod. Sed Them. αἱμύλιον ſimitur etiam in malam partem pro illecebroſus, deceptor, blanditiis decipiens.

Αἱμύλιος, ὁ, ἡ χρὼ ἡ, idem quod Thema αἱμύλος, blandus, facetus.

Αἱμυλιστὴς, ὁ, ἡ, blanditoquus: ab αἱμύλος, & μυθὸς.

Αἱμυλομαντὴς, exp. etiam conſultus, vafri conſilii, Hom. Hymn. in Merc.

Αἱμύλος, ν, ὁ, ἡ, blandus, feſtivus, αἱμύλιον, dat. pl. Jon. Hinc αἱμύλια, ας, ἡ, feſtivitas: αἱμύλιος, decipit: quod quidam ab αἴμων deducthum volunt.

Αἱμὼ, ſui, ſibi, ſe, ſuſque, dentibus daleo.

Αἱμωδὸς, ſeu αἱμωδὸν, obſtupefco, proprie de dentium ſupore: q. ex αἷμα, & ὀδὼς.

Αἱμὼν, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, idem quod αἱματὴς, ſanguinolentus, ſanguine permixtus; Gal. item, ſanguineus, ſanguine præditus: Ariſt. Th. αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis.

Αἱμώδης, ες, ἡ, item, proprie ſanguinarium) dolor, ſtupor: Ariſt. ex αἷμα, & ὀδὼς, ὀντος, ὁ, dens: dicitur etiam αἱμωδιασμὸς ὀδόντων talis obſtupefactio dentium ob acerbitatem, veluti ex immaturo pomo.

Αἷμων pro βαίμων, ὁ, ἡ, petitus: fed αἷμων; cruebtus, ab αἷμα.

Αἱμώνια σώφρ, lieuum genus in Paro inſula, ita dictum ob rubotem, inquit Athen. ab αἷμων, ονος, ὁ, cruentus.

Αἱμωνὸς, ὁ, ἡ, & ſæmin. αἱμωνὸς, pro quo dicitur & αἱμωνὸς, ſanguinarius, cruentus: a

proprie, sanguineus inturens : i. e. sanguineum & cruentum quendam aspectum habens ; Hesych. ex ωμοι, sanguis, & ωψ, ωπος, os, oculus, vide αιματωπος.

Αἰνέ, infelieiter, pro αἰνως, Poet.

Αἰνεα, pl. f. g. ab αἰνος, gravis.

Αἰνειρετος, proprie exp. cultus gravis est virtus, pernicies, qui virtute admittit, eamque habet ad malos usus ; li. 7. ab αἰνος & αἰρεω.

Αἰνείας, & Αἰνείας ου, & Ἀενεας, nom. prop. virt. laudabilis, gen. Ἀεν. Ἀενείαο, Jon. Αἰνείαο.

Αἰνεω, Poetice, pro αἰνεω, laudo, approbo, jota intrusjto.

Αἰνεως, των, ὁ, laudatio, vel assensio, pro quo etiam dicitur αἰνησις, idem : atque inde αἰνεσις, ου, ἡ & ἡ, laudabilis, laude dignus, verbalia ab αἰνεομαι, ωμαι, pass. vel medio ; ac idem act. αἰνεω.

Αἰνετος, ου, ὁ, ἡ, laudabilis, laude dignus ; Hesych. & αἰνετος, ου, ὁ, laudator, depsecilator ; verbalia a frequente αἰνεω, laudo.

Αἰνεω, ῶ, ἡσω, apposito, assentior, i. ἐπαινῶ, & συν. & p. γνησιος, p. pass. ἠνημαι, a. 1. impetrat. act. συναινεω, συναινω ; inf. συναινεσαι, part. Th. συναινεσ' ἡνος, των, ὁ, ἡ, laus.

Αἰνη, ἡ, laus, est idem ac Th. αἰνος, ὁ.

Αἰνη, ης, ἡ, gravis : f. g. ab αἰνος. Sed αἰνη, ης, ἡ, laus, honor.

Αἰνησις, pro αἰνεσις, & hoc pro αἰνεω.

Αἰνητος, ου, ὁ, ἡ, a. 2. Jon. & Poet. pro ἔπαινος, vel ἔπαινη, verbi αἰνεω.

Αἰνιαν, Jon. pro αἰνων, ab αἰνος.

Αἰνιανων, Æol. pro αἰνιττομαι, a. 2. opt. act. verbi αἰνεω.

Αἰνιγμα, ατος, τὸ, enigma, obscurus sermo : ab αἰνισσομαι. Att. αἰνιττομαι, ἡ. αἰνιξομαι. p. ἐνηγμαι. Th. αἰνος.

Αἰνιγματιστης, ου, ὁ, qui per ænigmata loquitur : ænigmatico sermone uti solitus, & gaudens ; est verbale ab αἰνιγματιζομαι, ænigmatice loquor, sermone obscuro utor ; ab αἰνιγμα.

Αἰνιγματωδης, ους, ὁ ἡ, ænigmaticus, ænigmatice, i. e. obscure dictus, vel scriptus ; Arsitot. obscurus, αἰνικτης, tectus ; inde etiam αἰνιγματωδως, adv. ænigmatice, per ænigmata ; obscure, ab eodem Themate.

Αἰνιγμος, ου, ὁ, ænigma ; Athen. l. 10. faepe dicitur ἡ αἰνιγμα, per ænigmata ; obscure, apud Plat. Plut. Aristoph. Th. αἰνιττομαι, obscure loquor.

Αἰνιζομαι, ἡ, ἐσομαι, idem quod αἰνεω, ὡ, laudo : exponitur & admiror ab Hesych. li. 2. Item pro αἰνιττομαι, quo & αἰνιζομαι obscure fignifico : Eust. & Suid.

Αἰνικτος, ου, ὁ, & αἰνικτηριος ; idem quod αἰνιγματωδης, obscurus. Unde αἰνικτηριως, obscure, ænigmatice. Suid. Soph. Hesych. Th. idem.

Αἰνιξασθαι, & (Attice) αἰνιττεσθαι, obscure loquor, innuo, insinuo ; occulte fignifico ; ænigmate offendo, & quali involuto quodam verborum mentem exprimo ; item, alludo ad aliquid ; Plat. Plut. Usurpatur & in passiva fignif. apud Aristoph. ut χρησμοὶ ἐνηγμένοι, oraculum obscure editum, & οἱ ἐνηγμένοι, quæ aptis ænigmatis fignificata funt. Thema est αἰνος, ου, ὁ, apologus, oratio obscura & figurata, (quæ & gryphus & ænigma dicitur) præcipue quæ a bruris animantibus, aut plantis ad hominum admonitionem adducitur ; teste Eustathio.

Αἰνιπαγοδεινος, graviter loquchans ; horribili furore pereitus ; Lycoph. in Alex. ex αἰνος, ὁ, gravis, horrendus ; & βακχεω, bacchor, fumte rapior.

Αἰνοβαρης, ὁ, ἡ, immani robore, & vi præditus, firmenus ; Epigr. ex αἰνος, gravis, horribilis, & βαρ, ος, ὁ, vis, robur.

Αἰνοβρυδης, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, junctus, vel jundta inscliei matrimonio ; ex αἰνος, gravis, difficilis, inflex, & γαμος, ὁ, nuptiæ.

Αἰνογλωσσος, terribiles malas habens ; terribilis, fævus, Callim. ex αἰνος, terribilis, & γλωσσα, ης, ἡ, idem quod Th. γλωσ, ης, ἡ, mentum.

Αἰνοδρομος, dirorum malorum datrix, Orph. in Argon. ex αἰνος, horribilis, & δρομος, datrix, fem. a δρομευς, dator. Th. δίδωμι.

Αἰνοδυρ, adv. a re gravi. Th. αἰνος.

Αἰνοδυτος, ὁ ἡ, quem male decent deliciæ, feu perdite delicatus, vahle mollis, luxu diffluens. Thener. ex αἰνος, gravis, & δύω, ὑσω, delicias frangor.

Αἰνοδωτωρ, ορος, ὁ, horum genialem, feu jupalem intelicem habens, item quod αἰνοδρομος, Lycoph. in Alex. ex αἰνος, gravis, infelix & δωτωρ, ορος, lectus. Th. λεγω, cubare facio, unde λεγμαι, cubo, jaceo,

Αἰνολεθρος, ου, ὁ, horrendum in modum peditus, vel grave exitium inferens. Orph. Argon. ex αἰνος, horrendus, & ὀλεθρος, fur. ὀλεσω, perdo ; unde ὀλεθρ, ου, ὁ, & ἡ, peditor.

Αἰνολιθος, ου, ὁ, ἡ, lævus, ac formidabilis leo : ex αἰνος, & λεων.

Αἰνολυκος, gravis, malus, feu horrendus lupus. Epigr. eli pro αἰνος λυκος.

Αἰνομαντις, gravi futore pereitus, ex αἰνος, gravis, & μαντις, ος, futor. Them. μαινομαι, intanio.

Αἰνομορος, ου, ὁ, ἡ, infortunatus : ab αἰνος, & μορος, ου, ὁ, fors.

Αἰνοπαθης, ους, fing. ab αἰνοπαθεω, τῶ, gravia patiens, mala perpessus, male affectus, ab αἰνος, & παθος.

Αἰνοπλοκος, valde monstrosus, immanis. Oppian. ex αἰνος, gravis, horrendus, & πλοκος, idem quod Th. πλακ, ος, τὸ, monstrum.

Αἰνοπραξις, ὁ ἡ, ὁ ἡ, gravior pereuitus, ab αἰνος, & πραξις.

Αἰνος, ου, ὁ, apologus, oratio proverbialis. Item laus, ab ἐπαινος. hinc αἰνιττομαι, obscure fignifico ; αἰνιγμα, ατος, τὸ, & αἰνιγμα, ος, nigma ; ab αἰνος, laudo.

Αἰνος, ου, ὁ, gravis, horribilis : a ἐναω, abjecto δ, & ein a verbo, comp. αἰνιστηρ, ; superl. αἰνοτατος. dat. αἰνοτατῳ, αἰνοτατοις, voc. fing.

Αἰνοτης, ητος, ἡ, gravitas, ἐναοτης, ab αἰνος, gravis.

Αἰνοτοκος, ου, Poet. pro αἰνοτοκεια, ας, ἡ, quæ duriter parturit : ex αἰνος, & τοκος.

Αἰνοτροπος, ου, ὁ, ἡ, infeliciter natus, feu penitus, male, feu graviter editus in lucem. Hesych. compositio eadem.

Αἰνοτυραννος, gravis tyrannus, ex αἰνος, & τυραννος.

Αἰνουσα, capio : αἰνυσα, Jon. pro ἑλυσα, ς. fing. imperf.

Αἰνυσασθαι, injurare, eitra jusjurandum ; eli adv. eum ὀ inferto, ab ὀμνυσασθαι, injuratus, ex a priv. & ὀμνυω, feu ὀμνυμι, fut. ὀμοσω, juro.

Αἰνυσσα, ης, ἡ, nomen urbis, ἀκαιρον.

Αἰνως, graviter adv. vide in αἰνος.

Αἰξ, ικος, ὁ, ἡ, cum gravi, ei caprea, (fed αἰξ, Doricæ tenacem, eli puccella, unde ἀικες,) & interdum dicitur ὁ μαλε, caper ; ab αἰξω, ἀξομαι, apud antiltot. caper fylveltris : & ωιξ, αιγος, Lat. capiea. Iuit. vult Atticen ante in ultima ει, & ἀιξ, ἀιγος, fres aiunt a verbo ἀισσω, ut fit primum αἰξ, deinde per Synæresin αἰξ, vel ab Hebr. ιγ. Hinc αιγωτ, ωτος, ὁ, αιγοβλεπτηρ, capratius. αιγοβατης, ου, ὁ, capricornus.

Αἰξ, capra, fignum coelelte : vide Proclum.

Αἰξηϊ, ιτυενη, n. s. pat. act. ab αἰσσω.

Αἰξοειδης, ους, ὁ, ἡ, capratum emptor, ὁ τας αἰγας ὠνουμενος, auctore Suid. ex αἰξ, capra, & ὠνεομαι, emo, fut. ὠνησομαι, emo, mercor.

Αἰξονες, Dor. pro ἀιονες, audiens ; ab ἀιω, audio.

Αἰξος, a feu ἀιξος, vagor, euo, ut ex Epigr. Gal. apud Hippocr. Item αἰολος, ὁ, idem quod αἰόλος, vagus : item veto, volvo : & ωιξ, ειμαι, ειται, & in pass. αἰόλομαι, varior, variegor : varius fio : ab αἰόλω autem αἰόλομαι, apud Apollon. metaph. exp. cinis agitatus ventis, & turbatus : item αἰόλος, ὁ, pitta eli nomen apud Athen. l. 1. & omnia a Th. αἰόλος, variegatus : & interdum varius, metaph. i. e. multiplex, implicitus, ambagibus, fraudi, in dol. ut ait Ecclum virtum fuisse prudentem : a quo proverbialiter dicatur etiam Αἰόλαι, qui verlutus fit.

Αἰολεῖς τέοι, & Poet. pro Αἰολοι. Αἰολεῦσι, dat. pl. ab Αἰολις, ιδος, ἡ, Æolis, nomen regionis : Αἰολεὺς, ῆος, ὁ, nomen viri. ab αἰόλος.

Αἰολίζω, expon. ποικιλλω, vario, variego : item ψευδομαι, ago ; item fermone Æolico utor. Th. idem.

Αἰολοδρασις, varius & verlutus in conlilii fuis : ex αἰολος, ὁ, ἡ, varius, & δρασις, conlilium.

Αἰολοπτερος, 3. pl. praef. pat. ab αἰόλλω, vario, f. ωῦ. p. κε. Th. αἰόλος. hinc & αἰολλω, Poet. pro αἰόλλω.

Αἰολοπωλος, ου, ὁ, ἡ, varium pro. Regis ventorum.

Αἰολοπτερυγιος, ου, ὁ, Dor. pro αἰολοπτερυγος, ὁ, qui velocia tonitrua excitat, Jovis epith. ab αἰόλος, & πτερυξ.

Αἰολοπτερυξ, υγος, ὁ ἡ, verlieulorem cervicem habens : ex αἰόλος, varius, & πτερυξ, ὑγος, cervix.

Αἰολοτραχηλος, ου, ὁ ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam, ex αἰόλος, varius, & τραχηλος, idem quod τρηχυς, αεια, ὑ, pellis, cutis, corium,

Αἰολοτροπος, varia donans, unde αἰολοτροπια, ποικιλον δωρον donum varium, conflans ex multis rebus : ex αἰολος, varius, & τροπος, donum.

Αἰολοφρων, ονος, ὁ & ἡ, valde thoracem induens : a φρην.

Αἰολωτευς, varius conlilius, & αἰολομητης, ου, ὁ, & Dor. αἰολομαστης, ου, ὁ, ἡ, lapiens, prudens : ab αἰολος, & μητις.

Αἰολομιτρης, ου, ὁ, ἡ, acc. αἰολομιτρην, qui mitram varie ornatam habet : a μιτρα.

Αἰολομορφος, varias geiens formas, ex αἰολος, ὁ, ἡ, & μορφη, ς.

Αἰολοπους, ου, ὁ & ἡ, variegatum teipum habens ; Oppian. ex αἰολος, varius, & πους, ποδος, ὁ, dorium.

Αἰολος, ου, ὁ, ἡ, varios, feu veloces equos habens : ab αἰολος, & πωλος.

Αἰολος, ου, ὁ, varius, velox, ab ἀιολλω, inde ἀιολος.

Αἰολοσοφος, ου, ὁ, ἡ, habens os varium ; ambiguas, & obscurus ; perplexa loquens & intricata ; fic ab Æschylo oraeula vocantur, quippe quæ varia lenfa exponi pollunt, & ambiguæ dicta continent : ex αἰολος, varius, & σοφος, ος, τὸ, os.

Αἰολοτροπος, ὁ & ἡ, varius præditus moribus : mores habitudo mutans : ex αἰολος, & τροπος, ος. Item αἰολοτροπα, qui est varii generis : ex αἰολος, ὁ, & φυλη, ς.

Αἰολοφωνος, varie fonans, variam vocem, feu cantum habens ; fic Apollo epitheton. Oppian. ex αἰολος, & φωνη.

Αἰολωτευω, ῶ, ἡσω, ὑκαιρον ἐχων τροχον, a τροχος.

Αἰομαι, Jon. pro ἀιω, imperf. ab αἰω.

Αἰομαι, ὁ, ἡσω, aspergo, perfundo ; inde αἰωτος, perfusio.

Αἰσιμος, ου, ὁ, ἡ, humectatio.

Αἰσιος, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab Eodem.

Αἰσιμακα, vocabulum Scythicum, Graece fonat, ὑπερευτυχια, vitricidæ.

Αἰσιμον, acc. fing. ἡ. ab αἰσιος.

Αἰσιος, ου, ὁ, ἡ, alta ; etiam ab αἰσιος.

Αἰσιοως, ὁ, excellus, in edito loco positus ; idem quod αἰσιος, a quo venit ; unde etiam αἰσιοτερος, τερα, ὁ, ἡ, altior, altus.

Αἰσιρ, Dor. pro ἀειρ, ὑδι.

Αἰσκαιτιν, ου, τὸ, genu cum capitarum ; ab αἰσκαιος, ὁ, ἡ, capitatus, τοῦ τοῦ σκαιου γνωμα, hinc και σκαιος capitas habens ; & σκαιτιν, capitatio dignum. Th. γνωμων, ὁ, ἡ.

Αἰσσω, ττω, ξω, exp. altitudo, celsitas : idem quod ὄρος, apud Eurip. ἡτε αι σαι ἀγγελοι, exp. in tuidem loco, ἡτε αι σαι ὄρος ἐστε. & eaeumen montis : item ἀχμαστη, labor, Hesych. a Th. αιτυς, excellus.

Αἰσυτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod αἰσιος.

Αἰσυτοτατος, alte extructus, ab αἰσιος, altus, & ὑτατος, idem quod Them. ὑψιος, extruo, ædifico.

Αἰτεσασκον, ου, ὁ, ἡ, connua alta gerens ; Etym. Αἰτεσασκον, ου, ὁ, ἡ, altus, & ἀσκος, ους, ὁ, cornu.

Αἰτιωλιος, cinjus conlilia funt alta & fublimia : item, grandiloquus, apud Æsch. ex αιτυς, altus, & μυθος, ου, ὁ, conlilium.

Αἰτυμενος, ὁ & ἡ, idem quod αιτυς, altus, excellus ; item, excellum teipum habens ; ex αιτυς, & ὑμενος, ου, ὁ, dorium.

Αἰτυς, ης, ἡ, & ὑτατος, ὁ, ἡ, ὑτατη, ὁ, ἡ, ὑτατον, ὁ, ἡ, aec. αιτυν, αιτυ, ὑτ, ὑτ, altitudo, locus excellus, mons.

Αἰτυτος, idem cum αιτυς, vel poliellirum ab Αἰτυτος, nom. prop.

Αἰφ, ατ, ὁ, malleus, fecuris, ab αἰφω, vel a φαω, per metath. unde & φαιτρον, fignif. & femen frumentaceum, ex frumenti corruptione provenieus, quod Latini vocant lolium : denominatum etiam a φαω, i. e. σβεννυμι, ut tradit Etym. Suidæ eli frumenti corruptio, Hesych. vero ex ἀφαω, ἀφαιτρον ἀκατιον, herbas agrelles, feu fylvelires. Inde αἰφαιτ, & αἰφαιτρ, ου, ὁ, lolia ceus.

Αἰχμα, tollens, pro αἰχμας, per Syneop. a. 2. imperf. ab αἰρω.

Αἰχμα, Jon. pro ἡχμα, & hoc pro ἡχμα, capiebar, 3. fing. imperf. verbi αἰρω.

Αἰχμαδον, a. 2. ind. pafl. Jon. pro αἰχμασθην, ab αἰχμαομαι ; ind. ἐχμαδον.

Αἰχμαν, captus eli, a. 2. ind. pafl. Jon. pro ἐχμαν, ς. 3. αἰχμασθησαν, αἰχμαν, a. 1. pass. imperf. ind. act. αἰχμαω, praef. ind. act. αἰχμαομαι, praef. inf. pafl. ab αἰχμη.

Αἰχμη, tolle, praef. imperat. Jon. pro αἰχμα, ab αἰρω.

Αἰχμης, ους, ὁ, electio, fedes ; inde αἰχμασθη, ς, ἡ, hæreticus, & ab αἰχμη.

Αἰχμητικος, ὁ, ἡ, ὁν, fedes fum auctor, & αἰχμητικαι, vel αἰχμηταρχαι, hæreiis, feu fedæ auctor,

anstor, a quo ſcil. ſecta quæpiam, vel hæreſis initium cepit ; ab *αἱρέω*, & *ἀρχή*.

Αἱρεσιάρχης, hæreſis, i. e. ſectæ propugnator ; qui pro ſecta, vel hæreſi pugnat ; Philo de vita Moſ. lib. 2. ex *αἵρεσις*, & *ἀρχή*, pugna.

Αἱρετικὸς, electus, apte aptus ; verbale ab *αἱρέω*, capio.

Αἱρεσώνιος, & fœm. *αἱρεσωνία*, idem quod *αἱρετικός*, hæreticus. Pand.

Αἱρέτης, ου, ὁ, electior, unde *αἱρέτις*, ιδος, ἡ, electrix ; Sapient. 8. item *αἱρετὴς*, ὁ, ἡ, diligendus pro aliis ; q. d. eligibilis, optabilis. Ariſtot. Item ; electus, delectus, creatus, ut *αἱρετὸς ἄκτωρ*. Verbale ab *αἱρέω*, eligo.

Αἱρετὸς, eligendus, verbale ab *αἱρετὴς*, qui eapit, quod ab *αἱρέω*.

Αἱρετὸς, ὰ, ὸν, pro *αἱρέμενος*, ης, μαι, paſſ. ab *αἱρέω*.

Αἱρετὸς, ὸδος, optabilis judicio, complector : exp. & ſecta hæreticorum adhæreo, Suid. ut & *αἱρεσίζομαι*, eligo, potius duco, malo : unde *αἱρετὸς*, ὰ, ὸν, exp. qui ſectam aliquam ſuſcepit ; item ſectator, qui partes aliquas ſequitur, Polyb. Item *αἱρετὸς*, ὁ, ἡ, qui eligit, aut qui aptus eſt ad eligendum, & paſſive etiam, qui delligitur, ut *αἱρετὸς συνάλλαγμα*, ſub conditione factum, apud Eccleſ. Scriptores ſe dicitur, qui e recepta fama doctrina aberrat, ut contempto Dei, & Eccleſiæ ipſius judicio, in ſententia permanet ; & Eccleſiæ concordiam violet : ab *αἱρέω* quod exp. expugnatio, ut *αἱρετὴ πόλις*, apud Thuc. Item electio, optio, ut *αἱρετὸν δίδοναι*, optionem dare : & dicitur etiam *αἱρετὸς γράμμα*, ſcelio, vel cratio Imperatoris. Item conditio, ut *καλὴ αἱρέτου*, boni conditionibus, in Pand. Item idem eſt etiam quod *γνώμη*, animus, hoc eſt voluntas, propoſitum, apud Polyb. led exp. & ſecta, dogma : nonnulli, quum de Philoſophis dicitur, exp. opinio de aliquo dogmare firmata ; hæreſis, ut apud Gal. *μακρόβιοι αἱρέσεως*, & *μονογενὴς αἱρέσεως*. item apud Eccleſ. Scriptores *αἱρετὸς*, hæreſis, eſt dogma Orthodoxæ fidei non conſonum. Omnia a Them. *αἱρέω*, *αἴρομαι*.

Αἱρετὸς, eligo, & *ἐρῶ*, ſum. Ariſtot.

Αἱρετὸς, ὸς, ὁ, principes ſectæ, ſeu auctor ; vel partium fautor, Suidæ ab *αἱρετὸς*.

Αἱρετύτερον, optabilius, compar. ab *αἱρετὸς*. Th. *αἱρέω*.

Αἱρέω, capio, eligo, ſ. *ἕρω*. p. *ἦρηκα*. f. a. *ἦλο*. paſſ. praſ. *αἱρέομαι*. p. paſſ. *ἦρημαι*. f. a. m. *ἑλόμην*, *ἕλωμαι*, *ἑλοίμην*, *ἕλοιμαι*, imperf. *ἠρούμην*, f. *ἀρήσομαι*, p. *ἤρημαι*, plusquam. inf. *ἠρῆσθαι*, *αἱρῆσθαι*, caperit, praſ. praſ. ſub. *αἱρῆται*, *αἱρῶνται*, p. *ἤρηται*, Jon. *αἱρέωτε*, p. pl. perf. act. *αἱρεκάμεν*, f. 2. act. *ἀνὰ*, p. a. *αἱρέσκων*, f. 2. pl. *αἱρέσκετε*, p. pl. praſ. paſſ. *αἱρέσκονται*, p. paſſ. praſ. paſſ. *αἱρέσκομενος*, ης, ον, praſ. part.

Αἱρεσὶς, habitabit, Gen 30. 20.

Αἱρεσὶτρόφος, vel *αἱρεσιτρόφος*, ου, ὁ, ἡ, mororum captor ; ex *αἱρέσσομαι*, & *τρόφος*, ου, ὁ, murus.

Αἱρεσὶς, ὁ, ἡ, & *αἱρεσὶς*, ὁ, ἡ, & ſolio confectus. Vide in Them. *αἱρω*.

Αἱρέσσω, τὸ, ſtibrum ſatum, ſeu incenſum ; ſic dictum *διὰ τὸ αἱρεσσα πὸν αἴρω*, inquit Ety. ab auferendo fordes ; ex *αἴρω*, tollo ; & *πίσσω*, ις, ὁ, ſordes.

Αἱρεσὶς, ὁ, ἡ, exp. cui perperam, vel inauſpicato nomen Iris inditum eſt, ut Od. ex *ἴρις αἴρω*, ex & priv. & *ἴρις*, ὁ.

Αἴρω, tollo, in duplo relinquo, porto, bajulo, f. *ἀρῶ*, p. *ἦρκα*, a. 1. p. *ἦρται*, a. 2. *ἦρον*, a. 2. imperat. act. *ἆρον*, ατε, p. a. 2. ſub. *ἄρας*, αντες, part. *ἄρων*, p. paſſ. *ἦρθαι*, a. 1. *ἄρθην*, ὺν, imperat. *ἀρθήτωσαν*, f. 2. *ἀρέσθαι*, ης, ὁ, ἡ, ſolio plenus, ſeu permixtus ſolio, ſolaceus. Theoph. ab *αἴρω*, ſolium.

Αἴρω, *ἄδης*, ὁ, Orcus, Pluto, *Ἅΐδης* ; item imbecillus, nam in virtutem ſignificat, *ναὶ ἀΐδ᾽ ἐ μὰ βιαιότερος*. Suid.

Αἴς, quibus, dat. pl. ab ὃς, ἥ, ὅς.

Αἶς, & *αἴσιν*, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro *τύψασ*, *τύψασα*, dicunt *τύψαισ*, *τύψαισα*, & ſic in aliis.

Αἶσα, ης, ἡ, fatum, ſors, Parca ; ζ inde *αἶσσα* & *αἶσσω*, ης, ὁ, ἡ, *ἀΐσσω* ; vel *ἀείσω*, vel *ἀ ἴσω*, a *ἴσημι*, divido. Item affectum.

Αἴσιον, ramus lauri, vel myrti. Heſych. & Etym. eſt & avis cujuſdam nomen.

Αἰσιόπους, ὁ, accipitris ſpecies.

Αἰσίομαι, Dor. pro *ἴσσομαι*, ἧδε hoc pro *ἀείσομαι*. f. m. verbi *ἀείω*, eano.

Αἰσιοπὸς, nomen lluvii.

Αἰσιόπους, ſentio, f. *αἰσθήσομαι*. p. *ἴσθημαι*. a. m. *ἐσθόμην*, ſub. *αἰσθώμαι*. 3. pl. *αἰσθοντο*. *αἰσθοιντο*, opt. part. *αἰσθήμενος*. Hinc *αἰσθητὸς*, *αἰσθητὸν*, ſenſibilis : ſortan ab *αἰσθω*.

Αἰσθίδια, ὰ, ι. inf. m. ab *αἰσθάνομαι*.

Αἴσθησις, αντες, τὸ, ſenſio, ipſe ſentiendi actus ; Ariſt. Item, *αἰσθητικὸς*, ὸ, ὸν, ἡ, ſentiendi vim habens, ſenſu præditus, ſenſibilis ; & *αἰσθητὸς*, ὸ, ὸν, q. d. ſenſibiliter ; ita ut ſenſu percipiatur : Plut. omnia ab *αἰσθάνομαι*.

Αἰσθητὸς, ὸν, ὸς, ſenſus : *αἰσθητήριον*, ου, τὸ, ſentiendi inſtrumentum : metaph. facultas intelligendi : ab *αἰσθάνομαι*.

Αἰσθητὸς, ὸν, ὸς, ſentiens, ut *αἰσθητὸν ἀκτινοβόλ*, & *αἰσθητὸν ἀκοὴ*, ſenſus audiendi, exp. & ſenſo, ſen ipſa actio, vel paſſio ſentiendi, ut *αἰσθητὸν ἀκοὴν ἔσω*, exp. ſenſu affici alicujus rei, vel rem aliquam ſentire, & dicitur *διαφέρειν τὴν αἰσθησὶν τινος*, qui non ſentit hoc, vel illud : item *αἰσθητὸν* reddiderunt etiam quidam cognitionem, notitiam, intelligentiam, judicium.

Αἰσθητὸς, ὸν, ὸς, exp. ſenſilis, ſenſibilis, ſub ſenſum cadens, qui ſenſu percipi poteſt : ut *αἰσθητὸν ἀκοὴ*, ſenſus auditus, unde neut. plur. *αἰσθητὰ*. Cicero interp. ſenſus moventia ; *αἰσθητὸς*, & *νοητὸς*, opponi ſolent : atque inde adv.

Αἰσθητὸν, vide in *αἰσθάνω*.

Αἰσθὸς, pro *αἶνος*, audio : item pro *ἀϋσσω*, exſpiro.

Αἰσιὰ, Dor. gen. pl. ab *αἰσσὸς*.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium, *μαντεία* : item *κακὸν εἶδος*, officium, quod decet, Suid. ab *αἶσα*, Etym.

Αἰσιμὸς, ὸ, ὸν, fatalis : ab *αἶσα*.

Αἰσιμὸς, ὸ, ὸν, ὁ, ἡ, ſtultus, impudens.

Αἰσὶν, ὸ, ὸν, ſuf. *αἶνος*, & *αἰσιμος*, *ἴμος*, auſpicatus, five ſortitus, five ſortis auſpicium accipio, boni hominis gratia aliquid ago, &c. inde etiam *αἰσιος*, faulle, aufpicate : item decenter, *κακὸν*, *εἶδος* : Euripid. utrumque ab *αἶσα*.

Αἰσιὸς, ὸ, ὁ, filius Æoſonis.

Αἰσιὸν, carent, ſ. ι. m. ab *αἴτω*, pro *αἴτω*.

Αἰσιὸς, idem quod *ἄτης*, inæqualis, impar, & ex *α* privativa & *ἴσος*, æqualis.

Αἰσιὸν, 3. pl. imperf. paſſ. ab *αἴσσω*.

Αἰσιὸν, ſ. ὺν. p. *κα*, *ται*, profilio, eum impetu ferri ; item *ἀΐσσω*, & *ἀΐσσω*. imperfunde. *αἴξατε*, a. 1. part. f. g. *ἀΐξᾶσα*, a. 1. ind. paſſ.

Αἰσιὸν, dicitur etiam pro *αἴσσω*, irruo : unde *αἴξω*, irruam, & *ἀΐξω*, irrui, & *μάστιγι ἀΐξω*, exp. fruſtra laboravi, apud Eurip.

Αἰσιὸς, ὸν, ὸς, torris, titio ; vel incenſor, qui incendit : Oppian. ab *αἴσσω*, uro, incendo, unde paſſ. *αἰσσόμενος*, ardeo.

Αἰσιὸς, ὸ, ὸν, ὁ, ἡ, de quo nihil ſeiri poteſt, obſcurus, ineertus : ex *α* & *ἴσημι*, hinc *αἰσιὸν*, deleo : *αἰσιὸν ἔσω*, a. 2. ind. paſſ. evanueram.

Αἰσιὸν, ὸ, ὁ, ſ. *ὠν*, ſtipendium alicujus laboleo, facio, ut de aliquo nec ſciri quippiam, nec cognoſci queat : deleo. extinguo, & e. aqueſco, & *ἀκούσας*, ης, ὁ, ἡ.

Αἰσιὸς, ὸν, ὸς, impertitus, inſcius ; *ἄμοιρος ὅπλων*, ex *α* priv. & *ἴσημι*, ορες, ὁ, ἡ, ſciens, peritus.

Αἰσιὸς, ὸν, ὸς, adoleſcens, valde robuſtus : ex *α* aprat. & *σὺς*, ruo. Alii pro decens, moderatus, ab *αἶσα*, officium : alii ab *αἰσσω* derivat malunt.

Αἰσιὸς, idem quod *αἰσιὸς*.

Αἰσιὸλέκτρα, qui nefaria & flagitioſa perpetrat opera ; ex *ἴσχω*, opus, & ſeq.

Αἰσιὸν, ὸ, ὁ, ſ. ὺν. p. *ἴσκα*, a. 1. *ἴσκον* : ab *ἄσσω*, unde & *ἀΐσσω* : hoc per epenthelin *τὸ ι*, illud *τὸ ε*.

Αἰσιὸμαι, ὰ, ὸ, regno, impero, Eurip. Inde *αἰσιὸμενος*, ου, ὁ, ἡ, Regia patellas ; & *αἰσιὸμενος*, ίδος, ἡ, Regina ; a ſequente

Αἰσιὸμενος, ὸ, ὁ, ἡ, vel *αἰσιὸμενος*, ης, ον, ὁ, ἡ, ὸν, ſcelerum patronus & curator : *ναυτῶν αἰσιὸμενος* ἐπὶ, vel *αἰσιὸς ναυτῶν*. A *ναυτῶν* magnates quidam *αἰσιὸμενος* dictos volunt.

Αἰσιὸν, dat. pl. ab *αἰσσὸς*.

Αἰσιὸς, ὸ, ſut. *ἴσω*, ſedeſſore, infamo : unde *αἰσιὸν*, dedecorato, dedecoro ; &c. utrumque ab *αἰσιὸς*, ους, τὸ, probrum.

Αἰσιὸμενος, idem ac Th. *αἰσιὸς*, ους, τὸ, infamia, probrum. Ezech. 16.

Αἰσιὸς, ὸ, ὁ, Æſchines, orator Græcus.

Αἰσιὸς, turpiſſimus, vida *αἰσιὸς*, turpis, a quo derivatur, ponitur etiam adverbialiter, *αἰσιὸν*, turpiter, fœdiſſime.

Αἰσιὸς, ους, ὁ *καὶ* ὴ, turpitudo. Vide *αἰσιὸς*.

Αἰσιὸς, ους, τὸ, turpitudo, probrum : ab *α*, & *ἴσω* : nemo enim *αἰσιὸς* habere velit. Hinc *αἰσιὸς*, *αἰσιὸν*, *αἰσιὸν*, *αἰσιὸν*, *αἰσιὸν*.

Αἰσιὸμων, ονος, ὁ *καὶ* ὴ, turpis. Epigr. ab *αἰσιὸς*.

Αἰσιὸνειν, ῶ, ὁ *καὶ* ὴ, turpia loquor ; ex *αἰσιὸς*, & *ἔπος*, verbum.

Αἰσιὸνειν, ῶ, ὁ *καὶ* ὴ, turpia loquens.

Αἰσιὸνειν, turpis lucri comparatio ; dicitur & *αἰσιὸνειν*, fordidi quæſtus avaritias ; unde *αἰσιὸνειν*, turpiter lucrum facio, a ſequente

Αἰσιὸνειν, ῶ, ὁ, deditus turpi lucro, *αἰσιὸνειν*, adv. ex *αἰσιὸς*, & *κέρδος*.

Αἰσιὸνειν, turpiter loquor ; a ſequente

Αἰσιὸνειν, ας, ὁ, turpiloquium ; ab *αἰσιὸνειν*, ῶ, ὁ, turpiloquus : ex *αἰσιὸς*, & *ἔπος*.

Αἰσιὸνειν, turpitudo, turpitas, fœdus ; unde *αἰσιὸνειν*, ὁ, turpe & flagitioſum facinus ; & *αἰσιὸνειν*, ago, vel facio turpia. O. omnia ex *αἰσιὸς*, & *ἔργον*.

Αἰσιὸνειν, turpiloquus, obſcœna loquens, Poll. Unde

Αἰσιὸνειν, turpiloquentia ; ex *αἰσιὸνειν*, & *ἔπος*.

Αἰσιὸνειν, ὰ, ὸν, turpis, e : dat. pl. Jon. *αἰσιὸνειν*. compar. *αἰσιὸνειν*, vel *αἰσιὸνειν*. ſuperl. *αἰσιὸνειν*, vel *αἰσιὸνειν*. Hinc *αἰσιὸνειν*, ης, ὁ, ἡ, obſcœnitas ; *αἰσιὸνειν*, ὁ, vaibotum obſcœnitas : ab *αἰσιὸνειν*.

Αἰσιὸνειν, ὰ, ὸν, fœdum facinus.

Αἰσιὸνειν, turpiter agens.

Αἰσιὸνειν, fœde, vel turpiter ; omnia ex *αἰσιὸνειν*, & *ἔργον*.

Αἰσιὸνειν, fœde, turpiter ; adverbium, ab *αἰσιὸνειν*, turpis.

Αἰσιὸνειν, præt. imperat. paſſ. Jon. ab *αἰσιὸνειν*, me pudet. Th. *αἰσιὸνειν*.

Αἰσιὸνειν, ης, ὁ, ἡ, pudor. Th. *αἰσιὸνειν*.

Αἰσιὸνειν, a. 1. opt. paſſ. verbi *αἰσιὸνειν*.

Αἰσιὸνειν, Jon. & Dor. *αἰσιὸνειν*, pro *αἰσιὸνειν*, pro *αἰσιὸνειν*, a. 1. inf. paſſ. verbi *αἰσιὸνειν*.

Αἰσιὸνειν, verecundum eſt. *αἰσιὸνειν*, τὸ, quæ parant verecundiam.

Αἰσιὸνειν, ης, ὁ, ἡ, & *αἰσιὸνειν*, ὁ, verecundia, pudor. Omnia ab *αἰσιὸνειν*, pudefacio.

Αἰσιὸνειν, verecundus : ab *αἰσιὸνειν*.

Αἰσιὸνειν, verecundus, pudendus ; unde compar. *αἰσιὸνειν*, verecundior. Plat. ab *αἰσιὸνειν*, vel *αἰσιὸνειν*.

Αἰσιὸνειν, ὸ, ὁ, pudendus, ab *αἰσιὸνειν*.

Αἰσιὸνειν, pudefacio, contemno, ſ. *ὺν*. p. *ὔνημαι*, p. paſſ. *ὔνθην*, a. 1. *ὔνθησαν*, f. 2. *αἰσχυνέομαι*, ab *αἰσχος*.

Αἰσωπὸς, ὸ, ὁ, Æſopus fabulator : hinc

Αἰσωπικὸς, Æſopicus.

Αἶτα, ὰ, ὸ, Dor. pro *ἔπειτα*.

Αἶτε, Dor. pro *ἤτοι*, vel *ἤ*, five, vel.

Αἶτει, præd. imperat. a. fing. ab *αἰτέω*, *αἰτέσω*, rogare aliquem.

Αἰτέε, Dor. & Æol. pro *αἰτῶ*. hoc vero Art. pro *αἰτεῖ*, pete. Hinc *αἰτέμεναι*, pro *αἰτεῖν*, pete. Th. *αἰτέω*.

Αἰτέω, ὰ, ὸ, poſtulo, ſ. *ἐσω*. p. *ἤτηκα*, a. 1. *ἤτησα*, imperf. paſſ. *ἠτούμην*, *ἠοῦ*, ὁ, ἡ, *ἤτο*, *ἤτω* : p. paſſ. *ἤτημαι*. hinc *αἰτήμενος*, & *αἰτούμενος*, ης, ον, ὁ, ἡ, ὸν, participia : *ἐπιτάσσω* & *αἰτῶ*, *ἐρωτάω* : ab *ἐπιτάσσω*, & *αἰτῶ*, *ἐρωτάω*.

Αἴτημα, ατος, τὸ, & *αἴτησις*, εως, ἡ, poſtulatio, poſtulatum.

Αἰτητὸς, ὸ, ὁ, ἡ, petendus, i. e. *ἐπαίτης* : omnia a Th. *αἰτέω*, ὰ, ὸ, *ἐσω*.

Αἰτὶς, ὸ, ὁ, ἡ, ponitur inter Themata.

Αἴτιμα, pro *αἰτῶ*, apud Eoſt. ex Pind.

Αἰτίμι, 2. ſing. ſub. act. *αἰτίσω*, a. 1. ſub. a. pl. ab *αἰτῶ*.

Αἰτὶνες, ὸ, ὁ, qui amazor libidinoſa ; ab *αἰτὶς*, ὸ, *ἀπαίτησις παρὰ τὴν ἔρως*, *ἔρωτος*.

Αἰτὶνες, ὸ, ὁ, ἡ, ſ. *ἐσω*, *ἐσσω*, præt. f. g. ab *αἰτῶ*.

Αἰτὶνες, ὸ, ὁ, petitor, poſtulator. Suid.

Αἰτὶνες, ὸ, ὁ, petendus, qui peti debet, vel poteſt ; & *αἰτητὸς*, ὸ, ὁ, ἡ, ὸν, ὸς, ὸν, ὸς, ὸν, ὸς

Αἴτιαμα, ατος, ὃ, accusatio, querela contra aliquem; lis principium; ab αἰτιάομαι.

Αἰτιατὸς, ἡ, ὁν, causatus; a causa, vel ab auctore ortum; Th. αἰτὸς, quod etiam in masc. usurpatur; αἰτιατὸν, causatus; ex alio tanquam a causa procedens.

Αἰτιατὴς, οῦ, ὁ, criminatorius.

Αἰτίδιον, ἡ, ἴον, idem quod αἰτὸς; pro, medico. Hom. p. & τ. & ponitur pro αἰτία.

Αἰτιατρία, ας, ἡ, causæ redditio. Th. ἀίτιον.

Αἰτιατρὸς, ὁ, ἡ, ἀιτιατρὸν, causæ, causificus, causas ago; causam reddo.

Αἰτιατρικὸς, ἡ, ὁν, & ὃ, rationalis.

Αἰτιάομαι, qui lequitur rationem, & utitur probationibus; vel qui rationem reddit; ex αἰτία, & ἀίτιος, ratio.

Αἴτιος, α, ον, fubilant. causa, ratio; item, culpa, accufatio; idem quod Th. αἰτὸς.

Αἴτιος, ου, ὁ, ἡ, idem, αἰτὸς, ἡμὶ, αἰτὸς, qui, vel quæ, vel quod in causa eft; causa est alienius; auctor. Artiloph. in Plut. unde compar. αἰτιώτερος, qui magis eft causa, vel in causa, & fuperl. αἰτιώτατος, qui maxime eft in causa, præcipuus auctor.

Αἰτίουσθαι, pro αἰτιᾶσθαι, culparent, præf. opt. paff. 3. pl. vel Jon. pro ἠτιῶντο, impcrf. paff. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιῶμαι, ᾶται, ᾶτο, cauſſis : αἰτιῶμαι, ι. q. Αἰτιῶ, ᾷς, Dor. pro Αἰτιᾷ. ἔρις σπαίειν αἰτιᾶσθαι τὸ αὐτὸν.

Αἰτὸν, Dor. pro τίλιστον, manſio.

Αἰτυλὰς, ὁ, ἁ, Ætolus; a Αἰτωλὸς, nom. pl. Αἰτυλάων, dat. pl. hinc Αἰτυλάων, ὁ, ἡ, Ætolus, patronym.

Αἰτυλὸς, ὁ, ἡ, ἀιτυλὸν, fecommate, ponitur pro αἰτὸς, i. e. ἀτακτὸς, a Th. αἰτὸς, ut fuil. annotat. Od. ξ. aliuqui nomen eft propium.

Αἰτωμὰν, ι. pl. præt. lob. act. αἰτωμὰν, ι. pl. præf. fob. paff. ab αἰτὸς.

Αἰφνὶς, adverb. fubito, repente. ex ἀίφνω. per Syncop. pro ἀφνὶς, per Apocopen τὸ ς. ab ἀφνὸς.

Αἰφνίδιος, adverb. fubito; pro αἰφνίδιον, nominaliter tamen etiam ufurpatur; τὸ αἰφνίδιον, quod repentinum eft. Thuc. Plut. in Numa.

Αἰφνίδιος, α, ὁ, repentinus : hinc αἰφνίδιος, adv. repente : ab αἰφνὶς.

Αἰχμάζομαι, adigi, a. r. inf. paff. ab αἰχμὸω.

Αἰχμάζω, ἄ. ι. paff. indic. a verbo αἰχμὸω, feu αἰχμᾶμαι, ex quo infin. αἰχμάζωμι, pro ἐμαχόμην, & αἰχμάζῃσθε, pro αἰχμᾶσθε, ἐμάχεσθε.

Αἰχμᾶσθε, puono, vibro : ab αἰχμὸω.

Αἰχμάωμαι, idem.

Αἰχμαωτὸς, ὁ, ἡ, vide in αἰχμαλωτὸς.

Αἰχμαλωτεύω, mancipiarius, fervilis : ab eod. αἰχμαλωτὸς,

Αἰχμαλωτὸς, ὁ, ἡ, captivus : & αἰχμαλωτὸς, ἡ, ὁν, ἁ, captiva : q. d. τὸ αἰχμὴν ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω. Hinc αἰχμαλωσία, ἁς, captivitas : ex αἰχμαλωτὸς, captivum duco, ſ. ἄγω. p. ἐχμαλώτευκα. Αἰχμαλωτὸς, captivum abduco, ſ. ἄγω. p. ἐκ. p. pafſ. αἰχμαλώτευμαι. f. ι. αἰχμαλωτὸθησομαι.

Αἰχμητὴς, ὁ, ἁ, Dor. pro αἰχμητὸς, & αἰχμήτου, gen. Dor. Boot. & Æol. pro αἰχμητοῦ.

Αἰχμὴ, ἡ, ἁ, cuſpis : αἰχμὴ, dat. pl. Jon. pro αἰχμῇσι, ab αἴχμη, vel κοπὶς ἀπὸ τῆς αἰχμῆς.

Αἰχμητὰ, voc. ſing. αἰχμητὰ pro, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, ὁ, ἁ, bellator. acc. αἰχμητὰν. Th. αἰχμὴ.

Αἰχμητὴς, bellatrix, haſtæ petita. Th. ἰδεῖν.

Αἰχμὸν, haſtile, telum, haſta ; & ἔγχος. Heſych. Th. ἰδεῖν.

Αἰχμὸλογος, pro αἰχμολόχος, Methodius : lepitus & Αἰχμολόχος apud Heſych. & deduxit ex αἰχμὴ, & λόγος, qua capitari vinciri ſolent.

Αἰχμοφόρος, ὁ, ἡ, idem ac ἐμφορέρης, miles haſtatus ; ex αἰχμὴ, & φόρος.

Αἶψα, & αἶψ᾽ ὰν, ſtatim, celeriter.

Αἰψηρὸδρομος, ὁ, ἡ, ὁ, celeriter viam enaſciens, epitheton Borex : ex αἰψηρὸς, pro λαιλαπὸς, velox, quod ab αἴψα & κέλλω. Dor.

Αἰψηρὸς, pro quo etiam dicitur αἰψὸεις, ὁ, ἡ, celer, citus, velox, a Th. αἴψα, cito, continuo.

Αἴω, Poeticum eſt, & pro imperfect inter Themata, audio : quaſi ab αἴω, iono. unde αἴων, pract. præf. fed exp. & αἰσθάνω, exputo, in qua ſignif. derivatur ab αἰσθ.

Αἰὼν, ὁ, ὁν, ævum, mundus ; ſeculum : q. d. ἀεὶ ὤν. Item in ſ. g. ἡ αἰὼν, vita. Hinc αἰώνιος, ὁ, ἡ, ὁ, æternus : αἰωνίως, æternum reddo : ἐγκαίνια, ὁν, ὁ, ἡ, cui æternnofa eſt vita. ἀπὸ τοῦ, qui beatam vitam degit.

Ἀΐων, ὁν, ὁ, Dor. pro ἀίων, litus ; q. a. p. m. ἀίω, vebi ἀμι, eo.

Ἀΐωμι, exp. ὁ πρωτὸς, h. e. vas penſile, a pud Plat. in Theodor. : item geſtatio, vel penſilis exercitamenti genus, ut funt lecti penſiles, quibus ægroti utuntur, Plut. oleilum : item ἀγχόνη, i. e. ſuſpendium vel ſpelunis, quo quis ad ſuſpendium utitur : item ἐχθὸς, ἐνωμαι, i. e. elatio, exaltatio. Suid. & Euſt. eſt a Th. ἀείρω, ω, in ſubſtantivis attollo, elevo, extollo, effero ; ſubvebo : item ſuſpendo. Grammatici autem tradunt, ἀείρω ſicti ab ἀΐω, interjecto ω.

Ἀΐων, ονος, ὁ, exaltatio, oſcillum ; ab ἀΐρω, per pleonaſmum τὸ ω.

Ἀϊὼν, ὁν, ὁ, pro ἀὼν. furfum tollo.

Ἀϊὼνιμα, ατος, τὸ, elatio, elevatio : item ſuſpenſio, in Auct. Epigramm. item editur & exceſſum opus ; Antipater in Epigr. & Dion. Sic etiam ἀειρμὸς, νος, ὁ, idem, vectio ; ſuſpenſio, exaltatio, geſtatio : utrumque ab ἀείρω, in paſſ. ἀειρόμαι, ὄμην, ſurſum, vel in ſublime attollor, evehor ; ſpe ſuſpenſum ſum, & rebus novis imminco, Plut. tede etiam ἀειρτὸς, ὁ, ἡ, ſublimis.

A K

Ἀκὰ, adv. Poet. & Dor. pro ἀκῇ, vel ἀκὶ, tacite, quiete.

Ἀκὰδημος, voc. ab Ἀκὰδημος, ὁ, ἡ, Academus, nom. propr. Hinc Ἀκαδήμεια, ſeu Ἀκαδήμια, ας, ἡ, Academia, Athenis dictus ſuit locus quidam publicus.

Ἀκαδημικὸς, Academicus ; dicitur etiam ἀκαδημαϊκὸς, unde φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκὸς, Academici Philoſophi nominabantur, qui ſele exercebant in Academia, Cic. e. in loco illo publico Athenis ab Academo quondam conſecrato : qui locus conſitus erat arboribus mitis pulcherrimis, & monumentis fortium virorum ornatus ; ibidemque erat gymnaſium, in quo ſele Philoſophi in primis exercebant, ut & in Lyceo) docendo ſcil. & diſputando. Athen. l. 11. c. 12. in pidura. Quidam deducunt nomen Ἀκάδημος ἀπὸ τοῦ ἄκος, remedium, & δῆμος, populus, quod inſcitiæ ſue remedium populus inde petat.

Ἀκαδὴς, ἀπὸ τοῦ, a, pertz. paſſ. ἐκπεφυκὼς. ab ἀείδω.

Ἀκαὶς, ἀεὶ, ὁ, ἡ, non ullus, ullionem non expertus, ex α priv. & κακὸς, ὁ. κάκος, ὁ, ἡ, ἀκὸν, inconda.

Ἀκαθαίρετος, inexpugnabilis, qui evelti non poteſt, ἀκατάλυτος, Suid. ex α priv. & καθαίρεσις, ὁ, evello, diruo. Th. αἴρω, capio : item evello.

Ἀκάθαρτος, ὁ, ἡ, ὁ, immundities, impuritas : ἀκαθάρτης, ητος, ὁ, ἡ, impurus : ἀκαθάρτως, per Syncop. pro ἀκαθαίρετος, ητος, impuritas : ex α, & καθαίρω.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, impurorum comeſtio. ex ἀκάθαρτος, & φαγῶ.

Ἀκαθέατος, ὁ, ἡ, ὁ, qui non poteſt contineri : ex α, & καθέω.

Ἀκαθόνευτος διαθήκη, inofficioſum teſtamentum ; in Pand. Eſt decompoſitum a κάθεμι, vide.

Ἀκαθόρυβος, turbat, contundor, ſine ſtrepitu. eſt decompoſitum a κάθυμαι, vel κάθημαι, conſtituo.

Ἀκαθόσιος, profanum, injuſtum ; ὅσιος ; ex α priv. & καθοσία, ſanctum reddo ; quod vide.

Ἀκαιρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ſimulus. ab ἀκὸς.

Ἀκαίρως, Jonice dicitur pro ἀκαιρὸς, ὁ, ἡ, item pro ἀκαιρὸν, telle Heſychio, & ejuſdem origines : nimirum παρὰ τὴν ἀκὴν. Item virga paſtoralis aculeo prafixa ſic dicitur.

Ἄκαιρος, intempeſtive, adv. ἀκαίρως, ; quod ex α & καιρὸς.

Ἀκαιρότομος, opportunitate temporis deſtitutor. impcrf. ἐκαιρότομον, ὤμην, ὦν, ὁ, ἡ, ὁν, ὁ, ἡ, ἔστομαι, ὦ, paſſ. ἐκαιρότομαι. ab ἀκαιρὸς.

Ἀκαιρὸς, ος, ὁ, intempeſtivitas ; non opportunum tempus. Demoſth. Ol. r. Ἀκαιρὸς, & καιρὸς opponuntur ; item immodicitas in ſermone. Hocr. ab ἀκαιρὸς, ος, ὁ & ἡ, intempeſtivus ; non opportunus ; item immodicus ; unde etiam ἀκαιρία, intempeſtive, immodice, ex α priv. & καιρὸς.

Ἀκαιρόσιτος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, loquax, blatero ; κλάω, proprie intempeſtive clamans ; ex ἀκαιρία, & βόσις, ὁ, clamoſus ; a βοάω boo, clamo ; inde βόσις, ὁ, clamor.

Ἀκαιροφωνία, ας, ἡ, intempeſtiva ſermocinatio ; ex ἀκαιρος, intempeſtivus, & λογία, vel λόγος, ſermo.

Ἀκακαλὶς, ίδος, ἡ, ſenem fruticis, ex Ægypto.

Ἀκακίμματα, mala fama liberatus, qui male audire deſinit. Heſych. eſt decomp. ex α priv. & κακίζομαι, (in decomp. μ inſeritur ob euphoniam) ingeniosus, ignobilis : inde ἀκακίμματος, quod vide.

Ἀκάκιστος, voc. pro ἀκακίστη, ης, ὁ, nihil malificiens, vel nullo malo diligens ; ab α & κακὸς.

Ἀκακία, ὁ, innocentia, ſimplicitas ; ἀκακίμματος, mens abhorrens a malitia. Dem. & Plut. Unde ἀκάκως, jure, ſimpliciter, ajente, fine, fraude ; & ἀκακώτερος, ὁ, ἡ, ὁ, qui ne affecto malo, feu malis ; non vexatus ; item ἀκακίστατος, idem ac ἀκακώτατος, non nocens, nullo malo dignus ; omnia ex α priv. & κακὸς, malus, vel κακία, malitia.

Ἀκακώτατος, ὁ, ἡ, ὁ, innocens. Th. κακὸς.

Ἀκακώτερος, a malo intactus, eſt decomp. ex α priv. & κακώτερος, quod vide.

Ἀκακώτης, ὁ, ἡ, ὁ, dicitur canduelis avis ; quæ & ἀκανθὶς vocatur. Heſych. & Suid. item exp. & celer canis apud eoldem παρὰ τὸ ἀκακὸν, quod canda blandiatur notis.

Ἀκακώτης, gen. Ion. ab ἀκακώτερος, ὁ, ἡ, quiete fluens ; ab ἀκακὸς, & ῥέω.

Ἀκάλαθος, ὁ, ἡ, urtica ; παρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὰ ἔργα. Chald. קוץ.

Ἀκαλὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, juvenulus. Th. κακὸς.

Ἀκαλλιέρητος, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, execrabilis, non litatus. Heſych. eſt decomp. ex α priv. & καλλιέρεω, ῶ, profpera, feu fecunda facra facio ; quo vide.

Ἀκαλλώπιστος, ὁ, ἡ, ὁ, non comptus nec ornatus ; curam pulchritudinis negligens : eſt decomp. ex α priv. & καλλωπίζω, cultura & ornatus nimium ſtudioſus ; a κάλλος, pulcher.

Ἀκάλυξ, ὁ, ἡ, ὁ, quietus ; & τὸ, quiete.

Ἀκάλυπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, tectus, apertus, non tectus ; & ἀκάλυπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, non tectus, non operta ; ex α priv. & καλύπτω, tectus. vide.

Ἀκαμὰς, quietis, leniter, fine ſtrepitu adverb. ab ἀκαμὴς, quietus.

Ἀκάμματος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀκάμματ, ατος, ὁ, indefeſſus : ex α & κάμνω.

Ἀκαμπτόγραμμος, gen. Dor. pro ἀκαμπτογράμμου, ab ἀκαμπτόγραμμος, ὁ, ἡ, ὁ, infatigabilis hafta : quod ab κάμπτω, & γράμμα.

Ἀκαμπτόπους, ὁ, ἡ, infatigabilis pugnator : ab κάμπτω, & πούς.

Ἀκαμπτόπους, ὁ, ἡ, ὁ, qui pedes habet indefeſſus : ex κάμπτω, & πούς.

Ἀκάμπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, idem ac ἀκάμπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, labore cedens ; ſ. e. laborum impatiens, indefeſſus ; item ἀκαμπτὸς, qui non laborivit, apud Nonn. Unde etiam adv. ἀκαμπτως, infatigabiliter, indefeſſe, Suid. Sed dicitur

Ἀκάμπτης, adverbialiter a ἀκάμπτος ex α priv. & κάμπτω, ὦ, a Th. κάμπω, ι. κάμω.

Ἀκάμπτ, ατος, ὁ, nomen viri.

Ἀκαμπτὸν, dat. pl. Jon. ſ. g. ἀκάμπτος, gen. ſing. ab ἀκάμπτης, ὁ, ἡ, ὁ, indefeſſus ; ex α, & κάμπω.

Ἀκαμπτόπους, a Pindaro dicitur potius, quam ἀκαμπτόπους : ſic & ἀκαμπτόπους, Pind. pugna indefeſſa, porius quam ἀκαμπτόπους : utrumque ex ἀκάμπτος, ſive ex α priv. & κάμπτος, comp. cum κάμπω, ὦ, & κάμω, ὦ.

Ἀκαμπτόπους, ὁ, ἡ, ὁ, indefatigabilis bello, epitheton Ajacis, apud Pind. ex ἀκάμπτος, indefatigabilis & κάμπω, latitia, (a χάπω, latior) item animus ad pugnam promptus ; & πούς, pugna, apud Hom.

Ἀκάμπτους, non conviveus : eſt decomp. ex α priv. & κάμπτω, per Syncopen, pro κάπτω, ſi deas ac Th. κάπω, convivor.

Ἀκαμπτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui tecta currit.

Ἀκαμπτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, idem ac ἀκάμπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, inflexibilis, infatigabilis : ex α, & κάμπτω.

Ἀκανθὰ, ας, ἡ, ſpina, ſentum ab ἄκη, & ἀκὸω. Hinc ἀκανθώδης, ὁ, ἡ, ὁ, ſpinens, ὁ, ἡ, ὁ, um. ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, cardelis : ἀκανθόεις, ὁ, ἡ, ὁ, ſpinoſus : ἀκανθόω, ſpinoſum reddo.

Ἀκανθὸεις, ὁ, ἡ, ὁ, ſpinetum, ſenticetum, Euſt.

Ἀκανθόεις, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, ſpinoſus, ſpinis abundans : item ἀκανθὸεις, ὁ, ἡ, ὁ, dicitur cicadæ ſpecies : cujus Epith. Suid. ait eſſe ex εο εο, quod inter ſpinas canat : atque ſic dicitur etiam ſpina pilcis, apud Ariſtot.

Ἀκανθόβολος, appellatur de lacryma helxines barbæ.

Ἀκανθόεις, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, idem ac ἀκανθὸεις, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, ſpineus : ex ἄκανθος, ſpinis factus, feu contextus : ut ἀκανθὸεις στέφανος, apud Euang. & ἀκάνθινος, ſpinus, apud Diofc.

Ἀκάνθιον, ſeu ἀκανθίδιον, dimin. ἀ. ὁ. ſpinula : ſed eſt & herba ſimilis albæ ſpinæ, apud Diofc. omnia a Th. ἀκανθὸω, ις, ſpina, vepris, ſentis, aculeus ; & metaph. dicitur & de aculeis quorundam animalium, ut hiſtri-

cis ;

cis, echini, piſcium, &c. Apud Athen. & Plut. & eſt etiam ipſa ſpina dorſi; denique in plur. ἀκανθωδη, dicitur ſunt per metaph. ut Lat. ſpinæ, difficultates, molitiæ, ſive falſebrat, ſcrupuli: apud Athen. dicta autem eſt ἀκανθη, παρὰ τὸν ἀκὸν, quia ſpinæ ſunt acutæ, ſeu acuminatæ.

Ἀκανθίζω, ſpinoſum reddo, exponitur & ſpiniſus ſum, ſpinis horreo, ab ἀκανθα, ἡ, ſpina.

Ἀκανθὶς, frutex eſt, qui, ut ait Dioſc. ſpinæ albæ ſimilis eſſe creditur: & dicitur Arabica ſpina, ſeu Ægyptia: & eſt etiam avis nomen, apud Ariſtot. quam alii luſciniam eſſe volunt: alii carduelem: dicta a ſpinis, quibus paſcitur: eadem dicitur & ἀκανθυλὶς, teſte Schol. Theocr. ad Th. Adon.

Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per ſpinas, ſeu ſentes gradiens, q. d. ſpinigradus: in foem. ἀκανθοβάτις, idem; ex ἀκανθα, ſpina, & βαίνω, vadam. Th. βαῶ, gradior.

Ἀκανθοβλαὴς, jaciens, vel emittens ſpinas: Nicand. ex ἀκανθα, & βλάω, jacio, vel βλαὴς, jactus. Th. βλάω, jacio.

Ἀκανθολέγη, ſpinas colligens, vel ſpinarium collector; ex ἀκανθα, & λέγω, colligo.

Ἀκανθόμυια, Heſychio echinus eſt; dorſum enim ejus ſpinis horret; nunc dorſum eſt. Sed ex ἀκανθα, ſpina, hæc varia ſequentia componuntur; ἀκανθοφόρος, ος, ον, ἡ, ὁ, ſpinas vel ſtimulos idſus; φέρω, eſt (quaſi perfo) & ſtimulus boves pungens, a Themiſt. φέρω, ἤνεγκα, ἢ, ἐν, percutio. ἀκανθοφυὴς, ἐσ, ὁ, ἡ, ὁ, ſpinis coronatus, vel cinctus; Ariſtot. φύω, ὁ, ὁ, eſt corona, a Th. φύω, corono. ἀκανθόχροος, ſpinas comedens, ſpinis vicinans, unde ἀκανθοχροΐω, ſpinis velcor. Th. χρὼς, ὁ. ἀκανθόω, ſpinas gero: unde ἀκανθωθὴς, ſpinas gerens, ſeu ſentes, Th. φύω, fero. ἀκανθώδης, ſpinas producit. Th. φύω, gigno, produco. ἀκανθώλοβος, ſpinoſa ſolia habens: Th. βλάστη, ἡ, ου, ſolium ſpinoſum. ἀκανθώρυξ, ὁ, q. d. porcus ſpinis horrens, echinus terreſtris, Suid. Th. χρὺσ, ὁ, ὁ, porcus, ſus.

Ἀκανθὸς, ὁ, ἡ, acanthus arbor, de qua Theophr. l. 3. Hiſt. Pl. c. 4. fic dicta eſt quia ſpinis eſt plena. Item, qui fruticem alit, ſpiniſum eſſe herbam tradunt: item ſpina, ſeu acuminatæ nates, vel ut alii, erinaceæ genus; habet enim erinaceus aculeatum totum ſere corpus; idem dicitur & ἀκανθὶων, ωνος, ὁ, Gal. Itidem a Them. ἀκανθὸς, ὁ, ἡ.

Ἀκανθόω, ὦ, ἐ. ὠσω, ſpiniſum, ſeu aculeatum reddo; & in paſſ. ἀκανθώμαι, ſpiniſus, ſeu aculeatus ſum, vel ſto: ſpinis, ſeu aculeis horreo, Theophr. a Them. ἀκανθὸς, ὁ, ἡ.

Ἀκανθυλὶς, ἴδος, ἡ, ſpinus avis: vide in ἀκανθὶς.

Ἀκανθώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ſpinoſus, ſpinis abundans, vel ſpinas habens: item dumoſus, ſenticoſus: ut apud Herodor. lib. 1. ὧν γὰρ τὴν χώρην ὁ Περσικὸς ἀκανθώδης. Item aculeatus, aculeis horrens; item metaph. ſpinoſus, calcitroſus & moleſtiis plenus; ut βίος ἀκανθώδης, a Thc.

Ἄκανθος, ου, ὁ, ſpinarum, ſenticetum: item ἀκανθὸς, idem, apud Joſephum; quo accidere, Appion Grammaticus calumniabatur Judæos, dicebatque eos colere τὸ ἀκανθινον κεφαλὴν, ſtulti caput; hinc ſumpto argumento, atque ex tam inſigni mendacio & calumnia, Chriſtum Salvatorem noſtrum hoſtes religionis noſtræ deteſtando titulo σοφίζων cognominarunt; (videtur ab eod. Them. ἀκανθὸς.

Ἀκανθὸς, acanum imitor; acani ſeu acanthæ (i. e. ſpinæ) ſpecien gero. Theoph. Hiſt. Plant. ἀκανθὸς, acani ſpecien gerit; ab ἀκανθὸς, ὁ, ἡ, idem ac ἄκανον, & ἄκανθα, ſpina.

Ἄκανθος, acanicus, qui acani eſt, vel qualis eſt acani. Unde ἀκανθινὸς ἄκανθος, dicuntur ſpinæ acaniæ, Theophr. Hiſt. Pl. 4. 7. i. e, quæ acanum ferunt; ut Sonchus: ab ἄκανον, ὁ, herba quædam, ſeu frutex ſpinoſus, & acaleatus. Item ἄκανον, ſpinula, Heſych. diminut. ab ἄκη.

Ἀκάνθοτος, ου, ὁ, ἡ, non canonicus: ut ἀκάνονα βιβλία, libri non canonici; ut e contra κανονικὰ βιβλία, ſunt canonici libri, h. e. facti, novi & antiqui Teſtamenti: compos. ex ἀ priv. & κανὼν, ονος, unde κανονίζομαι.

Ἄκανον, acanum, vide in ἀκανὶς, ſpinæ genus eſt.

Ἀκανὶς, ὁ, ἡ, ὁ, acanaceus; ſpeciem acani gerens; ſeu qui ex acani genere eſt; ut quum dicitur planta aliqua eſſe ἀκανὶς, eſt ab ἄκανον, ὁ, ἡ, idem ac ἄκανον, & ἄκανθα, ejuſdemque originis. Heſych. Euripidem ita nominare ait ſpinas, quibus doſtum piſcis horret: addit tamen eſſe etiam κακὸβιον εἶδος, ſed ſic dicitur etiam illud, quod veluti maſtima extuberat in carduorum genere, Theoph. Hiſt. Pl. 6. 4.

Ἀκάνθοτος, ου, ὁ, ἡ, ſine ſumo. Th. κανὼν.

Ἀκαρὴς, ὁ, ἡ, ὁ, vocors, excors, carens corde; ex ἀ priv. & κὴρ, cor.

Ἀκαρὴς, ακαρὲς, ὁ, ἡ, ὁ, momenti, punctò temporis; momento; ἐφ' ἀκαρὲς; quaſi in infecabili inſtanti; ab ἀκαρὲς, ὁ, d. infecabilis; qui ſcindi non poteſt; ut ἐν ἀκαρὲς χρόνῳ, momento temporis; apud Ariſtoph. (ex ἀ priv. & κὴρ, ὁ, ἡ, κὴρω, tondeo; item ſcindo) dicitur etiam ἀκαρὲς, adverbialiter, momento, ſtatim.

Ἀκαρὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ſ, ὁ, ἡ, ὁ, exiguus, a, uum. Th. κὴρω, ἀκαρὲς, ὁ, ἡ, ὁ, idem.

Ἄκαρες, dicitur animalculum omnium minutiſſimum, ſolcus innaſci cæſæ, & cacio inveterato, & cibi tenuiſſimi, quæ ſi ingenerant putritus. Ariſtot. Hiſt. an. l. 5. c. 32. ex ἀ priv. & κὴρω, ſive ab ἀκαρὲς.

Ἀκαρὲς, & ἄκαρι, quidi ita exiguus, ut caput, & principium reperiri non poſſit; minimus, pauxillus; vel pauxillulus; item brevis, momentaneus. unde τὸ ἀκαρὲς, teſte Heſych. dicitur exiguum, quod ob exiguitatem non poſſumus κὴρω, metaph. ſumpta a crinibus ita exiguis, & quaſi curtis, ut tonderi nequeant. Comp. ex ἀ priv. & κὴρω, ſon ab κὴρ, ὁ, ἡ, ὁ, ſ, ὁ, ἡ, ὁ, ſ, ὁ, ἡ, ὁ, ſ

Ἀκαιρος, ος, ὁ, ἡ, non ullus, inullus, qui aduri nequit. Plut. ex p. ἀκαιρος, ὁ, ἡ, ullus. Th. καιω, uro.

Ἀκαιτιατος, & Poet. ἀκαιτητος, Jon. pro ἀκατιατος, triſtari etiam: pluſq. p. verbi ἀκαιτιω, per redupl. pro ἀκιω, vel impetf. verbi ἀκαιτημαι. Th. ακος.

Ἀκαιτιω, & ἀκαιτιαω, & Ἀκαιτεω, triſtitia afficio: ab ἀκος.

Ἀκαιτιωμενος, ex animo dolens, præſ. part. ab ἀκαιτιαω.

Ἀκαιτιων, idem ac ἀκαιτιω, quod ab ἀκαιτιαω: & Them. ακος.

Ἀκαιτιως, ſ. τεω, ἀκαιτιω, triſtitia afficio: idem ac ἀκαιτιω & Th. idem.

Ἀκαιτιωτος, acutus, part. paſſ. pro ἀκαιτιμενος, ab ἀκαιτιαω, ſ. ἀκαιτιαω, & ex dialecto ακτικα, perf. ἀκαιτιωμαι, unde ἀκαιτιωτος. Alii ἀκαιτιωτος, pro ἀκαιτιωτος, abjecto augmento, & ſyncope facta, perf. pæt. eſſe volunt Jon. ab ἀκαιτιω. Th. perf. vel ακτικ.

Ἀκαιτιωτος, ὁ, ἡ, ιτ. ακαιω, acuo: idem ac ακαιτω.

Ἀκαιτιωτος, ὁ, præſ. opt. ab ἀκαιτιω, dolore afficio, part. ἀκαιτιων. Th. ακος.

Ἀκαιτιων, triſtans.

Ἀκαιτος, piſces apud Ampraciotas. Heſych.

Ἀκαιτος, leguminis genus rotundum, & alnum, frangique, vel diſſolvi difficile. Heſych. Suid.

Ἀκαιτος, qui frangi, vel diſſolvi nequit, infrabilis, a ex priv. & κατεομαι, findor. Th. κιω, findo.

Ἀκαμαιη, Jonica epentheſi ϗ dicitur pro ακαμαια. Il. v. unde metaph. Od. ξ. ποτε ακαμαιησιν, refractionem navem.

Ἀκαμαιτος, Jon. & Poet. pro ἀκαμαιτος, præſ. part. ab ακαμαω.

Ἀκαμαιτος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀκαμαιτος, ος, ὁ, ἡ, idem ac ακαμαιτιτος, intonſus.

Ἀκαλαθος, ος, ὁ, ἡ, invius: unde ακαλαθω, ſub. σημαια, ſigna, quæ locis parum perviis præfiguntur. Heſych. ex v. priv. & κελαθος, ος, ὁ, ἡ, via.

Ἀκαλαθος, ος, ὁ, ἡ, injuſtus. Soph. & Epigr. ex v. priv. & κελαθος, juſtus, a κελαθω, jubeo.

Ἀκαλαθος, ος, ὁ, ἡ, nullo puramine, ſeu cortice teſtus: ex a priv. & κελαθος, ος, ὁ, cortex. Th. κελαθω, tego.

Ἀκαλαμος, ος, ὁ, ἡ, nullo cortice teſtus.

Ἀκαλαθεια, carens oſtentatione, & vana gloriatione; ex a priv. & κελαθεια.

Ἀκαλαθευτος, qui rebus inanibus non ſludet, nec vana gloriat. Suid. ex a priv. & κελαθευτος.

Ἀκαλαθος, ος, ὁ, ἡ, non evacuatus, ex a priv. & κενος, vacuo.

Ἀκαλαθος, indomitus. Th. κατεω.

Ἀκαλαθος, ος, ὁ, ἡ, ſtimulo, ſeu aculeo, vel calcaribus catens, Plut. & Athen. ex a priv. & κεντρον.

Ἀκαλαμος, medeor. ακεομαι, p. pl. impetf. Jon. ſ. ηομαι, & ωμαι.

Ἀκαλαθως, adv. tacite, pro ακεως: apud Heſych. eſt idem ac κελα, quod ex a priv. & κεμω, hiſco; eo in verba refolvo aſpirata in tenuem verſa.

Ἀκαλαμος, ος, ὁ, ἡ, innocens, ſincerus, purus, non adulteratus: ex a. & κεμιτημαι. Oleo ακεμιτος, vinum purum, Diosc. l. 5. ακεμιτος θαλαθα, aqua maris ſincera: ex κεμιτ, & a priv. Item integer, intactus, incolumis, illæſus. Plut. in Alcib. Item metaph. ſimplex, ut Matth. 20. ακεμιτος, & ου κεμιτως. In hac autem ſignif. altera notatio non erit incongrua, ſcil. ex a pr. & κεμιτ, τος, ὁ, d. fine cornibus, cornua non ferians, placidus. Sic enim ακεμιτος eſt epith. animalium, quæ natura nullis armavit cornibus ad depellendam injuriam, aut, ſi armata ſint, non tamen illis utuntur ad invadendos homines. Erym.

Ἀκεμιτος, γτος, ὁ, ſimplicitas, integritas: ab ακεμιτος.

Ἀκεμιτως, ſincere, pure: item integre, incolumiter, adv. ab ακεμιτος.

Ἀκεμιτος, ος, ὁ, ἡ, cornibus vacans: ex a priv. & κεμιτ.

Ἀκεμμιτος, non tactus, ſeu ictus fulmini: ex a priv. & κεμμιτω, fulmine percutio. Th. κεμμιτω, ω, ſ. fulmen.

Ἀκεμμιτος, ος, ὁ, proprie illæſoritas, detrimentum: ab ακεμμιτ.

Ἀκεμμιτ, ιτ, ὁ, ἡ, non lucrofus: gratuitus. Item damnoſus: item lucrum non accipiens: ακεμμιτ χρημα apud Soph. cujus nullum eſt lucrum.

Ἀκεμμιτ, ος, ὁ, ἡ, damnum. Th. κεμμιτ.

Ἀκεμμιτ, gratis, ſine lucro.

Ἀκεμμιτ, ος, ὁ καὶ ἡ, non uſtus, inuſtus, qui aduri nequit. Plut. ex a priv. & κεμμιτ, uro.

Ἀκεμμιτ, & Poet. ακεμμιτ, Jon. pro ακεμμιτ, triſtari etiam: pluſq. p. verbi ακεμμιτ, per redupl. pro ακιω, vel impetf. verbi ακεμμιτ. Th. ακος.

Ἀκεμμιτ & ακεμμιτ, & Ἀκεμμιτ, triſtitia afficio: ab ακος.

Ἀκεμμιτ, ex animo dolens, præſ. part. ab ακεμμιτ.

Ἀκεμμιτ, idem ac ακεμμιτ, quod ab ακεμμιτ: & Them. ακος.

Ἀκεμμιτ, ſ. τεω, ακεμμιτ, triſtitia afficio: idem ac ακεμμιτ & Th. idem.

Ἀκεμμιτος, acutus, part. paſſ. pro ακεμμιτος, ab ακεμμιτ, ſ. ακεμμιτ, & ex dialecto ακτικα, perf. ακεμμιτ, unde ακεμμιτος. Alii ακεμμιτος, pro ακεμμιτος, abjecto augmento, & ſyncope facta, perf. pæt. eſſe volunt Jon. ab ακεμμιτ. Th. perf. vel ακτικ.

Ἀκεμμιτ, ω, ſ. τω, acuo; idem ac ακεμμιτ.

Ἀκεμμιτ, ω, præſ. opt. ab ακεμμιτ, dolore afficio, part. ακεμμιτ. Th. ακος.

Ἀκεμμιτ, triſtans.

Ἀκεμμιτ, piſces apud Ampraciotas. Heſych.

Ἀκεμμιτ, leguminis genus rotundum, & alnum, frangique, vel diſſolvi difficile. Heſych. Suid.

Ἀκεμμιτ, qui frangi, vel diſſolvi nequit, infrabilis, a ex priv. & κεμμιτω, findot. Th. κιω, findo.

Ἀκεμμιτ, Jonica epentheſi ϗ dicitur pro ακεμμιτ. Il. v. unde metaph. Od. ξ. ποτε ακεμμιτησιν, refractionem navem.

Ἀκεμμιτος, Jon. & Poet. pro ακεμμιτος, præſ. part. ab ακεμμιτ.

Ἀκεμμιτος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ακεμμιτος, ος, ὁ, ἡ, idem ac ακεμμιτιτος, intonſus.

Ἀκελαθος, ος, ὁ, ἡ, invius: unde ακελαθω, ſub. σημαια, ſigna, quæ locis parum perviis præfiguntur. Heſych. ex v. priv. & κελαθος, ος, ὁ, ἡ, via.

Ἀκελαθος, ος, ὁ καὶ ἡ, injuſtus. Soph. & Epigr. ex a priv. & κελαθος, juſtus, a κελαθω, jubeo.

Ἀκελαθος, ος, ὁ καὶ ἡ, nullo puramine, ſeu cortice teſtus: ex a priv. & κελαθος, ος, ὁ, cortex. Th. κελαθω, tego.

Ἀκελαμος, ος, ὁ, ἡ, nullo cortice teſtus.

Ἀκελαθεια, carens oſtentatione, & vana gloriatione; ex a priv. & κελαθεια.

Ἀκελαθευτος, qui rebus inanibus non ſludet, nec vana gloriat. Suid. ex a priv. & κελαθευτος.

Ἀκενατος, ος, ὁ καὶ ἡ, non evacuatus, ex a priv. & κενος, vacuo.

Ἀκενατος, indomitus. Th. κατεω.

Ἀκεντρος, ος, ὁ καὶ ἡ, ſtimulo, ſeu aculeo, vel calcaribus catens, Plut. & Athen. ex a priv. & κεντρον.

Ἀκεομαι, medeor. ακεσομαι, p. pl. impetf. Jon. ſ. ηομαι, & ωμαι.

Ἀκεοντως, adv. tacite, pro ακεως: apud Heſych. eſt idem ac κελα, quod ex a priv. & κεμω, hiſco; eo in verba refolvo aſpirata in tenuem verſa.

Ἀκεραιος, ος, ὁ, ἡ, innocens, ſincerus, purus, non adulteratus: ex a. & κεραννυμι. Oleo ακεραιος, vinum purum, Diosc. l. 5. ακεραιος θαλαθα, aqua maris ſincera: ex κεραν, & a priv. Item integer, intactus, incolumis, illæſus. Plut. in Alcib. Item metaph. ſimplex, ut Matth. 20. ακεραιος, & ου κεραιως. In hac autem ſignif. altera notatio non erit incongrua, ſcil. ex a pr. & κερας, τος, ὁ, d. fine cornibus, cornua non ferians, placidus. Sic enim ακεραιος eſt epith. animalium, quæ natura nullis armavit cornibus ad depellendam injuriam, aut, ſi armata ſint, non tamen illis utuntur ad invadendos homines. Erym.

Ἀκεραιοτης, γτος, ὁ, ſimplicitas, integritas: ab ακεραιος.

Ἀκεραιως, ſincere, pure: item integre, incolumiter, adv. ab ακεραιος.

Ἀκεραιος, ος, ὁ, ἡ, cornibus vacans: ex a priv. & κερας.

Ἀκεραυνωτος, non tactus, ſeu ictus fulmini: ex a priv. & κεραυνοω, fulmine percutio. Th. κεραυνος, ου, ὁ, fulmen.

Ἀκερδεια, ſ. proprie illæſoritas, detrimentum: ab ακερδης.

Ἀκερδης, ες, ὁ καὶ ἡ, non lucrofus: gratuitus. Item damnoſus: item lucrum non accipiens: ακερδης χρημα apud Soph. cujus nullum eſt lucrum.

Ἀκερδια, ας, ἡ, damnum. Th. κερδος.

Ἀκερδι, gratis, ſine lucro.

Ἀκερκος, ος, ὁ καὶ ἡ, cauda carens: ex a priv. & κερκος, ος, ὁ, cauda.

Ἀκεραια, ας, ἡ, pecuniariæ inopia: nam τα κεραια pro τοις κεραιοις vocavit Plato, ne ferunterum quidem (ſeu minutiſſimam monetam) habere. Vide κεραια.

Ἀκερας, ατος, cornuum expers: Syne. pro ακεραιος.

Ἀκερατευτος, ος, ὁ, dicitur, qui coniam non tonſedit. Epith. Apollinis, & Bacchi: intonſus: ex a priv. & κερας.

Ἀκερατιτος, intonſus.

Ἀκερατ, indefinitum, ſine luctu.

Ἀκερατ, & in neut. ακερατον: monoptoton eſſe docet Suid. declinatur autem ακερατ, ος, ὁ & ἡ, ον, ὁ, & ἡ, ον, & ex priv. & κερατ, ος, ὁ, ἡ, cornu.

Ἀκεραδομαι, mederi, a. ſ. inf. med. ακεραδομαι.

Ἀκεραδμητος, mortales ſanans: ex ακεραδ, & βροτος, ος, ὁ.

Ἀκεραδτος, ακεραδτη, & ακεραδτον, medicabilis, ſanabilis.

Ἀκεραδτος, propriæ ſanans laborem: pro quo, metri gratia, dicitur ακεραδτοπονος, medicinalis, qui medicinam laborem leniens: ab ακεραδ, ος, ὁ, & πονος, ου, ὁ, labor.

Ἀκεραδ, τος, ὁ, idem ac ακεραμα, το, & ακεραμεις, ὁ, medicatio, medela: verbalia ab ακεραδ, ος, ὁ, medicus.

Ἀκεραδ, idem ac ακεραδις, medicus; & metaph. ſartor.

Ἀκεραδς, ὁ, ϗ, medicus.

Ἀκεραδς, ὁ, ἡ, ακεραν, ατος medicandi; vel ars farciendi. Plut.

Ἀκεραδικος, ad medicinam pertinens; vel medicandi peritus: item ſartorius, vel ad farciendum aptus, aut farciendi peritus.

Ἀκεραδς, ὁ, ἡ, ſonnacis ſextum genus, in qua κεραδδαντια ſ. χελιδες, ut habet Dinſt. l. 5. c. 84.

Ἀκεραδικη, ας, ἡ, & ακεραδικη, ης, ἡ, medicina.

Ἀκεραδικος, ὁ, ἡ, ακεραδικη, ης, ἡ, medicinalis: id medicum, vel medicinam pertinens.

Ἀκεραδικως, adv. medicinaliter.

Ἀκεραδς, ὁ, ἡ, ſanabilis.

Ἀκεραδομαι, pudeſco, ακεραδομαι. Heſych. eordatus, mentem ſanabilem habens. Th. εγδυς, ος, ὁ, mens.

Ἀκεραδς, ὁ, ἡ, medicatrix.

Ἀκεραδς, ὁ, ἡ, obſtetrix.

Ἀκεραδ, medicamentum.

Ἀκεραδ, medicus.

Ἀκεραδς, & per Synch. ακεραδς, medicatrix: ab ακεραμα.

Ἀκεραδμα, medicamentum afferens, ſalutaris. Th. φερω, feto.

Ἀκεραδλιος, ος, ὁ & ἡ, doloribus medens, doloribus mitigans. Th. οδυνη, ης, ἡ, dolor, & ακεραμα, medela.

Ἀκεραμα, ατος, το, medela, ιημα.

Ἀκεραμενος, Eol. & Dor. pro ακεραμενος, audiens, præſ. part. de ακεραμαι.

Ἀκεραν, medeor: unde ιδιακεραδτος, medicans.

Ἀκεραδτος, ος, ὁ καὶ ἡ, capite carens, mutilus. Metaph. qui principio caret: qui ſine auctore certo eſt, & origine ſemi-ακεραδτος ορμης, de cujus auctore non conſtat. Th. κεραλη.

Ἀκεραλος, ſine capite, ſine exordio: apud Hermog. eſt adv. ab ακεραλος.

Ἀκεραν ſ. τω ακεραν, medeor, curo, facio. vide ακεραμαι.

Ἀκεραν, tacite: ne hiſcendo quidem: adv. ab ακεραν, illaſ. I. Item, ut adjectivum participiale, tacens: unde ſemi-ακεραδτος ορμης, de cujus auctore non conſtat. Th. κεραλη.

Ἀκεραδ, ος, ὁ, acies, cuſpis. hinc ακεραδ.

Ἀκεραδα, ας, ἡ, incuria, contemptus, neglectus. Apollon. ſubſtant. ab ακεραδ.

Ἀκεραδαδντος, ος, ὁ, ἡ, quem nemo curat, neglectus.

Ἀκεραδδ, ος, ὁ, ἡ, inhumatus, inſepultus. ab α, & κεδω, excipio. Eſt etiam indefinitus, a κεδω, moreor: & citam incuratus, a κεδω, cura. Poteſt etiam eſſe ſuperl. τα ακεδτα.

Ἀκεδτως, ſine cura, negligenter, temere.

Ἀκεδω, ακεδδω, & ακεδτεω, non curo, neglego, negligens ſum, pigriteo, tædio, vel mœrore afficior.

Ἀκεδτ, ιδ, ὁ, ἡ, negligens ſ. acc. ακεδτα ab ω & κεδω.

Ἀκεδτα, ας, ἡ, tædium, pigritia, triſtitia.

Ἀκεδτεω, & ακεδτεδω, vide ακεδτω.

Ἀκεδτη, ης, ἡ, ακεδτεω, adv. idem ac ακεδτως; p. m. Att. pro ξενε, ſic ακεδτεσεν, pluſq. p. pro ακεδτεω, ſeu ακεδτεομαι, audiverant: ακεδτεσω, pæt. inf. m. ακεδτεσεσθαι, p. part. m. plur. num. ab ακεδτω.

Ἀκεδτης, ες, ὁ, implacabilis: ex α, & κεδομαι.

Ἀκεφαλιδ, ος, ὁ, ἡ, immaculatus, ſine macula, ἀμωμητ, ωμητος. Th. κεφαλη, ης, ἡ, macula. unde κεφαλιζω, maculo, & κεφαλιδης, maculatus: a ſcil privativum.

Ἀκεφαλη, τος, ὁ, idem ac ακεφ.

Ἀκεφ, ος, ὁ, ακεφος, tacite: a α, & κεφαλη.

Ἀκεφδ, ος, ὁ, ἡ, tacitus, ακεφος ab ακεφ.

Ἀκεφαλος, ος, ὁ & ἡ, idem ac

Ἀκεφαλος, ος, ὁ, ἡ, purus, incorruptus: ex α, & κεφαλη: vel ab α, κεφ, εος, & ακτ. vel a κεφ, falum.

Ἀκεφαλη, corruptionis expers natura, ακεφαλοτης idem Th. & compoſito eadem.

Ἀκεφδ, ος, ὁ, ἡ, mutatus, ſine cauſa, ſine ratione. Item timidus ignavus, ακεφδ, ut & Lat. inceps, qui eſt ſine corde. Il. λ. ſed ακεφαλος ἐδδ. Il. ν. metus, qui reddit homines exanimes: ab α & κεφ, cor.

Ἀκεφαλη, item ſine forte; ex α priv. & κεφ, τος, ſors, fatum. Item immortalis, fato liberatus non obnoxius.

Ἀκεφαλη, adv. citra caſus caducetarem.

Ἀκεφαλος, ος, ὁ καὶ ἡ, per caducetarem non denuntiatus; a negativo

Ἀκεφαλος, abſque caduceo. Thuc. l. 1. Eſt adv. ab ακεφαλος: ex α priv. & κεφαλον vel τον, ſ. ſu.

Ἀκεφαλη, pl. perf. paſſ. Jon. pro ακεφαλημαι Attica reduplicatione, ab ακεφαλω, triſtitia affietor; vel, ut alii volunt, eſt impetf. Jon. verbi ακεφαλεω.

Ἀκεφαλεω, ſeu ακεφαλεομαι, pro ακεφαλομαι, dolore affecti ſum. ſ. pl. perf. ab ακεφαλω, vel ακεφαλεω, triſtitia afficio. Th. κεφ.

Ἀκεφαλομαι, vel ακεφαλεομαι, triſtor, præſ. ind. hinc ακεφαλημαι, dolens. Th. κεφ.

Ἀκεφαλοδης, ες, ὁ, ἡ, incorruptus, ſincerus: ex α, & κεφαλοδης.

Ἀκεφαλος, pure, ſincere. Th. idem.

Ἀκεφαλος, ος, ὁ, ἡ, infirmus, qui ſe vix movere poteſt: compo. ex α priv. & κεφαλη, caput.

Ἀκεφαλ, mucronatim; in modum cuſpidis: apud Theophraſt. l. 3. hiſt. plant. ubi tamen legitur ἀκεφαλ: eſt ab ακεφ, cuſpis.

Ἀκεφαλος, ος, ὁ καὶ ἡ, cuſpidatus, tanquam ab ακεφαλ, acuminatus in formam cuſpidis fagittæ: ab ακεφ, ατος, ὁ, cuſpis. Th. ακος, mucro.

Ἀκεφαλος, ος, ὁ, ἡ, cuſpidatus, idem ac ακεφαλος, acuor: apud Heſych. ab ακεφ, cuſpis.

Ἀκεφαλ, ὁ, impotens, imbecillis, cui nulla eſt vires, infirmus: ex α priv. & κεφαλ, ατος, το, vis, vires, robur.

Ἀκεφαλημα, το, idem ac ακεφαλημα, (conciſſio, complioſio) a quo fit per pleonaſmum ϗ α, & mutationem τ in κ. Th. πεφαλ, ſ. δω, quatio.

Ἀκεφαλος, ος, ὁ, ἡ, indocta, expolitus: ex α priv. τον ακεφαλον σκεφαι, qui ακεφαλος, cinedus non eſt: ex α priv. κεφαλ, & ακεφαλ, ατος, pudor: item membrum virile.

Ἀκεφαλος, apud Hedd. ἀκεφαλος Exym. Ptolomæo eſt jaculi Perſici genus: Heſychio, & Suidæ balla, enſis, ſeu haſta Perſica; Scythis quoque peculiaris fuit hic ἀκινακης, atque adeo pro Deo eum habuerunt, & per eum juraruntur. Luc. in Scytha, τοις Λεγουσι, τον Σκυθικον τον ακινακην ομνυε, apud Herodot. per ſcimitarum, annotat Erym. quali ακινακης, i. e. ξιφος ἀφυν τον ακινα. Th. ακος.

Ἀκεκιδωτος, citra periculum.

Ἀκεκινδυνος, ος, ὁ, ἡ, liber, extra periculum: ex α, & κινδυνος.

Ἀκεκινδυνως, ſine diſcrimine, aut periculo. Plut. eſt adv. ab ακεκινδυνος.

Ἀκεκινητος, idem ac ακεκινητος.

Ἀκεκινητος, ος, ὁ, ἡ, immobilis, qui non movetur, immobilis: unde ακεκινητα metaph. dicuntur, quæ ſub loco & ſtatu non moventur, ſeu moveri nequeunt, aut non mutantur: apud Thuc. & Plat. ut & ακεκινητος dicuntur etiam, qui immoti in ſententia, & propoſito ſuo perſtant, nec inde demoveri queunt: perinaces, feu obſtinati. Item ακεκινητος non movendus; ut ακεκινητος κυκλο in Proverb. apud Plat. de leg. l. 8.

Ἀκεκινητος, immobiliter.

Ἀκεκις, ος, ὁ, acinus, herbæ genus.

Ἀκεκλειδης αμιλλαι, ludus, qui inter ſe certabant τα ακεκλειδη μετρα. Pol.

Ἀκεκλ, incorrupte; propriæ, vernibus non obno-

obnoxius, nec ab iis corrosus: ex α, & κείρω, τείρω, ὃ, εἰς, vermis.

Ἀκίρτος, ὁ, ἡ, idem ac ἰσχνὸς, ὃ, ὁ, debilis: ex α intens. & κίρτος, ὁ, ἡ, quæ enim a vermibus corrosa, infima sunt: vel ab ἄκρατος, quod antiquatum, ac infirmum.

Ἄκις, ἄκεος, ὁ, acies: ut ἀκὴ.

Ἀκίχητος, adv. ἀκιχήτως: incomprehensibiliter: ab α, & κίχημι.

Ἄκλητος, ὁ, ἡ, quem non possumus assequi.

Ἄκιων, nullis suffulsa columnis: Hesych. ex α priv. & κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna.

Ἀκκώτατος, superlativum, ab ἀκοτὸς, incorruptus: ex α, & κέω.

Ἀκκύλημα, simularione utor. vide in Th. ἀκκέω, quæ fluitæ mulier solita fuit ad speculum cum imagine sua, perinde atque cum alia muliere, confabulari, & recutiare ea, quæ cupiebat: unde quæ inepte, aut simulate aliquid agerent, ἀκκίζειν dicebantur, & ἀκκισμὸς nomine vulgo compellabantur.

Ἀκκιτρᾶσθαι, ὦ, ὃ, fidia recutiatio.

Ἀκκοκάζειν, perdere cimices, in Epigram.

Ἄκκω, ὦ, ὃ, Acco: mulier quædam notæ fluititiæ. hinc ἀκκίζεσθαι, simulate recuso: ἀκκισμὸς, ὃ, ὁ, fidia recutiatio.

Ἀκκωτὸς, τὸν, ὁ καὶ ἡ, illacrymabilis: ex α, & κλαίω.

Ἀκλαύστως, pro ἀκλαύτως, exors: ex α, & κλαῦσις.

Ἀκλὴς, peculiariter significat; cui farmenta defracta non sunt, ut κλαδίας κρατῶν, vites non putatæ. Hesych. item general. idem quod, & pro ἄκλαστος, ὃ, ὁ ἡ, non fractus, vel infractus: in Epigr. ex α priv. & κλάω, ἡ. συν. unde κλαδὴς, ὃ, ὁ.

Ἄκλαστος, ὁ, ἡ, infractus, idest, non fractus.

Ἄκλαυτος, vel Ἀκλάστως, ὃ, ὁ, indeploratus: ab α, & κλαίω.

Ἀκλεὴς, ὁ, ἡ καὶ ὃ, & Ἀκλὴς, inglorius.

Ἀκλειστος, non claudus. Thuc. l. 2. ex α priv. & κλείω, ἡ. συν: unde κλειστὸς, ὃ.

Ἀκλινὴς, non furans: sed exp. etiam qui non aliud in corde occultum habet, aliud in lingua promptum. Hesych. ex Soph. ex α priv. & κλίνω, ἡ.

Ἀκλοὴς, Jon. & Poet. pro ἀδίτιμος, inglorie: ex α, & κλέος.

Ἀκλίτης, non elanfus: ex α priv. & κλιτὸς, pro κλαστὸς, a κλίνω, pro κλάω.

Ἀκλύτος, ὁ, exors ium: non fortitus fum: nihil mihi forte obtigit. Hesych.

Ἀκλύτωρ, ὃ, ἀκλύτορος, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. Suid. Item hæreditatis privatio, & præmissorum divinarum ἀμοιρία apud Œcumen. Act. Ap. 38.

Ἀκνάζειν, ω, ὃ, inopia, egestas: item infelicitas.

Ἄκναπτος, ὁ, ἡ, ὃ, exors; item pauper, inops, egenus, tenuis; cui nullæ facultates forte obtigerunt. Od. λ.

Ἀκνάμπτως, idem ac ἀκλάστως, calamites.

Ἀκναπτὶ, adv. citra fortem: ex α priv. & κνάπτω, ἡ.

Ἀκνάφωτος, qui forte non lectus eft, infortitus.

Ἀκνὸς, ultro, invocato: ut κλητὸν καμεῖσθαι ἀὐτὸν φάναι φίλοι, idest, sine vocatione, aut invitatione: ex α priv. & κλητὸς, ὃ, ὁ.

Ἄκλητος, ὁ, ἡ, ὃ, & ὁ, Invocatus, non vocatus.

Ἀκλητὸς, idem ac ἀκλητος, adv.

Ἀκλητὶ, τὸ, idiosh. firmitas, & stabilitas, quæ tas aliqua inclinari nequit: eft neut. ab ἀκλητὸς, ὃ, ὁ.

Ἀκλητὸς, ὁος, ὃ, ὁ, non vacillans: qui non inclinatur, neque huc, neque illuc vergit: & metaph. rigidus: & qui flecti nequit: ex α & κλίνω.

Ἀκλητος, ὃ, ὁ ἡ, indeclinabilis: inflexibilis.

Ἀκλιτρὸς, ὁ, ἡ, imperturbatus, inconcussus: ex α priv. & κλιτὸς, ὃ, ὁ. ἀπὸ τοῦ κλίνω, ἡ. πίνω.

Ἄκλυστος, ὁ, ἡ καὶ ὃ, agitationis, & concussionis expers.

Ἄκλυτος, ὁ, ἡ, ὃ, furum injuriæ non expositus: item non deceptus: item non furtivus. ex α priv. & κλυτὸς, ὃ, ὁ.

Ἀκλυδώνιστος, fluctibus non agitatus: vel non fluctuans, imperturbatus, tranquillus. Hesych. ex α priv. & κλυδωνὶς, ωνος, ὁ: unde κλυδωνίζομαι.

Ἄκνιστος, ὁ, ἡ, ὃ, ὃ, non ablutus, non elutus; item undis non agitatus. Plut. ex α priv. & κνίζω, ὃ. συν. ω.

Ἄκνυτος, qui non auditur. Plut. ex α priv. & κνύω: unde κλυτὸς, ὃ.

Ἀκνώτατος, ὁ, ἡ καὶ ὃ, ramulis carens. Theophr. ex α priv. & κνὼς, ωτὸς. Item.

Ἄκνυστος, ὁ, ἡ, ὃ, ὃ, qui nendo ductus, tortus, feu connexus non eft: ut, ἀκνύστου ἐμμένει, Poll. ex α priv. & κνύω, ὃ. συν: unde κλυστὸς, ὃ.

Ἀκμάζω, floreo, matureso, vigeo, ſi. ακω. p. ἠκμακα.

Ἀκμαῖος, florens ætate,

Ἀκμὴ, Dor. pro ἀκωὴ. Vide ἀἰσὴ.

Ἀκμηνὸς, ὁ, ἡ, firmatus, & validus, robuſtus: ut γυναῖκας γαμεῖν τὰς ἀκμηνὰς καὶ ὠφέλιμα. Herodian. l. 1. eſt verbale ab ἀκμάζω, ſ. συν.

Ἀκμὼν, voco.

Ἀκμὴ, ἡ, ὃ, enſpis, vigor ætatis, punctum occaſionis: ab ακω.

Ἀκμὴν, adverbialiter, adhuc, etiamnum.

Ἀκμὼδὴς, ὁ, ἡ, ὃ, ὃ, adulatus; item, famelicus: ab ἀκμὼν.

Ἀκμὼν, ονος, ὁ, ὃ, non fatigatus, integer: ab α & κάμνω.

Ἀκμὼνὶ, ἀκμηνὶ, adv. citra fatigationem, aut laborem: item, facile. Suid. & Hesych. ἀκμαπτως.

Ἀκμονὴς, ὁ, ἡ, infatigatus, indomitus: idem quod ἀκμὴς, & Th. idem.

Ἀκμονὸν, ὁ, ἡ, ὃ, ὃ, idem quod ἀκμὼν.

Ἀκμὼδετὸν, ὁ, τὸν, lignum, cui incus imponitur, per Syncop. pro ἀκμονόδετον ab ἄκμων.

Ἀκμονὲς, acc. pl. ab ἀκμὼν.

Ἀκμονίδης, ὁ, ὃ, Dor. pro Ἀκμονίδης, ὁ, ὃ, Æmmonis filius.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus: ex α, & κάμνω, quod nullis ictibus fatigetur; ſi. ακμὼν.

Ἀκνημτὸν, ὁ, ὃ, ὃ, inflexibilis: Poet. pro ἀγνάμπτων: ex α, & κάμπτω.

Ἀκνὸν, ὁ, ἡ καὶ ὃ, ὃ, ὃ,

Ἀ᾽ακόντιον, ου, τὸ, idem quod primitivum ἄκων, ονος, ὁ, jaculum, telum.
Ἀ᾽κόντιος, ου, ὁ, Acontius, propr. nom.
Ἀ᾽κοντισμὸς, οῦ, τὸ, jaculatio, vulnus, ictus jaculum, telum.
Ἀ᾽κοντιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator, Dor. ἀκοντιστὰς.
Ἀ᾽κοντιστὸς, ὁ, jaculandi peritus ; ab ἄκων, οντος, jaculum.
Ἀ᾽κοντίστρια, ᾶς, ἡ, jaculatrix, jaculandi ars : ab ἄκων.
Ἀ᾽κοντίω, ἀκοντιῶ, jaculor, jaculandi ars : ab ἄκων.
Ἀ᾽κοντοβόλος, ὁ, ἡ, jaculator, jaculans. Ex βάλλω, jacio. unde, βολὴ, & βλῆ, jactus
Ἀ᾽κοντοδρόμος, qui jacula observat, i. e. eorum ictus, ut eos vitet. Hym. Th. εἰ τὸ ἀκοντο-δρόμος, recipio : vel potius δρομικὸν, obsero.
Ἀ᾽κοντοφόρος, qui jaculum gestat. Dion. The. εἰ φόρος, fero ; quod in compositione mutat ι in ε.
Ἀ᾽κόντως, adv. invite. ab ἄκων invitus.
Ἀ᾽κονίτους, ου, ὁ & ἡ, indefessus.
Ἀ᾽κονίτως, idem.
Ἀ᾽κονιτόω, fine labore : ab ἀκονιτος.
Ἀ᾽κόνιτος, ου, ὁ & ἡ, indefessus ; ab α, & κόνις, labor, & κάσσω, κονῶ, fio.
Ἀ᾽κόνητος, & ἀκόνητος, ου, ὁ & ἡ, qui fletorata non est ; ei limus non est illitus. Theophr. de causis plant. ex α privativo, & κόνησις, limus.
Ἀ᾽κόνως, & ἀκονητὶ, adv. sine labore, & lassitudine.
Ἀ᾽κόπαστος, infatiabilis.
Ἀ᾽κόπαστος, adv. infatiabiliter.
Ἀ᾽κόπατος, Poet. idem quod ἀκόρεστος, infatiabilis : ex α priv. & κόπος, ὁ, seu κόπτω, i. Exp. etiam qui scopis mundatus non est. Item, inciultus, minime ornatus. Dicitur & ἀκόπητος, pro eod.
Ἀ᾽κόπη, infatiabilitas : ex α priv. & κόπτω, purgo, item, fatio.
Ἀ᾽κόπιος ὕπνος, apud Dioſc. l. 5. dicitur vinum ex acoro confectum, seu acoro conditum : a Them. ἄκορον, τὸ.
Ἄ᾽κορα, ἡ, nomen plantæ, quæ reponitur inter φυλλάκορα & Theuph. Hiſtor. plant. l. 1. c. 16. alias dicitur & ἄκαρπα.
Ἄ᾽κορδ, bruchi, locuſtæ.
Ἄ᾽κορη, ἡ, ὁ, acorum, herba quædam.
Ἄ᾽κορος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀκόρεστος.
Ἀ᾽κόρρεον, vertigem, ſeu ſaligmum non habens : apud Heſych. exponitur, innumerus, multus : ex α priv. & κόρρος, ὁ, vertex.
Ἄ᾽κορ, ατος, τὸ, medela : ab ἀκέομαι.
Ἀ᾽κόρητος, ου, ὁ, ἡ, inornatus : ex α, & κορέω.
Ἀ᾽κορὶς, ιδος, ἡ, immundities, ſtatus rerum perturbatus.
Ἀ᾽κόρμων, ου, ὁ, ἡ, inordinatus, vel inornatus.
Ἀ᾽κόρνη, turpitet ; adv. ex α, & κόρνη.
Ἄ᾽κορδον, abundo eſu hordei.
Ἄ᾽κορδ, ὄτος, ὁ, hordeum, ciborum quilibet. Sic dicitur κριθὴ, quia ἀκτὴ, ποιεῖ τὴν τροφὴν πυκνωμένη, vel ποιεῖ τὸ ἄκρατον ἐμπίπτον πῶν πτύσεως.
Ἄ᾽κορος, ου, ὁ & ἡ, qui veteres iras non alit : Heſych. ex α priv. & κόρος, ὁ, ira vetus.
Ἀ᾽κοσέω, idem quod ἀκέω.
Ἀ᾽κόσμει, præſ. inf. Jon.
Ἀ᾽κοὶ, οὐ, ἡ, idem quod ἀκοὴ.
Ἀκούστορος, dat. pl. part. Jon. & Poet.
Ἀ᾽κούτι, Dor. pro ἀκοντι, q. pl. pr. ind. ab ἀκέω.
Ἀ᾽κρατος, intonſus. Th. κείρω.
Ἄ᾽κατ, vide ἄκων.
Ἀ᾽κάτα, pro ἄκοντα, a. t. Jon. ind. act. in perf. ἀκάτηκα, pro κέκτημαι, ab ἀκάω, audio.
Ἄ᾽κατος, ου, ὁ, ἡ, invita, coacta : cujus maſculinum eſt ἄκων.
Ἀ᾽κάτω, 3. pl. a. 2. opt. Æol. pro ἀκούσαιεν.
Ἀ᾽κάτων, Æol. pro ἀκόντων, a. 2. part. a verbo ἀκάω, audio.
Ἀ᾽κάτωτος, acc. ſing. m. g. aor. part. act. ejuſdem verbi.
Ἀ᾽κάτωτος, nom. pl. m. g. ejuſd. temp.
Ἀ᾽κάτωτος, nom. ſing. fœm. ejuſd. temp.
Ἀ᾽κάτως, Jon. pro ἀκόντι, 3. ſing. ſ. m. ab ἀκάω.
Ἄ᾽κατι, ου, ὁ, ἡ, non voluntarius : ex α, & ἄκων.
Ἀ᾽κατῶ, copo & adigo aliquem ad faciendum aliquid ex ἄκοντα. Num. 15. ab ἀκόντιον.
Ἀ᾽κατῶδος, unde ἀκατώδων, in Epig. expoſitus a Deo exauditum : ex ἀκάω, & θεὸς.
Ἀ᾽κάτων, invite, gravate : adv. ab ἀκάτων.
Ἀ᾽καυμα, ατος, τὸ, res, quæ auditur, auditio.
Ἀ᾽καυσμάτιον, auditiuncula, narratiuncula, fermunculus, cantiuncula. Luc. diminutivum ab ἀκούσμα.
Ἀ᾽καστὸς, audiendum eſt : verbale ab ἀκούω.
Ἀ᾽κουτὴς, ου, ὁ, auditor : Hſocr. Item diſcipulus, verbale ab ἀκούω, audio.
Ἀ᾽κουστὴς, ὁ, ἡ, ad auditum, ſive ſenſum audiendi pertinent. Plut. item auditu valens ; auri auditio præditus.
Ἀ᾽κουστὸς, ὁ, ἡ, auditilis.
Ἀ᾽κουτὸς, audire, facies, ſ. τὸ. Att. pro ἀκοστὸν, ab ἀκούω. Th. κείρω.
Ἀ᾽κούω, & ἀκούομαι, audio, ſum. Hine Gall. ecouter. i. e. auſeultare.
Ἀ᾽κρὸ, ſ. a. unde & a. 2. ἄκρον.
Ἄ᾽κρα, ας, ἡ, ſummitas, extremitas, litus ; & pro præmio : ab ἄκρον.
Ἀ᾽κρᾶγὴς, ὁ, ἡ, imperfectus, iritus ex α, & κράζω.
Ἀ᾽κραγὴς, ὁ, ἡ, ſenſu carens, & ſine ſenſu, imbecillis, dimidia, durus. Heſych. & Etym. ἀλόγιστος, σκληρὸς. fed Etym. addit, κακόηχος, & etiam dici τὸ μὴ ἀκουόμενον ἀπὸ τῶν ἐγγὺς καθημένων, quod non audiatur ab his qui ſunt in eadem ſede. Item in ſuperficiei ab ἄκρον, & ἀκμὴ.
Ἀ᾽κρᾶγὴς, ὁ, ἡ, ſummus, idem quod ἄκρος : item, qui eſt in arce, vel qui præeſt arci.
Ἀ᾽κρᾶγὴς, ὁ, ἡ, ſenſu carens, & ſine ſenſu, alienus a crapula, item, acerbus crapulam : ex α priv. & κρατάλη, crapula.
Ἀ᾽κρᾶγὴς, ὁ, ἡ, ſenſu carens, purus : dictum eſt pro ἀκρατοπότης, per Syne. tefte Etym. ex ἀκάτητος, & φρένα. ſic dicitur ἀκρατοπότης ἄοινος, apud Eurip. in Hec. & in ſuperl. ἀκρατοπότατος ὢν, apud Greg. item, integer, intactus, illæſus. Thuc. l. 2. item, alacer.
Ἀ᾽κρατος, idem quod ἀκρόκρατον.
Ἀ᾽κρατόω, ῶ, τῶ, i. e. ἄκρατον ποιῶ, ſum-mus pars Attici apud Heſych. Apollonii : ex ἄκρος, ὁ, ἡ, seu ἄκρον, τὸ, & ἄκτις, ονος, ὁ.
Ἀ᾽κρᾶτος, ου, ὁ, ἡ, intemperies, intemperantia.
Ἀ᾽κράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, intemperans : ab ἀκρατὴς, incontinens, & ἀρχὴ, ex α priv. & κράω, per Syne. pro κρείω, feu κατέχομαι.
Ἀ᾽κράτως, ους, ὁ, ἡ, intemperantia, incontinentia, idem quod ἀκρασία.
Ἀ᾽κρατοφόρος, meracior, comp. ab ἄκρατος, meraeus.
Ἀ᾽κρατοφόρος, ατος, τὸ, incontinentia, intemperantia.
Ἀ᾽κρατόχειρος, incontinenter vivo, feu intemperans fu m.
Ἀ᾽κρατὼς, ὁ, ἡ, ἀκρατὲς, ὁ, ἡ, intemperans, impotens ; quali κρατὼς ὢν ἑαυτῶ, aut ἀκρατὲς ὄντως, impotens ira. Item, incontinens, qui continenti, ſeu retineri non potelt : licet etiam ufurpetur in alia ſignificatione pro petulans, ex α priv. & κρατέω.
Ἀ᾽κρατὼς, ὁ, ἡ, qui continens, & cohibens non potens.
Ἀ᾽κρεπτέω, jento, propric offulas meraco imbutas affumo : Athen. l. 2. & cum caſu dativi in ſenſu metaphorico.
Ἀ᾽κρὶς, merum bibo ; meraciori hauſtu præcordia profuo : jentaculum ſumo ex panis fruſtis mero rigatis.
Ἀ᾽κρὶς, ὁ, ἡ, jentaculum, ſeu jentaculi ſumptio.
Ἀ᾽κρεπτὸς, ὁ, ἡ, idem.
Ἀ᾽κρίπτος, ὁ, ἡ, τὸ, qui ſumpſit jentaculum. Item, qui jentare ſolet, & offulas meraco imbutas aſſumere ; jentaculo non facile carens : ut exp. apud Theocr. Idyl. 5. ab ἄκρατον.
Ἀ᾽κρατοπότου, qui mero (e inſurgitat ; qui largius meracum potat : Athen. Thema (præter ἄκρατος, vel ἄκρατον, merum) eſt πότου, ους, ὁ, pothus, genus poculi Laconici ; item, compotatio ipſa, in tali poculo maxime tunc ufitato. Athen. & Plut.
Ἀ᾽κρατον, ου, τὸ, merum non dilutum : ex α, & κεράννυμι.
Ἀ᾽κρατοποσία, meracior potus : meracioris vini potatio. Athen. Plut.
Ἀ᾽κρατοποτὴς, merum bibo ; meraeius poto. Athen. Thema (cum κέρασμα) eſt οἶνος, bibo : unde κόσις, ὁ, ἡ, potatio.
Ἀ᾽κρατοπότου, qui merum potat.
Ἀ᾽κρατὸς, & Jonice ἄκατος, ου, ὁ & ἡ, merus, meracus, purus, ſimplex, impermiſtus. Item, validus, ſumpta meraph. a vino ; quod non dilutum aqua integras fuas retinet vires.
Ἀ᾽κρατόχρως, ωτος, τὸ, ureus, ſeu ureolus ; quaſi merum ferens. Th. χρὼς, ὁ, ἡ, quod in compoſitione mutat ο in ω.
Ἀ᾽κρατόχρους, qui meraeum ſert : vel ad meraeum ferendum aptus. Poll.
Ἀ᾽κρᾶτος, ὁ, ἡ, ἀκρᾶτὲς, ὁ, ἡ, impotens : ut vel incontinens : ut ἀκρατὼς ὢν ἑαυτῶ, vel ἀκρατὲς ὄντως. Phil. & Soph. ex α priv. & κράτος, ους, τὸ, robur.
Ἀ᾽κρᾶτος, mere, pure, ſine admiſtione : eſt adv. ab ἄκρατος, impermiſtus.
Ἀ᾽κρατὼς, expers impotenter, impotenti animo. Item, incontinenter, intemperanter. Item eom ſumma contentione, conitate, apud Suid.
Ἀ᾽κρεμονία, lafcivia, intemperantia.
Ἀ᾽κρεμονία, ἡ, πτῶσεων, ἀγῶν, ira repentina, & levi de cauſa : eſt à ſequente.
Ἀ᾽κρεμὼν, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀκρεμὼν, ad jurare valde proniſſimus : ex ἄκρος, & χρᾶω.
Ἀ᾽κρεμωνικὸς, ὁ, ἡ, adj. ut ἀκρεμωνικὸς πτωσεῶν, apud Theophr. l. 4. de caus. ramorum grandium proventus. a Th. κείρω.
Ἀ᾽κρεμὼν, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ramus major, vel prograndis ; virgultum : ὁ ἐν ἀκρᾶ θέσει ὢν. Etym. deduelt ab ἄκρος, i. e. ſummus ; quidam vero dictum volunt, quod ὁ ἐν ἀκρᾶ μένων.
Ἀ᾽κρεος, exeanis, canis, eu carnea fubſtantiæ expers, apud Hippocr. & Gal. ex α priv. & κρέας, ατος, τὸ, caro.
Ἀ᾽κρεσίτερον, Poet. adv. extremo veſpere : ab ἄκρατος, & ἑσπέρα.
Ἀ᾽κρεσπόλος, ὁ, ἡ, Jon. pro ἄκρος, ſumma. Item n. pl. ab ἄκρον, ſuperl. ἀκρότατον.
Ἀ᾽κρέτατος, ὁ, ἡ, ſuperl. ab ἀκρατὼς, qui eſt in ſummo pubertatis : qui eſt in prima pubertate, vel qui primam habet pubem : ex ἄκρος, ὁ, ἡ, & ἥβη, ὁ.
Ἀ᾽κρεῦς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, valde juvenis : ὁ ἐν ἀκρᾶ ἥβη ὢν, qui eſt in ſumma pubertate.
Ἀ᾽κρέχρατος, & ἀκρεχράτων apud Hipp. Jon. pro ἀκρατὼς, meraciori, & meraciſſimus : compar. & ſuperl. ab ἀκρατὼς.
Ἀ᾽κρεωτοπώλης, τὸ, ὁ, Jon. pro Ἀκρεωτοπώλης, meri potatio.
Ἀ᾽κρεωτοπώλης, ου, ὁ, meri potator. ab ἄκρατος, & πώλεω.
Ἀ᾽κρητος, ου, ὁ, ἡ, non mixtus : ab α, & κεράννυμι.
Ἀ᾽κρηφόρος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ἀκρηφόρα ἀθήνῶν ἔχων, qui meram congerit bilem : Hippocr. ex ἄκρατος, & χόλος.
Ἀ᾽κριβὴς, probo, diligenter indagu. Eeclefiaſtic. Ex α priv. & κρίβω.
Ἀ᾽κριβολογία, accuratio, exquiſita examinatio. Plut. R. & Jud. 5.
Ἀ᾽κριβολόγος, accurator, inquiſitor. Bud. ab ἀκριβὴς, & λέγω, dilitens.
Ἀ᾽κριβόω, ῶ, ῶ, accurata diligentia : ab ἀκρᾶ βάζω.
Ἀ᾽κρίβεις, ιος, ὁ, ἡ, ἀκρίβειος, ὁ, ἡ, accuratus autem eſt ſuperl. ποιῶ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βάσιμον.
Ἀ᾽κρίβεις, ιος, ὁ, ἡ, exquiſitus, accuratus.
Ἀ᾽κριβολόγιον, τὸ, ſummum jus ; ab ἀκριβὴς, & λόγος.
Ἀ᾽κριβολογόμαι, accurate ſecenſeo ; præſ. inf. ἀκριβολογολλαι : ab ἀκριβὴς, λόγος.
Ἀ᾽κριβολογία, accurata diſcuſſio, vel examinatio, aut tractatio. Ariſtot.
Ἀ᾽κριβολογὲ, accurato ſermone & exquiſito utens.
Ἀ᾽κριβολογὲ, dicitur res aliqua accurate fieri ; ſumma cura & diligentia elaborari. Item pro penitus cognoſci, perniſci. Hinc part. præt. πεπραβολογὲν, accurate elaboratus, exquiſitus : eſt paſſ. ab act. ἀκριβολογὲ.
Ἀ᾽κριβολογὲ, accurate explorare & diligenter exploro. Item, ſumma & exquiſita diligentia aliquid facio. ſ. ἀκρᾶ, præter. ἀκρᾶ.
Ἀ᾽κριβολογὲ, adv. exquiſite : ab ἀκριβολογὲ.
Ἀ᾽κριβολογὲ, ας, τὸ, parvula locuſta, q. d. locuſtula : eſt diminut. ab ἀκρὶς, ίδος, ἡ.
Ἀ᾽κριβολογὲ, ας, ὁ, decipula ad locuſtas excipiendas. Dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾶν, locuſtas venari.
Ἀ᾽κριβολογὲ, qui locuſtas comedit ; vel locuſtis victitat. ex ἀκρὶς, & φᾶγω.
Ἀ᾽κρίβος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ſumma, ſeu ſumma loca perambulo, Euſt. item neutraliter, ſummis pedibus ambulo. Heſych. ab ἄκρος, ου, ὁ, ἡ, ſummitas.
Ἀ᾽κρὶς, ίδος, ἡ, locuſta, παρὰ τὸ ἄκρων τῶν φυτῶν νέμεσθαι. Sed ἄκρος, ου, ὁ, ἡ, ſummitas montis : ab ἀκρὸς.
Ἀ᾽κρὶς, ὁ, indifcretio : non adhibitum judicium. Luc. Item res controverſa. & non judicata, Polib. itidem judicii inopia, & temeritas ; malum judicium. Item confuſio, & turbulentus rerum ſtatus. Xen. ex α priv. & κρίνω.
Ἀ᾽κρίτ, adv. idem ac ἀκρίτως, injudicate, ex judicii ærc ; indicta cauſa. Item nullo cum judicio, fine delectu. Item indifcrete, confuſe, nullo diſcrimine. eſt adv. ab ἄκριτος, ὁ, ἡ.
Ἀ᾽κριτόβουλος, ὁ, ἡ, qui loquitur in conſiderate : ab ἄκριτος, & βούλομαι.

Ἀκρι-

Ἄκρον, ου, τὸ, neut. ab ἄκρος, quod in controversiam non cadit. Interl. Item, quod componi, vel differini non potest. Il. 3. Item finis iudicii, & ratione iactum.

Ἄκριτος, ος, ὁ, ἡ, indistinctus, confusus, anceps, indifferibus; ut ἀκριτοι μοῖραι, Il. 3. Item iniudicatus, indemnatus, qui causam non dixit; ex α, & κρίνω.

Ἀκριτόφυλλος, ος, ὁ, ἡ, frondes habens indifferentes, frondosus: ab ἄκριτος, & φύλλον.

Ἀκρίτωμος, confusus, miscellaneus. Æschyl. ex ἀκρίτου, & τέμνω, misceo.

Ἀκρίτως, indifferenter & confusam vocem habens. Hesych. ex ἄκριτος, & φωνή.

Ἀκρίτως, adv. idem ac ἀκριτι.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, idem quod ἀκροατηριον, id quod auditur, & in bonam, & in malam partem. fic Xen. dicit, laudem esse ἀκροαμα ὠφελιμον, ac contrarium χρηματων ἀκτησιν. Item ipsa persona, quæ auditur, apud Athen. & Plut. Sic & actoama a Cic. usurpatur pro Sextio, & Vert. 6.

Ἀκροαματικὸς, auscultatorius, ad auditionem pertinens; vel in auditione consistens: ut ακροαματικαι διδασκαλιαι, Plut. quæ Gunzio dicuntur discipline speculative. Arquetinde a media, scil. Schola, ἀκροαματικὴ Aristot. commentationes, quibus Phil. remotior, subtilior, quæ agitabatur quoque ad naturæ contemplationes, disceptationive dialecticas pertinebant Gellius l. 20. c. 5. Dalleus παρεγγραπτα ἀκροαματικὰ, etiam dicebantur, auctore Ilefatione, quæ inter homines ejusdem sectæ, aut hæreseos arcana habebantur, nec foras ferebantur.

Ἀκροάομαι, idem ac ἀκουω, audio, pareo. f. ἀκροασομαι. p. pass. ἠκροασμαι, part. ἀκροασμενος, idem audio, & auscultato discipuli caufa. Etym. dicit, ex α intr. f. a. verbi κοαω, heri ἀκουω, pleonasmo litteræ ρ.

Ἀκροατὴς, dat. sing. ab ἀκροατης, auditus.

Ἀκροατὴς, ου, ὁ, auditio, qua auditus actio. Item recitatio: ut ἀκροατὴν ποιησθαι, audire, vel recitare. Sumitur etiam interdum pro ipso loco, ubi fit ἀκροασις.

Ἀκροατὴριον, ου, τὸ, auditorium, locus, in quo audiuntur recitationes; aut in quo auditur præceptor. Plut. de aud.

Ἀκροατὴς, ου, ὁ, auditor.

Ἀκροατικὸς, ad audiendum pertinens: ut ακροατικὴ μεθοδος, apud Lue. dicitur merces, quæ pro auditione datur.

Ἀκροάω, idem ac ακροαζομαι.

Ἀκρόβαμον, ου, τὸ, & ἄ, summis pedum digitis ingrediens, erectus: propriæ, in summos pedum digitos incedens.

Ἀκρόβατος, ου, τὸ & ἄκροβατος, summis pedum digitis gradior, in digitos erigor. Luc. Item superbe incedo, apud Suid.

Ἀκρόβατος, Cantharus: ex Vitruvio: ex ἄκρος, & βαινω, i. ἐβάτον, unde varia ejus compofita desinunt in βάτων, βάτος, & βατὴς.

Ἀκρόβατος, summa parte tinctus, in Epigram. ex ἄκρος, & βαφη, i. q.

Ἀκρόβολος, ἴδος, jaculi genus: ex ἄκρος, & βολη, i. ἐπος, το.

Ἀκροβολισμὸς, pugna, & in summo ſtagnello, vel tribunali, ex ἄκρος, & βολισμὸς.

Ἀκρόβολος, germen in cucumine habens: ex ἄκρος, & βολὸς, i. ſeu βλαστὸς.

Ἀκροβολὸς, idem ac ακροβολιον.

Ἀκροβολίζεσθαι γένει, Jon. veteriori verbis: ab ἄκρος, & βολη.

Ἀκροβολὸς, ὁ ἐπὶ ἀκροις ἕζομενος, jaculor, proprie ex vasto quopiam loco jacula emitto: quafi τὸ ἀπὸ βολου ἐ ad ſummitatem, vel cacumen aliquod verſus jaculor, & jaculationem dirigo; quafi, εἰς τὸ ἀκρον βολλω. Item miſſilibus pugno, velitor velitatem pugnam ineo; certaminis præludia facio.

Ἀκροβολισμὸς, idem ac ακροβολισμὸς.

Ἀκροβολιστὴς, ου, ὁ, jaculator, præludium pugnæ. Item velitatio, velitaris pugna: & metaph. pro velitatione, quæ fit verbis.

Ἀκροβολιστὴς, ου, ὁ, jaculator, veles, ferentarius.

Ἀκροβολιστὴς, velitum tela, ex ακροβ. & βαλλω, ſeu βολη, ου, ἡ.

Ἀκροβολὸς, ος, ὁ, ἡ, jaculator, proprie qui e ſummitate, vel verſus ſummitatem loci aliquis jaculatur.

Ἀκρόβοτρυς, υος, ὁ, praputium: ex ἄκρος, & βοτρυς, tego, quod extremam pudendi partem tegat: cui opponitur παρεγκλιτὸς.

Ἀκρόβοτρυς, υος, ὁ, in extremitate teſtus; i. e. extrema colis partem teſtam habens, præputiatus, præputium habens.

Ἀκρόγενειος, cui longum eſt barbitium: ex ἄκρος, & γενειον, τὸ, barba.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, imus: ex ἄκρος, & γωνία.

Ἀκρογωνιαῖος λίθος, in extremo angulo poſitus lapis; ſummus, vel imus angularis lapis: ad Eph. c. 2. & in 1. Petr. c. 1. ſignificat potius ſimum angularem, quam ſummum. Pro cod. dicitur &

Ἀκρόγωνος λίθος, i. e. ſummangulus lapis, vel imus angularis lapis; nam ἀκρον extremum utrumque ſignificat.

Ἀκρόδακτυλος, ſummum digiti: ex ἄκρος, & δακτυλος.

Ἀκρόδρυον, in ſummo lipatus, ſeu nexus, in Epigr. ex ἄκρος, & δεω, δησω: unde ἐνδεδρυα, δ.

Ἀκρόδωνον, expon. τὸ ἀκρον τοῦ δονακος. Hesy. ſummum jubæ: ex ἄκρος, & δονακος, i. unde ἐνδονακα.

Ἀκρόδρυς, quæ in ambitu ſignoſum putamen habent. Intelidum de omni fructu dicitur; & de arboribus etiam. Theoph. & Xen. ex Plut. autem in Alex. pro oſtreis, vel teſtaceis ſumitur, ex ἄκρος, & δρυς, ὀστ.

Ἀκρόδρυος, leviter ſerveſtaſcha, & quaſi in ſuperficie duntaxat. Item leviter coctus apud Dioſc. ex ἄκρος, & ἕψω, a Th. ἕψω. f. ἑψω. Ἀκρόδρυος, dicuntur τὰ μελικὰ τὰ ἐπὶ τοῖς ξυλοις: Hefych. vel ακροξυλοι, dicitur pars jugi media, ſcil. ξυλον: ex ἄκρος, & ξυγὸν, ὁ.

Ἀκρόδωτος, ſummæ calefactus & tofus: ex ἄκρος, & ἑδαπτω. f. ὁω.

Ἀκροδρυάω, leviter attingo.

Ἀκροδρυμὶ, leviter, & ſuperficialiter, ſummam partem attingendo, & quaſi ſuperficiem: ut ακροδρυσι ἁπτεσθαι, leviter attingere, deguſtare. ſic ακροδρυσι διαλεγεσθαι, ſtrictim, five cutim commemorando. Ἀκροδρυσὶ πεπτὸν, ſummum tei cognoſcere: ex ἄκρος, vel ἀκρον, & δρυω, unde δρυμμα.

Ἀκροδρυὸν, ου, τὸ, & frequentius in pl. ακροδρυα, ων, τὰ, primitiæ. quaſi τὰ ἀκροδρυτὰ, ſummitates acervi; quod primitiæ ex ſummo acervo, five e ſummitate acervi excerpi ſolent, propter eaſtem primitiæ fugum ſeculum quoſdam. Item pro primitiis manubiarum, quæ diis offeruntur: Thuc. in epiſt. vero ad Hebr. c. 7. pro ipſis manubiis ponitur: primitiæ, ſpoliorum decimæ; ex ἄκρος, & δρυω, vel δρυ.

Ἀκροδρυᾶς, ακος, ὁ, ἡ, leviter ebrius ab ἄκρος, & δρυμαι, inebrio.

Ἀκροδρυᾶς, idem ac ακρος δρυσις, quod exponitur leviter potus: quaſi pectore tenus vino imbutus, vel cui pectus incaleſcit potu meraciore: ex ἄκρος, & δρυμαι, vel δρυω.

Ἀκρόδρυος, in ſummitate fruſtum habens, in ſumma fui parte, ſeu cacumine fruſtum edens: ex ἄκρος, ſeu ἀκρον, & κοπτω, ὁ.

Ἀκρόκαιμος, in ſummitate, vel ſuperficie nigricans: ab ἄκρος, & κακοιμαι, nigrico; quod a καιομαι.

Ἀκρόκαρπος, τὸ, dicuntur extremitates, ſeu, ut Virg. vocat, ſcopuli, ſeu antennarum; Poll. l. 1. ex ἄκρος, & καρπὸς, ὁ.

Ἀκρόκαρπος, ος, ὁ, ἡ, ſummus, ſeu extrema columnæ pars, laſtigium columnæ: ex ἄκρος, vel ἀκρον, & καρπὸς, ὁ.

Ἀκρόκαστος, ος, ὁ, ἡ, velpertinus: ex ἄκρος, & καιρὸς.

Ἀκρόκερκος, ου, ὁ, ἡ, idem cum ἀκροκερκοφορος.

Ἀκρόκερκος, idem ac ακροκερκιον, qui copioſore eſt capillo: Iliad. 2.

Ἀκρόκερκος, ου, ὁ, comatus in vertice: ab ἄκρος, & κερκος.

Ἀκροκερκὸς, ſeu potius ακροκερκοφορος, ὀστ, ὁ, vertuca.

Ἀκροκερκοφορος, ars Corinthi.

Ἀκροκεφαλὴ, ἡ, idem ac ακρεκεφαλὴ. Sic dicuntur navium tofta; i. e. τὰ ἀκρα τοῦ πλοιου ex ἄκρος, & κεφαλὴ, ὁ, ſeu κεφαλὶς, ὁος, ἡ.

Ἀκροκερκὸς, fumnius ex ἄκρος, & κορυφὴ, fabricium.

Ἀκρόκομαι τὸν, ſummis innato fluctibus: Lue. ex ἄκρος, & κυμα, ατος, τὸ: unde κυμαινω.

Ἀκρόκομος, ος, τὸ, truncuſi, hoc eſt, extrema membrorum feu edulia ex truncuſis extremorum membrorum parata.

Ἀκρόκωλον, ου, extremitas membrorum, hoc eſt brachium ubi nimirum humeris inſeruntur; ex ἄκρος, & κωλον, τὸ.

Ἀκρόλαος, ου, ὁ, primitiæ manubiarum, vel præda: quaſi τὸ ἀκρον τοῦ λαου: apud Suid. fed expon. & ſimpliciter primitiæ, apud eundem.

Ἀκρόλοφος, in ſummitate, ſeu extremitate lapidis poſitus; vel ſubſtantive, ſummus lapis, ſummitas lapidis, uſitur Vitruv. lib. 2. c. 8. ex ἄκρος, & λοφος, ὁ.

Ἀκρόλοφος, qui eſt in ſummo tetis, qui pertinet ad tetis extremitatem, Oppian. ex ἄκρος, vel ἀκρον, & λοφος, ὁ.

Ἀκρομάλακτος, pet ſummia pinguis, i. e. ſumma parte, ſeu ſuperficie pinguis; Athen. l. 9. ex ἄκρος, & μαλακος.

Ἀκρομάλακτος, in ſummitate carno, ſeu lego, vel ſummitatem, aut ſumma lego: in Epigram. ex ἄκρος, & μαλακος, lego, ideſt colligo.

Ἀκρομάλακτος, qui ſumma tantum colligit, & manu carpit; Athen. l. 9.

Ἀκρομάλη, ἡ, idem ac ακρομαζα.

Ἀκρόμαζα, ης, ἡ, ſummitas colli, eacumen tumuli, ſeu monticuli: Plut. in Publ. ex ἄκρος, & μαζα, ἡ.

Ἀκρομάλλος, ος, ὁ, ἡ, ſumme villoſus: ex ἄκρος, ſeu ακρον, & μαλλος, ὁ.

Ἀκρομανὴς, ὁὸς, ὁ, ἡ, ſummo furore correptus, extreme inſaniæ laborans: apud Herod. ex ἄκρος, & μανὴναι.

Ἀκρομαλλὸν λίθος, rete habens in extrema, ſeu una ſui parte plumbum, in Epigram. ex ἄκρος, & μολυβδος, τὸ.

Ἀκρομολὴς, Hefychio eſt ὁ ἐπὶ τῶν μελων, vel ipſe μελος, ex ἄκρος, τὸ, & μολὴς, ὁ, mola.

Ἀκρομυκτὴς, ου, ὁ, ἀκρομυκτὴρ, ηρος, ὁ, dicitur media umbilici pars & extrema; umbilici mediuſtilium: Poll. l. 2. ex ἄκρος, & ἐκμυκαομαι, ὁ, ἡ: unde ἐκμυκτὴρ, ηρος.

Ἀκρον, ου, τὸ, extremum, extremitas: vel extrema pars cujuslibet rei, eſt neutrum ſubſtantive poſitum: ab ἄκρος, extremus.

Ἀκρονυξ, dicitur ſummum, ſeu extrema pars partis: ex ἄκρος, τὸ, & νυξ, ὁ.

Ἀκρονὺξ, primæ noctis tempus: Suid.

Ἀκρονυχια, ἡ, prima nox: tempus, quod inter veſperam, & mediam intereedit noctem: ex ἄκρος, & νυξ, ὁ: unde νυκτια.

Ἀκρονυχὸς, τὸ, idem ac ακρονυξ.

Ἀκρονυχος, ος, ὁ, ἡ, veſpertinus; qui eſt, aut fit circa primæ noctis tempus.

Ἀκρόξηρος, ος, ὁ, ἡ, in ſummo ſiccus: Non. ex ἄκρος, & ξηρὸς, aorift. a Them. ἐξηνα, ſeu ἐξηνω, i. ἐξω, ἡφω.

Ἀκρόξυλος, ου, ὁ, ſummæ partis aſſeſtus: Hippocrates; ex ἄκρος, & ξυλον, τὸ.

Ἀκρόπαρος, ος, ὁ, ἡ, per ſumma conſpectus: ex ἄκρος, & παρὸς, ὁ: a Th. πωρω, ſeu πωπω.

Ἀκροπάτητος, ſummæ lugens: ex ἄκρος, & πατὴσθω, ἔθην, τὸ.

Ἀκροπάχης, lucus in ſummo tofuſus, in tutus durus: ex ἄκρος, & πηγὴ, ὁ, ἡ.

Ἀκροπὲς, vocatur ab Hippocr. Epid. 7. lingua: ἐν ᾧ ἀκμὴ ἐστιν μὴ ἐκπυνωσαι, τοῦ τρὸς ἡ ἀκμὴ ἐστιν ἀνὼ διακεισεως, i. e. cum fui impos eſt, & difficultas in movendi ballimate, & in inarticulata ἀκμὴν φωνὴν: Varinus: in Gloſſ. ἀκμὴν ſcribitur: a Th. ἀκ-πὲς, ſeu ἀκρεπὲς.

Ἀκροπεδὸς, ὁ ἡ, ὁ, in ſuperficie natans; in ſumma parte natatans: Gal. apud Hippocr. ex ἄκρος, τὸ, & πεδὸν, ὁ.

Ἀκροπεδὸν, adv. fummis pedum digitis Th. πεδ.

Ἀκροπέδον, ſummis pedibus inſiſtendo, aut leviter inſiſtendo pedibus: idem ac ακροποδιστὶ & ex iisdem ἄκρος, ποὺς, πεδὸν.

Ἀκρόπεδος, ος, ὁ, ἡ, ſumma urbis; i. e. ſummatus urbis, ſumma pars urbis & arcis: ſed peculiariter, ac quaſi ἀκρόπολις: ſic dicebatur ex Athenarum, in qua & arcium erat: Thuc. ex ἄκρος, & πεδὸν.

Ἀκροπεδὸς, ος, ὁ, ἡ, dat. ὁὸς, ἀκροπεδοσιν, Jon. ab ἄκρος, & πεδὸν: altiſſimum lubens verticem, cujus ſummitas ipſum polum attingit: excelſus, praalrus: ut ακροπεδοι ὄρη, Il. 8.

Ἀκροπέτης, ου, ὁ, ἡ, χρυσὸς ἐπ ἄκρον πεδιον, extrema parte acutus; in extrema parte transfigens. Od. 7. ex ἄκρος, vel ακρον, πέτω, ὁ.

Ἀκροπέτρωτος, ου, extremitate, vel ſummitate purpurati habens: ex ἄκρος, & πορφυρα, ἡ.

Ἀκροπόδιον, ου, ὁ, ἡ, praputium; item glans ipſa: ab ἄκρος, & πεδὸν.

Ἀκροποδιστὶ, ου, ὁ, ἡ, idem ac ακροπεδὸν, ὁ, ſumma ſeil. ſeu præeminentior præputii pars, i. e. το πεδὸν πρωτον, inquit Poll. l. 2.

Ἀκροπόδιστος, ος, ὁ, ἡ, in ſummitate, vel in ſuperficie radicum habens: ſeu longas habens radices, unde τὸ ἀκροποδιστον, quæ non agnet radices in profundum: & Theoph. ἀκροποδια Pontus vocat ſummitates, ſeu ſumma pet ſumma cefpitum; ut loquitur Plin. l. 16. c. 31. cujuſmodi olea, malus, cypreſſus, quibus opponuntur βαθυρριζα, ut robora, quæ ſuas radices in profundum agunt: ut ibid. idem Plut. ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & ῥιζα, ἡ.

Ἀκροῤῥιζωτὸς, τὸ, dicitur tota naſi ſummitas, feu rotus naſi ambitus: Poll. l. 2. ex ἄκρος, τὸ, & ῥιζα, ſumis unde ῥιζωτὸς, τὸ.

Ἀκροῤῥωμος, τὸ, ſummus temo; extrema temonis pars: Poll. ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & ῥωμὸς, ὁ, a Them. ῥω. f. ῥωω.

Ἄκρος,

Ἄκρατος, ε, ον, summus: extremus.

Ἀκρεκνεῖν, quod in superficie rantum, & summa parte putredinem contrahit, quod leviter putrefcere, & mutari capit: ex ἄκρον, τὸ, & σῆπω.

Ἀκρέσπεδος, ν, ἡ, summa fapiens: ex ἄκρος, & σπεδή.

Ἀκρεσπεδῶσα, τὸ, dicuntur, ὀγκηκόλπια, quod collis fubiciantur, & velut in earum extremitate pofita fint, σπεδὼν autem collarium offa dicuntur, unde Poll. vel ipfa collæ: ex ἄκρον, feu ἄκρος, & σπεδὼν ſ. σπάλα.

Ἀκρόσπαλα, avena. Dioſcor.

Ἀκρόσπλαχνα, τὰ, ſumma pectoris pars; ex ἄκρος, & σπλάγχνα τῆς κοιλίας.

Ἀκρόσπορος, ὁ, ἡ, ἄκρου τὸ σπόρου, τὸ, initium verſus: Schol. Thuc. ex ἄκρος, & σπόρος, ὁ.

Ἀκρόσπολις, νῶ, ſummitas, ſeu ora navis: Athen. l. 5. ex ἄκρον, & σπολή, ἡ.

Ἀκρόσφυμα, τὰ, ſunt, quibus, inquit Euſtat. φυσώμενοι οἱ κλάδοι, pars quædam follium: ex ἄκρον, & σφυσᾶν, τὸ.

Ἀκροσφυρίαι, ὧν, ἡ ἁ, proclivis ad lapſum: ut ἴχνος ἀκροσφυρίαις, apud Nic. & metaph. lubricus, periculoſus. ſic etiam dicitur homo, qui ſtarim in hanc, vel in illam partem labitur, cui imminet periculum a re aliqua: Plut. ἀκροσφυρὴς πρὸς ὀργὴν, ad iram proclivis, iracundus. Item qui eito labitur, & peccat: ut & qui eito periclitatur morbo: apud eund. Plut. ex ἄκρος, & σφάλλω ſ. σφηλῶ.

Ἀκρόσφυρον, τὸ, extrema malleoli pars, ſed eſt genus calcæamentorum muliebrium: Heſych. ex ἄκρον, & σφύρον, τὸ.

Ἀκρότελεῖς, τῶν, ὁ ἡ, ſumma, vel extrema ſui parte feciſus, aut fiſſus, vel in cacumine divifus: ex ἄκρος, τὸ, & σχίζω, ἐς τὸ τελεῖν, ſ. ἄκρα.

Ἀκροτελεύτιον, τὸ, finis, feu extremitas carminis: Thuc. l. 2. ex ἄκρον, & τελευτή, ἡ.

Ἀκροτομήσαι, extremitates truncare.

Ἀκρότομον, pro ἀκρότομος, auditorium.

Ἄκρους, ους, ὁ, ſummitas, extremitas. Item metaph. faſtigium, apex: a Th. ἄκρος, ὁ.

Ἀκρόφυον, non poſtaris, apud Athen. non applauſus; ſed, nullum merens applauſum: ut ἀκρόφυτα κύμβαλα, non congruentia ad numeros, vel applauſu dignæ: ex ἀ priv. & κρόω, τὸ, pulſus, ut artis, & remorum, &c. Item plauſus manuum.

Ἀκρόφυτος, ν, ὁ, leviter coctus, fuberudus.

Ἀκρόχαλα, extremæ, ſeu ſummæ partes amputo, trunco: ex ἄκρον, τὸ, & χαλῶ, ſ. ἕλκω, ſeu σπάω, ſ. ἕλκω.

Ἀκρόχορδα, ὁ, ἡ, cujus ſummæ partes ſectæ ſunt, ut νεῦρα ἀκρόχορδα, rupes adeo præruptæ latera habens, ut ſectâ effe videantur. ſic ἀκρόχορδα λίθοι, lapides extremis partibus reſectis complanati, & politi.

Ἀκρόχορδος, ν, ὁ ἡ, in ſummo rentus. Item qui extremæ partes, i. e. manus, & brachia ſummis viribus intendit. Athen. lib. 12. ex ἄκρον, vel ἄκρος, & χορδὴ, ἡ.

Ἄκρους, ν, ὁ, plauſu carens, cui non applaudiatur.

Ἀκρωμία, in ſummo crifpus; ex ἄκρον, τὸ, & χαίτη, ἡ, crifpus.

Ἀκρωνία, ſimitas cœli, vertex cœli: ex ἄκρον, τὸ, & ὠνέω, ὁ.

Ἀκρώνυμος, in ſummo apparens: ut apud Nonn. ἀκρώνυμοι νῶτοι, aurora ſummo diluculo apparens; vel quæ ſuperficiarium tantum, & non plenam lucem habet; vel apparere, & exoriri incipiens: ab ἄκρος, τὸ, & ὄνομα, ſeu ὄνυμα.

Ἀκρωνύχη, in cacumine provenientes, in ſummitate nafcens. Item ſumma indole præditus: Synef. Epiſt. 4. ex ἄκρον, vel ἄκρος, & ὄνυξ, ὁ: a Them. ὄνυμα, gigno.

Ἀκρωρίαλις, arcis perfectus; ex ἄκρον, τὸ, & ὄρθαλς, ὁ.

Ἀκρώρειλος, in ſummitate, ſeu cacumine folia habens: a Them. φύλλον, τὸ.

Ἀκρώρειον, ν, ὁ, ſupra ſtatim pars ſumma, ſeu extrema, quæ fornacis ori immittitur: Thuc. lib. 3. a Them. φωνὴ.

Ἀκρώρεις, ſupra modum laxatus, ſeu ſolutus: Dioſyſ. de ſitu orb. fed Euſtat. expon. etiam, ὁ ἀκρότερος γυμνόδους, τὸ φρύγιον, innuens, per Syne. videri diet pro ἀκαινόγυιον. Hefychio autem eſt dimidia tantum parte ebrius. fed fortaſſe rectius idem erit cum ἀκροδόρης, ſ. e. ἄκρος μεθύων, a Them. χάλις, ιος, ὁ, merum.

Ἀκρωτήριος, ος, ὁ ἐ ἡ, immanis, vaſtus in extremitatibus, ac fummitate hians in Epigr. a Them. χάσμα, ſ. σῶμα.

Ἀκρώτηρ, ab Hippocr. dicitur ſuit totum id quod a cubito ad extremam ufque digitorum atiem eſt: in qua ſignificatione dicitur

Ἀκρωτηρία, & ἀκρώτηρος, ὁ ἀκρώτηρα νεὼς Heſych. eſt ἀκρόπρῳρα, homicida.)

Ἀκρωτηριάζομαι, ſumma manu capto: proprie dicitur de Pancratiaſtis, quorum alter alterum manibus captat, ante ipſam συμπλοκὴν ut Arthen. l. 4. πρὶν ἀλλήλοις ἀκρωτηριάζεσθαι.

Ἀκρωτηριαστὴς, exercitatio Pancratiaſtarum, quam alter alterum manu captat: Luc. ſpro eodem dicitur etiam ἀκρωτηριασμός.)

Ἀκρωτηριάσω, amputo, exterco: ἀκρωτηριασμὸς.

Ἀκρωτηρίαστος, dictus fuit Panetatiaſta quidam Sicyonius: quod ἄκρων χεῖρα adverſari compreheodens, nec prius dimitteret, quam illum virtibus deficere fentiret: Paufan. Eliac. l. 2. a Them. χεὶρ, χειρὸς.

Ἀκρωτηριάσω, dicuntur extremitates ejus partis jugi, quæ dicitur ζεῦγος: Poll. l. 1. a Them. ζεῦξ, ζυγὸς.

Ἀκρωτηρίασις, ſumma parte tepidus: Diofc. l. 2. a Them. χλιαίνω, ὁ, πάθος.

Ἀκρωτηρίαω, ſubito inſcor, repente ad iram conoitor.

Ἀκρωτηρίδιον, proclivitas ad iram.

Ἀκρωτήριον, extremæ bilioſus ſui ſubito bilis accenditur, qui repente irafcitur: a Them. χολὴ, τὸ, compoſitur ut reliqua præcedentia, cum Th. ἄκρος, ὁ, vel neut. ἄκρον, τὸ.

Ἀκρωτήριος, ſummus, extremus, quæ fub cute coit, durior, & paulo aſperior, callofa, & plerumque teres, ejuſdem coloris, infra tenuis, ad eutem latior, pueros maxime incidans; in quem dicitur quod ſimilis fit vertice fuo reſectæ chordæ fecundum extremitatem, ut ſcribit Aet. vel quod in imo adeo anguſta ſit, ut pendere videatur: ut vult Celſ.

Ἀκρωτήριος, ſ. ἀλιφασμὸν claudus: Suid. ex ἄκρον, & χωλὸς, ὁ.

Ἀκρώτηρος, ὁ, ἡ, in ſummo nudus: Gal. apud Hippocr. ex ἄκρον, & γύμνος, ὁ.

Ἀκρώδωνες, qui in ſumma tantum parte retentus eſt. Schol. Ariſtoph. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & ὠδὰξ, ὁ ἐ.

Ἄκρυ, vere, ἄκρως.

Ἀκρυόεσσα, ης, ὁ ἐ ἡ, glaciæ carens: non glaciatus: nihil cryſtallinum habens: ex ἀ priv. & κρύος, ὁ, glacies, gelu; item cryſtallus ſuus.

Ἄκρυς, Dor. pro ἄκρος, gen. ſing.

Ἄκρυσα, Helychio ſunt viſcera, τὰ σπλάγχνα, ἔντερα.

Ἀκρυόλιτα, ἁ, extremitas panis, qui ἐξαλεῖν dicitur. Euſt. comp. en ἄκρος, & ὀλολὸς, ὁ, ἡ.

Ἀκρωλένιον, ν, τὸ, ſummitas, vel extremitas cubiti: Poll. item metaph. montis cacumen: ex ἄκρον, τὸ, ſummitas, & ὠλένη, cubitus, brachium, ulna; idem ac πυγών.

Ἀκρωμία, ἁ, vel ἀκρώμιον, τὸ, eminentia vel ſummitas humeri; & metaph. montis vertex: ex ἄκρος, extremus, ſummus, & ὦμος, ν, ὁ, humerus.

Ἄκρων, ονος, extremitas membri: ab ἄκρος, ν, ὁ, ſummus.

Ἀκρωνία, ſummum extremarum amputatio, Æſch. in Eumen. ab ἄκρος, ωτος, ὁ, extremitas membri: item ab ἄκρον, τὸ, extremum, plaga illefa.

Ἀκρώνυξ, υχος, ſummum unguis.

Ἀκρωνυχία, ἁ, unguium extremitas: & metaph. jugum, vel vertex montis: ab ἄκρος, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, unguula.

Ἀκρωνύχιος, ὁ, ſummum unguia: ut ἀκρώνυχα νεῦρα ταρσῶν, veſtigia quæ aliquis impreſſit terræ ſummis veſtigiis ineedens.

Ἄκρωνυξ, ὁ, ἡ, idem ac ἄκρωνυχ, quæ ſui impos eſt.

Ἀκρώρεια, ας, ἡ, ſummitas montis, Philo de vita Moſis, ex ἄκρος, ὁ, ἡ, ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ἀκρωρεινὸς, ἡ, ὁν, ſummitas montis, Philo de vita Moſis, ex ἄκρος, ὁ, ἡ, ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ἀκρωρεὺς, ὁ, ἡ, ἀκρωρέως τὸ, ſummitas, cacumen. Item metaph. ſummitas, cacumen, vertex: ἀκρωρέων νοῦς, navis fragmentum, ab ἄκρος, ν, ὁ, ſummus.

Ἀκτάιος, vel ἀκταῖος, alacri ſum animo; gliſco; elevo me. Th. ἀκτὴ, littus. nam Plut. Symp. 4. innuit, ἀκτᾶν οἷον εἶς, in littore inludere genio.

Ἀκταία, ης, ἡ, Actæa, Nympha.

Ἀκταῖος, lafcivire, ferocire: item ruere in Venerem more equorum. Heſych.

Ἀκτιμος, ν, ὁ, littoralis, maritimus. Heſych.

Ἀκτιὰς, dat. pl. ab ἀκτὴ, ἡ, littus.

Ἀκτιάων, ονος, ὁ, Actæon.

Ἀκτιμόπους, vel ἀκτιπόδης, littora jeuſtodio. Heſ. ex ἀκτὴ, littus, & πούς, ὁ, ποδὸς; mutando ν in ω.

Ἀκτιμόπους, ν, ὁ, littorum cuſtos: fed ſcribitur etiam ἀκτιπὸς, apud Heſych.

Ἀκτίνιος, ὁ, ἡ, pauper, inops, nulla habens κτήσεις. Heſych. ex ἀ priv. & κτίσις, idem ac κτῆμα, poſſeſſio: a Th. κτάομαι, poſſideo.

Ἄκτιπος, ν, ὁ, ἡ, impexus: Poll. ex ἀ priv. & κτὶς, ὁ, pecten.

Ἀκτίστητος, ν, ὁ, ἡ, inimeratus, cui non parentatum eſt, nec juſta ſunt facta, nec ulate funt inferiæ: item inſepultus, ἀσκάφος: in Epigr. ex ἀ priv. & κτίζω, τὸ, exequiæ, inferiæ, juſta.

Ἀκτὶς, τῖς, ἡ, ſtitus: ſtruges: quaſi ab ἄγω, frango.

Ἀκτήμαντος, ν, ὁ, paupertas, poſſeſſionum penuria, inopia.

Ἀκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, inops: Th. κτάομαι, poſſideo.

Ἄκτιος, ὁ, non poſſeſſus, vel qui acquiri non poteſt; ex ἀ priv. & κτάομαι, poſſideo, acquiro.

Ἄκτις, ιος, ἡ, radius Solis.

Ἀκτίσσειν, dat. pl. Jon. & Poet. pro ἀκτῖσι. quaſi ab ἄγω, frango.

Ἀκτιτάω, in formam radii, vel radiorum: apud Lucianum.

Ἀκτοβολεῖν, radios jacio, vel ejaculor; radio: in paſſ. ἀκτοβολέομαι, apud Anton. ſtradior: eumpoſitum ex ἀκτὶς, & βάλλω, jacio.

Ἀκτοβολία, ἁ, radiorum ejaculatio: apud Plut.

Ἀκτοβόλος, ὁ, radios jacient, vel ejaculans.

Ἀκτοειδὴς, ὁ ἐ ἡ, in ſpecies radiorum formatus, radiatus. ἀκτοειδὲς, ους, τὸ, eſt ſpecies, forma, faeies. ab ἀκτὶς, radius Solis.

Ἀκτωτὸς, ὁ, ἡ, radiatus, eorufcans: tanquam a radiis armatus.

Ἄκτυος, ν, ὁ, ἡ, littoralis: ab ἀκτὴ, ἡ, littus.

Ἀκτὺς, υος, ἡ, radius, eorufcatio; pro ἀκτὶς. Epigr.

Ἄκτυτος, ὁ, ἡ, indifferatus: apud Hom. ex ἀ priv. & κτύω, τὸ, ſ. κτυπῶ, condirus. Th. κτύω, condio.

Ἀκτυφὴς, ὁ, ἡ, non creatus, non conditus.

Ἀκτῶος, ν, ὁ, ἡ, littoralis, commorans in littore: Epigr. eſt ab ἀκτὴ, ἡ, ſ. ἀκτὶς, littus.

Ἀκτωῦς, idem cum ἀκτωσῦς, littora cuſtodin.

Ἀκτωσῦς, ὁ, ἡ, cuſtos: Heſychio eſt locum vel funis, quo ducimus aliquid: eſt verbale ab ἀγωμαι, ſ. ἄξομαι, ducor.

Ἀκυβέρνητος, non gubernatus: ex ἀ priv. & κυβέρνησις, gubernatio.

Ἀκυιτήριον, τὸ, medicina impediens conceptum.

Ἄκυδος, ὁ, ſterilis. κύδος enim eſt femen.

Ἀκύδωτος, ὁ, indoctus, feu qui orbem diſciplinarum non enſeeit. Heſych. ἀκυδάτως: ex ἀ priv. & κύδωτος, circularis. Th. κύδωτ, ν, ὁ, circulus, orbis.

Ἀκύλαι, ὁ, Aquila, nomen viri.

Ἀκύλατος, ν, ὁ, ἡ, qui non volvitur, immotus, rigidus. Athen. ex ἀ priv. & κύλισις, volutarius. Th. κυλίω, volvo, voluto.

Ἀκύλατος, ν, ὁ, ἡ, plane ſtrictus.

Ἀκύμαντος, ὁ ἡ ἡ, ἀκύμων, ονος, ὁ, ἐ ἡ, fluctibus non agitatus; tranquillus: ex ἀ priv. & κῦμα, κύματος, τὸ, fluctus.

Ἀκύμων, ονος, ὁ, ἡ, fœtu carens: ut ἀκύμονα τόκος, fœtu carens uterus, & ſterilis. Eurip. ex ἀ priv. & κύων, τὸ, fœtus, germen, apud Eurip. a Th. κύω, gravida fum, feto, fum gravida.

Ἀκυμφεῖ, ἁ, Veneris expers, ἀμιγὴς, ὑφ' ὑπὸ: ex ἀ priv. & Κύπρις, Venus, ab inſula Cypro, quæ κύπρος dicitur, in qua nata eſt, ſic vocata.

Ἀκύμων, ονος, ὁ, ἡ, infortunium illud, quo nihil acquiritur: ex ἀ priv. & κυῶ, idem ac Th. κύω, incido.

Ἀκυρὸς, ὁ, ἡ, ſ. ἀκύριος, ὁ, ἡ, in nihil incidit; i. e. qui nihil acquirit; ideoque infortunatus. Heſych. & Etymol.

Ἀκυρία, ἁ, impotentia. Hermog. ex ἀ priv. & κύριος, τὸ, ſ. κῦρος, auctoritas plena, & propria.

Ἀκυρολογία, ἁ, ſœcu, p. ψευ, impropriæ loquor: ab ἀκύρος, & λέγω, loquor.

Ἀκυρολογῶ, ν, ὁ, ſermonis improprietas, & abſurditas; ſermo impropius, Th. idem.

Ἄκυρος, ν, ὁ ἐ ἡ, auctoritate privatus: ex ἀ priv. & κῦρος, τὸ, auctoritas.

Ἀκυρὸς, ὁ, ἡ, ſ. ἄκυρος, antiquo, auctoritate ſpolio. ſœcu, p. ψεύδομαι.

Ἀκύρωτος, ὁ, ἡ, abrogatio.

Ἀκυτόκιον, ὁ, ἀκυτοκίου τὸ, medicamentum impediens conceptum: (cui contrarium

ovarium κυφωμα.) Hipprocr. Thema eſt κύη, ἡ ἀνω uterum ferò; pregnans tum; eum a priv.

Ἀκύαστος, ν. ὁ & ἡ, ἀδόξαστ, ὁ, quæ non concipit, ſterilis. Heſych.

Ἀκυδάτωρ, ν. ὁ & ἡ, qui exploratus non eſt; ſumpta metaph. ab equis, qui κυδώνων, i. e. tintinnabulorum ſonitu ſolebant explorari, an bellicos ſtrepitus generoſe ferre poſſent: vel a κύδα, aut κυπτωσις, quorum interpretas tinnitu probatur: ex a priv. & Τὸ κύδων, ωνος, ὁ tintinnabulum, nola. unde κυδωνίζω tinnio, vel rubo ſono exploro.

Ἀκυὴς, ης, ἡς, acies: idem ac ακὴς.

Ἀκύλεος, ν, ὁ & ἡ, membris truncus; & ſpecialiter, pedibus carens: ex a priv. & κῶλον, ν, τὸ, membrum, pes.

Ἀκύλιστος, ν, ὁ & ἡ, qui impeditus, & prohibitus non eſt.

Ἀκυλόπους, fuic impedimento: Lucian. Plat. ex a priv. & κυλινδέω, ν, ὁ, impedivi. Th. κωλύω, impedio, prohibeo.

Ἄκυμ, ν, ὁ ακὴς, ογτος, ὁ, jaculum: ab ακὴ. Inde ακύμων, idem: κοντὸς, ν, ὁ, jaculus, ſerpentis genus. ακοντίζω, κοντιστὴς, ακοντιστὴς, ν, ὁ, jaculandi peritus.

Ἄκυρος & ακυρος, ακυ, ον, invitus: ab α, & ἑκὼν, ὁ, voluntarius.

Ἀκυρόω, ν, ὁ, conor, & fallgio carens: ex α priv. & κύρος, ν, ὁ, conus, figura ex lato in acutum deſinens. Ariſtot.

Ἀκύρωμα, ατος, τὸ & ἡ, impartus; ἀπὸ τῶν ποὸ μὴ κυρωτῶν κυτῶν, inquit Heſych. a navigiis non habentibus trenios: vel a κύρος, i. e. λαὸς τὸ ὕδωρ manubrium, vel capulus gladii: utrumque enim ſuperiorem ſeil. & capulum) κύρος ſing. & a priv. eſt.

Ἀκυσθὴς, ν, ὁ & ἡ, temo carens.

A A.

Ἀλα, acc. ſing. ab ἄλς, ἁλὸς, ὁ, ſal.

Ἀλάβη, attamentum.

Ἀλαβάστης, ν, ὁ, manſiler ſcriptorum: ab ἀλαβὰξ, attramentum, & ἄστομι, incipio.

Ἀλαβήτης, piſcis; ut qui manibus comprehendi nequeat.

Ἀλάβαστος, ὁ, & ἡ, abſque ῥ invenitur apud Heſych. & Menandrum, pro ἀλάβαστρον. Item

Ἀλαβάστριον, ν, τὸ, diminut. parvus alabaſter: Poll.

Ἀλαβαστίτης, ὁ, ſub. λίθος, alabaſtrites lapis; marmoris genus ita dicti, quod ex eo alabaſtra conficerentur: Diofc. l. 5. In form. ἀλαβαστίτης, five ἀλαβαστίτου: ut καλλιστίτης, eadem, quæ καλλιστρατος Athen. Arch. l. 5.

Ἀλαβαστοθήκη, ἡ, ſeu ἀλαβαστοθήκιον, νος, in quo alabaſtra reponuntur: ex ἀλάβαστρον, τὸ, & θήκη, ἡ, theca.

Ἀλάβαστρον, τὸ, alabaſter, vaſis unguentarii genus, longiuſculæ faſtigiatæ, in pleniorem orbem deſinens: vel forma turbinata fine ansulis. fic appellatur, vel quaſi ἀ κολλᾶσθαι, prehendere, propter laxitatem ſe ἀδύνατος: vel ἀπὸ τῆς χώρας ἔχειν, quod anſas non habeat: Plut. in Alex. & Matth. exp. 26. apud Herodian. l. 3. ἀλαβάστρου accipitur pro lapide alabaſtite.

Ἀλαβάστρος, ν, ὁ, alabaſtrum. ab α & κολλᾶσθαι vel κλᾶν, quod hujuſmodi vaſa prehendere ſit difficile.

Ἀλάδε, ἡ, ſiligo; carbo; cinis miſtus carbonibus: Heſych.

Ἀλαδὲς, ἐος, ὁ & ἡ, in quo nihil eſt, quod prehendi queat, anſa, leu manubrio carens; vel qui prehendi nequit: ex α priv. & ἀνὴρ, ὁ, prehenſio; ſeu id, quo quiſpiam apprehendimus. Th. κανθάρου.

Ἀλαδάτης, ου, ὁ, & ἡ, ſuligiunſus, fumoſus. Ἀλαδ, pro ἀλὸς, ad marc. Th. ἅλς, ὁ, ſal.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, jactantia.

Ἀλαζόνομαι, τὸ, jactatio, oſtentatio, gloriatio propter aliquod facinus, vel de aliquo facinore. Item factinus inſolentiæ, inſolenter factum: apud Æſch. in Crefiph. verbale ab

Ἀλαζονεύομαι, fut. ευσομαι, vendito, feu oſtento me, falſa de me præd co: nec jactor gloior.

Ἀλαζονικὸς, ὴ, ὸν, oſtentatorius, jactatorius: ad oſtentationem pertinens. Item oſtentationi deditus. Item idem ac ἀλαζὼν.

Ἀλαζονοπροσωπικὸς, qui ſimul eſt oſtentator, & animo remiſſo, & nugaci, apud Athen. l. 7. eſt compoſitum ex ἀλαζὼν, jactator; & πρόσωπ, laxus, fungofus; & χλιαρὸς, idem ac φαῦλος, nugax, ineptus. Th. φαῦλος, & φλυαρος, nugor.

Ἀλαζὼν, ὀνος, jactator, oſtentator: ſ. ὁ ἀπὸ τοῦ ἀλάζω, ἀλάζομαι, ἀλαζονεύομαι, ἀλαζονεία, ἀλαζονικὸς, ἀλαζονοπροσωπικὸς, ἀλαζονοπροσωπία

Ἀλφεστὴς, οῦ, ὁ, curæ plenus, mœstus, quod ab ἀλύω. Alii pro ἀλφηστὴς, gravis, molestus: ab ἄλφος, dolor.

Ἀλφίζω, or, ω, curo, f. ἰσω. p. ιχα.

Ἀλφίτω, ἀειτον, pato, apparo. Od. υ. ab ἄ λφος, curo.

Ἀλφω, f. ἤσω, curo, rationem habeo, alicujus.

Ἀλφώδης, calidus, tepidus. expon. & vitandus, effugiendus, fugiendus; & ex consequenti, malus, perniciosus.

Ἀλώαω, evito, effugio: ἀλώαον, ν, ιλ, imperf. Jon. Th. ἀλάω, vito.

Ἀλώη, dicitur Jon. pro ἀλέη, propriæ calor i. e. terræ, qui est ex Sole in locis apricis: sed transfertur & ad quemlibet calorem.

Ἀλώη, ὁ, ἡ, fuga, ab ἀλύω, vito.

Ἄλωη, acc. Jon. ἀλόην, ἡ, calor, tepor.

Ἀλωλὼς, idem ac ἀλωσὼς, ὁ calidus.

Ἄλως, idem ac ἀλώη, ἡ pifcatio.

Ἀλώστης, ου, ὁ & ἡ, qui lavigarat, aut complanarat non eft: feu qui lavigari, aut complanari nequit. fed expon. & non molitus. eft ex ν priv. & λωάω, lavigo: a Th. λάω, planus, lavis.

Ἄλωτα, τὸ, farina.

Ἀλωτὰς, unxi, prat. Art. pro ἤλφησ, ab ἀλείφω, ungo, f. ψω.

Ἀλώτεμα, τὸ, idem ac ἄλειμμ.

Ἀλωτεμματὸς, unguenti formam habens.

Ἀλώτεμμ, ατος, diminut. unguentum.

Ἄλωτες, ων, ἡ, Dor. pro Η λωτες, Elcus.

Ἄλως, five ἀλωὸς, congregatus, & collectus in unum, confertus: ab ἀλόω, congrego.

Ἀλωτήριον, ου, τὸ, pars quædam balnei: idem qui Poll. ab ἀλείφω, f. ψω, ungo.

Ἀλωτὴς, ου, ὁ, unctor.

Ἀλωτὸν, ου, τὸ, vafis unguentarii genus.

Ἄλως, part. pract. ab ἄλλομαι, contracte me, & complebo: ἄλωσι vero volunt effe a. n. part. paff. ab ἀλάομαι, capio.

Ἄλωσις, ν, τὸ, poculum exlatum, q. d. ἄλοσις, non lave, fed exlaturis afperum.

Ἀλώτης, ου, ὁ, peccator, fceleratus, idem ac ἀλιτὴς, ab ἀλιτέω, vel ἀλάομαι, pecco.

Ἀλωτητὴς, ὁ, immunitas ab obeundis muneribus publicis.

Ἀλωτητὸς, ὁ, immunis a muneribus publicis: quafi ἀβ ἀλωτητὴς ἐ ex ν priv. & ἀλωτητὴς, miniftro.

Ἄλωτο, idem ac Th. ἀλάομαι, ὁ, pecco.

Ἄλωτος, ατος, τὸ, idem ac ἄλειμμ.

Ἀλώτρον, ατος, τὸ, unguentum: pro piec fumitur. Th. ἄλειφω, ungo.

Ἀλώτρωτὸς, ὁ, ἡ, ἀλειπτὸς ἄρτος, panis cum adipe commixtus.

Ἀλώφω, ungo, f. ψω. p. ἤλφηκ. Dedeunt ab ἀλάω, calefacio. a. 1. part. act. ἀλώφων, ουσα, ον. a. 2. ind. ἤλφησ, p. m. ἤλφημ. Att. ἀλάλφηκα.

Ἀλωφὴς, ὁ, ἡ, ἀλείφατος, ὁ, unctio, ipfa ungendi actio. Plut. item id, quo ungimur. Athen. Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀλώφης, ου, ὁ Poet. per Synecop. pro ἀλεξητὴς, ὁ, propulfator. Th. ἀλέξω.

Ἀλεξήτωρ, ορος, & ἀλεξητὴρ, ηρος, quod eft ἀλλὴ, feu gallinæ: ut ἀλεκτὼρ ἀπὸ Synef.

Ἀλεξήτωρ, & ἀλεκτὼρ, ορος, ὁ, ἡ, ad gallum pertinens; feu qui eft galli.

Ἀλεκτρὼν, ὁ, ut & ἀλέκτωρ, dicitur gemma quædam, quæ in ventriculo exfirari galli quarto anno, a quo eunuchum deficivit, reperitur. Vide Plin. 37. c. 10.

Ἀλεκτρὶς, ίδος, ἡ, gallina.

Ἀλεκτρίδεσσα, ἡ, gallinacei crifiæ habens. Plin. ex ἀλέκτωρ, & λόφος, crifta.

Ἀλεκτρίδιον, ου, ἡ, gallicinium: ab ἀλέκτωρ, & ὠδὴ, ωδὸς.

Ἀλεκτρὶς, ὁ, qui dici non poteft, ineffabilis: ex α priv. & λεκτὸς, a Th. λέγω.

Ἀλεκτρὸν, ου, ὁ & ἡ, lecto carens: & ex consequenti, fomni expers, infomnis. Item torti, feu lecti genialis expers: ex α priv. & λεκτὸν, τὸ, lectus.

Ἀλεκτρύων, gallina: ab ἀλεκτρυὼν, gallus.

Ἀλεκτρυονάριον, feu ἀλεκτρυονάκιον, τὸ, locus, ubi gallinæ venduntur. Th. πωλέω, vendo.

Ἀλεκτρυονθὶς, ὁ, dicitur tempus, quo gallus gallinaceus canere incipit: Marci c. 13. ab ἀλεκτρυὼν, ονθ, quod ab λέγω, & ονθὸς, ὁ, vox.

Ἀλεκτρυὼν, ονθος, ὁ, ἡ, gallus, vel gallina.

Ἀλεκτρὼ, ονθὸς, ὁ, gallus, qui cantu homines excitat. ut lectum relinquant: ex α, & λέκτρον lectus.

Ἀλεκτρὼ, ονθὸς, ὁ, conjux: ἐ littera ἐ figuli-

canie λάβ) fed de puella dictum fignificat fimpta: (ἐ privandi vim habente) ἡ ἀπὸ παρθένων λέκτρα. unde ἀλέκτρα dicitur Minerva apud Athen.

Ἀλέκτωρ, Dorice dicitur pro ἀλεξητὴρ.

Ἀλεκτὼς, ὁ, ἡ, ἀλέκτωρ, Dor.

Ἀλεκτὼς, pro ἀλεκτὼρ, Boxt. conclufi funt, vide in ἐλέω, ab ἀλέκτωρ, capio.

Ἀλεκτὼς, ὁ, ἡ, ἀλέκτωρ, Dor

Ἀληθέστερος, ρα, ρον, verior, compar. ab ἀληθὴς, verus.
Ἀληθέστατος, τη, τον, verissimus, adv. comparativum.
Ἀληθεύω, ῶ, verax; qui verum dicit.
Ἀληθεύουσα, ης, ἡ, verax; ad veritatem dicendam proclivis. Aristot. verbale ab ἀληθεύομαι, pro ἀληθὲς, verum dico; verus fum: cui opponitur ψεύδομαι, mentior.
Ἀληθεύω, vera loquor, i. dico. p. ἠληθεύκειν. 2. 1. imperat. ἀληθεύετω.
Ἀληθέως, dicitur Jon. pro ἀληθὲς, vera.
Ἀληθὴς, ἐς, ὁ, ἡ, τὸ ἀληθὲς, verus, a, um; ab α & λήθω, obliviscor.
Ἀληθιζόμενος, Ionice, pro ἀληθεύω, vera loqui.
Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, verax fum, vera dico; ab ἀληθὴς, ἐος, verus.
Ἀληθινὸς, ὴ, ὸν, verus: ab ἀληθὴς.
Ἀληθινότης, τητος, veracitter. Ifocr. ab ἀληθινὸς, ὁ, quod ab ἀληθὲς, vera loquor.
Ἀληθινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, veri cognitio: Hinnyf. Areop. Orthodoxam religionem ita vocavit, quam & ἀληθόφρων dixit: ex ἀληθὴς, & γνώμη, mens, cognitio.
Ἀληθισμὸς, ὁ, verilinquium, Hefych. ex ἀληθὴς, & ἴσσε, εσε, τὸ, dictio, loquela.
Ἀληθίσμενος, ὁ, ἡ, ἀ, qui vera vates: qui vera vaticinatur: ab ἀληθὴς, & μάομαι, ἐ, ἀ, vates.
Ἀληθίσμων, ονος, ὁ, ἡ, verax: ab eodem Ph.
Ἀληθόεις, εσσα, ὁ, ἡ, verisax, idem, ac ἀληθὴς.
Ἀλθὼν, molo, ſ. ἄλθων, ῶ, ἄλθω. Th. ἄλεω, molo.
Ἀλθῶν, vere, adv. ab ἀληθὴς, verus.
Ἄλθων τεθέων, apud Hom. campus carens pecoribus: ex α priv. & ἀλθω, prada: item gres pecudum: vel carens fegetibus, ex α priv. & ἄλθω, ſ. ἄλθος, ὁ, τὸ, feges.
Ἄλθων, ωνος, ὁ, pauper, fine præda: ex α, & ἄλθω, vel ἀλάομαι, vel quod ἐκ ἔχων τὰ ἄλθη, legetibus carens: a ἄλθω, feges.
Ἀλίαστος, ὁ, tutus a prædonum, & furum injuria. Hefych. ex α priv. & ἀλιστὴς, ὁ, ἡ, prædans: captus, feu capi prædandi facilis. Th. ἀλιὸς, præda.
Ἄλκτωρ, adverbial. ſignificat indefinenter, juſtitter, li. 8.
Ἄλεπτος, ὁ, ἡ, ὄν, ut & ἄλεκτος, inceſſabilis. Item qui nondum forte obtigit: ſeu ὁ μήπω ὑπ' ἀνδρὸς ἁλθὼν, ut Euſtath. ex ſe ſit ex α priv. & ληχάνω, a. α. ἔληχον, & λάχω, inſultato.
Ἀλεστὴς, ὁ, dicitur una ex furiis, Alecto, quod indefinenter perſequi dicebatur improbos.
Ἀλέστης, idem ac ἀλεστὴς, adv. & utrumque ab ἀλέομαι, indefinens: ex α priv. & λέω, ſ. ἕω, quieſco.
Ἀλέτας, molui, p. Att. pro ἤλεα, ab ἀλέω unde p. paſſ. ἀλήλεμμαι, molitus ſum. part. ἀλαλεμμένος.
Ἀλεταίνουσαι σῖτον, molitum frumentum: apud Herodot. & Thuc. eſt part. prat. paſſ. ab ἀλέω, ſ. ἕσω, in paſſ. ἀλέομαι, ομαι, molor: unde ἀλαλεῖν, molitas ἀλαλεμένον λίθον, lapis, qui molitur, ſau molta frangitur, part. prael. & a. i. paſſ.
Ἀλέτειρα, pro ἀλέτις, ind. praef. Æol. ab ἀλέω, μι. Vel dicitur in perf. pro ἀλήκω, Attice, ab ἀλέω, ειτο.
Ἀλήκασμαι, p. paſſ. Att. pro ἤλεσμαι, facta reduplicatione, & corrupta penultima: unde part. ἀλαλεσμένος, pro ἀλαλεκώς, unctus & ἀλαλειτμένος, pro ἀλειτμένος. Ἀλάλειμμα, unxi, pro ἤλειμα, Att. ab ἀλείφω, unxi.
Ἀλήκω, στος, ν. ἀλέκτωρ, erraticus: (dicunt de ἀλάομαι, ut ait Euſt.) eſt verbale ab ἀλάομαι, ἀμαι, ατο, errare, vagare.
Ἀλήμονες, congregati, praef. inf. Dor. pro ἀθρόοι, ab ἀθρὸς, & hoc ab ἀλήμων.
Ἄλημι, idem ac ἀλάομαι, quod meraph. ſumtur apud Soph. pro ναυαγοῦμαι τῷ πόῳ, incertus fum, quid agam animo pendeat.
Ἀλήμονες, ες, errones, vagabundi: exp. & νόμῳ χρῶ, l. 1. Ἡσίοδ. & apud Non. translate ſignificat peccatores, nam qui peccant, errant, & a recta via deflectunt. eſt plur. a ſing. ἀλήμων, ονος, vagus.
Ἀλήμονος, ὁ, ἡ, idem ac ἄλημι, errario: apud Appollinium autem Schol. ait ſignificare pertinacem locum.
Ἄλημων, vide ἀλήμονες, vagor.
Ἄλημι, a. a. inf. paſſ. ab ἀλέομαι, capio.
Ἀλήντης, ου, ὁ, ἡ, qui capi non poteſt; aut captus non eſt.
Ἀλήπτωρ, adv. more eorum, qui capi, & comprehendi non poſſunt: ex α priv. & λαπτὸς, ὁ, ἡ, captus. Th. λαμβάνω.
Ἀλής, ῆτος, ὁ, ἡ, congregatus, conſertus. Th. ἀναΐ. Sed Ἀλὴς, ητος, fluvii nomen.
Ἀλής, ferbitur etiam ἀλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, cendenſus, coacervatus, frequens: ut ll. ψ. ἀλὴν ὄλυν, aqua collecta, & coacervata. & in plut. ἀλῆτες, in unum congregati: apud Herodot. Item conferti, frequentes, denſi. a Them. ἀλὴς, confertim, coacervatim; & ſine genere, pro affatim, magna copia.
Ἀλήτης, ου, quicquid moli poteſt. Hefych. ab ἀλέω, molo.
Ἀλήτης, obitus, ambitus, iter apud Aratum de via Solis in Zodiaco.
Ἀλητόδωτος, ου, ὁ, lattonibus non obnoxius. ab α, & λητόω.
Ἀλητὼν, ῶν, ὁ, ἡ, Dor. ἀλάτων, cujus erit memoria perpetua: ex α & λαθάνω, lateo.
Ἀλήτου, fallat, ſ. perf. a. ſ. ſub. m. ab ἀλάομαι, fallo.
Ἀλήτωρ, ὁ, & Jon. ἀλάτωρ, arratio, vagatio: verbale ab ἀλάομαι, vagor, erro.
Ἀλήτων, ſ. ονος, vagor.
Ἀλήτων, ὁ, ἡ, vagus, erro: item mendicus: ab ἀλάομαι, vagor.
Ἀλητῶνδε, ὁ, mendicitvorus: ab ἀλάτης, mendicus, & βάρτω, ſ. ὁ, vorax.
Ἀλήτωρ, ὁ, ἡ, vaga, arrabunda. Suid. ἀλὴτ, a maſc. ἀλάτης, vagus.
Ἄλητος, ὁ, τὸ, pro ἀλήτης, τὸ, & ab eod. Th. ἀλέω, ſ. ἕσω, molo.
Ἀλθαία, ἡ, malvæ ſylveſtris genus, ſic dicta ob eam, qua polleat, medendi vim. ſunt qui & ἀρτεμισίαν dictam tradant. vide Dioſc. & Theoph. eſt a Th. ἄλθω, ſeu ἀλθάνω, ſano.
Ἀλθαία, ας, ἡ, Althæa, nomen proprium mulieris.
Ἀλθαίνω, & ἀλθάω, medeor, ab ἄλθω.
Ἀλθάρτ, ὁ, ἡ, vaga, arrabunda. apud Hippocr.
Ἀλθέσασθαι, ηκατ, idem ac ἀλθήναι, ſanor: ut Il. ε. ἀλθήνω χρὴ. Eſt paſſ. ab ἄλθω, ſeu ἀλθάνω, ſano.
Ἀλθέσκω, idem ac ἀλθάω, ſive ἄλθω, medeor.
Ἀλθέτης, ſanata eſt, imperf. Ion. pro ἤλθετο, ab ἄλθημαι, ſanor. Th. ἄλθω, ſano.
Ἀλθήνω, ſanitate conferens; faluber, ſ. c. Supplemento. Nicand.
Ἀλθήσασθαι, idem ac ἄλθεσθαι, ſanatio.
Ἀλθής, ὁ, ἡ, ſanatio, medela, medicamentum, remedium. a. Th. ἄλθω, ſeu ἀλθάνω, ſano. Ἀλθὴς, ητος, ὁ, ἡ, ſ. ἐσσ, ſano, ſanigeo. Deducunt ab ἀλθὼ, τὸ γὰρ ὑγιὲς ἀλθὼ. Ἀλθὴς, ητ, ὁ, ἡ, coetus, ab ἀλὴς, ſatis.
Ἄλθι, ſ. ἄλ, vas, in quo ſal terebatur, aut reponebatur.
Ἀλθίβας, οῦ, propriè piſcatorum ſilii: ſed ſumitur & pro ipſis piſcatoribus, apud Suph. ab ἁλιὰς, ὁ, piſcatio.
Ἀλθίβιος, ὁ, ſpiritus, vemba: quidam exp. piſcatoriam navicularn; quaſi ab ἁλιὰς derivarum ſit. Apud Ariſtot. l. 4. anim. c. 37. ἁλιὸς βίοτος, tana piſcatrix: a Th. ἁλὸς, ſal.
Ἀλίβροτος, ὁ, ἡ, incivitabilis, ab α, & ἀλίζω, jacio, devio, ſepato me; quod dicitur per metathel. verbi ἁλίζω, congrego: quod ab ἁλὸς, ſatis.
Ἀλίβωτος, ὁ, ἡ, ἀχὰ ὁ, cui thure accenſo homines non eſt habitus: ex α priv. & ἁλίβωτος, ὁ, ſeu ἁλίβωτον, τὸ, thus.
Ἀλίβωτος, ὁ, mari immerſus, ſeu ſubmerſus. Nic. in Alexiph. ex ἅλς, ἁλὸς, & βαπτίζω, ſ. tinctus.
Ἀλίβωτος, ονος, ὁ, dicitur ὁ πνεῦτ, mortuus, defunctus, utpote ζωτὸς λιβὸν ἄμπνοον, excipers vitalis humoris. Item ἁλίβλας ἀέρος, apud Ballim. eſt ἕξις, acetum, ἀπὸ τε μὴ ἀλίβλας ἄθαι, ſ. ἀπὸ τοῦ ἀλίβλαντος πίνειν ἔτος, inquit Suid. ut & Euſtathio quoque πᾶσι τὸ μὴ ἀλίβλαντον ὄξος ἀποθεῖσθαι, quod libari non ſoleret: ex α priv. & Th. ἁλὸς: unde ἁλίβλας λέβης, ητος, ὁ, ἡ, & ἀλβὰς, ἄδος, ἡ, fons.
Ἀλίβαντος, ὁ, marigradus, apud Athen. ex ἅλς, ἁλὸς, & βάω, ſ. βήσομαι, a βάω, unde varia comp. in βάτω deſinunt.
Ἀλίβοιος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἁλίβιος, altus.
Ἀλίβολος, dicitur per Æolicum litteræ β pleonaſmum, pro ἁλόβιος, ſubmergo.
Ἀλίβυτος, mari immerſus, vel aſperſus, aut madefactus: in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, & βρίχω, ſ. τιγο.
Ἀλίβρομος, q. d. marisſremus: marinum quendam fremitum edens: ex ἅλς, ἁλὸς, & βρόμος, ὁ, a. Th. βρέμω, fremo.
Ἀλίβροτος, ὁ, mari irriguus, qui a mari alimitur. ex ἅλς, ἁλὸς, & βρόχω, ſ. a. Th. βρέχω, rigo.
Ἀλίβωτος, ὁ, ſal comedens: i. e. ἅλτ ἔβρων: item a mari exſens: pro quo dicitur ἁλιβρὼς ex ἅλς, ἁλὸς, ſal; vel ἅλς, ἁλὸς, & μαίνομαι, ſ. βρυτὸς, ὁ, a. Th. βρύκω, ſ. ὄσω, comedo.
Ἀλίγκιος, ὁ, ἡ, undiſonus; in mari ſtrepens: Oppian. ſ. Hal. ex ἅλς, ἁλὸς, & ἠχὼ, ὁ, ſonitus. Interponitur autem γ meri cauſa.
Ἀλίγκυτος, ὁ, mari vicinus: ex ἅλς, ἁλὸς, & ἐγγὺς, vicinus.
Ἀλίγονος, ὁ, ἡ, e mari ortus, mari genitus: ſic dicitur Venus ἀνάδυομένη, quia ex ea mari, ut canunt Poetæ: ex ἅλς, ἁλὸς, & γένομαι: unde γόνος, τὸ, genus.
Ἀλίγωτος, ὁ, ἡ, ſimilis, hinc ἀνάλογον, ὁ, idem.
Ἀλίδακτος, ὁ, ἡ, qui in mari verſatur, ſeu qui per mare circumagitur: ex ἅλς, ἁλὸς, & δίνη, ſ. ὦσα, unde δίνος, ὁ, actis tubo, & vertigo.
Ἀλίδρομος, per mare curſens, matrivagus: navis equidem apud Poet. ex ἅλς, ἁλὸς, & δρόμος, ὁ, curſus.
Ἀλίδυτος, ſubmergo in mari, pro καὶ δύω ἐς ἅλα, & δύνω, idem eum Them. ἔδυνε, occido, fubeo.
Ἀλίεια, ὁ, piſcatio, piſcatus; eſt verbale ab ἁλιεύω, piſcor.
Ἀλιεῖς, ῆος, ὁ, ἡ, in mari operatus: ex ἅλς, ἁλὸς, & ἔργον, τὸ, opus.
Ἀλιεῖτες, ου, ὁ, ἡ, qui mari tanquam ſepto quodam coercetur; ab ἅλς, & ἴρκος, τὸ, ſeptum, claufum.
Ἀλιεύς, piſcatio.
Ἀλιεύς, ῆος, ὁ, piſcator.
Ἀλιεύτης, τ, ὁ, ἡ, ars piſcandi.
Ἀλιεύτικος, ὁ, ἡ, & ἡ, ἡ, ars piſcandi, pro tractatus, ſive tractatibus de arte piſcatoria. Athen. 7. ab ἁλιεύω, piſcor.
Ἀλιεύτικὸς, ὁ, ἡ, piſcatorius; ad piſcationem, aut ad piſcatores pertinens.
Ἀλιεύω, piſcor, ſ. ἕσω, p. ἠλίευκα, ab ἅλς, mare.
Ἀλίζω, ſalio, ſale condio, ſale conſperga, ſ. ἕσω, p. ἤλικα, paſſ. ἁλίσμαι. a. t. ἐάλισθ, ſ. t. ἁλισθήναι. eſt ab ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal. Sed ἁλίζω, congrego, coacervo, eſt ab ἅλις adv. coacervatim. In hac ramen ſignif. uſurpatur potius compoſitum συναλίζω.
Ἀλίζωνοι, ὁι, dicuntur Paphlagones, ſeu Bithyni, quoniam mari cinguntur.
Ἀλίζωτος, mari conſcius; ſimus: ut ἀλίζωνος, πέρσωτος, in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, & ζώνη, ſ. ζώννυμι.
Ἀλίζωτος, gen. pl. Halyzonum, nom. propr.
Ἀλήρης, ου, ὁ, ἡ, ut apud Eurip. ἁλήρης ἄκτης, qua circumfluit in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & ἠέρομαι, unde ἠερίη, & varia comp. in ηρ pro definentia.
Ἀλιήτωρ, ορος, piſcator: & in plur. ἁλιήτορες, piſcatores: in Epigr. ab ἁλιεύω, piſco.
Ἀλιηχὴς, marisonus, acc. ab ἀλιηχὲς, ὁ, ἡ, ἑος, ὁ, ἡ, ſ. ἕσσ, ſ. ἕσω, marisonus.
Ἀλιηχὲς, ὁ, ἡ, ἑος, Dor. pro ἠλιόεις, fluiteus, inanis.
Ἀλιθαίνω, fruſtra.
Ἀλιθὸς, ὁ, ἡ, ἐ, lapidum expers; minime lapidoſus: ex α priv. & λίθος, ὁ.
Ἀλικαμβὼ, dicitur ſolani quoddam genus. Dioſc. ex ἅλς, ἁλὸς, & κάμπτω, ſ. ῥῶ κεκαμφὼς, ὁ.
Ἀλικίες, ἴτος, ὁ, ſalſilago: ab ἅλις, ατος, τὸ, idem ac ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal.
Ἀλικύμων, qui mari alluitur. Soph. Item, qui circumluitur, vel obruitur mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & κύμων, ſ. ὦν.
Ἀλικὼν, ὁ, ἡ, maritimus. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ.
Ἀλικρὰς, ἄδος, ἡ, ſalſedo; quantus.
Ἀλικτὴς, idem ac ἁλιεύτης.
Ἀλίκυμος, mari, i. e marinæ falſuginí commiſtus: ex ἅλς, ἁλὸς, & κύμα, ſ. κύτω, pot Sync. pro κύσω, idem cum κεκύφομαι.
Ἀλικρίνων, matris regnum obtinans; ὁ τὸν ἁλὸς κράτος, regnans in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & κράνω, ὄσσω, ſ.
Ἀλικτύπης, τοῦ, apud Nonn. maritima ora, q. d. habens fundamentum ad mare: ex ἅλς, ἁλὸς, & πτύπτω, ἔσω, baſis, fundamentum.
Ἀλίκτυπος, mari, ſeu undis maritimis teſonans, marisonus. in Epigr. apud Eurip. autem in Or. ἁλίκτυπον. in plur. dicuntur piſcatores; quod

quod mare temnis pultasue. ſcreptum excitent : ex ἅλς, ἁλός, & πτυρέω, ω.

Ἁλτάμνης, idem ac ἁλοπώλης.

Ἁλτάμνης, ονσης, ὁ, mari imperans ; maris imperator : epith. Neptuni ex ἅλς ἁλός, & μάθω.

Ἄλτμων, importuoſitas ; ſi. e. earentia portus.

Ἁλτμώδης, ης, ὁ, ἡ, ἡ, μη ἔχων λιμένα ; importuoſus.

Ἁλτμώτος τόκος, portum non habens. ſuid.

Ἁλτμώτους, ὁ, idem. Heſych. ab ἁλτμών, portu carens ; ex α priv. & λιμήν, ἁλτμήν, ὁ, ὁ, ὁ

tienſo ſibi animos, & robur excitat, ut Homerus quoque docet : ab ἀλκὴν, quod a Th. ἀκὴ, ὁ.

Ἀλκείδης, ου, ὁ, ℣ Ἀλκείδαι παῖς.

Ἀλκείδιος, ου, ὁ, Alcæus, nomeo viri.

Ἀλκείδιος, geo. Jon. pro Ἀλκαῖος : ab Ἀλκαῖδης, nomeo viri, ab ἀλκὴ.

Ἀλκείδιος, ου, ὁ, Alexander : nomen propium.

Ἀλκέω, ῶ, ῶς, auxilium, remedium ; munimentum, præſidium, tutamen : a Th. ἀλκὴ, ἡ.

Ἀλκὲς, ἡ, Alcea ; ſe dicitur herba ex ſyriſtrium malvarum genere ; apud Diofc. p. 264. & Plin. 27. c. 4.

Ἀλκέτιδι, gen. Æol. ab

Ἀλκέτης, ου, ὁ, nomeo viri : ab ἀλκὴ.

Ἀλκὴ, ἡς, ἡ, robur, vires, auxilium : exp. etiam fortitudo, ſtrenuitas, animi præſtantia ; item remedium.

Ἀλκήεις, ἐντος, ὁ, robuſtus, ſtrenuus ; præditus robore corporis, vel animi : a Th. ἀλκὴ, ἡ.

Ἀλκῆς, ἰδεσ ac ἀλκῆτος.

Ἀλκῆ, dat. ſing. ab ἀλκὴ, ἡς.

Ἀλκιβιάδειον, ſive ἀλκιβιάδιον, nachuſæ ſpecies, herba, βοτάνη, dici traditur ab Alcibio, ſive Alcibiade quodam, qui cum a ſerpente ictus eſſet, eo commendauerit, & plagæ impoſito, ſanatus eſt ; Schol. Nic. memini & Diofc. I. a. c. 14. & Plin. l. 24. c. 5. Dicitur autem hæc herba alio nomioe τὸ ἴχιον.

Ἀλκιβιάδης, ſtrenuus in pugna, vel ſtrenue pugnans : quaſi παῖς μαχίμων. Aemilius. Epigr. ex ἀλκὴ robur, & μαχόμαι, pugno, vel μάχη, pugna.

Ἀλκίδιος, ου, ὁ, robuſtus : ab ἀλκὴ.

Ἀλκίμιος, fortis, & prudens : Euſt. ex ἀλκὴ, robur, & ὀρθὸς, erecta, ἡ, mens.

Ἀλκιμοσθένης, ου, ὁ, ab

Ἀλκιμοσθένης, ὁ, ℣ Ἀλκιμοσθένους υἱόν.

Ἀλκμάων, Alcmene oontra Ioeminæ ; q. d. robur Lunæ.

Ἀλκνεὺς πρῶθ᾽, ὁ, defenſor, propugnator : accuſatorque ab ἀλκὴ.

Ἀλκτήριον, ου, τὸ, remedium, q. d. propulſatrium, ſeu depulſorium : Non. ut ἀλκτήρια τέγων, remedia morborum. Th. idem.

Ἀλκτήριος, fine ἀλκτηρίδιος, dicuntur quatuordecim dies brumale tempore fereni, cum maris etiam tranquillitate, quibus nidificat, & excluſos hæc avis unde. Alcyones dicuntur alio apud Ariſtot. Hiſt. anim. l. 9. c. 8.

Ἀλκυονὶς, idem ac ἀλκυὼν, ut tradit Etym. ex παῖς, ἀκὶς, & Th. κὺω, unde κύω, ὦ.

Ἀλκυὼν, ſive ἀλκυόνη ὀρθ. ἡ, dicitur halcyone, feu halceda, avis, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν dicta, quod in mari pariat ; ut vult Etymologus. & Plut. teſtatur. vide & Plin. l. 10. c. 32. & Ariſtot. Hiſt. anim. l. 9. c. 8.

Ἀλκυόνιος, ſive ἀλκυόνειος, τὸ, dicitur ſpuma maris concreta, admiſtis ſordibus tenuiſſimis, quod ex ea mari innatante nidos fingunt, & conſtituunt halcedones. vide Diofc. l. 5. c. 136. & Plin. 32. c. 8. Ubi dicitur ἀλκυόνιον eſſe ſpuma concreſcens in mari, qua faciei nitor commendatur ; & ex hac nidum congerere dicuntur haleyones.

Ἀλκυόνις, ὁ, ἡ, Alcyone, nom. propr. mulieris.

Ἄλκυος, & ἀκάλανθος, arceo. ſi ἄκος, vel ἀκέσιον, & ἀκάλανθος. a. a. ἀκάλεστον. Th. ἀκὴ.

Ἀλκὼ, ſed. ἀλκὼ πρὸ ἀλκὴ, & pro ἀλκὼ. ἀλκὼ ἦλθ᾽ ἐπ᾽ ἔρτε, ſed tamen.

Ἀλλάγη, ης, ἡ, mutatio : permutatio.

Ἀλλάγμα, ατος, τὸ, & ἀλλαγὴ, ἧς, ἡ, commutatio. Th. ἀλλάσσω.

Ἀλλαγμάτιον, ου, ὁ, commercialis, ex contractibus manans.

Ἀλλαγὼν, ῶν, τὸ, lignum, quo geſtabantur onera : ita dictum a permutatione geſtationis ex uno humero in alterum : Cæl. Rhod.

Ἀλλαδιανὸν, Doc. pro ἀλλαδιανὸ, dat. pl. a gen. ἀλλάδιος.

Ἀλλαλοφορία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλληλοφορία, ὁ, mutua exactio : ab ἀλλήλων, & φορὸς.

Ἄλλαν, gen. Dor. pro ἄλλου, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοπωλὶς, fareimina, vel lucanicas facio.

Ἀλλαντοπώλης, qui facit lucanicas, tucetarius, factor : ex ἀλλὰς, ἄντος, & πωέω.

Ἀλλαντοπώλις, fareimina, vel lucaoicas vendo ; lucanicarum fum venditor.

Ἀλλαντοπώλης, lucanicarum venditor, vel fareiminum. fed fumitur & pro viri, abjectæque ſortis homine : ex ἀλλὰς, ἄντος, & πωλέω.

Ἀλλαντοπώλιος, ἴδος, ἡ, fareiminum venditrix.

Ἀλλᾶς, adv. permutatim, viciſſim, mutatis viciibus.

Ἀλλάσσω, permutaret, a. t. opt. m. ἀλλάξαιμεν inſ. ἀλλάξαι, a. t. inſ. act. ab ἀλλάσσω.

Ἄλλατε, idem ac ἄλλαγμα.

Ἀλλάτη, ατος, ὁ, pontter inter Themata : & exp. farciminis genus : quibuſdam botellus : rucetum a'ii vertunt ; Budæus autem ἀλλᾶτον vult eſſe extra, & inteſtina bubula, & venuecina. ſiebat autem ἀλλᾶτ, ut in Schol. Graecis legitur, ex carnibus & farina ſubacta, quæ ἰο φύσᾶν, i. e. inteſtinum craſſum conficiebantur. ſed videtur & pro ἐντερα generaliter accipi ; ex Suid.

Ἀλλᾶτον, vel ἀλλᾶττον, Att. muto : ab ἀλλᾶτ. ἔω. p. ἄλλᾶχα. a. a. ἄλλᾶχον. p. paſſ. ἠλλᾶγμαι. a. t. ἠλλάγθην. a. m. ἀλλάξων. f. t. ἀλλαξόμενος, ſ. a. ἀλλαγόμενος.

Ἀλλᾶτος, reliqua, pro ἄλλα ἄττα.

Ἀλλαττόμενος, i. ſequens 1. Cor. c. 15. Rem. 4. c. 15. mutor, commutor : ut act. ἀλλάσσω, vel τνω, muto, immuto : item commuto, permuto ; item vendo : & interdum exp. redimo ; ut apud Luc. dicit tyrannicida, ἀλλαξάμενος τὴν ἀλλοδαπὴν ἀρχὴν τῇ πατρίδι, redemptrus libertatem mea eade, i. e. eade a me perpetrata. Item pro ſoſtauro : citatur ex 3. Reg. c. 21.

Ἀλλαττόμενος, aliunde : ab ἄλλος.

Ἀλλαχῆ, & ἀλλαχοῦ, alibi.

Ἀλλαχόθεν, aliarum, gen. Æol. pro ἄλλων, ab ἀλλοθεν, alius.

Ἀλλάχου, pro ἀνάλωσον, & hoc Imn. pro ἀπόλεσον, imperf. ab ἀπολλύω, colligo.

Ἀλλέη, congregati, Poet. pro ἠλλέη. nomin. pl. ab ἀλλάω, ἐω, ἀ, conferrus.

Ἀλλήθεν, ἐων, ὁ, ἡ, ἐς, alienigena, peregrinus : ex ἄλλος, & ἔθνος, τὸ, gens.

Ἀλλήκτεν, Poet. & metri cauſa pro ἠλλάξω, a. inf. act. ab ἀλλάσσω, congrego.

Ἀλλητικαλεῖν, ὁ, alienritas : item continuitas, Bud. ex ἀλλὰς, ἐντ, & ἀλλαίνω, inviem.

Ἀλληκαλῶν, ὁ, creber, alternus, pro ἐτναλλαγὴν, alternus.

Ἀλλη, adv. aliter : ἄλλη, ης, alia : ἄλλαι, dat. pl. ἄλλαις, acc. f. g.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, alia ἀγορὰ, vel ἀγορεύω, aliud concionor, vel dico, aliis verbis allegorice aliquid ſignifico.

Ἀλληθόμενα, τὰ, intesperatio alleporica : Bud.

Ἀλληγορικὸς, ἡ, ὁ, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορικὸν, ου, τὸ, allegoria, vel figura, qua aliud dicitur, aliud ſignificatur.

Ἀλληγορικὸς, ὁ, allegoricus, per allegoriam dictus.

Ἀλληγορίσασθαι, ωσ, τὸ, per quæ aliud præſignatur, præſ. pari. paſſ. ab ἀλληγορίω : quod ex ἄλλος, alius, & ἀγορὰ, vel potius ἀγορεύω, loquor.

Ἀλλήνες, ων, ὁ, Æol. pro Ἕλληνες.

Ἀλληνίζουσι, οῖ, funt duo rei promittendi : Bud.

Ἀλληνίζουσι, ῶ, τὸ, mutua fidejuſſio.

Ἀλληνίζω, eum mutua fidejuſſione, inviem fide jubendo : ex ἀλλήλων : mutuo, & ἐγγύη, ἡ, promiſſum.

Ἀλλήνων, inter ἐω, dat. pl. Jon. pro ἀλλήλοις, ab ἀλλήλων. ἀλληλοιὰν, dat. dual. Poet. pro ἀλλήλων.

Ἀλλήλιος, aliud atque aliud dicere ; aliter atque aliter loqui : inquit Hefych. ab ἀλλάλων, Aeol.

Ἀλληλογραφία, ἡ, mutua ſcriptio : ex ἀλλήλων & γράφω, ἡ, ὁ, ſcribo.

Ἀλληλοτρωσμὸν, mutuo ſe interficere, mutuis petire vulneribus : ab ἀλλήλων, mutuo, & πτώσω, ſ. πτόσω, & in prat. med. ἔπτοσα.

Ἀλληλοφονία, ἡ, mutua cædes.

Ἀλληλοφονίη, mutua pugna : ex ἀλλήλων, mutuo, & μάχεσθαι, pugno.

Ἀλληλοφορεῖν, mutuo ſe ferare : ut ἀλληλοφονεῖν πεφύκασιν τρὸς ἀρδὸς σωμάτων, i. e. deambulationes in erucis modum ad reſtos angulos ſecantes. Bud. in Epiſt. priorib. ex ἀλλήλων & φέρω, ἡ, ὁ, ferre, prat. med. ἔνεγκα.

Ἀλληλοφορία, ſeſe ſe pugnando ferire.

Ἀλληλοστρίη, ἡ, mutua conflictio : ex ἀλλήλων, & στρέφω, ἡ, perculio.

Ἀλληλούια, Alleluja, ἡ, h. e. laudate Dominum. Vox Hebraica.

Ἀλληλοῦν, ὦ, conſcindo, coaduco : ex ἀλλήλων, inviem, & ἔχω, habeo.

Ἀλληλοῦς, ὁ, ἡ, mutuam connexionem habens, five cohærentiam.

Ἀλληλοφονεῖν, mutuo ſe devorare : ut plurimum de piſcibus dicitur ; ut apud Ariſtot. Hiſt. anim. l. 8. ex ἀλλήλων, mutuo, & φόνος, homicidium.

Ἀλληλοφονία, ἡ, mutua devoratio. Herod.

Ἀλληλοφονίη, ης, ἡ, Jon. pro χίη, mutua depaſtio : a φόνος, depaſci.

Ἀλληλοφόνοι, οἱ, ſeſe inviem devorantes, ex ἀλλήλων & φόνος, homicidium.

Ἀλληλοφόρτιον, ου, τὸ, mutua perditio, mutua conſumptio. Plut. ex ἀλλήλων, & φόρτος.

Ἀλληλοφονία, ἡ, mutua cædes : ex ἀλλήλων, mutuo, & φόνος, ὁ, cædes.

Ἀλληλοφόρος, ου, ὁ, mutuus ſe interficientes, mutua cæde pereuntes.

Ἀλληλοφυὲς, ὁ, ἡ, ſe inviecm enafcentes ; mutuum ortum habentes : ex ἀλλήλων, mutuo, & φύω, planto.

Ἀλλήλων, gen. pl. caret nominativo, eſſque triplioton. dat. ἀλλήλοις, ου, ὁ, ἡ, acc. ἀλλήλους, ας, ὁ. inviem, mutuo, alius alium. Th. ἀλλὰς, ἄντος, ὁ, alius.

Ἄλλης, accuſ. ſi ab ἄλλη, ἄλλης, ἄλλα, adverbialiter poſitus repetitur : ut apud Plut. in Euthid. ἄλλο & ἄλλο πτοδίζοντες εἰς ἄλλο, hinc atque illine in nos reſpicientes.

Ἀλλήλωλαι, ureunque, a Suid. exp. ἀλλ᾽ ἐστιν ἐκ ἀλλοῦ & ἀλλοῦ.

Ἀλληνιστὶ, ὁ, ἡ, alienigena, ἰξ ἄλλη γένες, ex alia gente.

Ἀλλήρωστος, ὁ, ἡ, qui eſt diverſæ linguæ : ab ἄλλος, & γλῶσσα, lingua.

Ἀλληρωτὸν, ſeu ἀλλήρωτος, ὁ, ἡ, deſpiens, delirans ; ὁ παραφρονῶν, οἱον ἄλλα γνώσεων παρὰ τὰ ὄντα. Gal. in Lex. Hipp.

Ἀλλήτωνες, ὁ, alius notus, & ex conſequenti nobis ignotus : unde ponitur pro extraneo, ſive peregrino. ut πλησιόχωρὸς ἐστὶ ὁμῶν ; Od. ℞. ab ἄλλος, & γνώσκω, cognoſco.

Ἀλλοδαπὴς, ὁ, extraneus, alienigena : ab ἄλλος, & δαπὴς, vel δᾶ. Dor. pro γᾶ, vel γᾶ, & πέδον, terra.

Ἀλλοδάπως, aliud opinor, quam ſit revera.

Ἀλλοδόξης, ὁ, opinatio falſa de re aliqua : ex ἄλλος, & δόξα, ἡ, opinio.

Ἀλλοδόξης, ὁ, idem ac ἀλλοδόξ, alienigena.

Ἀλλοειδὲς, ὁ, ἡ, forma mutatam habens : ab ἄλλος, & εἶδος, ἐσ, forma.

Ἀλλοῖδιον, aliunde, adv. ἀλλοῖδι ἀπὸ ἄλλου, aliunde alius.

Ἀλλοῖδι, alibi, & ἀλλοῖδι.

Ἀλλοῖδιος, ὁ, ἡ, ὁ, alia lingua utens : ab ἄλλος, & ὄψις, vox, & ὄψις clamo.

Ἀλλοῖε, ὁ, ἡ, ἐ, g. ab ἄλλοιος, ὁ, ἡ, diverſus, ab ἄλλος, alius.

Ἀλλοίωμα, ατος, ἡ, & mutatio vini. Plut. Symp. 4. Probl. 1. ex ἄλλος, & οἶνος, ὁ, vinum.

Ἀλλοιόστομα, τὸ, dicuntur valie polita : ab ἀλλοῖος, & ὄστεον, ὁ. a Th. ὀζόμαι, pono, ſi ὄζομαι.

Ἀλλοῖος, ου, ὁ, alius atque alius ; diverſus, varius. Odyſſ. ν.

Ἀλλοιοσχήμων, ου, ὁ, ἡ, diverſam formam, ſeu figuram habens : ab ἄλλοιος, ὁ, ἡ, & σχῆμα, τὸ, figura, habitus.

Ἀλλοιοτροπὸς, ὁ, dicitur pro ἄλλοιος, quaſi in contrar. apud Thuc. l. 1.

Ἀλλοιότροπος, ὁ, diverſitas : item variatio : ab ἄλλος, ὁ, alius.

Ἀλλοιοτροπὸν, varie muto ; apud Hippocr. Ex ἀλλοῖος, varius, & τρόπος, ὁ, ſeu τρόπος, ὁ, modus, ratio.

Ἀλλοιοτρόπως, ὁ, idem ac ἀλλοιότροπος.

Ἀλλοῖτης, ὁ, ἐσ, prat. ἐσω, diverſum reddo, immuto, varie, unde in paſſ. πλοιότης, immutor ; alius atque alius fio : ut apud Thuc. l. 2. ἀλλοιοῦσθαι τὰς γνώμας, mutari animo ; non eſſe eadem animi quo antea.

Ἀλλοίωσις, ὁ, ἡ, mutatio, immutatio. Polyb.

Ἀλλοίωτὸς, ὁ, ἡ, immutatorius, immutativus ; ad immutandum aptus ; ut πλοιωτικὸς ὑμόμασι, ab ἀλλοῖος, ὁ, diverſus.

Ἀλλοίωτὸς, ὁ, ἡ, mutabilis, mutationis capax, ſeu mutati aptus.

Ἄλλοκης, Dor. pro ἄλλοτε, alibi.

Ἀλλόκοτος, ὁ, cujus partus alienus, & longe diverſus eſt a ceterorum animalium partubus, prodigioſus ; & generaliter abſurdus, inuſitatus ; ratione non conſentaneus : item peregrinis moribus præditus : item externus : extraneus, externus. Eſt autem per Hyperthelin dictum pro ἀλλοτριὸς ; quod ex ἄλλος, alius, & τόκος, ὁ, partus, fœtus.

Ἀλλόκοτος, fallo : ad Hebr. ϶ϧϩ ehalal : imp. ϶ϧϩ ehalel, ſeu ϶ϧϩ ehalal, alius, a, ud.

Ἄλλος, alio, adverbium.

Ἄλλοσε, alias, interdum, adverbium.

Ἀλλοτρίης, ὁ, Æol. pro ἀλλοτρίου, non proprius.

Ἀλλοτε, unrum nunquid : ut apud Plat. in Critone, ἀλλοτε ἡ ἀμαυρώσει ; nunquid fieri

necesse est? vel quid aliud quam fateamur? est adv. ab ἄλλος, ὁ.

Ἀλλητροπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ. curiosus hospes alienarum domus; idemque rerum inspector: ex ἀλλότριος, & ἐπισκέπτομαι, visito.

Ἀλλητροπολέω, ῶ, alieno more vivo, feu alienas leges imitor: ex ἀλλότριος, alienus, & πόλις, lex.

Ἀλλητριεπιγράφω, ῶ, f. ψω, elienas res ago, aliena negotia curo, alterius apo negotium: item res novas molior. Polyb. l. 3. ex γράφω βουλόμενος, inimicum capio consilium: ex ἀλλότριος, alienus, & πράσσω, ττω, τω, res.

Ἀλλητριεπιγραφία, ἡ, aliorum negotiorum gestio.

Ἀλλητριεπιγράφως, ου, ὁ, ἡ, fum ἀλλητριεπιγραφῶν: ex ἀλλότριος & πράγμα, τος, res.

Ἀλλητριεπιμονέομαι, ῶ, ἀνδελονία virtium, quo rebus alienis, quam fuis, magis eft intentus, Plat. de Rep. l. 4.

Ἀλλητριεπίμονος, ὁ, ἡ, ἰδελονίης noftræ, alienis rebus magis, quam fuis, intentus.

Ἀλλότριος, ὁ, ἡ, qui eft alterius? non proprius; item apud Hom. ἀλλότριος φώς, externus vir; nonnullis hoftis. Odyff. π. & σ.

Ἀλλοτριοσύμβιος, ὁ, ἡ, diverfitas, fumitur fere pro alienatione animi? apud Plat. Dem. Plut.

Ἀλλοτριοσυμβίως, aliena comedo. Euft. ex ἀλλότριος, & σύμβιος, ὁ, helluo.

Ἀλλοτριοσυμβιώω, ῶ, aliena comedens. Athl. l. 4.

Ἀλλοτριοσυμβίως, alienus invideo; ab ἀλλότριος, & φθόνος, ὁ, invidia.

Ἀλλοτριόω, ῶ, alieno, abalieno, alienum reddo: & in paff. ἀλλοτριόομαι, alienor, abalienor. Dem. & Thuc.

Ἀλλοτρίως, aliene, alieno animo: ut apud Iofcr. ἀλλοτρίως διακεῖσθαι, vel ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα, alieno animo effe, vel alienum animum habere ab aliquo. eft adv. ab ἀλλότριος, ὁ, alienus.

Ἀλλοτριότης, ὁ alienatio, abalienatio. Thuc.

Ἀλλοτριοτροπέω, ῶ, fuperl. qui remotiffimo eft neceffitudinis gradu.

Ἀλλοτροπόω, muto, immuto: alio convetto. Helych. ex ἄλλος, & τρόπος, ὁ, mutatio. a Th. τρέπω, verto.

Ἀλοφανής, ὁ, ἡ, qui alius, & diverfus apparet; apud Nonn. ex ἄλλος, & φαίνω, apparco. f. φανῶ.

Ἀλυκάνων, Euft. dicit fignificare ἄλσος φανόν, fed ἄλσος, ὁ, ἡ, aliud loqui. Emilian. apud Hipp. cxp. ἀνοσήλιον, & ὀρμιθεῖσθαι, animo turbato, & anxio effe, in anxietate animi conftitutum effe; τινὰ τὸ ἀλυκὰς τὸ ὁρᾶν τεταράχθαι. Eft etiam defipere. Galen. ἀλυκὰς, vel ἀλυκὸς, & φλύαρος, inufitat. a The. φῦλ, dico, luceo.

Ἀλύσκαρις, ὁ, ab alio inculcftus. Helych. & fic eft ab ἄλλος, & φῦλ, occido: unde φῦλ, ὁ, occifus.

Ἀλυσσοπόνος, aliud in animo habeo; mentem non attendo ad id, quod cenco, Odyff. κ. Item mente fum alienata, infanio. Il. Ψ.

Ἀλυσσοπόνος, ὁ, mente alienatus, infanus: ab ἄλλος, & φρένες, fapio.

Ἀλυσσόω, ritibus extraneis, feu exoticis addictum effe; in alienos mores degenerare.

Ἀλυσσοφορέω, ῶ, dicitur effe ritus exoticus, feu ritus alienigenarum. Machab. l. 2. c. 4. Item in alienos mores degeneratio. Ibid. c. 6.

Ἀλφάνδ, ὁ, ἡ, qui eft ex alia tribu. Poll. Item, cui diverfæ eft gentis, feu nationis; externus, peregrinus. Item merabh. qui diverfi eft generis, feu diverfæ naturæ: apud Plut. Symp. l. 4. Ex ἄλλος, ὁ, ἡ, & φυλή, ἡ, tribus.

Ἀλφάνδ, ὁ, ἡ, alia, vel peregrius voce utens: ex ἄλλος, alius, & φωνή, ἡ, vox.

Ἀλφεσίνοι, alium, atque alium colorem induo; colorem mutio: ex ἄλλος, & χρόα, ὁ, color.

Ἀλφέσοος, ὁ, mutatio colorii.

Ἀλφήσιος, ὁ, qui eft alio colore, vel in quo color fubinde mutatur.

Ἀλφέσοος, ὁ, aliam corporis fpeciem gerens: apud Empir. in Androm. ex ἄλλος, & χρώς, ab eod. Th. χρόα, ὁ, cutis, color.

Ἄλωδε, aliorfum, Pott. pro ἄλλοσε, adv. ab ἄλλος ὁδός.

Ἀλωάομαι, Poet. & Jon. pro ἀνύω, refolvebat, imperf. act. ab ἄλλος, Poet. pro ἀναλύω, refolvo.

Ἄλωαν, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄλωσιν.

Ἀλώιος, Poeticum eft, pro ἀνάλυσις, diffolvo, reteco. Odyff. β.

Ἀλωδόσε, per eftafin pro ἄλλοσε, aliunde.

Ἄλωον, adv. aliter, remere, inconfulte, ab ἄλλος, alius.

Ἀλωνεῖ τῷ, aliter atque.

Ἀλώτερ, alicui alii; i. e. ἄλλῳ τινί. ab ἄλλος, aliter.

Ἄλωσ, ατος, τὸ, falfitas, ab ἄλλως, falfo.

Ἀλωσιδίκαιος, in mutia conditæ olcæ: qui dam exponunt conditiones.

Ἀλωσίνη, ὁ, idem ac ἄλση, muria: apud Dioic.

Ἄλμιος, ὁ, per Syne. pro ἀλμυρός, & Æol. tenuis pro afpirato: ἄλμμιος, falfo.

Ἄλμη, ης, ἡ, muria: proprie, ipfa actio fervandi in muria.

Ἀλμήεις, ὁ, ὁ, qui conditutas facit in muria; vel qui in muria fervat quopiam; falgamarius; qui fal, aut falfamenta vendit: Dioic.

Ἀλμήιος, muria condio, in muria fervo; & in paff. ἀλμάδομαι, in muria fervor. unde part. ὁ, τὸ ἀλμάδομενος, in muria fervatus.

Ἄλμιος, falfugo, vel aqua falfa: item muria, apud Dioic. & Athen. Item metaph. pro lepore, venuftate, & urbanitate.

Ἀλμόεις, ὁ, ἡ, & ἀλμυρόεις, ὁ, ἡ, idem ac ἁλμυρός, ὁ, falfus.

Ἀλμυρεύς, ἔως, ἡ, falfilago, vel aqua falfa: item muria.

Ἀλμυρός, ὁ, ἡ, falfus. Th. ἅλς, fal. Hinc videntur fluxiffe voces illæ in modernis linguis, quibus ἁλικάπνισος indipitatur. *Almirante*, *Ammiraglio*. Hinc etiam forte Gall. Saulmure.

Ἀλμυρόπους, ὁ, ἡ, idem ac ἁλμυρός, & aqua falfa: moria.

Ἀλμυρός, ὁ, ἡ, falfus.

Ἅλς, ὁ, inufitatus eft nominativus, cujus dat. ἁλεῖ, frequens eft lb. v. apet; & Odyff. ζ. leo dicitur ἁλεὶ πεποιθώς: quidam tamen ἁλεί, pro σάκῃ, ab ἁλέω, robur, per metaplafmum derivant

Ἁλέω, τῶ, f. ἥσω, defendo: apud Polyb. l. 3. inquit Bud. eft verbale ab ἄλυω, arceo. f. ἄλ.

Ἀλυβάδης, ὁ, tritus, a. t. part. p. ab ἀλύβω.

Ἄλυβω, tritum, comminuo, f. ὑψω, & ἄλυξω, f. ξω, & ἀλύσω, ὑσω, gen. fing. part. praef. act. Dicitur & ἀλύσσω: ab ἄλυς. in arca enim fit trituratio.

Ἀλυβώδης, ὁ, idem quod ἀλύβης, imam auris partem. vide ἀλύβη. a eft priv.

Ἀλυγίω, ῶ, afpernor, contemno, f. ἥσω, p. ηκα: ex α, & λύγος, ratio.

Ἀλυγόφωνος, a ratione aberro; non fum compos rationis.

Ἀλυγίζω, & ἀλυγιζόμαι, brutorum animantium fenfu pianditus fum. Helych. Euftat. eadem compofitio ex præcedentis.

Ἀλυγίη, ης, ἡ, contemptio: ab ἀλύγιος.

Ἀλύγιστος, ὁ, ὁ, rationis expers.

Ἀλύγιστος, inconfiderate: ex α, & λόγος.

Ἀλυγρός, ὁ, ἡ, ἀλυγρότερος, ἀλυγρότατος.

Ἀλύη, ης, ἡ, aloe, herba.

Ἀλυδαίνω, τὸ, medicina ad ventrem folvendum, aloem habens: ab ἀλύη, aloe.

Ἀλυκτήρ, ὁ, ὁ, tritura: item triturandi tempus: Xen. & Suid.

Ἀλύδων, adv. ex mari: ab ἅλς.

Ἀλύκη, pullabat, 3. fing. imperf. Jon. pro ἠλύκει, per metathefin ἀλύκη, ὁ, tundo.

Ἀλοκίω, ῶ, dicitur pro ἀλοάω, per pleonafmum literæ ι, pecutio, tundo: Il. ε.

Ἀλοιδήσιος, ὁ, ὁ, ἡ, & ἀλοιδητός, ὁ, ἡ, non obnoxius: ex α priv. & ἀλοιδέω, convicior, increpo.

Ἀλοίλη, caprus fim, 2. a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἀλοίλα. Td. ἀλοάω, capio.

Ἀλοιτήρ, ὁ, ὁ, corrector, percuffor, pulfator. Nonn. & Epigr. ab ἀλοάω, tritura: item percutio, tundo.

Ἀλοίτης, Dor. pro ἀλοιήτης, ου, ὁ, ἡ, a. 2. opt. m. verbi ἀλοάω, fallo.

Ἀλοίτιμος, unguenta: Sophocl. pro ἀλοιμμένος: ab ἀλοίμμω, ungo: unde ἀλοιμμένος, τὸ, unguentum.

Ἀλοιμμός, ὁ, ὁ, & ἀλοιμμήρ, ὁ, ἡ, idem ac ἀλοιμμένος, ὁ, ἡ, & ἀλοιμμήτης, ὁ, ἡ, fallax.

Ἀλοιμμός, ὁ, ἡ

ες ἄλυσι δίκης, ἢ ἀκριβῶν ἔρευς. Sunt etiam, qui ἄλυσ exponunt faltus, vel nemorum faltus. Euſt. deducit ab ἁλίσκομαι, quod ſtirpes, & arbores ibi ſponte faliant, ſ. t. c. crefcant: ita faltus Latinis.

Ἀλυσάν, ν, τό, dicuntur in lueis aſſurgere ſolita; ſeu quæ per lucos meliora provenjunt, & quaſi lucis aecommodata.

Ἀλυσίδες, τῶν, ὁ, ἡ, faltuoſus, nemoroſus, frondoſus: item lucum deſiderans, ſeu qui nemoribus gaudet. unde ἀλυσιάσατο, apud Athen. dicuntur loca lucorum amœnitatem imitantia.

Ἀλυσίτης, ου, ὁ, halteres; funt pilæ, five maſſulæ plumbeæ, quibus utraque manu ſe librabant, qui certabant halmate, i. e. ſaltu, ut certius adſilirent, inquit Budæ. in Pand. Etymologus ἀλυσίτης, ἰσῆς ἐστὶ τοῖς γυμνασίοις ὅπλοις, quo utebantur οἱ σωματοποιοῦντες ἐν τοῖς γυμνασίοις, denominatum παρὰ τὸ ἁλλόμαι, quam ſententiam ſequitur Suid. ἢ παρὰ τὸ ἁλύειν ἀλλήλων ἐν τῷ γυμνασίῳ. Vide Gal. & Paul. Ægin.

Ἀλυσίς, ὁ, homo ad faltationem habilis: faltationi, ſeu faltui aptus, exercitatus ad faltus: faltator; faltatorius; ad faltum pertinens; agilis.

Ἄλτης, ἀλλίτ, pro ἅλτης, ab ἅλλομαι, a. τ. m. ἅλτικλος, ἅλυς, ἅλτης, pet Syne. ἅλτε, & Jon. ἅλιτο. Alii volunt eſſe pluſquam perf. ab ταλῶ, ἅλτα, ἅλτο. Æolice τεταλ. pro adjutato.

Ἅλτηρ, ὁ, exp. πάνυ μικρὸν ἅλτην, ἅ ἐστι, ἡγιπιεante μάστιξ, flagellum. Hefych. e eſt priv. Ἀλτήριον, & Ἀλτῆρ, idem atque ἅλυς, & Ἀλτικὸν, anxius ſum, & animo perplexo, dubioque.

Ἅλυς, ος, ὁ, lignum, cui inſigitur ſliva: q. ab & Ἅλυς, ſolvo.

Ἀλυσὶς, ἴδος, ἡ, idem ac ἁλυσίτης, ου, ὁ, ſaltugo, falſedo. Theoph.

Ἀλυσίδες, tamen apud Strabonem, ſibi videri appellatas falinas, ſcribit Bud.

Ἀλυσὶς, ὁ, ἡ, lupis ſarcta: Hefych. ex priv. & ἅλυσ, ὁ, lupus.

Ἅλυσις, ὁ, ἡ, faliſus: unde ἁλυσὶς ὕδωρ, falſa aqua dicitur apud Arift. & ἁλυσὶς γῆ ἐστιν, falſus gultus apud Dioſc. Theſ. Bud. ſal.

Ἀλυσίτης, ου, ὁ, falſedo.

Ἀλυσιτὸς, ὁ, ἡ, tepidus, pro ἁλυσιτὸς.

Ἀλυσμὸς, μοῦ, ὁ, metus, anxius ſum. Bud. exponit animo concido, conſternatus ſum. Th. ἅλυσις, triſtor.

Ἀλυσπᾶν, ἀλυσπᾷ, idem ac ἁλυσπάνω, inquietus ſum. ἀλυσπᾶν, turbor, perplexo ſum animo. Ἀλυσπᾶσθαι. Hom. Iliad. κ.

Ἀλυσπετίνῃσι, dat. pl. Jon. ab

Ἀλυσπέτης, ου, ὁ, ἡ, q. d. ἀλυσπᾶν νῆϊς, indiſſolubilis pedica: ἀλυσπετὲς, anxiæ cauſa, pro ἀλυσπᾶν, ὁ, ἡ, ἀχρὶ ὁ, inſolubilis.

Ἀλυσπάνω, & Ἀλυσπῶ. Eroticus apud Hipp. exp. τὸ κτᾶσθαι, ſ. t. non ſum quietus.

Ἀλυσπᾶν, ὁ, ἡ, inextricabilis, & conſequenter inſolubilis. male tamen Suidas pleonaſmo τὸ κ, pro ἁλυσὲς dictum air, quandoquidem ἀλυσπᾶν factum ſit ex ἁλύσσω, avito; quod ad Th. ἅλυ, vito, pertinet.

Ἀλυσπετῶσαι, ὁ, Hefych. exp. ἀκατοχλεῖν, i. e. incompoſitus ſtatus, tumultuatio; ab ἀλύσσω, quod a Th. ἅλυσ, triſtor.

Ἀλυσσὶς, τῶν, ὁ, ἡ, apud Theophr. exp. falſus: ſcribitur & per ττ: item plenus humore ἀσκὸς, apud Hippocr. nam eſt ab ἁλυσὲς, ὁ, ἡ, falſus, amans.

Ἀλύσσεται, ται, ὁ, ἡ, cui detrimentum, & noxa illata non eſt, aut interri oequit; cui noceri non poteſt: ut apud Plin. de educat. liber. (de eruditione loquendo) μέσον ἀλύσσεται, μέσον δ' ἀνάμεσον ἐστὶ κ priv. & ἀσφαλὲς, μέσον, ὁ, ἡ, neceſſe.

Ἀλύσσω, ὁ, ἡ, a. τ. part. ἀλύσσων, ὁ, ἡ, ſum ab ἁλύσσω, vito. ſ. ſu. Th. ἅλυ, vito.

Ἀλύσσις, ὁ, ἡ, evitatio, effugium, fuga mali, anxietas: eſt verbale ab ἁλύσσω, vito, fugio.

Ἀλύσσω, pro ἁλύσσω, part. ab ἅλυ, triſtor.

Ἀλυτικὸν, ὁ, ἡ, ἀχρὶ ὁ, qui triſtitia affectus non eſt, ſeu non afficitur: item qui animi ægritudine, & moleſtia affici non poteſt.

Ἀλυτικὸς, ἡ, ὁ, ἀχρὶ ὁ, ita ut non contriſteris, ſeu dolore afficiaris.

Ἀλυτικὸς, ὁ, ἡ, indolentia: vacuitas doloris; animus omni moleſtia, & ægritudine liber, pro quo dicitur etiam

Ἀλυτὸν, τὸ, quod eſt & herbæ nomen, quæ & ἀλυσσὶς, apud Dioſc. l. 4. c. 180.

Ἀλυτὸς, ὁ, moleſtiarum expers, nulla animum moleſtia & ægritudine afficiens: comp. ἀλυτώτερος: ex κ priv. & ἅλυσ, dolor, triſtitia.

Ἀλυτὸς, adv. ſine dolore, ſine animi ægritudine & moleſtia: unde & ſuperl. ἀλυτώτατα, abſque ulla animi moleſtia ſuperl.

Ἀλυτὸς, ὁ, ἡ ἀχρὶ ὁ, qui ſine lyra eſt; qui lyram contitem non habet. Plut. de Orac. Pyth. ex κ priv. & ἁλύτη, ἡ, lyra.

Ἄλυτ, ου, ὁ, ἡ, anxietas inanis, exſpatiatio: ab ἅλυ, triſtor.

Ἀλυτάζω, dnleo, vel ἀηλεῖν, vitibus deſtituor, dolore afficior. ἀλυτὸν ἀηλεῖν.

Ἀλυτάζω, dnleo, vel anhelo: ex ἀλύω, & ἀσθμαίνω, aobelo.

Ἀλυτίδεσθ, ὁ, ἡ, catena ligatus: Hefych. ex ἁλύτης, catena, & ἔντεϊ, ligatus: Theog. ἔτι, ligo.

Ἀλυσίδιον, ὁ, τὸ, diminut. catenula.

Ἀλυσιτικὸς, ὁ, catenatus, ſeu humatus: ut ἀλυσιτικὸν ὄρυγμα, humatura, ſeu conſertus humis; t. Reg. 17. & apud Athen.

Ἀλύσις, ὁ, τὸ, catenula, ſeu catella; & propria ea, quæ eſt ex auro, & collo circumdatur. itidem dim. ab ἅλυσις, catena: ex ἁλύω, & ἅλυ, quod ἀλυτὸν fit, ut tradit Etym.

Ἄλυσις, ὁ, idem ac ἅλυς, ὁ, vel ἡ, oberratio, & exſpatiatio, qua tonſor fur, ut ab his ſit, qui non habent, quod agant. Plut. Item mentis merror. utrumque a Th. ἅλυ, fem. ἅλυσ, exſpatior.

Ἀλυτὸς, τοῦ, ὁ, catena: q. ἁλύσσω, inſolubilis.

Ἀλυσιτελὴς, τοῦ, ὁ, ἡ, inutilis: q. d. μὴ πάνυ τοῦ τέλους, qui non ſolvit vectigalia.

Ἀλυσκάζων, fugienti, dat. part. ab ἀλυσκάζω, evito. Th. ἅλυ, vito.

Ἀλυσκάζω, liter pleruraque fit idem ac ἀλύσσω, ut Od. ρ. ὄβριν ἀλυσκάζουσι; interdum tamen abſolute ponitur pro vito, fugere: item exp. & ἀλυσκάζειν ab Hefycho a Th. ἅλυ, vito, caveo.

Ἀλύσκω, deductum quidam tradiderunt ab ἁλύσσω, quod Etymologus: nam ἀλύσκω, ſi. ἔω, (tanquam ab ἀλύζω) expon. evito, effugio, declino; ut Od. χ. ἀλύσκων πρὸν πλάσσαι: & cum genit. ἀν ἀλύσκοντ ἐρίδων ἀκοίτις, avitis, aliisque, non ſignificat uſtum fugam, ut annotat Euſt. fed ſimpliciter declinare, & eſſe extra conſpectum alicujus propter loci intervallum: ut αὐτὰρ ἐπὶ ἐξ ἐσὸ κατὰ τοῦ ἄλσος ἐτάρους, apud Hom. Odyſſ. μ.

Ἀλυσμὸς, ὁ, anxietas animi, moeror; idem ac ἄλυς, ὁ, & ἐυδ. Th. ἅλυ, triſtor.

Ἀλυσπᾶν, ὁ, dicitur is, qui eſt in ἀλυσπᾷ, i. e. ἁλύσσω, Hippocr. triſtis.

Ἀλυσπᾷ, ὁ, ἡ, alyſſo, herba, ſic dicta, quod ἁλύσσει, i. e. alienat mentem, nam e cane commorſos rabiem ſentire noo patitur, ut refertur Dioſc. & Plio. Item Plut. Symp. l. 3. ejus memoir. ex κ priv. & ἀλυσπᾷ, ὁ, ἡ, rabies, furor.

Ἀλυσπᾶν, anxius ſum, vel anxio ſum animo, indignor, aut rabie percirus ſum, infanio: item cremo. eſt ab ἅλυς, ſive a Th. ἅλυ, triſtor.

Ἀλυσπᾶν, idem ac Th. ἅλυ, unde & ἀλύσσω, anxius ſum.

Ἀλυσπᾶν, pro quo dicitur & ἀλυσπάνω, imbecillus, ſeu triſtibus caſtus ſum.

Ἀλυσπᾶν, ὁ, ἡ, lictor: ab ἁλυσπᾷ, ος, ὁ, catena.

Ἀλυσπᾶν, ὁ, ἡ, inſolutus, inſolubilis: ex ἁ & ἁλύω, ſolvo.

Ἀλυσπᾶν, ὁ, ἡ, fatidium animi cum crebra ofcitatione: a. ab ἅλυ, triſtor.

Ἄλυσ, ἴος, animo ſum inquietus: ab ἁ, & ἅλυ, q. d. ἀλύσσω, ἀλύσσω ἐς ἄρξιον, vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. halluciuor.

Ἀλύω, errabunda mente afficior, & incerta, impotentique conſilio, ut mente conſtabilita & ob id inquietus ſum: fic Bud. interpretatur. Item obtorto, & temere exparior: ſic apud Plut. ubi de Antonio loquens, qui in Lybiam exſpatiaretur, ἀλύοντα τρυφῆς ἐμπλησθῆναι, quod ſenſi ſpiant, ἀλύων καὶ πλανώμενος. Etym. deducit ab ἁλύω, vagor; quod quianxii funt, vagari ſolcant: & ſic ſignif. animo concido, & languoro pre cunfilii inopia, & moreore. Item intendum gaudeo, exulto, ſuperbio; ut Od. σ, Ἠ' ἀλύεις, ὅτι ἔπ' ἐμοὶ ἐκάστοτε πὶν πλεῖν; an ſuperbis, quod ſrum mendicium ſuperaveris? vel an te gaudio effers? ſic & Soph. ἀνὴ μ' οὐ ἀλύειν, permittite me hic latari. Item ſignificat infanio fecundum veteres, air Euſt. Item μεθὴ πάντα, nihil ago, otioſus ſum, vivo io otio: apud Plut. io Rom. Ἀλύω quidam, Euſtathio teſte, a ſpirandum enrrenderunt, quum ſignif. τὸ ἀναπνέω, ſ. t. efferi; tenuandum autem pro ἀναπνέω, mortore affici. Sudas quoque tradit pro γογγύζω ἀσπιραι; ἀπὸ τοῦ ἅλιος, pro ægre ferre, renuari; alibi ferifi ſolitum cum ψ, ἅλυω, teſtatur idem Euſt.

Ἄλφα, primæ litteræ nomen.

Ἀλφάνω, vel ἀλφάω, invenio, ſ. ἐύω, & ἐύσκω, a. τ. ἐφάην, ὀφ. ἀλφήσω.

Ἀλφάνω, excepto: Various.

Ἀλφάνω, ἀλφάω, ἀλφάνω, idem ac ἀλφάω, & ἀλφάσκω, invenio.

Ἀλφεῖδ, ὁ, ἡ, nomen viri proprium ab Hebraico ἀφὼκ duæ; Alpheus.

Ἀλφεῖδ, ὁ, ἡ, oomen fluvii: alii ſcribunt: Ἀλφειὸς, ὁ, ἡ.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, virgines ſic dicuntur, quæ propter formam ſponſos inveniunt: a quibus munera accipiunt, boves poriſſimum.

Ἀλφεσίβοιος, ὁ, boves invententes, ſeu quæ boves (præcipuas ſcil. antiquorum opes) inveniunt: ex ἁ, ἀλφάνω, & βοῦς, ὁ, ἡ.

Ἀλφεύ, invenio, do, inquiro.

Ἀλφὴ, ἡ, ὁ, ἡ, invento; item honor, ὄφρα, quod vide interpr. Hom. Iliad. ο. ab ἀλφάνω, invenio.

Ἀλφηστὴς, ὁ, exegetator. unde generali Epitheto homines ἀλφηστᾶι dicuntur, quod artes, & ſcientias inventerint: ſic etiam dicuntur honorati viri, ot ſcribunt Etym. & Hefych.

Ἀλφηστὴς, Jon. pro ἀλφηστὰι. ἀλφηστὴς, ὁ, ἡ, inventor. ab ἀλφάνω, invenio. Th. ἀλφ.

Ἀλφὶ, indeclinabile; per apocopen, pro ἀλφὶτ, apud Poetas: vide Hefych. & Suid. farina, hordeacea propite.

Ἀλφίτης, τοῦ, plur. τῶν, ὁ, & ad victum neceſſaria: ſ. t. ut ἀλφίτης ἄρτος, ἀνεγκλῆτον, victum ſuppeditare. item reperitur apud Ariſtoph. ἀλφίτης, pro ἀσπὶς, in loco quodam, ubi dicit, ἀσπίδων τῶν ἀλφίτων, ſcutorum.

Ἀλφιτοπωλεῖδ, ὁ, ἡ, permutator farinæ: ſ. frumentarius; ſitor. ab ἀλφίτον, permuto.

Ἀλφίτων, ὁ, ἡ, ὁ, ſiſtrinum. Bud. ex Poll. locus, in quo panificiarum manipula.

Ἀλφιτὸς, ὁ, ἡ, farinam faciens. Suid.

Ἀλφιτώδης, ὁ, ἡ, farinis vaticioatur. ἐ μαπτὰ, ἐύω, ὁ, ἡ, vaces. ϑ.

Ἀλφίτη, ἡ, ὁ, ἡ, farina, propriæ dicitur hordeacea, ut ἀλφίτη, triticea, Bud. etiam annotat ex Etym. & Diofc. ἀφίτου ſine pulmen, vel farinam hordeaceam, prius toſto hordeo, quam molatur.

Ἀλφιτοτὸς, ὁ, farinæ confectio Xen. molitura Plinio. Item ars, ius artificium confeiendi pultem.

Ἀλφιτοπώλης, ου, ὁ, & ἀλφιτοπῶλις, ιδος, ἡ, farinæ, feu farinarum venditor, feu venditrix. a πωλέω, vendo.

Ἀλφιτοφάγος, ὁ, ἡ, qui pro pane veſcor: ἀλφιτοφαγῶ, ὁ, ἡ, farinæ infpector, & ex inſpectione farinæ vaticinans.

Ἀλφιτοφορὸς, ὁ, farinæ colorem habens.

Ἀλφὸς, ὁ, ἡ, ἀλφὸν, ὁ, ἡ, ſum.

Ἀλφὸς, ὁ, ſpecies vitiligineis albæ.

Ἄλφω, idem ac ἀλφάνω: ab ἀλφὴ.

Ἄλω, ἁ, a. ſub. ab ἁλίσκω, capio.

Ἄλως, ὁ, ἡ, ἄλω, ὁ, ἡ, area; locus vitibus, & arboribus conſitus; arbuſtum, campus frumentarius; ſegetes. ἁλῶναι, gen. pl. Ἀεοὶ ἁλωὰι, apud Ath. Th. ἅλυ, ὁ, ἡ, area.

Ἁλωάδες, ὁρῶ, ὁ, ἡ, Th. ἅλυ, ὁ, ἡ, area.

Ἁλωάδης, ὁ, illæſus; nulla injuria affectus: ex κ priv. & ἁλωάω, injuria afficio: Them. ἀλώβη, injuria.

Ἁλωάδες, ὁ, ἡ, arealis, cujus ſufus eſt ad areas. Epigr.

Ἁλωάδες, ὁ, ἡ, qui in area frumentum tetit; item vititor, agricola. Nonn. Th. ἅλυ, ὁ, ἡ, area.

Ἁλὼ, Dor. vel Att. pro ἁλῶ, captus ſit, capiretur, a. τ. opt. ab ἁλίσκω, capio.

Ἁλὼδ, Aloei; gen. ab Ἁλωεὺς, ἑος, Att. τῶς nomen proprium.

Ἁλῶδι, capere, feu capiaris, a. 2. imper. ab ἅλωμι, capio, prehendo.

Ἁλώιτις, ὁ, idem ac ἁλωάδης, arealis.

Ἁλώμενος, captus ſum, p. act. Jon. pro ἁλόμενος, Att. ἑάλωμενος, ab ἁλίσκω, capio.

Ἁλώμενος, idem cum ἁλόμενος, vagor, erro.

Ἁλώμεν, vide Ἁλώμενος, capio.

Ἁλῶν, ὁ, ἡ, area, in qua tritiuntur frumentum. Th. ἅλυ, ὁ, ἡ, area.

Ἁλῶναι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω, capio.

Ἁλῶντος, ὁ, ἡ ὁ, ſale captus; mancipium: quonium Thraces olim mancipia ſale emebant. Suid. (unde Euſt. exponit ἁλῶντ, ſ. t. vili empitus) ex ἅλς, ἁλός, ὁ, ἡ, ſal; & ὠνέομαι, emo. unde ὠνητὸς, ὁ, ἡ, emptus.

Ἁλῶτις, ὁ, idem ac ἁλώιτις, area: Athen. Exponitur & tanquam form. ab ἁλώιτης, quæ area eſt, vel ex area.

Ἁλωτὸς, in area verſor, ſive commoror. Th. ἅλυ, ὁ, ἡ, area.

Ἁλωτὸς, ὁ, ἡ, dicitur vafer, verſipellis; idem ac κακοτεχνὸς, ὁ, ἡ, vulpinus.

Ἀλωτεύω, idem ac ἀλωτεύομαι, decipio, dolis utor.

Ἀλωτικὸς, ἡ, dicitur per contract. pro. ἀλωτικὸς, vulpina pellis; & metaph. afluia, seu fraudulentia artibus: apud Plut. a Th. ἀλώτικὸς, ποῦν, ὁ, vulpes.

Ἀλωτικὸς, ὁ, ἡ, deflavium capillorum.

Ἀλωπεκίας, ου, ἡ, idem ac ἀλωπεκιῶν, vulpinus.

Ἀλωπεκίνος, η, ον, idem ac ἀλωπεκιῶν deflavium pilorum; item vulpis latibulum, seu cavernula. Hefych. & Etym. ex ἀλωπὸς, vulpes.

Ἀλωπεκίζω, ποιῶ, fraudulenter ago.

Ἀλωπεκιῶν, η, ον, vulpeculus.

Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis, Item canis e vulpe, & cane progenitus, qui & κυνάλωπὴξ, teste Xen. Item fic dicitur viris genus, quæ unde nonnem acceperit, indicat Plinius a Th. ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, vulpes.

Ἀλωπεκιῶν, η, ον, vulpina cauda: genus herbæ.

Ἀλωπεκώδης, ἡ, ὁ, ἡ, & ἀλωπεκοειδὴς, η, ὁ, ἡ, vulpinus, vulpinatie: item vulpinæ imitans: fraudulentus, more vulpis; dolis, & impolluris utens.

Ἀλώπηξ, εκος, ἡ, vulpes; ab ἀλὼ, & ὤψ, a fallendo oculis: vel ab ἀλὼ, & πάσσω· ὁ τὰ τὴ νικᾶν πεφυκὼς.

Ἀλωπὸς, ὁ, ἡ, fraudulentus, afluta.

Ἀλωπόχυτος, ὁ, ἡ, vulpicolor; vulpis colorem habens. Suid. & Eust.

Ἀλώπτραι, οἱ, cuflodes falinarum, vel arearum. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ἡ, fal, vel ἁλσὸς, ου, ὁ, area; & ὄψις, ψ, ὁ, ἡ, cuflos.

Ἅλυε, ου, ὁ, ἡ, area, in qua teritur, seu triturantur frumentum: ab ἅλις, seu ἁλίζω, παρὰ τὸν τῶν σφυρῶν συσκίζοντα. Item circulus & corona fyderum. Sic etiam circulus apparens circa Solem, & Lunam, fyderum Hefych. Solis, aut Lunæ circumferentia. Item clypei circumferentia, obis apud Æschylum. Item circulus in oculis inter σφυδόνας, & ὄφθα. Vide Jul. Poll.

Ἁλύπαις, ὁ, ἡ, qui capi, vel expugnari potest.

Ἅλωσις, σεως, ἡ, captura. Th. κάτοχος, capio, Ἁλωτὸς, ἡ, expugnandus: part. m. l. p.

Ἅλωτὸς, ὁ, ἡ, idem ac ἁλώσιμος, expugnabilis, comprehendibilis.

Ἀλώτητος, ὁ, ἡ, indefinens, jugis, aſſiduus, non intermittens. ex α priv. & λώτω, tonfpiro, intermitto.

Ἅλων, ὁ, ἡ, ἁλὼ, ab ἁλίζω, capio.

A M.

Ἀμ, ex ἀμφὶ, circa.

Ἀμᾶ, adverb. uus, eum a ῥ ου him, cum ἁμᾶ, Dor. pro ἅμα, ſed ἁμᾶ, Dorice pro ἅμα, ſimul.

Ἀμαδρύαδες, οἱ, ἁι, (quæ & δρύαδες) Nymphæ dictæ, quod cum quercubus nafci, & cum iisdem interire credantur: a part. m. l. p. Exot. ex ἅμα, ſimul, & δρυὸς, υὸς, ἡ, quercus.

Ἀμάζονες, ονων, αι, Amazones; ex α, & μαζὸς, ὁ, mamma.

Ἀμαθέως, indoctus fum: ab α & μανθάνω, difco.

Ἀμαθήτευτος, η, ὁ, ἡ, fuperl. ab ἀμαθὴς, ους, ὁ, ἡ, indoctus: ex α, & μανθάνω, difco.

Ἀμαθὶ, adv. indocte.

Ἀμαθὶς, acc. ſing. ab ἀμαθὶς, indoctus: ἀμαθὶς, ους, ὁ & ἡ, indoctus, qui non didicit literas, literarum rudis: propriè qui non didicit, imperitus, rerum ignarus, feu nullam habens rerum experientiam, & ſimpliciter expers: item ruſticus, ignarus, nefcius, rudis: ut ἀμαθὴς Ἑλλήνων γράμματων, Græcarum literarum rudis. Item pro ὑλογραφὴς, indoctus, etiam aceipi teſtatur Suid.

Ἀμαθία, & ἀμαθὶη, ἡ, inferia, ignorantia, rerum imperitia: item ruditas, ruſticitas, ex α priv. & μανθάνω, difco.

Ἀμαθίσιτα χρήματα, ὁι, dicuntur conche gandentes arena litrorea, apud Athen. l. 3. ab ἄμμοθος, pro ψάμμοθος, arena.

Ἀμαθόεις, εσσα, ὁ, arenoſus, Jon. ἠμαθόεις, pro ψαμμόεις: ab ἄμαθος, pro ψάμμοθος. Th. ψάμμος, ὁ, ἡ, arena.

Ἄμαθος, ου, ὁ, ἡ, arena.

Ἀμαθώδης, ους, ὁ, ἡ, in pulverem redigo, præſ. ind. ab ἄμαθος, ὁ, ἡ, arena.

Ἀμαθώδης, ὁ, ἡ, pro ψαμμώδης, idem ac ἀμαθόεις, ὁ, ἡ, arenoſus.

Ἀμαθὼς, indocte, imperite, indoſte, vel more hominis imperiti, feu indocti, Thuc. l. 3. eſt adv. ab ἀμαθὴς, indoctus.

Ἀμαίμακτος, ὁ, ἡ, & ὁ, ἡ, obſtetricis manum non expertus, Nonn.

Ἀναιμακτος, ὁ, ἡ, indomitus, & ἀναμαίνητος, pro ὁ, ἡ, Jon. Ex α intenſivo, & μαίνομαι, vel ab α priv. & μαίνομαι, cum reduplicatione: ut ſit inexpugnabilis. Item immenſus: ex μέτρον, τὸ, τὸ, Dor. μάτρον, longitudo.

Ἀμαιτὸς, ὁ, ἡ, qui vel que obſtetrice caret. Oppian. ex α priv. & μαῖα, ας, ἡ, obſtetrix. unde μαῖος, obſtetrix fum.

Ἀμαίωτος, ὁ, ἡ, dicitur, qui vel que obſtetrice caret.

Ἀμάλακτος, & ἀμαλόωτος, ὁ, ἡ, qui molli nequaquam, aliquando demolior, q. ἁμαλόωτος, ab ἁμαλὸς, ὁ, planus, lævis.

Ἀμαλόωτος, ὁ, ἡ, vide ἀμάλακτος, durus.

Ἀμάλθων, ωνος, ὁ, ἡ, capra cœleſtis, que Jovem lactaſſe fertur, ſonſan ab ἀμαλθὸς, dito, nutrio, multiplico.

Ἀμαλθὸς, τὸ, vide in ἀμαλθάων.

Ἀμαλθύνω, ἄνω, ἔνεγκα, propago, aut nutrire in modum τὸ ἀμαλθάων κέρατα. Hefych. & Etym. nam ἀμαλθάων, ſeu capræ illius cœleſtis, a qua lactarum fuiſſe perhibent Poetæ Jovem, ejus cornu copiæ abundaſſe fertur. unde a Cicerone ἀμαλθάων, & ἀμαλθὸς dicitur Bibliotheca omnis generis libris referta, Epiſt. 25. l. 1. ad Att.

Ἀμαλλεία, ἡ, manipulus.

Ἀμαλλεῖον, in manipulus colligo. παρὰ τὸ ἀμάλλω, vel παρὰ τὸ ἄμα τὰ ἀμάλλοντα χρῆσι τοῦ σχοινου.

Ἀμάλλινον, η, τὸ, funis ad ligandas amallas. Euſt. a Th. ἄμαλλα, ἡ, manipulus.

Ἀμαλλοδέσμης, ου, ὁ, ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, manipulorum ligator; ab ἄμαλλα, manipulus, & δέω, ligo.

Ἀμαλὸς, ὁ, ἡ, mollis, tener; pro ἁπαλὸς, η, mutato in μ, Æol.

Ἀμαλὸω, ῶ, ἡ, mollio.

Ἀμαλύσσω, mollitet, ab ἀμαλὸς, mollis.

Ἀμαμαῖτις, ίδος, ἡ, ἡ ἴδη, ὁ, dicitur genus quoddam pyri, mefpili, aut ficus; ex co, quod cum ſuccum ſit, ſuil, ex Paul. & Hipp. ex ἄμυς ſimul, & μᾶλον, τὸ, pomum.

Ἀμαμυδὸς, ὁυσα, ὁ, ἡ, uvæ quoddam genus.

Ἄμαν, metere, præſ. inf. verbi ἀμάω, meto.

Ἀμανδαλον, τὸ, idem ac ἀμάνδαλος, ex quo pinnum fit ἀμανδάνου, evaniuum, abolitus; deinde per tranſpoſitionem literarum, ἀμανδάλαν, quo utitur Alexus.

Ἀμανδάλος, ὁ, ſcabies, lædo. Hefych.

Ἀμανίτης, ου, ὁ, fungus, vel fungi ſpecies.

Ἀμάντοδος, ὁ, ἡ, non vaticinans: item de quo nemo vaticinatus eſt, aut vaticinatur: ex α priv. & μαντὸς, ὁ, ἡ, vates.

Ἄμαξα, ης, ἡ, currus; quia ἁμᾶται τὸν, cum axe tota; cinea quem hæc agitur. vel dicitur ἄμαξα ἀπὸ τοῦ ἅμα, quia eo plures ſimul vehi poſſint. Item ſepteutrionum figura plauſtri.

Ἀμαξάκις, ὁ, idem ac Th. ἁμαξὰς, factum κατὰ συγκοπὴν. Euſt.

Ἀμαξάριον, ου, τὸ, diminutiva voce ἡ ἁμαξὰ dicitur, teſte Hefych.

Ἀμαξεύω, ὁ, dicitur ὁ τὸν ἁμαξὸν ὄχημα, onus, quod vehitur curru; ſareina, quæ vehitur plauſtro. Suid.

Ἀμαξεύω, plauſtrum duco, aurigor, plauſtri tranſeo, Plut. & in paſſ. ἀμαξεύομαι, plauſtro vehor; a Th. ἄμαξα, ἡ, plauſtrum.

Ἀμαξήλατος, η, ὁ, ἡ, vehicularis, ſeu plauſtraria via, ſubinicili, ὁδὸς. ex ἀμαξὰς, & ἐλάω, ſ. ἀσω, prat. κα, ab ἐλάω, agito.

Ἀμαξήλατος, ου, ὁ, ἡ, aurigator, aurriga. Hefych.

Ἀμαξήρης, ους, ὁ & ἡ, plauſtrarius, plauſtralis. ut ἀμαξήρη τροχὸν, apud Eurip. via plauſtraria: a Them. ἄμαξα, ἡ.

Ἀμαξίτις, vel potius ἀμαξῖτις, η, νία, qua plauſtum agitur.

Ἀμαξίτοιχος, ου, ὁ, plauſtralis, plauſtrum implens: ut ἀμαξίτοιχος, λίθος, Xen.

Ἀμαξίτοιχος, ου, ὁ, aurigator, auriga. Hefych.

Ἀμαξικὸς, ὁ, ἡ, plauſtralis, ad plauſtrum pertinens. item plauſtrarius, ſive carpentarius.

Ἀμάξιον, η, τὸ, plauſtellum.

Ἀμάξιος, ία, ὁ, ἡ, plauſtralis, curulis: ut ἀμάξιος φόρτος: in Epigr.

Ἀμαξιτὸς, ὁ, ἡ, via vehicularis; ſeu plauſtraria; per quam agitur, vel agi poteſt currus: & apud Herod. ſpatii quantum opus eſt ad agendum currus, unde & ſic appellata fuit via publica. Il. χ. a Th. ἄμαξα, ἡ, quod repertitur etiam cum tenui, ἀμαξὴ, ἡ, currus.

Ἀμαξίτροχος, ὁ, ἡ, & ἀμαξότροχος, ὁ, ἡ, in plauſtro vivens: ex ἄμαξα, ἡ, & βίος, ὁ, vita.

Ἀμαξοκομιστὴς, οῦ, ὁ, & ἡ, currus devolutores. ſic quidam Megaris appellati ſunt: ut colligitur ex hiſtoria, quam Plut. in fine κεφ. Ἑλλὰν, refert, ex ἄμαξα, ἡ, & κυλίω, verſo, devolvo.

Ἀμαξοπάγης, plauſtra fabricor: ex ἄμαξα, ἡ, & πάσσω, prat. med. πέπηγμαι, ſ. ξω, figo.

Ἀμαξοπηγὸς, ὁ, ἡ, currnum fabricator, plauſtrorum compactor.

Ἀμαξοπλαῖα, οἱ, plauſtripedes. Vitruv. l. 10. Sic vocasi ait aubuetlor, in quibus verſantur rotarum axes, concluſi laminis ferreis. Ex ἄμαξα, ἡ, currus, & πούς, ποδὸς, pes.

Ἀμαξοπλαῖα, ὁ, ἡ, curricuii orbita; ex ἄμαξα, ἡ, & πλαῖα, ἡ, rota.

Ἀμαξοπλάστης, ὁ, ἡ, plauſti fabricator.

Ἀμαξοπλαστικὴ, ὁ, ἡ, plauſtri fabricatio. ex ἄμαξα, ἡ, πλάσσω, τὸ, opus.

Ἀμαξοποιέω, ὁ, ἡ, idem ac frequentius vero pro ἁμάω, & interdum abſolute. Item metaph. fruſtum, & utilitatem decerpo: ut Plut. ἐπειδὴ τὸν ἐλεύθερον ἀμαξοποιᾶ, fruſtus literarum decerpimus, fruimur libertate. Eſt paſſ. a Th. in act. ἀμαξοποιὸς, meto.

Ἄμαρ, ατος, τὸ, Dor. ἦμαρ, dies.

Ἀμάρα, ας, ἡ, Dor. ἀμάρη, ης, ἡ, fulcus in prato, vel horto, per quem aqua ducitur, irrigandæ terræ gratia. Item meatus, & laſſa item meatus ſubterraneus, cloaca. In plut. ἀμάραι dicuntur per metaphoram ſtatuæ ſilæ, & meatus in auricula: per eas enim, veluti per canales, & tubulos, deferuntur ſordes, & retrimenta capitis. Ab ὄμω, & ῥέω, ſed ab ὄμω, & ἄρδω: ligone enim ſunt fulci. vel ab ὁ ἀπὸ τοῦ λόγου.

Ἀμάρακος, ου, ὁ, ἡ, amaracinus; ex amaraco confectus, aut amaraco condituſ: ut Ἀμαράκινον μύρον, flos amaracinus, ſeu amaracæ; Diof. & ἀμαράκινον μύρον, apud Athen. l. 3. ἀμαράκινον ἔλαιον, Diofc. l. 19.

Ἀμαρακίτης, ὁ, ἡ, amaraco ſimilis. Nicand. in Ther.

Ἀμάρακος, ου, ὁ, idem ac ἀμάρακος, amaracum.

Ἀμάρακος, η, ὁ, ἡ, amaracus: herba pecliet.

Ἀμαρακίτης, ου, ὁ, ἡ, non marceſcens: a μαράκω, marcefco, tabefco.

Ἀμαρακτος, η, ὁ, ἡ, idem.

Ἀμάραντος, ὁ, ἡ, amaracitis carens: ex α priv. & μαράκω, τὸ, unio.

Ἀμαρὸν, ſequi, more nimirum aquæ, quæ per aquarium fulcum in hortum ducitur, ſeu irrigandi gratia.

Ἀμαρὸν, τὸ, aquæ, aut ſordes, quæ per aquarium fulcum defluunt: item cloaca. Hefy.

Ἀμαρὸς, ὁ, pemex more aquarum, quæ per aquarias fulcas derivantur. & deducuntur.

Ἀμαρὸς, ὁ, & ἀμαρὸς, η, idem ac Th. ἀμάρα, fulcus.

Ἀμαρὸω, ὄνω, dicitur aqua, quæ per ἀμαρὸν, ducitur; aqua per quæ ductus influens; cujulmodi fulci aquarii a nonnullis vocantur colliquiæ, inelia, & inciles, ſeu inlices, & inlices a quo quemque per eos aqua illicitur. Theophr. Hiſt. Plant. 2. 8.

Ἀμαρτικὸς, pecco, ἡ, ὁ, ἡ, ἁμαρτικὸν, ἁμαρτικὸν. an. 3. ἁμαρτικὸς a. 1. part. ἁμαρτικὸς, ὁυσα, ὁ, ἡ, dicitur peccatum ex α priv. & μείρω, accor, antrigo ſenpum, ἁμαρτικὸς, aor. 2. Jon. ἀμάρτης, ſub. ἁμαρτὼν, part. Vii dictus derivatum putat a ἴτης mara, rebellare.

Ἀμαρτύνω, aberro, i. e. non attingo ſcopum, aut metam. item dicitur etiam ἁμαρτάνω τὸ ὅτι, aberrare via. & ἁμαρτάνειν τινὰ τῆς ὁδὸν, aberrare via. & ἁμαρτάνειν τινὰ τῆς ἀληθείας, peccare in veritate, vel circa verba. item exp. ἀτυχεῖν, fruſtror, ut ἁμαρτὼν τὸν ἐκτύπου, qui fruſtratus eſt ſua ſpe. Item error, falſor, balluciuor, erratum committo. & apud Plut. abſolute ponitur; ut in Lyſima chi Apophth. καὶ τὸν ὁ πολλοὶ δὶς ἁμαρτὼν, in bello non licet bis errare, atque inde ſignificat etiam peccatum admitto; denique; ut ἁμαρτὼν εἰς τοὺς γονεῖς, peccare in parentes, & apud Thuc. ἁμαρτάνειν πολλὰ εἰς ὁμᾶς, malta in nos peccat.

Ἀμαρτὼς, adv. ſimul: ut ἁμαρτὼς, adv.

Ἀμαρτὸδὸς, a. 1. part. paſſ. p. ἁμαρτὸδὸς, pecco.

Ἀμάρτημα, ατος, τὸ, erratum, peccatum, lapſus. Ariſtot.

Aristot. Ther. 1. ait, ἁμάτωσιν esse, quæ non committuntur improbitate, & quæ non sunt πονηρίαι. vide eundem, & Eth. 1. Sic quod nos, inquit Erasmus, errorem vocamus, Graeci vocant ἁμάρτημα, quod fere per imprudentiam committimus: nec semper apud Latinos error, ut nec apud Graecos ἁμάρτημα, est in vitio. est verbale ab ἁμαρτάνω, i. ut μανθάνω, error.

Ἁμαρτικὸς, ὴ, ὸν, erroneus; Bud. & ἁμαρτητικὸς, ὴ, ὸν, offensator, qui sepe offendit in re aliqua; errare solitus in re quapiam: Aristot. Eth. 2.

Ἁμαρτίον, ὰ. s. fub. ἀb ἁμαρτάνω, pecco.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum: item victima pro peccato: ἁμαρτίαν ποιεῖν, pecco.

Ἁμαρτῶδης, ης, ὁ & ἡ, cujus mens est prava: ex ἁμαρτάνω, & εἶδος, mens.

Ἁμαρτάνω, ἡ, dicitur contrahi pro ἁμαρτανέω. i. e. κρατῶ τὸν ἁμαρτία, errans, peccans: proprie, cujus mens errat. & fallitur.

Ἁμαυρωτικὸς, ὴ, ὸν, qui dicendo peccat, aut decipit: ab ἁμαυρόω, & ἔπος, dico.

Ἁμαυρόω, idem ac ἀμαυρόω, ὦ, ὁ & Th. idem) non tenifricatus, carens tenitibus.

Ἁμαυτὸς, ὴ, ὸν, teitimonii expers: ex α, & μαρτυρία, teitis.

Ἁμαυτωλὸς, ὴ, ὸν, peccator, & peccatrix: ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, & ἀμάυρος, ασα, ον, tri, mieans fulgor. Ab

Ἀμαύρων, splendeo, fulgeo, f. ἕω, p. κα. ἀμαύρωσα, 3. p. impert. ἀον. q. ex α intenfiva & μαύρω, niceo.

Ἀμὰξ, ἀξος, ὁ, navis: apud Etym. ex Æfchy.

Ἀμὰς, Dor. pro ἡμᾶς, nos.

Ἀμασεῖ, Dor. pro ἀμᾶσαι, ὁ, a. 1. part. act. ab ἀμάω, meto, a. 1. ἄμησα.

Ἀμᾶσθαι, metere, praf. inf. m. ab ἀμάω.

Ἀμάστιος, ὰ, ὸ & ὴ, non manfus, feu non manducatus. Item idem ac ἄμαστος, qui nihil communicavit, commedit, feu gufiavit. ex α priv. & μασάομαι, feu μασήομαι, mando, manduco, comedo: vel ex μάομαι, pinfo.

Ἀμάστοπος, idem ac ἀμάστιος, non manfus.

Ἀμαστίγωτος, ὁ, non flagellatus, flagris non emendatus. ex α priv. & μαστίζω, flagrum.

Ἀμαστὸς, ὁ, qui nihil commanducavit, comedit, feu guftavit.

Ἀμαυρωτὸν, τὸ, mala, feu pyra, quæ eum fœtu fimul florent, & provenient: ex ἀμα, fimul. & συκὸς, ficus.

Ἀμάσυκος μηλέα, malum una cum fœtu florens. Euft. ex Paul.

Ἀμαυρωγὸς, fimul cum: ab ἅμα, vel ἄμα, & τρέχω, curro.

Ἀμαυρωγὸς, ὁ, ἡ, ἀμαυρωγὸν, Poet. totum cum confeffus.

Ἀμαυρὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, qui matre caret: ex α, & μήτηρ, mater.

Ἀμαυρόβιος, ὁ, languide vivens: in Epigr.

Ἀμαυρόκαρπος, ὁ, nigrum habens fructum: ex ἀμαυρὸς, nigri, comp. eum βάτος, & καρπὸς, ὁ, fructus.

Ἀμαυρὸς, ὰ, ὸ, obfcurus: q. ab α, & μαύρω. comp. ἀμαυρότερος, ὰν, Jon. ἀμαυρότερος. Hinc fuitan Maurus.

Ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, obfeuritas.

Ἀμαυρὸν, obfcuro, obtufo.

Ἀμαυρόω, intranf, a. 1. opt. paff. ab ἀμαυρὸς, obfcurus. Th. ἀμαυρὸς, obfcurus.

Ἀμαυρὸς, obfcure.

Ἀμαυρότης, ὴτος, obfcuritas.

Ἀμαυρωτικὸς, ὴ, ὸν, obfcurandi vim habens, feu obfcurans: ab ἀμαυρὸς, obfcurus: & ἀμαυρόω, obfcuro.

Ἀμαχησία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμαχησία.

Ἀμαχησὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro ἀμαχησία.

Ἀμάχητος, ὁ & ἡ, & ἀμάχητος, ὁ, ἡ, & ἀμάχητος, adv. fine prælio.

Ἀμαχητὶ, adv. fine prælio.

Ἀμάχητος, ὁ, ἡ, idem ac ἀμάχητος, non manfus.

Ἀμάω, ὦ, ὁ, ἄσω, ἦσα, ἦκα, p. ἄμηκα, forfan ab ἄμα, quoniam multa fimul colliguntur. Hinc quidam derivant Gall. *Amaser*. Apud Arift. in Equit. καλλίστου ἄμου ὄντος, alienam metes meffem. Item colligo, accumulo. Item abfcindo, demeto.

Ἀμᾶσθαι, pro ἀμᾶσθαι.

Ἀμάωσον, Poet. pro ἀπάλωσον.

Ἀμβαλὼ, Ion. & Ion. pro ἀμβλὼ, a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, protraho.

Ἀμβαλλαγμένος, Poet. pro ἀναβαλλόμενος, differo, procraftino. 2. pl. ἀμβαλλάμενος.

Ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, protraho.

Ἀμβάων, Poet. & Dor. pro ἄμβατος; per fyncopen pro ἀμβάτων, & hinc pro ἀναβάσιον, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβαίνω, afcendere facio, impono in. Thema βάσω, quod fæpe apud Poetas tranfitive fumitur pro ἀναβιβάζω, impono.

Ἀμβαίνω, afcendere, f. ι. m. Poet. & Dor. pro ἀναβαίνω. ab ἀναβάσιον, adfcendo.

Ἀμβᾶσαι, pro ἀναβῆσαι, ὁ, afcenfio.

Ἀμβάσιον, pro ἀναβάσιον, ὁ, afcenfor.

Ἀμβάσιος, ὰ, ὸν, pro ἀναβατὸς Poet. ab ἀναβάσιον, afcendo.

Ἀμβάς, ὰς, ἡ, fupercilium pertæ: ferripid: q. ab ἀμβάσιον, pro ἀναβάσιον, Forfan ab ἽΔΒ eben, lapis.

Ἀμβάτης, ου, ὁ, olla, calix.

Ἀμβατὸς, ὰ, ὸν, idem ac

Ἀμβατὸς, ὰ, ὸν, afcenfus.

Ἀμβαθὲν, pro Ἀναβαθὲν, adv. alte.

Ἀμβλίσκω, abortiri facio.

Ἀμβλὼν, hebeto, abortivum patio.

Ἀμβλυγώνιος, ὁ, obtufum angulum habens: ex ἀμβλὺς, obtufus, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Ἀμβλυκάρδιος, ὁ, ἡ, hebetativus, hebetandi vim habens.

Ἀμβλυνὼ, hebeto, obtufum reddo. item tardo, impetum frango, & retundo: in paff. ἀμβλυνόμαι, obtundor, hebetor; a Th. ἀμβλὺς, hebes, obtufus:

Ἀμβλυὸς, ὺν, ὁ, obtufus, hebes.

Ἀμβλυτάτως, adv. obtufiffime.

Ἀμβλυωπὸς, obtufus, remotus.

Ἀμβλυώπης, ου, ὁ, obtufus, hebetudo.

Ἀμβλὺς, idem ac ἀμβλυὸς, hebeto.

Ἀμβλυώπωσις, ὡς, ἡ, hebetudo vitus.

Ἀμβλυωτὸς, ὴ, cacutio: fum obtufus, & hebetibus oculis: ex ἀμβλὺς, obtufus, & ὠὸν, ωτὸς, ὁ, oculus.

Ἀμβλυωπὶς, ὁ, ἡ, ὸ, obtufam habens aciem oculorum, & hebetem; & intendum active, obtufam mentis aciem occafionem.

Ἀμβλυωπὸς, ὴ, vifus obtufus; hebes oculorum acies.

Ἀμβλυωτὸς, ὴ, idem ac ἀμβλυωπὸς.

Ἀμβλυώπωσις idem ac ἀμβλυωπία, habetem habeo acitem otulotum, cacutio, caligo. Th. ἀμβλὺς, obtufus.

Ἀμβλυὸν, abortivum, 3. fing. aor. 2. fub paff. verbi ἀμβλίσκω, abortivum patio.

Ἀμβολοβέλτης, ου, τὸ, idem ac ἀμβλωμα, τὸ, foetus abortivus: item medicamentum, quod abortum procurat, vel ad partum abigendum, vel eliidendum.

Ἀμβλωμα, τὸ, obtufio, hebetatio. item abortio, partus abortivus.

Ἀμβλωπὸς, ὁ, ἡ, idem ac ἀμβλωπὸς.

Ἀμβλωπὸς, ὁ, idem ac ἀμβλυωπὸς.

Ἀμβλωσις, εως, ἡ, idem ac ἄμβλωμα.

Ἀμβλωτὸς, idem ac ἀμβλυὸς, & ἀμβλὺς, hebes, obtufus.

Ἀμβλωτὸν, (fi tum ex ἀμβλώσκω, vel fyncopato) eacutio, item abortus, abortivum partus: idem ac ἄμβλωμα, vel ἀμβλὺς, hebetio.

Ἀμβλωτικὸν, τὸ, medicamenta, quæ abortum efficiunt, φάρμακον.

Ἀμβλὼν, pro ἀμβλὺς, exclamo.

Ἀμβολάδην, Dor. pro Ἀμβολαδὸν, cunctanter.

Ἀμβολαδὸν, pro ἀναβολαδὸν, quod expon. κατὰ σχολὴν. Il. χ. item procraftinando; cunctanter, & fegniter. ab ἀναβάλλω, remitto.

Ἀμβολαὶ, αἱ, ὰς, terra aegella, vel aggella, ab ἀναβάλλω, protraho.

Ἀμβολὰς, τὰς, ὰς, pruludium: Poet. Syne. pro πρελόγε, ὁ, mora.

Ἀμβολὰς, ὰς, vel ἀμβολὴ, idem ac ἀμβολὰ, ἡ, pro ἀναβολὴ cunctatio, & mora, dilatio: item pro terra egeftione.

Ἀμβολαιτρὸν, ὰ, ὸ, dilator operum: ab ἀναβάλλομαι, differo, & ἔργον, opus.

Ἀμβολιτρὸς, ὰ, ὸν, cibus deorum, ut nectar, porus: ut ἐσσιτῆρος, τὰν ἀμβρόσιον, quidam exiftimarunt fuiffa etiam aliquid liquidum, & de potu dici, ut vieiffim ἐσσιτος de cibo alicubi dicum iovenitur; & pro quodam fuavelente oleo, feu unguento accipi ab Hom. quidam putarunt. vide Euft. item fios quidam, unde ἀμβρόσιον, floridus. Vide Euft. Eft etiam nomen malagmatis contra febres efficacis; de quo apud Paulum l. 7. c. 18. & antidoti nomen, apud Celf. l. 5. c. 23. Item potionis cujufdam fpecies, de qua vide Gal.

Ἀμβροσιάω, Dor. pro ἀμβροσιόω, gen. pl. Ex ὁ βροτὸς, ὁ, homo, mortalis.

Ἀμβροσία, ὰ, ὰς, Jon. pro ἀμβροσία, cibus Deorum.

Ἀμβροσιάων, ὰ, ὰ, ambrofiæ odorem habens: Athen. ex ἀμβροσία, & ὄδμη, ὴ, ὁ, odor. Th. ὄζω, oleo.

Ἀμβρόσιος, ὰ, immortalis. Item divinus: fumitur & pro dulcis, aut placidus: ot ἀμβρόσιον, ὕπνον, dulcis fomnus: Il. α. & ἀμβρόσιαν νύκτα, placidam noctem: Il. β. fic & ἀκάματος, ὁ, immortalis, divina, apud Hom.

Ἀμβροσιόεις, ὁ, ambrofiam redolens, fuaviffimus.

Ἀμβροσιὸν, vel ἀμβρότιον, abrtio, pecco. unde ἀμβροσιόω exponitur ἁμαρτάνω, peccare: item κρόνιον, apud Hefych. eft cum ρ inferto, ab ἀβρὸς, ὁ, ἡ, ὸ, nox. unde ἀβρότιν, ὁ, ἡ, nodu occurro: item pecco.

Ἀμβρόσιος, ὁ, ἡ, inferta litera ρ euphoniæ gratia pro ἄβροτος, immortalis, qualis eft deorum immortalium; vel dis immortalibus dignus, incorruptus, divinus: item pro, fine mortali; nullum mortalem, i. e. nullum hominem habens: ut ἄβροτοι ἑταῖροι, apud Æfchyl. item ἄβροτον ἔφαρ. a Suida, ἄβροτος, ἀνεπαίσχυντος, immanuatus, fenfu non pudiatum. & expon. eram ἀνυβρίστου, inhumanum.

Ἀμβωμάτιον, pro ἀπὸ βωμῶν, ad altaria, vel fuper: a βωμὸς, ὁ, altare.

Ἀμβὼν, ονος, ὁ, umbo, quidquid in plano eminet, ac protuberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβόνω, defendo.

Ἀμβὼν, ονος, ὁ, idem ac ἄκτη, crepido. Hefych. teftatur, Æfchylum ἀμβόνας vocafle acclivitates, & faftigia montium, fed dicuntur ἀμβόνες etiam ἀκρωτήρια τῶν λιμένων, inquit Æfius Dion. παρὰ τὸ ἀναβαίνω, ἀνὼ, quafi ἀναβάνες, inquit Etym. Pro pulpito afferrur etiam ex Concilio Laodiceno.

Ἀμβόνιον, Jon. pro ἀμβώνιον, edito clamore. Th. βοάω, clamo.

Ἀμὲ, Dor. pro ἐμὲ, acc. fing. ab ἐγώ.

Ἀμεγάρτης, ου, ὁ, ἡ, immenfus: ab α, quæ eadem ac ἀν, vel ἀμ, & μέγαρ. Aliquando invidia carens: & fic ab α, & μεγάλη.

Ἀμεγέθης, ους, ὁ & ἡ, magnitudine carens: non magnus; ut quod corporatum non eft: item pufillus: ex α pr. & μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, gen. μεγάλου, magnus.

Ἀμεθέντες, ὁ, qui non partiepratur; cujus quis participes non eft: ex α priv. & μεθέκτης, qui participatur. Plur.

Ἀμεθόδευτος, ὁ, via, & compendio carens; ex α priv. & μεθόδευτος, ὁ, ἡ, via, methodus, ratio docendi, & difcendi, ex μετὰ, cum, & ὁδὸς, ὁ, ἡ, via.

Ἀμείδουσι, five ἀμείδουσι, ὁ, ἡ, ὸ, non ebrius; item ebrietatem ignorans: apud Diofc. l. 1. c. 197. de amygdalis: τοὺς δὲ ἐξ ἀμείδων, πικρασμιδαίους, ἤτοι ὁ ἐ ζ: i. e. ebrietatem prohibent, fi quinque, aut fexcim gramma detur. fic ἀμείδων φάρμακα, & ἀμείδουσι νοσεῖν, quæ inebriari non finunt.

Ἀμείβοντες, refero colere, aut alia fimilitudine amerhyftum utitur Plin. l. 37. c. 7. ex α priv. & μείβω, vel νίνωμι. unde μείδουσι, μείδων, & μειδύουσι.

Ἀμείβουσι, & amerhyftus, gemmæ nomen, fic dicta tradicum, quod ebrietati refiftat: ex α & μείδω, inebrio. vide Plin. l. 37. c. 9. & l. 14. c. 2.

Ἀμείδετο, Dor. pro ἠμείδετο, & tunc τὸ ἐ longum, alias fon. eft breve; 3. fing. impert. m. verbi ἀμείδω, alterno.

Ἀμείδω, ὦ, ὁ, & ἄω, commuto, permuto, alterno, vices reddo, fuccedo, præterco, p. ἔμειφα, a. 1. inf. ἄδ. ἀμείψαι, p. paff. ἀμείφθαι ſ. τ. ἀμείβομαι, p. m. ἀμείβω.

Ἀμείδων, ονος, ὁ, & ἡ, triftis, tetricus: ab α, & μειδάω, fubrideo.

Ἀμείδωτος, ὁ, ἡ, ὸ, afper, durus: ex α, & μειδάω, demulceo.

Ἀμείκτης, ου, ὁ, ἡ, implacabilis, idem ac ἀμείκτος: ex α, & μείκνυμι, mitis.

Ἀμείνων, ονος, melius, compar. ab ἀγαθὸς, bonus.

Ἀμείνων, ονος, ὁ, melior. acc. fing. m. & f. & in. pl. ἀμείνους, ἀμείνους, ἀμείνω. gen. pl. ἀμείνωνων. comp. ab ἀγαθὸς, bonus.

Ἀμείρω, privo aliquem portione: ex α, & μείρω, divido.

Ἀμείρεθαι, Dor. pro ἀμείρεσθαι, a. 1. ind. ipaff. ἀμείρομαι, tranfiverit. ſ. 1. m. verbi ἀμείρομαι. ſ. ἄμορον. Dio. ἀμείδω, alterno.

Ἀμείρων, ονος, ὁ, permutatio, compenfatio: verbale ab ἀμείδω, alterno.

Ἀμεκτος, ὴ, ὸ & ὴ, non implacabilis, idemque interpret. qui minor fieri nequit; ex α priv.

pitv. & *μείων*, ονος, ὁ, ἡ, minor. unde *μειονότι*, minori factus.

A *μείχω*, Dor. pro *ὀμείχω*, mulges, 2. sing. pres. ind. verbi *ὀμείχω*, mulgeo.

A *μείχων*, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, *τρικλιν.* a mulgeo, fructus immaturos carpo.

A *μέλαι*, ne esta, ne fis follicitus, imper. verbi *ἀμέλω*. hinc transit in *ει*, & significat rectius, nimium, atque: ex *ε* & *μέλω*, curæ est.

A *μέλεα*, ας, ὁ, negligentia, ineuria, negligitus, dicitur & *ἀμαλὴς δύνω τι*, aliquid non curare: apud Euripi.

A *μελεσὶ*, vel *ὀμελεσὶ*, indiligenter, negligenter, incuriose, contemptim.

A *μελεῖτον*, impersonaliter dicitur pro cura nulla fuit: ab *ἀμέλεω*, negligor, negligebui habebar, pass. ab act. *ἀμελέω*, curæ non habeo, contemno: ab *ἀμελὴς*.

A *μελέτης*, ὁ, cujus cura non est, qui negligitur. Vel qui curandus non est, qui negligendus est: ex *α* priv. & *μελετάω*, curo.

A *μελετηρία*, ας, ἡ, ignavia, negligentia, inexercitatio. Item inexercitatio, vel exercitationis carentia.

A *μελέτητος*, ὁ, ἡ, ος, ον, locutus, otiosus, immeditatus. Item inexercitatus. Item imperitus, indoctus.

A *μελετητὸς*, inexercitatæ, absque exercitatione.

A *μελέω*, ῶ, negligo. f. *τῶ*. p. *ἠμέλεκχ*. a. 2. *ἐμέλησα*. *ἀμεμφὴς*, 2. pl. fub. *ἀμελεκτικὸς*, β. fing. part. pras. *ἀμελέων*, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ. pro *ἐμέλουμεν*. perf. pass. verbi *ἀμέλεω*.

A *μέλης*, τὸν, ὁ, ἡ, ὁ, qui curam non gerit, negligentia otiens circa quidpiam. unde neutrum τὸ *μέλεϊ*, paffive de re dicitur, & cap. quod negligitur, feu quod curæ non eft: ex *α* priv. & *μέλω*, curæ eft.

A *μελητὴς*, ου, ὁ, fenatus.

A *μελητὸν*, negligendum eft.

A *μελητὸς*, ὁ, ἡ, ὁ, negligendus: ab *ἀμελέω*, ex *α*, & *μέλω*, impers. curæ eft: vel *μελετάω*, curam geto.

A *μελητὸς*, idem ac *ἀμελητὸς*, negligenter.

A *μελία*, ας, ἡ, diferepantia; idem ac *μέλεκχ*.

A *μελιὰν*, ineunctanter, fine mora, aut procraftinatione; ex *α* priv. & *μέλλω*, futurus fum: unde *μέλλημα*, differor, trahe procedo.

A *μέλλεσις*, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, non futurus, non differendus; qui non differt, fine procraftinatione; inceftantiæ carentes, feu procraftinatione.

A *μέλλης*, mulleris, 2. fing. a. 1. fub. act. verbi *ἀμέλγω*, mulgeo.

A *μέλλητ*, ὁ, mulfio: Jub 20. eft verbale ab *ἀμέλγω*, f. *ξω*.

A *μέλλω*, fegnitet, nec adhibita cura, & ftudio. unde dicimus *μέλλει τρέχειν τινὶ*, *ἀμέλει ζῆναι τινὶ* pro, vel *περὶ τι*, negligebat habere aliquem, vel aliquid. eft adv. ab *ἀμελὴς*, negligens.

A *μέλμηκχ*, patitem habeo cum alio; particeps fum.

A *μέμφτος*, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, inculpatus.

A *μέμφτως*, inculpate; adv. Ex *α* priv. & *μέμφομαι*, conqueror.

A *μεμφὴς*, ἐὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, idem ac *ἄμεμπτος*, de quo conqueri non poteft, irreprehenfus: item active, non querulus.

A *μεμφὶμ*, ὁ, nulla querela, nulla culpa, aut: reprehenfio, probri & fceleris immunitas, factum, quod reprehenfione vacat.

A *μεμφὸς*, adv. fine querela. A *μεμφίμοιρος*, qui fuæ fortis contentus eft ex *α*, *μεμφὶμ*, & *μοῖρα*.

A *μένας*, Dor. pro *Ἀνίης*, ου, ὁ, nomen ftuvii.

A *μενδὸς*, ὁ, ἡ, ὁ, debilis, qui eito deficit: ab *α*, & *μένω*, vel *μενέω*.

A *μενδότης*, debilitas.

A *μενὸς*, ὁδ. ὁ, imbecillis, evanidus, idem ac *ἀμενηνὸς*, qui eito debeit.

A *μενὸς*, impatientes, *χωρὶς ὑπομόνης*. ex *α* priv. & *μένω*, permanet: conftanter manco.

A *μέρα*, Dor. pro *ἡμέρα*, ας, ἡ, dies.

A *μέρεσι*, in diebus, interdiu. Poet. & Doricæ pro *ἡμέρας*.

A *μερίδιε*, ἔτος, τὸ, nox intempeftæ. vide *ἀμερίδες*, media nox.

A *μέρμω*, premo, exfugo; proprie, ex nicis amucam exprimo.

A *μέρμω*, privo, exacco; item obfcuro, obtundo. imperf. Jon. *ἐμέρμην*, pro *ἐμερμὴν*. Ex *α*, & *μέρμω*, video. *ἀμερμὴς*, 2. s. pass. fub.

A *μέρος*, ὁδ. ὁ, ἡ, individuum: a *μείρω*.

A *μερόδιε*, aliquem portione fua privo.

A *μερόμενος*, fecurus fum; animo fum libero.

A *μερόμνη*, ὁ, fecuritas.

A *μερόμνε*, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, fecurus: ex *α*, & *μέρομαι*, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Ἀμιλλάομ., Dor. pro ἐμιλλάομ., ῶ, ἐ, femidens.
Ἀμιλλᾶται, pro ἀμιλλᾶσθε, per Metathesin.
Ἄμιστος, ὁ, ἡ, idem ac ἄσυτος, purus.
Ἀμίστως, adv. absque millura : ex α priv. & μιγνύω. vel μίγνυμι, misceo.
Ἀμίτωλος, ος, ὁ, contentio : item studium contendens ad aliquid : ut apud Demoſt. ἡμῖλλον ποιεῖσθαι τοῦ τοὺς καιροὺς τῶν δέων Bud. reddit, certatim contendere.
Ἀμίτωλόμαι, ὁμαι, ἔ, ὄσομαι, certo, contendo : item pro æmulari ; i. e. invidere, interdum ponitur ; & ἀμιλλώμενοι πρὸς τινα, enitor ad hoc ; certatim contendo ad hoc. Ifoc. in Areop.
Ἀμίλλημα, τος, τὸ, certatio, contentio.
Ἀμίλλητος, ος, ὁ, certator.
Ἀμιλλητικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὸς, ὸν, ὁ, ἡ, in quo certatur.
Ἀμιλλητικὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ὸς, ὸν, certatorius, certator : ut ἀμιλλητικὸν ἔπνος, apud Ariſt. certatores equi.
Ἀμιλλητὴρ, ῆρος, ὁ, certativus, certatorius.
Ἀμιλλήτης, ου, ὁ, contentioſor. Heſych. ab ἀμίλλα, ης, ἡ, contentio.
Ἀμιμητήτος, ος, ὁ, ἡ, vita inimitabilis. ex α priv. μιμητὸς (a μίμημαι) & ἰδίτ.
Ἀμίμητος, ος, ὁ, ἡ, inimitabilis. Plut.
Ἀμίν, Dor. pro ἡμῖν, nobis.
Ἀμινᾶδὰβ, nomen viri ἑλληνικὸν, Aminadab, Populi inclyti. Ex Hebraica radice.
Ἀμίξία, ας, ἡ, impermiſcentia ; miſturæ defectus ; commerciorum penuria ; quum res miſturam non admittunt : ex α priv. & μίξις, εως, ἡ, miſtio, permiſtio, a μίγνυμι, ſ. ἰξω, misceo & χρηματῶν, ille rerum ſtatus, quo nulla ſunt inter aliquos libera commercia : q. d. rerum immixio.
Ἄμιτρ, τρος, ὁ, ſcyphus argenteus. Erym. Diminutivum eſt ab ἄμις, falx : item ſcyphus ; inſtrumentum hauſtorium. Plut.
Ἀμιτρηφ., ος, ὁ, ἡ, ὸς, ὸν, qui ſimul cum equis eſt ; equis adjunctus : ex ἄμα, ſimul, & ἵππος, ὁ, equus.
Ἀμίς, ίδος, ἡ, matula, matella, vas urinarium ; Euſt. ab antiquis Atticis aſpiratum fuiſſe ait.
Ἀμισθία, ας, ἡ, difficilis, & moroſus, utpote qui ἀλλῳ μισητὸν ἀμοιβὴν γίγεσθαι, appetit. Etym. qui ait dictam eſſe hanc vocem κατ' ἰδίωσιν τῶν γ, pro ἀμισγαλίαν : ex πανοργία, & ἄλλος, alius.
Ἀμισγάλη, ἡ, non miſtus.
Ἀμίσγω, ἴσω, ἔ ἄξω, charus, ſine odio, non odioſus : ex α priv. & μίσος, ους, τὸ, odium.
Ἀμίσθη, fine mercede, adv. ab ἀμίσθος.
Ἀμίσθιος, ος, ὁ, ἡ, qui nondum ſectus eſt in ſtrufa : ex α priv. & μισθὸς, ὁ, ἡ, mercedes.
Ἀμισθὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ἀ, ἐ, ἀ, ἐ, ἀ, ἐ

Ἄμορφος, ὁ, nulla forma præditus, informis, deformis. Item fqualidus, incultus, unde comparativum & superlativum irregulare ἀμορφότερος, & ἀμορφότατος, deformior, deformissimus, Eustath. ex Herodoto.

Ἀμόρφωτος, ὁ, non formatus: ab ἄμορφος, ex α & μορφὴ, forma.

Ἄμος, ὁ, ἡ, unus, aliquis, Dor. pro ἁμὸς, vel pro ἑαυτὸς. Inde ἀμόθεν, ἀ, ὁ, nullus per ἔθνεα, nullo modo. ἀπάμος, ὁ, ἡ, nullus: ut & ἀδάμιος, adv. nullarenus, nequaquam.

Ἄμος, pro μοῦ, quando.

Ἄμουσ, infatiabiliter, adv.

Ἄμουσ, ος, ὁ, ἡ, inexplebilis: ex α, & μουσῶ, ὡ, ὁ, turunda.

Ἀμουσία, ἡ, impetitia: item ineleganția.

Ἄμουσος, ος, ὁ, ἡ, inerudita, & intempestiva oratio: ex α privat. & λόγος, oratio, sermon.

Ἄμουσος, ὁ, Musis non initiatus, imperitus.

Ἄμπαυσ, imperite, inscite, illepide.

Ἀμπαύδα, ἀμπαύδᾳ, adv. citra laborem; ab ἀμπαύδω, labore careo.

Ἀμπαύδω, ὡ, ὁ, ἡ, ἀμπαύδομαι, ὁμαι, ὁ, ἡ, labor, fatigatus, ab ἀμπαυδάω, Poet. pro ἀπαυσαυδέω, a. 2. inf. act. verbi ἀπαυσαυδάω, Paxoa recanto: quod ex ἀπὸ, & Πωιάω.

Ἀμπαύλη, ης, Laconibus fuit puerorum exercitores, quia scil. ἀπὸ τοῦδε τὰ παιδία παύονται, Pædagogi, nutritii, i. e. οἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμενοι. Hesych.

Ἀμπαυλήτης, & ἀμπαυλίστωρ, ὁ, iter repetens. ex ἀμ pro ἀνὰ, & παυλιστὴς, seu παλιστὴς, ὁ, redux.

Ἄμπαυς, ὁ, Poet. pro ἀνάπαυσις, refortitio: πάλιν, eum & κλῆσιν significat. Th. πάλλω, moveo, vetio.

Ἀμπαύω, cum quassatet, Poet. pro ἀνακαλῶ: a. 2. part. ἀὐ ἀναπαὼν.

Ἀμπάπτειν, Dor. pro ἀναπάπτειν.

Ἀμπειρία, solarium, pro ἀπάτημων, ατος, τὸ, ab ἀμπειρόμαι, pro ἀναπείρομαι, quæsico.

Ἀμπειρόω, sequielcite, ὦ, ὁ, ἡ, a. 2. imperat. Poet. pro ἀναπειρόσθω.

Ἀμπεισις, pro ἀνάπεισις.

Ἀμπειτάζειν, pro ἀναπειτάζειν, Jon. ad quiescendum factus: ab ἀνὰ, & πειτάζω.

Ἀμπείρων, per campum, adv. Poet. pro ἀνὰ πεδίον.

Ἀμπειρία, idem quod ἀπείρων, experimentum.

Ἀμπείρω, Poet. pro ἀπείρω, a. 1. part. ex ἀπείρημι, transeo, transfodio, Th. πείρω, idem.

Ἄμπερος, ὁ, ἡ ἠρ ὁ, expon. idem quod ἴμπερος, pertius, expertus, Hesych.

Ἀμπέρω, pro ἀπείρω, a quod Th. πέρω: ut apud Arisoph. ἐν ἀπείρῳ τὰς πίκρας, ut transigam turdos.

Ἀμπέλαγος, ὁ, ἡ, pelagus, pro ἀπὸ πέλαγος.

Ἀμπελάω, ὡσις, ὁ, Poet. pro ἀμπελῶ.

Ἀμπέλεσσ, ὁ, ἡ ἠρ ὁ, & ἀμπέλεια, expon. viteus, vitigineus, vinealis.

Ἀμπελεύω, ὡ, ὁ, ἡ, vitiscilla, diminut.

Ἀμπελίς, ίδος, ἡ, avis quædam, quæ dicitur & ἀμπελίων, ὠνος, ὁ. Poll. l. 6. c. 9. quidam ἀμπελὶς exponunt cucullitas, i. e. ficedulas.

Ἀμπελίτις γῆ, vinealis terra, quæ & ἀμπελώνιος, ut citatur ex Diofc. l. 5. cap. 173. fic dicta, quod adverfus innafcentes vitibus vermes illi foleat. a Them. ἀμπελίτις, ν. ἀ.

Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, Poet. pro ἀμπελὼν, ὁ.

Ἀμπελόεις, ὁσσα, ὄεν, vitibus conftrus.

Ἀμπελόκαπτον, herbæ nomen, quæ & ἀπήκιος apud Diofc. l. 2. c. 183. ex ἀφίημι, & κάπτω.

Ἀμπελόπτορος, ὁ, ἡ, porrum in vinea nafcens, agrefte porrum, quod in vineris nafcitur. Diofc. l. 2. ex ἀμπελὼν, & πτόρον, τὸ.

Ἄμπελος, ὁ, ἡ, ἡ, vitis, vinea, ὁ, ab ἀμπὶ, & πέλω: Jon. pro εἶπελ. Ἀμπέλαι, Dor. pro ἀμπέλαι, acc. pl.

Ἀμπελουργὸν, vites putare, vel colere; farmenta expurgare; quæ vitem oneraut.

Ἀμπελουργία, τὸ, vitium cultura: ab ἀμπελουργὸς.

Ἀμπελουργὸς, ὁ, ἡ, ἡ, putatio vitium, officium vires amputandi.

Ἀμπελουργὸς, ὁ, ἡ, ἡ, ars vitium colendarum.

Ἀμπελουργὸς, ὁ, ἡ, ἡ, vinitor: ex ἀμπελὼν, & ἴεργον.

Ἀμπελουργόντες, οἱ, vinitores.

Ἀμπελόφυτος, ὁ ἠρ ὁ, vitibus conftus: ex ἀμπελὼν, & Th. φύω, ἡ, ὁ ὁ: unde φυτὸν, τὸ.

Ἀμπελόφυτος γῆ, vitibus conftus ager, vinea.

Ἀμπελόφυτον, ου, vitium fator. Epith. Bacchi, comp. ab ἀμπελὼν, & φύτωρ, ορος, ὁ, fator, genitor; a φύω, nafcor.

Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, vinea. Th. ἀμπελὼν.

Ἀμπέμφειν, remittifi, Poet. pro ἀπέπεμφαν, a. 2. ind. ex α, & πέμφω.

Ἀμπεναλὼν, furfum vibrans, a. 2. part. Poet. pro ἀναπάλλων, & inferto augmento præteriti, ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.

Ἀμπήδων, expon. ab Hefych. ἐκπηδῶ, i. e. utrinque, per medium fcil. ab ἀμπὶ, pro ἀναπὶ, quafi dicas, perfotando.

Ἀμπίδων, Lacon. vel Æol. pro ἀμφίδεσις, ex ἀμφιδίδωμι.

Ἀμπίδωσις, Poet. pro ἀναπίπτωσις, a. 1. inger. ab ἀναπίπτω, expando, explico, aperio: ab ἀνὰ, & πίπτω, ἄζω, & πετάννυμι.

Ἀμπίκλωσι, feu ἀμπικλώσιμι, per Syne. dicitur pro ἀνὰ κλώσω, & quod ἀναπλέκω.

Ἀμπίκλωσις, induor, Æolie. pro ἀμφὶ ἔκλωσις.

Ἀμπίκρισις, ὁ, cultus corporis, veftitus, veftimentum.

Ἀμπίκρυτος, ὁ, ἡ, palliolum, regula: dimin. ab ἀμπίκρυσις, & Th. idem.

Ἀμπίκτωσις, ὁ, ἡ, ἡ, veftitus: ab ἀμπίκτω, circumdo: ex ἀμ, & ἵκτω.

Ἀμπίκτω, induo, complector.

Ἀμπόλιον, fubtilio, futiuni talio, pro ἀναπτύλιον. Th. πτύλιον.

Ἄμπις, mutilus, mutilatus, pro ἀπτὸς, ὁ, ἡ, ἡ, & ἄπις idem quod Themn. πτῖς, ὁ, ἡ, mutilus.

Ἀμπίσσειν, repleo. Plut. pro ἀναπίμπλημι: ex ἀνὰ, & πίμπλημι, idem quod Th. πλῆθω, impleo.

Ἀμπίσσω, induere, præf. inf. verbi ἀμπίσσω: vel a. 2. inf. ab ἀμπίσω.

Ἀμπίσχημα, quo aliam dicitur ἀμπίσχημα, idem quod ἀμπίσχημα, induor; ab ἀμπίσχω, indico: pro quo etiam legitur ἀμπίσχω, idem.

Ἀμπίσχω, pneeo, etto.

Ἀμπλάκησε, mœror, & peccatum.

Ἀμπλακήσει, peccato carens.

Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum.

Ἀμπλακίσκω, Jon. ab ἀμπλακίω, ας, ἡ, erratum. Th. πλάνω.

Ἀμπλακίσσω, & ἀμπλακίζω, idem quod ἀμπλακίω, peccarum.

Ἀμπλακίω, & ἀμπλακίσσω, peccato carens, justus; feu qui non abhorret, & fruftratur. Sophocl. ex α priv. cum μ inferto, & πλάκω, error. Th. idem.

Ἀμπλακίωσε, pro ἀμπλακίω, pecco: quod peccatum homines miftæ involvat: παρὰ τὸ συμπλέκεσθαι ἡμᾶς.

Ἀμπλακῶν, qui erravit, a. 2. part. 2d. ab ἀμπλακίσκω, pecco, delinquo, f. τυν. Th. πλάνω.

Ἀμπλάκω, idem quod, & politum poetice pro ἀναπλάκω, implico; item, amicio. Th. πλάκω, nedo.

Ἀμπλάνη, ης, nomen viri, Lat. Amplus.

Ἀμπλέκλων, ατος, τὸ, refpiratio, Poet. pro ἀναπνοὴ.

Ἀμπνέω, & ἀμπνίω, refpiro, pro ἀναπνέω.

Ἄμπνοη, refpiratio, Poet. pro ἀναπνοὴ: ex ἀνὰ, & πνέω, ἡ, ὁ, ἡ, ἡ.

Ἀμπνύμαι, refpiro.

Ἀμπνυόθω, 3. fing. 2. c. ind. Jon. pro ἀμπνυθθω, refpiravit: ab ἀμπνύομαι, pro ἀναπνύομαι, Poet. ex ἀνὰ, & πνύω.

Ἀμπνύω, idem quod ἀναπνέω, refpiro. Il. χ. Item ἀμπνύομαι, idem. Il. ψ. & ω, fed expon. & recipio, ad fanam mentem redeo. Hefych.

Ἀμπολὼ, animo volutare, Poet. Syne. pro ἀναπολῶ. Th. πολέω.

Ἀμπόλων, per urbem, Poet. pro ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπόλων, pro ἀνὰ πόλον, & πόλος.

Ἀμπόνεν, pro ἀνὰ πόνον, & πόνος.

Ἀμπόνιος, refoboo, fogurgito: ut πόλυμος ἀμπόνιος, apud Plin. mare refluens. Idem quod ἀναπόνιος, q. d. rebibo.

Ἀμπόνος, tiaho mœre boum, feu jumentorum, item bajulo: ab ἀμπὶ, pro, funis per juga tectus.

Ἀμπόρη, ὁ, ἡ, funis, quo boves trahuntur.

Ἀμπόρημα, copulanda, pro ἀναπόρημα, a. 2. part. m. ab ἀναπόρημι. Th. ἐπόρημι.

Ἀμπορήσων, religare; item, frænare, & cotonare. Eufl.

Ἀμπουλίων, acc. ab

Ἀμπουλίς, ὁ, ὁ, Ampyci filius.

Ἀμπουλίχος, Euft. notat dici τὸ ἀμπίχον τοῦ τρίχος, vel τὸ ἀναχαίτης τρίχων πλοκάμων, h. e. antias, & corpolnas, (ita enim diuuntur anteriores criues, qui in faciem deftuunt) religare, & antiriches tenere.

Ἀμπουσίνας, pro ἐκπέμπουσι.

Ἀμπουσίης, idem quod ἀμπουσὲς, pl. a fingul. ἀμπὼς, υσὸς.

Ἀμπουσίων φάλαγξ, apud Soph. in Œdipo Coloneo vocantur phalangæ, vel ipfi ἀμπουσίαι, feu ἀμπουσίαις.

Ἄμπυξ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus fparfæ colligantur: & tribuitur etiam mulieribus, pro vitta, qua fluxi crines conftringuntur; vel quæ comis jam colligatis fuperinducebatur: ab ἀμπίσχω, circumdo.

Ἀμπυσις, feu ἄμπυσις, per fyncop. pro ἀνάπυσις, reciprocatio actius: quod ab ἀναπύω, refortbeo. Th. πύω.

Ἀμυγδάλαι, ὁ, amygdalus: παρὰ τὸ ἐν τῷ μέσῳ τὸ χλωρὸν ἀμυχὰς ἔχειν τοῦλλας.

Ἀμυγδάλεος, ὁ, ἀμυγδαλαῖος, ἴδος, ὁ, ἡ, & ἀμυγδάλινος, ὁ, ἡ, τὸ, amygdalum, fructus amygdalinus, pomum.

Ἀμυγδάλινος, ὁ, ἡ, amygdalinus, ὁ, ἡ, ex copiofius ex amygdala.

Ἀμυγδαλίτης, ὁ, ἡ, amygdalites, aliquam fimilitudinem habens cum amygdala. Plin.

Ἀμυγδαλοειδὴς, ὁ, ἡ ἠρ ὁ, idem quod ἀμυγδαλοῦσσα: ab εἶδος, ους, τὸ, fpecies; a Th. εἴδω, video.

Ἀμυγδαλοῦς, ὁ, ἡ, amygdalæ fpecies habens.

Ἀμυγδαλοσυκάκεια, ὁ, ἡ, amygdalarum, feu amygdalorum fractor; homo fcil. vel inftrumentum, quo confringuntur amygdalæ. Th. ἄγω, frango. unde χυτάγω, confringo.

Ἀμυγδαλοῦσσα, ὁ, ἡ ἠρ ὁ, ἀμυγδαλοειδὴς, ὁ, ἡ, ἀμυγδαλοῦσσα, ὁ, ἡ, ἀμυγδαλοῦσσα, ὁ, ἡ, amygdalus, Nicander. Ab ἀμυγδαλὴ, Jonice, ἀμυγδαλὴ, & contracte, ἀμυγδαλὴ, amygdala arbor, quæ & nux Græca dicitur.

Ἀμυγμὸς, vellicatio, laniatio, factificatio.

Ἀμυγμὸς, ὁ, ὁ, idem quod ἀμυγμὸς, τὸ, lacertio, lanatio. Item pro vulnere ponitur, apud Theocr. ab ἀμύσσω.

Ἀμυδὶς, Poet. feu Æol. pro ἅμα.

Ἀμυδίτης, ητος, ὁ, idem quod Th. ἀμυδὸς, obleurus, vix apparens. Item, exilis, tenuis. Item quod ἀμαυρὸς.

Ἀμυδρὸς, & ἀμυδρὸς, obfcure, exiliter: ut quum ἀμυδρὸς, feu ἀμυδρὸν βλέπειν dicitur, quod & ἀμαυρὸν, feu ἀμαυρὸν ὁρᾶν.

Ἀμυδρότης, ητος, ἡ, fubobfcuritas. Ἀμυδρὸς, humidus. An ab ἁμὰς, & ὕδωρ?

Ἀμυδρύνει, ντες, ὁ, ἡ, expon. languidum, ac invalidum effe.

Ἀμυδρύω, ὡ, ὁ, obfcuro, lebeto. unde ἀμυδρωτὸς, hebeteus, defetens.

Ἀμυδωτὸς, ὁ, ἡ, expon. ἀμαυρὸς, obfcuratio, hebtatio.

Ἀμυελὴς, ὁ, ἡ, carens medulla: ex α priv. & μυελὸς, ὁ, ὁ, medulla.

Ἀμυθὸς, ὁ, ἡ, ἡ, fine, vano, fupo, lac premo, ficco: item quod Th. μυθὸς.

Ἀμύητος, ὁ, ἡ ἠρ ὁ, non initiatus: ab & μυέω.

Ἀμυθὸς, ὁ, ἡ, ἡ, Poet. pro Ἀμυθὸς, ὁ, ἡ, ἡ, nonen viri.

Ἀμυθρὸς, delui perdifficilis, ineffabilis, inexplicabilis: qui etiendo exprimi non poteft. Demoftb. ex α priv. & μυθέομαι, dico, dilcitro. Th. μυθέω, ὡ, ὁ, ἡ verbum, fermo, oratio, λόγος: item, fabula.

Ἀμυθος, fabularum expers: in quo nulla fabulofæ narrationes. Plut.

Ἀμυκαλὰ, αὰ, jaculorum pricula, & cuſpides, παρὰ τὸ ἀμύσσειν ἀπαιρ Hefych.

Ἀμύκεσθ, ὁ ἠρ ὁ, expers mugitus, feu mugitum. Epigr. ex α & μυκάω, mugio.

Ἀμυκλαῖος, adj. ex Ἄμυκλαι, Laconici exfecramenti genus, ab Amyclis, Laconici exfecramenti, Dor. pro Ἀμυκλαῖος, Laconice ἴομαι.

Ἀμύκος, naribus carens: ibidem: ex α priv. & μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, nares, nafus.

Ἀμυκτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, nares habens dilacerandi, & dilaniandi.

Ἀμυκτὸς, idem quod ἀμὸς, adv. q. d. vellicatim, diferiptim. Nicand.

Ἀμύλαιον, τὸ, expon. amylium; & pro placenta aceipi putarur, apud Artifot. in Probl. a Th. μύλη, ἡ, ὁ.

Ἄμυλον, ου, τὸ, fubft. (Sub. ἄλευρον) dicitur amylum, farina tritices, aut alia, quæ fine mola facta eft. Dioic. l. 2. c. 123. eft a. m. ἀμυλον, molam non exprimens, fed expon. etiam confectus ex amylo, panarus ex farina, quæ fine mola confecta eft, ut ἄμυλος ἄρτος, apud Ægin. fic ἄμυλος μάζα, & ἄμυλος πλακοῦς, item, ἄμυλος, qui nihil commiſit ex μαγείᾳ, hoc eft definitne dignus: a μύλη, dendeo: per Syncop. ἀπὸ τοῦ μύλλω, ν.

Ἄμυνα, ας, ἡ, propulsatio injuriæ, ἀμύνω, ης, ἡ, auxilium, ab ἀμύνω.

Ἀμύνω, a. 1. inf. act. ἀμυνθῆναι, ſ. t. paſſ. ἀμυνεῖσθαι a. 1. inf. m. ἀμυνάμην, aoriſt. 1. imperat. act. ἄμυναιον, inf. Jon. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνῆν, Jon. pro ἀμύνειν, 3. pl. ſut. ab ἀμυνέω.

Ἀμύνω, ν, ὁ pro ἀμυνετής, ὁ, ἡ. idem quod ἀμύνων, ονος, ὁ, ἡ, q. d. auxiliatorius, propullatorius, expulſorius, ad injuriam propullandam aptus, inſtructus ad defenſionem. Th. ἄμυνω, pro quo Attice dicitur ἀμῶ, ut ὑπισχνοῦμαι, pro ὑπίσχνω,) auxilior, ut Ariſtoph. in Nebulis, ἀμυνοῦσι σοι τυπτηγόροι, opem ferte mihi vapulanti:

Ἀμύντας, ου, ὁ, Amyntas, pater Philippi regis Maced.

Ἀμυντήρ, ῆρος, ὁ, & ἀμυντωρ, ορος, ὁ ἡ, auxiliator, vel ultor, vel propulſator, expulſor.

Ἀμυντῆρες, ultor, præſens auxilium aſferens: ut ἀμυντῆρα ὄπλα, arma, quibus vis repellitur. ἀμυντῆρες ἔδοντες, exp. dentes exeſi, ferrarive: qui ſic dicuntur, quaſi ad vim propulſandam apti. Th. ἀμυνω.

Ἀμυντωρ, ορος, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀμύνω, ſ. ου, auxilior, ſ. per. ἀμύνω, a. 1. ἠμυνα. a. 2. m. ἠμυνάμην, ω, ης, ης, a. 1. ſub. act. ἀμύνω, adv. velociter, diſcerptim.

Ἀμφί, ωτος, ἡ, idem quod

Ἀμφίς, ιος, ἡ, ἀμύχανα, & ἀμυχανία, ας, ἡ, & vellicatio, laniatio, laceratio. Th. ἀμύσσω, vellico, diſcerpo.

Ἀμυς, muſculis carens; vel in quo muſculi prorſus non apparent; Gal. apud Hippoc. ex ω priv. & μυς, υος, ὁ, mus; item muſculus.

Ἀμύσσων, unguentis carens. Plut. ex ω priv. & μύσσω, ω, τω, unguentum. unde μυσσῶν, unguentis imbuo, inungo.

Ἀμυσσω, vel ἀμύττω, radio unguibus, lacero, ſ. fu. ξω. ἠμυξα. a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι & ἀμύσσω, ἀμύττω, ἀμύξω.

Ἀμυτί, adv. ſaptim, & ſine reſpiratione: ab ω, & μύω.

Ἀμυτρόν, unguenti carens. Plut. ex ω priv. & μύτρον, ου, τὸ, unguentum. unde μυτρόω, unguentis imbuo, inungo.

Ἀμυχαί, vel ἀμύττω, radio unguibus, lacero, ſ. fu. ξω. ἠμυξα. a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι & ἀμύσσω, ἀμύττω, ἀμύξω.

Ἀμυχή, ἀμυχῆς, ἡ, ſine reſpiratione: ab ω, & μύω.

Ἀμυχθόν, idem quod ἀμυχή vino, hiante ore bibo, & largo hauſtu. Plut. nam ἀμυχθεῖν, ες, vel ἄδην, ἡ, eſt largus hauſtus: ab ἀμύσσω, ubique laborum compreſſu, hoc eſt, patente ore.

Ἀμυχρά, ἀς, ἡ, potandi genus, cum pocullum largius ἀμυχρὸν exſiceatur: item, poculi genus: a μύω.

Ἀμυχρός, ὰ, ὸν & ός, idem quod ἀμύνων, profanus, ſacrorum imperitus: ex ω priv. & μύω, ις, ἡ, myſta; qui initiatur ſacris, five ſacra dicens: a μυέομαι, initiatur ſacris. Th. μυέω, doceo, feu inſtruo, vel initio in ſacris.

Ἀμυχρῶς, ῆς, ἡ, nullo contaminatus feetere, & piaculo; ὁ ὁ μιαιφόνος: inde enim factum volunt: ex ω priv. & μύσος, ους, τὸ, fce-tus: unde μυσός, ὰ, ὸν, & μυσηρός, deteſtandus.

Ἀμυχρῶς, ῆς, ἡ, laceratio, vulnus.

Ἀμυχρῶς, & ἀμυκτέον, adv. vellicatorie, vellicatim; cum vellicatione, ſeu per vellicationem: diſcerptim.

Ἀμυχρῶς, idem quod ἀμυχρός.

Ἀμυχρῶς, ους, ὁ ἡ, ſimilis τοῖς ἀμυκτοῖς, in quo cutis veluti carpta: ac vellicata unguibus videtur. Hippocr.

Ἀμύω, incito, cado, κρατύνω. Apollon. feſtino, propero, apud Atticos, inquit Suidas.

Ἀμῶ, pro ἀμύνω.

Ἀμωβαιόν, & ἀμοιβαιόν, noce media, idem quod ἀμοιβαῖον, deamo, cariſſimum habeo: Pocticum eſt: ex ἀμοιβή, & ἀγαπάω.

Ἀμφαγανόωντες, præſ. part. pl. ab ἀμφαγανάω valde diligo.

Ἀμφαγνεῖ, contrahit, pro ἀμφιγνοεῖ, ὦ, ει, ex parte ignoro, in quibuſdam ambigo: ex ἀμφί, & ἀγνοέω.

Ἀμφάδ, ἀμφαδόν, & ἀμφαδά, palam adv. pro ἀναφανδόν, & ἀναφανδά.

Ἀμφαδίω, manifeſte, adverb. a φάος.

Ἀμφάδιος, manifeſtus.

Ἀμφάδιος, apertus, idem quod ἀμφάδιος.

Ἀμφαεν, Poet. pro ἀνέῳξαν, 3. ſing. impeſf. verbi ἀνοίγνυμι, oſtendo.

Ἀμφαεν, Dor. pro ἀμφίεσε.

Ἀμφαναντας, apud Cretenſes vocabantur ſervi, quorum opera tuti utebantur, indigena quidem, ſed hello capti. Athen. l. 6. & Euſt.

Ἀμφανε, Poet. pro ἀνέῳξαν, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀνοίγνυμι.

Ἀμφανίω, idem quod ἀναφαίνω, manifeſto, oſtendo.

Ἀμφανλίζειν, exorbito, cum ἄξων, currus in utrumque latus vergit, & non recte liaret.

Ἀμφανλίων, idem cum ἀμφαμαξίζων, circumſtipo.

Ἀμφαπάζειν, circumſtrepebant, impeſf. Jon. ab Ἀμφαπαζίζω ex ἀμφί, & ἁπάζω. Sunt qui leg. ἀμφαπάζεσκον.

Ἀμφαραίσιν, ης, ὁ, ἡ, lævus utraque manu: qui dextra ut ſiniſtra utitur; q. d. ambiſiniſter; & ἀμφοτερόχειρ ἀστεροπή. Ariſtoph. exponitur etiam ſiniſter, & inſelix: ex ἀμφί, & ἀσταίνω.

Ἀμφαρής, ές, ὁ, ἡ, obmuteſcentia, Jon. & Poet. metri gratia, pro ἀφανής, ές, ὁ, ἡ, loqui non poſſe, ſtupor, quo vox intercipitur: ex α, & φημί.

Ἀμφάσιος, ους, ὁ, ἡ, dicitur quiddam peculiare abietis, acereſcens ad ejus truncum. ἀμφάσιος etiam dicitur; quia circumaſcitur, ut loquitur Plin. ex ἀμφί, & ἀάω: unde ἀάσιος.

Ἀμφασίζω, circumtractari, pro ἀμφιάζομαι: ab ἀμφί, & ἀάω.

Ἀμφάσιν, impeſf. m. ab ἀμφίεννυμι, foveo, apio, amicio, impeſf. Jon. ab ἀμφένω, perſequor. Th. τεν.

Ἀμφασκάσσατο, impeſf. cooperiebant. ἀμφεσκάλλει, a. 1. ab ἀμφεκαλύπτω, circumtego. Th. καλύπτω.

Ἀμφασκάζ, circumtruncatus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἀμφασκάζομαι. Them. κάζω.

Ἀμφασκάλυνε, ſ. ξω, circumplico: apud Eurip. idem quod ἀμφεκάλυπτε.

Ἀμφάσκω, idem quod περάλλω, circumquaque traho; q. d. circumtraho: ex ἀμφί, & ἕλκω.

Ἀμφασπάζομαι, involvo, tego, ἀμφελίσσομαι involutio.

Ἀμφασπόσῃ, conſumpſit, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. ab ἀμφισπάσασθαι.

Ἀμφάτα, idem quod ἀμφότερα.

Ἀμφιάζεται, Poet. Syncop. pro ἀμφιέζεται, recipere: ab ἀναφίω.

Ἀμφίβαλ, a. 2. ind. ab ἀμφίεννυμι, circumſtipo. Th. ἔννυμι.

Ἀμφίβιον, Poetice pro ἀμφίβιος, effugio, evado.

Ἀμφιβλῆδην, utrinque in fugam conjecti funt, a. 2. Boeot. pro ἀμφιβλήδην, a βλήδην.

Ἀμφίβρυχ εναβίλ, ſ. ξω, a. 2. ind. act. veibi ἀμφιβρύχω. Th. ἐφύγω.

Ἀμφίγνοω, pro ἀμφιγνώσω, circumſufus erat, pluſq. p. paſſ. Dor. ab ἀμφιγνόω, a. 2. ἀμφεγνόβαν. Th. χέω.

Ἀμφίδυς, ους, ὁ, ἡ, utrinque acutus, aut anceps: ab ἀκή, mucro; q. ἀμφὶ ἀκὰς ἔχων.

Ἀμφιδλῆ, ἡ, ὁ, ἡ, adoleſcens ad juſtam ætatem accedens: ex ἀμφί, & ἥλικις, ικτος.

Ἀμφιμερίδες, ὁ, ἡ, ὰ,

Ἀμφίμερος, ὁ, ἡ, ὸν & ἡ, quotidianus: ex ἀμφί, & ἡμέρα, ας, ἡ, diurnus. Th. ἥμερα, dies.

Ἀμφιπάρια, acc. fing. ab

Ἀμφιπάρις, ἰδος, ὁ, ἡ, undique rectus: ex ἀμφί, & ἵστημι.

Ἀμφίστ, utrinque inſtructus remis; a cujus utraque parte remigari poſeit: ut ἀμφίστ νεὼς: & metaph. ἀμφίστρατ στόμα, utrinque comprehendens; ut ἀμφίστομον ἀκτῖνα.

Ἀμφιστόμῳ ἀκάπῳ, ambiteme acatium; in quo unuſquiſque remex remis binis remigat: ex ἀμφί, & ἐρέσσω, vel τύω, remigo: unde ἐρέτης, ου, ὁ, remex.

Ἀμφίστροτος, ὁ, ἡ, ὸν, anceps, controverſus; in contentione poſitus; de quo diſceptatur, & eſt controverſia; proprie de quo utrinque eſt contentio; ex ἀμφί, & ἐρίζω, ομαι: unde ἐρετὸς, ὁ. Th. ἐρω.

Ἀμφί, præpoſitio, circa: cum genitivo quoque, de, propter, pe: cum accuſ. circa, & circiter: cum dat. circum, circa, de, propter, contra.

Ἀμφιάζομαι, & Ἀμφιάω, induo. ſ. ἀσω. p. paſſ. ἀμφίεσμαι. Hinc ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, indumentum, veſtis: ab ἀμφίεννυμι.

Ἀμφιαβῆ, mari cinctus, circumquaque habens mare. Epitheium inſulæ: ex ἀμφί, circa, circum, & ἁλς, ἁλὸς, mare.

Ἀμφιάνειρα, dicta dithyrambiei Poetæ; quod ſubinde his verbis uteretur: Ἀμφὶ μοι ὦτα φίλδε, κἀπὶ βλίπ. Suid. ex ἀμφί, & ἀνήρ, ἀνέρος, ἀνδρὸς.

Ἀμφιανακτίζω ſ. ἰσω, proœmio utor, hymnos, in Apollinem cano, imprimis vero illum Terpandri:

Ἀμφίμοι ὦτα Λοξοῦ κιθαρίδδλον, ἀδίτω φόβον.

Ἀμφίανδρος, ὁ, ἡ, petitidimus vates, Oiclei filius, unde & Οἰκλείδης vocatur a Pindaro.

Ἀμφίασμα, ατος, τὸ, ἀμφιάσματος, τὸ, indumentum: verbalia ab ἀμφιάζω, opus.

Ἀμφιαχίζω, & ἀμφιάχω, expon. circumdo elamitibus: ex ἀμφί, & ἰάχω.

Ἀμφιαχίζων, acc. part. p. m. ſ. p. ab ἀμφιαχίζω ſeu ἀμφιάχω, circumſono.

Ἀμφιβάδιον, circumeo, luſtro. ſ. βήσομαι. ex ἀμφί, & βάσκω. p. βέβηκα. V. ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβλαδ, a. 2. ſub. ἀμφιβλάδι, a. 2. imperat. m. ex

Ἀμφιβλάδω, circumjicio, circumdo: ex ἀμφί, & βάλλω.

Ἀμφιβλαδε, a. 2. part. act. ab ἀμφιβλάδω.

Ἀμφιβολήσεις, & ἀμφιβολίσεις, expon. circumvento. Il. 1. item, proteſtio, defenſio. Euſtath. Sed expon. etiam, diſceptatio, contentio, altercatio, apud Herodot. verbalia ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβόλιον, ου, ἡ, Jon. pro ἀμφιβολίσεις diſtenſio, diſceptatio.

Ἀμφίβολος, ους, ὁ, circuitio. acc. ἀμφίβολον: ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφίβολος, ὁ, ἡ, ὸν p. neut. dubito, ἀμφίβολα, ἀμφιβρήσεις. Heſych. ex ἀμφί, & βάλλω.

Ἀμφιβόλδο, Poetieum eſt, Thema ex præt. ἀμφιβέβλημαι, idem quod ἀμφιβάλω, circum incedo. Item metaph. protego, tueor, defendo, ſtabilio, metaph. inquit Euſtath. a bruti animantibus, quæ ſuos catulos circumtie ſolent, pro iis propugnantia.

Ἀμφιβρήσεις, ρ, ex ἀμφιβρήσεις.

Ἀμφίβροτος, ὁ, ἡ, ὸν, in utroque elemento vitam habens: ſ. pl. n. g. ἀμφίβροτα. Ex ἀμφί, & βίος, vita.

Ἀμφιβρόμενος, indumentum, tegumentum: ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβρίσεις, ἡ, dicitur ars piſcatorum, qui utuntur ἀμφιβλήστρῳ, eſt & Ἀμφίβροτον, τὸ, quod expon. omne inſtrumentum ad circumdandum: peculiariter autem rete, vel retis genus quoddam. quidam autem expon. verticulum, alii fundam. Matth. 4. Item metaph. tunica: apud Soph. in Trach. utrumque ab ἀμφιβάλλω, circumpono. Item compleſtor, indduo. Item dubito, ambigo.

Ἀμφίβροτος, ὁ, τὸ, rete piſcatorium, reticulum: ex ἀμφί, & βάλλω. Vide ἀμφιβλαστρεύειν.

Ἀμφιβρότης, ου, ὁ, ἡ, circumſonus: ex ἀμφί, & βοάω.

Ἀμφιβολίς, ἰδος, ὁ, piſcator. Ila. cap. 29.

Ἀμφιβολίτης, ου, ambiguitas in ſermone. Item incertitudo conſilii de re quapiam. ab ἀμφιβολος.

Ἀμφίβολος, qui undique feritur: ut apud Thue. l. 4. ἀπὸ τε ἀμφιβόλου ἔτι ὄντος ἐς ἐν αὐτὸν χωρεῖν: i. e. hi, quum undique feriretur, non jam holti reſiſtere poterant. Item metaph. anceps, dubius; ut λόγοι ἀμφίβολοι. Hoeſ. & ἀμφίβολος φύλαξ, Plut.

Ἀμφίβολος, ambigue.

Ἀμφίβρυχον, τὸ, dicuntur loca circum tonſilas. Gal. in Lex. Hipp. ex ἀμφί, & βρύχω, unde βρύχιον, τὸ.

Ἀμφίβυσσος, utrinque brevis; utraque ex parte brevis. pes eſt in carmine, ſic dictus, quod primam, & ultimam habet brevem, longam autem mediam: eui opponitur ἀμφίμακρος. ex ἀμφί, & βραχύς, ὰ, ὺ.

Ἀμφίβωμος, ὁ, circa hominem tegens undique. in maſc. vix occurrit: ſed inde fœm. ἀμφιβώτη, apud Hom. ut ἀσπὶς ἀμφιβότη, elypeus circumtegens, ſeu circumtegens hominem, vel undique tegens: ex ἀμφί, & βρότος.

Ἀμφιβώτης, ου, ὁ, ἡ, undequaque madidus: tumulentus: in Epigr. madefactus: ex ἀμφί, & βρέχω.

Ἀμφιβώτης, ου, circa hominem tegens undique. in maſc. vix occurrit: ſed inde fœm. ἀμφιβότη, apud Hom. ut ἀσπὶς ἀμφιβότη, elypeus circumtegens, ſeu circumtegens hominem, vel undique tegens: ex ἀμφί, & βρότος.

Ἀμφιβώτης, ου, ὁ, ἡ, undequaque madidus: tumulentus: in Epigr. madefactus: ex ἀμφί, & βρέχω.

Ἀμφίδακρυς, idem ac ἀμφιδάκρυτος, circumquaque celebratus: τυχεδάκρυς: in Epigr. ex ἀμφί, & δάκρυ.

Ἀμφιδακρυδή, circum obſectatus eſt, 3. ſing. p. m. ab ἀμφιδακρύω. Them. φράζω.

Ἀμφίδακρυς, vicinus, finitimus, circumterraneus. apud Dionyſ. de ſitu orbis: ex ἀμφί, & γαῖα, terra.

Ἀμφίδακρυς, Heſych. ἀέρα, fecuris, anceps nimirum, & bipennis. Metaph. enim in hoc compoſ. γαῖος ſignif. τὸ ἄκρον, acies; proprie autem gemam.

Ἀμφιδάδω, unde ἀμφιδρύφθω, valde gaviſus ſum; q. d. circumquaque gaviſus ſum. Vide ἀμφιγηθέω.

Ἀμφιγαίτης, aliqua ex parte cognoſco, dubito, ſ. ἴσω. p. κα. Ex ἀμφί, & γνῶτε.

Ἀμφιγνοεῖ ὑδὲ, pituinus; quo ex priore eſt uxore. Heſych. Erym. ex ἀμφὶ & γνοῦ, ſeu γόνος.

Ἀμφίγνοια ἴγνοια, Odyſſ. 9, dicuntur utrinque acutæ haſtæ. Vide ἀμφίγνοος.

Ἀμφ-

Ἀμφοτέρωθεν, ωτης, ἡ, utrinque pede claudus. Vulcani epith. ex ἀμφὶ, & χωλὸς.

Ἀμφοτερῶν, ῶ; unde ἀμφοτερωνικὸν, quod exp. ἀκροτελεύτιον, i. e. extremas partes amputare: item utrinque terræ infigere; utrinque depangere. ex ἀμφὶ, & γηγῶ.

Ἀμφότομος, ος, ὁ, ἡ ἡ, utrinque acutus: ab ἀμφὶ, & τομὴ, vel τομὸς, ut ἀμφίδρομος τροχὸς, quod poterit utrinque ladere τροχὸν, vel utrinque cædere, claudos reddere.

Ἀμφοτὸς, utrinque fecans: ut ἀκρότομος μάχαιρα, apud Suid. ex ἀμφὶ, & τέμνω, dividor: item Ἀμφότομος, circumcæsendo. Il. ζ'. Th. τέμνω, uro.

Ἀμφοτόνως, ωτος, ὁ, ἡ, Pharmacista, nomen proprium. a ἀμφοτὸς.

Ἀμφοτόνως, adv. ex ἀμφὶ, & τόνος, utrinque luxatus. Th. τείνω.

Ἀμφοτόνος, ῶ, m. ἀμφοτόνῳ, ᾳ, ῳ. fing. pl. p. m. Jon. ex ἀμφὶ, & τόνος, dividi, convivor, fcio, comburo.

Ἀμφοτὸς, dicuntur armillæ, h. e. orbiculi, quibus vel manus, vel pedes, brachia, aut tibiæ circumligantur, & circumdantur: ubique vel ornatus causa, vel captivi alicujus retinendi gratia. dicuntur & ἀμφοτόνοι, & in neut. gen. ἀμφότονα. ab ἀμφὶ, & τόνος.

Ἀμφότονος, circumdatus. ex ἀμφὶ, & τόνος.

Ἀμφοτὸς, ος, ὁ, ambidexter, ambiguus. Th. τέκνον. Vide ἀμφοτέρωτος.

Ἀμφοτέρως, adnodum dextere, & apte Athen. l. 15. eft adverb. ab ἀμφοτέρωτος, quod exponitur, qui finiftra petinde utitur ac dextra; cui finiftra non minus agilis eft, quam dextra: idem cum ἀμφιδέξιος. item, qui eft fauftifuifpicis: ut apud Hipppocr. Aphor. 7. γυνὴ ἀμφοτέρωτος ἐς γόνεσιν. Item ἀμφοτέρως σίδηρος, apud Eurip. ferrum dicitur aneeps. & ἀμφοτέρωτον τόξον, apud Luc. aneeps verbum, ex ἀμφὶ, & τέξω, ὁ.

Ἀμφοτέρωτος, a. fing. a. 1. ind. paff. Jon. verbi ἀμφοτέρωμαι, circumfpicio, l. ἐχόμαι. Th. ἔκτεα.

Ἀμφότερος, utrimque ligatus, circumligatus; verbale ab ἀμφότω.

Ἀμφοτέρωτος, ος, ὁ, poftremus, minutiffimus, ab ἀμφὶ, & ἔσχατος.

Ἀμφότιλος, circumligo: ex ἀμφὶ, & τίλος, ligo.

Ἀμφοτίλλομαι, ὄμαι, de re aliqua contendo, decerto.

Ἀμφοτόλλος, victoria, apud Thuc. dicitur anceps victoria, q. d. utrioque contentiofa, ex ἀμφὶ, & ἔρεσσω, ὁ ἔρεσσω.

Ἀμφοτόνιον, circumitrigo, & perfundo: in Epigr. ex ἀμφὶ, & ἔτονον.

Ἀμφοτόνιος, circumvolvo: ἀμφοτόνιόμενος, p. paff. a ἔτονον.

Ἀμφοτόνιος, ὦ, obfervare cupiendi caufa. Vide ἔτονον.

Ἀμφοτόνιος, ὦ, utrinque commoveo, feu agito. in Epigr. ex ἀμφὶ, & ἔτονος.

Ἀμφοτόνιος, ὄμαι, in controverfiam venio. Suid. eft paff. ab act. ἀμφοτόνιῶ, ὦ, dubito, ambigo: ut ἀμφοτόνιῶ ποιεῖ ἢ ἔτονος, apud Plut. utrumque ab

Ἀμφοτόνος, de quo duplex eft fententia, five opinio; de quo in uttamque partem difceptatur, dubios, anceps: ut ἀμφοτόνος κρίσις, apud Suid. & ἀμφοτόνος νίκη, Plut. in Fab. vocavit victoriam, de qua ambigitur inter partes. unde τὸ ἀμφοτόνος fubft. exponitur in controverfia pofitum. item, quod eft inter ἀγαθὸν, & κάκον: ex ἀμφὶ, & τόνος, ὁ.

Ἀμφοτόνος, utrinque exoriatus; feu cui circumquaque detracta pellis eft. ex ἀμφὶ, & δέρω, ατω, τὸ, pellis, cutium: unde δορὰ, ἡ, excoriatio.

Ἀμφοτόνος, natus utrinque parente fervo, & ipfe fervus: ex ἀμφὶ, & δοῦλος.

Ἀμφοτόνως, ων, manum utramq. implens. ex ἀμφὶ, & δοχμὴ ῥάβδων.

Ἀμφοτόνμις, ὁ, dicebatur quintus a patru infantis dies, quo mulieres, que in partu adfuiffent, & obfterricando juviffent, manus abluere folebant, ac infantem geftantes, focum circumcurfare. Dicitur & in plur. ἀμφοτόνμια, τὰ. Athen. l. 9. ex ἀμφὶ, & δέχεσθαι, ὁ.

Ἀμφοτόνμος, ὁ, ἡ, circumcifus, vel circumcurfans, feu undique incurfans: ut πόλις ἀμφοτόνμος, apud Soph. in Ajace. Sed τὸ ἀμφοτόνμον frequentius paffive dicitur, quod circumcurfari poteft, feu quod curfu poteft circuiri. Item ἀμφοτόνμος exponitur etiam, qui habet ancipitem cultum, ut cancer. Strab. l. 10.

Ἀμφοτόνωτος, ος, ὁ, ἡ, undique lacertus. Pro eodem dicitur ἀμφοτόνωτος, & ἀμφοτόνων, a δόνος. Lacer.

Ἀμφοτόνως, ος, ὁ, ἡ, quod utrinque poteft δόξασθαι, i. e. fubiri: dicitur quafi ἀμφὶ δόνως, & expon. geminus aditus & ingreffus habens: ut ἀμφοτόνως λιμὴν portus duabus oftiis patens navibus, ipfifque filam præbens ftationem: ex ἀμφὶ, & δύω, feu δύο, vel δύων.

Ἀμφοτόνος, indutus, a. 2. part. act. ab ἀμφιέννυμι. Th. δύω.

Ἀμφοτόνος, expon. indue. unde part. ἀμφιδὺς, qui induit: ex ἀμφὶ, & δύω, feu δύομαι, induo.

Ἀμφοτόνομαι, indutus, p. pass. paff. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφοτόνομαι, circumvolubilis, vel circumquaque volubilis: ex ἀμφὶ, & ἑλίσσω, volvo. Th. ἀλέω.

Ἀμφοτόνομαι, utrinque agitatus, acc. pl. f. g. ab ἀμφοτόνομος, ος, ὁ, ἡ, ab ἐλίσσω, volvo. Th. ἀλέω.

Ἀμφοτόνομαι, exponitur, qui utrinque volvitur, feu agitatur, & pellitur: ut apud Hom. naves ἀμφοτόνομαι dicuntur, quæ remis utrinque agnntur, five pelluntur. ex ἀμφὶ, & ἐλίσσω, feu ἐλάω.

Ἀμφοτόνομαι, feu ἀμφοτόνομαι, circumvolvo, vel circumquaque volvo, aut utrinque volvo, circumplico.

Ἀμφοτόνομαι, idem ac ἀμφιέννυμι, induor: ab actívo ἀμφιννύω, indo: circuminduo.

Ἀμφοτόνομαι, vellio. f. ἴσω. p. paff. ἐκχέχυμαι, & ἀμφοτόνομαι. ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφοτόνομος, guberoanter, præf. part. ex ἀμφὶ, & τέμνω, tracto, ago.

Ἀμφοτόνω, & ἀμφοτόνω, circumtrado; circa quidpiam verfor, & occupatus fum: item perficquor, ex ἀμφὶ, & τέμνω, cum fpiritu aspero, & opetor; ago, tracto: item fequor. at τὸν cum tenui, defero.

Ἀμφοτόνος, dicitur ἄλλυμ, quod dimidia ex parte irrigatur aquis circulofis, & dimidia ex parte folaribus inealefcit tradiis, velut utrunque natura experitum. Theophr. l. 3. c. 28. ex ἀμφὶ, & ἔχω, τὸ.

Ἀμφοτόνομαι, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι, ἀμφίεννυ, 3. fing. a. 1. ind. ἀμφίεννυμι, Jon. pro ἀμφίεσσα, p. ind. ἀμφὶ ἀμφιέννυμι.

Ἀμφοτόνος, ατος, τὸ, veftimentum, indumentum: ab eod. Th.

Ἀμφοτόνος, ὄλος, ἡ, penula; amiculum dormitorium, quo utuntur eft: ut & ἀμφιτόνος, indumentum: veftale ab ἀμφιέννυμι, pro ἀμφιέσασθαι.

Ἀμφοτόνος, & ἀμφοτόνος, quotannis recurrere, & quafi in orbem redire: ex ἀμφὶ, & ἔτος, ους, τὸ; annus.

Ἀμφοτόνος, vel ἀμφοτόνος, adverb. quotannis.

Ἀμφοτόνος, ὁ, ἡ, ἡ, annus, anniverfarius: ex ἀμφὶ, & ἔτος, ους, τὸ, annus.

Ἀμφοτόνος, ὁ, ἡ, ἡ, adhæreo, circumfedeo, ſi. ἔσω. Th. ἔζω.

Ἀμφοτόνος, utrinque junctus: ex ἀμφὶ, & ἑζόμενος, ὁ, ἡ, ἡ. Th. ἑζόμενος, ſi. ἑζόω, tanquam ἑζόω, junctus.

Ἀμφοτόνος, anceps, utrinque acutum; idem, & ejuid. Th. & comp. cum ἀμφὶ.

Ἀμφοτόνος, amphithalamus: inter partes ardificii Græci numeratur a Vitruv. l. 6. c. 10. ex ἀμφὶ, & θάλαμος, ὁ.

Ἀμφοτόνομαι, ος, ὁ, ἡ, qui utrinque mari cingitur: ex ἀμφὶ, & θάλασσα.

Ἀμφοτόνος πόλις, urbs, quæ mari circumluitur, mari circumflua; ut Corinthus. Th. θάλασσα, vel θαλάττα.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ, ἡ, circumfloridus, item patrimus, & matrimus. Th. θάλλω.

Ἀμφοτόνος, undique vireo & floreo. Th. θάλλω.

Ἀμφοτόνος, locus ex omni parte ſpectabilis; amphitheatrum: ex ἀμφὶ, & θέατρον.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ, ἡ, qui utrinque poni poteſt; ab ἀμφὶ, & τίθημι.

Ἀμφοτόνος, circumcurro: a θέω.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ, ἡ, utrimq. acutus, ex ἀμφὶ, & θίγω acuo.

Ἀμφοτόνος, circum concretus; & coagulatus: ut ἀμφοτόνος οἶνος, ex ἀμφὶ, & πήγω, i. e. πάγνυμι, concrefcere facio.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ, ἡ, domus, quæ anticas, & poſticas fores habet. Th. θύρα.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, Them. κυλίνδω.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, ſub. ἀμφιγλαφὲς, 3. fing. f. i. opt. ab ἀμφιγλαφόω.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ, ἡ, & per Syne. ἀμφὶ γναφος, utrinque caput habens, vel biceps; peminam caput habens: ex ἀμφὶ, & κάκος, ος, ὁ, ἡ, utrinque anfatus, biceps. Th. κάλαμος, vel κάρα.

Ἀμφοτόνος, utrinque, ſeu ab utraque parte fructum habens: ex ἀμφὶ, & καρπὸς, ὁ.

Ἀμφοτόνος, hordeum montanum: quidam exponunt prima titiri germina, ſic dicitur forſan, quod ambiuente Sole exoritur: ex ἀμφὶ, & κοίλη, ſi. κοίλος: unde κοίλος, ὁ, ἡ κοίλη, ὁ, ἡ, & κοίλος, ὁ, ἡ.

Ἀμφοτόνος, circumfcindens, dividens, a. 1. part. act. Poet. pro κοίλος, ſcribi.

Ἀμφοτόνος, circumcifio, divido.

Ἀμφοτόνος, circumrondo; in Epigram. ex ἀμφὶ, & Th. κοίλος.

Ἀμφοτόνος, utrinque viam habens: a κέλλω, ὁ, ἡ, via.

Ἀμφοτόνος, circumquaque occulo, circumtego. Hefych. ex ἀμφὶ, & κρύπτω.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ ἡ ἡ, utrinque caput habens; vel biceps; ut ἀμφικέφαλος ὄφεσσιν, apud Euſtath. item genus lefi fic dictum, quod utrinque habeat polvinar. Etym. ex ἀμφὶ, & κεφαλὴ, ὁ.

Ἀμφοτόνος, circumlimentor, vel paſſim quercor: ex ἀμφὶ, & κονίομαι.

Ἀμφοτόνος, circumcludens columnis ſubſtrati: ex ἀμφὶ, & κίων, ονος, ὁ, columna.

Ἀμφοτόνος, ex omni parte ſtactus: ex ἀμφὶ, & κλάω, vel κνάω, frango.

Ἀμφοτόνομαι, qui circumcinca deſtetur. Th. κλαίω.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ ἡ ἡ, circumſluus: ἀμφοτόνοῦσα ἀκτὴ, undique circumcincta.

Ἀμφοτόνος, undique caligionſus, ſeu tenebroſus; circumquaque nebulis ſeptus: ex ἀμφὶ, & κνέφος, τὸ.

Ἀμφοτόνος, undique cavus. Suid. ex ἀμφὶ, & κοίλος, ὁ.

Ἀμφοτόνος, ſeſtum ambiens: a κοινὸς.

Ἀμφοτόνος, undique plutinatus, ſeu undique coagmentatus glutine. Poll. lib. 10. cap. 7. ex ἀμφὶ, & κόλλα, ἡ.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ, ἡ, late comans, undique frondoſus: ex ἀμφὶ, & κόμη.

Ἀμφοτόνος, undique feindens. Th. κόπτω, ſcindo, unde κοπὸς, ſeſtio.

Ἀμφοτόνος, medius inter tres fratres. Hefych. Suid. ex ἀμφὶ, & κόρος, ſeu κόρη, puer. Th. κούρη, purgo.

Ἀμφοτόνος, circumquaque rafus. Them. κόπτω, unde κοπὸς, tonſura, & ἀμφοτόνος, circumtondeo.

Ἀμφοτόνος, undique circumcirca, & undequaque vibro, feu quatio, undique quaſſor: ex ἀμφὶ, & κρούω, ſeu κρόω, a Them. κρύω, ὁ.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ ἡ, utrinque habens caput; vel circumcirca capitatus, per Syne. pro ἀμφικέφαλος: a Th. κρᾶνον, caput: unde ἀμφοτόνος, ὁ, idem.

Ἀμφοτόνομαι, circumpendeo. Th. κρεμάω.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ ἡ ἡ, circumpendens, vel utrinque pendens, in Epigrammat. ex ἀμφὶ, & κρεμάω.

Ἀμφοτόνος, utrinque præcipitium habens; circumpræceps: a Th. κρημνὸς.

Ἀμφοτόνος, idem, qui Homero πανσύριος, h. e. πανσύριος, qui circumcirca habitant: ex ἀμφὶ, & κώμη, i. e. οἰκοῦμαι, habito.

Ἀμφοτόνος, Æol. & Poet. pro ἀμφοτόνος, a. 1. part. Th. κοπὸς.

Ἀμφοτόνος, circumvolvo. Pind. ex ἀμφὶ, & κυλίω.

Ἀμφοτόνος, ος, τὸ, poculum rotundum, & utrinque anſatum: ex ἀμφὶ, & κύκλος, quaſi κύκλος δίνει, ſemper cum ἀμφοτόνος, adjungi.

Ἀμφοτόνος, utrinque declivis, ſeu gibboſus; ut Luna aparet nondum ſemiplena.

Ἀμφοτόνος, utrinque manibus lævus: a Th. λαιὸς.

Ἀμφοτόνος, circumquaque loquax; paſſim loquax. a Th. λαλέω, loquor: unde λαλὸς, qui loquitur.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ, amplitudo, copioſitas, exuberantia; exponitur etiam auxilium, quod fertur ex utraque parte.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ, ἡ, ingens, magnus; q. ἀμφιμεγαλὴς, ὁ, ἡ, ἡ ἀμφιμεγαλὸν λαῖτμα, quod utrinque capi debeat.

Ἀμφοτόνος, anceps ana: ab ἀμφοτόνος.

Ἀμφοτόνος, circumcirca fodio; a λατόμος.

Ἀμφοτόνος, dubito, dubia dico, & obliqua.

Ἀμφοτόνος, ambiguus, anceps. Them. λέγω.

Ἀμφοτόνος, idem ac ἀμφοτόνος, & ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ, difceptatio. ubi ex utraque parte contenditur: ex ἀμφὶ, & λόγος.

Ἀμφοτόνος, dubius, controverſus.

Ἀμφοτόνος, utrinque obliquus: apud Lucian. ex ἀμφὶ, & λοξὸς, ὁ.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ, ἡ, Amphilochus. nomen proprium.

Ἀμφοτόνος, ος, ὁ, ἡ, ſubluſtris: a λύω, lux prima: vel a λυσσῶ, quod fit ſimilis λυσσῶ, lupinæ pelli; quæ eſt cinerei colotis: vel a λύγη, tenebræ.

Ἀμφι-

Ἀμφίμακρος, ος, ὁ, ἡ, ον, ultrique longos. nomen eſt pedis metrici, ſyllabam longam ab utraque parte habentis: ut ὑγιὴς. ex ἀμφὶ, & μακρὸς.

Ἀμφίμαλλος, ultrique villoſus, & hirſutus, ut ὑπόμαλλος, qui tantum una parte villos habet: a Th. μαλλὸς, villus, lana promiſſa.

Ἀμφιμάσσω, Heſych. eſt infeliei fato mortuus. Item, qui utrumque parentem habet, vel amiſit. Idem ἀμφιμάσσων dici feribit ſatinas melle imbutas.

Ἀμφιμασσάσθαι, ἀπεψιλῶσθαι, ἀφαίρεσθαι, a. r. m. imper. a μάζω. f. ξω, & σω, purgo.

Ἀμφιμασχαλιστὴς χιτὼν, tunica utrinque manicata, manicis nimirum ab utraque axilla dependentibus. veſtis fuit ingenuorum. Ariſtoph. in Equit. ex ἀμφὶ, & μασχάλη, ἡ.

Ἀμφιμάτωρ, ορος, ὁ, ἡ. Dor. pro ἀμφιμήτωρ, qui eſt in matrice, ſeu utero. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμάχητος, η, ὁ, ἡ, ον, de quo pugnatur, ſeu pugnandum eſt; exceilens. ut ἀμφιμάχητον ἄστυ, apud Sophr. in Trach. ex ἀμφὶ, & μαχέομαι: unde μαχητὸς, ὁ.

Ἀμφιμάχομαι, circumpugno. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμάλακτος, utrinque nigre. Sic dicuntur, ἄγκιστα, quod ita tanquam ſumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

Ἀμφιμάμμη, ἡ, circum mugiit; p. m. ab ἀμφὶ, & μάομαι.

Ἀμφιμάσητος, dicitur fundus navis, carina. Poll. l. 1. ex ἀμφὶ, & μάτηρ, ἡ.

Ἀμφιμάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ον, qui eſt circum matricem eſt: apud Hippocr.

Ἀμφιμάτωρ, apud Æſchyl. ἐπεμβαίνω, ἀμπέχομαι. ſtarer ex parte eodem, alia vero matre. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμαχὴς, ους, ὁ, ἡ, ὦ, unquique mixtus. Th. μάγνυμι, miſceo.

Ἀμφιμάνδρα, ὡς, eum mugiit circumeo.

Ἀμφιμεγὴς, ους, ὁ, ἡ, ὦ, idem ac ἀμφιμεδὼν, ὦνος, & de quo utrinque eſt contentio.

Ἀμφιμείγνυμι, de quo contenditur: h. e. tam excellens, ut de eo contentiones inſtituantur. apud Sophr. in Trachin. ex ἀμφὶ, & μείγνυμι, ις, τὸ, unde μικτὸν, ὁ, ον.

Ἀμφίμειος, de quo contrariis ſermonibus pugnatur, a Th. ἔρις, ἡ, τὸ, jurgium, contentio.

Ἀμφιμείρομαι, circumpaſcor, ipcoin: a μέμαα.

Ἀμφιμείρω, ambigo, idem ac ἀμφιγνοέω.

Ἀμφιμέλω, circumtrado. f. ξέω. a. r. ἀμφίτμηνα, & ξέσα.

Ἀμφίμεσος, utraque parte tadens: ab eodem Them.

Ἀμφίμη, indumentum, amiſtus, pallium: ab ἀμφίεννυμι, induo.

Ἀμφίμη, ης, τὸ, indumentum, amiſtus: ab ἀμφίεννυμι.

Ἀμφίμηλος, ου, ὁ, juſtarundum ab utroque litigatorum praſtitum: a Th. ἔρις, juſtatundum.

Ἀμφίμης, ου, ὁ, Amphius, nom. propr.

Ἀμφίμητις, ιος, ὁ, ἡ, ν, circumquaque fimus, vel ſimiter hetens. Nono. a Th. ταγμὸς, compingo.

Ἀμφίμηκανος, η, ὁ, ἡ, peltis denſus: a πυκάζω.

Ἀμφίμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel cui ex alio parte eſt, fed eadem matre: ex ἀμφὶ, & μήτηρ, pater.

Ἀμφίμηνος, η, ὁ, ἡ, campis undique cinctus: ex ἀμφὶ, & πέδον.

Ἀμφιμηλὶς, ιος, ἡ, ſecutis anceps, bipennis.

Ἀμφιμήλιον, capulus, ſecutis, bipennis, manubrium: ex ἀμφὶ, & πέλεκυς, εως, ὁ, ſecutis. bipennis.

Ἀμφιμήλιος, adlum, advenio. Heſych. ex ἀμφὶ, & πέλομαι.

Ἀμφιμήνιος, fatago circa aliquid: a πόνημα.

Ἀμφιμηκάλιον, circumvitro: ex ἀμφὶ, & περικαλὸν.

Ἀμφιμηκάνιον, vicinis: dat. pl. ab ἀμφιμηκανὴς. Th. πέλας.

Ἀμφιμηκανὴς, circum ſalio: ex ἀμφὶ, & περικαλέω, ſalio circum.

Ἀμφιμηκάνιον, circum circa gemo: ex ἀμφὶ, & περιστένω.

Ἀμφιμηκάνιον, utrinque corona cingo, circumcirca redimio: ex ἀμφὶ, & περικαλέω.

Ἀμφιμηκάνιον, eſt eadem idem, ac περιστένω.

Ἀμφιμηκάνιος, impeſt. Jon. ab Ἀμφιμηκάνιος, circumverto: ex ἀμφὶ, & πέλω, & στρέφω.

Ἀμφιμηκάνιος, vel πτύω, circumſtriden, ex ἀμφὶ, & πτέω, & πτέλω, vel πτύω, ſtrideo.

Ἀμφιμηκάνιος, circumquaque corrumpor, & pereo. Hom. Hymn. in Ven. ex ἀμφὶ, & φθίνω, neut. corumpor, conſumor, pereo. unde φθινὸν.

Ἀμφιμηκάνιον, amplexa, a. a. part. f. g. ab ἀμφιπτύσσω.

Ἀμφίπτυξ, idem ac Th. πτυξὶ, manteus, mutus, caeus.

Ἀμφιπτύω, circumetrca premo, vel conſtringo: ex ἀμφὶ, & πτύσσω, idem ac Th. πτύω, premo.

Ἀμφιπτύω τινὰ, aliquem ampleti. Th. πίπτω.

Ἀμφιπτύω, circum cado, circum procumbo. Odyſſ. 3. ex ἀμφὶ, & πίπτω.

Ἀμφιπτύσσω, idem ac ἀμφιπτύω, circoem cado. ex ἀμφὶ, & πτύσσω, feu πτύω: idem ac Them. πίπτω.

Ἀμφιπτύσσω, implexus, vel utrinque plexus. Heſych. ab ἀμφιπτύω, ex ἀμφὶ, & πλέω.

Ἀμφιπλέω, circumceſio, in Epigr. Th. πλέω.

Ἀμφίπλεκτον. Vide ſequens ἀμφίπλεξ.

Ἀμφίπλεξ, & ἀμφίπλεκτος, utrinque pectinatus, vel ſetiens: aut utrinque peteuſtus: ut ἀμφιπλὴξ γὴ, iſthmus: q. d. qui utrinque pectitur a maribus. Pollux. a Th. πλέκτω, vel πλήσσω, percutio: unde πλεκτὸς, petuſtus.

Ἀμφιπλὴξ, pedibus alternatim moris.

Ἀμφιπλήσιος, exp. περιβόλαιον: & ἀμφιπλήσιος, leu ἔτυμον, abſilio: faltu me prompio, ſeu ſalto: a Th. πλήσσω, percutio.

Ἀμφιπλόκιος, bene luo, vel ſubigo.

Ἀμφίπλοος, utrinque villoſus: ut ἀμφίπλοοι πάντες, tapetes utrinque villoſi, i. e. ἀμφίμαλλοι: a Th. πλόος, vellus.

Ἀμφιπλόω, I. ἄτυω, obambulo, comitor: a πλόος verlor, Poet. πολέω.

Ἀμφιπλύω, verſo circum, obeo, luſtro. Item miniſtro, famulor, euro.

Ἀμφίπολος, exponitur civitas aquis cincta, nomen urbis Thraeiae: ex ἀμφὶ, & πόλις, ὁ.

Ἀμφίπολος, ου, ὁ, ἡ, miniſter, vel miniſtra: qui, vel quae circa dominum, dominamve verſatur. Il. ω. Odyſſ. ω. & Ath. l. 6. ἀμφίπολοι παῖδες, iejuelbrum, quod circumquaque obtent, buſtaſch. ex ἀμφὶ, & πολέω, verſor.

Ἀμφιπολῶ, & ἔω ἀμφιπόλημαι, fatago circa; occupor circa: item abſumo. Plut. a πόνος, laboro.

Ἀμφιπολόκαμος, circumvolito: a πολύκαμος.

Ἀμφιπονέω, εῖς, dicuntur in veteri aere militari, qui diuturnum ligatis fine ephippiis vehuntur; quique ex alio in alium tranſiliunt, ſi ulus requitat: ex ἀμφὶ, & ἵππος.

Ἀμφιπονέσσιος, equites, ſeu equelires ligitatii: ex ἀμφὶ, & ἵππος.

Ἀμφιπρέμνιος, undique prominco, ſeu propendeo; ex ἀμφὶ, & πρέμνον, pmminco, propendeo; ex πρὸ, & ὄνος, ſonus: item vertigo, ſtimulus, propendeo.

Ἀμφιπρόσωπος, omnia habet, quae proſtylos, praeteiecaque habet in poſtico ad eundem modum columnes, & ſubligatum. Virtuv. l. 3. c. 1. ex ἀμφὶ, & πρόσωπον, ἡ, quod ex πρὸ, & ὄψις, ἡ, columna.

Ἀμφιπτέρυγες, bitons. Jonus fic dicitur apud Plut. in Numa: ex ἀμφὶ, & πτέρυξ, ὑγος, ἡ, cies.

Ἀμφίπτερμον πλοῖον, navigium utrinque poppim habens. Th. στέρμα.

Ἀμφίπτερος, circumvolito: ex ἀμφὶ, & ἵπτομαι, volo, volito.

Ἀμφίπτυλος, veſtibulum; locus habens duas portas: ex ἀμφὶ, & πύλη.

Ἀμφίπτυος, η, ὁ, ἡ, utrinque ardens. Th. πῦρ.

Ἀμφιρέμνιος, ου, ὁ, ἡ, utramque in partem inclinans, feu vergens: interdum etiam ambiguus, anceps: ex ἀμφὶ, & ῥέπω, vergo, propendeo.

Ἀμφιρέπτης, circumquaque aſperſus; circumcirca irrigatus: ex ἀμφὶ, & ῥαίνω, idem ac Th. ῥαίνω, perfundo, aſpergo.

Ἀμφιρέπτης, ου, ὁ, ἡ, circomfluus, ex ἀμφὶ, & ῥέω.

Ἀμφιρέπτης, ου, ὁ, ἡ, diruptus. unde ἀμφιρέπτως κλαδεῖ, in Epig. ex ἀμφὶ, & ῥήξ, fiſura.

Ἀμφιρὶ, q. contracti. nomen mol. ex eodem Them.

Ἀμφιρὶ, utrinque, in medio, adv. Eſt & praepoſit. cum gen. fine, ſenſum, extra.

Ἀμφιρίβαινος, ἡ, eſt ſerpens quarum dicta quadrutinguegrada, q. quae videtur duo habere capita, quia ἐκπίπτων βαίνει. dicitur enim antrorſum, & retrorſum incedere.

Ἀμφιρίβαινος, controverſus, ambiguus: q. d. in quo utraeque partes ſtor. apud Heſych. & Suid. ab ἀμφιβάσιος: ex ἀμφὶ, & βαίνω.

Ἀμφιρίβαινος, ambigo, dubito, controverſor, ἀμφιρίβαινος, a. r. opt. Æol. q. ex ἀμφὶ, & βαίνω, eo.

Ἀμφιρίβαινος, ους, τὸ, controverſia, lis: h. e. res, de qua diſceptatur judicio; quaeſtio, dubitatio.

Ἀμφιρίβαινος, η, ὁ καὶ ἡ, dubius, contentioſus, ambiguus.

Ἀμφιρίβαινος, ου, ὁ, ἀμφιρίβαιος, ὁ, diſceptatio, contentio, dubitatio.

Ἀμφιρίβαιος, contentioſus, rixoſus, acer, & aigutus in diſceptationibus.

Ἀμφίρριπτος, Heſych. ἐπιῤῥίπτων, diverſo ſemine geniti: ex ἀμφὶ, & γένος.

Ἀμφίρροθος, idem apud Etym. quod ἀμφίρροθος.

Ἀμφίρροος, utrinque umbram habens: ex ἀμφὶ, & σκιὰ, ἡ, ὁ, umbra.

Ἀμφίρρυος, induo, induor; idem ac ἀμφιέννυμι, & μαι, quae vide.

Ἀμφίρρυτος, qui circumjacentes pagos inhabitant: ex ἀμφὶ, vel ἀμφὶ, & κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus.

Ἀμφίρυμα, idem ac ἀμφίπλοον.

Ἀμφίρυτος, undique circumlio: ex ἀμφὶ, & τίτμημα.

Ἀμφίσαλεύομαι, colliquatis, a. s. part. m. ab ἀμφισάλλομαι. Th. σάλος, unda.

Ἀμφίσβαλος, circumcirca amicio, vel orno. Item circumeiirca adſtringo, vel cohibeo: ex ἀμφὶ, & σβάλος, orno. Item contraho.

Ἀμφίσβαινα, Heſych. exponit διεδὼ: ex ἀμφὶ, & σίνη, τὸ.

Ἀμφίσεσος, ὁ, ἡ, utrinque coronatus: item undique plenus: ex ἀμφὶ, & σῖτος.

Ἀμφίσιβος, η, ὁ, ἡ, ſerifpellis, utrinque acutus. Th. σῖμος.

Ἀμφισιτεύομαι, obſideo: ab ἀμφὶ, & σιτεύω.

Ἀμφίσκιος, undique rotundus, & contractus: a ἀμφὶ, & σκέω, rotundo.

Ἀμφισκοπὴ, undique conſpicuus, & parent. ex ἀμφὶ, & σκὴ, ωπὸς, ὁ, oculus, vultus. Th. σκοπιὰ.

Ἀμφισκόπιος, circum extenſus, a. r. part. paſſ. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.

Ἀμφισκόπιος, η, ὁ καὶ ἡ, utrinque libratus: ex ἀμφὶ, & σκοπὸς, ὁ, libra.

Ἀμφισκοπὸς, ου, ὁ, ἀμφίσκοπος, ὁ, ἡ, & ἀμφίσκοπος, ὁ, ἡ, tapes utrinque villoſus. Th. πίπτω.

Ἀμφίσκω, circumextendo: ex ἀμφὶ, & πέτω.

Ἀμφισπόνη, circumeido; a Th. πέμνω, feco.

Ἀμφισπόνιος, circumpone, praei. impetrat. act. ex ἀμφισπόνδω. Th. σπένδω.

Ἀμφισπόνιος, circumpono, quatio: a Th. πάσσω.

Ἀμφίσσιος, circumeilus, undequaque aniputatus. item utrinque leindens, anceps: ab ἀμφίσσιμος, undequaque putò, vel abputo.

Ἀμφίσσιος, utrinque tonſus: item utrinque tornando exeavatus: ex ἀμφὶ, & τέτμη, tornus.

Ἀμφίστὴ, ὁνος, ἡ καὶ ὁ, & ἀμφίστηνος, ὁ, ἡ, utrinque perforatus; utraque parte pertulus. Nonn. ex ἀμφὶ, & πτύω, vel πέτομαι, Ion. πτέω, ut a πτύω, petioo.

Ἀμφίστης, idem Neptuni; mate: ex ἀμφὶ, & τεῦξω, ſtrido.

Ἀμφιστρέμω, tremo ab omni parte: a τρέμω.

Ἀμφιστρὸς, vel ἀμφιστρὸς, ὁ, ἡ καὶ ὁ, ἀμφιστρὸν, ὁ, ἡ, ſtercutius undequaque ex ἀμφὶ, & στρὸς, idem ac Them. πτύω, tero, attero.

Ἀμφίστρυς, nomen viri, Amphitryon: ex ἀμφὶ, & στρὸς.

Ἀμφιστωνόμιος, η, ὁ, per epenth. pro

Ἀμφιστρυνόμιος, filius Amphitrionis.

Ἀμφιστώνιος, circumluceo, ſplendor cingor: ut ἀμφιστώνιος ἀμφὶ μαρμάρεον, ſtom. Hymn. in Apoll. ex ἀμφὶ, & φαίνω.

Ἀμφισταὶ, ἰτὸς, ἡ, ὁ, ἡ, circumquaque, vel utrinque lucem habens, lucens, vel apparens: ab ἀμφιφαίνω, circumcirca luceo. Th. φαίνω, luceo.

Ἀμφιφαὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, clavis undique diſtinctus: ex ἀμφὶ, & φαὴς. Item ſplendidus.

Ἀμφιφαὴς, ὁτος, ὁ ἡ, idem; undique apparens, & conſpicuus; item, qui ambiguus in utramque partem edtus eſt: ex ἀμφὶ, & φαὴς, ὁ, lucidus. Them. φαίνω.

Ἀμφιφαὴς, circumetus leco, colluceo, igne feil. aut facibus accenſis: ex ἀμφὶ, & φαὴς.

Ἀμφιφαὴς, dubius, & ancipitis ſlaninæ. Eurip. Th. φαὴς, ὁ, ἡ, flamma.

Ἀμφιφαὴς, ὁν, ἰον, ἔος, ὁ, ἡ, amphora, vas utrinque ad utrieulas habens, pulbus geſtari poſſit: ab ἀμφὶ, & φέρω.

Ἀμφιφαὴς, ὁν, ἰον, ἔος, ὁ, ἡ, diebatur certamen apud Æginetas circa Alpidem fontem, quo lividis ex tonſe repletis, humeoque impoſitis contendebant, quis cuitu alterum vinceret, hences ea in re imitantes: jequit Etymol. ab ἀμφιφορεὺς, ὁ, ἡ.

Ἀμφιφὰ, ἡ, dicitur idem, quod ἀμφωτὶς, ut

vi tradit Theoph. Hist. Pl. l. 3. c. 8. ex ἀμφὶ, & φυὴ, i. e Them. φύω.

Ἀμφιρυὴ, qui dubia luce colluitur. Athen. ex ἀμφὶ, & ῥύω, lux.

Ἀμφισκίων, abfurdus: proprie circumhio: ἀχαίνω.

Ἀμφίσκιος, a. ι. inf. ex ἀμφὶ, & σκία.

Ἀμφίσκος, & ἀμφίσκιον, circum fundo, fundo, & ſpargo circum: ex ἀμφὶ, & σκία, inuſit. pro Them. σκιὰ: unde σκιάω.

Ἀμφισκόλοψ, irafcor eitcum, vel propter. Vide κολόπτομαι.

Ἀμφισκοπεύω, circum tripudio. Vide σκοπέω.

Ἀμφίσκοπος, utrinque colocatus. Them. σκοπὸς, ſcnlor.

Ἀμφισκύθιον, circumſuſa, a. ι. part. paſſ. ſ. g. ab σκυτέω.

Ἀμφίσκωπος, ὁ, ἡ, & ὁ, ἡ, terra aggeſta utrinque minutus, circumfuſus: ex ἀμφὶ, & σκία.

Ἀμφίσκωφος, ὁ, ἡ, & ὁ, ἡ, utrinque pede claudus: a σκώπτω.

Ἀμφίσμυρ, ος, parvus vicus, platea parva. Line.

Ἀμφίσολος, ὁ, ἡ, bivium: q. d. ἀμφὶ σὺν, amba cum. Item via urbis; vicus, platea.

Ἀμφίσολος, ὁ, ἡ, bivium, circuitus. Nem.

Ἀμφίσολος, ὁ, ἡ, ἀμφίσολος, ους, ὁ, ἡ, ὃ, utrinque dentatus. Arillot. Item ἀμφίσολος, idem: ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & σίελος, i. q. dens.

Ἀμφίσπα, gen. & dat. dual. ab ἀμφὶ σπᾶν.

Ἀμφίσπαν, Poet. pro ἀνὰ φόνον, per eædem.

Ἀμφίσπαν, dec. poet. ab ἀμφιφάλαγξ, per Syne. pro ἀμφὶ φάλαγξ.

Ἀμφισπαστεῖν, amphoram bajulo, feu porto: & metaph. bajulo, veluti amphoram. Ariſtoph. in Heroib. ab ἀμφισπάστης.

Ἀμφισπάστης, amphoræ genulus; qui amphoras bajulat, mercede conductus. Menand.

Ἀμφισπᾶν, τὸ, unde ἀμφισπᾶν Heſych. eſt, σορὸν, pheretro, feu lectica, ab ἀμφὶ σπᾶν, quod per Syne. dicitur pro ἀμφισπᾶσθαι, eaque proprie etiam eertæ menſuræ nomen eſt, quæ alias κεράμιον, amphora dicitur apud Diofc. l. 5. c. 71.

Ἀμφίσπαν, amphorula: dimin. ab ἀμφίσπα, ἡ, amphora, ab ἀμφὶ, circum, & σφίγγω σῖνω quod fit vas geſtatorium, portatuque facile hue, & illue.

Ἀμφισπάσεσι, utroque modo.

Ἀμφισπάσθαι, ro utramque partem vergo: item utrinque cingo, vel attingo: Strab. lib. 6.

Ἀμφισπάστης, utrinque ſpiram habens; in utramque partem diſpurans. ſic vocatur Zeno apud Plut. ex ἀμφὶσπᾶν, & σπαστὸς.

Ἀμφισπάστης, ambidexter. Eull. ex ἀμφότερος, & ἑκάτερος, & σπαστὸς, ſubſt. ὁ.

Ἀμφισπείνας, τὸ, τὸ ἀμφισπείνας, terra, ad quam ab utraque parte navigari poteſt. Item ἀμφισπείνον λιμένος, vel κήρυκος, quod altera utrinque eſt trajectum: ex ἀμφὶσπᾶν, & πλεῖν, contracte πλεῖν, a Them. πλέω, navigo.

Ἀμφίσπερος, α, ον, uterque, ambo. ἀμφοτερὸς: dat. pl. Ion. ſ. g. pro ἀμφοτέροισι ut & ἀμφοτερόφιν, m. & f.

Ἀμφισπόδιον, utrinque, adv. ἀμφοτέρωθεν, Dor. pro ἀμφοτέρωθεν. Th. ἀμφω.

Ἀμφισπόδιος, utrobique.

Ἀμφισπόδιος, utroque modo. Plut. Arillot. pro uterdum ponitur ἀμφίσπερος, adverbialiter: ut Iliad. δ. & ν.

Ἀμφισπόδιος, utroque, in utramque partem.

Ἀμφισπόδιος, vel ἀμφισπόδιος, adv. idem ac ἀμφίσπερος, in terram, humi, Heſych. ἀμφισπόδιος βέντων, apud Heſiod. expon. ambabus manibus in terram deiectens, componitur nimirum ex ἀμφὶ, & ὄλος, nom. & acc. τὸ; ſed obſcq. mutant ab inſultato λόος, nempe ὄλος, & ὄλον, ſolum, pavimentum, humus.

Ἀμφισπόδιος, animadverterat, a. ι. opt. Poet. ab ἀνὰ, & σφάλλομαι.

Ἀμφιλάω, circumlatro, circumallatro, oblatro undique: ex ἀμφὶ, & λάω, latro.

Ἀμφιτὰ, prn ἀνὰ φυτὰ, per plantas.

Ἀμφύω, per ſyncopen dicitur pro ἀναφύω, renaſci facit; turium produco.

Ἄμφω, ambo, vel ambæ ἀμφοῖν, gen. & dat.

Ἀμφώδεια, τὰ, varietinia ex inſpectione vicerum, Euſtath. ex Soph. five divinationes ex extis, forſan quem vertibus ſuffixa torrentur: ex ἀμφὶ, & ὠδεῖν, ſ. ὠδὴ.

Ἀμφῶδες, ωσι, vel ουσι, bidens. Heſ.

Ἀμφὼδ, duas anſas habens, το ἀμφορηφόδον ἔχον ὠτὰ τινά.

Ἀμφωδὲς, ους, ὁ, ἡ, idem ab ἄμφωδος.

Ἀμφωμοσία, ἡ, juramenti utrinque præſtatio; h. e. quum utraque litigantium pars jurat: Heſych. ex ἀμφὶ, & ὄμνυμι, fut. ὀμόσω.

Ἀμχύω, propriete expon. qui citcum ungues eſt, unques ambiens. ſed Heſychio eſt χαρίεμμαι, ἀφαιτῶ: ex ἀμφὶ, & ἀνὰ, ſ. ἀ.

Ἀμχώνες, aut ἀμχῶνες, vel ἀμχῶνὶ, ὄζοι, vel ἔθνη, ἡ, dicitur pueili genus, habentia binas anſas: & expon. etiam auris, feu anſa vaſis, unde proverb. μέτρον τὸν ἀμχωνίδων, apud Suid. Item inauris, auritum ornamentum, vel muniмentum: ab ἀμφὶ, & ἀὼ, ἀνῶ.

Ἀμχωτὸς, ὁ, ἡ, τὸ, duas anſas habens.

Ἀμχωτὸς, ὁ, ἡ, expon. utrinque auritus, binas auteis habens. item Metaph. utrinque anſatus, feu duas anſas habens: ut ἀμφώτιος ἀμφωτὸς, apud Theocr. idyl. 1. & κάνεον ἀμφωτὸν, Odyſſ. χ.

Ἀμωβᾶν, ἀμώβων, ὁ, Sacrum rex.

Ἀμώμητος, ὁ, ἡ, inculpatus: ἀμώμητος, gen. Jon.

Ἀμωμητοῦ, adv. Ex α, & μωμητὸς, vituperabilis, quod a μωμάομαι. Th. μωμᾶ.

Ἀμώμιος, ὁ, ἡ, herba quædam, ex eo dicta, quod amomo ſimilis ſit. Diofc. l. 1. c. 14. a Them. ἄμωμον, τὸ.

Ἀμωμίτης, ὁ, ἡ, expon. amomum ſimilitudine aliqua referens, Diofc.

Ἄμωμον, ὁ, τὸ, amomum, frutex, & atoma.

Ἄμωμος, ὁ, ἡ, ὃ, maculæ expers: ex α, & μῶμος.

Ἄμων, ὁ, nomen viri ἀέλιτος, Fidelis.

Ἄμων, Dor. pro ἀμὼν.

Ἄμωντας, ὁ, pl. inuſ. paſſ. ab ἄμαω.

Ἀμώντωρ, pro ἀμώντορ, pl. part. Poet.

Ἀμὼς, ὁ, nomen viri ἀέλιτος, Robuſtus.

Ἀμωσία, metas, ſ. ſing. ῥωσί, opt. ἀμωσίαις, ὑμᾶς, ὠσὶς, ὠσὶ, ὠσὶ, ab ἄμαω.

Ἀμῶτ, vide ἀμὼτ.

Ἀμωτγὶνον, quoquo modo, quovis modo: ab ἀμῶτ. Th. ἀμὼτ, unus.

Ἄμωτα, τὰ, caſtanea.

A N.

Ἀν, ſi, conjunctio potentialis, vel expletiva. Potæ pro ea ponunt, ει, ηε. Ab τη ejuſdem ſignificationis. eſt etiam ἄτ, pro ἀνὰ, Poetis: & ἀ᾽ pro ἀνὰ.

Ἀν᾽, per, pro ἀνὰ, regens acc. & cum ablat. in compoſitione valet retro, re, furſum: ἀνὰ τὸ σὼ, Dor. Interdum eſt diſtributionis nota.

Ἀνὰ, furſum, per Apoc. pro ἀνάτω, quod pro ἀνάτω, Jon. & ἀ μοτατο in α, a. ι. ind. ſing. ab ἀνάομαι. Eſt & ἀνὰ, furge, pro ἀνάστα, & ἀνάσσετε. a. 2. imperat. act. Eſt & ἀνὰ, vocat. ſing. ab ἀνάξ, ἄνακτ, vel per apoc. pro ἄνασσα, regina.

Ἀνάβα, pro ἀναβάδην, vel ἀναβᾶσα, afcende: a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάδην, pedibus in altum exporrectis, five extenſis. Ariſtoph.

Ἀναβάδης, ὁ, ἡ, ſcanſim. Ariſtot. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαθμεῖν, ἀναβαθμεῖν, gradum ſcalæ: ab ἀναβαθμὸς, ὁ, ἡ, ſ. ἀναβαθμὸς, ὁ, ἡ, afcenſus, Suid. Item gradus ſcalæ, pro κλιμακὶς. ἐ euphonize gratia inſertur. Interdum ſcalitia vocantur κλιμακὶς ἔμοις. Poll. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαθμὶς, ος, ἡ, ſcala navis, apud Lucian.

Ἀναβαθμὶς, ος, ἡ, ſcala: expontur etiam pulpitum. Item fabellum. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαίνω, afcendo, confendo: ἀναβαίνοντι ἄρμα, Odyſſ. ε. Xen. Ephel. 6. ἵκετ & dicitur ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ἵππον, pro confendere equum, apud eund. Prædr. ἀναβαίνειν abſolute pro confendere navem. Il. α. Item ineo. unde ἐπὶ ἀναβαίνοντα τοῦ ὄρθιος ἔπους, admiſſiti equi. Item ſcando, aſcendo, incedo per. Od. 3. & apud Matth. c. 13. ἀναβῆναι ἐπὶ τὸν ὄρος, emerſeunt ſpinæ, vel ſuccreveunt: ex ἀνὰ, & βαίνω, ſ. βάσσω. p. βέβηκα.

Ἀναβακχεύω, ἐ, ἄσω, debacchor, Bacchicis furoribus exagitor: ex ἀνὰ, & βακχεύω.

Ἀναβαλλόσθαι, inſ. paſſ. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβάλλω, piorcallino, differo. ſ. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀναβάλλομαι, ῶ, σομαι. p. m. ἀναβέβλημαι. Dicitur quid ἀνὰ βάλλω, furſum tollo, attollo, erigo. unde ἀναβάλλομαι τοὺς ὀφθαλμοὺς, idem eſt apud Xenoph. quod ἀναβλέπω, τοῦ, rollere in equum. & apud Ariſt. in Probl. ἀναβάλλεσθαι τὰ ὠμοπτὰ, & ἀναβάλλειν τὰ ὠμοπτὰ ὑποπτῶντα, pio attollere oculos, & remittere oculos. Item apud Xenoph. Pæd. 8. ἀναβάλλειν γῆν, egeiere terram fodiendo. & apud eundem dicitur a Callimacho fons aquam ἀναβάλλειν, ejicere aquam quaſi ſubſilientem. Item ſtirpes, & excutio, ut equus ſeſſorem, inquit Bud. apud Xenoph. Denique remotor, protrahor: ut ἀναβάλλεται ἐπὶ τὸν βάλλοντα ἵππος, apud Demoſth. Ex ἀνὰ, & βάλλω.

Ἀναβάλλοντα, nom. pl. ab ἀναβάλλ, afcendens, a. 2. part. act. ἀναβάλλω, inſ. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαπτιστὴς, ὁ, rebaptizator: ex ἀνὰ, & βαπτιστὴς.

Ἀναβάπτιστος, ὁ, ἡ, alcoſus, afcendo. Xen. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαρβαρὶ, idem ac ἀναβαρβάζει, afcenſus.

Ἀναβάσεμαι, confendam, f. l. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.

Ἀναβασιστὴς, idem ac ſimplex Them. βασιστὴς, vel portius potis ſubſtantem in altum; ſen tollo in altum ad portandum. Luc. in Anach. ἐς τὸν ἀναβασιστὴν τὸν ἀπτέναον. ex ἀνὰ, & βασιστὴς.

Ἀναβάσκω, ὁ, ἡ, afcenſor, confenſor; & peculiariter, qui confendit equum. Xen. & ἐναβάσκ expon. etiam equus admiſſarius.

Ἀναβάσσω, ὁ, ἡ, aptus ad confendendum equum; peritus confendendorum equorum. Xen.

Ἀναβατὴς, qui confendit poteſt; fcanſilis: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάτηρια, ὁ, part. ab ἀναβάτω. Th. βάτω.

Ἀναβάτιμος, ὁ, ἡ, aſt. quod a βάτω, fcateo, featurio. Alii legunt ἀναβλάτιμος, reſonnit: quod a βράτω, tiendo, ſtridco; quod dicitur de mari.

Ἀναβαφεῖν, ἀναβαφεῖν adv. tarde, remiſſe, negligenter. Ab ἀναβάλλομαι.

Ἀναβάφη, a. ι. imp. verbi ἀναβάπτω.

Ἀναβάπτω, vel ἀναβάπτω, extuſio; tuffiendo expuo, feu exereo; vel ſimpliciter exereo, unde in paſſ. ἀναβάπτομαι, extuſior, expuor, rejicior. Gal. ex ἀνὰ, & βάπτω, tuſio, a Th. βάπ, πτ, φ, tuſſis. Dioſc.

Ἀναβάπτω, afcendere facio, impono, ſubduco. fut. ἀνῶ, p. βεβίβακα. a. ι. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω.

Ἀναβαπτίζω, pro ἀναβαπτίζω, corrodo, exedo. ex ἀνὰ, & βιβρώσκω, idem ac Th. βρώσκω, comedo.

Ἀναβιβᾶν, reviviſcam, Att. pro ἀναβιῶμαι, a. ι. opt. act. ab ἀναβιῶ, quod ex ἀνὰ, & βιῶ, vivo.

Ἀναβιῶ, ῶ, revivifco. unde ἀναβιῶσκω, part. ptar. qui reviviſt, redivivus.

Ἀναβιῶμαι, reviviſcam, redeam ad vitam, reſurrectio a morte.

Ἀναβιώσκομαι, reviviſco. Plat. in Phæd. & interdum ſignif. reviviſcere facio, vitæ reſtituo, exſuſcito, apud eundem. Vide ἀναβιῶσκω.

Ἀναβλαστάνω, & γίω, ſ. ἄσω, p. ηκα, repullulo. Simplex βλαστάνω.

Ἀναβλαστὸς, ὁ, ἡ, qui apud renaſcitur. Poll. verbale ab ἀναβλαστάνω, repullulo, regermino, renaſcor.

Ἀναβλαστὸς, ut ἀναβλαστὸς ἀρτὶ, germen emittit. Theophraſt. ex ἀνὰ, & βλαστὸς, ὁ, ἡ, βλαστὸς ὁ.

Ἀναβλέπω, ab ἀναβλέπω, iuruitus in ſublime à ſeu.

Ἀναβλέπων, oculos attollo, viſum recipio. ſ. Jon. p. pa. a. ι. ἀνέβλεψα.

Ἀναβλέψαι, ας, ας, ἡ, viſus recuperatio. Th. βλέπω.

Ἀναβλέψαι, idem ac ἀναβλέψαι, & ἀναβλέπω altre.

Ἀναβλέψαι, adverb. amiſſim: ut ἀναβλέψαι ἐκ δίδυμον, indurre in modum amiculi; amiſſum circumjacere.

Ἀναβλέπω, procraſtinatio, dilatio, ſi. & ab ἀναβάλλω.

Ἀναβλεπτικὸς, adv. tarde, cunctanter.

Ἀναβλεπτὶ dicuntur ſontes. Heſych. ab ἀναβλέπω, vel ἀνὰ, furſum eumpo ſcantiendo. featurio furſum: proprie dicitur de ſonte. Athen. Arilloteles tamen de mundo dixit, φάσγον τὸ γῆς ἀναβλύσαι, flumina, quæ terra erupeuant: ex ἀνὰ, & βλύζω.

Ἀναβλύζω, ſeaturio: a βλύζω. Vide κτιβλύζω.

Ἀναβλύσαι, ſeaturigo: ut νεφὼν ἀναβλύσαι, apud Ariſtot. de mundo. verbale ab ἀναβλύζω.

Ἀναβλύσαι, pro ἀναβλύσαι, idem ac ἀναβλύσαι, ſ. ι.

Ἀναβοᾶν, magna voce clamo: vel alta voce declamo: eſt enim ἀνὰ epitaticum. Item elamando voco, inclamo, apud Ariſtoph. Th. βόω.

Ἀναβόησις, ἡ, exclamatio, vociferatio, vel iolamatio.

Ἀναβοσβόλω, effodio: effodiendo egero. ex ἀνὰ, & inuſit. βοσβόλω, fodio; a Them. βόσβις, ὁ, ἡ, ſcrobs, fovea.

Ἀναβοσκάλλω, idem quod ἀμβοσκάλλω. V.

Ἀναβοσκάλλω, ὁ, το, diminut. amictorium, quo ſcil. humeri operiuntur; inde dictum, quod ab inferioribus partibus ad ſuperiores elevetur.

Ἀναβοσκὸς, expon. id, in quod impoſito pede confendimus equum, ſtapes. Item, homo, cujus miniſterio utimur ad hoc ipſum. Plut.

Ἀναβοσκὸς, exponitur egeſtio: & capitur etiam pro tetra egeſta, in proſa frequentiſſime idem ſignific. quod ἀναβάσεμα in carmine. unde ἀναβολὴ πετεηνῶν, expon. differre. Unde expon. etiam cunctatio, dilatio, ab Euſtath. Item, amictum, ſy-

nec-

nef. Item, proœmium eximinis, five initium. Artiloph. in Pace : a p. m. verbi ἐ-πβόλαιος.

Ἀπβόλαιος, adv. per dilationem.

Ἀπβόλαιος, ὁ, ἡ, amicitus, palliatus.

Ἀπβοβρόβδα, exclamo : Artiloph. ex ἀπὸ, & βοβρόβδαξ.

Ἀπβός, ὁ, ἡ, ὁ, Dor. pro ἄπβος, ὁ, ἡ, ὁ, impudens, & ἀ. & βός.

Ἀπβρύβω, & σπω, fervefacio. Th. ἄβρυξ.

Ἀπβύσσω, ἄ, attuatio, feu ebullitio : aqua ustuantis, feu ferventis fubfultatio ; h. e. quum aqua fervens ebullit, & fubfultat.

Ἀπβύσσω, ἄ, & ἔ, ferveface : ut ἀνάβυσσον ὕδωρ, apud Diofc. & apud Artiloph. in Ran. ἀνάβυσσα κρέα, carnes elixa : ab ἀναβύσσω, bullire, feu fervere facio : ut ἀπὸ, & βράβω.

Ἀπβύχιμ, madefacio : ex ἀπὸ, & βρέχω.

Ἀπβυχόπονος, iotono : ex ἀπὸ, & βρονταῖος.

Ἀπβύχω, reforbeo. a. 1. Ἐοl. ἀπ. ἀνεβρύχων. a. 1. paſſ. part. ἀναβρυχθὲς. ἀναβρύχω, ut & κατακβρύχω, fuor comp. verba vix ufitata : unde tamen ἀναβρύχης, & κατακβρύχιος apud Hom. a Th. itidem inuſit. βρύχω, forbeo, depluvio, voro.

Ἀπβρυχόμαι, infremo ; fremitus, feu rugitus edo. Item, eum fremitu, & rugitu deſideo : ex ἀπὸ, & βρυχάομαι, Th. βρύχω.

Ἀπβρύχω, expon. idem, quod ἀναβύσσω, vel potius idem, quod ἀνάβυσσω, featurio, fubſilio : ut & ἀπὸ ἀναβλύζω ὕδωρ, apud Hom. Il. p. ex ἀπὸ, & βρύχω, is fo fignif. Them. βρύω.

Ἀπβύωσιν, corrofio, vel exeſio.

Ἀπβώσσω, pro quo & ἀπβώβρωσκω, corrodo, exedo, & in paſſiv. ἀπβώβρωσμαι, vel ἀπβιβρώσκομαι, exedor, corrodor.

Ἀπβώσωσις, corroſivus ; exeſivus : corrodendi, ſeu exedendi vim habens : ex ἀπὸ, & βρώσω, feu βιβρώσκω.

Ἀπβωλακία γῆ, terra, quæ, dum aratro proſcinditur, glebas in altum mittit. Th. βωλακ.

Ἀπγοβλίτ, ἄ, ἔ, morſus gallinæ, herbæ nomen.

Ἀπαγραφεῖον, expon. gargarizo, fauces colluo, ut ἀπαγαργαρίζω τὸ στόμα. ὕδωρ, collutio os aqua, & ἀπαγαργαρίζων ὕδωρ ἐκ τῦ στόματ, quum in ore gargarizare : fed dicitur etiam ἀπαγαργαρίζω id, quo fauces colluuntur. Diofcor. l. 2. c. 67. ex ἀπὸ, & γαργαρίζω : a Th. γαργαρεών.

Ἀπγγέλλω, a. 1. inf. act. verbi ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγεῖλαι, a. 1. imperat. ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγέλλαιμι, nuntior, onotius de me afferrur ; Plut. in Per. eſt paſſiv. ab ἀπαγγέλλω, annuntio, expono, refero.

Ἀπαγγέλλω, renuntio, ſ. ἀν, ις, ῐ, p. ικα. a. 1. ειλα. a. 2. ἀπήγγειλον. p. paſſ. ἀπήγγελμαι. a. 2. paſſ. ἀπηγγέλη, ἡ, ὁν. Ex ἀπὸ, & ἀγγέλλω.

Ἀπάγγελος, expon. adverbialiter, fine nuntio : ex ἀ priv. & ἄγγελος, ὁ. inſeritur autem ante vocalem aliam, euphoniæ gratia.

Ἀπάγγελτος, expon. nuntio careus : ut ἀπάγγελτος μάχη, dicitur pugna nuntio carens ; id eſt, ex qua ne unus quidem evaſit, nuntius cladis futurus.

Ἀπαγγέλω, Dor. pro ἀπαγγέλλω, narrare.

Ἀπαγγέλω, & σχον. fideo ; idem quod ſimplex γάνυμαι.

Ἀπαγγενέω, & regenero, ſ. ήσω. p. ηκα. p. paſſ. ἀπαγγεγένημαι. Th. γένομαι, feu γόνομαι.

Ἀπαγγένεσις, expon. regeneratio : id eſt, baptiſmus. Greg. verbale ab ἀπαγγενέω, regigno. 1. Pet. 1. ex ἀπὸ & γέννω.

Ἀπαγγέω, idem quod ſimplex γάνυμαι, guſtum prabeo, apud Artiloph. in Nub. metaphorice dicitur ἀπαγγέω γλώσσ, expon. ſpecimen vobis præbere.

Ἀπαγγής, ἐσ, ἐς, ἀγ. ἐς, impurus, feeleſtus, immundus. Suid. Item, purus, mundus. Heſych. ex α vel epitet. vel priv. & γάγ, ἐσ, ἐς, ἀγ. ?.

Ἀπαγγόνευμαι, agnoſcor ; dignoſcor. Item, perfuadeor. Item, legor : ut apud Plut. in Public. ἀπαγγόνῃ τὸν γνώμονα, literæ ſuornet lectæ. paſſ. ab ἀπαγγονεύω, agnoſco. Item pro ἐπιγινώσκω, dignoſco, intetnoſco, & interdum pro ſimpl. γινώσκω : ut Il. τ. μάλιστα δέ τ᾽ αὐτὸν ἀπέγνω, pro γνῶ, inquit Euſt. Item, fuadeo, & perſuadeo, ſuaſor apud Heſrodot. ut ἀπεγνώσατο βασιλῆα γενέσθαι, i. e. ſuaſus. idem etiam dicit, ἀπέγνωσε Πυθίδα λέγειν, i. e. perſuaſit. Hac autem ſignificatio apud Jones maxime eſt ufitata. Item expon. lego, ea ſignif. qua dicitur, lego librum. ex ἀπὸ, & γινώσκω.

Ἀπαγνώσσω, lego. ſ. ξω. a. 1. ἀπέγνωξα. p. paſſ. ἀπέγνωσμαι. a. 2. ἀπέγνων. p. paſſ. ἀπεγνώσμαι, σται, ται : inde ἀπεγνωσται, ὁ, ἡ, lector. a. 1. paſſ. ἀπεγνώσθην. Th. γινώσκω. Vide in ἀπαγνώσκομαι.

Ἀπαγνόω, cogo, imperf. ἠπαγνόουν. ſ. ώσω, p. ἠπάγνωκα, p. paſſ. ἠπάγνωσμαι. a. 1. ἠπαγνώσθην. Th. ἀπάγω.

Ἀπαγναῖος, ος, ὁ, neceſſitas. Item, neceſſitudo, affinitas, propinquitas.

Ἀπάγναιος, adv. neceſſario. Ab

Ἀπάγναιος, ος, ὁ, neceſſarius cuvcitas, coniunctus. Th. ἀπάγναιος, expon. quod ex neceſſitate fit : & ἀπάγναιος ἐστι, hoc dicitur etiam ἀπάγναιόν ἐστι, neceſſe eſt. Item ἀπάγναιοι, neceſſarius, ideſt, cujus uſus eſt neceſſarius. Et interdum exp. utilis, fructuoſus. Τὰ ἀπάγναια dicuntur, præcipue ad rem faciunt ; & in aliquo negotio funt præcipua, maximeque conducunt. Item ἀπάγναιοι, neceſſarius, i. e. neceſſitudine conjunctus, amicus. comp. ἀπαγναιότερος, ſuperl. ἀπαγναιότατος. Th. ἀπάγναιος.

Ἀπαγναιότης, ἄτος, ἡ, expon. neceſſitudo, id eſt, propinquitas generis.

Ἀπάγναιος, adv. neceſſario.

Ἀπαγναιόω, ῶ, ὁ, & ἀπαγναιόομαι, ῶ, ὁ, qui cogit, qui neceſſitatem imponit.

Ἀπαγναιόω, ῶ, ὁ, coacto, feu voluntatis : ab ἀπαγναῖος, compello, adigo, urgeo, vexo : quod a Th. ἀπάγω.

Ἀπαγναίως, adv. coacte. ab eod. Th.

Ἀπάγνεια, ἡ, ἀ priv. & ἀπάγνη, neceſſitas : τὰ μὴ τὰ ἀπάγνη, τὰ τῶν μὴ γινομένα. vel ab ἀ priv. & ἄγω, duci enim, & impelli nequit.

Ἀπαγνεύομαι, ῶ, neceſſitate coactus me bene merito, & ab eo neceſſario corpus bene cuto. Item, neceſſaritis refcivi. Epiſtet. ex ἀπάγνη, & πάσχω ; ἐς unde

Ἀπαγνεύω, coadtor nomen, liberaliori vitiu uti cogor, ut athletæ. Ariſtot. Polit. 2. c. 3. & Heſych. ex ἀπάγνη, ἡ, & ἐάγω, ὁ.

Ἀπαγνεφάγω, comedendi neceſſitas, victus abſtinentia.

Ἀπαγνεφάγος, qui neceſſitate coactus comedit, ut athletæ.

Ἀπαγνώσιον, expon. iterum dulce reddo : ex ἀπὸ, & γλυκαίνω.

Ἀπαγνώσιον, dulcedinem experint, ſ. ν. p. α. 1. ſub. paſſ. ab ἀπαγλυκάνω. Th. γλυκύς.

Ἀπαγλυπτῶ, ῶ, ὁ, & ἔ, ſculptus, exaltus, feu ſculpturæ, exiarunque aſper : ex ἀπὸ, & γλυφὼ : a Th. γλάφω. fut. ψω.

Ἀπαγλυφὴ, ἡ, ſculptura.

Ἀπαγλυφὸν τετυγμένον, ſculptum peculum, ſeu aſperum ſculpturæ. Th. γλάφω.

Ἀπαγλύφω, ſculpo.

Ἀπαγνάμπτω, idem quod γνάπτω, ſ. ψω. p. ξα, & π. a. 1. ξα. a. 2. ἀπέγναμπον.

Ἀπαγνάπτω, a. 2. paſſ. ἀπ. pl. ἀπαγνάπτω, inſ. ἀπαγνάπτεσθαι.

Ἀπαγνοέω, ſ. σω, p. κα, recognoſco : a γνοέω.

Ἀπαγνόημι, ων, ἡ, agnitio.

Ἀπαγνώμονας, ος, ὁ, idem : ſed interdum eſt potius ſpecimen, & documentum, teſte Bud.

Ἀπαγνώμων, ὁ, ἡ, quod ἀπαγνώστ : ab ἀπαγνώμι, ignoſco. paſſ. ab ἀπαγνώσσω, ignoſco : ex ἀ, & γνώσσω.

Ἀπαγνώσθαι, expon. qui legi poteſt ; vel qui legi debet ; quod legere, & commodus eſt ad legendum ; legendus.

Ἀπάγνωσις, expon. ignitio. Item, lectio, i. e. ipſa legendi actio. Item, ſcientia. & proc. ſan. Item, perſuaſio. Suid. ex Herodoto.

Ἀπαγνώστ, τὸ, agnitio. Item, lectio, i. e. quod legitur. Item recitatio.

Ἀπαγνώστης, ου, ὁ. lectorium, i. e. locus, in quo legi ſolet.

Ἀπαγνώτει, cujus muus eſt legere alicui ſcripram quodlibet. Plut. in Alex.

Ἀπαγνωτὸς, idem quod ἀπαγνώστ.

Ἀπάγνυ, 3. pl. imperf. pro ἄγυντ, Sic ἀπάγνυντ, reduſti funt, imperf. paſſ. vel a. a. m. pro ἀπάγνυτο : ab ἀπάγνυμι.

Ἀπάγνυτο, Dor. pro ἀπὸ ἀγυτὸ.

Ἀπαγόρευσις, expon. proclamatio, prædicatio. Item, renunciatio, declaratio : ex ἀπὸ, & ἀγορεύω.

Ἀπαγορεύω, expon. publice pronuntio, proclamo, per præconem declaro : aut denuntio, vel ſignifico, prædico : & pro, appello, paſſim apud Plut. Item, ſalueo, eo ſenſu, quo dicitur ſalutare Imperatorem ; & pro declaro, vel renuntio : ut declarare conſulem, vel renuntiare : ut ἀπαγορεύουσι Γαλάται ἀπαγγέλλειν, apud Plut. in Galba, & apud Herodian. ἀπέδοσαν τὸ ἀπαγορεύειν, ἡμέ πανήμε καλεῖ : i. e. Auguſtum illum declarat. χρηστοποιὸς ἀπαγορεύω, ſuffragia renuntiare, Æſch. inſt. or. κατὰ Κτησιφῶντ.

Ἀπάγορος, ον, ος, litterarum trajectio per quam ſit aliud verbum.

Ἀπαγορεύω, tranſpoſitis literis ex una voce aliam efficere ; tranſpoſitis literis efferre, aut dicere . unde ipſa vox dicitur ἀπαγορεύσεως, quæ trajectio literis efficitur.

Ἀπαγορεύσεως, ὁ, ἡ, literarum trajectio, & tranſpoſitio : figura apud Grammaticos, qua vocabuli alicujus literas trajectis, & tranſpoſitis ; ſit alia vox, & diverſum ſignificans : ut ἀπὸ ἀγαθὸς, ἀγαθὸς ἀπὸ, ἀπὸ ἀγαθὸς, ἀγαθὸς ἀπὸ, ἀπὸ ἀγαθὸς : ἀγαθὸς, ἀγαθὸ : ἀγαθὸς, λαγὸς : ἀλιτὸς ἀλιτὸς : χλὴ, χλὴ : ſic ἀπαπὲ πλὰκ. Item πλὰκ, ἀπαπὲ : μῦθος, Σύμιτ : ἀπαπὲ μῦθος, ἀπαπὲ μῦθος, ἀπαπὲ μῦθος : unde γραμματικὸς. Th. γράφω.

Ἀπαγράπτω, & ψω. ſ. ἐ, perſcripſi, literis prodidi, memoriæ mandatus ; ut ἀπαγράπτεται λόγον. Item perſcripſi, in tabulas retuli.

Ἀπαγραφὴ, ἡ, ἡ, perſcriptor, ſcriba : ut ἀπαγραφὴ τῶν γόνων, apud Lyſ. dicitur magiſtratus ad leges Solonis exhibendas, & in volumen unum redigendas creatus, ut tradit Bud. ex ἀπὸ, & γράφω.

Ἀπαγραφὴ, ἡ, ἡ, ſcriptio, vel perſcriptio. Plut. Item, commentarius, & breviarium, deſcriptio, enumeratio : & ſæpe pro commemoratione rerum, & hiſtoriæ traditione. Item, perſcriptio, i. e. acta, inquit Bud. ex Ariſtot. ut ἀπαγραφὴ τῶν πολιτῶν, acta publica.

Ἀπαγράφω, expon. conſcribo, perſcribo, literis mando, ſive prodo. Item, proſcribo, vulgo edo, ut in programmate inquit Bud. Item, perſcribo, i. e. in acta refero, inquit Bud. Item, inſcribo : ut apud Thuc. ἀπαγράφω τὸν τριτὸν τῶν τριῶν, i. e. in tripode urnam inſcribere. Item, ἀπαγράφω ἀπαγγέλω, apud Iſocr. at ἀπαγράφω ἀπαγγέλει, apud Plutarchum Pericle exp. educere agri fortitiores. Item, adſcribo : ut ἀπαγράφω τινὰ ὃν τοῖς φίλοις. Item proſcribo, ut ἀπαγράφω τινὰ ἐπὶ ἀπαγγέλει, vel imaginibus delineatis ; ut Bud. expon. Ex Ariſtot. Eth. 1. & in paſſ. ἀπαγράφομαι, perſcribor : paſſive ut in act.

Ἀπαγρεῖ, ῆ, expon. tempus non venandi apud Xen. ex a priv. & ἄγρα, ὁ.

Ἀπαγρίζω, expon. hiſcere, murire, loqui ſubmiſſe, reſpondendo murire : apud Ariſtoph. & Xen. ex ἀπὸ, & ἀγρίζω.

Ἀπαγρόω, ῶ, ὁ, denudo, ex ἀπὸ, & γρόω.

Ἀπάγρωσις, ος, ὁ, & ἀπάγρωσ, ῶ, ὁ, anagyris, five anagyrus : nomen dicitur ἀπὸ τῦ ἀπαγρώσαι, apud Diofc. l. 3. c. 120. & Plin. l. 24. c. 6.

Ἀπαγχενίω, occellitate equitare, i. e. neceſſitio, neceſſitatem equitendi habere ; aut ἀπαγχενίω, apud Suid. ex ἀπὸ, & ἀγχενίτας, & ἀγχενία, equito. a Th. ἀγχενία, equus.

Ἀπάγχω, augeo. ſ. ἀγχω. p. ἀπαγχ. a. 1. ἀπήγξα. Att. ἀπήγξατ, p. paſſ. ἀπάγχομαι. a. 1. ἀπάγχθην. part. ἀπαγχθὲς, ἀπαγχθεῖς, & προνεῖμι. Exponitur quaſi ἀπὸ ἀγω, ſuſtollo, ſubvehn, erigo, ſurſum veho. & ἀπάγχω τὸν γόνυ, ego. ouvem ſubduco, vel ſubvehn, pro & portu ſolvo, & in altum evehn. Item ἀπάγχω, reduco. Eufl. Et dicitur etiam ἐπὶ τὸ ἀγκυτατ ἀπάγω, eo ſenſu, quo dicitur referre ad fenatum. Sic & ἀπάγω τὸ πόλ, referre pedem, apud Xenoph. Item pro πρόσαγω offero. Add. ?. Et pro ἀπάγω, apud Xenoph. Item, rejicio, emitto : ut ἀπάγω ἀπὸ. Gel. & Diofc. Item, educo, extrabo, ejicio : Demoſthenes inſitio tuo, informo, doceo. Xenoph. & Plut. ex ἀπὸ, & ἄγω.

Ἀπαγωγὴ, ἡ, ἡ, expon. quod allegatur alienus rei quæ in lite non fuſtinendum. Euſt.

Ἀπαγωγὸς, ὁ, ἡ, ſubductio, ſubvectio, elatio, & peculiariter ſic appellatur a Theologis intellectus noſtri veluti ſubvectio ad inveſtigandum reconditiorem aliquam loci ſenſum : item ſic dicitur ἔκτασις, extitus, vel q. d. ſolutio e portu, quia tum navei in altum e portu, ſubvehuntur : dicitur & ἀπαγωγὴ τῦ πλοῦ a Dem. Item reductio, relatio. Item, rejectio, emiſſio : ut ἀπαγωγὴ ὄμματος, Gel. & Diofc. Item, inſtitutio, educatio, diſciplina : ut τῶν νεῶν ἡ ἀπαγωγὴ Plut. ut & ἀπαγωγὴ τῶν φυτῶν, apud Theophr.

Ἀπαγωγὸς, ὁ, defectus diſciplinæ. expon. & diſſoluta vita, & animus juvenis indomitus. Plut.

Ἀπαγωγὸς, ὁ, ἡ, ὁ. q. d. ſubvectivus, ſubvectitius. atque ; inde ἀπαγωγὸς, inquit Bud. dicuntur myſtica, & quæ a ſenſibus non ἀπάγων, i. e. ſubvehunt, vel ſubducunt ad intellectualia. unde τὰ ἀπαγωγὰ apud Theologos dicitur, quum ſenſus literalis, ut vocant, in ſpiritualem vertitur. & ἀπαγωγὴ interpretatio, qua ſenſus remotiſſimus, atque abſtractiſſimus exquirit. unde adverb.

Ἀπα-

Ἀνωγμυστής, mystice; apud Greg. Nar.

Ἀνωγμὸς ἔφη, dicta est a Dionysio Theologo vita quæ sublimiperæ, inquit Bud. ἔστιν δὲ καὶ ἀνωγμὸς ἐπὶ τοῦ κρείττονος, capax. subdubitas iacultas, sive potentia: ut apud Athen. ἐστὶ δὲ καὶ ἀνωγμὸς ἐπὶ τοῦ ἀπτοήτου, ideſt, vim habet extrahendæ, ſeu eliciendæ ſaliuæ.

Ἀνώγυιθ-, (cum accentu in antepenult.) ο, ἡ, τὸ ἄ, expon. q. d. ineducatus, qui inſtitutus non fuit, qui earuit inſtitutione. eſt enim comp. ex ἀ priv. & ὠγυιὰ, ἡ. vel etiam, qui non contingit inſtitui, ut docetur: ἐ ἀπὸ τοῦ ἀνάγειν ἀγωγὸν ποιεῖσθαι, male inſtitutus, ut ἀπαίδευτος ποιεῖν, & ἀπαίδευτος κακῶν; apud Xen. Item, intractabilis; quaſi qui duci nequeat. ut ἀνήνιοτος ἵππος, equus indomitus, apud eund. atque inde, difficilis, intemperans, petulans. Plut. Item pro ἀπαίδευτος, indoctus, imperitus, apud Athen. atque inde expon. & ineptus. unde adverb.

Ἀνωγμῶν, contumaciter, petulanter, injuriose, & enntumelioſe. Athen. lib. 13. Item expon. citra inductionem, & certam quandam colurrentiam, quæ ſpecies argumentationis dicitur ab Ariſtot. quum ſcil. quis per plura ſingularia progrediens univerſale aliquod probat: id quod Platoni frequentiſſimum eſt.

Ἀνωγμοτὴς, ὁ, ἡ, qui non certat, qui certamen non experitur, iners: ut ἀγωνιστὴς πάλαιστὴς, apud Xenoph. ex ἀ priv. & ἀγωνιστὴς, certator: a Th. ἀγὼν, certamen.

Ἀνωδύνημα, exponitur remedium, ſeu medicamentum, quo ſedatur dolor, ſeu mordeo, unde verbale ἀνωδύνησις, remorſus, remorſio; ex ἀ priv. & ὀδυνάω, ſi. δέξω, vel ὀδυνέω, ſi. ἠσω, ut ἀμβλύνω, unde ὀδύνη, ἡ.

Ἀνωδυνόω, dolorem ſedo. a. τ. inf. m.

Ἀνωδυνωτὸς, ἡ, ὁ, divino: ex ἀνὰ, & ὀδύρομαι, divido. Th. ἀνὼ, divido.

Ἀνώδυνος, diviſus, diſtributus: item, viritim. vel æqua portione, diviſim, apud Ariſtot. & Plat. & interdum, reſeciſus. ex ἀνασχίζομαι.

Ἀνώδυρτος, ον, ὁ, ἡ, perecuti, p. m. verbi ἀνωδύρομαι. Ἀνωδύρομαι, ſurſum exurrimus, 1. pl. p. m. per Syncop. pro ἀνωδυρόμεθα.

Ἀνωδυρόμενος, Helych. ſunt ſigilla, ſeu imagunculæ, quæ in tragicis ſcenis oſtenduntur: item loca, ſeu habenæ circa equorum colla. ex ἀνὰ.

Ἀνωδύνησις, demonſtro; item, confecto, inſituo. ſi. ἔω. p. χε. a. τ. ἀνώδευσα. inf. ἀνωδεύειν. p. paſſ. ἀνώδευμαι, a. τ. ἀνωδεύσθην. a. τ. m. ἀνωδευσάμην, ω, ας, ατ. Th. δύσεσθαι.

Ἀνώδυσις, ις, ὁ, offenſio: ab ἀνωδύσσομαι.

Ἀνώδυσσα, ης, poſteroni; ſeu menta ſecunda, & velleri lærata cena; quam ſeti. fubiatis exenibus, aut pilcibus, apponuntur menſæ ſecundæ, ſeu bellaria; ex ἀνὰ, & ὄδυσσα, cœna.

Ἀνωδυσσάω, ſon. pro ἀνωδύσσομαι, recipere, polliceri. Th. ὄδυσσα.

Ἀνώδυσσος, ος, ὁ, ἡ, ſtatte carens. opponitur ἀνωδύσσῳ, ex ἀ priv. Quod ante × aſſumit ν in compoſitione; & ὄδυσσος, ſtatta.

Ἀνώδυσσω, & in med. ἀνωδύσσομαι, odiſcium influuro: ex ἀνὰ, & ὄδυσσω.

Ἀνωδυτὸς, ὄδυτος, ὁ, vitis arbuſtiva, vel ſurſum ſcandens in arborem: ab ἀνὰ, pro ἄνω, & ὄδυτος.

Ἀνωδυτοφοινικῆς, herba dicitur ſic, eadem quæ & βοτρυοφοινικῆς, q. d. arboreſcens malva, ſeu arborea malva; quæ etiam appellatur κλάδιον, malvæ agreſtis ſpecies, althæa: ex ἀνὰ, δένδρον, arbor, & φοινικῆς, malache, malva.

Ἀνωείον, ſon. pro ἀνωείλιον, oſſendiſſe, a. τ. inf. aſſ. ſic ἀνωείλησα, pro ἀνωείλεσα, a. τ. inf. m. verbi ἀνωείλομαι.

Ἀνώϊτον, ſurſum aſpicio: ex ἀνὰ, & ὄϊτον.

Ἀνώϊτος, idem quod ὄϊτος, excorio: item metaph. nudo, revelo, aperte dico. Luc. ex ἀνὰ, & ὄϊτος.

Ἀνώϊτος, religatio; ἀνώϊτος & νώϊτος. Luc.

Ἀνώϊτος, religo, idem quod ἀνωείω.

Ἀνώϊτος, ης, ἡ, ornamentum capitis: ab ἀνωείω, redimio.

Ἀνώϊτος, religatus, revinctus: ab ἀνωείω, vincio. Ariſtoph.

Ἀνώϊω, irrigo, imbuo: ex ἀνὰ, & ὄϊω, rigo.

Ἀνωλόγησα, excipio, ſi. ἤξομαι. p. paſſ. ἀνωλόγημαι, a. ἐλήχθην.

Ἀνώλιος, ὁ, religo, vincio. Item, redimio, corono. Thue. l. 4. Item, regem facio, vel imperatorem, apud Greg. ex ἀνὰ, & ὄλος, ligo.

Ἀνώλιος, ης, & Attica Syncope ἀνώλη, anademata; id, quo caput redimitur, corona. Eurip. verbale a τ. perf. pæt. paſſ. veibi ἀνώλιος, religio, redimio.

Ἀνώλιος, vide in ἀνώλιος.

Ἀνώλιος, genus refertæ χ. τ. inf. ἀσθ. ex ἀνὰ, & ὄλος, ligo.

Ἀνώλιος, remorſus, a. τ. part. paſſ. ἀσθ. ἀνωλόθην, ſi. ὀλήσομαι, a. ἐλάσθην.

Ἀνωλόωσα, valde doceo, vel eloceo, & docceo: exp. etiam, iterum docco; aut percloceo: ex ἀνὰ, & ὄλόωσα.

Ἀνωλίτομαι, ſ. ἀνωλίσομαι. a. τ. part. ἀνωλίτομαι, Expon. proprie, quaſi ἀνὰ ὄλίσσω, ſurſum ea, emitto, reddo, i. e. reſtituo. Et ἀνωλόσσω ἄρρω, inquit Bud. ſignif. permittere, ut ſententiam dicant. Sed pertinet etiam ad fecialiorum miſſus, pro, conviris apponere. Plut. ex ἀνὰ, & ὄλόσσω, per Syncop. ponitur pro ἀνωλίσσω, apud Pind. ex ἀνὰ, & ὄλόσσω.

Ἀνωλόσσω, iterum judicio, de iis nimirum, quæ ante judicata fuerant, irritata, & nulla facta ſunt: ex ἀνὰ, & ὄλόσσω.

Ἀνωλόσσω, ις, lis, feu judicium de re, quæ judicata quidem eſt, ſed irrita facta eſt: ex ἀνὰ, & ὄλόσσω, juſtitia.

Ἀνώλυσα, qui judicatus quidem eſt, ſed, judicio irrito facto, iterum judicandus.

Ἀνώλυτος, ος, ὁ, ἡ, ex ἀνὰ, & ὄλυτος, in vortiem, ſeu gyrum revolvo. Th. ὄλυτος vortex.

Ἀνωλυτικὸς, reduplico. unde verbale

Ἀνωλυτικὸς, reduplicatio: ex ἀνὰ, & ὄλυτικὸς.

Ἀνωλυτικὸς, ὁ, reduplico, unde etiam verbale

Ἀνωλύσσω, congeminatio. Sed eſt & figura apud Gramm. eiuſdem ſcil. verbi continuati repetitio. ex ἀνὰ, & ὄλύσσω. figura geminatio verborum dicitur a Cicer. 3. de Orat. Item ἀνωλύσσω dicitur ἐπαναλαμβάνω, i. e. in acceſſione febrili horrotis per longiora intervalla ingemiscendo. Gal. ab ἀνὰ, & ἔτεκε.

Ἀνωλύσσω, a. τ. part. paſſ. ἀνωλύθην, inf. ἀσθ. p. Att. ἀνώλυσα; reddo. a. a. imp. m. ἀνώλυσο, ſ. ἀνώλυσαι. ab ἀνώλυσις.

Ἀνωλύσσω, enumeiates, continendo; proprie, pilulio in mortario commiſceo. Helych. ex ἀνὰ, & ὄλύσσω, ναῶ, ἡ, pitillum, ſeu tudiua mortarii.

Ἀνωλύσσω, idem quod ἀνωλύσσω, & ex iiſd. id vide.

Ἀνώλυσις, prodiciio; item, eruptio, quæ ſurſum verſus fit; item, ſcaturigo, pullulatio; & interdum, diſtributio.

Ἀνωλύσσω, diſtributus: ab ἀνωλύσω.

Ἀνωλύσσω, ος, ὁ, ἡ, redditus.

Ἀνωλύσσω, revocatio in ſervitutem: ex ἀνὰ, & ὄλύσσω.

Ἀνωλύσσω, ις, ὁ, idem ac ἀνωλύσσω.

Ἀνωλύσσω, receptio. Item ſponſio, repromiſſio. apud Polyb.

Ἀνωλύσσω, ης, ὁ, ἡ, ſuſceptor, receptor, recepeum dans alicui. Item repromiſſor, ſponſor. Ab ἀνωλύσσω, recipere.

Ἀνωλύσσω, redire, eſcelere, a. a. inf. ἀνωλύσσω, part. f. g. ἀνωλύσσω, m. g. ab ἀνωλύσσω, recurro.

Ἀνωλύσσω, recurſus. Item fubiatio in altum; de re, quæ aſſugit, & in altum erigitur: afcenſio. Item peimiratio, eſt ab ἀνωλύσσω, vel ex ἀνὰ, & ὄλύσσω, ſ. ἀνωλύσω.

Ἀνωλύσσω, emergo; & Ἀνωλύσσω, reſuio, recuſo; fugio; ab ἀνωλύσσω, exiſto, emergo, teredo. Th. ὄλύσσω, vel ὄλύσσω, ingredior, a. a. ἔλυσα.

Ἀνωλύσσω, ſ. emerſio. Item retrocciſio, fuga. Item peregrinum. Item retractatio, & mutatio, ejus, quod pactum eſt. verbale ab

Ἀνωλύσσω, ἀνωλύσσω, retrocedo, recolo: fugio, detrecto. Item retrocedo. Item exilio, emergo.

Ἀνωλύσσω, ὁ, ἡ, ὁ, dore carens, indotata: ex ἀ & ὄλύσσω, feu ὄλύσσω, τὸ, dona ſponſalia.

Ἀνωλύσσω, tollo in altum: ab ἀνὼ, erigo.

Ἀνωλύσσω, ον, ὁ, ἡ, ſuperatus: ab ἀνωλύσσω, imperatus ex ἀ & ἐπὶ, & ἔρις, ſpes.

Ἀνωλύσσω, ὁ, ἡ, idem ac ἀνωλύσσω ſuperatus: ut ἀνωλύσσω ἀνδρῶν.

Ἀνωλύσσω, idem ac ἀνωλύσω.

Ἀνωλύσσω, ὁ, ἡ, revivifco, i. ſcu, p. ἀνώλυσχ, a. τ. ἀνώλυσα: ex ἀνὰ, & ζάω, vivo.

Ἀνωλύσσω, ης, τὸ, affus aque ferventis. Ab ἀνωλύσσω, ferveo.

Ἀνωλύσσω, vel ἀνωλύσσω, reverto. Item iteridum redaco proprie ſignificare putatur; equos iterum jungo currui ad reditum. pertinet ad bellum; & dicitur ἀνωλύσσω, qui redit eum excitu: apud Xen. Pad. 8. Item movco, vel calta moveo. . . .

Ἀνωλύσσω, movere, dirccdere, a. τ. inf. ἀσθ.

Ἀνωλύσσω, ſ. ſaltorum motio, reditio demum cum excitu: ex ἀνὰ, & ζυγόω, jungo.

Ἀνωλύσσω, & Poet. ἀνωλύσσω, reicveo, vel efficveo, reviviſco, ebullio. Item affurc, ferveſcio. Et in paſſ. ἀνωλύσσομαι, ferveſco, unde ἀνωλύσσω, apud Diofc. ferveſactus. Sed exp. etiam ſeturio, & effundo: in Epigr. ex ἀ-νὰ, & ζέω, ferveo.

Ἀνωλύσσω, ſ. requiro. ſi. ἤσω. p. ἀνωλύσσω. a. τ. ἀνωλύσσω. a. ἐζήτησ, quæro.

Ἀνωλύσσω, ης, idem ac ἀνωλύσσω, eſt, inquit Bud. quum eſtate moveatur & vita colligeatur; ſed opponitur κατακαύσει, ſtructura. Plut.

Ἀνωλύσσω, ω, junio exolvo: cui opponitur ἐνζεύγνυμι. Item ἀνωλύσσω, aperire portam. Item arcam, vel eſſam relaxare, & pandere, ſumpta metaph. a portis, quarum obex, & peſſulus ζεύγνυσιν nominatur, ἀνωλύσσω ipſe dicuntur, quum remoto illo vecte pandantur, ab ἀνωλύσσω; vel ex ἀνὰ, & ζυγόω, ſi. ὦσω ζυγὸν, ω, ſ. junx ſubmitto.

Ἀνωλύσσω, ω, ſerumeno: ex ἀνὰ, & ζωμὸς, ſerum.

Ἀνωλύσσω, ω, delineo, depingo: ex ἀνὰ, & ζωγράφος, deſcribo.

Ἀνωλύσσω, in vitam revoco, exſuſcito, inſtauro: ex ἀνὰ, & ζωπυρέω, vegeto.

Ἀνωλύσσω, ſuccingo. ſi. ζώσω. p. ἀνωλύσσω. a. τ. ἀνωλύσσω. a. τ. m. ἀνωλύσσω, ω, ατ. Th. ζώσασθαι, armis indues.

Ἀνωλύσσω, ſ. ἤσω, in vitam revoco.

Ἀνωλύσσω, ω, exſuſcito. ſi. ἤσω. p. ἀνωλύσσω. ſum: ex ἀνὰ, & ζωπυρὸς, ignum excito.

Ἀνωλύσσω, ω, a. τ. m. part. ἀνωλύσσω, prazeino.

Ἀνωλύσσω, ω, q. d. refocillativus.

Ἀνωλύσσω, refocillare, recreare: ex ἀνὰ, & ζῶλος, vox item ἀνωλύσσω, privitcare Th. ζῶλος vivo.

Ἀνωλύσσω, ſ. ἤσω: item ἀνωλύσσω, apud Poetas. diciuntur pro ἀνὰ ὄλλω, repulſuo, repercutio; & metaph. vexatos, vigeco, vires reparo. ex ἀνὰ, & ἔτεκε. p. ἀνωλύσσω. ſum ἔτεκε, cap. germinare, vel regerminare facio lignum aridum. ex ἀνὰ, & ὄλλω, vireo.

Ἀνωλύσσω, revivifco, ſ. ſcu, p. ἀνωλύσσω. a. τ. ἀνωλύσσω. Th. ὄλλω.

Ἀνωλύσσω, refoveo, refocillo; vel ſimpl. foveo. ex ἀνὰ, & ὄλλω, foveo.

Ἀνωλύσσω, & ἀνωλύσσω, fiducium alicui facio; in ſpem ponco. ex ἀνὰ, & ὄλλω, ſpes, horſum; unde ὄλλω, & ὄλλομαι, horror.

Ἀνωλύσσω, ω, ſ. ω, reſulerim. a. a. opt. ἀσθ. a. ind. ἀνωλύσσω, inf. ἀνωλύσσω. part. ἀνωλύσσω. Th. ὄλλω, pono.

Ἀνωλύσσω, ις, anathema, exitio æterno deſtinatus: ab ἀνωλύσσω, fepono. Vide in ἀνωλύσσομαι.

Ἀνωλύσσω, exſecror, diris devoveo, anathemate eſſe declaro. ſ. ἤσω. p. ἀνωλύσσω. a. τ. ἀνωλύσσω. p. paſſ. ἀνωλύσσω. ab ἀνωλύσσω, anathema.

Ἀνωλύσσω, ις, ὁ, exſecratio alicujus, cum pronunciando eſſe anathema. eſt verbale ab ἀνωλύσσω, execrando extremis execrationibus devoveo. Rcg. l. 4. c. 19. ab ἀνωλύσσω, q. d. facer honus; cujus eaque exitio exitio dicatum eſt, & devotum, execrabilis, communione eum alits hominibus non dignus, ad Galat. c. 1. Item interdum idem ac ἀνωλύσσω, ut donarium.

Ἀνωλύσσω, ſ. Att. pro ἀνωλύσσω ab ἀνωλύσσω, exſecror.

Ἀνωλύσσω, & ἀνωλύσσω, Dor. Æol. & Jon. pro ἀνωλύσσω. a. τ. inf. ἀσθ. ἀνωλύσσω, fepono.

Ἀνωλύσσω, recalefacio, unde in paſſiva voce ἀνωλύσσομαι, recalefco, tepefco. ex ἀνὰ, & ὄλλω, calefacio.

Ἀνωλύσσω, dedicatio, conſecratio. Athen. l. 15. item dilatio, cunctatio, apud Suid. ab ἀνωλύσσω, fepono.

Ἀνωλύσσω, recurro, cunſito: ex ἀνὰ, & ὄλω, curro.

Ἀνωλύσσω, ω, contemplor. ſ. ὄλω. p. ἀνωλύσσω, Th. ὄλω, ſpectator.

Ἀνωλύσσω, ης, ἡ, contemplatio, conſideratio.

Ἀνωλύσσω, ὁ, recognitio. a præcedente ἀνωλύσσω.

Ἀνωλύσσω, ὁ, idem ac ἀνωλύσσω, conſecratio. Helych.

Ἀνωλύσσω, Poet. pro ἀνωλύσσω. Vide Th. ὄλλω, vireo.

Ἀναβολεύω, repullulabit, f. 1. ab ἀναβολὴ, reflorescet.

Ἀνάβυμα, ατος, τὸ, donarium, seu donum, quod Deo consecratur: ab ἀνατίθημι, ἀνατιθῶ. Vide in ἀναθήκιον.

Ἀναθήματα, τὰ, dicuntur dona dicata, seu consecrata, & parietibus, seu columnis templi appensa: ut οἱ ἀναθήματα τῶν θεῶν κατατιθέντες, apud Plut. Polit. 2. Item fit etiam dicuntur ornamenta urbis, ut fuat templa, basilicæ, porticus. Strab. l. 5. Item quælibet alia ornamenta: ut ἀνάθημα ἔστησε ornamenta theatri. Vid. Od. 8 εἰ μὴ ἄ. fing. ἀνάθημα, τὸ, anathema.

Ἀναθηματισθεὶς, ὁ, ad dicendum, seu consecrandum comparatus, & apte; votivus: Item ad ornamentum pertinens: ut ἀναθηματισθὲν σκεῦος, in Anth. Epigram. ab ἀνάθημα, donarium.

Ἀναθρώσω,], pl. 1. 1. ind. ἀναθρώσουσι, f. ἀναθρώσω, inf. ab ἀνατίθημι, sepono.

Ἀναθρύπτω, expungo, item elido. in Epigr. ex κόπτω, & θλίβω, premo; item elido.

Ἀναθύλλει, ῶ, ὁ ἀεὶ ὁ, libellis, certaminibus inhabilis: ex ἀ priv. & θύλλει, ῶ, ὁ, certamen.

Ἀναθύλλω, interturbo.

Ἀναθύλωτὸς, ὁ, perturbatio, confusio, permixtio: ex ἀνὰ, & θύλλω, turbo.

Ἀναθυμίω, resilio, prosilio: ex ἀνὰ, & θύω, seu θύσσω, salio, curro.

Ἀναθορυβέω, valde tumultuor: a θορυβέω, tumultuor.

Ἀναθρέμματα, ατος, τὸ, alumnus ac θρέμμα. item alumnus.

Ἀναθρεπτικὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, alumnus: Appian.

Ἀναθρεπτὸς, ὁ, ὁ, renutritio, resectio: ab ἀναθρέπτω, alo, nutrio, educo. Th. τὸ, ἡ, τὸ, nutritio.

Ἀναθρέω, ῶ, perficio, attente considero. Thuc. ex ἀ, vel ἀνὰ, epitatico, & θρέω, video.

Ἀναθρύπτω, insulto, falsu conscendo: a θρύπτω, salio.

Ἀναθυλὼ, rursum fubo: apud Arist. Hist. An. l. 6. c. 18. ex ἀνὰ, & θυλὼ, fubo.

Ἀναθυμιάσεις, ὁ, ὁ, vapor.

Ἀναθυμιάω, exhalo. Th. τὸ, ἡ, τὸ, fubo.

Ἀναθύσσω, τὸ, idem ac θόμμα, lusus.

Ἀναθύω, ad opus intermissum iterum quasi impetu feror, resumo rem quampiam aliquo post tempore: fed ab Hesych. ponitur & exultim ludo, lascivio, ex ἀνὰ, & θύω, sacrificio.

Ἀναθωμαν, exclamo, vociferor. Hesych. ex ἀνὰ, & θώομαι, latro, vociferor.

Ἀναθωλὸς, ὁς, ὁν, ἀναθωλὸς, ὁ, ἡ, impudentia, importunitas: ex ἀ & ναθὼ. ναθαλόεις, dattilifing. Jon. ἄν per Paragogen additur: ab ἀναθωλὸς, impudentia.

Ἀναθωλόομαι, impudentia utor, impudenter me gero: ab ναθὼ, impudens.

Ἀναθωλοῦμαι, abique ulla reverentia, q. d. irreverenter, impudenter: ex ἀ, seu ἀνὰ, priv. & ναθωλὸς, verecundè, pudenter: ab ναθὼ, quod vide.

Ἀναθωλὸς, & ἀναναθὼν, impudenter, adv. ab ἀναθωλὸς, impudens.

Ἀναθωλὸς, ὁν, ὁ, impudens.

Ἀναθωτὸς, ὁ ἀεὶ ὁ, acepitur pro ἀναθωλὸς.

Ἀναθωτὸς, splendor; item calefactio, & incendio: ex ἀνὰ, & θάθρον, calefacio.

Ἀναθὼ, uro, incendo: ex ἀνὰ, & Th. αὐθὼ, fulgeo.

Ἀναθὼκα, τὰ, incendia, seu incensata, apud Hesych. scribitur ἀναθήκεα, ex ἀ priv. & θὼκάθω, ὦ: unde ἀκάθω, τὸ, cœna vespertina.

Ἀναιματὸς, non cruente, sine sanguine. Hes. ex ἀνὰ, & αἵματος, cruento.

Ἀναιμωτὸς, & non cruentus, non cruentatus, non sanguinolentus.

Ἀναίμωτὸς, ὁ, ὁ, ἡ, idem ac ἀνάαιμος, & ἄναιμος, sanguine carens, exanguis, ex ἀ priv. (inserto ν ante vocalem euphoniæ ergo) & αἷμα, ατος: unde αἵματ, & ἄαιμα, ατος, cruentus.

Ἀναιμὸς, sine sanguine, adv.

Ἀναιμὸς, ὁ, ἡ, sanguinis privatio, q. d. carentia sanguinis.

Ἀναίμονες, οἱ, cathanques, pl. ab ἀναίμων, ονος.

Ἀναίμων, ων, ὁ, sanguine carens, exanguis: quod ab ἀ, & αἷμα, sanguis.

Ἀναιμόωμαι, ῶ, cujus caro sanguinis est expers: vel potius sine carne, & sine sanguine. Est enim epithetum cicadæ apud Anacreontem ex ἀναίμων, exanguis, & σάρξ, σαρκὸς, ὁ, caro.

Ἀναισάρκωτὸς, ὁ, qui est exangui colore: ex ἀνὰ, seu ἀ priv. & αἰσάρκωτος ἔχων, sanguineo colore infectus: ex αἷμα, τὸ, sanguis, & χρὼς, color.

Ἀναίσιμα, ατος, ὁ, exanguis.

Ἀναισιμάτὸς, & ἀναισιμὸς, adv. sine cruore: ab ἀ, & αἷμα, sanguis.

Ἀναίσιμος, recusat, præf. ind. ἀναίσιμα, Jon. pro ἀναίσει, 2. fing. ἀναίσιμος, recusabat, imperf. Jon. pro ἀναίσιμος, Ab

Ἀναίσιμος, renuo, tecuso. ἀναισιμαίνω, præf. part. f. g. Ab ἀ, & αἴσιος, assentio.

Ἀναίσιμος, ὁ, surgens, 2. 1. part. ab ἀνάαιμος.

Ἀναίσιμος, ὁ, 2. 1. inf. pafi. ἀναίσιμος, 3. fing. præf. imp. act. ἀναίσιμος, part. f. g. pl. ab ἀναίσιμος.

Ἀναίσιμος, fuscipere, fequi. Th. ἀίω, tollo.

Ἀναίσιμος, τὸ, τὸ, præda, Spolium. a πίμπ.

Ἀναίσιμος, ὁ, ablatio, fublatio, abrogatio, abolitio: item interfectio; ab ἀναίσιμος, aufero, tollo.

Ἀναίσιμος, ὁ, ablator, fubilator, everfor, interfector.

Ἀναίσιμος, ὦ, ὁ, exitiosus.

Ἀναίσιμος, tollo, abolco. f. ἀείσω. p. ἀαίσιμος, 2. a. act. ἀναίσιμος, fub. ἀείαν, ες, ε. q. pl. ἀείλαν. a. 2. inf. ἀναίσιμος. 2. m. ἀναίσιμος, ετο. 2. 1. pafi. ἀαίσιμος, ἀείσιμος. Th. ἀίσιμος, capio.

Ἀναίσιμος, fubtollo, furfum rollo. Eurip. ex ἀνὰ, & ἀίσιμος, tollo.

Ἀναίσιμος, fentio. f. m. ἀναίσιμος, ab ἀνὰ, & ἀίσιμος. Potius, nan fentio. Ab ἀ & ἀίσιμος, fentio.

Ἀναίσιμος, careftia fenfuum, feu eorum ftupor: item ftupiditas.

Ἀναίσιμος, non fentio.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, fum fine fenfu.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, carens fenfu, non fentiens.

Ἀναίσιμος, fine fenfu, ftupide, ftolide.

Ἀναίσιμος, præf. inf. impendere, infumere. Th. ἀαίσιμος, infumo.

Ἀναίσιμος, τὸ, fumptus, impenfa.

Ἀναίσιμος, furfum run, furgo. f. ἀείσω. Ex ἀνὰ, & ἀίσιμος, irruo.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, impudenter ago, aut me gero, impudentia utor. jungitur cum præp. πρὸς, & πρὸ: ut ἀναίσιμος πρὸς τὸν ἀλήθειαν, impudenter refilio veritati, & apud Hor. ἀναίσιμος πρὸ τὸν ἀλήθειαν, cujus rei me non pudet.

Ἀναίσιμος, ὁ, idem ac

Ἀναίσιμος, ὁ, impudentia, inverecundia.

Ἀναίσιμος, ὁ, impudens, inverecundus: dicitur tum de re, tum de re. ἐκ ἀ, & αἰσχύνω, dehonesto.

Ἀναίσιμος, impudenter, inverecunde. Plut. adv.

Ἀναίσιμος, ὁ, cujus ratio reddi non poteft: ex ἀ priv. & αἰτιολογέω, rationem reddo: ab αἰτιολογος, ὁ, qui rationem reddit, unde αἰτιολογία, ὁ, ratio causæ.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, ἡ, fauſum non habens, cujus nulla eft causa, ut αἰτιατὸς ἀόριστος. hoc fenfu dicitur etiam ἄτοπος ἀναίσιμος, apud Damafc. de Princ. Item qui in caufa non eft, cur aliquid fiat; qui non eft auctor, nec causa: ut ἀναίσιμος τῶν κακῶν, apud Plut. Item a quo culpa rei alicujus abeft; infons; cujus vacans; non tenandus: ut ἀναίσιμος ἀγορανομίας, apud Xenoph. dementiæ non accufandus: & fic eft ex ἀ priv. & αἰτία, q. culpa, crimen.

Ἀναίσιμος, fine caufa; nulla præcedente caufa: ut μοῖρα ἀναίσιμος γίγνεται, apud Alex. Aphr. fic a Theologis ἀναίσιμος folus dicitur effe Deus: atque fic eft ex ἀ priv. & αἰτία, q. unde αἰτιος, ὁ, ὁ, caufa. Item ἀναίσιμος, inculpatæ.

Ἀναίσιμος, idem ac Th. ἀαγχὴς, nifi quod prap. ἀνὰ auget fignificationem.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, expurgatio: item explicatio plena, & plana.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, purgativus; expurgandi, feu purgarandi vim habens: ex ἀνὰ, & καθαίρω, purgo.

Ἀναίσιμος, fedeo erectus, recumbo, refideo: ex ἀνὰ, & καθίσμαι, fedeo.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, fedens, fedeo.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, purgatorius. a. 1. ἀναίσιμος. Ex ἀνὰ, & καθίζω, fedeo.

Ἀναίσιμος, renovo. f. ἀείσω. p. ἀναίσιμος. a. 1. ἀναίσιμος. Ex ἀνὰ, & καθίζω, fedeo.

Ἀναίσιμος, renovo. f. ἀείσω. p. ἀναίσιμος, a. 1. ἀναίσιμος. Th. καινὸς, novus.

Ἀναίσιμος, renovatio, inftauratio. verbale ab ἀναίσιμος, ex ἀνὰ, & καινίζω, innovo.

Ἀναίσιμος, renovator, inftaurator. itidem verbale ab ἀναίσιμος, renovo.

Ἀναίσιμος, renovo. f. ἀείσω. p. ἀναίσιμος, a καινὸς, novus.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, renovatio. verbale ab ἀναίσιμος: quod ex ἀνὰ, & καινὸς.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, accendo, incendo; ex ἀνὰ, & καίω, ἄαμαι, uro.

Ἀναίσιμος, & καίμαι, inclamo, revoco: a ἀνὰ, & καλέω, voco.

Ἀναίσιμος, idem ac καλλύνω. unde ἀναίσιμος ἀνὰ διὸ ἀναίσιμος, verfari in alto motu, feu alto otio frui.

Ἀναίσιμος, de Sync. ἀναίσιμος, τὸ, dicuntur dona, quæ dantur fponfæ a marito, & a propinquis, atque amicis, quum primum ritecta in matrimonium conjectum prodit. Suid. eft plur. a fing. ἀναίσιμος, ὁ.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, dies quo fponfa facie retecta prodit. ex ἀνὰ, & καλύπτω, tego.

Ἀναίσιμος, ὁ, retectus: a feq. ἀναίσιμος.

Ἀναίσιμος, detego. f. ψω. p. ἀναίσιμος. p. pafi. λυμαι. Th. καλύπτω, tego.

Ἀναίσιμος, aut, ὁ, retectio: & retectæ rei cujufvis actio, quafque revelatio, a præced. ἀναίσιμος, detego.

Ἀναίσιμος, proprie reflecto, revertor. f. ψω. p. ψα. a. 1. inf. ἀναίσιμαι. ex ἀνὰ, & καμπτω, flecto.

Ἀναίσιμος, ωτος, ὁ, vocatur herba a redeunte amore fic dicta, ἀνὰ τὸ ἀναίσιμος τὸν ἔρωτα: quod Plin. declarat, quum eam magicis herbis annumerans, ejus tactu redire amores vel cum odio depofitos refiatur: ex ἀνὰ, καλέω, & ἔρως, amor.

Ἀναίσιμος, ὁ, qui reflexis lineis ftat: ut ἀναίσιμος ὀφθαλμὸς, venti, qui reflexos, & refractos ftatus habent: ut is, qui ἀναίσιμ dicitur. alii autem ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, τὸ, dicit ftirant lineis, ut docet Ariftot. lib. de mundo. ab ἀναίσιμαι, reflecto, & ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, flatus, fpiritus: a Th. ναίω, flo, fpiro.

Ἀναίσιμος, ὁ, reflexus, reciprocatio, reverfio, reditus, verfatile ab ἀναίσιμαι.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, ἡ, fpinis carens: ex ἀ, & ἀκάνθα, ης, ἡ, fpina.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, deglutire. Th. κάπτω, flecto.

Ἀναίσιμος, devoro.

Ἀναίσιμος, furfum verfus, in acclive. quidam exponunt, in fuperiorem partem: (cui opponitur κάτω) a Suid. Hippocr. ex τὸ ἄνω περ ἐφ', ἄε, ἐκ ἀνὰ, & ἄω, pro κάω, vel καίω, ut, indeclinabile, & Jonicum, per apocopen, idem ac Th. κάρηνον, caput.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, ἡ, incendo: verbale ab ἀναίσιμος, accendo.

Ἀναίσιμος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ,

Ανακινδυνεύω, iterum periclitari. Them. ἀνακινδυ-νεῦσαι, periculum.

Ανακινέω, ῶ, commovco, impello: item fuscito, excito: item excito, i. e. enalci lacio. unde verbale

Ανακίνησις, ἡ, commotio: item fuscitatio: ex ἀνά, & κινέω, moveo.

Ανακίρνημι, idem ac ἀνακιρνάω, permifceo: ex ἀνά, & κεράω, idem ac κεράννυμι, diluo.

Ανακλαγγάω, elango, clamo: ex ἀνά, & κλαγγάω, fango, refono.

Ανακλαίω, deflco, vel fleo, vehementer fleo.

Ανάκλασις, ἡ, ἡ, ἀνακλάσεως, reflexio, repercuf-fio. Eft & nomen figuræ, quæ & ἀντανάκλα-σις dicitur.

Ανακλαστέος, ἡ, fractio, reflexio.

Ανακλαστός, reflexus. Th. ἀνάκλαστος, reflectio.

Ανακλαυθμός, ὁ, ἡ, fletus: ex ἀνά, & κλαυθ-μός, fleo.

Ανακλάω, refringo, reflectio: a Th. κλάω, frango.

Ανακλαύτης, futor. Hom. hymn. in Mer. & ἀνα-κλαύτρια, retrocedo, me futor, Hefych. ex ἀνά, & κλαυτὸς, futor.

Ανάκλησις, ἡ, ἡ, ἀνακλήσεως, ἡ, & ἀνάκλησις, ἡ, ἡ, inclamatio, appellatio, quæ fit alta voce: item invocatio: & revocatio ab exilio: item imploratio, & invocatio in auxilium, apud Thuc. l. 7. ut evocatio, & invocatio, quæ cantu fit, apud Plut. de Ar-tione. a Suida exp. compellatio, & alloquutio.

Ανακλητικὸς, ἡ, ἡ, ἀνακλητικοῦ, ἡ, ἡ, fubft. fignum, quod datur re-ceptui; etaffienum receptus. eft neut. a. masc. & ἀνακλητικὸν.

Ανακλητικὸς, ἡ, ἡ, excitans, evocans, revocan-di vim habens. Plut. ab ἀνακαλέω, revoco.

Ανάκλητος, ἡ, revocatus: ab ἀνακαλέω.

Ανακλιδόω, a. i. inf. paff. ab ἀνακλίδη. ἀνα-κλιδῶσαι, p. p. f. i. ἀνακλιδῶσα, reducere a. v. inf. act. ab ἀνακλίνω.

Ανακλινάριον, τὸ, accubitum, lectulus, fuper quo quiefcimus intendio: a leq.

Ανακλίνω, repono, lecto difcumbere; & pro aperio. f. τω. p. πέπλεγμαι. a. τ. ἀνέκλινα, a. t. paff. ἀνεκλίθην. f. i. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω, inclino.

Ανάκλισις, ἡ, ἡ, difcubitus, accubatio.

Ανάκλισμα, ἡ, ἡ, recubitorium.

Ανακλιτικὸς, ἡ, ἡ, ἀνακλιτικοῦ, ἡ, ἡ, difcubitorius, re-clinatorius; ut difcubitorius lectus apud Plin. & reclinatius thronus apud Plut. ab ἀνακλίνω, reclino.

Ανακλύζω, commoveo, conturbo, turbo: ex ἀνά, & κλύζω, agito.

Ανακλύω, abluo: ex ἀνά, & κλύω, eluo.

Ανακλώθω, ut fluum retoquce: involutos fufos re-volvo, atque explico: item de Parcæ dictum; retractio mutando factum: ex ἀνά, & κλώθω, neo.

Ανακογχυλιάζω, five ἀνακογχυλεύω. Idem ac ἀνα-γαργαλίζω, ut apud Plat. in Symp. ὅλον ἀνακογχυλιάσει, aqua fauces eollit, gargariza.

Ανακογχυλιασμὸς, ὁ, ἡ, gargarizatio; ouis eol-luto. Athen. 5.

Ανακογχυλιστὴς, ὁ, ἡ, qui fauces colluuntur; qui gargarizat folet, vel potefl: ex ἀνά, & κογχύλιον, τὸ, vel κογχύλη, ἡ, a Them. κο-γχύλη, ἡ, concha.

Ανακοὶ. vide Ἀνακεῖ.

Ανάκοιλος, ὁ, ἡ, ἀνάκοιλον, ἡ, cavus; idem ac Th. κοῖλος, ὁ, concavus.

Ανακοινόομαι, ῶμαι, exp.dormio, eubo: ex ἀνά, & κοινόομαι, ῶμαι, a Th. κοινόω, ὦ, dormio.

Ανακοινόω, communica, pruf. imp. paff. fon. pro ἀνακοίνω. ab

Ανακοινῶ, communico. f. ὤσω, p. ωκα. a. τ. inf. m. ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινὸς.

Ανακοινώσιμος, ἡ, communicatio: tanquam ver-bale ab ἀνακοινῶ: ex ἀνά, & κοινωνέω, communico.

Ανακοινώσιμος, ἡ, communicatio, fed eft & no-men cujufdam fchematis elocutionis Rhetori-cæ. verbale ab ἀνακοινῶ: ex ἀνά, & κοινὸς, communem reddo.

Ανακοιρανέω, adminiftro, obeo: a κοίρανος, ὁ, dominus.

Ανακολλάω, glutino aliquid fluens lentore quopiam; feu glutine reftringo, & contineo: ut ἀνακολλᾷ τρίχας, capillos fluentes cohibet, & glutinat. unde verbale

Ανακόλλαμα, τὸ, glutinamentum, quo aliquid diffluens compefcitur, & conftringitur.

Ανακόλλησις, ἡ, reftrictio, qua fit glutine: ex ἀνά, & κόλλησις, ὁ, adglutino.

Ανακολουθία, ἡ, ἡ, q. d. inconfequentia: ut ἀνακολουθία orationis, quam ea, quæ dicun-tur, non refpondeor iis, quæ jam dicta funt.

Ανακολουθῶ, ῶ, inquit Etafm. eft viperior oratio-nis, quando non redditur, quod fuperioribus refpondetur: ut fi in oratione ponatur μὲν, & non fequatur δὲ. ab ἀνακόλουθος, inconfequens.

Ανακόλουθος, ὁ, ἡ, ἀνακόλουθον, ἡ, inconfequens, non continens, inepta: ex ἀν, & κόλουθος, ὁ, comes.

Ανακολυμβάω, emergo, vel fupenato: item tranfitive, emergens affero. Theophr. Hift. Pl. l. 4. c. 7. ex ἀνά, & κολυμβάω, nato.

Ανακομίζω, iterum, & denuo eum comatus fum, feu capillos emitto: ex ἀνά, & κομίζω, co-mam nutrio.

Ανακομπάζω, ἡ, ἡ, ἀνακόμπασα, ἡ, ἡ, ἀνακόμπασον, ἡ, ἡ, receptio: a κομπάζω.

Ανακομπάσμαι, recupero, redeo.

Ανακομπάσσω, ejaculor, fpirulum ebullio, fubfilio: ab ἀνακομπάζω. f. ἀσω. p. ακα.

Ανάκοος, ὁ, ἡ, ἀνάκοον, ἡ, Dor. pro ἀνήκοος, fine au-ditu, inquietus: a quus nomen ignotum: ex ἀ & κάω, audio.

Ανακορύσσω, κόρυσσα, ἡ, ἡ, impedimentum, repetenfio, reciprocatio: Arift. de mundo. a leq.

Ανακόρυσσω, inhibeo, repello. f. ὤσω. p. κα. κρυα. a. τ. κόρυσσον. Th. κόπτω.

Ανάκοσις, ἡ, ἡ, ἀνάκοσεως, ἡ, ἡ, ἀν

tum, vel munimen. legitur Eccles. 50. & in Paralip.

A'ναπαυσις, ἡ, ἀπὸ τοῦ ἀναπαύω, apud Jos. Cod. Vatic. vulg. item ἀνάπαυμα, nihil ad fanandum proficiens Epith. remedii.

A'ναπαυτικὸς, ἡ, ὁν, recuperatorius; item refocillatorius, recreatorius. unde ἀναπαυτικὸν φάρμακον dicuntur, quæ recreandis defectis composita sunt. & ἡ τροφὴ ἀναπαυτικὴ, apud Gal. cap. educatio, & nutritio vitium refocillatrix.

A'ναπαυτικὸς, refocillatorie, apte ad refocillandum corpus morbo confectum.

A'ναπλασις, ἡ, recuperatio, resumptio: item receptio, schema fcil. orationis Rhetoricus: item virtium refectio. recreatio, convalescentia: item ἀνάπλασις τῶν μακρυσμῶν dicitur, quum quis aggreditur, feu expellit recipiendas; vel ad eas revertitur intermissas. Item apud Luc. c. 9. ἀνάπλησ τὸ χέρος diebarur de tempore, quod Christus fanum recipiendus erat. ver bale ab ἀναπλάσσω, recipio.

A'ναπλήτ, ὁ, insanabilis, incurabilis. unde ἀναπλῆτὸς, ἡ, ὁν, insanabilis, quod sanitatem, & incrementum non sulcipit. Plin. ex n pr. & ἄλη, vel ἀλάομαι, fano.

A'ναπλήτως, difficilis. Hefych. Unde ἀναπλήτως, pro ἀνήκεστον, difficile: ex n priv. & ἄλητος, fimilis.

A'ναπλιος, pro ἀνήλιος, Solis expers: ex n priv. & ἅλιος, Sol.

A'ναπλοος, ος, ον, & ὁος, Dor. pro ἀνάπλεως, difficultatis: ex n, & πλοῦς, calceus.

A'ναπλοτικὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro ἀναπλεκτικὸς, ὴ, ὸν, præf. part. f. g. verbi

A'ναπλοτος, continuo, deftuo. f. ἀνπλεκτὸς, πλόκαιον. a. 1. ἀνάπλοτ. Th. ἀνέπλω, expio.

A'ναπλους, & ἀνπλοῦς, ὴς, ὸ, ignavia, timiditas: ab ἀνάπλεως, infirmus.

A'ναπλοῦς, act. pl. ab

A'ναπλους, ὁος, ὁ, ἡ, imporeus, infirmus: ab n, & πλοῦς, fubdidium.

A'ναπλυσμὸς, permutatio. Rg. ult. ἐκπλύσμὸς, & πλυσμὸς, ὁ, ἡ, idem. a Th. ἀνάπλυσω, vel πλύνω, permuto.

A'ναπλῶν, pro ἀνπλέων, Poet. a. 1. part. act. ab ἀνπλέω, relego, colligo.

A'ναπλωτήριον, qui circa allegorium exponitur. Euth. ex n priv. & πλωτήριον.

A'ναπλωτος, ος, ὁν, immutabilis; qui agre mutatur; ἡ ἀνάπλωτος ὁδὸς, pro ἀνάπλοος πλοῦς. Athenagoras in Apologia, τὸν δὲ θεὸν ἀναπλωτον, ἡ ἀίδιον, ἡ ἀπλανῆ. Ex n priv. & πλανάομαι, mutabilis; ab ἀνάπλοος, diverfum reddo; immuto; ab πλάνης, diverfus. ἀνάπλωτος, defilio. unde, ἀνπλάπλωτος ἐρ τοῦτο. ex n & πλάνητος, falso.

A'ναπλως, pro ἀνπλῶς, infulfitas. item, ἀνάπλωτα, τὰ, quæ non fuerunt in linguinem immerfa: q. d. falfusinis expertia. ab

A'ναπλως, ὁς, ὁν, in fing. non falfus; idem ac ἀνπλοῦς, infulfus.

A'ναπλωτὸς, infulfus: ex n priv. & πλωτὸς, falfus, falitus: marinus.

A'ναπλῶς, adverb. fecundum proportionem: ab ἀνπλωτὸς, proportio.

A'ναπτὸς, fum fimilis; quadro; proportione convenio.

A'ναπτοτητὸς, repetendum eft.

A'ναπτοτητὸς, ἡ, proportionabilis: ut ἔρος ἀναπτοτητὸς, definitio, quæ fecundum proportionem exibit. & ἀναπτοτικὸς, Philoſophi quidam appellabantur. Lauct. l. 1. Verbale ab ἀνάπτοτος, fum fimilis

A'ναπτοτὸς, ος, ὁ, proportio, fimilis ratio: ex n, & πτοτὸς, ratio.

A'ναπτοτὸς, ἀναπτοτικὸς, reputo, æſtimo. f. ἀναπτοτικὸς. ex n, & λόγος. ratio.

A'ναπτοτὸς, ὁ, in rationem, pro rata parte, comparatione conſtitutus. Lucian.

A'ναπτοτὸς, ἡ, ratiocinatio, fubdudio. Thuc. a præced.

A'ναλογὸς, ὁ, ad proportionem fimilis, proportione reſpondens: item reſpondens ex æquo; æque pollens: item conſentaneus: & congruus. unde ἀνάλογον eſſe alicui dicitur res aliqua, quæ ad aliam proportionem quadam, & natura conſtituta, & comparata eſt. interdum etiam adverbialiter ponitur, & ſignificat, proportione: item inſtar, & ſimilitudine rationis.

A'ναλογος, proportionaliter, adv. ab ἀνάλογὸς, conſentaneus.

A'ναλφ, ος, ὁ, ἡ, infulfus: ex n, & ἅλς, ſal.

A'ναλτος, ος, ὁ, ἡ, non augefcens: ab n, & ἅλλω. Item inexplebilis, μαίνεται ἀλτος ἔρως.

A'ναλφὸς, præf. inf. Jon. pro ἀνάλτω, reſolvere. Th. λύω, ſolvo.

A'ναλυξις, ξ pro quo etiam legitur, geminato λ, ἀναλλύξις) ingreſſio, ſingultio: ex ἀνά, & λύξω, idem.

A'νάλυσις, ως, ἡ, reſolutio: item remigratio.

A'ναλυτὴς, ὁ, liberator. Æſch.

A'ναλυτικὸς, ὴ, reſolutorius: a ſeq.

A'ναλύω, reſolvo: item revertor. f. τω. p. κα. a. 2. ἀνέλυσα. Th. λύω, ſolvo.

A'ναμαθόντες, ὁ, ἡ, qui nec ἀμαθὴς, nec δύτος. i. e. elementa noverit; penitus illiteratus. Athen. lib. 4. qui nec elementaris fuit. Senec. ex n priv. & ἀμαθὴς, δύτος, &c.

A'ναμαλὸς, ἡ, ὸν, pro ἀνάμαλος, Jon. ſic & ἀνάμαλος, a. 1. ind. Jon. ἀνάμαλτο, Jon. pro ἀνάμαλτο· ab ἀνάμαλος, conſumo.

A'ναμαρὸς, ὸν, ὁ, impenſa: ab ἀναμαίνω.

A'ναμαρὸς, ὸν, ὁ, ἡ, inf. ἀδ. ἀνάμαρον, ος, ὁ, ἡ, a. 1. Jon. ἀνάμαρὸς, ἴστε, ὁ, ἡ, a. 1. part. paſſ. ab ἀναμαίνω, conſumo.

A'ναμαρὸς, ὸν, ὁ, ἡ, impenſa, conſumptio: ab ἀναμαίνω, conſumo.

A'ναμαίνω, ὁ, conſumendus.

A'ναμαρτὸς, ὁ, conſumens, fumptuarius, impenſioſus.

A'ναμαρτὸς, ὁ, ἡ, conſumptor, abſumptor, feu impenſor: apud Plat.

A'ναμαρτὸς, ὁ, ἡ, invidus; qui capi nequit; inexpugnabilis; & invictus.

A'ναμαθάω, denuo diſcere, Hefych. aor. ἀνεμάθησον. Thema ufuratum ἀναμαθάω, denuo diſco.

A'ναμαίνω, impetu furibundo feror per. a. μαίμαι, capio, deſidero.

A'ναμαλάττω, remollio; & integro mollio, aut fubigo. & in poſt. ἀναμαλάττομαι, remollefco. Suid. ex ἀνά, & μαλάττω, feu σπω, mollio.

A'ναμαθάω, denuo diſco, de integro diſco: ex ἀνά, & μανθάνω, pico.

A'ναμαίνομαι, ος, ὁ, qui nullis plusſtris permexti poteſt; ex n, & ἀμαίνω, curro.

A'ναμαίνομαι, ſpiendoem evibro; reluceo: ex ἀνά, & μαίνομαι, ſplendeo.

A'ναμαρτὸς, ὁ, ἡ, ος, peccari expers, innocens: ex n, & ἁμαρτάνω, pecco.

A'ναμαρτὸς, ὁ, innocentia.

A'ναμαρτὸς, ὁ, qui non peccavit.

A'ναμαρτὸς, fine peccato; ita ut non peceres, vel peccare nequeas, recte, & jufte.

A'ναμαρτὸς, Dor. pro ἀναμαρτὸς, & ἀναμαρτὸς, idem, translate pro conſideratius aliquid mente verſo. Ariſtoph. ex n, & μαρτυρέω, & μαρτύρομαι, teſtificor, ſto.

A'ναμέω, vel τω, eluo. Th. μέσω.

A'ναμιγὸς, idem ac ἀναμίγνυ, requiro. vide ſimplex μιγὸς.

A'ναμιγὸς, ὁ, ἡ, ſub. κόσμος, mundus, & ornamenta axillaria. Poll. l. 5. c. 16. ex ἀνά, & μαστυκτὸς, ὁ, lorum.

A'ναμιγὸς, ὁ, fluentis eatens. Plut. ex ἀνά, & νάω, fluo.

A'ναμιγὸς, idem ac ἀναμίσγω, & ſimplex μίσγω, pinſo, fubigo ſtinam.

A'ναμιγὸς, pugnam inſtaurare. Th. μάχη, pugna.

A'ναμιβοτὸς, ὁ, ἡ, q. d. inſcindilis: ut ἀνάμβοτος ἕνεκα, pro ἕνεκα μὴ πεσθεῖν, equus ſcſſoris expers: feu quod eſſendi non poteſt: ex n priv. & φύβοτὸς, per Syne. pro πεσθεῖν, qui conſendi poteſt, ſcandilis: ab πεσθέω, pro πεσθάνω, aſcendo, conſcendo; ex ἀνά, & βαίνω, eo.

A'ναμιλλάομαι, ος, ὁ, non emulctus; vel qui nequit mulgeri: ex n priv. & ἀμιλλάω, mulgeo.

A'ναμιλλάω, decanto, hymnum exordior: ex ἀνά, & μέλπω, canto.

A'ναμιμνήσκω, miſtim, promiſcue, Hefych. eſt adv. a part. præt. paſſ. verbi ἀναμιγνύω, -υμι, permiſceo.

A'ναμιμνήσκω, Jon. pro ἀναμιμνήσκω, permixti ſunt, 3. pl. perf. paſſ. ex ἀνά, & μιμνήσκω, miſceo.

A'ναμιμνήσκω, in animum revoco: unde aor. 1. ἀναμνήσθω, in animum revocabam: & part. ἀναμνησθὸς, recordatus, memoria repertus, mentionem faciens. ex ἀνά, & μνάομαι, recordor.

A'ναμίνω, expecto, ſ. μενῶ, ῷ, ναῖ. a. 1. ἀνέμεινα. a. 2. ſub ἀναμένω. ἀναμένος, part. Th. μένω, maneo.

A'ναμὸς, viciſſim, ex μέρος ex ἀνά, & μέρος, pars.

A'ναμοιρος, ος, ὁ, ἡ, qui eſt medius in aliquo loco. Th. μέσος, medius.

A'ναμεστος, ος, ὁ, ἡ, plenus: a μεστὸς.

A'ναμοτὸς, ὁ, repleo: ab ἀναμίστω, refertus; idem ac ſimplex Th. μεστὸς: unde μεστὸω, impleo.

A'ναμοτὸς, ὁ, & ἡμος, ὁμος, denuo metior, iterum metior, remetior: item metior, demetior: ut ἀναμέτρω τὸ χρυσίον, apud Ariſtoph. locum metiebatur. Item remetior locum ſiquem, i. e. denuo iter per locum aliquem facio. Sed ἀναμετρῶμαι etiam iterum eummemoro, iterum narro, apud Eurip. ἀναμετρῶμαι δάκρυα exp. etiam admetiri lacrymas, i. e. impertiri. ex ἀνά, & μετέω, metior.

A'ναμετρὸς, ὁ, ἡ, ος, immenſus; idem ac ἀμέτρητος, & ἐμμὴ. compoſitionis.

A'ναμετρόπολος λόγος, inſidias diſponere, & q. locum metiri. Th. μετέω, metior.

A'ναμέτρησις, ὁ, demenſio, menſura. verbale ab ἀναμετρέω, demetiri, remetiri.

A'ναμιγὸς ὁμὸς, idem ac μαγνυμένος, remando.

A'ναμιγὸς ὁμὸς, idem ac μαγνος, rumino.

A'ναμιγὸς μὸς, fila detegit, ſeu fluentia, fuſo circumacto, recolligo: ex ἀνά, & μέσω, fulum deduco.

A'ναμιγὸς ὁμὸς, machinor, excogito, commolior. Plut. vel rurſus molior: ex ἀνά, & μηχανάω, molior.

A'ναμιγὸς, permiſce, promiſcue.

A'ναμιγὸς, ὁ, non contentiolus, nec litigioſus: ex n priv. & μιγὸς, pugna, certamen.

A'ναμιγὸς, in mentem revoco. f. ἀναμνήσω. p. ἀναμνήκα. p. paſſ. ἀναμνήμαι. a. 2. ἀνεμνήθην. ex ἀνά, & μνάομαι, recordor.

A'ναμιγὸς, idem ac ἀναμίνω, expecto.

A'ναμιγὸς, cantillo, parva feil. feu querula voce. Athen. l. 4. vide μιγὸς, cantillo.

A'ναμιγὸς, promiſcue: ex ἀναμίγνυμι, miſceo.

A'ναμιγὸς, ὁ, communis converſatio, comitio, permiſſio: a præced.

A'ναμιγὸς, commiſcetur, 3. ind. paſſ. ex ἀνά, & μιγὸς, miſceor.

A'ναμιγὸς, permiſceo. Th. μίγνω, miſceo.

A'ναμιθαρὸς, idem ac μιθαρὸς, mercedem capio: non voce pro μιθὸν ἀναμιθαρὸς, mercedem capio: ex ἀνά, & μιθὸς, merces, ſtipendium.

A'ναμιμ, τὸ, quod accenſum eſt, ignitum; id ipſum, quod ἀνάπτω, accenſum eſt; fax ardens, feu accenſa. Suid. verbale ab ἀνάπτω, incendo.

A'ναμιμνάσκω, ὁ, enodis; vinculo, feu nodo carens: ex n priv. & ἁμμὰ, ος, τὸ, nodus, nexus.

A'ναμιμνέω, Jon. pro ἀναμιμνέω, ὁ, reſtitus: ex ἀνάστημαι, circumſtio, induo: ex ἀνά, & ἕστω, necto.

A'ναμιμνήσκω, ſum pro ἀναμιμνήσκομαι, reminiſcor, recordor.

A'ναμιμνὸς, ſeu potius ἀναμιμνήσκω, feminifi facio, ſeu recordari: in memoriam revoco: ex ἀνά, & μνάομαι, ſeu μιμνήσκω, μνησίκομος, commemoro.

A'ναμιμνὸς, Jon. pro ἀναμιμνήσκω, commemoro.

A'ναμιμνὸς, 2. pl. a. ſub. paſſ. ἀναμνήθη, part. ſtb ἀναμιμνήσκω, recordor.

A'ναμνήσις, ὁ, ἡ, recordatio: ſb endem Them.

A'ναμνηστὸς, ὁ, ἡ, facile reminiſcens; memoria excellens; memor: ab eod. Th.

A'ναμνὸς, ὁ, ἡ, remanſio, ſuſtentatio, & tolerantia: Cicer. patientia: (μακροθυμία) ab ἀναμένω, perdurabo.

A'ναμιγνύω, vel -υμι, & ἀναμιγνύμνυμι, vel -μι, impromo, inoro; quaſi tergendo, premendoque imbuo. Th. μόργνυμι, vel ἀμόργω, exprimo.

A'ναμιμνὸς, cum murmure bullio: a μορμύρω, murmuro.

A'ναμιγνὸς, vehibus ſubmoveo, vel emoveo; vectibus amolior: ut ἀναμοχλεύω τὰλας, vectibus ſubjectis amoliri, & perſtringere foles: apud Eurip. ex ἀνά, & μοχλὸς: a μοχλὸς, idem ac σχάλη, a Them. σχάλω.

A'ναμιγνὸς, ὁ, ἡ, ος, non habens ἀμνησικακίαν; non topatus, ſeu lenatus: ex n priv. & ἀμνησικακία, idem ac ἀμνησικακία, palla multebris.

A'ναμνάομαι, vel ἀναμνάσκομαι, ὁ, ἡ, ος, non ertans; idem ac ἀμνάομαι, precato eſtens, juſtus: ex n priv. & πάομαι, erior.

A'ναμνὸς, non habens μνησικακίαν: ex n priv. & μνησικακέω, ὁ, ἡ, ος, ertens aurats, vel funeus: ut quilibet auratus, vel vitta aurata, qua comm. feu ertines equorum, vel mulierum colligantur.

A'ναμνὸς, ὁ, ſeu iterum ango.

A'ναμνὸς, ὁ, ἡ, unctio repetita a præc.

A'ναμνὸς, irrideo: item idem ac μυκτηρίζω, ſubſiro. Th. μυκτὸς, ſugo.

A'ναμνὸς, aperio oculos: cui opponitur συμμύω, unde ἀναμύω Hefych. ἀναμύσσω. ex ἀνά, & μύω, conniveo, oculos claudo.

A'ναμο-

Ἀναμφίλεκτος, ον, certus, indubitatus: ex α priv. & ἀμφίλεκτος, ὁ, dubius.

Ἀναμφίλεκτος, ος, ὁ, ἡ, maxime dubius, indubitabilis: ex α priv. & ἀμφίλεκτος.

Ἀναμφίλεκτος, ὁ, minime dubius: ex α priv. & ἀμφίλεκτος, qui utrimlibet retrahi potest.

Ἀναμφίλεκτος, procul dubio, indubie, omnium consensu: adverb. a praeced.

Ἀναμφίλογος, disceptationem nullam habens, minime dubius unde

Ἀναμφισβήτητος, sine controversia: ex α priv. & ἀμφιλέγω, utrinque discertabilis, in controversia positus; ab ἀμφισβήτης, ab utraque parte dies, feu in utramque partem; vel dubitans dico: ex ἀμφὶ, & λέγω, dico.

Ἀναμφισβήτητος, ος, ὁ, ἡ, indubitus: ab α, & ἀμφισβήτης, dubius.

Ἀναμφιλόγητος, idem ac ἀναμφίλεκτος, & ejusdem comp. cum praeced.

Ἀναμφισβήτητος, ος, ὁ, ambiguus.

Ἀναμφισβήτητος, ambigue: adverb. ab ἀμφισβήτητος, dubito.

Ἀναναγκαστὶ, ος, voluntarius, minime coactus: ex α priv. & ἀναγκαστὸς, coactus.

Ἀναίσχυντος, ος, ὁ, ignavia: ex α, & αἰσχύνη, fortitudo.

Ἀναισχύνομαι, ignavum reddi, evirari, virilitatem deponere.

Ἀνάλκης, ος, ὁ, ἡ, parum virilis, minime fortis, infirmus, ignavus, imbellis, invalidus; item effeminatus: unde neut. τὸ ἀνάλκες, subflantive, ignavia. Thuc. l. 3. Item ἀνάλκης dicitur, qui est evitatus: ὁ ἀνάλκης γάμος, innupta mulier, viro, f. e. marito carens malitze: cui oppon. κτησάμενος: ex α priv. & ἀλκὴ, ἀλκὸς, vir.

Ἄναλκις, non virilitter, ignave. Hoer.

Ἀνάλθησον, ὁ, vitro vidutta, mitro obtara.

Ἀνανεόω, renovo, muto me in aliam formam. ex α priv. & νεάω, juvenesco.

Ἀνανέωμι, recenseo. Item ἀνανεώσασθαι. Suid. ex Ispigr. Item diffribuo. Th. ἀνέω, diffribuo.

Ἀνανεὸς, renovo. f. ἀνέω. p. πανέωκα. Th. νέος, novus, juvenis.

Ἀνανήσιμος, ος, ὁ, ἡ, remiffionis expers: qui non remittitur. Sophocl. ex α priv. & ἀνανέω, ν, ὁ, laxus remiffus, folutus: ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνανίκασα, ν. remiffus, remotio; recufatio motu fatta.

Ἀνανίκασα, ν. inf. act. ἀνανίκω, renuo. f. σω. p. κα. Th. ἀνίκω.

Ἀνάνικος, ὁ, repulfa; fed exp. etiam ἀνάκλασις, ἀνάκλασμα, refurrectio, Hefych.

Ἀνανίκω, nutu fignifico non effe factiendum aliquid; nutu veto. Odyf. 6. Item nutu affentiendo me revocare, feu denegare. Il. v. Et apud Nonn. πλὴν ἔγωγε πάνδικα, nibil fe habere nutu offendenrem. Sed exp. & furfum reflectu caput, vel oculos: refupino me.

Ἀνανίωσις, ὁ, renovatio; item inflauratio. Athen. eft verbale ab ἀνανεόω, feu ἀνάνεω, reflauro, & ἀνανέωσις τῆς μνήμης, in memoriam revoco: apud Luc.

Ἀνανιπτοπόδης, ος, epith. facrificii ap. Jnr. quod fit ad inflaurandam memoriam & gratiam beneficiorum fuperiorum: ab ἀνανεόω, reflauro.

Ἀνανηπιάζομαι, & ἀνήνημι, ἀνάνω, repuerascfco: ex α, & ἀνὴρ, infans.

Ἀνανήφω, mentis fanitatem recipio. f. ψω. p. νῆφα. a. 1. ἀνένηφα. Th. νήφω, fobrius fum.

Ἀνανήχομαι, emergo, enato. Th. νήχω.

Ἀνανθίω, ὦ, reflorefco: ex ἀνὰ, & ἀνθίω, floreo: a Th. ἀνθος, flos.

Ἀνανθὶς, ίδος, ἡ, ἐρὶ ς, flore carens; expers florum; florum inferundum: ex α priv. & ἄνθος, ους, τὸ, flos.

Ἀνανίπτος, ος, ὁ, nomen viri. Hebr. Dominus commiferatus fuit.

Ἀνάνιτος, feu ἀνάνιτος, ος, ὁ, ἡ, non habens ἄνιτα, mercede caxens. Item innocuus, innoxius; ex conlequenti fcil. nam innocuum triftitiam non adfert. Item exp. fuperbus apud Hefiod. (fed tunc ab ἄνιτα, habena, potius deducitur.)

Ἀνανίω, adv. fine dolore, & molellia, indolenter: ex α priv. & ἀνία, moror, triftitia.

Ἀνανίμιος, ος, diffribuito, iterata recenfio. verbale ab ἀνανέμω, recenfeo.

Ἀνανόητος, in morbum reticio, remotebefco: ex ἀνὰ, & νοσέω, aegroto.

Ἄνανος, τὸ, acclivia, Poet. pro ἀνάνεα. ex ἀνάνεως, εος, ὁ, ἡ, & ὁ, ἡ, & ἀνάνεον, ex ἀνὰ, & νάσσω, obviam eo.

Ἀνανυμφόνητος, ος, ὁ, ἡ, inexpugnabilis; cui nullus eft amnibus certaminis: ex α priv. & ἀνανυμφόνητος, amnilus.

Ἀνανωτίζομαι, ubi aliqua orationis pars non redditur: figura Attices familiaris: ex α priv. & ἀνανωτίζομαι, retribuo.

Ἀνανωτὶ, ος, ὁ, ἡ, ἐρὶ ς, apud Plat. r. de Rep. vide Ἀνανωτὶ, τὸ.

Ἀνανωτὶ, contra quem non auit quifquam oculos attollere; ex α priv. & ἀνανωτὶ, contra afpicio: ex ἀνὰ, & ὄπτω, video.

Ἀνανωτὶ, ὁ, cui contradici non poteft: ut ἀναπόδεικτος ἀπόδειξις, demonftratio, quae refelli nequeat; demonftratio neceffaria: ex α priv. & ἀνανωτὶ.

Ἀνανωτὶ, fine contradictione.

Ἀνανωτὶ, ος, ὁ, ἡ, cui contradici nequit: ex α, & ἀνανωτὶ, quae enim dicitur: fed ἀπόφασις non eft in ufu. Hine

Ἀνανωτὶ, adv. fine contradictione: ex ἀνανωτὶ, & ἔπω, dico.

Ἀνανωτὶ, cui nihil refpondetur; feu, cui contradici non queat: ex α priv. ἀνὰ, & ἔρωτάω, voco.

Ἀνάνω, Dor. pro ἀνάνεω, irrito conatu. adv. ex α, & ἀνάνω, vel ἀνάνω, expedio.

Ἀνάξ, ακτος, ὁ, Rex. Quidam dictum volunt, q. ὁ ἀνὸ πάντα ἔχων, vel ἀνὸ πάντων, vel ἀνὸ τῶν πάντων.

Ἀναξὰ, a. 1. Jon. pro ἀνάξω. ἀναξῶν, f. 1. inf. ἀναξᾶσθαι. a. a. m. inf. ab ἀνάσσω.

Ἀναξαίνω, furfum eximo; vel iterum differo: ex ἀνὰ, & ξαίνω, pecto.

Ἀναξαίνω, refieco; iterum fico; vel idem ac ξαίνω. Diofc. Atque inde verbale

Ἀναξαίνησις, ἡ, refectatio: ex ἀνὰ, & ξαίνω, fieco.

Ἀναξήρης, Ceres, ἡ ἀνάγκην τὰ δῶρα δι' ἣν γῆ quae munera ex terra fubmittit.

Ἀναξιαθέω, ὦ, indigna patior: ab ἀνάξιος, & πάθος, patior.

Ἀνάξιος, ος, ὁ, ἡ, indignus: ex α, & ἄξιος, dignus.

Ἀναξιφόρμιγξ ὕμνος, hymni regnantes in cithara: ab ἀνάσσω, & φόρμιγξ, cithara.

Ἀναξιφόρμιγξ, ὁ, ἡ, dominans cithara, potellatem habens in citharam. Vide Ἀναξιφόρμιγξ.

Ἀναξύω, adv. indigne.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, fubligaculum, bracca. ἀναξυρίδες, tibialia. Ex ἀνὰ, & ξύω, traho.

Ἀναξύω, abtrado; ex ἀνὰ, & ξύω, tado.

Ἀναξύω, pro ἀναξύω, pello, fubligo; fub, vel furfum veho; q. ἀνὰ ὤμου. Unde Ceres dicitur ἀναξύουσα, quae munera ex terra fubvehit: ex ἀνὰ, & ἄξω, pro ὤξω, formatum e futuro ἄξουσα, pro ὤσω, fero.

Ἀναοίγεσθαι, aperiebant, imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἀνέῳγον, Jon. & Poet. ab ἀνάῳγω, aperio.

Ἀναοίκιος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνοίκιος, ἀναοίκιον, ἀναοίκιος, ὁ, ἡ, ex ἀνὰ, & οἶκος, domus.

Ἀναπαγεσία, ν, pes caminis, alio nomine ἀναβάθμιον, dictus fic ἀπὸ τοῦ ἀναπαγῆναι τὸ ξύλον. Conftat enim prima, & fecunda brevi, ac tertia longa: quum dactylus primam longam habeat, & fequentes duas correptas.

Ἀναπαγῆναι etiam dicuntur verbis anapaelo peculiaribus, ab

Ἀναπαγὶς, repepereroin, refetio: ex ἀνὰ, & πάσσω, pereiro, ferio.

Ἀναπαίδευτος, fallum rudinetqo: ex ἀνὰ, & παιδεύω, luctor.

Ἀναπαίδευτος, indelebile: ex α priv. & ἀναπαίδω, deunco, delco: ex ἀνὰ, & πλάσσω, ungo.

Ἀναπαίδω, ὦ, pueros falfatienis, apud Athen. l. 14. ex ἀνὰ, & πάλη, ὁ, pollen.

Ἀναπαλὸς, e contrario. Th. πάλιν, iterum.

Ἀναπαλτάριμος, recurro; idem ac παλιπορῶ.

Ἀναπαλλω, vibro. a. 1. part. ἀναπτήλας. a. 2. part. ἀμπτάμενος, Jon. & per Sync. pro ἀναπάλλω. Th. πάλλω, vibro, moveo.

Ἀναπαλτὸς, τοῦ, ὁ, vibratio, qualfatio. Ariftot. de mundo.

Ἀναπαυσάζω, morare fententiam, paftum irritum facere: more Parthorum, qui bello ab Athenienfibus oppreffi, petiuerant fe illis tradituros prolicti fuit, & ab armis difcederent, fed iidem prorfus mutaverunt fententiam, nacti aliunde auxilia: ex ἀνὰ, & παύω, ω, & ὁ, qui ex Perio infula eft.

Ἀναπαῦ, ατος, ὁ, idem ac fimplex Th. πᾶς, πάντες, ὁ, ἡ, univerfus, omnis.

Ἀναπαύσασθαι χάρον τινὰ, afpergere gratiam alicui, pro laudes alicujus earminibus celebare. Th. πάσσω, fpargo.

Ἀναπαυσάτωσαν, repulfo, iterum pello. Hefych. a Themare πανσάτωσαν, percutiat.

Ἀναπαυτὸς, furfum verfus gradior. Budaeus interpretatur, adverfo flumine progredi. ex ἀνὰ, & πάσσω, calco.

Ἀναπαύσασθαι, ος, ὁ, ceffatio: ab ἀναπαύω.

Ἀναπαυτὴς, τοῦ, ὁ, requies; ab ἀναπαύω.

Ἀναπαυτὸς, refcio, refocillo, f. σω. p. κα. p. pafl. ἀναπέπαυμαι. a. 1. m. ἀναπαυσάμην. Th. πάω, ceffo.

Ἀναπαυτὸς, peffuadeo. f. σω. p. κα. Th. πείθω, fuadeo.

Ἀναπείρω, iterum pungo cfticio; iterum fameum fentio. Athen. ex ἀνὰ, & πείρω, efurio.

Ἀναπειρὰ, ας, ἡ, experimentum, exercitatio, communis ufus: ut ἀναπειρα λαμβάνειν, capere experimentum, vel facere. Plut. Item fimplicitet pro πείρα, conatus, inceptum. inde

Ἀναπειρᾶν, & ἀναπειράομαι, iterum experior, iterum tento; & fimpliciter idem ac πειρᾶν, tento, nitor.

Ἀναπείρω, idem ac fimplex πείρω, tranfeo.

Ἀναπεμπὸς, τὸ, funis, qua aliquid religatur; & prefertim naves in litore: qui & πεῖσμα, (proprie habena aggeridenti adjecta) appellatur. Polli.

Ἀναπεπεῖσθαι, ὁ, ἡ, perfuafurius, aptus ad perfuadendum. Ariftoph. in Nub.

Ἀναπέπτω, ὦ, qui in alium opinionem impellitur; item, palam factus, manifeftatus. ex ἀνὰ, & Th. πείθω, fuadeo.

Ἀναπεπτὸς, & ἀναπεπτέος, iterum nominato, calculum reponendus: quidam etiam exp. in memoriam revoco, praterita repono. Lucian. ex ἀνὰ, & πεπτὸς, per digitos numero; item fimpliciter numero.

Ἀναπέρω, remitto. f. ῶ. p. ῶκα. a. 1. ἀνέπερα. Th. πέραω, mitto.

Ἀναπεπλησμένη, completi funt, p. pl. perf. paff. verbi ἀναπλήθω, compendio.

Ἀναπεπτωμένος, ος, ὁ, ἡ, apertus, p. part. a ἀναπτύσσω, pro ἀνεπτυγμένος, per Sync. a πετύσσω, pando, alii a πτύω, volo, as.

Ἀναπέσσω, feu ἀναπέττω, iterum coquo, recoquo; ex ἀνὰ, & πέσσω, coquo.

Ἀναπεπτωμένος, ὁ, qui diffeduit, p. part. act. ἀναπεπτωκὼς, ὁς, ὁ, p. part. paff. ἦ. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσα. a. 1. m. imp. accumbe. ἀνάπεσον, a. 2. inf. act. ἀναπεπτεῖν, decido.

Ἀναπεπτὼς, & per Syncopen, ἀναπτὼς, penetro, pefloro, perfcindo. Hippocr. ex ἀνὰ, & πέπτω, coquo.

Ἀναπεπτωμένος, ος, ὁ, ἡ, aperio, a. 1. inf. ἀναπεπτῶσαι. Th. πέτω, extendo.

Ἀναπέτασμα, feu ἀναπέτασμος, & ἀναπέτωσις, feu ἀνάπτωσις, iterum aperio; ut apud Luc. ἀναπέτωσις τοῦ βλέμματος, aperire foles. Il. a. ἀνὰ δ' ἄρτια λάκτα πέτασσεν, pro ἀνεπέτασσεν: f. a. vela explicarunt, vel extenderunt. Eft iterdum & πέτασμα laxo ex ἀνὰ, & πέτω, πετῶ, vel πετάννυμι, πετάσσω, extendo, elevo, aperio.

Ἀναπέτασμα, & relaxatio: ab ἀναπέτασμα, idem ac ἀναπέτασμα, aperio.

Ἀναπέτομαι, fubvolo, volo: ex ἀνὰ, & πέτομαι, volo, as.

Ἀναπέτω, & ἀναπέτομαι, idem ac ἀναπέτω, recoquo.

Ἀναπέφνα, vifus fum, p. m. ab ἀναφαίνω, demonftro.

Ἀναπηδὸς, emitto in modum fontis, & feraturginis. Hefych. ex ἀνὰ, & πηγάζω: a Th. πηγὸς, fons.

Ἀναπήγνυμι, fuffigo, fufpendo. Plut. ex ἀνὰ, & πήγνυμι figo.

Ἀναπήδω, ὦ, fubfilio, furfum falio, ut apud Xen. Hellen. ἀναπήδησε ἐπὶ τὸν ἵππον, i. e. quam fubfiliffet in equum. Item profilio, exilio. Interdum refilio, i. e. retrorfum falio, ex ἀνὰ, & πήδω, falto.

Ἀναπηλίω, fulo circumacto recolligo, vel attrabo: ex ἀνὰ, & πηλὸς, i. e. ftamina e colo deduco, & devolvo fuis circumactis: a Th. πήλη, textura.

Ἀναπηρὸς, ος, membri cujufvis mutilati vitium, five vitiatio, partis vitiofitas: item animi aliqua laefio.

Ἀνάπηρος, ος, ὁ, ἡ, mutilus, obtufus. Th. πήρω, mutilatus.

Ἀναπηρόω, mutilo, obtundo.

Ἀναπήρωσις, trumpo e fcaturigine, featurio. Plut. ex ἀνὰ, & πήρωσις, idem eum πήρω, featurio.

Ἀναπηρωτὸς, pred. infin. a πήρωσις, impleo.

Ἀναπήρωσις, repleo, impleo & in paff. ἀναπήρωμαι, impleor, repleor. Suid. ex ἀνὰ, & πίμπλημι, impleo.

Ἀναπήτω, rebibo, refcibo. Th. πίνω, bibo.

Ἀναπιπράσκω, venditum mihi viciffim vendo: ex ἀνὰ, & πιπράσκω, vendo.

Ἀναπίτνω, diffundo, incumbo, a. 1. m. ἀναπιτνάμενος, ος, ὁ, ἡ, imp. πίτνεται. a. 2. med. ἀνεπιτνάμην. Th. πίτνω, cado.

Ἀναπλάσσω, coalito, fpiro: ex ἀνὰ, & πλάσσω, cieco.

A'πεντέφασμα, idem ac ἀπεντέφασμα, expindet, explicor: ab ἀπεντέφω, expando. explico. Th. πέτω, extendo.

A'πεντέφασε, Jon. & Dor. pro ἀπεντέτανε, præt. inf. ab ἀπεντέφασμα. Th. πέτω, tendo.

A'πεντεφασία, ας, ἡ, Dor. pro ἀπεντέτασις, supina.

A'πεντέφω, fusum, & deorsum errare facio: aberrare facio: ex ἀπό, & πλάνω, errare facio.

A'πεντεφόμφαλος, ὄμφαλον, vagabundus odore, oberro: ex ἀπό, & πλανήτης, ὄμφαλος, idem.

A'πεντεφόσσαι, οἱ, α. n. 2. part. act. pl. ab ἀπεντέφω, fingo, facio. Th. πάσσω, formo.

A'πεντεφος, ου, ὁ, & ἀπεντέφιον, ου, τὸ, reflicta vel reformatio: item fictio, formatio.

A'πεντέφωμα, τὸς, figmentum; id, quod fictum, seu formatum est.

A'πεντεφωτής, ὁ, idem ac ἀπεντέφιος, fictio.

A'πεντέφωσα, vel τυ, fingo, facio.

A'πεντέφως, Dor. pro πλανήτης, implicant, 3. pl. præf. Th. πλάνω, plico.

A'πεντέφω, & ὄμαι, implico, innecto; item redimio; easdem colligo reticulo, unde ἀπεντέφωτος, cincinnis collectos crines habent: ex ἀπό, & πλέκω, plico.

A'πεντεφόω, f. ῶ. inf. m. ἀπεντέφω, solvo c portu. Th. πάω, navigo.

A'πεντάω, navigando ascendo; provehor in altum; e porta solvo. Item fluito. ex ἀπό, & πάω, navigo.

A'πεντάω, ῶ, ἡ, Jon. & Att. pro ἀπέτατος, plenus. Th. πίτνη, plenus.

A'πεντάω, impleo, explen: in pass. ἀπεντάθημαι, impleor: ex ἀπό, & πάσθω, quæ, impleo.

A'πεντάμφωτος, redundo, exundo: ex ἀπό, & πλάμφωτος, five πλάσμαθος, affluinundo, vellego: a πλάμφωτος, seu πλάσμφωτος, affluus maris.

A'πεντάφω, ὦ, compleo. f. πλήσω. p. πεπλάφα. 1. πλάφθημαι, ex ἀπό, & πλάφω, impleo.

A'πεντάφωμα, ατος, τὸ, supplementum, explerio.

A'πεντάφωματικός, replens. ab ἀπεντάφω, complebo.

A'πεντάφωτος, ὁ, idem ac ἀπεντάφωμα.

A'πεντάφω, a. 1. inf. act. ab ἀπεντάφω, impleo. Th. πάσθω, impleo, plenus fum.

A'πεντηρικός, ὁ, expletivus, impletivus: ab eod. Th.

A'πεντίτω, teferio, percutio: ex ἀπό, & πάττω, vel πάττω, cædo.

A'πεντάω, Jon. pro πλέω, navigatin.

A'πεντάω, idem ac πάτταω, expando, explico.

A'πεντάω, cluo, vel iteratn Javo.

A'πεντάω, τυ, ἡ, ablutio, elutio: ex ἀπό, & πάω, lavo.

A'πεντάω, Jon. idem ac ἀπεντάω, folvere e portu: quod a πάω, feu πάμι. Poet. pro πάω, navigo.

A'πεντάω, respiraro, recreari. Th. πτύω.

A'πεντάστις, ατος, ἡ, respiratio, relaxatio.

A'πεντάσσω, ῶ, ἡ, ὁ, non respirans, ex a, & πτύω, spiro.

A'πεντος, ου, ἡ, respiratio: ab ἀπεντάω.

A'πεντάφατος, ὁ, non rejiciendus qui amitti, vel reiici non potest, vel debet: ex a priv. & ἀπόβλητος, f. vilis.

A'πεντύρκτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ὁ, a publicano non conductus, nec fcripsus; inconsitus, vel inscriptus: ex a priv. & πτύρκτωρ, ορος, ὁ, ad exemplar officium.

A'πεντίθανος, ὁ, ἡ, ὁ, improbabilis; quasi indemonstrabilis. unde

A'πεντιθάνως, adverb. fine probatione, absque demonstratione: ex a priv. & ἀποδείκνυμι.

A'πεντίθωτος, non recipiendus: ex a priv. & ἀποδέκτομαι, gratus.

A'πεντόζω, pedem referre; diligenter examinare: ab ἀπό, & πόζος, gradior.

A'πεντοπεφιὰς, ὁ, ἡ, diligens inquisitio, refressus, retrogradus motus, refolutio. a πόζος, gradior.

A'πεντόσις, ως, ἡ, ὁ, non redditus: ex a priv. & ἀποδίδωμι, redden.

A'πεντόφατος, ὁ, inevitabilis. ex a priv. & ἀποτρέπω, effugio.

A'πεντυσις, ὁ, fine pretio ꝛ[ex a, & ἄπτυσις, pretium redemptionis.

A'πεντύφεσις, ὁ, cui non respondeatur, vel respondium non eli: ex a priv. & ἀποκρίνομαι, respondeo.

A'πεντωλωσία, ὁ, ἡ, ὁ, ἀγλωσ, jejuus, vacans voluptate: item paſſive, quo frui non licet: ex a priv. & ἀπόλαυω, fruor.

A'πεντόλυσις, ὁ, ἡ, ὁ, commemoratio, repetitio animadverſio.

A'πεντόμνησις, ὁ, revolvendi facultatem habens, ab ἀπεντόλλω, verlo in animo.

A'πεντόλλω, Poet. idem ac ἀπεντόλλω, verſari in animo. Th. πάλλω.

A'πεντοπλήφτος, ὁ, ἡ, ὁ, inexcinſabilis: ex a, & ἀπεντοπλήσσω, defendo.

A'πεντόλυτος, ὁ, non abſolutus, indiſſolutus, vel indiſſolubilis: ex a priv. & ἀπόλυω, vinculis ſolvo.

A'πεντόμπτης, ὁ, proprie ſuſum miſſio: ut ἀπεντόμπτη θυσιῶν, effolionem theſaurorum vertit Budæus: nam qui effudiunt, ſuſum mittunt terram: ab ἀπεντόμπτω, remitto, emitto.

A'πεντόμπτωμος, qui remittitur: ab eod. Them.

A'πεντόνιος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀπὸ, qui mittit ad ſupcos: ab eodem etiam Themate.

A'πεντόνιτος, illotus, qui ſe non ablut: ex a priv. & ἀπόνιτος, abulo; ex ἀπό, & νίπτω, lavo.

A'πεντόνος, ὁ, qui deſiderere nequit: ex a priv. & ἀπόνομαι, deſicio. unde ἀπεντόνως, apultare.

A'πεντοπτικτῶν, ὁ, ἡ, ſuſpirium cum imploratione divini auxilii, vel ſimpliciter, divini nominis implorato. Greg. ex ἀπό, & πτύω, feu πτύσσω, ſuſpicitor ore; a πτύω, venerandus.

A'πεντόσσωτος, ὁ, indelibilis: ex a priv. & ἀποτρέπω, abſterge.

A'πεντόσσω, τυ, ἡ, quaſi revendittio. verbale ab ἀπεντόσσομαι, revendo: ex ἀπό, & πίπτω, vendo.

A'πεντόσσωμαι, ῶ, ἡ, ὁ, qui ſibi vendita revendit: ab eod. Themate.

A'πεντόσσω, & ἀπεντόσσομαι, exigo, repoſco. ex ἀπό, & πίπτω, facio.

A'πεντόσω, per Syncop. ἀπεντόσω, penetro, penetrebro. Th. πτύω, penetro.

A'πεντόσω, f. σω, a. 1. part. ἀπεντόσας, cum gemitu effundens. Th. πτύω, inllo.

A'πεντόσω, ἡ, ὁ, ἀπὸ, ἀπὸ, ἀπὸ

semioe ſit vituli oarium ſimilis. ex ἀπό, & βοῦς, vel βίος, nares.

A'ναβρύπτω, propriè ignem prope extinctum flatu exſuſcito, & reaccendo: & general. ac metaph. accendo, excito, reſocillo, inflammo, ſubleuo, luſcito, reſoueo, augeo. ex ἀνά, & βρύκω, ſuffio.

A'ναβρύτικωτὸς, ὸ, ſuſcitario, exſuſcitatio. eſt verbale ab ἀναβρύτικω, excito.

A'ναβρύτω, ſiue ἀναβρύτομαι, ſurſum jacio. ſ. ὕδωρ. a. 1. μεταβρύτω. Th. βρύτω, projicio.

A'ναβρύβδην, ὁ, ipſa actio jaciendi ſurſum.

A'ναβρυχάομαι, & ἀναβρύχομαι, ſcando, perrepto.

A'ναβρύω, ω, ſ. reſluxus undarum: ex ἀνά, & βύω, fluo.

A'ναβρύβδω, ſiue, reſorbeo cum ſonitu. Th. βρύζω, ὁ, vel, ὑ, ſon. ſtridos.

A'ναβρύπτω, ſ. accliuitas. ab ἀναβρύπτω, ſurſum vergens.

A'ναβρύπτος, & ἀναβρύπτος, ὁ, ſurſum vergens, ὁ ἀνω ῥέπων. ex ἀνά, & βέπω, repo.

A'ναβρόφω, vel ἀναβρόφω, reſorbeo, abſorbeo, ex ἀνά, & βρόφω vel αω.

A'ναβρύω, ſ. redemptio: item ſacrificium: ex ἀνά, & βύω. unde ῥύτη, ὁ, fluor.

A'ναβρύω, vel ὑμαι, redimo, libero captivum. unde ἀναβρυόω, redemptus eſt. Item reparo, ſarcio. Item ingulo, macto, ſacrifico.

A'ναβρύω, ὁ, apertus, hians, p. part. m. pro ἀναβρύω, ὁ, hians.

A'ναβρύωσις, & ἀναβρύωμις, robur priſtinum reddo. Suid. ὁ δὲ ἀναβρύωσις αὖτο, ἡ, c. Deus ipſi priſtinas vires reddidit, ſeu conualeſcere fecit, Et in paſſ. ἀναβρύωμαι, refocillor, vel conualeſco. unde ἀναβρύωσις, apud Synef. Epiſt. 67. ubi conualuerit: ex ἀνά, & βωννυμι, confirmo, roboro.

A'ναβρύωτικὸς, ὸ, reualeſcentes, a. 1. part. paſſ. a βωννυμι, roboro.

A'ναβρύω, ὁ, ὑ, implacabilis: qui eum altero non conuenit: ex ἀ & ὁμός, apto.

A'ναβρύω, ſuſpendo: idem ac ἀρτάω.

A'ναβρύω, ὁ, ὑ, ſuſpenſo: item metaph. obſtricio, detrimio, qua ſit tenere mendo de aliquo. eſt verbale ab ἀναβρύω, ὁμαι, ſuſpendo, paſſ. ab ἀναβρύω: ex ἀνά, & ἀρτάω, ſuſpendo.

A'ναβρύω, ὁ, ὑ, impar. ex ἀ priv. & ἄμβω, par.

A'ναβρύω, adnino, ſtruo, molior: ex ἀνά, & ἀρτάω, inſtruo, apparo.

A'ναβρύω, ὁ, ὑ, vas, in quo vinum hauritur. Heſych. ex ἀνά, & ἀρύω, ſeu ἀρύτω. ſ. ὕδωρ, haurio.

A'ναβρύω, haurio, exhaurio

ordine colloco. Item in contrarium partem vero: ut ὁ διὰ παντὸς ἀσκήμων πλὴν, omnia vice versa dispicit. Item convertro retrorsum: reverti cogo. Item retro verto, redco. Item terga verto. Interdum in bonam insequentem convertor: ut οἱ μετὰ ἔρωτος, οἱ ἐπ' ἀνέρωτων, apud Xenoph.

A'στερης, ου, ὁ, ἡ, astris carens, obscurus: ut ἄνοπτος σημεῖα, apud Damasc. non stellatus. Vide ἀνέστερος, obscurus.

A'νεστροφθω, per convertionem, vice versa, & quasi convertim.

A'νεστρεφῆ, ῆς, inversio; præpositera rerum, seu verborum collocatio: figura Gramm. & Poet. quum verborum, quod præcedere debeant, sequitur: ut λέων οὗ, pro οὗ λέων: ἐξ ἧς ἡμῖν ἀπ, pro ἀπ' ἐξ ἧς ἡμῖν, & ἐξ ἧς ἡμῖν ἀπ, apud Hom. pro ἐξ ἧς. Sic apud Terent. in Andria: ita, sequar, pro prat. Item conversio terrorum, seu in contrarium partem reciprocatio: reversio, redirus. Item conversatio, aut commoratio apud aliquos: v. Per. c. 2. eft verbale ab ἀνστρέφω, revertor.

A'νστρωθω, convertere, præf. inf. act. pro imp. ab

A'νστρωθομαι, ὁ στρεφῶ, verso, Poet. στρέφω. Th. στρέω, verto.

A'νστρωθω, tristor. Hefych. Suid. ex ἀνά, & στύω, stringo.

A'νστιμῶθω, ῶ, recenso, census recognitio, census iterum habitus. verbale ab ἀνστιμῶω, & σνστιμῶω, conferibo.

A'νστιμῶσις, recognitio census; iterum conflatio census: ex ἀνά, & σνστιμῶσις, conscriptio.

A'νσύρω, velles furtive tollere, ac pudenda revelare. Th. σύρω, traho.

A'νσφορα, ας, quod ἀνσφορητὸν, ut ἀνσφορήθαι βίβλοι acquisivit: hinc ἀνσφόρητος γράμμα Bubulus Comicus per ioeum fic vocavit, i. e. furtivum conceptum. ut scribit Poll. eft verbale ab

A'νσφορέω, fusum retrahor, pass. ab ἀνσφέρω; ex ἀνά, & σφέρω: unde σύμμα, τό, genus vellis Trajicorum.

A'νσφορέω, vellio, evulcitro, exilio: ex ἀνά, & σφυλλῶ, male habeo.

A'νσφυλλω, evulgo ex lapis, vel morbo. f. σύλλω, a. ἔσυλλησα. Th. σφυλὸν, proiicere.

A'νσφυρρύζω, refigno, figuum tollo. Vide σφυρρύζω, figno.

A'νσχυλῶω, repellere. vide Σχυλῶθω.

A'νσω, Poet. pro ἀείρω, effero. Th. ἴχω, haheo.

A'νσχω, fuffer, imper. Ion. pro ἀνέχω, verbi ἀνσχέω, vel ἀνέχω ἀνσχῶ, a. 2. part. Th. ἴχω habeo i. e. habeo.

A'νσχησις, ους, ἡ, tolerario, feu tolerantia. Plut. exp. & emerfio, exortus, nrtus: ut ἀνσχήσεις ἥλιν, ortus Solis. Ab ἀνσχήω, fero.

A'νσχητὸς, ὁ, ἡ, tolerabilis, ferendus. Plut.

A'νσχετος, ὁ, ἡ, tolerabilis. unde σύνεσμεν κὰ ἀνσχετον, Plut. in Numa. & ἐκ ἀνσχέτων ἐποιοῦντο, indignum dudum, & intolerabile. ἐκ ἀνσχέτων ποιεῖσθαι, intolerandum ratus.

A'νσχω, ὁ, ἡ, tollo, fero, tolero: idem ac ἀείρω, tolero.

A'νσχω, divido, findo. Th. σχίζω, findo.

A'νσχυλοδάκτυλος, in palam, seu in cruentem tolli. Plut. de Rep. l. 7. ex ἀνά, & σχυλοδάκτυλος, imfit. a Th. σχίζω, σχυλ, findo.

A'νσχυλόω, ῶ, a. 2. opt. ἀνσχυλοίμην, part. ἀνσχυλὼν, part. a. 2. ab ἀείρω, tolero. Th. ἴχω, haheo.

A'νσχυλῶω, rellituo priftinæ incolumitati: facio, ut quis falvus evadat: ut ἀνσώζειν σῶμα. Item facio, recupero. In paſſ. ἀνσωζέσθαι, ferror, incolumitati reſtituor: ut ἀνσωζομένῳ ἐκ νόσου, apud Diod. Siculum ex ἀνά, & σώζω, ſervo.

A'νσωσάσθαι, recuperare, a. 1. inf. m. quod a σώζω, ſervo.

A'νσωφρόνησις, ἡ, reſipiſcentia: ex ἀνά, & σωφρονέω, ſana fum mente.

A'νταμῶτος, contuſbo, pertubo, commiſceo: item commveo, agito: ex ἀνά, & σαμῶτος, vel σσω, turbo.

A'νάτησις, ους, ἡ, extenſio in altum, erectio, porrectio. item comminatio, peculiariter que fit cum acerbitate animi, & audacia: Plut. & Polyb. Eſt verbale ab ἀνατείνω, tendo, attollo.

A'νατεκτεσμένος, compono. f. ἀξίωμα, p. γμαι. a. 1. m. ἀνατεκτάμην. ex σύνω, ordino.

A'νατείνω, feu ἀνατέτω, & ἀνατέτεμνω, ἡ, ἄξω ἀξίωμα, influo, præparo: item compono, & literis mando. Luce 1. apud Plut. de lolert. anim. (de elephante) ὀλίγῳ ποσὶ ἀσπὶ ὡς ἐσωτὸ πρὸς τὸ σκόλιον, ἀνατετυπῶσεις τὰ μα-

θήματα, ἐμὲ μελετῶν, virus eſt recolere ſecum, & velut in ordinem digerere ea, quæ edoctus erat. Ex ἀνά, & τύπτω, vel τύπω, τύσω, ordino.

A'νατετάσθω, ῶ, ἡ, extenſus. aptus ad extendendum. unde

A'νατετάσιμος, imperioſe, minaciter. ab ἀνατείνω, extendo. Item ἀγωνίως, minari.

A'νατὸς, vel ἀνατὸς, impune, ſine damno: ex ἀ priv. & σύν, damnum: ab ἀνάω, lædo.

A'νατύπτω, propriæ ſurſum extendo; furſum extendens erigo, attollo, tollo: ut apud Ariſtot. de mundo. τάσσει οὖ ἀνάμωσος ἀνατύπτομενος τὰς χεῖρας εἰς ὑψηλὸν, ὥσπερ τοξόμενος, ſagittam mittens ſublime. Et apud Xen. ταῖς ἀξίαις ἀνατύπτοντες, dextras porrigentes; quod erat amicitiæ ſignum. Ex ἀνά, & τύπτω, extendo.

A'νατυφλίζω, irradiſco mutos, communio: inſtauro. in mente. ex ἀνά, & τυφλίζω, muto cieco.

A'νατυφόμαι, ὁ, ἡ, inſtauratio, & refectio mutorum. verbale ab ἀνατυφλίζω.

A'νατυλὴ, germinavit, ſc. ἔπιε. ſ. ἄ.

A'νατύλλω, facio oriri: exorior. f. τυλῶ, a. 1. ἀνέτυλλα, ſub. ἀνατύλων, ἄς, ἄ. p. μ. ἀνατύλμαι. p. ſæd. ἀνατυλλόμενος, ατ. ἄ.

A'νατύμμω, differo, inde ea partibus feli. inferioribus ad ſuperiores progrediendo: ut τὰ ὑπὸ ὧσιν χωρὶς ἀνάτυμμα ὁ ἄνθρωπος, apud Athen. l. 12. ex ἀνά, & τύμνω, ſeco.

A'νατυπτομαι, ὁ, ἡ, diſſectus, reſectus, part. pract. paſſ. ab ἀνατύπτομαι.

A'νατύσσω σύμμετα ἔδηται, temollefcere corpora voluptatibus. a σύω, mollio.

A'νατὶ, vide ἀνατὸς.

A'νατυθάζω, transferunt, 3. pl. ind. præſ. pro ἀνθάζει. ſ. θσω. a. 2. ἔθην.

A'νατυθάμαι, ὁ, ἡ, transpono. ἀνατύθεται, 3. pl. ind. paſſ. ἀνατύθαν ται τὸ τη, a. 2. m. ἀνατύθην, præſ. imp. act. ab ἀνατύθημι, impono.

A'νατύθω, furſum pono. in altum pono, fuſtollo: item metaph. ſtatui quidpiam pontendum: & metaph. impono, i. e. injungo: item attribuo, acceptum fero, adſcribo; imputo: & interdum, tribuo, i. e. ſavco, propenſus fum: item propono, vel ſuſpenſum dico: & ſimpliciter dico, confero: item transfero, tradueo: & interdum differo, prorogo, eam genit. Soph. in Ajace. Ex ἀνά, & τύθημι, pono.

A'νατυμμι, propono, augeo: ut ἀνατύμμι.

A'νατυμμομαι, ὁ, concuſſio, emotio a loco fuo in alium, tranſmutatio, tranſitus. verbale ab ἀνατύμμω, concutio, vel commentor quatio. ex ἀνά, & τύμνω, quatio.

A'νατύπτω, idem ac ἀνατύπω, vel cum ſimplici Th. τύπω, tundo, extendo, protendo.

A'νατύπτω, feu ἀνατύπτω, idem ac Th. τύπω, perforo, terebro.

A'νατάτὴ, ἡ, ἄ, ἄ. ſ. ἄ. act. ab ἀνατάτω, perforo, ἀνατάτησεν, a. 1. part. Th. τυπάω, ſuffero.

A'νατάτησις, τῆ, tolerantia, perpeſſio. verbale ab ἀνατάτω, feu

A'νατάμω, ἄ, perior, patior, ſuſtineo. Th. τλάω, feu τλάω, ſuſtineo.

A'νατμὴ, ἡ, ſectione aperitus, a. 1. part. paſſ. ab ἀνατμήσασθαι. Th. τέμνω, ſeco.

A'νατμὸς, ὁ, modo in illud nævis latus jactor, ut ſit in tempeſtate. Poll. l. 1. ἀνατμὸς vero Attice non dicitur; ſed ἀναστάσεως. a Th. τυπ-ῶ, ἄ, ἄ, paries.

A'νατοπίζω, ἄ, removeo. unde

A'νατροπιμὸς, ὁ, uſuræ rennvatio anniverſaria; ex ἀνά, & τοκίζω, fœneror, fœneri do: a τόκος, fœnus, uſura.

A'νατολὴ, ἡ, ortus, & ortus. ἀνατολὴ ἡλίου, ortus Solis. Ab ἀνατέλλω, orior.

A'νατολικὸς, ἡ, ὸν, Eous, Orientalis, unde ἀ ἀνατολικὸς ἄξ ἄνος, a præced. ἀνατολὴ, oriens. Anatomen faſtitat, vel diſſectionis corporum petitus: apud Gal. ab ἀνατομὴ, ἡ, anatome, diſſectio.

A'νατομὴ, ἡ, furſum tendens. ab ἀνατείνω, furſum extendo.

A'νατος, ὁ ἀδολὸς, illæſus, innocuus, incolumis; idem ac σῶος, & Th. idem.

A'νατρεπτικὸς, ἡ, ὸν, ſubverſorius, evertendi vim habens: ab ἀνατρέπω, ομαι, ſubverto.

A'νατρέπω, ἄ, ἡ, proſtratus: immutabilis.

A'νατρέπω, ſubverto, everto, proſterno, ſupplanto. ἄξ ἀνατρέπω, iter interrumpo. ἀνατρέπω, proſternor. ἀνατετρόπαι dicitur more, cum id, quod in imo eſt, ſurſum ferur. Th. τρέπω, verto.

A'νατρέχω, natio, alo. ſ. ἀνδρήθω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. τέτροφα. p. paſſ. ἀνατέθραμμαι, educatur fui. a. 2. paſſ. ἀνατράφθω, a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ὁ, σπ. Th. τρέφω, p. m. τέτροφα.

A'νατρίχω, cripor in altum, crefco, recurro. f. θήξω. p. τέθραμμαι. a. 2. ἔθραμον. p. m. ἐθράμαι. Th. τρέχω, curro.

A'νατρήτω, ἡ, perforatio, perfoſſio: ab ἀνατρήτω, terebro, perfodio.

A'νατρητὸς, ὁ, ἡ, ἄ, perforatus, pertuſus.

A'νατρίβω, detero, attero, refrico, confrico, mitco, infrico.

A'νατρίμμα, ατος, τὸ, detritus, attritus: ut ἀνατρίμματα ἰμάτια, detrita veſtes.

A'νατρίβω, ἄ, ἡ, frictio. τρόπος de omni frictionis genere dicitur.

A'νατρεπτὸς, ἡ, ὸν, ἄ, ſubverſor, everſor: ab ἀνατρέπω, ἄ, ἡ, ſubverto.

A'νατρέπω, ἄ, ἡ, everſio, deſtructio, muratio, converſio, ſubverſio: ab ἀνατρέπω.

A'νατρεπτὴς, ὁ, ἡ, nutritor, educator: ab ἀνατρέφω, ἄ, ἡ, educatio.

A'νατρέφω, ἄ, ἡ, educatio: ab ἀνατρέφω.

A'νατρέχω, recurro. vide τρέχω.

A'νατυλόω, repeto, revolvo animo: refrico, verſo, retracto. vide τυλόω.

A'νατυπόω, & ἀνατυπόσσω, reformo, iterum formo, & metaph. informo formo, & metaph. informo aliquid in animo, imagino. Usurpatur ἄ, ἡ forma iterum expreſſa, reformatio; & imaginatio: ex ἀνά, & τύπος, figuro.

A'νατυπόζω, contubo, pertubo: ex ἀνά, & τυφόω, ſtupefacio, & ἄ, ἡ, ſtupor, ſtupefactio, & ἄ, ἡ, ſtupefactio, & ἄ, ἡ, ſtupefactio, & ἄ, ἡ

pereiliis pili decidentur: calvus, revalvus. Lev. 13.

Ἀπαμβλόω, idem ac ἀπαμβλῶ, manifesto, propalam. Od. 7. & A. Item Plut. & Luc. adv. ab ἀπαμβλόω, offendo.

Ἀπαμφόω, Ion. pro ἀπαμφῶ, palam: ab ἀπαμφὼς, demonstro.

Ἀπαμφόω, οῦς, a. 2. part. pass. ab ἀπαμφόω, offendo.

Ἀπαμφόω, apparere facio, & phantasiam affercio: idem ac φαντῶ.

Ἀπαμφόω, offero, fabduco. f. ἀνοίσω. a. 1. ἀπένεγκα. part. ἀνοίσας. a. 2. ἀπήνεγκον, inf. ἀπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ἀπαμφόω, refugio, confugio. Th. φεύγω, fugio.

Ἀπαμφόω, ἄος, ὁ, ἡ, ἀ, intactilis. ex α priv. & ἅπτω, θ, tactus.

Ἀπαμφόω, exclamo, respondeo. Th. φθέγγομαι, loquor.

Ἀπαμφόω, iterum corrumpor, seu intereo: ex ἀπό, & φθείρω, corrumpo.

Ἀπαμφόω, ἆς, ἁ. part. pass. ab ἀπάπτω, incendo.

Ἀπαμφόω, ὁ, ὁ, maltumbatio, vel malfupratio, Suid. ex ἀπό, & φαλλὸς, frango.

Ἀπαμφόω, οῦς, obfecranem fignificationem habet, de malfumbante dicitur. Luc. idem ac ἀπαλλάττω φαλλοῦσθαι, μαλακίσθαι, γυναικᾶσθαι, τύπτω, malfupiare.

Ἀπαμφόω, &

Ἀπαμφόω, turfus adeo, vel adhuc, rearedeo, vel turfus intumefco: item exardeo ira. Plut. vide φλέγω, & ἐκφλέγω, inflammo.

Ἀπαμφόω, ἆς, ἁ, inedium. Plut. Verbale ab ἀπαμφόω: ex ἀπό, & φλέγω, incendo.

Ἀπαμφόω, excandefcere. a. 1. inf. pass. ἀπεφλέγθην. Th. φλέγω, incendo.

Ἀπαμφόω, idem ac Th. φλύω, ferveo. Il. φ.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ὁ, ex quo puftula non erupuerunt, nec cumpuunt, ideo ac φλυκταίνωτος: ex α priv. & φλυκταίνω, puftula ex fervora.

Ἀπαμφόω, idem ac ἀπαμφόω, ferveo.

Ἀπαμφόω, repugno. a. prohibeo, vaticinor. Th.

Ἀπαμφόω, redeo, turfum eo, repeto. a. φοιτάω, eo.

Ἀπαμφόω, ἆς, ἁ, relatio: ab ἀπαμφόω, offero.

Ἀπαμφόω, egero, comporto: ex ἀπό, & φέρω, gefto.

Ἀπαμφόω, ὁ, relativus: ab ἀπαμφόω, relatio.

Ἀπαμφόω, bous in humeros rollo. a. φορτίζω, onero.

Ἀπαμφόω, fubigo in modum fatinæ: item commifceo. a. φορύνω, pinfo.

Ἀπαμφόω, aperto, & explico, quod fepto clanfum erat. Hefych. a Them. φράσσω, condenfo.

Ἀπαμφόω, horreo; vel horreo pilis. a. χίζω, horreo.

Ἀπαμφόω, ἆς, ἁ, rerum veneratum nulla cupido; item invanillas, inelegantia.

Ἀπαμφόω, ὁ, ὁ, ἡ, non venatus; a venare aliamus: item invenuftus, ex α priv. & ἀφροδίτη, Venus.

Ἀπαμφόω, refpifco: ex ἀπό, & φρύσσω.

Ἀπαμφόω, aliquid animo fape volvere. a φρυάσσω, euro.

Ἀπαμφόω, ὁ, fpuma expers; non fpumeus, feu fpumofus: ex α priv. & ἀφρὸς, fpuma.

Ἀπαμφόω, ὁ, effugium. Plato. ab ἀπαμφόω.

Ἀπαμφόω, renafcor: a φύω, gigno.

Ἀπαμφόω, commifceo, permifceo, confundo; item inquino, fœdo; idem ac φύρω: ex ἀπό, & φυρῶ: a Th. φύω, mifceo.

Ἀπαμφόω, idem ac φύω, mifceo.

Ἀπαμφόω, cffio, furfum flo.

Ἀπαμφόω, ἄος, ὁ, evaporatio.

Ἀπαμφόω, ὁ, fpiritus inm fervet, ex quo ignis, vel ventus erumpit. Arifton.

Ἀπαμφόω, effio. Th. φυσάω, flo, fuffio.

Ἀπαμφόω, anhelo: ex ἀπό, & φυσάω, idem.

Ἀπαμφόω, οῦ, pract. part. Pass. pro ἀπαμφόω, ab ἀπαμφόω, effio.

Ἀπαμφόω, renafci facio, turfum produco, gigno. Th. φύω, gigno.

Ἀπαμφόω, ὁ, exclamo. f. φύσω. p. ἀπαμφόω. a. 1. ἀπεφύσησα. Th. φυσάω, vox.

Ἀπαμφόω, retrocedo, pract. ind.

Ἀπαμφόω, idem cum Th. χάω, dehifco: fed exponitur etiam oftior.

Ἀπαμφόω, ferocio; & neutraliter de equo dicitur mordente franum, feque jubia erectis efferme) contumaciter efferri; in licentiam erumpo; & active, inhibeo, contra retrahens, retrorfus inhibeo; retro ago; reprimo. a Th. χάω, jubo, proprie equi.

Ἀπαμφόω, vel ἀπαμφόω, remitto, relaxo: vel idem ac Th. χαλάω, laxo.

Ἀπαμφόω, ἆς, ἁ, relaxatio.

Ἀπαμφόω, ὁ, relaxativus, relaxandi vim habens.

Ἀπαμφόω, denno fculpo, rurfus incido. Plut. ex ἀπό, & χράσσω, fculpo.

Ἀπαμφόω, idem cum ἀπαμφόω, & ab eodem Th.

Ἀπαμφόω, a. 1. inf. m. Poet. pro ἀπαμφόω: ab ἀπαμφόω, recedo. Th. χάζω, devito.

Ἀπαμφόω, idem cum χαλάσσω.

Ἀπαμφόω, retundo, infundo, contubo, moveo. Th. χέω, fundo.

Ἀπαμφόω, bio. 2. Machab. 6. pro ἀπαμφόω, ex ἀπό, & χαίνω, idem ac Th. χάσκω, inhio.

Ἀπαμφόω, pro ἀπαμφόω, regem, acc. fing. frequente afpiratione, ab ἀνάξ, rex.

Ἀπαμφόω, gemma, eadem cum adamante; quafi trifliram auferens, & dolorem. Plin. ex α priv. & χάω, ω, dulor.

Ἀπαμφόω, induo, veflio, a Th. χλαίνα, lena.

Ἀπαμφόω, idem ac χλαίνω, fepefacio, calefacio.

Ἀπαμφόω, languine obftum effe, vel primum languinem emittere: ex ἀπό, & χλιαρὸς, lanugo, rafio: item pubes. a Th. κνάω, carpo. vellico.

Ἀπαμφόω, ὁ, tufulo: item meatus: ab ἀπαμφόω, fundo.

Ἀπαμφόω, tripudio, affilio in morem perfultoris: ex ἀπό, & χορὸς, chorea duco.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, ftella cauta: ut a Pudo Demoth. τὰν ὕδατι ἀναπεπταμένα, angeribus lapidum, & rudentum via lobftructa, & ἀναπεπταμένον, obtutus, apud Synef. ab ἀπό, & χάω: unde χάσμα, χάσκω, χαῦνος, augeo.

Ἀπαμφόω, vel potius ἀπαμφόω, virum me prabeo: q. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον.

Ἀπαμφόω, ἄος, ὁ, exercatio, aut cum fereatu gellio: fimiliter Gal. ex ἀπό, & χλιμαίνω: unde χλιμάδες, ἡ, fereatus.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, tropus, feu figura, quafi temporis tetradium: ex ἀπό, & χρόνος, quus: unde χρονικὸς, ἡ, ἀ, χρονίζω, quus.

Ἀπαμφόω, vel ἀπαμφόω, ungo, activ. enlolo, inficio, & denigro. unde

Ἀπαμφόω, ἡ, ἀ, tinctio, inundio, tinctura. vide χρώματα, agens.

Ἀπαμφόω, ὁ, redundans: a. 1. part. pass. verbi ἀπαμφόω, Th. χέω, fundo.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, non gelatus, ut ἀπαμφόω vitrum, lutum aceibus, feu paleis non fubactum; five lutum non aeriatum, feu paleatum: ex α priv. & χόανος, paleæ admixeo: a Th. χέω, fundo.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, refufio, profufio: unde ἀπαμφόω, dicuntur maius alluaria navigabilia. Straboni ἀπαμφόω eft etiam confufio. item ἀπαμφόω, vitiumque exftatio, mollities. ab ἀπαμφόω, pro ἀπαμφόω: ex ἀπό, & χόω: unde χόω, f. χώω, fundo.

Ἀπαμφόω, refundo; idem ac ἀπαμφόω: utrumque ex ἀπό, & χέω, vel χόω, fundo.

Ἀπαμφόω, rurfus confio, rafundo, reconfio, refumo: ex ἀπό, & χοάνη, in fornacem conflatorem conjicio, vel in fornace fufioria fabrico: a χόω, idem ac χράω, vas argillaceum, in quo metalla fundantur, & liquefiunt: quod Th. χόω, liquefaciendo diffundo.

Ἀπαμφόω, & ἀπαμφόω, idem ac ἀπαμφόω, aggero, e terra aggefta extruo. vide χωννὸς, augero.

Ἀπαμφόω, ὦ, recedo, fecedo. f. ἀπω. p. απηκα. a. 1. ἀπέκην.

Ἀπαμφόω, idem ac ἀπαμφόω, ἡ, fecefus, recefus, recepeus, refugium. item reverfio, abitio.

Ἀπαμφόω, ὁ, reditur. Th. χορὸς, procedo.

Ἀπαμφόω, facio revertì, aut fecedere; in locum reduco, fue terra reftituo: τὰ ἀπαμφόω, ἀπαμφόω, ex ἀπό, & χωρίζω, & χωρίζομαι, fepaio: vel a χώρα, locus, fedes.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, anachoreta; qui in folitudinem, aut alio quopiam fecedit: quos eremitas vocamus a

Ἀπαμφόω, idem ac Th. ὑδέω, tergo, vel tergendo demuleeo: item detergendo colligo, & recipio, frico.

Ἀπαμφόω, affligo. a. 1. fub. ab ἀπάπτω. f. ἀυ. a. 1. ἀπαυσα. part. ἀπαύσας, ανσι. ex ἀπό, accendo: nefio.

Ἀπαμφόω, a fuffragio revoco, abrogo, rogo iterum fententiam. unde

Ἀπαμφόω, ἡ, revocatio a fuffragio: ex ἀπό, & ψηφίζω, computo.

Ἀπαμφόω, idem ac ἀπαλύω, tergo. ex ἀπό & ψύχω, demuleeo.

Ἀπαμφόω, ους, ὁ, reaccenfio, excitatio ignis extincti: ab ἀπάπτω, incendo.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, vis refricanatrix.

Ἀπαμφόω, a. 1. inf. ab ἀπαμφόω, refrigero.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, refrigeratio, recreatio.

Ἀπαμφόω, refrigero, recreo. f. ξω. p. απήνηχα. a. 1. ἀπήνηξα. Ex ἀπό, & ψύχω, refrigero.

Ἀπαμφόω, Dor. fyncop. pro ἀπαμφόω, 3. fing. a. opt. Th. γινώσκω, cognofco.

Ἀπαμφόω, imp. τέτυφθι, ὁ, ἡ, ἀ: q. ab ἄβλω. p. m. ἄβλα, Att. ἔαλα. Exp. placeo. Annotat Euft. fieri ab ἔβλω eodem modo, quo ἀπαθὼν ex ἄθω, & κεκαθὼν ex κάθω. Alibi tamen annotat, ex Heracliides Grammatici fententia, effe ab ἀπαμφόω a Ἄβλη.

Ἀπαμφόω, Poet. pro ἀπαμφόω, coronari. Th. ἄνθος, flos. fic ἀπαμφόω, a. 1. part. m. pro ἀπαμφόω.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, vitta. Poet. pro ἀπαμφόω. Th. ἴλλω.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, fummitas, cacumen, aget fluvii. ταῦτα τὰ ἄνω κατω τοῦ ῥεύματος.

Ἀπαμφόω, ὁ, vide in ἀπαμφόω.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, laqueï genus, Poet. pro ἀπαμφόω.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, jacio.

Ἀπαμφόω, Æolica fyncope, pro ἀπαμφόω, furfum jacio. Hefiod. Ejufdem Them. & compofitionis.

Ἀπαμφόω, pro ἀπαμφόω, diviſim: adv. a βίχα, dupliciter.

Ἀπαμφόω, pro ἀπαμφόω, per fucceſſionem, alternis, mutuis vicibus. Hefiod. ab ἀπαμφόω, fufeipio, recipio: unde ἀπαμφόω, receptio.

Ἀπαμφόω, pro ἀπαμφόω, acc. fing. ἀπαμφόω, dual. ἀπαμφόω, & ἀπαμφόω, dat. plur. Poet. & Jon. ab ἀπαμφόω, a vir.

Ἀπαμφόω, virum me prabeo: q. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον.

Ἀπαμφόω, ἄος, τὸ, virile factum.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, ex ἀπό, & ἀπαμφόω, factionem edit. vito forti digna: fortiter fe gerens.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, ftenuitas.

Ἀπαμφόω, idem ac ἀπαμφόω, fortem me præfto. Th. & compofitionis.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, ftolia humini detracta: ab ἀπό, & ἀπαμφόω, ftudia.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, exp. f. ἀπαμφόω, virotum ftangulatores earnifex, tortor, qui & ἀπαμφόω, idem, ut vult Euft. ex ἀπό, & ἀπαμφόω, a Th. ἀπαμφόω, ftrangulo.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, ab ἀπαμφόω, mariti ftatus: ex ἀπό, & ἀπαμφόω, ab ἀπαμφόω, ftater.

Ἀπαμφόω, adv. Poet. pro κατ' ἀνδρα viritim: ab ἀπαμφόω, a vir.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, ejudem Them. eum præced.

Ἀπαμφόω, per metaplafm. pro ἀπαμφόω.

Ἀπαμφόω, f. m. Jon. pro ἀπαμφόω, Attice pro ἀπαμφόω, manuſtabulum, feu fi mavis manuſtupratorium feu fi mavis manuſtupratorium rapientur: ab ἀπαμφόω, mancipio.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, mancipio: mancipium effe facio; vel in captivitatem abduco & generaliter vim alicui infero. Hefych. Et dicitur etiam de urbibus, quas fubigimus, & in fervitutem noftram redigimus. Item ἀπαμφόω ζῶν, pro vivum redigere in fervitutem vitamque abducere: ut ἀπαμφόω πόλιν, apud Demoſth.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, mancipiolum. Athen. diminut. ab ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, & ἀπαμφόω, puer.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, mancipatio, in fervitutem redactio, five hominis, five urbium; item plagium, plagiarium crimen, Plat. de Leg. 6. p.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, plagiarius; item, mancipator, qui alium in fervitutem redigit: Xen. & fpectabiter, qui liberum hominem in fervitutem redigit; qui furatur hominem e libero fuo ſtatu, vel ex heri dominio. Euft.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, q. d. capto mancipiorum, mango, venalitius, feu venalitiarius: ζ plagiarius, qui liberum hominem pro fervo vendit; vel fervum alienum tanquam ſuum) ex ἀπαμφόω, mancipium, & χρήσεως, inftitor, venditor, caupo.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, q. d. hominis pes, mancipium; funt enim mancipia, quafi pedes dominorum fuorum, & eos pro capitibus agnifcunt, teſte Euft. in Il. 1. item general. fe dicitur homo in bello captus, & fervituti mancipatus, five fervus fit natura, five fervus fit liber, & ingenuus. apud Xen. Hel. 1.

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, mancipialis, ad mancipium pertinens; item, mancipio convenions, fervilis, item, minime ingenuus, fervilit ingenio praditus. unde

Ἀπαμφόω, ὁ, ἡ, ἀ, q. d. mancipialitas, fervilitas, contraria ingenuitati. Ariſtot. Polit. 7.

Ἀπαμφόω, mancipiorum mare, ſervaliter, illiberaliter. Plut. in Symp. ab ἀπαμφόω.

ἀνδικὸν, τὸ, quod ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & τὸ, ὠδὸν.

Ἀνδρόκαλος, idem quod ἀνδρεῖος, ὁ, τὸ, homuncio, homunculus, homulus. dimin. ab ἀνὴρ.

Ἀνδρογύνης, ου, ὁ & ἡ, vir ponderosus: ab ἀνὴρ, & ὀγδοὸς.

Ἀνδρόγυος, ος, ὁ & ἡ, exp. gravis portantibus, i. e. δυναμένοις ἀσφαλῶς ἀγεῖν τὸν ἄνδρα, vel ὁ ἐνεγκαμένος τὸν βάρουσα ἐπὶ μεγάλου.

Ἀνδρόγυνος, ὁ, dicitur feabellum mulichre, foeminen habens, & fubjectos carbones: Cafaubonus etiam, feu ἀνδρωνοειδὲς dictum Buff. & Suid.) eſt euphoniæ gratia, quaſi pro ἀνδρώνιον, a Th. ἀνδρεῖ, καὶ ὁ, ὁ, ἀνδρεῖος.

Ἀνδρόκαλα, dicitur herba quædam, quod ſit vitio ſimilis, quaſi καλλιπάτειον, facta Sycecpe, & tenui in alpiatam mutata quaſi ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & καλὸς, ὁ.

Ἀνδρόκαρπος, ου, ὁ, portulaca.

Ἀνδρόκλ, ου, ὁ, Andreas, nomen viri. Gr. h. c. Animadv.

Ἀνδρεῖα, ας, ὁ, fortitudo: ab ἀνὴρ. Τὰ ἀνδρεῖα, abſolute. exp. virilia.

Ἀνδρόκλαιος, ſubſt. ſimulatrum, ſtatua. Epigr. Item eſtatio genus ζ quidam exp. purpuriſſum. Xen. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & ἐλαία, ἡ, ὁ, ſimilis; ab ἐλὼ, ſum. & ὁ, ſimilis ſum.

Ἀνδρεῖος, ος, ὁ, vir ſimilis.

Ἀνδρεῖος, ος, ὁ, ἀνδρεῖα, ὁ, virilis, ad virum pertinens: item, ſtrenuus, virum le præbens. interdum dicitur & ἀνδρικὸς παρὰ τὸ. Comp. ἀνδρειότερος. Superl. ἀνδρειότατος, ος, ον. ab ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖότης, ος, ὁ, virticida, epitheton Martis: ab ἀνὴρ, & ἀείρω.

Ἀνδρεῖων, ωνος, conclave, domicilium pertinens, locus domo, ubi viri degunt.

Ἀνδρεῖως, viriliter & magno animo.

Ἀνδρεῖφόντης, ὁ, virorum amatrix. Poll. ex Ariſtoph. ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς, vir, & ἔρως, ὁ, ὁ, amator: unde ἐρωφόνη, amatrix. Th. ἐρωτὸς. ἀνὼ, amo.

Ἀνδρεῖμανος, Dor. pro ἀνδρεῖμανος, vir factus, pro ἐμὸς, part. paſſ. ab ἀνδρεῖόω. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖνιστη, Jon. pro ἀνδρεῖνιστη, ς. p. a. ſ. ſub. paſſ. verbi ἀνδρεῖόω, vir ſio.

Ἀνδρεῖος, ὁ & ἡ, ἀνδρεῖον, ου, ὁ & τὸ, ἀνδρεῖος ἀνὴρ, ὁ, idem quod ſupra ἀνδρεῖος, domus ſeil. pars, in quam viri ſeorſum a mulieribus ſe recipiunt. Th. idem.

Ἀνδρεῖος, Jon. pro ἀνδρὸς.

Ἀνδρεῖος, pro ἀνδρὸς, quod vide.

Ἀνδρεῖκτεινω, ὦ, ὑπ. ὁ. d. virum, ſeu viros expello, in exilium pello, ſeu mitto: Plut. Pol. & ἀνὴρ, ὁ, ἀνδρὸς, & ἐλάω, ὁ, ἀνὼ, idem quod, & Poet. pro Th. ἐλάσσω.

Ἀνδρεῖα, ὁ, idem quod ἀνδρεῖος, q. d. virilitas, i. e. ſtrenuitas, animi robur, & præſtantia; item veritas. i. e. virilis natura.

Ἀνδρεῖα, vel ἀνδρεῖα, τὰ, dicta apud Cretenſes ſuere σύσσιτια, ſeu convivia quædam publica, ad quæ ſoli viri convenirebant. Plin. Polit. l. 2. c. 8. ab acc. ſing. ab ἀνδρεῖος, ὁ.

Ἀνδρεῖστεινω, acc. ſing. ab ἀνδρεῖος, ὁ, ſtatua: ab ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖστατος, ος, ὁ, parva ſtatua, parvum ſimulachrum: diminut. ab ἀνδρεῖος.

Ἀνδρεῖστατοποιὸς, ὁ, ὁ, exp. ſtatuarum fictor. inde

Ἀνδρεῖστατοποιεῖ, ſcil. τέχνη, exp. ars fingendi ſtatuas: ex ἀνδρεῖος, ὁ, ἀνὴρ, & ποιέω, ὁ.

Ἀνδρεῖστατόω, ὦ, ſtatuas facio. unde

Ἀνδρεῖστατόωσις, ὁ, ſcil. τέχνη, ars ſtatuaria. item

Ἀνδρεῖστατοτύπη, ſtatuarium confectio: actio ipſa faciendi ſtatuas. ſed exp. & ars ipſa ſtatuas faciendi.

Ἀνδρεῖστατουργὸς, ſtatuarius, ſtatuarium artifex. Athen. l. 11. ab ἀνδρεῖστατος, & ποιέω.

Ἀνδρεῖστ, ινος, ὁ, ultima producta, ſtatua, maſculine viri, ſimulachrum: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & εἰκὼ.

Ἀνδρεῖκὸς, exp. virile quippiam ago. Suid.

Ἀνδρεῖκμαι, exp. virilem ætatem ingredior: ad firmam, & robuſtam ætatem pervenio. Rud. ex Paſſ. exp. vir fum: item, ad fortitudinem me compare; viriliter & fortiter ago, feu me gero. Eſt ſ. inquit Bud. ἀνδρίζομαι, ago more viri, ἀνδρῶν ἔργα ποιῶ, ago more hominis, vel more humano. Item dicuntur mulieres ἀνδρίζεσθαι, natuiam muliebrem fortibus fuis ſuperantes factis, quales a Latinis appellantur virago: ab ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖσὶ, ad virum, ſeu viros pertinens, tradit autem Euſt. quamvis ἀνδρεῖος, & ἀνδρεῖκὸς, idem valeant, dici tamen ἀνδρεῖκὸς γυνὴ, non ἀνδρεῖα γυνὴ: item ἀνδρεῖκὸν νόημα, exp. habet virilis, i. e. virum fortem decens, ſeu vito dignus, apud Luc. & genteral. ἀνδρεῖκὸν dicitur, quicquid eſt vito forti dignum.

Ἀνδρεῖκὸς, viriliter, ſtrenue, fortiter; item intrepidum valide, robuſte; & aliquando vehementer.

Ἀνδρεῖος, ος, τὸ, homuncio: ab ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖσκος, ου, ὁ, homuncio: diminut. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς.

Ἀνδρεῖτ, virorum more. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖτικὸς, viri manus, vis amicus: ex ἀνὴρ, & φίλος, amicus.

Ἀνδρεῖτικὸς, ὁ, homicida: ἀνὴρ φονεύων. Hom. Il. ϐ. vide ἀνδρεῖφόντης.

Ἀνδρεῖφόντης, ου, ὁ, anguilla via. Hefych. propriè, qui uni tantum viro ſufficit: dicitur enim quaſi ἀνδρὸς ἐφέσιος.

Ἀνδρεῖφόρος, qui viros vorat, reliſque ſuis interficit. Eſt comp. ex ἀνὴρ, & φέρω, ὁ, ὁ, & Th. βορὸς.

Ἀνδρεῖφόβητος, viiili, & generoſo conſilio utens: ex ἀνὴρ, & βουλὴ.

Ἀνδρεῖφόβητος, ὁ, ὁ, idem. Ex ἀνὴρ, & βρυάομαι, i. q. βρύω.

Ἀνδρεῖγένεια, per vires ſucceſſio generis: ex ἀνὴρ, & γένος.

Ἀνδρεῖγύνεως, ὁ, viripura, quæ parit maſculum: ab ἀνὴρ, & γίνομαι.

Ἀνδρεῖγονος, ος, ὁ, idem quod ἀνδρόγονος, expon. q. d. mariſomina: vir pariter & femina; utrumque habens ſexum; vel utriuſque naturæ. Plat. in Symp.

Ἀνδρεῖγυιος, vocantur etiam illi, quibus exciſa ſunt virilia.

Ἀνδρεῖδρυας, ὁ, Hefych. exp. debilis, & imbecillis; invalidus; item, effeminatus: mulierbri, & molli animo præditus; ſemivir. Suid. Et Schol. Salom. capitur pro ſocordes, & parum ſtrenuo, ut ſcribit Bud. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ῥωμὴ, ἡ.

Ἀνδρεῖδωτος, ος, ὁ, ἡ, viros perimens, Schol. Aeſchilochi. potius ſic, in qua viri perimuntur: ex ἀνὴρ, & δώτιλα.

Ἀνδρεῖκλαμος, mariti domitiorem, acc. ſing. ab ἀνδρεῖκλαμος, ου, ὁ, Dor. pro ἀνδρεῖκλαμος. Ex ἀνὴρ, & κλαμὸς.

Ἀνδρεῖκλαμος, ος, ὁ, qui viros domat.

Ἀνδρεῖκλαμος, ος, ὁ, vocatur gemma quædam, ſic dicta, quod impetus hominum domet. Plin. Vide ἀνδρεῖκλαμος.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ, Hefychio eſt ὁ ὕπνηρος γυνὴ, ſubjecta viro mulier.

Ἀνδρεῖκλαμος, exp. ὁ, ὁ, ἀνδρὸς ὄψιος, triclioium. Hefych. & Suid.

Ἀνδρεῖκλαμος Ἀθήνη, ſortitrama Minerva.

Ἀνδρεῖκλαμος, ex viro. in Epigr. ab ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖκλαμος, ος, ὁ, ἡ, interfectus: & apud Euripp. ἀνδρεῖκλαμος ἀγωνία, funt certamina, in quibus viri laborant. Eſt idem quod ἀνδρεῖκλαμος.

Ἀνδρεῖκλαμος, ος, ὁ, ab homine laboratus: ab ἀνὴρ, & κάμνω, ῥ. κέκμηκα.

Ἀνδρεῖκλαμος, ος, ὁ, exedes virorum, ἀνδρεῖκλαμος, dat. ſing. ἀνδρεῖκλαμος, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ, & κτείνω.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ, homicidium: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & κτείνω, pract. med. vetbi κτείνω, κτείνω, ut & ἀνδρεῖκλαμος, eſt ex 2. perf. pract. paſſ. cujuſdem Th. κτείνω, pro κτέκονα.

Ἀνδρεῖκλαμος, homicida. Plut.

Ἀνδρεῖκλαμος, exp. virorum perditrix. Æſchines. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ὄλλυμι, ſ. ὀλῶ, ab inuſit. ὄλνω: unde ὀλνηρὸς, ἡ, ὁ, ὀλέτειρα, ἡ.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ, exp. virilem habens animi elationem, i. e. ἀνδρὸς ἔχων θάρσος. Hefych.

Ἀνδρεῖκλαμος, & Ἀνδρεῖκλαμος, corporum pignoratio, que dabatur contra eos, apud quos homicidium perpetratum fuerat: ex ἀνὴρ, & ἀποφέρω, capio: unde ἀνδρεῖκλαμος, & ἀνδρεῖκλαμος.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ, & ἀνδρεῖκλαμος, milites coquum; delectum habes; viritim lega, vel delego.

Ἀνδρεῖκλαμος, virorum delectio; ex ἀνὴρ, & λέγω, lego, deligo.

Ἀνδρεῖκλαμος, appellant Poetæ mulieres Spartanas: Plut. in Lycurg. quod viros furore faciant. ex ἀνὴρ, & μανία, furor.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ, ὁ, ἡ, infauſtus ob viros; viros infane amans, vel appetens: de muliere dicitur; ut contra vir dicitur γυναικομανὴς.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ, exp. virorum infanus amor, qualis eſt impudicarum mulierum.

Ἀνδρεῖκλαμος, exp. eum vitii, vel cum vio decertans: in Epigr. ex ἀνὴρ, & μάχη, ἡ.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ, ὁ, virilis, humanus, idem quod ἀνδρώπινος. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ, ὁ, ad ſtaturam, & altitudinem viri affugens: ex ἀνὴρ, & ὄνειρος.

Ἀνδρεῖκλαμος, ος, ὁ, nomen viri. Gr. Vitbar.

Ἀνδρεῖκλαμος, ομος, exp. virile robur, vel ætatem virilem aſſumo; ad virilem ætatem pervenio; vir fio, togam virilem ſumo: eſt paſſ. ab ἀνδρόω.

Ἀνδρεῖκλαμος, puer virilitatem præ ſe ferens, vel qui jam ad virilem ætatem rendit: ex ἀνὴρ, & κοῦρος.

Ἀνδρεῖκλαμος, hominum multitudo, feu conventus ex ἀνὴρ, & κλαδὸς.

Ἀνδρεῖκλαμος, vitæ conveniens; virum decens: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & Th. πρέπω.

Ἀνδρεῖκλαμος, dicitur pro ἀνδρεῖκλαμος, hominis facies. Soph. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & κτύπος, ὁ, vel κτύπημα, τὸ. pro quo per metaph. κτύπος, interdum fumitur.

Ἀνδρεῖκλαμος, gen. ſing. ab ἀνὴρ, ὁ.

Ἀνδρεῖκλαμος, & ἀνδρεῖκλαμος, exp. virilia grandiora habens, membroſus: item, mutonatus: (inhoneſte) Suid. & Hefych. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ὀνδὸς, ὁ.

Ἀνδρεῖκλαμος, ος, τὸ, vel

Ἀνδρεῖκλαμος, ος, ὁ, dicitur tuta fylvethis: & ſic dicta eſt, quod ejus ſtuces, ſi digitis tractantur, ſanguineo fucco madent. Dioſc. ex ἀνὴρ, & αἷμα, ὁ.

Ἀνδρεῖκλαμος, exp. hominibus noxius: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & Th. σίνω: unde σίνος, τὸ, & σίνις, ιδος, ἡ, ὁ, ἡ.

Ἀνδρεῖκλαμος, ιγγος, ὁ, ſtatua, quæ viri, & ſphingis figuram habet.

Ἀνδρεῖκλαμος, ους, ὁ, virilitas, fortitudo, ἀνδρεία.

Ἀνδρεῖκλαμος, virum ſicri: ex ἀνδρεῖκλαμος, a. i. inſ. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖκλαμος, humana carne veſcor: ex ἀνὴρ, & φαγεῖν.

Ἀνδρεῖκλαμος, exp. hominivorus, ſeu homivorus; humana carne veſcens.

Ἀνδρεῖκλαμος, homines eorumpens, & occidens, ex ἀνὴρ, & φθορὰ.

Ἀνδρεῖκλαμος, virorum amicus. V. φίλος.

Ἀνδρεῖκλαμος, ſum homicida; & interdum ſimpliciter, occido.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ, homicidium.

Ἀνδρεῖκλαμος, gen. ſing. ab ἀνδρεῖκλαμος, ος, ὁ, homicida: ab ἀνὴρ, & φόνος.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ, ὁ, homicida. Il. ω. Item ſpecialiter, vitæ inimicus: ut ἀνδρόφονος Ἑκάτη, apud Euripp. in Hec. a φόνος, ὁ.

Ἀνδρεῖκλαμος, virilem vocem habens: a φωνὴ.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὦ, exp. virilem reddo, virile robur minuto. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & φρὴν, ἡ.

Ἀνδρεῖκλαμος, τὸ, pro ἀνδρεία, ἡ, virilitas, virile robur.

Ἀνδρεῖκλαμος, virilem, acc. ſing. ab ἀνδρεῖκλαμος, ος, ὁ, ἡ, & ὁ, ἡ, ἀδ. ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖκλαμος, ος, ὁ, ἡ, virilis: virum decens; vito forti dignus, ſeu forti animo præditus; magnanimus.

Ἀνδρεῖκλαμος, virilior, fortiter, ut virum fortem decet. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ, vir factus, a. i. paſſ. part. ab ἀνδρεῖκλαμος, & ἀνδρεῖκλαμος, a. i. inſ. m. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ, dicitur, qui cum viro confuevit; cui vir virginitatem eripuit. eſt ſ. a maſc. ἀνδρόω.

Ἀνδρεῖκλαμος, ου, ὁ, locus, ubi viri verſantur; virorum diverſitorium. a Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ, ἡ, idem quod, & ab ἀνδρεῖκλαμος, domus pars in quam viri ſeorſum a mulieribus ſe recipiunt.

Ἀνδρεῖκλαμος, virilis, ἀνδρεῖκλαμος: ab ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖκλαμος, pro ἀνδρεῖκλαμος, emergo, exilio.

Ἀνδρεῖκλαμος, Dor. & Poet. pro ἀνδρεῖκλαμος, porrexit, 3. ſing. a. 2. act. Th. ἔδωμαι.

Ἀνδρεῖκλαμος, 3. ſing. imperf. ἀνδρεῖκλαμος, 3. pl. ab ἀνδρεῖκλαμος.

Ἀνδρεῖκλαμος, conſcendit, a. 2. act. ab ἀνδρεῖκλαμος, 3. pl. ἀνδρεῖκλαμος.

Ἀνδρεῖκλαμος, exclamarunt, 3. pl. a. 2. a βρυάομαι.

Ἀνδρεῖκλαμος, Jon. pro ἀνδρεῖκλαμος, 3. ſing. a. 2. verbi ἀνδρεῖκλαμος, clamo.

Ἀνδρεῖκλαμος, imperavit, a. 2. verbi ἀνδρεῖκλαμος.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὦ, ὁ, exp. ſulcijubeo: ex ἀνὴρ, & ἐγγύη.

Ἀνδρεῖκλαμος, ὁ & ἡ, illegitimus: illocabilis, indotata, ἀπροῖξ, ineertus; quaſi ſine ſponſione. perfidus ex ἀ priv. & ἐγγύη, ſponſio, fideſuſſio.

Ἀνδρεῖκλαμος, expergefacio, excito; pro ἐγείρω, ſed exp. & attollo, erigo; atque inde

Ἀνδρεῖκλαμος, expergefactio, excitatio. Plut.

Ἀνδρεῖκλαμος, inexpergefactibilis, inexpercctus, ex ἀ priv. & ἐγείρω.

Ἀνδρεῖκλαμος, ος, ὁ, ἡ, qui in jus vocari nequit incul-

inculpatus: ex α & ὐγκαλέω, accusatus; ab ἐγκαλέω.

Ἀνεγκλήτως, irreprehensile, inculpate: adv. ab ἀνεγκλητος.

Ἀνέγκυος, quæ uterum non fert: quæ non est gravida: ex α priv. & ἐγκυος.

Ἀνεγκωμίαστος, ου, ὁ, ἡ, illaudatus & nulla laude affectus: ex α privat. & ἐγκωμιάζω.

Ἀνεγκέντητος, flechtbantum, imperf. pass. a γνέω-νευω, pro κάμπτω. a. τ. pass. ἀνεγκεντήμην.

Ἀνεγκρίτος, agnitus est, a. τ. pass. ab ἀνεγκρίνω, ἐγκρίνω, quod a γνησίος.

Ἀνεγκρυπτος, p. pass. ἀνεγκρυπτόμαι. a. τ. ἀνέγκρυπτον, 3. pl. a. ἀ. ἀσθ. verbi ἀνεγκρύπτω.

Ἀνέγκρυτος, concitata est, imperf. pass. ab Ἀνέγκρυτω, pro ἀνεγκρύπτω. Sic ἀνεγκρύπτω, pro ἀνεγκρύπτω. Th. ἀγκρύω.

Ἀνεγκρύπτος, quod fieri non contingit; impossibile: ex α priv. & ἐγκρύπτω.

Ἀνεδεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pavitus non est: qui solo æquatus, aut allisus non est; ex α priv. & δαφίζω, pavio, solo æquo.

Ἀνέδυομαι, plusq. p. pass. τ. pl. ab ἀναδύομαι, pro ἀνεδύομεθα a pat syncopo.

Ἀνέδυσε, a. τ. ab ἀναδύομαι.

Ἀνεδύσετο, suscepit, a. τ. m. ab ἀναδύομαι. ex α καὶ ὁ δύομαι.

Ἀνέδυσε, licenter, impune: adv. q. ab ἀνέδυς, laxo, remitto.

Ἀνέδυσεν, fulpsit, a. τ. ab ἀναδύω, δύω.

Ἀνέδυσεν, ου, ὁ, ἡ, ex ab ἀναδύω.

Ἀνέδυ, prodiit, imperf. vel a. τ. ab ἀναδύω. Th. δύω.

Ἀνέδυσε, imperf. ab ἀναδύω, egredior: ex ἀνά, & δύω.

Ἀνέδυσεν, emersit, a. τ. m. ab ἀναδύω.

Ἀνέδυσεν, reddidit, 3. pl. a. ἀ. ab ἀναδίδωμι.

Ἀνέδυσεν, cohibeo. Th. δύγω.

Ἀνέδυσεν, diffecit, a. τ. act. ab ἀναδυσγνυμι. Th. δυσγνυμι.

Ἀνέδυ, fubtatum federe facio: fubtatum collocio, & pono. Il. τ. ex ἀνά, & δύω, defere facio, feu collocio, pono.

Ἀνέδυσεν, revixit, 3. fing. a. τ. verbi ἀναζωπύρω, quod a ζωπυρέω.

Ἀνέδυσεν, pro ἀνέδυσεν, impulit, a. τ. m. ab ἀνέδυσεν.

Ἀνέδυσεν, ου, pl. a. ἀ. act. ἀνέδυσεν· ab ἀναδύω, revitefco.

Ἀνέδυσε, ὁ, semiffus, a. τ. pass. ab ἀναδύω.

Ἀνέδυσεν, ου, ὁ, ἡ, involuntarius: ex α, & ἑκών.

Ἀνέδυσε, ας, ὁ, ἡ, a. τ. ab ἀναδύω, expono, impono. Th. δύω.

Ἀνέδυσε, ας, ὁ, ἡ, a. τ. ind. pass. ab ἀνέδυσε. Item 2. ab ἀναδύω.

Ἀνέδυσεν, ου, ὁ, ἡ, nutrivi, a. τ. m. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω.

Ἀνέδυσε, ου, ὁ καὶ ἡ, forma carens, infirmis, ut ἀνέδυσε ἔλος, pinnum fubjectum. Philogen. ex α priv. (tolertor poft α euphonize gratia) & ἕδος, εος, τὸ, forma, facies, fpecies; a Th. εἶδω, video.

Ἀνέδυσε, ου, ὁ, idem quod ἀνωνύμαστος, ὁ, imaginem, vel fimulachrum fingo, feu repræfento: ex ἀνά, εἴδωλον, & τεύχω.

Ἀνέδυσε, ου, ὁ, ἡ, ex ἀνά, ante ἐ cui contrarium eſt ἐνεύδιος, ατος, ὁ, idem quod ἐνεύδιος, ου, ὁ, temeritas, futilitas, vanitas: ab ἐνεύδιος, temerarius. Th. εἶδος, temere.

Ἀνέδυσε, ου, ὁ καὶ ἡ, incompatibilis; nulli aſſimilandus, qui nulla imagine adumbrari poteſt; item, quem nulla conjectura affequi poſſis. Suid. ex α priv. & εἰκάζω, ſimilio, compato. Th. εἶδος, ſimilis, fum: unde τοῦ, ὁτου, ὁ, ſimilis.

Ἀνέδυσε, ου, ὁ, ἡ, ex ἀνά, & εἰδύω, Lucina labores nondum experta; quæ nondum peperit: apud Eurip. ex α priv. ἴδυσι & interio ante vocalem, ut ſolet, euphoniæ gratia) & Εἰλείθυια, Lucina, dea, quæ parturientibus opitulatur; & pro ipſo parta etiam ponitur.

Ἀνέδυσε, ου, ὁ, ἡ, evulvo. ex ἀνά, & εἰλύω, evulvo, volvo, voluto. Inde etiam verbale

Ἀνέδυσε, ου, ὁ, ἡ, evolutio; vel involutio, & involuerum. unde ἀνειλύσμενος dicuntur ὄπλοι, i. e. tormina, ab Hipponacte.

Ἀνέδυσε, contractum eſt, p. pass. 3. fing. ἀνείλυται, ὁ, p. part. acc. ab ἀνειλύω, contraho.

Ἀνείλυσε, revulvo; item ἀνειλύτω, idem quod ἀνείλυσε. ex ἀνά, & εἰλύω.

Ἀνείλυω, idem cum ἀνείλυσε: ex ἀνά, & εἰλύω, idem quod Th. εἰλύω.

Ἀνείλυω, ις, ὁ, ſubtili, interemi, a. a. act. ἀνειλύω, a. a. m. ab ἀνειτίω.

Ἀνείμενος, p. pass. pl. f. ab ἀνίημι.

Ἀνείμενος, ου, ὁ, ἡ, (participio. ab ἀνίημι) remiſſus, ſolutus, liber, cuius ſolutus: item, diſſolutus, diffuſus, ram in bonam, quam in malam partem ſumpto vocabulo.

Ἀνείμενος, remiſſe, ſolute, licenter, negligenter; adverbb.

Ἀνείμι, redeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀνείμενος, ὁ ex ἔχω ἐνείμενος, non veſtitus, vel male veſtitus.

Ἀνείμι, Jon. pro ἀνίημι, conficere, finire.

Ἀνείμενος, remiſſile, vel omiſſile, infin. ab a. τ. ἀνείμενος, inde part. ἀνείμενος, form. ἀνείμενος, a. 2. infin. m. ἀνείμενος. Sed ἀνείμενος eſt p. inf. paſſ. ab ἀνείμενος, emergo.

Ἀνείμενος, ediceret, proclamare, publice pronunciare: item, retexere, renuntiare, eſt infin. ab ἀνείμενος, ex alto, vel publice dixi, publicavi, reſpondi, ex ἀνά, & εἶπον, dixi, aor. 2. ind. verbi ἔπω, dico.

Ἀνείμενος, ἀνείμενος, propello, repellis, inhibeo. Idem quod ἀνείμενος ex ἀνά, & εἴργω, cohibeo.

Ἀνείμενος, Jon. pro ἀνείμενος, neſtere. Th. ἄνω.

Ἀνείμενος, inhibitio. Plut. de Suet.

Ἀνείμενος, 3. pl. a. 2. act. fubduxerunt. Th. ἐνείμω.

Ἀνείμενος, Jonica, & Poetica epenthefi τε i, dicitur pro ἀνείμενος, interrogo: vel potius ἀνείμενος frequentius ponitur pro ἀνείμενος in paſſiv. interrogo, rogo. ex ἀνά, & εἴρω, dico.

Ἀνείμενος, apud Poetas, & Jonas. Item

Ἀνείμενος, ἀνείμενος, idem quod Th. ἐνείμω, interrogo, percontor.

Ἀνείμενος, 3. plur. aor. τ. ἀνείμενος, ab ἀνείμενος, aſſeruerunt, ex ἀνά, & εἴρω, ſero.

Ἀνείμενος, temiſſum eſſe, pract. perfect. infin. paſſiv. ab ind. ἀνείμενος. vide ἀνείμενος.

Ἀνείμενος, inacceſſus; ad quem non patet ingreſſus. Plut. ex ἀ priv. & εἴσειμι.

Ἀνείμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis; qui tributum non ſolvit: ex α priv. & εἰσφορά.

Ἀνείμενος, 3. ſingular. imperf. act. ἀνείμενος, paſſ. ab ἀνείμενος, inſtruo: ab ἀνά, & ἔχω.

Ἀνείμενος, Poet. pro ἀνείμενος, vel ἀνείμενος, Jon. vel Attice pro ἀνείμενος, a. 2. ſub. act. ab ἀνείμενος.

Ἀνείμενος, adverb. ab origine, deſuper. Theam. Item

Ἀνείμενος, Poet. interdum idem quod ἀνείμενος, ſuperne, eminus. Th. ἐνείμι, procul.

Ἀνείμενος, ex quo non eſt egreſſus; invius: ex α priv. & εἴσειμι, eo.

Ἀνείμενος, qui vi compelli nequit; inviolabilis. Plut. unde

Ἀνείμενος, inviolabiliter: ex α priv. & ἐκβιάζω, vi exturbo: ex ἐκ, & βιάζω.

Ἀνείμενος, qui non peregrinatur; peregrinationibus carens: ut ἀνείμενος ἡμέρα, dies, quæ peregrinati fas non eſt, ex α priv. & ἐκδημία.

Ἀνείμενος, ου, ὁ, ἡ, inenatrabilis: ab α, ἐκ, & ἐκείνω.

Ἀνείμενος, inenarrabiliter: adv. ab ἀνείμενος.

Ἀνείμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, inutus; ex α priv. & ἐκδύω.

Ἀνείμενος, non editus, non vulgatus: ut liber ἀνείμενος, ἀνείμενος ἔκδοσις, Dem. filia nondum elocata, fed indotata, & innupta: ex α priv. & ἐκδίδωμι.

Ἀνείμενος, excurſum, & effugium non habens: Epigr. impervius: ex α priv. & ἐκξυσις, excurſio: item, pervius. ab ἐκπορεύω.

Ἀνείμενος, ἀνείμενος calefieri non poteſt: caloris expers: ex α priv. & ἐκθερμαίνω, exalefacio, quod ex ἐκ, & θερμαίνω.

Ἀνείμενος μέταφρ, inexpiabile ſcelus: ab α priv. & ἐκτελέω, plano, expio.

Ἀνείμενος, vocem in altum fuſtulerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνακαλέω. Th. καλέω.

Ἀνείμενος, ου, ὁ, ἡ, ineffabilis; ex α, ἐκ, & λαλέω.

Ἀνείμενος, ου, ὁ, ἡ, non ceſſans, perpetuus: ab α, ἐκ, & λήγω.

Ἀνείμενος, indefinitus, indefinitus: ex α priv. & ἐκλείπω.

Ἀνείμενος, a quo rationes non perantur; conjus rationes ſubduci non poſſunt: ex α priv. & ἐκλογίζομαι.

Ἀνείμενος, 3. ſing. a. τ. ind. ab ἀνακαλύπτω, aiteto. ſ. ἐκω. Th. κρύπτω.

Ἀνείμενος, pereuſſus eſt, 3. ſing. a. 2. paſſ. ab ἀνακρούομαι, Th. κρούω.

Ἀνείμενος, τὰς, Heſych. ſunt manifeſta, exaudita: item, ineffabilia, infanda: ex α priv. & ἐκπυστός, exauditus.

Ἀνείμενος, replen: ex ἀνά & ἐνείμενος, expleo; quod ex ἐκ, & πίμπλημι.

Ἀνείμενος, imperterritus: impavidus: ex α priv. & ἐκπλήσσω, unde

Ἀνείμενος, ου, ὁ, ἡ, intrepide, fecure, conſtanter.

Ἀνείμενος, indelebilis, non elutus: ex α priv. & ἐκνίπτω.

Ἀνείμενος, qui non poteſt educi, extrahi, aut expelli: ut ἄβυσσος ἀνείμενος, apud Hippocr. in Aphor. ex α priv. & ἐκνέω.

Ἀνείμενος, ου, ὁ, ἡ, inſuppurabilis; qui ad ſuppurationem perduci non poteſt: ex α priv. & ἐκπύω, idem quod ἐκνύω, ſuppuro; ad ſuppurationem perduco; quod ex ἐκ, & πύον, idem; a πύω.

Ἀνείμενος, ου, ὁ, ἡ, a. τ. ind. act. verbi ἀνακράζω, Th. κράζω, clamo.

Ἀνείμενος, ου, ὁ, ἡ, tolerabilis: ab ἀνέχω: hinc ἀνεκτικός, tolerabilis, comp.

Ἀνείμενος, adv. tolerabiliter.

Ἀνείμενος, quam nemo effugere poteſt; item, cui non liceat effugiat: ex α priv. & ἐκφεύγω.

Ἀνείμενος, non prodiens: ex α priv. & ἐκφαίνω, ἐκεσ, ατος, prodeo; quod ex ἐκ & φαίνω.

Ἀνείμενος, quem efferre non licet, i. e. evulgare. Euſt. ex α priv. & ἐκφορέω.

Ἀνείμενος, ου, ὁ ἡ ἐ, ineffabilis; ex α priv. & ἐκφράζω.

Ἀνείμενος, inexplebilis, non expreſſus: ex α priv. & ἐκχυτός.

Ἀνείμενος, fine oleo: ex α priv. & ἔλαιον, oleum.

Ἀνείμενος, errior, quam qui redargui poſſit; conſeſſus, manifeſtus: Plut. invictus, inexpugnabilis: item, non convictus, irrefutatus: ex α priv. & ἐλέγχω.

Ἀνείμενος, ſine reprehenſione, ſine argumento, & probatione.

Ἀνείμενος, audeliter, immiſericorditer.

Ἀνείμενος, ατος, ὁ, ἡ, immiſericors: ex α & ἐλεήμων.

Ἀνείμενος, a. inf. ἀνείμενος, 2. ſing. ſub. ἀνείμενος, part. ἀνείμενος, 2. a. inf. m. ab ἀνείμενος, tollo.

Ἀνείμενος, ας, ὁ, illiberalitas, illibrealis mos-noſtras.

Ἀνείμενος, idem ; avaritia, ſordida paſſimonia. a ſequente ἀνείμενος.

Ἀνείμενος, ου, ὁ, illiberalis: ex α & ἐλεύθερος.

Ἀνείμενος, vide ἀνείμενος.

Ἀνείμενος, ſine, ſolo, otio: fere idem cum ſimplici Th. ἐνείμενος, quieteo, otior.

Ἀνείμενος, ου, ὁ, involutio, voluturio; item, explicatio.

Ἀνείμενος, apud Schol. Theocr. expon. ὁ μὲ ἐν ἀέρι τὸν πῶλο, non turquens, trahens, ſeu volvens pedem, i. e. non incedens: ex α priv. & ἐλύω.

Ἀνείμενος, vel ἀνείμενος, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verſo, aperio, explico: ex ἀνά, & ἐλύω.

Ἀνείμενος, attollo, ſurſum trahe, retrahe, ſubduco: ex ἀνά, & ἑλκύω.

Ἀνείμενος, imperf. ἀνείμενον, ſurſum traho: ab ἕλκω.

Ἀνείμενος, ου, ὁ, non ulcerativus; qui ulcus non fentit: ex α priv. & ἕλκος, ulcera, ulcero, exulcero: unde ἕλκωσις, q. vide.

Ἀνείμενος, hellenismum non recipiens; alicui non a Graeca conſuetudine: ut ἀνείμενος ἐνείμενος de barbara, & incongruente conſtructione: ex α priv. & ἑλληνίζω, quod vide.

Ἀνείμενος, ου, ὁ ἐ, cui nihil detrahi poteſt; cui nil deeſt, ad ſufficies: ex α priv. & ἐλαττόω, quod vide.

Ἀνείμενος, ου, ὁ, claudus, χωλός. Heſych. ὁ ἐπὶ ποδὶ μὴ βάλλοντι, qui pedibus non faltat: ex α priv. & ἐλλόμαι, & ἅλλομαι.

Ἀνείμενος, aor. part. a. 2. act. ab ἀναείρω, aufero, ſuſtineo, ſumpturus, a. m. Jon. pro ἀνείμενος, ab ἀναίρω.

Ἀνείμενος, deſpero, a. 1. ſub. ab ἀνέλπιστος. ſ. ἐλπω. p. τεν. Th. ἐνείμι.

Ἀνείμενος, ας, ὁ, deſperatio.

Ἀνείμενος, ὁ καὶ ἡ, deteſtus, non evolutus: ex α priv. & ἐλύω.

Ἀνείμενος, ατος, ὁ, ἡ, a. 2. part. ἀνείμενος, 3. pl. a. ſub. ab ἀναίρω.

Ἀνείμενος, inacceſſus, avius, ἄκε. ex α priv. & ἐμβαίνω. vide.

Ἀνείμενος, a. 1. ind. act. ἀνείμενος, 2. pl. verbi ἀναίνομαι.

Ἀνείμενος, carens invidia; non invifus.

Ἀνείμενος, citra invidiam: ex α priv. & ἐνείμενος.

Ἀνείμενος, ὁ, revomo: ab ἐμέω.

Ἀνείμενος, indivifus, individuus, non diſtributus, ἀνείμενος: ex α priv. & νέμω.

Ἀνείμενος, ἀνείμενος, ὁ ἀνείμενος, ὁ, ἡ, venio, venus, evanius, fubventanus: ut ἀνείμενος κύων, expon. fectus evanius; item metaphorice ἀνείμενος ἀνδρόγυνος, homo le-

vis inconſtans. Item ἀνεμώδης, diminut. q. d. ventulus. Plur. omnia ab ἄνεμος.

Ἀνεμόεις, ventoſa aggeris. ſ. ὄγκος p. ὄχθαις, part. paſſ. πεπιεσμένοις, ventis agitatus. Th. ἀνεμόομαι.

Ἀνέμωσα, conſtruxit, imperf. ab ἀνεμόομαι, Poet. pro ἔνευσα.

Ἀνεμώλιος, recordatus eſt, 3. ſing. a. t. ind. paſſ. verbi μιμνήσκω.

Ἀνεμόομαι, cuſtor, qui a ventis impellitur; vel curſor, qui cum ventis currit: ex ἄνεμος, & ὄρνυμι.

Ἀνεμόεσσα, ὁ, ventoſus: ἀνεμόεν ἐσίεν, ventoſum velum.

Ἀνεμοδόκαι, diecbantur quidam apud Corinthum incantamentis quibuſdam ventorum tempeſtates ſedantes, teſte Euſt. q. venti ſopitores: ex ἄνεμος, ventus, & κάτοιμι, ν. δ. idem quod Th. κοῖτος, ſ. cubile, lectus; item dormitio, ſomnus.

Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus, gen. ἀνέμοιο, Jon. dat. pl. ἀνεμοισιν, q. d. ἀήτης.

Ἀνεμοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, a vento regens: a ἀνεμος, & τρέφω.

Ἀνεμοτρεφὴς, ὁ, ἡ, vento perſtrepens: ab ἄνεμος, & τρεφὴς.

Ἀνεμοτρεφὴς, ὁ, ἡ, ventoſus, a ventu nutritus, & auctus, feu corroboratus: ab ἄνεμος, & τρέφω.

Ἀνεμόεις, ν, ὁ, ἡ, qui a ventis verſatur. Th. τρέπω.

Ἀνεμοφθορία, exp. corruptio, quæ fit a ventis. Suid. ex ἀνεμόφθορος, a vento diſperditus, ſeu a vento periens. Oſee c. 8.

Ἀνεμόφθορος, ν, ὁ, ἡ, arefactus: ex ἄνεμος, & φθείρω.

Ἀνεμοφόρος, a ventis diviſectus; a ventis in diverſas partes latus: ex ἄνεμος, & φορέω.

Ἄνεμος, ventilo.

Ἀνεμπόδιστος, idem quod ἀπροκόπτων, audaciter, impetenter, intrepide: ex α priv. & ἐμπόδιστος.

Ἀνεμῶν τῶν, navis non navigans, i. e. ſtans, ſeu quieſcens. Non. ex α priv. & ἐμπνέω.

Ἀνεμπόδιστος, non impeditus, liber: ex α priv. & ἐμποδίζω, unde adv.

Ἀνεμπόδιστον, nullo negotio; ſine impedimento: liberè, abſque offendiculo.

Ἀνέμυστον, qui ineidere non poteſt. Laert. in Zen. item, irreprehenſus, inculpatus; ex α priv. & ἐμνύτω, incido, illabor: unde ἐμνυτὸν, ipſa actio incidendi, ictus, lapſus.

Ἀνέμφορτος, non demonſtratus: ex α priv. & ἐμφορτίω.

Ἀνενέργητος, ὁ ἡ ὁ, carens efficacia: ſine emphaſi, ſeu ſignificatione expreſſa; luculentam ſpeciem non præbens. unde adv.

Ἀνεμφόρτως, ſine efficacia, vel non expreſſe.

Ἀνεμώδης, ους, ὁ, ventoſus.

Ἀνεμώλιος, ου, ὁ ἡ ον, venti celeritatem habens: ex ἄνεμος, & ὠκύς.

Ἀνεμώνη, nomen herbæ apud Theophr. Hiſt. Pl. l. 7. c. 10. quæ eadem eſt erediturn cum τῷ παπαύρῳ, papavere.

Ἀνεμώλιος, ὁ ἡ ὁ, ventoſus, vanus, inanis, exp. etiam q. d. qui vento rapitur, & ita perditur. Il. 9. Od. 7. & 8. & ſe componi poteſt ex ἄνεμος, & ὃ inuſit. ὀλίγ. ſi ἀλόγ. pro Th. ἄλλυμι. Etymologus ramen compoſitum eſſe negat: quo ſenſu ad ἄνεμος, voce derivata, pertinebit. Hinc ἀνεμώλια βάζειν.

Ἄνεμων, ου, ὁ ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod ſpirante vento aperiatur.

Ἀνεμώνη, ſuit componenda ſtatineva in quodam Helioponeſi loco, quod ibi ventum foderet pernicioſum. a Th. ἄνεμος ὁ.

Ἀνεπάθεια, ἰας, ὁ ἡ ὁ, non indigus: ab α, & πάθος.

Ἀνεπάθειστος, qui ſine oſtentatione eſt, non oſtentator: ex α priv. & ἐπάθειστος. Unde ἐπάθειστος.

Ἀνεπάθεστος, ν, ὁ, ἡ, quod fieri nequit: ab α, & ἐπάθεστος, fieri poteſt.

Ἀνεπάθεστος, exp. qui non ἐπάθεστος, i. e. non contingens, ſeu accidens, vel nunquam contingens, ideoque ἀπαθὴς, & ἀπαθέστατος. Heſych. ἀπαθέστατος exp. ἀπαθεστάτου.

Ἀνεπάθεστος, citra indigentiam: ab ἀνεπάθεια.

Ἀνεπάθεστος, ὁ, ἡ ὁ, indubitatus, & indubitabilis: unde

Ἀνεπαθέστως, dubio procul, ſine dubio, indubitanter: ex α priv. & ἐπάθεστος.

Ἀνεπάθεστος, non remiſſus, nec languidus, vel in quo non eſt remiſſio, nec tangor; item, rigidus, non exorabilis. ex α priv. & ἐπαθέστω. unde eriam

Ἀνεπαθέστως, non remiſſe, non languide, nec perfunctorie, bona fide.

Ἀνεπαΐστως, a. t. inf. ἀνεπαΐστως, part. ἀνεπαΐστος, a. 2. inf. ἀνεπαΐστως, part. ἀν ἀνεπαΐστος, ſubduco.

Ἀνεπαίσατο, emiſit, 3. perſ. ſing. a. 1. m. Jon. & Poet. pro ἀνεπαΐστατο. Hinc ἀνεπαισάμενος, part. ἀνεπαισαμένη, a. 1. part. act. ab ἀνεπάϊω, ſubolfio, emitto.

Ἀνεπαρκὴς, effectu carens, iners.

Ἀνεπαίρατος, idem: ex α priv. & ἐπαίρω.

Ἀνεπάλυτον, refpiravit, a. 1. ex ἀνεπάλυω, quod a πάλλω.

Ἀνεπαμφοτέρως, ὁ ἡ, crumpens. p. m. Att. part. f. g. verbi ἀνεπάμφω. Gen. 40. 10.

Ἀνεπάμυντος, non affiſtus divino numine; non fanaticus, non vefanus: ut ἀνεπαμύντου ἔρως, non infanus amor; qui fanaticos non facit. Plut. in Amatorriis. ex α priv. & ἐπαμύντω.

Ἀνεπαναγὴς, indoctus, inexercitatus, inexpertus: item paſſive, inexcogitatus, imperceptus: ex α priv. & ἐπάγω.

Ἀνεπανάληπτος, qui falli non poteſt, ſeu deceptus eſſe non poteſt. Sal. & pro eo, qui non decipitur: ex α priv. & ἐπαναλήπτω, ſi. ἐπαν.

Ἀνεπάλυτος, qui refutari, & coargui non poteſt: ex α priv. & ἐπαλύτω.

Ἀνεπανόρθωτος, ὁ, ἡ, ὁ, imperfectabilis: ex α & ἐπανόρθωσις.

Ἀνεπάνοπτος, inquiſitum, indicta cauſa: ex α, & ἐπάνοψις.

Ἀνεπάνορτος, non examinatus, non exploratus; diligenti examine non cognitus, ſeu perquiſitus, or ἀνεπάνορτος βίος, vita, in quam non inquiritur. Unde adv.

Ἀνεπάνορτος, ſine examine, inexploratо, ſine delectu, vel diſcrimine.

Ἀνεπάνορτος, qui inveniri nequit, non inventus, incomprehenſus, incomprehenſibilis: ex α priv. & ἐπάνορτος.

Ἀνεπάρατος, non expoſitus, non enarratus, aut explicatus; ex α priv. & ἐπάρατος.

Ἀνεπάρκεια, tolerantia. Verbale ab ἀνέπαρκ.

Ἀνεπάρκεια, clementia, patientia, malorum tolerantia.

Ἀνεπάρκεια, ὁ, ἡ, ὁ, tolerans malorum: ab ἀνέπαρκ, & ἐπαρκέω.

Ἀνεπάρκεια, patientiam accommodo in tolerandis malis.

Ἀνεπάρκεια φέρειν, æquo animo ferre.

Ἀνεπάρκεια, ν, ὁ, ἡ, proprie, qui exſicari non poteſt; vel qui exſiccatus non eſt; item, non exſuccus, ſeu ſuccoſus: ex α priv. & ἐπαρκὴς, humecto, humeſacio: a Th. ἔρκω, ἔρκομαι, humor, vapor.

Ἀνεπάρκτος, implacabilis; qui placari nequit: ex α priv. & ἐπάρκτος.

Ἀνεπάρκτως, eximie non habens, impervius. Heſych. ex α priv. & ἔρκτος, egrediens, ab ἔρκω, vel ἔρκτω.

Ἀνεπάρκτως, ν, ὁ, ἡ, imperviſtabilis: ex α, & ἐπάρκτος. Hinc ἀνεπάρκτως ἔχειν, p. ex. Th. ἔρκτος.

Ἀνεπάρκτος, ν, ὁ, ἡ, qui nullum habet exitum, ab α, & ἔρκτος.

Ἀνεπάρκτος, quem efferre non liet; non vulgandus, Euſt. ex α priv. & ἐπάρκτος, fut. ἐπάρκω.

Ἀνεπάρκτος, tolerabo, ſ. τ- m. ab ἀνέπαρκ.

Ἀνεπάρκτος, Jon. pro ἀνεπάρκτος, 3. pl. præſ. ab ἀνέπαρκ, lano.

Ἀνεπάρκτος, incultus, inelebris, non feriatus, non hilariter tranſactus: ex α priv. & ἐπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, & ἀνεπάρκτος Attice, mutus, taciturn, vocis expers; item, impos animi: ἀνεπάρκτος, & τῶν ἀνεπάρκτων, apud Hippocr. Eſt ejuſd. Th. & comp. eum ἀνεπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, vel ἀνεπάρκτος Heſych. eſt ſupor, quo aliquis ſtat ἄναυδος, & velut attonitus; ex ἀνεπάρκτος, & ἔρκτομαι.

Ἀνεπάρκτος, non vocatus, vel invocatus, & nemine, non denuntiatus, non publicatus, Polyb. ex α priv. & ἐπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, qui non ſentitur; ὁ οὐ δύναται ἀνεπάρκτος, inſenſibilis: ex α priv. & ἐπάρκτος, quod vide.

Ἀνεπάρκτος, ita ut non ſentiatur: eſt adv. ab ἀνεπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, ν, ὁ, ἡ, non auditus: vel qui audiri nequit. Athen. l. 9. non denuntiatus, non indictus. Exp. & ἄγνωστος ab Euſt. ex α priv. & ἐπάρκτος, is, de quo auditum eſt; qui innotuit. verbale ab ἐπάρκτω, idem quod Th. ἀκούω, audio, intudio: item, intelligo, ſentio.

Ἀνεπάρκτος, ν, ὁ, ἡ, inverecundus, impudens: ex α & ἐπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, inverecunde, impudenter: adv. ab ἀνεπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, non alternans; ſeriem continuam habens. Ariſtot. de animal. l. 2. de dentibus loquens ἐπὶ ἀνεπάρκτων ἀνω, quibus ſuut dentes continui; ut eſt bos, equus.

Ἀνεπάρκτος, Poet. pro ἀνεπάρκτος, ab ἀνεπάρκτος, reſilio: ex ἀνα, ἐπὶ, & πάλλω.

Ἀνεπάρκτος, reſilui: eſt ab ἀνα pro ἐπὶ, ſurſum, ἐπὶ, & πάλτο.

Ἀνεπάρκτος, ν, ὁ, ἡ, non emendabile, ex α, & ἐπάρκτος, hoc ab ἀνόρθω, rurſus erigo, corrigo.

Ἀνεπάρκτος, exp. qui emendari, & corrigi nequit: ut Philo de mundo, ἀνεπάρκτος τὸ Θεὸς, exp. perfecta, & conſummata Dei. vide ſup. neutr. ἀνεπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, intactus, liber: quem attingere nequeas; idem quod ἀνεπάρκτος: item, ſincerus, purus: ut ἀνεπάρκτος ὀνόματα, intactum pignus, & nemini oppignoratum: ex α priv. & ἐπάρκτω.

Ἀνεπάρκτος, qui ſine Venere, & gratia eſt, invenuſtus, ingratus: ex α priv. & ἐπάρκτος, feu ἐπάρκτος, venuſtus: ex ἐπὶ, & ὀρμέω, Venus.

Ἀνεπάρκτος, ἐος, ὁ ἡ ὁ, odio, & invidia carens, non moleſtus, quietus: ex α priv. & ἐπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, non moleſtus, non gravate; ut ἀνεπάρκτως ἐπὶ ἐμοὶ, non gravate fero. Thuc. item, non invidioſe, apud Hermog. eſt adv. ab ἀνεπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, perſuaſi, a 1. ab ἀνεπάρκτω.

Ἀνεπάρκτος, renuſi, a 1. ab ἀνεπάρκτω.

Ἀνεπάρκτος, ου, ὁ, diſcubui, a 1. ἀνεπάρκτω, ſi, ν, ὁ, ἡ, ab ἀνεπάρκτω.

Ἀνεπάρκτος, ſaltavi, 3. ſing. a. 1. ab ἀνεπάρκτω, ſi. ἐπὶ. Th. ἀνεπάρκτος, ſalio.

Ἀνεπάρκτος, ὁ, ἡ ὁ, inoffenſus, injuriis immunis: ex α priv. & ἐπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, nihil dicens, mutus, taciturnus: ex α priv. & ἐπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, inacceſſus, impervius: ex α priv. & ἐπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, cui infidiari nemo poteſt, inſidiis non obnoxius; ab inſidiis natus. Unde τὸ ἀνεπάρκτος, inſidiarum ſecuritas; tranquillitas: ex α priv. & ἐπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, ὁ, ἡ ὁ, ſtilo carens. Th. ἐπάρκτω.

Ἀνεπάρκτος, non obſtinate, vi nulla re indigens: ex α pr. & ἐπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, qui eſt ſine oſtentatione, non oſtentator, e q. p. liv. & ἐπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, non cupax; non admirans; qui recipere non poteſt: item, impoſſibilis. ex α priv. & ἐπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, non obligatus: ex α priv. & ἐπάρκτος, obligatus; ab ἀνέπω, obligo; quod ex ἀνά, & ἔπω, ligo.

Ἀνεπάρκτος, minime mordens, qui ſine erofionе: ex α priv. & ἐπάρκτω, & ἐπάρκτω, mordeo.

Ἀνεπάρκτος, purus, & controverſia vacuus; de quo nulla eſt controverſia: ut κλῆρος ἀνεπάρκτος, ex α priv. & ἐπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, ex quibus quæri non expectatus venit: ex α priv. ἐπὶ, & ἐπάρκτω, expecto.

Ἀνεπάρκτος, ν, ὁ, ἡ, nihil proficiens; qui profectu nequit: ex α priv. & ἐπάρκτω.

Ἀνεπάρκτος, ἰος, ὁ ἡ ὁ, durus, immitis, iniquus, ſavus, unde

Ἀνεπάρκτως, ως, ὁ, durities, immanitas, iniquitas.

Ἀνεπάρκτος, iniquo, ἀνεπάρκτως, iniquius, inhumanius. ex ἀνεπάρκτος.

Ἀνεπάρκτος, & ἀνεπάρκτος, ν, ὁ, ἡ, adufione carens: ex α priv. & ἐπάρκτω.

Ἀνεπάρκτος, nulli criminationi obnoxius, nec reprehenſioni; irreprehenſus, inculpatus. Xen. Unde adv.

Ἀνεπάρκτως, citra reprehenſionem, irreprehenſe; ex α priv. & ἐπάρκτω.

Ἀνεπάρκτος, auxiliu deſtitutus; cui opem nemo tulit: ex α priv. & ἐπάρκτω.

Ἀνεπάρκτος, de quo ſtatui, aut decerni non poteſt: ex α priv. & ἐπάρκτω, item, imbecillis; qui nec ſenſibili, nec intelligibili judicio utitur.

Ἀνεπάρκτος, ν, ὁ, ἡ, qui reprehendi non poteſt, reprehenſioni non obnoxius, inculpatus: ἀνεπάρκτως τὸν βίον: & ἀνεπάρκτως τοὺς τρόπους, ex α, & ἐπάρκτω, reprehendo. Th. καμπτὸς.

A'νεπιθέντως, irreprehensile, inculpate, ita ut quis non mereatur reprehensionem.

A'νεπίληπτος, ὁ, ἡ, ἤ, inobilitus; fine oblivione: non abscondituus: ex α priv. & ἐπιλανθάνομαι.

A'νεπιλόγιστος, inconsiderate: ex α priv. & ἐπιλογίζομαι, computo; item, perpendo, considero; quod ex ἀνά, & λογίζομαι.

A'νεπιμέλητος, inemsiosus, qui nullam curam habent: ex α priv. & ἐπιμέλομαι.

A'νεπίμικτος, exp, commercia cum cæteris non exercens; & ἀνεπίμικτον πόλεμον dicitur bellum, cujus tempore nulla ultro citroque commercia exercentur. & ἀνεπίμικτος συνουσία, exp. fordes nullas mixtas habens: atque inde adv.

A'νεπίμικτως, non admittendo permiscionem: ex α priv. & ἐπίμικτος.

A'νεπίμονος, ὁ, ἡ, ὄν, non permanens, non durabilis, Plut. de Educ. ex α priv. & ἐπίμονος.

A'νεπιόντως, inconsiderate, impiovisus, incogitabilis. ex α priv. & ἐπίοντος. unde ἀνεπιόντως, quod mente concipi non potest, quod commoiici non possumus.

A'νεπίφατος, ὁ, ἡ, ὄν, impolitus, imperfectus: ab ἐπίφημι, in fupetico radio. Th. ἔδω.

A'νεπίφασκος, ὁ, ἡ, ὄν, nulla simulatione futurus; non fictus; non ficturus: ex α priv. & ἐπιφάσκω, vel ἔπω, illino, inspergo; quod ex ἐνί, & φάσκω.

A'νεπίφατος, qui aliis non permiscetur: ex α priv. & ἐπιφατός.

A'νεπίφθονος, inculpatus, irreprehensus.

A'νεπιφθόνως, adv. irreprehensè, inculpatè.

A'νεπιφοβῶς, reprehensionis carentia: ex α pr. & ἐπιφοβέω, vel ἔπτω, objurgo, increpo, calligo verbis, quod ex ἐνί, & πλόπω, percutio.

A'νεπίχριστος, ὁ, ἡ, nondum confectus, vel libatos: ab ἐπίχρισις, sacrificio. The. ἔδω.

A'νεπόνομαστος, ὁ, non notabilis, nullo notabilis indicio, inobservabilis: item inplosus, & obscurus, ex α priv. & ἐπονομάζω, indico.

A'νεπισκεπτος, inconsideratus, inexplicatus: unde adv.

A'νεπισκέπτως, inexplorate, inconsiderate: ex α priv. & ἐπισκέπτομαι, considero.

A'νεπισκόπητος, ὁ, qui talis est ut, instaurari non possit, irreparabilis: ex α priv. & ἐπισκοπάλλω, instauro.

A'νεπισκόλαστος, ὁ, immunis ab hospitiis prachendis exercitui in transitu, vel principis commeatui; qui copiarii, & parochi fungi munere non obstringitur. ex α priv. & ἐπισκολάζω, diverto.

A'νεπισπάθεια, ἡ, inconsiderantia, incogitantia: ex α priv. & ἐπίσπασις, mentem adhibeo ad aliquid.

A'νεπίσπαστος, ὁ, insudostus, insolvsatus, qui sine curatore est: ex α priv. & ἐπίσπασις, pretium.

A'νεπίστατος, ὁ, incognitus, inobservabilis; proprie, cui animum non advertimus: qui nulla animadvertione considerator.

A'νεπιστημοσύνη, ἡ, ignorantia, imperitia, infelentia: (cui opponitur ἐπιστήμη) & ἀνεπιστήμων, ων, ὁ, ἡ, imperitus: ab ἐπιστήμη, sciens.

A'νεπιστρεπτί, sine redire.

A'νεπιστρεπτος, ὁ μὴ ἐπιστρέφων, Hesych. qui non mutatur, qui non convertitur. ex α priv. & ἐπιστρέφω, converto.

A'νεπιτρεπτος, ὁ, fecatus, non curans, incxorabilis, qui mutari nefcit.

A'νεπιτρόπως, more eorum, qui non curant.

A'νεπίτροπος, ὁ, incuriosus.

A'νεπίτροφος, ὁ, qui inhibitus, aut repressus non est; qui inhiberi, seu reprimi non potest: ut ἀνεπίτροφον ὁρμὴ, effœaxatus impetus, ex α priv. & ἐπίτροφος, idem ac ἐπίτροχος, coercitus, cohibeo, reprimo.

A'νεπίτροχος, ὁ, injussu aliquid agens: item invisus, fortis: ex α priv. & ἐπίτροχος, jubeo.

A'νεπίτυπος, ὁ, expers intentionis, qui intendi non potest. ex α priv. & ἐπίτυπος, vehementius intendo.

A'νεπιτυχῶς, inartificialiter, non consulto, ex indultia, citra artem. ex α priv. & ἐπιτυχάνω, arte factus, artificialis; ab ἐπιτυχάνομαι, insuper machinor, & molior. vel simpliciter, machinor, molior.

A'νεπιτυχὴς, ὁ, ἡ, ἐς, non idoneus, incommodus: ut ἀνεπιτυχὲς βρῶσις. item differtaneus, apud Plut. Item ἀνεπτὸς, inimicus.

A'νεπιτυχῶς, ονος, ὁ, inhabilitas: Synef. Ep. 142.

A'νεπιτυχῶς, non apte: adv. Vide loquens ἀνεπιτυχῶν.

A'νεπιτυχὴς, Jon. pro ἀνεπιτυχὲς, ὁ, ineptus: ab α & ἐπιτυχὴς, idoneus.

A'νεπιτυχῶς, ὁ, ἡ, ἀμείνων, non accuratus: ut ἀνεπιτυχῶς ἐκ βάλλει, incompositus missilis, vel inartificialis: ex α priv' & ἐπιτυχῶς do operam.

A'νεπιτυχῶς ἔχων, fine affectatione, non accurate: adv. ab ἀνεπιτυχῶς ἔχων, non accuratus.

A'νεπιτρέπτως, ὁ, irreprehensibus, non increpandus: ex α priv. & ἐπιτρέπω, objurgo.

A'νεπιτρόπως, ὁ, interioribus carens: ex α priv. & ἐπιτρόπος, permitto, curare trado.

A'νεπιτρόπως, ὁ, ἡ, ὄν, non apparens. Quint. l. 4. c. oratio remissa, ac fine ostentatione, modesta, fine ullo timore, ἀνεπιτρόπως, ἀμαύρως Hesych. ex α priv. & ἐπιτρόπω, ollendo.

A'νεπιτρόπτως, ὁ, infperato, inopinanter, feu ignoranter, reperto, secreto: a præced. ἀνεπιτρόπτος, dissimolatus.

A'νεπιτρόφθονος, ὁ, minime invidiosus, ab invidia alienus: ut ἀνεπιτρόφθονος ἀνωμοσία, Plut. in Cic. Item non perfentibus, reprehensioni non obnoxius, unde adv.

A'νεπιτρόφθονος, non invidiose. Item inculpate, citra reprehensionem. Thuc. ex α priv. & ἐπιτροφθονῶ, & ὁ, obnoxius invidiæ.

A'νεπιτρόπτως, ὁ, qui excogitari non potest; quem comminisci non licet: ex α priv. & ἐπιτροπτῶ, excogito, intelligo.

A'νεπιφανὴς, ὁ, ἡ, ἐς, Poet. pro ἀπροσδόκητος, improvisus: ex ἐπιφαίνομαι, intelligo.

A'νεπιφθόνως, nihil cedendo. Hesych. ex α priv. & ἐπιφθόνω, cedo, ad eum, recedo, retrocedo.

A'νεπιφόρητος, ὁ, qui talis est, ut invadi non possit.

A'νεπιφόρτως, ὁ, insuperabilis, inaccessus, quem conatu nullo affectamus: ex α pr. & ἐπιφορτίω, conor, aggredior.

A'νεπιφράδως, ὁ, qui non inspexit, ita dicebatur is, qui non erat speculator ex ἀνεπιφράδω, arcana, nimirum Cereris sacra. Hyperid. Suid. ex α priv. & ἐπιφράδω, inspicio, specto.

A'νεπόδιστος, ὁ, qui non videt, vel non videtur, invisus, ἀφανὴς: ex α priv. & ἐπόδιστος, aspectabilis.

A'νεπόδιστος, fuitum volavi, Dor. pro ἀνεπτόμην: a. 2. m. verbi ἀνίπτομαι, Th. ἵπτομαι, volo, ἀ, ἄ.

A'νεπονήτος, ὁ, ἡ, ὄν, inspexit, ita dicebatur is, qui non erat speculator ex ἀνεπόνητος, arcana, nimirum Cereris sacra. Hyperid. Suid. ex α priv. & ἐπόνητος, inspicio, specto.

A'νεπόνητος, ὁ, qui non videt, vel non videtur, invisus, ἀφανὴς: ex α priv. & ἐπόνητος, aspectabilis.

A'νεπόνομαι

ανὰ, & ἄφορτα: unde ἄφορτ, ἡ, inventio.
Ἀνέφορτος, ος, ὁ, ἡ, noon inventus, incompertus, irreportus.
Ἀνέφορτος, ος, ἡ, inventum: ab ἀνεφίσκω, invenio.
Ἀνεφίσκω, ἢ, ἀνέφορτ, ἡ, ἀνεύρεσις, ἡ, ἀνεύρετος, ος, ὁ, ἡ, reperio, invenio, comperio, apud Plat. Thuc. Exp. etiam comminisci, excogito, adinvenio: apud Athen. l. 1.
Ἀνεφορτικὸς, ἡ, ἀνεφορτικὸν, ἡ, dilatatio, laxatio: ab ἀνεφίσκω, idem ac ἄφορτ.
Ἀνεφὴς, ης, ὁ & ἡ, enervis, non nervosus, debilis. Aristot. ex ἀ pr. & νεφὴς, τὸ, nervus.
Ἀνεφορτὸς, celebro, fusilis omnibus prosequendi: item lamenta edo, feu clamore eam ejulatu. Plat. in Phæd. & Soph. τὸ Tiachm. ex ἀνὰ, & ἐφορτὸς.
Ἀνεφορτὸς, ος, expers latitiæ, & obstactionis: ex ἀ priv. & ἐφορτὸς, lætor.
Ἀνεφκάνω, cum planctu, & gemitu exclamo. Soph. ex ἀνὰ, & ἐφκάνω, conclamo.
Ἀνεφκάνω, deprecari ea, quæ sunt timenda: precari, Plato. ἀνεφκάνω ἐκ τὸ ἀφὸ, Plato: ex ἀνὰ, & ἐφκάνω, precor.
Ἀνεφκάνω, imperf. ἀνεφκάνον, aft. ab ἀνεφκάνω, appareo. Th. ἀνεφκάνω imparo.
Ἀνεφκάνω, ἡ, ἀνεφκάνω, ος, ὁ, ἡ, aft.
Ἀνεφκάνω, ἡ, ἀνεφκάνω, ος, ὁ, ἡ, inexpertus, ἡ, inexpertus; idem cum ἀνεφκάνω, ἡ, inexpertus.
Ἀνεφκάνω, ἡ, non nubilus, innubis, serenos: ut ἀνεφκάνω αἰθὴρ, apud Aristot. de mundo. Pro eodem dicitur & Poet. ἀνεφκάνω, meriti gaudia: ex ἀ priv. & νεφκάνω, ἡ, nubes.
Ἀνεφκάνω, ἡ, ad quem pertingere, aut pervenire non possumus; i. e. virtibus nostris major: ex ἀ priv. & ἐφκάνω, ἡ.
Ἀνεφκάνω, ἡ, ἀνεφκάνω, ος, ὁ, ἡ, ἀνεφκάνω, ος, ὁ, ἡ, ἀνεφκάνω, ος, ὁ

Ἀνεπιπόνητος, ὁ, ἡ, idem cum ἀνεξόνητος, inexpertus cattus.

Ἀνέρρηθος, ὁ, ἡ, idem cum ἄνόρρητος, sine lite ex ἀ priv. & ἔρεθος, litigo, certo.

Ἄνερις, ὁ, per Syncopen dicitur pro ἀνήνεις, idem cum ἀνήνωρ, trifilis, mœstus, molestus: ab ἀνία, mœror.

Ἄνέρτος, ὁ, ἡ, ἤ, inaratus. Th. ἄρτος, ὁ, ἀνὸ ἀνήρτου, rapuit. a. ab ἀναρπάζω. Th. ἀνάρπαστος, rapio.

Ἀνέρτερος, Joo. & Dor. pro ἀνήρτότερον, 3. plur. imperf. verbi ἀνήρωμαι, Jon. & Dor. pro ἀνέρωτάω, interrogo.

Ἀνερύθεμος, vel ἀνερύθμων, ὁ, terræ epitheton: quasi munera elargiens: δανὸς enim, & δύω, munus eſt: & componitur cum ἀείρω, fut. ἀνέσω, dimitto, relinquo.

Ἀνέσιος, & ἀνέσιτερος, ὁ, ἡ, Dorice ἀνάσσιος, idem ac ἀσύτερος, torvitas, infuperabilis, nun vitius: ex ἀ priv. & ἔνεσις, vel ἀνέσθαμαι, vincor, ſuperor, inferior evado, ab ἄνεσθαι, vel ἔνεσθαι, minor, inferior.

Ἀνήνεις, ἡ, idem ac νήνις, jejunus, per pleonaſmum ν. Athen. ex Cratino. Sed exponitur etiam, qui jejunus non eſt; ut ſit ἀ privans. Ἀνίεμι, ης, ει, ἵ. ν. ab ἀνίημι, dimitto, relinquo: ἀνίσσω, inf.

Ἀνίζω, ω. ἴ. paſſ. ab ἀνίσσω, accendo.

Ἀνίζω, reſono: ex ἀνὰ & ἴζω, ſono.

Ἀνίκλιδε, ω. ἴ. paſſ. ab ἀνίκλω, ſubduco.

Ἀνίον, Att. pro ἀνίαν, Poet. pro ἀνία, Jon. pro ἀνίη, a. ἴ. ſub. ab ἀνίημι, relaxo.

Ἀνίσσεσθαι, ἀνίσσω, ſuffertur in locum alicujus: item anteſto, antepono: præeligo. ex ἀνὰ præ, vel pro, & αἱρέσσω, ab αἴρω, capio, eligo.

Ἀνίσσωλος, ὁ, ἡ, æmulus, qui alicui in certamine, ſeu contentione eſt adverſarius, ἀντωμοτικός: ex ἀντὶ, contra, & ἄμιλλα, eſt contentio.

Ἀνίσσωμαι, fut. ἀνίσσω, contra manus injicio; & contrario ſenſu: victiſim aliquid aggredior: item præſto, officio, capeſſo. Interdum increpo, reprehendo. ex ἀνὰ, & ἄντομαι, tango.

Ἀνίσσω, flores, nom. pl. ab ἀνίσσω, flos.

Ἀνίσσω, flores, 3. ſing. præſ. ab ἀνίσσω, floreo. ſ. ἀνίσσω, & ἀνίσσω.

Ἀνίσσω, ας, ἡ, nomen proprium loci.

Ἀνίσσωτος, in alterius locum delegerunt, 3. pl. a. m. quod ab ἀνίσσωμαι: quod ab ἀντὶ pro, & αἱρέω, eligo. a. a. ἀλλο.

Ἀνίσσωτος, ὁ, ὁ, floridus, pro ἀνθηρὸς.

Ἀνίσσωτος, ὁ, ἡ, contrario ſinguli: ex ἀντὶ, & ἕνωτος, unuſquiſque, quiſlibet.

Ἀνίσσωτος, inharcedum, ampleſtendum, vel adhærendum eſt, conſequendum eſt, vendicandum eſt, vel reſiſtendum: a Verbo ἀνίσσωμαι, reſilio.

Ἀνίσσωμαι, ὁ, prn quo Jonice eſt ἀνίσσωμαι, volutatio, ſeu convolutio contraria: contrarius vortex: ex ἀνὰ & κύλιον, implico, volvo, agglomero.

Ἀνίσσωλος, ὁ, pars auris, de qua ita Pollux l. 2. ὁ δὲ τοῦτο περιεχόμενος τῷ ὠτὶ, ὃτὸ τὸ κυρίως λοβὸς, ἢ τὸ ἀκρότατον αὐτὸ, ἀνίσσωλος: ita ut ſolæ ſint ſit extrema auriculæ ora, & ἀνίσσωλος appelletur oppoſita illi pars, in cujus medio cavitas eſt, quam κύγκλον appellant. ex ἀντὶ, contra, & κύλος, ſive ἴυλος, auris ambitus, & circuitus.

Ἀνίσσωμαι, ut ἀνίσσωμαι ἴχει τινὶ, adverſari, vel reſiſtere alii, quaſi in contrarium partem trahendo. Bud. ex ἀντὶ & ἕλκω, trahо.

Ἀνίσσωμαι, contra trahо; in diverſum trahо; ad me viciſſim trahо. Dicuntur etiam ἀνίσσωμαι, inquit Bud. qui certatim in diverſum trahunt: manum diſſuto, apud Plut. Item diſtinere, feu remorari; & neutraliter reſiſtere, quaſi contra trahendo. Et ſic in paſſ. ἀνίσσωμαι, contra trahor; in diverſum trahor; item diſtineor, remoror.

Ἀνίσσωμι, τὸ idem ac ἀνίσσωμαι, pro ἀνίσσωμαι, execratio, quæ vide. Item ſalſatio quadam idiotarum erat; & Maza etiam ſpecies Heſy.

Ἀνίσσωμι, ἡ, Poet. pro ἀνίσσωμαι, a. a. part. m. Ex ἀνὰ, & ἀνίσσωμι, pono.

Ἀνίσσωμι, ὁ, τὸ, oigella: a floris decore.

Ἀνίσσωμι, ἡ, ἀργεσωνὰ, bodie chamomilla, Vide Dioſc. l. 3. c. 154. ab ἀνίσσωμι, flos.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, floridus: ab ἀνίσσωμι herba de qua Theophr. lib. 7. c. 13.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, flos: ab ἀνίσσω, floreo.

Ἀνίσσωμόβοτρυς, ὁ, ἡ flore fluens & ut ἀνίσσωμόβοτρυς γάνος, liquor a flore fluens, pro melle. Eurip. ex ἀνίσσωμος, & βότρυς, fluidus, fluens, & βύω, trahо.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, pro ἀνίσσωμος, Poet. floridus.

Ἀνίσσωμοφόρος, ὁ, ἡ, apis, quæ ex floribus opus ſuum, ſc. mel conficit: ex ἀνίσσωμος & φέρω, opus.

Ἀνίσσωμος, ος, ὁ, ἡ, floridus, flotens; idem ac ἀνίσσωμος & ab eodem Th.

Ἀνίσσωμος, ος, ὁ, ἡ, retento, complexus mutuus, vetitale ab ἀνίσσωμαι, fut. ἀνίσσωμαι, adhæreo, ampleſtor.

Ἀνίσσωμος, ος, ἡ, ἤτος, ſ. ι. m. ἀνίσσωμος, a. ι. m. ſub. ab ἀνίσσωμαι, adhæreo.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, mentum. Dicitur ἀπὸ τοῦ ἀνίσσω, quod in mento barba efflorefcat: unde & genæ ἀνίσσωμοι πυρροὶ dicuntur, & ἀνίσσωμος, apud Non. Ponitur etiam ἀνίσσωμος, pro ore, ſed καταχρηστικῶς, ubi dicit, γένειον ἀνίσσωμον. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνίσσωμος, ος, ὁ, albucum, caulis aſphodeli ab ἄνθος, flos.

Ἀνίσσωμος, genit. ab ἀνίσσωμος, ὁ, per pleonaſm τὸ ν, pro ἀνίσσωμος: idem ac ἀνίσσωμος, aſtula.

Ἀνίσσωμος, ος, ὁ, ἡ, antherici formam referens: ab ἀνίσσωμος, aſphodeli fructus, vel cauliſ.

Ἀνίσσωμος, Poet. pro ἀνίσσωμος, depoſuerunt, 3. pl. a. m. ab ἀνίσσωμαι, pono.

Ἀνίσσωμος, dat. pl. ab ἀνίσσωμος, floridus.

Ἀνίσσωμος, ρ. act. ab ἀνίσσωμος, teſtifo.

Ἀνίσσωμος, ὁ, Floralia: ſic noviſſimum vocabant ludi Baccho. Heſych. τὰ βακχεῖα. Baccanalia.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ſacrum pleriſque mensis cenſebatur; ſuidi Aprilis: dicitur ἀπὸ τοῦ ἀνθεῖν, quod tunc terra magna ex parte floreat, vel florere incipiat; & quod ἀνίσσωμος in eo oblavo menſe celebrabantur. Gaza tamen Martium menſem Nov. eſſe cenſuit.

Ἀνίσσωμος, ὁ, oblavus erat anni menſis, Dionyſio dicatus. ab ἄνθος, τὸ, flos.

Ἀνίσσωμος, viciſſim, & mutuo accipere convivia: ſuppeto. ex ἀντὶ, & ἑστιάω, epulari, convivium agito.

Ἀνίσσωμος, τὸ, fella Proſerpinæ; q. d. floriferta; quod eam Pluto legendis floribus occupaſſe fabulentur. ab ἄνθος, flos, & φέρω, fero.

Ἀνίσσωμος, ſuperpoſuit, pro ἀνίσσωμος, a. a. m. ἀνίσσωμος, ος, τὸ: Ex ἀνίσσωμος, impono.

Ἀνίσσωμος, Dor. pro ἀνίσσωμος, acc. ſing. ſ. g. præſ. part. verbi ἀνίσσωμος, floreo.

Ἀνίσσωμος, 3. pl. Dor. pro ἀνίσσωμος, & hoc pro ἀνίσσωμος ab ἀνίσσωμος, floreo. ſ. ἀνίσσω. Th. ἄνθος, flos.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, floridus, nitens: item inclarefco, celebror; & illuſtris, ſeu in pretio, & honore ſum; item cum dat. feateo, exuberо. a. Th. ἄνθος, ος, τὸ, flos.

Ἀνίσσωμος, ος, ὁ, nomen urbis. quidam ſcribunt Ἀνίσσωμος.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, apis; ἀπὸ τοῦ τὰ ἄνθη πίνω. Ἀνίσσωμος, ος, ὁ, ἡ, floridus, fic dicuntur in ſigibus aliquot, ut in panico, & milio, & in plantis quibuſdam, lanoſum florem, qualis in ſumma arundine per autumnum floret. idem & ἀνίσσωμος dicitur. ex ἀνίσσωμος Dioſc. l. 2. c. 123. panicule flos, vel lanugo vertitur. Unde

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, floſculus a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, Solſt oppoſitus, orienti Soli obvertus. Unde dicitur ἀνίσσωμος, ἀνίσσωμος. Item ἀνίσσωμος dicuntur gemini Soles. Bud. & Stoll. ἀνίσσωμος, Solem obſervant. ἀνίσσωμος vocantur. ex ἀντὶ, contra, & ἄνεμος, Sol.

Ἀνίσσωμος, ος, τὸ, vel ἀνίσσωμος, ους, ὁ, florum producſio, quæ efflorefcentia: ipſa floreſcendi vis. Item ἀνίσσωμος, genis infarpatur plur. n. pro ἀνίσσωμος, exanthemata, puſtulæ, vitiligo.

Ἀνίσσωμος, ὁ, floridus.

Ἀνίσσωμος, floride fcribi: ex ἀνίσσωμος, floridus, & γράφομαι, ὁ γραφὴ, ſcripeura.

Ἀνίσσωμος, ὁ, floruleatus, floridus. Sed dicuntur ἀνίσσωμοι non ſolum herbæ, & ſtipites, ſed arbuſtæ etiam res metaphoricæ, ut colores. Item ἀνίσσωμοι dicuntur etiam, quicquid amœnum eſt, & jucundum aſpectu. Unde ἀνίσσωμος, & τὸ ἀνίσσωμον copulantur. Interdum etiam quod eſt jucundum auribus. Unde ἀνίσσωμος τὸ, καὶ χρηστήριον λόγοιτος, apud Ifocr. & Plut. homioem quoque ἀνίσσωμον dixit. a. Th. ἄνθος, ος, τὸ, flos.

Ἀνίσσωμος, dat. ſing. ab ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, floridus. Th. ἄνθος, flos.

Ἀνίσσωμος, floride: item amœne, jucunde: ut ἀνίσσωμον λόγον, apud Ifocr.

Ἀνίσσωμος, ους, ὁ, florum emiſſio, & editio: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνίσσωμος, ὁμαι, viciſſim vincor, ſeu ſuccumbo: ex ἀντὶ, & ἡττάομαι, vincor.

Ἀνίσσωμος, ος, ὁ, ἡ, ſed florendum aptus, florendi vim habens; & floribus etiam fœcundus. a Th. ἄνθος, flos, & ἀνίσσω, floreo.

Ἀνίσσωμος, floriger, in Epigr. ex ἄνθος, flos, & φέρω, fero.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, vocatur piſcis quidam, a floridare dictus. Ariſtot. l. 6. anim. c. 17. Vido Athenæum.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, viciſſim conſero: ex ἀντὶ, & τίθημι, ab τίθη, facer divinus.

Ἀνίσσωμος, facio floreat; floreſcere reddo; floribus conſpergo; variegare; diſtinguo; multiplici materia, & venuſtate exorno: ut in Iſ. ἀνίσσωμος βαλσμοσὶν τὸν λίθον, concinnitatem, & nitrorem orationi addere volentes, a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνίσσωμος, vel ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, floridus; ab ἄνθος, flos.

Ἀνίσσωμος, equitans occurro; contra alliquem equo invehor. unde

Ἀνίσσωμος, ὁ, decurſio equeſtris: a Suida exponitur equeſtre certamen.

Ἀνίσσωμος, idem ac ἀνίσσωμος, nam ἀνίσσωμος ἀθλητὴς dicuntur a Xen. duo equites inter ſe contendentes. ex ἀντὶ, & ἵππος, equito.

Ἀνίσσωμος, ὁ, præſ. part. paſſ. ἀνίσσωμος, 3. ſing. imp. paſſ. ab ἀνίσσωμος, teſtifo. ſ. ἀνίσσωμος: p. ἀνίσσωμος, a. a. ἀνίσσωμον. imp. paſſ. ἀνίσσωμος, ου, ου, cum dat. & acc. ab ἀνὰ & ἵστημι, ſto.

Ἀνίσσωμος, contra ſtatuo, oppono; ex adverſo pono; adverſum ſtatuo: ex ἀντὶ, & ἵστημι, ſto. Sic & in paſſ. ἀνίσσωμαι, reſiſto, repugnо, obſiſto, reluctor, renitor, adverſor: ut apud Thuc. l. 5. ἀνίσσωμον αὐτῷ τὰ πράγματα, quum ei res non ſuccederet.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, ſiſtor: ex ἀντὶ, ſiſto, & βάσις, immergo: item tingo.

Ἀνίσσωμος, flores jacio, ſpargo flores, adhuc ſtatu fragro, redoleo.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, flores jaciens, vel emittens: item fragrans, florulentus: ex ἄνθος, flos, & βάλλω, idem ac Th. βάλλω, jacio.

Ἀνίσσωμος, flores alens: ex ἄνθος, & βόσκω, idem ac Th. ἄνθος, flos.

Ἀνίσσωμος, habens florem odoratam: ex ἄνθος, flos, & ὄζω, odoreo reddo.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, canuſtrum: ἀπὸ τοῦ ἄνθη πίνω.

Ἀνίσσωμος, ὁ, caput floridum, ſeu floribus redimitum caput habens: ex ἄνθος, flos, & κεφαλὴ, caput, vertex.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, textum floridum; chordula filo floridulo contexta, limbus textilis; texta tænia; faſciola; vitta: ex ἄνθος, flos, & ἱστὸς, textum.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, refractio, libramentum, hæſitantia.

Ἀνίσσωμος, in contrarium vergens. ab ἀνίσσω, retrahо, contra trahо, impedio: ex ἀντὶ, & ἕλκω, trahо?

Ἀνίσσωμος, ὁ, flores legо: ex ἄνθος, flos, & λέγω, colligo.

Ἀνίσσωμος, ος, ὁ, ſinigera meſſis. Luciano.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, ſtorilegus.

Ἀνίσσωμος, flores decerpo, ſeu colligo. onde ἀνίσσωμος, flores colligens, floribus vivens.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, floriſegium; liber collectaneorum apud Plin. l. 21. c. 3.

Ἀνίσσωμος, viciſſim converſor: ex ἀντὶ, & διατρίβω, verſor.

Ἀνίσσωμος, vel ἴσημι, ἴσμαι, conſtituo, paciſcor, conventum, & pactum ineo: & interdum pro rem exponere: item viciſſim gratias ago, ſe confiteor. Ab ἀντὶ, & ἱστάναι, ſto, conſteor.

Ἀνίσσωμος, ὁ, pro quo dicitur ἀνίσσωμος, in ſactis ſcriptis conſilio.

Ἀνίσσωμος, contra armo: ex ἀντὶ, & ὁπλίζω, armo, paro.

Ἀνίσσωμος, floriferus, flores procreans: ex ἄνθος, flos, & κύω, fœtifico, defino.

Ἀνίσσωμος, flores vendo: ex ἄνθος, & πωλέω, vendo.

Ἀνίσσωμος, exſilii, Poet. pro ἀνίσσωμος, 3. ſing. a. ab ἀνίσσωμος. Th. ὄρνυμι, ſatio.

Ἀνίσσωμος, contrariam definitionem facio; contrario modo definio. unde

Ἀνίσσωμος, ὁ, definitio definitioni oppoſita: ex ἀντὶ, & ὁρίζω, definio.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ſto contra in ſtatione: proprie dicitur de navibus in ſtatione ad reſiſtendum hoſtibus, & incundum pralium paratis. ex ἀντὶ, & ἵστημι, ſto in ſtatione. Th. ὅρμος, portus, navium ſtatio.

Ἀνίσσωμος, τὸ, ſtos: ἀπὸ τοῦ ἄνθος ὃν τῷ ὀδόντι.

Ἀνίσσωμος, ὁ, ἡ, ut ἀνίσσωμος ἴσται, vinam habens florum odorem; odoriferum vinum. ſic Ἀνίσσωμος ἀκρατον, prata floribus varia fragrantia. ex ἄνθος, & ὄζω, oleo: onde ὀζος, odor.

Ἀνίσσω-

Ἀνθεινός, ή, όν, Poet. floriditas. Citatur ex Anthol. Epigr. pro herbis luxuriantibus: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθ' ὧν pro causæ interrogativum, & fine interrogatione.

Ἀνθενῶν, flores fero, vel gero item flores comporto, feu convehо. ab ἄνθος, ου, τό, flos, & φορέω, ῶ, fertilis, unde φορίμιον, producо.

Ἀνθερῶν, & ἀνθηρῶν, τό, idem ac ἀνθηρόν, τό, fella Proferpinæ.

Ἀνθερίζω, ῶ, idem ac ἀνθαρίζω, floriferas: ut & ἀνθηρίζω dicitur pro eodem.

Ἀνθερικός, ή, όν, ὁ, floriferus, prodeuentes flores: in Epigr. ἀνθερικὸν ποάτριν, ala floriulenta: ex ἄνθος, flos, & σπω, produco.

Ἀνθρακίτης, ου, ὁ, carbonarius; ſic dictus eadem forma, qua κεραμίτης dicitur pro lateratio.

Ἀνθρακίτης, carbonum confiсio: item titrines facio.

Ἀνθρακιὰ, ᾶς, carbonum, ſeu prunarum ſtrues. Item carbonaria fornax.

Ἀνθρακίτης, ου, ὁ, ater, ut carbonarius; titionarii laciem habens.

Ἀνθρακίτης, idem ac ἀνθρακιὰ. Et ἀνθρακίδιον, caboniſ, ſeu carbunculi ſpecies præ ſe ferens, aut colorem habiens.

Ἀνθράκιον, ου, τό, diminut. carbunculus, parvus carbo. Interdum gemma. Item parvus caminus. Item μικρὸν τρυπάδιον, ut & χυτρεῖον, Heſych.

Ἀνθρακίτης, ου, ὁ, ὁ, niger ut carbo, colorem carbonis habens.

Ἀνθρακίτης, ίδος, ἡ, pruna, ignis ex congeſtis carbonibus. Item Suidas ait, ἀνθρακίτιδι dici etiam pilces minutulos ſuper carbonibus aſſi fuiſſe.

Ἀνθρακίτης, Poetieum, ut ἀνθρακιὰ παρὰ ποιηταῖς. apud Non. ignis ex carbonibus factus. Th. ἀνθρακ, ὁ, carbo.

Ἀνθρακίτης, ὁ, qui carbones vendit, carbonarius. Poll. l. 7. ex ἀνθρακ, ακος, carbo, & πώλης, ὁ, venditor.

Ἀνθρακόω, ῶ, ὁ, ὁ, in carbones redigo, ſeu converto, torreo, aſſo. & in paſſ. ἀνθρακόομαι, in carbones redigi.

Ἀνθρακώδης, ους, ὁ, ὁ, ἡ, carbonem referens; carbonis more ardens, vel tuſtians.

Ἀνθράκινος, ή, όν, carbunculus, apud Gal. a Th. ἀνθρακ, ακος, ὁ, carbo.

Ἀνθρακ, ακος, ὁ, carbo, in quo ἀνθρ, i. e. flores ignis. Carbunculus, gemma: & alius quoddam, ſive exulceratio ſimilis iis, quæ uſta ſunt. & Suida ἀνθρακὶ dicetur etiam piſcis quidam, qui ſuper carbones aſſatur.

Ἀνθρακ, ακος, ὁ, carbo: ex ἄνθος, flos.

Ἀνθρακ, ακος, ὁ, crabro, veſpa: q. ἀπὸ ἀνθρῶν, quia audaciter proſilit in animantes.

Ἀνθρακ, ακος, ὁ, ὁ, favus apum, aut crabronum: a præcedenti.

Ἀνθρακ, flores. Ετym. παρὰ τὸ ἀνθρώπους: a Th. ἀνθος, flos.

Ἀνθρακ, pro ἀνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρακ, ſtudium placendi hominibus: a ſequente

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, qui aurum populatem captat, homini placens. Th. ἀρέσκω, placeo.

Ἀνθρακ, ου, ὁ, humulus, homunculus; diminu. ab ἄνθρακ, homo.

Ἀνθρακ, ου, ὁ, humana pellis. Herod. Poll.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ὁ, humanus.

Ἀνθρακ, ἀνθρακ, & ἀνθρακ, humanus non mortis, humanitas; apte ad hominum conditionem: humana voce.

Ἀνθρακ, & ἀνθρακ, quæ ad hominem ſpectant, ago; hominum more ago; humanum me præbeo. Unde ἀνθρακ, homo factus. Naz.

Ἀνθρακ, ὁ, humanitas.

Ἀνθρακ, animal, quod ad humanum maxime accedit ingenium; ut Strabo ſimiam appellat. ab ἄνθρακ, homo.

Ἀνθρακ, τό, & ἀνθρακ, ὁ, homuncio, homunculus.

Ἀνθρακ, humanitas; i. e. humani, & compoſiti mores, non efferi.

Ἀνθρακ, homines voro: ex ἄνθρακ, homo, & βόρος, edax, vel βίβρω, idem: a Th. βιβρ, bibulum, cibus.

Ἀνθρακ, & hominivorus, homines vorans.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, humana lingua loquens: pœtrari epithet. ab ἄνθρακ, homo, & γλῶσσα, lingua.

Ἀνθρακ, ὁ, hominum generatio: γονὴ vel γενὴ, fœtus, partus.

Ἀνθρακ, ὁ, qui homines pingit, hominum pictor. γράφω, ſcriptura.

Ἀνθρακ, ὁ, deus ex homine factus. Suidas ſcribit, ἀνθρακ ſuiſſe damones, qui humano induti corpore, atque ſic & dæmones, & homines exiſtentes totum orbem conculeârint. comp. a ἴσημι, Dæmon.

Ἀνθρακ, ὁ, ab homine mortus. Diode. l. 1. c. 234. ἴδιον, mordeo.

Ἀνθρακ, ίδος, ἡ, ὁ, humana ſpecie prædituſ: ab ἄνθος, ſpecies, & ἀνθρακ, homo.

Ἀνθρακ, ὁ, hominum animum, vel iram habens; homini in animo, vel in ira, & furore ſimilis. Θυμὸς, animus, mens.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, hominum immolatio: ex ἄνθρακ, homo, & ἀνθρακ, ſacrificium.

Ἀνθρακ, hominem immolo, vel ſacrifico: ejuſd. Th. & compoſitionis.

Ἀνθρακ, hominem, vel homines interficio: ex ἄνθρακ, homo, & κτείνω, occido.

Ἀνθρακ, ὁ, homicida. Eurip.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, homicida, homini pernicioſus. ἔλεθρος, ſtrages, cædes.

Ἀνθρακ, ὁ, qui de hominibus loquitur: a λόγος, ſermo, & ἄνθρακ, homo.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ſpeciem humanam referens: de ſomnia: Herod. Sic etiam dicta eſt mandragora.

Ἀνθρακ, hominem fomno, a μορφὴ, forma.

Ἀνθρακ, ὁ, qui ad homines paſcendos pertinet. ut ἀνθρακ ἐπιστήμη. Plat. in Polit. Th. νέμω, paſco; unde νομὰ, & νομεὺς, paſcuum.

Ἀνθρακ, humanum quippiam patior; humano more afficior, ago, loquor. ex ἄνθρακ, & πάσχω, paſſio.

Ἀνθρακ, humanæ naturæ ſe accommodans confiteor.

Ἀνθρακ, humanis paſſionibus, ſive affectionibus obnoxius; item humano affectu præditus; ſeu humano affectu agens, loquens.

Ἀνθρακ, humanus ingenii, & more.

Ἀνθρακ, ſtatuarum humana ſpecie fictio, ſeu formatio, Componitur a ποιῶ, facio, & ἀνδριὰς, ſtatua.

Ἀνθρακ, ὁ, hominum fabricator, feu factor humanarum formarum, ſtatuarius.

Ἀνθρακ, ὁ, homini conveniens, homihem decens.

Ἀνθρακ, humanæ naturæ convenienter: ex ἀνθρακ, homo, & πρέπω, convenio.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ὁ, homo. ἴδι ἀνθρακ, Dor. pro ἀνθρακ ἐστὶ τοῦτο, ſeu ἀνθρακ ἐστιν: vel παρὰ τὸ ὁρᾶν ἀρχὴν, vel ἀπὸ ὄψεως.

Ἀνθρακ, ητος, ἡ, humanitas, humana natura. a præced. ἀνθρακ, homo.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ὁ, cibus hominum, vel humanæ carnis: a ſequente

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ὁ, humana carne veſcens: ex ἀνθρακ, & φάγω, comedo.

Ἀνθρακ, ὁ, humanam naturam habens. Th. φύω, planto, gigno.

Ἀνθρακ, & humanus. unde τὸ ἀνθρακ, humanum ab homine.

Ἀνθρακ, Poet. pro ἀνθρακ (quod vide) in Epigram.

Ἀνθρακ, viciſſim contumelia perſequor. Plut. ex ἀνθρακ, & ὀνειδίζω, contumelia afficio.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, Plinio dicitur ἀνθρακ, ἄβοτ, ὁ, anthyllis, ſeu anthyllion, herba, quam talium vocat Ruellius; & Dioſc. atque ex eo Plin. duo ejus ſpecies facit, ſpecie lenti effe ſimilimam, & dictam propter anthyllion, alteram vero ejus ſpeciem eſſe anthyllida, flore purpureo, odore graui. Et hanc volunt eſſe, ex qua confectur tal alkaly. Eſt autem a Th. ἄνθος, ους, τό, flos.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ὁ, reſcriminor, reſpondeo. Apoll. Gram. ἀνθρακ ἐν δίκῃ, e divido in judicium voco. ex ἀνθ, & ὑπάγω, ſubduco.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ὁ, mutua commutatio ex ἀνθ, & ὑπαλλαγὴ, hypallage.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ὁ, ex diverſo aſſito. ex ἀνθ, & ὑπαντάω, exilio, ſum.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, proconſulatus.

Ἀνθρακ, proconſul fum. ſ. ἔσω. p. ἀνθυπατεύσω.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, proconſularis. ab ἀνθύπατος, proconſul.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, proconſul: ex ἀνθ, pro, vice, & ὑπατος, conſul.

Ἀνθρακ, eedo, viciſſim do locum. unde

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ὁ, ipſa τὸ ἀνθρακ, actio, qua alicui viciſſim cedimus. Item ſubmiſſio, obſequium: item molleſtia. ex ἀνθ & ἴστημι, cedo.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ὁ, ſuggero contra, objicio loquendi: ex ἀνθ, & ὑποβάλλω, ſubdo.

Ἀνθρακ, in locum alicujus ſubſtituo; loco alicujus abrogo. unde ἀνθρακ, apud Plut. in locum demortui, vel abeuntis magiſtratus ſuffectus. ex ἀνθ, & ὑπολείπω, ſubſtituo, ſuffitio, quod ex ὑπὸ, & καθίζω, conſtituo.

Ἀνθρακ, contra ſimulo: ex ἀνθ, & ὑπόκρισις, falſo accuſo.

Ἀνθρακ, item, aut creationem differre, præſtito juramento. Heſych. ex ἀνθ, & ὑπόμνυμι, vel ὑπόμνυμαι, prærogo rem jureinrandi dilationi poſtpono. ex ὑπὸ, & μνύω, juro.

Ἀνθρακ, viciſſim ſuſpicor, feu ſuſpectum habeo, & ἀνθρακ, viciſſim de me ſuſpicio eſt. Thucyd. l. 1. ex ἀνθ, & ὑπόνοια, ſuſpicio.

Ἀνθρακ, denuo revertor: iterum redeo. In Novell. Conſtit. ex ἀνθ, & ὑπόστροφος, conversio.

Ἀνθρακ, penſare beneficium; remunerare.

Ἀνθρακ, mutuum officium: ex ἀνθ pro vice, & ὑπηρέτης, ſubſervio.

Ἀνθρακ, per ſermonis exceptionem objicio, refero, replico: ut ἀνθρακ ἀπόκρισιν, objicimus ipſi.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, exceptio: opponitur objectioni. Subjectilis figura, ſeu ichema Rhet. ex ἀνθ, & ὑπόκρισις, ſubſinuo: item objicio.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, reſtitus, receſſus, regreſſus: ex ἀνθ, & ὑπόστασις, cedo.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ὁ, ſpoliatio, ſubductio, quum quid viciſſim ſubducitur, & aufertur. Eſt etiam aſſumptio, quæ opponitur πρόληψις, Nax. ex ἀνθ, & ὑφαίνω, ſurripio, ſuffuror.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, ſpecies, ſimilitudo, figura, ſeu ichema Rhet. ex ἀνθ, & ὑφή, ſubtilitas: item objicio.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, reſtitus, receſſus, regreſſus: ex ἀνθ, & ὑποχωρέω, cedo.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ὁ, ἡ, ſpoliatio, ſubductio, quum quid viciſſim ſubducitur, & aufertur. Eſt etiam aſſumptio, quæ opponitur πρόληψις, Nax. ex ἀνθ, & ὑφαίνω, ſurripio, ſuffuror.

Ἀνθρακ, ὁ, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, ſpecies, ſimilitudo, figura, ſeu ichema Rhet. ex ἀνθ, & ὑφή, ſubtilitas: item objicio

A'νιη, solvebat, remittebat : ab ἀνὰ, & ἵημι.
A'νιάω, ῶ, ῆς, pract. opt. ἀνιάοιμι, incito.
A'νίημι, imperf. ἀν ἵεσκον, relaxo.
A'νίη, ἴους, ἡ, & in ί. q. ἀνίασις, pract. part. ἀνιέων, pract. inf. Ion. ἀνιεῖν, Jon. pro ἀνιέναι, laxare. Ab ἀνίημι, relaxo, remitto.
A'νίημι, permittor, laxor, diffolvor : ab actiu. ἀνίημι, relaxo.
A'νίηρος, ος, ὁ & ἡ, cui facta non fiunt, feu cui non facrificatur. Suid.
A'νίητος, ος, ὁ & ἡ, profanus, pollutus, qui facer non eſt ; item, qui lacrorum particeps non eſt. Suid. ex ἀ priv. & ἱερὸς, ὁ, facer.
A'νιζάω, ῶ, facrum facio, voveo, conſecro, dedico, ut facrum repono : unde in paſſ. ἀνίζομαι, dicatus eſt, facratus eſt.
A'νιζητος, ὁ, conſecratio, dedicatio ; ut ἀνίζησις, τὸ ἱερὸν, dedicatio templi. ex ἀνὰ, & ἱερὸν, ὦ, & in paſſ. ἱερύσσομαι, ὁμαι : a Th. ἱερὸς, ὁ, lacer.
A'νίηται, Poet. pro ἀνίῃ, 3. imperf. ἀνίημι, ας. Poet. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι, remitto.
A'νιόωσα, Dor. & Jon. pro ἀνιοῦσα, 3. pl. verbi ἀνιόομαι, quod ab ἀνίημι, pro ἀνίημαι, remitto.
A'νίπω, unde derivatur ἀφανίπω, ſubſido : ex ἀνὰ, vel ex ἀφὸ, & ἀπὸ, comp. eam Th. ἵζω, ſedeo.
A'νιρῶδης, ες, ὁ & ἡ, part. paſſ. ab ἀνίημι, lædo.
A'νίημι, relaxo, remitto, dimitto. ί. ἀνίουν. ῶ. ἀνιῶ. 2. ἀ. ἀνίωκα. ſub. ἀπὸ, deſeram. part. pract. ἀνιέν, ἐντος, ὁ. 2. ἀ. ἀνίεν, ἐντος. pract. part. paſſ. ἀνιέμενος. ε. ἀ. ἀνιέμην, ου, ῆ, laxatus ſui. Th. ἵημι, mitto.
A'νίον, ακε. Jon. ab ἀνία, mœror.
A'νιπτὸς, molella, pl. ὰ, ῆ, ὸν. ἀνιπτὸς.
A'νιρέτατος, τὸ, difficillimum, ſuperl. Jon. ab ἀνιρὸς, pro ἀνιηρὸς, triſtis.
A'νίρτατος, ί. ι. m. 2. ſing. pro ἀνίατος. ἀνάτατος, ε. ι. opt. Æol. ἀνίστος, molleſtiæ, a. ι. ſub. ἀπὸ. ab ἀνίαω, lædo.
A'νίρτη, remittit, 3. ſing. ab ἀνίημι, remitto.
A'νίρτες, Dor. pro ἀνίεις, quando.
A'νίρτομε, Dor. pro ἀνίεμεν, 1. pl.
A'νιτέλεσσεν, ε, ὁ & ἡ, non ſuppleo ; ſed proprie, eui ſuppliatur non eſt, vel cui ſuppliatari non poteſt ex ἀ priv. & ἐκτέλεω, ſuppleo.
A'νίκατος, ε, ὁ & ἡ, invictus : ex ἀ & ἱκάνω, vinco.
A'νικαῖος, homicio ; item exſeco : ex ἀ priv. vel ἐνὶ. & ἰκμὰς, humor.
A'νικὸς, ὁ, ἡ, ſiccus, humore carens, aridus : ex ἀ priv. & ἰκμὰς, humor.
A'νίλυος, ω, ὁ, ἡ, immiſericors : ex ἀ & ἵλεως, placidus. Att. ἵλαος.
A'νίλλομαι, dedignor, deſpicio : ex ἀνὰ, & ἴλλω, vide in Th. ἴλλαι, oculus.
A'νίλλωπος, τὸ, aſpectus, ς tanquam ἀνὰ ὤπα. inuſit.) ἀνιλλώπιμαι, ut Poll. exp. intuitus teſt. eius, qui oculos ecclum verſus attollit, ab eod. Th.
A'νίμερος, ὁ, loro non ceſus : Nonn. ex ἀ priv. & ἱμείρω, loro, feu flagris exdo.
A'νίμεω, ὦ loreo fune funem traho, extraho, haurio : item elevo, eveho, erigo, ſuſtollo : inde
A'νίμησις, ε, extractio, qua ſit fune, loro, aut hauſtro, extractio in altum : ex ἀ, & ἵμάω, haurio, fune attraho.
A'νίπτω, ῶ, ε. Dor. pro ἀνίπω, vel ἀνίπω, habenz.
A'νίπτορ, orientem, a. ι. part. m. ῆ. ab ἀνίπτω : quod ex ἀνὰ, & ἵημι, ſeu ἵσμι, eſt ἀνίημι, redeuntem, part. ſ. ῆ.
A'νίπω, ῶ, ε, & ὦ, impubes : ex ἀ priv. & ἵνας, laougo, prima barba.
A'νίρπος, Dor. pro ἀνίσπος, auriga.
A'νίρτω, ῶ, ε, ὁ, qui eſt ſine equis, ex ἀ, & ἵππος, equus.
A'νίρτομαι, & ἀνίπταμαι, furſum volo : ex ἀνὰ, & ἵπταμαι, volo, volat.
A'νίρτωσαν, dat. pl. Jon. ab ἄνιπτος, illotus.
A'νιπτήρδες, οἱ, illotos pedes habentes.
A'νιπτόπους, όδος, ὁ & ἡ, illotus pedes, qui propter puritatem non egerit lotione : ex ἀ priv. πίπτω, lavo, & πούς, pes.
A'νιπτος, ε, ὁ, ἡ, illotus : ex ἀ & ἵπτω.
A'νίς, pro ἀνὰ, ſine, abſque.
A'νισάζω, compenſo, & moderor, adæquo : ex ἀνὰ, & ἰσάζω, adæquo.
A'νισαρόδμητος, ὁ, inæqualis, qui non eſt par numero. Xen. ex ἀ priv. & ἰσαρόδμητος, ὁ, par numero.
A'νίσαρος, ἄτατ, vinum ex aniſo factum : a ſequente, ἄνισον, τὸ, aniſum.
A'νίσον, τὸ, aniſum. An quod ſtatos ἀνίσους, i. e. laxat. An quia habet ſolia ἄνισα, inæqualia ?
A'νισος, ος, ὁ & ἡ, inæqualis, iniquus, diverſus, impar : ſuperior. τὸ ἄνισον, impar portio : ex ἀ priv. & ἴσος, æqualis.
A'νισόσις, ως, ἡ, inæqualitas. ſ. diſſimilitudo.
A'νισόσμητος, ὁ, inæqualis dignitatis : ex ἀ priv. & ἰσόσμητος, æqualis par dignitate.
A'νισόσπορος, ὁ, natura diſſimilis : ex ἀ priv. & ἰσόσπορος, æqualis, ſen paris naturæ. ex ἴσος, & σπορὰ, indoles.
A'νισόω, idem ac ἀνισάζω, compenſo, moderor.
A'νισόωσις, ε, ἡ, pract. paſſ. ἀνισόωμαι, præſ. inf. ἀνίσοω, 3. ſing. imperf. ἀν
A'νίστημι, ί. ἀνισήσω, ῶ. ἀνέστην. ἀ. ι. ἀνέστηκα, imp. ἀνάστα, & ἀνάσσασθε. ſub. ἀπὸ. ἀνάσσω. 2. inf. ἀνάσσεν, ἀνάσσειν. ἀνὰ. ἀνὰ. ἀνὰ

Ἀνοκλάζω, ἡ, ἰοείσλιον, comp. ab ἀνοκλὸς· ἰοfelix. Th. ἀνοκλὸς, beatitudo, opes.

Ἀνόλεθρος, & ἀνώλεθρος, ος, ὁ, ἡ, ὃ, ab exitio, & damno immunis: ab & ὁ λέθρος, ruina, strages, cædes, jactura.

Ἄνολος, ὁ, ἡ, tradito, quæ fit fatsum versus. Thuc. Unde

Ἀνόλυσσε, ος, id, quo aliud fatsum thuitur: ex ἀνόλιος, fatsum traho: ex ἀνὸ, & λύω, traho.

Ἀνολολύζω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo, ego: ex ἀνὸ, & ὁλολύζω, clamito.

Ἀνομβρίσμαι, vehementer deploro: ex ἀνὸ, & ὀμβρίσμαι, lugeo, defleo.

Ἄνομαι, Poet. pro ἀνέομαι, perficior.

Ἀνομβρέω, in more imbris effundo, pluo, pluendo emitto tanquam pluvias; ut Ecclesiast. 16. πνεύματόν ναετασίαι ἀφρόνων.

Ἀνομβρίσμαι, ομαι, ἐ, pluvium fio: ἐκλύω, & ὀμβρίζω, a pluvia, imber.

Ἀνομβρίσμι, ας, ὁ, pluvius, feu aquarum penuria: ex ἀ priv. & ὀμβρίζω, imber.

Ἀνομβρίσμος, ὁ, ἡ, imbribus carens: ex ἀ, & ὀμβρος, imber.

Ἀνομία, inique ago: legem transgredior. dicitur & ἀνομέω, unde

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, Baptisum, iniquitas; ejusd. Th. & comp. cum seq.

Ἀνομία, ας, ἡ, ἀνομέω, ἀνόμημα, iniquitas: ex & ὁ νόμος, lex.

Ἀνόμιτος, ος, ὁ, infocialibilis: ex ἀ priv. & ὁμίλω, coeversor.

Ἄνομος, ος, illegitimus. Plato. ab ἄνομος, ὁ, iniquus; feleratus.

Ἀνόμοιρος, ος, ὁ, ἡ, inubilus, inubis, nebula vacuus: ut ἀνόμοιρος ἀὴρ, aer nebulæ expers, i. e. serenus. ex ἀ priv. & ὁμοιρὰς, ἡ, nebula.

Ἀνόμματος, ος, oculorum expers. Nonnus: ex ἀ priv. & ὁμμα, ατος, τὸ, oculus.

Ἀνομοιδὲς, & ἀνομοιδὲς τος, ὁ, ἡ, ὃ, diverfæ speciei: fpecie diffimilis. ex ἀ priv. & ὁμοιδὲς, ver ὁμοειδὲς, ejusdem fpeciei, feu generis: ex & εἶδος, fimilis, & ἄδος, τὸ, fpecies.

Ἀνομοιόπους, ὁ, ἡ, ὃ, lege male ordinatus; nullis legibus conftitutus. Plato. ex ἀ priv. & ὁμοιόπους, fancio, ordino.

Ἀνομοιοσύστατος, ος, partes diffimilares, ex partes fibi diffimiles, & diffimili fitue compactæ. ex ἀ priv. & ὁμοιοσύστατος, qui confilia partibus inter fe fimilibus: ex ὁμοιος, fimilis, & μέρος, τὸ, pars.

Ἀνομοιομερὴς, ὁ, ἡ, partibus diffimilibus conftans. Aristoteles. ab ἀνομοιομερὴς, ὁ, ἡ, diffimilis: ex ἀ & ὁμοιος, fimilis.

Ἀνομοιόστροφα συστήματα, vel ἴνα, dicuntur, quæ diffimiles ftrophas habent, (hæc in συστήματα ex dividuntur, & ἀνόμοιος, de quibus vide Schol. Ariftoph.) Ex ἀνόμοιος, diffimilis, & στροφὴ, ἡ, verfio, flexus.

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, diffimilitudo, diverfitas. Ἀνομοιόω, diffimilem facio. ἀνομοιόμενος, ὁ, diffimilis factus, Plato in Timæo.

Ἀνόμοιος, inæqualiter, non ſpectabile, non ex quo: ex ἀ priv. & ὁ ὁμοιος, diffimilis.

Ἀνομοίωσις, ἡ, idem ac ἀνόμοιος, diverfitas.

Ἀνομολογέω, & ἀνομολογοῦμαι, fateor, aſſentior, concedo, confiteor. i. e. quippiam ut conſeſſum inter diferentes pono. Plat. ex ἀ priv. & ὁμολογέω, fateor.

Ἀνομολογία, ἡ, inæqualitas, diffidentia; item aſſenſio.

Ἀνομολογος, ὁ, diffentanæus: ex ἀ priv. & ὁμόλογος, conſentiens, conſentaneus.

Ἄνομος, ος, ὁ, iniquus, fceleratus. hinc

Ἀνόμως, adv. fine lege: a νόμος, diſtributo.

Ἀνόνητος, ος, inutilis, futilis, injucundus: ex ἀ priv. & ὀνήμι, juvo.

Ἄνος, ους, ὁ, ὃ, ἄνους, ab ὁ νὸς, & ὁ μὴν, mens.

Ἄνοσος, ſeu ἀνόσιος, ἄπορος, avia ſpecies, ab ἀ, & ὄσσομαι, video, ni potius ab Hebraïſmo anapha.

Ἄνοτος, ὁ, ἡ, ὃ, ἀνότατος, retro, retrorſum. Hefych. ex ἀνὸ, & ὁτέω, retro.

Ἄνοτος, ſive ἄνωτος, ος, ὁ, ἡ, ὃ, inermis, armis nullis indutus. Herodot. ex ἀ priv. & ὁπλον, ὁ, arma.

Ἄνοτος, ος, non viſibilis: ex ἀ priv. & ὁτὸς, ὁ, ἡ, ὃ Them. ὄσσομαι, video.

Ἀνοτρύζω, commovere, exſilire, ἀνοτρύζω, ἀναβλύζω, & pueros inter manus jactare, aſque agitare: ex ἀνὸ & ὁτρύνω, mollio: laſcivio: impetu fefor.

Ἀνότρυνος, ος, ὁ, ἡ, inſtrumentorum ceperis, Plut. ex ἀ priv. & ὁτρύνω, τὸ, organum, inſtrumentum.

Ἀνοτρύτη, ἡ, idem ac ἀνοτρὺς (nam ὁτρύη funi μονεσσι) factis, ſeu Orgiis non initiatum eſſe. unde

Ἀνοτρύτος, ος, non initiatus, τῶν μυστηρίων ἄπορος, qui ad Orgia non admittitur: ex ἀ priv. & ὁτρύω, Orgia; Bacchi facra.

Ἄνοτος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro Jon. ἄνοσος, ος, ὁ, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas: quod ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνοφαῖος, faſtidio cibos - ex ἀ priv. & ὀφὴ, μαι, concupifco.

Ἀνόφλεμος, ος, ὁ, ἡ, cibum faſtidiens, cujus ſtomachus omnia refpuit. Plut.

Ἀνοφλὸς, ος, ὁ, morbus, quem omnia refpuit ſtomachus; cibi faſtidium.

Ἀνόφλυτος, ος, ὁ, ἡ, virilis: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ὁφλὸς, τὸ, membrum virile.

Ἀνοχλάζω, voce fublata, & intenta profero, apud Æſchin. ex ἀνὰ, & ὀχλάζω, cingo.

Ἀνοχλέω, & ὠ, ſurrigo, turtus ergo. i. ἀνω, & ὀχλέω, moveo. hinc ἀνοχλησία, ἡ, ἀνοχλησία, ας, ἡ, paſſ. ἀνοχλούμενος. Ex ἀνὰ pro ἀνὸ, & ὀχλέω, cingo.

Ἀνοχλησία, ἀνοχλησία, ας, ἡ, part. ἀνοχλέω, refodias, a. i. fub. ab ἀνὰ, & ὀχλέω, fodio.

Ἀνοχλόω, five ἀνοχλέω, ἐθόδιο: ex ἀνὰ, & ὀχλόω, fodio.

Ἀνοχλίσμος, in altum falto, exulto; vel fimiliter inferior falto: ex ἀνὸ ὀχλίσμος, falto.

Ἄνοχλος, excito, unde ἀνόχλησις, excitatus erat, feu exſurrexit: apud Poll. ex ἀνὰ, & ὄχλος, elevo, moveo.

Ἄνοχλος, & ὁ, ἡ, ὃ, falubris, non ægrotus. vide ἀνόσος, ὁ, ἡ, ὃ, immunis a morbis.

Ἄνοσος, ος, ὁ, ἡ, non fanctus: impius. Item coram quo non fiebant ἱερὰ ἄνοσα. In acut. τὰ ἄνοσα ἱερὰ, ſacra impia. ἀνοσιουργὸς, ὁ, ſuperl. ἀνοσιώτατος, & ὁ, ἡ, & ὃ, ſceſtus, ſanctus.

Ἀνοσιουργὸς, ος, ὁ, dicitur impietas: apud Hefoch. Ἀνοσιουργέω, impie ago.

Ἀνοσιουργία, impietas, opus impium, ex ἀνόσιος, impius, & ὀργὸν, opus.

Ἀνόσιος, impius, nefandus, impurus.

Ἀνοσιότης, impie, fceleratæ, nefarie.

Ἄνοσμος, & ὁ, ἡ, ὃ, fine odore, inodorus: ex ἀ priv. & ὀσμὴ, ἡ, odor.

Ἄνοσος, ος, ὁ, ἡ, immunis a morbis, ab ἀ, & νόσος, ὁ, morbus, ægritudo.

Ἄνους, ὁ, ὃ, ἡ, inofſis, ſine oſſe: ex ἀ, & ὀστὸν, τὸ, os, oſſis.

Ἀνοστέω, idem ac ἀνάστασις, & reditus carens.

Ἀνόστατος, ος, ὁ, ἡ, ὃ, ὁ ὀστάτος, non raditurus.

Ἄνοστος, ος, ὁ, ἡ, ὃ, reditus expers: ab ἀ, & νόστος, ὁ, reditus, via.

Ἀνόστρεος, ὁ, ἡ, ὃ, ὄστρεος, non humidus: ex ἀ priv. & νοστὸς, madefacio, humecto.

Ἀνόστρωτος, ος, ὁ, ἡ, ὃ, qui eſt ſine auribus: Poet. & ἀνὸ ὀστρωτὸς, Th. ὠτα, τὸ, auris.

Ἀνοτέσιος, ος, ὁ, ἡ, repudians admonitionem: ex ἀ, & νοτέσιος, admoneo.

Ἄνοτος, ὁ, amens: ex ἀ & νὸς, νὸς, mens.

Ἀνότατος, ος, ὁ, ἡ, carens fubſtantia: ex ἀ priv. & ὀσία, ἡ, fubſtantia.

Ἄνοτος, pro ἄνοσος, immunis a morbis.

Ἀνοτοτὸς, ος, ὁ, ἡ, ὃ, non volneratus.

Ἀνοτὸς, adv. fine vulnere. Th. ἀνοτὸς, cominus vulnero.

Ἀνόχθαρος, ος, ὁ, expers coitus; qui non coit: ex ἀ priv. & ὀχθὸς, coitus, ineo.

Ἀνοχὴ, ἧς, ἡ, tolerantia: ab ἀνέχομαι, tolero.

Ἀνοχλὸς, vefle ſubmoveo, vel elevo: ex ἀνὰ, & ὀχλὸς, idem ac Th. ὀχλὸς, moveo: item vefle impello.

Ἀνοχλαγὴ, ἡ, vacuitas a tubis, & moleſtiis: ex ἀ priv. & ὀχλος, ὁ, tuba, unde ὀχλὸς & ὀχλαγὴ, ſtrepitus.

Ἀνοχλὸς, ὁ, ἡ, tuba, fey hominum multitudine carens. Item inoffenſus, nulla moleſtia faſtidiens.

Ἀνοχλόω, in altum tollo. in Epigr. ex ἀνὰ, & ὀχλόω, porto.

Ἀνόχλωσις, ἡ, non irritatus, τῶν μυστηρίων ἄπορος, qui ad Orgia non admittitur: ex ἀ priv. & ὀχλὸς, Orgia; Bacchi facra.

Ἀνόχως, ως, ὁ, ἡ, Dor. pro Jon. ἄνοχος, ος, ὁ, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas: quod ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνοψοφαγία, faſtidio cibos - ex ἀ priv. & ὀψοφαγία, concupifco.

Ἀνόψυμος, ος, ὁ, ἡ, cibum faſtidiens, cujus ſtomachus omnia refpuit. Plut.

Ἀνοψὸς, ος, ὁ, morbus, quem omnia refpuit ſtomachus; cibi faſtidium.

Ἀνόψυρος, ος, ὁ, ἡ, virilis: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ὀψὸς, τὸ, membrum virile.

Ἀνοψόβλυζω, voce fublata, & intenta profero, apud Æſchin. ex ἀνὰ, & ὀβλύζω, cingo.

Ἀνοψύζω, ος, ὁ, ἡ, ὃ, ſtationem oavium non habens: ſtationem incommodus: ex ἀ priv. & ὀψὴ, portus.

Ἀνόψυρος, excito: ex ἀνὰ, & ὄρνυμι, incito.

Ἀνόψυρος, ſurrexi, a. ii. Jon. varii

Ἀνόψυρος, ἡ

Aliquo modo, aliquid ab aliquo pati: & absol. nunc, pro obtinere aliquid: ab aliquo occurro.

Antecurro, vicissim lego. unde

Antecursor, oris, m. qui vicissim legit: exp. & qui relegit, recognitor. ex ante, & ante-curro, recognosco, lego.

Antefero, ex adverso produco; obviam prodeo, vel educo: ex ante, & affero, reduco.

Antefigo, unde antefixum, vicissim fumeric, seu accipere: ex ante, & affigo, figo, fastipio.

Antefixum, contra attollo, sustollo, erigo; item contra destruo. ex ante, & affixum, tollo, sustollo.

Antefluo, reflecti, refringi, reperiri. unde

Antefluus, ua, a, reflectus, repercussio, motio reciproca, & refracta, ut in lado pila, quæ expulsum, & datarim rejicitur. Item figura, quæ est ejusdem vebi contraria significatio, apud Quintil. l. 9. c. 3.

Antegredior, ris, reciprocus.

Antemulceo, refringo, reflecto, repercutio: ab ante, & mulceo, idem: ab ante, & mulceo, frango.

Antemuro, repercutio: ex ante, & emuro, arceo, impedio, retundo.

Antemurale, vicissim expedio: ex ante, & emolumentum, præsidium, oppidum.

Antemunio, ivi, vicissim expleo. f. ante. p. antemunitus, a, um. ab ante, & munio, impleo.

Antenitor, contra excitare, 2. a. 1. inf. ab antenitus. ab ante, & nitor, & nitus, flo.

Antenitus, vicissim refero: ex ante, & enitus, refero.

Antepeto, in alius viri locum subfiturus, succedaneus: ex ante, & ante, & viri.

Antepugno, ex adverso insurgo, seu contra surgo: ex ante, & pugno, redeo: item surfum eo, afcendo.

Antepugnans, contra insurgo; adversus quempiam insurgo, resilio, repugno, reluctor: ex ante, & antepugno, pass. ab antepugno, excito, erigo.

Antequinus, æ, æqualitas, parilis quantitas, parilitas. In bello dicitur, cum par numerus militum in conforum locum locenturiator, & sufficitur. ex ante, & aequus, æquo, adæquo.

Antequitto, as, ti, Dor. pro Antevolo. Ab Antevolo. Anteuol.

Antevi, vicissim, alternis, de mira. ab ante, & vicis.

Antevitus, a, um, exisimationi par, æqualis pretii: ab anti contra, æque; & æstis, digaus.

Antevito ne quem, patia rependo. Thucyd. a praced. antevi, vicissim, invicem.

Antevomito, vicissim repoto, seu exigo. Thucyd. ex ante, & evomito, repoto.

Antevulgatus, vicissim respondeo: ex ante, & evulgatus, idem.

Antevulgavit, idem ac antevulgato, contra fulguro.

Antevolo, vicissim demonsiro; contra demonstio: ex ante, & evolo, demonstro, demonstro.

Antevolvo, retribuo, vicissim reddo, contra reddo: ut antevolvere spem, pro eodem accipiam reddere vicissim. f. antevolvo. p. antevolvens. a. us. antevolvi, inf. antevolvere, a. 3. pass. antevolvor. Ex anti, ave, & volvo, do.

Antevolvo, ens, ti, retributio.

Antevolvens, entis, m. retributio. a. antevolvo, ti, idem ac antevolvens, retributio. Luc. c. 14. & ad. Col. 3.

Antevolvens, retributivus: verbale ab antevolvo, retribuo.

Antevolvo, Vida antevolvens.

Antevulgus quid vivens, vicissim me accingo ad subeundos labores; vel vicissim labores subeundos: ex anti, & accingo, exno.

Antevulgus, ex adverso repondeo. a. 2. pass. antevulgor. inf. antevulgabam. f. 3. antevulgabo. Ex anti, ave, & repono, judico.

Antevulgus, i, respondeo mutua: a praecedenti themate.

Antevulgo, vicissim occido, contra interficio: ex anti, & antevulgo, occido.

Antevulgabilis, vicissim accipio: ut antevulgabilem voluptatem, vicissim accipere beneficium: ex anti, & antevulgabilis.

Antevulgabilis, pro alio pereo. Eurip. interficio pro: ex anti, & antevulgabilis, pereo.

Antevulgo, vicissim dimitto, seu amando: ex anti, & antevulgo, ablego.

Antevulgo, cæpirum ventris emittenti oppedo. Aristoph. τὸν βλάπτοντα ἀντικαταβάλλω τοῖς ἐμοῖς ἀντικαταβάλλω. tonitribus oppedere volo. ex anti, & antevulgo, idem ac virpo, crepitus ventris emitto.

Antevulgo, vicissim emitto, remitto: ex anti, & antevulgo, amando.

Antevulgo, a, mutua averfatio; mutuo inficio: ex anti, & avegrego, averfio.

Antevulgo, retribuo, rependo; in Epigr. ex anti, & antevulgo, punio.

Antevulgo, vicissim, vel contra offendo: Thuc. ex anti, & antevulgo, offendo.

Antevulgo, ex anagraphus, ita fcripsam, quo debitor fateatur debitum creditori, aut quo quis fe obligat; ex anti, & avegi, dillantia, inter fcripsam, quo creditor debitorem liberat.

Antevulgo, ens, ti, debitorem, capeffere.

Antevulgo, vicissim repello, vel retiudo, repello.

Antevulgo, & antevulgo, repulfio, renixus, reflio ex anti, & antevulgo; quod ex anti, & ulgo, pello, impello.

Antevulgo, sufficiunt mihi vires ad refistendum: par fum ad refistendum: item fimpleiter refisto; vel ad refistendum, idque obfilio, & non cedo. ex anti, & apio, fufficio, par fum.

Antevulgo, a, æ, ut vulgo antevulgo, polus auftralis antarcticus, unde obversus, oppofitus reflio ex anti, & ulgo, pello, impello.

Antevulgo, ens, ti, fepteniionalis, ex anti, & septentrionalis, ei, fepteniionalis.

Antevulgo, a, æ, insurrectio. ab antevulgo, antevulgens, contra attollo. Item refiefio, renixus.

Antevulgo, a, æ, Hefych. tyrannus, rebellis, qui insurgit contra regem.

Antevulgo, refaluto, contra complector, vicissim amplector. unde

Antevulgo, ens, ti, pulsus fuccessor mittitur, exauthorati ex ante, & aspasiomai, faluto: obscultor, amplectitur.

Antevulgo, & antevulgo, contra fulguro; fulguro adverfus fulgurantem: ex anti, & antevulgo, fulguro, vel antevulgo, (cum anti pratixo) corufco, vel circumquaque fulgeo: item fulgeo, vel corufco unde

Antevulgo, ens, ti, splendor, fulgoris repulfus, luminis repercuffio; fimulachrum reflexum, seu repercuffum; effus, & emiffus luris radius.

Antevulgo, reniteo.

Antevulgo, ens, ti, & ens, i, corufcus, refulgens, ex anti, & ulgo, ens, ti, & i.

Antevulgo, repercutio, obloquor. ex anti, & ulgo, loquor.

Antevulgo, a, um, a. ti. antevulgo, vicissim vociferor, vel ftrepitum: ab anti, & ulgo, clamo.

Antevulgo, vicissim refero; ex anti, & apparo, anfero.

Antevulgo, vicissim dimitto, aut emitto. Eurip. ex anti, & ulgo, admitto.

Antevulgo, a, æ, dicitur lapis, feu gemma achates. quum uritur, myrrham redolens: vel eft fuccinum, vel fuccini fpecies bituminofa: ex anti, & achates, achates, gemme nomen.

Antevulgo, a, i. pro p. latum, occulto, obvelo fio. Item confequor, nanciscor: Odyff. p. ab antevulgo, vel anti contra.

Antevulgo, a, æ, nactus, vel affequutus fum, aor. 1. act. ab antevulgo, ui, quaro: aggredior; occurro.

Antevulgo, ui, vicissim criminor, recriminando objicio; cum dat. perf. Item accuio culpam alicujus. ex anti, & vulgo, accuio.

Antevulgo, antis, ti, recriminatio.

Antevulgo, ens, ti, recriminatio. a. antevulgo, ti, idem ac antevulgo, recriminatio. Aut, ce, & vulgo, voco.

Antevulgo, Poet. pro antevulgo, oriri feciffi, a. 1. verbi antevulgo, exoriot.

Antevulgo, extende, Dor. pro antevulgo, aor. 1. imperat. verbi antevulgo, antevulgo, pro antevulgo, inf. Pleft. Th. vino, tendo.

Antevulgo, pro antevulgo, Dorice.

-antevulgo, terminatio Patronymicorum a nominibus proprius in as, ut Anchisiades, a Anchises.

Antevulgo, contradicere: item loqui vicissim: aor. 2. infin. act. ab antevulgo, a. 2. antevulgo, & antevulgo, a. 1. antevulgo. Ex anti, & vulgo, dico.

Antevulgo, vicissim introduco, ex adverso introduco. ex anti, & vulgo, introduco: inflituo. unde antevulgo, i, introductio: rudimentum.

Antevulgo, introductio, que fit vicissim, vel in alterius locum: fed eft & figura, quædam apud Aq. Rom.

Antevulgo, ingredior, in prioris locum fubeo, fuccedo: ex anti, & antevulgo, ingredior.

Antevulgo, legi late legem contrariam ferre; item legem lege abrogare - nam antevulgo ad legem, eft legem ferre, & rogare: ex anti, & ad, & legis, fero.

Antevulgo, contra infero; feu in locum alius infero: ut antevulgo ad stabilem ad stabilem, voluntati voluntatem opponere: Nax. ex anti, & ad, & inferio, confero.

Antevulgo, contra occurrentes, nom. pl. a. part. act. ab antevulgo, quod ab anti, & vulgo, curro.

Antevulgo, vicissim exfcindo: ex anti, & exfcindo, excido, penitus extirpo.

Antevulgo, ex adverso innuit, imperf. ab antevulgo, ui, ex anti, & vulgo, inclino.

Antevulgo, fus, -ium, claffe eius, obviam navigantibus obnato: ex anti, & vulgo, enavigo.

Antevulgo, i, contentio, collatio, comparatio: ex anti, & vulgo, extendo.

Antevulgo, contendo, confero, comparo.

Antevulgo, contra expono, vel vicissim expono: ex ante, & vulgo, expono.

Antevulgo, idem ac antevulgo, vicissim luo.

Antevulgo, ens, ti, repenio, mulcta. Th. vulgo, pœna.

Antevulgo, vicissim luo, rependo.

Antevulgo, vicissim enutrio, & educo: ex ante, & vulgo, enutrio.

Antevulgo, vicissim effero, feu exporto: ex ante, & vulgo, effero, exporto, effero.

Antevulgo, fimulo imp. ab antevulgo, contradico.

Antevulgo, i, converfio, & replicatio contraria: Jonice eft pro antevulgo: ex anti, & vulgo, verto, convertio.

Antevulgo, Dor. & per Sync. pro antevulgo, exoriens, præt. part. a vulgo, orior.

Antevulgo, pro antevulgo, oriuntur, p. pl. præt. act.

Antevulgo, novam fpem concipio; contra fpero: ex ante, & vulgo, fpero.

Antevulgo, vicissim injicio, vel in locum alterius injicio, feu contra injicio, rependo, refundo, vicissim repono. Item contra iruo, contra facio impetum.

Antevulgo, additamentum, addo fupplementum; vicissim impono: ex anti, & vulgo, -duco, ingredi facio.

Antevulgo, i, & i, inflectio unius in locum alterius, vicissitudo, vel fuccurfio, quæ fit vicissim: imperus, qui fit ex adverso. Item in pl. antevulgo dicuntur fumme cardinis partes, quæ in cavum indunter; vel ex partes oftium, quæ in vertebras prominent: inquit Bud. ex anti, & vulgo, immitto. unde vulgo, i, incurfio, impetus.

Antevulgo, vicissim repleo: ex anti, & vulgo, impleo.

Antevulgo, mutuo implico, feu amplector.

Antevulgo, vicissim impleto, a. 1. inf. ac anti, & vulgo, impleo.

Antevulgo, i, mutuus amplexus, ex anti, & vulgo, implico. unde vulgo, i, nodus, implicatio.

Antevulgo, i, i, compenfatio, & mutua accufatio, quam vulgo, fit, auctore Suida, vulgo, expoftulatio. ex anti, & vulgo, accuio, defero.

Antevulgo, a, figuræ eft nomen, quum negationis oppofitione, atque per contrarium dicimus, quod velut per affirmationem dictum volumus intelligi: ex anti, & vulgo, negatio, negatio, refilio.

Antevulgo, contra indico, contrariam indicationem habeo: apud Medicos.

Antevulgo, i, dominatus, vel apparatus difcuffio, conflii capti, & agitati dirimptio: ut comitia olim dirimebantur obnuntiatione augurum, & aufpicia oceentu foricem. Bud. comm. ex anti, & vulgo, defero, poftulo in judicio.

Antevulgo, vicissim induor, feu indico me: ex anti, & vulgo, induor.

Antevulgo, ui, mutuo infidie, quibus nimirum ei, qui nobis infidiatur, vicissim infidiamur: ex anti, & vulgo, infidie.

Antevulgo, refilio; ut antevulgo Svvaxiopes, venenis refiliere, feu adverfari: ex anti, & vulgo, ago, operor.

Antevulgo, vicissim educo, e contrario educo, fubinc. milites: ut antevulgo ex Pyrrhi ei Plut. in Publ. ex anti, & vulgo, educo.

Antevulgo, contra, feu vicissim expofco: ex anti, & vulgo, depofco aliquem ad pœnam.

Ante-

A'ντιτύπτω, contra, vel ex adverſo examino: viciſſim examino. Item conſero, vel comparo aliquem, vel aliquid cum aliquo. ex ἀντὶ, & λέγιτῶ, exutio, examino.

A'ντίτυπτω, ῆ, &

A'ντίτυπτος, ὁ, ἡ collatio, comparatio. verbalia ab ἀντίτυπτω, paſſ. ab ἀντὶ, τύπτω, viciſſim examino.

A'ντιτυπτικὸς, ἡ, ὁ, contra-queſtor.

A'ντίτυπτος, contra infurgo: idem ac κατηβαίνω, ex ἀντὶ & ἐξίτυπτος, decedo.

A'ντίτυπτος, contra ſtruo, & impetum facio. unde verbale

A'ντίτυπτος, ους, ὁ, impetus acierum in primo congreſſu: apud Plut. Item contrarius, ſeu adverſarius incurſus, ut ſefe invadentium navium. Thuc. ex ἀντὶ, & ἵστημι, ſtruo, invado. unde ἐξίτυπτος, ὁ, impetus.

A'ντίτυπτω, viciſſim laudo. Xen. ex ἀντὶ & ἐπαινέω, ῶ, laudo.

A'ντιτυπτῶν, viciſſim, ſeu e contrario reduco, & reveho: ex ἀντὶ, & ἐπανάγω, reduco.

A'ντιτυπτίνω, viciſſim, vel contra immitto: ex ἀντὶ, & ἐπιπέμπω, immitto.

A'ντίτυπτος, invadenti hoſtiliter occurro: ex ἀντὶ, & ἔπομαι, ingredior.

A'ντιτυπτῶν, viciſſim, ſeu e contrario introduco: ex ἀντὶ, & ἐπάγω, & ὑπάγω, ſuperinduco.

A'ντιτυπτὸς, ὁ, ἡ, aditus alternus. Plut. de placitis: ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἔρχομαι, ingreſſus.

A'ντιτυπτῶν, ex adverſo progredior. Thuc 1. 8. ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἔξοδος, reduco.

A'ντιτυπτῶν, idem: ex ἀντὶ, & ἐπὶ-μι, ſtruo, irruo.po.

A'ντιτυπτῶν, ex adverſo progredior: contra equito: ex ἀντὶ, & ἐπέρχομαι, progredior, ſeu provehor equo: ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, abigo, expello.

A'ντιτυπτῶν, obviam prodeo: ex ἀντὶ, & ἐπέρχομαι, irruo.

A'ντιτυπτῶν, Att. pro ἀντιτυπτῶν, in occurſum ierant. 3. pl. pluſq. perf. m. ab ἀντιτυπτῶν, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, & ἔρχομαι, eo.

A'ντιτυπτῶ, ὦ, obſtrepo, obturbo: ex ἀντὶ, & ἐπιτύπτω, obſtrepo.

A'ντιτυπτῶν, adverſor, contra afeendo: ex ἀντὶ, & ἐπιβαίνω, invado.

A'ντιτυπτῶν, infidiantibus e diverſo inſidior; contra inſidias tendo: ex ἀντὶ, & ἐπιβουλεύω, conſilio, machinor.

A'ντιτυπτῶν, viciſſim, ſeu loco alterius inſcribo: ex ἀντὶ, & ἐπιγράφω, inſcribo.

A'ντιτυπτῶν, vel -ομαι, viciſſim oſtendo, vel oſtendo: ex ἀντὶ, & ἐπιδείκνυμι, vel -υμαι, oſtendo, oſtento.

A'ντιτυπτῶ, contra capio: ut ἀντιτυπτῶν τὸν τόπον, hac in re ſum tibi competitor. Unde

A'ντιτυπτῶν, ὁ, ἡ, æmulus, rivalis: ex ἀντὶ, & ἐπιθυμέω, concupisco.

A'ντιτυπτῶ, viciſſim, vel contra auxilior: ex ἀντὶ, & ἐπικουρέω, auxilior.

A'ντιτυπτῶμαι, contra nitens retineo: ex ἀντὶ, & ἐπικρατέομαι, apprehendo.

A'ντιτυπτῶμαι, viciſſim euram gero: ex ἀντὶ, & ἐπιμέλομαι, curo.

A'ντιτυπτῶλλω, contra cunctor in aliqua re, ſeu viciſſim cunctor. Thuc. l. 3. ex ἀντὶ, & ἐπιμέλλω, cunctor. ex ἐπὶ, & μέλλω, debeo, futurus ſum.

A'ντιτυπτῶν, eadem menſura retribuo, remetior: ex ἀντὶ, & ἐπιμετρέω, addo.

A'ντιτυπτῶ, ὦ, viciſſim, ſeu contra aliam cogito, & communicor: ex ἀντὶ, & ἐπινοέω, animadverto.

A'ντιτυπτῶν, contra tendo, obnato: ex ἀντὶ, ἐπὶ, & νάω, navigo.

A'ντιτυπτῶμι, in comicis fabulis dicitur ultima pars ὑποθέσεως, tranſitus, quæ reſpondet τῷ ἐπιτάσει, Poll. l. 4. c. 16. & Etym. ex ἀντὶ, & ἐπίτασις, comoediæ pars, in qua chorus ad ſpectatores reſpiciens utilia quædam ſuadet. aut improbos reprehendit, ac notat. Ariſtoph. Comment. in Neb. ac Ran.

A'ντιτυπτῶν, per epiſtolam reſpondeo, referibo: ex ἀντὶ, & ἐπιστέλλω, ſcribo.

A'ντιτυπτῶ, viciſſim, vel contra converto. unde

A'ντιτυπτρῶ, ῆ, mutua, vel contraria converſio: ex ἀντὶ, & ἐπιστρέφω, flecto.

A'ντιτυπτῶν, contra injungo, ſeu impono: viciſſim impeto: ex ἀντὶ, & ἐπιτάττω, jubeo, impero.

A'ντιτυπτῶν, in contrarium tendo. Plut. ex ἀντὶ, & ἐπιτείνω, vehementius intendo.

A'ντιτυπτῶν, viciſſim munitionem excito adverſum eum, qui munimento obſtructo me inſeſtat: ex ἀντὶ, & ἐπιτειχίζω, muro cingo, murum addo.

A'ντιτυπτῶμαι, viciſſim, vel contra impono. Thuc. ex ἀντὶ, & ἐπιτίθημι, impono.

A'ντιτυπτῶ, contra, vel viciſſim occurro, inſto, aggredior, vel invado: ex ἀντὶ, & ἐπιτρέχω, occurro.

A'ντιτυπτῶν, ους, ὁ, ἡ, ex adverſo aggreſſio: ex ἀντὶ, & ἐπιτυγχάνω, aggredior.

A'ντιτυπτῶ, contra ſpiritabat, 3. ſing. imp. ind. act. ſcil. πνεῦμα: ex ἀντὶ, & πνέω, flo, ſpiro.

A'ντιτυπτῶν, vel ἀντιπαίζομαι, compenſo, retribuo. ἀντιτυπτῶμαι, repenſus, relatus: ab ἀντὶ, & πτῶσις, pretium accipio.

A'ντιτυπτῶ, ὦ, rivalis: ab

A'ντιτυπτῶ, ὦ, redamo, ſum rivalis, part. pruſ. paſſ. ἀντιτυπτῶμενος. Ab ἀντὶ, & ἴμερος, amo.

A'ντιτυπτῶλος, ὁ, cum alio contendens ἀγωνιστὴς: æmulus alicui ſum in optatis faciendi teſtimonia: apud Athen. l. 14. ex ἀντὶ, & ἱμείρω, operam meam loco.

A'ντιτυπτῶν, tenitor, innitor, inhæreo, teſtilo, arceo.

A'ντιτυπτῶ, præſ. inf. ab ἀντιτυπτῶν, contradico: ex ἀντὶ, & ἴημι, interrogo.

A'ντιτυπτῶν, ἡ, ἡ, ἡ

Ἀντίκειμι, αντει, ῖ, aor. ι. pat. ἀντεκεἰμην, Ἑοἰ. ἀντικάτο, occurſum, ſ. i. inſ. act. ab ἀντίημι, ω, occurro.

Ἀντικρὺς, Dor. & Ἀοἰ. pro ἀντικρὺ, ex adverſo reſpondent ſ. ex ἀντὶ, & ἴκνέω, reſono.

Ἀντίκυρ, ω, occurro, obviam venio. ſ. ἀνα. p. ἀντίκυρα. Ab ἀντὶ, contra.

Ἀντιλάθω, in contrariam partem gradiendo, adverſanter. Plut. Eſt adverb. ab ἀντιλαθὼν, contra tendo.

Ἀντιλαὼν, contra eo; in contrariam partem gradior; contra tendo. Item tenitor, teſtagor, reſiſto, adverſor. Item dicitur etiam res aliqua nobis ἀντιλαὼν, i. e. obſtare, vel male cedere, telle Bud. Ab ἀντὶ, & βαίνω, eo.

Ἀντιλαβὴς, ὁ, Heſychio eſt ὁ κυὼν, galla; quoniam eam fere ὁ ἔξω ἀντὶ λαμβάνει, i.e. loco glandis. vide Plin. l. 6. c. 6. & 7. ex ἀντὶ, & βάλανος, glans.

Ἀντιλαβὴν, ἡ, ἀνω, p. ἀντιλέλαβα, contra jacio: ex adverſo jacio; unum pro alio jacio. ut ἀντιβάλλειν λόγον πρὸς ἀλλήλους, Lnc. conferre ſermones inter ſe. Ab ἀντὶ, & βάλλω, jacio.

Ἀντιλαβὴς, ἐος, ἡ, ſtoret, qui regis locum obtinet: ex ἀντὶ, & βασιλέὺς, rex.

Ἀντίλαθι, ῖ, contra itio, vel ex adverſo itio: unde etiam occurſus exp. & capitur etiam pro refragatione.

Ἀντίλεντ, ὁ, capitur pro repagulo ianuæ, quod veluti tenitrur, & obſiſtit. unde

Ἀντίλεντὸς, ὁ, obvius: ab ἀντίλεντω, contra tendo.

Ἀντιλέλεκω, p. ab ἀντίλεκω, occurro.

Ἀντίλλω, repugnare, a. 2. inſ. act. ab ἀντίβαίνω, contra tendo.

Ἀντίλλω, & ἀντίλλομαι, contra, obviam, e contrario, ex oppoſito: item ex adverſo, & retione, coram, in conſpectu.

Ἀντίλλομαι, reluctor vim adhibens, vi obſiſto: ab ἀντὶ, & ἀνέρομαι.

Ἀντίλος, ὁ, ἡ, contrarius, adverſarius, quaſi ἀντὶτοῦ ἄλλος ἴσων, vel ἀντὶτοῦμηδὲν τὸ ἄλλο, i. e. δυσκόλως, ut vult Etym. Sic dicitur ἀντιλέγειν ἴσως μηδὲν ἄλλο. Il. 4. & 8.

Ἀντιλάκτω, viciſſim ludo, vel noceo, læſus ludo: ex ἀντὶ, & βλάπτω, noceo.

Ἀντιλάθω, obtueor, contra aſpicio, ex adverſo intueor: quidam exponunt adverſis oculis intueor: ut ἀντιλάθω τῷ ὄμμι, contra lumen aſpicere, apud Luc. unde

Ἀντιλάθης, ὁ, obtutus: ex ἀντὶ, & βλέπω, video.

Ἀντιλάω, ῶ, contra clamorem edo, clamando reſpondeo, vicini clamo. Item reclamo. ex ἀντὶ, & βοάω.

Ἀντιβοηθὸς, viciſſim auxilium ſero; ut ἀντιβοηθεῖν ἀ' ἀμφὶ πόλει, apud Xen. Hel. 7. ex ἀντὶ, & βοηθὸς, auxilior.

Ἀντίβοος, Soph. i. e. ἐσθίμενος, vel ἀντὶ βοὸς ἐκθυσιαζόμενος, bovis pretium æquans: ex ἀντὶ, & βοὸς, βοὸι, bos.

Ἀντιβλάω, ῶ, occurro: item nanciſcor, cum gen. ſ. ὧν. p. ἀντιβέβλακα. inſin. act. praſ. ἀντιβλᾶν. a. 1. ἀντιβλάσαι. Item ſuppleo, oro, obſecro: παρὰ τὸ ἀντὶ τοῦ βοηθῶ τὸ ἐντεῦξομαι. i. e. ἐπικαλῶ, inquit Euſt.

Ἀντιβολὴ, ἡ, occurſus, conflictus; collatio, comparatio: ut ἀντιβολὴ λόγων; citatur etiam pro ἀντιτυπὴ, ex Plat. ex ἀντὶ, & βολὴ, jactus; a præt. med. βέβλημαι, verbi βάλλω, jacio.

Ἀντιβλάω, ῶ, & ἀντιβλάομαι, ſ. ſupplicatio, adhortatio, deprecatio: ab ἀντιβλάω, quod etiam ſignificat ſupplicare, orare, obſecrare.

Ἀντιγενὴς, contra, vel viciſſim tono, retono: ex ἀντὶ, & βιοντάω, tono. Lucian.

Ἀντιγενὴς, reclamo: in Epigr. ab ἀντὶ, & γεγωνὸς, vociſſor.

Ἀντιγονολογὸς, ὁ diverſo progeniem recenſeo; in reperenda progenie occupor: ex ἀντὶ, & γονολογὸς, genus cenſeo.

Ἀντιγονὸς, ὁ, ἡ, Antigonides, nomen proprium.

Ἀντιγηρὸς, ὁ, viciſſim in ſenectute alio: ab ἀντὶ, & γηρὸς, ὁ, quod a γῆρας, ſenectus, & τὸ γῆρα, nutrio.

Ἀντιγνωμὸς, ὁ, contra ſentio, diſſentio, refragnor. ab ἀντὶ, & γνώμω, cognitor. Th. γνώσκω, cognoſco.

Ἀντιγράμμα, ὁ, quæ contrarium eſt ſententiæ, ſeu opinionis.

Ἀντιγράμμα, τὸ, contrarium ſcripturæ, contraſcriptum, contraria ſcriptio.

Ἀντιγραφὸς, ὁ, dicebatur olim ſcriptor coactorum, i. e. eorum, qui pecuniam cogunt ad principem. aut ad rempublicam pertinentem, qui a Græcis ἀναγέλεων, vulgo receptores, vel collectores appellantur; vel receptores particulares, & horum obſervatores, qui a Græcis ἀντιγραφεῖς vocantur; & ἀντιγραφὸς dicebantur eorum ſcripta, quaſi contrarcſcripta. Ex ἀντὶ, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιγραφὸς, ὁ, ipſe actus reſcribendi, reſcriptio; reſponſum, quod datur per ſcriptum: Athen. 12. Item reſcriptio, id eſt, quaſi contraſcriptio, refutatio ſcripti: ſic enim Plut. in Cæſ. appellat Anticatonem Cæſaris. & ἀντιγραφὰ in pl. appellari ſolitæ ſunt litteræ omnes, propter oppoſitiones eorum, quæ objiciebantur.

Ἀντίγραφον, ὁ, τὸ, exemplar, reſcriptum, exemplum.

Ἀντιγράφω, ῶ, ἀφὶ ἧ, e contrario ſcriptus; tranſcriptus, deſcriptus, ex exemplari ſcriptus: ab ἀντιγράφω, reſcribo. ex ἀντὶ, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιγράφω, viciſſim ſcribo ad eum, qui ad me ſcripſit, ſcripto reſpondeo.

Ἀντιδάκνω, viciſſim mordeo, remordeo: ex ἀντὶ, & δάκνω, mordeo.

Ἀντιδάξις, ἡ, contraria demonſtratio, adverſa ratio: ex ἀντὶ, & δάξις, ἡ, ſ. demonſtratio. a Them. δείκνυμι, ſ. δείξω, demonſtro.

Ἀντίδειπνα, ὰ, ὁ, & ἡ, lienes loco cœnæ ſuffectus: ab ἀντὶ, & δεῖπνον, cœna.

Ἀντιδέξιμαι, viciſſim amice excipio; viciſſim dextras porrigo: ex ἀ priv. & δεξίωμαι, colligo manum.

Ἀντιδέχομαι, viciſſim accipio: ex ἀντὶ, & δέχομαι, excipio.

Ἀντιδημοκρατέω, viciſſim mihi populum concilio: ex ἀντὶ, & δημοκρατέω, ſum populatis.

Ἀντιδιδάσκω, contra, vel adverſus aliquem tranſicio: ex ἀντὶ, & διδάσκω, tranſeo.

Ἀντιδιδάσκω, ἀφὶ ἧ, didinco.

Ἀντιδιάστασις, ἡ, adverſa diviſio.

Ἀντιδιαιρὸς, ὁ, ἡ, ex oppoſito dividi; in diviſione oppono, ex ἀντὶ, & διαιρὸς, dividi.

Ἀντιδιάκτωρ, ὁ, viciſſim ſervieus: ex ἀντὶ, & διάκτωρ, ὁ, miniſter.

Ἀντιδιαλέγω, contra permoto, muto in contrarium modum: & in paſſ. ἀντιδιαλέγομαι, quidam exponunt vitare, in neutra ſignificatione. ex ἀντὶ, & διαλέγω, τέτμημαι.

Ἀντιδιαλύω, contra ſolvo, replico, oppono, reclamo, obtempero, & commiſceo, quod reſpondeam: ex ἀντὶ, διὰ, & λύω, pico, texo, concinno.

Ἀντιδιαλύω, contra diſtinguo, unde

Ἀντιδιάλυσις, diſcretio, diſtinctio, diſtinctio: ex ἀντὶ, & διαλύω, diſtinguo.

Ἀντιδιαστέλλω, contra ſtatuo, ſeu diſcerno: ex ἀντὶ, & διαστέλλω, colloco.

Ἀντιδιαστέλλομαι, contrario animo affectus, præſ. pat. paſſ. ab ἀντιδιαστέλλω. Th. πέφυκα, pono.

Ἀντιδιπλόω, oppono: 2. Tim. c. 2. ex ἀντὶ, & διπλόω, aſſicio.

Ἀντιδίστημι, 3. ſing. ind. paſſ. præſ. ab

Ἀντιδίδωμι, do viciſſim, rependo.

Ἀντιδικάζομαι, contra judicio contendo, ex ἀντὶ, & δικάζομαι, diſceptio.

Ἀντιδικέω, ad cauſam occuro; judicio me iſto; lite me offero; ago adverſarium.

Ἀντιδικὸς, ὁ, ἡ, dicitur & ἀντίδικος, adverſarius.

Ἀντίδικος, ὁ, ἡ, adverſarius: ex ἀντὶ, & δίκη, cauſa, quæ agitur apud judicem.

Ἀντιδογματίζω, contraria dogmata introduco, ſed tuetur ex ἀντὶ, & δογματίζω, decreto.

Ἀντιδοκὸς, ὁ, contra cenſeo, contrariam ſententiam habeo; ex ἀντὶ, & δοκέω, exiſtimo.

Ἀντίδολος, ὁ, qui eſt contrariæ ſectæ, vel opinionis. Item ἀντίδολον τι, reſiſtens tuæ voluntati. ex ἀντὶ & δόλος, opinio.

Ἀντίδοτος, ὁ, τὸ, eſt cuticula, quæ ſubjicitur, & opponitur tergori, & pelli; vel pellis ipſa, Gal. in Epigr. ex ἀντὶ, & δίδωμι, ne, pellis.

Ἀντίδοτος, ὁ, ἡ, retributio, remuneratio. Capitur & in bonam, & in malam partem.

Ἀντίδοτος, τὸ, idem ac ἀντίδοτον, ſ. remedium; compoſitio ex variis medicinis, quæ datur contra venena; q. d. contra datum: ex ἀντὶ, & δίδωμι, do.

Ἀντίδοτος, ὁ, ἡ, viciſſim, vel contra datus. Item antidotum, vel medicamentum adverſus mala corporis datum, Th. δίδωμι, do.

Ἀντίδουλος, ὁ, ἡ, ex adverſo ſonans: ex ἀντὶ, & δοῦλος, ſervus, fragor.

Ἀντίδουλος, ὁ, qui loco ſervi eſt. Plut. ex ἀντὶ & δοῦλος, ſervus.

Ἀντίδωρον, viciſſim facio, rependo. Plut. ex ἀντὶ, & δῶρον, facio.

Ἀντίδωρος, ὁ, ἡ, & ἀντίδωρα, τὰ, remuneratio, compenſatio: ex ἀντὶ, & δῶρον, munus; unde δωρέομαι, dono.

Ἀντίεδνον, ſ. jon. pro ἀντίεδνιον, caſtra caſtris oppoſita habere. Th. ἴζω. Eſt & ἀνθίζω, ſtotidum reddo. Th. ἴδνος, ſos.

Ἀντίζηλος, ὁ, ἡ, æmulus, zelotypus, ex ἀντὶ, & ζῆλος, ὁ, invidia.

Ἀντίζυγος, ὁ, oppoſitus, adverſus; proprie ex adverſo reſpondens; ex ἀντὶ, & ζυγὸς, ὁ, jugum.

Ἀντία, jon. pro ἀντὶα, contra. ex ἀντὶος, contrarius, obvius.

Ἀντιθάομαι, Poet. pro ἀνθάομαι, impono.

Ἀντίθεος, ὁ, ἡ, ἔ, ſemideus, eximius, æquiparandus Deo, auguſtus, divinus. ἀντίθεοι: ut ἀντίθεοι Σκύθαι, apud Hom. Iliad. ζ. & ἀντίθεοι ἀνδ, Od. ι. divinis pueritus virtutibus. Item contrarius Deo, adverſarius Deo: ut ἀντίθεοι μνηστῆρες, apud Hom. unde in neut. ἀντίθεον ἔδρυμα, opinio Deo contraria. Ex ἀντὶ, & θεὸς, deus.

Ἀντιθεσπίζω, viciſſim colo, & obſervo; mutua obſervantia colo. ex ἀντὶ, & θεσπίζω, famulor.

Ἀντιθερμαίνω, contra calefacio ſ ex ἀντὶ, & θερμαίνω, calefacio.

Ἀντιθέρος, ὁ, herba, quæ & ξυλόθρον. vide Dioſc. 4. 28.

Ἀντίθετος, ὁ, ἡ, oppoſitio, contrapoſitio, antitheſis: & in pl. οἱ ἀντίθετοι, dicuntur oppoſitiones, & objectiones adverſariorum contra diſputantium, & dicitur etiam ἀντίθετα, ſeu ἀντιθέτως, ſ. λέγειν, vel oratio conſtans antitheſis; ab ἀντίτιθημι, repono.

Ἀντιθέτως, ὁ, habens ἀντιθέτους, ut φάσεις ἀντιθέτους, ſtatus aſſumptivi. Hermog.

Ἀντίθημι, τὸ, contra poſitum, Quintil. vel, ut quidam vocant, contentio. Figura eſt, qua ſingula ſingulis opponuntur; vel bina binis; vel ſenteutiæ ſententiis; dupliciterque ſi: Nam vel dictiones inter ſe, vel affirmatio, & negatio oppoununtur.

Ἀντίθετος, ὁ, ἡ, ἀφὶ ἧ, oppoſitus, contra poſitus: ab ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντίθετος, ὁ, ἡ, ἀφὶ ἧ, ſ. ἀντὶ τοῦ λόγου, uti oratione habente ἀντίθετα. ab ἀντιτίθημι, oppoſitus.

Ἀντιθέτως, ὁ, ἡ, ἀφὶ ἧ, qui contra aliquem eſt curſitans, ſ. i. part. m. a Θέω, curro.

Ἀντιθέω, contra currentem curro, occurro: ex ἀντὶ, & θέω, curro.

Ἀντιθέω, pro ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντιθλίβω, viciſſim premo, vel contra premo: ex ἀντὶ, & θλίβω, euro.

Ἀντιθρόνος, ὁ, ἡ, ex oppoſito ſedens; ἀντιθρόνοι ἔσαν, ὁ, ἡ, ἀντιπρόσωποι: ex ἀντὶ, & θρόνος, thronus.

Ἀντιθρόος, ὁ, ἡ, ἀφὶ ἧ, viciſſim, vel contra ſonans: ab ἀντὶ, & θρόος, rumor tumultuarius.

Ἀντιθύρη, ἡ, ἀνω, ſ. ἀντιθύρα, decem ianuæ praſtans; ut ἀντιθύρους λέβης, apud Nonn. eſt ab ἀντὶ θύρα, ianuæ obverſus.

Ἀντίθυρος, ὁ, ἡ, ἀφὶ ἧ, ianuæ oppoſitus: ex ἀντὶ, & θύρα, ianua.

Ἀντιθώρμαι, ex adverſo ſedeo, ſin conſido; oppoſitus alicui ſedeo: item ex adverſo caſtra habeo, e regione adverſarii caſtra meto, vel contra caſtra habeo. Item ex adverſo acies inſtruo: apud Thuc. ex ἀντὶ, & καθέζομαι, ſedeo.

Ἀντικαθεύδω, viciſſim dormio, vel redormio: in Epigr. ex ἀντὶ, & καθεύδω, dormio.

Ἀντικαθίζομαι, idem ac ἀντικαθέζομαι, in conſpectu hoſtium caſtra meto. Dicitur etiam ἀντικαθίζομαι γνώμαις, & apud Herodot. ferociter ἀντικαθίζομαι, pro ἀντικάθημαι, ſonice. ex ἀντὶ, & καθίζομαι, ſedeo.

Ἀντικαθίζω, ex adverſo ſedere facio, & collocor, vel ex adverſo ſedeo: pro quo dicitur & ἀντικαθέζομαι, quod apud Herodot. etiam expon. ſtatuor ad obſidendum: ex ἀντὶ, & καθίζω, ſedeo.

Ἀντικαίνω, contra ſtatuo, adverſus aliquem ſtatuo, ſeu conſtituo, oppono. Item reſtito. Item ſubſtituo; quaſi ſtatuo pro alio, ſubſtituo in locum alterius. Plut. ex ἀντὶ, & καίνω, conſtituo.

Ἀντικαμπὸς, τὸ, novo ſimile, par novo; Heſych. i. e. ὁσάκαυλον: ex ἀντὶ, & καινὸς, novus, recens.

Ἀντικαλῶ, viciſſim voco; feu invito: ex ἀντὶ, & καλέω, voco.

Ἀντικαρὰ, in animantibus pars ea fit dicitur, quæ ad κεφαλὴν, medici vocant clavicolas, pertinet, ſive locus, qui poſt clavieulam eſt. Heſych. ex ἀντὶ, & κάρη, ſive κάρα, ὁ, caput.

Ἀντικαρῆνον, ὁ, carum illud, quod ſub pectine eſt, carneum molleque ad os ventris, quod diſtinctum ſtatuit σφιγκτὴρ: ex ἀντὶ, & καρῆνον.

Ἀντικαταλλαγὴ, ἡ, commutatio. Item commercium, emptio, mercatio. eſt verbale ab

Ἀντικαταλλάσσω, commuto, permuto; & interdum paſſive commutor. Item rependor, compenſor. ex ἀντὶ, & καταλλάσσω, muto.

Ἀντικατέχω, ω, ς, retentio: ab ἀντί, κατά, & ἔχω. Th. ἔχω, habeo.

Ἀντικατίστημι, contra contendo; ex adverso comparo: ex ἀντί, & καταστάνω, intendo.

Ἀντικαταχρῆσις, mutua, vel contraria accusatio ex ἀντί, & κατηγορία, accuso.

Ἀντικατηγορέω, provocatur accuso. Item ἀντικατηγορία, vicissim praedicari; ut proprium, & differentia; reciprocari.

Ἀντικαθέδρα, Jon. pro ἀντικαθέδρᾳ, e regione alicujus sedere: ex ἀντί, & κάθημαι. Th. ἧμαι, sedeo.

Ἀντικαθέδρα, Jon. pro ἀντικαθέζεται, caltra cathra oppositus habere.

Ἀντικατέζομαι, Jon. pro ἧμαι, & hoc pro ἧσται, pras. part. m. a καθέζω, sedeo.

Ἀντίκαμαι, opponor. ἀντικαμένων: pras. part. ἀντικείμενος, ου, ὁ, adversarius. Ex ἀντί, & κάμνω, jaceo, cubo.

Ἀντικάμενος, ὁ, part. ab ἀντίκαμαι, oppositus fum; ex adverso situs, feu positus fum; ut apud Herodian. l. 4. τὸ ἀντικαμένου ἤνεμου Εὐρώτα, Europæ oppositam continentem.

Ἀντικαμώνιος, more eorum, quæ oppolita funt; ex oppolito. unde ἀντικαμώνιον χῶρον dicuntur ea aliqua, pro oppoli ſtu, & adverſari.

Ἀντικάλλωδη, ἡ, ὁ, ἡ, obvius, adverſus; Nonn. ex ἀντί, & καλλώδης, via.

Ἀντικαλέω, contra, vel contrarium, vel viciſſim jubeo: ex ἀντί, & καλέω, jubeo.

Ἀντικαλῶ, ὦ, contra, ex adverſo, vel contra aliquem moveo.

Ἀντικάμπτω, ψω, motus contrarius, reſiſtentia: ex ἀντί, & κάμπω; unde κάμπη, ἡ, motus.

Ἀντικαρῆσαι, ὦ, viciſſim commodo: ab ἀντί, & καιρός, commodo, do utendum, hinc ἀντικαρῶσις, ἡ, mutuum uſus.

Ἀντικαλῶ, reboo; boatum, ſeu clangorem viciſſim edo; feu contra edo: ex ἀντί, & καλέω, ſtango, flatio.

Ἀντικλείω, ὦ, idem ac ξεκλείω, pro ξεκλεῖσαι, a fing. ξεκλεί, ἴστε, ἡ, valeat biforis. ex ἀντί, & κλείω, unde κλεῖς, ἡ, clavis.

Ἀντικλάζω, ω, revocatio: verbale a verbo ἀντικαλέω viciſſim voco, invoco: ex ἀντί, & κλάζω, voco.

Ἀντικλίνω, contra declino, & dejicio. Item ex adverſo annuo. ex ἀντί, & κλίνω, inclino, demitto.

Ἀντικλώμος, ὁ, τὸ, pars ſuræ oppoſita: cruris univerſi pars anterior: eſt oppoſitur γαστροκνημίδι, ſeu tibiæ tamen contra accipiens. Poll. l. 2. ex ἀντί, & κνημὴ, tibia.

Ἀντικολάζω, viciſſim punio; vel contra ſuppliciо afficio: at ſi loco præmii, quod promeruit, aliquis ſanatur, ex ἀντί, & κολάζω, punio.

Ἀντικολακεύω, viciſſim adulor; aſſentando par pari refero. Plut. in Alcib. ex ἀντί, & κολακεύω, aſſentor, adulor.

Ἀντικομίζομαι, viciſſim reporto, viciſſim recipio: ex ἀντί, & κομίζω, aufero, porto.

Ἀντικομπάζω, contra jactabunde me effero. Plut. in Ant. ex ἀντί, & κομπάζω, magnifice jacto, glorior.

Ἀντικόπτωσις, ἡ, repulſus, & renixus, qui fit ennto; h. e. cunto inniti, & fulcire gradum; quem fcil. aliqui loco cruris contra corpus fulcit: ex ἀντί, & κόπτω, ἡ, contus, remus.

Ἀντικοπτός, ἡ, repulſus, ipſe repellendi actus; item obſtatio, collifio.

Ἀντικόπτω, retundo, refetio, repercutio; item propulſo: ex ἀντί, & κόπτω, pulſo

Ἀντικορύσσομαι, oppugno; ad præſium me comparo: ex Athen. ex ἀντί, & κορύσσομαι, armo, turbo, concito.

Ἀντικορύω, viciſſim, ſeu contra orno: ex ἀντί, & κορύω, orno.

Ἀντικρίσιμος, ὁ, reſpondeo. Job 11. unde verbale Ἀντίκρισις, ἡ, reſponſio: ex ἀντί, & κρίσιμος, vocor ad judicium.

Ἀντίκρισις, ἡ, ἀντί, receſſus, & repulſus; contrarius impetus.

Ἀντικρόω, retundo, repello; item incurto, offendo; ex ἀντί, & κρόω, pulſo.

Ἀντικρύ, ἀντικρύς, e regione, contra, eum genadv. Th. ἀντί, contra.

Ἀντικτίσμα, ατος, ἡ, ἀντί, & κτίσμα, ατος, ἡ, ſeu pecunia; vel alterius rei commutatione comparo; ex ἀντί, & κτίσμα, poſſideo.

Ἀντικτίζω, ἴσ. ου, ῳ. ου, contra, vel viciſſim funero: ex ἀντί, & κτίζω, juſta facio, parento. Th. κτίσις, ἡ τύ, monumenta.

Ἀντίκτυπος, ὁ, obſtrepens, contra ſonans, ex ἀντί, & κτύπος, ſonitus, fragor.

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor contra aliquid: ex ἀντί, & κυμαίνω, fluctuo.

Ἀντικυρία, ἡ, poteſtas oppoſita, apud Suid. ex ἀντί, & κύριος, τὸ, auctoritas.

Ἀντιλείμματα, ἡ, τὸ, helleborus, ſic dictus ab urbe Anticyra.

Ἀντιλείπω, ψω, ἔ, conſequutus, vel naſtus ſum, pro ἀντιλαμβάνω, a. 2. part. act. verbi ἀντίλοιπος, adipiſcor.

Ἀντιλείω, incido in aliquem, anciſeor, offendo: ex ἀντί, & λείω, naſciſcor.

Ἀντίλεων, ὁ, ἡ, vulpes, ἀλώπηξ: ex ἀντί, & λέων, ἀνος, ὁ, canis.

Ἀντιλεπίς, ίδος, ἡ, dicitur feuti fibula, vel uncus fibulam feuti excipiens. Hefych. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλήθω, ἡ, ὁ, apprehenſio, metaph. expon. & ante reprehenſionis; apud Plat. in Phædone. Item ἀντιλαβὰς dicuntur ſententiæ quam breves, utpoſe ſingulæ ſingulis hæmiſtichiis compreheníæ, apud Tragicos, Hefych.

Ἀντιλήθεται, viciſſim accipias, 2. perſ. a. 2. opt. act. ab ἀντιλαμβάνω, apprehendo.

Ἀντιλαχαίνω, refortior, vel viciſſim fortior: ut ἀντιλαχαίνουσι δίκαιοι apud Dem. contra Mid. reſortiri judicium: h. e. ab arbitris ad judices provocatione facta, eaufam denuo diſceptare. ex ἀντί, λαχαίνω, fortior, adipiſcor.

Ἀντιλάζομαι, & ἀντιλάζω, pro ἀντιλαμβάνομαι, apprehendo, paſſo, ſuſcipio: ex ἀντί, & λάζομαι, capio.

Ἀντιλακτίζω, recalcitro, calcitrantem viciſſim calcibus peto: ex ἀντί, & λακτίζω, calcitro, jacto calces.

Ἀντιλαμβάνω, viciſſim accipio. ἀντιλαμβάνομαι, ſuſcipio, libero, juvo, eum gen. opitulor. ἡ λαμβανε. ἀ. ἀντιλαμβάνεσθαι, ου, τὸ. Ab ἀντί, & λαμβάνω capio.

Ἀντιλάμπω, & contrario ſplendeo, feu fulgeo; ſplendorem, ſeu fulgorem reflecto.

Ἀντιλαμπάδιος, luminis reciprocatio. Plut. ex ἀντί, & λάμπω, ἡ, ὠ; unde λάμπάδιος, ὁ, ſplendor.

Ἀντιλαμβάνω, τὸ, controverſia, de quibus inter partes non convenit: opponuntur: τοῖς ὁμολογουμένοις, Demoſth.

Ἀντιλέγω, contradico. ἔ. ξω. ρ. χα. imperf. ἀντίλεγον. ρ. ἀντιλέγω, cum dat. Ex ἀντί, & λέγω, dico.

Ἀντίλεκτος, ὁ, in contradictione poſitus controverſus, dubius.

Ἀντιλεξία, ἡ, contradictio: ex ἀντί, & λέγω, dico.

Ἀντίλεξις, ἡ, apud Athenienſes veluti πολιτικὸν quædam erat, & qua vide Bud. ex auctoribus de ea differentem. ex ἀντί, & λέξις, ἡ, ſtipendiatas: a Thom. λαγχάνω, fortior, adipiſcor.

Ἀντιλεπτὸν, ſuſcipiendum, adjecti. verbale ab ἀντιλαμβάνω, viciſſim accipio.

Ἀντιλεπτὸς, ἡ, ὁ, ad percipiendum aptus compreheníibilis.

Ἀντιλέπτω, ψω, ἔ, defenſor, adjutor & propugnator. ab ἀντιλαμβάνω, viciſſim accipio.

Ἀντιλήθω, ἡ, ὁ, opitulatus, ſubſidium a. n. ſing. pras. part. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλήθων, ὁ, qui eſt ex adverſo Libani montis, qui ſcil. ex adverſo Libani: mons eſt exceſſus ad ſeptentrionem Judææ, ex adverſo Libani. ex ἀντί, & λίβανος, ὁ, mons Judææ: a λίβανος, ὁ, thus.

Ἀντιλειτουργικὸς, ὁ, ἡ, ſupplico. Plut. ex ἀντί, & λειτουργικὸς, ſupplico.

Ἀντιλιβάς, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, pars auris contrapoſita lobo; ut κυλλόβιον, lobi pars eminentior. dicitur & κόλλυ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, omnis ſolliculus, in quo continetur ſemen. Item infima pars, vel ſuprema auris.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, in jure diſceptatio, & cauſæ dictio: ex ἀντί, & λέγω, dico.

Ἀντιλογίζομαι, viciſſim, vel rurſus cogito; ex adverſo reputo: ex ἀντί, & λογίζομαι, cogito.

Ἀντιλογικὸς, ὁ, ἡ, ita vocata eſt a Platone in Sophiſta ars contentioſa, & concertatoria Sophiſtarum, quæ & ἐριστικὴ, καὶ τέχνη λόγων ἀγωνιστικὴ, dicitur.

Ἀντιλογικὸς, ὁ, contradictorius; refutandi peritus. Ariſtoph. argutus; qui & ἀντιλογικὸς, dicitur; ut ἀντιλογικὸς eſt argute differo.

Ἀντιλογικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui, vel qua contradicit.

Ἀντιλογικὸς, ὁ, ἡ, ita vocata eſt a Platone in Sophiſta ars contentioſa, & concertatoria Sophiſtarum, quæ & ἐριστικὴ, καὶ τέχνη λόγων ἀγωνιστικὴ, dicitur.

Ἀντιλογικὸς, ὁ, ἡ, contradictorius; refutandi peritus. Ariſtoph. argutus; qui & ἀντιλογικὸς, dicitur; ut ἀντιλογικὸς eſt argute differo.

Ἀντιλογικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

vellim nafo fulpendi: ex ἀνὰ, & ναυσὶ ξύω, nafo fulpendo, irrideo.

Ἀντιναυτάω, ῶσω, contra, feu viciſſim naves fabricari. Item contra machinari in navium fabricatione, & conſtruitione. Thuc. l. 7. ex ἀντὶ, & ναυτάω, navem fabricor.

Ἀντινάω, ατο contra, feu adverſum. Plut. ex ἀντὶ, & νάω, νήσσω, nato.

Ἀντινήφω, viciſſim vinca; ex ἀντὶ, & νικάω, vinco, fupero.

Ἀντινομία, ἡ, legum inter ſe repugnantia; legum contrarietas; feu leges contrariæ, Hermog. unde

Ἀντινομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ἀντινομίαν, ſeu ἀντινομίαν habens: ut ἀντινομικὸς ζήτημα, apud Plut. Symp. 9. ex ἀντὶ, & νόμος, lex. unde ἀντινομικῶς, legis pertus.

Ἀντινομοθετέω, legem lato adverſum. Plut. ex ἀντὶ, & νομοθετέω, fanein, lege cavco.

Ἀντινουθετέω, viciſſim admoneo: ex ἀνὰ & ἀντὶ & νουθετέω, admonco, v. admoneo.

Ἀντίνομος, ὁ, qui ſitum tempus habens: ex ἀντὶ, & νόμος, ἡ, lume us, annus.

Ἀντίξηρα, τὰ, repugnare. Poet. pro ἀντικείσθαι.

Ἀντίξυρ, ὁ, ἡ, ὸν, & ἀντίξυρος, ὁ, ἡ, ὸν, ut alteri commiſſus ei oppoſito reſpondeat. Item oppoſitus, adverſus, contrarius. Ariſtot. Eth. 8. atque inde ἀντίξυρα, contraria eſſe, oppoſitum eſſe: ex ἀντὶ, & Ἴθημι, ξύω, polio, rado, dolo, ſculpo, cujus compoſita definunt in ξύω.

Ἀντίξυρος, viciſſim ſculpo, feu diſtinxo; mutuum ſcabro: ut ἀὸ τοῦ πὸν ξύσσω. ἀντιξύω. Suid. ex Sophi. ex ἀντὶ, & ξύω, ab cod. Them. ξύω, polio, ſculpo.

Ἀντίος, ex adverbio, e regione: ſed capitur & pro contra, adverſus; adv. ab ἀντὶος. Sed ἀντίος ſignificat etiam lignum teres, quo circumactio textores ſicilum intendunt, ut Poll. Onomat. & ſic pro liciatorio legitur lib. 2. Reg. c. 21. & Paral. 1. c. 21.

Ἀντίος, ος, ὁ, adverſus; ex adverſo ſtans; e regione, vel ex adverſo poſitus; qui eſt in conſpectu. Item obvius. Ab ἀντὶ, contra.

Ἀντιοάω, idem ac ἀντιστάω, ὁ, obſido, reſiſto, reluctor, obluctor. Item laſtantius ſum: ex Heſychio. ab ἀντὶοχος, paſſ. ab ἀντίοχω, contra ſtatuo.

Ἀντιόλιος, adverſari, inf. verbi ἀντιόλιμαι, ſto contra, tendo adverſus.

Ἀντιόλιμαι, ἡ, contatia tentiens: Heſych. ex ἀντίος, & ὁρῶ, mens, cujus comp. plus. in ὄρνυ deſinunt.

Ἀντίοχεια, ας, ἡ, Antiochia, nomen urbis.

Ἀντίοχος, ὁ, ἡ, Antiochenſis.

Ἀντίοχος, ὁ, idem ac ἀντίστοιχος, ſum, ſin contra; tendo adverſus: ut apud Herodot. αὐτόμολον τὸν βάρβαρον, tendo adverſus barbarum. ab ἀντίος, contrarius.

Ἀντίοχος, ὁ, in ſ. g. ἀντίοχοι, occurrens, Poet. pro ἀντίοις, & ἀντίοχοι, præſ. part. act. contr. ab ἀντίοχω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντίοχος, pro ἀντίοχος, & ἀντίοχος, pro ἀντίοχοι, præſ. opt. paſſ. ab ἀντιόχομαι, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντιπαγὴς, ὁ, ἡ contratio compactus, vel ex adverſo fixus, unde in neut. ἀντιπαγὲς, contratio conſtitutum: ex ἀντὶ, & πάγνυμι, ſi. ſu; unde πηγὸς, pinguis, bene compactus.

Ἀντιπάθεια, ἡ, naturalis rerum differentia: repugnantia, & diſcordia; ut inter aquam, & ignem: talis temperaturæ antipathia dicitur: cui opponitur συμπάθεια, quæ mutuam quandam rerum inter ſe cognationem ſignificat.

Ἀντιπαθὴς, contratio modo afficiar; in diverſum tendo; diſſideo, obſido.

Ἀντιπαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, contraria paſſus, freſtens; diverſæ affectionis: ex ἀντὶ, & πάσχω, paſſio, affectus.

Ἀντιπαῖς, ὁ, ἡ, puberras.

Ἀντιπάλλω, obludo; ludo contra ludentem: vel viciſſim jocor: ex ἀντὶ, & πάλλω, ludo.

Ἀντίπαν, ἄδος, ὁ, ἡ, puer jam adultus: puer, qui pubertati eſt proximus. Plut. Item egreſſus puerilem ætatem, puber, pubes, adoleſcens, ephebus. ex ἀντὶ, & πᾶις, ἄδος, ὁ, puer.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, ἡ, ætas ejus, qui pubertati eſt proximus: item pubertas.

Ἀντιπάπω, contra percutio; viciſſim percutio; repercutio: ex ἀντὶ, & πάπω, cædo.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, qui contra luctatur. adverſarius.

Ἀντιπάλλω, reluctor, obluctor, reſilio; ab ἀντίπαλος, & ἀντὶ, adverſarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπάλλω, reviſco, remitto, & regreſſo; πάλλω ἀντὶ μου, & ἀντιπάλλομαι, reſilio, reſulto: ex ἀντὶ, & πάλλω, vibro, moveo.

Ἀντιπαλὴς, ὁ, ἡ, Antiquus in lucta, æmulus: ex ἀντὶ, & πάλη, lucta.

Ἀντιπάλη, ἡ, Antiquus: aquis viribus in lucta; & generaliter, aquis viribus, aquo Marte. Thucyd. a præced. ἀντιπαλὸς, adverſarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπαπαλλάσσω, exuo, emitto inter ſe: & in paſſ. ἀντιπαπαλλάσσομαι, comparor, contendo: ex ἀντὶ, & παπαλλάσσω, ἀφίημι, abſolvo, compono.

Ἀντιπαπαλλάσσω, confremens, ſi. plur. f. 2. act. ab ἀντιπαπαλλάσσω; quod ex ἀντὶ, παπὶ, & βάλλω, jacio.

Ἀντιπαπαλλὴς, ὁ, ἡ, comparatio, collatio.

Ἀντιπαπαλλὴ, in pandectis Græcis, mulier prægnans poſt diuritium παπαγγέλλω τῷ ἀνδρὶ dicitur, cum marito denuntiat ſele prægnantem eſſe ex eo, & mariti ἀντιπαπαγγέλλει, cum ipſoſcere non vult; ſed negat ex ſe prægnantem eſſe, quod eſt quaſi obſtetricibus ob id conſulendum. Vide παπαγγελία; ſive de marito dicatur, ſive de competitore, qui pretendit partum ſuppoſitum: ex ἀντὶ & παπαγγέλλω, admoneo.

Ἀντιπαπαγράφω, ſi, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio vulgo dicitur. Bud. ſingi etiam, præterea boc, excipio: ex ἀντὶ, & γράφω, fcribo.

Ἀντιπαπαγράφομαι, exceptione utenti occurro.

Ἀντιπαπάγω, retribuo, reſilio. ἀντιπαπάγω ἀὸ τοῦ πάπω, ἀγω: ſi ἀντὶ, & ἄγω, duco, ab cod. Them. ἄγω, polio, ſculpo.

Ἀντίπε, ex adverbio, e regione: ſed capitur & pro contra, adverſus; adv. ab ἀντίος. Sed ἀντίπε ſignificat etiam lignum teres, quo circumactio textores ſicilum intendunt, ut Poll. Onomat. & ſic pro liciatorio legitur lib. 2. Reg. c. 21. & Paral. 1. c. 21.

Ἀντίπε, ος, ὁ, adverſus; ex adverſo ſtans; e regione, vel ex adverſo poſitus; qui eſt in conſpectu. Item obvius. Ab ἀντὶ, contra.

Ἀντιπαπάω, idem ac ἀντιστάω, ὁ, obſido, reſiſto, reluctor, obluctor. Item laſtantius ſum: ex Heſychio. ab ἀνθίοχομαι, paſſ. ab ἀνθίοχω, contra ſtatuo.

Ἀντιπάλος, adverſari, inf. verbi ἀντιπάλομαι, ſto contra, tendo adverſus.

Ἀντιπάλομαι, ἡ, contatia tentiens: Heſych. ex ἀντίος, & ὁρῶ, mens, cujus comp. plus. in ὄρνυ deſinunt.

Ἀντιπάπα, ας, ἡ, Antiochia, nomen urbis.

Ἀντιπάπος, ὁ, ἡ, Antiochenſis.

Ἀντιπάπος, ὁ, idem ac ἀντίπαπος, ſum, ſin contra; tendo adverſus: ut apud Herodot. αὐτόμολον τὸν βάρβαρον, tendo adverſus barbarum. ab ἀντίος, contrarius.

Ἀντίπαπος, ὁ, in ſ. g. ἀντίπαποι, occurrens, Poet. pro ἀντίοις, & ἀντίπαποι, præſ. part. act. contr. ab ἀντίοχω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντίπαπος, pro ἀντίπαπος, & ἀντίπαπος, pro ἀντίπαποι, præſ. opt. paſſ. ab ἀντιόχομαι, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, ἡ contratio compactus, vel ex adverſo fixus, unde in neut. ἀντιπαπὲς, contratio conſtitutum: ex ἀντὶ, & πάγνυμι, ſi. ξω; unde πηγὸς, pinguis, bene compactus.

Ἀντιπάπεια, ἡ, naturalis rerum differentia: repugnantia, & diſcordia; ut inter aquam, & ignem: talis temperaturæ antipathia dicitur: cui opponitur συμπάθεια, quæ mutuam quandam rerum inter ſe cognationem ſignificat.

Ἀντιπάπω, contratio modo afficiar; in diverſum tendo; diſſideo, obſido.

Ἀντιπαπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, contraria paſſus, freſtens; diverſæ affectionis: ex ἀντὶ, & πάσχω, paſſio, affectus.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, puberras.

Ἀντιπάπω, obludo; ludo contra ludentem: vel viciſſim jocor: ex ἀντὶ, & πάπω, ludo.

Ἀντίπαν, ἄδος, ὁ, ἡ, puer jam adultus: puer, qui pubertati eſt proximus. Plut. Item egreſſus puerilem ætatem, puber, pubes, adoleſcens, ephebus. ex ἀντὶ, & πᾶις, ἄδος, ὁ, puer.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, ἡ, ætas ejus, qui pubertati eſt proximus: item pubertas.

Ἀντιπάπω, contra percutio; viciſſim percutio; repercutio: ex ἀντὶ, & πάπω, cædo.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, qui contra luctatur. adverſarius.

Ἀντιπάλλω, reluctor, obluctor, reſilio; ab ἀντίπαλος, & ἀντὶ, adverſarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπάλλω, reviſco, remitto, & regreſſo; πάλλω ἀντὶ μου, & ἀντιπάλλομαι, reſilio, reſulto: ex ἀντὶ, & πάλλω, vibro, moveo.

Ἀντιπαλὴς, ὁ, ἡ, Antiquus in lucta, æmulus: ex ἀντὶ, & πάλη, lucta.

Ἀντιπάλη, ἡ, Antiquus: aquis viribus in lucta; & generaliter, aquis viribus, aquo Marte. Thucyd. a præced. ἀντιπαλὸς, adverſarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπαπαλλάσσω, exuo, emitto inter ſe: & in paſſ. ἀντιπαπαλλάσσομαι, comparor, contendo: ex ἀντὶ, & παπαλλάσσω, ἀφίημι, abſolvo, compono.

Ἀντιπαπαλλάσσω, confremens, ſi. plur. f. 2. act. ab ἀντιπαπαλλάσσω; quod ex ἀντὶ, παπὶ, & βάλλω, jacio.

Ἀντιπαπαλλὴ, ἡ, ὁ, comparatio, collatio.

Ἀντιπαπαλλὴ, in pandectis Græcis, mulier prægnans poſt diuritium παπαγγέλλω τῷ ἀνδρὶ dicitur, cum marito denuntiat ſele prægnantem eſſe ex eo, & mariti ἀντιπαπαγγέλλει, cum ipſoſcere non vult; ſed negat ex ſe prægnantem eſſe, quod eſt quaſi obſtetricibus ob id conſulendum. Vide παπαγγελία; ſive de marito dicatur, ſive de competitore, qui pretendit partum ſuppoſitum: ex ἀντὶ & παπαγγέλλω, admoneo.

Ἀντιπαπαγράφω, ſi, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio vulgo dicitur. Bud. ſingi etiam, præterea boc, excipio: ex ἀντὶ, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιπαπαγράφομαι, exceptione utenti occurro.

Ἀντιπαπάγω, retribuo, reſilio. ἀντιπαπάγω ἀὸ τοῦ πάπω, ἀγω: ſi ἀντὶ, & ἄγω, duco, ab cod. Them. ἄγω, polio, ſculpo.

Ἀντίπε, ex adverbio, e regione: ſed capitur & pro contra, adverſus; adv. ab ἀντίος. Sed ἀντίπε ſignificat etiam lignum teres, quo circumactio textores ſicilum intendunt, ut Poll. Onomat. & ſic pro liciatorio legitur lib. 2. Reg. c. 21. & Paral. 1. c. 21.

Ἀντίπε, ος, ὁ, adverſus; ex adverſo ſtans; e regione, vel ex adverſo poſitus; qui eſt in conſpectu. Item obvius. Ab ἀντὶ, contra.

Ἀντιπαπάω, idem ac ἀντιστάω, ὁ, obſido, reſiſto, reluctor, obluctor. Item laſtantius ſum: ex Heſychio. ab ἀνθίοχομαι, paſſ. ab ἀνθίοχω, contra ſtatuo.

Ἀντιπάλος, adverſari, inf. verbi ἀντιπάλομαι, ſto contra, tendo adverſus.

Ἀντιπάλομαι, ἡ, contatia tentiens: Heſych. ex ἀντίος, & ὁρῶ, mens, cujus comp. plus. in ὄρνυ deſinunt.

Ἀντιπάπα, ας, ἡ, Antiochia, nomen urbis.

Ἀντιπάπος, ὁ, ἡ, Antiochenſis.

Ἀντιπάπος, ὁ, idem ac ἀντίπαπος, ſum, ſin contra; tendo adverſus: ut apud Herodot. αὐτόμολον τὸν βάρβαρον, tendo adverſus barbarum. ab ἀντίος, contrarius.

Ἀντίπαπος, ὁ, in ſ. g. ἀντίπαποι, occurrens, Poet. pro ἀντίοις, & ἀντίπαποι, præſ. part. act. contr. ab ἀντίοχω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντίπαπος, pro ἀντίπαπος, & ἀντίπαπος, pro ἀντίπαποι, præſ. opt. paſſ. ab ἀντιόχομαι, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, ἡ contratio compactus, vel ex adverſo fixus, unde in neut. ἀντιπαπὲς, contratio conſtitutum: ex ἀντὶ, & πάγνυμι, ſi. ξω; unde πηγὸς, pinguis, bene compactus.

Ἀντιπάπεια, ἡ, naturalis rerum differentia: repugnantia, & diſcordia; ut inter aquam, & ignem: talis temperaturæ antipathia dicitur: cui opponitur συμπάθεια, quæ mutuam quandam rerum inter ſe cognationem ſignificat.

Ἀντιπάπω, contratio modo afficiar; in diverſum tendo; diſſideo, obſido.

Ἀντιπαπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, contraria paſſus, freſtens; diverſæ affectionis: ex ἀντὶ, & πάσχω, paſſio, affectus.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, puberras.

Ἀντιπάπω, obludo; ludo contra ludentem: vel viciſſim jocor: ex ἀντὶ, & πάπω, ludo.

Ἀντίπαν, ἄδος, ὁ, ἡ, puer jam adultus: puer, qui pubertati eſt proximus. Plut. Item egreſſus puerilem ætatem, puber, pubes, adoleſcens, ephebus. ex ἀντὶ, & πᾶις, ἄδος, ὁ, puer.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, ἡ, ætas ejus, qui pubertati eſt proximus: item pubertas.

Ἀντιπάπω, contra percutio; viciſſim percutio; repercutio: ex ἀντὶ, & πάπω, cædo.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, qui contra luctatur. adverſarius.

Ἀντιπάλλω, reluctor, obluctor, reſilio; ab ἀντίπαλος, & ἀντὶ, adverſarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπάλλω, reviſco, remitto, & regreſſo; πάλλω ἀντὶ μου, & ἀντιπάλλομαι, reſilio, reſulto: ex ἀντὶ, & πάλλω, vibro, moveo.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, ἡ, Antiquus in lucta, æmulus: ex ἀντὶ, & πάλη, lucta.

Ἀντιπάλη, ἡ, Antiquus: aquis viribus in lucta; & generaliter, aquis viribus, aquo Marte. Thucyd. a præced. ἀντιπαλὸς, adverſarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπαπαλλάσσω, exuo, emitto inter ſe: & in paſſ. ἀντιπαπαλλάσσομαι, comparor, contendo: ex ἀντὶ, & παπαλλάσσω, ἀφίημι, abſolvo, compono.

Ἀντιπαπαλλάσσω, confremens, ſi. plur. f. 2. act. ab ἀντιπαπαλλάσσω; quod ex ἀντὶ, παπὶ, & βάλλω, jacio.

Ἀντιπαπαλλὴ, ἡ, ὁ, comparatio, collatio.

Ἀντιπαπαλλὴ, in pandectis Græcis, mulier prægnans poſt diuritium παπαγγέλλω τῷ ἀνδρὶ dicitur, cum marito denuntiat ſele prægnantem eſſe ex eo, & mariti ἀντιπαπαγγέλλει, cum ipſoſcere non vult; ſed negat ex ſe prægnantem eſſe, quod eſt quaſi obſtetricibus ob id conſulendum. Vide παπαγγελία; ſive de marito dicatur, ſive de competitore, qui pretendit partum ſuppoſitum: ex ἀντὶ & παπαγγέλλω, admoneo.

Ἀντιπαπαγράφω, ſi, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio vulgo dicitur. Bud. ſingi etiam, præterea boc, excipio: ex ἀντὶ, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιπαπαγράφομαι, exceptione utenti occurro.

Ἀντιπαπάγω, retribuo, reſilio. ἀντιπαπάγω ἀὸ τοῦ πάπω, ἀγω: ſi ἀντὶ, & ἄγω, duco, ab cod. Them. ἄγω, polio, ſculpo.

Ἀντίπε, ex adverbio, e regione: ſed capitur & pro contra, adverſus; adv. ab ἀντίος. Sed ἀντίπε ſignificat etiam lignum teres, quo circumactio textores ſicilum intendunt, ut Poll. Onomat. & ſic pro liciatorio legitur lib. 2. Reg. c. 21. & Paral. 1. c. 21.

Ἀντίπε, ος, ὁ, adverſus; ex adverſo ſtans; e regione, vel ex adverſo poſitus; qui eſt in conſpectu. Item obvius. Ab ἀντὶ, contra.

Ἀντιπαπάω, idem ac ἀντιστάω, ὁ, obſido, reſiſto, reluctor, obluctor. Item laſtantius ſum: ex Heſychio. ab ἀνθίοχομαι, paſſ. ab ἀνθίοχω, contra ſtatuo.

Ἀντιπάλος, adverſari, inf. verbi ἀντιπάλομαι, ſto contra, tendo adverſus.

Ἀντιπάλομαι, ἡ, contatia tentiens: Heſych. ex ἀντίος, & ὁρῶ, mens, cujus comp. plus. in ὄρνυ deſinunt.

Ἀντιπάπα, ας, ἡ, Antiochia, nomen urbis.

Ἀντιπάπος, ὁ, ἡ, Antiochenſis.

Ἀντιπάπος, ὁ, idem ac ἀντίπαπος, ſum, ſin contra; tendo adverſus: ut apud Herodot. αὐτόμολον τὸν βάρβαρον, tendo adverſus barbarum. ab ἀντίος, contrarius.

Ἀντίπαπος, ὁ, in ſ. g. ἀντίπαποι, occurrens, Poet. pro ἀντίοις, & ἀντίπαποι, præſ. part. act. contr. ab ἀντίοχω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντίπαπος, pro ἀντίπαπος, & ἀντίπαπος, pro ἀντίπαποι, præſ. opt. paſſ. ab ἀντιόχομαι, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, ἡ contratio compactus, vel ex adverſo fixus, unde in neut. ἀντιπαπὲς, contratio conſtitutum: ex ἀντὶ, & πάγνυμι, ſi. ξω; unde πηγὸς, pinguis, bene compactus.

Ἀντιπάπεια, ἡ, naturalis rerum differentia: repugnantia, & diſcordia; ut inter aquam, & ignem: talis temperaturæ antipathia dicitur: cui opponitur συμπάθεια, quæ mutuam quandam rerum inter ſe cognationem ſignificat.

Ἀντιπάπω, contratio modo afficiar; in diverſum tendo; diſſideo, obſido.

Ἀντιπαπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, contraria paſſus, freſtens; diverſæ affectionis: ex ἀντὶ, & πάσχω, paſſio, affectus.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, puberras.

Ἀντιπάπω, obludo; ludo contra ludentem: vel viciſſim jocor: ex ἀντὶ, & πάπω, ludo.

Ἀντίπαν, ἄδος, ὁ, ἡ, puer jam adultus: puer, qui pubertati eſt proximus. Plut. Item egreſſus puerilem ætatem, puber, pubes, adoleſcens, ephebus. ex ἀντὶ, & πᾶις, ἄδος, ὁ, puer.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, ἡ, ætas ejus, qui pubertati eſt proximus: item pubertas.

Ἀντιπάπω, contra percutio; viciſſim percutio; repercutio: ex ἀντὶ, & πάπω, cædo.

Ἀντιπαπὴς, ὁ, qui contra luctatur. adverſarius.

Ἀντιπάλλω, reluctor, obluctor, reſilio; ab ἀντίπαλος, & ἀντὶ, adverſarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπάλλω, reviſco, remitto, & regreſſo; πάλλω ἀντὶ μου, & ἀντιπάλλομαι, reſilio, reſulto: ex ἀντὶ, & πάλλω, vibro, moveo.

Ἀντιπαλ

quam e loco superiore spiritus infia erpectur, & vice versa; idque fit per confensum, & cognationem partium, i. e. per συμπάθειαν: ut apud Theophr. διὰ τὴν συναναπλοκὴν συγκαταλαμβάνει τὸ θερμὸν, calore subtervehit; qui fugatus injuria frigoris fa ad ima recepit. nam antiperistasis propriæ verbum est τῶν φυσιολόγων, pro illa coarctatione, & cohibitione, cum præsertim hæ a frigore, tum etiam a calore. Arift. in 1. Meteor. Dicitur & ἀντιπερίστασις, apud Plut.

Ἀντιπεριστρέφω, e contrario circumverto, vel circumagendo verto in contrariam partem. unde

Ἀντιπερισπάω, circumactio a contrario, vel in contrariam partem, circumactio relisu facta: ex ἀντὶ, & περισπάω, obtorqueo.

Ἀντιπεριστρώννυμι, contra aliquem circuito redeo; vel hostiliter moveo: ex ἀντὶ, & περιστρώννυμι, eodem modo. Item circuitu redeo: ex ἀντὶ, & περὶ, & χρόνῳ, capio.

Ἀντιπεπλήσσω, vicissim perfrigero, feu refrigero. Plut. ex ἀντὶ & πεπλήσσω, perfrigero, refrigero: ex πεπὶ, & πλήσσω, percutio.

Ἀντιπεπλώδω, comprimo, coarcto, cohiben intro, obnitens feil. & repellens. unde verbale

Ἀντιπέπλωσις, ἡ, ejusmodi obnoxius, & compressio. apud Plut. in quæst. Plat. ex ἀντὶ, & πεπλωδῶ, obtrudo, injuria afficio.

Ἀντιπεράω, contra, vel loco alterius occidi, peut. inf. pass. ab ἀντὶ, & περάω, perf. verbi inufit. φάσμαι.

Ἀντιπτάω, vicissim & ipse falio: ex ἀντὶ, & πτάω, falio, lascivio.

Ἀντιπτέω, πτῶ, ἡ, acta lignea, ταχὺ τὸ ἀντὶ, & τὸ πτέω, cogo. Hesych. & ἀντίπτωμα, vocavit Euripides τὸν κώπην, ἤγουν σκῶμμα.

Ἀντιπτύω, vicissim mutilo, vicissim obtedo partem aliquam corporis: ex ἀντὶ, & πτύω, mutilo, detrunco.

Ἀντιπτύω, vicissim premo, prementeni vicissim premo: ex ἀντὶ, & πτύω, premo.

Ἀντιπυρόω, vicissim incendo, vel uro: ex ἀντὶ, & πυρόω, uro, comburo.

Ἀντιράπτω, ἡ, i. e. ὁσπαστῶ, similiter facius; feu e simili materia fictus; vel ad exemplar alterius fictus. Soph. ex ἀντὶ, & πάπτω, ἡ, fictus, fictitius.

Ἀντιρᾴδιος, ἡ, qui eft contra latus, qui ex adverso eft latere. Strabo ex ἀντὶ, & πλάγιος, ἡ, ον, latus, coftà.

Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro; ex ἀντὶ, & πλέω, navigo.

Ἀντιπλήγιος, ὁ, e contrario teples; vicissim repleo; vires exhaultas repleo. Item, fupplco quod deeft. ex ἀντὶ, & πλήσσω, impleo.

Ἀντιπλήττω, contra irruo: item occuro, fcil. objectioni adverfarii: item repugno, occupatione utor. Item nubfio, adverfor, renitor. unde τὰ ἀντιπίπτοντα πράγματα, adverfæ res, quafi contra cadentes. Greg. in Jul. Expugnatur etiam intendo, apud Plut. ex ἀντὶ, & πίπτω, cado.

Ἀντιπλώτης, repercutio, refcrio: ex ἀντὶ, & πλώτης, percutio, cudo.

Ἀντίπλοια, ἡ, navigatio, quæ fit averfo utrinque remorum actu, & impulfu. & metaph. pro aequabilitate, aut paritate fumitur, ex ἀντὶ, & πλοῖα, navigio.

Ἀντίπλοος, Poet. & Jonice ἀντίπλους contraria ftatum emitto: contra fpiro: ut ἀντίπνοια ἀέων ἀνέμων, apud Phocy. & met. refio, i. e. adverfor ftatu. ex ἀντὶ, & πνέω, fpiro.

Ἀντίπνοια, ἡ, flatus adverfus, ventus contrarius.

Ἀντίποδος, ὁ, ἀντίπους, ὁ, ἡ, fpirans adverfus, teftians.

Ἀντιποδίζω, vicifim defidero: ex ἀντὶ, & ποδίζω, defidero.

Ἀντίποινον, ὁ, ὡ, e contrario facio; vicifim facio; par pari redio. item beneficium rependo. In paff. ἀντίποινος, ὁ, ἡ, vendico, attribuo mihi: item affecto; occupara condendo; affequi conor. Item capeffo. Ex ἀντὶ, & ποινὴ, æquum, ftatus.

Ἀντίποινος, ὁ, ἡ, ποινα pro delicto, debitaque. ex ἀντὶ, & ποινὴ, poena.

Ἀντιποιέομαι, οῦμαι, οῦ, contra facienr, præf. part. paff. ab ἀντιποιῶ, contra facio. Th. ἀντὶ, & ποιῶ, facio.

Ἀντιπολεμίζω, belligero adverfus: i. bello laceffo vicifim bello infefto. Thuc. i. 2. ab ἀντὶ, & πολεμίζω, bellum contra aliquem gero. item, πολεμίζομαι, & ἀντιπολεμοῦμαι, ὦ, i. bello, in bello adverfarius. Th. πολεμῶ, bellum.

Ἀντιπολιορκῶ, ὦ, vicifim obfideo; obfefforem obfidione cingo, premoque; obfideo eum, a quo obfidebar aotea: ex ἀντὶ, & πολιορκῶ, obfideo, oppugno.

Ἀντιπολιτεύομαι, adverfor alicui in adminiftranda republica. Item contrariam factionem fequor in republica. Item contrario modo rempublicam, feu civitatem adminiftro. Et fimpliciter tecnamo, refragor, intercedo.

Ἀντιπολιτικὸς, ὁ, contraria factio in republica adminiftratione. Plut. in Caf. ex ἀντὶ, & πολιτικὸς, ὁ, ἡ, remp. adminiftro.

Ἀντιπολλάομαι, contra eo, vado in contrariam partem. Item metaph. refto, refragor. Ex ἀντὶ, & πολλάομαι, eo. Unde & ἀντιπολὸς, ὁ & ἡ, contra gradiens, in contrariam partem fe conferens.

Ἀντιπολῶ, vicifim vafto: ut κακὰ γὰρ πάσιν ἀντιπολῶσιν δόμοι, apud Eurip. in Troade. Ex ἀντὶ, & πολῶ, vallo, populor.

Ἀντιπόρρω, ὦ, ἡ & ἡ, e regione oppofitus interjecto freto; ex ulteriore freti parte oppofitus: ex ἀντὶ, & πόρρωθι, ὁ, freturn.

Ἀντιπορῶ, ὦ, ἡ, oppofitus e regione pofitus. ex ἀντιπόρρω, ὦ. Jon. ab ἀντιπόρρω, p. m. verbi ἀντιπορόω. Vide ἀντιπορεύομαι, contra eo.

Ἀντίπους, ὁδος, ὁ, adverfa vefligia figens: nom. pl. ἀντίποδες, Antipodes: ab ἀντὶ, & πούς, ὁδὸς, ὁ, pes.

Ἀντιπρᾶσσω, ἡ, refragatio, refiftentia, obfiftentia.

Ἀντιπρεσβεύω, vel ἀντω, ἀντεύσω, contra facio, feu contendo in contrarium laboro, & contendo: repugno, & renitor.

Ἀντιπρεσβεύομαι, c contrario legatos mitto, Vide πρεσβεύομαι, mitto legatos.

Ἀντιπρόσωπος, Jon. ἀντιπρόσωπος, adverfari. Th. πρόσωπα facio.

Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono, & nomino dafig nandum.

Ἀντιπροβάλλω, ἡ, comparatio in nominando, quæ & ἀντιβολὴ dicitur: ex ἀντὶ, & πρὸ βάλλω, —βολὴν, propero, promo.

Ἀντιπρόειμι, accumbo: ex ἀντὶ, & πρόειμι, feu progredior: ex ἀντὶ, & πρόειμι, procedo.

Ἀντιπροΐσκομαι, obviam prodierant, Attic. pro ἤεσαι. 3. plur. pl. perf. m. ab ἀντιπροΐημι. Th. ἀντὶ, & προΐημι, mitto.

Ἀντίρροια, τὰ, quæ vili preto vendunrur. Item fimilia. Vide πτώκη, gratis, gratuito.

Ἀντιπροτρέπω, Hefych. ἀντεδίωκε, vicifim dare, retribuere, remunerari: ex ἀντὶ, & πρὸς τρέπω, idem ac πτρέπω, ante teneo.

Ἀντιπροφάλλομαι, ἄμαι, vicifim provoco. Item optione provoco; vicifim conditionem fero, vel offero: vicifim ftipulor. Item ftipulor.

Ἀντιπροφάσσω, ἡ, mutua provocatio; ftipulatio vicifim facta conditione ferenti. ex ἀντὶ, & πρὸ προφάλλομαι, provoco. unde πρόκλησις, ἡ, provocatio, i. e. appellatio.

Ἀντιπροφέω, vicifim propino, & ἀντιπροπίνομαι, vicifim mihi propinatur. Vide πρόπινον, poculo invito.

Ἀντιπροφέρομαι, refaluto: ex ἀντὶ, & πρόσφορος, alloquor, appello, compello.

Ἀντιπροχωρέομαι, ὦμαι, e contrario aggredi: ex ἀντὶ, & προχωρέομαι, aggredi, vel accumulo: ex πρὸς, & κώμη, meto: item accumulo.

Ἀντιπροσκυνῶ, vicifim adoro. Vide προσκυνῶ, & venereor.

Ἀντιπρόσωπος, ὁ, oppofitam faciem habens, feu ubverfam. unde in plur. ἀντιπρόσωποι, οἱ, contrariis locis fitum habentes ; qui adverfa funt facie. Vide πρόσωπον, facies, vultus.

Ἀντιπρόταγμα, τος, τὸ, oppofita propofitio. ab ἀντιπροτάσσω, vicifim, feu ex altera parte propendo: item contra propono. Vide πρότασις, protendo, porrigo.

Ἀντιπυρὸς, ὁ, ἡ, ὸν, qui proram habet in aliquem conversam: ex ἀντὶ, & πῦρα, ας, ἡ, prora, frons navis.

Ἀντίπυωμα, τὸ, ruina.

Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura eft, quam cafus pro cafu ponitur: ab ἀντιπίπτω, refifto.

Ἀντίπτυξις, ἡ, averfus clunes habens: ut ἀντίπυγος ὄχθος, averfus colit. & ἀντίπυγος συμπλοκὴ, averfis clunibus copulantur : ex ἀντὶ, & πυγὴ, ἡ, nates.

Ἀντίπυλος, ὁ, ἡ & ἡ, oppofitam januam habens: ex ἀντὶ, & πύλη, ἡ, janua.

Ἀντίπυλος, ὁ, ἡ, ἐ. ἐστὶν ὁμοῦ, par fublimitas, & ἀντίπυλος. Hefych. (ex ἀντὶ, & πύλη, ἡ, πυργὸς) proprie, qui turri opponi, & comparari poteft altitudine: ut ἀντίπυργα πύργοι.

Ἀντίρρησις, ἡ, contrarium partem vergo. unde ἀντίρρησιν, in contrariam, feu in contrariam partem vergens. fed fapius idem ac ἰσόρροπος, æquipollens, æquale pondus, feu momentum habens.

Ἀντίρρησις, εως, ἡ, contradictio. Item refutatio. ab ἀντιρρήω, contradico, quod ex ἀντὶ & ῥέω dico.

Ἀντιρρήγνυμι, contra alium rhetoricor, & declamo: contra verbigero.

Ἀντιρρητικὸς λόγος, dicitur oratio, qua objectionibus refpondetur, oratio refutatoria. & in plur. neut. τὰ ἀντιρρητικὰ, libri Jofephi contra Appionem fic dicti.

Ἀντίρρητος, per nares refiens.

Ἀντίρροια, ἡ, ὁ & ἡ, propria de rebus dicitur, quæ in tractu, aut motu, feu pendi poffunt; metaphorice autem de aliis: ut ἀντίρροια συμμαχιῶν, apud Dem. & τὸ ἀντίρροπον, expontur æquilibrium, feu æquilibritas. Vide in ἀντιλέγω, in contrariam partem vergo.

Ἀντιρρώομαι, æquipollenter : ex ἀντὶ, & ῥέπω, vergo, propendeo.

Ἀντισεύω, contra aequo; oppono adæquando : ex ἀντὶ & ὁ ἰσάζω, adæquo.

Ἀντισφαλίζομαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque continuacia refpondeo; vel gravitatem præ fe ferenti eam gravitate accuto, ad frangendum ejus animos, & fpiritus; vicifim glorior, & me jactito. Arift. in Polit. ex ἀντὶ, σφαλίζομαι, ad gravitatem me compono.

Ἀντισεύω, quafi ad æquilibrium rependo ; ex æquo retribuo. Bud. comm. ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἴσῳ, ἰσόνω, ἰσώνω, & mutatione longe vocalis in longam ἰσῶ. i. e. ἀντίσταθμος, vel fecundum alios, παρὰ τὸ σταθῶ, τὸ βεβαιῶ, & ἰσχύω.

Ἀντίσταθμος, ος, ὁ, compenfatio. Th. σταθῶ, ῶ, ὁ, pondus : caula, ftabulum.

Ἀντισταίνω, contra fignifico ; fignificationem do in contrarium. item prodigium emitto ; contrarium quid interfum futuri præfagium edo. Paul. in Phoc. ex ἀντὶ, & σημαίνω, fignifico.

Ἀντιστάσιος, ος, ὁ, Antiftheus, nom. pr.

Ἀντισταφὶς, ἴδος, ἡ, allium genus, quod & allium vulpicum appellatur. The. σταφὶς, ἴδος, ἡ, allium, cepe.

Ἀντιστάφυλος, vicifim difteriis mordacibus incenfio : ex ἀντὶ, & σταφυλὴ, cauftici, feridco.

Ἀντιστασιάζομαι, fophifmatis certo contra, fophifmatis contra Sophiftam, & argutatorem ago.

Ἀντιστασιάζω, ἡ, qui, fophifmata contra damno. Item qui ingeniofis commentis utitur ad aliquid evertendum; qui fapicorer oppugnat. ex ἀντὶ, & σοφίζομαι, arte utor, unde σοφιστὴς, ὁ, captiofum artifex.

Ἀντιστάσιος, ος, ὁ, contrarius; item permuto : ex ἀντὶ, & ἴσος, æquo.

Ἀντιστάω, in contrarium partem trahо ; feu vello ; in diverfum abftrahо, vel averto & metaph. contrarium fum, repugno, refragor.

Ἀντίστασις, ἡ, &

Ἀντίστασμα, τος, tractio in contrariam partem; abftractio in diverfum. Item idem ac ἀντιπάθεια, τὸ, ftratagema, quo diftinctor hoftium copiæ.

Ἀντιστατὸς, ὁ, ἡ, ὸν, in contrarium abftractus. Item contra nitens. Eft & pedis nomen apud Gramm. quatuor conftans fyllabis, prima feil. & ultima brevi, fecunda & tertia longis : unde ἀντισταστικὸς μέτρον, conftans ex pedibus antifpaftis. ab ἀντιστάω, quod ex ἀντὶ, & σταω, traho, ftringo.

Ἀντιστατῶ, contra contendo ; contrarium efficere nitor ; repugno ; obftito. Th. σταθῶ, ῶ, ἡ, ftatus : propero.

Ἀντιστάχυς, ὁ, cinetis, feu fpodii vicem præftans, qui eit pro cinctula, quæ fpodium dicitur : antifpodon vocant ciconiæ plumatilis, vel caprinei ; quia fi circa fpodii ufurpatur. Unde ἀντιστάχια, τὰ, quæ fpodii vicem præftant. Th. σταθὸς, cinis.

Ἀντιστεφάζω, & ἀντιστρωφῶ, rependo, vel pari pondere retribuo. Item in æquilibrio pono ; vel e contrario pondero.

Ἀντιστηλὶς, ὁ, ἡ & ἡ, æquale pondus habens; æqualis pondcris : & metaphorice, æquipollens, æqualis, feu pari momenti : ex ἀντὶ, & στηλὶς, ἡ, ftatera.

Ἀντιστήμων, ονος, ὁ, ex adverfo ftans, a. n. part. act. ab ἀνθίστημι, oppono. Th. στημι, ἡ, ἡ.

Ἀντιστικτίζω, contrariam factionem moveo, vel fequor; contrariam partem fequor in feditione. & in diverfa parte fequor.

Ἀντιστικτιστὴς, ὁ, ἡ, qui fequitur contrariam partem in feditione, feu factione ; idem ac ἀντιστασιώτης : ex ἀντὶ, & στάσις, ἡ, ftatio, item factio ; unde στασιώτης, factionibus contendo ; vel feditione diffidco.

Ἀντίστομος, ος, ὁ, refiftentia, reluctatio, repugnantia, oppofitio.

Ἀντιστρατεύω, ἡ, adverfor.

Ἀντιστρατιώτης, ὁ, ἡ, adverfæ factionis homo.

Ἀντίστρεπτος, reflendum eft.

Ἀντιστατέω, ῶ, obſiſto, reſiſto, reluctor, obluctor: item obſtito, i. e. partes facio, ſeu congo; factioſus ſum · ab ἀνθίστημαι, paſſ. ab ἀνθίσταμαι, opponor, quod ex ἀντὶ, & ἵστημι, ſto.

Ἀντιστατικὸς, ἡ, reluctatrix; reſiſtendi vim habens; repugnans: ab ἀνθίσταμαι, opponо.

Ἀντίστηθος, ὁ, τὸ, ſpina dorſi, quæ pectori opponitur, vide Poſtureum lib. 2. τῶν ἐν ἀντὶ, & στέαρ, τὸ, pectus.

Ἀντιστήριγμα, τὸ, fulcimentum, ſeu firmamentum adverſus quippiam; fed expon. & protectio. Pſal. 17. ex ἀντὶ, & στηρίζω, firmo, fulcio. unde στήριγμα, τὸ, fulcimentum.

Ἀντιστηρίζω, contra fulcio, porego quaſi fulciendo. Pſal. 37.

Ἀντιστήκω, ὁ, oppoſitus ſum e regione.

Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, duarum rerum inter ſe oppoſita collocatio.

Ἀντίστοιχος, ὁ, ἡ ἀρὶ ὁ, e regione oppoſitus: item æqualis.

Ἀντιστρέφω, oppoſita ferie. ab ἀντὶ, & στρέφω. Th. τύπτω, accedo, advento.

Ἀντίστροφος, ὁ, ἡ ἀρὶ ὁ, adverſum ſtontem habens: ex ἀντὶ, & στρέφω, τὸ, os, oris.

Ἀντιστρατεύομαι, repugno. ἔ. deſumpt. p. paſſ. ἀντιστρατεύομαι. Th. τύπτω, & ἀρὶ ὁ, excutio.

Ἀντιστρατεύω, -σομαι, expeditorem ſuſcipio adverſus aliquem: bellum intero alieui: adveſor: ex ἀντὶ, & στρατεύω, -σομαι, milito.

Ἀντιστρατηγῶ, ῶ, vicem, ſeu locum imperatoris obtineo. item ſum hoſtium imperator. ex ἀντὶ, & στρατηγὸς, ὁ, dux exercitus. unde στρατηγῶ, ῶ, duxem tei bellicæ ago.

Ἀντιστρατηγὸς, ὁ, ἡ, qui eſt loco imperatoris: vicem gerens imperatoris, propretor; legatus prætorii, ſeu conſulis. item hoſtium imperator, Thuc. & Plut.

Ἀντιστρατόπεδον, ου, ſeu τὸ, ex adverſo caſtra metor, ſeu habeo: ex ἀντὶ, & στρατόπεδον, caſtra metor.

Ἀντιστρέφω, ῶ, ſum τὸ, ex adverſo caſtra metor, ſeu habeo: ex ἀντὶ, & στρατόπεδον, caſtra metor.

Ἀντιστρέφω, ῶ, ſum, pr. m. ἀντίστροφα, inveſto, obverto, retorqueo, reciproco. unde adv.

Ἀντιστρεφὴς, ἡ, ὁν, vieiſſuſdo, converſio, revocatio, reverſio. Item figura contraria epanaphora. Nam per antiſtrophen in membris orationis eadem dictio in fine repetitur; per epanaphoram vero in principio.

Ἀντίστροφος, ὁ ἀρὶ ὁ, oppoſitus, e regione ſitus, obverſus, contrarius: item ex adverſo reſpondens, i. e. æquipollens. Unde adv.

Ἀντιστρόφως, e contrario, vice verſa, reciproce: ex ἀντὶ, & στρέφω, verto.

Ἀντιστρώννυμι, ὁ, ἡ, per ſynonym ſtipulationem, ſeu cautionem factus, vel celebratus: ex ἀντὶ, & στρώννυμι, confertibo.

Ἀντιστυλλογίζομαι, contrario ſyllogiſmo refuto; ſyllogiſmum ſyllogiſmo oppono, aliud oppono. Unde

Ἀντιστυλλογίζομαι, ὁ, conſutatus: ex ἀντὶ, & συλλογίζομαι, computo, ratiocinor.

Ἀντισυμβαίνω, vicißim convenio: ex ἀντὶ, & συμβαίνω, conſpiro, conſentio.

Ἀντίσχω, idem ac ἀντέχω. ἀντίσχω, opponite, a. m. imp. nebi ἀντίχω. oppono.

Ἀντισχεδὸν, e contrario ſtatuo, feu munio, aut corroboro, obſtruo: & in paſſ. ἀντισχεδόμαι, e contrario ſtimor. Item obnitor. Item e contrario affirmo, ſeu aſſevero: aut contra contendo. apud Thuc.

Ἀντισχύω, obnitor vehitus, ſeu contra nitor, reluctor, reſiſto, quaſi vires viribus opponendo: ex ἀντὶ, & ἰσχύω, valeo. poſſum.

Ἀντίσχω, -σω, teneo ante, oppono. Od. x. eſt pro ἀντέχω, ſeu ex ἀντὶ, & ἴσχω, habeo, pro Them. ἔχω, habeo.

Ἀντισῶ, vicißim ſervo: item inſtauro. ex ἀντὶ, & σῴζω, ſervo.

Ἀντίτομος, ος, ον, acies inſtructa contra hoſtem.

Ἀντιτοξεύτης, ὁ, ἡ, vim repugnandi habens; qui aciem contra hoſtem ordinat.

Ἀντιτοξεύω, rependo: æquali pondere tribuo; ex ἀντὶ, & τοξεύτης, τὸ, libra. unde τοξεύτου, libro, pondero, appendo.

Ἀντιτοξότης, ὁ, qui pariſ eſt ponderis, æquilibrium faciens; & metaph. qui paria eſt momenti, aut ponderis. Item æqualis.

Ἀντιτορὸς, ου, ὁ, acies inſtructio contra hoſtem: item repugnantia.

Ἀντιτορύνω, contra turbo: ex ἀντὶ, & τορύνω, turbo.

Ἀντίτυπος, ὁ, reluctatio, reſiſtentia.

Ἀντιτυπόομαι, ὁ, ἡ, ordini me opono, obdire recuſo, reſiſto. ἔ. deſumpt. p. ἀντιτύπομαι. Ex ἀντὶ, & τύπτω, ordino.

Ἀντίτυπος, ὁ, ἡ, ον, contrarium pattem tendo, feu traho; interdum vicißim tendo, obtendo, opponо. Item neutr. renitor, repugno, refragor, non aſſentior: ut apud Eurip. in Here. fur. τὸ δ' ἀναγκαῖον τόξον ἐν ἀντίτυπον σκοπὸν ἥμαιε βροτῶν, i. e. qui renititur moribus neceſſario uſurpandis. & ἀντίτυπον τοῖς νόμοις. Item exp. etiam, oppoſitus ſum, apud Plut. in Themiſt. ex ἀντὶ, & τύπτω, tendo.

Ἀντιτυχίζω, contra moenibus munio: munitionem oppono. unde

Ἀντιτυχισμὸς, ὁ, munitio alteri oppoſita: Athen. l. 13. ex ἀντὶ, & τυχίζω, muro munio. Item munimentum, ſeu munimen extruſtio.

Ἀντιφάρμακον, auxilior; dato pharmaco opem fero: Eur. ex ἀντὶ, & φάρμακον, feindo.

Ἀντιφέρω, vicißim deſtationem affero: Plut. de lott. Rom. ex ἀντὶ, & φέρω, defero.

Ἀντιφιλόμαι, invicem excogito; e contrario machinor. Unde

Ἀντιφιλητὴς, ὁ, contrariarta artis advocatio; artis æmulatio. Thucyd.

Ἀντίφιλος, ὁ, ἡ, ejuſdem artis profeſſor, vel amulus; qui certat de arte ſua cum aliquo. ex ἀντὶ, & φίλος, amicus.

Ἀντιφθάνω, contra, ſeu ex adverſo pono: oppono. Item confero, comparo. Item idem ac ἀνθίστημι κλῆρ, per antithera locque, & ſimpl. φθάνω, ut ἐφθάνετο λίθοι ἀπὸ τῶν λίθων, lapides ponent loco lapidum. ſex ἀντὶ, & πόθημι, pono.

Ἀντιφιλία, ας, ἡ, vicißim honoro. Item contra affecto, contra amo.

Ἀντιφίλημα, τὸ, & ἀντιφίλησις, ὁ, æſtimatio litis, quam reus actoris æſtimationi opponit; multa, quam reus ibi contra actorem ſtatuit. ex ἀντὶ, & φίλημα: unde φίλημα, pretium, & φίλησις, litis, vel ſuppliciæ æſtimatio.

Ἀντίφημι, ἡ ἐ ἡ, quem aliquis ἀντιπαῖ; & ἀντίφημι, τὸ, dicuuntur, quæ aliquis loco multum perſolvit: Heſych.

Ἀντιφημίζω, vicißim punio; pœnas repoſco: ex ἀντὶ, & φημίζω, punio.

Ἀντίφημι, ἡ, mutua pœnæ luitio.

Ἀντίφημι, ὁ, vicißim punitus; vicißim pœnam paſſus.

Ἀντίφημι, vicißim luo; vicißim pendo. ex ἀντὶ, & τίω, ſolvo, ulciſcor.

Ἀντίφθογγος, ὁ, ἡ, per epenthelin ſyllabæ pro ἀντίφθογγος, ὁ, ortus, artifex.

Ἀντιφιλοτεχνέω, contra audeo; adverſor alicui ſumpta audacia, audaſter obſiſto. Thuc. l. 7. ex ἀντὶ, & φιλοτεχνέω, audeo.

Ἀντίφθορος φάρμακον eſt remedium, quod ſecatur; ſit paratur adverſum morbi deleteri, & vim. Ex ἀντὶ, & φθείρω, p. m. verbi πάσω, feco, leindo.

Ἀντίφθορος, ὁ, repercutiens, retundens, ex adverſo extrorſus: in Epigr. ſic dicitur areus, qui in utramque partem ſlectitur. verbale ab ἀντίτονος, oppono.

Ἀντίφθορος, idem ac φθόνος, perſodio, perfoto; i. e. τὸ πρὸς ἕτερα τρέπω.

Ἀντίφθορος, pro ἀντίπτωσις, per Syne. vicißim patrius: ex ἀντὶ, & πίω, ulciſcor.

Ἀντίφθορος, ὁ, pars oppoſita τῇ πρὸς in aure: nam πτῶσις inter alias ſignificationes dicitur ea pars, quæ ſub extremitate temporum in cavitate auris ſuperaſtendit, ieu aſtugit in interiorem nervum. Poll. lib. 2.

Ἀντίφθορος, vicißim cibum alimenta reddo: ex ἀντὶ, & τρέφω, nutrio.

Ἀντίφθορος, curro contra, ſeu in contrariam partem: ex ἀντὶ, & τρέχω, curro.

Ἀντιφθορὸς, vicißim aliquid ſignificans, affequor, conſequor, vel nanciſcor: ut νεῦον ἀντίτονον ὄλον τόδε, talia vicißim contequar a diis. ex ἀντὶ, & τυγχάνω, fum conſequo, aſſequor, obtineo.

Ἀντιτύπτω, ſum ἀντίτυπος: repercutio, reſilio, reniteor, reſilio, retrago.

Ἀντιτύπτω, ἡ, renitens τῷ κέντρῳ duitries, aſperitas: item diſſidentia, & contrarietas.

Ἀντίτυπος, ὁ, ἡ, τὸ, typus alii typo reſpondens: ex ἀντὶ, & τύπος, typus, forma, ſpecies. Th. τύπτω, verbero, percutio.

Ἀντίτυπος, ὁ, & κέντρος, ὁ, ἡ, & ὁ, idhim repellens, repercutiens, qui vel pedum illiſui non cedit, nec rumpitur; durus, aſper: item contrarius, homine ἀντίτυπον dicetur, qui monentis verba non admittit, ſed inſtar duræ incudis reperentit, renitens, retractarius: & interdum contrarius, repugnans. Interdum etiam ἀντίτυπον dicitur reſpondens ex adverſo, compar, ſimilis, ejuſdem forma: item ſubſtantive. & idem eſt, ac ἀντίτυπον, typus, figura, exemplum, ſive exemplar, ἀντίτυπον.

Ἀντίτυπτω, reverbero; vicißim verbero; repercutio.

Ἀντίτονος, repercutiendo, cum repercuſſione, & renixu: item durc, aſpere.

Ἀντίτονος, conſequantis, a. 2. opt. act. ab ἀντιτύχω, quod ex ἀντὶ, & τυγχάνω, aſſequor, nanciſcor.

Ἀντιφάρμακον, ὁ, reſiſtens venenis; antidotum, ſeu remedium, quod venenis reſiſtit. Th. φάρμακον, τὸ, remedium.

Ἀντιφαρὸς, ὁ, contradictio.

Ἀντιφαντὸς, ὁ, contradictibrius: ut ἀντιφαντὸς λόγον, apud Arſtotelem.

Ἀντιφέρω, obvium ſe offerre, contendere, præl. inf. act. Ex ἀντὶ, & φέρω, fero.

Ἀντιφέρω, obviam ſe obtulit, contendiſſe, Poet. & Plut. pro ἀντιφέρεται, a. 2. inf. act. ab ἀντιφέρω.

Ἀντιφέρω, τὸ, dicuntur eſſe, quæ vicißim a marito ſponſæ dantur loco dotis; ex ἀντὶ, & φέρω, fero, affero.

Ἀντιφέρομαι, reſiſto, obvium me fero, repugno. præſ. inf. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω, fero.

Ἀντιφέρω, refero, vel retuli. unde ἀντιφέρω Heſych. exponit ἀντιδίδωμι. Ex ἀντὶ, & φέρω, fero.

Ἀντίφημι, contradico, refragor, nego: ex ἀντὶ, & φημὶ, pro Them. φάω, dico.

Ἀντιφθέγγομαι, reſpondeo, contra loquor: ex ἀντὶ, & φθέγγομαι, loquor, ſono.

Ἀντιφθογγὸς, ὁ, ἡ, reſonabilis ſ: ex ἀντὶ, & φθόγγος, ſonitus, ſono.

Ἀντιφιλέω, τέω, mutua dilectio, amor reciprocus: ex ἀντὶ, & φιλέω, amo.

Ἀντιφιλοτιμέομαι, æmulor cupiditate certo cum aliquo. Polyb. in primo. ex ἀντὶ, & φιλοτιμέομαι, ὦ, glotiæ fum cupidus: item gloriæ fervio: a φιλοτίμης, ὁ, gloriæ cupidus, ambitiosus.

Ἀντιφιλοτιμέω, ὦ, ex adverſo contendere; pertinaciter, & contentiose repugnare: ex ἀντὶ, & φιλοτιμέω, ὦ, certo, obſtinor.

Ἀντίφιλος, ὁ, ἡ, Antiphilus, nom. pr.

Ἀντιφιλόσοφος, ὁ, Philoſophus, ſeu Philoſophiæ contrarius. unde

Ἀντιφιλοσοφία, ſtultum Philoſophiæ contrarium, a Budæo ſic dicta eſt aulica converſatio, quæ ex diametro oppoſita eſt, & contraria Philoſophiæ; in Epiſt. Poll. ex ἀντὶ, & φιλόσοφος, Philoſophus, ſapientiæ ſtudioſus.

Ἀντιφοιτάομαι, invicem certo, feu contendo. Plut. in Pericl. Item ex adverſo largior; feu munificentia cum aliquo certo: ex ἀντὶ, & φοιτάομαι, ὦ, ambitu, ſeu contendo.

Ἀντιφοιτητὴς, ὁ, ἡ, vicißim amanter complector. Plut. ex ἀντὶ, & φιλοφοιτητὴς, amanter complector: a φιλόφρων, affabilis, humanus.

Ἀναφλέγω, contra ilhuſtro. Find. ex ἀντὶ, & φλέγω, comburo, accendo, inflammo.

Ἀντιφρέω, ὁ, pœnas cuſeo pro ſitata cede; eadem compenſans: ut ἀναφλεῖ ἔτος, dicit Sophocles, i. e. pœnas pro cæde admiſſa. ex ἀντὶ, & φρέω, cædes, occiſio.

Ἀντιφρίσσω, vicißim onus aſporto, mercem feli. l. 6. ex pretio vendorum alius merces emo, & mecum in patriam reporto. Demoſth. ex ἀντὶ, & φορτίζω, onero.

Ἀντίφρασις, ὁ, oppoſitio, objectio, contradictio locutio: & ſic eſt figura Gramm. ut qua bellum dicitur, quod minime ſit bellum. Th. φράζω, dico, loquor.

Ἀντιφρονέω, ὁ, contra obſtino; item oppono, apud Alexand. Aphr. ἀντίφρων ὁ στάλος ἐπὶ τὰ ἀντιφρόνεια τῶν ὑδάτων.

Ἀντιφρουρὸς, ὁ, qui eſt loco cuſtodis; vel contrariam cuſtodiam habens, aut æqualem: ex ἀντὶ, & φρουρὸς, ὁ, cuſtos.

Ἀντιφωνέω, ſeu ἀντω, vicißim cuſtodio, ſeu obſervo. & in paſſ. ἀντιφωνέομαι, vicißim caveo: ut ἡμεῖς ἐφρούρει τοῦτο ἀντιφωνούμενοι: Xen. Anab. l. 2. ex ἀντὶ, & φυλακὴ, ἡ, ἀττω, ἡμαι, cuſtodio.

Ἀντιφωνία, vicißim ſigno. ſ. ἄντω. p. κω. ex ἀντὶ, & φωνέω, Th. φάω, planto.

Ἀντιφωνία, contrario, contra clamo, ſproclamo, reclamo. Unde

Ἀντιφωνία, ἡ, contradictio, qua veluti contrarius ſonus editur: item expoſitio, apud Suidam.

Ἀντιφωνία, ἡ, cujus oppoſitum eſt συμφωνία.

Ἀντίφωνος, ὁ, contra ſonans, reſpondens, con-

contrariæ vocis, ἀντιφώνων, diffonant, reclamans, contrarius. Plut. Artifex, obſonus.

Ἀντιφωτηρ, ῆρος, ὁ, oppoſitus ſplendor, vel oppoſitum lumen: ex ἀντί, & φωτηρ, ὁ, ſplendor, fulgoris illuſtratio.

Ἀντιχαλαίνω, obſavio, contra ſævio: viciſſim fuccenſeo. Th. χαλαίνω, indigneor.

Ἀντιχειρίζομαι, gratiam repono, beneficium reprendo; mutuam gratiam refero. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, gratia.

Ἀντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio.

Ἀντιχειρισμὸς, viciſſim officio. Ariſtot. Probl. ἀντιχειρισμὸν χαριτῶν ἔχειν, officiantibus officiando reſpondent. Them. χειρίσμενα, cunctamus, tanquam ſcire, imuſit. præſ. eſt ἀπέχω, refero, reddo.

Ἀντίχειρ, ειρος, ὁ, ἠ, pollex; ſic dictus, quod ſolus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti; teſte Gal. ſeu quod quafi manus ſinistera ſit: quippe quo dempto, manea futura ſit manus, & manens ejus uſus: vel denique, quod digitis oppoſitus ſit, & ex adverſo ſitus. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἀντιχειροτονία, ſuffragia ferendo contraria ſolfo, ſeu decerno, refragor. Thuc. l. 2. unde

Ἀντιχειροτονητὸς, refragatio, ſuffragatio contraria. Th. χειροτονία, ſuffragia fero.

Ἀντίχθων, oppoſita pedibus noſtris terra; Antipodum terra oppoſita nobis: ex ἀντὶ, & χθὼν, ὀνὸς, ἡ, terra, ſolum.

Ἀντιχορδὸς, ὁ, ἡ, contrariæ chordas habens; vel contrarium ſonum chordis emittens. ſeu exponitur & ἀντιχορδὸν, & συμφωνίας, conſonum. Hefych. a Th. χορδὴ, ἡ, chorda, fides.

Ἀντιχορεύω, ὁ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui ἐκ τῆ χορηγίε certat cum alio choragio ſplendore, & magnificentia choragii. Item qui contra ſuppeditat. Th. χορεύω.

Ἀντιχορεύω, ὁ, ſum antichoragus, in choragio certo. Th. χορηγία, ſuggero expenſas.

Ἀντιχορία, ἡ, quod alternis in choro recinitur. ſic terra tradit Julius l. 4. quum chorus dividitur in partes duas, hoc ἐκφοβία dicitur, & utraque pars ὑμνῳδῶν, quæ vero acceinunt reſpondentes, ἀντιφωνία. a Th. χορὸς, ὁ, tripudium, ſaltatio.

Ἀντιχορὸς, ὁ, ſum antichoragus, in choragio certo. Th. χορηγία, ſuggero expenſas.

Ἀντιχρεία, ἡ, quod alternis in choro recinitur. ſic terra tradit Julius l. 4. quum chorus dividitur in partes duas, hoc ἐκφοβία dicitur, & utraque pars ὑμνῳδῶν, quæ vero acceinunt reſpondentes, ἀντιφωνία. a Th. χορὸς, ὁ, tripudium, ſaltatio.

Ἀντιχρεὼ, ὦ, ſufficere, præſ. inf. ex ἀντὶ, & χρέω, accommodo, commodo, do otendum.

Ἀντίχρηστος, ος, ὁ, ἡ, mutuus ufus: ut cum ci, à quo res aliqua utenda acceſſit: ex ἀντὶ, & χρῶμαι, mutuo.

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, Antichriſtus, Chriſti adverſarius.

Ἀντιχρονισμὸς, ὁ, & ἀντιχρόνισμα, τὸ, temporis pro tempore poſitio, apud Gramm. ut Schol. Eurip. ex ἀντὶ, & χρόνος, ὁ, tempus.

Ἀντιψάλλω, plaudo viciſſim, ſeu ſum viciſſim pſallo, alteri in pſallendo reſpondeo. Unde

Ἀντιψάλμα, ῥῆτ, cantilena, quæ viciſſim cantur: carmen ex adverſo reſpondens, vel reciprocum. a Heſych. Eurip. Th. ψάλλω, canto, eitharam pulſo.

Ἀντιψηφίζομαι, contra decerno; contra ſtatuo, ſeu ſcifco. Th. ψηφίζω, computo.

Ἀντίωπος, ος, ὁ, ἡ, vultui ſimile præſtans, devotus; cui illi Soldurii apud Cæſarem, & Athen.) qui pro altero ſe devovet, & moti cupit: ut Deiii apud Romanos. Talem etiam ſe præſtitit Chriſtus communis ſalutis auctor, qui animam pro nobis devovit, atque expoſuit. Unde in neut. gen. τὸ ἀντίωπον, quod pro anima datur. Chryſoſt. in Epiſt. ad Coloſſ. Ex ἀντὶ, & ὤψις, ἡ, anima.

Ἀντιώχω, contra, vel viciſſim refrigero. Th. ὠχέω, refrigero.

Ἄντλαω, ὁ, ſum. Ion. præſ. paſſ. verbi ἀντάω, contrarius ſum, prælio occurro.

Ἄντλαω, per Sync. dicitur pro perforo, perpetior: ex ἀντὰ, & τλάω, per Sync. pro τλάω, ſuffero.

Ἄντλαω, ἡ, ὁ, exhaurio; idem ac ſequens ἀντλάω, ſentinam exhaurio; aquam hauſtam importo, infundo. Jo. Grammat. ex Metaph. exhaurita laborem. Inde exantlare, quod ſuadugo exanclare dicitur, ſed perperam. Th. ἀντάω, ὁ, ἡ, ſentina.

Ἄντλαω, ὁ, haurio, præſ. inf. ἀντλάω, ἧς, ἧν, ῆ. ἀντλάομαι, & τλάω, per Sync. pro τλάω, ſufferam.

Ἄντλη, ης, ἡ, Poet. pro ἄντλος, ὁ, ſentina.

Ἄντλημα, ατος, τὸ, hauſtrum, vas ad hauriendum. Th. ἄντλος, ὁ, ſentina.

Ἀντλήσιμος, hauſtile, a. t. inf. & ἀντλητὸς, ἀντὸ, hauſtrio. a. t. imp. verbi ἀντλάω, haurio.

Ἀντλητὴς, ὁ, & Ἀντλητήριον, τὸ, hauſtrum.

Ἀντλητὸς, ὁ, ἡ, hauſtor.

Ἄντλιον, ου, ὁ, a Bud. expon. miſcellanea & pœna exhauriendæ ſentinæ: ut ὦ ἄντλιος ἀνὴρ, apud Artemid. a Th. ἄντλος, ὁ, ἡ, ſentina.

Ἀντλιοταμίη, ἡ, & ἀντλιοτὰμος, ὁ, idem ac ἄντλιον.

Ἄντλιος, ου, ὁ, ἡ, vas, quo aqua ſentinæ exhauritur: ab ἀντλάω, ὦ, hautto.

Ἄντλος, ου, ὁ, ſentina.

Ἄντοικος, ὁ, ἡ, ex adverſo habitans: ex ἀντὶ, & οἶκος, ὁ, domus.

Ἀντοικτὴρ, idem ac ἀντοικτὴς, viciſſim miſertor, ſeu commiſertor: ex ἀντὶ, & οἰκτείρω, miſereor, lugeo.

Ἀντοικτὸς, ὁ, ἡ, Attic. a diverſo, vel viciſſim miſerens: ex ἀντὶ, & οἰκτίζω, miſereor.

Ἀντοίνημι, Hefych. exponit ἀντιπίνω, redimus, tanquam ſcire, imuſit. præſ. eſt ἀπέχω, refero, reddo.

Ἄντομαι, ῆ, ὁ, Poet. pro ἀντάω, occurro.

Ἄντομαι, ὁ, ἡ, orientalis: unde ἀντόμαι, interdum ſubſtantive uſurpatur pro ἀνατολὴ, ortus, oriens, in Epigr. l. 5.

Ἄντομαι, occurro, obvius ho: item ſuppliceo, lado ἀντομαι, ῆ, ſuppliciatio. ἀντόμαι, ſuppliciter. Item ἀντόμαι eſt paſſ. & magis in uſu, quam act. ἀντω.

Ἀντόμαιμαι, ſeu ἀντόμνυμι, contra, vel viciſſim juro. & ἀντόμνυμαι, idem, utrumque fingularum calumniæ viciſſim præſtare: ex ἀντὶ, & ὄμνυμι, juro.

Ἀντόμνυμι, ὁ, ὄμω, idem, contra juro: item adjuro viciſſim, adhortor, παρακαλῶ.

Ἀντομοσία, ἡ, dicitur eſſe juſjurandum de calumnia a parte rei, vel accuſati, Plato in apology. (ἀπ' ἐμοῦ δὲ ἀντομοσία) ex ἀντὶ, & ὄμνυμι, juro.

Ἀνομοῦμαι, commuto nomen, tranſnomino: item contra alium nomino, i. e. ex adverſo. Unde

Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua loco proprii nominis aliud ponitur, five epitheton, five patronymicum: ut ἀνὴρ δὲ, pro Polyphemo, & ἀνὴρ ἄπιστος, pro Achille. ex ἀντὶ, & ὀνομάζω, nomino.

Ἀντονύσσω, vel ---ύττω, contra fodio: e diverſo, vel contrario fodio: hoſtium cuniculos infenſis cuniculis excipio ex ἀντὶ, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀντοχίσμα, ατος, viciſſim, vel contra ſalto. part. præſ. ἀντοχιζόμενος. Ab ἀντὶ, & ὀχίζω, ſalto, tripudio.

Ἀντοχλίω, viciſſim debeo; debitor ſum alicui ob acceptam aliquod beneficium. unde part. præſ. ἀντοχλίων, i. e. ὀφείλων, cui benefit, qui beneficium accepit, qui gratiam debet. Ex ἀντὶ, & ὀφλίω, debeo.

Ἀντοφθαλμὸς, ὁ, adverſis oculis intuens, obtuens, oppoſitus oculis. in Epigr. Unde præſentes ἀντοφθαλμοῦντες obtuere: & metaph. obtuitor, reluctor: Polyb. ut navis dicitur ἀντοφθαλμεῖν τῷ κύματι, obluctari ventoi Act. cap. 27.

Ἀντρὰς, ὁ, ἡ, mulier tetantio, συμπαθὴς, cohærentia, compichenſio: verbala ab ἀντλῶ, retineo: ex ἀντὶ, & τλάω, habeo.

Ἀντρηγὼν, ὁ, contrario munere: ex ἀντὶ, & ἐργάζομαι, munio, in tuto colloco.

Ἄντρον, ου, cavernoſus, & ſœm. ἀντρὰς, ἡ, Th. ἄντρον, τὸ, antrum, cuniculi.

Ἀντρόεις, ὁ, ἡ, qui libenter in antris verſatur: Suid. a Them. ἄντρον, τὸ, antrum, unde &

Ἀντρόεις, ὁ, ἡ, idem ac ἀντρῶδης, & ἀντρῶδες, cavernoſus.

Ἀντρόθεν, ex antro, Poet. adv. ab

Ἄντρον, ου, τὸ, antrum. in dat. ἄντρῳ: ποῦ τὸ ἄπο νυχίοιο, ἔχων ἄντρον ἔσαι; quia furtum perfotatur.

Ἀντροφοιτὴς, ὁ, qui in antris naſcitur, degit, adhæſcit. Oppian. ex ἄντρον, antrum, & φοῖτος, planto, produco.

Ἄντρων, gen. Dor. pro Ἄντρον.

Ἀντρώδης, ους, ὁ, ἡ, ἐς, antris plenus, cavernoſus.

Ἄντρως, ὁ, habena, nom. pl. ab ἄντλω, ambitus.

Ἀντυγόεις, ὁ, ἡ, ambitus, & circumferentia curſus: in dat. pl. ἀντυγόεσσι τῷ ὃν τετράβολον, quia ſurſum extenditur. Interdum pro toto ponitur curru, & in circumferentiæ ſignif. ad varia transfertur. Dicitur enim κατὰ κύκλον, orbis clypei. Il. & Ἐπ' ἀντυγα μεσσην, in Epigr. occurrit pro circumferentia, vel rotunditate ſcutorum. Sic & ὑπὸ πάντῃ, ſieut & ἀμφὶ πάντῃ, axis cœli. Item tempora ἀντυγα dixit Nonnus quaſi ſignum temporis, ſeu circulum.

Ἀντυκτὴς, ὁ, ἡ, eludem ſignat, ſimilis, contrarius. eſt per Syncopen, pro ἀντύκτωρ, idem repellens.

Ἀντυκτήριος, Jon. pro ἀντυκτικὸς, viciſſim infervire: ex ἀντὶ, & ὀτρύνω, attifex, miniſter.

Ἀντὺξ, idem ac ἀντὰ, occurro, obvius ho: item ſupplico. fed magis in uſu eſt ἀντόμαι; quod vide. Th. eſt ἀντὶ, contra.

Ἀντύω, ὁ, cantus, quo alteri occinitur; cantus alteri reſpondens.

Ἀντῳδὸς, ὁ, qui cantu mutuo reſpondet: qui occinit. Suid. ex Epigram. ab ἀντῳδῶ, occino: five ex ἀντὶ, & ᾠδὴ, ἡ, cantus.

Ἀντωθῶ, ὁ, repello, renitor, obnitor. ἀντωθῶμαι, præſ. inf. med. Unde ἀντώθημα, τὸ, repulſio, renixus. Ab ἀντὶ, & ὠθέω, pello, impello.

Ἀντωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum utriuſque partis. eſt verbale ab ἀντωμόω, vel ab ἀντώμνυμι, contra juro, adhortor.

Ἀντωνύμιος, viciſſim, vel contra cmo: in ejusdem mercor, liceor: cmo loco alterius, ex ἀντὶ, & ὀνίνημι, emo, mercor.

Ἀντωνυμικὸς, ὁς, ὁ, figura, qua loco proprii nominis ponitur aliud, vide ἀντονομασία, ἡ, pronomen.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, pronomen; pars orationis, quæ pro nomine ponitur. Unde

Ἀντωνυμικὸς, ὁ, ad pronomen pertinens, pronominalis: ex ἀντὶ, & ὄνυμα, nomen.

Ἀντωρύω, ὁ, obrucor, contra intutor: ex ἀντὶ, & ὠΰ, oculus.

Ἀντωσὸς, ὁ, robuſtus, adverſus.

Ἀντωτὸς, adv. coram, e regione, ex adverſo.

Ἀντωτὸς, adverſis oculis intuens. Non. exponitur etiam ἀκμητὸς. Hefych.

Ἄντως, ὁ, ἡ, ὁ, ὀccurſus. Plin. a verbo ἀντόω, obvio. Sed ἄντωτος, repulſio, vide ſupra in ἀντωθῶ, repello.

Ἀντωσάνιος, viciſſim adjuvare, referre gratiam, beneficium reponere. Acuuph. ἀμοιβὴν τῶν τιμωρημάτων, utilitatem afferentem commodum viciſſim capere, ἀντωφελητικὸς, ἐν ἀντῷ, & ὠφελῶ, juvo, profum.

Ἀντωφελὴς, ὁ, ἡ, contumeliæ expers: ex ἀὐὴς, & ὕβρις, ἡ, contumelia.

Ἀνυδρόομαι, ex ἄνυδρος, humecta, madefacio.

Ἀνύδρωμα, ex fonte hautio, axhaurio, ex ἀντλῶ, & ὕδωρ, aquor.

Ἀνύδρωτος, ὁ, non rigatus: contrarium eſt ὑδρόβρεκτος, irriguus.

Ἄνυδρος, ὁ, ἡ, aquæ inopia, & penuria, aridiras, ab ἀνὴρ, aridus.

Ἀνύειρ, ὁ, ἡ, ὁ, aridus, qua carens: ex ἀ, & ὕδωρ, aqua, e interto euphonize gratia.

Ἄνυε, perficiebat, 3. ſing. imp. Dor. vel Jon. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυσις, ἡ, ἀφ' ἧς, carens ſylva; non ſylvoſus, ſeu temoroſus: ex ἀ, & ὕλη, idem, carens arboribus. Item expers materiæ, incorpureus: ex a priv. & ὕλη, materies, ſylva.

Ἀνύσιμος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ὄμνυμι, carens bonis nuptialibus, ut ἄνυμφος, & ἄνυμφευτος, hymenæi expers, juſtis hymenæos non paſſa, ex a priv. & ὑμέναιος, hymenæus.

Ἄνυμφος, perficiebat, Dor. Sync. pro ἀνύειον, 3. plur. imperf. act. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυμφος, idem ac ἀνύω, perficio.

Ἀνυμφος, celebro, laudo, decanto; idem ac ἀνύω, ſed ſolis hymnis decanto.

Ἀνυμφόκλητος, ὁ, ἡ, caribs, innuba, innupta.

Ἀνυμφος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ὄνυμφος, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα, expers connubii, qui ſponſam non habet: item ex nuptiis, flocabilis, quæ nuptum dari nequit. Exponitur & ἀκοίνωνος, inſelix nupta, inſuſta ſponſa. unde ἀνύμφευτος γάμος, ſceleratæ nuptiæ, & contra fas contracta. Ex a priv. & νύμφη, ſponſa.

Ἀνύοντα, ὁ, ἡ, quæ perficit, præſ. part. f. g. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνυπαίτιος, ὁ, ἡ, inſons, innocens: ex a priv. & ὑπαίτιος, teus, conſeius.

Ἀνυπαντὸς, occurro; idem ac ὑπαντάω, obviam procedo.

Ἀνυπαρκτὸς, ὁ, non exiſtens, in rerum natura eſſe non potens, nec in earum numero. unde τὸ ἀνυπαρκτον, apud Philonem pro inexiſtentia, & interitu.

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, interitus, eſſentiæ privatio. ex a priv. & ὑπάρχω, ſum.

Ἀνύποικος, ὁ, ἡ, immitis, non cedens: ex a priv. & ὑπείκω, obedio, cedo.

Ἀνυπόκλειστος, ὁ, ἡ, idem ac ἀκατάσχετος, & ἀνεμπόδιστος, inſuperabilis, incredibilis, eximius. unde adverb.

Ἀνυπερβλήτως, magnopere, vehementiſſime, ſummopere: ex a priv. & ὑπερβάλλω, excello, ſupero.

Ἀνυπερόπτως, ὁ, minime superfluè. ex ὁ privat. & ὑπερόπτομαι, superbum, elatus.

Ἀνυπέρτατος, ὁ, qui differi & procrastinari nequit: item citus, subitus, certus, unde adv.

Ἀνυπεύθυνος, sine mota, absque dilatione, & cunctatione. ex ὁ priv. & ὑπεύθυνος, superimpono, & in pass. ἀνυπεύθυνομαι, differo. procrastino.

Ἀνυπόδητος, ὁ, ἡ, ὁ, innosius, non muliandus, inculpatus, reddendis rationibus non obnoxius: ex ὁ priv. & ὑπόδυμαι, subditus, obnoxius, reus.

Ἀνυπόδουλος, ita ut causæ dicendæ obnoxius non sis. Item cum libertate, qualis est eorum, qui legibus soluti sunt. Est adverb. ἀβ ἀνυπόδουλος, innoxius.

Ἀνυπείκτως, ὁ, non obtemperans: ut ἀνυπείκτως τοῖς λόγοις, non obsequens rationi: ex ὁ priv. & ὑπείκω, obediens.

Ἀνύπτιος, imbecilis, ἀγύμναστος: ex ὁ priv. & ὀπλίτης, barba, pili circa labia.

Ἀνυπτόπους, ὁ, ἡ, ὁ, Dor. pro ἀνυπόδητος, discalceatus, sine calceis: ab ὁ, & ὑπόδημα. Th. ἄνυ, ligo.

Ἀνύσιος, ὁ, ἡ, ὁ, fic appellati funt Philosophi apud Avilloph. quafi nudipedes.

Ἀνυσίπους, ἡ, ὁ, idem fere calceis; fine calceis ingredior. ἀνυσιπόδην, idem.

Ἀνυσιπόδης, ὁ, ἡ, ὁ, pedum nuditas: ab ὁ, & ὑπόδημα, indus calceus, vel calceamentum.

Ἀνυπόκλειστος, ὁ, qui juri obnoxius non eſt, feu qui juri non congruit: ex ὁ priv. & ὑπόκλειστος, reus, obnoxius.

Ἀνυπόκριτος, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, non ſuggeſtus, non ſuppoſititius, & ſubditivus, ἀπὸ ὑποβάσεως, fine ſuppoſitione: ut apud Plat. in 6. de Republ. γίνεσθαι τὸν τοῦτο ἀνυπόκριτον; h. e. ὁ ἀληθὴς ἀνυπόκριτος. i. e. qui fine ſuppoſitionibus ab intellectu apprehenditur: ὁ ἀληθομάθητος non indiget, ut ad apprehenſionem τὸ ἀνυπόκριτον ſuppono. Ex ὁ priv. & ὑποκρίνομαι, ſuppono.

Ἄνυσις, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, intolerabilis, non ferendus: ab ὁ, ὑπό, & ὀξύς, ſagitta, jaculum, ab ὁ, pro ἀείω, ſero.

Ἀνυπόστατος, ita ut ſuſtenti, & tolerari non poſſit, intolerabiliter. Poſſ. Eſt adv. ἀβ ἀνυπόστατος, qui ſuſtenti nequit: ex ὁ priv. & ὑπόστασις, ὁ, tolerabilis.

Ἀνυπόστατος, ὁ, ἡ, ὁ, minime ſimulatus, non lucratus: ex ὁ, & ὑπόστασις, ſimulo, fingo, mentior.

Ἀνυποστάτως, ὁ, non ſuſtinendus, intolerabilis: ex ὁ priv. & ὑπόστασις, ſuſtineo.

Ἀνυπόστατος, ὁ, ἡ, ὁ, non ſuſpectus, improviſus, quem ſuſpectum non habuiſſemus. Polyb. Et adv. ἀνυπόστατος, non ſuſpicantibus, quod eventurum erat. Unde adv.

Ἀνυποστάτως, non ſuſpicioſe, vel ſuſpecte, inopinato, & inſperato, ita ut non ſuſpicetis, vel ſuſpectos habeatis; et ex priv. & ὑπόστασις ſuſpicor, ſuſpectum habeo.

Ἀνυπόστατος, ὁ, ἡ, ὁ, minime ſimulatus, non ſuspectus, ſuſpicione vacans.

Ἀνυπόστατος, adv. citra ſuſpitionem. Ex ἀνὰ ὑπό, & ὑπόστασις, video: apparco.

Ἀνυπόστατος, ὁ, qui non poteſt ſubſiſtere, ſubſiſtentiam non habens, μὴ ἔχων ὑπόστασιν, ſeu ὑπόστασιν, ut ſomnium, & id genus ἀνύπαρκτα, καὶ ἀνύπαρκτος, qui opponitur ὑποστάσεσιν. Item intolerabilis, cujus impetus ſuſtineri nequit: qui refelli non poteſt. Polyb. ex ὁ priv. & ὑπόστασις, ſubſtantia.

Ἀνυπόστατος, ὁ, ἡ, ὁ, interritus, imperterritus. Item non prævaricans: qui in dicendo nihil timet, aut vetetur; qui libere inquirit. Ex ὁ priv. & ὑπόστασις, cohibeo, ſubtrahо, ſubduco.

Ἀνυποστάτως, adv. ſine prævaricatione, nihil remittendo. Th. idem.

Ἀνυποστόμως, ὁ, ἡ, ὁ, telliſtatius: ex ὁ, & ὑποστόμωσις.

Ἀνυποστόμωτος, ὁ, non ceniſti, non æſtimatus, & peculiariter, cui lis æſtimata non eſt. unde adv.

Ἀνυποστόμωτος, impune: ex ὁ priv. & ὑποστόμωσις, irrogo pœnam, condemno.

Ἀνύστακτος, ὁ, non ſimulatus, ſincerus. Propriè eſt is, ſub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex ὁ priv. & ὕστακτ, latens, occultus.

Ἄνυσις, qui pedibus celeriter concitat iter: ἀπὸ τοῦ ταχὺ πορεύεσθαι τοὺς πόδας. Heſych.

Ἀνυστικὸν, Dor. pro ἀνυσιμὸν, confeci, acquiſivi, a. r. m. verbi ἄνυσις, perficio.

Ἀνυστός, ὁ, ἡ, ὁ, qui perficit, a. r. part. ab ἄνυσις, perficio.

Ἀνυστικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, optatis conficiendi ſtudioſus, laboriosus: ab ἄνυσις, perficio, & ἔργον, opus.

Ἀνύσιμος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, expeditus, efficax ad tranſigendum, utilis. unde

Ἀνυσίμως, adv. efficienter, abſolute, perfecte.

Ἀνυσίπους, πυκνόπους, πολύπους ab ἄνυσις. Th. ἄνυσις, perficio.

Ἄνυσις, ὁ, ἡ, effectio, perfectio: item profectus, commodum. ab ἄνυσις, perficio.

Ἀνύσσω, ὁ, ἡ, ὁ, pro ἀνύτω. Poet.

Ἀνυστικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, vel ἀνυστικὸς, efficax, ab ἄνυσις, perficior.

Ἀνυστὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, quod effici poteſt; item promptum facile. ab ἀνύστην ἔχω, quoad fieri poteſt. pro viribus.

Ἄνυτο, perficiebatur, Dor. pro ἤνυτο, imp. verbi ἄνυσις, vel eſt 3. pluſq. perf. paſſ. ἀνύω, perficio.

Ἄνυτο, per unicum τ, Attice, & ἀνύττω, vel ἀνύσσω, pro Th. ἄνυσις, perficio, expedio.

Ἄνυτος, ὁ, ἡ, ὁ, non arenoſa terra: vel aqua minime arenoſa: ex ὁ priv. & ὑφαμμώδης, idem ac ὑποδύμαινος, arenoſus, ſubtus arenam habens: ex ὑπὸ, & ὄμμα, vel detracta litera ψ, arena.

Ἀνυβὸς ἑ. ἀνὺ ergo, ſublevo, extollo, exalto: ex ἀνὰ, & ὑβίω, ergo.

Ἀνύω, perficio, profum, impleo, conſumo, impetro. ἀνύω τὸ ἔργον, ἀνύω τὸν πόνον.

Ἄνω, Poeticum eſt, pro ἀνύω, perficio.

Ἄνω, ſurſum, adv. ὁ ἄνω, ὁ, ὡ, ὁ, ſuperius: ὁ ἄνω, ὁ ἀνὰ ἄνω ἀφορῶν, ὁ ἄνω, ὁ, ὡ, ὁ, ἄνω, qui ſurſum ſunt. comparat. ἀνώτερον, ſuperius, altius.

Ἀνώ, deſeram, a. 2. ſub. act. ab ἀείρω, remitto. ab ὁ, & ἀείρω.

Ἀνώγω, præt. m. Jon. pro ἤωγα, juſſi: ab ἀνώγω, & αὐτῶν, jubeo, mando.

Ἀνώγω, imp. vel a. 2. Jon. pro ἤωγον, ἀνώγον, & a. 2. ſub ab ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγων, ὁ, ἡ, τὸ, cœnaculum, & Att. ἀνώγειον, ὁ, τὸ, ἔργ. ἀνώγεων, Marc. 14. Luc. 22. Diſtans ſic volunt, tanquam partem domus non infimam, ſed ſuperiorem, & eminentem, quod veteres in ſuperiori ædium parte eibum ſumerent. quidam vero, quod ſubdiuſio fit a ſolo: ab ἀνώγειον. Scribitur & ἀνώγαιον, q. d. ἀπὸ τοῦ ἄνω ὑπόγαιον.

Ἀνώγω, pro Th. ἀνώγω, findeo.

Ἀνώγων, ὁ, ἡ, ὁ, qui ſupra terram eſt, ὁ ἄνω τῆς γῆς: ex ἄνω ſupra, & γῆ terra.

Ἀνώγω, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, juſſum, adhortatio: eſt verbale a Th. ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγων, ὁ per Sync. ἀνώγων, jube, præſ. imp. ab

Ἀνώγω, idem ac ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγωμαι, ἦαι, κται, aperitus fum, perf. paſſ. verbi ἀνοίγνυμι, part. ἀνεῳγμένος, ὁ, ἡ, ὁ. Ἀνώγωμαι, ὁ, ἡ, ὁ, aperio, reſeravo: ἀνοίγω, ὁ, ἡ, ὁ, idem. Item oſtium: ἀνοίγειν, ὁ, ἡ, ὁ, aperius, apertilis. Th. ἀείρω, aperio.

Ἀνώγων, jubebam, pro ἀνώγον, imp. Jon. ab ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγω, jubeo, hortor, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, a. 1. ἤωξα.

Ἀνώδυνα, ade. propriè ſine dolore; & quidem præſtantiùs in partu.

Ἀνώδυνία, ὁ, indolentia: ut ἀνωδυνία ψυχῆς, dolorem. Dioſc. i. e. levamentum doloris affert.

Ἀνώδυνος, ὁ, quæ partus dolores non ſentit; vel quæ ſine dolore parit: ex ὁ, & ὠδὶς, ἴνος, ἡ, dolor partus.

Ἀνώδυνος, ὁ, non ſentiens aves. Ariſtot. Hiſt. An. l. 7. fed legitur & τὰ ἀνώδυνα, pro eod. ex ὁ priv. & ὠδὶς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

A E

Ἄαγος, ου, ον, fregerim, & in 3. pl. ἄαγον, a. 1. opt. act. ab ἀγνυμι, frango, seu ἀγω, i. ἐάξω, &c. a. 1. εἷα.

Ἄεθλ, dueces, a. 3 part. ab ἄγω, duco. fut. ἀξω.

Ἄεἰ, vel εἰἰ pref. imp. futuri formam habens, ab ἄξω, quod Poeta formant af. 1. verbi ἄγω, duco: vel dictum est pro αἰὲν in a. 1. ut vicissim in a. 2. reperitur ἀλλὰ pro ἀεἰ.

Ἄεικ, ας, ες, & in pl. ἄεικαι, a. 1. opt. Eol. ab ἀγνυμι, seu ἀγω, frango.

Ἄεικης, ὁ, ἡ, inhospitalis; idem ac ἄξενος, sine hospite.

Ἀξενοδόχητος, ὁ, non ductus ab hospite, vel non susceptus: ex α priv. & ξενοδοχεῖν, hospites duco.

Ἄξενος, ὁ, ἡ, inhospitalitas: itidem ab ἄξενος.

Ἄξενος, ου, ὁ, Poet. ἄξεινος, sine hospite i. ex α, & ξένος, hospes.

Ἄξεστ, ν, ὁ, ἡ, tardendo non politus; ab α & ξέω, politus. Th. εὐυ, polio.

Ἄξἰα, ας, & Jon. ε, ἡ, dignitas, meritum: ab ἄξιος, digni.

Ἀξιάγαστος, ν, ὁ, ἡ, admirationi dignus, admirabilis: ab ἄξιος, dignus, & ἀγαστὸς, gratus, admirabilis.

Ἀξιάκουστος, ν, ὁ, ἡ, auditu dignus; item memorabilis: ab ἄξιος, & ἀκούω.

Ἀξιακροάτης, ν, ὁ, ἡ, idem, Th. ἀκροάτωρ, audio.

Ἀξιαπήγητος, ν, ὁ, ἡ, Jon. pro ἀξιεπήγητος, ὁ, ἡ, memorabilis: superlut. ἀξιωκαμψότατος, & ἀξιαμφιστότατος, memoratu dignissimus. Ab ἄξιος, & ἀφήγημα, narratio, Th. ἐξήγημα, prædico, duco.

Ἀξἰαπτος, ὁ, ἡ, vel ὀξιαπτότατος, ὁ, ἡ, laude dignus, laudabilis, præclarus, commendabilis: ex ἄξιος, & ἀπτω, laus.

Ἀξιαπτότερος, ν, ὁ, ἡ, dignus, qui expetatur: ex ἄξιος, & ἐπιθυμητὸς, cupitus.

Ἀξιαπτος, ὁ, ἡ, amari dignus, ex ἄξιος, dignus, & ἐρασὸς, amabilis, blandus. Sic dicitur τῶν πλέκτρων, apud Xen.

Ἀξιβάμων, ὁ, ἡ, dignum censeo, Dor. pro ἀξιόμων, præs. ind. ab ἄξιος, dignum censeo.

Ἀξιάγειν, ὁ, ἡ, ἀξιάγειν, ν, ὁ, ἡ, pavo delabia, delabel: a, alcida: diminut. ab ἄξιος, alcia, fœcuia.

Ἄξιἰν, ν, ὁ, ἡ, alcia, dolabra.

Ἀξιἰσθητος, vel ἀξιαισθητος, ὁ, divinatio per fœcures. Plin. l. 36. c. 19. ex ἄξιος, fœcuris, & μαντεία, ὁ, divinatio.

Ἀξιἰσθητος, ν, ὁ, ἡ, dignum vita: ex ἄξιος, dignus, & βιωτὸς, ὁ, ἡ, vitalis.

Ἀξιἰσθητος, ὁ, ἡ, ἀξιαξιάστατος, ν, ὁ, ἡ, dignus quem æmulemur, dignus æmulatione. opitabilis, æmulandus, unde

Ἀξιἰσθητος, adv. laudabiliter: ex ἄξιος, dignus, & ζηλωτὸς, æmulatio.

Ἀξιἰσθητος, ὁ, ἡ, admirationi dignus: ex ἄξιος, dignus & θαυμαστὸς, ὁ, ἡ, admirabilis.

Ἀξιἰσθητος, Jon. pro πλεόθεατος, ὁ, ἡ, spectatu dignus: ab ἄξιος, dignus, & θεάομαι, spector.

Ἀξιἰσθητος, ν, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ludu, seu lamentatione dignus, sive dignus qui lugeatur, Eurip. ex ἄξιος, dignus, & θρῆνος, ὁ, ludus.

Ἀξιοκοινώνητος, ὁ, dignus quem communemus; ex ἄξιος, dignus, & κοινωνὸω, ω, fem. -ῶ communico, cum participe.

Ἀξιόκοτος, ὁ, dignus, qui quæratur, & postulandus: dignus, vel justo pretio quæritus, vel quærendus. unde neut. ἀξιόκοτον, dignum quod quæratur, & postulandum. ex ἄξιος, dignus, & κτάομαι, possideo.

Ἀξιόλαυτος, ὁ, dictu dignus, laudabilis.

Ἀξιόλογος, ὁ, operæ pretium.

Ἀξιόλογος, ὁ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis.

Ἀξιολόγως, egregie, præstanter, ita ut mentione fit dignum: ex ἄξιος, dignus, & λόγος, ὁ, sermo.

Ἀξιομνήμονευτος, ὁ, dignus quem beatum omnes prædicent. Xen. in Apol. Soct.

Ἀξιομνήστος, ὁ, memorandus, memorabilis.

Ἀξιόμωκτος, ν, ὁ, ἡ, qui aliter resilere possit pugnando: ab ἄξιος, dignus, & μάχομαι, pugno, resilio.

Ἀξιονέκτης, ὁ, odio dignus: ex ἄξιος, dignus, & μισητὸς, ὁ, odio dignus.

Ἀξιονεμόμνημων, ὁ, dignus commemoratione, memorabilis. Xen. Hell. 4. ex ἄξιος, dignus, & μνημόνευτος, memini.

Ἀξιόνικος, ν, ὁ, ἡ, victoria dignus: ab ἄξιος, dignus, & νίκη, ἡ, victoria.

Ἀξιόνυμος, ν, ὁ, ἡ, dignus habeor: pass. ab act. ἀξιόνω, dignum censeo.

Ἀξιοπιστος, ὁ, ἡ, dignus fidei: ex ἄξιος, dignus, & πιστὸς, ὁ, fidus.

Ἀξιόπιστος, ν, ὁ, ἡ, ventisimilitudo, auctoritas fide digna, πίστωσις, fidei sufficientia, seu fides idonea. Item adv. fideliter, ita ut fide sit dignum.

Ἀξιόπιστος, ν, ὁ, ἡ, ὁ, fide dignus, dignus cui credatur, gravis, verisimilis, certus, haud impar fidei. Exponitur etiam ἔμφρων, & ἀφρων, idoneus, sufficiens. Ex ἄξιος, dignus, & πιστὸς, ὁ, fidelis.

Ἀξιοπίστως, adv. fideliter, cum fide sufficiente. unde in Pandect. ἀξιοπίστων ἀπραλλάξειας, exponi. idoneis fponsoribus exveue. ab ἀξιόπιστος, ὁ, ἡ, ος, fide dignus.

Ἀξιοπόθητος, ὁ, ἡ, qui meritas pœnas accipit.

Ἀξιοπρέπεια, ἡ, dignitas.

Ἀξιοπρεπὴς, ὁ, ἡ, dignus decore, laude dignus Th. πρεπὼ, congruo, convenio.

Ἀξιόρατος, ὁ, ἡ, ὁ, visu, vel videri dignus: ex ἄξιος, dignus, & ὁράω, ω, video.

Ἀξιος, ν, ὁ, ἡ, dignus, Jon. pro ἄξιος, ὁ, ἡ, æqualis pretii.

Ἀξιόσεμνος, ὁ, dignus confideratione, seu animadvertione; confideratus, Th. σκέπτω, speculor, meditor.

Ἀξιοσπούδαστος, ὁ, dignus studiis: dignus quem studiose fectemur: ex ἄξιος, dignus, & σπουδὴ, studio do operam, seu studium impendo.

Ἀξιοστέφανος, ὁ, imperio dignus, dignus qui imperet: ex ἄξιος, dignus, & ἀρχομαι, ὁ, ἡ, dux excercitus.

Ἀξιοτέκμαρτος, ὁ, probatus sufficientibus argumentis: a τεκμαίρω, conjicio.

Ἀξιοτε, ατος, ὁ, dignitas, dignatio: ab ἄξιος, ὁ, ἡ, dignus.

Ἀξιότιμος, ὁ, ἡ, honore dignus, pretiosus: a τιμὴ, ὁ, honor.

Ἀξιοφίλητος, ὁ, dignus qui ametur: ex ἄξιος, dignus, & φίλητος, ὁ, amabilis, amore dignus.

Ἀξιόχρεως, Jon. & Att. qui eft folvendo, ac proinde fide dignus, ab ἄξιος, dignus, & χρέος, ὁ, debitum.

Ἀξιόω, ω, imp. ἠξίουν, fut. ἀξιώσω, p. ἠξίωκα, a. 1. ἠξίωσα, a. 1. sub ἀξιόνω, ν, ὁ, ἡ, a. 1. inf. ἀξιῶσαι: dignor, eum gen. aquum censeo: dignum effe censeo, & faspius cum inf. pro æquum esse censeo. Item optare pretium esse affimo: peto, postulo: existimo, puto: ut & pro δοξάζω, & δεήσομαι, & quafi idioma excercitum Ariftot.

Ἀξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas, item enuntiatio.

Ἀξιωματικὸς, τὸ auctoritas, dignitas.

Ἀξιωματικὸς, ὁ, ἡ, habens auctoritatem. Item plenus majeftatis; dignatione, & majeftate venerandus: dignitate oris præditus, cujus neutrum τὸ ἀξιωματικὸν, fubftantive pronpto amplectitur, & in dignitate, & in plurali ἀξιωματικοὶ dicuntur, qui in dignitatibus funt conftituti, Bud. ex Pand.

Ἀξιωματικῶς, cum auctoritate, cum dignitate: item apte, ἀξιωματικὸν τι λέγειν, aliquid ut axioma ponere.

Ἄξιος, merito: ἄξιον φίλων εἶ, ut decet: ab ἄξιος, ὁ, dignus.

Ἄξιόνω, ω, ν, dignatus fuerim, a. 1. opt. Æol. verb. ἀξιόω, dignum censeo.

Ἄξιος, ου, ὁ, auctoritas, dignitas, amplitudo. Eft verbum, dignor.

Ἄξιωτὸν, cenfendum eft.

Ἄξοανος, ὁ, fculptili fimulacro carens: ex α priv. & ξόανον, τὸ, politum, fculptum, fculptile: a Th. ξέω, polio.

Ἄξομαι, abducam, i. q. verbi ἄγω, duco.

Ἄξον, a. 1. imp. ach. duc, vel frange: ab ἄγω, vel ἀγνυμι, i. q. duco; frango.

Ἄξον, acc. fing. ἄξων, dat. ab ἄξων, ὁ, axis.

Ἄξονες, ν, ὁ, ἡ, ad axim pertinens. ut ἀξονίτης, ὁ, ἡσος, vinculis axis alligatis. in Egypt. ab ἄξων, ὁ, axis rota.

Ἄξυτ, ν, ὁ, ἡ, idem ac ἄξεστ, qui tardendo, fealpendoque politus non eft: in Egypt. ex α priv. & ξύω, polio, cujus contr. varia deflexione in ξεστ.

Ἀξύγετος, genere diverfum.

Ἀξυγετώνες, ὁ, idem ac ἀσυμφώνους, qui conftatus, feu cuefus non eft, feu qui conflari & coqui non potuit: ex α priv. & συγγενὴς, cummixtus, comporto.

Ἀξυλία, ἡ, lignorum inopia.

Ἄξυλος, ὁ, ἡ, ἀξύλωτος, ὁ, ἡ, idem ac ἄξυλος, unde, vel ex quo nemo ligna petit: multum Th. & compof. eum feq.

Ἄξυλος, ν, ὁ, ἡ, ligno carens, vel penuria lignorum ab α vel priv. vel epitat. & ξύλον, lignum.

Ἀξυμέτρητος, ὁ, ἡ, ἀσυμμέτρητος, immenfus, immenfum dicum: ex α priv. & συμμετρητὸς, menfus.

Ἀξυμφρονες, ὁ, ἡ, ἀσύμφρων, ὁ, ἡ, inconftans: ex α priv. & σύμφρων, conveniens, decens.

Ἀξυνίετος, ὁ, ἡ, ἀσύνετος, ν, ὁ, ἡ, ὁ, intelligentia carens, ftultus, infipiens: ex α priv. & συνιετὸς, ὁ, ἡ, intelligens.

Ἀξυπόστατος, ὁ, ἡ, ἀσύστατος, ὁ, ἡ, inordinatus: ex α priv. & συνίστημι, vel -ιστάω, colloco, compono.

Ἀξυρος, ὁ, ἡ, ἀξυρὸς, ὁ, ἡ, rafus, hebes: ex α priv. & ξυρὸς, novacula.

Ἄξω, pro ἄγω, duco, formatum e futuro; ut ὄψομαι, pro ὁράω, fpecto.

Ἄξων, Dor. ἄξος, ὁ, i. q. acft, ducam, vel fiangam: ab ἄγω, vel ἀγνυμι, duco.

Ἄξων, ονος, ὁ, axis, after, ἀξ. ab ἄγω, quia circa axem rota agitur. Item fpondylorum fecundus; qui eft immobilis. Poll. Et apud Athenienfes ἄξονες, aræ tantæ, in quibus leges Solonis erant inciſæ. Bud. in comm. Item trames, & orbita. Dicitur autem ab ἄγω, a. 1. inf. verbi ἄγνυμι, duco.

A O.

Ἀοάζω, Æol. & Recent. in pen. fing. 3. decl. fimpl. pro ὠ ut Ἀοάλιος, pro Ἀώλιος. Eft & Ionic. & Poet. pro ὠ in 3. pers. fing. a. 1. med. ut pro ἐτύθην, ἀτύθην.

Ἀοδμαὶς, ὁ, ἡ, odore carens, inodorus: idem ac ἀοσμὸς, ν, ὁ, ἡ, ος: ex α priv. & ὀδμὴ, odor.

Ἄοιδος, & ἀοίδιος. Vide eum ἀοίδος, & ἀείδω.

Ἄοῖος, idem ac ἀοῖος, qui ramofus non eft, in nullos difperfus ramos, vel nodis, non nodofus: ex α priv. & οἶος, ramus, vel ἀοῖς, ὁ, ἡ, ος, vel intenf. & ἄζος, ν, ὁ, ἡ, nodus in arboribus.

Ἀοῖος, Dor. pro ἀοῖος, gen. pl. ab ἀοιδὸς, vel ἀοίδος.

Ἀοίδ, ν, ὁ, ἡ, & Dor. ἀοίδ, ὁ, ἡ, cantus, dat. pl. Jon. ἀοίδῃσι, verbi ἀείδω. A præt. no. ἀοίδα verbi ἀείδω, canto.

Ἀοίδιος, ὁ, ὡς, cano, canto; idem ac Th. ἀείδω, canto.

Ἀοίδιμος, ν, ὁ, ἡ, ὁ, celebris, decantatus.

Ἀοίδιος, Poeta, qui componit cantilenas ex ἀοίδη, cantu, & ὄμος, adaptatus.

Ἀοίδοποιὸς, Poeta, qui verfatur circa carmina; ex ἀοίδη, cantus: & ποιὸς, verfor.

Ἀοίδος, ν, ὁ, ἡ, cantor, Poeta, Th. ἀοιδὸς, cano, & ἀοίδιος, cantus, cantilena; idem ac ἀοιδὸς.

Ἀοιδοσύνη, ν, ὁ, ἡ, canendi peritiffima, cantu fuaviffima, fuperl. ab ἀοιδὸς, cantor.

Ἀοίκητος, ν, ὁ, ἡ, inhabitatus.

Ἄοικος, ν, ὁ, ἡ, ος, domo carens. Ex α & οἶκος, ὁ, domus.

Ἄοκνος, ὁ, invius, vagus; ex α priv. & οἶκος, ὁ, ἡ, cantilena.

Ἄοκνος, ὁ, ἡ, vno carens, abftemius: ex α priv. & οἶνος, ὁ, vinum.

Ἀοκὸν πίνων, alacritas laborum.

Ἄοκνος, ν, ὁ, ἡ, impiger, ἀοκνὸν ἐπιπεδῶν: ex α & οἴκνος, negotium, ſegnities.

Ἀοκνόφρων, impigerrime.

Ἄοκνος, impigre, adv. ab ἄοκνος, impiger.

Ἀοκνόφρων, impiger, ſimul: adv. Poet. ab

Ἀόκνος, ὁ, ἡ, confertus, congregatus, ἀόκλεες, ſed, nom. plur.

Ἀόκνος, & ἀόκλεος, congregatus.

Ἀοκνὸν, ν, ὁ, ἡ, ἀόκνιον, Dor. p. per', plur. pref. ind. a. contract. pro ὀρῶ, vel ὁράω, ut ἀόκνιον, pro ἀόκνιμι, ἀόκνιον.

Ἀόλλεν, pro ἀόλλει, munitio. Hefych. & Suid.

Ἀόλλει pro ἀόλλῃ, i. Suida expunctum τειχίζει, ramofi, nocofi: item qui multa ligna comburunt, i. c. coqui, μαγειρεῖς, vel ferri, famuli, ὑπηρέται, & θεραπεύται. Item affecte, & affectatores, ἀόλλεῖς. A Th. ἄζος, ν, ὁ, ἡ, nodus in arboribus.

Ἄοκνος, ὁ, idem ac ἀόκνιος, inermis.

Ἄοκνος, ὁ, ἡ, mutus: & ab Hefych. exponitur etiam ἀόρατος, invifibilis; ab ὄκνημι, ex α priv. & οὖς, ὠτὸς, ὁ, vox: item ocutus, fed tunc eft m. gen.

Ἄοκνος, ν, ὁ, ἡ, idem ac ἀόκνιος, non vifibilis ex α priv. & ὀκνέω, video.

Ἄοκ, ὁ, ἡ, ος, τὸ, cnfis: q. ab ἀείρω, quia fuſpenditur. Item ἀόκνι Hefych. dicuntur φυκάνεαι. Item tropheis quidam, Od. 5. fellis. ἐγκοτέω ὅτε μ' ὦκ ἀόκνιος ὀλυκτὸς. Itym.

Ἀοκτὴς, ὁ, ἡ, excitus. Ex α & ὄκνω, video.

Ἄοκτος, ν, ὁ, ἡ, invifibilis.

Ἀοκτὸς, invifibiliter, adv.

Ἀοκτρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, d. inifacentia, lenitas.

Ἀοκτρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui non itafcetur, aut itaſci folet. Inde in neut. gen. τὸ ἀοκτρὸν, idem ac ἀοκτρία, ἡ, victoria.

Ἀοκτρὸν

Α'γριος, ἥνε ira, lenitet: ex α priv. & ἄγη, ira.

Α'γρυπνος, haefito: ab α, & ὕπνος.

Α'γρυπνος, indefinite accipi.

Α'γρυπνους, ους, indefinitus fum.

Α'γρυπνος, ος, ὁ, infinitas.

Α'γρυπνος, ος, ὁ, ἡ, indefinitus.

Α'γρυπνος, ος, ὁ, ἡ, indefinitus, indeterminatus.

Α'γρυπνον, τὸ, quæ indefinite capiuntur.

Α'γρυπνως, indefinite, indeterminate.

Α'γγειον, ου, ὁ, ἡ, avibus carens. Item nomen fluvii, Avenus. Th. ἄγγει, ὄσπ, ὁ, ἄνις, ales.

Α'γγη, ης, ἡ, dicitur arteria omnium maxima, quæ ex finiftro cordis ventriculo exoritur, & fpiritum vitalem in totum animantis corpus defert, nutrimuque exlorem per diaftolen & fiftolen temperat. Sic appellata fuit, quod ἀσπὴ, fignificet ἀήρ, i. e. vas: eft enim fanguinis conceptaculum, ut fcribit Ariftot. Item ἀσπὴ funt etiam veftium conditoria. & aneiæ, i. e. χάνοι καδωνοὶ, vocem Poll.

Α'σπιδὸς, ὁ, in Epigr. appenfus loto, affixus, pendens: a Th. ἀσπὴ, ἰσχνὸν.

Α'σπὴ, ἀσπὴ, ὁ, ἡ, ſpinæ, quo cruſ, clypeus, aut pera appellantur. dat. pl. ἀσπὴσιν, Poet. qu. ab ἀείρω origo, vel quaſi ἄσπη πόνων; ab ἄσπη, enfis, & nomen, ſervo, affervo.

Α'σπὴ, ſubitans erat, ὁ, ἡ, ſimp. ſtulta, perf. paſſ. ab ἀσπαίνω, pro ἀσπαίρω, pert. paſſ. verbi ἀσπαίνω origo. Quidam ramen ex ἄσπη factum volunt, q. in a conveniſo, & inferto o pluſq. perf. paſſ. ἄσπη, ἄσπη.

Α'σπηγη appellatur ab Hippocrate pars pulmonis urinque fuſpenſa, & feparata; quam & ἀσπηγὴν dictam fuiſſe dicimus ex Dioſc. ab eod. Them.

Α'σσμαι, ης, ὁ & ἡ, odoris omnis expers: idem ac ἀσσμος, nihil olens, inodorus, vel odore gravis, & foetidus. nam ἄσσμον opponitur τῷ δύσσμῳ.

Α'σσμία, ας, ἡ, Cyr quo interdum reperitur ſubſtantive ἄσσμος, ος, ὁ, ἡ, odoris carentia, odor nullus, vel malus odor: fortor: ex α priv. δὲ σμὴ, odor.

Α'σσιλος, ὁ, auxilior, opem fero, adjuvo. Hinc Α'σσιστος, ὁ, adjutor, ἀεὶ ἐσσὶ ἔσσὶ ἔσσὶ, qui non vocatus alteri opitulatur. Ab ἔσσα, ης, ἡ, fama, vox.

Α'σσος, ος, ὁ, ἡ, illæſus: ex α, & ἄσσω, cominus vulnero.

Α'σσυρτὴ, ας, ἡ, vacuitas a tubis.

Α'σσυρτος, ος, ὁ, ἡ, qui molellia vacat. Ab α, & ἀσσὴν, ὁ, ἡ turba.

Α'τὸ, ατὸν, ὁ, ἡ, viſus expers, cæcus; ab α & ἀσσμαι, video.

A Π.

Α'π', pro ἀπὸ, ab.

Α'παγγελία, renuntiaſſe, a. r. inſ. act. ἀπαγγεῖλαι, ατῶ, renuntiare, & in a. pl. ἀπαγγεῖλαν, renuntiate, imp. ἀπαγγεῖλατε, renuntiantes, part. ab ἀπαγγέλλω, renuntio.

Α'παγγελὴν, ας, ἡ, narratio: ab ἀπαγγέλλω, refero.

Α'παγγέλλω, refero, f. ἀπαγγελῶ, p. ἀπήγγελκα, a. r. ἀπήγγειλα, a. 1. inf. ἀπαγγεῖλαι. praef. part. act. ἀπαγγέλλων, ουσα, ὁ, part ἀπαγγελόμενος. Exp. idem ac ἀπαγγέλλω. Item renuntio, ut legati faciunt, ſi negotia redeuntes. Plut. Et pro denuntio: ut ἀπαγγέλλειν σὺν ἀσπίσι, denuntio tibi litem. Item pronuntio, enuntio, i. e. corpum mentis eloquor. Item memoritter recito. Hud. ex Synef. Ex ἀπὸ & ἀγγέλλω, nuntio.

Α'παγγελτὴν, pro vel re-nuntiandum eſt.

Α'παγγελτος, ὁ, indes inauditus.

Α'παγγελτικὸς, re-vel e-nuntitivus. unde in neut. gen. τὸ ἀπαγγελτικὸν, enunciatio.

Α'παγε, apage, apagelis, auferi, abſit, ne ſeceris: adverbium eſt reprobantis, & abominantis: a verbo ἄπαγω, ut ἄπαγε τῆς μακρᾶς ὁδοῦ, proverbium apud Ariſtoph. i. e. ἀπὸ ὁδοῦ τοῦτο, nam mortui μακρὸν ὁδὸν dicuntur καὶ ἀδιεξίτητοι, & indes inauditus.

Α'πάγω, excito: ex ἀπὸ, & ἄγω, cogo.

Α'πάγωγὸς, ὁ, ἡ, impenetrabilis: ex ἀπὸ, pro α priv. & γῶ: vel ut alii volunt, ex α intenſivo, & ἀπάγω, a. 2. verbi πάγωμαι, figo; denſo, coagulo.

Α'πάγωσον, Jon. pro ἀπάγου, auferte, abducete. Th. ἄγω, duco.

Α'πᾶγωσὶ ζῶμοι, cubitos intendo. Hef. ex ἀπὸ, & ἀγκωνίζομαι, finuo me, vel finuor, per ſinus quoſdam quaſi flexus me verto; de fluvio dicitur ab ἄγκων, cubitus.

Α'πᾶγωλὸς, derubo, dehonefto: ex ἀπὸ, & ἀγλὸς, illuſtro, a Th. ἀγλαὸς, ſplendidus.

Α'πᾶγωλὸς, ος, ὁ, ἡ, me ſtrangulatem, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω, ſuffoco.

Α'πᾶγχτήνδω, τῶ, abducſtam, acc. ſing. praef. part. paſſ. f. g. ab ἀπάγω, abduco.

Α'πᾶγχὸμαι, ης, apud Hſut. opponitur τῷ σημαίνομαι, veritum & intendictum magiſtratus, edictum prohibitorium.

Α'πᾶγωγὸς, ὁ, prohibitio.

Α'πᾶγορεύτικὸς, prohibitorius: a verbo ἀπαγορεύω, prohibeo, vero.

Α'πᾶγορεύω, σσω, ὁ, prohibens, praef. part. ab Α'πᾶγορεύω, prohibeo, interdico, recuſo, nego.

Item animum deſpondeo. D. Baſil. in fragm. ex ἀπὸ, & ἀγορεύω, loquor.

Α'πᾶγορεύω, ſpolio. unde ἀπαγρεύδελε, Hefych. exponit ἀφαιρεῖσθε, ex ἀπὸ, & ἀγρεύω, venor, capio.

Α'πᾶγρόω, ῶ, agreſte reddo, effero, exaſpero: ex ἀπὸ, & ἀγρὸς, ὁ, ager.

Α'πᾶγρωσὶς, ως, ἡ, aſperatio, exaſperatio: ipſa actio, qua aliquid ſyſperfeſit: materia in ſyſveſtrem naturam. Ex ἀπὸ, & ἀγρόω, exaſpero.

Α'πᾶγωνιστέω, ad morea ruſticos redipor. eſt paſſ. ab ἀπᾶγωνιστὴς, ad mores ruſticos tredipo.

Α'πᾶγωνιστὴς, ad mores ruſticos redigo.

Α'πᾶγρὸς, ὁ, ἡ, infelix, miſer, a. τοῦ ἀπὸ, & ἄγος, infelix circa venationes: ex ἀπὸ, & ἄγω, captura, venatio.

Α'πᾶγχωνὸω, idem ac ἀπᾶγχωνίζω, & ἀπᾶγχω, ſuffoco, ſtrangulo.

Α'πᾶγχωνίζω, idem ac ἀπᾶγχω, ſuffoco.

Α'πᾶγχω, ſtrangulo, ſuffoco, f. ἀπᾶγξῶ, p. ἀπᾶγχα. praef. paſſ. ἀπᾶγχομαι, ſtrangulor, f. τ. m. ἀπᾶγξῶμαι, a. 1. ἀπᾶγξάμην, ης, ατο. Ex ἀπὸ, & ἄγχω, ango.

Α'πᾶγω, abduco, f. ἄξω, p. ἀπᾶχα, a. τ. ἀπᾶγον, Att. ἀπᾶγων, imp. ἀπᾶγετε, f. m. ἀπᾶξῶμαι, a. 1. ἀπᾶξάμην, ἀπᾶξαι, a. 2. ἀπᾶγόμην, ἀπᾶγοῦ, inf. ἀπᾶγεσθαι. Them. ἄγω, duco.

Α'πᾶγορὰ, f. ἀπᾶδῶ, deludiæ & peculiariter abductus, feu conjectio in carcerem, apud Polyb. & Eſaiam, cap. 4. Item reductio, & tributi penſio. Item ἀπᾶγορὰ, vocatur etiam ſyllogiſmus quo Ariſtoteles, in quo de minoris certitudine propoſitionis dubitatur, quæ tamen æque, aut magis credibilis eſt ipſa conclufione. 1. Anal. lib. 2. c. 18. Itemque dicitur ἐκ τῶν ἀπᾶγορᾶς, reductio ad impoſſibile; quam Chryſoſtom. 1. ad Cor. 15. ἐκ τοῦτο ἀπᾶγορὰν vocat.

Α'πᾶγορὸς, ὁ, ἡ, ὁ & ἡ, abductor, expulſor, expellendi vim habens; qui reponitur ἐπαγωγὸς: a verbo ἀπᾶγω, abduco.

Α'πᾶδω, Jon. & Poet. diſpliceo: ex α, & ἄδω, feu ἀνδάνω, placeo.

Α'πᾶδὴς, ὁδὸς, ὁ, conjectatio, in acc. pl. ἀπᾶδὰς, & per crafin ἀπᾶδὰς. Dicta qu. ἀπᾶδὸς, ab ἀπὸ, pro ἀπᾶδὸν, ὃς κέλεβδε ἴδιος quod meus, & exceptionem facit, & ante quam accidierit, videat, & præviderat.

Α'πᾶδω, in cantu diſcrepo, diſſono, fum abſonus: & Metaph. diſcrepo, diſſentio: ex ἀπὸ & ᾄδω, canto.

Α'πᾶσπίζομαι, ης, ὁ, diſcedens, praef. part. ex ἀπὸ, & ἀσπάζω, erigo, attollo.

Α'πᾶσπαστὸς, reddit immotaliter: item macto: ex ἀπὸ, & ἀσπαστὸς.

Α'πᾶσθὴς, ης, ὁ, immobilitas, circa paſſiones æquanimitas; affectuum vacuitas, indolentia, ſtupor.

Α'πᾶσθὴς, ὁες, ὁ, ἡ, impatiens, qui non eſt paſſus; ex α, & πάσχω, a. 1. verbi πάσχω, patior. Vide etiam in πάσθω.

Α'πᾶσθων, ὁ, ἡ, q. d. impatibilis, patiendi neceſſitati minime obnoxius.

Α'πᾶσθὴς, quiete, æquanimiter, ſedato animo: ab ἀπᾶσθὴς: non obnoxius affectionibus animi; carens primis motibus: rigidus, illaſus.

Α'πᾶσὶ, præpoſ. Poet. pro ἀπὸ.

Α'πᾶσθὴγὸρὸς, ὁ, qui regi nequit: indoſilis, intractabilis: ex α priv. & πᾶσθηγορία, loquunt pueros: moderor, rego.

Α'πᾶσθὴλὸς, ὁ, ἡ, infetita, impertita, ſine ἀπᾶσθὴλὸς. Th. πᾶσθ, ἄτε, ἡ, puer.

Α'πᾶσθὴτος, ος, ὁ, ἡ, ineruditus, illiteratus. Ex α, & πᾶσθὴω. Th. πᾶσθ, puer.

Α'πᾶσθὴτος, ineruditè, indoctè, imperite. eſt adv. ab ἀπᾶσθὴτος: quod ab ἀπᾶσθὴτία, i. q. quæ ineſt ei, qui non eſt doctus, feu eruditus.

Α'πᾶσθὴτος, ος, ὁ, orbitas liberorum: ab ἄπαις, ὁ, liberis carens.

Α'πᾶσθὴτὸὸ, ὁ, pudenda mutilo; præputium feco, circumcido. Poll. lib. 2. ex ἀπὸ, & κόπτω, incumbo: in plur. κόπτα, pudenda.

Α'πᾶσθὴτὸμὸς, ὁ, ἡ, ης, ὁ, ſub magiſtro non exteritatus: item inexercitatus: ab ἀπὸ, πᾶσ, puer, & τρίβω, tero.

Α'πᾶσθὴλὸω, terufacio: ex ἀπὸ, & ἀθλάω, comburo. Th. ἀθω, fulgeo, aideo.

Α'πᾶσθὴλὸω, ſub dio ago, ferene, ſereunm reddo: ex ἀπὸ, & ἀθρὸς, ſereuna. Them. a ἀθρὸς, i. q. quo etiam ἀθθεσθαι, illuſtro, ſereunm reddo.

Α'πᾶσμος, ἀσμὸν: ἀβρώματος, ex α, & ἄσμη, ἄσμαι, capio.

Α'πᾶσμὸω, privaret, Jon. pro ἀπᾶσμὸω, a. 1. ſub paſſ. ab ἀπᾶσμὸμαι, privor.

Α'πᾶσμὸω, Jon. pro ἀπᾶσμὸω, privari, ſpoliari: ex ἀπὸ, & ἀσμὸω, capio.

Α'πᾶσμὸμὸς, ὁ, ἡ, fraudatf, Jon. redupl. atque Att. pro ἀπᾶσμὸμὸς, p. part. paſſ. ab ἀφαπάω, frando, eludo.

Α'πᾶσμὸω, auteret. ut ἔτων ἀπᾶσθὸ ἀπ' ἀσμὸν, & ἀσμὸν, capio. Apud Evangeliſtas, eſt paſſ. ab ἀπᾶσμὸω, quod expon. proficietur navi, ſolvo: & aliquando ſimpl. abeo, proficiſcor. Item interdum ex τῶν ἀσμὸν dicitur, ut Lat. ſolvo navem, item aufero, detrabo.

Α'πᾶσπὸ, tollo, difcedo: f. πᾶσ, p. ἀπᾶσπὸκα. a. 1. ἀπᾶσπὸ, imp. ἀπᾶσπὸ, inf. ἀπᾶσπὸμαι, p. paſſ. ἀπᾶσπὸμαι. Th. ἀπᾶσπὸ, ſum. ἀπᾶσπὸ, ἄτε, ἡ. Ex ἀπὸ, & ἀπὸ, tollo. Vide etiam in ἀπᾶσπὸμαι.

Α'πᾶσπὸ, ὁ, liberis carens: ex α, & πᾶσ, puer.

Α'πᾶσπὸὸ, ὁ, ἡ, infantilis, inaſpicatus, male augurii: ab ἄπαις & ἀσπὸ, ὁ, ἡ, auſpicatus, latus.

Α'πᾶσπὸω, ſum, profilio, eum impetu abeo. a. 1. ἀπᾶσπὸμαι. Th. ἀπᾶσπὸ, ſum.

Α'πᾶσπὸὸ, repetit, 3. ſing. praſ. ind. ἀπᾶσπὸὸ, repetitio, 2. ſing. imp. act. praſ. ἀπᾶσπὸὸ, ὁ, ἡ. Ex ἀπὸ, & ὁ ſub. ab

Α'πᾶσπὸὸ, ὁ, repero: ab ἀπὸ & ἀσπὸ, peto.

Α'πᾶσπὸὸ, ſum, ὁ, ἡ, coactio, repetitio.

Α'πᾶσπὸὸὸ, repetendum, eſtagitandum.

Α'πᾶσπὸὸὸ, ὁ, ἡ, repetens, & agens repetitorem, a verbo ἀπᾶσπὸὸ, repeto.

Α'πᾶσπὸω, ὁ, ἡ, ὁ, repeto.

Α'πᾶσπὸὸ, & ἀπᾶσπὸὸὸ, ὁ, ἡ, immineo, impendeo, atrollo, ſuſpendeo: ex τῶ ἄσμη, per pleonaſmum τῶ ω, vel ex ἀπὸ & ἀσπὸω, attollo, efferio.

Α'πᾶσπὸὸὸ, ὁ, ἡ, ſuſpenſo, qua aliquid ſuſpenditur, & ſuſpenſio, finitur: verbale ab ἀπᾶσπὸὸ, ἄσμη, in ſolitum protendor, vel pendeo; ſuſpenſus ſum.

Α'πᾶσπὸὸὸ, ὁ, ἡ, ſuſpenſor, & agens ſuſpensionem, ſtudioſe exquiro: item exacte rejpondeo, i. e. ſtatutis hoois evenio: ex ἀπὸ, & ἀσπὸὸὸ, accurate ago, vel ſcrutor.

Α'πᾶσπὸὸ, retrahendum eſt, vel abducendum.

Α'πᾶσπὸὸ, ablatus: ab ἀπᾶσω, aufero.

Α'πᾶσπὸ, ης, mollia, h. e. juvenilia, ἀπᾶσπὸὸ, tenera, acc. pl. f. g. ab ἀπᾶσπὸὸ, ὁ, ἡ, ος, tener, a, um.

Α'πᾶσπὸὸ, ος, ὁ, ἡ, qui luctæ eſt invictus, inſuperabilis, Poet. pro ἀπᾶσπὸὸὸ. Them. ἀπᾶσπὸὸ, ὁ, ἡ, menſura.

Α'πᾶσπὸὸ, ὁ, ἡ, palæſtræ imperitus: ab α, & πᾶσπὸὸ. Th. πᾶσ, luctæ.

Α'πᾶσπὸὸὸ, arteret, repetitet, Dor. pro ἀπᾶσπὸὸὸ, ἀπᾶσπὸὸὸ, ἀπᾶσπὸὸὸ, ἀπᾶσπὸὸὸ, 3. ſing. praſ. opt. act. vel.

Α'πᾶσπὸὸ, arceo, repello. Th. πᾶσ, ſubſidium.

Α'πᾶσπὸὸ, pro ἀπᾶσπὸὸ, ὁ, ἡ, conſili inops, induſtia carens, difficilis. Ex α & πᾶσπὸὸ, palma manus.

Α'πᾶσπὸὸ, vita miſerrima, cui nullus πᾶσπὸὸ, i. e. artem, feu auxilium reperire poteſt, ut eam liberet. Sic ἀπᾶσπὸὸ κακὸς, malum, unde quis eludari nequit. Them. πᾶσπὸὸ, ἄτε.

Α'πᾶσπὸὸ, ὁ, ἡ, deeiro, vagor: ab ἀπὸ, & πᾶσπὸὸ, erro.

Α'πᾶσπὸὸ, ὁ, ἡ, deſideo, occalleſco. fut. ἀπᾶσπὸὸ. Ex ἀπὸ, & πᾶσπὸὸ, doleo.

Α'πᾶσπὸὸ, dele. a. 1. imperat. act. ab

Α'πᾶσπὸὸ, ὁ, ἡ, ος, deungo: item deleo. Th. πᾶσπὸὸ, ungo.

Α'πᾶσπὸὸ, ὁ, ἡ, idem ac ἀπᾶσπὸὸ, ουσα, propulſo, depello.

Α'πᾶσπὸὸὸ, ος, ὁ, immed.cabile, a quo malum depelli nequit: ex ἀπὸ, πᾶσπὸὸ, arceo, & πᾶσπὸὸ, malus.

Α'πᾶσπὸὸ, propulſo, repello: item auxilior, πᾶσπὸὸὸ, idem ex ἀπὸ & πᾶσπὸὸ, arceo.

Α'πᾶσπὸὸὸ, devito, evito, effugio: ex ἀπὸ, & πᾶσπὸὸ, vito.

A'παλός, negligo, pei fyncopen, pro ἀπωμαλός, negligo, ex ἀπό, & μάλη, cura eſt.
A'παλόφλοιος, ſ. ον, ρ. πα, vela pueſtico : ab ἀπό, & πάλλω, jetum dico. Th. πάλλω, verus.
A'παμαιμιλήσω, ῆς, ῆ, obliteratus, part. pract. paſſ. ab ἀπαμαίμυω, obliterot.
A'πάνευτρος, vagabitur, ſ. m. ex ἀπό, & ἄνευμι, vel ἀνάομαι, erro, vagor.
A'πανδήσω, ῆς, ῆ, curo. vide in ἄλδω, ἀλδῶ, & ἀλδάνω, medeor.
A'πανίς, ή, ῆ, hordus tenellus, feu delicatus. Th. ἁπαλός, tener, delicatus.
A'πάνιον δῶμα, Heſych. διαφάνιον, porcellus, porcus delicatus, tenerae hordi aetatis, & mollis. Ea enim eſt victima tenerrima, & delicatiſſima : ab eodem Thematc ἁπαλός, tener, delicatus.
A'πάλλαγή, ῆς, ἡ, diſcedſus, migratio : ut ἀπαλλαγὴν ποιεῖσθαι, migrare, ſolum vertere : & ἢ βίν ἀπαλλαγή, diſcedſus e vita ; quod & ζῶν ἀπαλλαγὴ, dicitur a Plat. Item liberatio, exitus apud Iocos : verbale ab ἀπαλλάσσω, demigro, diſcedo.
A'πάλλαξαι, libertatem conſequi ab ἀπαλλάττομαι, dimitior.
A'παλλακτικὸς, ὴ, ὸν, liberandi vim habens, ſalutaris, abſolutorius.
A'παλλακτικὸς, liberatorie, abſolutorie. eſt adv. ab ἀπαλλακτικὸς, abſolutorius.
A'πάλλαξ, viciſſim.
A'πάλλαξον, liberari cupio : ab ἀπαλλάττω, f. άξω, libero, dimitto.
A'πάλλαξε, liberare cupio ; volo diſcedere ; deſungi cupio ; ἀπαλλάξε, adjuvando temoveo : ab ἀπαλλάττω, libero ex ἀπό, & ἀλλάσσω, muto.
A'πάλλαξε, ισε, ῆ, diſcendendi facultas ab ἀπαλλάσσω, dimitto.
A'πάλλασσε, vel Att. ἄττω, dimitto, ab ire jubeo, libero. ſ. ἄξω. p. ἀπάλλαχε. a. ι. ἀπάλλαξε. 3. ſing. a. ι. ſub ἀπάλλαξε. pract. paſſ. ἀπάλλαγμαι. inf ἀπάλλαχθαι. Interdum ponitur pro ἀπαλλάττομαι, evado, defungor, liberor : & aliquando ex intereo, morior. Ex ἀπό, & ἀλλάσσω, muto.
A'πάλλαξ, ὴ, ὸ ἢ ἡ, alius poſt alium. Ariſtot. de Anim. l. 9. ex ἀπό & ἄλλος, alius.
A'πάλλαξίνω, abalienor, ἀπαλλαγῆναι : 3. ſing. pract. opt. fut. ὤσω. p. ἀπαλλαξήσομαι. p. paſſ. ἀπαλλοτριωμένη. part. ἀπαλλαγμένος, abalienatus. Ex ἀπό & ἀλλοτρίω, alieno. Th. ἄλλος, alius.
A'πάλτεια, ὦ, contexo, confingo : item idem ac ſimplex Th. πάλτεω, ὦ, pereuto. Item ἀπάλτεω, idem : ex ἀπό, & πάλτω, pro quo interdum etiam eſt πάλτεω, per piconarium literam ; tando, percutio.
A'πάλτηρὸ, ῆς, ἡ, tintura : ab ἀπάλτηρο obſtineo.
A'πάλτὶ, ῆς, ἡ, tenerl, mollis, gen. Jno. pro ἁπαλὸ. ab ἁπάλτὶ, tener, delicatus.
A'πάλτὶ, ῆ, ὸν, tener, mollis, delicatus : gn. ἀγνάπ. ab ἀφὶ, ῳ. ὁ. tactui cedens.
A'πάλτοφαὶ, ῆ, ὸ, ἡ, carne mollis : ex ἁπαλὸ, tener, & κρέας, ατος, ἡ, caro.
A'πάλτὸς, ὴ, ὸν, tenctrimdo, mollitics.
A'πάλτοτρὸφὸς, ὸν, ὸ, ἡ, delicate nutritus, faginatus. Th. τρέφω, nutrio.
A'πάλτὸς, ὴ, ὸν. ab ἁπαλὸς, ὴ, ὸ, ἡ, qui tenellum, ſeu molle corpus habet. Ex ἁπαλὸς, tener, & χρὼς, corpus, cutis. Them. χρὼς, ὸ, color.
A'πάλτρὸς, ὴ, ὸν, ἡ, idem ac ἁπαλτρὸς, qui tenera, ſeu delicata eſt cute.
A'πάλὸφρὼν, ὸ, qui eſt animo molli, effœminatus, puſillanimis : ex ἁπαλὸς, ὴ, ὸ, ἡ, tener, & φρὴν, ὸ, anima.
A'πάλὼν, tenerum reddo, mollio, emollio : item delicate attingo. ſ. ὼ. Th. ἁπαλὸς, teuer, delicatus.
A'πάλὼς, molliter. Th. ἄττομαι, tango.
A'πάμαλλω, idem ac ἀμαλλύω, perdo, corrumpo, propric, veluti teneram quidam, & mollc item deleo, obliteto : item demolior, everto, ſolo æquo. ex ἀπό, & ἀμαλδύω, demolior, idem ac ἀμαλλύω. a Th. ἄμαλδ, mollis.
A'πάμεὶ, ὸ, vel potius ἀπαμέρωμα, ὥματ, metio. ex ἀπό, & ἄμεὶ, metio.
A'πάμὶλλω, idem ac ἀμιλλάω, hebeto, obtundo. Th. ἄμβλὶς, ἴος, ὁ, obtuſus.
A'πάμβλὼ, obtundo, hebeto. Item abortiunt, abortivum facio. ex ἀπό, & ἄμβλὶς, abortum facio.
A'πάμβλὼτω, aberto, derto ; ex ἀπό, & ἄμβλὼτω, aberto : quod eſt, aſſumpto μι, pro ἀβρὼτω. ὦ, noctu occurro, a Them. ἄβρὼτ, nox.
A'πάμὶλλω, refrondebat, 3. imp. ἀπαμιλλίζασκε, praef. part. ab
A'πάμὶλλομαι, reſpondeo : ex ἀπό, & ἀμίλλα, tepondo, reſpondeo.
A'πάμὼρὸ, ſepato ; partem, ſeu portionem ſuam alieni aufero, pivo ; idem ac ἀμείρω : πάρα τὸ μέρος, τὸ μερίζω. Sed exp. & contraria ſignif. impertior. fic in paſſ. ἀμαι, pivor : item privo, item impertior. Ex ἀπό, & μέρος, vel ἀμείρω, privo aliquem portione.
A'πάμὼλὸς, negligo, unde ἀπαμωλημένος, pro dereliſto habitus : pro negligto relictus : ex ἀπό, & ἀμώλιος, negligo.
A'πάμὼξω, deterpo : ex ἀπό, & ἀμάξω, exſugo.
A'πάμφὶλλω, privo : ex ἀπό, & ἀμφίλλω, privo portione aliquem.
A'πάμφὶμὶς, ὸ, pendens, ſuſpenſus ; Jon. pro ἀπαμφίμὶς, ſublata aſpiratione, & augmento ab ἀπαμφίμὶς. Th. ἄπτομαι, tango, apprehendo.
A'πάνὼμὸ, propello, arceo. ſ. ὼσ. Ex ἀπό, & ἀμάνω, ſuccurro, opem fero.
A'πάνδρὼζω, & ἀπανδρὼτω, & ἀπανδρὼτεύω, idem ac ἀφανδρὼω, reſtimenta detrahio, exuo, nudo, ſpolio : ex ἀπό, & ἀφανδρὼω, vel ἀφανδρὼω, indumentum.
A'πάνὲ, ὸ, omne, n. g. adjcct. ἄπας, ἅπ ἄφας, ſimul, & πᾶς, omnis.
A'πανθάνὼ, idem ac ἐπανθάνω, aſcendo, ſuperveno.
A'πανθὼτεύω, reſpuit, 3. ſing. praſ. ind. ex
A'πανάσσομαι, renuo, reſpuo, recuſo, rejicio : cum acc. Ab ἀπό, & ἀνάομαι, renuo.
A'πανεκτρὼμὸω, diſpergo, diſſipo.
A'πανεκχωνεύω, ὺ, impudenter me gero ; impudentia utor : ex ἀπό, & ἀνεκχωνεύω, ſum impudens.
A'πανεὶλὼτω, abſumo, detero, ergo : ex ἀπό, & ἀνείλω, expendo.
A'πανέσθω, reſpuit, Pnet. & Dor. pro ἀπανέσθω, 3. ſing. a. 2. m. ab ἀπανάσσομαι, renuo, reſpuo.
A'πανέσσω, migrare, tranſmigrare, ἀπανέσσαι, μετάστασις, verbale ab ἀπανέσσομαι, diſcedo, commigro.
A'πανήνὼρ, virilitatem, ſeu viriles annos aſſumo : ex ἀπό, & ἀνήρ, virilem reddo ; virile robur miniſtro.
A'πανθὲ, ſeorſum : adv. ab ἀπάνθὲ. Th. ἄνθὲ, ſine.
A'πανθὼτεύω, recuſare, a. t. inf. m. & a. r. ind. m. ἀπανθὼτεύω, reenſavi, renui. Ab ἀπανάσσομαι, renuo, reſpuo.
A'πανθὼ, ὸ, ἡ, ὸν, p. κρ, deflorco, emarceſco : flore exuor.
A'πάνθὼτὸς, ὸν, ὸ, deflorelcendi actio, q. deſinatio ; florum marcor, & fluxus.
A'πανθὼξὶς, decoro, deflloro.
A'πανθὼρμὸς, ὸ, ὸ, linea exilis, & viſum fugiens, a pilcoribus ita dicitur, Galeno teſte, ut lineamenta illa Apellis, & Protogen. apud Plin. l. 35. ſect. 10. & ἀνθὼ floreo, vel ἀνθίζω, facio floretc, tingo.
A'πανθρακίζω, carbones accendo, torreo, aſſo : vel τὸ ἄνθρακα, i. e. pifcis genus comedo : quod tantum illud pifcium genus aſſum comeditur.
A'πανθρακιὰ, ἴδος, ἡ, eſt pilcis, cui conveni aſſario : item ipſa carbonis, ſeu ignani genus : παρὰ τὸ τὸ ἀνθράκων γίνεσθαι.
A'πανθρὼξασκομαι, τὸ, eſt in genere quidvis ſolum in pumis.
A'πανθρακιὰ, ὸ, in carbones verto, ſeu redigo, exuro : a Th. ἄνθρακ, carbo ; unde ἀπανθρακιὰ, ἴδος, ἡ, pruna, ignis ex carbonibus.
A'πανθρὼπὸς, ὸ, inhumanus, hominum expers, nanus hominibus.
A'πανθρὼπὸω, ὺ, ὸ, inhumanitas.
A'πανθρὼπὸτὸς, inhumaniter : ex ἀπό, & ἀνθρὼπὸς, homo.
A'πανθρὼχὸω, viri, diſcendentis, gen. ſing. part. praſ. f. g. ab ἀπανέσσομαι, exulgo, quod ex ἀπό, ἀνὰ, & ἔρχομαι, flo.
A'πανὲω, & ἀπανίζω, excito ardeunde, vel exurgere facio. Item ergo ad viram. Exponitur etiam ſubmoveo, ſedibus pello. Et apud Herod. in Thalia, ἀπανίσασα τῶν ὑπάτων, deducere cantitum. Et in paſſ. ἀπανίζομαι, ſurgo ex aliquo loco. exurgo : ut τὸν κλίνας ἀπανιζόμενος, de ſello ſurgentes. Item ſedibus pellor, emigro, commigro. Sed ex Reg. l. 1. c. 4. ἀπανίσασα οὐ δεδύναμαι πρὸς, expon. caligaverant oculi ejus. Ex ἀπό, & ἀνίζομαι, exeito, erigo.
A'παντα, τὰ, omnem, acc. ſing. ab ἄπας, ἅπ, ἄπαντες, quod ex ἅμα, ſimul, & πᾶς, omnis.
A'παντὰω, occurrete, praſ. inf. & ἀπαντάοντες, τὲς, occurrentes, accuſ. pl. pract. paſſ. ab ἀπαντάω, occuro.
A'πανταχὴ, & ἀπανταχοῦ, ubique, paſſim.
A'πανταχόθεν, & ἀπανταχόθὲν, undique, undequaque ; quaqua verſum : ab ἅπας, omnis.
A'πάνταω, ὰ, occurro, ab ἀπό, & ἀντάω, in occurſum eo. Th. ἀντὶ, contra adverſus.
A'πανύω, produco, emitto ; idem ac ἀπύλλω, (cum ἀπὸ praſixo) pro ἀπὸτίλλω, ottiſio.
A'πανὺς, ubique : adv. Th. πᾶς, omnis.
A'πάνυμαι, ασαι, τὸ, idem ac ἀπάνυμαι, cecurſus, caſus, eventus.
A'πάνυσις, ὼς, occurſus : ab ἀπάνυμαι, occurro.
A'πάπανὸς, occurrendum eſt : ab ἀπάνυμαι, occurro.
A'πανὺω, ex adverſo, idem ac ἀπανὺω, & regione : ex ἀπό, & ἀνὺ, contra.
A'πανὺὸς, unde ἐπαπανὺὸς, concurro : ex ἀπό vel ex ἐπὶ, & ἀνὺ, & ἀνὺὸς, inuſit. pro ἀπανὺὸς, vel ἀπάνυμι, occurro.
A'πανὺτερὸ, contra, e regione ; idem ac ἀπανὺὸ, contra.
A'πανὺτὸς, Jon. e regione. Th. ἀντὶ, contra.
A'πανταῖὸ, exhaurio, unde
A'πανταῖτὸς, ὼτ, ὸ, exhauſtio, evacuatio. ex ἀπό, & ἀντάω, hautio.
A'πάντὲω, occurro ; ab ἀπάντὲω, occurro.
A'πάξ, adv. ſemel.
A'πάξάπας, ασσα, ὸ, univerſus, cunctus, omnis ſemel ; ex ἀπάξ, ſemel, & ἅπας, omnis.
A'πάξαπλῶς, adverſaliter : ex ἀπάξ, ſemel, & ἁπλῶς, ſimpliciter. Th. ἁπλῶς, ſimplex.
A'πάξία, ας, ἡ, indignitas.
A'πάξιῶ, ὼ, ὸ, prater morem ; & ſubinde pro ἀξίως, digne.
A'πάξίω, dedignor, indignum reputo, deſpicio, turpe duco.
A'πάξίωσις, ὼς, deſignatio, contemptio, deſpicientia : ab ἀπάξίω, indignus.
A'πάξὸ, ῆς, ἡ, Poet. pro ἀπάξὸ, remotus : quaſi ab ἀπὸ, p. m. ἀφὴ, & neglecto augmento, ἀφὴ.
A'πάρἀβατὸς, ὸ, ὸ, ἡ, non tranſitorius, perpetuus : ex ἀ, & πάρἀβατὸς, praterco, tranſgredior.
A'πάρἀβατὸς, ὸ, nullam fobolem proferens ; non renaſcens ; a radice non germinans : ex ἀ priv. & πάρἀβατὸς, circumpullulo, & renaſcor, vel, ut alii, adnata emitto, unde πάρἀβλαστὸς, & πάρἀβλαστὸς qui ſubſe genitali adnaſcitur : ex παρὰ, & βλαστάνω, germino.
A'πάρἀβλητὸς, ὸ, incomparabilis, diſſimilis, inſociabilis : ex ἀ priv. & πάρἀβλὼ, aſſimilo, compato ; unde πάρἀβλημα, & πάρἀβολὴ, aſſimilatio, comparabilis.
A'πάρἀγγλωτὸς, injuſſu ; ἀκλιτῶνως : Polyb. ex ἀ priv. & πάρἀγγέλλω, admoneo.
A'πάρἀδεκτὸς, ὸ, non receptus ; qui accipi nequit ; aliquando non recipiens : ex ἀ priv. & πάρἀδέχομαι, ſuſcipio, recipio.
A'πάρἀδὲκὸς, ὸ, ἡ, ὸν, diſcediſſe, a. t. inf. act. verbi ἀπάρἀδὲκὸω, diſcedo, proficiſcor.
A'πάρἀπλησίως, ὸ, ſpoliatus, privatus, Jon. reduplt. pro ἀφαιρεθεὶς, perf. part. verbi vel ἀπαίρω, ὦμαι, pro ἀφαιρέομαι, aufero, auferor.
A'πάρἀπτὸς, ὸ, inexeuſabilis, implacabilis, indeprecabilis, inexcuſabilis, ſeverus, qui nec precibus, nec pretio flecti poteſt : ex ἀ priv. & πάρἀπτὸμαι, deprecor. unde πάρἀπτὸς, deprecatio.
A'πάρκαλὸς, ὸ, ἡ, non obſtetus, non occultatus, manifeſtus : ex ἀ priv. & πάρκαλὸπτω, velo obtectus.
A'πάρκαμπτὸς, aperte : adv. ab ἀ, παρὰ, & κάμπτω, abſcondo.
A'πάρκὲὸς, ὸ, ἡ, inconſolabilis, non vocatus ſe offerens, ſpontaneus, voluntarius : ex ἀ priv. & πάρκαλὸω, invoco.
A'πάρκὲὸς, ὸ, ἡ, immutabilis, non diverſus, per omnia ſimilis, ut ὁ ἀπάρκλασης ἀεὶ, ſimilitudo incommutabilis, Chriſtus dicitur apud Greg. Ex ἀ priv. & πάρκλάσσω, alterno, vario.
A'πάρκλάσὸς, abſque ulla differentia ; ſimiliter, per omnia, eſt adv. ab ἀπάρκλάσὸς, immutabilis.
A'πάρκλὴτὸς, ὸ, immutabilitas, conſtantia.
A'πάρκλάσὸς, ὸ, ἡ, ὸν, infallibilis ; qui decipi nequit. Item active, non decipiens, non confidus ad decipiendum. Ex ἀ & πάρκλάσὸμαι, illudo.
A'πάρκλάσὸς, ita ut non decipiaris, vel decipi poſis eſt adv. ab ἀπάρκλάσὸς, infallibilis.
A'πάρκλάσὸν, τὸ, dicitur id, in qua figura illis, quæ παρκλάσὸν dicitur, non adhibetur. Hac autem figura orationis eſt, mollitus quod apertius dicbum eſt, Hermog. nam παρκλάσὸν ἐστι ἐπὶ ἐλαττον ἐπιτεθὲν, [A'πα-

A'νακινάδητος, ὁ, solarium non admittens.
A'νακινωδήτως, ita ut flecti verbis nequeat. Item insolubiliter.
A'νακίνωσις, ἡ, ἀνακινωδητός, ὁ, qui verbis flecti, vel perfuaderi nequit, ferox. Nam & de brutis dicitur. Item inconsolabilis. ex α priv. & κινωσιδήμων, consolor, consilium do.
A'νακινωδήτως, ἡ, non praepeditus: liber ab impedimentis: non intricatus, & implicatus: ex α priv. & κινωσιδήμων, idem ac ἐμποδὼν, pedes implico: impedimento, & obstaculo fum: ex πούς, & πόδιον, ligo pedes, ministor pedibus.
A'νακινωσίτης, ὁ, ἡ, ὁ, verus, germanus, non adulteratus: ex α priv. & νακινωσία, adultero, falso assimulo.
A'νακινωσίτης, non adulterate, germane, genuine; adv. ἀνακινωσίτως, verus.
A'νάκλω, ανσω, ὁ, tollens, a. 2. part. act. ab ἀνοίνω, tollo, aufero.
A'νακινωσκάλωτος, inconcussus, immotus, firmus: ex α priv. & νακινωσκάλωτος, concutio ex νακά, & σκαλόω, quatio, agito.
A'νακινωσκάνων, ὁ, non defignatus, non illustratus.
A'νακινωσκάνωτος, ὁ, non insignitus, non adnotatus.
A'νακίνωμα, ὁ, nullo insigni notus, & conspicuus: ex α priv. & νακινωσκάνω, insigni.
A'νακινωσκάνω, ὁ, ἡ, ὁ, aperiens: ex α & 3. pers. sing. prae. ind. pass. verbi νακινωσκάνω, apparo. Th. σκάνω, ου, τὸ, vas.
A'νακινωσκάνος, ὁ, idem ac ἀνακινωσκάνων, imparatus.
A'νακινωσκάνος, immediate, fine praemeditatione. Th. σκάνος, ου, τὸ, vas.
A'νάκλω, abfcindo, amputo: item depello, demitto: ex ανά, & κλάω, ferio foco.
A'νακινήτως, ὁ, non obfervatus, vel qui obfervari nequit.
A'νακινήτως, ita ut obfervari nequeat: ex α priv. & νηρητὸς, ὁ, ἡ, obfervo.
A'νακλίτης, ὁ, hirfutus, non compte cappillis, non vultus: ex α priv. & νηρτίλλω, avello, vello.
A'νάκρος, ὁ, execrabilis, execrandus; vel deprecandus. Plut. ex ανά, & ἀράομαι, precor. Item improcer, maledico.
A'νακτίνητος, ὁ, indeclinabilis, vel indeclinabilis, non declinans, nec oblique faciens: ex α priv. & νακτίνω, averto.
A'νακτιτίτητος, rectà, nullo divertículo.
A'νακτοκλάτως, incaute: ex α & νακτοκλάτω, obfervo. Th. φυλάσσω, cuftodio.
A'νακύχτως, ὁ, effufione caret. ἀνευ ἀνακύχτων, peculiariter dicitur unguen, cui aqua marina non eft affufa, feu admixta, quod etiam dicitur ἀβλάκατον ὄιντι, ut ejus contrarium ὄιντι ἔβλακατον, ἡ ἀβλακατότης, vinum fallum, ut Celfus vocat: ex α priv. & νακύχτω, idem ac νακύχτω, effundo: ex νατὰ, & χύω, idem ac Th. χύω, fundo.
A'νακχωνίτης, ὁ, ἡ, pertinax, nihil cedens: ex α priv. & νακχωνίζω, do locum.
A'νακχωνίτης, ὁ, ἡ, pertinax, nihil cedens.
A'νακχία, αι, ἡ, apargia, herbae nomen: inter ἀνακχαλλὰν, numeratur, apud Theoph. plant. l. 7. c. 9.
A'νάκχυρα, ατος, τὸ, primitiae: ab ανέω, & ἀνακχὴ, initiatio, primitiae tributum.
A'νακχυρεῖον, nec muto, vendo.
A'νακχυρεῖος, ὁ, ἡ, allmatio rei in pecunia numerata.
A'νακχυρος, ὁ, in argentum verto; h. e. argento muto. ex ανά, & ἀργυρος, argentum.
A'νακμωκήτητος, ὁ, ἡ, ὁ, minime implicitus: non impeditus; qui impediri non poteft. ex α priv. νακμ, & ἐμποδὼν, impedio, intercedo.
A'νακμόκητος, ὁ, minime declarativus, cui nulla fubeft declaratio; indefinitus; ut ἀνακμόκητος ἐγκλιτις, apud Grammaticos modus infinitivus; quafi, ἀδὲν νακμόκητον καὶ ὁμολὸ, nihil per fe declarans.
A'νακμόκητος, abfque declaratione, indefinite, per modum infinitivum. ex α priv. & νακμόκητος, praeterea, vel femul oftendo: ex νακά, & ἐμόκητος, paterafco.
A'νακτίζλατος, ὁ, minime pertinbatus: ex α, & νακτίζλατος, obturbo, interpello.
A'νακτίνω, non plateo, improbor in paff. ἀνακτίνομαι, agit, vel implaeide fero. Item improbo, cum dat. & placo, demereor, cum acc. Iliad. v. ex ανά prio. & κτίνω, τομαι, placeo. unde κτηνὸς, ὁ, placens, gratus.
A'νακτίνω, ὁ, ἡ, ὁ, ingratus, injucundus, talis, ut placere non poffit.
A'νακτίνητος, ὁ, qui confolatione flecti non poteft, ex α priv. & νακτίνητος, confolabilis.
A'νακτίνητος, inconfolabilis.
A'νακτίνω, fut. ξω, juvo. auxiliando propulfo, ex ανά, & κτίνω, adjuvo.
A'νακτίνδεκτος, ὁ, ἡ, non dextrigninata, para & intacta. Item non decens virginem, a virgine alienus, non decorus virgini.
A'νακτίνδεκτος, non congrus virginibus: ex α priv. & νακτίνδεκτος, virginitatem ferva. Item virginem cuftodio.
A'νακτίνδεκτος, ὁ, ἡ, ὁ, qui, quave non eft virginitatem ferva. ex α, & νακτίνδεκτος, virgo.
A'νακτίνδω, ὁ, ἡ, ὁ, ablatus furto, a. 1. fub paff. ab ἀνακτίνω, aufero.
A'νακτίνδω, ὁ, ἡ, pernumero, percenfeo; numero enumero, numero.
A'νακτίνδωτος, ατος, ὁ, qui recenfuit, vel numeravit, a. 1. part. act. ab ἀνακτίνδω. Th. ἀριθμὸς, ὁ, ἡ, numerus.
A'νακτίνδωτος, ὁ, numerario, enumerario, recenfio. ex ανά, & ἀριθμὸς, numero.
A'νακτίνη, ης, ἡ, bellula quadam, lappa.
A'νακτίνης, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ventus feptentrionalis. Th. ἄρκτος, ου, ὁ, urfus, urfa, feptentrio.
A'νακτίω, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, fufficit. ἀνακτίω, ἐκτίω, contentus, congruens. Ex ανά, & ἀρκέω, fufficio, par fum.
A'νακτίμωμα, ὁ, ἡ, ὁ, abnego, f. ἀρνήσω, ἀρνη. p. ἀνακτίμωμα, ὁ. 1. paff. ἀνακτίμωμαι. a. 1. m. ἀνακτίμωμαι. ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ,

ur corpus splendidum: ab ἀπαυγὴς, ς, splendor, lucis effulgentia: ex ἀπὸ, & αὐγὴ, splendor, lux. unde ἀπαυγάζω, illustro.

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, splendor: a 1. pers. perf. pass. vebi ἀπαυγάζω, lucendo. Tit. αὐγὴ, ἡ, ς, radius, splendor.

Ἀπαυγασμὸς, ὁ, ς, Plut. idem ac ἀπαύγασμα, q. v.

Ἀπαυγὴς, ὁ, ἡ, ἐς, fulgidus, lucidus: ab ἀπαυγάζω, lucem edo.

Ἀπαυγὴς, ὁ, ἡ, ἐς, splendor, lucis effulgentia: ab ἀπαυγάζω, lucem edo.

Ἀπαύδω, renunciare: ἀπαυδήσαντες, οἱ, aor. 1. part. pl. num. ab ἀπαύδημι, ω, renuncio.

Ἀπαύδω, ω, renuncio: item vetо, interdico, prohibeo, & sæpe. Ab ἀπὸ, & αὐδάω, jubeo. Tit. αὐδὴ, ἡ, ς, vox, oratio.

Ἀπαυθαδιάζομαι, idem ac αὐθαδιάζομαι, arroganter me gero, & fupethe; pertinaci contumacia utor, ut qui fupplexare fubinde non poteft. αὐθαδιάζομαι, idem: ab αὐθάδης, ὁ, ἡ, ἐς, fibi placens.

Ἀπαυθαδιάσασθαι, auferam effe, Att. pro ἀπαυθαδιάσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδιάζομαι, audeo.

Ἀπαυθαδιάζω, idem ac ἀπαυθαδιάζομαι, eodem ipfo die redeo: ex ἀπὸ, & αὐθημέρ-ῶ, per unum diem diftans.

Ἀπ' αὔριον, τὰ, dies, quo fponfus apud focerum ftatium a fponfa pernoctat. Item dona, quæ fponfæ dantur; teite Pollure; fed Aeron dicit fuiffe diem, quo nupta ad parentes redire folebat.

Ἀπαυλίζομαι, feorfum ftabulor, feu pernocto.

Ἀπαυλισμὸς, ὁ, ς, apud Poll. cxp. lexa, quam Ionica mittit ad pernoctandum eo die, qui ἀπαύλιος dicitur, ab ἀπαυλίζομαι, feorfum pernocto: a Th. ὑπὸ, ſtabuium. unde ἀπαύλιος, diverſus, ſtabulor.

Ἀπαυλιστὴρ, ῆρ, ὁ, ἡ, ς, feorfum ſtabulans, feu pernoctans. Ab ἀπὸ, & αὐλὴ, ſtabulum.

Ἀπαυρῶ, ῶ, ς, eripio, auferо, impedio. ἀπαύρατο, ἀπαύρας, quafi ab ἀπαύρατος, aut ſunt ἀπαύρατο ἀπαύρασας: alii ab αὖρα. Hinc αὐρᾶν, jon. pro ἀπαύρω: ex ἀπὸ, & αὖρα, ἡ, ς, tenuis levor.

Ἀπαυτὸ, ὁ, ἡ, ἐς, indefinens, non ceſſans, & requietus; item fine carens, perpetuus: ἀπ' αὐτοῦ δίλεκ ſtiri, quæ ſedari non poteft.

Ἀπ' αὐτοῦ, & ἀπ' αὐτοῦ, indefinenter, inceſſanter, inequiete: adv. ab ἀπαύτὸ, ὁ, ἡ, ἐς, indefinens facio; item compefco. praef. pafl. ἀπαυτῶμαι, ceſſo, deſilio, finem facio. Ab αὐτὸ, & πᾶμι, ſedeo, ceſſare facio.

Ἀπαυτομαύλιος, ponte fubminiſtro: Philo. ex ἀπὸ, & αὐτομαύλ-ῶ, fpontaneus.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, tranſtugio, ſum perfuga: ab ἀπὸ, & αὐτομολ-έω, i. tranſtuga. Them. μοῦλω, eo, venio, redeo.

Ἀπ' αὐτόρρ, per ſe, fponte ſua; idem ac ἀπ' αὐτοῦ, ex ſe. Homer.

Ἀπαυτοχέω, idem ac αὐτοχέω, cerviciem incido, vel frango. unde ἀπαυτοχέσιαι τοῦτον, quidam expon. fuanare tantum; item pro contumaciter reluctari. Th. αὐτὸς, ὁ, ἡ, ἐς, ipſe.

Ἀπαφρίζω, defpumo. Th. ἀφρὸς, ὁ, ς, ſpuma, ſaliva.

Ἀπ'ἄφω, & ἀπαφῶ, & ἀπαφέω, fallo, decipio, fort. idem, ac ἀπ' αὐτοῦ, circumvenio. Vox Æolica, dicta παρὰ τὸ ἀφὸν ἀπατᾶν, ἀπαφᾶν, idem.

Ἀπαχθὴς, ὁ, ἡ, abditus, a. 1. part. pafl. ab ἀπάχθομαι, abdoceo: ex ἀπὸ, & ἄχω duco.

Ἀπαχθὸς, ὁ, ἡ, ἐς, gravis, moleſtus.

Ἀπαχθόω, gravo. Th. ἀχθὸς, ος, τὸ, farcina, pondus.

Ἀπαχλύω, jon. pro ἀφλύω, qui nexuit: a. 1. part. Th. ἀπτω, nexio.

Ἀπεῖδε, Dor. pro ἀπεῖδε, diſceſſit, 3. ſing. a. 2. ab ἀπείδω, diſcedo. Th. εἶδω, ego, valeo.

Ἀπεῖδεος, ος, τ, abjici, a. 2. ab. ab ἀπείδω, abjicio. Th. βάλλω, jacio.

Ἀπείδω, ω, ς, diſcedo, a. 2. ind. ἀπέιδεπλεν, ὦ, ατο, idem, a. 1. m. ab ἀπεῖδον, defenſo, cedo. Th. εἶδω, eo, vado.

Ἀπειλακάθω, ς, ει, abſtallatus fum, aor. 1. ind. pafl. verbi ἀπειλακατέω, abſtallo. quod ex ἀπὸ, & εἰλακατέω, fum lactens. Themiſtius, ἀπειλ. ης, lac.

Ἀπείλακατέω, ῶ, ς, pronepos: ab ἀπὸ, & εἰλακατέω, nepos, oriundus. Th. γένομαι, naſcor.

Ἀπειλογυαλίζω, idem ac εἰγγυαλίζω, infero.

Ἀπείλγυον, idem ac ἀπείλγω, excutio, ex ἀπὸ, & εἴλγω, pulſando introfum adigo, infigo: ex ἐν, & ἕλκω, pulſo.

Ἀπειλεύθω, duleis evaſit, 3. ſing. a. 1. ind. pafl. ab ἀπειλεύθομαι, dulcis evado. Th. ἐλεύθω, dulcit.

Ἀπειλέω, ῶ, ς, rejectus fum, a. 1. pafl. ab ἀπείλω, ω, ς, ejectus, perf. pafl. act. ab ἀπείλομαι, peinego, improbo. Them. ἐλεύθω, cognoſco.

Ἀπειλομαίνω, deſperate, per deſperationem: ut ἀπειλομαίνου ἔχειν, ſpem omnem abjicere.

Ἀπείλομαι, ῶ, ς, claudor, tenſibus captus, infirmus: ab ἀπὸ, & εἴλομαι, per tenſam ſpem, quod a κεῖλω, ω, ς, ſtabulo.

Ἀπείλοσυνη, diviſiti, Jon. & Poet. pro ἀπάλεσα, 2. ſing. a. 1. m. verb. ἀπόλλυμι, imperfor. divido. Th. δίω, divido.

Ἀπείλω, ω, ς, expoſui, deſignavi, a. 1. ind. act. ab ἀπείλομαι, expono. a. 1. pafl. ἀπεδάλθην. Th. δείκνυω, oſtendo.

Ἀπείλωτος, ος, ον, caput amputaſſem, a. 1. ind. act. ab ἀπὸ, & εἴλωτος, obtuneo caput. Ex δέτε, ſeu δατῆ, collum, cervix, & τέμνω, p. m. τμῶ, feco.

Ἀπείμεν, per apocopen pro ἀπεῖναι, recepit, 3. ſing. a. 1. m. ab ἀπείλομαι, excipio. Th. ἔλυσαι, capio. Ex ἀπείλω, demonſtravit, jon. pro ἀπείλομαι, quod a ἔλυσαι, offendo.

Ἀπείμενος, ος, η, percipe profectus fum, a. 1. act. ab ἀπείμεναι, peregrinor. ex ἀπὸ, & ἔλυσαι, populus.

Ἀπείμην, ος, ο, impf. pafl. ab ἀπείδομαι, reddo. Th. δίδωμι, do.

Ἀπείνεν, pro ἀπείδεσαν, 3. plur. imp. act. ab ἀπείδομαι, reddo.

Ἀπείπω, ω, ς, exsugo, compleo, ἐξαπείπω: ab ἀπείδω, ω, ς, ſpa vi, planus.

Ἀπείρακ-ῶ, ῶ, ς, ἀμ, ἐς, caleeo, caleſco.

Ἀπείρανεν, ος, ε, ἀμ, ἐς, exaleeceram. Ab ἀ, & πείρακ-ῶ, ῶ, ς, caleeo.

Ἀπείρεδμεν, ες, ι, reprobavi, aor. 1. act. ab ἀπείρεδομαι, reprobo. ſi κέν, pref. pafl. ἀπείρεδόμεσθα. Ex ἀπὸ, & δέδω, videor, exiſtimo, puto.

Ἀπείρεδων, ος, τὸ, ventidit, furſum dedit, a. 2. m. verbi ἀπείδομαι, redd.

Ἀπείρεν, ς, ν, jon. & Poet. pro πείρω, plurities, campus.

Ἀπείρεν, vendiderunt, 3. pl. a. 1. m. ab ἀπείδομαι, vendo.

Ἀπείρεσε, ος, ε, ἀμ, ἐς, 2. m. a. Them. endem.

Ἀπείρεν, ς, ν, ἐς, ἡ, planus: ut ἄνεσε χωρὶς, planaregio. Th. πείρω, πῶ, folum.

Ἀπείρεσε, per apocopen pro ἀπείρεσεν, ος, ε, aulugi, a. 2. m. ab ἀπείρεσκον, aulugeo, unde ſ. pl. ἀπείρεσκοι, & ἀπείρεσι, aulugentur. Alii δέρω, feu ἴδω, a δέρω, ſugio, duetur.

Ἀπείρεσκον, ος, ε, ἀμ, ἐς, a. 1. m. ab ἀπείδομαι, exuo. ex ἀπὸ, & δύω, ingedior.

Ἀπείρω, abedo, a. 1. pafl. ἀπείδομαι, ς, ν. Ab ἀπὸ, & ἴδω, edo.

Ἀπείρω, per apocopen pro ἀπείδω, reſtituit: aor. 1. act. ex ἀπὸ, & δίδωμι, do.

Ἀπείνεσι, ος, ι, negabam, imperf. vel a. 2. Att. per proſthefin Poet. ab ἀπὸ, & νέω, dico.

Ἀπείρεσμαι, ς, ν, ἐς, ἡ, abſtinentia, perfect. part. paſſ. ab ἀπεζόμενος, diſcingo. Them. ζώνυμι, cingo.

Ἀπείρω, Poet. pro ἀπέω, aberat, imperf. ab ἀπείνω, abſum; quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, fum.

Ἀπείρων, ος, ι, mortuus eſt, a. 2. act. ab ἀποθνήσκω, morior; quod ex ἀπὸ, & θνήσκω, morior.

Ἀπείρωσε, ος, ε, ἐς, depoſui, diſtuli, a. 2. ind. m. ἀπεθέμεσθον, ων, ατο, aor. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημαι, depono. Them. τίθημι, pono.

Ἀπείρων, ος, ε, deſtruxi, a. 1. ind. act. verbi ἀπόλλυμι, deſtruxico. Th. ἔλλυω, floreo.

Ἀπείρων, delueſtatio: ab ἀπὸ, & εἴλλυω, affuefacio. Th. ἔλλυτ, ατος, τὸ, mos, conſuetudo.

Ἀπείρω, pro ἀπείδω, abi, impet. verbi ἀπείμι, abeo: ex ἀπὸ, & εἶμι, eo.

Ἀπείρ, abes, a. pref. pafl. ind. verbi ἄπειμι, abſum: ex ἀπὸ, & εἰμὶ, fum.

Ἀπείρω, video, ſ. ἀπείρεσμαι, a. a. ἀπείδον, ες, ι, a. 2. ſub. ἀπείλω, ος, ν. Ex ἀπὸ, & εἶδω, video.

Ἀπείρων, ος, ε, contumacia, inobedientia: ab ἀπείθεια, contumax. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἀπείθω, ῶ, non pareo, inereduius fum. ſ. ὕπω. p. πεπείθεκα. a. 1. πείθησα. a. 2. ἐπιθόμην. Ex & πείθω, fuadeo.

Ἀπείλων, ος, ε, jon. pro ἀφείλων, dimiſſus fum, a. 2. ind. pafl. verbi ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπείθεις, ἐς, ὁ, ἡ, contumax, inobedient: item incredulus: ex ἀ & πείθω, fuadeo, ojeratione flecto.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, idem eum ἀπείθεις, perſuaſioni obedientiaque contraria contumacia, diffidentia, incredulitas. Paul. ad Coloſſ. 3. ὑὸς ἀπειθείας, filii intractabiles, ab ἀπειθὴς, contumax.

Ἀπείλω, aſſimilo: item comparo, ſ. ὅμω.

Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum, imago. Ex ἀπὸ, & εἰκάζω, aſſimilo. Th. εἰκὼ, aſſimilo.

Ἀπεικάσμαι, ad imaginem, ſeu exempiar fingo.

Ἀπεικάσμα, ατος, τὸ, adumbrato, imago, effigies.

Ἀπείκαστος, idem ac ἀπείκαστος, abſurde.

Ἀπείκαστος, idem ac ἀπείκαστος: ab πε, praeter ſidem, inmerito.

Ἀπείκαλε, τὸς, minas, acc. pl. ab ἀπείκαλος, minor.

Ἀπείκαλίστος, minans, Poet. pro ἀπειλίστος, praef. pari. f. p.

Ἀπείκαλος, minantis, a. perf. praef. ind. ab ἀπείλω, Poet. pro

Ἀπείκαλος, ὁ, ἡ, ἐς, ἐλ. ἀπείλω, minitor. Item glorior. imperf. ἀπείλων, ον. f. ἀπ-ῶ. ἀπείλησ-ω. a. 1. ἀπείλησα. a. 1. m. ἀπειλησάμην, ω, ατο. aor. 1. m. ſub. ἀπειλάμην, ω, ατο. Vel ab ἀπὸ, & εἴλω, quia minæ a delinquendo avertunt. Vel ab ἀπείλω pro ἀπείλω, quia minitati a miſericordia procul ſint.

Ἀπείλη, ἡ, ς, minæ: ab ἀπείλω, minor.

Ἀπειλήσασθαι, η, ς, ſub. a. 1. m. ſub. verbi ἀπειλάω, minitor.

Ἀπειλήτωρ, ορος, minans, vel minabunda: ut ἀπειλήτωρ ὄμμ, vox minax. Nonn. ab ἀπείλω, minitor.

Ἀπειλητὴρ, per ſyncc. Jon. pro ἀπειλητὴρ, dini. a. 1. act. ab ἀπείλω, minitor.

Ἀπειλητὸς, ὁ, ἡ, minax, jactator; cujus ſ. ἀπειλητικὸς, minatrix.

Ἀπειλητὸς, ὁ, ἡ, minacia verba. Th. ἀπείλω, minitor.

Ἀπειλητὸς, ὁ, minax: ut ἀπειλητὸς νόμος, apud Plat. de legib. minaces leges, vel plenæ minarum. Item ἀπειλητὸς ἐν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπειλῆσαι, Luc. minaciter fremens, & irato ſimilis apparet. ab cod. Theonate.

Ἀπείλητος, ὁ, ἡ, recepi, in 3. pref. plur. ἀπειλῶμεν, pari. ſ. ἀπειλῶν, ὄντος part. ἀπειλῶν, ὄντ-ος, Att. pro ἀπειλοῦμεν, & ἀπειλοῦντος, ab ἀπειλάω, recepi. Th. ἀπείλω, capio.

Ἀπείλω, abſum. impert. ἀπεῖν, abeſto. a. 2. ἀπεῖνον. a. 1. ἀπείλησα. praef. ind. ἀπείνω. part. ἀπὼν, ὄντος, abſens. Ex ἀπὸ, & εἰμὶ, ſum.

Ἀπείνω, vel ἀπείνω, abeo. ſ. ἀπείνομαι. a. 2. ἀπῆν. a. 1. ἀπείνησα. & Att. ἀπῆνεγκα. ſic ἀπείνεμι, abierunt, 3. pl. a. 1. act. vel pluſq. perf. med. Ex ἀπὸ, & εἶμι, vel ἰέμι, eo.

Ἀπείνωλος, ὁ, ἡ, incruentus, qui tentari nequit: ex ἀ & πείνω, tento. Th. πείρω, ς, experientia.

Ἀπείρατος, ὁ, ἡ, ἐς, inexpertus, Poet. pro ἀπείρητος. Ab eodem Thenate.

Ἀπείρητος, infinitis modis: ab adv. idem ac ἀπείρατος, ab πείρατος, infinitus, quod ex priv. & πείρας, ατος, finis, Vel ab ἀπὸ, & πείρω, experientia.

Ἀπείρων, idem fere ac ἀπείρων, arcere.

Ἀπείρων, ς, arcens, prohibens, part. praef. ab ἀπείρω, arceo, inhibeo, prohibeo. ſ. ἀπ-ῶ. a. 1. ind. act. ἀπείρηκ-α. p. κε. Ab ἀπὸ, & εἴργω, in exercem conjicio, coerceo.

Ἀπείρητος, ὁ, ἡ, ἐς, ingens, infinitus. ex ἀ, & πείρας, pro πείρατ, finis.

Ἀπείρατος, ὁ, ἡ, ἐς, feſſus, part. ab ἀπείρεμαι, praet. ind. act. verbi ἀπείρω ab ἀπὸ, & ἴρω: quod ab ἴρω, necto, deo.

Ἀπείρητος, ὁ, ἡ, ἐς, inexpertus: ex ἀ, & πείρα, experientia.

Ἀπείρητος, ς, ν, imperitia: ab eodem Th.

Ἀπείρητος, ὁ, ἡ, interminatus.

Ἀπείρητος, ὁ, ἡ, infinitus: ex ἀ, & πείρας, finis.

Ἀπείρωμαι, ὁ, ἡ, ἐ, ſ. ἀπείρεμαι, ſupitarum expers, celebs: ab ἀπείρων, imperitus, & γάμος, nuptiæ. Th. γαμέω, uxoreм duco.

Ἀπείρεν, ος, ε, ἐς, exeluſi, prohibui. in 3. pl. ἀπείρεσαν. a. 1. ind. ab ἀπείρω, arceo, cohibeo.

Ἀπείρεσαμαι, qui lacrymari non didicit; qui ſiccſtum de lacrymas non eſt expertus: ex ἀ & πείρω, imperitus, & δάκρυ, lacryma.

Ἀπεί-

Α'πειρόγαμος, ὁ, ἡ, ἀπειρόγαμον, ὁ, ου, ὁ ἐ, ἡ, maris, feu navigandi inexpertus. ab ἄπειρος, imperitus, & γάμος, mare.

Α'πείρατος, ος, ὁ ἐ ἡ, malorum inexpertus: item minime malus, fimplex. inde

Α'πειρατικὸς, ὴ, ὸν, fimplicitate utor: malitia non utor. Ab ἄπειρος, imperitus, & κακὸς, malus.

Α'πειρόκαλος, ος, ὁ, ἡ, bonefti expers; ex ἄπειρος, imperitus, & καλὸς, bonus.

Α'πειρόκαλος, inepte, praeter decorum, infolenter: a praecedente.

Α'πειροκαλία, ῐδος, ἡ ἐ ἡ, expers toti, exelebs: ab ἄπειρος, imperitus, & λόγος, lectus; quod a λέγω, culare facio.

Α'πειρόκαλος, ος, ὁ, Dor. pro ἀπείρατος, ος, ὁ. ἀπείρ᾽ ὁ μάχης, imperitus praelii. Ab ἄπειρος, experientia, & μάχη, pugna.

Α'πείρων, nec. fing. ab ἄπειρος, ονος, ὁ, ἡ, infinitus. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Α'πειρώνευε, ὁ, vincendi imperitus; vel qui victoriam nondum expertus eft: ex ἄπειρος, imperitus, & νίκη, victoria.

Α'πειρόνομος, ὁ, ἡ, pertinbationibus, feu affectionibus vehementer obnoxius.

Α'πειρόπονος, ος, ὁ, affectuum immoderatio: τῶν παθῶν πλατεῖα, quo fuper vitiofa eft, ex ἄπειρος, immenfus, & πάθος, ἴδος, ὁ, ἡ, paffio, affectus.

Α'πειρόπλαγκτος, ος, ὁ, multiplex: ab ἄπειρος, infinitus.

Α'πείρονανε, ὁ, qui navigationem non eft expertus: ex ἄπειρος, inexpertus, & ναῦς, navigo.

Α'πειρόπολεμος, ὁ, ἡ, belli imperitus, vel expers. Unde adv. ἀπειροπολέμως, fine belli experientia: ex ἄπειρος, imperitus, & πόλεμος, bellum.

Α'πειρος, ος, ὁ, imperitus: ab α, & πεῖρα, experientia. Et ἄπειρος, ος, ὁ, Dor. pro ἄπειρος, terra continens. Item ἄπειρος, ος, ὁ, ἡ, interminatus, infinitus, immenfus: ab α, & πέρας, ατος, τὸ, finis.

Α'πειρόσυνος, ος, ὁ, inexperientia: ab ἄπειρος, imperitus. Th. πεῖρα, ἡ, experientia.

Α'πειρόφιλος, ος, ὁ, ἡ, partus dolores non experitus: ab ἄπειρος, imperitus, & φίλος, dolor.

Α'πειρος, ονος, ὁ ἐ ἡ, infinitus, interminatus. Α'πείρων ῥοπὴ, Dor. & Hefiodo eft terra rotunda. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Α'πείρων, inexpers, imperitus.

Α'πεισος, ος, ὁ, ἡ, abii, Att. ἀφέστη, ἀ. 2. ind. ab ἄπειμι, abfum.

Α'πεισυγκλητος, ὁ, unde ἀπεισυγκλητίας ἀζίωμα λέγειν, laefae majeftatis crimen deprecari, feu laefae majeftatis criminis reos: citatur ex Plut. in moral. ex καὶ, & συγκλητικὸς, crimen laefae majeftatis.

Α'πειστος, ος, ὁ ἐ ἡ, nulla perfuafione flexibilis, contumax. inde ἀπειστος, ος, ὁ, pertinacia, contumacia. Ab α, & ϑ. pers. fing. praeterp. paff. verbi πείθω, fuadeo.

Α'πεῖτον, idem ac ἀπεῖδον, ω, incredulus fum.

Α'πείωρος, ος, ὁ, ἡ, abfinebam, imp. act. ἀπειώρουν, ος, ου, imp. paff. ab ἄπειμι, abfiteo.

Α'πεικάω, nominabat, ἡ, fing. imp. ab ἀπεικάζω, nomino. ex ἀπὸ, & κάλω, voco.

Α'πεικάλλω, ας, ὁ, retexi, revelavi, a. s. ab ἀπεκάλυπτον, revelo.

Α'πέκρυπτος, ὁ, ἡ, abrepos: ab ἀπὸ, & ἔκγονος, ὁ ἐ ἡ, filius, foboles. Th. γόνος, nafcor.

Α'πεκ᾽ ἐκγόνως, exfpecto. ſ. ἀπεκδέχομαι. perf. paff. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεκδεξάμην, ου, σο. Ex ἀπὸ, & ἐκ, & δέχομαι, capio, fufcipio.

Α'πεκλογὴ, ἡ, expectatio.

Α'πεκλύσασε, exuo, ſ. ἀπεκδύσομαι, a. 1. masc. ἀπεκδυσάμενος, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, ου, ὁ, exutus.

Α'πέκδυσις, ὁ, ἡ, exutio, ipſe exuendi actus. Ab ἀπὸ, & ἐκ, & δύω, fugio.

Α'πεκλάδομαι, ου, σο, defleba, & in 3. pl. ἀπεκλάδοντο, imp. paff. ab ἀπεκλάω deflexo. Th. κλάω, fleo.

Α'πεκλαδάω, obſtrifcor. a. 1. m. ἀπεκλαδησάμην, & Poet. per reduplicationem Jon. ἀπεκλαδόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, & κλαδάω, lateo. Th. λάθω, lateo.

Α'πέκλασε, ος, ὁ, fregi, a. 1. ind. act. ἀπέκλασα, effringo. quod ab ἀπὸ, & κλάω, frango.

Α'πεκλεγόμενε, in electione reprobo, non eligo: ab ἀπὸ, & ἐκ, & λέγομαι, legor.

Α'πέκλοσε, ος, ὁ, occlusi, & in 3. pl. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπεκλείω, occludo.

Α'πεκλυσθήλαν, ος, τὸ, oblitus fum, Poet. per reduplicationem Jon. pro ἀπεκλάσθην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω, obliviſcor. Th. λάθω, lateo.

Α'πεκλυω, idem ac ἐκλύω, eluo, abluo, vel eteam eluendo abfergo: ex ἀπὸ, ἐκ, & λύω, lavo.

Α'πεκλύω, idem ac ἐκλύω, refolvo, debilito exfolvo, diffolvo, libcio: ex ἀπὸ, ἐκ, & λύω, folvo.

Α'πέκνισε, ος, ὁ, amputavi, a. 1. ind. act. verbi ἀπέκνισσω, amputo, abrumpo.

Α'πεκρινάμην, ου, σο, refpondi, a. 1. m. ἀπεκρινόμην, refpondeo. Th. κρίνω, judico.

Α'πεκρύβαμεν, ος, ὁ, occultavi, a. 1. m. ἀπεκρυβόμην, ος, ὁ, ἡ, a. 2. act. ab ἀπεκρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, abicondo.

Α'πέκτανον, ος, ὁ, occidi, a. 2. ind. act.

Α'πέκτισται, ος, ὁ, occidi, a. 1. ind. act.

Α'πεκτείνομαι, idem ac ἐκτείνομαι, extendor, diffundor, prolator: ex ἀπὸ, & ἐκτείνω, protendo, extendo.

Α'πέκτονε, ος, ὁ, p. m. ab ἀπέκτανον, occido. Th. κτείνω, occido.

Α'πεκτος, ος, ὁ ἐ ἡ, impexus.

Α'πεκτος, ος, ὁ ἐ ἡ, impexus. Ab ἀπὸ, & κτένω, pecto.

Α'πεκτὸς, concionor: Laconicum eft pro ἐκκλησιάζω, apud Plut. Inflicit a ſcriptore eli in Lycurgo fe, ἀπεκλεσεν.

Α'πελαμπύσθην, ος, ὁ, refplendebar, imp. paff. ἀπελαμπύσθην, ος, ὁ, refplendui, emicui. a. 2. act. verbi ἀπολάμπω, fplendeo.

Α'πελαύω, ας, ὁ, abachio: ab ἀπελαύνω, expello, abigo.

Α'πελαυτὸς, ὁ ἀπάρατος, ος, ὁ ἐ ἡ, inacceſſus; cui propinquare tutum non eſt: ab α, & πελάω, prope.

Α'πελαύτης, ὁ, abigens. Vet. Gloſſ. ab ἀπελαύνω, expello, abigo.

Α'πελαύνω, abigo, expello, arceo, ſ. ἀπελάσσω, a. 1. ἀπέλασσα, ης. ἀπέλασκε. Ex ἀπὸ, & ἐλαύνω, impello, ago.

Α'πελεγμὸς, ὁ, ἡ, ſtuſtum cepi, a. 1. ab ἀπελαύω, fruor, ſtuſtum capio. Th. λαὸς, volo, vis: video.

Α'πελεγμὸς, ſubleveo, ſ. ω. Ab ἀπὸ, & ἐλαφρόω, allevio. Th. ἐλαφρὸς, cervus, cerva.

Α'πελεύω, Poet. pro ἀπελαύω, arceo.

Α'πέλεγμα, ατος, τὸ, & ἀπέλεγξις, εως, ἡ, refutatio, conſutatio.

Α'πέλεγξις, ἡ, refutatio, redargutio, probrum: ab ἀπελέγχω, ſ. perf. fing. praeter. paff. ind. verbi

Α'πελέγχω, redargui, ſ. ξω, a. 1. ἀπέλεξα, paſſ. ἀπέλεγμαι, ſ. ἀπελέγχομαι, praet. paff. ἀπελέγμαι, a. 1. paſſ. ἀπελεγχθὴν, ἡς, ἡ, a. m. ἀπελεγξάμην. Ex ἀπὸ, & ἐλέγχω, arguo, corripio.

Α'πέλεξις, ἡ, ſ. ἀπέλεγξις, ἡ, ex ἀ, & τίλεξις, ſeu τέλεσις, ως, juperum.

Α'πελεῖσθαι, per Apocopen pro ἀπελεῖσθαι, diffillabat, ſg. fing. imperf. m. ab ἀπελείσθαμαι. Th. λείδω, ſtillo, rigo.

Α'πελείτατε, ος, ὁ ἀρι ſ. non dedolatus, vel ſeuri complanatus; ab α, & πέλεκυς, ους, ὁ, ſecuris, bipennis.

Α'πελεύθερος, ὁ, manumiſſus, ſ. Jon. pro ἀφελεύθερος, a. 2. inf. m. ab ἀφελεύθην, ης, ἡ, ης, a. 1. m. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἴρω, tollo.

Α'πελεύθερος, ὁ, ἡ, ſ. libertus, libertate donatus: ab ἀπὸ, & ἐλεύθερος, liber.

Α'πελεύθερος, ος, ὁ, manumiſſio, aſſertio in liberatem.

Α'πελεύθερος, ὁ, ἡ ἀρι ſ. libertinus.

Α'πελεύθερωσε, ὁ, manumittens.

Α'πελεύθερος, liberto, manumitto. unde

Α'πελεύθερωσις, ος, ὁ, manumiſſio, vindicta, ab ἀπελεύθερος, libertus.

Α'πελήλυθα, ος, ὁ, ſum, recedam, & in 3. plur. ἀπελήλυθαν, ſ. ν. ab ἀπέρχομαι, abeo, recedo. Th. ἔρχομαι, venio.

Α'πελήν, ſeſſum, ſ. ἀπέλημμαι, ſeſſus. ab ἀπελάω, defino: quod ex ἀπὸ, & λήγω, quiefco.

Α'πελθέτω, ος, ὁ, abegi, Att. pro ἀπήλασα. perf. ind. act. ἀπελήλακα, abactus fuerat, ſg. fing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀπελαύω, arceo. Th. ἐλαύνω, impello, ago.

Α'πελθέτω, recedito, abito, a. 2. imper. act. ἀπελθὲ, abiiſſe, receſſiſſe, a. 2. inf. ἀπελθὼν, ὁσα, ὁσα, ὁν, qui receſſit, a. 2. partic. ab ἀπέρχομαι: quod ex ἀπὸ, & ἔρχομαι, venio.

Α'πελθὼν, ος, ὁ, reliqui, a. 2. ind. act. ab ἀφαλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo.

Α'πελλαὶ, ὧν, οἱ, fana, conciones. q. ab ἀπέλλω, Æoli. pro ἀπαλίω, arceo. Hinc forſan Latino-babarum Capella pro ade.

Α'πελλάζειν, Laconibus ἐκκλησιάζειν, concionari. Plut. in Lycurgo. Unde

Α'πελλασταὶ, οἱ, qui ſacrorum participes ſunt. Heſych. Th. ἀπέλλαι, faetaria, cortus.

Α'πελλαὶ, ὁ, ἡ, Apelles, nomen viri. Latinis Apella.

Α'πελλάουσε, ὁ, Jon. pro ἀφελλάουσε, ſi, cum eripuiſſent, nom. plur. m. a. part. m. verbi ἀφαιρέω. Th. αἴρω, tollo.

Α'πελὲς, ὁ, ἡ, ulcus, vulnus. Dicitur vel τὸ ἐν μὲ προσπιλλόμενον τῷ σώματι, quia caro non ſibimet appropinquat: vel ἀπὸ τῆ ἀφὴ ἐλκώσεως, ſ. Jon. vetlo in ν, quia exſtinditur aliquid, & aufertur.

Α'πελὲς, ὁ, ἡ, Jon. pro ἀνάπλεως, nor. ſ. ἀπέλεως, a. 2. part. ἀπελεύσας, ασα, ὁ, deprecato, cum gen. ut ἀπελεῖν ὀργῆνος τὸ ἴρημα. Et cum acc. ut ἀπελεῖν τὸν ὀργῆνα, omnem de ingruto ſpem abjicere. Et ἀπελεῖν ἀπολογίαν, de his deſperare. Interdum in deſperationem adduco. Item ſpeio ex aliquo, vel ſpero alieunde: ut Luc. 6. καὶ ἐλπίζετε, μὴ ἀπελπίζοντες, i. e. nihil inde ſperantes. Ex ἀπὸ, & ἐλπὶς, ἴδος, ἡ, ſpes, ſpera.

Α'πελπισμὸς, ος, ὁ, deſperatio: verbale ab ἀπελπίζω, deſpero.

Α'πελοῦδαι, ος, ὁ, abſolutus fui, a. 1. paſſ. ab ἀπολούω, abſolvo. ſ. ἀπὸ, & λούω, ſolvo.

Α'πελυμαίνομαι, ος, σο, purgatus fum, imperf. paſſ. ab ἀπελυμαίνομαι, purgor. Ex ἀπὸ, & λύμη, nota: vel potius λῦμα, ατος, ſordes.

Α'πέλυσα, ος, ὁ, dimiſi, a. 1. act. ab ἀπέλυω: quod ex ἀπὸ, & λύω, ſolvo.

Α'πελυσθὴν, ος, ὁ, contumeliam accepi, nor. 1. ind. paſſ. ab ἀπελυσθάνω, contumelia afficior. Th. λυσθὲ, ſ. contumelia.

Α'πελυσθὼν, ος, ὁ, didici, a. 2. ind. act. ab ἀπελυσθάνω, dediſco, dedocor.

Α'πεμαρτύρατο, ος, ὁ, teſtatus ſum, a. 1. m. cujus ſ. Plut. ἀπεμαρτύρατο, & inf. ἀπεμαρτύρασθαι. Ab ἀπεμαρτύρομαι, recordor, quod ex ἀπὸ, & μεμνήσκομαι, vel μιμνάομαι, recordor.

Α'πεμάσσω, ος, ὁ, abſtergebam, imperf. act.

Α'πεμαχέσθαλε, ος, ὁ, abilefi, a. 1. m. & in 3. pl. ἀπεμαχέσθησαν, ab ἀπεμάχεσθαι, exprimo nimbus. Th. μάχομαι, pugno, abſtergo.

Α'πεμπόλαν, vendo, divendo, commuto: idem ac ἀπωνέομαι, vendo.

Α'πεμπωλάσαι, venditur, venum datur, ſ. fing. praet. paſſ. ἀπεμπώλημαι, ſ. ἀπεμπωλέομαι, ſ. a. 1. part. act. verbi

Α'πεμπωλάω, ὦ, vendo, quod ex ἀπὸ, & ἐμπολάω. Scribitur & ἐμπωλάω, ab ἐν, & πώλω, vendo.

Α'πεμπολὴ, ἧς, ἡ, mercatus, venditio.

Α'πεμπολὴς, οῦ, ὁ, idem.

Α'πεμπολήτης, οῦ, ὁ, venditor: ab ἀπεμπολὴ, vendo.

Α'πεμφοβόλαν, ος, ὁ, diffugi, imperf. paſſ. ab ἀπεμφοβέω, denego. Th. μοβέω, fabula, verbum.

Α'πεμφρόνων, non convenio, diffimilis fum.

Α'πέμφασις, ἡ, declaratio, expoſitio. Ab ἀπὸ, & ἐμφαίνω, patefacio, commonſtro.

Α'πεμφατὸς, ὁ, ἡ, ἡ, diffimilis, abſimilis: ab ἀπὸ, & ἐμφατὸς, ſimilis. Them. φέρω, fero.

Α'πέναντι, & ἀπέναντα, coram, e regione, cum gen. Item contra: ex ἀπὸ, & ἐναντὶ, coram; quod ex ἐν, & ἀντὶ, contra.

Α'πένεγκαθεν, abſtulifti, a. 1. ind. m.

Α'πένεγκον, ος, ὁ, abſtuli, a. 1. paſſ.

Α'πένεγκα, abſtuliſti, a. 1. inf. act. ab ἀπένεγκον, tollo, afporto. Th. φέρω, fero.

Α'πενεγκὼν, ὁσα, ὁ, Jon. pro ἀπενεγκὼν, ὁσα, ὁν, a. 2. part. paſſ. ἀπενεγκὼν, ος, ὁ, ἡ, delatus ſum, Jon. pro ἀπενεγθὼν, a. 2. ind. paſſ. ab ἀπέρχομαι, tollo, afporto. Th. φέρω, fero.

Α'πένευσα, & ἀπένευσον, interdico, averſor: ab ἀπὸ, & ἐν, & νέω, dico.

Α'πένθεν, Dor. pro ἀπῆλθεν, a. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι, abeo. Th. ἔρχομαι, venio.

Α'πένθεν, ἐν, ἐν, ἡ ἀρι ſ. luctu careo.

Α'πένθετον, ος, ὁ, luctus carens. Ab α, & πένθος, ους, luctus.

Α'πενθύνομαι, per annum abſum, vel ceſſo ab ἐν ex ἀπὸ, & ἐνιαυτὸς, ſ. annus.

Α'πενιαυτισμὸς, ος, ὁ, exilium unius anni, ſeu annuum; abſentia in annum; a praeced. ἀπενιαυτίζω, per annum abſum.

Α'πενιαυτίζω, ος, ὁ, ſeparavi, a. 1. ind. act. ab ἀπενιαυτίζω, ſeparo, adimo. Th. νέομαι, feror, ſum, adv.

Α'πένιος, ος, ὁ, qui dimiſerunt, Jon. pro ἀφῆκαν, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

Α'πεξαγαγὼν, delinquo, pecco: ab ἀπὸ, ἐξ, & ἁμαρτάνω, pecco.

A'πεξίστημαι, ῶ, στη, ἐχω; ; a. 1. m. verbi ἀποξίστημι. ex.ud. Th. ἵστημι, indues.

A'πεξανδρόομαι, οῦμαι, obiitus fum & Poet. per reduplicationem Jon. ἀπεκτάδρωμαι, a. 2. m. verbi ἀποκτείνω, obliviſcor. Th. λήθω, lateo.

A'πεπιστεύθην, ; pa. ex. Jon. pro ἀπεπιστεύθη-ἐξικεσται, part. act. ἀπεπιστευκὼς, deficio, quod ἀπὸ, & ἐπὶ-ἐκνέομαι, exficio. Th. ἵκω, venio.

A'πείρων, ονος, ὁ, ἡ, abſimilis, ſum, prat. act.

A'πείκει, impersonaliter, diſſentaneum eſt, non decet, non par eſt.

A'πειρόσυλλος, abſimili modo, non verſimiliter, abſurde, inumerito.

A'πειρος, ὁ, ἡ, ἀπείρων, diſſentaneus, abſurdus, incongruus; part. prat. verbi ἀπείκω, deceo. Th. κακὸς, aſſimilor.

A'πέοντα, τὸν, abſentem, acc. ſing. ἀπέων-ἦν, gen. ſing. Jon. vel Poet. pro ἀπέοντος, ab ἄπειμι, εἶναι, ἔσ, prat. part. ab ἐόντων, abſum: quod ex ἀπὸ & εἰμὶ, ſum.

A'πέπαθον, ; a. 2. ad maturitatem non perducta, ſine comp. ex a priv. & πέπαθον, ; & ἀπὸ, part. πεπαθὼν, exequor.

A'πέπεθον, ; a. 2. ad maturitatem non perductus. Eſt comp. ex a priv. & πέπεθον, ; & ἀπὸ, idem ac πέπεσθαι, ἀπὸ, coctus.

A'πέπλαγξα, ; a. 1. aberrare feci, a. 1. ind. act. ἀπεπλάγχθην, ; & ἀπὸ, reſilii, aberravi, a. 1. ind. paſſ. ἀπεπλαγχθείς, ῶσ, ὁσα, a. 1. m. ab ἀπεπλάγχθη, aberrare facio. Th. πλάζω.

A'πέπλεμεν, ; a. 1. navigavi, & in 3. pl. ἀπέπλεσαν, a. 1. act. ab ἀπέπλευ, renavigo. Th. πλέω, navigo.

A'πέπλος, ὁ, ἡ, & ἐ, peplo carens: ab α, & πέπλος, peplum, pallium, amictus.

A'πέπνευ, reſilabat, exſpirabat, 3. ſing. imperf. act. ἀπέπνεον, ας, ε, exſpirari, a. 1. indic. ἀπεπνεύσαμεν, ν, σαν, a. 1. m. verbi ἀπέπνευ, reſilo. Th. πνέω, flo, ſpiro.

A'πέπνιξε, ας, ε, ſuffocavi, a. 1. ind. act. ab ἀπέπνευ, ſuffoco. Th. πνίγω, ſuffoco.

A'πέπτησαν, a. 1. ind. m. avolavi: ab ἀπέπτατο, part. ἀπεπτάμενος. Et ἀπέπτω, ῶ, ῆς, ῆ. a. ind. act. in 3. pl. ἀπέπτασαν. inf. ἀπεπτάναι. part. ἀπεπτὰς, ἀσα, ὰν. Ab ἀπὸ-πτάμαι, & πέτομαι, volo: ex ἀπὸ, & ἵπτα-μαι, volo, as,

A'πέπτης, ου, ὁ, ἡ, non coctus, qui coqui nequit. Inde

A'πέπτων, non coquus, crudus ſum. Ab α, & πέπτω, pinſo, digero, coquo.

A'πέρα, pro ἄνευ, quæ.

A'περαντόφρων, ονος, ὁ, ἡ, nullum finem loquendi faciens, verboſus. Inde

A'περαντοφροσύνη, ας, ἡ, verboſa oratio, loquacitas: ab ἀπέραντος, & λόγος, verbum. The. λέγω, dico.

A'πέρασσε, ν, ἐ, ἡ, infinitus. Inde

A'περάσιος, adv. Ex α, & πέρασις, quod a πείρω, termino. Th. πείρω, τὸ, terminus.

A'πέρατος, vel ἀπέρατος, ὁ, ἡ, infinitus, non habens exitum, & ἀπεράτευτος, pro eodem. Item ἀπέρατος, qui tranſiri nequit, impervius, priſtri ſenſu eſt ab ἀπείρω, infinitus: poſteriori vero eſt ex a priv. & πείρω, tranſeco.

A'περγάζομαι, ου, ετομαι, efficio, operor, ſ. ἀπεργάσσομαι, ττομαι. Th. ἀπεργάζομαι. Ex ἀπὸ, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, τὸ, opus.

A'περγασία, ας, ἡ, peraclin, ut μῶθα ἀπεργασία, fabula peraclin, abſoluta. Th.

A'περγασίη, τὸ, peragendum eſt.

A'περγασίη, ης, ὁ, peragendus.

A'περγαστικὸς, ὁ, efficiens: ab ἀπεργάζομαι, efficio, operor.

A'περγάθω, & ἀπεργάθω, idem ac ἀπέρχω, ſeu ἀπείργω, excludo.

A'περγω, Jon. pro ἀπέργω, diſjungere, redudere, concludere: ex ἀπὸ, & ἔργω, coerceo, cuſtodire tradoo.

A'πέρχμαι, præclufus ſum, perf. paſſ. hinc

A'πέρχμαι, ῶμαι, ὁσ, præcluſus, Jon. pro ἀπέργμαι: ab

A'πέρχω, abarceo, excludo, præcludo, prohibeo, pro ἀπείργω: quod ex ἀπὸ, & ἔργω, coerceo.

A'πεσθὲν, & ἀπεσθέμενος, firmiter figo, ἀπεμβάσιν, incumbebant, 3. plur. imp. paſſ. ἀπερείσασθαι, effundere, projicere, a. 1. inf. med. Ex ἀπὸ, & ἔρδω, firmo, figo, admoveo.

A'πέρσεν, ον, ὁ, innixus, actio innitendi: a. 2. p. ſing. prat. ind. paſſ. verbi ἀπείρδω, innitor, incumbo.

A'πέρσεν, pro ἀπείρσεν, ὁ, ἡ per Metathesin ἀπείρσεν, infinita: ex α, & πείρω, finio.

A'πεσίδρυμα, ὁ ἐ, idem ac ἀπεσίδρυμα, crudo, proprie ſurſum crudo: metaph. de fluviis, pro emitto, quaſi eructando. ex ἀπὸ, & ἐρεύγω, crudo.

A'πεσο, ὁ, in fut. a. ἀπεσῶ, & prat. act. ἀπέσωκα, & paſſ. ἀπέσωμαι, (que ſunt tempora præcipue uſitata) denuntio, indico: item veto: ut τὰ ἀπεσώμενα, prohibita. ex ἀπὸ, & σῶ, dico.

A'πεσκέω, ῶ, defolo: idem ac ἐρημόω, defero, defolo.

A'πεσπέω, reprimo, cohibeo: ex ἀπὸ, & ἐρέπω, fedo, detineo, reprimo.

A'πεσπάσθαι, & non circumflectus: paſſive, cujus non facilis circumflectus, & ἀπεσπάσθαι, locogitatum, inſperatum, ex α & πεσπάσθαι, conſpicuus.

A'πεσπάσατε λόγῳ, ὁ, ἐ, ὁ ἀκοὴ, oratio, cui πεσπάσθαι non funt adhibitæ, (vide πεσπάσθαι) i. e. nuda, & pura, nec circumvellita. ex α priv. & πεσπάσθαι, ambitu cingo, circumdo.

A'πεσίγραπτος, ὁ, non circumſcriptus; incomprehenſibilis: ex α priv. & πεσίγραφω, circumſcribo: ex πεσί, & γράφω, ſcribo.

A'πεσίεργος, ὁ, ἡ, curioſus, laborioſus.

A'πεσίεργος, ὁ, innarrabilis, inexplicabilis, non circumvellitus; ex α priv. & πεσιεργάομαι, circumduco.

A'πεσικύκλωσις, ὁ, non circum mundatus, nec circumquaque expurgatus: ex α priv. & πεσικύκλωσις, luſtro, expello.

A'πεσίκτιτος, ὁ, non circumſonus, vel obſtreperus: ex α priv. & πεσικτυπέω, circumſono, circumſtrepo; ex πεσί, & κτυπέω, (ſuctus ex τύπτω) ſono, ſi tympani; ſtrepo, reſono. a Th. τύπτω, cædo, percutio.

A'πεσίλαλος, ὁ, infans, fandi neſcius; vel quem non facile verbis compeſcas: qui blaterandi finem non facit, garrulus: ut ἀνὴρ πεσίλαλος, i. e. ὁ μὴ πεσίλαλος. ex α priv. & πεσιλαλέω, circumſtrepo: ex πεσί, & λαλέω, loquor.

A'πεσίλεκτος, ὁ, ἡ, & ἐ, amplifimus; nullo tempore, vel loco circumſcriptus, nec comprehenſus: ut in quo libera latitatio: nullo tempore, nec loco circumſcripta, nec rationibus reddendis obnoxia. ex α priv. & πεσιλαμβάνω, ὁ, comprehenſibilis.

A'πεσμάχομαι, ῶμαι, ὁσ, ἐσθαι, vel pugnæ, non expetitus pugna, vel contentione: ex α priv. & πεσμάχομαι, de quo aliqui inter ſe pugnant, vel certant; aut magna contentione expetitur. ex πεσὸ, & μάχομαι, pugno.

A'πεσμέμνητος, ὁ, qui nullas animo curas verſat; inconſideratus.

A'πεσμέμνων, adv. inconſiderate, remere, infeite: ex α priv. & πεσμέμνων, diligens, ſcitus, cum tem agens: ex πεσὸ, & μέριμνα, ἡ, cura.

A'πεσνόεσσα, ὁ, qui mente & cogitatione comprehendi nequit, paſſive. Item active: ut ἀπεσνόεσσα θεὸς, mens ea quæ Deum cogitatione complexa non eſt. ex α priv. & πεσνόεσσα, mente complectus, & concipio; ex πεσὸ, & νόος, cogito, conſidero.

A'πεσόπτευτος, ὁ, qui circumſpectus non eſt; incogitans; negligens; ut ἀπεσόπτευτος κάπτος, annua curare omittens, ex α priv. & πεσοπτεύω, circumſpicio.

A'πεσόρατος, ὁ, non circumſcriptus, nec definitus, non circumſinitus: ex α priv. & πεσορίζω.

A'πεσόρατος, ὁ, qui talis eſt, ut non incidat; qui periculum non eſt, incidat; ex α priv. & πεσπίπτω, decido.

A'πεσοσκλάζομαι, ῶ, qui tubarum clangore non circumſonatur, feu non circumſinnat: & generaliter, quem nihil circumſonat: ex α priv. & πεσοσκλάζομαι, tubæ ſonitu excitor; vel tubam ſonantem audio; ex πεσὶ & σκαλίζομαι vel σκαλίζω, buccina cano.

A'πεσόστατος, ὁ, non circumſpectus, inconſideratus. unde

A'πεσοστάτως, inconſiderate, imprudenter: ex α priv. & πεσοστατέομαι, circumſpicio: unde πεσοστατεύω, qui circumeirca oculis luſtrari potest.

A'πεσόσπαστος, ὁ, ἡ, inconcuſſus, non diſtractus; ex α & πεσοσπάω, quod a. 2. perf. ſing. prat. paſſ. ind. verbi πεσοσπάω. Them. σπάω, traho, ſtringo.

A'πεσόσπαστως, abſque ulla diſtractione.

A'πεσοσπὸς, ὁ, ἡ, natura ſuperſtitioſe immunis, & a rettimentis, ſeu recrementis pura & ſincera: ex α priv. & πεσοσπὸς, ἡ, ſuperfluitas.

A'πεσοσπὸς, ὁ ἐ, ſuppar ætate; qui non excedit alium tempore; qui tempore, ſeu annis impar non eſt: ex α priv. πεσοσπὸς, ſuperfluus, & χρόνος, tempus.

A'πεσόσπως, ὁ, ἡ, ὁ, quem nihil circumſtat: ex α, πεσὶ, circum, & ἵστημι, ſto.

A'πεσόσσεισις, ὁ, qui non circumvertitur; vel qui circumagi nequit: ex α priv. & πεσοσσείω, obtorqueo.

A'πεσόσσεισος, ὁ, ἡ, ὁ, inſtrcumcitus; ex α, & πεσοσσείω. Th. πείθω, feco.

A'πεσόσσεισος, ὁ, ἡ, ὁ, verſatilis & verſatilis; circumverſari ineptus: ex α priv. & πεσοσσείω, circumagor.

A'πεσόσσεισος, ὁ, idem; vel non revertens, non redux. Item præfractis & obſtinatis moribus; vel ineuioſus. ejuſd. comp. & Themaris.

A'πεσόσσεισος, ὁ, ἡ, ὁ, ſuperveracuum nihil habens; item luxu carens: ex α & πεσοσσὸς, ſuperfluus. Th. πεσὶ, circa.

A'πεσόσσεισος, ὁ, ἡ, ὁ, exercementis carens, Tp. idem.

A'πεσόσσεισος, ὁ, ἡ, ὁ, non orbiculatus: ex α, πεσὶ, & σφαῖρα, fero.

A'πεσόσσεισος, ὁ, qui confecit, a. 1. part. act. ab ἀπεσόσσω. Th. τύπτω, facio.

A'πεσόσσεισος, abi in malam rem, imp. verbi ἀπεσόσσω, Æol. pro ἀπεσόσσω. Ex ἀπὸ, & ἴσσω pro ἴσθι, dico.

A'πεσόσσεισος, ὁ, ἡ, ὁ, abruptus, perf. part. m. ab ἀπεσόσσεισμαι. Th. ῥήγνυμι, rumpo.

A'πεσόσσεισος, non erubeſco; pudnem depono; impudenter ago: ex ἀπὸ, & ἰσόσσεισος, ὁ, ἡ, ὁ, ruberundus, pudens.

A'πεσόσσεισος, arce, præſ. imperat. ἀπεσόσσεισος, ὁ, ον, prohibens, præſ. part. paſſ. ab

A'πεσόσσεισος, arceo, repello, propulſo, abigo. ſ. ἔω. p. χω. Ex ἀπὸ, & ἔργω, detineo, arceo.

A'πεσόσσεισος, ὁ, rubiginem ingenens; vel rubigine confumo; rubiginem procreo, vel fentio: ex ἀπὸ, & ἰσόσσεισος; rubigini obnoxius ſum; vel rubigine obtego: ex ἀπὸ, & ἰσόσσεισος, rubigo.

A'πεσόσσεισος, abſtraho, detraho: ex ἀπὸ, & ἕλκω, traho.

A'πεσόσσεισος, abeo, exeo, ſ. ἀπεκβαίνομαι, a. 2. ἀπεσόσσεισος, ας, τ, ἀ. 2. ſub. ἀπεσόσσεισος, ας, ἡ, a. 1. inf. ἀπεσόσσεισος, a. 2. part. ἀπεσόσσεισος, ὰς, ὰσ, cujus nom. pl. ἀπεσόσσεισος. p. m. ἀπεσόσσεισος. Ex ἀπὸ, & ἔρχομαι, venio.

A'πεσόσσεισος, Vide in ἀπεσόσσεισος, Jon. pro ἀπεσόσσεισος, ὁ, qui imperium alicujus impedit: ab ἀπεσόσσεισος. Th. ἴσημι, fluo, moveor.

A'πεσόσσεισος, diſcedo: Iliad. ϑ. ex ἀπὸ, & ἰσόσσεισος fluo.

A'πεσόσσεισος, Jon. pro ἀπεσόσσεισος, dimitto, a. 1. imper. ab a. 2. ἀπεσόσσεισος, verbi ἀπεσόσσεισος ex ἀπὸ, & ἰσόσσεισος, mitto.

A'πεσόσσεισος, ᾖ, gen. ſing. ab ἀπεσόσσεισος, ανος, ὁ, nomen viri: q. d. qui non cecidit.

A'πεσόσσεισος, ας, ὁ, onus, vel clitellas depoſui, a. 1. ind. act. ab ἀπεσόσσεισος, onero.

A'πεσόσσεισος, extincta es, Dor. pro ἀπεσόσσεισος, a. ſing. a. ἀπεσόσσεισος, ας, ὁ, exſtinxi. a. 1. ind. act.

A'πεσόσσεισος, ονος, ὁ, perf. part. ex ἀπεσόσσεισμαι, & ἀπεσόσσεισμαι, extinguo; item aboleo, perdo. ſ. ἀπεσόσσεισμαι. p. ἀπεσόσσεισμαι. a. ἀπεσόσσεισμαι, qu. ab ἀπεσόσσεισμαι, extinguo.

A'πεσόσσεισος, peredo, exedo, abſumo, devoro: ex ἀπὸ, & ἰδίω, comedo.

A'πεσόσσεισμαι, perf. inſ. paſſ. ab ἀπεσόσσεισμαι, quod a σκίδνυτο, incumbo. Th. σκίδνυτο, fulmino, intro.

A'πεσόσσεισμαι, ῶμαι, ὁσ, excoriatus; perf. part. paſſ. ab ἀπεσόσσεισμαι. Th. σκύλλω, lacero, lanzino.

A'πεσόσσεισμαι, abero, ſ. 1. verbi ἄπειμι: ex ἀπὸ, & εἰμὶ, ſum.

A'πεσόσσεισμαι, ας, ὁ, aſſtraxi, a. 1. ind. act. ab ἀπεσόσσω. Th. σπάω, traho.

A'πεσόσσεισμαι, 3. plur. a. 1. paſſ. Æol. verbi Boeot. pro ἀπεσόσσεισμαι, prorupernt a, ut ἔτυχθεν pro ἐτύχθησαν. Æol. ex α priv. & τεύχω, fugo, pello. ſ. σω. a. 1. ἐτεύχθεν. p. κα.

A'πεσόσσεισμαι, exculſus, vel repulſus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. pro ἀπεσόσσεισμαι, a σέω, pello. imperf. paſſ. ἐσείομαι, Poet. ἔσσομαι: item ἔσσομαι.

A'πεσόσσεισμαι, ας, ὁ, miſſus ſum, 3. ſing. a. 2. paſſ. ἀπεσόσσεισμαι, ας, ὁ, idem a. 1. paſſ. ἀπεσόσσεισμαι, ας, ὁ, miſi, perf. act. ἀπεσόσσεισμαι, ας, ὁ, a. 1. act. ἀπεσόσσεισμαι, perf. paſſ. ἀπεσόσσεισμαι, ας, ὁ, a. 2. act. ἀπεσόσσεισμαι, ας, ὁ, perf. med. ab ἀπεσόσσεισμαι. Th. τέλλω, mitto.

A'πεσόσσεισμαι, abſuerunt, Jon. pro ἀπεσόσσεισμαι, 3. plur. a. 2. ind. act. Vide ἀπεσόσσεισμαι.

A'πε-

Ἀνέστημι, στ, ς, ι, στῆσαι, ἀ. ἀνέστησα, mittitur, ἀ. pl. ὁ. ι. imperat. act. ἀνάστησαι. Th. φίλλω, mitto.

Ἀνήρτημι, στ, ς, privavi, ἀ. ι. ind. act. ἀφ ἀνηρτῆσθαι, privo. Th. ἔρημος, orbo.

Ἀνήρτω, & in ι. pl. ἀνήρτημι, ἀ. ἀ. ind. act. ἀνήρτησα, στ, ς, abfui, ἀ. ι. ind. act. ἀφ ἀπόρτημι, depello. Th. ἴστημι, flo.

Ἀνήρτημι, στ, ς, abii, removi, ἀ. ι. ind. act ἀφ ἀπόρτημι, abeo, difcedo. Th. ἔρημος, incedo, accedo, advento.

Ἀνήρτημι, στ, ς, mifi, prætmed. verbi ἀνήρτημαι, ableni, mitto. Th. ἀνάλω, mitto.

Ἀνήρτημαι, ῶμαι, ῶ, ς, advertus, perf. paffic. paff. ab ἀνήρτημι, averto.

Ἀνήρτημι, στ, ς, averti. ἀ. ι. act. ἀνήρτησα, στ, ς, averti, aor. ι. ind. act. ἀφ ἀνήρτης averto. Th. ἔρημος, verto.

Ἀνήρτω, ἤθω, ἀ, ς, abfentia: ἀφ ἀνήρτω, diteedo, defidio.

Ἀνήρτω, abfit, imperat. ab ἀνήρτω, abfum. Th. εἰμί, fum.

Ἀνήρτημαι, στ, ς, abervari, ἀ. ι. ind. paff. ab ἀνήρτημαι. Th. ἔρημος, etro.

Ἀνήρτημαι, ῶμαι, unde ἀνήρτημαι, de ulceribus dicitur, quibus eruftæ detrahuntur: ex ἀνά, & ἴχνος, ὁ, eruftæ oblatio, unde ἴχνος ἐπὶ ἴχνος, Dioſc. l. 4. ulcera, quæ vulnus contiuerunt: ab ἴχνος, ὁ, ignis, focus.

Ἀνήρτημι, στ, ς, abfui, præt. ind. act. ἀνήρτω, στ, ς, abfitui, ἀ. ι. ind. act. ἀνήρτημαι, ἀ. ι. m. verbi ἀνήρτω, abfum.

Ἀνήρτωτε, στ, ς, præcidi, ἀ. ι. ind. act. ἀφ ἀνήρτημι, ableindo.

Ἀνήρτω, στ, ς, depoſitus eſt, ἀ. ι. paſſ. verbi ἀποτίθημι, amoveo, dimitto. Th. πίθημι, pono.

Ἀνήρτω, ὁ, ſine ſolit: in Epigr. Unde ἀνήρτωτος, minus ſtondoſa: ibidem. ex ἀ priv & πίνακας, τὸ, ſolium.

Ἀνήρτωτος, ποιας luebant, ι. plur. impers. act. verbi ἀνήρτωτω, rependo, remunero. Th. ποιῶ, punio.

Ἀνήρτωτω, στ, ς, devoravi, ἀ. ι. ind. act. ἀφ ἀνήρτωμι, devoro. Th. πόθος, comedo.

Ἀνήρτωτος, non audebant, qui fuerunt in fugam. ι. pl. plor. imperf. paſſ. ab ἀνήρτωτω, averto: quod ab ἀνά, & πίτρημι, p.m. verbi πίτνω, verto.

Ἀνόβατος, honeſta morte perfunger: ſe eap. 6. l. 2. Machab. ex ἀνά, οὖ, bene, & βάτος, ὁ, mors.

Ἀνόβατος, ἴθ., ἀνόβατος, ὁ, ἡ ὃ ἡ, fama inauditus: item interpolitus: ab ς, & πανθάνω, audio, intelligo.

Ἀνόβατος, adnuo, ἀεῖο, diſpono, dirigo, do judicium eum pœna: ex ἀνά, & δίκωμι, diligo.

Ἀνόβατος ἄπτω, inteſtinum rectum, per quod ſtatus alvi exeuntur ſæpe, cum urinam reddimus, inquit Aëet. Aphtod. lib. 1. emblem. a præced. ἀνόβατος, ον, adequo.

Ἀνόβατος, ὁ, ἡ ὃ ἡ, tædis inutilia, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ita vocat Theophraſt. arbores, quæ reſinam non exudant ex ἀ priv. & πίτνω, picea arbor.

Ἀνόβατος, ὁ, idem ac ἀνόβατος, abominandus.

Ἀνόβατος, & ἀνόβατος, ὁ, abominandus, execrandus: item vitandus, averſandus, & in neutro ἀνόβατον, id quod deprecatur. Unde ἀνόβατος, abominandè, & ἀνόβατος hymni, quibus aliquid deprecamur. Omnia ἀνόβατος, depecor, precor, feu opto non evenire: item abominor, execror. ex ἀνά, & ἄχομαι, precor.

Ἀνόβατος, ſopio; idem ac ἀνόβατω, cum ἀνά præfixo.

Ἀνόβατος, ὁ, ἡ, inauditus: idem ac ἀνόβατος, vel ἀνόβατος.

Ἀνόβατος, abſtineo.

Ἀνόβατος, vilem reddo: ex ἀνά, & ἔνδοξος, ὁ, vilis pretio, contemptus.

Ἀνόβατος, ς, effugiebam, impeſſ. act. ab ἀνόβατω, evado, effugio.

Ἀνόβατος, στ, ς, offendi, ἀ. ι. act. ἀνόβατος, ῶ, ὡς, ἀ. ι. mafc. idem: ab ἀνόβατος, quod ex ἀνά, & ὄμνυμι, apparco.

Ἀνόβατος, ὁ, ἡ, ὃ, corruptos, perf. partic. paſſ. ab ἀνόβατος, corrumpo. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἀνόβατος, ῶ, ὡς, loquutus ſum, ἀ. ι. m. ab ἀνόβατος, loquor. Th. φθέγγομαι, loquor.

Ἀνόβατος, interieras, ς. fing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀνόβατος, intereo, pereo. Th. φθείρω, pereo, feu φθίω, conſumo.

Ἀνόβατος, ὁ, ἡ, ὃ, incoctus: ex ἀ, & ἑψέω, coctus. Th. ἕψω, elixo, coquo.

Ἀνόβατος, στ, ς, aufugi, ἀ. ι. act. ἀφ ἀνόβατος, autugio. Th. φεύγω, fugio.

Ἀνόβατος, ſuffeci, impeſſonal. ab ἀνόβατος, refero, abfumo.

Ἀνόβατος, p. inf. ἀφ ἀνόβατος, refero, abfumo.

Ἀνόβατος, & ἀνόβατος, ὁ, inimicum & odioſum fadens.

Ἀνόβατος, ὁ, ἡ ὃ ἡ, odi præſequor. ſ. ἀφ ἀ. ι. ἀνόβατος, ἀφ ἐχθόνως odi. Th. ἔχθος, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀνόβατος, invifus ſum, præſ. ind. ſ. ἀνόβατος, ἀνόβατος. ι. fing. præſ. ſub. paſſ. ἀνόβατος. ἀ. ι. m. Th. ἔχθος, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀνόβατος, invifum eſſe, & Dor. ἀνόβατος, Att. & Dor. pro ἀνόβατος, præſ. inf. verbi ἀνόβατος, vel ἀνόβατος, in odium venio, diſpliceo.

Ἀνόβατος, ὁ, ἡ, ὃ, inimicitiæ, odium, ſimultas: ab ἀνόβατος, ὁ, invifus.

Ἀνόβατος, odio fis, præſ. ſub Jon. pro ἀνόβατος, ab ἀνόβατος, five ἀνόβατος, in odium venio, diſpliceo.

Ἀνόβατος, ὁ, ἡ, ὃ, invifus: ex ἀ, & ἐχθός, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀνόβατος, invifus ero, præſ. ι. m. ἀνόβατος, ἀ. ι. m. ſ. ἀνόβατος, ἀνόβατος. ι. fing. a. ι. m. opt. ab ἀνόβατος, in odium venio, diſpliceo.

Ἀνόβατος, ὁ, ἡ, qui in hominum odia ſolet ineurrere.

Ἀνόβατος, idem ac ἀνόβατος, offendor: ſum hoſtis, inimicor, triſtor: in odium & offenſionem incurro: ab ἀνόβατος, invifus.

Ἀνόβατος, & ἀνόβατος, inimice, hoſtiliter: ab ἀνόβατος, invifus.

Ἀνόβατος, abſtinenter: adv. ab ἀνόβατος, abſtinens.

Ἀνόβατος, inviſe, odiofe, ut ἀνόβατος, ἔχων, vel ἐπαναίσιμος τρίτε τινα, exp. qui odit, perofus, exofus. nam eſt adv. ab ἀνόβατος, odiofus.

Ἀνόβατος, impeſſonaliter poſitum pro ἀνόβατος, fatis eſt, impeſſ. impeſſonal. verbi ἀνόβατος, ſufficit: ex ἀνά, & χρή, oportet convenit, decet, par eſt.

Ἀνόβατος, & ἀνόβατος, munio: ex ἀνά, & ὀχυρόω, ὁ, munio, firmo. Th. ὀχυρός, ὁ, loco firmus, munitus, tutus.

Ἀνόβατος, στ, ς, relicto, abfum. ſ. ἀνόβατος. p. ſ. ἀνόβατος. a. ι. m. ſ. ἀνόβατος, nam acc. fit in paſſ. ἀνόβατος, abſtineo, eum gen. imp. ἀνόβατος. a. ι. m. ἀνόβατος. a. ι. inf. m. ἀνόβατος. Item averto. Odyſ. e. vel ut alii, terraho, hoc abſtraho. Item fur. vel Nub. de del. Quæſtio ἀνόβατος, nihil prohibet, quin. Item abfum, Xen. & diſto, i. e. differo, Herodian. Item recipio, reporto. Plut. ab ἀχή, habeo.

Ἀνόβατος, στ, ς, aberam, impeſſ. ind. act. ἀφ ἀνόβατος, abſtineo, eum gen. imp. ἀνόβατος. a. ι. m. ſ. fing. præſ. ſub. paſſ. verbi ἀνόβατος, coquo.

Ἀνόβατος, abſtergebant, impeſſ. m. ab ἀνόβατος, frigo, ſtringo, & ἀνόβατος, fricatio.

Ἀνόβατος, reperitur pro magis ufitato ἀφ ἀνόβατος, coquo, teeoquo.

Ἀνόβατος, Poet. pro ἀνόβατος, ſ. abſens, præſ. partic. ἀνόβατος, ſ. aberam, impeſſ. ind. ἀνόβατος, abfit, ſ. fing. præſ. ſub. ἀνόβατος, abfum: quod ex ἀνά, & εἰμί, fum.

Ἀνόβατος, præſentaneum egreſſus, ex ἀνά, & ἐξόδιος, adultus.

Ἀνόβατος, στ, ς, abduxi, ἀ. ι. Att. pro ἀνόβατος, ab ἀνόβατος, abduco.

Ἀνόβατος, ἀ. ι. m. renuntiavi, a. ι. ind. act. ἀνόβατος, στ, ς, ἀ. ι. paſſ. ab ἀνόβατος, renuntio. Th. ἄγγελλω, nuntio.

Ἀνόβατος, narro, pro ἀνόβατος.

Ἀνόβατος, ent, ν, Jon. pro ἀνόβατος, narrato.

Ἀνόβατος, ὁ, memoria item narratio.

Ἀνόβατος, ς, ſum, ſtrangulavi, ἀ. ι. maſ. ab ἀνόβατος, ſ. γω, ſtrangulo.

Ἀνόβατος, Att. ἀνόβατος, στ, ς, abduxi, duxi, ἀ. ι. ind. act. verbi ἀνόβατος, abduco.

Ἀνόβατος, & media voce ἀνόβατος, accuſationi reſpondeo: ἀνόβατος.

Ἀνόβατος τὸ, reſponſio ad accuſationem, narratio, relatio (ἀνόβατος, idem) defenſio. ἀνόβατος, ex ἀνά, & ὀχυρόω, idem ac ἀγορεύω, concionor.

Ἀνόβατος, ἡ, & ἀνόβατος, τὸ, negatio, refutatio, accuſationis defenſio.

Ἀνόβατος, ἔμαι, ἄται, abduftus ſum, præt. ind. paſſ. verbi ἀνόβατος, abduco.

Ἀνόβατος, στ, ς, ſtrangulavi, ſuffocavi præt. ind. act. ab ἀνόβατος, ſtrangulo.

Ἀνόβατος, ὁ, unde ἀνόβατος πάλιν, gubernaculo carens navis: ex ἀ priv. & κῶπη, ὁ, gubernaculum: tenuis. unde κωπήλατος, clavus navis.

Ἀνόβατος, στ, ς, obfus ſum, ἀ. ι. ind. paſſ. ab ἀνόβατος, abedo. Th. ἔδω, edo.

Ἀνόβατος, ἔσω, ἔσω, pluſq. paſſ. med. & in ῃ. plur. ἀνόβατος, & Att. ἀνόβατος, ab ἀπόμαι, abeo; ex ἀπό, & ὁμαι, eo.

Ἀνόβατος, στ, ς, abii, Att. pro ἀπόβατος, ἀ. ι. ind. act. verbi ἀπόμαι, abeo.

Ἀνόβατος, excolo, petculo, per colum tranſicio, deliquo. Unde

Ἀνόβατος, στ, ς, tremor petcolatus; ex ἀνά, & ὄθω, colo.

Ἀνόβατος, ἀ. ι. Jon. pro ἀφῆκα, dimiſi: ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀνόβατος, στ, ς, ἀ. ι. inobedient; item etiam ac ἀνόβατος, qui non audit: imperitus. ab ἀ, & ἀκούω, quod a p. m. verbi ἀκούω, audio.

Ἀνόβατος, ς, στ, ς, ad amuſſim, vel ad unguem factus, part. prat. paſſ. Unde adv.

Ἀνόβατος, abſolute, ad amuſſim. ab ἀκριβολογέομαι, exquiro. Th. ἀκρίβεια, exquiſitus.

Ἀνόβατος, ὁ, ἡ ὃ ἡ, incompactus: item non conſertus: ex ἀ, & πυκνός, ſitus, infitus, quod a ſ. perf. ſing. plur. ind. paſſ. verbi πυκνόω, feu πυκνώω, ſipo. At Ἀνόβατος, ὁ, ἡ, ſolitæ eſt πυκνόβατος.

Ἀνόβατος, ὁ, ἡ, antiquitus abſilis: ex ἀ priv. & πάλλω, palæſtra, lucta.

Ἀνόβατος, ῶ, ς, abſegui, perf. act. ἀνόβατος, στ, ς, ἀ. ι. ind. act. ab ἀνόβατος. Th. ἀνόβατος, ago, impello.

Ἀνόβατος, στ, ς, & ἀνόβατος, fructum capiebam, impeſſ. Sic ἀνόβατος, & ἀρόβατος, a. ι. ab ἀνόβατος, & ἀνόβατος, ι. ab ἀνόβατος.

Ἀνόβατος, στ, ς, dedoluī; item animum deſpondi, perſ. ind. act. verbi ἀνόβατος, ῶ. Th. ἀνόβατος, τὸ, dolor.

Ἀνόβατος, ὁ, ἡ, qui dedoluit, five peidoluit, quique eo dutitiæ pervenit, ut ad omnem doloris ſenſum obſtupuerit. eſt autem participi. perf. ἀπὸ τοῦ ἀνόβατος quod dicitur quum quis vaſa dolio, & tenſu ſui mali. Etiam. in Epiſt. ad Ephef. cap. 3.

Ἀνόβατος, non euro, contemno. a ſequente ἀνόβατος, ἐστ, ἐν, ς, ἐσεν.

Ἀνόβατος, ὁ, ἡ, ὃ, ſuccus, ſaporis, & ſuccus quibus curantur genera. Hinc adverb.

Ἀνόβατος, ἴσως, intrepide. Ab ἀνά, & ἄλυξ, ὁ, cura, quia nihil curat, modo ira non praetet.

Ἀνόβατος, στ, ς, redigui, ἀ. ι. ind. act. ἀνόβατος, ῶ, ὡς, idem, ἀ. ι. ind. m. verbi ἀνόβατος, redarguo.

Ἀνόβατος, στ, ς, redargutus ſum, ἀ. ι. ind. paſſ. verbi ἀνόβατος, interpo.

Ἀνόβατος, στ, ς, abii, ἀ. ι. ind. act. ab ἀπέρχομαι, abeo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀνόβατος, ὁ, ἡ, ὃ, acietus: & linibus ſeu cauſſis judiciatis, qui in Heliæa (toro leii. Athenienſi ſubiulacro) aſſitabantur: alienus a toto: ex ἀνά, & ἄλιτος, ὁ, magiſtratus, & ἄλιτος, ὁ, cujus judices ἀνόβατος, quia ſub eo aptiteantes ledebant. Ariſt. 5. Politicorum.

Ἀνόβατος, ὁ, farta, tectumque; ad faciuitatem reddos. Unde ἀνόβατος, ὁ, meme capit i Marcel. verrit, vitio concrefcentium in veſicam calculorum laborantes. Diofc. l. 5. c. 27. ex ἀνά, & λίθος, ὁ, lapis, ſtultus.

Ἀνόβατος, minatur. Gen. 27. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλῶ, ὁ, minor.

Ἀνόβατος, στ, ς, ventus Subſolanus: ab ἀνά, & ἠλίος, ὁ, Sol.

Ἀνόβατος, στ, ς, liberatus ſum, ἀ. ι. paſſiv. ind. ἀπέλαβμαι, ἔσω, ται, dimiſſus ſum, perſ. ind. paſſ. ἀπόλωκα, στ, ς, dimiſi, liberavi, ἀ. ι. ind. act. & ἀπόλωκα, στ, ς, perſ. ind. act. ἀπόλωκόμην, dimiſſum eſſe, perſ. inf. paſſ. verbi ἀπόλωκτω, dimitto. Th. ἀλλάττω, muto.

Ἀνόβατος, στ, ς, ι, abalienavi, perſ. ind. act. ἀπόλωκόμην, σαι, ται, abalienatus ſum, perſ. ind. paſſ. cujus part. ἀπόλωκόμενος, ν, ον, ς, ἀ. ι. ind. act. ἀπόλωκόμην, στ, ς, abalienatus, ἀ. ι. ind. paſſ. cujus part. ἀπόλωκόμενος, ν, ον, ς, alius, in alia trituranti frumenta.

Ἀνόβατος, στ, ς, ι, abalienatio; ἀ. ι. perſ. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀπόλωκτω, ν, alieno. Th. ἀλλάττω, alius.

Ἀνόβατος, στ, ς, contivi, ἀ. ι. act. ab ἀπόλωκω, contundo, confringo. ab ἀπό, & κόπτω, πο κλαυ, verbero, flagris cædo. Th. ἀπό, ς, ν, ς, alica, in qua trituranut frumentum.

Ἀνόβατος, στ, ς, inde ſperavi: item deſperavi: part. ind. act. ἀπόλωκα, ς, ι, idem ἀ. ι. ind. act. cujus part. ἀπόλωκα, στ, ς, qui deſperavit: a verbo ἀπόλωκω, deſpero. Th. ἐλπίς, ἴδος, ἡ, ſpes.

Α Π

Α'πήμων, ων, ὁ, ἡ, illæsus. Th. πῆμα, ατος, τὸ, clades, jactura, calamitas, noxa.

Α'πηδόκητος, aberrati, Poeta. ἀφικνεῖσθαι, a. 2. ἀπικόμην, aberro, Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Α'πημανίαι, ῶν, τὸ, negligelus, perf. pass. part. Unde adv.

Α'πημανίως, negligelim. Ab ἀπημανίαπος, ος, ὁ, ἡ, ἀμελὴς, negligo. Them. μέλω, cura eli.

Α'πηνὲς, abimus, per Syne. pro ἀπέλαμεν, 2. pl. pluſq. p. m. ab ἀπεῖμι, abſum. Th. εἶμι, eo.

Α'πήνη, της, acc. ſing. ab ἀπέμη, της, ὁ, ἡ, ἀ, innocuus, illæſus. Th. πῆμα, clades.

Α'πηνότερον, ος, ὁ, ἡ, incolumitas: ab ἀπήνων; quod a πῆμα, τὸ, clades, jactura.

Α'πήνων, adjuvit, imperf. vel a. 1. ab, ἀναμίμνω. Th. πάμνω, fuetum.

Α'πήνων, ονθ-, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα, τὸ, clades, jactura, noxa.

Α'πὸν, aberam, imperf. verbi ἄπειμι, abſum: ab πάρ, ſum.

Α'πόνθ-ος, ὁ, ἡ, crudelis, inhumanus: ab ἀπόνη, crudelis, ſævus.

Α'πόνηρα, ων, ὁ, ἡ, abduci, a. 1. ind. act. ἀπόνηρον, ος, ὁ, ἡ, idem, a. 2. verbi ἀπάγω, abduco.

Α'πόνηρα, ων, ὁ, ἡ, carens vento: ex ἀπὸ & πνεῦμα, ventus.

Α'πόνθ-ος, ὁ, ἡ, crudelis, gen. ſing. ab ἀπόνη, crudelis, immitis, ſævus.

Α'πόνη, ης, ὁ, ἡ, crudelitas, inhumanitas: ab ἀπόνθ-ος, ſævus, crudelis, immitis. ab ἀπὸ & τείνω, ſe extendo, tranſortus.

Α'πόνθ-ος, ὁ, unde ἀπόνηθ-ος, quod Suidas affert, & exp. ἀπὸ ἐγκρίνω, immitis & crudelis factus erat. ab ἀπὸ, immitis, ſævus crudelis.

Α'πόνηθ-ος, ὁ, obſtipeſactus ſum, obmutui ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπόνηφος, ος ἀπὸ & ἔπος, ſtupidus, mutus. Th. ἀπὸ, clamo.

Α'πόνη, ης, ὁ, & Dor. ἀπόνα, ας, ὁ, vehiculum matare, quod muli jucti trahebant, ut Pauſan. docet: rheda. Homerus quoque eam vocat ἡμιόνειον ἄρμα, Odyſſ. 6. unde ἀπόνηφος ἡμίονος dictum fuit certamen, quod fit τὸ ἀπόνη, rheda.

Α'πόνηφαι, ῶ, στ, renui, a. 1. r. m. verbi ἀπόνημαι. Th. ἀπόνημαι, renuo.

Α'πόνης, ης, ὁ, ἡ, crudelis, immitis, ſævus.

Α'πόνηστ, ὁ, ἡ, unde ἀπόνηστος ἀγῶνισμα, certamen, quod fit τὸ ἀπόνη, quum multis thedæ junctis certatur; feu concertatur vehiculo matari. Th. ἀπόνη, rheda.

Α'πόνθ-ος, abii, Dor. pro ἀπόνθ-ος, a. 2. verbi ἀπόνηχομαι, abeo: ex ἀπὸ & ἔρχομαι, venio.

Α'πόνηστ, ος, ὁ, occurſi, a. 1. verbi ἀπόνηστω, occurro. Th. ἀπὸ, contra, ἀπόνηστω, ſiſto.

Α'πόνηβ-ος, & ἀπόνηφ-ος, ὁ, ἡ, ex alto dependens: item altus, ſublimis, in alto ſitus: ex ἀπὸ, & πόνος, origo ſtirpis.

Α'πόνη, ας, ὁ, recelſi, a. 1. ind. act. verbi ἀπόνημι, recedo, proficiſcor.

Α'πόνηστόνω, ω, στ, intendi, a. 1. m. ab ἀπόνηστος, incumbo, incline.

Α'πόνης, ἔθ-ος, ὁ, ἡ, item ἀπόνηβ-ος, & ἀπόνηστος, nullo membro mutilatus, nec captus; ex α priv. & πόνη, τ, ſ, mutilus.

Α'πόνηβ-ος, ος, ὁ, ſublatus ſui, aor. r. ind. paſſ. ἀπόνηχ, ος, ὁ, ſuſtuli, diſceſſi, perf. ind. act. ἀπόνηκα, ας, ὁ, ſublatus ſum, perf. ind. paſſ. verbi ἀπόνημι, proficiſcor, diſcedo.

Α'πόνηβ, ὁ, pera carens, tacco deſtitutus: ex α priv. & πόνη, pera.

Α'πόνηκαι, σαι, ται, ſuſpenſus, vel remotus fui, perf. ind. paſſ. cujus pars ἀπόνηκρεμὲς, ὁ, ἡ, ſuſpenſus, remotus: ab ἀπόνηκρεμάω, dillo, aberro.

Α'πόνηκρεμὲς, perfectus reddor, abſolutus ſum, prær. ind. paſſ. cujus pars ἀπόνηκρεκάδ-ος, ὁ, ἡ, perfectus, abſolutus. unde adv.

Α'πόνηκρεμὲς, perfecte, abſolute. Ab ἀπόνηκρεμὲς, perficio. Th. ἔρκος, interjet, æqualis.

Α'πόνηβ-ήκοος, ὁ, & ἀπόνηβ-ήκοος, impudenter depoſito pudore, perfricta fronte: ab ἀπόνηβ-ήκω, non erubeico.

Α'πόνηπος, ος, ὁ, mutilus, integer, illæſus. Vide ſupra in ἀπόνης.

Α'πός, abſuerit, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἄπειμι, abſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Α'πόνη, ης, ὁ, ἡ, Jon. pro ἀφίημι, emiſſurus, part. ſ. 1. ab ἀφίημι, dimitto

Ἀνυπερβλητος, ος, ὁ, minime superbus. ex α priv. & ὑπερβαινω, superbus, elatus.

Ἀνυπερθετος, ος, ὁ, qui differri & procrastinari nequit: item citus, subitus, celerius, unde adv.

Ἀνυπερθετως, fine mora, absque dilatione, & cunctatione. ex α priv. & ὑπερτιθημι, superimpono, & in pass. ὑπερτιθημαι, differo, procrastino.

Ἀνυπεύθυνος, ος, ὁ & ἡ, innoxius, non mulctandus, incolpatus, reddendis rationibus non obnoxius: ex α priv. & ὑπεύθυνος, subditus, obnoxius, reus.

Ἀνυπεύθυνως, ita ut causæ dicendæ obnoxius non sis. Item cum libertate; qualis est eorum, qui legibus soluti sunt. Est adverb. ab ἀνυπεύθυνος, innoxius.

Ἀνυπήκοος, ος, ὁ, non obtemperans: ut ἀνυπήκοος τοῦ νόμου, non obsequens rationi: ex α priv. & ὑπήκοος, obediens.

Ἀνυπόδητος, imberbis, ὀψίγονος: ex α pr. & ὑπόδημα, barba, pili circa labia.

Ἀνυποπτέντατος, α, ον, minime sciens, ex α priv. & ὑποπτεύω, mihi minime trahere. vide ἀπό. ὑποπτεύω, ministro.

Ἀνυπόστατος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνυπόστατος, difficultatem, fine calcetis: ab α, & ὑπόστασις. Th. ἄνω, ligo.

Ἀνυπόστατος, ος, ὁ, ἡ, fine appellati tum Philosophi apud Aristoph. quasi nudipedes.

Ἀνυποστατος, ium fine calcetis; fine calceis incedentes. ἀνυποστάτου, idem.

Ἀνυποστατος, ος, ὁ, ἡ, pedum nuditas: ab α, & ὑποστάτου, indue calceos, vel caligas.

Ἀνυπόστατος, ος, qui juri obnoxius non est, seu qui juri non congruit: ex α priv. & ὑπόστασις, ὁ, ἡ, ἰος, obnoxius.

Ἀνυποστατος, ος, ὁ, ἡ, non suggestus, non supposititius, & subditicius, ἀπὸ ὑποβάσεως, fine suppositione: ut apud Plat. in 6. de Republ. γένος τὸ νοητὸν ἀνυποστατον ἐστι. h. e. ὁ νοητὸς ἀνυποστατος. i. e. quæ fine suppositionibus ab intellectu apprehenditur: ὁ γὰρ νοητὸς ἀρτιαρυ non indiget, ut ad apprehensionem τὸ ὁρατὸν τοῦ ὁρατοῦ. ex α priv. & ὑποβάσεως, suppono.

Ἀνυποστατος, ος, ὁ, ἡ, ἰος, intolerabilis, non ferendus: ab α, ὑπό, & ὀτάζω, sagitta, jaculum, ab ὀτός, pro ὀτός, fero.

Ἀνυποστατος, ita ut sufferri, & tolerari non possit, intolerabiliter. Poll. Est adv. ab ἀνυποστατος, qui sufferri nequit: ex α priv. & ὑποστατος, ὁ, tolerabilis.

Ἀνυποστατος, ος, ὁ, ἡ, minime simulatus, non fucatus: ex α, & ὑποκρίνομαι, simulo, fingo, mentior.

Ἀνυποστατος, ος, ὁ, non suffinendus, intolerabilis: ex α priv. & ὑποστατος, suffero.

Ἀνυποστατος, ος, ὁ, ἡ, non suspectus, improvisus, quem suspectum non habuissemus. Polyb. Et adv. non fuiticans. Polyb. lib. 4. τὸ μὴ ὑποπτεύειν ἀνυποστατως, non fuspicantibus; quod eventurum erat. Unde adv.

Ἀνυποστατως, non fuspiciose, vel fuspecte, incipinato, & inſperato, ita ut non fuspiceris, vel fuspectus habearis: ex α priv. & ὑποστατος, fuspicor, fuſpectum habeo.

Ἀνυποστατος, ος, ὁ & ἡ, ἀνυποστατος, ος, ὁ, ἡ, non fuspectus, fuſpicione vacans.

Ἀνυποστατος, adv. citra fuſpectionem. Ex ἀνὰ ὑπό, & ὀπτομαι, video: appareo.

Ἀνυποστατος, ος, ὁ, qui non potest fubſilere, fubſiſtentiam non habens, μὴ ἴσχων ὑπόστασιν, ὑπόστασις, ut ſomnium, & id genus ἀνύπαρκτα, καὶ ἀνύφεστα, qui opponitur ὑφεστῶσιν. Item intolerabilis, cujus impetus ſuſtineri nequit; qui refelli non potest. Polyb. ex α priv. & ὑπόστασις, ſubſtantia.

Ἀνυπόστατος, ος, ὁ, ἡ, intractitus, imperterritus. Item non prævaricans: qui in dicendo nihil timet, aut veretur; qui libere loquitur. Ex α priv. & ὑποστέλλω, cohibeo, ſubtrahо, ſubduco.

Ἀνυποστάτως, adv. fine prævaricatione, nihil remittendo. Th. idem.

Ἀνυποστατος, ος, ὁ, ἡ, ſeſtaſtarius: ex α, & ὑποστασις.

Ἀνυποστατος, ος, non cenſus, non æſtimatus, & deſtimatus, cui ſis æſtimata non eſt, unde adv.

Ἀνυποστατος, impune: ex α priv. & ὑποστατος, irrogo ponam, condemno.

Ἀνυστος, ος, ὁ, non ſimulatus, ſincerus. Proprie eſt is, ſub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α priv. & ὕστακα, latens, occultus.

Ἀνύσω, qui pedibus celeriter confecit iter: ἀπὸ τοῦ ποιεῖ ποσὶν ἀνύειν. Heſych.

Ἀνυτικαμαι, Dor. pro ὑποκρίνομαι, confeci, aequiſivi, a. r. m. verbi ἀνύω, perficio.

Ἀνυτικαι, ὁ, ἡ, ἀνυτικὸς, ἡ, ὁ, ἀνυτικὸς, ἡ, ὁ, aptus conficiendi ſtudioſus, laboriosus: ab ἀνύω, perficio, & ἔργον, opus.

Ἀνύτικος, ος, ὁ, ἡ, ἰκὸς ἐστι, expeditus; efficax ad ſtanſigendum, utilis. unde

Ἀνυτικως, adv. effeietor, abſolute, perfecte, ἀνυτικὸς, πρακτικὸς, valens: ab ἀνύτικαι. Th. ἀνύω, perficio.

Ἀνυτος, τος, ὁ, effectio, perfectio: item profectus, commodum. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνύτωρ, ορος, ὁ, pro ἀνύτης. Poet.

Ἀνυτικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, vel ἀνυτικὸς, efficax, ab ἀνύτικαι, perficio.

Ἀνυτικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, quod effici poteſt; item promptum facile. ὁ ἀνυτὸν ἐστι, quoad fieri poteſt. pro viribus.

Ἀνύω, perficiebatur, Dor. pro ἤνυον, imp. verbi ἀνύω, vel eſt 3. pluſq. perf. paſſ. ἀνύω, perficio.

Ἀνύω, per unicum τ, Attice, & ἀνύττω, vel ἀνύττω, pro Th. ἀνύω, perficio, expedio.

Ἀνωβασία, ας, ἡ, non arenoſa terra; vel aqua minime arenoſus: ex α priv. & ὀφυμαλὸς, idem ac ὑπόψαμμος, arenoſus, ſubtus arenam habens: ex ὑπό, & ὄψαμμος, vel detracta litera ω, pro ὄφαμμος, arena.

Ἀνώδυε ſ. ἄνω erigo, ſubleveo, extollo, exalto: ex ἀνά, & ὄδύω, erigo.

Ἄνοιο, perficio, profum, impleo, conſumo, impetro, ſolvo, ſum, pro, ἄνοιμι.

Ἄνω, Poeticum eſt, pro ἀνύω, perficio.

Ἄνω, ſuſum, adv. ἄνω, ſc. ὁδὸς, ſuperus: ἄνω καὶ κάτω, locus editior, & ſuperior, quæ ſurſum ſunt, comparat. ἀνώτερος, ſuperius, altius.

Ἄνω, deferam, a. 2. ſub. act. ab ἀείρω, remitto, a. 2. act.

Ἄνωγα, præt. m. Jon. pro ἤωγα, juſſi: ab ἀνώγω, & ἀνώγω, jubeo, mando.

Ἄνωγε, imp. vel a. 2. Jon. pro ἤωγε, ἀνώγω, a. 2. ſub. act. ab ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγεως, ὁ, ἡ, τὸ, cœnaculum, & Att. ἀνώγεων, ω, τὸ, exp. ὑπερῷον, Marc. 14. Luc. 22. Diſtum fic volunt, tanquam partem domus non infimam, ſed ſuperiorem, & ſublimem, quod veteres in ſuperiori ædium parte cibum fumerent. quidam vero, quod ſubdubio fit a ſolo: ab ἀνώγαιον. Scribitur & ἀνώγεων, q. d. ἄνω ὁ γαῖος ἐστιν ἀνω.

Ἀνώγιον, pro Th. ἀνώγεων, ſtudeo.

Ἀνώγιον, ου, ὁ, ἡρὰ ſ. οἱ, ſui ſupra terram eſt, ἀ ἄνω τῆς γῆς ἐστιν ὡς ἄνω ſupra, & γῆ, terra.

Ἀνώγω, ἀνώξω, ἤνωξα, ἄνωγα, ἤνωγμαι, ἠνώχθην, a. 1. paſſum, adhortatio: eſt verbale a Th. ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγωθι, & per Sync. ἄνωχθι, jube, præſ. imp. ab

Ἀνώγωμι, idem ac ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγωμαι, ξω, κται, apertus ſum, perf. paſſ. verbi ἀνώγνυμι, pari, ἀποσχίσασθαι, ρ, ον. Inde ἀνώγμων, ονος, ὁ, ἡ, apertio, refectatio: ἀνώγματα, ων, τὰ, idem. Item oſtium: ἀνώγειος, α, ὁ, apertus, apertilis. Th. ἀνύω, apeiro.

Ἀνώγων, jubebam, pro ἀνώγω, imp. Jon. ab ἀνώγω, & ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγω, jubeo, hortor, ſ. ἴω, pr. ἰώσω, a. 1. ἰωσα.

Ἀνώδεα, adv. proprie fine dolore; & quidem peculiariter in partu.

Ἀνώδυνία, ἡ, indolentia: ut ἀνωδυνίαν ποιεῖν, dolorem, Dioſc. i. e. levamentum doloris affert.

Ἀνώδυνος, ος, ὁ, quæ partus dolores non ſentit; vel quæ fine dolore parit: ex α, & ὠδὶς, ἴνος, ἡ, dolor partus.

Ἀνώδυνος, οι, non ofcines aves. Ariſtot. Hiſt. An. l. 7. fed legitur & τὰ ἀνώδυνα, pro cod. ex α priv. & ᾠδὴ, ἡ, ſeu ᾠδὸς, ὁ, cantus, cantilena.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, Poet. pro quo & ἀωδυνία, indolentia, doloris vacuitas.

Ἀνώδυνος, ος, ὁ, ἡ, dolorem nullum ſentiens. & παρὰ τοῖς γραμματικοῖς, quod dolorem ſedat.

Ἀνωδυνος, adv. fine dolore. Th. ὠδὶς, dolor.

Ἀνώθεν, ſuperne, deſuper.

Ἀνώθεω, ω, propulſo, repello, ſurſum impello. ἐξ ἄνω, & ὠθέω, a. 1. inſ. ἀδ. ἀνώσω, med. ἀνώσομαι, part. ἀνωσάμενος. Inde

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulſio ſurſum verſus, vel repulſio. Th. ὠθέω, pello, trudo.

Ἀνώϊστος, ος, ὁ, ἡ, inſcius, improvius. hinc

Ἀνωΐστως, inopinato. Ex α, & ὄϊω, puto.

Ἀνωκρὸλω, reſoluta diphthongo, pro ἀνῳρόλω, ἀνῳρόλω.

Ἀνωκρυφεῖν, ſuperne, vel in alto habitans: ex ἄνω, & κατέζομαι. vide ἀδ. ἐκαῖζω, habito.

Ἀνώκτος, apertus eſt. 3. ſing. perf. paſſ. ἀνώγνυμι, verbi ἀνώγω, aperio.

Ἀνωλόφος, ος, ὁ, ἡ, interitus non obnoxius: ex α, & ὄλλυμι, ὄλωμαι, ὀλέθρος.

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualis. Hinc

Ἀνωμαλὸς, ος, ὁ, inæqualitas. Ex α, & ὁμαλὸς, æ, planus, lævis, æqualis.

Ἀνωμαλος, ος, ὁ, ἡ, ἀνώμαλος, ἴος, ὁ, ἡ, ἰνομαλὸς, ος, ὁ, ἡ, inæqualis, diſpar, irregularis, varius, aſper, non planus.

Ἀνωμαλώδης, ους, ὁ, ἡ, ἀνωμαλώδους, ους, ὁ, ἡ, inæqualitas, aſperitas.

Ἀνωνατος, ὁ, homines careus. ex α priv. & ὄμος, humerus.

Ἀνώνατος, ſine jurejurando: adv. ex α & ὄμνυμι, juro.

Ἀνώνατος, ος, ὁ, ἡ, injuriatus; non addictus juramentus; citra jusjurandum; ut ἀ γλῶσσ' ὀμόσας, ἡ δὲ φρὴν ἀνώνατος ἔρι, juravi lingua, mentem injuratam gero, Eurip. ejuſdem Th. & compoſit.

Ἄνωρ, ανορος, ὁ, expeditus, præſ. part. ab ἄνω, pro ἀνύω, perficio.

Ἀνώρυκτος, ος, ὁ, ἡ, non nominatus, nomen non habens: ex α pr. & ὀνομαζὸς, ὁ, clarus, nominatus, illuſtris.

Ἀνώνυμος, ος, quaſi innominabilis, nefandus; vel qui ſine nomine.

Ἀνωνυμία, & ἀνωνύμως, abſque nomine. Item ignobiliter, abſque celebritate. adv. ab ἀνώνυμος, ὁ, ſine nomine, obſcurus.

Ἀνώνυμος, ſine nomine, adv.

Ἀνώνυμος, ος, ὁ & ἡ, expers nominis; ſine nomine: item anonymus; ineclebris: ex α pr. comp. cum ὄνομα, nomen, & ὀνομάζω, nomino.

Ἄνωρις, ὁ, conſultatio. Vide in ἀνώρις. Juſſum.

Ἀνώρουν, ὁ, ἡ, locus editior, & a conſpectu ſemotus: τὸ ἄνω ἀπὸ τοῦ ὄρου: ex α priv. & ὠρὸς, ὠτός, ὁ, oculus.

Ἀνωρύδους, ους, ὁ, ἡ, a. 2. ind. paſſ. ab ἀνωρύδω, ſurſum verſus.

Ἀνωρύδω, ω, & ὄω, ὁ, ἡ, intempeſtivitas: ex α & ὠρὸς, hora.

Ἀνωρύδω, ω, & ὄω, ὁ, ἡ, intempeſtivus. Item immaturus, præceps ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἀνωρύδω, ος, ὁ, ἡ, unda, quæ ad ſummam marginem navis roſlitur. Poll. l. 2. ex ἄνω, & ῥύδω, undatum ſtrepitus.

Ἀνωρύδω, ος, ὁ, ἡ, ἀνωρύδω, ος, ὁ, ἡ, ſurſum vergens, ſeſupinus; ὁ ἄνω ῥοῦς: ut ἀνωρύδης ὄγκωμα, ſignare ſeſupinæ, in ſublime erectæ. ex ἄνω, & ῥοῦς, decliuo. unde ῥοῆ, inclinatio.

Ἀνωρύομαι, magno eum ululatu exclamo; item giauviter ejulo, ac lamentor: ex ἄνω, vel ἀνὰ, & ὠρύομαι, vel ὠρύομαι, latro.

Ἀνωσμένος, ος, ὁ, ἡ, part. pri. verbi ἀνωθέω. Th. ὠθέω, pello, trudo.

Ἀνώσσω, repulſit, Jon. pro ἀνέωσε, vel ἀνέωσα, & ἀνέωσσα, a. 1. inſ. activi verbi ἀνωθέω. Vel ἀνώσσω, repulſit, eſt a. 1. tof. ab ἀνωθέω, repello.

Ἀνώσσω, repulſum fuiſſe, a. 1. inſ. m. verbi ἀνωθέω, repello.

Ἀνωστὶ, in ſupremo loco, & ὁ ἀνωστὶ, ſummus. eſt ſuperlativus gradus ab

Ἀνωτερὸς, ὁ, in comparativo, ſuperior. Them. ἄνω, ſupra.

Ἀνωτερὸς, ὁ, ἡ, ὁν. ſuperior. Ex ἄνω eſt ἀνώτερος. hinc ἀνωτέρω.

Ἀνωτέρω, & comitarium τὸ ἀνωτέρω. Laert.

Ἀνωτερὸς, ὁ, ἡ, ὁν, inutilis: ex α, & ὠφέλεια, τὸ, utilitas, emolumentum.

Ἀνωφελευτος, ὁ, non adjutus, nullo commodo affectus: ex α priv. & ὠφελέω, ὁ, ἡ, ὁν, unde ὠφέλεια, ἡ, utilitas.

Ἀνωφελὴς, inutiliter, nullo commodo: eſt adv. ab ἀνωφελὴς, inutilis; quod itidem ex α pr. & ὠφέλεια, ſum utilis.

Ἀνωφερὴς, ὁ, ἡ, ἀκεσίως, acclivitas.

Ἀνωφερὴς, ὁ, ἡ, ὁν, ad ſuperna tendens, declinans, ſuſum ferens: ex ἄνω, & φέρω, fero.

Ἀνωφερὴς, ὁ, ad ſuperna tendens, ut ἀνωφερὲς ὄρθιον, calor, qui ſponte ſua in ſublime tollitur. ex ἄνω, φορέω, vado, frequento.

Ἀνώχρεος, ὁ, idem ac ἀνωφερὴς, ſublimis.

Ἀνώχρεος, ὁ, ἡ, ὁν, aperiens, ſ. ſing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω, aperio.

Ἀνώχρεος, ὁ, ἡ, ὁν, apertus ſui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνοίγνυμι, aperior.

Ἀνώχρεος, pro ἀνῳγε, aperi, præſ. act. a. 2. imp. acti. vel ἀνώχθι, jube, eſt imperativus conciſus pro ἀνῳγέτω, ab ἀνώγω.

Ἀνώχρεος, pro ἀνῳγε, jubet, ut etiam ἀνώχθω, pro ἀνῳγέτω, per Metaplaſm. ab ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώχρεος, Heſych. τὰ κελεύσματα, five παραινέσεις. hortatorium, ſeu adhortatorium, ab ἀνώγω, hortor.

Ἀνώχρεος, ὁ, indefenſus, non munitus: ex α priv. & ὀχυρὸς, tutus, munitus.

Α Ξ

Α'ξαι, ατ, ω, fregerim, & in 3. pl. αξαιεν, a. t. opt. act. ab ἄγνυμι, frango, seu ἄγω, fi, αξω, &c. v. ἀγω.

Α'ξαν, duxeras, a. 1. part. ab ἄγω, duco, fut. αξω.

Α'ξε, vel eft præf. imp. futuri ducos. fut. αξεις, vel eft præf. imp. futuri dabis. fut. αξει, quod Poetæ formant a fut. ut ἀγησω duco: vel dicluos eft pro ἄξω in 2. p. ut vincilim in 2. a. reperitur λαβὲ pro λαβὲ.

Α'ξιος, ατ, ω, & in pl. αξιοι, a. t. opt. Æol. ab ἄγνυμι, feu ἄγω, frango.

Α'ξιοος, ὁ, inhospitalis; idem ac ἄξενος, fine hospite.

Α'ξενοδόχητος, ὁ, non ductus ab hospite, vel non fuscepius: ex α priv. & ξενοδόχος, hospites ducos.

Α'ξενος, ὁ, inhospitalitas: itidem ab ἄξενος.

Α'ξενος, ος, ὁ, Poet. ἄξεινος, fine hospite i. ex α, & ξένος, hospes.

Α'ξενος, ος, ὁ, ἡ, tardendo non politus; ab α & ξεσω, politus. Th. fin. polio.

Α'ξια, ας, & Jon. ης, ἡ, dignitas, meritum; ab ἄξιος, digna.

Α'ξιοθαυμα'στως, ὁ, ἡ, admiratione dignus: admirabilis: ab ἄξιος, digna, & θαυμαστὸς, gratus, admirabilis.

Α'ξιακου'θως, ὁ, ἡ, auditu dignus; item memorabilis: ab ἄξιος, & ἀκουω.

Α'ξιακρίτως, ὁ, ἡ, idem, Th. ἀκριτόμυθος, audio.

Α'ξιαπήγητος, ὁ, ἡ, Jon. pro ἀξιεφήγητος, ὁ, ἡ, memorabilis: fupelat. ἐφηγητικὸς, & ἐξηγητικὸς, memorato dignifimus. Ab ἄξιος, & ἀφηγοῦμαι, narrato. Th. ἡγέομαι, praco, duco.

Α'ξιαπόδεικτος, ὁ, vel αξιαπόδειτος, ὁ, laude dignus, laudabilis, prædicandus, commendabilis; ex ἄξιος, & ἀποδείκνυμι, laus.

Α'ξιαπόδοτος, ὁ, dignus, qui expetatur: ex ἄξιος, & ἀποδίδωμι, capitus.

Α'ξιαστὸ'ργος, ὁ, amari dignus, ex ἄξιος, dignus, & ἐραστὸς, ὁ, amabilis, blandus. Sic dicitur ἀστὸς ἀξιέρατος, apud Xen.

Α'ξιδίδυμος, dignum cenfeo. Dor. pro ἀξίωμαι, præf. ind. ab ἄξιος, dignum cenfeo.

Α'ξιόθεον, & ἀξιόθεος, ὁ, ἡ, parva dolabra, dolabella; afciola: diminut. ab ἀξίνη, afcia, fecuris.

Α'ξίνη, ης, ἡ, afcia, dolabra.

Α'ξινομάντεια, vel ἀξινομαντικὴ, ἡ, divinatio per fecures. Th. fin. c. 19. ex ἀξίνη, fecuris, & μαντικὴ, ὁ, divinatio.

Α'ξιόπιστος, ὁ, ἡ, ος, ὁ, dignum vita: ex ἄξιος, dignus, & βίωτος, ὁ, vitalis.

Α'ξιόπλαυτος, ὁ, ἡ, & πλαυτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, dignus quem amulemur, dignus æmulatione. opobilis, æmulandus. unde

Α'ξιοζήλευτος, adv. laudabiliter: ex ἄξιος, dignus, & ζήλευτος, æmulatio.

Α'ξιοθαύμαστος, ὁ, admiratione dignus; ex ἄξιος, dignus, & θαυμαστὸς, ὁ, admirabilis.

Α'ξιόλογος, ὁ, ἡ, ον, pro ἀξιόλογος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Ἀγωγεύς, fine ita, leniter: ex ἀ priv. & ὀργή, ἀγωγός, ἡ, ira.

Ἀγωγέως, hactenus: ab ὁ, & ὄφθ.

Ἀδιόρατος, indefinite accipi.

Ἀδιόριστος, ὁμως, indefinitus fum.

Ἀδιόριτος, ος, ὁ, ἡ, infinitus.

Ἀδιόριτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, indefinitus.

Ἀδιόριτος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, indefinitus, indeterminatus.

Ἀεκυμαίνω, νῶ, quæ indefinite expiuntur.

Ἀεκρίνω, indefinite, indeterminate.

Ἄενναον, ου, τὸ, ὁ, ἡ, avibus carens. Item nomen fluvii, Avernus. Th. ἄρνις, ὄρνις, ὁ, ἡ, avis, ales.

Ἀήρ, ος, ὁ, ἡ, dicitur aeris omnium maxima, quæ ex fimilis eordis ventriculo exoritur, & ipiritum vitalem in totum animantis corpus defert, nativumque calorem per diaftolen & fyftolen temperat. Sic appellata fuit, quod ἀείρει, ſignificet ἀγείρει, i. e. vasi: eſt enim ſanguinis concepraculum, ut fcribit Ariſtot. Item ἀέρινοι funt etiam veſtium conditoria; & areulæ, i. e. χελοὶ καὶ κιβώτιοι, κίστια, Poll.

Ἀέρινδοι, ὁ, ἡ, in Epigr. appenſus loro, affixus, pendens: a Th. ἀείρω, ἀέρινδα.

Ἀέρινη, ης, ἡ, lorum, quo enſis, clypeus, aut pera appenditur. Æol. πέλ. ἀέρρινες, Poet. qui ab ἀείρω exigo, vel quod ἀείρει πόρον; ab ἀείρω, enſis; & πείνω, fero, affero.

Ἀέρτη, ſubitus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀείρω, pro αἴρω, perf. paſſ. verbi ἀείρω, exigo. Quidam tamen ex ἀήρ factum volunt, η, in α converſo, & inſerto ο pluſq. perf. paſſ. ἀέρτο, ἀωρτο.

Ἀέρτης appellatur ab Hippocrate pars pulmonis utilitque ſuſpenſa, & ἀέρτη τραχεῖα; quam & ἀόρτην dictam fuiſſe diſcimus ex Dioſc. ab eod. Them.

Ἀέρτης, ης, ὁ & ἡ, odoris omnis expers; idem ac ἄνοσμος, nihil olens, inodorus, vel odore gravis, & fœtidus. nam ἄοσμον opponitur τῷ εὐώδει.

Ἀέσμαι, ας, ὁ, ἡ, Cr. pro quo interdum reperitur ſubſtantive ἄσημα, ατος, τὸ, ὁ, odoris carentia, odor nullus, vel malus odor: forte: ex α priv. & ἔσμη, odor.

Ἀέσιδο, ω, auxilior, opem feio, adjuvo. Hine Ἀέσσονες, ὁ, aditor, qui bene ſtudet alteri, qui non vocatus alteri opitulatur. Ab ἄεσσα, ης, ἡ, fama, vox.

Ἀέσσε, ᾳ, ὁ, ἡ, illæſus: ex α, & ἀ'σσω, cominus vulnero.

Ἀεσσήτειρα, ας, ἡ, vacuitas a tubis.

Ἀεσσήτης, ης, ὁ & ἡ, qui moleſtia vacat. Ab α, & ἀεσσῆτ-, ἡ, tuba.

Ἀεσσί, ονσ-, ὁ & ἡ, viſus expers, cæcus; ab α & ἔσσομαι, videro.

A Π.

Α'ν', pro ἀνά, ab.

Ἀ'ναγκάλιος, renuntiatile, a. τ. inf. acti. ἀνάγγελον, ἀτος, renuntiato, & in a. pl. ἀναγγέλλειν, renuntiare, imp. ἀναγγειλάτω, ντωσ, ἐς, renuntians, part. ab ἀναγγέλλω, renuntio.

Ἀναγγελία, ας, ἡ, narratio: ab ἀναγγέλλω, refero.

Ἀναγγέλλω, refero, ſ. ἀ'ναγγελῶ, ῶ, ἀπήγγειλα, ἀ. τ. ἀνήγγειλα, a. 1. inf. ἀναγγεῖλαι, part. act. ἀναγγείλας, ασσα, ἄ, paſſ ἀναγγέλλομαι. Exp. item ἀναγγέλλω, Item renuntio, ut legati faciunt: & legationes renuntiare. Plut. Et pro denuntio: ut ἀναγγέλλω σοι ἀεὶ χρῶν, denuntio tibi litem. Item pronuntio, enuntio, i. e. coepium mentis eloquor. Item memoriter recito. Bud. ex Synef. Ex ἀνά, & ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀ'ναγγελτέον, pro- vel re-nuntiandum eſt.

Ἀναγγελτής, οῦ, index renuntiatus.

Ἀναγγελτικός, τὸ, vel ἀναγγελτικὸν, unde in neut. gen. τὸ ἀναγγελτικὸν, enunciatio.

Ἀ'ναγε, apage, apageſis, auter, abiit, ne ſe eertes: adverbium eſt reprobantis, & abominantis: a verbo ἄναγω, ut ἄναγ' ὡς μακρὸν εἶσι, proverbium apud Ariſtoph. i. e. εἰς δλεθρον, nam mortui μακρὸν εἶσιν dicuntur καὶ ἀδιχνεῖται, & ne verba innominata ſint.

Ἀναγεύω, excito: ex ἀνά, & ἀγεύω, cogo.

Ἀναγής, ἐς, ὁ, ἡ, impenetrabilis: ex α priv. & γαῦ: vel ut alii volunt, ex α intenſivo, & ναγὸν, a. τ. verbi πήγνυμι, figo, denſo, coagulo.

Ἀναγρύσσω, Jon. pro ἀπάγχω, aufert, abducere. Th. ἄγω, duco.

Ἀναγωνίζομαι, cubitos intendo. Hſc. ex ἀνά, & ἀγωνίζομαι, ſinuo me, vel ſinuor, per ſinus quoſdam quaſi flexus me verto; de fluvin dictum ab ἀγὼν, cubitus.

Ἀναγωνίζω, detrudo, dehonello: ex ἀνά, & ἀγωνίζω, illuſtro, a Th. ἀγλαὸς, ſplendidus.

Ἀναγωνιῶν, ντος, ὁ, ἡ, me ſtrangulaturus, a. 1. opt. m. verbi ἀναγχω, ſuffoco.

Ἀναγωγεύω, τῶ, abducſam, acc. ſing. praef. part. paſſ. f. g. ab ἀναγω, abduco.

Ἀναγώλιμος, ος, apud Plut. opponitur τῷ προσώμενον, vertitur & interdictum magiſtratus, edictum prohibitorium.

Ἀναγόρευσις, ἡ, prohibitio.

Ἀναγορευτικός, prohibitorius: a verbo ἀναγορεύω, prohibeo, vero.

Ἀναγορεύω, ſ. ἀναγορεύσω, ἐ, prohibens, præſ. part. ab Ἀναγορεύω, prohibeo, interdico, recuſo, nego. Item animum deſpondeo. D. Baſil. in fragm. ex ἀνά, & ἀγορεύω, loquor.

Ἀναγόρευσις, ſpolio, unde ἀναγορεύσιος Heſych. exponit ἀφωπλισθὲν, ex ἀνά, ὁπλίζω, venor, capto.

Ἀναγρεύω, ῶ, aprefle reddo, effero, exaſpero: ex ἀνά, & ἀγρὸς, ἡ, ager.

Ἀναγρίωσις, ως, ἡ, efferatio, exaſperatio; ipſa actio, qua aliquid ſylveſtreſcit; mutatio in ſylveſtrem naturam. Ex ἀνά, & ἀγριόω, exaſpero.

Ἀναγρωκίζομαι, ad mores ruſticos redigor, eſt paſſ. ab ἀναγρωκίζω, ad mores ruſticos redigo.

Ἀναγρωκίζω, ad mores ruſticos redigo.

Ἀναγρωστ, ὁ, infelix venator, ἀυτοχὴρ τῶν ἰδίων ἀγρῶν, infelix circa venationes: ex ἀνά, & ἀγρὸς, captura, venatio.

Ἀναγχονίζω, idem ac ἀναγχόνω, & ἀπάγχω, ſuffoco, ſtrangulo.

Ἀναγχονίζω, idem ac ἀπάγχω, ſuffoco.

Ἀπάγχω, ſtrangulo, ſuffoco, ſ. ἀναξῶ, ῶ, ἀναγχα, præſ. paſſ. ἀναγχόμαι, ſtrangulor, f. ι. m. ἀναξήσομαι, a. ι. ἀναγξήμην, ω, ατο. Ex ἀνά, & ἀγχω, ango.

Ἀναγω, abduco, ſ. ἄξω, ῶ, ἀνήγαγα, a. τ. ἀνῆξα, Att. ἀνήγαγον, ἀνήγοχα, part. ἀναγαγὼν, ὁντος, ὁ, perf. paſſ. ἀνήγμαι, ξαι, κται, a. ι. ἀνήχθην, inf. ἀναγχθῆναι. Them. ἀνὰ, duco.

Ἀναγωγεύς, ἐως, abductio; & peculiariter ἀbductio, feu conjectio in carcerem, apud Polyb. & Eſaiam, cap. 4. Item reductio, & tributi penſio. Item ἀναγωγὴ, vocatur etiam ſyllogiſmus apud Ariſtotelem, in quo de minoris ad extitudine propoſitionis dubitatur, quæ tamen eque, aut magis credibilis eſt ipſa conſeluſione. 2. Anal. lib. 2. c. 8. Itemque dicitur ἀναγωγὴ τοῦ σχήματος, reductio ad indemonſtrabile; quam Chryſoſtom. 1. ad Cor. 13. εἰς τὸ πρῶτον ἀναγωγὴν vocat.

Ἀναγωγὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, abductor, expulſor, expellendi vim habens; & proprie ἀναγωγὸς ἵππος: a verbo ἀνάγω, abduco.

Ἀνάδω, Jon. & Poet. diſplicere: ex α, & ἄδω, feu ἀνήδω, placeo.

Ἀνάδεις, ἐσσ-, ἡ, cogitatio, in acc. pl. ἀνάδεις, & per eraſin ἀνάδεις. Dicta qu. ἀνήδεις, ab ἀνὰ, pro ἀνῶδις, ἡ, ὑπέρδυσις ἰδέα, quod neus, & cogitatio res eminus, & ante quam accidens, ſit, videri immobilitas.

Ἀνάδεω, in eantu diferepo, diſſono, fum abſonus: & Metaph. diſcrepo, diſſentio: ex ἀνὰ δὲ & ἀείδω, canto.

Ἀναδιαφέρω, ſ. ἀναδίοισω, ἐ, diſcedens, præſ. part. ex ἀνὰ, & διάφω, erigo, attollo.

Ἀναδιδυμόω, nodo immortalem: item macho: ex ἀνὰ, δὶς, & δύμωνίζω, idem.

Ἀνάδηλος, ος, ὁ, ἡ, immobilitas, circa paſſiones æquanimitas; affectuum vacuitas, indolentia, ſtupor.

Ἀνάδης, ης, ὁ, ἡ, impatiens, qui non eſt paſſus: ex α, & ἀνάδω, a. τ. verbi πάσχω, patior. Vide etiam in ἀ'ναδῶ.

Ἀνάδωτος, ὁ ἡ, ὁ, q. d. impatibilis, patiendi neſciens: ut ἀναπαθὴς, idem.

Ἀνάδυσις, ως, ἡ, immobilitas, circa paſſiones æquanimitas; affectuum vacuitas, indolentia, ſtupor.

Ἀνάδυς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, impatiens, qui non eſt paſſus: ex α, & ἀνάδω, a. τ. verbi πάσχω, patior. Vide etiam in ἀ'ναδῶ.

Ἀνάδωτος, ὁ ἡ, ὁ, q. d. impatibilis, patiendi neſciens: ut ἀναπαθὴς, idem.

Ἀνάδυσις, quietus, æquanimiter, ſedato animo: ab ἀ'ναδῶ: non ubuoxius affectionibus animi; carens primis motibus: rigidus, illaſus.

Ἀνάω, præpoſ. Poet. pro ἀ'νά.

Ἀναδεήμων, ονος, ὁ, qui regi nequit, indocilis, intractabilis: ex ἀ priv. & ναδεήμων, ſequor operor, moderor, regor.

Ἀναδεόπης, ας, ὁ, inſeitia, imperitia: ex α, & ναδεός. Th. ναῦς, βάς, ὁ, puer.

Ἀναδεόπης, ης, ὁ, ἡ, ineruditus, illiteratus. Ex α, & ναδεός. Th. ναῦς, puer.

Ἀναδεύτως, ineruditè, indocte, imperite. eſt adv. ab ἀναδεύτος: quod ab ἀναδεύτης, ὁ, qui ineſt ei, qui non eſt doctus, ſeu eruditus.

Ἀναδεύω, ſ. ἀναδεύσω, ὐ, pudenda mutilo; præputium feco, circumcido. Poll. lib. 2. ex ἀ'νά, & ἀδεύω, inguen: in plur. ἀδεῖα, pudenda.

Ἀναδεύω, ſ. ἀναδεύσω, ὐ, ἡ, ἀναδεύσω, ὐ, ſub magiſtro non exercitatus: item inexercitatus: ab ἀ'νά, ναῦς, puer, & πράδω, teto.

Ἀναδιάλω, terrefacio: ex ἀνὰ, & ἀδιάλω, combino Th. ἀδιάλω, ſuſpeto, acceo.

Ἀναδιάλω, fub dio ago, ſereno, ſerenum reddo: ex ἀ'νά, & ἀδιάλω, ſereno. Them. a ἀδιάλ, a quo etiam ἀναδιάλω, illuſtro, ſereno, nubilum.

Ἀναδιάλω, aufero: ἀναδιάλομαι, ex ἀνὰ, & ἀδιάλω, capio.

Ἀναδιάλω, privaret, Jon. pro ἀ'ναναδιάλω, a. τ. ſub paſſ. ab ἀ'ναναδιάλω, privor.

Ἀναδιάλω, Jon. pro ἀναναδιάλω, privari, ſpoliari: ex ἀνὰ, & ἀδιάλω, capio.

Ἀναδιάλτης, ου, fraudari, Jon. redupl. atque Att. pro ἀ'ναναδιάλτης, p. part. paſſ. ab ἀ'ναναδιάλω, fraudo, fallo, ſufero.

Ἀ'ναδιάλω, auferor. ut ὅτου ἀναφθῶ ἀ'ν' αὐτὸν ὁ ναμφὶς: apud Evangeliſtas. eſt paſſ. ab ἀ'ναδιάλω, quod expon. profelicor nam, ſolvo: & aliquando ſimpl. abeo, profelicor. Item interdum ἀ'ναδιάλω τὸν ναὸν dicitur, ut Lat. ſolvo navem. item aufero, detrudo.

Ἀναδιάλω, tollo, dilcedo: ſ. ἀναδιάλω, p. ἀ'ναναδιάλω: a. 1. ἀνέναδιάλω, ἀναδιάλω, inf. ἀναναδιάλω, p. paſſ. ἀ'ναναδιάλω, a. τ. ἀ'ναδιάλω, ſub ἀ'ναναδιάλω, ἐς, ὁ, ἡ. Ex ἀ'νά, & ἀείρω, tollo. Vide etiam in ἀ'ναδιάλω.

Ἀναδιάλω, liberis carens: ex α, & ναῦς, puer.

Ἀναδιάλω, ος, ὁ, ἡ, infauſtus, inauſpicatus, mali augurii: ab ἀ'νά, & ἀδιάλω, ſ. ἀναδιάλω, ſpicatus, fatus.

Ἀναδιάλω, ſ. ἀναδιάλω, profilio, eum impetu abeo. a. 1. part. ἀναδιάλω. Th. ἀδιάλω, itruo.

Ἀναδιάλω, repeto, ſ. ἀναδιάλω, inf. ἀναναδιάλω, repetiri, ſ. ἀναδιάλω, p. ἀναναδιάλω, repetitus, a. ſing. imp. act. præſ. ἀναναδιάλω, p. pl. a. ἀναδιάλω.

Ἀναδιάλω, ſuſpenſio, qua aliquid ſuſpenditur, & dependitur ſimiliter. verbale ab ἀναδιάλω, ὁμως, in ſublimi protendor, vel pendeo; ſuſpenſus ſum.

Ἀναδιάλω, jaculor; idem ac ἀναδιάλω, & ἀναδιάλω, laboro; diligenter aliquid facio: ſtudiole exquiro: item exacte reſpondeo, i. e. ſtatutis horis evenio: ex ἀνὰ, & ἀκριβόω, accurate ago, vel ferutor.

Ἀναδιάλω, terrathendum eſt, vel abducendum.

Ἀναδιάλω, ablatus: ab ἀναδιάλω, aufero.

Ἀναδιάλω, ναῦς, mollis, h. e. juvenilis, ἀναδιάλω, ναῦ, teneras, acer. pl. f. g. ab ἀναδιάλω, ὁς, teneri, a, um.

Ἀναδιάλω, ος, ὁ, ἡ, qui ſua eſt invictus, inſuperabilis, Poet. pro ἀκατανίκητος. The. ἀναδιάλω, ſ. ἀναδιάλω, menſura.

Ἀναδιάλω, ὁ, ἡ, palæſtræ imperitus: ab α, & ναλαίτρη. Th. ναῦς, luctа.

Ἀναδιάλω, arcere, repellere, Dor. pro ἀναδιάλω, præſ. inf. ἀναδιάλω, arceat, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi

Ἀναδιάλω, arceo, repello. Th. ἀλκὴ, ſubſidium.

Ἀναδιάλω, pro ἀναδιάλω, ς, ὁ, ἡ, conſili inops, induſtria carens, difficilis. Ex α & ναὸς μῆτις, palma manus.

Ἀναδιάλω, vita miſerrima, qui nullos vivos habet liberos: i. e. artem, ſeu auxilium repetre poteſt, ut eam liberet. Sic ἀναδιάλω ἀκαὶ, malum, unde quis eluctari nequit. Them. ἀναδιάλω, ς, ατ.

Ἀναδιάλω, ὁμως, deerro, vagor: ab ἀνὰ, & ἀδιάλω, erro.

Ἀναδιάλω, ὁ, dedoleo, occalleſco. fut. ἐνω. p. ἀναδιάλω. Ex ἀνὰ, & ἀδιάλω, dolco.

Ἀναδιάλω, dele. a. 1. imperat. ἀδι. ab

Ἀναδιάλω, ἡ, ὁω, p. ὁε, deungo: item deleo. Th. ἀδιάλω, ungo.

Ἀναδιάλω, ὁ, idem ac ἀναδιάλω, ὁμαι, propulſo, depello.

Ἀναδιάλω, ς, ὁ, ἡ, immed-cabile, a quo malum depelli nequit; ab ἀνὰ, ἀδιάλω, arceo, & ναὸς, malus.

Ἀναδιάλω, propulſo, repello: item auxilior, ἀναδιάλω, idem ex ἀνὰ, & ἀδιάλω, arceo.

Ἀναδιάλω, deverto, evito, effugio: ex ἀνὰ, & ἀδιάλω, vito.

Α'ναλίσκω, negligo, per ſyncopen, pro ἀπομαλίσκω, negligo, ex ἀπό, & μαλὸς, cura eſt.

Α'ναμφίλυτος, ὁ, ἡ, ον, ὁ, ρ. κα, vera paedico: ab ἀπό, & ἀναφίλυω, verum dico. Th. ἀναλύω, verus.

Α'ναλλαμμαξίαι, ῶν, τὸ, obliteratus, part. pract. paſſ. ab ἀναλαμμάσσω, obliteror.

Α'ναλγεσταν, vagabitur, f. m. ex ἀπό, & ἀλγέω, vel ἀλάομαι, erro, vagor.

Α'ναλθήσομαι, ἀναλ, curo. vide in ἀλθω, ἀλθέω, & ἀλθομαι, medeor.

Α'ναλιτς, ὁ, ἡ, hordus tenellus, feu delicatus. Th. ἀπαλὸς, tener, delicatus.

Α'ναλοιν δημι, Heſych. διαβράσσειν, porcellus, porcus delicatus, teneræ hordus ætatis, & inollis. Ex enim eſt victima teneritima, & delicatiſſima: ab eodem Themate ἁπαλὸς, tener, delicatus.

Α'ναλλαγὴ, ὁς, ἡ, diſceſſus, migratio: ut ἀναλλαγὴν ποιεῖσθαι, migrare, ſolum vertere: & ἡ βίου ἀναλλαγὴ, diſceſſus e vita; quod & ἡ ζῶν ἀναλλαγὴ, dicitur a Plat. Item liberatio, exitus, apud Hoer. verbale ab ἀναλλάσσω, demitto, diſcedo.

Α'ναλλαξ δίκαι, libertatem conſequi ab ἀναλλάττομαι, dimittor.

Α'ναλλακτικὸς, ὸν, ὁ, liberandi vim habens, falſuturis, abſolutorius.

Α'ναλλακτικὸς, liberatorie, abſolutorie. eſt adv. ab ἀναλλακτικὸς, abſolutorius.

Α'ναλλάξ, victiſſim.

Α'ναλλάττω, liberat cupio: ab ἀνάλλακτος, f. ἀξω, libero, dimitto.

Α'ναλλάτω, liberare cupio; volo diſcedere; defungi cupio; ἀναλλαττω, adjuvando removeo: ab ἀναλλάττω, libero ex ἀπό, & ἀλλάσσω, muto.

Α'ναλλαξις, εως, ἡ, diſcendendi facultas ab ἀναλλάσσω, dimitto.

Α'ναλλάσσω, vel Att. ττω, dimitto, ab ire jubeo, libero. f. ξω. p. ἀνάλλαχα. a. ι. ἀνάλλαξα. ȝ. ſing. a. ε. ſub ἀναλλάξ. pract. paſſ. ἀναλλάγμαι. inf ἀναλλάχθαι. Interdum ponitur pro ἀναλλάττομαι, evado, defungor, libetor: & aliquando exp. iotereo, moritor. Ex ἀπό, & ἀλλάσσω, muto.

Α'ναλλὴς, ὁ, ἡ, ἐς, alius poſt alium. Ariſtot. de Anim. l. 3. ex ἀπό, & ἀλλὸς, alius.

Α'ναλλοτρίω, ῶ, abalieno. ἀναλλοτρίοῦται, ȝ. ſing. praſ. opt. fut. ώσω. p. ἀναλλοτρίωκα. p. paſſ. ἀναλλοτρίωμαι. part. ἀναλλοτριωμένος. abalienatus. Ex ἀπό & ἀλλοτρίος, alieno. Th. ἀλλὸς, alius.

Α'ναλτικὸς, ὸν, contrio, confringo: item idem ac ſimplex Th. ἀναλτὸς, ὸν, pereutio. Item ἀπτναλτὸς, ȝem: ex ἀπό, & ναίω, pro quo interdum etiam eſt ἀλλομαι, per pleonaſmum litem, tondo, percutio.

Α'ναλτὸς, ὸν, ἡ, itura: ab ἀναλτέω oblitero.

Α'ναλὺς, ὸς, tener, mollis, gen. Jon. pro ἁπαλὸς. ab ἀνάω, tener, delicatus.

Α'ναλὺς, ὸς, ον, tener, mollis, delicatus: qu. ἁβρὸς. ab ἀβω, q. d. tactui cedens.

Α'ναλόσαρκος, ος, ὁ, ἡ, carne mollis: ex ἁπαλὸς, tener, & σάρξ, σὰρκὸς, ἡ, caro.

Α'ναλότης, ητος, ἡ, tenerituido, mollities.

Α'ναμυκτικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, delicate nutritus, faginatus. Th. τρύφω, nutrio.

Α'ναλύγυος, γεια, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, qui tenellum, ſeu molle corpus habet. Ex ἁπαλὸς, tener, & γυῖον, corpus, cutis. Them. χρὼς, ὁ, color.

Α'ναλύγυος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ἁπαλόχρως, qui tenera, ſeu delicata eſt cute.

Α'ναλόθυμος, ὁ, ἡ, qui eſt animo molli; effeminatus, puſillanimis: ex ἁπαλὸς, ὸ, ἡ, tener, & θυμὸς, ὁ, anima.

Α'ναλὸω, tenerum reddo, mollio, emollio: item deliciate attingo. f. ὼ. Th. ἁπαλὸς, teuer, delicatus.

Α'ναλὸω, molliter. Th. ἅπτομαι, tango.

Α'ναμαλδύω, idem ac ἀμαλδύνω, perdo, corrumpo, proprie, veluti tenerum quiddam, & mollie: item deleo, exſtinguo: item demolior, everto, ſolo aequo. ex ἀπὸ, & ἀμαλδύω, demolinr, idem ac ἀμαλύνω. a. The. ἀμαλὸς, mollis.

Α'ναμαλὸω, vel poſtio ἀναμαλύομαι, ἄμαι, metor. ex ἀπὸ, & ἀμάω, meto.

Α'ναμαλδύω, idem ac ἀμαλδύνω, hebeto, obtundo. Th. ἀμβλὺς, νος, ὁ, obtuſus.

Α'ναμβλύω, obtundo, hebeto. item abortior, abortivum facio. ex ἀπὸ, & ἀμβλύω, abortum facio.

Α'ναμβλύτω, aborto, detro: ex ἀπὸ, & ἀμβλύτω, aborto: quod eſt, aſſumpto με, progredior. a, noſtu occurro, a Them. ὀβρίτω, nox.

Α'ναμιγνύω, reſpondebat, ȝ. imp. ἀναμιγνύβασκον, praſ. part. ab

Α'ναμιμβάομαι, reſpondeo: ex ἀπὸ, & ἀμοιβὴ, respondeo.

Α'ναμίμνω, ſepario, partiens, feu portionem ſuam alicui aufero, privo; idem ac ἀμείρω: ταῦτα τὸ μέρος, τὸ μερίζω. Sed exp. & contraria ſignif. impertior. & ſic in paſſ. -ομαι, privor: item privo, item impertio. Ex ἀπὸ, & μείρω, vel ἀμείρω, privo aliquem portione.

Α'ναμιλλάω, negligo, unde ἀναμιλλημένος, pro deſerto habitus: pro neglecto relictus: ex ἀπὸ, & ἀμιλλάω, negligo.

Α'ναμίσγω, decerpo: ex ἀπὸ, & ἀμίσγω, exfugo.

Α'ναμείρω, privo: ex ἀπὸ, & ἀμείρω, privo portione aliqua.

Α'ναμμένος, ὁ, ἡ, pendens, ſuſpenſus Jon. pro ἀρτημένος, jubilata alpitatione, & augmentor ab ἀράσσομαι. Th. ἄσσομαι, tango, apprehendo.

Α'ναμοῦμαι, propello, arceo. f. ὑσω. Ex ἀπὸ, & ἀμοῦμαι, fuccurro, opem fero.

Α'ναμφιβάλλω, ἀναμφισφάλλω, & ἀναμφίστημι, idem ac ἀμφιβάλλω, teſſimoni dextrum, cauo, nudo, ſpolio: ex ἀπὸ, & ἀμφιβάλλω, vel ἀμφίστημι, indui.

Α'νεν, τὸ, omne, n. g. adjectiv. ἄπας, ab ἄμα, ſimul, & πᾶς, omnis.

Α'νανεβάλλω, idem ac ἀναναβάλλω, aſcendo, ſuperveuio.

Α'νανέσσεται, reſpuit, ȝ. ſing. praſ. ind. ex Α'νανέσσομαι, renuo, reſpuo, recuſo, rejicio cum acc. Ab ἀπὸ, & ἀνέσσομαι, renuo.

Α'νανεωτίζομαι, impudenter attento.

Α'νανεωτίω, ῶ, impudenter me gero; impudentia utor: ex ἀπὸ, & ἀνεωτίω, ſum impudens.

Α'νανηλίσκω, abſumo, detero, erogo: ex ἀπὸ, & ἀνηλίσκω, expendo.

Α'νανήσατο, reſpuit, Poet. & Dor. pro ἀνανήσατο, ȝ. ſing. a. ι. m. ab ἀνανήσομαι, renuo, reſpuo.

Α'νανήσατο, ὁ, migratio, tranſmigratio, ἀνανήσις, μετοικεσία, verbale ab ἀνανήσομαι, diſcedo, commigro.

Α'νανήσω, virilitatem, feu viriles annos aſſumo: ex ἀπὸ, & ἀνὴρ, ὁ, virilem reddo; virile robur minuo.

Α'νανήσω, ȝ, feotſum: ab ἀνάνδω. Th. ἀνάδω, ſine.

Α'νανθίσκω, recufare, a. ι. inf. m. & a. r. ind. m. ἀνανθίσαμην, recuſavi, renui. Ab ἀνανθέω, renuo, ſpuo.

Α'νανθίω ȝ. ἴσω, p. ηκα, deflores, emarceſco, flore exuor.

Α'νανθίσω, ος, ὁ, deflorefcendi actio, q. deflinatio; florum marcor, & fluxus.

Α'νανθίζω, decerpo, defloro.

Α'ναπάσμαι, ᾶται, ὁ, ἡ, lioea exilis, & viſus fugiens, a pictoribus ita dicitur, Galeno teſte, ut lineamenta ille Apellis, & Protogen. apud Plin. l. 35. ex ἀνὰ, & ἀπὸ, a floreo, vel ἀπὸ ζῶ, facio floreo, tingo.

Α'ναπάραξίας, carbones accendo, torreo, aſſo: vel ut ἀνθρακεύω, i. e. picis genus comedo: quod nimirum illud picis genus aſſum comeditur.

Α'ναπάρασις, ἴδος, ἡ, eſt picis, cui convenit aſſatio: item placenta, feu lagani genus: ἀπὸ τῶ ἀνὰ ἀπαράσσω.

Α'ναπάραστον, τὸ, eſt in genere quidvis toſſum in pruois.

Α'ναπάραξον, ὸν, in carbones verto, feu redigo: exuro: a Th. ἀπὸ, & καρβ: unde ἀνθρακὶς, ἴδος, ἡ, pruna, ignis ex carbonibus.

Α'ναπάρτοι, ὁ, inhumanus, bominum expers, vacuus hominibus.

Α'ναπάρτιος, ία, ὁ, inhumanitas.

Α'ναπάρτος, inhumaniter: ex ἀπὸ, & ἄνθρωπος, homo.

Α'ναπεφανται, ὁ, ἡ, diſcendentis, gen. ſing. part. praſ. f. ῳ. ab ἀναπέφηνα, exurgo, quod ex ἀπὸ, καὶ, & ἔφημι, fio.

Α'ναπεφνὼ, ὁ, & ἀναπεφνεῖν, excito alicunde, vel exurgere facio. Item erigo me ipſum. Exponitur etiam ſubmuveo, ſedibus pello. Et apud Herod. in Thalia, ἀναπεφνεῖν τὸν ὄρνιθα, abducere exercitum. Et in paſſ. ἀναπεφνεμαι, fargo aliquo loco, exurgo: ut τὸν λόγον ἀναπεφνεμένοι, de ſecto furgentes. Item fedibus pellit, emigro, commigro. Sed ex Reg. l. 1. c. 4. ἀναπεφνεται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ, expon. caligaverunt oculi ejus. Ex ἀπὸ, & πέφνω, ἀμαι, excito, exigo.

Α'ναπτὸς, τὸν, omnem, acc. ſing. ab ἅπας, ȝ. ἅπαντος, quod ex ἄμα, ſimul, & πᾶς, omnis.

Α'ναντες, occurrere, praſ. inf. & ἀνανταν τὰς, occurrentes, accuſ. pl. part. praſ. ab ἀναντάω, occurro.

Α'ναντάω, & ἀναντιάζω, ubique, paſſim.

Α'ναντιάζω, & ἀναντιάω, undique, undequaque, quaqua verſum: ab ἀναντὶ, omnis.

Α'ναντιάω, ῶ, occurro, ab ἀντὶ, & ἀνὰ, in occurſum eo. Th. ἀντὶ, contra adverſus.

Α'ναντίλλω, produco, emitto; idem ac ἀντίλλω, (cum ἀνὰ praefixo) pro ἀνατίλλω, oriri facio.

Α'ναντὶς, ubique: adv. Th. πᾶς, omnis.

Α'ναντιτὸς, ὸν, ὁ, idem ac ἀνάντεστος, occurſus, caſus, eventus.

Α'ναντιτὸς, ου, ὁ, occurſus: ab ἀνάντεστος occurro.

Α'ναντιτὸς, occurrendum eſt: ab ἀνάντεστος, occurro.

Α'ναντὸς, ex adverſo, idem ac ἀναντίον, e regione: ex ἀπὸ, & ἀντὶ, contra.

Α'ναντὸς, unde ἀναναντὸς, concurro: ex ἀνὰ vel ex ἀπὸ, & ἀντὸς, inuſit. pro ἀντίω, vel ἀντάω, occurro.

Α'ναντὸς, contra, e regione; idem ac ἀντὸς, contra.

Α'ναντὸς, Jon. e regione. Th. ἀντὶ, contra.

Α'ναντὸς, exhaurio. unde

Α'ναντὸς, ου, ὁ, exhauſtio, evacuatio. ex ἀπὸ, & ἀντάω, haurio.

Α'ναντὸς, reſilio; ab ἀναντὸς, occurro.

Α'ναξ, adv. femel.

Α'ναξ, ὁ, ἡ, ἐς, univerſus, cunctus, omnis femel; ex ἀπὸ, & ἅξ, femel, & ἅπας, omnis.

Α'ναξανὸς, univerſaliter. ex ἀπὸ, & ἅξ, ſemel, & ἁπλὸς, ſimpliciter. Th. ἀπλὸς, ſimplex.

Α'ναξὶς, ὁ, ἡ, ἐς, indignitas.

Α'ναξίβ-, ὁ, ἡ, ὸν, præter morem; & ſubinde pro ἀξίως, dignus.

Α'ναξίαω, dedignor, indignum reputo, deſpicio, turpe duco.

Α'ναξίωτις, ἡ, dedignatio, contemptio, deſpicientia: ab ἀναξίβ, indignus.

Α'ναξίβ-, ὁ, ἡ, ὸν, Poet. pro ἀναξίβ-, temotus a quali ab ἀνὰ, p. m. ὑρα, & neglecto augmento, ἄρα.

Α'ναπάδεται, ȝ, ὁ, ἡ, non tranſfrorius, perpetuus: ex ἀ, & παράδεισος, praterco, tranſgredior.

Α'ναπάδιστος, ὁ, ἡ, nullam ſobolem proferens; non fenafcens; a radice non germinans: ex ἀ priv. & παράδεισος, circumpullulo, & reſtaſco, vel ut alii, adnata emitto, unde παράδεισος, ὁ, ramulus qui juſto germioi adnaſcitur: ex παὰ, & δίκτυον, germino.

Α'ναπάδιστος, ὁ, ἡ, incomparabilis, diſſimilis, inſociabilis: ex ἀ priv. & παράδεισος, aſſimilo, comparo. unde παράδεισος, & παράδεισος, adjectivus, comparabilis.

Α'ναπαχρύλατος, injuſtu; ἀκαλάστως. Polyb. ex ἀ priv. & παρρύλατος, admoneo.

Α'ναπάστοντι, ȝ, non receptus; qui accipi nequit; aliquando non recipiens: ex ἀ priv. & παραίρομαι, ſuſcipio, recipio.

Α'ναπος, ſuſtuliſſe, diſceſſiſſe, a. r. inf. act. verb. ἀναίω, diſcedo, proficiſeor.

Α'ναπραπίσσω, ὁ, ſpoliatus, privatus, Jon. redapt. pro ἀφηρημένος, perf. part. verbi vel Α'ναπτύσσω, ομαι, pro ἀφαιρέομαι, aufero, aufeor.

Α'ναπτύσσω, ȝ, inexcuſabilis, implacabilis, indeprecabilis, inexorabilis, ſeverus, qui nec precibus, nec pietio flecti poteſt: ex ἀ priv. & παραιτέομαι, depiecor. unde παραιτέσεως, deprecatio.

Α'ναπτυκτὸς, ὸν, non obtuſus, non occultatus, manifeſtus: ex ἀ priv. & παραπλάσσω, velo obtegus.

Α'ναπτυκτὸς, aperte: adv. ab ἀ, παὰ, & πλάσσω, abſcondo.

Α'ναπλάσιος, ὁ, inexcuſabilis, non vocatus ſe offerens, ſpontaneus, voluntarius. ex ἀ priv. & παραπλάσσω, invoco.

Α'ναπράτος, ὁ, immutabilis, non differens, per omnia ſimilis, ut ὁ ἀναπλάσσος ἀνὴρ, ſimilitudo incommutabilis, Chriſtus dicitur apud Greg. Ex ἀ priv. & παραλλάττω, alterno, vario.

Α'ναπραπτὸς, abſque ulla differentia, ſimiliter, per omnia, eſt adv. ab ἀναπλάσσος, immutabilis.

Α'ναπραπτὸς, ὁ, immutabilitas, conſtaoeia.

Α'ναπραπτὸς, ὁ, ὸν, inſallibilis, qui decipi nequit. Item active, non decipiens, non conflictus ad decipiendum. Ex ἀ & παραλογίζομαι, illudo.

Α'ναπραπτὸς, ita ut non decipiaris, vel decipi poſſis eſt adv. ab ἀναπραπτὸς, inſallibilis.

Α'ναπραπτὸς, ὸν, dicitur id, in qun figura illa, quae ἀναπραπτὸς dicitur, non adhibetur. Hae autem figura orationis eſt, molliens quod aſperius dictum eſt, Hermog. nam ἀναπραπτὸς exp. etiam demulcentia.

[A'va-

A ναμωλθητε, ἡ, solatium non admittent.
A ναμωλθητος, ἡ, ἀναμωλθητε, ἡ, qui verbis flecti, vel perfuaderi nequit, ferox. Nam & de brutis dicitur. Item inconsolabilis. ex α priv. & ναμωλθησαμαι, consolor, confilium do.
A ναμωλθησις, ἡ, non prepeditus; liber ab impedimentis; non intricatus, & implicatus: ex α priv. & ναμωλθέω, idem ac ἰμπολέω, pedes implico; impedimento, & obligatio fum: ex ναμὰ, & ωλθέω, ligo pedes, metior pedibus.
A ναμωνίτης, ὁ ἀφ' ἡ, verus, germanus, non adulterinus: ex α priv. & ναμωνία, adulterio, falso affimulo.
A ναμωνύτως, non adulterate, germane, genuine; adv. ab ἀναμωνίτης, verus.
A νάσσ, ανσε, ἡ, tollens, a. 1. part. act. ab ἀνάσσω, tollo, aufero.
A ναφαλάντε, inconcuffus, immotus, firmus: ex α priv. & ναφαλάντω, concutio ex ναμὰ, & σαλέω, quatio, agito.
A ναφανίτης, ὁ, non defignatus, non illuftratus.
A ναφανίτος, ὁ, non infignitus, non adnotatus.
A ναφανίτ, ἡ, nullo infigni notu, & confpicuus: ex α priv. & ναφαίνω, infignis.
A ναφαπάδευτος, ὁ, ἡ, ὁ, imparatus: ex α & παφὶ. fing. præt. ind. paff. verbi ἀναπαδεύω, apparo. Th. σκάζε, ης, τ, vas.
A ναφάπλευτος, ὁ, idem ac ἀναφαπάδευτος, imparatus.
A ναφαπλέω, immediate, fine præmeditatione. Th. σκάζε, ης, τ, vas.
A ναφάπτω, abfcindo, amputo; item depello, deturbo: ex ἀνὰ, & ἁπτω, fruto feco.
A ναφαίνητος, ὁ, non obfervatus, vel qui obfervari nequit.
A ναφυλάττω, ita ut obfervari nequeat: ex α priv. & ναφυλάττω, ſ. ξω, obſervo.
A ναφύλακτος, ὁ, ἡ, ὁν, ἀναφύλακτε, ἡ, ὁ, ἀ

ir corpus splendidum: ab ἀνασείω, σ, splendor, lucis crulgentia: ex ἀνά, & σείω, splendor, lux. unde σείριος, illustro.

Ἀνάσειρα, ατος, τὸ, effulgentia, splendor: a 1. part. perf. pass. verbi ἀνασείρω, lucem edo. Th. σείρω, τῶ, radius, splendor.

Ἀνασείρασις, ἡ, Plut. idem ac ἀνάσειρα, ipse enim.

Ἀνασείρω, ῶ, ὁ ἐκ ἀ. fulgidus, lucidus: ab ἀνασείρω, lucem edo.

Ἀνασείρω, ῶ, ἡ, splendor, lucis effulgentia: ab ἀνασείρω, lucem edo.

Ἀνασείω, renunciare. ἀνασίξασται, οἱ, aor. 1. part. pl. num. ab ἀνασείω, ῶ, renuncio.

Ἀνασείω, ῶ, renuncio: item veto, interdico, prohibeo, f. ήσω. Ab ἀνά, & σείω, loquor. Th. σείω, τῶ, ἡ, vox, oratio.

Ἀνασκολεύομαι, idem ac ἀνδαπτίζομαι, arrogauter me gero, & fuperbe; pertinaci contunacia utor, ut qui fupplicare fudicibus non potest. ἀνασκολεύομαι, idem: ab ἀνασκέλλω, ἐ ἀρ. ἔβι placens.

Ἀνασκολιπάω, aufurum effe, Attr. pro ἀνασκολιπεύσειν, f. 1. inf. m. ab ἀνασκολιπάω, audeo.

Ἀνασκολιπάω, idem ac ἀνασκολιπεύω, eodem modo die redeo: ex ἀνά, & ἀνδαπτίζω, per unum diem durans.

Ἀνάσκω, τῶ, dico, quo fenfu apud foeeum tonitum, pofuit parnoctat. Item dona, quæ fponte dantur; teste Pollace; fed Aeron dicit fuiffe diem, quo nupta ad parentes reddire foleat.

Ἀνασκώπτομαι, feorfum ftabulor, feu pernocto.

Ἀνασκωρία χαλκέ, apud Poll. exp. lana, quam fpuma mitrit ad fpodium eo die, qui ἀνασκωρία dicitur, ab ἀνασκώπτομαι, feorfum pernocto: a Th. ἀνά, ftabulum. unde ἀνασκώπτομαι, diverfor, ftabulor.

Ἀνασκώπτομαι, ῶμαι, ἡ, feorfum ftabulans, feu pernoctans. Ab ἀνά, & σκώπτομαι.

Ἀνασπάω, ῶ, eripio, aufero, imperf. ἀνάσπων, ἀνάσπουν. quidam ab ἀνάσπω deducunt, ut foret ἀνασπάσω ἀναιρήσω: alii ab ἀνάω. Hinc ἀνάσπω, ἡ, ἡ, ἡ

Ἀπιφοβώτατος, ὁ, ἀπιφοβωτάτη, ον, ὁ ἐ ἐ, maria, seu navigandi inexpertus. ab ἄπειρος, imperitus, & θάλασσα, mare.

Ἀπλήθεια, ας, ἡ ἐ ἐ, malorum inexpertus: item minime malus, simplex. inde

Ἀπλησίκακος, ὁ, simplicitate utor: malitia non utor. Ab ἄπειρος, imperitus, & κακὸς, malus.

Ἀπλησίκακος, ὁ, ἡ, ὁ, ἐ, ἐ, ἐ

A'κ'ηκοέω, ω, σω, ήσω, a. r. m. verbi ακοήκοημα, exuo. Th. ἔνω, induo.

A'κ'ηκοδόμητος, ος, ον, obiitus sum: & Poet. per reduplicationem Ion. ἀνακεκοδόμημαι a. r. m. verbi ἀνοικοδομέω, oblivisceor. Th. λάθω, lateo.

A'κ'ηκορασμένος, η, ον, Ion. pro ἀκηκορεσμένος, exhaustus, part. ab ἀκηκόρασμαι, pract. perfi verbi ἀκηκόρημαι, defico, quod ἀκή, & ἔρτημι, exsicco. Th. ξηρὸς, ξηρὰ, aridus.

A'κ'ήκοτος, ος, η, ον, absimilis, ſim, pract. act.

A'κ'ήλητος, imprimis laudatus, diſſentaneum eſt, non decet, non par eſt.

A'κ'ηκοτόλογος, abſimili modo, non veriſimiliter, abſurde, inmerito.

A'κ'ηκοτος, ος, η, ον, abſimilis, diſſentaneus, abſurdus, ineongruus: part. prat. verbi ἀκήκοτα, decco. Th. ἔοικα, aſſimilor.

A'κ'ήκοτος, τὸν, abſentem, nec. ſing. ἀκήκοτος, gen. ſing. Ion. vel Poet. pro ἀκήκοτος, ab ἀκών, ὄσα, ὄν, pract. part. ab ἄκομαι, abſum: quod ex ἀπό & ἦμι, ſum.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ & ἡ, ad maturitatem non perducta. Eſt comp. ex α privat. & πέπτομαι, ὁ, ἡ, idem ac πέπτος, non coctus.

A'κ'ήκοτος, ος, ον, aberrare fieri, a. r. ind. act. ἀκήκοτος, ος, ον, refilii, aberravi, a. r. ind. paſſ. ἀκήκοτος, ος, ον, a. r. m. ab ἀκήκοτος, aberrare facio. Th. πλάω.

A'κ'ήκοτος, ος, ον, navigavi, & in 3. pl. ἀκήκοτος, a. r. act. ab ἀκήκοτος, renavigo. Th. πλέω, navigo.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ & ἡ, pepli carens: ab α, & πέπτος, peplum, pallium, amictus.

A'κ'ήκοτος, reſilabat, exſiparabat, 3. ſing. imperf. act. ἀκήκοτος, ος, ον, exſipiavi, a. r. indic. ἀκήκοτος, ος, ον, ος, a. r. m. verbi ἀκήκοτος, reſilio. Th. πτύω, flo, ſpiro.

A'κ'ήκοτος, ος, ον, ſuffocavi, a. r. ind. act. ab ἀκήκοτος, ſuffoco. Th. πνίγω, ſuffoco.

A'κ'ήκοτος, ος, ον, a. r. ind. act. ab ἀκήκοτος, pant. ἀκήκοτος. Et ἀκήκοτος, ος, ον, a. r. ind. act. in 3. pl. ἀκήκοτος. part. ἀκήκοτος, ος, ον. Ab ἀκήκοτος, & πρίσσομαι, volo: ex ἀκή, & ἔρωμι, volo, as.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ & ἡ, non coctus, qui coqui nequit, inde

A'κ'ήκοτος, non coquo, crudus ſum. Ab α, & πέπτω, pinſo, digero, coquo.

A'κ'ήκοτος, non coquo, crudus ſum. Ab α, & πέπτω, pinſo, digero, coquo.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ & ἡ, nullum ſoem loquendi ſocieus, verboſus. Inde

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, verboſa oratio, loquacitas: ab ἀκήκοτος, & λόγος, verbum. The. λέγω, dico.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, infinitos. Inde

A'κ'ήκοτος, adv. Ex α & πέπτος, quod a πέπτω, termino. Th. πέρας, τὸ, terminus.

A'κ'ήκοτος, vel ἀκήκοτος, ος, ὁ & ἡ, infinitus, non habens exitum, & ἀκήκοτος, pro eodem. Item ἀκήκοτος, qui tranſiri nequit, impervius. priori ſenſu eſt ab ἄπειρος, infinitus: poſteriore vero eſt ex α priv. & πέπτω, tranſeo.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, efficio, operor, f. ἀκήκοτος. p. ἀκήκοτος. inf. ἀκήκοτος. Ex ἀκή, & ἔργαζομαι, operor. Th. ἔργον, τὸ, opus.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, peractio, ut μῦθοι ἀκήκοτοι, fabulæ peractio, abſolutio.

A'κ'ήκοτος, τὸ, peragendum eſt.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, efficiens: ab ἀκήκοτος, efficio, operor.

A'κ'ήκοτος, & ἀκήκοτος, idem ac ἀκήκοτος, ſeu ἀκήκοτος, excludo.

A'κ'ήκοτος, Ion. pro ἀκήκοτος, disjungere, radere, concludere: ex ἀκή, & ἔργω, coerceo, cuſtodiu tradо.

A'κ'ήκοτος, præclauſus fum, perf. paſſ. hinc

A'κ'ήκοτος, ος, ον, præclauſus, Ion. pro ἀκήκοτος: ab

A'κ'ήκοτος, abarceo, excludo, præcludo, prohibeo, pro ἀκήκοτος: quod ex ἀκή, & ἔργω, coerceo.

A'κ'ήκοτος, & ἀκήκοτος, firmiter figo, ἀκήκοτος, incumbebant, 3. plur. imp. paſſ. ἀκήκοτος, effunderе, projicere, a. r. inf. med. Ex ἀκή, & ἔρεῖδω, firmo, figo, admoveo.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, innixus, acclio innitendi: a. r. pl. ſing. prat. ind. paſſ. verbi ἀκήκοτος, innitor, incumbo.

A'κ'ήκοτος, pro ἀκήκοτος, ἡ, & per Metatheſin ἀκήκοτος, infinita: ex α, & πέπτος, finis.

A'κ'ήκοτος, & ἀκήκοτος, idem ac ἀκήκοτος, eructo, proprie ſurſum eructo: metaph. de fluviis, pro emitto, quaſi eructando. ex ἀκή, & ἔρεύγω, eructo.

A'κ'ήκοτος, ὦ, in ſut. a. act. ἀκήκοτος, & prat. act. ἀκήκοτος, & paſſ. ἀκήκοτος, (quæ ſunt tempora præcipue uſitata) denuntio, indico; item vero: ut νοσηματίαν, prohibita. ex ἀκή, & ἔρκος, dico.

A'κ'ήκοτος, ὦ, defolo; idem ac ἐρημόω, deſero, deſolo.

A'κ'ήκοτος, reprimo, cohibeo: ex ἀκή, & ἔρκω, ſedo, detineo, reprimo.

A'κ'ήκοτος, ὁ, non circumſpectus: paſſive, cujus non facilis circumſpectus & ἀκήκοτος, incogitatus, inſperatum. ex α & ἔρκω, conſpicuus.

A'κ'ήκοτος λόγος, i. e. ὁ κακῶς ὁ oratio, cui ἀκήκοτος non ſunt adhibitæ, (vide κακῶς) i. e. nuda, & inna, nec circumveſtita. ex α priv. & κεκάλυμμαι, ambitu cingo, circundo.

A'κ'ήκοτος, ὁ, non circumſcriptus; incomprehenſibilis: ex α priv. & κεκρίκω, circumſcribo, circumfingo: quaſi ἀκήκοτος, ſcripſi, & ἔρκω, ſcribo.

A'κ'ήκοτος, ος, non exſquiſitus; non ſupervacaneus, minime curioſus: ex α priv. & κεκόσμημαι, ὁ, curioſus, laborioſus.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, inexplicabilis, inexplicabilis, non circumſcriptus: ex α priv. & κεκρίκω, circumduco.

A'κ'ήκοτος, ὁ, non circum mundatus, nec circumquaque expurgatus: ex α priv. & κεκαθάω, luſtro, purgo.

A'κ'ήκοτος, ὁ, non circumſonus, vel obſtrepens: ex α priv. & κεκόσμημαι, circumſono, circumſtrepo, (ex κεκί, & κτυπέω, (factum ex τυπέω, idem ac τύπτω) pulſu ſonum cico, qualis eſt tympani; ſtrepo, reſono. a Th. τύπτω, cado, percutio.

A'κ'ήκοτος, ὁ, infans, ſtandi neſcius; vel quem non faeile verbis compeſcas: qui blaterandi finem non facit, garrulus: ut ἀκήκοτος ἀνεξελάκτου, i. e. ut οὐδὲν λαλῶν. ex α priv. & κεκλαλέω, garritui circumſtrepo: ex κεκί, & λαλέω, loquor.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, & ἡ, amplisſimus; nullo tempore, vel loco circumſcriptus, nec comprehenſus: ex α priv. & κεκρίκω, libera legatio: nullo tempore, nec loco circumſcripta, nec rationibus reddendis obnoxia. ex α priv. & κεκρίκω, ὁ, comprehenſibilis.

A'κ'ήκοτος, ὁ, expers pugni, vel pugnæ, non expetitus pugna, vel contentione: ex α priv. & κεκμάχομαι, de quo aliqui inter ſe pugnant, vel certant; qui magna contentione expetitur. ex α priv. & μάχομαι, pugno.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, qui nullas animo curas verſat, inconſideratus.

A'κ'ήκοτος, ὁ, qui nullas animo curas verſat, inconſideratus.

A'κ'ήκοτος, adv. inconſiderate, tamere, inſeite: ex α priv. & κεκμάχομαι, diligens, ſeitus, cum cura tem agens: ex κεκί, & κεκμάχομαι, ὁ, comprehenſibilis.

A'κ'ήκοτος, ὁ, qui mente & cogitatione comprehendi nequit, paſſive. Item active: ut ἀκήκοτος νόος & θεὸς, ment, qum Deum cogitatione comprehendere eſt: ex α priv. & κεκμάχομαι, mente complector, & concipio; ex κεκί, & νόος, cogito, conſidero.

A'κ'ήκοτος, ὁ, qui circumſpectus non eſt; incogitans, inconſideratus: ut ἀκήκοτος κάτταρ, omnia curare omittens, ex α priv. & κεκμάχομαι, circumſpicio.

A'κ'ήκοτος, ὁ, non circumſcriptus, nec definitus, non circumſonus audio; ex α priv. & κεκμάχομαι.

A'κ'ήκοτος, ὁ, qui talis eſt, ut non incidat; cui periculum non eſt, incidat; ex α priv. & κεκτύπτω, decido.

A'κ'ήκοτος, ὁ, qui tubarum elangora non circumſonatur, ſeu non circumſtinat: & generaliter, quem nihil circumſonat: ex α priv. & κεκτυπάλπιγξα, tubæ ſunitu excitor; vel tubam ſonantem audio; ex α priv. & κεκτύπτω, vel κεκτύλη, buccina cano.

A'κ'ήκοτος, ὁ, non circumſpectus, inconſideratus. unde

A'κ'ήκοτος, inconſiderate, imprudenter: ex α priv. & κεκτύπτω, circumſpicio. unde κεκτύπτωτος, qui circumcirca oculis luſtrari poteſt.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, & ἡ, inconcuſſus, non diſtractus; ex α & κεκτύπτω, quod a. 3. perf. ſing. prat. paſſ. ind. verbi κεκτύπτω. Them. πτύω, ſtraho, ſtringo.

A'κ'ήκοτος, abſque ulla diſtractione.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, natura ſuperfluitatis immunis, & a rertimentis, ſeu recrementis pura & ſincera: ex α priv. & κεκτύπτω, ἡ, ſuperfluitas.

A'κ'ήκοτος, ὁ & ἡ, ſuppar ætate; qui non excedit alium tempore; qui tempore, ſeu annis impar non eſt: ex α priv. κεκμάχομαι, ſuperfluus, & χρόνος, tempus.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, quem nihil circumſtat: ex α, κεκί, circum, & κτύπω, ſto.

A'κ'ήκοτος, ὁ, qui non circumvertitur; vel qui circumagi nequit: ex α priv. & κεκμάχομαι, obtorqueo.

A'κ'ήκοτος, ὁ, & ἡ, incircumcciſus: ex α, & κεκτύπτω. Th. πέμνω, ſeco.

A'κ'ήκοτος, ὁ, non volubilis & verſatilis; circumverſari inepius: ex α priv. & κεκτύπτω, circumago.

A'κ'ήκοτος, ὁ, idem; vel non revertens, non redux. Item præſractis & obſtinatis moribus; vel incuriolus. ejuſd. comp. & Thematis.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ & ἡ, ſuperexcrementi habens; item luxu carens: ex α & κεκμάχομαι, ſuperfluus. Th. πέμνω, cirea.

A'κ'ήκοτος, ὁ & ἡ, excrementis carens, Tg. idem.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ & ἡ, no orbiculatus: ex α, κεκί, & κύκλος, ſero.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, qui confecit, a. r. part. act. ab ἀκήκοτος. Th. ἔλω, facio.

A'κ'ήκοτος, abi in malam rem, imp. verbi ἀκήκοτος, Æol. pro ἀκήκοτος. Ex ἀκή, & ἔρω pro κῦμι, dico.

A'κ'ήκοτος, ὁτος, ὁ, abruptus, perf. part. m. ab ἀκήκοτος. Th. ῥήγνυμι, rumpo.

A'κ'ήκοτος, non erubeſco; pudorem depono; impudenter ago: ex ἀκή, & ἔρυθρός, ὁ, rubicundus, ruber.

A'κ'ήκοτος, præt. imperat. ἀκήκοτος, ος, ον, probibens, præſ. part. paſſ. ab

A'κ'ήκοτος, arceo, repello, propulſo, abigo: f. Ion. p. χω. Ex ἀκή & ἔρκος, detineo, arceo.

A'κ'ήκοτος, ὁ, rubiginem ingenero; vel rubigine conſumo; rubiginem procreo, vel ſentio: ex ἀκή, & ἔρυθρός, rubigini obnoxius ſum, vel rubigine laboro: ab ἔρυθρός, rubigo.

A'κ'ήκοτος, abſtrabo, detrabo: ex ἀκή, & ἔρυω, trabo.

A'κ'ήκοτος, abeo, exeo, f. ἀκήκοτος, a. ἀκήκοτος, ος, ον, ος, f. ſub. ἀκήκοτος, ος, η, a. r. inf. ἀκήκοτος, a. r. part. ἀκήκοτος, ὁτος, ὁ, enjus nom. pl. ſ. ἀκήκοτος. p. m. ἀκήκοτος. Ex ἀκή, & ἔρχομαι, venio.

A'κ'ήκοτος, Vide in ἀκή, indice.

A'κ'ήκοτος, ὁ, qui impetum alieujus impedit: ab ἀκήκοτος. Th. ἔρυω, fluo, moveor.

A'κ'ήκοτος, diſcedo: Iliad. ϑ. ex ἀπό, & ἔρυω mitto.

A'κ'ήκοτος, Ion. pro ἀφίει, dimitte, a. r. imper. ab a. r. ἄφλω, verbi ἀφίημι: ex ἀπό, & ἔρι, mitto.

A'κ'ήκοτος, ϑ, gen. ſing. ab ἀκήκοτος, ατος, ὁ, nomen viri: q. d. qui non ceeidit.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, ος, onus, vel elitellas depoſui, a. r. ind. act. Th. σάτος, ουτο.

A'κ'ήκοτος, extinctus ſum, Dor. pro ἀκήκοτος, a. ſing. a. r. ἀκήκοτος, ας, ὁ, exſtinxi. a. r. ind. act.

A'κ'ήκοτος, ὁτος, ὁ, perf. part. ex ἀκήκοτος, & ἀκήκοτος, extinguo; item abſoleo, peredo. ſ. ἀκήκοτος. p. ἀκήκοτος. a. r. ἀκήκοτος, qu. ab ἀκήκοτος, extinguo.

A'κ'ήκοτος, peredo, edo, abſumo, devoro: ex ἀκή, & ἔδω, comedo.

A'κ'ήκοτος, perf. inf. paſſ. ab ἀκήκοτος, quod a κεκάκοτος, incumbo. Th. σκότος, ſuſtimino, ſuſtineo.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, excoriatus, perf. part. paſſ. ab ἀκήκοτος. Th. σκολύπτω, lacero, lanzino.

A'κ'ήκοτος, abero, f. r. verbi ἄπειμι: ex ἀπό, & εἰμί, ſum.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, abſtraxi, a. r. ind. act. ab ἀκήκοτος. Th. ἀκω, traho.

A'κ'ήκοτος, 3. plur. a. r. paſſ. Æol. vel Boeot. pro ἀκήκοτος, proruperunt, ut ἔτυρθον, pro ἐτύρθοσαν. Æol. ex ἀπό, & σύω, vel σεύω, fugo, pello. f. ευ, a. r. τεύξω, p. ευ.

A'κ'ήκοτος, excidit, exit repulſus eſt, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. pro ἀκήκοτος, a σεύω pello. imperf. paſſ. σείομαι, pro ἔσειμαι: item ἴστημα.

A'κ'ήκοτος, ος, ὁ, miſſus ſum, 3. ſing. a. 2. paſſ. a ἀκήκοτος, ος, ὁ, idem, a. r. paſſ. ἀκήκοτος, ας, ὁ, miſi, perf. act. ἀκήκοτος, ας, ὁ, a. r. act. ἀκήκοτος, perf. paſſ. ἀκήκοτος, ος, ὁ, a. r. act. ἀκήκοτος, ας, ὁ, perf. med. ab ἀκήκοτος. Th. ἔλω, mitto.

A'κ'ήκοτος, abſuerunt, Jon. pro ἀκήκοτος, 3. plur. a. 2. ind. act. Vide ἀκήκοτος.

Ἀνίημι, ας, ᾱ, misi, a. n. act. ἀποστέλλω, mittite, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀνίεμαι. Th. ἵεμαι, mitto.

Ἀνίημι, ας, ᾱ, privavi, a. 2. ind. act. ab ἀνίεμαι, priv. Th. ἵημι, obo.

Ἀνίζω, & in 3. pl. ἀνίεσι, a. 2. ind. act. ἀνίστημι, ας, ᾱ, abiit, a. 1. ind. act. ab ἀνίζομαι, depello. Th. ἴσημι, flo.

Ἀνίημι, ας, ᾱ, abii, removi, 2. s. ind. act ab ἀπανίζω, abeo, discedo. Th. ἵημι, incedo, accedo, advento.

Ἀνίεται, σι, ᾱ, mili, prat. med. verbi ἀφανίζω, ablego, mitto. Th. ἵεμαι, mitto.

Ἀνιστάμενος, ου, ον, adversus, perf. partic. pass. ab ἀνίστημι, averto.

Ἀνίστημι, σι, ᾱ, avertì, a. 2. act. ἀνίστημι, σι, ᾱ, averfus fum, a. 2. ind. pass. ἀνίστημι, ας, ᾱ, avertì, aor. 1. ind. act. ab ἀνίστημι, averto. Th. ἵστημι, verto.

Ἀνιτός, ῆς, ῆ, abftentia : ab ἀνίεμαι, dilecdo, deficio.

Ἀνίημι, abfit, impetrat. ab ἄνεμι, abfum. Th. ἴημι, fum.

Ἀνιστράλλω, στᾶς, ᾱ, aberravi, a. 2. ind. pafl. ab ἀποστράλλω. Th. στράλλω, erro.

Ἀνιστρέπτομαι, κάμαι, unde ἀνιστρέπτομος, de ulceribus dicitur, quibus cruftæ detrahuntur : ex ἀνὸς & ἀνίστρεπτος, cruftas odiofus. Unde ἀνίστρεπτα ἕλκη, Dinfc. l. 4. ulcera, quæ vulnus contrahere nequit : ab ἰς ignis, focus.

Ἀνίστρεπτος, ου, ᾱ, abfui, prat. ind. act. ἀνίστρεπτα, ας, ᾱ, abftinui, a. 2. ind. act. ἀπόστρεπτα, a. 2. m. verbi ἀνίστρεπτα, abfum.

Ἀνίστρεπτα, σι, ᾱ, praecidi, a. 2. ind. act. ab ἀνίστρεπτα, abfcindo.

Ἀνίστρεπτα, ας, ᾱ, depofitus eft, a. 1. pafl. verbi ἀποστρέπτα, amoveo, dimitto. Th. στέμμα, pono.

Ἀνίστρεπτα, ᾱ, fine foliis : in Epigr. Unde ἀνίστρεπτος, minus frondofa : ibidem. ex ἀ priv & στέμμα, ος, folium.

Ἀνίστρεπτος, poenas luebant, 3. plur. imperf. act. verbi ἀνίστρεπτα, tependo, remunero. Th. στρέπτα, punio.

Ἀνίστρεπτα, σι, ᾱ, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀνίστρεπτα, devoro. Th. στρέπτα, comedo.

Ἀνίστρεπτα, non audebant, averti liceret in fugam. 3. plur. imperf. pafl. ab ἀνίστρεπτα, averto : quod ab ἀνὸς & στρέπτα, p. m. verto. Th. στρέπτα, verto.

Ἀνίστρεπτος, honefta morte perfungor.. fic cap. 6. l. 2. Machab. ex ἀνὸς, ος, bene, & θάνατος, θᾶ, mors.

Ἀνίστρεπτος, ἔβη & ἀνέδησε, ῆς, ῆ, fama inaudita : item impertus : ab ἀ & στρέπτα, audio, intelligo.

Ἀνίστρεπτος, adaequo, rego, difpono, dirigo, do judicium eum poeta : ex ἀνὸς, & δίδωμι, dirigo.

Ἀνίστρεπτος ἔστρεπτο, intellinum reftum, per quod ftatus alvi extenditur ſæpe, eum urinam reddimus, inquit Alex. Aphrod. lib. 1. problem. a praecd. ἀνίστρεπτα, ους, adaequo.

Ἀνίστρεπτα, ῆ, ᾱ, ὁ, rudis inutilis, ex quo radæ fieri nequeunt. Ita vocat Theophraft. arbores, quae refinam ooo exudant ex ἀ priv. & στέμμα, pinea arbor.

Ἀνίστρεπτα, ῆ, idem ac ἀνίστρεπτα, abominandus.

Ἀνίστρεπτα, & ἀνίστρεπτα, ῆ, abominandus, execrandus : item virtandus, averſandus ; & in neutro ἀνίστρεπτα, id quod deprecantur. Unde ἀνίστρεπτα, abominande, & ἀνίστρεπτα hymni, quibus aliquid deprecamur. Omnia ἀνίστρεπτα, deprecor, precor, feu opto ano eventre : item abomioor, execror. ex ἀνὸς, & ἀνίστρεπτα, precor.

Ἀνίστρεπτα, ſopio ; idem ac ἀνίστρεπτα, cum ἀνὸς præfixo.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, inauditus : idem ac ἀνίστρεπτα, vel ἀνίστρεπτος.

Ἀνίστρεπτα, abſtineo.

Ἀνίστρεπτα, vilem reddo : ex ἀνὸς, & ἔστρεπτα, vilis pretio, contemptus.

Ἀνίστρεπτα, σι, ᾱ, effugiebam, imperi. act. ab ἀνίστρεπτα, evado, effugio.

Ἀνίστρεπτα, σι, ᾱ, ollendi, a. 2. act. ἀνίστρεπτα, ας, ᾱ, a. 1. mafc. idem : ab ἀνίστρεπτα, quod ex ἀνὸς, & ὄσμη, apparco.

Ἀνίστρεπτος, ᾱ, ον, corruptus, perf. partic. pafl. ab ἀνίστρεπτα, corrumpo. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἀνίστρεπτα, ῶ, ων, loquutus fum, a. 1. m. ab ἀνίστρεπτα, loquor. Th. φθέγγομαι, loquor.

Ἀνίστρεπτα, interierat, 3. fing. pluſq. perf. pafl. ab ἀνίστρεπτα, interco, pereo. Th. φθίω, pereneo, feu φθίνω, columno.

Ἀνίστρεπτος, ου, ᾱ, incoctus : ex ἀ, & ἕψω, coctus. Th. ἕψω, elixo, coquo.

Ἀνίστρεπτα, ας, ᾱ, auſugit, 2. s. act. ab ἀνίστρεπτα, aufugio. Th. φεύγω, fugio.

Ἀνίστρεπτα, ſufficit, impeſſonal. ab ἀνίστρεπτα, refero, abſumo.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, inf. ab ἀνίστρεπτα, refero, abſumo.

Ἀνίστρεπτος & ἀνίστρεπτος, ῆ, inimicum & odioſum teſtdens.

Ἀνίστρεπτα, odio profequor, f. ἀνὸ, a. 1. ἀνίστρεπτα, ab ἀνίστρεπτος, odi. Th. ἴχθομαι, odium, inimicitia.

Ἀνίστρεπτος, invifus fum, praef. ind. ἅ ἀνίστρεπτα, ἀνίστρεπτα, a. 2. fing. praef. fub. pafl. ἀνίστρεπτα, a. 2. m. Th. ἴχθομαι, odium, inimicitia.

Ἀνίστρεπτος, invifum eſſe, & Jon. ἀνίστρεπτος, Att. & Dor. pro ἀνίστρεπτος, praef. inf. verbi ἀνίστρεπτα, vel ἀνίστρεπτα, in odium venio, diſpliceo.

Ἀνίστρεπτος, ας, ᾱ, inimicitiae, odium, fimultas : ab ἀνίστρεπτος, ῆ, invifus.

Ἀνίστρεπτα, odio fit, praef. ſub. pro ἀνίστρεπτα, ab ἀνίστρεπτος, five ἀνίστρεπτος, in odium venio, diſpliceo.

Ἀνίστρεπτος, ου, ὁ, ῆ, invifus : ex ἀνὸς, & ἴχθος, ος, odium, inimicitia.

Ἀνίστρεπτος, invifus eto, fut. 1. m. ἀνίστρεπτα, a. 2. ind. Jon. ἀνίστρεπτος, ῆ, fing. a. 2. m. opt. ab ἀνίστρεπτα, in odium venio, diſpliceo.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, ὁ, qui ſo homioum odia foler ineurrere.

Ἀνίστρεπτος, idem ac ἀνίστρεπτα, offendor, fum hoſtis, inimicor, priſtor. ab ἀνίστρεπτος, offenſionem incurro. ab ἀνίστρεπτος, invitus.

Ἀνίστρεπτος, & ἀνίστρεπτος, inimice, hoſtiliter, ab ἀνίστρεπτος, iovifus.

Ἀνίστρεπτος, abſtinentia, adv. ab ἀνίστρεπτος, abſtineo.

Ἀνίστρεπτος, invife, odiofe, ut ἀνίστρεπτος, ἔχων, vel ἐκκαλούμενος πᾶσι τοῖς, exp. qui odit, perofus, exotus. nam eſt adv. ab ἀνίστρεπτος, odioſus.

Ἀνίστρεπτα, inimicor, poſtum pro ἀνίστρεπτα.

Ἀνίστρεπτα, fatis erat, imperf. impeſſonal. verbi ἀνίστρεπτα, ſufficit : ex ἀνὸ, & χρὴ, oportet, convenit, decet, par eſt.

Ἀνίστρεπτος, abſtinentia, ας, ounin : ex ἀνὸ, & ἴσχημι, ὦ, munio, firmo, Th. ἴσχημι, fi, loco firmus, munitus, tutus.

Ἀνίστρεπτος, ας, ᾱ, tetero, abſum. f. ἀνίστρεπτα, praeſ. ἀνίστρεπτα, eum tec. fi in paſſ. ἀνίστρεπτα, abſinen, eum gen. imp. ἀνίστρεπτος, a. 2. m. ἀνίστρεπτος. a. 2. ind. m. ἀνίστρεπτα. item averto. Odyſ. e. vel ut alii, retabo, feu abſtinebo. Item abſtinebam. de dei. Orac. ἀνὸς ἀνίστρεπτα, nihil prohiber, quio. item abſum, Xen. & diſto, f. e. differo, Heindian. Item recipio, repoto. Plut. ab ἴχω, habito.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, indigeſtus : ab ἀ & πέσσω, cochio, quod a. 2. fing. praet. fod. pafl. verbi πίνω, coquo.

Ἀνίστρεπτος, abſtergebant, ionperf. m. ab ἀνίστρεπτα, ἀνὸ, & ἀνὸ, & ὄψις, frictatio.

Ἀνίστρεπτος, repentur pro magis uſitato ἀνίστρεπτος, coquo, recoquo.

Ἀνίστρεπτος, Poet. pro ἀνὸς, ῆ, abſens, praef. partic. ἀνίστρεπτος, aberam, praef. ind. ἀνὸ, abſit, 3. ſing. praef. ſub. ἄνεμι, abſum : quod ex ἀνὸ, & εἰμὶ, ſum.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, puberatem egreſſus, ex ἀνὸ, & ἥβη, ἥβης, adolefcentia.

Ἀνίστρεπτος, ας, ᾱ, abduxi, a. 2. Att. pro ἀνίστρεπτος, ab ἀνίστρεπτος, abduco.

Ἀνίστρεπτος, ας, ᾱ, renuotavi, a. 2. ind. act. ἀνίστρεπτα, ας, ᾱ, a. 2. ind. pafl. ab ἀνίστρεπτα, renuntio. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀνίστρεπτα, oatro, pro ἀνίστρεπτα.

Ἀνίστρεπτα, ατος, τὸ, Jon. pro ἀνίστρεπτα, narratio.

Ἀνίστρεπτα, Jon. pro ἀνίστρεπτα, oatare.

Ἀνίστρεπτα, ῆ, memoria : item narratio.

Ἀνίστρεπτος, ου, ὁ, ἀνὸ, ῆ, ἀνὸ, ον, ſtrangulavi, a. 1. mal. ab ἀνίστρεπτος, ἡ, ὁν, ſtrangulo.

Ἀνίστρεπτος, Att. ἀνίστρεπτος, ῆς, ῆ, abduxi, duxi, a. 2. ind. act. verbi ἀνίστρεπτα, abduco.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, meſtis vocis, ἀνίστρεπτος, accuſationi reſpondeo : ex ἀνὸ, & ἀνίστρεπτος, ἡ, ὁν, ſum.

Ἀνίστρεπτος, τὸ, refponſio ad accuſationem, narratio, relatio, ἐ ἀνίστρεπτος, idem ἀνίστρεπτος, ex ἀνὸ, & ἀνίστρεπτος, idem ac ἀγορεύω, concionor.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, & ἀνίστρεπτος, τὸ, oegatio, refutatio, accuſationis defenſio.

Ἀνίστρεπτος, ἔου, ατος, abductus fum, praet. ind. paſſ. verbi ἀνίστρεπτα, abduco.

Ἀνίστρεπτα, ας, ᾱ, ſtrangulavi, ſuffocavi praet. ind. act. ab ἀνίστρεπτα, ſtrangulo.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, unde ἀνίστρεπτα ναῦται, gubernacu-

lo earens navis : ex ἀ priv. & πόρος, ὁ, pumbenaculum : item. unde πόρισμα, elavus navis.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, ὁ, obſens ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνίστρεπτα, abeco. Th. ἴσω, edo.

Ἀνίστρεπτος, ου, ον, plaſq. perf. ind. & in 3. plur. ἀνίστρεπτα & ἀνίστρεπτα, ab ἀπαμαι, abeo : ex ἀνὸ, & ἥμαι, eo.

Ἀνίστρεπτα, σι, ᾱ, abii, Att. pro ἀνίστρεπτα, a. 1. ind. act. verbi ἀπαμι, abeo.

Ἀνίστρεπτος, ου, ὁ, ἀνὸ, ῆ, ἀνὸ, ον, ſolus, ſolitarius, deſiquo. Unde

Ἀνίστρεπτα, τὸ, cremor percolatus : ex ἀνὸ, & ὄλος, colo.

Ἀνίστρεπτα, Jon. pro ἀφῖκτο, dimiſit : ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, ὁ, ἀνὸ, inobediens ; idem etiam ac ἀκόσμος, qui non audit : imperitus. ab ἀ, & ἀκούω, quod a p. m. verbi ἀκούω, audio.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, ὁ, ἀνὸ, ad amuſim, vel ad unguem factus, part. praet. Unde adv.

Ἀνίστρεπτος, ἀκόσμως, ad amuſim, ab ἀνίστρεπτος, ἴσμα. Th. ἀκούω, exquiſitus.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, ὁ, ἀνὸ, incompactus : item non concretus : ex ἀ, & πυκνὸς, fixus, infixus. ; quod a 3. perf. ſing. praet. ind. paſſ. verbi πήγνυμι, figo. Th. πήγνυμι, figo. Ἀ πυκνὸς, profeiſcens.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, ὁ, ἀνὸ, inſuperabilis. ex ἀ priv. & πάλλομαι, palaeſtra, luſta.

Ἀνίστρεπτος, ας, ᾱ, ſtrepi, praet. act. ἀνίστρεπτα, ας, ᾱ, idem, a. 1. act. ab ἀνίστρεπτα, Th. ἀκούω, ago, impello.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, ὁ, ἀνὸ, fructum capiebam, imperf. act. ab ἀνίστρεπτος, & ἀνίστρεπτα, a. 1. ab ἀνίστρεπτος, fruor.

Ἀνίστρεπτος, ας, ᾱ, dedolui ; item animum defpondi, perf. ind. act. verbi ἀνίστρεπτα, ὦ, Th. ἀνίστρεπτα, dolor.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, qui dedoluit, five pedoluit ; quique eo dutitiæ perverit, ut ad omnem dolonis ſenſum obſtuduerit : eſt autem participium perf. act. ἀνίστρεπτα, quod dicitur quum quis vacat dolore & ſenſu ſui mali. Etaſm. in Epiſt. ad Ephef. cap. 3.

Ἀνίστρεπτος, non cuto, contemno. a ſequente ἀνίστρεπτος, ἐν, ὁ, ῆ, ſenſus.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, ὁ, ἀνὸ, ſenſus, qui nullius curam gerens. Hinc adverb.

Ἀνίστρεπτος, ἴσως, intrepide. Ab ἀνὸ, & ὄλος, ὁ, ἐν, ſenſus, qui nullius curat, modo ne ſua pereat.

Ἀνίστρεπτος, ας, ᾱ, redarui, a. 1. ind. act. ἀνίστρεπτος, ου, ον, idem, a. 1. ind. m. verbi ἀνίστρεπτος, redarguo.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, ὁ, ἀνὸ, reluctantia fum, a. 2. ind. paſſ. verbi ἀνίστρεπτος, increpo.

Ἀνίστρεπτος, ας, ᾱ, abii, a. 2. ind. act. ab ἀνίστρεπτος, abeo. Th. ἴστρεπτος, venio.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, ὁ, ἀνὸ, alienus a judiciis, & libris, ſeu cauſis judiciariis, quae in Helixa ſolet fieri. Athenienſi ſubſolano) aphabantur : alienus a foro : ex ἀνὸ, & ἄλιον, ὁ, ἡ, magiſtratus, & forum Athenis, cujus judices erant, quia ſub dio apricantes ledebant. Ariſt. 5. Politicorum.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, ὁ, ἀνὸ, factio fatium ; ad fatuitatem redigo. Unde ἀνίστρεπτος, ἐν, ὁ, mente capti : Marcel. veriſt. vitio concrelcentium in veſica ealeulorum laborantes. Dioſc. l. 5. c. 27. ex ἀνὸ, & ἀνίστρεπτος, ſtultum reddo.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, ὁ, ἀνὸ, ſolitarius. a ſequente ἀνίστρεπτος, ἐν, ὁ, ῆ, ſol.

Ἀνίστρεπτος, ῆ, ὁ, ἀνὸ, ſolitarius ſum, a. 2. paſſive. ind. ἀνίστρεπτος, ἔμι, ἄσω, dimiſſus ſum, perf. ind. paſſ. ἀνίστρεπτα, ας, ᾱ, dimiſi, libertavi, a. 1. ind. act. & ἀνίστρεπτα, ας, ᾱ, perf. ind. act. ἀνίστρεπτα, dimiſſum eſt, perf. ind. paſſ. verbi ἀνίστρεπτα, dimitto. Th. ἀλλάττω, muto.

Ἀνίστρεπτος, ας, ᾱ, abalienavi, perf. ind. ἀνίστρεπτος, ἔμι, ἄσω, abalienatus ſum, perf. ind. paſſ. cujus part. ἀνίστρεπτος, ἡ, ὁν, a verbo ἀνίστρεπτος, ὦ, alieno. Th. ἄλλος, alius.

Ἀνίστρεπτος, ας, ᾱ, abalienatio ; a. 2. perf. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀνίστρεπτος, ὦ, alieno. Th. ἄλλος, alius.

Ἀνίστρεπτος, ας, ᾱ, contivi, a. 1. act. ab ἀνίστρεπτος, contundo, conſtringo. ab ἀνὸ, & ἀνίστρεπτος, pro ἀλεύω, verbero, flagris cado. Th. ἄλαι, ω, ᾱ, area, in qua tritur ant frumentum.

Ἀνίστρεπτος, ας, ᾱ, inde ſperavi ; item deſperatio : praet. ind. act. ἀνίστρεπτος, ας, ᾱ, idem a. 1. ind. act. cujus part. ἀνίστρεπτος, ασα, ον, qui deſperavit : a verbo ἀνίστρεπτος, deſpero. Th. ἐλπὶς, ἴδος, ἡ, ſpes.

Ἀπ-

Α'πήμων, ων, ό ἡ, illæſus. Th. πῆμα, ατος, τό, clades, jactura, calamitas, noxa.

Α'πηλιώτης, aberrari, Poet. pro ἀβρωστεῖν, 2. a. 2. verbi πρωτεύειν, aberro, Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Α'πημελησάμενος, τος, τη, negligetus, perf. part. paſſ. Unde adv.

Α'πημελησάμενως, negligetim. Ab ἀπεμπολάομαι, ῶμαι: ex ἀπό, & ἀμελέω, negligo. Them. μείων, curus eſt.

Α'πήνιος, abſimus, per Syne. pro ἀπήνιστος, 2. pl. plusq. p. m. ab ἀπεννέω, abſum. Th. πάρ, εο.

Α'πήμων, τον, acc. ſing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, innocuus, illæſus. Th. πῆμα, clades.

Α'πηνωτάνης, ες, ἡ, inconluminas: ab ἀπήνωτος, quod v. πῆμα, τος, clades, jactura.

Α'πήμωτος, adjuvit, impert. vel a. 1. ab, ἀπεμπολάομαι. Th. πάρ, εο, ſuccurro.

Α'πήνωτος, ονδ. ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα, τος, clades, jactura, noxa.

Α'πήρ, aberam, imperf. verbi ἄπειμι, abſum: ab εἰμί, ſum.

Α'πήνωτος, ὁ, ἡ, crudelis, inhumanus: ab ἀπήνη, crudelis, ſævus.

Α'πήνωτος, ας, ὁ, abduxi, a. 1. ind. act. ἀπήνωτος, ας, ὁ, idem, a. 2. verbi ἀπαγίζω, abduco.

Α'πήνωτος, ας, ὁ ἡ, carens vento: ex ἀπό & ἀπήνη, ὁ, ventus.

Α'πήνωτος, ας, ὁ, crudelis, gen. ſing. ab ἀπήνη, crudelis, immitis, ſævus.

Α'πήνωτος, ας, ὁ, crudelitas, inhumanitas: ab ἀπήνωτος, ſævus, crudelis, immitis. ab ἀπό & ἀπήνη, i. e. ἀγρίδ, manſuetus.

Α'πήνωτος, ὁ, unde ἀπήνωτος, quod Suidas affert, & ἀπὸ ἀγρίου, immitis & crudelis factus erat. ab ἀπήνη, immitis, ſævus crudelis.

Α'πήνωτος, ὁ, ἡ, obſtupefactus ſum, obmutui, a. 2. ind. paſſ. ab ἀπήνωτος, ex ἀπό, & ἐπέω, ſtupidus, mutus. Th. ἀω, elamo.

Α'πήνωτος, ας, ὁ, & Dor. ἀπᾶνα, ας, ὁ, vehiculum mulare, quod muli junčti trahebant, ut Paſian. docet: theda. Homerus quoque eam vocat ἡμιόνειον ἅρμα, Odyſſ. 5. unde ἀπήνωτον ἁρμάτων dičtum fuit certamen, quod fit τῶν ἀπήνων, rheda.

Α'πήνωτος, ὁ, ἡ, ον, ſenui, a. 2. m. verbi ἀπαυτάνω. Th. πάρ, εο, ſenuo.

Α'πήνωτος, ὁ, ἡ, crudelis, immitis, ſævus.

Α'πήνωτος, ὁ, unde ἀπήνωτον ἁρμάτων, certamen, quod fit τῶν ἀπήνων, quum muli thedæ junčtis certatur; feu conſertur vehiculo mulari. a. Th. ἀπήνη, ὁ, rheda.

Α'πήνωτον, abii, Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. verbi ἀπέρχομαι, abeo: ex ἀπό & ἔρχομαι, venio.

Α'πήνωτος, ας, ὁ, occurri, a. 1. verbi ἀπαντάω, occurro. Th. ἀντί, contra.

Α'πήνωτος, & ἀπήνωτος, ὁ, ἡ, ex alio dependens: item altus, ſublimis, in alto ſitus: ex ἀπό, & ἄπιος, origo attollo.

Α'πήνωτος, ας, ὁ, receſſi, a. 1. ind. act. verbi ἀπανύω, recedo, proficiſcor.

Α'πήνωτος, ω, ὁ, intendi, a. 1. m. ab ἀπανύω, incumbo, inclino.

Α'πήνωτος, ὁ, ἡ, ον, ἀπηβῆ, & ἀπήνωτος, nullo membro mutilatus, nec captus; ex α privi, & πηρὸς, ὁ, ἡ, mutilus.

Α'πήνωτος, ὁ, ſubtraxi, a. 1. act. a. 3. ind. paſſ. ἀπήνωτος, ας, ὁ, ſubtili, diſceſſi, perf. ind. act. ἀπήνωτος, ας, τας, ſubtatus ſum, perf. ind. paſſ. verbi ἀπανύω, profiſciſcor, diſcedo.

Α'πήνωτος, ὁ, pera carens, facco deſtitutus: ex α priv. & πήρα, pera.

Α'πήνωτος, ας, ὁ, ſuſpenſus, vel temorus fui, perf. ind. paſſ. cujus part. ἀπηνωτος, ας, ὁ, ſuſpenſus, temotus: ab ἀπανύω, ſuſpendo, abſtro.

Α'πήνωτος, perfectus reddor, abſolutus ſum, prat. ind. paſſ. cujus part. ἀπηνωτος, ας, ὁ, perfectus, abſolutus: unde adv.

Α'πήνωτος, perfecte, abſolute. Ab ἀπηνωτός, perfector. Th. ἀπάω, interpret, augeo.

Α'πήνωτος, & ἀπήνωτος, impudenter depoſito pudore, perfrida fronte: ab ἀπήνωτος, non erubeico.

Α'πήνωτος, ὁ, non mutilatus, integer, illæſus. Vide ſupra in ἀπήνωτος.

Α'πήνωτος, abſuerit, 2. ſing. a. 2. ſub. ab ἄπειμι, abſum. Th. εἰμί, ſum.

Α'πήνωτος, ὁ, ἡ, ον, Jon. pro ἀρίστων, emiſſurus, part. f. a. 2. ab ἀπίημι, dimitto.

Α'πήνωτος, auferebat, 3. ſing. imp. act. Sic ἀπήνωτος, per ſyne. pro ἀπαίρετο, 2. a. 2. ind. act. ἀπήνωτον, 2. a. 2. ind. act. ἀπήνωτον, 1. ſing. vel 3. pl. imp. act. ab ἀπαυτάω, ſtipo. ex ἀπό & πάω, ventus lenior.

Α'πήνωτος, ας, ὁ, abduxi, duxi, perf. act. verbi ἀπαγίζω, abduco.

Α'πήνωτος, ὁ, odium, ab ἀπὸ & ἀπήνωτος, Lyſias, μίσος, τὸ, odium.

Α'πήνωτος, ὁ, diſſono, abſono, part. paſſ. ab ἀπηνωτος, ἠχος, τὸ. Ab ἀπὸ & ἠχέω, ſonus, vox.

Α'πήνωτος, τὸ, tefonantia, nom. pl. ab ἀπηνωτος, ἀπὸ, τὸ, extremus ſoni, vel vocis pulſus, Th. ἠχος, ὁ, ἡ, ſonus, vox.

Α'πήνωτος, ὁ, ἡ, abſonus: item odioſus: ab ἀπὸ & ἠχος, ὁ, ἡ, ſonus, vox.

Α'πήνωτος, invifus erat, impert. vel a. 2. med. ἀπηνώτομαι, perf. paſſ. ab ἀπηνώτομαι, vel quod ubſtitius, ἀπηνώτομαι, odio ſum. Them. ἀχθέτ, ους, τὸ, molefta, angor, dolor.

Α'πήνωτος, ὁ, ἡ, ἀπήνωτος, inſeſtus: a præced. ἀπηνώτομαι, invifus ſum.

Α'πήνωτος, ας, ὁ, abduxi ſui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπαγίζω, abduco.

Α'πήνωτος, ονδ. ὁ, profequutus ſum, a. 1. ind. act. ab ἀπηνώτομαι, odio habeo. Th. ἔχθος, ους, τὸ, odium, inimicitiæ.

Α'πήνωτος, ὁ, ἡ, retonans, pro ἀπηνωτίμενος, part. paſſ. paſſ. ab ἀπηνώτω, o, diſſono. Th. ἠχος, ὁ, ἡ, ſonus, vox.

Α'πήνωτος, pro ἀπηνωτόμην, ſuſpenſi erant, 3. pl. imp. med. Dor. pro ἀπηνωτοντο, ἀπηνωτάμην, ἀ, ὁ, ἡ, ſublimi dependi, a. 1. act. ἀπηνωτοῦμαι, ῶμαι, ὁ, ἡ, ſuſpenſus, part. pract. paſſ. ab ἀπηνωτάμην, ἐμαι, immineo, attollo. The. ἀπάω, ὦ, attollo, efferro ſuſpendo. Ab ἀπηνωτάμην, ὁ, ἡ, ἀπήνωτος, ὁ, ἡ, ἀπήνωτος, ὁ, ἡ, ſuſpenſus.

Α'πήνωτος, ὁ, ἡ, ἀπήνωτος, ὁ, ἡ, ἀπήνωτος, ὁ, ἡ, ἀπ

& ejusdem Thematis & compositionis.
Ἀπλὴς, ους, ὁ, ἡ, ὁ, non percussus.
Ἀπλήρωτος, ος, ὁ & ἡ, inexplebilis, non completus: ex α & πλήρω, ὁ, impleo. Th. πλεῖος, ὁ, plenus.
Ἀπλητος, ου, ὁ, ἡ, insatiabilis; sum avidus: ab ἀπλήστω, ὁ, insatiabilis.
Ἀπληστία, ας, ἡ, inexplebilitas, insatiabilitas, immensitas.
Ἀπλήστος, ος, ὁ & ἡ, inexplebilis, insatiabilis immensus. Inde adv.
Ἀπλήστως, inexplebiliter, insatiabiliter, immense. Ex α & ϛ. fing. pract. ind. pass. verbi πλήθω, plenus sum: Th. πλεῖος, ὁ, plenus.
Ἀπλήτης, ου, ὁ & ἡ, inaccessus, immensus.
Ἀπλοῦς, pro ἁπλοῦς, ὁ, ἡ, qui non impleri potest.
Ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, simplicitas, candor, ab ἁπλόος, simplex.
Ἁπλοΐδιος, ος, ὁ & ἡ, qui promissum, vel poscentem habet capillum: item, qui raro est capillitio: ab ἁπλόος, simplex, & δοιὸς, secundus, capillus, villus.
Ἁπλοΐη, ης, ἡ, tempus navigationi inopportunum.
Ἁπλοΐζομαι, simplicem & candidum me exhibeo. Frequentiatur utor. Xen. ab ἁπλοῦς, ἁπλῆ, vel à Th. ἁπλόος, simplex.
Ἁπλοΐκὸς, ὴ, ὁν, simplex, non versutus, inafectatus, cui opponitur πολύτροπος. unde adv.
Ἁπλοϊκῶς, simpliciter, citra dolum: ab ἁπλόος, simplex.
Ἁπλοΐς, ΐδος, ἡ, qui non poteſt navigare: ab ἁπλόος, quod ex α priv. & πλόος, & contracte πλοῦς, navigatio, cursus. a Them. πλέω, navigo.
Ἁπλοΐς, ΐδος, ἡ, veſtis ſimplex: in acc. plur. ἁπλοΐδας, cui opponitur βυσσὶς. In Homero jungitur ſubſtantivo χλαῖνα tanquam adjectiv. Th. ἁπλόος, ſimplex.
Ἁπλοῖτις, ος, ὁ & ἡ, non plicatus; ab α & πλοῖτις, part. m. verbi πλέω, plico.
Ἁπλοόνιος, ου, ὁ, cognomen Antiſthenis apud Laertium, qu. Cynicus ſimplici veſte utens: ab ἁπλόος, ſimplex, & ὀνὸς, ου, ὁ & ἡ, canis.
Ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, ὁν, ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, ſimplex. compar. ἁπλούστερος. ſuperl. ἁπλούστατος. Derivatur ab α unitatem ſignificante, & πλόος, ſum, tanquam ἑνιαῖος, unicum eſt, quod ſimplex eſt. Vel ab α priv. & πλοῦς, multus, quia quod ſimplex eſt, non eſt e multis. Eſt & Ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis: ab α, & πλόος, navigatio. Th. πλόος, navigo.
Ἁπλόστης, ητος, ἡ, ſimplicitas, candor: ab ἁπλόος ſimplex.
Ἁπλοτέριον, ου, ὁ, qui capillo ſimplici ſunt, porrecto, & promiſſo, a nominativo ſing. ἁπλοτερὸς, τερὴ, τερὸν, ὁ, ἡ, τὸ.
Ἁπλοτερὸς, ὴ, ὁν, & ἁπλοτέριος, ος, ὁ & ἡ, ον, divitiis carens: ab α, & πλοῦτος, divitiæ.
Ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, expandnr, explico, extendo. f. σω, p. κα. imperf. ind. ἁπλοῦν, ἁπλοῦς. a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Ἁπλώσας, ασσα, expandor. pr. πλώσομαι, cujus part. ἁπλωσόμενος, ου, ὁ, ης, expanſus, ſimplex. Th. ἁπλόος, ſimplex.
Ἁπλοῦς, ους, ὁ, ἡ, immundities, illoria, in plur. ἁπλοῦδες, ων, ſpurgitie, quæ eiici nequeunt.
Ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, & ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, ὁν, ſimplex. Th. πλόος, navigo.
Ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, & ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, ὁν, ſimplicitas, candor. Th. πλόος, navigo.
Ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, & ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, ὁν, ſimplex, ſine, ſincerus, candidus. Th. πλόος, navigo.
Ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, & ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, ὁν, ſimplex. compar. ἁπλούστερος. ſuperl. ἁπλούστατος. Derivatur ab α unitatem ſignificante, & πλόος, ſum, tanquam ἑνιαῖος, unicum eſt, quod ſimplex eſt. Vel ab α priv. & πλοῦς, multus, quia quod ſimplex eſt, non eſt e multis. Eſt & Ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis: ab α, & πλοῦς, navigatio. Th. πλόος, navigo.
Ἁπλόστης, ητος, ἡ, ſimplicitas, candor: ab ἁπλοῦς ſimplex.
Ἁπλοτέριον, ου, ὁ, qui capillo ſimplici ſunt, porrecto, & promiſſo, a nominativo ſing. ἁπλοτερὸς, τερὴ, τερὸν, ὁ, ἡ, τὸ.
Ἁπλοτερὸς, ὴ, ὁν, & ἁπλοτέριος, ος, ὁ & ἡ, ον, divitiis carens: ab α, & πλοῦτος, divitiæ.
Ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, expandnr, explico, extendo. f. σω, p. κα. imperf. ind. ἁπλοῦν, ἁπλοῦς. a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Ἁπλώσας, ασσα, expandor. pr. πλώσομαι, cujus part. ἁπλωσόμενος, ου, ὁ, ης, expanſus, ſimplex. Th. ἁπλόος, ſimplex.
Ἁπλοῦς, ους, ὁ, ἡ, immundities, illoria, in plur. ἁπλοῦδες, ων, ſpurgitie, quæ eiici nequeunt.
Ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, & ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, ὁν, ſimplex. Th. πλόος, navigo.
Ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, & ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, ὁν, ſimplex. Th. πλόος, navigo.
Ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, & ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, ὁν, ſimplicitas, candor. Th. πλόος, navigo.
Ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, & ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, ὁν, ſimplex, ſine, ſincerus, candidus. Th. πλόος, navigo.
Ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, & ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, ὁν, ſimplex. compar. ἁπλούστερος. ſuperl. ἁπλούστατος. Derivatur ab α unitatem ſignificante, & πλόος, ſum, tanquam ἑνιαῖος, unicum eſt, quod ſimplex eſt. Vel ab α priv. & πλοῦς, multus, quia quod ſimplex eſt, non eſt e multis. Eſt & Ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis: ab α, & πλοῦς, navigatio. Th. πλόος, navigo.
Ἁπλοῦς, ῆ, ὁν, & ἁπλόος, ος, ὁ & ἡ, ὁν

Ἀνάγυιος, ὁ, ἡ, ον, vox Mathematicæ, qua denotatur summa Planetæ altitudo : opponitur τῷ ὑπόγειος.

Ἀνάγυμνος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, a terra remotus, ut & ἀπόγαιος. ex ἀνὰ, & γαῖα, terra.

Ἀνάγυιος, fundamenta destruo : (ἀποθεμελιῶ) a præced. ἀνάγαιος.

Ἀνάγκασσα, ω, imbrico, imbricatim (vel fugitandiorum modo) facio, vel rego. Ex ἀνὰ, & γαυσία, ὦ. Th. γαῦσσω, fugitandum.

Ἀνάγκασσα, depleo, demo ci, quod plenum est. Ἀνάγκεμος, idem ac γεμίζω, impleo. Ex ἀνὰ, & γέμω, plenus sum.

Ἀνάγεννάω, ω, gigno. Th. γίνομαι, nascor.

Ἀνάγκλασσα, degulio : ex ἀνὰ, & γύλισσα, gulio : expetior.

Ἀνάγκεφυρόω, ω, ponte jungo, pontem impono, ex ἀνὰ, & γέφυρα, ω. Th. γέφυρα, ας, ἡ, pons.

Ἀνάγκεφυόω, consenesceo : f. ἀπογήρασκω. p. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. ἀπογήρασα, a. 2. lub. ἀπογήρασον, ος, ε. Ab ἀνὰ, & γεγήρασα, senesco. Th. γῆρας, κως, τὸ, senectus.

Ἀνάγκεφυτεύω, evri, & ἀνάγκεφυτεύσω, in aeternum plantabo. præf. part.

Ἀνάγκεφυτεύω, & Ἀνάγκεφυτεύσω, abfum. decedo : item morior. f. ἀπογεγήκασα. p. ἀπογεγήκεια, & ἐι. a. 2. part. ἀπογεγηκὼς, ὼς, ὁ, ἡ, mortuus. Ex ἀνὰ, & γίγνομαι, fum.

Ἀνάγκεφυτεύω, rejicio, non agnoico, abnuo improbo ; item abhorreo, renuntio, defpero. f. ἀπογήκασα. p. ἀπόγκεια. plusq. perf. ἀπογήκεια. a. 2. ἀπόγκεσα, ος, ω. p. γόνω, ὦ, & in 3. pl. ἀπόγκασαν. a. 2. imper. ἀπόγκεσα. a. 2. lub. ἀπόγκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀπόγκεσαν. a. 2. part. ἀπόγκὼς, ὼσα, ὸς. perf. pass. ἀπόγκομμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἀπόγκάσθην, σας, σα. f. pass. ἀπόγκάσθησομαι. præt. part. act. ἀπόγκοκὼς, κυῖα, κὸς. qui rejecit. præt. pass. part. ἀπόγκομμένος, η, ον. rejectus. ex ἀνὰ, & γόνασκω, cognoico.

Ἀνάγκασσα, ω, cafium reddo.

Ἀνάγκλαυκος, ος, ὁ, ἡ, Ἀνάγκλαυκοτος, τον, & glaucoma, glaucedo : a præt. ind. pass. Th. γλαυκὸς, ος, cæsius.

Ἀνάγκνατοι, οἱ, qui exilibus funt clunibus, depygoti. Th. γνάτος, ὁ, clunes, nates.

Ἀνάγκνωτάω, dulce reddo, eduleo : ex ἀνὰ, & γλυκαίνω. Th. γλυκὺς, ὸ, dulcis.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, desperatio : a præt. m. verbi ἀπόγνωτος, item apnoia, abnoia.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, defperatus, repobatus caelebo ; liberatus in judicio : ab cod. Th.

Ἀνάγκεω, ὁ, ἡ, rejecerim, a. 2. ſub. act.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, qui rejecit, a. 1. part. act. ab ἀπόγνωτος, rejicio, quaſi ab ἀπόγνωτος, ὁ, vel ἀπόγνωμαι.

Ἀνάγκεω, ους, ὁ, ἡ, ὁ, qui dentes ottatis indices amiſit, a præt. ἀπόγνωτος. a. 1. ſing. præt. paſſ. verbi ἀπόγνωτος, rejicio.

Ἀνάγκεω, ους, ὁ, ἡ, defperatio.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, defperator.

Ἀνάγκεω, Dor. pro- ων, ὁ, ἡ, nus, vernula.

Ἀνάγκεω, ους, ὁ, fœcunda, orta, oriunda, nonpl.

Ἀνάγκεω, ὦ, ἡ, propago : ab

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, ἡ, ortus, oriundus ; & ſubnepos, pofterus. Ex ἀνὰ, & γίγνομαι, præt. m. verbi γέγονα, nascor.

Ἀνάγκεω, fenectutem aufero, juvenilem reddo. Th. γῆρας, ως, τὸ, anus, vetula.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, deſcriptio : conſcriptio, recenſio, enumeratio.

Ἀνάγκεω, deſcribor : item nomen profiteor : perf. p. ἀπογέγραμμαι, conſcriptus fui. a. 2. ἀπογράφὼν, ὼσα, ὸν. a. 1. ind. ἀπεγράψαμεν, ω, απ. a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, exemplum libri, vel tabellæ, deſcriptum, exſcriptum, deſcriptio, imago. ex ἀπογράφω, deſcribo.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ab exemplari, vel ad exemplar efficius.

Ἀνάγκεω, in fabulas refero, deſcribo, imperf. ἀπέγραφον. f. ὁν. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ἀπέγραψαν. a. 1. ſub. ἀπογράψω, ῃς, ῃ.

Ἀνάγκεω, ὁ, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo. a. ἀπέγρα, & ἀπέγραινον. a. 2. ſub. ἀπογράνω, ῃς, ῃ. Ex ἀνὰ, & γράω, ω, frango membra. Th. γυῖον, τὸ, membrum.

Ἀνάγκεω, exercoet, me exerceo : ab ἀνὰ, & γυμνάζομαι. Th. γυμνὸς, ὸ, nudus.

Ἀνάγκεω, ω, nudo, denudo. f. ὦ. a. 1. part. paſſ. ἀπογυμνωθὲὶς, σσα, ὸν, denudatus. Ab ἀνὰ, & γυμνὸς, ὸ, denudo. Th. γυμνὸς, ὸ, nudus.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, deaudatio : a. a. ſing. præt. paſſ. verbi ἀπογυμνόω, ὦ, denudo.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, exterminatio. Th. γυνὴ, ἡ, mulier, fœmina.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, ἡ, in angulum me colligo : inf. præt. ἀπογωνιῶσθαι. ex ἀνὰ, & γωνία, angulus. Th. γωνία, ας, angulus.

Ἀνάγκεω, pedibus caſentem : acc. ſing. ab ἀνὰ. Th. ποὺς, pes. Eſt & ἀνὰ, nominat. plur.

Ἀνάγκεω, divido, diſtribuo, partior, impertio. f. ι. δάσομαι, & Poet. δάσσομαι. fut. inſ. ἀναδάσασθαι, & ἀναδάσσασθαι, diſtributum eſſe. Th. δαὶς, divido.

Ἀνάγκεω, ab Heſych. furo, inſanio : ex ἀνὰ, & δαίμων, unde δαιμονίζομαι, a Dæmonio vexor.

Ἀνάγκεω, comburo : ex ἀνὰ, & δαὶω, juro.

Ἀνάγκεω, demordeo, pramordeo, ex, ex ἀνὰ, & δάκνω, mordeo.

Ἀνάγκεω, idem ac δάκνω, lacryma.

Ἀνάγκεω, ος, metamorphoſis lacrymas movenitia. Ex ἀνὰ, & δακρύω, lacrymor. Th. δάκρυ, τὸ, lacryma.

Ἀνάγκεω, lacrymis prodo, illacrymo. f. ὑσω. p. κα. a. 1. ἀνέδακρυσα, ος, ε.

Ἀνάγκεω, Dor. pro ἀνάγκεω. peregre proficiſci.

Ἀνάγκεω, ὁ, Dorice pro ἀνάγκεω, peregre agens.

Ἀνάγκεω, idem ac δαρθάνω vide ἀνάγκεω, dormiſſe.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, ἡ, ὁ, qui tributum pendit ; & tributum, cujus ſit diviſio : item, quod pro parte, ſeu portione, alicui cedit.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, diviſio, partitio, pars, portio. a. 1. ſing. præt. ind. verbi ἀνάγκεω, impertio, divido.

Ἀνάγκεω, & ἀνάγκεω, diſtributorum eſſe, Poet. pro ἀνάγκεω, vel ἀνάγκω, f. ι. & a. 1. inf. verbi ἀνάγκεω, divido.

Ἀνάγκεω, titione dedolo, vel contundo : item contundo : ex ἀνὰ, & δαλὸς, Æol. pro δαλὸς, ὸ, tirio. Th. δάω, uro.

Ἀνάγκεω, Eurip. dixit profuſe tundo, vel contundo ; ſic peruro.

Ἀνάγκεω, exceptus ſum, perf. paſſ. ab ἀνάγκεω. Th. δέγομαι, excipio.

Ἀνάγκεω, demonſtratus, approbatus ſum ; perf. paſſ. & part. ab ἀνάγκεω, a. 2. aſcendo.

Ἀνάγκεω, timide, meticuloſe, eorum more, qui conſternatæ animo. adv. ab

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, ἡ, timidus, part. præt. act. verbi ἀνάγκεω, ὦ. Th. δειλὸς, ὸ, miſer, timidus, ignavus.

Ἀνάγκεω, altitudo, ſenſeur, 3. ſing. præt. ind. verbi ἀνάγκεω, excipio.

Ἀνάγκεω, ol, rejecti ; e Senatu, vel ordine moti, præterii, & ἀπόγκεω, ex decretum ; ut præterita Senatorum cenſoribus, quorum meminit Feſtus. In excretu quali rejectanei : Xen. l. 6. Pad. ab ἀνάγκεω, reprobo.

Ἀνάγκεω, redditus ſum, præt. paſſ. & ἀνάγκεω, reddidi, præt. act. verbi ἀνάγκεω, reddo.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, auſugi, & in 3. plur. ἀνάγκεω, præter. ind. act. verbi ἀνάγκεω, auſugio. Th. δρὰω, fugio.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, inferior, ſeuus, cui aliquid deeſt : ex ἀνὰ, & ἀδυν. Th. δέω, egeo.

Ἀνάγκεω, deeſt, deficit, abeſt ; inſperf. ab eodem Th.

Ἀνάγκεω, & Ἀνάγκεω, ἐστερέω, deterreo. impeſſ. ἀνάγκεω, ος, ον. Ab ἀνὰ, & δάλτω, terreo. Th. δείδω, timeo.

Ἀνάγκεω, offendo, offenſo, demonſtro, probo. præt. paſſ. act. ἀνάγκεω, ὦ, ὼ, præſe tetens. præſ. inſ. ἀνάγκεω. a. 2. act. ἀνάγκεω, ος, ε. a. 2. inſ. act. ἀνάγκεω. Jon. ἀνάγκεω. perf. inſ. paſſ. ἀνάγκεω, cujus part. ἀνάγκεω, ος, ον, approbatus. Th. δείκνυμι, vel δείκνυω, offendo.

Ἀνάγκεω, demonſtrativus.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, ἡ, demonſtrabilis, probabilis, a. 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀνάγκεω.

Ἀνάγκεω, reformido.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, ignavia. Ex ἀνὰ, & δειλὸς, ὸ. Th. δειλὸς, timidus, ignavus.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, prz timore reſcipio, reformido, f. ὦσω. p. ἀνάγκεω, cujus part. ἀνάγκεω. Aliud τίω, ſi. unde adv. Ἀνάγκεω, timide.

Ἀνάγκεω, a. 1. inſ. act. ἀνάγκεω, f. ι. inſ. act. ab eodem Th.

Ἀνάγκεω (i. e. ἀνάγκεω) deſcere, decedinqui interiorem eſſe : ab ἀνάγκεω, deficit.

Ἀνάγκεω, ους, ὁ, ἡ, Jon. ἀνάγκεω, demonſtratio, declaratio, probatio : item ſpecimen : a. 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀνάγκεω, offendo, demonſtro, ὦ, eorum ſinio. Athen. l. 14. ab ἀνάγκεω, qui eorum finiit.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, ἡ, qui eorum finiit, qui eclinatus eſt ; qui, & ἐν ἀνὰ τῷ δείνω, vel inclinatus. ex ἀνὰ pro α priv. & δείνω, vel κλίνω, cœna.

Ἀνάγκεω, Jon. pro ἀνάγκεω, cœnitare, inſ. præſ. verbi ἀνάγκεω, excuio.

Ἀνάγκεω, ὁ, obtruncn, cervicem abſcindo, decollo ; item abſcindo a cervice. ι. ἀνω. p. κα. a. 1. ἀνάγκεω, ας, ε, ν, ι. inſ. ἀνάγκεω, ον. a. 2. ἀνάγκεω, Jon. pro ἀνάγκεω, & ἀνάγκεω, præt. m. verbi κείνω, ceco.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, demonſtratus, approbatus, a. 1. part. paſſ. ἀνάγκεω, ὦ, ὼ, paſſ. verbi ἀνάγκεω, offendo, demonſtro.

Ἀνάγκεω, ὦ, decimo, decimas aceipio ; item decimas do. f. ὦσω. perf. ἀνάγκεω. Ex ἀνὰ, & δέκατος, ὸ. Th. δέκα, decem.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, ἡ, decimatio, decimarum exactio ; a. a. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀνάγκεω, ὦ, decimo.

Ἀνάγκεω, Jon. pro ἀνάγκεω, recipere, præſ. inſ. verbi ἀνάγκεω, excipio.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, ἡ, recipiendus, admittendus.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, ἡ, vel ἀνάγκεω, ος, ὁ, receptor. in nom. pl. ἀνάγκεω, & ἀνάγκεω, ol, coactores tributorum & vectigalium.

Ἀνάγκεω, ὦ, ὁ, dignus, qui admittatur & recipiatur, acceptus, acceptabilis, gratus, probatus ; a. 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀνάγκεω, excipio.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, ἡ, arboreſco. inſ. præſ. ἀνάγκεω. a. 2. ind. ἀνάγκεω, ος, ε, ν, eujus part. ἀνάγκεω, ος, ον. Ab ἀνὰ, & δένδρεον, ὸ, arbor. Th. δένδρον, τὸ, arbor.

Ἀνάγκεω, Jon. pro ἀνάγκεω, edere, demonſtrare, a. 1. inſ. act. verbi ἀνάγκεω. Sic ἀνάγκεω, pro ἀνάγκεω, præſ. m. & ſe in aliis.

Ἀνάγκεω, ους, ὁ, ἡ, Jon. pro ἀνάγκεω, demonſtratio.

Ἀνάγκεω, ος, religio, illipor, præſtigne, paſſ. verbi ἀνάγκεω, ὦ, ὼ. Th. δέος.

Ἀνάγκεω βροτὸς, paulo minus ; ut in Ariſtot. de mundo, ὁ σύμπας κόσμος μὰ ἐν βροτῶν ἀνάγκεω πεπαιωμένον τυγχάνει, orbis terrarum latitudo paulo minus quadringenta millia ſtadiorum patet, ab ἀνάγκεω, deeſt, deficit. Vide ἀνάγκεω, religo, illigo.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ab ἀνάγκεω, excuio.

Ἀνάγκεω, Jon. ἀνάγκεω, excuio. eſt comp. ex ἀνὰ, & δέω, excuio. a Th. δέμας, ατος, τὸ, pellis ovina, corium.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, religatio, a. 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀνάγκεω, religo. Th. δέω, ligo.

Ἀνάγκεω, & Ἀνάγκεω, ὁ, & Ἀνάγκεω, colligo, ligo. Ex ἀνὰ, & δέσμη, vinculum, quod a. 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi δέω, ligo.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, fafciculus, linteum, item fafcia circa pectus mulierum, vel earum mammas continens.

Ἀνάγκεω, ους, ὁ, exceptus, a. 1. part. paſſ. ab ἀνάγκεω.

Ἀνάγκεω, excipio, receipio, admitto : item probo. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 2. ind. paſſ. ἀνάγκεω, ος, ε, ν, & in 3. plur. ἀνάγκεω, a. 1. ind. ἀνάγκεω, ος, ατο. a. 1. inſ. m. ἀνάγκεω. Ex ἀνὰ, & δέχομαι, fulcipio, capio.

Ἀνάγκεω, ος, ὁ, acceptus, præſ. part. ἀνάγκεω, accipe, præſ. imper. paſſ. ab eodem Th.

Ἀνάγκεω, ὁ, religo, illigo, præligo : in paſſ. ἀνάγκεω, ος, ον. Ab ἀνὰ, & δέω, ligo. Et ἀνάγκεω, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ab ἀνὰ, & δῆμος, vinculum, quod a. 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi δέω, ligo.

Ἀ'πόδημος, ου, peregrinantis abſentia, peregrinatio.

Ἀ'πόδημος, ου, ὁ, peregrinator.

Ἀποδημητικός, ὴ, όν, ὁ, ἡ, peregrinari ſolitus.

Ἀ'πόδημος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, peregre abiens, abſens a domo, vel patria. ex ἀπό, & δῆμος, ὁ, populus, plebs, vulgus.

Ἀ'πόδημος, ωτος, ὁ, abſens: ab ἀποδημέω, peregrinor.

Ἀ'πόθεν, ατος, ὁ, peſtem caterniis: ab ἄνω: Theſ. νόσος, οὐσα, ὁ, per.

Ἀποθεωτέον, τὸ, abſolvere. a. 1. ἀποθέωσον, ας, ν. Ex ἀπό, & θεωτὸς, ὁ, vivo, victus ratione utor. Th. θεωτὸς, arbitrium.

Ἀποθηγάζω, diſſeco, acuo, interſcipio, dividio: ex ἀπό, & θήγω, ὁ, & τάλαν, mitto.

Ἀποθηγάζω, immanor, tempus conſumo: ex ἀπό, διά, & τρίβω, tero.

Ἀποθήκτω, dedoceo: ex ἀπό, & διδάσκω, doceo.

Ἀποθλίβω, & reddere, præſ. inf. pro ἀποθλίψαι, ab ἀποθλίβω, reddo.

Ἀποθλίβω, reddor, retribuor, referor: paſſ. verbi ἀποθλίβω, reddo.

Ἀποθλιβόμενον, nomen luſus puerilis, a ſubſtantivo ei impoſitum. In eo enim luſu puerorum unus, claufis oculis, omnivet, dum ceteri abſiſtunt & fubterfugiunt, Poll. lib. 9. ab ἀποθλίβομαι, aufugio. ex ἀπό, & θλίβω, fugio.

Ἀποθλίβομαι, aufugio. vide in ἀπέρχω. Them. ἐρήσσω, fugio.

Ἀποθλίβω, reddo, retribuo, perfolvo, do: item interpretor. præſ. imper. ἀποθλίβου, ὁσου. præſ. infin. ἀποθλίβειν, & ἀποθλίβεσθαι, ὁσθαι, ὁσ. ſ. ἀποθλίβω, ὁσω, & ὁσομαι. fut. ἀποθλίβω, ὁσω, & ὁσομαι, ας, ὁ. a. 1. ἀποθλίβω, ας, ὁ. a. 2. ἀποθλίβω, ὁσω. imper. ἀποθλίβω, ἀποθλίβω ſolve, 2. pl. ἀποθλίβω. præſ. opt. ἀποθλίβοιμι, ὁσ, ὁ. a. 2. opt. ἀποθλίβοιμι, ὁσ, ὁ. (Att. ἀποθλίβω) & in pl. per Syne. ἀποθλίβοιμεν, εἶεν, εἶεν. præſ. ſub. ἀποθλίβω, ὁσ, ὁ. a. 2. ſub. ἀποθλίβω, ὁσ, ὁ. præſ. inf. ἀποθλίβειν, & ἀποθλίβεσθαι, ὁσθαι. præſ. part. ἀποθλίβω, ὁσθαι, ὁσ. Art. Dor. & ἀπόλ. ἀποθλίβομαι, præſ. part. ἀποθλίβω, ὁσθαι, ὁσ, ὁσ. aor. 2. part. ἀποθλίβω, ὁσθαι, ὁσ. præſ. paſſiv. ἀποθλίβομαι, reddor, retribuor. imperf. ἀποθλίβω, ὁσ, ὁσ. perf. paſſ. ἀποθλίβομαι. pluſq. perf. ἀποθλίβω. a. 1. ἀποθλίβω. ſ. 1. ἀποθλίβομαι. paulo poſt ſut. ἀποθλίβομαι. præſ. imp. ἀποθλίβου, ὁσθω, præſ. opt. ἀποθλίβοιμι, ὁσ, ὁσ. præſ. ſub. ἀποθλίβομαι, ὁσ, ὁσθαι. præſ. inf. ἀποθλίβω, ὁσθαι, ὁσ. præſ. part. ἀποθλίβω, ὁσθαι, ὁσ. fut. ἀποθλίβομαι, ὁσθαι, ὁσ. a. 1. ἀποθλίβω, ὁσθαι, ὁσ. a. 2. ἀποθλίβω, ὁσθαι, ὁσ. a. 2. ſub. m. ἀποθλίβω, ὁσθαι, ὁσ. a. 2. opt. m. ἀποθλίβοιμι, ὁσθαι, ὁσ. a. 2. ſub. m. ἀποθλίβω, ὁσθαι, ὁσ. a. 2. inf. m. ἀποθλίβω, ὁσθαι, ὁσ. a. 2. part. m. ἀποθλίβω, ὁσθαι, ὁσ. Th. θλίβω, do.

Ἀποθλίβομαι, feparre: idem ſignificat, ac χωρίζομαι, & eſt paſſ. ab ἀπό. lequente

Ἀποθλίβω, & Ἀποθλίβω, diſtimo, diſtinguo: item intervallo ſejungo.: ex ἀπό, διά, & τέμνω, ſto.

Ἀποθλίβω, abſolvo: oppon. κατηγορέω, Ab ἀπό, & διαζῶ, diſcepto. Th. δίκη, judicium.

Ἀποθλίβω, causam meam defendo: ex ἀπό, & δίκη, causa.

Ἀποθλίβω, devolvo: ex ἀπό, & δίνη, ὁ: Th. δίνη, ὁ, vortex.

Ἀποθλίβομαι, idem ac Ἀποθλίβω, expello.

Ἀποθλίβω, & Ἀποθλίβομαι, ὁμαι, ablego, procul abſum, repello, depello, expulſo. præſ. inf. ἀποθλίβομαι, & ὁ. ex ἀποστέλλω ἐπὶ τὸ ἀποχωρεῖν δεῖν. Ex ἀπό, & διστάμνιον, ὁ, quod a δύω, & ἀνίημι, mitto.

Ἀποθλίβομαι, ſ, placulare facrificium a praeced.

Ἀποθλίβω, ſegrego ſuis limitibus, finium fepato. ſ. ἴσω, ρ. ἀποθλίβω. Ex ἀπό, διά, & ἴσθμος, terminus. Th. ὄρθ-, terminus.

Ἀποθλίβω, diſcum dejicio, in diſci morem dejicio: ex ἀπό, & δίσκος, diſcus.

Ἀποθλίβομαι, ſ, in diphthongum conſo. inde

Ἀποθλίβομαι, ου, ὁ, in diprongum conſatio: ex ἀπό, & δίφθογγος, diphthongus, duarum vocum ſonus. Th. φθόγγος, loquor, ſono.

Ἀποθλίβω, expello: a διώ, pro διώκω, perſequor, & Ἀποθλίβω, aliicunde expello. inde

Ἀποθλίβω, ου, ὁ, expulſio: ab ἀπό, & διώκω, perſequor.

Ἀποθλίβω, ας, ὁ, ἡ, a. 1. opt. paſſ. ἀποθλίβω, ὁσθαι, ὁσ. ſ. paſſ. inf. ἀποθλίβεσθαι, ſ. 1. inf. paſſ. verbi ἀποθλίβω, reddo.

Ἀποθλίβω, diſplicere. A'ποθώκω res Herodoto dicitur, quæ cenſetur non facienda. Th. δοκέω, exiſtimo.

Ἀποθωμάζω, vel Ἀποθωμάζω, & improbo, non approbo, reprobo, rejicio. ſ. ἄσω, ρασι. ἀποθωμάσαμεν. aor. 1. ἀποθωμάσασα. Ἀποθωμάζομαι, improbor, rejicior. perf. paſſ. ἀποθωμάσασμαι. a. 1. paſſ. ἀποθωμάσθην. a. 1. inf. paſſ. ἀποθωμασθῆναι. a. 2. fing. praeter. ind. ſit

Ἀποθωτικός, ὴ, ὁ, improbatio, rejectio.

Ἀποθωμάζω, ὴ, ὁ, ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus. ex ἀπό, & δόκιμος. Th. δοκός, exiſtimo.

Ἀποθωμάζω, & Ἀποθωμάζω, ſtant in exercitu quaſi rejectlanci. Xenoph. l. 6. Padiæ.

Ἀποθωμάζω, ὁ, reprobandus. ab ἀποθωμάζω, reprobo, rejicio.

Ἀποθωμάζω, reddere, a. 2. inſ. Æol. pro ἀποθωμάσαι. ἀποθωμάσθω, ὁ, ας, ασι, & part. m. ἀποθωμάσθω, a. 2. inſ. ἀποθωμάσθω, ὁ, ἡ, ὁ, ἀποθωμάσθω, a. 2. imper. act. ἀποθωμάσθω, a. 2. inſ. act. verbi ἀποθωμάσθω, reddo.

Ἀποθωτικός, ὴ, ὁ, ſtudium circa dentes puritatio: ex ἀπό, & ὀδούς, dens.

Ἀποθωτικός, ὴ, ὁ, reddita, a. 2. imperat. & in plur. ἀποθωτικός, ὴ, ὁ, reddo.

Ἀποθωτικός, ὴ, ὁ, Jan. pro ἀφθορος. abitus, diſceſſus, reditus. Th. ὄδος, via.

Ἀποθωτικός, τὸ, pedibus carentis, gen. fing. ab ἄπους. Th. πούς, ποδός, ὁ, pes.

Ἀποθωτικός, ὴ, ὁ, ἡ, ex levo genitus: ex ἀπό, & ὄμως, ſervus.

Ἀποθωτικός, reddidiſſe, 2. a. inſ. act. ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποθωτικός, ὴ, ὁ, receptaculum, receptorium.

Ἀποθωτικός, ὴ, ὁ, receptio, admiſſio, approbatio, commendatio: ab ἀποδέχομαι, recipio.

Ἀποθωτικός, ὁ, obliquo, incurvo. a. 1. part. act. ἀποθωτικός, ὴ, ὁ, reflectens, incurvans. a. 1. inf. ἀποθωτικός, inflexile, incurvaſſe, ex ἀπό, & ὄκνιμι, o, flecto. Th. ὄκνιμι, ὁ, ὁ, obliquus.

Ἀποθωτικός, ὁ, ὁ, quod manu alieunde carpitur: ex ἀπό, & ὄρος, ſing. praet. ind. paſſ. verbi ἀποθωτικός, vel τὸ, decerpo.

Ἀποθωτικός per Metaplaſmum pro ἀποθωτικός, dormiſſe. a. inſ. verbi ἀποθωτικός, dormio.

Ἀποθωτικός, aufuge. a. 1. imperat. act.

Ἀποθωτικός, ὴ, ὁ, aufugitem, a. 1. opt.

Ἀποθωτικός, ὴ, ὁ, qui, vel quæ aufugit, part. a. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀποθωτικός per Syn. pro ἀπόφευγα, ab ἀποφύω, aufugio.

Ἀποθωτικός, ὴ, ὁ, aufugitem. a. 1. opt. Æol. ab ἀποθωτικός, aufugio.

Ἀποθωτικός, ὴ, ὁ, fuga, vitatio, defertio: a. 2. perf. fing. prat. ind. paſſ. verbi ἀποθωτικός, aufugio.

Ἀποθωτικός, τὸ, defectio aciei, deſertio militiæ.

Ἀποθωτικός, vel τὸ, & ἀποθωτικός, vel τὸ, decerpo: ab ἀπό, & ὄρνυμι, vel τὸ, prehendo, pugnis urgeo.

Ἀποθωτικός, ὁ, fugitis, effugio, aufugio. ſ. ἀποθωτικός, ὁ, ἀποθωτικός, & ἀποθωτικός, a. 1. ἀποθωτικός, & per Syne. ἀποθωτικός, unde part. ἀποθωτικός, ὁσα, ὁν, ὁ, ab ἀποθωτικός. a. 2. opt. Æol ἀποθωτικός, ας, ασ. a. 2. ind. paſſ. Æol. ab ἀποθωτικός. part. a. 2. imper. ἀποθωτικός, a. 2. inſ. ἀποθωτικός. Ab ἀπό, & ὄρνυμι, facio, perpetro.

Ἀποθωτικός, decerpe, præſ. imper. act. ab ἀποθωτικός, decerpo. ſ. ὄρνυμι, ρ. pe. præſ. paſſ. ἀποθωτικός. Ex ἀπό, & ὄρνυμι, decerpo, colligo, vindemio.

Ἀποθωτικός, ὁ, ὁ, decerpio, collectio fructuum: a. 2. perf. fing. prat. ind. paſſ. verbi ἀποθωτικός, decerpo.

Ἀποθωτικός, ſon. pro ἀποθωτικός, aufugiſſe. a. 2. inſ. verbi ἀποθωτικός, aufugio.

Ἀποθωτικός, ὁ, ὁ, pro ἀποθωτικός, ου, ὁ, fuga.

Ἀποθωτικός, ὁ, ὁ, qui recurrit, curſu reverſens; item curſu inferior: a prat. m. verbi ἀποθωτικός, recurro.

Ἀποθωτικός, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, adagium erat in ignobiles, & genere obſcuros, quos terra nantes vocat Cicero. Antiqui in ſylvis degebant glande veſcentes, ſæpeque infantes in ſpeluncis, & ſub quercubus exponentes. Hom. Od. τ.

Ἀποθωτικός, dilacero, dilanio, diſcerpo, excorio. præſ. inf. act. ἀποθωτικός, ex ἀπό, & ὄρνυμι, laceto unguibus.

Ἀποθωτικός, idem ac ἀποθωτικός. præſ. inf. act. ἀποθωτικός. præſ. part. ὁσα, ὁσ, ὁσ. a. 2. ſub. ἀποθωτικός, in 3. pl. ἀποθωτικός, a. 2. ind. paſſ. ἀποθωτικός, ας, ὁ. Th. idem.

Ἀποθωτικός, contract. pro ἀποθωτικός, fugio.

Ἀποθωτικός, præſ. opt. Att. pro ἀποθωτικός, aufugerem: ab eod. Th.

Ἀποθωτικός, ſ. ὄσομαι; exuo: ut ἀποθωτικός τὸ χρῶτ, exuere feneſtutem: item exuitio; ut latine dicimus exuere pudorem, obſequium: item ſuſcipio, & aggredior, inſtituoque agere. Artiſoph. etiam paſſive dixit in Plut. ἀποθωτικός μεθ' ὑμῶν, exuor interdiu. ab ἀ-cliv. ἀποθωτικός, exuo.

Ἀποθωτικός, lamentor, graviter conqueror: ex ἀπό, & θόωρος, lugeo, lamentor.

Ἀποθωτικός, ὁσα, ὁν, exutus, part. præſ. ἀποθωτικός, exuere, ſpoliare, a. 1. act. inſ. ἀποθωτικός, ν, σι, reſinvens, a. 1. part. m. ab ἀποθωτικός, exuo.

Ἀποθωτικός, ὁ, ὁ, ipſa actio exuendi, veſtimentorum depoſitio: a. 2. perf. fing. prat. ind. paſſ. verbi ἀποθωτικός, exuo.

Ἀποθωτικός, ὁ, ὁ, ſtomachor, agre fero, impatienter agitor: item xenitor, reſilio, ex ἀπό, διά, & κότος. Th. κότος, odio.

Ἀποθωτικός, ὁ, ὁ, ſtomachatio in rebus adverſis, impatientia: a. 2. perf. fing. prat. ind. paſſ. verbi ἀποθωτικός, ὁ, ὁ, ſtomachor, agre fero.

Ἀποθωτικός, ὁ, ὁ, locus, ubi veſtimenta exuuntur: ab ἀποθωτικός, exuor.

Ἀποθωτικός, vel Ἀποθωτικός, exuo. ſ. ἀποθωτικός. p. κκ. præſ. paſſ. Ἀποθωτικός. plur. perf. ἀποθωτικός, in 3. plur. ἀποθωτικός. Ex ἀπό, & δύω, induo.

Ἀποθωτικός, ὁσ, ὁ, reddidero, aor. a. fubj. act. & ἀποθωτικός, ας, ὁ, reddam, retribuam, in 2. plur. ἀποθωτικός, ητ. ind. & ἀποθωτικός, ὁσ, ὁ, reddidem, retribuero, a. 2. opt. Att. verbi ἀποθωτικός, reddo.

Ἀποθωτικός, τὸν, pedibus carentium, gen. plur. ab ἄπους. Th. πούς, ποδός, ὁ, pes.

Ἀποθωτικός, dicitur Poetice pro ἀποθωτικός, abſum.

Ἀποθωτικός, pro ἀποθωτικός, a. 2. imper. act.

Ἀποθωτικός, refutare, a. 2. inſ. act. ſic ἀποθωτικός, pro a. 2. inſ. pro ἀποθωτικός, a. 2. ſub. act. ab ἀπό, & ὄνω, dico.

Ἀποθωτικός, exuo, ſpolio: ex ἀπό, & ὄνυμι, induo.

Ἀποθωτικός, ſeparo, prohibeo, coerceo: apud Poetas eſt pro feq. ἀποθωτικός, & ἀποθωτικός, arceo, diſtinio.

Ἀποθωτικός, Poet. pro ἀποθωτικός, ab ἀποθωτικός, arceo, diſtinio. Th. ὄνω, coerceo.

Ἀποθωτικός, abreptum, aut deglutirum perdo: ex ἀπό, & ὄλλυμι, pereo.

Ἀποθωτικός, ὁ, ὁ, corrupit, a. 2. Æol. fine augmento, ab ἀποθωτικός. Th. ὄλλυμι, pereo. ſ. 1. Æol. ὄρω. Hinc ἀποθωτικός, pro ἀποθωτικός, ſ. 1. Æol.

Ἀποθωτικός, ὁ, vitam quoquomodo ago, & per ingenium tranſigo & ſumungo; parce ac reſtinter vivo: ut in Hom. ὄρω ἀποθωτικός, quamvis victui fuppeteret: ζ dicitur & hoc ſenſu, apud Platonem) & in Luciano, ἀποθωτικός ἐν ἀποθωτικός, mercede viventes. ex ἀπό, & ζάω, vivo.

Ἀποθωτικός, τὸ, decoſtum: ut apud Dioſcoridem ἀποθωτικός ὀρίγανα, origani decoctum; oriundi eſt, fatis, & ſimilia ſignificat, vel jus. ab ἀποθωτικός, ſervefacio. Th. ζέω, ſervco.

Ἀποθωτικός, idem ac ἀποθωτικός, ſervefacio.

Ἀποθωτικός, ſervebo: unde ἀποθωτικός, ſervefaciendum. eſt paſſ. ab eod. ἀποθωτικός, ſervefacio: ex ἀπό, & ζέω, ſerveo.

Ἀποθωτικός, ὁ, ὁ, & ἀποθωτικός, disjungo, ſejungo, divido: ex ἀπό, & ζεύγνυμι, jungo.

Ἀποθωτικός, parce, ac tenuiter vivere.

Ἀποθωτικός, redoleo; ex ἀπό, & ὄζω, oleo.

Ἀποθωτικός, effingo, deſingo: ex ἀπό, & ζωγράφος, ad vivum exprimo, deſcribo.

Ἀποθωτικός, excludam, examinatum, exauctoratum eſſe, anr. 1. infin. paſſ. ab

Ἀποθωτικός, vel ἀποθωτικός, diſcingo, zona privo: ex ἀπό, & ζώνυμι, cingo.

Ἀποθωτικός, effloreſco. ſ. 1. ind. act. ἀποθωτικός. anr. 1. ind. ἀποθωτικός, ας, ὁ. prat. ind. ἀποθωτικός. p. paſſ. ἀποθωτικός. Ex ἀπό, & ἄνθος, floreo.

Ἀποθωτικός, a. 2. inſ. ἀποθωτικός, ὁ, ὁ, ἡ, a. 2. ſub. act. ἀποθωτικός, & in ſ. p. ἀποθωτικός, gen. ſing. a. 2. part. act. ab ἀποθωτικός, morior.

Ἀποθωτικός, Jon. pro ἀποθωτικός, vel Att. ἀποθωτικός, a. fing. 2. m. verbi ἀποθωτικός, morior.

Ἀποθωτικός, Dor. pro ἀποθωτικός, mortua, a. 2. part. act. ſ. g. vide ἀποθωτικός.

A'πο-

Ἀ-πεδίδλω, & Ἀ-πεδράσκω, confido, magnopere fido: ex ἀπό, & θαῤῥέω, audeo.

Ἀ-πεδομαῖδε, demitor, fuſpicio. Herodot. ἀ-πεδομαῖδε τὰ λεγόμενα, ad verba ſuſpicio. ex ἀπό, & δοκιμάζω, miror.

Ἀ-πεδόμενος, ſ. defpicio: ex ἀπό, & δοκέω, video.

Ἀ-πεδοκὶς, nomine divino affert Philo. ex ἀπό, & θεὸς, divinum quendam inſtinctum immitto: a θεὸς, divinus.

Ἀ-πεδομαῖδε, fundamento defitto. ex ἀπό, & θεμέλιος, jacio fundamentum, ſtabilio.

Ἀ-πεδόπαπτω, ῆς, ῆ, depoſitus, a. 2. part. m. ἀ-πεδόπας, deponere, rejicere, a. a. inf. m. ab ἀπόθεσις. ex ἀπό, & τίθημι, pono.

Ἀ-πεδόρ, longe, fœrſum, eminus, extra. procul. Unde ὁ ἀπόθεν, remotus: adv. ab ἀπό, longe, procul.

Ἀ-πεδόπης, ὁ, qui fine Deo eſt, impius, a θεὸς, locutio Sophocl. in Thyeſte. ex ἀπό, & θεὸς, Deus.

Ἀ-πεδόπεν. ω, ex homine Deum facio; is Deos, ſeu Divos refero; homini divinos honores tribuo. Plut. & ἀ-πεδόπεδαι, inter Deos referri. inter Deos relatio; divinorum honorum attributio; confectatio. ex ἀπό, & ἄνθρωπος, Deum facio; a θεὸς, Deus.

Ἀ-πεδράπεια, ἡ, cultus, veneratio; item cura poſt remedia vehementiora, vel curatio poſt exercitationem adhibita.

Ἀ-πεδράπτω, ομαι, fano, colo. ex ἀπό, & θεράπων, delinio: fervio, colo.

Ἀ-πεδρίζω, ſpicas decuſio, demeto: ex ἀπό, & θερίζω, meſſem facio, meto.

Ἀ-πεδέτης, ου, ὁ, depoſitio, a. 2. perf. fing. pract. ind. paſſ. verbi ἀ-πεδίδωμι. Th. τίθημι, pono.

Ἀ-πεδεπτίκὸς, vaticinor: ex ἀπό, & θεσπίζω, divino, vaticinor.

Ἀ-πεδέτὸς, ὁ, ἡ, ὀν: adjectus, negligetus, cujus deſiderio non renemur; ex α & πεδάω, quod a πέδη, ω, deſidero. Th. πέδη, ἡ, deſiderium.

Ἀ-πεδόπαι, οἱ, vel αἱ, in Laconico agro prope Taygetum montem, qui Spartam terræ motu oppreſſit, erat locus quidam præruptus & profundus, in quo exponebant partus infirmes & degeneres. Plut. in Lue.

Ἀ-πεδπτικὸς, ὁ, ἡ, ὀν, deponendi vim habens, deponens, ut ἀποδυτικὸν ῥῆμα, apud Grammaticos, deponentia verba & ἀ-πεδπτικὸν ὄνομα, adverbium deponendi, id eſt, concedendi: quum conceditur, & quafi deponitur id, quod nil obſtat: ut ναὶ, Gaza l. 4. ab ἀποπτάω, annuo, dilinio.

Ἀ-πεδπτὸς, ὁ, ἡ, ὀν, idem ac πέπτων, tepefactitius: qui repuni & recondi ſolet in apotheca: ut πεπτὸς ἀπόθεσις. Poll. l. 1. Item repoſitus, reconditus; Plut.

Ἀ-πεδόμενος, ὁ, ἡ, ὀν, futu difceſſurus, f. 1. part. m. ex ἀπεῖμι, curro, ſ. ἴθι ἀπεμμαι τ' ἀπὸ, & εἶμι, curro.

Ἀ-πεδοκῶμαι, longe proſpecto; ſpeculor; expiſcor; diligenter animadverto. ex ἀπό, & σκοπέω, contemplor, animadverto.

Ἀ-πόθεσις, ως, ἡ, confectatio, relatio inter Deos, ab ἀποθεόω, inter Deos refero.

Ἀ-πόθια, τὰ, horticum. nomin. pl. ἀπόθιον, ὁ, ab ἀπόθιος, depono, in a. 1. aſt. ἀποθῆσω, depoſuiſ; quod in horreo deponantur fruges.

Ἀ-πόθλασμαι, ᾶς, ᾶ, exuſtio, ſeu uſtus, ex ἀπό, & θλάσσω, ſ. θλάω, lactario, vel lactia hauſtus a θηλάζω, ubera fugo.

Ἀ-πόθλιμμι, ſ. μαι, effeminio, emollio: ex ἀπό, & θῆλυς, effeminio. a Th. θῆλυς, fœmina.

Ἀ-πόθριὸ, ὦ, efſero; efferarum reddo. Item ad feritatem, ſeu crudelitatem ineito. ex ἀπό, & θηρίον, in ferinam naturam verto. a θηρίον, τὸ, fera, beſtia.

Ἀ-πόθριωτὸς, efferatio, feritas; verbale ab ἀποθηριόω, effero.

Ἀ-πόθρωσις, recondo, congero pro theſauro. f. ὑπο-ρ. ἀποθησαυρίσω. a Θησαυρὸς, condo in theſaurum; quod a θῆκη, theſaurus.

Ἀ-πόθρωμα, feponam, ſ. 1. m. ex ἀποτίθημι, ſepono.

Ἀ-πόθτος, ὁ, ἡ, ὀν, non concupitus; ἀ μὴ πεθύμηπ, τὸ μὴ μὲ ἐπιθυμεῖν. ex α priv. & πόθος, concupitco.

Ἀ-πόθτὸς, ὁ, cumulo; ſeu aggere obſtruo; exaggero; ex ἀπό, & θὶς. aut θίς, ἡ, ὁ, acervus, cumulus, agger. Unde θίσσω, aggere obſtrui.

Ἀ-πόλλαμαι, ᾶς, ᾶ, fractio, defractio, fractura: ex ἀπό, & θλάω, frango, collido.

Ἀ-πόλλω, opprimo, exprimo; item elido: & interdum ſignificat affligo vehementer. f. θω, p. ἀπέπληξα. a. Ex ἀπό, & θλάω, ſtringo, compimo, ſtango.

Ἀ-πόλλιμμα, τὸ, τὸ, ſuccus expreſſus.

Ἀ-πόλλιπτὸς, ὁ, clifio, expreſſio. item afflictio, calamitas. ab ἀποθλίβω, exprimo.

Ἀ-πόθνησκ, 3. ſing. opt. præſ. ἀποθνήσκοιτο, αὐτ, acc. ſing. part. præſ. ab

Ἀ-πόθνησκω, morior. f. 2. m. ἀποθανέομαι, p. ἀποθανοῦμαι. a. ἀπέθανον, a. 1. ſub. ἀποθάνω, τς, ῃ, ῃ. a. 2. inf. ἀποθανεῖν. a. 2. part. ἀποθανὼν, ὄντ, ὁ. Th. θνήσκω, morior.

Ἀ-πόθνσκω, defilet. Th. θρῆν, falio, infilio.

Ἀ-πόθοντος, 3. plur. præſ. ind. ab ἀποθύομαι, ponor.

Ἀ-πόθρασυμαι, audax fio: ex ἀπό, & θρασύμαινος, audax, ferocior.

Ἀ-πόθραυμα, ατ, fractura, perfractio. item fractura, & comminutio, apud Ariſtot. ex ἀπό, & θραύω, fut. σω, frango, collido, frio.

Ἀ-πόθρηνος, confringo. effringo, pertringo, diſrumpo.

Ἀ-πόθρηνὸ, ὦ, vehementer lugeo, item lamentor: ex ἀπό, & θρῆνος, lamentor.

Ἀ-πόθρεζω, idem ac θρύζω, folia fici arboris colligo: quod a θρῖον, τὸ, folium fici.

Ἀ-πόθρίζω, pro ἀποθρίσσω, demero.

Ἀ-πόθριξ, ὁ, ἡ, impubes, ἄντος; vel depilis, cæteris pilis carens. Unde ἀντίριχος, ου, ὁ, impuberes. ex ἀπό priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Ἀ-πόθρονος, ὁ, a thronо veniens: ut ἀπόθρονος ἀγγέλος, apud Nazianz. a ſedibus gloria emanans. ex ἀπό, & θρόνος, ὁ, thronus.

Ἀ-πόθρύπτω, frango deliciis, & luxu: ex ἀπό, & θρύπτω, comminno, mollio.

Ἀ-πόθρωσκαμαι, defilium fio, prof. ſub. ab

Ἀ-πόθρώσκω, deſilio, reſilio, exſilio: ex ἀπό, & θρώσκω, ſallio, curro, cado.

Ἀ-πόθυμὸ, ὦ, idem ac ἀθυμέω, examinor, diſcrucior.

Ἀ-πόθυμίασις, ἡ, evaporatio, exhalatio: ex ἀπό & θυμιάω, vaporo.

Ἀ-πόθυμιὸ, ὦ, evaporo, exhelo, vel odorem cieo.

Ἀ-πόθυμος, ος, ὁ, ἡ, ingiatus, animo, inviſus; ab ἀπό, & θυμός, ὁ, ἡ, mens, quaſi diverſus a mente.

Ἀ-πόθωκίζω, repudio, repudii, decipio: ex ἀπό, & θωκίζω, pugno ſimulo; ſcil. ut piſcator thunnus tridente; a θωκὸς, thynnus, nomen piſcis prægrandis.

Ἀ-πόθυρίζω, foras ejicio. Heſych. ex ἀπό, & θυρὸν, foribus munio.

Ἀ-πόθυσανος, τὸ, dicebatur genus quoddam poculi, ſic dictum, vel quod aliquem ulum haberet ἐν τοῖς θυρσοις, in faciliciis, vel a nomine θύσανος, ὁ, vel θύσανος, ὁ, τὸ, fimbria, nodus.

Ἀ-πόθυω, polluceo, in ſacrificia abſumo. Item dico, conſecro: ex ἀπό, & θύω, ſacrifico.

Ἀ-πόιγε, ὁ, ſine ante factus: ex α priv. & ποιέω, facio.

Ἀ-πόικία, ας, ἡ, colonia.

Ἀ-πόικίζω, in coloniam deduco: f. παι. ἀποικίσομαι, in coloniam deducor. præt. paſſ. ἀπῳκίσμαι, a cujus f. ſ. fut. ſ. ſ. ſ. ſ. ſ. ἀποικισθήσομαι, coloniæ deducendi. part. præt. paſſ. ἀπῳκισμένος, ἡ, ον, in coloniam deductus. a. 1. id. paſſ. ἀπῳκίσθην, ης, ης, cujus part. ἀποικισθεὶς, ἄσα, ἐν. ab ἀπό, & οἶκος, domus.

Ἀ-πόικος, ὁτος, ὁ, & ἄποικος, ὁ, colonus, in coloniam aliquam miſſus: ex ἀπό, & οἶκος, domus. Hinc ἀποικίσας, colonos aliquo mittere, a. 1. inf. verbi ἀποικίζω, in coloniam deduco.

Ἀ-πόικοδομὸ, devaſto, demolior, diruo: ex ἀπό, & οἰκοδομέω, ædifico, ædifico.

Ἀ-πόικονομὸ, res domeſticas diſpenſo, adminiſtro: ex ἀπό, & οἰκονομία, earum habeo rei domeſticæ.

Ἀ-πόικονομία, ἡ, diſpenſatio. ἀποικονομία, idem; ſed interdum τῇ οἰκονομίᾳ opponitur.

Ἀ-πόικος, five ἄμος, miſereor, & defileo, five deſileo miſerabiliter. Item conqueror. ex α priv. & οἶκτος, ὁ, ἄμος, miſereor.

Ἀ-πόμαι, ejulo, lamentor. Item deſileo, deploro. ex ἀπό, & οἰμάζω, ploro.

Ἀ-πόινος, redimere, præſ. inf. ab ἀποινάω, ὦ. Th. ἄποινα, τὰ, pretium redemptionis.

Ἀ-πόινόω, præmium pro re aliqua reportare & aſſequi: apud Euſtp. ſed expon. etiam, pecuniam exigere pro re quadam, pecuniam colligere, l. c. χρυσοπεδῶν; quo ſenſu dicerur etiam ἀποινάω, quaſi ab act. ἀποινάω, inuſit. pro ἀποινέω, redimo.

Ἀ-πόινος, poenæ debitæ eximo, redimo; pecuniam exigo. apud Demoſt. ἄποινος, τὸ, pœna; apud Plat. de leg. ſic autem erit quæſtus ab ἀποινάω unde ἀποινος ἄποινος, l. c. ἀποινάω τὸν φόνον. Item veteres quoque pecuniam ſic vocabant, cujus uſus eſt & in compenſatione rerum, quemadmodum poena in compenſatione delicti: vel ἄποινος, ὁ, ἡ, ὀν, munera, quæ dantur ἀντὶ φόνου, cauſa necis.

Ἀ-πόιστος, τὸ, pretium, aut munus, quod loco poenæ debitæ offertur, ne ſit ferenda; ſeu quod poena debita luitur, aut penſatur. Iliad. φ. Item pretium libertationis. Iliad. ι. & ω. atque ſic erit ab α priv. & ποινὴ, ἡ, poena.

Ἀ-πόιτος, ὁ, ἡ, ὀν, ſine qualitate, qualitatis expers: ex priv. & ποῖος, quis, qualis.

Ἀ-πόιτος, ὁ, ἡ, dual. auferent, ab ἀποῖμι, ſ. ἀφέρω, aufero. Th. φέρω, fero.

Ἀ-πόιτος, Dor. pro ἀπεῖτος, auferam, ſ. 1. verbi ἀποῖμι, aufero. Th. φέρω, fero.

Ἀ-πόικάμαι, abeo, abſito, decedo; & in Epigr. l. 1. ἀποικάμενος, ſeu ἀποικόμενος, qui exceſſit a vita. Item abſum, præpoſ. ſcil. profectus: aut ſimpliciter abſum. ſed part. ἀποικόμενος, abſens, Odyſſ. α, ξ, & ο. expoſitur etiam defunctus, mortuus. Item Antonn. ex ἀπό, & οἴχομαι, abeo, diſcedo.

Ἀ-πόικομαῖδε, ſ. ομαι, præſ. part. ex ἀπό, & οἰχόμενος, abeo.

Ἀ-πόικομαῖδε, ὦ, expurgo, repurgo, abſtergo. Item luſtro, expio.

Ἀ-πόικοθόμαι, τὸ, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum. Item pulcium, ſeu anatinum.

Ἀ-πόικοθόμαῖδε, ὦ, expurgatio, repurgatio, purgatio. Item expiatio, luſtratio.

Ἀ-πόικοθόμαῖδε, ὁ, expurgatorius, vel expurgativus, expurgandi vim habens, ſeu ad expurgandum aptus. Item expiativus. ab ἀποκαθαίρω, expurgor. Item luſtro: ex ἀπό, & καθαίρω, ορμαι, purgo.

Ἀ-πόικοδομὸ, ſecedum domuio; ſecubo; ἀποκοιτὸ. item obdormio. ex ἀπό, & κοδόμω, dormio.

Ἀ-πόικοδὸ, refigo, unde

Ἀ-πόικοδὸς, ὁ, ἡ, quaſi refixio: ex ἀπό, & κοδὸς, configo clavis.

Ἀ-πόικοδὸμαι defes ſum; defideo; ſum languidus. Unde

Ἀ-πόικοδὸμη, ἡ, mulier menſtruata; ἀμενόρροια, Levit. c. 15. & Ezech. c. 22. ex ἀπό, & κοδόμω, ſedo.

Ἀ-πόικοδὸμὸ, ſedem repeto, ſedeo ſecrſum: ex ἀπό, & κοδόμω, ſedeo.

Ἀ-πόικοδὸτὸ, reſtitui, 3. ſing. ind. act. ab ἀποκατέστην, ὁ, ἡ, reſtituo.

Ἀ-πόικοδὸτὸς, & ἀποκοδὸτὸς, ὁ, ἡ, ἀποκατάστασις, reſtitutio, f. ἀποκατάστασις. perf. ἀποκατέστασι. a. 1. ἀποκατέστησα. a. 2. paſſ. ἀποκατάστὰς, reſtituta ſui. a. 2. ſub. ἀποκατάστὰς τινὰ, reſtituo. Ex ἀπό, & καθίστημι, quod ex κατὰ, & ἵστημι, ſtatuo.

Ἀ-πόικοδὸτὸ, ι. vel. 3. pl. imperf. act. ex ἀπό, κατὰ, & ἵστημι, ſto.

Ἀ-πόικοδὸμαι, vinco: ex ἀπό, & κοδόμω, idem; f. 1. m. ἀπόνω, ἀπόνομαι.

Ἀ-πόικοδὸς, impreſſivus; item ἀπτὸς, abſurdus: in Epigr. ex ἀπό, & κοδὸς, occaſio, temporis opportunitas.

Ἀ-πόικοδὸμαι, aduro, exuro: ex ἀπό, & κοδὸμαι, uro.

Ἀ-πόικοδὸμὸ, ὦ, pro malo defleio; fuccumbo malo, ſeu malis: vincor malo, ut Hierem. c. 50. ἀποκάμνοντ' ἐν ὄψῃ μου, defecit anima mea. Item generaliter ſuccumbo.

Ἀ-πόικοδὸς, malus ſto, degenero: unde ἀποκάκωσις, Heſych. expon. factus eſt amarus. ex ἀπό, & ΤΗΜ. κακὸς, ἡ, malus. unde κακίζω, male accipio, objurgo.

Ἀ-πόικαλὸ, ὦ, voco, appello, nomino. Item revoco: etiam interdico, veto. ex ἀπό, & καλέω, voco.

Ἀ-πόικαλὸτὸ, deſero, revelo, f. ὦ. p. ἀπεκάλεσα. a. 2. ἀπεκάλεσα. a. 1. inf. ἀποκαλέσαι. præſ. paſſ. ἀποκαλοῦμαι. a. 2. paſſ. ἀπεκαλόμην. a. 1. ſub. ἀποκαλέσθω. revelatus fuero. a. 2. inf. paſſ. ἀποκαλοῦσθαι. f. 1. paſſ. ἀποκαλεσθήσομαι. Ex ἀπό, & καλέω, tego, abſcondo.

Ἀ-πόικαλὸτὸς, ὁ, ἡ, revelatio, patefactio. a. 2. perf. fing. pract. paſſ. ind. verbi ἀποκαλύπτω, detego, revelo.

Ἀ-πόικαμὸ, deſertior. Item deficio, debi-

tor, fatisfco. ex ἀπό, & κάμω, laboro. defficio.

Α'πακάμπτω, deflecto. Item deflecto me a refto cortu.

Α'πάκαμδος, ὁ, ἡ, dextrum; fubftantive. ex ἀπό, & κάμπτω, flecto. defle&o.

Α'πακαπίζω, funigo, fuffumigo, fuffio.

Α'πακαπνισμός, ὁ, apud medicos dicitur, quum vel fuffitæ nidor per infundibulum imbibitur; vel per arundinem fumus hauftus & evomatus excipitur. ex ἀπό, & κατνίζω, fumo inficio, fuffio. a Th. κατνὸς, ὁ, fumus, vapor, nidor.

Α'πακατέομαι, idem ac ἀπονατέω, eff-o, expiro. unde Iliad. χ. κὰδ δὲ ψυχὴν ἐκάνοντο, i. e. effiavit animam.

Α'πακατέω, effio, expiro; ab ἀπό, & κατέω, flo; quod a κάπτω, flo, fpiro.

Α'πακαδόκιος, ὁ, ἡ, exfpectio folicite, fcil. cum anxietate animi, & magna follicitudine. ex ἀπό, & κατροδοκέω, expecto.

Α'πακαροδοκία, ας, ἡ, attenta expectatio. Ex ἀπό, κάρη, & δοκέω, quod noo eft ufiturum, nifi in compofitis.

Α'πάκαρπος, ὁ, ἡ, quod fundendo reflectar.

Α'πακαρρω, ῶ, ἰruftum edo, fen emitto. Item gemito, pululo. ex ἀπό, & κατρὸς.

Α'πάκαυσις, ἡ, ἰonfura: ab ἀπακαίω, detondeo.

Α'πακαυτηρίω, ῶ, inediam perpetior, ut ea vitam finiam; inedia mortem mihi conficio. Item non fuftineo; animo defico, impar fum dolori.

Α'πακαυτήσει, ἡ, mortis oppetitio per inediam. Item tolerantia dolore vi&a, abruptio patientiæ præ dolore: ex ἀπό, & κατήω, tolero, patienter fuftineo.

Α'πακαυτοκλυσίω, ῶ, palcas, feu feftucas alicunde lego: ex ἀπό, & κατοκλογέω, palcas, feu feftucas lego; ἐκ κατρῶν, palea, & λέγω, colligo.

Α'πακατακόπτω, defcendo, ex ἀπό, & κατατρέπω, idem.

Α'πακατακλάτω, reconcilio. f. fu-. perf. ἀπεκατήλλαχα. a Th. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπό, & κατηλλάττω, concilio, reconcilio.

Α'πακατάστασις, ἡ, ἰ, reftitutio: ab ἀποκαθίστημι, reftituo:

Α'πακατατάσσω, depono, repono: ex ἀπό, & κατατίθημι, pono, depono, amoveo.

Α'πακατάτασις, Ion. pro ἀποκάθιστος, refident: quod ex κάθημαι, fedeo. Th. ἀποκ, fedeo.

Α'πακατατίθημι, ῶ, ἡ, reftituturus fui, a. 1. ind. paff. ab ἀποκαθίστημι, reftituo.

Α'πάκαυδος, ὁ, ἡ, caule recifo non regerminans. unde

Α'πάκαυλος, τὸ, quæ caule recifo non regerminant.

Α'πακαυλόω, decaulefco, i. e. caulem amitto, feu depedo.

Α'πάκαυλος, ὁ, ἡ, caulis amiffio & abjectio, extirpatio. Ufurpatur de caule. Item decurtatio.

Α'πάκαυμα, ατος, ἡ, idem.

Α'πακαυλίζω, decutio, decurto, propitio tevello, feu exfcindo una cum ipfo caule. ex ἀπό, & κατλός, ὁ, caulis.

Α'πάκαυσις, ἡ, adullio, deuflio, exuflio: ex ἀπό, & κάω, uro, & κάσω, ut, ufio.

Α'πάκειμαι, σαι, ται, feponor, reponor. ἀπέκειτο, ftaturum eft. pæf. part. ἀπεκείμενος, η, ον, fepofitus, a, um. f. ἀπακείσομαι. imperf. ἀπεκείμην, ου, ης, pæf. inf. ἀπακεῖσθαι. Ex ἀπό, & κείμαι, jaceo. cubo.

Α'πακείρω, detondeo, incido. item decutio, fpolio. f. ἀπακερῶ, & Æol. ἀπακέρσω. a. 1. ἀπέκειρα, & ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπό, & κείρω, tondeo.

Α'πακεκλιμένος, apertus, palam, ifocr. eft adv. ab ἀπακλινόω, detego, revelo.

Α'πακέλευθος, Ion. pro ἀπόκλειστος, ὁ, ἡ. pluf. perf. paff. verbi ἀπακλείω, excludo.

Α'πακεκλιμμένως, ὁ, ον, ioclufus; part. perf. ab ἀπακλείω. Th. κλείω, claudo.

Α'πακεκλιμμένος, ὁ, ἡ, occultatus; perf. part paff. Hinc

Α'πακεκλιμμένως, adv. ab ἀπακρύπτω, occulto. Them. κρύπτω, abfcondo.

Α'πακλάω, defle&o, & declino a via, quæ ad portum tendit; declino a refta via. ex ἀπό, & κλάω, appello in portum, venio in terram; vel κελεύω, appello ad littus.

Α'πάκενος, & ἀπήνενος, vacuus, & evacuo. Idem ac κενὸς, vacuus, & κένω, evacuo.

Α'πακεντέω, transfigo, transfodio: ex ἀπό, & κεντέω, ftimulo, pungo.

Α'πακεράννυμι, & ἀπακεράω, ῶ, fuccor ex aliqua re: & interdum idem ac κερδάνω, & κερδέω, lucror.

Α'πακερμίζω, facultates diffipo; in artis minutulos numos redigo; idem ac κερματίζω, in minutos numulos commuto; & generaliter in minuta fcindo, feu comminuo. a κέρμα, ατος, τὸ, moneta. Unde κερμάτιον, τὸ, nummulus minutus

Α'πακέρσω, Æol. pro ἀπακείρω, detondebo, f. 1. verbi ἀπακείρω. Th. κείρω, tondeo.

Α'πακεφαλίζω, amputo caput, decollo. f. 1. ἀπακεφαλίσω. a. 1. ἀπακεφάλισα. Ex ἀπό, & κεφαλὴ, caput.

Α'πακεφάλισμα, τὸ, capitis amputatio; item fordes quibus caput reporgatum fuit. Poll.

Α'πακεφαλὴς, ὁ, capitis amputatio. Plut.

Α'πακεφαλιστὴς, ὁ, capitis truncator, decapitator. ab ἀπακεφαλίζω, capite privo.

Α'πακηδέω, negligo, folicitus non fum; ἀκηδίαν, ἀκηδίης, ἡ, vel πὴν, ὁ, cura, labor, molefti, dolor. Unde fignificat etiam lugeo.

Α'πακήρυκτος, ὁ, ἡ, abdicatus; qui propter delicta domo paterna ejectus fuit; & apud Synef. ἀπακήρυκτος τῆς ἐκκλησίας ἄρχων, exp. excommunicatus ab Eccle&a. ab ἀπακηρύττομαι, in auctione vendor, abdicor: item per præconem interdicitur mihi. ex ἀπό, & κηρύττω, ἐρέω, per præconem, jubeo.

Α'πακηρύσσω, ἡ, venditio per præconem, proferiptio, vendito in auctione; item abdicatio; & a Synefio dicitur pro excommunicatione. Item interdi&um, prohibitio.

Α'πακηρύσσω, vel ἀπακηρύττω, per præconem vendo, proferibo, auctione, & in auctione venditum ire. Item abdico; ejicio, expello aliquem, proprie tamquam domo paterna, finibus expello; item per præconem interdico.

Α'πακιδάνω, cidari denado: ex ἀπό, & κίδαρις, ἡ, cidaris, infigne capitis regium apud Perfas.

Α'πακιδάνω, idem ac ἀπακιδαίνω, diffipo, difpergo.

Α'πακινδυνόω, idem ac ἀπακινδυνεύω, stoco.

Α'πακινδυνεύω, periculum facio, periclitor. Item periculo fuccedo. & in paff. ἀπακινδυνεύομαι, in difcrimen venio. ex ἀπό, & κίνδυνος, ὁ, pericl-um, periclitor.

Α'πακινέω, ῶ, amoveo, removeo: ex ἀπό, & κινέω, ῶ, moveo.

Α'πάκιος, ὁ, ἡ, receffus, difceffus, fuga: ab ecdem. Item mare.

Α'πακισσάω, ἡ, ἀπακισσήσω, in hederam verti, feu abire; in hedera degenerare, feu fieri hederam; & q. d. hederafcere. ex ἀπό, & κισσὸς, ὁ, hedera.

Α'πακλάζω, clango, clangorem edo, interdum eft cano velut cum clangore quodam. in Epigr. ex ἀπό, & κλάζω, clango.

Α'πακλαίω, ας, ας, ατ, lugeo, f. ἀπακλαύσω. Ex ἀπό, & κλαίω, lugeo.

Α'πακλᾶσαι, Dor. pro ἀπακλεῖσαι. vide ἀπακλῆσαι.

Α'πακλάσσω, exclude. Dor. pro ἀπάκλασσε, ὁ, ἡ, imperat. a κλάω, claudo. f. κλάσω, & Dor. κλάξω, ξεις, ξει. hinc a. 1. ἔκλαξα, & 1. imperat. κλᾶξον.

Α'πακλαυθμὸς, ὁ, ἡ, Poet. & Dor. pro ἀπάκλαυσις, exfors. Ex ἀπό, & κλαύω, ὁ, fors, condi-tio, hæreditas.

Α'πάκλαυτος, ὁ, ἡ, abruptus. Galen. & Theocr. ex ἀπό, & κλαύω, frango. unde κλάυρα, τὸ, fragmentum.

Α'πακλείω, claudo, concludo.

Α'πάκλειστος, ὁ, ἡ, exclufus, interclufus.

Α'πακλεισμὸς, τὸ, dicitur locus, quo aliquid includitur: aut res, qua cuid includitur. Poetice etiam pro carcere. Hefych.

Α'πάκλειστος, ὁ, ἡ, inclufus: ab ἀπακλείω, includo.

Α'πακλείω, excludo, intercludo, arceo. prohibeo; item includo; & fimpl. interdum claudo. f. ἀπακλείσω. p. ἀπακέκλειφα, a. 2. ἀπέκλιπον. a. 1. fub. ἀπακλείσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπό, & κλείω, claudo.

Α'πακλήρωσις, ἡ, attributio munerum figillatim uniquique facta: viceſque fungendi officii attributæ. ἀπακληρώσεις etiam dicuntur fatales hominum fortes apud Genethliologos.

Α'πάκλητος, ὁ, ἡ, vocatus, vel evocatus. Polyb. verbale ab ἀπακαλέω, evoco.

Α'πάκλησις, ατος, τὸ, acclivitas: a. 1. perf. fing. præt. paff. verbi ἀπακλίνω, inclino.

Α'πακλινδέω, ῶ, reclinatus a. 1. part. paff. Poet. pro ἀπακλίνω, verbi ἀπάκλινο, reclino. Th. κλίνω, inclino, demitto.

Α'πακλίνω, inclino, vergo, f. ῦ. Ex ἀπό, & κλίνω, inclino, demitto.

Α'πάκλισις, ἡ, inclinatio. a. 2. perf. fing. præt. paff. verbi ἀπακλίνω, inclino.

Α'πακλύζω, eluo, abluo; item abfterge: ex ἀπό, & κλύζω, abluo, eluo.

Α'πακνίσσω, delli afficio, affligor, obtundor, paff. ab ἀπακνισμὸς, fcalpo, abrado.

Α'πάκναπτος, ὁ, ἡ, molleftia, vexatio: verbale ab ἀπακνάπτω, fatdio affligo & molefta; male habeo, obtundo. Item obtundo, aneco, loquacitate fcil. item exhaurio. Denique abrado, erado. Sed id potius fign. ἀπακναίω: ex ἀπό, & κνάω, fcalpo, fcabo.

Α'πακναίω, ῶ, fcalpo, abrado, erado: ex ἀπό, & κνάω, fcalpo, fcabo.

Α'πάκνισις, torpeo, pigrefco; fubterfugio; reformido; me piget; rejicio. Unde

Α'πάκνισμα, ατος, τὸ, fruftum ex alicujus laboris, aut officii ex pigritia, aut metu.

Α'πακνιστὴς, ὁ, fugiens laboris, piger, ignavus: ex ἀπό, & κνίσσω, fum tardus.

Α'πακνίσω, ῶ, fcalpo, amputo, evello.

Α'πάκνισις, τος, ἡ, amputatio, contortio: ut ἀπακνίσεις τὰς σύκινας, Theoph. contortiones foliorum viris: ex ἀπό, & κνίζω, mordeo.

Α'πάκνισμα, ατος, τὸ, fruftum ex alicujus proligue abfciffum, feu abraptum.

Α'πακνιστὴς, ὁ, vel ἀπακνιστὴς, (quod & ἀπακνιστὴς dicitur) concha, cui refta excipior: in ipfam diffluat, ut repone: ex ἀπό, & κνίζω, concha, oftreum.

Α'πακοιμάομαι, feorfum dormio, fecobo: feorfum cubo: ex ἀπό, & κοιμάω, ῶμαι, dormio.

Α'πάκοιτις, ὁ, ἡ, fecubo; fecubo; pernocto.

Α'πάκοιτος, ὁ, ἡ, feorfum cubans; adulter: ex ἀπό, & κοίτη, cubile, lectus.

Α'πακολούω, tundendo aufero, vel pertundo; infringendo aufero: ex ἀπό, & κολούω, tundo, fcalpo.

Α'πάκολος, ὁ, detrunco, mutilo, imminuo, infringo: ex ἀπό, & κόλος, urbo, arceo.

Α'πακολυμβάω, idem ac κολυμβάω, in finus coortano, fluvio. Th. κολυμβάω.

Α'πακολυμβίζω, elabor natando; natando, aufugio: ex ἀπό, & κολυμβάω, nato.

Α'πακομέω, ῶ, comis nudo, tondeo: ex ἀπό, & κομέω, comam nutrio.

Α'πακομπέω, deportor, deporto, porto: item deporto. Sæpe dicitur deporto capivos, aut exercitum: in paff. ἀπακομίζομαι, afportor, deportor: item refertor, vel me refero, recipio me.

Α'πάκομμα, ατος, τὸ, fruftum, fragmentum, a. 1. perf. fing. præt. ind. paff. verbi ἀπακόπτω, abfcindo.

Α'πακομπαίω, infolentius me effero, vel me jacto. in Epigr. ex ἀπό, & κομπάω, magnifice jacto, glorior.

Α'πάκοπος, ὁ, ἡ, abfciffus, gen. fing. f. g. a. n. part. paff. ab ἀπακόπτω, abfcindo.

Α'πάκοπτος, ὁ, ἡ, abfciffus.

Α'πακοπτὸς, ὁ, ἡ, Ion. pro ἀπάκοπος, a. 2. ἀπέκοπον. a. 2. paff. ἀπεκόπην. a. 2. inf. paff. ἀπακόπην. part. a. 2. paff. κοπὲι, σὲισα, ὲν. Th. κόπτω, fcindo.

Α'πακοπτὸς, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀπάκοπος, ὁ, ἡ, κόρσῳ, tondeo; a κόρση, ἡ, cinis, quia κείρεται, tonditur.

Α'πακορέννυμι, pauris aliquid expedire, præf. inf. a κορέννυμι, ω, impleo. Th. κορέω, ῶ, verbum, fumma complevi.

Α'πακορύσσω, in vericem conformo: apud Poëlib. & apud Herodot. ἀπακορύσσειν τινὰ, quidam exp. f. amicitiam reptum) verbis extollebat, vel gloriofe refpondebat; alii, fummatim hæc refpondit. ex ἀπό, & κορυθὴ, erigo, attollo.

Α'πακοτέω, ῶ, ἡ, ἀπακοτήσω, vellere carent: ab κ, & κοτέω, pedo, tondeo.

Α'πακοσμέω, ῶ, aufero, amoveo, recondo, quæ ordine collocata erant. Odyff. a. Item ornatum adimo, ornatu privo.

Α'πακοσμέω, ῶ, ἡ, qui ἡ qui procul a mundo deeit; qui in feceffu & monaflerio vivit: ex ἀπό, & κόσμος, mundus; unde κοσμέω, ornor, & κόσμος, mundities, ornatus.

Α'πακοσμίζομαι, quod a puro in poculo vini teliftum eft, effundere, ut fonitum edat: in κότταβον, aneam phialam effundo, ita ut fonitum reddat.

Α'πακοτταβίζω, dicitur certamen illud, feu lufus potorum, quo poſquam biberunt, reliquum fic e poculo ejiciunt, ut refanet. Cicero Tufcul. 1. ex Xenoph. Συμπόσ. li. 2. ex ἀπό, & κότ-

& κατακλίζω, cottabo lud, vel certo, item pro vomere, evomere: a κάτταβος, ὁ, amea phiala.

Α'κοκμίζω, levo, sublevo, exonero: ex ἀπό, & κοπίζω, levo, levem facio, eligo.

Α'κονάομαι, abstillisum esse, ſ. i. inſt. ab ἀκόνιτον, abscindo.

Α'κοπιάζω, & ἀκοπιῶ, eamo ſcuulco, qui κόπις dicitur, aufero: feu tamum ſiculorum amputo: ex ἀπό, & Th. κόπις, ὁ, furculus ſiculneus.

Α'κ. προσκαλίζομαι, & ἀπεκπροκαλίζω, crapulam edormio, feu exhalo; vel expergiſcor e crapula.

Α'κ. προσκαλίζω, ὁ, ſ. crapulæ exhalatore, redtio ad ſobrietatem, exhalato vetemo & crapula, ex ἀπό, & προκαλὸς, crapula, unde προκαλίζω, crapulam tenio, dolore capitis laboro ex nimio potu: item deſipio, ſeu deliro per crapulam; vino dementor.

Α'κοπρεῖδες, Poetice, caput amputo, ex ἀπό, & κράνον, cranium.

Α'κοπρῶ, cohibeo, compeſco; item retineo: ex ἀπό, & κρατῶ, teneo.

Α'κρεκλιμαι, ſuſpendo ex: ut ἀπεκρεμάσατ τὸ ὦπὸ, cum ſuſpendiſſet ex aure. in paſſ. ἀπεκρεμάμαι, pro quo & ἀπεκρέμαμαι, ſuſpendeo, dependeo: ex ἀπό, & κρεμάνυμι, ſuſpendo.

Α'κρεμνὸς, carnifirvium vocant; i. e. tremus, quo a carnibus abſtinetur; ex ἀπό, & κρέας, τὸ, caro.

Α'κρεμμαι, ῶ, ἐ, ὁ, præruptus. Th. κρεμνὸς, ὁ, præcipitium.

Α'κρεπίδης, ſelectim, ſeparatim, ſeorſum: eſt adv. ab ἀκρεπὴς, ſecerno, ſepato.

Α'κρεπὴς, ὁ, τὸ. inſ. paſſ. vide ἀκρεπόμενος, reſpondeo.

Α'κρεπίζομαι, ſecerno, excerno; idem ac ἀκρεπόμαι, ſepato.

Α'κρεπόμαι, ῶμαι, τῶ, reſponſum, decretum: a. 1. perf. fing. præt. paſſ. ind. verbi ἀκρεπόμαι, reſpondeo. Th. κρῖνω, judico.

Α'κρεπόμενος, ὁ, ἡ, ſelectus, ſeparatus, ſeorſum: eſt adv. ab ἀκρεπόμενος, ſecerno, ſepato. Th. κρῖνω, judico.

Α'κρεπόμενος, ὁ, ἡ, reſpondens, decretum: a. 1. perf. fing. præt. paſſ. ind. verbi ἀκρεπόμαι, reſpondeo. Th. κρῖνω, judico.

Α'κρεπόμενος, ὁ, ἡ, reſpondens. a. 1. imperat. paſſ. ἀκρεπόμενος, ἔτω, & in a. plur. ἀκρεπόμενοι, reſpondete: a. pr. paſſ. ἀκρεπόμενος, ὁ, ἡ, reſpondi. a. 1. imperat. paſſ. ἀκρεπόμενος, ἔτω, & in a. plur. ἀκρεπόμενοι, reſpondete: a. pr. paſſ. ἀκρεπόμενος, ὁ, ἡ, reſpondens. a. 1. imperat. paſſ. ἀκρεπόμενος, ἔτω, & in a. plur. ἀκρεπόμενοι, reſpondete. Th. κρῖνω, judico.

Α'κρεπὸς, ὁ, ἡ, reſpondens. ἀκρεπὲς ἐξελέσθαι, reſpondere dare in manu. pl. ἀκρεπεῖς, οἱ, αἱ. a. 2. perf. fing. præt. paſſ. ind. verbi ἀκρεπόμενος, reſpondeo. Th. κρῖνω, judico.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, judicialis: ab eadem Th.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, ſelectus, ſeparatus: ſic dicuntur, quæ Deo dicata ſunt, ut eximia, & ἐξαίρετα, ab ἀκρεπὴς, ſepato.

Α'κρεπτὸς, crepito, plaudo; ut ἀκρεπτοῦσι ποτὲ δακτύλοις, apud Strabonem.

Α'κρεπτὸς, τὸ, τὸ, digitorum concrepatio, ſeu crepitus; ἑκατόνδων ἀκρεπτὸς, quod dicitur de te nihili, atque ſpernenda. ex ἀπό, & κρεπτὸς, plaudo.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, & ὦ, durus, aſper, ſigidus: τραχὺς, σκληρὸς: ex ἀπό, & κρότος, applauſus.

Α'κρεπτὸς, infiar falientis aquæ profilio, Plut. Symp. 7. queſt. 2. ex ἀπό, & κρηνίζω, in fidentia mendum effluo; a Th. κρηνὸς, fratebra, & ſcaturigo fontium, & fluviorum.

Α'κρεπτὸς, ὁ repulſio, depulſio, propulſatio, & ἀκρεπτὸς ἢ σκιὰν dicitur, ſquum Luna decreſcit, feu ſenefcit: apud Alex. Aphrod. Probl. 1. 2.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, vim habens repellendi, depellendi vel propulſandi. Galen. Diofcor, & ἀπό, & κρύω, pulſo: unde κρυσμὸς, ὁ, pulſatio, κρυστὸς, ὁ, vim pulſandi obtinens.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, τὸ, ἡ, qui repellitur, feu rejicitur.

Α'κρεπτὸς, vel ἰρμὸς, repello, depello, propulſo, reprimo: item excuſio, ut equus feſſorem; item refello. in paſſ. μάκρος, repellor, excutior; ut ὑπὸ τοῦ ἵππου ἀκρεπτὸς, ut equo excuſſus? ἵππου, Xen. in Hipparch. Item relidor, repercutio. Greg.

Α'κρεπτὸς, vel ἀκρεπτὸς, Jon. pro ἀκρεπτὸς, a. 1. fing. imperf. act. ab

Α'κρεπτὸς, abſcondo, ſ. ὑδ. p. ἀκρεπτὸς. a. 1. ἀκρεπτὸν. a. 2. ἀκρεπτὸν. perf. paſſ. ἀκρεπτὸς, ὁ, ἡ, latebra.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, abſcondens.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, abſcondo, occultatio: a 2. perf. fing. præt. ind. paſſ. verbi ἀκρεπτὸς, abſcondo.

Α'κρεπτὸς, interficere, a. 1. inf. Jon. ut & ἀκρεπτὸς, a. 1. inf. Dor. pro ἀκρεπτὸς. & ἀκρεπτὸς, a. 1. inf. paſſ. ἀκρεπτὸς, a. 1. ſub. ἀκρεπτὸς, a. 1. inf. ἀκρεπτὸς, ας, ας: a. 1. part. act. verbi ἀκρεπτὸς, interficio.

Α'κρεπτὸς, poſſeſſionem amitto rei alicujus: alieno; a dominio meo amitto, emancipo: ex ἀπό, & κρεπτὸς, poſſedeo.

Α'κρεπτὸς, occido, aboleo. ſ. ἀκρεπτὸς. perf. ἀκρεπτὸς. a. 1. ἀκρεπτὸς. a. 2. ſub. ἀκρεπτὸς, ης, ῃ. a. 1. inf. ἀκρεπτὸς. part. a. 1. ἀκρεπτὰς, ασα, αν. a. 2. ἀκρεπτὼν. pract. m. ἀκρεπτὸς. perf. paſſ. ἀκρεπτὸς, & ἀκρεπτὸς, ασα, αν. a. 1. ſingul. tantum a perf. act. ἀκρεπτὸς. a. 1. paſſ. ἀκρεπτὸς, occiſus ſui, a. 1. inf. ἀκρεπτὸς Th. κτείνω, occido.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀκρεπτὸς, & ἀκρεπτὸς, interficio, occido, idem ac ἀκρεπτὸς, occido.

Α'κρεπτὸς, occido, aboleo, ſanum edo, vel cieo; puſſu ſonitum excito.

Α'κρεπτὸς, ὁ, gigno. ſ. ἀκρεπτὸς. p. ἀκρεπτὸς, a. 1. ἀκρεπτὸς. progenui. Ex ἀπό, & κύω, ὦ, fim gravida; quod idem ſum κύω, primo gnans ſum; in utero geſſo, item oleutor.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, puerperium: conceptus, conceptio. Veibale a præced. ἀκρεπτὸς, gigno, pro quo dicitur ἀκρεπτὸς, idem: item patio; q. d. delore; ſ. e. fœtum depono.

Α'κρεπτὸς, & ἀκρεπτὸς, devolvo, feu volvendo amoveo; volvendo amolior: idem ac ſequens ἀκρεπτὸς, ex ἀπό, & κυλίω, κυλῶ, vel κυλῶ, idem ac Th. κυλῶ, volvo, voluto.

Α'κρεπτὸς, devolvo, amoveo, ſ. ἀκρεπτὸς. p. ἀκρεπτὸς. a. 1. ἀκρεπτὸς. perf. paſſ. ἀκρεπτὸς. Th. κυλῶ, volvo.

Α'κρεπτὸς, ὁ, undis ejicio. Plut. ex ἀπό, & κυμαίνω, fluctibus jactor.

Α'κρεπτὸς, ὁ, τὸ, dirutior frutex quidam, qui canes, & omnes quadrupedes neeare tradunt in cibo datum. Th. ἐ. c. 12. Diofcor. 4. 81. ex ἀπό, & κύων, κυὸς, ὁ, canis.

Α'κρεπτὸς, fugitivus ſum a domino. exp. ἀ. τοῦ κυρίου, item ἀπεκρεπτὸς, & ἀπεκρεπτὸς. Hefych. ex ἀπό, & κύριος, ὁ, dominus.

Α'κρεπτὸς, abrogo, auctoritate privo; itrium facio: ex ἀπό, & κυρῶ, ὦ, auctoritatem do.

Α'κρεπτὸς, idem ac κωλύω, impedio.

Α'κρεπτὸς, item ſedeo, item ſedurio; ex ἀπό, & κωρίω, ſurdum reddo; ſurdeico.

Α'κωκαγχάζω, idem ſere ac λαχάνω, fortior.

Α'κωκεύω, idem ac ἀκρεπτὸς, quod idem ſignif. cum ἀκρεπτὸς, crepo, crepito, crepitum do.

Α'κρεπτὸς, τὸ, crepitus; item μάστιγος, ictus flagelli, colaphus: ex ἀπό, & κλείω, clamo, increpo.

Α'κρεπτὸς, ſ. ἰσω, p. ικα, calce feio; recalcitro, reſilio, repello, calce repello: item depicor; ſperno, tanquam calce repellens. ex ἀπό, & κλείζω, jacto calces.

Α'κρεπτὸς, ὁ, calcitratio. Plut. eſt vegbale ab ἀκρεπτὸς, calce ferio.

Α'κρεπτὸς, garrio, effutio; item tenuo, ſermonem tecuio: ex ἀπό, & κλέος, loquor.

Α'κρεπτὸς, recipio, & ἀκρεπτὸς. a. 2. ἀκρεπτὸν. a. 2. ſub. ἀκρεπτὸν, ης, η. pot. ἀκρεπτὸς. & ἀκρεπτὸς. Att. ἀκρεπτὸς, cujus part. ἀκρεπτὸς, ὡς, ὄν. & Att. ἀκρεπτὸς: a. 2. m. ἀκρεπτὸς, ἐς, στο, abduxi. Th. λαμβάνω, capio.

Α'κρεπτὸς, emico, effulgeo, refplendeo; item ejaculor, emitto. ſ. ἀκρεπτὸς. p. ἀκρεπτὸς. a. 2. ἀκρεπτὸν. ab ἀπό, & λάμπω, ſplendeo.

Α'κρεπτὸς, idem ac κρατῶ, clarum reddo. Th. λαμπτὸς, lucco.

Α'κρεπτὸς, item ſedeo, item ſedurio; a. 1. pass. paſſ. Dor. vel Jon. pro ἀκρεπτὸς. Nam in futuro non dicunt cum aliis λύω, ſed λαμῶ, tanquam a λάμω. Iridem ἀκρεπτὸς dicunt, pro ἀκρεπτὸς, ſeu ἀκρεπτὸς, perf. paſſ. paſſ. Ambo apud Heroditum ſiequenti in uſu.

Α'κρεπτὸς, lambendo abſorbeo. Th. λάπτω, lambo, canis in morem peto.

Α'κρεπτὸς, ὁ, obſeclamentum.

Α'κρεπτὸς, τὸ, ad frutudum idonea.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, fruticoſus.

Α'κρεπτὸς, & ἀκρεπτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, in voluptate vivens. ab ἀκρεπτὸς, fluor.

Α'κρεπτὸς, fruor, cum gen. præt. ἀκρεπτὸς. ἀκρεπτὸς, præt. imperat. ἀκρεπτὸς, ἔτω, & in a. i. ſub. ἐκ ἀπό, & λύω, pro λύω, video item fruor.

Α'κρεπτὸς, οἱ, Dor. pro ἀκρεπτὸς, nom. plur. a. 1. part. paſſ. ab ἀκρεπτὸς, recipio.

Α'κρεπτὸς, ὁ. 2. inf. act. ab ἀκρεπτὸς. Th. λαχαίνω, fortior, adipiſcor.

Α'κρεπτὸς, ὁ, in λαχάνου abſumo. Hefych. enim ἀκρεπτὸς, affert, pro οἱ λαχανεῖς ἀκρεπτὸς.

Α'κρεπτὸς, lapido, ἀκρεπτὸς, in lapidem verto, ſeu commuto: ex ἀπό, & λᾶας, λάαος, ὁ, lapis.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, lavigo: complano: item contero, comminuo: ex ἀπό, & λεαίνω, deleo, detergo, tero.

Α'κρεπτὸς, deligo, ſeligo: item decerpo. ſ. ἰσω. p. λέλεγμαι. a. 1. ἔλεξα. ex ἀπό, & λέγω, colligo. Eſt & ἀκρεπτὸς, intendico, veto: ex ἀπό, & λέγω, dico.

Α'κρεπτὸς, Att. pro ἀκρεπτὸς, petibis ſ. a. m. ἀκρεπτὸς, ἐσσω. ab ἀκρεπτὸς, quod ab ἀπό, & ἐλαύνω, pereo. ſ. ἐλάσω.

Α'κρεπτὸς, & ἀκρεπτὸς, diſtillo, fundo: ex ἀπό, & λείβω, libo, ſtillo, rigo.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀκρεπτὸς, reſtinguo, reſtinquo, præt. imperat. ἀκρεπτὸς, præſ. ind. ἀκρεπτὸς. ſ. ὑδ. p. ἀκρεπτὸς. a. 2. ἀκρεπτὸν. a. part. act. ἀκρεπτὸς, ὄντος, ὄ, præſ. paſſ. ἀκρεπτὸς, ὄ, ὁ, ἡ, ὁ, reliquum ſum. præt. paſſ. ἀκρεπτὸς. ἀκρεπτὸς. part. m. ἀκρεπτὸς, cujus part. ἀκρεπτὸς, ὡς, ὄν. Ex ἀπό, & λείπω, linquo.

Α'κρεπτὸς, perdes, ſ. 2. act. ἀκρεπτὸς. ſ. 2. inf. m. ἀκρεπτὸς. a. plur. ſ. a. m. ut ἀκρεπτὸς, ſ. 3. fing. ejuſdem temp. ἀκρεπτὸς. Ab ἀκρεπτὸς, pereo.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ſubminiſtro. Laert. ex ἀπό, & λειτουργῶ, publicum munus obeo.

Α'κρεπτὸς, lingo, lambendo aufero, imperf. ἀκρεπτὸς, ης, ε. ſ. ἰσω. ἀκρεπτὸν. perf. ἀκρεπτὸς. a. 2. ἀκρεπτὸν. Th. λάπτω, lambo.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, relictio, derelictio: a 2. perf. fing. præt. ind. paſſ. verbi ἀκρεπτὸς, derelinquo.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, λείπτ, defectus Lunæ.

Α'κρεπτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

latur, ut Schol. Arifloph. annotat. ex ἀπό, & λαμπάζω, pigmentis orationis exorno.

Ἀπλαμπάς, ἡ Jon. pro ἀπάλειψις, ἡ, retentio.

Ἀπλαμπῶ, nugas nugor; deliro.

Ἀπλάστατος, ὁ, ἡ, ον. ἀ. ὁ.

A'πέμελε, ὁ, perm. ἀπέμελος, ὁ, & ἀπέμελος, ὁ, misceo. f. μέλω, unde μέλεϊ, ὁ, mistio.

A'πεμισθῶ, ὁ, merecde aliquid facieo, merciarium apud Lyfiam. Interdum, qui non recipit mercedem: & tunc ἀπὸ est priv. ἀπεμισθῶ, flipendio carens, gratuitus. Dem. vide Th. μισθὸς, merces, flipendium.

A'πεμπολῶ, conduco, vel loco mercede.

A'πεμπόμενος, ἀὶ ξενοδόκοι τότοις, Hefych. teditus annui alieni nomioi conferrati.

A'πεμπόμενος, seu ἀπεμπολημένος, recedens, f. ὁ. ἀπεμπόμενος, a. 2. m. Ind. ἀπεμπόμεθα, &c. ἀπεμπόμενος. perf. ἀπεμπόμεμαι. a. 2. pafl. ἀπεμπόμενος. Ab ἀπὸ, & μέμνημαι, recordor, feu μεμνόσκομαι, reminiſcor, commemoro.

A'πεμνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile, gen. pl. ἀπεμνημονεύματων, τῶν; a. 1. perf. fing. praet. ind. pafl. verbi ἀπεμνημόνευω. Th. μνήμων, recordor.

A'πεμνημόνευμα, ατος, τὸ, idem ac ἀπεμνημόνευμα, ὁ, commemoratio, narratio, vel potius res, quae commemoratur, hiſtoria: ex ἀπὸ, & μνημόνευμα.

A'πεμνημόνευμα, in memoriam revoco, reminiſci facio. Item commemoro, recenſeo. Quidam autem tradunt ſignificare etiam obliviori mando.

A'πεμπονέω, repende, a. 1. imperat. ab ἀπεμπονέσω, rependo.

A'πεμπονέσσασθαι, memoriam injuriarum acceptarum ferre, ex ἀπὸ, μεμπόμαι, recordor, & κακὸν, malus.

A'πεμπόνω, Poet. pro στεμπάνω, interpoſito jure, jurando aliquid affirmare. Th. ἄμνυμι, juro. A'πεμ'ωνία, ας, ἡ, pars, portio; a μείρω, & ὀπὸ, τὸ, pars.

A'πεμωλέω, advenio. Soph. a μωλέω, eo, venio.

A'πενθύνω, derelinquo, deſero, ſolum facio, prius ſepulto: ex ἀπὸ, & πένθω, & πένθος, deſitio.

A'πεμθρήγματα, vel ἀπεμθρήγματος, abſtergo. a. 1. m. ἀπεμθρηξάμην, Jon. quod ex ἀπὸ & μεμθρήγνυμι, exprimo, pro ἀπεμθρήγνυμι. Item autem ab μάστραν, premo, exſugo, mutato α in ο.

A'πεμόσαμαι, aor. 1. ind. vide ὀμόσαμαι, interpoſito jutamento aliquid affirmare.

A'πένειρος, ὁ, a Muſis alienus: ὀμείρω, inelegans, indoctus. ex ἀπὸ, & μόσω, Muſa.

A'πεμπάζομαι, ὁ, fellatrix, caudam, i. e. penem ſugens.

A'πεμπάδῶ, ὁ, diffuadeo, probibeo. imperf. pafl. ἀπεμπεθόμην. Th. μεθὸς, fabula, vertbum, diſputatio.

A'πέμπεν, ὁ, ὁ, apud Paufi. in Eliacis: ita fuit diſputari dictus quafi abactor mulcatum; tradunt enim, Herculem in Olympia rem divinam obtentum, quum mulcarum multitudine infeſtaretur, jori ſacrificaſſe ἀπόμυιος, protinſque ultra Alpheum eſſe muſcas abactas. ex ἀπὸ, & μυῖα, ὁ, muſca.

A'πεμπεκτημένα, mugio: ex ἀπὸ, & μυκάομαι, mugio.

A'πεμπολλάνω, intorqueo, ineurvo; apud Hyperct. ex ἀπὸ, & μολλὸς, curvus.

A'πεμμέϊα, ὁ, id, quod emungendo detrahimus; fordes. Hefych. ex ἀπὸ, & μόσσω, vel σσω, in fruſtra leco, commiſeo.

A'πεμμένω, ſeu σσω, mungo, emungo. Epigr. l. 3. item metaph. dicipio. Poll. & Hefych. in pafl. ἀπεμμένος, emunctus, mungo me.

A'πεμόλω, claudo, tego: ex ἀπὸ, & μόω, claudo, occludo.

A'πεμφολύγωνα, ὁ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Dicitur ex ἀ priv. & πεμφολύγω, vel πεμφολυγόω, bullas emitto: πεμφολὸς, υγος, ὁ, aquarum bulla.

A'πεμμόω, dementat, live ſatuum reddere, μεμόωσι, ſatuitatem inducere, infatuare: ex ἀπὸ, & μωρὸς, ὁ, fatuus.

A'πέμωνται, ὁ, abjuratio, infeciatio; ἀπόμωμαι, infeciatio per juſtuandum.

A'πέμωνται, ὁ, ὁ, abjuratrix, infeciatrix; cicer. A'πόμωτε, ὁ, abjuratus, fugiendus ob crudelitatem, Hefych. ab ἀπόμωμαι, dejero, jurejurando affirmo.

A'πονέω, migro, ſedem muto: ex ἀπὸ, & νάω, habito. quadam etiam tempora infunt ab ἀπόνω, commigro, ad habitandum me conſero; item migrare facio.

A'πόνημαι, ſeu ἀπόνημαι, fruor: ex ἀπὸ, & ὄνημι, juvo, utilitatem affero.

A'πόνητοι, potiti ſunt, fruti ſunt; imperf. pafl. ab ἀπόνημαι, utilitatem capio, fruor.

A'πονεύομαι, & πόνω, ὁ, idem ac πόνομαι, obtorpeico. & πόνεω, torpore afficio.

A'πονήρωσις, ὁ, & ἀπονήρωσις, obtorpefacio; item obſtupefacio.

A'πονηρώσσομαι, ὁμαι, obtorpeſio; ex ἀπὸ, & πονηρὸς, ſeu πόω, ομαι, obtorpeſco.

A'πονθόσσατο, Poet. gem. ac, pro ἀπονάσσατο, a. 1. fub. ab ἀπόνημι.

A'πόνιμαι, ὁ, ad habitandum me conſero, migrare facio. Th. νάω, fino, innato.

A'πονίσσομαι, redire, praef. inf. ab ἀπονέομαι. Th. νάω, nato.

A'πονόσφιζε, ὁ, probrofus: qui probris & contumeliis afficitur, aut dignus eſt. ex ἀπὸ, & ὀνόσσω, probrofus: ab ὄνειδος, convitiando probrofo, incepto.

A'πονόσσατο, ατο, ὁ, eſt actus, & ἀπόκλησις attributio muorum figillatim unicuique facta. Unde in plur. ἀπονόσσατα dant vices fuogerdi officii attribuitur; deſertque officiorum miniſteriorumque vices; vocationes vulgo appellant.

A'πονόσσατον, τὸ, tribuendum.

A'πονόμω, tribuo, ὁ, ὁ, ἀπόνομαι. perf. ἀπονόμηκα. Th. νέμω, diſtribuo.

A'πονοσφιζόσσ, ὁ, deſperatus, perf. pafl. verbi ἀπονοσῶ, praevenio, utilitatem capio. Themiſt. ὁ, ὁ, mens.

A'πονόσσομαι, abeo, redeo, & revertor. Il. β. ex ἀπὸ, & νόσσομαι, eo.

A'πονοσσόθω, nidifico; item nidificationem relinquo: ex ἀπὸ, & νοσσὸς, nidulor.

A'πονόσσος, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, minus laboriofus. ex α, & πόνος, labor. Th. πόσσομαι, pauper fum.

A'πονόσσω, nervos incido, abſcindo. ſeu frango, enervo.

A'πονόσσομαι, ὁ, nervorum abſciſio, vel inciſio, enervatio: & apud Galen. pro coitione multorum nervorum ulurpatur. Item pro tendine, quo digitus movetur, apud Hip. ex ἀπὸ, & νόσσω, nervos adhibeo alicui; i. e. confirmo, roboro: a Th. νόσσος, τὸ, nervus.

A'πόνσω, abuno, refuno, averſor, quaſi refutendo; item nuto, renuam inclino, in Epigr. Item vergo, inclino, declino, deflecto. ex ἀπὸ, & νόσω, annuo, inclinor.

A'πόνυμι, fruor, praef. ind. quod ex ἀπὸ, & ὄνημι, fruor, efficere affero.

A'πόνυσσε, ὁ, non depravatus, minime malus, innxa carens, ἀκακος, purus, ſimplex. ex α priv. & νόσσος, improbus, malus.

A'πονσε, ſine labore, hinc ſuperſt. ἀπονσότατος, fatillime: adv. ex α, & νόσος, Th. πόσσομαι, pauper fum.

A'πόνσσε, ὁ, ὁ, illaboratus; vel idem cum ἀπόνος, labore carens, ex α priv. & πόνος, ὁ, ſive, laboro.

A'πονόσσομαι, nato; item adnato, natando pervenio: ex ἀπὸ, & νόσσω, νόμαι, nato. Hefiod.

A'πονία, ας, ἡ, ſtrages, vel doloris vacuitas, dolorum fuga, inertia: ex α priv. & πόνος, ὁ, labor.

A'πονίζω, quod a πόσσω, lingua Tarentinorum, pro πίνω. lavo: proprie de manibus.

A'πονικῶ, vinco, ſuperio: ex ἀπὸ, & νικάω, vinco.

A'πονικτέον, ὁ, ὁ, inf. act. verbi ἀπονικῶ, vinco.

A'πονικία, ας, ἡ, victoria.

A'πόνιμμα, ατος, τὸ, & ἀπόνιμτρον, ὁ, ὁ, ὁ, malluvium, i. e. pelvis, in qua manus poſt cenam abluuntur. ab ἀπονίπτω, abſtergo, abluo; poſt menſam proprie dicitur.

A'πονόσσημα, ματος, mentem & intellectum abjicio: nullam mei rationem habeo, perinde ac ſi mentem amiſiſſem: item inſolteio; vefana quadam inſolentia efferor.

A'πόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia, caecitas mentis: item vefana quadam confidentia; inſolentia, & animi elatio: ex ἀπὸ, & νόος, conſilio, conſidero

A'πονομάζω, denomino, appello. Plut. ex ἀπὸ, & ὀνομάζω, nomino.

A'πονομή, ἡ, ὁ, partitio & diſtributio, idem ac ἀπόμερμος. & ἀπομερισμὸς, ab ἀπονέμω, diſtribuo.

A'πονος, ὁ, ὁ, labora caretus; minime impeditus; lenis, non inficialis; item ſatis.

A'πονοφόμενος, Dor. pro ἀπονοφόμενος, aorist. 2. act. part. acſl. ἀπονοφόνευσα, ὁ, 2. inf. verbi.

A'πονοστέω, redeo alicunde. Them. νοστέω, ὁ, ὁ, redeo, eo.

A'πονόσφι, feorſum ab: adv.

A'πονοσφίζω, ſeparo, ſejungo; item privo. ἀπονόσφισα ας, ὁ, 2. a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ, & νόσφι, feorſum.

A'πονοσφόζω, pernoctio foris, abnocto: ex ἀπὸ, & νυκτὸς, noctu quid facio: item pernocto: a νὺξ, νυκτὸς, ὁ, nox.

A'πονυμφεύω, ſive ἀπονυμφεύω, ὁ, ὁ, qui a contrahendis fponſalibus, i. e. a ducenda uxore abhorret; vel qui muliebris commercio non delectatur; μισογύνης, ὁ, φιλόγυνος. Poll. lib. 3. ex ἀπὸ, & νύμφη, ὁ, ſponſa.

A'πονυκτόω, dormito; item negligenter aliquid facio; item ſecubo, foris cubo: ex ἀπὸ, & νυκτὸς, dormito.

A'πονυξίζω, rapio unguibus, extorqueo, aufero; item idem ac ὀνυξίζω, unguibus praecido.

A'πονυξιστικὸν, ὁ, ὁ, dicitur unguium refegminaz verbale ab ἀπονυξίζω: ex ἀπὸ, & ὄνυξ, ὁ, praecido unguem.

A'πόνως, ſine labore; idem ac ἀπόνητος.

A'πονῶ, idem ac πονῶ, terga do, fen vertio; a tergo relinquo; item facio, ut adverſarius terga vertat, abigo, perſequor; item cogo. Th. πονέω, ὁ, humerus.

A'πόξαινω, exſto lingtis, dilatio, diſcerpo: ſoſeph. ex ἀπὸ, & ξαίνω, cardo, pecto, texo.

A'πόξενος, ὁ, ὁ, ὁ, inhoſpitalis, inhoſpitus: ex ἀπὸ, & ξένος, ὁ, hoſpes.

A'πόξενος, ὁ, ὁ, peregrine abigo, feu expello; facio exulem: in exilium abiego. Item alieno, abalieno.

A'πόξενος, ὁ, ὁ, peregrinatio: ex ἀπὸ, & ξένος, hoſpitio excipio. Th. ξένος, hoſpes.

A'πόξεω, abrado, rado; item facile abſcindo, quaſi abradens; item expolio, proprie abradendo, & generaliter polio. fic in pafl. ἀπόξεσμαι, rador, abraſus ſum. Item expolior per abraſionem: unde metaph. ἀπόξεσμένος ἤθος, mores expoliti, limati, exacti, & quibus nihil eſt reprehenſionis. ex ἀπὸ, & ξέω, ὁ, ὁ, polio, polio, rado, ſculpo.

A'πόξεσις, defleco, exſico; item areficio: ex ἀπὸ, & ξηρὸς, ſiccus; unde ξηρόσις, exſicco.

A'πόξηρος, ὁ, ὁ, deſiccatus, aridus.

A'πόξιφίζω, defino ſpatium, vel idem ac ἐξιφίζω, manu in altum ſubiata ſalto; vel manibus protenſis gladii figuram facio: a ξίφος, τὸ, enſis gladius.

A'πόξυλος, lignum, ſeu quod eſt lignerum, detraho; ligno ſpolio: ex ἀπὸ, & ξύλον, τὸ, lignum.

A'πόξυσμα, acidum reddo; in acorem corrumpo: apud Galen. Item exacuo. ab ὀξύσμω, acuo.

A'πόξυσμα, vel ὀξύω, vel ὄξω, novacula abrado: & pafl. ἀπόξυσμαι, ſive ὀξύσμαι, vel ὀξόμαι, novacula rador, ad cutem tondeor.

A'πόξυστ, ὁ, abrafus, ad cutem rafus: & metaph. apud Luc. ἀπόξυστοι νόηρα, exp. ſcopuli exſecti: ex ἀπὸ, & ξυστὸς, exſum, rado.

A'πόξυς, ὁ, acumtratus, mucronatus, in mucronem faſtigiatus: ex ἀπὸ, & ὀξὺς, acutus.

A'πόξυσμα, ατος, ὁ, abradens, a. 1. part. verbi ἀπόξυω, abrado.

A'πόξυστρον, ὁ, ramentum, id, quod abraſum eſt. Verbale ab ἀπόξυω, abrado.

A'πόξυστος, hebeto, propric acitem auferendo, pa ra radere poſſit: ab ἀπόξυω, abrado.

A'πόξυω, abrado. ſ. ὀνω. Th. ξύω, polio, rado.

A'πονοχύνομαι, concrelcam, ſ. 2. pafl. ab ἀπονέχυμαι, frigore cogo, & adſtringo. Th. νέχυμαι, ſigo conglutino.

A'πονοῦλος, ludo, lufito: ex ἀπὸ & πούλος, ludo.

A'πονοκαπίω, ὁ, antiquo, abrogo: ex ἀπὸ, & πόκαπος, ὁ, antiquus.

A'πονόκλω, & ἀπονόκλω, ὁ, evibro, ejaculor: unde ἀπονόκλωσις, evibror.

A'πονόκμαζ, ὁ, evibratio, concuſſio, agitatio.

A'πόκλωσις, ὁ, evibratio, elaculatio: ex ἀπὸ, & πόκλω, evibro, ejaculor, falio, tremo.

A'πονκτόσσομαι, ὁμαι, marceſco languine pappo dicte; vel vertor, feu abco in pappos: ab actlvo ἀπονκτόω, in pappos verto: apud Theophr. ex ἀπὸ, & νκτόω, lanugo, ſeu flos herbarum lanuginoſus: item ſanugo barbae, quae inferiori labro adnaſcitur; ut φῶς, ſeu μάζας, ea, quae ſupetiori.

A'πονκτόω, ὁ, ὁ, abavus: ex ἀπὸ, & νκτός, avus.

A'πονυκτόκλω, ſeu ἀπονυκτόκλω, devirgino, virginitate privo; ex ἀπὸ, & νυκτόκλω, in virginem dego, vel celibem; i. e. virginitatem manere cogo. Th. νυκτόκλη, ἡ, virgo.

A'πόνυμος, ὁ, idem ac ἄνυμος, qui non gaudet; junius: ex ἀπὸ, vel α priv. & νῦμη, ὁ, pudor, reſtex.

A'πονυπάω, ὁ, ὁ, a via recedo; item ventrem exonero, caco. Tum enim a via recedimur.

A'πονύπαμα, ατος, τὸ, excrementum.

A'πόνυπτ, ὁ, ὁ, ὁ, idem; ut & ſeceſſus ad ventrem levandum pertinus. Th. πάτος, ambulo.

A'πονυπόω, abſtine, praef. imperat. Jon. pro ἀπονυπόω. ἀπονυπόσω, ὁ, 1. inf. m. ab ἀπονυπόομαι, ceſſo. Th. πόος, ſedo.

A'πονυπόω, facio ceſſare, feu deſiitere; item compeſco, inhibeo. Od. ε. & Il. σ. ἀπονυπόομαι, ceſſo, deſiſto, finem facio. Il. ω. & ψ. fed exp.

exp. & quicfco. morior: apud Theocr. Idyl. 1. ex αὐτ, & κτάω, ομαι, fed, ædare facio.
Α'πεισμα, ατ, ὁ, ἡ, experientia. hinc ἀπεισμάομαι, experiri. Th. πάσχ, experientia.
Α'πεισμι, ὦ, & ὄμαι, ὄμαι, ut & ἀπειρῶ, experior: periclitor; periculum facio: omnia ab πεῖσμα, vel ex αὐτ, & πειράω, πειρῶ, ομαι, experior, conor.
Α'πεκτεω, detondeo. a πέκτω, tondeo, pecto.
Α'πελαύνω, fecuti aufero; item fecuti dolo, & complano: ex ἀπό, & πελάνω, fecuti cædo.
Α'πεμέω, remittere, præf. inf. ἀπεμεῖλι, Dor. pro ἀπομέλω, remittet, f. ι. verbi ἀπέμνυμι, fejicio, abfego. Th. πέμνω, mitto.
Α'πεμπτος, quintam partem profolvens. Gen. 6. 47. ex ἀπό, & πέμπτη (fc. μοῖρα) quinta pars; a πέμπτος, 3, quintus.
Α'πέπυσθε, σαι, ὸ, dimiffio; 2. a. perf. fin. præt. ind. paff. verbi ἀπεύομαι, refpicio, abfego.
Α'περγεῖδω, lugeo, elugeo: ex ἀπό, & πορ-ῖδω, lugeo.
Α'περγάλλεω, ω, ις, fedueo, præt. ind. act. ἀπεργάλλεμαι, σαι, ται. feducitus fum, præt. ind. paff. verbi ἀπεργάλλω, ὦ, feduco.
Α'πεκλάδαξ, ακ, ὸ, ἡ, navi difceffi, folvi, præt. ind. act. verbi ἀπεκλάω, renavigo.
Α'πεκτένισμαι, ω, ις, abfolvi, præt. ind. activ. verbi ἀπεκτένιμαι, abluo.
Α'πεκτύπτω, ω, ις, ſuffocavi, præt. ind. act. ἀπεκτύπτωμαι, ῳμ, ται, ſuffocatus fum, præt. ind. paff. verbi ἀπεκτύπω, ſuffoco, ſtrangulo.
Α'πεκτύπτω, ω, ις, decidi. præt. ind. act. verbi ἀπεκτύτω, decido, delabor.
Α'πενεῖσσω, ad finem perduco, effecto, peragco: ex ἀπό, & πεῖρω, termino.
Α'πεπαύω, idem: ex ἀπό, & πεπαύω, termino, finio.
Α'πεπάω, trajicio alicunde: ex ἀπό, & πεπάω, tranſigo, penetro.
Α'πεπείδω, pedo: ex ἀπό, & πείδω, idem.
Α'πεπιεσμένως, ος, ον, ſuccinctus, abſtrictus: ex ἀπό, & πεπιεσμένος, hecto, contracto.
Α'πεπίλημαι, avolo, revolo: ex ἀπό, & πίλημαι, volo, volas.
Α'πεπλησμένος, πλέον, manifeſte: ex ἀπό, & πεπλησμένος, manifeſtus.
Α'πεπόηρ-αι, ſtigore cogo, & adſtringo, concrelcere facio. & in paſſ. ἀπεπόηρμαι, penitus gelu adſtringor, & coeo: Athen. 1. ex ἀπό, & πόηρμαι, congelutino, coagulo, adſtringo.
Α'πεπολέω, deflio, refilio; item aufugio, tefugio, verſor & copulate abſcedo: ex ἀπό, & πολέω, falto, lafcivio.
Α'πεπτύω, expello, exprimo: ex ἀπό, & πτύω, premo.
Α'πεπύησται, ασθε, τὸ, quod expreſſum remanet, ut funt vinacea, ſuccus expreſſus, vel poſt expreſſionem, ſtrigimenta, & μελήματα, recrementa faces.
Α'πεπωτάομαι, vel ἀπεπτάομαι, impleo, expleo; item fatio, ſaturo: ex ἀπό, & πίμπλαμαι, impleo.
Α'πεπωτίω, fordibus emaculo; idem ac πτύω, fordibus inquino: a πίπ-ω, πτ-ω, fordes, ſqualor.
Α'πεπτύω, cibo, abforbeo: ex ἀπό, & πτύω, bibo.
Α'πεπύστω, decido. f. ἀπεπτύσω. p. ἀπεπύστυκα. 2. a. ἀπέπτυν. Th. πύστω.
Α'πεπτύσσω, idem ac πτύσσω, fido, credo.
Α'πεπτύσσω, aberrare, vel evagari facio. f. ι. ind. γέν. a. 1. ind. ἀπεπτάξα. ας, ν, p. χα. præf. paſſ. ἀπεπτάξομαι, aberro, evagor feu vagor. a. 1. paſſ. ἀπεπτάχθην, σ', ν. a. 2. m. ἀπεπτάγ-ξόμην, ο, σο. Ab ἀπό, & πλάσσω, errare facio.
Α'πεπλάνεω, ῶ, feduco. f. τῶ. p. ἀπεπλάνηκα. præf. paſſ. ἀπεπλάνημαι, aberto. perf. paſſ. ἀπεπλάνημαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἀπεπλάνήθην, etravi Th. πλάνη, ὁ, error.
Α'πεπλάνητ, τος, ὁ, aberratio. error pravitas.
Α'πέπλαστ, ὁ, improbus, praviligiator ſive: ex ἀπό, & πλάστ, error.
Α'πεπλάσσω, vel ἀπτω, effingo, finго: ex ἀπό, & πλάσσω, πλάσ.
Α'πεπλέω, icimare, renavigare præf. infin. Poet. pro ἀπεπλέω, verbi ἀπεπλέω. Th. πλέω, navigo.
Α'πεπλέω, navi difcedo, folvo. f. ἀπευλάσω. perf. ἀπεπέπλεκα. a. 1. ἀπέπλευσα. Themiſtio, navigo.
Α'πεπλήσσω, ex ἀπό, & πλήσσω, idem ac ἀπεπίμπλαμαι, impleo.
Α'πεπλησσόμ-ης, ὸ, ἐ ἡ, attonitus: ad apoplexiam pertinens: ut ἀπεπλησσόμενος ὀδόντας, morbus, quo quis fit attonitus: item idem ac ἀπόπληκτος, ὁ ἡπὶ ὁ, qui apoplexia laborat, ſtolidus, ſtupidus, ἀπόληπτος, nihil fentiens, attonitus, infanus, amens: item admirabilis: & interdum, qui vehementi admiratione eſt veluti percuſſus.
Α'πεπλήσσω, ὁ ἡπὶ ὁ, qui apoplexia laborat.
Α'πεπλήκτωρ, infane, ſtupide, ſtolide.
Α'πεπλήξ-ις, ὁ ἡ, ſuper corporis totius, immetiſque languor, apoplexia, fluxor attonitus, omnium membrorum refolutio. Definitur auctore ſic a Galeno, Α'πεπλήξις ἐστὶ κατοχὴ (alibi κατοχὴ) ἰσχυρὰ, μετὰ ἀναισθησίας, ex verbis τοῦ συμπτώματος. Chronicis Valentinianum ſubiit fanguinis eruptione motum feribit, que Grace inquit apoplexis vocatur, & Perfuſum autem vulgo eſt, quum quis repentina mente corruit, evenire id, gutta fanguinis in cor delata, quod quidem Capitolinus in hiſtoriis ſuis jam rum paſſim medi demonſtrat. vide πεπλαγμη, remitto, laxatio, refolutio.
Α'πεπλήσσω, ὦ, impleo, complco: ex ἀπό, & πλήσσω, ω. Th. πλήσσω, plenus.
Α'πεπλήσσω, ας, ὸ, expleto: 1. a. perf. fing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπεπλήσσω, ὦ, impleo.
Α'πεπλητὴρ, ὸ, ἡ, qui aliquid complevit, executor: ab eodem Themate.
Α'πεπλήσσω, ω, ις, percutio, vel reperentio, retorqueo. & in paſſ. ἀπεπλήσσομαι, vel πτήσσω, percutior, repercutior, retorqueor: item perterrefio, obſtupefio. attonitus reddor. ex ἀπό, & πλήσσω, percutio, illico, cado. Α'πεπλήσσομαι, fere ἀπόλλυμι, abſilio, faltu me proripio, feu aufugio: ex ἀπό, & πλάσσω, greſſus glomero.
Α'πεπλήσσω, ας, ὸ, pro πτύσκω, difceſſus, quod ἀπτύσκω renavigo.
Α'πεπλήτω, divitias abſumo, vel profundo: ex ἀπό, & πλήτω, dives fum, dives evado.
Α'πεπλήσσω, ω, ις, expleo, impleo, in qua quidvimus: eſt verbale ab ἀπεπλήω, abluo.
Α'πεπλήω, abluo, f. πω, perf. ἀπεπλήυκα, 2. a. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω, lavo.
Α'πεπλώω, Jon. pro ἀπεπλέω, navi difcedere ſolvere, inf. act. verbi πλώω, renavigo.
Α'πεπνείω, ὸ, eſtians, exhalans, exſpirans. pro ἀπεπνέων, præf. part. f. ῦσ. Poet. ab ἀπό, & πνέω, exſpiro.
Α'πεπνίω, & Poet. ἀπεπνίω, efflo, exhalo, exſpiro. f. ι. ind. ἀπεπνίεω. a. 1. ἀπέπνιεμα. a. 1. m. ἀπεπνιεμάμην, ο, σο, ται. p. ἀπεπνίεμαι. præt. paſſ. ἀπεπνίεμαι, a cujus a. perf. fing. ἀπὸ πέπνιεμαι.
Α'πέπνοια, τος, ὁ, exhalatio, effiatio, exſpiratio. Ab ἀπό, & πνέω, flo, effio.
Α'πεπνοπνόω, ῶ, ις, ſuffocaturus f. ῶσ. part. paſſ. ἀπεπνοπνόωμαι, ſuffocor.
Α'πεπνόω, ſuffoco. f. ἀπεπνῶ. p. ἀπεπνύωκα, a. 1. ἀπέπνυσα. a. 2. ἀπέπνυν. perf. paſſ. ἀπεπνύωσμαι. a. 1. paſſ. ἀπεπνύωθ-ην. f. ῦ. p. ἀπεπνύωσμαι. Th. πνῦω, ſuffoco, eneco, ſtrangulo.
Α'πεπνύω, ὸ, qui ſuffocavit, a. 1. part. act. ab ἀπεπνύω, ſuffoco.
Α'πεπνύτ, ὸ, ἡ, ſuffocatus, effiatio, exſpiratio. a prat. m. vebi ἀπεπνύω, efflo.
Α'πέπνυσι, ας, ὸ, flatus: ab ἀπεπνύω, efflo, exhalo.
Α'πεπνύσσω, abduco, rejicio, alienum a me facio, feparo, non admitto: item renuntio alicui amicitiam: Plut. in convivio ſept. ſapientum.
Α'πεπνύστ, ὸ, abdicatio, rejectio, repudiatio.
Α'πεπνύστ, ὸ, ἡ, abdicatus, rejectus, repudiatus: item fuga genus, ſpecies μετοικέσεως. Dicitur etiam in activ. ἀπεπνύσσω, inhmoveo. ex ἀπό, & πνύω, facio.
Α'πεπνύστ-ης, ὸ, ἡ, abſiliens, effio, exhalo.
Α'πεπνύσσω, abduco, rejicio, alienum a me facio, feparo, non admitto: item renuntio alicui amicitiam: Plut. in convivio ſept. ſapientum.
Α'πεπνύστ, ὸ, abdicatio, rejectio, repudiatio.
Α'πεπνύστ, ὸ, ἡ, abdicatus, rejectus, repudiatus: item fuga genus, ſpecies μετοικέσεως. Dicitur etiam in activ. ἀπεπνύσσω, inhmoveo. ex ἀπό, & πνύω, facio.
Α'πέπνυσι, ας, ὸ, flatus: ab ἀπεπνύω, efflo

A'πορήσιμος, dubito, perplexus fum, ſ. ἀπορέω. p. πεπόρημαι: a πόρος, meatus; quod a πείρω, tranſeo, penetro.

A'πόρθμιος, ὁ, ἡ, locus, inacceſſus, per quem iter haberi nequit: ut ἀπόρθμιος ὕδωρ. Ex α priv. & πορθμὸς, proficiſcor.

A'πόρια, ων, τὰ, quæſtio: dubitatio: res, de qua dubitatur.

A'πορωτικῶν ἐπίῤῥημα, dicitur adverbium dubitativum, apud Grammaticos.

A'πορωτικὸς, ὴ, όν, qui dubitare ſolet, dubitator, hæſitator: ut ἀπορωτικὸν ἀνάλεκτον, qui de omnibus rebus dubitabant, quales Pyrrhonii, & aliter σκωπτικοὶ fuere nuncupati: ab ἀπορῶ, ſ. ὁ, conſilii inops. unde ἀπορία, ἡ, inopia conſilii.

A'πόῤῥητος, ὴ, όν, ſ. inexpugnabilis: incolumis: ex α priv. & πόῤῥω, diripio.

A'πορῥώ, eripe; interdo, diripe, directum redde: ex ἀπὸ & ῥάπτω, dirigo.

A'πόρις, ος, & Jon. ι, ιτ, ῐ, inopia conſilii: ires tricatam. & perplexa, ex quibus expiicare nos non poſſumus: anxietas, angultia. Item ſchema Rhetoricum, quo ſimulamus nos neſcire quid dicendum nobis aut quid omittendum ſit: quaſtio, de qua dubitatur: difficultas; periculum. interdum πλεονασμὸς: item inopia indigentia, paupertas. Thucyd. Ab ἄπορος, pauper.

A'πορωθῶν, & ἀπωρώθων, in avem transformo.

A'πορῴδομαι, ωσ, ῶ, converſio, ſeu transformatio in avem: ex ἀπὸ, ὄρνις, ὄρνιθος, ſ. ὄρνις, avis; unde ὄρνιθ, τὸ, idem a quo ὀρνίθιον, io avem nuto.

A'πορῳμένομαι, ωσ, οῦμαι, conciatæ, præſ. part. paſſ. f. g. pl. num. in m. g. ἀπορῳμένων. Ex ἀπὸ, & ὄρνυμι ſeu ὄρνυμαι, incito, pro ὄρνω, concito.

A'πόρνυμι, excito, ſeu concito alicunde. unde ἀπόρνυμα, concitus alicunde error; prodeo cum impetu: ex ἀπὸ, & ὄρνυμι, incito.

A'πόῤῥω τε ὁ, ἡ, ὄ, ſ. invius: item bebes, conſilii inops, pauper: item meatum non habens, per quem tranſitus nobis non patet. unde ἀπόῤῥωσις, res intranſitas: item res ἄπορος eſt, ex qua nos explicare non poſſumus. ἀπόῤῥω, ἕκτωρ, quaſtio inſolubilis, ἀπόῤῥωσις, ſummum dedecus. Abſolute τὸ ἄπορον, ſeu τὰ ἄπορα dicuntur res dubiæ, ex quibus evadendi rationem non reperimus. Res ἀπόῤῥω etiam dicitur homo, qui in difficultatibus ſummis poſitus eſt: unde ἀπόῤῥει exponitur etiam difficilis. Ex α priv. & πόρος meatus.

A'πόρσω, irruit, a. 1. ind. act. ab ἄπορνυμι, erumpo.

A'πορσύω, erumpo, exilio. ſ. ὀτω. p. ἀπόρσυκα. Ex ἀπὸ, & ὄρνυμι, excito.

A'πορσύνω, ις, ι, a. a. opt. paſſ. verbi ἀπορσύνομαι, ut rumpo.

A'πορυθαίνω, pigrefco, defideo: ex ἀπὸ, & ῥᾳθυμέω, defidiæ me dedo, torpeo.

A'πορῴσσω, ſparge. Th. ῥάσσω, perfundo.

A'πορῴσσω, ξω, ξ. inf. act. ab ἀπορῴσσω, diffundo.

A'πορῴσω, ſ. σω, ρ. ρχ, vellrui; item carro. Th. ῥάσσω, profligo.

A'πορῴτης, dorivatio, pars abſtracta, i. e. ἀπόσπασμα, ἀπόσπασις. Hefych.

A'πορῴτης, ὴ, dicebatur modus pila ludendi, quo pila fortiter ad ſolum allila ei, qui miſerat, remitrebatur, monſtraro prius ſaltu ejus. Saltus enim numerari ſolebant. Poll. l. 9. ab ἀπορῴπτω, farcio, refuo. Heſych.

A'πορῴπτω, farcio, refuo. hinc a. 1. partic. ἀπορῴψας. Th. ῥάπτω, ſuo, conſuo.

A'πορῴτωρ, ſeu ἀπορῴτωρ, amputo, avello: ex ἀπὸ, & ῥάσσω, pulſo, rundo.

A'πορῴωδέω, metro dico, recito, canto; ex ἀπὸ, & ῥᾳψῳδέω, verſus contexo.

A'πορῴω, ſ. ὀτω, defluo, a. 1. fluo.

A'πορῴγματος, ſ. ὄτ. p. ῥγα, ditumpo. Them. ῥήγνυμι, frango.

A'πορῴβδω, vertitum, a. 1. part. paſſ. a. g. ex ἀπὸ, & ῥέω, dico.

A'πορῴβδω, vertitum eſt, interdiſtum eſt. unde ἀπορῴβδις, verſitus, & τὸ παρὰ Ptat. de Leg. 11. ἀπὸ γὰρ τοῦτο πᾶσιν ἀπορῴβδηκεν, exp. quaſi a toto genere abdicari: a verbo ἀπορῴω, defluo: ex ἀπὸ, & ῥέω, dico.

A'πόῤῥημα, ατος, τὸ, interdictum, magiſtratus.

A'πορῴβδις, ὁ, & io ſœm. g. ἀπορῴβδεια, abrumpens, a. 1. part. act, ex ἀπὸ, & ῥήγνυμι, rumpo.

A'πορῴτω, ὁ, idem ac ἀπόῤῥητος, ὁ, interdictio, item renuntiario. Item defatigatio, & defectio virium, & animi.

A'πορῴτος, ως, ὁ, defectio; item interdictum magiſtratus, ſicut ἀπόῤῥημα, abdicatio, ex eod. Them.

A'πορῴτω, & ἀπορῴγνυμι, abrumpo, frango: ex ἀπὸ, & ῥήγνυμι, lanio, fendo.

A'πόῤῥητον, τὸ, arcanum, ſecretum.

A'πόῤῥητος, ος, ὁ & ἡ, arcanus, ſilentio ſuppreſſus, vetitus, interdictus: inenarrabilis, ineffabilis: indignus dictu, ſeu narratu. A'πόῤῥητος, πάντοθεν, interdicere, ſilentio ſuppriment. a ῥέω, dico.

A'πορῴτως, ſecreto, clam; item ita ut dici nequeat. Heſych. eſt adv. ab ἀπόῤῥητος, arcanus, ſilentio ſuppreſſus.

A'πορῴτων, ὁ, rethoricator; extimeſco. a ῥγέω, rigeo, algeo, timeo.

A'πορῴτω, ω, radicitus evello, a ῥίζα, radices figo & fulcio, firmo.

A'πορῴτωμα, lima aufero, limo: ex ἀπὸ, & ῥόω, lima.

A'πορῴτω, flatu, dilcutio, ſolibus depello, a ῥιπίζω, ventilo, ſolibus accendo.

A'πορῴτωρ, ὁ, rethoricator, & ἀπόῤῥητος. a. 1. ἀπόῤῥηκα. a. 2. ἀπόῤῥωγα. a. 3. part. ἀπορῴδως. ex ἀπὸ, & ῥήγνυμι, projicio, disjicio, jacio.

A'πορῴδιος, ος, ὁ, projectio.

A'πορῴσις, εως, ἡ, & ἀπόῤῥυσις, fluxus.

A'πορῴδιτος, cum ſonitu erudo, ſeu emitto: Nonn. ex ἀπὸ, & ῥόθιος, ſtridor, a ῥοίθος idem ac Th. ῥόῐζος, ſtridor.

A'πορῴδις, ὁ, ἡ, profluens, manans, emanans. ab ἀπορῴω, defluo.

A'πορῴδιος, vel ἀπορῴδιος, abſorbeo, exhaurio, vel forbillo.

A'πορῴντω, abluo. fordibus expurgo. Them. ῥύντω, detergo, purgo.

A'πορῴσσω, vel ἀπτω, defodio. Th. ὀρύσσω, fodio.

A'πόῤῥυτος, ος, ὁ, deorſum fluens: ab

A'πορῴω, defluo. Th. ῥέω, idem ac εἶμι, fluo.

A'πορῴωδης, ες, ὁ, & ἡ, abruptus, ſeu derulſa: ut ὄρος ἀπορῴωγμένον, Machab. lib. 2. cap. 14.

A'πορῴωξ, ῳγος, ὁ, ἡ, ſubſtantive, rivus: ſilua, propago: adjective, abruptus, derivatus. ab ἀπορῴω, defluo. alii ab ἀπορῴγνυμι, erumpo.

A'πορῴωξ, ῳγος, ὁ & ἡ, abruptus, prærupteus. item ſubſtantive fragmentum avulſum, ſeu pars avulſa. Hefych. pars, portio.

A'πορῴς, ab Hefych. exp. ſciſſura, ſeu fiſſura: canalis ſub terra defoſſus ad aquam ducendam. ab ἀπορῴσσω, ſeu ἀπορῴττω, defodio: ex ἀπὸ, & ὀρύσσω, fodio.

A'πορῴσιλλα, orphanum reddo. ſ. ίσω. p. ἀπορῴσιλκα. a. 2. ἀπωρῴσιλον. a. 3. part. ἀπορῴσιλλόμενος. a. 1. part. paſſ. ἀπορῴσιλλισθείς. Ex ἀπὸ, & ὀρφανὸς, orphanus, pupillus.

A'πορῴρτη, ὴ, nulla purpura inſignis: ut ἀπόῤῥαφος ἱμάτιον. Pl. toga pura, nulla acceſſione purpuræ. ex α priv. & πορῴρα, ὴ, purpura.

A'πορῴμπω, defatto, i. e. impetite faltando perdo, quod opulcula ἀπόῤῥηκτος τὸ χρῶμα, defaltrato martimonio. i. e. faltando exeidiſti a nuptiis. ex ἀπὸ, & ὀρχέομαι, faltio.

A'πορῴω, perplexe, ita ut extricare te nequeas: item teneriter: ſic ἀπόῤῥω ἔχειν, ſeu ἐν ἀπόῤῥοις ἔχειν, vel ἐχειν, animo anxio, & perplexo eſſe: Thuc. & Polyb. ἀπόῤῥω ἀπορεῖν, inopem eſſe. Ab ἄπορος, pauper.

A'πος, ατ, τὸ, labor; item alitudo; ab ἄπτω, remotiorem notante.

A'ποσκάλλω, idem ac σκάλλω, ſto in ſalo, fluito in alto. item ſcalmo, a petra, jactis anchoris, avem effe, ſignificatur hoc verbo, ut Latini dicunt, in ſalo & in anchoris commorari. Hinc me ſtabilio, anchoris innitor, a σκαλὸς, quatio, agito, moveo.

A'ποσαρκία, in carnem concrefcere facio. unde apud Ariſtot. in Probl. ἀποσαρκωτικὰ σιαφὰ, cro coalefcit, & conſipſatur. ex ἀπὸ, & σαρκίον, carne expleo.

A'ποσάτης, ὁ, ἡ, denuero. Th. σάτης, onero.

A'ποσαῤῥίω, declaro, exprimo: ex ἀπὸ, & σαφῶ, ſ. manifeſtum.

A'ποσβεννύω, ſtingo, ſ. ἔσω, p. ται, exſtinguo, ceſſare facio.

A'ποσβεσθῆναι, exſtinguant, a. 1. ſub. act. Poet. ab ἀπὸ, & σβέννυμι, extinguo.

A'ποσεβάζομαι, ἐς ἀποσεβάσασθαι legitur apud Herodot. Sed an non legendum ἀποσεβάσασθαι, pro ἀφορίζουσι, tangit & religioſe perficiens? Sic ἀποσεβάσθαι pro ἀφορίσθαι, Jon. quod ab ὅσιος, ſanctus.

A'ποσειλιάζω, ſpoliatus, a. 1. part. med. ex ἀπὸ, & σεῖλος, cuatio, agito.

A'ποσεισμὸς, ſ. excuſio: item impudica quædam ſaltatio: de qua Poll. l. 4. c. 14.

A'ποσείω, excuto, propulſo, rejicio, depello. ejuſd. Th. & compoſitis.

A'ποσεμνύνω, magnifice celebro; item vendito, oſtento. Th. σεμνὸς, honeſto, ornu.

A'ποσεσεισμένος, ſeciſſa, perf. part. paſſ. ab ἀποσείω. Th. σμαι. τὸ, monumentum.

A'ποσεῦμαι, ſeu ἀποσεύω, idem ac ἀφύσσω, amoveo, ex ἀπὸ, & σεῦω, vel inuſit. σύω, pro Th. σεύω, quatio, vibro, agito.

A'ποσεύω, ſ. σεύσω, vel cribro excutio: ex ἀπὸ, & σεύω, excutio, cribro.

A'ποσεύω, in ſtadium includo: includo tanquam ſtadiuln, aut ovili. Th. σεῦω.

A'ποσημαίνομαι, obſigno, deſigno. Th. σῆμα, τὸ, monumentum.

A'ποσημαίνω, ſ. σω, indico, ſignifico.

A'ποσημαίνω, ſ. ἄνομαι, p. σημαι. Et ἀποσήμασμαι, ſ. ἔσω, marmoro, ſalio, pavimento. Th. σήμα, putretacio, corrumpo.

A'ποσημία, ſimum, vel pandum redde: item a loco cave & paſſu devio fuſtum, & mendum, extollo fuſtum, effero: ex ἀπὸ, & σημὸς, repiehendo; a σμὸς, ſimus, preſſis naribus.

A'ποσητὸς, ὴ, όν, a cibis abſtinco.

A'ποσῖτος, ος, ὁ, jejunus. a Th. σῖτος, ὁ, cibus, panis.

A'ποσιωπάω, ῶ, ſ. σω, obticeo.

A'ποσκίασις, ſ. reticentia. Item figura præcidonem denotans. a Th. σκοτία, tacco.

A'ποσκιάω, defodio, feu defodiendo deraho: ex ἀπὸ, & σκάπτω, fodio.

A'ποσκαλίζω, palpitans pedes in avium jacto; palpirans animam exhalo: Jud. cap. 4. Item defuo, a. manuſcio, falio, palpito.

A'ποσκαλεῖν, vel ἀποσκάλλω, item ἀποσκαλεύω, vel ψαω, diſſipo, diſpello: ex ἀπὸ, & σκαλεύω, σκάλλω, vel σκαλίσσω, diſſipo, diſpello, a σκαλὸς, ſalum.

A'ποσκαλέσσω, ſ. ἔσω, p. ται, diſſipo. Them. σκαλεύω, σκαλίσσω, diſpergo.

A'ποσκαλίσσω, Helych. exp. ποιῶ τὰὶ ἄχρηστα γίνεσθαι, ut indicetur faltationem faltare. ex ἀπὸ, & σκάλλω, vel σκαλίσσω, tru, ſtruo, ſemur cum tibia, & pede.

A'ποσκαπτίζω, idem ac ἀποσκάπτω, detego: ex ἀπὸ, & σκαπτίζω, rapio, abſcindo.

A'ποσκαπτίζω, ſ. ἔσω, una ſpecies eſt fracturæ cranii; de qua Galen. ex ἀπὸ, & σκάπτω, τὸ, aſcia, dolabra. unde σκαπτίζω, ſecuri percutio.

A'ποσκαπτίζω, ex alio ſpeculor: ex ἀπὸ, & σκάπτομαι, ſpecilor, mediior.

A'ποσκάπτω, detrego: ex ἀπὸ, & σκάπτω, rego.

A'ποσκάρδαμα, vaſa aufero, removeo, ſuſtineo colligo, depono: item deſtruo. ſ. ι. med. ἀφοῦμαι. ptaſ. paſſ. ἀποσκάρδαμμαι. a. 1. mediocre ἀποσκάρδαμον. Ex ἀπὸ, & σκάδαμμι, quod a σκάζω.

A'ποσκάλλω, ſ. ἔσω, ρα, ται, repono, reparo: item auferо, ab eod. Them.

A'ποσκᾶλ, τὸ, ἡ, ſtercus, apparatus, exercitus impedimenta. Th. σκῶρ, τὸ, ατος.

A'ποσκίμπτω, idem ac ἀποσκάπτω, iucumbo, inuitor: ex ἀπὸ, & σκίμπτω, idem cum Th. σκάπτω, nitor, incumbo. Item cado, ruo.

A'ποσκίμπτω, τὸ, firmamentum, ſeu fundamentum, in quod aliquid inclinatum incumbit.

A'ποσκίνδω, ſ. ὦ ἡ, ſemotum ab aliis territorium. feu tabernaculum habens: de generaliter qui procul ab alio habitat: opponitur conſubernali, ac ſodali; apud Xenoph. l. 8. ex ἀπὸ, & σκάνη, tentorium.

A'ποσκίνιος, ſ. ἔσω, lingnis habito, vel remotius habito. Th. σκάνη, tabernaculum.

A'ποσκίπτω, ſ. ὦ, ρ. ρα, incumbo, innitor, incumbo in i ex ἀπὸ, & σκάπτω, nitor. Item decumbo, decido, aliidor. Item defino, tendo: ut ἀποσκήπτειν τὰ ἔλδορα, in textium tendere, feu definere, apud Alciphron. Sed exp. & tranſitive: ut apud Dion. Halic. l. 6. ἀποσκήπτειν τὸν ὀργὴν ἐπ' ἀνδρί, exp. iram in auctores effundere, & quaſi deturbare. Item erumpo, evado. ex ἀπὸ, & σκάπτω, decido.

A'ποσκήπτω, ατος, ὁ, a. 1. part. ab ἀποσκήπτω, incumbo, innitor.

A'ποσκήπτω, ατος, ὁ, exponitur factificatio: apud Hippocr. de morb. l. 1.

A'πο-

Α'σκιάζω, obumbro. f. ἀσκ. p. ἀσκίασκον. p. pass. ἀσκιάσκμαι. Th. σκιὰ, umbra.

Α'σκιάσμα, ατος, τὸ, obumbratio.

Α'σκιδνάημι, seu ἀσκιδνάω, dissipo, & in pass. ἀσκιδνάσκομαι, dissipor, seu dispergor alicunde. Il. ψ. ex ἀπὸ, & σκίδνημι, idem ac σκιδνάημι, pro Th. σκεδάω, seu σκεδάζω, dispergo, dissipo.

Α'σκιρτάω, ῶ, in scirthum iudico; & generaliter indico: item obdurefco.

Α'σκιρτὴ, ἡς, τὸ, duritia, quæ in σκιρῖτε, scirthum abiit: ex ἀπὸ, & σκιρτὴ, indurio in scirthum; feu tumefactum induro, a σκιρῖτε, scirthus, durities, tumor.

Α'σκνημαινω, teftino, vel refiftere conor: Luc. ex ἀπὸ, & σκνημαι, fallo.

Α'σκηλεύω, exarefco: item moior: unde ἀσκηλεύων, apud Hefych. & Suid. exp. ἀποθνήσκων, moriatur; apud quos tamen feribitur ἀσκηλεύων.

Α'σκηλεύω, exarefco: item emungor, & illefo cum euntabefco; ut apud Aleiphron. ἀσκηλεύσας κατέκαυσε λόμοι, periculum eft mihi, ne fama tabefcam: hinc partic. ἀσκηλεύσαντος apud Luc. tabidus, atidus, & apud Chryfoft. da facerdotio, ἀσκηλεύσαν ὄντως τὸ τῆς συμπεσούσης συγχύσεως ἀνίαμα, quæ obduruit; feu quæ callum obduxit. ex ἀπὸ, & σκαλὸν, quod per Syncc. fit ex σκάλιον, idem cum Them. σκαλμὸν, arteriuo.

Α'σκηλιάω, emuni, a. ἀσκήλιασα. ἀσκήλιον, a. 3. ἀσκίλ: alii a σκάλλω. Th. σκάλμα, arteriuo, exfecto.

Α'σκηλιάω, induresco; item idem ac σκληρίω, & σκληρύνω, induro, obduro; a σκληρὸς, durus, rigidus.

Α'σκηλληνω, idem ac ἀντισκηλίω, obduresco.

Α'σκηλλίστης, ὁ, exercitio; præpitium detrabo; circumeido: (unde ἀντισκηλλιμμένος, cui penis circumcifus eft) item decortico, detrunco, mutilo: ex ἀπὸ, & σκάλντω, lacero.

Α'σκηνέω, f. ήσω. p. ἤσκηνέκα, & ἀσκήνεμαι, fcopum intueor. Item idem ac ἀποσκήνεμαι, ex alto fpecior.

Α'σκήνεμβ, ὁ, ἡ, ὁ, abfurdus. exp. etiam ἄδοξος ἀνὴρ, i. e. ἀσκηνὴς ἀνὴρ. Hefych. Item a fcopo procul remotus. Et metaph. a propofito alienus. Ex ἀπὸ, & σκοπὸς, fcopus propofitum. quod a σκέπτομαι, confidero, fpeculor, meditor.

Α'σκηνεσκέλλω, f. ἴσω, p. ται, reclinquo, increpo, reprobo.

Α'σκηνεσκόπευμι, ῶ, ἡ, contemptio, increpatio: ex ἀπὸ, & σκοπεύω, a σκοπὸς, cortex abire jubeo; cujus th. κέρας, cornus.

Α'σκηνεσκόπω, difpergo: ex ἀπὸ, & σκορπίζω, fparga, diffipo.

Α'σκηνόω, obtenebro, obfcuro: item tenebras fubmoveo; corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.

Α'σκηνος, obtenebra: unde ἀσκηνόεσσα, tenebris involvi & obrui, apud Polyb. l. 2. fed exp. etiam adumbro, vel umbris picturam decoro: unde ἀσκηνογράφος, in part. prat. Th. σκότος, ου, τὸ, umbra; unde σκοτίζω, & σκοτόω, obfcuro, aliquare facio.

Α'σκηνοβλίζω, idem ac σκυβαλίζω, rejicio, & repudio tanquam σκύβαλον, feu rem contemnendam: vilipendo, afpernor. Th. σκύβαλον, τὸ, quifquilia.

Α'σκηνεύμαινω, fuccenfeo: ex ἀπὸ, & σκυλμαίνω, irafcor.

Α'σκηνεύμαινω, ad iram provocor: ex ἀπὸ, & σκύλμαινω, irafcor.

Α'σκηνεύτομαι, Scythico more tondere; i. e. turpi, & contumaliufa tonfura alicui illudere, alicui crines evellere. Suid. propria effa dicit eutem capitis una cum pellicula detrahere: ex ἀπὸ, & σκυθίζω, Scythas imitor; a σκύθης, Scytha.

Α'σκηνόω, Poet. idem ac ἀσκυλεύω, defpolio.

Α'σκηνόω, idem ac præcedens ἀσκηνόω, depredor, eripio fpoliando. Ex ἀπὸ, & σκυλλόω, idem ac σκυλεύω, diripio. a Them. σύλη, i. compilatio.

Α'σκηνόμαινα, τὸ, dicteria, fanne, id eft ὀνειδισμὸς, ἐπισκώμμασμα, Hefych. a fequente

Α'σκηνόπτω, f. ψω, dicteria jacio, derideo. Th. σκώπτω, cavillor, irrideo.

Α'σκηνόω, ῶ, f. ώσω, &

Α'σκηνόμαι, f. ἄξω, p. ωκα, abftergo, purgo. Th. σμάω, & σμήχω, inftauratum.

Α'σκηνόμαινω, ad parvitatem redigo, vel pauciratem; imminuo: ex ἀπὸ, & μικρύνω, vel σμικρόω, parvum reddo, imminuo. a Th. μικρὸς, vel σμικρὸς, parvus.

Α'σκηνόλλομαι, τὸ, regmen fcalpello feu fcalpro amputarum; id quod fcalpello undique reciditur: idem ac σμίλλωμα, τὸ, ramentum, rafura, quifquiliæ. a Th. σμίλη, fcalpellum, fcalprum.

Α'σκηνόλλω, idem ac σμιλεύω, fcalpello amputo, feu refeco; fcalpro repurgo; & gener. polio, feu expolio, quafi ad vivum refecans fcalpello.

Α'σκηνογόης, ὁ, ἡ, qui exarfit, contabefcens: ab ἀσκηνόμαι, axuro.

Α'σκηνόμαι, exuro. Th. σμύχω, comburo.

Α'σκηνόβιος, f. ὁν. ἀβίωτος, ἀβίωτος, ἀβίωτος,

A'ντεστιγμένος, τὸ, stigmenta, ea, quæ a frigidibus abraduntur, dum dilinguntur corpora.

A'ντηλαί, οἱ, rei nauticæ præfecti. Th. ναῦλα, mitto.

A'ντηλάτης, ὁ, qui classi præest.

A'ντηλία, ἡ, Apollolatus.

A'ντηλιακὸς, ὴ, ὸν, Apollolicus. ab ἀντηλία.

A'ντηρμαιωθῆ, ἐ, inditius, emissitius: ab ἀντηρίδω, mitto.

A'ντήρλιον, ὁ, ἡ, ὸν, pro navigio, apud Herodot.

A'ντήλλω, ὁ, ἡ, Apollolus, legatus: a p. m. verbi ἀντείνω, mitto.

A'ντηρμαιῶν, propriè memoriter recito. Item allicio ad loquendum. fut. ἰῶ. peri. ἀντηρμαιηκα. a. 1. ἀντηρμαίησα. ex ἀντὶ, & ῥῆμα, τὸ, vox, oris.

A'ντηρμαίζω, idem ac A'ντηρμαιῶν. Item idem ac A'ντηρμαιῶν, os obtuio, os occludo; & de ferro diffum, acies ejus hebeto, & retundo. ζ contrarium ipfius ἀντηρμαίζω, quod a Them. ῥῆμα.) Item, ore facto aperio.

A'ντήρμαιτ, ὠτ, ὁ, apertio facto oftio, apertura, patefactio.

A'ντήρμαιτ, ὁ, inimicus, amoris expers: a præt. m. verbi ἀντείρω, odio profequor. Th. εἴρω, amo.

A'ντηρμαίζομαι, relegor; in exilium mittor: eft paff. ab fcq. ἀντηρμαίζω, idem ac ἐγκαλῶ, teftulis (fcil. vel ipfius, vel figillis) in unam conjectis damno, relego.

A'ντηρμαίζω, ἰῶ, ἰσω, mitto in exilium: ab ἀντὶ, & ἐγκαλῶ. teftis: quod in teftulis fcripta fuerint olim fuffragia.

A'ντηρμαίω, ὠ, idem ac ἐγκαλῶ, in teftam, feu teftaceam duritiem vero, teftacea duritie induro: induro in teftæ modum. ab ἐγκαλὸς, teftæ.

A'ντηρμαίκομαι, vel ἀντηρμαίζομαι, a militia mitor, vel dimittor, exauctoror.

A'ντηρμαίζω, ὁ, ἡ, exauctoratus: imperatoris, vel dueis loco mortus; eui imperium eft abrogatum: ex ἀντὶ & ἐγκαλῶ, dux exercitus, præfectus bello, imperator.

A'ντηρμαίκλω, & ἀντηρμαίκλω, idem ac ἀντηρμαίζω, caftra moveo; feu caftris motis revertor. Machab. I. 2. c. 3. ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, caftrametor.

A'ντηρμαίκλω, ὁ, ἡ, ὸν. 2. opt. paff. ἀντηρμαίη, a. 2. part. paff. ἀντηρμαίεὶ, averfeis, a. 2. fub. paff. ἀντηρμαίῶ, averto.

A'ντηρμαίκλω, ὁ, ἡ. ind. paff. ἀντηρμαίῶ, a. 2. imp. paff. verbi ἀντηρμαίῶ, averto.

A'ντηρμαίλω, idem ac ἐγκαλῶ, torqueo, diftraho: item diftinquo, perverto, depravo: unde in paff. ἀντηρμαίλομαι, torqueri, tormento diftrahi; item collidi.

A'ντηρμαίῶ, averto, retero. ἰ. ῦω. p. ἀντηρμαίω. a. ἰ. ἀντηρμαίω. aor. 1. imp. ἀντηρμαίῶν, ἀτω. a. 2. ἀντηρμαίῶν. in paff. præf. ἀντηρμαίομαι, ῶμαι, averfor. a. 1. paff. ἀντηρμαίῶν, & in 3. pl. ἀντηρμαίῶσαν. a. 2. fub. paff. ἀντηρμαίῶ. Th. τίῶω, verto.

A'ντηρμαίω, ὠσω, ὁ, averfens, aor. 1. part. act. ab ἀντηρμαίῶ, averto.

A'ντηρμαίῶ, ὁ, ἡ, averfio, refugium: ab ἀντηρμαίῶ, averto.

A'ντηρμαίῶ, ὁ, ἡ, apoftrophus, nota apud Græcos rejectæ vocalis ob fequentem: & A'ντηρμαίῶ, ὁ ἡ, averfus: ab eod. ἀντηρμαίῶ, averto.

A'ντηρμαίῶ, ὦ, ἰ, ἰσω, abhorreo, averfor: cum accuf. ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, odi.

A'ντηρμαίλω, idem quod ἐγκαλῶ, ftipite pello, depello, aut perfequor: a Th. ἐγκαλῶ, ἰ, ftipes.

A'ντηρμαίλω, depello, deturbo. Il. σ. Ἕκτορα ἀντηρμαίλεν, Hectora deturbarunt. ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, everto, quatio.

A'ντηρμαίλω, adftringo: ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, adftringo.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸν. 2. fub. act. ab ἀντηρμαίλω, difedo, defcio.

A'ντηρμαίλω, idem ac ἐγκαλῶ, fleus colligo, feu decerpo: item exploro more enrum, qui ficus carpant, fignificat etiam fleus deceerptas comedo. a Th. ἐγκαλῶ, ἰ, ἰ, ficus.

A'ντηρμαίλω, Dor. pro ἀντηρμαίλω, pradari, & auferre ab aliquo quid: a. 1. inf. verbi ἐγκαλῶ, prædor. Th. ἐγκαλῶ, ἰ, præda.

A'ντηρμαίλω, depfonio, deprendor, depeculor: item fpollando aufero, feu eripio: ex ἀντὶ & ἐγκαλῶ, prædor.

A'ντηρμαίλω, abundatore præpofitione, ponitur pro concurro, occurro, ἐγκαλῶ, ἐγκαλῶ. Hefych.

A'ντηρμαίλω, dehortor, diffuadeo: ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, conflium, fuadeo.

A'ντηρμαίλω, difpergo, diffipo. 4. Reg. 3. ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, congrego.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, fynagoga mutus: ex ἀ priv. & ἐγκαλῶ; quod a ἐγκαλῶ, congrego. Th. ἄγω, duco.

A'ντηρμαίλω, ftumpo, profilio, exilio. Vide fupra ἀντηρμαίλω, excitus, excitatus.

A'ντηρμαίλω, in filulam converto. Hippocr. ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, in filulam exavo. unde ἐγκαλῶ, in filulam excavari: a ἐγκαλῶ, γος, ὁ, filula.

A'ντηρμαίλω, fibilo, eum fibilo emitto, exfibilo. a ἐγκαλῶ, filula eano.

A'ντηρμαίλω, idem ac ἐγκαλῶ exfibilo; fibilis edein. a ἐγκαλῶ, fibilo, explodo.

A'ντηρμαίλω, detrabo: item retrabo, unde verbale A'ντηρμαίλω, τὸ, id, quod detractum, feu abaftum eft: frullum alicunde abrafum, feu excuffum, vel exuftum. Exponitur etiam locus defquamatus; vel quafi defquamatin: apud Galen. & Diofc. ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, traho.

A'ντηρμαίλω, delum fodalitarii, abfum a fodalitio, feu convivio: ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, una eibum eapio, convictor fum. Item contubernalis fum; in contubernio alicujus fum.

A'ντηρμαίλω, ὁ, fodalis, convivа.

A'ντηρμαίλω, vel ἀντηρμαίλω, idem ac ἀντηρμαίλω, erumpo, profilio. Vide ἀντηρμαίλω, excitatus.

A'ντηρμαίλω, inter, ὁ, obtruncatus, a. 2. part. paff. ab ἀντηρμαίλω, jugulo.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸν. 2. apud Hipp. ἐγκαλῶ τραῦλα ἐγκαλῶ, laceulentum, quod per enfium tranfmiffum eft: verbale ab ἀντηρμαίλω, macto.

A'ντηρμαίλω, jugulo. Th. σφάζω.

A'ντηρμαίλω, ejaculor, & relido pilam; pilam repello, feu reflire facio; item retorqueo & relido in mundum pilæ. a ἐγκαλῶ, ludo pila.

A'ντηρμαίλω, putrefacere. Them. ἐγκαλῶ, pangnana.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸν, falfus, a. 2. part. paff. ab A'ντηρμαίλω, ἰ, ὑ. p. κα. aberrare facio, fubverto, feduco. a. 2. paff. ἐγκαλῶ. Them. ἐγκαλῶ, erro.

A'ντηρμαίλω, idem ac ἐγκαλῶ, collabor, concido: a ἐγκαλῶ, τὸ, error.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸν. fuperlat. excelfum præcipitum; præcipitium in rupibus a fe divulfis: ab ἀντηρμαίλω, macto.

A'ντηρμαίλω, ἰ, ἰω, p. κα, macto: idem ac ἀντηρμαίλω, jugulo.

A'ντηρμαίλω, ftringo, adftringo, comprimo, coarcto; proprie, aliquide abftractum ftringo: ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, ftringo.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, fundæ artifex, funda torquens; funda rotatum emitto.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, funda emiffus: item funda repulfus. Plut.

A'ντηρμαίλω, funda ejaculor. Joleph. a ἐγκαλῶ, vel ἐγκαλῶ, agito pundam.

A'ντηρμαίλω, abertare facerat, a. 1. opt. Æol. verbi ἀντηρμαίλω, fubverto.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸν, proftapfus, aberrafio: verbale ab ἀντηρμαίλω, fubverto.

A'ντηρμαίλω, refigno, fignum tollo; interdum idem ac ἐγκαλῶ, figillo ligno, confirmo: unde in paff. apud Eurip. ἐγκαλῶ, de Helena) ὃ ἔλεγ κλεινὸν ἀντηρμαίλεσται, i. e. omnia mea fignis notat: Schol. ἐγκαλῶ, ἐγκαλῶ, ἐγκαλῶ, ὅτι, ὃ ἐν πάσι πλεονασμοῖς τὸν ἦλα.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸν, fignatus, fignatum, feu figillum, feu id, quo aliquid obfignatur. Athen. l. 13. ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, unde ἐγκαλῶμαι, to, figillum, fignaculum.

A'ντηρμαίλω, idem ac ἐγκαλῶ, odorus, olefacio: item paffive, naribus admoveor.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ὁν, diffringo, venam feco: ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, fcarifico.

A'ντηρμαίλω, ὁ, idem ac ἐγκαλῶ, plagas, feu retia erigo, & furcis fulcio.

A'ντηρμαίλω, τὸ, idem ac ἐγκαλῶμαι, & Th. ἐγκαλῶ, varus, fcil. paxillus, feu furcula, quo arcellionis fuftentaruque retia.

A'ντηρμαίλω, idem ac ἀντηρμαίλω, fcarifico.

A'ντηρμαίλω, ex tempore dico; temere & inconfulte facio. ἐγκαλῶμαι, ex tempore aliquid dico.

A'ντηρμαίλω, abftinere, a. 2. inf. act. & ἀντηρμαίλω, 2. 3. m. ind. ab ἀντηρμαίλω, dicto: attineo. Th. ἔχω, habeo.

A'ντηρμαίλω, abftine. Jon. pro ἀντηρμαίλω, a. 2. imp. med. ab ἀντηρμαίλω, abftineo.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, abftinentia: ab end. Them.

A'ντηρμαίλω, acrebunt, 3. pl. f. 1. ind.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ὸν, abfeindo, feparo. a. 1. ἀντηρμαίλω, ἀς, ὁ.

A'ντηρμαίλω, ἰ, ramus, propago: ab ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, feindo, feco.

A'ντηρμαίλω, feparo tanquam funiculo, pivo. Th. ἐγκαλῶ, ἰ, juncus, funis e junco.

A'ντηρμαίλω, vacare rei alicui: quod a ἐγκαλῶ, otior. Th. ἐγκαλῶ, ὁ, otium, vacatio.

A'ντηρμαίλω, ὁμαι, necupor. ἀντηρμαίλω, occupatus. ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, vaco. Th. ἐγκαλῶ, ὁ, otium, vacatio.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸν. 2. part. m. ἀντηρμαίλω, a. 2. fub. m. ἀντηρμαίλω, a. 2. part. act. ab ἀντηρμαίλω, dilo, abfum; averto.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ὠσω, p. ξω, ex, tandem fervo, fanitati reftituo.

A'ντηρμαίλω, aufugere: apud Xenoph. &

A'ντηρμαίλω, aor. 1. inf. paff. ab ἀντηρμαίλω, fervo. Th. ἐγκαλῶ, ὁ, falvus, fanus.

A'ντηρμαίλω, idem dicitur effe, ac ἀντηρμαίλω (ac neutrum neutrobi explicatum eft) ex ἀντὶ, & ἐγκαλῶ, congrego. Ex hac autem compofitione videtur ἀντηρμαίλω, fignificare, aliquide abftractum coacervo.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ἀντὶ, τὸ, renuntiatio opponitur etiam τὸ ἐγκαλῶ. ab ἀντὶ & τίθημι, pono, ordino.

A'ντηρμαίλω, prolixe.

A'ντηρμαίλω, ὁ, portreftus, a. 2. part. paff. ab ἀντηρμαίλω, extendo. Th. τείνω, tendo.

A'ντηρμαίλω, ὁ, liquefactus, a. 2. part. paff. ab ἀντηρμαίλω, liquefacio. Th. τήκω, mollio.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸν, ad ecrtum ufum fepofitus. Th. τίθημι, ordino.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸν, ἐγκαλῶ, & ἐγκαλῶ, quafluram gero. Th. ἐγκαλῶ, ὁ, quæftor.

A'ντηρμαίλω, idem cum ἀντὶ ἄγω, abfeindo.

A'ντηρμαίλω, ἡ, renuntiatio.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸν. 2. item fcopus adfonis: ab ἀντηρμαίλω, extendo.

A'ντηρμαίλω, vel Att. ἀντηρμαίλω, propriè dimitto cum mandatis, eum dat. Item valedico: interdum reflicor. ἰ. ῦ. m. ἀξιῶμαι. p. paff. ἀντηρμαίλω. a. 1. m. ἀντηρμαίλω, vale dixi. a. 1. inf. m. ἀντηρμαίλω. Th. τίθημι, vel τιθῶ, ordino. τῷ ἀντηρμαίλω, oppono.

A'ντηρμαίλω, ἡ, ἀξιῶ, p. κα, renuntio; item fecerno, attribuo: ab eod. Th.

A'ντηρμαίλω, longiffime: adv. fuperl. τὸ ἀπὸ, procul, adeo, longe.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸ, tauro carens; ut ἀντηρμαίλω, bos a tauro femota, apud Ariftot.

A'ντηρμαίλω, idem ac ἀντηρμαίλω, tauram facio, in tauram mitto: a ἀντὶ & ἀντηρμαίλω, ἡμαι, tauri inftar, feu tauro fimilis. ἰ. ῦ. m. ἀντηρμαίλω, ἡμαι, tauros fit, tauri inftar, feu tauro fimilis. Th. ταῦρος, ὁ, taurus.

A'ντηρμαίλω, ὁ, privatus fepulchro: item fenfim ab aliis fepultus: ex ἀντὶ, & τάφος, fepulchrum, a θάπτω, fepelio.

A'ντηρμαίλω, circumdo, muro includo, munum duco, circumvallo, munio.

A'ντηρμαίλω, τὸ, ἡ, circumvallandi actio & circumvallatio: ex ἀντὶ, & περίβολος, fodio, vel foffam fuper, a περὶ, & βόλος, foffa, vallum, agger.

A'ντηρμαίλω, refercrotur, per fyncop. pro ἀντηρμαίλω, 3. pl. a. 1. opt. paff. a τίθημι, pono.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸν, p. κα, extendo.

A'ντηρμαίλω, fpeftat, & ἀντηρμαίλω, paff. contendo, invehor. Th. τείνω, tendo.

A'ντηρμαίλω, ἰ, ἰσω, p. ἀντηρμαίλω, a. 1. ἀντηρμαίλω, ἰ, ἰσω, p. ἀντηρμαίλω, munio, munio, muro cingo, quod a τεῖχος, ους, τὸ, murus.

A'ντηρμαίλω, ἰσω, ὁ, ἡ, ἀντηρμαίλω, ὁ, ἡ, munito.

A'ντηρμαίλω, ἀντὶ, τὸ, murus: ab eod. Th.

A'ντηρμαίλω, orbabor, a. 2. fub. paff. verbi ἀντηρμαίλω: quod a τέκνον, τὸ, filius. Them. ἄκτω, patio, pigno.

A'ντηρμαίλω, feu ἀντηρμαίλω, idem cum πάλαι, feu παλὺ, conficio, facio, initio.

A'ντηρμαίλω, ἀντὶ, τὸ, effectio, effectus, item eventus, nom. pl. ἀντηρμαίλω, τὰ, effectus ftatuarii: quibus fub extro fidere facillime ad ejus vim detinendam.

A'ντηρμαίλω, τὸ, ἡ, feicentia imaginum fub extro fidere factarum ufum, & modum confeiendi docens.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, effectivus, effectus præftans.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸ, effectio, effectus. a. 1. perf. fing. part. pas. paff. ind. verbi ἀντηρμαίλω, effecio. Th. τίκτω, finit.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, ὸ, effectivus, effectus præftans: a. 3. perf. fing. part. paff. ind. ejufd. verbi.

A'ντηρμαίλω, ὁ, finem facio, defino: a cujus 2. perf. fing. part. paff. finio.

A'ντηρμαίλω, ὁ, ἡ, mois. Ab ὦν, & τέλος, τὸ, finio, perficio. Th. τίκτω, τὸ, bris.

A'ντηρμαίλω, effecio, perficio, præfto. ἰ. ῦω & ῶω. p. ἀντηρμαίλω. præf. paff. ἀντηρμαίλομαι, ῶμαι,

ἄμαι, perficior: item convalesco. perf. pass. ἀπο-τε-τέλεσμαι, cujus part. ἀπο-τετελεσμένος, η, ον. a. 1. pass. ἀπο-τελεσθ-ῆναι, ας, cujus part. ἀπο-τελεσθ-είς, σα, έν, confirmatus. Ab ἀπό, & τέλος, ους. Th. πλῆθος, finis.

Ἀπ-τελλω, ὦ, pendo, solvo tributi nomine: item persolvo. Th. πλήρης, πο, vectigal.

Ἀπ-τεμνω, ſ. ἀπ-τεμω, abſcindo.

Ἀπ-τημων, ονος, part. ejuſdem futuri. Th. πέμπω, feco.

Ἀπ-τηνίζομαι, cujus tantum eſſe, ſ. 1. inſ. m. ab ἀπ-τηνίαμαι. Th. πτῆνος.

Ἀπ-τήνιστος, η, ον, part. perf. paſſ. ab ἀπο-τηνίζω, ſ. 1. pass. procul, adv. Poet.

Ἀπ-τηνος, longius; adv. ab eodem Th.

Ἀπ-τηνος, ου, ὁ, deperditum, perf. part. paſſ. ab ἀπο-τήνυμαι, ἀπο-τέτημαι, ſ. 3. pl. perf. paſſ. Th. τείνω, tendo.

Ἀπ-τηνωτίζομαι, ſ. ιοῦμαι, perfectius, conſummatus, abſolutus, part. perf. paſſ. verbi ἀπο-τελέω, ῶμαι, abſolvor. Th. τέλος, τέ, finis.

Ἀπ-τίνυμαι, detruncatus erat, Poet. pro ἀπο-τέτημαι, 3. ſing. pluq. perf. paſſ. ab ἀπο-τείνω, detruncet. hinc a. 1. opt. paſſ. ἀπο-τμηθείην. Th. τέμνω, feco.

Ἀπ-τίτω, pro ἀφ' ἑτ, vel ἀπ-ίτω, Jon. a quo

Ἀπ-τόθεμαι, ασαι, το, damnum; res, quæ male & præter animi ſententiam ſuccedit: opponitur τῷ ἐυτυχήματι.

Ἀπ-τόθεστος, ου, ὁ, res male geſta, finiſve ſucceſſus, item repulſa: a Th. τίθημι, pono.

Ἀπ-τοκόπτω, qui ſolet abſcindere & fruſtrari. unde ἀποτέκτονες ῥάβδωνται dicitur, quod infelix eſſe, & ſucceſſu carere competnum eſt: cui opponitur ἐυτέκτονες, apud Galen. verbale ab ἀπ-τυγχάνω, ομαι, fruſtror.

Ἀπ-τυρέω, in cinerem digo: ex ἀπό, & τυρός, redigo in cinerem.

Ἀπ-τυχαγχίζω, appoſita patella (quæ Græcis τήγανον dicitur) obſonium conde; ſ. farragine comedo: ex ἀπό, & τυχαγχίζω, in farragine coquo, ſeu torreo; a τύχανον, τό, ſartago, patella.

Ἀπ-τυω, idem ac Th. πτύω, liquo: item macerio, tabefacio, conſumo.

Ἀπ-τυω, idem ac Th. πτάω, procul a: ut ἀπ-τυόλιος Διὸς, procul a Deo, in Epigramm.

Ἀπ-τυω, idem, Od. 11. verſ. 516. ex ἀπό, & πτύω, procul a.

Ἀπ-τύσσω, ſ. diſtillatio, qua ſit humore liquefacto.

Ἀπ-τύσσω, depono, expono, differo, confero: ſ. ἀπ-τύσσω. p. ἀπ-τέτυχα. a. 1. act. ἀπ-τύξω. a. 1. m. ἀπ-τυξάμην. a. 1. pass. ἀπ-τύχθην. a. 2. m. ἀπ-τυχόμην, ου, ὁ, ατο. a. 2. part. m. ἀπ-τύξ-ιμην, η, ον. a. 1. inſ. ἀπ-τύξ-θαι. Reliqua tempora aride in Th. πήσσω, pono. Hinc ἀπόθεστ, τυτ, τι, depoſitio: & ἀπόθεκα, ας, ἡ, horreum.

Ἀπ-τύτω, pectum omitto, gigno, pario. Th. πέτω, pario, gigno.

Ἀπ-τύλλω, ſ. λω, evello, depilo.

Ἀπ-τύλαμα, ατος, τό, laceramentum, fruſtum. Th. πτύλω, vello.

Ἀπ-τυστάω, ſ. ἄσω, ἄσιμο, nullo, æſtimatum do. unde in paſſ. ἀπ-τυσταίομαι, æſtimatum accipio. Heſychio autem ἀπ-τυσταόω eſt pignori accipere, indicato ſimul pretio, quo pignus ipſum æſtimatur. Ex ἀπό, & πτυσία, ὄμαι, habeo in pretio. Th. τίω, honoro: punio.

Ἀπ-τυσμα, ατος, τό, pignus, quod dotis loco datur. Heſych. & Poll. l. 3.

Ἀπ-τύσματ, ſ. deſcriptio cenſus.

Ἀπ-τυσματά, οἱ, dicuntur ii, qui pignus certo pretio æſtimatum accipiunt. Eſt verbale ab ἀπ-τυσμαίω, æſtimatum do.

Ἀπ-τύσμα, τό, pretium, pignus.

Ἀπ-τύω, ſ. ύσω, inglorius, honore carens, inhonorus, feu inhonoratus: interdum oppigneratus. Ἀπ-τυμα χρήματα dicuntur, quæ aliquis æſtimata accipit, feu quæ ſuo æſtimata pretio oppignerata ei ſunt, donec pecunia reſtituatur. Demoſth. Eſt ex ἀπό πτύω, ſ. πτίω, pretium.

Ἀπ-τύσσομαι, τό, id, quod decutitur, ſeu excutitur. Symmach. Eſt a. 1. verbale ab ἀπο-τύσσω, excutio, decutio.

Ἀπ-τύσσω, excutio. ſ. ξω. p. ἀπ-τύσσομαι. a. 1. ἀπ-έπτυξα. a. 1. imper. ἀπέτυξον, ατω. a. 1. part. ἀπ-τύξας, αντος, ὁ. a. 1. inſ. med. ἀπο-πτύξασθαι. Th. πτύσσω, agito.

Ἀπ-τυστάω, ῶ, ὁ, uleiteens, pract. part. m. ab ἀπ-τύστημαι, vel πτύστημι, idem ac Thema πτύω, punio.

Ἀπ-τύσσω, pendo, ſolvo. ſ. ἀπ-τύσσω. p. ἀπ-τέτυκα. a. 1. ἀπέτυκα. ex ἀπό, & τύω, pro τίω, perſolvo.

Ἀπ-τυχέω, ῶ, inaceeſſus; cui appinpinquare nemo poteſt: Poeticum eſt, ex ἀπό, & πελάω, ſeu πελάζω, ἐγγίω, ſ. ἄσω, accedo, propinquo.

Ἀπ-τυχηκώς, ότος, ὁ, a. 1. part. m. ἀπ-τυχέω, a. 1. part. act. ab ἀπ-τύω, temnuneo. Th. πτύω, perſolvo.

Ἀπ-τύω, luet, ſ. 1. inſ. ἀπ-τύειν, luat, 3. perſing. a. 1. ſub. act. ἀπ-τύσειεν, 3. pl. ſ. 1. act. ab eod. verbo ἀπ-τύω, luo, perſolvo, & Th. τίω punio.

Ἀπ-τύσθος, ὁ, a matris uberibus amotus. Plut. de vita mil. ſ. ex ἀπό, & τυθίς, mamma.

Ἀπ-τύτω, punio: item perſolvo, luo: rependo, ſeu reddo, quod accepi. ſ. ἄ. ε. ex ἀπό, & τίω, perſolvo.

Ἀπ-τυχέω, ῶ, ἀπ-τυχαπόω, abſcindo, fur. ſ. ω. 1. pass. ἀπ-τυχέω. aor. 2. paſſ. ἀπ-τυχήν. quod ex ἀπό, & τυχέω, idem eum τεμνω, feco. Th. τέμνω, feco.

Ἀπ-τύχημα, τό, quod alicunde abciſſum eſt: eſt verbale, quod ab ἀπ-τυχέω ex ἀπό, & τυχέω, pro τέμνω, feco.

Ἀπ-τυχής, ῆος, ὁ & ἡ, abciſſus, abruptus, ab ἀπ-τυχέω, abſcindo, amputo.

Ἀπ-τυχος, ου, ὁ, idem ac ἀπ-τυχίσματος, infeliciſſimus. ex ἀ priv. & τύχημι, fors, fatum: ἀπ-τυχος τύχης, ſors miſerrima.

Ἀπ-τυχόω, ῶ, ὁ, ω. p. ἀπ-τυχήκωκ, audacia quod ἀπ-τυχήκωκ dicitur, quod cum confidentia & audacia ſuſcipitur: unde ἀπ-τυχημάμενος, audaciter coepium, eſt paſſ. ab ἀπ-τυχημάω, confidentes, & intendum facinoriole audeo, & aggredior. Ex ἀπό, & τυχάω, audeo. Th. τόλμα, ſ. audacia, fiducia.

Ἀπ-τύχημων, ὦ, ὁ, non audax; & in ſuperl. ἀπ-τυχημώτατος, minime audax omnium. Luc. ex ἀπό, & τυχημων, audacia.

Ἀπ-τυχής, ῆς, ὁ, abiciſſus.

Ἀπ-τυχής, ας, ὁ, ſeveritas.

Ἀπ-τυχθός, ὁ, ἡ, ὁ, abruptus: ſic πέτρα ἀπότομος, rupes præruptæ: per metaph. leveus. line

Ἀπ-τυμος, feveie, præcife; a Th. τέμνω, feco, ſcindo.

Ἀπ-τυρίς, ίδος, arcu propulſo fagittis emiſſa; fagitta arcea, feu propulſa: item fagitta appeto. unde ἀπ-τυρίζω, ſagittis appeti, feu arceri, & propelli, unde metaph. apud Luc. ἀπὸ δ' ὄμματος ἀπ-τυρίζεται, apte & leite pobtarum eſt, ut velut ſagitta tactum. ex ἀπό, & πτέλλω, jacitor.

Ἀπ-τυρόω, deforno: item expolio, elaboro, exorno; item in olbem redigo, rotundo facio: ex ἀπό, & πτυρόω, idem ac πτύσσω, torno circino.

Ἀπ-τυστός, ὁ, ἡ, qui ſine potu vivit. Ὕδωρ ἄποτον, aqua ad potandum minime bona: ex α priv. & τύω, bibo. ὄστοι πόϊρ, τύχ ἄποτον, Soph.

Ἀπ-τυφάγος, ὁ, ἡ, ſ. ἄ. inſ. act. ab ἀπ-τυφάω, comedo. Th. τρώγω, comedo.

Ἀπ-τυφάομαι, ῶμαι, cibus, celiquiæ; a τρώγω, comedo.

Ἀπ-τυφαγγλίζω, ſtrangulo, frango collum: ex ἀπό, & τραχηλίζω, cervicem ferio.

Ἀπ-τυχαγχος, idem ac τραχηλος, exſpero. item audeo.

Ἀπ-τυστικός, ὴ, ὁν, diffuſorius; a ſeq.

Ἀπ-τυστίω, averto, dehortor. ſ. ἄσω. p. ἀπ-τυστικα. a. 1. act. ἀπ-έτυστα. a. 1. m. ἀπ-τυστίσαμην. Verbum ab ἀπ-τυστίς, aversor. repudio, cum accuſ. Th. τρέπω, verto.

Ἀπ-τυστίς, recurro, fugio. Th. τρέχω, curro.

Ἀπ-τυφόομαι, & ἀπ-τυφάω, tres ifios inflexo, vinco; idem ac τρέφόομαι, ſuperio, vinco. Verbum ab athletis ſumptum, apud quod victoria in triplici certamine ſita erat. a Th. τρέπω, & τρέφω.

Ἀπ-τυχέδημαι, ſ. ήσομαι, & ἄσομαι.

Ἀπ-τυχέδιον, ſ. ίδιον, abſcriſſo: a cujus pract. paſſ.

Ἀπ-τυχεμα, ατος, τό, res, quæ detrendo decidit, ramentum. Th. τρύω, tero.

Ἀπ-τυχεύω, ad tertiam partem redigo: ex ἀπό, & τριτεύω, tertio facio: item in tres partes divido; a τρίτος, tertius.

Ἀπ-τυχηκός, ὴ, ὁν, impuberes, apud Callim. teſte Euſt. ex ἀπό, priv. & ὄρξις, τρυχής, ſ. capillus, villus.

Ἀπ-τυχηκόω, præſ. inſ. Poet. pro ἀπ-τυχηκόω, ab

Ἀπ-τυχόμαι, averſor, averſio: ſ quod a τρέπω, pro τρίνω, verto.

Ἀπ-τυχίζομαι, ſ. malouum depulſor.

Ἀπ-τυχος, ου, ὁ, avocatio, prohibitio, impedimentum, item minax ad averſendum ſceleratos, & detrrendum. Th. τέπω, verto.

Ἀπ-τυχρεία, & Jon. ίη, ἡ, depulſio, averſio: idem ac ἀπ-τυχος, prohibitio.

Ἀπ-τυχρεύομαι, averſor, abominor, peto, ut diis averruncent: item placo, expio.

Ἀπ-τυχρόβιμος, ον, ſacrificium, quod fit malorum averttendorum gratia, piaculum, piamen, piamentum.

Ἀπ-τυχρός, ὰ, ὸν, averſatio.

Ἀπ-τυχρός, ὰ, ὸν, averſandus, injucundus, & declinatione dignus: quod ab ἀπ-τυχρέομαι. Th. τρέπω, verto.

Ἀπ-τυχρύω, ſ. ύσω, qui procul a paternibus nutritus fuit, peregrinus. Th. τρέφω, nutrio.

Ἀπ-τυχός, ὁ, ὸν, domo: & Ἀπ-τυχος, labefacio. ἀπ-τυχίσμαι, laſſeſco. a Th. τέμνω, & ἀπό τέμνω, tero.

Ἀπ-τυχύω, abiudo, avello, feu abſcindo morſu, dentibus exſcindo, vide Them. τρύω, comedo.

Ἀπ-τυχωτός, ὴ, abeius, abrofus.

Ἀπ-τυχωτός, ὸν, idem ac ἀπ-τυχος, avoco.

Ἀπ-τυχωτός, ὸν, infortunia: a ſeq.

Ἀπ-τυχος, aberro, ſ. τοξήσομαι, a. 2. ἀπ-έτυχον, inde a. 2. part. ἀπ-τυχών. Ex ἀπό, & τυχάνω, aſſequor: item cum genit.

Ἀπ-τυλός, manu glandem denudo: præpurtum reſeco: Heſycho exp. ἐνώπιον τὸ ἀδέλφιον. ex ἀπό, & τυλός, a τύλη, cbcallicio, quod a Th. τέμνω, feco, quod interdum ſignif. τὸ ἀδέλφιον, pudendum.

Ἀπ-τυμπανίζω, laſſibus concido: item tympanis, & fidiculis extendo: ex ἀπό, & τυμπανίζω, tympanum fuſſibus percutio. Apud Ariſtot. Rhet. l. 2. c. 20. ἀπο-τυμπανίζόμενοι dicuntur, qui jam extenſi fune & ad ſuppliciam parati.

Ἀπ-τυπόω, ῶ, & ὦμι, eſſingo, exprimo: a τύπος, figura, quod a τύπτω, percutio.

Ἀπ-τυπτόομαι, verberandi ſi nem tacete. Th. τύπτω, verbero.

Ἀπ-τυπτω, verberare deſino: ex ἀπό, & τύπτω, verbero.

Ἀπ-τυπώσις, ατος, τό, eſſigies.

Ἀπ-τυραλλω, ῶ, exeaco, feu obcaco: ex ἀπό, & τυραλλός, excæcatus.

Ἀπ-τυρανος, ον, ὁ, infortunium.

Ἀπ-τυρόμαι, ασαι, ἡ, ſpei fruſtratio, repulſa: ab ἀπ-τυρόομαι, fruſtror. Th. πυρόω, affequor, compos fum.

Ἀπ-τυρόομαι, unde ἀπ-τυρίσσω ἀΐδος, Euſtathio eſt, a lapide aſſultas, & cæteratis malleo conſtrato decutere, ad cum cumplanandum. ex ἀπό, & πυρίς, ἴδος, ἡ, pars, ita pollo τοῦ πύρου. eſt enim a πυρός, ſ. ὸς, inſtrumentum ferreum, quo lapicide utuntur in poliendis lapidibus: a Th. πύρω, fabricor, ſtruo, paro.

Ἀπ-τυρος, ου, ὁ, abſciſſus, præter votum.

Ἀπ-τυτρύω, ὰ. a. pass. part. act. ἀπ-τυτρύσας. a. 1. inſ. act. vide in ἀπ-τυρύω, fruſtror.

Ἀπ-τυλία, cicatrice obducor: ad cicatricem perduco. Ἀπ-τυλος, ου, ὁ, cicatricis obductio, vel cum vulneris cicatrix contrahitur.

Ἀπ-τυλόω, ῶ, ſ. ώσω, cui vis ineſt cicatricem obducendi.

Ἀπ-τυλόω, ῶ, cicatricem obduco, ſanus: ex ἀπό, & τυλόω, ad cicatricem perduco: quod ab ἀπ-τυλος, cicatrix, ulcus, vomica.

Ἀπ-τυχάω, ῶ, idem ac ἀπ-τυχέω, extremum agmen duco: item abſcindo, ſ. ἄσω, extremi agminis ductor. item caudo.

Ἀπ-τυμέω, ῶ, privatus, per Syne. pro ἀπ-τυσσόμενος, a. 1. part. m. ab ἀπ-τύω, Jon. pro ἀπ-τύω, exterminor: ab ἔρις, ος, ἡ, terminus, meta.

Ἀπ-τυρέω, ſ. ήσομαι, a. 1. part. pro ἀπ-τύσας, per Syne. ἔξω. ab ἀπ-τύω, pro ἀφ-τύω, feparo.

Ἀπ-τύω, ὰ. a. pass. eram reddendo ejicio; in urina ejicio; eum urina excerno: ex ἀπό, & πύον, mingo, urinam facio.

Ἀπ-τυρος, qui abeſt a terminis. Soph. ex ἀπό & ὄρος, ſ. ὄρεος, terminus.

Ἀπ-τυς, deſtituor vento fecundo, qui ὄρος nominatur.

Ἀπ-τυς, ῶδος, ὁ, ἡ, pedibus carens: ex α priv. & πυς, ὸς, ὁ, pes.

Ἀπ-τυσμα, ατος, τό, abſentia.

Ἀπ-τυσμός, partem ſubſtantiæ meæ, ſeu bonorum do: ut pares filiæ, quum nubit: ex ἀπό, & πυσμός, ſubſtantia.

Ἀπ-τυσμος, offendo, in lucem profero. hinc ἀπ-τυσμένος, pract. inſ. paſſ. ἀπ-τυσμεῖσθαι, ας, & in pl. n. ᾳ. ἀπ-τυσμένοισιν, part. Th. φαίνω, appareo.

Ἀνωμόλημα, ς. pl. ſ. τ. ind. ab ἀνωμάω, oſtendo.
Ἀνώμοσις, ως, ἡ, affeveratio : cui opponitur ἐπόμοσις, ἡ, dubitatio.
Ἀνώμοτος, ὁ, enantians : adject. verb. ab ἀνώμοτον, enuntio, oſtendo.
Ἀνώμοτος, ὁ, enuntiatus, pronuntiatus ; item idem cum ἀνώμοτος, negativus, negandus : eſt enim κατ' ἀντίφασιν, cum ἠ ἀνώμοτος : ab ἀνώμοτα, renuntiare, declarare ; ex ἀνά, & φάω, ſeu φημί, dico.
Ἀνώμοτα, τα, ὁ, dictio, ſententia, enuntiatio, pronuntiatio. in dat. pl. ἀνώμοτον. ab ἀνώμοτον, oſtendo. Exp. etiam negatio paſſim apud Ariſtot. ht ſic eſt ab ἀνώμοτος, negat, contradico.
Ἀνώμοτος, idem ac ἀνώμοτα, nego, inficior : ex ἀνά, & φάτος, dico, profiteor.
Ἀνώμοτος, ὁ, palam, manifeſte : ab ἀνώμοτον, oſtendo.
Ἀνώμοτος, ὁ, negativus : ut ἀποφατικὸς λόγος, negativa oratio. ab ἀνώμοτα, nego, inficior, ex ἀνά, & φάω, dico.
Ἀνώμοτος, pro vili habeo, elevo, fincti facſtum, contemno : ex ἀνά, & φαῦλος, ſubſano.
Ἀνώφελτος, paſcor, feu alor ; vel paſco, feu alo nic. Th. φέλω, paſco, fovet, do.
Ἀνώφερτος, repoſitet, Jon. pro ἀνενέγκατος, q. pjur. praſ. opt. m. ab ἀνοφέρω, tollo.
Ἀνώφερτος, abduco, afporto, tollo : ſic ἀνοίσω. a. t. ἀνήνεγκα. a. 2. ἀνήνεγκον. 2. t. paſſ. ἀνήνεγθαι. aor. t. inf. paſſ. ἀνενεχθῆναι, afportari. a. 2. inf. act. ἀνενεγκεῖν, perferre. Th. φέρω, fero. eſt ἀνήνοχα.
Ἀνοφεύγω, effugio. f. ἀνοφεύξομαι. a. a. ἀνέφυγον. a. 2. opt. ἀνοφύγοιμι, τι, ας. part. ἀνοφυγὼν. inf. ἀνοφυγεῖν. Th. φεύγω, fugio.
Ἀνοφλίζις, ἡ, effugium declinatio.
Ἀνοφλιστικὸς, effugiendi, & vitandi peritus : ab ἀνοφεύγω, effugio.
Ἀνοφωνία, ς. proprie ſeus immaturas dreerpo, feu deligo : item metaph. vim affero, ἀνοφωνίας & φαλῆς, ἡ, impoſtor. Item gioſſus, ſeu ſeus nondum matura, ſpeciem tamen matuitatis pra ſe ferens : Ariſtoph. in Pace.
Ἀνόφωνος, nego, contradico, inficior. cui opponitur κατάφωνος, concedo. item idem ac ἀνώμοτος, profiteor, edico : item eenſeo, autumo. ex ἀνά, & φάω, φημί, dico.
Ἀνόφωνος, ὁ, ἡ, ἠ, intaſius, innominatus : ab ἀνά, & φωνή, dico.
Ἀνόφωνος, a. t. ſol. act. ab ἀνόφωνα, aſcendo. Th. φόνω, appareo.
Ἀνόφωνος, ὁ, idem ac ἀνόφωνος, ἡ, dictio, ſententia : ab ἀνόφωνα, nego. in aomp. ex φάω, dico.
Ἀνόφωνόω, exp. κατὰ μεταφορὰν, ἐπὶ τῶν ἐξ ὕδατος πετόντων. Heſych. naribus ſternere, & roncos educere ; ſeu naribus fooitum, ſeu ſonum fonis reddere.
Ἀνόφωνος, ὁ, pharmacum abnrtum faciens. Hippocr. verbale ab ἀνόφθω, idem ac φθύω, corrumpo.
Ἀνόφθεγμα, eloquut, ſententioſe dico. f. φθέγξομαι. a. t. med. ἀνόφθεγξάμην. 2. a. ſol. ex ἀνά, & φθέγγομαι, loquor.
Ἀνόφθογγος, ὁ, ſermone ſemorus, & ſeparatus. Eurip. ex ἀνά, & φθόγγος, loquor. l. γ. ſynon. prat. ἐφθόγγατο ; unde φθογγοὶ, vocalis.
Ἀνόφθορία, ας, ἡ, apophthegma, ſententia brevitet & ſcite dicta : ab ἀνοφθόγγομαι, ſententioſe dico.
Ἀνόφθορμάτης, ὁ, peritus apophthegmata loquendi, & ad id prompto ingenio praditus ; vel qui apophthegmata loquendi gaudet : ab ἀνόφθογμα, apophthegma.
Ἀνόφθύω, corrumpo, perdo, & peculiariter corruprem edo ſœtum ; abortum pario, pro ἀνόφθυον τὸ γίνομαι. ex ἀνά, & φθύω, corrumpo.
Ἀνόφθίμβος, ὁ, peſtempus, praſ. part. per Syncop. pro ἀνοφθίσιμον. ἀνοφθίσιος, pro ἀνοφθίσιμος. perf. & pl. perf. paſſ. ab ἀνόφθω, perdo. Th. φθίω, ſeu φθίνω, corrumpo.
Ἀνόφθυδνόω, diſperreunt, 3. pl. ind. act. ab φθυδνὸς. Th. φθύω, corrampo.
Ἀνόφθυδνός, ἀνοφθύω, & ἀνόφθίω, perdo, interficio, interimo : item neutral. interco, perco. unde ἀνόφθυσις, peritus, interitus, mortuus. ex ἀνά, & φθυδνὸς, φθίω, ſeu φθύω, a. Th. φθύω, corrumpo.
Ἀνόφθίνω, perididerit, 3. ſing. a. 1. aſt. opt.

Æol. pro ἀνοφθίσω ; a. φθίω, ſeu φθύω, corumpo.
Ἀνόφθιδνὸς, pro ἀνοφθιδνὸς, praſ. imper. ab ἀνοφθίομαι, perdnr.
Ἀνόφθιδνὸς, ὁ, abortus eſſet fœtus in utero corrupet : ab ἀνόφθυον, idem ac φθύω, corrumpo.
Ἀνόφιλος, ὁ, ficella capiſtro : ex ἀνά, & φιλέω, amo os obdneo.
Ἀνόφλυκτὸς, ὁ, flocciſacto : a φλυκτὸς. Att. pro φλυκτὸς, ſubſanno. Th. φλυκτὸς, vilis.
Ἀνόφλυκτίδες, Dor. pro ἀνοφλυκτίδες, a. t. part. act. fœm. g. praeed. verbi.
Ἀνόφλυκτάω, ardere, feu aſtuare deſino ; inflammari tomore, feu tumera deſino ; tumorem deponere.
Ἀνόφλεγμαίνω, pituita purgo, pituitam elicio.
Ἀνόφλεγμαίνομαι, ὁ, purgatio, vel reſurgatio a pituita ; vel id, quod fact ad eliciendum pituitam, & ad ea repurgandam. ex ἀνά, & φλεγμαίνω pituita tedundo. quod a φλέγμα, ατος, τὸ, pituita.
Ἀνόφλεγτος, idem ac φλεγτὸς, inflammo, a φλέξ, φλὸς, flamma.
Ἀνόφλοιος, decortico, idem ac φλοιὸν, decortico, a φλοιὸς, ſ. cortex.
Ἀνόφλυζις, repurgo, ex ἀνά, & φυβάζω, infanio, divino, vaticinor.
Ἀνόφρονέω, abeo, diſſedo : averſor, me fubtraho ; item mortior.
Ἀνόφρονέομαι, ὁ, diſceſſus, ſeparatio. Th. φρονέω, vado, me confero.
Ἀνόφρασις, φάσεως, injuſta cædes, & non conveniens. Eur. Oreſt. ex ἀνά, & φάσις, oceiſio, cædes.
Ἀνόφρασις ἄς, ἡ, veſtigal, tributum : item reditus, proventus.
Ἀνόφρατις, ἡ, ἡ, veſtigal, pro ἀνόφρασις. The. φρέω, fero.
Ἀνόφρασις, ὁ, Heſychio, & ἀδυνάτους, ἡ, infirmior, imbecilliot, quaſi oneri ferendo non ſuffieens. idem ἀνόφρασις δίκης dici ſcribit, τὰς μὴ φέρειν ἰσχύος. cum ἀνὸ φρὸς ex φρένας : item ἀνόφρασις, ἡ, non ferendus, avertandus : ab ἀνόφρασις, ἡ, veſtigal, tributum.
Ἀνόφρασμένος, ὁ, ſenſus, exonero.
Ἀνόφρασις, ἡ, ſenſus, opus.
Ἀνόφρασμένος, ἡ, ἡ, ſenſus, ἀνόφρασμένος, idem cum ἀνόφρασμένος, obſtruo : abjicio.
Ἀνόφραξις, ἡ, obſtructio, obturatio. Th. idem.
Ἀνόφραξις, ἡ, ἡ, ἀνόφραξις, inſufficiens, ἀνόφραξις ἡμέρας, dies neſaſti. Th. φράζω, dico.
Ἀνόφράττω, five κατὰ, ἐπὶ, obſtruo, obturo : item abjicio. Th. φράττω, five φράσσω, obſtruo.
Ἀνόφρασις, ἡ, ἡ, ἀνόφρασις : ex ἀνά, & φράσσω, horreo, inhorreſcen.
Ἀνόφυάς, άδος, ἡ, appendix ; ramulus adnaſcens ramis majoribus.
Ἀνόφυγμα, ς. a. inſ. ab ἀνόφυγα, effugio.
Ἀνόφυγή, ἡ, ἡ, effugium : ab eod. them.
Ἀνόφυλος, ὁ, qui nullam habet tribum, adyenatus : ex ἀνὰ priv. & φυλὴ, tribus.
Ἀνόφυλλος, ὁ, ſeu ſonidus amputo.
Ἀνόφυλλόω, ἡ, foliorum amputatio, frondatio : ex ἀνά, & φύλλον, folium.
Ἀνόφυσις, ὁ, bulla, eminentia.
Ἀνόφυσος, ὁ, ἡ, pars oſſis exuberans ; pars ab alia enata : ob id proceſſus dicitur. Ab ἀνόφυω, adnaſcor.
Ἀνόφυτεία, ἡ, tranſplantatio : a φυτεύω, planto.
Ἀνόφυτεύω, ſtolonem evulſum feto, tranſplanto.
Ἀνόφυω, abnaſcor : exp. tamen adnaſcor, feu ſpargor : item ſero, & pario emitto. Th. φύω, pianto, produco, gigno.
Ἀνόφυλος, ὁ, ἡ, ἠ, monſtrum abortivum.
Ἀνόφυλος, ὁ, ἡ, irritus, vanus, monſtroſus : ab ἀνά, & φυλὴ, ἡ, ſeu φυλὸς, ſ. luſtrum, lætebia, antrum.
Ἀνόφυλος, ους, abſcedo, recedo : ex ἀνά, & χάω, ſoncedo, devito.
Ἀνόφυσις, relaxo, remitto, reſolvo, ſeu laxtum emitto : ex ἀνά, & χαλὸς, laxo, relaxo, remitto.
Ἀνόφυσις, frenum eauo : ex ἀνά, & χαλὸς, freno.
Ἀνόφυλος, fabrico : item ære munio : ex ἀνά, & χάλκος, cudo.
Ἀνόφυλος, ære ſpolio, & pecunia : ex ἀνά, & χάλκος, ærs, abenum.
Ἀνόφυλόω, ὦ, vallo, ſeu aggere occludo, vel includo : ut κατὰ ἀνόφυλόω κατὰ ἀνόφυλος, apud Plut. ex ἀνά, & χαρακὸς, vallo cum munio ; circonvallo. Th. χάρξ, ακος, vallum, fuſſa, fovea.
Ἀνόφυλος, veſtigii, & note impreſſio : ex ἀνά, & χάραγμα, ſeu τύπος, ſ. ſe, ſculpo, ſigno, imprimo.

Ἀνόφυλόω, ſcatiheo ; dirigent ; item impreſſo veſtigio ſigno, & noto.
Ἀνόφυλίζομαι, elargior : ex ἀνά, & χαρίζομαι, gratifico, obſequor.
Ἀνόφυμαίνω ; unde ἀνόφυμαίνει, hyema deſilit ; quum delavit hyems. Ariſt. ex ἀνά, & χεμὼν, hyemo.
Ἀνόφυσόω, manom amputo ; manu priyo. unde part. apud Suid. ἀνόφυσὸν τὸ τῆς ἐξὸν : ex ἀνά, & χεῖρὸς, manu tracto, manibus exercitium exerceo ; apud Hipper. Item adminiſtro, tracto. Polyb. l. 2. a. The. χείρ, ὸς, manus.
Ἀνόφυσόω, χωλὸς, ὁ, χωλὸς, ὁ, ἡ, qui manibus propriis vivum ſibi parat : ex ἀνά, χεὶρ, manus, & βίος, ὁ, vita.
Ἀνόφυσονία, ς. ſeu, improbo, rejicio. &
Ἀνόφυσονίζω, abdicari, exauctorari : plebiſcito abſolvi. item
Ἀνόφυσοτονία, ας, ἡ, rejectio a magiſtratu, abrogatio : ex ἀνά, χεὶρ, manus, & τείνω, extendo.
Ἀνόφυτάω, derivo. ex ἀνά, & ῥέω, duco rivos, derivo.
Ἀνόφυσμα, & ἀνόφυσις, profundo.
Ἀνόφυσις, ἡ, ἡ, ſeu, & ὁ, ἡ, ἠ, ἀνόφυσος, effundo. Th. χύω, fundo.
Ἀνόφυτος, ὁ, ἡ, ἠ, diſtantia. Th. ἔχω, habeo.
Ἀνόφυσος, ὁ, ἡ, ἠ, color latis mutatur ex pudore, aut infania, proprie in pallorem. Heſych. ex ἀνά, & χλωρὸς, ἡ, viridis.
Ἀνόφυσος, ὁ, ἡ, ἠ, ſeu ἀνόφυσος, terra aggeſta avertit : vel agere eirtumunio : ex ἀνά, & χῶμα, ſeu χωσὸς, ὁ, ἡ, ἠ, aggero.
Ἀνόφυσόω, colorem do ; vel floribus orno : ex ἀνά, & χρόα, pollus, fœda.
Ἀνόφυσος, Jon. pro ἀνόφυσος, latus affe. ἀνόφυσος, milii ſuffuit : ab ἀνόφυσος, oraculo edo.
Ἀνόφυσμαι, ὦμαι, ſ. ἐσόμαι, p. ἀνόφυσμαι, abutor, libertus uror : item utando continuo. Th. χράω, oraculo edo.
Ἀνόφυσμαι, idem ac χράω, oracula edo.
Ἀνόφυσμαίνομαι, ὁ, Jon. pro ἀνόφυσμαι, contentus : ut ὁ ἀνόφυσμαι, contentum eſſe.
Ἀνόφυσμα, τὸ, id, quod fereum ejectum eſt, ſpurum.
Ἀνόφυσμανικὸς, ὁ, aſcerebilis : ex ἀνὸ, & χρίμπτομαι, ſereo.
Ἀνόφυσμανικὸς, ὁ, ſuſpecto. feteata ejicio.
Ἀνόφυσμάδες, ὁ, aſcreatio.
Ἀνόφυσμα, ſuffeit, impeſt. ab inuſ. ἀνόφυσμι, ις, σι. & per apocopen, ἀνόφυσ unde inſ. ἀνόφυσ. a. 2. ἀνόφυσον. part. ἀνόφυσ. ἐσ. ἀνόφυσ, fatis erit, par. ἀνόφυσ, ὁ, & in fœm. ἀνόφυσα : a χράω, commodo.
Ἀνόφυσις, ὁ, ἡ, ἠ, idem ac χρῶσις, coloratio, tinctura, quod a χρὼς, χρωτὸς, & χρώτου, coloro.
Ἀνόφυσός, ὁ, ἡ, ἠ, ſatis, a. t. part. paſſ. ab ἀνόφυσ, effundo. Th. χύω, fundo.
Ἀνόφυσις, ſuccum extraho : ex ἀνά, & χυλὸς, ſuccum elicio.
Ἀνόφυσις, ὁ, ἡ, ἠ, cui deſunt effuſura eſt aliunde. apud Medicos eſt copiſſa genus, quod fit decafa a usvibus tefina, una cum cera. Diocl. l. 2. c. 99. Eſt verbale ab ἀνόφυσις, profundo.
Ἀνόφυσις, idem ac ἀνόφυσις, munio, ex ἀνά, & χυτὸς, locus natura munitus, unde χυτίον, & χυτὸς, ſpolium.
Ἀνόφυσις, ὁ, effuſio ; item ſpica emiſſio in frumento. Theophr. Pl. l. 8. ex ἀνά, & χύω, inuſit. pro Th. χύω. fundo.
Ἀνόφυσις, idem ac ἀνόφυσις, profundo.
Ἀνόφυσις, & ἀνόφυσις, claudum redo. ex ἀνά, & χωλὸς ; vel χωλὸς, claudico.
Ἀνόφυσις, & ἀνόφυσις, terra aggeſta averto.
Ἀνόφυσις, fecedo, abſcedo, diſcedo. ſ. ἐσω. p. ἀνόφυσις. a. 2. ἀνόφυσα. part. ἀνόφυσις. Th. ἀνόφυσις, exterminium, quia a corpore ejicinntur. Ex ἀνά, & χωρίς, cedo.
Ἀνόφυσμα, τὸ, unde ἀνόφυσματα, rettimentum ab ἀνόφυσις, fecedo.
Ἀνόφυσις, ως, ἡ, diſceſſus : a. 2. perf. praet. paſſ. verbi ἀνόφυσις, fecedo.
Ἀνόφυσις, ideut ac χωρίζω, ſeparo. f. ἴσω. p. ἀνόφυσμαι. a. t. paſſ. ἀνόφυσθην, diſcedo. a. 2. inſ. ἀνόφυσθαι. ex ἀνὸ, & χωρὶ, ſeorſum, ſeparatim.

Α πίνακα, ὁ, terra agesta ad arcendum flumen intra ripas. Plut. verbale ab ἀνακλῶ, terra aggesta avertit.

Α πιπλάλιβω, forcipe refico, feu abscindo: ex ἀπό, & ἱπλάλιβω, forcipibus resecare.

Α πιπλάλιω, perstringendo evello, ducta metaphora a psallentibus. Th. ἱψάλλω, psallo.

Α πιπλάω, f. ήσω, & ἀπεπλάμαι, abstergo. Th. ἱπλάω, tergo, rado.

Α πιμαίρομαι, mentior, fingo, confingo: ex ἀπό, & ἱμέρω, μαι, mentior.

Α πίνημμα, τό, tamentum, fritgmentum, purgamentum.

Α πίνημι, τό, quod abstergendo, feu radendo detrahitur est; tamentum.

Α πίνδην, ὁ, derersus, derasus. Unde τὸ ἀπίνδην, substantive dicitur hostiorum, lignum, quo mensuræ deraduntur. ab ἀπινδάω, abstergo.

Α πινδρίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, suffragio absolvo, abrogo. Th. ἱψῆφ-ος, calculus, decretum.

Α πινδρισις, ἡ, absolutio, actio absolvendi reum. Item e tribu motio, & ejectio; judicium, quo quis peregrinitatis arcessitus, quasi in tribus fum rabulas obreperit, judicum sententia damnatur. Eli verbis ab ἀπινδρίζομαι, suffragio absolvo, abrogo.

Α πίνδω, ὁ, dendato, detrimento, detrimentum. Th. ἱψάω, rado, stringo.

Α πινδώλω, denudo, deprivo; item depilo, deglabro.

Α πινδώσω, ὁ, denudatio, deglabratio: ex ἀπό, & ἱψιλόω, nudo, denudo.

Α πινδυτ, ους, ὁ, aspectus. Th. ἱδ ἀπινδύτω, video.

Α πινδύτω, ὁ, repitum, feu magnum ftrepitum, vel crepitum ventris edo. ex ἀπό, & ἱδύτω, ὁ, ftrepo, obftrepo.

Α πίνυμα, τό, id, quod excernitur: ftercus. Hefych.

Α πίνδυτ, ἡ, ventris exoneratio.

Α πινδύτομαι, refrigeror, frigefio; item confumor. Idem etiam ac adl. ἀπινδύτω, frigefacio. Item reftinguo. Item exfuco, vel depurgo. Item excerno, vel alvum exnetio: ex ἀπό, & ἱψύχω, frigefacio, reftinguo.

Α πίνδυτω, exanimor, efpiro, animam concido. f. ξω. p. ἀπίνδυτ. a. τ. ἀπίνδυτ. Them. ἱψύχω, frigefacio, reftinguo.

Α πίνδυτω, ὁ, pumpatium detrabo; glandem nudo; vel apellum, & apepum facio. unde ἀπινδυτόμενος, cui prapatium detractum eft; teretitus. Alib. in Plut. ex ἀπό, & ἱψιλός, ὁ, ή, apella.

Α πίνομαι, abjuratus, imperf. Poet. pro ἀπίνμην, ab imperf. ἀπώμην, verbi ἀπόμνυμι; quod ex ἀπό, & ὄμνυμι, juro.

Α πίνυσις, Suid. ait effe ὑπερβατὸν ἑπτῆτον, adverbium fyncatharcticon, apud Ariftophanem.

Α πιπράσσω, ὁ & ὑ, nullo negotio paratus; improvifus; cui labor impeditus non eft: ex ἀ priv. & πιπραγματόομαι, negotium gero.

Α πίπραγμος, fine negotio, adv.

Α πίπραγμοσύνη, τι, ἡ, & ἀπραξία, ας, ἡ, ὁ, otium, tranquillitas, inertia, ineuria.

Α πίπραγμος, ους, ὁ, ἡ, quietus, otiofus, fegnis, ineris.

Α πίπραγτος, ὁ, urbs negotiis vacua; urbs otii alritæ; ex ἀ priv. πράττω, facio, ago, & πόλις, civitas, urbs.

Α πίπατος, ὁ, otior.

Α πίπρακτος, ὁ, ἡ, non factus; & active, nihil agens, inutilis.

Α πίπρατος, τὸ infecta, ex ἀ priv. & πράτω, facio.

Α πράξια, ὁ, ceffatio a rebus agendis, otium: inertia & pontur etiam pro luftitia, apud Plut. in Sylla. ex ἀ priv. & πράξις, ους, actio.

Α πρατία, ὁ, emptorum penuria, quum nihil vendere poffumus.

Α πρατος, ὁ, ἡ, ὁ, qui non venditus eft; vel qui non venditur; five non vendibilis; qui vendi non debet; gratuitus. Item innocens, integer, vel teftis, vel judex, qui conficiantiam addicere pecuniæ non didicit; & in recurro plut. ἄπρατος, non vendita: τὰ μὴν πιπραμένα, Pollux lib. 7. ex ἀ priv. & πιπράσκω, venditus.

Α πρίτως, ους, ὁ, indecentia, indecorum.

Α πρεπὴς, ὁ, ἡ, ἀμ τὸ ἀπρεπὲς, ους, τὸ, indecorus: ex ἀ & πρέπω, vel πρέπω, decco, congruo.

Α πρεπῶς, indecore: adv.

Α πρηνὲς, pro ἀπρηνέστερ, ὁ, ἡ, infeftus. ἀπρήνεσι, dat. pl. Jon. ex ἀ & πράττω, facio.

Α πρηνὲς, ὁ, non incenfus, aut inflammatus: apud Hefych. ex ἀ priv. & πρίθω, incendo.

Α πρὶν, adv. non redemptæ, fine pretio, gratis: vel eft adject. acc. fing. ab ἀ, & πρίαμαι, emo.

Α πρὸξ, tenaciter, ut velut ferra defecati nequeat: ab ἀ, & πρόω, feco.

Α προνοησία, ὁ, temeritas, inconfiderantia.

Α προνόητος, ὁ, involuntarius.

Α προνομίτως, non confulto: adv. ex ἀ, πρὸ, & μέτομαι, optabilis, eligendus.

Α πρόβλητος, ὁ, ἡ, temerarius. inconfultus: &

Α προβλήτως, & ἀπροβλήτατος, inconfulto, adv.

Α πρόβλητος, ατ, ὁ, ἡ, temeritas. Ex ἀ, πρὸ, & βάλλω, conflium.

Α πρόβουλος, fine deliberatione, ἀβούλητος: ex ἀ priv. & πρόβουλος, præpolito.

Α πρόβουλος, ὁ, ἡ, non promptus: Ex ἀ & πρόθυμος, promptus. Th. θυμὸς, animus.

Α πρόβυλος, invite: adv. ab eodem Th.

Α προϊδὴς, ὁ, ἡ, ους, ὁ, improvifus, inopinus; ex ἀ priv. & προϊδῶ, præviceo.

Α πρόϊκτος, ὁ, ἡ, ὁτὸς, expers, indotata: ex ἀ, & πρὶξ, dos, quam affert uxor, & per Synæcfin πρὶξ.

Α πρόνοια, ὁ, non prodiens.

Α πρόπτως, non confulto, non magnos faciendo progreffus: ex ἀ priv. & πρόπτω, procedo, proficifor.

Α πρόσκλητος, fine vehemento & colore quæfitor; præterea nullo: præter & palam. ex ἀ priv. & προσκλήτομαι, prætendo ad me legendum; & metaph. prætendo, obtendo, pretexo: ex πρὸ, & κλήτω, tego.

Α πρόσκοπος, ὁ, ἡ, imprudentia.

Α πρόσοπτος, ὁ, ἡ, ὁ, inconfultus, temerarius. Et inde

Α πρόσοπτως, inconfulto, improvide: adv. Ex ἀ, πρὸς, & ὄπτ, mens.

Α πρόσμαλος, ὁ, non pradatus; ante non paftus: ex ἀ priv. & πρόσμαλος, pabulur.

Α πρόσφορος, ὁ, qui proximo caret, vel proximo non utitur; ex ἀ priv. & πρόσφορος, a quo recipiatur, ex ἀ priv. & πρόσφορος, ὁ, hofpes publicus, qui legatos civitatum honoris causa fufcipit.

Α πρόσφορος, ὁ, & ἀπρόσφατος, ὁ, ἡ, improvifus. Et inde

Α πρόσφατως, & ἀπροφάτως, de improvifo. Ex ἀ, πρὸς, & φάτις, & φημι, video.

Α πρόσφορος, ὁ, indecens, ineptus, abfurdus: ab ἀ, & πρέπω, decco, congruo.

Α πρόσφορος, ὁ, ἡ, inhabitatus; colloqui expers: ut qui nec alterum alloquitur neque alterius commercia habent cum colloqui ufum. ex ἀ priv. & προσφθέγγομαι, alloquor, faluto.

Α πτόλεμος, ὁ, inaceffus: ut apud Luc. in Cauc. ἀπτόλεμον κίτρον, κρὶ ἀφύλλορον. ex ἀ priv. & πτόλεμος, ὁ, pervius.

Α πτόλητος, ὁ, ἡ, ἀτενους: item ὁ ἐκ λόγου μεδιάδων, Suid. ex ἀ priv. & πτολίζω, ὁ, adhæres, agglutinor.

Α πτόλιτος, ὁ, ἡ, non infuper indigus; ex ἀ priv. & πτόλιτ, ὁ, indigens.

Α πτόλυτος, ὁ, ἡ, qui admittendus, feu admiffibilis non eft: ex ἀ priv. & πτολύτομαι, accepto, gratus; a πτολύτομαι, excipio.

Α πτολύτατον, τὸ, abfurdum, nihil ad tem facientes. ἀπτολύτατον λόγον, abfurda loqui. Vox manavit ex proverbio ἐκ πτὸς ἀκόνων, cum aliquid ad rem propofitam non quadraret. eft ex ἀ priv. πτὸς, & ἀκόνεσις, ὁ, Bacchus.

Α πτολύτεσις, ὁ, dicitur propofitio illa, in qua prædicati modus, quo fubjecto competit, non eft pofitus; feu que cavet additamento limitante prædicatum fubjecto convenicns. ex ἀ priv. & πτολύτεσις, ὁ, ἡ, amplius diffingo.

Α πτολύτως, improvifo. & ἀπτολυτάτως, idem: adv. ab

Α πτολύτατος, ὁ, ἡ, inexpleftatus, inopinus: ex ἀ, πτὸς, & ἐπόμαι, obfervo, exfpecto.

Α πτόλυτος, ὁ, ἡ, inaceffus; ad quem venire nequit. Hefych. & Suid. ex ἀ priv. & πτόρχομαι, accedo. f. πτορκόσομαι; unde πτορκόλυτος, ὁ, acceffus.

Α πτορία, ὁ, ἡ, negligentia, fegnities, ex ἀ & πτορέω, reverto. unde πτόρτης, atteotio.

Α πτορύτως, ὁ, ἡ, infalutatus. Cicero ad Attic. cum de Pompeji fugitive urbem: omnes nos ἀπτορύτως expectabit, fenfifti reliquit.

Α πτορύτως, ὁ, ἡ, filentium, taciturnitas; proprie, in officio falutandi negligendo; q. d. infalutatio.

Α πτορύτως, ὁ, quem nemo appellare audet nec falutare ob morum feveritatem; vel active, qui non libenter compellat, feu falutat. ex ἀ priv. & πτορύτως, compello, faluto: ex πτὸς, & ἀγορὰ, idem ac πτόρτης, loquor.

Α πτορύτως, nihil pono, hæreo, dubito, nihil definio: ex ἀ priv. & πτορίτω, inufit. a πτορίτω, additus, appofitus.

Α πτόρτητος, ὁ, ἡ, inaceffus: ex ἀ, πτὸς, & ἱκτάμαι, feu ἱκνέομαι, venio.

Α πτόρτης, ὁ, ἡ, ὁ, inaceffus: ex ἀ, & πτορεύω, acceffu facilis; a πτόρτης, vado, quod ex πτὸς, & ἄμι, eo.

Α πτόκατος, ὁ, ἡ, improvifus, inconfideratus.

Α πτόκατος, inconfiderate: apud Athen. l. 6. ex πτὸ priv. & πτόκαμαι, confidero.

Α πτόκωτος δίκη, dicitur lis, que contra eum intenditur, qui in judicium vocatus non eft. aut qui reffe vocatus non eft, ex πτὸ priv. & πτοκαλῶ, vocor, a πτὸ in jus, in poft tempus, τῶτος, unde πτόκλητος, vocatio in judicium.

Α πτόκωτος, ὁ, ἡ, ὁ, fine offendiculo, inoffenfus.

Α πτόκοπτος, ὁ, ἡ, ὁ, non offenfus, offendo. quod a πτοκόπτω, offendo. Th. κόπτω, percutio.

Α πτόμαχος, & πτομάχητος, ὁ, ἡ, intractabilis: qui tangi nequit; vel intactus. Il. 7. ex ἀ priv. & πτομάχω, (pro quo Poetice dicitur πτομάχεσθαι) attingo; ex πτὸς, & μάκομαι, pugno.

Α πτόμαχος, adverfus quem pugnare tutum non eft, inexpugnabilis, invictus in certamine: ex ἀ priv. & πτομάχομαι, depugno, decerto.

Α πτόμενος, ὁ, ἡ, cui quem nulla valent machinæ; ex ἀ priv. & πτομηχανῶμαι, machinor, molior.

Α πτόμενος, ὁ, infociabilis: ex ἀ, πτὸς, & μείγνυμι, mifceo.

Α πτόνδετος, ὁ, qui nullis adiri vifs poteft: item memo poteft: ex ἀ priv. & πτόνδετος, accipio.

Α πτόνοος, ὁ, intolerandus, non ferendus.

Α πτόνοος, intoleranter, ita ut fufferri nequeat: ex ἀ priv. & πτονέγκω, offero, profero. ἀπτόνοος, ὁ, ἡ, ὁ, afpectu horrendus. Ex ἀ, πτὸς, & ὄπτω, video, afpicio.

Α πτόπαλος, ὁ, ἡ, inacceffus, cui appropinquare memo poteft: ex ἀ priv. & πτοπελάω, feu πτοπελάζω, per Syne. πτοπελάζω, appropinquo. unde πτόπελος, ὁ, facilis, affabilis.

Α πτορίζομαι, τὸ, dicuntur, que patrifamilias per filium acquiruntur: bona adventitia: in Pand. ex ἀ priv. & πτορίζω, ὁ, f. ίσω, acquiro.

Α πτόπαστος, ὁ, ἡ, inofenfus, a lapfu immunis: ex ἀ priv. & πτόπαστος, offendo.

Α πτόπαστος, ὁ, ἡ, methodus certa, & errore carens, qua vitamus, na intempeftiva affenfione impingamus, aut peccemus. Lacrt. in Zen.

Α πτόπαστος, ὁ, ἡ, in quem impetus fieri nequit; quem adoriri tutum non eft, Mach. l. 3. ex ἀ priv. & πτοπάστω, ἴτω, impingo, quod ex πτὸς, & πάστω, cado, in pret. πέπτωκα, ab inufit. πτῶω. f. πτώσω.

Α πτόρατος, ὁ, ἡ, ἀμ ἡ, qui, vel quæ non eft affabilis alii: apud Poll. l. 5. ex ἀπορατίζω, ὁ, ἡ, qui non præeft: vel cui tutor & patronus non eft. Hefych. ex ἀ pr. & πτορατεύω, feu πτορατάω, præfum, præfideo.

Α πτορεύτατος, ὁ, ἡ, quem, feu mulierem non habens; in quo pœna adjecta non eft. ex ἀ priv. & πτορεύω, f. σω, mulco.

Α πτόρευτος, ὁ, qui acuta cufpide præfixus non eft: ex ἀ priv. & πτορεύω, ὁ, acuto.

Α πτόρεπτος, ὁ, incommodus, non conveniens: apud Eur. in Iph. Aul. πρὸς πολίτας, dicuntur infulæ, ad quas non fine periculo nautæ appellere poffunt: ex ἀ priv. & πτορέπω, ὁ, aptus, accommodus.

Α πτορόπτωτος, ὁ, non empellatus; qui in colloquium non venit: ex ἀ priv. & πτορόπτω, ὁ, empello.

Α πτορτύτατος, adv. fine facie feu perfonarum refpectu: ab ἀ & πτορώπτω, ὁ, quod a πτῶπον, facies, (ex πτὸς, & ὄπτομαι) & πτόπτω, ὁ, capio.

Α πτορτύτως, ὁ, ἡ, qui nullam pulchram non habet; ἄνοσος, ἠκάμπτος. Item, qui perfonam, i. e. larvam non habet. ex ἀ priv. & πτόπτωπον, facies.

Α πτόπτωπος, adv. fine perfona: ab ἀ & πτόπτωπον, perfona, facies.

Α πτόπτωτος, ὁ, ἡ, ὁ, intactus, incontaminatus: ex ἀ & πτοπτύτω, ὁ, quod a πτῶπον, facies, & ὄπτομαι, pio.

Α'φησίνωτος, ον, Poetice pro ἀφρόνωτος, quem aspicere, & intueri non licet; invisibilis. Hesych. ex α priv. & προσόνωπος, aspicio, intueor. Them. ἄνοημα, video.

Α'ψηφαντήριον, ου, ὁ, praetextu carens, inexcusabilis. Et

Α'ψηφαντος, & ἀνυψήφατος, fine praetextu, & excusatione; nullo allato praetextu: funt adv. ab ἀψηφαντόφατος, inexcusabilis. & ἀνύψηφατος, ex improvisio accidens.

Α'ψήφατος, ὁ, non praedictus, ex improvisio accidens. Ab α, ψήφ, & φάω, dico.

Α'ψηφιδόκοπος, ὁ, incudibotitae, vel nulla cautione praevisus: ex α priv. & ψηφιδόκοπος, vel ψῆφος, quae caute cudiodin profpicio.

Α'ψιθυρίκη, ἡ, non labi, nec impingere: tarditat.

Α'ψιθύριστος, ον, ὁ, immunis a lapsu, vel peccato; irreprehenfibilis; ex α & ψιθυρίζω, quod a ψιθύω, impingo, erro, offendo.

Α'ψίθυρος, fine offenfione, ita ut non impingas. ab ἄψιθυρος, ὁ, ἡ, peccato immunis.

Α'ψικορος, ον, ὁ, ἡ, implumis; alas non habens; pennis, feu pinnis deftitutus.

Α'ψιμῆθος, verba, quae non avolant, fed audientis animis funt amica.

Α'ψίνωτος, & ἀψίνωρος, ον, ὁ ἑ, idem ac ἄψιπτος, deplumis. Omnia ab α, & πτερόν, penna, sia, pinna.

Α'ψιόθαι, in dual. praef. imperat. ab ἄψιπμαι, tango.

Α'ψίπολ, λίος, ὁ, ἑ, invulcris, implumis: ex α & πτίλον, quod ab ἵπταμαι, volo, as.

Α'ψιπτος, ὁ, ἡ, tangendi vim habens. τὸ ἄψιπτον, tangendi facultas. ἄπτεσθαι αἰδοῖοι, ὠδῖνας μαι, tangendi fenfus, potentia: ab ἄψομαι, tango. Th. ἅπτω, necto.

Α'ψιπτος, ὁ, ἡ, implumis, non volucris, Suid. ex α priv. & πτίλον, τὸ, pluma.

Α'ψιπτος, ὁ, ἡ, qui pinius & fufus non eft, integer: individuus: ex α priv. & πτίσσω, pinfo.

Α'ψιπτος, ος, ὁ, ἡ, in ordo interpidus: vel αἴσθησις, mordax in verbis, audax: ab ἄψομαι, tango, & ἄπτω, τὸ, dictum.

Α'ψίπτως, five ἀψιπτίσως, ᾳ, ὁ, intrepidus: ab α, & πτίσσω, terreo.

Α'ψίλαμος, ος, ὁ, ἡ, imbellis ex α & πτόλεμος, bellum.

Α'ψιμαχος, ος, ὁ, ἡ, tango: item invado, capesso; cum genit. & Poet. dat. diendo: aliquando propinquo, adeo, imperet. ἄψαμαι, ου, ὁ, ἡ, ἄψομαι. a. 2. m. ἠψάμην, ω, aor. fub. ἀψόμην, ος, ης, του.

Α'ψιτος, ὁ, ἡ, fub tactum cadens; tractabilis. Item combuftus: ut ἀπτὸς ἀπὸ τῆ φλογός, accenfus a flamma. Plato in Timeo. ab ἄπτομαι, tango, & ἅπτω, necto.

Α'πτω, necto, accendo, cum acouf. f. ἄπω. p. ἧφα. a. 1. ἧψα. part. ἄφθεις, ἄφθεῖσα. a. 2. ἐφην. paff. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, annexus, aptus. pract. paff. ἅπομαι, ἧπο. a. 1. ἐφαψάμην.

Α'πωρος, ὁ, ἡ, ἀφ. ἡ, ἄπωρον, ftabilis: ex α & πῶρος, ὁ, tafus. Th. πίπτω, cado.

Α'πωτος, ὁ, idem: item ὁ ἄπαστος, indeclinabilis: ad verbum fine cafu.

Α'πωρος, ὁ, nares non habens, vel percilles nates habens: ex α priv. & πῶρος, ὁ, nates.

Α'πυθμὴν, fundo carens: ex α priv. & πυθμὴν, ἔνος, ὁ, fundum, pars ima.

Α'πυκτος, ὁ, ἡ, qui denfus, feu craber non eft; ex α priv. & πυκτὸς, ὁ, creber.

Α'πύλωτος, ὁ, nulla porta claufus, vel munitus; qui munit, vel ftrui nequit: ex α priv. & πύλωμα, ὁ, portis munio, feu claudo, Th. πύλη, ἡ, porta.

Α'πυλόπυτος, ὁ, fundo carens: ex α priv. & πυλόπυτος, ακτος, ὁ, manubrium, gladii baſis.

Α'πυος, ὁ, ἡ, invulnerabilis, fine vulnere. ex α priv. & πύον, τὸ, pus.

Α'πυργος, & ἀπύργωτος, ὁ, turres non habens, turribus non munitus: apud Eurip. & in Odyſſ. ex α priv. & πύργος, ὁ, turris.

Α'πύρηνος, ος, ὁ ἑ, non febricitans; integer; fanus.

Α'πυρίδιος, ος, ὁ, ἡ, ſpatium, quo parorysmus ceſſat: februi abſentia; remiſſio febris & integritas: a ſequente

Α'πύρηνος, ος, ὁ, carens febri, non febricitans.

Α'πύρθμος, & ἀπύρωτος, ὁ, ἡ, coueleatus; carens nucleo; ἀπύρθμος τρυγὼν, fine nucleis intus ligno, feu oſſe: item ſpinis carens, de piſcibus dictum. ex α priv. & πυρὸς, ὁ, ὠνος, ὁ, olivarum officinlum.

Α'πυρηνίδιος, pro ἀπυρίδιος, ὁ, ἡ, apud Hippocr. exp. ſpecilim, quod nucleum, i. a. acumen non habet; hoc eſt μαλακῶτὸ, ſive auricularum ſpecillum: ex α priv. & πυρὸς, ὁ, ὠνος, compoſitur cum μύλη, ἡ: fiva ex ἀπύρωτος, ὁ, & μύλη, ἡ, ſpecillum.

Α'πυρος, ος, ὁ, ἡ, ignis expers, exudus; item qui igni non admoveturi ex α priv. & πῦρ, πυρὸς, ὁ, ignis.

Α'πύρωτος, ος, ὁ, ἡ, igni nunquam admotus, novus.

Α'πυστος, ος, ὁ, fando inauditus; fama ignotus: ab α, & πυσθάνομαι, audio, intelligo.

Α'πύτης, ος, ὁ, a veiere quodam ὑπόπυστος dicitur eſſe pracpo, utpote vaius ponytium fit clamare. vide Euſt. ll. 7. Eſt verbale ab ἀπύω, ſ. ἀνῶ, clamo.

Α'πύω, ſono, ſonitum reddo: item clamo. ſut. ἀπύσω. p. πέπυκα. ἀπύω, idem, ὁ, ἀπύων, ab ἤπυον, vel ab ἀπύω, & τὸν, plur. madefacio.

Α'πφὰ, teſte Suida, eſt fonoris, & ſtatim ὀνομάζουσι, apellatio blandiens.

Α'πφάτων, ὁ, Poet. pro ἀνοήτημα τὸ ἄρρητον, apud Athen. l. 13.

Α'πφίη, ας, ἡ, nomen Hebr. priſtrix.

Α'πφίος, ὁ, Euſt. dicit eſſe ὑποκείμενον ὁ ὑμνίου.

Α'πφὸς, vel ἀφρὸς, ὁ, ἡ, a pueris dicitur per ὑποκειμενὸν pater, ὁ, ἡ, ὁ πάππος, ut annotat Schol. Theoc. Idyl. 15. Vide & Euſt. ll. 9. Ab ἀνέφω, emitto furculum, germino.

Α'πφὼ, pro patre accipit Hefych. l. 4. Reg. c. 2. quod tamen non eſt Graecum vocabulum, ſed retentum ex textu Hebraico, in cujus verſione exp. crianum. a Th. ἀφὸς, τοῦ, ὁ, pater.

Α'πχουν, ουσα, ὁ ἑ, imberbis: ex α priv. & πώγων, ωνος, ὁ, barba.

Α'πώδυνος, idem ac ἀνώδυνος, in cantu differepo; diffono; fum abſonus: ex ἀπὸ, & ᾠδὴ, idem cum Th. ἀᾴδω, cano.

Α'πῳδὸς, ὁ, ἡ, ὁ ἑ, abſonus; diffonus; item abhorrens, non placens; qui malum ſonum edit.

Α'πωθάσσω, ῆς. fing. imperf. ab ἀπωθάζομαι, la mentor. Th. βάζομαι, lamentor.

Α'πωθεν, & ἀπῶθεν, Poet. procul, eminus: pro ἀπὸ: quod ab ἀπὸ, procul, adv. Poet.

Α'πωθέομαι, ἐόμαι, in media forma, repello, abjicio, detrudo. ἀπωθήσομαι, pro ἀπωθήσωμαι, abjiciam. i. plur. praet. ind. a. 2. ind. ἀπωσάμεθα, ω, σαι. Ex ἀπὸ, & ὠθέω, pello, impello, trudo.

Α'πωθὶω, detrudo, ſ. ἀπώσω. p. ἀπωκα. praet. paſſ. ἀπώσμαι, ἀπῶθαι, trudor.

Α'πωκρισία, ας, ἡ, in coloniam deductus: part. praet. ab ἀποκίζομαι, in coloniam deducor.

Α'πώλεια, ας, exitium: ab ὄλλυμαι; quod ex ἀπὸ, & ὄλλυμι, pereo.

Α'πώλενος, ὁ, non domitus eruditusque, ut pulli domani, & aruditi ſolent: ex α priv. & ὠλένη, ſeu equitatio, & erudio; a Th. ὠλέω, pulſus equinus.

Α'πώλεσε, ας, ὁ, pedidi, i. a. 1. act. ab ὀλέλυμαι, perdo: pereo.

Α'πωμόλογος, ος, ὁ, ἡ, peiri, a. 2. m. ejudem verbi. ἀπολόλυτο, periteam, plaſe. p. m. Att. ab ἀπόλλυμι, p. m. & Att. ἀπόλωλα. ab eod. Themaie.

Α'πωμοσία, & ἀπώμοσις, ως, ὁ, abjuratio, in fentatio per jusjurandum.

Α'πωμοσιτὴς, ὁ, abjuratrivus. &

Α'πώμοτος, ὁ, ἡ, vitandum, lege interdictum, quod quis falſum abjuraverit: ab ἀπόμνυμαι, vel ἀπωμνύω, abjuro, jurejurando nego: ex ἀ, & ὄμνυμι, juro.

Α'πώμοτος, ὁ, adjurabilis: item vitandus, fugiendus, five ejuſmodi, ut quis jure jurejurando neget: apud Sud. & Hefych. Eſt. verbale ab ἀπόμνυμι. ex ἀπὸ, & ὄμνυμι, ſ. ὀμόσω, juro.

Α'πὼν, ῶσα, ὁν, abſens, Jon. ἀέων, praef. part. ab ἤειμι, abſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Α'πώνιδ, ὁ, canalis ſub terra foſſus ad ducendam aquam; item propago in vita, i. e. palmes vitis venulus, qui in terram defoditur, ultima tantum ſui parte extante, ut nova inde vitis pullulet. Ezech. cap. 17. Ab Heſychio autem exponitur feiſſura, fiſſura. ab ἀπόνημι, ſ. ἀπονήσω, defodio, ex ἀπὸ, & ὄρυσσω, fodio.

Α'πωρέκτικος, ſaltando amovili, ſ. ἀπορέξω. i. an. Jon. ἀπορέω, ῆς, ſervili ὀρέγομαι, falto.

Α'πώνυμος, ος, ὁ, ἡ, Dioſc. ἀπώνυτα ὄνια, oſſa, quae non coierunt, & callum obduxerunt; ſeu oſſa, quae non conferbuerunt: ex α priv. & πῶρος, ὁ, calloſa concretio. unde πωρόω, ſ. ὠσω, obduro.

Α'πωσάμην, ω, απο, repuli, a. 2. m. ab ἀπωθέομαι, repello.

Α'πωσις, ως, ἡ, & ἀπωσμὸς, ὁ, ἡ, repulſio, rejectio: a praet. paſſ. τὸ ἀπωσθὲν, detrudo, repellu.

Α'πωτέρω, ὁ, ἡ, pl. ſ. ι. m. ἀπώτατος, a. 1. part. act. ab ἀπόθω, repello.

Α'πωτικὸς, ὁ, ἡ, qui habens expellendi: et

Α'πωτὸς, ὁ, ἡ, qui propulſari poteſt, expulſus: a praet. paſſ. ajudem verbi.

Α'πώτης, ὁ, remotior: ἀπώτατος, remotiſſimus: ab ἄπω, procul, adv. Poet. fic

Α'πώτω, remotius: & ἀπωτάτω, remotiſſime; adv.

Α'πωρεῖν, idem ac ἀφυλᾶν, juvo, proſum.

Α'πωρέω, ῆς. pl. impert. verbi ἀπώρημαι, abeo. Th. ὄρνυμαι, abeo, diſcedo.

A P.

Α'ρ, per metathefin pro ρά, particula expletiva, certe, utique.

Α'ρ, & ἄρ, ſubtata e in fine, vel principio, Poet. pro ἄρα, utique, igitur.

Α'ρα, utique, nempe, igitur. τὶ ἄρα; quiſnam? τὶ ἄρα; quidnam? πού ἄρα, eloquun: ὅπα ἄρα, aut ὅππα, igitur, ergo: ſepe etiam redundat. Ponitur inter themata.

Α'ρα, (interrogativum) an, utrum? ἆρα, & ἄρ' ὄρ, utrum? ἆρα μὲ, nunquid? ἆρα μὴ τάντα, haecine?

Α'ρὰ, ἄς, ἡ, preces; item dira; nota: ; quaſi ab αὐω, vel ἀράω. hinc ἀράομαι, κατάρα, καταρωτὸς, de quibus in ſuis locis.

Α'ρὰβδος, ὁ, ἡ, virga. ἀράβδου ἡ, ſcil ſua virga, ſeu baculo: ex α priv. & ῥάβδος, virga.

Α'ραβδόσιον, Dor. pro ἀραβδόσιον, concutientes non ſine ſtridore, præſ. part. ſ. g. plur. nom. ab Α'ραβέω, ſtrepitum, ſeu ſtragorem edo. ſ. τὸν ῥ. ῥάβδος. Th. ἀραβδ-, ſtrepitus.

Α'ράβδος, infinuit, a. 1. Jon. praecedentis verbi a. dualis, ſtrepitum edo.

Α'ραβία, ας, ἡ, ſtabula, nomen regionis, Hebr. eremus. Hinc Α'ράβιος, pro Α'ράβιος, & Α'ραβίτης, Arabicus.

Α'ραβίτης, ου, μετὰ κοπιστὴν ποσὶ, Hefych. i. a venti pulſum excitantes.

Α'ραβίτης, ου, ὁ, ut ἀραβίτης ποσὶ, Hefych. ex τυφωνικὸς, ut ſit ventus repentinus, & procelloſus: a Th. ἀράβδος, ὁ, ſtridor dentium, ſtrepitus. Th. ῥάβδω, a, rabie concipior. Suid.

Α'ράβος, ου, ὁ, ſtridor dentium, ſtrepitus, propria ſignificatio dentium cantantium; qu. ὁ ἀρα ῥάβος.

Α'ραγὸς, pulpae, furte.

Α'ραγρὸς, ου, ὁ, colliſio, pulſatio, ſtrepitus. Th. ἀράττω, amputo, abſcindo.

Α'ραδέω, turbo, contorbo, commoveo. Hefych. ab ἀράδην, pulſus cadens.

Α'ραδὶω, turbo. a Th. ἄραδος, quod videtur ab ἀράομαι, derivari, & ſignificare crepitum, ſeu ſtrepitum eorum, quae inter ſe colliduntur.

Α'ραδὸς, ὁ, ἡ, cordis pulſus poſt vehemens exercitium.

Α'ραε, a. 1. inf. act. ab ἄειρω, tollo.

Α'ραια, ὁς, ἡ, venter, & inteſtina; ubi aſt multa anfractus, rarita. Hinc μεσάραιον, membrana venis, arteriis, nervique contexta, per cujus vafa alimentum e ventriculo in hepar diſtribuitur. Dicitur & μεσεντήριον, & μεσεντέριον. Hippocr.

Α'ραιόρρυτος, ὁ, meatus ſeu foramina rara habens; laxus; ex ἀραιὸς, rarus, tenuis, & ῥύσις, ὁ, meatus.

Α'ραιὸς, ὁ, ἡ, ditis devotus; item diitis devovens. Th. ἀρὰ, imprecatio, execratio.

Α'ραιὸς, ὁ, ἡ, rarus, tenuis, angulus: eni oppoſitur πυκνὸς, denſus, crebet.

Α'ραιόσαρκος, ος, ὁ, ἡ, rarum. ſcil laxam carnem habens. Athen. l. 7. ex ἀραιὸς, rarus, laxus, & σάρξ, κὸς, ἡ, caro.

Α'ραιόφυλλος, ὁ ἑ, rara ramos columnas habens. Virtuv. l. 3. c. 2. ex φύλλα, ων, ὁ, columna, & φύλλος, rarus.

Α'ραιόφλοιος, ος, ὁ, cui corpus eſt laxa corcetum; & proinde cui libera corporis tranſpiratio eſt: ſic dicta a corporis tarritate, quae plurimum valet ad tranſpirationem. ex ἀραιὸς, rarus, & σύγχυσις, coagmentor, concretio.

Α'ραιότης, τος, ἡ, raritas, laxitas ſpongioſa: a praec. Themate.

Α'ραιὸω, ῶ, ἑ. ἀσω, rarefacio, unde ἀραίωμα, rarefio.

Α'ραιωμα, ατος, ὁ, Att. & Jon. ſimul pro ἠραίωμαι, ſubtatus, perf. part. paſſ. vel pro ἠραίωται, captus, perf. part. ab αἴρω, capio.

Α'ραίρεη, captus, delectus erat, pro αἴρη, ab αἱρουμένω, pluſq. p. Att. verbi αἱρέομαι, cum reduplicatione. Alii ab αἴρω, capio, malunt derivari.

Α'ράκιμον, τὸ, inteſtiſtium, vima, biatus, raritas.

Α'ρακὸς, rara, tenis intervallis, leviter.

Α'ράκωσις, ως, ἡ, laxatio. Th. ἀραιὸς, rarus.

Ἀ *γουσιάν, ἡ, τρυφερὰ εἶνη νὰ habens. ab ἀ-* *μαὶς, rarus.*

Ἀ *μάω, ῶ, ἡ, ἄ, ἀμαὶς, ἴδος, ἡ, ἄ, species legu-* *minis: pro quo dicitur etiam*

Ἀ *μάκη, της, ἡ, ἀμάκωτος, ὁ, apud Galen. idem ac ἄμακις, legumen.*

Ἀ *μάκις, ου, ὁ, leguminis species.*

Ἀ *μάκωτος, ὁ, τὸ, atramentum furorium.*

Ἀ *μᾶσθαι, τὸ, lutum, cœnum, βόρβορον. Hesych.*

Ἀ *μάσιος, qui fuccellit, a. i. parr. m. ab ἀμάω,* tollo.

Ἀ *μᾶτε, ὁ, nomen viri ἀλαζόνος, Hebr. altus.*

Ἀ *μάω, a. u. Jon. pro ἀμάω. ἄ ἀμᾶτο pro ἠμᾶτο, 3. ſing. ejuſd. temp. ab ἀμάω,* amputo.

Ἀ *μάω, Dor. pro ἀμάω, 3. ſing. fut. 1. ab ἀ-* *μάω,* amputo.

Ἀ *μᾶν, 2. ſing. imperf. ab ἤμασκε, amo. im-* perf. ἀμάσκω, ἤμασν, & Jon. ἤμασ, & Dor. ἄμασ. Alii formari volunt ab a. 1. med. ἠμα-*σάμην, & per Syncop. ἠμάμην.*

Ἀ *μάομαι, ῶμαι, ſ. ἀσόμαι, precor, vota ſuſcipio;* item imprecor, maledico. ἀράσασθαι ἀρᾶσι, im-precari diras. Theſm. ἀρᾶ, ᾶ, ſ, imprecatio, dirae.

Ἀ *μᾶν, ονος, ἡ, ης accommodavi, placui, p. m. Sic. ἀκάμην, 3. ſing. ſub. pret. med. verbi ἀ-* *κέω,* apto. p. m. ἀκέσ. & ſacta reduplicatione *ἀκάμην,* Poet. ἀκάμην. Hinc part. p. m. ἀκάμενος, *ἀκαμένη,* adoptatus, adoptatae.

Ἀ *μαξίκο, ου, ſeu ἀμάξικος (ut eſt apud Poll.) la-* tratus, Attice: *αὐὸ τῆ φωνῆ, voce. nam pro-* prie dicitur de canibus, quum irritati *τὸ ἀ-* ſonant.

Ἀ *μάτιστος, adoptavit, 3. ſingul. impeſſ. Jon.* verbi *ἀπαμέτιστο,* idem ac *ἀράσω,* apto: quod a pract. m. verbi *ἀράω,* vide *ἀράσω.*

Ἀ *μαρώτατο, Jon. pro ἀράσατο, conveniſſent, 3.* pl. a. 2. opt. m. per Attt. reduplic. verbi *ἀ-* *ρέω,* apto.

Ἀ *μαρτο, per reduplic. pro ἄρτο, 2. a. act. fic* *ἀράσω, pro ἄρω, a. m. part. ab ἄρω,* apto.

Ἀ *ναιτὸς, pract. m. part. vide in ἀράσω.*

Ἀ *νᾶτο, a. 1. part. act. ab ἄσω,* tollo.

Ἀ *νδάω, ſolvitur, a. 1. inf. m. ab ἀνδάλλω, a.* 1. m. verbi *ἄδω,* ſolvo.

Ἀ *νέσμαι, ᾶ, ἡ, execrandus, deteſtabilis: κατα-* *ράσιμος. Suid. eſt ab ἀράομαι, precor; item* imprecor.

Ἀ *νάσω, ſeu ἀράσσω, ſ. ξω, a. τ. ἄραξα, & ἠρᾶ-* *ξα, amputo, abſcindo, proprie ferra; item* pullo.

Ἀ *ντάω, precatur, 3. ſing. praſ. verbi ἀράομαι,* precor.

Ἀ *ντρογλώσ, aratrum ſero. Eſt compoſitum ex* *ἄρατρον, τὸ, aratrum, & φορέω, idem ac φέ-* *ρω, ferο.*

Ἀ *ντω, 3. ſing. a. 1. imperat. ab. ἄρτω, ἄτω,* & in pl. *ἄρατε. Ab ἄω, a. 1. tollo.*

Ἀ *νυρὸς, ὁ, ἡ, adjectiv. futura; non futilis; ὁ δὲ ἀ-* *νυρὸς, Joan. cap. 19.*

Ἀ *ρακίδια, ας, ἡ, planta quadam ἀμεριμνῶντος,* utrinque fruticſera: ab *ἄρακος,* leguminis ſpe-cies, cui ſimilis ſeminoſa.

Ἀ *ρακνιὸς, ὁ, καὶ ἀράκνιος, ὁ, ἡ, ad araneam* pertinens, aut ab aranea factus.

Ἀ *ράκνη, ης, ἡ, aranea: & ἀράκνα ης, ἡ, a-* ranea, & aranea tela. Dici volunt, aut *ἀπὸ τῆ ἀρύειν ἴχνη ἔχειν, aut παρὰ τὸ εἶν αἶρα αἴρειν τὰ ἴχνη.*

Ἀ *ρακνώδης, ὁ, ἡ, araneoſus, ſive araneae formam* habens.

Ἀ *ράχνη, ης, τὸ, araneae tela; item aranea:* & vitium oliviae, & vitibus peculiare, a quod aranenm dicitur.

Ἀ *ρακτίνος, ſut. ὤσω, ſpeciem aranei refero;* aranearum telis plenus ſum: & neut. adjectiv. *ἀραχνώδους, ex aranea vitiari, aranearī. Ga-* za lib. p. animal.

Ἀ *ρακνώδης, ους, ὁ, ἡ, idem ac ἀραχνοειδὴς. ara-* neoſus. a. Th. *ἀράχνης, aranеus.*

Ἀ *ραχνώφιλ, ὁ, ἡ, ad aranеae textus. Th. ὑφὰω,* texo.

Ἀ *ραχνώδης, ὁ, ἀραχνοειδὴς, ὁ, ἡ, aranеae, aranеae* ſpecie apparens, ſeu ſpeciem ejus prabens: ab *ἀράχνη, araneus.*

Ἀ *ρὰ, ᾶτος, ὁ, nomen Gentile, q. d. defertum* incolens.

Ἀ *ρὰω, ſ. ὤσω, juro; item compono, apto, congruo. unde ἄραρα, placui, congrui.*

Ἀ *ρβαιὸς, ὁ, ἡ, ſcalprum, culter ſutorius.*

Ἀ *ρβάδα, ης, ἡ, calceus quidam cavus & pro-* fundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλο-*πάτιον, ſeu πηλοβάτιον, qui per lutum graditur.*

Ἀ *ρβαλὸς, ὁ, ἡ, in Epigr. calceamenti genus* ad venandum: ab *ἀρβάδα, calceus.*

Ἀ *ρβοδέτημος, ὁ, Perſeus; inde dictus, quod* ſuis *ἀρβάδαις, calceis habebat affixas alas.* Th. *πτερὰ, ὁ, τὸ, ala.*

Ἀ *ργάω, ῶ, ἡ, albico: albeſco; Euſt. ex Eu-* ripi. ab *ἀργὸς, albus.*

Ἀ *ργεῖος, ου, ὁ, ἡ, Argaus; ab Ἄργος, ους, ὁ, no-* men urbis in Peloponneſo.

Ἀ *ργεκὸς, pro ἀργαλέος. Ab*

Ἀ *ργαλέος, ᾶ, moleſtus, difficilis, gravis: pro ἀλγεινὸς, euphoniae gratia, pro λ Attice, ab ἄλγος, dolor; vel quaſi ἀχαλέος, ab ἄχος, opus.*

Ἀ *ργαλέως, difficulter. Th. idem.*

Ἀ *ργάντης πώρου, albicantes tauri. Pind. Th.* *ἀργὸς, albus.*

Ἀ *ργεννὸς, ὁ, ἡ, ἀργῦν, ἄργυι, & ἄργυα, fer-* pentis ſpecies.

Ἀ *ργεος, Argis, dat. fing. ab ἄργος, Argi.*

Ἀ *ργεύω, pretioſi calceamenti muliebris genus.* Heſych. fic dicit, quae Argis confici ſolebat.

Ἀ *ργέω, ῶ, ἡ, Argiva. Ἀργέωμαι, dicor. Ἀ-* *γ. ab Ἄργος, gen. pl.*

Ἀ *ργὴς, ὁ, ἡ, albus, κλαὸς: ab ἀργὸς, idem.*

Ἀ *ργίαν, ὁ, ἡ, Argivus. Et*

Ἀ *ργικρόνται, ου, ὁ, Argi occiſor, Argicida:* epitheton Mercurii: ex *Ἄργος, & κρίνω,* pro *κρινὼν, occiſor. Th. φόνιος, occido, in-* terficio.

Ἀ *ργιμόεις, ὁ, argemone herba; ſic dicta, quod* argema, & nubeculas in oculo ſanare dici-tur. Dioſcor. a. 108. & Plin. l. 25. c. 9. ab *ἀργεμὸν, ὁ, nubecula. Et*

Ἀ *ργιμος, ου, ὁ, ἀργεμὸν, τὸ, ἡ ἄργιμα, ατος, τὸ, albugo, albor, ſeu exulceratio alba in* oculi nigra parte, & in candida rubeſcen-te. Poll. Sic quidam dicitur, qui eo vitio laborat: dicitur etiam de ungubus, & de itide, ab *ἀργὸς, ὁ, ἡ, albus.*

Ἀ *ργινὸς, ſeu ἀργινόεις, ὁ, candidus, albus. Th.* *ἀργὸς, idem.*

Ἀ *ργὶς, ίτος, ἡ, per μεταβολὴν, καὶ συγκοπὴν* dicitur pro

Ἀ *ργινὸς, ὁ, & Ἀεοl. ως, ὁ, albus, velox: ab* cod. Th.

Ἀ *ργιόμαι, idem ac ἀργῶμι, in otio vivo.*

Ἀ *ργὸς, ὁ, ὄτιορ. ſ. ὀσω. p. ἠργὸς. a. 1. ἠ-* *ργησα; ab ἀργὸς, otioſus.*

Ἀ *ργὸς, ἀργὴ, ἀργὸν, ἀργείτης, ὁ candens, lu-* culentus; idem ac *ἀργὸς, ίτος, ὁ, albus; &* Th. idem.

Ἀ *ργὸς, acc. fing. ab ἄργας.*

Ἀ *ργὼς, ὁ, ὁ, nomen peoptum Cyclopis.*

Ἀ *ργὼς, ὁτος, ὁ καὶ ἡ, otioſus, ſciatus. Th.* idem.

Ἀ *ργὼς, ῶτος, ὁ, albus. Th. ἀργὸς, albus.*

Ἀ *ργὸς, ους, ὁ, albus, ſplendidus.*

Ἀ *ργὸς, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἀργὸς, ſeu ἀρ-* γὸς, otioſus.

Ἀ *ργὸς, ὁ, otium: item feſtivitas, qua Deo ce-* lebratur: ab *ἀργὸς, otioſus.*

Ἀ *ργὸς, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἀργὸς, ſeu ἀργὸς, opus.*

Ἀ *ργὸς, albus.*

Ἀ *ργικέραυνος, ὁ, epith. Jovis; quod albicante* fulmine ſpargat: ex *ἀργὸς, albus, & κε-* *ραυνὸς, fulmen. Hom.*

Ἀ *ργὶλλὸς, idem ac ἀργὸς, candidus: Hicand.* Ἀ *ργιλλος, ου, ὁ, ἡ, argilla, terra* albida. Et pura: q. ab *ἀργὸς, albus.*

Ἀ *ργιλλώδης, ὁ καὶ ἡ, argillioſus, argillaceus, Th.* idem.

Ἀ *ργιόεις, ὁ, ἡ, albus, ſplendidus: ab eod.* Themat.

Ἀ *ργίοφις, ὁ, albos dentes habens: ab* *ἀργὸς, albus, & ὄφις, ὄφεως, ὁ, dens.*

Ἀ *ργίοφος, idem ac ἀργίοδους, ὁ, albos dentes* habens. a. pura: q. ab *ἀργὸς, albus.*

Ἀ *ργιόφων, Macedoniibus ὁ ἀετὸς, aquila, teſte* Heſychio: proprie celeripes, ab *ἄργους, idem* ac *ἀργὸς, albus, λαλεῖς, item ωκυὴς, celer,* velox, & *πτὰς, πτῆτος, ὁ, pes.*

Ἀ *ργιτὸς, ὁ, albus, celer.*

Ἀ *ργίτων, ωνος, ὁ, albipes: & celer.*

Ἀ *ργμα, ατος, τὸ, vel potius ἀργμάτιον, ἄτου, τὸ, primitiae ſecut ἀπάρχματα, vel ἀπάρχματα, idem. Th. ἀρχὴ, initium.*

Ἀ *ργμένος, Jon. pro ἀργμένος, ὁ, qui copir.* perf. paſſ. ab *ἀρχόμαι, incipio.*

Ἀ *ργος, ὁ, Argus, nomen Pop. Ἰνάχου. Et Ἄρ-* γειος, pro Συνωπέτης.

Ἀ *γκαλίσσω, verba ſupervacanea dicere, vel ſcri-* bere: &

Ἀ *γκαλίσσω, ας, ἡ, otioſus ſermo.*

Ἀ *γκατίνοι, ὁ, Argonauta; qui in navi; quae* Ἀργὼ dicitur, Jaſonem eſt comitatus. Th. *ναῦτ, ναὸς, navis.*

Ἀ *γκεσὶς, ὁ, ἡ, antes; ſeu potius inertiam in-* geuerans, & affectus; inertem reddens: ex *ἀργὸς, otioſus, & ποιῶ, facio.*

Ἀ *γκος, ους, ὁ, nomen propr. Argus, ἑκατόφθαλ-* *μος, centum oculos habens.*

Ἀ *γρὸς, τὸ, oppidum Theſſaliae, urbs in Pelo-* ponneſo; item pro tota Peloponneſo, & ſape pro Graecia univerſa: unde Ἄργιος, Argivi.

Ἀ *γρὸς, ὁ, ἡ, albus; item otioſus, piger: q.* ab *ἀργὸς, ab ἀ, & ἔργον, opus.*

Ἀ *γρόγκυλος, ου, ὁ, ſcitita vox, q. d. argen-* tangina; dici ſolet, ubi quis muneribus cor-ruptus tacet, & nihil contradicit, Plut. ex *ἀργυρος, argentum, & ἄγχειν, ſuffocatio, ſtran-* gulatio, a Th. *ἄγχω, ſtrangulo, ſuffoco:* item coerceo.

Ἀ *γυραμοιβικὸς, more nummulari, adverb. ex* Ἀ *γυραμοιβικὸς, & ἀμοιβὴ, a. permuto.*

Ἀ *γυραμοιβὶς, ὁ, ἡ, argentarius, nummularius,* πανηγύρεως κολλυβιστὴς, trapezita, Plaut. men-farius. Cic.

Ἀ *γυράμοιβος, ου, ὁ & ἡ, argenteum clypeum* geſtans. Athen. Unde *ἀργυραμοιβὸς* dicebatur Macedonica quaedam legio a clypeis argen-teis; ex *ἄργυρος, argentum, & ἀμοιβὴ, ἴδος, ἡ, clypeus.*

Ἀ *γυράνθη, ης, τὸ, officina argentarii. Th. ἀρ-* γυρεῖον, ὁ.

Ἀ *γυρᾶς, ὁ, ἡ, ἀργύρεος, ᾶ, ον, & contract.* Ἀ *γυροῦς, ᾶ, ὁν, argenteus, & ἀργυροῦς, dat.* pl. Jon. pro *ἀργυρέοισι, ab ἄργυρος, ὁ, argen-* tum.

Ἀ *γυρεῖον, argentum effodio, μεταλλεύω. Strabo.*

Ἀ *γυρεῖον, ὁ, argenti cuſtos. Heſych. ex ἀρ-* γυρῶν, & ἐλεύσω, ſ. *ἀνω, p. ηκ; ab ἐλεῖν,* agito: item pulſo, ferio.

Ἀ *γυρέλλιον, ου, τὸ, parvum argentum, pecunio-* ſum. Th. *ἀργύριον, ὁ, ἡ, argentum.*

Ἀ *γυρεῖλλιμος, capturas facio, auudinor, lucror.* Bud. ex Demoſth.

Ἀ *γυρεῖλλω, flagito, vel aufero argentum, expo-* nitur & concutio.

Ἀ *γυρεῖνος, ὁ, ἡ, argenteus, pecuniarius.*

Ἀ *γυρεοθήκη, & ἀργυροθήκιον, ὁ, arcula: argenti* & pecuniae theca. Poll. ex *ἀργυρος, argen-* tum, & *θήκη, theca, ſeu repoſitorium. Th.* *τίθημι, pono.*

Ἀ *γυρεοκόπτης, ὁ, argentarius. Regum l. 4. c. 22.*

Ἀ *γυρεος, ᾶ, ον, nummi argentei: Matth. c.* 26. 15. & generatim pecuniae, quocunque ſit metallo. ab *ἄργυρος, ὁ, argentum.*

Ἀ *γυρὶς, ίδος, ἡ, Poet. & Att. pro ἀργυρᾶ, ar-* gentea phiala. Athen.

Ἀ *γυρίσκος, ὁ, ἡ, exilio pecuniae, capturae,* cum cuſtodio. Bud.

Ἀ *γυρίτης, qui pecunia abundat, ἀργυρίτης, ter-* ra, ex qua fodiatur argentum: ut *ἀργύρεος Ὦφιμος, argentea arena. Dioſc.*

Ἀ *γυρίτις, ὁ, ἡ, ἀργυρίτης, ὁ, ἡ, habens argentеum:* ex *ἄργυρος, argentum, & βίτις, ὁ, nervus* arcus.

Ἀ *γυρόβαμων, ὁ, argenti ſpectator, argenta-* rius, qui nummularius: quaſi pecuniae ſpecula-tor; qui argentum ad Lydium lapidem pro-bat: ex *ἄργυρος, argentum, & γνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cognitor, explorator. Th. γι-* γνώσκω, cognoſco.

Ἀ *γυρόδινος, ὁ, ἡ, argenteos habens vortices:* ab *ἄργυρος, argentum, & δῖνη, vortex.*

Ἀ *γυροδόκη, ἡ, ὁ καὶ ἡ, & ἀργυροδόκος, argen-* teus: ab *ἄργυρος, argentum.*

Ἀ *γυροδόκος, ὁ, ἡ, argenteos habens clavos: ab* *ἄργυρος, & δόκος, clavus.*

Ἀ *γυροδύκης, ὁ, locuples, in quo ſervatur pecunia.*

Ἀ *γυροκοπέω, cognoſco, loco cudendo argenti deſti-* natus, ſignandae pecuniae officina. Athen. l. 5.

Ἀ *γυροκοτῶν, argenteos nummos cudo; vel ar-* gentum ſigno.

Ἀ *γυρολογέω, ῶ, ἡ, ἀργυρολογῶν, dicuntur metaphoricе,* qui verba, aut orationes cudunt. Poll. ex *ἄργυρος, argentum, & κοπέω, ſ. κόψω, in-* cido; & *κόπτω, feindo, feco.*

Ἀ *γυρολογῶν, ῶντος, ὁ, pro quo dicitur & ἀργυρο-* κόπτης, argentarius, qui argentum, ſeu argen-teos nummos cudit; argenti fignator; qui pecuniam fignat. Ex *ἄργυρος, argentum, &* *κόπτω, q. labor.*

Ἀ *γυρόνιον, ου, ὁ, pecuniae poſco, & exigo; ar-* gentum collico. Thuc. Polyb.

Ἀ *γυρολόγητος, ὁ, ad pecuniam colligendam in-* ſtitutus. a. Mucor. ex *ἄργυρος, argentum, & λέγω, lego, colligo.*

Ἀ *γυρολογία, ὁ, argenti. i. e. pecuniae coa-* ctio, & exactio.

Ἀ *γυρολόγος, ὁ, ἡ, qui argentum, i. e. pecu-* niam, colligit, coactor, quaeſtor, pecuniae legendae deſtinatus.

Ἀ *γυρομασὴς, ὁ, ἡ, argento mixtus; Th.* *ἄργυρος, miſceo.*

Ἀ *γυρομάσιον, ου, ὁ, argentarius, trapezita: ſu-* pra τὸ τῆ ἀργυρο ἀμείβειν.

Ἀ *γυρόμοιρα, argentum recipio, argento donor.* Pind.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, argenteos pedes habens, ideſt argentei coloris, candidos, lilad. a. ex ἀργύρεος, argentum, & πέζα, ὁ, Dor. pes, malleolus pedis: eſt a πέζα, fimbria.

Ἀργυροτοξότης, ὁ, idem ac ἀργυρότοξος. Epith. Theridis, apud Hom. Il. a & Veneris, apud Pind. quod exp. etiam, argenteas fimbrias habens ; a, ὁ ἀσπὶς κυκλοτερὴς παρὰ τὸν αὐτὸν ἐμπίπτει χαλκὸν, ioquit Euſt. & ſic eſt ex ἄργυρος, argentum, & πέζα, ἡ, fimbria.

Ἀργυροτόκος, ὁ, ἡ, locus, ubi argentum & nummata cuduntur. Th. τοκὸς, facio.

Ἀργυρότοξος, ὁ, ἡ, qui eſt argenteis pedibus. Ἀργυροτόξου, οὐ, ὁ, nummularii, ab exigendis pecuniis ita dicti : in Pand. Gracc.

Ἀργυροφεγγὴς, ἐσσ. τὸ, ν. argentaria : ab ἀργυροφεγγὴς, ad argentum elaborandum faciens.

Ἀργυροφεγγὴς, ὁ, ἡ, ad argentum elaborandum faciens. unde ἀργυροφεγγὴς ἐργαστήριον, argentariæ officinæ, argentaria. Th. φεγγὴς, ago, facio ; unde τρικεφεγγὴς, ὁ, qui agi poteſt, ſub actionem cadens ; & ἀφεγγὴς, aptus ad agendum, qui agere poteſt.

Ἀργυροφεγγὴς, ὁ, pecunia numerata vendo. Ipſyb. Th. πωλέω, vendo.

Ἀργυροφεγγὴς, ὁ, ἡ, argentum, & ῥίζα, radix.

Ἀργυροφεγγὴς, ὁ, ἡ, argentiflus ; fluenta habens argentum vehentia : ut ἀργυροφεγγὴς ὕδωρ, Euſtip. in Hexe. Fur. ex ἄργυρος, argentum, & ῥέω, fluo, unde ῥοὴ, ἡ, Dor. ῥόα, fluxus.

Ἀργυρῶν, ῶνος, ὁ, argentum : ſic dicitur a candore, ab ἀργὸς, albus : hinc ἀργυρίτης, argentio oblucco, pecunia duo : ἀργύριον, vel argentum.

Ἀργυρίτης, pro ἀργυρίτης, vocat. ab

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, argenteo arcu decorus. ab ἄργυρος, & τόξον, τὸ, arcus, telum.

Ἀργυροτρίπεζα, ης, ἡ, argentaria menſa in Edict. Juſtin. item menſa argentea. Th. τράπεζα, menſa.

Ἀργυτίνη, & ἀργυρὰ, contracte ab ἀργυρόεσσα, ἡ, argenteus.

Ἀργυροφάλαρος, ὁ, ἡ, argenteis phaleris ornatus. Athen. Th. φάλαρον, ὁ, apex, connus galeæ. unde φαλαρόω, ῶ, phalero.

Ἀργυροφεγγὴς, ὁ, argento ſplendens. Non. Th. φέγγος, ἔσσ. τὸ, ſplendor.

Ἀργυροφεγγὴς, ὁ, ἡ, argentis exoratus fanis. Th. φανὸς, ὁ, fanum.

Ἀργυροφεγγὴς, ὁ, ἡ, argenti fulor, faber argentarius. Th. χέω, fundo.

Ἀργυρῶν, ῶνος, ὁ, idem, argento, deargento. Plut.

Ἀργυρῶν, ῶνος, dat. ῶνι, contracte pro ἀργυρέῳ, ab ἄργυρος, argenteus.

Ἀργυρώτις, ὁ argentoſus. Xen.

Ἀργυρώματα, ὁ, ἡ, ἀτος, τὰ, vaſa argentea ; ornatus, vel ſuppellex argentea. Th. ἄργυρος, ὁ, argentum.

Ἀργυρώτης, ὁ, ἡ, ἡ, argento emptus : ab ἄργυρος, argentum, & ὠνέομαι, emo.

Ἀργυρώτης, ὁ, ἡ, ἡ, ἡ, alba textura canitans ; item albus : ex ἀργὸς, albus, & ὑφὴ, textile ; quod ab ὑφαίνω, texo.

Ἀργυρώτης, ὁ, ἡ, ἡ, alba textura conſtans.

Ἀργὼ, οὖς, ἡ, Argo, navis Jaſonis fic dicta, quod in Argo labiteata : item ſydus.

Ἀργῶς, adv. otioſe, ſegniter ; item temere, ſruſtra. ab ἀργὸς, ſine opere.

Ἀρδὴν, ἡ, imminentium : quia ſolet ἀῤῥῶδας tolli. unde ἀῤῥωδὴν, immundus.

Ἄρδιμος, ὁ, qui mundo non vivit.

Ἄρδαλος, ὁ, ὁσα, inquino.

Ἄρδιμος, ὁ, ἡ, ἡ, leviter aut, in quo peculus adaquantur ; vel potius certa pars vaſis, quod κεχώνιον appellabatur : apud Polyb.

Ἄρδιμος, ὁ, ἡ, ἄρδιμον, ὁ, irrigatio, vel adaquatio. a Th. ἄρδω, aquatum duco.

Ἄρδιμος, Att. & Dor. pro ἄρδιμος ; irrigate : vel bibo, aquatum duco.

Ἄρδιμος, Jon. & Poet. idem ac ἄρδω, irrigo, adaquo, aquatum duco.

Ἀρδιμόεις, ὁ, ἡ, idem ac ἀῤῥώδης, irrigatio.

Ἄρδιμος, ἄτος, funditus, plane, omnino. adv. ab ἄρδω, tollo.

Ἄρδιμος, ὁ, ἡ, nomen fluvii.

Ἄρδις, ἴδος, ἡ, cuſpis teli : q. ab ἄρδω, vel ab ἄρω, rollo.

Ἄρδιμος, ὁ, ἡ, irrigatio, adaquatio, potus. Th. ἄρδω, aquatum duco.

Ἄρδιμος, Dor. pro ἄρδιμος, tigant, ; pl. feq.

Ἄρδιμος, ὁ, ἡ, irrigo, potum præbeo. ἄρδιμος, irrigor. ἀῤῥώδιμος, madeo.

Ἀρδόεσσα, Dor. pro Ἀρδώσσα, ἡ, Arethuſa, fons Ithacæ, aut Siciliæ ; de quo Ovid. Metam. lib. 5.

Ἄρδιμος, ὁ, ἡ, minæ ab ἄρδω, imprecatio ; maledicti ois denuntiatio.

Ἄρδιμος τόμος, Areus trajectus. vide Pind. Nemeon. Od. 9. 21.

Ἀρδιμόεις, ὁ, ἡ, ἡ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, bellicoſus : ad verbum, Martie furens : ab Ἄρης, Mars, & μαίνομαι, inſanio.

Ἀρειμανιοί, ὁ, ἡ, in Eccl. Hiſt. exp. Arianus ; infaniens in Arianiſmo.

Ἀρειμανιοί, ὁ, Arianus.

Ἄρειος, ὁ, melius, præſtantius : eſt neutrum genus ab ἀρίων (pro quo ὁ ἀμείνων) melior, præſtantior ; propriæ Martis, & armis præſtantior ; ut ejus ſoperl. ἀρειότερος, ὁ, ἡ, optimus ; propriæ, Martis, ſeu armis præſtantiſſimus : ſeu maxime bellicoſus. Nam them. eſt Ἄρης, ος, ὁ, Mars.

Ἀρειπαγίτης, ὁ, ἡ, Ἀρειπαγίτου, ὁ, ἡ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ

prod Thophrastum l. 3. c. 6. hist. plant. hyemis initio fructus proferr.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, Ariadne, Minois filia.

Ἀρίγκυιον, ὁ, quæ ftatim gravida eft facta. feu *ἀκύκυον*, foecunda: ex *ἄρι*, quod *δυσχερὲς* eft *περὶ* τ. (& nihil nifi in compofitione fignificat; fic autem eft particula augens dictiones: ut *ἀρετοφόρος*, valde amarus) & *κύω*, in utero fero.

Ἀρρητοι, ὁ, idem ac *ἀρρητοντες*, valde notus.

Ἀρρητοντες, manifeftis. ab *ἀρρητοντες*, manifeftus.

Ἀρρητοντες, ὁ, ἡ, clariffimus. valde notus. *ἀρρητοντες*, οὐ, Poet. pro *ἀρρητοντες*, valde noti: ex *ἄρι*, valde, & *γνωστὸς*, cognofcor.

Ἀρυζῶν, ῶν, ὁ, a frigore natus: ex α priv. & *ῥίγος*, τος, τὸ, frigus.

Ἀρὶλλήνη, ης, ἡ.

Ἀρὶλλαιος, α, ον, ἡ, ὁ, multum lacrymans; ad lacrymas propenfus: ab *ἄρι*, & *ἔδακρυ*, τὸ, lacryma.

Ἀρὶλλακρυτος, η, ὁ, multum lacrymabilis; item idem ac *ἀρὶδάκρυτος*, ον, ὁ, ἡ, multum lacrymans: a *ἔδακρυ*, τὸ, lacryma.

Ἀρὶλλίκτης, pro *ἀρὶλλικτὴν*, vocat. ab

Ἀρὶλλικτος, η, πραεlarus, inclytus: ex *ἄρι*, & *λικτὸς*, pro *λικτὸς*, demonftrativus. a *λικνυμι*, oftendo.

Ἀρὶδηλος, η, ὁ, ἡ, clarus, præclarus: ex *ἄρι*, & *δῆλος*, manifeftus.

Ἀρὶδηλος, manifeftus, adv. *ἐμφανῶς*: ab *ἀρὶδηλος*, clarus.

Ἀρὶζηλος, ος, ὁ *καὶ ἡ*, multum æmulandus: ex *ἄρι*, & *ζῆλος*, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro *ἀρὶζηλος* accipere. verfo *δ* in ζ. Hinc

Ἀρὶζήλως, adv. clare, manifefte, ftudiofe, magna cum æmulatione.

Ἀρὶζηλωτος, η, ὁ, valde æmulandus.

Ἀρὶκλυτος, ὁ, obedicns, aeute audiens. *ἀρὶκλυτὸς*, *ἀκτιθὸτ*, Nonn. valde attente audiens: ex *ἄρι*, & *κλυτὸς*, auditus; vel ex aor. 2. *ἄκουσ*, verbi *ἀκούω*, audio.

Ἀρὶδμήτους, Dor. pro *ἀρὶδμήτους*, 3. pl. præf. paff. & *ἀρὶδμήσω*, pro *ἀρὶδμήσω*, 3. pl. ind. act. verbi *ἀρὶδμάω*, numero.

Ἀρὶδμὸς, ὁ, numerus. f. *τὸν*, p. *ἀρὶδμὸν*. a. 1. *ἀρὶδμὸν*, inf. *ἀρὶδμῆσαι*. præt. paff. *ἀρὶδμημαι*, σαι,ται, & in 3. pl. *ἀρὶδμηνται*, part. *ἀρὶδμημένος*, η, ον, numeratus, a, um. *ἀρὶδμηθήσομαι*, f. in Th. *ἀρὶδμὸς*, ὁ, numerus.

Ἀρὶδμηθῆναι, Poet. pro *ἀρὶδμηθῆναι*, a. 1. inf. paff. ab *ἀρὶδμὸς*, numero.

Ἀρὶθμητὴς, ὁ, adnumerator: in Anth. Epigr. Th. idem.

Ἀρὶθμιον, ατος, τὸ, quod numeratur, numerarium.

Ἀρὶθμιος, ου, ὁ, numeratio.

Ἀρὶθμητὸς, ὴ, ὸν, ad numeros, feu artem numerandi pertinens.

Ἀρὶθμητὴς, ὁ, numerandi peritus.

Ἀρὶθμητὴ, ἡ (fub *τέχνη*) numerandi ars. Arithmetica.

Ἀρὶθμητὸς, ὴ, numerabilis: a præt. paff. verbi *ἀρὶδμάω*, quod ab *ἀρὶδμὸς*, numerus.

Ἀρὶδμὸς, ὁ, ἡ, numerus.

Ἀρὶκύμων, ονος, ὁ, mulier, quæ cito fit gravida, feu prægnans. Hipponer. Exponitur & quæ facile concipit: Hefych. Item fecunda: ἡ *σπόγγος ἐγκύμων γενομένη*, Galen. ex *ἄρι*, & *κύω*, cito impleta, & gravida facta.

Ἀρμόζω, aptare, quadrare; idem ac *ἁρμόττω*. Hefych.

Ἀρμαβδὼν, ὁ, ὁ, nomen urbis, Arimathæa. Hebr. ieo mortuus.

Ἀρμαξοπόλ, ὁ, Arimafpi: homines vocantur Scythicæ, qui unicum habent oculum.

Ἀρμασσον, dat. pl. Ionic. ab *ἁρμὸς*, nomen lecti.

Ἀρμ, ἐστι, ὁ *καὶ ἡ*, (pro quo etiam dicitur *ἀρὶ* & *ἀρεστι*, nalo, aut naribus carens; q. d. malum habens nafum; non fagax: unde *ἀρὶσμος*, ὁ, ut *ἀρεστι ἀσμος*, non fagaces canes: Cujus contrarium *ἄρεστι*, Pol.) idem ac *ἀρὶν*, vel *ἀρὶτι*, ἐστι, ὁ *καὶ ἡ*, ex α priv. & *ῥὶν*, vel *ῥὶς*, ῥινὸς, ὁ, nafus.

Ἀρνὸς, pro *ἀρνὸς*, η, ὁ, vernus; ab *ἦαρ*, ος, τὸ, ver: occurrit in Epigr.

Ἀρμοδίκωνος, ὁ, nomen empiaftri, ab Ariobarzane ita dicti.

Ἀρμονικὸς, ὁ, decori, nom. pl. ab *ἀρεστρὸς*, ὁ, ἡ, decorus.

Ἀρμονικὸς, ἐστι, ὁ, ἡ, decorus. Ex *ἄρι*, valde, & *πίνω*, decenus fum.

Ἀρεστρὸς, α, ὁ, eximium decus, decor.

Ἀρμεστρὸς, ὁ, ἡ, ἀρεστρὸς, admodum decenter.

Ἀρεστ, vel *ἀρεστ*, *ἀρὶστ*, vel *ἀρὶστ*, ἐστι, ὁ *καὶ ἡ*, nalo, vel naribus carens. non fagax: ab α, & *ῥὶς*, vel *ῥὶν*, nafus.

Ἀρεστ, ἔστ, ὁ, fabrile inftrumentum, fcobina. *Ἀρεστ*, Hefych. hebita, quæ & *ἀρεστὸς*.

Ἀρεστμοὶ, Doric. pro *ἀρεστμοὶ*, ὰ, ὸ, bello clarus: ex *ἄρι*, valde, & *στμὸς*, fignum.

Ἀρεστμὸς, herba pufilla, ejufdem fere generis cum primitivo nomine *ἄστν*, ὸ, τὸ, a num. herba ex dracunculi genethes.

Ἀρεστδήμενος, η, ὁ, ἡ, qui præftantiffimum curfum habet: quod ab *ἀρεστὸς*, optimus, & *ἄρμα*, currus.

Ἀρεστδὴς, ἐστ, ὁ, ἡ, valde indignans, vel iracundus, ὁ *ἄγαν στυγνάζων*. Etym. *σεῖον γὰρ τὸ στγνάζειν*: Ex Artemydorus.

Ἀρεστὸς, η, ὁ, ἡ, p. ὰ, ὸν *ἄρεστος*, ος, ον, fuperl. ab *ἀγαθὸς*, bonus: comp. *ἀρεστὸς*, melior. interdum eft adv. præftantiffime, optime.

Ἀρεστγέτης, ου, ὁ, Artilagoras, nomen viri.

Ἀρεστδίκαιος, ὁ, optime decentans, præftantiffimus in certaminibus. Epigr. de Hercule, ex *ἄρεστος*, optimus, & *ἀθλος*, ὁ, ἡ, idem ac *ἀθλιος*, certamen.

Ἀρεστδὴς, η, ὁ, ἡ, ftultus, nomen viri.

Ἀρεστμήδων, ὁ, dicebatur templum quoddam Dianæ facrum: ab *ἀρεστμήδων*, optime impero.

Ἀρεστμήδων, ὁ, optime impero, feu magiftratum gero: ab *ἀρεστὸς*, optimus, & *ἀρχὴ*, principatus.

Ἀρεστμήδων, ὁ, ἡ, Ariftarchus, nomen viri, Gr. optimus princeps.

Ἀρεστὸς, η, ὁ, ἡ, ἀρεστὸς, f. *ὄψω*, p. *ἀρεστὸς*, a. 1. *ἀρεστὸς*, a. 2. imperat. *ἀρεστὸς*, ὰτω. Th. *ἀρεστὸς*, prandium.

Ἀρεστὸς, ος, ὁ, ftortitudo, ftrenuitas. Th. *Ἄρης*, Mars, ftortitudo, vulnus.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, proprium nomen viri.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, pramium, proprie ftortitudinis ergo. Th. *Ἄρης*, Mars.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, ftrenuus, fortis, finiftra manus.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, finifter, infauftus: q. ab *ἀρεστὸς*, optimus, per Euphemifmum.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, qui a finiftra ftat. Poll. ex *ἀρεστὸς*, finiftra, & *ἔστημι*, fto; unde *ἀρεστὸς*, ὰ, ὸ, qui ftetit, aut ftat. Sic *διέστηκε*, qui ftat a dextra.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, qui tantum finiftram habet; aut q. ftn, finiftra; quafi finiftratius: ex *ἀρεστὸς*, finiftra, & *ὠνὴ*, manus.

Ἀρεστὸς, excellebat, imp. Jon. (Nam. Jones in imper. & a. 1. & 2. fcimant 3. perf. fignificant a. 1. tempus augmento, addita fyllaba ει) verbi *ἀρεστὸς*, excello. Th. *Ἄρης*, Mars.

Ἀρεστὸς, Dor. pro *ἀρεστὸς*, præt. paff. f. in Th. verbi *ἀρεστὸς*, fortiter me gero.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, princeps, omnium fortiffimus: ab *ἀρεστὸς*, optimus. Thema *Ἄρης*, Mars.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, antecellens, a. 2. part. act. f. p. ab *ἀρεστὸς*, fortiter me gero.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, ftenuus. ab *ἀρεστὸς*, fortiter me gero.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, ὸν, *ἀρεστὸς*, excello, fortiffime me gero. Th. *Ἄρης*, Mars.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, Jon. fortiffimi: item optimates, feu proceres.

Ἀρεστὸς, dat. pl. Jon. pro *ἀρεστὸς*, ab *ἀρεστὸς*, ὁ, ἡ, fortis, primipes.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ὸτος ὸνον *ἀρεστὸς*, confuetudinem habens convivandi, & prandendi. Etym. Th. *ἀρεστὸς*, prandium.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, ὸν, prandium præbeo, prandium excipio. Th. *ἀρεστὸς*, prandium.

Ἀρεστὸς, adv. optimos quafque defigendo. *ἀρεστὸς*, ὁ, ἡ, ὸν *ἀρεστὸς ἐκλελεγμένος*, de optimis electus. Hefych.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, nomen viri, Ariftobulus. Gr. optimus conliliarius.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, nomen proprium viri.

Ἀρεστὸς, locus, ubi optimi naficuntur, feu locus, qui optimos generat: ex *ἀρεστὸς*, optimus, & *γίνομαι*, gignor, naficor; unde *γένος*, genus; & *γενέθαι*, orto, origo.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, parens optimæ prolis: ab *ἀρεστὸς*, optimus, & *γένος*, ioboles. Th. *γίνομαι*, nafcor.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, prandium cœnæ conjunctum; ftaus. ex *ἀρεστὸς*, ὁ, ἡ, prandium, & *δεῖπνον*, ὁ, ἡ, cœna.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, optimates, primores Livio; fummates Plauto; proceres; viri præcipui; præftantiffimi; eft plur. maſc. a ſing. *ἀρεστὸς*, ὁ, optimus.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, ftatus reip. quæ ab optimatibus gubernatur: cui opponitur *δημοκρατία*, principatus populi, ftatus popularis.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, optime imperio.

Ἀρεστὸς, pro ſtatu optimatum: ab *ἀρεστὸς*, optimus, & *κρατὸς*, impero. quod a *κράτος*, τὸ, imperium.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, ſub optimatum regimine vivo.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, Ariſtocrates, nomen proprium.

Ἀρεστὸς, idem ac *ἀρεστὸς*.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, ad ariſtocratiam pertinens: item ariſtocratiæ ſtudioſus.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, herba quædam; ſic dicta *ἀπὸ τῦ δοκὸν ἄριστα βοηθὸν ταῖς λοχίαις*, quod exſtillentor optime puerperis opitulari. Dioſc. Plin. Scribitur & *ἀρεστὸς*, apud Nicand.

Ἀρεστὸς, optimus, & *ἀπὸ τῦ ἀ*, ὁ, ἡ, gratiad; a *ἀλδαίνω*, cubo, feu *λίχρη*, ος, ον, teſtis.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, optimus, feu præſtantiſſimus vates. Soph. ex *ἄριστος*, optimus, & *μάντις*, εως, ὁ, ἡ, vates.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, ὸν τῶν *μάχων ἄριστος*, in præliis præſtantiſſimus.

Ἀρεστὸς, η, ὁ, prandium. Volunt dici, quaſi *ἀρεστὸς*, quod tempus ei non effet defuturum. Alii ab *ἀρ*, mane. *ἀρεστὸν ἐσθιεῖν*, merenda.

Ἀρεστὸς, optimarum regimen; feu imperium. Hefych. & Suid. ex *ἄριστος*, optimus, & *κράτος*, ὁ, ἡ, præfectura: a Th. *κράω*, rego, regno.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, benevolus, optima mente præditus. ex *ἄριστος*, optimus, & *νόος*, mens.

Ἀρεστὸς, prandium facio, cibum a paro.

Ἀρεστὸς, prando; & participium paſſ. *ἀρεστὸς*, ea, quæ paratur; in prandium: ex *ἄριστον*, prandium, & *ποιέω*, facio.

Ἀρεστὸς, η, ὁ, ἡ, optime laborans: ab *ἄριστος*, optimus, & *πόνος*, labor. quod a p. m. *πονέω*, verbi *πονάομαι*, laboro.

Ἀρεστὸς, optimus, a, um. *ἀρεστὸς*, optimates, primores, proceres: ſuperl. ab *ἀγαθὸς*, bonus: comp. *ἀμείων*, melior. Th. *Ἄρης*, Mars.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, præſtantiſſimus tubicen. Poll. ex *ἄριστος*, optimus, & *σαλπιγκτὴς*, ὁ, buccinator: a Th. *σαλπίζω*, ζομαι, ſ. tuba, buccina.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, Ariſtoteles, princeps Philoſophorum, patronus.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, optimus, & præſtantiſſimus artifex: ex *ἄριστος*, optimus, & *τέχνη*, ars.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, qui optimus parit. *ἀρεστὸς*, ὁ, optimo partu editus, præſtantiſſimus. & *ἀρεστὸς*, quæ &c. ab *ἄριστος*, optimus, & *τίκτω*, pario.

Ἀρεστὸς, gen. Æol. & Dor. pro *Ἀριστοφάνους*, Ariſtophanes.

Ἀρεστὸς, ὁ, Ariſtophanes. Poeta comicus.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, manibus ſtrenuus, fortiſſimus. Ab *ἄριστος*, optimus, & *χείρ*, manus.

Ἀρεστὸς diecbantur Athenæ, ut quæ parerent optimos, & præſtantiſſimos: ex *ἄριστος*, optimus, & *ἀθανὸ*, ἡ, unde *Ἀθῆ*, feu *Ἀθῆναι*, ſ. *Ἀθῆνη*, parturientis, & *Ἀθῆνα*, patruus.

Ἀρεστὸς, prandens: ab *ἀριστᾶν*, prandeo

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, tempus prandii, *ἀρίστου ὥρα*. Hefych.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, valde lubricus, fallax. *ἀρίστρωκα λόγ*, οἱ, dubii. Et

Ἀρεστὸς, οἱ, facile decepti: ab *ἀρ*, & *σφάλλω*, quod *σφάλω*, fallere.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, valde manifeſtus, infignis.

Ἀρεστὸς, adv. valde manifeſte: ab *ἀρ*, valde, & *φανὸς*, prudens. Th. *φράζω*, dico, prædico.

Ἀρεστὸς, cui eſt mala mens; male animatus: *ὁ κακὸς φρονῶν*. Suid. Hefych.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, nomen viri, Arion.

Ἀρεστὸς, Arcadia, nomen regionis.

Ἀρεστὸς, ſufficit, impertom. ab *ἀρεστὸς*, a. 1. *ἄρεσσα*, Jon. *ἀρκέσθαι*, contentus eſto, præſ. inf. paſſ. pro imperat.

Ἀρεστὸς, m', herba quædam paluſtris. Dioſc. ſcribitur a plerique *ἀρεστὸς*.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, idem ac *ἀρεστὸς*, urſinus, ut in *λέων ἀρεστὸς*, ex adipe urſino.

Ἀρεστὸς, ſufficio, par ſum. Thuc. ſtetquam ſufficit pro contentus ſum, acquiefco. nam qui contentus eſt aliquibus rebus, & acquiefcit; illæ ei ſufficiunt. hinc *ἀρεστὸς* apud Plut. eſt paſſ. ab *ἀρκέω*, ſufficio, par ſum.

Ἀρεστὸς, Jon. pro *ἀρκοῦντος*, ſufficientes. Th. *ἀρκέω*, ſufficio.

Ἀρεστὸς, arcebit, ſ. r. verbi *ἀρκέω*, propulſo.

Ἀρεστὸς, ὁ, ἡ, Dor. pro *Ἀρκεσίλαος*, Arceſilaus.

A'χειλάτη, ης, ὁ, ἡ, Arcellaus, nomen populum.
A'χειστ', ους, τὸ, utilitas, auxilium.
A'χεύγας, τὸ, auxilium: ex ἀχέω, juvo.
A'χεύτης, ὁ, ἡ, sufficiens. Ex ἀχαστω, sufficit, pro ἀχαστὸν ἐστι, quod pro ἀχεῖ. Th. ἀχεύω, sufficio.
A'χεύτως, sufficienter.
A'χλάδιξ, ίδος, ἡ, baccæ juniperi, quæ maturitate nigrefcit. Et Diofcor. etiam ipfam arboriem ἀχλάδιξα vocat.
A'χλάδιννη, juniper: ab ἀχλάδιξ, juniperus.
A'χλάδος, ὁ, juniperus: ναχὺ τὸ ἐν τῷ ἄχει λεῖον, ideft, quod maleficitionem areat. Ejus odorem omnia fic reptilia averfantur. Itaque velim ab ἀχεύω dici.
A'χεύω, fufficio, arceo, opitulor, propulfo. Item fatis, vel par fum, fatisfacio. Ι. ἐχω. Ρ. ἀχαστω. Α. τ. ἠχαστα, & Ion. ἀχάστηα. Ρaſſ. ἀχεύομαι. perf. paſſ. ἠχαστμαι. c. 1. paſſ. ἠχεύθην. f. paſſ. ἀχαστθήσομαι. Verb. derivo.
A'χέων, ὁ, ἡ, urſorum catuli. Euſt. Th. ἄχτος, vel ἄχος, urſus.
A'χεύτ, ὁ, ἡ, ὃ, & ἄχευτος, Poet. pro ἀχαστὸς, ſufficiens, fatis abunde. Th. ἀχεύω, ſufficio.
A'χτάδες, ὁ, ἡ, urſinus.
A'χτεῖος, incipiendum: verbale ab ἀχτω, ordior.
A'χτάδων, in urſo occiſio honorem virgines Diamne conferens. Suid. Poll. Euſt. Meurſius, illa conſectatio virginum Dianæ.
A'χτὸ, ὁ, ἡ, (ſub. θηρὸ) urſina, fcil. pellis. Th. ἄχτειος, ὁ, ἡ, ὃ, urſus, urſa.
A'χτικὸς, ὁ, ἡ, ſeptentrionalis. Them. ἄχτιος, ὁ ἀχὸ ἄχτ, urſus, urſa.
A'χτιον, τὸ, dicitur herba quædam, de qua Diofc. 4. 106. & Galen. ſimpl. 6. & Plin. 27. 6. Th. ἄχτιος, ὁ ἀχὸ ἄχτ, urſus, urſa.
A'χτιννὸς, ὁ, ἡ, mus urſinus: fic dictus, quod incedit bipes, & pectinibus pedibus ramquam manibus utitur, quod urſorum propitium. Voc. Hellenifticæ. Ex ἄχτιος, urſus, & μῦς, mus.
A'χτος, ὁ, ἡ, urſus, urſa: item ſignum cœleſte.
A'χτουρ, ὁ, Arcturus; ſtella poſt ἄχτιον ὠρὸν, urſi caudam: nam ἀχὸ, τὴ, ἡ, cauda.
A'χτοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos urſæ; fydus, quod & Bootes; aſtrum arctophylax: ex ἄχτος, urſus, & φύλαξ, acis, ὁ, cuſtos. Th. φυλάσσω, cuſtodio.
A'χτυος, ὁ, ἡ, Arctous, ſeptentrionalis. Herod.
A'χυρωτὸς, ὁ, ἡ, & ἀχυρωτὸς, ὁ, ἡ, retium ſtatio, ſeu tenſio. Item locus, ubi tenduntur retia, ſeu in quo ſtant plagæ.
A'χτυτ, υος, ἡ, rete reticulum, vitta.
A'χυρωτὸν, idem ac ἀχυρωτὸς, & ἀχυρωτὸν, retium ſtatio, ſeu tenſio.
A'λάβαστος, ὁ, ἡ, retium tenſivus. & ἀχυρωτὸν, τὸ, loca, ubi retia figuntur: item ipſa retia: ab ἀχὸ, rete, & ἵστημι, ſto, unde στῶμα, ſtatio, & στὸς, qui ſtat.
A'χυρωτὸς, tetia cuſtodio ſito ad retia, & indaginem. Euſt. ex ἄχυος, rete, & φύω, cuſtodio. unde φύλα, & mutato ν in υ, φύλω, cuſtodio.
A'χυωτὸς, ὁ, cuſtos retis, ſeu tetiarius, qui ſtat ad retia, & indaginem.
A'χμὴ, ατος, τὸ, cuprum, vehiculum a præt. paſſ. ἄχμαι, apto, mutato ſpiritu.
A'χμαῖ'ον, τὸ, ἀκμαῖον, Hebr. q. d. exercitus maledictus.
A'χμαλα', ας, ἡ, cibus, demenſum. Th. ἄχω, adapto: ναχὺ τὸ ἀχμᾶσθαι ἀχὸ ἐκτεχνάσεως τῶν μέλων. Hefych.
A'χμαλλα ὄχου, vehiculum, quod exercitui commeatum circumvehebat. nam ὄχος, ι, ου, ὁ, & ου, τὸ, eſt curſus, vehiculum'.
A'χμαλλὸς, acc. ἄχμαλλον, ὁ, cibus.
A'χμάλωτος, ου, ὁ, curtus, rhedia. Th. ἄχμα, idem.
A'χμαλωτροχὶς, idem ac ἀχμαλτροχὶς, & χτὶς, ὁ, curriculi orbita: quod eſt pro ἀχμαλτροχὶς: ex ἄχμα, τὸ, curtus, & τρόχος, rota. Th. τρέχω, curro.
A'χμαλτὸν, & ἄχμαλτον, ου, ὁ, ad curtum pertinens, curialis, ab eod. Th.
A'χμαλτὸς, ὁ, ἡ, ὃν, aurigo, vel aurigor. Eutip. ab ἄχμα, τος, τὸ, curtus.
A'χμαλτικὸς, ὁ, ἡ, ὃν, curtario curtus.
A'χμαλτικὸν, ου, τὸ, Dor. pro
A'χμαλτικὸς, ὁ, ἡ, curtus agitator. Ex ἄχμα, curtus & ἐλαύνω, agito.
A'χμαντικὸς, curtu, ſeu curribus is vehi, ſeu agitari. ejuſdem Them. & compoſitionis.
A'χμαστὶκὸν, & Dor. ὰ, ὴ, victoria curulis. ex ἄχμα, curtus, & ἀέω, victoria.
A'χμάτιον, ου, τὸ, curriculum. Th. ἄχμα, curtus.
A'χμάτιος, ὁ, ἡ, bigales, bigarii. Th. idem.
A'χμαφόρημα, ατος, τὸ, curule certamen. ab ἄχμα, curtus, & φέρομαι, furtus a præter. ἐνεχθα, eutro.
A'χμαφόρος, ὁ, ἡ, curulis: ab ἄχμα, ατος, τὸ, curtus.
A'χμαχικὸς, ὁ, ἡ, curtu pugno. Euſt. ex ἄχμα, curtus, & μάχομαι, pugno.
A'χμεὺς τροχὸς, curtus fabricor. ab ἄχμα, curtus, & πέχνημι, fabricor.
A'χμεὺς, ὁ, ἡ, qui curtum fabricatur: ab ἄχμα, curtus, & τέχνη, fabricor.
A'χμεύτεύω, curtus facio, vel fabricor: ex ἄχμα, curtus, & πούω, facio.
A'χμεύτεύς, ὁ, carpentarius, ſeu qui curtus facit, aut fabricatur.
A'χμεύτεχτρὶς, curules equos alo, feu nutrio.
A'χμεύτροφὶς, ὁ, curulium equorum nutritio: ex ἄχμα, curtus, & τρέφω, idem ac τρέφω, alo, nutrio.
A'χμαύτροχὶς, ὁ, curriculi orbita.
A'χμὴ, ῆς, apta, congrua, per ſyncop. pro ἀχμάκτη. pl. ab ἀχμάκτος.
A'χμὴν, ὴ, τὸ, inſtrumentum ut congruum, & neceſſarium opifici: ab ἄχω, apto.
A'χμήθω, pro ἀχμάκτω, ὁ, præf. paſſ. ab ἄχω, apto. Sic ἠκμήθω, pro ἠκάκτω, ubi eſt ſyncope, & ſpiritus mutatio Æolica.
A'χμὴ, ῆς, ἡ, Hippocrati dicitur ναχὰ ὠμόδη τραυματων, compages, commiſſura, compago: Galenus exp. futuram in capite: idem ac κόμβος, & ſutura idem.
A'χμολόγος, aurigor; certo aurigatione in curuli certamine. Et per ſyncopen pro ἀχμαστικὸς.
A'χμολόγος, ὁ, ἡ, aurigo; per quem curtus agi poteſt.
A'χμόνη, confeſſim: Hippocr. πανχυχρὶ: dictio Dorica.
A'χμὸς, ὁ, ἡ, idem ac ἀχμὴ, apta junctura, ſeu commiſſura, compages, cnagmentatio.
A'χμόδιος, ιν, ιον, congruus, familiaris. Th. ἀχω, apto. Eſt & ἀχμόδιος, ὁ, ἡ, nomen proprium.
A'χμόζουσα, Dor. pro ἀχμόζουσα, ης, ἡ, conveniens, præſ. part. f. g. ab ἀχμόζω.
A'χμοζύτης, congruenter, convenienter. ut ἀχμοζύτως ἔχειν, convenienter ſe habet: ab ἀχμόζω, apto, ordino.
A'χμόζω, vel ἀχμόττω, apte connecto: apto, quadro, convenio, & pro ordinu. Ι. ὁσμ. Ρ. ἠχάκτω. Α. τ. ἠχάκτοσα, ab ἀχω, apto.
A'χμὸς, modo, nuper; adv. ſed ἀχμὰς, congruenter: ab ἀχμὴ, ὁ, compages.
A'χμοσύνη, congruenter coagmento; apte conjungo, compingo: ut ἀχμοσύνως πάσσειν, in Ephipr. convenienter compoſitæ ſepulchrum. ex ἀχμὴ, compages, & λόγος, ſermo.
A'χμοτὸς, ὁ, ἡ, compages; apud Muſicos concentus: ἀχμοτὸς, Jon.
A'χμοτὸς, gen. ἀχμοῦ, pro ου, ab
A'χμοτὸς, ὁ, ἡ, nomen proprium viri.
A'χμοτὸς, ὁ, ἡ, ὃν, ſimilitudinem pertinens, harmonium habens: item muſicus. Th. ἄχω, apto, adapto.
A'χμὸς, ὁ, ἡ, commiſſura, articulus, compages: a præt. paſſ. ἄχμαι, mutato ſpiritu.
A'χμοτὸς, ὁ, ἡ, gubernatio.
A'χμοτὸς, adaptatus eſt, Jon. pro ἄχμοτὸς, ab ἀχμοτὸς, perf. paſſ. veteri ἄχμόζω, apto.
A'χμοτὸς, ὁ, ἡ, ἀχμοτὸς, & ἀχμοτὸς, moderator, magiſtratus, gubernator.
A'χμόζω, ὁ, ἡ, convenienſ, congruens: ab ἀχμόζω, apto, apte connecto.
A'χμοτὸς, ὁ, pl. ἀχμοτὸς, ὁ, ἡ, ὃν, præſ. part. ἀχμόττων, ουσα, & in f. g. ἀχμοτὸς.
A'χναιος, ὁ, ἡ, Arnæus, nomen proprium.
A'χνακὸς, ὁ, ἡ, pellis agni, pellis ovina: q. ab ἀχὴ, ἀχνὸς, agnus.
A'χνὸς, acc. plur. ἀχνὸς, dat. & ἀχνοῖς, nom. plur. ab ἀχὴ, ἀχνὸς, agnus.
A'χνὸς, ὁ, ἡ, ὃν, locus, ubi agnine carnes venduntur, macellum: ab
A'χνὸς, ὁ, ἡ, agnus adultus. At
A'χνος, ὁ, agninus. Th. ἀχὴ ἀχὸ, ὁ, agnus.
A'χνὸς, negare, præſ. inſ. ab ἀχνέομαι.
A'χνεύθεται, ὁ, ἡ, agnus veſcens. Epigr. ex ἀχὴ, ἀχνὸς, agnus, & θοίνη, convivium; unde θοινάω, epulor.
A'χλημα, recuſo, nego, abnego. impeſf. ἠχνεόμην, ἠχλεῖσο, negabam. ſ. ἀχνήσω. p. ἠχνημαι, σαι, ται. a. 1. ἠχνησάμην, ω, ατο, tenuit, & in pl. ἠχνησάμεθα, σαθε, ατο. ſub ἀχνήσασθαι, ω, σαι, inf. ἀχνήσασθαι. part. ἀχνησάμενος, η, ον.
A'χνήτης, ὁ, ἡ, urinator: ναχὰ τὸ ἀχνεῖ, agnos, qui ſolent in caput deſilire, velut acrem cornibus impetentes: eodem modo urinatores pronо capite ſe immittunt in aquas.
A'χνίκτρον, τὸ, urinatorum exercitia: ab ἀχνέω, urinator.
A'χνότης, hipparus pifcis.
A'χνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ nutricis Neptuni.
A'χνόσθαι, a. 1. inf. m. ab ἀχνέομαι, nego.
A'χνητθαι, ὁ, ἡ, Deum negans; ἐ τὸν θεὸν ἀχνούμενος, ὁ ἄθεος, infidelis. Chryſoſt. ex ἀχνέομαι, nego, & θεὸς, Deus.
A'χνη, ους, ἡ, ſecuſatio, negatio.
A'χνεῖος, pro ἀχνείσας, ὁ, ἡ, ὃν, præſ. ſub. m. ab ἀχνέομαι, nego.
A'χνεύτος, ὁ, ἡ, negativus: a præt. paſſ. Th. ἀχνέομαι, nego.
A'χνεῖος, ὁ, apud Athen. l. 3. agnifera eſſe videtur.
A'χνὸς, ὁ, ἡ, agnus, agnellus: diminut. ab ἀχὴ, ἀχνὸς, agnus.
A'χνολωτὸς, ὁ, ἡ, & ἀχνόλωτος, ὁ, ἡ, plantago, agnina lingua. Dioſc. ex ἀχὴ, ἀχνὸς, agnus, & γλῶσσα, lingua.
A'χνοτὸς, ὁ, ἡ, ὃν, apud Hefych. jusjurandum, & ſocdus conceptum cum agno; cujus exemplum apud Hom. Il. 3. & Virgil. Æn. 12. ex ἀχὴ, ἀχνὸς, agnus, & ὅτιος, ὁ, jusjurandum: unde ὅμνυμι, ὀμῶ, ſocdus.
A'χνὸς, agni, gen. ſing. ab ἀχὴ, agnus. Sunt qui legant ἀχνὸς, ὁ, ἡ, idem.
A'χνόφαγος, ὁ, ἡ, qui agnum devorat, comc, dit, & abſtumit: ex ἀχὴ, agnus, & φάγω comedo.
A'χνόφυλλον, τὸ, agni folium: cytiſus; herba, qua agni delectantur: ex ἀχὴ, agnus, & φύλλον, folium.
A'χνωμα, capio, confequor; commuto, comparo. ἀχνωμάω, nom. dual ab ἀχνώμασος, præſ. part.
A'χνῶδὸς, ὁ, dicit ſic ὁ ἰαλυβὸς, chapſodi; qui carmina apud antiquos recitabant; utpote quibus agnus proooneretur pretium recitationis verſibus. Ex ἀχὴ, agnus, & ἀείδω, cano; unde ᾠδὴ, idem, q. quæ φόμμα, τὸς, canticum, & ᾠδὸς, ὁ, idem: item ᾠδεῖος, ὁ, ἡ, cantor.
A'χνὸς, gen. pl. ab ἀχὴ, ἀχνὸς, agnus.
A'χνόμενος, ὁ, ἡ, ὃν, part. ἀχνέομαι, a. 1. inf. m. ab ἄχνω, incipio.
A'χνόμενος, ὁ, ἡ, ὃν, præſ. Dor. ab ἄχνομαι, & Æol. pro ἀχνόμενος, ὁ, ἡ, ὃν, ἀχνόμενος, incipio.
A'χνόμενος, η, ον, f. m. ab eodem ἄχνομαι, incipio.
A'χὸς, ους, a. ſing. præſ. ſub. act. ab ἄχνω, apto, adapto.
A'χὸς, ους, Dor. pro ἀχνὸς, ſuſcipiem, perfectem, ſor. 2. opt. m. verbi ἄχνω, tollo: a. 2. m. ἠχόμην.
A'χνωμὸν, ſuperlativus, ὁ, ἡ, pl. a. 2. opt. m. ejuſdem verbi.
A'χνὸς, ἀχνὸς, tuleris, rit. a. & 3. perſ. a. 2. opt. med. ejuſd. verbi.
A'χνωμα, τὸ, apud Hefych. ἀχνοτὸς ἐπίκαιρον, Hefych. eſt verbale ab ἀχνὸς, ὁ, ἡ, ὃν.
A'χνωμα, apior, adapior; paſſ. ab ἄχνω, apto.
A'χνωμάτης, Poet. pro ἀχνωμάτης, quod Dor. pro ἀχνωμάτης, ατος: præſ. inſ. ab ἄχνω, apto.
A'χὸς, ὁ, ἡ, ὃν, arum, herbæ ſpecies. Eſt & A'χὸς, a. 2. impet. verbi ἄχνω, tollo.
A'χνὸς, pro ἄχνος, Jon. a. 2. ind. m. ejuſdem verbi.
A'χὸς, utilitas, apud Æſchyl. a Th. ἄχνω, congruo, apto.
A'χὸς, ὁ, locus irriguus, pratum: item guttula, Hefych. item ἀχὸς affert pro τὸ ἀκδοῦλον, quod illas habet.
A'χὸς, a. perf. a. 1. ſub. act. ἀχὸς, a. 1. t. inf. ab ἄχνω, apto.
A'χὸς, ὁ, ἡ, arabilis; item cultus.
A'χὸς, vel A'χὸς, & A'χὸς, ὁ, ἡ, ὃν, aratio, agricultura; interdum agrei frumentarius: ab ἄχνω, aro.
A'χὸς, legitur apud Gregor. pro ἀχὸς, aratio. Th. ἄχνω, ω, ἡ, ὃν, aro.
A'χὸς, nom. pl. ab ἄχὸς, arator.
A'χὸς, ὁ, ἡ, arator. Ephitheton bovis, vox Poetica: ab ἄχνω, aro.
A'χὸς, ὁ, ἡ, ὃν, idem: ab ἄχὸς, aro.
A'χὸς, ὁ, ἡ, ὃν, arabilis.
A'χὸς, ὁ, ἡ, ὃν, ad arationem pertinens, unde apud Aratum ἀχὸς ἀχὸς, eſt ἀχὸς, arationis tempus, vel ſeminandi tempeſtas, i. e. ſementis: ab ἄχνω, aro.

Aἰτόνιος, genit. Poet. pro ἀΐτου. ab
Aἴστος, ου, ὁ, ἡ, ἀστόν, ὁ, ἡ, tempus arandi. Et αἰστός, τὸ, τὸν, arabilis. Th. ἀρότ, aro.
Aἴστρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, aratrum: ab eod. Themate.
Aἰστρεύω, ὁ, ἀ, ad aratores pertinens, rusticus, agrestis.
Aἰστρεύω, ἴσω, Poet pro quo & ἀρότευ, ὁ, & αἰστρέω, ήσω, ὁ, arator, agricola.
Aἰστρήτωρ, ὁ, arator.
Aἰστρόω, & ἀἰστρόομαι, aro, aratro findo.
Aἰστρωσις, ὁ, aratio.
Aἰστρωσω, ὦ, & αἰστρωζω, aro, ſi. ἀόν. p. ἀἰστρώσκω.
Aἰστρώσκω, ὁ, idem ac αἰστρώσω.
Aἰστρων, ὁ, τὸ, aratrum. Th. ἀρότ, aro.
Aἰστρῶν, ὁνος, τὸν, idem, ab αἰστρον, aratrum, & τὸν, τοδὸς, pes.
Aἰτὸν, & αἰτοτὸν, praſ. inſt. pro ἀρότου: ab ἀρότ, aro.
Aἰρὸς, ας, & Jon. ἀἰρὸς, ὁ, arvum, terra arata, & terra: in nom. pl. αἰρας. ab
Aἰρότης, ὁ, agreſtis, arvalis, campeſtris.
Aἰρότης, ὁ, τὸ, & ἀρότης: ab ἄρω, arvum, quod ab ἀρόω, aro.
Aἰρότευτικὸς, ὁ, in arvo laborans: agricola: ex ἀρόω, arvum, terra arabilis, & τεύτ, ὁ, ὁ, labor: unde τευτὸν, laboro.
Aἰρόω, ὦ, aro. ſi. ἀρόσω. ἀο. ἠροσα. p. ἠροκα. p. paſſ. ἠρομαι, σαι, ται. unde cſt αἰρότης, αἰρότη, αἰρότην, ἀρότης, & quibus ſuntur.
Aἰρόομαι, ὁ, idem ac ἀρότεύομαι, & ἀρότεύσω, ariatio: ab ἀρόω, aro.
Aἰρπάζω, raptim.
Aἰρπαγεὺς, τὸ, locus dicitur juxta Cyzicum, unde raptum memorant Ganymedem. Th. ἁρπάζω, rapio.
Aἰρπαγὴ, ἡς, ἡ, rapina, raptus: ſic ἁρπαγμὸς, ὁ, ἡ, idem: ab ἁρπάζω, rapio.
Aἰρπαγὴ, ης, ἡ, harpago; inſtrumentum unco habens, quo ex puteis vaſa tertahuntur. ab ἁρπάζω, rapio.
Aἰρπαγμὸς, ὁ, raptio queſtus: item abreptus: ut ψυχὴ ἁρπαγμὸς, Epigr.
Aἰρπάγιον ἀγγεῖον, vas, quod a rapiendo harpagium dicitur.
Aἰρπαγμα, & ἁρπαγμα, ατος, τὸ, præda rapta, rapina: a præt. paſſ. verbi ἁρπάζω, rapio.
Aἰρπάδοντα, rapientes, præſ. part. dual. num. ab
Aἰρπάζω, rapio, ſi. σω, & Dor. ἁρπάξω. p. ἡρπακα. p. paſſ. ἡρπασμαι. a. i. paſſ. ἡρπάσθην. a. s. paſſ. ἁρπαχθὴν. p. m. ἡρπαγα. hinc ἁρπακτικὸς, & ἁρπακτικὸν. ἁρπακτὴ, ἁρπακτὸν, ἁρπάκτου, & quibus abiit.
Aἰρπακτὴς, τῶρος, apud Poet. & ἁρπακτὴ, ὁ, ἡ, raptor.
Aἰρπακτικὸς, ὁ, ἡ, rapiendi peritus, rapax.
Aἰρπακτικὸς, adv. rapaciter: item raptim.
Aἰρπακτὴ, ὁ, ἡ, creptus: a part. paſſ. verbi ἁρπάζω, rapio.
Aἰρπακτὸς, ὁσὴ, ὁ, raptus, direptio. Th. idem.
Aἰρπάκτων, τὸ, telum leporarium, cujus meminit Oppianus. ab ἁρπάζω, rapio. unde ἁρπακτὸς, ὁ, falx, & λαγωνὸς, ὁ, lepus.
Aἰρπαλὸς, ὁ, ὁν, rapidus, a, um, celer: ab ἁρπάζω, rapio.
Aἰρπάλων, & ἁρπάλλων, idem ac ἁρπακτικὸς, rapacter: ab ἁρπάζω, rapio.
Aἰρπάλμαι, Heſych. idem cum ἁρπάζω, & deſiderat. item qui rapitur.
Aἰρπαλίζω, arripio, accipio: ἁρπαλίχασα, & ἁρπαλίσσασα, libens ſuſcipio: libenter accipio. ab ἁρπάζω, rapio.
Aἰρπὲ, ηρος, ὁ, ἡ, rapax, raptor: in pl. ἁρπαρες. ab eod. Themate.
Aἰρπέλεον, Æol. pro ἁρπάζειν, a. i. part. m. g. ab ἁρπάζω, rapio.
Aἰρπέλεσα, a. i. part. f. g. ab ἁρπάζω, rapio.
Aἰρπάλω, rapiam, Dor. pro ἁρπάζω, ſ. i. ab ἁρπάζω, rapio.
Aἰρπεδίζω, ὁ, ἡ, & ἑ, rapto vivens. apud Athen. ex ἁρπεδὴ, rapax, & ἴδιος, ὁ, ἡ, ὁν.
Aἰρπες, acc. pl. ab ἁρπὲ, ſaſt.
Aἰρπεσίκαρπος, a. i. part. ab ἁρπάζω, rapio.
Aἰρπεσίμαχος, ὁ, ἡ, ὁν, & ἁρπεσίμαχος, rapax, diruptio, ipſa rapiendi actio.
Aἰρπεσικὸς, ὁ, rapax. Artiſot. Phyſiogn.
Aἰρπεσὸν, ὁ, harpalum: genus pilæ grandioris; dictum, quod quiſque arripere nitatur. unde Martial. Sive harpaſta manu polverulenta rapis.
Aἰρπεσὸς, ὁ, ἡ, raptitius.
Aἰρπὸς, ὁ, rapidus, furor. Steph. refert ad ἄρω, ut ſit proprie, falce abripere.
Aἰρτὸν, τὸ, latum, planum: pro livido accepiſſe videtur Nicander.
Aἰρτὸς, ὁν, ſolo æqualis: quia ἀρω τῆς, ſolo congruit.
Aἰρτὸς, ὁν, ſolo æquo, complano. Heſych.
Aἰρτὸς, ὁν, ὁν, idem ac ἀρτὸς, humo æqualis, planus; vel à ἀρω τὸν, valde lividus, & pallidus: ὠχρὸς τὸ μὲν χρὼ νέλος: ſic Herodianus, & Didymus, & Etym. Heſych. vero ὁμαλὸς, planus, lævis, æqualis. ἰσοκλὸν, planus, æquatus.
Aἰρτὸς, ὁ, laqueus, funis.
Aἰρτὸνίζω, prædo, illaqueo. Heſych. ab ἀρτὸν, laqueus, funis.
Aἰρτὸς, ὁ, Harpyia: derivatur a Th. ἁρπάζω, rapio.
Aἰρτὸς, ὁ, Harpyias quædam Deæ, Harpyiæ. gen. pl. ἀρτῶν.
Aἰρτὸς, ὁ, amor: quia falcatus ad reſecanda impedimenta: aut quia animos ἀρτὸ, rapit.
Aἰρτὸς, ὁ, ἡ, ſeu ἀρτὸς, ὁν, cæcus virga, ſeu baculo: ex ἀ priv. & βάβδος, ὁ, ἡ, virga, baculus.
Aἰρτὸν, τὸ, vel τὸν, ὦ, non ſtriata: ſunt inter oſſea ſ. d. minime virgata; quibus opponuntur βάβδων, quæ pectinatim diviſa interpretatur Gaza apud Ariſtot.) conche dicuntur non pectinatim diviſæ, ſed non ſtriatæ, aut virgatæ.
Aἰρτὸδὸν, ὁντος, ὁ, arrhabo, pars ſolutionis, qua ſidem facit totius ſummæ perſolvendæ. Hebraï, a quibus Græci hoc vocabulum ſumpſerunt, עֵרָבוֹן arrabonem vocant id omne, quo dato confirmatur promiſſio: ideo quidam exponunt pignus: arrhabo tamen, inquit Hieron. futuræ emptionis quaſi quoddam teſtimonium, & obligamentum datur; pignus vero: hoc eſt ἐνέχυρον) pro mutua pecunia opponitur, ut quum illa reddita fuerit, reddenti debitum pignus a creditore reddatur. utitur Paulus ad Eph. cc. 1. & 2. Cor. c. 1. & 5. Item Plut. in Galba.
Aἰρτὸδὸνίζω, arrhabone confirmo contractum empitionis. Heſych. Th. ἁρτὸδὸν, ὁ, ἡ, arrhabo, pignus.
Aἰρτὸς, ὁ, ἡ, ἁρ infractus, infrangibilis, firmus: ab ἀ & ἄρω, frango.
Aἰρτὸσὶγγυτος, ὁ, non temerarius: ex ἀ priv. & ἐρτὸσὶγγυτος, ὁ, ἡ, ὁν, ortior.
Aἰρτὸτος, ὁ, non corruptus, incorruptus. ſed ponitur & ἀρτὸτος pro eodem. ex ἀ priv. & ἴρτὸ, ὁ, ἴρτὸς, unde ἴρτὸτὸς, ὁ, ἡ, corruptus.
Aἰρτὸν, Jon. & Poet. pro ἀρτὸν, & hinc pro ἀρτὸν. ſ. fing. a. i. ind. act. verbi ἀρτὸμαι, amputo.
Aἰρτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, infutilis: ex ἀ priv. & ἴρτὸ, futura. Th. ἴρτὸ, confuo.
Aἰρτὸς, ὁ, ἡ, ὁν, & ἀρτὸς, ὁ, ἡ, ὁν, infectus, imperfectus: ut ἴρτὸν ἄλεκτρον, opus imperfectum. Iliad. v. ex ἀ priv. & ἴρτὸ, ſ. ἴρτὸ, facio, ſacrificeo.
Aἰρτὸν, acc. ſing. vel pl. n. g. ἀρτὸς, & ἀρτὸ, gen. ſing. & pl. ab ἀρτὸς, ὁ, ἡ, ὁν, firmus.
Aἰρτὸσὸς, vel ἀρτὸσὸς, ὁ, ἡ, & ἀρτὸσὸς, vel ἀρτὸσὸς, masculinus: ab ἀρτὸσὸς, vel ἀρτὸσὸς, mas.
Aἰρτὸσὸς, ὁ, ἡ, ὁν, & ἀρτὸσὸς, ὁ, ἡ, ὁν, masculinus, masculino genere, Athen. Eſt adv. ab ἀρτὸσὸς, ἡ, ὁν, ἀρτὸσὸς, masculinus.
Aἰρτὸσὸγονία, ὁ, ἡ, maſculorum generatio, ſeu potius creatio: ab ἀρτὸσὸγονος, mares generans.
Aἰρτὸσὸγονος, ὁ, ἡ, ὁν, maſculos procreans: ab ἀρτὸς, mas, & γονὸς, quod a γίνομαι, naſcor, gignor.
Aἰρτὸσὸδὸκος, & ἀρτὸσὸδὸκος, ὁ, promiſcui generis. Athen. & ἀρτὸσὸδὸκος, ὁ, ἡ, qui cum maſculis concumbit, vel maſculorum concubitor. 1. Cor. c. 6. & in Anth. Epigr. ex ἀρτὸς, ſeu ἀρτὸς, ὁνος, mas, & κοὶτὸ, leu κοὶτὸν, concubitus.
Aἰρτὸσὸνὸν, marem in utero geſto: ex ἀρτὸς, ὁνος, mas, & κὸνὸς, concipio, uterum fero.
Aἰρτὸσὸνον, ſive ἀρτὸσὸνον, ὁ, cui eſt filius mas. Nonn. ex ἀρτὸς, vel ἀρτὸς, ὁνος, & κὸνὸς, puer.
Aἰρτὸσὸνὸν, virilis ſexus partum edo: ex ἀρτὸς, ὁνος, mas, & τὸκος, ὁ, partus, fœtura.
Aἰρτὸσὸτὸκος, mares patiens.
Aἰρτὸσὸν, ὁ, ἡ, ὁν, maſculum reddo. & in paſſ. ἀρτὸσὸμαι, maſculeſcere.
Aἰρτὸσὸν, ὁν, ὁ, ἡ, ὁν, virilis, fortis. unde adv.
Aἰρτὸσὸν, maſcule, fortiter. Th. ἀρτὸς, mas, ὁ, mas.
Aἰρτὸσὸνὸμὸν, & exp. ἀρτὸγυνος, fœminæ, quarum facies aliquid virilitatis præ ſe ferunt. Heſych. Th. ἀρτὸς, mas, & ὄψις, aſpectus maſculus, virilis.
Aἰρτὸσὸνὸν, τὸ, & ἀρτὸσὸνὸν, ὁ, maſcula, ſeu virilis facies; interdum animus virilis, fortitudo, qui ſub maſcula facie latet. Plutarch. Plut. de fort. Alex. fed ἀρτὸσὸνὸν, & ἀρτὸσὸνὸν, Euſt. tradit in malam partem uſurpari.
Aἰρτὸσὸνὸς, ὁ, ἀρτὸσὸνὸς, ὁ, ἡ, aſpectu maſculus, virilis: ex ἀρτὸς, mas, & ὄψις, facies.
Aἰρτὸσὸς, ὁσὸ, & ἀρτὸσὸς, ὁ, non vergens quoquam, non declinans.
Aἰρτὸσὸν, ατος, ὁ, ſententia neutram in partem propenſus inclinans: ab ἀ & ῥέπω, vergo.
Aἰρτὸσὸν, exp. ita ut non collocetur in oratione. Heſych. eſt adv. ab ἀ ῥέπτος, non dicendus, nefandus.
Aἰρτὸσὸν, intractile, dat. pl. Jon. ab
Aἰρτὸτος, idem ab ἀρτὸγω, infractus, ex ἀ priv. & ῥόγω, frango.
Aἰρτὸσὸν, taciturnitas, ſilentium: ex ἀ priv. & ῥόσὸν, τὸ, dictum.
Aἰρτὸσὸν, ὁ, taciturnus.
Aἰρτὸν, vel ἀρτὸν, ὁσὸ, ὁν, mas: item adjective, ὁ, ἡ, maſculus: metaph. fortis, ſtrenuus: ἀρτὸν ἔργον, ἀρτὸν, vel ἀρτὸν, ſubſtantive mas. Th. ἀρτὸς, virigo.
Aἰρτὸσὸν, ὁσὸ, ὁ, ἡ, Poet. ἀρτὸσὸς, ὁσὸ, ὁν, molleſtus, difficilis. Deductum videtur ab ἀρτὸν, quod ſignificat, convitiari, ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἀρτὸν διαβάλλειν. Heſych. adverſus maritum contendere.
Aἰρτὸσὸνὸς, ἀρτὸσὸνὸς, virilis faciei.
Aἰρτὸσὸν, ὁ, ἡ, ὁν, ſilentium: ex ἀ priv. & ῥόσὸς, ου, ὁ, dictum.
Aἰρτὸσὸνὸς, ὁσὸ, ὁ, nefandum facinus, obſcœnæ perpetrarum.
Aἰρτὸσὸνὸς, ὁσὸ, ὁ, ἡ, nefanda perpetrans, obſcœnus: ab ἀρτὸσὸς, nefandus, & ποιὸω, facio.
Aἰρτὸσὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ineffabilis, obſeurus; item nefandus; ex ἀ & ῥόσὸς, dicendus, dictus, ſermo.
Aἰρτὸσὸν, ὁ, nefandum facinus: ex ἀρτὸσὸς, ὁ, ἡ, nefandus, & ἔργον, opus.
Aἰρτὸσὸν, adv. arcane: ab eod. Themate.
Aἰρτὸσὸν, ὁ, ἡ, ὁν, arcana geſtus. Etym. & Suid. ex ἀρτὸσὸς, nefandus, & φορὸς, ὁ, ἡ, ferax, fertilis; unde φορὸω, fero.
Aἰρτὸσὸνὸς, quaſi ἀρτὸσὸνὸς, ὁ, geſtatio arcanorum: nomen eſt apud Athenienſes, quod ex arcanis facris conflabat.
Aἰρτὸσὸν, qui nefanda & arcana geſtat, quaſi ἀρτὸσὸν φόρος, teſte Heſych. & Etym.
Aἰρτὸσὸν, ſeptum ſecretum. Quod difficulter fatigatur Nic. in Ther. ex ἀ priv. & ῥόγνυμι, frango, ſ. ῥόξω, unde ῥόχὸς, ὁ, ſepes, vallum ſepis.
Aἰρτὸσὸν, ὁ, exhorrere neſcius; non exhorrens: item, impavidus. in Epigr. ex ἀ priv. & ῥόσὸς, τὸ, τὸν: unde ῥόσὸω, ſ. ῥόσὸν, rigeo, algeo, exhorreo.
Aἰρτὸσὸς, ὁ, ἡ, non frigens, frigori non obnoxius.
Aἰρτὸσὸς, ὁ, ἡ, ὁν, & ἀρτὸσὸς, ὁ, ἡ, ὁν, radice carens, radices nullas agens. ex ἀ priv. & ῥίζα, ὁ, radix. unde ῥίζὸω, radices figo.
Aἰρτὸν, vel ἀρτὸν, τὸν, ὁ, ἡ, ὁν, vide ſupra ἀρτὸν, ὁσὸ, ὁν, naſus, naſum carens.
Aἰρτὸσὸνὸς, manibus, & pedibus ſurſum tendere.
Aἰρτὸσὸς, ὁσὸ, & ἀρτὸσὸς, ὁ, ἡ, cophinus, vas vimineum.
Aἰρτὸν, ὁ, ſcortum menſtruorum; vel retardati, & commorati menſes: apud Hippocr. ex ἀ priv. & ῥόσὸ, ſ. ῥόσὸ, fluxus.
Aἰρτὸδὸνος, diſſono; diſcordo. Gal.
Aἰρτὸδὸμὸς, ὁ, ἡ, inconcinnitas, qualis eſt ornatum, quæ numeroſa non ſunt. Item diſſonantia. Gal.
Aἰρτὸδὸμὸτος, ὁ, ἡ, qui non bibit ad rhythmum, ſeu certam menſuram, ſed plenis poculis merum in ſe ingurgitat; ex ἀ priv. & ῥόδὸμὸς, menſura & ποτὸω, ſ. πὸδὸμαι, bibas.
Aἰρτὸδὸμὸς, ὁ, ἡ, numeris carens; nullam concinnitatem, aut modulationem, qualis numerorum, habens: interdum inconcinnus, incompoſitus. unde
Aἰρτὸδὸμὸς, abſque numeris; abſque concinnitate ea, quam afferunt rhythmi, inconcinne.
Aἰρτὸδὸμὸς, ὁ, non fordidatus, non contaminatus.
Aἰρτὸδὸς, ὁ, non fordidus: ex ἀ priv. & Th. ῥόδὸς, ὁ, fordes, ſtrigmenta; unde ῥόδὸω, fordo, maculo. & ῥόδὸς, ὁ, fordidus.
Aἰρτὸσὸς, ὁ, qui pignori opponi non poteſt: ex ἀ priv. & ῥόσὸς, ου, ὁ, ſ. ὁν, capio pignus.

A'ζίγωτος, pin κ'υφίκοντος, & hoc per crollan-
gen pro κ'αφύκτου, haurient. Th. α'ύω, hausio.
A'ζίνθιον, qui ragas non habet. ex a priv.
& ζυνὶς, ἴδος, ruga. & ἔνθος, flos, ἀνθέω, flo-
reo.
A'ζύλη, ἡ, Jon. pro α'ξύλη, timen. Hinc
A'ζύλιος, ου, ὁ, pro α'ξύλιος, ὁ, merus. Th.
α'ξύλ, ὁ, ἡ, ferum lactis.
A'ζυξ, ὁ, ἡ, infractus.
A'ζυρος, ὁ, ἡ, idem ac α'ξύριος, ſtabilis, perma-
nens, ex a priv. & Them. ἄνω, decliver, in-
clino. f. ὦς; unde ἄρυς, inclinatio, propenſio.
A'ζυσία, ἡ, ſ. κου. p. ειν, infirmus ſum, adver-
ſa valetudine laboro. de κ'ακότητι dicitur:
neutrum obſolur. ab α, & ζύσσω, conſirmo,
corroboro.
A'ζύσσομαι, τὸ, languor, agritudo : eſt μ'ακρὸν
μετὸ κ'αὐθαίνειν.
A'ζυτος, ου, ὁ, ἡ, infirmus, morbolus. Ab
A'ζύσσω, ὁ, ἡ, ὁ, infirmus, ægrotus: ex α &
ζύσσω, confirmo, corroboro.
A'ζύσσω ἐκκαίδεκα, vel, ἑκκαι, agrotare.
A'ζω, ἀχέσω, ἤ, ἀχάσω, ſtat. pl. ἀχῶ.
A'χαιαδῆν, Æol. pro κ'ἀχαιδῆν, ὁ, ἡ, ὁ. ſ. part.
m. ab α'ίω, apto, ſi, ſu, & Æol. α'ίτω.
A'χαι, ατος, ὁ, ἡ, ὁ. ſ. part. act. ab α'χαι, a. s.
act. ab α'ίω, apto.
A'χαιος, acc. ſing. α'χαιον, maſculos, in dual.
ab α'χαὶν, vel α'χάιν, mas.
A'χαιτικὸς, maſculinus : ab cod. Themat.
A'χαιτικὸς, vel α'χάιτικὸς, maſculi, vel maſcu-
lino genere. Athen. ab α'χαὶν, mas.
A'χαιτοδῆσαι, & α'ζβεσθόμενος, ὁ, promiſcui ge-
neris, fœminei nimirum, & maſculi: ſic vo-
cantur animalia, quæ ipſa ſe iuuant. ex α'ζ-
ω'ν, maſculus, & ὄβαλ, τος, ὁ, vel ἡ, fœ-
mineus.
A'χαιτοδῆτα, ὁ, ἡ, cinædus : ex α'χαὶν, mas,
& κ'ίτης, cubile.
A'χαιτόνιον, ὁ, cui eſt mas filius. Nonn. ex α'χαὶν,
mas, & κ'ίτης, puer.
A'χαιτόνιδος, ὁ, virili plenus : apud Æſchil. ex
α'χαὶν, mas, & κ'ίτης, ὁ, ἡ, multitudo.
A'χαιτος, εσσ, ὁ, ἡ, & τὸ α'χαὶν, mas, maſculus.
A'χαὶς, ἐσσ, ὁ, ἡ, elevatio : item & ablatio : &
apud LXX. onus. Th. α'ίω, tollo.
A'χαὶς, ὁ, ἡ, ſcalulus, apud Dodl. Item eiſa li-
gnea, & arcula, ſeu capſula ; vel idem ac
Th. α'χίνιον, cophinus, vas vimineum.
A'χαὶς, adapta, a. s. imperat. a. ſ. Æolico
verbi α'ίω, apto.
A'χαὶς, coaptabo, ſ. t. Æol. verbi α'ίω, apto. ſ.
τὸ, & Æol. ου. a. ι. ειν. & Æol. ηρκα.
A'χαὶς, ὁ, ἡ, ὁ, artaba, menſura dicebatur Per-
ſica, tribus choenicibus Atticis æquens ;
quam Atticus mediminus, teſte Herodoto l. 1.
Apud Ægyptios autem artabam facere modios
viginti, ſcribit Hieron. in c. 5. Iſaiæ.
A'χαὶς, ὁ, ἡ, concido in fruſta : item trucido ;
a Th. α'τταμαι, ὁ, lanius, cnquus.
A'χαὶς, ἴδος, Dor. pro α'ρτεμις, Diana.
A'χαὶς, ὁ, ἡ, lanius, coquus : παρὰ τὸ ἐκ α'ρ-
πα τέμνειν.
A'χαὶς, ὁ, ἡ, laqueus : item ſuſpendium : ab
α'ίτω, ſuſpendo, apendo.
A'χαλλᾶς, ὁ, ἡ, nomen propritum Regis Per-
ſarum, Artaxerxis, nomine bellum.
A'χαὶς, (& α'χαὶν, Jon.) ὁ, ἡ, ὁ. ſ. ſuſ-
pendo, appendo : q. ab α'ίω, attollo.
A'χαμας, ὁ, ὁ, Artemas, nomen proprium vi-
ri, Gr. incolumis.
A'χαμὴν, acc. ſing. ἀ. α'ίτω.
A'χαμὴν, ὁ, incolumis ſum ; valeo, ſum inte-
gris viribus. Nonn. ab α'χημὴν, integer.
A'χαμὴς, ἔσσ, ὁ, ἡ, integer, incolumis : q. ab
α'χὴν, integer : vel pleonaſmo ν, q. ſuaſi α'-
χαμὴς, a χάμνω, feco.
A'χαμὴς, ὁ, incolumitas, ſalus, ſanitas.
A'χαμὴσθαμὸς, (& ὁ, ἡ, Dianis, ſ. t. Luna
percuſſus, idem ac σκωληβλῆτος.) Lunaticus.
Lympharicus : ζ nam de muliebribus dicitur
σκωληβλῆτος, & κ'ιτημὲ ἔβλητος ὑπὸ τῆ σκωλη-
νῆς, ὁ, ἡ, ὁ, ſ. de viris) ex α'ίτημὲ, Dia-
na, & βλητὸς, ictus, a βάλλω, quod inter-
alia ſignificat figo, ferio, faucio.
A'χαμὴς, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ſ. Dian. acc. ειν, &
ἤν ; voc. ὦ α'χαμὴ, ὁ, ἡ, ὁ. ſ. ſuſpen-
ctus : vel, ut alii volunt : παὶ τὸ τὴν α'ίρω
τὴμαι. nam venationi præeſſe fingebant ;
unde venatrix dicitur.
A'χαμὴσία, ας, ἡ, artemiſia, herba.
A'χαμὴσιον, τὸ, Dianæ ſellum, templum, aut
ſtatua : ab α'χαμὴς, ὁ, Diana.
A'χαμὸς, ου, ὁ, artemo, velum navis majus,
antemna. ab α'ίτω, ſuſpendo.
A'χαμὸς, ου, ὁ, nomen proprium viri, qui
κ'αχρὴσθησε, cognominatus eſt, quod ob mol-
litiem lectica circumferretur.
A'χαμὸς, paro, apparo ; quaſi ab α'ω, apto.
A'χαμὸς, ὁ, ἡ, nomen muris ; ab α'ίτω,
ſuſpendo, & ἐπὶδαὶ, conſilium.
A'χαὸς, Jon. idem ac α'ίτω, ſuſpendo.
A'χαμὸς, ου, ὁ, ſuſpenſum, appenſum. α'χαμὸς
vocantur omnia, quæ pendent ex aliquo
loco : a prat. paſſ. verbi α'ίτω, ſuſpendo.
A'χὴς, ὁ, ἡ, ſunat ad verbum, ſubiator,
quaſi ab α'ίω, attollo : vel humerus, quo o-
nus ſubiatum fertur. Item genus falcamen-
ti. Sed in Nehemia fumtur pro inſtrumento
κ'υτεζήσεως, i. e. bajulatorum. Ex α'χὴς, pleo-
naſm. τὸ ν, fit α'χτὴν, ſive ὁ, lorum, ſive
linea, quo ſuſpenditur, ſeu ſpica, in
qua reconditur, quaſi α'ίρω τὴν : ab α'χὴν,
enſis, & τὴμνω, ſervo.
A'χναι, ὁ, ἡ, ὁ, arteres ; maſſa lapidex, vel me-
talliex ; unde nonnulla addit, quo com-
mode levari poſſint ab athletis. Anthem. lib.
1. (vide α'λκὴν) ab α'ίω, tollo.
A'χτὴς, ὁ, ἡ, ὁ, arteria, ſpiritus receptaculum :
παὶ ὁ α'ίω τὴμαι.
A'χτὴμαὶς, ὁ, ad arteriam pertinens.
A'χτὴμοτομὴα, ὁ, ἡ, ὁ, artriæ diſſectio : a τὴμνω,
ὁ, ἡ, ὁ, ſecto, quod a τὴμνω, feco.
A'χτὴμοτομὴς, ὁ, ἡ, ὁ, arteriotus.
A'μ, modo, nuper, nunc : hoc τῆμον, huc
uſque. ἀν' α'μ, vel α'νὰμ, ex hoc tempore,
& α'ν α'μ, iam nunc. ſim in compoſitione
interdum ſignitat interitum ; ex perfectio-
nem : ex α'μὴς, perfectus : interdum novitatem.
A'μάζω, ludo par impar ; interdum præparo.
A'μαὶς, adv. pariter, i. e. pari numero.
A'μαὶμαὶς, ὁ, ἡ, ὁ, ludus impar, qui ludunt par
impar : ab α'μαὶς, par, æqualis.
A'μβαὶνὴς, ὁ, recens germinans. Th. βλαστὸς,
germino.
A'μβλὴς, ὁ, nuper madefactus, nuper irriga-
tus : in Epig. ex μὴν, nuper, & βρέχω,
rigo.
A'μβλὴνὴ, ὁ, ἡ, ὁ, qui nuper uxorem duxit :
ab ὁ μὴν, nuper, & γὴμος, nuptiæ : quod a
γαμέω, uxorem duco.
A'μγὴνὴ, idem ac
A'μγὴνὴς, ὁ, Poetic. ἀμγὴνὴς, qui nudiuſter-
tius baſsans. Interpres corpit : & α'μγὴνὴς
χρόνῳ, in Epigr. exp. lanugo barbæ nuper e-
natæ. ex α'μ nuper, & γὴνὴς, τὸ, barba,
mentum.
A'μγὴνὴς, ὁ, ἡ, ὁ, recens genitus ; medi
natus : ex α'μ, modo, & γὴνὴς, genitus ;
quod a γίνομαι, naſcor.
A'μγλυφὴς, ὁ, ἡ, ὁ, recens ſculptus : ut
α'μγλυφὴς ἔβλυφὴ. Theoc. in Oper. ex α'μ,
nuper, & γλύφω, ſcalpo, polio.
A'μγένὴς, ὁ, modo genitus, ſeu natus : ex α'-
μ, modo, & γένὴς, ὁ, ſoreus, ſemen, ſeu
γονὴ, ὁ, ſ. fœcundatio.
A'μγραφὴς, ὁ, recens ſcriptus : a γράφω, ὁ, ſ.
ſcriptura.
A'μδὴς, ὁ, qui didicit : qui nuper mente per-
ceptus eſt. apud Suid. a Them. ἔωμι, dico.
A'μδὴκτὸς, ὁ, qui recens lacrymavit. Eurip. a
Th. δάκρυ, τὸ, lacryma.
A'μδὴλαστὴς, ὁ, non ita pridem doctus, ſeu e-
ductus ; qui recens eruditus aliuſve a ſe
ſuerit, ὁ, ἡ, doctus, & α'μ, nuper, recens.
A'μδὴὸς, ὁ, parvus panis : eſt diminut. a Th.
α'ρτος, ὁ, panis.
A'μδὴμαὴς, ὁ, ἡ, ὁ, recens exſtinctus. Nonn.
ex α'μ, recens, & δὴμὴ, ὁ, adficium ; unde
ἐνδὴμος, adficio.
A'μδὴσπὴς, ὁ, recenter deceptus : ex α'μ, nu-
per, recens, & δέπω, ὁ. ſ. ὦ. decipio, callido.
A'μενὴὸς, ὁ, veridice, num. pl. ab α'μὴνὴὸς,
ſ. g. pro α'μὴνὴὸς, ὁ, ἡ, ὁ, veridicus, a.
A'μνὴς, ἴδος, ὁ, ἡ, loquax, non mutilans ver-
ba, verborum corrumpens : item veridicus :
ab α'μὴνὴς, perfectus, & ἔπω, dico.
A'πλὴχὴὸς, ὁ, ἡ, ὁ, nuper facta conjunctio : ex α'μ,
nuper, & ζυγὸς, ὁ, jugum, conjunctio.
A'πλὸς, quaſi nupo, perfecto : cuius compoſita
ſunt uſtatiana. Ab α'πὴς, perfectus.
A'πλὸς, ὁ, qui eſt brevis vitæ : ex α'μ, mo-
do, & ζωὴ, ὁ, ſ. vita ; ſeu ζάω, ὁ, ſ. vivus.
A'πὸλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, recens. Th. θάλλω.
A'πὸθανὴς, ὁ, ἡ, modo, ſeu recens mortuus.
Nonn. ex α'μ, modo, & θνήκω, ὁ. ſ. θνή-
μαι, morior.
A'πὸλὸς, τὸ, aptata, compaſta.
A'πὸνὴτὸς, idem ac σύμφωνὸς, conſentio. He-
ſych. ex α'μὴ, nuper, & κὴτὸς, pulſo.
A'πὸκλὴνὴς, ὁ, ἡ, recens partu editus, nuper na-
tus : ex α'μ, nuper, & κλὴνὴ, ὁ, puerpera :
unde κλὴνὴον, ἐμὸν, enitor, partio, ſtatuo.
A'πὸμὴδὴς, ὁ, ἡ, qui nuper diſcere cœpit ; ſeu
qui nuper didicit. ut α'ρτιμαθὴς κακὸν, apud
Eurip. in Hecuba. ex α'ρτι, nuper, & μα-
θὴνω, ὁ. ſ. μαθήσομαι, diſco.
A'πὸμὴνὴς, ὁ, ἡ, ὁ, qui membris eſt integ-
gris, & abſolutis ; nulla parte mutilus, aut
diſtortus : ex α'μὴς, perfectus, & μέλος, τος,
τὸ, membrum.
A'πὸπὴνὴς, ὁ, ἡ, par-impar : ab α'μὴς, par, &
περισσὸς, ὁ, ἡ, impar.
A'πὸς, ὁ, ἡ, ὁ, par, integer, perfectus.
A'πὸτὴς, ὁ, integritas : a Th. α'πὸς, ὁ, integer.
A'πὸτὴτὸς, ὁ, recens compactus, & compoſitus,
ut τὸ α'πὸτὴτὸν κ'ὴμὴνὴ, apud Theoc. E-
pigr. ut, ex α'μ, & πήγνυμι, compingo, ſi
vellis, a. s. πήγνυμι : unde multa ejus compo-
ſita in πὴγὴς deſinunt.
A'πὸνὴς, ὁ, ἡ, puer adultus : ab α'μὴς, perfectus,
& κὴὸς, ὁ, ſ. puer.
A'πὸλὸς, ὁ, ἡ, qui nuper dives eſt factus ; re-
cens locupletatus : apud Eurip. in Supp-
plic. α'πὸλὸς χρὴματα, bona novis, & fu-
bitis auctis divitiis. ex α'μ, recens, & πλοῦ-
τος, ὁ, divitiæ.
A'πὸτὴς, ὁ, ἡ, ὁ, pedibus in-
tegri, & valens : ab α'μὴς, integer, & κὴς,
ὁ, ἡ, pes.
A'πὸτὴνὴς, ὁ, ἡ, recens ſuſſus, ſeu effoſ-
ſus : nuper effoſſus in Epigr. ex μὴν,
nuper, & σκάπτω, ὁ. ſ. ψω, fodio : unde σκαπτὴς,
ὁ, ſuſſus.
A'πὸνὴς, ὁ, ἡ, parvus panis ; alii paſtillus.
Athen. a. s. diminut. ab α'μὴς, ὁ, panis.
A'πὸτὴνὴς, integra, & perfecta verba pronuntio :
ab α'μὴς, integer, & ἔπος, ους, τὸ, os, oris.
A'πὸτὴμὴς, ὁ, cui eſt ἔπος α'μὴς, os integrum ;
qui integra verba, ita ut intelligi poſſint,
pronuntiat. ſeu qui verba fecundum idioma
linguæ pronunciat integra, & perfecta. Item
undique planus.
A'πὸλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, recens initiatus. Plat. in Phæd.
ex α'μὴ, & τέλος, τὸς, myſteria facio : a τέ-
λω, ὁ. ſ. τὸ, myſterium.
A'πὸλὸς, recenti partu editus. unde meraph.
α'πὸλὸς ἐκδίδυται nova Luna. Sed α'-
πὸλὸς exponitur, quæ nuper peperit ; quæ
recenter edidit partum : ex α'μ, nuper, &
τόκος, ὁ, ſ. partus, ſeu τόκος, ὁ, puerpera.
A'πὸμὴς, ὁ, ἡ, ὁ, recens, nuper factus.
ſed α'πὸμὴὸς, nuper fecans ; qui nuper fecuit,
ſeu incidit. ex α'μ, nuper, & τὸμὴς, ſectio.
A'πὸτὸμὸς, ὁ, recenter mutatus : ex α'μ, nu-
per, & τὸμὸς, ὁ, ſ. τὸμὴ, ὁ, mutatio.
A'πὸφὴς, ὁ, qui modo viſum recuperavit. Nonn.
ex α'μ, nuper, & φὼς, luceo ; cujus com-
poſita varia definunt in φὼς.
A'πὸφὴς, ὁ, ἡ, ὁ, nuper lucem editus, qui nu-
per apparere incepit. in Epig. ex α'μ, nu-
per, & φαίνω, apparco, ſi, φὼς : unde com-
poſita varia in φὼς.
A'πὸφὴς, ὁ, ἡ, ὁ, recens peremptus ; ab
α'μ, recens, & φένω, occido.
A'πὸφὴς, ὁ, qui mente eſt integra, minimeque
læſa : integram mentis, ex α'μὴς, & φρὴν, mens.
A'πὸφὴς, ὁ, recens natus ; a Them. φύω, gigno.
A'πὸφὴς, ὁ, nuper plantatus, vel natus, ab cod.
Them. φύω, planto ; unde φυτὸν, τὸ, planta.
A'πὸφὴς, ὁ, cui vox eſt integra, & ſuaſecta ;
quique vocis ſonos integros, & perfecte pro-
nuntiat : ex α'μ, ab α'μὴς, integer, & φωνὴ,
ὁ, vox.
A'πὸχὴς, ὁ, ἡ, recenter ſculptus, ſeu in-
ſculptus : ut α'πὸχὴς χαρακτὴρ, apud Athen.
lib. 5. a Th. χαράσσω, ſeu τὸω, ſ. ξω, inſculpo.
A'χὴνὴς, cui manus ſunt perfectæ, nec ullo
laborant vitio, ſeu qui utraque manu aque
utitur : a Them. χεὶρ, ὁ, manus.
A'χὴνὴλὸς, ὁ, recens choreis celebratus, ut
α'πὸχὴνὴλὸς ὄρχη. Nonn. a χορὸς, ὁμὸς, ſi,
ὄλὸς, talus, choreas duco.
A'χὴνὴς, ὁ, ἡ, ὁ, nuper, ſeu modo ſuſus. a
χύνω, ὁ, ſ. ſulus. Componitur, ut reliqua præ-
cedentia, cum Th. α'μ, vel α'πὸς, ὁ, perfectus.
A'χὴνὴ, adv. nuper, paulo ante. Attice diſtin-
guunt α'χὴνὴ, ἔτι τὸ παλαιὸν ; & α'μ, ἔτι νῦν
ἐστὴν. Item integre, perfecte, item cohærenter,
& apte ; & ſic eſt adv. a Th. α'πὸς, ὁ, ſ. ὁ,
perfectus.
A'χὴνὴς, ὁ, ἡ, ὁ, nuper, ſeu recens, ſpecimen panis,
i. e. ſpecimen frumenti in pane confecto ex
eo. Poll. ex α'πὸς, ὁ, panis, & δόκιμος, ὁ, ſ.
ſpecimen.
A'χὴνὴλὸς, ὁ, panem do. i. e. panem aliquibus
diſtribuo : ex α'πὸς, panis, & δόσις, ὁ, ſ. dator.
A'χὴνὴλὸς, ὁ, locus, in quo panis reponitur,
panarium : ex α'πὸς, panis, & δόκη, ὁ, ſ. the-
ca, repoſitorium.
A'χὴνὴλὸς, τὸ, piſtrinum.
A'χὴνὴλὸς, piſtrinam exerceo.
A'χὴνὴλὸς, ὁ, ſibor, apud Athenæum.

Ἀ.πτόκνον, ὁ, ὁ, pilulæ, & pilor: ex ἀπτὸς, panis, & κόπτω, scindo.

Ἀ.πτόκρεας, ὁ, ὁ, panis carni mistus: caro pani inclusa; cibus pane, & carne constans: ex ἄρτος: ὁ, panis, & κρέας, τὸ, caro.

Ἀ.πτοπάγιον, panis genus delicatum, apud Athen.

Ἀ.πτοπλακοῦς τύπος, panem, & lagenam habens pera. ex ἄρτος, ὁ, panis, & πλακοῦς, τὸ, vel πλάκωτος, ὁ, lagena.

Ἀ.πτοπώλης, idem ac Ἀ.πτοπλόκης, Attaxerfes.

Ἀ.πτοσιτεῖν, panem conficio, pifforiam artem exerceo. Item in panem, vel panes formo. unde in paſſ. (de papavere ſativo) ἐν τῷ σπέρματι τὸ ἀφιονιτικὸν οὐ τὸν ἐν ὕδατι κήπῳ, apud Dioſc. l. 4. c. 72.

Ἀ.πτοσιτία, ὁ, panificium, piſtura. Xen.

Ἀ.πτοσιτικὸς, ſcil. λόγος, liber de panificio, apud Athen. ex ἄρτος, ὁ, panis, & σιτεῖν, facio.

Ἀ.πτοσιτὴς, ὁ, panifex, piſtor: fed ponitur & adjective: ut ἀρτοσιτεῖς ζύμας, fermentum, ex quo panis conficitur.

Ἀ.πτοστάσιον, τὸ, officina, vel vas, in quo panes coguuntur; Poll.

Ἀ.πτοτόκος, ὁ, & ἀρτότοκος, ἡ, panes, & placentas coquens, ſeu vas, ſeu homo.

Ἀ.πτοτόκιον ἄρτου, dicitur panis in artopta coctus. Athen. l. 3. ex ἄρτος, ὁ, panis, & τόκος, ὁ, alſo, coquo.

Ἀ.πτοπώλαι, panes vendere: ex ἄρτος, ὁ, panis, & πωλέω, ὦ, vendo.

Ἀ.πτοπώλεως, τὸ, dicitur eſſe priſtinum. Suid.

Ἀ.πτοπώλιον, ὁ, qui panem vendit.

Ἀ.πτοπώλιον, τὸ, locus, in quo venduntur panes.

Ἀ.πτοπωλὶς, ἴδος, ἡ, quæ panem vendit.

Ἄ.ρτος, ὁ, panis, cibus: derivari dicitur ab αἴρω, ſignificante τοπάζειν. quaſi ἀ τοῦ ἄειν τὸν τῷ σώματι ἡδὺν τροφοδρόμον, inquit Etym. & aliam addit etiam rationem, vid. ἔτι τὸ ἄρτον, ἀφ' ἁπτῆς τὸν ὀνομάσαι. Sed videtur etiam ab ἄρω deduci poſſe; ut ſit ἄρτος, cibus corpori conjunx; ſicut ab eodem ἄρω deducitur ἀρωτικὸς, ὁ, cibus.

Ἄ.ρτοτύπη, pane veſcor; item ſimpliciter veſcor: ex ἄρτος, panis, & τύπτω, mutio, paſco.

Ἀ.ρτοτρόφος, pane alo. Poll. ex ἄρτος, panis, & τροφὸς, nutrio.

Ἀ.ρτοφαγεῖν, ὁ, ἡ, panivoras: nomen mutis, & poſt Hom. Ex ἄρτος, panis, & φαγεῖν, comedo.

Ἀ.ρτοφόρος, ὁ, ἡ, vas quo panis fertur. panarium. Athen. l. 4. ex ἄρτος, panis, & φορέω, ὦ, ferax, fertilis.

Ἀ.ρτοχάρακτος, placentarius quoddam genus; panes torundi, & lati, tenueſque: popana, quæ dono dantur, Heſych. ex ἄρτος, panis, & χάραξ, ακος, ὁ, gratia.

Ἀ.ρτύειν, ειτ, τὸ, condimentum.

Ἀ.ρτυσιάζω, στς, νεῖ, σω, ὁ, ἡ, τὸ, in condiendis cibis uſum habens; ad condiendos cibos accommodatus.

Ἀ.ρτύτ, ὁ, amicitia; item σωδιτῆτ, pactum: ab ἀείρω, apparo, inſtruo.

Ἄ.ρτυσι, υος, ὁ, idem ac ἄρτυμα, condimentum; five ipſa actio condiendi.

Ἀ.ρτυτὴς, ὁ, condimentarius, ſeu conditaneus. Dioſc. l. 2. ab ἀρτύω, condio. Unde etiam ἀρτυτικὸς, τὸ, apud Alex. Tral. ſuccus cinare.

Ἀ.ρτύω, vel ἀρτύνω, Dor. τῦ, ῦσω, ῦνω, apparo, inſtruo, condio: ὁ, ἡ, ἀεὶ, ὁ, ἡ, ἀρτύσω, part. paſſ. pract. ἀρτυόμενος, ὁ, ἡ, ον, conditus. pract. paſſ. ἀρτύμενος. part. ἀρτυμένος, conditus. ὁ, ἡ, paſſ. ἀρτύθην, ὁ, ἡ, ἀρτυθήσομαι.

Ἀ.ρύβαλλος, ὁ, marſupium: ab ἀείρω, & βάλλω: five παρὰ τὸ ἀράσσω, ὃ βάλλει εἰς ὠσὶν. Heſych.

Ἀ.ρυσκύστης, ὁ, patt. a. 1. m. ab ἀρύω, haurio.

Ἀ.ρυστὴρ, ὁ, & ἀρύσταινα, ὁ, cyathus; vel cyathorum, aut poculorum genus quoddam, ab ἀρύω, haurio.

Ἀ.ρυτὴρ, ὁ, ἡ, quoddam menſium genus, cyathus, hauſtrum.

Ἀ.ρυτὸς, & ἀρύσιμος, idem ac ἀρυτὴρ, quod apud Schol. Ariſtoph. eſt vaſculum aptum ad hauriendum; ut coryla, cyathus, calix. Athen. l. 2. Th. ἀρύω, haurio.

Ἀ.ρύω, ῦσω, ῦσα, dicitur de inſtrumentum ejuſmodi, quo ex aheno hauritur aliquid, cochlear. Item concha.

Ἀ.ρύω, & ἀρύτω, ſ. σω, ſ. σα, ῦμαι, haurio, ex profundo traho. hinc ἀρυτὴ, τὸν, ὁ, cochlear, hauſtrum. q. ab αἴρω, tollo.

Ἀ.ρχαΐας, ὁ, nomen viri, ἀναστὰς, Arphaxad. Hebr. fanans vaſtationem.

Ἀ.ρχάγγελος, ὁ, ἡ Archangelus: ἄρχων ἀγγέλων, princeps Angelorum: ἄρχω ἀείρω vero impero, ab ἀρχὴ, principatus: ἄγγελος vero ab ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀ.ρχέγονος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀρχηγόνος, ὁ, ἡ, dux.

Ἀ.ρχέδικος, Dor. pro ἀρχαῖος, dux. Ex ἀρχὴ, principatus, & δίκαιον, ex duco.

Ἀ.ρχέδιος, Dor. pro ἀρχαῖος, adv. ab initio, antiquitus. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἀ.ρχεῖ, ὁ, ἡ, primitiæ, pl. ab ἀρχὴ, initium.

Ἀ.ρχεῖος, antiquitatem, ſeu antiquos imitor: ab ἀρχαῖος, ἡ, ον, ἀρχαϊκὸς, antiquus.

Ἀ.ρχαϊκὸς, ὁ, & Att. ἀρχαικὸς, veruſtus.

Ἀ.ρχαϊκῶς, adv. priſco more. Them. ἀρχὴ, initium.

Ἀ.ρχαιογόνος, ὁ, ἡ, ἀρχαιογονία, ἡ, antiquus, & γόνος, ὁ, fœtus, ſemen, genitura. ſeu γόνος, ὁ, filius, ſemen, partus.

Ἀ.ρχαιογονεῖν, pro quo & ἀρχαιγονεῖν, antiquas, apud Ariſtot.

Ἀ.ρχαιογραφία, antiqua memoria; de antiquis diſſero, ſeu ſcribo. Luc. Thuc. l. 7. Item: antiquos verbis utor. ex ἀρχαῖος, antiquus, & λόγος, ὁ, ſermo.

Ἀ.ρχαιολογία, ἡ, dicitur ſermo, aut hiſtoria de rebus antiquis. Plut. de Herod. fed in diſciplinis literarie humanitatis ea eſt ἀρχαιολογία, quæ diſciplinarum communia principia præcognovit.

Ἀ.ρχαῖος, ὁ, ἡ, τὸ, fors uſuraturn, fed fubauditur ſubſtantivum βάσανος, five διάνοιαν, ſonus; quod aliquando additur. Item dicitur ἀρχαῖος etiam de bonis alicujus pro forte, & capite, unde fructus & reditus manat. ; adeo ut τὰ ἀρχαῖα voce Demoſth. τὰ πατρῷα, avita bona eſt apud Suid. & plur. a. fing. maſc. ἀρχαῖοι, ὁ, antiquus.

Ἀ.ρχαιοπλουτεῖν, cui priſcæ funt divitiæ, jam inde a majoribus fuis dives, ex eoque nobilis: ex ἀρχαῖος, antiquus, & πλουτέω, ὦ, divitiæ.

Ἀ.ρχαιόπολις, ὁ, ἡ, ἀρχαιοπολίτης, ὁ, ἡ, ἀρχαιοπολιτικὸς, ὁ, ἡ, ἀρχαιοπολιτικῶς, adv. ἀρχαιοπολιτεύομαι, ὁ, ἡ, ἀρχαιοπολιτεία, ἡ, ἀρχαιοπολιτεύω, ὁ, ἡ, ἀρχαιοπολιτεύσομαι, ὁ, ἡ, ἀρχαιοπολιτεύσαμην, ὁ, ἡ, ἀρχαιοπολιτεύσασθαι

Demoſth. ex ἀρχὴ, principia, & δικτὴς, ſpectator: oraculi conſultor.

Ἀρχίλοχος, ὁ, antiquus fur, principe furum; qui furum turbæ præeſt. Suid. Pro cod. dicitur & ἀρχίκλωψ. ex ἀρχὴ initium, & κλοπὴ, furtum, vel κλοὸς, ὁ, fur.

Ἀρχικὸς, ὴ, ὸν, principalis, primarius, aptus ad regendum: ab ἄρχω, impero.

Ἀρχιναύβατης, ου, ὁ, qui præſt navi, navis præfectus, nauclerus: ex ἀρχὴ, initium, & ναύβατης, ὁ, gubernator.

Ἀρχίμηλος, ideon ac ἀρχιποίμην, princeps lattonum.

Ἀρχίμηχος, ου, ὁ, Archilochus, Poeta Jambici carminis inventor.

Ἀρχιμήχανος, ου, ὁ, præfectus coquorum: ab ἀρχὴ, imperium, & μάγειρος, coquus.

Ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ, qui pluribus Monachis præeſt, Abbas: ex ἀρχὴ, princeps, & μανδρίτης, ὁ, cubile, ſtabulum.

Ἀρχίμιμος, ου, ὁ, mimorum princeps; item princeps hiſtrionum: ex ἀρχὴ, ὁ, initium, & μίμος, ὁ, mimus.

Ἀρχινεοκόρος, ὁ, dignitas τῶ ἀρχινεοκόρου, pincernæ.

Ἀρχινεοκόρος, ὁ, pincerna. poculorum magiſter. Ea ἄρχω, impero, οἶνος, vinum, & νεὸς fundo.

Ἀρχινεόκοις, ὁ, qui principem locum inter poculiatores tenet.

Ἀρχινεφόνος, ὁ, principes familiarum. Joſue c. 22. ex ἀρχὴ, ὁ, princeps, & πατριὰ, ας, ἡ, conſtrenarius.

Ἀρχινιμανὴς, ὁ, ὁ, archipirata, piraturam princeps: ex ἄρχω, impero, & πειρατὴς, ὁ, piratæ.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, paſtorum princeps: ab ἀρχὴ, principatus, & ποιμὴν, paſtor.

Ἀρχιπρίαπος, ὁ, principarus bibendi: primus bibendi locus: ex ἀρχὴ, ὁ, initium, & πρίαπος, ὁ, potus.

Ἀρχιρωμὴ, ὁ, ὁ, proprium nomen viri, Archippus. Gr. magiſter equorum. Th. ἵππος, equus: & ἄρχω, ideon ac ἀρχιστράτηγος, ſummus Sacerdos.

Ἀρχισπονδὴς, ὁ, ὁ, pilior; pilorum præceps: ex ἄρχω, impero, σπὸς, frumentum, panis, & ποιὸς, facio.

Ἀρχιστράτηγος, ου, ὁ, imperator exercitus.

Ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, præcipuus cuſtos corporis. Regum l. 1. cap. 18. ex ἀρχὴ, σύναγος, corpus, & φύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ὴ, ὸν, architectus.

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps. Item metaphorice ſtructor, machinator. ex ἄρχω, principes, & τέκτων, faber; quod a τεύχω, fabricor.

Ἀρχιτελὴς, ου, ὁ, q. d. ἀρχὼν τῶν τελωνῶν, magiſter publicanorum.

Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architriclinus, ſympoſiarcha, qui præeſt apparatui convivio: ab ἀρχὴ, principatus, & τρίκλινος, ſeu τρίκλινιον triclinium, ideſt, locus tribus conſtratus lectis ad diſcumbendum; quod ex τρεῖς, tres, & κλίνη, lectus.

Ἀρχιυπηρέτης, ὁ, primarius, & princeps inter ὑπηρέτας. Plut. in Eumen. ca. ἀρχὴ, principium, & ὑπηρέτης, clypeatus faceſſes.

Ἀρχίφυλος, ου, ὁ, præfectus tribus. ex ἀρχὴ, ὁ, princeps tribuum. Th. φύλη, tribus.

Ἀρχίφωβος, ὁ, ioitium, & auctor luminis. Sic dicitur Baptiſmus, quoniam poſt eum animæ illuminantur. Dionyſ. Areop. ex ἀρχὴ, ὁ, initium, & φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.

Ἀρχιφῶς, per Syne. pro ἀρχίφωβος, ὁ, ſubditus; præf. part. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἄρχω, imperium. Eſt pro ἀρχιφῶβος, ut ſit ſonicum præt. translato accentu.

Ἀρχιφωνοῦντες, ὁ, magiſtratus ambiens, quaſi ὁ τὰς ἀρχὰς χαίρων: Etym. & Suid. ex ἀρχὴ, ὁ, initium, & φωνὴ, ἑλάρ, ὁ, ſub. unde χάίρω, ὁ, inculpator.

Ἀρχόμβδ, ὁ, magiſtratuum ſuſceptor: ex ἀρχὴ, principes, & λαμβάνω, captio, prehenſio.

Ἀρχόμενος, ὁ, magiſtratus ambiens i. e. ὁ λαμβάνων τὰς ἀρχὰς. Etym. & Euſt. & ſic eſt ex ἀρχὴ, ὁ, & λαμβάνω, ὁ, ſuppl. ὁ λαμβάνων, ὁ, obſcuro. Item ὁ τὰς ἀρχὰς λαμβανόμενος, i. e. propter magiſtratuum ſplendeſcens: Etym. & Euſt. Atque ſic eſt ex ἀρχὴ, ὁ, initium, & λαμπρὸς, ὁ, ſplendidus. a Th. λάμπω, ω, τὸ, pinguedo; unde λιπαίνω, ὁ, pinguem reddo.

Ἀρχμὴ, initium facio, vel ſumo. Item pro ἀναρχόμαι, auſpicor. Odyſſ. ſ. Item ſubjun impero; pareo, obtempero: ut τὸν ἄρχοντα δὲ τῶν νόμων, obtempero legibus: Plut. in Apoph.

Ἀρχὸς, ὁ, ὁ, qui imperium obtinet, dux: item podex: item inteſtinum rectum, apud Ariſtot. in 4. de gen. anim.

Ἄρχω, incipio, initium facio: item ſum principium, principatum, vel dictor ſum: item principes partes occupo: ut apud Thuc. ἄρχω ἡ μάχης, prior pugnam capeſſo; ſic & ἄρχω νόμων, apud eundem. Exponitur etiam imperio, cum genit. principatum obtineo, dominor, magiſtratum gero. ſ. ſu. p. ἄρχα. a. 1. ἤρξα. a. 1. paſſ. ἄρχθ. pertt. med. ἦρχμαι, incipio, impero, imperf. ἠρχόμην, & ἤρχ. præſ. par. ἀρχόμενος, ἀρχομένη, ἀρχόμενον, præſ. ſub. med. ſ. u. m. ἀρξόμαι, ῃ, ται. a. 1. med. ἠρξάμην, ω, ατο. a. 1. med. ſub. ἀρξάμενος, ου, ἤρχ. a. 1. inf. m. ἄρξαι. Th. ἀρχὴ, principatus.

Ἀρχώδιος, ordiamur, Poet. pro ἀρχώμεθα, præf. ſub. m. ab ἄρχω, vel ἀρχόμαι, incipio, ordior.

Ἄρχων, οντος, ὁ, princeps. ἀρχιζώντες, ſubditus. ab ἀρχόμενος, impero.

Ἀρχώνη, ἡ, qui præſt. emptionibus. Etym. Ex ἀρχὴ, ſeu Th. ἄρχω, impero, & ὠνέομαι, emo, mercor.

Ἄρψ, ὁ, apto, adapto, congruo. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. & Ἤολ. ἄρσω, & ἔρσω. pertt. ἄρηκα, ἀρήρτθ. p. m. ἦρα, & facta reduplicatione, ἄρηρα, & Poet. ἄρηρα. Et ἀρὸ poteſt etiam eſſe a. 1. ſub. verbi ἄρω, rollo.

Ἀρωγὸς, ὁ, ὁ, auxilium, remedium.

Ἀρωγὸς, ὁ, ὁ, ἡ, auxiliator, vindex, defenſor: ab ἀρήγω, auxilior, verſo ῥ in ω.

Ἀρωμάτιον, ου, ὁ, ἀρωματικὸν ἄλειμμα, Dii nauturam fautores, ſeu defenſores, Dii faventes, & propitii nautis: Epigr. ex ἀρωγὸς, auxiliator, & ναῦτα, nauta, a Th. ναῦς, navis.

Ἄρωμα, ατος, τὸ, aroma, odoramentum. ἀρώματα, ων, τὰ, aromata: ab ἄρω, & ὄλεω, oleo.

Ἀρωματίζω, aromata redoleo; ſum odoratus; odorem ſuavem habeo; adjice, aromatis, odoribus, ſeu odoramentis imbuo: Dioſc.

Ἀρωματικὸς, ὴ, ὸν, odoratus: & ἀρωματικὸν, ου, τὸ, aromata redolens.

Ἀρωματίτης, ου, ὁ, aromatites, unde ἀρωματίτου οἴνου, aromatites vinum, i. e. aromatis confectum: Dioſc. Th. ἄρωμα, aroma, odoramentum.

Ἀρωματοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, odoriſer, aromatarius, qui aromata fert: ex ἄρωμα, aroma, & φέρω, fero.

Ἀρωνία, ας, ἡ, meſpilus arbor.

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, heros.

A Σ.

Ἀ᾽, adv. uſquequo.

Ἀᾶ᾽, acc. pl. ab ἀὸς, ὁ, ἡ, qui, quæ, quod. Articulus ſubjunctivus.

Ἀᾶσι, ὁ, nomen viri ἀλιάτου. Syr. Medicus.

Ἀᾶσι, Dor. pro ἅσι, & in. 3. ſing. ἄσαι, Dor. ἄσαται. a. 1. ſub. verbi ἀάω, cano, & ἄδω, per contractionem ἆσι, imperf. & Dor. ἄσαι.

Ἀᾷδὸς, & ἀᾳτὸς, idem ac ἀσιὸς, ſ, & ex eadem origine derivata, vid. ab ἀάω, ἄδω, ſalidium, ſalidus) unde ἀᾳδὸν, ſed proprie ſignificat ſalidio laboro: ab ἀάω, fatio; und ἄσις, ὁ, ἡ, ſalidium, nauſea, ſæpe ſcil. conſequens ſatietatem.

Ἀᾶσσα, a. 1. ind. verbi ἀάω, fatio, f. ἄσω. At ἄδω, φάσω ſubſcripto, cano.

Ἀᾶσσατος, ὁ, ὁ, ἡ, non conculcatus: ut ἀσσατος γῆ, terra non conculcata, & conſpicata. Xen. ex a priv. & ἀάσσω, onero; item conculco.

Ἀᾶσσαμένοις, ω, ὁ, expers rei nauticæ; imperitus maris, (ſuere Salaminii rei nauticæ peritiſſimi) vel a tritemi quadam mira velocitatis apud Athenienſes, qua Salaminia diſcebatur. ex eſt privativum.

Ἀᾶσσαία, ὁ, ἡ, ſeeoritas, ἀᾶσσαμένοις: item inconſiderantia, incogitantia, & ἀλογία, Etym.

Ἀᾶσσατος, ὁ, ὁ, ἡ, inſanus, immorus: ex a, & σκάζω, agito. Th. σκάλη, ης, ὁ, ſalum.

Ἀᾶσσαι, ὁ, ὁ, ἡ, tranquillus, cura vacuus: σκάλη γὰρ ὁ φρενὸς. Æſchyl.

Ἀᾶσσάλπιγκτος, ſeu ἀᾶσσάλπιστος, ὁ, ὁ, ἡ, tuba non proclamatus: ἀσαλπίγκτους αὐτὸς, μισησάντους, Heſych. quod mane ſolum, & reſpere tuba canere ſolerent; ab a, & σάλπιγξ, tuba.

Ἀᾶσμενος, ω, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀσυμένος, ſtudium, ab ἄδω, fatio; vel ἀάω, ſado.

Ἀᾶσσόδετ, ω, ὁ, pelvis, ſolium balneatorium; vaſa τὰ σπὸν μωσῶσιν, a fordibus minuendis, i. e. eluendis.

Ἀᾶσσὸς, ſalidio afficere, præſ. inf. ab ἀάω. Th. ἄδω, fatio.

Ἀᾶσσάλιος, ω, ὁ, ἡ, ſandaliis carens: ab a, & σανδάλιον, ſandalium.

Ἀᾶσσατος, ὁ, ἡ, non adblandiens, ὁ σαίνων. Heſych. proprium eſt canum, qui blandas alioqui caudas movent. ex a priv. & σαίνω, idem ac σείω, quatio: item agito: item adulor, blandior; metaphorice a canibus caudæ agitatione adblandientibus.

Ἀᾶσσαμα, ατος, futur. ἀσσαμαι, nauſeo, ſalidio, ab a, & σάω, ſalidio.

Ἀᾶσσατος, ὁ, ἡ, ὸ, non putreſactus, putredini non obnoxius: ab a, & σαπὸς, putrefacio.

Ἀᾶσσάτος, ὁ, ἡ, ſatires vitium, i. e. ea ſaro herba confectum, & cooditum, Dioſcor. ἀᾶσσαρος.

Ἀᾶσσαρος, ὁ, ὁ, carnis expers; item gracilis, macilentus.

Ἀᾶσσάλις, ὁ, ὁ, ἡ, graciliras, macies, carnis privatio: ab a, & σαῖλ, κὸς, caro.

Ἀᾶσσαρος, ὁ, ὁ, ἡ, ſtarum, nardus ſylveſtris.

Ἀᾶσσαρος, ὁ, ὁ, ἡ, non ornatus, non verſus, unde ἀσσαρος, τὸ, ſcopis non mundarum; ſeu quod ſcopis mundari nequit. Heſych. ex a priv. & σαῶ, ſcopis, purgo.

Ἀᾶσσι, Jon. pro ἀᾶσσι, ſalidioſi, ſa. ſing. a. 1. ind. verbi ἀάω, cano.

Ἀᾶσσια, ας, ἡ, obſcuritas.

Ἀᾶσσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, obſcurus; ex a, & σαὸς, manifeſtus.

Ἀᾶσσὸς, incertis cauſis, ἀδήλως, ſeu ἀδῆλος, ὁ, ἡ, ὸ, noo certo, & liquido, obſcure: adv. ab ἀσσαὸς, obſcurus.

Ἀᾶσσὸς, ὁ, ἡ, ὸ, inextinguibilis, ἀσβέστος, in ſ. gen. pro ἀσβέστου, apud Hom. ex a, & σβέστω, quod a σβέννυμι, exſtinguo.

Ἀᾶσσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ſalidio, ſ. ſuligo, macula, lavilla; q. ab ἀσὸς, limus, ſordes, & βάλλω jacio.

Ἀᾶσσὸς, ὁ, ὁ, nomen proprium augurii.

Ἀᾶσσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ſuligineſus: Poet. &

Ἀᾶσσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, idem: apud Oratores.

Ἀᾶσσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ὸ, ſuligine infici, pollui: a Th. σαῖλα, ſuligo, macula.

Ἀᾶσσὸς, Aſdrubal, dux Carthaginenſis.

Ἀᾶσσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, impotens: ab σαῦλος, impius.

Ἀᾶσσὸς, impie ago. f. ἀσω. p. ἠσῆκα. aor. 1. inf. ἀσῆσαι. ex a, & σῆκος, colo.

Ἀᾶσὸς, impia, oom. pl. neut. gen. ab ἀσεβὴς, impius.

Ἀᾶσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, impietas, piaculum.

Ἀᾶσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, & τὸ ἀσὸς, impius, a, um, ea a, & σῆκος, colo.

Ἀᾶσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, idem impia, & nefaria: Plut. eſt verbale ab ἀσεβὴω, irreligioſus ſum; quod ab ἀσεβὴς, qui non colit, nec veneratur colefte numen; ideoque irreligioſus, & impius.

Ἀᾶσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ἀσὸς, habentia carnens, abſque habenis; & generaliter non vinctus; Heſych. ſeu non alligatus: ſa a priv. & σαῶ, catena, habena.

Ἀᾶσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, inconcuſſus, non quaſſatus.

Ἀᾶσὸς, immobiliter: adv. ea a priv. & σαὸς, concuſſus: a Them. σῶς, quatio.

Ἀᾶσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, laſcivia, obſcœnitas, petulantia. ἀσὸς, ὁ, & ἀσὸς, petulanter ago, laſcivio.

Ἀᾶσὸς, ſeu ἀσὸς, petblanter, laſcive, immodice, inſolenter.

Ἀᾶσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, petulans, protervus, laſcivus, impudicus: ea a priv. & σῖλος, nomen urbis, cujus cives probi erant: Euſtath. vel ea a intenſ. & σῖλος, quod cives petulantes fuerint: Suidas.

Ἀᾶσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, cornibus laſcivicns: ex ἀσὸς, laſcivus, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Ἀᾶσὸς, per laſciviam inſano: inſana impudicia remens, vel prurio: ex ἀσὸς, & μαίνομαι, furo, inſanio, objecto ι in compoſitione.

Ἀᾶσὸς, petulanter, laſcive, immodice.

Ἀᾶσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, obſcurus; ea a priv. & σελήνη, Luna; quaſi ſine Luna.

Ἀᾶσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, minime venerandus, inhoneſtus, ſine religione, & ἀσὸς, honeſtus.

Ἀᾶσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, idem ac ἀσὸς, impius.

Ἀᾶσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, impius. Gen. 18. 25.

Ἀᾶσὸς, Dor. pro ἀσὸς. f. ι. m. ab ᾄδω, cano.

Ἀᾶσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ſalidium, nauſea, item molellia animi. ab ἀάω, fatio.

Ἀᾶσὸς, cantabis. 2. ſing. f. ι. m. Dor. pro ἀσῆσαι, a. 1. Th. ᾄδω, cano.

Ἀᾶσὸς, molellia afficiar, aor. 1. opt. paſſ. ab a. 1. ind. paſſ. ἠσῆθεν. Vide ἀσῆθεν.

Ἀνεδής, mollis fneis, a. ι. ſub. paſ. ἀδ ἀπαντῶμα, ἰόσμαι, fallidè laboro. Th. ἄδω, lario.
Ἀνέμαστος, ν, ή, ὁ, ἡ, inconſoſtitus, incertus, non ſignatus, reſidere carens ut ἀνέμαστα μέλη, oves carentes ſigno, i. e. non cuſtodite.
Ἀνεμείωτος, ὁ, ἡ, non notatus, aut inſignitus: Philo de vita Moſ. l. 1. a.
Ἀνεμβ-, ν, ὁ, ἡ, cui ſignum, feu nota non eſt impreſſa; per conſequens obſeuius, ignobilis: ex ἀ priv. & σῆμα, τος, τὸ, ſignum.
Ἀνέμιος, ὁ, ἡ, idem ac ἀνεμεῖτ, non ſignatus; item obſcurus.
Ἀνέμνως, obſcure: Heſych. item ignobiliter: Hetodian.
Ἀνεμπ, ὁ, incorruptus; idem ac ἀσαπὴς: ab ἀ, & σέπω, putrefacio, corrumpo.
Ἀνεμφὴς, ὁ, ἡ, fallidum afferens, molleſtus.
Ἀνεμώλιος, moleſte: ab ἀνέμη, fallidium: Th. ἄδω, fario.
Ἀνένδ-, ὁ, perſona a. τ. fub. med. verbi ἀνένδομαι, fallidio laboro.
Ἀνένδ-, ὁ, ἡ, cantatus, a. τ. part. paſſ. ex ἀ. τ. ἐνδω, verbi ἐνδω, canto.
Ἀνένεος, ν, ὁ, ἡ, infirmitas, adverſa valetudo, inopia. ab ἀνένεος, ægroto, languco.
Ἀνενθέτατος, ὁ, ἡ, imbecillior: compar. ab ἀνένθετος, ægrotus, infirmus.
Ἀνένθετος, ὁ, ἡ, ægroto, languco, infirmus ſum, item infirmor. imperf. ἠνένθετον, ν. ſ. ſynop. ἀνένθεια. a. τ. ἀνένθεσα. praſ. part. ἀνένθετων, ὁ, ἡ, ἀνένθετ, ægrotus, tudis: & in ſ. gen. ἀνενθέτατος, ἄσα, ν, ὁ, infirma. ἀνένθετα, ἄσα, ἄτος, & in ſ. g. ἀνενθέτατος, a. τ. part. neſt. ex ἀ, & ἐνένθετ, robur.
Ἀνένθετα, ἄσα, ἄτος, imbecillitas, morbus: ex eodem themate.
Ἀνένθετ, ἴος, ὁ, ἡ, infirmus, imporens, ægrotus, paupe; ex ἀ & ἐνένθετ, robur.
Ἀνένθετα, pro ἀνένθετα, Jon. infirmitas.
Ἀνένθετ, ν, ὁ, ἡ, imbecillis, valetudinarius: pauper: ab ἀ, & ἐνένθετ, robur.
Ἀνενθετίζ, ὁ, ἡ, imbecilla radice harens ab ἀνένθετ, infirmus, & ῥίζα, radix.
Ἀνενθυμος, ὁ, debilis animo: infirmus animus: Joſephus. ex ἀνένθετ, infirmus, & θυμὸς, anima.
Ἀνένθυτ, ὁ, ἡ, infirmum reddo, debilito, ἀνένθυτ τινὸν, ab ἀνένθετ, infirmus.
Ἀνέπ, detrimentum paſſus eſt, Jon. pro ἀνέθε, a. τ. verbi ἄνω, ν, vel ἄ-, ludo? pro quo tamen potius ἄνω dicitur.
Ἀνέπαμ, ατος, τὸ, anhelatio, ſpirandi difficultas: ab ἄνω, ludo.
Ἀνεπάνιτος, anhelantem, acc. ſing. praſ. pertab ἀνεπάνιτος, ſpiritum ægre trahe.
Ἀνεπάνιτο, ſ. ἄνω, ν, ἀνδρικὸν, anhelo, ſpiritum difficulter trabo. ἀνεπάνιτο, idem.
Ἀνεπάνιτ, ν, ὁ, ἡ, difficulter ſpirans. Th. ἀνεπάνιτ, ſpirandi difficultas.
Ἀνέπα, ας, ἡ, Afia, nomen reginis, Gr. limoſa.
Ἀνπάσ, ν, ὁ, ἡ, Aſianus.
Ἀνπάσ, ν, ὁ, ἡ, Aſiæ princeps: quaſi ἄρχων ὁ Ἀσίας.
Ἀνπάτ, ὁ, ἡ, tacendi impotentia.
Ἀνπάτ, ὁ ἡ, ὁ, ἡ, carens libidore; item earens litera Sigma: ut ἀνπάτος ψῆφ, apud Athen. ex π. ῥ. σῦμα, ſtridor; a σίζω, ſibilo.
Ἀνπάτος, ὁ ἡ, qui ſine fero eſt; ferum non habens: in Epigr. ex ἀ priv. & σίηρος, ferum.
Ἀνπάτ, ν, ὁ, ἡ, limoſa, Jon. pro ἀσπάτ, ας, ἡ, ab ἀσπάτ, limus.
Ἀνπάτ, ν, ὁ, ἡ, qui non eſt σπαχὴ, ſen ἀσπάτ, i. e. delicatioris cibi minime appetens: Plut. Item non injucundus, unde τὸ ἀσπάτ τῶν, quam minime noxium, ex ἀ priv. & σπαχὴ, ν, ὁ, injucunditas, moleſtia, ſubſt.
Ἀσπαμ, ν, ὁ, argentum. Heſych. ἄσπαμ ἄργυρος.
Ἀσπ-, ν, ὁ, ἡ, aſine, apud Theoph. l. 2. c. 23. herba eſt, quæ aſſis fere impliciat; quidam vocant elematirident, & convolvulum.
Ἀσπ, ὁ, eſt etiam nomen proprium urbis Græcæ. Steph.
Ἀσπάτ, ἄσα, ἄ, ὁ, illæſus: nullo malo affectus innocuus. Th. σπω, nocco.
Ἀσπάτ, fine nota, innoxie: ex ἀ priv. cum eodem Themate.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, limoſus, ἑλώδης, ut Euſt. in Il. B. exponit: ab ἄσπ, limus, locnum.
Ἀσπάτατ, ν, ὁ, ἡ, luculſa genus, pinnis carens, & pralonga habens crura.
Ἀσπάτ, ατος, τὸ, limus, fordes, cœnum: quaſi ἀβ ἄβω, ſicco. ἄσπ, cantio: ab ᾄδω, cano.
Ἀσπάτιν, cibum non capio; a cibo abſtineo: utor inedia. Galen. ab ἀσπάτ, jejunus.
Ἀσπάτ, & ἀσπάτ, ας, ἡ, inedia, cinaies.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, jejunus, impaſtus: ex ἀ & σπάτ, cibus.
Ἀσπάλαξ, ſive ἀσπάλακίδης, ν, ὁ, ſtellio, animalculum ſimile lacertæ, & per aphæreſin σπάλακίδης.
Ἀσπάλαξ, ν, ὁ, avis nomen. Eſt & nomen proprium viri.
Ἀσπάλακίδης, & ἀσπάλαξ, ὁ ἡ, non ſoſſus, aut circumfoſſus, nec farritus: Heſych. idem ac ἀσπάλαξ, & ejuſdem compoſitionis.
Ἀσπάλακτ, ν, ὁ, ἡ, inultus: ex ἀ, & σπάλλω, ſodio.
Ἀσπάλακτος, gallinago, avis gallinæ magnitudine: recte ſcribitur σπάλακτος.
Ἀσπάλακτ, ν, ὁ, ἡ, vilis lectus; feamnum: grabarulus: q. ab ν priv. & σπάλλ, umbraculum, tentorium.
Ἀσπάθημαστος, ἀσπαθήμαστος & ἀσπαθήμαστος, oculis inconniventibus, fixis, & immotis, ita ut non nictens. Luc. Xen. ex ἀ priv. & σπαθήμαστος, vel -νίω, oculis crebro fallentibus connivens: feu oculos frequenter claudo, & aperio: quod compoſitum puratur a σπάω, ſalio, & μύω, claudo: item connivco, nicto.
Ἀσπαθήμαστος, ὁ, non nicto; fixis, & inconniventibus oculis aſpicio.
Ἀσπαθήμαστος, ν, ὁ, inconnivens; non nictans: non claudens vel -νίω, oculis crebro fallentibus, & non conniventibus Arſtoph.
Ἀσπαρίς, ἴος, ὁ, ἡ, σπαπίδιος, & ἀσπαίρων, non fallens, non exultans, non palpitans: ex ἀ priv. & σπαρίζω, Ego quo etiam dicitur ἀσπαρίζω cum ν non privante] idem ac Th. σπαίρω, ſalio, ſaltuto.
Ἀσπαρίδιλος, ὁ, ſcarens alcoribilus, ſeu vermibus ſe jactitans: ab ἀσπαρίζω.
Ἀσπαρίζω, ſalio; & ἀσπαίρων, ὁ, non ſaliens.
Ἀσπαρίς, ἴδος, ἡ, genus vermis.
Ἀσπαρίς, ὁ, ἡ, calcorum, ſeu ſandaliorum genus quoddam. Heſych. aut crepitaculi quoddam genus. Poll. item ν.
Ἀσπαρίζω, ὁ, qui geſtat ἀσπάρια, calceos, ſed Heſych. exp. φορυμὸν, bajulum. Thema volunt eſſe ἀσπάτ, ὁ, ἡ, uter, τρος.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, illæſus non eſt: ex ἀ priv. & σπάτος, indio.
Ἀσπάτ, ἴος, ὁ, ἡ, illæſus, incolumis. Scribitur & σπάτος, & ἀσπάτ: ab ἀσπάτος, Item non prohibeat ab agendo. Th. ἀσπάτω, exerceo.
Ἀσπάτως, adv. dure, aſſidue, graviter: ab ἀ, & σπάτω, exſeco.
Ἀσπάτως, ὁ, ἡ, ἀσπάτ, adv. fine cruribus, ἀμετεβάτως: item pati mentura, ut a ponatur pro ἴσον, æqualitas. ex ἀ priv. & σπάλαξ, τος, τὸ, crus.
Ἀσπάτ, ὁ, ἡ, ἀσπάτ, qui non obdurait, nec exaruit: item qui ſupra modum exaurit. Odyſſ. ex ἀ. ejuſdem Th. & compoſitionis.
Ἀσπάτ, ὁ, ἡ, ἀσπάτ, cruribus carens, immobilis: Plato in Timæo.
Ἀσπάτος, ν, ὁ, ἡ, impolitus; non elaboratus, nec exaratus; a ſeceri intactus; ſeceri non politus. Soph. ex ἀ priv. & σπάτομαι, τῶ, alicia, feu ſolidum, quo materies dedolatur.
Ἀσπάτρος, ἀσπάτρος, ἀσπάτ, & ἀσπάτος, qui rectus operturque non eſt, opetimento carens: omnia ex ἀ priv. & σπάτω, tego: unde σπάτος, tectus.
Ἀσπάτος, ν, ὁ, ἡ, inconſideratus, non circumſpectus.
Ἀσπάτως, adv. temerarie, inconſulto: ab ἀ, & σπάτομαι, confidero, meditor.
Ἀσπάτ, ατ, ὁ, Attici calceamenti genus. Calceamentum itadunt fuiſſe hiſturum, utile hiemalt tempore.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, exercito, pro quo & ἀσπάτος, qui caret inſtrumentis, imparatus. Them. σπάλος, vas.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, fagaci curioſaque perſeruratione non exeuſſus, non perſeruratus: ex ἀ priv. & σπάτομαι, ſcrutor, & exercitio omnia curioſe; proprie, vaſa cuſtodio. ex σπάλος, vas, & σπάτ, ν, ὁ, cuſtos; vel ex σπάω, par. & cum.
Ἀσπάτ, exercito, loco, omno. ſ. σπ. p. ἔσπακα. a. τ. ἔσπαρα. part. σπάτος, ατος.
Ἀσπάτ, ὁ, ἡ, ἀσπάτ, illæſus, ſanus, incolumis, ἑλώδης, ὑγιὴς. Hom. ex ἀ priv. & σπάτω, idem ac Th. ἴσχω, habeo, teneo: item impedio, inhibeo, detineo, tepimo.
Ἀσπάτ, τὸ, id, in quo nos exercemus. Xen. ab ἀσπάτ, exercco.
Ἀσπάτ, ὁ, tentorio, ſeu tabernaculo carens: ut ἀσπάτ ὕπνος, vita ſub dio. Item non ſiſtus. unde

Ἀσπάτ, non ſiſte: Synel. Ep. 138. ex ἀ priv. & σπάτ, ν, ὁ, tabernaculum unde etiam & σπάτος, ου, τὸ, idem.
Ἀσπάτ, ατος, ὁ, exercitatio, ſtudium; aſſuetudo.
Ἀσπάτος, ὁ, exercendus. unde ἀσπάτος, τὸ exercendum eſt.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, locus exercitationis, gymnaſium.
Ἀσπάτ, ὁ, ἡ, exercitatori.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, ad exercitationem comparatus, exercitationi vacans: & ſpecialiter de exercitatione animi, ſeu meditatione rerum divinarum: ut ἀσπάτ βίος apud Theod.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, exercitatus, a, um, elaboratus, ornatus: ab ἀσπάω, exerceo.
Ἀσπάτ, ὁ, puella, aut quivis mulier, quæ meditationi rerum divinarum ſe dicavit, monialis. ab ἀσπάω, unde paſſ. ἀσπάμαι, exercco; item docco, ſtudeo.
Ἀσπάλος, τὸ, urticulus, diminut, ab ἀσπάλ, ὁ, uter, utris.
Ἀσπάλ, ν, ὁ, urticulus, parvus uter, Plut.
Ἀσπάτ, ἴος, ὁ, ἡ, umbroſus, opacus, qui denſam habet umbram; ex ἀ intenſiva particula, & σπάτ, umbra. Item umbra carens: ἀσπάτος μὴ ἔχων σκιὰν. Heſych. ab ἀ priv. & σπάτ, umbra.
Ἀσπάτων, ὁ, ἡ, ſeipione non nitens; qui ſine baculo incedit; & per conſequens qui adhuc vitidi eſt roboris. ex ἀ priv. & σπάτον, pro σκάπτρον, idem ac σπάτον, ωπῶν, ὁ, ἡ, & σκάπτρον, τὸ, baculus, ſeipio, cui innitimur; a Th. σκάπτω, nitor, innitor.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, ſpecies aquæ interuitis, aut quidam ſuccus putridus, nam ἀσπάτος ὕδρωψ, eſt hydropis ſpecies, in quo humoris aquoſi copia cum pauciſſimo ſpiritu, in membrana abdominis interiore interpoſitum, tenuium & imbitiua, veluti in ure quodam continetur.
Ἀσπάτιος, ὁ, ἡ, Dat. pro ἀσπάλαξ, ν, ὁ, Æſculapius.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, Aſclepiades, nomen proprium.
Ἀσπάτιος, ὁ, ἡ, martiſpium. ex ἀσπάτ, quod utrem; & πίω, quod peram, ſeu facculum ſignificat; τὸ μαρσυπίον. Suid.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, idem ac ἀσπάτος, ὁ, ἡ, incondicatus. item ſenex, qui jam tendat, non habens, ſeu ad nullum certum ſcopum tendens. cujus nulla eſt effigies.
Ἀσπάτος, inconſiderate, inconſulto, temere: ita ut abſurdum ſit. Poll. & ſic eſt ex ἀ priv. & σπάτος, ὁ, ſcopus.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, inconcuſſus, ἀσάλευτος, ſed propriæ expontur, non movens, ſeu pandiculans membra. ἀσπάτ, ἀνεπίδονος, ſignificat pandiculari, & membra extendere; ut qui a ſomno excitatur; ſa σπάτ, membra protendo cum oblitatione.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, uter, utris: q. ab ἀ epitatico, & σπάω, contineo.
Ἀσπάτ, pro ἀσπάτ, apud Euſt. vel ἀσπάτ, exp. ἀσπάτ ἀκτινοβόλος. i. e. inani meus texere. Lege proverbium utile teritas: ſimile eſt ἀσπάτ μαγμαίνοντ, ἀσπάτ, uter, & χαυνῶ, contemno.
Ἀσπάω, ν. pl. praſ. ind. ab ἀσπάω, exerceo.
Ἀσπάτος, ὁ, utres ferens. unde ἀσπάτος, ὁ, ut res ferens. unde ἀσπάτος, utres ferre; ex ἀσπάτ, uter, & φέρω, fero.
Ἀσπάτ, ατ, ὁ, ἡ, ſcarens apud Heſych.
Ἀσπάτ, dat. ſing. Jon. pro Ἀσπάτ, nomen proprium pagi.
Ἀσπάτ, ἴτα, ἴτ ut non veteris, aut ſaligeris; ſed ſaligeris: ex ἀ priv. & σπάλλω ὀπῶ: ex ἀ priv. & σπάλλω, unde σπάλμα, ὁ, vexatio.
Ἀσπάτος, ν, ὁ, ἡ, ſive ἀσπάτος, hyperici genus eſt, cauliculis majoribus, & magis tuberoſis: de quo vide Dioſc. & Plin. Ponitur inter themata.
Ἀσπάλος, τὸ, ſellum dicebatur Bacchi Athenis; in quo ſupet utres inflatos, & unctos unico pede ſaltabant, ut delabentes riſum extarent. ſunt qui derivant ab ἀσπάτ, & ἄλλομαι: ſed relcitur ſimpliciter ad Th. ἀσπάτ, uter, utris, una.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, ſimet utrem ſalite; item ſaltare unico inniteudo pede: claudicare.
Ἀσπάτ, ὁ, ἡ, ſaltatio illa τῶν ἀσκωλιαζόντων: a præced. ἀσπάτ.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, dicitur pellis muniens remos, qua parte ſealmo incumbunt: item lorum, quo remus ſealmo alligatur: a Th. ἀσπάτ, uter, utris.
Ἀσπάτ, ατος, τὸ, canticum, cantilena, carmen. ἀσπάτ, cantus.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, cantilena: ab ᾄδω, cano.
Ἀσπάτ, ν, ὁ, ἡ, cantuum, ſeu carminum inſtr.

insistor: qui variis carminum flexibus, & quasi anfractibus utitur, vel flexuosis carminibus: de dithyrambicis dicitur Poetis. apud Aristoph. in Nub. ex σφαμ. στρ. & κλάσιν, ἡ. ὦν. unde κλασιν, ὁ, flexilis.

Ἀσμάν, ν. vel ut alii legunt ασσιρ, nomen Aethiopicum Graecorum lingua valet, qui a finistra manu Regi adstant.

Ἀσμενίσαιμι, τὸ, gratius, lubentius: & ἀσμενέστατα, lubentissime: adv. ab ἄσμενος, ὁ, libens.

Ἄσμενος, ας, ε, ν. v. opt. Ἀεol. ab Ἀσμενίζω, comiter excipio. f. ἀσω.

Ἀσμένως, ἀρίστως, gratius, libentius: ab ἥδω, delecto. peri. pass. σφαμ. part. ἡσμένος, & Jon. ἀσμένος, deinde ἀσμενῶν, aspiratione mutata, itemque translato accentu Ἀeolica: quod in comp. habet ἀσμενίζω, superl. ἀσμένιστος, pro ἀξιωματικῶς, & ὡκιστα.

Ἄσμενος, adv. libenter, cum gaudio.

Ἀσμήν, ης, ὁ, ἡ, idem ac ἄσμα. ασιν, τὸ, cantilena, cantilena.

Ἀσθένειος, ας, ε, vitio carens, non foloecus, seu non barbarus: ut ἀσθένειος λόγῳ. oratio vitio carens: cui opponitur σόλοικον, cujus plurale, σόλοικα, qui errat aliqui culpa libertati. Item barbare loquentes. unde σολοικίζω, barbare loquor & vitio.

Ἀσθένεια, Suid. exp. ἀφωνία, simpliciter.

Ἀσθενία, ας, ἡ, infirmitia. Adhitia, imperitia: ex α & σοφία, sapientia.

Ἄσοφος, ον, ὁ, ἡ, insipiens, imperitus: ex α priv. & σοφός, sapiens.

Ἀσόφως, ἧττον, insipienter, imperite.

Ἀσπάζομαι, saluto, amplector, oculor, blandior, amice & familiariter excipio. imperf. ἠσπαζόμην, ἧ. σόμαι. a. 1. m. ἠσπασάμην, ω, ασαι. imperat. ἄσπασαι, σάθω, sub. ἀσπάσασθαι, ρ. τ. κτω. part. ἀσπασάμενος. pratpass. ἠσπασμαι. Ex α, quod eſt ἀμα, simul, & σπάω, traho.

Ἀσπάλαθος, ου, ὁ, ἡ, quod non ἐσπάθησε: ut ἀσπάθητε ἰμάσιν, quibus licium σπάθη inculcatum non eſt, apud Heſych. & ἀσπάθητε χλοιοῦ, vocatur pellis, seu exuvium. ex α priv. & σπαθάω, ὦ. ἐσω, diſſipo, diſlipido, unde σπαθήσαι, ρ. τ. texere.

Ἀσπαίρω, & ἀσπαρίζω f. ασῶ, tremo, ſingultiu, palpito; Attice pro σπαίρω, proprie de iis, qui morti oblocutando animam effiant: a σπάω, traho.

Ἀσπάλαθος, ου, ὁ, frutex multis ſpinis horrens.

Ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, animal oculis carens. hinc ἀσπαλακίζω, pro πανυργίζω, prov. talpa caecior: ὁ ἀ. σκάπτει, traho: ἀνεπτὸς ὡς γὰρ τὸν ἀ.

Ἀσπάλιε, ως, ὁ, pilcatio.

Ἀσπαλιεύς, έως, ὁ, pilcator: ab ασπάλιε, piscis: quod a σπάω, & ἁλς, mare, vel ἁλιον, linum, quia ex mari trahitur lino.

Ἀσπαλιεύτης, ου, ὁ, pilcator.

Ἀσπαραγιά, ᾶς, ὁ, diſtertur aſparagi plantarium. Theophr. Pl. & ᾶ.

Ἀσπάραγος, ου, ὁ, vel ἀσφάραγος, Art. aſparagus, planta turionibus nobilis. verum Graeci omnes ferme teneros cauliculos, quum augeſcunt ad teneros fruſtus, & feminis emiſſionem, ἀσπαράγους, vocant, ſi qua Galeno fides in l. 2. de Alimentis. Vide etiam in κατωφερικὰ.

Ἀσπαραγοῦμαι, ᾶ, dicitur ramuſculus, aut frons ex aſparago ſpinoſo: a Them. ἀσπαράγους, quod ita dicitur, quia primum in lucem prodit oleris germen, priuſquam in ſolia expliceatur: teeentiſſimus eſt turio, qui edendo eſt: ſed eſt & planta quadam, cujus meminit Dioſc. l. 2. c. 153. meminit etiam Theoph. apius aſparagi, quem ut cenſu τῶν σκανδικῶν ponit Hiſt. pl. 1. 16.

Ἀσπαράσσω, vemo.

Ἄσπαρτος, ὁ & ἡ, non ſatus. Item qui non ſeminatur: ut ἄσπαρτα γᾶ, Od. 1.

Ἀσπάρτως, femente non facta; citra fationem: ex α priv. & σπαρτός, ὁ, ὁ, ſeminatus; a Th. σπάω, ſemino.

Ἄσπαστος, ὁδῶ, ὁ, ἡ. ἀσπαστὸν, ἀσπάσιον, ὁ, pl. ἀ. ἀσπάσιοι, ἀσπάσιαι, ἀσπάσια, ſaluto.

Ἀσπάσσασθαι, ρ. ἀ. ἀσπάσασθαι, ſaluto.

Ἀσπασμός, ὁ, ἀσπασμοῦ, ſaluto. ἀσπασμοῦ, ὁ, ἀσπασμοῦ, ſaluto.

Ἀσπασμός

Α'ςτεῖος, adv. urbane, festive. Them. ἀστ, ως, τὸ, urbs.

Α'στεῖος, ὁ, ἡ, idem ac ἄστηρι, exul. Hefych.

Α'στεκτος, intolerabilis.

Α'στένηρος, ἡ, ον, ἀσθενὴς, caudicem non habens, truncо carens: ex α priv. & στάκτρον, ου, τὸ, caudex.

Α'στεμβατος, lamen tabiliter. Lycoph. flebiliter, est adv. ab ἀστεμβάτης fed videtur α in adv. positus esse epitatticum, quam privativum.

Α'στεμφὴς, ὁ, ἡ, ὁ, contumeliis probrisque carens. Item immotus, firmus, ſtabilis: ut κλίνη ἀστεμφὴς, Euſth. ex α priv. & στέμφω, convitior.

Α'στερδὴς, ὁ, ἡ, firmus. Item non perturbatus, ſtupore non attonitus, nec metu perculſus.

Α'στερίμφιος, adv. firmiter: ex α, & στέμφω, affidue moveo.

Α'στερὶς, ίδος, ἡ, ὁ, ἡ, pro ἀστειδὴς, immotus.

Α'στερπνος, idem ac ἀστερόπη, immote.

Α'στεφανὴς, & ἀστέφανος, ſine gemitu; ita ut non ingemiſcas: ex α priv. & στενάκτω, ὦ, gemebundus.

Α'στέφανος, ὁ, non gemebundus; & adv. qui non gemit, qui ſine gemitu aliquid agit.

Α'στεγὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ſtabilis; vel inexorabilis, implacabilis: ex α priv. & στέργω ἀμορ. more poſſequor.

Α'στέρνη, ὁ, ἡ, ὁ, ſiderens: Suid.

Α'στέρνη, ὁ, ἡ, ſtellaris; qui ſtellis ſimilis eſt; ἀστέρια ἰχθύες, avis, de qua Ariſtot. Anim. l. 9. c. 1.

Α'στεῦζω, reperitur pro κατασκοπεύω, quod eſt uſtratius, in ſtellam vertere: unde ἀστεύσεις, apud Plut.

Α'στεύη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. d. Stellata.

Α'στέυον, τὸ, phalangium: apud Nic. in Ther. a Th. ἀστὴρ, ἔρος, ὁ, ſtella.

Α'στεφὴς, ὁ, ἡ, ſtellatus: ut ἀστέρι λίθος, aſteria gemma; de qua vide Plin. 379.

Α'στεχίαστος, ὁ, ἡ, ſtellula, aſteriſcus. Erat nota (ut refert Euſt.) litteræ Χ ſimilis, quatuor punctis diſtinctis, quorum in ſingulis angulis: ſolebat addi locis inſignibus, quemadmodum contra τοῖς ἀθετικοῖς obelus: ſed eſt & herbæ nomen, apud Theophr. 4. 13. ἀστὴρ, ἔρος, ὁ, ſtella.

Α'στεῦσιδ' pro ἀστέρεσσι, acc. ſing. ab ἀστεῦς, ῶτος, τὸ, ſtellis plenus. Th. ἀστὴρ, ἔρος, ὁ, ſtella.

Α'στεῦς, ῶτος, ὁ, ex ſtellis, ex aſtris; eſt adv. ab ἀστεῖ, ἔρος, ὁ, ſtella.

Α'στηφανὸν, apud Hom. αὐτὸ τὸ ἀστρόβλητον.

Α'στηφανὸς, ὁ, ἡ, fulgur, Poetis ideſt ab ἀστράπτω ab ἀστήρ, ὁ, ſtella: fulgurus.

Κ'στηφαντὴρ, ὁ, ὁ, fulgurator: ab ἀστηφανὸς, fulgur.

Α'στηφαντὴρ, ὁ, ſtellatum contemplator: ex ἀστὴρ, ἔρος, ſtella, & σκοπέω, ὦ, ſpeculator.

Α'στήφιλον, idem ac ἀστηφίλιον, conſtello, ſtellis diſtinguo. Aratus.

Α'στηφωτὸς, ὁ, ἡ, ſtellatum faciem habens, ſtellatus: ex ἀστὴρ, ἔρος, ſtella, & ὠπ, ὠπὸς, facies.

Α'στήφωτος, & ἀστηφώπινος, ὁ, coronam non habens, corona non redimitus: ex α priv. & στέφανος, corona: unde στεφανὶς, fut. ἀστω, coronо.

Α'στὼ, ὠς, ἡ, civis, & in m. g. ἀστὸς, ὁ, ὁ, idem: ab ἄστυ, urbs.

Α'στραξ, ὁ & ἡ, ſtelen, ſeu cippum non habens: aut cui cippus non eſt erectus: ex α priv. & στῦλος ἡ, cippus, columna.

Α'στῦφ', ὦπος, ὁ, ἄστωπ, ὁ, ἡ, & ὁ, infortunatus, infelix, ærumnoſus, calamitoſus: vocat ita τὸν ἐπὶ τῷ ξύλῳ μίτον αἰσπερ ὑπ τραδυπ hæc tym. & Suid. derivantes παρὰ τὸ ἵστημι, cum α priv. præfixo. Item ἀστὼ, & ἄστωπ, miſer, calamitoſus: qui multum ingemiſcit. Comp. ex α epitat. & στένω, gemo. Themiſtocles, ὁ, gemebundus.

Α'στῦφ, ἔρος, ὁ, ſtella. hinc ἀστερίσκος, ἄστρον &c.

Α'στύφακτος, ὁ, ἡ, ὁ, inſtabilis, infirmus: ex α, & στυφάζω, ſtabilio.

Α'στωπικὸς, ὁ, idem ac ἀστικὸς, urbanus. ut ἀστωπικὸς παρῴδιον, ex Sozomeno.

Α'στὸβις, ιος, ὁ, ἡ, ὁ, non calcatus, non tritus: ex α, & χάλβω, calco.

Α'στὸβος, ὁ, ἡ, ὁ, non calcatus.

Α'στὸς, ὁ, ἡ, ὁ aliquando ἀστικὸς, urbis incola; & opponitur τῷ ἀγρέτῃ. Item urbanus, feſtivus; prudens.

Α'στρακτὸν, ὁ, ἡ, ὁ, qui punctus non eſt, nullis compunctus notis, nullo ſtigmate ſignatus; ut & ἄστικτον χρῶμα dicebatur ager contritoribus non obnoxius; eo quod, qui obnoxii erant, lapidibus, vel columna ſignabantur. Poll. l. 3. ex α priv. & στακτὸς, ὁ, pictus, ſignatus.

Α'στυκὸς, adv. ſapienter feſtive. Them. ἄστυ, ως, τὸ, urbs.

Α'στύπτης, ὁ, vas rotundum, quod infuſa pice, fulpiture, & ſtuppa, injectoque igne, ejaculabatur. Item lapidis genus, lignique acidi pice infecti. Hefych.

Α'στύπτυρ, civibus, dat. pl. ab ἀστὺ, civis. Th. ἄστυ, ως, τὸ, urbs.

Α'στυφὴς, ὁ, in quo verſus, feu ordines nulli ſunt: ex α priv. & στυφὴς, verſus.

Α'συλος, ὁ, ἡ, veſtibus carens, vel non ſinlatus. Plut. in Num. ex α priv. & συλὰω, ὦ, amictus, feu ſtolæ, ὁ, clauſa.

Α'σφαιρ, ὁ, non humanus, ideoque loquendi facultate deſtitutus: ſed ἔφαν. & cui parvum os eſt: & ἄφωνος ἴππος, dicitur equus durioris oris, qui frenis cohiberi nequit ob crudam carnem. Item ἄφωνα cibaria tributum ſignificat oti ingratum, & infuave, feu quod ſapore eſt ingrato: Athen. l. 7. unde ἄφωνα dicuntur & populi quidam, qui ore careant ſingulari. Plin. l. 7. c. 2.

Α'φώνευτος, ὁ, qui acie non temperatus, aut roboratus eſt; qui non tinctus eſt, aut impreſſus, poſquam candefactus fuit: ex α pr. & φώνευτος, ὁ, ſcalprum.

Α'φῶσσον, ὁ, ἡ, ὁ, ἄφατος, cujus feil. majores fuere cives, quum ipſe fit peregrinus: ex α priv. oppidanus, & ἴφατος, ὁ, holpes.

Α'πάτρητος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀπάτορος expers; in quo γονὴ, h. e. naturalis amor plane extinctus eſt. Ex α priv. & πάτρη, ὁ, ἡ, ὁ, γονὴ, unde πατρὴ, ὁ, affectio amoris.

Α'πάτη, ὁ, ἡ, ὁ, pater ſine matre, ὁ, civis, populatis. Th. ἄπυ, ως, τὸ, urbs.

Α'πεκτὸς, ὦ, a ſcopo aberto. ſ. ἄπυ. p. ἀπέκτυκα. aor. τ. ἀπεκτάνθη. Ex α, & πεκτέλλω, collimo, ad ſcopum tendo.

Α'πέκτυμα, τὸ, erratum, proprie ejus, qui non recta ad ſcopum tendit, ideoque eum non attingit. eſt verbale ab

Α'πεκτὸς, ὦ, qui collimat non bene collimat, nec conjicit, nec rationem ad veritatem dirigit.

Α'πεκτως, more errum, qui non bene conjeiunt. Polyb.

Α'πεν, τὸ, nom. pl. ab ἄφρεν, τὸ, aſtrum.

Α'πεμβαλλὼ, corrigere, diripere, complanare, i. e. ἁπλῆς ποιεῖν. Hef. ab ἀπλὸς, ὁ, non detortus.

Α'πεπλέκτω, verbum eſt multorum proprium, qui jumenta agunt doſſuaria: Poll. a Th. ἀπλὸς, ὁ, ſella.

Α'πέλλα, ὁ, ſella, ephippium ligneum.

Α'πελλάζω, ὦ, unde ἀπελλασία, i. e. οἱ περὶ ἀπλὸς ἐλαύνοντες, apaſiones, mulliones: Luc. ex ἀπλὸς, ὁ, ſella, & ἐλάω, ago. fut. ἐλάσω, pract. ἤλακα.

Α'πελλὸς, ὁ, ἡ, non detortus: ex α, & στρέφω, verto.

Α'πεμβατὴρ, inſtrumentum Aſtrologorum, ut dioptra.

Α'πεμβαλλὸς, taxillis ludo.

Α'πεμβαλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀφεμβαλὸς, ὁ, taxillus, parvus talus: dimin. ab ἀφεμβαλὸς, ὁ, talus talorum uſus.

Α'πεμβαλὸν, ὁ, talus taxillorum.

Α'πεμβαλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, aſtragalo ſimilis, aſtragalum ſimilitudine referens. Unde in ſcem. g. ἀπεμβαλὸς dicitur a quibuſdam ὁ ἵππος, quam aliqui πλαγιῶνα appellant: ex Gal.

Α'πεμβαλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, vertebra, ſpondylus. Item talus, i. e. officium prope quadratum intra infimos tibiæ & ſuræ proceſſus comprehenſum, ut uterque ſeorſum poſſit. Pro tormenti etiam genere quæſtionibus peculiari accipitur, apud Diod. ἀπεμβαλὸς, ὁ, ἡ, tali luſorii. ἀπεμβαλὸς πῆξις, lucidi pedes.

Α'πεμβαλωτὸς, ὁ, ἡ, talos impoſitiones habens: ut ἀπεμβαλωτὸς μανὴς, ſtagellum, cui officula ejuſmodi implicita ſunt, ad dutiores incutiendas plagas. Plut. a Th. ἀπεμβαλὸς, talus.

Α'πεμβαλὼ, ὁ, ἡ, ὁ, nomen proprium viri.

Α'πεμπτὸς, ὁ, fulgurator: ut ἀπεμπτὸν ἄστρον, Plut. in Symp. aque fulgurales, i. e. quæ cadunt, quum fulgurat: & ἀπεμπτὸν ἄστρον, apud Ariſtot. Meteor. 2. ventus, qui fulgura ciet: & ἀφεμπτὸς, Ζεὺς, fulgurator Jupiter, eſt ab ἀπεμπὼ, ὦ, fulgetra, fee fulgetrum; & metaph. fulgor, ſplendor: ut τὸν λαμπρὸν ἀφεμπτὸν, armorum fulgor.

Α'φεμπὼ, ὦ, ἡ, fulgur: ἀφεμπτὸν, τὸ, ὁ, idem.

Α'φεμπτῆρες, ὁ, fulgura ferens: ut apud Euripi, in Bacchis, verſ. 3. Semele dicitur κεραυνοβόλῳ ἀφεμπτῆρος πυρὶ, h. e. igne fulgureo: ex α-

φεμπὼ, ὦ, fulgur, & ἄφρεν, ὁ, ferax, fertilis.

Α'φεμπτὸν, fulgure. l. 4. ἀφ. ἀφεμπτὸν. a. 2. ἔφεμπτον. p. m. ἔφεμπτ, ὁ, ἡ, ὁ ἀπὸ ἐφεμπτὸν, aſtra mitto.

Α'φεμπτὸς, ὁ, ἡ, vacatio militiæ, militiæ deſertio.

Α'φεμπτὸς, ὁ, immunis a militia: ab α, & φεμπτὸς, ὁ, ἡ, vel ὑ, exercitus.

Α'φεμπτὸς, ὁ, imperatorius artis imperitia, ſeu dudtandi exercitum imperitia: ex α priv. & φεμπτὸν, ducem rei bellicæ ago.

Α'φεμπτὸς, ὁ, artis imperatoriæ imperitus, imperitus ducendi exercitum. Item duce carens.

Α'φεμπτὸς, ὁ, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator: unde ſuperl. ἀφεμπτὸς, imperatorissimus, imperatoriæ artis imperitiſſimus.

Α'φεμπτὸς, ὁ, qui ſtellis ſequiti; & ex conſequenti durus, immobilis: ex α priv. & φεμπτὸν, verto, flecto, cujus comp. quædam deſinunt in φεμπτὸς.

Α'φεμπτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui ſe non convertit, immobilis; non reſpiciens: ex α, & φεμπτὸς, verto.

Α'φεμπὸς, ὁ, ἡ, idem ac φεμπὸς, acutus, ſolers. Hefych. ſed ergo non etiam ἀφεμπὸς, ſolechismus. eſt ex α epitat. potius quam priv. & φεμπὸς, ὁ, ἡ, acutus.

Α'φεμπὸς, ſive ἀφεμπὸς, taxilli, tali. Euſt. Etym. ἀφεμπὸς dicitur pro ἀφεμπτὸς, taxillis ludere.

Α'φεμπὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ſideralis: ab ἄφρεν, ἔρος, ſtella, quod & ἄφρεν, ὁ, aſtrum, ſidus, & ἀφεμπὸς, ὁ, idem ac The. ἀφεμπτὸς, ὁ, talus, taxillus.

Α'φεμπὸς, ὁ, aſtronomus, qui de aſtris loquitur: a quod Suid. ex ἄφρεν, ὁ, aſtrum, & βάλω, vado. fut. βω. pract. χα.

Α'φεμβὴς, & ἀφεμβὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ſidere caniculæ perculſus: proprie dicitur de plantis novellis, quum ſiderea vapore trahere ſequeunt, aut ſidere quocunque modo affiantur, unde homines ſereſcente copore ἀφεμβὸς, vel ἡ. ſe ſiderari dicuntur, ut Bud. in Pand. docet. ex ἄφρεν, τὸ, ſidus, & βάστις, ὁ, attonitus.

Α'φεμβολεῖμος, μους, ſidere caniculæ percellor.

Α'φεμβολεῖος, ὁ, idem ac ἀφεμβολὸς, ſideratio.

Α'φεμβολὸς, ὁ, ſideratus.

Α'φεμβολὴς, ὁ, ſideris perculſo, ſideratio.

Α'φεμβολισμὸς, ὁ, ſideris perculſo, ſideratio; morbus arborum afflatarum ſidere, quocunque modo id accidat. eſt verbale ab ἀφεμβολὸς ab ἄφρεν, τὸ, ſidus, & βάλω, ὁ, ἡ, ὁ, ſum βάλω, ὁ, percutio.

Α'φεμβολὸς, ὁ, ita editus, ut videatur aſtris vitiosus: ex ἄφρεν, τὸ, aſtrum, & χωλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, vitiosus.

Α'φεβοειὸς, ὁ, plures ſeilicet ſimul poſitæ; qui dam conſtellationem vocant.

Α'φεβοειὸς, ὁ, idem ac ἄφρεν, aſtrum. Diodym. in Il. ὦ.

Α'φεβοειὸς, ὁ, ad ſtellarum poſitum pertinens: in Epigr. ex ἄφρεν, τὸ, aſtrum, & θέσις, ὁ, ἡ, ὁ, poſitio, vel θετὸς, ὁ, ἡ, ὁ, adoptivus.

Α'φεβοθέτης, ὁ, ἡ, ὁ, qui aſtris facrificat, aſtrorum cultor: ex ἄφρεν, τὸ, aſtrum, & θέσις, ὁ, ἡ, ὁ, facerdos, ſacrificus.

Α'φεμοειὸς, canis ſidus, quem Ægyptii ſolechio vocant, ut tradit Cæl. Rhod. ex ἄφρεν, τὸ, ſidus, & κύων, κύνος, canis.

Α'φεμοφύλα, circa aſtrologiam verſor, aſtrologiam tracto, Athen. l. 9. ab ἀφεμοφύλος, ὁ, Aſtrologus.

Α'φεμοφύλα, ας, ἡ, Aſtrologorum ſcientia, γνῶσις ἀφεμοφύλα, divinatio ex hominis nativitate.

Α'φεμοφύλος, ὁ, ἡ, ὁ, ad Aſtrologiam, ſeu Aſtrologos pertinens.

Α'φεμοφύλος, ὁ, antiquioribus idem ac ἀφεμοφύλος citerioribus vero, qui effectus ſyderum prædicit; γοητικὸς. Ab ἄφρεν, cujus Them. ἀφεμὴ, & ἀφὴ, ὁ, ἡ, ὁ.

Α'φεμοφύλος, ὁ, ἡ, ὁ, qui, vel quæ ex aſtrorum contemplatione futura prædicit, Poll. 9. 20.

Α'φεμοφύλος, ὁ, ἡ, ὁ, ſidus, & μοιρὰ, ὁ, ἡ, ὁ, vates.

Α'φεμοφύλος, ὁ, aſtrum, ſidus: ſignum ſcil. celeſte multis ſtellis conſians: & interdum ſtella. Th. ἀφεμὸς, ἔρος, ὁ, ſtella.

Α'φεμοφύλος, ὁ, aſtronomium tracto: ab ἀφεμοφύλος, ὁ, aſtronomus.

Α'φεμοφύλος, ὁ, aſtrorum ſcientia, aſtronomia.

Α'φεμοφύλος, ὁ, ἡ, ὁ, ad aſtronomiam pertinens: item idem ac

Α'φεμο-

A'στεσπόμες, ου, ὁ, ἡ, astrorum scientiæ peritus, astronomus : ab ἀστηρ, stilus, quod ab ἀστὴρ, stella, & σπίμι, lex, quod a νέμω, distribuo.

A'στερώδης, circa astra, seu astrorum scientiam versans : ab ἀστηρ, fidus, & ωδὴ, verbor.

A'στιβόεσσα, ἡ, qui radiculæ fuceo elotus, purgatusque non est : ex α priv. & στιβὸς, fluideo.

A'στίγμενος, ὁ, stellis resplendens, aut in modum stellarum : ex ἀστηρ, fidus, & ζάω, inceo.

A'στίκτιτος, ὁ, stellis velut tunica indutus, stellis amictus : Oph. in Arg. ex ἀστηρ, fidus, & χιτὼν, ὄνος, tunica.

A'στίμι, ὁ, ἡ, fidereus : ut ἀστὴρ σίδμιον, apud Alex. Aphr. in Probl. ex ἀστηρ, τὸ, fidus.

A'στμενὶς, ὁ, cubatio fine stragulis, fine lecto, Plut. de Isp. l. r.

A'στμενὸς, ὁ, qui stratus, seu instratus non est; stragulo non intectus : ut ἀπτίμενος πόδιν, Euripi. in Herc. fur. ex α priv. & στίμη, ὁ, lecti stragula, vel στρωμὴ, ὁ, stratus.

A'στυ, ὁ, τὸ, urbs : α, a σεύω. Hinc ἀστεῖος, urbanus, & ἀστειόμες, urbanitas.

A'στυάνδ, ὁ, nomen proprium filii Iectoris : ab ἀστυ, urbs, & ἀνὴρ, vir. Ita vocabat pater, & principes civitatis Troje fuit.

A'στυβότειρα, ἡ, ὁ, ἐν ἄστυ βαίνω, in urbe clamans : epitheton pæconis.

A'στυγειτονία, ἡ, &

A'στυγείτων, ονος, ὁ, ἡ, suburbanus, urbi vicinus. Item fuitimus, propinquus : ab ἄστυ, urbs, & γείτων, vicinus.

A'στυκὸς, ὁ, ἡ, urbanus : ab ἄστυ, urbs.

A'στυλον, ὁ, columnis carens : ex α priv. & στύλος, ὁ, columna.

A'στυνομὲω, ὁ, in urbe commorans : ex ἄστυ, urbs, & νόμος, mando.

A'στυνομία, ὁ, viarum ædificiorumque curam gerendi munus.

A'στυνομικὸς, ὁ, ad altummos, seu ædiles pertinens, ædilitius. Arithm. Polit. a ἀστυνόμος, urbanus, civilis.

A'στυόμοι, οἱ, inferiores magistratus; curatores fc. decoris urbium. Ex τὸ ἄστυ, ας, urbs, & ex verbo νέμω, nomino, & διδάσκω, doceo.

A'στυπόμης, ου, ὁ, urbanus, civilis : item qui viarum, ædificiorumque curam gerit, & præfecit, tam in urbe, quam in suburbiis.

A'στυπόλις, ὁ, ἡ, Allyrnus. Aristot. Polit. a ἄστυ, urbs, & πόλις, urbem tuens, seu progeneus : in Epigr. ex ἄστυ, ubs, & πέλω, habeo, cujus compl. definunt in σπι.

A'στυπόλος, per urbem incedo : Hirtius. ex ἄστυ, urbs, & πολέω, verto.

A'στυρ, τὸ, oppidum : Hefych. Scribitur ἄστυρὸν apud Etym. qui dimin. esse ait ab ἄστυ, urbs, ut apud Diminut. τερπὶν κεραυνὸν.

A'στυτὸ κάκον, cap. ἀστυτὸ, ἀκάστυτὸν, apud Emil. Apud cund. etiam dicitur ἀστυτὸ ἔρεθμα, & ἀστυτὸ τρέχω : ita ut ἀστυτὸ, ου, dicatur qui ἀστυτὸ requit ; ut ἀστυτὸ χήτος, apud Emil. ex α priv. & στύω, fut. στύσω.

A'στυχίμενος, ὁ, non disiubatus, inconcussus, immotus. Non. & Euphor. ἀστυχίμενος ἀγω χέειν, expon. non diffedit : ex α priv. & στυχίζω, fut. ξω, everto, quatio, agito.

A'στυχὸς, ὁ, ἡ, ος, minime dutus. ex α, & συστυχὸς, dutus. Th. σύστυχος, addirtingo.

A'στυτὸς, & ἀστυλὸς, ὁ, addirtionis vacuitas, addirtionis experem efle : utrumque ex α priv. & στύφω, addirtingo : fut. ψω ; unde στυφὸς, στυτὸς, & addirtion.

A'συγγενὴς, ὁ, nihil affinitatis habens. & in n. ἀσυγγενὶς, alienum genere : ex α priv. & συγγενὴς, cognatus.

A'σύγκριτος, ὁ, incomparabilis, difimilis : item, qui concrefcere, seu coalescere nequit : Item qui cum alio non habet commercium. Est etiam proprium nomen viri. Gr. incomparabilis. Th. ἀσύγκριτος, indico.

A'συγγνώμων, ὁ, qui non est ad ignofcendum propensus, ut etiam qui veniam non dat, inmitis, frmitericors.

A'συγγνωστία, ὁ, indignus venia, indignus qui ignoletur.

A'συγχώνευτος, ita ut ignofci non possit, aut non debeat : ex α priv. & συγχώνευσις, mitis, mitericors. Vett. συγχώνευτος, & dignus venia.

A'συγχώμενος, ὁ, qui simul non exercetur, vel qui non exercetur : ex α priv. & συγχώμενος, & focius exercitationum.

A'συγχωρήτως, citra affenionem : elt adv. ex α priv. & συγχωρητὸς, affentior, approbo, annuo. unde συγχώρησις, ἡ, comprobatio, fuffragium.

A'σύγχωτος, ὁ, non conclusus ; aut etiam qui concludi nequit ; ex α priv. & συγκλείω, fut. σω, concludo.

A'σύγχυτος, ὁ, qui non fit confertus von est, aut connecti nequit : ex α priv. & συγχέω, fut. σω, flamina necto.

A'συγχώμενος, ὁ, qui comportatus, seu collectum non est : ex α priv. & συγκομίζω, fut. σω, comportatus.

A'σύγκριτος, ὁ, qui commiscri nequit : ex α priv. & συγκρινω, ὁ, commixtus.

A'συγκρίτως, citra concretionem, seu unne eorum, quæ concreta non sunt : est adv. ab ἀσύγκριτος ; quod ex α priv. & σύγκρισις, ὁ, concretus.

A'συγκρίτως, idem ac ἀξυγκρίτως, ὁ, non conflatus, non coactus.

A'σύγκριτος, ὁ, ἡ, non confusus, non permixtus, distinctus.

A'συγκρίτως, citra confusionem, distincte : ex α priv. & σύγκρισις, ὁ, confusus.

A'συγκρίτως, ὁ, non concedendus, seu permittendus. Item venia non dignus ; cui non est ignoscendum, ut ἀσυγχώνευτος δυσγνωσὶν οὐ συγνώμων. Item active, qui ad veniam dandam propensus non est, nimirum severus, inclemens : ut κατὰ τοὺς ἀσυγχώνευτος apud Greg. Nyss. ἀσυγχώνευτος, ut venia dari non possit, citra spem venie : ex α priv. & συγχωρέω, fut. ήσω, condono, ignofco.

A'συκοφάντησις, ὁ, qui fycophantof & calumnie deiteri nequit : ex α priv. & συκοφαντὶω, fut. ήσω, calumnior.

A'συλαῖος Θεὸς, Deus afyli : Plut. in Rom. est ab ἄσυλον, vel ἄσυλος, afylum.

A'συλάτητος, ὁ, ἡ, inviolabilis, & facer magistratus ; κτυλαὶ ἀτιμον, quem spoliare, aut violare nefas eit : ex κτυλὴ, ἡ, rapina, in. violatus, & ἀτιμὸς, pinceps.

A'σύλευτος, ὁ, ἡ, idem ac ἄσυλος, inspoliatus. Item, qui non nisi per summum scelus violari potest, inviolabilis : ab ἄσυλος, inviolatus, vel ἄσυλον, ἡ, immunitas.

A'συλαῖος Θεὸς, Deus afyli : Plut. in Rom. est ab ἄσυλον, vel ἄσυλος, afylum.

A'σύλεκτος, ὁ, ἡ, inviolabilis, & facer magistratus ; κτυλαὶ ἀτιμον, quem spoliare, aut violare nefas eit : ex κτυλὴ, ἡ, rapina, in. violatus, & ἀτιμὸς, pinceps.

A'σύλευτος, ὁ, ἡ, idem ac ἄσυλος, inspoliatus. Item, qui non nisi per summum scelus violari potest, inviolabilis : ab ἄσυλος, inviolatus, vel ἄσυλον, ἡ, immunitas.

A'σύλητος, ὁ, ἡ, sanctius loci : item jus apud aras olim confequutum, hodie immunitas Ecclesiæ. Th. σύλη, compilatio.

A'σύλλεκτος, ὁ, ἡ, qui conligere nequit. Item, qui comprehendi non potest.

A'συλλόκτως, more τῶν ἀσυλλόκτων, seu eorum quæ comprehendi non possunt.

A'συλλόγιστος, ὁ, ἡ, facultatis concipiendi : (de ea, quæ concipere nequit) Diosc. ex α priv. & συλλογίζομαι, concipio : fut. συλλογίσομαι, unde συλλογὴ, conceptio, & συλλογιστὸς, qui concipere potest.

A'συμβίβαστος, ὁ, ἡ, non probe colligens, aut collectus ; rationis expers ; imprudens.

A'συμβιβαστὶως, fine ratiocinatione : ab α, & συμβιβάζομαι, ratiocinor ; quod a συμὶ, & βίβω, duco.

A'σύμβιος, ὁ, ἡ, afylum : ab α, & σύλη, spolium, compilatio.

A'σύλητος, ὁ, ἡ, & ἀσύλητος, inviolabilis, inspoliatus : ab eod. Theus.

A'σύμβατος, ὁ, qui compositionem non admittit, qui a pacificatione eil alienus. Plut. unde τὸ ἀσύμβατον, quæ difficult. Item non convenions, non congruens, non cohærens :

A'συμβάτως, alieno a compositione animo : Plut. ex α priv. & συμβαίνω, conficio : unde συμβασὶς, ὁ, conventio, & συμβατικὸς, conveniens ad pacta.

A'σύμβατος, ὁ, non conferendus ; non compatandus, non comparabilis, impar : ex α pr. & συμβάλλω, conferendo.

A'σύμβολος, ὁ, ἡ, immunis, qui nihil symboli affert ; qui symbola non confert ; fic ἀσύμβολα λόγια in quo conviva symbola non conferant. unde metaph. pro inerti, & inutili, & qui nihil in medium attulit. Bud. ex Plut. in Cor. Ab α, & σύμβολη, symbolum tellera, quod a συὶ, & βάλλω, jacio.

A'συμβίλιτος, fine symbolo : ut ἀσυμβίλιτος ἐκκησία est adv. ab ἀσυμβίλιτος, immunis.

A'σύμβολος, ὁ, expers conssilii, consultus. Th. βολὴ, ἡ, consilium.

A'συμμετρία, ὁ, ἡ, proportionis carentia : apud Mathemat. chorda.

A'σύμμετρος, ὁ, ἡ, inconcinnus, inconcruus, immoderatus, ab α, συὶ, & μέτρον, τὸ, mensura.

A'συμπαγὴς, ὁ, ἡ, qui compactus, & coagmentatus non est : ex α priv. & συμπήγνυμι, fut. συμπήξω, compingo.

A'συμπαθὴς, ὁ, affectu, seu naturæ consensu carens : cui nullus est contentus affectuum cum alio. Item, qui communicatione alieni mali non tangitur.

A'συμπάθητος, ὁ, affectus carentia, inclementia, nulla commiseratio : ex α priv. & συμπάθω, ὁ, ἡ, qui simul afficitur, unde συμπάθεια, ἡ, rerum consensus.

A'συμπλεκτὸς, ὁ, ἡ, qui copularis non est, vel non conjungus. Item qui complicari, & connecti nequit. ex α priv. & συμπλέκω, πω, ξω, connecto ; unde συμπλεκτικὸς, ὁ, copulativus.

A'συμπλεκτικὸς, ὁ, non compleus. vel qui complieri non potest : ex α priv. & συμπλεκὸς, fut. σω, complco, unde συμπλεκτικὸς, ὁ, qui complet.

A'σύμφυτος, ὁ, non conspicuus, non perspicuus.

A'σύμφυτος, obscure, animpatice, tecte. ex α priv. & συμφυτὸς, ὁ, manifestus.

A'σύμφορος, ὁ, ἡ, incommodus, anxius : ex α priv. & σύμφορος, commodus. Thom. σύμφορος, seio.

A'σύμφυλος, inutiliter, damnose : ab ἀσύμφορος, incommodus, noxius.

A'σύμφυλος, ὁ, non cognatus : apud Suid. ex α priv. & συμφυλὴς, cognatus, ejusdem naturæ.

A'σύμφυλος, ὁ, nullam cognationem habens, alienus, abhorsens : non quadrans : Lucr. & Plut. ex α priv. & σύμφυλος, cognatus.

A'σύμφυτος, non commixtus non confusus : ex α priv. & συμφυτὸς, commixtus.

A'συμφυτος, ας, ὁ, ἡ, diserepantia.

A'σύμφωνος, ὁ, ἡ, absonus, discors : ab α, φωνὴ, & φωνὶ, vox.

A'συμχώρητος, diserepaorer, inconciniter est adv. ab ἀσυμχώρητος, absonus, discors.

A'συνάγωγος, ὁ, ἡ, & synagoga exercitus : ex α priv. & συναγωγὴ, ἡ, synagoga, cœtus, Ecclesia.

A'συναίρετος, absque contractione : est adv. ex α priv. & συναίρεσις, ἡ, ὁμὰ, contrahio, & contrahor. unde συναίρετος, ὁ, contractio.

A'συναίρετος, ὁ, qui, vel quæ congregati non potest, infociabilis : ex α pr. & συναίρω, congrego. unde συναίρετος, ὁ, infociabilis, emolevivus.

A'συνάλλακτος, ὁ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non potest. Interdum infociabilis, Dicitur etiam cui nihil est commercii cum vita civili, qualis deer esse νὶ μεταγὴς, Monachos, ut inquit Bud. ex Basilio item implacabilis, ex α priv. & συναλλάττω, commuto. fut. ξω. unde συναλλακτικὸς, ὁ, conciliatrix.

A'συνάστατος, ὁ, non conjunctus, non cohærens, infociabilis : ex α priv. & συναστὴς, ὁ, conjungens, & συναστὸς, conjunctivus.

A'συναστὶως, citra : est adv. ex α priv. & συναστὸς, ὁ, articulatus.

A'συναφὴς, ὁ, non connexus, non cohærens, seu qui connecti & cohærefcere nequit, non conferuminatus, non conveniens ex α priv. & συναφὴς, ὁ, junctus. fut. ψω, annecto, conjungo.

A'συνδέτως, τὸ, figura, qua diffolutio dicitur ex τὸ συνδέτον, oppositur : ab α, & συνδέω, alligatus, quod a συνδέω, connecto, ex σὺν, & δέω, ligo.

A'σύνδετος, ὁ, ἡ, ος, irreligatus, solutus, difficiatus, conjunctione carens.

A'συνήθης, ὁ, non manifetus, nec cognitus : ut ἀσυνήθεια πάτρα, apud Plut. in Lyc. loco incognito : ex α priv. & συνήθης, ὁ, cognitus, manifestus.

A'συνθέτως, ὁ, ἡ, ος, nulla copula, aut conjunctione qualis annexus ; aut qui copulari & conjungi nequit : ex α priv. & συνθέτος, ὁ, συνθέτος, ὁ, ἡ, ος, unde συνθετικὸς, ὁ, conjugalis.

A'συνθέτως ἔχω τὸ ἔθος, aliis inconfeiis : Plut. in Agesil. ex α priv. & συνθέτος, conscius fum. unde συνείδησις, ἡ, conscientia.

A'συνίετος, ὁ, ἡ, ἀσύνετος, ὁ, ἡ, fluitis.

A'σύνετος, ὁ, ος, decipio. Item non intelligo non calleo : ab ἀσύνετος, amens.

A'σύνετος, ὁ, ἡ, ος, defipiens, amens : ex α, & συνετὸς, intelligens, quod a συνίημι, intelligo. Th. ἰσημι, scio.

A'σύνετος, ὁ, ἡ, patuerido destitutes : Bud. ex α priv. & συνετὸς, fut. ήσω, juvo, patrocinor.

A'συνίτεια, ας, ἡ, infolentia.

A'σύνιτος, ὁ, ἡ, ος, infolens : ex α, συὶ, & ἔθος, mos, consuetudo.

A'συνίτεια, ας, ἡ, violatio fœderis.

A'συνόδινος, non sic patis, & intro forderi, Eldras 2.

A'σύνδετος, ὁ, non compositus, aut conseretus, simplex. Item qui fœdera non fervat, quæ cum aliis pepigit. Item qui pactus non est qui fœdus non iunt. Ex α, & συνθέτος, pacifeor. Th. σύνθεμα, pondus.

A'σύνοπτος, ὁ, qui conspici & cerni non potest : ex α priv. συνοπτὸς, ὁ, visibilis.

A'συπ-

Ἀσυμπτωτος, ὁ, cum nemine verſans, cum nemine aſſoluctudibem habens: ex α priv. συμπτῶσις, coeo. fut. πτωσω; unde συμπτωτικὸς, libidinoſus.

Ἀσύμφωνος, ος, ὁ, inordinatus: item immunis a muneribus nulli ordini adſcriptus; ex α, σὺν, & φωνὴ, ordino.

Ἀσυντακτος, ος, ordinis perturbatio: ex α priv. & συντάξις, ordo, ſeries.

Ἀσυντακτος, ος, ὁ, ἡ, ad finem non peractibus.

Ἀσυντατος, ος, ὁ ἡ ὁ, imperfectus: ex α, σὺν, & τατὸς, perficio. Thl. πατὸς, finis.

Ἀσώματος, ος, non contentus, laxus, remiſſus, languidus: ex α priv. & σώματος, ὁ, contentus, rigidus.

Ἀσωτεύω, ω, pro feelerato, aut temerarii poniſtur: vel pro homine inhmæ ſortis, & abjecto: apud Polyb. l. 4. Cefi idem ac βασανιστὴς, in malam partem) ex α, & Them. σώτω, trabo: exagino.

Ἀσώματος, ος, ὁ, ἡ, qui exſibilatus non eſt, intactus a ſibilo. ex α priv. & σιβίσω, vel ἴσω, f. ω, ſibilo: unde σιβιστὴς, ὁ, ſibilator. Cicerori & Gellio.

Ἀσυνέκδοτος, ος, non complicatum, ut farcina, inconditum, non digeſtum, ex α priv. & συνεκδίδωμι, ἀσω, colligo in unum faſciculum.

Ἀσυνθετος, ος, dicitur de ædificio, quod non poſſe: inconſtantia. eſt ab ἀσύνθετος, inconſtans.

Ἀσύνθετος, ος, qui conſtitere nequit, inconſtans. Apud Rhetores ἀσυνθετα ſunt, quæ non veniunt in diſceptationem, vel ubi cauſa non poteſt explicari; ut ſi lur furem furti accuſet. Et τὰ ἀσυνθετα refertur etiam inter vitia orationis. Ab α, & συνίστημι, conſiſto. Thl. ἴστημι, ſto.

Ἀσυνίζητος, citra συζητῶ, i. e. correptionem: ex α priv. & συνιζάω, i. contrahio, correptio.

Ἀσυνίητος, ος, ὁ, ἡ, vilis, abjectus: ab ἀσυνίημι, nocco, & ζύνημι, impolior. Alii ſtolidus: & derivari poſſe credunt a σοφὸς, ſapiens, α in ν verſo & ol.

Ἀσυνὸν, Dor. pro ἄσυχον, adv. pro ἡσύχως, quiete. Thl. ἄσυχος, quietus.

Ἀσυχὶς, Dor. pro ἡσυχὶα, ας, ἡ, quies.

Ἀσυχάσατε, ω, ὁ, Dor. pro ἡσυχῶ; unde ἀσύχασις, ἀσυχαμὸς.

Ἀσυχῶτι, Dor. pro ἀσύχως, ὁ, quietus.

Ἀσφαλάσσω, ὁ ὁ, ὁ, expers σφαλάσσω, qui ſit ſine contractione convulſione, & jactatione pedum, ἀσκάσσω, dicitur de oceiſo placide morienie. Soph.

Ἀσφάλτιον, ſine palpitatione, ita ut non convellaris. nec pedibus terram pulſes: ex α pr. & σφάλλω, pedes jacto, ut in cognitionibus; pedibus terram quatio, feu pulſo.

Ἀσφαλτόομαι, ὁ ὁ ἡ, exponitur ὁ ἐν ἀσφαλτοῦσθαι μόνος, non infelatus σφαλὴς, ſphacelo. ex α priv. & σφαλτὸς, quæ ſunt, fut. τὸω, cerebellatie, arque tabe, enntabeſcere, unde σφαλτὸς, ὁ, amiſſio ſenſus, & motus.

Ἀσφαλὴς, ὁ, ἡ, ἀσφαλὲς, ὁ, ἀσφαλὲς, ὁ, ἀσφαλὲς, ὁ

Ἀτάραχος, ὁ, quietus, quiescens, tranquillus, imperturbatus. Plin.

Ἀταρξία, ας, ἡ, tranquillitas, imperturbatus status.

Ἀτάρπακτος, ὁ, ἡ, ἀτάρπακτος, ἡ, defaecatus, intrepidus.

Ἀτασθάλως, adv. fine molestia, sine vexatione, absque perturbatione; ex ἀ priv. & τασσόμαι, fut. τάσσω, commoveo, perturbo; unde τάραξις, εως, ἡ, perturbatio, tumultus.

Ἀτάσθαλος, ος, vel ον, ὁ, Dor. pro Ἀτάρβητος, seu ἀτάσσθητος, ὁ, ἡ, intrepidus, imperterritus: quod ex ἀ, & τάρβος, timeo. Th. τάρβος, terror.

Ἀτάσθαλος, adv. Intrepide: Sophoc. ejusdem Th. & compositionis.

Ἀταυρόζυστος, ὁ, non conditus, aut maceratus fale: ex ἀ priv. & ταυρίζω, ω, ὁ, fallamentum; caro sale condita, & exsiccata; unde ταυρίζω, sale condo.

Ἀτάφαστος, τὸ, intrepidum: q. ab ἀ, & τάφος, terreo: vel ab ἀπὸ, fine, feorsum & μόνω, eludere, condemnare.

Ἀτάφρος, ὁ, ἡ, ferrum in modiolo rotat: ab ἀ priv. & τάφη, tero: τρίβει τὸν ἄξονα, terit axem.

Ἀτασπαγής, ὁ, ἡ, noxius, contumeliosus: Pro ἀπαγὴς, ὁ, ἡ, Dor. ἀπαγὼς, ὁ, ἡ, Th. ἄτη, damnum; quod ab ἀπὸ, ludo, nocco.

Ἀτάσπαγος, ος, ὁ, ἡ, insipultus; ex ἀ, & σπάγος, τὸ, inferiae; julia.

Ἀτασπάλιξ, ικος, ὁ, ἡ, improbitas, vecordia, petulantia: ἀπὸ σπάλω, dat. ἵνγ. Jon. p. σπᾶν ἀπὸ λίνου, calamistris convertit.

Ἀτασπάλως, ὁ, ἡ, ος, ὁ, & ἀσπαλὼν: f. ἀσπὼν, inepte ago, proeve me gero: neut. absf. ab

Ἀτασπαστος, ος, ὁ, ἡ, perniciosus, malorum auctor: q. ἀπὸ σπάω, a quo quasi mala germinant.

Ἀτασπρὸς βόης, boves quodam in Epiro a mare intracta, ut interemanuis, & amplitudinem corporis ingentem acciperent. unde

Ἀτασπρος, ὁ, ἡ, ος, ὁ, expers conjugii, virgo quasi tanti expers: seu dicitur etiam de puella a virilem τῶν ποιῶν experta: Aristoph. ex ἀ priv. & τασπὸς, ὁ, ἡ, taurus; item membrum virile.

Ἀτασπὸς, ος, ὁ, ἡ, sepulchri carentia, vel jactura. Plut. ejusdem Them. & comp. eum sequente.

Ἀτασπὸς, ὁ, ἡ, ἀπὸ σὸς, insepultus, inhumatus; ex ἀ, & τάφος, sepulchrum, quod a θάπτω, fepelio.

Ἀτασπὸς, Dor. pro ἄ τασπὸς, quam celerrime.

Ἀτασὸς, ludo, nocco. f. ἀσὸς, p. ἔτασε. hinc ἄτη, ἀπὸ, unde, de quibus infra.

Ἀτε, utpote, quippe, quia, quasi: & Dor. pro ὅτε, quum; sed ὅτε, Dor. pro τότε, ubi.

Ἀτεγανὸς, ὁ, ἡ, durus, rigidus. Th. τέγγω, irrigo, mollio, macero, humecto.

Ἀτεγατὸς, adv. durius, rigide: Suid. per met. feil. nam proprie fignificat ea in humectari & aqua molliri nequeat. ex ἀ priv. & τέγγω, f. τεγ, rigo humecto.

Ἀτεὸς, Jon. pro ἀτὸς, ab ἀτὸω, ludo.

Ἀτεπὴς, ἐὸς, ὁ, ἡ, indomitus: ex ἀ, & τέπω, affligo, domo.

Ἀτέρμων, ος, ὁ, ἡ, fine muris: ex ἀ, & τέρμων, murus.

Ἀτερπνὸς, ὁ, ἡ, ὸν, qui ad finem, & exitum perduci nequit: Hefych. & Suid. Item, de quo nulla certa conjectura fieri poteſt: Thucyd. Plut. item acrbe, inconsideratus; nullas conjecturas, aut signa sequens in re aliqua: Arifioph. Unde

Ἀτέρπνως, & ἀτερπνιστέρον, nullam sequendo conjecturam, absque conjectura: ex ἀ pr. & τέρπω, τῶ, finis, exitus rei; item signum; unde τερπνὸν, certis fignis oftendo.

Ἀτερπὴς, ὁ, ἡ, libertis carens, five ſterilis, five orbus: ex ἀ, & τέκνον, proles. Them. τέκνω, pario.

Ἀτεκνὸω, ὁ, ἡ, liberis orbo. a τέκνω, pario.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, & ἀτελὴς, Jon. imperfectio: item immunitas: ab ἀ, & τέλος, τὸ, finis, vectigal.

Ἀτελεστὴς, idem ac ἀτέλεστος, & ejusdem Th. & comp. imperfectus; vel qui effici nequit: fed ἀτέλεστος, eſt etiam profanus, non initiatus sacris: ex ἀ priv. & τὰ τέλη, myſteria, ſacra: Plat. quod eſt neut. pl. a ſing. τέλος, τὸ, finis, extremum, ſummum.

Ἀτέλεστος, adv. ſruſtra, ſine fine: ab ἀ, & τέλος, τὸ, finis.

Ἀτέλεστος, ος, ὁ, ἡ, inſectus. Th. τέλος, τὸ, finis.

Ἀτελεσφόρητος, ὁ, ἡ, ad maturitatem non perductus: Diofcor. ex ἀ priv. & τελεσφορέω, ad finem & maturitatem peiduco; ex τέλος, τὸ, finis; & φέρω, fero.

Ἀτελεύτητος, ὁ, ἡ, imperfectibilis, interminatus: ex ἀ, & τελευτάω, finio. Th. τέλος, finis.

Ἀτελὴς, ὁς, ὁ, Jon. pro ἀτέλεστος, imperfectio.

Ἀτελὴς, ὁὸ, ὁ, ὁ, irritus, inanis, impefectus. Sic Pindarus ἀτέλη τέλη appellat mentem, quae nihil eorum perficit, quae ſibi peragenda propoſuit. ab ἀ, & τέλος, finis. Item a pendendo vectigali immunis: ab ἀ, & τέλος, vectigal.

Ἀτελόεστος, ὁ, ἡ, ex quo, vel pro quo, aut cujus nomine vectigal non penditur: ex ἀ pr. & τελωνίω, vectigal exigo; a τέλωνος, tributorum, feu vectigalium emptor, feu redemptor publicanus; ex τέλος, ὁὸ, τὸ, finis, item tributum, vectigal, & ὠνέομαι, emo.

Ἀτεμάβιος, ὁ, quetulus, mitis: Etym. a feq.

Ἀτεμὴς, ὁ, ἡ, ὸν, p. contrito, priv. q. ab ἀτὸω, & ἀμβάσσω in cladem quafi incido.

Ἀτενὴς, ὁὸ, ὁ, ἡ, fixus, intentus: ex ἀ intenſi. pro ἀτανὸς, valde, & τείνω, tendo. Hinc

Ἀτενίζω, quod in aliquem defigo. f. ἀτένω, p. τέτακα. a. 1. inſ. ἀτένισα. part. ἀτενίσων, ὁντος.

Ἀτενὴς, & ἀτενὲς, intentis, feu attentis, & defixis oculis: Plut. ejusdem Th. & comp. cum ἀτενὲς, unde ἀτενίζω.

Ἀτενεμὴς, ὁ, ἡ, intuitus continuus, & inconnivens, cum defixis oculis, aliquid aſpiciens.

Ἀτερ, ἀπὸ, & ἄπὸ, ſine, citra, abſque, cum genit. idem ac ἄνευ, χωρὶς. hinc ἀπὸ τερθεν, feorſum.

Ἀτερμαίνω, ὁ, ἡ, incoſilis natura, apud Hippoer. de vulneribus capitis.

Ἀτέρμων, ος, ὁ, ἡ, durus, ineoſtilis, infuperabilis: ex ἀ, & τέρμων, coctu facilis. Th. τέρω, tero.

Ἀτερμονὸς, ος, ὁ, ἡ, duities: a τέρω, tero.

Ἀτέρμων, Dor. pro ἀτέρμων.

Ἀτερμωνὸς, ος, ὁ, ἡ, natura incoſtilis: Gal.

Ἀτέρμων, idem ac ἀτέρμων, ab & τέρμων, idem ac τέρμων, & ejusd. Th. qui non eſt τέρμων, i. e. incoſtilis: & met. diciiur ἀτέρμων ἄνὴρ, apud Plat. Symp. 7. Probl. 2. ut & apud Plut. ἀτέρμων φρενὸς χώρημα, dicuntur, qui non ſunt edomiti, qui ingenio ſunt refractario, & quod emolliri nequit: unde quidam exponunt durus, præfractus, indomitus, immitis, intolerabilis.

Ἀτερπὴς, ὁ, ἡ, ὸν, & ἀτερπνὸς, ὁ, ἡ, ὸν, acerbus, non eſt τερπνὸς, i. e. incoſtilis: & met. diciiur ἀτερπὴς ἀ

tamen feribit, ἄτακτ dictum esse, vel παρὰ τὸ μὴ τελεῖ σθαι, vel ἀνυπόπτως, quasi πεπτάτον. fingitur enim quidam Rex Mauritaniæ, Atlas nomine, cœlorum humeris fuis fuftinuiffe, properetea quod firmamenti, fiderum, coeli omnem rationem primus deprehendiffet. unde ἄτλαντα dicuntur etiam ſtatuæ Atlantis, feu quæ Atlantis modo cœlum, aut aliud quidquam fuſtinent, apud architectos: ut ἄτλαντες ὑπερίσταμεν τὸν κοῖλον τοῦτο ἡδιατρέχει. item nominatur & ἄτλας ille collis vertebra ipſum pondus colli fuſtinens: Poll. l. 2. Sic qui humeris aliquid bajulat in modum Atlantis ſoliferi. Item qui non eſt audax. ex α priv. Heſych.

Ἄτλητος, ος, ὁ, ἡ Dor. pro ἄτλητος, ὁ, ἡ intolerabilis.

Ἀτλησία, ας, ἡ impatientia, intolerantia.

Ἄτλητος, nom. pl. n. g. intolerabilia: ἀτλήτῳ, dat. ſing. ab ἀτλητος, intolerabilis.

Ἀτλητίαν, pro quo etiam dicitur ἀτλαντίαν, ſem. ονῶ, tolerare non poſſum, feu perpeti: item ſum intolerabilis; item metuo; animo ſum abjecto.

Ἄτλητος, & Dor. ἄτλαστος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, intolerabilis, intolerandus: ab α, & τλαῶ, ſeu τλάμι, perfero.

Ἄτλητος, ος, ὁ, ἡ ſervitus, adminiſtratio.

Ἀτλητος laboriofus, ab ἄτλαμος, ſervus.

Ἄτλαμος, ος, ὁ, ἡ ἀτλαῶ, ονῶ, ὁ, famulus, ſervus; quia ἀτλαμες, inhonoratus præ domino ſuo.

Ἀτμάζω, ſervio.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, vapor.

Ἄτμενος, ος, ὁ, ἡ ἀτμὶ ſi, qui ſeſtus non eſt: ſecundonem paſſus, nec expertus, κυλίσεσθαι: item non exſeſtus, ſeu non caſtratus, ex α priv. & τομὴ, ſeſtus; a Th. τέμνω, ſcindo.

Ἀτμὸς, ὁ, idem ac ἀτμὶς.

Ἀτμώδεις, ὁ, ἡ, vapores habens. ὁ ἀτμὸς ἔχων. Heſych.

Ἀτμίζω, f. ίσω, ρ. ιχα, vapore, exhalo. Th. ἀτμὶς, ὁ, vapor.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, vapor. Th. ἄτμὶς, vapor.

Ἀτμισμὸς, ὁ, ἡ ἀτμισμὸς, ὁ, vaporatio: ab ἀτμίζω, exhalo.

Ἀτμοειδὴς, ὁ, ἡ, vaporis ſpecie gens: ex ἀτμὸς, vapor, & εἶδος, ος, ὁ, ſpecies.

Ἄτμος, ὁ, ἡ, flatus, vapor, halitus; q. ab αὔω, ſpiro: hinc ἄτμὶς, & ἀτμὶς, ατμίζω, da quibus ſupra.

Ἀτμώδης, ὁ, ἡ plenus vaporis, vaporiferus: ab ἀτμὸς, ὁ, vapor.

Ἀτοιχος, ὁ, parietem non habens: Eurip. ex α priv. & τοῖχος, ου, ὁ, murus, paries.

Ἄτοκος, ὁ, ἡ ſterilis, aut quæ nondum peperit.

Ἄτοκον, τὸ, atocium: Plin. medicamen omne, quod ſterilitatem induci, & vim conceptendi adimit: ex α priv. & τόκος, parto; unde τόκος, ὁ, ἡ, partus.

Ἀτόλμητος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀτόλμητος, ος, ὁ, ἡ, non audendus. Ex α, & τολμαω, ονῶ, τῶ, audacia.

Ἀτολμος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, idem ac ἀτολμητος, inaudax, imbellis, formidoloſus.

Ἀτολμία, ας, ἡ, ignavia, formido.

Ἀτολμὸς, ος, ὁ, ἡ, infectilis, individuus. ἄτομος, minuta corpuſcula. ἐκ τοῦ ατομῶ, in monanio, illico: ex α, & τέμνω, feco, p. m. τέτμηκα.

Ἄτονος, ος, ὁ, ἡ, f. όνω, p. ωκα, debilis, infirmus ſum, & imbecillus: ab α, & τόνος, tonus, quod a tono, tendo.

Ἀτονία, ας, ἡ, defectus, infirmitas: ab eod. them.

Ἄτονος, ος, ὁ, ἡ, incontentus, inefficax, infirmus. Dor.

Ἄτονος, leviter, remiſſe.

Ἀτρέκης, ος, ὁ, ἡ, ſine arcu; vel arcu uti non valens: Lucian.

Ἀτρέκτης, ὁ, ἡ, quem ſagitta non poſſis attingere; qui ſagitta iſtum non eſt: ex α pr. & τρέκτης, ſagitta percuſſus. Th. τείρω, ω, τῶ, arcus; unde τρέκω, ex arcu ſagittam emitto, jaculor: item ſagittis petit, feu impetit.

Ἀτρεκὲς, τὸ, quod conjectura non licet aſſequi. ἀσύμφατον: nam συμφέρ ἐστ ἀκούσαι, Æſch. conjicere.

Ἀτρεκὲς, ὁ, quem conjectura aſſequi non licet: Heſych.

Ἀτρεκὲως, τὸ, factum, aut dictum abſurdum, & inconveniens. ab ἄτρεκὴς, ὁ, abſurdum.

Ἀτρεκὲς, ος, ὁ, abſurditas, inconvenientia, obſcuritas: item inſolentia, inuſitata novitas.

Ἄτρετος, ὁ, ἡ, proprie locum non habens; nulli loco conveniens: atque inde metaph. rationi minime conſentaneus. Item inuſitatus, novus, inſolens. Item inconveniens: importunus, abſurdus, improbus. Interdum ineptus, ſtolidus. Ex α, & τρετὸς, locus.

Ἄτρετος, adv. abſurde, inconvenienter.

Ἄτρεῦ, ὁ, ἡ, infatigabilis, per craſin pro ἄκαμτος & ἄδρυτος, faſtis.

Ἀτραγῳδος, ὁ, ἡ, tragœdiæ non ſimilis, indecens.

Ἀτραγῳδητὸς, ὁ, ἡ, tragico ſaſtu, & oſtentatione caſens; qui tragicæ decantatus, aut exaggeratus non eſt: Luc. ex α priv. & τραγῳδέω, qui cantando captum meretur: erat enim tragœdiæ prumium caper, qui τράγος, dicitur, ſiquidem tam de Poeta, quam de actore tragœdiæ, ὁ ἀοιδὸς, fatis. & ᾠδὴ, cantilena, cantem: ab ἀείδω, cano.

Ἀτραμὲς, ὁ, ἡ, ſuſus, colus, fagitta.

Ἀτραμτικὸς, & ατωλὸς, ίδος, ἡ, ſpinæ genus: ab ἄτρακτος, ſuſus, colus.

Ἀτραμτοειδὲς, ὁ, ἡ, ſuſo ſimilis: ex ἄτρακτος, ſuſus, & εἶδος, ſpecies.

Ἀτραμτος, ὁ, qui declaratus non eſt, nec manifeſtus, obſcurus. Dion. Areop. Bud. Comm. ex α pr. & τρακτὸς, ὁ, ἡ, perſpicuus, manifeſtus. unde τρακτὸς, clarum reddo, declaro.

Ἀτραμτώδης, ὁ, ἡ idem ac διεγκλητὸς, morioſus; qui difficilem gerit. & ἄκρατ. poteſt.

Ἀτρεμίζω, eo, vado, viam carpo, feu iter facio; Heſych. a nomine ἀτρεμὲς, via.

Ἀτρεμὲς, ὁ, ἡ, vel ἀτρεμὲς, via trita, callis, ſemita. Item ἀτρεμὲς, ὁ, ἡ, ἀτρεμὲς, ὁ, ἡ, ex α priv. & τρεμὲω, calco.

Ἀτραμματὸς, ὁ, ἡ, invulnerarius; qui vulnus non habet: item invulnerabilis. Lucian. ex α priv. & τραμματὸς, ὁ, vulnero.

Ἀτραπὸς, ου, & ατραπὸς, ὁ, ἡ, atriplex, oleris genus.

Ἀτρεὺς, ὁ, ἡ, Ἀτρεὺς, ῶος, Atrei filius, Atrides, ut Agamemnon, & Menelaus. ατρεὺς, ὁ, dat. pl. Jon.

Ἀτρεὺς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, c. Ἀτρεὺς, Atrides, nomen proprium.

Ἀτρέκεια, ας, ἡ, & Ἀτρεὺς, Jon. veritas: ab ἀτρεὺς, ὁ, ἡ, verus.

Ἀτρεκέστερον, ſuperl. ab ἀτρεὺς, verus.

Ἀτρεκὲς, ὁ, ἡ, verus, certus; q. ab α, & τρέω, quia verax intrepidus eſſe poteſt. Hine adv.

Ἀτρεκὲως, & Jon. ἀτρεκέως, vere.

Ἀτρεμὲς, ὁ, ἡ, ἀτρέμα, adv. quietus, ſine aliquo motu: ab ἀτρεμὲς, intrepidus, quod ab α, & τρέω, tremo: tarebro, perrundo.

Ἀτρεμαῖος, ὁ, placidus, ſemiſius: item quietus. Sappho.

Ἀτρεμιδόμος, ptæd. inf. paſſ. ἀτρεμιδῆναι, p. plur. ſub. act. ab

Ἀτρεμίζω, immotus maneo, f. ίσω, p. ἠτρέμικα.

Ἀτρεμοῦντα, idem ac ἀτρεμοῦντα, immotus manens.

Ἀτρεμὲς, ὁ, ἡ, audacia, quies, q. non irrepidatio: ex ἀτρεὺς, ὁ, ἡ.

Ἀτρεμὲς, ὁ, ἡ, ἀτρεμὲς, ὁ, ἡ, immotus, immutabilis, rectus.

Ἀτρεμὲς, adv. immutabiliter, recte. Th. τρέω.

Ἀτρεμὲς, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, intrepidus.

Ἀτρεμὲς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Αὐτομόλησις, ἡ, ἡ, vox, oratio ; q. d. αὐτὸν, clamor.
Αὐτόνοος, ον, ὁ, ἡ, loquens, loquax ; ἀπὸ τοῦ αὐτὸν ἑαυτὸν ὀνομάζειν, clarus, celebris, gloriosus. ἐb eod. Them.
Αὐτοπάτωρ, ὁ, ἡ, pro αὐτόπατωρ, pro πάτωρ, vociferabatur, a. t. Jon. per epenthesin ? ἀπὸ τοῦ αὐδᾶν, loquor.
Αὐτόρρυτος, ὁ, ἡ, ἐκ αὐτοῦ ῥέων, aqua inopie, vel penuria. Thuc.
Αὐτόσχεδος, ὁ, ἡ, ἐκ αὐτοῦ σχεδὸν

Aὐξε, adjura, præſ. imper. aὐξω, 3. ſing. præſ. ab aὐξω, augeo. — aὐξετω, augetur. 3. ſing. præſ. paſſ. ab aὐξημι. Th. aὐξω, augeo.

Aὐξηθεὶς, ὁ, a. 1. part. paſſ. vide in aὐξανω.

Aὐξηται, a. 1. inf. act. aὐξησε, ης, ῃ, aor. 1. ſub. paſſ. aὐξηθῶσιν, 3. ſec. ſing. aor. 1. part. paſſ. ab aὐξανω. Th. aὐξω, augeo.

Aὐξητεον, ετε, ὁ, incrementum; in dat. pl. aὐξητεοις. ab aὐξανω, augeo. Th. aὐξω, augeo.

Aὐξητεος, ετεια, ον, Jon. pro aὐξητεον, 3. ſing. perſ. paſſ. ab aὐξανω, creſco.

Aὐξητικος, ὁ, ὴ, ὸν, qui augetur; item augens, ab eod. them.

Aὐξητος, ὁ, ad auctum & incrementum accommodatus: ab aὐξανω, augeo.

Aὐξις, ὁ, aὐξεως, ἡ, auctus, incrementum, augmentum.

Aὐξομαι, ὁ, ὴ, creſcens, præſ. part. maſc. ab aὐξω, augeo.

Aὐξω, ſ. aὐξεσω, p. ηὐξηκα, augeo, amplifico, cumulo: idem ac Th. aὐξω, augeo.

Aὐδη, ης, ἡ, clamor: item fiſcitas: ab aὐω, clamo, vel ficco.

Aὐδος, ὁ, ἡ, aridus: ab aὐω, ficco.

Aὐθηρος, ὁ, ἡ, ſiccior, comp. ab aὐος, aridus.

Aὐθηρ, ερος, ὁ, ſiccitas, ariditas: ab aὐος, ſiccus.

Aὐπνια, ἡ, inſomnia, vigilia, pervigilatio: eſt ab aὐπνος, inſomnis.

Aὐπνος, ὁ, ἡ, inſomnis, ſomnum non capiens, vigil, pervigil: q. ἀεὶ ὑπνον μὴ αἰρεσθαι, dicitur nox, in qua ſomnus non capitur. Ex α, & ὑπνος, ſomnus.

Aὐρα, vel αὔρη, ας, ἡ, aura, ventus levior: aura: dat. pl. αὐρησιν. Hinc αὐρησιος, etipio, aufero: ἀνεμησιν, ἀνεμιζουσιν, ἀνεμιοῦσιν, Ruor.

Aὐρεῖσθαι, eſt proeralinare, in craſſinum diem differre: item alterre: Eſych.

Aὐρεσμενη, ἡ, dicitur agreſtis myilea: Jerem. 17. ab αὐω, & αὔρα, & μυρίνα, ſ.

Aὐρεος, εια, craſſino die: adverb. q. ab αὔριον, loceo. Eſt luxi frequentis ufus.

Aὐτου, a. 2. inſin. act. verbi αὐω, clamo.

Aὐτε, a. 2. Jon. verbi αὐω, per dialyſin pro αὐω, clamo. Sic αὐτατε, pro αὐτατε, 3. pl. a. 1.

Aὐτανλη, ης, ἡ, ſicca, ariduſa; idem ac αὐδη, ης, ἡ. Th. αὐω, ficco.

Aὐτανλος, ὁ, ſiccus, aridus, idem ac αὐδος, & a Th. αὐω, ficco, arelacio.

Aὐτηρος, ὁ, ἡ, auſterus, ſeverus: in ſ. g. ὁ, in neut. g. ον: ab αὐος, ſicco. nam auſtera ſolent linguam arefacere, & exſiccare.

Aὐτηρος, ερου, ὁ, auſteritas: item ſeveritas.

Aὐτηρως, auſtere, ſevere; item tenuiter. Plut.

Aὐτε, pro αὐτε, rurſus.

Aὐτις, ιδος, ἡ, Dor. pro αὐτη, ης, ἡ, pugna. At αὐτις, illa, ipſa, pro ἐκεινη.

Aὐτομολητης, ου, ὁ, qui ſibi nuntius: ex αὐτος, ipſe, & αὐτομολος, nuntio.

Aὐτομολητος, ὁ, nuntius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuntio. ejuſd. Th. & comp.

Aὐτομολος, ὁ, ἡ, vel αὐτομολον, ου, ὁ, ſui ipſius admirator: ſeipſum ſymbolis, ideſt, mirans.

Aὐτομυστης, ου, ὁ, ἡ, ſeipſo collectus, ſumpruus, & electus: αὐτοκρυτος, τη, ultro oblatus: αὐθαιρετος, ſponte collectus. Ex αὐτος, & αγειρω, congrego.

Aὐτανεψιος, ου, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente ex αὐτος & ἀνεψιος, frater.

Aὐτος, ὁ, ἡ, ἡ, vel αὐτοῦτος, η, ὁ, ſui ipſius admirator: ſeipſum ἀγαπητος, ideſt, mirans.

Aὐτοχειρητος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, a ſeipſo collectus, ſumprus, & electus: αὐτοχειρητα, τα, ultro oblata: αὐθαιρετος, ſponte collectus. Ex αὐτος, & αγειρω, congrego.

Aὐτανεψιος, ου, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente ex αὐτος & ἀνεψιος, frater.

Aὐτος, ὁ, ἡ, ἡ, ſ. gen. αὐ ἡ, ὁ, ſui ipſius admirator: ſeipſum ἀγαπητος, ideſt, mirans.

Aὐτοφωνος, ὁ, ἡ, ὁ, ſui augetur; item augens, ab eod. them.

Aὐξωτος, ὁ, ad auctum & incrementum accommodatus: ab αὐξανω, augeo.

Aὐξις, ὁ, αὐξεως, ἡ, auctus, incrementum, augmentum.

Aὐξομαι, ὁ, ὴ, creſcens, præſ. part. maſc. ab αὐξω, augeo.

Aὐξω, ſ. αὐξεσω, p. ηὐξηκα, augeo, amplifico, cumulo: idem ac Th. αὐξω, augeo.

Aὐδη, ης, ἡ, clamor: item fiſcitas: ab αὐω, clamo, vel ficco.

Aὐδος, ὁ, ἡ, aridus: ab αὐω, ficco.

Aὐθηρος, ὁ, ἡ, ſiccior, comp. ab αὐος, aridus.

Aὐθηρ, ερος, ὁ, ſiccitas, ariditas: ab αὐος, ſiccus.

Aὐπνια, ἡ, inſomnia, vigilia, pervigilatio: eſt ab αὐπνος, inſomnis.

Aὐπνος, ὁ, ἡ, inſomnis, ſomnum non capiens, vigil, pervigil: q. ἀεὶ ὑπνον μὴ αἰρεσθαι, dicitur nox, in qua ſomnus non capitur. Ex α, & ὑπνος, ſomnus.

Aὐρα, vel αὔρη, ας, ἡ, aura, ventus levior: aura: dat. pl. αὐρησιν. Hinc αὐρησιος, etipio, aufero: ἀνεμησιν, ἀνεμιζουσιν, ἀνεμιοῦσιν, Ruor.

Aὐρεῖσθαι, eſt proeralinare, in craſſinum diem differre: item alterre: Eſych.

Aὐρεσμενη, ἡ, dicitur agreſtis myilea: Jerem. 17. ab αὐω, & αὔρα, & μυρίνα, ſ.

Aὐρεος, εια, craſſino die: adverb. q. ab αὔριον, loceo. Eſt luxi frequentis ufus.

Aὐτου, a. 2. inſin. act. verbi αὐω, clamo.

Aὐτε, a. 2. Jon. verbi αὐω, per dialyſin pro αὐω, clamo. Sic αὐτατε, pro αὐτατε, 3. pl. a. 1.

Aὐτανλη, ης, ἡ, ſicca, ariduſa; idem ac αὐδη, ης, ἡ. Th. αὐω, ficco, arelacio.

Aὐτηρος, ὁ, ἡ, auſterus, ſeverus: in ſ. g. ὁ, in neut. g. ον: ab αὐος, ſicco. nam auſtera ſolent linguam arefacere, & exſiccare.

Aὐτηρος, ερου, ὁ, auſteritas: item ſeveritas.

Aὐτηρως, auſtere, ſevere; item tenuiter. Plut.

Aὐτε, pro αὐτε, rurſus.

Aὐτις, ιδος, ἡ, Dor. pro αὐτη, ης, ἡ, pugna. At αὐτις, illa, ipſa, pro ἐκεινη.

Aὐτομολητης, ου, ὁ, qui ſibi nuntius: ex αὐτος, ipſe, & αὐτομολος, nuntio.

Aὐτομολητος, ὁ, nuntius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuntio. ejuſd. Th. & comp.

Aὐτομολος, ὁ, ἡ, vel αὐτομολον, ου, ὁ, ſui ipſius admirator: ſeipſum ἀγαπητος, ideſt, mirans.

Aὐτομυστης, ου, ὁ, ἡ, a ſeipſo collectus, ſumprus, & electus: αὐτοκρυτος, τη, ultro oblata: αὐθαιρετος, ſponte collectus. Ex αὐτος, & αγειρω, congrego.

Aὐτανεψιος, ου, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente ex αὐτος & ἀνεψιος, frater.

Aὐτος, ὁ, ἡ, ἡ, ſ. gen. αὐ ἡ, ὁ, ſui ipſius admirator: ſeipſum ἀγαπητος, ideſt, mirans.

Aὐτοφωνος, ὁ, ἡ, ὁ

per fe convolvitur, & conglomeratur, Nonn. ex αὐτὸς, & ἑλικτὸς, & volubilis, fe volvens.
Αὐτοπαγὴς, ὁ, ἡ, per fe efficacia, & vi praeditus.
Αὐτόπαις, ὁ, ἡ, idem ac αὐθένης, qui foa manu peremit, qui fua ipfius manu eandem iofert, i. e. interfector, percuffor; videlicet ὁ ἐξ αὐτοῦ τοῦ παιδὸς φόνος ἐμπεσὼν. Item qui ipfe fibi manous infert, i. e. ὁ δι' αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἔργῳ, Soph. in Œd. Tyr.
Αὐτοπαῖτ, adv. fuis ipfius manibus; proprio manu, feu fibi ipfi ultaris manibus; ut quam Dion. Cocceius dicit, Ἀνάγκαν οἱ ψοφοῦντες αὐτοπαῖτ ἀκολάστου, coegit reum, ut fibi manus inferret. Vide αὐθένης, & ἐπαῖτ audior.
Αὐτοπατὴς, adv. τῷ αὐτῷ ἴτει, eodem anno.
Αὐτοπατὴς, ἴος, ὁ, ἡ, ὁ, αὐτοπατὴς ὠνόμασεν, eodem anno; marcefcit, Theophr. Sie & αὐτοπατὴς, eodem anno; Od. 9. Euft. exp. per totum annum, ex αὐτὸς, & ἴτος, τὸ, annus.
Αὐτοζωὸς, ὁ, ἡ, αὐτὸς, ὁ, per fe vivens.
Αὐτόθεν, ὁ, ἡ, ipfa vita: Ita Deus nominatur a Dion. Areop. quoniam ipfe per fe vivit, & aliis auctor eft vivendi. ex αὐτὸς, & ζωὴ, ὁ, ἡ, vita.
Αὐτόθηκτος, ὁ, ἡ, qui ipfe fibi mortem infert; Plut. ex αὐτὸς, & θάνατος.
Αὐτόθι, ὁ, ἡ, vel αὐτόθεν, adv. ipfo loco, vel tempore; hinc, inde, illico. ex αὐτὸς, & ἐκεῖθεν, illic habitantes: ὁ ἐξ αὐτοῦ τόπος, ὁ χῶρος.
Αὐθάδαλος, ὁ, quem ipfe quis vult; voluntarius: ut αὐθάδαλος ἐστὶν ἀλγεῖν, in Epigr. l. 2. ex αὐτὸς, & θέλω, volo.
Αὐτοθελολάτρ, ὁ, per fe habens fundamentum: Nonn. ex αὐτὸς, & θεμελιόω, τὸ, fundamentum.
Αὐτόθι, ὁθι, illic: adv. ab αὐτὸς, ipfe.
Αὐτόθροος μαρτυρία, teftimonium, quod quis de fe dicit: Nonn. ex αὐτὸς, & θρόος ὁ, rumor tumultuarius.
Αὐτοὶ, gen. Jon. pro αὐτοῦ, ab αὐτὸς, ipfe.
Αὐτοκαθάλων, fatina ineunque fubacta; Suid. Item genus dicitur rudis, & parum exacte munfees. Et met. αὐτοκαθάλων, hoc, ἀφ' αὐτοῦ τοῦδ' ἀκούειν, dicitur raris tumultuarie, & ex tempore facta: itidemque αὐτοκαθάλων ποιήματα, Hefych. vide Athen. l. 14.
Αὐτοκάθαρτος, ὁ, ἡ, ipfamet purgatio; ex αὐτὸς, & καθαρτὸς, ὁ, purgatio.
Αὐτοκασίγνητος, ὁ, ἡ, frater germanus, ex utroque parente natus. Et αὐτοκασίγνητος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, foror germana: Ab αὐτὸς, & κασίγνητος, pro γνήσιος, quod a γίγνομαι, nafcor.
Αὐτοκατάκριτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, fuopte judicio condemnatus; ex αὐτὸς, & κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico.
Αὐτοκλῆς, ὁ, ἡ, qui per fe ipse facit; to Epigr. ex αὐτὸς, & κλάω, ὁ, ἡ, via.
Αὐτοκλίνος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

αὐτοπροσωπεῖ ὑπόκρισις, qui sine ficta persona agit. Athen. l. 10. cui sua ipsius facies affingitur, & αὐτοπρόσωπος facere aliquid ille dicitur, qui sub propria persona agit eorum; quod agit.

Αὐτοπρόσωπος ὁ, ἡ, sub propria persona, eorum: a πρόσωπον, ου, vel πρόσωπος, ὁ, persona, facies.

Αὐτόπτης, ου, ipse meis oculis ceno.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, ἡ, spectator, testis oculatus, qui ipse vidit: ex αὐτὸς, & ὄπτομαι, video. Thomasinus, idem.

Αὐτοῦσιος, ὁ, ἡ, qui ipse visus, & deprehensus est: unde aliquis deprehensus ἐπ' αὐτόφωρῳ, dicitur, quum ipse ab iis, qui deprehenderunt, visus est: ab αὐτόπτης, ὁ, testis oculatus.

Αὐτόπυρος πόπανος, & αὐτοπύρωτος, ὁ, ἡ, panis, cui fursur ademptum est; ex αὐτὸς, & πυρὸς, ὁ, triticum, frumentum.

Αὐτοπώλης, ὁ, qui ipse per se vendit; i. e. qui non vendit ab alio empta: ex αὐτὸς, & πωλέω, ὁ, venditor.

Αὐτοῤῥύμων, ὁ, quem ipse sibi fluxit, sive conciliat aliquis. Hesych. ex αὐτὸς, & ῥέω, i. ῥέω, facio, manibus contrecto.

Αὐτόσχεδος, ος, ὁ & ἡ, tectum ex scipio habens; seipsum contegens: ex αὐτὸς, & ἔσχεδος, seu ἔσχεδον, tectum, contignatio, a Th. ἴσχω, tego, contigno.

Αὐτοσχεδιάζω, ὁ, ἡ, qui in re radiecm habet; & αὐτοσχεδιασικὸν χρόνον, cafa terræ infixas radices habens; Eurip. ex αὐτὸς, & ἴσχω, ὁ, radix.

Αὐτοῤῥυὴς, ὁ, ἡ, ἐν, sponte fluens. ex αὐτὸς, & ῥέω, fluo.

Αὐτὸς, ὁ, ἡ, ipse, a, um, modo demonstrativum, modo relativum: proprio articulo, idem, interdum ταὐτὸν, q. ab αὐτὸ. Hinc αὐτὸ, ὑπὸ, ἀπὸ, ἐπὶ, ἐμαυτὸν, ἑαυτὸν: ἑδωρ, flatim: φίλαυτος, amans seipsum, amor sui ipsius, & φιλαυτία.

Αὐτόσε, illoc, huc. Item eodem: adv. ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτόσσον, qui ipse ebum sibi emparat; qui domi fuæ cibum capit, non alienæ. Item, qui cum altero cœnaturus, ipse fuas fecum affert dapes; ex αὐτὸς, & ὄψον, ὁ, cibus, panis.

Αὐτόσχεδος, ὁ, rudis, simplex, & ineonditus, nullo conflans artificio: Pollux vero l. 10. eft αὐτοῤῥὸς: ex αὐτὸς, & σκέδω, ὁ, vellis, a Th. σκέδω, νῶ, νας.

Αὐτοσσυρμὸς, ὁ, & ἡ, ex fe excitatus: Nonn. ex αὐτὸς, & σύῤῥμα, inuſit. pro σόλος, σκόλμα, a Th. σκω, σκάμμα, quatio, vibro, agito.

Αὐτοσφάγιον, ου, ἡ, pugna ſtatuta in proprio loco; ex αὐτὸς, & φάλαγξ, ſtabilis; ab ἵστημι, ſto.

Αὐτόσχολος, ὁ, qui ipſe ſibi tecti loco eſt, vel tecto natura ius inſtructus. Item perfectus, abſolutus: ex αὐτὸς, & σχολὴ, ἡ, tectum.

Αὐτοσχοινίζω, ὁ, qui ſolus fecum meditatur, Suidex αὐτὸς, & σχοινίζω, ὁ, ordo.

Αὐτόσχους, ου, ὁ, qui ipſe ſibi navis eſt, qui ſine navi trajicit: ex αὐτὸς, & σκάφος, apte.

Αὐτόσχοινος, ὁ, per ſe & ſuapte natura columnis fultus; Hefych. ex αὐτὸς, & Th. σκάος, ὁ, columna.

Αὐτοσφαγὴς, ὁ, ipſe a fex jugularis; qui ſe ipſe neeidit, ex αὐτὸς, & σφαγὴ, ἡ, jugulum.

Αὐτοσχόλιος ὀπλίτων, caleeamentum craſſiori Minerva factum, Poll. ab αὐτοσχεδιάζω. Vide ſtatim infra.

Αὐτοσχεδιάζω, ſ. ποιῶ, e tempore facio & tumultuarie; remere, leu inconſulte ago; propere, & quaſi illotis manibus quidpiam aggredior; in re præſenti conſilium capio. Item confidenti animo quidpiam deſigno, feu loquor. Item fingo, mea ſponte ago, non juſſu, aut mandato alterius.

Αὐτοσχεδίασμα, τὸ, opus ex tempore, & tumultuarie factum.

Αὐτοσχεδιαστὴς, ὁ, diſio extemporalis.

Αὐτοσχεδιαστὸς, ὁ, qui extemporalem habet orationem. Item, qui ex tempore, & tumultuarie agit aliquid.

Αὐτοσχεδιαστῶς, ex tempore, non præmeditate.

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ὁ, ἡ, ex tempore dictus, ſeu factus. unde αὐτοσχεδιαστικὴ δύναμις, facultas dicendi ex tempore.

Αὐτοσχεδιαστὸς λόγος, ὁ, oratio extemporalis.

Αὐτοσχετλιάζω μέλος, comicus miſcere.

Αὐτοσχίστος, ὁ, ἡ, ex tempore factus, rudis, tumultarius, inelaboratus, unde αὐτοσχεδίως, fe. μοῦσα, pugna quæ comitus fit, ex propinquo, feu qua, pede cum hoſte collato, decernitur. Il. o. Ab αὐτοσχίζω, cominus, propè.

Αὐτοσχόλιος, ex tempore, tumultuarie: adv. ab αὐτοσχέδιος, ex tempore factus.

Αὐτοσχολὶ, ſeu -λεὶ, vel λίαν, prope, cominus: quod ex αὐτὸς, & σχολὴ, prope.

Αὐτοσκοπὴ, ἡ, ipſiſimus; ab αὐτὸς, ipſe.

Αὐτοσκλὴς, ὁ, perfectio, abſolutio. Item integritas.

Αὐτοσκὸς, ὁ, ἡ, ος & perfectus; Non.

Αὐτοσκλὴς, ὁ, ἡ, perfectus, & perfectus, ſufficiens. Exp. etiam, ut ſe finem ſuum habens: ut αὐτοσκλὴς θνησὶν, apud Arift. Item per ſe finem faciens, ſeu imponens: ut αὐτοσκλὴς δίκη, apud Suid. & αὐτοσκλὴς ἀπόδειξις apud Gal. Item per ſe peritus; & conſummatus: ut αὐτοσκλὴς ψήφος, apud Arift. Item ipſe ſibi ſufficiens, apud Polyb. Et ſic eſt Dei attributum, apud Eurip. item qui ſuis ſumptibus aliquid facit, vivit, qui ſua utitur vectigalibus. Ex αὐτὸς, & κλάω, finis, effectus, & ſumptus, & vectigal.

Αὐτοσκλὴς, adv. abſolute, perfecte: Polyb.

Αὐτοσκοπὸς, ὁ, per ſe peritus: per ſe tenens artem. ex αὐτὸς, & τέχνη, ἡ, ars.

Αὐτόσκοπος, ὁ, editus eum ipſo partu, ἀπὸ αὐτῆς τόκου: Eleh. ex αὐτὸς, & τόκος, ὁ, partus, fetum.

Αὐτοσκοπὸς τραγῳδία, tragica fimia, falſa: Demoſth. ex αὐτὸς, & τραγῳδία, ὁ, tragicus.

Αὐτόσκοπος, ὁ, ἡ, ος ὁ, a ſeipſo impreſſus, ex αὐτὸς, & τύπος, figura.

Αὐτὸς ibi: ſeu ἐκεῖνος, pro αὐτὸ.

Αὐτὸ, αὐτῆ, αὐτῶ, pro ἑαυτῆ, ἑαυτῶ, ἑαυτὸν.

Αὐτοχεῖρ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

A'ναιμάκτωτος, ὁ, ἡ, ὁ ἀφαίρετος, item ἀφαίρετος, fine vefte. Item inaratus, ineultus, ut ἀφαμμῶ, γῆ, apud Suid. ex ἀ priv. & ῥάμμ, ος, τὸ; vel φάμος, pallium, exterior veſtis.

A'ναίνω, idem ac Th. ἀφύω, aro.

A'ναρπαγίζω, furtipio, abripio: ex ἀνά, & ἁρπάζω, rapio.

A'ναρτήθρ-ιος, ὁ, celerior: comparat. ab ἄφαρ, cito.

A'ναφὼς, ους, ὁ, loquendi impotentia, obmutescentia, apud Suid. ex ἀ priv. & φωνή, feu φάω, dico. Poetæ dicunt ἄφωνος, merti gratia.

A'ναφύω, idem ac ἀφύω, palpo, contrecto.

A'ναχὴς, οῦ, ὁ, pl. num. non clari: ex ἀ priv. & φαίνω, dicendus; quod a φάω, feu φάω, dico.

A'φανὲς, ὁ, ἡ, ineffabilis, non dicendus; item ineelebris.

A'φανὴς, ὁ, affatim, abunde; adv. ab ἄφαρ-ος, inenarrabilis.

A'φανίδιος, arefacio, exſicco; Cidem ac ἀφύω, ex ἀπό & φαίνω, idem ac Th. ἀπο, ficco.

A'φαρμὴς, ὁ, ἡ, imbecillis, debilis, in comp. ἀφαμῥότερος: ſuperl. ἀφαμῥότατος, imbecillimus: q. ex ἀ intenſ. & φαμῥὸς, Dor. pro φαυλὸς, vilis. Alii a πάμος, paucus, πάμος ὁ φυτὸς, ſuppl. κόσμος, muratio, ſuppl. τόπος.

A'φαῦος, ὁ, ἡ, ſiccus, aridus, ſine ſuccis, item ἀφαυρὸς, ἡ, ὁν, ſiccus, exarefactus. Th. ἀφαῦος, ſicco.

A'φαὺς, ὁ, ἡ, ὁν, palpo, contrectio, rango, ἀφαύσσω, Poet. pro ἀφάσσω, ab ἀφὴ, tactus: quod ab ἅπτομαι, tango.

A'φγῆς, ἐος, ὁ, ἑ, ἡ, æcus, obſcurus, luminis carens: ex ἀ priv. & φέγγος, ους, τὸ, ſplendor, lux, lumen.

A'φεῖσθαι, ὁ, idem ac ἀφίεσθαι, apud Suid.

A'φείλιον, ſellæ inſidens; in ſella ſedeo. Heſych. A'φείλ-ος, ſuffocatis; impræcatio eſt.

A'φείλ-ος, ὁ, η, mendicus multicum purgatio: item puerperium: conebuitus. Dioſc.

A'φείλων, ωνος, ὁ, lactina: ex ἀπό, & ἔφλω ſella. Sunt qui per ἀφέλιον intelligunt reſtium inſidens.

A'φίειν, dimiſeritis, Jon. pro ἀφῆτε, a. pl. a. 2. ſub. act. ab ἀφίημι, dimitto.

A'φελὴς, ὁ, ἡ, delicius, a. 1. part. paſſ. ἀφίημι, vel a φέλλεσθαι, ut a ἐπὶ, paſſ. ἀφεθῆναι, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ἀφεθείην, a. 2. in. ſub. paſſ. ἀφεθείσαν, & in 3. pl. ἀφεθεῖσαντο, 2. 1. paſſ. ex ἀφίημι; quod ab ἀπό, & ἵημι, mitto.

A'φελὸς, Jon. pro ἀφαλὸς, adv. non parce, liberaliter.

A'φελὴς, ὁ, ἡ, non parcens, profuſus.

A'φελόφρων, ſecurum: acc. ſing. a. 2. partact. ab ἀφελέω, non parco: ex ἀ priv. & φείδομαι, parco.

A'φελὴς, ὁ, ἡ, non parcens, crudelitas, q. impatrimonia, ab ἀφελὴς, non parcens: ex eod. Th.

A'φελὼν, & in 3. pl. ἀφελόωσιν, dimiſſi ſunt, a. 2. ind. paſſ. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

A'φέλω, adhuc, a. 2. ſub. act. ἀφέλον, 3. ſing. a. 2. m. ab ἀφαρέω, aufero. Th. αἴρω, capio.

A'φένως, dimiſſus ſum, pteſ. paſſ. ab ἀφίημι. Item ſecuriſſe. Th. ἵημι, mitto.

A'φέρμων, omiſimus; volunt eſſe 1. pl. a. 2. pro ἀφίημεν, ab ἀφίω, verbi ἀφίεμαι ſed ibi ſcribendum ἀφέμεν. Mallem ego dici in a. 2. qui pro ἀφίημεν, ut ἔκαμον pro ἔκαμεν, per Syncop. vel ἀφίεμεν, Jon. & Poet. dicitur in a. 2. inf. pro ἀφῆναι. Ex ἀφίω, & ἵημι, mitto.

A'φέτην, dimiſſe ſum, 2. a. 2. inf. act. ab ἀφίημι, dimitto.

A'φέω, ἀπτῶ, & in ſ. g. ἀφάσω, derelinquens, a. 2. part. act. ab ἀφίημι, dimitto.

A'φεῶτο, abſtinendum eſt; ab ἀπέχομαι, abſtineo. Th. ἔχω habeo.

A'φήγημαι, lædo; ab ἀφαὴ γῆμα.

A'φήκων, ος, ὁ, ſimplicitas: ab ἁφαὴς, ſimplex.

A'φήκων, a. 2. inf. ab ἀφαρέω, aufero.

A'φηλιώτης, 3. ſing. ſ. a. m.

A'φηλιῶται, a. 2. inf. m. ἀφήλεσθε, auferris, Jon. pro ἀφήλεσθε, a. pl. a. 2. m. ἀφήλεσθον, 2. 1. m, verbi ἀφαρέω, aufero. Th. αἴρω, capio.

A'φήλης, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἀφαρέω, aufero.

A'φηλὸς, ὁ, ſimplex, tenuis. unde ἀφηλὸν ἔλαιον, ſ. λιπὸ, dicitur quæ eſt ſimplex, ſeu tenuis, & frugalis, omnique luxu carens. & ἀφηλὸς λόγος, apud Rhetores eſt oratio ſimplex, & ſine cultu. Heſychio eſt illuſtris, purus, integer; cui nec ſuperfluum quicquam in corpore eſt, nec deeſt. Idem ἀφηλὸς dici ſcribit τὸ σωφρονοῦν, arboribus confita, apud Ariſtoph. in Equit.

A'φήμων, ονος, ὁ, exulcero, vulnero, item ac ἐλκόω, exulcero.

A'φήνιον, & ἀφήνιος, abſtrabo, retrabo, avoco, abduco: ex ἀπό, & ἥνιον, idem ac Th. ἄγω, trabo.

A'φήνιος, ὁ, ἡ, exulceratio; ἡ idem ac ἕλκωσις. Item exemptio ceſſionis, ſeu libri: Bud. Th. ἕλκω, τὸ, ulcus, vulnus.

A'φηλίζω, Jon. pro ἀφαλίζω, a. 2. ind. m. ab ἀφηλίσαμεν. Vide ἀφαρέω, aufero.

A'φηλὸς, ὁ, ἡ, ſimplicitas, idem ac ἁφαὴς. Th. ἁφαὴς, ſimplex.

A'φήλωμαι, ſ, ἠται, a. 2. ſub. m. ab ἀφαρέω, aufero.

A'φῆμαι, auferens, a. 2. part. act. ab eodem Themare.

A'φῆς, ἐος, ὁ, ἡ, ſimplicitas, nude: adv. ab ἁφαὴς, ſimplex, tenuis.

A'φῆσω, ὁ, ἡ, id eſſem, quod dimittitur; ab ἀφίημι, dimitto, abſolvor: ex ἀπό, & ἵημι, mitto.

A'φίεμαι, ὁ, ἡ, derelinquens, dimittens, a. 2. m. vide ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

A'φιζθ-ὸς, ὁ, ἡ, vel τὸ, & per Syncop. ἀφρὸς, ὁ, vel τὸ, ὁ, ἡ, ὁν, divitiæ, opes, redditus, præcipue annui anni: q. ἀφ' ἑνὸς τοῦ, uno anno collectum.

A'φίκτ-ος, derelinquenti, dat. ſingul. a. 2. part. act. ab ἀφίημι, verbi ἀφίκμαι, dimitto.

A'φίλ-ος, ὁ, ἡ, id eſſem, quod ἀφίλητος, a. 1. ſ. a. 2. m. vide ἀφίλημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

A'φίμενος, ὁ, derelinquens, dimittens, a. 2. m. vide ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

A'φιξθ-ὸς, ὁ, ἡ, vel τὸ, & per Syncop. ἀφρὸς, ὁ, vel τὸ, ὁ, ἡ, ὁν, divitiæ, opes, reditus, præcipue unius anni: q. ἀφ' ἑνὸς τοῦ, uno anno collectum.

A'φίρει, derelinquenti, dat. ſingul. a. 2. part. act. ab ἀφίημι, verbi ἀφίκμαι, dimitto.

A'φίσ-ος, ὁ, ἡ, ὁν, ſubſtineo, a. 1. ſ. act. ab ἀνίημι. ſ. ἵστημι. Th. ἵστημι, ſtatuo, habeo.

A'φίσσεις, ὁ, conclusus, inclusus velut carcere: Æſch. ex ἀνὰ, & σίγνυμι, includor. Th. σίγνω, ſ. ſ. ω, concludo, carcere includo.

A'φίσσομαι, ὁ, ἡ, ὁν, ſum: ex ἀνὰ, & ἰσθμὸς, interpretor. Th. ἰσθμὸς, ὁ, ὁ, interpres.

A'φίστορος, abeo quaſi reptando.

A'φίτυος, ſubiepo, ſerpendo abeo: ſerpentis propium. Th. ἵτυος, ſerpo.

A'φίτυτος, ὁ, Vide in ἀφίτυος, non ſtrendus.

A'φίτυτος, ὁ, Vide ibidem.

A'φίτυτος, ὁ, non ſtrendus, non tolerabilis, vel minime tolerandus. unde ἀφίτυτος, ὁ, & ἀφίτυτος, ὁ, comp. & ſuperl. irregulariter ex eo formantur, apud Greg. in Tragœdiis. Unde etiam ἀφίτυτος, ὁ, ἡ, ὁν, ſi ſerpentis extendo impares: Heſych. ex ἀ priv. & φαρίτη, tolerabilis. Th. φέρω, fero.

A'φόβιν, Dor. pro ἀφόβιν, ſ. ν. verbi ἀφίημι, ſubrepo, ſerpo, abeo.

A'φοβ-ὸς, ὁ, ἡ, ὁν, remiſſe, & in pl. ἄφοι, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, ſino.

A'φόβιν ἔδω, ſupplet, qui in Argo colitur, q. d. dimiſſo ſeu liberatore; hyrm. ab ἀφίημι, dimitto.

A'φοιτ, ους, ὁ, remiſſio, dimiſſio: ab ἀφίημι, dimitto.

A'φοιτὸς, ὁ, ἡ, idem ac ἰσημὸς, comp. eum ὠκὺς, examen; i. e. eum congregatio, ſeu agmen. Th. ἵημι, mitto.

A'φοιτὸς, novo & Poetico more pro ἀφοιτὸς, a. 2. opt. act. ab ἀφίημι, pro ἀφίοιμι, dicebo.

A'φοιτὸν, dimitterem, Poet. pro ἀφίοιμι, a. 2. opt. act. ab ἀφίημι, dimitto.

A'φοιτὸν, ceſſant, 3. pl. præſ. pro ἵστην, ab ἵστημι. Item aliquando per a. redaplicatur: unde eſt ἵστημι, & opt. ἑστάην. Vel ἀφίστην pro ἀφιστάμην, 3. pl. perf. act. Th. ἵστημι, ſto.

A'φίστωρ, per Syncop. pro ἀφίστορος, a. pl. præſ. act. ab ἀφίστορος, dicebo.

A'φίσχω, abſilio, abſum: idem ac ἀφίσσομαι & ἀνίσσω, & ἰσχάνω, ſto; vel ἰσχάνω, idem.

A'φίσχω, ὁ, ἡ, ὁν, qui a domo abeſt: extra domum: non domeſticus: ex ἀπό, & ἰσχία, ας, ἡ, ſocus, lar: & interdum pro tota domo.

A'φίτης, ὦν, ὁ, locus ita dictus ſ. q. d. dimiſſus. Suot qui τὸ ἀφίτης veretant io altum vela dare. Stephan. A'φετὸν dicit eſſe τόπον μαγαρικὸν.

A'φιτ, dimittentem, 2. pl. a. a. imper. verbi ἀφίημι, dimitto.

A'φίτιος, dimittendum eſt: ab ἀφίημι, dimitto.

A'φίτ-ὸς, ὁ, dimittendus, dimittendus.

A'φίτ-ὸς, ὁ, ἡ, dimiſſus, qui dimittit.

A'φιτοῦσα, ὁ, ἡ ſub- γυναικὸς, aut ὄψις, aut tale aliquid) carceres, unde equi curſu certaturi dimittuntur. Item principium ioeundæ viæ, aut profectionis: vel quadibet principium.

A'φιτ-ὸς, ὁ, ἡ, miſſus; qui mittere, feu dimittere poteſt; miſſorius, feu immiſſorius.

A'φιτος, ὁ, ἡ, emiſſor: item manumiſſus, e ſervitute diniſſus, liberatus.

A'φιτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, emiſſorius.

A'φιτὸν, nomen luſus, apud Poll. l. 9. dicti (ut & ἀφετὸν) παρὰ τὸ ἀφίημι, ut idem docet.

A'φιτος, ὁ, ἡ, ὁ, dimiſſus, liber, abſolutus: ex

item facet : item oppositus & reflectaneus : ab ἀφίημι ; quod ex ἀπό, & ἵημι, mitto.

Ἀφάκτωρ, idem ac ἀφικτωρ, absque ullo effugio, & inevitabili lege : ex α priv. & φάσκω, fugio : Ἀφάω, accendo, inflammo. Aristoph. ex ἀπό, & ἄω, uro.

Ἀφάλωμα, τὸ, decoctum.

Ἀφαλῶ, ἑῶ, ἐσα, decoctio : ex ἀπό, & ἴδω, coquo.

Ἀφἀλῳ, vel ἰῶ, ἴσ. ἀζηλῶν, decoquo.

Ἀφἀνης, Attic. pro ἀφανὴς, pert. act. & Ἀφἀντως, pl. pert. fœm. Attic. pro ἀφάντως, ab ἀ priv. remoto.

Ἀφἀπτω, prosecto, Att. pro ἀφάμμι. 3. sing. imperf. act. ab ἀφαπτω. Them. ἀφάω, uideo.

Ἀφἀτ, ἀτ, ἀ, commissura : item rictus, contractio, sensus ; qui manuum miniſtero fit : ut ἀφὰ σάθιον, raſtum ſui prabet, tangi potest. a præter. m. αφκ, scribi ἀνεφκται, tango. Sed ſignificat etiam manuum functionem, apud Plat. Est etiam ictus & percussio. Item ἀφὴ, incenſio, accenſio ; ut περὶ λύχνου ἀφὴς, apud Herodot. l. 7. & ſic eſt ab ἄπτω, accendo.

Ἀφἀτἀω, depubeſco, ex pubertate egredior, unde ἀφἀτωσις, ἀτὸς ὁ, vergens ad ſenectutem : ex ἀπό, & ἥβη, ἥ, ἡ, pubes.

Ἀφἀτἠς, ου, ὁ, qui pubertatem exceſſit.

Ἀφηγήμων, ονος, ὁ, ἡγέομαι, præ. ducor, impero : partic. ἀφηγούμενος, ducens, dux, princeps : item narro, commenoro, ex ἀπό, & ἡγέομαι, præco.

Ἀφηγηματικὸς, ἡ, narrativum.

Ἀφηγήσιμον, ὁ, & ἀφήγητὸς, ὁ, dux vix.

Ἀφήγητὸς, ου, ὁ, memória : idem ac ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio : a præt. paſſ. vetito ἀφήγημαι, narro.

Ἀφἠδομαι, ἠσ. παῖ, p. ωχα, jucundum reddo. ex ἀπό, & ἡδομαι, ſuave reddo. Th. ἀδὴς, ους, ἡ, ſuavis, jucundus.

Ἀφἰεις, ἀ. ι. ind. aeſt. ἀφῖε, ἴε, ἡ, ἀ. ι. ind. aeſt. ἀφἰεσαν. ſ. pl. ἀ. ι. ſub. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφἰκευ· ut ἰξίκευ, pervenio : ex ἀπό, & ἵκω, ſ. ἵξω, venio.

Ἀφἰκνἐω, deſilit, 3. ſing. ἀ. ι. m. ab ἀφἰκλημι. Th. ἀπάρκω, ſalio.

Ἀφἰκλια, ἡ, adoleſcentia ; ætas minor annis viginti quinque. ex ἀπό, & ἥλικία, ſtatura, ætas, juventus.

Ἀφἰκλἰς, ιτος, ἡ, adoleſcens.

Ἀφἰκνἐομαι, ουμαι, ἀφικόμην, ἀ. ι. ind. ab ἀφικνέομαι. Th. ἀμικνέω, pecco.

Ἀφἰκνἐομαι, ῶμαι, ἐσθμαι, ἀφικόμην, ἀ. ι. ind. ab ἀφικνέομαι. Th. ἀμικνέω, pecco.

Ἀφἰκνἐομαι, ῶμαι, ἐσθμαι, ἀφικόμην, ἀ. ι. ind. ab ἀφικνέομαι, indeo.

Ἀφἰκνἐομαι, interdiu abſum ; vel diem abſum : Demoſth. ex ἀπό, & ἡμερόω, diem tranſigo. Th. ἡμέρα, dies.

Ἀφἰκνἐομαι, ῶμαι, ἐσθμαι, ἀφικόμην, ἀ. ι. ind. ab ἀφικνέομαι, p. paſſ. ἀφίγμενος, Th. ἄπτω, tango.

Ἀφἰκνἐομαι, & ἀφἰκνἐω, ὁ, qui fama celebris non eſt ; non nominatus ; ignominioſus.

Ἀφἰκνἐομαι, adv. raritè. Thuc. ex ἀ priv. & φημὶ, ῶμι, ἡ, idem ac fama, rumor ; a Th. φάω, dico.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, habenarum exceſſio, ferocia habenas non admittens : item contumacia, rebellio.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, habenarum exceſſor, ferox : ex ἀπό, & ἡνία, ας, ἡ, habena, lorum ; unde ἡνίοχος, frano.

Ἀφἰκνἐομαι, vel ἀφἰκνἐω, habenas detrecto, vel excutio, vel ſtamos ieſpuo, vel remordeo.

Ἀφἰκνἐομαι, ἀφἰκνἐω, ὁ, ἡ, ἐστὶ, ſum, ſuferebam, imperf. ind. m. verbi ἀφικνέομαι, fœmin. Th. ἄπτω, capio.

Ἀφἰκνἐομαι, ἀ. ι. ind. paſſ. ab ἀφικνἐω, aufero.

Ἀφἰκνἐομαι, gen. ſing. ab

Ἀφἰκνἐομαι, qui Apollinis ἀφίκνεια eſt : ut aphetoria apes. ex ἀφίκνεια, Apollinis epithetum.

Ἀφἰκνἐομαι, ονος, ὁ, emiſſor, jaculator : ſic dicebatur Apollo, ab edendis oraculis, ut ſcribit Caſtor. Rhod. ab ἀφίκνεια emitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, variciuatio : Heſych.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, ſunt aliena, cuiditate quadam predita, quæ præcipue infantes tenant in oris ſuperficie ; ſed occupant aliquando & alias partes, veluti reſtes, apud Gal. & Ægin. Hippocrates de fiſtula etiam pulmonis aſſurpavit, l. 2. de morbis, forraſſe ἀπὸ τὸ ἀνακόπτω, accendi, propter ignemiam illam cuiditatem.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, immortalitas, incorruptibilitas, ex α negat. & φθίσις, corruptio. Th. φθίνω, corrumpo.

Ἀφἰκνἐομαι, incorruptibilem reddo, vel immortalem ; ab ἀφθαρτος, incorruptibilis.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, incorruptibilis, immortalis : ab α negat. quod ex ἀπό, vel ἀπὸ, fine, & φθαρτὸς, caducus, quod a φθίνω, corrumpo.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, aphthi labore : hippocr. ab α priv. ulcera caliditate prædita.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, non vocalis : ex α priv. & φθογγὸς, vocalis ; a Th. φθέγγομαι ſ. γέμιστο, p. τέθεγμαι, edo vocem, ſeu ſonum, loquor.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, a. ι. part. paſſ. ab ἀφλἰω, vertit ἀπτομαι, tango. Th. ἄπτω, necto.

Ἀφἰκνἐομαι, Dor. vel Jon. negligebo, augmento ἐφ, conflagravit, ſ. fingul. a ι. ind. paſſ. verbi ἄπτω, accendo.

Ἀφἰκνἐομαι, qui conſilium habet incorruptum : ex ſequente ἀφ, & βουλὴ, incorruptus, & μῶτ, ἔσω, ἡ, conſilium.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, ὁ, incorruptibilis ; idem ac ἀφθαρτος. Th. φθίω, idem ac φθίνω, corrumpo.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, idem ac φθὼν part. verbi ἀφθάω ; aphthis laborans. Th. ἄφθαι, ulcera caliditate prædita.

Ἀφἰκνἐομαι, dat. pl. Jon. ab

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, mutus ; ex α & φθόγγος, ſono. Th. φθέγγομαι, loquor : p. m. τέθεγμαι ; unde φθέγξω.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀφθέντες, ὁ, invidiæ non obnoxius.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀφθόνητος, ὁ, ἡ, invidiæ minus obnoxius.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, invidiæ non obnoxius ; qui talis eſt, ut non ſit invidendum : ex α priv. & φθόνος, invidia ; unde φθονέω, invideo.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, abundantia ; item invidiæ carentia.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, invidia carens, copioſus.

Ἀφἰκνἐομαι, adv. ſine invidia : ex α priv. & φθόνος, ὁ, invidia.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, incorrupta conditio : ex α priv. & φθορὰ, corruptio, a φθείρω, idem ac Th. τρίβω, contrumpo.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, incorruptus, vel incorrupta : ut ἀφθορον κόρη, Epigr. l. 2.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, ſphthi ſimilis. Th. ἄφθαι.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, genus plantæ.

Ἀφἰκνἐομαι, diminuunt, abſolvunt judicio, 3. pl. præſ. pro ἀφίουσι, & Jon. ἀφίεισι, vertit ἀπὸ, dimitto.

Ἀφἰκνἐομαι, perf. paſſ. vertit ἀφεικόμαι, pervenio.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, defudo, exfudo, fudorem emitto. Ariſtot.

Ἀφἰκνἐομαι, τὸ, ſtatua, ſimulacrum : Plut.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, collocatio, dedicatio : Plut. ex ἀπό, & ἵζω, vel ἵζομαι, ſedere facio, vel jubeo.

Ἀφἰκνἐομαι, & ἀφἰκνἐω, flatuo, colloco, ſimum ſtare facio.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, defudatio, fudatio. Item fudoris evocatio ; ex ἀπό, & ἵδρυσις, fudor diſſolutus ; ab ἵδρυτ, ωτος, ὁ. item ἵδρις, ιος, ὁ, ſudor, ſtillum.

Ἀφἰκνἐομαι, ἰνω, remitte, præſ. imperat. ab ἀφἰκνἐομαι, dimitto.

Ἀφἰκνἐομαι, dimittebat, 3. perſ. imperf. pro ἀφἰει, ſpreſſi & ſpiritu dimitto.

Ἀφἰκνἐομαι, ὁ, ἡ, conſecratio, dedicatio : ex ἀπό, & ἱερὸς, ſanctus, facer ; unde ἱερὸω, facio, dedico.

Ἀφἰκνἐομαι, & ἀφἰκνἐω, ὁ, ἡ, ſedeo ſurgo, aut defendo : ex ἀπό, & ἵζω, ſedere facio : item ſedeo.

Ἀφἰκνἐομαι, remitto, ſino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto : ἀφίεν, pl. præſ. imperat. act. ἀφίεσθε, præſ. inf. ſ. ἀφίεσθαι. 2. ἀφἰκνἐομαι. 2. ſub. ἀφἰκνἐομαι, ἀφἰκνἐομαι, ἀφἰκνἐομαι,

A'χτεύω, ἀφεύω, ἀφεύσω, ἀφεύσομαι, ἀφεύσα, ἀφεύκα, ἀφεύχα, ἀφεύγμαι, ἀφεύχθην, ἀφεύγθην, ἀφεύγθησομαι, ἀφεύγθεὶς, ἀφεύγθεὶσα, ἀφεύγθὲν, ἀφεύγθεὶς γενόμενος, ἀφεύγθεὶς γεγονώς, ἀφεύγθεὶς ἐγενόμην, ἀφεύγθεὶς γέγονα

A ἀμέλειος, negligenter, incuriosè, adv. a præced.
A ἄμπλις, insipienter, impudenter: adv. ab ἄμφων, amens, insipiens.
A ἄμφη, ἡ, ὁ, ſpuma, ſaliva.
A ἀμφιάλωτος, ὁ, ἡ, ſpuma Lunæ; nomen lapidis, qui & σελήνιτης dicitur: quod noctu, crefcente Luna, repertus plenus, ut tradit Dioſc. l. 5. c. 159. ex ἀμφὶ, ſpuma, & σελήνη, Luna.
A ἀμφιβολίαν, τὸ, allii pergrandis genus, ſic dictum, quod ei tritio multa ſpuma incitetur. Item allium Punicum. ex ἀμφὶ, ſpuma, & σκόροδον, τὸ, allium.
A ἀμφοτία, ης, ἡ, dementia, imprudentia: ex ἀ & φῶς, φωτὸς, ὁ, mens.
A ἄμφρων, & ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, incuſſoditus. ex ἀ priv. & φράφω, idem ac Th. ἄφρις, ὁ, cuſtos; unde φράφω, cuſtodio.
A ἀφρώδης, ὁ, ſpumam inoram habens; ut ὕδωρ νίτρωδες, in Epigr. laſtaceum folia, quæ videntur habere ſpumam ſibi ſonatam. ex ἀμφὶ, ſpuma, & εἶδος, ὁ, ὄατυρα.
A ἄφρις, ἡ, ὁ, ἀφρὸς, apua piſcis, ita dictus, quod e ſpuma naſcatur; Athen. & Plin. a Th. ἀφρὸς, ſpuma.
A ἄφρος, dicitur apud Nicand. per apocopen, pro ἀφροδίτη, Venus.
A ἄφυκτος, ου, ὁ & ἡ, ſpumoſus: a Th. ἀφρὸς, ὁ, ſpuma.
A ἄφων, ονος, ὁ, ἡ, inſipiens, demens, amens, ex ἀ priv. & φρὴν, mens.
A βραδύλλα, delavo; penſatiſm mem compoſito; injuria, vel contumelia afficere deſino: ex ἀπὸ, & βλάπτω, injurius fum, inſolefco: a Th. βλάξ, ακος, ὁ, injuria.
A βρίς, ὁς, ἡ, piſcis, qui ex ἀφρὸς, ſpuma naſcitur.
A βροτὸς, ὁς, ἡ, ὁ, hebes, ineptus, rudis, qui oatura minime habilis eſt, aut aptus, minime natus ad aliquid.
A βρύτης, ου, ὁ, hebes ingenium, inepta natura: ab ὁ & φύω, quod a φύω, gigno.
A γνώτος, ὁ, ἡ, luco cæens: Heſych. ex ἀ priv. & φοβέω, τὸ, τρέω, fugio.
A γόμενος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀφάνατος, qui vitari nequit, inevitabilis: ex ἀ, & φεύγω, fugio.
A γράτιος, fine fugæ ſpe.
A γρυπνήτης, mihi non caveo; incuſe me gero: item vigilias non diligenter in cuſtos: Xen. to paſſ. ἀγρυπνεῖσθαι dicitur, quod ſit incuſte: item quod non obſervatur, aut cuſtodiatur; ut ἀγρυπνούμενα λόγχη, apud Lue. & ἀγρυπνούμενοι ὕπνοι, apud Polyb. ab ἀγρυπνέω, ὁ, ἡ, incautus.
A γρύπνος, ὁ, ἡ, ὁ, non obſervant, incautus: item non obſervatus, inculſoditus.
A γρυπνώτως, incaute, inculſodite: adv. ab ὁ, & ἡ. pert. præt. paſſ. verbi φυλάσσω, vel πτω, cuſtodio.
A γρυπτία, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Suid. ab ἀχθ-ω, -θ-, ω, dolor, mœror, triſtitia.

Ἀχέτ-ης, ὁ, pauper, ponitur pro ἀχέτ-ι.

Ἀχθοφόρ-ος, ὁ, ἡ, pondere preſſus, laboriosus, moleſtus, gravis, invisus: ab ἄχθ-ος, εσ, τὸ, dolor.

Ἀχθ-ῶ, ῷς, θεῖν, ἀ. τ. part. paſſ. ἀχθόμεν-ος, ἡ. pl. ſ. paſſ. ἀχθέσθ-ω, ἀ. τ. inſ. ab ἄγω, duco.

Ἀχθ-ῶν, feres moleſte, Att. pro ἀχθέσῃ, 2. ſing. ſ. τ. m. ab ἄχθομαι, ægre fero.

Ἀχθώδ-ης, ους, ὁ, dolor, triſtitia; item contumelia.

Ἀχθωδ-ῶ, ῷς, moleſtum, grave.

Ἀχθωδῶδ-ης, ους, ὁ, ἡ, onerosus, gravis, moleſtus: a Th. ἄχθος, ους, τὸ, dolor.

Ἀχθωδ-ῶν, gravate, vel gravatim, graviter, dolenter: ab ἄχθος, ους, τὸ, dolor.

Ἀχθωφορ-ῶ, ῷς, onera fero, onus ſuſtineo.

Ἀχθωφόρ-ος, ὁ, ἡ, qui farcinas, & onera fert, bajulus, farcinarius: ab ἄχθος, ους, τὸ, onus, & φέρω, fero.

Ἀχί, vel Ἀχ-ῖ, ſatis, ſatis.

Ἀχ-ὶ, ubi Dor. pro ἀ, ἡ, τὸ, ἀχ-ύς.

Ἀχιλλε-ὺς, pro Ἀχιλλεύς, Poet. ab Ἀχιλλεύ, ῆος, ὁ, Achilles.

Ἀχιλλεύ, ῆος, & ῆως, Att. ὁν, Jon. ὁ, Achilles: a Ion. Ἀχιλλῆος, Achilleus.

Ἀχλαϊ, ὁ, fine fucco, aut autrimento, ἀτυφ-ῶν; proprie, pabulo deſtitutus. Item e diverſo, pabulo abundans, πολλὴν χλόην· eſt enim a χλαϊ, ὁ, pabulum, cum ἀ, exiſtente vel ſtirpitus, ſeu privativo, vel intenſivo, ſeu tutenſivo.

Ἀχίτων, ὁ, tunica carens: ex ἀ, priv. & χιτὼν, ὁ, ἡ, tunica.

Ἀχλαυσ-ὶ, ὁ, ἡ, qui eſt ſine luna, vel veſte: ἀ ab χλαῖνα ὁν.

Ἀχλύ-ω, ὑσῶ, ὑσ-ῆ, virore deſtitutus: ex ἀ priv. & χλύω, ὁ, ἡ, idem ac Th. χλόη, ἡ, gramen, herba virens.

Ἀχλύεις, ὑεσσ-α, caliginoſus.

Ἀχλύ-ς, ὑος, ἡ, nebuloſa quædam obſcuritas. Gal. αχλὺν, nominari dicit aeris perturbationem, cujus craſſamentum ſit meticum inter nubem, & nebulam, nebula ſic diffuſus, tenuius autem nube. Item generaliter tenebræ, obſcuritas, caligo.

Ἀχλύω, caligo, offuſcor: item active obtenebro, obfuſco caligine nebuloſa.

Ἀχλυώδ-ης, ὁ, idem ac ἀχλυόεις, nebuloſa obſcuritate tectus: a Th. ἀχλύ, ὑος, ὁ.

Ἀχν-ὴ, ſeu ἀχν-ὸς, οῦ, ὁ, glumæ. acus: & pro fumo, ſeu fuligine. Item tenue illud ſpicæ involucrum, aut tenues paleæ, quæ frumento permixtæ, dum triturantur, ventilando ab eo ſegregantur. Item calx, quæ diuturni ſumi matris, quæ ei fluctuanti ſimatur: Il. ἠ, ὅ, & alibi; ſicut & tenuiſſima ramenta, aut fruſtula ἄχνη nomine dicuntur; ut χαλκοῦ ἄχνη, tenuiſſimus particulæ æris, de veluti flos, aut etiam favilla: Plut. Symp. l. 3. & pro lanugine, in Epigr. l. 7.

Ἀχνοε-ὶ, ἑσσ ἄχνει, ὁ, lanugine carens, impubis, imberbis: Hipp. ex ἀ priv. & χνόος, contracte ἄχνους, ratio, abrabo: item primi pili, qui in gena erumpentes tadi poſſunt: a Th. χνόω, ſtupo, vellico.

Ἀχνόω, dolor, l. 1. ex ὀσφρ. p. paſſ. ὀσφρωμ-ι. Th. ὀχνέω, οῖς, dolor.

Ἀχνώμεν-ος, præſ. part. ejuſdem ὀχνόω, doleo.

Ἀχνύ-ω, ὑσω, ὑσ-ᾶ, mœror: ab ὀχνόω, doleo.

Ἀχνύφ-ης, ους, ὁ, ἡ, exp. ſimilis τῷ ἀχνὺς Heſych. a Th. ὀχνέω, ἡ, ὁ, glumæ.

Ἀχοὶ, voc. Dor. pro ἀχεῖ, (ut Ἀοιτὶ pro Ἀεῖτο) ἀ ab ἀχέω, εῖς, ἡ, ſicho. Th. ἀχέτ, ſonus.

Ἀχολη, ἡ, bile carens, cui non bilioſa: ab ἀχόλος, ὁ, felle carens.

Ἀχόλε-τ, ὁ, ἡ, felle carens: item bilem abigens: ab ἀ, & χόλος bilis.

Ἀχολ-ὴς, ὁ, ἡ, idem: ex ἀ priv. & χολὴ, ἡ, ſ. inteſtinum: item chorda, fides.

Ἀχόλεσσ-α, ὁ, ἡ, fine choreis: ex ἀ, & χορὸς. Vide etiam in ἀχορὸς.

Ἀχορήγητ-ος, ὁ, qui non χορηγήσεται, & ſuppeditatur. cui non ſubminiſtratur, nec ſupperitur: ut apud Ariſtot. ἀχορήγητ-ον τὸ μὴ ἔχ-ον τὰ ἀναγκαῖα, exp. robuſque etiam neceſſariis non ſuppeditati. l. 6. c. 2. carere rebus neceſſariis, ſeu his egere. Ponitur & ſine adſu. Ethic. lib. 1.

Ἀχορηγία, ἡ, affertur pro inopia communicatus, ex Polyb. ex ἀ priv. & χορηγὲ, unde χορηγία, & χορηγίω, ῶ, ſ. ιῶ.

Ἀχορ-ὶ, ὁ, ἡ, chororum expers; qui fine choreis eſt, vel fit: Plut. ab hoc nomine formatur ἀχορίσκ-ω, quod proprie ſing. non celebratus choreis; item alienus a chorea: chorea nunquam uſus: ex ἀ, & χορὸς, chorus, chorea.

Ἀχόρτωτ-ος, ὁ, ἡ, ſatiatus, inexplens, vel inexplebilis: Heſych. ex ἀ priv. & χορτάζω, gramine paſco: item ſatio, exſatuo: Mirci S. χορτάσαι ἄρτων, panibus ſaturari. a Th. χόρτος, ὁ, fœnum: & interdum herba adhuc virens: item quilibet cibus.

Ἀχος, ους, τὸ, dolor, mœror.

Ἀχυλόσω ξύλον, lignum pyraſtri; apud Diofc. l. 6. 24. a Th. ἀχυλὸς, ώδες, ὁ, pyrus ſylveſtris.

Ἀχυμ-ὴς, & ἀχυμεν-ὴς, ὁ, incontaminatus; idem ac ἄχραντος, & ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἀχυμεν-τ, ὁ, ἡ, impolitus, immaculatus, intactus: ex ἀ, & χύμενος, coloro. Th. χυμὸς, idem.

Ἀχυρὶς, ίδος, ἡ, pyrus ſylveſtris.

Ἀχυρ-ώνε, ωνος, ὁ, temere, vel ſine cauſa tridens; qui ob inutilia, & minima ſerio rider, atque gaudet: quod vitium ſtultitiæ eſſe ſolet, vel dementiæ. unde accipitur pro inepto, & ſtulto. Eraſm. Chil. ex ἀχυρὸν, inutilis, & χύλος, ωνος, ὁ, ſtilus; a Them. χύλλω, rideo.

Ἀχυρον, exp. adverbialiter pro ἀχύρως, inutiliter: ab ἀχυρὸς, ὁ, ἡ, ineptus.

Ἀχυρὸς, ὁν, ὡς, inutilis, ineptus.

Ἀχυρὸς, turpiter: ex ἀ & χύρις, ὁ, utilitas.

Ἀχυρόω, ῶ, ſ. inutilem facio, & ἀχυρ-ῶ, ῷς, præſ. paſſ. ἀχύρωμαι, inutilis ſio. p. paſſ. ἀχύρωμαι. a. s. paſſ. ἀχυρώθην, & in 3. pl. ἀχυρώθεν.

Ἀχύρως, legitur pro ἀχύριν, quod Poet. eſt pro ἀχρεῖος, inutilis.

Ἀχύτεις, pro ἀχύτεις, ὁ, Poetice facta dialyſi.

Ἀχύτ-ης, ὁ, ἡ, idem ac ἀχυτος, inutilis.

Ἀχύτωτ-ος, ὁ, ἡ, pecunia carens, ſum inops: ab ἀχύτωτι.

Ἀχύτωτία, ὁ, pecunia penuria, inopia.

Ἀχυτωτοπλάνος, emungo pecuniam. Thuc. l. 8. ex ἀ priv. & χύτος, ὁ, pecunia. unde χυτωτοπλάνος, ὁ, ἡμ, incumbo quæſtui.

Ἀχύτωτ-ος, ὁ, ἡ, qui eſt ſine pecuniis, inops: ex ἀ & χύτος, pecunia.

Ἀχυμοσίν, idem ac ἀχυμοσύνη, pecunia carens.

Ἀχυμοσύνη, ὁ, idem ac ἀχυμοσία, inopia.

Ἀχυτος, ὁν, ὡς, ἡ, ὁ, idem ac ἀχυμοσίν, pecunia carens pecunia.

Ἀχυτὸς, ὁ, ἡ, idem ac ἀχυτὸς, inutilitas; ex ἀ priv. & χύτος, ος, τὸ, utilitas.

Ἀχυτὸς, ὁ, ἡ, inutilitas; item ſimpliciter, non uti: Plut. uſus, & utilitatis privatio, incommoditas.

Ἀχυτος, ὁ, ἡ, incommodus, inutilis: dat. pl. ἀχυτοσι, Jon. ex ἀ, & χύτος, ὁ, ἡ, utilis, a Th. χύομαι, utor. ſignif. etiam inſuſtatus: item impotbus. Sed ἀχύτος exp. etiam, cui oraculum nihil reſpondet: Athen. & ſic eſt ex ἀ priv. & χύω, oraculo edo: unde χύτος, ὁ, ἡ, qui oracula edit. vates.

Ἀχύτως, inutiliter: item inuſitate: adv. ab ἀχύτος, inutilis.

Ἀχύ, vel ἀχύτ, adv. uſque, donec, cum gen. Item intra, cum acc. Th. χύω, idem.

Ἀχύτωτ, & ἀχύτ-, ὁ, non unctus: qui unctus, ſeu illitus non eſt: ex ἀ priv. & χύω, unde χύτος, ὁ, unctus.

Ἀχύτωτ, ὁν, ὡς, ἡ, ὁ, qui amiſit item paſſidus ſum; nativum amiſi colorem; ab ἀχύτος, ὁ, colonis expers.

Ἀχύτωτ, ὁ, colonis carentia; nullus color; item pallidus color, amiſſo colore genuino.

Ἀχύτωτ, ὁ, expers temporis; nullo comprehenſus tempore; æternus: Nonn.

Ἀχύτωτοβόλ-ος, ὁ, nihil morans, celer; proprie, in quo tempus tritum non eſt; idoque celeritter, ſeu ſubito factus; aut qui tempus non terit; Heſych. ex ἀ & χύτωτοβολὴ, tempus teri: ex χρόνος, ὁ, ὁ, tempus, & τρίβω, tero.

Ἀχύτωτ, ſine tempore: extra omnem temporis menſuram; ex ἀ priv. & χύτωτ, tempus.

Ἀχύτωτ, & ἀχύτ-, ὁ, ἡ, nullo imbutus colore, coloris expers: ut ἀχύτωτ ἀνθρωπ-ε: item, qui nativum colorem amiſit, decolor. ex ἀ priv. & χρὼς, ὁ. unde χρωτ-ὴς, ὁ.

Ἀχρωτόνευτ-ος, ὁ, carens velle autea: Plut. ex ἀ priv. & χρωτόνευμα, aurea velle indutus. ex χρωτὸς, ὁ, aurum, & τένεω, ῶ, ſ. ευσω, peplum, veſtis.

Ἀχρωτὸς, ὁ, ἡ, auro carens; nihil auri habens: ex ἀ priv. & χρωτὸς, ὁ, aurum.

Ἀχρωτ-ὸς, ὁ, ἡ, idem ac ἀχρωτος, & ἀχρωτὸς, ὁ, ἡ, omnia idem ac ἀχρωτ-ὸς, nullo imbutus colore; ejuſdem ſignificationis, & ſic eſt ex ἀ priv. & χρὼς, ὁ, ἡ, color, unde χρώζω, & per crafin χρόω, item χρῶ, & χρωννύω, tingo, colore imbuo. Præterea vero ἀχρωτὸς, exponitur etiam impudens, invetecundus.

Ἀχρωτ, ὁ, ἡ, exſuccus, vel inſipidus: accipitur etiam pro futuo. ex ἀ priv. & χυλὸς, ὁ, ἡ, ſuccus, humor ſuccoſus, chylus, ἀχύ, proprie ſubſilis e corpore aliquo; a χύω, fundo.

Ἀχρωτ-ὸς, ὁ, ἡ, exſuccus, ſuccо deſtitutus; item, inſipidus: ex ἀ priv. & χρωτὸς, ὁ, ἡ, ſuccus plantarum, aut corporum humidorum: item, ſapor; a χύω, idem quod Th. χύω, fundo.

Ἀχρωτεύ-ω, longe, lateque, & in multas partes fuſus; copioſe fluens; ex χύω, vel χρωτὸς, fundo; unde χρωτεύ-ω, ῶ, ſ. fuſus. a eſt intenſivum, ſeu tutenſivum, intendens, ſeu augens ſignificationem.

Ἀχρωτὶς, palearium.

Ἀχρωτος, adj. ut ἀχρωτὶς φλὸξ, flamma, quæ ſine pabulo eſt. Plut.

Ἀχρωτος, palearium.

Ἀχρωτὶς, quaſi ἀχρωτὶς, palearium.

Ἀχρωτὸς, ὁ, ἡ, acervus palearum.

Ἀχρωτοτ, paleæ abundans.

Ἀχρωτόδη, locus, quo paleæ volitantes cogunтur; q. d. paleарum receptaculum; palearium. Ex ἀχρωτ, palea, & δέχομαι, accipio. Ἀχρωτ, ὁ, ἡ, idem, paleæ, aeus, ſtramentum: ex ἀ & χρωτὸς, firmum.

Ἀχρωτεύδ-ης, ὁ, ἡ, paleam terens: in Epigr. ex ἀχρωτ, & τρίδω, tero.

Ἀχρωτ-ὸς, paleæ ſterno.

Ἀχρωτόδ-ης, paleoſus.

Ἀχρωτὸς, ους, acervus palearum.

Ἀχρωτοτ, ὁ, ἡ, paleatio: conſtructio, quæ fit paleis; vel paleis conſtructio: Ariſtot. de nido hirundinis. ab ἀχρωτὸς, palea.

Ἀχὼ, ἀχοῦς, ἡ, Dor. pro χὼ, echo.

Ἀχωτόσκοπ-ος, non conſtatus; qui conſtari nequit, & ſic eſt ex ἀ priv. & χωτὸς, conſtatio, a ſulore fabricatus, a Th. χύω, liquefacendo diffundo; unde χώσ-ις, fornax fuloria; & inde χωνεύω, conflo, in fornace conflatoria fabrico.

Ἀχωρ, ωρος, ὁ, manant capitis aluus, ſordes capitis; q. ἀχωρ-ὸς ἀ κεφ-ὴ.

Ἀχωρεῖτ-ος, ὁ, ἡ, qui capi non poteſt, impenetrus: ex ἀ priv. & χωρεῖτ, ὁ, ἡ, qui capi, ſeu pereipi, aut intelligi, vel empiricendi poteſt: ex χωρέω, accedo, pioncisco; item, capio, capax ſum.

Ἀχώρητ-ος, ὁ, ἡ, inſeparabilis; qui ſeceroi non poteſt: ex ἀ priv. & χωρητ-ὸς, ὁ, ἡ.

Ἀχωρὶς, & ἐξ ἀ, q. d. qui ſine loco eſt, aut recipiens; cui interdictum eſt igni, & aqua: exturtus. Heſych. ex ἀ priv. & χώρα, ας, ὁ, locus.

A Υ.

Ἀ῾ὦ, adv. retro, retrorſum, rurſus, ſtatim.

Ἀ῾ωνεύτ-ος, qui tadius non eſt, vel tangi nequit; ſed eſt etiam, immotus, immobilis: ex ἀ priv. & ὠνεύτης, ὁ.

Ἀ῾ωνεύτ, ſidium pallui eatus: ex ἀ priv. & ὠνεύτης, ὁ.

Ἀ῾ωνεύτ-ης, & ἀ῾ωνεύτ-ος, ὁ & ἡ, arenis carens; non ſabuloſus: ex ἀ priv. & ὠνεύτης, & idem quod, & a Th. ὠνεύτης, ὁ.

Ἀ῾ὼν, pro ἀὼν, & hoc Dor. pro τὼν, 2. ſing. a. s. ἀ῾ωνα, ας, ἀ. τ. opt. m. vetti ἀ῾ώναιμι, tango. l. ἀ῾ωνα. a. s. m. ἠ῾ώνην, ω, ατο.

Ἀ῾ώνδω, a. s. inf. m. ejuſd. verbi.

Ἀ῾ώνης, non tango.

Ἀ῾ώτ-ης, idem quod ἀ῾ώνης, cittu tadum: adv. ab ἀ῾ώνης.

Ἀ῾ώτος, ὁ, ἡ, ſus. & Poet. intactus, illibatus. Exp. etiam, non tangendus: & active etiam, qui non tetigit. Ex ἀ & ὠνω, tango. Them. ὠνω.

Ἀ῾ώτος, adv. citta tadum.

Ἀ῾ώτ-ης, ὁ, ἡ, vituperio carens; ex ἀ priv. & ὠνέω.

Ἀ῾ώτος, ὁ, ἡ, irreprehenſus: ex ἀ, & ὠνω, vitupero.

Ἀ῾ώτος, ὁ, ἡ, veritas, veracitas: ut apud Ariſtot. de mundo, ὁ τῶν ὅλων ἀληθὴς ἐξηγητὴς, & non adentantes vices, quæ nunquam fallunt.

Ἀ῾ώτος, non mentior, verax ſum: ab ἀληθὴς.

Ἀ῾ώτος, Jon. pro ἀληθὴς, vere: ex ἀ, & ὠνω.

A Ἀβλής, ῆτος, ὁ, ἡ, mentiri nesciens, verax, minime falsus, nec fallens, certus: in aec. A Ἀβλής.

A Ἄβλητος, non mentior: ab ἀβλάπτω.

A Ἄβλητος, ὁ, ἡ, non mentitus, minime fallax, non mendax; item, non fictus ad fallendum: item, non fallens, i. e. non violatus, non corruptus; ex α priv. & βλάπτω, ὁ.

A Ἄβουτος, ὁ, ἡ, non fatus, aut deterfus; item, durus, non mollitus, a Th. βάζω.

A Ἀγαύρατος, intactus: ex α priv. & γαυράω, ῶ, ἐω, unde γαυρατής, ὁ.

A Ἀδίκειστος, ὁ, ἡ, qui non tulit fententiam, vel fuffragium.

A Ἄδικτος, fuffragio carens: ex α priv. & δίκτη.

A Ἀφραβάστατος, exp. qui nondum fuffragium fuli, feu fententiæ: ab ἄφραβος, & ἐστάω, unde ἀφραστί, ὁ, five ex α priv. & ἀφραβάτος, ὁ, ἡ, ἐστάω.

A Ἀβίβλητος, vide in ἀβλής, ὁ, ἡ.

A Ἀβουλία, ἡ, & ἀβούλητος, τὸ, exp. faftidium alia & alia appetens: faftidiens prioris eum novo appetitu connexa.

A Ἄβουλος, ὁ, ἡ, faftidiofus; qui ἄβουλα τῷ πάνθοπα fatietatem, feu κόρον habet; qui fimul ac guftavit, quod appetit, ea faftidio aliud appetit: ex ἄβρις, ιος, ὁ, ἡ, κόρος, ὁ, ἡ, fatietas.

A Ἀβούτος, cum faftidio rafi, quod aliud atque aliud appetit: ab βούτατος.

A Ἄβρας, non nudus, vel glabes; Hef. ex α priv. & γράδις, ὁ.

A Ἀγυιεύλυς, velitor, proludo ad pugnam: item medium confero: ex ἄγυι, tactus, & μάχη.

A Ἀγυιεύλυς, velitaris pugna, velitatio: item, quælibet tixa.

A Ἀβίωκτος, ὁ, ἡ, q. d. pugnam leviter attingens: item, veles, conferens eum hofte.

A Ἀγυμάχητος, pugna velitari, velitando.

A Ἀγυμάτιος, exp. odium, vel fimultas non diuturna: ex ἀπό, vel ἀπέχ, & μάτιος, ὁ, ἡ, τὸ.

A Ἄδυς, acc. ἄδυν, ὁ, ἡ, tactus.

A Ἀδύδρυς, ὁ, ἡ, vel ἀδύδρυ, ὁ, heros fummæ amaritudinis: unde & βακυτίης nomen invenit. ita dici putatur, quafi ἀσύδρυς; ὃ ἀε ἐν τῷ ἀεὶ δακρύειν.

A Ἀυδίπε ὀίπτ, exp. vinum abfinthio conditum.

A Ἀδύτιον, idem quod ἀδύτιον.

A Ἄδε, ἐων, ὁ, connexio, tactus; item, contractilatio & attractatus, fub. ab ἅπτω, ομαι, tango, tangor.

A Ἄδε, ἔδος, connexio, vinculum: ut ἀδύτιε λίνα. Il. ε. Sed exp. etiam, teiludo, fornix: acetus: ut ἄδυς τρυπάνοιο, arcus triumphalis: Dinn. Item, curvatura rotæ, Heſiod. Sed dicuntur etiam ἄδυτες, circuli in ſtellis, teſte Plinio.

A Ἀδύφατος, exp. qui cito irafcitur, fed facile iram deponit, ex ἀπό, vel ἀπέχ, & χόλος, ὁ, feu χόλη, ὁ.

A Ἀφύβη, terror, terroſum, pone. Od. λ. item rurſus, item: Od. ι. ex ἀπό, & ἔφυ, ἔβην, unde comp. quadam in ορτ, vel ὄρτορ. Vel exp. terrograde; terro veſtigia referendo aut terrorſum: & ſic eſt ab ἀδύφτω, terro orandus; terro veſtigia referens.

A Ἀβύφτης, & ἀβύφτωρ, creipricus, reſtuens, retrograda fluenta habens, feu creipricus, reſtuens: ut ἀβύφτην ἔλικτοιο. Od. υ. ut ἀδύ, retro, & ἔφυ, ἔβην. Sed exp. etiam, quod ἔφυ, fluo, p. m. ἴφυμι. Sed exp. etiam, cujus cita funt fluenta; celeriter fluens; ut dicatur quaſi ἀφύβρυς. Euſt. & ſic eſt ab ἀπό, vel ἀπέχ, & ἔφυ, ὁ.

A Ἀβύφτος, exp. terrogadus; terro veſtigia referens; qui citato greſſu terrocedit; idem cum ἀναλίσκω. Il. χ. & ὄ.

A Ἄδυς, ορτ, ὁ, membrum: Od. ξ. ἄδυ δ' ἀναπλήσθην, ἀδύν δὲ οἱ ἄδυν πάντα· i. e. ſoluta ei ſunt omnia membra dormienti. Vult autem Etymol. ἄδυν proprie eſſe junctiuras membrorum; nam eſt à Th. ἅπτω, necto; item, rango.

A Ἀυρτή, exp. finc ſtrepitu: ex α priv. & ὑρτή, ὁ, ſ. unde ὑρτίω, ſ. ὑρύω.

A Ἄβρυτος, idem quod ἄδρυτος: ut apud Soph. in Ajace, ἀβρύτοις κωκυμάτοις, nullum ſtrepitum edens lamentis.

A Ἀβρυτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ſtrepitum, feu crepitum nullum edens; taciturn; ſilens.

A Ἀβδεκαίτιος, exp. pullulis illis, quæ ἀβδήκεις, dicuntur, non infeſtatus: Diofc. ex α priv. & ἀβδήκεις.

A Ἀβρτος, ὁ, ἡ, qui refugerari nequit; vel qui refrigerationem non ſentit: ex α priv. & ὑρτός, ὁ. Them. ὑρτῶ, ſ. ὑω.

A Ἀυρτία, animæ expers ſum; item, animo linquor, exanimor.

A Ἀυρτία, ἡ, exp. inanimem eſſe; item, timiditas, ignavia; item, delictio, feu deliquium animi: ab ἄβρυτος.

A Ἄβρυτος, ὁ, ἡ, ὁ, anima carens, inanimatus; item, timidus; ex α & ὑρτός.

A Ω.

A Ἄω, & ἀημι, flo, ſpiro: ſ. ἄημα, hinc ἄημα, flatus, ſpiritus: ἄνεμος, ventus.

A Ἀόδης, ὁ, ἡ, ἀρὸ ἡ, odore carens, inodorus; idem quod ἄοσμος, five ἄσμυρ, odoris expers: ex α priv. & ὄζω, ὁ, ὄζομαι pear. ὄσμη, pres. med. ὀδῶ, elco, odorem emitto.

A Ἀόδτη, Dor. pro ὠδή, nunc: adv. Th. ὠδή, autora, Dor. ἀώ.

A Ἀόδς, ἄορτ, Dor. pro ὠδή, quod pro ὠδή, ὁ, ὄος, ὁ, litus.

A Ἀοῖνος, ὁ, ἡ, non cura, negligo: ex α pr. & οἶνος, ὁ, Th. ὄιω, cura. Vel ἀοῖνος, exp. etiam, non cuſtodio, inde in ἄωρος.

A Ἀοῖς, ἡ, impempellivitas, immatritas.

A Ἄωρος, ὁ, ἡ, ὁ, impempellivus, indeceus.

A Ἄωρος, qui difficulter cuſtodiri poteſt: Od. μ. inde ἀωρία, non cuſtodium, negligo; Heſych. ex α priv. & ὄρος, ὁ, cuſtos, mutato ο in ω: vel ex α, & ὄρω, ὁ, ὁ, cura; unde ὄρος, euro: & ſic ἄωρος, ſign. curans non generans, negligens: & ἀωρία, non curo, negligo.

A Ἀοσκάλης, cui cutis impempellive levis, & glabra fit: Suid. ex ἄοσκος, & λείος.

A Ἀοσκέτως, impempellivo, feu immaturo partu editus: ex ἄωρος, impempellivus, & σκύω, ὁ, ὁ, partus; a Th. σκύω, pario.

A Ἄωρος, pependerat, per Syne. Jon. pro ἄωρτο, pl. perf. verbi ἀείρω, tollo, ſuſtuli. Vel dicitur Poet. pro ἄρτο, pl. perf. verbi ἄρω, vel ἄείρω, ὁ pro ε, & pleonaſmo ἄ ω.

A Ἄωρος, ὁ, ἡ, ὁ, Dor. pro ἠώς, ὁ, aurora.

A Ἀπάλιος, idem cum

A Ἀπάλη, ἡ, flores carpo, feu decerpo: Sic ut utrumque etiam a Themate ἄπτω.

A Ἄπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἄπτον, ὁ, τὸ, ſos; præſtantiſſimum in omni re, lana. Eſt & ἄπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἄπτη, ὁ, ἡ, ὁ, ἄπτον, ὁ, τὸ, ſos, præſtantiſſimum in omni re, lana. Eſt & ἄπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἄπτη, ὁ, ἡ, ὁ, ἄπτον, ὁ, τὸ, fenefius.

A Ἄπτος, auribes carens: ex α, & ὠτός, auris.

B.

Secunda litera, & dicitur Beta. In numeris eſt binarius. Delphi ſignificat ſecundum: ut Βοιὸς ἐπὶ ταυρῷ: Macedones βὶ pro φ, ut βρυγίοις pro φρυγίοις: aliquando otiofe præponitur, ut βλάπτω pro ἀπτω.

BA, vocula enim, qui ſe muto inelamant; ut & vocula tilus, q. a. βᾶλος.

Βα, & βάω, incede, pro βάζω, a. a. imperat. ab βάσκω, ſ. βήσω.

Βαβα, ὁ, nomen idoli Βααλτὸν, dominus: apud Sidonios primitus. Poeni contractius Bal, Chaldæi Bel idem enuntiant.

Βαβάζω, hinc barbe interjicimus mirabilis. dicitur eſſe planta pondigiuſa, & plena mitaculi, quabis ferrur ea, quæ herbatiis lunaria vocatur; Galliee, eſtore ou martagon, herba prefigiatorum habens loci, in quo naſcitur: apud Joleph. de Capt. Jud.

Βάβη, vox inarticulata.

Βαβάζω, inarticulatam vocem edo, vagio; a βάζω.

Βαβᾶς, papæ, admirantis: adv. vel ναὶ βαβᾶς.

Βαβάσσω, ὁ, idem quod βαβάζω, loquax; item nugator, garrulus. Euſt. item, infans; Etym. Helych. Th. βάζω, loquor; dico: unde βαβάζω, vociferor, vagio, loquor inarticulate.

Βαβάτης, eunuchum.

Βαβαττάζω, eunu; in illis enim ſinfantes βαβάζουσι.

Βάβαξ, ακος, foramen, porta.

Βάβαξ, ὁ, garrulus, vanus, impudens. Th. βάζω.

Βαβάσσω, ὁ, ἡ, ὁ, ſtrepitum edente, ut cicadæ cantant: q. a βάζω.

Βάβδη, βάβδιτος, ὁ, gingiva.

Βαβδιον, ὁ, ὁ, ὁ, nomen ubis, Hebr. confuſio.

Βαβέτη, ἡ, Perſica lingua, eunuchus: Plut.

Βαβεμα, idem quod βάζω, ſermo, oratio; item rumor, fama; item varieinium. Æſch. Soph.

Βαβήλ, lina, veſtes linea facerdotales; a בדים in plur. ex בד linum.

Βαβίω, pedetentim, gradatim, lento gradu, adv. a βαίνω.

Βαβίζω, ὁ, ἡ, ὁ, ἴτω, Att. βαίτω: p. βεβάβιχα. ab cod. Th.

Βαβίζω, Dor. pro βάδίω, ſ. a βαδίζω.

Βαβιάμων, Att. pro βαδιάμων, ſ. t. m. verbi βαδίζω, a quo.

Βαβιστὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ambulatio, ingreſſio.

Βαβιστὸς, ὁ, ἡ, ὁ, greſſus, inceſſus.

Βαβιστὸς, ὁ, ἡ, ὁ, idem.

Βαβιστὸν, Att. pro βαδιστὸν, eundum eſt.

Βαβιστὴς, ὁ, ἡ, ὁ, cuntor.

Βαβιστὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui ambulare poteſt.

Βαβίω, ὁ, ἡ, ὁ, ἴτω, a Th. βάσκω.

Βάβις, ὁ, ἡ, ὁ, ἴτω, vado, abeo, & pro Th. βάσκω.

Βάβις, loquor, ſ. ἴτω, & ὦ, ὁ, ſ. p. βέβαγμαι. Poet. verb.

Βαβίω, pro βαίνω, Jon. acc. ſing. a βαδὺς ος, ὁ, ἡ.

Βαβὺς, dat. ſing. a βαδὺς.

Βαβὺς, ὁ, ἡ, ὁ, Jon. ος, dat. ſing. ſ. g. a βαδὺς, ος, & Jon. ον.

Βαβόεις, ὁ, ἡ, profundus.

Βαβύνω, profunde, alte, graviter.

Βαβύνω, compar. pro Βαβύνομαι, profundior.

Βαβύνω, ſuperlat. pro Βαβύνομαι, profundiſſimus ταῦ βαβὺς, profundus.

Βαβυβόθης, gradatim, adv.

Βαβυβὸς, ὁ, ἡ, ὁ, gradus, baſis.

Βαβυβὸς, ὁ, ἡ, ὁ, gradus, ſubſtellum: a βάσις, εος.

Βαβὺς, ὁ, idem quod βαθὺς, τὸ, fcala; gradus: item, ſedes, ſeamnum; item, fundamentum, baſis, ſolum. Th. idem.

Βαθυγάρ, ὁ ἀρὸ ἡ, imas, & depreſſas valles habens; Alpium epith. in Epigr. ex βαθὺς profundus, & ἀγρὸς, ου, τὸ, vallis.

Βαθύβουλος, ὁ, ἡ, ἀρὸ ἡ, prudentiſſimus, profundi conſilii: ex βαθὺς, & βουλὴ.

Βαθύγειος, ὁ, βαθύγεων, ὁ ἀρὸ ἡ, cujus ſolum profundum eſt ut plurimum, profundus: ex βαθὺς & γαῖα, ὁ, terra. Item ipſum terræ ſolum, quod a nobis calcatur; feu fupeificies ejus.

Βαθυγένειος, ὁ, ἡ, ὁ, q. d. profundam barbam habens, egregie barbatus: (Ἀγένειος) ex βαθὺς, & γένειον, ὁ, τὸ, idem quod Th. γένυς, ὁ, ὑος, ὁ, mentum; item, barba.

Βαθυγρὸς, ὁ, ἡ, ἀρὸ ἡ, profundam fenectutem agens, decrepitus, ſenex: ex βαθὺς & γῆρας, ους, τὸ, fenectus.

Βαθυγλωσσος, ὁ, ἡ, ὁ, cloquens: ex βαθὺς, & γλῶσσα.

Βαθυγύιος, qui conſilia fua alto pectore abſtrufa habet; abſtrufi ingenii; & fecreti; coidatus, conſultus, raciturnus: ex βαθὺς, & γνώμη, ης, ὁ, ſententia. Th. γνώμων.

Βαθύδινος, ὁ, ἡ, ὁ, vortices profundos habens: ex βαθὺς, & δῖνος, ὁ, aquarum vortex.

Βαθύδοξος, ὁ, ἡ, ὁ, glorioſiſſimus, celeberrimus: ex βαθὺς, & δόξα, ης, ἡ, ſplendor, gloria.

Βαθύζωνος, ὁ, ἡ, ὁ, profunde cinctus: ex βαθὺς, & ζώνη.

Βαθήκοος, τος, ὁ ἀρὸ ἡ, bene lanatus, comatus.

Βαθυκάρηνος, longe latiqve curvaturam habens: Suid. valde inflexus, aut curvus, ex βαθὺς, & κάρηνον, idem quod κάμπτος, inflexio, curvatura, curvatus: Th. κάμπτω, flecto, inflecto, incurvo.

Βαθυκοίλη, ὁ, ἡ, ὁ, pifcofus, profundus, altus: ut βαθυκοίλου πόντου, apud Lucianum dicitur, quod ſit profundi fuis receſſibus cetos habeat; vel quod habeat cete ingenia. ex βαθὺς, & κοίτη, ους, τὸ, cetus, piſcium maximus.

Βαθυλάιμος, ὁ, ἡ, ὁ, opulentus, qui profundas hareditates habet: ex βαθὺς, & λάιμος.

Βαθυλέσχης, ὁ, ἡ, ὁ, profundum finum habens: a. Βαθύλεσχον ἄγκος.

Βαθυμήτης, ὁ, ἡ, ὁ, qui profunda præcipitia habet: a βαθὺς & μήτης ἄγκος. Th. κρημνὸς.

Βαθυμήτης, ὁ, ἡ, ὁ, profundum fundamentum habens: ex βαθὺς, & μήτης.

Βαθυνόεις, profundi, poſſidens opes. i. e. magnas, ideoque præditus: in Epigr. ex βαθὺς, & κτάομαι, ὁ, ἡ, ὁ, idem quod κτήμα, poſſeſſio, opes, a Th. κτάομαι, acquiro, comparo.

Βαθυπάγων, ὁ, ἡ, ὁ, habens undas profundas, ex βαθὺς, & πάγος.

Βαθυπλουτος, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, ὁ

Βαθύδ, profunde.
Βαθυδῆ-, ὁ, ἡ ζ loves.
Βαθύδηλος, ον, ὁ, exaltatio.
Βαθύδοκος, ὁ, ἡ, ον, ὁ, ἡ, ον, ὁ, ἡ, ον

Βαλσαμίτης, ου, ὁ, quibusdam dicitur τὸ βάλσαμον. Dioſc.

Βάλσαμον, ου, τὸ, balſamum.

Βαλσαμώδης, ες, ἐπίθετον, caſſia quædam; ab odore ſimili balſami odori. Th. βάλσαμον.

Βάλσαμος, ὁ, a. ſub. med. vel. βάλλω.

Βάλσαμον, dejiciamus, ι. pl. a. a. ſub. act. verbi βάλλω.

Βάλω, ſ. a. part. act. a βάλλω.

Βάμα, ατος, τὸ, Dor. pro βῆμα, greſſus. Th. βαίνω, ε. ο.

Βάμβα, pro βάμμα, Dor. ex βάπτω.

Βαμβαίνω, inarticulate loquor, balbutio; item, dentes quatio præ metu: q. a. βαῖ.

Βαμβακόκοπος, mangonizare cibos.

Βαμβακόω, frigore tremo; item quod βαμβακίζω.

Βαμβακώδεσθαι, ες, ὁ, ἡ, ὃ, bombycibus ſimilis: Dioſc. ex βάμβαξ pro βάμβαξ, ὃ, κάδος.

Βαμβαλίζω, ſ. βίσσω, p. ιξω, tremo.

Βάμβις, βάμβεως, eamus. Dor. pro βῆσις, n. a. ſub. a. a. ἴβην, verbi βαίνω pro βαίνω.

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura, acetum, falſamentum: a præt. paſſ. verbi βάπτω.

Βαν, pro ἔβαν, 3. pl. a. a. ἔβην, verbi βαίνω.

Βανσωσία, ας, ἡ, ars fabrilis, & illiberalis.

Βανσωσικὸς, ὴ, ὁ, mechaniens.

Βάναυσος, ὁ, ἡ, artifex mechanicum & illiberalis, qui quamvis artem mechanicam tractat, five qui manibus ſibi victum quærit: precipue de iis dicitur, qui igne opus faciunt, quaſi βάσανος; q. ex βάνος πῦρ, qui fornacem, ſeu caminum accendit ad conficiendas ſua opera. Item fedentarius artifex, ſeu ſellularius ſic dicitur. Item βάναυσος φιλότεχνος, ergo rivalis amicitia. Item pro inepte magnifico fumitur βάναυσος, apud Ariſtot. Eth. 5. inquit Bub.

Βαναυσουργία, opus, quod ad caminum, ſeu fornacem conficit; opus mechanicum; ſeu operis ejus, qui artem mechanicam profitetur: Voll. ex βάναυσος, & ἔργον.

Βαναυσουργὸς, qui opus ad caminum, ſeu fornacem conficit: item, qui artem exercet fedentariam, & illiberalem.

Βανίσκου, ut βασιλίσκου τραχήλου, citat Bud. ex Chryſoſt. qui eſſe ait apud τραχήλους, craſſe, Eſt adv. a Th. βάσκανος.

Βάντες, confendentes: pl. num. a. 2. part. m. g. ἅς ab aor. 2. ἔβαν, verbi βαίνω.

Βάξις, ιος, ἡ, fama, ſermo: a βάζω, loquor.

Βαπτίζω, ſ. ιν. Dor. ex βαπτίσσω.

Βαπτίζω, baptizo, mergo, lavo, ſ. ίσω. p. βεβάπτικα. a. 2. ἐβάπτιον. imperf. paſſ. ἐβαπτιζόμην, ν. in βαπτίσσω. perf. paſſ. βεβάπτισμαι. a. 2. paſſ. βαπτισθῆναι. fut. 1. paſſ. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, aor. a. 1. m. imperat. βάπτισαι: a. 1. m. ſub. βαπτίσομαι, lotus fuero. Th. βάπτω, mergo.

Βάπτιον, ου, ἡ, tinguenda aqua, tinctilis.

Βάπτομαι, ου, ὁ, lavaterum.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, baptiſma.

Βαπτισμὸς, ὁ, ὁ, lotio.

Βαπτιστὴς, ὁ, ὁ, Baptiſta.

Βάπτω, ſ. ψω, ὁ, τὸ, lavacrum; a βαπτίζω, quod a βάπτω.

Βαπτὸς, ὴ, ὁ, tinctus.

Βάπτων, ος, ὁ, qui infecit, & tingit.

Βάπτω, intingo, mergo, lavo, ſ. ψω. p. βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. paſſ. βέβαμμαι, ψω, ν. τω.

Βαρβᾶς, ου, ὁ, nomen latronis, Heb. filius patris: ex ברבא filius; & אב pater.

Βαρβαρίαν, pro βαρβαρίαν, tauceſco, per pleonaſmum τὸ α. V. βραγχῶ.

Βαρβαρὶς, pro βαρβαρὶς, tauceſco, taneitas.

Βαρβάρος, ὁ, ἡ, τὸ, ſulla profunda, exitium, perniciei. Artice βάραθρον, proprie fuit locus valde profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαρβαρόβρωτ, ὁ, ἡ, voraginoſus: a βάραθρον.

Βαρβαρίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. benedicens Domino.

Βαρβαρίζω, ſ. ίσω, p. ιχα, barbarorum more vivo, ago, loquor.

Βαρβαρικὸς, ὴ, ὁν, barbaricus.

Βαρβαρικὸς, barbariſmus, idioma barbaricum.

Βαρβαρικὸς, more barbarorum: adv.

Βάρβαρος, ὁ, ἡ, ὃ, barbarus, rudis, non Græcus, extraneus; pronuntiatione vitioſa, & infuavi utens, literaſque male exprimens, binſorum, balborumque more. hanc enim primam vocabuli hujus ſignif. fuiſſe Strabo l. 14. ſcribit, per onomatopoeiam factum eſſe addens. Unde βάρβαροι dicitur etiam, cujus eſt peregrinum & ignotum idioma, ut 1. Cor. c. 14. v. 11. Sed exp. & agreſtis; qui agreſtibus moribus eſt præditus: item, inhumanus, ferus.

Βαρβαροστομία, barbare pronuncio, vel loquor.

Βαρβαρόφωνος, ὁ, ἡ, ὃ, nomen arboris.

Βαρβαρόω, ῶ, exp. barbarum reddo, i. e. agreſtem, vel ferocem, effero; efferarum reddo: fed exp. etiam barbarorum poteſtati ſubjicio, & in paſſ. βαρβαρόομαι, efferor, barbarus fio: Th. βαρβαρῶ.

Βαρβάτον, τὸ, legitur etiam in neut. pro βάλβατον, albor ex oſſe mali Perſici nata: Euſt.

Βαρβάτος, ὁ, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, ſ. ίσω, p. ιτικα, babito eaneare: Them. βαρβίτιστ.

Βαρβίτιστ, ὁ, ἡ, τὸ, vel βάλβιστον, ου, τὸ, barbitus, vel barbitum, inſtrumentum muſicum multarum chordarum.

Βαρβιτοφδὸς, qui lyra, vel barbito canit: Lucian. ex βαρβίτιστ, & ᾠδὸς, idem quod πολυχόρδ, ὁ, ἡ, ὃ, ſonans. Th. ἀείδω, & ᾠδω, per crasin, canto.

Βαρβίτης, tardiſſimus, ſuperl. pro βραδύτατος, vel βραδύτατος: comp. βράδιστος, ὁ, ἡ, Poet. pro βραδύτερος, ὁ, ἡ, ὃ, ſegnior, tardus.

Βαρὺς, graviter & adv. vel Jon. pro βαρέως, a βαρύω.

Βαρύω, ſ. ῦνω, ὁ, ἡ, ſ. g. βαρυθῶ, Dor. pro βαρυνθῶ, a βαρέω, ῶ, ſ. ω, gravis. Th. βάρος.

Βαρύωδος, gravetur, præſ. impetrat. paſſ. a βαρύω.

Βαρὺς, gravo, onero ſ. ύνω. p. βέβαρυκα. a. 1. βάβαρυνα. p. paſſ. βεβάρυμαι. part. βεβαρυμένος. a. 1. ind. paſſ. ἐβαρύνθην. Th. βάρος.

Βαρύτης, adv. graviter, moleſte; ab eod. Them.

Βάρυτος, τὸ, gravitas: a βαρὺς.

Βασβάλιστον, ου, ὁ, nomen Apoſtoli. Heb. filius haurientis aquas.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Heb. filius Jeſu.

Βαρσὴς, barſanus; piſcis eſt genus, quod nec ovarii, nec femen genitale, ſeu foetiſimum habet: Ariſtot. Hiſt. anim. l. 4. deduetur a Th. βάρος, ος, τὸ.

Βάρσης, ου, ὁ, ſ. ους, ὁ, navis, turris, domus turris, & tegis.

Βαρσουμᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. filius Jonæ.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Syr. filius conſolationis.

Βάρος, ους, τὸ, pondus, onus, moleſtia: q. βῆς ὀίστεια.

Βαρσαῦλ, ᾶ, ὁ, nomen viri, Syr. filius quietis.

Βαρθολομαῖος, ὁ, ἡ, quem viri, qui filius Thimæi.

Βαρυαλγὴς, ὁ, ἡ, ὃ, ἀλγέω, gravi dolore petitus: qui graviter dolet: item interdum dicitur βαρυάλγητος, quod gravem dolorem affert: Soph. ex βαρὺς, & ἀλγέω, ῶ, τὸ, dolor.

Βαρυβρὶς, Dor. pro βαρυκρὶς, gravifonus, gravem ſonum edens: ex βαρὺς, ὑς, ὁ, ſonus.

Βαρυβρὶς, quæ clamore viri, qui filius Thimæi.

Βαρυβρὶς, ὁ, ἡ, ὃ, βρέμω, ſtrepitus: horriſonus: ex βαρὺς, ὑς, ὁ, ſonus, ſtrepitus.

Βαρυβρὶς, idem quod βαρυβρὶς, gravifonus, gravistrepitus.

Βαρυβρόμος, ος, ὁ, Jon. ους, ὁ, per epenthesim τοῦ ρ, merri gratia dictur pro βαρυβόμος, a βάρος, & βόμος, ſonitus.

Βαρυβρόμος, maledicus: ex βαρὺς, & γλῶσσα, lingua.

Βαρυγάμνος, ν, ὁ, Poet. idem ac βαρύγναθος, a βάρος, & γάνος, genu.

Βαρύγναθος, exp. gravis, ſeu gravatus membris; membra habens gravia: item, membra aggravans: ex βαρὺς, & γνάθος, τὸ.

Βαρυθυμαντικὸς, ὴ, ὁν, Ariſtoph. ὀλοὸς, ὀλεῖα, miſer ſum, & infelix.

Βαρυθυμαντικὸς, gravis fortuna; grave infortunium: Apud Lyſ. ex βαρὺς, & ὀλοίμαν.

Βαρυθύμαν, ονος, ὁ, ἡ, infelix, adverſa fortuna laborans, ἀτυχὴς: ut βαρυθύμαν ψυχὴ, in Epigr. infelix anima.

Βαρυθυμος, ου, ὁ, βαρυθύμαν, ν, ὁ, ἡ, ὃ, luctuoſus: ex βαρὺς, & θυμὸς, lacryma.

Βαρυθύνιος, exp. gravi vinculo ligatus: Nonn. ex βαρὺς, & δεσμὸς, ὁ.

Βαρύκλαυς, gravem pœnam inferens: ex βαρὺς, & κλαυ, ὁ.

Βαρύκλαυτος, gravem ſonitum edens, graviſonus: ex βαρὺς, & κλαυτὸς.

Βαρυκλύτος, gravis auditus hebetatio; ſeu tarditas, & gravitas auditus: ex βαρὺς, & κλύω, ῶ.

Βαρυκόος, qui gravi auditu; qui hebetes hunc aures, & βαρυκόοις κόσμ, dicuntur obtundentes aures, & hebetantes ventri:

Βαρυκοΐα, vide βαρυκοΐα.

Βαρυκράτης, gravatur, ſing. præſ. a βαρύκρα, idem quod βαρύνομαι, gravor: a βάρος, & κράτος.

Βαρυκρατὴς, gravis, p. ησω, infector.

Βαρυκρατὴς, ας, ὁ, acerbitas animi.

Βαρυκρατὴς, ὁ, ἡ, ὃ, ἀγὼ, animo ferox.

Βαρυκρατὴς, gravato animo: adv. ex βαρὺς, & θυμὸς.

Βαρύκω, dicitur pro βαρυκράτω, gravor, premor: a βαρύκω.

Βαρυκωφότης, eni cor grave eſt; gravatum corhabens; ſtolidus; Heſych. ex βαρὺς, & κωφὸς, ὁ, ἡ.

Βαρυκωφὸς, gravis, & ponderoſum caput habens: ex βαρὺς, & κεφαλὴ, ἡ.

Βαρυλεγὴς, ὁ, ἡ, ὃ, gravem ſtrepitum edens: ex βαρὺς, & λάμνω, ſonitus.

Βαρυλεγὴς, ὁ, ἡ, graviſtrepens, graviter ſtrepens; ex βαρὺς, & κτυπέω, faciam ex κτύπος, reſono. Th. τύπτω.

Βαρυλλὸς, ὁ, ἡ, ὃ, ponduculum; eſt diminut. a βαρὺς.

Βαρυμήτωρ, ὁ, ἡ, qui gravem, ac odioſam orationem habet, maledicus. Ex βαρὺς, & λόγος. Th. λέγω.

Βαρυμοιρία, gravior dolens; gravi animi ægritudine, & moleſtia affectus; & de re gravem dolorem afferente. ex βαρὺς, & λύπη, ἡ.

Βαρυνόμενος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro βαρυμένος, irascundus: ex βαρὺς, & μανία, furor, Th. μαίνομαι, infanio.

Βαρυμῆλος, cujus gravis eſt ira; ſagre placabilis: dicitur a Poetis de Medea. Item ponitur & ὁ βαρύμηλος, ſubſtantive, pro gravi ira, ſeu acerbo odio, & vix placabili: ex βαρὺς, & μῆνις, ιος, ἡ, ſ. ex quibus etiam comp. βαρυμήνιος, & ſuperl. βαρυμήνιστος, & idem ſignificant.

Βαρυμηχὴς, gravis, & gravibus doloribus conflictus: in Epigr. ex βαρὺς, & μάχομαι, ῶ.

Βάρυνθα, Dor. pro βάρυνθρα, ſubaudi βοτάνη, ſ. pl. a. 1. paſſ. verbi βαρύνω.

Βαρυνόμενος, & βαρυνόμενος, gravi morbo implicitus; vel graves morbos inentiens: ex βαρὺς, & νόσος, ὁ.

Βαρύνω, graveo, premo. imperf. βάρυνον, Jon. ſ. ύνω. p. βεβάρυμαι, a. 1. paſſ. ἐβαρύνθην. a. 1. ſub. βαρυνθῶ. a. βαρύω, quod a βάρος.

Βαρύοπος, gravi tergore, ſeu teſta onuſtus; de oſſeo dicitur, apud Empedocl. ex βαρὺς, & νῶτος.

Βαρυόδμας, idem quod βαρύοδμος.

Βαρυόδμος, ὁ, ἡ, ὃ, Dor. pro βαρυόδμος, graviſonus, ſonum edens bombum. Jovis Epith. a βαρὺς, & ὄζω, vox.

Βαρυόζυγος, qui gravi exadefcit ira: ex βαρὺς, & ὀργὴ, ἡ.

Βαρυόργιος, & βαρύοργος, graviter oleus: ex βαρὺς, & ὄζω, unde ὄσμη, & ὄδμη. ὁ.

Βαρυοφόβος, graviter attidius ſum: Plut. ex βαρὺς, & φόβος, ου, τὸ.

Βαρυπάλαμος, & gravis molieus: Pind. ex βαρὺς, & παλάμη, ἡ, palma manu.

Βαρυπένθης, ὁ, tardus ad parendum, q. d. gravis ad parendum, i. e. qui non facile ad parendum impellitur; item inertiæ ſtudio; Nonn. ex βαρὺς, tardus, & πένθος, ους, τὸ, luctus.

Βαρυπενθὴς, ὁ, ἡ, βαρύπενθος, ος, ὁ, gravi luctu oppreſſus; graviter lugens: item gravem luctum, & mœrorem afferens.

Βαρυπένθια, ὁ, ἡ, gravis luctus: ex βαρὺς, gravis, & πένθος, ους, τὸ, luctus.

Βαρυπόνος, ὁ, ἡ, gravi detrimento affectus; vel gravia detrimenta inferens: ex βαρὺς, & πόνος: Suid. ex βαρὺς, gravis, & πῆμα, τὸ, clades.

Βαρυπόντιστος, graviter flantes, acc. pl. paſſ. præſ. a βαρύπνεω. Ex βαρὺς, quod a βάρος, & πνέω, ſpiro. Poet. pro πνέω, ſpiro.

Βαρύπονος, ὁ, ἡ, graviter ſpirans: ex βαρὺς, gravis, & πνοὴ, ὁ, flatus.

Βαρυπόνος, ὁ, ἡ, ὃ, cujus fors difficilis eſt; i. e. miſera, infelix, unde βαρυπονέστατος, in ſuperl. infeliciſſimus, infortunatiſſimus: apud Eurip. in Hippol. & in Phæn. ex βαρὺς, & πόνος, ὁ, ſors.

Βαρυπότης, ὁ, ἡ, valida decoxus; decoxe infignis: item præclarus: magnificus: item ſumptuoſus. ex βαρὺς, & πίνω.

Βαρύπονος, ος, ὁ, omne illud, quod in oditem ſtatarium plenum. & firmatum ἀπὸ πώνω, eum turba intrat, ac moleſtia: ex βαρὺς, & πνοὴ, ὁ, ſolidus in ſignificatione muſica.

Βαρὺς,

Βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, c: in acc. βαρὺν. comp. βαρύτερος, superl. βαρύτατος. Th. βάρος, τὸ, pondus.

Βαρυσίδηρος ἡμιφαλὴς, gravi ferro cassis; ex βαρὺς, & σίδηρος, ὁ, ferrum.

Βαρυστάθμητος, ὁ, ἡ, graviter ponderans; gravia. unde βαρυστάθμητον, & βαρυστάθμιον, pondus, & graviterum adhere, vel adjicere. Vide ἐπιβαλὶς, ὁ, flatera.

Βαρυστονάχης, graviter gemo, Poet. pro τανύω, & ἴω: a στονὸς, ὁ, angustus.

Βαρυφαθὴς, ὁ, ὡς habens grave: ex βαρὺς, & φάω, τὸ, os, oris.

Βαρυφεὴς, ὁ, ἡ, ὡς graviter suspirans, infelix, luctuosus.

Βαρυφόρμιγξ, ὁ, ἡ, ὁ, Jon. & Poet. pro βυσσοχὴς, infelix, qui graves calamitates fert: ex σύμφορὰ, calamitas, quod ex σὺν, & φέρω.

Βαρυφωνόεις, ὁ, ἡ, ὡς qui gravem edit strepitum, gravisfrepus: ex βαρὺς, & φώνησον, sonus.

Βαρύφωνος, ὁ, ἡ, ὁ, morosiores, comp. a βαρὺς, gravis. Βαρύτερος, ὁ, ἡ, gravitas. Th. βάρος, τὸ, pondus.

Βαρυφωτος, pretium augeo, & gravius reddo: solito graviori pretio vendo: Suid. a βαρύτιμος, pretiosus.

Βαρύτιμος, ὁ, ἡ, ὁ, pretiosus, q. gravis pretii, quod olim ex appenderetur: ex βαρὺς, & τιμὴ, pretium; quod a τιμὰω, honoro.

Βαρύτλητος, ὁ, ἡ, ὁ, ponderis, aut grave aliquid fectum: laboriosus: ex βαρὺς, & τλάω, ἦ, τλῆναι, unde τλητὸς, ὁ, ἡ, ὁ, tolerabilis.

Βαρυτονέω, ὁ, ἦ, ὁ, ἐσω, p. ησα, gravi tono profero. Βαρύτονος, ὁ, ἡ, ὁ, ος, ὁ, gravitonus.

Βαρύτονος, gravi tono: adv. ex βαρὺς, & τόνος, quod a τείνω, tendo.

Βαρυφάμων ἄκκυρσις, in Epig. hymnorum sanctorum: ζ & proinde subsilantive: ἄκκυρσις (sicut ὄνομαστὸς) ex βαρὺς, & ὕμνος, ὁ, hymnus.

Βαρυφθόγγος, ὁ, ἡ, ὁ, qui gravem sonum habet, gravilonus: ex βαρὺς, & φθόγγος, ὁ, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Βαρύφρων, ὁ, ἡ, ὁ, gravis, onustus: ex βαρὺς, & φρένες, ὁ, onus.

Βαρυφρόνως, graviter mente sum affectus: ex βαρὺς, & φρὴν, mens.

Βαρυφρονέω, ὁ, ἦ, ὁ, fatus mentis graviter affectæ, & curis ac molestiis velut gravatæ.

Βαρύφρων, ὁ, cui mens est gravis, & curis onusta, qui mente graviter est affectus.

Βαρυφωνία, ἡ, sui vox est gravis.

Βαρυφωνὶς, ὁ, vocis gravitas: Poll. l. 2. ex βαρὺς, & φωνὴ, ὁ, νος.

Βαρυχρὼς, ὁ, gravitonus; idem ac βαρυχὴς, gravem sonum, vel fonitum edens.

Βαρύψυχος, ὁ, ὁ, qui gravi, & ignavo animo est: ex βαρὺς, & ψυχὴ, ὁ, animus.

Βαρύωδινος, ὁ, ὁ, qui graves dolores patitur, vel affert: ex βαρὺς, & ὠδὶν, dolor.

Βαρυωπία, ὁ, ὁ, vitii sum gravato, aspre, & dif ficulter cerno; ex βαρὺς, & ὠὴ, ὁ, ὠπὸς, visus. Βαὶ, ἄπαξ, ingressus, in nom. pl. Βάϊνι, a part. ex βαίνω, ὁ, ὁ.

Βάϊον, insilentem, aor. 2. part. f. g. in masc. βάϊ. ab eod. Them.

Βαϊσεῖλαι, exploro, torqueo, exercuio. f. ἴσω. p. βεβαϊσάκεια. a. 2. ἐβαϊσάκεια. a. 1. sub. βαϊσανίζω, ὁ, ἡ, ὁ, a. 1. inf. βαϊσανίσαι. pract. pass. βεβαϊσάνισμαι. aor. 1. pass. ἐβαϊσανίσθη. f. 1. pass. βαϊσανισθήσομαι. Th. βάϊσανος, ὁ, examen.

Βαϊσανιστὴς, ὁ, ὁ, exploratot, tortor.

Βαϊσανιστικὸς, ὁ, ὁ, cruciatus: a pract. pass. βαϊσανίζω, crucio.

Βαϊσανίτης, ὁ, ὁ, locus, in quo homines torquentur: item cruciandi genus, tormentum, cruciatus.

Βαϊσανίτης, ὁ, ὁ, qui torquet, examinat, vel explorat. a βαϊσανίζω, & a seq. Th.

Βάϊσανος, ὁ, ὁ, lapis, quo probatur aurum: lapis Lydius, probatio, inquisitio per tormentum.

Βάϊσμα, Dor. & Æol. pro βῆγμα, f. r. m. verbi βάϊνω, eo.

Βαϊσσᾶται, Dor. pro βάσσεται, progredientur, 3. pl. f. m. a βάσσω, & f. βάσσομαι.

Βαϊσσὰ, ας, ἡ, Regina, regia uxor: Od. 4.

Βαϊσσὰς, ὰς, ὁ, ὰ, regnum.

Βαϊσσαῖος, ὁ, ὁ, regnum affecto. est ἰδιωτικὸν ῥῆμα, i. e. defidentativum verbum.

Βαϊσσᾶλος, ὁ, Regis filius: Suid.

Βαϊσσᾶλος, τὸ, regulus: Plut.

Βαϊσσὰς, ὰς, ὁ, ἡ, ὰ, ἴω, ἄσω, regia: pl. βαϊσσὰοι, ων, τὰ, ἐκ. βασιλεῖς, regum palatia.

Βαϊσσᾶτος, ὁ, ἡ, ὁ, regalis.

Βαϊσσᾶω, regna, pract. imperat. βαϊσσᾶίμεσθε, præf. inf. Ion. pro βασιλεύω, a βασιλεὺς, a seq. Th.

Βαϊσσᾶὶς, ὁος, ἡ, Poet. & Ion. ὰς, ὁ, ἡ, rex: q. ἄναξ λαῶν, idell, λαὸς, populi.

Βαϊσσιλεύθυμος, ὁ, ἡ, ὁ, comp. augustior: & in superl. βαϊσιλεύτατος, regno dignissimus: a βασιλεὺς, ὁ, ἡ, rex.

Βαϊσιλεύω, regno, impero, sum rex, regnum adipiscor. f. εὔσω. p. βεβασιλεύκα: a. 1. ἐβασίλευσα. a. 1. inf. βασιλεῦσαι. Ab eod. them. Βασιλὰ, ἡ, regnum. βασιλὰς: Soph.

Βασιλαὶ, Jon. pro βασιλεῖ; dat. fing. βασιλεῦς, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. pro ἐῦς. a βασιλὰς, ὁ, ἡ, rex.

Βασιλαῖα, ὁ, ἡ, regnum, regia aula: Herodotus.

Βασιλαῖον τὸ, palatium, regia.

Βασιλαῖος, ὁ, ἡ, regale, pro βασίλειος, Poetica dialysi.

Βασιλαῖὸς, ὁ, ἡ, ὁ, regalis, regius.

Βασιλαὶς, ἴδος, ἡ, regia: quod a βασιλεὺς, per dialysin.

Βασιλᾶλω, f. ἴσω, p. κα, regiæ partis faveo; vel Regis more ago; regiam speciem præfero: Ap. in Mithrid. Them. βασιλικὸς, ὁ, ἡ, ὁ.

Βασιλεὰ, ἡ, basilica; domus regia; vel amplia, & spatiosa, in qua agebantur causæ, & conciones.

Βασιλεανὸς, ὁ, ἡ, ὁ, regius, a, um: a βασιλεὺς, ὁ, ἡ, rex.

Βασιλεανὸς, regaliter: unde βασιλεανώτερος, augustius: & βασιλεανώτατος, augustissime.

Βασιλεία, ἡ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ

Βάτω, veniat, a. 2. imper. βᾶθι, βάτω: ab ἔβην, a. 2. ind. verbi βαίνω, ε. o.

Βατυάτ, ὁ, rubens; qui est ex rubo, aut rubo similis.

Βαυβάω, ῶ, dormio; item sopio.

Βαυβώ, ὡ, fuit dicta nutrix Ceteris, quod eam infanteu adhuc fogierit.

Βαῦκα, f. ἡ, p. χϛ, latro, as: fictum a canum latratu, βαύω, βαῦ.

Βαυκαλάω, & Βαυκαλίζω, sopio cantu, nutricis modo: Hesych. Suid. a Th. Βαυβάω, sopio.

Βαυκαλίς, ος, ἡ, patera: ex Italico baccale.

Βαυκάλων, ωνος, ὁ, vas angusti oris: quia βαύζει, cum ei aqua infunditur.

Βαύκαρι, in Epigr. bauealis. vas, ad refrigerandum: a Βαυκάλη, jucundus.

Βαυκάλη, ὁ, idem ac βαυκὸς, jucundus.

Βαυκίδι, ος, calceamenti genus Ionici: Poll. l. 7. reducitur ad Th. βαυκὸς.

Βαυκίζομαι, delicior, lascivio, Hesych. Etym.

Βαυκίσματα, τὰ, delicia.

Βαυκισμὸς, ὁ, pueries, lascivæ saltationis: a Th. βαυκὸς, jucundus.

Βαυκὸς, ὴ, ὸν, jucundus, delicatus.

Βαύκω, ῶ, dicitur etiam pro Th. βαύκης, ε.

Βαυκῶν, ῶνος, ὁ, cantilena: q. ab αὐω, uro.

Βαυκῶτις, Dor. pro βαυκὼ, latrare. vide Βαύζω, latro.

Βαῦλος, ὁτου, ὁ, tinctor.

Βαῦλος, ου, ὁ, immersio: item tinctura, color: a Βάπτω, tingo.

Βαφεὺς, ῆως, ὁ, tinctorius. unde βαφικὴ, scilic. τέχνη, tinctoria ars. Th. βάπτω, tingo.

Βαφὴ, ῆς, ἡ, a. 2. part. & βαφὸς, 3. fig. a. 1. sub. a βάπτω, intingo.

Βάφιες, ων, ὁ, q. d. tinctiii; ipse tingendi, aut mergendi actus: Poll. ab eod. Th.

Βαφὶς, inus. unde βαφὶς βαφίου, ε. o.

B a.

Βάβδω, mulgeo, fugo. f. αὐδ. p. ΣΒαυκα.

Βάλαμι, mulctum. Item fucus. Th. βάλλω, mulgeo.

Βάλλα, ης, ἡ, hirudo, sanguiſuga.

Βάλλανος, ου, ἡ, & βάλανος, arbor quedam A. rabica ; & laeryma ejus.

Βάλλαν, fortor extrinsecæ lucernæ; crepitus ventris.

Βάλλω, idem ac βάβδω, fugo.

Βάλσαμα, ατος, τὸ, & βάλσαμὸς, ὁ, ἡ, abominatio, res execranda: item fortor: a Βαλσαμόω, execror. Th. βάλω, pedo.

Βάλσατὸς, ὁ, ἡ, abominabilis.

Βαλσαῦρα, ἡς, summa, & perdita impudentia ; ingens proreveia : Plut. impura vita.

Βάλσαρὸς, ὁ, impurus, fœtidus.

Βάλσαρὸς, flagitiosus, impure.

Βαλσαρόω, & βαλσαίνομαι, abominor, execror, fastidio. f. ὤσω. p. ωβάλσωμαι. a. s. m. ἐβαλσάρωσα, ω, ατο. Th. βάλω, pedo.

Βάλσωμα, τὸ, execratio, abominatio; item nausea, & fortor: a βάλω, pedo.

Βάλσωτος, ὁ, peditus.

Βάλω, f. ὤσω, & ὦσω; pedo, flatum ventris emitto.

Βάλως, ὁ, flatus ventris; item crepitus; & fœtor extinctæ lucernæ. Th. βάλω, pedo.

Βάλωμα, idem ac Th. βάλως, pedo: item timeo, tremo: apud Arist. in Epist.

B E.

Βέβαα, ἰνὶ, perf. pon. pro βέβηκα, detracto κ, & ᾱ in α mutato; & in 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι, a βαίνω, ε. o. Alii volunt esse perf. med.

Βέβαιος, ὁ, ἡ, ὁ, stabilis, firmus: q. a βέβαα, compar. βεβαιότερος, & in ſ. g. βεβαιοτέρα.

Βεβαιόω, ῶσω, ὡ, stabilitas, firmitas.

Βεβαίωμαι, idem facio; pro comperto habeo; affirmo, confirmo: item ſtabilio: Thucyd.

Βεβάνω, confirmo, ſtabilio, certum reddo. f. ὤσω. p. βεβεβάνωκα. a. 1. ἐβεβάνωσα. pract. inſ. βεβάνοωσθαι, ὤσω: perf. βεβεβάνωμαι. a. 1. paſſ. ἐβεβανώθην. Th. βέβαιος, firmus.

Βεβαίως, adv. firme, tuto, exploratò.

Βεβάκτης, ου, ὁ, confirmatio, corroboratio.

Βεβαιωτὴς, ὁ, ἡ, confirmator, fanciior: Plut.

Βεβαιωτικὸς, confirmativus: Euſtath. a βεβαιόω, confirmo.

Βεβάμεν, ivimus, per Syne. pro βεβήκαμεν, 3. pl. perf. act. verbi βαίνω, ε. o. At βεβήκασι, eſt perf. inſ. Poet. pro βεβάασιν.

Βεβασὼς, ὁ, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part. act. a βαίνω, ε. o.

Βεβάτω, & ὁ, Dor. pro βεβήκοις, profanus.

Βεβηλαμένος, ὁ, ἡ, gravatus, a, um, perf. part. paſſ. a βεβέλω, gravor. Th. βέβηλ, onus.

Βεβηλεύω, Jon. pro βεβηλεύω, exempto ε, perf. part. act. ab eod. verbo, & them.

Βέβεκται, ingreſſi erant, per Syne. pro βέβηκαν, & hoc pro κἐβέβηκαν, pluſ. p. ind. act. a βέβημι, & Jon. βέβαμαι.

Βέβηκα, tinxi, perf. act. a βάπτω, intingo.

Βεβηκὼς, ότος, ὁ, ſtans, perf. part. per crasin pro βεβάκως, a βαίνω, ε. o.

Βέβηκα, ivi, perf. act. βεβάω, pl. perf. Jon. pro ἐβέβηκα, ejuſd. Thematis.

Βέβηλα, facra, ad quæ profanis acceſſio erat : a fer. βέβηλος, de rejus limen ingredi cuilibet fas eſt; & ex conſequenti, profanus) quibus opponuntur ἱερὰ τὰ.

Βέβηλος, ὁ, ἡ, ὁ, profanus. Th. Βηλὸς, limen domus.

Βεβηλόω, profano, contamino. f. ὤσω. p. βεβήλωκα, aor. 1. ἐβεβήλωσα, ab eod. Th.

Βεβηλωτὴς, ὁ, profanatio: Lev. 21. verbale a. 1. paſſ. verbi βεβηλόω.

Βεβίωκα, vim intuli, perf. act. a βιάω, perf. paſſ. βεβίωμαι, vi tractus. Th. βία, vis.

Βεβιωμένα, perf. paſſ. in 3. ſing. βεβίωται, vita peracta eſt: βεβιωμένος, vivendo peractus, perf. part. a βιάω, vivo. Th. βίος, vita.

Βεβλαπὼς, nocui, praet. m. verbi βλάπτω, noceo.

Βεβλαμμένα, offenſus fum, perf. paſſ. βεβλαμμένος perf. part. ejuſd. verbi.

Βεβλαστηκὼς, pullulavi, perf. act. a βλαστάνω, germino.

Βεβλαφὼς, perf. act. a βλάπτω, noceo.

Βεβλάφθαι, vulneratus eſt, Jon. pro βέβληται, a perf. paſſ. βεβλημαι, verbi βάλλω, jacio.

Βεβλήκατο, Jon. pro βεβλήκοιτο, 3. pl. perf. paſſ. βεβλήμην, Jon. pro ἐβλήμην, pluſq. perf. ejuſd. Thematis.

Βεβλῆκε, jaculatus fum, perf. act. βεβλῆσθαι, Jon. pro ἐβλῆσθαι, pluſq. perf. &

Βεβλῆσθαι, ego, vel, perf. paſſ. inde βεβλημένος, part. βεβλῆσθαι inſ. a βάλλω, jacio.

Βεβόηκα, Jon. pro ἐβεβόηκα, 3. pl. perf. paſſ. a βοάω, clamo.

Βεβόημαι, 3. pl. perf. paſſ. Jon. pro βεβόηνται.

Βεβόλκοντο, ciecti erant, pluſq. perf. Jon. pro ἐβεβόλκοντο, ab ἐβεβόλκιμαι, verbi βόλκομαι; unde βόλκωτος, & interjecto ε, βεβόλκωτος, & Jon. βεβόλκητος. Alii a βόλος inſuſtrato derivare malunt.

Βεβολκωμένος, ὁ, agitatus, pro βεβολκημένος, perf. part. paſſ. verbi βόλκω, jacio.

Βέβολα, volui, perf. act. a βούλομαι, volo.

Βεβολεύμαι, deliberavi, perf. paſſ. βεβολεύσομαι, perf. inſ. paſſ. verbi βουλεύω, conſulto. Th. βούλη, conſilium.

Βεβοῦς, ὁ, ἡ, βεβοῦν, Att. pro μεμβρὸς, quæ ſpecies aquæ, piſcis, in pl. βεβροῦς, ῶν, ὁ, ἡ.

Βεβρῦχμαι, irritatus fum, perf. paſſ. & part. βεβρυχημένος, maledixi: a βρύχω, rigo.

Βεβρόμημαι, crepui, perf. act. a βρόμος, fremo ὁ

Βεβρόκει, pars illa, quæ inter maxillas eſt.

Βεβρόθη, gravis fui, prat. med. verbi βρόθω. perf. part. βεβρόθηκὼς, & in ſ. g. βεβρόθηκὼς.

Βεβρόθημαι, gravate: Heſych. adv. a βεβρόθηκὼς, gravatus.

Βεβρόκασμαι, obrutus, perf. part. paſſ. a κρύπτω, fum gravis.

Βεβρόμαι, Att. pro βεβρύχημαι, perf. ind. act. a βρύχω, irrigo.

Βεβρόχημαι, fremui, perf. act. verbi βρύχω, ſtrido.

Βεβρῶθαι, comedetes, a. ſing. opt. prat. m. a βρώθω, inſuſt. act. Att. Alii dicunt eſſe poſitum pro βεβρῶσθαι.

Βεβρώθω, & βεβρώθομαι, item βεβρώθω, idem quod, βρύκω, comedo, depaſco.

Βεβρωκὼς, comedi, perf. act. βεβρώκω, pluſq. perf. Jon. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώθω, comedo. fut. βρώσω.

Βεβρῶσθαι, per Syne. pro βεβρωκέναι, perf. part. eſſe fuiſſem de: Poll. malis eſſe prat. m. at fit ex βεβρῶσθαι, ſicut ἐσσὶ, ex ἐσσὶν.

Βεβρώτις, pavi: mutuatitium perf. act. verbi βόσκω, ab inuſit. βόω.

Βεβρωτὴς, ὁ, idem quod βεβρωκὼς, celebris elatus, perf. part. paſſ. a βρώω. Alii a βόω, pro βόσκω, paſco, formant; fed diverſo ſenſu.

Βεβὼς, ὥτος, Att. pro βεβηκὼς, progreſſus. Unde βεβασὶς, & ſubſtato ε, βεβασὶς, contracte βεβᾶς, perf. part. verbi βαίνω, ε. o.

Βέβυ, aqua Phrygibus.

Βεελζεβὰλ, ὁ, pro βεελζεβοὺλ, nomen idoli, βάαλ-ζεβοὺλ, Hebr. Dominus muſcarum. Metaphorice Satanæ tribuitur.

Βέβρον, der Syncopen dicitur, teſte Etym. pro βέβρυθρον, τὸ, & hoc Attice pro βαθύβρυον, profunditas, barathrum, foſſa profunda.

Βέβυ, iret, Jon. pro βέβαμι, ſing. a. 2. ſub. a βαίνω.

Βέβω, idem quod βοάω, ω, ε. ineo, coro. Heſych. βέβων, apud Solonem eſſe dicit, τὸ βίᾳ μιγνύσθαι, per vim coire.

Βεβωτίδιν, unde βεβωτιᾶν, affertur pro βεστιᾶν, Venetus apparet.

Βεβῶμαι, vivam, pro βεβιώσομαι, Poet. f. ι. m. quaſi a βίω, rejecto σ; vel potius a βεβιόομαι, f. r. med. vocis; ſicut βεβίω, vivo.

Βέβω, Jon. openthes dicitur pro βέβι ἡβω autem ſonica diæreſi, ſeu diaſyſe vocalis circumflexæ cauſſam eſt ex βῶ, a βάω, idem ſignificante, quod βάσω: ut Iliad. ζ, ἐγχ' ἂν βάω, ἐγὼ τοῦτο λάων; i. e. πείθω.

Βέβω, bovis. Poet. pro βοὸς, a. 2. ſub. pro βὸν enim Jones dicunt βίω, inde ; inſerto ε, βέβωτος βοῶμαι, pro βοάω: a βόω, eo.

Βέκκος, Phryges panem vocant bec & beccum.

Βεκκοσύλωτος, ὁ, ἡ, exp. ſacrorum furtui, & delitus: (quales plutimum panem comedentunt; menſeſque vivetunt permultos) Arist. in Nub. item, antiquus, quaſi ante βέκκος, & σκύλλω: compoſtum ex βέκκος, quod Phrygum lingua panem ſignificat; & σκύλλω, τῶ, ε.

Βέκκος, ſeu βέκκος, ου, ὁ, panis, Phrygum lingua: item, annona.

Βέλαι, tela, acc. pl. Et

Βέλεσσι, & βέλεσσιν, Jon. & Poet. dat. plur. a βέλος.

Βέλεται, ει, ης, idem quod βέλει, ε. o.

Βέλεσαι, piſcis quidam; apud Athen. lib. 7.

Βελίτης, ου, ὁ, lapis, qui faginæ effigiem repræſentat; ex amyla fecit, radice in ſemiſtitem aciem: a βέλος, ους, τὸ, telum, jaculum, ſagitta.

Βέλιστον, dat. pl. a βέλος.

Βελλεροφόντης, vel ſagittis gaudens: Epitheton Apollinis, in Epigrammatibus. ex præced. βέλιστον, & χαίρω, gaudeo; unde χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium.

Βελλὸς, ὁ, Bellus, nomen origine Hebr. Lat. fine jugo, vel nequam.

ΒΕΛΛΕΡΑ, ης, τὰ, mala. Etymol. a βέλλω.

Βελλοφόντης, Dor. Βελλοφόντας, ου, ὁ, ſuit Graveri regis Epiroti filius.

Βέλλονται, ν. τὸ, q. d. telorum remedium: ſic a quibuſdam dicitur ὁ δίκτυμνος, ut habetur apud Dioſc. ex βέλος, τὸ, telum; & ἀλέπω, ſano, ſanus, ſanum facio, unde ἀλεπὸς, ὁ, ἡ, ὁ, medela remedium.

Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra, theca ſagittarum: a βέλος, & θήκη, repoſitorium; a Th. τίθημι, pono.

Βελονητὸν, genus quoddam varicinationis; quum ſeil. mittuntur ſagittæ in pharetram, & commiſcentur, inſcriptæ, five ſignatæ nominibus ſingulorum, ut videatur cujus ſagittæ exeat, & quæ prius civitas debeat oppugnari, inquit Hieron. in Ezechielem. ex βέλος, & μαντεία, ας, ἡ, varicinatio; a Them. μάομαι, quæro.

Βελὸς, ους, τὸ, arcus: item nomen piſcis.

Βελοτὴς, ίδος, ἡ, acicula. Th. βέλος, ους, τὸ, ſagitta.

Βελοτοιὸς, ίου, ὁ, ἡ, ὁ, ὦς, acus formam habens: a præcedente βελὸς, acus; & τόδε τὸ, τὸ, ſpecies, forma.

Βελοφόρημενοι, ὁ, ἡ, qui acu veſtes variegat: Phrygio: ſimiliter & βελοφορία, & βελοφορικὴ, varius, unde τοικίλον, variego; τοικιλόμιτος, variegor, varie diſtinguor; a quo τοικιλτὴς, ὁ, ἡ, qui verſicoloribus vatiat veſtes.

Βελοφύλαξ, ὁ, qui, & βελοφυλακὸς, ὁτος, ὁ, quæ acus venditat: ex βέλος, acus, & φυλάξ, ὁ, ἡ, venditor; a φυλάσσω, vendo.

Βελοτοιὸς, telorum fabricator: Poll. ex βέλος, τὸ, telum, & τοιέω, facio.

Βελοτοιὸς, telorum fabricator.

Βελὸς, ους, τὸ, telum, jaculum, ſagitta, ἰ-ἔος: dat. pl. βελέεσσι, Jon. & Poet. q. a βάλλω, jacio.

Βελτίων, locus ad tela conſtitutus, vallum; item, machina bellica, aries: q. a βέλος τάσσω.

Βελοτοιὸς, exp. telum, phalanx: & apud Plut. in Sylla exp. fagitta: ex βέλος, τὸ, & σφενδόνη, a.

Βελτύτης, a quibuſdam dicitur ὁ δίκτυμνος, ſeu pulegium ſylveſtre: apud Dioſc. quod & faginam, & partuum eſficiendorum remedium ſit: ex βέλος, ſagitta; & τύπτω, a, partus.

Βελωλὸς, ὁ, tela extraho: Homer. Ægin, ex βέλος, τὸ, telum; & ἄλλω, traho; unde ἐλκὸς, & ὁλκὸς, tractio, tractus.

Βελωλὸς, ὁ, tell, infixi extractio, cujus tres ſpecies ex Hom. tradit Buſt. Iliad. δ.

Βελω-

Βλαβερὸς, ὸν, ὸ, ad telorum extractionem pertinens.
Βλαβὸς, ὸ, tela missilia extrahens.
ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, ν, ὸ, melior, Poet. pro βελτίων.
Βελτέρως, melius: adv. a βελτίων.
Βελτίων, meliorem reddo.
Βελτίω, nom. vel acc. plur. à βελτίων, ον, ω, compar. ab ἀγαθὸς, bonus.
Βελτίων, ονος, ὸ, ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, bonus: fuperl. βέλτιστος. unde βέλτιστα, adverbialiter, optime.
Βελτιόω, ωσ, ὼ, in meliorem ftatum reducto, emendato, profectus: Chryſoſt. Suid. Verbale à βελτίων, melius reddo.
Βελτιωτὸς, ὸν, gyrum ago: à βέλτος.
Βεμβίδω, ὼ, à βεμβίκιον, idem quod βεμβικίζειν, circumagito, volvo, in gyrum circumagito.
Βεμβὶξ, ὶκος, ὸ, ἡ, dicitur non ſolum de trocho, & turbine, ſeu inſtrumento, quod pueri ſe exerceentes verbere torquent & rotant; ſed etiam de turbine aereo, & de aquarum vortice: Heſych. Sed eſt & inſectum quoddam volutre; quod & βεμβὶξ nominatur. unde βεμβίκιον, dimin. apud Nic. in Ther.
Βεμβικίζω, ὼ, ὸ, ἡ, turbinis formam habens. Βεμβικὶς, vide ſupra βεμβὶξ.
Βεμβίλιον, & βεμβίλιος, idem quod βεμβὶξ, & βεμβὶξ.
Βεμβὶξ, idem quod βέμβιξ, & βέμβιξ.
Βεν, nom. pl. a
Βένθος, ους, τὸ profunditas, fundum: dat. pl. Jon. βένθοισι. Them. βένθει, idem.
Βενεκιαὶ, ὸ, nomen viri, ἑλλατον, ſ. Hebr. filius dextræ.
Βοίπτω, Dor. pro βέλπτω: optimus: fuperl. ab ἀγαθὸς.
Βέομαι, à βίοτος, vivam, gradior: illud a βίος, hoc a βέω.
ΒΕ'ΠΕΡΙ, Indica lingua, concha, quæ uniones continet.
Βερέσχεθ, Att. & per Syne. βέρεθρον, pro βόθρος, ν, τὸ, foſſa, profunditas, παρὰ τὸ βαθὺς, profundus.
Βερενίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, pro φερενίκη, Gr. afferens victoriam.
Βέρεσ, ους, ὸ, Beroea, nomen urbis: ὁ, βερεῖς, ponderoſi.
Βερεσσὶς, ἄδος, ἡ, Βερέσσιδες, Beroenſis.
Βερενίκη, ης, ἡ, Dor. alii ſcribunt Βερνίκη: Berenice autem Macedonice dictum pro φερενίκη, propter nomen mulieris, q. d. ferens victoriam.
ΒΕ'ΤΙΟΝ, ν, τὸ, herbum, herba: aliter dictamnus.
ΒΕΫ'ΛΟΣ, ον, τὸ, veſtis genus. varium, aut purpureum.

B H.

ΒΗ', imitatio vocis ovium.
Βὴ, ivit, pro ἔβη, Jon. aor. à. ab βάω, βῆς, ἴνεris, a. 2. ſub. à βαίνω, εο.
Βῆλλα, ovis: Heſych. βῆλα, caova.
Βῆμμι, τὸ, id, quod tuſſiendo expuitur: a Them. βὴξ, χὸς, ἡ, tuſſis; unde βήσσω, vel τύπτω, tuſſio.
Βῆσσα, exp. φωνὴν.
Βηϑάδαι, ων, ὸ, nomen loci; Hebr. domus tranſitus.
Βηϑανία, ας, ἡ, nomen ville, Hebr. domus afflictionis.
Βηϑσαϊδὰ, ὸ, nomen piſcinæ, domus beneficentiæ.
Βὴδι, vade: pro quo βᾶ, & βᾶδι, a. 2. imperat. à βαίνω.
Βηθλέμ, nomen urbis, ἑλλατον, Heb. domus panis: vocatur & urbs Davidis.
Βηθσαϊδὰ & Βηθσαϊδὰν, nomen urbis ἑλλατον, Hebr. domus piſcationis.
Βηθσεμὲς, ὸς, ἡ, nomen villulæ, Hebr. domus ſiccum præcocium.
Βῆκα, τος, τὸ, ita dicta ſunt ψήκτρα, ova, teſte Heſychio, παρὰ τὸ βὴξ, βῆς, i. e. ab imitatione vocis earum, teſte eodem.
Βῆκος, ὸ, Heſych. capra: a Th. βὴξ. V. etiam βῆκα.
Βῆκτρα, ων, τὰ, propr. nomen: a mentu ſluxus.
ΒΗΛΟΣ, ν, ὸ, limen domus, q. a βάω, & λίαν, quod per limina ſæpius eatur.
Βῆμα, ατος, τὸ, greſſus, veſtigium, item, tribunal, ſuggeſtus: a perf. pras. paſſ. verbi βάω, aſcendo.
Βηματίζω, ὲ, ἐσω, exponitur τὸ τοῖς, τοῦ μετρίου, pedibus metiri: ſed Budæo eſt per paſſus metiri: ut eum millia paſſuum Romani diſtinguebant per oſtona ſtadia, ut inquit Polyb. l. 3.

Βηματιστὴς, ὸ, ὸ, ἡ, qui per paſſus metitur: Athen. item, qui ſedet pro tribunali judex. a Βῆμα, greſſus, paſſus; item tribunal.
Βήματος, Dor. & Poet. pro βίματος, a. 2. inſ. a βαίνω, εο.
Βὴν, βὰς, βᾶ, Poet. fine augmento pro ἔβην, ἔβας, ἔβα. 2. inſ. aor. ejuſd. Th.
Βηνὸς, Heſychio eſt μικὸς μηρὸς, & βίγνος, ſive βίγνον, ſunt maxæ factæ e farinis percolatis: Poll. & Athen. item, gladii, ſeu teſti gladii, Heſychio.
ΒΗ'ΡΟΣ, ν, ὸ, Dor. pro ἦρος, veris genus.
Βηρύλλιον, ὸ, ἡ, beryllus, beryllum, lapis pretioſus: Exech. c. 28. dicitur & βηρύλλειος, pro eodem.
ΒΗΡΤΑΛΟΣ, ν, ὸ, ἡ, beryllus, gemma.
ΒΗΣ, βεχὸς, ὸ, ἡ, tuſſis.
Βησσάσκω, à. 1. pari. m. qui aſcendit, à βάω. à. 2. m. ἐβησάμην.
Βήσσω, iterum, 2. pl. Jon. à. 2. pro ἔβησαν, ab ἔβην, ejuſd. Th.
Βὴτε, impoſuit, pro ἔβητε, aor. 1. Jon. ab inuſ. βάω. Th. βάνω, aſcendere facio.
Βήτορας, à. 1. dic. m. ab εοδ. Th.
Βήτοτο, aſcendebat, impeſf. Jon. m. pro ἐβήσατο, verbi βήτορας: quod a ſ. 1. verbi βάνω, transformatur in præſens; unde ἐβήτοτο, imp. Dorico, progreſſus ſum: a ſ. 1. verbi βάνω, εο.
Βήφαμεν, 1. pl. ſ. 1. vel per Syſtoleu pro βήσαμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act. a βάνω, ſeu βάω, l. βαίνω. a. 2. ἔβημεν.
Βήτης, ους, ὸ, ἡ, vallis concavitas. Homer.
Βήτος, ους, ὸ, ſaltus, convallis, concavitas, vallis profluæ, ſive aquoſa inter montes, Hom.
ΒΗΣΣΑΙ, οἱ, ſaltus, valles. V. Βησσήεις.
Βησσήεις, ασσα, ἐν, ſaltuoſus, ſilveſtris; habens multas ſemitas: a Th. βήσσης, quæ dicuntur loca in montibus, per quæ gradi poſſumus; ſeu loca arboribus, ſudetisque condenſa, quæ Latini ſaltus vocant. Sunt etiam qui exp. convalles, ſeu valles profluas: Il. ν. & ρ.
Βήτης, dat. pl. Jon. a βήσσης, ſaltus.
Βήσσω, tuſſio, q. a. βὴξ. V. βὴξ.
Βησσωτὴς, ὸ, ἡ, ſaltuoſus, convallis.
Βητυμμοι, ονδ', ad ſonum ſaltator.
Βητύμμοι, Heſychio ſunt ὀρχησταὶ, οἱ διὰ τῶν ὀρχημάτων; ita dicti ἀπὸ τῆ ὑμενοειδοῦς μέσου ἀμφοῖν μυὸς, & concimno gradu incedentes ſaltant. Ex βαίνω, & ἀμμαίνω, ab ἀμαίζω.
Βήτω, iverunt, Poet. & Jon. pro ἤϑεν, dual. a. 2. ſub. à βάνω, εο.
Βήτυς, ὸ, βῆτυς p. κοὶ, tuſſis, neutrum abſol.
Βηχικὸς, ὴ, ὸν, tuſſiens, tuſſi laborans. Item; ad tuſſim pertinens, tuſſicularis: ut βηχικὰ ἐφόδια, & βηχικὸν, Dioſc.
Βήχιον, ν, ὸ, tuſſilago, herba ita dicta, & tuſſicularis, quod tuſſientibus utilis ſit: Heſ. Th. βὴξ, χὸς, ὸ, tuſſis.

B I.

ΒΙ'Α, ας, ὸ, ἡ, vis, robur, violentia. μετὰ βίας, vi.
Βιάζω, urge, Jon. pro βιάζω, præſ. imperat.
Βιάζομαι, Dor. pro βιάζω, a. βιάσομαι.
Βιαίφονος, ὸ, ἡ, violentus: in ſacris inſigne ſtirpa, idem ac βιαίως, & βιαίτατος ac ſuperlativus apud Oratores, vim affero, cogo; item, nitor; & ſupror: paſſive, opprimor, nitor, cogor.
Βιαίως, vim affero, urgeo, ſ. ων, p. βιάζομαι. Th. βία, vis.
Βιαιοφόνος, violentus pugnator ſtrenuus bellator; propria vi ac robore corporis in pugna certat, non dolis.
Βιαιοφόνος, ὼ, vi roboreque corporis pugno, non arte, doliſque: Polyb. ex Βίαιος, ν, ὸ, & φόνος, pugna: à μάχομαι, pugno.
Βιαιότατος, violentiſſimus, & injuſtiſſimus. In nov. ſenſu.
Βίαιος, violentus.
Βίαιος, α, ον, ὸ, βίαιος, ν, ὸ, ἡ, violentus, a, um; item, injuſtus, & coactus: & βιαιότερος, compar. ab eod. Th.
Βιαίως, adv. & βίαι adverbialiter, violenter, à βίαιος, quod a βία, vis.
Βιάκτωρ, ὸ, ἡ, violentus, cogo, violo, vim infero: ſi idem quod βιαζόμενος.
Βιαστὸς, ſuffitiens victus, ſufficiens ad vitam; & vitam ac victum ſuppeditans: ex βίος, ν, ὸ, vita, & ἱκνέω, ſufficio.
Βιάτορες, commearui præfectus: ex βίος, vita; item, victus, & ἀτρὸς, ὸ, ἡ, principium: unde ἀγυιᾶτρος, & ἀτρὸς, initio, impero.
Βιάσθαι, cogere, vim aſſerre, præſ. inſ. à βιάζομαι. Th. βία, vis.
Βιάσθω, urgeat, vim inferat, præſ. imperat.

Βιασμὸς, ὸ, ὸ, ἡ, violatio; vis adhibita, ſeu illata: Dioſc. a Βιάζω, vim affero.
Βιαστὴς, ὸ, ὸ, qui vim infert, violator: ejuſd. Th.
Βιαστὸς, ὸ, ὸ, ἡ, ad vim inferendam aptus, violentus: ut βιαστικὸν νόμον, lex quæ cogit: Plato de legibus. ejuſdem itidem Them.
Βιατὸς, ὸ, ὸ, Dor. pro βιαστὸς, ὸ, ὸ, ἡ, idem, & ab eod. Th.
Βιαυτὸς, eſt idem quod, βιαστὸς.
Βιβὰν, ὸ, Poetticum, idem ac βιβὰς, ſ. ἄσσα, p. ων, ὸ, ἡ, & ἄσσα, ὸ, ἡ, ὸ, Dor. hinc perf. βεβᾶκα, ſcandens, ambulans, ſuperbus, coactus.
Βιβάσθαι, ſ. ω, ſ. ασα, venire facit, admitto, ineo. Th. βάνω, εο. V. βιβαζέω.
Βιβὰς, κτος, gradiens, aſcendens, præſ. part. a βίβημι, hoc βάω ſum: a. 2. pro βάω, à βάνω εο.
Βιβάσθαι, ſ. ασω, p. ασα, vado, tranſeo, ambulo: neutrum abſolutum pro βαίνω, Poetice.
Βίβασσα, ſ. ασω, ὸ, genus erat ſaltationis apud Lacedæmonios, de qua Poll. lib. 4.
Βιβασὴς, ὸ, ὸ, ἡ, admiſſarius: à βιβάζω, admiſſario admoveo, admitto animalia ad coitum. Ariſtot. item, ineo, unde βιβαζόμενα, paſſ. admiſſarius admoveor, ineor.
Βιβάω, & βίβημι, Poetice pro βάνω, ſ. άσω, in compoſ. βιβῶ, & ἀστραμ. a. 1. ἐβίβασα, part. pr. βιβὰς, βιβᾶσα, βιβὰν, & βιβᾶσ. pl. βιβᾶσσι, & βιβάσι. ſ. 1. m. βιβάσομαι. a. 1. ἐβιβασάμην.
Βιβλαρίδιον, & βιβλαρίον, ν, τὸ, libellus. Th. βίβλος, liber.
Βιβλάριον, τὸ, codicillus; idem quod præc.
Βιβλιακὸς, ὴ, ὸν, ὸ, ἡ, librarius, adjectt. & multæ lectionis vir, tritulque in auctoribus legendis. Th. βίβλος.
Βιβλίδιον, ν, τὸ, Hibla, orum, a Βιβλίδιον.
Βιβλιακὸς, ὴ, ὸν, ὸ, ἡ, librarius, librorum volutator. in librorum lectione verſatus: Plut.
Βιβλίνος ὀϊνος, vinum Biblinum: a vite Thaſia, quæ & βιβλὶς, ὶδος, ἡ.
Βιβλιογράφος, ὸ, ἡ, librorum ſcriptor.
Βιβλιοπράτης, ὸ, ὸ, librarius: à βιβλίον, quod a βίβλος, & πρᾶτος, quod a πέρνημι.
Βιβλιοθήκη, ὸ, ἡ, bibliotheca: ex βιβλίον, & θήκη, quod a τίθημι.
Βιβλιοκάπηλος, idem quod βιβλιοπώλης, venditor librorum, qui libros venales habet: nam κάπηλος, ὸ, ὸ, ἡ, eſt inſtitor, venditor, pro πώλης.
Βιβλιοτρύφων, ὸ, ὸ, librorum ſcriptor.
Βιβλιοφύλαξ, ὸ, ὸ, librarius: à βιβλίον, quod a βίβλος, & φύλαξ, quod a φύλασσω.
Βιβλιοφύλαξ, ὸ, ὸ, ἡ, libellus, ſeu libellæ, ſeu illatæ: Dioſc. a Βιβλίον, vim affero.
Βιβλὶς, ὶδος, ἡ, quæ vim infert, violator: ejuſd. Th.
Βιβλιωτὸς, ὸ, ὸ, ἡ, ad vim inferendam aptus, violentus: ut βιαιωτὸν νόμον, lex quæ cogit: Plato de legibus. ejuſdem itidem Them.
Βιβρὰς, ὰ, ὸ, Dor. pro βιωτὸς, ὸ, ὸ, ἡ, idem, & ab eod. Th.
Βιβρὼς, eſt idem quod, βιωτὸς.
Βιβὼν, ὸ, Poetticum, idem ac βιβὰς, ſ. ἄσσα, p. ων, ὸ, ἡ, & ἄσσα, ὸ, ἡ, ὸ, Dor. hinc perf. βεβᾶκα, ſcandens, ambulans, coactus.
Βιβῶσαι, ſ. ω, p. ασα, venire facit, admitto, ineo. Th. βάνω, εο. V. βιβάζω.
Βιβὼς, κτος, gradiens, aſcendens, præſ. part. a βίβημι, hoc βάω ſum: a. 2. pro βάω, à βάνω εο.
Βιβῶσαι, ſ. ασω, p. ασα, vado, tranſeo, ambulo: neutrum abſolutum pro βαίνω, Poetice.
Βίβωσσι, ους, ὸ, genus erat ſaltationis apud Lacedæmonios, de qua Poll. lib. 4.
Βιβῶσαι, ſ. ω, p. ασα, admiſſarius: à βιβάζω, admiſſario admoveo, admitto animalia ad coitum. Ariſtot. item, ineo, unde βιβαζόμενα, paſſ. admiſſarius admoveor, ineor.
Βιβῶω, & βίβημι, Poetice pro βάνω, ſ. άσω, in compoſ. βιβῶ, & ἀστραμ. a. 1. ἐβίβασα, part. pr. βιβὰς, βιβᾶσα, βιβὰν, & βιβᾶσ. pl. βιβᾶσσι, & βιβάσι. ſ. 1. m. βιβάσομαι. a. 1. ἐβιβασάμην.
Βιβλαρίδιον, & βιβλαρίον, ν, τὸ, libellus. Th. βίβλος, liber.
Βιβλάριον, τὸ, codicillus; idem quod præc.
Βιβλιακὸς, ὴ, ὸν, ὸ, ἡ, librarius, adjectt. & multæ lectionis vir, tritulque in auctoribus legendis. Th. βίβλος.
Βιβλίδιον, ν, τὸ, Hibla, orum, a Βιβλίδιον.
Βιβλιακὸς, ὴ, ὸν, ὸ, ἡ, librarius, librorum volutator. in librorum lectione verſatus: Plut.
Βιβλίνος ὀϊνος, vinum Biblinum: a vite Thaſia, quæ & βιβλὶς, ὶδος, ἡ.
Βιβλιογράφος, ὸ, ἡ, librorum ſcriptor.
Βιβλιοπράτης, ὸ, ὸ, librarius: à βιβλίον, quod a βίβλος, & πρᾶτος, quod a πέρνημι.
Βιβλιοθήκη, ὸ, ἡ, bibliotheca: ex βιβλίον, & θήκη, quod a τίθημι.
Βιβλιοκάπηλος, idem quod βιβλιοπώλης, venditor librorum, qui libros venales habet: nam κάπηλος, ὸ, ὸ, ἡ, eſt inſtitor, venditor, pro πώλης.
Βιβλιοτρύφων, ὸ, ὸ, librorum ſcriptor.
Βιβλιοφύλαξ, ὸ, ὸ, librarius: à βιβλίον, quod a βίβλος, & φύλαξ, quod a φύλασσω.
Βιβλιοφύλαξ, ὸ, ὸ, ἡ, libellus, aut funiculus e papyro plexus: Etym. a βίβλος, ν, ὸ, unde etiam βιβλιόχορτος, parvus liber, a Th. βίβλος.
ΒΙΒΛΟΣ, ν, ὸ, liber, ab Etym. dicitur ἀπὸ τοῦ βίος βλάπτειν τὸ αὐτὸ, Euſt. antem ἐκ τοῦ βίβλος, ex qua olim fieri ſolebant libri: nam ex byblo, ſeu papyro, ſolebant teneræ charta fieri.
Βιβρίσκω, idem ac βρύκω.
Βιβρωτὸς, Dor. pro βιωτὸς, viventes, præſ. part. plur. num. a βίος, ὸ, ὸν, Th. βίος, ν, ὸ, vita.
Βίη, Jon. pro βία, ας, ὸ, ἡ, vis, fortitudo.
Βιθύνω, cupebat, a. 1. m. Jon. pro ἐβιθύνετο, a Βυθὸς. Th. βύθος.
Βίηφι, pro βίᾳ, βίᾳφι, violenter: ex eſt Paragoge Poetica, & reddit vocem ἀλατον, a βία, vis. Jon. pro βίᾳ.
Βιθρώσκω, vi, & robore, non arte pugnans: & in Epigr. ex βία, ας, ὸ, ἡ, vis robur; & μάχομαι, pugno: unde μάχη, pugna.
Βιθυνὸς, ας, ὸ, nom. provinciæ Aſiæ minoris, Gr. q. d. βιθύνειν. a Βυθὸς, fovea, quaſi βάθος.
ΒΙΘΟΣ, ν, ὸ, urna anſata, urceus. Βιθὸς, urceolus. Eſt etiam vicia.
Βιθὸς amarus, pro ἀπικὸς, Delphica lingua.
ΒΙΝΕΙ, ineo, ineo. ſ. ἴσω. p. βεβίνηκα, q. a. βαίνω. vel a βία.
Βιονάω, ὼ, coire cupio; libidinor. Lucian. Suet. a præced. βίων.
Βιοῦσαι, βιοῦσσι, & βιώσασθαι, vivæ dator: Non. Plat. ex βίος, vita, & δίδωμι, do; unde βιοδότης, βιοδότειρα, dator.
Βιοδώτης, ὸ, ὸ, & βιοδώτειρα, ὸ, ἡ, victum largiens, altrix, victum ſuppeditans: terræ epitheton. ex βίος, vita; & δώτης, ὸ, τὸ, donum.

Bio-

Βιοθάλασσος, ὁ, ἡ, diuturnæ vitæ vir: Homer. in Hymn. ὃς βίοτον ἅμα ζώει καὶ βίοτ, ου, ὁ, vita, vel βιότη, ης, ἡ, idem; & κλῆρ, fatis: vel ex βίος, & θάλλω, viteo, vireſco, pullulo.

Βιοθρέμμων, ονος, ὁ, ἡ, vitam alens & ſuſtentans: Epith. atheris apud Ariſtoph. Gaza ex Ariſtot. alibi vertit, pollens ingenio, atque induſtria in vitæ muneribus. ex βίος, & τρέφω, in fut. θρέψω, alo, nutrio, educo; unde θρέμμα, τὸ, alumnus; omne illud quod nutritur & alitur.

Βιόω, νίνω, 3. ſing. præſ. a βίος. Hinc βιώσιμος, opt. a βίος, vita.

Βιομηχανία, ἡ, induſtria in vita ſuſtentanda, & victu comparando: Poll.

Βιομήχανος, ὁ, ἡ, docilis, & ad vitæ munera ingeniosus; qui ad vitam ſuſtentandam nihil non machinatur: ex βίος & μηχανή, ου, ἡ, ars, artificium ad aliquod efficiendum. Unde μηχανάω, machinor, molior, excogito.

Βιοκλαῖος, qui victus quærendi cauſa huc illuc vagatur, mendicus: apud Noon. βιοκλαιεῖν ἤθει, exp. mores lubrici, & inconſtantes. ex βίος, & κλάω, τσω, ἐ, ειτο, vagus: Th. κλαῖος, ὁ, error. ernatio.

Βιοκτησιανὸν, vinum parcum, & ſuppeditans; apud Eubch. ex βίος, & κτησιάω, ῶ, ἆ, indulirius conquiſitor; a verbo κτάομαι, paro, ſuppedito.

Βίος, ου, ὁ, vita victus, facultates: At Βιότ, ου, ὁ, arcus, lucrus areus: quia βία, ideſt vi, renditur

Βιοπάσσω, ὁ, ἡ, vitam ſervans: ut βιοσῴζω, ſalutifera hora: Nonn. Et l'ovis βιοπάσσω, Jeſus vitæ ſervator. ex βίος, & σάω, ſervo, ſalvo.

Βιοφελὴς, ὁ, ἡ, ἐς, cui victus, & vitæ neceſſaria non ſuppetunt: Soph. ex βίος, & φέλω, privo, orbo.

Βιοτάκις, vitæ inſtiturum: Xen. a βιότ, vel βίοτος, idem quod βίος, vita.

Βιοτάλλω, νω, fut. σω, βιωτάλλησ, a. perf. ſing. a. 1. ſub act. a βίος, vita.

Βιότη, ης, ἡ, vita, Et

Βιότης, ητος, ὁ, idem ac βιότ. Th.

Βιοτικὸς, ὁ, ἡ, vitalis; ut βιοτικὸν ὄδωρ, vitalis, & alma aqua: Nonn.

Βιοτικῶς, ὁ, ἡ, idem ac βιωτικὸς.

Βιότιος, victus, gen. Jon. pro βίοτ, a βίοτος.

Βιότος, ου, ὁ, idem Poetis, ac βίοτ.

Βιότος, ου, ὁ, diminutivum a nomine βίοτος) parvus victus: Ariſtoph. in Plut.

Βιοῦ, qui vixit, a. a. part. ex βίωμ, ut βιοῦ, ex βίωσ quod βίωμ eſt ab a. 2. a βίωμι, inuſit. quod a βίος, vivo, Th. βίοτ, vita.

Βιοῦσσα, Jon. & Poet. pro βίος, præſ. inf. verbi βίοω, vivo. Th. βίοτ.

Βιοφθόρος, ὁ, ἡ, ἐς, vitam corrumpens, vitæ corruptela: & in voc. βιοφθόρ. Ex βίος, & φθείρω, corrumpo.

Βιόχρηστος, ὁ, ἡ, vitæ utilis: ex βίος, & χρῆστος, ὁ, ἡ, ὄν, utilis: a χράομαι, utor.

Βιόω, vivo. ſ. ώσω & ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 1. ἐβίωσ: (a βίωμι inuſ.) unde opt. βιώσιμ. inf. βιῶναι. part. βιὰς. perf. paſſ. βεβίωμαι, a. 1. m. ἐβιώθην. Th. βίος, vita.

Βίοω, vel βίοομαι, bos quidam ſylveſtris.

Βίπος, ου, ὁ, idem quod βίστος, nena.

Βιῶλα, viveremus, Attice. pro βιοῖμεν, præſ. opt. a βίος. Th. βίοτ, vita.

Βίος, ὁ, Bion, Philoſophus.

Βίωλος, vixiſſe, a. 2. inf. ab inuſ. βίωμι, quod a βίος, quod a βίοτ, vita.

Βιώνατ, ὁ, qui victum, ſeu ad victum neceſſaria emit; Suid. ex βίος, & ὠνέομαι, emo.

Βιῶναι, a. 1. inf. act. a βίος, vivo.

Βιώνυμος, (poem vite habens, vitalis: Plin.

Βιωπάσσω, vitaliter: Luct. ex βιωτάσσω, ἤχω, ſum vitalis: Nazianz. a βίος, vivo.

Βιῶσις, ὁ, ἡ, vita anteacta, ipſa vivendi actio.

Βιώσιμος, viviſco: apud Ariſtot. in Meteorol.

Βιωτικὸς, ὁ, ἡ, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens, ſecularis: a βίοτ, vita.

Βιωτικῶς, ut ſit in communi vita; item populariter: adverb. a βιωτικὸς.

Βιωτὸν, in n. g. vivendum: a

Βιωτὸς, ὁ, ἡ, vitalis: ab eod. Them.

Βιώτω, 3. ſing. m. a. imperat. a βίωθι, q. a. βίωμι. Vide βίοω.

Βιωφελὴς, τὸς, ὁ, ἡ, vitæ utilis, ex βίος, vita, & ὠφελέω, profum.

B A.

Βλάβαν, piſcem & Poet. verbum, pro βλάπτειν, nocere. Hinc aor. 2. ἔβλαβον.

Βλαβὴς, laſus, & in ſ. g. βλαβέος, a. 2. part. paſſ. a βλάπτω, lædo.

Βλαβερὸς, ρὴ, ρὸν, noxius, a, um.

Βλαβερῶς, perperam: adv. a βλάπτω, noceo.

Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum: a præt. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω.

Βλαβίδιος, læſum eſſe, a. 2. infin. paſſ. verbi βλάπτω.

Βλαβίδιον, fut. a. 2. ind. paſſ. a βλάπτω.

Βλάβος, ους, τὸ, idem quod βλάβη.

Βλαβόων, idem cum Them. βλάπτω, lædo.

Βλαδὸς, ſ. a. a βλάπτω.

Βλάζω, (ω ὦω, p. σω, noceo; injuriam infero, vel facio.

Βλαῖα, ὰς, τὰ, immatura: a βλάζω, ſeu βλαστάνω, germen.

Βλαισαρὸς, flaccidus, diſſolutus.

Βλαῖσιν, adv. tarde, tegniter.

Βλαῖσος, ſlultus ſum; q. d. βλαξ, inutilis.

Βλαισὸς, & βλαισοῦς, reperiuntur pro βλαισὸς, βλαισός.

Βλαισὸς, in apibus Ariſtoteli ſunt eadem quæ βλαισὸς, blæſa. Hiſt. an. l. 9. c. 40.

Βλαισοσκέλης, idem quod βλαισόπους, qui diſtortus tibiis, & pedibus eſt: a βλαισὸς.

Βλαισόπους, οδος, pedibus manetus, vel oblatus: ex βλαισὸς, (comp. εὐμ τὸς, τὸν,) & πούς, pes) bletus, varus, tranſverſus: ſive a principiis ſecretat, quæ ſimilia ſolutæ ſunt, i. e. tenui nonnihil. Item, qui interiam aliquam exprimere non poteſt: ut Demoſthenes qui ſ littream eloquit non poteſt dicere retertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, &c. ut ſit, qui greſſum habet mancum, vel obſtuſum, &c.

Βλαισὸς, ὁ, ἡ, valgus; cui diſtorta ſunt eruræ: cui genua, ac tibiæ converſæ ſunt; Gal. & Xen. Sunt etiam ejuſ βλαισοῖ, quod vitium eſt tale, ut interius atterantur pedes, quando graditurus ſe concutunt. Auctor Etymologi aiet affert ex quodam, ὁ τὰ κνήμε ἐνὸς τὸς ἕτερος διεστραμμένος: & addit, qui litteræ λ ſimilis eſt, & ſubjungit, βλαισὸς dicitur ὁ τὸν ἕνα τὸς πόδα ἐπὶ τὸν ἕτερον ἐκκλίνων. Digitur & βλαισοδὸς, gem. σὸς. Poet. q. a βλάπτω.

Βλαισόσπους, ητος, ὁ, diſtortio, natura vergendi, bladitas.

Βλαισὸς, ὁ, ἡ, diſtorqueo: Ariſtot. Th. βλαισότης.

Βλαισότης, idem quod βλαισόπους.

Βλακεία, inertia, ignavia: a βλακεῦω.

Βλακεύω, νω, id, quod per ſcordiam fit: item contemnere, defpectus.

Βλακῶδης, ὁ, ἡ, ἐς, ſordidæ me dolo torpeo: huic opp. ἐνεργῶ.

Βλακεία, ας, ἡ, ſordida.

Βλακεύω, ſordidus ſum: & inde

Βλακικὸς, ignave, tarde: a βλαξ, ineris.

Βλακὸς, ὁ, ἡ, mollis, inutilis, ſluſtus, ſtupidus; & nomen piſcis etiam; idem quod βλαξ, & βλακικὸς, & omnia ab eodem Th. ſcilicet βλαξ.

Βλάκωμα, ατος, τὸ, ὁ, & Βλακωδὲς, idem quod βλακεία, & βλακικὸς, & omnia ab eodem Th. ſcilicet βλαξ.

Βλάμμα, ατος, τὸ, detrimentum, damnum: verbale a præt. τ. præt. paſſ. verbi βλάπτω, lædo.

Βλάνος, lippus, excutiens: q. βλάπτω πόδα.

Βλαξ, κὸς, ὁ, piſces quidam inutilis, ſtluo ſimilis; item ignavus, iners: q. a βλάπτω, abjici dignus.

Βλαπτικὸς, ὁ, ἡ, ὸν, noxius, lædens, nocuus. Th. βλάπτω.

Βλάπτε, 3. ſing. præſ. ſub. act. βλάπτω: pro βλάπτησι, præſ. part. fœm. gen. a βλάπτω.

Βλάπτω, lædo, noceo: cum acc. ſ. ψω, p. βλάφα. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. (a βλάβω. præt. paſſ. βέβλαμμαι. a. 1. paſſ. ἐβλάβθην. a. 2. paſſ. βλαβῆναι. a. 2. part. βλαβὲς, & in ſ. g. βλαβέος. a. a. inf. paſſ. βλαβῆναι. f. a. g. βλαβῆσομ. a. a. inf. βλαβήσεσθαι. part. m. βεβλαβὼς.

Βλαυσῶν, Sicilis idem eſt, quod βλαυσίδων; & ab eodem Themata.

Βλαστὸς, germino, ſtutieor. ſ. βλαστήσω. p. βεβλάστηκα. a. 2. ἔβλαστον.

Βλαστὸς, & Βλαστὸν, ὁ, τὸ, idem quod βλαστὸς, germino, pullulo, ſuppullulo; item generaliter pro naſcor; originem duco; item produco.

Βλαστὸς, ὁ, τὸ, & βλαστὸν, ὁ, idem quod βλάστημα, germen, propago; id ipſum, quod germinando prodiit. Th. βλάστω, vel βλαστάνω.

Βλάστημα, ατος, τὸ, germen: a a. 1. perf. ſtrat. paſſ. vide βλαστάνω.

Βλάστης, ου, ὁ, germinatio; item fructuum inchoatio; verbale a. q. perf. præt. paſſ. verbi βλαστάνω, vel βλαστάω.

Βλαστήσω, a. 1. imper. act. verbi βλαστάνω.

Βλαστικὸς, germinabo, ſ. τ. verbi βλαστάνω.

Βλαστικὸς, & βλαστικὸν, ὁ, ἡ, germinandi vim habens; vel ad germinandum propenſus; utrumque ab eod. Th. βλαστάνω.

Βλαστικῶς, germina detrahe, trange germina, & corrumpo: Theoph. ex βλαστὸς, ὁ, ἡ, germen; & κόπτω, ſcindo, ſcindo, ſecabo; a præt. med. verbi κόπτω, feindo.

Βλαστολέγω, ὁ, ἡ, legio (i. e. colligo) germina; carpendo pampino: Theophr. ex βλαστὸς, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Βλαστολήθιον, geminum colledtio, pampinatio; a legendis pampinis, vel herbis: ex βλαστὸς, germen, & λήθω, i. e. colligo.

Βλαστὸς, ὁ, ἡ, nomen viri: ſed βλαστὸς, ὁ, ἡ, germen. Th. βλάστω.

Βλασφημάνης, impie loquor, maledictis inceſſo, impetat. βλασφήμανε, ὁ, ἡ, ὄν. p. ασα, præſ. paſſ. βλασφημάνομαι, male audio, tanquam blaſphemus acceſſor. perf. paſſ. βεβλασφήμημαι. ſ. ι. βλασφημήσομαι.

Βλασφημία, ας, ἡ, blaſphemia, maledicentia.

Βλασφημος, ὁ, ἡ, ὁ, blaſphemus: maledicus, famam alienjus ladens, & inquinans; qui infamat alijuem, ſparſis de eo falſis rumoribus: ex βλάπτω, & φήμη, ἡ; quaſi ὁ βλάπτων τὴν φήμην.

Βλασφημοσύνη, ἡ, maledicentia, qua probra alicui ingeruntur: a βλασφημος.

Βλάτταιον βλάβετον, ex anterius narium parpura: Matthiolus dicit eſſe onychem, vel conchulam Indicam,

Βλάττος, ὁ, genus calcamenti.

Βλάττω, ὁ, ἡ, ὄν, ſum: Epigr. & Ariſtoph. vel crepidula, ſeu ſandaliolum; Athen. a præced. Βλάττω.

Βλάττω, induere, aut nectere calceos, vel ſer-

Βλάττων βλάβετον, ex anterius narium purpura: Matthiolus dicit eſſe onychem, vel conchulam Indicam,

Βλάττος, ὁ, genus calcamenti.

Βλάττω, ὁ, ἡ, ὄν, ſum: Epigr. & Ariſtoph. vel crepidula, ſeu ſandaliolum; Athen. a præced. Βλάττω.

Βλάττω, induere, aut nectere calceos, vel ſer-

Βλαυδὸς, laſus, a. 1. part. paſſ. βλαυδήσας, a. 1. infin. paſſ. a βλάπτω, lædo.

Βλαυδόω, ὁ, ἡ, ὄν, ſum, feu partus læſio: dici ferunt, quum ova mortua, ignavia, aut inſœcunditate naturali rerum non peragunt. ex βλάπτω, lædo; (unde βλαῦδος, læſio) & γίνομαι, gignor, nascor: unde a præt. med. βέβλαυδα, & part. βεβλαυδὼς, ὁ, ἡ, ὸς, ſenitum ſerens.

Βλαῦδος, ους, ὁ, læſio, & βλαῦδος, noxa, detrimentum, damni illatio. Eſt verbale a Th. βλάπτω, fut. βλαῦδω.

Βλαυδόω, ὁ, ἡ, ὄν, ſum, cui mens laſa ſit: a βλαῦδος, & γίνομαι, ὁ, ἡ, mens, ſapientia.

Βλαυκὸς, ὁ, ἡ, ὸν, p. ὸν. opt. m. a βλάμι, percutio, quod a βλάω: ut ὀλοὸς, ὁ, ἡ, ὸν, a ὀλόω, a a. 2. ἔβλαον. a. 1. ἔβλαυσα. præt. paſſ. βέβλαυμαι. a. 1. paſſ. ἐβλαύσθην. præſ. βλαύω, & βλαῦμι, a. 2. part. paſſ. a βλάπτω, jacio.

Βλεμμύλιος, mucoſus, flaccidus, ignavus, ſluidus, deerpta ſuffix: Heſy. eſt quaſi βλεμμύλος, ex nomine βλὲ, ſluidus, hebes: & μύλη, ης, ἡ, mucus, humor ex naribus fluens.

Βλεμυάνω, trucibus oculis circumpicio, mino: quod a βλέμμα, ſpectatrix. Th. βλέπω, quidam exp. ἀναβλέπομαι ὡς ὀργίλος ἄνθρωπος: a ζωὴ, φλογὸς, deducentes: ut dicatur quaſi φλόγινον λέγομεν, κτεν, τὸ, aſpectus: a βλέπω, aſpicio.

Βλέπος, ους, τὸ, mucus. V. Βλεμμύλος.

Βλέπτης, ὁ, ἡ, ignavus. Et

Βλεπτότης, ητος, ἡ, ut βλεπτὸς, ſive βλεπτὸς, ut mentis peculiariter de homine ignavo, & ſtulto, feu ſegni, & ſatuo, teſte Hesych. Scribuntur vel cum duplici, vel cum unico. a Th. βλέπω, ὁ, frigidus, humidusque ingenio, quem omen ραίμιμα vocant; ut ſcribit Gal.

Βλεπυρόπιον, vulgo exponitur, retortis oculis, horribleque aſpectu intuens; vel attouitus: ex βλέπω, & ὄπτομαι.

Βλέπτωρ, idem quod βλεῦτις, aſpectus. Th. βλέπω.

Βλέπτωρος, Dor. pro βλέπτωρ, aſpiciens, præſ. part. ſ. ρ. a βλέπω.

Βλεπτὸς, ὁ, ἡ, ὸν, aſpectu, idem quod βλέμμα, aſpectus, obturus.

Βλεπτὸς, ὁ, ἡ, ὸν, acute cernens.

Βλέπω, aſpicio, intueor; item, caveo. ſ. ψω. p. βέβλεφα. a. 2. ἔβλεπον. præt. paſſ. βέβλεμμαι, q. βέβλω ὄσσε.

Βλεπτὸς, & βλεπτὸς, ὁ, ἡ, idem cum βλεπτὸς, vafgus, varus, ineurvus. a pleriſque exponitur, cui membra lunt reſoluta, τρεμάντικὸς. Item ſic dicitur, cui lingua impedita eſt, τραυλὸς. Th. βλεπτὸς.

Βλέπτυρη, & βλέπυρις, πυρε, ὁ, a βλεῦ, quia rejectanea.

Βλεφαρίδιον, ſ. ἐν, nido, crebro conniveo. Et

Βλεφαρὶς, δος, ἡ, ſeu βλεφαρίδιον, in pl. frequentius, cilia, pili palpebrarum; item palpebræ.

Βλέφαρος, ου, ὁ, palpebra, pellis tegens oculos: q. βλέπω, φορὸς, id eſt, vilus tegmen; vel quia ὁ τῷ βλέπειν φύλαξ.

Βλε-

Βαυίζει, ᾱς, ἁ, piscis ex oomen, apud Athen. l. 7. a Βαύϊζ, τοῦ, ὁ.

Βαύλαξ, ακος, ὁ, ioturus: a 2. perf. pract. pass. verbi βαίνω.

Βαύλιον, adverb. q. d. jactim, jacieudo: a Th. βάλλω, jacio.

Βαυλόω, ῶς, ἁ, trajectus, a. 1. part. pass. βαυλῶσα, a. 2. inf. βαυλῶσθ, a. 2. imper. pass. βαυλώθω, a. 1. refl. pass. a βάλλω, percutio.

Βαῦμα, ατος, τό, jactus, ictus, vulnus: Th. βάλλω, jacio.

Βαυμάζουσ, & Βαύμαζον, Hesych. exp. σπυθάλιθον τοῦ μαζοῦ, mammas contrectare, & opprimere. sunt qui annotent, propric de avibus dici, quum illas capturi tractamus: Antiphan. in avibus. Th. βαίθω, premo, & μαζός, ὁ, ἁ, mamma.

Βαῦμαστ, ιδος, per Syne. pro βῆβλημενος, perfect. part. pass. a βάλλω. perf. pass. βέβλημαι. Aliil volunt a βαῦμ formari.

Βαῦσθ, jactum esse, objecto augmento, pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. a βάλλω.

Βαυσζέλων, sunt qui faciepi putaot pro βωτιάζων, i. e. jactare, apud Hippocr.

Βαυσζεφαλ, ὁ, ἁ, jactatio, apud eundem. Th. βαλλομαι.

Βαυτηδ, ιδιβυς, seu Syne. pro βεβλημενος, perfect. part. pass. a βάλλω. perf. pass. βέβλημαι. Alii volunt a βαῦμ formari.

Βαῦτθ, jactum esse, objecto augmento, pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. a βάλλω.

Βαυτζέλων, sunt qui faciepi putaot pro βωτιάζων, i. e. jactare, apud Hippocr.

Βαυτζεφαλ, ὁ, ἁ, jactatio, apud eundem. Th. βαλλομαι.

Βαυτηδ, ιδιβυς, seu vulneribus parens: a βάλλομαι.

Βαῦτθ, Poet. pro ἐβέβλητο, plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Βαυτῖ, ῖδ, ἁ, vel βαυτεῖ, ιδυς, item attonitus, apoplecticus: Hippocr. & Hesych.

Βαυτῖσμοσ, dat. pl. βοσ. a

Βαυτῖσμ, ὁ, τό, clavus fercus, pessulus. Th. βάλλω.

Βαυχάλεως, ὥματ, ὁ, ὥπωπα, p. ωκα, balo; cervibus, & capris tribuitur. Et Aristoph. in Vespis ad puerulorum vanitum translatur.

Βαυχάλεω, Poet. pro βαυχάλω, balare: a βαυχάομαι.

Βαυχ, ᾱς, ἁ, balatus. Eust. vult a βῶ derivatum esse, ineludens ei & nomen νυχὸ; ut βωχὲ fit, ὁ τῶ βῶ νυχὸ.

Βαυχάομαι, ῶσαι, τό, idem. Th. βαυχέομαι.

Βαυχέω, balatus, qui balat: unde τὸ βαυχητικὸ, animalia, quæ balant, apud Suid.

Βαυχέω, ῶ, τό, diciter filix herba: Sch. Theocr. pro quo βαυτέον habet Nic.

Βαυχέω, seu βαυχῶν, leguminis quoddam genus, apud Gal. ex Hippocr. a Th. βαυχέω, quod quidam deduxerunt παρὰ τὸ βάλλεσθαι, ut fit ὁ κατακλεβαλλόμενος, ὁ κατακλεβαυχέω; quidam autem contra βαυχέω, pro βαλλὸς & robusto acceperunt; tanquam a βάλλεσθαι; ut βαυχέω fit ὁ κατακλεβαλλόμενος.

Βαυχέω, ῶ, debilis, imbecillis; ut & βλαυχέω. Hinc βαυχέω.

Βαυχῶ, & βαύχων, a Theophrasto, & aliis nominatur ὁ χάλκος, dictamnus, seu pulegium sylvestre: Plin. l. 20. c. 14. Ubi dicit, gustatum a pecore capitique balarum concitare. Th. βαυχέομαι, ὥματ.

Βαυχέω, ῶσ, ὁ, ἁ, balativus, aut balatorius; nempe familia ovibus: Suidas.

Βαυχόλος, vide eum βαυχέω.

Βαῦωσαι, exp. ὁ τῶν ὀττῶν, seu στὸ ὦτα ἀκούειν: Hesych. verbale a βαυχόλω.

Βαῦχ, continenter, affidue: a q. a βαλ, ictus.

Βαυχάδεσ, Suidas apud veteres vocari dicit viles mulierculas; ut & βαῦτασ, βαῦτασσ. Hesych. dici ferebat ἠλίτους.

Βαυτασίζουσ, vel βαυτίσσει exp. flupidus, bardus, ftolidus, fatuus, apud Aristoph. in Nub.

Βαῦτασ, ὁ, τό, blatum, genus oleris infipidum, & vile: unde proverbio dicitur, βαῦτα ἀντὶ ἀλῶν. Et apud Suidam scribitur βαῦτατα. fortaffe ita dictum, quasi βαυτὸν, i. e. abjectiendum propter inertiam, inutilitatem, feu vilitatem. Fellus tamen bltum a βαλῶ deducit.

Βαῦτω, l. βαίτω, exprimendo aufero, ut e favis mel: q. a μελίττω, a μελιττω, apis.

Βαυφοῦσ, gen. βοῦ. pro ὁ, ἁ

Βαυφυρὸ, ὁ, ἁ, terribilis afpectu; torvus, truculentus: a βαῦμα σφυρὸ, vifum trahere & torquere.

Βαυφυρόεσσ, ὁ, ἁ, habens oculos truces. Et Βαυφυρωπὸ, ὁ, ἁ, terribilis afpectu: ab ὤψ, & βαυφυρὸ, truculentus.

Βαῦχω, & βάλω, l. βαίνω, fcaturio, effundo, mano. Sic dicitur a murmure aquarum.

Βαυχεῖ, ῖδ, ἁ, exp. ὁ ἐς ἐσχατιὰς ἰὼν ut in Epigr. βαυχεῖδ χηρὸ, manu featuiente, & fluente. a Th. βάλω, seu βάλω, l. ὦω.

Βαυβεῖ, ῖδ, ὁ, celfus, procerus: a βαῦτασ, adcendo.

Βαυωίδεσ, parva bucella, fruftulum, offella: Eust. diminutivum a βαυωὸσ.

Βαυωίδεσσ ἄρτοι, paoes dicuntur, qui inciftas habent, a Romanis dicti quadrati: apud Athen. l. 3. a Th. βαυωὸσ, ὁ.

Βαυωὸσ, ὁ, ἁ, buccella, fragmentum, panis portio: ind. a βάλλω.

Βαυῶν, ωσ, ὁ: adventus: a feq.

Βαυῶσαι, l. ὦσω, adveuio, afcendo, crefco.

B O.

Βοᾶ, reboat, 3. fing. præf. a βοάω.

Βοᾶα, Poet. pro βοὰ, plecoafmo litteræ a 3. fing. ind. a βοάω.

Βοάκεσαι, imperf. Poet. act. pro ἐβόων, verbi βοάω, clamo.

Βοάβεσσ, τοῦ, dicuntur fpolia, quæ ἐκ τῶ βοᾶ συγλέγονται, i. e. ex pugna colliguntur: inquit Etym. atque fic eft ex βοὰ, & ἀγρὸ, ὁ.

Βοάγρασσ, ὁ, τό, fcutum ex boum aprellium pelle: a βοὰ, & ἀγρὸ, rus, ager. Euft.

Βοάγρασ, ὁ, ἁ, Boagrius, Lacrenium amnis.

Βοαδρόμβ, ὁ, auxiliator, Dor. pro βοηδρόμοσ.

Βοαδόσ, ᾱ, ὁ, Dor. pro βοηδόσ, Poet. pro quo frequentius βοηδὸσ, auxiliator, bellator, in pretio velox. Th. βοάω.

Βοακτῆρ, ῆρσ, Syriac. Gr. βοὸ ἀγρὸσ, filii tonitrui. Marc. 3. 17.

Βοᾶδ, ὁ, ἁ, bellua nomen eft, idem quod κυνόδουσ: a βοὰ, & ὀδὼσ, ὁ, τό.

Βοᾶξ, ακος, ὁ, pifcis, qui a Plinio box vocatur: Athen. l. 7. παρὰ τὸν βοᾶν dictum effe feribit. pro cod. dicitur & βῶξ, & βῶξ, per contractionem: a Th. βοάω.

Βοᾶζεσ, ᾱ, τό, quod ad boves pertinet, bourium. Th. βοὸ.

Βοάκοσ, Dor. pro βοὸς, 2. fing. præf. ind. paff. verbi βοάω.

Βοάκοσ, ακτοσ, Dor. pro βοὸσ, a. 1. partic. verbi βοάω.

Βοᾶσ, clamant, Dor. pro βοῶσι 3. pl. præf. ind. act. a βοάω, fub. βοὸς, bubula pellis. Th. βοὸ.

Βοᾶσκεσ, ὁ, ἁ, & βόσκεσ, q. bum ftabulum, bubile: ex βοὸς, & σκάω.

Βοᾶσσ, fcem. gen. clamatoria, vociferatoria: Æfch. in Perf. Th. βοάω.

Βοᾶω, βοῦ, clamo, vociferor, celebro. ſ. ἰῶω. imperf. ἐβόων, ω. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα. a. 2. imperat. βόητον, ητω.

Βοᾶσ, ὁ, ἁ, fub. βοὸς, bubula pellis. Th. βοὸ.

Βοαυκόλ, & βουκὸλ, ὁ, ἁ. item βοεκὸλ, & bubula pelle factus; item, bubulus. fic βοικὸλ, τὸ τῶ βοὸς κρέας, caro bubula: ut βοεκὸλ, fullo. Euft.

Βοᾶνδ, ὁ, ἁ, bovinus, bubulus.

Βοᾶνσ, a βοὸ, bos.

Βοᾶρ, pl. a βοὸ.

Βοᾶσ, ιδοσ, ὁ, ἁ, rorum e bubulo cotio factum; Od. & Th. βοὸ.

Βοᾶ, ᾶσ, ἁ, clemor; item, pugna; a βοάω, clamo.

Βοᾶ, Dor. pro βοᾶ, 3. fing. præf. fub.

Βοᾶβοσκὸ, bove natus: epitheton apum: in Epigramm. βοᾶβοσκὸσ μελίσσων, i. e. bove natus: ex βοὸς, & γόνοσμαι.

Βοᾶβοσκὸσ, ὁ, ἁ, auxiliator: a. 1. imperat. βοᾶβοσκὸσ ἔσω, ἄτω. 2. fing. præt. imperat. βοᾶδοι, contracte pro βοᾶθει.

Βοᾶδρομ, ομοσ, τό, auxilium, remedium, adminiculum.

Βοᾶδρομάσ, ὁ, ἁ, vim habens auxiliandi, auxiliator. a Th. βοᾶδρομ.

Βοᾶδρομοσ, accurrentium fit. Demoſth.

Βοᾶδρομὸσ, ὁ, ἁ, auxiliaris.

Βοᾶδὸσ, ὁ, ἁ, & βοᾶδὸσ, Poet. auxiliator: a βοᾶδὸσ.

Βοᾶκοσ, ακοσ, bovum abactio, præda: a βοὸ, & ἀκὸσ, abigo.

Βοᾶκτὸσ, ὁ, ἁ, bubuleus, boum agitator, vel abactor. Et

Βοᾶκὸσ, ὁ, ἁ, bubuleus, boum agitator, vel abactor: a βοὸ, & ἀκὸσ.

Βοᾶμα, & Dorice βοᾶμα, idem quod βοὸ, clamor. Th. βοάω.

Βοᾶν, Dor. pro βοᾶν, præf. inf. act. a βοάω. & βοᾶν, Dor. pro βοᾶν, præf. fub. act.

Βοᾶμᾶμοσ, ὁ, ἁ, boum paftor: παρὰ τὸ βοᾶ νέμω, id eft, boves paſcere.

Βοᾶτ, ὁ, ἁ, clamofus; vociferator: a βοάω

Βοᾶτᾶ, ὁ, ἁ, idem ac βοὸ, clamor. Them. βοάω

Βοᾶζεσ, obruo: q. d. in foveam implicitum trabo. Th. βοᾶζεσ.

Βοᾶζεσ, ὁ, τό, parva ſcrobs: a

Βοᾶζοσ, ὁ, ἁ, fovea, ſcrobs; ὁ. βοᾶζεσ, a βοᾶζεσ.

Βοᾶζωδεσ, tumor dicitur apud Gal. quum preſſus digito, in modum ſcrobis, foſſulam, vefigiumque relinquit cavum, & lacunoſum. Th. βοᾶζεσ.

Βοᾶνδ, ὁ, ἁ, idem, fed ἀπτικώτερον, q. a βαθὺσ, excavo in profundum.

Βοᾶτ, ὁ, ἁ, Dor. pro βοὸτ, Euſtath. ex Menand. Th. βοὸ.

Βοᾶτεσ, vel βοᾶτεσ, & per ſynæreſin βοᾶτεσ, & βοᾶτεσσ, τό, bucula, bueulae: Athen. in Epigramm.

Βοᾶκᾶδ, idem quod βλεκᾶδ, boum fur: Athen. ex βλὴ, & κλαπτὸ, furor.

Βοᾶκὸσ, ὁ, ἁ, bubulus, ut βοᾶτεσ.

Βοᾶκτικὸσ, ἡ, ἁ, impero Boeotiis.

Βοᾶκτὸσ, ὁ, ἁ, Boeotia.

Βοᾶκτὸσ, ὁ, ἁ, Bocotus.

Βοᾶλοσ, impetuoſus, irritus: a βοᾶλ, ὁ; vel βοᾶλοσ, ὁ, ἁ, jactus. Th. βάλλω.

Βοᾶλὸν, ιδιωτικὸν, gen. pl. a βοᾶλ. Th. βάλλω.

Βοᾶβοσεσ, & βοᾶλεσ, ὁ, τό, bulbus, parvae bulbus: a βοᾶβοσ.

Βοᾶβοσ, ὁ, ἁ, bulbus, & bulbi quidam ſpecies. Theophr. & Plin.

Βοᾶλτεσ, ὁ, ἁ, Polypodum genus, quod & βοᾶλβοσ, & βοᾶλβοσ dicitur.

Βοᾶλβοσ, ὁ, ἁ, idem quod βοᾶλτεσ, ſtereus, ſimus: a βοὸ, quia ejicitur.

Βοᾶλτεσ, ὁ. idem quod βοᾶλβοσ, τό.

Βοᾶλβοδεσ, ιος, ὁ, ἡ, bulbofus, bulbum referens: comp. ωτερος, ſpecies, & βοᾶλβοσ.

Βοᾶλβοσ, ὁ, bulbus. exp. ab Heſych. σῦκον πικρὸν μετὰ. alii veto exp. ὄζον, i. e. tuber terræ. Item, radices rotundæ, & tunicatæ, ut lilii, croci, ſquilli, arundinum, & fimiles: Ἴλιαδ ἀβλὴ dicuntur. apud Dioſc. veto l. 4. c. 124. βοᾶλβοι καλοῦνται, Marcellus oculos vocat; quo nomine veteres in radice arundinis diverſor tam partem quam colorem notantis nafcitur.

Βοᾶβωδεσ, ιος, ὁ, ἡ, bulbofus.

Βοᾶλοσ, ὁ, ἁ, jactus: a βοᾶλ, jactus.

Βοᾶλτ, ὁ, ἁ, ſimetum, ſtercuſtitium, Euſtathio ſtercus, & ſtercus arvicum eſſe.

Βοᾶλ, ὁ, ἁ, ὁ, ἁ, jactus; item, ictus, plaga: genpl. Æol. βοᾶλων. a Th. βάλλω, verbi βοᾶλω.

Βοᾶλοσ, bolidem demitto. ſ. ἰῶω. p. βεβόληκα. a. 1. ἐβόλησα. a. 2. part. βολὼν. imper.

Βοᾶλ, ὁ, ἁ, jaculum, ſagitta: item ſunie alligato plumbo, quo naves profunditatem aquarum explorant: Th. βάλλω, jacio.

Βοᾶλτεσ, ὁ, ἁ, ſtercoreus: Ariſtoph. idem quod βάλτεσ, ſeu βοᾶλβοσ.

Βοᾶλτ, ὁ, ἁ, ſeu βοᾶλτεσ, τό, exp. ſtereus bubulum, ut Poll. oſtendit, vel idem quod βοᾶλτεσ, τό.

Βοᾶλτικὸσ, ἡ, ſonitus ex jactu reſſeratum, & dum movetur; ſoniens in ludo ſtrilli: ex βοᾶλ, ὁ, ſeu βοᾶτ, ὁ, & κτύπεσ, ὁ; unde κτυπῶ.

Βοᾶτεσ, ὁ, ἁ, jactus, Jon. & Poet. funda, verſiculum. Th. βάλλω, jacio.

Βοᾶτικὸσ, diebatur Lucina; quoniam partue dolores, qui ὠδὶ nominantur, amoliri, & ὠδῖν creſcebatur, refte Fimiem.

Βοᾶβοσεσ, ὁ, ἁ, cavillari: Suid.

Βοᾶβοσεσ, videtur eſſe, ſonum bombo ſimilem edo: a Th. βόμβοσ.

Βοᾶβοδᾶ, adverbium aliud a βοᾶβοδὸσ, & jocoſe ab Ariſtoph. fictum, ut inquit Euſt.

Βοᾶβοδᾶβοσεσ, apud eund. Ariſtoph. edendo bombum: cum bombo.

Βοᾶβοδᾶτεσ, tibicen: qui novit βοᾶβοδᾶ ἀιδὸν. He tyeh.

Βοᾶβοδεσ, Dor. pro βοᾶβδεσ, βοᾶβδεσσ. Dor. & Æol. pro βοᾶβδεσ, ſuſurrans præf. part. f. g.

Βοᾶβοδὸσ, ὁ, ἁ, ſon. bombum edo, vel facio, ſuſurro, refono: a eq. Them.

Βοᾶβοδεσ, adverb. edendo bombum, cum bombo, a βόμβοσ.

Βοᾶβοδεσ, ὁ, ἁ, & βοᾶβοδὸσ, bombum edens.

Βοᾶβοδεσ, bombitatio.

Βοᾶβοδ, ὁ, ἁ, bombus, ſonus, quem eduot apes, ſtrepitus.

Βοᾶβοδεσ κρᾶνεσ, expon. bombycia arundo: Theophr. Pl. 4. 12. & Plin. 16. 36.

Βοᾶβοδεσ, diminut.

Βοᾶβοδ, ωσ, ὁ, bombyx, vermis ille qui telas aranearum modo texit, ad veſtem luxuriae feminarum, quæ bombycina appellantur: inquit Plin. Them. βόμβοσ, ὁ.

Βοᾶβοδᾶ, τὸ, ὁ, genus apis.

Βομβολυγμὸς, ventris murmur edo : Aristot.
Βομβύλιος, ὁ, ἡ, idem quod βομβίλιος est & genus proculi, βομβοσὶ οἱ τὸ πόσιν.
Βόμυξ, vel βόμβυξ, ὁ, ἡ, animal sylvaticum ; aliter monops.
Βόνασος, & βόνασσος, feribunqur etiam pro βόναξ, & βόνασος, animal corniqerum, telle Aristot. Hist. an. l. 2. c. 1. de quo multa etiam l. 9. & ex eo Plin. l. 8. c. 15.
Βονθόριον, ὁ, ἡ, idem pallor, bubuleus : ex βοῦς, & βόειος.
Βορλάκης, ὁ, ἡ, ἐς, ἐος, ἐον, Nonn. ἄμωμι βορλάκοιο τροφῶνος, faciei bovis & pulchris oculis praedite : proprie namque verbi ; q. d. bubulas pupillas habens, i. e. pulchras, bubuli enim oculi pulchri censentur. V. γλαῦξ.
Βοῦς, ὁ, ἡ, nomen viri, βοῦτον, Hebr. in quo robur.
Βοῦζυγος, τὸ, bouum jugum.
Βοοθοίνεω, & βοηθόνεω, qui boves mactat : unde βοηθόνεον, ὦ, boves macte, & immolo : ex βοῦς, & tertia perf. pass. mut. verbi θύω, aio, nutrio.
Βοοκτόνος, bouum cades, seu mactatio : ex βοῦς, & 2. perf. pass. pass. κτείνω, verbi κτόνω.
Βοοπρόφορος, idem quod βουτρόφος, bouum mactatio : à βοηπροφορῶ, boves macto : ex βοῦς, & πρόφορος, vel πρόφορα.
Βοοτύφορος, vel βουτύφορος, qui boves mactat : unde βοηθύτεω, ὦ, boves macto, & immolo : ex βοῦς, & tertia perf. pass. mut. verbi τύφω, alo, nutrio.
Βορὰ, ἡς, ἡ, pabulum, cibus ; propie brutorum, q. d. βόω, seu βόσκω, alo.
Βορβόρη, ἐς, ἡ, cornofa, lutofa.
Βορβορόκοιτος, ὁ, ἡ, qui cubat in luto : nomen ranæ : ex βόρβορος, & κοίτος, cubile.
Βορβορώδης, cœnum refero : ut Diofc. l. 5. βορβορώδη οἱ τὸ χόνια, cœni faporem referens, fed exp. etiam cœno plenum. Th. βόρβορος.
Βορβορύτης, in meretricem jactatum eft ab Hipponacte, quaſi βορβορᾶν τὸν ὀνὸν ἔχουσα. ex βόρβορος. & Th. ὀνός, ὁ.
Βόρβορος, ὁ, ἡ, cœnum, limus, proprie in ὁ βορὰ.
Βορβοτάκτης, ου, apud Ariſtoph. in Equit. dicitur turbulentus ; cœno, & tumultu implens omnia ; qui fœdum, & turbulentum civitatis ſtatum reddit, q. βορβοτακάσεις, ex βόρβορος, & τακάσω.
Βορβοτὸν, cœno contaminin, in cœnum converto.
Βορβορυγὴ, ἡ, & βορβορυγμὸς, ὁ, exp. inteſtinorum tumultus, & ſtrepitus : vel general. tumultus, ſtrepitus ; utrumque à βόσορύζω, ſtrepitum edo.
Βορβορύζω, ſtrepo, proprie de inteſtinis erepitantibus : verbum a ſono ſictum.
Βορβορώδης, ους, ὁ, ἡ, cœnoſus, cœno plenus, faculentus, cœnnum referens : ut vult Βοῦβοροδεστὴν, Plat. in Th. βόρβορος, ἐ.
Βορβορωπὸς, qui cœni ſpeciem refert : fœdus, turpis, fœtorem inferens. ex βόρβορος, & ὤψ, oculus.
Βορεὰς, Boreaſis.
Βορέας, gen. Æol. pro βορὴς, ut & βορέω gen. jon. a
Βορέης, & Gen. Βορίης, ου, ὁ, Boreas, Aquilo : q. αὐτὸ τὸ βοᾶν, & βόειν, quod ventus ſit ſonorus, & vinlentus, vel a βορὰ, quod edacitatem afferat.
Βορήθεν, adv. Poet. a Septentrionali plaga.
Βορήϊος ἀκτὴ, exp. Aquilonaria littora : ex Dionyſ. Alex.
Βόρειος, & Βορήϊος Poet. ν. Boreaſis. ὑπερβόρειος, qui ex remotiſſima regione venit : neut. ſing. τὸ βόρειον, inhabitantes, Aquilonaris pars, Septentrio : & in plur. τὰ βόρεια, pro eod. Th. βορέας.
Βορεόστομος, maxime Septentrionalis : ſuperl. à βορεόστομ-.
Βόρεος, idem quod βορὴς.
Βορὴς, acc. Jon. pro βορὰν, a βορὰ, pabulum.
Βόρμος, & βόρμαξ, formica, quia diligenter βορὰν μετὰ, id eſt, cibum quærit : vel a βορμὸς, & certe μ & β cognata ſunt.
Βόρος, vel βορὸς, edax, vorax : Lucian. Unde βορώνυμος, edaciſſimus, ex βορὰ, pabulum, eſca.
Βόσβοτον, ab Aquilone : a βοσβορὰ, idem quod βορεόστομος.
Βοσβορὰς, Boreaſis ; idem quod βόρεια : pro quo dicitur & βορεόστομος.
Βοσβορὴς, ὁ, ἡ, Boreas ; ſic βοσβορὴ, nom. fing. Jon.
Βοσβόρος, apud Xen. ἐκ βοσβόρου πνεύσαντος αἴσης, Boreaſis conſtiruto aeris, Boreale cœlum ; vel potius pro βόρειος πνεῦμα. Th. βορέας.
Βόσις, ως, ἡ, paſtus, cibus. Th. βόω inuſit. paſco.
Βοσκάδιον, ου, ὁ, ſiſcum carpens, altilis : apud Nicc.
Βοσκὰς, άδος, ἡ, paſcens, paſtui indulgens ; ſed eſt & avis marina, ſeu paluſtris nomen, ſimilis anati, ut ſcribit Ariſtot. Hiſt. an. l. 8. c. 3. & eſt etiam piſcis aridæ ſpecies quædam, de qua Diofc. l. 1. c. 98.
Βοσκὰς, ὁ, paſtus, pabulum ; apud Athen. l. 13.
Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus, animal, quod paſcitur ; item, paſcua : Eſa. 7. a. Βόσκω. Th. βόω, paſco.
Βοσκηματόδης, ους, ὁ καὶ ἡ, exp. pecuarius : ut βουκολικὸν ἀνάθημα, Eraſt. à βόσκημα.
Βοσκηματίδης, ου, ὁ, Dor. pro βοσκαδὸς, 2. pl. ſ. v. m. verbi βόσκω, paſco, ſ. ἡσω. Th. βόω, idem.
Βόσκησις, εως, ἡ, paſtio.
Βοσκητὴρ, paſcendum, verbale gerundivum a βόσκω.
Βόσκιον, Dor. pro βόσκιμον, paſcuum, 3. pl. præſ. a βόσκω.
Βοσκὸς, ὁ, ἡ, paſtor.
Βόσκω, paſco : f. βοσκήσω : p. βεβόσκηκα. a. 1. ἐβόσκησα, a βόω, paſco, inuſ. exp. etiam alio, ſc. more pecudum : Od. ν.
Βοσὸς, ὁ, pro βοῦς, ſcribit : Hebr. qui etiam dicitur Βεώρ, pater Balaami.
Βόσσαρος, ὁ, ἡ, frumenti indici genus. Strab.
Βοσσιόρειος, ὁ, ἡ, Boſporius, Sophocl. a Βόσσορος, ὁ, ἡ.
Βόσσορος, ὁ, ἡ, Boſporus, vel Boſphorus, q. d. bovis trajectus ; mare anguſtum ſignificat ; dicitur enim a bovis, tranſitu, propter fleti anguſtias. Sunt autem duo Boſphori ; alter juxta Byzantium, qui Boſphorus Thracius appellatur, alter in introitu Mæotidis paludis ; de quibus conſule chorographos. ex βοῦς, & ὄρος, mons.
Βοστρυχὸν, in cincinni modum. ſeu cirri ; in formam cincinnorum.
Βοστρυχίζω, in cincinnos plico ; capillum compono, calamiſtro, calamiſtris inuro, & Metaph. ut Din. Halic. dicit, Platonem ἀπιθέζειν, & Βοστρυχίζειν dialogos ſuos : item exp. cirros geſtare.
Βοστρύχιος, διατονικὸν. q. d. cincinnoſus.
Βοστρύχωμα, unde part. præt. βεβοστρυχώμενος, cirratus, cincinnatus.
Βόστρυχος, ὁ, ἡ, & βότρυς, υος, ὁ, cincinnus, capillus ; cincinnatus, ſi naturali ava inſtar pili coharerant ; capilli certo modo plexi. quidam tamen proprie cirrum malicbrem ita dici putant. Etymol. deducit a βόσκω, ut & cauſa quaſi βόσκημα, quia inquit, μόνον τρέφονται βοτρυόδη ἀνεύτυτοι. Item βοστρυχὸν dicuntur cirri, i. e. animalcula pennata, de genere inſectorum : ex Ariſtot. de animal. l. 5.
Βοστρυχοῦχος, ὁ, ἡ, ἐς, exp. cincinni, ſeu cirri formam habens : Eurip. Th. βόστρυχος.
Βοτὸς, Vide in βοτὸν.
Βοτόμιον, τὸ, paſcua, apud Thuc. ὑπὲρ βοτομίου, paſcuorum nomine.
Βοτὸν, ὁ, ἡ, herba, gramen : a βοτὸν, ἐσα ; quod a βόω, paſco.
Βοτοσπόρος, herbas carpo, ſeu vello ; quod Columella dicit herbas ſarcire & runcare.
Βοτοτόκος, ὁ, ἡ, herbarius.
Βοτοτόκος, ὁ, ἡ, herbula ; ab eodem Th.
Βοτοτρωκτὴς, ὁ, ἡ, runcatio, ſeu evulſio herbarum inutilium.
Βοτοσυλλογίων, ὦν, herbas carpo, & colligo ; ex βοτὸν, & λεγίω inuſitato pro λέγω, colligo.
Βοτοτυλλὸς, herbaceus, vel herbioſus : i. e. vel ad herbarum naturam accedens, vel herbis abundans, herbioſus : a βοτὸν. a Th. βόω, ὁ, ἡ, vel ὦν ; unde βοτεῖ, ὁ.
Βοτρυάρης, exp. cui paſtorum, gregiſtis : Plut.
Βοτρὺς, υος, ὁ, Poet. paſtor ; a βόω, inuſ.
Βοτρυσσὸς, ὁ, ἡ, paſtoralis, a βοτὴρ, ῆρος, unde fœm. βότειρα, ἡ.
Βοτρὺς, ὁ, ἡ, pecus, armentum, Them. βόω, paſco.
Βοτὸς, ὁ, ἡ, alimentum ; ab eodem Th.
Βοτρύδιον, ου, τὸ, racemulus.
Βότρυδρ, ὁ, ἡ, uvæ, racematim, in modum racemi. Th. βότρυς.
Βοτρυηρὸς, qui e botryſero genere eſt : & in neutr. plur. τὰ βοτρυηρὰ, pro ipſis botris.
Βοτρυόεις, ὁ, ἡ, & βοτρυώδης, ους, ὁ, botryites, & botryitis : ut βοτρυόεις λίθος, botryitis gemma.
Βοτρυμαία, ὁ, ἡ, vindemia : Heſych. Th. βότρυς, υος.
Βοτρυοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor : Ariſtoph. in Pace. ὦ πότνια πότνια βοτρυόπατερ, pacis epitheton a rufticis ei impoſitum, quod ea vigente vineæ colantur, ex βότρυς, & πατὴρ.
Βοτρυόπεδα, ὁ, ἡ, ἐς, exp. botrorum ſpecies.
Βοτρυόπεδα, ὁ, ἡ, ἐς, botryonum ſertis refertus : ex βότρυς, & πέδη.
Βοτρυοφόρος, exp. botros crinibus implicitos habens, Epitheton Bacchi, in Epigr. ex βότρυς, υος, & φορέω, ὦ.
Βότρυς, υος, ὁ, ἡ, botrus, uva ; racemus : voc. ὦ βότρυ : acc. pl. βότρυας, quod inde κατὰ ἰδίαν.
Βοτρυῶδης, ους, ὁ, ἡ, ὡς ὁ, ἡ, racematim cocharens, acinoſus : ut βοτρυώδη δένδρα, arbores racematim fructificantes. Th. βότρυς.
Βοτρυῶν, ὄνος, ὁ, botryo, ſive botrus : a Th. βότρυς, υος.
Βοῦ, eſt particula augendi : a βοῦς, ideſt, bos, quia magnum animal.
Βοῦ, etiam pro βόες, Poet.
Βοῦβας, ασος, ὁ, ἡ, bubalus, ſylveſtris bos : a βοῦς, bos.
Βοῦβαλος, Heſych. magna eſt baris ; dicitur etiam de homine magno, & ſtupido : ex βοῦς, & βάλος. Vel potius exp. βαλάνιον, qui inſtar bovis eſt gravis, i. e tardus, & ſtupidus. Item exp. μεγαλοπρεπὲς, ποιὸν τὸ μεγαλὸν βοῦς ἐστι μέγας βόειος ἐστιν : Heſych. & ſic eſt ex βοῦς, & βάλος, ἐσα, ον.
Βοῦβασος, ὁ, ἡ, exp. locus, ubi boves paſcuntur.
Βοῦβοτις, ιος, ὁ, ἡ, exp. voracitas : Heſych.
Βοῦβρις, ὁ, ἡ, Dor. pro βοῦβις, ὁ, ἡ, bouum paſtor, bubulcus. a βόω, & βοῦς inuſ. paſco, Βοῦβοτος, bubus paſcendis aptus : Od. ν. ex βοῦς, vel βόες, & βόσις, vel βόσκω ; verbalia a Th. βόω.
Βοῦγενος, vel βούγονος, ὁ, magna fames : a βοῦς, particula augens, & γένος, cibus ; quod a βόσκω, comedo.
Βοῦδιν, υος, ὁ, ungues. Sic & tumor dicitur circa inguina.
Βοῦδιον, ου, bovinum inguine, intumeo : ut Ariſtoph. in Ran. ὑπὸ τὸν πόνον γὰρ τὸν νεωστὶ βουδιῶ, i. e. pro laboribus enim renes dolco, hoc eſt, φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας. a βουβών.
Βουβώνιον, ου, ὁ, ἡ, bubonium ; dicitur inſt Attici, quoniam inguinum præſentaneum eſt remedium ; Dioſc. l. 4. c. 120. Plin. l. 27. c. 9. a Th. βουβών, ὠνος.
Βουβωνίτης, ου, exp. inguinis ramex ; prolapſus inteſtini, vel omenti in inguen, ſic tamen, ut in ipſo inguine conſiſtat, nec deſcendat in ſcrotum : Paul. l. 5. c. 53. ex βουβών, ὠνος, & ἔδω, ὦ.
Βουγάϊος, ου, ὁ, qui valde ſe jactat : a γαῦρος, glorior.
Βούγενες, ους, ὁ καὶ ἡ, bove genitus : epitheton ajax, quod ex bubum oſſibus naſcatur ; vel eo modo, quo docet Virgil. 4. Georgic. Varro de Re Ruſt. l. 2. c. 4. de bobus loquens : denique ex hoc putrefacto naſci dulciſſimas apes, unde & regium ajax naſci dicitur, βασιλεὺς appellant, & c. ex βοῦς, & γένος, γίγνομαι.
Βουλαμαῖος, & βούλαμος, lingua bubula herba : & Βουλάμη, ἡ, ſolea piſcis : ex βοῦς, & γλῶσσα.
Βουλάδιος, ὁ, ἡ, bovinum corium : ex βοῦς, & βύρσ. ſ. ἡσω. exenrio, pelle nudo ; unde βυρσεὺς, ὁ, ἡ. ἐύω, fubigo, & emollio, coriatorum more.
Βούλιμα ἄμωτα, apud Heſiod. in Operibus & Diebus exp. dies, in quibus boves & (ex parte totum intelligendo) quavis animalia excoriantur : at βούλιμον ἦμαρ, apud Suid. de iis intelligitur, qui, ut in modum boum excorientur, digni ſunt. a Βούτης.
Βούλομαι, ὁ, ἡ, bene exoriantur : a βοῦς, & ἔλομαι, capio. Th. ἔλω, pellis.
Βούλυσις, accelerator, curſu ineitato ferri.
Βούλυσις, ὦ, ὁ, curſus cirrus, ſeu ineitatus, accelerationis : interpr. Demoſth. ex βοῦς particularis, & λύσις, ἐ.
Βοῦμορος, ὁ, ἡ, ὦ, bouum jugum : ex βοῦς, & ὄχος, ὁ, ἡ.
Βοῦνις, ιος, ὁ, ἡ, ἰδος, qui bobus depaſcitur, ἀπὸ βοῦς βόσκεται ἐπὶ πόαν, ἢ ἀπὸ βοῦς ἐστὶ ἐπιτείνει, πλουσίους ἢ κακοδαίμονας, h. e. πολλοὺς θρεπτόμενος. Vide Ὄνις, & Θρέπω.
Βοῦνοτος, ὁ, ἡ, ὦ, ſeu βοῦνοτος, ὁ, ἡ, exp. bouum vorator : Hereu-

Herculis Epith. in Epigr. ex βοῦς, & βοῦλη, ας, ἡ; unde βουτὸς, ἡ, τὸν.

Βοὸθυσία, ας, ἡ, immolatio bonm : ex βοῦς, & θύω, macto.

Βοὸθύτης, ου, ὁ, ἡ, καὶ ὁ, exp. ad bonum mactationem pertinens : ut βοὸθύτον τύρον, noctem in qua boves mactati sunt. Vide βοὸθυτία.

Βοὸθύτος, ου, ὁ, & βοὸθυτὸν, vide cum Βοὸθύτης, in βοὸβοσκὸς.

Βοὸκθόνος, exp. boves sacrifico : ex βοῦς, & ἱερεύω.

Βοὸκὸς, ου, ὁ, & βοῦκος, & βώκος, Dor. ὁ, bubulus ; & bubulcus, mestor : idem apud Poetas, ου, ὁ. Tb. βοῦς.

Βοὸκρὸς, ου, ὁ, bonum praesepia : Hesych. ex βοῦς, & κρὸς, ἡ, a Them. τὸν τὸν βοῶν φάτνην. Ex βοῦς, & κρὸς, ἡ.

Βοὸκρὸτος, ου, ὁ, ἡ, bucardia gemma, bubulm cordi similis, ut tradit Plin. ex βοῦς, & κραδία, ἡ.

Βοὸκτόνος, ου, ὁ, qui boves stimulo impellit : ex βοῦς, & κεντέω, ἡ τὸν.

Βοὸκτύπτρον, ου, τὸ, flumulus bonm : κέντρον, quo aguntur Βόες.

Βοὸμὸλγος, ου, ὁ, & ἡ, bubulis praditus cornibus : ut βοὸκερων ἄγελαρχ, apud Herodot. Item foemnm graecum, quod & βώκτρος, & βώκτειρα, apud Nic. ex βοῦς, & κέντρ, τρου, τὸ.

Βοὸκρὸμος, Alexandri Magni, dictus a taurino capite : ex βοῦς, & κεφαλὴ.

Βοὸλαξ, vide fupra cum βώλαξ.

Βοὸλὸκος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, boves palco : item generaliter palco, & lacio : item demulceo, delinio : item decipio. Βοὸλοκήτον, dat. fing. part. praef. ex βοῦς, bos, & κέλευ, cibus.

Βοὸλὸκος, τὸ, exp. lenimen, lenimentum, solatium : ut apud Suid.

Βοὸλὸκος, του, ὁ, delinitio, deceptio : Plut.

Βοὸλὸκτης, ου, ὁ, deceptor : Hefych. a βοὸλὸκος, ὁ, ὁν.

Βοὸλὸκὸς, idem ac βόκλαξ.

Βοὸλοκὸω, item βωλοκὸζω, & βόκολόω, Dor. ὁ. ὦ, vel αξω, paftoritium carmen cano.

Βοὸλοκιαστὴς, ου, ὁ, paftoritii carminis modulatio, tibia canto, & tripudio.

Βοὸλοκικὸς, ὴ, ὁν, paftoritii carminis modulator : a βοῦς, & κέλευ, cibus.

Βοὸλοκὸς, idem quod βοὸκολος.

Βοὸλοκὸς, ου, ὁ, paftoralis, paftoritius.

Βοὸλὸκος, ου, τὸ, armentum bonm.

Βοὸλὸς, ὁ, ὁν, idem quod βωκολικὸς, adjectiform. a βωκολικὸς, paftoralis.

Βοὸλοκὸς, ου, ὁ, paftoralis cantilena.

Βοὸλὸς, & Dor. βωκὸς, ου, ὁ, bubulcus, armentarius.

Βοὸμὸκος, idem, admodum mucosus ideoque flolidus : Hefych. ex βοῦς epitat. & κόμμι, ἡ.

Βοὸς, vide fupra cum βωκὸς.

Βοὸσκὸς, ου, ὁ, caput bubulum, feu bovinum : apud Proclum de fphara : item galea facta ex capite bovis.

Βοὸκὸνος, ου, exp. vitis nigra : apud Diofc. fic etiam appellatur τὸ κισσὸφυλλον apud Gal. ex βοῦς vel βὸς, & κρὸνον unde κρὸνιον, τὸ.

Βοὸκὸν Ζεὸς, expon. conflatius Jupiter vel conflii praefes : Plut. a Th. βοὸλὴ, ἡ.

Βοὸλὸνεσθαι, dicitur lapathum agreste, radicis altitudine a farivo differens : ex βὸς, & λὸνεσθαι, τὸ.

Βοὸλὸνιὸν, ὁ, conflii, vel curiae fum principes : Ariftofl. Pol. 4. ex βοὸλὴ, & ἀρχὴ.

Βοὸλὸνιὸς, ου, ὁ, Dor. pro unde νιὸς. Vide.

Βὸλὸς, vis, Att. pro βολὴ, ἡ. perf. fing. a βὸλλομαι, volo.

Βοὸλὸς, exp. functio eorum, quae ad fenatoria munia pertinent : & quidem qui fit a fenatore : a Them. βοὸλὴ, ἡ.

Βοὸλὸς, malis, praef. imperat. Jon. pro βοὸλὸ, a βὸλομαι, volo.

Βὸλὸν pro ἐβὸλὸν, imperf. ejufd. verbi.

Βοὸλὸν, Jon. pro βοὸλὸ, praef. imperf. paff. a βοὸλὸω, conflituo.

Βοὸλὸνδὸς, conflulus, pro βοὸλὸς, 2. fing. praef. fub. per Paragogen τὸ δὸ. a βοὸλὸω.

Βοὸλὸνδὸς, στος, ὁ, conflium : Th. βοὸλὴ, idem : Βοὸλὸμὸτὸς, q. d. conflioluim : ex Soph. & Ariftoph. eft diminut. a βοὸλὸμαι, στος, ὁ τὸ.

Βοὸλὸμὸτὸς, Jon. & Poet. pro βοὸλὸμὸτὸ, praef. part. a βοὸλὸμαι, volo.

Βοὸλὸνὸς, a. 1. imperat. m. βοὸλὸσὸν, dat. fing. a. 1. part. act. verbi βοὸλὸω, conflituo. Th. βοὸλὴ.

Βοὸλὸσὸμὸτὸ, a. 1. imperat. m. βοὸλὸσὸν, dat. fing. a. 1. part. act. verbi βοὸλὸω, conflituo. Th. βοὸλὴ.

Βοὸλὸσὸμὸτὸ, a. 1. part. dual. num. βοὸλὸσὸ, a. 1. fub. a βοὸλὸω.

Βοὸλὸσὸν, a. 1. Jon. ejufd. th.

Βοὸλὸσὸς, ου, ὁ, conflutatio.

Βοὸλὸσὸτὸς, ὴ, ὁν, conflii locus, curia, fenatus.

Βοὸλὸσὸς, ὁ, ὁ, conflitor, fenator : a βοὸλὸω, conflulo. Th. βοὸλὴ, conflium.

Βοὸλὸσὸς, ὁ, conflitus : item, fenatorius, ad fenatum feu curiam pertinens.

Βοὸλὸσὸτὸς, ὁ, ὁν, in deliberationem cadens : ab eod.

Βοὸλὸω, conflulo : f. ὦσω, pro βοὸβολὸω. a. 1. ἐβὸλὸσὸω. a. 1. m. ἐβὸλὸσὸμὸν. Th. βοὸλὴ.

Βὸλὸτὸν, gen. pl. Poet. pro βὸλὸν, a βὸλὸς.

Βοὸλὴ, ἡ, 1. conflium, conflultatio, curia.

Βὸλὸνὸς, Jon. pro βὸλὸ, 2. fing. praef. a βὸλὸμαι, volo.

Βοὸλὸγὸς, conflultus, qui conflilio pollet : Plut. in Solone.

Βοὸλὸβὸλὸς, ου, ὁ, ἡ, a. 1. opt. paff. βοὸλὸβὸλὸς, ὁτὸς, volens, a. 1. part. paff. verbi βὸλὸμαι.

Βὸλὸμὸν, ατὸς, τὸ, voluntas, arbitrium, propofitum : ex βὸλὸμαι, volo.

Βοὸλὸς, ὁτὸς, ὁ, fenator : ut ὑπὸγὸμὸς γὰρ πᾶς βοὸλὸς ὁτὸς, apud Thuc. lib. 3.

Βὸλὸτὸν, & βὸλὸτὸν, dat. pl. Jon. pro βὸλὸτὸς, a βὸλὸς, conflium.

Βὸλὸτὸς, ου, ὁ, idem ac βὸλὸμὸς, & ab eod. th. Βὸλὸτὸς, ὁ, ὁ, voluntarius.

Βὸλὸτὸς, ὁ, ὁ, fub voluntatem cadens : a

Βὸλὸμὸμὸς, volo.

Βοὸλὸγὸτὸς, ὁ, ὁ, ὁ, conflultor, conflliarius : voc. ὁ βοὸλὸγὸτὸ : ex βοὸλὴ, & γὸμὸω.

Βὸλὸμὸτὸς, βὸλὸμὸτὸς, & βὸλὸμὸτὸς, q. d. bonina fames : f. ἰσ. ἰσ. ἰσ. ἰσ. vehementes fames.

Βὸλὸμὸτὸς, βὸλὸμὸτὸς, & βὸλὸμὸτὸς, fame ingenti, & intolerabili premor, aut enecor. ex βοῦς, vel βὸς, epitatico, & λιμὸς, fames.

Βὸλὸμὸτὸς, apud Hefych. ἰσχὺς. ἰσχὺς, ὁ δ' ἄλλο πρᾶξις ἐπὶ τὸ βὸλὸμὸτὸς ; ubi Scholiftes expon. βὸλὸσὸμὸτὸς. Thema βὸλὸς, ὁ.

Βὸλὸν, pro βοὸλὸν.

Βοὸλὸμὸτὸ, volo ; item, malo, & cupio. βὸλὸμὸ, & βὸλὸμὸ, Poeti vis, pro βὸλὸ. praef. opt. βὸλὸίμὸν, οὶὸ, σὸν, imperf. ἐβὸλὸμὸν, & ἐβὸλὸμὸν, Att. ν. τὸν. & βὸλὸτὸμὸν. p. βὸλὸμὸν, & βὸλὸμὸν. fut. βὸλὸσὸμὸν. aor. 1. ἐβὸλὸσὸν, & Att. ἐβὸλὸσὸν. praet. m. βὸβὸλὸμὸν, in compof.

Βὸλὸβὸ, inteftina, unde farcimina fiunt, Lat. bolus.

Βὸλὸτὸς, ὁ, ὁ, tempus quo boves folvuntur a jugis, vefpera : a βὸς, & λὸω, folvo.

Βὸμὸσὸς, pro quo feibitur etiam βὸμὸτὸς, per ν, expon. ura quaedam, a craffitudine ita vocata ; aut ulcus in mammae bovis fimilitudinem ; ex βὸς, vel & μὸσὸς, ὁ.

Βὸμὸτὸς, ὁ, ὁ, ὁ, & βὸμὸτὸς, ὁ, ὁ, exp. q. d. bubulis fraxinus : fraxini quadam fpecies eft, a Macedonibus fic appellata. Theoph. Pl. 3. 11. & 4. 9. ex βὸς, & Them. μὸτὸς, ὁ.

Βὸμὸσὸς, expon. bumulgus, qui vaccas mulget : in Epig. ex βὸς, & ἀμέλγω.

Βὸμὸτὸς, ὁ, ὁ, diteuntur voces quaedam mugitum tauronm imitantes : Unde & illa pro tauris Deo facris habentur, quae ad paludes fluviis vicinas audiuntur) Ariftot. in Probl. Sect. 25. ex βὸς, & μὸκὸμὸ, ὁ, ἡ. Jon.

Βὸλὸβὸτὸς, ὁ, ὁ, hinnulus magnus : ex βὸς, participula augmente, & τὸκὸτὸς, hinnulus. Inventur & τὸ βὸλὸβὸτὸν.

Βὸλὸβὸς, & Βὸλὸτὸς, utrumque naji genus eft : Diofc. & Athen.

Βὸτὸς, ὁ, apud Æfchyl. expon. terra collibus frequens.

Βὸτὸζὸμὸ, expon. acetumulo, aggero : Ruth. 2.

Βὸτὸτὸς ὁτὸτὸς, vinum ex bunio : Diofc. 5. 56. a Them. βὸτὸς, ὁ.

Βὸτὸτὸς, ὁ, ὁ, ὁ, colles gradior, feu inedo, ex βὸτὸς, ὁ, ὁ, & βὸτὸν, inufit. pro Them. βὸὸω.

Βὸτὸμὸς, expon. boves paferns, vel bobus paferendis aptus, fed βὸτὸμὸς, expon. a bobus depaftus : apud Ariftoph. in Ran. utrumque ex βὸς, & τὸμὸς, ὁ ; feu πὸμὸς, ὁ ; a Them. τὸμὸω, pafco.

Βὸτὸτὸτὸω, expon. q. d. colles caleo ; i. e. per colles gradior, feu incedo : ex βὸτὸς, ὁ, ὁ, & Themate τὸτὸω.

Βὸτὸνὸς, ὁ, ὁ, collis, tumulus.

Βὸτὸτὸς, clivofus : q. a βὸτὸν, quia fcanditur.

Βὸτὸτὸς, ὁτὸτὸς, pure, vel adolefcens grandis, vel pinguis. ex βὸ particula intenf. & τὸτὸς, exp. etiam, bovis filius, feu bove natus : apum epitheton, quod ex taurinis oftibus nafcantur : in Epigr. atque ex εὶ, & βὸς, & τὸτὸς.

Βὸτὸλὸτὸς, exp. tibialis, forfan luftibilium in ufu : Hefych. ex βὸς, & τὸλὸω, ἡ.

Βὸτὸκὸτὸς, expon. multam luctа habens in Epigram.

Βὸτὸλὸβὸς, magnus, propric luctator ; item affinis. Βὸτὸκὸτὸς, μὸγὸς, καὶ ὁσὸμὸς, Hefych. ut fit vel fimpliciter magnum, vel pro μὸγὸς ἰσχὺς, magnus affnus ; & nomen infuper proprium. Th. τὸλὸω.

Βὸτὸμὸμὸς, ὁτὸς, ὁ, ἡ, expon. boum poffeffor, pecoris dives : ex βὸς, & τὸμὸς, ὁ, a Them. τὸω, τὸμὸω.

Βὸλὸτὸς, ὁ, magna fames. ex βὸς, & Th. τὸλὸω, ἡ.

Βὸτὸλὸτὸς, ὁ, dicuntur bubulei, quafi βὸκὸλὸτὸς, pleonafmo litterae ν. & fic eft ex βὸς, & τὸλὸω, f. τὸλὸσὸ, ab τὸλὸω, unde τὸλὸτὸς, & τὸλὸσὸς, ὁ. vel bubulei βὸτὸκὸλὸτὸς dicuntur ἀπὸ τὸ πὸλὸς τὸν βοῶν ἔκκα, Nicand. in Alexiph. & fic eft ex βὸς, & πὸλὸω ; unde πὸλὸτὸς, ὁ. ὦσω, atque unde πὸλὸτὸς, ὁ, ὁ.

Βὸτὸλὸτὸς, qui boves fingit, boum ftatuarius ; in Epigr. ex βὸς, & πὸλὸτὸς, ὁ.

Βὸτὸλὸτὸς, ου, ὁ, bupleuron, herba ; de qua Nic. in Ther. & Plin. l. 22. c. 22. ex βὸς, vel βὸς, & πὸλὸτὸς, τὸ.

Βὸτὸκὸτὸτὸς, ὁ, idem quod βὸτὸκὸς, boves ficrens ; aut praegnans : utrumque ex βὸς, & πὸλὸω, vel πὸλὸτὸω, f. ὦσω ; unde πὸλὸς, ὁ ; & πὸλὸτὸς, ὁ.

Βὸτὸλὸς, γὸτὸς, ὁ, ſtimulus, quo boves pungunt-ur : βὸκὸτὸτὸν, q. d. βὸτὸ πὸλὸτὸω. Vel fcutica, qua fit ex bubula pelle.

Βὸτὸτὸλὸω, boum paftor : in Epigr. ex βὸς, & τὸλὸω.

Βὸτὸλὸς, qui circa boves verfatur : bubuleus : ex βὸς, & πὸλὸω.

Βὸτὸτὸς ὁβὸλὸς, magna verua, q. ad boves transfigendos. Ex βὸς, & πὸτὸς, tranfadigo, p. ὦσω.

Βὸτὸτὸς, ad boves transfigendos aptus : ut ὁβὸλὸς βὸτὸτὸτὸς, apud Eurip. in Cyclope. ex βὸς, & πὸτὸς, ὁ.

Βὸτὸτὸτὸς, ου, ὁ, ἡ, dicitur animal ex eantharidum genere, fimillimum fcarabeo longipedi ; fic dictum, quod in herba a bobus devoratum, eos tacto felle ita inflammet, ut tumpat ; teſte Nic. in Alexiph. & Plin. l. 30. c. 4. fed eft oleris fylveſtris fpecies, de qua Theophraft. Pl. l. 3. c. 8. & Gal. in Lex. Hippocrat. ex βὸς, & πὸτὸω. f. ὦσω ; unde πὸτὸς, ὁ, & πὸτὸτὸς, ὁ.

Βὸτὸτὸτὸς, qui bovem in prora habet ; ut βὸτὸτὸτὸς Ἰὸνίὰ, factificium conflans ex apro, ariete, & tauro ; in quo tauros praebat, ut in navi prora. Ex βὸς, & πὸτὸω.

Βὸτὸτὸτὸς, fructus qui elauditur fparbe, i. e. folliculo, & involucro palmae arboris. ponitur inter themata. ὁ τὸτὸτὸτὸτὸτὸτὸ τὸ ἀπὸ πὸτὸτὸτὸ, ὁ τὸτὸτὸτὸτὸτὸτὸ τὸ ἀπὸ τὸτὸτὸτὸτὸτὸτὸ, Diofc. l. 1. c. 151. i. e. contentus in ipfo cortice fructus itidem elate diuitur, ab aliis autem burrafus, fic apud eund. Diofc. βὸὸὸ φοινὶξ ὡς ἐπὶ τὸ πὸτὸτὸτὸ κὸκὸτὸτὸτὸ, τὸτὸτὸτὸτὸτὸτὸτὸ ὁ καρπὸς τὸν φοινίκων καλῶν ἀκὸὸὸτὸν, Hermolaus vertit : Palma, quam modo elatem, modo fpathen vocant, involucrum eft fructus e palma nafcentis eum ftatu integro : ubi Marcellus notat. elatem elle corticofum palmae adhuc florentis operimentum, quem palmae corticem vocat Columella.

Βὸτὸς, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, bos ; vacca : ut βὸτὸς ἰσ. vacca. dat. pl. βοεὶ, & Jon. βοῖσὶ. ἰσ. acc. fing. βὸτὸ. acc. pl. βὸτὸς, βὸς. Hinc, βὸτὸς βὸτὸς, & βὸτὸς.

Βὸτὸς, expon. qui humeros adducens cervicem contrahit, qualis in judicio naturarum. Ariftoteles infidiofus effe ait : ex βὸς, & πὸτὸς.

Βὸτὸτὸς, in aet. βὸτὸτὸω, Buſtris, rex Agrigentinorum.

Βὸτὸτὸτὸς, ſeu βὸτὸτὸτὸς, τὸ, & βὸτὸτὸτὸ, ὁ, exp. boum ſtabulum, bubile : ex βὸς, & τὸτὸτὸ, ἡ, ſtatio.

Βὸτὸτὸτὸς, ὁ, ὁ, ὁ, dicitur bubile, boum ſtabulum, ubi boves ſeruntur : Poll. ex βὸς & τὸτὸω, ὁ, ſtabulum, ſtatio.

Βὸτὸτὸτὸς, exp. vertendo, & ſtectendo ſe more boum aranrium : Hefych. ex βὸς, & τὸτὸω, ὁ.

Βὸτὸτὸτὸς, boves macto.

Βὸτὸτὸτὸς, ὁ, boum mactatio : in Epigr. pro quo dicitur & βὸτὸτὸτὸ. ex βὸς, βὸὸς, & τὸτὸτὸ, unde τὸτὸτὸτὸς, ὁ.

Βὸτὸς, ου, ὁ, ἡ, Dor. βὸτὸς, ὁ.

Βὸτὸς, & hoc ὁ βὸτὸν, pro quo & βὸτὸν, τὸτὸς, ὁ, paſtor. Th. βὸτὸ, inuſ. paſco.

Βὸτὸκὸτὸς, boves pertinens, aquatus. vide πὸτὸς.

Βὸτὸμὸτὸς, & ὁς, Butomium ; herba, quam βὸτὸς τὸτὸμὸτὸ, boves carpunt.

Βὸτὸτὸς, ὁ, ὁ, ὁ, expon. boves penetrans, & transfigendis aptus : penetrabilis, & transfigendis aptus : apud Suid. ex βὸς, & πὸτὸω, unde πὸτὸς, ὁ.

Βὸτὸτὸς, & βὸτὸτὸτὸς, ὁ, ὁ, ὁ, qui boves alit, & paſcit ; bubulcus. ex βὸς, & τὸτὸτὸ, ὁ, ſeu τὸτὸτὸς, ὁ.

Βὸτὸτὸς, boves cadens ; qui boves maſtat : Athen. l. 14. ſed eſt etiam ſpecies animalelli, quod ἐμπὸς, dicitur, teſte Hefych. ex βὸς, & τὸτὸω, ὁ ; unde τὸτὸς, ὁ.

Βὸτὸτὸτὸς, ὁ, ὁ, butyrinus. Th. βὸτὸτὸρ.

Βὸτὸτὸρ, ὁ, τὸ, butyrum, laſtis ſpuma : Gen. c. 18. ver. 8. a βὸς, vacca & τὸτὸρ, caſeus, quod a bubula ute ut plurimum fit.

Βυσσίνος, η, ον, ὁ, edax, cibi avidus.
Βυσσῖνος, ὁ, ἡ, apud Athen. pro pane furfuraceo : a βύσσινον, ecmedo :
Βυσσὶς, ίδος, ἡ, ἡ, qui comedit poteſt, eſculentus.
Βυστὸς, ὸν, ὁ, ἡ, cibus, eſca.

Β Υ.

Βύω, ῶ, ὁ, ἡ, bubo, avis nocturna.
Βυβλάριον, ου, τὸ, diminut. chartula ex papyro : in Epigram.
Βύβλινος, ὁ, ἡ, papyraceus, ſed ex Cant. & cannabeus : item ſcirpeus : ut βύβλινον ὅπλον, apud Herodot. & βύβλινοι στέφοι, vinum ex Biblo civitate.
Βυβλίον, ου, τὸ, papyracea charta, in qua nihil ſcriptum eſt, & ſuniculus etiam nauticus, non tamen ex byblo (i. e. papyro Ægyptia) confectus ; ſed ex herba ei ſimili.
Βίβλος, ου, ἡ, papyrus Ægyptia : item herba quædam ſimilis papyro : Euſt. Said. Quoniam autem charta ex byblo fieri ſolebat, ideo βίβλος, pro libro acceptus. Scribitur & βιβλος.
Βύκω, confertim impleo : inde βύκων, denſe. Th. βύω, obturo. Eſt & βύκω, vagio a bo, voce iuſtantili ; vel ex βύω, ideſt, bubulo. Vide etiam in βόαυλος.
Βυθίζω, mergo : ſi ἰων. p. βεβύθικα. a. 1. ἐβύθισα. a. βυθίσθην, ὁ, fundum.
Βύθιος, ὁ, ἡ, qui eſt in profundo ; profundus : Loc. & βυθὸν κυμαινοῦς, in Epigram. que fit in fluctibus. & τὰ βύθια, aquatilia.
Βυθοειδὴς, ſub fluctibus. Th. βυθὸς, ὁ, fundum.
Βυθὸς, ὁ, ἡ, fundus, imus gurges, profundum : q. a βάθος, εος, τὸ, profunditas.
Βυθοτρόφος, ὁ, ἡ, in profundo nutritos : in lib. Machab. Profundorum nutrix, exp. in profundo utero nutriens : ex βυθὸς, fundum, & τρέφω, alo, nutrio.
Βυκανᾶν, ὁ, ἡ, buccina cano.
Βυκάνη, ης, ἡ, buccina.
Βυκανητὴς, ὁ, buccinator.
Βυκανητήριον, τὸ, buccina ; idem ac Th. βυκάνη.
Βυκανίστης, ὁ, apud Polybium, pro βυκανητὴς, buccinator.
Βύκανος, ὁ, ſonans, ſpirans : venti epithet. a βύζω, confertim impleo.
Βυκκὰς, ὰς, ὁ, confertus : a βύω, obturo.
Βυκκίζω, ὁ, oppleo, obſtruo. Heſych. & βυκκίζει, dicitur etiam pro Th. βύω, contercio, oppleo.
Βυκὸς, ὸς, ὁ, hordeum madefactum, quod coctores corevifiarii maltam vocant.
Βυκτὰω, mergo. Heſych. βυκτᾷ, βαπτίζει. Æoleſt a βάκτω, tingo.
Βύρσα, ης, ἡ, corium, pellis.
Βυρσαυτὴς, ὁ, ab Ariſtoph. dicitur Cleon. ἀπὸ τῆς βύρσης, ὡς τὸ κεντέω, teſte Heſych. q. d. aquila raptrix τοῦ βύρσα. Per jocum autem βύρσαν vocat Athenarum urbem ex βύρσα, ὁ, corium, & κέντω, ὁ, aquila.
Βυρσεῖα, ὰν, ἡ, Att. ἰων, coriarius.
Βυρσεῖον, corium concinno, ſeu apparo.
Βύρσινος, ὁ, ἡ, coriaceus, & apud Ariſt. βυρσίνων ἱμάτων, ſcrip. flagellum.
Βύρσις, ὁ, diminut. corium pellis.
Βυρσοδέφης, ὁ, ὁ, cerdo, coriarius : ex βύρσα, corium & δέφω, excorio.
Βυρσοπωλεῖον, dicitur navis corio contecta : q. d. compacta : ex βύρσα, ὁ, corium, & πήγνυμι, figo, ſi, ξυ ; unde aor. 2. ἐπάγην, infixus.
Βυρσοπώλης, ὁ, coriarius : Poll. ex βύρσα, ὁ, & πωλέω, facio.
Βυρσοπώλιδα, ὁ, qui coria vendit : ex βύρσα, & πωλέω, ὁ.
Βυτιοβόσκα ὀνόκωλος, apud Eurip. in Baech. dicitur trympanum ; quoniam rhombus eſt orbicularis pelle intenta obductus. ex βύρσα, corium, & πόσκω, ὁ, tendo, intendo.
Βυρσὸν, ὁ, corio contego : Th. βύρσα, corium.
Βυτοτόμος, ὁ, ἡ, qui ſcapulis furtum addu-ctis cerviceum contrahit : quales Ariſtoteles inſidioſos eſſe ait : ex βύω, obturo, & τομὸς, ὁ, ἡ, cervix.
Βύσσος, ὁ, Byſſus ; menſa quidam apud Delphos ; ſic dictus, quaſi βύσσος, quoniam eo menſe multa βύεται, h. e. producuntur, & germinant.
Βύτρα, ατος, τὸ, obturamentum ; a. 1. perf. pract. paſſ. verbi βύω, obſtruo.
Βύσσῳθος, ὁ, ἡ, byſſinus, qui ex byſſo eſt : ut βύσσινα ἱμάτια, apud Herodot. & βύσσινοι στόφοι, apud Plut. Metaph. βύσσινα γίνονται, ornata verba. Them. βύσσος, ὁ, ἡ, byſſus.
Βυσσωθίζω, ὁ, in profundum delabens præpondere : Heſych. ex βυσσὸς, ὁ, ἡ, fundum ; & βύσσος, εος, τὸ, pondus.
Βυσσοτόμιδα, profunde cogito ; machinor : item fundamenta profde jacio. a βυσσὸς, ὁ, ἡ, fundum ; & τόμος, ὁ, ἡ, ſecundo, & τόμιδα, ſcindo. Th. τέμω, ſtruo.
Βυσσοτόμος, ex imo : adv. a βυσσὸς, fundum.
Βυσσὸς, ὁ, ἡ, byſſus ; lini pretioſiſſimi genus. Hinc βύσσινος, byſſinus.
Βυσσόφρων, ὁ, ἡ, profundo cogitans peſtore : vid. Heſych. ex βυσσὸς, fundum, & φρὴν, νὸς, ἡ, mens.
Βύσσυ, & βύζω, τὸ βύω, i. e. bubonis ; quem meri, & ferali omine dicunt Latini Poetæ ; bubulare. Th. βύω, ὁ, ἡ, bubo.
Βύτισμα, τὸ, profunditas : a βυτίσσω, fundum.
Βυτίσσω, pro βυθιπορεύομαι, ὁ, oppletus, refertus : ex Ariſtoph. Th. βύω, vel βύζω, obturo.
Βύτρα, ατος, τὸ, idem ac βότρυς, obturamentum ; & pro genere marſupii, ſeu peræ ; Poll.
Βύω, ῶ, ὁ, ἡ, & βύζω, ὁ, obturo : obſtruo ; item impleo, tego. βύζω, idem.

Β Ω.

Βῶ, βᾷς, & βῆς, βᾷτ, Jon. a. 2. ſub. a βαίνω, eo.
Βώβιος, ὁ, buccula, bucnlus.
Βωβὸς, per contract. Jon. pro βεβὸς.
Βωκολικὸς, Dor. pro βουκολικὸς, bucolicum carmen cantabile.
Βωκολικῶν, Dor. pro βουκολικῶν, paſtorali more cano. βωκολικάσθω, Dor. imperat. pro βουκολείσθω.
Βωκολικὸς, ὁ, ἡ, Dor. pro βουκολικὸς, ὁ, ἡ, bucolici carminis cantor ; ex βοῦς, βόλος, cibus, & κέλω, cano.
Βωκολὸς, Dor. pro βουκολὸς, ὁ, paſtoralis.
Βωκόλος, Dor. pro βουκόλος, ὁ, bubulcus : a βοῦς bos, & κόλος, cibus.
Βώλαξ, ακος, ὁ, Dor. pro βῶλος, ου, ὁ, idem ac βῶλος, bubulcus, meſſor. Th. βοῦς, bos.
Βῶλε, confiſtam : Dor. pro βᾶλε, ὁ, ἡ.
Βωλεύειν, & βωλεύσειν, ὁ, τὸ, item βῶλος, ου, ὁ, gleba.
Βῶλις, ιδος, ἡ, Poet. idem ac βῶλος, ου, ὁ, ager, gleba.
Βωλοβόρος, glebas modo : a βῶλος, ὁ, gleba.
Βωλίτης, ου, ὁ, ὁ, bolites, fungi genus : a βῶλος, ὁ, ἡ, gleba ager.
Βωλοκοπέω, glebas ſcindo, vel fango : occo.
Βωλοκοπία, ὁ, ἡ, glebarum fractio : ex βῶλος, ὁ, ἡ, gleba, & κοπὸ, feſtio. Th. κόπτω, ſcindo.
Βῶλος, ου, ὁ, ἡ, gleba, ager, maſſa : item bolus.
Βωλοστρόφος, ὁ, ἡ, glebarum inverſio, & repallinatio. Th. στρέφω, verto, verſo ; unde στροφὴ, ὁ, ἡ, verſio, vertura.
Βωλοτόμος, glebas lacero : Epigr. Th. τέμνω, ſcindo ; unde τομὸς, ὁ, ἡ, ſecans.
Βωλώδης, ους, ὁ, ἡ, globoſus.
Βωμεκόλαμος, τὸ, ſcurrile factum, aut dictum ; ſcurrilitas. Heſych.
Βωμεκόλος, ου, ὁ, ἡ, idem ac βωμολόχος, facrilegius : item pro parva ara capitur.
Βώμιδες, ων, ὁ, ἡ, ara craſſuctio ; Heſych.
Βώμιος, ὁ, ἡ, altareus : unde βώμιοι ὑπεύχαι, ara precantes.
Βωμὶς, ίδος, ἡ, diminut. arula : Herod.
Βωμιάζω, ὁ, ἡ, quæ ad aras facra peragit, facerdos, Heſych. a βωμὸς, ὁ, ἡ, ara.
Βωμολόχος, ου, ὁ, ἡ, ſcurrile factum, aut dictum ; facrilegium, Athen. ex βωμὸς, altare ; & λόχος, inſidiæ.
Βωμολοχία, ας, ἡ, ſcurrilitas ; altera extremitas τοῦ ἀγροικικοῦ : apud Ariſt. 2. Ethic.
Βωμολόχος, ὁ, ἡ, ſcurrilis, ſcurra, aſſentator ; item facrilegus.
Βωμολοχῶμαι, & βωμολοχεύομαι, ſcurram, vel ſacrilegum ago.
Βωμολόχως, ſcurriliter.
Βωμοστάσιος, ὁ, ἡ, qui ad aram contendit : ex βωμὸς, ara, & ἵστημι, ſiſtor ; a Th. στάσις, εως, ἡ, ſiſta.
Βωμὸς, ὁ, ἡ, baſis : item ara : q. ὁ βάθος, ſeu βάθρον. Euſtath. nam ab Heſych. πᾶν βωμὸς, ἀπὸ βάθους, & deabus ; θυσιαστήριον, altare Deo vero.
Βῶν, Jon. & Dor. pro βᾶν. vel acc. ſing. a βοῦς, ὁ, ἡ, Dor. pro βᾶς, ὁς, bos, & in acc. pl. τὼς βῶν, & in dat. pl. βωσί.
Βωνίτης, ου, ὁ, ἡ, idem ac βόνης, ου, ὁ, ἡ, bubulcus. Th. βοῦς bos.
Βοῦ, γος, ὁ, ἡ, picis, a clamore dictus, nempe a βοὴ, Dor. βοᾶ.
Βῶρος, ου, ὁ, ἡ, Borus, nom. propr. viri : item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardia.
Βῶς, acc. pl. Dor. vide in Βῶν.
Βῶτ, ὁ, ἡ, Dor. pro βοῦς, bos, vacca.

Γ Α

Βώτας, vocare, Jon. & Dor. pro βοήσας, a. 1. inf. verbi βοάω, voco clamo.
Βώτης, ου, ὁ, ἡ, & βώτωρ, ος, ἀκλιτόκλιτον, apud Poetas ſæpe reperiuntur pro βοτευς, a. 1. part. & βότευσας, & βοτεύσας, per contract. a βοάω, clamo.
Βωτιάνειρα, Dor. & Poet. pro βωτιάνειρος, ου, pl. pruf. ſub. act. a βωτία, clamo.
Βωτίαν, Dor. pro βοᾶν, voco. Hinc βωτιάσαμαι, Dor. pro βωτίσασθαι, 1. pl. a. 1. ſub. act.
Βώτις, ὁ, ἡ, Dor. pro βοτὴς, ου, ὁ, paſtor.
Βωτιώνης, popinone, dat. ſing. ſ. g. a
Βωτιώνης, ου, ὁ, ἡ, & ὁ, alens viros : a βῶτις, ὁ, & ἡ, βοτὴς, paſtor (quod a βόω, inuſ. paſco) & ἀνὴρ, vir.
Βώτωρ, idem ac βοᾶν, ſeu βοὰ, clamo ; facto ſcil. βοητὴρ, a βοάω, deinde per contractionem, & ſine ἐνθέσει, apud Herod. inquit Euſtathius.
Βώτωρ, ορος, ὁ, idem ac βωτὴρ, paſtor : a βόω, inuſ. paſco.

Γ Α.

Γ Tertia apud Græcos ſitera ternarium numerum denotans. Γ interdum pro β ponitur. Interdum γ pro vocibus præponitur, ut γνὴ, νεος, vers γέν, τὰ, violæ &c. Et γ', pro γε, quidem, certe.
Γὰ, Dor. pro γᾶ.
Γαβαὴλ, ὁ, nomen platear, ἀλλότρ, Hebr. pavimentum elatum.
Γαβριὴλ, ὁ, nomen Angeli, ἰσχυτὸς, Gabriel. Hebr. robur Dei.
Γαγάτης, ου, ὁ, ἡ, gagates lapis : a γάγη, qui eſt fluvius Lyciæ.
Γαγγαλίζω, titillo : a γάγγη γάγγη, facio titillitio. Vel a γάγγη, ης, ἡ, lætitia.
Γαγγίτης, ου, ὁ, ἡ, gangites, rete pilcatorium, q. γάγγη, capio.
Γαγγίτης λίθος, ſeu γαγγίτου, ου, ὁ, ἡ, gemma quedam. a Gange fluv.
Γαγγίτου, ου, ὁ, ἡ, genus preter naturam contorto. Heſych. γαγγίτου, genus apollenatis ; revolutio nervorum ex percuſſione, vel labore proveniens.
Γάγγραινα, ης, ἡ, gangræna, partis alieujus monſtificatio. q. a γράω, vel γράπω, depaſcor, quia partes finceras avide depaſcitur, vel a γάγγη τὸ γάγγραν, gaudio depaſcendi.
Γαδάρα, ης, ἡ, nomen Gentile. Hebr. rumex.
Γαδαρὴς, ὁος, ὁ, ἡ, Gadarenſis.
Γαδαρηνὸς, ὁ, ἡ, nomen Gentile. Hebr. ſepto cinctus.
Γαδέω, ῶ, ὁ, ἡ, gaudeo.
Γαῖα, ης, ἡ, Poet. pro γᾶ, Perſica vox, opes, divitiæ.
Γαιηοχέω, ῶ, ὁ, ἡ, ſtrarium Eccleſiaticum, & pro eo ipſo. ex γαῖα, ης, ἡ, & ὄχεω, ὁ, cuſtodio, quod a ὄχος, ου, cuſtodio.
Γαῖδος, Dor. pro γαῖος, prael. inf. a γαδέω, gaudeo. Dor. γαῖδος.
Γαῖον, Dor. pro γαῖος, ου, ὁ, ἡ, ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi γαῖω, gaudeo, lætor.
Γαῖς, pro γαῖα, & Jon. γαὶς, ὁς, ἡ, terra.
Γαῖος, ου, ὁ, ἡ, Dor. γᾶος, ὁ, ἡ, terra, rellus, & per aphæreſin ἀεν. in proſe γᾶ. ὁ γαῖος, idem. vel a γαῖω, lætor, quod e terra omnia naſcantur Platoni q. γάιοσπορος, id eſt, genitrix. Hinc γαῖος, ὁ γαῖος, ὁ, ἡ, ὁ, terreus, ut γαῖος ἄνθρωπος, ex terra genitus. a γαῖος, ὁ, ἡ, terra remotus. κόνις, vel κόνιορτος, ὁ, ἡ, cumaculum. ὄνειρος, ὁ, ἡ, humi repens. ὄργυια, ὁ, ὁ, ἡ, fertilis. ἐκ γαίου, ὁ, ἡ, ſcrpens.
Γαιόχος, dat. ſing. a γαιόχος, ὁ, ἡ, terram cingens, & continens. Dicitur & pro eodem contractle γαιοχος, & γαιοχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo, vel ἐγκατα vel ἐν τῷ γῇ.
Γαίτης, ου, Gajus, nomen viri.
Γαιτὸν, vel γαίτου, ου, ὁ, ἡ, gaſum, armaturæ genus.
Γαῖων, glorior, ſuperbio, præl. part. γαίων.
Γάκα, ακος, τὸ, lac. tanquam a γαλακ. q. a γάνυμι, tideo, ut ſit quaſi γάνα. Lac primum eſt homínis alimentum, eique ſemper annexum. Hinc γαλακτώδης, ους, ὁ, ἡ, lacteus, γαλακτώδες, lacteus. γαλακτώδεα κύκλος, lacteus circulus in cœlo.
Γαλακτόπους, ὁ, ἡ, ὁ, hinnulus ; qui non ablactatur. a γάλα, ακτος, & πὸς lac.
Γαλακτοτρόφος, ὁ, ἡ, qui lac potat. ex γάλα, lac, & τρέφω, bibo.
Γαλάνη, ης, ὁ, Dor. pro γαλήνη, ης, ὁ, ſerenitas.
Γαλαξιάδης, ου, ὁ, nomen propr. mulieris.
Γαλάτης, ου, ὁ, nomen multeris, Galatea.
Γαλάτης, ου, ὁ, nomen gentis, Galata.
Γαλάται, ων, ὁ, nomen regionis. Gr. Γαλάται.
Γαλάτις, ὁ, ἡ, Galaticus.

Γαλέη, ης, & in prosa γαλῆ, ῆς, musfela, ratus. nam felis eſt proprie αἴλουρος, q. a γάλα. feles enim ladte delectantur, vel per metathefin ex γαλὴ fit ἀγάλη, quod ad opus ἀγρῶσσον vepreremm noctu gregatim convenient. Et γαλῆ dici poſſet, q. γαλιὴ, ἴσπερ καλιὴ. Hinc γαλεώτης, ου, ὁ, muſtelus, piſcis genus. γαλέη, ἴσης, ἡ, catulus felis. μικρὸν ἐστι, ἡ, mus araneus.

Γαλήνη, ης, ἡ, tranquillus, ſereaus, hilaris Th. γαλάνη, ἡ, tranquillitas.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, felis, muſtela. vide γαλέη.

Γαλήνη, ης, ἡ, ſerenitas ; tranquillitas maris, malacia, dum aer, aut mare quaſi rider. à γαλῶ, vel a γάλα, coelum luce perfulum laeteo, feu candido colore eſſe videtur. Eſt & nomen proprium mulieris. Hinc γαληνὸς, ὁ, ἡ, ſerenus. γαληνιᾷ, ᾷς, ἡ, tranquillitas. γαληνιάσαντα, acc. ſing. part. praeſ. f. g. a γαληνιάω, tranquillus fum. Th. γαλάνη, tranquillitas maris, ſerenitas.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regiouis, Galilea. Hebr. limes.

Γαλεὸν, τὸ, galium herba. q. a γάλα, quia in coniunctione laſte coagula ipſum implet.

Γαλιόνδιν, ου, ὁ, frutex, urticae ſimilis, urtica mortua. q. a γαλέη ἴδιον, figura muſtelae.

Γαλλίας, ου, ὁ, nomen viri, Gallion.

Γάλλος, ὁ, ἡ, eviratus, ſpado. a. ἀπὸ τῆς ἀλλθ. quia naturam fuam muravit. Vel a Gallo, Phrygiae flumine, ubi initiabantur.

Γάλως, ω, vel ως, & γάλεως, ου, ὁ, glos ſoror, mariti, vel uxor fratris. q. a γάλα, hac ; quod ſint quaſi ἐμαστιάλακτοι, eodem lacte nutriti, quippe quod ſaepius conveniunt.

Γάμαι, Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. a γαμέω, uxorem duco.

Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri ἑλληνικὸν, Gamaliel. Hebr. retributio Dei.

Γδαμδὴρ, ὁ, ὁ, gener, ſocer : item frater uxoris. in pl. dat. γαμβροῖσι, ionice. q. a γαμέω, ut ſit quaſi γαμερὸς. ex τῷ γαμῶν orta eſt haec affinitas.

Γαμήτωρ, matrimonio jungnnter, ſ. pl. praeſ. imperat. act. a γαμέω, uxorem duco.

Γάμος, Dor. & Jon. pro γῆμος, ὁ, ſing. a. 1. ind. vide γῆμαι, a γαμέω, uxorem duco.

Γαμόσυνος, gem. ος, pro γαμοσύνη, ſ. 1. med. verbi γαμέω, uxorem duco.

Γαμετὸν, verbale a γαμέω, uxorem duco.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. at γαμέτης, ου, ὁ, maritus. Th. γαμέω, uxorem duco.

Γαμέω, uxorem duco, nubo. fut. γαμέσω. praeter. γεγάμηκα. aor. 1. ἐγάμησα, & per lyncopen & metath. ἔγημα, aor. 2. paſſ. ἐγαμήθην. q. a γάω : hic finu ejus generare, ut alii ſint cultores Deo poſt nos. vel q. a γάω, & ἄμα, quod conjuncta ſit laetitia. Hinc γαμέλιος, ου, ὁ, ἡ, nuptialis, conjugalis. γαμέλιος, ὁ, τὸ, munus nuptiale. γαμήτης, ου, ὁ, maritus. γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. γάμος, ου, ὁ, nuptiae. γαμίζω, nuptui colloco. γαμιστὸν, ου, ὁ, October, vel Januarius. ἔγκαμος, ου, ὁ, coelebs, ἀγάγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel nova nupta. q. a γάω. a nam finis ejus generare.

Γαμετὸς, nupturio. a γαμέω, ſ. γάω, uxorem duco.

Γαμέτων, nuptum do. (γαμίσκομαι, nupti collocor (idem ac γαμίζω. ſ. 6. p. γεγάμισκα. τὸ γαμίζειν eſt parentum. Sponſus dicitur γαμέτης, Sponſa γαμετὴ.

Γάμος, gen. ου. pro γάμεος, a γάμαι, a. nuptiae.

Γαμόσιτος, nubat, praeſ. opt. paſſ. a γαμέω.

Γαμοσκελὲτης, praeſ. inf. a γαμοσκελὲω, furtivas nuptias quem. ex γάμαι, a. 2. nuptia, & κελὲω, jubeo.

Γαμόρος, ὁ, ἡ, Jonic. pro γαμέρος, agricola. ex γῆ, terra, & ὄρος, divido. praet. med. ὄμορμαι.

Γάμος, ὁ, & Jon. γάμεος, ὁ, vel εἰ γάμος, nuptiae, q. a γάω. Hic finis ejus generare, a γάω, uxorem duco.

Γαμόω, ῶ, ὁ, nuptias ornans. a γάμος, ὁ, nuptiae, & ὄνομα, orno. hinc γαμοῦσθαι, nuptias paro.

Γαμψὼν, dat. ſing. praeſ. part. paſſ. ſ. g. a γαμψὸς nubo, uxorem duco.

Γαμψὸς, ὁ, ἡ, malus, maxillae. a γαμὲλὸς, incurvus, inflexus : pro καμπὲλὸς, quod a κάμπτω, flecto.

Γαμψὼς, ὁ, ἡ, inflexus, aduncus : a κάμπτω, flecto.

Γαμψώνυχος, ὁ, ἡ, nom. plur. a γαμψώνυξ, cui curvi ſunt ungues. q. a γαμψὸς, idem ac καμπὲλος, incurvus. Th. κάμπτω, flecto. incurvo. & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis.

Γάνος, ους, τὸ, laetitia, voluptas : item ſplendor, a γάω, laetor. Hinc γανόω, laetitia afficio, ſplendeo.

Γανυμήδης, ους, ὁ, Ganymedes ; nomen proprium.

Γαῦ, enim, nam. conjunctio cauſalis.

Γαυρόομαι, ſplendeſco. q. ex μαυρόομαι, tum vibrare, palpitare : item multiplicare. inde γαυρωμα, multitudo.

Γαργαλίζω, titillo, laetitia afficio. idem cum γαργαρίζω. titillor. q. γάω γλάω, gigno riſum.

Γαργαρεὼν, ωνος, ὁ, gurgulio, guttur. a ſono, q. qui ſit colluſionc. Hinc γαργαρίζω, os a qua colluo, gargarizo.

Γάρος, ὁ, ἡ, garum, liquamen piſcium fale conditorum. hinc ἀζύγαρος, ὁ, ἡ, τὸ, garum acero conditum.

Γαρύομαι, Dor. pro γηρύω, & γαρύτω, ejual. praeſ. ind. Dor. pro γηρύω. Vide γαρύτω. hinc γαρύσασα, Doric. ſ. 1. celebrabo.

Γαρύω, Dor. pro γηρύω, a γάω, pro γηρύω, ſono, loquor.

Γασύομαι, Dor. pro γαμύομαι, conqueror. vide in γαμύω, hinc γαμύσασαν, Dor. pro γηρύσασαν, 3. pl. a. 1. opt. med.

Γάστηρ, ηρος, ἡ, venter. q. a γάω, capio. Eſt enim in ventre cavitas, & capacitas. poſſit etiam ad γάω, referri, quia in eo funt μάζαι γαστρικαὶ. hinc γαλοῦς γαστρὶ, gulosus, ventrem expleo.

Γάστρα, & γαστρὶς, ἴδος, ἡ, fundum vaſis, vel navia. a γαστὴρ, venter.

Γαστρίμαργος, ὁ, ἡ, gulosus, cibi avidus. ex γαστὴρ, ὁ, venter, & μάργος, ὁ, ἡ, infanus.

Γαστὴρ, ὁ, ἡ, mulcra. a γάω, quod recipit : q. γαναλικὴ, σαῖνις, ὁ, ἡ, navigii genus ; ſentina.

Γαυλὸς, Dor. pro γαυλὸς, acc. plur. a γαυλὸς, ὁ, mulctra.

Γαυρίωσαν, Poet. pro γαυρίωσιν, nom. pl. part. praeſ. adl. verbi γαυρόω, ſuperbio. Th. γαῦρος, ὁ, ἡ, ſuperbus.

Γαῦρος, ὁ, ἡ, ſuperbus, arrogans, ferox. q. a γαίω, ſuperbio. ut ſit q. γαίωρος. Hinc γαυρόομαι, ſuperbio ; ſuperbia. γαυρίωσι, & γαυρίωσιν, ſuperbia, gloria, me jacto. ἀγαυρὸς, ὁ, ἡ, ſuperbus, inſolens.

Γαυρωμένος, ὁ, ἡ, elatus, ſuperbiens, praeſ. part. a γαυρόομαι, ωμαι. hinc γαυρὰ, efferari, praeſ. imper. paſſ. a γαῦρος, ὁ, ἡ, ſuperbus.

Γαυρὼν, ὁ, ἡ, ſuperbus, elandum, tortuoſum ; γαυρὸν, reddo γαυρὸς, curvum.

Γαῦ, genero, naſcor.

Γ Ε.

Γὲ, Dor. γέ, quidem, certe. Et καὶ, idem eſe puto. Aliquando γὲ eſt ſyllabica adjectio. ſeparatim vis legitur. ἐγὼγε, utinam fane. καίγε, & quidem. ἐπεὶγε, tamen. κἀστὲγε, etſi. μενοῖγε, imo veto.

Γέα, & contracte γᾶ, ᾶς, terra vel γὴν, ἠρὸς, quia ſignificatur & feminino magna mater eſt nafcentium corporum.

Γεάσχων, ὁ, & γεαίσχων, & Jon. γαιάσχων, Neptuni epitheton. παρὰ τὸ γῆν, ἴσον τῷ ἔχων : vide in γαιάσχων.

Γέγαα, genitus fum, praet. med. Poetic. verbi γάω, pro γεγέννημαι, naſcor. Alii volunt eſſe perf. pro γέγονα. unde γεγαὼς, pro γεγονὼς.

Γεγάασι, & γεγάᾶσι, & γεγάᾶσιν, praet. med. a γάω, quod vide ſupra.

Γεγαθὼς, ὥτος, ὁ, Dor. pro γεγηθὼς, gaudens. vide γέγηθα, a γαίω, gaudeo, inter.

Γεγάμει, ου, ὁ, Poet. pro γέγαμαι, natus fum. a γάω, γεγὼς, fum.

Γεγάμαι, Poet. pro γεγάαμαι, Dor. pro γεγένημαι, inf. praet. med. a γάω, & γάω. pro γέγονα, naſcor.

Γεγαμημένος, ὁ, ἡ, perf. part. a γαμέω, ſ. ὑσ. pro γαμὼν, & quod a γάμος, ου, τὸ, obſectatio.

Γεγάμην, ονται, ὁ, natus. vide in γάω.

Γεγαὼς, ὼτος, ὁ, antiquus, q. a γάω, & γᾶν ſum. id antiquum vere, quod prima creatione e terra productum, ut Adam, Sap. γ. 1.

Γεγάσασι, ὁ, Dor. pro γεγενήσασι, genitus. vide γεγένημαι ſequens.

Γεγένημαι, σαι, ται, natus ſui, praet. paſſ. pro γεγένθαι, perf. inf. verbi γίνομαι, fo, ſum.

Γεγηθὼς, ὼτος, ὁ, ἡ, ſing. & pl. a. 2. act. opt. med. Poet. & Jon. pro γεγαίοιμι, & γεγωμαι, verbi γίνομαι, ſum.

Γέγηθα, lutatus ſum, perf. act. per Syncopen pro γεγήθεσα. a γηθέω, gaudeo.

Γεγήρακε, ſeu γεγήρασε, ſenui ; perf. act. verbi γηράω, ſeu γηράσκω, ſenefco. Th. γῆρας, ατος, τὸ ſenectus.

Γεγίνει, natus ſuerat, pluſq. perf. med. Jon. pro ἐγεγένει. ſ. ſing. a. 2. m. γίγνομαι, & in 3. pl. γέγοντο, hinc p. m. inf. γεγόνεναι, & in part. γεγονὼς, ὼτος, ὁ, ἡ, vide in γίγνομαι, ſum.

Γεγυμασίωσε, ὁ, ἡ, perf. particip. γεγυμασίωσα, perf. inf. paſſ. γεγυμασίωσθαι, ὁ, ἡ, part. act. a γύμασ, ſcribo.

Γεγυμνασμένος, ὁ, ἡ, perf. part. act. a γεγυμνάσθαι, gymnaſio praefectus fum, ab ἀρχὴ, principatus, & γεγυμνάσιον, ου, τὸ, locus exercitii : quod a γυμνὸς, ὁ, ἡ, q. d. nudus.

Γεγωνεσσάμενος, ὁ, ἡ, perf. p. paſſ. a γεγωνέω, exerceo. Th. γυμνὸς, ὁ, ἡ, nudus.

Γέγωνε, clare clamo, p. m. verbi γέγων, per metathefin pro γέγωνα. Hinc γεγώνω, pro γέγωνα, praet. med. in praeſens tranſmutae. vel eſt p. m. a γέγωνε, vociferor, clamo.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, praet. inf. & γεγώνει, Dor. pro ἐγεγώνει, imperf. a γεγωνέω, clamo, quod eſt praet. med. γέγωνε.

Γεγωνοτόνε, τὸ, celebrandum eſt, vide in γεγωνέμεν.

Γεγὼς, ὼτος, ὁ, natus, pro γεγονὼς, a γάω, & quod vide, perf. med. verbi γάω, quod a γίνομαι, ſum.

Γεδεὼν, ὁ, nomen herois, Θάλατος, Gedeon. Hebr. evulſor.

Γεδωναῖος, τὸ, ὁ, nomen regionis, Getſemani.

Γέεννα, ης, ἡ, gehenna, locus fuppliciorum aeternorum.

Γεγαῖμαι, natus fum, vel genui, a. 2. med. Jon. pro γεγένημαι, a γάω, & γίνομαι, naſcor. γεγαίμεσθα, ὁ, ἡ, ου. a. 2. med. part.

Γέγαμι, pro γᾶμαι, Jon. a. 2. m. 2. ſing. ab ἐγαμήθην, ὁ, ἡ, ου.

Γεγαίομεν, Jon. inf. med. ejuſdem them.

Γεγὼς, pro γάοτος. 3. ſing. a. 2. m. Jon. ab eodem thematc.

Γελιὸν, pro γέγονεν, & γεγένται, pro γεγόνασι. 3. pl. a. 2. m. ſing. & pl. imperf. paſſ. verbi γίνομαι. Vel ut alii volunt, γεγίνασι ; Poet. dici pro ἐγεγένθαν, abiecto augmento, & e mutri cauſa inferto. Sic γένετο, pro ἐγένετο.

Γέγοντα, Jon. pro γάω, a. 2. ſing. ſtatl. verbi γίνομαι, naſcor.

Γέγονα, ſeu γεγένημαι, & γεγάαμαι, naſcor, gignor, fio, ſum. ſ. 1. med. γεγένημαι. praeter. ſing. 3. ſtatl. γεγένηται. ſ. 1. paſſ. γεγένθαι. f. 1. paſſ. γεγενήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην, ὁ, ἡ, ου, facto ſum. a. 2. imper. γένε, γένθω. a. 2. opt. m. γενοίμην, ὁ, ἡ, ου. ut ὁ γένοιτο, abſit. a. 2. ſub. m. γένωμαι, ὁ, ἡ, ὦ. inf. ſtatl. γενέσθαι. a. 2. part. m. γενόμενος, ὁ, ἡ, ον, ὁ. q. a γάω, naſcor. Hinc γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo. γένεσθαι, ὁ, ἡ, ου, & γενέσιος, ου, ὁ, ἡ, qui ex ſapio aſt, non ex alio. γενεσίων, ίου, ὁ, ἡ, tenatus, renaſcens. γενεσίων, ὁ, ἡ, natus pocuit abſente patre. γενέτωρ, ορος, ὁ, ἡ, frater. ἀγενὴς, ὁ, ἡ, nobili genere non natus. γενεὰ, ᾶς, ἡ, nobilitas. γεγενὴς, ὁ, ἡ, cognatus, affinis. γεγένεια, ας, ἡ, cognatio, affinitas.

Γέγωνε, vel γεγώνω, a. 2. m. fuggrunda, feu fuggrundium, id eſt, pars tefti prominens, quod pluvias a parietibus ſic γέγων εἰσὶ, in terram amovet, & quatit.

Γέγωνε, ατος, τὸ, vel γέγονος, eſt regnale, capitellum.

Γεγωνέομαι, vicina, praet. part. f. g. a γεγωνέω, vicinus fum. Th. γέγωνος, ονος, ὁ, ἡ, vicinus.

Γεγωνέω, vicinus fum, γεγωνέομαι, feu fuggrundium, id eſt, pars teſti prominens, quod pluvias a parietibus ſic γέγων εἰσὶ, in terram amovet, & quatit.

Γέγωνος, dat. plur. a γέγων, vicinus.

Γέγωνος, ονος, ὁ, ἡ, vicinus, q. a γάω, quia ejuſdem terrae. Hinc γεγωνέω, vicinus fum. γεγωνὴς, ὁ, ἡ, vicinitas.

Γεδρὰς, ὁ, ἡ, advena. opponitur αὐτόχθων, ut advena indigena.

Γέδω, p. ſing. praet. ind. a γάω, video. Eſt & γάω, ſplendor Solis, q. a γάω, & ſplendeo.

Γελάζει, Æol. pro γελᾷ, a γάω, video.

Γελὰν, Dor. pro γελὼν, praet. part. γάω vero, jota ſubſcripto, eſt praet. inf. verbi γάω, video.

Γελαντὸς, ὁ, ἡ, hilaris, Poet. pro ἱλαρὸς, ὁ, ἡ, hilaris.

Γελάσσαι, Dor. pro γελάσαι, fut. 1. verbi γάω, video.

Βρωτικὸς, ἡ, ὸν, edax, cibi avidus.
Βρωτίνη, ἡ, apud Athen. pro pane furfuraceo; a βρύειν, comedo.
Βρωτὸς, ὸ, ἡ, qui comedi potest, esculentus.
Βρωτὸς, ὁ, cibus, esca.

Β Υ.

Βύβ, ὁ, ἡ, edax, cibi avidus; nocturna.
Βυβλάριον, τὸ, diminut. chartula ex papyro: in Epigram.
Βύβλινος, ἡ, ὸν, papyraceus, fed exp. & canabeus: item scirpeus: τὰ βύβλινα ὅπλα, apud Herodot. & βύβλινοι οἶνοι, vinum ex Biblo civitate.
Βύβλινος, ἡ, ὸν, papyracea charta, in qua olim scripsum est, & funiculus etiam nauticus, non tamen ex byblo (i. e. papyro Ægyptiaca) confectus, sed ex herba ei simili.
Βύβλος, ἡ, papyrus Ægyptia: item herba quædam similis papyro: Eust. Suid. Quoniam autem charta ex byblo fieri solebat, ideo βύβλος pro libro accipitur. Scribitur & βίβλος.
Βύζω, constrictem impleo: inde βύζων, denſe. Th. βύω, obturo. Eſt & βύζω, vagio a βύ, voce infantili; vel ex τὸ βύ, ideſt, bubo. Vide etiam in βύσσω.
Βυθίζω, mergo. ſi. ἰσυ. p. βεβύθισμαι. a. τ. ἐβύθισα. a. δ. ἐβύθισα, fundum.
Βύθιος, ὁ, ἡ, qui eſt in profundo: profundus: Loc. & βύθιος κυμαινέων, in Epigram. quæ ſit in fluctibus. & τὰ βύθια, acquatilia.
Βυθοὺς, ſub fluctibus. Th. βυθοῖ, ὁ, fundum.
Βυθὸς, ὁ, ἡ, fundum, imus guttus, profundum: q. d. βάθος, ὁ, ἡ, profunditas.
Βυθοτρόφος, ὁ, ἡ, profundo nutritos: in lib. Machab. βυθοτρόφοι κῆτοι, exp. in profundo utero nutrientes: ex βυθὸς, fundum, & τρέφω, alo, nutrio.
Βυκάνη, ἡ, ſyrinx, bucena cano.
Βυκάνη, ἡ, ἡ, buccina.
Βυκανητὴς, ὁ, buccinator.
Βυκανητήριον, τὸ, buccina; idem ac Th. βυκάνη.
Βυκανίστης, ὁ, apud Polybium, pro βυκανητὴς, buccinator.
Βύκινος, ἡ, ſonans, ſpirans: venti epithet. a βύζω, conſertim impleo.
Βυκλὸς, ὁ, ἡ, conſertus: a βύω, obturo.
Βυλλὸς, ὁ, oppido, obſtruo: Heſych. & βύω, dicitur etiam pro Th. βύζω, conſercio, oppleo.
Βυσὸς, ὁ, ἡ, hordeum madefactum, quod cohortes corevſiarii maltam vocant.
Βυττὸς, mergo. Heſych. βυττὸν, βαπτίζων. Æol. eſt a βύπτω, tingo.
Βύρσα, ἡ, ſ. corium, pellis.
Βυρσᾶται, ὁι, ab Ariſtoph. dicitur Cleon. ἀπὸ τῆ βύρσης, ὁ βυρσᾶς, teſte Heſych. q. d. aquila rapetrix τῆ βύρσης. Per jocum autem βύρσαν vocat Athenarum urbem. ex βύρσα, ἡ, corium, & ἀείτης, ὁ, aquila.
Βυρσεῖον, τὸ, ἡ, & Att. ἐῶν, coriarius.
Βυρσεῦσι, corium concinno, ſeu apparo.
Βυρσεὺς, ὁ, ἡ, coriaceus, & apud Ariſt. βυρσεὺς ἐῶν ἔχων, exp. flagellum.
Βυρσὶς, ἡ, diminut. corium pellis.
Βυρσοδέψης, ὁ, ἡ, cerdo, coriarius: ex βύρσα, corium & δέζω, excorio.
Βυρσοπώλης ναὸς, dicitur navis corio contecta, q. d. compacta: ex βύρσα, ἡ, corium, & πέλομαι, figo, f. ξω: unde aor. ἀ. ἐπήλην, corium.
Βυρσοπώλης, ὁ, coriarius: Poll. ex βύρσα, ἡ, & πέλω, facio.
Βυρσοπώλης, ὁ, qui coria vendit: ex βύρσα, & πώλης, ὁ.
Βυρσώσαι κύμβαλα, apud Eurip. in Bacch. dicitur tympanum; quoniam ſtrobulus eſt orbicularis pelle intenta obductus: ex βύρσα, corium, & σώζω, i. tentio, intentio.
Βυρσῶν, ὁ, corio contego. Th. βύρσ, corium.
Βυτιόπλαξ, ὁπος, ὁ, qui ſcapula fuſium addudis cervicem contrahit: quales Ariſtoteles inſidioſos eſſe ait: ex βύω, obturo, & σωτὸς, i. dorſum, cervix.
Βύσσα, ἡ, Byſſus; mens obſcura apud Delphos; ſic dictus, quaſi βύσσει, quoniam eo menſe multa βύσσει, h. e. producuntur, & germinant.
Βύσσει, ſæpe, τὸ, obturamentum; a. τ. perf. pract. paſſ. verbi βύω, obſtruo.
Βυσσὸς, ὁ, ἡ, byſſinus, qui ex byſſo eſt: ut βυσσίνα ἱμάτια, apud Herodot. & βύσσινον φάρος, apud Plut. Metaph. βύσσινα ῥήματα, ornata verba. Them. βύσσος, ὁ, ἡ, byſſus.
Βυσσοβαφὴς, ὁ, in profundum delabens præponderie: Heſych. ex βυσσὸν, ſ. Jon. pro βύσσος, fundum; & βάπτω, ſæpe, τὸ, pondus.
Βυσσοβρεμὴς, profunde cogitor; machinor: item fundamenta probe jacio: a βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum; & βρεμέω, pro βρέμω, ædificio. Th. βρέμω, ſtruo.
Βυσσοδόζω, ex imo: adv. a βυσσὸς, fundum.
Βυσσὸς, ὁ, ἡ, fundum, profunditas: Jon. pro βυθὸς. inde κύβιννος, abyſſus.
Βύσσος, ὁ, ἡ, byſſus; lini pretioſiſſimi genus. Hinc βυσσινος, byſſinus.
Βυσσοτρόφος, ὁ, ἡ, in profundo cogitans paſcere vide. Heſych. βυσσὸς, fundum, & τρέφω, τρέφω, mena.
Βύσσυς, ὁ, βύζω, τὸ βύσ, i. e. bubonis; quem queri, & gemere ferali carmine dicunt Latini Poetæ; bubilare. Th. βύσσ, ὁ, ἡ, bubo.
Βύσσωμα, τὸ, profunditas a βυσσὸς, fundum.
Βυτιάζω, pro βυθοσμέω, ὁ, appletus, refertus: ex Ariſtoph. Th. βύω, vel βύζω, obturo.
Βύω, ſ. σω, p. βέβυκα, obturo: obſtruo; item impleo, tego. βύζω, idem.

Β Ω.

Βώ, βοῦς, & βῶν, βόες, Jon. a. ſub. a βοῦς, eo. Βωβὸν, τὸ, buccula, buculus.
Βωβὸς, per contract. Jon. pro βωβῶν.
Βωκολικὸς, Dor. pro βουκολικὸς, bucolicum carmen canens.
Βωκολικῶς, Dor. pro βουκολικῶς, paſtorali more cano. βωκολικόλεκτος, Dor. imperat. pro βουκολικὸν.
Βωκολικὸς, ὁ, ἡ, Dor. pro βουκολικὸς, ὁ, ἡ, bucolici carminis cantor; ex βοῦς, bubus cibus, & κέλω, cano.
Βωκολικὸς, Dor. pro βουκολικὸς, ὁ, paſtoralis.
Βωκόλος, Dor. pro βουκόλος, ὁ, bubulcus: a βοῦς bos, & κόλος cibus.
Βῶνις, ὁ, ἡ. Dor. pro βόεις, ὁ, ἡ, idem ac βουσπὸς, bubulcus, meſſor. Th. βοῦς, bos.
Βῶλος, conſpicuum. Dor. pro βοῦλος, ὁ.
Βωλοκόπος, & βωλοκόπης, ὁ, ὁ, item βώλακος, ὁ, ὁ, gleba.
Βῶλος, ὁ, ἡ, Poet. idem ac βῶλος, ὁ, ἡ, gleba.
Βωλοτὸς, glebæ modo: a βῶλος, ὁ, gleba.
Βωλίτης, ὁ, ὁ, boletus, fungi genus. a βῶλος, ὁ, ἡ, gleba aper.
Βωλοτρόπος, glebas findo, ſeindo, vel ſtringo: occo.
Βωλοτρόπος, ὁ, ἡ, glebarum fractio: ex βῶλος, ὁ, ἡ, gleba, & τρέπω, ſectio. Th. κέπτω, ſcindo.
Βῶλος, ὁ, ἡ, gleba, ager, maſſa: item bolus.
Βωλοτρόπος, ὁ, ἡ, glebarum inverſio, & repalinatio. Th. στρέφω, verto, verſo; unde στρόφος, τὸ, ἡ, verſio, vertura.
Βωλοτρόπος, glebas lecans: Epigr. Th. πέμπω, ſcindo; unde πομὸς, ὁ, ἡ, ſecans.
Βωλώδης, ὁς, ὁ, ἡ, glebofus.
Βωμάλοφον, τὸ, ſcurrile factum, aut dictum: ſcurrilitas. Heſych.
Βώμιος, ὁ, ἡ, idem ac βωμικὸς, ὁ, ἡ, ſacrificus: item pro parva ara capitur.
Βωμίσκος, ὁ, ἡ, ara exſtructio; Heſych.
Βώμιος, ὁ, altareus. unde βώμιος ἱστὸς, ara pyramis.
Βωμὶς, ἰδος, ἡ, diminut. aræ: Herod.
Βωμίσιμος, ὁ, ἡ, quæ ad aras facra peragit, facerdos, ſeu ſacerdotiſſa: a βωμὸς, ara.
Βωμολοχία, ἡ, ſcurrilitas, ſcurra, allentator; item ſacrilegus.
Βωμολοχικὸς, & βωμολόχος, ἔσχατος, ſcurram, vel ſacrilegum decet.
Βωμολόχος, ſcurriliter.
Βωμολόχος, ὁ, ἡ, qui ad aram contendit: ex βωμὸς, ara, & πολέω, rixor; a Th. πολὸς, ὁ, ἡ, rixa.
Βωμὸς, ὁ, ἡ, baſis: item ara: q. ὁ βῶ, ſeu βαίνω. Euſtath. nam ab Hebr. כמר βωμὸς, ara diis, & deabus; θυσιαστήριον, altare Deo vero.
Βῶν, Jon. & Dor. pro βοῦν, vel acc. ſing. a βοῦς, ὁ, ἡ. Dor. pro βῶς, bos, & in acc. pl. τὰς βῶς, & in dat. pl. βωσὶ.
Βωνίτης, ὁ, ἡ, idem ac βόνις, ὁ, ἡ, bubulcus. Th. βοῦς, bos.
Βῶξ, χὸς, ἡ, piſcis, a clamore dictus, nempe a βύω, Dor. βώζ.
Βῶσις, ὁ, ἡ, Bosus, oom. propr. viri: item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardia.
Βῶτ, acc. pl. Dor. vide in Βῶν.
Βῶτ, ὁ, ἡ, Dor. pro βοῦς, bos; vacca.

Γ A

Βῶσις, vocate, Jon. & Dor. pro βωστὸς, a. τ. inſ. verbi βοάω, voco clamo.
Βωστὸς, ὁ, ἡ, βώστρια, ac βώστροια, apud Poetas ſæpe reperiuntur pro βοήτης, ac τ. pari. & βόστρια, & βόστροια, per contract. a βοάω, clamo.
Βωστρίαινα, Dor. & Poet. pro βωστρίαινα, τ. pl. præſ. fub. ωδ. a βωστὸς, clamo.
Βωστρὸς, Dor. verb. pro βοάω, voco. Hinc βωστρέσμαι, Dor. βωστρίαμαι, τ. pl. a. τ. ſub. ωδ.
Βώτας, ὁ, Dor. pro βοήτης, ὁ, ὁ, paſtor.
Βωτιάνειρα, populoſa, dat. ſing. ſ. g. a
Βωτιάνειρα, ἡ, ὁ, ἡ, alens viros: a βῶτις, ὁ, & ἡ βοτὸς, paſtor (quod a βόω, inuſ. paſco) & ἀνὴρ, vir.
Βωτὸς, idem ac βοάω, ſeu βώ, clamo; factio ſcil. βωτὸς, a βώσω, deinde per contractionem βωτὸς. unde ἀνάβωτὸς, apud Herod. inquit Euſtathius.
Βῶτυρ, ορος, ὁ, idem ac βωτὴς, paſtor τ. a βόω, inuſ. paſco.

Γ A.

Γ Tertia apud Græcos litera ternarium numerum denotans. ſ interdum pro ζ ponitur. Interdum γ otioſe vocibus præponitur, ut γ γὰρ, γ γε, γ γὲν, γ γὶν, & ſic γ, pro γε, quidem, certe.
Γὰ, Dor. pro γῆ.
Γαβαὼθ, ὁ, nomen platex, ἄλλων, Hebr. pauvmorum elatum.
Γαβριὴλ, ὁ, nomen Angeli, ἀνδρεῖος, Gabriel. Hebr. robur Dei.
Γαγάτης, ὁ, ἡ, Gagates lapis. a γαγὲς, qui eſt fluvius Lyciæ.
Γαγγαλίζω, titillo: a γάγ τὸ γαγὲς, facio tridere. Vel a γάγης, ους, τὸ, lætitia.
Γαγγάτης, ου, ὁ, ſagena, tere picatorium. q. a γάγ, cano.
Γαγγίνη ἀλόη, ſeu γαγγίνη, ης, ἡ, gemma quædam. a Gange fluv.
Γαγγὸν, ὁ, ἡ, nomen viri, & præter naturam contio. Heſych. γαγγάλαι, genus apollenatis, revolutio nervorum ex percuſſione, vel laborantium proveniens.
Γαγγρένα, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus mortificatio. q. d. γάγγρα, vel γεγάνω, dispaſcor, quia partes ſinceræ avide depaſcitur, vel a γάγης τὸ γγάνω; gaudio depaſcendi.
Γάδ, Gad, nomen viri, ἀλκτὴρ. Hebr. turma.
Γαδιρὸς, ὁ, ἡ, Gadis, Gadium.
Γαδιρὸς, ὁ, ἡ, oomen Gentile. Hebr. ſepto cinctus.
Γάζα, ἡ, γάζα. Perſica vox, opes, divitiæ.
Γαζοφυλάκιον, ὁ, ἡ, ubi ærarium Ecclaſtaticum, & pro loco ipſo. ex γάζα, ης, ἡ, & φυλακὴ, ἡ, cuſtodia, quod a φυλάσσω, cuſtodio.
Γαθὸν, Dor. pro γηθὸν. præſ. inſ. a γηθέω, gaudeo. Dor. γαθέω.
Γαθέω, Dor. pro γηθέω, ῆς. ſing. a. τ. inſ. ἐσθ. Jon. verbi γηθέω, gaudeo, lætor.
Γαῖ, pro γαῖα, & Jon. γαῖη, ης, ἡ, terra.
Γαῖα, ας, & Poet. γαῖη, ης, ἡ, terra, tellus, & per apherelin ἀῖα. in proin γῆ. q. γάῖα, idem. vel a γάω, naſcor, quod e terra omnia naſcantur Platoni q. γεγάνω, id eſt, genitrix. Hinc γάϊος, & γάϊτες, ὁ, ἡ, ἕν, terreus. ut & γαιήϊος. idem. Unde a terra. Γαιάω, ὦ, Jon. verbi γαιέω, terreus. γαιήϊος, vel αἰώρων, ὁ. ἡ. ὁ. connaculum. ἀνάγαιος, ὁ, ἡ, humi repens. ἔγγαιος, ὁ, ἡ, ὁ, ſertilis. ἐγγαιάω, ὦ, ἡ. ſertax.
Γαιήοχος, dat. ſing. a γαιήοχος, ὁ, ἡ, terram cingens, & continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιώχος, & γαιώχε. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. vel ἐγκατὰ τοῦ σὺ γῆ.
Γαῖος, ὁ, ἡ, Gaius, nomen viri.
Γαιόων, vel γαίοων, ὁ, ἡ, gaſum, armaturæ genus.
Γάλα, glorior, ſuperbio, præſ. part. γαλάων, ὁωσα, ὁν, tanquam a γαλάω. q. d. γαλάω, rideo, ut ſit quaſi γέλα. Lac primum eſt hominis alimentum, eique ſemper attendet. Hinc γαλακτώδης, γαλακτικὸς, & γαλακτοειδὴς, γαλακτίνη, ἡ, lacteus, γαλακτίνη ἀλόη, ἡ, lacteus circulus in cœlo.
Γαλακτόπωτες, ὁι, ἡ, binnulus, qui non abſolte fut. a γάλα, ακτος τὸ lac.
Γαλακτοφάγος, ὁ, ἡ, qui lac potat. ex γάλα, lac, & κέπω, bibo.
Γαλάτα, ας, ὁ Dor. pro γαλάτης, ου, ὁ, ſarenitas.
Γαλάται, ὁι, ἡ, ſ. nomen propr. mulieris.
Γαλάτης, ου, ὁ, nomen muſieris, Galatea.
Γαλάτης, ου, ὁ, nomen gentis, Galata.
Γαλάτης, ου, ὁ, nomen regionis. Gr. lacteus.
Γαλάται, ὁι, ἡ, Galaticus.

Γαλὴ,

Γαλὴ, ῆς, ἡ in profa γαλῆ, ῆς, ἡ, muſcela, catus: nam felis eſt propriè αἴλουρος. q. a γάλα. feles enim lacte delectatur. vel pernetantibus ex γαλὴ fit ἀγάλη, quod ad opus ἀγρυπνον vocarenem noctu gregatim conveniant. Et γαλὴ dici poſſet, q. γαλερὴ, læta, exultans. Hinc γαλεὸς, ὁ, muſelus, piſcis genus. γαλέη, ἡ, canis, canilis felis. μουσέλη, ης, ἡ, mus araneus.

Γαλήνιος, α, ὁν, tranquillus, ſerenus, hilaris. Th. γαλὴν, ἡ, tranquillitas.

Γαλὸς, ὁ, ἡ, felis, muſcela. vide γαλὴ.

Γαλόης, ου, ὁ, ſerenitas, tranquillitas maris, malacia, dum aer, aut mare quaſi ridet, a γαλὸς, vel a γάλα, cadium lucæ peritillum lacteo, ſau candido colore eſſe videtur. Eſt & nomen proprium mulieris. Hinc γαλοήνιος, α, ὁ, ſerenus. γαληνὸς, ὁ, ἡ, tranquillus.

Γαληνότης, ητος. ſing. pura. pral. ſ. g. a γαληνὸς, tranquillus ſum. Th. γαλὴν, tranquillitas maris, ſerenitas.

Γαλλησία, ας, ἡ, nomen regionis, Galilæa. Heb. limes.

Γάλλος, ου, gallum herba. q. a γάλα, quia in contrahendo lacte coaguli vicem implet.

Γαλλὸς, ου, ὁ, ſtultus, ſtolidus. ortica mortua. q. a γαλέη ſtolo, figura muſtela.

Γαλλὸς, ου, ὁ, nomen viri, Gallion.

Γάλλος, ου, ὁ, eviratus, ſpado. q. ab ἄλλος, quia naturam ſuam mutavit. Vel a Gallo, Phrygiæ flumine, ubi initiabantur.

Γάλου, ου, vel ους, ὁ, γάλακος, ους, τὸ, glos ſoror, mariti, vel uxor fratris. q. a γάλα, lac; quod ſint quaſi γαλακτικοὶ. eodem lacte nutriti, quippe quod ſæpius conveniunt.

Γάμος, Dor. pro γάμος, α. ι. inſ. a γαμέω, uxorem duco.

Γαμβρὸς, ὁ, nomen viri ἄλλοτε, Gamaliel. Hebr. retributio Dei.

Γαμβρὸς, ὁ, ἡ, gener, ſocer: item frater uxoris. in pl. dat. γαμβροῖσι, Ionic. q. a γαμέω, ut ſit quaſi γαμηρὸς. in τὸ γαμβρὸν orta eſt hæc affinitas.

Γαμετὸς, ὁ, matrimonio jungantur, 3. pl. præſ. imperat. act. a γαμέω, uxorem duco.

Γάμη, ἡ, Dor. pro γάμος, ου, ὁ. ſing. & ι. ind. vide γάμος, a γαμέω, uxorem duco.

Γαμήσιος, α, gem. or, pro γαμέσιος, ſ. ι. med. verbi γαμέω, uxorem duco.

Γαμήσω, verbum a γαμέω, uxorem duco.

Γαμίην, ης, ἡ, uxor. at γαμέτης, α, ὁ, maritus. Th. γαμὲω, uxorem duco.

Γαμίζω, uxorem duco, nubo. ſut. ίσω. præter. γεγάμικα. aor. ι. γάμισα. pral. ſ. g. a γαμέω, & metath. γίγνομαι, aor. ι. paſſ. ἐγαμίχθην. q. a γάω. hic fina ejus generare, ut alii ſine cultores Deo poſſi nos. vel q. a γάομαι, & πάω, quod conjuncta ſit lætitia. Hinc γαμήλιος, α, ὁ, ἡ, nuptialis, conjugalis. γαμήλιος, ου, ὁ, nunus nuptiale. γαμίσκος, ου, ὁ, maritus. γαμετὴ, ἡ, uxor. γάμος, α, ὁ, nuptiæ. γαμέω, nupui colloco. γαμαιτὸς, ου, ὁ, October, vel Januarius. ἄγαμος, α, ὁ, cœlebs. ἀγάγαμος, α, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel nova nupta. q. a γάω. nam finis ejus generare.

Γαμισκὸς, nupturio. a γαμέω, ſi ὁν, uxorem duco.

Γαμίσκος, nuptum do. C γαμίσκομαι, nuptui collocor (idem ac γαμίζω. ſi. ὁν. p. γεγάμικα. τὸ γαμίζειν eſt patrontum. Sponſus dicitur γαμέτης, Sponſa γαμετὴ ἄλοχος.

Γάμος, gen. Jon. pro γάμου, a γάμαι, ſ. nuptiæ.

Γαμοστὸς, nubat, præſ. opt. paſſ. a γαμέω.

Γαμοτελέσαι, præſ. inf. a γαμοτελὴς, furtivas nuptias quæro. ex γάμος, α, ὁ. nuptiæ, & τελέσαι, furor.

Γαμπρὸς, ὁ, Jonic. pro γαμβρὸς, agricola. ex γα, terra, & μπρὸς, divido. præt. med. γέμμαρα.

Γαμφὴ, ἡ, & Jon. γάμφαι, ῆ, vel ἡ γάμφη, nuptia. q. a γάω. Hic finis ejus generare: a γαμέω, uxorem duco.

Γαμφηλὴ, ῆς, ἡ, nuptias ornans. a γάμος, α, nuptiæ, & τίθημι, pono. hinc γαμφηλίαι, nuptias paro.

Γαμφιὴν, dat. ſing. præſ. part. paſſ. ſ. g. a γαμέω nubo, uxorem duco.

Γαμφηλὸς, ὁ, ἡ, male, maxille. a γαμφὸς, incurvus, inflexus: pro καμπὸς, quod a κάμπτω, flecto.

Γαμφὸς, ὁ, ἡ, inflexus, aduncus: a κάμπτω, flecto.

Γαμφώνυχος, ὁ, nom. plur. a γαμφὸς, cui curvi ſunt ungues. q. a γαμφὸς, idem ac κάμπος, incurvus. Th. κάμπτω, flecto, incurvo. & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis.

Γάνος, ους, τὸ, lætitia, voluptas: item ſplendor, a γάω, lætor. Hinc γανόω, lætitia afficio, ſplendeo.

Γανυμήδης, ου, ὁ, Ganymedes; nomen proprium.

Γαῦ, enim, nam. conjunctio cauſalis.

Γαυγάπτω, ſplendere. q. ex μαυγάπτω, tum vibrare, palpitare: item multiplicare. inde γαυγαπτὸς, multitudo.

Γαυγαλίζω, titillo, lætitia afficio. idem cum γαργαλίζω, titillo. q. a γάω γίλως, gigno riſum.

Γαυγαλιὰν, ὁ, ἡ, gurgulio, guttur. a γαῦλος, q. qui ſe colluitone. Hinc γαυγαλίζω, os aſqua colluo, gargarizo.

Γαῦλος, ου, ὁ, ἡ, garum, liquamen piſcium ſale conditum. a γαῦ, lætor. hinc ἀξύγαυλος, ου, ὁ, garum acceto conditum, & ἀξὺς, acer.

Γαυλίζων, Dor. pro γαυλίων, & γαυλίσων. ſdual. præſ. ind. Dor. pro γαυλίνω. Vide γαυλίσω. hinc γαυλισμὸς, Dorice, ὁ. ſ. celebrabo.

Γαύλων, Dor. pro γαυλίων, a γαύλη, pro γαύλη ſono, loquor.

Γαυλώμενος, Dor. pro γαυλούμενος, conqueror. vide in γαυρὸς. hinc γαυρόσυνον, Dor. pro γαῦρος σύνευμα, 3. pl. a. ι. opt. med.

Γαυρὸς, ίρου, ῖρε, ὁ, venter. q. a γαῦ, capio. eſt enim in ventre cavitas, & capacitas. poſſet etiam ad γαῦ, lætor, deduci, quia in eo ſunt μόρια γονικὰ. hinc γαυλὸς, γαῦλος, γαυρὸς, ventrem expleo.

Γαῦρος, ὁ, γαῦρον, ου, ὁ, fundum vaſis, vel navis. a γαυρὸς, ventre.

Γαυρόσυνον, α, ὁ, gulofus, cibi avidus. ex γαυρὸς, ὁ, venter, & μάσυμαι, ου, ὁ, infanus.

Γαυλὸς, ὁ, ου, ὁ, mulctra. a γάλα, quod recipit q. γαλαῦλος. γαυλὸς, ὁ, ἡ, navigii genus ſentina.

Γαυλὸς, Dor. pro γαυλὸς, acc. plur. a γαυλὸς, a, mulctra.

Γαυρίσσων, Poet. pro γαυρίσων, nom. pl. part. præſ. act. verbi γαυρίσω, ſuperbio. Th. γαῦρος, ὁ, ἡ, ſuperbus.

Γαῦρος, α, ὁ, ſuperbus, arrogans, ferox. q. a γαῦ, lætor, ſuperbio, ut & q. γαυλὸς. Hinc γαυρόσυνος, ου, ὁ, ſuperbia. γαυρόω, & γαυρίω, ſuperbio, glorior, me jacto. ἀγαυρὸς, ὁ, ἡ, ſuperbus, inſolens.

Γαυρόσυνος, α, ὁ, ſuperbiens, ſuperbus, præſ. part. a γαυρόσυνα, ατος. hinc γαυρὸς, ſuperbus, præſ. part. a γαῦρος, α, ὁ, ſuperbus.

Γαυτὸν, ὁ, ου, curvum, clandum, tortuoſum, γαυτὸν, redde γαυρὸς, curvum.

Γαῦω, genero, naſcor.

Γ Ε.

Γε, Dor. γᾶ, quidem, certe. Et αὶ, idem eſſe puto. Aliquando γὲ eſt ſyllabica adjectio. ſeparatim vix legitur. ὅτινάγε, utinam ſane. κἄγε, & κἀγὼ, etiam, tamen. κἄπειτα γε, etſi. μενοῖγε, imo vero.

Γέα, & contracte γῆ, ῆς, terra vel γέη, α, ὁν, quia gignit σπτα: & omnino magna mater eſt naſcentium corporum.

Γεάγκη, ὁ, & γεαγκὴς, ὁ. Jon. γεάγκεω, Neptuni epithetum. παρὰ τὸν γέαν, ἀπὸ τοῦ ἐν γεα: vide in γεωλόφος.

Γέγαα, genitus ſum, præt. med. Poetic. verbi γάω, pro γίνομαι, naſcor. Alii volunt eſſe præſ. act. pro γέγαμα. unde γεγαὼς, pro γεγενὼς.

Γεγάασι, & γεγάασιν, 3. pl. pr. perf. med. a γέγαα, quod vide ſupra.

Γεγαθὼς, ὁτος, ὁ, Dor. pro γεγηθὼς, gaudens: vide γέγαθα, a γαθὸν, gaudeo, lætor.

Γεγαὼς, ως, ὁ, Poet. pro γεγενὼς, natus ſum. a γάω, γεγὼς ſum.

Γεγάμει, Poet. pro γεγάμει, Dor. pro γεγαμεῖν, inf. præt. med. a γάομαι, a γάω. pro γεγαμηκέναι, naſcor.

Γεγαμένος, ἡ, ὁν, perf. part. a γαμέω, ſ. ὁν, pro γαμέω, ου, ὁ, quod a γάομαι, ου, ὁ, obſectatio.

Γεγαὼς, ὼτος, ὁ, natus. vide in γέγαα.

Γεγενὲς, α, ὁ, ἡ, antiquus, q. a γὴ, & γένος ſum. id antiquum vero, quod prima creatione terra produxſum, ut Adam, Sap. 7. 1.

Γεγενημένος, ἡ, Dor. pro γεγενημένος, genitus. vide γεγένημαι ſequens.

Γεγένημαι, ου τὸ, natus ſui, præt. paſſ. pro γεγένθαι, perf. inf. verbi γίνομαι, fio, ſum.

Γεγενηὼς, ὼτος, ὁ, γεγενηὼσα, ὼτος, ἡ. ſing. & pl. a. ι. opt. med. Dor. & Jon. pro γεγενὴς, & γεγενὴς, verbi γίνομαι, ſum.

Γεγηθὼς, lætatus ſum, perf. act. per Syncop. pro γεγήθαω. a γηθὲω, gaudeo.

Γεγήρακα, ſeu γεγήρικα, ſenui; perf. act. verbi γηράω, ſeu γηράσκω, ſenefco. Th. γῆρας, ατος, τὸ ſenectus.

Γεγήρει, natus fuerat, pluſq. perf. med. Jon. pro ἐγεγένει, 3. ſing. a. ρ. m. γίγνεται, & in 3. pl. γεγένηνται, hinc p. m. inf. γεγενῆσθαι, & in part. γεγενὸς ὢν, ὁ. vide in γεγένημαι, ſum.

Γεγενημένος, α, ὁ, ἡ, perf. participi. γεγενθὲν, perf. inf. paſſ. γεγενθεὶς, ἐσσα, ρ. pr. part. act. a γάομαι, ſcribo.

Γεγυμνασιωμένος, ὁ, perf. part. act. a γυμνασιωμαι, gymnaſia profeſſus ſum, ab ἀγὼν, principatus, & γυμνὸς, ſ. ὁν, locus exercitii: quod a γυμνὸς, ὁ, ἡ, nudus.

Γεγυμνασμένος, ὁ, perf. p. paſſ. a γυμνάζω, exercco. Th. γυμνὸς, ὁ, ἡ, nudus.

Γέγωνα, clare clamo, p. m. verbi γέγωνε, per metathelin pro γίγνωε. Hinc γεγωνὸν, pro γίγνωε, præt. med. in præſens tranſeunte. vel eſt p. m. a γέγωνε, vociferor, clamo.

Γεγωνέων, Dor. pro γεγωνῶν, præſ. inf. & γεγωνέοντα, Dor. pro ἐγεγώνει, imperf. a γεγωνέω, clamo, quod ex præt. med. γέγωνα.

Γεγωνοῦσι, vel celebranda eſt, nudet in γεγυμνάζω.

Γεγὼς, ὼτος, ὁ, natus, pro γεγενὼς, a γάω, quod vide, perf. med. verbi γάω, quod a γίνομαι, ſum.

Γεδεὼν, ὁ, nomen heroïs, ἄλλοτε, Gedeon. Hebr. evulſor.

Γεδσαμὴ, ῆς, ἡ, nomen regionis, Gethſemani. Hebr. vallis pinguedinis.

Γείτων, ου, ὁ, ἡ, gehenna, locus ſuppliciorum æternorum.

Γεινάμαν, natus ſum, vel genui, a. ι. med. Jon. pro γεινάμην, ου, ὁ. a γείνομαι, naſcor. γεινάτωσαν, 3. pl. imper. a. ι. med. part.

Γείνω, pro γείνω, Jon. a. ι. m. a. ſing. ab ἐγείνομαι, a. ι. inf. med. ejuſdem them.

Γείνωμαι, pro γείνωσι, 3. ſing. a. ι. m. Jon. ab eodem themate.

Γείνωσι, pro γείνωσι, & γείνωσι, pro γείνωσιν, 3. ſing. & 3. pl. imperf. paſſ. verbi γείνομαι. Vel ut alii volunt, γείνωμαι: Poet. dici pro γεγένωμαι, abjecto augmento, & τ mertì cauſa inferti. Sic γένοιτο, pro γίγνοιτο.

Γείνωτο, Jon. pro γένοι, a. ſing. præt. verbi γίνομαι, naſcor.

Γείνωμαι, ſeu γείνωμαι, & γείνωμαι, naſcor, gignor, fio, ſum. ſ. ι. med. γεινόμενος. præter. paſſ. γεγείνωμαι, a. ι. paſſ. ἐγεινάθην. ſ. ι. paſſ. γεινήσομαι, a. ι. m. ἐγεινάμην. ſ. ι. m. γέγονα, ſum. a. ι. imper. γένου, γένω. a. ι. opt. m. γενοίμαν, ους, νιτο. ut & γένοιτο, abſit. a. ι. ſub. m. γένωμαι, ν, ντιαι. a. ι. inf. m. γενέσθαι. a. ι. part. m. γενόμενος, ἡ, ὁν. præſ. part. med. γεινόμενος. præt. med. inf. γεγονέναι. part. præt. med. γεγονὼς, υῖα, υὸς. q. a γάω, naſcor. Hinc γίγνομαι, ου, ὁ, nigo, otus, γεγένημαι, ου, ὁ, genitor. γένος, ους, τὸ, progenies. γενεὰ, ᾶς, ἡ, progenies. γενεθλὴ, ῆς, ἡ, ortus, origo. γενεθλιος, α, ὁ, ἡ, natalis natalitius. γενεθλιαὶ, ων, τὰ, natalitia. γενεθλιακὸς, ὁ, ἡ, ad natalem diem pertinens. γενναῖος, α, ὁ, ἡ, ingenuus. generoſus. γεννὰω, γεννῶ, & γεναρὸς. γίνεμαι, σις, τὸ, progenies. γόνος, ου, ὁ, ἡ, fœtus, proles. γόνιμος, α, ὁ, ἡ, fœcundus. γόνιμος, ου, ὁ, ἡ, genitalis, prolifieus, fertilis. γονεὺς, έως, ὁ, genitor, pater. γονικὸς, α, ὁ, ἡ, legitimus. αὐτογενὴς, ους, ὁ, ἡ, qui ex ſeipſo eſt, non ex alio. γενεσιὰρχης, ου, ὁ, ἡ, tenatus, renaſcens. πολυγενὴς, α, ὁ, ἡ, natus procul abſente patre. κασίγνητος, ου, ὁ, frater. ὁμογενὴς, ὁμὸς, ὁ, ἡ, nobili genere ortus. ἀγένητος, ου, ὁ, nobilitate ſuperans. ἀγενὴς, ὁ, ἡ, ignobilis. ἀγενὴς, ὁ, ἡ, ignobilis. ἀγενὴς, ὁ, ἡ, ignobilis

Γαλακτόω, Dor. pro γαλάκτω, pref. part. verbi γάλακτος. tideo.

Γαλάσιων, ονος, ὁ, ἡ, ridiculus, ab eodem themate.

Γαλασιώων, τδεαπιus, ι. plur. a. τς. subs. ab γαλαω, rideo.

Γαλαω, rideo. fut. σομαι. p. γεγέλασα. a. τς. ἐγέλασσα. perf. pass. γεγέλασμαι. a. τ. pass. ἐγελάσθην. q. a. γαλα, splendor Solis, qui homines facit γαλαω, & ridentis vultus quasi splendet. Hinc γελασπνος, ε, ὁ, ἡ, tidiculus, risu dignus, γελασπνὸς, ὁ, ἡ, idem γελασθὸς, ὁ, ἡ, idem. γελοῖος, ον, ὁ, ἡ, tilus, ἀγέλαστος, ὁ, ἡ, ὁ, risu minime dignus, τilus expers ἀγελαστὸς, fine risu.

Γένος, τὸ, ὁ, omnis generis merces varieculoratæ, color, tinctura.

Γέλως, ὁ, ὁ, ἡ, ἡ, allii caput.

Γεύω, tingo, coloro. a. γαλα, splendor Solis.

Γη Δώρα, Dor. pro γαῖα, prud. part. f. g. γαιάων, Jon. pro γαῖαν, rideo. Nam Dor. & Jon. verba in αω per ῶ efferunt.

Γηθέω, splenden. a. γαλα, & ἀκ, splendor.

Γηθὸς, tides, Dor. pro γαλὸς, a γαλαω, rideo. vox etiam Attieis ufitata.

Γηθοσύνη, ιδεδαπιus, nom. plur. n. g. a γαλαθὸς, ἐση, ἐον, risu dignus. a. γαλαω. tideo. f. σω. hinc & γαλασπνος, rideo.

Γηλὸς, ὁ, ridiculus, γαλασπνὸς. Poet. hinc γαλασπνος pro γαλαω, rideo.

Γηλόωντες, & γαλάωντες, Poet. pro γαλάοντες, a γαλαω, rideo.

Γηθὸς, tidens, & in plur. γαλόωντες, pract. part. a γαλαω. & in 3. plur. pract. ind. γαλόουσι. γαλώσι. Dor. pro γαλῶσι, rident.

Γήθω, ωσω, ὁ, ἡ, risus, & ἀκος, ὁ, ἡ, unde adv. γάθος, dat. γάλῳ, a γαλαω, rideo. vel γάλως, quia eſt ſplendor faciei.

Γήθω, impleo. f. σω. p. γεγήθωκα. a. τ. pass. γέγηθα. perf. pass. γεγήθωσμαι. a. τς. ἐγηθόθην, Th. γήθω, plenus ſum. p. m. γέγηθα. hinc γήθωσθ-, ε, ὁ, ὁ, onus navis.

Γηθάσκω, aor. τ. part. γηθάσκων. aor. τ. imper. 2. plur. a γήθασκον. a. τς. verbi γηθέω, impleo. Th. γήθω, plenus ſum.

Γηθόθη, 3. ſing. a. τ. ſub. paſſ. a γηθόω, impleo. Γήθωσκον, pleni ſumus, τ. pl. ind. praſ. γηθώσκομεν. def. plur. part. praſ. f. g. a γήθω, plenus ſum.

Γήθω, plenus ſum, vel onuſtus. praſ. part. γήθων, ωσα, ον. part. med. γήθομαι. unde γάθος, ὁ, ὁ, onus navis.

Γηθὸς, ὁ, ὁ, Dor. γαλὸς, ἡ, ἡ, generatio, natus. ἐκ γαλοῦ γενέσθαι, in omnes ætates. Th. γήθω, genealogia.

Γενεαλογία, ας, ἡ, genealogia, generis recenſio. γενεαλογίαι, natales progenitoris inveſtigo. f. σω. p. γεγενεαλόγηκα. γενεαλογέομαι, annumeror in profapia aliqua. γενεαλογήσασθαι, pract. part. ex γένος, ους, τὸ, genus. quod a γένομαι, naſcor, & λόγος, dico.

Γενεήων, generationi, dat. ſing. Jon. ex additur pet patagogen, a γενεὴ, ἡ, generatio.

Γενέθλη, ης, ἡ, origo, generatio. hinc γενέθλιος, autor generationis. quod a γένεσις generatio.

Γεθὸς, dat. ſing. a γένος, ους, τὸ, genus. Th. γίγνομαι, naſcor.

Γενύς, barbarum eſſe, praſ. inf. a γενύω, barbam geſſo.

Γενύσσασθαι, Dor. pro γενύεσθαι, pubeſcens idem ac γενύω, barbam geſſens.

Γενύω, barbam geſſo. f. σω. a. τ. part. act. γενύσας, ασα, α. a γένυς, ος, ὁ, mentum.

Γενύων, ωνος, ὁ, ἡ, Dor. & Jon. pro γενύτων, a γένυς, ος, ὁ, genus. Th. γίγνομαι, naſcor.

Γένυς, ος, mentum, barba. in pl. γένυα. inde γενύσας, barbatus ſum. Th. γένυς, ος, ὁ, mentum.

Γένυς, Jon. pro γένυς, & hoc pro ἐγένυς. fuiſti, a. 2. med. ab ἐγενόμην, ος, ετο, Th. γίγνομαι, ſum.

Γενύσσω, a. 2. inf. med. γενύσθ-, ὁ. plur. a. 2. imperat. med. ut γένεσθε, ὁ. ſing. ἐγένεσθαι temporis, ab eodem themate.

Γενέτης, ου, τὸ, natalitia, a γένεσις, ως, ἡ, generatio, quod a γίγνομαι, naſcor. pert. γένημαι, ομαι.

Γένεση, ωσι, ὁ, generatio, nativitas. ab eodem themate.

Γένετ', pro ἐγένετο, a. 2. med. Jon. a γίγνομαι, naſcor.

Γενέτη, ης, ἡ, nativitas, ortus. a γίγνομαι, perf. γεγένημαι, σαι, ται. unde γενετὴ, ἡς, ἡ, genitor, & γενέτωρ, ορος, ὁ, genitrix.

Γένετο, fuerit, a. 2. ind. med. pro ἐγένετο. Th. γίγνομαι, naſcor.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, Jun. & Poet. & γενετὴς, ὁ, parens.

Γένος, Poet. & Dor. pro γένος, 2. ſing. a. τ. med. verbi γίγνομαι, naſcor.

Γένος, ους, τὸ, genus. a γίγνομαι, naſcor.

Γενύσθαι, ὁ, a. 2. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Γενέσθαι, σθω, a. 2. paſſ. imperat. ejuſdem thematis.

Γένοντο, 2. plur. a. 2. ſub. med. ſic γένεσθε, 3. ſing. ejuſdem temporis, & verbi.

Γενύσσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ejuſdem verbi.

Γένναν, pro γενύσσω, Æolic. a. τ. med. ejuſdem verbi. Vel a γίγνομαι, per ſyncop, & aphæreſin, a γεννάω, gigno.

Γεννάω, gigno, pario. f. ήσω. p. γεγέννηκα. a. τ. ἐγέννησα. perf. paſſ. γεγέννημαι, natus ſum. a. τ. ἐγεννήθην. γεννητὸς, ὁ, ἡ, genitus, naſcor.

Γέννημα, ατος, τὸ, progenies, fructus, ab eodem themate.

Γεννήσσα, ὁ, ἡ, inf. act. verbi γέννάω, gigno.

Γεννητὸς, ὁ, ἡ, nomen tertiæ declinat. Genneſaret. Hebr. hortus principis.

Γέννητὸς, τοῦ, ὁ, generatio. a γίγνομαι, naſcor.

Γεννητὸς, ὁ, ἡ, ὁ, natus, a, um.

Γεννήτωρ, ορος, pro γέννητὸς, & γένεσις, ὁ, ὁ, ἡ, ſing. a. 2. opt. med. a γίγνομαι, naſcor.

Γένοιμαι, Dor. pro γενοίμην, ſim, eſſem, a. 2. opt. med. a. γίγνομαι, naſcor.

Γενόμενος, ὁ, nomen participii ἀόριστος, Genneſaret. Hebr. hortus principis.

Γένος, ους, τὸ, genus, familia, natio, ſpecies. In dat. plur. γένεσι. a γίγνομαι, naſcor.

Γεν, τὸν, a. 2. ſub. med. a γίγνομαι, naſcor.

Γέντα, ων, τὰ, carnis viſcera, quæ intus ſub pelle animalis, y otioſo præpoſito, ab ἐντὸς, intus.

Γεντιανὴ, ὁ, ἡ, Gentiana, herbæ genus.

Γένυ, Poet. pro ἐγένυ, fuit, ab ἐγενόμην, a. 2. med. verbi γίγνομαι, naſcor.

Γένυς, ος, ὁ, mentum, maxilla, acies, γένυσι, a, τὸ, barba, mentum. a. 2. ſub. med. quod ſexus diſcriminetur? vel quod in viris maxime γένυσι. γένυσιν. a. 2. ſub. med. dein plur. γένυσιν. a γεννάω, naſcor.

Γεντάνη, dat. pl. Jon. & Poet. a γέντα, ατος, τὸ, ων, munus.

Γεντάνη, ας, ἡ, matrona, anus. a γεραὸς, fenex. comp. γεραίτερος, ſuperl. γεραίτατος. Th. γέρων, ουτος, ὁ, ſenex.

Γεραιὸς, ὁ, ὁ, ſenex. γεραιὰ, anus. a γέρων, οντος, ὁ, ſenex.

Γέρανυ, venerare. praſ. imperat. ἀδῖ. γεράνυμι, Dor. pro γεραίνω, honorare, a γεραὸς, munerior honoris cauſa. Th. γέρας, αος, τὸ, munus.

Γεραιτὸς, ὁ, ἡ, Poet. ſyncop. pro γεραιότατος, comp. a γεραὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ſenex. Th. γέρων, οντος, ὁ, præmium, quod ſenioribus datur ob honorem, qui ſenectuti defertur.

Γέρανος, ὁ, ἡ, avis vigilans, quia γέρων ἀεὶ terram ſcrutatur. femina in arvis ſatis legens. Vel quia cinereo, & cano eſt colore, tanquam ſenex γέρων; aut a γέρας, quia vocalis avis ἀκάδων. γεράνοιν, ὁ, ὁ, τὸ, idem. & pro herba.

Γεράνυμι, a. 1. inf. act. a γεράνυω, Poet. pro γεραίνω, honoro. Th. γέρας, αος, τὸ, munus.

Γέρας, αος, τὸ, præmium, munus, proprie ſenibus datum, a γέρων, οντος, ὁ, ſenex. Hinc γεράσμιος, ὁ, ὁ, honoratus. γεράσμιον, præmio dono.

Γεράων, gen. plur. a γέρας, αος, τὸ, munus.

Γεγαῶσθαι, ὁ, ὁ, nomen genilie. Hebr. vicinus peregrinationi.

Γέγων, Jon. pro γέγονα, nom. plur. a γέγας, ασα, αν, ος, præmium.

Γέγωθεν, plebs, ἀφατέρας, apud Mileſios. alii γέγωθεν. an a γεγὼς γάθος?

Γέγωνε, ὁ, ὁ, Heſych. γάθος, honoratus. Th. γέρας, αος, τὸ, præmium.

Γέγων, vocat. ſing. γέγοντες, γέγοντος, gen. & acc. ſing. a γέγονα. fenex. hinc γεγάντιος, verſus. γεγάντιος, ὁ, ὁ, ſenilis. a γεγάντιος, ὁ, ὁ, ἡ, adhenes pertinens. Th. γέρων, οντος, ὁ, ὁ, ſenex.

Γέγων, dat. plur. a γέγων, οντος, ὁ, ὁ, ſenex.

Γεγύθη, ὁ, ὁ, ſeſtum Perſicum e vimine textum. a γεγύω, incurvo?

Γεγωνὸς, ὁ, parva rana, rannunculus.

Γέγων, οντος, ὁ, ſenex. vocat. ὁ γέγον, q. γέγων ὦν, quod pronio capite terram peſtet. Vel a γέγας, ſenectus honorabilis. Inde γεγάντιος, ὁ, ὁ, ἡ, ſenilis.

Γεδμιδὸν, Jon. & Dor. per aphæreſin pro γεγελασμένον, ſullavimus, τ. plur. perf. paſſ. verbi γελάω, guſtare facio.

Γεδσάμενος, ὁ, ὁ, ἡ, a. τ. part. med. γεδσάσθαι, a. τ. inf. med. γεδσώμαι, & in 3. plur. γεδσωνται. a. τ. ſub. med. a γελάω, guſtare facio. a. τ. inf. γεδσαι.

Γεῖσα, guſtare facio. f. γεδσω. p. γεδσωκα. praſ. paſſ. γεδσομαι. guſto. fut. γεδσομαι. a. τ. med. γεδσάμενος, ὁ, ὁ, ἡ. inf. γεδσάσθαι. part. γεδσώμενος. Hinc γεδσὸς, ὁς, ὁ, ἡ, guſtabilis. poſſit eſſe a γεῖα, tertia. Nam ſapor exiſtit ex ſicci terrei percolatione per humidum.

Γέζετα, ας, ἡ, pons, quia ἐκ γεῖα ὁρᾶται, in terram deſert. Hinc γεζητὸν, ponte jungo.

Γεζητὸν, ponitur ſtemete. praſ. inf. a γεζητὸν. vide in γεζητὸν, hinc γεζητὸν, fabricator pontium.

Γεωλοφος, ὁ, ὁ, tumulus. Ex γῆ, terra, & λόφος, jumenti cervix: item collis in galea, & criſta. ex etymo dicuntur colles, & tumuli; qui & γεδσεροι, γεωλοφοι.

Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria. ex γῆ, terra, & μετρέω, ω, τὸ, mentura.

Γεωπονέω, ῶ, ὁ, ἡ, qui terræ ſame laborat, qui parum terræ poſſidet. ex γῆ, terra, & πονέω, famen. Th. πονημα, laboro.

Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura. a γῆ, terra, & πονία, labor, quod a πονημα, laboro.

Γεωπονὸς, ὁ, ὁ, ἡ, agricola, qui in agro coiendo pedum opera utitur.

Γεωργία, terræ cultor, agriculturam exerceo. f. σω. praſ. γεγεώργηκα. ex γῆ, terra, & ἔργομαι, operor. quod ex ἔργον ὦ, τὸ, opus. Hinc γεωργὸς, ὁς, ὁ, ἡ, agricultura, γεωργὸν, ὁ, τὸ, arvum, ager aratus. γεωργικὸς, ὁ, ὁ, agricola, vinitor, quia γῆν ἐργάζεται, terram colit. γεωργὸν, terram fodere. ex γῆ, terra, & ἔργον, fodio.

Γ Η

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, regio. q. ex γᾶ, in proſa, pro γαῖα, idem.

Γεγενίων, terrigenum, gen. plur. a γεγενὴς, ὁς, ὁ, ἡ, ex γῆ, terra, & γένος, ους, τὸ, genus. quod a γίγνομαι, naſcor.

Γηθέω, gaudeo, lætor. f. ήσω. p. γεγήθωκα. γήθετο, pro ἐγήθετο, impetf. Jon. Hinc γήθησις, ὁς, ὁ, ἡ, γήθοσυνη, gaudium. q. a γαίω, lætitia ſum, vel γάθομαι.

Γεθάσω, lætati ſum, pro ἐγεθησάμην. 3. pl. a. τ. γεθέσαν. a. τ. part. γεθήσασα, aor. τ. opt. Æolic. γεθήσαιν. a. τ. ind. act. Jon. a γάθομαι, gaudeo, lætor.

Γεθέσαν, a. τ. opt. Æol. vide γεθήσαν.

Γεθόσυνος, ὁς, ὁ, ἡ, gaudium. γεθόσυνον, ὁ, ὁ, ἡ, lætus, a, um, a γεθέω, lætor.

Γεθύνω, vel γεθύω, ὁ, ὁ, ἡ, ſenex empe. q. a γῆ Θέω.

Γάμος, nuptiæ. a. τ. inf. γήμας, a. τ. part. γῆμαι, duxit, Jon. & Poet. ab ὁ. γήμω, ας, ε, per ſyncop. pro ὁ γήμετε, ας, ε. verbi γήμω, tanquam a γάμος, mutem duco?

Γαμέω, quafi γάμω, ducam habere, aut aquum poſſidere. Ita de Neptuno dici poteſt, qui terram ambit, & continet, & ſenectera γάμοις, γάμοισι, & paſſim γαμέω appellatur.

Γαμὸς, dat. ſing. γήμαντος, γήμω, γήμαι, ατος, τὸ, fenectus.

Γεραὸς, ὁ, ὁ, ἡ, fenex, ſenilis, antiquus. Th. γέρων, οντος, ὁ, ſenectus.

Γεραιάω, ῶ, ὁ, Poet. idem ac γεραιὸς, fenex.

Γεράσμιον, dativ. plur. Poet. vel Jon. pro γέρασι, a. τ. inf. act. a. γέρας, αος, τὸ, munus. pro γεράσαι, a γεραὸς, ſenectus. unde a. τ. γήρασκ, & per ſyncopen γῆσκω. Thema γῆ, ος, ὁ, ſenectus.

Γῆρας, τὸ, ὁ, ſenectus. dat. γήρασ, ος, ὁ, ἡ, ſenectus, a γήρων, ſenium eſt. Hinc γήρασις, ὁς, ὁ, ἡ, fenex. γήρασκω, & γηράω, idem ſenieo.

Γηράσκω, ῶ, a. τ. ſub. act. a Γηράσκω, ſenieo. Γηράσω, a. τ. inf. act.

Γεράσκω, conſenieo. f. άσω. perf. γεγήρακα. a. τ. ἐγήρασα. a. τ. ſub. γήρασκε, ὁ, ὁ, ἡ, acuſ. plur. part. praſ. γηράσκοντες. Th. γήρασ, ος, ὁ, ſenectus.

Γηραλέος, ὁ, ὁ, ἡ, ſenilis educatio a γήρας, τὸ, ὁ, ſenectus, & βίοτος, victus.

Γηρατέω, ῶ, ὁ, ἡ, ſenectutem ago, a γήρας, τὸ, ὁ, ſenectus. Th. γέρων, οντος, ὁ, ſenex.

Γηρατὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ſenilis educatio a γήρας, τὸ, ὁ, ſenectus, & βίοτος, victus.

Γηρατὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ſenectus, & cura circa ſenes. γηρατὸς, gen. Jon. a γηρατὸς, ὁ, ὁ, qui curam habet ſenum. a γέρων, οντος, ὁ, ſenectus, & κέομαι, curam gero.

Γηρυτὸς, ὁ, ὁ, ἡ, in ſenectute alo. ex γήρας, & τρέφω, alo. praet. med. τέτροφα.

Γεῖον, conqueritur, pro γεγήρυκα. 3. ſing. praet. γεγήρυκα. Them. γήρυ, ος, ὁ, ἡ, vox.

Γηρύω, ῶ, ὁ, ἡ, Dor. pro γηρύθω, τῇ, ὁ, vocalis, garrula. quaſi γεγήρυκα. Th. γήρυ, ος, ὁ, ἡ, vox.

Γερσόνη, ὁ, ἡ, Dor. pro Γερσόνησος, ὁ, ἡ, Ge-

Γηγενὴς, acc. sing. ἆ Γηγενέα, ἐος, ἑῖ, nomen viri.

Γῆρυς, υος, ἡ, vox, hinc γηρύω, loquor, sono. q. a. Γήρυς Sceadhuis est oratio, puta Neptoris, Ulyssis; &c.

Γίγυ. gen. sing. a γίγας, αντος, & contracte γίγυς, τος, fenestra.

Γ I.

Γίγαντες, nom. plur. γιγάντων; gen. plur. a γίγας, αντος, ὁ, gigas.

Γίγαντον, ὁ, τὸ, quod in acino vinaceo osseum, aut lapidosum est.

Γίγας, αντος, ὁ, gigas, q. a γῆ, & γένω. q. γίγνας. nam gigantes terræ filii dicuntur.

Hinc γιγάντειος, & ωτὸς, ὁ, ἡ, gigenteus. γιγαντιαῖος, gigantum similis sum.

Γιγγίβας, ὁ, ὁ, herbula pastinacæ sivestri similis. Syriæ frequens est.

Γιγγλυμίζει, ὁ, ὁ, titillatio. q. a γιγγλίζω, quod idem est cum γαργαλισμὸς, titillo.

Γιγγλυμὸς, ὁ, ὁ, caudo portæ, qui cum ipsa pessa vertitur. Hinc transferur ad eam compagem significandam, qua unum os capite suo in alterius cavitatem condirur.

Γίγγρις, ιδος, ἡ, parvula tibia, ad flebiles tonos. Γιγγρίνη, gingrio, proprie de anfcibus dicitur.

Γίγνομαι, fcu γίνομαι, ῇο, idem cum γένομαι, nascor.

Γίγνα, ῆας, præf. imper. paff. a γίγνεσθαι, ῇο.

Γιγνώσκω, εις, & γιγνώσσεται, acc. fing. part. præf. vide in γινώσκω, cognosco. q. a γένω.

Γίνεν, pro εγίνετο, imperf. 3on. γίνεσθαι, præf. inf. a γίγνομαι, ῇο.

Γίνομαι, ῇο, fum. γένεσθαι, & ὀπάσω, ad reverti. præf. inf. fed in ſ. med. γιγνόμαι. perf. paff. γεγένημαι. a. 1. paff. ἐγενόθην. a. 2. med. ἐγενάμην, ὁ, ἀτο, reliqua vide in γένομαι.

Γινώσκω, Dor. pro γιγνώσκω, præf. inf.

Γινώσκων, cognitcunt, Dor. pro γινώσκουσι, 3. plur. præf. a γιγνώσκω, cognosco. q. a γένω.

Γινώσω, vel γνώσσκω, cognosco. q. a γένω fut. γνώσομαι. fr. γνώκω. pluſq. perf. ἐγνώκειν. aor. 2. ἔγνων, ες, ε. 3. plur. ἔγνωσαν. a. 2. imperat. γνῶθι, ὁ, ἁτω. fubj. γνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. int. γνῶναι. a. 2. part. γνοὺς, γνόντ. perf. paff. ἔγνωσμαι. a. 1. paff. ἐγνώσθην. f. 1. paff. γνωσθήσομαι, & perf. paff. γνωσμαι, σαι, ται, cognitio, γνῶσις, εως, ἡ, qui cognofci poteſt. γνωτὸς, ὸν, ὁ, notus γνωτὸν, ὁ, ſententia. γνώμων, ονος, ὁ, & ἡ, cognitor, index: item ſtylus horas indicans. γνωμοσύνη, ης, ἡ, peritus. γνωμίζω, cognoſco, norum facio. γνώμισμα, ατος, τὸ, ὁ, notus. συγγινώσκω, confentio, conſcius ſum; ignoſco. συγγνώμη, ης, ἡ, venia. συγγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ſtolidus impudens. ἀγνοέω, ῶ, ὁ, ἡ, ignoro, bonus. εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas probitas.

Γ A.

Γάλ, ἀκ, τὸ, lac, Poet. a γάλα, ατος, τὸ, lac.

Γαλέω, expando alas, clamo. item proenum expando me. fut. σω. a. 2. ἐγαλόην, ες, ε.

Γαλεοπιθήκιον, ου, ὁ, ſimia, pro ſynonym. laſte victimus: a γάλα, ατος, τὸ, lac, & φόγω, edo.

Γάλμα, ατος, τὸ, gramia. idem ac γλυπτὸν, ſigiputido. γλυφὶς, gramia labore.

Γάλνη, ἥσ, ἡ, pifcis genus. Lepitur & γαλνίς. nomen ei dedit Glanis, ſiluris Cumæ.

Γαλὸς, φὰν & γάλως, herba γαλακτοποιητικὴ, quæ lac efficit.

Γαλῶν, γαλεῶτος, architectli inſtrumenta. q. γαλεώτης, a γάλως, cavo.

Γαμὸς, & γαλαμὸς, acc. pl. a γαλὸς, noſtua. Th. γαλαικὸς, ὸν, ὁ, glaucus, cæſius.

Γαλαῖος, ου, ὁ, γαλαία, ας, ἡ, Glaucus, nomen proprium.

Γαλαῖος, ου, ὁ, nom. propr. mul. fed γαλαὶ, ὼς, ἡ, ſ. ἐ. a γαλαὸς, glaucus.

Γαλαιόων, Poet. pro γαλαιῶν, præſ. partic. a γαλαιάω, glaucis oculis terribiliter intueor. Th. γαλαικὸς, ὸν, ὁ, glaucus, cæſius.

Γαλαιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, nom. propr. mulieris.

Γαλαὸς, ὸν, ὁ, glaucis, cæſius. q. a γάλως, ſplendeo. Hinc γαλαὸωπα, ατος, τὸ, glaucedo; oculi vitium. Γαλαὸς, κὸς, ὁ, ἡ, ulula, noſtua.

Γαλαυκῶπις, ιδος, ἡ, ἡ, Poet. ὁ γαλαυκὸν ἔχων ὄμμα, qui glaucum colorem habet.

Γαλαυκῶπις, ιδος, ἡ, ὁ, γλαυκὸν, cæſios habens oculos, in aor. γλαυκῶσαι & ἐξ. Sic γλαυκῶ, ὁ, qui cæſios oculos habet. Hinc γλαυκώπις, ἐκ γλαυκὸς, noctua. hinc & γλαυκὸς, glaucus, & ὠὸς, ὁ, oculus. Th. στόμωμα, videor.

Γαλὸς, ὸν, ὁ, ulula, noctua. Thema γαλαικὸς, ὸν, ὁ, cæſius. vel a γλαύσσω, video. nocte enim valet vifu.

Γαλόωσα, ſplendeo, cerno. Non enim videmus, niſi per medium illuminatum ſcil. τὸ ὑπόγεον, trafparens, perſpicuum.

Γαλῶν, τῶν, & γαλεώτης, ου, ὁ, ἡ, elegans. vide in γαλὸν, cavo.

Γαλῶτις, ιδος, ἡ, γαλεώτης, dat. pl. Jon. ſ. g. a γαλεώτης, ου, ὁ, concinnus, a, um. Them. γαλὸν, fodio.

Γαλῶν, vel γαλὸν, cavo, fodio, feulpo. ſ. ὦ. p. ὦν. Hinc γαλῶν τὸν, τὸ, nomen ſculptura. γλαφτὴς, ὁ, ὁ, cavus, elegans, ſcitus, a γαλὸν. γλάπτης, ου, ὁ, ſculptor.

Γαλῶν, ωνος, ὁ, Dor. pro γαλεώτης, ὁ, pulegium.

Γαλὸς, ου, ὁ, ἡ, muſtum, ſuccus dulcis. q. a γαλὸς, dulcis.

Γαλὸς, τὸς, ὁ, lippitudo. idem ac λάτης, ου, ὁ, lippitudo.

Γαλὸς, τὸς, ἡ, oſſium commiſſura, pupilla oculi, oculus, pupa. q. ὀφθαλὸς, ab ὀφθαλὸς, ſplendeo, vel per metath. τὸ ὀφθαλὸς, quia lucenias mentis in oculis maxime conſpicitur. Hinc γαλὸνιος, res ornatæ. alii a γάλα, ut ſit quaſi γαλὸνιος.

Γαλὸς, ὸν, ὁ, ἡ, lenis, lumen. q. a γάλα, ſplendor Solis. vel γάλαν.

Γάλυξ, υκος, ὁ, pulegium, herba. quaſi βάλυξ, quod guſtarum ab ovibus, facit illas βαλυκὸν ὄιδειν, ſalire.

Γάλυ, ος, ὁ, gluten: affine eſt κόλλα.

Γάλυς, ὁ, ἡ, genus aceris campeſtre. q. a γάλα, ſplendor.

Γάλυσις, ὁ, ἡ, lenis, viſcoſus, lubricus, tenax. Repetitur etiam γλαυκὸς, unde γλαυκὸς, lenis, q. a γάλα, gluten. Hinc γλαυκὸν, lentus, γλαυκὸν, ος, ὁ, viſcoſitas.

Γάλυσμα, cupio. q. a γάλυσις, dulcis, qua ducimus apperimus. Vel a γάλα, & ἔγμαι, habeor, id eſt, amore tanquam glutine detineor.

Γάλυς, ὁ, ἡ, ineptus, ſordidus, qui eſt lubrico ingenio, etiam ſordes. a γάλα, gluten. Hinc γλαυκὸν, ſtigmentolus, glutinolus.

Γάλυς, ὁ, ὁ, nates, clunes. quaſi a γάλα, qua ſordida ſordes ſunt.

Γάλυσσος, Jon. gen. a γάλυσσος, ὁ, ὁ, dulcis, γάλυσσος, Dor. pro γάλυσσα. Th. γάλυσσος, dulcis in compar. γάλυσσον, & γάλυσσον, pro γάλυσσον, dulcior.

Γάλυσσον, compar. a γάλυσσος, dulcis. in ſuperl. γάλυσσος, & γάλυσσος, dulciſſimus.

Γάλυσσος, ὁ, ὁ, ἡ, qui dulcem fructum fert. Vitis epitheta ex γάλυσσος, dulcis, & κάστος, ου, ὁ, fructus.

Γάλυσσος, ὁ, τὸ, ſuavamnum. ex γάλυσσος, dulcis, & σπυρὶς, amarus.

Γάλυσσος, ὁ, ὁ, ἡ, dulcis, ſucundus, a, um, gen. γάλυσσος, ſem. ion. γάλυσσος. Poetis idem. γάλυσσος, ὁ, ὁ, dulcedo.

Γαλυφάνης, gen. Jon. a γαλυφανὴς, ſculptorius. Th. γαλὸν, ſculpo.

Γαλυφὴ, ἧς, ἡ, crena. ſagittæ inciſura. a γαλὸν, feu γαλὸν, ſculpo.

Γάλυσσα, & Att. γάλυσσα, ης, ἡ, lingua, ſermo. Hinc compon. ἐνγλωσσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, lingua, ſeu ligula. ὀξύγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, diſertus. ὀξυγλωσσία, ας, ἡ, eloquentia. ἰσόγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, ellipſis. ὀξυγλωσσὸν, ος, ὁ, infantia dicendi. ποικίλογλωσσος, ος, ὁ, ἡ, herbæ ſpecies. ποικίλογλωσσος, ος, ὁ, ἡ, multarum linguarum peritus.

Γλωσσοκάλλη, ας, ἡ, lingua dolor, ex κάλλη, dolor, & γλῶσσα, lingua.

Γλωσσοκόμον, ου, τὸ, theca linguli tibiarum recondendis idonea: item marſupium. ex γλῶσσα, lingua, & κομὸω, ſervo.

Γλώσσης, gen. Jon. γλώσσα. γλώσσαν, pro γλώσσαν, dativ. plur. Jonic.

Γλωχὶς, ἶδος, ἡ, cuſpis teſti, angulus, acies, q. ὁ τὸν ἀκίδων ἔδεσμὸς.

Γ N.

Γναθμὸς, ὁ, ὁ, idem ac γνάθος, ὁ, maxilla.

Γνάθος, ου, ὁ, ἡ, maxilla, dentes, bucca. q. a γνάπτω, pro γναμπτὸω, flecto, quia ſape flectitur inter loquendum, & edendum. Hinc γναθὸω, cædo in malas. γναθὸν, ωσις, ὁ, parafitus.

Γναμπτὸν, dat. plur. Jon. a γναμπτὸς, ὁ, ὁ, incurvus, quod a γνάπτω, idem.

Γνάπτω, inflecto, quod a καμπτὸω, idem.

Γνάπτω, vel γνάφω, carpendo, vel vellicando polio. unde γναφὸς, fullo. q. a κνάω, rado.

Γναφεὺς, έως, ὁ, ὁ, fullo. a γνάπτω, vel κναφὸω polio.

Γνήσιος, ου, ὁ, ἡ, legitime genitus, genuinus: in comp. γνησιώτερος, γνησιώτατος, genuine. Dicitur quafi γονήσιος. vel γνήσιος. a γίγνομαι, nafcor.

Γνῶθι, ὁ, ἁτω, ſ. νωκτο, aor. 2. opt. ἀεῖ. a γνώσκω, cognofco. ſ. γνώσομαι. a. a. ἔγνων.

Γνοὺς, γνόντ, ſciens, a. a. part. a γνώσκω, cognofco.

Γνόφος, ου, ὁ, caligo, tenebræ. q. a κόφος, ου, τὸ, nubes. Hinc γνοφώδης, caliginoſus. γνοφὸω, obtenebro.

Γνῶμ, νοῦς, inuſtar. a γνώς, mens.

Γνῶς, adv. genu flexo. a γόνυ, genu.

Γνῶ, Jon. & Poet. pro γνῶ, cognovit, 3. ſing. a. a. aēt. γνῶν, ες, ε. Att. γνῶ, ῷς, ῷ, eſt 1. ſing. a. a. ſub. hinc γνοῦν. a. a. imper. γνῶν a. a. inf. a γνώσκω, cognofco. ſ. γνώσομαι. p. γνωκα. a. 2. ἔγνων.

Γνῶμαι, ας, ἡ, Dor. pro γνῶσις, ὁ, ἡ, mens. Sed γνῶμη, ης, ἡ, Jon. & Poetic. notitia, experientia. Thema γιγνώσκω, cognofco.

Γνῶμη, ης, ἡ, ſententia. Hinc γνωμικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ſententiofus. γνωμικὸς, ὸν, ὁ, ſententiole. ἀγνώμων, noſco.

Γνώμισμα, Dor. & Att. pro γνῶσμα, a. 2. inf. a γνώσκω, cognofco.

Γνῶμων, gen. ſing. a γνῶμον, ονος, ὁ, & ἡ, Geomon, ſtylus horas indicans. Th. γνώσκω, cognofco.

Γνῶνον. vide in γνῦ.

Γνωρίζω, notum facio, noſcito. ſ. ίσω, & Att. γνωρίω. p. γνωρικα. a. 1. γνωρίσαι. aor. 1. inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. γνωρίσας, τος. præſ. paſſ. γνωρίζομαι, innotefco. hinc γνωριζόμενος, ῃ, ὁν, præſ. imper. innoteſcat. perf. paſſ. ἐγνώρισμαι. a. 1. paſſ. ἐγνωρίσθην. a. 1. ſub. γνωρισθὸω, ῆς, ῆ. Th. γνώσκω, cognofco. Hinc γνωρισμὸς, ὸν, ὁ, notus. in compar. γνωριστέρης, notior. γνωρισμὸς, ατος, τὸ, indicium.

Γνώριμος, ὁ, cognitus, domeſticus, vulgatus, & γνώσιμος, τὸ, indicium.

Γνῶσις, ὁ, ἡ, ſut. 1. Att. verbi γνωσίζω, notum facio. pro γνῶση, a. 2. ſing. ſ. r. med. Jon. a γνώσκω, cognofco.

Γνῶτος, cognofces, ſ. 1. m. verbi γνώσκω. fut. 3. ſing. ſ. r. Jon. a. 2. ἔγνων.

Γνωτὸς, cognitus, a. t. part. paſſ. a γνώσκω, cognofco. a. 1. paſſ. γνώσθην.

Γνωτοσύνη, mutata ſententia fuarum virium imbecillitate. agnoſcere.

Γνῶτε, τος, ὁ, ἡ, cognitio, a γνώσκω, cognofco.

Γνώσεσαι, ſ. 1. med. a γνώσκω, cognofco.

Γνῶτ, ὸς, ὁ, ἡ, mutus. γνῶτος, ὁ, ἡ, ἐτος, a, um, ut & γνωτὸς, ὸν, ὁ, ἡ, frater. a γνώσκω, cognofco.

Γνῶτ, ὸς, ὁ, ἡ, ſuavamnum. ex γλῶσσα, dulcis, & σπυρὶς, amarus.

Γνωτὸς, ὸν, ὁ, ἡ, dulcis, jucundus, a, um, gen. γλυκέος, ſem. ion. γλυκείης. Poetis idem. γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.

Γνωφάνης, gen. Jon. a γλυφανὴς, ſculptorius. Th. γλὸν, ſculpo.

Γνωφὴ, ἧς, ἡ, crena. ſagittæ inciſura. a γλὸν, ſeu γλὸν, ſculpo.

Γνῶσσα, & Att. γλῶσσα, ης, ἡ, lingua, ſermo. Hinc compon. ἐνγλωσσὸς, ὁ, ὁ, ἡ, lingua, ſeu ligula. ὀξύγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, diſertus. ὀξυγλωσσία, ας, ἡ, eloquentia. ἰσόγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, ellipſis. ὀξυγλωσσὸν, ος, ὁ, infantia dicendi. ποικίλογλωσσος, ος, ὁ, ἡ, herbæ ſpecies. ποικίλογλωσσος, ος, ὁ, ἡ, multarum linguarum peritus.

Γνωσσοκάλλη, ας, ἡ, lingua dolor, ex κάλλη, dolor, & γλῶσσα, lingua.

Γνωσσόκομον, ου, τὸ, theca linguli tibiarum recondendis idonea: item marſupium. ex γλῶσσα, lingua, & κομὸω, ſervo.

Γνώσσης, gen. Jon. γλώσσα. γλώσσαν, pro γλώσσαν, dativ. plur. Jonic.

Γνωχὶς, ἶδος, ἡ, cuſpis teſti, angulus, acies, q. ὁ τὸν ἀκίδων ἔδεσμὸς.

Γ O.

Γόαν, Dor. pro γόνυ, γόνατ, 3. plur. præſ. ind. verbi γόω, ploro.

Γόαν, ὸ, ὁ, ἡ, deploro. Repetitur & γοάομαι, Dor. inf. q. a γόος, & γοὸδες, deſletus, a. t. part. paſſ.

Γόγγυθος, ου, ὁ, congrus, pifcis. q. a γογγύω, per diaſtaſim ut ſit enim ὀνὰτ pifces. aut quia γογγύουσι, quia reres eli. Eſt etiam γόγγυος ſenientia quadam rotunda in trueo nbonis. Inde γογγύωδες, tumor in parture tonſulus.

Γογγύζω, murmuro. imperf. ἐγόγγυζον. ſ. σω. p. γεγόγγυκα. a. 1. γογγύσαι. perf. paſſ. γεγόγγυσμαι. inde γεγογγυσμὸς, ὸ, ὁ, murmuratio. q. a γόος, gemo.

Γογγυλὸς, ὸ, ὁ, ἡ, rotundus. atque inde dicunt γογγύλη, rapum, quod rotundum.

Γογγυσμὸς, ὸ, ὁ, murmur. γογγυστὴς, ὸ, ὁ, murmurator. a γογγύζω, murmuro.

Γόη, ὸ, ὁ, γοητὸς, ὸς, ὁ, ἡ, præſtigiæ. Vide γόης, ητος, ὁ, impoſtor.

Γοηκὸς, præſ. inſ. Dor. ex γοᾶν, vel γόμαι. Th. γόνυ, gemo.

Γόης, ητος, ὁ, incantator, præſtigiator, impoſtor. quaſi a γόος, gemor. hinc γόης ὃι enim γοητὸς, five incantatio, cum clamore quodam luctuoſo. Hinc γοητὸω, incanto. γοητὸς, ητος, ὁ, præſtigiæ. γοητὸς, ὸς, ὁ, ἡ, idem.

Γολγοθὰ, nomen loci ἄκανθα. Golgotha. Syr. locus calvariæ.

Γόμος

Γόμορρα. σ. ι, nomen urbis, Gomora. Syr. habitatio.

Γόμος, ο, ὁ, onus navis, merces, a part. med. γέμομαι, verbi γέμω, gemo, plenus sum. γομέω, onero.

Γομφίος, ὁ, dens molaris. q. a. γόμφος, dens moralis: hinc γομφιόζω, dentibus flupeo.

Γόμφος, ο, ὁ, cuneus, clavus. dat. plur. Jonγομφοισι. q. a κεκτομαι, verbi κέντω, scindo. vel quia cil ceu dens γομφίος, molaris. Hinc γομφόω, clavis compingo. γομφώσεν, σ, ὁ, dens molaris. γομφοσαν, cum os offi clavi modo infigitur.

Γονεύς, nom. plur. a γονέω, ῶ, ὁ, parens.

Γονεύς, ῆος, ὁ, parens, pater, plur. γονῆων. acc. acc. pl. γονέας, dat. pl. γονεῦσιν. a part. med. γίγνομαι, verbi γίνομαι, fum.

Γονή, ῆς, ἡ, genitura, femen, foboles. Hinc γονὰς Ἡρακλείας, femen Herculeum.

Γονοῦσσαι, ὁ, ἡ, γονοῦσσα, ὁ, cui γονὴ ἔπει, i. e. genitura fluit.

Γόνος, ο, ὁ, foboles, generatio, a γίνομαι, nascor. p. m. γέγονα.

Γόνυ, ος, τὸ, genu. genit. γόνεος, & γόνατος, & γούνατος, dat. plur. γόνασι γούνασι, & γούνασι. vulgo referunt ad κάνω, ο, laboro, curo, follico. Hinc γουνὸς, adverb. in genua τιθέμενος, idem.

Γουνόεσσα, ad genua accido. fut. ὁσω. p. γουνόσσασα. a. τ. γουνόσσασθαι. ex γόνυ, genu, & τίνω, cado.

Γόος, ου, ὁ, luctus, acc. γόον. nom. pl. γόοι. a γόως, lugeo. f. ὁσω.

Γοργὴ κεφαλὴ, Gorgonium caput. a γοργὸς, nomen animalis noxii in Africa.

Γοργὼν, οῦς, dictae funt Phorci filiae, Meduſa, Sthenyo, & Euryale. a γοργὸς, ὁσὶ, ὁ, nomen animalis noxii in Africa.

Γοργὸς, ὁ, ἡ, velox, vividus, terribilis. quafi γοῶν ἐργῳ, opere fuo glorians. hinc γοργόνες, veteſ. & celeritas.

Γόργυς, gen. ὑος, ὁ, ἡ, nomen mulieris. Alias γοργὼ eſt acc. plur. a γοργὸς, velox.

Γοργὼν, ὼνος, ὁ, canalis fubterraneus, per quem aqua effluit. a γὴ, terra, & ὀργάνω, fodio.

Γορτὺς, ὑνος, ὁ, conturnix, avis. ab ὀτολὶξ praepoſito.

Γὰρ, pro γ' ὃν, igitur, certe. ex γε & ἄρ, igitur, ergo.

Γραῦλος, genua amplectens oro. fut. ἀσομαι, a. τ. med. ἠγραυλάμην. Them. γρὰυ, genu.

Γράφδ', pro γράυτα, acc. plur. γράυας, dat. plur. a γρὰυ, genu. gen. γρὰυος, γράυατος, & γρατός.

Γραῦφιν, dat. plur. Jon. a γραῦς, ὁ, ἡ, ſtrillis Jonica epenth. pro γρῦσι, hoc a γρὺς, ὺος, ὁ, genitura. Th. γράφομαι, gignor.

Γραπτομαι, μαι, genua amplector. hinc γράπτομαι, praeſ. part. Thema γρὰυ, genu.

Γραυπιοῦσι, ὁσι, ὁ, ἡ, genua pingunt. ex γρὰυς genu, & ποιῶ, ὁσω, ὁ, ciaſſus.

Γραῦς, ὁ, ἡ, ſolum ferax. vide γραῦλον.

Γραῦς, ſtrilli, dat. ſing. a γραῦς, ſolum ferax. vide in γραῦλον.

Γράυν, pro γράυαν, genuum, gen. plur. a γράυ, τὸ, i. genu.

Γράυα, genuum, praeſ. part. ſ. g. a. γράω, ſ. ὁσω, gemo.

Γ Ρ.

Γράβιον, ὁ, τὸ, tadae genus, nempe lignum inſpicatum pro face. quaſi a γράφω, ideſt, ξύω, polio, rado, ſculpo.

Γρὰς, ὰς, ἡ, anus, vetula. a γερουσὰ, per ſincop. γρουσὰ. Dor. pro γραῦς, gen. plur. Hinc γρὰσι, idem. γρασὶν, & γρᾶσιν, ὁ, ἡ, ὁ, anilis.

Γράσω, comedo. q. a γράω, idem.

Γράμμα, ατος, τὸ, littera. in pl. γράμματα, ſcripta, liber, epiſtola. hinc γραμματὰς, ὰδος, ὁ, ſcriba. γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, idem. a γράμμα, ſcribo.

Γράνες, ὁσι, ὁ, ſpecies, exuvium ſerpentis, a γηράω, ut ſenecta a ſene.

Γραπτὸς, ſcribendum, adjectâ verbali γράφω, a ſcribo. pert. paſſ. γεγραμμένος, ὴ, ὸν. hinc γραπτὴς, ὴ, ὁ, ſcriptus.

Γράυς, alarum fator. vide in γράσθω.

Γράυς, ὁ, ἡ, ſordes, quae in ovium lanis colligantur: alarum fator, q. a γραῦλος, ex vetuſtate fordes. Dicitur & γράυσις, γράυς, & γρᾶς.

Γράυσις, ὁ, clamor militum in congreſſu aciem. Puto a γράυς, vox, clamor.

Γράυς, υος, ὁ, gramen, q. a γράω, quia pabulum pecorum.

Γράω γραῦς ὁ, annus, Jon. γρᾶος, & per diaiſyn γράεος. vide in γράυς, vel γρᾶς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, a γράω, ſeneſtus. eſt & γράυς, ſoetor alarum.

Γραφέσσων, ὁ, plur. acc. ſ. imperat. paſſ. γραφέσθω, a γράφω, ſcribo. a. τ. part. γεγραμμένος.

Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura. γράφαι, ὰς, αἱ, diſcimen literae. a γράφω, ſcribo.

Γράφω, ſcribo, pingo, fut. ψω. p. γέγραφα. aor. τ. ἔγραψα. perf. paſſ. γέγραμμαι, ψαι, ται. q. a γράβω, à in ρ liquiſcente. Hinc γράμμα, ατος, τὸ, littera, epiſtola. γραμματὰς, ὰδος, ὁ, ſcriba. γραπτὸς, ὴ, ὸν, ſcriptus. γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura. γραφὶς, ἴδος, ἡ, flyſus. γραφὶς, ἴος, ἡ, linea. ἀγράφω, ῶ, ὁ, ἡ, non ſcriptus.

Γράψαι, imprimas, aor. τ. ſub. ἀοῦ. a γράφω, ſcribo. f. ψω.

Γρὴυ, ὑος, ὁ, comedo. a. τ. ἔγρηυα.

Γρηυὸς, ὁ, ἡ, anilis. a γρηὺς, ὰος, ἡ, anus.

Γρηγορέω, vigilo. fut. ἠσω. pract. γρηγορήσω. a. τ. γρηγόρησα. Dicitur γρηγορέω, per aphaeſin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, excito.

Γρηγορὼν, qui vigilavit: praet. med. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω, vigilo.

Γρηὺς, ὑος, ὁ, piſcator.

Γρῆυς, & γρίζος, ὁ, ἡ, rete, anima, quo homines quaſi irretiri ſolent. inde γρηυτὰς, ὰος, ὁ, piſcator. γρηυτίω, piſcor.

Γρηὺτὰς, ὰος, ὁ, piſcator.

Γρηὺτὰς, ὰδος, ἡ, vetula porca. Heſych.

Γρηυτῆρες, οἱ, ἐρυθρίνοι, piſtores. a γρηὺτὰς, pingere.

Γρηὺτὸς, ὴ, ὸν, plum, teli genus, aliter φρὴυτὸς, cuſpis ferrea.

Γρὺ, vel γρὺ, quicquid minimum eſt. Hinc γρὺζω, grunnio: item hîco. γρυπάω, ῶ, ὁ, ἡ, grunnitus. γρυλλὸς, & grunnio. γρὺτὸς, ὴ, ὸν, & γρυτὸς, ὴ, ὸν, ſcruta, frivola. γρυτοπάλη, ὴ, ὁ, ſcrutorum venditor.

Γρυμὰς, ὰς, ἡ, pene quoddam genus, in quam ii puros colligunt, ut omnis generis. Γρὺξ, locus unguis, ſordes unguium. Heſych. a γρὺ.

Γρὺτὸς, ὴ, ὸν, ſcruta, frivola. a γρὺ.

Γρὺψ, υπὸς, ὁ, gryphus, avis aduncо roſtro hinc γρυπὸς, ὴ, ὸν, incurvus, inflexus: item qui naſo eſt adunco, a γρυπὸς, curvus.

Γρυτὰ, ὰς, ἡ, caverna, laxum exeſum. q. a γρὺω, exedo. Hinc γρυτὸς, ὴ, ὸν, cavus, profundus.

Γ Υ.

Γὺα, γὺας, Jon. & γῦα, ας, ἡ, arvum, jugerum, via, foſſa, q. a γὴ, terra.

Γὺαλα, pocula. Margarefi.

Γὺδαῖος, gen. Jon. γὺδαίου. dat. plur. a γὺαλα, τὰ, cavitas, vola.

Γὺαλον, ὁ, τὸ cavitas, vola. q. a γὴ, terra, manus. Thema γὺω, ἐγὺαλον, ὁ, qui manu comprehendi poteſt. ἐγχειρίδιον, ὁ, ἐνω, vel ἰέω, in manum do.

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, qui facit membra apta ad ſequendos labores. a νάω, ſto γὴ, ea γὴ, ἀρκάτου πρὸ τὸ ἄρκω τὸ νάω. ex γὴ & νάω, membrum, & ἄρκω, ſuſtineo.

Γὺγαι, ὰς, ὁ, Gyges Rex Lydiae. Sed Γὺης, ὰος, ὁ, nomen mulieris.

Γὺης, ὰος, ὁ, dentale, pars aratri. a γὴ, ſeu γὺη, ας, ἡ, jugerum, qua ejus ulus eſt in γὴν terra arandа.

Γυμνάσιον, ὁ, Poetic. & Dorice. ἐ τὸ γυμνάσιον, qui membra domat. Epithetum athletae.

Γύμνασις, ὁ, ὁ, membra depaſcens. ex γὴν, ὁ, ἡ, membrum, & νέμω, ſeu νάμνασις, fatio, depaſcor.

Γὺν, τὸ, membrum, proprie pes, inde manus, inde reliquum corpus; a γὴν, & ἴσημι, quod in via eamus. hinc γὺνω, membra frango, claudum reddo. γὺης, ὰος, ὁ, claudus.

Γυνὶς, ὶς, ἡ, Poet. vinculum, quod membra vincit, atque ligat. πέδη ἡ τὰ γὺν πεδοῦσα, ἢ ἔστραλον. Th. πέδη, ἡ, pedica, & πέδος, membrum.

Γυμνάσιον, ὁ, ἡ, qui membra aptè habet, robuſtiſſimus. ex γὴν, τὸ, membrum, & νάω, ſto.

Γυμνὸς, ὁ, mutilatus, a. ὁ. part. paſſ. a γύω, ſ. ὁσω, claudum reddo. Thema γὺν, ὁ, ὸν, membrum.

Γυμνὸς, ὁ, ἡ, vaſculum militare. a γύλλω, cavitas, quia cavum.

Γυμνάζω, exerceo. ſ. ὁσω. p. γεγύμνακα. a. τ. ἐγύμνασα. perf. paſſ. γεγύμνασμαι. a γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus.

Γυμνασία, ας, ἡ, ὁ, & γυμνάσιος, ὁ, τὸ, exercitatio, γύμνασμα, ατος, τὸ, idem. a γυμνὸς, nudus.

Γυμνῆτες, ὰ, ὁ, veles, itis. Inermes enim illi eum armatis praelium faciebant. a γυμνὸς, inermis.

Γυμνόω, nudus ſum. proprie, ſum miles levis armaturae. fut. ὁσω. perf. γεγύμνωκα. a γυμνὸς, ὴ, ὸν, vel γυμνόος, ὴ, ὸν, miles levis armaturae. ab eodem Themate.

Γυμνοστάτη, ὰς, ἡ, puerorum nudorum exercitatio. ex γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus, & στὰς, puer.

Γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus inermis, qui γὺν μὴ habet, id eſt, nihil, quo ſe obvolvat. & Poet. pro veſtitu gerens. γυμνὸς, hinc γυμνότης, τητος, ὁ, nuditas. γυμνόω, nudo, ſpolio. γυμνάζω, exerceo. γύμνασις, ὁ, ὁ, exercitatio. γυμνάσιον, ὁ, τὸ, locus exercitii.

Γυμνοστάτη, ὰς, ἡ, ſing. a. τ. part. paſſ. a γυμνόω, denudo. γεγύμνωκα, a. τ. inſ. act. ἐγυμνώθην, a. τ. paſſ. Th. γύμνος, nudus.

Γυνὴ, Dor. pro γυνὰ, ὁ, mulier.

Γυνὴ, vocat. ſing. a. τ. ὁ, mulier. in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ὁ, τὸ, muliercula. ejuſdem them.

Γυναικεῖος, mulieberi, dat. ſing. a γυναικὸς, ὸς, ὁ, mulieris, ſeu γυναικὸς, ὸς, τὸ, ſexus. femina, gynaeceum, concubina mulierum.

Γυναικεία, ας, ἡ, idem ac γυναικὸς. vide in γυναικὸς. ſic γυναικεῖος, Jon. pro γυναικεῖος, mulieris.

Γυναικηρασία, ὰς, ὁ, ἡ, mulierum amore infanus. γυναικηρασία, idem. ex γυνὴ, & μαίνομαι, infanio.

Γυναικὸς, γυναικὸ, genit. & dat. a γυνὴ, mulier, uxor.

Γυναικοφίλας, ὰς, ὁ, Dor. pro γυναικοφίλης, mulierum amator. ex γυνὴ, ὁ, mulier, & φίλος, amicus.

Γυναικοφίλης, ὰδος, ὁ, idem ac γυναικοφίλας, ὰους, ὁ, mulierum concubae. a γυνὴ, & φίλος, amicus.

Γυναικῶν, dat. pl. a γυνὴ, ὁ, mulier.

Γυνὴ, mulier, uxor. q. a γυνὴ, genitura, & γόνημα, patio. quod ex mulieribus homines naſcantur, genit. γυναικὸς, dat. ſic. acc. γυναῖκα. Dor. γυνὰ, vocat. ὦ γυνὰ. dat. plur. γυναιξὶ. Hinc γυναικεῖος, ὁ, ἡ, mulieris. γυναικεία, ας, ἡ, gynaeceum. γυναικηρασία, ὰς, ὁ, qui ſub mulierum eſt imperio. γυναικοκρατία, ας, ἡ, muliebre imperium. ἀνδρόγυνος, ὁ, ἡ, vir pariter, & femina.

Γυνὶς, ίδος, ὁ, Poet. pro γύνις, mollis, effeminatus, a γνὶς, mulier.

Γυπὸς, ὁ, ἡ, Heſych. altus.

Γυρὸς, ὁ, ἡ, canaliculum e vimine. a γυρὸς, rotundus, areuatus, quia vimina curvantur. γύρτωδες eſt reticulum, quo veteres utebantur in portando pane.

Γυρὸς, ὁ, ἡ, pollex, an quia ſit gyro molae? pollen eſt farina minurim ſecta.

Γυρὸς, γυρὸ, ὁ, curvus ſcrobos. γύρτος autem circulus, vel ambitus. a γυρὸς, incurvo.

Γύρος, γυρὸς, ὁ, vultur. hinc γυρὸδες, vulturinus.

Γύψος, ὁ, ἡ, gypſum. q. a γὴ, & ἕψω, eſt enim ceu cocta terra. hinc γυψόω, gypſo illino.

Γ Ω.

Γῶ, contracti. ex γάω, capio, gigno, pario: lator, glorior.

Γῶν, ὁ, nomen gentis, vulgo tectum interpretantur.

Γωγάμων, idem ac γωγῶν, ὁ, vas, in quo piſcatores olitea congerunt.

Γωλεὸς, τὸ, ſpelunca, & luſtra ferarum. Etiam γωλιὰς, ſpelunca ad mare. a γὴ, & κάλλω, vito, vel a κεκάλυμμαι, tego.

Γῶν, Jon. pro γὴν, ſaltem, igitur!

Γώνατα, τὰ, genua, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. plur. a γόνυ, genu.

Γωνία, ας, ἡ, angulus, locus abditus. q. a γόνυ, quod natura flexum, & quaſi angulofum eſt. hinc γωνιὰς, ὰς, ὁ, & γωνιεὺς, angulanis. ἀκρογωνία, ας, ἡ, ὁ, in extremo poſitus, vel ſummo. obrutum angulum habens. ἑξαγώνιος, ὁ, ἑξάγωνος, ὁ, ἡ, ὁ, ſexangulus. ὀρθογώνιος, ὁ, ἡ, ὁ, rectiangulus. τρίγωνος, ὁ, ἡ, triangulus. τετράγωνος, ὁ, ἡ, ὁ, quadratus.

Γωρὸς, ſubſano. verbum Laconicum, an a γωρέω, ſaturo, lupebus.

Γωσσεῖ, vel γωσσεῖ, ὁ, ἡ, phraetra, a γωσσὸν τὸ βέλος, ideſt, τὸ βέλος, quod caperat jacula.

Δ Δ.

Δ Est quarta littera, & quaternarium numerum designat. Jon. & Dor. pro σ. fic δίζεσθαι, pro ὄσφρη, odor. & fubinde pro γ, ut ἅδ, ἅδες, Dor. pro γῆ, γῆτ. Tum etiam pro ϑ, & τ.

Δε, particula per fe nihil fignificans; fed quæ in compofitione auget, ut ἔφραδε, &c. Sed ἅδ, ἄδε, Dor. pro γᾶ, & hoc pro γῆ.

Δαβίδ, nomen tegis ἑβραίου, David. Hebr. dilectus.

Δάδος, ὁ, cryftallus, glacies: vel aliquid fimile cryftallo. albedine, & denfitate. Ducam à σώρος, denfus. Eſt & ὄφρυσι, denfum. Inde forte à ϑοερὸς, ὀερ, ὁ, denſus, conſitus.

Δάδες, ὁ, ὁ, ὁ, menſura genus. Forte à ϑαΐλω, dico, divido. ut fit famoſæ divifionis menſura.

Δαΐζω, tædarum, gen. plur. à ϑαΐς, ϑαΐδος, ex Ionic. per contractionem, τάδα, fax. Themonis uſo.

Δαιεὶς, ὁ, ὁ, ductus, ὀερ. a. pafſ. à ϑαίω, diſco. a. 2. paſſ. ἔϑαΐον. a. a. inf. Dor. ϑαμένος, pro ϑάμενος.

Δαίνω, pro ϑάω, diſco: hinc ἄνδανε, ſi fubjun.

Δαιτὸς, ὁ, ὁ, uiger, ra, rum. à ϑάω, uto.

Δαίω, ὁ, ὁ, ὁ, Jon. pro μανϑάνω, diſco. perf. δέδηκα. Th. ϑάω, uto.

Δαΐζομαι, divido, 3. ſing. perf. δέδηται. a ϑάω, uto, incendo.

Δαὴς, ος, ὁ, ἡ, δαΐς, ἴδος, ἡ, ὁ, pugna, fax, lumen. a ϑάω, incendo.

Δαϊμόνιος, didiciſſe, a. 2. inf. paſſ. Dor. pro ἐδάϊσσα, verbi ϑάω, diſco, fut. 2. δαϊσόμενος, & in 2. per. ἐδάϊσσαι, Jon. pro ἐπάϑη. a. a. paſſ. ἔϑαΐον. pl. m. ἔϑαΐμεν.

Δαΐνυμι, aor. 1. inf. a ϑάω. Vide ἐπάϊσσεν.

Δαὴρ, ῆρος, ὁ, levir, mariti frater. Ducam a ϑοερὸς, feio, nofco. Ut a notitia familiari ad fraternam fit dicta.

Δαηρὸς, ρὰ, ὁν, lucidus, a, dum. a ϑάω, uto.

Δαὴς, pro ϑὰς, ſignificat differtionem. a ϑάω, divido. Aut vero per apocopen pro ἐπιδαὴς. dat. fing. a ἐπίδης, ἐπιδαῆ, ὁ, ἡ fax, pugna ardens. a ϑάω, uto.

Δαιδάλεος, gen. Jon. ϑαυμάλεον, dat. plur. a ϑαυμάλεος, ὁ, ὁ, artificiofus. Th. ϑαύμαλος, Dædalus.

Δαιδάλλω. & ϑαυλάλλω, ὄπιο, vario. Vide in ϑαυμάλλω.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus egregium. a ϑαυμάλλω, orno. Th. ϑαύμαλος, ingenium.

Δαίδαλος, ὁ, ὁ, Dædalus; ingeniofus artifex Cretenſis, a ϑάω, feio. hinc ϑαύμαλος, ὁ, ὁ, ἡ, artificiofus, varius. ϑαυμάλλω, uto & ϑαυλάλλω, orno, vario. ϑαύμαλμα, ατος, τὸ, opus artificioſum.

Δαίδαλος, traho, lacero. a δάω, divido.

Δαΐδαλος, gen. pl. à ϑαΐς, ϑαΐδος, fax. Th. ϑάω, uto.

Δαὶς, ὁ, ἡ, lucebat, imperf. Jon. a ϑάω, f. σω. Sic ἐδάϊσσε, imperf. paſſ. Jon. a ϑαΐσσω, divido, aor. 2. paſſ. ἔϑαΐον.

Δαΐζω, divido, fœcta, a ϑάω, uto. Divido.

Δαίμονες, Dæmones, nom. pl. à δαίμων, ονος, ὁ, Deus.

Δαιμονὴς, pro ϑαιμόνιος, vocat. a δαιμόνιος, ὁ, ὁ, infelix. Th. δαίμων, Dæmon.

Δαιμονίζομαι, a Dæmonio vexor, præſ. paſſic. δαιμονιζόμενος, ὁ, ὁ, Dæmoniacus. perf. paſſ. δεδαιμονισμένος. aor. 1. paſſ. ἐδαιμονίϑην. Th. δαίμων, Dæmon.

Δαιμονιὸς, Jon. pro δαιμονικὸς, ὸς, ὴ, divina. in dat. plur. δαιμονίοισι, pro δαιμονίοις, Jon. a δαίμων, Dæmon.

Δαιμόνιος, ὁ, ὁ, ἡ, divinus. δαιμόνιος, ὁ, ὁ, ἡ, Dæmonium. δαιμόνια, τὰ, Dii.

Δαιμονιώδης, ους, ὁ, ὁ, ἡ, Dæmoniacus, a δαιμόνιον, fum Dæmoniacus, pæſ. part. a δαιμονίζομαι, ab eodem Them.

Δαίμων, ονος, ὁ, ὁ, ἡ, Deus Dæmon. q. δαΐμων, ſciens. ex ϑάω, feio. Hinc δαιμόνιος, ὁ, ὁ, ἡ, divinus, felix. uſurpatur & in malam partem. δαιμόνιος, ὁ, ὁ, ἡ, numen, fortuna, item ſpiritus impotus. δαιμονιώδης, ους, ὁ, ὁ, ἡ, Dæmoniacus, a Dæmone obſeſſus: ϑαιμόνιος, ὁ, ὁ, ἡ, Deorum metus. ſuperſtitio: item religio. δεισιδαίμων, ονος, ὁ, ὁ, ἡ, beatus, dives. μακαρία, ας, ἡ, beatitudo. εὐδαιμονία, beatus fum. κακοδαίμων, ονος, ὁ, malus genius.

Δαὶν, pro ϑάνϑη, per apocopen, præbe convivium, præſ. imperat. a ϑαίνω. Th. ϑάω, epulum præbeo.

Δαινὺς, & δαίνυσι, pro δαίνυσιν, convivati ſunt: imperf. Jon. verbi δαίνυμαι. Th. ϑάω, epulum præbeo.

Δαίνυσϑ', pro δαίνυσϑαι, epulari, comeſſari, præſ. inf. a δαίνυμαι, ονος, τὸν, ejuſdem them.

Δαΐξαι, aor. 2. inf. a δαΐζω, f. σω, vel ξω, divido, partior. a ϑάω, idem.

Δαΐος, ὁ, ὁ, hoſtis. a δάω, pugna. Vel prudens, a ϑάω, uto, vel diſco.

Δαὶς, ϑοερὸς, ὁ, epulum, ut & ϑάνε, a ϑάω epulum præbeo. At δαὶς, ἴδος, ὁ, fax accenſa: item pugna, a ϑάω, uto.

Δαιτὸς, ὁ, ὁ, ὁ, celebrare nuptiale convivium quod a δαὶς, ϑοερὸς, ὁ, epulum. Th. ϑάω, epulum præbeo.

Δαιτυμόνεσσι, ὁ, ὁ, a. 1. part. med. δαίνυμι, comedas, 3. ſing. aor. 1. indic. med. a ϑάω, epulor.

Δαῖτυς, acc. ſing. δαῖτυν, acc. pl. a δαὶς, ϑοερὸς, ὁ, ὁ, cibus, epulum. Th. ϑάω, epulum præbeo.

Δαΐτυς, ος, ἡ, epulum.

Δαΐτυος, Poet. pro δαιτὸς, ex τὸ δαῖτυς, ex convivio. Th. ϑάω, epulor.

Δαϊτυσὸς, ὸς, ὁ, coquus, qui carnes δαΐς, id eſt, dividit. aliquando δαϊτρὸς. adv. divifim. hinc δαϊτυσόων, divido.

Δαϊτυσῶν, ὁ, ὁ, convivia, quit δαῖτυς, inſtruit :

Δαΐφρων, ονος, ὁ, bellicoſus, prudens. in dat. δαΐφρονι. ex δάος, diſco. vel a δαὶς, pugna, & φρὴν.

Δαιχϑεὶς, ὄντος, ὁ, ὁ, a. 1. part. paſſ. a δαΐζω, f. ξω, interficio, laucio. Th. ϑάω, diſco, docet.

Δαὴς & σω, ρ. κω, diſco, doceor, ſcio, partior: item epulum præbeo, uto, incendo. Hinc δαήμων, ονος, ὁ, ὁ, doctus. δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, ſcientia. a δάω, ὁ, ὁ, peritus. δάημι, ὁ, ὁ, ὁ, ignarus. a δάω, ὁ, ὁ, ὁ, & ἐπὶ δαὴς, ὁ, ὁ, epulum præbens, uto, & idem δαστὸς, ὁ, ὁ, idem. δαστήμων, ονος, ὁ, ὁ, conviva, epulo. δαίτυμος, divido. partior. δαΐζω, idem. δαιτὸς, ὁ, ὁ, divino, partitio. δαὶς, ὁ, fax accenſa, pugna. δαὶς, ϑοερὸς, ὁ, ὁ, τὸ, da, fax. δαΐος, ὁ, ὁ, hoſtilis. δαλὸς, ὁ, ὁ, ὁ, titio, torris.

Δάκρυ, genus quoddam caſſiæ.

Δάκτυλος, ὁ, ὁ, ὁ, gen. ſing. maſc. & f. gen. aor. 2. part. a δάκνω, mordeo.

Δάκτυλος, ὁ, ὁ, ὁ, morſus. Poet. pro δῆξις, ὁ. Th. δάκνω, mordeo.

Δάκρυ, ὑος, τὸ, lacryma. in plur. δάκρυ, pro δάκρυα, a δάκρυμαι, plur. ὑος, τὰ. ὑων, ὑσι, quia falſa, & mordax. vel a δν, valde, & κρύος, frigus. Eadem ratione & lacryma fit ex δν & κρυσὸς, frigus. Hinc δακρυόεις, ὁ, ὁ, ὁ, lacrymoſus. δακρύω, ὁ, ὁ, ὁ, lacrymor. δακρυὼν, ὁ, ὁ, ὁ, lacrymoſus. hinc δακρυόεν, adverb. lacrymis effuſis.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacryma. idem ac δάκρυον & Th. δάκνω, mordeo, lacryma.

Δακρυόεις, ὁ, ὁ, ὁ, lacrymoſus. in acc. δακρυόεντ', pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ, ὑος, τὸ, lacryma.

Δάκρυον, ὑος, τὸ, idem ac δάκρυ, lacryma.

Δάκρυσι, dat. plur. a δάκρυ, ὑος, τὸ, lacryma.

Δάκρυσιν, ὁ, ὁ, aor. 1. part. act. a δάκρυμι, f. ὑσω, lacrymor. pl. δάκρυσαν. aor. 1. ind. act. δάκρυσεν, pro δάκρυσε. Th. δάκρυ, ὑος, τὸ, lacryma.

Δακρυχέων, ὁ, ὁ, lacrymas fundens. præſ. part. a δάκρυ, ὑος, τὸ, lacryma, & χέω, f. χεύσω, fundo.

Δακτύλιος, ὁ, ὁ, annellus, annulus. a δάκτυλος, ὁ, ὁ, digitus.

Δάκτυλος, ὁ, ὁ, digitus, pes metricus. palmæ fructus. q. a δάκνω, offendo. inde δακτυλοδείκτης, digito monſtrare : vel a δάκτυλος, copio. alii a δάκνω, quod exeogitantium digiti, & ungues lapius rodantur. Hinc δακτυλίος, ὁ, ὁ, ὁ, annulus. δακτύλιος, ὁ, ὁ, ὁ, pedis digitus. habet

Δακτὺς, ὑτος, ὁ, aor. 2. part. a δάκνω, mordeo. fut. δήξομαι, aor. a. ἔδηξα.

Δαλὸς, Dor. pro δᾶλς, voc. ſing. a δᾶλες, ὁ, ὁ, Delius.

Δᾶλος, Dor. & Jon. pro δῆλος, lædebat, 3. ſing. imperf. med. verbi δηλέω, lædo. fut. ſecundum δηλήσω, pro ἐδήλησα, a. 1. med.

Δᾶλος ἔσσι, à Δανάδων, Poetis. & Dor. pro Δῆλος, Delius Apollo.

Δαμαλικράδης, ὁ, nomen regionis ἑβραϊκὸν, Hebr. pauperis hæreditas.

Δαμάσκια, ας, ἡ, Dalmatia, nomen regionis.

Δάμαλις, & δάμαλις, ὁ, ὁ, titio. a δάω, uto. Eſt & δᾶλος, Dor. pro δῆλος, Delius.

Δαμᾶν, domat, 3. ſing. ind. a δαμάω, domo.

Δαμάσσῃ, domo. f. σω. & δαδάμασα. a. 1. ἐδάμασα. a. 1. inf. δαμάσσαι pæſſ. præſ. δαμαζόμενος. Th. δαμάω, domo.

Δαμασσὸς, ὁ, ὁ, ὁ, Dor. pro δαμαστὸς, vel δαμάζων, domans, domitor. Th. δαμάω, domo.

Δαμαστὸς, ὁ, ὁ, ὁ, juvenca. a δαμάω, domo, quod domitur aliis juvencis.

Δαμαστὸς, ὁμὸς, Poetic. pro δαμαλὸς, δαμαλίζουσα, juvenem more laſcivire.

Δαμαρ, ατος, ὁ, uxor. a δαμάω, domo, quia domatur jugo matrimonii.

Δάμαρτος, ὁ, ὁ, ὁ, nomen mulieris. Gr. idem ac δάμαρ, ὁ, ὁ, uxor.

Δαμασσὸν, aor. 1. inf. act. δάμασσε, aor. 1. Jonic. pro δάμασε. ἐδάμασσεν, mitiga, aor. 1. imperat. a δαμάω, domo.

Δαμάσσιος, Dor. pro δαμάσιος, præſ. inf. a δαμάω, domo.

Δαμασσιφόρτης, ὁ, ὁ, domitor mortalium. ταχὺς τὸ δαμάσσαι τοὺς βροτούς.

Δαμασσιφόρτος, ὁ, ὁ, qui domat mentem, quod ex δαμάω, domo, & φρὴν, mens.

Δαμασκὸς, ὁ, ὁ, ὁ, nomen urbis ſic dictæ a Damaſcheck.

Δαμάσσαι, Jon. & Poet. pro δάμασαι, a. 1. aſſ. δαμάσσασθαι, pro δαμάσασθαι, 3. ſing. a. 1. med. verbi δαμάω, domo.

Δαμασσάτω, ὁ, ὁ, τὸ, herba quædam aliter δάμασον. an a δάμασον, & ὄνειρ, quod utilitatem habeat domitionem, ſcil. venenorum certorum?

Δαμάτηρ, Dor. pro δαμήτηρ. Ceres.

Δαμάω, domo, ſubigo, affligo, occido, fut. δάσω, pro δαμῶ. Hinc δάμνα, & δόμνα. unde 2. m. δόμνασε, perf. aſſ. δεδάμνασε, perf. paſſ. δεδάμνασαι, ὁσα, τὰ. unde δάμνη: vel, domitio, δάμνης, ὑος, ὁ, domitor. δάμνιος, ὁ, ὁ, domitus. δάμνις, ὁ, ὁ, ὁ, vel δάμνιος, ὁ, ὁ, juvenca. δαμνόεις, ὁ, ὁ, ὁ, inuomitus. δάμνος, ὁ, ὁ, ὁ, adamas. ἱππόδαμνος, ὁ, ὁ, equorum domitor.

Δαμᾶνε, 3. ſing. a. 1. m. opt. paſſ. vide in δάμαν.

Δάμνα, Poetic. & Dor. pro ὀδάμασα, 3. plur. aor. 2. paſſ. a δάμνα, vel δάμνημι, pro δαμάω. f. ὑ. δάμνω, aor. 2. ἔδαμον, aor. a. paſſ. ἐδάμνα. a. 2. paſſ. δαμῆναι. inf. a. 1. δαμάσσαι. part. aor. 2. δαμείς, ἐντος, ὁ. Them. δαμάω, domo.

Δαμνᾶται, aor. 2. part. paſſ. dual. num. δάμαν, acc. ſing. ὁ, ὁ, ὁ,

pro δίδημι, do. hinc δόσις, ος, ἡ, locus, munus. δοσίζω, foenero, mutuum do.

Δοσίς, ἡ, ἡ, aridus. a δύω, uro; vel a δός, diu, quia vetusta arida.

Δοσκυέω, pract. inf. act. a δοσκύω, consumo.

Δοσκύω, consumo, impendo, sumptus facio. fut. ήσω. perf. δεδοσκύνηκα. a. 1. ἐδοσκύνησα. a. 1. impersonat. δοσκύνησεν, απ. ς, q. a δοσκυν, ος, ὁ, sumptus. δοσκυδ-ή, ῆς, ἡ, consumptor.

Δοσκυτέομαι, aor. 1. opt. act. δοσκυτέσαιτο, 3. pl. a. 1. fub. a δοσκύτω, confumo.

Δόσκυτος, ὁ, ἡ, pavimentum, folum: q. a δύω, & κύτος, folum. Hinc εὐδόσκυτος, ὁ, ἡ, peregrinus. ἀποσκύτος, ὁ, ἡ, omnigenus. πανδόσκυτος, ὁ, ἡ, omnifarius. adv. omnifariam. πολυδόσκυτος, ὁ, ἡ, cujas.

Δόσπος, voro, diluo. hinc δοσβόνιος per reduplicationem, idem: q. a δόσω, divido, epulor.

Δόσβιανος, ὁ, ἡ, Dardanus. δοσβιανίωνες, pl. Æol. δοσβιανιῶν, pro δοσβανίδων, gen. fon. a δοσβανίδης, ου, ὁ, Dardanides.

Δοσ-ῶ, ῶς, ἡ, Diridium accus. Ion. pro δοσώ.

Δόσις, ὁ, Dares, nomen propium.

Δόσις, ις, ν. ετος, ἡ. 2. paſſ. 2. plnt. δεδόσεσθε, & in 3. plur. δεδόσανται, a δίδω, excutio, verbero. f. 2. δόσω, vide δίδω.

Δοσίδων, dormio. f. 2. δρσδον. aor. 2. ἔδαρδον. f. δαρδήσομαι. a. a δαρδάω. inuſtrat. pro δαρδάω, in pellibus cubo. δι δόσαρ μαδάω, in pellibus me repono: quod a primevis etiam incolis antiquitus factum eſt. a δέρμα, feu δέρος, pellis.

Δαρδάω, v. 2. inf. a δαρδάων, durmio. f. δαρδήσομαι.

Δαρδόν, Dor. pro δηρόν, diu. Th. δᾶν, diu.

Δαρτός, ὁ, ἡ, ἡ, excoriatus. a δέρω, excorio.

Δάσκαιρ, Jon. pro δάσκαιρον. 3. pl. aor. 1. med. hinc δασκάσθαι, aor. 1. inf. a δάζω, vel δάω, abjecto ι, δάω, divido.

Δάσσαι, Dor. pro δάσσαι, ὁ, ἡ, a. 1. part. act. a δάω, ligo.

Δασσάσκεται, diſtribuebat. Poet. & Jon. pro ἐδάσσατο, aoriſt. 1. m. interpoſito σκε. Niſi a δασσάσκω, derivare malis.

Δασσάω, ῶς, ἡ, vide in δάω, denſus.

Δασσάων, Dor. pro δάσσων, circumſtectunt enim Dor. futura ſua. a δάζω, divido. Th. δάσω, partior, divido.

Δασσαδ-ή, ῆς, ἡ, daſcillus, piſcis, qui cœno & ſtercore vefcitur. q. ὁ δασσαδ-ός, umbroſus, quod umbroſa, & obſcura confecteretur.

Δασσαδ-ός, per ſyncopen pro δασσαδ-ός, denſam, & ſyſtam umbram exiſtens: a δασσάω denſor, & σκιὰ, umbra, aut a δε idem ac ζω, in compoſitione.

Δασσαμός, ὁ, ἡ, divifio, portio. a δάζομαι, quod a δάω, divido.

Δασσαμ-ύδ-ης, ὁ, ἡ, qui tributum pendit. a δασσαμός, portio, & φέρω, fero.

Δασσαλάς, άτος, ὁ, magnorum malorum plenus, atrox. q. a δα, & σκάω, impleo. vel κάσκω. vel a δάς, & σκάω, quod difficilis acceſſu, & mulefius.

Δασσαλάτης, ὁ, δυσπροσπλοκτος, acceſſu difficilis. vel ὁ, ὑγρὸν πλέοντα. Th. δασσαλάτ, ντος, atrox.

Δασσαστέρη, diviſerunt, Jon. & Poet. feminat. ex, pro δάσσαντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δασσάμενος, & δασσάσθαι, aor. 1. part. med. & inf. verbi δάζομαι, quod a δάω, divido.

Δασσεύω, Dor. pro δασσεύω, v. meriti gratia ſubiato, quæ habent denſas caudas. ex δασύς, denſus, & κέρκος, ὁ, ἡ, cauda.

Δασύς, εῖα, δασύ, ος, ὁ, ἡ, ὁ, denſus, pilofus, hirſutus. q. a δα, & σάω, agito. Pilofi enim hæc, & illuc trahi, & agitari poſſunt. Hinc δασύνω, νσω, ὁ, denſitas. a δασύς, denſo.

Δασυπόδων, gen. pl. a δασύπους, hirſutum pectus habens. ex δασύς, denſus, & πόδες, pectus.

Δασυπόδω, præſ. inf. paſſ. pro δασυπόδω, a. pro ε. a δασύπους, divido. Th. δάσω, divido.

Δασύπους, dividebant, imperf. Jon. verbi δασύμαι, divido. inf. δασυπόδω, quod a δάω, ſeparo, partior.

Δασυπόδω, pro δασύνω, 3. plur. imperf. Jon. ab eodem verbo, & themate.

Δασυπόδω, diviſerunt, præſ. fub. 1. plur. a δασύμαι, divido.

Δάσπ, ιδος, ἡ, Datis Piſa.

Δασπομαί, ῶ, ὁ, Datidis imitatio, ideſt odioſa ejuſdem repetitio.

Δασύτερον, vovit, heliuor. a δάω, convivor.

Δασύδ-ω, ῶ, ὁ, audax: q. a δάω, uro; quia calidi ſanguinis, & inde animi: item herba quædam Creticæ.

Δασύλεί, ῆς, ὁ, denſus. a δε, & δάω, fylva. eſt etiam τίτιο, a δαλέω, titio, fax.

Δάσφ, ῶς, ἡ, laurus, quæ reſonat, dum uritur. a δάω, uro, & φωνὴ, ſono: vel δα, & φωνὴ, quod ejus folia combuſta valde crepitent. Hinc δαφνὶς, ίδος, ἡ, laurea.

Δαφνοῖδ-ης, ου, ὁ, valde funeſtus, tuber, ſeu δαφνοῖδ-ης, ου, valde funeſtus, ex δα particula augente, & φόνος, occido. p. m. τύφω. inde φόνιος, cædes.

Δαφλαὶς, ῆδ-ος, ὁ, ἡ, dapſilis, largus, copioſus. q. a δάπτω, voro, feu δαπάνη, ſumptus. Hinc δαπλαὶς, large, & δαπλαὶσιος. Poet. δαπλαὶσιμος, abundanter ſubminiſtro.

Δάπανος, a. 2. fub. a δάπω, vel δαίω, divido, diſtribuo; δάπτω, vel δάπω, aor. 1. fub. paſſ. 1. plur. ſub. ἐδάπω. Poſſit tamen δάπανος eſſe præſ. fub. act. a δάπω.

Δ E.

Δ', ve. δέ, conjunctio diſcretiva, vero, autem, igitur, fed, fuue. q. a δάω, divido. quia diſtinctionis notæ ſunt ſyllabica adjectio: ut δέ, δή, δί ſæpe pro γάρ. Sæpe Poet. pro εἰς, ut οἰκόνδε.

Δέασαι, pro δάδεσαι, Jon. ligati ſunt; & hoc pro δάδεσται, detracto augmento, a δάσμαι, ligo.

Δέγμενος, ὁ, accipiens, Æol. pro δεξάμενος. perf. paſſ. verbi δέχομαι, capio. Alii pro δεδέγμενος, facta ſyncope, & χ in γ mutato ſuphoniæ gratia.

Δέδεικα, didici, novi; perf. act. a δείκω, diſſero. f. δείξω. aoriſtum a δείκω. a. 2. ἔδειδον. perf. paſſ. δέδειγμαι, unde part. δειγμένος, doctus, peritus. p. m. δείκω. Alii pro δείδεκα accipiunt, a δείκω, divido.

Δέδεισται, divifi ſunt, pro δέδασται, Jon. Item δέδασται, pro δέδαστο, verbi δάω, divido.

Δέδεκμαι, ῶ, ὁ, ης, perf. part. paſſ. a δάκω, ξω, divido, vulnero, cædo. Th. δάω, divido.

Δεδέμνημαι, ται, ντο, perf. paſſ. a δέμνημι, domo, vel δαμάω.

Δέδεκα, per reduplic. Poet. pro δέκα, a. 2. verbi δάω, feu δέκω, divido.

Δέδεκται, divifus eſt, pro δέδασται. a δάω, excurio. fut. τ. ξομαι. perf. δέδεγμαι. aor. 1. ἔδεξα. Th. δάσω, ασαι, ατο, ομαι.

Δέδεται, divifa funt, 3. ſing. perf. paſſ. δέδασται, pro δέδαται, vel δάω, divido.

Δέδοκα, ὁ, ἡ, doctus, part. præt. med. a δέδω. præt. med. pro δέδα, a δάω, diſco, vel pro δέδεκα, a δέκω.

Δέδοκται, negavit, feu indigni, perf. paſſ. δέδεγμαι, τοgo, vel indigeo. fut. δεήσομαι, tanquam a δέομαι.

Δέδομαι, ὁ, ἡ, præt. ind. per reduplic. Jonice, a δέσπομαι; vel ut alii præt. med. a δάω, cœno. Th. δέσπω, ν, σ, ο, cœna.

Δεδόμενος, Jon. reduplic. pro δόμενος, a. 2. inf. verbi δίδωμι, do.

Δέδονται, δέδασται, perf. act. verbi δέδομαι, oſtendo. f. ξω.

Δέδοντας, 3. ſing. perf. paſſ. δέδεται, pro δέδεται, exceperat, 3. ſing. pl. perf. ab ἐδέξαμαι, verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. a. 1. ἐδεξάμην.

Δέδρασε, ται, δεδράσθαι, ligatus eram, pro ἐδέδεμαι, & in 3. pl. δέδεντο, perf. & pluſq. perf. paſſ. Jon. a δέω, contra aliorum formam, irregulariter etiam pro δέδεμαι, & δεδέμην. nam facit fut. δέσω.

Δεδέχαται, exiſtavit, perf. activ. verbi δέχω, ſedeo, exiſto.

Δέδεγε, 3. pl. pluſq. per. f. paſſ. vide in δέχομαι.

Δεδέχθαι, 3. ſing. pauſo poſt fut. a δέχομαι excipiu. Vel Jon. reduplic. pro δέχεται, fut. τ. δέξει. excipe, peri. imperat. paſſ. a δέχομαι, excipio.

Δεδέχθαι, perf. inf. verbi δέχομαι, σαι, ται.

Δέδεσι, pro δέδεντι, 3. ſing. pl. perf. paſſ. Jon. ligatus erat a δέω, ligo.

Δεδέσται, Jon. pro δεδεμένος ἐσὶ. Item δεδέχεται, pro δεδεγμένος ἐσὶν, 3. plur. perf. & pluſq. perf. ind. paſſ. a δέχομαι, capio, f. δέξομαι. excipio.

Δέδηκα, τας, τε, combuſti, p. m. δάω, δάσω, δάς, pluſq. perf. med. Jon. pro δέδηγα, verbi δάω, uro.

Δεδηλωμένος, a. plur. perf. act. a δηλόω, declaro. Them. δήλος, ος, ὁ, ἡ, manifeſtus.

Δεδημιώργηται, 3. ſing. perf. paſſ. δεδημιούργημαι, perf. partic. f. ῆσω. pl. num. a δημιουργὸς, fabricor. Them. δῆμος, ου, ὁ, populus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Δεδηόθε, pro δεδηώσασι ἐσὶν, 2. plur. præt. perf. opt. paſſ. a δάω, ligo. fut. σω. perf. paſſ. δέδεμαι.

Δεδήσασθαι, vinciam, pauſo poſt ſ. verbi δέω, ligo.

Δεδήσω, momordi, perf. act. verbi δάκνω, fut. δέξομαι, mordeo.

Δεδήσωσι, ται, σται, ſpoliatus fum, perf. paſſ. verbi δάω, feu δαίω, hoſtiliter depopulor. Th. δάω, uro.

Δέδι, pro δέδια, pert. med. verbi δέδω, timeo. præt. δέδεια, p. m. δέδοικα, pro δέδοιθα, euphoniæ gratia, & Jon. δέδεια, & δέδεικ. hinc δεδεικέναι, nom. pl. part. præter. med.

Δεδιδάσκαλος, perf. act. verbi διδάσκαλος, miniſtro. f. σω. ex δε, particula intenſiva, & κάσκω feſtino.

Δεδίκασμαι, arbitratus ſum, pro δεδικάσθαι, perf. act. verbi δικάζω, arbitror. perf. paſſ. δεδίκασμαι. Th. δίκασμα, ατ, ὁ, arbitrium.

Δεδίδε, time, & Poet. δεδίδοι, præſ. imperat. pro δέδια. quaſi a δέδμαι, verbi δέδω.

Δέδμαι, ῶ, ὁ, ἡ, ἡ, ἡ

Δεδίσσομαι, infelix fui, perf. act. a δείσσω, o, infelix fum, ex δείς ægre, & τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, fum.

Δέδυκα, & in plur. δεδύκαμεν, perf. act. a δύνω, vel δύω.

Δεδόρκασα, 3. fing. perf. paſſ. verbi δορκάσω, dnno.

Δεδόρκει, Poet. pro δέρκει, 2. p. manifeſtus, aperturus, clarus.

Δεῖ, 3. ſing. præſ. ſubjun. a δέω, oportet.

Δεῖδον, orate, 2. plur. aor. 2. imper. paſſ. a δέρμαι, oro.

Δείκνυ, aor. 2. part. a. g. δείσα, fut. 1. imperſonal. δείσειν, fut. 1. part. a. g. imperf. a δέω, oportet. tanquam δεῖσα.

Δέομαι, ῶσαι, ὦ, deprecatio. Th. δέρμαι, oro.

Δεόμενος, rogabo, feu orabo, fut. 1. med. a δέρμαι, rogo, quaſi a δείομαι.

Δεῖ, oportet, imperf. cum acc. in ſub. δέω, imperf. δέον, ſ. δέοντα. a. 2. δείσει, præſ. inf. δέον. part. δέον. Them. δέω, ligo.

Δέρμα, ατος, τὸ, exemplum, figmen, nota, ſpecimen, a δείκνυμι, manifeſto, ſ. δέω, præt. paſſ. δέδειγμαι. δείγμα πραφέρω, ſpecimen edere.

Δεῖγματος, palam traduco, ſpectaculum omnibus propono, ad Coloſſ. c. 2. δείκνυμι. Pertr. δειγματίσαι, & 2. δειγματίσασθαι. Them. δείκνυμι, oſtendo.

Δείδεκτο, pro δέδεκτο, exceperat, pluſq. perf. Jon. & Poet. eſtaſi primæ ſyllabæ pro δέδεκτο. Sic imperf. inſ. δεδέχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, capio. ſ. δέξομαι. p. δέξομαι, ξω, ν.

Δεδίσσεται, Ionic. pro δείσσεται ἀεὶ, 3. plur. perf. ind. paſſ. Sic δεδίσσετο, exceperant, pro δεδέχατο ἀεὶ, Ionic. & per eſtaſin ſtetarum verbi δέχομαι.

Δεῖδιν, per eſtaſin Poetic. pro δέδεκα, præter. med. verbi δέδω, timeo.

Δείδεθι, eodem modo pro δέδοθι, & hoc pro δέδεκα, præt. med. imper. a δέδεκα, p. m. verbi δέδω, timeo.

Δείδιμεν, timuimus, pro δέδιμεν, 2. p. præt. med. ejuſdem verbi.

Δείδιτε, pertremit, 3. ſing. ſ. 1. med. Poet. a δείτρεμω, terreo. fut. δείμασα. Th. δείδω, timeo.

Δείδιτε, οῦ, metuentes, perf. part. med. a δείδω, verbi δείδω, metuo.

Δείδεκα, Poet. pro δέδεκα, præt. med. & hoc pro δέδεκα, cuphonicæ gratia, a δείδω, timeo.

Δείδω, timeo, ſ. δείσω, præt. δέδεκα. p. m. δείδω, pro δέδω, euphoniæ gratia: at Jon. δέδεκ, & δείδεκ. Sæpe tamen δέδεκα, & δέδεκ, præſentis ſignificationem obtinent. Hinc δέος, τὸ, metus, & inde derivari malunt: vel a δέω, abjum. Deeſt enim illi fortitudo, qui timet, nec eſt præſente animo. αἰδὼς, ὁ, ἡ, metu carens. πεφοβῆσθαι, ἐός, ὁ, ἡ, meticuloſus.

Δειλαίη, meridies, hinc δειλαίνω, ανω, ὦ, evenans, a. 2. part. act. a δείλαια, veſper. Th. δέρμαι, 3. 2. pomeridianum tempus.

Δειλαιναὶ, ῶν, ἡ, Poet. pro δειλαιναὶ, veſpertinus. a δείλαια, veſper. Th. δείλη, pomeridianum tempus.

Δειλαινέω, ῶν, Poet. pro δειλαινάω, offendere. A priſco δείλη, deducitur τὸ δειλαίνω. hinc δειλαίνω, imperf. δειλαίνον, ον, ν. act. ſ. δειλαίνω. hinc præſens Poeticum δειλαινάω; & imperf. Jon. δειλαινάσκον, ες, ι. Th. δείλαιναι, offendo, vel. ut alii volunt, δέξομαι, excipio.

Δειλαιοσύνη, accipio, a δέλαιος, quod eſt Jon. pro δέξομαι.

Δειλαῖος, vel δείλαιος, a, ον, ſimulachrum, imago. q. d. δεῖ λαεῖν, Jovi ſimile: aut ſimpliciter a δείλη, offenſo; vel ab δέω, ſimilis ſum.

Δείλαιον, per apocopen pro δείλαιον, 3. ſing. ind. a δείλαιμι. Alii volunt eſſe imperf. Jon. pro δέλαιον, offendebat; vel pro δείλοδι, offendo, præſ. imperat.

Δείλαιος, 3. ſing. ind. a δείλαιμι, offendo.

Δείλαιμι, vel δείλαιμι, offendo, probo, manifeſtum facio, indico, q. ab inuit. δέω, ſ. δέλαιμι, & δέλω. aor. 1. δέλαιμα, δέλαιμας, δέλαιμε, ατο, aor. 2. ſub. δέλαιμι, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. δέλαιμαι. perf. paſſ. δέδειγμαι. aor. 1. δείλαιθαι. a. 1. part. δειχθεὶς, ἴσης. Hinc δέλαιμα, ατος, τὸ, indicium. δείγε, ους, ὁ, ἡ, offenſio. δειγματίζω, offendi, in exemplum tradico. δειγματικὸς, offenſivus, demonſtrativus. δειγματίστης, ου, ὁ, demonſtratio. δειγματιστὴς, οῦ, ὁ, demonſtrativus. παραδείγματος, ατος, τὸ, documentum.

Δειγματίζω, offendere, præſ. inf. act. δειγματίζειν, οῦ, nom. plur. præſ. part. a δείγματος, offendo.

Δειλὸς, pro δείλη, nom. plur. m. g. a δείλη, timidus, ignavus.

Δειλὸς, ὁ, ἡ, a δείλαιος, ου, ὁ, timidus, a. 2. part. a. g. idem.

Δειλὸς, ὁ, Dor. & Att. pro δείλαιος, timidus.

Δείλος, Dor. pro κατὰ δείλην, veſperi. Them. δείλη, veſpera.

Δείλη, ης, ἡ, pomeridianum tempus, veſpera: item crepuſculum. q. a δέω, & λάω, calor ſolis, quum ſolis ſplendor deficere incipit.

Δειλόω, formido, ob ignaviam refugio. ſ. δειλωμαι. δειλώσαι. a. 1. δείλαιον. a. 2. part. δειλόων ος, præſ. imperf. δειλόω, ῳς, ῳ. δειλώσω, ατω. Th. δειλὸς, ignavus, timidus.

Δειλὸς, ὁ, ἡ, timidus, ignavus, ignaviæ, animi angufiia. Plat.

Δειλοτὲς, Poet. adv. ſcil. χρόνου, veſperino tempore.

Δειλὸς, ὁ, ἡ, ὄν, timidus, ignavus, miſer, debilis, improbus. q. a δέω, timeo. vel qui δείσας λέων, valde ligatur. hinc δειλία, ας, ἡ, timiditas. δειλόσοφος, ους, ὁ, ἡ idem. δειλοπάθεια, ας, ἡ, timidior. compar. a δειλὸς, timidus.

Δείμα, ατος, τὸ, & δείματος, ὦ, ὁ, timor, metus. a δείδω, timeo.

Δειμαίνω, timeo. ſ. αὐτὸ. p. μαι, ab eodem Them.

Δειμαλέος, ὁ, ἡ, timidus, terribilis, timorem incutiens, q. ſimilis thematis.

Δείμαλος, qui adſicavit, Eurip. aor. 1. part. δείσας, vel δείμασα, Jon. pro δέμας, 3. ſing. ant. 1. ind. δείμασθαι. & δειμάσασθαι, a. 1. inf. & part. med. verbi δέμω, ſtruo.

Δείμαρ, ατος, vel δείμας, τὸ, pavor, timor.

Δειμαντὸς, ὁ, pro φοβῆσ, terrificatio. imperf. δειμαίνων, terrefacichat. Th. δείδω, timeo.

Δείμαντος, ὁ, ἡ, omnes viri a δείδω, timeo.

Δείν, præſ. inf. a δέω, oportet.

Δεῖνα, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δείνος, dat. δείνι, acc. δεῖνα, quidam, quiſpiam, aliquis. vocabulum eſt indinitum. q. δέλω, deficio: quo ille, vel illi ſignificantur, quorum nomina reticentur. Demoſth. περὶ στεφ. & δείνα, τὸν δεῖνα, ἀναγράφει. Matth. 27. πρὸς τὸν δεῖνα, ad quemdam, ad illum. Et δεῖνα, adv. pro δεινὸν, vehementer. Them. δεινὸς, terribilis.

Δεινοδόκαι, ῶν, ὁ, Dor. pro ῳ, qui graviter homines tractat. Amotis epithet. ex δεινὸς, gravis, & πάσχω, paſſurus ſum.

Δεινὸς, gen. Jonic. pro δεινὸ. dat. plur. Jon. δεινοῖσι, & δεινοῖς, terribilis, gravis, moleſtus.

Δεινοφερίζομαι, graviter conqueri. ex δεινὸς, gravis, & φέρω, dico.

Δεινοφρονέω, ῶσω, ὦ, & δεινοφρόνημα, ατος, τὸ, Pindar.

Δεινὸς, ὁ, ἡ, ὄν, terribilis, gravis, moleſtus, ſollers, peritus, validus, magnus. q. a δέω, vel δείδω, timeo. in comp. δεινότερος, terribilior. ſuperl. δεινότατος, terribiliſſimus. Item δεινὸς, peritus, potens, idoneus. Sophocl. ardens, formidabilis. Item, vorax. δεινὸν, armis ſtrenuus. Item vafer, callidus, δεινὸς περὶ τὰ πανοῦργα. Hoct. δεινὸς πάλαιμαι, vaſtum commentum. Xenoph. Hinc δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas. dolerus. faciuras.

Δεινὸν, exaſpero. exaggero.

Δεινὸς, terribiles, nom. dual. δεινὼ, adv. terribiliter, mire, accurate. a δεινὸς, terribilis.

Δεινωτὴς, graves dicit. vorvi. δεινὸν, armis ſtrenuus. Item vafer, callidus, δεινὸς περὶ τὰ πανοῦργα. Hoct. δεινὸς πάλαιμαι, vaſtum commentum. Xenoph. Hinc δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas. dolerus. faciuras.

Δεῖξις, verbi δείξω, oſtendit, pro δέδειξε. a. 1. Jonic δείξεν, 2. ſing. a. 1. ſub. ab eod. them.

Δείξω, ſic, ες, ν, oſtendam, ſ. 1. act. a δέλαιμι, oſtendo.

Δεοντολόγος, Jon. Æol. Dor. pro δεοντόλογος, concinantes, præſens partic. nom. plur. verbi δεοντολογέω, cano.

Δεοντολογέω, ῶ, ſ. a δεοντόλογος, cano. ſ. ὁσω, p. δεδεοντόλογα. a. 1. ἐδεοντόλογησα. a. 2. inf. δεοντολογεῖν. a. 2. part. δεοντολογὼν.

Δεοντόλογος, concinam alicui præbere, præſ. inf. Th. δεοντολογεῖν, cano.

Δεοντολόγος, comeſſatricis, gen. ſing. f. g. pro δεοντολόγος, a δεοντολόγος, ος, ὁ, ἡ, gulotis ſcenipeta, qui cœnis inſidiat. ſ. & clam obſtigurit. a. Hefiod. ex δεῖπνον, ου, τὸ, cœna, & λόγος, ου, ὁ, inſidiæ.

Δεῖπνον, ου, τὸ, cœna, cibus. πνῶν ἐπιπονώτατον τῶν πίνων, quia tum homines a labore ceſſant. hinc δειπνέω, ceno. Aut pro prandio, quia poſt illud δεῖ πίνειν oportet bibere. nihil potius a δαίνυμι, quod cœna ſumptuoſior eſſe ſolcat. δειπνον πανὸς, cœnam parare. Lucian. Chryſoſt.

Δειπνέω, ῶσω, ὦ, Poet. pro δειπνάω, cœno. Th. δεῖπνον, cœna.

Δείρας, αντος, ὁ, ἡ, ὄν, part. act. a δέρω, excorio. ſ. ρω. a. 1. δείραι. Th. δέρμα, ατος, τὸ, corium. Sed δερμὰς, ἀδος, ἡ, jugum montis a δέρω, ſic, ὁ, cervix.

Δείρας, Jon. pro δέρας, excoriare.

Δειρὰς, ἀδος, ἡ, cervix, collum, idem ac δέρη, ης, ἡ.

Δειροπόκος, probris feindo. a δείρω, verbero. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.

Δειρὸς, ὁ, ἡ, collis. Th. δέρη, ης, collum. eſt enim cellis ejus collum terra.

Δείρω, vel δείρομαι, ης, ῃ, humor, ſtercus. ſoeror. τὸν βοτανῶν σύλλογον. a δείρω, intrigo.

Δείσαιται, territi, nom. dual. a. 1. part. act. a δείσαι, ατος, ὁ, verbi δείδω, timeo.

Δείσας, veritus eſt, Jon. pro δέδιεν, a. 1. ind. act. a δείδω, timeo.

Δείσας, Præſ. inf. a δέρμαι, precor. Th. δέω, ligo.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, ſuperſtitio, religio, formido Deorum.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, ſuperſtitioſus, religioſus, religioni deditus. Nazianz. δείδω. fut σω, timeo. perf. paſſ. δείδιμαι, σαι, hinc δείσης, ου, ὁ, ἡ, metus, & δείσαιμι, ονος, ὁ, nomen, dumon. in comparat. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, religioſior.

Δείσι, decem, plur. num. quaſi δέκα, a δέκομαι, capio, quia omnes numeros capit denarius. Hinc δέκας, άδος, ἡ, decas. δέκατος, η, ὁ decimus. δεκατόω, decimo, decimas excipio. δεκάτωσις, idem.

Δεκαδύω, duodecim c. g. δώδεκα. dicitur etiam δυωδέκατος, δώδεκα, decem, & δύω, vel Att. δύω, duo.

Δεκαέτηρος, dat. δεκαέτηρον, qui decem palmorum eſt. ex δέκα, decem, & ἔτος, ους, τὸ, palmus, donum.

Δεκάζω, munere corrumpo, q. a δέκα, accipere facio.

Δεκάκις, decies, adv. a δέκα, decem.

Δεκαμηνιαῖος, ου, ὁ, ἡ, decem menſium. ex δέκα, decem, & μὴν, ὁ, menſis.

Δεκανικὸν, quindecim, ex δέκα, decem, & πέντε, quinque, & ἕξ, decem.

Δεκάνικος, ου, ὁ, ἡ, nomen regionis, Decapolis. Gr. decem urbium.

Δεκάπους, ὦν, ὁ, ἡ, decima. a δέκατος, η, ὁ, decima. Th. δέκα, decem.

Δεκαπρώτερος, α, ον, & δεκαπρώτατος, ου, τὸ, quatuordecim. a πρώτος, quatuor, & δέκα, decem.

Δεκατεῖον, decimas dare.

Δέκατος, η, ὁ, decimus, quadrageſimus, a, ον.

Δεκατόω, decimas accipio. fut. σω. præt. δεδεκάτωκα. δεκατώσομαι, ῶμαι, decimor. perf. δεδεκάτωμαι. a δέκα, decem.

Δεκάτωσις, decimas miſſa. Poet. ex δέκα, decem, & κτίλος, mille.

Δεκάτης, Jon. pro δεκάτου, ὁ, Locus, & populi Hippothoontidos tribus, ut tradit Stephanus, δεκάτων, ὁμοίως τοῖς Ἐννεθυμωνίδων φυλαῖς, &c.

Δέκεο, Jon. & Dorice. pro δέξαι, accipe, præſ. imper. a δέκομαι, pro δέχομαι, accipio.

Δέκεται, Jon. pro δέχεται, capio. Sic δεκέσθαι, pro δέχεσθαι.

Δέκτο, exceperat, 3. ſing. pluſq. perf. pro δέδεκτο, a. 2. ab δέδεγμαι, δέ, ατο, verbi δέχομαι, excipio.

Δεκτὸς, ὁ, ἡ, acceptus, a, um. Them. δέχομαι, capio.

Δεκτύλιος, inciſco, decipio. ſ. σω. p. δεδεκτύλισμαι. Th. δέκτυλ, ατος, τὸ. eſca ad capiendum.

Δέλεαρ, ατος, τὸ, eſca, illecebra. q. a δέλω, inſicio. vel δέλεαρ, quaſi δλεαρ, ανος τὸ, ἀπὸ τοῦ δλέω, quod pisces capiuntur. hinc δελεάζω, inſicio. δελεασμὸς, ατος, τὸ, & δελεασμὸς, ὁ, ἡ, illicium, illectamentum, illecebra.

Δελαστὴρ, ὁ, ἡ, ὄν, lanterna, lux. Athen. l. xi. δελεάζω, vel δελάζομαι, ῶμαι, veſperum celle. Fortc a δελὸς, timiditas. quia inſeſte accedentibus, etſique timorem adferunt.

Δέλος, quarta littera Græcorum, Delta. Hinc δέλτος, ου, ἡ, pugillares; quia forma litteræ Δ plicabantur. Item pars quædam Ægypti, a forma triangulari. Pudendum etiam muliebre.

Δελτίριον, τὸ, litterula, epiſtolium, tabella. Plut. in Anton.

Δέλτος, libellus, dat. pl. Jon. a δέλτος, ου, ὁ, liber. Th. δέλτος.

Δέμας, ατος, ὁ, ἡ, ὄν, porcellus lactans. Herodor. a ſo-

a fœcunda δελφύς, vulva, quod ejus proles fit numerosior.

Δελφὶς, seu δελφὶν, ῖνος, ὁ, delphin piscis. in plur. δαυφίνες, a δελφύς, vulva: est enim piscis viviparus. Δελφὶς μάκαιρα. Find. Δελφὶς, item Delphia, seu Delphica. Item fidens nomen apud Proclum.

Δελφὶς, civis Delphicus.

Δελφύς, ύος, ἡ, vulva, uterus. φ. δίδυμοι, φυτὸν, fœminæ natura. unde αδελφοὶ, οἱ, uterini fratres.

Δέμας, indecl. n. a δέω, equilor.

Δέμας, τὸ, indeclinabile. Grammat. forma, figura: funis: corpus. cf. a δέμω, struo, vel δέμαι, vinculum; anima enim quasi corpori alligata. Est etiam δέμας, sicut, adverbium similitudinis.

Δέμνιον, Jon. pro στοιβαδεῖον, ædificare.

Δέμνιον, ου, τὸ, stratum, cubile, sponda, lectus. ubi δέμνια τίθει, corpus inclinatur ad quietem. δέμνιά τε, conjugia maritorum. vel a δέμω, quod sternitur, ac quasi struitur.

Δέμω, struo, ædifico. a. 1. ἔδεμνα. inde partic. aor. 2. δεθμὸς. p. m. δέδεμαι. q. a δέω, ligo, colligo, quod ligna, & lapides colligentur, & ferruminentur e mollita calce.

Δενδυλλὶς, panes. a δένδω, edo.

Δενδύλιος, oculos hoc illuc verto, circumspecto; conniveo. ἐ. ὀφθαλμὸς, cymbia muriorum. vel a δύομαι, quod sternitur, ac quasi struitur.

Δένδρον, plur. num. a δένδρων, ου, τὸ, arbor, lignum, Poet. pro δένδρεον, idem.

Δενδρόεις, εσσα, εν, arboribus abundans. Th. δένδρον, arbor.

Δένδρων, τὸ, arbuscula, Poet. diminut. a δένδρον, ου, arbor.

Δένδρων, ου, τὸ, & δένδρος, ους, τὸ, arbor, quia δένδρα δύσφορα, gravitet, & molestus decortica-tur: ut fit quafi δενδύφορα. Vel a δένω. inde δενδρήεις, ῆεσσα, ῆεν, arboreus. δενδρήεις, arboribus abundans.

Δένθω, ω, ἡ, probrum, injuria, contumelia, quafi a δενθὸς, gravis, & molestus. hinc δενθόω, maledico.

Δέξαι, fulcipe, ace. 1. imperat. med. a δέχομαι, capio. vel Jon. pro δέξαι, offendere, aor. 2. inf. verb. δέκνυμι. offendo.

Δεξάμενος, ου, ὁ, ἡ, a. 1. partic. med. δέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi δέχομαι, capio.

Δέξασθε, a. pl. aor. 1. imper. med. ejusdem verbi.

Δέξεαι, exspectabis, 2. fing. a. 1. Jon. pro δέξῃ-ται. a δέχομαι, capio.

Δέξιμαι, f. 1. m. δέξομαι, a. 1. fub. m. ejusdem verbi.

Δέξιος, ου, ὁ, fides, pacta. filiad. β.

Δεξίτερος, α, ον, Poet. ἡ δεξιὴ χεὶρ ἔχων, qui dextra, & agilia membra habet.

Δεξιόθεν, ὁ, ἡ, ſatellus, ſtipator, lanceatus. πομπὸ τὸ πολλὸν τὸ δορυφόρον δεξιόθεν.

Δεξιὸς, ὁ, ἡ, dexter, aptus, facilis, officiosus, ſcitus, induſtrius, proſper, δεξιόφρων, dextram jungo, ἀμφιδέξιος, ὁ, ἡ, ambidexter. δεξίτορος, ὁ, dextritatis. δεξιόφιν, ex dextra.

Δέξιοῦνται, pro δέξιόωνται, imperf. med. verbi δεξιόομαι, dextram jungo. Th. δεξιὸς, dextra.

Δεξιτερῇ, ᾶς, ἡ, hinc δεξιτερὸς, dativ. fing. Jon. ſ. q. a δεξιὸς, dextra.

Δεῦδ', ὄφρ', τὸ, Poet. pro δεῦτε, ite, vt, mettus, a δεῦδω, timeo.

Δεῦμαι, ομαι, cum genit. imperf. δεύμην, ὐ, ὐτο. aor. 1. paſſ. δεύθην. aor. 1. imper. δεύθητι, & in a. plur. δεύθητε, orate. pruſ. part. δεύμενος. Them. δέω, oro, rogo, precor.

Δεῦν, ligabant, pro δεῖν, Jon. p. plur. imperf. act. a δέω, vincio. ſ. δεῦν. Eſt & δέω, pruſ. part. n. g. ut δέων ὑπὸ, neceſſarium eſt, in plur. δέοντα, ab impertonali δεῖ, oportet.

Δεύτ', ος, & Poet. δεῦτ', ὁ, ἡ, mutus, q. a δέω, ligo, metus enim ligat, & contrahit animum. Sed & δέω, & δεύω eſt timeo. Them. δείδω, timeo.

Δεύτερον, poculis, dat. plur. a δέπας, αος, τὸ. δέπας, καὶ, & ατος, τὸ, poculum, quia νέκταρ δέπτας, potu irrigatur. vel quia νέκταρ δέχεται, potum recipit. Hinc δεπαίζω, bibo.

Δέπας, αος, τὸ, pellis, corium. Hinc δέψας, ατος, τὸ, idem. q. a δέπω, excorio.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis, Derbe. Hebr. ſtipuliuo. Hinc Δερβαῖος, α, ον, ὁ, Derbenſis.

Δέρη, ης, ἡ, & δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix, collum. a δέρω. pellis, quia ibi dura pellis. Hinc δέρα, ατος, τὸ, jugum montis.

Δέῤῥων, ος, τὸ, roſtrum avis, tanquam inſtrumentum excoriandi.

Δερτιάνειρα, Poet. pro δερτιάνειρος, a δερτιάομαι, video Heſiod. Th. δέρκω, video.

Δερτιάνειρος, Æol. pro δερκιάνειρος, gen. plur. f. g. a δερκιάνειρα. a δέρκω, feu δέρκομαι, cerno.

Δερκιάνειρος, intuentis, gen. Jon. part. pruſ. δερκιάνειρα, nom. & acc. dual. ejuſdem verbi.

Δέρκω, video, aſpicio, ſim. ſo. p. p. xx. ſut. 2. δρακὼ. a. a. δέρκομαι. aor. 2. inf. δρακεῖν. pruſ. med. δέδορκα, pro δέδορκω. Hinc compoſitum δέρκης, ὁ, ἡ, non videns, obſcurus. δέδορκα, τὸ, ὁ, ἡ, acutum cernens, aut lynx.

Δέρμα, ατος, τὸ, cutis, pellis, excorium, crufta, membrana, corium. a δέρω, excorio. Them. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.

Δερμαντὴρ, ῆρος, ὁ, coriarius.

Δερμάτλαι, excoriice, detrego. a δέρμα, ατος, τὸ, corium.

Δέρρις, ιος, ἡ, pellis, cilicium. a δέρμα, ατος, τὸ, corium.

Δερῥόθε, ίστθ', ὁ, obtuitus, aor. 1. part. paſſ. ab ἀδερῥόθην, verbi δέρομαι, video.

Δέρω, excorio. Item verbero, percutio, cædo. ſ. δείρω. aor. 2. ἔδρᾱν. aor. 1. ἔδειρα. aor. 2. ἔδαρον. perf. paſſ. δέδαρμαι. aor. 2. paſſ. ἐδάρην. ſ. 3. paſſ. δαρήσομαι. Them. δέρω, excorio, vel pello.

Δερωδόκος, ὁ, ἡ, ἀσπὶς, ideſt, utris; quia ei collum obligatur, ἔκτατο ταυρέῃ.

Δεσθε, ος, ἡ, menſis Junius. Macedonibus. an a δέσις, ideſt, ligatione mergitum? an a nomine Δεσὼ Deus Birthyis dict.

Δεσμεῖον, ligo. ſ. δέσω. p. δέδεσμαι. a. 1. δεσθῆναι. a. 2. δεσέμεν, a δεσμὸς, q. δεσμὸς, vinculum. Them. δέω, ligo vel vincio.

Δέσμιος, vincio, ligo. ſ. δήσω. p. δέδεσμαι. imperf. paſſ. ἐδεσμεύομην, ἠύμην, ὐ, ὐτο, ὐντο, ατο. ab eod. themate.

Δέσμιος, α, ὁ, faſcinius. Th. δέω, ligo.

Δεσμὸς, ὁ, ἡ, vinculum, nodus: carcer, ejuſdem thematis.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, pro δεσμοφύλακ, compentarienſis, vinctorum cuſtos. a φυλάσσω, cuſtodio, & δέσμιος, vinctus. Th. δέω, ligo.

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer. δεσμώτης, ου, ὁ, captivus. a δεσμὸς, in carcerem conjicio. fut. med. paſſ. δεδέσμωμαι. Them. δέω, ligo.

Δεσπόζω, ſ. δέσω, dominor. In facris litteris herum conſtituo. a δέω, & τύω, ligat q. pecus. vel a δέσποτος, δέσποζω, metum comitem do. Dominus enim metum familiæ ſuæ infert. Hinc δεσπότης, ου, ὁ, dominus. δεσπόσυνος, ου, ὁ, δεσπόσυνα, dominor. δεσποσύνη, ης, ἡ, Jon. & Poet. pro δεσποτεία, ας, ἡ, dominatus, imperium. Th. δεσπόζω, dominor.

Δεσπότερον, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro δεσποτικὸς, ad dominum pertinens.

Δεσπότης, ου, ὁ, dominus, herus, in dat. δεσπότῃσι, voc. ὦ δέσποτα. ab eodem themate. δεσπότης ποσὶν, pro Neptunus.

Δέτε, ος, ἡ, Dor. pro δῖτε, ſiſtula, & per metalepſin pro Lydia.

Δετεύω, ſ. εύσω, facer in ſubſidium colligat, a δετὸς, ligatus. Th. δέω, ligo.

Δέτος, pro δέτεος, ſ. ſing. imperf. ut & δέτεον, pro δέτεος, imperf. a δέτος, itrigo.

Δεύομαι, indigeo, fut. ſol. Poet. pro δεύσομαι, a δεύομαι, ſpenthefi Æol. pro δέομαι, indigeo. Th. δέω, egeo.

Δεῦρο, ου, τὸ, dulcedo, apud Æolos. q. a δέομαι, accipio. hæc enim eſt natura acrimicum & acceptabile, δεύρεσθαι.

Δεύοντος, indigerent, pruſ. opt. pro δέοιντο, Jon. Th. δέω, egeo.

Δεύτατος, ὁ, ἡ, maceratus, pruſ. part. f. gen. a δεύτατος, madeſio. Th. δέω, ſi, ου, rigo.

Δεύομαι, ῃ, ου, indigens, Poet. pro δεόμενος, ῃ, ου, pruſ. part. a δέομαι, egeo. Th. δέω, oportet.

Δεύρω, rigabantur. ſ. plur. imperf. Jon. verbi δέομαι, vel δέω, rigo.

Δεύω, ſ. ſing. n. 1. ſub. act. a δέω, rigo. ſ. δέσω.

Δεῦρ', pro δεῦρο, huc.

Δεῦρο, & Att. δεῦτε, age, en, ecce, huc, hunc in locum adeſtum. δεῦτε, adeſte, venite. adverb. locandi. δεῦρο δεῦρο, in hanc uſque diem. δεῦρο, καὶ δεῦρο μέχρι, huc, & illuc jactatus, Plutarch.

Δεῦτερος, α, ον, ultimus, poſterimus. a δεῦρο, ου, ὁ, fecundus.

Δεῦτε, huc agite. δεῦτε δὴ, agendum. Heſiod.

Δεύτερος, pro δεύτερος, vel δεύτερος, fecundo.

Δεύτερος, ου, ὁ, ἡ, fecundarius, fecundis die aliquid faciens.

Δεύτερος, ου, τὸ, fecunda partes. Phalar.

Δεύτερος, fecundum pranium fecundarium.

Δεύτερος, α, ὁ, ἡ, fecunda actio. ex δεύτερος, fecundus, & πέμω, duco.

Δεύτερόγαμος, α, ὁ, ἡ, fecundo primus. ex δεύτερος, fecundus, & γάμος, duco.

Δεύτερος, α, ον, fecundus, a, ον. δεύτερος, adverb. fecundo. in δεύτερος, fecunda vice. a δύο, duo, q. δεύτερος. vel a δέω, deficio. fecundum enim reſpectu primi aliquo modo deficit. vel a δέω, abſum; quod abſit a primo. hinc δεύτερος, fecundo facia, itero'. δεύτερος ἐπὶ, fecundus actus, aut ordo.

Δέω, rigo. ſ. δέσω. p. δέδεμαι. a. 1. δεθῆναι. aor. 1. ſub. δεῖσαι, ligo.

Δέω, excorio, fubigo, mollio: vello pudenda, maſturbo, apud Ariſtoph. in Ran. ὦν, p. δέδεμαι.

Δέωμαι, pro δέομαι, Jon. perf. paſſ. ſ. plur. pro δεδεήμεθα aut, a δέομαι, capio.

Δέχεθε, ες. plur. pruſ. imperat. a δέχομαι, ῃ, ται, capio.

Δέχθαι, deceptiſſe, perf. inf. Jon. & Poet. pro δεδέχθαι. δεχθεὶς, a. 2. part. paſſ. ab eod. Th. δέχομαι, per ſinc. pro δεχόμενος, ὁ, ἡ, pruſ. part. Scribitur & δέχμενος, ab eodem verbo.

Δέχομαι, idem ac δέκομαι, capio.

Δέχομαι, capio, ſuſcipio, admitto, probo, ſuſtineo, exſpecto. ſut. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ἔμην, ατο. aor. 1. med. ἐδεξάμην, ω, ατο. a. 1. imper. med. δέξαι. a. 2. δέκτο, ὁ, ἡ, in plur. δεξάμενοι, ων, ατο. aor. 1. med. inf. δέξασθαι. aor. 1. part. med. δεξάμενος, η, ον. pruſ. med. δέκνυμαι, q. a δέω, δέχω, vel δέκομαι, teneo quidem. an a δέω, & χύω, capio? vide δέκνυ. Hinc δεκτὸς, ὁ, ἡ, acceptus, gratus. δεκτὸς, ὁ, ἡ, capax. ἀνεκδεκτος, ſuſcipio. ἀνεκδεκὴς, ὁ, ἡ, receptio. δεκτικὸς, ὁ, ἡ, ſuſceptio. δεκτικὸς, ὁ, ἡ, ſuſceptor. ἐπιδεκτέος, ὁ, ἡ, ſuſceptor. ἐπιδεκτικὸς, ὁ, ἡ, ſuſceptio. συνεπιδεκτὸς, ὁ, ἡ, comprehenſio. ὑποδεκτέος, ὁ, ἡ, admitto. ὑποδεκτὸς, ὁ, ἡ, ſuſceptio. ὑποδεκτικὸς, ὁ, ἡ, ſuſceptio. ὑποδεκτικὸς, ὁ, ἡ, libri omnia continentes. ὑποδεκτὸς, ὁ, ἡ, manica capio. ὑποδεκτὸς, ὁ, ἡ, ſuſceptio. ὑποδεκτὸς, ὁ, ἡ, qui monera capit. ὑποδεκτὸς, ὁ, ἡ, publicum diverſorium.

Δέω, ſ. ſ. ſ. pellis. corium. Suid. a δέρω, excorio, emollio.

Δέω, fubigo, coquo, tingo, & mollio, coriarium more. q. a δέρω. quia excoriata de parant.

Δέω, ligo, vincio, neceſſe habeo. ſ. δήσω, & δέσω. a. 1. ἔδησα. a. 1. imper. δῆσον, ατω, & in pul. δῆσαι, ligate. a. 1. ſub. δῆσαι, ῃ, ν, & a. 1. part. δήσας, ασα, ἁ. perf. paſſ. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. aor. 2. paſſ. ἐδέθην, ἠς, ἠ, vinctus. a. 1. paſſ. ἐδήθην, ἠς, ἠ. a. 1. inf. paſſ. δεθῆναι. fut. 1. paſſ. δεθήσομαι. Non video quo referam, nifi ad δέω, q. d. nam ligatio primi & duorum unio, δέω, ἕνωσις. ita δυάδες, συνδυάζω, copulo. alii ad δέω, opus eſt, referunt. Hinc δέω, oportet, impert. imperf. δεήσει, ἠ, ἐ, vinculum. συνδέω, colligo. συνδέσμιος, ου, ὁ, colligatio, vinculum. ὑπόδεω, ſubligo. ὑπόδεσις, εως, τὸ, calceamentum, ſolea. δέσις, εως, τὸ, decens, quod ſieri oportet. δέσμιος, opus habeo, indigeo: item rogo, precor. δεῖσθαι, ου, ὁ, ἡ, indigus.

Δ H.

Δῆ, fane, profecto, jam etiam, vertè, age, nempe, igitur. quaſi a δάω, fcio: ut ſit cum ſcientia firma. vel a δέω, ligo. Aſſevero enim quaſi vinculo rei, de qua colligat, dubitatio dividit. Pro eodem dicitur & δάνω, & δήνω. in carmine vero δὴ γὰ. In carmine modo poſponitur, modo præponitur; at in ſolutis oratione poſponitur tantum. Accentitum eſt expletiva particula: ut in δὴ δὲ, &c. & ſæpe δὴ, ero δὴ.

Δηγὸν, impleo. Heſych.

Δάγω, inventis. a. 1. ind. verbi δάω, invenio.

Δεῖ, pro δεῖδι, δεῖδει, δεῖδεις, diu, adv. a δεῖδ, idem. ὁ δεῖδ, atque. Lucian. ὁ μετὰ δεῖδ, non din poſt. Apoll. 1. a.

Δεῖδυγμα, α, ἡ, loquax. ex δεῖδ, diu, & ἀγορεύω, loquor.

Δεῖδω, videlicet, fane, quaſi, adv. a δῆ, fane.

Δεῖδω, tardo, moror, orior. pruſ. part. δεῖδων, ουσα, ον. in acc. δεῖδωσαν. a δεῖδ, quod a δέω, diu.

Δεινὸς, comburo, ſcindo, agros populor, ut & δαΐζω, & δαίω. a δαίω, uro.

Δεικόεντα, acc. ſing. a Δεικόεις, Deicoon, nomen proprium.

Δείος, ν, Jon. pro δάιος, ν, ὁ, ἡ, hoſtilis, bellicoſus, ardens, gen. Jon. δείοιο, pro ου, dat. Jon. δείοιν. a δαίω, uro.

Δείπνον, ατος, τὸ, jugna, hoſtilitate. a δάιος, hoſtilis, fortis. hoc a δαίω, uro,

Δημὼ, ûς, ἡ & per ſyncopen Δὼ, vaſio, uro, ὦ δῶμι, idem.
Δημώδης, ἐς, dat. ſing. a Δήμωδ-ης, ες, ὁ, Deipyrus, q. δῆμος Δῦρος, nomen proprium.
Δημώδ-ης, ες, ὁ, Deipyrus. nomen proprium viri.
Δῆν, gen. plur. a δεῖος, ος, ὁ, hoſtilis. Th. δῶμι, uro
Δηκτὸς, fcil. ἄρτος, decocta, ſcil. aqua. ex Latino apud Medicos. Galen. l. 7. Meta.
Δηκτὸς, inuſtr. mordeo. quaſi δήκω, ab δῶμι. Aliſi q. a δῶμι ligo. mordendo enim restiuum alligator, ut apud Virgil. naues alligat anchora morſu.
Δήκωσις, malè legitur, pro δήκτωσις, ἡ, contingeratio, a δῶμι, contrigno.
Δηλαδὴ, videlicet, certe, haud dubie. q. a δῆλα δῶ, manifeſto, certe. Th. δῶ, certe.
Δηλέομαι, Dor. pro δηλεύομαι, ῶ, prætr. paſſ. a δῆλος, ladeo.
Δήλιος, ladeo, corrumpo, decipio. ſi ὁσ. p. δεδήλημαι. q. a δῆλος, ἄλη. vel a δῶμι. Inde medicamenta deleteria, id eſt nociva: quæ aſſumpta naturam labefactant. Hinc δήλημα, τὸ, nocumentum. δηλητήριος, ος, τὸ, venenum, toxicum.
Δήλιος, ος, ὁ, ἡ, nocivus. a δῆλος, ladeo δήλητ-ος, læſio. δήλητ-ος, noxius.
Δήλιος, τὸ, feſta Apollinis in Delo. Poll. l. 1.
Δήλομαι, volo, vis. Dor. δῆλ-ος, ὁ, ἡ, voluntas. q. a δῆλος.
Δήλος, nimirum, vîdelicet, omnino. Attice apud Ariſtophanem δηλονοτὶ. adv.
Δῆλος, ος, ὁ, manifeſtus, notus, perſpicuus. q. a δῶμι, dico. nolco. hinc δῆλ-ος, ος, ὁ, ἡ, δῆλ-ος, manifeſto, declaro. δήλωσις, manifeſtatio. δήλωμ, ος, ὁ, ἡ, occultus, obſcurus. Eſt & δῆλος, nomen inſulæ, Delus.
Δηλόω, declaro. impert. δήλωσκ-ον, ον, ες, ν, ες, ς, ο. f. δήλω-ω. p. δεδήλωκα. a. 1. paſſ. δήλωθ-ῆναι. Th. δῶμι, manifeſtus.
Δημαγωγὸς, populum duco quo volo, fut. ήσω. Hinc δημαγωγὸς, populi rector. Ἡγεμὼν, adminiſtrator, Ariſt. l. 1. Politic. qui multitudini ſuperiit. ex δῆμος, populus, & ἄγω, duco.
Δῆμαι, ος, ὁ, nomen viri. Gr. populatis.
Δημαγορέω, concionor ad populum. impert. δημηγόρουν, ον. fut. ήσω. p. δεδημηγόρηκα, hinc δημηγορικὸς, orator, concionator. ex δῆμος, populus, & ἀγορὴ, idem ac ἀγορὰ, concionor, quod ab ἀγείρω, congrego.
Δημηγορικὸς, ὁ, ὸν, orationem habens, concionarius Ciceroni. a δημηγορὸς, concionor ad populum.
Δήμητρ-ος, ος, ὁ, Ceres, Dea frugum. q. d. γῆ-μήτηρ, a γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Vel per ſyncopen quaſi δημόμητηρ, altrix populorum. vel a δῆω, quarro, quod cibum pro animalibus quærat, & inueniat.
Δημήτηρ, ερ, ὁ, nomen viri, Demetrius. Gr. Cercalis. a Δημήτηρ, Ceres.
Δημήτριον μῆλον, appellatur κατὰ τοὺς Δήμητρος χρόνους Certi fructus, qui & ἀκάνθινος vocabatur.
Δήμιος, ος, ὁ, ἡ, publicus, carnifex. hinc δήμιος, adv. publice. Th. δῆμος, ος, ὁ, populus.
Δημιουργὸς, ὁ, ὁ, conditor, qui δήμιος ἔργ-ον τοῦ, publicum operatus ab δῆμος, populus, & βορὰ, ας, ἡ, pabulum.
Δημοβορὸς, ὁ, ὁ, qui bona populi devorat, a δῆμος, populus, & βορὰ, ας, ἡ, pabulum.
Δημογέροντες, οἱ, ſenatores, num. plur. a δημογέρων, ὁντ-ος, ὁ, ἡ, ὁντ-ος, & γέρων, οντος, ὁ, ſenex.
Δημόκλεης, ὁ, Democles, nomen proprium.
Δημοκρατία, ας, ἡ, populatis ſtatus, principatus populi. a δῆμος, ος, ὁ, populus, & κράτος, regno. a κράω, νω, τω, robur, potentia.
Δημόκριτος, ος, ὁ, Democritus, Philoſophus.
Δημόνικος, ος, ὁ, Demonicus. vocativus a Δημόνικ-ος. nomen proprium.
Δῆμος, ος, ὁ, populus, plebs, multitudo, turba. q. a δῆω, ligo, ut ſit quaſi ſub uno Rege conſtringatur. vel ἐχάνε συναθροίσεως σύμβολον, convincta legibus ſocietas. adv. ex plebe, a populo. δημώδης, ες, ὁ, publicus, liſtor. οἱ δημώδεις, accenſi, magiſtratus, qui reip. curam gerunt. Epigr. Item ſacri, & deuoti. Ariſtoph. δημόδ-ης, ες, ὁ, ἡ, idem. ἀποδημία, ας, ἡ, peregre agens, ἀποδημία, abſentia. ἀποδημῶν, abſum domo, ſeu patria.
Δημοσὶ, ὁ, ὁ, pingedo. a δῶμι, uro.
Δημοσθένης, ὁ, Demoſthenes. orator. hinc δημοσθενικὸς, ὁ, ὸν, Demoſthenicus.
Δημόσι-ος, ος, ὁ, ἡ, publicus, a δῆμ-ος, ος, ὁ, populus. Hinc δημοσίᾳ, adv. publice, populam, vulgo.
Δημοτικὸς, ὁ, ὁ, popularis. δημοτικῶς, populariter, humaniter.
Δημοφόρος, ὁ, ὁ, plebivnus, a δῆμος, ος, ὁ, plebs, & φέρω, comedo.
Δημόσιος, ος, ὁ, popularis. in acc. pl. n. g. δημοσίους, a δῆμ-ος, ος, ὁ, populus.
Δὴν, & δηνὸς, adv. diu, hinc δηνεκὴς, ὴς, ὁ, diuturnus, δηνὸς, ος, ὁ, idem.
Δηνάριον, ου, τὸ, denarius Romanus.
Δῆνε, pro δῆσαι, conſilia, nom. pl. a δῆσις, ις, ὁ, conſilium.
Δῆνες, ων, τὸ, conſilium, as, vafrities. q. a δῶμι, quia tempore opus eſt ad conſilia, ne præcipitentur. Vel a δῆω, invenio.
Δήνεος, ος, ὁ, verbi δῆνεω, mordeo, q. a δῆνω. unde ſ. δηνὸς. a. a. δηνὸς.
Δῆνω, comburebant, 3. plur. imperf. δῆνε, vaſtare, præſ. inf. verbi δῆω, pro δῆσαι, a δῆσις, pugna, quod a δῶμι, uro.
Δήνων, fallens, adv. ex δῆ fane. Sic δῆνω, δῆνωθεν, nimirum, certe. ex τὸ, ubi ſ. Th. δῆ, & δῆ, fane. Sic δῆνικα, denique, tandem.
Δηρὰν, ὁ, ὁ, Poet. pro δηρὸν, ὁ, ὁ, ſpatium, contendo, pugno. Th. δῆω, pugna.
Δηριάω, contendebant, 3. dual. a. 2. paſſ. Jon. a δηρίσω, idem ac δηρεῖω, pugno. Th. δῆσις, pugna.
Δηρόμενος, pugnans, certo. Th. δῆσις, pugna.
Δῆρις, ιος, ἡ, contentio, rixa, pugna, in acc. δῆριν. quod a δῆω, verbero. Rixantes enim & reuiuiſcunt ſtrepitu ſcutica flagellant. hinc δήσασθαι, pugno.
Δηρόμαστος, certantibus, gen. & dat. dual. a. 1. part. act. a δηρίσω, ιστ. ι. f. a δηρίζω, idem ac δηρεῖω, pugno. Th. δῆσις, ιος, ἡ, contentio.
Δηρὸν, ſeu δηρέτμος, ſ. ιστμος, contendo, certo. Th. δῆσις, ιος, ἡ, rixa.
Δηρὸς, adv. pro δῶν, diu. δηρὸς, ὸν, ὸ, ὁ, diuturnus, a δῶν.
Δῆσαι, pro δῆσαν, 3. pl. a. 1. act. a δῆω, ligo. hinc δῆσαντες, ι. pl. a. 1. part. δῆσαν, ligata, ſc. pl. a. 1. imper. act. a δῆσον, σάτω.
Δησάμενος, colligabat, imperf. verbi Poet. δησάσκομαι. vel potius pro δήσασθαι, a. 1. med. a δῶμι, ligo.
Δῆσε, pro δῆσον, Jon. a. 1. δῆσης, ς, & in pl. δῆσετε, a. 1. ſub. act. a δῆω, verbi δῆω, ligo, δῆσας, ligatur, tandem: certe quidem, omnino, profrus. ſed & ſine. ſ. δῆσεν, nequaquam certe adu. a δῆ, fane.
Δῆσθ-ε, poſtremus, poſterior. Heſych. a δῆσθε, ultimus, ex δῶμι, relinquo, deficio. Poeticum eſt pro δῶν.
Δῆτα, inuenio. Sed crebrius futuri habet ſignificationem. q. a δῆω, dio. Ut enim inuenimus, tempus requiritur.
Δητὸ, ῆς, ἡ, Poet. pro Δημήτηρ, ερ, ὁ, Ceres
Δητρὸν δοὺς, fruſtum. Heſych. Philoph.
Δῆτρις, interſtitium eſſe, fur. ſ. inſ. act. a δῆω, pro δῶν, a δῆσις, pugna. quod a δῶμι, uro.

Δ I.

Δὶ, pro Δία, Jouem, acc. ſing. a Ζεὺς, δεὸς, δεῖ, voc. ὦ Ζεῦ, Jupiter.
Δι-ὰ, præpoſit. cum gen. & acc. per, inter. ex, cum acc. propter. Vel pro κατὰ, per. In compoſitione ut plurimum notat ſeparationem, vel intendit ſignificationem.
Δία, divina, δῖος, ος, ὁ, pro δῖιος, per contractionem Jouialis, præſtantiſſimus. Them. Zεὺς, Jupiter.
Διαβαίνω, tranſeo, permeo. ſ. βήσομαι. p. βέβηκ-α. a. 2. ἔβησ-α. a. 1. inſ. βῆσαι. part. a. a. βὰς, βᾶσσα. Th. βαίνω, eo.
Διαβάλλω, tranſeco: item calumnior, defero, criminor, obtrecto. Item ſero. Theophr. l. 3. c. 25. de cauſ. plant. ſ. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλ-ον. a. 1. paſſ. ἐβλήθην. p. m. βέβλημαι.
Διαβάτης, ὁ, emenſus, a. part. act. a διαβαίνω, tranſeo. ſ. βήσομαι. aor. a. ἔβησ-α. Th. βαίνω, eo.
Διαβαστάσαι, ant. ἐκ inſ. act. a διαβαστάζω, idem ac Th. βαστάζω, porto.
Διαβεβαιοῦσι Ζῆλοι, qui ſeiteem tranſitum dat illis, quibus fauet. διαβεβαιοῦται τὰ ἱερὰ, ſacrificia pro tranſitu facta ante expeditionem, propria Lacedæmoniorum. quod a διαβαίνω, tranſeo.
Διαβεβὼς, ὸς, ὁ, de loco dicitur, qui tranſitu potest, vadoſus.
Διαβεβαιόομαι, ῶμαι, aſſevero. ſ. ώσομαι. p. δεδιαβεβαίωμαι, ωσ ἐκ, per interpretationem. ἐκ βεβαιόω, ῶ, ſtabilio. Th. βέβαιος, ος, ὁ, ἡ, ſtabilis.
Διαβῆς, tranſierit. 3. ſing. a. a. ſub. act. διαβῆ, ῆτ. ex δῖα, & βαίνω, eo.
Διαβῆσαι, ασιτ, τὸ, tranſitus, greſſus. a διαβαίνω, tranſeo.
Διαβιβάζω, trajicere, quod a βιβάζω, vado, inſeendo fœminam. Th. βαίνω, eo.
Διαβλέπω, deſpicio. ſ. ψω. p. διαβλέπομαι, ex δῖα, & βλέπω, video.
Διαβλὴς, ῆτος, ὁ, calumnia, obtrectatio, ſuſpicio, infamia, crimen, delatio. vide in διαβάλλω, tradoce. p. m. διαβέβλημαι. διαβλητὸς ἀνὴρ, criminibus abſolutus. Thucyd. διαβλητὸς ἔσομαι, male audire. ἴσομαι.
Διαβολὸς, dat. ſing. Jon. a διαβολὸς, ος, ὁ, calumnia. a διαβάλλω, calumnior.
Διάβολος, ος, ὁ, accuſator, delator, diabolus, Satan, Chryſoſt.
Διαβοώσασι, ώσιν, trajicere. alii legunt διαβοῶσι.
Διαβῶν, vide in βαίνω.
Διαγγέλλω, annuntio, ſ. ελῶ. p. διήγγελκα. a. 1. διήγγειλα. διαγγελίαι, Dor. pro ιαι. ſ. g. prær. act. a διὰ δῖα, & ἀγγέλλω, nuntio.
Διάγε, Dor. pro διάγει, degit. a. ind. διήγησ-α, ας, ε, verbi διάγω, dego. Th. ἄγω, duco.
Διάγκ-ν, tamen, propter. ex δῖα per, & γε.
Διαγνώσομαι, ῶμαι, a. 2. part. med. a διαγίνομαι, interſum.
Διαγίνομαι, interſum, abſolvor, perſevero, duro, vitam produco: evado. ſ. διαγενήσομαι. perf. διαγεγένημαι. a. 2. συνδιαγενόμην. a. 2. part. διαγενόμενος, ες, ἐκ δῖα, & γίνομαι, ſum.
Διαγινώσκω, pernoſco, plene cognoſco, dignoſco. ſ. διαγνώσομαι. p. διέγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. paſſ. διέγνωσμαι. a. 2. ἐγνώσθην. cognoſco.
Διαγνώσεις, diuulga. ſ. ἐκ δῖα, & γνώσεις, uoti. διαγνώσεται, a γνώσεται, cognoſco.
Διαγνώσῃ, ῃτ, ἡ, cognitio, plenior dijudicatio. a διαγινώσκω, inquiro.
Διαγνώσομαι, ῶμαι, f. med. a διαγινώσκω, dignoſco.
Διαγογγύζω, obmurmuro. imperf. διεγόγγυζον. ſ. ύσω. p. διεγόγγυκα. a. 2. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, murmuro.
Διαγράφω, v. plur. ſ. ψω. a. 1. act. a διαγράμμ, deſcribo. Them. γράφω, ſcribo.
Διαγρηγορέω, ῶ, evigilo. ſ. ήσω. p. διεγρηγόρηκα. a. 1. διεγρήγορσα. Th. γρηγορέω, vigilo.
Διαγω, dego. ſ. διάξω. p. διῆχα. a. 2. διῆγον, Att. διῆγησ-α. ας, ε, ἐκ δῖα, & ἄγω, ago.
Διαδέδασται, a. 1. med. vide in διανέμω.
Διαδεξάμενος, ὁ, a. 2. part. med. a διαδέχομαι, accipio per alium: ſuccedo, excipio.
Διαδέξιος, ος, ὁ, dexter, ſanſtus: ſtrenuus. Herodot. Th. δέξιος, dexterio.
Διαδέξομαι, perſpicio. a. 2. ἰδόμην. Th. δέομαι video.
Διαδέξομαι, accipio per alium, q. per manus traditum, ſuccedo, excipio. ſ. ξομαι. p. δεδέγμαι. a. 1. med. διαδεξάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, capio.
Διαδέσμη, ατος, τὸ, diadema, corona. a διαδέω, reuincio. Th. δέω, ligo.
Διαδέω, trado, per manus: diſtribuo, largior, diſpo. ſ. δεύσω, & διαδεύσω, quod in 3. plur. διαδεύσουσι, quaſi a διαδεύω. perf. διαδέδωκα. a. 2. ἔδωκ-α. a. 1. imperat. διαδὸς, ὸτω, diſtribue. imperf. paſſ. διαδεύομαι, ου, ετο. Th. δίδωμι, do.
Διαδιδὼς, diſtribue, a. a. imperat. a διδῶμι, a. 2. verbi διαδίδωμι, diſtribuo.
Διαδόχος, ος, ὁ, ἡ, ſucceſſor, hæres, ſubſtitutus. a. p. m. διαδέδεγμαι, verbi διαδέχομαι, ſuccedo. διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ſucceſſio, continuatio, excerpio, ſubſtitutio. ἀνὴρ διαδοχὸς, vicefim. Aphrod.
Διαδρὰμοι, 3. ſing. a. a. opt. a διαδράμω, perfpicio.
Διαδραμοῦσα, ῆς, ἡ, a. 2. part. f. g. a διατρέχω, percurro. a. 1. διέδρᾱσα, curro. f. δράξω, accipio. a. 2. ἔδραμ-ον, m. διδράσκω.
Διαδυόμενος, autugiſſe, a. a. inf. a διαδύω, ας, ε, a. ind. ab inuſit. verbo διάδυμαι, pro quo διαδύσκω, autugio, evito. a. a. part. διαδὰς, a. a. inf. διαδῶναι. aor. a. opt. διαδοίμαν. Th. δύω, fugio.
Διαδύσκω, 3. ſing. a. a. part. f. g. a διαδρὰς, a. a. m. vide in διαδράμω.
Διαδυόμενος, Jon. pro διαδύσασα, diffugiat, 3. ſing. a. 1. inſ. med. vide in διαδύσκω.
Διαδὼς, ωσις, ὁ, ſubitena, aor. a. part. verbi διαδύω, ſubeo. a. a. 2. ἔδυν.
Διαθήκασα, ὁ, f. a. 1. act. a διατίθημι, perf. paſſ. ſ. ἐκ, & ἰκμι, mitto, perf. ὄμαι. Th. τὸ, mitto.
Διαθήκομαι, ὁ, f. med. verbi διατίθημι, ſeu διατίθω, perſpicio, cognoſco. Them. ἴδω, ſcio.
Διαθήκομαι, ſtamini addo, quod deeſt. q. ex διὰ, & ἴδω, colloco.
Διαθήκωσιν, præcingo, fuccingo, cum acc. ſ. διαζώσω. p. δεζωκα. a. 1. ἔζωσ-α. perf. paſſ. δεζώσμαι. a. 1. med. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι, vel ζώσκω, cingo.
Διαθὴν, Dorr. pro διέναι, 3. ſing. f. ι. verbi διείμαι, pro διέσαι, tranſmitto. Th. ἴημι, mitto.
Διαθὴς, perflat, 3. ſing. ind. ex διάημι, Them. πνέω, vel πάω, flo.

Διάθ-

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio: affectiõ, modus: teſtamentum: venditio: ratio, conditio. acc. διάθεσιν. Th. διατίθημι, diſpono.

Διαθέτης, ου, ὁ, diſpoſitor, diſpenſator, explanator. Herodot.

Διαθήκη, ης, ἡ, ſordus, teſtamentum. a διατίθημι, diſpono. Th. τίθημι, pono.

Διαθής, ὁ, ἡ, ſing. a. 2. ſub. ἀεὶ. διαθέοντος, 3. ſing. f. 2. med. διαθεόμενον, 1. pl. a διατίθημι, diſpono. διαθέμενος. 2. pl. a. 2. ſub.

Διαθύω, ἀ. Th. inf. act. a διατρέφω, enutrio.

Διαθύπτομαι, paſſibus ad cantandum ſe præparare. Th. θύπτω, frango.

Διαθύω, uro. a διαθύω, calefacio, moveo. Th. θύω, uro.

Διαίθω, humẽlo, madefacio. ſ. καὶ. in Διὸς ἰδ, eſt, aere pallet. a δίειμι, penetro. Hinc διερὸς, ὰ, ὸν, humidus, madidus. αἰθέριος, α, ον, herba perpetuo virens.

Διαιτάομαι, ῶμαι, dirimere. & διαιτῶμαι, diuidere.

Διαίτησις, εως, ἡ, diuiſio, diſcrimen. a διαιτάω, diuido. Th. αἵρεσις, electio.

Διαιτητὴς, diuidens, præſ. part. n. g. a διαιτάω, diuido, ſ. ὑπο. p. διείρω, 2. a. διείπω, part. διαιτῶν, ῶν, ὁ, ἀόντος, ῶντι, ῶντ, ῶ, ejuſd. th.

Διαιτητὴς, ου, ὁ, victualis inſtrumentum, mot. penus vitæ, habitatio, adbirtium, q. d. διὰ, & ἰαύω, epulum. Malo a διὰ, & ἀυτὴ, manſio. a διαιτάω, rego, guberno.

Διαίτητος, Poet. & Dor. pro διήτητος, peregrè 3. ſing. aor. 1. act. a διατάω, rego, guberno.

Διαιτητικὸς, ὁ, ἡ, præſ. part. f. g. a διαιτάομαι, ῶμαι, vitam dego. Th. δίαιτα, ſ. ης, ἡ, victus, vendi mod. a

Διαιτητὴς, Att. pro διαιτητὴν, 3. ſing. f. 1. act. a διαιτητὴς, idem ac αὐτοῦ, perpetuo duro, perenno. Thema αὐτὸς, ὁ, ἡ, ὄνυμι.

Διαιτοδοσία, ſ. f. Att. vide in διαιτοδοσίαν perpurgo.

Διαιτοδοσίαν, perpurgo. ſ. ὑπο, & Att. διαιτοδοσία, εἰς, ἡ, perf. διαιτοδόκεκα. a. 1. διαιτοδόσεται. Th. διαίτω, purgo.

Διαιτοτρίβω, perdurare. vide in καρτερῶ.

Διαιτητικὸν, magis, ac magis redargno, imperf. διαιτοτρίβομεν, ὦ, ὰν, ῥτ. ἰ. διαιτοτρίβεται. perf. pall. διαιτοτρίψαμαι. ex διὰ, & ἐλέγχω, arguo.

Διαίτωμα, conſtitutius ſum. præſ. partic. διαιτώμενος. præſ. inf. διαιτᾶσθαι. ex διὰ, & αἰτῶμαι, peto.

Διαίτωσις, præſ. imper. a διαίτωμαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Διαίτωσις, diſcindere, interſeare, Æol. pro διαίτησις, a. 1. inf. act. ſ. διὰ, & κόπτω, tondeo, ſcindo. ſ. κεῖρ, Æol. κέρρω, inde a. 1. ἔκειρα.

Διαίτωσκαι, ὰ, qui inſtegit, aor. 1. part. gemnor, verbi διαίτωσκω. Th. πλάτη, ατος, frango.

Διαιτοπεδάομαι, gen. pl. part. præſ. a διαιτοπεδάω, tranſnato. Them. κολυμβάω, nato.

Διαιτοπέδω, ἑ, ἰσω, tranſveho, perfero, ex διὰ, & πεδίον, porto. Th. πεδίον, curo.

Διαιτοτὴς, ου, ὁ, valde feſtino, miniſtro, famulor, cum dat. imperf. διαιτόουν, ν. perf. διαιτόουκα. a. 1. διαιτόουσα. præſ. pall. διαιτοτόομαι, alii mihi inſeruiunt. perf. διαιτόομαι. a. 1. pall. διαιτοτόοσθαι. hinc διαιτοτόημα, ατ. a. 1. part. pall. ſ. g. ex διὰ, & κοτέω, feſtino.

Διαιτοτῶ, ἀσω, a. 1. part. paſſ. ſ. g. vide in διαιτοτέω, valde feſtino.

Διαιτοτὴς, ου, ὁ, miniſterium, officium, ab eodem themate. a διαιτοτέω, miniſtro.

Διαίτοτος, ὁ, ἡ, miniſter. compar. διαιτοτέστερος, expeditior, ejuſd. Them.

Διαίτοτος, ὁ, ἡ, ſatiatus, repletus. Th. κορέω, ſatio.

Διαίτοτος, ου, ὁ, ἡ, ducenti, ὰ, a. ex δίς, bis, & ἑκατὸν, centum.

Διαιτοτομοῦμαι, pe' ſyncop. pro διαιτοτομέομαι, a. 1. opt. paſſ. 1. plur. a διαιτοτομῶ, diſtribuo, ordino, diſpono. a κόσμος, ου, ὁ, ordo.

Διαιτόωμαι, plene audio. ſ. καὶ. med. διαιτόουσα. a. 1. med. διηκοόσθαν, ὦ, ατο. Th. κλύω, audio.

Διαιτόωμαι, ſperare. quaſi caput aperire. a διαιτοτόω, ſ. ὑπο. per ſyncop. pro διαιτοτόω. Th. κάρηνα, caput.

Διαιτρῶ, adverb. diſcrete, eximie. a διαιτρίνω, diſcerno. Th. κρίνω, judico.

Διαιτρῶσθαι, Poet. ſyncop. pro διαιτρίνεσθαι, a. plur. a. 2. opt. paſſ. ejuſdem them.

Διαιτρῶσθαι, Dor. pro διαιτρίνεσθαι, a. 2. inf. paſſ. ab eodem them.

Διαιτρῶτε, a. 2. pl. aor. 1. ſub. paſſ. verbi διαιτρίνω, diſcerno. ſ. νω. p. διαιτρεθῆναι. perf. paſſ. διαιτρεθῆμαι. a. 2. paſſ. διαιτρῶτε, hinc aor. 1. ſub. paſſ. διαιτρεθῶ, ῇς, ῇ. Th. κρίνω, judico.

Διαιτρίνω, pro κ, Jon. diſſolut. 3. ſing. f. 1. verbi διαιτρίνω, diſcerno, perficio. ab eodem them.

Διαιτρῶσθαι, diſcreti, Poet. pro διαιτρῶσθαι. a. 1. part. paſſ. a διαιτρίνω, diſcerno.

Διαιτρίνω, diſcerno, perficio, diſjudico, dirimo. imperf. διαιτρίνον, ν, τε. p. διαιτρίνομαι, ambigo, dubito. διαιτρινόμεθα. 1. pl. præſ. ſub. paſſ. Th. κρίνω, judico. imperf. paſſ. διαιτρινόμην, ὁ, ὸ, ὸτο. perf. διαιτρίκρικα. a. 1. paſſ. διαιτρίθην. a. 1. part. paſſ. διαιτρεθὲν.

Διαιτρῶσθαι, ῶσι, ἡ, diſcretio, judicatio certamen a διαιτρίνω, diſcerno.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, diſcretus, eximius. ab eodem them.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, ſyn. fut. m. a διαιτρίνω, pulſo. Th. πέμπω, ſ. ὁν, idem.

Διαιτρῶτος, ου, ὁ, ἡ, ſunctio perferendi mandata accuſ. ſon. διαιτρῶτον, a διαιτρῶτος, nuntius. Th. διαιτρῶτος, traduco.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, ὁ, nuntius, ab eodem them.

Διαιτρῶτος, per locum, vel feneſtram perſpicio ſcio, ſcipio. Th. κοτέω, incurro nec ad videndum.

Διαιτρῶτος, obnixe prohibeo. impert. διαιτρῶτον, ſ. ὑπο. perf. διαιτρῶτον. a. 2. διαιτρῶτον. Th. κωλύω, impedio.

Διαιτρῶτος, diuidere, partiri. Th. διαιτρῶτος, fortior.

Διαιτρῶτος, caleitrando repellere. Th. διαιτρῶτος, caleitrando.

Διαιτρῶτος, diuulgo, imperf. διαιτρῶτος, ον. ſut. ὑπο. p. διαιτρῶτος. imperf. paſſ. διαιτρῶτος, ὁμην, ὸ, ὸτο. ex διὰ, & λαλέω, loquor.

Διαιτρῶτος, dividere. diſtinguere, differere de re aliqua, comprehendere, tractare. Them. διαιτρῶτος, capio.

Διαιτρῶτος, a. 2. inf. διαιτρῶτος, a. 2. partic. a διαιτρῶτος, fortio divido. ex διὰ, & κρῶτος, fortior. ſut. διαιτρῶτος. a. 2. διαιτρῶτος. a. 2. διαιτρῶτος.

Διαιτρῶτος, differo, colloquor, cum dat. imperf. διαιτρῶτος, ν, τε. perf. διαιτρῶτος. a. 2. διαιτρῶτος. ex διὰ, & λόγος, dico.

Διαιτρῶτος, ὁ, ὁν, Dialectious, a διαιτρῶτος, colloquor. Th. διαιτρῶτος, dico.

Διαιτρῶτος, ου, ὁ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, lingua. a διαιτρῶτος, colloquor.

Διαιτρῶτος, Jon. pro διαιτρῶτος, ὁ, dilinctus, captus, comprehenſus. perf. paſſ. ex διὰ, & λαμβάνω, capio.

Διαιτρῶτος, a. 2. inf. paſſ. a διαιτρῶτος, colloquor. διαιτρῶτος. 3. plur. a. 1. paſſ. Th. λόγος, dico.

Διαιτρῶτος, 3. ſing. f. 1. med. διαιτρῶτος, a. a διαιτρῶτος, prorſus lateo. Th. λᾶθω, feu λανθάνω, ſ. λήσομαι, a. 2. a. ἔλαθον, p. m. λέλαθα.

Διαιτρῶτος, aor. 2. inf. act. διαιτρῶτος, 3. ſing. aor. 2. ſub. a διαιτρῶτος, abſtineo. Th. λάπτω, linquo. ſ. ψω. perf. λέλοιπα. a. 2. ἔλιπον. præt. plu. ἐλείπειν.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, differentia: item reconciliatio. ex διὰ, & ἀλλάσσω, muto.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, reconciliator, a. 2. imperat. paſſ. a διαιτρῶτος, reconcilio.

Διαιτρῶτος, & Att. τῶ, reconcilio, litem dirimo. ſ. διαλλάξω. p. διήλλαχα. a. 1. διήλλαξα. a. 2. διήλλαγον. διαλλαγήσομαι, muror. perf. pall. διήλλαγμαι. a. 2. pall. διήλλαγην. a. 2. imperat. paſſ. διαλλάγηθι, ήτω. Them. ἀλλάσσω, muto.

Διαιτρῶτος, idem ac διαιτρῶτος, cogitatio, dubitatio.

Διαιτρῶτος, colloquor, cogito, ratiocinor, diſcepto. imperf. διαιτρῶτος, ν, τε. a. 1. med. διαιτρῶτος, ω, ατο. perf. paſſ. διαιτρῶτος. a. 2. διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, cogitatio, dubitatio. ex διὰ, & λόγος, dico.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, collocutio. a διαιτρῶτος, cogito, ratiocinor.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, diſtinxi, excanificare, quod a κρωτέω, vaſto. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Διαιτρῶτος, acc. plur. a διαιτρῶτος, ους, ἡ, diſſolutio. ex διαιτρῶτος, diſſolvo.

Διαιτρῶτος, diſſolvo. imperf. ν. ὑπο. p. διαιτρῶτος. a. 1. διαιτρῶτος. perf. paſſ. διαιτρῶτος. a. 1. διαιτρῶτος, diſperſus ſum. ex διὰ, & λύω, ſolvo.

Διαιτρῶτος, 3. ſing. præſ. opt. act. ex διαιτρῶτος, idem ac διαιτρῶτος, pecco. ſ. διαιτρῶτος. p. διαιτρῶτος. a. 1. διαιτρῶτος.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, a. 1. part. med. διαιτρῶτος. a. 1. inf. med. διαιτρῶτος. ex διὰ, & μαίνομαι, furo, ſ. ἰ, teſtis.

Διαιτρῶτος, depugno, acriter pugno. imperf. διαιτρῶτος, ν, τε. ſ. διαιτρῶτος. p. διαιτρῶτος. Th. μάχομαι, pugno.

Διαιτρῶτος, demeto, abſcindo. Th. ἄμνω, meto.

Διαιτρῶτος, commutabimus. fut. 1. med. ν. pl. ex διὰ, & ἀμείβω, muto. ſ. ψω. p. ἀμοιβή.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, nom. pl. præt. perfic. paſſ. ex διαιτρῶτος, permaneo.

Διαιτρῶτος, incuſo. ex διὰ, & μέμφομαι, conquetor, accuſo. ſut. ψομαι. p. μεμφήσομαι.

Διαιτρῶτος, permanet. a. 1. μένω. præt. διαιτρῶτος. a. 1. ſub διαιτρῶτος, ῃς, ῃ. imperf. διαιτρῶτον. ex διὰ, & μένω, maneo.

Διαιτρῶτος, partior, diſtribuo: imperf. διαιτρῶτον. ſ. ὑπο. p. διαιτρῶτος. a. 2. διαιτρῶτος. imperat. διαιτρῶτος, ἄτω. perf. paſſ. διαιτρῶτος. aor. 1. paſſ. διαιτρῶτος, feparatus ſum, diſſedi. fut. 1. paſſ. διαιτρῶτος. a. 1. med. διαιτρῶτος, ω, ατο. ex διὰ, & μοῖρα, ſepara. Th. μείρω, divido.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, diſſidium. a διαιτρῶτος, diſtribuo, diſſideo.

Διαιτρῶτος, diſtinctus. ſ. ὑπο. p. διαιτρῶτος. ex διὰ, & μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Διαιτρῶτος, metiri, a. 1. inf. med. a διαιτρῶτος, dimetior.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, manſio, ſtabilitas. a διαιτρῶτος, remaneo.

Διαιτρῶτος, in totum, utrinque. διὰ παντὸς, vel ἀεὶ παντὸς, ambo, & ambo, & ambæ.

Διαιτρῶτος, & διαιτρῶτος, adv. prorſus, in totum, perpetuo, utrinque perſuaſum. ex διὰ, & αἰωνίος per tmeſin, pro διαιωνίως, a διὰ, αἰὼν, & πάσης, tranſlatio.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, ὁν, a. 1. inf. a διαιτρῶτος, devaſto. Niſi ſit Poet. pro διαιτρῶτος, merri cauſa. Porro πάσω, vaſto, ſ. α. facit πάσω. aor. 2. ἔπραθον, aor. 2. inf. πράθειν, Jonic. & Poetic. a πέρθω.

Διαιτρῶτος, rictu os diſtrahit: item paſtoritia fiſtula proſequor. Th. μολεῖν, ὁ, ἡ, curvus.

Διαιτρῶτος, in minima fruſta diſſecare.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, ſenex, ſenex.

Δίας, acc. ſing. a Δίης, α, ες, divinus, a, um. Th. Ζεύς, Δίος, Jupiter.

Δίαυα, a. 2. 1. inf. act. a διαιτρῶτος, humẽlo, madefacio.

Διαιτρῶτος, navali prælio dimicare. Th. πόλεμος, ſ. ου, bis.

Διαιτρῶτος, enatare, a διαιτρῶτος.

Διαιτρῶτος, a. 1. inf. act. a διαιτρῶτος, divido, diſtribuo.

Διαιτρῶτος, ferpat, ſ. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. a διαιτρῶτος, diſtribuo.

Διαιτρῶτος, perf. paſſ. ciuſdem verbi διαιτρῶτος, divido, adminiſtro, rego. fut. μαι. præt. διαιτρῶτος. aor. 1. paſſ. διαιτρῶτος, ἐρῶ. p. ex διὰ, & κόσμος, ordo.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, cogitatio: ex διὰ, & νόος, νοῦς, mens, animus.

Διαιτρῶτος, 2. plur. ſub. præt. paſſ. a διαιτρῶτος, mente agito.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, agitatio mentis, cogitatio.

Διαιτρῶτος, adapeito. præſ. part. διαιτρῶτος, ουσα, ον. imperf. διαιτρῶτον. fut. διαιτρῶτος. aor. 1. διαιτρῶτος. perf. διαιτρῶτος. aor. 1. paſſ. διαιτρῶτος, ῃς, ῃ. & in 3. pl. διαιτρῶτος. aor. imper. paſſ. διαιτρῶτος, aperior ἀπὸ ex διὰ, & ἀνοίγω, quod ἀπὸ, & οἴγω, aperio.

Διαιτρῶτος, ὁ, ἡ, præt. part. paſſ. διαιτρῶτος, mente agito. Th. νόος, ſ. ου, mens.

Διαιτρῶτος, penedlo. ſ. ὑπο. p. διαιτρῶτος. a. 1. διαιτρῶτος. ex διὰ, & πατέω, pedem tranſpo

διάπειρα, ὁ, ἡ, Jon. periculum, experimentum. hinc διαπειράομαι, explorare. Th. πεῖρα, experientia. hinc πειρᾶν, conor.

διαπέμπω, dimittere. Th. πέμπω, mitto.

διαπεράω, ἄ, ι. inf. ᾶν. διαπερᾶσαι, ad finem perduco, efficio. Th. πέρᾱν, πόρος, πόρ, finis.

διαπερήσαι, ᾶτος, ὁ, ἡ, ᾱ. ι. part. ᾱ. διαπερῶν, trajicio, pertranseo.

διαπερῶ, trajicio, pertranseo. ſ. ὄψω, ἄ. ἔπερ. p. διαπεπέρᾱκα, ι. ἐπέρᾱσα. Pro διαπεπόνηκα, per syncopen etiam dicimus διαπέπονα. hinc ſ. διαπέρσω, & Poet. διαπερόω. Th. πείρω, transfo.

διαπεπτηῶτες, idem ac πεπτηῶτες, decipio, effugio. Th. πέπτηκα, πέτομαι, πέρδιξ.

διαπερσόμενον, deſtruxerimus, ι. plur. ſ. ι. ἀπ. a διαπέρθω, deſtruo. Th. πέρθω. ſut. ſ. ἐ. πραθῶ, & πεπρᾶσμαι.

διαπεπτάμενος, ι. ι. inf. med. διαπτῆναι, aor. ι. inf. ἀπ. a διαπίπτω, interdico. Th. πίπτω, cado. ſ. πεσοῦμαι. a. ἔπεσον.

διαπέρα, interoleuminia, parva columnæ, quæ inter majores διαστήμασιν. ι. Reg. 7. 30. 31.

διαπέμπω τὸν βίον, vitam traducere. a. ξενιτεύω, pernavigo.

διαπλέκομαι, contexens. Æol. pro διαπλέξασα, aor. ι. part. a. ἀπ. ſ. ξω. a. πλέκω, necto.

διαπλέομαι, οῖ, nom. plur. a. ι. part. aor. ἀπ. a. διαπλεύσᾱς, pernavigo.

διαπλεύω, pernavigo. ſ. πλεύσω. p. πεπλεύκα. a. ι. ἐπλεύσᾱ. Th. πλέω, navigo.

διαπλώω, Jon. pro διαπλέω, pernavigare.

διαπολεμῶ, debellare. Th. πόλεμος, bellum.

διαπονῶ, & διαπονέομαι, elaboro, operam do, exercco, hæc fero. a. ι. ἐπόνησα. p. πεπόνηκα. a. ι. part. paſſ. διαπονηθεὶς, ἐξ, ἐν, & πονῶ, laboro. Th. πόνημα, ατος. p. πε. πόνημα.

διαπόντιος, ᾱ, ὁ ὃς, ὁ ὃν πόντῳ πλέων, qui per mare navigat.

διαπορέομαι, prætereo, imperf. διεπορούμην. perf. paſſ. διαπεπορημένος. a. ι. διεπορήθην. Th. πόρος, trancſo. p. m. πόρρω.

διαπορῶ, hæſito, ambigo. imperf. διεπόρουν, ων, ους, ως. ſ. ήσω. p. διαπεπόρηκα. ε. ex διὰ, & πορῶ, transadigo. p. m. πόρρω, unde πόρος, meatus, alveus fluminis.

διαπορθμεύω, trajicere.

διαπραγματόομαι, negotior. ſut. ὀσομαι. a. ι. m. διεπραγματούμην, ῶ, ᾶσθαι, ἐξ διὰ, & πραγματεύομαι, negotior. a πράγμα, ατος, τὸ, negotium. Th. πράσσω, ſut. πρᾶξω, facio.

διαπυρόω, devaſtare, a. ι. inf. ῶσαι. pro διαπυρώσαι. ex διὰ, & πυρῶ, vaſto. a. ι. ἐπύρωσα. p. m. πύρωθα.

διαπυρῶ, deſtruximus, ι. pl. a. ι. ἀπ. dual. Jon. ab ἐμπυρῶ, pro ἐνεπύρω, verbi πύρω, vaſto.

διαπωλέομαι, ῶ, ου. a. ι. part. med. a διαπτῆσθαι, a. ι. inf. ᾶ. a διαπέτομαι, perficio. Th. πέτομαι, vel πίπτω, Att. facio. ſ. ἑῶ. p. κα.

διαπτέσθαι, Jon. pro διαπτῆναι, aor. ι. inf. med. a διαπτάτω, perficio.

διαπτήσονται, fut. ι. part. ſ. g. vide διαπτέσθαι.

διαπτήσονται, pertranſibunt, ῶ. plur. ſ. ι. ἀπ. Poet. gemin. ex ἀ διαπτῶ. pertranſeo, quod ex διὰ, & πτῶω. ſ. πτήσω, & per ſyncopen πτῶ. Poet. πτάω, & πτήσσω.

διαπυνθάνομαι, judicium deferre. quaſi διαπτύω, perranſeo.

διαπυρόω, ferro deſtruo. ſut. ὀσω. p. διαπεπύρωκα. aor. ι. ἐπύρωσα. Hinc διαπύρωσις, frendeo. imperf. διεπυρώουν, ῶ, ους. a. ι. διεπύρωσα. Th. πῦρος, ου, ὁ, ferra.

διαπυρῶ, per totum, penitus. ex διὰ, & πυρῶ, ante.

διαπυρώσεως, ὁ, penetrabilis, auditui pervius, quaſi διαπυρόω, a διαπτύω, trajicio. Th. πύρω, tranſeo.

διαπύσιμος, appello ii. Enrip. Med. v. r. ἐὰν αὖραι λάγωσι μὴ διαπύσιμον σκάφος. ex διὰ, & πτύω, ὁ. quod vid.

διαπύσεως, ως, ἡ, ruina, opinionis, & ſpei fruſtratio, lapſus vitæ, peccatum. a διαπίπτω, intercido. Th. πίπτω, cado.

διαπωμῶ, a. ſing. præſ. ſub. a διαρῶ, per ſum, perduco, permaneo, ex διὰ, & ἀράω, propulſo, optulor.

διαρρᾶσθαι, dirigi. ſ. σω. p. διέρρωκα. a. ι. inf. διαρρῶσαι. ex διὰ, & ἀρράω, rapio.

διαρῶμαι, a. ι. opt. paſſ. a διαρρήγνυμι, diſtringo.

διαρῶμαι, valſabit, ſ. ι. ind. a διαρῶ, deſtruo. ſ. σω. ex διὰ, & ῥάω, ſ. σω, proſtigo, vaſto.

διαρρήγνυμι, vel διαρρήσσω, dirumpo, diſtringo. ſ. διαρρήξω. p. διέρρηχα. a. ι. διέρρηξα. a. ι. part. διαρρήξᾱς, ασα, ἀν. imperf. paſſ. διαρρηγνύμην, ου, ντο. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango.

διαρρήδην, ην, ὁ, & in ſ. g. διαρρήξεως, a. ι. part. a διαρρήγνυμι, diſtringo.

διαρτύω, ſignifico, planum facio. ſ. ύσω. p. διαρτύρηκα. a. ι. διεμάρτυρα. ex διὰ, & σαφῶ, declaro. Th. σαφὲς, ἐος, ἐῶ, ὁ, ἡ, perſpicuus.

διασάφησις, ως, ἡ, interpretatio. a διασαφῶ, planum facio.

διασείω, enneutio. ſ. σήσω. p. διασέσεικα. a. ι. ſub. διασείσωσι, ῃς, ῃ, & in ā. pl. διασέσεισι. ex διὰ, & σείω, moveo.

διασήμαινε, gen. plur. a διάσημος, ος, ὁ, ἡ, illuſtris. hinc διασημαίνω, manu ſignifico. a σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

διασήτησαμεν, tetlebo, Dor. pro διατηγήσαμεν. ſ. ι. med. a σήτω. fileo.

διασιωπήτω, idem ac διαπαρρήσῖω, diſſipo, & διασκεδάννυμι.

διασκεδάσθαν, diſſipant, ȝ. plur. præſ. act. a διασκεδάννυμι. fut. ἀσω. p. m. Th. σκεδάω, diſpergo.

διασκορπίζω, diſpergo, diſjicio. ſ. ίσω. p. διεσκόρπικα. perf. paſſ. διεσκορπισμαι. a. ι. paſſ. διεσκορπίσθην. ſ. ι. paſſ. διασκορπισθήσομαι. ex διὰ, & σκορπίζω. ſ. ίσω, diſſipo.

διάσκορφ, abſtergere. ſ. ψω. idem.

διασπασσιστοί, οί, nom. plur. a. ι. partic. paſſ. διασπασθέντες, aor. ȝ. inf. paſſ. a διασπείρω, diſpergo, quod vide.

διασπείρω, diſpergo. ſ. σω. p. διέσπαρκα. a. ι. διέσπαρα. perf. paſſ. διέσπαρμαι. perf. inf. paſſ. διεσπάρθαι. a. ι. paſſ. διασπαρθήσομαι. a. ι. ſub. paſſ. διασπαρθῶ. ex διὰ, & σπείρω, traho.

διασπάρῃς, diſſimules, diſpergo. ſ. ι. διασπερῶ. p. διέσπαρκα. a. ι. διέσπειρα. a. ȝ. διέσπειρον. aor. a. paſſ. διασπάρθην, diſperſus ſui. a. ȝ. part. διασπαρεὶς, ῆσα, ἐν, p. m. διέσπειρα. ex διὰ, & σπείρω, ſemino

διασπορᾷ, ᾶς, ᾷ, diſperſio. a præt. med. διεσπειράμην, verbi διασπείρω, diſpergo.

διασπλάσσονται, dividentur, ȝ. plur. ſ. a. paſſ. verbi διασπλάσσω, manſi facio.

διασπόνσιν, ιος, ὁ, diſtantia, diſſidium. a διάσπω, dirimo, ſeparo. ex διὰ, & σπάω, ſto.

διασπώσιν, conſtitue, a. ȝ. imperat. act. verbi διασπάθω.

διασπόλλω, mando, edico. ſut. διασολῶ. p. διέσταλκα. aor. a. διέστειλα. imperf. paſſ. διεστελλόμην, ῶ, ου. aor. ι. med. διεστειλάμην, ω, ατο. præt. med. διέσταλμαι, ἐξ διὰ, & στέλλω, mitto.

διάστημα, ατος, τὸ, intervallum. a διέστημι, diſto. Th. ἵστημι, ſto.

διάστημα, a. ι. ſing. ſubſtant. ατος, ὁ, progreſſus, aor. ι. part. act. a διέστημι, diſto.

διάστιχον, diſjunctim ſunt, a. ȝ. adj. dual. num. Jon. pro διστίχων, a διστίχων, verbi στίχω, vaſto.

διαστιβάζω, conſlipare, quod a στιβάζω, ſtruo. Th. στίβω, calco.

διαστολή, ἡ, ἡ, diſtinctio, differentia. a διαστέλλω, diduco, aperio. Th. στέλλω, contrabo.

διαστρέφω, perverto. ſ. ψω. p διέστροφα. aor. ȝ. inf. διέστρῳψα, averterc. præt. perf. paſſ. διέστραμμαι. aor. ι. inf. διαστρῳφῆναι, avertere. præt. perf. paſſ. διεστράφθαι. part. διεστραμμένος, η, ον, perverſus, a, um. ex διὰ, & στρέφω, verto.

διαστρώσῃς, a, ὁ, ἡ, qui a mente eſt alienatus. a διάστροφος, diduco, aperio. Th. στρέφω, contrabo.

διασῦραι, ας, ὁ, ἡ, traho, diſtrabo. lacero. fut. ῶ. p. σεσυρμαι. perf. paſſ. σεσυρμαι. inde σύρμα, ατος, τὸ, velli caudara.

διασῳδεῖ, ῴδῃ, ἡ, loci diſtantia, intervallum. divortium. ex διὰ, & σῳδῶ, jugulo.

διασῳζῶν, ὁ, aor. ȝ. part. act. a διέζω, q. a διαζῶ, penetro, trajicio. Th. ἴζω, habeo, ſto. a. ȝ. ἔσχον.

διασωλῶν, ſervo. ſ. σω. p. διασέσωκα. a. ι. διέσωσα. a. ι. ſub. διασώσω, ῃς, ῃ. a. ι. inf. διασῶσαι. a. ȝ. ſub. διασώσω, ῃς, ῃ, ſanatus ſui. a. ι. part. διασώσᾱς, ασα, ἀν. a. ι. inf. paſſ. διασωθῆναι. a σῴζω, ſervo. Th. σῶς, ſalvus.

διασώσουσι, ȝ. ſing. aor. ι. opt. Æol. a διασῶσαι, ſervo.

διασώσῃ, ȝ. ſing. a. ι. ſub. aor. & in ȝ. pl. διασώσωσι. a διασῴζω, ſervo, confervo, teneo.

διατακτὸν, ή, ὁ, ordinatio, ab a. ȝ. paſſ. διετάγην, ης, η. a διατάσσω, ordino.

διατάμνομαι, ατος, τὸ, edictum. a perf. paſſ. διατέτμημαι, edixi, verbi διατάσσω, ordino, præcipio.

διατανύσαντες, vel τες, perturbo. fut. ξω. p. διατετάραχα. a. ι. διετάραξα. perf. paſſ. διατετάραγμαι. a. ι. paſſ. διετάραχθην, ἐξ διὰ, & ταράσσω, vel τύω, commovco.

διατάσσω, præcipio, ordino, diſpono. ſ. ξω. p. διατέτακχα. a. ι. διέταξα. a. ȝ. διέτᾰγον. ſ. ι. med. διατάξομαι. part. διατεταγμένος, η, ον. edixi. perf. paſſ. διατέτμημαι, ῃ, ται. a. ι. paſſ. διετάχθην. diſpono. hinc διατάκτὸν, ή, ὁ. mandata, aor. ι. part. paſſ. fed a. ι. m. διατᾰξάμενος, ου, ων. Th. τάσσω, ſto, ordino.

διατεκτήνω, celerrime. Th. ταχὺς, celer.

διατεθνᾶσι, per ſyncopen pro διατεθνήκασι, ȝ. pl. aor. ι. opt. paſſ. a διατθνάω, diſpono. Th. θνάω, pono. ſut. θήσω. a. ȝ. paſſ. τέθην. hinc a. ι. inf. paſſ. διατεθῆναι.

διατεθνήκασιν, τὰ, perf. part. paſſ. a διαθνάω, divulgo. ſ. ήσω. p. τε. ex διὰ, & θνάω, & θνήσκω, morior. a μόρος, ου, ὁ.

διατείνας, ȝ. aor. ι. part. act. a διατείνω, exrendo. ſ. νω. a. ι. ἔτεινα. Th. τείνω, tendo.

διατελῶ, ὦ, ὁ, ἡ, ει, permanco, dego. ſ. έσω. p. διατετέλεκα. ex διὰ, & τελῶ, finio.

διατεπτικῶτες, perf. inſ. paſſ. a διατέτακα, ordino, præcipio.

διατετμήσθαι, perf. inſ. paſſ. a διατέμνομαι, concutio. ſ. ξω. p. ξα. Th. τάσσω, quatio.

διατέτραινα, Jon. & Poet. pro διατρῆναι, perforare. διατετρήνωται, pro διατετρήσθαι, perforatus. vide τετρῆνε. Th. τιτρῶσκω, perforo.

διατέτρηνε, conſervo. imperf. διετέτρηνον, ες, ε. ει, ες, ε. ſ. ήνω. p. διατέτρηκα. Th. τερέω, ſervo.

διατί, quare? adverb. interrogandi, ex διὰ, propter, & τί, quid?

διατίθεμαι, diſpono. ſ. θήσω. p. διατέθεικα. a. ȝ. ἔθεν. præſ. paſſ. διατίθεμαι, paciſcor, & in ȝ. pl. διατίθενται. ſ. ι. med. διαθήσομαι. aor. ι. med. διεθέμην, ου, ντο. Th. τίθημι, pono.

διατιμᾶσθαι, dat. pl. a διατιμᾶσθ, ῆς, ῆ, mora: disputatio. a διατρίβω, commoror.

διατρίβω, commoror, verſor, dego: contero, attero. imperf. διέτριβον. fut. ψω. præt. διατέτριφα. aor. ι. διέτριψα. aor. a. διέτρῑβον, idem cum imperf. contrivi. præt. paſſ. διατέτριμμαι. aor. ι. paſſ. διετρίφθην, ης, ντο. Th. τρίβω, tero.

διατριταίνω, tritariam. a τρίτος, tripliciter, Dor. τρίτᾱς. Th. τρεῖς, tres.

διατρίχα, tripliciter. a διατρίβω, tuetrio, alo. ſ. διαθρέψω. p. διατέτροφα. p. m. διατέτροφθα. ex διὰ, & τρέφω, alo, nutrio.

διατρῶσι, ᾶτος, ὁ, aor. ȝ. part. paſſ. a διατρώσκω, ſtrideo. conſtringo: quod ex διὰ, & τρώσκω, ſive, frango. ſ. ξ. τροχῶ, ne dum aſpiratæ concurrentes cacophoniam efficiant, ȝ in τ mutatur.

διατυπῶ, ſcribitare pro διαγράφω, ſcribo, ſ. ψω. concurio. unde σχῆμα. poteſt etiam referri ad διάτυπος, proſilio. ex ἄτυπ, ſalio. quæ enim in cribro moventur, ſubiliunt.

διατύπωσις, ως, ἡ, deliberatio, informatio. a διατυπῶ, informo. Thema τύπτω, ψω, percutio.

διαυαῶσθαι, a. ι. inf. paſſ. ex διαναίω, deſicco. Th. ναίω, arefacio, accendo.

διαυγῶν, illucefco. ſ. σω. p. διεύγωκα. a. ι. διεύγωσα. a. ι. ſub. διαυγώσω, ῃς, ῃ, ab αὐγάζω, illuſtro. Th. αὐγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, lux.

διαυδᾶσθαι, ᾶ, ὁ, Dialli curſor. Quid ſit Δίαυλος, docet Suidas, & etymol. Magn. διάγλυφ, a τρέχω, curro. Legitur & διαυλοδρόμος, ſed corrupte. pro διαυλόγλυμμα. Vel eſt a διαυλοδρόμος, ου, ὁ, qui curſum circenſem peragit.

διαχάσκω, interclucere, diluculum eſſe. a χάσκω, hiceo.

διαχρᾶσθε, ᾶς, ᾷ, perlucidus, qui tranſparet, a διαχρῶσι, oblendo. ſ. σω. p. m. διακέχρωσα. Th. χρῶσις, ſplendor.

διαχρίμπτω, interdo, refert. Eſt & διαχρίμπω, profello. Vide διαχρίπτω, differo.

διαχρίπτω, differo, antecello, deporto. ſ. διαχρίψω. a. ι. διέχρῑψα. a. ȝ. διέχρῑπτον. a. ι. ſub. διαχρίψω, ῃς, ῃ. a. ι. part. paſſ. διαχρῑφθεὶς, διαφέρων, differens. hinc inde jactor in mari. Th. χέρσω, fero.

διαχρῶσι, effugio. ſ. ι. med. διαχρήσομαι. a. ȝ. ἔχρησον. a. ȝ. opt. διαχρήσαιμι. p. m. διακέχρημαι, pro διακέχρησμαι. Th. χρῆσις, fugio.

διαχρώσι, ſpargo famam. ſ. ι. pro. p. διαχεύκα. aorift. ι. διέχευα. ſpars, ης, ης, ſama, rumor. Th. χεύω, dico.

διαχρῶσι, divulgo, diſſemino. ſ. ίζω, p. διακεκράμαι. a. ι. paſſ. διεχρώσθην ab eodem Themate.

διαχρῶσι, ȝ. ſing. aor. ι. ſub. paſſ. a διαχρῶ, contrumpo, perdo.

διαχρῶσι, corrumpo. fut. ι. διαχρῶσῳ. ſ. ι. διαχρῶσω. p. διέχρωκα. aor. ι. διέχρωσα. aor. ι. inf. act. διαχρῶσαι. a. ȝ. διέχρωσον. perf. paſſ. διαχρώσμαι. perf. part. διαχρώσμενος, corru-

corruptus. a. 2. pass. διαβάλλομαι. p. m. διαβόλησε. a. φθείρω, corrumpo, quod a φθω, idem. Διαφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio. a p. m. διαφθορεύς, verbi διαφθείρω, corrumpo.

Διαφθορεύω, Jon. pro διαφθείρω, diripere, vastare. a φθείρω, corrompo.

Διαφορέω, differo. διαφέρομαι, a. 2. inf. act. a διαφέρω, differo. Th. φέρω, fero.

Διάφορος, ὁ, ἡ, differentia, controversia, odium: famulus. est etiam διάφορα, famptus, im, pecuia.

Διαφορῶ, ᾶς, ἡ, ὁ, diversus, excellens. comparat. διαφορώτερος, ὁ, ον, excellentior. a διαφέρω, differo.

Διαφυγὼν, ὁ, fog. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, effugio. fut. φαβήσομαι, a. a. διέφυγον. Th. φάζω, fugio.

Διαφυλάξας, aor. 1. inf. act. a διαφυλάσσω, vel ἄττω, cuftodio. Them. φυλάσσω, cuftodio, fervo.

Διαφέρομαι, pract. imperat. ab eodem Th. Διαφυτεύω, difcrepare, diffentire.

Διαφύσσων, illaceſcere, diluculum fieri. Them. φύω, lucco.

Διαχέας, a. 1. inf. act. a διαχέω, diffundo. Th. χέω, fundo. fut. χύσω, & χεύσω. a. 1. χύσα, & ἔχεα, & ἔχευα.

Διαχωρεῖν, interficio. f. ἴσω. p. διαχειρίσασα. a. 2. διεχείρασα. pract. pafſ. διαχειρίζομαι, occido. f. 1. m. διαχειρίσομαι. a. 1. med. διεχειρισάμην, & ον. a. 2. inf. med. διαχειρίσασθαι. a χερεύς. manu tractio. Th. χείρ, χειρός, ἡ, manus.

Διαχρᾶσθαι, ſe ipſum interficere. hinc διαχρήσιμος. Dor. pro διαχείρισις, interficiet. a διαχείρασα, interficio.

Διαχῆσαι, inf. a διαχέω, vel διαχύσαι. Vel legendum διαχῆσαι, pro διαχῦσαι, aliquid diffinde dicere.

Διαχωρέδα, idem ac ſimplex χῶρος.

Διαχωρεῖν, pervado. Th. χωρῶ, ᾶς, ἡ, locus.

Διαχωρεῖν, ſeparo. f. ἴσω. p. διαχωρικώς. a. 2. διεχώρεσα. pract. med. διαχωρίζομαι, diſcedo. διαχωρίσθην. a. 1. imperat. ex διὰ, & χωρίζω, ſeparo, ſecerno. Th. χωρίς, ſeorſum.

Διαχύλαι, τὸ, vocis inter canendum mutatio: thyrſum commutatio. a χύλισμα, cano: pfallo, tango.

Διχλωβῶν, ὁ, ἡ, ὁ, ὁι, qui geminas oculorum pupillas habet. ex δὶς, bis, & χλωρὸς, ὁ, ἡ, oculi pupilla.

Διδάσκων, ακτος, τὸ, documentum, a διδάσκω, doceo. f. ξω. pract. pafſ. διδάσκομαι. Suid.

Διδακτικὴ ἀρετὴ, doctrina tantæ virtutes, non natura infitæ. διδακτὸν ſcil. πρᾶγμα.

Διδακτὸς, ὁ, ἡ, ὁν, aptus ad docendum. διδακτικὸς, ὁ, ἡ, doctus, a, um. idem ac διδασκαλικώτερος. & de rebus, quæ docenti diſcive poſſunt. Th. διδάσκω, doceo.

Διδάξας, a. 1. inf. act. διδαξ, a. 1. Jon. pro διδάξαι, verbi διδάσκω. doceo. f. διδάξω, p. χα.

Διδάξει, 2. perf. a. 2. ſub. διδάξω, f. 2. vel a. 1. ſub. a διδάσκω, doceo.

Διδάσκει, pro διδάσκω, doce, præſ. imperat. act. a διδάσκω, doceo.

Διδασκαλεῖον, ὁ, τὸ, ſchola. διδασκαλικὸν, ὁ, ἡ, doctrina. ab eodem themate.

Διδασκαλία, ᾶς, ἡ, doctrina, docendi munus. διδασκαλεῖα, ὁ, τὸ, pro documentis, rebuſque, quas quis aliquem docet, Minerva!.

Διδασκαλὸς, ὁ, ἡ, magiſter. ab eodem Th.

Διδασκάλισσα, ἡ, διδασκάλισσαι, præſ. inf. Jon. Dor. pro διδάσκειν, a διδάσκω, doceo.

Δι' ἀπάτης, dice, Dor. præſ. imper. pafſ. pro διδάσκω, ejuſdem them.

Διδασκίω, Att. pro διδάσκω, doceo.

Διδάσκησαι, a. 1. inf. act. verbi διδάσκω, idem ac διδάσκω, doceo.

Διδάσκω, doceo. imperf. διδάσκον. f. διδάξω. p. διδάσκα. a. 1. διδάξα, ας, ε. a. 2. imperf. διδάσκον. a. 1. ſub. διδάξω. f. διδάξω. a. 1. inf. διδάξαι. præſ. pafſ. διδάσκομαι, dico. perf. διδάδιγμαι. a. 1. pafſ. διδάχθην, ν, ς, & in a. plur. διδάχθεν, διδάχθης. a. 2. διδάκ, & διδάκω, do ſcire, vel φ. ἔκμαθε. exercco. Hinc διδάκτωρ, ορος, τὸ, Minerval. διδάσκαλος, ὁ, ἡ, magiſter. διδασκαλικὸς, ὁ, ἡ, doctrina διδασκὴ, ᾶς, ἡ, idem, παιδεύσεως, ὁ, ἡ, ὁ, qui ſua indoctrina aliquid diſcit. ἐπιδιδάσκαλος, nova, ſeu aliena docco, ψευδοδιδάσκαλος, ὁ, ἡ, falſus doctor.

Διδαχὴ, ᾶς, ἡ, doctrina: a διδάσκω, doceo.

Διδαχθὶς, docearis, aor. 1. ſub. pafſ. a διδάσκω, doceo.

Διδίκων, Poet. pro διδάσκει, ſeu διδάσκῃ, a διδάμι, idem ac δίω, ligo.

Δίδι, Jon. & Poet. pro δίδε, ὁ, ἡ, ſingul. imperf. a δίδημι, quod a δέω, ligo.

Δίδομαι, pro δίδωμαι, a. 2. plur. præſ. indicat. pleonaſtice litterat. a. a δίδωμι, do.

Δίδοι, 3. ſing. præſ. δίδοῖα, pro δίδοι, 2. ſing. per paragogen Æol. fyllaba ſim, quaſi a δίδω, pro δίδωμι, do. Sic & δίδει, Dor. pro δίδῃ, 2. præſ. imp. a δίδω, ᾶς, pro δίδωδι.

Δίδιμον, Jon. Dor. & Æol. pro δίδυμα, præſ. inf. hinc διδύμοι φίβῳ θῆρας, feris injecere metum. Pind.

Δίδοιν, pro δίδοτ, dat. præſ. ind. act. δίδοντι, Dor. pro δίδουσι, 3. plur. præſ. vel dat. pl. part. præſ. act. a δίδωμι, do.

Διδόντα, 3. ſing. præſ. imper. act. δίδωδι, in a. plur. δίδοντα, date. a δίδωμι. δίδου, Dorice pro δίδωτι, date.

Δίδοι, imperf. Jon. pro ἴδιδον, dabat. quaſi a δίδω. poteſt etiam eſſe imperat. præſ. pafſ. δίδο & δίδοσο, a. δίδωμι, Poet. pro δίδοσο, præſ. inf. act. δίδοῦ, præſ. part. act. δίδοντ, 3. plur. præſ. ind. a δίδωμι, do.

Δίδον, Jon. & Poet. pro δίδοσο, dare, præſ. inf. a δίδωμι, do.

Διδύγδεσα, fugio. q. a δίδω, facio, perpetro.

Διδύγραμμον, ου, τὸ, didrachmum, nummus, qui duas drachmas continet. ex δὶς, bis, & γράμμα, nummus.

Διδυμάονες, geminot, nom. dual. a διδυμάων, ονος, quod a δίδυμος, ὁ, ἡ, geminus.

Διδυμαστάθμ, ὁ, ἡ, gemellipara. a δίδυμος, geminus, & τόκος, partus. a. m. τίκτω.

Δίδυμος, ὁ, ἡ, geminus, duplex. q. a δὶς, bis, & duplicata prima ſyllaba.

Διδυμόχρῳ, bicolor. ex δίδυμος, gemious, & χρῶμα, ατος, τὸ, color.

Δίδω, ᾶς, ὁ, præſ. ſub. a δίδωμι, do.

Δίδωδε, pro δίδωτε, Poet. & Æol. præſ. imp. act. a δίδωμι, do.

Δίδωμι, dare, conſtituo. imperf. δίδουν, ας, ε, vel δίδοσα, ης, ε, ὁ. δίδουν. f. δώσω. aor. 1. ſub. δώσω ης, ε. Jo. 17. a. 2. δίδων. plurif. perf. δεδίδωκα, & δεδίδοκα. Jo. 11. 57. aor. 2. ἔδων. aor. 1. ἔδωκα, ας, ε. aor. 2. ἔδων, ες, ε. aor. 2. imperat. δός, & in pl. δότε. dat. aor. 2. ſub. δῶ, ῷς, ῷ. aor. 2. opt. δοῖν. & Att. δῷην, ης, ε. aor. 2. inf. δοῦναι. aor. 2. partic. δούς, οῦσα, οῦν. qui dedit. imperf. pafſ. ἐδιδόμην, ου, ην. perf. pafſ. δέδομαι, σαι, ται. aor. 1. pafſ. ἐδόθην, ης, ε. aor. 1. ſub. pafſ. δοθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. opt. pafſ. δοθείην, ης, ε. aor. 1. inf. pafſ. δοθῆναι. aor. 1. part. pafſ. δοθείς, εῖσα, ἐν. q. ſub inuſit. δώω. Dat. do. fit manifeſte ex δῶ, contract. ex δόω. Hinc δῶμι, δῷς, δῷ, & δώω, δώῃς, δώῃ, δώωμι, δώῃτε, δώωσι. δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. πρόδοτος, ὁ, ἡ, prodiior.

Δίδων. Dor. pro δίδου, quod vide.

Δία, pro δίει, timebat, imperf. Jon. a δίω, pro δίομαι, alii volunt eſſe a. 2. verbi δύω, pro δύσω, cujus aor. 2. ſit ἔδυν, ας, ε.

Δίεθσαν, 3. ſingul. imper. verbi διεθίσσω, tranſvado. f. βάσομαι. a. 2. ἔβην. Th. βαίνω, eo. a. 2. διέβαν.

Διεθίβασα, a. 1. ind. act. verbi διεθιβάζω, tranſeo.

Διεθιβάσθαι, delatus fui. a. 1. ind. pafſ. a διεθιβάζω, trajicio: calomnior. Th. βάσκω, jacio.

Διεγείρω, excito. f. διεγερῶ. p. διεγείρα. a. 1. διέγειρα. imperf. pafſ. διεγειρόμην, ου, ην. a. 2. pafſ. διεγρήγορθαι, ας, ε. aor. 1. part. pafſ. διεγερθείς, εῖσα, ἐν. excitatus Them. ἐγείρω, ἐγρήσω, excito.

Διεγρήγορθε, 3. plur. part. pafſ. a διεγείρω. excito.

Διεθάνασιν, diſtribuit. 3. ſing. a. 1. med. Poet. a διαίθω, diſperior. ſi διεθάνασι, a. ſingulariſſimo tempori pro διέθανον. Jon. a. muratore in ut. ſecundum Th. διαίθω, divido.

Διείθεις, & διείθεσι, Jon. pro διείθαι, & διείθεσθαι, a. 1. ind. act. verbi διαίομαι, offendo.

Διείθω, adverb. διὰ τῶν. Hefych. a δίομαι, tranſicio, aut tranſeo.

Διεκθέλλω, ου, τὸ, imperf. pafſ. a διεκθέλλω, trado per manus. Th. θέλμαι, do. f. θέσω. pract. θέλμαι. a. 2. ἔθαν.

Διεκθεῖν, 3. ſing. imper. 1. ind. act. verbi διεκθείω, videor. f. θεῦμαι.

Διεκθεῖν, effugit, Dor. pro διέφυ. 3. ſing. a. 2. act. a διεκθέφασκω, aufugio.

Διεκθῆναι, a. 2. ind. verbi διεκθίημι. per manus trado.

Διεκθοσεῖ, 3. ſing. a. 1. act. a διεκθόσσω, præcingo. f. ξόσω. p. ιξωσα. Th. ζώννυω, vel ζωννύω, cingo.

Διεθόσω, ſi pepigit, 3. ſing. aor. 2. med. a διεκθόσομαι, diſpono. f. θήσω. p. κθηκα. a. a. ἔθην.

Διείκειν, ας, ε, a. 1. ind. act. a. διεκθόμαι, diſpono animo. ex διὰ, & κθμι, pono.

Διείς, 3. ſing. imperf. tamquam a διεῖν, ſverbi διέημι, tranſmitto, tranſigo. Poteſt etiam eſſe 3. ſing. præſ. verbi δίω, pro διῶν, timeo. Tum διῆν, trajiee, eſt præſ. imperat. ut ἴθι, vel εἶ, ἴτω, ab inuſit. ἰῶ. verbi εἶμι, eo.

Διεκθὶς, ος, ὁ, & ἡ ἐκθὶς, conſpicuus, clarus, a, um. Th. ἔκθω, video.

Διείκθω, & διείκθομαι, dignoſco, perſpicio. Themiſtio, ſcio.

Διείκθω, a. a. 2. diviſit, ind. 3. ſog. verbi διαίρω, divido. f. ρῶ. p. διῆρκα. a. 2. ἔκλην, ας, ε. Them. αἴρω, capio.

Διείρω, interroga, præſ. imperat. Jon. pro διείρω, ex διὰ, & εἴρω, dicto necto.

Διείκθω, conſtituitur erat, imperf. med. a διαείκθομαι. Them. κάθημαι. f. κάθομαι, jaceo.

Διεκθόνθε, ας, ε, aor. 2. ind. pafſ. verbi διεκθύνω. Th. κύνω, fundo.

Διείκθω, ας, ε, tranſtus, ex διὰ, & ἔκθω, navigo. Th. πλέω, ſi πλέθω, navigo.

Διεκθλεῖν, Jon. & Poet. pro διεκθλεῖν, navigio trajicere. ab eodem verbo, & themate.

Διεκθλῶ, ᾶς, ἡ, Jon. ſtuxus aquarum per aliquem locum. ex διὰ, & ἔκθω, fluentum, aliveus; quod ab ἔκθω, effluo, Thema ῥέω, fluo.

Διεκθλόω, ας, ε, imperf. act. a διεκθλόω, obſoice prohibeo. Th. κωλύω, impedio. f. σω. a. 1. ἐκώλυσα, ας, ε.

Διείκθω, ας, ε, a. 2. ind. act. a διεκθόβλω, lateo. f. ἔκθομαι. p. κέκθυμα. Th. κεκθύβω, lateo.

Διεκθλάω, imperf. act. a διεκθλάω, divulgo. fut. ασω. p. διεκθλάκθα. Th. λαλέω, loquor.

Διεκθλέγω, ας, ε. ſing. imperf. pafſ. a διεκθλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico. fut. ξω.

Διεκθλείς, ας, ε. ind. præſ. a. a. part. act. a διαείρω, divido. Them. αἴρω, ſeparo, a. a. διῆρα.

Διεκθλοφόρθε, 3. plur. f. 1. med. verbi διεγείρομαι, tranſeo. fut. διεκθλοφόρθομαι.

Διεκθλύζω, & in 3. pl. διεκθλύζουσι, a. 2. ind. pafſ. a διεκθλύζω, differo, colloquor. Them. λέγω, dico.

Διεκθλυκθόνθε, acc. ſing. præſ. med. part. a διεγείρομαι, tranſeo, & in p. m. διεκθλοφόρθομαι, f. ſing. verbi διεγείρω, divido, diſtinguo, ſeparo, diſcrimino.

Διεκθλόω, aor. 2. inf. act. a διεγείρομαι, percutio. Th. γείρομαι, venio. f. ελθόμαι. aor. 2. ἦλθον.

Διεκθλυτρέγω, 3. pl. imperf. pafſ. a διεκθλοφόρθω, convitior. Them. κακθρέγω, ὁ, ἡ, convitiator.

Διεκθλυτὸ, 3. pl. a. 2. med. pro διείλοντο, a διαείρω, divido. f. ἕλω. p. διῄρκα. a. 2. διεῖλον. Th. αἴρω, ſeparo, ſecerno.

Διείμαι, madefacio. a δίομαι, madefacio, perfundo.

Διειμαρτυρόμαν, ου, ατο, a. 1. med. a διαμαρτύρομαι, etiam, atque etiam obteſtor. f. διαμαρτύρομαι. Th. μάρτυς, υρος, ὁ, teſtis.

Διειμαχέτο, oppugnavit, 3. ſing. imperf. med. a διαμάχομαι, oppugno. Th. μάχομαι, pugno. f. μαχέσομαι.

Διειμεθόθην, ης, ε. 1. ind. pafſ. a διαμερίζω, partior, diſtribuo. ex διὰ, & μέρος, divido.

Διείπτω, ας, ε, a. 1. vel 2. ſub. act. a διαείπω, differo.

Διειπέτας, conſecrere, a. 1. inf. act. verbi διείρω. vide in τίναω, attuli.

Διειπέτον, Jon. pro διειπέτοσαν, 3. plur. pluſperf. pafſ. verbi διαείπω, τίναω, cogito. ex διὰ, & τίνω. Th. τίν. mens.

Διείπω, ας, ε, 3. ſing. præſ. med. a διαείπω, differo. f. εἶπω. p. εἴρηκα. imperf. pafſ. διειπόμην. a. 1. pafſ. διείρθην. p. m. διειγμένος, & ἔπτω. colligo.

Διειπτύσσω, rotum annum in aliquo loco tranſigere. ex διὰ, & ἐνιαυτὸς, ου, ὁ, annus.

Διείπω, dolui in corde 3. ſing. a. 1. pafſ. a διανοέομαι, cogito, mente agito. vide in διανοέομαι.

Διείρω, Dor. pro διείρῃς, cum imperu tranſiit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. ex διὰ, is, & αἴρω, ιτρω. f. ἶω. a. 1. ἦρα, ας, ε.

Διείρω, 3. plur. præſ. ind. a διείμαι, tranſeo: ediſſero: ex διὰ, & εἶμι, eo.

Διείρω, ſeu διείρομαι, tranſire. Th. ἴαλλω, agito. ſ. ἰάλλω.

Διειρύσσομαι, 1. plur. fut. 1. med. verbi διείρομαι, f. ἰάλλομαι, perranſeo.

Διείρω, ας, ε, pract. med. verbi διείρομαι, tranſeo.

Διείρω, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

Διείρω, explicare quod eſt implicitum. diſſuiverc

solvere. ex διά, & ἵλαος, circumvolvo Th. ἵλλω, volvo.

Διελίττομαι, 3. plur. praes. ind. διελίττομεσθα, ου, ον, pass. partic. ab διελίττω, vemio.

Διελίττω ἀσσον, Dor. pro διελίττομαι. praes. inf. a διέλιμαι, enarro, transeo. quod ab ἕλιμαι, exco. Th. ἕρμι, eo.

Διέλκω ἀσσον, pro διέλκω, traducere. vide in διελκύσμενος.

Διέξοδος, ου, ὁ, compitum. ex διά, bis, & ἔξοδος, ου, ὁ, via, qua exitur. Th. ὁδός, ὁ, ἡ, vis. pass. partic. ab διέπω, vemio.

Διέπτω, administrare. vide in διέπων.

Διέπτωμαι, σε, ι, α. 1. ind. verbi διεπτάω, tractio. Th. πτάω, transeo. f. σσω. p. πεπτάκα, πτᾶμαι, σσαι, σε, terminus, vel πτέρ, altra.

Διέπτωσα, σε, ι, α. 2. ind. a διαπτέτω, intercido, elabor. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. 2. a. ἔπεσον.

Διεπτόρασε, 3. sing. a. 2. act. pro διέφθορεν, σε, ι, Poet. anadiplosi. ex διά, & φράζω, dico. f. σω. p. πέφρακα. 2. a. ἔφραδον. p. m. νενόημαι.

Διέπτων, gubernant, Dor. pro διέπων. a διέπω, rego.

Διέπτων, 3. plur. ind. praes. a διέπω, rego. Th. πτω, operor.

Διεπτώμασε, 3. plur. aor. 2. act. verbi διαπτόμαι, valio, f. a. πρᾶξε. aor. a. ἐπράσθην. pract. m. πέπραγδα. Them. πράθω, valio, populor.

Διέπτωσε, exegi, imperf. Ionic. a διαπτόσω, pro διαπτόσσω, efficio. Th. πτόσσω, vel ἄσσω, facio. Eft & διαπτόσω, pertranseo, a πτάω, quod vide in πτᾶσε, πτᾶτε, σι, terminus.

Διέπτω, administro, ex διά, & ἵπτω, curo, operor.

Διεπτρήκασε, conficere, interficere. vide ἐγκατέμενε, operor.

Διερεύνω, σ, praes. parti. a διερεύνᾶω, indago, vestigo. ab ἐρεύνω, f. σσω, indago.

Διερόν, humidam, acc. pro διερόν. a διερός, humidus. Thema διέρω, f. σσω, humecto.

Διερμηνεύω, interpretor, imperf. διερμήνευον, σε, ον. praet. imperat. διερμήνευκε, τω, σάτω. p. διερμήνευμαι. ex διά, & ἑρμηνεύω, interpretor: hinc διερμηνεύτης, ου, ὁ, interpres. quod ab ἑρμηνεύς, ῆος, ὁ, interpres nuntius.

Διερράπτομεν, σε, ν, imperf. paſſ. verbi διαῤῥάπτω, dirumpo. Th. ῥάπτω, frango. f. ῥάξω. p. ἔῤῥηγα. a. 1. part. ῥᾶγμα.

Διερράπτε, σε, ι, α. 2. act. a διαῤῥάπτω, dirumpo.

Διέῤῥιπτε, σε, ν, α. 1. act. a διαῤῥίπτω, dijicio. ex διά, & ῥίπτω, f. ψω. projicio. p. ἔῤῥιφα. a. 1. part. ῥίψᾶς.

Διέτρωμεν, transfer imperf. διετρώκειν, σ, ον. f. διατρώσω. a. 2. διέβην, σ, ς. aor. aſſub. διέβῶ, σι, ῇ, ῃ. a. 2. inf. διαβῆναι. a. 1. part. διαβᾶς, σσα, ντος. pract. med. διέβασθαι. Th. βάσκω, venio.

Διεφέτω, percontor. f. σω. praet. διεφόμαι. a. 2. διεφόμην. a. 1. part. διεφόμενος, μένη, Th. ἐφόμαι, quæro, interrogo.

Διεφθόρασε, σε, ι, & in plur. διεφθόρασι, a. 1. ind. act. a διαφθείρω, ſignifico. p. διεφθορᾶκα. ex διά, ἐφθί, ις, ὁ, ἡ, perficuus. Ἀεσι, σι, ῇ, divino. item tonus multicus. a διέφθης, quod ex διά, & φθάω, mitto. Eſt & δίεφθε, perfudo. a διέφθε, perfundo, quod a διέφθω, irrigo.

Διεφθόρασε, σε, ι, α. 2. ind. act. verbi διαφθείρω, diſſipo, divulgo. Th. φθείρω, diſperdo.

Διεφθόρασε, σε, ι, α. 2. ind. act. διεφθόρασε. a. 1. ind. act. paſſ. a διεφθορᾶκα, diſpergo. fut. ιτω. Th. φθορᾶκα, ſpargo.

Διεφθόρασε, σε, ι, α. 1. ind. act. ex διά, & φθορᾶκα, vel ἄττω, diſcerpo, lacero. f. ξω. p. κατέφθορκα. aor. 1. part. καταφθᾶς.

Διεφθόρασε, & in 3. plur. διεφθόρασαν, a. 2. ind. paſſ. a διέφθορον, σε, ι, α. 2. ind. activ. a διαφθείρω, diſpergo. f. ψω. a. 1. ἔφθειρα. Th. φθείρω, femino. p. m. τέφθαρμαι.

Διεφθόρασε, prar. perf. ind. paſſ. a διαφθείρω, diſcerpo. f. ξω. praet. διέφθορκα. a. 2. paſſ. διεφθόρθαν. Th. φθάω, traho.

Διέφθορεν, σε, ι, aor. 2. ind. act. a διαφθείρω, diſpergo.

Διέφθορεν, mota aſt, pluſq. perf. paſſ. pro διεφθόρεσαν, a perf. σφορμαι, verbi φθάω, vel φθόω, quod a φθόω, quatio.

Διεφθορμένον, σ, ν, & in plur. διεφθορμένοι, a. 1. ind. med. a διεφθόρα. mando, feico. f. φθα. perf. διέφθορκα. a. 2. διέφθορον. p. m. διέφθορα. Th. φθάω, mitto.

Διέφθορ, σε, ν, disjunctus fui, a. 2. ind. act. a διέφθορμι dicto. f. διαφθόρω. praet. διέφθορκα, σε, ν. aor. 2. διέφθορον. Th. ἔφθορμι, flo.

Διέφθορος, diſcuſſit, 3. ſing. a. 2. act. verbi διαφθόρω, diſcedo. Th. φθόρω, vado.

Διεφθορμένος, σ, ν, perverſus, a, um, perf. part. paſſ. a διαφθόρω, perverto. f. ψω. p. διέφθορκα. a. 1. διέφθορον. aor. 1. part. διαφθᾶς, φθᾶσα, φθᾶντος, ὁ, ἡ, ἐκ ἔτι, & φθόω, verto.

Διεφθορμένος, σ, ν, a. 2. ind. paſſ. a διέφθορον, perverto. vide διεφθορμένος.

Διεφθόρ, ὁ, ἡ, in ſ. g. διεφθόρος, & in acc. plur. διεφθόρους, diſſitas, perf. paſſ. act. per cauſ. pro διεφθόρκᾶσι. διεφθόρκα, & Jon. διεφθόρ, & per cauſ. ἔφθί, ῦσα, & in ſ. g. ἔφθος, & in ſ. ἔφθί. Th. ἔφθω, flo.

Διεφθόρ, diviſit, 3. ſing. a. 2. act. a διέφθω, diſcedo, penetro. Th. ἔφθω, habeo.

Διεφθόρ, σε, ι, & in 3. plur. διεφθόρσαν, a. 2. ind. paſſ. hinc aor. 1. opt. paſſ. διεφθόρθεν, verbi διαφθόρω. a. 1. ἔφθρᾶσα. Them. φθόρω, verto.

Διεφθόρος, σε, ν, aor. 1. ind. act. verbi διαφθόρω, ſervo. Th. σώζω, ſervo.

Διεφθόρ, diſpoſui, 3. ſing. aor. 1. act. verbi διατίθεμαι, vel τίω, ordino. f. ξω. p. τέτᾶχα. Th. τίθεμι, idem.

Διεφθόρθεν, σε, ι, & in 3. plur. διεφθόρθε

φ. δικάσω, a. I. δίκησον. a. r. part. δικάσας, αντος. aor. II. ἔδικον, ν, ς, ; disjunctus fui. ex δίκελλα, & ἴκριος, fluctus.

Δικάζω, affirmo, affero. imperf. δικαζεσκέμην, ς, στο. ex δίκη & ἀγορεύω, ῶ, ῆς, ῆ, robustius. Thema ἀγορέτ, ου, ῆ, robur.

Δικάδιον, perf. inf. pass. a δικανίομαι, pervenio, pertingo.

Δίκα, ας, ἡ, Dor. pro δίκη, mos, consuetudo.

Δικαζίομαι, decernere, prasf. inf. pro δικάζειν, verbi δικάζω, indicis, praf. part. activ. δικαζόμενος, ου, ς. praf. part. pass. δικαζόμενος. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικαιά, pro δίκαια, justa, a δίκαιος, justus δικαία, ας, ἡ, Poet. pro δίκη, ης, ἡ, justitia.

Δικαιάδμων, Dor. pro δικαιόδμων, multor. vide δικαιόω.

Δικαιάδδω, ῶδι, a. pl. praf. pass. verbi δικαιόω, justifico, justum pronuntio. modern. Th.

Δικαιαφόρος, ου, ὁ, ἡ, justum judicium, q. d. δικαία κρίνεις, a κρίνω, judico.

Δικαιόδικος τόπος, Insula justitiam in fuis urbibus colens. a πόλις, πόλεως, & δίκη, justitia.

Δίκαιος, αία, αιον, justus, a, um : innocens : probus. in comp. δικαιότερος, justior, superl. δικαιότατος, justissimus. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia. a modern them.

Δικαιόω, ῶ, justificio, justum pronuncio. praf. inf. δικαιόδω, ῶς, part. δικαιόων, ῶν, ῶντος, ῶντι, ῶ, ῶντα, ῶ. pl. δικαιόωμεν, praf. part. δικαιόοντα, ῶδος. perf. pass. δεδικαίωμαι, perf. part. δεδικαιωμένος. a. I. ind. pass. ἐδικαιώδδην, ης, ς. a. I. imperat. δικαιώδδητι, ὑτω. a. I. fub. pass. δικαιωδῶ, ῆς, ῆ. f. I. pass. δικαιωθήσομαι, ῆ, ομαι. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, fententia abfolutoria, juftitia, juftificatio. δικαιώματος, ω, τὸ, mandata Dei de externis ceremoniis.

Δικαίως, adv. juste, a δίκαιος, justus, innocens. Th. δίκη, jus.

Δικαιωσύνη, ης, ἡ, juftificatio. ab eodem them.

Δικάσω, Judicare, Jon. pro δικάζω. vide δικάζω.

Δικαστικός, ἡ, όν, forenfis, e judicialis. ab eodem them.

Δικαστής, οῦ, ὁ, cauffidicus. qui δίκην, cauffas tractat. δικαστικός, ἡ, όν, judicialis, e.

Δικάφασος, bicipites. ex δίκη, bis, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Δίκαυ, acc. plur. a δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικαυόπολις, ῆ, ὁ, & ῆ. fing. ἡ. ſub. act. a δικαυόω, jus dico. Th. δίκη, jus.

Δικαυοπολίω, ῶ, ῆς, judex, qui verfatur circa jus, rem, a δίκη, jus, & πολίω, verfor.

Δικάφορος, Poet. pro δικαίφορος, a. I. inf. act. fic δικαίφορον, ῆ. fing. fut. I. act. a δικαίφορ, jus dico. Th. δίκη, jus.

Δικαστήριον, ου, τὸ, judicium. ab eodem them.

Δικαστής, ῆ, ὁ, judex. acc. plur. δικαστῆς, a δικάζω. perf. pass. δεδίκασμαι. Th. δίκη.

Δικάδδια, ης, ἡ, ligo bifidus, bidens. q. a δίς, bis, & κόλλω, muveo, jungo, & κόλλαιον, quod foliratie moveat.

Δίκη, ης, ἡ, jus, juftitia, poena, ultio. Hinc δίκαιος, ου, ὁ, ἡ, juftus. δικαίως, juftum cenfeo. δικαιοσύνη, ης, ἡ, juftitia. δικάζομαι, ῶμαι, τὸ, juste factum : item firmamentum cauſſæ. δικάζω, jus dico. δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex. δικαστήριον, ου, τὸ, judiciale forum. δίκαιος, ου, ὁ, ἡ, juftus. δικαίως, juftum cenfeo. δικαιοσύνη, ης, ἡ, juftitia. δικάζομαι, ῶμαι, τὸ, juste factum : item firmamentum cauſſæ. δικάζω, jus dico. δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex. δικαστήριον, ου, τὸ, judiciale forum. δίκαιος, ου, ὁ, ἡ, juftus. δίκαιος, juftus, æquus. δίκαιος, ου, ὁ, adverſarius in lite. δικάζω, ulciſcor. δίκασα, ης, ἡ, ultor.

Δίκλω, mare, inſtar, adverbialiter. χειμῶνες δίκλω, torrentis inſtar. a δίκη, mos.

Δίκνυτ, ως, ὁ, vindicta. leg. Syrac. 46. cap. ult. fed reſtitue δίκαιον.

Δικλίς, ίδος, ἡ, fores geminæ, valvæ biſores : ex δίς, bis, & κλείω, claudo. vel a κλείς, clavis.

Δίκορος, ου, ὁ, biceps, cui duo κόραι.

Δίκτυμνον, ου, ὁ, ἡ, ης, ἡ, & δίκτυμνος, ου, ὁ, Dictamnum, herba fic dicta a monte Cretæ.

Δίκτυος, ου, ὁ, rete. q. a δίκω, jacio.

Δίκω, jacio, diricio : ex δίκη, cauſſa.

Δίλιγγος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, bilinguis. ex δὶ, pro δίς, bis, & λίγγη, germen. quod a λίγω, dico. p. m. λέλιγγα.

Δίμερσίαν, labra moveo, diſtorqueo, a δὶς, & μέλω, malæ. vide διμελιάσσω.

Δίμοιρα, adverb. Jon. duabus minis.

Δίνασι, Dor. pro δίνεσι, aor. I. ind. act. verbi δίνεω, moveo. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δινάμαι, vertere, praf. inf. Jon. ut δινήσασθαι. Æol. pro δίνεσθαι, a δίνεω, moveo. ſ. δίνη, Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δινδάσσω, ον, ὁ, Jovis filii, Caſtor ſc. & Pollux. ex δίος, Jovis, quod a Ζεύς, & παῖς, pro δίτιος. Th. δίος.

Δίνη, quoniam, conjunct. ex δὶ, propter, & ὅτι, quod.

Δινηστήριον, dat. plur. Jonic. δινητῆρίοι, genſing. a δινητῆρ, ῆρος, ὁ, a Jove nutritus. a Διὸς, Jovis, quod a Ζεύς, & τρέφω, alo. fut. δύω. p. πέτρημαι.

Δινήτωρ, geminus fum. a δινάομαι, ῶμαι, τὸ, duplus.

Δίπλαξ, ῆ, duplex, duas cruſtas habens. a δὶς bis & πλάξ, cruſta. vel a δίπλαξ, duplico.

Δίπλακτος, ου, ὁ, ἡ, duplo major. Them. δίπλαξ, ῆκος, ὁ, duplus.

Δίπλασιος, ου, Jon. pro διπλάσιος, ὁ, duplo major.

Δίπλαξ, ῆδος, ἡ, lana duplicata. Th. δίπλαξ, ῆκος, ὁ, duplus.

Δίπλαξ, ῆς, ὁ, duplus. in ſ. ſg. διπλῆς, ῆ, ῆν, pro ὁ, ἡ, τὸ, ῆν, ſum. hinc διπλόω, duplicitter. διπλότης, ῆτος, ἡ, lana duplicata. διπλόω, duplico. διπλωσαι, ωτος, τὸ, Diploma, literæ principum. διπλώσιος, ῆ, ῆ, duplus. διπλώτερος, ῆτερος, ῆ, ῆ, duplo major.

Δίπλοος, duplices. fut. ῆσω. aor. I. imperat. διπλῆσον, ῆσω, & in a. pl. διπλώσωμεν. perf. διπλόωκα. part. pall. διπλώμενος. Thema διπλόος, ου, ὁ, ἡ, duplus.

Δίπλυος, duplicitter, adverb. δίπλυος, duplex. a δὶς, bis, & πτύσσω, plico. quod a πτύσσω, plico.

Δίπους, ῆδος, ὁ, Dor. pro δίπους, ῆ, fons.

Δίπους, vel αιρκαία, ας, ἡ, herba nomen, a Circe dicunt.

Δίπους, δίπους τὸν ἐξωτάτων τῶν, πτύων, quæ & φθίνει, quæ ſunt ut φθινὸς. ſit a δίπω, ſtrepito.

Δὶς, adv. bis, a δύο. Hinc διπλόος, & διπλοῦς, ῆ, duplex. δίπλη, duplicitter, bipartito. διπλόω, duplico.

Δίπτερος, Jupiter ſonitrat. nominativus, pro quo Ζεύς. Eſt & aer, a δύω, quia omnia trahit.

Δίπτυχος, Dor. pro δίπλαξ, quarto.

Δίρρα, ης, ἡ, qui duas uxores habet. ex δὶς, & ἄνηρ, ῆρος, ὁ, nubile.

Δίσκάς, ἡ, cometa quidam a diſci figura.

Δίσκίων, Æol. pro δίσκιον, diſcum jaculatus, a. I. part. act. a δίσκεύω, diſcum jacio. Th. δίσκος, diſcus.

Δίσκος, ου, ὁ. diſcus. Lufus genus frequens apud Græcos, cum lapidem, aut ferrum rotundum pertufum in aerem jacularentur, qua actio δισκεύειν dicitur. δισκεύω, diſcum jacio, a δίσκος, quod δίκτυον, expellitur, & mittitur.

Δίσσος, ὁ, terminus, qui diſci ictu comprehenditur. δίσσος ὄρος, vel ὄρα.

Δισσοὶ, αὶ, ἀνα, nom. pl. ſ. g. a δισσός, ῆ, ὁν, duplex, & Att. ττός. Th. δὶς, bis.

Δισσός, dubito. fut. ῆσω, vel σῶ, p. δεδίσσημαι, vel χε, inde διεσχημένος, ῆ, ὁ, dubitatio. δίσσημος, ου, idem. q. a δὶς, ut dubito a duabus viis. vel a δίος, & σκέω, q. in bivio ſto. Hic & δίσσος, ῆλιος. Metaphora ſumpta a vafe pertuſo, hac, & illac perfluente, ut dubites, quo perfluat.

Δίσσημος, ου, ὁ, ἡ, anceps. ex δὶ, pro δὶς, bis & σκέω, ſto, vel σῶ, p.

Δισσόλιος, ου, ὁ, ἡ, bis mille. ex δὶς, bis, & χίλιοι, mille.

Δίστιος, ῆ, ὁν, duplex, Att. pro διστός, ὁ, ἡ. Th. δὶς, bis.

Δίστλος, percolo, per colum tranſfundo. ex διὰ, & στάλος, defæco. fut. διστάλεσω. p. δέδιστάλεκα. Th. διὰ, ης, ἡ, materia ligoum; item rus.

Δίσυμνος, ου, ὁ, ἡ, Jon. pro quo Poetæ διὸς, & in plur. δῖοι, communiter vero δίσιοι, ῆ, ὁν, duplex. Th. δὶς, bis.

Δίσφος, ῆ, ὁν, vel ἔσσ, quarto. quaſi δὶς ἀφῆ, perſæquor tacto. vel a δὶς, & ἄσσω, q. in bivio ſæpano, huc, & illuc oculos intendens.

Δίσφορος, ου, ὁ, pellis, exuvium. tentorium, veſtis coriacea, membrana, in quibus ſcribitur. q. a δέρω, excorio, vel a δὶς, & φθείρω, corrumpo; quia exterius pilis denudatur, interius raditur, attenuatur, ut videatur corrumpi.

Δίφραξ, ακος, ὁ, ſella. Th. δίφρος, ſella, currus.

Δίφρης, ῆτος, ὁ, idem ac δίφρος, ου, ὁ. currus.

Δίφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. hinc διφρηλατέω, ῶ, ῆς, Dor. pro διφρηλατῶ, ῆς, ῆ,

ω, ἤ, currus agitator, ex ἄγω, currus, & ἡνίοχος, agito.

Δίφρος, ου, ὁ, & gen. Ion. δίφρου, locus in curru, in quo parabantes, & auriga sedebant, sella, biga. φ. δίφρος, quia duos fert. a δύω, & φέρω, vel quia duobus equis trahitur, vide *ferrus*, vel quia duabus rotis innititur, vel φέρειν, celeriter currens, & φέρων, ferens.

Διφρόφορος, ου, ὁ, & ἡ, qui duas habet naturas. ex δίφρος, currus, & φέρω, fero.

Δίχοῦς, ὁ, ἡ, qui duas habet naturas. ex δίς, bis, & φύω, nascor. hinc φυή, ῆς, ἡ, natura.

Δίχρονος, ὁ, ἡ, ἐν, ἡ, quod habet duo tempora. f. ἄκρα, quarto.

Δίχς, pro δίχα, seorsim, bifariam. The. δίς, bis.

Διχάζω, dissidere facio, separo. f. σκω, a. 1. inf. διχάσαι. perf. δεδίχασμαι. ejusd. thematis.

Διχθά, Poet. idem ac δίχα, adv. dupliciter. ab eodem themate.

Διχθαδίας, acc. plur. f. g. a διχθάδιος, ου, ὁ, ἡ, idem ac δισσὸς, duplex. Th. δίς, bis.

Διχθάδιος, ου, ὁ, ἡ, duplex. ab eod. them.

Διχόθεν, ου, ὁ, ἡ, dissors, dissentiens. q. d. ἐ τῶν διχῶν ὤν. Th. δίς, bis, & θεὸς, conditum, sententia.

Διχθόθεν, adv. a duabus partibus, ejusdem th. δίς, bis.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, Poet. Luna plena, & Soli adversa. a διχόμην, ου, ὁ, Luna semiplena, ἡ διχὸς ἡ τοιαύτη ἀπὸ δύο τόπων μέρη διαιρουσῶν μόνη, ἤγουν σκοτίη. id est, Luna in duas aequale partes divisa, quod fit, quum est semiplena.

Διχονοέω, ῶ, ὁ, dissenso, seditio. in dat. διχονοῆσαι, Jon. a διχὸς, divisim. quod a δίς bis, & νοῦς, seditio, bellum civile. quod ab ἕνος, duo.

Διχονοΐα, dissideo, dubito. Eurip. Med. στὸν γυναῖ κῆρ ἀνδρὸς μὴ διαστατὸν, cum mulier a viro non dissentiat.

Διχορρυάω, in duos partes fero, separo. f. σω, perf. δεδιχορρύηκα. f. aor. 1. διχορρυῆσαι. ex δίχα, dupliciter. quod a δίς, bis, & ῥύω, feco. pract. med. ῥύομαι. hinc διχορρύημα, ατος, τὸ, cadaver.

Διχῶς, dupliciter. adverb. a δίς, bis.

Δίψα, ης, ἡ, ς, Dor. δίψη, sitis. a δύω, uro, & ἴστω, laedo. litis enim ex ariditate corporis oritur. inde διψάω, ῶ, ἡ, ς, fitibundus. διψῶν, fut. ήσω. fitiendi appetit. perf. δεδίψηκα. a. 1. ἐδίψησα.

Δίψη, Dor. pro δίψα. δίψης, pro δίψης, sitis. 2. fing. praes. ind. Act. vel Dor. fic δίψη, pro δίψᾳ. a δίψα, sitio. Th. δίψα, sitis.

Δίψιος, ου, ὁ, ἡ, ον, sitis. 3. fing. aor. 1. fub. act. a δίψα, sitio.

Δίψιος, ου, ὁ, ἡ, sitis, idem ac δίψα, ης, ἡ, sitis.

Δίψυχος, ου, ὁ, ἡ, animo duplex. hypocrita, cor habens divitum. ex δίς, bis, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Διψώντος, praef. part. plur. num. a δίψάω, ῶ, ἡ, ς. Th. δίψα, ἡ, sitis.

Δίω, ῦ, σω, p. ικα, expello, abigo. Item timeo, celeriter curro. Ducamus a δίος, timor, ut ſit timore incitatus.

Διωκητὴ, ὁ, ἡ, perſecutio. a διώκω, ῦ, ξω, perſequor.

Διωκόθεσκον, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi διωκάθω, tranſeo, trumpo, tralicio.

Διῶκον, ου, διωκόθω, diſpellere, propulſare. Th. διῶκω, pello.

Διωκτέμεν, & διωκτεμεναι, inſequi, praef. inf. Jon. pro διωκεῖν, verbi διώκω, perſequor, inſequor.

Διώκτειρα, Dor. pro διώκτρα, infectari. Th. διώκω, perſequor, inſector.

Διώκτειρε, ας, ὁ, perſecutio. a διώκω, perſequor.

Διώκτειρα, ης, ἡ, ς, perſecutor. διωκτῆρα, perſequendus. ab eodem themate.

Διώκτρα, perſecutor, perſecutio, ferio. διώκτρα ὕμνου ἀφορμὴ, celebrat virtutes. imperf. ἐδιώκτρουν, ες, ε, ῦ. διώκτρ. a. 1. imperat. διώκτρον, ατω, a. 1. ſub. διώκτρω, ῃς, & in 2. plur. διώκτρον. praef. paſſ. διώκτρομαι, perfectionem premor. praf. paſſ. διώκτρωμαι. a. 1. paſſ. διωκτρώθην. f. 1. paſſ. διωκτρώσομαι. hinc διώκτρις, διώκτις, &c. q. διὰ σκιᾶς, velociter abigo.

Διωκτῆρον, ου, ὁ, ἡ, magnus, vehemens, late ſe extendens, quaſi ex διὰ, & ὀκτήρω, obſcurum, magnum, malum.

Δίωκτρα, Dor. pro Διώτη, quod vide.

Διώτη, ης, ἡ, nomen ideli Ethnici, q. d. ἀπὸ Διὸς ὤν, Jovis regina. Dea matris, & mater Veneris.

Διωνεμαχεῖδης, ου, ὁ, ἡ, perſ. part. paſſ. a διονεμαχεῖδω, fut. δήσω, denomino. Th. δόνμα ατος, τὸ, nomen.

Διωνόσδης, ου, ὁ, Bacchus, quia, quum natus retur, femur Διὸς ὑπὸ, Jovis percuſſit. mertri gratia, ὡς, & ὁ, mutatum in ω.

Διωξήτωρ, ου, ὁ, equorum agitator, queſtor, a διώκω, perſequor, & ἵππος, ου, ὁ, equus.

Διοφὴς, ὁ, ἡ, intercapedo, ſpatium, &c. ἀπὸ ὥρας, per tempus.

Διοφὴς, ου, ὁ, ἡ, a. 2. ind. act. διωφήδω, 3. ſing. perf. paſſ. a διωφῶ, definio. Th. ὄρος, terminus.

Διόφορος, ſeu διόφορος, ου, ὁ, ἡ, duplici tecto, & concameratione. ex δὶς, bis, & ὄροφος, tego. hinc ὄροφη, ης, ἡ, contignatio.

Διυφὴς, ὁ, ἡ, ſolis, a διυφάσσω, perfodio.

Διωνυμάζω, ὁ, ἡ, aor. 1. part. med. verbi διώω, diſpello. Th. ὦθω, pello.

Διωρὴ, inſtrumentum chirurgicum, a quo aliquid διωθέται, protruditur. Exod. 30. vectis & ſudes in circulo poſita ad portandum arcam foederis.

Δ Μ

Δμῶες, domiti fuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. Dor. & Boeot. pro ἐδμήθησαν, unde Boeot. ἐμώθη, & ἐμώθην. Dor. ἐδμώθη, a δαμάω, ſeu δάμω, domo, fut. δαμῶ. perf. δέδμωκα.

Δμωὴ, domita, a. 1. part. paſſ. f. g. a δάμω, ſeu pro δαμάω, domo. fut. δαμῶ. p. δέδμωκα. praet. paſſ. δεδάμημαι. σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐδμήθην, ης, ε. hinc δμωὴ, ῆς, ἡ. Sed a. 2. part. paſſ. δμωὴ. Them. δαμάω, domo.

Δμώτεμε, dometur, a. 1. imperat. paſſ. a δάμω, vel δέμω, pro δαμάω, domo. vide δμώτεμε σε.

Δμώτημος, ὁ, domitrix, ἡ, δμώτης, ὁ, & ἡ, domitor, Poet. pro δαμητὴρ, & δαμάω, domo.

Δμώες, acc. plur. δμωὴ, ῆς, ἡ, ſervus. q. δαμώνη. in dat. pl. δμωῆσι, & δμώεσσι. Sed δμωὴ, & δμωὴσι. acc. plur. a δμωὴ, ferva. in dat. plur. δμωῆσι. a δαμάω, domo, quaſi domiti ſervitute.

Δμώων, & δμώεσσιν, dat. plur. vide δμῶες.

Δ Ν.

Δνοπαλίζω, ſcrio, gutio, & agito manibus q. d. δνοῦ, vel δνοῦ πολλάκις.

Δνοφερὸν, dat. plur. Jon. ſ. g. δνοφερὸς, ὁ, obſcurus, tenebroſus.

Δνοφερὸς, ὁ, ἡ, obſcurus, tenebroſus, a δνόφος, ου, ὁ, tenebrae.

Δνόφερος, ου, ὁ, ἡ, tenebræ, caligo. Idem ac γνόφος. q. a δνοῦ, & σίφος. vel a δνοῦ, & πέφος, vel quia δυσὶ τόφθαλμοῖν.

Δ Ο.

Δοιάσσων, ſecundum quoſdam pro δοιάσων, detracto, & geminato σ. eſtque 3. ſing. a. 1. med. a δοιάζω, dubito, confulto. ſecundum alios pro δοιάσσων, ὁ exempto, & Æolice geminato. a δοιάζω, exiſtimo.

Δοιμὸς, ου, ὁ, ſtrepitus, plauſtrum, feſtus. ἢ, τὸν ὁ, perf. δεδοιμάκασιν. δοιμακτέμεν, ribibus oneto, conſulto, cenſeo. f. τὸν ὁ, perf. δεδοιμάκασιν. δοιμακτέμεν, titibus onerat.

Δοῖπα, ατος, τὸ, potio, ſeu infculum e novem ſpeciebus. Hinc vox Latina doſtrans, quæ ſignificat novem unelas.

Δοκάδες, ων, ἡ, a. 1. part. paſſ. a δόκημι, do, a. 1. opt. paſſ. δοθείην, & ſic porro.

Δοκάνεσκε, a. 1. inf. paſſ. δοκανέσκομαι, f. t. paſſ. δοθείω, do.

Δοκάδες, lacus, ſuſtrum, furunculus, tumor in carnoſis corporis partibus. q. a δόκη, & δέω, quia dat acervum quendam ſub carne.

Δοκὰς, ὁ, ἡ, plur. Poetice, & δοκαὶ, ſ. g. pro δόκη, duo.

Δοκίδιον, ου, τὸ, piſtillum mortarii, cochlear, quo contuſa eximuntur. q. a δοκέω, tero. Si pro cochleari, quo elimus, a δόκη, do, & τέω, edo, quia dat edere. aut a δόκη, divido, & τέω, quia dividit eſcam.

Δοῖεν, darent, pro δοίησαν, Homer. & Æol. 3. plur. aor. 2. opt. act. a δοῦναι, vel δοῦμαι, do.

Δοῖς, daret, 3. ſing. a. 2. opt. δοίησε, do.

Δοιὸ, duplex, dat. ſing. a δοὶς, ὁ, ἡ, dubium. Th. δύω, duo.

Δοιοὶ, plur. & τοὶ, dual. Poet. pro δύο, duo. in dat. plur. δοιοῖσι, duobus.

Δοιὸς, dual. Poet. pro δύο, duo.

Δοκεύω, obſervo, expecto, arbitror. f. εύσω. praet. δεδόκευκα. δόκευμαι, idem. Hinc κατασκοπεύω, ſolicite expecto. προσδοκεύω, exſpecto, ſpero. προσδοκεῖν, ας, ὁ, ἡ, exſpectatio. ἀπροσδόκητος, inſpectatus. q. a δοκέω, videor.

Δοκάνη, loculus. a δόκη, capio, quia capit mortarium.

Δοκανὸν, Dor. pro δοκάνην, fut. ἰ. a δοκέω, ſ. τὸν, arbitror. opinor.

Δοκὰς, δοκὴ, contracte in 2. & 3. ſing. verbi δοκέω, videor, videtur mihi, imperſon. δόκει, praſ. imperat.

Δοκάδων, indidiarus, expectator, praſ. part. verbi δοκάδω, obſervo. Th. δοκάδω, obſervo.

Δοκάω, ῶ, ὁ, videor, cenſeo. exiſtimo, probo. δοκάων, ὁ, ἡ, praſ. part. neut. gen. κατὰ τὸ δοκοῦν, prout ipſis videbatur. οἱ δοκοῦντες, qui cenſantur: item qui ſunt in aliqua exiſtimatione. imperf. ἐδόκουν, ες, ε, ῦ. δόξω, bene audiet quis, aliqua re obtegor, ἐδόκησε, ας, ε, ῦ. benevolentia gratuita. ἐδόκησεν ἐμοὶ, ſ. τὸν, probatus, infignis. ἐδόκησας, ης, ὁ, ἡ, ς, miuter probatus, acceptus. ἀδόκητος, ου, ὁ, ἡ, ον, anceps dubius. ἐνδόκητος, ου, ὁ, ἡ, ς, celebris, illuſtris. ἐνδόκησις, ου, ὁ, ἡ, diverſa opinionis, vel fectæ. κακόδοξος, ου, ὁ, ἡ, ς, inanis gloria cupidus. εὐδόκησις, ου, ὁ, ἡ, recte ſentiens.

Δοκεῖν, pro δόξειν, f. τ. verbi δοκέω. hinc δόκησις, ου, ἡ, opinio.

Δοκιμαζω, probo, exploro, exiſtimo, examino. f. σω. perf. δεδοκίμακα. perf. paſſ. δεδοκίμασμαι, & in 3. pl. praſ. imperat. δοκιμαζέσθων. Th. δόκος, videor.

Δοκιμαστὴ, ὁ, ἡ, probatio, explorationis δοκιμασία, & δοκιμαστὴς, probo.

Δοκιμαστὴς, ὁ, ἡ, experientia, probatio. δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, ς, probus, probatus, acceptus. δοκιμωτὴς, probo. vel ut alii, a δοκεῖν, videtur, probatur.

Δοκὶς, ὁ, ἡ, trabs. τίθημαι q. a δόκιδος, Jon. pro δόκεος. δοκὶς ἐπιτίθησι, a ſubjicio, quibus immittitur, & pro haſta, vel lancea. δοκὶς, ἰδος. ἡ, parva trabs.

Δοκὸς, ὁ, ἡ, opinio, expectatio. a δοκέω, videor ſervo, expecto, arbitror.

Δοκὸς, contignatio. δόκωσις, contignatio. Eccl. to. 18. male, δόκωση.

Δολερὸς, ὁ, ἡ, idem ac δολὸς, ου, ὁ, ἡ, ς, dolo ſus. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus.

Δολίνων, dat. plur. Jon. ſ. g. a δόλιος, ία, ον, dolofus. in acc. ſing. ſ. g. Jon. δολίον, ab eodem themate.

Δόλιος, ία, ον, dolo utor. ſ. σω. p. δεδόλιωκα. δόλιωσις, pro δόλιος, ου, ὁ, ἡ, ς, perf. act. δεδόλιωκα. praſ. imperat. δόλιωσον, ατω, ε, ῦ. δόλιωσαι, ῃς, ὁ, ἡ, ς, dolo ſus.

Δολικὸς, pro δολιχὸς, arc. plur. ἡ, ὰ, a δολιχὸς ὁ, ὁν, longus, a, um.

Δολιχήρεες, ὁ, ἡ, ὰ, longis remis utens. a δολιχὸς, longus, & ἐρέσσω, remigo.

Δολιχήρεσσι, pro δολιχήρεσι, ου, ὁ, ἡ, ς, collum longum habens. a δολιχὸς, longus, & δέρη, ſeu δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix.

Δολιχὸς, ὁ, ἡ, longus, proliXus. Subſtantive ſumitur pro ſpatio 12 ant 24. ſtadiorum. Duci poſſit a δὶς ἐπὶ κηλωτὸν, per totum ſulcum, id eſt, extenſus, & porrectus. δόλιχος, ſimilis horretto, ſeu ſpinoſus. quia ei ſiliqua, & cauſis δολιχὸς, longus.

Δολίχοτε, acc. ſing. a δολιχὸς, τος, ὁ, dolofus. δόλιχος, ου, ὁ, dolus.

Δολιχοτρέχης, ου, ὁ, dolorum machinator, Poet. & Dor. pro δολιχοτρόχος. ex δόλος, dolus, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina.

Δολιχωτὸς, vocat. a δολιχὸς, ὁ, ἡ, vafer, dolus, & ἀκὴ, ἡ, dolus, & μητις, ἡ, conſilium, **Δολόεντος**, dat. plur. Jon. & Poet. nomen proprium.

Δολοεντὸς, ου, ὁ, Dolopion. nomen proprium. **Δολοεντὸς**, ατος, τὸ, dolus ex δόλος, & πλοκὴ, ἡ, nexio. pract. med. πέπλεκα.

Δολοφρονέω, doloſe ſuere. ex δόλος, ου, ὁ, dolus, & φρὴν, ενὸς, ἡ, dolus, fraus. a δόλος, inſeco

vel δόλιχος, ἀδο. hinc δολιχὸς, ἰνος, ὁ, dolosus. δόλων, ωνος, ὁ, fica, gladiolus.

δολώσεις, σι, nom. plur. part. praes. act. a δολόω, circumvenio. f. δολῶ, praef. inf. δολοφρονῶν, ὀνος, ὁ, ἡ, qui dolum cogitat, ex δόλος, dolus, & φρονέω, dico.

δολοφρονίω, fraudes cogito. f. ονω. a δόλος, fraus, & φρένω, mens.

δόλυξ, υγος, ὁ, speculator. a δέλεαρ, dolus, & ὄσσε, facies, quod astuto vultu.

δολόω, ω, fallo, dolis capio, decipio, adulterco, depravo. f. δόλωσω. Ep. δολόωσω. Th. δόλεω, dolus, fraus.

δόμος, ὁ, dat. sing. δόμοι, acc. plur. a δέμω, ας, ὁ, dolus.

δολοφόνος, ὁ, ἡ, ἀ. ι. part. pass. a δολόω, dolos machinor, circumvenio. ab eodem thematе.

δόμος, ὁ, ἡ, ἀ. ι. part. pass. a δολόω, dolos machinor, circumvenio. ab eodem thematе.

δόμος, ου, ὁ, domum. q. a δέω, do. Th. δέμω, do. perf. pass. δέδομαι.

δόμος, Ion. & δόμος, Dor. & Æol. pro δόμος, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. δόμεν.

δόμος, ου, ὁ, domus. δόμος, ου, ὁ, dominus, id est, δεσπότης. Poëticores Græci a Latinis sumpserunt.

δόμος, ου, ὁ, ἡ, domus. gen. plur. δόμων. δομόθεν, domum versus. a δόμος, ædifico. f. ω. δέμω.

δομόθεν, ὁ, ἡ, commota, concitata, Dor. pro δονηθεῖσα, aor. 2. pass. f. g. a δονέω, agito.

δόμοσεν, acc. Ion. pro ον, a δόμοσος, ου, arundinosus. a δόμος, ου, ὁ, arundo, calamus scriptorius, sagitta.

δόμοσπόρος, ὁ, ἡ, ὁ, arundiniser. ex δόμος, ου, ὁ, arundo, & σπείρω, alo. p. m. σπόρος.

δόμος, ου, ὁ, arundo Cypria. q. a. δονέω, agito, quod facile a ventis agitetur.

δονέω, agito. f. ήσω. praef. pass. f. g. δονήσομαι. q. a δόμος, & ὄσσω, pro σείσω, moveo, impello. hinc δόνημα, & δόνησις, agitatio.

δόνησις, σι, nom. plur. a. 2. part. act. a δόμος, & ὄσσω, verbi δίδωμι, a. 2. a. δόμον.

δόξα, ης, ἡ, opinio, gloria. δόξα, ὦν, ὰ, digeritates. a δοκέω, videor, puto.

δοξάζω, glorifico. impers. δοξάζεται. fut. άσω. aor. 1. ἐδόξασα, ad gloriam erexi. δοξάσω, άσω, aor. 1. imperat. act. δοξάσον, ησι, ᾖς, ᾗ. a. 1. sub. δοξάσαιμι, a. 1. inf. ἐνδόξασα. perf. act. δεδόξασμαι, glorificor. pcaf. pass. δεδοξασμένος perf. passiv. δεδόξασται. a. 1. pass. ἐδοξάσθη, ης, ῃ, ᾳ. a. 1. sub. pass. Th. δόκεω, videor.

δοξασθῶσιν, 3. plur. aor. 1. sub. pass. a δοξάζω, glorioso.

δόξεν, 2. plur. a. 1. sub. act. a δοκέω, videor]. f. δόξω.

δοξίεις, ὁ, ἡ, ὁ, gloriosus. δοξιὸς ὀνθὴ, vestis magnifica. a δόξα, gloria.

δόξις, νος, ἡ, visio. a δοκέω, videor.

δοξόσοφος, pro δοκεῖν, videri, haberi, verbi δοκέω. a. 1. pass. δοξόσοφος.

δόξω, videbor, f. 2. verbi δοκέω, videor. a. 1. δόξα.

δόξων, ὁ, ἡ, pellis darracha, exoriatio. q. a δέρω, excorio. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.

δόρατ, ατος, τὸ, Ion. pro τὸ δόρυ, ατος, lancea. hinc δορατιος, ὁ, ἡ, hastile.

δόρατος, δόρυβδ, & δορὶς, gen. ἕνης, ἑῆρ, τὸ, hasta. in plur. τὰ δόρατα, hastæ.

δορὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀ. ι. Poet. hasti fremus, bellicosus. ex δέρω, το, lancea, & κτείνω, ω, ὁ, ἡ, ὁ, ἀ. ι. Th. τύπτω, pulso.

δορὸς, ὁ, culter, quo δέρω, excoriatio.

δορκὰς, άδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. capra. a δέρκω, ομαι, ὁ, ἡ, ὁ, ἀ. ι. Th. δόρξ.

δόρξ, κὸς, ὁ, capra, dama. δορκὰς, άδος, ὁ, ἡ, idem. q. a δέρκω, video. quia acuto visu praedita. Dicitur & δόρκας, δορκὰς, & δόρκων.

δόρκων, acc. plur. a δόρκων, ω, τὸ, cœna.

δορκὶς, ὁ, ἡ, Ion. pro δόρκας, ω, ὁ, cœna.

δόρκων, ω, τὸ, & δόρκος, ου, ὁ, cœna. q. a δέρω, & κόπω, quod cœnandi tempore hastarum exercitium cessaret. Vel a δέρω, hasta, & κόπος, labor, (ut sit quasi δορύκοπος) quod antequam cœnarent, hastis se exercerent. hinc δορκίω, ἴσω, cœno. δειπορκέω, ἤσω, id cœnæ secundaria.

δόρυ, τὸ, hasta, lignum oblongum. gen. δόρατος, & δορὸς. dat. δόρατι, & δορὶ. quod ut fieret, cortex δέρμα, & δορὰ, cædebatur. a δέρω, ligatur, cuius prar. med. δέδορα. inde δορύσσω, hasta pugno.

δορυάλωτος, ὁ, ἡ, ὁ, bello captus, ex δόρυ, lancea, & ἁλίσκω, capio.

δορυβόρος, ὁ, ἡ, ὁ, satelles. hinc δορυφορία, satellitium. f. ήσω, hasta. & φέρω, fero.

δός, & δόσκε, da, aor. 2. imperat. act. a δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. δόσον.

δόσον, dederunt, Ion. pro ὄσσαν, 3. plur. a. 2. act. ab ἴδων, verbi δίδωμι, do.

δόσος, ὁ, ἡ, dona, nom. plur. a δόσις, ως, ὁ, donum, quod a δίδωμι, do.

δοσίλογος, ὁ, ἡ, ὁ, qui alicuius peccati dat poenas. ex δόσις, quod a δίδωμι, do, & λόγος, ratio, vel lis, pœna.

δόσσαν, dederunt. quod a 2. sing. perf. pass. δέδοσται, verbi δίδωμι, do.

δόσσατο, ετο, ης, imperf. Poet. pro δίδοτο, ου, ης, verbi δίδωμι, do.

δόσσε, ν. plur. a. 2. imperat. a. δίδωμι, do.

δόσσεται, ται, ῃ, dantur. a δόσις, ως, ὁ, dator, a δίδωμι, do.

δόσσε, ς, ὁ, ἡ, dator, a δίδωμι, 3. singul. perf. pass. verbi δίδωμι, do.

δόσσεσι, ῃ, ὁν, ad dandum propensus. a δίδωμι, do.

δόσσι, 3. sing. aor. 2. imper. act. a δίδωμι, do.

δόσσι, pro δόσε, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi δίδωμι, do.

δοσιλογίω, in servitutem redigo, cum accuf. a δοσιλογία, ας, ἡ, & δοσιλογέω, dictor. quod ex δόσις, ως, ὁ, & λογέω, duco. vim. quod ab ὄγω, duco.

δοσλίκη, αι, ἡ, servitus. Th. δόλος, ου, ὁ, servus.

δόσλικος, ὁ, ἡ, servilis. & in f. g. δοσλίκ. ab eodem themate.

δοσλόομαι, pro δεδόλωμαι, servieruut, 3. plur. aor. 1. act. Ion.

δοσλοσύνη, ης, ἡ, Ion, pro δουλεία, αι, ας, ἡ, servitus. hinc δοσλεύω, Ion. pro δουλεύω, ἡ, ὁ, cervix.

δοσλοσύνη, ης, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἀ. ι.

q. περὶ δῆμα ἕτω, i. e. circa quercum, scil. fæcidendam, operor. hinc δρύτομος, & δρυτόμος, ου, ὁ, ἡ, falx.

Δρυδρόμαινα, Æol. pro δρυάδρομαινα, Dor. pro δρυάδρομαινα, οὐ, nom. pl. fut. 1. part. med. f. g. verbi δρύπτω, ſ. νω, ſpecto.

Δρυπετὴς, ὁ, ἡ, Jon. pro δρυπετὴς, fugitivus.

Δρυπετὸς, ἡ, ὁ, facilens. aor. 2. par. a. Ion. a δρύπτω, facio. ſ. ἔδρυν.

Δρυοφυγὰς, ὁ, ἡ, Jon. pro δρυοφυγὰς, fuga. Them. δρῦς, fugio.

Δρύοψ, ὁ, ἡ, lumbricus. Puta a δρῦς, quia lignis, quaſi excoriatus.

Δρύπεδον, ου, τὸ, aeris guſtu; gravis, moleſta, a δρύπτω, aſper.

Δρυπτὸς, ἡ, ὁν, ſcri guſtu, vel ſapore, aſper. hinc δρυπτὸν, acrimonia. Forte a δρῦς, quercus, cujus fructus aſperi ſaporis; ſeu potius a δρῦν, quia τὸ δρυπτὸν, aſperum, velut excoriat lingaam.

Δρῦς, ὁ, ἡ, ὑος, locus arboribus conſitus, a δρῦς, arbor.

Δρύτινα, ας, ἡ, ſolium, alveus baleatoribus. a δρῦς, arbor, quod ex quercino ligno fit.

Δρύτομος, ὁ, ἡ, cuſtos. a τρέμω, curro. ſ. δρῦς. p. m. ἔδρραμον.

Δρύτος, ὁ, ἡ, τος. δρύτος, ου, lacryma. q. ῥέοντος, a ῥέω, fluo, vel q. a δρύπτω, quia cito evaneſcit. a δρῦς, arbor. hinc δρυτὸς, ὁ, ἡ, roſcidus. δρυοειδὴς, ους, ὁ, ἡ, ὁ, idem.

Δρυφόρος, ου, ὁ, ἡ, cohors, & globus militum, drungus. vide Latin. Etymol.

Δρύσιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris. a Druſo.

Δρύσκας, ακος, ὁ, nomen viri, qui quercum ſatis habet.

Δρύσκτας, ακος, ὁ, nomen viri. a δρῦς, arbor, & κτάω, acquiro. hinc δρυσκτὸς, ὁ, ἡ, querneus. The. δρῦς, quercus.

Δρυμαὶς, ᾶς, ἡ, ſylva querna, nemus. item δρυμὸς, ὁ, ἡ, idem. Th. δρῦς, arbor, ſ. μός, quercus.

Δρυμὸς, Dor. pro δρυμὸς acc. pl. a δρυμὸς, nemus.

Δρύπτω, ſut. ψω, oliva, druppa. a δρῦς, & πίπτω, quæ in arbore coacta fuit, & ad maturitatem perducta.

Δρύπτω ſ. ψω, lacero, lanio. perf. δέδρυφα inde δρυφὴς, ὁς, ὁ, ἡ, lacerato, quæ fit anguibus. q. δ δρῦς, arbor. arbores enim, dum decorticantur, lacerantur. Vel petitur a δρῦνω, carpo.

Δρῦς, υός, ὁ, quercus, quavis arbor. in accuſ. δρῦν. hinc δρύϊνος, η, ον, nemus, & in plur. δρῦα, inde δρύϊνος, η, ον, querneus. δρυαὶς, ᾶς, ἡ, ſylva querna. q. a δρῦν, excorio. eſt enim cortex uſui δρυϊνόλουτα, coriariis, alutariis.

Δρυάδες, & δρυαδρύδες, ων, αἱ, Nymphæ. χαμαιδρύδες, ὑδ-, & χαμαιδρυάδες, νων, αἱ, quercus humiles.

Δρυάδρομαι, ῶ, ὁ, ἡ, per apocopen pro δρυοτόμος, quercuum, vel arborum incifor. a δρῦς, ὁ, quercus, vel arbor, & τέμνω, feco.

Δρυόκοπτος, ſepes. q. δρυόκρημνος. a δρῦς, quercus, & κόπτω, quod e quercinis ſtipitibus fiat.

Δρυόπαις, pro δρυάς, ſen δρυάδες, pauſ. opt. verbi δρύω, facio.

Δρυόπτων, Att. pro δρύπτων, ex δρύω, facio. vel fugio. Solent enim Attici ger. plur. part. quorumdam uſurpare pro tertiis perſonis imperas. pauſ. temporis, plur. numeri.

Δρυοπὸς, ωπος, ὁ, druppa, meticamenti ſpecies ad evellendos pilos. q. a δρύπτω, carpo.

Δ Τ.

Δῦ, pro δῦσ, ab δῦω, σε, υ, ſ. α. 2. ind. αῦ. a δῦμι, vel δέω, fubeo. ſ. δέδυκα. p. δέδυσκα. a. 2. inſ. δῦναι.

Δὺ, pro δύο, duo.

Δύαται, ῶ, ſing. med. paſſ. a δύομαι, & δύω, ſubeo.

Δύη, ης, ἡ, infortunium, labores, ſtragæ, numina. q. a δύω, occido, mergor. vel a δύω, ligo.

Δύῃ, 2. ſing. præſ. ſub. verbi δύω. vide δύ.

Δύθι, ἁ. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.

Δύϊσκον, Dor. pro δύσκε, aor. 2. inſ. a δύμι, vel δύω, ſubeo.

Δύε, pro δύσκε, Jon. pro δύσκε, imperf. verbi δύω, ſubeo. idem ac δύω.

Δύεε, Dor. per apocopen pro δύσκεσκε, vel pro δύσκε, potes, 2. ſing. præſ. verbi δύνημαι, poſſum.

Δύνατ, pro δύνασαι, 3. ſing. præſ. opt. δυναίμην, ατο, ατο. a δύνημαι, poſſum.

Δύνεμαι, pro δύνημαι, poſſum.

Δύνημαι, ασαι, τοι, poſſum, valeo, æſtimo. in ſub. præſ. δύνωμαι, ῃ, ηται. imperf. ἐδυνάμην, a, ατο. Attic. pro ἐδυνάσθην, ſ. δυνήσομαι. a. 1. paſſ. ἐδυνήθην, ης, η. Attic. pro ἐδυνάσθην. a. 1. ſub. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam aſſ. paſſ. ἐδυνάσθην, tanquam a δυνάζομαι. Docuit a δύνω, fubeo, quod validio, & perito, vel a δύω, fubeo, quod validus laborem, & onera quaſi ſubeat. Hinc δύναμις, εως, ἡ, potentia, vis. δυνατὸς, ὴ, ὸν, potens. idoneus, poſſibilis. δυνάστης, ου, ὁ, dominus, primas. δυναστεία, ας, ἡ, imperium, ditio. ἀδύνατος, ου, ὁ, ἡ, imbecillimus. ἀδύνατος, ου, ὁ, ἡ, impoſſibilis. καθδύναμαι, pro κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Δύναμις, dat. ſing. a δύναμαι, ται, ὁ, potentia. αἱ δυνάμεις, miracula, virtutes, poteſtates. Th. δύναμαι, poſſum.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris.

Δυναμένδη, pro δυναμένοιδη, Poet. 1. plur. præſ. δύναμαι, poſſum.

Δυναμόω, confirmo, robore. ſ. ὦσω. p. δεδυνωμαι. præſ. paſſ. δυναμοῦμαι, ῶσαι. inde participium δυναμούμενος, ομένη, corroboratus. ab eodem Them.

Δύνασαι, 2. ſing. præſ. a δύναμαι, poſſum.

Δυνασθένειρα, potuiſſe, aor. 1. inf. verbi δύνημαι, poſſum.

Δυνάστης, ου, ὁ, Poet. pro δύναμις, potentia. Th. δύναμαι, poſſum.

Δυναστεύω, imperium. δυναστεύει, ῦε, ὁ, dynaſtia, dominus. ab eodem them.

Δυναστόοντας, acc. plur. partic. præſ. a δυναστόω, fum princeps. ſ. ὦσω. Th. δύναμαι, poſſum.

Δυναστὸς, potens. ſum. ſ. ὑσω. p. δεδυνάσθαι. e. juſdem thematis.

Δυνατὸς, ὴ, ὸν, potens. δυνατὸς εἰμι, idem ac δύναμαι, poſſum. δυνατὸς, & τὸ δυνατὸν, quod fieri poteſt. δυνατώτερος, comparat. is ſuperl. δυνατώτατος.

Δυνε, ingreſſus eſt, imperf. Jon. a δύνω idem ac δύω, fubeo.

Δυνέατον, poſſunt, Jon. pro δύνανται, 3. pl. præſ. a δύναμαι, poſſum.

Δυνὴ, 2. ſing. præſ. ſub. δύνημαι, ῃ, ηται. a δύναμαι, poſſum.

Δυνήμεναι, Jon. pro δύνασθαι, quod vide.

Δυνήσομαι, ῃ, ται, aor. 1. opt. paſſ. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. ſub. paſſ. a δύναμαι, poſſum.

Δυνήσομαι, Jon. pro δύνωμαι, 2. ſing. ſ. ι. med. f. μαι. inde part. δυνησόμενος, a δύναμαι, poſſum.

Δυνόοντες, gen. ſing. præſ. part. a δύνω, occido.

Δυνόω, pro δύνωσι, ingrediuntur, 3. pl. præſ. ſub. ingredior.

Δυόντα, occidentem. accuſ. ſing. aor. v. part. a δύω, δύσω. Th. δύνω, vel δύομαι, fubeo.

Δυόντα, & δύοντα, vel δύμι, fubeo, ingredior, occidor induo. ſ. δύσω. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν, ον, ας. a. 2. inf. δῦναι. perf. act. δέδυκα. perf. paſſ. δέδυσμαι. hinc δύσις, εως, ἡ, occaſus. Solis. δύσις, εως, ἡ, idem. ἀνατόλη, emergo. δύσλλω, induo. δύσις, εως, ἡ, indumentum. Adv. vel Attr. δύω, duo. genit. dual. δυοῖν, & in ſ. g. δυοῖν. dat. plur. δυοῖ. q. a δύω, divido. Prima divifio fit per binarium. Hinc δυάδες, ὁ, ἡ, dualis. δυὰς, ὰς, ἡ, dubium. δυάζω, dubito.

Δυόων, Poet. pro δύων. ex Th. δύω, pro δύω, fubeo.

Δύπτω, aquas fubeo. a δύω, fubeo, mergo.

Δύς, particula in compoſitione, pro agre male, infeliciter. ut δυσήερος, & pro a privante, moroſus. a δύω.

Δύσαθλος, ὁ, ἡ, Dor. pro δύσηθλος, ου, ὁ, ἡ. infelix puber. ex δύς, infeliciter, & ἆθλος, puber.

Δυσαπὴς, graviter ſpirantia, gen. ſing. a δυσαπὴς, ὴος, ὁ, ἡ. ex δύς, agre, & ἄω, vel ἄημι, flo, ſpiro.

Δύσατο, a. 1. inſ. aeſt. verbi δύω, vel δέω, fubeo. ſ. σω. p. δέδυσμαι. aor. 1. ἔδυσα. aor. 2. ἔδυν. aor. 2. inf. δῦναι.

Δυσάτω, Dor. pro δύσασθω, 3. ſing. imp. δύσασθω. legam δυσάτω. vide Martini Cadmum. Duco a δύσις, & ἄω, eſt φύσις, miſceo. Poſſit & eſſe δυσάτω, quaſi mare faſſum a δύω, ſubeo. Apud Heſych. eſt δυσάτω, δυσπόρῳ. Id a δύω, & ἄω, ſpiro.

Δυσαυτεῖ, dat. ſing. a δυσαυτὴς, ὴος, ὁ, ἡ, finiſtri occurſus. ex δύς, agre, & αὐτὴς, occurſus. Th. αὐτὴ, contra.

Δυσβόμμορος, vel δύσμμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix. ex δύς, agre, & μοῖρα, fatum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Δυσγενέστατος, ου, ὁ, ἡ, quo optimam prolem peperit, ſed malo fato. ex δύς, infeliciter, & ἀγενέστατος, quæ optimos parit. quod ab ἄγω, optimus, ſuperl. ab ἀγαθὸς, bonus, & ἀέτης, pario. præt. m. γέγονα.

Δυσδέκτατος, η, ὁ, ἡ, ου, difficilis portatus. ex δύς, agre, & δεκτὸς, portabilis, a δέχομαι, porto.

Δύσεται, indus. aor. 1. ſub. med. Jon. pro δύσῃ, verbi δύω. ſ. δύσω, indeo.

Δυσεύνετος, ὁ, ἡ, difficilis ſpei. ex δύς, agre, & ἐλπὶς, ſpes.

Δυσεντερία, ας, ἡ, dyſenteria. ex δύς, agre, & ἔντερον, ου, τὸ, inteſtinum, quod ab ἔντὸς, intus.

Δυσευνεφδόντος, ὁ, ἡ, vix emendabilis. ex δύς, εὖ, ἐυ, & ἐφδὸς, ergo. Th. ἐφδὸς, ὁ, ἡ, rectus.

Δύσεργος, ὁ, ἡ, piger, ad faciendum lentus. Th. ἔργον, opus.

Δύσεργος, ὁ, ἡ, in contentione difficilis, moroſus, ricoſus. ex δύς, agre, & ἔρις, lis.

Δυσεριλόκοπος, ὁ, ἡ, explicatu difficilis. ex δύς, agre, & ἐρμηνεὺω, interpreter. quod ab ἑρμηνεὺς, ἑος, ὁ, interpres, nuntius.

Δύσερως, ὁ, ἡ, infelix in amore. ex δύς, infeliciter, & ἔρος, ου, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Δύσεται, ſe condit, 3. ſing. præſ. verbi Poet. δύσομαι, a ſ. 1. med. δύσομαι, verbi δύω, mergo, fubeo.

Δύσετο, & δύσετο, imperf. Jon. a δύσομαι, Poet. verbo. Th. δύω, fubeo.

Δυσεύρετος, ὁ, ἡ, difficilis, nom. plur. a δυσεύρετος, ους, ὁ, ἡ, moleſtus, gravis, quod ex δύς, agre, & εὑρὼν, curo. ſ. ὑσω. q. δυσεύρων. vel, ut alii volunt, a κλω, cubare facio.

Δυσεύχετο, imperf. verbi δυσεύχομαι. fut. σὐ. ſ. ὑσω. δύς, agre, & εὐχὴν, non credo. quod a νίστης, ου, ὁ, fides. Th. νάω, perluadeo.

Δυσζήλως, ὁ, ἡ, horriſonus. ex δύς, agre, male, & ζηλὸς, ſonus.

Δυσθαλάτης, ὁ, ἡ, ὁ, calcaſtu difficilis, frigidus. ex δύς, agre, & θάλπω, foveo, calefacio.

Δυσθανατίων, ὦν, iniquo animo mortem ferre. ex δύς, agre, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Th. θνήσκω, morior.

Δυσθυμῶν, ὁ, ἡ, ὁ, ὦν, animum defpondere ex δύς, agre, & θυμὸς, ου, ὁ, animus.

Δυοὶ, duobus, dat. plur. a δύω, duo.

Δύον, aor. 2. ſ. ι. occaſus, acc. ſing. a δύω, fubeo.

Δυσκατανόητος, ὁ, ἡ, difficulter intelligibile. ex δύς, agre, & κατανοέω, perſpico. quod ex κατὰ, & νοέω, diſco.

Δύσκεν, imperf. Jon. verbi Poet. δύσκω, pro δύω, vel δύομαι, fubeo.

Δυσκλαυτὸς, ὴ, ὸν, raucus. ex δύς, agre, & κλαυτὸς, ὴ, ὸν, ſonus, vox.

Δυσκλεὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ignobilis. ex δύς, agre, & κλέος, ους, τὸ, gloria. Th. κλέω, celebro.

Δυσκόλαινος, ὁ, ἡ, ὁ, difficilis in famendo cibo, difficilis, moroſus, hinc δυσκόλαινε, difficulter. ex δύς, agre, & κόλον, ου, τὸ, cibus.

Δύσκορσος, ὁ, ἡ, ὁ, cervicoſus. ex δύς, agre, & κόρση, ου, ἡ, cervix in jumentis.

Δυσμενίστατος, inimicis, dat. pl. a δυσμενὴς inimicus, hoſtis.

Δυσμενὴς, ὲος, ὁ, ἡ, inſeſtus, hoſtis. acc. δυσμενέα, malevolum. hinc adv. δυσμένεα. ex δύς, agre, & μένος, ους, τὸ, animus.

Δυσμεχανέστατος, ὁ, ἡ, tractatu difficilis. ex δύς, agre, & μεχανέστατος, ου, ὁ, ἡ, adminiſtro. Th. μῆχος, ους, τὸ, manus.

Δυσνὼς, ὼς, ὁ, ἡ, propriæ Solis occaſus. Th. δύνω, fubeo.

Δυσομνεμόνευτος, ὁ, ἡ, memorato difficile. ex δύς, agre, & μνημονεύω, memor ſum. Th. μνάομαι, recordor.

Δύσομμος, infelix, vocat. fing. a δύσμμορος, ου, ὁ, ἡ, cui difficile fatum obtigit. a δύς, agre, & μόρος, fatum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Δυσμορμήρη, jun. pro δυσμορμήρα, ας, ἡ, deformitas. Th. μορφὴ, forma.

Δυσνίστατος, ὁ, ἡ, difficilis intellectu. ex δύς, agre, & νοητὸς, intelligibilis. quod a νόος, cogito.

Δυσνοΐαται, ῶ, ὁ, Jon. pro δυσνοΐσῃ, male lentum inſtituto, licentia. ex δύς, & νόημα, ατος, ὁ, lex. quod a νέμω, tribuo. ſ. μω. aor. 1. νειμα. præt. med. νένεμαι.

Δυσνόητος, ὁ, ἡ, difficilis. ex δύς, & νοητὸς, quod intelligi poteſt. a νόος, cogito.

Δυσνοΐσῃ, ῃς, ῃ, difficilis, qui ſuſtis difficulter ſuperari poteſt. Ex δύς, agre, & νοῦς, mens, ſenſus.

Δύσοικος, ὁ, ἡ, infelix Paris.

Δυσοιμφερὴς, ὲς, ὁ, ἡ, trajectu difficilis. ex δύς, agre, & οἴμη, mitto. ſut. σω. p. νένεγμαι.

Δυσοίστερος, ατος, ὁ, caſus adverſus, adverſitas.

Δυσκτίτως, ατος, ὁ, casus adversus, adversitas. ex δύς, negre, & κίτω, cado, pro κίπτω.

Δυσγνάθης, ου, ὁ, res adversa. ex δύς, negre, & γνάθος, ἡ, ἔου, facio.

Δύσγνιφος, ὁ, ὁ, ἡ, frigoris impatiens. ex δύς, negre, & γίγνομαι, ου, τὸ, frigius.

Δύσδυτος, induere. Poet. pro δύνω, pon. pro δύσω, ἔδυσα, præf. imperat. med. verbi δύσομαι, ῃ, ετω, & Poet. δύσσετω. imperf. ἐδυσόμην, ῳ, ετο, quod præsens formatum eſt a fut. 1. med. verbi δύσω, ſeu δύνω, induo.

Δυσφορεύονται, gen. plur. ἡ. ſ. g. pro δυσφορέων, præſ. paſſ. verbi δύσφορέω, mergor. Th. δύσις, ſubeo.

Δύσσετος, ου, ὁ, ἡ, infelix, miſer. Th. σὺς, ſ. ſulvus.

Δύσσετός, Dor. pro δύσσετος, ου, ὁ, ἡ, infelix, miſer. ex δύς, negat. & σὺς, gemo. aut ſecundum alios, ex δύς, male, & σὺς, quod mala ſtet. Th. ἵστημι, ſto.

Δυσσήνετον, ου, τὸ, obſervatu difficile. ex δύς, negre, & τηρέω, ſervo.

Δυσσκέτορος, ὁ, ὁ, ἡ, part. uſ. verbi δύσκημι, difficulter patio. ſ. ἔσκον, & ἔσκα. ex δύς, negre, & πάσκω, ου, ἡ, partus. Th. πάσκω, patio. p. πέπονθα.

Δύσπρη, ου, ἡ, menſis ſextus apud Syromacedonas qui alioqui Λανδικαῖος. Sextus nempe ab eo, qui dic'tur ὑπερβερεταῖος. δύσ eſt induo, & Martio incipit terra indui decore ſua, violis, floribus.

Δυσσυγάνων, ου, ὁ, infeliciſſimus, ſuperl. a δυσσυχὴς, ἐς, ὁ, ἡ, infelix. quod ex δύς, male, & τύχη, ου, ἡ, fortuna. Th. τύγχανω, fum.

Δυσσυχὴς, infelix fum, ἔ, ἐσσα. ῤ. ες. ῤ. ες. ῤ. part. δυσσυχέσσα, ου, ἡ, ex δύς, male, & τύχη, fortuna. quod a τυγχάνω, fum.

Δύσσυχος, ατος, ὁ, ἡ, afflictio. dat. plur. δυσσυχέσσι. a δυσσυχὴς, infelix fum.

Δυσσυχῶς, ου, ὁ, ἡ, adverbium a δυσσυχὴς, infelix fum.

Δυσσυχέστατος, acc. plur. part. præſ. δυσσυχέοντ, 3. plur. ind. præſ. a δυσσυχὴς, infelix fum.

Δύσσφαμος, ου, ὁ, ἡ, Dor. & Poet. pro δύσφημος, ταυτὸν ἢ δυσφημία, infamia, dedecus. Th. φάω, dico.

Δυσσφημία, ας, ἡ, convitium, probrum. a δύσσφημος, ου, ὁ, ἡ, maledicus, infaſtus. ex δύς, male, & σφάω, ſtatuo, quod a φάω, dico. Themas φάω, idem.

Δυσσφάτως, ominoſe, gen. ſing. ſon. a δύσφατος, ου, ὁ, ἡ, mali ominis, ex iiſdem Them.

Δυσσφορὸς, ὁ, ὁ, ἡ, difficilis, gravis, moleſtus. ex δύς, negre, & φόρος, fero.

Δυσσφορὸς, ου, ὁ, ἡ, moleſte curæ quos Heſodus δυσφορεσσύνους vocat. Th. φόρος, mens.

Δυσσφορώτατον, præſ. part. uſ. a δυσφορέω, animum abjicio, negre fero. ex δύς, negre, & φόρος, ου, ὁ, mens.

Δυσσφορωτάτων, gen. pl. Æol. a δυσσφορώτατος, ου, ὁ, animi egritudo. acc. pl. δυσσφορωτατα. ex δύς, male, & φόρος, ου, ὁ, mens.

Δυσχείμων, ου, ὁ, ἡ, frigidus, hybernalis. ex δύς, male, & χείμα, ατος, τὸ, hyems.

Δυσχώρευτος, ὁ, ὁ, qui difficiter ſubigitur & capitur: ferus, intractabilis. Io ſuperl. δυσχωρώτατος. Th. χάω, ἡ, manus.

Δυσχώτατος, moleſte fero, gravor. ſ. σω. in 3. plur. præſ. ind. δυσχωτατοῦσι. acc. plur. part. præſ. δυσχωτατοῦντα. a δυσχὴς, ἐς, ὁ, ἡ, difficilis, odioſus. ex δύς, & χάω, ἡ, manus.

Δυσχὴς, ἐς, ὁ, ἡ, difficilis, moleſtus. in compar. δυσχέστερος, ου, ὁ, ἡ, vide in δυσχώτατος, moleſte fero, gravor.

Δυσώδης, ους, τὸ, fœtidum. hinc δυσώδη, ου, ὁ, malus odor. ex δύς, male, & ὄζω, odorem reddo. ſ. ὄζέσω. p. m. ὄδω, & Art. ὄδωδα.

Δυσώπητος, ου, ὁ, ἡ, inſatiabilis, inſuplicatus. ex δύς, & ἀσωμι, ασω, τὸ, nomen. Æol. ἄσωμμι, Poet. ἀσάω.

Δυσωνία, τὸ, infinitus pudor; pudor qui nos obtoreri non ſinit cum, qui aliquid a nobis poſtulat. a δύς, & ὠὸν, vultus, verecundia: Hinc δυσωνίω, δυσωνίης afficio, viſum pervertingo pudore horreri, ſuſpicor.

Δυσωνιστὸς, ὁ, ὁ, ἡ, gravis. acerbus.

Δυσωνίστως, graviter, vel ſuſpicioſe.

Δυσωσύστατον, ſ. pl. ſ. τ. m. a δυσωσὸς, difficulter cuſtodio. a δύσωσος, cuſtoditu difficilis. ab ἀσω, ου, ὁ, ἡ, cuſtoc.

Δύτης, ου, ὁ, urinator, qui aquas ſubit. Th. δύω, vel δὺς, ſubeo.

Δυτικὸς, ὁ, ὁ, occidentalis. ὁ δυτικὸς ζῶνα, quo demergi in aquam ſolent.

Δύω, Poet. pro δύο, duo. genit. dual. δοεῖς, & io ſ. δοῖν. dat. δοεῖ. Eſt & δύω, mergo.

Δυωδεκάμηνος, ὁ, ὁ, ἡ, qui duodecies currit, vel curſum conficit.

Δυωδεκάμηνον, duodecim menſium. δυωδεκάμηνον τέλος νηρικόσιος, id eſt, annum magiſtratum tranſige, ex δυώδεκα, duodecim, & μὴν, μὰν, ὁ, menſis.

Δυωδεκάτη, ου, ὁ, ἡ, duodecima, & io m. g. δυωδέκατος, duodecimus, δυωδεκατοσὸς, duodecimus, & duodecim annorum. ex δύο & δέκα, decem.

Δυφὸς, Attic. & Ion. pro δυοῖν, duorum, genitiv. dual. a δύο, duo.

Α Ω.

Δὼ, domum, per apocopen pro δῶμα, ατος, τὸ, a δόμος, ſtruo.

Δὼ, ἔδω, ὁ, ἡ. ſ. ſub. uſ. a δίδωμι, do.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim, πλατὺν, ex δύο, duo, & δέκα, decem.

Δωδεκάγραμμος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim flexus habet. Ex δώδεκα, duodecim, & κάμπτω, flecto.

Δωδεκατὸς, ὁ, ὁ, ἡ, qui duodecim dies alicubi manet, vel abeſt.

Δωδέκατος, ου, ὁ, ἡ, duodecimus. ex iiſdem them.

Δωδεκόφυλος, ου, ὁ, ἡ, duodecim tribus. quaſi δύο δέκα φυλαὶ.

Δωδώνη, ης, ἡ, duodecim. Dor. pro δωδεκάδα, q. v. & Φαδώνη ex Dodone. Quid

Δωδὼν ſit, vide Stephan.

Δωδὼν, ὁ, ὁ, ἡ, Dodone. nomen proprium.

Δῶδω, ου, ὁ, ἡ, Att. pro δοῖδω, ου, ὁ, ἡ, aor. 2. opt. act. a δίδωμι, do. Th. δὼ.

Δώῃ, dederit, ſ. ſing. 2. a. opt. a δίδω, & Jon. additur σι. Sin vero ſit δώσω, erit 3. ſing. ſub. a δώω, ſuis: δώῃ, & Jon. δώσῃ. pro δὼ, δῷς, δῷ. a δίδωμι, do.

Δώκε, vel δώκει, dedit, pro δῶκε, per apocopen Poet. a. 1. ſic δώκω, pro δώκεω, 3. pl. aor. 1. verbi δίδωμι, do.

Δῶλος, ου, ὁ, ἡ. Dor. pro δοῦλος, ὁ, ὁ, ἡ, ſervus.

Δῶμα, ατος, τὸ, domus, contracte pro δόμεμα. pl. δώμασιν, & in dat. pl. δόμοισι. hinc δωμάτιον, ου, τὸ, cubiculum, domuncula, cubiculum. Th. δέμω, ædifico. p. m. δίδομαι.

Δώνεῖ, κατ, ὁ, Dor. & Poet. pro δώσει, arundo.

Δώνεων, per Syſtolen pro δώνεεσσι, Poet. pro δώσεσσι, plur. non. a ſub. act. a δίδωμι, do.

Δῶνη, pro δώμη, Dor. pro δῶμα, ατος, τὸ, domus.

Δωρέα, ας, ἡ, donum. δωρέαν, ὁ, καὶ δωρεὰν, adverb. gratis, immerito. Th. δώρον, donum.

Δωρεάομαι, ᾶσαι, & Poet. δωτέω, ῶ, donor, largior. ſ. ἐδωρησάμην. præſ. paſſ. δεδώρημαι, ται, του. a. 1. med. δωρησάμην.

Δώρημα, ατος, τὸ, donum, beneficium, ejuſdem rhem.

Δωρητὸς, ὁ, ὁ, moneribus placabilis, ſen corruptus. a δώρον, ου, τὸ, donum, beneficium, munus.

Δωρίζω, Dorice loqui. Poet. pro δωρίζεω, quod a δωρίεσ, vel δωριὸς, Doricus. Dicitur & δωρίζομαι, ῃ, ὁ, idem. δωρίζει, Att. pro δωρίεσι. Tum. δωρίζει, ἴου, ου, Poet. pro δωρίεσι, Doricus, a, um. Et δωρίζι, ἴδος, ἡ, pro δωρίδι.

Δωρὶς, ίδος, ἡ, Doris, nomen mulieris.

Δωρίσσω, Dor. δωρίζω, loqui Dorice.

Δωρόδοκος, ὁ, ὁν, donis inhio, munera capio. acc. plur. part. præſ. δωροδοκέοντ. a. 2. δώρον, ου, τὸ, & δέχομαι, capio.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio, fordes. inde δωροδόκος, ου, ὁ, ἡ, munerum acceptor, donis inhians. ab iiſdem them.

Δωροτὸς, munere donatus. quaſi ὁ δόντος, paſſ. Soner, tanquam munere, puſſo, ſeu cardo. Syrach. 55. 22.

Δώρον, ου, τὸ, donum, q. ὁ δῶν, do. vel a δέρω, & δῶνα, excido. Beneficium in nos collatum ad cæſtem amoris, vices repercudens excitat. hinc δωρὶς, ἴδος, ἡ, idem. δωρεὰν, gratis, adv. δώρων, ου, ὁ, ἡ, donorum expers: rem qui donat. δωτέω, ῶ, ῆς, ῆ, donum dono relatum. Eſt & δώρη, palmus minor, ſc. quatuor digiti.

Δώρος, ὁ, Dorus, filius Xuthi, a quo δώροι appellam, & inde δωρὶς, Dores, Dorienſes.

Δωροφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui devorat dona ex δώρον, donum, & φάγω, edo.

Δωροφόρος, ου, ὁ, ἡ, Poet. qui dona fert alicui danda. Ex δώρον, donum, & φέρω, fero.

Δωσίτιμος, Dor. pro δωρεὰν, donum.

Δῶτ, ὁ, donum, indeclinabile, Poet. idem ac δόσις. Th. δίδωμι, do.

Δωτίνη, Dor. pro δώτινα, ſut. 1. inſ. act. a δίδωμι, do.

Δωτὸς, tradit, ſ. ſing. ſor. 1. ſub. act. Poet. pro δότος, ab aor. 1. δόσω, pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, do.

Ε Ω

Δῶτ, Jon. pro δῷ, ſ. ſing. aor. 2. ſub. Sin abſque ι, eſt 3. plur. ejuſdem temporis verbi δίδωμι, do.

Δωτόνη, Dor. pro δώτινα, ſ. plur. ſ. 1. verbi δίδωμι, do.

Δώτος, Dor. pro δώτου, ſ. ſ. aor. 2. ſub. Sin δώτου, eſt 3. plur. ejuſdem temporis verbi δίδωμι, do.

Δώτωρ, ſ. 1. act. a δίδωμι, do. Sic δώτειρ, pro δώτειρα, plur. ſ. 1.

Δώτη, datori, dat. ſing. a δώτης, ου, ὁ, dator; ſed uſtatius δότης. Them. δίδωμι, do.

Δωτήρια, Dor. nom. pl. a δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator. ab eodem them. δίδωμι, do.

Δωτηρίζω, dona colligere, & accipere. a δωτὴρ, donum.

Δωτήρια, Dor. pro δωτῆρα, acc. ſing. a δωτὴρ, donum.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, munus, proprie quod conſimitur ſuo vinum, veſtis. Th. δίδωμι, do.

Δωτήρη, donis, dat. plur. Jon. a δωτὴρ, ῆρ, ὁ, ejuſdem them. δίδωμι, do.

Δωτήρια, οἱ, oom. plur. a δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator. a δίδωμι, do.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, nomen mulieris.

Δώων, pro δώνων, dediſſent, per apentheſin Jon. & Poet. pro δώσι, ſ. plur. a. 2. ſub. a δίδωμι, do.

Ε.

Ε Nota quinta apud Græcos litteræ, ſignum erat numeri quinarii. Tum & ε Æoli in multis pro ο.

Ε', hæc, dolentis particula, quæ geminari ſolet. item ε', ἐ, (pronomen accuſativi caſus, ſ. ſing. ſui, ſibi, inde ἑὸν, ἑὴν, ſuum, ſuam, ſuum, ſuorum, & ſuarum, ῆς, ῆ, idem.

Ε', Jon. & Poet. eſtas, ſ. 2. pro ἴσθι, imperf. verbi εἰμὶ, ſum. Eſt & ἐὸν, ſinabat, imperf. vel præſ. imperat. pro ἔα. ſ. remitte. verbi ἐάω, ſino, eſt & ἐὸν, vah, ah, adverb. querentis. Significat & ἐὸν, & ἐᾶ, ſan bona, peculium: ex ἐὸς, ſuus, vide ἐ, ſe.

Ε', ſ. 1. act. a εἶμι, ſum, ſig. præſ. ſi. ſ. ſu. ſ. ſuσι. a. 1. ſub. ἴσσω, ῃς, ῃ. p. ἔικα.

Ἐᾶ, ſinit, Poet. pro ἐᾷ. per pleonaſmum τὸ α.

Ἐᾶσι, ου, ὁ, ἡ, fregi, Att. pro ἔᾳσι, p. m. verbi ἄγνυμι, frango. ſ. ἔᾳξα. p. m. ἔᾶγα, & ἔᾳγα. p. m. paſſ. ἐάγην. a. 2. paſſ. ἔᾶγὴν.

Ἐάγὴν, fractus ſum, Att. pro ἐγὴν. a. 2. paſſ. ejuſdem verbi. hinc a. 2. paſſ. ἐαγὴς. ἐαγὼς.

Ἐᾶσι, ου, ὁ, ἡ, demiſi, pro ἔᾱσι, præſ. med. Att. ſeu Jon. diphtongi reſolutione, ab ἀημι, ἀσω, ἄεμαι, ἀεμαι, pleno, præſ. med. ἴεμαι, pro ἵεμαι. ſic in aor. a. ſolutio, pro ἧκα, Æol. ἄεμμι.

Ἐᾶσσα, placentem, pro ἔᾶσα, p. m. part. acc. vide ἐᾶσι.

Ἐᾶσσι permiſi, pro ἔᾶσι, perf. act. verbi ἐάω, ſino. ſ. σω.

Ἐᾶτὸς, convolutus eſt, involvit ſe, occultavit ſe. Att. vel Jon. diphtongi reſolutione, pro ἐατὸς. paſſ. Jon. ἐᾶτο, ἐᾶντο. inde part. ἐᾶμένος. Aut ab ἄλω, declino, vito. aut ἴαλω per Metapl. pro ἰάλω, quod eſt Att. pro ἰάλω, ab ἴαλος, ſon. a. 2. verbi ἁλίσκω, capio. Alii ἐᾶλμαι, declino. a. 2. part. ἐᾰλὼς.

Ἐᾶλωκα, ceptus ſum, Att. pro ἴαλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, capio. ſ. ἐάλωσα. a. 2. ἐᾶλον. a. 2. part. ἐᾰλὼς. aor. 2. inſ. ἐᾶλοσον. aor. a. inſ. paſſ. ἐάλωσα.

Ἐᾶλων, capi, Att. pro ἴαλων. a. 2. verbi ἁλίσκω, capio, vide ἐάλωκα. Item, ceptus. a. 2. paſſ. ἐᾰλὼς. præt. aweem, & a. a. paſſive ſumuntur.

Ἐᾶν, ſi, conjunctio connexivs confuitur cum ſub. & opt. Ex εἰ, & ἄν, pro ἐὰν, quæ ſimpſe ſuot μόριον διαπτικὸν, particulæ potentiales, & ſæpe ſuppoſitionem ut notant, ſæpe quandoque deeſt ἄν. ſed rarius præponuntur, ut ἐὰν τις, quicunque. ἐὰν τι, ſi quis. ἐὰν μὴ, niſi, &c.

Ἐᾶνὸς, pannutum, imperf. Attic. & Jon. pro ἰάβανος, ου, pro, verbi ἀνάω, placeo.

Ἐᾶπὸς, ὁ, ἡ, indutu pulcher, tenuis, ſubtilis. adject. proprie pingue. ab εἰμι, ſeu ἔννυμι, indo. Aliquando de ſtamine dicitur, & tunc eſt ſubtilis, quaſi ἐεπὸς, a ἴημι, fluo. Tum etiam ſubſtantive uſurpatur, & epitheton adjungitur, ἐεπὸς νεφέλη, vitiis noctarne. Et tunc poetice pro ἐεπὸς νέφος, ſen pro ἰμάτιον, ſæpe enim epitheta ponuntur pro ſuis ſubſtantivis.

Ἔαπτεν, Att. vel Jon. pro ἔᾶπτον. & ἔαπτεν, pro ἔᾶπτον, fodeo.

Ἔαρὸς, ſregi, a. 2. Att. pro ἔᾳγὸς, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. vide ἐᾶσι.

Ἐαρ, ρος, τὸ, ver, & contracte ἦρ, q. ab ἴω, mitto, quod verno tempore terra flores emittat: ἐαρινὸς, ἡ, ὁ, vernus, & per epenthesin ἐαρινὸν. ἐαρ sumitur etiam pro sanguine, & pinguedine.

Ἔαρος, ους, ἡ, ὁ, ς. g. ab ἐαρόω, ὦ, ὁ, veranus. Th. ἐαρ, ver.

Ἐαρπερὸς, ὁ, ἡ, ν. vere nutritus; vernus, ex ἐαρ, ver, & πέρω, alo. p. m. πέπορε.

Ἐᾶτ, finis, a. ſing. ind. præſ. verbi ἐάω, ſino. Tum ἐᾶσ', pro ἐασ', permiſit, a. 1. ſingulari verbi. Ἐᾶς, ſua, pro ἑᾶς, ab ἑὸς.

Ἔασεν, Attic. pro ἔσεν, a. 2. act. verbi ἀείδω, placeo, vide infra.

Ἐάσομαι, ſinemus, 1. plur. a. 1. fon. ſed ἐάσσομεν, 1. plur. a. 1. opt. ἐάσειε, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, ſino. f. ἐάσω. p. ἐάσειε. a. 1. ſimile.

Ἐάσσατε, a. plur. fut. 1. act. ἐάσεις, ſinas, a. 2. ſing. a. 1. ſub. ab ἐάω, ſino.

Ἐασσὶς, diminutæ, imperſ. Indic. pro εἰσὶ, verbi εἶμι, ſino.

Ἐασὶ, Jon. pro ἐᾶσι, Poet. pro εἰσὶ, ſunt, ut ἐᾶσθεν, Jon. pro ἐστὲ, ab εἰμὶ, ſum.

Ἐᾶτμένος, 1. plur. ſ. 1. act. verbi ἐάω, ſino. f. ἐάσω. p. εἴασα.

Ἔασται, ας, Dor. pro ἔσται, ται, præſ. part. ſ. g. ab εἰμὶ, ſum.

Ἔατε, & ἐᾶτε Jon. pro ἔστε, & ἔᾶτε, ab εἰμὶ, ſedeo, quod formam præteriti, præſentis autem habet ſignificationem: ab inuſit. ſedeo.

Ἔασι, Jon. pro ἐᾶσι, 3. plural. imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἑαυτὸν, ſinendum, verbale ab ἐάω, ſino.

Ἑαυτὸς, ἡ, ὁ, & contracte αὐτὸς, ἡ, ὁ, ſui ipſius, caret nominativo. Ex ἑὸ, ſui, & αὐτὸς, in ſingulari numero eſt tertiæ perſonæ, nec non ſecundæ. ἐφ' ἑαυτῷ, a te, & ſolus num. eſt trium perſonarum, ἑαυτῶν, noſtri, veſtri, & ſui ipſorum.

Ἐαφθὼν, accenſus ſum, Part. pro ἐφθὼν, aor. 2. paſſ. ab πίνημι, accendor. Vel ἐαφθὼν, Jon. diuiſ. pro εἰφθὼν, a. 2. paſſ. ab πίνω, fequor.

Ἐάω, ſino, permitto. imperf. ἔαον, ων, ας; ες, ε ας, ἐ. ſ. ἐάσω. a. 1. ἔασα. a. 1. impetrat. ἔασον, ἔσω. a. 2. act. ἔαδον, ἔσεν, ἐ. perf. ἔακα, ε. ἐᾶ ἴω, mitto.

Ἔαυν, bonorum, gen. plur. Æol. pro ἑῶν, ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸ, ſuus, a, um. Alii legendum cenſent ἑᾶν, derivant ab ἐάω, idem ac ἴδιος, vel ἴδιος bonus.

E B.

Ἔβα, Dor. pro ἔβη, ab βάω, a. 2. verbi βαίνω, ſco. fut. βήσομαι. Item Laconice pro εἶα, ſine, interpoſito β, ab εἶμι, ſino.

Ἐβάθυνε, 3. ſing. a. 1. act. a βαθίζω, vado. f. ἴσω, & δύω. ἰδω. Th. βάθος, eo. ſ.

Ἔβαιν, ibam, imperf. ſcil. a βάσκω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβλν.

Ἔβαλον, ες, ε, jeci, aor. 2. act. verbi βάλλω, jacio. f. βαλω. p. βέβληκα. a. 2. paſſ. ἐβλήθην. p. βέβλημαι.

Ἔβαν, per ſyncopen Poet. pro ἔβασαν, 3. plur. aor. 2. act. Sic ἔδν, pro ἔδ, ab ἴδλω, verbi βάσκω, eo. f. βήσομαι.

Ἐβάπτισσα, tinxi, 1. ſing. imperf. paſſ. a βάπτω, intingo, mergo. f. ψω. p. φα.

Ἐβαρύθησαν, caligarunt, 3. plur. a. 2. paſſ. cum duplici augmento. verbi βαρυπνέομαι, quod ex βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, ε, & πνέω, ſum, video. Alii volunt eſſe ſor. 1. verbi βαρυπνέω, vide ſum gravato. ab hiſdem themat. ibus.

Ἔβαρυν, pro ἔβαρον, fine, a. 1. imperat. activ. interpoſito ι. Laconice, ab τάω, ſino, Laconice dicunt ἰάω.

Ἔβασταν, ας, ε, portavi, a. 1. ind. act. a βαστάζω, ſ. σω, porto.

Ἔβαψαν, tinxi, ſum, a. 2. paſſ. ἐβάφην, tinxi, aor. 2. ind. act. pro ἔβαπτον, cuphonii gratia, verbi βάπτω, tingo, mergo. f. ψω. p. βέβαφα.

Ἐβδελυγμένος, ης, ον, perf. part. paſſ. a βδελύσσομαι, abominor. Th. βδέω, pedo.

Ἐβδελύχθην, 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσσομαι, abominor. Th. βδέω, pedo.

Ἑβδόμη, ης, ἡ, Poet. pro ἑβδόμη, ſeptima, ab ἑπτὰ, ſeptem.

Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptuaginta, ἑβδομηκοντάκις, ſcil. ab eodem themate.

Ἑβδομηκοντούτις, ſeptuaginta ſex. legitur tanquam vox compoſita ex ἑπτὰ, ſex, & ἑβδομήκοντα, ſeptuaginta.

Ἑβδομηκοντούτις, adv. ſeptuagies. ab eodem themate.

Ἑβδομὸς, η, ον, ſeptimus, a, um. Th. ἑπτὰ, ſeptem.

Ἐβδόμησεν, 3. ſing. a. 1. act. a βδομέω, confirmo, ſ. σω. p. βεβδόμηκα. Th. βέβαιος, ος, ὁ, firmus.

Ἐβδόμησεν, ον, ν, ſitus eram, plusq. perf. paſſ. a βάθμη jacio. f. ἰω, perf. paſſ. βέβδομαι. Ἐβεσθεν, five ἐβεσθεν, ος, ebenus, lignum graviſſimum.

Ἔβη, nomen viri ἄκλινον, Hebr. ſc. tranſiens. Hinc Ἐβραῖος, αἶα, αῖον, Hebræus, a, um.

Ἔβαν, ας, ε, veni, a. 2. ind. act. a βαίνω, venio. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. act. βέβν.

Ἔβαν, ας, ε, ἐ, a. 2. ind. act. βαίνω, verbi βαίνω, venio, ἴδωσαν. 3. pl. a. 1. vel 2. ejuſdem verbi.

Ἔβεννον, imperf. verbi βέννω, quod Poet. more ex fut. in præſens tranſlatum eſt. Th. βάσκω, eo.

Ἐβεύετσαν, & ἐβεύοσαν, per vim ademit, 3. ſing. a. 1. med. a βεύω, ſ. σω. Th. βία, ας, ἡ, vis.

Ἔβιε, 3. ſing. imperf. act. a βίεω, vivo. f. ιὼ. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. Thema βίος, ου, ὁ, vita, victus.

Ἐβίωσεν, ας, ε, althæa, malva ſylveſtris. vide in Ἐβίωσεν.

Ἔβιων, vixi, a. 2. ind. a βίεω, vivo, vide ἔβιε.

Ἔβοσκον, nouri, a. 2. ind. act. a βόσκω, a. 2. paſſ. a βόσκω. f. ὁ. nocco. f. ψω. p. φα.

Ἐβόλισμαι, diſſolutus ſum, Att. pro βεβλάκημαι, perf. paſſ. verbi βλάκεω, fecordiæ me dedo. Th. βλακὴς, ακὲς, ὁ, ſilicis quidam cognomino inutilis: vel βλαὶς, mollis, delicatus, laſcivus.

Ἐβλήμαμαι, Att. pro βέβλημαι, perf. paſſ. verbi βάλλω, nocco. fut. ψω. p. φα.

Ἐβλήσκοντο, Att. pro βεβλήσκατο, ο, ατ, perf. part. act. pl. num. verbi βλήσκω, germino. f. ησω. a. 1. ἐβλήσκετο, ατ, ε.

Ἔβλαστον, germinavi, a. 2. ind. act. a. a βλαστάω ut ἴφαστον, ab ἀλαστάω, feu ἀλαστάνω, peeco. Th. βλάσκω, germino. f. σω. p. εκα.

Ἐβλωθρίασεν, ας, ε, a. 1. ind. act. a βλωθρόω, impie loquor - ex βλωθρὸς, lædo, & φρὴν, ſtatus.

Ἔβλωψε, ας, ε, & in ſ. pl. ἐβλώψαν, a. 1. ind. act. verbi βλώπτω, noceo. f. ψω.

Ἔβλυον, ες, ε, imperf. act. verbi βλύω, video. f. ὄψ.

Ἔβλυτο, per ſync. pro ἐβλύσθη, plusq. perf. paſſ. verbi βόλλω, jacio, quaſi a βλύω. Niſi quis eſſe velit imperf. a βλύσκω.

Ἔβνα, clamabam, 1. ſing. imperf. verbi βοάω clamo, ſ. ἐσω. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα, ας, ε.

Ἐβοηθησάμην, ω, σεν, a. 1. med. verbi βοηθέω ſuccurro, auxilior.

Ἔβοσκον, ες, ε, imperf. verbi βόσκω, paſco. f. σω. Ἐβούλευσε, & ἐβούλευσαν, Jon. pro ἐβούλευσε, 3. plur. imperf. verbi βούλομαι, volo.

Ἐβούλευσα, Att. pro βεβούλευκα, perf. act. verbi βουλεύω, conſulto. f. σω. Th. βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Ἐβούλευσα, ας, ε, 2. ſ. ind. act. ἐβουλεύσαμεν, σεν, ε. 1. m. a βουλεύω, conſulto.

Ἐβούλθην, ου, ε, 1. ind. paſſ. a βούλομαι volo. fut. βουλήσομαι. quaſi a βούλω. Th. βούλομαι, volo.

Ἐβόα, 3. ſing. ἐβόατο, 3. ſing. imperf. verbi βόλομαι, volo.

Ἔβραϊς, αϊδος, αἴου, Hebræus, a, um. Ἔβραῖος, ἴδος, ἡ, Hebraica. Alii cum leni ſpiritu, & ab Ἔβερ, a nomine viri derivari malunt.

Ἔβριστὴς, adverb. Hebraice.

Ἐβρύσθη, ebulitus ſum, a. 1. paſſ. verbi βρύω, vel βρύκω, ferveo, bullio.

Ἔβρυχε, pro ἔβρυκε, a βρύχω, maſticavi.

Ἔβρυχον, ες, ε, 1. ind. act. a. a βρύχω, maſticavi. unde aor. 2. paſſ. ἐβρύχην, part. βρυχὼς. Alii volunt eſſe imperf. a βρύχω, crepitum do.

Ἐβρύχθη, ης, ε, a. 1. ind. act. a βρύχω, pluo.

Ἐβρύσαντο, a. 1. ind. act. a βρύσσω, cono. f. ξω. Th. βρυτὸς, ὸν, ὁ, tonitru.

Ἔβρυχον, 3. ſing. imperf. paſſ. a βρυχάομαι, ragio. Th. βρύχω, ἔω, ſremo.

Ἔβυν, aor. 2. verbi βύνω, ut ἔδυν, ex βύθομαι, do. Exponitur apud Heſych. pro ἔπεσον, cecidi.

Ἐβώσαν, Dor. pro ἐβόησαν, vocavit, a. 1. med. a βοάω, clamo, voco.

Ἔβωσαν, pro ἐβόησαν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo. vide Heſych.

Ἐβώσθησαν, Jon. pro ἐβοήθησαν, celebres facti ſunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. Sic ἐβώσθησε, per craſin pro ἐβοήθησε, 2. plur. a. 1. paſſ. verbi βοάω, clamo.

Ἔγ ante γ, κ, χ, ξ, κ, all pro ε.

Ἐγαμβρεύθην, gravius ſum, a. 1. ind. paſſ. a γαμβρὸς, volupeate affico. f. εύσω. Th. γάσις, εως, ἡ, ſaritia.

Ἐγγάγρατα τέκνα, eadem gemma, quæ γαγγένα, ab εο, & γάγγαμος, Ganges, quia in Gange naſcitur.

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ, ventriloquus; qui habet dæmonem; q. d. ὁ ἐν γαστρὶ μυθούμενος. Vide Ventriloquus in Latino Etymolog.

Ἐγγάστωρ, ρ. m. verbi ἐγγάστορος, tanquam ex ἐν, & γάστωρ, venter. m. ἐγγάστορος, per ſyncop. & metri cauſa ἐγγάστωρ. ſic ἐγγάστορος, pro ἐγγάστωρος. Th. γάστωρ, nec cor.

Ἐγγεγάνασμαι, polliciros ſum, pro ἐγγάνημαι. perf. augmento ſyllabico intrinſecus aſſumpto, verbi γάνομαι, ſpondeo. f. ἴσω. Th. ἐγγὺς, ος, ὁ, ſponſio.

Ἐγγεγυημένος, ης, ὁ, perf. part. paſſ. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor. Th. γυμνὸς, ὸν, ὁ, nudus.

Ἐγγεγύθησεν, ας, ε, hydraulicum inſtrumentum, humano more perambulans. quaſi ab ἐγγύης βαίνω. vel ex τὸ γὺ βάσις. Alii cenſent legendum ἐγγύβασις, ex ἀγγεῖον, vas; & βαίνω, ſimia. Sed velim ἐγγύβατον, τὸ, quod prope ſonat; prout diſponitur. Vitruv. engibata dicit.

Ἐγγενὴς, ὁ, ἡ, vicinus. a γένος, ους, τὸ, ſ, ε, idem.

Ἐγγενὴς, ὁ, ἡ, indigena, ingenitus. ex οὐ, & γένομαι, naſcor.

Ἐγγένησας, 3. ſing. a. a. ſub. med. ἐγγενήσαμην, ω, ατο. a. 2. part. med. ab ἐγγεννάομαι, infum, inſidere. Th. γένεσις, naſcor. fut. γενήσομαι. aor. 2. med. ἐγενησάμην, ω, ατο. a. ſub. med. γένομαι, ς, ετο.

Ἐγγένλω, appropinquo, imminto, accedo, cum dat. item acc. ſequentibus. ἐγγὺς, ε. impert. ἐγγένλον, ες, ε. a. 1. ἐγγένλα. a. 2. ἐγγὺς. p. ἐγγένκα. ἐγγένεας, a. 1. part. act. Th. ἐγγὺς, prope.

Ἐγγένλεον, Jon. pro ἐγγένλει, liceret, ut pro συμβαίνει, accidere, contingere, gigni.

Ἐγγενόμενος, ς. plur. aor. 1. imperat. act. verbi ἐγγένλω, appropinquo.

Ἐγγένω, adv. proximo, ſuperl. ab ἐγγὺς, prope. f. comp. ἐγγένων, & ἐγγενέστερος, & ἐγγένατος.

Ἐγγένως, ας, ε, craſi fiſſura, in quam os fractum ad ſubjectum membranam ἐγγένεται, id eſt, appropinquat. q. ab ἐγγένω. Th. ἐγγὺς, prope.

Ἐγγένλων, dulcedinem affero, q. ἰαδύλεο, γλύκαινω, eſt dulcior, pro γλυκάνω, a γλυκὺς, dulcis. Ἐγγένλων, inſculpere, a γλάφω, vel γλάφω, ſculpo.

Ἐγγένναρον, ου, τὸ, ſpecies horologii, apud Vitruv. lib. 9. q. in genu plicatum, aut angulatum. ſic ἐγγένναρον.

Ἐγγένη, ες, ὁ, ἡ, nepos. ἐγγένη, ἡ, neptis. ἐγγένος, fortus, q. ab οὐ, & γένος, prolis, a γένομαι, naſcor.

Ἐγγένεια, ας, ἡ, ſpecies rei aputarum genere.

Ἐγγένεφος, inſcribo. f. ψω. p. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. perf. paſſ. ἐγγέγραμμαι. Th. γράφω, ſcribo.

Ἐγγενάζω, rudere, a. 1. inf. act. ab ἐγγενάλλω, ας, ε. a. 1. ind. act. ab ἐγγενάλλω, ſ. ξω. in manus porrigo, infero. ab ἐγγὺς, ος, ὁ, ſponſio. Vel a γένάω, ω, τὸς manus cantus.

Ἐγγενάσμαι, Dor. pro ἐγγενάσμαι, ſ. ι. med. ab ἐγγένω, ſpondeo.

Ἐγγένη, ες, ὁ, ſponſio, fidejuſſio. q. ab ἐγγένω, quod ſpondeo prope ſit; & præſto alicui. Vel. q. ἐν γένεις, in manibus pono. hinc ἐγγένος, ὁ, ἡ, pras, ſponſor, ἐγγένω, fut. ἴσω, ſpondeo, promitto.

Ἐγγένω, ες, ε, ſpondi, a. 1. Jonic. verbi ἐγγένω, ſpondeo. fut. ἴσω. Th. ἐγγὺς, ος, ὁ, ſponſio.

Ἐγγένεις, ος, ὁ, ſponſor. Th. ἐγγὺς, ος, ſponſio.

Ἐγγένος, comitus, prope. ἐγγένος, idem. regit genit. Poet. pro ἐγγὺς, prope.

Ἐγγενάζομαι, exerceor. hinc præſ. part. paſſ. ἐγγενάζομενος. a. 2. part. med. ἐγγενασάμενος, verbi γενάζω, exerceo. f. σω. Th. γένος, ους, τὸ, nudus.

Ἐγγένες, ες, ὁ, ἡ, pras, idem ac ἐγγένης, ὁ, ἡ, ſponſor, ex οὐ, & γένος, ους, τὸ, manus. hinc ἐγγένω, ſpondeo. Th. ἐγγὺς, ος, ὁ, ſponſio.

Ἐγγὺς, adv. prope, cum genit. ſæpe abſolute, & pro

& pro ἐγγράφω. compar. ἐγγράφω, propior, superlat. ἐγγύτατος, proximus. q. ex γ γνοῦ, in manibus habeo. hinc ἐγγράφω, adv. c appropinquo, ἐγγίζω, fut. ξω, appropinquo.

Ἐγγυμνάσω, ſcriptaram, plaſq. perf. act. verbi γυμνόω, Attic. pro γέγραφα, ſcribo. ſ. ὦ.

Ἐγείνω, genuiſti, Jon. pro ἐγένω, a, ſingul. a. 2. med. ἐγενόμην, ω, ου, verbi γίνομαι, naſcor. a. 2. m. ἐγενόμεθον, ν, ς, pro. m. νίγενα. a. 1. m. ἐγενεάμην, ὃ ἐγενόμεθον.

Ἔγειμι, aor. 1. inf. act. ἐγεῖμαι, ſurge, aor. 1. imperat. med. ἀὐ ἐγείρω, ſuſcito. ἐγείρω ſum med τοῦ ἐγρήγορα. ſed ἐγείρω ſum paſſiv. id eſt, victores aliique ſplandido carminia ornamento decorare.

Ἔγειρε, ſuſcitavit, a. a. 1. Jon. ἐγείρη, ſuſcitet, 3. ſingul. praſ. vel a. 1. ſub. ab eodem thematis.

Ἐγείρω τοῦ λεγικὸ ἐνίων ὄμων, Pindar. Excitata alicui canorum carminum vlam, id eſt praeclarum carmen in alicujus laudem ſcribere, ſeu canere.

Ἐγείρω, excito, aspergefacio, exſtruo. ſ. ἐγερῶ. p. ἐγήγερκα. Att. ἐγήγερμαι. a. a. 1. praſ. paſſ. ἐγείρομαι, ſurgo, excitor. perf. paſſ. ἐγήγερμαι, σαι, ται, Att. ἐγήγερσαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐγήρθην, ης, η. aor. 2. impetrat. paſſ. ἐγρέθαι. a. 1. infin. paſſ. ἐγρεθῆναι. a. 1. part. paſſ. ἐγρεθείς. ſut. 1. paſſ. ἐγερθήσομαι, ſurgam. a. 1. med. ἐγειρεῖαι, ω, ου. a. 1. imperat. med. ἔγειραι. praet. med. ἐγήγερμαι. Att. ἐγήγερα & cum epenthefi litterae, ἐγήγερκα. unde part. praet. med. ἐγηγερμένος, ου, ὁ, vigilans.

Ἐγειρασίνων, gen. Dor. pro ν, praſ. part. paſſ. verbi ἐγείρω, excito.

Ἐγίλαζε, ας, ε, Dor. pro ἐγίλασα, a. 1. verbi γελάω, rideo.

Ἐγέλασσε, τίθη, a. 1. Poet. gemin. σσ, a γελάω, rideo. ſ. ἐγέλω.

Ἔγημεν, imperf. verbi γάμω, onuſtus ſum.

Ἐγημήθαν, a. 1. ind. paſſ. ἐγήνυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. a γάννυμι, gigno. ſut. ναω. Th. γένναμαι, naſcor.

Ἐγέννησα, ας, ε, aor. 1. verbi γεννάω, gigno. ἐγέννησα, ας, στο, & in 3. plur. ἐγέννησαν, aor. 2. med. verbi γένναμαι, ſum, ſio.

Ἐγένετο, factus eſt, Dor. vel per ſyncopen pro ἐγένετο, 3. ſing. a. 2. med. ab eodem verbo.

Ἐγήγῶθαι, ſum experrectus, a. 1. ind. paſſ. hinc Jon. ἐγήγῶθε, Dor. ſeu Boëtic. pro ἐγήγῶσθα, 3. plur. aor. 1. paſſ. ind. ἐγηγέρθη, a. 1. part. ἐγηγερθείς, a. 1. inf. ἐγηγέρθαι. a. 1. plur. a. 1. imperat. paſſ. ab ἐγείρω, ſuſcito.

Ἐγήρασκ, ω, ὁ, excitabilis. ab ἐγείρω, excito.

Ἐγήρασκ, & contract. ἐγήρασκ, ω, ὁ, qui ſe, mentem excitans.

Ἐγήρασκ, τος, ὁ, reſurrectio, excitatio. Th. ἐγείρω, reſurgo.

Ἐγήρασκ, Jon. Att. pro ἐγηγερμένον τοῦ, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. ab ἐγείρω, excito.

Ἐγήγερσαι, σαι, τοι, excitatus ſum, Att. pro ἐγήγερμαι, perf. ind. paſſ. ajuſdem verb.

Ἐγήθω, lætatus ſum, a. a. 1. ind. paſſ. a γήθω, gaudeo. ſ. ἠγῶ.

Ἐγκαὶ, ας, ε, aupii, aor. 1. ind. act. verbi γαμέω, tanquam a γάμω. Ali tamen per ſyncopen ex ἐγάμεσα, factum ajunt, a ſo & consequo. unde part. γήμας.

Ἐγὼ, pro ἐγὼν, ut ἴδα, pro ἴδε, a γάμμι, inuit. Potest tamen & a γαμέω deduci, ſenſu, ſi, ſum.

Ἐγκαίνια, Jon. & Att. pro ἐγκαίνια, incendere. Th. καίω, uro.

Ἐγκαθαμόζω, apto, accomodo.

Ἐγκαθίστω, ῳ, ὁ, ſi, infidiator, quaſi immiſſus. ab ἐγκαθίημι, immitto. ab οἰ, κατά, & ἵημι, mitto.

Ἐγκαθίζω ἄφορ, in ſolio ſedere, pro ἐγκαθέζομαι. vide ἐγκαθέζω.

Ἐγκαίνια, ων, τὰ, encania, feſtus dies, novi operis memoria dicatus, ab οἰ, & καινὸς, novus. ἐγκαινίζω, innovo.

Ἐγκαίνιος, Sabas; Ἐγκαινίτης, μέλῳ ὁ ἢ πλείν, ἔδλα ὄνοματ κατὰ τὸ ἔγκαι. Etymol. ἐγκαινίζειν scribit, & axponit πλείνες σκεύεσι, obliquos afferes. Forte παρὰ τὸ ἐγκαίνια, quod inſigerentur: aut quæ quod nova ſubinde ſtraat tollendo, & reponendo, nil ſcribas ἐγκαινίδιτες.

Ἐγκαίνω, faſtidio, male in aliquid affectus ſum. Heſych. ἐγκαίνων, ὑβρίζων.

Ἐγκαλῶ, in jus voco, accuſo, cum dat. in imperf. ἐκάλουν, ων. ſ. ἐσῶ, & 1. ἐσκάλεσα. perf. act. ἐγκέκληκα. perf. paſſ. ἐγκέκλημαι, σαι, ται. ex ἐν, & κράω, voco.

Ἐγκαλωτιὰς, ὁ, ἡ, qui habet crura in ligno, vinculis aut ſcalo, vinclus nemellis.

Ἐγκαμπτήρια, cachinnum emitto. a καμπτὴρ, reſono.

Ἐγκαμπτίζω, cum ſoitru infundo. hinc ἐγκαμπτίζεσθαι, a. 1. inf. med. κρωκῶ, ſoues. Th. ἐγκρὼ, ſonus.

Ἔγκαρ, αρος, ὁ, cerebrum. ab οἰ & κάρ, pro κρὰν, τὸ, caput, per apocopen. Th. κάρηνον, ν, τὸ, caput.

Ἐγκάρσια, ὁ, ſtuſtum in ſe habens, gravidus. Th. κρατὸς, ὁ, ſ. fructus.

Ἐγκάρσιος, ος, ὁ, obliquitas. ab ἐγκάρσιος, ν, ὁ, ſ. obliquus. Th. κρατὸς, ν, ὁ, obliquus.

Ἐγκαρσιόχειλος, ν, ὁ, ſ. in cupite bilem habens, amarus, injucundus, ab οἰ, κάρα, pro κράνιον, caput, & χόλη, bilis.

Ἔγκαρ, in profundo. ab ἐγκάτω interior. Th. ἔγκατος, ου, τὰ, inteſtina.

Ἐγκάτα, ων, τὰ, inteſtina. Sic & ἐγκαρ, pro ἐγκάτα.

Ἐγκατακλίνω, repoſuerit, a. perſon. aor. a. ſub. act. ἐν, κατὰ, & κλίνω, pono.

Ἐγκατακλίνω, infidere. praet. inf. ex ἐν κατὰ, & κείμαι, jaceo.

Ἐγκατακλίνω, defero. ſ. ὦ. p. ἐγκατακλίκα. a. 2. ἐγκατέκλιν, ν, ς, ſuperſtitem reliqui. a. a. ſub. ἐγκατακλίνω, ις, ς. ab οἰ, κατὰ, & λείπω, linquo.

Ἐγκατακλίνω, ιν, ν, infero, immiſceo. ab οἰ, κατὰ, & ἐγείρω, vel μίγνυμι, miſceo. ſ. μίξω. p. χα.

Ἐγκατέθη, Poet. & Dor. pro ἐγκατέθη, inroivit. a. a. ind. act. ab ἐγκατατίθεμαι. Th. βάινω, eo.

Ἐγκατέλιπον, ν, ς, aor. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, defero.

Ἐγκαθεύδω, conaidit, per ſyncopen pro ἐγκατέδυν. 3. ſing. a. 2. med. ab ἐγκατατίθεμαι, condo. ex οἰ, κατὰ, & δύω, pono.

Ἐγκαθεύδω, Jon. pro ἐγκαθεύδω, ſedere in aliquo loco. Th. ἕζω, ſedeo.

Ἐγκατοικία, habito, incola ſum. ſ. ὦ. p. ἐγκατοίκηκα. ex οἰ & κατοικῶ, ω, ὁ, incola. ex κατὰ, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐγκαυλία, ὁ, interior. ab οἰ & κοίλος, jacco. hinc ἐγκαυλία, ὁ, interſtitia, ab ἐγκατέτιθεμαι, condo. ex οἰ, κατὰ, & τίθημι, pono.

Ἐγκαυλίζω, Jon. pro ἐγκαθεύδω, ſedere in aliquo loco. Th. ἕζω, ſedeo.

Ἐγκαυλία, habito, incola ſum. ſ. ὦ. p. ἐγκατοίκηκα. ex οἰ & κατοικῶ, ω, ὁ, incola. ex κατὰ, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐγκαυλία, ὁ, interior. ab οἰ & κοίλος, jacco. hinc ἐγκαυλία, ὁ, interſtitia, ab ἐγκατέτιθεμαι, condo. ex οἰ, κατὰ, & τίθημι, pono.

Ἐγκαυλίζω, buccella, bolus. ab ἐγκαίνω, devoro. Th. κάνω, comedo.

Ἐγκαυσα, 3. ſing. praſ. ab οἰ, & κείμαι, jaceo, cubo.

Ἐγκαινίσσω, 3. ſing. perf. paſſ. ἐγκεκαίνισται σαι, τοι, verbi ἐγκαινίζω, dedico. ſ. ἐνω. a. 1. ἐγκαίνισσα. ab ἐγκαινία, encænia.

Ἐγκαλυπτὸς, ὁ, ἡ, occultus, a, um. perf. paſſ. ab ἐγκαλύπτω, occulto. ſ. ψω. Th. καλύπτω, tego. a. a. κεκάλυφον.

Ἐγκαλυπτὸς, ὁ, ἡ, Baccalaus, nomen proprium Gigantis.

Ἐγκαλῶ, inſito, incambo. ἐνηρεῖδομαι, confido, ſum. Vide κάλλω, appello in portam.

Ἐγκαλῶ, infero. ſ. ἐνω. p. ἐγκεκλίκα. a. aor. 1. ἐγκλίνα. a. 2. ἐγκλίνον. a. 1. ind. paſſ. ἐγκατεκλίθην, infitus fui. ſut. 1. paſſ. ἐγκατακλιθήσομαι, ex οἰ, & κατεκλίθην, pungo, hoc a κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus. Themiſtius, ſagitta.

Ἐγκαρπὸς, immiſcere, perturbare, praſ. inf. act. a κερνὰ, feu κεράννυμι, miſceo.

Ἐγκάρσιος, ος, ὁ, cerebrum. ab οἰ, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Ἐγκάτοκος, ρ. m. verbi ἐγκτίζω, inacco. ex οἰ, & κτίζω. ſ. ἐνω, caco, ventris onus depono.

Ἐγκαυχάομαι, ῳ, ὁ, qui eſt in uſu, quo quis utitur. perf. paſſ. verbi χράομαι, utor, fut. χρήσομαι. Th. χράω, commodo.

Ἐγκαυχησόμενος, perf. part. paſſ. verbi ἐγκαυχάομαι, idem ac ἐνηρεῖδομαι, oppigneror. hinc ἐγκαυχησόμενος, pignus. Th. ἐγκαυχάω, ω, ὁ, munitus tutus.

Ἐγκαυχάω, caitum appeto, concipio. ἐγκαυχάομαι, a. 1. inf. a. ab οἰ & κίνημι, ις, ς, pica, monstat mulierum praegnantium.

Ἐγκεφαλὸς, hederæ modo convolor, atque plicor. a κισσὸς, ὁ, ἡ, hedera.

Ἐγκεφάλων, ῳ, plur. a. 1. ſub. verbi ἐγκαυχάω, coitum appeto, concipio.

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen id, de quo quis accuſatur. ab ἐγκαλῶ, accuſo. Th. καλέω, voco.

Ἐγκλείω, circumdo, alligo. Proverb. ὁ. 31. a κλείς, ὁ, ἡ, vinculum, quod collo circumdatur. Item κλεῖδ, manica, pedica. Th. κλείω, claudo, obſero.

Ἐγκλείπτω, inſcalpere. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐγκεφαλίτιμος, ἄμαι, intus me veſtio, inueſto. ſ. ἀτομαι. a. 1. med. ἐνεκεφαλιτάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. med. ἐγκεφάλωσαι, ἄσθω, a. plur. ἐγκεφαλώσασθε. a. 1. part. paſſ. ἐγκεφαλωθείς. ex οἰ, & κεφαλὴ, ὁ, ἡ. Th. κεφάλη, ὁ, ἡ, veſtitus elegans.

Ἐγκεφάλωμα, τὸ, genus veſtis. ab ἐγκεφαλόομαι, intus me veſtio.

Ἐγκεφάλων, ῳ, ſeſſinans io, praſ. part. ſ. ῳ. ab ἐγκείνω, ſ. ἐνω. a. οἰ, & κείνω, ſeſſino.

Ἐγκεφάλως, adv. Poet. laboriosè, cum labore. ab ἐν & κόπος, ὁ, ἡ, pulvis.

Ἐγκόπτω, ῳ, ὁ, obſtaculum, inciſio. a. ἐν, & κόπτω, ſcſſio. Th. κόπτω, feco.

Ἔγκοπος, ος, ὁ, in quo eſt labor, laboriosus, ex ἐν, & κόπος, ὁ, ἡ, labor, quod a κόπτω, vel κόπτομαι, laboribus, & molestiis premor. p. m. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, interpello, impedio. ſut. ψω. aor. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. paſſ. ἐνεκοπόμην. praet. med. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω, ſcindo, feco. findo.

Ἔγκοπος, ος, ὁ, ſ. iratus, in quo eſt κότος, ira vetus, habitualis ira. ἐγκοτία, inſcor.

Ἐγκρατέομαι, ῳ, ὁ, pilcis ex apais. ſed rejici ſolet, quia in apaii κολλὰ ἐγκ.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. ab ἐγκρατὴς, ὁ, ἡ, ς, compos, qui potiretur. praet. med. ἐγκράτα, a. 1. ἐγκρατὴς, ὁ, ἡ, robur.

Ἐγκρατὴς, ὁ, nom. p. ab ἐγκρατὴς, ὁ, ἡ, continens.

Ἐγκρατίζομαι, continee me, ſum continens. ſ. ἐνομαι. p. ἐγκεκράτεσμαι. ab eodem thematе.

Ἐγκρατὴς, ὁ, ἡ, ς, continens, ſum ſapeior, nom. plur. ἐγκρατοὶ. hinc adv. ἐγκρατῶς, ſimiter. Thema κράτος, ους, τὸ, robur.

Ἐγκρίνω, admitto, adopto, adjungo. ſ. ἐγκρινῶ. p. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

Ἐγκρίς, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex ſimila, & oleo. ab ἐγκρίνω, immiſceo, vel ἐγκρίνω, admitto, appodio.

Ἐγκρυπτόω, Dorice. pro ἐγκρυπτόω, ὦσω, pulſantes, nom. pl. part. praſ. f. g. a κρότος, pulſo. Th. κρότος, ου, ὁ, pulſus.

Ἐγκρύπτω, condo, intego. ſ. ψω. Th. κρύπτω, occulto. ab ἐγκρύπτω, occulto.

Ἐγκρυφίας, ὁ, panis ſubcinericius. ἐγκρυφὴς, ὁ, occultatus in cinere.

Ἐγκυλίω, in aliquo loco condere. Th. κεῖμαι, cubo.

Ἐγκύκλιος, ος, ὁ, ἡ, circularis, rotundus, vulgaris. ab ἐν, & κύκλος, ου, ὁ, orbis, circulus.

Ἔγκυος, ος, ὁ, ἡ, gravida, praegnans. ab ἐν, & κύω, uterum fero, ſum gravida.

Ἐγκύω, ῳ, ὁ, gravida, praegnans a κύω, uterum fero.

Ἐγκυλίω, ῳ, praſ. part. ab ἐγκυλίσω, in utero geſtor. ex ἐν & κύω, idem ac κύω, uterum fero.

Ἐγκυλίω, ῳ, ὁ, illapſus, a. 1. part. paſſ. ἐγκυλίσθεν. a. 1. inf. ἐγκύλισθαι. 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐγκυλίω, incido ſ. ἐνω. a. 1. act. ἐνέκυλισα. Th. κυλίω, volvo, incido.

Ἐγκωμιάζω, ις, ς, laudo, praſ. part. paſſ. ἐγκωμιάζομαι, ω, ὁ. Thema ἐγκώμιον, ου, τὸ, laus, praeconium.

Ἐγκωμιαστὴς, ὁ, ἡ, Poet. ἐγκώμιος, ία, ον, laudatorius, a, um. ἐγκωμιαστὴν, laudator, quod laudandum eſt. ab eodem them.

Ἐγκώμιον, ου, τὸ, praeconium, laus. hinc ἐγκωμιάζω, laudo, celebro. ab ἐν & κῶμος, quia in vicis dicebatur.

Ἐγκωνεύω, ſub. ſ. ὦ. a. 1. ind. paſſ. verbi χαλινόω, dulcem reddo. Th. χλυκὸς, ὁ, dulcis.

Ἔγμαι, per ſyncop. ex ἔγαμαι, Dor. inf. praſ. verbi γάομαι, habeo. ſ. ἕξω, & ἐσχήσω.

Ἔγνω, feivi. Genes. 31. verſ. 36.

Ἔγνω, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab ἔγνω, ſapui, ſenſi, tanquam a γνῶμι, verbi γιγνώσκω, & in vicis dicebatur.

Ἐγνωκὼς, a. 1. ind. paſſ. verbi γνωκάω, dulcem reddo. Th. γλυκὸς, ὁ, dulcis.

Ἔγνως, per ſyncop. ex γίγνωσ. Dor. inf. praſ. verbi γιγνώσκω, habeo. ſ. ἕξω, & σχήσω.

Ἔγνω, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab ἔγνω, ſapui, ſenſi, tanquam a γνῶμι, verbi γιγνώσκω, & in vicis dicebatur. praet. γέγνωκα, a. 1. ἔγνωσα.

Ἔγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. γέγνωκα, perf. inf. ejuſdem verbi.

Ἔγνων, a. 2. ind. activ. & io 3. plur. ἔγνωσαν, & ἔγνω. Poet. vide ἔγνω.

Ἐγνωσμένος, 3. ſing. imperf. paſſ. a γνωσκόω, cognoſco.

Ἐγνώσσατο, notu facit, a. 1. ind. act. a γνωσκόω. ſ. ὦ. p. ἐγνώσκα. a. γνώσμαθον, notus, pro γνωτὸς. Th. γιγνώσκω, cognoſco. ſ. γνώσομαι.

Ἔγνωτο, vide ἔγνω.

Ἐγνωτοὶ, ων, ὁ, ſ. ἐνω, perf. paſſ. ἐγνώσθαι, ω, ὁ, ς. a. 1. ind. paſſ. verbi γιγνώσκω, cognoſco.

Ἐγχα-

Ἐγγράφω, ſcripſi tunc, 3. plur. ε. ν. paſſ. ἐγγεγράφθαι, verbi γράφω, ſcribo. f. Φω. φ. ψω. ε. ν. ἐγγράψω.

Ἔγγυος, ου, ὁ, ἡ. ind. acſt. a γράφω, ſcribo.

Ἐγείρω, Att. ſyncope, ut volunt nonnulli, pro ἐγέρω, præſ. imperat. paſſ. Ion. pro ἐγείρου ſæpe verbi ἐγρήσσω, excitor, pro ἐγήσσεαι, unde imperf. ἐγρησσο, pro ἐγείρου. Theſm. ἐγέρω, excito.

Ἐγρήγορα, ας, ἡ, vigilavi, præt. med. verbi ἐγρήγορω, vigilo: vel ut alii malunt, ab ἐγείρω, excito.

Ἐγρηγορέω, vigilo. f. ήσω. ε. ν. ἐγρηγόρηκα, ας, ἡ. ab ἐγείρω, excito.

Ἐγρηγορθαι, ſuſcitatum eſſe, Poet. pro ἐγήγερμαι, pleonaſmo ῆ Θ, & ſyne. litteratum ι, & ρ, eſt perf. ind. med. verbi ἐγείρω, vigilo, vide ἐγείρω. Euſtathius format ab ἐγείρω, perf. ἐγήγερ. ρ. m. ἐγερε, Attic. ἐγήγορα, & pleonaſma. litteræ ρ. ἐγήγορα. unde novum thema ἐγηγορέω. perf. ἐγηγόρκα, pro ἐγηγόρηκα. hinc aſſ. ἐγηγόρασι, ejus inſinit. ἐγηγορᾶσθαι, Æolic. ἐγηγορᾶν.

Ἐγηγυάθαι, vigilaverunt. Dor. pro ἐγηγόρασι. 3. plur. perfect. med. vide ἐγηγόρθαι, & ἐγείρω, vigilo.

Ἐγήγορσι, adv. vigilanter. ab ἐγήγορσις, vigilio. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐγήγορτο, Poet. pro ἐγήγερτο, vigilo.

Ἔγηκας, Att. ſyncop. pro ἐγήκεκας, excitor. ſe ἐγήκεκα, pro ἐγήγερκα.

Ἐγκαλέω, ῶ, ῆς, imperf. actiu. verbi ἐγκαλῶ, exerceo. fut. σω. p. κα. Th. γομφοὶ, ῶν, ἡ, nodus.

Ἐγκάμνουσαι, Att. pro γογκάπτουσαι, perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐγκαυλῶ, ω, ῆς, ᾶ. ι. ind. paſſ. verbi γομφόω, nudo, denudo. Th. γομφοὶ, nudus.

Ἔγχη, ης, ἡ, haſtæ. nom. pl. ab ἔγχος, ους, τὸ, haſta.

Ἐγχεία, ας, ἡ, ſeu ἐγχεῖα, haſta, ſeu peritia haſtæ certandi, gen. pl. Ἐοl. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, haſta.

Ἐγχείδιον, ου, ὁ, ἡ, bellicoſus; qui haſta fremit, ac ſtrepitum edit. ab ἔγχη, haſta, & δίνημι, fremo. Hinc & Παλλὰς, Pallas, dicta a πάλλω, vibro.

Ἐγχειλίσσατο, ου, ὁ, Jovis cipitheron, qui fulmine tanquam gladio ſolet uti. ab ἔγχος, τὸ, haſta, & κεραυνὸς, ὁ, fulmen.

Ἐγχειρέω, aggredior. fut. ήσω. p. κα. ἐγχεχείρηκα, præſ. part. plural. num. ab ἐν, & χείρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, id, quod aliquis aggreditur. ab ἐγχειρέω, aggredior.

Ἐγχειρίζομαι, in manus tradere. Thema χείρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἐγχελυοσφάγος, ὁ, ὁ, in alicujus manu poſitus. ab eodem themate.

Ἔγχελυς, υος, ὁ, ἡ, anguilla. q. ὁ ἐν ὑδατι χαίδων, quod in limo fundatur. Vox Latina anguilla aſſonat Græcæ. eſt certe ut anguis. velim autem ἔγχελυς dici, τὸ, ab ἔγχος, & μέλω, laobre affigor. hoc a μέλος, fatum, verſo ε in ο. Th. μείρω, divido.

Ἐγχέσπαστος, ὁ, ὁ, qui haſtam vibrat, bellicoſus. ab ἔγχος, ους, τὸ, haſta. & πάλλω, vibro.

Ἐγχθόνιος, infudentem, etaſi Dor. pro ἐγχυτὸν, acc. ſing. præſ. part. acſt. Th. χέω, fundo. f. χεύω.

Ἔγχος, ους, τὸ, haſta, ἐπὶς, dat. ſing. ἔγχεϊ. dat. plur. ἔγχεσσι. q. ab ἐνω, perimo. vel quia ἐσσχεσιν, manibus tenetur. Vel ἀπὸ τῶ ἐγκεῖσθαι ἐν χερσὶ, quia eſt in manibus.

Ἐγχρίμπτω, infigere, quod a χρίω, leviter facio. Th. χρίω, coloro.

Ἐγχρίπτω, ψω, ψας, propinqua, aor. 1. paſſ. ſ. g. ab ἐγχρίμπτω, idem ac χρίμπτω, admoveo. f. ψω.

Ἐγχρίπτω, ατω, inunge, imperat. aor. 1. acſt. ab ἐγχρίω, inungo. fut. ίσω. p. ἐγκέχρικα. a. 2. ἐνέχριμπτο. Th. χρίω, ungo.

Ἐγχρίω, forte ἐγχρίσκω, ſcribendum aor. 2. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem ac χρίμπτω, admoveo.

Ἐγχρονίζω, immoror, tardo. fut. ίσω. p. κα. ab ἐν, & χρονίζω, cunctor. Th. χρόνος, ου, ὁ, tempus, ſpatium.

Ἐγχρώννυμι, ω, ας. part. acſt. ab ἐγχρώννυμι, quaſi ab ἐγχρόω, colore imbuo. ab ἐν & χρόα, ας, ἡ, color.

Ἐγχωρεῖ, licere, ſas eſſe.

Ἔγχωριος, α, ον, domeſticum, ἡ eo loco, ubi habitas, pagus, uſura. ab ἐν, & χώρος, ου, ὁ, locus.

Ἐγὼ, & Att. ἔγωγε, ego. Dor. ἰγών, & ἰγώνγε, Æol. ἐγών, & ἐγώνγε. Hinc κατὰ, ἐμὸς, ἐμὸν, meus. ἐμέθεν, ου, ὁ, noſter duorum. ἐμέτερος, α, ὁν, noſter.

E Δ.

Ἔδαν, docuit. 3. ſing. a. 2. ind. acſt. verbi δάω, diſco. hinc δέδαε, quod vide.

Ἐδάδει, novi, ſeu conſuevi fum. aor. 2. ind. paſſ. a δάω, diſco. ſcio, perf. δέδηα, q. a δάω, part. perf. paſſ. δεδαημένος, perf. m. δέδαα, pro δέδοα, novi. a. 2. inf. paſſ. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

Ἐδαίζετο, dividebatur, imperf paſſ. verbi δαΐζω, divido. Thema δάω, divido, parcior.

Ἐδάϊσσαν, ejulatus eſt. 3. ſing. aor. 1. med. verbi δάϊσσω, ejulor. Th. δάω, ejulum prebeo.

Ἐδᾶς, pro δάης. 2. ſing. aor. 2. acſt. ἔδαον, ες, ε, verbi δάσκω, todo, mordeo. f. δάξομαι. p. δέδακα.

Ἐδέδμασαι, ης, ε, domui, a. 1. acſt. gemin. ac. Poet. verbi δάμνω, domo. ſ. σω. p. κα.

Ἐδέδμητο, ητ, ῆτ, domitus ſum, a. 1. indicat. acſt. a δάμνω, ſeu δάμναω, vel δάμημαι, domo. ſ. α. δαμῶ. a. 2. ἐδάμην. Vel, ut alii volunt, a δέδμητο, ædificio. perf. δέδμημαι. perf. paſſ. δεδμημένος. a. 2. ἐδμήθην.

Ἐδέδμητο, domabat, 3. ſing. imperf. a δάμναω, pro δάμνω, domo.

Ἐδέδοικα, ης, ε, timui, ab δείδω, idem, per ſyſtolem litteræ ι.

Ἔδεθ, & εἴδεθ, ατος, τὸ, eſca, ab ἔδω, edo.

Ἐδεύδετο, dormivi, a. 2. verbi εὐδάνω, ſeu εὐδάω, dormio. ſ. ήσω. p. κα. εὐδαθήσομαι, aor. 2. end. paſſ. εὐδηθῆναι, ης, ε, ν.

Ἐδέχατο, per metathelin pro ἔδεκτο, vidi. a. a. acſt. verbi δέκω, video, cerno. Sic p. μεδέχατο, pro μεδέκτο.

Ἐδέωσάν, ω. ατο, & Poet. ἐδεώσαντο, a. 1. m. hinc, δεώσασθε, a. 1. inf. med. a δέδω, idem ac δέω, divido.

Ἐδεώσαντο, dividebant. a. 2. plur. aor. 1. med. pro ἐδεώσασθε. & in 3. ſingul. ἐδεώσατο, ejuſdem verbi.

Ἐδηρεῖ, 3. ſing. & in 3. plur. δηρέουσι, fut. Att. verbi δηρίζω, ſolo æquo, pario. fut. δηρίσω. & Attic. δηρῶ. præt. δέδηρα. quod ab δῆρος, ους, τὸ, ſolum. Them. δηρόω, fedeo. ſ. δήσομαι.

Ἔδηρις, ſolo, ædificio.

Ἔδηρος, ους, τὸ, ſolum, pavimentumm. ab ἵζομαι, ſedeo.

Ἐδήωσαν, dilacerarit. 3. ſing. a. 1. acſt. a δάσσω, dilanio. f. δάσω. p. ρα.

Ἔδησι, timuit, Poet. pro ἔδεισε. aor. 1. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδεικα. p. m. δέδεισμαι, δείδια, & δίδια.

Ἐδίδη, pro εἶδε, vide.

Ἔδμεν, Jon. pro ἴδη, 2. ſing. verbi ἔδημι. Th. ἔδω, edo.

Ἐδμήτην, ες, ὁ, praguſtator, ab ἔδω, edo, quia edit ejus ſitum præfectus ejus alarum.

Ἐδόμενον, per ſyncopen Poet. pro ἐδέσμενον, pluſq. perf. paſſ. verbi ἔδομαι, capio. ſ. δέξομαι. perf. δέδεγμαι. a. 1. ἐδέχθην.

Ἐδόθησαν, dati, pro ἔδοσαν, ligari furrant. 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi δέω, ligo.

Ἐδόθησι, 3. ſing. pluſq. perf. med. a. p. m. δέδοα, verbi δάω, divido.

Ἐδόθησι, timuerunt. pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. ſ. δείσω. perf. med. δέδεισμαι.

Ἐδόμησαν, Jon. pro ἐδέσμησαν, pluſq. perf. paſſ. verbi ἔδομαι, ſtruo. ſ. ἔδομαι. p. δεδόμημαι, & per ſyncopen δέδμημαι. perf. paſſ. δέδμημαι.

Ἐδόοιεν, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. ſ. δείσω. p. m. δέδοικα, pro δείδοικα, & δίδια.

Ἔδος, Jon. pro ἔθος, præterit. imperf. verbi ἔθω, operior.

Ἐδοῦδα, indigui, ſeu omvi, aor. 1. ind. paſſ. verbi δέομαι, tanquam a δείομαι. ſ. δεόμαι, oro, & indigeo. Th. δέω, ligo. hinc δεῖ, oportet.

Ἔδρας, opus fuit, a. 1. ind. verbi δεῖ, opus eſt, imperſonaliter.

Ἐδρᾶσθε, ligatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi δέω, ligo, perf. paſſ. δέδεμαι.

Ἔδρα, oportebat, imperf. verbi imperſonalis δεῖ, oportet. Item δέω, comedet, Att. pro ἔδω. 2. ſing. ſ. ι. med. δήσομαι, verbi δέω, item δέω, ligabit, imperf. verbi δέω, ligo.

Ἐδύδεσσαν, timuerant, per ſyncopen pro ἐδιδίεσσαν, 3. plur. pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. ſ. δείσω. perf. med. δέδοικα, hinc pluſq. perf. ἐδεδίειν. Sic ἐδείδεσαν, pro ἐδιδίεσαν. ſ. plur. pluſq. perf. med.

Ἔδυσα, ας, ἡ, exſtruxi, aor. 1. ind. acſt. verbi δύσσω, ſtruo.

Ἐδύσθε, ας, ἡ, offendi, aor. 1. ind. acſt. verbi δύσσω, ſeu δύσσομαι, offendo. ſ. δύσω. p. δέδυσμαι. aor. 2. paſſ. ἐδύσθην.

Ἔδυτα, ας, ἡ, excoriavi, a. 1. ind. acſt. & in 3. plur. ἔδυσαν, verbi δύσω, excorio. ſ. δύσω. p. δέδυκα. a. 2. paſſ. ἐδύθην. ſ. 2. paſſ. δυθήσομαι.

Ἔδυσο, ſuſcoperat. Dor. ſyncop. pro ἐδύσσατο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi δύσσομαι, capio. ſ. δύσομαι. perf. paſſ. δέδυσμαι.

Ἐέδνα, regio Babyloniæ, Jon.

Ἐέδμησαν, & per ſyncopen ἔδμησαν, comedere, Dor. pro ἐδέσμησαν, præſ. inf. ab ἔδω, edo.

Ἐέζετο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἑέζομαι, capio. ſ. ἑέσσομαι.

Ἐέθειραν, obtuitus ſum, a. 1. paſſ. verbi ἑάω, video. a. 2. ἴδησον. p. m. ἑέδορκα.

Ἐέθρεπται, cibia, dat. plur. ab ἑέθρεπτα, ων, τὰ, cibus. Th. ἑέω, edo, pro ἔδομαι. a. 2. ἔφαγον, ſi, ε, ἔφαγε, qui edit. Th. ἔδω, edo.

Ἐέθυσι, indigebat, imperf. verbi ἑέδομαι, Poet. pro ἔδομαι, egeo.

Ἐέλδεται, pro ἔθελε, ſeu ἔθωτ. 3. ſingul. a. 1. acſt. verbi ἑέλδομαι, pro ἑέομαι, oro, opto pro ἔθελω, ego.

Ἐέλδω, fedibus, gen. plur. ab ἕδος, ους, τὸ, ſedes.

Ἐέλδω, fedebit, 2. ſing. fut. a. ἑέδομαι, verbi ἵζω, fedeo.

Ἐέλδω, pret. med. Attic. redupliceatione ex ἑ in ε. pro ἔδομαι, verbi ἔδω, edo.

Ἐέλδεται, & ἑέλδεται, Jon. pro ἐδέσμησαν ἐσ, & ἐδεσμήσασι ὧς, pret. & pluſq. perf. paſſ. verbi ἔδω, edo. fut. ἔδομαι. perf. ἔδομαι, Att. ἐδήδοκα. pluſq. perf. paſſ. ἐδήδεσμαι, cujus tertia perſona ἐδήδεσται, adjecto σ, ἐδήδεσται, & Jon. ἐδήδεται.

Ἐέλδεται, edi, perf. pro ἔδεσ, ſeu ἔδεται, ab ἔδω, edo. fut. ἔδομαι. perf. ἐδήδοκα. fut. ἐδήδομαι. pluſq. perf. ἐδήδεσμαι. Att. redupliceatio initialibus litteris, & ι in ε converſo, ἑέδεται, & in pluſq. perf. ἑέδήδεσμαι. part. ἑέδηδεσμένος. pret. ἑέδηδεσται, pro ἔδεσται.

Ἐέλδεται, vide in ἑέδω.

Ἐέλδεται, edi, perf. Att. pro ἔδεσ, ab ἔδω, quod & interiecta ſyllaba ἐδ, ἐδήδεσα dicitur. unde perf. ſyncop. ἐδήδεσμαι.

Ἐέλδεται, pro ἑέδεται, inſerunt. 3. plur. a. 1. med. verbi ἑάω, ludo. ſ. ήσω. a. ἔσσα, titio, quod a ἔσω, uro.

Ἐέλδω, 3. plur. imperf. Att. pro ἔδεσαν, 3. ſing. imperf. paſſ. a ἔδεσμαι, manifeſto, declaro. Th. ἔδεσμαι, ας, ἡ, manifeſtus.

Ἐέλδω, ligaverunt, 3. plur. a. 1. acſt. verbi ἔδω, ligo. ſ. δήσω. p. κα. pluſq. paſſ. ἐδέδεκτο.

Ἐέλδω, ους, ὁ, cibus, ab ἔδω, edo. pret. ἐδήδεσμα.

Ἐέλδω, ας, ἡ, pugnax ſum, a. 2. paſſ. verbi ἔδω, ſedeo. fut. ἔδομαι. perf. ἔδομαι. pret. paſſ. ἐδήδεσμαι.

Ἐέλδω, ας, ἡ, aor. 1. ind. acſt. a ἔδω, ſedeo. a. 1. paſſ. ἐδήδεσμαι, & per ſyncopen ἔδμησαν, imperf. paſſ. ἐδήδεσμαι.

Ἐέλδω, ſi, ε, & per ſyncopen ἔδμησαν, comedere, Dor. pro ἐδέσμησαν, præſ. inf. ab ἔδω, edo.

Ἐέλδω, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἑέδομαι, capio. ſ. ἑέσσομαι.

Ἐέλδω, obtuitus ſum, a. 1. paſſ. verbi ἑάω, video. a. 2. ἴδησον. p. m. ἑέδορκα.

Ἐέλδω, cibia, dat. plur. ab ἑέδεσμα, ατος, τὸ, cibus. Th. ἑέω, edo, pro ἔδομαι. a. 2. ἔφαγον, ſi, ε, ἔφαγε, qui edit. Th. ἔδω, edo.

Ἐέλδω, indigebat, imperf. verbi ἑέδομαι, Poet. pro ἔδομαι, egeo.

Ἐέλδω, pret. Attic. pro ἑέδεται, ſeu ἔδεται, 3. ſingul. a. 1. acſt. verbi ἑέδομαι, pro ἑέομαι, oro, opto pro ἔθελω, ego.

Ἐέλδω, fedibus, gen. plur. ab ἕδος, ους, τὸ, ſedes.

Ἐέλδω, fedebit, 2. ſing. fut. a. ἑέδομαι, verbi ἵζω, fedeo.

Ἐέλδω, pret. med. Attic. redupliceatione ex ἑ in ε. pro ἔδομαι, verbi ἔδω, edo.

Ἐέλδω, & ἑέλδω, Jon. pro ἐδέσμησαν ἐσ, & ἐδεσμήσασι ὧς, pret. & pluſq. perf. paſſ. verbi ἔδω, edo. fut. ἔδομαι. perf. ἔδομαι, Att. ἐδήδοκα. pluſq. perf. paſſ. ἐδήδεσμαι, cujus tertia perſona ἐδήδεσται, adjecto σ, ἐδήδεσται, & Jon. ἐδήδεται.

Ἐέλδω, edi, perf. pro ἔδεσ, ſeu ἔδεται, ab ἔδω, edo. fut. ἔδομαι. perf. ἐδήδοκα. fut. ἐδήδομαι. pluſq. perf. ἐδήδεσμαι. pret. ἐδήδεσται, pro ἔδεσται.

Ἐέλδω, vide in ἑέδω.

Ἐέλδω, edi, perf. Att. pro ἔδεσ, ab ἔδω, quod & interiecta ſyllaba ἐδ, ἐδήδεσα dicitur. unde perf. ſyncop. ἐδήδεσμαι.

Ἐέλδω

Ἐδώδιμος, ον, epulum quod acceptis donis spontaneis paratur. f. Hesych. ab ἔδω.

Ἐδώλιος, ὁ, ἡ, ὀν, defpondeo. Th. ἔδω, τό, dos, fponſalia.

Ἐδωτήρ, ὁ, ἰδωτῆρ, ὁ, ἡ, focer, qui filiam dat, addita dote. ab ἔδω, τό, dos.

Ἔδωτ, ὁ. ſingul. optat. præſ. ab ἔδω, edo.

Ἐέδεω, videbatur, 3. ſing. ab ἐέδετον, ον, ες, ες, verbi ἐοκέω, videtur. d. ἐοικ, & ἐικ.

Ἐεδολάμης, arbitrabamur, Dor. pro ἐδοκάμεν, 1. plur. imperf. act. verbi ἐοκέω, videor.

Ἐέλσασθαι, Boet. pro ἑέλσαι, 3. plur. imperf. act. verbi ἑλαύνω, dolo utor. f. ὤσω. p. ἐξελάσασκε. Th. ἐλάω, ς, ε, dolus.

Ἐέπομαι, comedam, Att. pro ἔδομαι, ut φαγέομαι pro φαγοῦμαι, fut. a. med. verbi ἔδω, edo.

Ἔεσε, dederunt, Dor. & Heſiod. pro ἔδοσαν, ab ἔδω. aor. 2. verbi δίδωμι, do.

Ἐέσσεν, agitabatur, 3. ſingul. imperf. paſſiv. verbi ἐείσω, agito. f. ἐέσω. p. σσα.

Ἐέσσι, comedunt, Dor. feu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præſ. verbi ἔδω, edo.

Ἐέτης, putavi, a. 1. ind. act. a ἐοέω, puto, videor. f. σω, & ἐέξω. præt. paſſ. ἐεδόγμαι.

Ἐέθ, ος, ος, ſedes. Th. ἔζομαι. fut. ἔδομαι, ſedeo.

Ἔεσσαν, 3. plur. aor. a. act. ἔδω, verbi δίδωμι, do.

Ἔη, pro ἔδου, 2. ſing. a. 2. ind. verbi δίδωμι, do.

Ἐεῖλλόσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἐαλέω, ſervio. f. ἐέσω. p. ἐεδούλευκα. Th. ἐελθ-ω, ς, ός, ſervus.

Ἐέξασκε, ſi. a. med. verbi ἔζω, ſedeo. Tenui autem ſpiritu ſcripſerunt ἔξασκε, ſ. a. med. ab ἔδω, edo.

Ἔεσσον, a. 2. act. verbi ἔσσω, ſonitum edo ſ. a. ἔσσα. Th. ἔσσω, ς, ἡ, ſonitus.

Ἔεσσ', pro ἔδεσι, eduas, 2. plur. præſ. ind. ab ἔδω, edo. p. ἐδέσασι. Cætera tempora non ita uſitata.

Ἔεσσ, recurrit, per ſyncopen pro ἔζεσσε, a. 1. ind. act. verbi ἐαλέω. q. a ἐείω. f. ἐγείσω, & Jon. ἐρέω. inde f. a. med. ἐκαθεσάμην. aor. 2. med. ἐκαθεσσάμην. Sunt qui vlint eſſe aor. a. 1. ἔεσσ, ας, α, verbi ἔζομαι, ſeu ἔδομαι; alioqui non poſſet eſſe imperf. verbi ἔζω, facio, contractum ex ἔεσσ.

Ἔεσσι, ας, ὁ, ſella, ab ἔζομαι. f. a. ἐέσσομαι. inde ἔδος, ἔδεος, ἔδους, ἔδεσι, ſedeo, ſtabilio, ſtabilio, firmus, ſtabilis, firmus; ab ἔδω, edo.

Ἐέσσθαι, dormi, pro ἐδαθδον, a. a. permectaſtella litterarum verbi ἐαθδάνω, dormio. Sunt qui ramen a ἐγείδω formari malint.

Ἔεσσι, σσι, σσιν, ſtabilis, firmus; ab ἔζομαι, ς, ἡ, ſella; item baſis. Th. ἔζω, colloco.

Ἐέρασμα, ασσι, τὸ, ſtabilimentum, fundamentum, ab ἔζομαι, ſtabilio. f. σσω. p. ἐζάσσω. perf. paſſ. ἐζάσμαι. ab iiſdem thematibus.

Ἔεσσον, pro ἔδαμον, vidi, aor. 2. verbi ὁράω, video. f. ὄψ-ω. p. ὄπ-α.

Ἐέτραπ, pro ἔτρωσαν, vide ἐέρασμα.

Ἐέρμασμα, fugimus. f. pro a. 2. ἔδρασ, ας, α, verbi ἐείρασκον, fugio.

Ἐέρασσε, ες, ε, cucurri, a. a. verbi τρέχω, curro. f. ὄρθεξ-ω. ἐδρόμασκα. p. m. ἐδρόμασκ.

Ἐέρασ, fugerunt, per ſyncopen pro ἔδρασαν, 3. plur. aor. 1. verbi ἐείρασκον, fugio. f. ἐρασω. Alii volunt a. 2. plur. numeri pro ἔδρασαν, ut ἔβαν, pro ἔβασαν, verbi βάω, ſeu βάσκω.

Ἐέρασσε, anfugi, aor. 1. act. verbi ἐείρασκον, quaſi a ἐρασω.

Ἔεσι, Jon. pro ἔζομ, ὁ, ſella. Th. ἔζομαι, ſedeo.

Ἐέτησ', pro ἔδρησα, feci a. 1. Jon. pro ἐδρασα, a ἐρέω, facio. f. ἐρέσω.

Ἐέρασλον, ſi. a. colloco, firmo, quod ab ἔζομ, ſella.

Ἐέρασκο, ſedeo. ab ἔζομ, ὁ, ἡ, ſella.

Ἐέρασσαν, ſedebant, 3. plur. ind. paſſ. pro ἐδρασσαν, ab ἐδρασσ-ω. Poet. ἐδρασσ-ω. Sic in imperf. ἐδρασσον, pro ἐδρασσον, ejuſdem verbi. Th. ἔζομαι. f. ἔδρασσω, ſedeo.

Ἐέρασσοντες, ες, ε, luctatores epitheton, qui inter luctandum ſedem, patteque, quibus ſedemus, agitat, ac verſat. ab ἔζομ, ſella, & στρέφω, verto, p. m. ἐστρεφα.

Ἔεσσι, occidebat, imperf. verbi ἔσσομαι. Th. ἔδω-ω, occido, fubeo.

Ἔεσ, ας, ᾳ, ſubii, a. 2. verbi βάω fubeo. interdum, ἔδω, eſt 3. plur. more Boeotico pro ἔδυσαν. Th. ἔδω, fubeo.

Ἐδωδάδω, Dor. pro ἐδωδίδω, potui, a ἐδώδμαι, poſſum.

Ἐδωδάσσω, & Att. ἐδωδίδω, potui, aor. 1. act. verbi ἐδώδμαι, poſſum.

Ἐδωδάσσω, & Att. ἐδωδίδω, potui, aor. 2. act. verbi ἐδώδμαι, poſſum. f. ἐδωδησ-ω. p. ἐδώδησκα.

Ἐδωδάσσω, apud Herodot. ſumi videtur pro ἐδωδίδω, poſſibile erat.

Ἔδυσι, indui, imperf. act. verbi δύω, induo.

Ἔδυσασκον, Jon. pro ἔδυσκον. vide ἔδυσασκον, a verbo ἔδυσασκω, poſſum.

Ἔδυσάσθαι, & Att. ἐδυσίδω, potui, a. 1. verbi ἐδώδμαι, poſſum. f. ἐδωδησασ-ω. p. ἐδώδησκα.

Ἔδυτο, fubii, a. 1. verbi δύω, vel δύνω, fubeo, necido.

Ἔδυσαν, pro ἔδυσαν, 3. ſing. aor. 2. med. Poet. ejuldem verbi.

Ἐδυσάσσω, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐδυσάσσω, difficulter patio. f. ἐδυ-σ. ex δύς, ægre, & πάσχω, patio. p. m. πέπονα.

Ἐδυσάμην, 3. ſing. imperf. verbi ἐδυσάμην, ægre feto. ex δύς, ægre. & ἔχω, feto.

Ἔδω, edo, arrodo, inde Lat. edo, perf. ἐδέδοκα. Hinc ἔδωσμα, ατος, τὸ, edulium, ἔδυσ, ἔδεσ, ατος, τὸ, idem. ἐδώδιμ, ος, ὁ, ἡ, cibus, eſus.

Ἔδωδ, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐδώδιμ, ὁ, ἡ, cibus. Th. ἔδω, edo.

Ἔδωδιμ, gen. fing. ab ἐδώδιμ, ὁ, ἡ, cibus. Th. ἔδω, edo.

Ἐδώδιμον, ὁ, ἡ, eſculentus. ab ἔδω, edo.

Ἔδωκα, ας, ε, dedi, a. 1. verbi δίδωμι, do. f. ὤσω. p. ἔδωκα. aor. 2. ἔδυν, ας, ε.

Ἔδωκαν, ον, τὸ, natrum trantlu. fori, ſedes. ab ἔδω, ος, τὸ, ſedes. Th. ἔζομαι, ſedeo.

Ἔδωρτας, veſcantur, 3. plur. ſub. m. ab ἔδω, edo.

Ἔδωσαν, donaverunt, 3. plur. aor. 1. ind. verbi δίδωμι, dono. f. ὤσω. Th. δίδωμ, ς, τὸ, donum.

Ἔδωσαν, feribendum credo, ἐδώσασ, 3. plur. a. 2. ind. act. ab ἔδω; vel eſt 3. plur. ab imitato a. e. ἔδωσα, pro ἔδωκα, verbi δίδωμι. do.

E E.

Ἔεδνα, vel ἔεδνα, per pleonaſm. Poet. pro ἔδνα, τά, dos, ſponſalia.

Ἔεικασν, vigilavi, per prothefin pro ἔγρασν.

Ἔεικασε, ſimilis eſt, Poet. pleonaſm. pro ἔοικε, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἔοικ, ς, ὁμοιος, ſimilis ſum.

Ἔεικα, ας, ε, dixi, Att. pro ἔρκα, verbi ἔρω, dico.

Ἔεικασ, ας, ε, dixi, vel Attic. vel Poet. pleonaſmo pro ἔρκα, ab ἔρω, dico.

Ἔεις, pro ἔν, unus, per prothefin Poet. f. μία, una, neut. ἔν, unum.

Ἔεικοσσάς, pro εἰκοσάμις, ἡ, a. e. part. med. ab ἔρω, video.

Ἐεικόσθαι, aſſimilatus fum, pro ἐοικάθαι, aor. 1. med. ab eodem them. Sed ἐεικοσθαι, inducti ſunt ab ἐεικόσθαι, aor. 2. med. verbi ἔρω, induo.

Ἔεικοσι, pro ἔκοσι, 2. ſing. aor. 2. med. ἐεικόμαν, ἐεικου, pro ἔκου, verbi ἔρκω, video.

Ἔεικτέλλ, dat. ſing. a. 1. ind. act. a. 2. ἔεικτε, Att. pro ἔκτε, verbi ἔρκω, eo.

Ἔεἰλεται, appetit, 3. ſingul. præſ. ind. Poet. verbi ἐέλομαι, cupio. ſic ἐέλλομ, per pleonaſmum Poet. pro ἔλομαι, -ῃ, -εται, defiderium.

Ἔεἰλομ, pleonaſm. Poet. pro ἔλομ, τὸ, defiderium. Them. ἐέλομαι, deſidero.

Ἔεἰλομ, obvolutus fum, perf. paſſ. pro εἴλημαι, verbi εἴλω, ſeu εἰλέω, volvo.

Ἐεἰμφόδης, diſſolota diphthongo ει in ε. alii ab ἐέλομαι. compello, deducunt. nam ex ἐελμένος, fit ἐέλνος per ſyncopen, & prothefin ἔ, ἐέλνος: hinc ἐέλμενος. alii ab ἐέλλω, congrego. perf. paſſ. εἰλμένος, & per ſyncopen ἐλμένος, Poet. ἐελμένος.

Ἔεἰνυντ, ſimiliter pro ἔλυντο, ſeu ἔλυντ, imperf. paſſ. & ἐέλνυντο, pro ἐέλντο, a opt. Poet. pro ἔλνω, ſpeciale facio, pract. med. ἔολνα, Att. ſeu Jon. pro ἔλνα. Th. ἐέλνυ, ὕος, ὁ, ſpes.

Ἔεἰνυσ, a. 1. act. per pleonaſmum pro ἔλυσε, quod per ſyncopen dicitur pro ἐέλνυσε, aor. 1. inf. verbi ἐέλνυμ, abigo. f. ἐέλνυσ-ω. a. ἐέλνυσα.

Ἔεἰσσαν, eodem modo pro ἐέλδασσε, ſive ἐείδασσε, 3. ſing. imperf. verbi ἐέδνυμ, indno. Th. ἔδυσ, fubeo.

Ἔεἰγ, pro ἐεγγε, cohibe. præſ. imperat. ab ἐέργω, pro ἔργω, arceo. f. ἔρ-ω.

Ἐεἰργάθω, diſjunxit, 3. ſing. imperf. Poet. verbi ἐεργάθω, diſtrabo. imperf. ἐεἰργάθον, & per diſſolutionem Poet. vel per pleonaſmum ἐεἰργάθον. Thema ἐέργω, arceo.

Ἐεἰργε, coarctat, 3. ſing. præſ. ind. act. pro ἐέργει. Thema ἐέργω, arceo.

Ἐεἰργε, continet, 3. ſing. præſ. vide ἐείργ.

Ἐεἰργμένος, οι, munivi: pro ἐεἰργασμένος, perf. pass. ut ἐεἰργασ, pro ἐεἰργασε, verbi ἐείργω, arceo.

Ἐεἰργόνθασ, eadem ratione pro ἐεἰργόνθασ, quod derivatum ab ἐέργω, pro ἐείργω, arceo.

Ἐεἰρε, ος, ος, pro ἐέρσ, τος. hinc ἐερσίνη, roſeidus.

Ἐεἰρε, arcuit, pro ἐείρσε, ſeu ἔρκεσε, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐείργω, arceo. perf. paſſ. ἐεἰργμαι.

Ἐεἰρκεσε, pro ἐεἰργεσε, ſeu ἐεἰργε, pluſq. perf. Jon. pro ἐεἰργμένος ἔσσαν, verbi ἐέργω, ſeu ἐείργω, arceo.

Ἔεἰς, pro ἔτ, eras, imperf. Poet. ab εἰμί, ſum.

Ἐεἰσθα, pro ἔσθα, 3. perſ. a. 1. paſſ. imperat. verbi ἐννυμι, veſtio.

Ἐεἰσε, indutus eſt, pro ἔσε, pluſq. perf. paſſ. Sic ἐεἰσσεσο pro σσασο, a. 1. med. Poet. gen. σ, ab ἔω, ſeu ἐννυμι, induo.

E Z.

Ἔζαι, ſervebat, 3. ſing. imperf. act. a ἔζω, ſervco. f. ἔζον-ω.

Ἐζεσίης, ω, nomen regis, Ezechias. Hebr. fortitudo mea DOMINUS.

Ἔζετ', ὃ, ἔζετο, pro ἔζετο, ſedebat, imperf. Jon. ab ἔζομαι. f. a. 2. m. ἐδόμην. vel ab ἔζω. pro ἔζ-α. f. ἐσσ-ω. a. 2. ἐσσ, ς, ε. 3. ſing. perf. paſſ. ἔσμαι. a. a. paſſ. ἐσθην.

Ἔζε, Dorice, pro ἔζας, ς, ſing. imperf. verbi ἔζω, vivo.

Ἔζεσκε, vivebam, ες, aor. 1. ind. act. verbi ἔζεδλω, æmulor. zelo movcor.

Ἐζημίωμαι, mulctatus fum, perf. paſſ. verbi ζημίω, damnum affero. Th. ζημία, ας, ἡ, damnum.

Ἐζήμωθ-ν, ες, ε, ſedens, præſ. part. verbi ἐζήμαι, ſedeo.

Ἔζεσ, ας, ε, 3. ſing. pro ἔζας, ἔζε, ἔζε, vivebam, verbi ἔζω, vivo. fut. ἔζω, & ἐ. ἔζεσα, ας, ε.

Ἔζετα, 3. ſing. imperf. act. verbi ζητέω, ω, quæro, ſtudeo. imperf. ἐζήτεον, ν, ον, ες, ε, ν. a. ἐζήτεσα. pleonaſm. imperf. paſſ. ἐζητεόμην, ὁμὴν, ὁ, ἡ, ν, ον, ες, ε, ν. ſum.

Ἔζεσμαι, ſedeo. fut. ἐσσομαι. f. a. ἐδόμαν. quaſi ab ἐω, pono. unde & ἔσμαι. Hinc ἔδος, ους, ἡ, ſella, ſedes. ἔδεσ, ους, ἡ, ſedentaria ſtabilis. ἔδριον, ſtabilio. ἔδος, ους, τὸ, ſedes. ἔδρασ, ους, ἡ, ſolum. καθέδρασ, ους, ἡ, ſedes. καθέδρα, ας, ἡ, ſedes. ἐκάθισα, ας, ε, inſidio. ἐκαθέσθην, indidor. συνέδριον, ου, τὸ, conſeſſus, concilium.

Ἔζεύχθη, junctus fum, aor. 2. paſſ. ind. verbi ζεύγνυμι, jungo. fut. ἔ-ζευ-σ. aor. 2. ἔζυγον.

Ἔζευ, colloco, federe facio. ab ἔζω, pono, unde & ἔσμαι. ἔζομαι, ſedeo. f. a. med. ἐδόμαν.

Ἐζευγμένος, captivus factus, perf. part. paſſ. verbi ζεύγνυμι, vivum capio. f. ἔσσ-ω. p. ἔζευχα. perf. paſſ. ἐζεύγμαι, quaſi ἔζευ-σγμαι, ſeu ἐζεύθμαι, venor. Th. ἔζω, ας, ε, captura.

Ἔζευσ, vivebant, 3. plur. imperf. act. pro ἔζεσαν, verbi ἔζω, vivo. fut. ἔζέσ-ω. p. ἔζεσκα.

Ἔζευσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ζεύγνυμι, cingo. vide ἔζωσμαι.

Ἐζεύχθησ, cinctus fum, perf. ind. paſſ. ἔζωσμαι, pert. part. paſſ. a ζώννυμι, ut ἔζωσ-σθαι, pro ἔζωσ-θαι. p. ἔζωσμαι. a. 1. med. ἐζωσάμην, ω, ας, ε.

E H.

Ἐη, fit, Poet. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab ὦ, ἦς, verbi εἰμί, ſum. Sed ἐῇ, ſum, dat. ſing. Poet. f. ᾖ. ab ἰέη, ἰέῃ, ἰέῃ, ſum, fut. ſum, ab ἔω, fui.

Ἔηαι, ας, ε, miſi, pro ἔκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, mitto.

Ἔηκ', eram, erat, Jon. & Poet. pro ἤμ. a. & ἤν. 3. ſing. imperf. verbi εἰμί, ſum.

Ἐήκοσσι, pro ἑκάσσοις, placebam, imperf. Poet. verbi ἀέκω, placeo.

Ἐήκοσι, boni, gen. ſing. pro ἐέσσ, ſed per Poetas ἐήκοσι & meraſthefin ἐῆσ, ab ἐέσσ bonus, genit. ἐέσσ. Vel ἐέσσ, fui, gen. ſing. ab ἐέσ, fuus.

Ἐήκοσι, eras, Poet. pro ἔσσ, & hoc pro ἔσ, a. ſing. imperf. verbi εἰμί, ſum. Æoles enim perſonis definentibus in σ addunt θ. Alii volunt eſſe a. 2. ſub. pro ἦσ, & Poet. ἦσθ, & per paragogen Æol. ἦσθα.

Ἐῆσι, ſit, pro ᾖ. 3. ſing. ſub. verbi εἰμί, ſum.

Ἔηστο, idem ac ἔκατο, aor. 1. imperat. Jon. verbi ἵημι, ſino. fut. ἰέσω, & ἤσω.

Ἐτι, Pet. pro ἔτ᾽, mitescitis, 2. plur. aor. 2. sub. verbi ἔμαι, mitto. aor. 2. ind. ἵω.

E Θ.

Ἐθ᾽, pro ἔτ᾽, adhuc, adverb.

Ἔθασος, Dor. pro ἔθασις, reddidili. Vide ἐθάω.

Ἔθαλον, virui, a. 2. ad. verbi θάλλω, vireo. f. θαλ. p. πεθαλκα.

Ἔθανον, mortuus sum, a. 2. verbi θνήσκω, morior. f. 2. med. θανέομαι. pract. ad. τέθνηκα. p. m. τέθναν.

Ἐθαύμασε, admirabatur, 3. fing. imperf. verbi θαυμάζω, admiror. f. ασω. perf. paſſ. πεθαύμασμαι. a. 2. paſſ. ἐθαυμάσθην.

Ἔθαφε, ſepelii, & in 3. plur. ἔθαψαν, aor. 1. ind. act. verbi θάπτω, ſepelio. f. θάψω. p. τέθαφα. aor. 2. act. ἔθαπον. aor. 2. paſſ. ἐτάφην. p. m. τέθαφα.

Ἔθαφτμαν, ας, ατο, a. 1. ind. med. verbi θάπτομαι, ſpecto. f. ξ. med. θάψομαι. perf. paſſ. τεθάφθαι.

Ἔθειν, carrebat, imperf. act. verbi θέω, curro. f. θεύσομαι, ſeu θεόμαι.

Ἔθειρε, ας, ε, coma, cæſaries. q. ab θείρω, aſſolco. ex θέω, quaſi ſolirum tegmen. Vel ex τίθημι, κορυθὸς, orno. Coma enim aſtrui ornamenti gratia. Hinc ἐπιθήτειρα, comam alo.

Ἔθεὶς, ᾶ, miſſus, a. 1. part. paſſ. ab θέω, quod & τίθημι, aor. 1. act. verbi ἔμαι, mitto.

Ἔθειον, 3. fing. ind. praſ. θέω, 3. ſing. ſub. θέωσιν, a. 1. ind. act. verbi θέω, volo, ſoleo.

Ἔθελουσα, volebat, pro θέλει, 3. ſing. imperf. per epenthenſin ν ουσ, ejuſdem verbi.

Ἐθελωκὼς, ᾶ, ὸς, voluntarius, ab θέλω, volo.

Ἐθέλοντα velit, Poet. paragoge pro θέλοι, 2. ſing. praſ. ſub. verbi θέλω, volo. f. θέσω.

Ἔθέλουσι, voluerit, pro θέλει, 3. ſing. ſub. futuro. dual. ſubjunct. verbi θέλω, volo.

Ἐθέλων, ξ. t. ind. vel aor. 1. ſub. verbi θέλω, volo.

Ἐθελοντηρίᾳ ας, ᾳ, cultus ſponte electus. ab θέλω, volo, & ἔρομαι, ας, ᾳ, ſuperſtitioſus Deorum cultus. Thema ἔρομαδὸς, ſuperſtitioſa carnemonis Deum colo.

Ἔθέλω, 3. ſingul. & θέλομαι, 2. plur. praſ. opt. act. verbi θέλω, volo.

Ἐθελωνεῖν, rem ultro ignaviter agere. ab θέλω, volo, & κακὸς, malus.

Ἐθελοντὴν, ſum ἐθελόντων ἐκόντ, ſponte furdus, ſtudio ſolo.

Ἔθέλοντ᾽, pro θέλοντες, acc. fing. part. act. & θέλοντι, Dor. pro θέλοντι, volunt, 3. plur. praſ. ab θέλω, volo.

Ἐθέλοντὸ, nitro, ſua ſponte, adverb. ab θέλω, volo.

Ἐθελοντὸς, ὸ, ἡ, voluntarius, ejuſdem themᾶτος, volo.

Ἐθελοντὶ, adverb. voluntarie, ultro, ab θέλω, volo.

Ἔθέλω, vel θέλω, volo. imperf. θέλων, ν, ες, ε. θελόντων. perf. paſſ. πεθέλημαι. inde θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. q. τὸ θέλω, volo: ut ſit, quaſi more meo, & ex conſilio volo, id eſt, conſulto.

Ἔἐν, per ſync. Ion. pro ἔθεν, & hoc pro ἑ. fui: Iones enim pro ἐ dicunt ἔε. Attici addunt θεν. ita etiam ἕως, & ἑᾶ, ſe habent. Eſt & ἔθεν, pro ἑ, ſe.

Ἔθεντο, 3. plur. a. 2. med. ἐτέθην, σο, το, poſui, verbi τίθημι pono. fut. θήσω. p. τέθημαι. a. 2. θέμην.

Ἐτηρόνθαι, 3. ſing. imperf. act. verbi τηρέω, medeor, ſanatum. Thema θηρόνω, οντος, ὁ, miniſter.

Ἔθεσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi τίθημι pono.

Ἔθεε, Dor. pro ἔθη, 2. ſing. a. 2. med. pro ἔθου, & ἔθες, verbi τίθημι pono.

Ἐθεσπέσιος, & ἐθεσπέσιον, Jon. pro ἐθεσπέσιος, & ἐθέσπεσον, a θεσπέσιος, quo jones utuntur pro θεσπέσιος, ſpecto.

Ἔθεσσεν, 3. ſing. imperf. a θέσσω, accuo. f. ξω.

Ἐθέσσατον, inſpeterunt, 3. plur. aor. 1. med. Ionic. pro ἐθέσαντο, verbi θέσπιζω, ſpecto.

Ἔθεσπε, inſiciebat, Jon. pro θέσπιζε, 3. ſing. imperf. verbi θέσπιζω, inſpicio.

Ἔθεσε, ας, ε, poſui, & in 3. plur. θεσαν aor. 1. act. verbi τίθημι, pono. f. θέσω. a. 2. ἔθην.

Ἔθεσε, Jon. pro ἔθηκε, 3. ſing. aor. 1. med. ſic ἐθέσαντο, 3. ſing. ejuſdem temporis, verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Ἔθαλε, ας, ε, floruì. aor. 1. ind. actiu. verbi θάλλω, vireo. f. θαλ.

Ἐθέσπεσε, gen. ſing. ab θέσπεσος, ος, ὁ, ἡ, confuſus. Th. θέσ-, ασ, τὸ, mos.

Ἔθὸν, pro πέθὸν, miſſus ſum, a. 2. ind. paſſ. ab ἵημι, mitto.

Ἔθὲς, aſſuefac, praſ. imperat. actiu. ἐθίζω. Jon. pro ἐθίζε, praſ. imperat. paſſ. ab ἐθίζω, aſſuefacio.

Ἔθίζω, aſſuefacio. fut. ἴσω. pret. ἐθίσω. a. 1. ἐθίσα. praſ. paſſ. ἐθίζομαι. aſſuefio. pret. paſſ. ἐθίσμαι. perf. part. paſſ. εἰθισμένος. a. 1. inf. paſſ. ἐθίσθαι. Th. ἐθισ-, σι, τὸ, mos, conſuetudo.

Ἔθλων, conſumit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi θάλλω, frango. f. ατω.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus. ex ἔθνος, ους, τὸ, gens, & ἄρχω, ις, ω, vel ἄρχομαι ωνται, præcipio. Th. ἄρχο-, impero. pret.

Ἔθνικὸς, ὸ, ἡ, gentilis, ethnicus. hinc ἐθνικῶς, adv. ethnice, gentiliter.

Ἔθνος, ους, τὸ, gens, natio, populus, ſexus. q. ab ἔθω, quod unique genti mos eſt. Alii ab ἔθω, quaſi σεθω, quod ſanctio ſit hic, & illic ſparſa. Hinc ἔθνικὸς, ὸ, ἡ, ad gentem aliquam pertinens: genti alieni peculiaris.

Ἔθοντήσω, 3. fing. imperf. paſſ. q. a θοινήσομαι, devoro. a. 1. med. ἐθοινησάμην, ω, ατο, a. θοινάω, epulor. Th. θοίνα, epulum.

Ἔθοίνων, depaſcebat, 3. plur. imperf. a θοινάω, epulor. f. ἴσω. p. πεθοίνηκα. Th. θοίνη, ης, ἡ, epulum.

Ἔθος, ους, τὸ, ritus, mos, conſuetudo. Hinc ἔθω, prat. med. εἴωθα, conſuevi. ἐθίζω, aſſuefacio.

Ἔθω, 2. ſing. a. 2. med. pro ἔθου, & Jonice, & per craſin Att. ἔῳ, verbi τίθημι pono. a. 2. ἔθην. ἐθέλω, vel ἐθίζω, aſſuefacio, & inuſit. them. θείω, acuo, vel θοίω, celeriter moveor. Thema θοίω, ους, ὁ, celer.

Ἔθρεψε, conurbavit, per ſyncopen pro ἐτάραξε. 3. ſing. aor. 1. ind. act. a. ταράσσω, turbo. f. ξω.

Ἔθρεξε, cucurri, 2. 1. ind. act. a. τρέχω, curro. f. δρέξω. p. τέδρομμαι. a. 2. ἔδραμον. p. δρόμος.

Ἐθρίγησε, ας, ε, innutrita ſum, aor. 1. paſſ. pro ἐτρύφησε, verbi τρυφω, alo. fut. θρέψω. p. τέτραφα. aor. 2. ἔτραφον. p. m. τέτραφα.

Ἔθρεψε, alui, aor. 2. ind. act. verbi τρέφω, alo, nutrio.

Ἐθρῴωσε, Dor. & Æol. pro ἐθράωσε, lugebant, 3. plur. imperf. act. verbi θρηνέω, lamentor. Th. θρῆνο-, ος, τὸ, elatus.

Ἔθυσα, ας, ε, ſacrificatus ſui, a. 1. ind. paſſ. a θύω, macto. f. θύσω. p. τέθυμαι. a. 2. ἐθύμην.

Ἐθυμώθη, ας, ε, excandui, a. 1. ind. paſſ. a θυμόω, irrito. f. ωσω. p. πεθύμωκα. Th. θυμὸ-, animus, ira.

Ἔθυον, furebant, 3. plural. imperf. verbi θύω, idem ac θοιω, ſeu θοάω, cum impetu ruo. f. θύσω.

Ἔθυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. a θύω, ſacrificeo, macto. f. θύσω. p. τέθυκα. perf. paſſ. τέθυμαι. a. 1. paſſ. ἐθύθην.

Ἐτυ, ex confuetudine facio. p. m. πεθυ. Th. θυ-, ος, τὸ, mos.

Ἔθωσι, mittantur, 3. plural. aor. 1. ſub. paſſ. ab ἵημι, ſeu πέθω, a. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι, mitto.

E I.

Εἰ, ὃ, conjunctio connexiva, cum indicat. conſtruitur, ſignificat etiam, an, utrum, num. hinc εἴθε, utinam. pro quo Poet. εἰ, ν᾽ εἴην, ſive. Eſt etiam εἰ, ης, ης, ἡ, ſing. praſ. ἰμι. Eſt & ε, ας, ατ. vel εἰς, vadis. a. 2. ἔιμι, εἶσα, εσ, & in imperf. ειν, ες, εν, ibar. Eſt & praſ. imperat. εἶ, ἴτω, & in compoſ. ἴθι, ἰτω.

Εἰ, τὸ μὴ, aliquanin.

Εἰα, εἰᾳ, adverb. hortanie. Scribitur etiam εἶα.

Εἰᾶ, ᾶς, ᾶτ, ivi, iviſti, ivit, pret. med. ἔωμαι verbi εἰω, pro quo etiam Attici dicunt ἧκα, &c. Eſt & εἶα, ſinebat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐάω, ſino. imperf. εἴων. Eſt & εἶα, εἷς, ἑᾶ, herba, gramen. ab ἔαω, quia ſititur libere creſcere.

Εἰαμενὸς, ὸ, ἡ, irriguus, herboſus, pratum. q. ab ἔαω, vel εἶα, gramen, quod circa radices ſuas humidum eſt, præſertim ſi ſit denſius.

Εἰανὸς, ὸ, ἡ, fabrilis, artifex. pro ἐπιτέχνιος, Poetice.

Εἰαπὸν, Poetic. metri cauſa pro ἔπιπ, quod Jon. dicitur pro ἔπιπ, imperf. verbi πίνω, fedeo.

Εἰασε, imperf. act. verbi ἐάω, ſino. a. 1. ἔασα.

Εἰαφὸς, vel dat. ſing. Poet. pro ἔαρ ab ἔαρ, poet. pro ἔαρ, ver.

Εἰαχινὸς, ὸ, ἡ, vernus, a. 1. um. dat. plur. εἰαχινοῖσι ab ἔαρ, ver.

Εἶαν, ſinebat, 3. ſing. imperf. verbi ἐάω, ſino. imperf. εἴων, ες, εν, ας, ες, ε. poet. εἶασκ. Εἶασον, 2. paragoge pro εἶα, pro εἶα, 3. ſing. imperf. verbi εἰω, ſino.

Εἶαν, ob ſequentem aſpir. pro εἴασαν.

Εἰασιὰς & εἰασὰς, Poet. pro ἔαρος, & ἔαρος, quo jones dicuntur pro ἔαρος, & ἔαρος, quorum ipſe eſt 3. plur. ind. praſ. verbi ἔημι, ſedeo; hoc 3. plur. imperf. ἥμην, ἥσο.

Εἰβεσσι, dilibilat, 3. ſingul. ind. Jon. & Poet. pro λείβεται, ſic πίθος, pro πίθος, libare. πίθημενος, pro λειβόμενος, diſtillans. Themᾶτίθω, ſ. θω, libo, fundo.

Εἶγε, ſi quidem, ſi modo. conjunct. cum indic.

Εἶδ᾽, ego, adverb. humanitat.

Εἰδαίμονος, & εἰδαίμονος, aſſimilor, ſimilis ſo. ab εἶδος, ſpecies. Th. εἰδο-, video.

Εἰδάλιμος, ὸ, ἡ, ſpeciosus, formoſus, ab εἶδος, ſpecies. quod ab εἶδω, video. εὐδαίμονος, aſſimilor.

Εἴδαρ, edo. f. φαγω. p. ἐδήδοκα. aor. 2. ἔφαγον. ab ἔδω, edo.

Εἶδε, ſcito, aor. 2. imperat. & in alia ſignificat. pro εἶδον, per ſyncopen dici poſſet, ab εἴδω, ſcio.

Εἶδεα, ſeu εἴδεα, ας, ᾳ, ſpecies, ab εἶδω, video. f. ὄψω, videbam. praſ. opt. verbi εἴδω. f. εἰδήσω. hinc præſens inf. εἰδέειν, ut ὀφείλω, & ὀφέλλω, ere ὀφείλω, pono. alii malunt ſyncopen eſſe pro εἰδήσειν, verbi εἴδω, ſcio. Sunt qui pro εἰδέειν ponant, a pract. medio verbi εἴδω, video.

Εἶδεε, 3. ſingul. aor. 2. ab. εἶδον, ες, ε, ν, videbam. f. ὄψομαι.

Εἰδεῖεν, vel eſt præſens inf. ab εἰδέειν, vel perf. inf. act. per ſyncopen pro εἰδηκέναι, ab εἴδω, ſcio.

Εἴδεον συνομωσίαν ποιεῖν, pueri egregia forma præditi.

Εἰδέοντες, Jon. & Poet. pro ἐοικότες, ſimilem eſſe; & pro ἔοικε, videri.

Εἰδέτω, videtur, 3. ſingul. praſ. ab εἴδομαι, videor.

Εἰδεχθὴς, ὲς, ές, ἁ, ſpecie deformis, odioſus ſpectu. ab εἶδος, ſpecies, quod ab εἶδω, video; & ἔχθος, ους, τὸ, odium.

Εἴδηλος, vel εἴδηλος, ἐδήλου. p. εἴδηλα. pluſq. perf. indic. ſine augmento, ἐδήλεα, & ἔδηλα, Attice vero ἤδηλα, ες, & in 3. plur. ἤδηλεσαν. perf. inf. εἰδήλωκα, & per ſyncopen εἰδηκα. perf. part. εἰδηλα, & per ſyncopen εἰδηκα. perf. paſſ. εἴδηλαι, ας, ε. & in 3. plur. ἤδηλε. pract. med. εἴδα.

Εἰδὴς, ſimul, adv. Alii volunt eſſe ἐνιδὴς. Alii ἐς ἰδὴς ſcribunt. Homerus. Illud. ν.

Εἰδήτερία, ας, ᾳ, ſcientia. f. ἐδήσω. ab εἴδω, ſcio. f. ἴσω.

Εἰδέτω, ſcito, 3. ſing. imperat. ſub. act. verbi εἴδω, ſcio.

Εἰδέτω, pro εἰδέτω, peritum, acc. ſingul. perf. part. per ſyncop. pro εἰδυῖαν, verbi εἴδω, ſcio. f. ἴσω.

Εἰδεῖ, ais, idus. vox Latina, ab idus, ideſt, divido.

Εἰδέτωρ, ὁ, ſimilis, ab εἶδομαι, videor. Themᾶεἶδω, video. & in 2. plur. εἰδέτορες.

Εἰδόμενος, videmus. Dorice. pro εἰδόμεθα, 2. plur. verbi εἶδω, video.

Εἴδον, & εἶδον, a. 2. ind. act. verbi εἴδω, video.

Εἴδος, ους, τὸ, ſpecies, præſtantia forma. ſtatura. εἶδος, ἄδος, adv. dat. plur. τῷδε. The εἶδω, video.

Εἰδοσσα, nouerat, Boeot. pro εἴδει, 3. plur. a. 2. act. verbi εἶδω, video.

Εἴδοτε, dual. & εἴδοτον, perf. part. act. pl. numᾶb εἴδω, ὄψω, ὄψ, pro εἴδομαι, per craſin, verbi εἴδω, vel εἴδομαι, ſcio. f. εἰδήσω. perf. εἴδηκα.

Εἰδὼς ας, ᾳ, ὸν, & pro ἴδοι. εἰδῶ, pro εἰδείην, perf. part. actiu. f. ὄψομαι. pro εἰδῶμαι, dativ. plur. ſon. verbi εἴδω, ſcio.

Εἶδω, video. f. ὄψομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδω, ες, ε. aor. 2. imper. ἰδὲ, vel Att. ἰδὲ. a. 2. ſub. ἴδω, ᾗς, ᾗ. aor. 2. part. ἰδὼν, ὼν, ὸν. Hinc εἶδος, ους, τὸ, forma, ſpecies. εἰδώλιον, ου, τὸ, ſimulacrum. εἴδωλος, ου, ὁ, ſpecies. ἄειδὴς, ἐς, ἐ, ὁ, obſcurus. ἀΐδὴς, ἐς, ἐ, ὁ, idem. ἀειδέτατος, & ἀΐδέτατος, ὸ, ἡ, idem. εἰδέτω. fut. εἴσω, ſcio. infinit. εἰδέναι, ſcire. εἰδέτερα, ας, ᾳ, ſcientia, peritia. σοφοῦ μοι εἰδότος, ſcientis, ſapientis. εἰδότες, ας, ᾳ, conficientis.

Εἰδω,

Εἴδω, praef. fub. verbi εἴδομαι, vel εἶδον, contracte. ut σπῶ, ἡ σπεῖρα, fic praef. opt. εἰδῶμι, praef. inf. εἰδῶναι. alii fyncopem ajunt effe ἴδωμι, perf. fub. ab εἶδον, fcio.

Εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, delubrum, ab εἶδον, ου, τὸ, idolum, fimulacrum. ab εἶδος, ους, τὸ, fpecies.

Εἰδωλόθυτος, ου, τὸ, quod idolo immolatur. a θύω, macto, immolo, & εἴδωλον, idolum.

Εἰδωλολατρία, ας, ἡ, idoli cultus. εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, qui idololatrat, idolum religiofe colit. ex λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, fervus, a.

Εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, fimulacrum. ab εἶδος, ους, τὸ, fpecies.

Εἰδωλοσπόνδιον, ου, τὸ, quod idolo immolatur. a σπονδή, libatio, idolum, & τυνὸν, facio.

Εἴθε, ὦ, qui vovit, perf. part. activ. per fyncopen pro εἰθάσας, ὦσα, ὸν, a verbi εἴθω, vel εἴθομαι, fcio. ἴθ. τυνὸν.

Εἶεν, effent, 3. pl. praef. opt. per fynonpen Attic. pro τυνοιεν, ab εἶμι, verbi εἰμί, fum.

Εἶδον, ου, ὁ, aor. 2. opt. act. verbi ὁράω, video.

Εἶδος, ους, τὸ, effem, & in plur. εἴμεν, εἶτε, εἶεν, & per fyncopen εἶμες, εἶτε, εἶεν, praef. opt. verbi εἰμί, fum.

Εἶθ', pro εἶτα, deinde, propter afpirationem.

Εἴθαρ, adverb. Poet. ftatim.

Εἶθ', pro utinam. Th. εἴθ', ὄφελον.

Εἴθδω, fen. ἴθδω, miffus fum, a. 1. ind. paff. verbi ἴημι, mitto.

Εἰθάσας, ὦσα, ὸν, affuetus, perf. part. act. ab ἴθω, affuefacio. Th. ἴθ. τυνὸν, τὸ, mos.

Εἴθασα, affuefti, aor. 1. ind. act. verbi ἐθίζω. f. ου. ῥ. ἐθίσω. Them. ἴθησι, ισι, τὸ, mos.

Εἰθισμένος, affuetus fum, perf. paff. unde εἰθισμένως, perf. part. ειδὸν verbi.

Εἶκα, fimilis fum, perf. med. pro quo Attici ἔοικα dicunt, reperita initiali littera, & e in o verfo, verbi εἴκω. Quidam tamen volunt effe aor. 1. Boeot. pro εἶδα.

Εἶκα, ας, ε, ης, ιτος, ἡ, ind. act. verbi εἴκω, mitto. f. ῥοω. a. 1. ἔκα.

Εἴκατι, viginti, dat. fing. ab εἴκατι, ιτοι, ὁ, ab εἴκοσι, viginti.

Εἰκεῖ, etiamfi, conjunct. difcret. cum ind. ex εἰ, ἡ, & κεῖ etiam.

Εἴκειν, miferetur, 3. plur. perf. verbi ἴημι, mitto. perf. part. εἰκὼς. Sed εἴκειν, videntur, p. ab εἰκὼς, fimilis fum.

Εἰκάσαντες, conjectare poteris, 3. fing. a. 2. opt. act. Poet. pro εἰκάσειαν, verbi εἰκάζω, conjicio. f. σσω. a. 1. inf. εἰκάσαι. Tha εἰκὼς, fimilis fum.

Εἴκατι, Dorice. pro εἴκοσι, viginti. quod vide.

Εἰκὰ, pro εἰκὼς, vel εἰκὸς, fiquidem. Th. εἰ, ἡ, & κα, vel κεν, particulas Ponticas.

Εἴκειν, cede, & in plur. εἴκετε, cedite, praef. imperat. ab εἴκω, cedo. f. ξω.

Εἴκειν, & Attic. ἤκειν, laveram, pluſq. perf. a perf. εἶκα, verbi εἴκω, eo.

Εἴκελος, η, ον, fimilis. Th. εἰκὼς, fimilis fum.

Εἰκῆ, adv. fruſtra, temere, fine conſilio, exſunde εἰκαιος, α, ον, temerarius. q. ab εἶκω, cedo, feil. τῷ πνεύματι, affectui, feno conſilio fpreto, & ſufque deque habito.

Εἰκνίζω, affimilo, exprimo, ab εἰκὼν, ὀνος, ἡ, imago. Them. εἴκω, fimilis fum.

Εἴκοσάκις, adv. vicies. ab εἴκοσι, viginti.

Εἴκοσι, & Poet. εἴκατι, ιτοι, ὁ, ἡ, viginti. plur. tantum, & ἑκατὸν. Dorice. κόσιν. q. ab εἶκω, fimilis, æqualis. eſt enim numerus æqualis ex duobus denariis. Hinc εἰκὰς, άδος, ἡ, vicenarius numerus. εἰκοσάδες, vicies. εἰκοσὰς, ὰς, ἡ, vigeſimus.

Εἰκοσάμετρος, ὁ, ἡ, viginti menſuras capiens. ab εἴκοσι, viginti, & μέτρον, menſura.

Εἰκοσόργυιος, ὁ, ἡ, de quo viginti contendunt. ab εἴκοσι, viginti, & ὀργὴ, contendo.

Εἰκοστὸς, ὸν, vigeſimus, & in f. ῆ. εἰκοστὴ, ῆς, ἡ, vide in εἴκοσι, viginti.

Εἰκότως, adv. ſimiliter, ab εἰκὼς, ὀνος, ὁ, ſimilis. Th. εἴκω, fimilis fum.

Εἴκουσι, cedunt, 3. plur. ab εἴκω, cedo.

Εἴκτάν, ſimiles erant, pro εἰκτὴν, 3. dual. imperf. per fyncop. & ſillam diphthongo ἑκτὴν, verbi εἴκω, fimilis fum. Vel ut alii volunt, eſt pluſq. perf. med. εἴκω, & in dual. εἰκτὴν, & fyncope εἰκτὰν, per dialyſin ἑκτὰν.

Εἶκτο, pro εἴκατο, affimilatus erat. 3. fingul. imperf. paſſ. ab εἴκω, fimilis fum. Vel pluſq. perf. ab ἔοικα, ἔοι, κτο.

Εἴκυιαν, decorum, aptum. q. accuſ. fingul. perf. part. med. ſ. ῥ. ab εἴκω. p. m. pro κυῖα, verbi εἴκω, fimilis fum.

Εἶκω, fimilis fum; item cedo, non repugno. f. ξω. perf. med. ἔοικα. q. ab ἔικω, fino. hinc εἰκὼς, ύτος, τὸ, verifimile. εἴκοτος, ut par eſt. εἰκὼς, affimilio. τύπτοντες, ύντες, τὸ, ſimulacrum. εἰκὼν, & ἐικὼν, ὀνος, ἡ, fimilis. εἴκων, ίονος, ἡ, fimulacrum, imago. εἰκονίζω, effingo. ἐνεικὼς, ῖδος, ὁ, ἡ, decens, conſentaneus; item æqui, bonique amans. ἐνείκοσι, α, ῖ, æquitas. πρωτότυπος, affimilis fum; videor. ἀσυνείκαστος, & ἀσύνικτος, ου, ὁ, ἡ, Deo ſimilis.

Εἰκὼ, ὦς, ὁ, Poet. pro εἰκὼν, ὀνος, imago, ſimilitudo.

Εἴκων, ὁ, cedens, praef. part. ab εἶκω, cedo.

Εἰκὼν, ὀνος, ὁ, imago, ab εἴκω, fimilis fum. Elicit, ὁ, decens, praet. part. med. ab εἴκω.

Εἰκῶς, ῦῖα, ὸς, membrana cerebrum ambiens. ab εἰλέω, involvo.

Εἰλαπινάζω, Poet. epulor, hinc εἰλαπινασὴ, ῆς, ἡ, convivia. Th. εἰλαπίνη, epulum.

Εἰλαπίνη, ας, ἡ, epulum. dat. plur. εἰλαπίνησι. quaſi ab εἶλη, congregatio, agmen, & πίνω, bibo. vel ſimpliciter ab Attico εἰλαπίνω, pro εἰλαπινάζω, a λαπίζω. Cal. in Aethiop. 1. c. 6. vel q. ἐλαπίνη, ab aor. 2. λαπεῖν, a λάπτω, lambo, ut in lautioribus conviviis fit. Vel quia εἰλὲ τὸν πάντα, famem extinxit. hinc εἰλαπινάζω, convivor, & εἰλαπινασὴ, ῆς, ἡ, convivia.

Εἴλαρ, αρος, τὸ, quod & εἴλας, propugnaculum. ab εἴλω, quia intra illud concluſos nos tenemus.

Εἴλατον, pro ἐλάτωσαν, ὁ, Poet. abiegnus. ab ἐλάτη, ης, ἡ, abies.

Εἶλε, cepit, 3. a. 2. act. ab αἱρέω, capio.

Εἴλαμμαι, dictus fum, Att. pro εἴλημμαι, perf. paſſ. verbi λαμβάνω, capio.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, Lucina, partus: quod parturientibus opitulerat. ab εἰλεῖθω, venio. unde & Ἐλείθυια dicta.

Εἴλειπον, praeter. praet. paſſ. ab εἴλω, ego.

Εἴλειτ, ὁ, ἡ, ileus, volvulus, morbus inteſtinorum. Item viris. ab εἴλω, volvo.

Εἴλεϊ, & εἴλειν, elegit, 3. ſing. a. 2. m. vide εἴλω, ab αἱρέω, eligo.

Εἴλεϊ, cepiſti, eripuiſti, Dor. pro εἶλες a. 2. ſing. a. 2. med. verbi αἱρέω, capio.

Εἴλειτον, pro εἴλιτον, ὁ, ἡ, εἴλετον, Dorice. 3. plur. imperf. praet. verbi εἴλω, verſo.

Εἰλεῖν, cogo, coarcto, concludo, congrego. εἴλειν autem verſo, circumago, involvo. f. σω. p. κω. q. ab ἑλὼ, antio. inde εἴλω, & εἰλέω, & ἐλὼ, ἐλέω, ἐλῶ, propugnaculum. εἴλων, feu ἔαγμα, fuit. εἴλων, verſo, volvo. εἰλὼ, & ἐλὼ, ἐλέω, ἐλῶ, volumen, involucrum, vortex. ἐλιγὼ, γος, ὁ, vortex aquarum, verſatio.

Εἴλης, & ἐλὴς, ητος, ὁ, ſplendor.

Εἰλήσφατος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, Sole calefactus. ab εἴλη, ſplender, & ἥλιος, calefacio.

Εἰλήθω, ἡ, Lucina, partus. q. ab εἰλεῖθω, venio, quod parturientibus opituletur, ut foras in lucem veniat.

Εἰλήλουθα, ας, ε, veni. Poetic. pro εἰλήλυθα, tranſ. med. Attic. verbi ἔρχομαι, venio. p. m. ἐλήλυθα, & Att. εἰλήλουθα.

Εἰλήλουθεν, 3. ſing. pluſq. perf. med. vide εἰλήλυθα, veni.

Εἰλήλουθον per fyncopen, pro εἰλήλυθμεν, venimus, 1. plur. ab εἰλήλυθω, p. m.

Εἴλημμαι, perf. Attic. pro εἴλλημμαι. unde εἰλλημμένος, pro εἰλημμένος, perf. part. paſſ. verbi λαμβάνω, capio.

Εἴλεντον, aſſumptus eſt, 3. ſing. perf. παρώμασα, verbi λαμβάνω, accipio.

Εἴλεφα, ſumpſi, perf. Att. pro εἴλαφα. hinc εἴλαφον, ſumpſi, & 3. perf. part. act. verbi λαμβάνω, capio.

Εἴλεχρι, fortitus fum, perf. Attic. verbi λαγχάνω, fortior.

Εἴλιγξ, α, ὁ, ἡ, vertex, gyrus, tormen inteſtinorum, ab εἰλέω, verſo. εἰλίγγιος, vertigo capitis, σκώτωμα.

Εἴλιμμαι, circumvolutus fum, perf. paſſ. ab εἰλέω, circumvolvo. Th. εἴλω, verſo.

Εἴλιον βόσιν, dicuntur apud Poetas vel nigri, vel flexiles. vel a retortis cornibus. ab εἰλὸς, vel ἐλὸς, ὁ, ἡ, circumvolutio. Sumitur & adjectiv. pro flexibilis. Th. εἴλω, verſo.

Εἴλικρινὴς, ὲς, ὁ, ἡ, diſtinctus, ſinceras, elarus. in nom. plur. εἰλικρινεῖς. ab εἶλη, ſplendor Solis: vel potius ἴλη, & κρίνομαι, ſecerno.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ſinceritas, ab εἰλικρινὴς, ſincerus, elarus.

Εἰλίποδες, curvipedes vel curve gradientes. dat. plur. fon. εἰλιπόδεσσιν. ab εἰλίπους, οδος, ὁ, ἡ, flexipes. ex εἶλιν, pro quo uſitatum. εἰλὸς, flecto, & πὰς, ποδὸς, ὁ, pes.

Εἰλισσόμενος, η, ον, convolutus, a, um, praef. part. paſſ. ab εἰλέω, vel ἴττω, circumvolvo: pro quo etiam dicitur ἐλίττω. f. ξω. p. λιγμαι. praet. paſſ. ἐλιγμαι: unde εἴλιγμαι, ατος, τὸ, involutio. ἐλιγμὸς, ὁ, ἡ, vertex, gyrus. ἐλικὸς, ὸν, ἡ, ἰσος, ἡ, ὸν, involucrum. Item ſpecies hederae. Th. εἰλέω, verſo.

Εἰλίσσω, εἰλίττω, circumvolvo.

Εἰλίσγνος, pro εἰλιγγώδης ὀσφὺς, 3. pluſq. perf. paſſ. verbi εἰλέω, volvo. Th. εἴλω, verſo.

Εἴλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, traho.

Εἴλκυσα, praet. act. a. 1. verbi ἕλκω, traho. imperf. εἵλκυον. Th. ἕλκω, traho.

Εἰλκύσθαι, ὸ, praet. part. paſſ. ab εἵλκυσμαι, verbi ἕλκω, attrho, includo.

Εἰλλόμενος, elegi, a. m. med. verbi αἱρέω, eligo. Εἴλλον, ου, ὁ, accepi, aor. a. ind. ἔλλον 3. plur. a. 2. med. ab εἶλον, eligo.

Εἴλλω, 3. ſing. a. 2. med. ejuſdem verbi.

Εἴλλων, Att. pro εἴλων, praet. a λέγω, dico.

Εἴλοτται, Ionic. pro εἰλίσσονται ὀσφὺς, perf. paſſ. verbi εἰλέω, feu εἰλίττω, verto, volvo. Th. εἴλω, verſo.

Εἴλου, ατος, ὁ, ἡ, vel εἴλυσις, ὁ, ἡ, Helos, vel Helota, ſervus apud Lacedaemonas, ex Helotia captus.

Εἶλυ, pro εἶμι, eo, vado.

Εἴλυα, ατος, τὸ, vellis. Aeol. ἴλυμα. ab ἴω, involvo, vel ἐνίω, induo.

Εἴλυμι, amicio, veſtiſi, feu indutus fum, perf. paſſ. verbi ἴω, induo. a. 1. εἵσω. pluſq. perf. paſſ. εἵμην. part. εἵμενος. Eſt & ἔννυμι, amictus fum, perf. paſſ. verbi ἴημι, mitto.

Εἴλυσσα, Poet. & Ionic. pro μέλυσσα, perf. paſſ. verbi μείρω, divido.

Εἰμαρμένος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, fatum, divinitus decretum, ab εἱμαρτὸν, verbi μείρω, divido, quia ſuum cuique divinum eſt.

Εἶμεν, Poet. Dor. & Aeol. pro ἔσμεν, 1. plur. verbi εἰμί, fum. Εἶμες, fimus, per fine. pro εἴμεσσι, praef. opt. 1. plur. ejuſdem verbi.

Εἴμεσσι, Poet. & Ionic. pro εἶμεν, effe. Att. ἔμμεναι, Aeol. ἔμμεσσαι, praef. inf. verbi εἰμί, fum.

Εἶμεν, Dor. εἶμες, Poet. pro τυνοιεν, 1. pl. praef. opt. verbi εἶμι, eo.

Εἶμι, nifi, conjunct. item pro ἀλλ' ἢ, fed.

Εἶμι, fum. ἐς, es. ε. ὦ ἐσ. imperf. ἦα, ἦς, & Aeol. ἔσσα. a. 2. ἦν, ἔστ, ὁ, ἡ, fuero, a. 1. fut. ἐλεύσω, τυνὸν, ων, ὦν, fuerim. pluſq. ἔσειν, ης, ει, ητον, per Syncop. ἔστην. praef. imperat. ἴσθι, ἔστω, Attice. ἔστω. praef. opt. εἴην, εἴης, εἴη. ſubj. ὦ, ᾖς, ᾖ. fut. ſub. ἔσομαι, ῃ, ῃται. praef. inf. ἔσσειν. a. 1. inf. ἔσσαι. part. praef. ὤν, ὄντ. ὄντ.

Εἶμι, eo, & in dual. ἴτον, 3. plur. ἴασι. q. ab ἰω. imperf. ἤϊα, dual. ἴτον, 3. plur. ἴσαν. fut. ἴσω. ſut. perf. ἰόντα. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imperat. ἰτὸν. praet. med. Attic. ἴσω, & ſolutione facta ἴσε, ατ, ᾳ. ν. pluſq. perf. 3. plur. ἴσαν, Attic. ἔσαν.

Εἶμι, pro εἰς. Poet. cum dat. Eſt & ἐς, ibam, imperf. verbi εἶμι, eo. Eſt & ἐς, pro ἐν, imperf. verbi εἰμί, fum.

Εἰνάετες, & εἰνάετες, adv. per novem annos, ab εἰνέα, novem, & ἔτος, ους, τὸ, annus.

Εἶναι, effe, praef. inf. ab εἰμί, fum. Eſt & ἔσσαι, per metathefin pro εἶσαι, inf. ab εἶμι, eo. Eſt & ἔμμεναι, abſque. Dicitur & εἶναι, miſſa ε. a. 2. inf. ab ἴημι, mitto.

Εἰναλιὸς, α, ὁ, ἡ, ὸν, & ος, ὁ, ἡ, maritimus. ab ος, ὁ, ἅλς, ἁλὸς, ὁ, mare.

Εἰνάνυχες per novem noctes, adverb pro εἰνανύχιος. ab εἰνέα, novem, & νὺξ νυκτὸς, ἡ, nox.

Εἰνάς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, nonarius numerus. Heſiodo eſt nona dies menſis Th. εἰνὰς, novem.

Εἰνάτηρ, vel εἰνάτωρ, ορος, ὁ, fratria, id eſt uxor fratris. dicitur ἐνάτηρ & ἑνάτωρ, eubare : ut ſit quaſi ἀδελφὸς, cohabitatione junctus.

Εἰνέα, ἡ, ὁ, ὸν, quartus decimus, novem. Εἰνέκαιτος Jon. & Poet. pro δωδέκατος, & εἰνέκατος, decimusquartus, 3. plur. aor. a. med. vide in εἶκοσι, verbi ἔφην, fero.

Εἶνεκα, per cauſa Poet. pro οὕνεκα, propter, cauſa: regit genit. Et εἵνεκεν, Ionice.

Εἰνέσιος, ὁ, ἡ, ὸν, qui in via habitans. ab ος, ὁ, ἵνη, & ἴτης, ου, ὁ, via.

Εἰνετόδασος, ος, ὁ, ἡ, quarens frondes, frondoſus. a φύλλον, pro τὸ, folium, & ἐτέομαι, pro ζητέω, & πους, ὁ, ἡ, ποδὸς, impello, agito.

Εἶπαν,

Εἴτνω, federuut, 3. plur. pert. pa.T. ἴσαν, & in plusq. perf. 3. plur. εἴτνο, fedérant, ab inufit. ἴω, fedeo.

Εἶτο, a, fimilis fum, & in 2. plur. ἦξαμεν, 2. 1. ind. act. verbi εἶνω, εἴσεσι, 2. 2. part. εἴξων, ceffaturus, 3. plur. 2. a. act. εἶξαν verbi.

Εἶο, pro ἑ, Poet. genit. fing. μοῦ δῖο, fecundum.

Εἶπον, ες, ε, dixi, a. 1. ind. act. εἶπνα, aor. 1. infin. εἶπνειν, 3. plur. aor. 1. activ. verbi ἔπνω, dico. aor. 2. ἔπνον, ες, ε: & εἶπνειν, 3. plur. aor. 1. imperat.

Εἶπνᾶ, pro εἶπνατε, 2. plur. aor. 1. imperat. verbi ἔπνω, dico.

Εἶπνε, die, Att. pro εἶπνε, aor. 2. imperat. ἐπνεῖν, diciffe, a. 2. inf. ejufdem verbi.

Εἶπνᾶμι, inf. Ionic. pro εἶπνεῖν, εἶπνεναι, Jonpro εἶπνε, 3. fing. a. 2. εἶπνον, verbi ἔπνω, dico.

Εἶπνε, fiquidem, 6. Th. εἰ, ἦ.

Εἶπνες dicas, aor. 2. fub. hinc δῖο εἶπνῆτον, 2. fing. ejufdem temporis, verbi ἔπνω, dico.

Εἶπνεῖν, fequebar, & in 3. plur. ἔπνοντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, fequor. ſ. ἕσομαι. p. εἵμμαι.

Εἶπνῆν, ες, ε, a. 2. ind. & Dor. εἶπνῆν, pro εἶπνε, 2. a. imperat. verbi ἔπνω, dico.

Εἶπνῆς, ἦ, quando, adverb. ex εἶ, ἦ, & πνῆς, quando, quod ab ὅτε, quando. Sic πνῆν, adv. ſcubi. ex εἶ, ἦ, & πνῆ, ubi? ab ἴτε, qui.

Εἶπνῆ, dixero, a. 2. fub. εἶπνω, ῃς, ῃ, a. 2. part. verbi ἔπνω, dico.

Εἶπνως, adverb. ſi quo modo. ex εἶ, ἦ, & πνῶς, quo modo?

Εἶρανε, ας, ἀ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, pax.

Εἴρανος, ὁ, ἡ, Bacchi epitheton. Dici voluunt παρὰ τὸ εἴργεσθαι, quia inſtitus fuit, ſeminori ſcil. Jovis: unde & μαιμγκρὸς, quod in ſemore Jovis exceptus, cum ante tempus eſſet natus, & in Nyſam Arcadiæ translatus eſt. Quid ſi, quia loquax, παρὰ τὸ εἴρων καὶ ἀκόπτα?

Εἰργάθω, prohibeo, diſtrabo. imperf. εἰργάθον, & diſſolute Poetica εἴργαθον, ab εἴργω, vel εἴργω, prohibeo, arceo.

Εἰργασάμην, ν, στο, exercui, a. 1. med. εἰργάζομαι, a, στο, imperf. verbi εἰργάζομαι, operor, laboro. Th. ἴργον, τὸ, opus.

Εἰργάσθαι, confeci, aor. 2. ind. paſſ. εἰργασμαι, σαι, ται, confectus fum, perf. ind. paſſ. hinc part. εἰργασμένος ab ἐργάζομαι, operor.

Εἴργε, cohibet, 3. fing. præſ. act. εἴργνθαι, dimoveri, præſ. inf. paſſ. ab εἴργω, arceo.

Εἴργμαι, vinctus fum, perf. ind. paſſ. ab εἴργω, cohibeo.

Εἶργον, τὸ, coercens, præſ. part. n. g. εἴργων, abſtine, præſ. imperat. paſſiv. εἴργου, 3. plur. indic. act. ab εἴργω, arceo.

Εἴργω, includo, in carcerem conjicio. f. ξω. p. χα. εἶργνα, arceo, prohibeo, vero. q. ab ἀρκέω, quatenus propello, & quatenus contineo. inde πολιορκία, urbem obſideo.

Εἴρεσθαι, Jon. pro εἴρη, interrogant, 3. fing. verbi ἐρωτάω. pro ἐρώμαι. Them. ἤρο, dico.

Εἰρέτε, coetus, coeuiones acc. plur. ab εἰρετὴ vel Jon. εἰρὴ, ἡς, ἦ, conciio. ab εἴρω, dico.

Εἰρέτμαι, ſi quando, pro εἰρώμαι, 2. plur. perf. a. ſim, dico. vide εἰρώμαι, dictus.

Εἰρέσθαι, εἰσθαι, Jon. & Poet. pro ἔρεσθαι, interrogare, inquirere.

Εἴρη, Jon. pro εἴρῃ, interroga, præſ. imp. verbi ἐρώμαι. poteſt eſſe & imperf. ab ἔρομαι. Th. εἴρω, dico, interrogo.

Εἴρηκα, ας, ε, εἶρον, τα, captivitas, ſervitus, ab εἴρω, necto.

Εἰρεσῶνα, Jon. pro εἰρεσώνα, quartere, intercapte.

Εἰρεσώνη, ης, ἡ, ramus oleaginus lana obvolutus, quam circumpendentibus arborem fructibus ante januas atrium ſuſpendere ſolebant ad famem arcendam. ab εἴρω, lana.

Εἰρήνιος, enumerantes, Dor. pro εἴρητε, præt. part. pl. num. ſ. g. ab ἴρω, dico, Poet. εἴρω. Th. εἴρω, dico.

Εἰρήνη, perf. Attic. a ῥέω, dico. ſ. ῥέσω. perf. ἐῤῥηκα. perf. paſſ. Attic. ἐῤῥημαι.

Εἰρημένος, ὁ, perf. part. paſſ. a ῥέω, dico. ſ. ῥέσω. perf. paſſ. εἰῤῥημένος, & Attice εἰρμένος. Alii ab ἴρω, dico, derivari malunt.

Εἰρῆν, ἦνος, ὁ, ἡ, poet, qui jam fari poteſt, ab εἴρω, loquor.

Εἰρηνεύγων, ὁ, ſut τοῦ, pacifice dico.

Εἰρηνεύω, pacem colo, in pace vivo. ſ. εὔσω. perf. εἰρήνευκα. ab εἰρήνη, ἡ, pax, tranquillitas.

Εἴρων, ος, ὁ, ἡ, παρὰ τὸ εἰς τὸ εἴρω (a cunctando.) Diſſimulta eaim in unum nectit, vel ab ἄρω, congrue. Hinc εἰρωνικὸς, ἡ, ὁ, pacificus. εἰρωνικῶς, in pace vivo.

Εἰρωνοποιέω, ῶ, reconciliio. ſ. ἥσω. præt. εἰρωνοποίηκα. Hinc εἰρωνοποιὸς, ὁ, ἡ, pacis ſtudioſus. εἰρωνοποιὰ, pax, & νοῦσος, facio.

Εἰρωσία, ἡ, ὁ, lanatus. & pro eodem εἰρώσεος. Th. εἴρος, ους, τὸ, lana.

Εἰρωσίζων, ν, ν, lanas carpens, vel tractans. in dativ. εἰρωσίζωρ. ab εἴρων, lana, quod ab εἴρος, ους, τὸ, lana, & καρέω, cuco.

Εἴρωσαι. vide in εἴρω.

Εἰρωσέων, ὁ, lanifer. gen. pl. εἰρωσέωρ. a νεῦρα, vel νέω, fedo. ſut. ξω. p. m. νένωχα (hinc νώκης, ὁ, ἡ, vellus) & εἴρος, ους, τὸ, lana.

Εἴρος, ους, τὸ, lana. ἴρεος, ου, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto, quia neſſilis.

Εἴρωσσος, Dor. pro εἴρωσσος, ibamus, 1. plur. imperf. ab ἴρνω, repo.

Εἰρύαται, Jon. pro εἰρύονται, 3. perſon. plural. num. perf. paſſ. Jones enim & perfecti, & pluſquam perfect. tertiam plural. a tertia fing. formant, ante ται, vel σι, a breve inferentem. Sic ἀκούατ, Jon. pro ἀκήκοασι τοῦτο, 3. plur. pluſ. perf. verbi ἀκούω, quod pro ἴρνω, cuſtodio. fut. σω. p. εἰρυκα. a. 1. paſſ. εἰρύθην.

Εἰρυσσὸς, perfect. act. fuſtuli, ejuſdem verbi.

Εἰρύσσαι, Jon. inf. Dorico pro εἰρύσθαι, Th. εἴρνω, pro εἴρω, traho.

Εἰρυσσι, pro εἰρύσσονσι, 3. plural. imperf. verbi ἴσσομαι, per ſyncop. pro ἐρύομαι, cuſtodio, ſervo. ſic ἔρυσσαι pro ἐρύεσσαι. præſ. inf.

Εἰρύσσονσι, cuſtodite, 2. 1. inf. med. Poet. pro ἐρύεσσθον, verbi ἐρύω, traho.

Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab eodem Themate.

Εἴρυω, Poet. pro ἐρύω, ſ. σω, traho.

Εἰρχατίαι, & εἰρκατὸ, Jon. pro εἰργνύοντο ἀεὶ, & εἰργνύοντο ὑπὸ, perf. & pluſq. perfect. verbi εἰργνύμι, claudo, includo.

Εἰρῶπες, ατρι, aor. 2. verbi ἴρνω, ſerpo. ſ. ψω. p. φα.

Εἶρω, necto, dico, intercogo, nuntio. fut. εἴσω, & in 2. perſ. εἴρεις, dicetis. præt. εἶρνα, q. ab ἄρω, apto. Reſte dicere eſt apte verba connectere. Hinc εἰρὼς, Poet. dico: item ἴρω idem ac ῥέω, dico. ἐξερῶ, eloquor. ἐπερῶ, ad, in, rogit. ſcilicet.

Εἴρων, ωσα, ὁ, ἡ, εἰρωσεύω, & ſimulare loquens. εἰρωσεία, ας, ἡ, diſſimulario in oratione. quod ab εἴρων, quod ſit dicacior, & verboſior.

Εἴρωσικὸς, ἡ, ὁ, ironice, adv. ab εἰρωσεία, qui diſſimulatione in loquendo gaudet. Th. εἴρων, ωσος, ὁ, cavillator, diſſimulator.

Εἰρώσσης, ου, ὁ, ἡ, ironicus. ἡ εἰρώσσα, ſ. ſing. & plur. imperf. verbi εἰρωσεύω, Jon. & Poet. pro ἐρωτάω, ſ. ήσω, rogo. imperf. ἠρώτων, ων, ας, ατ, &c.

Εἰρώτων, Jon. pro ἐρώτων, præſ. inf. vide εἰρωτᾶν.

Εἴς, vel ἐς, ad, in, regit acc. q. ab ἐν, co. Itionis, ſeu motus vocula eſt. εἰς τί; quorſum? Hinc ἔνι, in, intra.

Εἷς, ἑ, μία, ἕν, 2. a. potiqu. imperf. verbi εἶμι, ſum, pro quo etiam dicitur.

Εἶς, vadis, 2. ſing. præſ. vel imperf. ſed ἐῶ, pro εἶς, vadit, 3. ſing. præſ. perf. verbi εἶμι, eo.

Εἶς, ſerva, vade, mitte, 2. a. act. ab ἴημι, a. 2. verbi ἵημι, mitto.

Εἷς, μία, ἕν, unus, a, um: item quidam, quidam, quæ, quod. ἑφ' ἑνὸς, ſum. Eus eſt unum. ἓν καὶ πλείονες ἄγαθοι. Hinc ἑνὸω, unio, adunо, μοῦνος, & ἀδὸς, ὁδὸς, ἡ, ſolus. ἐξαδὸνίζω, pro ubilio duco, flocci facio, in nihilum redigo.

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi ἴσω, ſcio, vel εἶμι, eo. pro quo ἴρω etiam dicitur. a. 1. med. εἰσάμην.

Εἶσε, ſcii, a. 1. ind. ab εἴσομαι, feu ἴω, ſcio. ſ. ἴσω.

Εἰσαγάγω, 3. ſing. aor. 2. ſub. Attice, verbi εἰσάγω, introduco. ſut. ξω. Th. ἄγω, duco.

Εἰσαγγ, ingredior. præſ. vel a. 2. imper. ab εἴσειμι, introduco.

Εἰσάγω, ις, ις, introduco. ſ. ξω. p. χα. imperf. a. 2. εἰσῆγον, & Att. εἰσάγαγον. a. a. imper. εἰσάγαγε, & εἰσῆγε. a. 1. paſſ. εἰσήχθην. a. inf. εἰσαγαγεῖν. præſ. part. paſſ. εἰσαγόμενος, ης, ον, ες εἰς, in, & ἄγω, duco.

Εἰσαγωγεύς, ὁ, introductio, rudimentum, principium, ab εἰσάγω, introduco.

Εἰσαδὴ, pro εἰσατὴ, ſtatua honoravit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἴω, ſtatuo. ſ. ἴσω. a. 1. ind.

Εἰσαεῖσε, exaudio. ſ. σω. p. εἰσήκοα. aor. 2. paſſ. εἰσηκόσθην. exauditus fui. aor. 2. part. paſſ. εἰσακοσθεὶς, σῶσ, ὁ, ἡ. part. εἰσακοσθέντος, ου τῷ ges it. ex εἰς, & ἀκούω, audio.

Εἰσάκουσα, Ionic. pro εἰσήκουσα, & hæc pro ἐσήκουσα, a. 1. part. med. verbi ἴω, colloco; fundo. a. 1. εἰσάμην.

Εἰσάλλομαι, ομ, στο, ſimilis ſum, ſeivi - a. 1. ind. m. verbi, εἴδω, ſcio, vel εἶμι, vado. Sed εἰσάμην, a. 1. ind. m. verbi ἴσημι, ſeu ἴω, induo.

Εἴσαμεν, collocarunt, 3. plur. a. 1. act. εἶσα, & Poet. ἔσαν. ab ἴω, ſeu ἴσημι. idem ac ἵζω, colloco.

Εἰσαναβαίνω, conſcendo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἐβὴν. a. 2. part. ἀναβὰς, & in f. g. ἀναβαβάσα. a. 2. opt. ἀναβαίην. ἀναβαῖεν. ex εἰς, ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Εἰσανύω, ſcandens, aor. 2. part. act. ab εἰς & ἀνὰ, eo.

Εἰσαῦραι, ἀσῶν. ſemel. ex εἰς, ἅ, ἅσσα, femel.

Εἴσατε, ſcie. pl. ſ. ᾖσει, gen. ab ἴσεσι, 2. ſ. ᾖσθα, aqualis, ὁ. idem ac ἴσος, ἡ, ὁ, par, ſimilis.

Εἰσαθρέω, videbatur, a. 2. med. ab εἴδω, video. fut. ὄψομαι. a. 2. εἶδον. Et ὄπτομαι, penetravit, eſt a. 1. med. verbi ὄμαι, ὄψω.

Εἰσαφίκατο, reverſus eſt, 3. ſing. imperf. act. ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκάνομαι, idem. fut. ἵξομαι. p. ἵγμαι. a. 2. med. ἰκόμην.

Εἰσαφίκετο, venias, 2. ſing. a. 2. ſub. med. Ionic. pro εἰσαφίκῃ, ab εἰσαφικάνομαι, adverbio.

Εἰσβάσκεσθαι, intro admitto. fut. ι. med. εἰσβήσομαι. ex εἰς, & βάσκομαι, accipio. p. βέβεσμαι. a. 2. paſſ. ἐβάσθην.

Εἰσβεβήκασι, introcurrerunt, aor. 2. part. act. ab εἰσβαίνω, fut. βήσω. p. βέβηκα. a. 2. part. ἀναβὰς, ασα, ὁ. compoſ. ex εἰς, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι, & βήσω. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Εἰσβὴς, ingreſſus eſt, 3. ſing. a. 2. ſub. ἀναβὰς. ex εἰς, & ἀνὰ, & βὰς, ſubeo. f. βήσω.

Εἰσειμι, vel εἰσίμι, intro, ingredior. in 3. plur. ind. præſ. εἰσίασι, Jon. pro εἰσίᾱσι. ex εἰς in, & εἶμι, eo. vel εἴσειμι, ſum, eo.

Εἴσειν, pro εἰσῆσαν, Jon. pro εἰσῆσαν, immittunt, 3. plur. præſ. ab εἰσάω, intro, ingredior.

Εἰσεκάθισεν, 3. ſing. a. 1. act. ab εἰσκαθίζω, ingreſſus eſt. ſ. ίσω. p. m. εἰσκεκάθικα. Th. ἵζω, venio.

Εἰσεκθεῖν, ἐσω, oar. a. imperat. εἰσεκθείτω, a. 3. inf. εἰσεκθεῖ, 3. ſing. a. 2. ſub. εἰσεκθὼν, ὼσα, ὼν, & ὰς, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι, ingredior. ex εἰς, & ἔρχομαι, venio.

Εἴσειμι, ſedere feci, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἵω, ſtatuo. fut. σω. aor. 1. εἶσα.

Εἰσεμάσσατο, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. & in 3. plur. εἰσεμάσσαντο, verbi εἰσέρχομαι, ingero. ſ. ἐσομένω. a. 2. εἰσεμάσσαμ. a. 2. εἰσεμάσσαν. ex εἰς, & σάω, ſero.

Εἰσεμβαίνω, & Dor. pro εἰσεμβάσσω, ingrediamus, 1. plur. a. 2. ſub. verbi εἰσέρχομαι, ingredior.

Εἰσενεγκεῖν, tranſfai. a. 2. inf. verbi εἰσενείκω, compoſit. ex εἰς & φέρω, tranſeo. ſ. σω, & ἄσω.

Εἰσενήθησαν, infili, a. 1. ind. act. verbi εἰσενήθω, ſubeo. f. σω. p. εἰσενένηθα. compoſ. ex εἰς, & ἐνήθω, filo.

Εἰσέρχομαι, ingredior. in 3. plur. præſ. imperat. εἰσερχόσθων, ſ. εἰσελεύσομαι. a. εἰσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. εἰσῆλθε. Th. ἴρχομαι, venio.

Εἰσεσσάσατο, 3. plur. a. 1. med. verbi εἰσσάω, ingredior. Th. σάω, traho.

Εἴσεται, ſciet, 3. ſing. ſ. ι. m. verbi εἴδω, ſcio. ſ. εἰσόμαι. a. 2. εἶδον.

Εἰσεφίσατο, 3. ſing. ind. verbi εἰσεφίζομαι, adduco. ex εἰς, & ἐφίζομαι, duco. ſ. ἐσόμαι. p. ἐφισμαι.

Εἰσήγησις, ἐως, ἡ, arbitrium, ſuaſio. dat. plur. εἰσηγήσεσι. vide in εἰσηγέομαι. ab cod. Th. Hinc εἰσηγητὴς, ſuadendum.

Εἰσήγμαι, introſpicio. 3. ſing. plusq. perf. med. verbi εἰσάω, ingredior. ex εἰς, & ἄω, eo. p. m. εἴσα. pluſq. perfect. m. ἤειν.

Εἰσήκουσθεν, exauditus fui, aor. 1. ind. paſſ. ab ἀκούω, exaudio. ſ. σω. p. εἰσήκοα, fut. 2. paſſ. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, audio.

Εἰσήλασε, 3. ſing. a. 1. med. εἰσήλασα, ω, στο, ab εἰσελάσσω, adſilio. Them ἐλάω, ſalio.

Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, ingredior, ex εἰς, & ἔρχομαι, venio. ſ. ἐλεύσομαι. a. 2. εἰλθὼν.

Εἰσῆμεν

Εἰσἰσκάνω, ν, σκῆν, ἀ. 2. ind. med. verbi εἰσφέρω, adfero. f. εἴσω, aor. 1. ἤσηνα. Th. ϑῆνο, fero.

Εἶτα, gen. ἕης, g. ab εἶτος, ν, ἑ, idem ac τοῦ, ν, ὁ, aequalis.

Εἶτος, ἐς, Æol. paragoge pro εἶ, ς, ſing. praef. ind. verbi εἰμί, ſum.

Εἴϑω, miſſum eſſe, perf. ind. verbi ἴημι, mitto. perf. paſſ. εἶμαι. Vel ab ἵσσημι, ſeu ἵω, induo.

Εἶσι, vadit, ſ. ſing. praeſ. εἶμι, vado. Sed εἶσι, ſunt, g. plur. verbi εἰμί, ſum.

Εἰσίσσω, intrare, praeſ. inſ. verbi εἰσκάμω, vel εἰσήκω, intro. Th. εἶμι, eo.

Εἰσίων, ingrediuntur, Jon. pro εἴσουσι, 3. pl. ab εἴσειμι, ingredior. εἰσήκω, ἐστον, ἑτον, ἄ, ἀ. 2. n. part.

Εἰσκαλέω, & εἰσκαλίσσω, intro voco. ἀ. 1. med. εἰσκαλεσάμενος, ω, ατο. ἀ. 2. m. part. εἰσκαλεσάμενος ἐκ οἴκ, ἐκ, ἐξ, κλαίω, voco. f. εἰσω. p. κέκληκα.

Εἴσκαν, aſſimilo, Poet. pro ἔοικω, quod ab εἴκω, ſimilis ſum. praeſ. inſ. ἐίσκεναι.

Εἰσοῖτος, ν, ϑ, inritus, adventus, ot & ars, ſtudium, diſciplina. ex εἰ, εἰς, ὁδός, ἡ, via.

Εἰσπίπτω, ſ. ſing. f. t. aeſt. verbi εἰσπέτομαι, infero, ingero.

Εἰσσίκω, Dor. & εἰσσίκω, donec, adv. ex εἰς, vel τι, ad, & ἑκὼν.

Εἰσσμαι, ſciam, ſut. 3. med. verbi εἴδω, ſcio: item εἰσσμαι. ibo, fut. τ. med. verbi εἶμι, eo. Item εἰσσμαι, ſtatuam, fut. τ. med. verbi ἵω, vel ἵνω, induit.

Εἰσσῶν, videns. Poet. pro εἰσσῶν, praeſ. partic. εἰσσόωσαι, pro εἰσσῶσαι. ſ. n. plur. num. part. praeſ. ab εἰσσάω, & εἰς, & ὁράω, video. fut. ὄψομαι, perf. ἑώρακα.

Εἰσσάλλω, inſilio. ſ. ſing. ἀ. 2. εἰσσάλμενος. ἀ. 2. part. εἰσσάλμενος ἀσπὰ, ἀσ, ἀσν. εἰσσβάλλοντος. praet. εἰσσαλόμενον. ex εἰς, in, & πάλλω ſalio.

Ἔσσαλος, ν, ϑ, lingua Laconica ſignificat amatorem.

Ἐλαστρόμμος, ingreditor. impeſf. ἐισσκαζόμμην, ν, σν. f. fut. ἐλάσσομαι. perf. ἐισσκαζόμμαι. ex εἰς, in, & σκάζω, trahico. Th. πάσω, traho, prat. m. πάσσω.

Εἶσσω, Poet. pro ἔσσω, ſedit, 3. ſingul. perf. praeſ. ἔϑμαι, ſedeo, ſedi, ſeu ſedentus ſum, verbi ἵσσημι, ſeu ἵω, indoo, ſedeo. vel ab ἴημι, mitto. & in 3. ſing. pluſq. perf. ἤϑω.

Εἰσσάω, ſteteram, & in 3. plural. εἰσσάσαν, pluſq. perf. verbi ἵσσημι, ſto. f. σσῶ. p. ἑσστα. a. 2. ἔσσην.

Εἰσσία, 3. ſing. impeſf. verbi ἐσσίω, convivio excipio. fut. ἀσω. p. ἐσσίκα. Th. ἐσσία, ας, ἡ, focus, lar.

Εἰσσίρρω, intro curro. ſ. εἰσδράμω. p. εἰσσίρρυκα vel εἰσδεδράμηκα. ἀ. 2. εἰσσδράμμον. aor. 2. part. εἰσσδράμων, ονσα, ὄν. ex εἰς, & τρέχω, curro.

Εἰσσράω, ingero. ſ. εἰσσήσω. ἀ. 2. εἰσσήρρησα, inſtuli. ἀ. 2. εἰσσήρρησον, ες, ε. aor. 2. ſub. εἰσσφέρω, ες, σε. ἀ. 2. inſ. εἰσσενεγκεῖν. praet. paſſ. εἰσφέρμμαι, inferor. Th. φέρω, fero.

Εἰσσφορὰ, ας, ἡ, oblatio, collatio, ab εἰσφέρω, infero, ingero.

Εἶτα, ſciam, ſ. τ. verbi εἴδω, ſcio. ἀ. 2. οἶτα, & ἴδτα.

Εἴτεν, pro τοῦν, intra. Poet. cum geoit. Th. ἐν, vel τί, ad.

Εἰσυπόω, ῶ, ἦ, ante confpectum aliquid habens. ex εἰς, & ὠὸς, oculus, quod ab ὄσσομαι, video.

Εἴτ', pro εἶτα, deinde, poſtea.

Εἶτος, adverb. poſtea, deinde. ſynonyma, idem. q. ἀϑ' ὕσεος, deinde. Dilatio enim eſt quaedam ceſſio. Eſt etiam elegans uſus vocis ἔτος in indignationibus.

Εἶτω, ſive ſit, ſive : conjunct. ex εἰ, ſi, & τω, vel, ſive.

Εἶτω, ſitis, praeſ. opt. per ſyncop. pro 2. plur. verbi εἰμί, ſum.

Ἔτω, erat, 3. ſing. imperat. praeſ. ab εἶμι, eo. quaſi ἀϑ ἴω. hinc imperat. ἴτω.

Εἰχέσω, perf. act. inſ. ἔοικα, ſedeo. ſ. ἑξῶ, p. ἑσχα.

Ἔχω, tenebas, Jon. pro εἶχον, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἴχω, habeo.

Εἴχην, ες, ε, impeſf. verbi ἴχω, habeo. ſut. ἕξω & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔχον.

Εἴω, ἴσης, ν, miſſiſtem, a. 2. ſub. pro ὦ, ᾖ, ᾖ, ab ἴημι, mitto.

Εἶω, ἴσῃς, σῃ, pro ὦ, ᾖ, ᾖ, praeſ. ſub. ab εἰμί, ſum.

Ἔω, Jon. pro ᾖ, ſui.

Ἔωϑα, confuevi, io 1. plur. ἐώϑαμεν, & in 3. pl. p. ἐώϑασι, p. m. hinc ἐωϑάσιν, ſoliti. prat. med. part. ἀϑ ἐωϑότ, ὀτος, ὁ, ſolitus. ab ἔϑω, ſolco.

Ἔωϑ, ſinebam, 1. ſing. impeſf. ἐσοπτάζ. ἐσκαν, ον, verbi ἴσω, ſino. perf. ἐίκα.

Ἔως, & ἕως, dum, interim. Poet. pro οὗ.

Ἕως, Poet. pro ἕων, 3. plur. praeſ. ind. vel ſub. ab ἴσω, ſino. f. σω. p. ἑκα.

E K.

Ἐ, vel ἑ, ἐς, ἀ, ὁ, de, propter. regit genitivum. is ante conſonantes, ἑ ante vocales ponitur, pro τοῦ, οὗ, ἑαυτοῦ, cum acceſſatione, ad ſubſantiam indicandam. & pro μοῦ, ἐμοῦ. q. ab ἐμὸς, ἐμὸ. in compoſitione vim habet, quae per ex a Latinis exprimitur. Onarum, & vehementiam tuae orationi addit. Hinc ἐκτὸς, extra. ἔξω, extra, foras, vel foris. ἐξώτερος, ν, ϑ, externus.

Ἑκάβη, ης, ἡ, Hecuba, Priami uxor.

Ἑκάϑεον, Dor. pro ἐκάϑουν, imperf. act. verbi κάϑω, curam alicujus rei gero. Th. κάδω, ἐσω, eo, curo.

Ἑκαμπτήρ, ῆρος, ὁ, longe jacieos. ex ἑκὰς, procul, & πίπτω, arceo.

Ἑκάνω, aor. 2. ind. paſſ. a. κάω, uro. ſ. κάσω. p. κέκασμαι. aor. ἔκαμον.

Ἑκαϑέζομην, ν, σϑ, imperf. a. καϑέζομαι, ſedeo. Th. ἕζομαι, idem. ſ. ἕ. p. κάϑεμαι.

Ἑκαϑεύδω, dormiebam, impeſf. act. a. καϑεύδω, dormio. ex κατὰ, & εὕδω. fut. εὑδήσω. p. κα, dormio.

Ἑκαϑήμην, ν, σϑ, ſedebam, impeſf. a. καϑήμαι, ſedeo. Th. ἑμαι, ſedeo.

Ἐκάϑηρα, 2. r. ind. aeſt. verbi καϑαίρω, purgo. fut. ἀρω. p. κάκαρ.

Ἐκάϑιζον, imperf. activ. verbi καϑίζω, ſedeo. ἐκ, ἐ. καϑίζουσα, ας, ἀ. perf. κεκάδικα, ex κατὰ, & ἵζω, ſeu ἵζανω, idem ac ἵζομαι, ſedere facio.

Ἐκαϑίζω, Dor. pro ἐκάϑισα, aor. 1. ind. act. καϑίζω, ſedeo.

Ἑκάϊνον, vinebat, imperf. 3. ſingul. ab ἑκαινόω, verbi ſuperl. Th. κάνω, perimo.

Ἑκάκωσα, ας, ἡ, aor. 1. ind. act. verbi κακόω, veco, affligo, afficio.

Ἐκάλει, 3. ſingul. imperf. ab ἐκάλεσα, verbi καλέω, voco.

Ἐκάλεσσε, Poet. pro ἐκάλεσε, 3. ſing. a. 2. act. a. καλέω, voco. f. ἐσω. p. κέκληκα.

Ἐκαλλίμαχος, Æol. pro ἐκαλλιμάχου, imperf. paſſ. ejuſdem varii.

Ἐκαλλωπίσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi καλλωπίζω, pulchros oculos facio.

Ἑκάλυπτ, ες, ε, Dor. pro ἐκάλει, 3. ſ. quietus, tranquillus : otioſus.

Ἐκάλυφϑ, ες, τ, ε, 2. pl. ἐκαλύφϑην, coopertus ſum. f. ind. aeſt. a. καλύπτω, tego, f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἐκαμμύσσω, Poet. pro κατάμυσσω, imperf. act. a. κατὰ, & μύσσω, ες, ε, verbi κατμύσσω, per ſyncop. pro κατάμυσσω, idem ac μύω, f. ὔσω, claudo.

Ἑκάμνω, laboravi, a. 2. verbi κάμνω, laboro. f. κάμω, p. κέκμηκα. a. 2. ſub. κάμω, ης, η. Ἔκαμον, ες, ε, ν, occidi, a. 2. verbi κάμνω, f. ξω. κακῶ, occido.

Ἔκαν, aor. 2. ind. act. verbi κάω, uro. f. κάσω. a. 2. paſſ. ἐκάϑην.

Ἑκάπτω, tonſus eſt, 3. ſing. aor. a. paſſ. verbi κάω, tondeo. f. κερῶ, p. τ. ἐκάρα. a. 2. med. ἐκαράμμην.

Ἑκαρτύνϑη, confirmabat, 3. plur. a. 1. med. verbi καρτύνω, f. νῶ, firmo, reneo. Th. κράτος, ους, τὸ, robur, & per metatheſin κάρτος.

Ἑκάς, adverr. procul, eminus. ſynonyma, idem. q. ἀϑ ὕσεος, eodo. vel ab ὗω, mitto. Quae enim eodunt, & mittuntur, procul a nobis ſunt.

Ἑκασσότερος, confirmabat, 3. plur. a. 1. med. verbi καρτύνω, f. νῶ, firmo, reneo. Th. κράτος, ους, τὸ, robur, & per metatheſin κάρτος.

Ἑκάτερος, ſuperl. longiſſime, comp. ἑκατέρω, magis procul. Them. ἑκάτ, procul.

Ἕκαστ, ν, ϑ, quiſque, ſinguli, & in ſ. g. ἑ κάϑ, ϑ, τ. Hinc καϑ' ἕνα, ſemper, & ubique. adv. ab ἕκατ.

Ἑκατέρωϑεν, Poet. adverb. pro comm. πολλαχοῦ, longius. Th. ἑκάτ, procul.

Ἑκάτη, Heſiodor. pro ἑκάτ, procul.

Ἑκατηβόλος, Dor. & Dorice pro ἑκαβόλος, longe jaculans. Apollinis epitheton. ab ἑκάτ, procul, & βάλλω, jacio.

Ἑκάτερϑε, ſedebant, Jon. pro ἐκάδηντο, 3. plur. impeſf. verbi καϑήμαι, ſedeo, aſſideo, quieſco.

Ἑκάτηφιν, utrinque. adverb. pro ἑκατέρωϑεν, regit genitivum ab ἑκάτερος, alteruter.

Ἑκάτερος, ν, ϑ, alteruter, alter ex duobus. dat. pl. ſ. ῳ. ἑκατέροις. pro ἑκάτ, procul, minus. Hinc ἑκατηβόλος, & ἑκατηφιν, utrobique, ab alteruter parte.

Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate, Luna, taoquam ſoror Ἐκάτη, longe jaculantis Apollinis.

Ἑκατηβόλος, gen. Jon. vel Æol. pro ν, ab ἑκατηβόλος, ν, ϑ, longe jaculans, ab ἑκάτ, procul, & βολὴ, jactus, a perteuſio, telum. quod a βάλλω, jacio. Alii a βόλος, ου, τὸ, telum, derivant malum.

Ἑκατηβόλος, ν, ϑ, longe jaculans. Apollinis epitheton. ab ἑκάτ, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βάβολα.

Ἑκατήβολος, ου, ὁ, accuſavi, a. 2. ind. act. a. κατηγορῶ, accuſo. fut. σῶ. Th. ἀγορὰ, forum.

Ἑκατι, Dorice, pro ἕκητι, cauſa, gratia, propter, voluntate. Th. ἑκὼν, ὄντος, ὁ, voluntarius; ultroneus, ſeipſo, prudenſque.

Ἑκατηβόλος, ν, ϑ, Dor. pro ἑκατηβόλος, ν, ϑ, qui centum capita habet, centiceps. ab ἑκατὸν, centum, & κεφαλὴ, ὁ, caput.

Ἑκατόγχειρος, ν, ϑ, centum manus habens. ex ἑκατὸν, centum, & χεὶρ, ἡ, manus

iade inf. γεγαάναι. Dor. γεγαᾶναι, & per syncopen γεγᾶναι

Ἐγγεγαώς, ῶσα, ῶν. g. & in f. g. ἐγγεγαῶς, ᾶσι, ὼς, prognata, p. m. part. ab ἐγγέγαα, p. m. verbi ἐγγίγνομαι, pro ἐγγίγνομαι, cnafcor. fut. 1. γενήσομαι. a. 1. med. γενησάμην. 2. a. med. ἐγενόμην. Th. γένομαι, nafcor.

Ἐγγενόμενος, nati fumus, Jon. & Poet. pro ἐγγιγνόμενοι. 2. plur. a. 2. med. a γίνομαι, nafcor.

Ἐγγενὴς, fut. ἐσω, auctum eximo, vinacea eximo. Ex ἐκ, & γίγνομαι, id, quod in acini vinacco lapidofum eft.

Ἐγγενέσθαι, ἐγγενέσθαι, Jon. pro comm. ἔξεσαι, ficte. ἐγγένθαι μοι, literat mihi.

Ἔγγονος, ου, τὸ, poſteri, nepotes. ἔγγονοι, ων, οἱ, filius. ab ἐν, & γονὴ, ης, ἡ, proles. Th. γένομαι, nafcor.

Ἐγγονᾶσθαι, expendo. f. ἐγνω. p. ἐκδεδωκέναι. fut. 1. pafſ. ἐκδωνηθήσομαι, expendar. Th. δωνάω, ᾶς, ἄ, fumptus, impenſa.

Ἐκδεδημηκώς, ότος, ἡ, perf. pafſ. ab ἐκδέμω, exorio. ab ἐκ, & δέμω, orior. exoriar ex quo, eadem. ſ. ἐγν. aor. 2. ἐδάρθη. Them. ἔδρας, aſtra, τὸ, corium.

Ἐκδέδυκεν, ultio data eſt, 3. ſing. perf. pafſ. verbi ἐκδύνω, ulciſcor, quod ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, poena.

Ἐκδέκεσθαι, Jon. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.

Ἐκδεκάζειν, Dorienſes eſſeſti ſunt, 3. plur. perf. pafſ. verbi ἐκδεκάζω. f. ἐκδικ. Dorienſem facio. Th. δικαιόω, ῶ, ἄ, Dorienſis.

Ἐκδεκάζω, exſpecto. imperf. ἐξεδεκάζομ, ο, ἄ, ἐξεδεκαζόμην. ab ἐκ, & δέκομαι, accipio.

Ἔκδηλος, ος, ὁ, ἡ, evidens, ab ἐκ, & δῆλος, ου, ὁ, manifeſtus.

Ἐκδημίαι, peregre abſum. f. ἐγν. p. ἐκδεδημηκώς, ὼς, ἄ, ὁ, populus.

Ἐκδίδωμι, exonerare ſe, dedere. praſ. inf. ab ἐκδίδωμι, eloco.

Ἐκδίδαι, Jon. & Poet. pro ἐκδιδόναι, praſ. inf. act.

Ἐκδιδράσκω, Jon. pro ἐκδιδράσκω, effugere.

Th. δράω, fugio.

Ἐκδίκημα, cloco. ἐκδίδομαι, idem. f. ἐκδώσομαι. a. 2. med. ἐξεδόμην, ο, ἄ, ἐκδόμην. Th. δίδωμι, do.

Ἐκδιηγήσασθαι, narro, enarro. ἐκδιηγήσω, 3. ſing. praſ. ſub. ab ἐκ, & διηγέομαι, recenſeo. quod eſt ex δέω, & διηγέομαι, duco.

Ἐκδικεῖν, ὦ, ὑ, vindico. f. ἐκδικήσω. aor. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκεσον, aor. 2. inf. ἐκδικεσαι. ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, ultio.

Ἐκδίκητος, ου, ὁ, ultio, vindicta. ab eodem themate.

Ἐκδικος, ος, ὁ, ultor. ἐκδικε, ος, ὁ, ultio, poena.

Ἐκδίνεται, Dor. & Æoli. pro ἐκδύνεται, movenſtur. Th. δύνω, moveo.

Ἐκδίνω, expello. fut. ἐκδινέω. aor. 1. ἐξέδινεα. a. 2. pafſ. ἐκδίνεμαι, ατ, ὁ, ab ἐκ, & δίνω, perfector.

Ἐκδοτος, ὁ, dedirio.

Ἔκδοτος, ος, ὁ, ἡ, deditus, traditus. ab ἐκ, & δίδωμι, do. perf. pafſ. ἐκδέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδοτ, ἐσσα, ἐσσι tradidit, a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι, eloco.

Ἐκδοχὴ, ἡ, expectatio. ab ἐκδέχομαι, exſpecto. f. ζομαι. p. m. ἐκδέξομαι. Th. δέχομαι, accipio.

Ἐκδρᾶναι, ἐκδράσαι, effugere. Them. δράω, fugio.

Ἐκδῦναι, emergere, aor. 2. inf. act. ab ἐκ, & δύω, vel δύνω, fubeo. fut. δύσω. a. 2. δύσα.

Ἐκδυσμὸς, dat. fing. praſ. pafſ. vide in ἐκδύω, exuo.

Ἔκδυτος, ου, ὁ, exitus. ab ἐκδύω, exuo.

Ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 2. ἐξέδυσα. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ο, ατο, exuta fui. a. 2. med. ἐκδυσόμην. ab ἐκδύω, vel δύνω, fubeo.

Ἐκδώσομαι, ſi, ται, f. 1. med. verbi ἐκδίδομαι, eloco. Th. δίδωμι, do.

Ἐκδώσω, diſſipavit, a. 1. act. gem. or. Poet. verbi κδάω, idem ac σκεδάω, diſpergo.

Ἐκεῖ, illic, illuc, adv. loci. ἐκεῖθεν, illinc, adv. e loco. Th. ἐκεῖνος, ille.

Ἔκειν, cedere, Poet. pro ἰέναι.

Ἐκεῖνη, Dor. pro ἐκείνη, illa. vide ἐκεῖνος, ille.

Ἐκεῖνος, Ionic. pro ἐκεῖνος, illorum, gen. pl. ab ἐκεῖνος, η, ο, ille, illa, illud.

Ἐκεῖνος, ος, ὁ, ille, a, ud. Dicitur & κεῖνος. Poet. pro κεῖνος, Dor. pro ἐκεῖνος. q. ab ἐκεῖ, illic: ac ſi diceremus, illic eſt, ſcil. in loco a nobis remoto.

Ἐκεῖνος, illic, adverb. ab eodem themate.

Ἔκειτ, jacebat 3. ſing. imperf. verbi κείμαι, jaceo. ſ. κείσομαι.

Ἐκεκάμμην, & in 3. ſing. κέκαστο, ſuſtructus erat, pluſq. perf. verbi κάζω, ſ. σω, olim. praſ. pafſ. κέκασμαι.

Ἐκέλαιναι, acclamabat, jubebat, imperf. verbi κέλλομαι, Poet. pro κέλομαι, per epenthefin τῆς κ. Th. κέλω, fin κέλομαι, jubeo, hortor.

Ἐκελάνω, declinata erat, 3. ſing. pluſ. perf. pafſ. verbi κλίνω, inclino. fut. σω. p. κεκλικα. a. 1. ἐκλίθην. a. 2. κλάμην. p. κέκλιμαι, ται, unde κλίμα, ατος, τὸ, regio.

Ἐκελεύσθη, pluſq. perf. act. Attic. verbi κελεύω, lutor. ſ. ὑσω. p. κέκελευκα. p. m. κέκλευσμαι.

Ἐκεκλήατο, 3. plur. pluſq. perf. pafſ. verbi κλάω, poſſideo. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκεκλήατο, 2. ſing. pluſq. perf. pafſ. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. perf. pafſ. κέκτημαι.

Ἐκέλευε, Dor. pro ἐκέλευ, jubebas, 2. ſing. imperf. a κέλλομαι, jubeo.

Ἐκελόμην, 1. pl. aor. 1. ind. paſſ. ἐκελάσθην, ης, ὁ, verbi κελάω, jubeo. ſ. δέσω. p. κέκλημαι.

Ἐκέρδανε, 2. a. activ. a κερδάνω, lucror. fut. νῶ, Th. κέρδος, ους, τὸ, lucrum.

Ἐκέρδανε, ας, ὁ, ἡ. a. act. verbi κερδάνω, lucror. f. ἐκερδήσω, & κερδέσω. p. κεκέρδηκα. a. 1. ἐκέρδησα, Th. κέρδος, ους, τὸ, lucrum.

Ἔκερνα, torondi, a. 2. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, tondeo. ſ. κερῶ. p. κέκαρκα.

Ἐκεχειρίη, a. 1. Indica. ab ἔχω χεῖρας, ideſt, cohibere manus.

Ἐκεχύνει, hiaveram. Attice pro ἐκεχύνειν, pluſ. perf. med. fic & in tertia perſona pro ἐκεχύνει, Attice, pro ἐκεχύνει, verbi χάσκω, hifco. ſ. σω. p. m. κέχυσμαι.

Ἐκέχυτο, ω, requiro, exquiro. fut. ὑσω, aor. 2. ἐξεζήτησα. a. 1. ſub. ἐκζητήσω, ης, ὁ, pro ἐκζητέσω. pafſ. infinit. ἐκζητῆναι, a. 1. ind. paſſ. ἐξεζητήθην, ης, ὁ. ab ἐκ, & ζητέω, quæro.

Ἐκζωσθῆ, repoſeatur, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ab ἐκζώννυμι, quæro, exquiro.

Ἔκηε, combuſſit, aor. 2. a. act. fut. κέσω, ſubiata futuri conſonante, verbi κάω, uro. ſ. κάσω, κέσω, & κήσω. aor. 2. ἔκαον.

Ἐκηβόλος, ου, ὁ, ἡ, ſagittandi eminus. ab ἑκάς, ἑκᾶ, ὁ, ἡ, longe jaculator. quod ab ἑκάς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβλημαι.

Ἐκήλεις, ἐκήλεσε, imper. a κήλω, mœrore affecio. Th. κῆλος, εος, τὸ, cura mœror.

Ἐκήλεσε, ις, ε, exibam, imperf. act. a κήλω, quod per reduplicationem dictum eſt a κήλω, eo.

Ἐκηλὸς, ος, ὁ, ἡ, quietus, mitis, pacificus. q. ab ἑκών, cedo. ut ſit quaſi ἑκεληλ, is qui a cæru, & hominum frequentia quaſi in ſolitudinem receſſit. Vel ab ἑκάς, procul. Quietus enim eſt, qui vivit procul negotiis.

Ἐκηλότερος, ου, ὁ, pradicatus fui, a. 1. ind. paſſ. a κηλόσω, pradico. fut. ὑσω, p. κεκήλυκα. a. 1. ἐκηλύχθην.

Ἔκην, dat. Poet. cauſa. ponitur adverbialiter. pro ἑκοντὶ, ab ἑκών, ὄντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκθαμβήσσομαι, ἔκαμε, expaveſco, attonitus fum. a. 2. pafſ. ἐκθαμβηθῆναι. ab ἐκ, & θαμβέω, ſtupeo, vel παμβέω.

Ἐκθαμβεῖ, ῶ, ὑ, ſi, expaveſcitus, attonitus ab ἐκθαμβήσσομαι, expaveſco.

Ἐκθέσσαι, σσω, σι, aliquid expoſitum : publicum programma. ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἐκθέσσαι, Dor. pro ἐκθεῖν, excurrere, praſ. inf. ab ἐκ, & θέω, curro. ſ. θεύσομαι. Vel eriam dici poſſet pro ἐκθέσσαι, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, expono. Them. τίθημι, pono.

Ἐκθεσπέσιος, ον. a. 1. pafſ. ſ. g. ab ἐκθεσπιάω, excalefacio. ab ἐκ, & θεσπιάω, calefacio. ſ. πιῶ. idem θέρω, ρῶ, calefacio.

Ἐκθεσπίσαι, ſi, expoſitio. acc. ſing. ἔκθεσπιν. Th. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, fatalis, divino ore pronuntiatus. hoc a Θεός, Deus, & φατὶς, quod a φημὶ, dico.

Ἐκθεσπιστὴς, ου, ὁ, expoſitius, a. um. ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἔκθετον, ὁ, ἡ, expoſitus. τοὺς ἐκθέτους τοῦ βίου, exponere infantes. ab ἐκ, & τίθημι, pono.

Ἐκθύνω, ἐκθύσθαι, ſacrificiis expiare. Th. θύω, ſacrifico, macto.

Ἐκίνησε, σε, σαν. 3. num. 2. ind. act. verbi κινέω, moveo.

Ἔκιον, imperf. a κίω, eo, accurro, ex ἔκω, per metathefin.

Ἔκιτον, Dor. pro ἔκιτε, 3. ſing. imperf. verbi κίρνω, miſceo. Th. κρᾶσις, miſceo.

Ἐκίχανε, imperf. ἔκιχα, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχήνω, invenio, aſſequor.

Ἐκκαθαίρω, expurgo. ſ. ἐκκαθαρῶ. a. 2. ἐξεκάθαρσα. a. 1. imperat. ἐκκαθάραιρον, ατω, & in a. plur. ἐκκαθάρατε, expurgate. a. 1. ſub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & κάθαιρω, purgo.

Ἐκκαθαίρω, expurgo. ſ. ἐκκαθαρῶ. a. 2. imperat. act. verbi ἐκκαθάρω, expurgo.

Ἐκκαίω, exuro, accendo. ſut. ἐκκαύσω. a. 2. ἐξέκαυσα. p. ἐκκέκαυκα. pafſ. praſ. ἐκκαίομαι. a. 2. pafſ. ἐξεκάθην, ης, ὁ, exarſi. ab ἐκ, & καίω, uro. ſut. καύσω, κάσω, & κάυσω. aor. 2. ἔκαον.

Ἐκκαλεῖν, piger evado, malis ſuccumbo, deſino. ſ. ἐκκαλέσω. p. ἐκκεκάληκα. aor. 1. ἐξεκάλεσα. 2. plur. aor. 1. ſub. act. μὴ ἐκκαλέσητε, ne fegnes ſitis. ab ἐκ, & καλεῖν, ὦ, malus, ignavus.

Ἐκκαλέσασθαι, ſpecifici, extrahere, ſpoliare fortunis.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκκαλέω, evoco, ab ἐκ, & καλέω, voco. ſ. ἐσω. p. κέκληκα. ſ. κεκλήσομαι. & quia ſæpiſſime detego. Th. καλύπτω, abſcondo, tego.

Ἐκκαυσίμων, fructus, & proventus accipio, commodum conſequor. Th. καυσία, fructus.

Ἐκκαυσίζει, ſa, pars. act. ab ἐκ, & καυσίζω, conſpicor, quod ex καυσὶς, & ὄζω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἐκκεδᾶσι, alieni periculo exponi. Th. κίνδυνος, periculum.

Ἐκκενοῖ, ὁμεῖς, animo vacuum reddere, fc. corpus, hoc eſt animam efflare. praſ. inf. verbi κενόω, vacuo. Th. κενὸς, ὁ, ἡ, vacuus.

Ἐκκεντεῖν, tranſigo, tranſfodere. ſut. σω. p. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξεκέντησα. ab ἐκ, & κεντέω, pungo.

Ἐκκεχυτῶν, ſi, ſingul. perf. pafſ. ab ἐκχύω, vel ἐκχέω, effundo. fut. χύσω. p. pract. ἐκκέχυκα. Th. χύω, fut. χέσω, fundo.

Ἐκκηρύττειν, edicere. a. κήρυσσω, cdico. Themarpul, ὦ, praco.

Ἐκκλᾶσαι, diffringo. ſut. ἄσω. p. ἐκκέκλασμαι, pafſ. ἐκκλασθήσομαι. a. 1. pafſ. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ, & κλάω, frango.

Ἐκκλείω, excludo. ſ. κλήσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. aor. 1. pafſ. ἐκκλεισθῆναι. perf. pafſ. ἐκκέκλεισμαι. a. 2. pafſ. ἐξεκλάδην, ἐκκλαδῆναι, excludi ſum. ab ἐκ, & κλείω, claudo.

Ἐκκλεῖσθαι, Jonic. pro ἐκκλείεσθαι, excludi. Th. κλείω, claudo.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, coetus convocatus, Eccleſia. ab ἐκκαλέω, evoco. perf. pafſ. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, voco.

Ἐκκλησιάζω, concionem habeo. & in 3. plur. ἐκκλησιάζουσι. f. σω. p. κα. ab ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, Eccleſia.

Ἐκκλίνω, deflecto. fut. νῶ. p. ἐκκέκλικα. a. 2. ἐξέκλινα. aor. 1. imperat. ἐκκλίνατε, ατω. 2. plur. ἐκκλίνετε. ab ἐκ, & κλίνω, inclino.

Ἐκκνισάζουσι, Æol. & Dor. pro ἐκκνισῶσι, ondioſe ſtridunt, quod eſt 3. plur. praſ. ind. ἐκκνισάζω. hoc a κνισὸς, tundo, polio. Th. κνίω, rado.

Ἐκκνῖσαι, eradere, praſ. inf. Th. κνίω, rado.

Ἐκκολάπτω, enato. ſ. ψω. p. ἐκκεκολαφθηκα. a. 1. ἐξεκολάφθην. pafſ. ἐκκολαφθῆναι. effero, exprimo. ſut. σω, ſi. ab ἐκ, & κολαφθῆναι, ſi, ὦσι, nato.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. ἐκκομιδὴ νεκρῶν, funus, exſequiæ. ab ἐκκομίζω, exporto. ab ἐκ, & κομίζω, porto. Th. κομίω, curo.

Ἐκκομίζω, effero, exporto. ſ. ἴσω, p. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα. imperf. pafſ. ἐξεκομιζόμην. a. 1. pafſ. ἐκκομισθῆναι. effero, exporto.

Ἐκκόπτω, exporta, a. 2. imperat. med. ab ἐκκομίζω, effero, exporto.

Ἐκκοπτω, ις, ε, exeido, exſcindo. ſ. ψω, p. ἐκκέκοπα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 2. imperat. ἔκκοπε, ατω. a. 2. ſub. ἐκκόπω, ῃς, ῃ. a. 2. ἐξέκοπον. perf. pafſ. ἐκκέκομμαι. a. 2. pafſ. ἐξεκόπην, ἐκκοπῆναι, ης, ὁ, ἐκκοπεῖσα, ἐκκοπέν. pract. med. ἐκκέκοπα, ἐκκόψω, ἐκκόψασθαι, exſcindo.

Ἐκκρᾶσι, cnarro, excutio, orno, corrumpo. Th. κρίνω, orno, vetto.

Ἐκκρίνω, a. 1. imperat. act. ab κκρίνω, exſcindo.

Ἐκκυρσῶσαι, ſummatim, & breviter perſtringam, ſ. ξω. verbi κκυρσόω, ſummatim dico. ſ. ὑσω. Th. κυρσὸς, ου, ὁ, vertex.

Ἐκκρέμαμαι, σαι; σται, pendeo ab aliquo, dependeo, cum gen. ἐξαρτάομαι, 3. sing. impers. Th. κρήμνα, suspendo, ... m. κίκλημαι.

Ἐκκριτος, ὁ, ἡ, præcipuus, egregius, selectus. Th. κρίνω, freemo.

Ἑκκυλίω, evolvo, devolvo, ab ἐκ, & κυλίω volvo, fut. ἴσω, p. κεκύλικα. a. 2. ἐξεκύλισα, pert. pass. κεκυλισμαι.

Ἐκλαγγάω, 3. plur. a. 1. act. verbi κλαγγὴ, clango, stridio, fut. ἥσω, p. κλάγγα. a. 1. ἐκλάγξα, aq. ἐ. a. pert. act. κλάγγοκα, pm. κέκλαγμαι.

Ἐκλαγγω, ιις, ι, clamavi, aorist. 2. act. verbi κλάζω, clamo. vide ἐκλαγγάω.

Ἐκλαθόμενος, aor. 2. part. med. ἐκλανθάνω, obliviscor. ab ἐκ, & λανθάνω, feu λήθω, lateo, f. λήσω, aor. 2. ἔλαθον, pm. m. λέλασμαι.

Ἐκλαλίζω, effutio. f. σω. perf. ἐκλελάληκα. a.1. ἐξελάλησα. a. 2. pass. ἐξελαλήθην. Th. λαλέω, loquor.

Ἐκλαμπω, ψω, ψ, effulgeo. f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα. Th. ἐκ, & λάμπω, splendeo.

Ἐκλαυδάνω, oblivionem induco. f. λήσω. a. a. ἐξέλαθον. praef. med. ἐκλανθάνομαι, obliviscor. f. m. ἐκλήσομαι. perf. pass. ἐκλέλησμαι.

Ἐκλαύω, ψ, ψ, furto fum fubtractus, a. 2. ind. paſſ. ab ἐκ, & κλέπτω, furor. f. ψω. p. κέκλοφα. praef. med. κλέπτομαι.

Ἐκλαω, fregi, aor. 1. ind. act. verbi κλάω, frango. f. κλάσω, aor. 1. paſſiv. ἐκλάσθην, f. σ.

Ἐκλαω, flevi, a. 1. ind. verbi κλάιω, fleo. f. κλαύσω.

Ἐκλήγομαι, eligo. imperf. ἐξελεγόμην, ης, στο. fut. ἐλέξομαι. praet. paſſ. ἐκλέλεγμαι. a. 1. med. ἐξελεξάμην, ω, ατο. p. m. κέκλεγμαι.

Ἐκλείπω, deficio. f. ἐκλείψω. 3. ſing. praſ. ſub. f. ἐκλείπω. p. ἐκλέλοιπα. aor. 2. ἐξέλιπον. 2. plur. a. 3. ſub. act. ἐκλίπητον. Them. κλείω, linquo.

Ἐκλείσθην, ineſcſus ſum, & in 3. plur. ἐκλίσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κλείω, claudo.

Ἐκλεκτός, ὁ, ἡ, electus. ab ἐκλέγω, eligo.

Ἐκλελάθομαι, a. 2. inf. med. ab ἐκλήγομαι, eligo.

Ἐκλεῖ, pro ἐκλεῖν, furripuit, aor. 2. ind. act. verbi κλέπτω, fur. fut. ψω. p. κέκλοφα, pm. κέκλεμμαι.

Ἐκλήθω, σ, θ, aor. 1. ind. paſſ. verbi καλέω, voco.

Ἐκλήθω, feu ἐκλανθάνω, oblivionem induco.

Ἐκλήθων, inclaſerunt, ionic pro ἐκλῆσαν, 3. plur. aor. 1. act. verbi κλείω, claudo. f. σω.

Ἐκλίνω, in fugam vertunt, 3. plur. aor. 1. actiw. verbi κλίνω, inclino, f. νῶ.

Ἐκλιπόωμι, recubuimus, dor. pro ἐκλιβόωμεν. 1. pl. aor. 1. indicat. paſſ. ἐκλίθην, ab ἐκλίνω, recumbo, inclinaius ſum.

Ἐκλίσθω, σι, σ, inclinatus ſum, Poetic. pro ἐκλίθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi κλίνω, inclino. f. νω. p. κέκλικα. a. 1. act. ἐκλινα. p. m. κέκλιμαι.

Ἐκλιτον, a. 2. inf. act. ἐκλιτεῖν, aor. 2. part. act. ἐκλιτὼν defecerit, 2. pl. a. 2. ſub. verbi κλίνω, deficio. a. 2. ἐξέλιτον. Them. λίπω, linquo.

Ἐκλυτὸς, ἡ, electio. ab ἐκλέγομαι, eligo. fut. ξομαι. p. m. κέκλυμαι. Th. λέγω, dico.

Ἐκλυτζόθαι, animo perpendere. κρίζομαι, cogito, conſicio.

Ἐκκοίνομαι, imperf. paſſ. a. commoveo, fut. νῶ. Thema κλόνθ-, ω, ὁ, motus.

Ἐκκοπτόντα, ας, α, aor. 1. ind. act. verbi κλοπορέω, furtum abduco, f. ήσω, quod ex κλοπὴ, furtum. a κλέπτω, furor, & φέρω, fero.

Ἐκκόπτω, mergeretur, impers. paſſ. a κλόπτω, f. σω, abluo. p. κέκλυσμαι.

Ἐκλοβόπτ, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ἐκλόπω, diſſipo, dirimo.

Ἐκλυον, ες, ε, audiebam, imperf. verbi κλύω, f. σω, audio.

Ἐκλυσθόμην, diſſipavi, 2. a. inf. med. ab ἐκλύω, exſolvo, expedio. Th. λύω, ſolvo.

Ἐκλυσις, εως, ὁ, liberatio, acc. ſing. ἔκλυσιν, ab eodem themate λύω, ſolvo.

Ἐκλύω, diſſipo, diſſipo, f. ἐκλύσω. praet. ἐκλυκα. perf. paſſ. ἐκλυσμαι. a. 1. paſſ. ἐξελύθην, ης, η. f. ι. paſſ. ἐκλυθήσομαι, dehei-ſcor, ab ἐκ, & λύω, ſolvo.

Ἐκμαίνω, ad inſaniam adigere. Them. ἐκμαίνομαι, inſanio.

Ἐκμαλάσσω, ττ, σ, perdiſco. ab ἐκ, & μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. p. μεμαθήκα. a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμανῶ, a. 2. ſub. paſſ. ab ἐκμαίνομαι, inſanio. aor. 2. inf. paſſ. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem, & μανύω.

Ἐκμανῆναι, a. 2. inf. act. ab ἐκμαίνω, abſtergo ſcil. extergo.

Ἐκμάσσω, extergo, abſtergo, imperf. ἐξέμασσον, ες, ε. f. ξω. a. 1. ἐξμαξα. a. 2. paſſ. ἐκμάγην, ης, η. Th. μάσσω, pinſo, abſtergo. f. ξω.

Ἐκμάτεται, conatur, praſ. imperat. act. ab ἐκμανθάνω, meditor, ab ἐκ, & μάτεται, euito. f. ήσω. p. μεμαθήκασα. Th. μάτην, cura eſt.

Ἐκμαῶσι, ιοτ, ὁ, ἡ, inconcinnus, diſerepans. Th. μαῶθ-, ὸς, membrum, carmeo, cantilena.

Ἐκμεμάθοντο, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκμανθάνομαι, edico. f. ήσομαι, ab ἐκ, & μανθάνω, ω, ὁ, verbum, oratio.

Ἐκμένω, manſi, ionice pro ἐκμείνω, exivit. 3. ſingul. aor. 2. act. verbi κμένω, exeo. Th. μένω, feu μάνω, venio, advenio.

Ἐκμυῶν, vel ἀω, exfugo, fugo. Thema μυῶ-, muſſo; item fugo.

Ἐκμυσσόμενος, irridens, lamis exeipio, imperf. ἐξεμυκτηρίζον, ες, ε. fut. στω. perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ, & μυκτηρίζω, ſubſanno, naſo ſuſpendo. Th. μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris.

Ἐκνάδεται, a. 1. inf. act. ab ἐκνάω, enato, natando effugio. f. ἐκνάσθαι.

Ἐκνάδω, ontu emiſſo jubeo. Th. νάω, innato. Eſt & ἐκνάω, pro ἐκνέω, enato, & eluvedo. f. ἐκνάσω, p. ἐκνένηκα. a. 1. ἐξένησα, quaſi a νάω, nato. Gl. Cyr. νάδων, divertio. ἐκνάδοις, ſ. diverticulum.

Ἐκνέφας, ὁ, ἡ, procella, ventus procelloſus. Th. νέφος, nubes.

Ἐκνέω, evigilo. fut. ψω. aor. 1. ἐξένυσα. a.1. imperat. ἔκνυσον, ατω. perf. ἐκνένηκα, a νέω, fobrius ſum.

Ἐκνέω, Dor. pro ἐκνίω, pupugit, punxit, a. 1. ind. activ. a νείκω, f. ίσω, Dor. ἴω. Th. κνέω, rado.

Ἐκνίδδω, ττ, σ, a. 2. ind. paſſ. a κνίζω, feco. Th. κνέω, rado.

Ἐκνόμιος, ὁ, ἡ, ὃ, Poet. idem ac ἔννομος, iniuſtatus, infolens. ab ἐκ, & νόμος, lex. Th. νέμω, adminiſtro, gero.

Ἐκνοστέομεν, redemus, dual. num. a. 1. part. act. a νοστέω, redeo. f. ήσω.

Ἐκνέλασσε, 3. ſing. a. 1. act. a κοιλαίνω, cavo, concavum reddo. f. ανῶ. a. 1. ἐκόλανα. Thema κολάν-, ὸς, cavus.

Ἐκκομέσκουσι, cubuerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi κοίμαω, f. ήσω, cubare facio. ἐκοιμήσθην, ης, η. a. 2. paſſ.

Ἐκκοίμω, ω, ὁ, a. 1. act. verbi κοιμίζω, a. 1. paſſ. ἐκοιμίσθην. idem ac κοίμαω, facio dormire.

Ἐκκολάζω, ττ, σ, imperf. verbi κολάζω, punio. f. σω. aor. 1. ἐκόλασα, ας, ε, f. ἀσω. p. κεκόλακα.

Ἐκκολάφισα, ας, ε, & ſo 3. plur. ἐκολαφίσασι. a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, alapam infringo. f. ίσω. p. κεκολάφικα. a. 1. ἐκολάφισα. Th. κόλαπτω, tundo.

Ἐκκολοβόθην, ης, η, & in 3. plur. ἐκολοβόθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κολοβόω, contrabo, decorto, amputo. f. ώσω. p. κεκολόβωκα. aor. 2. ἐκολοβόσαν. f. ὑ. paſſ. κολοβοδήσομαι, ῆ, στα, quod a κολοβὸς, ὁ, ὃ, manens, mutilus. Th. κόλος, ὁ. σω, amputo, decurto.

Ἐκκόλυται, duxit, impers. verbi κολύω, fero.

Ἐκκόμιζον, Dor. pro ἐκόμιζον, reportarunt, 3. plur. a. 1. ind. act. a κομίζω, fero. Them. κομέω, euro.

Ἐκκομέτωσαν, obtiouerunt, 3. plur. aor. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο. verbi κομίζω, feco. fut. ίσω. p. κεκόμικα. Th. κομέω, euro.

Ἐκκομεύτω, pro ἐκόμευτο, 3. ſingul. a. 1. ind. aſſ. a κομεύω, fero.

Ἐκκόμισαι, a. 2. ind. act. verbi κομπάζω, idem ac κομπέω, crepo, fonitum edo. Th. κόμπος, ὁ, crepitus, proprie apri dentes acuentis.

Ἐκκόνισσον, gemin. σσ, a. 1. Poet. verbi κονίζω, pulvere fœdo. f. ίσω. Th. κόνις, ιος, ἡ, pulvis.

Ἐκκοπὶ ſponte, ultro, adverb. ab ἐκών, ὁ ὄντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκκτάω, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κτείνω, quiefco, fedor. f. σω. p. κεκότονα. Th. κοτέω, feco.

Ἐκκύλω, ττ, σ, ſciſſus ſum, aor. 2. ind. paſſ. verbi κόπτω, ſcindo. f. ψω. p. pe. p. m. κέκοπται.

Ἐκκοπτ-, ες, ε, incidebar, a κόπτω, ſcindo, feco.

Ἐκκοπόθην, ης, η, defatigatus ſui, aor. 1. ind. paſſ. verbi κοπόομαι, fatigor. Th. κόπτω, feco. f. σω.

Ἐκκοπτ, ατος, ὁ, ἡ, ſcindo, ab ἐκκόπτω, futuro, fatio, expleo, f. κορέω, Them. κόρος, ὁ, ſatio.

Ἐκκορέσσατο, pro ἐκορέσαντο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κορέω, ſatio, verbo.

Ἐκκόρτασσον, imperf. act. 3. ſing. verbi κορύσσω, armo. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἐκόσμησθον, ornati ſunt, Boeot. pro ἐκοσμήσθην, 3. plur. aor. 1. paſſ. verbi κοσμέω, ornor. aor. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, ὁ, ordo, ornatus.

Ἐκοσσ, ας, ε, volens, f. g. ab ἑκών, ὁντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκόστη, ης, η, ὃ, ſpontaneus. Th. ἑκών, ὁντος, ὁ, voluntarius. dat. plur. ἑκοῦσι. Hinc ἐκουσίομαι, ſponte offero. ἐκουσιάζομαι, ſponte adhibeo.

Ἐκούσιος, ὁ, ἡ, ὃ, ab ἑκὼν, ὁντος, ſpontaneus.

Ἐκπαγλῶ, a pro ἐκπαγλῶ & ἐκπαγλῶν, Poet. adv. vehementiſſime. vide in ἐκπαγλῶν, vehemeoa.

Ἐκπαγλάομαι, ωμαι, Jon. & Poet. pro ἐκπλήτομαι, terreor, ſtupeo.

Ἐκπαγλος, ὁ, ἡ, horribilis, ſtupendus, vehemens, per metathef. pro ἐκπλαγὸς, idem. ab ἐκπλήσσω, pertello, perterrefacio. ab ἐκ, & πάγος, ὁ. ſ. ω, percutio. a. 2. ἔπαγον.

Ἐκπαγλόω, pro ἐκπλήσσω, terribiliſſima, vocat. fing. fuperl. gradus ab ἐκπαγλος, terribilis.

Ἐκπαγλως, adv. ab ἐκπαγλος, terribili. ſtupendus, vehemens.

Ἐκπαθὲς, ους, ὁ, ἡ, qui nihil paſſus eſt, immodice affectus, cupidus. Ex ἐκ, & πάθος, affectio.

Ἐκπαιφάσσω, infanio, feu fanatico more irruo ab ἐκ, & παιφάσσω, oculos undique verto & per reduplicationem, ex φάω, dictum volunt; alii quaſi πάσσω τὰ φῶς πάσσω. Them. φάω, ſpleo.

Ἐκπαλαι, adv. jam olim. Th. πάλαι, olim.

Ἐκπαπτάλλων, in pappos abire, in lanuginem evadere. a. πάπτολος, ὁ, ſive lanuginoſus.

Ἐκπαρίεται, pro ἐκπαρίεται, 3. ſing. a. 1. plur. praet. ſub. fut. στω. p. ἐκπεπάρικα. a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πάρα, ος, τὸ, conatus, tentatio.

Ἐκπάσσω emitto. f. ψω. a. 1. ἐξέπεσσα. p. ἐκπέπαχα. perf. paſſ. ἐκπέπεσμαι, ψαι, πται. aor. 1. paſſiv. ἐξεπάχθην. a. 2. part. paſſiv. πεπαχθὲὶς, ὁ, ἡ, in fut. πεπαχθήσεσθαι. ab ἐκ, & πάσσω, mitto. f. ξω.

Ἐκπατέσσομαι, ῆ, ῆ, perf. activ. verbi πατέσσω, ſcrror.

Ἐκπατόσσω, evolaſti, Dorice. pro ἐκπετόσσεαι, a. 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκπετόσσομαι, ὄμαι, evolo. fut. ὀσσομαι. perf. πετόσσμαι. quod ab ἐκ, & πέσσομαι, volo, as.

Ἐκπεσσω, tranſeo, traduco. ab ἐκ, & πέσσω, penetro, tranſeo.

Ἐκπεφόβικε, decipio, effugio callide, ceu πέφοβὲ, aucupem.

Ἐκπέφνω, a. 1. inf. act. ἐκπέφνειν, pert. pro ἐκπέφνειν, 3. ſing. a. 1. part. ab ἐκπέφνω, everto. f. ἐκπέφνω. hinc ἐκπέφνος. 3. plur. fut. 1. Sic ἐκπέφνω, a. 2. pro 1. ſub. ab ἐκ, & πέφνω, vafto. f. ι. pro ὑ. & per metathefin πτόθω. a. 2. πτόθον, p. m. πτόφθα.

Ἐκπεύτ, pro ἐκπεύσει, 3. ſing. a. 1. ind. Jon. ἐκπεύσω, σας, σε, ς. a. 2. part. act. ab ἐκπέτομαι, evolo. fut. ἐκπτήσομαι. a. 2. ἐξέπτην, ης, η. aor. 2. ſub. ἐκπέτω, ῃς, ῃ, & in plur. ἐκπέτωσι. ab ἐκ, & πέτομαι, cado.

Ἐκπέτηνα, 3. p. plur. aor. 2. ſub. ab ἐκπέτομαι, evado.

Ἐκπετόσσομαι, expando. f. ἐκπετόσω. a. 1. ἐξέπετασα. cum accuſ. ab ἐκ, & πέτασ, ſ. aſ-ſo, pando, aperio.

Ἐκπέτομαι, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐκπέτω, eloquor, enarro, edifſero. ab ἐκ, & ἐπέω, fut. σω, dico, memoro. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἐκπέτομαι, part. praet. med. f. g. plur. num. verbi ἐκπέτομαι, enafcor. Th. φύω, gigno.

Ἐκπέφασι, ασσι, ὁ, clapſus, a. 1. part. act. ab ἐκπέφω, exſilio, deſilio. Th. πέφω, ſaltio. f. ἴσω.

Ἐκπέφασται, Attic. pro ἐκπεφάσθαται, 3. ſingul. fut. 1. med. verbi ἐκπεφάσμαι, quod ab ἐκπέφασι

ἐκτελέζω, ſtemen, ſeu ſilum educere ab ἐκ, & τέλος, ι, ὁ, & τέλη, ης, ἡ, textum, ſeu tela.

Ἐκτίνω, excidere, expelli. ab ἐκ, & τίνω, cædo.

Ἐκτυπωμένος, ου, ὁ, animo perculſus, a.s.part. paſſ. verbi ἐκτυπόω, percello.

Ἐκτυπῶ, expleti, gen. ſing. ab ἐκτυπώς, pen ultimæ, ῦ, ὁ, copicrus. Thema πλήν, plenus.

Ἐκτυφλόνω, aor. 1. inf. act. ab ἐκτυφλὸς, enavigo.

Ἐκτυφλὸς, enavigo. imperf. ἐξέτυφλον, ου, ης, ου, & ἐκτύφλουν. a. 1. ἐξετύφλωσα, & a. 1. inf. ἐκτυφλῶσαι. Th. πλάω, navigo, & πλόος.

Ἐκτυφωτικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, τὸ, terrorem adferens, horribilis. ἐκτυφωτικὸς, ὁ, ἡ, ἀτονίτως, ab ἐκτυφωτικὸς, attonitus reddor. f. ἔκτυπος. perf. paſſ. ἐκτυπωκήμενος, ἔσα, ατος. Them. πλάσσω, percutio.

Ἐκτυφλὸς, ους, ὁ, ſtupor, pavor, conſternatio, ab ἐκτύπτω, percello.

Ἐκτυφλὸν, impleo. f. ὤνω. p. ἐκτυπλήθω. a.1. ἐξεπλήρωσα. perf. paſſ. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ, & πλήθω, repleo. Th. πλέος, ους, ὁ, ἡ, pleno.

Ἐκτυφλὸς, ους, ὁ, expletio. ab ἐκπλήθω, impleo, expleo.

Ἐκτυφλόνω, perturbare, praef. imper. Jon. pro ἐκπλήσσω, eveho. ἐκπλήσσω, perturbor. Th. πλήσσω, percello.

Ἐκτυφλόνω, vel Att. πτω, percello. f. ξω. p. ἐκπέπληγμαι. a. ἐξεπλάγην. imperf. paſſ. ἐξεπλαττόμην, ου, ης, & in 3. pl. ἐξεπλάσσοντο, aor. 2. paſſ. ἐξεπλάγην, ης, ὴ, perculſus fui. ab eodem them.

Ἐκτυφλὸν τὸν χειμῶν, extra mentem navigare, hoc eſt de ſano mentis ſtatu detrahari. quod a vado, ſeu πλόος. Poet. pro πλάω, nevigo.

Ἐκτυφλὸς, exſpiro. f. ἐκπνεύσω. p. ἐκπέπνευσμα. a. 1. ἐξέπνευσα. ab ἐκ, & πνέω, ſpiro.

Ἐκτυφλὸς, ὁ, ἡ, exſpiratio, ſtatus. ab ἐκπνέω, exſpiro.

Ἐκπόδιος, cminus, procul, adv. quaſi ἐκ ποδὸς, ex pedibus.

Ἐκποίητος, ὁ, ἡ, ſeminis emiſſio.

Ἐκποίω, labore quæro. f. οὔσω. p. πεποίημαι. aor. 1. ἐπεποιησάμην. a. 1. part. πεποιησάμενος, αση, ας, ab ἐκ, & ποιέω, ſcortor, quod a πόρνη, ης, ἡ, meretrix. Th. πόρνη, vendo. fut. πόνω, & πέρνω.

Ἐκπορεύω, idem ac ἐκπορνάω, & hoc pro ἐκπορνάω, evolo. Th. πέτομαι, volo, volas.

Ἐκπορθέω, ῆς, ῆ, eximius, elegans. ab ἐκ, & πόθος, decorus ſum.

Ἐκπράξω, operatus, a. 1. pert. Jon. ab ἐκ, & πράττω, Jon. πρήσσω, facio, f. ξω.

Ἐκπρεσβεύω, praſ. inf. ab ἐκπρεσβεύω, eximo pecunia corrumpo. Th. πρέσβυς, emo.

Ἐκπτοέομαι, dimittar, 3. ſing. a. 2. opt. act. ἐκπροπαντόνης, nom. plur. ant. 2. part. act. ab ἐκ, & πάσσω, lingo. f. ξω. a. 2. ἔπαφον.

Ἐκπτύω, reſpuo, abhorreo. f. ὔσω. p. πέπτυκα. aor. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ, & πτύω, ſpuo.

Ἐκπυδὼ, Boeot. pro ἐκποδὼν, 3. plur. a. 1. paſſ. a. ἐκπεσέω, perficio.

Ἐκπωτάω, clamavi, p. m. ἐκπεπόταμαι, p. m. inf. pro ἐκπεπτάναι, verbi πτάω. fut. a. πτήσω. unde a. 2. ἐκπτὰν. a. 1. ἐξέπτα.

Ἐκπυγίζω, crumpere. ἐκπυγίζω, ἄσω, ἰῶ, qui erupuit. verbi ἐκπύγισμα, effringo, erumpo. Th. πύγος, frango.

Ἐκπύθω, Doc. pro ἐκπύθομαι, aor. 1. verbi πτάω, pro πτάνω, perficio.

Ἐκπυλῶν, mixtus ſum, per ſync. pro ἐκπεπόθην, a. 2. paſſ. verbi πεφάσκω, f. πόσω, miſceo.

Ἐκπυνόσσω, impleham, exſequiebar, imperf. act. verbi πτάνω, pro πτάσσω, perficio. f. πτάσω. a. 2. Paſſ. πεπτάνθαι. & per epenthelim πεπτάσθαι.

Ἐκπτὰς, clamavi, & in 3. pl. ἐκπτάσι, a. 1. ind. act. verbi πτάω, ut ſupra.

Ἐκπτύλλομαι, ας, ὁ, a. 2. ind. act. verbi πτύρω, vociferor. fut. πόσω. p. κέκραγμαι, a κράζω, ῆς, ἡ, clamor. Th. πράζω, f. ὔσω, clamo.

Ἐκπτύλλω, pendebet, 3. ſing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, ſeu κρεμάω, ſuſpendo.

Ἐκπλύω, pendebat, a. ſing. imperf. ab ἐκκρεμάμην, ἐκτάμενος, & Jon. ἐκρέμην, deinde Attica contractione ἐκρέμω, verbi κρέμαμαι, a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην.

Ἐκπτύω, τὸ, ſalebra, præceps locus. Item ſeptio aquarum in magni imbribus.

Ἐκπτύπωμα, ατωπρο. Ἐκπτύπω, ſcindo, impreſſionem facio, erumpo.

Ἐκπτύω, pro ἐκπτύω, impleri, a. 1. ind. act. a πρασσόω, pro πράω, perficio, item impero. f. ἐκπτύω. aor. 1. ἔκπτυσα, Att. ἔκπτυσα, & pleonaſm. Poet. ἐκπτύσα. hinc πτύσω, πτύω, a. 2. imperat.

Ἐκπτύω, eradico. f. ὔσω. perf. ἐξεπτύκωκα. a. 1. ἐξεπτύκωσα. a. 1. paſſ. ἐκπτύκωθην, ης, ὴ. a. 1. paſſ. ἐκπτύκωθήσομαι. a. 1. imperat. paſſ. ἐκπτύκωθήτω, ἔτω. a. 1. part. paſſ. ἐκπτύκωθείς, ἔντα, ὁ. f. 2. paſſ. ἐκπτύκωθήσομαι. ab ἐκ, & πτύκος, ους, ὁ, radix.

Ἐκπτύλλω ατος, Poet. pro ἐκπτύλλω, reſpondi, a. 1. paſſ, ab ἀντιπτύλλομαι. reſpondeo.

Ἐκπτύπτω pro ἐκπτύπτω, 3. ſing. a. 1. med. interpretatus eſt. ἐκπτύπτω, elegit, imperf. activ. ἐκπτύπτουν, litigabant. imperf. paſſ. verbi πτύω, fecerno, judico.

Ἐκπτύρ, ὸς, ὁ, effluxus. quod ab ἐκ, & ῥέω fluo.

Ἐκπτύλλω, expulſus ſum, a. 2. ind. paſſ. verbi πτύω, pulſo.

Ἐκπτύω, ς. ſing. aor. 1. med. ἐκρυσάμην, ω, ατο, verbi πράσσω, pulſor. aor. 1. paſſ. ἐκπτύσθην.

Ἐκπτύδω, abſcondetis ſum, aor. 2. ind. paſſ. ἐκρύβην, aor. c. act. verbi πρύπτω, abſcondo. f. 2. πρύβω.

Ἐκπτύπτω, ης, ὴ, imperf. act. verbi πρύπτω, abſcondo.

Ἐκπτύρ, perf. act. Attic. pro πέπρακα, occultavi, ab eodem verbo πρύπτω.

Ἐκπτύλλ, ης, ὴ, ſtupor, admiratio, item exceſſus mentis. ab πέπτομαι, de ſtatu mentis dejecto, animum de loco cerno, & ſtatu dimoveo, ab ἐκ, & τόπος, ſtu. fut. τόπω. praſ. paſſ. τόπομαι, ομαι.

Ἐκπτύρω, everto, fut. ὤω. p. ἐξέπτρωκα. perf. paſſ. ἐξέπτρωμαι, ώμην. ab ἐκ, & τρέπω, everto, & πτρώσκω.

Ἐκπτύς, 3. ſing. Dor. pro ἔπτω, ab ἔκτω, ης, ὴ, & πτύς, ος, ὁ, & πτύη, ης, ἡ, interficio. Th. πτύω, occido. f. πτύσω. p. πέπτυκα. a. 1. ἔπτυσα, & per apocopen ἔπτυ. & in 3. ſing. ἔπτυσε, & per apocopen ἔπτυ.

Ἐκπτύρω, Poet. pro ἔπτυσα, perf. activ. verbi πτύω, occido.

Ἐκπτύδω, ὸς, ὁ, extenſus, item amplus. Th. πτύω, tendo.

Ἐκπτύδω, ους, ὁ, a. 1. part. paſſ. ἐκτυθόμενος, a. 1. inf. paſſ. ab ἐκτείνω, extendo. ab ἐκ, & πτύω, tendo.

Ἐκπτύδω, Boeot. pro ἐκπτύθασι, occiſi ſunt, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐκπτύθην, verbi πτύνω, interficio.

Ἐκπτύω, perf. ind. act. verbi πτάνω, occido.

Ἐκπτυκόβω, ὸς, ὁ, Poet. πτυκτὸς, retracto accipitris, ἄκκος. Poet. paſſ. verbi πτάνω, occido. perf. paſſ. ἐκπτύκαμαι.

Ἐκπτύμαι, Jon. paragoge pro πτάνω, 3. ſing. aor. 2. ſub. ab ἐκτάμνω, excido, quod ab ἐκ, & πτάμνω, cædo. f. ἐκτὼ. p. a. 1. ἐκτύμαχα. p. πτύμαι. p. ἐκ. πτύμαι.

Ἐκπτύμαι, perf. ind. paſſ. ἐκτύμαται, perf. paſſ. verbi πτάνω, occido. f. 2. a. ἐκτὰν. p. πτύμαι.

Ἐκπτύπτω, Jon. pro ἐκπτύω, 3. ſing. ſub. ἐκτὶ verbi πτάνω, ſeindo, Jon. & Dor. pro πτάμνω, idem. Vel pro ἐκπτύω, Poet. inſerto ι, & Jon. addito ση, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi ἐκτάμνω, excido. ab ἐκ, & πτάμνω, ſeco. a. 2. πτύμαι.

Ἐκπτύω, 3. plur. a. 2. Boeot. pro ἔπτυσαν, ab ἔπτω, verbi πτάνω, interficio. Vel pro ἔπτοσαν, & per ſyne. ἔπτυσ, 3. pl. a. 1. act. a πτύω, occido. Sic a πτύω, τὸ πτύσιμον, poſſideo. a. 2. ἔπτυσ, 3. plur. ἔπτυσαν, per ſyncopen ἔπτυν.

Ἐκπτύω, 3. ſing. a. 2. act. ἔπτυσε, verbi πτάνω, occido. f. 2. πτύσω. p. ἐκπτύκα.

Ἐκπτύδω, perf. inf. paſſ. ἐκπτύθθαι, interfectus ſum, aor. 2. ind. paſſ. a πτάνω, interficio. perf. paſſ. ἐκπτύμαι.

Ἐκπτύσσω, ης, ὴ, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐκπτύσσω, perturbo. fut. ξω. p. ἐκπτύπτωκα. a. 1. ἐξεπτύξα. ab ἐκ, & πτάσσω, commoveo.

Ἐκπτύω, per ſyncopen pro ἔπτυσε, occidiſti ἔπτυ, pro ἔπτυσαν, aor. 2. verbi πτάνω, vide in ἔπτυσε.

Ἐκπτύσσω, Dor. pro ἐκπόνω, 3. ſing. a. 1. med. verbi πτάνομαι, poſſideo. f. πτήσομαι. perf. ἐκπτύκαμαι. a. 1. med. ἐκπτησάμην, ω, ατο.

Ἐκπτύω, interfectus fuerat, 3. ſing. pluſq. perf. act. ἔπτυκτο, pro, verbi πτάνω, occido. p. πέπτυκα. perf. paſſ. ἔπτυγμαι.

Ἐκπτύω, Jon. pro ἔπτυσε, ſue ἔπτεσεν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. Sic ἐκπτύπτω, Jon. pro ἐκπτύπτω, 3. plur. perf. Nota vero ἔπτυσαν, pro πτύσαν, Jon. vel Att. dici, ut & ἐκπτύσαν, pro ἐκπτύσθαν, perf. inf. verbi πτάσσω, poſſideo.

Ἐκπτύσσω, aor. 1. part. paſſ. acc. ſing. verbi ἐκπτύσσω, expono.

Ἐκπτύμαι, acc. plur. perf. part. paſſ. verbi ἐκπτύω, enutrio. ab ἐκ, & πτύω. alo. f. πτύσω. p. πέπτυκα.

Ἐκπτύω, ατος, ὁ, a. 2. act. ἔπτυσε, πτυ, extende, aor. 1. imperat. activ. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἔκπτυς, occidit, 3. ſing. Dor. a. 1. activ. ἔπτυσεν, ης, ὴ, & imperf. a πτάνω, occido. f. πτύσω. p. ἔπτυκα. a. 2. ἔπτυσον.

Ἐκπτύνω, extendo. f. ὔνῶ. p. ἐκπτύνωκα. a. 1. ἐξέτυνα. a. 2. imperat. ἔπτυσον, πτω. aor. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ὁ, ἡ, ἀβ ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκπλαλύω, pro ἐκπαλαίω, 3. plur. praſ. opt. act. ab ἐκπαλάω, perficio.

Ἐκπλαλύω, pro ἐκπαλαίω, quem compleviſſet, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκπαλάω, perficio.

Ἐκπλακτικὸς, Dor. pro ἐκπληκτικὸς, efficiet, f. 1. ἀβ. a πλάκτικος, ad finem perduco. Th. πλάω, ſto, vel, finis.

Ἐκπλαὼ, perficio. ἐκπλαὼ, praſ. inf. f. ὤσω. p. πέπλακα. a. 1. ἐξέπλακα. a. 1. ſub. ἐκπλακὼ, ὼ, ὼ. inf. ἐκπλακὼν. ab ἐκ, & πλάω, ſto, vel, finis.

Ἐκπλανὴς, ὴς, ὁ, perpetuites: ἐκ ἐκπλανὴς, perpetuo, pro ἐκπλανὲς, ab ἐκ, & πλάνη, tendo.

Ἐκπλανὲς, ὁ, ἡ, f. ὲς, interens, aſſiduus, expereſtus, ſedulus, jugis. hinc ἐκπλανὲς, Jonic. pro ἐκπλανὲς, vehementer. ab eodem Them.

Ἐκπλανὸ, fut. 1. ind. act. verbi ἐκπλανὸω, extendo. ἐκπλανὸ, abſtinendi. adv. poſitionis ab ἔχω, habeo.

Ἕκτη, ſextus: ἕκτης, ης, ὴ, ſextus, Th. ἕξ, ſex.

Ἐκπλανὸς, ὸ, ὸν, pro πανταχοῦ, qui poſſidet ubique. a verbo πλάω, poſſideo.

Ἔκπλανὸς, pro ἐκπλανὸς, poſſident, 3. plur. perf. πλάω, poſſideo.

Ἔκπλανὸς, ſcil. χρόνῳ, Dor. pro ἐξ ἑκάτου χρόνου, ex illo tempore.

Ἐκπλανὸμαι, ὸ, ὸν, in 3. plur. ἐκπλανὸται, a.c. med. verbi πλάσσω, poſſideo. f. πλανὸσομαι. p. πέπλανὸμαι.

Ἐκπλανὸ, per aphareſin Jon. vel Att. pro ἐκπλανὸω, perf. inf. paſſ. ſic ἐκπλανὸ, pro πλάσσω, perf. verbi πλάσσω, acquiro.

Ἐκπλανὸμαι, expono, & a. plur. ἐκπλανὸμεθα. imperf. 3. plur. ἐκπλανὸντο, ου, ης, ου. aor. 1. med. ἐξεπλανὸσάμην, ω, ατο, & in 3. plur. ἐξεπλανὸσαν. ab ἐκ, & πλάσσω, pono.

Ἐκπλανὸντ, vide in ἐκπλανὸω, executio.

Ἐκπλανὸς, executio. f. ὸσω. a. 1. ἐξεπλανὸσα. cor. 1. imperat. ἐκπλανὸσον, ατω, & in c. plur. ἐκπλανὸσατε. a. 1. med. ἐξεπλανὸσάμην, aor. 1. part. med. ἐκπλανὸσάμενος. ab ἐκ, & πανὸσιος, quatio.

Ἐκπλανὸς, executio. aor. 1. act. verbi πλάσσω. fut. σω, condo, creo. p. ἔκπλανὸ. aor. 2. part. πλάσας.

Ἐκπλανὸς, 3. ſing. perf. paſſ. ἐκπλανὸται, ται, vetuit. a verbo πλάσσω, poſſideo.

Ἐκπλανὸς, & ἐκπλανὸς, pro ἐκπλανὸσον, & ἐκπλανὸς, extra. regit genit. ab ἐκπλανὸ, extra. Th. ἐκ, ex.

Ἐκπλανὸ, ex quo tempore.

Ἐκπλανὸσάμενος, ὸ, ὸν. part. act. ab ἐκ, & πλανὸσάω, audeo. Th. πλάσας, ης, ὴ, audacia.

Ἐκπλανὸσάμενος, ὸ, ὸν. part. act. verbi ἐκπλανὸσάω, perficio. f. ὸσω. ab ἐκ, & πλανὸσάω, glomero. Th. πλανὸς, ης, ὴ, lana carpta, & operi parata.

Ἐκπλανὸς, ὸ, ὸν, exſectus, caſtratus. ab ἐκ, & πλάσσω, Ion. Deicur & Jonic. ἐκπλανὸς, ὸν.

Ἐκπλανὸ, prat. med. verbi ἐκπλανὸ, occido. f. ἐκπλανὸ. p. ἐκπλανὸκα.

Ἐκπλανὸς, o loco moveo, peregre abeo, deſolo. ab ἐκ, & πλανὸς, locus.

Ἕκπλανὸ, pro Ἕκπλανὸ, acc. ſing. ab Ἕκπλανὸ, Hector.

Ἕκπλανὸ, ὸ, ὸν, ſextus, a, um. Th. ἕξ, ſex.

Ἐκπλανὸ, adv. extra, cum genit. Th. ὸς, vel ἐξ, ex, & ὸς.

Ἐκπλανὸς, extra, cum genit. ab ἐκπλανὸ, extra. Th. ἐκ.

Ἐκπλανὸ, ſeu ἐκπλανὸ, extra. ab ἐκπλανὸ, extra, quod ab ἐκ, ex.

Ἐκπλανὸλαὶ, dat. plur. Jon. ab ἐκπλανὸλὸς, averſandus. ab ἐκ, & πλανὸ, verto.

Ἐκτρανῶ, defectiat, 3. fing. a. 2. fub. paſſ. ἐκτραπόμην, ſ. 2. paſſ. ab ἐκτρέπομαι, averſor.

Ἐκτρέπομαι, averſor, cum acc. ant. a. paſſ. ἐκτραπόμην, ος, ῃ, ου, deſexi. f. 2. paſſ. ἐκτραπήσομαι. ab εἰς, & τρέπω, verto.

Ἐκτριβήσομαι, fut. 2. paſſ. ab ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero.

Ἐκτρίβω, ἄτον, τὸ, abortus. ab ἐκτιτρώσκω, pario abortum, abortio. f. ἐκτρώσω, pario. paſſ. ἐκτέτριμαι. ab εἰς, & τίτρωσκω, vulnero.

Ἐκτυπῶ, intonuit, 3. ſing. a. 2. activ. verbi κτυπέω, tonuit. Thema τύπτω, verbero, fut. πύσω.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, Hector, Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσθην, a. ſing. aor. 1. med. Jon. & Poet. pro ἐκύδασα, verbi κυδάζω, convitior. Th. κῦδος, ους, ὁ, convitium.

Ἐκύδασσε, ης, 2. aor. 1. ind. act. verbi κυδάζω, cinge.

Ἑκυρή, ᾶς, ἡ, ſocer, mariti pater, quia ἐκ ἑαυτοῦ τὸν κύριον ἔχει, quam pro filia ſuſcepit.

Ἑκυρὸν, ineidi, & in 2. plur. ἑκύρησα, a. 1. ind. act. verbi κύρω incido. ab ἐκ, & ἔνδ. κύρεω.

Ἐκυρήθην, ης, ῃ, a. 1. ind. paſſ. verbi κύρω, fancio. Th. κῦρος, ους, τὸ, auctoritas.

Ἐκώλυ, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi κώλυω, incurro me. f. ὦ.

Ἐκφαίνω, profero, evulvo. ab ἐκ, & φαίνω, in lucem edo. f. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἐφηνα.

Ἐκφαίνω, pro ἐξερύκομαι, Poet. & Boeot. 3. plur. a. 2. paſſ. verbi ἐκφαίνω, profero, evulgo.

Ἐκφαίρεμαι, Jon. pro ἐκφέρομαι, efferre, præd. inf. ab ἐκ, & φέρω, fero, fut. οἴσω. a. 2. ἤνεγκα.

Ἐκφέρω, ως, ει, promo, effero, profero. f. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. aor. 1. imperat. act. ἐξένεγκον, ατω, a. 1. part. paſſ. ἐνεγκὼν, ουσα, ὸν. aor. 2. ind. act. ἐξένεγκον. a. 2. int. ἐξενεγκεῖν. ab eodem Themate.

Ἐκφεύγω, effugio. f. ἐκφεύξομαι, ῃ, ται. a. 2. ἐξέφυγον. a. 2. paſſ. πεφύγομαι, ῃ, ται. p. μι. πεπύγομαι. Th. φεύγω, fugio.

Ἐκφεύξη, 2. ſingul. & ἐκφεύξεσθε, 2. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, ται, verbi ἐκφεύγω, effugio.

Ἐκφοβῶ, terrefacio. fut. ἐσω. paſſ. ἐκπεφόβημαι. aor. 1. ἐξεφοβήθην. ab ἐκ, & φόβος, ου, ὁ, timor. hinc φοβέω terrefacio. Th. φόβημαι, fugio, timeo. p. μι. πέφοβα.

Ἐκφοιτᾶ, ῶ, ἡ, concurritus, conflenatus. ab eodem Themate.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio funeris. ἐκφόρια, τὰ, tertiæ proventus. ab ἐκφέρω, effero. Th. φέρω, fero.

Ἐκφύρω, eloquor, enarro, edifſero. part. præd. ἐκφύρων, ουσα. part. præſ. paſſ. ἐκφυρόμενος, η, ον. ab εἰς, & φρύω, dico. f. σω. p. κα. aor. 2. ἐφράδον. p. μι πέφραδα.

Ἐκφυσῶ, fut. 2. deficiendi. ἐκφυσᾶ. gen. plur. ἐκφυσεόντων. ab ἐκφυσῶ, eloquor, enarro, edifſero.

Ἐκφυσῶν, adject. verbale ab ἐκφυσῶ, eloquor.

Ἐκφύρω, pro ἐξέρυκε, aor. 2. ind. act. verbi ἐκφύρω, effugio. ab εἰς, & φύρω, fugio. f. φυβήσομαι. a. 2. ἐφύγον. hinc ἐκφύγων, 3. plur. aor. 2. fub. ναυάγιον, præd. nomen.

Ἐκφυσῶ, efflare. Th. φυσάω, inflo.

Ἐκχεῖν, enafcor, germino, f. σω. p. ἐκκέχυκα. a. 2. ἐξέχυν, υς, ε. Th. χύω, nafcor.

Ἐκχέω, effundo. f. ἐκχέσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχεα, ας, ἐξέχεε, ἐξέχεα, ατε, ε. a. 1. imperat. act. ἐκχεάτω, ἄτων. 2. plur. ἐκχέατε, effundite. a. 2. inf. act. ἐκχεῖν, ἐκχέμεν. paſſ. ἐκχέομαι, ῃ, ται, ὀ, ὄμεθα, ὄμεν, ὄνται. Them. χύω, fundo.

Ἐκχεῦαι, fufficere. fatis eſſe, præſ. inf. a χέω, do mutuo.

Ἐκχέωμι, utile erit, ὦ χέωσι ἕτοι.

Ἐκχυδόντος, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. ab ἐκχύω, effundo, ſeu ἐκχύω. Th. χύω, fundo, fut. χύσω, χύσω, & χύσω. a. 1. ἐχύσθην, ἐχύσα, & ἔχυσα.

Ἐκχυδόντωσαι, f. 1. ind. paſſ.

Ἐκχυθῆ, effundebantur, pro ἐξεχύνοντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ab ἐκχύω, effundo.

Ἐκχύω, vel ἐκχεύω, effundo. f. ἐκχέσω. p. ἐκκέχυκα. a. 1. ἐξέχυσα. præſ. paſſ. ἐκχύνομαι. perf. paſſivo ἐκκέχυμαι. aor. 1. paſſ. ἐξεχύθην, ης, ῃ. f. 1. paſſ. ἐκχυθήσομαι, ῃ, ται. ab εἰς, & χύω, fundo.

Ἐκχυῖτο, excedo. ἐκχωκέτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. act. excedant. fut. ἐσω. p. ἐκκέχυκα. aor. 1. ἐξεχύθησα. Th. χωρέω, eo, accedo, proficiſcor.

Ἐκψύχω, animam effio. f. ξω. p. ἐξέψυχα. aor. 1. ἐξέψυξα, ἐξέψυξε, ἐξέψυξα, ἔξεψυξε, ἔξεψυξα, ἔξεψυξε, ἔξεψυξα, ἔξεψυξε, ἔξε

Ἐλάσσω, praef. inf. ab ἐλάσσων, consequor misericordiam. Th. ἔλασ᾽ ᾧ, misereor, cum acc. ἕ, τινα. 2. ἐλάσσατο. 2. m. imperat. ἐλάσσεο, σθω. 2. pl. sub. ἐλάσσω, ῃς, ῃ. 2. inf. ἐλάσσειν. perf. act. ἐλάσσα, perf. pass. ἐλάσσαι. 2. m. ἐλάσσο. sub. ἐλάσσω, ῃ. Th. ἔλασ᾽, ᾧ, misericordia.

Ἐλεήμων, misericordiam confequamur. 3 plur. aor. 1. fub. paff. ἀπ ἐλεηθῶ. 2. m. paff. verbi ἐλάσσω, misereor.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, misericors ab ἐλεέω, misereor.

Ἐλεημοσυνη, ης, ἡ, misericordia, clemosyna.

Ἐλεήσει, misereatur fuit, 3. fing. aor. 1. ἐλέησας, 2. 1. inf. verbi ἐλεέω, misereor.

Ἐλέησον, ατω, ἀτω. 2. imp. act. verbi ἐλεέω, misereor.

Ἐλελίζω, ω. ἐλέλιξα, idem ac Ἐλείθυια, Lucina.

Ἐλέλιξ, interficere, ω. 2. inf. act. verbi αἴρω, interficio, capio. f. ῥοιμφαια. 2. m. ἐλέλιξ.

Ἐλεός, ῦ, ὁ, ἐλέη. Th. ἔλεε, ους, ους, pulsus. vel ab ἐλέω, quia fortium verbor. cauſam ſecutus. & ἐλεινόθεος, eſt obtiari. Gliis enim eſt ſomnieuloſus.

Ἐλεύθεραος, reliqui, ſon. pro ἐλεύθερ, ω. 1. ind. act. verbi ἐλεύω, linquo. f. ἴθυ. p. ῥα. a. 2. ἐλεύτο.

Ἐλεύτο, conebuerat, Poet. pro ἐλέλειπτο, 3. ſing. pluſq. perfect. verbi λείχομαι, cubo. f. ἕ-χομαι. p. λέλεγμαι.

Ἐλελεῦ, acclamatio bellica. an ab ἐλελεῖν, ab hallelujah, id eſt, laudate Dominum. hinc ἐλελίζω, clamo in bello.

Ἐλελιχθῶ, pro ἐλελιχθῶ, 3on. obſitus erat, 3. ſing. pluq. perf. med. & 3. plur. ἐλελίχθωσαν, correpta Att. penultima, verbi λείχω, lareo. fut. λείσω. a. a. ἐλιχθον. praet. med. ἐλιχθον.

Ἐλελίζω, torquebat, imp. 3on. ab ἐλελίζω, quaſſo, convolvo. Th. ἐλέλιξ, verſo.

Ἐλέλιξεν, convolutus erat, pro ἐλέλιπτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ab ἐλέλιπτο, volvo. f. ῥοιμφαια, ſortior. f. ἐλιχμῶσι. a. 2. ἐλιχμῶ. p. m. λέλιγμαι.

Ἐλελίσσεσθαι, omiſerant. Att. pro ἐλελίσσεσθαι, 3. pl. pluſq. perf. med. verbi λείπω, linquo. f. ῥοιμφαια. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλειπται.

Ἐλεμ, pro ἐλεῶν, iovaſit, 3. ſing. a. 2. ind. actiu. Ionic. verbi εἴλω, capio. f. ἕ-λω. p. ἕλημαι. a. 2. ἐλόμην, ης, η.

Ἐλένη, ης, ἡ, & Dor. Ἐλένα, Helena. Eſt & λάϊν, ſeu λᾶας, lampas, fax. q. ab ἐλᾶν. Sed ἐλένη, ſolidum in honorem Helenæ. Eſt & ἐλένιον, herba quædam e lacrymis Helenæ nata.

Ἐλέσθαι, dormivit, aor. 2. med. verbi λείχομαι, dormio, f. λέξομαι.

Ἐλεύθυιαν, ης, ἡ, genitus, ſeu nutritus in paludibus. ab ἐλεύς, υος, ὁ, palus, & ῥυέω, alo.

Ἐλεύειν, menſis, dat. pl. Ion. ab ἐλεύς, ύος, ὁ, menſa coquinaria.

Ἐλεύ, mifere, per ſyncop. pro ἐλεινόν. ab ἐλεινός, miſer. quod ab ἐλεέω, miſereor. Themat. ἐλεύς, ῦ, ὁ, misericordia.

Ἐλεύς, ῦ, ὁ, misericordia, vel οὐ, ους, τὸ. Forte ab ἐλεύω, menſa coquinaria; inde enim dantur elcemoſynæ. De divitum quadruperibus victitandum. Hinc ἐλεύειος. ῦ, ὁ, miſerabilis. ἐλεύω, fut. ἐλεύσω, miſereor. ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, elcemoſyna, miſericordia.

Ἐλεύτε, ῦ, ὁ, five ἐλεύς, ῦ, ὁ, menſa coquinaria. unde coquus ἐλεύ, id eſt, accipit coquenda.

Ἐλεύτιος, ου, ὁ, a. 2. verbi λείπω, decortico.

Ἐλεύτοιτ, aries bellicus. ab ἐλεῖν πόλιν, capienda urbe.

Ἐλεύσω, inſtituiſſe, capere, aor. 2. inf. med. verbi αἴρω, capio. f. ἕ-ρω. p. ἦρμαι. a. 2. med. ἐλόμην.

Ἐλεύτε, ſumite, 2. plur. ἐλεύσθω, 3. ſing. a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Ἐλεύω, ω, 2. que pari poteſt, ab ἐλεύς, ῦ, ὁ, quod ab αἴρω, capio.

Ἐλεύω, interfecerunt, aor. 2. act dual. ἐλεύτε, pro ἐλεύτον, abſtulit, 3. ſing. a. 2. med. verbi αἴρω, tollo, interficio.

Ἐλεύω, eligo, Dor. pro ἐλῶ, ſubj. aor. 2. imperat. med. ve.bi αἱρέομαι, eligo.

Ἐλεύθερέ, ης, ἡ, libertas. ἐλεύθερέτατος, ου, ὁ, ingenuitas, ab ἐλεύθερος, ingenus, liber, immunis.

Ἐλεύθερος, ῦ, ὁ, liber, immunis. ἀπὸ τῆ ἐλεύθερ, ἀπὸ ἔρ, quod eat quo velit, noo ligatus. Hinc ἐλεύθερος, libero. ἐλεύθερος, ῦ, ὁ, liberatio. ἐλεύθερος, ῦ, ὁ, libertas. ἐλεύθερόω, aor. plus. part. pruf. ab ἐλεύθερος, libero.

Ἐλεύθερος, libero, liberum reddo. fut. ὥσω. perf. ἐλεύθερωκα. aor. 1. ἐλεύθερωσα. a. 1. ſub. ἐλεύθερώσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἐλεύθερώμαι. aor. 1. paſſ. ἐλεύθερώθην. 2. 1. part. paſſ. ἐλεύθερωθείς, ῆσα, ἐν. 2. paſſ. ἐλεύθερώθησαν. Th. ἐλεύθερε, ους, ους.

Ἐλεύθερος, & ἐλεύθερ, ῆρος, ὁ, nomen proprium urbis in Boeotia.

Ἐλεύτε, ους, ὁ, adventus, ab inuſitato ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 1. ſub. ἐλεύθωσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἐλεύλυθα. aor. 2. part. ἐλεύθωσω, venio. Ἐλεύθω, ἐλεύθω, Lucina, quod lavocetur, ut partus veniat in lucem. ab ἐλεύθω, venio.

Ἐλεύσεται, ης, ται, venient, & in 3. pl. ἐλεύσονται, fut. 1. med. ἐλεύσομαι, f. 1. part. med. verbi ἔρχομαι, venio, a. 2. med. ἐλθον, & per ſyncopen ἐλθν, ῃ, ν.

Ἐλεύφαινε, & decipio, neceo, lædo. 3. ſing. imperf. ἐλεύφαινον. q. ab ἐλεύφω, levis. Eſt enim levitas decipere: ſed videtur eſſe a λείφω, ſpolio.

Ἐλέφας, αντος, ὁ, elephas animal, & ebur; dat. ἐλέφαντ. qui ex eo fit, ἐλεφάντινος, quod ſit animal magnum, & conſpicuum. Item genus pocoli. Athen. l. 11. Item morbi genus. Dicit. Hinc ἐλεφαντιάω, ῃς, ῃ, elephantiaſis laborabat, aor. 1. ἐλεφάντιασα. f. ἐλεφαντιάσω, ῃς, ῃ, lepra.

Ἐλέχθω, ν, ῃ, dictus fum, a. 1. ind. paſſ. a λέγω, dico.

Ἐλέω, decortivit, 3. ſing. a. 1. act. a λέπω, decortico. f. ἴθυ. p. ἔλυπα.

Ἐλῆ, ἧ, ἦ, calor Solaris, q. ab ἅλη, capio, quod a calore Solari fructus, & omnia vegetativa ſumma perfectionem capiant. hinc ἐλήεις, εσσ, ἐ, æſtus. Sed ἅλη, ἧ, a. 2. ſub. act.

Ἐλεῖ, pro ἐλεῖν, Poet. a ἐλέω, ἐλῶ, volo, vis, vult. pro ἐλεῖς, per aphæreſin ſyllabæ initialis.

Ἐλεῖ, caperis, a. 2. ſub. med. Ion. pro ἐλῇ, ab αἱρέω, capio. fut. ἑλῶ. p. ἥρημαι. a. 2. ἑλόμην.

Ἐλεῖσθε, obſitus eſt, Ion. pro ἐλεῖσθαι, 3. ſing. perf. med. ſub. ἐλεῖμαι, obliviſcor. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Ἐλεῖτε, abegi, perf. Att. pro ἔλαγε, verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐλελάκατον, ελήλακατον. Attic. pro ἐλήλακασιν, 3. plur. pluſq. perf. ejuſdem verbi.

Ἐλελακότει, proveſti ſunt, perf. act. Att. pro ἐλελάκεσαν, ejuſdem verbi.

Ἐλέλαμεν, abactus ſum, & ἐλελάμεθα, perf. & pluſq. perf. paſſ. hinc ἐλελαμένος, ſummotus. pro ἐλαμένος, perf. part. Att. verbi ἐλαύνω, abigo.

Ἐλελαμένος, Att. & Ion. pro ἐλαμένος, 3. perf. part. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐλέλαττας, Att. pro ἔλαττας, perf. ἐλήλαμμ, immiſſus erat, Att. pro ἐλήνω, pluſq. perf. Att. vide ἐλήλαμεν.

Ἐλελάγκεται, redargutus eſt, perf. Attic. paſſ. pro ἐλήγκται, verbi ἐλέγχω, redarguo.

Ἐλελάγχαμεν, convictus ſum, pro ἐλήγχαμεν, perf. ind. paſſ. Att. ab eodem themate.

Ἐλελάθετον, Ionic pro ἐλήλαθετον, ſeu ἐλελαμένετον ἐστί, 3. ſplur. perf. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito.

Ἐλελάθεσαν, perf. part. med. Att. & Ἐολ. pro ἐλαλοθώς, ὼς, verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. prat. med. ἔλθθα, Att. ἐλάλυθα, Ἐολ. ἐλάλοθα.

Ἐλάλυθα, veni, Att. pro ἔλθθα, perf. med. ejuſdem verbi.

Ἐλελύσθων, veneram, & in 3. plur. ἐλελύθεσαν, Att. pro ἐλελύθεσαν, pluſq. perf. med. ejuſdem verbi.

Ἐλελυθότα, adveniens, prat. part. med. f. ῆ. a. maſc. ἐλελυθότι, quod a prat. med. ἐλάλυθα, verbi ἔρχομαι, venio.

Ἐλέλυκε, κε, ν, a. 1. ind. act. verbi λύω, ceſſo. f. ῦσ.

Ἐλέλυσε, ſumptus es, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi λαμβάνω, ſumo. f. ἐλήμφομαι. a. 2. ἐλαβόμην.

Ἐλελύτ, Att. pro ἔλθε, veni, a. 2. imperat. ἔλθθι, a. 2. inf. ἐλθεῖ, a. 2. opt. ἐλθοι, a. 2. ſub. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἐλέλυτο, Ion. & ἐλελύμενος, Dor. pro ἐλῦτο, a. 2. inf. ejuſdem verbi.

Ἐλέλυτο, Dor. etiam pro ἐλῦτο, aor. 2. inf.

Ἐλέλυτ, Dores dicunt pro ἐλθεῖν, veniſſe, aor. 2. inf. act. ab ἔρχομαι, venio. a. 2. ſub. ἐλθω, ῃς, ῃ, venio.

Ἐλέλυτο, ἐλθέτω, a. & 3. ſing. a. 2. ſub. act. ſic & ἐλθόντ, pro ἐλθοι, quod ejuſdem verbi Ion. pro ἐλθῃ, a. 2. ſub. ει paragog.

Ἐλέλυτο, venerit, 3. ſing. aor. 2. opt. ἐλθοίμην, ου, ο, aor. 2. opt. act. ejuſdem verbi.

Ἐλέλυτο, aor. 2. part. n. g. ἐλθόντ, pro ἐλθόντα, nom. dual. ἐλθόντε, acc. ſing. m. g. a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Ἐλέλυτον, ἐλεύσεσθαι, dat. pl. Ion. & Poet. pro ἐλθόντ, aor. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἐλέλυτον, Boet. pro ἔλθεν, 3. plur. a. 2. ind. Sic ἐλέλυτον, in Bibliis pro ἔλθοεν, 3. plur. aor. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἐλέλυτ, pro ἐλθοτε, aor. 2. part. f. g. ab eodem verbo.

Ἐλέλυ, ῦ, ὁ, a. 2. ſub. act. ἐλθεῖν, ἔσσι, ἔσ, ἐλθεῖ, ει, ν. volumen, q. ἀπὸ ἐλεύω, volvo.

Ἐλεγχόμενος, complicabor, f. 2. ind. paſſ. verbi λέπω, vel λύπω, complico, vel πλέκω, a. 2. ſub. ἐλεγχθῶ. Th. ἐλέγχε, ους, ους.

Ἐλεάζαρ, ὁ, nomen viri, ἐλεάζαρ, Eliezer. Hebr. Deus reſtituet.

Ἐλεδόβλωτ, ου, imperf. ἐλεδοβλῶτο, ες, ε, 2. ind. act. verbi βάλλω, lapidibus feerio, a λίθος, lapis, & βάλλω, jacio. p. m. βέβλημαι.

Ἐλεινε, acc. pl. eurvas. ἐλείνεσσι, dat. pl. ab ἐλεί, ος, ὁ, volumen, & adject. fimitur pro intortus. Th. ἐλεί, verſo.

Ἐλεῖς, ῆς, ἡ, nomen urbis.

Ἐλεισάβετον, ης, ἡ, ης, cui palpebræ ſunt volubiles, verſatiles, aut nigræ. item pulchræ, rotundis oculis, vel nigris. Veneris epitheton. ab ἐλεῖσσω, ἐ, volubilis, niger, quod ab ἐλέω, volvo. Thema ἐλέω, idem.

Ἐλεισσός, ῆ, ὁ, volumen, & adject. curvus. quod ab ἐλέω, circumvolvo. Th. ἐλέω, volvo.

Ἐλεισσός, ῶσσ, ὁ, nomen montis, in Boeotia, nomen habens ab anfractuoſis viis, Helicon. Hinc Helicones, qui nigris aut pulchris oculis ſunt. Et Ἐλεικώνιαι παρθένοι, pro Muſis. Item muſicum inſtrumentum, ζυγοκηρίδιον, Prol. in muſicis: & Procl. in Heſiod.

Ἐλεικώνιαι, etiam Graci dicebantur ἀπὸ τῆ ἐλίσσω τὸν τράχηλον, a tenuis circumvertendo.

Ἐλεικώνιος, acc. ſingul. ab ἐλεικώνιος, ιδῶ, ὁ, limis oculis contuens.

Ἐλεικώνιος, ιδος, ἡ. Dicitur de puella, quæ animatiores oculos & trahit: vel que nigris oculis eſt decora: vel, cui oculi ſunt volubiles, & rotundi. ab ἐλεικώνιος, ῆ, ὁ, volubilis, tortilis, item niger, quod ab ἐλέω, volvo. Th. ἐλέω, verſo.

Ἐλεικώνιος, ωπος, ὁ, ἡ, cui oculi verſatiles, vel rotundi: nigris oculis præditus. ab ἐλεικώνιος, volubilis, niger, & ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus. Th. ἐσσομαι, video.

Ἐλεικώνιος, & ἐλεικώνιος, quiefco, otior, fedeo. q. ab ἐλέω, volvo. Habet & Hefych. ἐλεικώνιος, ἐσχάτως, ἡσύχως, ἠρέμα, hoc eſtat, Graci: ut ſit, conclufum velut vivere.

Ἐλεῖτε, ῆς, ἡ, ramus. q. ab ἐλεῖσθαι, circumagi: quia ramus ab arbore volvo.

Ἐλεῖτε, ἐλεῖς, ἐσσι, volumeo. ab ἐλέω, vel ἐλῶ, volvo.

Ἐλεῖτ, ῆ, nomen viri, ἐλεῖτον, Eliud. Hebr. laus Dei.

Ἐλεῖτον, ῆ, ὁ, reliqui, & in 3. plur. ἐλεῖτον, aor. 2. actiu. verbi λείπω, linquo. f. ἴθυ. p. ῥα. p. m. λέλειπται.

Ἐλεῖτον, nomen mulieris ἐλεῖτον, Elifabeth. Hebr. Deus juravit.

Ἐλεῖτοτε, ώσ, ὁ, nomen Prophetæ, Eliſeus. Hebr. a Deo ſalus.

Ἐλεῖτοτε, Dor. pro ἐλεῖτοτε, praef. inf. verbi ἐλεῖτω, circumvolvo. Th. ἐλέω, volvo.

Ἐλεῖτοτε, ῆ, ὁ, & ἐλεῖτοτ, pro ἐλεῖτοτος, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἐλεῖτω, ſuppleo. ἐλεῖτοτος, praet. part. paſſ. f. ῆ. g. ab ἐλεῖτοτος. Th. ἐλέω, volvo.

Ἐλεῖτω, volvo, ab ἐλέω, ἐλεῖτω, & ἐλεῖτω, torqueo, circumago, febrio.

Ἐλεῖτω, reliqui ſunt, Boeot. ſen Æol. ſyncop. pro ἐλεῖτοτον, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi λύω, linquo. f. ὕσ. aor. 2. ἔλυτον.

Ἐλεῖτοτος, ῆ, ὁ, & ἐλεῖτοτ, & ἐλεῖτοτος, plantæ, de qua Theophr. l. 9. de hiſt. plant. c. 20. interp. εἶδος φυτοῦ, ᾧ τὸ ἄνθος ὅμοιον πράσῳ ᾗ οἷον χρυσοειδὲς.

Ἔλκω, trahebat, imperf. Ion. pro ἕλκων τρ. ἕλκων, Ion. pro ἕλκε, præf. imperat. pass. verbi ἕλκω, trahe, & in g. plur. ἕλκεσθε. ἕ. ἐλκὼ.

Ἕλκη, ulceri, dat. sing. ab ἕλκος, ους, τὸ, ulcus: & ab ἕλκω, trahe.

Ἑλκέων, præf. inf. Ion. pro ἕλκειν, ab ἕλκω, trahe. imperf. ἕλκων.

Ἑλκε, vide in ἕλκω, trahebat.

Ἑλκεσίπεπλος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, longa velle ludata. ab ἕλκω, trahe. & πέπλος, ὁ, ἡ, ὁ, vellimentum muliebre.

Ἑλκτὸν, traxit, imperf. pass. Ion. pro ἑλκετὸν, ab ἕλκω, trahe, & ἑτὸν, a. 2. ἐλάβε.

Ἑλκτὸν, adv. luctando, tractim, trahendo.

Ἑλκτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, tractio, laniatio. Iliad. ζ.

Ἕλκος, εος, τὸ, ulcus. dat. fing. ἕλκει, ἕλκεϊ. ab ἕλκω, trahe. ergo ut vulnus a vello ob divulsionem continui; ita ulcus ab ἕλκω ob distractionem cutis, & continui divulsionem.

Ἑλκόω, exulcero. f. σω. p. ἑλκωμαι. perfect. passiv. ἑλκωμαι, unde partic. ἑλκωμένος. Themist. ἑλκοῦ, οῦς, τὸ, ulcus.

Ἑλκυσθὲν, trahendo rapto. ab ἕλκύω, traho.

Ἕλκύω, traho. f. ὑσω. a. 2. ἑλκυσον. a. 2. inf. act. ἑλκυσον, aor. 1. part. ἑλκύσασ. aorist. 3. pl. Ion. ἕλκυσε, traho.

Ἕλκω, traho: & metaph. vivo cum aliquo. f. ξω. hinc ἑλξις, ὁ, ἡ, tractio. ἑλκὸ, ὁς, ἡ, ὁ, idem. ἑλκὸς, ὁ, ὁ, tractus. ἑλκὸς, ὁ, ὁ, & ἑλκὸν, ὁ, ὁ, tractio. ἑλκὸς, ὁ, ὁ, attractivus, q. ab ἕλω, capio. Captus enim privatus fuit, quam tractæ, & addictæ.

Ἕλμινθ, lumpfit. Poet. pro ἕλαβε, a. 2. indef. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. εἴληφα, & Att. εἴλημμαι. a. 2. ἔλαβον.

Ἑλλὰς, gen. ἄδος. ab Ἕλλας, Græcia.

Ἑλλαδοβοᾶν, ὁ, ἡ, Dor. pro Ἑλλαδοβοᾶς, ὁ, ἡ, idem valet, ac si dicas Ἕλλαδων βοητὴς, Græcorum judex.

Ἑλλὰς, ἄδος, ἡ, Græcia. dat. Ἑλλάδι, acc. Ἑλλάδα.

Ἑλλάσσω, Poet. pro ἐλάσσω, abegisse, a. 1. inf. verbi ἐλάσσω, agito. a. 1. ἐλάσσαι.

Ἑλλάσποντος, ὁ, ἡ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ὁ, ἡ, Hellespontus.

Ἑλλάσχον, Poet. pro ἔλαχον, sortitus fum, a. 2. indef. act. verbi λαγχάνω, sortior. aor. 2. sub. λάχω, ης, ῃ. prær. med. λέλογχα.

Ἑλλέβορος, ὁ, ἡ, helleborus, veratrum. Vide Dioscor. lib. 4. cap. 151. & Plin. 25. cap. 5. vocat id *Elleborum* nigrum, quod capiat, seu suffocet esu.

Ἑλλεπάντιον, dat. pl. Ion. ab ἑλλέπαξ, ὁ, ἡ, ὁ, vinculum, restis, fascis, manipulus. ab ἕλλω, stringo. Th. ἑλλὼ, coarcto.

Ἑλλὼ, ους, ἡ, idem ac simplex ἕλκω, relinquo. f. ξω. a. 2. ἔλιπον.

Ἑλλοιὸς, ὁν, ὁ, deteriſſimo, ab ἑλλόω, relinquo. ἑλλοῖον τὸν βίον, excedere vita. Lucian. Th. ἑλλὼ, relinquo.

Ἑλλὸς, mala, injuſta, inimica. quaſi ab ἑλλὼ, pardo.

Ἑλλὸς, ὁ, ἡ, vulgatus, qui eſt in omnium ore, & ſermone. ab ἑα, & λέγω, ις, ἡ, fermocinatio.

Ἕλλος, ους, ὁ, Hellen, filius Deucalionis, a quo auctore Ἕλλας, dicitur Græcus; pro eodem & ἑλλάνιος, relinquit duos literis oppositos Judæo, Gentilis. Inde ἑλλὸς ἐκὸς, Græcanicus.

Ἑλλοσίζω, eum Græcis ſucio, Græcos imitor. Græce loquor. fut. ἴσω. p. ἑλλίζωκα. perf. paſſ. ἑλλίζωσμαι, unde eſt ἑλλισμὸς, ὁ, ἡ, Græciſmus. Th. ἑλλὸς, ὁ, Græcus. Interdum active ſimiliter: ad Græcorum ritum formo, vel ad linguam, elegantiſmque Græcorum doceo. Theologis ἑλλίζειν eſt vetere, & ridicula Græcorum perſuaſione de Diis imburtum eſſe, cui Χριστιανίζων, Chriſtianum agere opponunt: unde ἑλλὸς pro ethnico, & gentili.

Ἑλλοὸς, ὁ, ὁ, Græcus, a, nm; item Græcanicus, ab eodem themate.

Ἑλλοὸς, ἴδος, ἡ, Græca. Ἑλλοὸς, ὁ, ἡ, Græcus. Græcorum imitator. ἑλλοὸς, ad verb. Græce. Th. Ἕλλας, Græcus.

Ἑλλοὸσθαι, ον, ὁ, præſides, ac judices certaminum Græcorum, qui & ἀγωνοθέται vocabantur. Herodot.

Ἑλλοσποντίος, ὁ, ἡ, ὁν, Græcorum gratiam capto, Græcorum more diſſero. apud Polyb.

Ἑλλοῦσα, Poet. pro ἑλοῦσα, a. 1. ind. act. a λίω, ceſſo, ſ. ὑσω.

Ἑλλοῦσσαντος, ὁ, ἡ, Helleſpontus.

Ἕλλυτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἑλλειπὴς, τὸ, cui deeſt aliquid, imperfectus. ab ἑλλείπω, deficio. Th. ἑλέω, linquo.

Ἑλλυφίω, impuro, cum dat. ἑλλύφιε, præſ. imperat. fut. ἑλλυφίσω. a. 1. ἐτελύφισεν. ab ἑλλυφὸς, rationis particeps. ex ἐυ & λύφη, ratio, quod a λέγω, λόγος, reputo. Th. λέγω, dico.

Ἑλλύφιος, ὁ, ἡ, idem ac λόγιμος, eximius, eloquens, probus, celebris, nobilis. Th. λέγω, dico.

Ἑλμὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἑλμὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἑλμὸς, ὁ, ἡ, ὁ,

Ἐμβάλλω, ingredior, progredior. ὁ ἐμβάλλων, ὁ, ἐμβάλοντος. a. ἀ. ἐνέβαλον. a. ἀ. part. ἐμβάλεσ ντες, ὁ. Th. βάσσω, eo.

Ἐμβαλὼν, a. a. inf. ἀεὶ. vide ἐμβάλλω.

Ἐμβαλὼν κύτινον, Poetic. incumbere remis.

Ἐμβάλλω, conjicit, 3. fing. imperf. pro ἐνέβαλλε, iruebat, verbi ἐμβάλλω, f. βάλω, p. ἐμβέβλη κα. a. a. ἐνέβαλον. perf. imperat. pass. Jonic. ἐμβέβλεο. p. m. ἐμβέβλησθ. Th. βάλλω, jacio.

Ἐμβάσεις, conjicere, 3. fing. a. 1. opt. ἀεὶ. ἐμβάσειε, aor. 2. part. f. g. vide ἐμβαλὼν. ἐμβάσασα, pro ἐνέβασα, a. 2. per fyncopen.

Ἐμβάσσω, intingo. f. ἐμβάσω. p. ἐμβέβαφα. aor. 1. ἐνέβαφα. aor. 2. part. ἀεὶ. ἐμβάφεσ σαν, ὁ. ex ἐς, & βάπτω, tingo.

Ἐμβάσεις, ὁ, aor. a. part. ἀεὶ. ἀὸ ἐμβάσων, ingredior.

Ἐμβασιλεύω, σ, ε, regnabam, impers. Jonic. pro ἐνεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno. f. βάσω. p. ἐμβεβασίλευκα, a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεὺς, τος.

Ἐμβασιλεύσεις, ὁ, ὁ, nomen proprium muris. ab ἐμβάσιον, ingredior. Thema βάσιμ, εο, & χύτρα, ς, ὁ, olla.

Ἐμβατήριον, ἐμβατήριος, invado, ingero me. f. βάσω. p. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευσα. ab εὐ, & βάσιμ, eo.

Ἐμβάτριον, ου, acetabulum, vas, quod lacernæ unum pedem, Poll.

Ἐμβάπτω, σσω, ἐ, a. 1. part. ἀεὶ. ἀὸ ἐμβάπτω, intingo.

Ἐμβάπτω, Doric. & Poet. pro ἐμβάπτομαι, regredior, ingredi, introeo.

Ἐμβάπτομαι, per fyncopen Poet. pro ἐνεβαπτόμην, 3. plur. pluſq. perf. act. ἐνεβάπτομαι, ab ἐμβάπτω, ingredior. Th. βάπτω, & βάπτω, eo. futur. βάσομαι. p. βέβαπ, Jonice. βέβαπ. & in 3. pl. pluſq. perfect. act. Jon. ἐβεβάπατο, per fyncopen βάβατο, ingreſſi erant.

Ἐμβάπτω, ἐ, ἐμβάπτομαι, ἐ, ſubſidens, perf. part. per crafin, pro ἐμβεβάπτω, verbi ἐμβάπτω, ingredior.

Ἐμβάτης, pon. pro ἐμβάτ, 3. ſing. aor. a. ſub. ab ἐμβάπτω, ingredior. ἐμβάτ, ὁ, & βάτ, ὁ, eo. futur. βάσομαι. a. a. ἐβάλον. a. ſub. βῶ, βᾷς, βᾷ, & Jon. βέω, βέεις, βέῃ, & Poet. βάω, βάοις.

Ἐμβάς, Jon. & Poet. pro ἐνβὰς, ingreſſus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐμβάπτω, ingredior.

Ἐμβάτ, Poet. pro ἐμβάτ, 3. ſing. a. a. opt. act. ut ſup. pro ἐνβάτ. ab ἐμβάπτω, ingredior.

Ἐμβάτ, inſcendo, aor. 2. imperat. ἐμβάσασο, a. a. verbi ἐμβάπτω, inſcendo.

Ἐμβάλλεις, a. 2. inf. vide ἐμβάτ.

Ἐμβάτιον, facio, ut inſcendar. ὁ. ἄτω. aor. 1. ἐνεβάτισεν, ex ἐν, & βάτιον, admitto animalia ad coitum, ineo Th. βάσιμ, eo.

Ἐμβάτιον, intueor, cum dat. imperf. ἐνεβάτεον, f. ἐμβάτεον, a. 1. ἐνεβάτεον, ας, ε. ab ἐν, & βάτιον, video. f. ὄψομαι.

Ἐμβάτιον, ου, nom. plur. ab ἐμβάτ, ὁ, ruina, irruptio: ſtuminis oſtium: roſtrum navis. Xenoph. caput arietis inſtrumenti bellici. Thucyd. ab ἐμβάλλω, impingo. Th. βάλλω, jacio.

Ἐμβάλλομαι μάλ, menſis intercalaris, intertus.

Ἐμβάλλω, ὁ, τὸ, promontorium, quod lingulæ inſtar prominet: vectis, repagulum, Eurip. in Phœn. traha, quæ anchoram tollunt, Pindar. interſtitium, Herod. item inſtrumentum ruſticum, ut paſtinum, vel paxillus, quo ſemina depanguntur. Theophr. περὶ φυτῶν l. 1. c. 6.

Ἐμβάτ, ὁ, navis roſtrum, & loci nomen. Pind. cuniculus: pars machinæ, qua machina ingruit.

Ἐμβάτιμον, faro deſtinatus ſum, pro ἐμβάτιμον, Laconice, adjecto ν, euphoniæ gratia, & ſublato ι, perf. ind. paſſ. unde ἐμβάτιμαι, pro ἐμβάτιμαι, fatum, verbi μόιρ, divido, fortior. p. m. ἐμμόιρα, pro μέμμοιρα.

Ἐμβάτιμόμενος, ὁμαι, tremo, graviter inſtrumor. cum dat. ab ἐν & βρόμ, tremo.

Ἐμβρόμ, ὁ, ὁ, infans utero concluſus, partus imperfectus. Thema βρόμ, ἰσαρεο, pullulo.

Ἐμβρύων, ὁ, ὁ, ὁ. ind. act. verbi μηχανάω, magnifico, exaggero.

Ἐμβρύων, invidi, 3. 1. ind. act. verbi μηχανάω, invideo. f. ὄψομαι.

Ἐμβρύω, 1. plur. aor. 2. med. ἐβάλον, 3. ſing. aor. 2. ἐβάλετο, pro ἐβάλοντο, aor. 2. ἐβάλεσθε, a. 2. ἐβάλεσθαι.

Ἐμβρύω, Att. pro ἐμβάλλω, Jon. pro ἐβάλλω, gen. ſing. ab ἐγώ, ego.

Ἐμβρύω, ὁ, ὁ, ὁ. a. 1. paſſ. a μόβω, inebrio.

Ἐμβρύω, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi μόβω, inebrio. Th. μόβω, vinum.

Ἐμβρύω, ὁ, ὁ, manuſit, aor. 1. act. verbi μόβω, manco. f. μόβω. p. μεμόβηκα.

Ἐμβρύω, gen. ſoa. & Poet. pro ἐμοῦ, mei, ab ἐγώ, ego.

Ἐμβρύω, cura erat, impers. impertonalis verbi μόβω, fut. μεμόβησ, preter. μεμόβηκε.

Ἐμβρύω, curæ fuit, aor. 1. ind. verbi μόβω, cura eſt, impersonal.

Ἐμβρύω, imperf. verbi μόβω, futurus fum.

Ἐμβρύω, ὁ, ὁ, perf. part. activ. ab ἐμόω, vomo. p. ἐμέω, & ὦ. p. μεμέω, & per Att. reduplicationem, ἐμέμεκα. a. 1. ἤμεσα, a. 1. imperat. act. ἔμεσον, ἄτω. a. 1. inf. act. ἐμέσαι.

Ἐμβρύω, ὁ, ὁ, ὁ

Ε.μπλατ, ατος, ὁ, ἡ, gravida, pregnans, ὑγιὴς. Th. πᾶσι, δεῖ, ὁ, ἡ, ῥ, pues, puella.

Ε.μπλεκω, πτω, adv. ἐναντίως ἐνώμενοι, praeter sententiam. ſic ἐμπλακεῖν πόδησιν, in contrarium delectationis. Th. πλέκω, ruſus.

Ε.μπολλάσσω, Jon. pro πλάσσω, involvere, illaqueare. Alii per ſimplex à ſcribunt. Vide in πλάσσω, inquino, contamino.

Ε.μπυε, & Jonice ἐμπυες, & Att. vel Dor. ἐμπυα, & ἐμπυ, tamen, omnino, prorſus. q. ab ἐν, & πᾶς, omnis.

Ε.μπύσσω, inſpergo, intexo. Th. πάσσω, vel πάττω, conſpergo, varigo.

Ε.μπυτα, nom. plur. n. g. ab ἐμπυτος, firmum, tutum, & conſtans. ab ἐν, & πύθω, ῥ, τῶ, ſolum.

Ε.μπυτος, ὁ, vel ἐμπυτη, Jon. compedibus conſtringo. ex ἐν, & πύθω. Th. πύθ, ῥ, ὁ, pedica.

Ε.μπυτως, Poet. adv. ab ἐμπύτος, firmiter, conſtanter, aſſidue. Th. πύθ, ῥ, ὁ, ſolum.

Ε.μπυτοσυνη, ῆ, ῥ, Poet. laboriоſus, munuoſus. ab ἐμπύτος, firmus. quod a πύθω, ſolum, & μόχθος, ῥ, ὁ, labor.

Ε.μπυτος, Poet. adv. quod ab ἐμπύτος, firmiter, tuto, perpetuo. Vide ἐμπυτος, ſtabilis, firmus.

Ε.μπυτρέω, ῶ, ſoedus ſervare, ab ἐμπύτος, firmus, quod ex ἐν, & πύθω, ῥ, τῶ, ſolum; & ὅρκος, ῥ, ὁ, juſjurandum.

Ε.μπυτος, ῆ, ῥ, ὁ, ſtabilis, firmus. hinc ἐμπύθιος, firmiter. ab ἐν, & πύθω, ſolum.

Ε.μπυτοσυνη, ῆ, ῥ, ὁ, & ἐμπυτη, firmum robur habet. ὁ ἐμπυτος σθένος ἔχων.

Ε.μπύτος, per crafin, pro ἐμπύτιος, firmiter.

Ε.μπυσις, ως, ἡ, perita, prudentia. ab ἐμπυτος, peritus. Th. πύθω, ως, ἡ, conatus, ſic coeptum.

Ε.μπυω, pruſ. imperat. verbi ἐμπυάω, idem ac πυάω, appropinquo. Th. πύαω, adverb. prope.

Ε.μπυλιδὸν, juxta, adv. Th. πύλαι, prope.

Ε.μπυλίσσω, οἱ, ſere ſe commiſceres, aor. 1. part. plur. num. ab ἐμπυλάω, appropinquo. Thema πύλαι, plenus.

Ε.μπυνευσμένος, ὁ, perf. part. paſſ. verbi ἐμπνέω, ſpiro. ſ. ἐνω. perf. ἐμπέπνυσμαι. ab ἐν, & πνέω, tranſito.

Ε.μπνευσμένος τὸ φαρμακὸν, is, cujus fidei cuſtodia commiſſa, perf. part. paſſ. ex ἐν, & πνέω, credo. Th. πνῶ, perſuadeo.

Ε.μπνεύσασθαι, ὁ, perf. part. paſſ. ab ἐμπνέω, vendo. Th. πνέω, vendo. fut. πνεύσομαι, quod a perf. paſſ. verbi πέπραμαι, ſibula nectо. Them. πέρνημι, ῥ, ἡ, ſibula.

Ε.μπνυσε, inciderat, pro ἐπίπνυσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἐμπίπνω, ῦ. ſing. a. 2. ſub. de 3. plur. ἐμπνύσειαν. ἐμπίπνω, a. 2. ſic verbi ἐμπίπνω, incido, ab ἐν, & πίπνω, cado. ſ. m. πνύσομαι. p. πίπτωκα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. part. πεσών.

Ε.μπνυσον, 3. pl. a. a. ſub. vide ἐμπνύω.

Ε.μπνυσις, Dor. per ſyncopen, & converſione σ in τ, pro ἐμπύτευσις, 2. ſing. aor. 2. act. ab ἐμπίπνω, lucido. Vel eſt impreſ. ab ἐμπίπνω, pro ἐμπίπτητον, negotio augmento. Th. πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπτην.

Ε.μπνυσος, ὁ, ſimplex, perf. part. ſ. g. a ὄνω, perf. νένυσα, & ſubiato κ, νένυκα. perf. part. πεπνυκὼς, πεπνυῖα, & per ſyncopen πεπνυὼς.

Ε.μπνύω, innata eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. cum praeteriti augmento, pro ἐπέπνυ, ab ἐπνύω, inuſitor. Alii dicunt eſt 3. ſing. perf. ſub. act. πεπνύω, ῇς, ῇ, pro πεπνύω, per ſyncopen, ut πεφύκω, πῇς, ῇ, pro πεφύσω, ſed tunc ſota ſubſcribi deb eret. Thema ὄνω, naſcor. ſ. ὄφυω. perf. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ε.μπνυσος, ὁ, ἡ, impleta, part. perf. ſ. gen. ab ἐμπίπλω, iodo. fut. πλήσω. p. ἐμπέπλησμαι, & per ſyncopen ἐμπέπλημαι. perf. part. πεπλησμένος, πεπλημένος. Th. πίμπλω, impleo.

Ε.μπνυσος, Jon. pro ἐμπνύσας, tamen, omnino prorſus.

Ε.μπνύσω, ῶ, ῦς, ſ. ῦσω, miniſter publicus, quiſtabulas legum to libros, ſcapos compingit, aut in loco abſigit. ut ſpectari & legi ab omnibus poſſit. Heſych. ab ἐμπήγνυμι, compingo.

Ε.μπνυτανὶς, ſeu ἐμπνυτανεῖς, item ἐμπνυτανὶς, impleo. ex ἐν, & πίμπλημι, quod cum vulgo ſtudem eſt origiois, & ſignificationis ſ. ἐμπλήθω. p. ἐμπίπλημαι. Th. πλήθω, ῶ, ῇ, plenus.

Ε.μπνυτανεύω, 3. plur. pruſ. ind. ἐμπνυτανεύουσι, perf. inſ. verbi ἐμπνυτανεύω, vide ἐμπνυτανὶς, impleo.

Ε.μπνυτας, impleto, ἄτι, pro ἐμπνυτανὶς, ſeu ἐμπνυτανὶς, pruſ. imperat. verbi ἐμπνυτανεύω, impleo. ab eodem thema.

Ε.μπνυτονικόσδε, ὁ, ἡ, ὁ, pruſ. part. ab ὁ, ἡ, ὁ, πίπτωκα, vendo. perf. paſſ. πέπραμαι. a. 1. ἐπράσθην. Th. πέρνημι, vendo.

Ε.μπνυτος, incido. ſ. ἐμπνυτοῦμαι. p. ἐμπίπτωκα. aor. 1. ἐπίπτησα. aor. 2. ἔπεσον. ſ. med. ἐμπεσοῦμαι. ab ἐν, & πίπτω, cado. p. πίπτωκα.

Ε.μπνυτος, ὁ, ſ. culex, vel culicis genus. Interp. Ariſtoph. in Avib. q. ab ἐμπίνω, quia ſorbet ſanguinem ex cute.

Ε.μπνυσθαι, credo, committo. quod ab ὁ, ἡ, πίθω, credo.

Ε.μπνυσκω, ἐπῶ, ῇς, implicarus, a. 2. part. paſſ. ab ἐμπλέκω, implico.

Ε.μπνυτην, ſut. πόσω, ſubigo, verſando mollio. unde ἐμπνυτησις medicamento, quae cutis meatus obſtruendi vim habent. Galen. l. 12. Therapeutic. Th. πνάτω, ſingo.

Ε.μπνυτος, ὁ, ἡ, plena, Jonic. ab ἐμπνυσος, quod ab ἐμπίπλω, idem ac ſimplex thema πνάω, plenus.

Ε.μπνυτσω, 2. a. opt. med. verbi ἐμπνυτάω, ſeu ἐμπνυτάνω, impleo. ut ὄφελον, ex ὄφελλον. ſ. ἐνω. perf. ἐμπέπνυτα.

Ε.μπνυτω, implico, irretio. ſ. ἐμπνυξω. p. ἐμπνύτηχα. a. 2. ἐπνύτακον. a. 2. ſubiunct. ἐπνύτω. perf. paſſ. ἐμπνυτηγμαι. cum duet. perf. paſſ. ἐπνύτηγμαι. a. 1. ἐπνυτήχθην. a. 2. part. paſſ. ἐπνυτακὼς, ὖτα, ὸς, ὁ, ἡ, ὁ. m. ἐμπνύτακον. unde ἐμπνυκτὸς, nodus. ab ἐν, & πλέω, necto.

Ε.μπνυσος, ὁ, idem ac πλήρης, plenus.

Ε.μπνυσθω, impleo. ſ. ἐμπνύσω. p. ἐμπνύτακα. a. 1. ἐπνύσακα. perf. paſſ. ἐμπνύσμαι, impletus fui. a. 1. paſſ. ἐπνυσθήθω. a. 1. ſub. paſſ. ἐμπνυσθῶ. ab ὁ, ἡ, πλήθω, impleo. Th. πλήθ, ῶ, ῇ, plenus.

Ε.μπνυσμένος, ὁ, per ſyncopen, pro ἐμπνυσμένος, a. 1. part. med. verbi ἐμπνυσάμαι, impleo. Sunt qui velint eſſe pruſ. part. verbi πλάω, a πλήθω. Sed ipſi Suid. ſcribitur ἐμπνυσάμενος, qui praeteritum eſſe innuit, augmento careos. Th. πλήθ, plenus.

Ε.μπνυσω, prope. adv. ab ἐμπνυσος, vel ἐμπνύσω, per ſyncopen pro ἐμπνυσῶν, appropinquo. Th. πλάω, prope.

Ε.μπνυσσω, Jon. pro ἐπνυσσω, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐμπνυσάμαι, ſeu ἐμπλήθω. ſ. ἐμπνύσω. perf. ἐμπέπνυσμαι. Th. πλήθω, impleo.

Ε.μπνυσθος, ὁ, ἡ, a. 1. part. paſſ. ἐμπνυσθήθεις, aor. 1. ink ab ἐμπλήθω. ſ. ἐνω. impleo. Th. πλήθ, ῶ, ῇ, plenus.

Ε.μπνυσμι, & ἐμπνυσμαι, implicatio. ab ἐμπλέκω, implico. Th. πλέω, necto.

Ε.μπνυσσω, Aelic. pro ἐμπνύσσω, ab ἐμπνύω, inſpiro.

Ε.μπνυσσω, ατις, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμπνύω, inſpiro.

Ε.μπνυσω, inſpiro. ſpiro, cum gen. ſ. ἐμπνύσω. p. ἐμπνύτακα. a. 1. ἐπνύσακα. Them. πνύω, ſpiro.

Ε.μπνυσος, ὁ, ἡ, ὁ, ſpirans, vivus, accuſ. ἐμπνυν, ab ἐμπνύω, inſpiro. Th. πνύω, ſpiro.

Ε.μπνυσθω, reſpiravit, pro ἐπνύσθω, 3. ſing. a. 1. paſſ. a πνύω, ſpiro. perf. πέπνυσμαι. perf. part. πεπνυσμένος, ſapiens. Th. πνύω, ſpiro. ſ. πνέω.

Ε.μπνυσος, ὁ, ἡ, impedimentum, ex ἐν, & πνύς, pes.

Ε.μπνυσσω, impedio. ſ. ἐνω. p. ἐμπεπνυσόδικα. ex ἐμπνύς, ante pedes. quod ab ἐν, & πνύς, pes, & ἐγκεῖσθαι, ſto.

Ε.μπνυσος, ante pedes. pro ἐμπνύσι, obvius. ab ἐν, & πνύς, pes.

Ε.μπνυσθεν, coram, Dor. ex ἐμπνύσθεν, in conſpectu. ab ἐν & πνύ, ante. Alii pro πόθεν, unde undenam.

Ε.μπνύσιος, fecerunt, pro ἐπνύσιον. 3. plur. a 1. Jon. verbi ἐμπνύω, induco, infero. Thema πνύω, facio. ſ. ὄνω.

Ε.μπνυσος, ὁ, Dor. pro ἐμπνύσι, ἡ, mercatura, negotiatio. Th. πνάω, vendo.

Ε.μπνυσος, ὁ, ἡ, forenſis, negotiator: Mercurius, praeſes ἐμπνύσιος, negotiationum.

Ε.μπνυσσω, & ἐω, vendo: comparo. vide ἐμπνύσσω.

Ε.μπνυσσιμος, ὁ, ἡ, pro ἐμπνύσιμος, & πολεμικὸς, bellicus, ad bellum pertinens. Th. πόλεμος, bellum.

Ε.μπνύσιμος, ατος, ὁ, negotiatio, lucrum. Th. πνάω, vendo.

Ε.μπνύσσω, ſibi comparabant, pro ἐπνύσσω, Jonice. 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἐμπνύσσω, idem ac ἐμπνύσω, ſeu ἐμπνύσω, vendo. Th. πνάω, vendo.

Ε.μπνύσσιμος, nundinor, mercor, negotior, negotiationem ſuſcipio: proficiſcor. ſ. ἐσόμενος. a. 1. med. ἐπνυσσάμην, ου, ατο, quod ab ἐμπνύσσιος, ὁ, vector, mercator. ab ἐν, & πόρος, tranſitus. Th. πόρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ε.μπνυσσόω, 3. pl. imper. praeſ. paſſ. verbi ἐμπορέομαι, mercor.

Ε.μπνυσσος, ὁ, negotiatio, mercatura. accuſing. Jon. ἐμπορίδα. ab iiſdem themaribus.

Ε.μπνύσσω, ὁ, τὸ, forum nundinarium, mercatus. a πόρω, tranſeo.

Ε.μπνυσσος, ὁ, ἡ, mercator, negotiator. q. ὁ πόρων ὠνὸς, qui eſt io via. inde ἐμπορεύω, & mercatorius. ἐμπορικαὶ δίκαι, actiones promercales. Demoſth.

Ε.μπνυσσος, ὁ, ἡ, ſpectrum, quod Hecate ſoforunaiis oſtendebat, pede arco, & aſnino, q. ὁ ἐπὶ πολὺ πόδιζόμενος, quod uno incedat pede. Cael. l. 6. c. 38.

Ε.μπνυσσος, ὁ, ἡ, ὁ, efficax. ab ἐν & πνύσσω, facio.

Ε.μπνυσσος ὁ αὐτὸς, inter homines conſpicuum eſſe, decus inter homines obtinere, a πρόσω, decoro, ſum.

Ε.μπνυσσω, incendo. ſ. ὄνω. p. ἐμπέπρησμαι. a. 1. ἐπρήσθην. Th. πρήθω, uro.

Ε.μπνυσσος, incendes, a. ſing. f. a. aor. ἐμπρήσω, & ſ. inf. verbi ἐμπρήσω, incendo.

Ε.μπνυσθὸς, ὁ, incenſus, aor. 2. part. paſſ. verbi ἐμπρήθω, incendo. ſ. ὄνω. perf. paſſ. ἐμπέπρησμαι. aor. 1. ἐπρήσθην. ab ἐν, & πρήθω, uro.

Ε.μπνυσσος, ὁ, ſectus, aor. 1. part. paſſ. ab ἐμπρήω, ſerra incido. aor. 2. paſſ. ἐπρύσθην, & ſ. ἐνω. perf. ἐμπέπρυσμαι. ab ἐν, & πρύω, ſero.

Ε.μπνυσθεν, coram, ante. πρόσθεν, idem. eum genit. Th. πρό, ante, coram.

Ε.μπνυσθεν, ὁ, ἡ, anterior. ab ἐμπρόσθεν, ante, coram, in oculis.

Ε.μπνύω, inſpuo, ſ. ἐμπτύσω. p. ἐμπέπτυκα. aor. 2. ἐπτύσην, cum dat. vel ſeq. εἰς. perf. paſſ. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. paſſ. ἐπτύσθην. ſ. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν & πτύω, ſpuo.

Ε.μπυθάγυιαι, αι, ι, aor. 1. ind. activi verbi ἐμπυθάγυιω, fabulas narro, ſ. ὄνω, ex μῦθος, ου, ὁ, fabula, & ἄγυιω, dico.

Ε.μπυθάγυιαι, ὁ, a. 2. activi. verbi μανθάνω, mingio. ſ. ὄνω.

Ε.μπυθάνει, illuſtrant, 3. plur. praeſ. ind. verbi ἐμφαίνω, repraeſento, illuſtro. ex ἐν, & φαίνω, oſtendo. ſ. ὄνω. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. p. πέφηνα. perf. med. πέφασμαι.

Ε.μπυθάνεις, ἐσι, ὁ, ἡ, coolpicuus, manifeſtus. hinc ἐμφάνεια, Jon. pro ἐμφάνεια, aperte, perſpicuus, reipſa. ab ἐμφαίνω, perfacio, commonſtro.

Ε.μπυθάνεις, iodico. ante oculos pono. ſ. ἐνω. a. 2. ἐπέφανον. aor. 1. imper. ἐμφάνεισον, & ἐμφάνεισαι. 2. plur. ſic ἐπεφάνεισθε, aor. 1. ind. paſſ. ἐμφανεισθῆναι. aor. 1. inf. paſſ. ab ἐν, & φάνος, oſtendo.

Ε.μπυθάνης, ἐσι, ὁ, ἡ, familis, qui reſert aliquid ex ἐμφάνεια. ſignum ex ἐν, & φάω, fero.

Ε.μπυθάνος, ὁ, ἡ, ὁ, petterritus, metu perculſus. ab ἐν, & φόβος, ου, ὁ, metus. a φόβεω, timeo. p. m. πέφοβα.

Ε.μπυθάνω, repleri ſaturari. ab ἐμφορέομαι, repleor.

Ε.μπυθάνω, obturo, vide φράττω. ἐμφράσσω, a. 1. ſub. med.

Ε.μπυθάνος, ονος, ὁ, ἡ, mamor, prudens, peritus, ſapiens. ab ἐν, & φρήν, ενος, ἡ, mens.

Ε.μπυθάνος, ἐσι, ὁ, ἡ, Poet. natura inſitus, & ingenitus, naturalis. idem ac ἔμφυτος, & ἐμφυής.

Ε.μπυθάνος, ὁ, ἡ, ἐμφύλιος, ὁ, ἡ, ὁ, inteſtinus: tribulis, civis, gentilis. ἐμφύλιον πῶμα, fedicio civilis. Demoſth. ex ἐν, & φυλή, ῆς, ἡ, tribus.

Ε.μπυθάνος, ὁ, ἡ, inhaerens. ab ἐμφύω, ionaſcor, ἐμφυτον τινὶ νοσεῖ, naves ſonficendere. Plut. Themiſt.

Ε.μπυθάνος, ὁ, ἡ, innatus, naturalis, oaturalis. ab ἐν, & φυτὸς, natus. Th. φύω, naſcor.

Ε.μπυθάνος, ὁ, ἡ, in quo anima eſt, animatus, ſpirans, vivus. ab ἐν, & φυχὴ, ῆς, ἡ, anima, vita.

E N.

Ε'ν, in, regit dat. & ſignificat quietem, οἱ, & ὦ, dicunt Poetа pro ἐς. q. ab ὡς, ſum. indicat aliquid eſſe alicubi. In N. Teſtamento eſt ſaepe pro ἐπὶ, aut παρὰ τοῖς, more Hebraeorum. Vertitur etiam per, cum, ut ἐν φόβῳ & ἐν τρόμῳ, ut cum fear & propter, ad, de, apud, pro, erga; pro ἐπὶ. Et ἐν, cum acc. pro εἰς. Et ἐν, pro ἐκεῖ, ibi, & ἐν, pro ἔνεστι, licet.

Ε'ν, unum, nom. ſing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ἐνι, μοιβέσιν, scil. χρόνῳ, id est, alternatim, alternis vicibus.

Ἐνι, ας, ας, ε. Dor. pro ενη, ης, ε, vesperi, sero. Them. ἐνι, ας, ε, annus.

Ἐνάγω, inducere, incitare. Th. ἄγω, duco.

Ἐναγής, ἐς, ὁ, piaculo obstrictus. ὁ ἐν τῷ ἀγνῷ ἐπιτήδευμα.

Ἐναγίζω, justa persolvere, parentare. sacrificare, expliciare. Them. ἄγω, ης, ω, ve. venerario, res sacra.

Ἐναγκαλίζομαι, in ulnas recipio, amplector. Natians. fut. ἐσομαι, a. 1. med. ἐναγκαλισαμην, ας, ατο. a. 2. part. med. ἐναγκαλισαμενος, ου, ατος. a. 1. pass. ἐναγκαλισθεις, ἐντος, ἐντι.

Ἐναγκωνίασις, Attice pro ἐναγκωνισις, cubito incumbes. ſ. 1. verbi ἐναγκωνιζω, cubito incumbo, inclino, declino. ex ἐν, & ἀγκων, ωνος, ὁ, cubitus.

Ἐναγχος, propter, ab ἐν, & ἄγχω, prope.

Ἐναγωνίζεσθαι τινι, adversari, ſeu reſiſtere alicui, quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἄγω, ωνος, ὁ, certamen.

Ἐναΐσιμος, ος, ὁ, qui in certaminibus verſatur, certaminum ſtudioſus, certaminis praſectus. Mercurii epitheton, quod ludis præſit. Ariſtoph. ἐναΐσιμος κἀκλεὴς, ignavus, ac certamen. Plut. in Solon. Th. ἄγω, certamen.

Ἔναιε, habitabat, 3. ſing. imperf. verbi ναίω, habito. ſ. ου. p. νέναικα.

Ἐναιρω, præſ. inf. act. ab ἐναίρω, occido.

Ἐναίρω, occido, interficio, ſpolio, deſtruo. Heſiod. ſ. ἀρῶ. aor. 1. ἐναρα. aor. 1. med. ἐναρεσθαι. q. ab ἐν, & ἀείρω, tollo. Inde τὰ ἐναρα, ſpolia, arma, exuviæ, quibus occiſi ſpoliantur.

Ἔναισιμος, ε, ὁ, ἡ, fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens, utilis, ſuavis, ὄρνιθες ἔναισιμοι, aves fauſtæ. Odyſſ. ἐναισιμον ἐστι, nequus rerum æſtimasor. Iliad. ζ. ab ἐν, & αἶσα, ας, ἡ. fatum, Parca, pars.

Ἐναίσιμος, ος, ὁ, ἡ, ſimilis, Heſiod. ab ἐν, & ἀείσιμος, ος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐνάλιος, ε, ὁ, ἡ, marinus, maritimus, ὁ, ἡ, οὐ ἁλὸς, mari, ſc. ὄν, exiſtens. ex ἁλὸς, ἁλός, ἡ, mare. ὁπλίτης ἔργον, navale opus. Plut.

Ἐναλλὰξ, alternatim, vicibus, vice mutua, ab ἐναλλάσσω, permuto, alterno. quod ab ἐν, & ἀλλάσσω, vel τινι, muto, ſ. ξω.

Ἐναλλάσσω, ω, alterno, muto, & in 1. pl. ἐναλλαττομεν, permutamus. ab ἐν, & ἀλλάσσω, muto. ſ. ξω. p. ἠλλαχα.

Ἔναλος, ε, ὁ, ἡ, varius, diverſus, alius. ὄνειδα propriæ dicuntur ea, quæ vicillim alteri in alterum naturam exuunt.

Ἐναλτέναι, ὁ, nom. pl. a. a. part. act. ab ἐναλτόμενος, ab ἐν, & ἀλτόμενος, capio. ſut. ἀλουσω. p. ἧλμαι, & ἄλλομαι. aor. 2. ἠναλτο. aor. 1. inf. ἀλασθαι. aor. a. part. ἀλαὶ, ἀλάντες, q. ab ἄλλομαι.

Ἐναντα, contra. vel pro ἐναντίον. ab ἐν, & ἀντα, coram, aperte. Thema ἀντί, pro, contra.

Ἐναντα, coram, ante, in conſpectu, cum genit. ex ἐν, & ἀντί, pro, contra.

Ἐναντία, ας, ἡ, ſ. g. ab ἐναντίος, contrarius, inimicus. item ἐναντία, adv. adverſus, ex adverſo, contra.

Ἐναντίδιον, adv. adverſus, contra. ab ἐναντίδιος, ος, ὁ, ἡ, adverſarius. q. vim contrariam habens, ὁ ἐναντίος βίον ἴσχων ἢ τὸ contrariam habens vitam, ὁ ἐναντίος ἐν βίῳ, vita. ἐναντίος καλεῖται, oppugno, Homer.

Ἐναντίοιαν, ναος, ἡ, in 3. ſing. ἐναντίοιτο, adverſatur. ab ἐναντίος, adverſarius, contrarius.

Ἐναντίος, ια, ον, contrarius, a, um. τὸ ἐναντίον, e regione. ἐναντίον, idem ac ἐναντι.

Ἐναντίος, ους, ὁ, adverſario, contrarietas.

Ἐνάρει, aquavit, a. 1. ind. act. verbi ναρω, aquo, compiano. ſ. ξω.

Ἐναπόθνησκω, Jon. pro ἐναποθνήσκω, ſe ſolicitabant, 3. plur. imperf. paſſ. ex ἀπὸ, & θνήσκω, offendo.

Ἐναπόθνησκω, morior. ex ἐν, ἀπὸ, & θνήσκω, morior. ſ. θανουμαι.

Ἔναρα, τὰ, ſpolia, arma, quæ occiſis detractitantur. ab ἐναίρω, occido, ſpolio.

Ἐνάρμα, Dor. pro ἐνάρα, operabatur, 3. ſing. imperf. act. ab ἐνάρμω, operor.

Ἐναρμόσαι, aperte, adv. ab ἐναρμός, clarus.

Ἐναρμός, ος, ὁ, ἡ, clarus, evidens. ab ἐν, & ἀρμός, albus, clarus.

Ἐναρυτ, ους, ὁ, ἡ, execrandus. Ex ἐν, & ἀρά, ἄς, ἡ, dira, preces.

Ἐναρῶσι, interficio, ſpolio, ab ἐναίρω, ſpolio.

Ἐνάρων, οι, ſpoliorum deprædatores. Scythia ea gens dicuntur, qui aſſerunt, ſe ſa Venere habere vaticinandi munus.

Ἐνασσάμενος, ου, ὁ, qui cædit mortales, homicida. ab ἐνάσσω, interficio, & βρότος, mortalis.

Ἐνάσσατο, aor. 1. ind. act. Poet. & Dor. pro ἐνάσσατο. ἐνάσσεται, 3. ſingul. fut. 1. opt. act. verbi ἐνασσάω, interficio.

Ἐνάσσατο, ας, ε, torpeo, aor. 1. ind. act. verbi ἀνάσω, torpeo. Th. νάσω, ης, ε, torpeo. Alii legunt ἐνάσσατο, ας, ε.

Ἐναρμόσαι, Dor. pro ἐναρμοσαι, aptare, aor. 1. inf. actiu. ab ἐναρμόζω. fut. σω. Th. ἄρω, apto.

Ἐνασχόμενος, ὁ, incipiens, a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι, incipio.

Ἐνάτευε, imperfect. 3. pl. a. 2. act. pro ἐνάτευον, vel ἐνάτευε, ες, ε, verbi ἐνάτευω, occido.

Ἐνάτευε, ὁ, ſpoliator, pro ἐνάτευτὴρ, ab ἐνάτευω, τὸ, ſpolia, & ἄρτευω, fero.

Ἐνάρχομαι, incipio. ſ. ἐνάρξομαι. aor. 1. med. ἐνάρξαμην, ω, ατο, εσθαι. a. 2. med. partic. ἐνάρξαμενος, ου, ὁ, & ἀρχόμενος, incipio, fut. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, ἡς, ἡ, initium.

Ἐνασκεῖν, habitaverat, 3. ſ. paſſ. verbi ναίω, inſtauro pro ναίω, habito.

Ἔνασσα, habitandi cauſa collocavi, aor. 1. ind. act. Poet. ἐνασσαμαι, ω, ατο, aor. 1. m. Poet. ἐνασσάμην, ω, ατο, εσθαι.

Ἐνάτη, ης, nona, Poet. pro ἐννάτη. ab ἐννία, novem.

Ἐνάτιος, Jon. & Poet. pro ἐνάντιος, inſendere. Th. ἀτος, ἀτου, ὁ, ſpoliatio.

Ἐνατισσάτο, ας, ε, moratus, aor. 1. part. med. ab ἐνατίζομαι, diverſor. Them. ἀτος, ἀτου, ὁ, ſtabulum, aula.

Ἐνατίσσατο, ας, ε, tibiis perſonans. ab ἐν, & ναῦς, ὁ, ἡ, tibia. Eſt & ἐνναος, ου, ὁ, ſtabulum. Th. ναῦς, ὁ, ἡ, aula, atrium.

Ἐνάτιος, ἐσσῆ, ὁ, Dorice. pro ἐνάτης, nomen proprium.

Ἐνάτοι, Poet. pro ἐνάτοι δὲ, vel ἐνάτοι, δὲ, inertat vero, vel inerator. Tum ὁ δὲ, Jon. pro τοῦ δὲ.

Ἐνάτρυνον, οι, induti, perf. pass. ab ἐνάτρυω, induo. ſ. ὕσω. p. ἐνάτρυκα. a. 1. ἐνάτρυσα. ab ἐν, & ἄτρυω, induo.

Ἐνάτρυτος, ἐνάτρυτος, ος, ὁ, ἡ, indigus, egenus, ab ἐν, & ἄτρυω, opus habeo. ſ. ὕσω. p. ὄμαι. eſt

Ἐνάτρυω, ας, ε, inedia, indigentia, defectus, inopia, ab ἐνάτρυτος, indigus, egenus.

Ἐνάτρυμα, ατος, τὸ, oſtenſio, documentum, manifeſtum indicium. ab ἐνάτρυω, indico, oſtendo, monſtro. ἐνάτρυμαι σοὶ ἔπος, me tibi vendito, Æſchin. aceuſo. Demoſth. præſ. paſſ. ἐνάτρυομαι, ατος, ου, oſtendor. & in 3. plur. ἐνάτρυονται. præſ. ind. ἐνάτρυοντο ὁ. med. ἐνάτρυοντο. præſ. paſſ. ἐνάτρυομαι. a. 1. m. ἐνάτρυσθαι, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἐνάτρυσαι, ἀσθω. aor. 1. ſub. m. ἐνάτρυσωμαι, ῃ, ῃται. ab ἐν, & ἄτρυω, oſtendo.

Ἐνάτρυτος, pro ἐνάτρυτος, oſtenſus erat. 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐνάτρυω, oſtendo.

Ἐνάτρυτος, ου, ὁ, demonſtratio, indicium.

Ἐνάτρυω, ας, ε, indicem, ἐνάτρυ, ἐκ ἐν, unum, & ἄτρυ, decem.

Ἐνάτρυω, ὁ, & in m. ἐνάτρυμος, undecimus. ab ἐνάτρυ, undecim.

Ἐνάτρυω, Jon. pro ἐνάτρυσθαι, admittere, probare. Th. ἄτρυω, capio, excipio.

Ἐνάτρυω, Att. pro ἐνάτρυω, ας, ε, perfecho, affiduitas. Quod ab ἐνάτρυτος, perfectus, hoc ab ἐνάτρυ, perfectus; hoc ab ἐν, unus, & ἄτρυ, finis, & ἔχω, habeo.

Ἐνάτρυτος, affiduus ſum, ἐνάτρυμαι, continuatio, affiduitas.

Ἐνάτρυος, ος, ὁ, ἡ, qui eſt ad dextram, proſperfaustus. Hinc ἐνάτρυος, adv. apte, dextre. Th. ἄτρυ, ἄς, ἡ, dextra.

Ἐνάτρυμαι, ῃ, ται, admitto, recipio, fut. σομαι. p. ἐνάτρυμαι. ἐνάτρυτος, impersonaliter, fieri poteſt. Th. ἄτρυμαι, capio.

Ἐνάτρυω, incolo. fut. ἐνάτρυ. p. ἐνάτρυκα. ab ἐνάτρυ, manens cum populo ſuo. ex ἐν, & ἄτρυ, ος, ὁ, populus.

Ἐνάτρυος, νοσοι, morbus cuidam populo peculiaris. ab eodem themate.

Ἐνάτρυος, ος, ὁ, ἡ, populi. Jon. ἐνάτρυος. genit. pl. ab ἐνάτρυ, ος, ὁ, qui eſt in populo. Th. ἄτρυ, ος, ὁ, populus.

Ἐνάτρυος, Jon. pro ἐνάτρυος, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνάτρυω, meridior, in loca ambrona deduco. Them. ἐνάτρυ, meridianus, humidus.

Ἐνάτρυτρόνδεια, ludificari. ἐνάτρυτρόντε, per delicias illudo. Ex ἐν, ἐπὶ, & ἄτρυτρω, frango.

Ἐνάτρυτος, immorandum, verbale ab ἐνάτρυτρέω, immoror. ex ἐν, ἐπὶ, & τρέω, tero. ſ. ὕσω.

Ἐνάτρυω, ἐνάτρυω, ἐνάτρυω,

νημι, verbi ενέχυρον, spondeo. ab εν, & χυρόω, ω, ῶ, ἰ, sponsio.

Ενέχυρα, ταῦτα, a. n. plur. act. ενέχυρον, a. 1. part. ab ἐνέχυρα, aor. 2. act. ἐνέχυρον, 3. plur. a. 1. med. ἐνεχυράσατο, a. 1. inf. med. ἐνεχυρᾶσθαι, 3. sing. a. 3. imperat. act. verbi φίνω, fero. ἐ. ἐνέγκω.

Ενεχυρὸν, ου, a. 2. inf. act. ab ἐνέχυρα, aor. a. ind. ἐνέχυρον, part. aor. a. 2. ciusdem verbi.

Ενήκεον, aor. a. ind. ion. ἐνήκουν, aor. a. part. ab ἐνηΐσκω, ἐνήσω, pro φέρω, fero. q. ab ἐνείκω. vel ab ἐν, & ἠγείρω, prope, in propinquo.

Ενθλίβε, 3. sing. imperf. act. quasi a θλίβω, do. vide θλίβω.

Ενίδρις, εως, ὁ, ἡ, infidiæ, & τὸ ἐνίδρεον, ου, idem. Hinc ἐνιδρεύω, infidior, cum acc. ſ. ἐνεδρεύω. ab ἐν, & ἵδρις, εως, ὁ, ἡ, ſedes, ſcilo. Th. ἵζανω, ſedeo.

Ενιδρώων, ουσα, ὁ, ſ. infidians, præſ. part. ab ἐνεδρεύω, infidior, quod ab ἐνέδρα, infidiæ.

Ενείλυσα, ας, ἡ, a. in 3. plur. ἐνείλυσαν, verbi ἐνείλω, induo, ab ἐν, & ἕλλω, vel ἕλυ, ſubeo.

Ενίκησε, ας, ὁ, pro ἐνικᾶς, ſive ἐνίκεσε, aor. 1. ind. act. verbi ἐνίκεω, pro ἐνίκαω, inuſit. Th. φίκω, fero.

Ενίκεσε, Poet. & Ion. pro ἐνίκησε, aor. a. vel perf. act. verbi ἐνίκεω, immitto. ab ἐν, & ἵκω, mitto. Th. ἰκ, mitto, ſtatuo, induco.

Ε'νίκησε, ενε, ὁ, diluvies, inſtar, aor. a. part. paſſ. verbi ἐνίκεω, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐνίκεω, immitto.

Ενίκησε, ας, ὁ, aor. 1. act. verbi ἐνίκεω, impono. ſ. ἐνίκω. pro ἐνίκαω. a. 2. ἐνίκων.

Ενὸησάμην, pœnituit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἐνδυμέομαι, cogito, mente agito.

Ενίκλω, præſ. opt. ab ἐνίκω, inſum, quod ab ἐν, & ἵκω, ſum. vel aor. 2. opt. activ. ab ἐνίκω, immitto. facit enim ἴοιμι, in a. 2. opt. act. ἴδω. ut πίθοιμι, ſ. πίθω.

Ενικεν, Poet. pro ἐνεκα, propter.

Ενίκω, ας, ὁ, attuli, aor. 2. Poet. pro ἤνεγκα, ἠνείκαμεν, a. 2. inf. act. ἐνίκειν, 3. ſing. a. 1. opt. act. ἐνίκαι, a. 1. part. act. ἐνίκαντα, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐνίκεω, inuſitat. pro φίνω, fero. ſ. ἐνέγκω. a. 2. ἐνίκων.

Ενίκιος, intuliſſet, 3. ſing. aor. 1. opt. Æol. ἐνίκαι, ſ. ferat, 3. ſing. aor. c. ſub. ab eodem them.

Ενικλω, involvo. ſ. ἐνέκω. a. 1. ἐνίκλωσα. præt. ἐνίκλωκα. cx. ἐν, & κλώθω, ſpinno.

Ενικμι, ας, ὁ, diffribui, & in 3. plur. ἴασιν, diſtribuerunt, a. 1. ind. act. verbi ἐνίκμι, tribuo. fut. ἐνέμῳ. perii. ἐνίκμαμαι. præt. med. ἐνίκμαμαι.

Ενικμι, infumo, a. pr. præſ. Poet. pro ἐνίκμι, verbi ἐνίκμι, inſum. Th. ἰμι, ſum. vide εἰμὶ.

Ενικμι, infum. ἐνίκμι, & per apocopen Ion. ἐν, pro ἐνί, cſt. τὸ ἐνόντα, præſ. part. n. gen. plur. num. que penes vos ſunt. ab ἐν, & ἰμι, ſum.

Ενικμι, ἐνίκμι, ὁ, qui miſit, & in f. g. ἐνίκμι, & in m. g. ἐνίκμι, aor. 2. part. verbi ἐνίκμι, quod ab ἐν, & ἰμι, mitto, ſ. ἐνίκμι. p. ἐνίκμι. a. 2. ἐν.

Ενικμι, perf. inf. paſſ. ab ἐνίκμι, immitto. Interdum ab ἐνίκμι, ſeu ἐνίκμι. Th. ἰμι, perf. paſſ. ἐνίκμαι.

Ενικμι, inſunt 3. plur. præſ. ind. ab ἐνίκμι, inſum. Th. ἰμι, ſum.

Ενίκμι, Ion. pro ἐνίκμι, 3. ſing. imperf. ab ἐνίκμι, in animo habeo.

Ενικμι, latus ſum, Ion. pro ἐνίκμι, a. 1. paſſ. unde part. aor. 1. ἐνίκμι, verbi ἐνίκμι, Ion. pro φίνω, ſ. οἴσω, fero.

Ενικμι, & ἕνικμι, propter, cauſa, adverbium, quod regit genit. ἐνίκμι σου, tua cauſa. q. ab ὁ, quod δ' ὁ, τοῦ, & αὐτοῦ. Sicut quia Latinis a qui, vel qʒ & ἐν ᾧ, unum habeo, ſive una res eſt, quamobrem hoc, vel illud faciam.

Ενικμι, inerat, 3. ſingul. imperf. ab ἐνίκμι, complaceo, ab ἐν, & κέαμαι, jaceo. ſ. κέκεισμαι.

Ενικμι, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐνίκμι, inſculpo. Th. κόλαπτω, ſundo. fut. ϑω. perf. paſſ. κεκόλαμμαι, ϑμαι τὸ.

Ενικμι, ας, ὁ, inſitus fui, a. 3. ind. paſſ. ab ἐνίκμι, infero. ſ. ἐνίκω. p. ἐνίκμι. a. 2. ἐν, & ἐνίκμι, ſtimulus. Th. κνάω, pungo.

Ενικμι, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνίκμι, concipio.

Ενικμι, impedirebar, impedirent. paſſ. ab ἐνίκμι, impedio. ſ. ϑω. a. 1. ἐνίκμι. p. ἐνίκμι. ab ἐν, & κόπτω, ſcindo.

Ενικμι, 3. ſingul. imperf. act. verbi ἐνίκμι, odia, habeo. Th. κίω, ω, ὁ, ἡ, ira vetus.

Ενικμι, ας, ὁ, impetivi, a. 1. ind. act. ab ἐνίκμι, impetio.

Ενικμι, ας, ὁ, aor. 1. ind. act. ab ἐνίκμι, condo, infero. p. ἐνίκμι. Th. κύπτω, occulto. ſ. ϑω. perii. κέκρυφα.

Ενικμι, referendum, adj. verbale a φίνω, fero. perii. paſſ. ἐνίκμαι, ἴαι, κται.

Ενικμι, incidi, & in 3. pl. ἐνίκμι, a. 1. ind. act. verbi ἐνίκμι, incido. illabor. vide ἐνίκμι. Alii per ſyncopen dici volunt pro ἐνίκμι.

Ενικμι, a. 1. act. verbi ἐνίκμι, ab ἐν, & κτάομαι, pinguefacio. Them. ἀϑ-, & ἐν, pinguis.

Ενικμι, deaſcebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. a φίνω, paſco.

Ενικμι, a. 1. paſſ. ab ἐν, & κίνω, tribuo, ſ. ἐνίκμι. p. ἐνίκμι. a. 2. ἐνίκμι.

Ενικμι, depaſcebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἐνίκμι, paſco. ſ. μω.

Ενικμι, innaſci. Th. φύω, naſcor.

Ενικμι, ἐνίκμι, nonagenta. Them. ἐνίκμι, novem.

Ενικμι, cogitaret, Ion. pro ἐνίκμι, per contractionem 3. ſing. pluſq. perf. verbi ἐνίκμι, cogito. Th. κίω, ω, ὁ, ἡ, ira.

Ενικμι, Att. reduplic. pro ἐνίκμι, verbi ἐνίκμι, idem ac ἐνίκμι, dico. Th. κω, idem.

Ενικμι, per contractionem Ion. pro ἐνίκμι, εις, 3. plur. imperf. act. ab ἐν, & κίω, cogito. Th. κίω, mens.

Ενικμι, cogitaverant, pro ἐνίκμι, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ενικμι, ἐνίκμι, a. 1. med. a. pertractavi, pullus, excluſo. a ποτέ, τε, & ποιλός, ſæpe.

Ενικμι, innotavit, 3. ſing. a. 1. verbi ἐνίκμι, innovo. a ἐνίκμι, novus. Them. κίω, ω, ὁ, ἡ, novus, juvenis.

Ενικμι, 3. plur. a. 2. paſſ. ab ἐνίκμι, infigo. ab ἐν, & πήγνυμι, fixa ἔαγον, compingo. ſ. ἔω.

Ενικμι, illudebam, imperf. act. ἐνίκμι, as, ας, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, illudo. ſ. ξω. p. ἐνίκμι. ab ἐν, & παίζω, ludo.

Ενικμι, innovo, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπαίζω, illudo.

Ενικμι, infixit, Doric. pro ἐνίκμι, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, ſ. ἔξω, infigo. p. ἐνίκμι. ab ἐν, & πήγνυμι, pango. 3. plur. pluſ. perf. paſſ. verbi πήγνυμι, vel πάγνυμι, fibulas adſtringo. Th. πάγνι, ſ. fibula.

Ενικμι, ceciderunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω, incido. ab ἐν, & πίπτω, cado.

Ενικμι, 3. ſing. imperf. verbi ἐμπνέομαι, infigo. ab ἐν, & πέμπω, ſ. ψω, compingo. Definentium in πω, vel πμαι tempora formantur a finiti in πω.

Ενικμι, impleti ſunt, 3. plur. a. 2. paſſ. ἐνίκμι, verbi ἐμπλέω, impleo. fut. σω. p. ἐμπέπλεσμαι. aor. 1. ἐνίκμι. ab ἐν, & πλέω, impleo. Th. πλ, plenus.

Ενικμι, inſpiraturam, 3. plur. aor. 1. activi ab ἐμπνέω, inſpiro. ab ἐν, & πνέω, ſpiro. ſ. πνεύσω.

Ενικμι, ας, ὁ, reſpiravi, aor. 1. ind. paſſ. ab ἐμπνέομαι, reſpiro, revivifco. ab ἐν, & πνέω, ſpiro, flo. ſ. πνεύσω.

Ενικμι, duxerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi ἐμπολάω, vendo. ſ. ἐνίκμι. Th. πολέω, facio.

Ενικμι, Dor. pro ἐνίκμι, dicunt, vocant, 3. plur. præſ. ind. ab ἐνίκμι, pro κω, voco.

Ενικμι, incendebant, 3. plur. imperf. ex ἐν, & πράω, ſ. ἐνίκμι, uro.

Ενικμι, as, ὁ, incendi, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, incendo. ſ. ϑω. p. ἐμπέπρησμαι. Th. πρήθω, uro.

Ενικμι, ας, ὁ, inſpui, a. 1. ind. act. ἐνίκμι. ἐμπτύω, a. 1. ind. paſſ. ab ἐμπτύω, inſpuo. fut. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. ex ἐν, & πτύω, ſpuo.

Ενικμι, & ἐνίκμι, alloquens, præſ. part. ab ἐν, & ἔνικμι, dico. a. 1. ἐνίκμι.

Ενικμι, operor, induco, officio. ab ἐν, & ἐργάζομαι, operor.

Ενικμι, as, ὁ, actio, efficacia. ab ἐνίκμι, efficax. ab ἐν, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ενικμι, ὁ, operor, intus officio, ago. fut. σω. p. ἐνίκμι. a. 1. ἐνίκμι. imperf. paſſ. ἐνίκμι, ἐνίκμι, ἐν, ἐν, ἐνίκμι, ἐνίκμι. ab ἐνίκμι, ἐν, & ἔργον. Th. ἔργον, opus.

Ενικμι, acc. ſing. ab ἐνίκμι, efficax.

Ενικμι, ἐνίκμι, ἐν, facultas, vis, efficacia. vexatio Dæmonum. a Item afflatus Spiritus Sancti. Acteth. in Apocalyp. cap. 3. a. perf. paſſ. ἐνίκμι, verbi ἐνίκμι, operor, efficio.

Ενικμι, ὁ, ἡ, ἐν, efficax, valens, potens, ſolers, callidus. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ενικμι, ἐνίκμι, ἐν, ἐν, ἐνίκμι, ἐνίκμι, ἐν, ἐν, ἐνίκμι, ἐνίκμι, ἐν, ἐν, ἐνίκ

Ενδήλως, insidias colliocabam, imperf. ab ἐνέδρα, insidior. ab οὗ, & δρᾶω, ας, ᾶς, insidio. Th. Κρ. fedeo.

Ἔνειος, ος, ᾱ, benignitas, menſuetudo. ab ἐνεός, ος, ᾱ, ὁ, benignus, mitis, manſuetus. Th. ἐύς, ἐύειος, ᾱ, bonus.

Ἐνείω, Poet. pro ἐνέω, ineram, imperf. verbi ἐνίημι, infum. Th. ἵημι, ſum.

Ἐνειῶδες, placidæ, genit. ſing. ab ἐνειὸς, placidus, mitis.

Ἐνειὸς, ὸς, ᾱ, ὁ, benignus, placidus, prudens, mitis. ab ἐύς, ἐύειος, ὁ, bonus.

Ἐνεῖσθαι, immiſſum eſſe, eor. 1. inf. paſſ. ab ἐνίημι, aor. 1. paſſ. verbi ἐνίημι, immitto, infero, indo. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἔνειτ, ας, ᾱς, immiſi, a. 1. ind. act. ab ἐνίημι, infero.

Ἐνέλατος, ου, ligna recta, in quæ defiguntur, & adiguntur gradus ſcalæ: clavi rotam in axe continentes. ab ἐν, & ἐλάω, agito.

Ἐνέμορδε, ᾱ, ὁ, indigna, Poet. pro ἠνεμόδεσμος, quod ex ἐν, & δέσμη, fedeo.

Ἔνεν, imperf. verbi ἔνημι, infum. ab οὗ, & ἧμαι, ſum.

Ἐνέπνθα, floruit, perf. med. verbi ἐνέπω, ex ἐν, & πόθος, floreo. ſ. ἐνω, pret. med. ἐθόμ, & inferto ν, ἐνέθω, ἐνέπνθα, ἐνέπω, ſtudeo.

Ἐνέπτερα, tuli, pret. med. Attic. verbi ἐνέπω, fero. ſ. ἐνεκω. a. 1. ἐνεγκα. p. m. ἐνηνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Ἐνέρμα, interficit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἐνείρω, occido. ſ. ἀφ. a. 1. ἔνηρα. ab ἐν, & αἴρω, tollo.

Ἔνεσα, nevi, a. 1. ind. act. a νέω, neo. fut. νήσω, pr. νεύσω.

Ἐνέσεται, inerant, 3. pl. imperf. verbi ἐνείμι, infum. imperf. ἐνῆν. Th. ἧμαι, ſum.

Ἐνέσσω, jaculeorum eſſe, ſ. 1. inf. ab ἐνίημι. ſ. ἐνέκω. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνὸς, pro ἐνὸν, hic, illic. & Dor. ἐνῆ, pro ἐλθεῖ, vent.

Ἐνθα, adv. hic, ibi, illic. quaſi ἀφ ὧν. Eſt & ἐν, & ὁδός, & illic. Hom. id eſt, τοιαῦτα, ἁρμόνι. ἐνθ' ἐνὶ, ἐνθάδε. ἐνθ' ἐνὶ τοῦ, idem. ἐνθεν, & ἐνθένδε. hinc, illinc ἐνθ' ὧδε, idem ac ἐνθα, hic, ibi, illic.

Ἐνθαῦτα, tunc, ibi, adv. ab ἐνθα, ibi.

Ἐνθεὸς, Jon. pro ἐντεθεὸς, hic, tunc.

Ἐνθεσίη, divino ſpiritu affatum eſſe. ab ἐνθεὸς, in quo Deus eſt. Th. Θεὸς, Deus.

Ἐνθένδε, ἐνθένδεκεν, Jonic. & Dor. pro ἐνθεν, a. inferre. a. 2. inf. act. ἐνθεῖκαι. ἐνθεκεῖν. a. 2. part. med. ab ἐν, & τίθημι, pono. fut. θήσω. a. a. ἔθηκ.

Ἔνθεν, ενθένδε, & ενθένδεκεν, hinc, adver. de loco. Th. ἐνθα, hic, illic.

Ἐνθὸν, pro ἐνθεὸν, ſeu ἐνθὸν, impoſuiſti. 2. ſing. a. 2. ind. med. vel eſt a. a. imper. med. Jon. pro ἐνθεσο, verbi ἐντίθημι, concipio, impono. ab ἐν, & τίθημι, pono.

Ἐνθὼν, impone, a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, impono. aor. 2. ἐνθὸν. ab eodem themate.

Ἐνθοῦσα, ης, ᾱς, infitus, ab ἐντίθημι, impono.

Ἐνθύμια, Jon. pro ἐνθύμεα, venio. Sic ἐλθει. Dor. pro ἐλθοι, 3. ſing. aor. 2. opt. act.

Ἐνθωρήσσω, inſilui, pro ἐνέθορον, a. 2. act. verbi ἐνθορεῖν, inſilio. ab ἐν, & θόρω, feu θορέω, ſalio.

Ἐνθω, vel pro ἐνέθω, 2. ſing. a. 2. ind. med. Attic. ab ἐνέθεινον: vel eſt aor. 2. imperat. med. ab οὗ, & τίθημι, pono.

Ἐνθῶνδε, inferre, aor. 1. inf. med. ἐνθεῖναι, 3. ſing. a. 1. med. ind. ab ἐντίθημι, idem ac τρέπω. alo. ſ. ἔθεκα. a. 2. ἔτραπον. pract. med. πέτρεμαι.

Ἐνθυμήσασθαι, animadvertero, ſtatuiſſe, animo, concipio, cogito, mente agito, & ſæpe ſcribo. ſ. ἐνθυμεύσασθαι. perf. ἐνενθύμημαι. aor. 1. paſſ. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἐνθυμὸς, ου, ὁ, ᾱ, qui eſt animo præſenti. Th. θυμὸς, ου, ὁ, animus, mens.

Ἐνθυμητὴν, ονος, τὸν, & ἐνθύμων, ονος, ὁ, cogitatio, ſenſus, inventum, conceptus animi, ἐνθύμιον, ου, τὸ, cogitatio.

Ἐνθυμητικὸς, ὸν, acer, in argumentationibus, argutus orator. Item enthymemate concluſus.

Ἐνθω, veniam, Dor. pro ἐλθω, aor. a. ſub. Sic ἐνθοὺς, veniens, Dor. pro ἐλθὼν, profectus, a. a. part. verbi ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι.

Ἐνι, per apocopen Joo. pro ἔνεστι, licet, vel pro ἐνεσι, infunt, ab ἐνειμι, infum. Them. ἧμαι, ſum.

Ἐνι, in, Poet. pro ἐν. Sed ἐνὶ, ani, dativ. ſing. ab ἐνὶς, μία, ἰν, unus, ᾱ, um.

Ἐνιαυσιν, adv. quotannis. ab ἐνιαυτὸς, ου, ὁ, annus. Th. ἰνιαυτὸς, ου, ὁ, annus.

Ἐνιαυτὸς, ου, ὁ, annus. q. d. ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸν ἐτῶν ἕτος, quod in ſe recurrat, & redeat, vel quaſi ἐν ἑαυτῷ, in ſe ipſo: quod ajus quaſi causa ori suo inſeritur. vel refer ad ἐν, & ἵημι, mitto, tero. Item genus poculi antiquiſſimi, Euſtath. Iliad. π.

Ἐνιαυτοφόρος, ὁ, fut. ὥσω, annum fructum fero.

Ἐνιαυτὸς, nonaullis in locis, aut partibus. idem ac ἐνιαυτὸς. Th. ἰνιαυτὸς, ου, ὁ, annus.

Ἐνίβρεχε, ουσι, ᾱ, lorra. credo legendum ἐνέβρεχε, ἴσα τὸ τῷ ὄμβρι ἔβρ, quod in aqua vivat.

Ἐνίδδον, ὁ, a. 2. part. verbi ἐνίδω, intueor Th. ἰδέω, video.

Ἐνίεις, immittrebat, 3. ſing. imperf. verbi ἐνίημι, immitto, tanquam ab ἰνέω. Th. ἵημι, mitto, vel ἰω.

Ἔνιεν, init, 3. ſingul. ab ἰνεν, ης, ᾱς, ι. a. 2. verbi ἔνειμι, infum. ab ἰν, & εἰμι, eo.

Ἐνίεσαν, præſ. inf. ut & ἐνιεῖς, præſ. part. verbi ἐνίημι, immitto, injicio. Them. ἵημι, vel ἰω, mitto.

Ἐνίεσκε, immittrite, 3. plur. imperat. præſ. ab ἰδέω, ἴσω. ab eodem themate.

Ἐνίημι, immitto. imperf. ἴνιν. aor. 2. ἔνεν.

Ἐνίκα, vincebant, 3. ſing. imperf. ut & in 3. plur. ἐνίκων, verbi νικάω, vinco. ſ. ἐνίκω. p. πενίκηκα.

Ἐνικάτδεσε, repone, pro ἐγκατάθεσον, vel ἐγκατάθες, Poet. & Jonic. aor. 2. imp. med. verbi ἐγκατατίθεμαι, quod ex ἐν, κατὰ, & τίθεμι, pono.

Ἐνικλᾶν, infringo. ab ἰνὶ, Poet. pro ἐν, & κλάω, frango.

Ἔνιος, ου, ὁ, aliqui, nonnulli, quaſi ἐν, pro ἐνίοι εἰσὶ, ſunt qui. Hinc ἐνίοτε, interdum. ἐνιαχοῦ, alicubi.

Ἔνιτα, ας, ᾱ. Dor. pro ἐνιὰ, minas repreſentio.

Ἐνὶτ, ας, ᾱς, increpatio, minæ. ab ἐνίστω, obſtrgo. quod ab ἐν, & ἔνω, dico.

Ἐνιτρύθω, Poet. pro ἐμτρύθω, incendo, inuro. Th. τρύω, tero.

Ἐνίττω, dico, objurgo. ab οὗ, & ἔνω, dico. & pro ἐνένω, indico, declaro.

Ἐνιττωτὴν, innitor, incumbo: pro ἐνιττώτω, Poet. Th. ἰνιττώτω, incumbo.

Ἔνιτσε, dixit, a. 2. verbi ἐνίσσω. Vel ἐνίσσασα, præſ. inf. pro ἐνίσσω. Them. ἔνω, dico.

Ἐνιτσέρεσε, terrere, inf. Dor. pro ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, terreo. ſ. ἐνίσσω. dico.

Ἐνίτσοντας, ſultinent, 3. plur. ind. paſſ. ab ἐνίσχω, inſto.

Ἐνίτσω, inſto, impendeo, immineo. fut. ἐνίσχησω. ab ἐν, & ἔχω, habeo. ἐνίσχω, poſſum. Them. ἰσχὺς, ὕος, ἡ, robur.

Ἐνιτωτὸν, dual. num. ab ἐνιτώτω, ου, ὁ, novennis. ab ἐνὶς, novem, & ἔτος, ους, τὸ, annus.

Ἐνιτωτὸς, ὸν, ὁ, ᾱ, novennis. ἐνιτώτεος, adver. per novem annos, pro quo & ἐνιτώτιος, ab ἐνὶς, novem, & ἔτος, ους, τὸ, annus.

Ἐνοίησε, occidere, præſ. inf. Poetic. pro ἐνείρω, verbi ἐνοίσσω, occido.

Ἔνομεν, nonæ, dat. ſing. ſ. g. ab ἔνατος, ου, ὁ. Th. ἐνὶς, novem.

Ἔνονται, ου, ὁ, nonus, ᾱ, um, ab ἐνὶς, novem.

Ἐνοὶς, οἱ, αἱ, τὰ, novem, ἄλλεται. quia novenarius inter numeros digit. eſt noviſſimus, ab ἔνατος, verus. Hinc ἐνατιστὸς, nonus.

Ἐνοσίβοσε, ᾱ, ὁ, ἐ. novem boum, ſeu cius nominis nummum pretium valens. ἐνοσίβοια, novem bobus aſſimeta. Homer. a βοῦς, bos & ἐνὶς, novem.

Ἐνοσίγαιος, & ἐνόσιχθων, adverb. per novem noctes. ab ἐνὶς, novem & νὺξ, nox.

Ἐνοσίφυλλος, ὁ, ὁ, novem voces hebens, epitheton ſtillulæ. ex ἐνὶς, novem, & φυλλὸς, vox.

Ἐνοσίχλιοι, οἱ, novem millia, ἐνοσιχίλιοι, ab ἐνὶς, & χίλιοι, mille.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, ὁ, nonagintæ, ἄλλεται. Ex ἐνὶς, novem, & ἑκατὸν, vel ἑκατὸν, eſt terminatio numerorum crescentium pro decem ut in lingua Latina, ginta. Sic κόντα, eſt terminatio eorum, qui crescunt per centum. a. a. ἐκατὸν.

Ἐνοσὶς, ὸς, ᾱ, ὁ, atrocitas: mutus, Arift. in Probl. ſurdus, Xenoph. quaſi ἐνοσὶς, ex ἐν, & σὸς, cismo, in quo vox præmeta, & ſtupore ſuppreſſa.

Ἔνοτε, dixit, aor. a. Poet. & Jon. pro ἔνοτε. Sic ἐσόνοτε, dicite, Poet. pro ἐνένοτε, præſ. imper. ab ἐνένω. ab ἐν, & ἔνω, dico. a. τ. τοτε. a. a. ἐνένοτ.

Ἐνοτίνοτα, ας, ᾱς, Dor. & Poet. pro ἐνένοτα, ας, ᾱς, locuta. vide ἐνένοτ.

Ἐνοφύτης, dat. plur. Jon. & Poet. pro ἐνοσίοις, ab ἐνοσὶς, ος, ὁ, conſilium ab ἐν, & ὄμμα, ſio, quod ab ὄσσομαι, immitto. Them. ἔσσω, mitto.

Ἐνοῶλα, innuo, nutu ſignifico. imperf. ἐνόωλον, fut. ὀλέω. p. ἐνόωλκα. a. 1. ἐνόωλσα. Th. νόω, innuo.

Ἐνοωλῶν, ᾶς, ᾶ, ὁ, novennis. ab ἐνὶς, novem, & ὧν, ὧν, ὁ, annus, hora. Vel ἐνοωλὸν quoque eſſe videtur. ab ἐνὶς. verus, & ὧν.

Ἐνοωμον, adverb. per novem dies. ab ἐνὶς, novem, & ὧμος, ου, ὁ, dies: Poet. pro ἡμέρα.

Ἐνοχὶς, percendimus. ab ἐνω, ſeu ἐνέω, pro ἐνῶ, verbo ſcio. quod ſpes, ex eſt paragoge Poet. Th. ἐνὶς, ſeu ἐνὶς, annus.

Ἐνόωτα, ας, ᾱς, Poet. pro ἐνώτης, ſenſi, aor. 1. ind. act. verbi νόω, cogito. Th. νόω, ſio, τ, mens.

Ἔνοτις, ος, ᾱ, cogitatio, intelligentia, notitia. ab ἐνὶς, ος, ᾱ, ὁ, cordatus. quod ab ἐν, & νόος, ου, ὁ, mens.

Ἐνοτρεφὴς, legitime, adv. vide in ἔνομος, legitimus.

Ἔνομος, ος, ᾱ, legitimus, juſtus, ſubjectus legi. ab ἐν, & νόμος, lex. Th. νέμω, tribuo. p. πε νέμημαι.

Ἐνοφέρεσε, Dor. pro ἐνόφερε, aor. 1. inf. verbi ἐνοφέρω, habente, gemini. metri gratie. &

Ἐνοσίγαιος, Neptunus, terræ quaſſator, ab ἐν, & σὶγαιος, terra. ſ. ἐνοσίχθων. ab ἐν, & σὶχθων, terra.

Ἐνοσίγαιος, ος, ὁ, ᾱ, ὁ, Neptunus, terræ quaſſator, ab ἐν, & σὶγαιος, terra.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, ὁ, Neptunus, terræ quaſſator. Heſych. ἐνοσίγαιος, ἐνοσιάτωρ.

Ἐνοσιάτωρ, a. 1. inf. act. ab ἐνοσιάω, familiam rem redo. ab ἐν, & ὄικος, ου, ὁ, domus.

Ἐνοσιάω, inhebito. fut. ὥσω. p. ἐνώκηκα. aor. 1. ἐνώκησα. præſ. part. ἐνοσιῶν, ὡσα, ὧν, ὠν, ὁ, ᾱ, ὁ, ὁ, ὁ

Ἐνερχ, & ἐνορχ, ι. testiculos habens. ab ὀν, & ὄρχις, ιος, ὁ, testiculus.

Ἐνετ, & ἐνοτ, vel ἐνετο, seu ἐνοτ, ι, ὁ, annus. quia ἐστ ὀντ, scil. vertere anno praeter lapso, annus emergit novus. Sed ἐνοτ, ι, ὁ, annus. ἐνι, ἢ, ὁν, ultima dies Lunaris mensis, quasi vetus, & nova.

Ἐνηνω, ι. fing. imperf. ἐνήνουν. act. a νέος, agroto. f. ἐνόω. p. ἐνόωσα. Th. νόσος, ου, ὁ, morbus.

Ἐνοσστ, υσ, ὁ, motus. ab ἐνόω, moveo. Th. νόος, ου, ὁ, unus.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, terra quassator. Neptuni epitheton. quod ab ἐνόω, moveo, quatio. Th. νόος, unus, & χθών, terra.

Ἐνόσσω, ι. fing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νόσος, aegroto. Th. νόσος, ου, ὁ, morbus.

Ἐνοσσοφέω, ι. separati fant, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. ἐνοσσόφησαν, 3. ſing. a. 1. med. a νοσσός, ſeparo, ſepono. fut. ἐνω. p. νενοσσώκα. Th. νόσσος, ſeorſim.

Ἐνότης, ητος, ἡ, unitas, ab ἐνός, unus.

Ἐνοχλέω, ι. 3. plur. praeſ. ind. act. ab ἐνόχλος, turbo, moleſto ſum. f. ἐνω. p. ἐνώχληκα. ab ὀν, & ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, ου, ὁ, turba, multitudo.

Ἐνοχρ, ι, ὁ, ὁ, obſtrictus, obnoxius. ab ὀν, & ὄχρος, obſtringor. ab ὀν, & ἴχω, habeo.

Ἐνοφτω, ingruere, cum impetu ferri, de ſubmine propric. Th. ἐνόπτω, cado, ruo.

Ἐνόχλω, Jon. pro ἐνόλεω, induere, veſtire. Th. ὀλλω, amicio, omno.

Ἐνχείρημα, ῆ, ατος, τὸ, ἐνχειρω. ab ὀν, & χείρ, vetro. f. ὦω, aor. 2. ἐχείρησον.

Ἐνχειρῶ, vide σχειρῶ, Poet. adv. pro ἐφέδρᾳ, deinceps, ordine, prope.

Ἐνχειρῶ, ῶ, aor. 2. part. paſſ. ab ἐνχεω. liquefactum infullo. ab ὀν, & ἴχω, Dor. νέω, liquefacio. f.

Ἐνχολᾶσ, ῶ, aor. 1. part. paſſ. ab ἐνχολὰω, faciendum injungo. pend. paſſ. ἐνχολαμαι. praet. med. ἐνχόλαλα. ab ὀν, & χόλος, mando.

Ἐνχολὰω, ατος, τὸ, mendatum. vide ἐνχολόδις, ab ἐνχολω, mando.

Ἐνχολόω, intendere. Ex ὀν, & νοῶν, idem ac Th. νόος, tendo.

Ἐνχολῶν, & ἐνχολῶν, hic, illic. ὁ τὸν τὸν τὸν, ἐνχολῶν, hinc, Jon. ἐνδόλεν, & ἐνδόθεν. Th. ὁδός, ου, ἡ, via.

Ἐνχαριζόμαι, ſunero, ad ſepulturam corpus compono, fut. ἀσω. p. ἐνχαριζήκαμαι. perf. paſſiv. ἐνχαριζήσομαι, ab ὀν, & χαρίς, ιτος, ſepultura. Th. Θάπτω, ſepelio.

Ἐνχαριάσω, a. 1. inf. act. vide in ἐνχαριζόμαι, funero, ad ſepulturam corpus compono.

Ἐνχαρισμός, ὁ, ὁ, funeratio. ἐνχαριστής, ὁ, ὁ, funerator. ab ἐνχαριζόμαι, funero.

Ἐνχείρω, ῶ, τὸ, futus. a ἐνχαρί, ſepultura, quod a Θάπτω, ſepelio.

Ἐνω, pro ἐνεα, τὰ, arma.

Ἐνεω, τὸ, & per contract. ἐνῶ, arma, vaſa contrahit, q. ab ἐνέω, inſtruo vel q. a ἀνέω, oppoſita.

Ἐνιλλόμαι, 3. aor. 2. part. med. verbi ἐνιλλόμαι, mando, jubeo.

Ἐνιλλόμαι, 3. ſing. f. ἐνι. med. ἐνιλλόμαι. vide ἐνιλλόμαι, mando, jubeo.

Ἐνιλλῶ, ὁ, perfectus.

Ἐνιλλῶ, ὁ, ὁ, perfectus. a τέλος, ους, τὸ, perfectio.

Ἐνιλλόμαι, mando, jubeo, cum dat. med. ἐνιλλόμαι. perf. paſſ. ἐνιτέλλαμαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐνιτειλάμην, ω, σο, ατο. praet. med. ἐνιτέταλμαι. ab ὀν, & τέλλω, fum. fo.

Ἐντὸς, ὁ, τὸ, inteſtinum. ab ἐντὸς, intus, intra.

Ἐντὸς, dat. pl. ab ἐντὸς, ἐντὸς, τὸ, arma.

Ἐντοπηγὸς, ὁ, ὁ, armorum opifex. ab ἐντὸς arma, & ἴστημι, ω, τὸ, opus. Sed ἐντοπήγιος, epitheton eſt mulorum, ſubjugalis. forte ab ἐντὸς, arceo, & ἴστημι, τὸ, vaſa.

Ἐντολάω, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐντολάω, mando, jubeo. fut. ἐντολήσω. perf. ἐντολήμαι, σαι, ται. ab ὀν, & τέλλω, mando.

Ἐντολμάομαι, ὁ, ὁ, intentus, a, um, perf. paſſ. verbi ἐντολω, intendo.

Ἐντολμάομαι, adv. vehementer. Derivatur ab ἐντολμάομαι, quod vide.

Ἐντολμάομαι, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐντολω, intendo, paſſo. ab ὀν, & τολω, tendo. f. ὦω. p. τέτολκα.

Ἐντολμάομαι, perf. act. verbi ἐντολμάομαι, adjicior, invenio. ab ὀν, & τολμάομαι, fum. f. τελέσομαι. a. 2. ἔτολμον.

Ἐντολόθεν, hinc, illinc, adv. loci. Th. ἔνθα, hic, illic.

Ἐντολόθι, ωτ, ὁ, Interpellatio, in nom. plur. ἐντολόθι. ab ἐντολόθεν, intercedo. Th. τυγχάνω, fum.

Ἐντὶ, ſunt, Dor. pro ἐστὶ, & ἐτ', ab εἰμὶ, ſum.

Ἐντιμος, ὁ, ὁ, ὁ, pretioſus. compar. ἐντιμότερος, dignior. ab ὀν, & τιμὴ, ἧς, ἡ, pretium. Them. τὸν, honoro.

Ἐντὸς, miſerunt, 3. plur. ab ἐτέλω, aor. 2. med. verbi ἴημι, mitto. f. ἐνω. a. 2. ἔλ.

Ἐντολὴ, ἧς, ἡ, mandatum, ab ἐντολλόμαι, mandatum impono. p. m. ἐντόλαλα. ab ὀν, & τέλλω, mando.

Ἐντομὸς, ον, τὸ, inſecta. Item incifiones, vindimiae. Ex ὀν, & τέμνω, ſeco. praet. med. τέτμημαι.

Ἐντομὸς, ὁ, ὁ, exſectus, caſtratus. ab ὀν, & τέμνω, ſeco.

Ἐντονος, ὁ, ὁ, ὁ, intentus, acer, vehemens. Ex ὀν, & τόνος, tendo. p. m. τέτονα.

Ἐντόνως, ὁ, ὁ, ὁ, inquilinus, ejus loci incola. q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

Ἐντὸς, intus, intra, adverb. hinc ἐντοῦθ, & ἐντοῦ, pro eodem, q. ab ὀν, in, intus Latine. Fit liquide ex Graeco ἐντὸς.

Ἐντρέλλομαι, ὁ, ὁ, illiberalis, turpis, quod quilibet averſari debet. verbi ἐντρελλῶ, mentabilis. Th. τρέπω, verto.

Ἐντρεφὴς, crubeſcat, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐντραπήσομαι, 3. plur. a. fut. 2. paſſ. verbi ἐντρέπω, pudore afficio, pudore ſuffundo.

Ἐντρέπω, reverere, praet. imperat. act. ἐντρέπω, reverear.

Ἐντρέπω, pudore afficio, quaſi facio, ut quis faciem avertat. f. ἐντρέψω. p. ἐντέτροφα. a. 2. ἐτράπομον. praet. paſſ. ἐντέτραμμαι, reverear. imperf. ἐντετράμμην, ω, ντο. aor. 2. paſſ. ἐντράπην. ab ὀν, & τρέπω, verto.

Ἐντρίβω, innattrio. f. ἐνδρίψω. praet. ἐντέτριφα. praet. paſſ. ἐντέτριμμαι. ab ὀν, & τρίβω, alo. f. ὦω. a. 2. ἔτριφον. p. m. τέτριφα.

Ἐντρίχω, ſubſtituo, quaſdo in haereo. Hinc ἐντρίχω, appoſitus, celer ingenio, promptus, diligens, ſolers.

Ἐντρυφάω, 3. inſtantia, ſolertia, ſtrenuitas. καιστυγνῶν, ad malum acutus, verſutus. ab ὀν, & τρύφω, contro. f. θρύψω. p. τέθρυμμαι. a. 2. ἐθρυμον. p. m. τέθρυμμαι.

Ἐντρυτὸς, & ὁς, tripica, ab ὀν, & τρύω, terebro. Ἐντρυτὸς ſubſtituo, quaſdo in haereo. Hinc ἐντρυτὸς, appoſitus, celer ingenio, promptus, diligens, ſolers.

Ἐντρόμαλος, ὁ, ὁ, tremeſactus, ex ὀν & τρόμος, ου, ὁ, tremor. a τρόμω. p. m. τέτρομα. Th. τρόω, tremo.

Ἐντροπαλίζω, reſpecto reflectens inter eundum a τροπαλίζω, idem ac τρέπω, verto.

Ἐντροπὴ, ἧς, ἡ, verecundia, pudor; a p. m. ἐντρόπομαι, pudore afficior.

Ἐντρόφαδα, ὁς, obſecto me, f. ὦσω. p. ἐντρόφαδα, ab ὀν, & τροφὰς, ὁς, ἡ, mollities. Th. Θρύπτω, frango.

Ἐντρόφαλος, occurſus mutui, adeo aliquem procandi cauſa, interpello, nanciſcor. f. ἐντυλλόμαι. a. 2. ἐντύτυχον. ab ὀν, & τυγχάνω, fum.

Ἐντυε, parabat, Jon. pro ἐντυε, verbi ἐντύω, armo, inſtruo. ab ἐντὸς, ος, τὸ, arma.

Ἐντυλίττω, involvo. f. ἐξω. p. ἐντετύλιγμαι. a. 1. ἐντετύλιξα. perf. paſſ. ἐντετύλιγμαι. quod ab ὀν, & τυλίττω, in modum culcitrae involvo, quaſi in culcitra, cubitu, ſtragulum.

Ἐντυλόω, a. 1. inf. med. ab ἐντὸς, ος, τὸ, apparo. Th. ἐντὸς, τὸ, arma.

Ἐντυνον, para, a. 2. imperat. act. ab ἐντὸς, apparo.

Ἐντυνος, adv. impreſſo corporis veſtigio: obvolutim. ab ἐντυνος, impreſſus. quod ab ὀν, & τύπτω, f. ὦω, verbero.

Ἐντυνος, impreſſus, cultura, ſtragulum.

Ἐντυῶδας, a. 1. inf. med. ab ἐντὸς, ος, τὸ, apparo. Th. ἐντὸς, τὸ, arma.

Ἐντυνος, para, a. 2. imperat. act. ab ἐντὸς, apparo.

Ἐντυνος, adv. impreſſo corporis veſtigio: obvolutim. ab ἐντυνος, impreſſus. quod ab ὀν, & τύπτω, f. ὦω, verbero.

Ἐντὸς, ος, τὸ, arma. Alii ab ἐντὸς. In apparatu enim aliquid in loca vacua inditur, five intromittitur.

Ἐνυαλίος, gen. Jon. ab ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars. Martius. Th. Ἔνυω, Bellona.

Ἐνυβρίζω, contumelia afficio. fut. ἐνυ. praeter. ἐνύβρικα. a. 1. ἐνύβρισα. aor. 1. part. aſſiv. ἐνυβρισθεὶς, ασα. ab ὀν, & ὕβρις, ιος, ἡ, contumelia.

Ἐνυάλ, ους, ὁ, Enyeus, nomen proprium viri.

Ἐνωμοσμένος, ſponſam ornavit. a. 1. aſiv. 3. ſing. verbi ἐνωμοσμένος, ſponſam orno. ex νύμφη, ης, ἡ, ſponſa. & κόσμος, ου, ὁ, ornus.

Ἐνοξα, ας, ἡ, a. 1. ind. act. verbi ὄσσω, vel ὀσσω, fodio, punctum cado. fut. ξω. p. νένυχα.

Ἐνυπνιάζω, ſomnio. f. ἀσω. p. ἐνυπνίακα. f. paſſ. ἐνυπνιασθήσομαι. ἐνυπνιάσθη. a. 1. paſſ. ab ὀν, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἐνυπνιον, ου, τὸ, inſomnium. Accipitur etiam adv. per ſomnum. ab ὀν, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἐνυπνιος, ου, ὁ, ὁ, a. 1. ind. act. a συζάω, nitido, pro ſomno capite nuto. fut. ξω. p. πεπυκτωκα. Dicitur πυκάζω, pro πυκνόω, & πύκω, nitido.

Ἐνυπρον, ου, τὸ, magnum inteſtinum, quia ὀν ὑπὸ ὄρῳ, in poſtremo corporis.

Ἐνυφαινω, ὁ, ὁ, intexius. ex ὀν, in, & ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, texo.

Ἐνυω, ὁς, ἡ, ὁ, Bellona, Dea bellica. Hinc Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars. quaſi ab ἐνύω, perimo, quod ex eo, Etym. pro φόνω, & ἐκ τοῦ pro ἀφαιρεῖν.

Ἐνχαίρω, Poet. perpetua ſcrie. Simpliciter dicitur σχαίρω, deinceps, prope, juxta, ordine.

Ἐνχαμε, quaſi dicatur, 3. ſing. imperf. verbi κνάμω, vibro, moveo. Th. κνάω, diſtribuo.

Ἐνχαμι, manifeſte, coram. Darivus adverbialiter uſurpatus. ab ἐνωπὴ, ἧς, ἡ, aſpectus. ab ὀν, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Them. ὄσσομαι, video.

Ἐνωνία, τὰ, parietes domus, qui ſunt e regione janum. ab ἐνωπὴ, aſpectus. Th. ὄσσομαι, video.

Ἐνώπιον, adv. in conſpectu, coram.

Ἐνώπιος, ὁ, ὁ, qui in alicujus preſentia quid dicit aut facit. quaſi dicas, ὁ ἐνὶ - hinc ἐνωπιεύω, perſpicue. vide ἐνωπὴ.

Ἐνωρία, ας, ἡ, Ion. & Eol. verbi ὀτρύω, incido, impello. vide ὀτρύω.

Ἐνωρίω, irruerat, 3. ſing. plur. perf. ἐνώρικα. aor. 1. ἐνώρισα. ab ὀν, & ὄρω, excito. f. ὄρσω. & ὄρσω, ſurgo, tumpo. ab ὀξ, & ὄρω, impello. perf. paſſ. ὄρωμαι.

Ἐνως, ὁ, nomen viri ἐνώσιον, Enos. Hebr. homo.

Ἐνωσσάομαι, ὁ, ὁ, ὁ

Ἐξαετὴς, ἐτὸς, ἐτὲς. Poet. ἑξαετὴς. Ex ἑξ, sex & ἔτος, ἐτὸς, ἐτὲς, annus.

Ἐξαίνω, abluerat, 3. sing. impers. verbi ἐξαίνυμι, eximo. ab ἐξ, & αἴνυμι, capio.

Ἐξαισθάνομαι, expugnari sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. Ionic. verbi ἐξαιστόω, tollo, evello.

Ἐξαισιόω, pract. pass. infl. ἐξαισιώσατο, 3. singul. pract. ind. pass. ab ἐξαίσιος, tollo, evello.

Ἐξαίσιος, Poet. eximie, supra modum, vehementer ab ἐξαίσιος, tollo, eximo.

Ἐξαίστημι, & electus, ab ἐξαίστημι, evitamus.

Ἐξαιστόλλαμαι, Dor. & Ion. pro ἐξαίρω, 1. sing. impers. pass. verbi ἐξαίστημι, tollo, levello, eximo.

Ἐξαίστω, tollo, evello. fut. ἐξαιστήσω. p. ἐξῆρκα. a. 2. act. ἐξῆλον. 2. a. imperat. ἔξαιστ. 2. a. med. ἐξαιλάμην, ο, ετο, ετ᾽ ἐπὶ pul. 2. a. 2. sub. med. ἐξέλωμαι. 2. a. inf. med. ἐξαίλασθαι. Th. αὐξάω, capio.

Ἐξαίρω, tollo. f. ἐξαρῶ, & in 2. pl. ἐξαρεῖτε. pract. ἐξαίρω. pract. pass. ἐξαίρομαι. a. 1. pass. ἐξῆρθην. a. 2. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, tollatur. ab ἐξ, & αἴρω, tollo.

Ἐξαιτέομαι, expeto. fut. ἐξαιτήσομαι. a. 1. med. ἐξαιτησάμην, ω, ατο. ἐξαιτεῖσθαι, depoſcere. ab ἐξ, & αἰτέω, peto.

Ἐξαίτημαι, Dor. pro ἐξαίτομαι, repente, fubito.

Ἐξαίφνης, repente, adv. Poet. ἐξαίφνιος. ab ἐξ, & αἴφνης, fubito. quod eſt, per ſyncopen, pro αἰφνίδιος, fubito, abjecto σ, quod ex a priv. & φαίνω, oſtende, in lucem edo

Ἐξαίφνιος, ὁ, ἡ, ον. part. act. ab ἐξαίφνω vel ἐξαίφνομαι, medeor. f. ἐξαω. p. pas. ἀφ᾽ ἑ, & ἀκέομαι fano.

Ἐξαίφνιος, ὁ, ἡ, ον. part. act. ab ἐξαίφνω, medeor.

Ἐξαίφνω, ῶ, ſequor, eum dat. f. ἐξαω. pract. ἐξακόνδομαι. ab ἐξ, & ἀκόλουθος, ὁ, ἡ, ὸν, pediſſequus, comes.

Ἐξαίφνω, ſexcenti. Th. ἑξ, & ἑκατόν.

Ἐξαίφνω, vaſtare, a. 1. inf. act. verbi ἐξανδάνω. populor, expugno. fut. ἐξανδάσω, ſις, ſι. ab ἐξ, & ἀνδάω, ſeu ἀνδάνω, fut ὦ, evacuo.

Ἐξάνδω, Dorice. pro ἐξέλασε, exiluit, a. 1. med. 3. ſing. verbi ἐξάλλομαι, exilio.

Ἐξανδάσω, evicare, a. 1. inf. med. pro ἐξαλλάσασθαι, per ſync. ab ἐξ, & ἀλέω, molo: vito. fut. ἐξω. p. ἐξάλωκα. dicitur etiam ἀλέω, & ἀλείνω.

Ἐξάλειπτρον, ὁ, τὸ, unguentarium vas. ab ἐξαλείφω, ungo, deleo.

Ἐξαλείφω, a. 1. inf. pass. ἐξαλεῖφθαι, unguentum abſtergo.

Ἐξαλείφω, unguentum abſtergo. deleo, obliterο. f. ἐξω. pract. ἐξαλείφω. a. 1. paſſ. ἐξαλείφθην. ab ἐξ, & ἀλείφω, ungo.

Ἐξαλείφω, ας, ης, ας. 1. opt. Ἀcol. verbi ἐξαλείφω, unguentum abſtergo.

Ἐξάλλαμαι, Poet. 3. ſing. a. 1. act. Ionic. vel Dorice. pro ἐξάλλομαι, verbi ἐξαλλάσσω, immuto. Th. ἀλλάσσω, muto.

Ἐξάλλομαι, ῇ, εται, exilio. f. ἐξαλοῦμαι. a. 1. med. ἐξαλόμην, ο, ατο. Th. ἀλλομαι, ſalio.

Ἔξαλος, ὁ, diverſus, alius. ab ἑξ, & ἄλλος exempratus: inuſitatus, egregius. ab ἐξ, & ἄλλος, alius.

Ἐξαμαγεῖν, pecco. a. a. inf. ἐξαμαρτεῖν. ab ἐξ, & ἁμαρτάνω, delinquo. f. ἐξω. pract. ἐξαμαρτάνω. a. a. ἐξήμαρτον.

Ἐξαμείλιος, idem ac ἀμείλιος, negligo, ſpretno contemno.

Ἐξαμείλιος, ingreſſus, a. a. part. act. ab ἐξαμείβω, quod ab ἐξ, ἀπὸ, & βῶ, vel βάω, fubeo.

Ἐξαμείλιος, ὁ, ἡ, ον. part. paſſ. ab ἐξαμείλιος, confumo. ab ἐξ, & ἀναλίσκω, abſumo. quod ab ἀπὸ, & ἀλίσκω, capio. fut. ἀλῶσω. p. ἐξάλωκα, & Att. ἐξάλωμαι. a. 2. ἐξάλων.

Ἐξαμείλιος, ας, ης, reſurrectio. ab ἐξαμείλιος, exeito.

Ἐξαμείλιος, a. 2. inf. act. ἐξαμείλιος, a. a. part. act. ab ἐξαμείλιος, exeito.

Ἐξαμείλιος, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ἐξαμείλιος, a. 1. inf. verbi ἐξαμείλιος, exeito.

Ἐξαμείλιος, Ionice. & Att. pro ἐξαμείλιος, ſum, in ſervitutem abſtractus / a. part. med. vide ἀπραμείλιος.

Ἐξαμείλιος, ας, ης, diruptio in ſervitutem: quod ab ἀπραμείλιος, hoc ab ἀπραμείλιος, mancipium. ex them. ἀνὴρ, vir, & πᾶς, pes.

Ἐξαμείλιος, egreſſe funt, 3. plur. a. 2. act. ab ἔξειμι, vel a. 1. ab ἔξοκα. comp. ab ἐξ, & εἶμι, & ἔβω, vel ἴβω, fubeo.

Ἐξαμείλιος, aor. a. ind. actiu. ab ἐξαμείλιος, exeito.

Ἐξαμείλιος, ας, ης, a. 1. ind. act. verbi ἐξαμείλιος, exoriot. f. ἐξαμείλιος. ab ἐξ, ἀπὸ, & ἀμείλιος, orior, ſum.

Ἐξαμείλιος, emineo, aſſurgo. ab ἐξ, ἀπὸ, & ἀμείλιος, habeo.

Ἐξαμείλιος, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐξαμείλιος, emitto. ab ἐξ, ἀπὸ, & ἀμείλιος, mitto.

Ἐξαμείλιος, funditur everſtere, pract. inf. ab ἐξαμείλιος, exeito, everto.

Ἐξαμείλιος, ἀνδω, pract. imperat. paſſ. ἐξαμείλιος, ἀσθω, a. 2. part. act. verbi ἐξαμείλιος, exeito, everto, demoliot.

Ἐξαμείλιος, excito, everto, demolior. f. ἐξαμείλιος. a. 1. ἐξαμείλιος. a. 2. ἐξαμείλιος, ας, ης. ab ἐξ, ἀπὸ, & ἀμείλιος, ſlo.

Ἐξαμείλιος, ἐ ος, ἐ, indemnis, integer, ſanus.

Ἐξαμείλιος, idem ac ἀμείλιος, perficio. f. ἐω. p. ἐμείλιος. Dicimus & ἀπότω, & ἀπότω, perficio, fellino.

Ἐξαμείλιος, f. x. ind. verbi ἐξάω, educo.

Ἐξαμείλιος, pract. inf. act. verbi ἐξαμείλιος, feduco, deſcipio.

Ἐξαμείλιος, blandiriae, acc. plur. ab ἐξαμείλιος, dolus, ab ἐξ, & ἀμείλιος, decipio.

Ἐξαμείλιος, ὁ, fedueo, decipio. pract. imperat. ἐξαμείλιος, α, ατω, ατε, ατω. fut. ἐσω. p. ἐξαμείλιος. a. 1. ἐξαμείλιος. a. 2. ſub. ἐξαμείλιος, ῇς, ῇ. a. 2. act. ἐξαμείλιος. ab ἐξ, & ἀμείλιος, fallo.

Ἐξαμείλιος, a. 2. inf. act. ἐξαμείλιος, ſum. ab ἐξαμείλιος, deicipio.

Ἐξαμείλιος, deciperat, deciperunt, 3. plur. a. 2. act. Ion. ἐξαμείλιος, fut. 1. inf. act. ab ἐξαμείλιος, deicipio.

Ἐξαμείλιος, deciperat, deciperunt, Dor. pro ἐξαμείλιος, 3. plurali praef. ab ἐξαμείλιος, decipio, fedueo.

Ἐξαμείλιος, 3. ſingul. praf. opt. impoet, verbi ἐξαμείλιος, decipio. ab ἐξ, & ἀπάω, decipio, Poet. pro ἐξαμείλιος, fallo.

Ἐξαμείλιος, ὁ, fallens, praf. part. ab ἐξαμείλιος, Poet. idem ac ἐξαμείλιος, decipio, feduco.

Ἐξαμείλιος, ας, ης, a. 1. ind. verbi ἐξαμείλιος, emitto.

Ἐξαμείλιος, repente, adv. Dicitur etiam ἐξαμείλιος, Poetice pro ἐξαμείλιος.

Ἐξαμείλιος, repente, adv. ab ἐξαμείλιος, idem quod ἐξαμείλιος. idem ac ἀμείλιος, ſubitus, improviſus. quod ex a priv. & φαίνω, offendo, in lucem edo.

Ἐξαμείλιος, ος, improviſo, Poet. pro ἐξαμείλιος. ex a privat. & φαίνω, in lucem profero.

Ἐξαμείλιος, Dorice. pro ἐξαμείλιος, ex improviſo.

Ἐξάνδαμαι, fex jugerum.

Ἐξαμείλιος, ας, ης, pro Πανάθηναια, ſextuplo major. Th. ἑξ, ſex.

Ἐξαμείλιος, expellam, praf. ſub. ab ἐξ, ἀπὸ, & ἐλάω, expello. abigo.

Ἐξαμείλιος, Ionice pro ἐξαμείλιος, 3. pl. a. 2. opt. med. ab a. 2. med. ἐξαμείλιος, verbi ἐξαμείλιος, fundirus perdo. ab ἐξ, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὄλωκα. praet. med. ὄλωμαι.

Ἐξαμείλιος, ἄμαι, prorſus haeco, & quo me vertam nefcio. f. ἐσομαι, aor. 1. paſſ. ἐξαπορήθην. aor. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐξ, & πόρος, tranſeo per.

Ἐξαμείλιος, ablego. fut. λῶ. p. ἐξαπόλωκα. a. 1. ἐξαπόλωκα. ab ἐξ, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Ἐξαμείλιος, ῶ, ἐ, emiſſio, quod ab ἐξ, & ἀποστέλλω, amando, ablego, eurium navis alicuo dirigo.

Ἐξαμείλιος, adnecto, appendo. ab ἐξ, & ἄπτω, necto. f. ψω. p. ψα.

Ἐξαμείλιος, Jon. & Att. pro ἐξαμείλιος, exemtus, eximie ſelectus, perf. part. paſſ. ab ἐξαμείλιος, tollo, eximo.

Ἐξαμείλιος, Jon. pro ἐξάπαξ, 3. ſing. perf. paſſ. ejuldem verbi.

Ἐξαμείλιος, 3. ſing. a. 1. med. Dor. vel Jon. pro ἐξαμείλιος, verbi ἐξαμείλιος, tollo, ſuſcito. f. ἀρῶ. a. 1. ἤρᾰμην.

Ἐξαμείλιος, ὁ, aor. 1. part. med. ab ἐξαμείλιος, pecunia vendo, vel permuto, ab ἐξ, & ἀγορᾶ, ω, ς, argentum.

Ἐξαμείλιος, enumero, ſupputo. fut. ἐσω. a. 1. part. med. ἐξαμείλιος. ab ἐξ, & ἀριθμός, ὁ, ἡ, numerus.

Ἐξαμείλιος, ſufficienter abundare fortunis, id eſt, tantum poſſeſſionum habere, quantum ad vitam ſuſtentandam nobis ſufficit. Ἐξαμείλιος ἐκ φίλων, amici ſubvenire. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἐξαμείλιος, ſufficiemer, ſatis, ab ἐξ, & ἀρκέω, propulſo, ſufficio.

Ἐξαμείλιος, ὁ, aor. 1. participp. med. verbi ἐξαμείλιος, abnego: idem ac ἀμείλιος, nego.

Ἐξαμείλιος, ὁ, ἡ, qui aliquid negat, qui it infitias. Th. ἀμείλιος, nego.

Ἐξαμείλιος, abſolvo, perficio, praparo. fut. ἐσω. p. ἐξαμείλιος. a. 1. ἐξαμείλιος. a. 1. inf. ἐξαμείλιος. perf. part. paſſ. ἐξαμείλιος, perfecte inſtructus: ab ἐξ, & ἄρτος, ου, ὁ, ἡ, perfectus, integer.

Ἐξαμείλιος, οἱ, inſtructi, Jonice. pro ἐξαμείλιος, perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτύω, idem ac ἀρτύω, inſtruo. fut. ὑσω. pract. ὑω.

Ἐξαμείλιος, ὁ, ἡ, dux, princeps, praefultor. f. ἐξάρξω τοῦ λόγου, facrorum princeps. Plut. in Numa. ab ἐξ, & ἀρχόμενος, incipio.

Ἐξαμείλιος, villos vocant pannorum textilium, Hippocrates, & Galen. in gloſſ. forte ab ἐξαίνω, a ξέω, rado, carmino.

Ἐξαμείλιος, emieo, relulgeo. f. ψω. p. ἐξάρμαι. ab ἐξ, & ἀρμός, nitor, fulgeuo.

Ἐξαμείλιος, idem ac ἀμείλιος, arefacio. Th. αὖω, idem.

Ἐξαμείλιος, dic, praf. imperat. verbi ἐξαμείλιος. fut. ἐσω. ab ἐξ, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Ἐξαμείλιος, eodem momento, continuo. q. ab ἐξ, & αὐτός. Th. ὁ, ἡ, ὸ, ipſe, a, um.

Ἐξαμείλιος, demum, tuſim, poſt, adverb. Apoll. a. Thema eſt αὖ, rurſus.

Ἐξαμείλιος, ει, profugari, a. a. ind. verbi ἐξαφλάω, ejicio.

Ἐξαμείλιος, per ſyncopen pro ἐξάφνιος, exiemat, 3. plur. a. 1. act. Attic. verbi ἐκβάλλω, exeito, ejicio. ab ἐκ, & βάλλω, eo. ab ἐξ, & βάλλω, eo. f. βάλομαι. a. 2. ἔβλην.

Ἐξαμείλιος, exeito, fuſcito. fut. ἐξαμείλιος. p. ἐξάμηκα. a. 1. ἐξάμηκα. ab ἐξ, & ἐγείρω, excito.

Ἐξαμείλιος, protrudo, propello. f. ψω. p. ἐξάμωκα. a. 1. med. verbi ἐκχέομαι, enafeor. ab ἐκ & χώομαι, nafcor.

Ἐξαμείλιος, Jon. & Poet. pro ἐξάμηκα, 3. plur. imperf. per ſyncopen pro ἐξάμηκαν, ab ἐξάμηκα, per ſyncopen pro ἐξάμηκαν, excito. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐξαμείλιος, ας, ης, expectabam, imperf. med. verbi ἐξαμείλιος. f. ἐξαμείλιος. a. 1. ἐξαμείλιος, ab ἐξ, & ἀγορεύω, capio. accipio.

Ἐξαμείλιος, ας, ης, aor. 1. ind. act. verbi ἐξαμείλιος, vindico. f. ψω. p. ἐξάμηκα. a. 1. ἐξάμηκα. a. 1. inf. ἐξαμείλιος. imperat. ἐξάμηκαι, ψάτω. a. 1. inf. ἐξαμείλιος. ab ἐκ, & δίκη, ας, ἡ, jus.

Ἐξαμείλιος, 3. ſing. a. 2. m. ἐξάμηκαν, ας, ης, elocavi, verbi ἐξαμείλιος, dico. f. ἐξάμηκα. Th. ἔπομαι, a. 2. ſequor.

Ἐξαμείλιος, ας, ης, exhedra: cella ad colloquendum, aut meridiandum, in qua frequentes ſedes, & grabatuli, Xenophon. ab ἐξ, & ἑδρα, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Ἐξαμείλιος, exuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐξάω, exuo. f. ἐξάσω. a. 1. med. ἐξασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. ἐξάσασθαι. ab ἐξ, & ἄω, vel ἔω, habeo. a. 2. ἔβην.

Ἐξαμείλιος, tadebat, 3. ſing. imperf. verbi ἐξάω, rado. f. ξέσω.

Ἐξαμείλιος, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐξαμείλιος, exparſeo, atromitus ſum, metu percellor. ab ἐξ, & θάμβος, ους, τὸ, ſtupor, pavor.

Ἐξαμείλιος, expoſuerunt, 3. plur. a. 2. ind. med. ab ἐξαμείλιος, ου, ὁ, ἡ, verbi ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἐξαμείλιος, expreſſi, a. 1. ind. act. verbi ἐκλάω, exprimo. Th. λάω, tero.

Ἐξαμείλιος, profiliit. 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκθρῴσκω, profilio. ab ἐκ, & θρῴσκω, ſeu εορίω, ſalio.

Ἐξαμείλιος, edulcit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐκτρέφω enutrio, ab ἐκ, & τρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio.

Ἐξαμείλιος, pro ἔξεσι, exi, praet. imperat. ab ἔξειμι, quaſi ab ἔξω, exeo. ab ἐκ, & εἶμι, eo.

Ἐξαμείλιος, habebit, 3. ſing. fut. ſub. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & χήσω. p. ἐσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. act. perfumo.

Ἐξαμείλιος, Poet. pro ἐξῆς, deineeps, ordine, adverb. ab ἔχω, habeo.

Ἐξαμείλιος, effingo. ἐξαμείλιος, aſſimilatus, effictus. Them. ἄκω, ſimilis ſum.

Ἐξαμείλιος, exemit, 3. ſing. a. a. act. verbi ἐξαμείλιος, 3. ſing. a. 2. med. vide ἐξαμείλιος.

Ἐξαμείλιος, ας, ης, aor. 1. ind. act. ab ἐξαμείλιος, extraho. Them. ἕλκω, traho.

Ἐξαμείλιος, ας, ης, exemi, aor. a. ind. med. verbi ἐξαιρέω, eximio. ab ἐξ, & ἑλεῖν, capio, fut. ἐσω. p. ἐξῄρκα. a. 2. ἐξῆλον.

Ἐξαμείλιος, vel ἐξέσω, exeo, egredior. praf. inf. ἐξέναι. aor. a. ἐξῆα, ες, ε. a. 2. part. ἐξών, ούσης, ὄντος. a. 2. Att. ἐξιών, egreſſus ſum. ab ἐξ, & εἶμι, vel ἰέναι, eo.

Ἔξεστιν, licere, fas esse, ſ. ἐξὸν, ſ. ἐξόν, impers. ab ἐξ, & ἐστὶν, ſum.

Ἐξεύσιος, hoſpitio excepti, a, ὁ. ind. verbi ξενίζω, pro ξενίζω, hoſpitio excipio. fut. σω. p. ἐξενίσθην. Th. ξένος, ὁ, & Poet. ξένος, ὁ, hoſpes.

Ἑξήμαρ, diem, aor. 1. ſub. act. verbi ἡμέρω, dico. ab ἐξ, & ἔτος, dico. 2. ἐξ ἔτους.

Ἐξηργασμένος, ὁ, ὁν, perf. pass. ab ἐξεργάζομαι, elaboro, fut. ἀσομαι. perf. εἰργασμαι. Them. ἔργον, ὁ, τὸ, opus.

Ἐξηρμένος, vel ἐξηρμένος, cohiberi. Th. ἔργω, arceo.

Ἐξήρους, Jon. & Poet. pro ἐξήρους, a. 2. inf. ab ἔρυω, traho. ſ. σω.

Ἐξήρυω, ſ. ἐξέρυσω, hinc Latinum exſero.

Ἐξῆς, ἡ, qui emiſit, a. 2. participio. actiu. ab ἐξίημι, emitto, a. 2. ἐξῆκα. ab ἐξ, & ἵημι, mitto. ſ. ἐξω.

Ἔξις, habebis, Dor. ἔξεις, 2. ſing. ſ. 1. verbi ἔχω, habeo. ſ. ἔξω. p. imperf. ἐσχον.

Ἔξιμι, prodit, 3. ſing. præſ. ab ἔξειμι, prodeo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἰον.

Ἐξεσθόμενος, ὁ, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐξεσθίω, exedo, verbi ἔσθιω, edo, ſ. ἔδομαι. aor. 1. ἐξέσωσα. ab ἐξ, & ἔσθω, uto. a. 2. ἐφαγον.

Ἐξεσύροντο, ας, ὁ, aor. 1. ind. act. verbi ἐκσύρω, trahigo. ſ. ξω. p. ἐξεσύρωσαι. ab ἐξ, & κσύρω, pungo.

Ἐξεύνωτο, ας, ὁ, exinaniri, aor. 1. ind. act. verbi ἐκξενόω, exinanio. Them. κενὸς, vacuus.

Ἐξεπαυτῶν, confilium, feu concionem habere. Vide in ἀυτάσσω.

Ἐξεπλάδησε, ας, ὁ, effractus ſum, & in 3. plur. ἐξεπλάδησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκλαδάω, effingo. fut. σω. p. ἐκπεπλάδημαι. perf. paſſ. ἐκπεπλάδημαι. ab ἐξ, & πλάδω, frango.

Ἐξεπλάδων, ὁ, ὁ, exclufus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκλαω, excludo. fut. ἀσω. p. ἐκπεπλάκαται, aor. 2. ἐξέκλαυτο. perf. paſſ. ἐκκεκλαυσμαι, ſum, τοι. ab ἐξ, & κλάω, claudo.

Ἐξεπλάδων, furatus eſt, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω, furor. ab ἐξ, & κλέπτω furor. fut. ψω. p. ἐκκεκλοφα. aor. 2. ἐξέκλοπον.

Ἐξεπλάνησε, deſtexiſti, 2. plur. a. 2. ind. act. & ἐξέκλινον, 3. plur. aor. 1. verbi ἐκκλίνω, deflecto.

Ἐξεπόλησε, ας, ὁ, excolpſi, a. 1. ind. act. verbi ἐκπολάπτω, exculpo, tundendo eximo. ab ἐξ, & κολάπτω, tundo, excavo. ſ. ψω. p. ἐκκεκολαφα.

Ἐξεπόλων, Poetic. τῶ ε epentheſi, pro ἐξέλων, expellere, præſ. inf. verbi ἐξέλαυνω, pro ἐξέλαυνω, expello. hinc 3. plur. præſ. ἐξέλαυνον. ab ἐξ, & ἐλάυνω, agito, fut. ἐλάσω. p. ἐξελήλακα. aor. 2. ἐξέλασα.

Ἐξέλεγξον, & Poet. ἐκέλεγξον, aor. 2. verbi ἐκλέθω, vel ἐκλανθάνω, obliviſci facio. Them. λάθω, lateo. ſ. λαθω.

Ἐξελεμένος, ὁ, ὁ, ſingul. impersf. verbi ἐξελέω, capio.

Ἐξέλασε, expellunt, 3. plur. ind. præſ. verbi ἐξελάω, expello.

Ἐξελάσσας, ὁ, ὁ, inf. ἐξελάσσαι, qui abegit, a. 1. part. ἐξέλασα, 3. ſing. a. 1. ind. verbi ἐξελάσσω, abigo, expello.

Ἐξελάσσις, ας, ὁ, expeditio, emiſſio, profectio. ἐξέλασσις, τοῦ, ὁ, expulſio, diſceſſus. Them. λάσσω, agito. ſ. ἐλάσσω.

Ἐξέλασσον, Poet. & Jon. pro ἐξέλασε, expulit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελάσσω, expello. ejuſdem Them.

Ἐξελάσσων, expellunt, 3. plur. ind. præſ. verbi ἐξελάσσω, expello, conſulo, facio. Them. ἐλάσσω, agito. ſ. ἐλάσσω.

Ἔξελε, erue, a. 2. imperat. act. ab ἐξέλον, ας, ὁ, 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus & ἔξελε, pro ἐξαι, Jon. & Poet. pro ἐξελον. aor. 2. ind. hinc ἐξελὼν, a. 2. inf. ἐξελεῖν, a. 2. part. ab ἐξ, & αἱρέω, capio.

Ἐξελίσσομαι, redarguimus, 1. plur. præſ. ind. act. verbi ἐξελίσσω, redarguo. ἐξελίσσομεν, 3. ſing. imperat. paſſ. Th. ἐλίσσω, arguo.

Ἐξελίσσω, redarguo. ſ. ξω. p. ἐξελίσσω. a. 1. ἐξέλιξα. a. 1. inf. ἐξελίξαι. ab ἐξ, & λίσσω, arguo. ſ. ξω.

Ἐξελὼν, delegit, 3. ſingul. aor. 2. med. Jon. pro ἐξελόμην, verbi ἐξαιρέω, ſeligo, ſeorno.

Ἐξελὼν, elegeris, a. ſing. a. 1. med. verbi ἐξελίσσω, eligo. Th. ἀέρω, dico. ſ. ἀξω. p. ἀλήλεγμαι.

Ἐξελὼν, eripere, a. 2. inf. med. ab ἐξαιρέω, eximo, tollo. a. 2. ἐξέλον. ab ἐξ, & αἱρέω, capio. ſ. αἱρέσω. p. ἠρεκα. a. 2. εἷλον.

Ἐξελύσσατο, exibo, fut. 1. med. verbi ἐξέρχομαι, egredior, evado, exeo. ab ἐξ & ἔρχομαι, venio. ſ. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, & per ſync. ἦλθα. aor. 2. inf. ἐλθεῖν. p. m. ἐλήλυθα, & Att. ἀπῆλυθα.

Ἐξελυσσόμενοι, expulerunt, Jon. & Att. pro ἐξελήλακασι, 3. plur. pluſq. perf. act. verbi ἐξελαύνω. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἐξελύσθαι, exiri, præſ. med. verbi ἐξέρχομαι, exeo.

Ἐξελύσθε, exite, aor. 2. inf. actiu. verbi ἐξέρχομαι, exeo. ab ἐξ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐξελύσθη, ης, ὁ, a. 2. part. act. m. g. ἐξελύσθων ſ. g. ab eodem themate.

Ἐξελύσθον, a. 2. ſub. & 1. plur. ἐξελύσθομεν. ſ. ξέλυθον, 3. pl. ἐξέλυθε, aor. 2. part ejuſdem verbi.

Ἐξέλυτο, ης, ὁ, dereliqui, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo. ab ἐξ, & λείπω, linquo. ſ. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐξέλυτο, abiiſtis, imperſ. ἔξειμι. ſ. ἐξέλυσθε. præſ. part paſſ. ἐξελυσόμενοι, abſtractus. ab ἐξ, & ἕλκω, traho.

Ἐξελύσθω, diripui, pro ἐξειλόμην, ης, ὁ, a. 2. med. Jon. verbi ἐξαιρέω. diripio. ab ἐξ, & αἱρέω, capio. ſ. ἑλῶ. a. 2. εἷλον.

Ἐξέλυτο, pro ἐξέλαβε, eripui, a. 2. ind. Jon. ejuſd. verbi. ἐξέλυτο, a. 2. imper. med.

Ἐξέλυτο, abiiſtis, imperſ. ἔξειμι verbi ἔξειμι, exmo. ἐξέλυσθε, a. 2. ſub. med. Th. αἱρέω, capio, a. 2. ἕλαον. At ἐξέλυσθε, expellent. eſt fut. 2. Attic. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελαύνω, expello. ſ. ἐλῶ. p. ἐλήλακα.

Ἐξέμεθε, ας, ὁ, abſterſi, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, abſtergo, imperf. ἐξέμασσον. ſ. ξω. μάξω. a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, abſtergo.

Ἐξέμεσε, & ἐξέμεσσε, emiſſe, Jon. & Dor. pro ἐξέμεσα, a. 2. an. inf. verbi ἐξέμεσα, emitto, vel ἐξέμεσα. a. 2. ἐξέμαν. ab ἐξ, & ἔσω, mitto.

Ἐξέμεσε, terere, a. 1. inf. Jon. pro ἐξέσαι. verbi ἔσω, tereo. ſ. ἔξω. p. ἔσμαι. a. 2. ἔσσω.

Ἐξεμπολάσασθ', ας, ὁ, venditus, Jon. pro ἐξεμπολήσασθαι, perf. part. paſſ. verbi ἐξεμπολάω, vendo. Th. πολάω, vendo, ἐμπολάω, adverſum, ex adverſo, e regione, eum genitivo, quod ab ἐκ, & ἀντὶ, coram.

Ἐξεπεφείν, interfecit, a. 1. ind. verbi ἐξεπεφείν, interficio. ſ. ἐξεπεφείν. Th. ἔφω, occido.

Ἐξεπεφάτω, a. pl. a. 1. imp. ſcil. ἐξεπεφάτω, a. 2. inf. act. verbi ἐφέρω, effero, promo. fut. ἐξοίσω. a. 2. ἐξήνεγκον. a. imperf. ἐξέφερον, ἔφερε. aor. 1. part. ἐξενείκας, ασα, αν. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκε, ας, ὁ. ab ἐκ, & φέρω, fero.

Ἐξεπεφάτω, Poet. pro ἐξενείκας, a. 2. inf. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενείκασα, a. 2. 1. part. verbi ἐκφέρω, effero.

Ἐξεπεφάτω, ους, ὁ, elatus, & Jon. ἐξενεικὸς, ἐσσα, ὁν. 1. part. paſſ. ἐξενεγκόμενος, ὁ, ὁν, ſ. 1. ind. paſſ. ab eod. themate.

Ἐξεπολυμεθ', ας, ὁ, Jonic. pro ἐξεπολυμεθα, exportatus, perf. part. paſſ. verbi ἐκφέρω effero. Th. φέρω, fero.

Ἐξέπεσε, ας, ὁ, hoſpitio recepi, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hoſpitio recipio. fut. σω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, ὁ, ὁ, hoſpes.

Ἐξέπεσε, exierunt, 3. plur. aor. 2. med. verbi ἐξέρχομαι, exeo. a. 2. med. ἐξῆλθε. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἐξέπεσε, Dor. pro ἐξέλθοσι, exeas, 2. ſing. a. 2. opt. ἐξέλθοιμι. Dor. pro ἐξέλθοιεν. a. 2. part. ſ. g. verbi ἐξέρχομαι, exeo. Th. ἔρχομαι, venio. Sic ἐξέλθοσι, pro ἐξέλθοιεν.

Ἐξέπεσε, ας, ὁ, hoſpitio recepi, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hoſpitio recipio. fut. σω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, ὁ, ὁ, hoſpes.

Ἐξέπεσε, exierunt, 3. plur. aor. 2. med. verbi ἐξέρχομαι, exeo. a. 2. med. ἐξῆλθε. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἐξέπεσε, & per metathefin ἐξέπεσθον, depopulatus ſum, a. 2. ind. actiu. verbi ἐκπείθω, devaſto, populor. ſ. ἐκπείσω. p. ἐκπέπεισμαι.

Ἐξέπεσε, excidi, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, excido. fut. ἐκπεσοῦμαι. perf. ἐκπέπτωκα. a. 1. ἐξέπεσα, a. ſub. ἐκπέσω, ας, ὁ, ſ. in 3. plur. ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω, cado.

Ἐξεπέτασε, ας, ὁ, expandi, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, expando. ſ. ἐκπετάσω. a. 1. ἐξεπέτασα, ſui τετάσσω, fui πετάννυμι. Th. πάσσω, pando, explico.

Ἐξέπεσε, excidi, 3. ſing. imperf. verbi ἐκπίπτω, excido. Th. πίπτω, cado. ſ. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐξεπεφασμαι, σαι, ται, probe novi, edoctus, præſ. ind. ab ἐξ, & ἐπίσταμαι, ſcio. ſ. ἐπιστήσομαι. quod ab ἐπὶ, & ἵστημι, ſcio.

Ἐξεπίστατο, Jon. pro ἐξεπίστασσε, vel ἐξεπίστησε, 3. ſing. præſ. verbi ἐξεπίσταμαι, ſcio. Item ad unguem recepi. Ariſtoph.

Ἐξεπόνησε, conſulto, data opera, adv. ab ἐξ, & ἐπινοέω, ſci. ἐξ, ſ. ἐξ, idoneus, aptus.

Ἐξεπτόλεμος, ὁ, ὁ, perfuſus ſum, & in 3. plur. ἐξεπτάτησαν, a. 2. ind. paſſ. ab ἐκπάλλω, percello. ſ. ἐξ. ab ἐκ, & πάλλω, vel πτω, percutio. ſ. ἐκ.

Ἐξεπτάτησαν, enavigavit, 3. ſing. imperf. verbi ἐκπλέω, enavigo. ſ. ἐκπλεύσω. ab ἐκ, & πλέω, navigo. a. 1. m. ἐπλεύσαμεν.

Ἐξεπτάτησαν, percellebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἐκπλήσσω, percello.

Ἐξεπόνησαν, Dor. pro ἐξεπόνησαν, laboravi, a. 1. ind. act. verbi πονέω laboro. Th. πόνος, ὁ, pauper ſum, occupor erea.

Ἐξεπόνησαν, deperdati fumus, 1. plur. a. 2. act. ἐξεπορόμεν, per metathefim litteraram pro ἐξεπορόμεν, a. 2. ind. verbi ἐκπορθω, deprædor. Thema πόρθω, vaſto. fut. 2. πορθέω.

Ἐξεπόνησε, evolavit, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπταμαι, ſ. ἐκπτήσομαι. a. 2. ἐξέπτην. ab ἐκ, & πτάω, volo, as.

Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus, quod ab ἐξέραω, evacuo. fut. ἀσω. p. ἐξήραμα. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἐξερεύνασθαι, interſeere, excolere, præſ. inf. ab ἐξερεύνασθαι, operor.

Ἐξεργάσασθε, abſolutum a. 1. part. paſſ. n. g. ab ἐξεργάζομαι, abſolvo, perficio. fut. ἀσομαι. p. ἐξείργασμαι. ab ἐξ, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, ὁ, τὸ, opus.

Ἐξεργάσασθε, diligentia in efficiendo operæ, elaboratio, abſolutio.

Ἐξεργασσόμενος, pro ἐξεργασσόμενος, ὁ, ὁ, factus, perf. part. paſſ. verbi ἐξεργάζω.

Ἐξερέεινον, interrogavi, 3. ſing. imperf. verbi ἐξερέεινω, idem ac ἐξείρω, dico. Th. εἶρω, dico.

Ἐξερέθεσε, 3. ſing. a. 1. optat. ab ἐξερέθω, proſpiceo. Th. ἐρέθω, everto.

Ἐξερέθεσε, 3. ſing. a. 1. plur. imperf. verbi ἐξερέσσω, quod ab ἐκ, & ἐρέω, dico. Th. ἐρέω, idem.

Ἐξερέθεσε, penitus ſcrutor. fut. ἐρέω. p. ἐξερεύνηκα. a. 1. ἐξερεύνησα, ab ἐξ, & ἐρεύνάω, ſ. ἐρέω, indago, veſtigo ea quæro, excuſo.

Ἐξερέθεσε, ου, ὁ, 2. part. act. ab ἐξερέσσω, idem ac ἐρέω, eodo, everto. ſ. ἐρέω. a. 2. ἐρεσσα.

Ἐξερέθεσε, erupit, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἐκ, & ῥήγνυμι, frango. ſ. ξω. a. 2. ἔρρηγον.

Ἐξερέθεσε, pro ἐξέρεσε, extraxit, a. 1. ind. act. verbi ἐξέλκω, a. 1. inf. ἐξέλκειν, a. 1. part. ἐξέλκας, extraho. Th. ἕλκω, ſ. ἑλκύσω, traho.

Ἐξερέθεσε, ευς, ὁ, egredior. imperf. ἐξερχόμην, ου, ὁ, 2. ind. act. ἐξῆλθον, a. 2. ſub. ἐξέλθω, ης, ὁ, a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 2. part. ἐξελθὼν, ὁντος, ὁντι. prat. med. ἐξέλυθε, & Att. ἐξήλυθα. pluſq. perf. ἐξελήλυθον, εις, ε. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἐξέρεε, rafit, 3. ſing. a. 1. verbi ξύω, rado. ſ. ξύσω. p. ἔξυκα.

Ἐξέρεε, ας, ὁ, & ἐξείρω, ας, ὁ, legatio, quod ab ἐξ, & ἔρω, mitto.

Ἐξέρεε, ἐξῶ, ἐξῇς, Jon. & Poet. pro ἔξωσι, expulſio. ἐξῶσι τὸ ἔξειμι, τὸ ἰκβάλλω, ejicere.

Ἐξέρεεσκον, exarebet, perf. act. verbi ἐξεκάω, exaresco. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra. ſ. ἐρέω. a. 2. ἔρρακον, per ſync. idem ac σκάλλω, exaresco.

Ἐξέρεεσκον, exterebam, 1. ſing. vel. 3. plur. imperf. ἐξερέεσκον, a. verbi ἐξερέω, extergo, ab ἐκ, & σμάω, feu σμάω, abſtergo.

Ἐξέρεεσκον, tetraxit, 3. ſing. a. 1. ind. ab ἐκ τετράω, tetrabo, quod ab ἐκ, & σπάω, trahe. ſ. ἐκτάσω. a. 1. ἐξέτασα.

Ἐξέρεε, ας, ὁ, perculſus ſui, a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, & ἐξίζανω, obſtupefacio. ſ. ἐξέστησω: quod ab ἐκ, & ἵστημι, ſto.

Ἐξέρεε, & ἐξέρεεσκον, ſ. ἐξ. verbi ἐξέρεε, liceat, ἐξέρεε, licet, imperſon. ab ἔξειμι, inuſtrato, quod eſt ex ἐξ, & εἰμὶ, ſum. fut. ἐξέσω, pro ἐξέσσω. ἐξῇς, pars. ἐξ. ſ. ἐξέσσω. Th. ἔξειμι, ſum. ſ. ἐσσω. p. ἐξέσσω. fui, perf. paſſ. ab ἐξέρεε, everto, ſ. ἐξω. p. ἐξέρεε. Th. ἐξέρεε, verto.

Ἐξέρεε, exquiro, examino. fut. ἐξω. p. ἐξέρεε. a. 1. ἐξέρεε. a. 1. m. imperat. ἐξέρεε. Them. ἐξέρεε, inquiro, ſcrutor, interrogo.

Ἐξέρεε, ſecuerunt, 3. plur. a. 2. verbi ἐξέρεε. ſ. ἐξ. p. ἐξέρεε. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. p. m. τέτμημαι.

Ἐξέρεε, extentus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. ab ἐκ, & τανύω; idem ac σπάω, tendo. Th. τανύω, idem.

Ἐξέρεε, a. 2. inf. act. ἐξέρεε, ἐξῶ, a. 1. imperat. ab ἐξέρεε, exquiro. Th. ἐξέρεε, idem.

Ἐξέρεε, ους, ὁ, exquiſitio. ab, ἐξέρεε, exquiro.

Ἐξτενεκτὸς, ὴ, ὸν, indagator, æstimator. vide in ἐξετάστης.

Ἐξτενὴς, ης, ες, ὁ, ἡ, ὰ. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω; extendo.

Ἐξτενὴς, perfecerunt, 3. plur. imperf. pro ἐξετέλεσαν, Poet. ἐξετέλεσσαν, 3. sing. imperf. pass. ab ἐκ, & τελέω, perficio. Ἐξ ὧν. Th. τέλος, ους, τὸ, finis.

Ἐξτενελῶν, ῶσι, ῶσα. 2. ind. pass. ab ἐκτείνω, excidor ab ἐκ, & τέμνω, feco. f. τμηθ. p. τῶ ἐξτμῶν. 2. a. ἔτμων.

Ἐξτενήσουσι, 3. plur. a. 2. passiv. ab ἐκτρέφομαι, averfor. fut. 3. pass. ἐκτραπήσομαι, defectum a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, ε, a. 1, fub. pass. ἐκτραπὼν, ὼν, ὸν, ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐξτενῶ, vulnerabatur, 3. fing. imperf. ab ἐκ, & τιτρώω. imperf. ἐτίτρων, ὼσι, ὼσα, Th. πατρώσων, & τρώσω, vulnero.

Ἐξτέτρωτο, 3. fing. 2. 1. verbi ἐκτιτρώσκω, abortum facio. Thema πτρώσκω, vulnero.

Ἐξτέτρωκε, excavavit, 3. fing. imperf. ab ἐκτυφόω. f. ὦσω. Th. τυφλὸς, ὴ, ὸν, æcus.

Ἐξτέφῃ, invenire, a 2. inf. act. ἔξεφρε, ες, ε, ς. 2. ind. act. verbi ἐξεύρεσκω, adinvenio. ab ἐξ, & ἐφεύρω, invenio. f. ὦσω. pract. ἐξεύρω. 2. a. ἔφρον.

Ἐξφρήσει, ὃ, ἡ, inventio. ἐξεύρεμα, ἄτος, τὸ, inventum. ab ἐξεύρεσκω, invenio.

Ἐξεφρόντων, genitr. plur. part. perf. act. ἐξεφρὼς, ὼσης, ὼσ, ab ἐξεύρεσκω, invenio. f. ὦσω. Th. ἔφρων, idem.

Ἐξεφρὼν, 2. a. part. act. plur. num. vide ἐξεφρὼς.

Ἐξηκοπόλῳ, ῳ, ῳ, emerfi, a. 1. ind. act. pro ἐξεφάνθην, per. epenthefin τ, & verbi ἐκφαίνω, emergo. Th. φάνω, offendo. f. νσ. p. πεφασμ. 2. a. ἔφανσ.

Ἐξέφασκε, exortus fuit, Att. ἀδ. a. 1. pro paff. 2. a. ἐξεφάνωσε. Th. φάνω, appareo.

Ἐξέφερον, apportabant, 3. plur. imperf. verbi ἐκφέρω, asporto. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐφοίμασε, mando, jubeo. vide in ἐφίεμι.

Ἐξεχύθωσαν, jon. pro ἐξεχύσασε, 1. pl. pref. ind. act. ab ἐκχύνω, pro ἐκχέω, effero, promo.

Ἐχέσω, 3. fing. imperf. vel aor. 2. a. act. verbi ἐκχέω, effundo. f. ὐ. ἐκχεῶ. f. 2. ἐκχεύσω. aor. 1. ἐξέχεσα, ἐξέχεα, & ἐξέχευσε, ας, ε, ς. 1. imperat. ἔκχευσ, ἀτω. a. plur. ἐκχεῶτε. imperf. pass. ἐξεχύμην, ης, ατο, & χύω, fundo. f. χύσω.

Ἐξέχεσε, fuffecit, 3. a. vide in ἐκχέω, pro ἐξεκεύσε, fufficara.

Ἐπεχύθην, ης, ε, exii, penetravi, a. 1. paff. verbi ἐκχύνω, feu ἐκχέω, effundo. fut. σύσω, p. ἐκκέχυμαι. ab ἐκ, & χύω, fundo. Th. χύω, & χέω, fundo.

Ἐξέλασε, animam efflavit, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ἐκλύσω, animam effio. f. ὐσ. ab ἐκ, & ὄλλυμι. f. ὀλῶ, frigefacio.

Ἐξέωτσε, Att. pro ἔξωσε, 3. plur. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, expello, ab ἐκ, & ὠθέω, f. ὠσω, pello.

Ἐξάγαγε, eduxit, 3. fing. aor. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξάγγελλε, ες, ε, indicavi, aor. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω, indico. Thema ἀγγέλω, nuntio. fut. λῶ. p. ἤγγελκα. aor. 1. ἤγγειλα.

Ἐξάγεσε, ες, ε, exeravi, a. 1. ind. act. ab ἐξάγω, excito, fufcito. fut. ἐξάγερσω. p. ἐξήγερκα. Th. ἀγείρω, excito.

Ἐξάγομαι, ῳμαι, expono. imperf. ἐξηγούμην, ῳμην, ῃ, ῃς, ῃτο. f. ἐξηγήσομαι. aor. 1. med. ἐξηγησάμην, ω, ῃ, ατο. 1. part. ἐξηγησάμενος. ab ἐκ, & ἡγέομαι, duco, dux fum, exiftimo.

Ἐξάγγελλε, ες, ε, excitatus fum, a. 1. ind. paff. ab ἐξεγείρω, excito.

Ἐξηγητὴ, ὸν, ὸ, magus, conjector; præceptor, explanator; interpres, commentator, glofſiarius. Sub ἐξηγητὰ τῶν ἱερῶν, juriconfulti. Plut. in Rom. ab ἐξηγέομαι. expono.

Ἐξηγήσασε, ες, ε, redemi. a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, redimo. fut. σω. p. ἐξηγόρακα. a. 2. act. ſub. ἐξαγοράσω, ης, ῃ. 2. ab ἐκ, & ἀγορὰ, emo. Th. ἀγορὰ, ας, ἡ, forum.

Ἐξηγήσασε, ς, σι, pract. paff. ἐξηγέομαι. 3. plur. pract. ind. verbi ἐξηγέομαι, expono, narro, differo; præfum.

Ἐξηγόλιθε, par fyncopen pro ἐξηγερέθε, imperf. paff. ab ἐκ, & ἐγείρω, pro ἐξεγείρω, excitor. Them. ἐγείρω, expergefacio, excito.

Ἐξέεσε, egreſſi ſunt, 3. plur. a. 1. Att. ἐξῆσαν, verbi ἔξειμι, exeo, vel ἐξέρχομαι. ab ἐκ, & ἴμμι, eo. a. 2. ἦλθον ἦν, ες, ε. praſ. inf. ἐξιέναι.

Ἐξέεσο, exire, exitum habere. ab ἐκ, & ἔω, venio.

Ἐξέσσετσε, ον, ε, ς, ſexaginta. Th. ἕξ, ſex.

Ἐξέλασε, expulerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, exagito, expello. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα. p. ἐλήλακα.

Ἐξέεσε, exiluit, 3. fing. a. 1. med. verbi ἐξάλλομαι, exilio. Thema ἅλλω, falio, f. 1. med. ἅλοῦμαι, ῳ, ῃ, & per ſync. ἅλῶμαι.

Ἐξέλασε, ᾳ, ᾳ, extenſus, extrinſecus obductus, ab ἐκλάω, ductilia opus facio.

Ἐξέλεσε, deleri, 3. fing. aor. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, deleo.

Ἐξαλείφθησαν, deleti ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paff. ab ἐξαλείφω, deleo.

Ἐξέλθετε, exiſtis, 2. plur. a. 2. ἐξέλθον, ες, ε, ς, verbi ἐξέρχομαι, exeo.

Ἐξέλθῃ, exii, vel exierunt, per fyncopen pro ἐξέλθοεν, a. 2. ejudem verbi.

Ἐξέλεσε, crucifixi, 3. plur. aor. 1. verbi ἐξηλιάζω, crucifigo, Sole aduro. ab ἐκ, & ἥλιος, Sol. expono. Th. ἥλιος, ου, ὁ, Sol.

Ἐξελλαγμένοι, ὰ, immutatus, perf. paff. pro ἐξηλλαγμένος, ου, ον, ab ἐξαλλάττω, vel ado. f. ξω. p. ἤλαχα, muto.

Ἐξέλυτ, Jon. & Poet. pro ἐξέλει, ς, ῃ, exitus, expeditio, profectio. ab ἐξέρχομαι, exeo. Them. ἔρχομαι, venio.

Ἐξεμαγῆσι, cicuta manſuefacio. quod ab ἐξ, & ἡμερῶ, manſuetus.

Ἐξέμετε, evomuit, aor. 1. ind. act. ab ἐξεμέω, evomo, quod ab ἐμέω, f. ἐσω, vomo.

Ἐξέρτυσε, extulit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐξαίρω, effero. f. ἐξάρεω. Th. ὄρω, ἄρω, aor. 1. ὦρσα. aor. 2. ὤορτον.

Ἐξέτασε, deceptus, 3. ſingul. imperf. verbi ἐξαπάω. Poetice idem ac ἀπατάω, decipio, fallo, circumvenio.

Ἐξέτανσε, 3. ſing. pluſq. perf. paff. verbi ἐξήτανται, expando, explico. ab ἐκ, & ἀτανύω. idem. Th. ἀτανύω, & contracte ἀτανῶ, ſimplex, non involutus.

Ἐξέφυ, fuſuli, aor. 1. act. verbi ἐξεύω, effero. Th. ἄφω, tollo. f. ἄσω. p. ἦφκα.

Ἐξέφυσαν, arefeci, a. 1. act. verbi ἐξηράνω, ſicco. ab ἀπὸ. p. ἐξήρανμαι. Th. ἐξηρὸς, ὰ, ὸν, ſiccus, aridus.

Ἐξέφυσαν, arefeci, a. 1. act. verbi ἐξηράνω, ſicco. Ἐξηράνθην, exarui, a. 1. ind. paff. ejuſdem verbi.

Ἐξέχεσε, 3. ſing. imperf. vel aor. 2. verbi ἐξέω, ſuffero. Th. ἄφω, tollo.

Ἐξέχεσε, interrogabat, 3. ſing. imperf. verbi ἐξέρομαι, interrogo. Th. ἄρω, dico. hinc ἐξόμενος, & ἐρόμενος, idem.

Ἐξηφάνισε, ες, ε, penitus ſeruratus fum; & in 2. plur. ἐξηφανίσθε. a. 1. ind. act. verbi ἐξηφανίζω, penitus ſerutor. f. ἰσω.

Ἐξηφανισμένος, ὴ, perfectè inſtructus, perf. part. paff. verbi ἐξηφανίζω, plane perficio.

Ἐξήτασε, ες, ε, interrogavi, 1. ſingul. perf. part. paff. ab ἐξ, & ἀρτίω, inſtruo.

Ἐξήτασε, incipiebant, duces erant, 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω, quod ab ἐξ, & ἄρχω, incipio. Them. ἄρχω, ἄτω, ἦ, initium, imperium.

Ἐξήτανται, Poet. eſt 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐξήνω, cum impetu fetor, caleriter recedo. Th. ἄνεμι, ἄω, ἄσω.

Ἐξεῖς, adv. deinceps, conſequenter. ἑξῆς, idem. ἐ ἑξῆ, ordine ſequens. ὁ ἑξῆς, ſcil. ἀριθμὸς, ſequens dies. Poet. ἑξείης, ᾳ. ab ἔχω, vel ἔρχομαι, proxime ſequor.

Ἐξέτασε, Dor. pro ἐξέτασαι, examinavi, aor. 1. act. verbi ἐξετάζω, examino, exploro. f. σω, & Dor. ξω.

Ἐξεσσήσατο, jon. perſono. fut. ἐξεσσήσομαι. perf. paff. ἐξεσσήκοντα, σαι, ται. vide in ἐκ, & ἠχέω. Them. ἠχέω, ῶ, ὦ, ſonus.

Ἐξεῦ, Jonic. pro ἐξέως, axire, & pro ejiciendi. Vel ab ἐκ, & ἔω, mitto, vel ἐῶμι, pro ἰὼ, ἴμμι, vado.

Ἐξεῦν, ſeu ἐξεῖμι, expando. Pind.

Ἐξεύσθον, Dor. pro ἐξεύεσθον, 3. dual. aor. a. med. pro plur. ἐξεύσαντο, verbi ἐξευρίσκομαι, pervenio. vide ἐξεύρω.

Ἐξεῦτ, pervenit, 3. ſing. aor. 2. med. ἐξεύμην, ῃ, ετο, verbi ἐξεύρομαι. per-venio. ab ἐκ, & ἐκείνομαι, venio. f. ἐξεῦσ. p. ἔγμαι. aor. 2. a. med. ἐκείμην.

Ἐξεύσθαμεν, placabe, f. 2. m. verbi ἐκλάσκομαι, placo. Th. ἵλαος, propitius fum.

Ἐξίασται, exire, Dorice. pro ἔξειμι, vel ἐξέρχομαι, praſ. inf. ab ἐξ, & ἴμμι, eo.

Ἐξέστου, genit. plur. part. aor. 2. verbi ἐξίημι, exeo. Th. ἵημι, eo. aor. 2. ἐκ. part. aor. 2. ἰὼν, ἰοῦσα.

Ἔξεις, ει, ει, habitus. in acc. ἕξιν. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξεσάδου, praſ. inf. paff. verbi ἐξιόω, adnquo. ab ἐξ, & ἰόω, aquo. fut. ὦσω. Th. ἶος, vel ἴσος, æqualis.

Ἐξίσωτον, perceſſibenatur, 3. pl. imp. med. verbi ἐξίσχω, obſupefacio.

Ἐξίστας, & ἐξίστω, obſupefacio. f. ἐξτσω. a. 1. ἐξέστσα. a. 2. ἐξέστν, ης, η, perculſus fui. imperf. med. ἐξιστάμην, ασο, στο. ab ἐξ, & ἵστημι, ſto.

Ἐξιστορίσω, exquiram aliquid, Jon. & Poet. pro ἐξιστορήσω, quod ab ἐξ, & ἱστορέω, cognoſco. Th. ἴστωρ, ſciens.

Ἐξίσχυε, valeo, poſſum. f. ἐσχύσω. a. 1. ἐξίσχυσα. a. 3. ſub. ἐξίσχυον, ης, ε. ab ἐξ, & ἰσχύω, valeo.

Ἐξίσωθ', & ἐξανίδω. ab ἐξίσω, exire, evanefcere.

Ἔξιτον, exeundum. σὺ δὲ ἐξίτου ἔσο, quibus non exire licet. Hefiod. in Theogonia. ab ἔξιμι, exeo. Th. ἴμμι, eo.

Ἐξόδεσε, eo, exire facio, expendo. ἐξοδεύσθην, a. 1. paff. ab ἐξόδιος, exitus: quod ab ἐκ & ὁδὸς, ἡ, ἡ, via.

Ἔξοδος, ου, τὸ, & ἡ, ὁδὸς, ου, ἡ, exitus, mors. Item feſtus dies, quo exitur ad locum publici cultus divini. Tum ecrtus ipſe ibi congregatus. Item exercitus, qualis fcenæ diſcendentes canebant. Poll. l. 4. In Bibliis ἔξοδος idem eſt, ac τέλος, ους, τὸ, exitus, & egreſſio ex Ægypto. ab ἐκ, & ὁδὸς, ὁ, ἡ, via.

Ἐξόρυσσε, effero, exporto. ἐξήνεγκα, 3. pl. f. ὦ. act. verbi ἐκφέρω. effero. f. σέσω. Th. φέρω, fero. aor. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξοτρώθων, egreditur, pro ἐξέρχομαι. Dor. & jon. plur. praſ. ind. verbi ἐξέρχομαι, idem ac ἀπέρχομαι, abeo. f. ἐκπέρσομαι. p. ἐκμαι.

Ἐξπλάνησε, perdat, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐκ & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὄλωκα. p. m. ὤλεκα.

Ἐξπλήσσομαι, deperdamus, a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ἐξπόλωσε, funditus perdo. fut. ὦσω, praſ. ἐξολωδῶ. a. 1. paſſ. ἐξολώθην. praſ. ἐξολώθομαι. a. 1. paſſ. ἐξολωδήθην. f. 1. paſſ. ἐξολωθήσθησομαι. ab ἐκ, & ὄλλυμι, ὁ, ὄ, exitium. Them. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὄλωκα.

Ἐξόλωσε, ſaturat eſt. aor. 1. ἐξολώλεσε. Th. ἐλαλέω, alulo. f. ξω. p. κα.

Ἔξομαι, f. 1. med. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξομολογήσατο, ωμαι, confiteor, glorifico, cum dat. f. ἐσομαι. aor. 1. med. ἐξομολογησάμην, ω, ῃ, ατο. ab ἐκ, ὁμὸς, ſimilis & κόγος, quod a λέγω, dico p. m. λέλεγκα.

Ἔξὸν, præſ. part. n. g. ab ἔξεστ, licet.

Ἐξόπιθε, pro ἐξόπιθεν, adv. a tergo. ἐξοπίσω, in poſtremum, adverb. Th. ἔπειτα, retrorſum.

Ἐξοπίσω, adv. in poſtremum V. ἐξόπιθε.

Ἐξορκοῦτε, accquare ab ἐκ τοῦ, ὅρκος, ου, ὁ, ſacramentum, ὁ, ὄ, exterminatio, exilium, ab ἐκ, & ὄρος, ους, τὸ, terminus.

Ἐξορίζεσε, exterminare ab iiſdem ihem.

Ἐξορίζεσε, adjuro. ἐξορκίσω, a. 1. ἐξόρκισα. perf. paſſ. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐξορκιστὴς, ὰ, ὸν, exorciſta, a. 3. perſona perf. paſſ. verbi ἐξορκίζω, adjuro.

Ἐξορκισμὸς, ὁ, Att. verbi ἐξορκίζω, adjuro.

Ἔξορκος, ου, ὁ, eximium jusjurandum Vel jusjurandum contrarium aliorum verbis. Themὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐξορκοῦσι, praſ. ind. ab ἐξορκίω, jurejurando obſtringo, jubeo ac ἐξορκίω, adjuro. Them. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum. Hinc ἐξόρκιος, ος, ὰ, jusjurandum.

Ἐξορύσσω, ὰ, ὸν, Dor. pro ἐξορύσσω, tamus. Th. ὄρυσσ, idem.

Ἐξόρτισο, perfodio. f. ὄρυ. a. 2. ἐξόρυσσε. aor. 1. part. ἐξορύξας, ασα, ας. Thema ὄρυσσω, vel τω, fodio p. ὄρωχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ἐξόσσεσε, Dor. pro ἐξόσσει, oles. Th. ὄζω, oleo. f. ὀζήσω.

Ἐξόσσονται, nihili facio, pro nihilo habeo. f. ὦσω. p. ἐξόδωκα. perf. paſſ. ἐξόδωσμαι. a. 1. paſſ. ἐξοδώθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξοδωθῶ. a. 1. part paſſ. ἐξοδωθεὶς, ἐῖσα. ab ἐκ, & ὀδόω, quod ab ὀδὼς, ὠδὸς, ὁ. Thema ὀδ, unus.

Ἐξου-

Ἐξουδένω, ὦ, nihili, vel floci facio, aspernor, in nihilum redigo. f. ἐνω. p. ἐξουδένησα. a. ὦ. ἐξουδενοῦμαι, ἐφραγ. a. ὐ. pass. ἐξουδενήθηκα. perf. part. ἐξουδενημένος, η, ον, pro nihilo habitus. ab ἐξ, & οὐδὲν, vel ὁ, ἡ, οὐδὲν, idem ac οὐδὲν quod ex οὐδ', & οὐ. οὐδὲν vero ex οὐ, unque, ubi v proper sequentem aspiraram mutatur in δ, & unus.

Ἐξόδιον, sperno, Dor. est pro ἐξουδενῶ, ab ἐξόδιον, aspernor.

Ἐξοχή, ῆς, ἡ. licentia, potestas, audacitas. dignitas. ἐξοχὴν, ὡς, κατ' ἐξοχὴν, praecipue, & maxime. ab ἔξω, liceo.

Ἐξουσία, potestatem habeo, dominor, in potestatem habeo, cum genit. fut. σόω. p. ἐξουσίαγα. a. ὐ. pass. ἐξουσιάσθηκα.

Ἔξος, pro ἔξοχος & Poet. ἐξόχως, pro ἐξοχως, eximie, praeter alia, excellenter, adv. ab ἐξοχος, excello. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ. eminentia, excellentia. κατ' ἐξοχὴν, per excellentiam: mirum in modum, egregie, ἐξοχος, eminens.

Ἐξοχώτατα, ὁ, excellentissimus, superlat. ab ἐξοχος, quod vide in ἐξοχος.

Ἐξοστὸς, vel ξυστὸς, ὸν, ὁ, ἡ. a. ὐ. ind. Art. cum duplici augmento. e. assumpto, intellige. Th. ὀστὸς, mitto. a. ὐ. ἐχθ. Att. ἐσχθ, & ξυσ, pro σσυ.

Ἐξοστὸς, e somno excito. f. ὐσω. p. ἐξύστικα. a. ὐ. ἐξύστισα. a. ὐ. sub. ἐξυστίσω, ης, ᾳ. ab ἐξ, & ὕστος, ὁ, ἡ, somnus.

Ἐξύστικα, ὁ, ἡ, experrectefactus, qui evigilavit. ab eodem themate.

Ἐξόγκωτος, ὁ, ἡ, ἐξόγκωτον, ὁ, ατος, verbi ἐξόγκω, abrado, quod a ἐξόγκ, novacula. Th. ἔξω, rado.

Ἐξόγκωτος, rasus sum, perf. pass. verbi ἐξόγκω, abrado. ab eodem themate.

Ἐξόγκωτος, ὁ, plur. a. ὐ. act. verbi ἐξόγκω, rado. f. σσω. Th. ἔξω, idem.

Ἐξόγκωτος, ὁ, ἡ. texui, a. ὐ. ind. ab ἐξόγκωτος, texo. f. σσω. ab ἐξ, & ὑφάω, texo.

Ἔξω, adv. foras, foris, extra, ἔξω ὁ πόλεως, extra civitatem. ἐξω, ἐς. ab ἐξ, exterior. Th. ἐξ, ex.

Ἔξω, habebo, f. ι. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξόγκωτος, perf. act. verbi ἐξόγκω, tumefacio. Th. ὄγκος, vel ὀγκὰω, f. σσω, tumeo, inflatus sum.

Ἐξωδὸς, adverb. extrinsecus, foris, cum genit. Th. ὁς, vel ὅς, ex.

Ἐξωδὸς, ὁ, ἡ, expello, extrudo. f. τξόνω. p. ἐξώνω. a. ὐ. ἐξώνω. a. ὐ. inf. ἐξώνω. Th. ὠθέω, pello.

Ἐξόγκωτος, domo eici, a. ὐ. ind. act. verbi ἐξοικίζω. f. ἰσω. p. ἐξόγκωτος. ab ἐξ, & οἶκος, ὁ, ἡ, domus.

Ἐξολλύομαι, ὐμαι, ὐ, pluſp. perf. act. verbi ἐξόλλυμι, funditus perdo. Th. ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. p. ὀλώλα. p. m. ὤλεκα. Att. ὤλολα.

Ἐξολλύθης, ης, ὁ, ἡ, inedi, a. a. ind. act. verbi ἐξολοθρεύω, leo, ἐξολοθρεύω, illabor, inedio. ab ἐξ, & ὄλεθρος, ὁ, ἡ, lapſus, caſus. hinc ὀλέθριος, labor.

Ἐξονάσω, inſtruxit, a. ι. ind. act. ab ἐξονάζω, armo. ab ἐξ, & ὀνάζω, idem. Th. ὄνομ, ατος, τὸ, arma.

Ἐξόγκωτος, perf. paſſ. iratus ſum. ab ἐξ, & ὀργίζω, iraſcor. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ἐξόγκωτος, imperf. act. ab ἐξορμίζω, idem ac ὁρμίζω, juxtajurando obſtringo. Th. ὅρκος, ὁ, ἡ, juramentum.

Ἐξορμῶδων, a. ι. ind. paſſ. ab ἐξορμάομαι, cum impetu feror, crumpo. ab ἐξ, & ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ἐξοστὸς, exilii, ῆ, ſingul. plusq. perf. paſſ. ἐξόγκωτος, ab ἐξόγκωτος, exeito. Th. ὄρω, excito. f. ὄρω, & ὄρνω, p. ὦρκα.

Ἐξόγκωτος, expellere, aor. ι. inf. ἐξώσαι, ασαι, ᾶ, a. ὐ. part. verbi ἐξώθω, expello. Th. ὠθέω, pello. f. ὠσω. a. ὐ. ὦσα.

Ἐξόγκωτος, ᾶ, ὁ, expulſor, violentus. quod ab ἐξώθω, expello.

Ἐξόγκωτος, ᾶ, ὁ, ἡ, per oſtraciſmum ex aliquoloc pulſus, perf. part. paſſ. verbi ὀστρακίζω. vide in ὄστρακον, ὁ, τὸ, teſta.

Ἐξόγκωτος, ᾶ, ὁ, exterior. extimus. ab ἔξω, foris extra.

Ἐξόγκωτος, 3. plur. imperf. verbi ἐξόγκωτος, exco. Th. ὀχέομαι. eo. f. ὀχήσομαι. p. ὦχημαι.

E O.

Ἐὸς, ῆ, ὄν. ſingul. pruſ. opt. τὸ ἐοῖμι, ἐοῖς, ἐοῖ. Poet. pro ἑὸς, ἑῆ, ὸν, tanquam ab ἑὸς, verbi ἑάω, fum.

Ἐὸς, Poet. pro σὸς, ſui, ἐαυτὸν, ipſi.

Ἐοικάζω, videbamur, per ſynecopen pro ἐοικάσαμεν, ι. plur. p. m. Attic. ἔοικα verbi ἔοικα, ſimilis ſum.

Ἐοικὼς, ὼτος, ὁ, ἡ, aſſimilatus ſum, pruet. med. Att. pro ἔοικα, unde perf. pruet. med. ἔοικὼς, ὼτος, ὁ, ἡ, ab ἔοικα. ſimilis ſum.

Ἐοικὼς, decet, p. m. Att. pro ἔοικε. ab ἔοικα. vide in ἔοικα.

Ἐοικὼς, ſimiles facti erant, Att. pro ἐοικάσαν, 3. plur. pluſq. perf. med. verbi ἔοικα, ſimilis ſum.

Ἐοικὼς, ſimilem, acc. ſingul. ἐοικὼτος, ὁ, nom. plur. perf. part. med. ab ἔοικὼ, ſimilis. vide ἔοικὼ.

Ἐοικὼς, ὼτος, ὁ, ἡ, ſimilis, perf. part. med. vide in ἔοικὼ.

Ἔοικα, immitterem, poetice. pro ἴεἰλα, prael. opt. verbi ἴημι, mitto, quaſi ἀὸ ἴω.

Ἔοικα, genit. Dor. pro ἑὸ, ab ἑὸς, ſuus, Poet. pro ἑὸ.

Ἔοικα, Dor. pro ἔοικα, praſ. part. f. g. ab ἔοικα, ſum.

Ἐοικὼς, & ἔοικα, ſuis, f. dat. plur. ab ἑὸς, ἑῆ Poet. pro ἑὸς, ἑῆ, ὸν, ſuus, ὰ, um. Sed ἔοικα vide in ἔοικα, fit.

Ἔοικα, ſperavi, pruet. med. pro ἔλπω, Att. ſeu Jon. verbi ἔλπομαι, ſpero. Th. ἔλπὶς, ἴδος, ἡ, ſpes.

Ἔοικα, eram, 3. plur. imperf. Att. pro ἦα, a. 2. Poet. pro ἦν, ab εἰμὶ, ſum.

Ἐὸν, ἔοντος, praſ. part. Jon. n. g. pro ὤν. Sic ἐὸν, pro ὢν ἐόντων. pro ἔοντα, ὄντα, & in plur. ἐόντες, & ὄντες, & per metathelin ἔοντα. hinc ἐόντως, part. praet. med.

Ἐόργων, fecerunt, 3. plur. praet. med. pro ἔοργαν. Attice enim 3. plur. in σι, tam in perf. ac praet. medio mutatur Chaldeice, & Boeotice in ν, ut πάτρασι. pro πάτρασαν. vide in ἔοργα.

Ἐόγκωτος, Jon. & Poet. pro ὠθέω, 3. ſing. pluſq. perf. med. ἔωσμαι.

Ἐόγκωτος, ὁ, ἡ, tudicula, cochlear. ab ὄργανα, appero impartiente. Euſtath. ducit ab ὀργάω, mollio, ſubigo, ὀργὰω, μαλάσσω.

Ἐόγκωτος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἑὸς, ἑῆ, ὸν, bona, & ὄρμαι, orior, quod in feſto bona, & laeta verſantur: vel ab ἐὸς, & ὄρω, exeito. Feſtus enim dies eſt, quo unuſquiſque ſe ad laetitiam excitat. Quod ſi ἐόργα, quaſi ἐόργατα, ſanctificata? hinc ἐορτάζω, feſtum celebro.

Ἐόγκωτος, ὁ, ἡ, faſti, codicillus, in quo feſtemnia conſignagra ſunt.

Ἐόγκωτος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἑὸς, ἑῆ, ὸν, commodus, ὁ, ἡ, ὸν, tuus, a, um. & ἐὸς, idem ac ἑὸς. ex ὁ, ſui, Poet. τὸ.

Ἐὸς, ἑὸ, ἑὸν, Poet. pro ἑὸς, ὁ, ἡ, ſuus, a, um.

Ἐὸν, pro ἐὸν, & τὸν, pro τὸν, praſ. part. Jon. verbi εἰμὶ, ſum. τὸν, pro τὸν.

E Π.

Ἐπ', pro ἐπὶ, quod vide.

Ἐπαγωγὸν, a. ι. inf. ἐπάγωγος, Dor. pro ἐπάγων, adducifti, a. ι. ind. act. verbi ἐπάγω, induco, quod vide. vel ab ἐπὶ, & ἄγω.

Ἐπαγάλλω, exulta, praet. imperat. paſſ. Jon. pro ἐπαγάλλου. ex ἐπὶ, & ἀγάλλομαι, ornor, glorior. Th. ἄγαλμα, ατος.

Ἐπάγωμαι, admiror, ἀγᾶζω. praſ. ind. quod ab ἄγαμαι. Th. ἄγομαι, miror.

Ἐπαγγελμάομαι, ὁ, a. ι. part. med. verbi ἐπαγγέλλω. denuntio, quod vide.

Ἐπαγγέλλω, denuntio, ἐπαγγέλλομαι, idem. f. ἐπαγγελῶ. a. ι. ἐπήγγειλα. a. ι. ἐπαγγέλλομαι, ὁ, ἡ. praſ. part. paſſ. ab ἐπαγγέλλομαι, denuntio, admitto, ἀγᾶζω.

Ἐπαγγέλλομαι, promittunt, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι. vide ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλω, indico, denuntio. f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπαγγέλκα. a. ι. ἐπαγγέλλομαι, praſ. med. ἐπαγγέλλομαι, pollicor, profiteor, ſpondeo. perf. paſſ. ἐπαγγέλμαι, promiſi. a. ι. med. ἐπαγγειλάμην, ω, στο. ab ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. ἀγγελῶ. p. ἄγγελκα.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promiſſum. ab ἐπαγγέλλομαι. perf. paſſ. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγελτικὸς, arroganter, per promiſſionem.

Ἐπάγω, ὁ, ἐπάγωδα, addueris, adduci, vide in ἐπάγω, addi ?.

Ἐπαγωγὸς, congrego. quod ex ἐπὶ, & ἀγείρω, idem. ſ. ἀγερῶ. p. ἄγερμαι, Att. ἀγήγερμαι. a. ὐ. ἤγερα.

Ἐπάγερμα, ατος, τὸ, collectio.

Ἐπάγλυκα, concretus ſum, a. ὐ. paſſ. ab a. 2. act. ἐπάγω, ſui, verbi πάγομαι, ſeu πήγνυμι, compingo. ſ. πάγω. ſut. & πηγω.

Ἐπαγωγὸς, ὁ, ἡ, Poet. pro ἐπάγων, adducens, vide in ἐπάγω.

Ἐπαγκαλέω, Jon. illuſtrare, celebrare, obtecture. ἐπαγκαλέω, Att. dictum pro ἐπαγκαλέσω, ſut. Att. ἐπάγκαλῶ, a. ι. illuſtro. Th. ἀγκαλὸς, ὁ, ἡ, ſplendidus.

Ἐπαγωγὸς, Jon. pro ἐπαγωγὸς, vel pro ἐπαγωγὸς, ὁ, ἡ, alliciens, ab ἐπάγω, adduco.

Ἐπαγωγὸς, vide in ἐπάγω.

Ἐπαγωγὸς, ὁ, idem ac ἀγρίως. agreſtis, ferox.

Ἐπάγω, adduco. ſut. ἐπάξω. p. ἐπάγκα. a. ι. ἐπάξα. a. ι. part. ἐπάξας, ασα, ὰ. a. 2. ἐπάγον, ἄγε, ἄγ', & ἄξω, cano.

Ἐπαείδω, Jon. pro ἐπάδω, accinere. Th. ᾄδω, cano.

Ἐπαείρω, ὁ, elevans, a. ι. part. act. verbi ἐπαείρω, attollo. inde. Them. ἀείρω, tollo. f. ἀρῶ.

Ἐπαείρομαι, extollunt, Dor. pro ἐπαείρουσι, ab ἐπαείρω, vel ἐπαίρω, attollo, ergo. Th. ἀείρω, vel αἴρω, tollo.

Ἐπαζόμενος, paſſus ſum, a. ι. ind. act. verbi πάσχω, patior. fut. πάσομαι. a. ι. inf. πάσσω, p. m. πέπασθαι.

Ἐπαθροίζω, congregeo. f. σἰσω. p. ἐπαθροίκα. praſ. paſſ. ἐπαθροίζομαι. ex ἐπὶ, & ἀθροίζω, cogo. Th. ἀθρόος, ὁ, ἡ, confertus.

Ἐπαιγίζω, irruo, impetuoſe ſpiro. ab ἐπὶ, & αἰγιὰ, ἁ, procella; quod ab αἴσσω, irruo, & ἀΐσσω.

Ἐπαιδεύθης, ης, ὁ, eruditus ſum, aor. ι. ind. paſſ. a ναιδεύομαι, erudior, caſtigor. Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, puer.

Ἐπαίδευσα, ſedere, ſortiere Them. ἀΐω, audio.

Ἐπαίειται, & ἐπαίεται, edulia, quae poſt coenam apponuntur, bellaria. Euſtath. iliad. f. ἀὶ ἐπὶ, poſt, & αἴειται, vel αἴεται, cibus, coena. Them. ἔαρ, ατος, τὸ, ſuccinctus.

Ἐπαινὴς, laudat, 3. ſing. praſ. ind. ab ἐπαινὸω, laudo.

Ἐπαινίστη, laudant, Dorice. pro ἐπαινίουσι, 3. plur. praſ. ind. ἐπαινίω, laudo, celebro.

Ἐπαινίστησα, a. ι. inf. act. ab end. verbo.

Ἐπαινίστησα, 3. ſing. a. ι. opt. Æol. ejuſdem verbi.

Ἐπαινίστησε, probaverit, a. ι. opt. attic. Æol. ἐπαινίστησε, ης, ᾳ. a. ι. ſub. act. Poet. geminat. ab ἐπαινὸω, laudo. fut. ἐπαινίσσω.

Ἐπαινίστης, ὁ, laudandus, adject. verbale. Sic ἐπαινετὸς, ὸ, ὸν, laudabilis, compar. ἐπαινότερος. ab ἐπαινὸω, laudo.

Ἐπαινίστης, ὁ, ἡ, laudator, ab ἐπαινὸω.

Ἐπαινίστης, ὁ, ἡ, nomen viri, Gr. laudabilis.

Ἐπαινίστης, laudatus, admirandus.

Ἐπαινὸω, ὁ, ἡ, laudo. f. ἐπαινὸσω. p. ἐπαίνηκα. a. ι. ἐπαίνεσα. a. ι. imperat. act. ἐπαίνεσον, ἄτω, & in 2. plur. ἐπαινέσατε, ἐπαινησάτω, ης, ᾳ. a. ι. ſub. act. Poet. ἐπαίνεσσα, & ἐπαίνησσα.

Ἐπαινὴς, ὴς, ὁ, dura, ab ἀνὴς, & ἀάω, ὁ, ἡ, gravis, horrendus.

Ἐπαινίστης, Æol. pro ἐπαινίστης, a. ι. part. act. verbi ἐπαινὸω, laudo.

Ἐπαινὸν, laudaverit, 3. ſing. a. ι. ſub. act. ἐπαινήσῃ, laudetur, 3. ſing. praſ. ſub. paſſ. ab ἐπαινὸω, laudo.

Ἐπαίνησα, ὁ, ἡ, laus. ex ἐπὶ, & αἶνος, ὁ, ἡ, laus.

Ἐπαινίσσω, laudamus, 1. plur. ἐπαινίσσι, laudant, 3. plur. praſ. ind. act. ἐπαινίσσουσι, ης, ᾳ. praſ. part. paſſ. ab ἐπαινὸω, laudo.

Ἐπαίνω, a. ι. ind. act. ἐπαίνεσε, irruent, a. ι. part. act. ab ἐπὶ, & αἴσσω, ruo, f. ξω.

Ἐπαίνω, ω, ὁ, attollo, erigo. & ἐπαίρω, & ἐπείρω, ſuperbio: quod ex ἐπὶ, & αἴσσω, tollo. ſ. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. ι. ἦρα. a. ι. part. ἄρας, ασα, αν.

Ἐπαίνω, percuſſi ſum, 3. ſing. a. ι. act. a ναίω, percutio. ſ. σω.

Ἐπαίνομαι, ſentio, intelligo. Ex ἐπὶ, & ἀΐδομαι, ſentio.

Ἐπαίνοντα, irruentem, acc. ſing. part. praſ. ab ἐπαίνω, irruo.

Ἐπαίνω, irruo, cum dat. aliquando accurro, & cum

& cum gen. Item infequor, persequo, invado. cum acc. aliquando insurgo. ἐπιμαίνομαι, idem. In omnibus fignificationibus aliquid imperat, & vehementia fignificatur. ex ἐπί, & αἴνυμι rado.

Ἐπιμηνιόμαι, pudet me, erubefco, cum acc. a. t. paſſ. ἐπιμνησθῆναι, ἐπιμνήσομαι. Th. αἰδῶ, ας, ἡ. ſ. paſſ. ἐπιμνησθήσομαι. Th. αἰδῶ, ας, ἡ. turpitudo.

Ἐπιμήτης, mendico. fut. ήσω. p. ἐπίμυσα. Th. αἴσιμα, peto. ἐπαίτης, ου, ὁ, mendicus.

Ἐπιμήτωρ, conqueror, accuſo. vide ἀπόνημαι.

Ἐπίνομος, ος, ὁ, ἡ, cujus facinora innotuerunt, manifeſtus.

Ἐπίνοσος, ος, ὁ, ἡ, qui, vel quæ eſt in culpa: culpandus, culpabilis. Th. νόσος, ου, ἡ, culpa.

Ἐπίνυθος, lufus eſt, 3. ſing. a. t. paſſ. verbi νύσσω, ludo. f. ξω, & σω.

Ἐπίνυω, audio, intelligo. Ex ἐπί, & αἴνυμι, pro αἴνω, audio.

Ἐπινωτάω, ῶ. ἐπίνω, p. πα, elevo, ſuſpendo, erigo, effero. Ex ἐπί, & αἰωρέω, furſum tollo.

Ἐπινώτιος, ος, ὁ, ἡ, parui. vide in ἐπινώτιος, pareo.

Ἐπινωτιόω, ſubſequor, f. ώσω. p. ἐπινωτίωσα. a. t. paſſ. ἐπινωτιώθην. a. 2. ſub. ἐπινωτιώθω, ος, ὁ. ex ἐπί, & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſequus.

Ἐπινωτος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὑπήκοος, auditor. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπίνοια, animum adjice, præſ. imperat. ἐπινόησον, a. 1. inf. act. verbi ἐπινόω, exaudio.

Ἐπινόω, exaudio, obrempero. fut. ήσω. p. ἐπινόωκα. a. 1. ἐπινόησα. inde a. 2. ſub. ἐπινοήσω, ης, η. perf. paſſ. ἐπινόημαι. p. m. ἐπίνοια. & Att. ἐπινοέω. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπινυχάομαι, ῶμαι, exaudio, imperf. ἐπινυχάμην, ώμην, ῶ, ᾶς, ᾶ. & 3. plur. imperf. ἐπινυχόοντο, ῶντο, ἐπ. ἐπί, & νεύχομαι, audio. fut. ήσομαι.

Ἐπινυχεύω, præſ. ὁ, venator. ab ἐπινύω, induco, impello. Th. ἄγω.

Ἐπινύω, ῶ, ὁ, aliunde ad nos addu&tus. adſcitirius, peregrinus. ἐπινυτὸς ὄμβρος, impetuoſus imber, ab ἐπινύω, adduco.

Ἐπινυχεύω, venator, quia canes in feras invâdit, impellit. Item pifcator.

Ἐπινυχίη, ῆς, ἡ, navigium pifcatorium. ab ἐπινύω, impello, vel quia τὸν ἐπινυχτῆρα ὁ pifcatorum.

Ἐπίνυω, inſtabarur, 3. ſingul. imperf. activ. verbi πνλόω, luctor.

Ἐπιπλέξαμαι, ῶ, auxiliarura, f. ξω. part. act. ſ. pe ἐπιπλέξας, & πλέξω, vel πλεύσω. a. 2. ἐπέπλακον, ες, ε. permutatio. quod ab πλάσσω, muto. f. ξω.

Ἐπίπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, ſing. imperf. paſſ. a πλέκω, vibro, agito. Alii ponunt pro πέπλεκται, imperf. ab ἐπιπλέκω, inſilio.

Ἐπίπλεκτος, ου, ὁ, inſilieus, per ſyncopen pro ἐπιπλακίσκος, Æol. mutato etiam ſpiritu aſpero in tenuem. ab ἐπιπλάκω, quod ab ἐπί, & πλάκω, ſalio. f. πλάκομαι. a. 2. ἐπλακόμην.

Ἐπιπλέω, ῶ, propugnaculum muri. ex ἐπί, & πλέω, ſi, robur.

Ἐπίπλεως, ου, ὁ, apud Pindarum hoc vocabulum tantum reperitur, & diei puto de vento ſecundo, naviſque grato. q. per ſyncopen pro ἐπιπλάεως. ex ἐπί, & πλάεις, ſplendidus, & per metaph. lucis inſtar gratus. a πλάω. calefacio, foveo.

Ἐπίπλεω, inſilebat, imperf. Æolice pro ἐπέπλεον, vel plusq. perf. paſſ. pro ἐπίπλω. ab ἐπιπλέομαι, inſilio. vide ἐπιπλέω.

Ἐπίπλητος, & ἐπιπλωθείς, accumulare. ab ἐπίπλωμι, meto.

Ἐπιπλοκάδιον, cum terpiverſatione, procraſſinando. Ex ἐπί, & πλοκάδιον, pro πλοκάδιδε, ait, Heſych. Th. πλέκω, jacio.

Ἐπιπλόκη, vel ἐπιπλοκάδιον, permuto, alterno. fut. ήσομαι. ab ἐπί, & πλοκάδιον, muto. f. ξω. p. πέπλοκα.

Ἐπιπλοκίδιον, ου, ὁ, Epaminondas, Thebanorum dux.

Ἐπιπλοκίτω, reſpondeat, Jon. pro ἐπίπλοκτος, 3. ſing. plusq. perf. paſſ. verbi ἐπιπλοκτέω, reſpondeo, alterno.

Ἐπιπλοκτος, ου, ὁ, Poet. Æol. ac Jon. pro ἐπίπλεος, ου, ὁ, unius diei, qui durat unam diem. ab ἐπί, & πλέω, dies.

Ἐπιπλοκτόμενος, ὁ, obrutus, a. 1. partic. med. verbi ἐπιπλόω, cooperio. quod ex ἐπί, & πλόω, meto.

Ἐπιπλοκτόμενος, propugnare, a. 1. inf. act. ἐπιπλοκτόμεν, ἄσω, a. 2. imper. verbi ἐπιπλόω, defendo. Th. ἄμυνω, auxilior, opem fero.

Ἐπιπλοκτόμενος, poſſquam, conjunct. ex ἐπί, & ὅτε. vide ὅτε.

Ἐπιπλοκτόμενος, differt. vide ἀπαλλάσσω.

Ἐπιπλοκτόμενος, aſcendo, ſupervenio. quod ab ἐπί, & βαίνω, eo.

Ἐπιπλοκτόμενος, adv. quaſi injectim, & obvolutim, Herod. l. 2. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπιπλοκτόμενος, a. 2. inf. act. ab ἐπιπλόω, commoveo, excito.

Ἐπιπλοκτόμενος, adv. neceſſe, neceſſario, ἐπιπλοκτόμενος, ἐπ. ἐπί, & πλοκτόμενος, neceſſaria. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, neceſſitas.

Ἐπιπλοκτόμενος, redeo, excito, commoveo. fut. αξω. a. 2. ἐπιπλοκτόμενον: 2. 2. imperat. act. ἐπιπλοκτόμενος. Th. ἄγω, duco.

Ἐπιπλοκτόμενος, altius reperendo aperire, ex ἐπί, ἀνά, & λίγω, dico.

Ἐπιπλοκτόμενος, commendacio, cum acc. f. ἐπιπλοκτόμενος: ex ἐπί, ἀνά, & μεμνάομαι, in memoriam revoco. Th. μνάομαι, memoro, recordor. f. μνήσομαι. p. μεμνημαι.

Ἐπιπλοκτόμενος, acquiſco, cum dat. item requiſco. f. πλοκτόμενος. p. ἐπιπλοκτόμενος. a. 2. med. ἐπιπλοκτόμενος, ω, απ. ab ἐπί, ἀνά, & πλόω, ceſſo. a. 2. ἔπλοκτόμενος.

Ἐπιπλοκτόμενος, crebro navigare. Item abundare. Th. πλόω, navigo. ſ. ήσω.

Ἐπιπλοκτόμενος, inſurgam, f. ſi. med. ab ἐπιπλοκτόμενος, inſurgo. ex ἐπί, ἀνά, & ἵστημι, ſto.

Ἐπιπλοκτόμενος, revertor.

Ἐπιπλοκτόμενος, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἐπιπλοκτόμενος, inſuper impono, accerpum fero. ex ἐπί, & πίθημι, pono.

Ἐπιπλοκτόμενος, poſt videniam, quæ ſuperſunt, colligo. ex ἐπί, & τρυγάω, fruor. frumentum: vindemia, in Epigr.

Ἐπιπλοκτόμενος, ης, ἡ, ἔτας, redibo, fut. i. indic. paſſ. verbi ἐπιπλόω, redeo, remitto, & condono. Th. πλόω, mitto.

Ἐπιπλοκτόμενος, denuo interrogare.

Ἐπιπλοκτόμενος, ὁ, qui dimiſit, 3. a. t. paſſ. activ. ab ἐπιπλόω, a. 2. ind. verbi ἐπιπλόω, dimitto, quod ex ἐπί, & πλόω, mitto.

Ἐπιπλοκτόμενος, a. 2. inf. act. ἐπιπλοκτόμενος, & in ſ. ἐπιπλοκτόμενος, a. 2. part. act. verbi ἐπιπλόω, redeo. ſ. ἐπιπλοκτόμενος. a. 2. ἐπιπλοκτόμενος. Th. πλόω, meto.

Ἐπιπλοκτόμενος, accedo, venio.

Ἐπιπλοκτόμενος, interrogabit, 3. ſing. ſ. ι. activ. verbi ἐπιπλοκτόμενος, interrogo, f. ἐπιπλοκτόμενος. ex ἐπί, ἀνά, & ἐρωτάω, rogo.

Ἐπιπλοκτόμενος, præſto, interceſſo, imitor. ex ἐπί, ἀνά, & ἴσχω, habeo. f. ἴξω, & ἰσχύω. a. 2. ἴσχον.

Ἐπιπλοκτόμενος, ſuperſtreo. f. ἐπιπλοκτόμενος. p. m. ἐπιπλοκτόμενος, & per epenthefin τὸ ν, ἐπιπλοκτόμενος. & reduplicatione Attica ἐπιπλοκτόμενος. ex ἐπί, & πλόω, floreo. Thema πλόσω, ſet, πλόσις.

Ἐπιπλοκτόμενος, redeo. ex ἐπί, ἀνά, & ἴσω, f. ἴσω, venio.

Ἐπιπλοκτόμενος, percunctabitur, 3. ſingul. impeſf. verbi ἐπιπλοκτόμενος, quod ex ἐπί, ἀνά, & ἐρωτάω, interrogo. Th. ἔρω, dico.

Ἐπιπλοκτόμενος, inſurgo: excito, erigo. fut. ἐπιπλοκτόμενος. p. ἐπιπλοκτόμενος. fut. 2. med. ἐπιπλοκτόμενος. Th. ἴστημι, ſto.

Ἐπιπλοκτόμενος, redundum, adv. thericum. ab ἐπιπλόω, redeo. a. 2. part. ἐπιπλοκτόμενος. ex ἐπί, ἀνά, & ἴσω eo.

Ἐπιπλοκτόμενος, ὁ, ἡ, 2. 3. part. ab ἐπιπλόω, redeo. vide ἐπιπλοκτόμενος.

Ἐπιπλοκτόμενος, ὁ, part. paſſ. ἐπιπλοκτόμενος, præſ. inf. paſſ. ab ἐπιπλοκτόμενος, corrigo. ex ἐπί, ἀνά, & ὀρθός, ή, ὁ, rectus, erectus.

Ἐπιπλοκτόμενος, ης, ἡ, & ἐπιπλοκτόμενος, ους, ὁ, correctio, emendatio: ſupplementum. Ariſtoteli.

Ἐπιπλοκτόμενος, occurro. ſ. ἐπιπλοκτόμενος. a. 1. ἐπιπλοκτόμενος. & ἐπιπλοκτόμενος, occurro, obvius fio. Th. ἀντί, contra.

Ἐπιπλοκτόμενος, oriens, præſ. part. ſ. ab ἐπιπλοκτόμενος, per ſyncopen pro ἐπιπλοκτόμενος, exoritur. quod ex ἐπί, ἀνά, & πλόω, orior: mitto.

Ἐπιπλοκτόμενος, ſupra, adv. cum gen. ex ἐπί, & ὑπέρ. Gl. Cyr. ἐπιπλοκτόμενος, inſuper, ſupra.

Ἐπιπλοκτόμενος, ους, τὸ, & ἐπιπλοκτόμενος, ους, ὁ, a. 1. part. act. ἐπιπλοκτόμενος, f. τ. inf. ab ἐπιπλοκτόμενος, induco, adduco. fut. αξω. p. ἐπιπλοκτόμενος. Th. ἄγω, duco.

Ἐπιπλοκτόμενος, Dor. pro ἐπιπλοκτόμενος, fixit, 3. ſing. aor. 1. act. a πλόσσω, figo. ſ. ξω.

Ἐπιπλοκτόμενος, ος, ὁ, ἡ, dignus, Poet.

Ἐπιπλοκτόμενος, ος, ὁ, qui circum axem volvitur. ex πίθηκος curtus. Th. ἄξων, ονος, ὁ, axis.

Ἐπιπλοκτόμενος, Dor. pro ἐπιπλοκτόμενος, compegiſti, 2. 2. med. 2. ſing. verbi πήγνυμι, compingo. ſ. πήξω.

Ἐπιπλοκτόμενος, ες, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐπιπλοκτόμενος, incantatio. Th. πείθω, cano.

Ἐπιπλοκτόμενος, fodiam, a. 2. ind. act. hinc in aor. 2. paſſ. ἐπιπλοκτόμενος, verbi πήσσω, ceſſo. f. πήσω. pe πέπηγμαι.

Ἐπιπλοκτόμενος, 2. plur. præſ. ſub. verbi ἐπιπλοκτόμενος. addubito, dubium eſt, & ἀπορέω, dubito, hoc ex a priv. & πόρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ἐπιπλοκτόμενος, ος, ὁ, ἡ, intrinſus ſum, a. 1. ind. act. verbi ἐπιπλοκτόμενος, circumſpicio, intueor. f. ἀνόψω. a. 1. part. ἐπιπλοκτόμενος.

Ἐπιπλοκτόμενος, ὁ, ἡ, imprecatio, ἐπιπλοκτόμενος. ex ἐπί, & ἀρά, ᾶς, ἡ, dirus.

Ἐπιπλοκτόμενος, ὁ, ἀπόπλοκτόμενος, execror, imprecor, devoveo. ex ἐπί, & ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, dirus.

Ἐπιπλοκτόμενος, ὁ, & in ſ. ᾶς, ἐπιπλοκτόμενος, ης, ἡ, aor. 1. part. act. verbi ἐπιπλόω, attollo, erigo. ſ. ἐπιπλοκτόμενος. a. 1. ἐπίπλοκτόμενος. a. 2. imperat. ἐπιπλοκτόμενος. aor. 2. paſſ. ἐπιπλόω. ab ἐπί, & αἴρω, tollo.

Ἐπιπλοκτόμενος, ος, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπί, & ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, dirus.

Ἐπιπλοκτόμενος, irruo, illidor. ex ἐπί, & πρόσσω, amputo. f. ξω.

Ἐπιπλοκτόμενος, erigite, 2. plur. a. 1. imperat. activ. verbi ἐπιπλόω. ab ἐπιπλόω, erigo.

Ἐπιπλοκτόμενος, ὁ, ἡ, argento veſtitus. Th. ἄργυρος, argentum.

Ἐπιπλοκτόμενος, 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi πίμπλημι, tranſeo. Att. ἐπιπλοκτόμενος. a. 1. ἐπίπλοκτόμενος. ſ. ἐπιπλοκτόμενος. Th. πίμπλημι, impleo.

Ἐπιπλοκτόμενος, ὁ, ἡ, plusq. perf. paſſ. verbi ἐπιπλόω, apto. quod ex ἐπί, & ἁρμόω, apto. p. m. ἐπιπλοκτόμενος, & Att. ἐφαρμόω.

Ἐπιπλοκτόμενος, Jon. pro ἐπιπλοκτόμενος, 2. a. 2. part. med. ab ἐπιπλόω, imprecor. Themat. ἀρά. ſ. ἀρῶ, dirus.

Ἐπιπλοκτόμενος, ὁ, ἡ, paſſ. verbi ἐπιπλόω, efferri, ſuperbire. ab ἐπαίρω, attollo.

Ἐπιπλοκτόμενος, & per metath. ἐπιπλοκτόμενος, diripui, a. 2. ind. act. verbi πίμπλημι, vaſto. f. ſ. πρήσω.

Ἐπιπλοκτόμενος, præſtiti, a. 2. ind. act. 2. plur. vel Dor. pro ἐπιπλοκτόμενος, præſto, ſuffício.

Ἐπιπλοκτόμενος, 3. ſing. ſ. ι. vide ἐπιπλοκτόμενος.

Ἐπιπλοκτόμενος, ſubvenio, eam dat. ſuffício, ſuggero, erogo: poſſum: arceo adjuvando: opitulor. Eurip. Th. πλόω, f. ξω. ſ. ἐπιπλοκτόμενος. p. ἐπιπλοκτόμενος. a. 1. ἐπιπλοκτόμενος. ex ἐπί, & πλόω, propulſo.

Ἐπιπλοκτόμενος, ſufficientem, præſ. part. pro ἐπιπλοκτόμενος. Thema πλόω, adjuvo.

Ἐπιπλοκτόμενος, ὁ, ἡ, aor. 1. part. med. ab ἐπιπλοκτόμενος, aſpicor. ex ἐπί, & ἀρέω, ας, ἡ, initium.

Ἐπιπλοκτόμενος, fut. 3. act. verbi ἐπιπλόω, idem ac ἀρόω, apto, a. 1. ἤρμοσα.

Ἐπιπλοκτόμενος, ης, ἡ, provincia, ab ἐπιπλοκτόμενος, ος, ὁ, præfectus. ex ἐπί, & ἀρχός, ου, ὁ, principatus.

Ἐπιπλοκτόμενος, ος, ὁ, ἡ, auxiliator, adjutor, & f. auxiliatrix. ab ἐπιπλόω, adjuvo. Th. ἀρήγω, f. ξω, auxilior.

Ἐπιπλοκτόμενος, a. 1. inf. act. ab ἐπιπλόω, inculco. Th. πλόω, pro πλέω, cano.

Ἐπιπλοκτόμενος, & gemin. σσ, ἐπιπλοκτόμενος, guſtarunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πλόω, vel πλόσσω, poſſideo, veſcor. paſſ. πέπλημαι.

Ἐπιπλοκτόμενος, P. ct. pro πλησίον, exorno, exercco, meditor. Thema πλόσσω, orno, exercco.

Ἐπιπλοκτόμενος, ὁ, frequentatio. ab ἐπιπλόω, & ἔκτορε, prope, ſeu ἀσσυντέρω, propius. ἐπιπλοκτόμενος dicuntur facere, qui aliquid faciunt, continua ſerie ſequentes.

Ἐπιπλοκτόμενος, paſſus fui, imperf. a πάσχω, patior. f. πείσομαι. aor. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ἐπιπλοκτόμενος, perculſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πλόσσω, f. ξω, ferio. p. πεπλήγα. a. 2. ind. act. πλάγον.

Ἐπιπλοκτόμενος, ος, ὁ, calcatus ſum, a. 1. paſſ. verbi πλόω, f. πλώ, calco. a. 1. ἐπάτησα, ας, ὁ.

Ἐπιπλοκτόμενος, calcavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi πλόω, calco.

Ἐπιπλοκτόμενος, ὁ, ἡ, ſplendor. ex ἐπί, & αὐγή, ſplendor Solis.

Ἐπιπλοκτόμενος, ου, ὁ, commoratio, villa, habitatio, ſtabulum bonum, optimumque cauſa. ex ἐπί, & αὐλή, ῆς, ἡ, aula, atrium, cauſa.

Ἐπιπλοκτόμενος, fruitur, 3. ſing. ab ἐπιπλόω, utilitatem percipio, f. ἐπιπλοκτόμενος. Th. πλόω, ος, ὁ, ventus levior, aura.

Ἐπιπλοκτόμενος, ſeu ἐπιπλοκτόμενος, Dor. pro ἐπιπλοκτόμενος, præſ. inf. verbi ἐπιπλόω, fruor.

Ἐπιπλοκτόμενος, 3. ſingul. aor. 2. med. Jon. vel Dorice pro ἐπιπλοκτόμενος, adeptus eſt, verbi ἐπιπλόω, v. ἐπιπλοκτόμενος.

f. ὄσω. aor. 2. med. ἐπωμήμην, ο, στο, Dor. ἐπωμάμην. Alii volunt esse imperf. verbi ἐπωμόω, fruor.

Ἐπωμόω, ἐπωμόσω, & ἐπώμοσα, fruor, confequor; item pœnas lue. Th. αὖθ, aura.

Ἐπώμυμι, fruatis, Jon. pro ἐπώμην, 2. fing. fub. præf. verbi ἐπώμυμαι, idem ac ἐπώμην, fruor.

Ἐπώζαμαι, ομαι, putridie, adver. ὁ, ἐπώζησεν, & ὄζησεν, poſterus dies. Th. ἐφ' ᾧτερα ὄζει.

Ἐπωνάσκομαι, fruuntur, 3. plur. indic. adh. act. verbi ἐπωνήσκω, idem ac ἐπώνυμαι, fruor.

Ἐπώνυμαι, 3. ſingul. a. 2. opt. med. ἐπώνυτο, Dor. pro ἐπώνατο, 2. a. 2. ind. factivi. verbi ἐπωνέω, fruor.

Ἐπώνυται, fruuntur, 3. plur. præſ. ſub. verbi ἐπώνυμαι, idem ac ἐπώνυμαι, fruor.

Ἐπώνυτο, 3. plur. a. 2. ind. ἐπωνυτόμην, ἐπώνυτο, ἐπωνύτοντο, a. 2. m. verbi πόνω, ceſſo, f. πονέω. a. 2. ἐπόνεσα.

Ἐπόνεσε, acclamat, a. 1. imper. act. ex ἐπόνεω, & πόνω, clamo.

Ἐπόνησε, ceſſaſti, 2. ſingul. a. 1. m. a πόνω, ceſſo.

Ἐποπτεῦε, acclamare. ἐπόνησεν, acclamabant Jon. pro ἐπόνησαν, 3. plur. imperf. act. quod ex ἐπόνεω, & πόνω, Poet. pro πόνω, clamo.

Ἐπωπεφωγὼς, in flagranti delicto; in ipſo facto. ex ἐπ, in, & ὠπεφωγὼς, ὼς, ὼ, quod ex ὠπτ, ipſe, & φωγὼς, ὼς, ὼ, furtum. Th. φωῖ, φωεῖς, ὦ, ſur. ἐπωπτεφωγὼς πλόπτον, Æſchin. in ipſo furto, & manifeſto fures.

Ἐπωρχήσατ, ο, ὦ, Poet. qui ſupra cervicem ſertur. ὁ ἐπὶ τῷ ὠρχῆ φερόμενος. Th. πολλὸς, cervix.

Ἐπωρχὸς, ſuperbio, glorior. οὐκ ἀ' ἐπ' ἐπωρχῶ, ut mihi poſlicetur, ut ſpero. Sophocl. in Electr.

Ἐπωρχοῦσ, ὦ, ὦ, ſum, inſuper demo, detraho.

Ἐπωρχόμαι, ομαι, contrecto, demulceo. vide in πόνω, palpo. Them. ἅπτομαι, tango.

Ἐπωρχοπόδων, exſiccatus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἐπωρχόσω, exſicco, quod ex πόρκος, ſeu πόρκη, accendo, exarefacio. Th. ὄσω, ſicco, accendo.

Ἐπώρκεν, a. 1. ind. act. verbi ἐπωρέω, dimitto in, immitto. a. 1. ἐπώρεσα. a. 2. ſub. ἐπώρω. ex ἐπί, ὑπό, & ὄρω, mitto.

Ἐπωρύτ, ὰ, ὸ, nomen viri, Epaphras, Gr. ſpumoſus.

Ἐπωρύζω, deſpumo, f. σω. p. ὠπόρυκα. ex ἐπί, & πόρυτ, ὰ, ὸ, ſpuma.

Ἐπωρύτης, ε, ὦ, nomen viri, Epaphroditus. Gr. venuſtus.

Ἐπῶρο, immiſceo, aor. 2. ſub. ab ἐπώρω, a. 2. indi. verbi ἐπωρόω, immitto.

Ἐπώρωσεν, vexavit, conſtriuxit, aor. 1. ind. verbi πώρῶ, conglutino, denſo. fut. ὄσω. Th. πώρη, ὴ, ὸ, prunus.

Ἐπώρωθεν, ὰ, ὸ, pinguedi, a. 1. ind. paſſ. verbi πώρωμαι, craſſum reddo, pinguefacio. Th. πώρῶ, ὼσ, ὸ, craſſus.

Ἐσ, pro ἐσσι, nom. vel acc. plur. ab ἔσσ, σα, σ, verbum. Th. ἐσ, ὸ, ſum.

Ἐσαῦε, Jon. pro ἐσαῦε, vel ἐσαῦ, poſteaquam. vel pro ἐσαῦ, vel ἐσω, quando.

Ἐσβα, Dor. pro ἐσβᾶ, peragravit, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab ἐσβάνω, peragro, accedo.

Ἐσβάσκετο, ο, ὸ, imperf. act. verbi ἐσβάσκω, accedo. Th. βάσκω, εο. ſ. βήσομαι. aor. a. ἔβλαν.

Ἐσβάσκον, imperf. act. ab ἐσβάσκω, injicio, ex ἐσί, & βάσκω, jacio. ſ. βάσκω. p. βέβακα. a. 2. a. ἔβλαν.

Ἐσβάτω, a. 2. vide in ἐσβάσκω.

Ἐσβάτο, Dorice pro ἐσβάτο, 3. ſing. a. 2. act. Poet. pro ἐνεβήσατο, aſcendere fecit, impoſuit, reſtituit in. Th. βάσκω, εο.

Ἐσβᾶτω, ὰ, ὸ, peragravi, aor. 2. ind. ab ἐσβάσκω. Them. βάσκω, εο. ſ. βήσομαι.

Ἐσβάτω, ὰ, ὸ, aor. 1. ind. ἐσβήσατα, 3. pl. aor. 2. vel 2. act. ἐσβάτοντο, 3. plur. a. 2. med. verbi βάσκω, εο.

Ἐσβάσκετο, ὰ, ὸ, imperf. a. 1. ind. act. verbi ἐσβιβάζω, impono, aſcendere facio. ſut. ἄσω. ex ἐσί, & βάσκω, εο.

Ἐσβάτω, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐνιβάτω, ſuperlativo a βάτω, vivo, ſ. βιόσομαι. a. 2. ἔβιον. a. 2. imperat. βίοτι. a. 2. opt. βιόῖμι. inf. a. 2. βιόναι. a. 2. part. βιότ. Th. βίος, ὁ, vita.

Ἐσβάλλω, σω, ὲ, reſperſi, a. 2. ind. act. verbi ἐσβάλπω, reſpicio. f. ὄψ. p. ἐσβέβλεφα. ex ἐσί, & βλέπω, video.

Ἐσβάλλεσε, indidatus eſt, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐσβάλλω, indico. ex ἐσί, & βάλλω, conſulto, delibero. quod a βάλλ, ὸ, ὸ, conſilium.

Ἐσγγελία, ſ. ὄσω, p. ωκα, de malis alienis video, infulto alicui ridendo, ex ἐσί, ὸ, & γελάω, video.

Ἐσγίγνω, præſ. imperat. act. ἐσγίγνοντε, præſ. part. plur. num. verbi ἐσγίγνω, excito.

Ἐσγείρω, excito. ἐσγίγνω, p. ἐσγέγνωκα. a. 1. ἐσγίνωσα. ab ἐσί, & ἔγείρω, excito.

Ἐσέγνυτο, per Syncopen pro ἐσεγίνετο, 3. ſing. aor. 2. m. ex ἐσί, & γένομαι, fum.

Ἐσγνωσίου, dat. plur. pœſ. part. adh. ἐσγνωσα, verbi ἐσγνώσκω agnoſco. ſ. ἐσγνώσεσαι. p. ἐσέγνωκα. a. 2. ἐσέγνων. perf. paſſ. ἐσγνώσμαι. aor. 2. paſſ. ἐσγνώθ ην.

Ἐσγνώσθη, cognitus fum, a. 1. indic. paſſ. a γνώσω, cognoſco.

Ἐσέγνωτα, 2. plur. aor. 2. ind. act. ἐσέγνων, ας, ε, ejuſdem verbi.

Ἐσέγνωτε, expergefcebat, imperf. per ſyncop. Poet. pro ἐσεγείρετο, ab ἐσεγείρομαι. vide ἐσεγείρω, excito.

Ἐσέδεσα, ας, ε, ligavi, aor. 1. ind. act. verbi πέδω, ligo. ſ. σω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Ἐσέδεσσε, 3. ſing. a. 1. ind. verbi ἐσεδίομαι, commonſtro. aor. 1. act. ἐσέδεσα, ας, ε. ſ. ἔδξω. p. ἔδδεγκα. ex ἐσί, & δέκομαι, oſtendo.

Ἐσέδετο, pro ἐσεδέξω, 3. ſing. imperf. act. tanquam ab ἐσεδέξω, verbi ἐσεδέχομαι, imfuper do. ſut. δώσω. Th. δίδωμι, do.

Ἐσέδραμε, accurrit, 3. ſing. a. 2. verbi ἐσεγείρω, incurrendo, ex ἐσί, & τρέχω, curro. fut. δράξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. ἐδράμην.

Ἐσέδρης, ης, ἡ, Jon. pro ἕδρᾶ, mora, obſidio. vide δρᾶ, ſedes.

Ἐσέδυσα, exortus fum, a. a. vel imperf. verbi ἐσεδύομαι, exorior. ex ἐσί, & δύμι, vel δύνω. ſ. δύσω. p. ἔδυκα.

Ἐσέδυσε, ας, ε, aor. 1. ind. act. ex ἐσί, & δίδωμι, do. ſ. δώσω. p. ἔδωκα. a. 2. ἔδων, ας, ε.

Ἐσέδυτο, dat. plur. Jon. & Poet. pro ἔσυτ. ab ἔσυτ, ὸν, ὸς, vel, verbum. Th. ἔσυ, dico.

Ἐσεζόμενος, pro ἐσεδόμενος, dicit ſuſtath. exſtimet.

Ἐσέζυτο, ſuperſtes fui, aor. 1. ind. act. verbi ἐσεζάω, ſuperſtes fum. Th. ζάω, vivo. ſut. ζήσομαι. p. ἐσέζηκα.

Ἐσέζυτο, 3. ſing. imperf. verbi ἐσεζάομαι, requiro. Th. ζητέω, quæro. ſ. σω. p. ἐζήτηκα.

Ἐσέθηκε, impoſuit, 3. ſing. ἐσέθηκαν, 3. plur. a. 1. ind. verbi ἐσεθέθημι, impono. Them. τίθημι. a. a. ἔθηκα.

Ἐσέθηκα, ας, ε, impoſui, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐσέθεσαν, concupivi, & in ſ. plur. ἐσεθύμησα. a. 1. ind. act. verbi ἐσεθυμέω, concupifco. ex ἐσί, & θυμέω. Th. θυμὸς, ὁ, animus.

Ἐσέθεσαν, 3. plur. poſtquam, quoniam, conjunct. cum indic. ex ἐσί, & ε. hinc ἔσσεσα, deinde.

Ἐσέθεσα, Jonice, & Dorice pro ἐσέθεν, urgeris, propetas, 2. ſingul. ſub. paſſ. verbi ἐσεθέω, urgeo.

Ἐσέθεσα, feſtinabat, 3. ſing. imp. paſſ. Jonic. pro ἐσεθέω, verbi ἐσεθέω, urgeo.

Ἐσέθεσα, feſtinantis, gen. ſing. Jon. præſ. part. paſſ. vide ἐσεθέω, ab ἐσεθέομαι.

Ἐσέθεω, urgeo, impello, feſtino, perfequor, maturo. fut. ἔσω. p. ἔσπηκα. hinc ἐσεθόμενος, urgeri. ex ἐσί, & θέω, facio. alii ab ἐσί, & ὄρω, ut ſit quaſi adigo.

Ἐσέθεν, poſtquam, pro ἐσεθὲ ως. The. ἐσεί, quoniam.

Ἐσέθεσ, ἐσεθὲ, idem ac ἐσεί, poſtquam.

Ἐσεθέτω, quandoquidem, cum indic. Them. ἐσεί, poſtquam, quoniam.

Ἐσέθης, 3. ſingul. opt. præſ. Th. εἶδω, video.

Ἐσεῖδε, vidimus, videbamus, vel invidemus. aor. 2. ἐσείδον, ες, ε. aor. 2. imper. ἴδτε. ex ἐσί, & εἶδω, video.

Ἐσεῖδ, pro ἐσεῖδε, cum, quoniam. The. ἐσεί, poſtquam.

Ἐσεῖδ', pro ἐσεῖδε, adv. deinde, poſtea. Th. ἔπτα, poſtea, tum.

Ἐσείδετο, obedivit, 3. ſing. imperf. verbi πείθομαι, pareo, obedio. a. 2. med. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, perſuadeo. ſ. σω. p. πέπεικα.

Ἐσείκα, Dor. & Poet. ἔοικα, & hoc pro ἐσεί ὡς quum.

Ἐσειμαίνω, ε, τ, tenens, perf. part. paſſ. f. g. verbi ἐσειμαίνομαι, excipio. ſ. ἐξόμαι. vide in εἰμαίνω.

Ἐσεῖμι, ſuccedo. a. 3. ἔσυν, ες, ε. a. 3. part. adh. ἐσιών, ὼσα, ὸν, ſequens. hinc ἐσιόσης, ης, ἡ, ης. ingis. ex ἐσί, & εἶμι, eo.

Ἐσεῖσε, Jon. pro ἐσῶσε, permittere, immittere, a. 3. inf. ab ἔρῶμι, quod ab ἴημι, ſeu ἵω, mitto.

Ἐσεῖσεσθαι, indui, præſ. inf. verbi ἐσείσομαι, quod ex ἐσί, & ἵω, induo. hinc εἶμα, & Jon. εἷμα.

Ἐσείσης, quandoquidem. conjunct. cum indicativo in ἐσεί, poſtquam.

Ἐσεῖτε, ὰ, ὲ, a. 3. Part. ἐσειτὸς, infuper dicere, a. 3. inf. ab ἐσεί, & ἔτω, dico.

Ἐσεῖω, ας, ε, tranſixi, & in ſ. plur. ἐσείσαμεν. a. 1. ind. act. verbi σείω, tranſigo. fut. σω. part. σείσας. aor. 3. ἔσσον. perf. paſſ. σέσεῖμαι. aor. 2. paſſ. ἐσείθ ην.

Ἐσεῖσθε, ας, ε, & in 1. plur. ἐσειμάθμεν, aor. 1. ind. paſſ. verbi σείω, conor. Them. πείω, conatus, experientia.

Ἐσείσατο, tentaſti, 3. ſing. a. 1. med. ἐσειμάθμεν, ας, ε, aor. verbi πείω, conor. ſ. σω. & ἔσω, conor, tento. Th. πείω, ας, ἡ, conatus, experientia.

Ἐσείσατ, 3. ſing. imperf. verbi σειμάθμαι, tento. ab eodem themate.

Ἐσείσεσθαι, interrogare, præſ. inf. ab ἔρω, dico.

Ἐσείσ, Jon. pro ἐσείσ, 3. ſing. imperf. verbi σείω, conor. ſ. σω. p. σείσεκα. Th. πείω, experientia.

Ἐσείσεσθαι, attrahere, quod ab ἕρω, Poet. pro ἕρω, traho.

Ἐσείσεται, Jon. pro ἐσείσεται, quod vide.

Ἐσείσεται, ται, ὸ, Jon. pro ἐσείσεται, imperf. paſſ. verbi σείομαι. Them. πείω, experientia.

Ἐσείσεται, Jonice. pro ἐσείσεται, verbi σείομαι, & Poet. pro ἐσείσεται, fut. ἔσω, rogo, interrogo.

Ἐσείσεται, Jon. pro ἐσείσεται, imperf. act. ejuſdem verbi.

Ἐσείσεται, ται, ὸ, Jon. pro ἐσείσεται, interrogatio, ab eodem themate.

Ἐσείσεται, ται, ὸ, ſuperlunditio. ex ἐσί, σὺς, & ἄρω, duco.

Ἐσείσεται, ται, ὸ, adfui, a. 1. verbi ἔσωμι, adeo, ex ἐσί, & ὄμω, eo. a. 2. inuſit. ὄσω.

Ἐσείσεται, ſ. ἔω, p. χα, ſuperinduco. ex ἐσί, ὑ, vel ἐσί, & ἄρω, duco.

Ἐσείσεται, ται, ὸ, aqualiculi, ima ventris pars. τὸ ὑδάτιον, an ab ἐσί, & σάω, moveo? an ab ἐσσάτιον.

Ἐσείσεται, adit, 3. ſing. præſ. ab ἔσωμι, quod ex ἐσί, & ὄμω, eo. aor. 2. ἔσσα.

Ἐσείσεται, jubit, 3. ſing. præſ. ab ἐσείσεται, ingredior, quod ex ἐσί, εἰς, in, & ἴρω, venio. ſ. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐσείσεται, ται, ὸ, obedivi, a. 1. ind. paſſ. verbi πείθομαι, pareo. vide in πείθω, perſuadeo.

Ἐσείσεται, adferimus, 1. plur. præſ. ind. ab ἐσείσεται, adfero. ex ἐσί, εἰς, & ἄρω, fut. ἔσω. p. ἐνήνοχα.

Ἐσείσεται, adverſi. ἐσείσεται, aliqui. Th. ἔσπω, poſtea.

Ἐσείσεται, properavi, aor. 1. ind. paſſ. ἐσείσθην, ας, ε. imperat. ab ἐσείσομαι. vide in ἐσείσω.

Ἐσείσεται, ας, ε, imperf. verbi ἐσείσω, inhibeo, attendo.

Ἐσείσεται, ται, ὸ, & in ſ. plur. ἐσειδόσαμεν, ας, ε, ind. act. verbi ἐσειδόω, colloco. fut. ἔσω. perf. ἐσειδόκα. ex ἐσί, & πείδω, colloco, federe facio. Th. πέδον, ſ. ἔρω, idem.

Ἐσείσεται, ſ. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐσείσεται, adveco. Th. πάλαι, voco. ſ. ἔσω. p. κέκλημαι.

Ἐσείσεται, clauſi ſunt, ſ. plur. a. ind. paſſ. verbi κλείσω, abſcondo.

Ἐσείσεται, ſubvenio. ἐσείσεται ὁ βοηθέων. ex ἐσί, εἰς, & βοηθέω, auxilior.

Ἐσείσεται, Jon. pro ἐσείσεται, inſtabant, irruebant ſ. plur. imperf. verbi ἐσείσεται, urgeo.

Ἐσείσεται, trans, adverb. cum gen. pro ἐν πείσει, ad illa uſque.

Ἐσείσεται, ἐσείσεται, ſ. ſingul. & plur. imperf. verbi ἐσείσεται, jaceo ſuper, impoſitus ſum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐσείσεται, pro ἐσείσεται, invocabat, ſ. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἐσί, & καλέω, voco. ſ. σω. perf. κέκλημαι. perf. paſſ. κέκλημαι.

Ἐσείσεται, delinuunt, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐσείσεται, fatalia ſtamina duco. quod ex ἐσί, & κλώθω, neo.

Ἐσείσεται, 3. ſing. impera. ab ἐσείσεται, præſideo. Them. κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐσείσεται, ας, ε, appendi, aor. 1. ind. act. ab ἐσείσεται, ασα, σαι, quod ab ἐσί, & κρεμάω, ſuſpendo. ſ. ἄσω. a. 3. ἐκρέμασα. q. a κρεμέζω.

Ἐσείσεται, ται, ὸ, extenſio. ab ἐσείσεται, extendo. quod ab ἐσί, εἰς, & τείνω, tendo. ſ. τενῶ. p. πέτηκα.

Ἐπιτείνομαι, ῃ, ται, contendo, nitor, extendor. f. ἐπιτεταμαι. ant. p. med. ἐπιτεινάμην, ο, ατο. ab eod. themate.

Ἐπιτευχω, 2. fing. a. 1. med. verbi ἐπιτυγχάνομαι, infuper acquiro. Th. κτήσασθαι: acquiro. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐπιτλαθω, apprehendi, 3. fing. aor. 2. med. verbi ἐπιλαμβάνομαι, apprehendo. f. ἐπιλαμοῦμαι. a. 2. ἐπέλαβον, ες, ε. ex ἐπι, & λαμβάνω, capio.

Ἐπιτλεθω, oblitus fui, 3. fingul. aor. 2. med. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor. f. ἐπιλήσομαι. a. 2. ἐπελαθόμην. ex ἐπι & λανθάνω, feu λήθω, lateo. f. λήσω.

Ἐπιτλυω, invado, promoveo. ex ἐπι, & ἰλύω, agito.

Ἐπιτλυω, 2. a. inf. act. verbi ἐπίειμι, ſupervenio. quod ex ἐπι, & ἴειμι, venio. f. ἰλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, & per ſyncopen ἐπῆλθον, veni.

Ἐπιτλυω, χομαι, σ, & 2. part. act. gen. ἐπιλθόντος, ab ἐπίειμι, ſupervenio.

Ἐπίλυσις, ις, explicavi, aor. a. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, explico. f. λύσω. p. ἐπιλέλυκα. a. p. paſſ. ἐπιλύθην. Th. λύσις: explicatio.

Ἐπιμαίνομαι, pro ἐπιμαίνω, inſtigabat, 3. ſingul. imperf. med. verbi ἐπιμαίνομαι, incito: quod ex ἐπί, & μαίω, vehementer cupio.

Ἐπιμείρομαι, abſtulit, 3. ſing. aor. a. med. verbi μείρω, abſtergo. f. ξω.

Ἐπιμάλλω, injecit, 3. ſing. aor. a. activ. pro ἐπιτίθημι, verbi ἐπιμάλλω, ſuperjicio. Th. βάλλω, jacio. f. βάλλω. p. βέβληκα. a. p. βέβλημαι. pract. med. βάλλομαι.

Ἐπιμαλλόμην, præſ. inf. paſſ. verbi ἐπιμάλλομαι, inferor ex ἐπι ἐν, & Th. βάλλω, jacio.

Ἐπιμάθεσ, ες, ἑ, Poet. pro ἐπιστάμενος, ος, ἡ, & per ſyncopen ἐπιστάς, ὰς, ὰ, ſciſſor, qui eque inſidet.

Ἐπιμελούμενος, ἑ, conſcendens, perf. part. act. Jon. pro ἐπιμελησάμενος, ος, ἡ, verſutiſſimus, ingeniſſimus. Th. βούτης, co. f. βήσομαι, p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Ἐπίμενος, ος, ἡ, permanſi, & in 1. plur. ἐπιμένομεν, aor. 2. ind. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. fut. ἐπιμενῶ. p. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπί, & μένω, maneo.

Ἐπιμελήθω, ες, ε, curavi, a. 1. ind. paſſiv. verbi ἐπιμελέομαι, curam gero. fut. ἐπιμεληθήσομαι. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐπιμέμφομαι, accuſabat, 3. ſing. imperf. paſſiv. ex ἐπί, & μέμφομαι, accuſo. fut. ψομαι. p. μεμέμφθαι.

Ἐπίμενος, permanſit, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, permaneo, vide ἐπίμενος.

Ἐπιμενόμην, ο, ατο, ανο, infiniti, aor. 1. med. verbi ἐπιμαίνομαι, inſanio. Th. μαίνομαι, inſanio. fut. 1. med. μανήσομαι. p. μέμηνα.

Ἐπιμετο, mittebat, imperf. activ. verbi πίμνημι, mitto. f. ψω.

Ἐπίνηδε, ες, ε, ſubſanxavi, aor. 1. indic. act. verbi ἐπινώττω, ſubfanno. quod ex ἐπί, & πύττω, vel σεω, mungo, emungo. Th. μύξω, clauſis labris quendam ex naribus ſonum emitto.

Ἐπιμετο, ες, ε, miſi, aor. 1. ind. activ. verbi ἐφίημι, mitto. f. φω. p. πέπεμφα. a. 1. imperat. πέμφον.

Ἐπιπέτομαι, Dor. pro ἐπιπέτομαι. 3. fing. imperf. ſupernatabat, verbi πέτομαι, Th. νέω. nato.

Ἐπιπέτομαι, ῃ, ἑ, amiculum, indufium, ab ἐπιπέτομαι, ſuperindui.

Ἐπιπέτω, ſuperindue. fut. σω. p. ἐπιπέπυκα. a. 1. med. ἐπιπεπυκάμην, ο, ατο. a. 1. inf. med. ἐπιπέπυκασθαι. ex ἐπί, & πύκω, indue.

Ἐπιπέτομαι, aor. 2. inf. act. ἐπιπεῖν, 3. ſingul. aor. 2. vel 2. ſub. ἐπιφέρω, ab ἐπιφέρω, infero, objicio. f. ἐπιοίσω. a. 1. ἐπήνεγκα. ex ἐπί, & φέρω, fero.

Ἐπιπέτομαι, ῃ, nom. plur. a. 1. part. act. ab ἐπιφέρω, infero. vide ἐπίνεμι, Poet. pro ἐπήνεγκα, a. 1. ind. act.

Ἐπιπέτομαι, ες, ε, diſtribui, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτέμνω, quod a πέμω, tribuo. f. μω. a. a. τέτμηκα.

Ἐπιπέτομαι, 3. ſing. imperf. vide ἐπιπέτομαι, depaſci.

Ἐπιπέτομαι, accumulabam, imperf. activ. verbi ἐπιτρέχω vel ἐπιτέτρεφα, accumulo, ex ἐπί, & τέω, glomero. imperf. ἐπιτρέω, & ἐπιτρέω. unde ἐπίτρεφος, & ἐπιτρέφος.

Ἐπιπέτομαι, ſtorui ſuper, præt. med. pro ἐπιτέτρεφα, epentheſi ρ ν, & reduplic. Attica, verbi ἐπιτρέφω, ſuperſtruo. ex ἐπί, & πτέω, ſtoreo. Th. πτέω, ſto, ſterno.

Ἐπιπέτομαι, natabat, 3. imperf. med. ab ἐπιπέτομαι, fluito, ſupernato, cum dat. Aphæd. f. ξω. Th. νέω. nato.

Ἐπιπέτομαι, fugebat, 3. fing. imperf. verbi πτέω, fugeo.

Ἐπιπέτομαι, Dor. pro ἐπιπέτομαι, ῃ, ἑ. 2. partic. verbi ἐπιτρέχομαι, ſupervenio. Thema ἐπιρέω, venio.

Ἐπιπέτομαι, irruo, irrumpo, adorior. ab ἐπί, ῃ, ἑ, ἴημι, eo.

Ἐπιπέτομαι, procedam, 1. plur. ſ. 1. med. ab ἐπιτέτρεχομαι, proceda; quod ex ἐπί, εἴ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπιπέτομαι, 2. a. inf. act. ex ἐπί, εἴ, & ἔρχομαι, venio. a. 2. ἦλθον.

Ἐπιπέτομαι, ἐλιβορο. ex ἐπί, εἴ, & ἐργάζομαι, laboro. fut. σομαι. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, ν, τό, opus.

Ἐπιπέτομαι, perſequor, jirruo, circumeo. ex ἐπί, εἴ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐπιπέτομαι, 1. plur. aor. 2. act. verbi ἐπιτρέχομαι, invenio, ex ἐπί, εἴ, & βρίσκω, idem. f. ἐπιτρέω. a. 2. ἔβρον.

Ἐπιπέτομαι, pro ἐπιτρέχω, deincepe, idem ac ἔξωθεν.

Ἐπιπέτομαι, perſequere, percenſe, præt. imperat. ab εἴ, & ἄμι, eo.

Ἐπιπέτομαι, convenit, præt. med. ex ἐπί, & ἔοικα, ſimilis ſum. vide ἐπίπλεκτος ἔπεσσι.

Ἐπιπέτομαι, pro ἐπιπέτομαι, obedivit, 3. ſing. imperf. paſſ. ἐπιπέτομαι, per ſyſtolen, pro ἐπιπέτομαι, 3. plur. a. 2. paſſ. forte legendum ἐπιπέτομαι. plur. perf. med. ab ἐπί, & πείθω, perſuadeo. fut. πείσω. aor. 2. ἐπιθόμην. præt. med. πέποιθα.

Ἐπίπονος, Jon. pro ἐφίπονος, infequi. ex ἐπί, & ἕπω, ſequor.

Ἐπιπονέομαι, Jon. pro ἐπιπονέομαι, 3. plur. plusf. perf. paſſ. verbi πειράω, conor. fut. σόμαι, & Jon. σόμαι. perf. paſſ. πεπείρημαι. Them. πειράζω, 2. conatus ſum.

Ἐπίπονος, incidi, aor. 2. ind. act. verbi ἐπιτύπτω, irruo, incido, cum dat. fut. ἐπιπεσοῦμαι. p. ἐπιπέπτωκα. ex ἐπί, & πίπτω, cado.

Ἐπιπονέω, 2. fing. plusq. perf. med. quod ex ἐπί, & πίμνημι, feu πίνω, figo. f. ξω. p. πέπηγα.

Ἐπιπόνθαμαι, perſuaſimus, per ſyncopen Æol. pro ἐπιπέποιθαμεν. a. 2. ind. act. verbi πείθω, perſuadeo. Alii tamen reduplicationem etiam primis duabus litteris. verbi πείθω, perſuadeo. Alii volunt eſſe 3. plur. plusq. perf. med. pro ἐπιπεποίθεσαν, a p. m. πέποιθα.

Ἐπιπόνθαμαι, per ſyncopen, pro ἐπιπέποιθα, 2. ſing. a. 1. vel 2. pro ἐπίπεκας, ejuſdem verbi. Th. πάθω, fut. παθήσω, navigo.

Ἐπιπόνθαμαι, confido, fore. plusq. perf. med. ex ἐπί, & πείθω, perſuadeo. f. πίσομαι. p. m. πέποιθα.

Ἐπιπόνθη, Att. & Jon. pro ἐπιπόνθησαν, ut δέδε, pro δέδεν, plusq. perf. med. verbi πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ἐπιπορεύομαι, egerant, 3. pl. plusq. perf. med. ab ἐπιπορεύομαι, verbi πορεύω, vel πείρω, fabricor. f. εύω. p. m. πέπορα.

Ἐπίπονος, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιτυγχάνω, infuper ſtetimus. ex ἐπί, & πτάω, ſiſto. f. πάσω, ſtetuam.

Ἐπιπτάσσω, excidebam, pl. perf. verbi πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπίπτομαι, 3. ſing. plusq. perf. paſſ. verbi πυνθάνομαι, audio, interrogo. f. πύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Ἐπιπτόθω, tranſgreſſus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi πεφεύγω, tranſveho. Them. πίφα, ultra, adv.

Ἐπιπτόμαι, perpetro, exerceo. ex ἐπί, & ἐργάζομαι, operor. Them. ἔργον, opus.

Ἐπίπονος, adegit. 3. ſing. aor. a. ind. act. ex ἐπί, & ἐπάω, fut. σω, ſing. firmo.

Ἐπιπόθω, ſciſcitari. f. ἐπιπόσομαι. ab ὄμω, dico.

Ἐπιπόμενος, perf. paſſ. verbi ἐπιφέω, per reduplicat. Att. ἐφίω, ſigo, firmo.

Ἐπίπονος, ος, ε, tranſivi, trajeci, a. 1. indic. act. verbi πείρω, fut. πάσω, & πείρω, tranſeo. p. πεπέρακα.

Ἐπιπράθω, ες, θη, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιπράσκω, injicio. ex ἐπί, & πίπτω, projicio. f. πω. p. πέπρᾶχα.

Ἐπιπρόσσω, 3. pl. aor. 1. med. verbi ἐπιπρόσσω, confirmo, impello.

Ἐπιπρόσσω, 3. pl. aor. 1. med. verbi ἐπιπρόσσω, confirmo. impello, fortiter moveo.

Ἐπίπτω, ες, ε, ſtabilivi, firmo, confirmo. f. ξω. p. πέπηκα.

Ἐπιπτόμαι, ſupervenio. præſ. part. ἐπιπτόμενος. f. ἐπιλεύσομαι. a. 2. ἐπήλθον. ex ἐπί, & ἔρχομαι, venio. p. ἐλήλυθα. ſuperveniam.

Ἐπιπτόμαι, pro ἐπιπτόμαι, ſuperveniunt, 3. pl. præſ. ἐπιπτόμαι, ſuperveio.

Ἐπιπτόμαι, ῳ, interrogo. imperf. ἐπιπτόμαι, ων, ατο, ᾱς, ε. a. 1. ἐπιπτόμαι. ον, ατο. a. 2. ἐπιπτόμαι. imperat. ἐπιπτόμαι. ἄτω. ex ἐπί, & ἐρωτάω, rogo, ſciſcitor. hinc ἐπιπτόμαι, interrogare.

Ἐπιπτόμαι, ατος, τό, interrogatio. ab ἐπιπτόμαι, interrogo.

Ἐπιπτόμαι, ατος, ἑ, aor. 2. part. act. ab ἐπιπτόμαι, interrogo.

Ἐπιπτόμαι, 3. ſing. aor. 1. verbi ἐπιπτόμαι, infternо. f. ξω. Th. στόρνυμι, infterno.

Ἐπιπτόμαι, ᾱς, ε, ſ. verba probrofa in aliquem jaciens. ex ἐπί, ος, & βάλλω, jacio. pro μι. Βάλλω.

Ἐπιπτόμαι, cecidit, 3. ſing. a. 2. act. verbi πίπτω, cado. fut. 1. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπτόμαι, fequatur, 3. ſing. præſ. imperat. ut & ἔπω, ſequor. dual. verbi ἕπομαι, ſequor. præſ. inf. ἔπεσθαι.

Ἐπιπτος, dativ. plur. ab ἔπος, ος, τό, verbum. Them. ἔπω, dico. aor. 2. activ. ἔπον.

Ἐπιπτόμαι, ες, ε, imperf. verbi σκέπτω, claudico. f. σω.

Ἐπιπτόμαι, rezebat, 3. imperf. verbi ἐπιπτόμαι rego. f. ξω. Th. σκέπτω, rego.

Ἐπιπτόμαι, 3. pl. plusq. perf. med. ἐπιπτόμαι, ατο, verbi ἐπιπτόμαι. invifo, viſito. fut. ψομαι. perf. paſſ. ἐπίσκεμμαι. ex ἐπί, & σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἐπιπτόμαι, ες, ε, ind. act. verbi ἐπιπτόμαι, inumbro, cum dat. ſ. σω. p. ἐπιπτόμαι. a. 1. ἐπιπτόμαι, ης, η. ex ἐπί, & σκιά, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἐπιπτόμαι, inſibui, 3. ſing. a. 1. ind. activ. ex ἐπί, & σκώπτω, ſalio. Th. σκάλλω, ſalio.

Ἐπιπτόμαι, 3. ſingul. aor. 1. ind. activ. verbi ἐπιπτόμαι, obtenebro. f. σω. p. ἐπιπτόμαι. quod ex ἐπί, & σκότος, ος, ὁ, vel τὸ, ν, τό, tenebræ.

Ἐπιπτόμαι, ης, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, ſcabo. f. ψω. med. πτόμαι. p. πέπτωκα.

Ἐπιπτόμαι, 3. ſing. aor. 2. Poet. pro ἐφίπτομαι, ſequi. Th. ἕπω ſequor.

Ἐπιπτόμαι, a. 2. ind. act. hinc aor. 2. inf. ἐπιπτόμαι. a. a. part. ἐπιπτόμαι. ab ἐπιπτόμαι, attrabo. Th. σπάω, trabo.

Ἐπιπτόμαι, geminat. ex ἐπί, pro ἐπίπτομαι, Poet. 3. ſing. ſ. 1. πτόμαι, verbi εἰμί, ſum.

Ἐπιπτόμαι, impetum fecit, per metathefim pro ἐπιπτόμαι, 3. ſing. præſ. paſſ. Sic ἐπίπτομαι, pro ἐπιπτόμαι, 3. ſing. plur. perf. ex ἐπί, & σάω, ſeu σόω, conciti. Th. σάω, quatio.

Ἐπιπτόμαι, aſſilit, incubui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐφίπτομαι, vide in ἐπιπτόμαι, ſilo.

Ἐπιπτόμαι, miſſus ſum, perf. paſſ. verbi ἐπιπτόμαι, mitto.

Ἐπιπτόμαι, ος, ε, miſi, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐπιπτόμαι, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιπτόμαι, ingemiſco. quod ex ἐπί, & στενάζω, ingemiſco. f. ξω. p. ἐπιπτόμαι. a. 1. ἐπιπτόμαι. ex ἐπί, & στόμα, os. Th. στόμα, ν, τό, os, angulus.

Ἐπιπτόμαι, ingemiſcebat, 3. ſing. imperf. ab ἐπί, & στόμαι, gemo, quod a στόμα, ος, ὁ, angulus.

Ἐπιπτόμαι, coronaverunt, 3. plur. a. 1. med. ab ἐπιπτόμαι, coronо. Th. στέφω, corono. ſ. ψω, p. ἔστεφα.

Ἐπιπτός, ον, per crafin Jonic. pro ἐφιπτός, perf. part. act. verbi ἐφίπτομαι, infto, quod ex ἐπί, & ἵστημι, ſto.

Ἐπιπτόμαι, ης, η, ſuperveni, aor. 2. ind. act. verbi ἐφίπτομαι, infto. f. ἐπιπτόμαι. præſ. ἐφίπτομαι. quod ex ἐπί, & ἵστημι, ſto.

Ἐπιπτόμαι, 3. ſing. perf. paſſ. vide in ἐφίπτομαι, a ἐπιπτόμαι, firmiter ſtatuo. f. ξω.

Ἐπιπτόμαι, ος, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπτόμαι, confirmo. f. ξω. p. ἐπιπτόμαι, quod ex ἐπί, & πτόμαι, firmiter ſtatuo.

Ἐπιπτόμαι, inſiterunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi, ab ἐφίπτομαι, infto.

Ἐπιπτός, Jon. pro ἐφιπτός, ὁ, domeſticus, familiaris.

Ἐνεχόμβιος, ου, ὁ, ἡ in foco situs, ardens, θαλίαι ἐνεχόμβιοι. titio. Ab ἐγκύρα, focus.

Ἐνεωνοχύζω, idem ac ἐνεωνοχύζω, ab ἐνεωνοχύζον, ingemisco.

Ἐνεπερμενία, τὸ, perversitas, & asperiora verba, perf. part. pass. n. g. ab ἐνεπίτροπος, converto.

Ἐνεπόλλω, ω, ς, ἀ. ac ind. pass. perf. verbi ἐνεπίτροπω, converto. f. ὤσω. Th. τύπω, verto.

Ἐνεπορπίλλω, verberabant, s. plur. imperf. ex ἐνί, & σκοπελίζω, duriter tracto. Th. τύπω, solitrago. fut. ὤσω.

Ἐνέργω, inhibuit, s. 3. plur. ἀ. ac. aftiv. ἐνέργω, verbi ἐνέργω, inhibeo.

Ἐνέργω, 3. sing. plur. aor. 2. med. ejusdem verbi.

Ἐνεργω, fequitur, 3. fing. ind. praf. ab ἐνεμαι, fequor. aor. 2. med. ὠδικάμην. Them. ἐνεμαι, fequor.

Ἐνέπις, ὁ, ἡ, Poet. & Dorice. pro ἐνίσει, ου, ὁ, ἡ, ſocia, ſocius, familius. Them. ἐνεμαι, ſequor.

Ἐνεπίδλω, ἀ. 2. indic. paſſ. a ἐνεπίδλομαι, ſeu ἐνεπίδλω, fut. ὤσω, pando, volo. Th. πετάνω, idem.

Ἐνέπνεω, ας, ε, ſuſſi, ἀ. 3. ind. act. ab ἐνεπίλλω, jubeo. quod ex ἐνί, & πέλλω, inuſit. verbo.

Ἐνεπίπορ, ου, ὁ, ἡ, anuuus, horuus. ἐνεπίπορ ἀνθρωπος, homo inconſtans. Th. ἔνεμ, ου, τὸ, anuus.

Ἐνεπιπόδιζον, ἀ. ſ. ἐνεμ, quotannis ſero.

Ἐνεπίλλω, imperabat, s. ſing. imperf. ab ἐνεπίλλω, pro ἐνεπίλλον, s. ſing. imperf. paſſ. a verbo ἐνεπίλλω, jubeo.

Ἐνεπίνεμον, 3. ſing. imperf. med. verbi ἐνεπίνεμαι, delector. Th. νέμω, delecto. f. ὤσω.

Ἐνεπόλλεμ, ας, ε, ἀ. 2. ind. act. verbi ἐνεπόλλω, ſeſſor ſtudioſe, operam do. f. ὤσω, Th. ἐνεπόλλ, ἐβ-ε, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.

Ἐνεπόλλω, ω, ſing. vel 3. plur. imperf. act. quaſi ab ἐνεπόλλω, verbi ἐνεμαι, impono.

Ἐνεπίμαι, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐνεπιμαῖω, objurgo. f. ὤσω. p. ἐνεπιμαῖμαι. ex ἐνί, & πιμ, punio.

Ἐνεπιμαῖω, ας, ε, ἀ. 1. ind. act. ab ἐνεπιμαῖω, objurgo.

Ἐνεπίμαι, 3. ſing. vel 3. plur. imperf. act. ἐνεπιμαῖω, ου, ὁ, verbi ἐνεπιμαῖω, objurgo.

Ἐνέρα, ἡ, genius anni tempus. ab ἐνί, & ἔρα, ου, τὸ, annus.

Ἐνέρατα, ας, ε, incidi in, offendi: nactus ſum. aor. 1. Poet. pro ἐνέρατα, verbi ἐνέρω, a. fut. ὤσω. q. a priſco verb. ἐνέρω. Them. ἐνέρω, cado.

Ἐνεγκάνω, ω, ς, ἀ. 2. ind. paſſ. verbi ἐνεγκάνω, permitto. f. ὤσω. p. ἐνεγκάνημαι. a. 1. ἐνεγκάνθη. pract. med. ἐνεγκάνομαι. quod ex ἐνί, & γκάνω, verto.

Ἐνεγκάνω, ας, ε, aor. 1. act. ab ἐνεγκάνω, permitto.

Ἐνεγκάνω, ας, ε, ἀ. 2. verbi ἐνεγκάνω, aſſequor. quod ex ἐνί, & νγκάνω, ſum. fut. ὤσομαι.

Ἐνέλδω, imperf. vel a. 2. Æolic. pro ἐνέλδω, & ὤδω, refolutione Jon. pro ἔδω, verbi ἐνίδω, vel ὤδω, placeo. f. ὤδήσω.

Ἐνέλδω, lætis vocibus celebro. ab ἐνέλδω.

Ἐνελδήμων, intelligebamus, 1. plur. imperf. ex ἐνί, & νελδήμων, ſen νεωδήμων, intelligo. fut. ἐνέσομαι. perf. paſſ. ἐνένομαι. a. 2. med. ἐνεδήμαν.

Ἐνέλκω, ω, ς, ὀρτabilis, voto dignus. ab ἐνί, & ἔλκομαι, precor.

Ἐνελόμμενος, ου, ὁ, aor. 1. part. med. ab ἐνέλκομαι, idem ac ἔλκομαι, precor. f. ἐλόμαι. p. ἐλόμαι.

Ἐνέλφομαι, ας, ε, laudavi, & in 3. pl. ἐνέλφαμαι, a. 1. ind. act. verbi ἐνέλφαμαι, laudo. fut. ὤσω. ex ἐνί, & ἔλφαμαι, laudatus. quod ab ἔλ, bene, & φαμί, dico. Thema φαω, dico.

Ἐνέλχω, Jon. pro ἐνέλκω, praſ. imperat. ab ἐνέλκομαι, glorior.

Ἐνέλωνται, apparebant, 3. plur. pluſq. perf. Poet. pro ναρκαμμαι ἔσαν, verbi φαίνομαι, apparco. fut. ὤ. φανήσομαι. perf. paſſ. πέφασμαι & Att. πέφαμμαι. a. 2. paſſ. ἐφάνην. Them. φάω, oſtendo.

Ἐνέρομαι, ας, ε, imperf. act. verbi ἐνείρω, infero. f. ἐνείσω. a. 2. ἐνήγκαν. Th. φέρω, fero.

Ἐνέρομαι, occidebat, 3. ſing. imperf. verbi πέρω, idem ac φέρω, occido. p. m. πέφαμαι. Alii a. 2. eſſe volunt ab ἐνήγκω, quod in a. 2. ἐνήγκαν, & per ſyncop. ἐνήγκαν, occidi. Alii a φέρω deducunt, & per reduplic. πέρω, per ſyncopen πέρω: unde a. 2. ἐνήγκαν.

Ἐνέρομαι, ας, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐνεφάζω, induco, indico. fut. ἐνω. pract. ἐνεφάζομαι. pract. med. ἐνεφάζομαι. Th. φάζω, dico. Alii volunt ἐνέρομαι, Syracuſana redoplicatione dici pro ἐφάζω, facio themate ἐνέρω, ex pract. med. ἐνέρομαι, dixi.

Ἐνεφάνεντ, pro ἐνέφανεν, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐνεφάλλομαι, excogito. vide ἐνεφάλλω.

Ἐνεφάνεσσεν, Poet. pro ἐνέφανεν, quod vide.

Ἐνέφανος, ους ει, enata erat, 3. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἐνέφανος, idem ac φύω, naſcor. fut. σω. p. ἐνέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ἐνέφανε, 3. ſing. imperf. ἐνεφάνεσσ, ου, ου, ες, verbi ἐνεφάνω, acclamo. f. ὤσω. perf. ἐνεφάνηκα. pract. paſſ. ἐνεφάνημαι. unde eſt ἐνεφάνημα, ατος, τὸ, exclamatio. Themquori, ου, ὁ, vox.

Ἐνέχεσσε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. verbi ἐνέχω, ſe infundo.

Ἐνέχεμ abſtinere, occupare, præſ. inf. ἐνέχεμ σεαυτῷ πόρε, arcum intendere in ſcopum. ab ἐνί, & ἔχω.

Ἐνέχεμαμον, 3. plur. aor. 2. act. verbi ἐνέχεμαμον, ſigno, imperf. ἐνέχεμαμον, ου, ου, ες, fut. ὤσω. p. ἐνέχεμαμαι. a. 2. ἐνέχεμαμον, quod ex ἐνί, & χάω, χέω, mauus.

Ἐνέχεμ, infundebat, 3. ſing. imperf. hoc verbum pro ἐνέχεμ, quod eſt imperf. pro activo Thema χάω, fundo. f. χώσω.

Ἐνέχθω, ω, ς, ἀ. 1. paſſ. verbi πέκω, pecto, tondeo. f. πέξω. Th. πέκω, idem. f. ὤσω.

Ἐνέχθω, ω, ς, ἀ. 1. paſſ. verbi πέκω, pecto ἐνέχεμαι, invado. Thema χράω, invado furioſe.

Ἐνέχεμαι, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐνέχεμ, inhibeo. Th. ἐνέχεμ, ἐνέχεμαι. f. ὤσω. p. ἐνέχεμαι. a. 1. ἐνέχεμ. quod ex ἐνί, & ἔχω, habeo.

Ἐνέχω, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐνέχω, coquo.

Ἐνέχω, gen. plur. ab ἐνέχ-, ος, τὸ, verbum. Th. ἔνεμ, ου, τὸ, carmina, nom. pl. ab ἔνεμ, ος, τὸ, carmen. Th. ἔνεμ, dico. a. 2. ἐνεμ.

Ἐνεῖ, inuit, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἐνεμι, infum, ſtatum eſſe. Th. ἐνεμι, ἐνεῖ.

Ἐνεῖδεδ, Poet. pro ἐνίδεσι, ἐ, compos, qui aliquid adeptus eſt. ab ἐνείδελλω, injicio.

Ἐνείγκω, adduxit, Attice pro ἐνήγκ, 3. ſing. a. 1. vel præſ. med. ἐνείγκω, induco, inveho, impono. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω. p. ἦχα. a. 2. ἤγαγον.

Ἐνείγκαντο, 3. plur. aor. 2. paſſ. Attice, verbi ἐνείγκαμαι, adducor. Th. ἄγω, duco.

Ἐνεγκάλλομαι, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐνεγκάλλομαι, promitto. ex ἐνί, & ἀγγέλλω, nuntio. f. ὤσ. pract. ἀγγέλκα.

Ἐνείγκω, a. 1. ind. act. verbi ἐνείγκω, excito. fut. ὤσ. p. ἐνείγκαμαι. ex ἐνί, & ἔγκω, excito.

Ἐνεγκέλλω, Jon. pro ἐνεγκάνω, incuſare.

Ἐνέγκω, pro ἐνίκω, inerat, 3. ſing. imperf. ex ἐνί, & ἔκω, ſum.

Ἐνεῖκω, ἐνεῖ, ἐνεῖ, perf. med. verbi ἐνεμι, accedo, adeo. Th. ἔρχω, eo.

Ἐνεῖκω, ου, ὁ, ἡ, annus, ex ἐνί, & ἔνεμ, ου, τὸ, annus.

Ἐνεῖκω, ω, perf. pass. actiu. f. g. ab ἐνείδω, quod ex ἐνί, & ὄδμη, video. f. ὄπω.

Ἐνεῖκω, Jon. pro ἐνεῖκω, immiſerunt, ab ἐνίημι, immitto. Sic ἔπεκω, Jon. pro ἔπεκω.

Ἐνεικάδεσσι, ου, ὁ, ἡ, aor. 1. ind. act. verbi ἐνεικάδεσσι, ſubfequor. fut. ὤσω. p. ἐνεικάδεσμαι. a. 1. ſub. act. ἐνεικάδεσθην, ης, ε. quod ex ἐνί, & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, peditiſequus, a.

Ἐνείκαντ, 3. plur. a. 1. med. ejusdem verbi. pitius. Th. ἄκουω, audio.

Ἐνείκαντα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἐνείκαντα, exaudio. f. ὤσω. p. ἐνήκαμα. p. m. ἐνήκαμα. ex ἐνί, & ἄκουω, audio.

Ἐνεγκρόνεσσι, 3. plur. imperf. med. ἐνεγκρονέομαι, ὠμίλει, ου, ου, ες, ων, verbi ἐνεγκρονέομαι, ὠμίλ, exaudio, ex ἐνί, & κρονέομαι, audio.

Ἐνείκαντ, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐνείκαντ, vibro. f. ὤσω. a. 1. ἤνεικα.

Ἐνείλυσι, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐνίγκω, accedo. Th. ἴγκομαι, venio.

Ἐνείλυσε, ας, ε, ἀ. ἐνείλυσε, advenæ. nom. pl. ab ἐνήλυσ, υδος, quod ab ἐνίγκομαι, advenio. ex ἐνί, & ἔγκομαι, venio.

Ἐνείλυσ-, 3. ſing. pract. med. vel a. 2. & per ſyncopen ἐνήλυθ, ab ἐνίγκομαι, advenio.

Ἐνεῖσι, ἐ, advena. q. ab ἐνείλυδος, ἐνείλυδος, ἐ, advena. Job. 20. 26. ἔπτωσαν, advenitus.

Ἐνέμμενος, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐνεμαίνω, nocco, damnum do. fut. ὤσω. Th. νέμω, ου, τὸ, damnum.

Ἐνεμπάλιος, ὁ, ἡ, alternans. ab ἐμπάλλω, alterno.

Ἐνέμπεσ, laudabam, & contracte ἐνέμπεσ, imperf. act. verbi ἐνεμαίνω, laudo. f. ὤσω. a. 1. ἐνέμπεσα. a. 1. paſſ. ἐνεμπάλθη. ex ἐνί, & αἴνεσ, ου, ὁ, laus.

Ἐνέπω, aderat, 3. ſing. imperf. verbi ἐνείμι, adſum, ingredior, advento. Th. ἔρχω, ſum. Sed ἐνέπω, quandoquidem, Jonice. pro ἐνέπω, ab ἐνεῖ, poſtquam, & ἐπ, ſi.

Ἐνέπεσσον, approbarunt, 3. pl. a. 1. Poet. geuit. ex, pro ἐνέπεσσον. vide ἐνέπεσσα.

Ἐνέπεσσα, pract. med. verbi ἐνεμαίνω, ſuperfluo. ex ἐνί, & ἄνδει, ου, τὸ, flos. vide ἐνεμαίνω.

Ἐνέπεσσον, laudarunt, 3. pl. a. 1. act. Poetice. ab ἐνέπεσσα, laudo.

Ἐνέπεσσ-, ου, ὁ, ἡ, vanus, evanidus. ab ἐνί & ἄπομαι, veutus.

Ἐνέπεσσ, ου, ὁ, ἡ, a. 1. ind. act. verbi ἐνεπτάω, occurro. f. ὤσω. p. ἐνέπτάκαμα. ex ἐνί, & πτάω, volo. Th. πετάνω, contra, peto.

Ἐνέπεσσ, completa erat, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐνεπτάω, expedio. Th. πόρω, vel πόρτω, peracio.

Ἐνέπεσ, 3. ſing. aor. 1. med. verbi πέγνυμι, fut. ξω, compingo, figo. p. m. πέπτυκα.

Ἐνέπτω, 3. ſing. a. 2. act. a πέτομαι, figo.

Ἐνεπτώλεσε, minatur furat, 3. ſing. a. 1. inſtitivo verbi ἐνεπτώλεσε. Th. πτολίω, f. τέσω, minitor.

Ἐνέρα, fuſtuli, a. 1. act. verbi ἐνείρω, attollo. a. 1. m. ἐνεγκάμαν. a. 1. paſſ. ἐνηγκόμαν. Thema ἐνείρω, tollo. fut. ἐνέρω. p. ἐνέκα.

Ἐνέρα, 3. ſing. a. 1. act. ἐνέρα, amabilia. ex ἐνί, & ἐράω, f. ἐνέρω, amo.

Ἐνέρεσσε, damno afficio, infeſto, vexo, calamnior. fut. ὤσω. p. ἐνέρεκα. quaſi ex ἐνί, & ἔρεσσε, quod verbo dico. Alii ἐνέρεσσε, a lacefio, vel ἐνέρω, dico. Hinc ἐνέρεσσα, ας, ε, damnum in bello, injuria.

Ἐνέρτ, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐνείρω, attollo. f. ἐνέρω. pract. ἐνέρκα. a. 2. part. ἐνείρας, ασσα, ἐ. a. 1. Paſſ. ἐνηρθόμαν. quod ex ἐνί, & αἴρω, tollo.

Ἐνέρτ, 3. ſing. imperf. verbi ἐνείρομαι, interrogo, quæro. f. ὤσω. a. 1. ἐνηρόμαν. a. 2. ἐνάρην, cum ι ſubſcripto, eſt imperf. paſſ. verbi ἐνείρομαι, attollo. Th. αἴρω, tollo. fut. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 2. ἠράμην.

Ἐνέρτ, Jon. ab ἐνέρτ-, ος, τὸ, ſeſtus, cooperium quod ex ἐνί, & ἔρτω, tego. f. ὤσω.

Ἐνέρτ, a. 1. ind. paſſ. ab ἐνείρω, attollo, quod vide in ἐνέρτ.

Ἐνέρτ, 3. ſing. imperf. ab ἐνανίω, ſuffcio, ſubvenio. fut. ὤσ. p. ἐνήρκα. Th. ἀρέω, propello.

Ἐνέρκεσσ, 3. ſing. a. 1. verbi ejusdem. vide ἐνέρτ.

Ἐνεμμένος, ἐ, elatus, perf. pass. ab ἐνείρω, effero. fut. ὤσω. ex expeditus, prompeus.

Ἐνέρτ. ας, ε, aor. 1. Æol. ab ἐνείρω, quod ab ἐνί, & ἄρω, apto. f. Æol. ἄρσω, & ἄρσω, &c.

Ἐνέρτ, 3. ſing. perf. part. paſſ. ab ἐνεγκάνημαι, immineo. quod ab ἐνί, & ἀρτάω, ſuſpendo. f. ὤσω.

Ἐνέρτ, 3. ſing. imperf. ab ἐνείρομαι, ου, ας, ε, ων, verbi ἐνείρομαι, interrogo. f. ὤσω. perf. ἐνηρώτημαι. a. 1. ἐνηρόμαν, ατ. ι. Th. ἐρωτάω.

Ἐνέρτ, 3. plur. a. 1. ind. act. ab ἐνείρομαι, interrogo.

Ἐνέρτ, infuper erant, 3. plur. imp. verbi ἐνείρομαι, ingredior, advento.

Ἐνέρτ, Jon. pro ἐρωδιός, per ſync. pro ἐνερωδιός, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. verbi ἐρωδιάω, delector ſuper aliqua re, quod ex ἐνί, & ἔδω, delecto. f. ὤσω. Th. ἔδω, ἔσ-, ος, ὁ, ſuavis.

Ἐνέρτ, 3. ſing. a. 2. med. verbi ἐνωδιάω, ſentio ex ἐνί, & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, ſequor. fut. ἀκόλουθος. pract. ἐνήκαμα. a. 2. med. ὠδικάμην. ex ἐνί, & ἔπω.

Ἐνέρτ, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐνεκτάω, applico, exerceo. Th. πονέω, f. ἐνω, exerceo.

Ἐνέρτ, præſ. ſub. 3. ſingul. ab ἐνείρω, ſequor. a. 1. med. ὠδικάμην.

Ἐνέρτ, 3. ſing. a. 1. denſus. ab ἐνί, & ἔρτω, ex, τὸ, flamen.

Ἐνεῦδ, 3. ſing. imperf. ab ἐνεῦδω, ingemo ſub pondere. quod ex ἐνί, & εὔδω, idem. fut. ὤσω. p. ἐνήκαμα. a. 1. paſſ. ἐνεῦδθη. Th. ἐνεῦδ, ος, τὸ, pondus.

Ἐνί, præpoſitio, cum gen. pro ἐμπερί, ut ἐνί τῶν ἀναγράπτων, qui præcil arcauis. in, ad ſupra,

supra, coram. cum dat. in, propter, coram. cum acc. super, adversus, per, sub, ur ire, ὑπ' ἐκ, sub auroram. est etiam super, ultra, praeter, y. juxta: item poft. Sina cafu eſt defuper. Interdum otium agit in compoſitione. ἐπ' ἄλλοις, multo magis.

Ἐπί, p. ενεγ., ineſſ, infiat - ponitur etiam pro ἐνεπ, infunt, ab ἔνειμι, infum. The. ἐμί, fum.

Ἐπιάλμενος, ὁ, per ſyncop. pro ἐπαλλόμενος, Poet. pro ἐφαλλόμενος, praef. partic. ex ἐπί & ἅλλομαι, ſalio, aor. 2. med. ἐπάλμην, ο, ετο.

Ἐπίανε, ας, ε, & in 2. plur. ἐπιάσανεν, a. 1. ind. act. verbi πιάω, capio, prehendo, fat. ἐπίσω, p. ενεγκω. 2. 1. paſſ. ἐπιάσθην, ſ. 1. paſſ. ἐπιαθήσομαι. Th. πιάω, premo, crucio. Dor. πιάνω.

Ἐπιάσθη, aor. 1. ind. paſſ. vide in ἐπίανε.

Ἐπιάχων, clamabant, 3. ſingu. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἐπίχω, clamo.

Ἐπίδα, inſula, per apocopen Poet. pro ἐπίδη, y. aor. 2. imper. act. verbi ἐπιδέω, confendo.

Ἐπιβαθμὸς, οῦ, ὁ, & ἐπιβαθμὸν, ου, τὸ, ſcala nautica, pons.

Ἐπιβάσω, ης, ῃ, conſecadam, a. 2. opt. act. ab ἐπιβαίνω, confendo.

Ἐπιβασιάσομεν, aſcendere, y ionic. pro ἐπιβασόμεν, praef. inf. act. verbi ἐπιβαίνω, aſcendo, confecndo.

Ἐπιβασίω, confecndo. fut. ἐπιβήσομαι. p. ἐπιβέβηκα. aor. 2. ἐπέβην. a. 2. part. ἐπιβάς, ἄσσα, ὁ, ex ἐπί, & βάω, ego.

Ἐπιβάλλε, a. 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἐπιβάλλω, inficio.

Ἐπιβάλλεν, Dor. pro ἐπιβάλλα, praet. imperat. paſſ. ab ἐπιβάλλω, inficio.

Ἐπιβάλλω, inicio, immitto. imperf. ἐπιβάλλον, erumpebam. ſ. ἐπιβαλῶ, p. ἐπιβέβληκα. a. 2. ἐπέβαλον. a. part. act. ἐπιβαλὼν, ὄντος, ὁ. perf. paſſ. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπιβαλόντα, a. 2. part. act. ſ. g. verbi ἐπιβάλλω, immitto, inicio.

Ἐπιβαλόντε, ῳ, plur. ſ. a. ab ἐπιβαλὼν, a. 2. part. vide ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπιβαρύνω, aggravo. fut. ὑνω - perf. ἐπιβεβάρυκα. aor. 2. ἐπεβάρυνα. a. 2. inf. ἐπιβαρύνειν. ex ἐπί, & βαρύνω, gravo.

Ἐπιβάσ, αντε, ὁ, confecndens, a. aor. 2. part. act. & in ſ. g. ἐπιβὰς, ab ἐπιβαίνω, confecndo. hinc ἐπίβασις invaſio.

Ἐπιβατεύω, occupare, uſurpare, mavem aſcendere. quod ab ἐπιβαίνω, confecndo.

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, epibata, vector. ab eodem verbo, & themare. ἐπιβατὴς, ἡ, ὁν, de loco dicitur, ad quem parce aceſſus.

Ἐπίβδα, feſtum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor. In nupciarum feſto primus dies vocabatur χαρνὰ, ſecundus ἀνάβδα, tertius, tempus, ſcil. ſequens, vel futurum.

Ἐπιβήσεις, ουσι, ὁ, perf. part. act. verbi ἐπιβαίνω, confecndo.

Ἐπίβησαν, Æol. vel Dor. pro ἐπέβησαν, a. 2. inf. act. aludem verbi.

Ἐπιβήσειν, Jon. pro ἐπιβήσεν, fut. 1. inf. act. aludem verbi.

Ἐπιβῆσι, aſcende, praef. imper. Jon. pro ἐπίβαινε, verbi ἐπιβαίνω, quod a fut. formatum contra regulam. Th. βάσω, eo.

Ἐπιβήσομεν, ὁ, fut. 1. med. part. verbi ἐπιβαίνω, confecndo.

Ἐπιβήτην, ης, ε, Jon. pro ἐπιβήσαν, ν, ε, inſecnſor, & epitheton maris foeminam aſcendentis.

Ἐπιβιβάζω, impono, facio aſcendere. fut. ἀσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἐπεβίβασα. ex ἐπί, & βιβάζω, eo.

Ἐπιβίωμι, fum ſuperſtes, quod ex ἐπί, & βίωμι, vivo. Th. βίος, vita.

Ἐπιβλέπω, reſpicio. ſ. ψω. p. ἐπιβλέφα. Th. βλέπω, video.

Ἐπιβλήσω, ης, ῃ, a. 2. opt. Æol. verbi ἐπιβάλλω, intueor. Th. βλέπω, video. ſ. ψω. p. ᾳ.

Ἐπιβλὴ, ἧς, ἡ, fibula. ab ἐπιβάλλομαι, quaſi immittitur. ex ἐπί, & βάλλω, jacio.

Ἐπιβλῆσαι, αντε, ης, additamentum. pannicium. ab ἐπιβάλλομαι, immitior.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, peſſulus; id, quod foribus injicitur. ab ἐπιβάλλω, immitto.

Ἐπιβόα, vociferor. ſ. ὁσω. p. ἐπιβεβόηκα. ex ἐπί, & βοάω, clamo. Hinc ἐπιβόητος, pro infami, apud Anacreont.

Ἐπιβόητον, ſuppetias ferre. Th. βοηθὸν, auxilior.

Ἐπιβόητος, ου, ὁ, pro infami, apud Anacreont. ab ἐπιβόᾶ, acclamo.

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, exortus, aceſſio. ex ἐπί, & βάλλω, jacio. p. m. βέβλημαι.

Ἐπιβόσιον, paſco. ſ. βοσήσω. Th. βόω, ὦ. ſ. ἰῶ, & ὤσω, idem.

Ἐπιβοσκάσω, ης, τὸ, idem ac ſimplex βοσκάσω, ης, τὸ, boum armentum: Sic ἐπιβοσκὰς, idem ac βοσκὸς, bubulcus, armentarius.

Ἐπιβοσκὰς, indias ſtruo, animo agito.

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, inſidiæ, dine ἐπιβουλὴν, Poet. pro ἐπιβουλὰ. hinc ἐπιβουλὸς, ὁ, ἡ, inſidiator, ex ἐπί, adverſus, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium. Th. βούλομαι, aſſcemo. ex ἐπί, & βρόμω, ſ. μῶ, fremo.

Ἐπιβρίθει, vide in ἐπιβρίσει.

Ἐπιβρίσει, inguerit. 3. ſing. a. 2. ſub act. ab ἐπιβρίθω, impreſſionem facio. The. βρίθω, fum gravis.

Ἐπιβρίσω, ως, τὸ, facrificia. Th. βωμὸς, ὁ, ἀρα.

Ἐπιβωμίοισιν, Jon. & Poet. pro ἐπιβωμίοισι, invocaſſe, aor. 1. inf. med. verbi βόω, clamo. Sic ἐπιβώσατ' ἀρᾶς pro ἐπιβόησον ἀρᾶς, invocabimus, per contract. pro ἐπιβοησόμεθα. y plur. ſ. med. a βόω, clamo. ſin βώσατο pro βοήσατο.

Ἐπιβωτίοι, Dor. pro ἐπιβωσῖ, invocata. The. βόω, clamo.

Ἐπιγαμβρεύω, affinitatis jure duco. fut. ἐυσω. pract. ἐπιγαμβρεύθρέκα. a. 1. ἐπιγαμβρεύσα. ex ἐπί, & γαμβρὸς, ὁ, gener.

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, connubium, jus connubiale. ex ἐπί, & γάμος, nuptiæ.

Ἐπίγαμος, ὁ, ἡ, nubilis. quod a γάμος, nuptiæ. Th. γαμὸς, duco axorem.

Ἐπιγαμὸς, ου, ὁ, perf. part. med. verbi ἐπιγαμέω, ſuperinduco.

Ἐπίγαος, ου, ὁ, ἡ, terreſtris. τὰ ἐπίγαια, terrena. ex ἐπί, γαῖα, ας, ἡ, terra, & contract. ᾶ.

Ἐπιγαύλιος, inſulto, irrideo, rideo. Ex ἐπί, & γαῦλος, rideo.

Ἐπιγενήσεται, ῃ, ὁ, ἡ, a. 2. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, ſupervenio.

Ἐπίγια, funes, quibus puppis a terra religatur. ab ἐπί, & γῆ, vel γαῖα, melius igitur ἐπίγαια.

Ἐπιγίγνομαι, praef. ind. hinc ἐπιγιγνόμενος, praef. partic. idem ac ἐπιγίνομαι, ſuccedo, ſequor, ſum.

Ἐπιγίνομαι, ται, ſupervenio, accreſco. ſ. ἐπιγενήσομαι. a. 2. med. ἐπιγενόμην, p. m. ἐπιγέγονα. ex ἐπί, & γίνομαι, ſeu γενήσομαι, naſcor.

Ἐπιγιγνόμενος, ſuperinduco. p. ἐπιγέγονα. aor. 1. ἐπέγνωσα. a. 2. ἔγνων, ου, ες. a. 2. imper. ἐπίγνωθι. a. 2. ſub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἐπιγνῶναι. a. 2. part. ἐπιγνοὺς, ὁντος, ὁ. perf. paſſ. ἐπιγέγνωσμαι. a. 1. paſſ. ἐπιγνώσθη. quod ex ἐπί & γνώσκω, cognoſco.

Ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, minor lingua. ab ἐπί, & γλῶσσα, lingua.

Ἐπιγνάμπτω, flectit. y. ſing. praſ. ind. ἐπιγνάμψασα. a. 1. part. ſ. g. ab ἐπιγνάμπτω, flecto. Th. κάμπτω, flecto.

Ἐπιγνόμενος, ὁ, ἡ, a. 2. part. act. ab ἐπιγνῶναι, a. 2. inf. act. verbi ἐπιγιγνώσκω, cognoſco.

Ἐπιγνοὺς, ὁ, ἡ, ſing. a. 2. opt. verbi ἐπιγνώσκω, cognoſco.

Ἐπιγνῶναι, non. plur. a. 2. part. act. ἐπιγνοὺς, ὁντος, ὁ, ἡ, ἐπιγνώσκω, agnoſco.

Ἐπιγνῶσ, a. 2. imperat. act. vide γνῶθι.

Ἐπιγνῶμαι, σομαι, ὁ, qui aliquid alicui ignoſcit. Th. γινώσκω, cognoſco.

Ἐπιγνῶτ, a. ſing. 2. a. ſub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. ſ. ἐπιγνώσομαι, ῃ, σται. ſ. ι. paſſ. ab eodem verbo.

Ἐπιγνώσεσθε, 2. plur. fut. ἐπιγνώσομαι, verbi ἐπιγιγνώσκω, agnoſco.

Ἐπίγνωστ, ου, ὁ, ἡ, agnitio. ab eodem verbo.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, poſteri, filii. Th. γόνος, ου, ὁ, p. m. γέγονα.

Ἐπίγονις, ίδος, ἡ, femur. hinc ἐπιγονίτιδες, qui ſupra genua poſitus, ex ἐπί, ſuper, & γόνυ, genu.

Ἐπιγράβλην, fricſtim, adv. ab ἐπιγράφω, inſcribo.

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, titulus, inſcriptio. Item cenſus, luſtrum.

Ἐπιγράφω, inſcribo. ſ. ψω. p. ἐπιγέγραμμαι. a. 2. ἐπιγράφην. perf. paſſ. ἐπιγεγράμμαι. plusf. perf. ἐπιγεγράμμην, ψο, ετο. quod ex ἐπί, & γράφω, ſcribo.

Ἐπιγρεῖται, ται, ὁ, ἡ, communis, ab ἐπί, & ἔοικα, partior.

Ἐπιδαψιλεύσασθαι, & ἄομαι, liberaliter exhibere. Th. δαψιλὴς, ὁντος, ὁ, ἡ, largus, copioſus.

Ἐπιδὴ, reſpice, a. 2. imperat. verbi ἐπιδέω, reſpicio, intueor. ſut. ἐπιδήσω. Th. εἶδω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἐπιδηλώτερος, acc. ſing. perf. part. act. ab ἐπιδήλομαι, inſuper ido, creſco. ex ἐπί, & δῆλος, ὁ, ἡ, idem ac ἐπιδηλὸς, ου, ὁ, ἡ, indigena.

Ἐπιδήλως, adv. poſt meridiem. a δῆλος, ος, ὁ, ἡ, tempus pomeridianum. q. a δῖος, & ἦμαρ, quam Solis ſplendor deſcere incipit. Malo ἐπὶ δῆλος, circa pomeridianum tempus.

Ἐπιδημίοισι, vel ἐπιδήμοισι, oſtendo, praef. part. ἐπιδημεῖν, ῶντι, ῶ, ſ. δείξω, p. ἐπιδέδειχα. a. 1. ἐπέδειξα. a. 2. imperat. ἐπίδειξον, ον, ὁ, a. plur. ἐπιδείξατε. a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι. praſ. part. med. ἐπιδεικνύμενος, ex ἐπί, & δείκνυμι, monſtro.

Ἐπιδείξατε, aor. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, aor. 1. inf. med. ἐπιδείξαι. 2. plur. a. 1. imperat. act. ἐπιδείξατε. a. 1. imperat. med. ἐπιδείξαι, oſtendo.

Ἐπιδείξατε, ατ, ὁ, oſtenſio, demonſtratio, acc. ſing. ἐπιδείξιν. a verbo ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Ἐπιδείκνυσι, ῦς, ὑ, demonſtrativus, a, um, ab ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Ἐπιδείξιος, ν, ὁ, ſincerus, alegan., dextar. ἐπιδέξιος χαρὰ, Poet. pro ψευδὴς μέσῃ τοῦ χαροῦ, ad dextras partes manus, ſinistra manu ab ἐπί, & δέξις, ος, ἡ, dextera.

Ἐπιδεξιτερὸς, inſpicit, 3. ſing. praſ. ind. ex ἐπί, & δέκω, video. ſut. 2. ἔψομαι. a. 1. ἔψαμεν. 2. plur. a. 2. ἔψεσθε, quæ eſt inter digitos anſerum, & avium hujus generis. Cuticula veram cutem tegens. Ex ἐπί, & δέρμα, pellis.

Ἐπιδεύεται, illigo. ἐπιδεύσω, alligo. hinc ἐπιδεύσεως, & ος, τὸ, ſalcia, qua vulnus obligatur, vinculum. ex ἐπί, & δέω, ligo.

Ἐπιδεῦλοι, Jon. pro ἐπιδεῖλος, abis, a. ſing. praſ. ſub. med. verbi ἐπιδείλομαι, ego. ex ἐπί, & δείλος, pro δῖος, ego. Th. δῖος, opus eſt.

Ἐπιδεῦμαι, egeas, 2. ſing. praſ. ſub. act. ab ἐπιδέομαι, ego.

Ἐπιδέω, ῃς, ῃ, ὦ, & ἐπιδεῖν, indicens, nom. plur. ἐπιδέοντες, ab ἐπιδέω, indigeo. Themiſt., opus eſt.

Ἐπιδέομαι, ῃ, praſ. partic. med. a ἐπιδέομαι, egeo.

Ἐπιδέχομαι, accipio. imperf. ἐπιδεχόμην, ο, ετο, ſ. ξομαι. p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.

Ἐπιδέω, ῃς, ῃ, & manifeſtus. ex ἐπί, & δῆλος, ὁ, ἡ, perſpicuus.

Ἐπιδήμιος, ὁ, ἡ, domeſticus. ſ. ἐσω. p. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. a. 1. part. ἐπιδημήσας, ασα, ὁ, ἡ, & acc. ἐπιδημήσαντα.

Ἐπιδημῶν, ὁ, ἡ, ὦν, ὁ, ἡ, verſans in populo, civilis, domeſticus. Hinc ἐπιδημία, fum in urbe, advenio. ex ἐπί, & δῆμος, ὁ, populus.

Ἐπιδημῶντα, ὁ, ἡ, ὦν, opus perficio.

Ἐπιδημῶντας, infuper mando, vel conſtituo; item infuper addo. ſut. ἐσω. aor. 1. med. ἐπιδιετάξάμην, ω, ατο. ex ἐπί, διά, & τάσσω, vel ττω, ordino.

Ἐπιδιαίνω, infuper do, creſco, ἐπιδοὺς, ὁ, ἡ, ſing. imperf. pro ἐπεδίδουν. ſ. ἐπιδώσω. p. ἐπιδέδωκα. a. 2. ἐπέδων. a. 1. ἐπέδωσα. aor. 1. paſſ. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδιαίνω, inquiro. Th. διὰ, quatro.

Ἐπιδικάζω, f. άσω, diſcepto bareditatem adjudico, vel hereditatem jure peto.

Ἐπιδιώκω, ſ. ξω. f. part. act. ab ἐπιδιώκω, in orbem ago, verſo. ex ἐπί, & δινέω, idem, Th. δῖνος, ου, ὁ, vortex.

Ἐπιδιφρίσκω, ὦ, corrigo. ſ. ἐσω. p. ἐπιδιφρίσκω. a. 1. ἐπιδιφρίδησα. a. 1. ſub. act. ἐπιδιφρίδησω. ex ἐπί, & διφρίσκος, ὁ, ἡ, ὁ, ἐπιδιφρίσκω, ἐπιδιφρίδησω, ἐπιδιφρίδησα, ἐπιδιφρίδησον, ἐπιδιφρίδησε, ὁ, ἡ, rectus.

Ἐπιδιφρίσκω, ἄρτε, ἡ, ultima pars curvi.

Ἐπιδιφρίσκω, ῃς, ῃ, qui ſedet, aut ponitur in curru: delicatus, otioſus, piger, ex ἐπί, & δίφρος, ου, ὁ, currus.

Ἐπιδίφρια, ſeſſorium, ſeparatim, Poet. adv. pro χωρὶς. Thema δίς, bis. hinc δίχα, feorſum.

Ἐπιδοὺναι, aor. 1. imperat. act. verbi δίδωμι, infequor.

Ἐπιδοῦσ, οἱ, nom. plur. a. a. part. act. ab ἐπιδίδω. Th. ἐπιδίδωμι, creſco, progredior.

Ἐπιδοῦς, ὁ, ἡ, ὑ, de quo eſt opinio, futurum: probabilis: ut ἐπιδοῦς ἐσ διαφθοράν, de eo erat opinio, fore, ut regnaret. & ἐπιδοῦσα, pro εὐδόξῳ, gloriolus. Th. δοκέω, videor.

Ἐπιδρομὴ, aqua ad cænam. ex ἐπί, & δέρκω, ω, τὸ, cœna.

Ἐπιδὼ, aor. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι, infuper do.

Ἐπίδωμι, ωσι, ὑ, incremanum, additamentum, propagatio, acceſſio. quod ab ἐπιδίδωμι. Th. δίδωμι, do.

Ἐπίδωσιν, a. 2. inf. act. ἐπιδεῖν, aor. 2. partic. ejuſdem verbi.

Ἐπιδωμάτην, gen. ſing. a. 2. part. ἐπιδραμὼν, aor. 2.

aor. 2. part. f. g. ab ἐπιτρέχω. percurro. Th. τρέχω, curro. f. δρᾶμαι. 2. aor. ἔδραμον.

Ἐπιδρομή, ῆς, ἡ, accessu facilis, planus. ab ἐπιδραμεῖν, ἐπιδραμοῦμαι, incurro. ab ἐπιτρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. fut. ἐπι- praeter. δεδρόμηκα. praet. med. δέδρομαι.

Ἐπιδρομος, ος, ὁ, ἡ, ἄ. 2. sub. verbi ἐπιδραμεῖν. Sed ἐπιδρομος, τ. pl. aor. 2. sub. act. ἐπιδραμοῦμαι, a. 2. sub. med. τ. pl. ab ἐπιδύω, pro ἐφορῶν, insidio.

Ἐπιδυής, ὁ, ἡ, ἄ. 2. partic. act. vide ἐπιδύομαι.

Ἐπιδύομαι, ῦμαι, ῦσομαι, ῦσάμην, ῦσόμην, ῦμαι, ῦσάμενος, ῦσόμενος, ῦσάμενος, ῦσόμενος, ῦσάμενος, ῦσόμενος

encomium, laus. Hinc & ἐπαινέμενος, ου, ον, pro ἐγκωμιαστὴς, vel ἐγκωμιαστικὸς, ὁ, ἡ, laudatorius, a, um. ἐπαινετὴς, ὁ, laudator.

Ἐπαινέσθησαι, aor. 2. inf. med. ἐπαινέσθησεσθαι, a. 2. part. med. ἐπαινέσθησεν, ὁ, ἡ, plur. ὁι. sub. med. ab ἐπαινεμαι, ἐπαίνησαι, prehendo.

Ἐπαινεσθῆναι, a. 2. inf. med. ab ἐπαινεθήσομαι, obliviscor.

Ἐπαινέσθησεν, ὁ, ἡ, sing. a. 2. sub. med. vide ἐπαινεθήσομαι.

Ἐπαινέσθησεν, prehendo, cum gen. nanciscor. f. 1. med. ἐπαλέξομαι. a. 2. med. ἐπαλεξάμην, ου, ον. a. 2. imperat. med. ἐπαλεξαι. a. 2. sub. med. ἐπαλεξάμενος, η, ον. a. 2. inf. ἐπαλεξάσθαι. a. 2. part. med. ἐπαλεξάμενος ἐν ἐπὶ, & κλαλέσω. capio. perf. ἐπίλαμμαι, Attice κέλημαι. aor. 2. ἐλαβον.

Ἐπίλαμπτος, ὁ, ἡ, manifestus, illustris, apertus. Herodot. ex ἐπὶ, & λάμπω, luceo. hinc ἐπιλαμπύνομαι ἰσχυρ, affulgente vero, a. 2. part. act. gen. sing. ἐπιλαμπύνοντος, ὁ, ἡ, sing. imperf. verbi ἐπιλαμπύνομαι, obliviscor.

Ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, ignoro, fum immemor. cum gen. vel acc. Xenoph. fut. ἐπιλάσομαι. perf. pass. ἐπιλελησμαι. aor. 2. med. ἐπιλαθόμην, ου, ον. a. 2. inf. med. ἐπιλαθέσθαι, ου, ον, eligi. ex ἐπὶ, & λέγω, dico. f. ἐρῶ. pass. ἐλέχθη.

Ἐπιλείπω, ὁ, ἡ, defectio. & fo 3. pl. λοιπον. f. ψω. p. ἐπιλέλοιπα. aor. 2. ἐπέλιπον. p. m. ἐπιλελοιπὼς. Th. λείπω, linquo.

Ἐπιλοιδορέω, Dor. pro ἐπιλοιδορῶ, obliviscor, pass. med. ab ἐπιλοιδορέομαι, obliviscor.

Ἐπιλελησμένος, perf. inf. passiv. ἐπιλελησμένοις, ὁ, ον, perf. part. passiv. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, ignoro, fum immemor.

Ἐπιλεξάμενος, ὁ, ἡ, ον, adspicio, aspicio, ex ἐπὶ, & λέσσω, video. Poeticum est.

Ἐπιλήθω, obliviscere, Jon. pro ἐπιλῆθι, pras. imperat. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. Th. λήθω, fut. σω, lateo. a. 2. ἔλαθον. p. m. λελήθον.

Ἐπιλοιπὸν ἡμαρ, hymni, qui ad vindemiae tempus exaudiri debet. Them. λοιπὸς, torcular.

Ἐπιλοιμικὸς, & ἐπίλοιμος, comitialis, comitiali morbo laborans. ἐπιλοιμικὸς, comitiali morbo labora. ἐπιλοιμὸς, ου, ὁ, morbus comitialis. ex ἐπὶ, & λαμβάνω, capio.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, quod ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. perf. pass. ἐπιλελησμαι.

Ἐπιλήσμων, ὁ, ἡ, med. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθω, obliviscor, ἐπιλήσμων, fum immemor.

Ἐπιλήσθω, idem ac λήθω, ἀτιθῖm, languide, leviter, adverb. laniate.

Ἐπίλογος, ὁ, ἡ, conclusio, peroratio, dictorum enumeratio. ab ἐπιλέγω, concludo. Th. λέγω, dico.

Ἐπίλοιπος, ὁ, ἡ, reliquus, ἀηi superest, q. ab ἐπιλείπω, deficio. Th. λοιπὸς, linquo.

Ἐπίλυσις, ου, ἡ, explicatio, interpretatio. ab ἐπιλύω, explico.

Ἐπιλύω, explico, diffolvo, dirimo. f. ύσω. p. ἐπιλέλυκα. a. 1. ἐπέλυσα. a. 2. ἐπέλυον. perf. pass. ἐπιλέλυμαι. a. 1. pass. ἐπιλύθην. fut. 1. pass. ἐπιλυθήσομαι. ex ἐπὶ, & λύω, solvo.

Ἐπιμαινόμενος, ὁ, ἡ, ον, furiosus, amens. ab ἐπὶ, & μαίνομαι. fut. 1. med. ἐμανεάμαι. Att. ἐμανούμαι. οὐκ ἐπιμανοῦται, quae furiose concupiscebat. Aristoph.

Ἐπιμαίομαι, arrecto, palpo, infligo, cupio, inquiro: cædo. ab ἐπὶ, & μαίομαι, idem cupio, cupio, quaero.

Ἐπιμαλθὼ, ὁ, ἡ, ὁ, malcha indolens. Ex ἐπὶ, & μαλθὸς malcha.

Ἐπιμαίνομαι, reflem, acc. fing. ab ἐπιμαίνομαι, ὁ, ἡ, ὁ. Th. μαίνομαι, ὁ, ἡ, ὁ, idem.

Ἐπιμαρτύρομαι, teftificor. f. ύσω. pras. ἐπιμαρτύρομαι. Them. μάρτυς, teftis.

Ἐπιμαστίδιος, ὁ, ἡ, ὁ, ielis. ab eodem th.

Ἐπιμάσσω, gem. σσ, pro ἐπιμάττω, a. 1. inf. med. Poet. ab ἐπιμάσσομαι, tango, prehendo. a μάσσω, five μάττω, tango.

Ἐπιμάσσομαι, tacio expleo. prehendo, abstergo. a μάσσω, fen τω, tango.

Ἐπιμάχιος, ὁ, ἡ, expugnabilis: auxiliator, Hefychio. Th. μάχομαι, pugno.

Ἐπιμαχὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἐπιμάχιος, ὁ, ἡ, ὁ, pro ἐπιμάχιος, ὁ, ἡ, ὁ, laudatorius, a, um. ἐπιμαχὸς, ὁ, ἡ, laudator.

Ἐπιμαχὸς, ὁ, ἡ, ὁ, expugnabilis: auxiliator, Hefychio. Th. μάχομαι, pugno.

Ἐπιμελὴς, ὁ, ἡ, ὁ, curiosus, diligens, ex ἐπὶ, & μέλω, curo. f. μελήσω. p. μεμέληκα. a. 1. ἐμέλησα. a. 2. ἐμελόμην. perf. pass. μεμέλημαι. a. 1. pass. ἐμελήθην. fut. 1. pass. μελήθησομαι. ex ἐπὶ, & μέλω, curo

Ἐνίπτω, ιτυω, cum dat. fut. ἐνιπτήσω. p. ἐνίπτηχα. aor. 2. ἐνίπτησα, ες, ε. incidi. a. a. part. ἐνιπτὼν, ὄντος, ὄ. Thema, vi-ντω, cædo. f. a. med. ντομαι.

Ἐνιπλάσσω, inspergo, illino. Ex ἐνί, & πλάσσω, fingo.

Ἐνιπλασσω, frequentiffime, maxime, latiffime. adv. a πολύς, multus, compar. πλεῖον, fuperl. πλεῖστα.

Ἐνιπλέκω, permifceo. ex ἐνί, & πλέκω, necto. f. ξω. p. πέπλεγμαι. a. 2. ἐνέπλακον.

Ἐνιπλήκτης, accuf. ην, inereptor, caftigo, cum dat. f. ξω. perf. ἐνπεπλήχθηκα. a. 1. ἐνεπλήξα. aor. 2. ἐνπλαγὼν, ὄντος, ὄν, ε. ex ἐνί & πλήκτης, vel πτω, percutio, vel πτομαι, percutior. dolco, ingemifco. in carmine aucto Pythagorm.

Ἐνιπλήπτω, vide in ἐνιπλήκτω.

Ἐνίπλους, Jonic. pro ἔνπλους, fupellex. q. ab ἐνίπτημι, fuperficiarius. ex ἐνί, & πλοῦς, hinc per gam. fynecp. ἐνίπλους, & ἔνπλους. Thevinπλόους, quod vide.

Ἐνιπλώμενος, volvenfis, gen. Jon. ab ἐνιπλώμαι, perf. pafe. pro ἐνπλέκομαι. Them. πλώμαι, fum.

Ἔνπλους, implebant, 3. plur. a. 2. act. a πίμπλω, pro πίμπλημι, feu πίμπλαμι, impleo. a. 2. ἔνπλησα, ut a πλάω, πλῶμι. Th. πλάτες, ες, ὄς, plenus.

Ἐνίπλους, Dor. pro Poet. ἐνπλόους, & hoc pro ἐνπλόους, innavigant, 3. pl. ind. activ. Th. πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Ἐνίπλους, ὄς, navigans per fyncop. pro ἐνπλώσας, a. 1. part. ab ἐνπλώω, a πλόω, vel πλώμαι, Poet. pro πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐνίπλωσις, ωσπ, ος, navigans, a. 1. particab ἐνπλώω, navigo.

Ἐνίπλωτος, ὄς, ὄν, reliptrans, pmif. part. f. ξω. ab ἐνπτω, inlipio. ex ἐνί, & πτω, Poet. pro πτω, ipito. fut. πτήσω.

Ἐνίπνιος, ὄς, ὄν, inflinctus, affatus divinus. ab ἐνύπτω, infpiro. Th. πνέω, fpiro.

Ἐνίποδος, expedio, defidero; intime amo, f. ἐνύσω. p. ἐνπεπόθηκα. a. 1. ἐνπεπόθησα. ex ἐνί, & πόθος. Th. πόθος, ου, ὄ, defiderium.

Ἐνίποθος, ου, ὄ, defiderium. ex ἐνπόθεω, ὄς, ὄ, ὁ, exoptatus ἐνπόθητος, ου, ὄ, ὁ, defiderium. ab ἐνπόθεω, defidero.

Ἐνίπολῶ, obambulo. vide in ἐνπολέω.

Ἐνίπολος, in fuperficie, in fummitate. manifeftus, in prompiu. ex ἐνπολὴ, & ἰφὶ fuperficies. q. ab ἐνί, fupra. & πόλος, tum, ideft, fum in rei fummo, feu fuperfum. hinc ἐνπολάζω, ὄς, ὄ, fuperficiarius, ἐνπολάζω, fuperficialiter.

Ἐνίπολύ, magna ex parte, quod & ἐνὶ πολὺ dicitur, plerumque, multum, longe, late.

Ἐνίπονέω, ὄς, ὄ, laboriofus, operofus, moleftus, negotium exhibens. hinc ἐνπονέως, laboriofe. a πόνος, ου, ὄ, labor.

Ἐνίπορέομαι, proficifcor, peragio, fut. ἐνπορεύσομαι. p. ἐνπεπόρευμαι. ex ἐνί, & πόρος, tranfeo. p. m. πόρευμαι.

Ἐνίπωλέω, vendebam, imperf. act. verbi πωλέω, vendo.

Ἐνίπορέω, infuper mifit. 3. fing. a. 1. act. Attic. ex ἐνί, πρὸ, & Att. πορέω. mitto. f. ἐνπορήσω. a. 2. ἐνπρὸ, & Att. ἐνπορὸν. aor. 2. ἐνπρὸν. a. 1. inf. ἐνπορὸν.

Ἐνπρόσθιος, Jon. pro ἐνπρόσθιος, a. 2. inf. act. ab ἐνπρόσθιμι, immitto. vide ἐνπροσθίω.

Ἐνπρόσθιμι, procendo, foras emitto. promo. ex ἐνί, πρὸ, & θέλω, mitto, a. 2. ἔπλον.

Ἐνίπροσθεν, ut ἐμπροσθεν, ante, coram, &c. quod vide.

Ἐνίπροσθίω, officio luminibus, obfcuro, ab ἐνπρόσθιος, quatenus eft impedimento. Alioqui ἐνί πρόσθιος, ante.

Ἐνίπτάμαι, aor. a. inf. med. ab ἐνίπταμαι, advolo. ex ἐνί, & πτάμαι. volo, aa. f. πτήσομαι. a. 2. med. πτάμην.

Ἐνίπτω, ες, ὄ, cadebam, imperf. activ. verbi πίπτω, cado. f. πτώσω. p. πέπτωκα, aor. a. ἔπτωσον.

Ἐνίπολέω, obambulo, luftro, ex ἐνί, & πολέω, idem ac πολάω, verto, verfo.

Ἐνίπρήσω, infuo. f. ὦ. perf. ἐνπέπρηκα. ex ἐνί, & πίμπλω, fuo.

Ἐνίπρήσω, irruo: illidor. quod ex ἐνί, & πίπτω, allido, dejicio. f. ξω.

Ἐνίπρήω, influere, convenire. Th. ῥέω, fluo. f. ῥύσω.

Ἐνίπρίπτω, ες, ὄ, vergo, propendeo. ex ἐνί, & ῥίπτω, f. ψω, idem.

Ἐνίπρίπτομαι, claudebat: irruebat, 3. fing. imperf. Jonic. pro ἐνίπρίπτατο verbi ἐνπρίπτομαι, illidor, irruo. vel ab ἐνπρίπτω, idem. ex ἐνί, & πρίπτομαι. ver. πτω. f. ξω. amputo, tundo. Sunt qui velint effe imperf. Jon. verbi ἐνπρίπτω, infringo. ab ἐνί, & ῥίπτομαι, vel πτω, feu ῥήγνυμι, frango. f. ξω.

Ἐνίπρίπτω, injicio, conjicio, cum accuf. fut. ψω. pmif. ἐνπρίπτω. a. 2. ἐνπρίπτον. a. 1. part. ἐνπρίψας. q. Ex ἐνί, & ῥίπτω, f. ψω, projicio, precipito.

Ἐνίπρος, ος, ὄ, influxus. quod ex ἐνί, & ῥέω, fluo.

Ἐνίπρόσσω, ω, ὄ, ὁ, qui magna animi contentione aliquem juvat, auxiliator, item utilis. ex ἐνί, & ῥόσσω, ου, ὄ, undarum ftrepitus, quod a ῥέω, fluo. f. ῥόσσω.

Ἐνίπρύσσομαι, obambulo, corroboro. Them. ῥύσσω, idem.

Ἐνίπρωσιώνδω, 1. p. ut. pmif. ind. paff. ab ἐνίπρωσιόω, indico. fut. ώσω. p. ψαι. Them. ῥῶσις, ωσπ, ος, robur.

Ἐνίπρωσις, ὄς, ὄ, infignis, illuftris, fignatus. ἐνίπρωσιν τοῦ νοὸς, navis infigne. ex ἐνί, & σῆμα, ατος, τὸ, fignum.

Ἐνίπρως, adv. ωσ ac, penitus. ex ἐνί, & ἴσος, ης, ὄ, æqualis, par.

Ἐνίπτισθάλλω, fut. pafi. ab Att. fut. ἐνιπτήμαι, comm. ἐνιπτήσομαι. hinc fut. pafi. ἐνπτισθαλθήσομαι. Att. ἐνιπτήμαι. Jonice, verbi diphthongo ι in ου, fit ἐνιπτήθουμαι, vide ἐνιπτήθουμαι, ὄς, ὄ, cibaria.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, cibaria, cibus, victus. ab ἐνίπτίθω, adhibeo. med. fub. ἐνίπτίθομαι. p. ἐνίπτίθεμαι. perf. paff. ἐνίπτίθεμαι. ex ἐνί, & σῖτος, ου, ὄ, frumentum.

Ἐνίπτήθουμαι, invito, vifito. f. ἤσω. perf. paff. ἐνίπτήθουμαι, accenfus fum. a. 2. ἐνίπτήθουμαι, ut ἐμπτήθουμαι, lufitatus fui. a. 1. med. ἐνίπτήθουμαι, ου, σπ, a. 2. imperat. med. ἐνίπτήθουμαι, ὄδω, 3. plur. ἐνίπτήθουμαι, deligite, difpicite. abaris 1. med. fub. ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, ὁ, pl. ἐνίπτήθουμαι. ex ἐνί, & σκέπτομαι, circumfpicio, vifo.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄν, p. act, reconcinno, inftauro, reparo, recentem fac ἐνί, & σκάλλω. Th. σκάλλω, ου, τὸ, vas.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, vifitatio. acc. ἐνίπτήθουμαι, ab ἐνίπτήθουμαι, vifito.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, tabernaculi habito. fut. ἐνίπτήθουμαι. a. 1. ἐνίπτήθουμαι. aor. 1. fub. ἐνίπτήθουμαι, ος, ὄ. ex ἐνί, & σκάλλω, ου, ὄ, tabernaculum.

Ἐνίπτήθουμαι, impetu deferri, obtrefari. Th. σκάπτω, cum impetu cado.

Ἐνίπτήθουμαι, obumbrare. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἐνίπτήθουμαι, ut ἐσοπαμι, affeguris: tendendo ad fcopum, adv. quod a σκοπὸς, ὄ, ὁ, fcopus. Th. σκάπτομαι, circumfpicio.

Ἐνίπτήθουμαι, confidera. præf. imperat. activ. ab ἐνίπτήθουμαι, vifitationi voco, profpicio, infpicio, invifo: attendo. Ifocr. recenfeo, Xenophont. fut. ψω. p. ἐνίπτήθουμαι. ex ἐνί, & σκοπέω, contemplor, video.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, infpectio, euftodia, præfectura. Act. 1. vifitatio, epifcopatus.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, epifcopus, infpector, præfes. Ἐνίπτήθουμαι ἐπὶ τῶν ἀγρῶν. Fuit ἐνίπτήθουμαι etiam magiftratus Atticus, fe. pretor, qui mirrebatur ad jus dicendum in ea oppida, quæ erant fub imperio, & ditione Athenienfi. Ariftoph. in Avibus, ab ἐνίπτήθουμαι, pmit. med. verbi ἐνίπτήθουμαι, circumfpicio: capitur etiam adjective, ut ἐνίπτήθουμαι ἄνδρα ad deftinatum emitto fagittas.

Ἐνίπτήθουμαι, confidero. Vide ἐνίπτήθουμαι.

Ἐνίπτήθουμαι, indignentur, 3. plur. fub. med. verbi ἐνίπτήθουμαι, ex ἐνί, & σκύλλω, irritor, quod a σκύλον, κύτος, ὄ, ὁ, canis.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄν, fuperelium, ex ἐνί, & σκυφος, ου, ὄ, fumma palpebra cilium.

Ἐνίπτήθουμαι, Jon. pro ἐνίπτήθουμαι, idem ac σμάω, abftergo, detergo, purgo.

Ἐνίπτήθουμαι, ος, ὄ, miferia, mifera, triftis, ab ἐνί, & κρύος, ου, ὄ, vaftus, corrumpo.

Ἐνίπτήθουμαι, impelli. Th. σπάω, traho.

Ἐνίπτήθουμαι, ος, ὄ, cardines oftii. Th. σπάω, traho.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, laqueus, funis, quo aliquid ἐνίπτήθουμαι, ideft; attrahitur.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄμαι, attraho. ἐνίπτήθουμαι, 3. fing. pmit. imperat. med. f. σόμαι. a. 1. med. ἐνίπτήθουμαι, ὄ, απ. ex ἐνί, & σπάω, traho.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, libatio. Th. σπένδω, libo. f. σπείσω.

Ἐνίπτήθουμαι, infundere, eft idem ac σπένδω, libo.

Ἐνίπτήθουμαι, fundus ineo. vide σπένδω.

Ἐνίπτήθουμαι, teftino, maturo, urgeo, ex hortor. Th. σπεύδω.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, fpongia. a. 3. fub. ab ἐνίπτήθουμαι, abeo. ab ἐνί, & σπὸς, verbo Poet. a σπάω, traho.

Ἐνίπτήθουμαι, contemplor. 3. fing. aor. 1. opt. med. vide σπάω, fequere. hinc ἐνίπτήθουμαι, part.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, literata fatio, ab ἐνί, & σπάω, fero. fut. ἐνίπτήθουμαι. perf. ἐνίπτήθουμαι.

Ἐνίπτήθουμαι, ος, ὄ, attractus, pmif. part. paff. ab ἐνίπτήθουμαι, attraho. Them. σπάω.

Ἐνίπτήθουμαι, τὸ, findium, nom. pl. ab ἐνίπτήθουμαι, ος, ὄ, canthus, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rota affigitur, ne continua agitatione conteratur, rotæ circumferentia. ftlat. a. ἐνί, & σπάω, ligneum orbiculare rotæ, quod a σπάω, agito.

Ἐνίπτήθουμαι, Poet. & Dor. pro ἐνίπτήθουμαι, fcis, nofti, 2. fing. pmif. activ. ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, ὁ, divertorium, quod ab ἐνί, & σπάω, ftabulum. Th. ἵστημι, fto.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄν, peritus fum, fcio, & in 1. pl. ἐνίπτήθουμαι. pmif. partic. ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄν, fciens. imperf. ἐνίπτήθουμαι, ὄν, ὄς, ὄ. ex ἐνί, & ἴσημι, vel ἴσομαι, facta epenthefi litteræ ν.

Ἐνίπτήθουμαι, fcienter, adv. ab ἐνίπτήθουμαι, fcio.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, inftantes, nom. pl. a. a. part. act. ab ἐνίπτήθουμαι, ὄστω, ὄ, verbo ἐφίστημι, inftio. f. ἐνίπτήθουμαι. p. ἐφέστηκα. a. a. ἐνίπτήθουμαι. ex ἐνί, & ἵστημι, ftatuo.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄτος, ὄ, inftans, a. a. part. vide ἐνίπτήθουμαι.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄν, pmif. v. ἐνίπτήθουμαι, fcio.

Ἐνίπτήθουμαι, Jon. pro ἐνίπτήθουμαι, fupra ftare. Sic ἐνίπτήθουμαι, Jon. pro ἐνίπτήθουμαι. pmif. part. paff. verbi ἐνίπτήθουμαι, inflo.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, ὁ, infpectio, animadverfio, cura, adminiftratio, ab ἐνίπτήθουμαι, magiftri, præfectus. ab ἐνίπτήθουμαι, præfico. Th. ἵστημι, fto.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄν, magifter, præfectus. ab ἐνίπτήθουμαι, fcio.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄν, nom. plur. partic. pmif. verbi ἐνίπτήθουμαι, prafum, præfectus fum. ab ἐνί, & ἵστημι, fto.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄν, ὁ, ἡ, ὁ, 3. plur. ab ἐνίπτήθουμαι, fcio.

Ἐνίπτήθουμαι, fcibere, aor. 1. inf. activ. ab ἐνίπτήθουμαι, mitto. fcribo, fut. ἐνίπτήθουμαι. p. ἐνίπτήθουμαι. aor. 1. ἐνίπτήθουμαι. a. 1. inf. ἐνίπτήθουμαι. p. m. ἐνίπτήθουμαι. ex ἐνί, & γράφω, mitto.

Ἐνίπτήθουμαι, 3. fing. imperf. paff. verbi ἐνίπτήθουμαι, credo. fut. ἐνίπτήθουμαι. quod a πίστις, ως, ἡ, fides. Th. πείθω, perfuadeo.

Ἐνίπτήθουμαι, commiffum erat, 3. fing. a. 1. paff. verbi ἐνίπτήθουμαι, credo. fut. ἐνίπτήθουμαι. Th. πείθω, perfuadeo.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, ὁ, coronatus. ab ἐνίπτήθουμαι, corono. Thema ἐνίπτήθουμαι, corono. fut. ἐνίπτήθουμαι, fciant, Jonic. pro ἐνίπτήθουμαι, vide ἐνίπτήθουμαι.

Ἐνίπτήθουμαι, fcis, Attice pro ἐνίπτήθουμαι, 2. fingular. pmif. ind. ab ἐνίπτήθουμαι, fcio.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄν, inila, aor. 2. imperat. ab ἐνίπτήθουμαι, inflo.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, ὁ, ἡ, ὁ, 3. pl. fcientia, petitia, ars. ab ἐνίπτήθουμαι, fcio. Thema, idem.

Ἐνίπτήθουμαι, fcientior, & ἐνίπτήθουμαι, fcientiffimus. ab ἐνίπτήθουμαι, fcio.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, ὁ, fcientia præditus, gnarus. ab ἐνίπτήθουμαι, fcio.

Ἐνίπτήθουμαι, confirmo, corroboro. fut. ἐνίπτήθουμαι. a. 1. ἐνίπτήθουμαι. ex ἐνί, & σκύλλω, ftirmiter ftatuo.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄ, fing. fut. 1. med. ab ἐνίπτήθουμαι, fcio.

Ἐνίπτήθουμαι, ὄς, ὄν, ὁ, familia. Sic ἐνίπτήθουμαι, Jon. pro ἐνίπτήθουμαι, domeftices, qui ad alicujus larem fupples fedet. ab ἐνί, & ἕστία, æs, ἡ, focus, lar.

Ἐνίπτήθουμαι, Jon. pro ἐνίπτήθουμαι, feu ἐνίπτήθουμαι, imperf. act. verbi ἐνίπτήθουμαι, pro ἐνίπτήθουμαι, irrideo, contumelia afficio. ex ἐνί, & σκώπτω, ατος, τὸ, os.

Ἐνίπτήθουμαι, adverb. ornate, fuccincte. ex ἐνί, & σκόμμα, mitto: item opus. f. σκώ. p. πεσκῶφα. a. 1. ἐσκῶψα. p. m. ἐσκῶμμαι.

Ἐνι-

E'νετικὸς, ὴ, ὸν, epistola, jussum, mandatum, Sophocl. ab ἐνέπω, mitto · quod a ϝέπω idem. præt. med. ἐνεπα.

E'νέτολεύς, έως, ὁ, epistolaris · gen. plur. ἐνετολέων· ab ἐνετὴς, epistola.

E'νετολοδόκος, ὁ, ἡ, idem ἐνετολεύων, quod per epistolium fit, apud Demosth. copiæ conductitiæ.

E'νετὸς, ὸν, ob obtuto, neptimo loquentem · f. ἐνε-, pr. ἐνετέμενος, hinc ἐνετόμενος, oris obturaculum · fit etiam instrumentum, de quo Jurisconsulti in l. fundi §. cessetio plumbea. D. de actionib. empt. Opercula puteorum, ut restituit Rud. Hoc ad haurendum vinum ad quotidianum usum in hypogeis utimur fontem appellantes. Vide Vitruvium lib. 10.

E'νετρατεύω, in expeditionem eo, educo exercitum · ab ἐνὶ, & στρατεύω.

E'νετρατεύω, ὁ, ἡ, Jon. ἐνετρατεύω, militaris expeditio, quæ suscipitur adversus aliquem · Thema στρατὸς, ὁ, ἡ, exercitus.

E'νετρεφὴς, ὲσσα, ὲν, conversus, a, um, in genitiv. ἐνετρεφέσσης, a. 2. part. pass. ab ἐνετρέφω, converto. Th. στρέφω, verto · fut. ϒῶ. p. ἐνετρέφω· aor. 2. ἐνέτροφον, part. med. ἐνετρόφαν.

E'νέτρεφε, converte, pref. imperat. act. ἐνετρέφατε, 3. sing. præt. pass. ab ἐνετρέφω, converto.

E'νετρεφὴς, Jonic. & Poet. diligenter, accurate, solerter.

E'νετρέφω, converto, ϝ. ὤω, p. ἐνετρόφα· a. τ. ἐνετρεφόν. p. m. ἐνετρόφαν. Thema τρέφω, verto.

E'νετρίβω, a. 1. inf. act. ab ἐνετρίβω, converto.

E'νετρίβόμενος, adverteretem, acc. sing. a. 1. part. act. ab eodem them.

E'νετροπάω, adv. huc illuc se convertendo, fortiter, studiose, strenue.

E'νετροπὴ, ἡ, conversio, reversio, vortex · cura, provincia, onus, munus · Demosth. castigatio, & animadversio pœnalis · Polyb. 4 intentio · Hermog. ἐνετροπὴ βασάνου, boum pascua · Artiseph.

E'νετρόπιος, ὁ, ἡ, epistylium, trabs, quæ super columnas ponitur. Ex ἐνὶ, & τρόπις, ὁ, ἡ, columna.

E'νετρω, trahe, per contract. pro ἐνετράω, Jon. ex ἐνετράω, 2. sing. imperf. ἐνετρᾶσθε, & ὁ verbi ἐνετράομαι, fcio · Th. ἴστημι, fcio.

E'νετύπωσις, patibi funt, ῃ, pro ει· aor. 1. med. verbi ἐνετύπτω, fidem facio, quod ἐνέτυπτ, est ὁ, ἡ, fides · Th. πείθω, persuadeo.

E'νετυπωσίασμαι, insuper accedere. quod ex ἐνὶ, σύν, & βαίνω, eo.

E'νετυπωσιάζω, aor. 2. inf. ἀδ. ab ἐνετυπωσιάω, congrego, cogo.

E'νετυπωσιάω, congrego, cogo · fut. ἐνετυπωσιάσω, pract. ἐνετυπωσιάω· aor. 1. ἐνετυπωσίασα. a. 1. inf. ἐνετυπωσίᾶι· a. 2. ἐνετυπωσιάγαγον· a. 2. inf. ἐμετυπωσιαγαγεῖν. perf. pass. ἐνετυπωσιάγμαι. præt. part. pass. ἐνετυπωσιαγμένος· ἡ, ον, a. 2. pass. ἐνετυπωσιάθην. 2. sing. ἐνετυπωσιάθης, ἐν, a. 1. part. pass. ἐνετυπωσιάθὶς, ἐσσα, ἐν, ex ἐνὶ, σύν, & ἀγω, ago.

E'νετυπωσιαγωγὴ, ἡ, congregatio, ab ἐνετυπωσιάγω. congrego.

E'νετυπωσιάγω, genit. plur. ὓ. g. ab ἐνετυπωσιάγω· Dativ. ὠσι, ὴ, a. 2. part. pass. ab ἐνετυπωσιάω, cogo.

E'νετυπωσιασμὸς, ὁ, perf. part. pass. ἐ. g. ab eodem them.

E'νετυπωσιάω, simul occurro, ex ἐνὶ, σύν, & πρόσω, curro · fut. ϒῶ. Ἐφίλησ· aor. 2. ἐφίλησον. p. m. ἐφίλημαι.

E'νετρέφω, ϝῶ, p. ϝα, ἀπτραho, fursum trahο. Ex ἐνὶ, & σύρω, trahο.

E'νετσύρτσι, νος, ἡ, coitio, agmen · ex ἐνὶ, & σύν, ἰσχυρὸς, confio, ad defectionem sollicito · Th. ἴστημι, fcio.

E'νετσφαλὴς, ἐῖς, ὁ, ἡ, periculosus, lubricus. ex ἐνὶ, & σφάλλω, suppiantο.

E'νετφύσιον, ὁ, τὸ, fibula ocrea. ex ἐνὶ, fupra, & σφύρα, ἡ, τὸ, malleolus pedis · Themᾶφύω, ὁ, ἡ, malleus.

E'νέχω, cohibe, præt. imperat. act. ab ἐνέχω, cohibeo, quod ab ἔχω, pro ἴσχω, habeo. ἐνίσχω, Jon. pro ἐνέχω, a. 2. imperat. medἐνίσχεο, & imperat. act. ἐνίσχεθι· a. 2. part. med. ἐνισχόμενος. a. 2. part. act. ἐνίσχων· aor. 2. inf. activ. ab ἴχω, habeo.

E'νεχὼν, Jonic. pro ἐνέχων, a. 2. inf. ab ἐνέχω, detineo, fultineo, compesco, fitio.

E'νεχρὴ, adv. deincepς, ordine. q. ab ἐνέχω, idem ac ἐνέχω, inhibeo. ab ἐνὶ, & ἔχω, habeo.

E'νέχρεια, ας, ἡ, vetatio, inhibitio, fegnities, mora · ab ἐνέχω, cohibeo. Th. ἴχω.

E'νεχρὴς, invalefco, magis ac magis urgeo · imperf. ἐνέχρουν, ους, ου. fut. ὐσω. p. ἐνέχρωκα. a. 1. ἐνέχρωσα. ex ἐνὶ, & ἐχρὴς, ὐος, ὁ, ἡ, robur.

E'νεχρὴς, ὁ, ἡ, adhibens, a. 2. part. act. ab ἐνέχω, cohibeo, fifto · Th. ἴχω, habeo · f. ἴξω. p. ἔνχωκα. aor. 2. ἔσχον, imperf. ἐχον.

E'νεχυάζω, cœcervo · f. ἀσω. p. ἐνεχυάζηκα, cumulo · Th. σωρὸς, ὁ, ἡ, acervus.

E'νεχυσις, εως, ἡ, imperium, præceptum · ab ἐνεχύσσω, impero, jubeo, mando.

E'νεχύσσω, Jon. pro ἐνεχύω· adv. ab ἐνεχύσσω, idoneus.

E'νεχυσσπὴς, ὁ, imperatus, ab ἐνεχύσσω, impero· E'νεχύσσων, Jon. pro ἐνεχύσσων, incidere. Th. πήγνυμι, feco.

E'νεχύσσις, ἡ, imperatum, juſſum, ab ἐνεχύσσω, jubeo.

E'νεχυσσόδοτος, ὁ, ἡ, ἀδjutor, a pro ἐπίκουρος, idem · ex ἐνὶ, & δόσις, ὁ, ἡ, undatum ſtrepitus · Sed ἐνεχυσσόδοτος, ὁ, ἡ, & ἐπικούρδοτος, ὁ, auxiliator, adjutor.

E'νεχύσσω, vel τύω colloco, impero · f. ξω. præſ. part. ἐνεχύσσων· a. ἐνεχύσσα. p. m. ἐνεχύσσαν, unda ἐνεχύσσ, imperium, præceptum.

E'νεχυσσὴς, ὁ, ἡ, funebris · ex ἐνὶ, & ὀλέκω, fepelio · a. 2. ἔπαφον.

E'νεχύλας, a. 1. inf. ἀδ. ἐνεχύλαις, qui juſſit, a. 1. part. act. ἐνεχύλας, a. 1. impera. act. ab ἐνεχύλω, & ἐνεχύλλω, jubeo · Them. τέλλω, verbum inuſtratum.

E'νεχύλιος, intendo. hinc ἐνεχυλιώτερος, ὁ, ἡ, intenſivus · ex ἐνὶ, & τείνω, tendo · fut. τενῶ. p. τέτακα.

E'νεχυλλόμενος, accuſ. ſing. a. 1. part. pass. ab ἐνεχυλίω, peragο · f. ἐσω. perf. pass. ἐνεχυλλέσμαι. a. 1. pass. ἐνεχυλλόθην.

E'νεχυλλος, ὁ, ἡ, ἐν, peragο, exſequor · f. ἐνεχυλῶ. a. 1. ἐνεχύλλωσα, abſolvi · ex ἐνὶ, & τέλος, ους, τὸ, finis.

E'νεχυλὴς, ὁ, ἡ, de re dicitur, quæ ad finem eſt perducta, perfectus · ab ἐνεχυλίω, peragο, perficio.

E'νεχύλλω, Jon. pro ἐνεχύλλω, præſ. imperativ. pass. ab ἐνεχύλλομαι, orior, mando, Them. πέλλω, inuſt.

E'νεχυλλόμενος, ὁ, ἡ, ἐτος, exorior, & Poetic. pro ἐμπέλλομαι, impero · ἐνεχυλλόμενος, gen. pl. Æol. part. præſ. f. g. pro ἐνεχυλλόμενος, ab eodem them. ἐνεχύλλω, Poet. pro ἐνεχύλλω, immitto.

E'νεχὴς, κος, ὁ, pro ἐνέχθης, partui vicina. ex ἐνὶ, & τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέκτοκα.

E'νεχυσμύσσω, jucundius, compar. ab ἐνεχυσμὺς, ὺος, ὁ, ἡ, jucundus. Th. τέρπω, delecto. f. ψω.

E'νεχυσμύσσω, ὁ, ἡ, oblectaος, præſ. part. med. ab ἐνεχυσμύσσω, oblecto. ab ἐνὶ, & τέρπω, delecto · f. ψω.

E'νεχυσμὺς, ὁ, ἡ, ἐν, ſing. perf. pass. ab ἐνεχύω, intendo, contendo · fut. ϒῶ. p. pass. ἐνεχύσμαι. Th. τείνω, tendo.

E'νεχυσμύσσω, commiſſum eſt, a. ſing. perf. p. verbi ἐνεχύσσω, committo curæ alicujus.

E'νεχυσμύσσατο, Jon. pro ἐνεχυσμύσσατο ἐσὶ, 3. pl. perf. pass. ἐνεχυσμύσμαι, verbi ἐνεχύσσω, committo curæ alicujus. Thema τύω, vertο · fut. ὐσω. p. ϝα. p. m. τέτυσμαι.

E'νεχύσλος, ος, ὁ, ἡ, Jon. ἐνεχύσλος, apta, nom. plur. n. g. ab ἐνεχύσσω, aptum. Thema ἐνεχύσλος, ους, ὁ, ἡ, & ὸς, ὁ, idoneus.

E'νεχύσλος, adv. de indultria. ab ἐνεχύσλος, idoneus. hinc ἐνεχύσλος, Jonice, pro ἐνεχύσλως, accuratε.

E'νεχύσλόμος, ου, τὸ, ſtudium, inſtitutum. ab ἐνεχύσλος, idoneus.

E'νεχύσλος, ὁ, ἡ, ἐν, ara opera aliquid facio. operam do · fut. ἐνεχύσω. a. 1. ἐνεχύσλασα, & ου, ε. ab eodem themate.

E'νεχύσλος, ους, ὁ, ἡ, idoneus, aptus · qui paratus eſt ἐνεχύσλος, ſcil. ad id, quod fieri decet · Vel ab ἐνὶ, & αἴσθω, ſine timore, & alacris ad opus aggrediendum · Vel fit q. ἐνεχύσλος, ab ἐνὶ, & τείνω, extendo; ut is fit, qui nixu quodam ad opus tum extendituhinc ἐνεχύσλος, ὁ, ἡ, ἐν, idem · ἐνεχύσλως, ſtudeo, operam do · ἐνεχύσλμαι, ſtatui, vel ſtudium.

E'νεχύσλω, liquefactum infundere. Them. τέλω, liquefacio.

E'νεχυσλήσας, ὁ, a. 1. partic. act. ab ἐνεχύσλω, confervo. Th. τηρέω, ſervo.

E'νεχύσλων, Jon. pro ἐνεχύσλων, 3. plural. præſ. ind. act. ἐνεχύσλω, pro ἐνεχύσλω, præſ. imper. vide in ἐνεχύσλω, impono.

E'νεχύσλ, ὁ, a. & 3. ſing. præſ. ſub. act. vide ἐνεχύσλω.

E'νεχύσλομαι, impoo, ἐνεχύσλομαι, præſ. imper. act. pro ἐνεχύσλομαι, quaſi ab ἐνεχύσλω. f. ἐνεχύσλομαι· aor. 1. ἐνεχύσλομαι. a. 2. ἐνεχύσλομαι· a. 2. imperat. ἐνεχύσλ, ἔτω. a. 2. paſſ. ἐνεχύσλ ὄλω. a. 3. ſub. paſſ. ἐνεχύσλ, ᾗς, ᾖ. a. 2. med. ἐνεχύσλόμην, ὄμεθα. a. 2. med. ἐνεχύσλόμαν, σο, το. Th. πίθομαι, pono.

E'νεχύσλ, 3. ſingular. præſ. ἐνεχύσλει, a. 2. ſing. præſ. ſub. act. ab ἐνεχύσλμι, objurgo, increpo.

E'νεχύσλω, ὃ, objurgo, cum dat. imperf. ἐνεχύσλων, ους. fut. ὐσω. p. ἐνεχύσλωκα. aor. 1. ἐνεχύσλωσα. a. 1. imperat. act. ἐνεχύσλον, ἄτω. a. 1. opt. ἐνεχύσλωσαμι, σας, σαι. ex ἐνὶ, & τίω, honoro.

E'νεχύσλωσον, 1. plur. a. 1. opt. act. ab ἐνεχύσλω, objurgo.

E'νεχύσλωτὴρ, ὁρ, ἡ, fut. ab ἐνεχύσλωτος, ου, ὁ, increpatio. ab ἐνεχύσλω, increpo.

E'νεχύσλὴ, ας, ἡ, increpatio. ἐνεχύσλων, mulcta, poena · ab ἐνεχύσλω, objurgo.

E'νεχύσλος, ὁ, ἡ, ἐν, dives, idoneus · ex ἐνὶ, & τίω, honoro.

E'νεχύσλωσις, reprehenditur, 3. plur. præſ. paſſ. ἐνεχύσλωσιται· acc. plur. part. præſ. ab ἐνεχύσλω, reprehendo.

E'νεχύσλος, ὁ, ἡ, idem ac ἐνεχύσλος, qui ſub paternis uberibus adhuc eſt, qui ſubnamus eſt · Th. πατὴρ, ὁ, ἡ, mamma.

E'νεχύσλος, ὁ, patruus propinqua. Th. πάτηρ, patio · p. m. πέπαμαι.

E'νεχύσλ, ὁ, ἡ, Jon. pro ἐνεχύσλ, mandatum · Th. πάλλω, mando.

E'νεχύσλω, diſtinxi, præſ. inf. act. verbi ἐνεχύσλω, audeo · fut. ἐνεχύσλω. Th. πάλμαι, ut, ſ, audacia.

E'νεχύσλωσις, ſi codex ſanus, part. a. 1. act. ab ἐνεχύσλω, involo, advolo. fut. ἐνεχύσλω· aor. 1. ἐνεχύσλωσα. a. 1. part. ἐνεχύσλωσις, Æol. & genitiv. σ, & per ſyncop. ἐνεχύσλωσ. vide verſus. Vel eſt a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐνεχύσλωσις. fut. ἐνω. a. 1. part. ἐνεχύσλωσις, & Æol. & Poet. ἐνεχύσλωσις, & per ſyncop. ἐνεχύσλωσ, alibi in aliquem incidere, cumque nanciſci.

E'νεχύσλωσις, ὁ, ἡ, permittendum · verbale ab ἐνεχύσλω, permitto, committo · fut. ὐω. p. ἐνεχύσλωκα. a. 1. ἐνεχύσλωσα. a. 1. imperat. ἐνεχύσλωσον, ἄτω. part. ἐνεχύσλωσις, ὄντος, ὄντα. inf. ἐνεχύσλωσαι. p. m. ἐνεχύσλωσμαι. Thema τύω, verto.

E'νεχύσλωσις, ὁ, ἡ, ἐν, a. 1. imperat. act. verbi ἐνεχύσλω, permitto, committo.

E'νεχύσλωσι, permittere · Dor. pro ἐνεχύσλωσι, ab ab eo adminiſtretur, quamdiu in ejus tutela maaet. Vide ἐνεχύσλω, committo.

E'νεχύσλος, ὁ, ἡ, procuratio · a p. m. verbi ἐνεχύσλω, committo.

E'νεχύσλος, ὁ, procurator · ab ἐνεχύσλω, committo.

E'νεχύσλως, adv. ſuccincte, mature · a τρεχύω, curro · fut. ὐσω. p. κα. curro.

E'νεχύσλος, 2. ſingul. præſ. opt. act. a. 1. ἐνεχύσλος, affequor.

E'νεχύσλος, affequor. a. 2. ἐνεχύσλος, σε, ς, ex ἐνὶ, & τυγχάνω, adipiſcor · f. τεύξομαι. p. τέτυκα.

E'νεχύσλος, ὁ, ἡ, criſtata. Epithetoni, quod claudis criſtatis tribuitur · ex ἐνὶ, & τύμβος, ου, ὁ, tumulus.

E'νεχύσλος, ὁ, ἡ, ſuper ſepulchrum poſitus. ex ἐνὶ, & τύμβος, ου, ὁ, tumulus.

E'νεχύσλω, ſit, incidere in aliquid, & invenire, a. 2. inf. verbi ἐνεχύσλω, affequor, & ἐνεχύσλω, affequor.

E'νεχύσλω, & τρωω, appareo, præſ. imper. ἐνεχύσλω. fut. ἐνεχύσλω. p. ἐνεχύσλωκα. aor. 1. ἐνεχύσλωσα. aor. 2. inf. ἐνεχύσλω. perf. paſſ. ἐνεχύσλωμαι. a. Attic. ἐνεχύσλωμαι. aor. 2. paſſ. ἐνεχύσλω, ης, ε. ex ἐνὶ, & φαίνω, oſtendo.

E'νεχύσλω, a. 1. inf. act. ab ἐνεχύσλω, appareo.

E'νεχύσλωσι, ὁ, ἡ, apparitio · ἐνεχύσλωσι, ους, ὁ, ἡ, illuſtris · ab ἐνεχύσλω, appareo.

E'νεχύσλος, ὁ, aor. 2. part. paſſ. ab ἐνεχύσλω, apparεo.

E'νεχύσλω, illuceſco · fut. ἐνεχύσλω, & σω, a Æol. pro φαω, luceo.

E'νεχύσλεσις, ὁ, affectus, Dor. pro ἐνεχύσλεσις, præſ. part. f. g. ab ἐνεχύσλω, infero.

E'νεχύσλω, ις, ις, infero, abjicio. imperf. ἐνεχύσλον, ες, ε. fut. ἐνεχύσλω. a. 2. ἐνεχύσλον· a. 2. inf. ἐνεχύσλω. Th. φέρω, fero.

Ε'κμικέδδω, male ominati . quod a φημίζω, divulgo. Th. φάω, dico.

Ε'κνεῦσις, ε'ως, ἡ, prævenientia, aor. 2. part. ἐκ ἔνι, & φθάνω, f. φθάσω, prævenio . p. ἐφθακα. a. 2. ἐφθὸν.

Ε'κφθέγγομαι, acclamo, profero, eloquor . Ex ἔνι, & φθέγγομαι, loquor.

Ε'κφθόνδως, ε'ος, ὁ, ἡ, invidiosus.

Ε'κφθονδολυσια, Dor. pro ἐκφθόνδεια, verbi ἐκφθονδόω, idem ac ἐκφθόνος, infpuo veneficium more . Th. πτύω, fpuo.

Ε'κφαίνω, splendeo, refulgeo . idem ac φαίνω, incindo, fed μετατροπικῶς, illuftro.

Ε'κφυτεύω, ω, jon. idem ac ἐκφύω, infero.

Ε'κφυσάομαι, ῶμαι, bellaria . ab ἐκφύω, infero.

Ε'κφυσῶμαι, ἐοτelligo, confidero. ab act. ἐκφρονέω, fadico, moneo, differo, declaro . Th. φράω, dico . a. 2. ἐφράδον.

Ε'κφρονα, accuf. fingul. ab ἐκφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, ab ἔνι, & φρήν, ὁ, mens.

Ε'κφρονεόντι, dat. plur. jon. ab ἐκφρονέω, ῶ, ῆς, prudentia . ab eodem themate.

Ε'κφωνέω, acclamo . imperf. ἐκφώνεον, ες, εν, ες, ου . f. ἐφωνω . p. ἐκπεφώνεκα. perf. paff. ἐκφωνέωμαι . unde eff ἐκφωνεῖται, αται, ται, acclamatio. Th. φωνή, ἡ, vox.

Ε'κφώνησις, ιος, ἡ, acclamatio . dat. ἐκφωνήσεσι, ab eodem verbo.

Ε'κφωνίω, illuceſco . imperf. ἐκφώνεσκον, ες, εν. Th. φάω, luceo . unde φάος, & contracte φῶς, lux.

Ε'κχάλκεος, ὁ, ἡ, ἄτεος, ἀρατus . Th. χάλκος, ὁ . ὁ, ἀτ.

Ε'κχέρνημι, σσω, τῶ, ludibrium, irriſio, quod a χαίνω, σσω, τῶ, gaudium . Them. χάρμα, gaudeo .

Ε'κχεύρίζω, aggredere, præf. imperat. activ. ab ἐκχεύρίω, aggredior.

Ε'κχεύρίω, ῶ, aggredior, impeſf. ἐκχεύρίουν, conabar. fut. ἐκχω . p. ἐκκεχεύρικα. a. 1. ἐκκεχείρησα. ex ἔνι, & χείρ, χειρός, ἡ, manus.

Ε'κχεύρημα, σσος, τὸ, argumentum, conatus . ἐκχεύρήματ, ων, τὰ, idem, & aggreſſio, conatus, conſpiratio. ab eodem verbo, & themate.

Ε'κχειρητε, ὁ, ἡ, promptus ad manus. Ex ἔνι, & χείρ, manus.

Ε'κχέω, infundo. vide ſupra ἐκχύω.

Ε'κχθάνδω, ὁ, terreſtres, in terris verſantes . gen. plur. ἐκχθονδίων . dat. plur. jon. ἐκχθονδίοισι, & ἰο ἔ. ἐκχθονδίεσσι, pro ἐκχθονδίοις, ex ἔνι, & χθών, σνὸς, ἡ, terra, quaſi ἐκ ἔνι τὸ χθονὶ ὄντες.

Ε'κχολόεντ, ος, ον, amariſſimus, a, um, a χολὴ. ἡ, ῆς. bilis

Ε'κχορηγέω, ſuppedito, ſubminiſtro, fut. ἐκχορηγήσω . aor. 1. act. ἐκχορήγησα. ex ἔνι, & χορηγέω, duc chori . quod a χορὸς, ὁ, coetus ſaltantium, & χέω, duco.

Ε'κχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio . ab ἐκχορηγέω, ſuppedito.

Ε'κχυμαι, vehementi eum impetu adorior. quod ex ἔνι, & χυμαι, fut. ἐκχύσω . p. κα, commodo, invado furioſe.

Ε'κχυμώμενος, ὁ, ἡ, Jon. pro ἐκχυμώμενος, ὁ, familiaris, neceſſarius . ex ἔνι, & χύμωμαι, utor . Th. χέω, idem.

Ε'κχύλιω, illino . fut. ἐκχύλισω . a. 1. ἐκχύλισα. ex ἔνι, & χύλιω, ungo.

Ε'κχύνομαι, ῦμαι, ἐ, inauratus . Th. χρυσὸς, ὁ, aurum.

Ε'κχύσαι, σαι, ἡ, infuſio . ab ἐκχύω, & χέω, χύσω, fundo.

Ε'κχύσιμος, ον, familiaris, nom. plur. n. gen. ab ἐκχύσις, ος, ὁ, ἡ, indigena, patrius . ab ἔνι, & χύω, & χέω, ὁ, locus.

Ε'κχύσμενος, ὁ, ἡ, præf. part. ab ἐκχύσμαι, contingo . Th. ψάω, idem ac ψαύω, tango.

Ε'κψηφίζω ὀστέα, alicui ſuffragari . quod a ψηφίζω, computo . Th. ψῆφος, ὁ, ἡ, calculus.

Ε'κωκέω, ῶ, ſtatio navium .

Ε'κωκὴ, σσης, ἡ, inſtans, infequens, aor. a. part. ab ἐκωκέω, aggredior . Them. ἔμι, eo.

Ελαλγάω, ſtupui, de animi conſternatione, fed de iſtu corpori . dicitur ἐλαλγάω, aor. 2. ind. paſſiv. verbi ἐλαλγάω, vel ἐλω, lædo . f. ἐλ. aor. 2. ἐλαλγον.

Ελαλγάω, aberravi, pro ἐλαλγάω, ut quidam volunt, aor. 2. ind. paſſ verbi ἐλαλγω, dicitur facio . f. ἐλαλγήσω . a. 1. ἐλαλγήσα.

Ε'λαμαίνω, 3. ſing. imperf. verbi ἐλαμαίνομαι, erro . Th. ἔλαω, 3. error.

Ελαξε, finxit, Dor. pro ἔπλασε, 3. ſing. aor. 1. verbi ἐλάσσω, fingo . fut. ἐλάσω.

Ελασε, pro ἔπλασε, finxit, 3. ſing. a. 1. ind. ἐλάσσω, a. 1. ind. paſſ. a ἐλάσσω, vel ἔττω, fugo, formo . f. ἐλάσω . p. ἐλήλακα.

Ε'λαυε, navigabat, 3. ſing. imperf. verbi ἐλάω, navigo . f. ἐλάσω.

Ελαυν, pro ſyncopa. pro ἔπλαν, 3. ſing. imperf. verbi ἐλάω, fum.

Ελαυε, arat, 2. ſing. imperf. ab ἐπλάμβανε, ἐπλάμβανον, & per ſync. ἔπλας, & ἔπλαν. Dor. ἔπλαν . Sic ἔπλαμεν, erat per ſync. ἔπλαμεν . a πλάμαν, ſum.

Ελαυε, imperf. act. a ἐλάω, navigo . f. ἐλάσω.

Ελαύνεται, ται, ται, a. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω, jam hanc ſyncopa. pro ἔπλασε, 3. ſing. a. 1. opt. act. Th. πλάω, multus . comparat. πλάων, & πλείων, amplior.

Ελαν, pro ἔπλαν, & hoc per ſyncop. pro ἔπλασαν, 3. ſing. imperf. a πλάμαν, fum.

Ελαὸ, Dor. ſyncope pro ἐπλάω, 2. ſingul. imperf. πλάεσκε, fum.

Ελαύνεσκον, navigarimus, 1. plur. a. 1. activ. a ἐλάω, navigo . f. ἐλάσω.

Ελαύνω, cujus ſum, aor. a. paſſ. ind. verbi ἐλάσσω, vel ἔττω, ferio . fut. ξω . a. 2. ἐλασσον. vide ἐπλάσσω.

Ελαφθὸν, a. 1. ind. paſſ. a ἐλίγκαμαι, impleo. fut. πλήσω. perf. paſſ. πέπλημαι. idem cum πλήθω. Them. πλάος, ὁ, plenus.

Ελαχαῦλω, crevi, aor. 1. indic. paſſ. a πλαχαίνω, navigo . f. πλήσω.

Ελαχαῦλω, aor. 1. ἐπλαχάνωσε . perf. paſſ. πεπλαχάνωμαι . aor. 1. opt. paſſ. πλαχανωθείην, a πλαχάω, impleo. Th. πλάος, ὁ, plenus.

Ελαχαῦλω, aor. 1. ἐπλαχάνωσεν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πέπλαχάω, impleo. f. πλήσω. Alii volunt eſſe imperf. verbi πλάω, impleo . imperf. ἐπλάων, ων, ον.

Ελάω, multiplicavi, aor. 1. ind. activ. a πλάω, vel σκω, obſtupefacio . f. ξω. a. 2. ἐπλαγον. a. 1. ἐπλήξα.

Ελαχάνδωσε, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. verbi πλάσσω, fingo . f. πλάσω . p. πέπλακα.

Ελάσσει, 3. plur. aor. 1. activ. a πλάσσω, impleo . fut. ξω, perf. πέπλακα. a. 1. ἐπλάξα. aor. 2. ἔπλαγον.

Ελάσσει, ſputari, a. 1. ind. act. a πλάω, ſpiro . f. πλάσω.

Ελάσσης, 3. ſingul. imperf. act. a πλάσσω, ſuffoco . f. ξω. p. πέπλακα. aor. 1. ἐπλάξα. a. 1. ἔπλαγον.

Ελάσσθω, ας, ε, a. 1. ind. paſſ. a πλάω, vel πλάσσω, ſuffoco . f. πλάσω. aor. 1. ἐπλάξα. a. 1. ἔπλαγον.

Ελάσσι, ως, τὸ, Jon. pro ἔρμα, viaticum . commeatus, ἐπόδιον, Jon. pro ἐφόδιον, viaticum alicui præbere. ex ἔνι, & δίδω, via. Th. ὁδὸς, ἡ, iter, peregrinatio . πορεύομαι, compertuit, aor. 1. ind. act. ab ἐνί, & ἵζω, oleo.

Ενδήσατο, ατ, ε, a, defideravi . dicitur ἐνδήσατο, ατ, ε, a a πόθω, defidero.

Ενδήσατο, ατ, ε, a, 3. ſing. aor. 1. act. verbi πόθω, defidero . f. ἰσω . Th. πόθος, ὁ, ἡ, deſiderium .

Ενεῖσι, 3. ſing. imperf. a ποιέω, facio.

Ενείσατο, ατ, ε, a, aor. 1. ind. act. verbi ποιέω, facio . f. ἰσω.

Ενοσοφυλλῶ-σαι, σι, ædificari, nom. plur. aor. 1. par. paſſ. ab ἐνί, & οἰκοδομέω, ædifico . f. ἐσω . p. δεδόμημαι. paſſ. οἰκοδομήθην, quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. prær. med. δέδομαι.

Ενοικέω, ῶ, advena . ab ἐνοικος, inhabito.

Ενοικίαται, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, paſco.

Ενοίσεις, a. 1. inf. act. ab ἐνοίσω, infero.

Ενοίσεις, inferet, fut. 2. act. ἐνοίσομαι, 3. ſing. fut. 1. paſſ. ab ἐνοίσω, infero . hinc ἐνοίσιος, verbale, inferendum.

Ενοίχομαι, accedo, Jon. pro ἐνοίχω, præf. impeſf. med. ab ἐνοίχομαι, eo advertum, adeo, iruo, impreſſ. ἐνοίχόμην, ου, εν. fut. ἐνοίσομαι. p. ἐνοίχωκα. a. 2. ἐνοίχα, abeo, præſ. part. ἐνοικιόμενος.

Ενπελλω, impingo, illido . f. ἐνπελῶ. a. 2. ἐνπεσον. p. ἐνπεπλακα. ex ἔνι, & πάλλω, idem ac πάλλω, applico.

Ενπεσίνεο, 2. ſing. a. 1. m. a πεσίζω, vello, tondeo.

Ενραπάσσεται, 3. plur. imperf. paſſ. a πολυπάσσω, adminiſtro. fut. ἐνσομαι. Them. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Ενμβρίη, ης, ὁ, ἡ, pluvius, imbribus abundans, ex ἔνι, & ὄμβρος, imber.

Ενόησε, 3. ſing. præſ. part. ab ἐνώσιος, ſequor. fut. ὀψομαι. impeſf. act. ἐνόεσσον. ab ἐνώ, ſequor.

Ενόμενος, ὁ, ἡ, præſ. part. ab ἐνόομαι, ſequor. fut. ὀψομαι. impeſf. ἐνόμην, ου, εν. a. 1. ἐνόμασα. ex ἔνι, & ὄμνυμι, juro. p. ἐνώμοκα. a. 1. ἐνόμοσα.

Ενομόσσε, aor. 1. inf. activ. ab eodem verbo, & themate.

Ενοσίχθων, Dor. pro ἐνοσιχθών, juraverit, 3. ſing. aor. 1. inf. ſubj. activ. ab eod. verbo.

Ενομφάλιος, ὁ, ἡ, umbo clypei . ex ἔνι, & ὀμφαλὸς, ὁ, ὄ, umbilicus.

Ενόναται, Dor. pro ἐνώνται, elaborant, 3. plur. aor. 2. act. verbi πονέω, elaboro . Th. πόνημα, laborem . p. m. πέπονα.

Ενπονε, laborabat, 3. ſing. imperf. act. a πονέω, laboro . fut. πονήσω . p. πεπονήκα. quod a πόνος, ου, ὁ, labor. Th. πόνημα, facio . p. m. πέπονα.

Ενπονήτορ, probro afficio . ſum. p. ἐνπονήτορα. ex ἔνι, & ὀνάω, ις, ου, ὁ, probrum .

Ενπονήτορε, ὁ, ἡ, probroſus . ab ἐνπονήτορ, probro afficio .

Ενπονῶδης, ες, ὁ, laborares ſum, aor. 1. ind. paſſ. a πονέω, laboro . f. πονήσω . Th. πόνημα, laborem .

Ενπονέσκετο, 3. plur. impeſf. paſſiv. verbi πονηρεύομαι, improbe ago.

Ενπονηρεύω, cognomino . fut. σω, p. ἐνπονήρευκα. aor. 1. ἐνπονήρευσα. a. 1. ἐνπόνηρα, cognominor . ex ἔνι, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen .

Ενπονω, laboraſmus, 3. plur. impeſf. act. verbi πονέω, laboro, fut. πονήσω. vide πόνημι.

Ενπονται, ſequuntur, 3. plur. præſ. ἐνπονται, ſequebantur, pro ἐνπονεν, Jonic. 3. pl. imperf. ab ἐνώμαι, ſequor. Them. ἐνω, ſequor.

Ενπόρδε ὁ ἐσω, coacefco .

Ενπορίω, inſilio inquam .

Ενπορίω, ὁ, ἡ, valde vehemens .

Ενπορίομαι, ὁ, ἡ, ſequax, reverear, caveo, curo.

Ενπόσθεν, adv. a tergo, pom.

Ενπόσιος, ος, ὁ, ἡ, ſcriptio carminis, heroici . ab ἐνοπτεύω.

Ενπόσιος, ὁ, ἡ, heroici carminis ſcriptor . Ab ἔπος, carmen heroicum, & ποιέω.

Ενπόσιος, inſilio inquam .

Ενπόσιος, ος, ὁ, ἡ, inſpecti.

Ενπόσσεν, ſpecto. fut. ὀψω . p. ἐνώπτευκα. a. 2. ἐνώπτευσα. quod ax ἔνι, & ὄπτευω, video. Th. ὄμμα, oculus.

Ενόσσεται, ὁ, ἡ, ſtatim oculatus, inſpector, præfes. ab eodem them.

Ενόσσεται, inſpicio, viſo. fut. ὀψομαι. Them. ὄμμα, oculus.

Ενόσσος, Jon. pro ἐφόσσος, inſpicere, præſ. inf. ab ἐνόω, video.

Ενπτελίσσετε, porrectus, a. 1. part. m. ab ἐνπτελίσσω, porrecta manu capto . ex ἔνι, & πτελίσσω, fen ὀρίνομαι, portigo, extendo. f. ξω.

Ενπυίσκετε, proficiſcebatur, 3. ſing. & ἐνπυίσκεσθε, 1. plur. imperf. verbi πυίσκομαι, proficiſcor . ἐνπυίσκόμην, ου, εν. 1. plur. Th. πνέω, tranſeo . p. m. πέπυσμαι, inde πόρος, tranſitus, meatus.

Ενπυίσκομαι, vide in ἐνπυίσκω.

Ενπυίσκω, impeſf. activ verbi πυρόω, vaſto . imperf. ἐνπύθεσκε, or. fut. πύσω . p. πυπύθηκα. quod a πύθω, dirun. f. πύσω, aor. 2. ἔπυθον. Dor. præt. med. πύνυθε.

Ενπυνέομαι, 3. plur. med. verbi πυνέω, piabeo, viam aperio, paro . f. ἰσω. Them. πόρος, tranſeo.

Ενπυρίζω, exercizo . ἐνπίσσω, perjurium . ἐνπυρίζω, irruens, præſ. part. ab ἐνόρνυμι. ex ἔνι, & ὄρνυμι, idem cum ὄρω, excito. f. ρσ. p. ὄρκα.

Ενπυρσεύω, irruit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. a ἐνπυρσεύω, irruo . f. σω. Th. πυρ, ennicis, fulgur, & Æoli. πῦρσυ.

Ενπυρσεύω, incita, a. 1. imperat. act. ab ἐνπύρω, incito . Th. πῦρ, concito . f. Æoli. πύρσυ.

Ενπυρσεύω, vide ἐνπυρσεύω.

Ενπῶ-τεν, τε, ἀ, verbum, carmen, oraculum . ab ἐνω, dico.

Ενπωτεύω, volabat, 3. ſing. impeſf. med. verbi πετάομαι. a πτυω, ις, ὁ, volatus . Th. πτάμαι, volo, as, are.

Ενπτέσκετε, 2. plur. a. 1. act. verbi πτέσσω, porrum do, rigo. f. ἰσω, p. πτέσκα. a. 1. paſſ. πτέσθην. Th. πτέω, bibo. a. 2. ἔπτεν. p. πέπτωκα.

Ενπτύσσω, inſtigare, præſ. inf. act. ab ἐνί, & ὄτρυνω, incito . fut. σω. præt. ὄτρυνα.

Ενυ-

Ε'πφρώσω, ε, ὁ, ὁ, cocleſtis, ὑπφρώσω, ῶ, τὸ, ſail. ὄφμενον. ex ἐνὶ, & ὄχμος, ὁ, ὁ, con-lum.

Ε'πχέω, μιμαι, unſuper reddo. ex ἐνὶ, & χέω, ῶ, τὸ, otina.

Ε'πχρίω, inſuper deboo. 1. plur. ἐπχρίομαι. ex ἐνὶ, & χρίω, deboo. fut. χρίωσω.

Ε'πώδη, ὁ, ὁ, ὁ, ſpectabilis. ἐπώδης, ὁ, ὁ, ſpectus. ab ἐπόμαι, video. f. ὄψομαι.

Ε'πῶλος, Ionic. pro ἐννεόβολος, pluſq. perf. med. verbi νέβω, pedo. f. α. πεφῦκα. a. 2. ἔναβον. f. a. paſſ. πεφθήσομαι. p. m. πέπυσμαι, pepedi.

Ε'ρᾶμαι, venditus ſum, a. 1. ind. paſſ. a verbo ὠνέομαι, vendo, factum a πρίαμαι, per ſyncopen pro πρίαμαι. f. πρίαμαι. perf. paſſ. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. πρᾶμι, vendo.

Ε'ρᾶσθαι, ῶ, ὁ, ὁ; populatus ſum, aor. 2. ind. act. verbi πέρθω, vaſto. fut. 2. πραθῶ. p. m. πέπορθα. aor. 2. med. ἐπραθόμην.

Ε'ρᾶτε, ω, ὁ, ὁ, a. 1. ind. act. ἐπραβήσαν. a. 1. med. verbi πράσσω, vel τω, facio f. ῶ. p. πέπραμαι, ω, ὁ, aor. 1. ind. actiu. verbi πιπράσκω, vendo.

Ε'πρᾶχθαι, ῶ, ὁ, aor. 1. ind. paſſ. a πράσσω, facio. f. ῶ.

Ε'πρησεν, pro ἔπρησε, 3. ſingul. aor. 1. ind. actiu. verbi πρήθω, incendo. f. σω.

Ε'πρήθη, feci, aor. 1. Ion. pro ἔπρησα, a πράσσω, vel τω, facio.

Ε'πρησε, incendit, a. 1. ind. actiu. verbi πρήθω, ῶ, ὁ, ὁ, incendo.

Ε'πρήθω, concremantus ſum, a. 1. paſſ. a πρήθω, incendo. f. πρήσω. p. πέπρησμαι. perf. paſſ. πέπρησμαι.

Ε'πρησσόμην, conficiebat, Ionic. pro ἐπρησσόμὴν, imperf. paſſ. verbi πράσσω, facio. f. ῶ.

Ε'πρήχθην, Ion. pro πρήχθησα, factus ſum, a. 1. paſſ. a πράσσω, facio.

Ε'πρώμην, emi, imperf. verbi πρίαμαι, emo. vel ed aor. 1. med. ἐπριάμὴν, & per ſyncopen ἐπρίαμὴν.

Ε'πτάδυπον, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi πέζω, vel πεζῶ, diſſeco. f. πέξω. perf. πέπεσμαι. a. 1. ἐπέχθην. perf. paſſ. πέπεγμαι, a. 1. paſſ. ἐπεχθήθην.

Ε'πτεῖο, emiſi, 2. ſingul. imperf. pro ἐπέζεσο, Ion. ἐπέζευ, & ἐπαῖ pro ἐπ, ad ἐπεζεῦμαι, a πέζω, emo.

Ε'πτεσσι. pro ἑπτάστεσι, 3. ſingul. a. 2. act. per ſyncop. ut πτεσσόμενος, per ſyncopen pro πτυσσόμενος, ranquam ex πτύω, pro πτύσσω, ſpuo, termino. Th. πτύσσ, σσω, τὸ, finio, terminus.

Ε'πτὰ, εἰς, αἱ, τὰ, ſeptem. inde ἑπτάεις, ſeptices. ἑβδομος, ὁ, ὁ, ſeptimus. ἑβδομὰς, ὁ, ἄδος, ὁ, numerus ſeptenarius, ſeptimana, hebdomada.

Ε'πτάβοιος, ὁ, ὁ, ὁ, ex ſeptem bubulis pellibus factus. ex ἑπτὰ, ſeptem, & βοῦς, ὁ, ὁ, bos.

Ε'πτάγλωσσος, ὁ, ὁ, ὁ, ſeptilinguis. Sic Pind. Apollinis citharam vocat a ſeptem chordarum ſonos. nam ſingulæ proprium edunt ſonum. ab ἑπτὰ, ſeptem, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ε'πτάμυιος, ὁ, ὁ, ὁ, ἡ, ſeptem dierum. Ex ἑπτὰ, ſeptem & μυῖα, dies.

Ε'πτάπους, ſeptices, adv. ab ἑπτὰ, ſeptem.

Ε'πτάστομος, ὁ, ὁ, ὁ, ſeptilonus. Epith. cithara ſeptem ſonos edentis. ex ἑπτὰ, ſeptem, & στόμα, ſonitus. Th. πύστω, pulſo.

Ε'πτάτυλος, & in 3. ſingul. ἑπτύου, a. 2. med. verbi ἑπτύομαι, volo, aa. f. πτυσοῦμαι. a. 2. ἑπτύου. a. 2. part. med. πτύμενος, ὁ, ὁ, ὁ, ἡ, πτυόμενος. Alii per ſyncopen dici volunt pro ἑπτυόμὴν, a. 1. med. Sunt qui velint eſſe imperf. paſſ. ἑπτύμὴν, verbi πτύσσω, quod a πτύω, volo, ut. a. 2. ἑπτὸν, unde a. 2. inf. πτύμεναι. part. πτυὶ.

Ε'πτάτυλος, Dor. pro ἑπτύλος, 3. plur. a. 1. act. a πτύσσω, f. ξω, pro meta trepido. Th. πτύω, terrefacio.

Ε'πτανεύλαι, ſeptempedalem, acc. ſingul. ab ἑπτασπίθη, quod ex ἑπτὰ, ſeptem, & πούς, ποδὸς, pes.

Ε'πτάσπιος, acc. ſingul. Epitheton ſluvii. q. habens ſeptem vias. a πόρος, tranſitus, & ἑπτὰ, ſeptem.

Ε'πτάπυλος, ὁ, ὁ, ὁ, ſeptem portas habens. ex ἑπτὰ, ſeptem, & πύλαι, ὡν, ὁ, porta.

Ε'πτάρυσε, 2. 1. ind. act. verbi πτάρνυμι, ſi. ſpo, ſternuto.

Ε'πτάσχιδος, ὁ, ὁ, ὁ, habens ſaptem chordas. Ex ἑπτὰ, ſeptem, & χορδὴ, ἡ, chorda.

Ε'πτάτησε, ω, ὁ, ὁ, perf. act. ſupplantavi, verbi πτάρνυμι. vel ſagendum ἐπτάρνυμι, perf. a πτάρνυμι, ſupplanto. Th. πτάρνα, calx. Geneſ. 27. 36.

Ε'πτάτησε, ω, ὁ, ὁ, a. 2. ind. paſſ. verbi πτάρνυμαι. f. ξομαι, alia latera ferio. Th. πτάρνη, ἡ, ἡ, ala.

Ε'πτάω, ω, ὁ, ὁ, volavi, a. 2. verbi πτάμαι, ſeu ἵπταμαι, volo, aa.

Ε'πτάτησαι, avolat, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πτάω, Poet. pro πτάω terrefacio, attonitum reddo. item animo ſpecto attento.

Ε'πτάλλω, quidam dici tradunt pro ἐπτίλλω, a. 2. med. quod vida. Alii per ſync. dici volunt pro ἐπτάμαλλω, imperf. verbi πτάμαι, volo, aa.

Ε'πτασκεν, Ion. pro πτάσκασκε, ὁ, perf. part. act. verbi πτάσκω, cado. fut. πτάσομαι. p. πέπτακα. a. 2. ἔπτακον.

Ε'πτάρτ, ω, ὁ, ὁ, Ion. pro ἔφυρτος, udus. Th. πτάω, aqua.

Ε'πτάφυλλος, ω, ὁ, ὁ, & in 3. pl. ἐπτάφυλλα, a. 2. med. verbi πτυφθάομαι, intertogo. f. πτάφομαι. perf. paſſ. πέπτυφμαι.

Ε'πτυφθάτην, 3. ſingul. imperf. verbi πτυφθάομαι, interrogo.

Ε'πτύρτασα, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi πτυρτάω, turri munio. f. ὦσω. Th. πτύρτ, ος, ὁ, turris.

Ε'πτω, dico. a. 1. ἔπτ, ας, ε, α. 2. ἔπτην, ες, ὁ, ὁ, Poet. ἔπτα, & ἔπτατο. 3. imperat. πτάτω, & in 3. plur. πτάτωσαν. a. 2. imperat. πτέ, a. 2. opt. πτάτην, ας, ε. a. 2. ſub. πτάω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πτάτω. a. 2. part. πτάς, πτάσα, ὁ, ὁ, ἡ. in 3. ſing. πτάτω, ε. ſtino, ſero, ago. verbum, carmen, κύτος, ὁς, ὁ, ὁ, facundus, diſertus. πτάτος, & πτάτιος, ὁ, ὁ, ὁ, facundia.

Ε'πφάς, ὁς, ὁ, ὁ, incantatrix, carmeo. Eſt etiam verſus intercalaris. Th. πτάω, cano.

Ε'πτω, & πτομαι, operor, ſequor. inde πτάτης, ου, ὁ, pediſequus.

Ε'πτωσσαν, illiserunt, 3. plur. a. 1. act. ab ἐπτάλλω, ſpringo, appello, intruda. Th. πτάλλω, appello, moveo. ἔπτλλω, idem.

Ε'πτάλλω, vendebant, 3. plural. imperf. verbi πτωλέω, vendo. f. ὦσω.

Ε'πτωμεν, ω, ὁ, ὁ, ſpargimus. ind. actiu. ab ἐπτοπτάλλω, cognomino, nuncupo.

Ε'πτωνυμε, ω, ὁ, ὁ, cognomentum. gen. plur. ἐπτωνύμων. ab ἐπτ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ε'πτωπτάλλω, ω, ὁ, ὁ, Poet. pro ἐπτωνυμῶ, ejuſdem nominis.

Ε'πτάπτάλλω, ω, ὁ, ὁ, & ἐπτωνυμος, ὁ, ὁ, ὁ, nominis ejuſdem. ex ἐπτ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen. Item cui nomen eſt impoſitum. Ε'πτωνυμοι etiam dicebantur heroes Arbenis, a quibus decem tribus ſus nomina acceperunt.

Ε'πτόνυμος, adv. de nomine.

Ε'πτόπτης, a. inſpiciebat, Ionic. pro ἐφόρα, ab ἐφοράω, inſpicio.

Ε'πτυστίγκτο, Ionic. pro ἐπτυφτυγμένος ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ſacta ex tertia ſing. ἐπτυφτύγμην, ante ψ verbi πτύφω, porrigo, extendo. f. ξω. p. πέπτα, & Att. πέφυγκα.

Ε'πτώσες, concitavit, 3. ſingul. a. 1. act. ſic ἐπτώσω, 3. plur. ab ἐπτύρω, concito.

Ε'πτωφελήσω, ω, ὁ, ὁ, utilis, dativ. plur. ἐπτωφελήμοσι, ab ἐπτί & ὄφελος, juvo.

Ε'πτώχην, inclusa erant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Ionic. pro ἐπτυγμένοι ἦσαν, ſacta ex tertia ſing. ἐπτύχην, inferto ε ante ν, & tenui verſa in aſpiraram. ab πτύω, aperio. fut. ξω. perf. act. πτύχα. perf. paſſ. πτύγμαι. pluſq. perf. πτύγμην, ἔς, ἔν.

Ε'πτύχτη, 3. ſing. imperf. vel ut alii volunt, a. 2. med. verbi ἐπτύχομαι, ſtruo, adeo. Them. πτύχομαι, adeo. f. πτύχομαι. p. πτύχεμαι.

Ε Ρ.

Ε'ρα, ας, ὁ, terra, hinc ἔφρος, mortal. ἔφρος ὄφ, infra, inferius.

Ε'ραῖ, pro ἰραῖς, adverb. ad locum, io terram, humi. in proſa πρὸς τὰ. Them. ἔρα, terra.

Ε'ράομαι, Dor. pro ἐράμαι, optatim, 1. ſing. opt. ab ἐράομαι, amo, opto.

Ε'ρᾶσθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. a ῥάω, proſligo, corrumpo. f. σω. p. εἴρημαι.

Ε'ρασμα, ατος, τὸ, amo. Poet. pro ἔρως, amor, f. ἀσω.

Ε'ρασμὸς, amarus, gemit. ſing. f. ᾳ. ab ἐράσσω, ὁ, ὁ, amabilis, jucundus. ab ἔρομαι, amo.

Ε'ρασθ, ω, ὁ, collecta, collatitia coena, fe. ex ſingulorum impenſis, quæ quaſi connantur, ut ſit quaſi ἔρανος. ab ἔρω, necto: collatitium beneficium, gratia. Eſt vero etiam ἐράσθη, pecunia, qua erogata, pauper amicus ſublavatur.

Ε'ρασὶ, Dorie. pro ἔρᾳ, terra, adv. ad locum; in terram, humi.

Ε'ρασθαι, amatus ſum, pro ἐράσθη, Ion. aor. 1. paſſ. ἠράσθην, Ion. pro ἤρᾳ, ab ἔρομαι amo. f. ἀσω.

Ε'ρασμιωσύνη, ὁ, ὁ, ὁ, ἡ, amasus carminis, cantus. ab ἔρομαι, amo, & μελῳδὸς, ὁ, ὁ, cantilena. Th. μέλπω, cano.

Ε'ρασπιστὴς, ὁ, ὁ, ὁ, ἡ, ſtudioſus capilli. ab ἔρομαι, amo, & πλόκαμος, cincinni. Th. πλέκω, necto.

Ε'ρασται, amas, Poet. pro ἔρασαι, 2. ſing. ab ἔρομαι, amo, amas, & ἔρᾳ, amat.

Ε'ρασσάμην, amavit, 3. ſing. a. 1. med. gem. ac ut & ἐρασσάμὴν, a. 1. part. med. ab ἔρομαι, amo.

Ε'ρατὸς, ὁ, ὁ, ὁ, amator. ab ἔρομαι, amo.

Ε'ρατος, ὁ, ὁ, ὁ, nomen viri, Eraſtus. Gr. amabilis, ἐρατὸς, ab ἔρομαι, amo.

Ε'ρατωτὸς, ὁ, ὁ, amabilis, e. ab ἔρομαι, amo.

Ε'ρατὸς, ὁ, ὁ, ὁ, amara. ἐρατὸς, ὁ, ὁ, ὁ, amabilis. ab eodem themate.

Ε'ρατὸς, amo, cupio. f. ἰσω. ab eodem them.

Ε'ρατὸς, ὁος, ὁ, ὁ, Erato: nomen mulieris, vel is Muſæ, ab ἔρομαι, amo. ἐρατὸν, gen. plur. ab ἔρομαι, amo.

Ε'ρᾶω, amo, appeto. f. ἰσω. p. κα. ἴρημαι, Poet idem. q. ἀῶ, dico. Nam quæ amamus de iis ſæpe verba facimus. vel ab ἔρω, necto amor enim animorum nexus eſt. hinc ἐρᾶσμαι, ὁ, ὁ, ὁ, ἡ, ἐρᾶσσιμος, ὁ, ὁ, ὁ, ἡ, amabilis. ἴρος, ατος, τὸ, amor. ἰρατὸς, ὁ, ὁ, ὁ, amatorius. Eſt & ἴρομαι, depleo, evacuo. Forte ab ἴρω, trabo.

Ε'ρᾳ, pro ἴρᾳ, opera, oom. pl. ab ἴργον, ου, τὸ, opus.

Ε'ργὰ, Boeot. pro ἴρᾳ, 2. ſing. fut. med. nam, ſubtato ν, ἴρᾳ, unde per craſin ἴρᾷ, a verbi ἴρᾶμαι, operor.

Ε'ργᾶζε, pro ἐργάζῃ, Dor. praſ. imper ab ἴργαμαι, operor.

Ε'ργᾶζομαι, operor, laboro, lucror. ἐργάζεται, 3. ſingul. praſ. opt. paſſ. imperf. ἐργαζόμὴν, ης, ετο. f. ἐργάσομαι. aor. 1. med. ἐργασάμὴν, ω, ατο. perf. paſſ. εἴργασμαι. Them. ἔργω, opus.

Ε'ργαλέος, Attice, pro ἐργάσιμος, imperf. Ionic. ab ἐργάζομαι, idem ac ἔργον, arceo. ab ἐργάζομαι, idem ac ἔργω, irrito.

Ε'ργαλεῖον, Ion. pro ἐργαλεῖα, inſtrumentum. ab ἔργον, opus.

Ε'ργᾶλη, operabaris, Dorice. pro ἐργάζῃ, 2. ſing. fut. 1. med. verbi ἐργάζομαι, operor.

Ε'ργάνας, 2. ſing. a. 1. med. opt. verbi ἐργάζομαι, operor.

Ε'ργάνδη, 3. ſingul. aor. 1. ſub. paſſ. ejuſdem verbi.

Ε'ργανη, ης, & Ion. ᾳ, ᾳς, ἡ, opera, lucrum, quæſtus. ab ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ε'ργασμαι, Ionic. pro ἐργασμαι. perf. paſſ. hinc ἐργασμοσύνη. Ionic. pro ἐργασμοσύνη, verbi ἐργάζομαι, operor.

Ε'ργασμοσύνη, ης, officina. ab ἐργάσιμος, ου, τὸ opus.

Ε'ργάσιος, ὁ, ὁ, ὁ, operarius. acc. plur. ἐργασίους, ab eodem them.

Ε'ργαστὴς, ὁ, ὁ, Poet. pro ἐργάτης, operarius.

Ε'ργάτης, ου, ὁ, operatrix, mercenaria. ab ἔργον, τὸ, opus.

Ε'ργω, arcet, 3. ſing. praſ. ab ἔργον, Ionice. ab eodem ἔργω, arceo, repello.

Ε'ργμασι, pro ἔργμασι, 3. plur. dat. ſingul. per metathel. pro ἐργμασι. fic in dat. plur. ἐργμασι. a ἔργω. fut. ξω facio, & per metathelin ἔργω.

Ε'ργολάτης, praſ. inf. ab ἐργολατέω, opus faciendum ſubjicio. ab ἔργον, opus, & λαμβάνω, capio.

Ε'ργμοσοι, ὁ, prohibitor. ab ἔργω, arceo.

Ε'ργόμενος, ὁ, ὁ, ὁ, illuſor, qui ἔργον μοιᾶται. Eſt & adulator. ἐργόμενος, adulatio. ἐργόμενος, ancillor, adulor. Gloſſ. Phil. Ancilla, ἐργόμενος παιδίσκη. q. ἔργον, opus, & μοιᾶω, illudo. Gall. mocque.

Ε'ργον, ου, τὸ, opus. q. ἀὸ ἔφγω, pract. med. verbi ἔργω, facio. vel ab ἔρα, terra, ut ſit quaſi ἔφγον: quod ſub initio mundi primus labor terræ excolendæ fuerit impenſus. Hinc ἐργάζομαι. f. ἐργάσομαι. p. εἴργασμαι, ης, ὁ, operatio. ἐργάσιος, ὁ, ὁ, operarius. ἐργαλεῖος, ὁ, ὁ, ὁ, difficilis. ἐργάτης, ου, ὁ, & ἐργάστης, ου, ὁ, ὁ, ὁ, ἡ, ἔργος, ὁ, ὁ, ὁ, iners, pigor. ἐργάγω, ὁ, ὁ, ὁ, agricola. ἐργμοσύνη, ης, ὁ, ὁ, publicus opifex. ἐργμοσύνη, ου, ὁ, ὁ, ὁ, officax. ἐνέργεια, ας, ὁ, efficacia. ἐνέργημα, ατος, τὸ, beneficium, officium. ἐνεργέτης, ου, ὁ, beneficus, qui beneficium confert. ἐνέργημα, ατος, τὸ, beneficentia. λειτουργὸς, ὁ, ὁ, ὁ, miniſter publicus. λειτουργία, muous publicum obeo. λειτουργέω, ῶ, ὁ, miniſterium publicum. πανοῦργος, ὁ, ὁ, ὁ, valet, verſipellis. πανοῦργία, ας, ὁ, quod opera pectium eſt.

Ε'ργω,

Ἔργω, Poet. ἴεργω, includo. q. ab εἴρω, necto. Th. εἴργω, arceo, repello.

Ἐργάζομαι, facere, pass. inf. ab ἔργω, idem ac ῥέζω, facio. hinc ἔργασις, & ἔργμα, factum, opus.

Ἐρεύνα, perpertrabat, pro ἐρᾷ, Jon. adidito ευ, 3. fing. imperf. ab ἔργω, pro ῥέζω, facio.

Ἔρδω, imperf. Jon. ἤρδεσκον, facientes, acc. pl. part. pras. ἔρδων. dat. singul. ab ἔρδων, errans, pras. part. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἐρεβεννὸς, obscurus nox. ab ἐρεβεννὸς, ὸ, ἡ, obscurus, Th. ἐρεβώδης, ες, ὁ, Erebus, tenebræ, caligo, nox.

Ἐρεβόθριον, pro ἐρέβινθος, gen. fing. per paragogen Poet. ab ἐρεβὶς, ους, ὁ, ἡ, Erebus, tenebræ.

Ἐρείδω, ω, ἔρεισα, ἔρεικα, ἐρήρεικα, ἐρήρεισμαι, ἐρείσθην, ερυσω, ερεισμος, ερειστος, ερεισις, ερεισμα, ερειστικος, ερειστικως, ερειστικον, ερειστικος, ερειστικως, ερειστικον, ερειστικος, ερειστικως, ερειστικον

Ἐκπάγλως, ου, ὁ, Dor. & Poet. pro ἐκπλήσσομαι, ου, ὁ, valde stupens. ex ἐκ, & κατάγλως, clamo. f. ὑμι.

Ἐκπάγλως, ὁ, ὁ, valde sonans, Hesiod. ex ἐκ, & valde, & πάγλως, ου, ὁ, pro πάταγος, unus pulso factus. Th. πάτταλος, pulso.

Ἐκπαγλος, ίου, ὁ, ὁ, valde illustris, admodum gloriosus. ab ἐκ, valde, & κλέος, ους, τὸ, gloria.

Ἐκπαγλος, ὁ, ὁ, ὁ, valde mugiens. Odyss. l. ab ἐκ, valde, & μυκάω, mugio.

Ἐκπαγλος, ου ἐρινύος, ὁ, ὁ, capitibus arbor, fructus sylvestris.

Ἐκπαγλος, ίου, ὁ, Erinnys, furia, peccatorum ultrix. in acc. plur. ἐκπαγλους, ἐκπαγλοι. Aliquando ἐκπαγλος, dicitur, qui injuriam alicui illatam persequitur, & qui fecit. hinc ἐκπαγλος, indignari. quasi ab ἐκ, ut litium auctor.

Ἐκπαγλος, ου, ὁ, lana, vellus, ab ἐκπαγλος, ὁ, ὁ, ὁ, idem. q. ab ἐκπαγλος, nacto.

Ἐκπαγλος, ίου ἐκπαγλος, ὁ, ὁ, ὁ, valde utilis. Epithetum Mercurii, fic dicti, quasi ἐκπαγλος, ab ἐκπαγλος, prosum.

Ἐκπαγλος, lanificium exercco. Xenoph. ab ἐκπαγλος, ου, ὁ, lana, & ἐκπαγλος, opus.

Ἐκπαγλος, pro ἐκπαγλος, cecidit, interfectus est, f. fing. aor. 2. Ionice. Sic ἐκπαγλος. Sic ἐκπαγλος. aor. 2. inf. ἐκπαγλος, ναι, aor. 2. part. act. ab ἐκπαγλος, everto. f. ὑμι.

Ἐκπαγλος, ὁ, ὁ, cacumen, mons, promontorium. ab ἐκ ἐκπαγλος, quia valde perflatur.

Ἐκπαγλος, ὁ, ὁ, Dea discordiæ, lis, contentio. acc. fing. τὴν ἐκπαγλος, & ἐκπαγλος. hinc ἐκπαγλος, contendo. ἐκπαγλος, ὁ, ὁ, litigator. ἐκπαγλος, ὁ, ὁ, contentiosus. quia in pugnam ἐκπαγλος, id est implicat.

Ἐκπαγλος, contendentes, nom. dual. ab ἐκπαγλος, ὁντε, ὁ, aor. 1. part. act. ab ἐκπαγλος. fut. ἐκπαγλος, contendo. Th. ἐκπαγλος, & ἐκπαγλος, ὁ, ὁ, ὁ

Ἐρυθρόσπορος, rubebat, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐρυθρόω, rubefacio.

Ἐρυθρόω, dat. singul. ab ἐρυθρὸς, ος, ὁ, nomen proprium loci.

Ἐρυθρόω, a. 1. part. act. verbi ἐρυθρὸς, rubefacio.

Ἐρυθρώσω, rubefactam, præs. part. f. g. Poet. pro ἐρυθρώσασα, ab ἐρυθρὸς, rubefio. Thema ἐρυθρόσ, ος, τὸ, rubor.

Ἐρυθρῶσαι, rubefacio, ab ἐρυθρὸς, ος, τὸ, rubor.

Ἐρυθρῶλαν, gen. plur. ab ἐρυθρὸς, incolæ urbis, cui nomen, ἐρυθρὸς, ὁς, ἡ. Forte scribendum Ἐρυθρῶν, genit. Ion. pro Ἐρυθρῶς, ab Ἐρυθρὸς.

Ἐρυθρόχλωνα, & ἐρυθρόχλωνα, rubia, tinctoribus in usu. ab ἐρυθρὸς, ruber, & χλόνος, donum. ἐρυθρόκλωνα, est rubia tingo, rubrico. ἐρυθρὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ruber, rubidus, tufus : punniceus, rubicundus, Demoſth.

Ἐρυκανὸν, coercere, præſ. inf. ab ἐρυκανὸς, & ἐρυκάνω, idem ac ἐρύκω, inhibeo. ſ. ζω.

Ἐρυκάνων, & ἐρυκάνωνα, Dorice. pro ἐρύκων, præſ. inf. ab ἐρύκω, coerceo, impedio.

Ἐρύκει, 3. ſingul præſ. opt. ab ἐρύκω, contineo, cuſtodio.

Ἐρύκω, jubibo. arceo prohibeo, contineo, cuſtodio. ſ. ξω. prat. κα. ε. ἐρύκακα τινὰ.

Ἐρυμὰ, pro ἐρύμα, ατος, τὸ, ramus, præſidium, arx, propugnaculum. ab ῥύω, ſervo, traho.

Ἐρύμαν, per ſyncopen pro ἐρύσαμαι, cuſtodio, ſervo, libero. pro ἐρύσθαι. ἐρυσσὸς, mutinus, turus, inacceſſus.

Ἐρύσαν. a. 1. inf. act. ab ἐρύω, cuſtodio, obſervo, libero.

Ἐρυσάμην, eripere, pro ἐρύσασθαι, Jonic. infertò ν. 3. ſingul. aor. 1. opt. med. verbi ἐρύω, traho.

Ἐρύσσατο, 3. ſing. aor. 1. med. opt. ab eod. verbo.

Ἐρύσσας, Eoli. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, traho.

Ἐρύσσα, Jonic. pro ἔρυσσα, 3. plur. aor. 1. activ. fic. & ἐρύσσατο, traxerunt, 3. plur. a. 1. med, verbi ἐρύω, traho.

Ἐρυσσάμενος, per metaplaſmum pro ἐρυσσάμενος, currum trahentes. ex ἐρύω, traho, & ἅμα, ατος, τὸ, currus.

Ἐρύσσατ', pro ἐρύσασα, a. 1. part. ſ. g. ab ἐρύω, traho.

Ἐρύσσε, 3. ſingul. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus & cœlo ſuperveniens fegeſtibus. Th. ἐρύθειν, ος, τὸ, rubor.

Ἐρύσιμον, ὁ, τὸ, herbæ, & ſemioris genus. Plinius l. 8. c. 10. irionem vocat. ab ἐρύω, traho.

Ἐρυσίπτολις, ὁ, ἡ, cuſtos urbis, patrona urbis, ab ἐρύω cuſtodio, & πτόλις, Poet. pro πόλις, urbs. Potelt etiam exponi, qua urbes vallat. nam ἐρύω tam ſignificat καθαιρεῖν, & τηρεῖν, quam φυλάττειν, cuſtodire.

Ἐρυσσάμενος, extrahens, aor. 1. part. med. genio. ex. ſic ἐρύσσας, pro ἐρύσας, traxerunt, 3. plur. aor. 1. act. Jon. ab ἐρύω, traho.

Ἐρυσσάνω, trahemus, 1. plur. ſ. ὑ. act. vel per ſyſtolen pro ἐρύσσωμεν, 1. plur. a. 1. ſub. act. eodem verbo.

Ἐρυτ', pro ἔρυσι, cripuit, quod pro ἔρυτο, vel ἔρυσο, 3. ſing. imperf. verbi ἐρύομαι, Poet. ſyncope pro ἐρύεσθαι, cuſtodio. Th. ῥύω, trahо. Sunt qui velint eſſe aor. 2. med. per ſyncopen pro ἐρύσατο, ejuſdem verbi.

Ἐρύω, traho, cuſtodio, ſervo. ſ. ὕσω. p. ῥυκα. q. a ῥύω, traho, tueor, libero, quæ ſi manibus. Hinc fit Latinum eruo.

Ἐρῳ, pro ἔρυσι, veni, præſ. imperat. ab ἔρυω, ſerpo.

Ἐρῳσι, ας, ὁ, pellis. ab ἐρύω, tego. Eſt etiam ἐνέρυσις, coitium, pellis.

Ἐρύσσων, compreſſi ſunt, Jon. pro ἐνέρυσσον ἐσσί, 3. plur. perf. paſſ. Sic ἐρύσσει, pro ἐρύσσεται ἔσαι; 3. plur. plusq. perf. paſſ. Jon. verbi ἐρύω, arceo, fut. ὕσω. p. ἐρυκα. perf. paſſ. ἐρύσσαν.

Ἐρύσσεται, prohibebantur, 3. pl. imperf. paſſ. Jon. & Poet. pro ἐρύκοντο, verbi ἐρύκω, obſepio, concludo. quod ab ἐρύκατε, ſepes, ſeptum. Th. ἔρυμα, ατος, τὸ.

Ἐρύσσι, Jonic. pro ἔρυσι, accede, & in plurali. ἐρύσσες, & in dual. ἐρύσσον, præſ. imperat. verbi ἐρύομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλυθον, & per ſyncopen ἦλθον.

Ἐρύσσι, Dor. pro ἔρυσι, veni, præſ. imperat. vide ἔρυσι.

Ἐρύσσι, pro ἐρύσσας, venio.

Ἐρύσσομαι, ν. σοῦ, eo accedo. ſub. ἐρύσσομαι. imperf. ἠρυσσάμην, ου, ου. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per ſyncopen ἦλθον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἐλθὲ, τω. aor. 2. ſub. ἔλθω, ης, η. aor. 2. inf. ἐλθεῖν. aor. 2. part. ἐλθὼν, ὄντος, ὄντι. præt. med. ἐλήλυθα, Attice. ἐλήλυθα. plusq. perf. ἐληλύθειν, ης, ει. q. ἤδη ἔρχεσθαι, terræ ſpatium habeo, ſcil. peragrandum, ſeu decorreodum ad faciendum iter terra. bine ἐπέρχομαι, advenio : transi, ὕσει, ὁ, ἡ, adveniens, extraneus. ἐπερχόμενος, ου, ὁ, adrena.

Ἐρύσσομαι, Dor. pro ἐρύομαι, ibimus, 1. plur. ſ. ὑ. ab ἔρυω, repo.

Ἐρύω, Dor. pro ἔρυω, ibo, repam, fut. ſ. ὑ. ejuſdem verbi.

Ἐρῶ, dicam, ſ. ὑ. vel ὁ. verbi ἔρω, dico. hioc & ἴδιον, contracte ἰῶ.

Ἐρωδιὸς, ἀδος, ὁ, & ἰδίως, ὁ, ἡ, avis ſpecies, erodius. Latinis ardea. q. ab ἔρως, amor. quia Venerea avis. Alii, q. in σωφρόνια, enitu, fanguinem fudet, ἀπὸ τῆς ἰδίας. Romani, Diomedeas vocant has aves : Gaza melodias : Augurinus fullicas : Suidas ciconias. His aves urinantur, ſicut & κύκνοι, lari. Lucianus.

Ἐρωὶ, quiefce, præſ. imperat. ex ἐρωὶω, quiefco, ceſſo. Th. ἔρως, ου, ὁ.

Ἐρωὶω, eo, fluo, regredior, recede. Item ceſſo, otio me dedo, fut. ἐρῶ. p. κε. hinc ἐρωὶ, ὁ, ἡ, impetus, motus : defiderium, animus, vis.

Ἐρωὶ, ὁ, ἡ, remiſſio, ceſſatio. Th. ἐρωὶω, eo, fluo.

Ἐρωτὸς, fluet, 3. ſing. ſ. ι. act. ab ἰὼω, fluo.

Ἐρωμενίοις, ων, ὁ, dativ. plurali. ἐρωμενίων, genitiv. plural. ab ἐρωμενὸς, ὸν, ὁ, ἡ, amatorius : perdite amans. ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. quod ab ἔρω, amo. & μανία, ας, ἡ, furor. Th. ἔρωμαι, infanio & μ. μάνια.

Ἐρῶν, ὄντος, ὁ, & in plur. ἔρωντες, præſ. part. ab ἔρω, amo.

Ἐρως, ωτος, ὁ, amor, libido, cupido. dativ. τῷ ἔρωτι. Th. ἔρω. amo. ſ. ὑ. ἔρω.

Ἐρωτὰω, interrogo, oro, precor. ſ. ἐρῶ. p. ἠρώτηκα. aor. 1. ἠρώτησα. perf. paſſ. ἠρώτημαι. q. ab ἔρωμαι, interrogo. hinc ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæſtio. ἐρώτησις, εως, ἡ, idem.

Ἐρωτᾶν, interrogare, Jon. pro ἐρωτᾶν, ab ἐρώτημα, interrogo.

Ἐρωτᾶς, ᾶσα, ᾶν, interrogatus, a. 1. part. paſſ. & in ſ. g. ἐρωτήσασα. Sic ἐρωτήσεις, ατος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρωτηματικὸς, interrogative, per interrogationem. adverb. ab eodem themate.

Ἐρωτίδες, Anacreon vocat parvos Amoris pullos, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἔρω, amo.

Ἐρωτίδιον, ὁ, amatula, lenticulum, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἔρω, amo.

Ἐρωτιδίοις, ων, ὁ, amatorculus, parvus amator, amatorius. Theocr. Th. ἔρως.

Ἐρωτὰω, ωτος, ὁ, & in plur. ἐρωτῶντες, ἐρωτῶντων, part. præſ. act. verbi ἐρωτάω, interrogo, rogo.

Ἐρωτῶν, interrogeris, 2. ſing. præſ. opt. paſſ. ἐρωτηκαὶῶν, ὀμὲν, ἐρωτῶνται, ὦν, verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ε Σ.

Ἐς, mittito, a. 2. imperat. verbi ἔμαι, mitto, & ἔσω. pram. κα. ε. ἕκα.

Ἐς, Poet. & Att. pro εἰς, in. ſ. ὑ. ἐς ἅλα, in cœm. ἐς πλόον ἀγγεῖλαι, navigationem aufpicari.

Ἐσαγείρω, colligo, congrego. Odyſſ. ζ. Th. ἀγείρω, cogo, congrego.

Ἐσαγγελίας, ου, ὁ, internuntius, nuntius, ab ἐς, & ἀγγελία, nuntio.

Ἐσάγω, ὁ, ἕω, ῳ, χα, introduco, pro εἰσάγω, ἐσάγαγον, ἐσάγηκα, ἐσάγθην, duco.

Ἐσαναπαύομαι, ὁ, ἕ, tollens, 2. ſ. part. med. ab ἐσαίρω. quod ab ἐς, pro εἰς, & ἀείρω, αἴρω, a. 1. ἦρα. oodi ἀναμαίνομαι, Th. αἴρω, tollo.

Ἐσαθρήσειαν, videret, 3. ſing. a. 2. opt. Æoli. ab ἰσάθρέω, conſpicio. ex εἰς, & Th. ἀθρέω, ſ. ἥσω, video.

Ἐσαιστῆσι, jacula in aliquem jaculor, quod ab ἐσαιστὴς, jaculor. Th. ἄεσαι, ασται, ὁ, jaculum.

Ἐσαιστὴς, monem gerere, obtemperare. Th. ἀκούω, audio.

Ἐσάλπιγξε, cinxchant, 3. plur. ſuper. verbi σαλπίζω, tuba cano. ſ. σω. Th. σάλπιγξ, γγος, ὁ, tuba.

Ἐσάλων, infiliebat, Dorice. pro ἰσάλων, 3. ſing. plusq. perf. paſſ. verbi ἰσάλλομαι, inſilio. Th. ἅλλομαι, ſalio. ſ. ἅλμαι. a. 2. med. ἐλάλαν. Alii volunt per ſyncopen dici pro ἐσάλατο, 3. ſing. a. 2. med.

Ἐσαν, per ſyſtolen pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ſub. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐσᾶν, miſerunt, 3. plur. a. 2. ἦκα, verbi ἵημι, mitto. vide ἴε.

Ἐσαφῆσ, ἐσαφὲς, ſing. a. 1. act. a σάω, quatio. ſ. σαύω. idem ac σείω, moveo.

Ἐσβαίνω, Jon. pro εἰσβαίνω, 3. plur. a. 2. med. verbi βαίνω, ſeu βάω, induo. a. 1. ἔβησα.

Ἐσβάλλω, parteſſalus fum, ſ. λ. 2. paſſ. a σείω, parteſalio. ſ. σέλω. a. 2. ἔσβαλον, & ἐσβαν τὴν ρ. m. σέσεμαι.

Ἐσβεβρόχω, impreſſionem in aliquem facere. ſ. ξω. perf. paſſ. ἐσβέβροχα.

Ἐσβεβρυχὼς, ὼς, ὁ, ἡ, pulſo.

Ἐσβεννὶ, adv. eſt hoc uſque tempus.

Ἐσβεσίη, ſ. ἔω. ioleo, immitto.

Ἐσβεσσὸν, idem quod ſeq.

Ἐσβεσσόμενος, & ἐσβασε, immitto manum contreſtandi cauſa.

Ἐσβεσσὸν, Boeot. ſyncopo pro ἐσβεσσὸν. 3. plur. perf. paſſ. ἐσβεσσὸν, verbi σεσὸν, idem ac σείω, quod a σέλω, ferro. Th. σείω, ω. ſ. ὑ, ſaltus, incolumis.

Ἐσβοῶσαι, ſervavi, a. 1. ind. act. verbi σωὶζω, ſervo, ſalvo.

Ἐσβρέμωσι, immittere, irrumpere.

Ἐσβρόντων, pro ἐνβρόντα. a. 2. part. act. plur. num. ab ἐνβρόντω, ingredior. Th. βρόντω, eo. ſ. βρόντω. a. 2. ἔβρον. a. 2. part. βρόντων.

Ἐσβρόντων, extiorit, 3. ſingul. a. 1. activ. verbi σβλοντρω, extiguo. fut. σβρόντω. part. ἐσβρόντων.

Ἐσβῶν, incendi, a. 2. act. a σβάω, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt a. 2. act. eſſe ἔσβην, verbi σβάω. Th. σβέννυμι, extinguo. fut. σβέσω. p. ἔσβεκα. a. 1. ἔσβεσα. a. 2. paſſiv. ἐσβάθην. ſ. ὑ. paſſ. ἐσβέβασμαι.

Ἐσβιβάζω, imponere in quod a βιβάζω, admitto. Th. βάω.

Ἐσβολὴ, ἧς, ἡ, ingreſſus. Th. facio. p. βέβηκα.

Ἐσβολὴν, Jon. & Poet. pro ἐσβάλλειν, influere. Th. βάλλω, do.

Ἐσβόσκωσι, & ἐσβόσκωσι, fedentes, Dor. pro ἐζόμενοι. præſ. part. ab ἐσβόσκω, ſedeo.

Ἐσβώσομαι, tedemus. Dor. pro ἐσβώσω. a. 1. fut. med. ſub. verbi βώσω, ſeu βόω, cieo, Dor. βόσσω, fut. 2. med. βέσσω.

Ἐσεια, ετὶς, Jon. pro ἐσὶ, 2. ſing. fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum. ſ. ἐσόμαι. ἐσσὶ, ſ. ἔσσω.

Ἐσεβάσσατο, culti ſunt, a. 1. paſſ. plur. a. 1. paſſ. ἐσεβάσθην, colui, verbi σεβάζομαι, colo. fut. σεβάσομαι. p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, colo.

Ἐσεῖ, ειὶς, Att. pro ἐσὶ, 2. ſing. fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐσείσατ, ingredior, præſ. ind. ab ἐσ, pro εἰς, & εἶμι, eo.

Ἐσείσατο, exaltati, 3. ſing. a. 1. med. verbi σείω, quatio. ſ. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.

Ἐσείσθαι, ut, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. a σείω, moveo. ſ. σείσω. p. σέσεισα. perf. paſſ. σέσεισμαι.

Ἐσεῖσι, Dor. pro ἐσσὶ, 2. ſing. fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum. Dores enim circumflectunt futuri. & med. ut ἐσῆμαι, vel ἐσῆμαι, ἐσῆ, ἐσεῖται.

Ἐσεῖσθαι, ſubire, in mentem venire, a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἐσεκτὸς, ιστὸς, ὁ, ἡ, illatus, a, um, a. 1. part. paſſ. ἐσεκτὸς, ὸν, ὁ, ἡ, perf. paſſ. ἐσεκτὸς, ὸν, ὁ, ἡ. paſſ. a σέκω, ſero. ſ. σέκω. ſero.

Ἐσέλυσαν, advolavit, 3. ſing. a. 1. med. vide ἐσπτάμην, ο, ατο.

Ἐσεμπλώσας, ineludere. ab ἐς, & ἐμπλώσας, idem ac ἐμπλώσας, accedo, ſ. σω. aor. 1. ἐσέσωσα.

Ἐσέσωκατο, 3. plur. plusq. perf. paſſ. verbi σώζω, ſervo. ſ. ὑ. p. κα. ſi enim Jon. ex 3. ſingul. ἐσέσωκεν, ſolerto « ante ν & τσσιὶ, quæ præcedit, converſa in aſpiratam.

Ἐσεσῆκει, 3. ſing. plusq. perf. med. a σέσημα, præt. med. ſum apertus, hio, rideo. Thema σείω, ſcopis purgo. ſ. σῶ.

Ἐσεσῆκει, ſat. ſ. ὑ. inf. ἐσεσῆναι, 2. plur. ſ. ſ. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐσέσσι φαιρόσσι πλὰ, redeunte donec anno. Forte legendum ἐς ἔτος, ἔτος ἐς πλὰ ἔτος, donec ad annum. Vel legendum ἐς ἔσσι, ἔσσι ἐς πλὰ ἔτος. ἔσσι ἐς, ſi ſit ἐσσὶ, ſ. ἐσσὶ. moveo, agito. Th. σείω, quatio. ſ. σείσω.

Ἐσέσσωσι, ero, Dor. pro ἐσσομαι, fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐσέτρυσε, cultus fui a. 1. ind. paſſ. a σέβομαι, ſeu σέβω, colo.

Ἐσέτρυσε, effluere, exire, ingredi.

Ἐσεύσατο, Jon. pro ἐσεύσαντο, 3. plur. plusq. perf. paſſ. ex σεύ, vel ſi, & χέω, ſ. χεύσω, fundo. taoquam a χύω.

Ἐσεῦ, ειὶς, 3. ſing. fut. 1. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐσῆ-

Σ'εσύφθον, Boeot. fyncope pro ἰσεσύφεσαν, 3. plural. a. 1. paſſ. verbi σεσύφω, ſtabulo includo. Th. σπείρ, ſ. σ, ſ. ſpiro.

Σ'σήκαμι, inſtuir, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἰσ'σάλλομαι, inſilio, ab ἰσί, & ἄλλομαι, ſalio. ſ. ἄλμομαι. a. 1. med. ἐσάλμην.

Σ'σίμαμαι, ας, ε, indicavi, 2. 1. ind. act. a σφάμαι, ſignifico. Fut. σου. p. ψω. a. 1. ἐσ'σάμενος, & ἰσ'σάμην. Th. σημα, ατος, τὸ, ſignum.

Σεῦ, pro ἰσί, ob ſequentem aſpiratam. ab ἰσί, ſum.

Σδω, miſſile, a. 2. ind. med. ab ἴημι, mitto. aor. 2. ἧκ. aor. 2. med. ἵμην, ἶσο.

Σδώς, ώσι, ὁ, Dor. pro ἰσθώς, τος, ὁ, veſtis. Th. ἰσ, idue.

Σ'εσθαι, praef. inf. ab ἴδω, comedo. hinc ἰσ'σθίω, idem.

Σ'δμενος, ὁ, indurus, perf. part. tanquam ab ἰσδίημαι. hoc ab ἴδρις, ατος, ὁ, veſtis. Th. ἰσ, indue.

Σ'σθης, ητος, ὁ, veſtis. in acc. ἰσθῆτα Th. ἰσ, induo.

Σ'σθητ, ατος, τὸ, veſtitus. ab eodem themate.

Σ'δης, εος, praef. imperat. act. ἰσδίου praef. inf. ab ἰσδίω, edo. Them. ἴσδω, idem.

Σ'σδίω, edo. praef. ſub. ἰσδίω, ις, ι, ſ. ἰσδίουν, imperf. ἰσδίων, ις, ι, ſ. ἰσδίουν, futurum ἰσδιῶ, ſ. ἰσδιῶν.

Σ'σδιά, ᾶς, ἡ, bonus, a, um, probus, fortis, dardat. plur. Jon. ἰσδιάσιν. hinc ἰσδιάνης, bonitas, ἡ. ab ἰσδός, & ἰσδιάω, vel ἰσδιάζω, vel ſimpliciter ab ἰσδίων, volo. Bonus enim nonnullis, niſi quod bonum eſt. Bonum Stoicis, id eſt ἐφετὸν, appetibile.

Σ'σδιστ, Poetic. & Ionic. pro ἀνίδρωτ, infinit. 3. ſ. ἰσδιάω. a. 2. ἰσδόν, verbi ἰσδίω, ſalio. Th. ἴδρις, ſeu ἴσδρις, ſalio.

Σ'σδ' ἴσι, pro ἰσὶν ἴσι.

Σ'σδω, vel ἰσθίω, comedo. ſ. ἴσω. p. φω. ἔφαγον. a. 2. ἔδω.

Σ'ε'δω, 3. perf. a. 2. imperat. med. ἴσο, ἴσθω, ἴσθε, verbi ἴημι, mitto. a. 2. ἧκ.

Σ'ηνάδη, Dorice, pro ἰσηνάδα. 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἰσήν, ſedile.

Σ'ηται, inſpexerit, Poet. pro σκέψηται, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ἰσκέω, pro σκοπέω, a. 2. inf. ſic ἰσκών, a. 2. part. verbi ἰσκέω, inſpicio. quod ab εἶδ, & ἴδω, video. ſ. ἐσόμαι. a. 2. ἐσάω, & ἴδον.

Σ'ήναι, immittere, intrare, praef. inf. ab ἰσίημι, ingredior. hoc ab ἴημι, mitto. vel ἴημι, pro εἶμι, eo.

Σ'ήνατο, nocuit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἰσήνημι, ſeu σίνω, noceo, ladio.

Σ'ησσο, ingreſſus ſum, a. 2. ind. act. verbi ἰσσάω, ingredior, quod ab ἴσσω, ſum, ſi, ſedaſtrum, cupiditas. ab ἴημι, capio.

Σ'σάτκε, ſilebat, 3. ſing. imperf. act. a σιωπάω, ſileo. Th. σιγη, ſ. σιωπάω.

Σ'σαμαι, foſſus ſum, perf. paſſ. verbi σκάπτω, fodio. ſ. ψω. p. τσαμαι. a. 2. ἐσάμην. a. 1. paſſ. ἐσκάφθην.

Σ'σκάδδαι, concidi, pro ἰσκαπάδαι, 3. ſing. a. 2. med. verbi ἰσκαπαδάμαι, ex σὺ, κατὰ, & πάδμαι, pono. ſ. δήσω. a. 2. med. ἐπαθόμην, σο, το.

Σ'σαφε, ſodi, perf. act. ἰσκάφθα, 2. a. paſſ. verbi σκάπτω, fodio. vide ἐσκάμμαι.

Σ'σε, erat, 3. ſing. imperf. Jon pro ἦν, ab ἐμί, ſum.

Σ'σέδασε, pro ἰσκίδασε, diſperſit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi σκεδάω, diſſipo. ſuſ. σκω.

Σ'σεμμαι, conſideratus ſum, perf. paſſ. verbi σκέπτομαι, conſidero, ſ. ψομαι.

Σ'σεδάθην, inſtituti ſunt, Ionice pro ἰσκίδασμένοι εἶσι. ſic ἰσκιδάσθαι, Jon. pro ἰσκίδασθαι ἐσ'σι, 3. plural. perf. & plusq. perf. paſſ. verbi σκεδάνν, paro, inſtruo. Them. σκάνη, ης, ἡ, vas.

Σ'σεδασμένος, ὁ, paratus, perf. part. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Σ'σέδασμαι, perf. paſſ. a σκίδημι, vaſa cuſtodio; item, loco, ſolico. quod a σκάνη, ης, ἡ, vas, & ἴδρις, ος, ὁ, cuſtos, inſpector.

Σ'σέδιωτο, habitavit, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi σκίδνη, commoror, habito. Th. σκάνη, ἡ, tabernaculum.

Σ'σεδίννυτο, diſpergebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi σκιδνημι, ſpargo, in paſſ. σκίδνημαι. imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκέδνη, diſſipo.

Σ'σείρτα, exultabat, 3. ſing. imperf. act. verbi σκαρτάω, exulto. Them. σκαίρω, ſalio. ſ. σκα.

Σ'σείρτων, ſalicbant, 3. plur. imperf. activ. verbi σκαρτάω, ſalio. Th. σκαίρω, idem.

Σ'σκαλε, ας, ε, exarui · mortuus ſum, a. 2. ind. verbi σκάλλω, quod a σκάλη, per ſyncopen pro σκάλιν. ſ. σκανῶ, part. ἰσκαλὼς, Th. σκάλλω, effoco, exarticulo.

Σ'σκαίρουσι, importare, aor. 1. inf. act. a κομίζω, porto. ſ. ἰσω. Them. κομιδὴ, curo.

Σ'σκαν, ες, imperf. Jon. pro ἦν ab ἐμί, ſum

Σ'σκανδάλω, ης, ε, obſcuratus ſui, aor. 1. ind. paſſ. a σκανδάλη, obſcuro. ſ. ἰσω. p. ἰσσάνω. perf. paſſ. ἐσκάνδαμαι. Them. σκάνη, ης, ἡ, tenebrae.

Σ'σκάνται, intuor, in rem aliquam propendeo. Σ'σκαντο, cavillabatur, 3. ſing. imperf. verbi σκώπτω, cavillor. ſ. ψω. p. τσαμαι. aor. 1. ἐσκωψα.

Σ'σαι, ὁ, nomen viri ἄδυτον, Eſai. Hebr. principes.

Σ'σάλη, Dor. pro ἰσλὴ, bonum. vide ἰσδιάσιν. hoc ἰσκιάς, pro ἰσκιάς, bonus.

Σ'σμαφήρατο, fridait, 3. ſing. a. 1. activ. verbi σμαφήρω, fragorem edo. hinc σμαφηρίζω, ſtrido, crepo, reſono.

Σ'σμάσω, intus tango, offendo. Thema μάσσω abſtergo, tango.

Σ'σμικρὸ, tumus. 1. plur. praef. ind. verbi ἰσμάω, extenſus ſum, perf. paſſ. activ. verbi σμάω, purgo, detergo. ſ. ξω. idem ac σμάω, abſtergo.

Σ'σμὶλ, ὁ, ἡ, ὁ, examen apum. ab ἰω, mitto. Eſt enim agmen, quod emittitur natali ſede. ἀφισμὸς, examen.

Σ'σν, vel ἰσσὸν, ἴσσω, elio, praeſ. imperat. ab ἴημι, mitto.

Σ'σοδᾶς, ἐσ, ἰσόδει, ὁ, ingreſſus. Metaph. mores, inſtituta.

Σ'σοικίζω, colonium in aliquem locum deducere. Thema ἰσοικέω, ῶ, ἡ, domus. ἰσοικίζομαι, immigro.

Σ'σοιτο, 3. plural. f. 1. opt. verbi εἰμὶ, ſum.

Σ'σοῦσι, 3. plural. perf. act. pro ἰσασὶν, ejuſdem verbi.

Σ'σομαι, ται, ται, ται, & in plur. ἰσόμεθα, ἰσεσθε, ſut. ejuſdem verbi.

Σ'σορᾶ, pro ἰσορεῖ, cernit, 3. plur fut. 2. verbi ἰσάω. ſum.

Σ'σοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum. ab ἰσόπτομαι, inſpicio. Th. ὄπτομαι, video. ſ. ὄψομαι. p. ὄμμασι.

Σ'σορᾶ, praeſ. inf. ab ἰσοράω, aſpicio. Th. ὁράω, video.

Σ'σορᾷς, & ἰσορᾷ, Dorice. pro ἰσορᾶς, & ἰσορᾶ. 2. & 3. ſing. ſic ἰσορῶμες, pro ἰσορῶμεν, 1. plur. praeſ. ind. a ὁράω. Th. ὄπτομαι, video.

Σ'σορώμεν, Dorice, pro ἰσορῶμεν, aſpicimus. 2. plur. verbi ἰσοράω, video.

Σ'σορῶν, praeſ. part. act. ὁν, plural. ἰσορώντες. fut. ἰσόψομαι, 3. plur. Ind. act. ab eod. verbo.

Σ'σόμαι, ῇ, ἰσσάω, Dor. pro ἰσσομαι, ᾷ, ται, ται. ſut. 2. verbi εἰμὶ, ſum.

Σ'σοφίσατο, 3. ſingul. aor. 2. med. verbi σοφίζομαι, & σόομαι, cognoſco. ſ. ἰσομαι. p. σοφίσομαι. Th. σοφὸς, ὁ, ἡ, ſapiens.

Σ'σόψομαι, videbo, fut. 1. med. ex εἶδ, & ὄπτομαι, video.

Σ'σπαδμωνιστ, ὁ, cumulatus, perf. part. ab ἰσπάδμωνα, paſſ. perf. verbi σπαδάω, texo, dilapido. Th. σπάδη, ης, ἡ, textorium inſtrumentum: item ſpathula.

Σ'σπάδων, accumulabam, 1. ſing. imperf. act. ab eodem themate.

Σ'σπασα, attraxi, perf. act. verbi σπάω, traho. ſ. σω.

Σ'σπάρᾶλε, laceravit, 3. ſingul. aor. 2. act. verbi σπαράσσω, lacero. ſ. ξω. p. ἰσπάρηκα.

Σ'σπάρθαι, fatum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi σπείρω, ſero, ſ. ρω. p. ἰσπαρμαι. a. 2. ἰσπάρην. perf. paſſ. ἰσπάρμαι.

Σ'σπερμαίνουσι, 3. plur. ſeminates, perf. part. paſſ. verbi σπείρω, ſemino.

Σ'σπάσαι, pro ἰσπάσασα, evulſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi σπάω, traho.

Σ'σπεν, evulſi, 3. ſing. a. 2. ἰσπον, σι, ς, verbi σπάω. traho.

Σ'σπορᾶ, ſevi, a. 1. act. verbi σπείρω, ſero.

Σ'σπωτα, libavi, a. 1. act. verbi σπένδω, libo. ſ. σπείσω.

Σ'σπένδῶ, ῇ, ᾷ, ſacrificio placatus ſum, a. 1. paſſ. a. 3. ſing. ſubjunct. praeſ. ἰσπένδωμαι, verbi σπένδω, libo.

Σ'σπέρα, ας, ἡ, veſpera. Th. ἕσπερος, ου, ὁ, veſper.

Σ'σπερίδες, Heſperides, Noctis filiae, quibus cum ſunt mala aurea. Heſiod. in Theogonia.

Σ'σπέριος, ος, ον, veſpertinus. a, um. ab ἕσπερος, ὁ, veſper.

Σ'σπερος, ου, ὁ, veſper · quaſi ἰω πέρων, dicti finis. hinc ἰσπέριος, veſpertinus · ἰσπέρα, veſpera. Vel ab ἕσπερος, Poet. ſequor. manus apparet, aliaſque ſtellas a tergo ſequitur occidentes; ideo dicitur ἀπὸ σκόπου.

Σ'σπόμαι, ſequi, Poetic. pro ἕσπομαι. praeſ. inf. verbi ἕπω, ſequor.

Σ'σπυτο, dicite, 2. plur. imperat. praeſ. ab ἰσπω, dico, Poet. pro εἶπω.

Σ'σπυτο, ſequebatur, Poet. pro ἕσπετο, 3. ſingul. imperf. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι, ſequor.

Σ'σπέλετ, ſollinabat, 3. plur. imperf. act. a σπέλλω, ſellino. ſ. σω. praet. med. ἰσπάλμην. 2. inf. act. ἰσπάλμεν, ας, ε.

Σ'σπλαγχνίσατο, 3. ſingul. aor. 1. ind. act. a σπλάγχνη, maculo. ſ. σω. p. ἰσπλάγχνα. Th. σπλὰς, ὁ, ἡ, maculus.

Σ'σπαγχρίσθαι, ας, ε, miſericordia tactus ſui, perf. 2. inf. paſſ. verbi σπαγχνίζομαι, miſericordia moveor. ſ. ἰσομαι. perf. ἰσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνα, ων, τὰ, viſcus, commiſeratio.

Σ'σπάμαι, pro ἰσπίομαι, conſequimur, 1. plural. praeſ. ind. Poet. verbi ἕσπομαι, pro ἕσπομαι. hinc in opt. ἰσπίοιμαι. Poet. Thema ἴσπω, ſequor.

Σ'σπον, ες, ε, ſtuli, aor. 2. verbi σπάω, traho, hinc a. 2. inf. σπὸν, part. σπὰς, ὰν, & in aor. 2. med. ἰσπίμην. aor. 2. inf. σπίσθαι. part. σπίμενος.

Σ'σπάλα, ſeſtinavi, praet. med. verbi σπάλλω, ſellino.

Σ'σπάλλατο, ſtudui, aor. 2. act. verbi σπάλλω, ſtudeo. ſ. σω. Them. σπάλλω, ſeſtino.

Σ'σπω, loquor, ſ. ρω. Poet. pro ἴσω, dico, loquor.

Σ'σπώμ, ὁ, nomen viri ἄδυτον, Eſrom. Hebr. ſagitta exultationis.

Σ'σπα, ας, ε, indui: ſedere feci, a. 1. Poetpro ἔσσα. ab ἴω, vel ἴσω, induo. Vel ab ἴω, feu ἴζω, ſedere facio.

Σ'σπω, pro ἴσσω, a. 1. inf. act. Poet. ab ἴω, vel ἴζω, ſedere facio. vel ab ἴσημι. perf. pro ἴσπω, ab ἴσμαι, perf. paſſ. verbi εἶδ, indico, vel ſedeo. Sunt qui velint ἴσπω, pro ἴσσω, induitus eſt, poni, ὁ, ab ἴσμαι, perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Σ'σπωμαι, ὁ, ἡ, involuta, e, 1. part. f. g. pro ἐσπωμένη, Poet. ab ἴω, feu ἴσμαι, induo.

Σ'σπω, Poet. ſyſtole pro ἴσω, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Σ'σρᾶ, Jon. pro ἴσσρᾶ, vincere, praſ. inf. Jon. pro ἴσσρᾶν, vincebantur 3. plur. imperf. paſſ. Jon. ab ἰσσράομαι, vincor, eodo. Th. ἴσσρων, minor.

Σ'σσω, aor. 1. part. activ. Poet. pro ἴσσω. ſic ἰσσάσθω, a. 1. inf. med. ab ἴω, induo, vel ſedeo.

Σ'σσ, a. 1. ind. vide ἴσσω, ab ἴω, induo: ſedeo.

Σ'σσα, eris, Jonic. & Poet, pro ἴσσ, 2. ſing. futurum εἰμὶ, ſum. Sed nonne, ſedili, ſeu indutus es, Poet. pro ἴσσα. 2. ſingul. perf. ἴσμαι. ſic ἴσσο, Poet. pro ἴσσο, federas, pluſq. perf. paſſ. verbi ἴω, ſedeo; induo.

Σ'σσάμαι, Poetic. & Dorice. pro ἴσσομαι, 3. ſingul. futurum, verbi εἰμὶ, ſum.

Σ'σσεται, erit, 3. ſing. fut. gemin. σε, pro ἴσσσεται, ejuſdem verbi.

Σ'σσάω, cieci, pro ἴσσάω, a. 1. ind. act. & in 3. plural. ἴσσάασι. Sic ἰσσάουσι, pro ἰσσείουσι, 3. pl. aor. 1. m. verbi σείω, pro σκω, agito, cieo.

Σ'σσάμαι, perf. paſſ. verbi ἰσσάομαι, Jon. pro σείσμαι, a σείω, agito.

Σ'σσάσατο, excibant 3. plur. imperf. a σείω, agito, cieo.

Σ'σσάω, ῶ, ἡ, rex, principe apud Amonios, id eſt ſtabilitae, ſeu ſubditos.

Σ'σσεῖ, es, Poet. pro εἶ, ſes, ἴσι, 2. ſing. ab ἴημι, ſum.

Σ'σσω, elio us, Poet. pro ἴσσω, praeſ. imperat. ab ἴημι, ſum.

Σ'σσο, gemin. σσ, pro ἴσο, & Jon. pro ἴσσο, 2. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi εἰμὶ, ſum, pro ἴσσο, indue. ſ. ἴσω. p. ψω. perf. paſſ. ἴσμαι. pluſq. perf. ἴσμην.

Σ'σσόμενος, futura. a fut. 2. med. part. ἰσσόμενος, ὁ, ἡ, pro ἰσόμενος, & in dat. pl. Jon. ἰσσομένοισι, pro ἰσομένοις, futurus.

Σ'σσος, pro ἴσσος, indue, a. 2. imperat. act. verbi ἴω, induo.

Σ'σσόφρων, vincor. Jonic. pro ἰσσόμαι. ab ἰσσάομαι, ſuperior. Thema ἴσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor inferior.

Σ'σσων, Jon. pro ἴσσων, ſed ubi uſitatius ἴσσων, praſ. inf. Th. ἴσσος, minor.

Σ'σσω, Poet. pro ἴσσω, 3. ſing. imperf. a σείω, pello, concito. Th. σείω, agito, quatio, cieo.

Σ'σσωσο, erupuerat, Boeot. & gem. σσ, pro ἰσσώθουν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. ab ἴσσω, verbi σείω, vel σκω, agito. Th. σείω, cieo.

ἑσ, ἑαι, ται, Poet. & per metathesi. pro ἧται, pers. pass. Sic ἵεσσαν, pro εἶσαν, plusq. pers. ἐσσαμένος, pro σαμένος, part. pass. hinc ἐσσάμενος, adv. incitate, a σεύω, moveo, vel σεύω, incito. Th. σεῦα, agito, vibro.

Ἐσσαμένως, adv. incitate, ab ἐσσάμενος, quod vide.

Ἔσσυτ', pro ἴσσυται, irruit, 3 sing. pert. ἐσσυμαι, quod vide.

Ἔσσυ, Poet. pro ἴσθι, fut. 1. act. verbi εἰμι, sedere facio. a. τ. ἀπο.

Ἔσσυμαι, Jon. pro σσυμαι, vidtus sum, pert. verbi σεύομαι, Jon. pro ἐσσεύομαι, vincor. Th. ἔσσυο, minor.

Ἔσσυο, σσό, ᾶ, ᾶς, Jon. pro ἴσσυο, inferior.

Ἔσσυτ, pro ἴσσι, εἶσι, 3. sing. ab εἶμι, sum.

Ἔστα, fleti. Ionice, fyncop. pro ἔστη, pert. verbi ἵστημι, flo.

Ἔστᾶσαν, fteterunt, Boeot. fyncop. pro ἔστἀσαν, 3. plur a. 1. paſſ. ἑστάθην, verbi ἵστημι, flo.

Ἐστάθην, ſtatus ſum, a. 1. ind. paſſiv. ejuſdem verbi ἵστημι, flo.

Ἐστάζε, ſtillabat, 3. ſing. imperf. verbi στάζω, f. ξω, ſtillo.

Ἔστᾶσι, etit, per ſyncop. pro ἔστασι, 3. ſing. fut. 1. verbi εἰμι, ſum.

Ἐστᾶσι, præſ. opt. act. verbi ἵστημι, pro ἵστῃμι, ab ἵστημι. ſyncop. inſt. ἑστάμεν, part. ἑστάς.

Ἔστακε, fleti, pro ἕστηκε, perf. act. verbi ἵστημι, flo. a. τ. ἑστάθην.

Ἐστακτο, ſtillabatur, Jon. pro ἔσταγτο, 3. ſingul. plusq. perf. paſſ. ἐστάγμην, verbi στάζω, ſtillo. ξω. f. pro ιξομαι.

Ἐστακτόπους, Jon. pleonaſmo ſyllabæ πο, pro ἑστάπους, quod pro ἑστηκότι ποσσι, 3. plur. plusq. perf. paſſ. verbi στάζω, orno, inſtruo, f. κο. a. 1. ἐστακα. p. m. ἑστάκειν.

Ἐστάκεσ, ſuccinctas habebant, pro ἑστάκεσαν, & ἑστάκεσσι, Jon. pro ἑστηκόσι κοῦσι & ἕστᾶσι, 3. plur. perf. & plusq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐστάλλαν, miſſus ſum, a. 2. paſſ. ab ἔσταλον, a. 2. act. verbi στέλλω, mitto.

Ἔσταλε, perf. act. verbi στέλλω, mitto, orno. fut. 2. στελῶ. perf. paſſ. ἔσταλμαι, a. 1. paſſ. ἐστάλθην.

Ἔστᾶμεσ, flamus, pro ἕστηκεν, 1. plur. præſ. verbi ἵστημι, Poet. pro ἵστημι, flo, unde ἔστᾶσι, ἕστᾶσι, 3. plur. præſ. opt. Sunt qui velint ἔστᾶμεν, per ſyncopen dici pro ἐστήκαμεν, perf. act. ejuſdem verbi.

Ἐστᾶσαν, Jon. pro ἕστασι, vel ἑστάσι, præſ. inf. act. verbi ἵστημι, flo.

Ἔστασ, ſteterunt, Boeot. ſyncop. pro ἕστᾶσι, 3. plur. a. 2. act. ἔστην, verbi ἵστημι, flo.

Ἐστᾶσι, ſtetiſſe, per ſyncop. pro ἑστάσασι, perf. inf. act ἑστᾶ, pro ἑστηκέναι, ſ. ἑστηκειν. Alii volunt eſſe præſ. inf. ab ἵστημι. ut ἐν ἵστᾶσι, ſto.

Ἔστασ', pro ἑστάτω, acc. ſing. ἑστᾶν, ſtantes, nom. dual. a nom. ἑστᾶς, per ſyncopen pro ἑστηκότε, pert. act. ut & ἑστώς, ὼσ, verbi ἵστημι, flo.

Ἔστασσε, ſteterunt, & Dorice. ἑστάσσαν, 3. plur. Poet. a. 2. pro ἔστησαν, a. 1. ejuſdem verbi. ἑστάσσαν. Dorice. pro ἐστήσαν, 3. plural. a. 1. med. Vel ſi aſpiretur ἕστασσε, per ſyncop. ponitur per ἑστήκασσε, vel ἑστᾶσσαν, 3. plur. plusq. perf. 3. ſing. ἑστήκει, perf. act. iv. pro ἑστάσσαν, ab ἵστημι, pro ἔστησε, flo.

Ἔστασσαν, Dor. pro ἔστησαν, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἵστημι, flo.

Ἔστᾶτ, ſtant, 3. plur. præſ. ind. ab ἔστημι, Poet. pro ἵστημι, flo. Vel ἕστᾶσι, per ſync. dicitur pro ἑστάσασι, 3. plur. perf. act. ejuſdem verbi.

Ἔστᾶτω, 3. ſing. imperat. act. ἑστάτω, ἄτω, verbi ἵστημι, Poet. pro ἵστημι, flo.

Ἐστᾶτο, pro ἑστᾶ, contracte pro ἑστάατο, perf. part. act. verbi ἵστημι, flo.

Ἔστ, eſtis, a. plur. ind. præſ. εἰμί, ſum. Sed ἔστε, eſtote, a. plur. imperat. præſ. εἰμι, ejuſdem verbi. Eſt & ἐσί, donec. ab οἵ, & τι. vel potius ex ἑώς, & ϝι, vel ἐως ϝι.

Ἔστελλε, miſi, 3. ſing. ind. act. verbi στέλλω, mitto, orno, f. λῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. med. ἐστειλάμην, ὁ, ατο.

Ἔστεργε, ibant, 3. pl. imperf. act. verbi στέργω, ordine co-f. ξω. a. 2. ἔστοργα.

Ἐστεῖλεν, inſtruxit, vel armati erant, Jonice, pro ἐστείλαντο ἔσαν, 3. pl. plusq. perf. paſſ. verbi στέλλω, inſtruo, armo.

Ἔστεγε, 3. ſing. imperf. verbi στέγω, gemo. f. γω. Th. στένω, ᾶς, ᾶ, anguſtus, arctus.

Ἐστενωτισμένως, adv. angulte, arcte. a στενὸς, in arctum colligo.

Ἐστηρίζθησαν, confirmati ſunt, 3. plur. a τ. ind. paſſiv. verbi στηρίζω, firmo. f. ίσω. a. τ. ἐστήρικα, ας, ε. Th. στερεὸς, ᾶ, ὸν, ſolidus.

Ἐστήκασι, σιν, σσι, perf. ind. paſſ. verbi στήκω, privo. f. ξω. a. τ. paſſ. ἐστάχθην. a. 2. inf. στηκέναι.

Ἐστηκότε, Dorice. pro ἑστῶτε, a. 2. ind. act. verbi στεφανίζω, corono. f. ίσω, vel ίξω, Th. στέφω, corono.

Ἐστήκοντο, 3. ſing. imperf. paſſ. ἐστεφανίσθην, 3. ſing. a. 1. med. a στεφανὸς, cingo, redimio, corono. Th. στέφω, corono.

Ἐστηκότων, cinctus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται, hinc in pluſq. perf. ἐστεφανώμην, ὁ, ατο. a verbi στεφανὸς, corono, cingo. Th. στέφω, redimio, corono.

Ἔστετε, 3. ſing. imperf. act. verbi στέφω, corono. f. ψω.

Ἐστεφ, ἔστεφ, ᾶ, per epenthein Poet. τε, ᾶ, pro ἔστη, ſtans, per ætatin pro ἑστώς, perf. part. act. verbi ἵστημι, flo, f. στήσω. p. ἑστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἔστεφε, ſtetit, 3. ſing. a. a. ind. act. verbi ἵστημι, flo. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. a. στὰν, ς, ᾶς, a. 2. opt. σταίην.

Ἔστεφ, pro ἵστασι, σι, ᾶ, perf. act. ἑστάναι, plusq. perf. unde perf. part. ἑστακὼς, ὼσα, ἀὸς, ab ἵστημι, flo.

Ἐστήκασιν, ſtimulus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. verbi στηλίζω, ſtatuo. f. ξω. p. χα. perf. paſſ. ἐστάγμαι, ξαι. pluſq. perf. ἐστηλίγμην, ξο χατο.

Ἔστησα, σε, ς, a. 1. ind. act. ἐστησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἵστημι, flo.

Ἔστασσε, 3. plur. a. a. ἔσταν, ab ἵστημι, flo.

Ἔστιὸ, qui ſtetit, per ſyncopen pro ἑστικὸς, ἑστὸς, perf. part. verbi ἵστημι, flo.

Ἔστι, eſt, 3. ſing. præſ. ind. act. εἰμὶ, ſum.

Ἔστια, ας, ἡ, focus, lar, domus, q. ab ἵω, colloco, quod ad ἑστία ſedeamus, puta in hemicyclo. inde ἑστίη, lare, ſeu domo excipio. ἑστίαται, ῶν, ὧν, ſeu domo cerna. ἑστίοῦχος, ὁ, ἡ, qui eſt apud focum, ſeu qui larem habet. Item civis.

Ἐστιᾶδαι Jonice, pro ἑστιᾶδαι, ας, ε, a. 1. ind. paſſ. ab ἑστιάω, domo excipio. Th. ἑστία, ας, ἡ, lar.

Ἐστίασον, fut. 1. part. act. verbi ἑστιάω, convivio excipio. Th. ἑστία, ας, ἡ, domus, lar.

Ἐστίγε, 3. ſing. a. a. verbi στέλλω, calco. fut. ψω.

Ἐστιγέτην, 3. dual. a. a. act. a στέλγω, ordine eo, f. ξω. a. a. ἔστιγον.

Ἐστίγμενοι, ordine ibant, 3. plur. imperf. paſſ. Poet. pro ἐστιγόντο, verbi στέλγω, idem ac στέλλω, eo. vado. f. ξω. a. 2. ἔστιγον.

Ἔστι, federat, ſeu induerat, Poet. ſeu Jon. pro ἔστω. Sed ἔστω eſt 3. dual. imperat. præſ. ἐσμὶ, ſeu ἐιμὶ, ſedeo, induo. f. ίσω, perf. paſſ. ἔσμαι.

Ἐστόβει, imperf. act. verbi στοβέω, maledico, pro στοβεῖτο, ſcilicet ἐπαντ. 3. plur. imperf. paſſ. Poet. pro ἐστρέφοντο, verbi στρέφω, idem ac στέλλω, eo. vado. f. ξω. a. 2. ἔστροφα.

Ἔστρ, federat, ſeu induerat, Poet. ſeu Jon. pro ἔστω. Sed ἔστρ eſt 3. dual. imperat. præſ. ἐσμὶ, ſeu ἐιμὶ, ſedeo, induo. f. ίσω, perf. paſſ. ἔσμαι.

Ἐστύθει, imperf. act. verbi στυθέω, maledico, pro στυθεῖτο, ſcilicet ἐπαντ. 3. plur. imperf. paſſ. ἐστρωμένδην, apertus ſum, a. 1. paſſ. verbi στρώννυμι, ὑω, ἀπαρτίο. Th. στόμα, ὸς, ὀτος.

Ἔστω, ſunt illi dum, dual. num. præſ. ἐσμὶ, ſum. Sed ἔστον eſt 3. dual. imperat. ἔσω, ἔτω. Ponitur & pro ἔσται, 3. ſing. fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσται, ſum.

Ἐστονάζομεν, ſuſpiramus, 3. plur. imperf. verbi στονάζω, ingemino. f. ξω. Th. στένω, ᾶς, ᾶ, angulus.

Ἔστορε, amavi, perf. med. verbi στόργω, f. ξω, amo, acquiſco. præt. med. part. ἐστοργὸς.

Ἔστρεφε, ſtravi, ante. 1. ind. actus verbi στρέφω, fterno, fut. στρώ. a. 1. paſſ. ἐστρώθην.

Ἐστρέτατο, an ἐκστρατὸς, ſtratus eſt, Dor. pro ἐστρώτο, 3. ſing. perf. paſſ. a στρώω, ſterno, ubi volunt Dorice eſſe pro ἐστρώσατο, 3. perf. a στρώννυμι, ſterno, fut. στρώσω, idem ac στρώω.

Ἐστρώμεσθα, ὼν, ντας, verſus ſum, perf. paſſ. verbi στρώω, verto. f. ψω.

Ἐστρωτόδικος, ας, ε, ος, aor. 2. ind. act. verbi στρωτοδικέω, caſtra meror, quod a στρατὸς, ὁ, exercitus, & κάλος, ὁ, ος, ſolum.

Ἐστρωτόνεον, Poet. pro ἐστρώτουν, 3. plur. imperf. verbi στρατόπεδον, caſtra pono. Th. στρατὸς, ὁ, exercitus.

Ἐστρώτων, averſi erant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jonic. pro ἐστρώμενοι ἦσαν, verbi στρέφω, verto. fut. ψω. prat. α. perf. paſſ. ἐστράμμαι.

Ἐστρώτω, a. a. ind. paſſ. a στρῶω, verto. f. ψω. a. 2. ἔστροφον.

Ἐστρώτω, verſus ſum, aor. 1. paſſ. a στρέφω, verto.

Ἔστρων, σι, ε, imperf. act. a στρῶω, verto.

Ἐστρώννυτο, σι, ε, aor. 1. ind. act. verbi στρώννυμι, ὑω, ἀπαρτίο. Th. στόμα, ὸς, ὀτος.

Ἔστυγε, 3. ſing. præſ. perf. paſſ. verbi στύγω, odio diſſolute vivo. f. ξω, p. ἐστύγηκα. Th. στύγιος, ος, ον, luxus.

Ἐστυγνα, verti, p. med. verbi στρέφω, verto.

Ἔστυμμαι, conſtitutus ſum, perf. ſic ἐστύμμαι, ſecundum alios, pro ἐστύγμαι, f. ξω. σω, idem ac στρέφω, fterno.

Ἔστυνα, a. 1. act. a στυνόω, ſterno. Th. στρέφω, ſterno.

Ἔστυτο, 3. pluſq. perf. paſſ. verbi στύνομαι, ſterno. f. σω. a.

Ἔστυξεν, aor. a. ind. act. verbi στύγω, vel στύγω, odio profequor. f. στύξω.

Ἐστυφέλιξε, diſpulit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. a στυφελίζω, everto, quatio, agito. f. ξω. Th. στύφω, adſtringo. f. ψω.

Ἔστω, eſto, 3. ſing. imperat. præſ. εἰμὶ, eſſeo, dual. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐστωμύλλοντο, a. plur. aor. 1. ind. act. a στωμύλλω, ſermocinor, loquax ſum. Th. στόμα, ατος, τὸ, os, oris.

Ἔστων, eſtote, dual. 3. plur. imperat. præſ. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἔστως, clavus temonis, ab ἵστημι, flo. melius ἱστὸς, ab ἵω, haheo, quia continet.

Ἐστώς, ὼσα, ὸς, ſtans, in f. ἑστὼς, perf. part. act. pro ἑστακὼς, per ſyncopen ἑστὰς, ὰσα, ὸς, per crafin ἑστὼς ὥτες, ὁ. in gen. plur. ἑστώτων. ab ἵστημι, flo.

Ἔστων, ſint, 3. plur. imperat. præſ. ab εἰμὶ, ſum.

Ἐστώτες, nom. plur. ab ἑστὼς. Th. ἵστημι, flo.

Ἐστωθάν, commotus ſum, aor. 1. paſſiv. a στὼθος, pectus, moveo. Th. στόμα, agito.

Ἐστῶν, ſpoliabar, 3. ſing. imperf. verbi στυγάνω, fut. στρω, prædor, ſpolio. Th. στύλη, ᾶς, ἡ, præda.

Ἐστύλαξε, prædabantur, imperf. act. verbi στυγάνω, ſpolio. Th. στύλη, ᾶς, ἡ, præda.

Ἐστώτας, ας, ε, intellexi, anr. 1. ind. act. Attice. pro σύνιεν, a σύνιεμι, intelligo. fut. σύνιεν, ex σύνω & ἰω, mitto.

Ἐστώτερος, ος, ον, & ἔστατος, poſterior.

Ἐστῶχθην, ας, ε, jugulatus ſum, aor. 2. ind. paſſ. ἐσφαγὴν, ὴς, ἡ, ν, a. 2. ind. act. verbi σφάζω, ſeu σφάττω. f. ξω, jugulo. perf. paſſ. ἔσφαγμαι.

Ἐσχημάσθη, ſe maſtatus, perf. paſſ. a σχάζω, jugulo, macto.

Ἐσχάζετο, maſtabant, 3. plur. imperf. verbi σχάζω, in glibi modum rotundum facio. futσω. Th. σφαῖρα, ᾶς, ἡ, globus, ſphæra.

Ἐσχάζετο, ſe, 3. ſing. decepit ſum, aor. 2. ind. paſſ. ἐσφάλην, ης, ε, aor. 2. ind. act. verbi σφάλλω, decipio. f. ξω. ἀπὸ. p. ἐσφάλκα.

Ἐσχάλωσαν, perf. paſſ. ἐσφάλμαι, perf. act. a σφάλλω, decipio.

Ἐσχάλεν, trucidarunt, 3. plur. a. 2. act. verbi σφάλλω, jugulo, trucido. fut. σφω. p. m. ἐσχάφαν.

Ἐσχάλησε, ſonum excitabant, imperf. verbi σφαγγίζω, gutturis ſonum edo, ſtrepo. Th. σφάλλω, ᾶς, ἡ, ſonus.

Ἐσχάλε, decepi, a τ. ind. act. verbi σφάλλω, decipio.

Ἐσχάργεν, ſtringebat, 3. ſing. imperf. act. a σχάργω, ſtringo.

Ἐσχάρτε, adſtringit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi σχάρτω, ſtringo. f. ξω. p. ἔσχαρκα.

Ἐσχάρτεσαν, obſtinavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi σχαρτύω, obſtino. f. ύσω. p. ἐσχάρτυκα. a. 1. paſſ. ἐσχαρτύνθην. Th. σχαρὸς, ὸν, ὸ, ſigillum.

Ἐσχαρτύνθεν, a. plur. aor. 1. ind. paſſ. a σχαρτύω, obſigno.

Ἐσχαρτύσαντο, ſe, obſignatus, perf. particip. paſſ. ab σχαρτύω, obſigno, & themat.

Ἐσχάτη, ας, ἡ, focus ara: cruſta ex aduſtione vulneri adhærens.

Ἔσχατοι, ους, ὁ, Poet. idem ac Th. ἔσχατα, ὸς, ὸν.

Ἔσχατος, ος, ον, extremus, ultimus, poſterior. ἔσχατος, ος, ον, extremitas. & adverb. ultime. hinc & ἐσχάτως, adv. extreme, in extremum, q. ab ἔσχω, inhibeo, aor. 2. ἔσχε. vel ab ἔχω, inhibeo. Nam qui ultimi veniunt, obice aliquo fuere præpediti, & inhibiti.

Ἐσχε-

Εσχατόωνα, pro ἐσχατόωνα, f. g. ab ἔσχατος, extremus. Th. ἔσχατος, ultimus. Nihil malis, quàm pro ἔσχατος, verbi ἔσχατος, ultimum facio.

Ἔσχε, 3. sing. aor. 2. act. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω. p. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον. aor. 2. pass. ἐσχέθην. perf. pass. ἔσχεμαι.

Ἐσχήδλω, ῳ, ῃς, ᾳ. 2. ind. pass. ab ἔχω, habeo.

Ἔσχιμα, perf. act. ab ἔχω, habeo.

Ἐσχωκειτόλεν, 3. fing. imperf. pass. verbi σχεμαίνω, effingo. a σχῆμα, ατος, τό, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Ἔσχωκα, perf. activ. verbi σχίζω, findo. f. ἰσω. perf. pass. ἔσχισμαι. a. 2. pass. ἐσχίδλν, ης, ν.

Ἐσχίδλν, ης, ᾳ, fissus sum. & in plur. ἐσχίδσαν. a. 1. ind. pass. a σχίζω, findo.

Ἔσχίδλν, aor. 2. med. verbi ἔχω, habeo. vide ἔσχα.

Ἔσχον, ες, ε, habui, aor. 2. act. verbi ἔχω, habeo. imperf. ὄσχον.

Ἔσω, fodere faciam, fut. 1. verbi ὄζω, vel ἴζω, fodere facio, colloco.

Ἔσω, intra, adv. cum gen. hinc ἐσώδεν, intrinsecus, comparat. ἐσωτέρω, interius. Th. εἰς, in.

Ἐσώδλν, fervatus fum, aor. 1. ind. pass. verbi σώζω, fervo. fut. σω, perf. pass. σέσωσμαι.

Ἔσωσα, fervavi, a. 1. act. a σώζω, fervo.

Ἐσωφρόνεδλν, ης, ᾳ, aor. 1. pass. verbi σωφρονίζω, fapere doceo. f. ἰσω. p. σεσωφρόνισμαι. quod a σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans. ex σόος, feu σῶς, contracte σοῦς, ὁ, ἡ, fanus, & φρήν, ονός, ἡ, mens.

E T.

Ἐτ', pro ἔτι, adhuc, etiam.

Ἐτάχθλν, conftitutus fum, aor. 2. ind. pass. a τάσσω, vel τάττω. ordino. fut. ξω. p. χα. a. 2. ἔταγον.

Ἐτάζω, examino, inquiro, fcrutor. f. άσω. ind. ἐξέτασμαι, idem. ἐξέτασον, σαι, ᾱ, ς, examen, inquifitio. Id quod verum, τὸ ἔτεον.

Ἐτάθλν, extentus fum, aor. 1. ind. pass. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακμαι. perf. pass. τέτασμαι.

Ἔται, οἱ, familiares, nom. plur. ab ἑτάτ, ρος, ὁ, ſocius.

Ἑταίρα, ας, ἡ, amica, meretrix. ab ἑταῖρος, ου, ὁ, ſodalis.

Ἑταιρία, ας, ἡ, ſocietas. ab eod.

Ἑταιρικός, ὴ, ὸν, Jon. pro ἑταιρίκος, ſodalitium. Sic ἑταιρικὸς, Jon. pro ἑταιρικὸς, Jovis cpitheton, qui ſodalitia præeſt.

Ἑταιρίστης, ου, ὁ, impudicitia. ab ἑταίρα, meretrix. Th. ἑταῖρος, ſodalis.

Ἑταιρίζω, fut. ἰσω, ſodalis fio, opitulor. ejuſdem thematis.

Ἑταῖρος, ου, ὁ, ſodalis. hinc ἑταιρίης, ας, ἡ, ſodalitas. ἑταῖρα, ας, ἡ, amica. q. ab ἑστι, vel quaſi ἑτάρα, alter idem. Ἑταῖρος, ου, ὁ, ſodalis.

Ἑτεαῖρα, ας, ἡ, ſocietas. ab eod. Th.

Ἑτεαιρίης, ου, ὁ, Jon. pro ἑταιρίης, ſodalitium. Sic ἑτεαιρίη, Jon. pro ἑταιρίη, Jovis epitheton, qui ſodalitia præeſt.

Ἑτεαιρίστης, ου, ὁ, impudicitia. ab ἑτεαῖρα, meretrix. Th. ἑτεαῖρος, ſodalis.

Ἑτεαιρίζω, fut. ἰσω, ſodalis fio, opitulor. ejuſdem thematis.

Ἑτεαῖρος, ου, ὁ, ſodalis. hinc ἑτεαιρίης, ας, ἡ, ſodalitas. ἑτεαῖρα, ας, ἡ, amica. q. ab ἑστι, vel quaſi ἑτάρα, alter idem. Ἑτεαῖρος, ου, ὁ, ſodalis.

Ἑτοῖμος, Dor. pro ἑτοῖος, rabefactibas, 3. fing. imperf. a πίνημι, liquefco. a. 2. pass. ἐτάκλν. Th. πίνω, liquefacio.

Ἑτάκλν, liquefactus fum, aor. 2. ind. pass. verbi πίνω, & Dor. πάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Ἑτακόλιζε, 3. fing. imperf. act. verbi τακολίζω, miſcreor, & ironicè miſeror voco. fut. σω. a πτάλαι, ωδὸς, ὁ, miſer. Th. τακάω, f. άσω, fuffero.

Ἔτασσε, fcidi, aor. a. act. verbi τίμνω, ſcindo. f. ξω. τμηκα.

Ἐτενόνδη, 3. fing. a. 1. ind. pass. verbi τείνω, idem ac πτείνω, tendo. Th. τένω, idem.

Ἐτάθε, ες, ε, aor. 2. 1. ind. act. πτείνω, ω, aor. 1. med. a τένω, vel τέκτω, ordino. f. ξω, p. χα.

Ἐτάρτα, ας, ἡ, a. c. ind. act. verbi τετάρω, conturbo. f. ξω. p. τετάραχα. pract. paſſ. τετάραγμαι. a. 2. paſſ. ἐτάρχδλν, ης, ᾳ, & in 3. pl. ἐτάρχδσαν.

Ἐτάρχδσαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. a τάρασσω, conturbo.

Ἐτασίζω, Poetic. pro ἐτασίζω, fodalis fio, opitulor.

Ἐτασίζοσαν, 3. fing. a. 1. med. geminato σσ. Poet. ex ἐτασίζω, pro ἐτασίζω, fodalis fio, opitulor.

Ἔτασος, ου, ὁ, Poet. pro ἑτασος, fodalis. in gen. plur. ἑτάσσων.

Ἑτασσάτης, ου, ὁ, inquiſitio, tormentum, ab ἑτάζω, inquiro.

Ἔτασσε, άτω, a. 1. imperat. activ. ab ἑτάζω, examino. f. άσω.

Ἐτάφθλν, ſepultus fum; aor. a. ind. paſſ. verbi θάπτω, ſepelio. f. ψω. a. 2. ἔταφον. p. m. τέθαμμαι.

Ἐτάφοσσε, ες, ε, imperf. verbi τυφόω, accelero. Them. τυφόεις, celer.

Ἔτεα, accuſ. plur. ab ἔτος, ους, τό, annus.

Ἐτεθήλει, 3. fing. pluſq. perf. med. verbi θάλλω, vireo. f. θαλῶ. pract. med. τέθηλα.

Ἐτέθην, poſitus fum, aor. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. aor. 2. ἔθην.

Ἐτέθμεν, pro ἐτέθημεν, 1. fing. pl. perf. med. verbi θάπτω, ſepelio. Alii a θάπτω, ſtupeo, vel θάω. f. ψω. p. τέθαφα. p. m. τέθαπτα.

Ἐτεθήλεον, obieram, pluſq. perf. med. activi verbi θάλλω, marior. f. 2. med. θαλήσομαι. p. τεθήνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθαλα. hinc inf. τεθάναι.

Ἐτείνατο, aor. 1. ind. activ. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐτείνω, extendi, a. 1. act. verbi τένω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἔτεος, ου, ὁ, annus, a, um. Th. ἔτος, ους, τό, annus.

Ἐτέρφαν, affligebar, a τέρφω, affligo.

Ἐτέρφετο, confeſtim erat, 3. fing. imperf. paſſ. a τέρπω, affligo, vexo. fut. ψομ. p. τέτερμαι. a. 1. ἐτέρφθλν.

Ἐτεὸ, pro ἐτεὸς, peperit, 3. fing. a. 2. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Ἐτεκνώσατο, 3. fing. aor. 2. med. verbi τεκνόω, liberos procreo. ἐτεκνοποίησε, 3. imperf. act. a τέκνον, ου, τό, fœtus, quod a τίκτω, pario, & ποιέω, facio.

Ἐτέκνωσε, Boeotice pro ἐτεκνώσατο, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. a τεκνόω, liberos procreo, gigno.

Ἐτελέσθη, perficiebatur, 3. fing. imperf. paſſ. Jon. & Poet. pro ἐτελεῖτο per pleonaſmum ῆ, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, ους, τό, finis.

Ἐτέλεσσ, perficeretur, pro ἐτέλειτ, imperf. activ. ab eodem verbo, & Themate.

Ἐτελείωσα, ες, ε, conſummavi, a. 1. ind. act. verbi τελειόω, perficio. f. ώσω. ejuſdem thematis.

Ἐτέλεσα, ες, ε, perfeci, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, ους, τό, finis.

Ἐτελέσθλν, ης, ᾳ, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Ἐτέλεσσε, ες, ε, Dorice. pro ἐτέλεσε, perfeci, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Ἐτελλάτης, 3. fing. imperf. act. a τελλάτης, ad finem perduco. defino. f. σω. c. 3. ἐτελλάτησα, ες, ε. Th. τέλος, ους, τό, finis.

Ἔτελλε, imperf. activ. a τέλλω, mando. aor. 1. ἔτειλα.

Ἔτεμον, ſcidi, aor. a. verbi, τέμνω, vel τάμνω, fcco. f. τεμῶ. & τμήσω. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔτμαγον, & ἔταμον. p. m. τέτμαν.

Ἐτεόκλειος χθονὶ, fic appellatur ab Eteocle Cephali filio, qui primus Gratiis facrificium fecifſe dicitur.

Ἐτεός, ὴ, ὸν, verus, Poet. idem ac ἐτὸς, ὴ, ὸν, idem. inde ἐτεῶς, adverb. vere. Th. εἰμὶ, fum.

Ἐτεραλέξ, ίος, ὁ, ἡ, dubius, quaſi anceps robur. Et fic dicitur victoria, quia alteri femper tribuit πάλαι· ab ἕτερος, ρα, ρον, alter, & λαὸς, ὁ, robur.

Ἑτέρηφι, Poet. adv. pro nomine ἕτερα. Them. ἕτερος, alter.

Ἑτερήλωσσος, ου, qui diverſæ linguæ eſt. ab ἕτερος, ρα, ρον, alter, a, um. & γλῶσσα, ης, ἡ, lingua.

Ἑτερηλοπαικάλιν, ῶν, diverſarum doctrinam docco. f. ώσω. ab ἕτερος, alius, & διδάσκω, doceo.

Ἑτερηλοπὴς, inique. ab ἑτεροῖος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερος, alius, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio.

Ἑτεροζήτεω, alteram ſupi partem traho, inde ἑτεροζήτητος, altera libris pars. ex ἕτερος, a, ον, alius, & ζητέω, f. ήσω, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Ἑτεροῖος, ὴ, diverſus a reliquis. hinc ἑτεροῖος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, alterno, immuto. ἑτεροιόω, ῶ, a. 1. inf. paſſ. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτεροκωφὸς, aliis ſurdus fum, Syrach. 19. 23. Sed rectius opinor, ἑτόκλουσος, obaudio, non libenter audio.

Ἕτερος, ρα, ρον, alter. q. ab ἕ, fe ipſum, ipſe eſt alter ac me, & tc. hinc ἑτερότης, τητος, ἡ, diverſitas. ἑτερόδοξος, altera ex parte. ἑτέρωθι, altero. ἑτέρωτ, ατος, ὁ, alterutro. μεταβάλλω, & πέτομαι, ῶ, ὁ, neuter. ὁτὲ μὲν ἑτὲ δὲ τοῦ, alibi.

Ἔτεσσε, delectabat, 3. fing. imperf. a τέρπω, delecto, f. ψω.

Ἔτεφρε, a. 2. act. Æol. a τέφω, affligo, vexo Vel ut alii volunt a τέρπω, exficco.

Ἑτέρωθεν, & θεν, adv. ex altera parte. Them. ἕτερος, alter.

Ἑτεροῦνομος, ος, ὁ, ἡ, diverſum nomen habens.

Ἑτεροφώνως, adv. diverſo nomine, non analogice.

Ἑτέως, adv. alio modo. ſecus, aliter.

Ἑτέωνε, adv. alteram in partem, alio.

Ἔτεωσεν, ες, ε, Dor. pro ἔτεσεν.

Ἐτεωσίφωνος, ος, ὁ, ἡ, ſtridus eram, pluſq. perf. paſſ. verbi τεώζω, mando. perf. τέτωκα. a. 1. ἔτωσα.

Ἐτεώσθλν, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi τεώζω, humilio. f. σω. perf. τέτωκα. a. 1. ἔτωσα. Th. τωσιος, ὁ, ἡ, humilis.

Ἐτεώτερος, Jonic. pro τετυκμένος ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. fit ex ος, ſing. τέτυκται, infertio ut ante ται, & τ ante ν in afpiratum χ, verbi τεύκω, ordino. f. ξω. p. τέτυχα. perf. paſſ. τέτυγμαι.

Ἐτετάδατο, Jon. pro τετυμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi τάσσω, fabricor. f. ξω. p. τέτακχα, perf. paſſ. τέτάγμαι.

Ἐτέτμαγον, Jon. pro ἐτέτμαμεν, 1. fing. pl. perf. med. verbi τέμνω, & ſalebroſus fum. f. ξω. p. τέτμηκα. Th. τραχὺς, ἐος, ὁ, aſper, fcaber.

Ἐτέτοκεσαν, 3. plur. a. 2. med. verbi τοκέω, affequor. f. ήσομαι. a. 2. ἐτόκον. a. 2. m. med. ἐτοκόμην, & per reduplic. Jon. & convertione mutæ in tenuem, ἐτετοκόμην, ης, ν, ηο.

Ἐτέτυκτο, factus erat, 3. fing. pluſq. perf. paſſ. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύκω, fabricor.

Ἐτετύσσετο, Jon. pro ἐτετύπτετο, & ἐτετύφθη, pro ἐτετύφθη, pluſq. perf. act. a τύπτω, verbero, f. ψω.

Ἐτέτω, pro ἔτεσι, ob ſequentem aſpiratam, 3. fing. a. 2. act. verbi πέτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Ἐτεύχδω, natus fum, aor. 1. ind. paſſ. a πίκτω, pario.

Ἐτὴ, τὰ, anni, nominat. plur. ab ἔτος, ἐτ, ος, annus.

Ἐτήκετο, liquefcebat, imperf. med. verbi τήκω, f. ξω. Dorice, liquefacio. f. ξω. p. m. τέτηκα.

Ἐτήρεε, ſervabam, imperf. act. verbi τηρέω, imperf. τήρεον, ες, ε. f. σω. p. τετήρηκα.

Ἑτῆς, ᾳ, ὁ, ſocius, amicus, in plur. οἱ ἑτῆς, fecit. q. ab ἕσθαι, cum quo bubia vitæ conſuetudo. Amicitia enim firma non contrahitur, nifi diuturna conſuetudine. Ἑτῆς, ego fortaſſe ab ἕστι, annus, quod anni reqniran tur ad inteundam amicitiam, & ad ſtabiliendum amorem.

Ἐτητύμαγε, ὁ, ἐτητύμαγε, perf. Att. pro ἐτήτυμα, præparavi, verbi ἐτητυμάω, paro. Th. ἐτήτυμος, ὁ, promptus, paratus.

Ἐτητυμος, per anadipl. ſen epenthel. Poet. pro ἔτυμος, ε, ον, ὁ, ἡ, verus. ἐτήτυμος, & ἐτητύμως, adv. vere.

Ἐτὸν, adhuc, inſuper, amplius. q. ab ἔτι, ſum, ſcil. dutius.

Ἐτόθην, ponebar, 3. fingul. imperf. act. quaſi a τόθω, imperf. ἐτίθουν, ες, ε, ου. Th. τόθω, ponebar, ab ἐτόθην, ου, ὁ, imperf. a τίθημι, pono.

Ἐτοιμα, ες, ε, imperf. act. verbi τοιμάω, paro. f. ήσω. p. τετοίμακα. a. 2. ἐτόιμον. Th. τόιμα. a. 1. paſſ. ἐτοιμάθλν. pract. m. τέτοιμα.

Ἐτοιμάτα, ας, ἡ, aor. 1. ind. act. ἐτοιμασάτω, ω, ατε, & in 3. plur. ἐτοιμάσατο, a. 1. med. verbi τοιμάω, honoro. Th. τόιμος, honorem exhibeo, colo.

Ἐτοκάτορον, contorlebatur, imperf. paſſ. a τοκάτω, quatio. fut. ξο. p. τετόκαχα.

Ἔτοκον, honorabantur, 1. plur. imperf. act. a τόω, honoro. calo.

Ἔτοκα, ας, ε, colui, aor. 1. ind. act. verbi τόω, honoro. f. τιμῶ. p. τέτιμα.

Ἐτοκάτορον, extendebatur, 3. fing. imperf. paſſ. τατόνω, quatio. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἔτλαν, ης, ᾳ, fuſtinui, a. 2. ind. a τάλλω, tolero. f. τλήσω. p. τέτλαμα. Th. τολμάω, idem. hinc per ſyncop. τλάω, & τλῆναι.

Ἐτμαγον, diffecti funt, Boeot. ſyncop. pro ἐτέμαγον, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. ἐτμάγην, verbi

Εὐεργετικός, ὸς, ὸν. a. r. part. pass. εὐεργετέω, 3. singul. pres. ind. ab εὐεργέτης, beneficus.

Εὐεργετήματα, τὰ, beneficia. dat. plur. εὐεργέτημα, ab εὐεργετέω, ατος, τὸ, beneficium.

Εὐεργέται, ῶν, οἱ, benefici. gen. pl. εὐεργέτης. acc. plur. εὐεργέτας, ab eodem themata.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, Poet. pro ὁ εὐεργετικός, bene faciens.

Εὐεργέτων, credo scribendum εὐεργέτην, a. 2. ind. act. ab εὐεργετέω, placeo.

Εὐεργοί, οὶ, ὰ, ὸν, bene fertus, ab ἔ, bene, & ἔργον, ου, τὸ, fœtus. Thus. ὄργυ, includo.

Εὐζωὸς, ὸς, ὸν, Dor. pro ἔζωος, ὸς, ὸν, bona, & beata vita. ex ἔ, & ζωὸς, vita. Th. ζάω, vivo.

Εὐζώνοις, gen. Jon. ab εὐζώνους, ου, ὁ, ἡ, formosa. ex ἔ, & ζώνιον, ου, τὸ, cingo. ſ. ζώνη. hinc ζώνιον, ου, τὸ, zona.

Εὐηγγέλια, nuntiata, ſum, aor. a. ind. paſſ. verbi εὐαγγέλιον. ex ἔ, bene, & ἀγγέλλω, nuntio. ſ. λω. a. 1. ἄγγελμα.

Εὐηγγελίσθη, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi εὐαγγελίζω, iuxta ἀναιτιος, bonum nuntium affero.

Εὐήγορες, ὶς, ὲς, ὁ, ἡ, per pleonaſmum τὸ ἐσθλὸν, ſ. pro ἀγαθὸς, generoſus, ex ἔ, & γόνος, natcor.

Εὐήθη, ους, ὁ, ἡ, bonis moribus praeditus, ſimplex. hinc ſtultus. ex ἔ, & ἦθος, ους, τὸ, ſedoles. hinc ἐνήθεα, ſimpliciter? temere, adverb.

Εὐῆκες, ους, ὁ, ἡ, valde acutus. ex ἔ, & ἀκὴ, ἴδος, ἡ, mucro.

Εὐῆκτο, imperf. act. verbi ἐκείρω, ſum corpore bene habito. ab ἕξις, ους, ὁ, ἡ, ex ἔ, bene, & ἔχω, habeo.

Εὐλαία, ſtat. ſing. a. ἐλαία, ὰς, ἡ, apticus, Soli expoſitus. ex ἔ, bene, & ἠλιος, ου, ὁ, Sol.

Εὐληίτις, ιος, ἡ, Eveni filia, nomen proprium.

Εὔληον, nomen fluvii.

Εὐλιπὴς, ὴς, ὲς, Poet. valde amabilis, ab ἔ, bene, & ἐράω, amo.

Εὐμήκεσι, placui, a. 1. ind. act. vaibi ἀμείνω, libens acquiſco, placeo. ex ἔ, & ἀκὴ, gratia. Th. ἀείρω, ſ. ἀμείνω, placeo.

Εὐλαὸς, ὸς, ὸν, ἡ, Poet. pro ὁ, ἡ, ἁλαὸς, bene ſtirpens, floridus, uber, virens, adultus. Th. ἅλλω, vireo.

Εὐμενὴς, ὴς, ὲς, bona, & facilis mens. ex ἔ, bene, & μένος, ους, τὸ, mors. Th. θνήσκω, morior.

Εὐμόρη, dat. ſing. Jon. ſ. ἡ. ab ἐύμορος, ος, ὁ, ἡ, rectè, ab ἔμορος, ὸς, ὸν, ἡ, rectus.

Εὐμόνεσι, ωνται, ὸ, a. 1. part. act. ab ἐύμονέω, concinne diſpono, compono. ex ἔ, & νόημα, pono.

Εὐόνει, ὰ, ὸ, appoſitus, aptus, accommodatus, conveniens. ex ἔ, bene, & ἑνέω, poſitus. Thema νόημι, pono.

Εὐόνει, adverb. ſtatim, conſeſtim, continuo. Thema ἐόνει, rectus.

Εὐόνεσσαν, ὰ, ὲ, concinna rerum diſpoſitio, ordo, ab ἐύονος, ος, ὸν, ὁ, ἡ, concinnus, & νόημι, pono.

Εὐόπιδι, ὶ, ὰ, proſper ſucceſſus: abundantia, annona, fertilitas. ab ἔ, & ὄπις, ὸς, cervus. hinc ἐὐοπιδι, proſpero ſucceſſu utor.

Εὐόπιδτο, affluentem, acc. ſing. part. praſ. ab ἐὐοπιδι, cadoro, ſplendeo. quod ex ἔ, bene, & ὄπις, idem ac ὄπι, ὄπιδι, ὸς, ἡ, aemulus, accurus.

Εὐόρμες, ὲ, ὸ, ὁ, pulchrum thronum habens. ex ἔ, & ὄρμος, ου, ὁ, thronus. ſ. ὄρμη quæ, aurora ſedem habens bonam. Th. ὄρνυμι, ſedeo. ſ. ὄρνυο.

Εὐὸς, ſtatim, rectà. adv. ab ἐὐος.

Εὐοσμοτατε, ὰ, ὲ, Poet. qui verticem linguam habet, veridicus, ſincerus, probus. ab ἐὐος, rectus, & γλῶσσα, ſ. γλῶσ, lingua.

Εὐοῦμενοι, ὰ, ὸ, rectum curſum teneo. ſ. ἐὐω. pro ἐὐόομαι. ab ἐὐόω, ὰ, ὸ, qui rectus caſtra pergit: quod ex ἔ, & ὁδὸς, ὸ, ἡ, curſus. Thema ὄρνυμι, curro. a. 2. ὤρμαν. prat. med. ὄρωμαι.

Εὐοῦμενος, ὰ, ὸ, Poetice & Dor. pro ἐὐομένων. ὸ, ὰ, qui rectà ad praelium tendit: vir fortis. ab ἐὐος, rectus, & μάχομαι, pugno.

Εὐόφρων, ὼν, bonæ animo, & alacri ſum. ſut. ἐὐω. p. ἐὐόφρανω. a. 1. ἐὐόφρανα. ex ἔ, & θυμὸς, ὸ, ἡ, animus.

Εὐόφρων, ὼν, ὸ, ἡ, qui eſt bono, & hilari animo, laetus, alacer, hilaris. hinc adv. ἐὐόφρα, alacriter. ἐὐοφρόνεσι, comparat. ab eodem themate.

Εὐόφρων, 2. plur. a. 1. imperat. verbi ἐὐόφρω, dirige.

Εὐόφρωσι, ὸν, directa via. ab ἐὐος, dirigo.

Εὐόφρωσι, accuſ. ſing. ab ἐὐόφρως, ωτος, ὁ, correctior. ad ἐὐος, rectus.

Εὐόω, complano, dirigo: item ſedeo ſum. ἐὐόωσι λαοὶ ἄνακτι δίκας, rectè adminiſtrare jura populis. fut. ἐὐόωσω. p. ἐὐόωκα. a. 1. ἐὐόωσα. a. 1. imperat. ἐὐόωσον, ἄτω. a. 1. ind. paſſ. ἐὐόωθεν. Att. pro ἐὐόωθεν.

Εὐόωτος Ζεφύροιο πνοιαὶ, rectà ſpirantis, ſeu ſecundi Zephyri flatus. ab ἐὐος, rectus, & πνέω, ſpiro.

Εὐόωσαν αὐτὸ, rectà deducens avum, ab ἐὐος, rectus, & πέμπω, mitto.

Εὐόωσαν. Poet. pro ἐὐόωσαν, dirigere. Hinc ἐὐόωσαν ἄτην, dirigo, corrigo. ab ἐὐος, ὸ, ἡ, ὸν, & ὄπωσις, ὸ, ὁ, director, corrector. ἐὐόωσαν, ὸ, ὁ, idem. ἐὐόωσι, ὸ, ἡ, inquiſitio.

Εὐόωσαν, rectius, comparat. ab ἐὐος, vel ἐὐὸ, rectus, rectum.

Εὐόωσι, ντες, ὸ, rectitudo, aequitas, juſtitia.

Εὐόωσθαι, ὰ, ὸ, Poet. in rectitudinem extorſus. ab ἐὐος, rectus, & πόνος, tendo p. πόνομαι.

Εὐόωσται, ὸ, ἡ, in rectum perforatus, rectà habens foramina.

Εὐόωσται ἰὸς, ὸ, ἡ, in rectum tendens, rectus. Ab ἐὐος. & φέρω.

Εὐόωσαται, ὸ, ἡ, rectum, planum corticem habens, ſpecies roboris.

Εὐόωσφέρεσι, rectè ferat.

Εὐόωφερὴς, ὴς, motus rectiſſimus.

Εὐόωφρων, ὸ, ſapiens prudens. Ab φρὴν, mens.

Εὐόωφρὼν, ὼν, ſ. ὸν, rectà linea progrediur.

Εὐόωφρὼν, ὼν, ὸ, rectitudo, proceritas rectus tramus, rectæ lineæ porrectio.

Εὐόωφρὼν, adv. rectò tramite, eadem hora, ſtatim.

Εὐόωφρὼν, ὰ, ὸν, rectus, ſecundum lineam regulam.

Εὐόωφρες, ὸ, ὰ, ὸ, bene loricates, bene armatus. Ab ὄπλη.

Εὐπλοίης, ὰ, ὸ, proſtitutus, placidus, & ἀκακτος, ſum propitius. ex ἔ, bene, & ἴλαος, propitius ſum. ſ. ἴον.

Εὐπορέω, opportunitatem naneiſcor, vacat mihi. impert. Attic. εὐπορῶ. p. ἐὐπόρηκα. a. 1. Att. ἐὐπορήσω. Th. πόρος, ὁ, ὁ, occaſio.

Εὐπορὶη, ὰ, ὸ, opportunitas, occaſio.

Εὐπορὸς, ὰ, ὸ, opportunus, tempeſtivus, hinc adv. ἐὐπορὸν, opportune. ex ἔ, bene, & πόρος, ὁ, ὁ, temporis opportunitas.

Εὐπρεπὲς, ὸ, ὁ, ἡ, Poet. pro ἐὐπρεπὴς, qui facile ſcindi, fecatique poteſt: ſciſſilis, ἄρμενον, cupreſſi epithetum. ex ἔ, & πρέπω, findo. The πρὲ, idem.

Εὐπρήσσω, ὰ, ὸ, placatrix, ex ἔ, & πράσσω, mulceo.

Εὐπρὸ, ὰ, ὸ, ἡ, Aeolico pleonaſmo dicitur pro ἐὐπρὸ, quietus, mitis, placidus. ἐὐπρὸς, placide, tranquille.

Εὐπλὴν, inclytam, acc. ſing. per ſyncop. pro ἐὐπλέην, dativ. ἐὐπλέῃ. Th. πλέος, ὁ, ὁ, glorioſus, celebris, praeclarus, inſignis. Th. πλέω, celebro.

Εὐπλεια, ὰ, ὸ, ſplendor nominis gloria. ex ἔ, & πλέω, ſ. πλέος, ὁ, ὁ, ἡ. Eſt & Dea nomen, cui apud Boeotios, & Lucros in ſo quoliber ara, & ſtatua dicata fuit. A pirifque Diana putatur, a nonnullis Mercuriis filia.

Εὐπλὴς, a. r. inſ. Dor. pro κλὴς, vide κλὴς.

Εὐπνεστ, ὸς, ὸ, ἡ, bene occretus, vel armatus. ex ἔ, bene, & πνὸς, ου, ὁ, tibia.

Εὐπολὸν, ὸ, ὰ, ὸ, ἡ, rectus, ſimplex, promptus. ex ἔ, bene, & πόλος, ου, ὁ, ſibus. Thema πέλω, oves nutrigerem.

Εὐπολως, adv. expedite, facile. ab ἐὐπολος, facilis.

Εὐπολωσαν, bene recondere, a. 1. inſ. med. ex ἔ, bene, & κρύπτω, curo, Th. κρὺπτω, idem.

Εὐπρὴς, Poet. τὸ χρὴσι, ὸ, ὁ, ἡ, bene, vel pulchre comatus, comis luxurians. ex ἔ, bene, & κόμη, ου, ὁ, ἡ, coma.

Εὐπρὸνια, ὰ, ὸ, facilitas. ἐὐπρὸνεα, ὰ, ὸ, facilis. ex ἔ, & πρὸνη, ὸ, ὁ, labor. Th. πρὸνω, ſcindo. ſ. ὄνω. p. πε. πρὸνα.

Εὐπρέμως, adv. concinnè, rectè, ornatè, decore. ex ἔ, & πρέπω, ὸ, ὁ, ordo.

Εὐπρὴς, gen. ſing. ab ἐὐπρὴ, ὸς, ὸ, ἡ, temperatus. Th. πρήθημι, ſ. πρὸω. mitteo. vel ἐὐπρὴς, per ſyncopen pro ἐὐπρατος, temperatus.

Εὐπρὸς, ὸ, ὁ, nomen mulieris.

Εὐπρὸσεσι, οἱ, nom. plur. ſunt veri Eteſii, q. d. puti, non cauſoſi, ubi nulla ſunt nebulae. ab ἐὐπρὸς, puteus liquidus, ordine collocatus, diſtinctus. Th. πρόω, diſcerno.

Εὐπρὸως, optative, adverb. ab ἐὐπρὸς, optativus, quod ab ἐὐχομαι, precor, fut. ἐὐξομαι. p. ἐὐχωμαι.

Εὐπτὴσαν, vel Poetice ἐὐπτὴσαν, bene adiſcatus, pert. part. paſſ. f. g. pro ἐὐκατεσκευασμὸς, derivato augmento Jon. & objecto ν, verbi ἐὐκτίζω, pro ἐὐκτισμὸς, vel pro ἐὐκτὴσαν, vel pro ἐὐκτησμὸς, vel per ſyncopen pro ἐὐκτὴσαν, verbi κτὴω, fabricor. ſ. σ. p. ἐὐκτὴσω.

Εὐκτὸν, ὸ, ὰ, bene ſtructus. ab ἔ, & κτὴω, condo.

Εὐκτὸς, ὸ, ὰ, optabilis. ab ἐὐχομαι, precor.

Εὐκτυλος, ὸ, ὰ, rotundus, Plato in Timeo. ex ἔ, bene, & κύκλος, ὸ, ὁ, circulus.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, timoratio, circumſpectio: cautio, vitatio. ab ἐὐλαβὴς, ὸς, ὸ, ἡ, qui bene res expeſſit, circumſpectus, religioſus, verecundus, cautus. ab ἔ, bene, & λαμβάνω, capio. ſ. λάβομαι. a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβήσομαι, ἔμαι, vereor. λαβέομαι, metuebat, 3. ſing. imperf. Att. ſ. ἐὐλαμαι. p. ἐὐλάβημαι, a. 2. paſſ. ἐὐλαβὴθην, ὸς, ὸ, ἡ. a. 2. part. paſſ. ἐὐλαβὴς, ὸς, ὸ, ἡ, veritus. Th. λαμβάνω, capio.

Εὐλαβὴς, ὸς, ὸ, ἡ, circumſpectus, timidus, religioſus, verecundus. Ex ἔ, & λαβὴ, anſa. Εὐλαβέομαι, ἔμαι, verbum ab εὐλαβὴς, vereor, vito.

Εὐλαβὴς, cautionis, gen. Jon. ab εὐλαβὴ, ὸς, ὸ, ἡ, cautio.

Εὐλαβὴσθαι, imperat. med. ab εὐλαβέομαι, vereor, vito.

Εὐλαὶ, ὼν, αἱ, vermes, propria qui in corpore, vulnere, aut ulcere naſcuntur ex putredine, τὰ ἐκ ἑλαὸν, quia ſe convolvunt. Iliad. χ.

Εὐλαὸν, ὸ, ὰ, vomer, bidens, ligo. q. ab ἔ, & λαὸς, ſiſſura. vel λαὸν, fodio. Vel potius ab ἕλη, ſulcus, ſulcio.

Εὐλαμα, τὸ, ſrena, lora, habenae, παρὰ τὸ ἐὐλαὸν χεῖρὶ, quia volvuntur manu.

Εὐλαμενὸς, ὸ, ὁ, nomen mulieris. q. bonus portus.

Εὐλογία, benedico, eum aec. feliciu precor, praiſo: item celebro, laudo, gratias ago. ſ. ἐὐω. perf. εὐλόγηκα. a. 1. Attic. εὐλογὴσω. perf. paſſ. εὐλόγημαι. part. perf. paſſ. εὐλογὴμενος, ὸ, ὁ, ἡ, benedictus. ex ἔ, & λόγος, verbum. Th. λέγω, dico. fut. ξω, pras. m. λέγομαι.

Εὐλογὴσαντες, benedicentur 3. plur. fut. ὸ. vide εὐλογέω.

Εὐλογὴσας, perf. paſſ. εὐλογὴσεσι, benedictus, perf. part. ab εὐλογέω, benedico.

Εὐλογητὸς, ὸ, ὰ, benedictus, a, um, ab iiſdem thematibus.

Εὐλογὶη, ας, ἡ, benedictio, gratiarum actio, laus, bona oratio, Plato de rep. Item munificentia, munus amicis miſſum. Paulus 2. ad Corinth. ἐὐλογὶαι dicit collectiones pro ἐὐλογὶαις, & collationibus. τὸν ἐὐλογὶαν benigne. ab eodem them.

Εὐλογὸς, ὸ, ὰ, planè ſermo: rationabilis, rationi conſentaneus. ἐὐλογὸν, probabiliter jure.

Εὐμαὸες, οὶ, ὰ, ὸ, Dor. pro ἐὐμῆες, longus, & tenuis, ſubtilis.

Εὐμαὸς, Dor. pro ἐὐμῆς, ὸ, ὰ, ὸ, pecoroſus, bonas habens oves. ex ἔ, bene, & μῆλα, oves.

Εὐμαὸς, οὶ, ὰ, ὸ, facilis, proclivis, levis. hinc ἐὐμαὸνως, adv. facile.

Εὐμενὴς, pro feceſſu, quo itur, ut alvus excipiatur. vide in ἐὐμαὸς.

Εὐμενὸθετος, ὸ, ὰ, ὸ, ἡ, compendioſe, ex ἔ, & μενὸθετος, ος, ὸ, ἡ, via, compendium. quod ex μενὸς, & θέσις, ὸ, ὁ, via.

Εὐμενὸς, ὸ, ὰ, ὸ, Jon. pro ἐὐμαὸς, ὸ, ὰ, ὸ, facilis, pene ſponte haſtatus. Thema μενὸς, ὸ, ὁ, fraxinus.

Εὐμενὸς, ὸ, ὰ, ὸ, benevolentia, placiditas. ἐὐμενὸς αἰρὸν, exeli elementia. Theoph.

Εὐμενὸς, benevolus, propitius. ἐὐμενέστερε, gen. ſing. part. praſ. ab ἔ, & ἰρὸς, ὸν, ὸς, ὸν, animus.

Εὐμενὸς, ὸν, ὸ, ὁ, benevolus, benignus, mitis, lenis. compar. ἐὐμενέστερος. ab ἔ, & μένος, ους, τὸ, animus.

Εὐμενὸς, ὸ, ὰ, ὸ, mutabilis. ex ἔ, bene, & μετὰ, & βάλλω, jacio. ſ. λω. p. με. βέβλημαι.

Εὐμετὸπευτος, bene & apte ponitur pro μετωπευτὸς, & veritur facilis ad perterendum. ex ἔ, & μετωπάομαι, imperior. Th. πάομαι, do.

Εὐμέτρος, ον, ὁ, nom. plur. ἀδ. ἐυμέτρ, ους, ὁ, ἡ, ὃ, bene longus. ex ἐὺ, & μέτρ-ον, ους, τὸ, longitudo.

Εὐμνημόνευτος, ὁ, adjectiv. verbale ab ἐὺ, bene, & μνημονεύ-ω, qui memoria renetur: quod a μνημονεύω, memoria teneo. Th. μνήμων, memoro, recordor. & μνήμοσυνος. Th. μνήμοσυνον.

Εὐμορφος, ὁ, ἡ, Euripius. nomen proprium.

Εὐμορφία, ας, ἡ, forma pracellens: decor, species, latus aspectus.

Εὔμορφος, ὁ, ἡ, formosus, ab ἐὺ, & μορφ-ὴ, ῆς, ἡ, forma.

Εὐνάς, pro. imper. 2ti. ἀόριστ. subitum ieris, 2. sing. pras. sub. pass. ab ἐυνάζω, sopio. f. εὐνα-θ. Th. ἀνά, τὶς, ἡ, cubile.

Εὐνὰ, ᾶ, ὁ, nom. plur. tentoria, Thucyd. ab ἐυν-ὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐναιμενίδ-ης, ου, ὁ, bene habitatus, a, um, pras. part. pass. ab ἐὺ, bene, & ναίω, habito.

Εὐνάτωρ, ορ, ὁ, Dorice pro ἐυνήτωρ, ορ, ὁ, conjux. ab ἐυν-ὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐνέα, ᾶς, ἡ, nomen mulieris. Gr. Bene litigans.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile: coitus. Item ustrum, cubile leporis. Xenoph. Inde ἐυνάω, sopio, dormio, f. εὐνω.

Εὐνήμων, concumbens, a, ν. part. pass. f. g. ab ἐυνάω, sopio. f. ἐυν-ὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐνητὴρ, ορ, pro ἐυνήτωρ, benevolentior, comparat. Vide in ἐυνήτωρ.

Εὐνὶη, ης, ἡ, & Dor. Εὐνίη, nomen mul. Gr. bona victoria.

Εὐνὶς, ιος, ὁ, ὃ, orbus, privatus, acc. ἐυνὶν, ab ἐὶς, unus.

Εὐνοϊ-ος, benevolus, vel bene affectus sum. futur. ω. p. ἐυνοήσω. vide ἐυνοω.

Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia, favor. ab ἔυνοος, ος, ὁ, ἡ, benevolus. ex ἐὺ, & νοὸς, ου, ὁ, mens, animus.

Εὐνομέω, bonis legibus instituere. hinc ἐυνομέομαι, bonis legibus uti. ἐυνομήθην, 3. plur. aor. 3. pass. ἀόριστ. qui bonis legibus utiretur. ex ἐὺ, & νόμος, ου, ὁ.

Εὐνομία, acc. sing. ab εὐνομία, ας, ἡ, nom. mul. Gr. legitima. ex ἐὺ, & νόμ-ος, lex.

Εὔνομος, amicum, acc. singul. ab ἔυνοος, ος, ὁ, benevolus. ex ἐὺ, & νοὸς, mens.

Εὐνοστότατ-ος, ὁ, ἡ, benevolentissimus, superlat. ab ἔυνοος, benevolus. ἐυνοώτερος, benevolentior. ab eodem thema.

Εὐνοῦχ-ος, ὁ, eunuchus. item pro. ἐυνοῦχα. perf. pass. ἐυνόηχμαι. a. 2. pass. ἐυνοχλήθην, ab ἐυνοχ-ὴ, eunuchus.

Εὐνοῦχ-ος, ὁ, eunuchus. item pro. ἐυνοῦχα. perf. pass. ἐυνόηχμαι. a. 2. pass. ἐυνοχλήθην, ab ἐυνοχ-ὴ, eunuchus.

Εὐνὸ-ς, ὁ, cubile, lectus, & τὸ, ἐυν-ὸν, habeo: ferro.

Εὔντου, Dor. & per crasin pro τοῦ, ἔντου, acc. sing. pert. pras. ab οὗτος, vel ὅδε, ἅμὶ, sum.

Εὖξαι, 2. singul. a. 2. opt. med. verbi ἔυχ-ομαι, oro. f. εὐξομαι. a. 1. med. εὐξάμην, ου, ὁ.

Εὐξεσίν-ος, det. fing. ab εὐξέσιος, ος, ὁ, ἡ, a. 2. part. med. ab εὐξάω, precor.

Εὐξὴς, oravetis, c. fing. a. 1. m. fub. εὐξησα, ᾶς, ἡ, 2. ab eodem thematis.

Εὐξιφότατον, crevcrunt, 3. pl. a. 1. ind. paffiv. verbi αὐξάνω, crefco. Gen. c. 25. verf. 27.

Εὐξοον, bene rafum, politum, acc. fing. ab εὔξοος, idem ac εὐξυσ-ὸς, politus. Th. ξύω, ξύσω, polio.

Εὐξοὶη, ης, ἡ, nomen mutieris, Evodia. Gr. profpere agens.

Εὐοδέομαι, ῶ, ὁ, Poet. & Dor. pro ἐυοῦμαι, odoratus. ex ἐὺ, bene, & ὄδ-ος, oleo.

Εὐόδη, ης, ἡ, ea ἐυοῦμαι, ῶ, ὁ, bene olens, ex ἐὺ, bene, & ὄδ-ος, ὁ, ἡ, odor. Th. ὄζω, oleo. f. ὄζεσω, & ὀσω.

Εὐόδου, ῶ, ὁ, profperum iter præbeo. f. ὠσω. part. ἐὐόδωσω. pras. pafl. ἐὐόδωμαι, ωμαι, profperum iter habeo, profpetor. perf. pafl. ἐὐόδωμαι. a. 2. pafl. ἐὐοδώθην, ης, ης, ὁ. f. pafl. ἐὐοδωθησομαι. ab ἐὐόδος, ος, ὁ, iter expeditum habens. ex ἐὺ, bene, & ὁδὸς, ὁ, ἡ, via.

Εὐόδωσε, ας, ὁ, profperum iter præbui. perf. activ. ion. verbi ἐὐόδω, quod vide.

Εὐόδωτον, profperum iter præbe. a. 2. imperat. act. verbi ἐὐόδω, quod vide.

Εὐοῖ, evoe, vox, qua Bacchi acclamebatur. q. d. ἐὺ, bene illi. Sic & ἐὐάω. Inde Εὐίος, ὁ, Bacchi cognomen, Evius.

Εὐόμενος, ης, affari, præf. part. paff. verbi ἐὐάω, feu ἐὐω, ῶ, ὁ, uro.

Εὐοπαῖ, religiofe invo. 1. ὁν. pras. inf. ἐὐοπάω. ab ἐὐοπὴ, jufius, fidelis, jutejurando ftans.

Εὐοπὶη, ης, ἡ, jusjurandi fides, juftum jusjurandum.

Εὐοπὶν-ὸς, ὁ, ἡ, ὃ, qui jusjurandum religiose colit. ab ὁ, bene, & ὄπος, ους, τὸ, jusjurandum.

Εὐορμος, ν, ὁ, ἡ, tutus, bonum portum habens. ab ἐὺ, bene, & ὄρμος, ου, ὁ, ftatio navium. q. ab ὄρω, figo.

Εὐπαγὴς, ὁ, ἡ, bene compactus, firmus. ex ἐὺ, bene, & πήγνυμι, feu πηγνύω, compingo.

Εὐπαθὴς, ὁ, indulgeo voluptatibus. hinc ἐὐπαθὲω, Jon. pro ἐὐπαθέω, voluptas, dicitur & ἐὐπαθὲω, Jon. pro eodem. Th. πάσχω, patior. f. πάθημαι. a. 2. ἔπαθον.

Εὔπαις, αιδος, ὁ, ἡ, bona indole puer. Item felix mitra prole, vel bonos habens liberos. Thema πάις, ὁ, ἡ, puer.

Εὐπηκτος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐὐπαγὴς, bene compactus.

Εὔπηχυς, ος, ὁ, ἡ, Poet. & Doric. pro ἐὐπαγὴς, bene pulchras genas. ex ἐὺ, bene, & πῆχυς, ὁ, ἡ, gena.

Εὐπάτρίδ-ης, αι, ὁ, claro patre nata, generofa, ab ἐὐπατωρ, vel ἐὐπατὴρ, nobilis. Th. πατὴρ, ὁ, pater.

Εὐπατώρεσσι, ος, τὸ, herba quadam, ab Εὐπάτωρ. Vel potius ab ἐὺ, dicitur etiam & ἐὐπάτορεσσι. De ea Dioic. l. 2. c. 20.

Εὐπειθὴς, ὁ, ἡ, obfequens, perfuafu facilis. ex ἐὺ, & πείθω, perfuadeo.

Εὐπεὶσθησι, ὁ, qui nobilem focerum habet. Th. πενθερὸς, ὁ, ὁ, focer.

Εὐπέπλ-ος, ὁ, ἡ, bene indutus: bene indutus pulchrum habens peplum. gen. plur. ἐὐπεπλων. ab ἐὺ, & πέπλος, ου, ὁ, peplum.

Εὐπερίστατος, ὁ, ἡ, ad circumagendum promptus: vel facile fibi, & harat. ex ἐὺ, bene & περίστασις, circumftio, tango, quod ex περὶ, & ἵστημι, fto. & περιϊστάσασα ἡμαρτεν, teneaiter inhærens peccarum.

Εὐπετέως, ὁ, ἡ, Jon. pro εὐπέτεια, facilitas. ἐὐπετὴς, & ἐὐπετὲς, facile, quamprimum. Xenoph. τάχιστα ἐὐπετὲς ἐγένοτο, hæc terre nullo negotio.

Εὐπετὴς, facile, n. g. ab ἐὐπετὴς, ους, ὁ, ἡ, facilis. comp. ἐὐπετέστερος, facilius, adv. ab ἐὐπετέστερον. ex ἐὺ, bene, & πέτομαι, cado.

Εὐπετὲως, ὁ, ἡ, bene ædificatur, bene compactus. ex ἐὺ, & πήγνυμι, compingo, ædifico.

Εὐπλεκὲων, genit. plur. ab ἐὐπλεκὴς, ους, ὁ, ἡ, bene junctus. ex ἐὺ, bene, & πλέκω, plecto, necto.

Εὐπλοέω, Jon. pro ἐὐπλέω, uti profpera navigatione. Thema πλέω, navigo.

Εὐπλοὶη, vide ἐὐπλοὶα fequens.

Εὐπλοὶα, ης, ἡ, bona navigatio. ex ἐὺ, bene, & πλοὶα, navigo. f. πλεύσομαι.

Εὐπλοκαμὶδ-ες, idem ac ἐὐπλόκαμος, ὁ, pulchros crines habens.

Εὐπλόκαμος, ος, ὁ, ἡ, pulchros cincinnos, vel crines plexi, & intorti, cincinni. quod a πλοκὰς, implicatio.

Εὐποιὶα, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. ab ἐὺ, bene, & ποιέω, facio.

Εὐποὶη, 3. fing. præf. ind. verbi ἐὐποιέω, benefacio. Th. ποιέω, facio.

Εὐπρήστ-ης, ου, fabrefactis. ab ἐὺ, bene, & πρήσσω, tranfeo. p. πρ-ὼ.

Εὐπρηστ-ὸς, ὁ, ἡ, facilis copiæ. ἐὐπρηστ, expeditus: abundans: pervius. Plato ἐὐπρηστ, facile.

Εὐπραγὶα, ας, ὁ, fuccefius, profperitas.

Εὔπρακτος, ος, ὁ, ἡ, facile.

Εὐπρεπὴς, ὁ, ἡ, res fecundæ, pulchrum facinus, felicitas. Ariftot. Ethic. lib. 1. Th. πράττω, facio. fut. ξω. p. πρ-ὰ.

Εὐπρεπὴς, decorus, etimius, forma, ornatus. Plato ab ἐὐπρεπὲς, ους, ὁ, ἡ, decore eximius. ab ἐὺ, bene, & πρέπω, decorus fum.

Εὐπρηστ, ους, ὁ, ἡ, excellens, decorus, excultus, formofus, ornatus.

Εὐπρηξὶη, ας, ἡ, Jon. pro ἐὐπραξὶη, felicitas.

Εὐπροδέκτου, ος, ὁ, ἡ, acceptus. ἐὐπροδέκτωμαι, fufcipio, probo. ex πρὸς, & δέχομαι, capio. f. δέξομαι.

Εὐπρόῤῥηκτος, ος, ὁ, ἡ, apte adhærefcens, & affiduus in aliquo negotio, affidens, affixus, adhærens. ex ἐὺ, & πρόῤῥηξις, affidue occupatus: item affeftor. quod ex πρὸς, & ῥήγνυμι, ου, ὁ, fella.

Εὐπροσηγὶα, ας, ὁ, affabilitas, facilitas fermonis. ex ἐὺ, bene, & προσηγορέω, compello. quod ex πρὸς, & ἀγορὰ, loquor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Εὐπρόσιτος, ος, ὁ, ἡ, accefu facilis, adjectiv. verbale, ex ἐὺ, πρὸς, & εἶμι, eo.

Εὐπροσωπὶα, ας, ὁ, fpecioſus apparet: placeo. ἐὐπροσωπέω, fpecioſa, pulchra. ex ἐὺ, bene, & πρόσωπον, ου, τὸ, facies, perfona, vultus. Th. πρόσωπος, video. p. m. ὤπω.

Εὐπροσώπος, genit. plur. ab ἐὐπρόσωπος, ος, ὁ, ἡ, pulcher afpectu.

Εὐπρόσωπος, ος, ὁ, ἡ, pulchram, feu bonam puppim habens. ex ἐὺ, & πρῶμα, ας, ὁ, puppis. Th. πρώμνη, ης, ἡ, extremus.

Εὐπρωρ-ὸς, ὁ, ἡ, ὃ, proceres bonos equos. ex ἐὺ, bene, & πῶλος, ου, ὁ, pullus.

Εὐρὲα, ας, ferramenta aci infra, ut a rora non arterur. Th. ἄρω, latus.

Εὐρέμενος, invenit, per fyncopen pro ἐὐρηκάμενος, ου, ὁ, ἡ, med. verbi ἐὑρίσκω, invenio. f. ἐὑρήσω.

Εὐρὲς, ες obliquo. pofita ex ἐὺρὺς, ος, ὁ, ἡ, ab latitudinem. Alii volunt fon dici pro πολλὰς, per aphæresin, ὁ πολὺς, ὁ, ἡ, latus, coſta.

Εὑρὴ, inveni, 2. a. imper. 2ti. fed ἐὑρὲ, inveni, 3. fing. a. 1. ind. ἐὑρον, 2. a. 2. inf. quafi ἐὑρεῖν, ut fit rem quæſitam oculis affequi. ab ἐὑρίσκω, invenio. f. ἐὑρήσω.

Εὑρὴ, Jon. pro ἐὑρὲα, lata.

Εὑρὴκ-α, inveni. 1. fing. a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi. ἐὑρήθησαν, 3. plur. a. 1. fub. paſſ.

Εὑρὴν, 2. c. inf. act. verbi ἐὑρίσκω, invenio.

Εὐρὶα, lata, f. g. ab ἐὺρὺς, ος, ὁ, ἡ, latus.

Εὑρὶσκ-ω, inveni, 1. fing. a. 1. invento. ab ἐὑρέσκω, invenio.

Εὑρίσκ-ω, 3. fing. inventor, ab ἐὑρέσκω, invenio. perf. paſſ. ἐὑρημαι, σαι, ται.

Εὐρὸν, 3. fing. a. 1. med. verbi ἐὑρίσκω, invenio.

Εὐρος, perf. act. ἐὑρηκέναι, perf. inf. act. ἐὑρημαι, perf. paſſ. ἐὑρέσω, fut. 1. act. ejusd. verbi.

Εὑρὸν, ονος, τὸ, inventum, commentum, Plato. lucrum infperatum. Th. λάω, lucro.

Εὐρὸς, Dor. pro ἐὐρὺς, quod vide.

Εὑρὸν, inveniet, c. fing. ἐὑρέσω, 2. pl. f. 2. act. ἐὑρὲω, verbi ἐὑρίσκω, invenio.

Εὑρὸν, inveni, 3. fing. a. 2. act. per fyncopen dicitur ἐὑρεσιτεχνὴ verborum inventor. ab ἐὑρίσκω, invenio, & τέχνη, vis, verbum.

Εὑρὸν, 2. plur. a. 2. fub. act. ab eod. verbo.

Εὐρὸς, lagar, cui bona infpiratio. Th. ῥέω, fluo.

Εὐρὸτ-ης, ου, Euripus, ferum reciprocum, quale inter Eubœam, & Atticam, quotidie in dies undas abforbens, & toties revomens Ariſt. de mundo. ἐὐρότης ἀνὴρ, homo ingeniofus, Ereſmus in Chiliadibus. Item fofa, ciſterna, Joſeph. de antiquit. Locuſta, ſtagnum, Halicarnaſſi concepta cum aquerum ſcaturigine.

Εὑρὸν, invenio, deprehendo. ἐὑρεσιτεχνὴ τῶν πανάρων, obtinere aliquid Deorum auxiliis. ſ. ἐὑρήσω. p. ἐὑρηκ-α. 2. a. ἐὑρον. a. 2. act. 2. opt. ἐὑροιμι, ις, ι. a. 2. ſub. ἐὑρω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐὑρεῖν. aor. 2. part. ἐὑρὼν, ὀντος. perf. paſſ. ἐὑρημαι. aor. 1. paſſ. ἐὑρέθην, ης, ης, inventus ſum. fut. 1. paſſ. ἐὑρεθήσομαι. aor. 1. med. ἐὑρόμην, ου, ὁ, per ſyncopen pro ἐὑρεσάμην, acquiſivi. hinc ἐὑρόμαι, σαι, ται, inventum. ἐὑρετὴς, ὁ, ὁ, inventor. ἐὑρετὶς, ιδος, ἡ, inventio.

Εὑρὸν, inveniens, & c. fing. ἐὑρεσιτεχνὴ τῶν πανάρων, obtinere aliquid Deorum auxiliis. ſ. ἐὑρήσω. p. ἐὑρηκ-α. 2. a. ἐὑρον. a. 2. act. 2. opt. ἐὑροιμι, ις, ι. a. 2. ſub. ἐὑρω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐὑρεῖν. aor. 2. part. ἐὑρὼν, ὀντος. perf. paſſ. ἐὑρημαι. aor. 1. paſſ. ἐὑρέθην, ης, ης, inventus ſum. fut. 1. paſſ. ἐὑρεθήσομαι. aor. 1. med. ἐὑρόμην, ου, ὁ, per ſyncopen pro ἐὑρεσάμην, acquiſivi. hinc ἐὑρόμαι, σαι, ται, inventum. ἐὑρετὴς, ὁ, ὁ, inventor. ἐὑρετὶς, ιδος, ἡ, inventio.

Εὐρὸν, inveniens, Dor. pro ἐὑρὼν, ὀντος, ὁ, ἡ, ὃ, fluctus. Th. ῥέω, lavo.

Εὑρὸν, Dor. pro ἐὑρὼν, ὀντος, ὁ, ἡ, ὃ, plur. a. 2. ind. act. verbi ἐὑρίσκω, invenio.

Εὑρὸν, ης, ης, inveni, 2. a. 2. ind. activ. ἐὑρὸν, ὀντος, ὁ, ἡ, ὃ, part. verbi ἐὑρίσκω, invenio.

Εὑρὸν, 3. fing. a. 2. part. act. f. g. verbi ἐὑρίσκω, invenio.

Εὐρὸν-ὸς, ὁ, ἡ, ὃ, pulchre fluens, ῥοῦν-ος, gen. Æol. pro ῥοῦ-ος, ex ἐὺ, bene, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. dicimus & ῥοῦ-ος, & ῥοῦν-ος.

Εὐρὸν, ος, ὁ, ἡ, latus vias habens, patens. ab ἐὺρὺς, ος, ὁ, latus, & ὁδὸς, ὁ, ἡ, via.

Εὐρὸλα, ας, ὁ, nomen mulieris.

Εὐρὸνόμη, ης, ἡ, Euronyme, nomen proprium.

Εὐρὸπὶη, Jon. pro ἐὐρώπη, cujus vis ſe late extendit, late potens. Heſiod. Εὐρώπη, nomen mul. ex ἐὺρὺς, latus, & ὤπα, ας, ἡ, vis.

Εὐρὸπὶη, ονος, ὁ, Eurydemas, nomen proprium.

Εὐρρὶζος, ος, ὁ, ἡ, numerofus, concinnus, aptus. ex ἐὺ, & ῥίζα, ης, ἡ, rhythmus, concinnitas. ἐὐρρίζως, concinne, apte.

Εὐρυάγυια, ης, ἡ, late dominans. ab ἐὺρὺς, latus, & ἀγυιὰ,

& κράω, ατος, ὁ, regnetor. Th. κράω, impero.

Εὐρυπλάων, ωνος, ὁ, ἡ, qui late prate hebet, spatiosus, amplus. ab εὐρὺς, lerus, & πλατὺς, ὕος, ὁ, pratum.

Εὐρυπρώκτης, ου, ὁ, ἡ, latam frontem habens: epitheton bovis apud Hesiod. ab εὐρὺς, latus & μέτωπον, ου, τὸ, frons. Thema ὄπτομαι, video.

Εὐρυπυὸς, ὁ. plur. a. τ. ἀεὶ. εὐρεῖς, ας, ἡ, verbi εὐρὺς, dilatus. ἐ. τὸ. Them. εὐρὺ, ὁ, latus.

Εὐρυπύλη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐρύπυλος, dilatent. Dor. pro εὐρύνους, ὁ. plur. praef. ind. ab εὐρὺς, dilato.

Εὐρυπύλος, gen. fem. ab εὐρὺς, πύλη, ης, ἡ, ὁ, ἡ, patiosa. Diotimus & εὐρύπυλος, ὁ, ἡ, ab εὐρὺς, latus & πύλη, ης, ἡ, via.

Εὐρύπυτος, vocem. fing. ab εὐρύπυτος, ὁ, ἡ, lete finans, vel late perspicuus. ab εὐρὺς, latus, & ῥέω, ῥύσω, ἐ, ῥυτὸς, vel ut alii volunt ab ὠὸν, vulcus, quod ab ὄπτομαι, video. Tum etiam εὐρύπυτος, potest esse accus. casus ab εὐρὺπυτος, ὁ, ἡ, latum habens oculum, ab ὠὸν, oculus Th. ὄπτομαι.

Εὐρυπώπη, ης, ἡ, Eurypylas, nomen propium.

Εὐρύπυτος, ὁ, ἡ, ἐ, ab in f. ῥ. εὐρὺς, latus, a. hinc εὐρύπυτος, dilato. ῥ. ab εὐρὺς, & ῥέω, fluere, diffundi; metapora ducta ab aqua hac, & illac diffuente.

Εὐρυπώτης, ὁ, ἡ, ἐ, ὁ, poteus, megni roboris. ab εὐρὺς, latus, & πώτης, ου, ὁ, potus.

Εὐρυπώτης, gen. Attic. ab εὐρυπώτης, ὁ, ἡ, ἐ, Eurythous Rex Myconorum.

Εὐρυπώτη, Poet. pro εὐρυπώτη, accus. fing. ab εὐρυπώτης, ὁ, ἡ, ἐ, nomen viri cujus robur late patet.

Εὐρύπυτος, ὁ, ἡ, ἐ, qui habet latum pectus. ab εὐρὺς, latus & πύτος, ου, τὸ, pectus.

Εὐρύπυτος, ὁ, ἡ, ἐ, unum proprium viri.

Εὐρύπυτος, ὁ, ἡ, ἐ, Dorice pro εὐρύπυτος, ὁ, ἡ, ἐ, latum comem habens, latiscomus. ab εὐρὺς, & κόμη, ης, ἡ, ὁ, ἡ, coma.

Εὐρύπυτος, ὁ, ἡ, ἐ, spatiose, gen. Ionic. ab εὐρύπυτος, ὁ, ἡ, ἐ, in qua amplè chori duci possunt, ex εὐρὺς, latus & χορὸς, ὁ, ἡ, chorus, choreo. Vel ponitur Poetice pro εὐρύπυτος, latum locum habens, amplus. a. χορὸς, ὁ, ἡ, locus, sedes.

Εὐρύπυτος, ὁ, ἡ, ἐ, latus amplus, spatiosus, capax. ex εὐρὺς, ἑα, ὁ, latus, & ὄμμα, & χώρα, ας, ἡ, regio. Th. χώρα, ας, ἡ, locus.

Εὐρύπυτος, ατος, ὁ, ἡ, ατος, ὁ, ἡ, latus videns. Homer. ab εὐρὺς, late, & ὄψις, ὄψεως, ἡ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Εὐρώ, vide in εὐρωπος.

Εὐρώδης, ους, ὁ, ἡ, putris, obscurus, squalidus: item amplus. acc. fing. εὐρώστυν. Th. εὐρὺς, ους, ὁ, ἡ, situs, mucor.

Εὐρώεις, invenimus, ες, plur. acc. a. sub. ἀεὶ. εὐρὺ, ὁ, ἡ, verbi εὐρίσκω, invenio.

Εὐρώπη, ης, ἡ, & Εὐρωπία, ας, ἡ, Europa, ex Europe.

Εὐρώπης, ου, ὁ, ἡ, nomen mulieris.

Εὐρώς, ῶτος, ὁ, ἡ, situs, mucor, caries, putredo. Item hominis genitele. ιη Epig.

Εὐρώτη, nomen proprium.

Εὐρώτιον, putridus, cariem sentio, situ fum obstrus. Arisloph. in Neb.

Εὖς, ἐῶν, bonus, formosus. Hesiod. quesi ab ἐὼ, sum. Ens enim est bonum. vel ab ἀεὶ, bene. Bonus enim est, qui bene agit. Dicitur & ὑὸς. hinc ἐὼ, bene. πρωτὸν, ὁ, ἡ, ἐ, bonus benignus.

Εὐσα, ας, ὁ, ἡ, ἐ, ab in f. plur. ἐῶσω, a. τ. ind. act. verbi ἐὼ, seu ἐῶω, uro, subluo. fut. ἐῶσω, Att.

Εὐσα, ας, ὁ, ἡ, Dor. & Æol. pro ἐῶσα, vel ἐῶσα, ὁ, ἡ, existens, praes. part. f. g. verbi εἰμὶ, sum.

Εὐσὶζω, praes. imperat. ab. verbi ἐὼσίζω, ὁ, ἡ, colo. ἐ. τὸ. p. εὐσ. ex ἐὼ, bene, & σέβω, colo.

Εὐσέβεια, ας, ὁ, ἡ, pietas, ἐὼσέβεια, ὦν, ὁ, ἡ, pietas, ab eodem Them.

Εὐσεβὴς, ὁ, ἡ, ἐ, pietas. hinc ἐὼσεβὴς, pie, adverb. ad eodem them.

Εὐσεβίω, colo, sum pius. cum accusat. item in pietate instituo, informo. ἐ. τὸ. p. εὐσεβίω. aor. τ. ἐὼσεβίωσα. ἐὼ. eodem Them.

Εὐσεβὴς, ὁ, ἡ, ἐ, pius, religiosus, & τὰ ἐὼσεβὲς. ab eodem Them.

Εὐσεβῶς, pie adv. ab eod. Them.

Εὐσείρων, ὁ, ἡ, hebens bonum tabuletum, bene transitatus. Unde νῶν ἐὼσείρων, navis bene transitata. Homer.

Εὐσημος, ὁ, ἡ, ἐ, bene significans, ex ἐὼ, bene, & σῆμα, ατος, τὸ, signum. hinc σημαίνω, significo.

Εὐσκέλμων, ὁ, ἡ, ἐ, celer agilis. Ho-

mer. ex ἐὼ, & σκαλμὸς, ὁ, ἡ, ἐ, saltus. Th. σκαλμὸς, salio saltu.

Εὐσσοσσα, ὁ, ἡ, ἐ, per dialysin pro ἐὼσσοσσα, qui scopum petite assequitur, providus, cautus: item aptus videri. Aristot. ex ἐὼ, bene, & σκοπὸς, ὁ, ἡ, ἐ, finis, quod a σκέπτομαι, circumspicio.

Εὐσσος, ὁ, ἡ, ἐ, bene salvus, incolumis. ex ἐὼ, bene, & σῶος, ὁ, ἡ, ἐ, salvus.

Εὐσσαλλιγχος, ὁ, ἡ, ἐ, ὁ, misericors. ex ἐὼ, bene, & σπλάγχνον, ου, τὸ, viscus, cor.

Εὐσσπλος, seu ἐὼσπλος, Poetice. pro ἐὼσπλος, bene tabulatus. a σπλὸν, τὸ, transitum. Theme σπλέω, ἔσω, ἐ, ἔσπλον, ἐπεῖτιον inter lineas, vel inter scalas tabulatas.

Εὐσσὼὴς, ὁ, ἡ, ἐ, ὁ, stabilis, constans, firmus, ab ἐὼ, bene, & ἵστημι, sto.

Εὐσσὼσος, ὁ, ἡ, ἐ, formosus, bene coronatus. Hesiod. ex ἐὼ, bene, & σῶμα, corono. f. ὦω.

Εὐσσμος, ὁ, ἡ, qui bona verbe profert: bene promtians, eloquens: jucundi sparoris. Diosc. ἐ. τὸ. ex ἐὼ, & σῶμα, os, ὁ, ἡ, ἐ, ὁ, ἡ, ἐ, ὁ, ἡ, ἐ

Εὐχαριτέω, ῶ, gratias ago, gratus sum. cum dativ. & ὅτι. p. εὐχαριστήσω. a. 2. εὐχαριστησα, pract. pass. εὐχαριστημαι, ομαι. gratiarum actione celebror. a. 1. pass. εὐχαριστηθην, ω, ης. a. 2. sub. pass. εὐχαριστεσθαι, ου, ης, εν & ι. & inusit. χαριστεω, quod est a. 3. perf. κεχαριστευκα, perfect. χεχαριζομαι, gratificor. Th. χαρις, gratia.

Εὐχαριστια, ας, ἡ, gratiarum actio, comitas. ab eodem verbo.

Εὐχαριστος, ον, ὁ, ἡ, gratus, iucundus, memor beneficii. hinc adv. εὐχαριστως, placide.

Εὐχε, ης. acc. plur. ab ἐυχη. ης, ἡ, precatio. hinc ἐυχεσθ. -σθαι, τὸ, honor. Th. ἐυχομαι, precor.

Εὐχεως, Ion. pro ἐυχη, 3. fing. pref. sub. ἐυχοι, Ion. pro ἐυχοι, 2. fing. imperf. vel pract. imperat. verbi ἐυχομαι, precor.

Εὐχειρ, ος, ὁ, ἡ, manu praestans, fortis, dexter. ab ἐυ, bene, & χειρ, ὁ, manus.

Εὐχειρια, ας, ἡ, facilitas, agilitas.

Εὐχειρις, ιδ. ι, ὁ, ἡ, facilis, in promptu positus, & τὸ ἐυχειρι. hinc ἐυχειρ facile. ex ἐυ, bene, & χειρ, ὁ, manus. quasi bene manu tractabilis.

Εὐχεσθω, precetur, 3. fing. praes imperat. verbi ἐυχομαι, precor.

Εὐκτικοσθαι, Poet. pro ἐυχατιδαι, praes. inf. ab ἐυχτικαρα, preces fundo.

Εὐχτικαρα, Poetic. pro ἐυχη ἐφιλη, praes. opt. pass. ἐυχτικαριμην, ιμεθα, σθον, σθην, pro ἐυχαιμην, ἑ. ἐυξαμην. perf. ἐυγμαι. a. 1. med. ἐξαιμαι, ω, ατο. opt. med. ἐξαιμην, ω, ατο. hinc ἐυχη, ης, ἡ, precatio, votum. ἐυχαιμι, ης, ει, idem. ἐυχαιμαι, precor. ἐυχαιτης, ου, ὁ, precatio. q. ἐυ ἐχων, quarit, qui orat. vel ἐυ χιος, bonum fundit.

Εὐχλεης, ἐσσ, τὸ, gloria, honor, decus, jactantia, votum. Th. ἐυχομαι, precor.

Εὐχρηστια, utilitas, commodum, usus. Ariſtot. ἐυχρηστος, utile ſum, commode uror. ἐυχρηστομαι, νω, commoda.

Εὐχρηστος, ον, ὁ, ἡ, utilis, ufibus accommodatus. ex ἐυ, bene, & χραω, commodo, utor. tendum do. ſ. χρεω.

Εὐχροης, bene coloratus. ex ἐυ & χρωτ, ος, ος, color.

Εὐχωλη, ης, ἡ, votum, precatio, Poetic. pro ἀρα. Item jactatio, gloria, elatio, τοιαυτη, exultatio.

Εὐωλιασις, ἡ, qui vota facit, vel facta exſequi conatur, Herodot. Athen. ab εὐχωλη, ης, votum. ἐυχωλιμαιος, οι, devoti.

Εὐθυμος, bono ſum animo, confido, ſ. ἐυθυμ. p. ἐυθυμησω. Hinc ἐυθυμια, ης, magnanimitas.

Εὐω, ſeu ἐω, ſ. ευ, uro, uſtulo. ab αὐω.

Εὐωδης, acc. ſing. ab ἐυωδη, ους, ὁ, ἡ, bene olens, fragrans, odoratus. ab ἐυ, bene, & ὀζω, oleo, ſ. ὀδεω, p. m. ὀδω, Art. ὀδωδα.

Εὐωδια, ας, ἡ, odoris ſuavitas. Dioſc.

Εὐωδης, ους, partu felix. ab ἐυωδη, fragrans, odoratus.

Εὐωνυμος, ου, ὁ, ἡ, fauſti nominis, ac ominis clarus, ſiniſter, quod ſiniſtra cernis in rebus felicia habeantur. ἐυωνυμα κερατ, lævum cornu. Thucyd. ex ἐυ bene, & ὀνυμα, ατος, τὸ, nomen. Æol. ὀνυμ.

Εὐωνις, ιδος, ὁ, ſus pulchrum vultur, aut oculos habet. ab ἐυ, & ὠψ, ὠ, vultus, oculus. Th. ὀπτομαι.

Εὐωχιος, convivans, lætus, præſ. part. act. ab ἐυωχεω. ſic ἐυωχημενος, ὁ, plur. ind. paſſ. Th. ἐυωχεω.

Εὐωχια, ας, ἡ, convivium, epulum, hinc ἐυωχιον, convivio accipio. quaſi ab ἐυ, & ὀχη, cibus, quo corpus ſuſtinet, id eſt, continetur.

Ε φ.

Ἐ᾽, pro ἐνι, in, ſuper, præpoſit. regit gen. & acc. At τῳ, pro ἐῳ, a. 2. verbi φημι dico.

Ἐφα, dixit, Dor. pro ἐφη, a. 2. a. φημι, dico. ſ. φαθλω, apparui, Poet. pro ἐφανθλω, aor. 2. ind. paſſ. verbi φαινω, apparco.

Ἐφαδιος, Dor. pro ἐφοδιος, puerilis.

Ἐφαδω, Dor. pro ἐφαδεω, ῳ, ὁ, adoleſcens.

Ἐφαγον, ως, ες, & Dor. ὀφαγον, a. 2. med. φαγομαι, a. 2. paſſ. φαγην.

Ἐφαδ᾽, pro ἐφοσ, 3. ſing. a. 2. med. verbi φημι, dico.

Ἐφαασο, videretis, 2. ſing. imperf. paſſ. Jon. pro ἐφαεσθε, ab ἐφαεσμαι, verbi φαινω, apparco. ſut. med. ω. a. 1. ἐφασα. p. ναφασμαι. fut. a. paſſ. φανησομαι.

Ἐφαανον, offendebant. 3. plur. imperf. act. a. priſcus verbi ἐναω.

Ἐφαλλαινομαι infiliо, præſ. inf. ἐφαλλασθαι. imperf. ἐφαλλασθην, ο, ετο. ſut. ἐφαλεμαι. a. 2. med. ἐφαλομαι, ου, ετο. Th. ἀλλομαι, ſalio.

Ἐφαμαρ, ης, ὁ, ἡ, martirimus, ab ἐπι, & ἀμα, ἁλῶ, ſ. μαρ, mare.

Ἐφαλλε, Dor. pro ἐφαλε, præſ. pars. act. verbi ἐφαλλω, clavo affigo. ex ἐπι, & ἁλλω, ſ. ἁλ, clavus.

Ἐφαλλε, Dor. pro ἐφαλε. a. 2. med. quod vide.

Ἐφαμος, 3. plur. imperf. verbi φημι, dico.

Ἐφαμυδιος, ου, ὁ, ἡ, Poet. & Dor. pro ἐφημεριος. diurnus, ad diem pertinens. Th. ἡμερα, dies.

Ἐφαμιλλα, ης, ἡ, æmula, a. ab ind. paſſ. a. φαινω, apparco. ſ. ανω. a. 2. ἐφανον. perf. paſſ. πεφασμαι. pract. med. πεφαινα.

Ἐφαπλοω, apparet, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐφαπλω, ſ. ἐφαπλοομαι. a. 1. paſſ. ἐφαπλωθην. Th. φαινω, apparco.

Ἐφαπαξ, ſemel, adv. ab ἐπι, & ἁπαξ, idem.

Ἐφαπτου τοι τοτερ, Poet. q. d. alligare alicui morrem, pro δικαιοῦ του ἐπιφερειν, morrem alicui inferre. Th. ἁπτω, tango.

Ἐφαπτομαι, apparturum, 3. plur. Att. paſſ. pro act. 3. perf. ἐφαπται. ex ἐπι, & ἁπτω, tango. ſ. πτω. p. πομαι.

Ἐφαρμοδιος, Dor. pro ἐφαρμοζων, adaptare. vide in ἁρμοδιος.

Ἐφαρμοττω, accommodo, quadro. ex ἐπι, & ἁρμοζω, feu ἁρμοττω. ſ. σω, congruo. Theano, apto.

Ἐφαρτεω, obſtruebantur, 3. plur. a. 1. med. verbi φρασσω, vel ἀττω, ſepio, obſtruo. ſ. ξω. p. χα. a. 2. med. ἐφραδομαι, ου, ετο & in 3. plur. ἐφραδοντο, & per Metathef. ὁ, ἐφραδοντο.

Ἐφασκω, & ἐφασκον, diserunt, Dor. pro ἐφησαν, 3. plur. a. a. ind. verbi φημι, dico, vel eſt 3. plur. imperf.

Ἐφαυλος, ον, ὁ, ἡ, aor. 1. ind. act. verbi φαυλιζω, flocci facio. Th. φαυλ-ος, η, ὁ, vilis.

Ἐφαψασθε, ης, ὁ, ἡ, amplexara, a. 2. part. med. ſ. ψ. ab ἐφαπτομαι, attingo ; ex ἐπι, & ἁπτω, tango. ſ. ψω.

Ἐφεδδετο, Dor. pro ἐφεδεσθο, 3. ſing. a. 1. med. ab ἐφαπτομαι, attingo.

Ἐφεδρον, 3. plur. imperf. verbi φεδρομαι, timeo, effugio. pract. med. πεφεδρα.

Ἐφεδρεω, ſ. ἐδομ. p. ηκα, præſideo, ad cuſtodiam loci, tendo inſidias. ab ἐφεδρος, aſſeſſor.

Ἐφεδρος, ὁ, ἡ, qui in ſella ſedet, aſſeſſor, adverſarius. ex ἐπι & ἕζω, ſedeo. Th. ἑζομαι, ſedeo.

Ἐφεζετο, 3. ſing. imperf. ἐφεζεσθαι, inſidens, præſ. part. ab ἐπι, & ἑζομαι, ſedeo. ſ. ζ. med. ἑζομαι.

Ἐφεικα, ας, ς, Poet. feu Jon. pro ἐφηκα, ας, ε, immiſi, & in 3. plur. ἐφεικαν, verbi ἐφιημι, immitto. Th. ἡμι, vel ἱω, mitto.

Ἐφεδδε, ες, ε. a. 1. part. paſſ. ab ἐφιημι, immitto.

Ἐφειδεσθαι, parcerent, 3. ſing. imperf. paſſ. a φειδομαι, parco, ſ. φεισομαι.

Ἐφειμενος, ὁ, ἡ, indutus, perf. part. paſſ. Poet. ἐνειμενος, verbi ἐνιεπομαι, induo. ex ἐνι, & ἱω, induo. quando vero ἐφιημι, ſignificat immiſſus, eſt a. a. part. med. ab ἐφιημι, immitto. Th. ἡμι, vel ἱω, mitto.

Ἐφεπομαι, a. 2. inf. act. verbi ἑπομαι, immitto. ex ἐπι, & ἑπω, mitto. ſ. ἑψω. aor. 2. ἑψ.

Ἐφερνη, irruerant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ἐφορμαω, ᾳς, ᾳ, verbi ὁρμαω, immitto. perf. paſſ. ὁρμαα.

Ἐφεσταον, 3. ſing. a. 2. med. verbi φιλεομαι, pasco, ſ. ἐσομαι. p. πεφεσμαι.

Ἐφεῦδω, 3. perf. imperat. paſſ. verbi ἐφιημι, immitto.

Ἐφεφεσιοι, per pleonaſm. literæ ε pro ἐφεσιοι, plusq. perf. verbi ἐφιημι, infto. ſ. ἐνεγκον.

Ἐφημος, pagenſis, 2. ſingul. a. 1. med. a φαινομαι, parco.

Ἐφθι, Poet. pro ἐφω, a. 2. ſub. activ. verbi ἐφιημι, immitto.

Ἐφθιοωσι, ὁ, cohibendi vim habens. ab ἐνιεχω, cohibeo.

Ἐφιλκομενος, dat. ſing. part. præſ. paſſ. ab ἐφιλκομαι, extrahor, ex ἐνι, & ἑλκω, traho. ſ. ἑυ.

Ἐφιεμαι, Poet. pro ἐφιημαι, a. 2. inf. act. verbi ἐφιημι, immitto. Th. ἡμι, vel ἱω, mitto.

Ἐφιζε, adv. idem ac ἐζης, deinceps, ordine.

Ἐφιστανω ἠγχειρ, tractare validam haſtam. Et pro regere, gubernare. Sed illud cum accuſ. hoc cum dat. Th. ἐνω, ſequor. ſ. ἑψω. Poet. pro ἐφιστω.

Ἐφιστατης, ου, ὁ, Jon. pro ἐφιστωρ, ἐπιστατης, præſidium, præſequor. Thema ἐνω, ſequor.

Ἐφιστωρ, ορος, ὁ, ἡ, ferebam, imperf. verbi φερω, feto. ſ. οισω. a. 1. ἠνεγκα, imperf. paſſ. ἐφερομην, ου, ετο.

Ἐφιστωρ, ος, ὁ, ἡ, præſ. verbi φημι, dico, fut. 1. Æol. φερω.

Ἐφιεις, immitte, a. 2. imperat. act. verbi ἐφιημι, Th. ἡμι, vel ἱω, mitto.

Ἐφιεσις, ος, ὁ, Epheſus, nomen urbis. Gr. deſiderabilis.

Ἐφιππαστης, ſequebatur, 3. ſing. imperf. Jon. ab ἐφιππαζομαι, Poet. pro ἐφιππομαι, ſum comes. Th. ἐνω, ſequor.

Ἐφιππευε, colloca, Poet. pro ἐφιππευσε. a. 1. imperat. med. verbi ἐφιππω, vel ἐζω, fut. 1. ἐφιππω. a. 1. med. ἐφιππωσαμην, & Poet. ἐφιππωσαμην. inde ἐφιππωσασθαι, a. 1. part. med. ἐφιππωσθαι, fut. 1. inf. med. Th. ἱππος, colloco, mitto.

Ἐφιππευομαι, imponere, gemin. σσ, pro ἐφιεσσομαι, ſ. a. inf. med. vide in ἐφιεσσω.

Ἐφιστανω, inſtabant, 3. plur. imperf. activ. ab ἐφιστημι, pro ἐφιστασαν, inſto. alii volunt ἐνεστασαν, pro ἐνεστησαν, ex plur. pluſq. perf. alii vero dicunt, ἐνεστασαν, Poet. dici pro ἐνεστησαν, & aſſe 3. plur. aor. 2. verbi ἐνημι, ſto.

Ἐφιστημι, ας, ε. 2. perf. act. verbi ἐφιστημι, inſto.

Ἐφιστιος, ου, ὁ, ἡ, domeſticus, indigena. Tum qui domi eſt, tum qui domum redit. ab ἐ, ἐνι, & ἑστια, ας, ἡ, focus, lar, domus, ara.

Ἐφιστωρ, per crafin, pro ἐφιστωτης, ae. genit. perf. part. act. verbi ἐφιστημι, inſto.

Ἐφιστωρ, mandatorum, gen. plur. pro ἐφιστων. ab ἐφιστης, ης, ὁ, mandatum. ab ἐφιστημι, immitto. Th. ἱω, mitto.

Ἐφιστωρ, ος, ὁ, inventor. ab ἐφισσομαι, invenio.

Ἐφικεσο, inveniret, 3. ſing. a. 2. opt. ſ. ἐφικοιμι. ἐφικοιτο, ἐ, & ἐφικεσο, invenio. ſ. ἐφικεσο, p. ἐφικα. a. 2. ἐφικον.

Ἐφιλοσωρος, Poet. pro ἐφιλοσωρ, 3. ſpl. imperf. verbi ἐφιλοσωρεω. ex ἐπι, & ἐλοσωρος, colloquor, ludo. quod ab ἐνω, Poet. pro ἐνω, dico.

Ἐφιμερα, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐφιεμαι, inquror. ex ἐπι, & ἱεμαι, video. imperf. ἐνιεμαι. a. 2. ἐφιμην. ſ. ἐνω.

Ἐφιξε, dixit, 3. ſing. a. 2. act. verbi φημι, dico.

Ἐφιξις, ος, ὁ, ἡ, perf. act. verbi ἐφιημι, immitto. ſ. ἐφιεσω. Th. ἡμι, vel ἱω, mitto.

Ἐφιππευε, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἐφιππαω, inſilio. Th. ἀλλομαι. ſalio, inſilio.

Ἐφιππε, ιδ. ι, ὁ, ἡ, ſibula. ab ἐνι, & ἱππος, ω, clavus.

Ἐφιππιος, macula Solaris, ex uſtione Solis. ab ἐνι, & ἱππος, Sol.

Ἐφιππος, ου, ὁ, ἡ, clavis affixus. ab ἐνι, ω, ὁ, clavus, ſibula, qua ut clavus figna compingunt. Item macula Solaris, quæ affigitur ἐπιπω, vel Soli expoſitus. ex ἐνι, & ἱππος, ου, ὁ, Sol.

Ἐφιππος, ὁ, inſidens, præſ. part. ab ἐφιημι, inſidet. ex ἐνι, & ἱππος, ſedeo.

Ἐφιστιος, ας, ἡ, ſeries, claſſis. ab ἐφιεσσομαι, vices. ab ἐφιστωρ, ος, unicum dierum duranex ἐνι, & ἱστημι, ας, ἡ, dies.

Ἐφιστιος ἡμερα, unius diei homines, qui ſciliceſt brevisſimum vitæ tempus vivunt.

Ἐφιστιος, & ἐφιστιος, ος, ὁ, ἡ, quotidianus, dinnus.

Ἐφιστωρ, adaptavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐφιστωμαζω, accommodo. Th. ἁρω, apto.

Ἐφιστωσαν, ας, ε, ἀν, ἀτω, ἀσθω, ἀσθην, ἀμεθα, ἀσθε, ἀντο, ἀμην, ἀσο, ἀτο, ἀμεθον, ἀσθον, ἀτην, ἀσθην, ἀμεν, ἀτε, ἀντων, ἀσθων, ἀτωσαν, ἀσθωσαν, ἀμενος, ἀμενη, ἀμενον, ἀμενοι, ἀμεναι, ἀμενα, ἀμενων, ἀμενοιν, ἀμενοις, ἀμενους, ἀμενας, ἀμενοιν, ἀμενοιν, ἀμενοις, ἀμενοις, ἀμενοις

Εἶδον, ας, ε, dixi, a. 2. vel imperf. verbi ῥέζω, dico.

Εἶδον, 3. sing. a. 1. act. ἰδεῖν, ῥ, ν, ση, aor. 1. med. verbi φαίνω, offendo. ſ. φανῶ. p. πέφανται.

Εἴδοντα, 3. ſing. perf. paſſ. ἐφάπτομαι, ψω, ντο, verbi ἐφάπτομαι, attingo ; aſſequor. Th. ἅπτομαι, tango.

Εἶδον, a. 2. act. verbi ἔφαμι, dico.

Εἴδουσα, ſ. m. med. verbi ἰδύω, immitto ; mitto. Th. ἴημι, mitto.

Εἰδῶς, dicebas, Æolic. paragoge pro εἶδε, 3. ſing. imperf. verbi φαίνω, dico.

Εἰδώλεον, per ſyncop. pro ἐφιδώλεον, 3. ſing. a. 1. opt. paſſ. ab ἐφίδομαι, delector ſuper aliqua re, quod ex εἴνω, & ἴδομαι, delector. Th. ἥδυ, ἡδύς, ſuavis.

Εἰδώσομαι, ſ. m. med. verbi ἰδύω, immitto ; vel etiam ab ἰδώλεον, quod ab ἴδομαι, delector. ſ. ἴσομαι. Th. ἥδυ, ſuavis.

Εἶδωλον, præveni, perf. act. verbi φθάνω, præverio. ſ. φθάσω. a. 2. ἔφθαν.

Εἴδωλον, Dor. pro ἔφθασεν, quod vide.

Εἰδώλιον, peril, a. 2. paſſiv. ind. verbi φθείνω, corrumpo. fut. ορ. p. ἐφθαρμαι. aor. 1. ἐφθάρην.

Εἶδωλον, corrupi, perf. act. verbi φθείνω, corrumpo.

Εἰδωλοποιέω, ſ, interempetus, perf. partic. ab ἐφθίμενος huius perf. inſ. ἐφθίμθαι, a verbo φθίνω, corrumpo ; interimo.

Εἶδωλον, σι, ε, præveni, a. 2. ind. act. φθάνω. prævenio, præoccupo. ſ. φθάσω, tanquam a φθάω.

Εἰδώλγεται, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor. ſ. φθέγξομαι. p. τέφθεγμαι. p. m. τέφθεγμαι.

Εἰδώλγεται, Jon. pro ἐφθίγγετο, 2. ſing. a. 2. med. ſic φθίγγεσθε, 3. ſing. a. 2. med. verbi φθέγγομαι, loquor.

Εἰδώλον, præveni, a. 2. ind. quaſi a φθάω, verbi φθάνω, præverio. ſ. φθάσω.

Εἰδώλον, pro ἐφθίνετο, corrupti erant, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. ἐφθίμθαι, ο, ν, a, factum ex 3. ſing. inferto ε ante ν. verbi φθίνω, corrumpo. ſ. φθίσομαι, perf. ἐφθίμαι. perf. paſſ. ἐφθίμθαι. Th. φθίω, corrumpo.

Εἰδίδλω, σι, ε, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἰδύω, vel φθίω, pereo. perf. paſſ. ἐφθίμαι. Them. φθίω, corrumpo.

Εἰδίνη, interierat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἐφθίμθαι, ον, νο. a φθίνω, pereo.

Εἰδρα, corrupi, p. m. verbi φθίνω, corrumpo. Th. φθίω, corrumpo.

Εἰδδί, ὁ, elixus. ab ἑψω, coquo. ſ. ἑψήσω.

Εἰδλλω, ſive ἐτύλλω, emitto. ab ἐτύ, & ἐίλλω, mitto.

Εἰδλλω, ας, ε, Ephialtes, nomen proprium.

Εἰδλον, 3. plur. præſ. ind. verbi ἐίημι, immitto. Th. ἴημι, ſeu ἰύω, mitto.

Εἰρυαγεῖδ, ὁ, ἡ, part. paſſ. verbi ἐρυκτίνω, attingo, aſſequor, ex ἐπί, & ἱκνέομαι, venio. ſut. ἕξομαι. p. ἧγμαι. a. 2. med. ἐκόμην.

Εἰρίω, 3. ſing. imp. quaſi ab ἐρείω, pro ἐρίπτω, immitto.

Εἰρικλὶδ, ἰδος, ἡ, caliculus, vel ſimile quid in corona. niſi ſcribendum ἐρικλὶδ, quia eſt ut clavus. Joſeph. antiq. Judaicar. lib. 3. cap. 8.

Εἰρίσμαι, deſidero. impert. ἐρείσθαι, præſ. part. ἐρειόμενος, ου, ὁ. ἐκνεί, & ἐρέω, ſeu ἐίω mitto. Th. ἴω.

Εἰρίσσω, & ἐίσσομαι, Dor. pro ἐρείσω, præſ. inſ. verbi ejuſdem.

Εἰρίσσω, præſ. inſ. verbi ἐρίσσω, immitto. Th. ἴω, mitto.

Εἰρίσσω, immittebant, 3. plur. imperf. ejuſdem verbi.

Εἰρίζίνω, inſideo, inſtituo. ex ἐπί, & ἵζάνω, ſedeo. Th. ἵζω.

Εἰρίζομαι, ας, ε, Dor. pro ἐρίζεται, ται, ται, inſidens. ſut. ἵζω, ſedeo.

Εἰρίημι, 3. ſingul. præſ. ind. act. Sed ἐρίημι, 3. ſingul. ſub præſ. pro ἐρίῃ, verbi ἐρίημι, immitto.

Εἰρίημι, Dorice, pro ἐρίημι, immittit, 3. ſingul. præſ. ind. act. ab ἐρίημι, quod eſt ἐρίω mitto. Th. ἴω, mitto.

Εἰρικλὶδω, a. 2. ind. med. verbi ἐρικτίνομαι, pervenio. ſ. ἐρίξομαι. a. 2. med. ἐρικτίλαι, ο, ν, ση. quod ex ἐπί, & ἱκνέομαι, venio.

Εἰρίκνω, 3. ſing. ἐρίκνοντο, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐρικτίνομαι, pervenio.

Εἰρικτίλαι, ηται, pervenio, præſ. ind. vide ἐρικτίδω.

Εἰρικτὶ, ὁ, ἡ, poſſibilis, comprehenſibilis, ἀνίκητος. huic opponitur ἀνέφικτος, incomprehenſibilis.

Εἰλικλὶδω, Dor. pro ἐρίλαδω, quod vide.

Εἰλίκλω, ας, ε, & ἰρ 3. plur. ἐρίλκασιν, a. 2. Dorice. pro ἐρίλκω, ας, ε, & ἐρίλκασιν, verbi ejuſdem ; amo. Th. φίλος, amicus.

Εἰλίκλω, 3. ſing. a. 1. med. quaſi a φίλω, diligo. a. 1. imperat. med. φίλαι. a. 1. part. φιλήσαμενος, etiam poſſet eſſe imperf. paſſiv. a φίλημι, vel per ſyncopen poteſt dici a regulari a. 1. med. ἐφιλησάμθαν, ου, σο. Sic φίλαμι, aor. 1. imperat. m. pro φίλασαι, a φιλέω, amo. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Εἰλίκλω, ſubſtantivat. imperf. a φίλαμι, pro φιλέω, amo.

Εἰλίδω, Dor. pro ἐρίλω, 3. plur. imperf. verbi φιλέω, diligo. Thema φίλος, ου, ὁ, amicus.

Εἰλόσοφος, Boeot. ſyncop. pro ἐφιλόσοφος, 3. pl. a. 1. paſſ. ejuſdem verbi, & thematis ;

Εἰλίκλω, ας, ε, a. 2. ind. actiu. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Εἰλικτίνω, 3. plur. imperf. verbi φιλονεικέω, titor, contendo. ſ. νίκω. ex φίλος, amicus, & νίκος, ους, τὸ, vitia, iurgium.

Εἰλοσοφέω, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, philoſophor ex φίλος, amicus, & σοφὸς, ὁ, ἡ, ſapiens.

Εἰμιλίω, idem ac ſimplex ἐμίλω, deſidero. fut. ου. p. κα. a. 2. paſſ. ἐμίλην, ες, ε.

Εἰμιλίδω, ας, ε, ὁ, amabilis ; ab ἐμίλομαι, ο, ῃ, deſiderium. Thema ἐμίλω, deſidero.

Εἰρίνεια, ας, τὸ, ephippium, ideſt, equi ſella. ex ἐπί, ſuper, & ἵππος, equus.

Εἰρίνεια, ας, ὁ, qui equo, vehitur, eques.

Εἰρινοτοξότης, ου, ὁ, ſagittarius equeſter.

Εἰρίνεια, & ἐρίνεια, involo, advolo.

Εἰρίσιλος, inſidet, incubat. Dor. pro ἐρίζει, 3. ſing. præſ. ind. act. ſedeo.

Εἰρίσιλ, 3. ſing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐρίσιδε, præſice, præſ. imper. verb. ἐρίζομαι, inſilo, praeſio, quod ex ἐπί, & ἵζομαι, ſto.

Εἰρίσιλ, inſilo, præſ. ind. ἐρίζομαι. perf. part. ἐρεσικὸς, ὁτος, ὁ, & per craſin ἐρεσικὸς. a. ind. act. ἐπέσιλω, ας, ε, ſuperveni, cum dat. a. 2. imper. ἐπέσιλδ, ὁτω, a. 2. ſub. ἐπέσιλω, ῃς, ῃ, ſedeo ; ſtem, ῃς, ῃ, & in ſ. p. ἐπέσιλται, ται, ται. ex ἐπί, & ἵστημι, ſto.

Εἰρικτὸς, obſtrepui. a. 2. ind. act. verbi φλάω, inarticulate logor.

Εἰρίζω, ας, ε, ſtatuo, conſtituo.

Εἰρίζω, ας, ε, ſtatui, aor. 1. ind. verbi φλέγω, uro. ſ. ξω. p. χα. perf. paſſ. πέφλεγμαι, a. 2. paſſ. ἐφλέγθην.

Εἰρλέγω, flagravit, 3. ſing. a. 1. paſſ. ejuſdem verbi.

Εἰρίδδοσαν, territi fuerunt, Boeot. ſync. pro ἐφοβήθησαν, 3. pl. aor. 1. paſſ. ἐφοβήθθν, ης, ε, verbi φοβέω, metum incutio ſ. ἐνω. p. νκα. a. 1. paſſ. ἐφόβηνα. p. m. πέφοβημαι.

Εἰρίδδοσαν, ας, ε, aor. 1. ind. ejuſdem verbi.

Εἰρδιδόμενος, τ. plur. fut. 1. act. verbi ἐρόδω, iter facio. ſ. ὁσω. ex ἐπί, & ὁδὸς, ὁ, ἡ, via.

Εἰρδιδόμενος, ου, ὁ, munus obeundi vigilias, vigiliarum circuitio. vide ἐρεδιδόμενος.

Εἰρίζων, ε, τὸ, viatjcum. ab ἐρόδιος, ου, ὁ, ἡ, ſcic. quod ex ἐπί, & ὁδὸς, via.

Εἰρίσσω, ibat, 3. ſing. imperf. act. verbi φοιτάω, vado. ſ. σω.

Εἰρίσσω, Dor. pro ἐρώσσω, quod vide. vel 3. ſing. imperf. a φοιτάω.

Εἰρίδλκτ, interfecit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi φονεύω, interficio. Th. φόνος, occido. p. m. πέφονα.

Εἰρικτικοσιδὸς, πεφαρεσιμα, ſ. m. ab ἐφαρμάζω, inſtruo, paro. ex ἐπί, & ἅρμα, ατος, τὸ, & in plur. ἅρματα, τα, arma.

Εἰρίμαι, ferebas, imperf. act. verbi φαίνω, gero. Th. φέρω, fero.

Εἰρίλλω, ferebant, Dor. pro ἐφέρον, verbi φορέω, quod a φέρω, fero. ſ. σέω.

Εἰρμιδδὸς, ιτος, ὁ, Dor. pro ἐφορμὸς, ὁτ, aor. 1. part. paſſ. ab ἐφορμάω, ruo in, impetum facio. Th. ὄρω, impetus.

Εἰρμιδδὸς, aggredi, a. 1. inf. m. verbi ἐφορμάω, impetum facio. ſ. ὁσω. p. κα. a. 1. inf. paſſ. ἐφορμάθαι. ex ἐπί, & ὁρμάω, irruo. Th. ὄρω, ſ. ὄρνυμι, impetus.

Εἰρόδω, ας, ε, ὁ, patronus. ab ἐφοράω, intueor, obſervo. quod ex ἐπί, & ὁράω, video.

Εἰρόδω, dixi, a. 1. ind. actiu. verbi φράζω, dico. ſ. σω. 3. ſing. a. 1. med. ἐφράσατο, pro ἐφράσαντο.

Εἰρόδδ, ὁ, ἡ, nomen urbis, Ephrata. Hebr. fructifera.

Εἰρραὶμ, ὁ, nomen filii ſecundi Joſephi. Ephraim. item nomen urbis Ἐφραὶμ. Hebr. ſeſe propagans.

Εἰρικλὶ, ας, ε, & 3. plur. ἐρικλὶν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel τω, ſepio, occludo, ſ. ξω.

Εἰρρόνεῖ, pro ἐφρόνεσε, cogitavit, 3. ſing. a. 1. med. verbi φρονέω, cogito. ſ. σω. a. 2. ἐφρόνην.

Εἰρρόνει, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Εἰρρόνευσαν, conſulteverunt, 3. plur. a. 1. media, Poet. gemin. σσ. verbi φρονέω.

Εἰρρύκτνεν, 3. ſing. imperf. verbi φρυάσσομαι, fremo.

Εἰρρῦδε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύδω, vel φρύσσω, torreo. ſ. ξω.

Εἰρ 3. ſing. a. 2. act. verbi φύω, naſcor. Th. φύω, naſcor, ſum.

Εἰρυδρίζω, contumelia afficio. ſut. ἴσω. perf. ἐρυδρικα. ex ἐπί, & ὑδρίζω, idem. Th. ὑβρὶς, ιος, ἡ, contumelia.

Εἰρύγω, ας, ε, fugi, a. 2. ind. act. verbi φεύγω, fugio. fut. ξω. p. m. πέφυγμα, ης, τὸ, ἡ.

Εἰρύγω, 3. plur. aor. 2. Dor. epenthei pro ἐφύγον, verbi φεύγω, fugio.

Εἰρύη, enatus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. a φύω, vel φύσω, naſcor.

Εἰρύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, obſervo. fut. ξω. p. m. πέφυλαγμαι.

Εἰρυν, ν, ς, a. 2. ἔφυν, per ſyncopen pro ἐφύσην, 3. plur. a. 2. verbi φύω, a φύω, naſcor.

Εἰρύσησε, & ὄν, deſuper. quod ex ἐπί, & ὑπὲρ. Th. ὕπερ, ſuper.

Εἰρυσε, rigabant, 3. plur. imperf. verbi φύσω, rigo. fut. ρῶ, & Æol. φύσσω.

Εἰρυσε, 3. ſing. imperf. actiu. verbi φυσάω, fuſflo, bello.

Εἰρυσιδόνησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi φυσιόω, inflo. fut. ὥσω, p. πεφύσωκα. Th. φυσάω, fuſflo.

Εἰρύσεν, Dor. pro ἐφύσησε, 3. ſing. imper. a φυσάω, pro quo & ἔφυσε ſuffio.

Εἰρύτευε, pro ἐφύτευσε, plantavit, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, planto. Thema φύω, gigno.

Εἰρφὰ, Syriacum verbum, Ephphata, vertitur aperitor. Marc. 7. 34.

Εἰρωδίδω, ας, ε, aor. 1. ind. paſſ. verbi φωνόω, illumino. ſ. ὥσω. p. πεφώνωκα. quod a φῶς, φωτὸς, τὸ, ſeu φάος, ους, τὸ, idem. Th. φάω, luceo.

Εἰρώνει, 3. ſing. imperf. act. verbi φωνέω, loquor. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

E X.

Εἶ, pro ἔχῃ, contine, præſ. imperat. ab ἔχω, habeo.

Εἶαδε, ας, ε, hiavi, a. 2. ind. act. verbi χάω, ſ. χάσω, hio.

Ἐχαιρε, ε, ν, imperf. verbi χαίρω, gaudeo. ſ. χαρήσομαι. a. 2. ἐχάρην. p. κεχάρημαι.

Ἐχαλέπηνε, difficilem me præbui, aor. 1. ind. actiu. verbi χαλεπαίνω, irritor. quod a χαλεπὸς, difficilis, gravis. Th. χάλιτος, lædo.

Ἐχανε, hiavi, a 2. indic. verbi χάω, hiſco. ſ. νω. a. 1. χάσω. p. m. κεχανα.

Ἐχαρίσω, 3. ſingul. imperf. act. verbi χαρακόω, vallum circumduco. quod ex χάραξ, ακος, ὁ, ἡ, vallum, ſeu agger, quo caſtra muniri ſolent. Them. χαράσσω, ſculpo. ſ. ξω.

Ἐχάρασσον, infeudabant, 3. plur. imperf. verbi χαράσσω, ſ. ξω, ſculpo.

Ἐχάρδε, ας, ε, & in 3. plur. ἐχάρασαν, gavii ſunt, a. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω, gaudeo.

Ἐχαρίζετο, ε, ο, a. 1. ind. paſſ. verbi χαρίζομαι, gratificor. ſ. ἴσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ἐχε, habe, præſ. imperat. act. ἔχω, habeo. Jon. pro ἔσχε, 3. ſing. imperf. verbi ἴσχω, habeo. Item, effudi in, ſeu infudi. a. 1. ind. act. verbi χύω, fundo. ſ. χύσω. a. 2. χύσην, ἔχυδα, & ἔκυν.

Ἔχε ἐν ἑαυτῷ, ἀφεὶ τὸ διαλύειν, habere ſe in ſperibus & certa conſilia : id eſt in factis, & conſiliis occupatum eſſe. Et ἔχειν pro εἶναι, eſſe, verſari. Et pro διανοίᾳ, adminiſtrare.

Ἐχεμυθησάμην, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi χεμυθάζω, pri. ſuffragia cre. ex χεῦ, manus, & τίθημι, pendo.

Ἐχέπεσε, Jon. & Dor. ἐχέπεσσε, pro ἔχεν, præſ. inſ. act. ab ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σέσω. a. 2. ἔσχον.

Ἐχέσμενε, acc. ſing. ab Ἐχέσμενος, ου, ὁ, nomen proprium.

Ἐχεσ, habebat. Jon. pro ἔσχεν, 3. ſing. imperfect. Dor. pro ἔχεν, inf. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχεσ, præſ. imperat. paſſ. Jonic. pro ἔχῃ, ab eodem verbo.

Ἐχενηΐς, ίδος, ἡ, ὁ, & ὡ ἐχενηΐδες, amantes, mortifer. ab ἔχω, & νᾶῦς, ὁ, amaritudo piscea, quasi lacrymæ pisces.

Ἔχεσκε, Jon. vel Poet. pro ἔιχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχέτωσαν, ν. ἡ, ὁ, ὑ, qui genitus, ac fulpiria affert: perniciosus, quod ab ἔχω, habeo, & σύστ, genitus, quod a γένω. Th. συστ, ὁ, ἡ, angultus.

Ἔχεν, pro ἔιχεν, Jon. 3. singul. imperf. paſſ. verbi ἔχω, teneo, habeo. Vel ἔχατ, pro ἔχ-ᾶτ, & ἔχ-ετο, enclitice.

Ἐχέτην, tenebant, pro ἔιχέτην, dual. imperf. act. ἔχω, verbi ἔχω, teneo.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, ſtiva ναυτ. τὸ ἔχ-ετλον, quia manu tenetur. Th. ἔχω, teneo.

Ἔχεττος, ου, ὁ, nomen proprium.

Ἐχθαί, eſtudi, & in 3. plur. ἐχθαίνω, ἀ, ν. ind. act. verbi χθω, fundo. ſ. χθάνω. ἀ. ν. ἐχθάνω, & ἐχω.

Ἐχθάνω, eſtudi, 3. ſing. ἀ. ν. med. ab ἐχθαί, ἀ. ν. act. quod vide.

Ἐχθέρνοντ, ου, nom. plur. ab ἐχθέρνος, ου, ὁ cordatus. quod ex ἔχω, habeo & φρὴν, mens.

Ἐχθέρνος, ου, ὁ, cordatus.

Ἔχεται, ἀ. ν. ind. act. verbi χθω, gaudeo. ſ. χω.

Ἔχει, habeat, ἀ. ſing. præſ. ſub. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχθέω, pro ἐχθοῦμαι, odioſe profequere præſ. imperat. activ. ab ἐχθεσθος, odi. Th. ἐχθος, ους, τὸ, odium.

Ἐχθέσθη, odeiſt, 3. ſingul. præſ. ſub. ejuſdem verbi & Thematis.

Ἐχθεσθοντ, Dor. pro ἐχθεσθαι, odio profequuntur, 3. pl. præſ. verbi ἐχθεσθαι, odi. Th. ἐχθος, ους, τὸ, odium.

Ἐχθὸν, odit, 3. ſing. præſ. ab ἐχθω, odio profequor. Th. ἐχθος, ους, τὸ, odium.

Ἐχθὸς, idem ac ἐχθὸς heri, adverb. quaſi ad ἐχμαια, adhæreo. Hiſtetnus enim dicitur ἐ-χθεσσ-ῶν hodierno, ideſt, proximus, contiguus.

Ἐχθόσιος, inimicus ſit, 3. ſing. 2. n. opt. act Æol. pro ἐχθοῖμι, verbi ἐχθοῦμαι, odio profequor. ſ. ἀμὶ. ἀ. ν. ἐχθοῖτο. Th. ἐχθος, ους, τὸ odium.

Ἐχθὸς, odio habeam, a. 2. ſub. activ. ejuſdem verbi, & thematis.

Ἐχθόσωμαι, inimicus ero, ſ. 1. med. verbi ἐχθοῦμαι, a ſupplendo ἐχθόσομαι, odio profequor. Th. ἐχθος, odium.

Ἐχθύτε, ν. ἡ, ὁ, inimiciſſima, ſuperl. grad. ſ. ab ἐχθὸς, invifus. comp. ἐχθίων. ſuperl. ἐχθιστος. The. ἐχθὸς, ους, τὸ, odium.

Ἐχθοδοπὸς, ὁ, ἡ, odioſus, invifus. quaſi ἐχθοποιὸς, pleonaſm. ποῖ, ab ἐχθος, odium, & δὲν, ποιὲω, ſ. ποῖω, ſeu ποιὲω. Th. ἐπνομαι, video. Quid ſi ab ἐχθος, & ὄπτω, ut ſit, odium reſonans, abiens in convitia?

Ἐχθὸς, ἰος, τὸ, odium, inimicitiæ ſ. ab ἐχθομαι, abſilio, defino: ut amor ἑμὰλιος, colloqui mater, ita odium ἐχθὸς. Fortaſſe ab ἐχθομαι, adhæreo. Simultas enim invetrata tenaciter adhæret. hinc ἐχθὸς, ας, ἡ, inimicitia. ἐχθρὸς, ὁ, ἡ, inimicus.

Ἐχθρὸς, ας, ἡ, ὁ, inimicus, 3. um. ab ἐχθος, ους, τὸ, odium.

Ἐχθρόστατος, ε, ἡ, inimiciſſimus, Poet. pro ἐχθρὸς, ſuperl. ab ἐχθρὸς, inimicus.

Ἐχθρὸς, ου, ὁ, vipera. ab ἐχις, ιος, idem. Eſt & nomen mulieris.

Ἐχῖνος, ου, ὁ, echinus, etinaceus, a ſpinis, quibus ἔχουσι, obtectus, contextur, & quasquaverſum munitur. Eſt & venter medius in animalibus ruminantibus, ob aſperitatem echino ſimilem.

Ἔχις, ιος, vel ιως, ὁ, vipera. quia in ſe ἔχει, habet partum, ejuſque ad mortem feli. tantiſper dum ingrata puler matris viſcera perruperit. Vipeas enim vi perit a proprio ſœtu liata. hinc ἐχιδνα, ης, ἡ, idem.

Ἐχμὰς, ὁ, ἡ, ὁ, tetinaculum, junctura. idem ac ὄχμη. Th. ἔχω, teneo.

Ἔχοισε, 3. pl. præſ. opt. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχοισθε, Dor. pro ἔχοισθε, habeas, præſ. part. f. gr. ab ἔχω. habeo.

Ἔχόλωσε, ad iram commovit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χόλω, irrito, ad iram provoco. Th. χόλος, ου, ὁ, bilis.

Ἔχομεν, ε. plur. præſ. ind. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχομενὸς, ν. ἡ, ὁ, dies perendinus. q. d. cohærens craſtino. Thema ἔχομαι, proximus fum, ſeu ἔχω, habeo.

Ἔχον, pro ἔιχον, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχονδ', pro ἔχοντα, acc. ſing. part. præſ. ejuſdem verbi, ἔχοντ, Dor. pro ἔχοισ, habent.

Ἐχόντων, gen. plur. part. præſ. act. pro 3. plur. præſ. imperat. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχορηδόντων, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi χορηδῶ, herbis paſco, futuro. fut. ατικ. part. ἐχορήσας. Th. χόρτος, ου, ὁ gramen.

Ἔχοτ', dro ἔχουσι, habent, 3. plur. præſ. ſ. χω, habeo.

Ἔχουσι, a. 2. activ. verbi χράω, leviter ſuadeo. ut ναῦται, ventos. Alii volunt eſſe imperf. a χράω, polloo, commodo, valeo. Vel, per tmeſin pro ἐξέχουσι.

Ἔχρὴν, impers. a χρὴ, oportet, impertonale, ſ. ἔδει.

Ἐχρησάμεθα, 1. plur. a. 1. med. ἐχρησάμην, ας, ατο, verbi χράομαι, utor. ſ. χρήσασθαι. Th. χρῆσις, ὁ, ἡ, commodo.

Ἐχρῆσθε, ν. ἡ, ὁ, & in 3. plur. ἐχρίσθοσαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi χράω, oracula edo.

Ἐχρίτε, Jonic. pro ἐχρατε, 3. ſingul. imperf. verbi χράομαι, utor. vide ἐχρησάμεθα.

Ἔχρωσε, ungit, 3. ſing. imperf. a χρὼς, ungo. ſ. ἰσω. p. κεχρικα.

Ἔχρωσσε, 3. ſing. a. 1. a χρὼς, ungo.

Ἐχρώσσεν, ε, ν. ἡ, ὁ, a. 1. ind. act. verbi χρωτίζω, morer.

Ἐχρὼτο, Poet. pro ἐχρῶντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi χράομαι, utor. Th. χρὼς.

Ἐχτε, 3. ſingul. a. 2. paſſ. verbi χθω, vel χω, fundo.

Ἐχὼθω, ν. ἡ, ὁ, effuſus ſum, a. 1. ind. paſſ. a χὼ. fundo, & in 3. plur. ἐχωντ, ι. ſing. & 3. pl. pluſq. paſſ. ſub. Jon. pro ἐκεχύμην, & ἐκεχύμεν, ablato augmento, verbi χὼ, fundo. ſ. χὼω. perf. paſſ. κέχυμαι.

Ἐχωρὴς, ὰ, ἑ, munitus, firmus, tutus. ὀχυρὸς, ὰ, ὸν, idem. ab ἔχω, firmiter teneo.

Ἔχω, habeo: poſſum: ago: impetro: adminiſtro, gubernо. præſ. opt. ἐχοιμι, & in 3. pl. ἔχοεν. imperf. ειχον, ες, ε. 1. & 3. ſing. & ἔχουν, ες, ε. 3. plur. pro ἐκεχύμην, & ἐκεχύμεν, ſub. χὼ, ἔχ, ſ. χὼω, tanquam a χὼω, habeo. quaſi ἐχὼ χω, ideſt, continco, ſuſtento. ſ. χὼμαι, habeor, adhæreo, proximus ſum. Fine ſtat. ab ἔχω, finitur teneo. ναῦται, ἀντες, τὸ, habitus, ſpecies, forma. χρωτιζω, cfingo. χρὼτ, ου, ὁ, habitudo, affectio. κατὰχω, ſuſtollo, ſuſtineo, retineo. ἀπὸχω, a, & ſolcitus ſum. ἀπὸτομαι, abſtineo. ὑπὸχομαι, & ὑπισχνέομαι, polliceor. ὑπὸχεσις, ου, ἡ, pollicitatio. ἄλξις, ου, ὁ, bona corporis habitudo. κακεξία, ας, ἡ, mala corporis habitudo. ἀνεπαίσθησις, ου, ἡ, ſenſus privatio. ἐπὸχομαι, ſuperior ſum. ἐπιπὸχω, ου, ὁ, avarus. ἐνὸχλέω, ῶ, ὸ, facem habens. ἀνὸχθω, ν. ἡ, ὁ, cunuchus, ſpado. ἀνὸχλησις, ου, ἡ, ſollicitudo. ἀνὸχλος, ὁ, ἡ, perfectus, aſſiduus. ἀνὸχλησις, ου, ἡ, perfectio, aſſus continuus, motio perennis. ἀ-ὸχλησος, ου, ὁ, ἡ, decorus. ἀκὸχλησος, ου, ὁ, decor.

Ἔχωσι, Tor. pro ἔχωσι, habeant, 3. plur. præſ. ſub. ab ἔχω, habeo.

Ἐχῶν, 3. ſing. imperf. act. verbi χωέω, capio, accedo, eo.

Ἐχώσατο, iratus eſt, 3. ſing. aor. 1. med. verbi χώομαι, fur. χώσομαι. a. 1. part. med. χωσάμενος. Th. χὼς, ὁ, ἡ, ὸ, bilis.

Ἐχώσατο, ας, ἡ, ὁ, ἡ, ſepultus, ſ. 1. ind. paſſ. verbi χὼω, vide χωννύω, vel χώννυμι, aggero. ſ. χώσω. Them. χὼ, terra aggeſta exſtruo.

E Ψ.

Ἐψαθλάνετο, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ψαθλάω, tracto, contrecto turpiter. q. a ψάω, tango.

Ἐψιλάτιον, Jonio, pro ἐψιλάτιον ἐστὶ, 3. plur. perf. paſſ. verbi ψιλόω, pilio, tango leniter. ſ. ψάω. p. ψιλατα.

Ἔψηνε, terigit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ψάω, tracto.

Ἔψωσε, pro ἔψω, 2. ſing. fut. 1. med. verbi ψωέω, fequor. Th. ἔπω, ſequor, ago.

Ἔψωσε, Jon. & Poet. ἔψω, præſ. ind. ab ἔψω, coquo.

Ἔψ-τω, 3. ſing. fut. 1. & ψωσθω, fut. inſ. med. verbi ἑψομαι, ſequor.

Ἐψιλάτων, 3. ſingul imperf. paſſ. a ψιλόω, mentior, decipio. Th. ψῦδος, fallo.

Ἐψιλόσωσε, a. 1. ind. paſſ. verbi ψιλόω, fallio, fut. ου. a. 1. ἐψιλωσα. hinc ἐψιλόωμαι, 2. ſing. a. 1. med.

Ἐψιλόσωσι, ας, ἡ, ὁ, a. 1. verbi ψιλοσαφὸω, contrecto.

Ἔψομαι, ν. ἡ, pulmentum. Th. ἔψω, coquo.

Ἐψῶν, ας, ὁ, colloquium. ἐ-ψῶ, ν. ἡ, ὁ, joci. ab ἐψιλόω, confabulor, jocis me exhilaro. Thema ἔπω, dico.

Ἐψιλόωσθαι, Poet. pleonaſm. pro ἐψιλῶσθαι, dixiſſe, verbi ἐψιλόω, quod formant ab ἔψω fut. verbi ἔπω, dico.

Ἐψιθυρίσθησαν, Dor. pro ἐψιθυρίχησαν, 1. plur. impert. act. verbi ψιθυρίζω, ſuſurro. Th. ψιθυρὸς, ὰ, ὸν, ſuſurrus.

Ἐψιλάωνται, ὰ, & ἰονται, pro ἐψιλῶνται, 3. pl. imperf. verbi ἐψιλάομαι, colloquor. Th. ἔπω, dico.

Ἐψιχάνωμι, 3. ſing. imperf. act. verbi ψυχάω, ſpiritum flo. q. ſua allicio. ex ψυχὴ, ἦς, ἡ, anima, & ἄγω, duco.

Ἔψυχε, imperf. act. a ψύχω, refrigero. ſ. ψω.

Ἔψω, coquo. fut. ἕψσω. p. κε. inde ἑψτος, ου, ὁ, coctio. ἕψτης, ου, ὁ, coctor. q. ἀὸ ἕω, uro. κάω, comburo.

E Ω.

Ἔω, ſ. ἔσω, induo. Item mitto, colloco. unde ἔσμα, ατος, τὸ, indumentum. ἐσμάτιον, ου, τὸ, vellis. ἔσθης, ητος, ἡ, idem. ἔσπρις, indumentum, circumdatio. ἔσθω, & ἔμαι, mitto. ἀφίεμι, dimitto. ἄφεσις, εως, ἡ, dimiſſio. συνίημι, committo: item intelligo. συνὶστης, ου, ὁ, ἡ, coitio: item intelligentia. ἔω, ſ. ἔσομαι, fum, ſis, ſit, ſumus, ſitis, ſunt, & ſi, eſſentia. ἔτης, hæres. μετοχὴ, ης, ἡ, communicatio, conſortium. πάρεσις, adſum. παρουσία, ας, ἡ, præſentia. σύμεσις, una fum, convenio. σύνεσις, εως, ἡ, conveniſtio, σύμεσις, eo.

Ἔω, ſpes, miſertim, a. 2. Poet. pro ὦ, ῇς. ab ἴημι, mitto. ſ. ἔσω. a. 2. ἧν.

Ἔω, ſis, ſit, ſimus, ſitis, ſint, Poetice. pro ὦ, ῇς, ῇ, præſ. ſubjunct. verbi εἰμὶ, fum.

Ἔω, ſuo, dat. ſing. ab ἑὸς, ἑὴ, ὸν, ſuus, a, um. Th. ſ, qui.

Ἔω, ſuo, dat. ſing. ab ἑὸς, ἑὴ, ὸν, ſuus, a, um. Th. ſ, qui.

Ἔω, aperui, p. m. Att. pro ἔῳγα, verbi ἀνοίγω, aperio. ſ. ἔω.

Ἔωγμαι, paſſivatus ſum, perfect. paſſ. Att. ind. act. ἐωγμέτην, per. ſim, ſis, ſit, ſimus, ſitis, ſint. Ἔωγα, aperta, perf. part. med. ſ. g. ab ἔῳγμι, præt. med. verbi ἔῳγα, aperio. p. m. part. Att. ἐῳγώς.

Ἔωδα, p. m. Æol. & Jon. pro ὤιδα, ſolitus ſum ab ἔθω, foleo. p. m. part. ὠιδὼς, ὼσ, ὸς, & Jon. ἐωδὼς, ὼσα. Th. ἐθ-ὼς, ὼσ, ὸς, mos.

Ἔωδυ, pellebam, imperf. act. Att. pro ἔθυν, verbi ἔθω, ſuſ. ὠθέων, & ὄσω, pello.

Ἔωικα, ſimilis eram, pluſq. perf. Poet. ex Attico præt. med. εἶκα, verbi εἴκω, ſimilia ſum. p. m. εἶκα, & ἔοικα.

Ἔωκα, feci, pro πεποίηκα.

Ἐωκεκασμένη, ας, ἡ, mixtura peidiana, jus conſuſum ex reliquis helleuæ cocnæ rancidis & vapidis, fordium colluvies.

Ἐωλάσαμεν, diuſque mortuus. Suid.

Ἔωλος, ν. ἡ, ὁ, heſternus, pridianus. propriæ de cibis relictis: metaph. pro macido, vereri, Etymol. ducit ab ἐὼ, quod vertit, ſurio. Vide communia ex ἐὼς, & ὀλέθω, quod eſt, perditus, feu præcrite dici.

Ἔωλυσαν, ſperaverant, pluſq. perf. Poet. & Att. pro ἤλπισαν, verbi ἔλπω, ſperare facio, præt. med. ἔωλπα.

Ἔωμεν, Poet. pro ὦμεν, 1. plur. aor. 2. ſub ab εἶμι, pro ἴω, ſignificante πλησίω, impleo.

Ἔωμεν, ſineremn, contracte pro ἐάσωμεν, a. 1. ſub. ab ἐάω, pro. ſ. εἶκω.

Ἔων, qui eſt, Poet. vel Jon. pro ὤν, ὄντ, præſ. part. verbi εἰμὶ fum.

Ἔων, contracte pro ἑαυτὸν, vel pro ἑὸν, Jonice, imperf. verbi ἐάω, ſino. fut. ἐάσω. p. εἶκα.

Ἔωνται, emi, perf. Att. pro ὠνημαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo. ἐωνάμην, emebam. Att. pro ὠνούμην, imperf. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo. ſ. ὠνέομαι.

Ἐωνοχόει, vinum fundebam. Attice. pro ἐῳνοχόουν, imperf. verbi οἰνοχοέω, ſe vino ex olivis, ſeu οἰνοχόος, fundo, ſ. χέω.

Ἔωρε, aperui, Att. pro ἤνοιξα. a. 1. act. verbi ἀείρω, aperio.

Ἔωρι, intuebantur, 3. ſingul. imperf. Att. pro ὤρει, verbi ὁράω, video. ſic ἐώρων, pro ὤρων, perf. Att. ἑώρακα, perf. part. ἑωρακὼς, ὼσ, ὸς, ſupendium: vas penſile. Th. σπυρὶς, ſuſpendo. q. ab σπάω attollo. ἰσπίον, elevo.

Ἔωρτον, feceram, pluſq. perf. med. Poet. & Att. a prat. med. ἔῳρτα, verbi ἔῳρα, ſeu potius ἔῳ-

ρΩω, Tacio. fut. ρέξω. & per metathesin ἰρῶ, pract. med. ἴρεγα, & per metathesin ἴοιγα. Ἐξέτασις, celebratum festum, imperf. verbi ἐξετάζω, festum celebro. Thema ἑορτά, ἡ, i. festum.

Ἐσόμαι, pro ὄψομαι, videbam, imperf. Att. εἰσ. verbi ὁράω, video.

Ἐσσι, Poet. pro ἐσ, dum, usque, interim, cum genitiv. item fine casu. q. ab ἐσ. Tum ἐσ, pro ὡσ, ἕ, aurora: item dies, q. ab ἐσ. mitto. Aurora enim lucem mundo spargit, sic & dies; qui ideo lux appellatur a Poetis.

Ἐσσυα, tepoli, Att. pro σσυα, a. τ. a. ἐσ. hinc a. τ. med. Att. ἐσσάμην, & in 3. plur. ἐσσαντο, verbi ὄζω, pello. fut. ὄσω.

Ἐσύλλα, rejectus fum, a. τ. Attice. pro ἐσύλησα, ἐσύλημαι, perf. Att. pro ὄσσμαι, verbi ὀδύω, rejicio, pello. fi. ὄσω.

Ἐσὼν, & ἐόντα, Jon. pro ὤν, ἅσα, ἅ. pl. praef. fubj. ab ἐμί, fum.

Ἐσοφσα, Att. pro ὄσσα, ἅ. fing. perf. paff. vide ὀδύω.

Ἐσοφήσω, ἅ, ἅ, lucifer, ab ἕσ, pro ἑῶς, aurora, & φέρω, fero. f. ὄσω.

Ἐσὼν, Jon. pro ἐσσὼ, fui ipfus. vel pro ἐσσὼ, tui ipfius. ἐσσὼν, pro ἐσσὼ, ejus ipfius Jon. pro ἐσσὼ, ibi.

Z A

ZA, particula eſt; per ſe nihil ſignificat, ſed ſed augmentum in compoſitione dictionibus affert, magnum, multum, robuſtum. Heſych. interdum. Κάλλιστ ufurpatur pro ἁ, ut ζὰ θεὰτ pro θεάσασθαι.

Ζάβαι, arma bellica. Suid. τὰ ὁπλίσια, lorica.

Ζαβόλλω pro διαβάλλω, decipio, calumnior. Unde zabolus vel Hilario pro diabolo. Dicitur etiam ζάβλαν a dictandis pravis, & perditis conſiliis, a βολὴ, conſilium.

Ζαβαρίον, τὸ, tepoſitorium, armamentarium, locus, ubi arma reponuntur, ab ἡ καὶ ζάβλα ἀνάθημα.

Ζάβλη, ης, ἡ, lorica; ex ζαβόλη, annulis, ita dicta. vide Zaba in Lat. Etymol.

Ζαβὶς, ἡ, ὁ, corvus, ὑ ἀφάνιστος.

Ζάβεσσα, ἡ, divus peſcoribus, πουίφορος, ναυκόνδρος.

Ζαβόλιος, ὁ, nomen viri, & regionis, Zabulon: item plenus conſilio, ἡ βουλοπάνουργος. Suid.

Ζαβόλος, ὁ, ἡ, edax, vorax, helvus, πανοφάγος. Suid.

Ζαβοῦς, Tertull. venabuli genus eſſe dicit. Subtus telum ferreum, lanceam, cæſem exponit.

Ζαγγάλη, ἰος, ἡ, Att. ων, ὁ, Baccbus apud Poetas.

Ζάγκλη, ης, ἡ, vel Ζάγκλον, τὸ, apud Siculos eſt falx = ἅ ἅ, & κάρκινον, τὸ, curvum, aduncum.

Ζάγμα, τος, τὸ, habena, lorum.

Ζαγρεῖς, ἑος, ὁ, Poetice Bacchus. Quidam dicunt ipſum eſſe Plutonem, ὑ πολυδέκτην, ὑ πολύξενον, qui defunctorum animas venatur, & captat. Etym.

Ζαγρεὺς, ἑως, ὁ, diſcalceatus, ἀνυπόδετος, Heſych Etym. vivit, ſpirat. Cyprorum lingua. Inde ζάοντας, ζῶντας, Heſychius.

Ζαεῖς, ὁ, praef. part. a ζάω, Poet. idem ferre, ac ναῶ, ἅω, ſpiro. Them. ἀω, idem.

Ζαῆς, τὸ, magnum, multum, ſplendidum, ferox, μέγα, πολὺ, κραταιρὸν, ἐχυρόν.

Ζαῆς, ἰος, ὁ, ἡ, & ἕ, valde flans, vehementer flans, μεγαλαυχῶν, θρασύκαρδος, ἀλαζὼν. ab ὁ, ſpiro, & ζάω, in compoſitione, valde. In Epigram. legitur ζαέτοις pro eodem.

Ζαθέτης, gen. jon. vel Poet. a ζαθὸς, ὁ, ἡ, valde divinus. in accuſat. form. gen. ζαθέτεα. plur. ζαθέτας, ex ζα, & particula intenſiva, & θεὸς, ὁ, Deus.

Ζαθεὸς, ὁ, ἡ, prædivinus, admirandus. ὁ ἅγιος Ζεὺς, Iliad. α. κλῦθι τὸ ζαθέλιον &c. Ejus ſynonyma ſunt ἅγιος, ἀδαμάστωρ, μεγαλόσθενος, ἀζυγὸς ἀτε, ὑψιμέδων.

Ζαθρῆς, ὁ, ἡ, bene calidus. ζαθρῆσαι κλίμασι, aſſivo ſenſu. in Epigr. Heſychius habet ουρανους ζαθρεῖς, quam vocem exponit ὑψηλοὺς ὀρθοὺς.

Ζαῖνω, viviſſent, per ſyncopen pro ζάοιεν, 3. plur. praef. opt. ζαῖμι, ς, ν. a ζάω, pro ζῶω, vivo. inf. ζῆν pro ζαῆναι, vivere.

Ζαιός, ὁ, Heſychio auctore eſt piſcis ſpecies.

Ζαιοσβὰτ, ὁ, ἡ, & ἕ, formoſus, perpulcher.

Ζάκανον, τὸ, adſcriptio dati in litteris. Suid. Vide Sacanum in Latin. Etymolog.

Ζακανεῖν, vel Ζακανίζειν, ab ταῦρ, vel cucurbitæ, lingua Bœotica. Nam inquit Athenæus lib. Θ. τὰς κολοκύντας Ζακανίδας καλεῖ-

ζαν Erizan ζακανδίδες ab inſula Zacyntho. ταῦρ Heſychio.

Ζακεσφόρος, Veneris ſacrificium.

Ζάκορος, ὁ, ἡ, aditruus. ναοκόρος, ὑπηρέτης. Dicitur etiam διάκονος. Plutarchus in Camill. ἱερὸν τε καὶ ζακόρον Διὸς, ſacerdotes, & templorum ædiles. Item generatim famulus, miniſter, ſeu miniſtra, famula, quarum miniſterio in verrendis, purgandiſque ædibus utimur. Etymol.

Ζάκοτος, ὁ, ἡ, ἐν, furioſus, valde iratus, ex ζα, & κότος, ὁ, ἡ, ira vetus.

Ζακχαῖος, ὁ, ὁ, Zacchæus, nomen viri, Syriace juſtus.

Ζακχαρίας, ὁ, ὁ, Zacharias, nomen viri. Hebraice memoria Domini.

Ζάκτρα, ὁ, ὁ, vel ζάκτρον, cap. ultimo Parallipomenon, cellarium, gazophylacium. Sed peregrina vox eſt, vel corrupta ex Hebraico Gauzach. An vero legendum γαζάκτρα, qua vox ab Hebrais pro ζάκτρα tetenta?

Ζάλη, tumultus, Heſychio. Θόρυβος.

Ζαλαῖνω, demergo, infligo.

Ζάλαινες, οἱ, hiſtriones, echini terreſtres.

Ζάλαιπα, Heſychius exponit κινῶ, move, agita.

Ζάλαιος, ὁ, ἡ, laurus Alexandrina. An ἁ Ζάλαιος, floreo?

Ζαλάζ, Doricæ pro ζηλῶ, præt. impera. paſſivi verbi ζηλόω, amulor. Th. ζέλασ, ὁ, ἡ, æmulatio.

Ζαλάκων, ὁ, ἡ, Zalcucus legislator, qui Epizephyrii leges tulit.

Ζάλας, ὁ, ἡ, ζάλαι, ἡ, turbo, tempeſtas, fluctuatio, procella, ſtatus. Æſchines, ὁ ἁ, & ἅλλα, procella, vel a ζῶ, ferveo.

Ζαλαπάτης, ὁ, ἡ, & ζαλαπάτα, ὁ, ἡ, catinus apud Pachios, in quo piſces apponebantur. Alias ζαμαπάτη, πινδάλιον.

Ζαλάτ, ὁ, ἡ, & ζάλατος, ὁ, ἡ, τὸ, coenum, aqua turbida, aqua agitata, & fluctuans. Nicand. Schol. habet ζαλάσσων. fluctuant, pro ζαλόωσι, tanquam a ζαλόω. Apud eumdem etiam repetitur ζαλάσσω, a μιϐ. ζαλόω ſignificante procelloſum, vel fluctuoſum.

Ζαλεῖν, Doricæ pro ζηλεῖν, æmulor, beatum prædico. Th. ζέλασ, ὁ, ἡ, æmulatio, invidia.

Ζαλεπτὸς, ὁ, Doricæ pro ζηλωτὸς, æmulandus.

Ζαμαθέρας, ὁ, ἡ, ζεσταθέρας, ἀντιπέλαργος vulgo dicitur. Syneſius, & alii apud Græcos Theologos dicunt ἀφροφόνος.

Ζαμαθλίας, ὁ, ἡ, ὁ, olerum e baccis olivarum. an famſa, qui olerum olivarum?

Ζαμβῦκη, ης, ἡ, inſtrumentum muſicum: Latine triangulum, ſambuca.

Ζαμβῦλος, ὁ, ἡ, ὁ, anthropos.

Ζαμενὴς, ἰος, ὁ, ἡ, ὁ, robuſtus, iracundus, vehemens, validus. ὁ μέγα μισὸς ἔχων, magnanimus, valde, iracundus. ex ζα, & μένος, τὸ, mens, robur.

Ζαμενίσσων, virum intendit, ις. fing. a. i. ind. act. Jonici verbi ζαμενίω, fut. ίσω. quod a ζαμενὴς, vehemens.

Ζαὸς, ζωὸς, Dorice pro ζεὺς, quod pro ζόϝς, Jupiter, Heſych. ζαὸς, ὁ καὶ, vivo. quia dat omnibus vitam. Ζεὺς κατὰ συγκοπὴν, Homer. Pinto.

Ζαπέδες, Heſych. ὑγιαινόντες, duces, duſtrices.

Ζάπετα, τὰ, eſt interrogandi inſtrumenta Poluci.

Ζαπτὸς, ὁ, ἡ, ἀτε nendi.

Ζάπυλον, τὸ, latum pavimentum, aut ſolum; ζάπυλα ἔδαφη. Heſych.

Ζαπυλμένος, ὁ, admodum pingui, obeſus.

Ζαπυλῶδες, ὁ, ἡ, ἐν, ὁ, multus, copioſus. A Suida exponitur ἁφειτὸν, ἀπορὸν in hoc Epigramm. Ἀνακτόρων ζαπυλῶδ' ἀμπέτηνεν τόμα μυρσῖν.

Ζαπύσσω, ὁ, ἡ, bibax, magnus potor, probe potus; ὑπερπότης.

Ζάρ, ὁ, ἡ, nomen viri ἄκλιτον, Zara. Hebr. ortus.

Ζάρηξ, κος, ὁ, mons Euboeæ, ubi naufragio perire Græci ajlio nomine vocatur Caphareus. ſtatius in Lycophrt μάλιστα χειμῶνα ζάκτε.

Ζαρχανὴ, ἡ, ſporta, ſapena, plexus retieularis, finis, laqueus, Heſych.

Ζαρχὼ, ὁ, Diana apud Perſas.

Ζασπέτειον, τὸ, ἡ, machina quædam bellica. Vox mere Arabica.

Ζάρος, ὁ, ἡ, avis genus rapaciſſimæ, ὄρνεον ἁρπακτικὸν, ut inquit Eurip. Schol.

Ζάς, ζανὸς, ὁ, Jupiter.

Ζατάδεσα, Dor. pro ζητῶσα, præſ. part. f. g. verbi ζητῶ, quæro. f. σω. p. ἐζήτησα.

Ζατῶ, quæro, Dorice pro ζητῶ.

Ζατῶντες, ὁ, ἡ, Heſych. ὁ βασκῶν, rex: forſitan pro ζητοῦντες.

Ζαυῶ, in priſcina reoquo, ἐν μέλαν ἐκκενάζω. ex ζα, & ὑῶ, timeo, vel τάω, tero.

Ζαυγάτις, ἰος, ὁ, ἡ, ὁ, ſaginatus, pinguis, bene nutritus, ἀκτησμὸς. ex ζα epitatico, & τήθω, nutrio, ſi ϕω. a. a. ἔτηφον.

Ζαυγίλων, ὁ, ὁ, genus luſus. ζαυγιλίζω, ludere zarcicum. An ludus ſcachorum? Videtur tremendam militum pugnæ? quaſi ζα, & τήνω, tremere.

Ζαυγηλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ſplendidus, ἀνθηρὸς.

Ζαυγηλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ſimplex, duplex, aperte, vehemens. quaſi ex ζα, & αὐγὴ, ſimplex.

Ζάφλιον, ὁ, ὁ, contumex.

Ζαφλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, valde urens, valde ardens, magnanimus, valde vigens, ὑ μεγαλόφρων, ὑ πάνυ θυμικὸς. Homer. Iliad. ο. de hominibus, ex ζα, & φλῦω, uro.

Ζαχαῖ, ὁ, Heſych. ὁλόκ, habena, lorum.

Ζαχαῖος, ὁ, ὁ, Zacchæus.

Ζαχαρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, valde aurous, dives. Eurip. Ζεὺς, inquit, ſerva a fervore aquas, ὁ ζέων, fervere, bullire.

Ζάω, vivo, vivifco, lætus ſum. imperf. ζάειν. præſ. part. ζάων, ζῶσ, ζάουσα, ζῶον, ζῶοι, ζῶν. ἐ. ζάσασκε, ζ, σται. a. τ. ἐζόμην, σο, ν. a. τ. ſub. ζόην, ης, ν. a. τ. part. ζόεσ, σσα, ν. quaſi ζόω, ζόεσσα, ζόεν. Vita enim corporalis fine calore nativo conſiſtit. hinc ζωὸς, ὁ, vivus. ζωὴ, ἡ, ὁ, vita. ζῶον, τὸ, animal. ἀείζωος, ὁ, ἡ, ὁ, immortalis. ζῶν ἀρότοιο, ſtatim in tempus bonum abundantia. Xenophon. ἐν ζῶν πατρὸς ἔχειν, vivere ex terra. Ariſtotel. in Politicis. ζῶν βίον ἰσωτικὸν ἀρίστοντα, vitam ſibi gratam vivunt. ζῶν ἀπὸ τῶν ἀλήθων, Latini dicunt parvo victu vivere. ζῶν ἀπὸ τῶν ἰδίων, vivere ex bonis ſuis. ἐζῶντες, viventes, ſi ſint, divites, Budæus ex Pſalm. 137. affert ζόοντα μὲν, pro vivaciabis me.

Ζέα, vel ζειὰ, ἡ, ὁ, ſar, frumenti ſpecies, hordei genus, ſpelta, & Latine dicitur zea, forte a ζάω, quod inde fit victus. valde alit, plus hordeo, minus tritico. Garza ſpeltam vertit, a Plinio zea vocatur. Id autem genus frumenti eſt; Dionyſio eſt far. ζέα dnorum generum eſt, altera ſimplex, altera in gemmis putaminibus grana bina junctis gerit, & propterea a Dioſc. lib. ι. ζεύγη dicitur διάκοκκος. Aſclepiades apud Galenum far, & zeam idem eſſe oſtendit. Dionyſ. Halicarn. Latine dici fabulam exiſtimat. Apud Hippocratem ζέα calamo per ſe ſurgit interpretatur, oſtenditque Herodotus zeam, & olyram idem eſſe. A Plinio diſtinguuntur, cum zea ab eo ſemen vocetur, olyra vero a ſtramine, eſt genus frumenti, vallis proprium. Zin apud Athenienſes dicitur etiam ὁ ζέων. Hecate, & portus quidam in Pirzo, ἀπὸ τῶν καρνὸ ὁ ζωὸς, teſte Heſychio. Ubi adjicit ἐγὼ δὲ ὁ ναυαγὸς ζέα καλεῖται παρὰ κλαζομενίοις. Hieronyles in Hippiatric. de equi febricitantis ſignis, ὅ τε γόμφος ἀφῖται μεσὸν, καὶ ὁ ζέα, ἀπαγορεύομενος μετέωρος, καὶ ὄμφαξ, ὁ μάκαρος: ubi ſtriatum parte ante indicatur.

Ζεβεδαῖος, ὁ, ἡ, ὁ, nomen viri, Zebedæus. Hebr. dos, δῶρ.

Ζεβήλιος, ὁ, nomen Libycum, quod Græce ſonat βωμὸς, id eſt, coles. Sic autem apud Libyas quoddam mutium genus appellatur.

Ζέβηρος, ὁ, ἡ, fertilis, ferax, vitæ utilis. pro ζώηρος, epitheton terræ, quia dat neceſſaria ad vitam, ἀπὸ τοῦ ζῆν, & ἔρος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

ὁ χίτ. Attamen ipſe paulo poſt ζωὴν affert pro μίτρᾳ, τιαρᾳ, διαδήμᾳ, & ζωσμῷ pro χιτωνίσκῳ.

Ζωμὶς, ίδος, veſtis genus laxum, & ſinuoſum, ſagulum. Herod.

Ζωπὸν, aromata facio. puto a ζωπὸς. Heſychio ζωπὸν· τὸ ἀρωματοποιεῖον, aromata confecere.

Ζωρὸς, ὁ, ἡ, τὸ, vinoſus, varius. an a ζω, & ῥῶ, ſorbeo, ut ſit valde nexus?

Ζωὸς, pro ζῶν, ſerveus, bullio, ſcateo.

Ζῶλαι, τῶν, olera, Phrygibus. quaſi a ζῶ, quod inde ſit victus.

Ζῶλος, lacieo. Heſych. ζῶλαι, βάδδαι.

Ζῶμα, ατος, τὸ, decoctio. ζῶμα ἀψινθίου, decoctum abſinthii. Dioſcor. l. 6.

Ζέμαι, τὸ, calidum, πυρὰ τοῦ ζέω, ſerveo, exuſtio.

Ζοφόομαι, & ζοόω, ſervefacio, ſerventi aqua coquo.

Ζοόπυρον, τὸ, zea tritico mixta. Dioſc.

Ζὸς, Ion. pro ζέστ, ſ. ſing. a. 1. act. a ζέω, ſervere.

Ζόση, ης, ἡ, fervor, ebullitio, θυμηδία. Nazianz.

Ζοῦτὶς, ἡ, ſervefactus, a. 1. part. paſſ. a ζέω, ſervere. a. 1. paſſ. τὸ ζόω.

Ζοφωδὴς, ὁ, ἡ, lotus, qua ſit aqua ſervente.

Ζοτὸς, ὴ, ὸν, ſervidus, a, um, a ζέω, ſerveo. In Apocalypſi ὕδωρ ζοὸν ἐκ τοῦ ζ. ἐστὶν, utinam frigidus eſſes, aut fervens.

Ζόυγεσον, ὁ, τὸ, jugale, jumentum, Philoſtr. τὰ ζόυγεσα Niger vertit jugales.

Ζόυγιος, ὁ, ἡ, lorum jugale, Eurip. vinclum jugale. Virg. ſubjugum, Varro. ἱ. e. lorum quo arator boves ad jugum ſoler adſtringere.

Ζὸυγκάτω, ὦ, ἡ, ἐον, ῥ. ῆα, ago boves vel aſinos. Nazianz.

Ζόυγκτρα, ὁ, qui boves agit, ἡνίοχος, rufticus, jugarius Columellæ. γανίδη, μεταβάτης, ὀπίσθιος, ζοὐγκάπτης.

Ζόυγλωσσος, ὁ, dicebatur ἰάμμος quoddam in Athenienſi republica. Nam in quatuor σκείμασι erat diſtincta, inquit Heſychius. Sic Suidæ ζόυγλωσσος eſt τὸ τὸ ζόυγλῶσ τῶν Φ. Apud Etymol. ζόυγλωσσος ſcripſum eſt per ς, qui itidem eſſe dicit, ἢ τὸν ζόυγλωσσον.

Ζόυγος, ὁ, remiges, auctore Polluce lib. 1. qui collocantur in medio navis. Ariſtot. μεσόνεως.

Ζόυγτης, ὁ, ἡ, jugo adſtrictus. Item ζόυγιται tertii cenſus homines in Republica Solonis, μεσοβάθιοι. Plutarch. in Solone. Item ζόυγιται κάλαμοι, aucuparoria arundo. Theophraſt. lib. 4. de Hiſtor. ſtirp. c. 13. Plinlib. 16 cap. 36. de hoc genere arundinis habet: Proficiunt in aucuparoriam amplitudinem, & vocantur Zeugitæ ꝛ & quoniam calamis utuntur aucupes, ab ipſo ſimplicitèr vocatur aucuparoria arundo. Aucuparia, inquit ibidem, arundo, a Panhormo laudatiſſima. Ita vero hæc arundinis ſpecies dicta eſt, quod ad ζόυγοποιίαν, copulationem, eſſet utilis, & accommodata. Erant autem ζόυγαι in paribus, geminiſque tibiis, compacta interrondis, quæ armamenta ad includos cantus idem Plinius metaphoricè appellavit. Prius quidem κάνειον dixere, ſimplicique muſica utebantur. ἐπεὶ δ' ὡς τὰ πολλὰ πανήγυριν, ut loquitur Theophraſtus ipſe, vel ut Plinius, poſtquam varietas acceſſit, & cantus quoque lusus, tibia, quæ ſonat, & ſimplex foramen, paucoque foramine, ut eſt apud Horatium, vincta eſt orichalco, & internodiorum ſacta ſunt conjugia, ſive juga, hoc eſt, ζόυγοι, unde & ζόυγιοι dictum eſt tale artificium. Theopraſtus loco citato, τ. β' αὐδὰλων ὑπῆτταν τὸν ἄλλων, τινὰς δὲ ἐπὶ τὰ ὄγκια, τὰ δὲ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐποίησαν, ἐξ ὧν ἔστι μὲν ἐκεῖ τοὺς γενείους τὰ ζόυγα. Plinius loco adducto, modica lanugine, aut omnino nulla ſpandonum nomine inſignibus. Hinc erant armamenta ad includos cantus. Et idem auctor Græcus in eodem citati operis libro, & cap. inquit, διάπυρα δὲ ἦσαν τὰ μεσογείων πρὸς τὰν ζάλογειαν διὰ τὰ κλαῖνα τὰ μείζω· μαλακώτερον τὰ δ' ἴχνα ζόυγα, τὰ πρὸς τὰ θάλατ.

Ζόυγια, ων, τὰ, lignum pontis, cui jugo hinc inde boum colla amplexans Suid. vel pars jugi, in quam jumenta collum immittunt. Lucianus in dialogis Deorum, ὑπήγου τὸν ἵππον τὸ ζόυγιον, ἵνα σὺ κἄμα συνεπιβαίνῃς.

Ζὸυγλάδιον, τὸ, lorum jugi.

Ζόυγμα, ατος, τὸ, junctura, jugum ; conjunctio, conjugatio; urbs. ζόυγμα τὸ λιμένος, fauces portus. Thucyd. angultiæ exitus. Item ζόυγμα, figura genus, de qua Jul. Firmianus. A Latinis ligatio, vel annexio dicitur, eum plura uno verbo connectuntur.

Ζόυγνι, ης, ἡ, jugum. a ζόυγιον, jungo.

Ζόυγνιον, Ion. pro ζόυγιον, ὁ, pinr. pruſ. indic. verbi ζόυγνυμι, ſen ζόυγνο jungo. Sic ζόυγνυτ, Dor. pro ζόυγιοτ, 3. ſing. præſ.

Ζόυγνυμι, vel ζόυγνυο, jungo, copulo. fut. ζόξω, præt. ἔζόυγα, perf. paſſ. ἔζόυγμαι. quod duo ago, id eſt, duo in unum duco : quod & Latinum jungo innuit. Eſt enim quaſi in unum ago. Item ζόυγνυμι, copulo, ſeu jungo matrimonio, matrimonio, accipio. Eurip. γάμοισιν ἐζύγης, duxiſti uxorem. Interdum ζόυγνυο ſumitur pro χειρίζω, pontem imponO : Cicero jungere naves dixit. Solebant enim, quoties exercitum traducere volebant, tranſitum præbere navibus iuteriæ junctis in fluminis alveo. Sic Lucianus dixit, Xerxem ζόυγνυντα τὸν Ἑλλήσποντον active ſignificatione. A ζόυγνυμι componitur ἀνάζόυγνυμι, ſubjungo ; ὑπόζόυγνυμι, ὑπέζευξα, ὑπέζευγμαι, ὑπεζεύχθην, ὑπόζευξον, ὑποζεύξω, ὑπόζευξις, ὑποζεύκτης, ὑπόζευκτος, ὁ, ἡ, ὑποζυγίς ; ὑποζεύξ, ὑπόζευγος, ὁ, ἡ, subjugis ; ὑποζεῦξαι, ὑπόζευξις, ὑποζεύκτης, ὑπόζευκτος, ὁ, ἡ, subjugis ; ὑποζεῦξαι, ὑπόζευξις, ὑποζεύκτης, ὑπόζευκτος, ὁ, ἡ, subjugis ; ὑποζεῦξαι, ὑπόζευξις, ὑποζεύκτης, ὑπόζευκτος, ὁ, ἡ, idem ;

Ζόυγον, ου, τὸ, avium laqui. Heſych. βρόχοι ὀρνίθων.

Ζόυγοποιία, ας, ἡ, conjugatio, Cic. partium conſtructio, copulatio, Gaza lib. 4. hiſt. plant. ζόυγοποιία ἀνθρώπου, tam de arbuſc. quam jumenta : velocium, rheda, biga, currus, plauſtrum. τῶν πανυχὰ ζόυγοι ἀσσόντων, jugum impiorum nefarium Cicero v. paradoxon. ζόυγοποιὸς, ὁ, ἡ, ἐον, cap. 2. Euang. Lucæ. Uſurpatur etiam de inanimatis, ζόυγον ὑμένιον, par calceorum. Ariſtoph. ἀπὸ ζόυγου ἀρόσαι, conjugatim, Gaza ex Ariſtotele. τὰ ζόυγα ἀρόσαι, jugatim arare, ſeu vehicula. Æſchines : ζόυγων ὑφὲν ὑφὲν, ſeptem accipitrum paria. Budæus ζόυγα μιόδια, biga, & rhedæ meritoriæ. Plutarch.

Ζόυγοστροφὶς, ὁ, qui ad juga alunt jumenta & equos.

Ζόυγοστροφὸς, ὁ, par equorum alo, ἱππιστροφὸς. Uſurpatur de iis, qui in ſacris certaminibus vincere cupiebant.

Ζόυδδω, Dorice pro ζόυδδω, guſtare.

Ζόυκτρία, ας, ἡ, junctura, vinculum, ligamen. Actor. cap. 27. ἄμα ἀέντες τὰς ζόυκτρίας τῶν πηδαλίων, laxatis gubernaculorum vinculis.

Ζόυκτὸς, ὴ, ὸν, jugalis, junctus, compactilis.

Ζόυλα, ας. ι. inf. act. ζόυλάμεν Φ. jungens, a. 1. part. med. a ζόυγνυμι, jungo.

Ζόυλάνη, ης, ἡ, Juno genialis, ad quæ titulo colitur. Fetuit enim, Apin, cum Argis migraſſet in Ægyptum, Argivorum Regi miſiſſe bovem, ἅτε τὸν σεῖρα ἡγεμόνα cum deo cuſtode, quem Ægyptii cum Serapidem faciendam bubus Junoni Zeuxidiæ templum ſtatuiſſe : quæ vero ſpicæ germinare, & efloreſcere incipierent, eas Junonis flores appellaſſe. Audi. Etym.

Ζόυλεῖται, ὁ, ἡ, cui ſubjecti populi ſunt, Euſtl. Iliad. γ.

Ζόυλικὸς, ὴ, ὸν, conjunctio, conjugatio, commiſſio.

Ζόυξις, jungam, fut. 1. act. ἔζόυξαμεν, jungens, aor. 1. part. med. a ζόυγνυμι, jungo.

Ζόυξος, Dor. pro ζόυγος, gullo, apud Heſych. Th. ζόυξ, ὁ, ἡ, ἐον, ῥ. ῆα, pro ζόυγιος.

Ζόυς, ὁ, ἡ, jugum, genit. ζόυδος. dat. ζόυϊ. acc. ζόυν vocat. Zόυ· ῥ. a. ζόω, vivo, quod det omnibus animantibus τὸ ζῆν, vivere. hinc δίος, ου, ὁ, divinus. Dicitur autem Ζεὺς vel a verbo ζόω, quod ſignificat manuis vivere, vel quaſi Δεὺς a δέω, rigo, vel a δίος, formido, quia eſt formidabilis, vel a ζόω, ſerveo, quod omnia calore ſuo calefaciat.

Ζόωνος, ὁ, ἡ, ἐον, pro quod Thracer. Poll. lib. 10.

Ζοφέρα ὠὰ, τὰ, dicuntur ova ſubventanea, ſeu inania, quæ alio nomine vocantur ὑπόνοια. Sic appellantur a vento Favonio, qui Græcis ζόφυρος eſt. Ariſt. lib. 6. de Anim. cap. 2.

Ζοφυρικὴ πνεῦματα, Zephyrii venti. Theophr.

Ζόφυρος, ὁ, & Ion. ὁ, ἡ, Zephyrus, Favonius ; ventus tepidus, & ficcus ab occaſu equinoctiali flans adverſus Eurum, ſic dictus quaſi ζωοφόρος, vitam ferens, aut ea, quæ ad vitam attinent ; quod eo flante tera hyemali frigore conſtricta aperiantur, & plantæ omnes germinare, ac pullula incipiant. hinc ζεφυρίτις γῆ, Zephyrius ſtatus. De Zephyro loquens Plinius ait : hic vero inchoat, aperiqure terras, temui frigore diluber. Hic vites putandi, frugeique eurandi, arbores ſerendi, poma inferendi. Deas tractandi jus dabit, aſtantque nutricium exercebit. Plinius l. 10. c. 60. Irrita ova, quæ hypenemia diximus, quidam & vento putant generari : qua de cauſſa zephyria etiam appellantur ; hæc autem vere tantum.

Ζύα, ſut. ἰσω, præt. act. ἔσα, ferreo, bullio, exæſtuo : comburo. Homer. σκαλίσαι ζύσας, vermibus ſeatens apud Lucianum. τὸ ζύσι τὸν τρετταῖον, fervor tertianarum. Galenus.

Z H.

Ζῆ, vive. Dor. pro ζῇ, præſ. imperat. a. 2. ſing. vivo, vel ζῶ, vivit, Dor. pro ζῇ. 3. ſing. fcaſ. ἵνα ζῇ, ut vivat, ubi volunt eſſe imperf. vel 3. ſing. a. 2. pro ἴζῃ, a ἴζημι.

Ζῆδι, vive, præſ. imperat. vel a. 2. imperat. a ζάω, ut σῆδι, ab ἴστημι. Alii ex Æol. ζῆ, formant præſ. impet. ζῆι, indeque ζῆδι, adjecta ſyllaba δι, a ζάω, vivo.

Ζήθος, Theophr. lib. 6. c. 15. potionis genus confectæ ex hordeo, aut tritico. Gaz. zethum.

Ζηλατὴς, ὁ, ἡ, invidus : ſpectatum Bacchi in Epigr.

Ζηλάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, æmulator, invideo.

Ζηλάω, æmulor, invideo.

Ζηλήμων, ων, ὁ, ἡ, ἐον, ῥ. ῆα, ονος, ὁ, ἡ, invidus, zelotypus, æmulus, a ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος, æmulatio, invidia, zelus, livor.

Ζηλήτορες, ων, ὁ, epithetun Bacchi, in Epigr.

Ζηλητὴς, ὁ, ἡ, ἐον, ῥ. ῆα, a ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, æmulatio.

Ζηλημοσύνη, ης, ἡ, invidus.

Ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio, invidia, zelus, amor cultus divini. Ariſt. Eſt enim ſeriebus affectus. vel a ζέω, & λάω, id eſt, valde ferveo. vel ζῆλος, quaſi ζάω ζῆλος, totus æſtuo.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, ἴων, pterc. ιων, zelotypia æmulum ſpectans, quod concupierit, aliter potiatur, ipſe careat. Obtreſtatio autem eſt ea, quam intelligi zelotypiam volo, ingritudo ex eo, quod alter quoque potiatur eo, quod ille ipſe concupierit.

Ζηλότυπος, ὁ, ἡ, zelotypus, invidus, æmulus, invidia percitulus, quaſi ζῆλος τυπτόν. hinc ζηλοτυπῶ, ὦ, zelotypia laboro, a ζῆλος, zelotypia, & τύπτω, percutio.

Ζηλόω, ὦ, ἡ, ἐον, ῥ. ῶ, æmulor, ambio, invideo, magni æſtimo, zelo moveor. Item deperco cum accuſ. Heliod. ζηλοῦ δὲ τὸ χάτωνα γάτης, vicinus vicinum æmulatur. Interdum ufurpatur cum accuſ. & genit. ζηλῶ τὸν τῆς ἀρχῆς, te felicem imperio arbitror. Hoſer. in Evagora. Cum duobus accuſ. Sophocl. Cum dat. cap. 11. Numer. τί γὰρ εἰ καὶ μοι ἐ φὸ ἀνιμένη πρὸ μεῖ ζῆλον ποιεῖ, vel ſi cum accuſ. perſonæ, vel rei, ut ζηλῶ μὲ τὴν πλάνην κλεπτεύειν, ἀλλὰ τὸ μοῦσ κρὸν σφῶν αὐτοὺς σωφρόνως. Nolite ſectari, ſeu æmulari opulentos, ſed illud quo ſibi nullus culpæ conſcii ſunt, Hocrates. In paſſ. ζηλοῦσθαι beatum ſe putare, gloriari. Baſil.

Ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, contentio. Æſchines ἀνὴρ ζήλωμα τῆς πόλεως.

Ζήλωσις, ως, ἡ, zelotypia, Numer. cap. 5.

Ζήλωτὴρ, ὁ, plur. fut. 1. ind. verbi ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, zelus.

Ζηλωτὴς, ὁ, ἡ, æmulator, invidus ; nomen verbale a ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, zelus.

Ζηλωτὸς, ὴ, ὸν, zelotes, accenſus zelo, æmulator, invidus, ſectator, qui nullum admittit ritum. Oppian. ἐς δόμον ἐλθὼν ἀνδρὸς ζηλωτὸν, in Orat. ad Demonicum, μιμεῖσθαι δὲ, τοὺς ζηλωτὰς τ' ἀκτήρας ἀρετὴ γίνεται, id eſt, æmulum, atque imitatorem parentæ virtutis, ſcilicet ὁ ζηλωτὴς. Simon Zelotes, cap. 1. Act. Apoſt. qui a D. Luca cap. 6. fui Euangelii inter Apoſtolos recenſetur.

Ζηλωτὸς, ὴ, ὸν, optandus, amabilis, imitatione dignus.

Ζηλωτὸς, ὴ, ὸν, æmulandus, optandus, amabilis, imitatione dignus. in compar. ζηλωτότερος, & in plur. ſ. genet. ζηλωτότερων. ζηλωτὸς ὁ ζηλωτὴς. Simon Zelotes, in precatio habendus, felix, beatus. Ariſtoph. ζηλωτότατος βίου ἀνδρῶν διῆλθε.

Ζημία, ας, ἡ, damnum, calamitas, pœna, mulcta, detrimentum, ſupplicium. quaſi ἀπὸ τῶν μείων, minuens illud, quo quis vivit. Sumitur pro ſupplicio apud Xenophontem : τὸν ἐπὶ θανάτῳ ἐγεὶς ἐ ζημίαν ἦ, his mors eſt ſupplicium. Pro pœna : τοῖς δικαστηρίοις ζημίαν ἐπιτιθέναι, peccantibus pœna mara. Pro detrimento : τὸ αὐτὸ ἐς ζημίαν ἥγεται, fratres detrimento ſibi eſſe ducit. ζημίαν ὑγιαίνειν, jactduram

ζημιάω facere, Phalar. in Epist. ὑποκατέχειν ζημίαν, mulctare, Pollux in 8. ζημίαν λαβεῖν, mulctam irrogare, Demosth. ζημίαν καταγράφειν jaduram facere, Cicero, facere, vel capere, Nazianz. ζημίαν ὄφλειν, damnum dare. τὰς ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένας ζημίας κατυπόδησεν, mulctam legibus irrogatam perfolevere. Demosth. ζημίαν ὀφλισκάνειν, damnari, improbari, Eutip. ζημία πάντων, pernicies horum, i. e. quam haec involvunt. ζημίαν τάττειν, mulctam solvere, Plato. τὰς δὲ ποίας μὴ ζημίας ἐπιθεῖναι τοῖς τοιούτοις νομεῖ. Noctu autem illa facis, quae capitalia sunt, seu quae mortem merentur. Demosth. τοῦτον οὐδ' ὑπόνοιάν ἐστι ζημίαν. Facere illa, quae capitis poenam merentur. ζημίαν τιμητὸν διδόναι, constituere fuppliciumcapitale. Demosth. ὑπομένειν κίνδυν. luerum, vel ζημίαν, damnum. μὴ ὑπομένειν κίνδυνον πάσας τὰς ἐπὶ θανάτοις ζημίας, Demosth.

Ζημία ἐγράπη, ἀνυφορὰ ἐγένετο, summum, inexpiabile tum damnum. Demosth. κατὰ ζημίας ἐνεῖναι, ὑ γίνεσθαι τι, cum damno, aut jactura facere: aut ferri aliquid. Demosth. ζημία νόμιμος, poena merita.

Ζημιόω, ῶ. σω, p. ωκα, nocco, damnum infero, mulcto. pass. ζημιοῦμαι πολλὰ, multis detrimentis afficior. Demosth. ζημιοῦν τινα εἰ τῷ ἀργυρίῳ βλάπτειν, damnare, ne plus tibi incommodet, quam Pater tibi nocere potuit. Xenoph. Pallive ζημιοῦσθαι τὰ πράγματα, jacturam facere fignificat. ζημιοῦσθαι μεγάλα, multis damnis affici. Demosth. ζημιοῦσθαι πολλὰ, plurimum laedi. Xenoph. ζημιοῦσθαι θάνατον, nolle damno affici: ut ἐθανὼν ζημιοῦται, cum nemo aliquo damno afficeretur. Ariftot. ζημιοῦσθαι πλέον, plus laedi, magis damnum facere. Demosth. ζημιοῦσθαι θανάτῳ, morte mulctari, Demosth. ζημιοῦσθαι ὑπὲρ τινος, animo jacturam facere. Matth. 6. & Marc. 8. τὴν ψυχὴν ζημιοῦν ἑαυτὸν, pro quo D. Gregorius dixit, κακοῦν τὴν σωτηρίαν, saluris jacturam facere. μηδὲν ἀτελῶς τῶν ἀναγκαίων ζημιοῦσθαι, magis ampleftere illos, qui amore juftitiae mulctantur. Ifocr.

Ζημιώδης, ους, ὁ, ἡ, ώδ. ζ, damnofus, perniciofus. Ζημιῶδη, n. ſing. a. 1. fub. verbi ζημιῶ, damnum affero.

Ζημίωσις, ως, ἡ, mulctatio, poena, fuppliciom.

Ζῆν, pro ζῇ, vivere, Dorio. praſens inf. verbi ζάω, vivo. ζῆν ἀναγκαῖον, vivere inculpate. Demoſth. ζῆν αὐτὸ τοῦτο· ut ἀφιλόπονον τοῦτο, τὸ ζῆν, eripuerunt illa, unde vivebat. Demoſth. τὸ ζῆν ἀντιμισθοῦν, defpero de vita. Diodor. σύνοιδα ἐμαυτῷ, diffinite vivendi. Ifocr. κομψῶς ζῆν, modeſte, & graviter vitam inſtituere. Huic opponitur κακῶς ζῆν, inordinate vivere. Ifocr. ad Nicocl. ζῆν καὶ ἀποθνήσκειν, leporis vitam agere. Proverb. ζῆν ἐλεύθερον, nec, & ἀκλεὲς, ἀνώφελ, ſuaviter. honeſte, turpiter vivere. Ifocr. ζῆν μετ' ἀνοσίων, & ἀσεβῶν τινων, pie, & juſte vivere. Ifocr.

Ζεὺς, Ζῆνος, pro Ζάς, Jupiter. ὁ Ζεὺς, pro ζῆνα, Juvem. Item Ζᾶν, Ζανὸς, & Διὸς, Διὸν.

Ζῆνις, ὁ, ἡ, nomen Juriſperiti, Zenas. Gr. Jovius.

Ζηνόδοτος ὁ τραγῳδιοδιδάσκ, Zenodotus Treezenius, nomen proprium viri Hiſtorici. Plutarch. in Romulo.

Ζηνόδοτος, ὁ, Zenodotus, ὁ τοῦ συμβίου, καὶ βιβλίων ταμιευτὴς ἐπιτραπεὶς, ait Interpres Ariſtophanis, qui Tarrei, & Didymi proverbia inciait.

Ζῆνων ὁ Ἐλεάτης, Zeno Eleates. Plutarch. in Pericle.

Ζηνόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, Jovem ſapiens. Epitheton Apollinis, quod ſit vaticinus, & oraculo edat.

Ζηνοφάνης, ους, ὁ, Venus.

Ζηνοφιλίσκος, & ζηνοφίλισκος, ου, antrum, in quo canes ſacrificabantur, Corybantumque illic, & Hecates myſteria erant. Suidas.

Ζεὺς, ὁ ὁ Jupiter.

Ζῆς, pro ζῇς, Dorio. vivis, 2. ſing. praſ. a ζάω, vivo. a. t. infin. act. ζῆσαι.

Ζῆτε, vives, 2. perf. ſut. r. med. verbi ζάω, vivo.

Ζήτημα, ατος, τὸ, vivam, fut. 1. med. verbi ζάω, vivo.

Ζῆτα, locus, in quo verſabantur apud Athenienſes ζητηταὶ, inquiſitores; quemadmodum διαιτηταὶ, in quem διαιτηταὶ, arbitri conveniebant. Cael. lib. 9. ep. 8.

Ζέτης, ου, Dorio. pro Ζήτης, ὁ, nomen proprium filii Borear.

Ζητῶ, quaero, praef. impr. act. a ζήτω, quatuo. l. ω. ν. p. ζήτουα.

Ζητῶ, quaerere, interrogare: ut τὸν ἀρθρὸν ζητοῦσι, non recte quaeritis, Plato. ζητῶ παρὰ τῶν μεγάλων αἰτιάματα, de magnis injuriis interrogare, quaerere, Demoſth. ζητῶ τὸ κατὰ κληδόνα, ſervire commodis ſuis. Ariſtot. in Ethic.

Ζητῶδες, quaeras, praſ. ſub. a ζητῶω, Poet. pro ζητῆν, quaero.

Ζητῶτας, inquiro. Heſiod. ζητοῦσι βίοτον κατὰ γαῖαν τε, id eſt, mendico.

Ζητῶν, ὦ, quaero, ſtudeo, requiro. impeſf. ἐζήτουν. ἐζήτουν. praſ. ζήτουμαι. praſ. ζήτουμαι. quaero. impeſf. ἐζητούμην. ἐζήτουν, ῶ, ἐζήτουν, ὦ. ἐζ ἐζ ἐζ

Ζυγόδεσμον, τὸ, quod in temone currus coercet clavo.

Ζυγόδεσμος, ου, ὁ, & ζυγοδέσμη, τὸ, collaria, in kpγgramm. lora subjugata ; quibus temo alligatur jugo . Poll. lib. r.

Ζυγοδετεῖ, ῖ, lorum, quo jugum temoni alligatur, idem ac ζυγόδεσμος.

Ζυγοκόλλ, ὁ, jugi species ferens .

Ζυγοδόσιος, τὸ, vectis ambas fores continens .

Ζυγομαχικὸς, ὼ, ὸν, ὁ. ἡ. ὸν, p. ad, reluctor, calcitro, contendo, vitor, pugno, differo, proprie cum domesticis, & familiaribus, Plutarch. in Catone δὲ γαμήσας τρὶς οὐδέποτε ζυγομαχήσας, jurgari ventris caussa. τινὰ ἀνήμερον ζυγομαχήσας, de nomine altercari, Gregor. Item pro transitis inter vehicula contendere, apud Herodot.

Ζυγοῦν, ῦ, τὸ, transitum, fedes, & in re militari ζυγὰ dicuntur ab uno ceteraad alteram ordines instituti. Et qui jnga efficiunt, dicuntur ab Æliano ζυγάρχαι.

Ζυγὸν, ὁ, ὸν, ὁ, vel ζυγὸς, ὁ, τὸ, jugum, par boum jugatorum . Plat. ep. 8. Significat etiam seriem porrectam . Aristot. de fepiis loquens, βαθέζυγα κατὰ ζυγὰ, incedunt jugatim . Item platera, libra. item jugum citharæ, quod in manu tenent citharœdi . Homer. in Iliad. 2. ζυγὰ item in chiris tragicis. Poll. l. 4.

Ζυγοπέτων, ου, libripersonæ, inter urbes conflictati, qui ponderibus præfecti appellantur. Bud. in Annot. poster. Unde zygoftatica fides, id eſt, plena, & examinata æquitas. zygoftatica etiam libra eſt, publice recepta, & conſtituta .

Ζυγοστατὴς, librare, exæquare. Bud. in Comment. Polyb. in Epitom. πλησιαστὴν ὠνῆς πόλεως, bellum utrinque æquato Marte librabatur, neutro inclinante in victoriam.

Ζυγοστάτης, ου, ὁ, jugitor. Eurip.

Ζυγὸν, jugo ſubmitto, Columella, & jugmentor Vitruvio. ζυγωμένον apud Ezech. 14. D. Hieronymus vertit æqui ponderis . Eſt autem apud Virruvium jugmentare, cum ſubſtratis ſingulis hinc, & hinc trabibus directis, ſupra tranſverſæ aliæ hinc inde ſingulæ in angulis rudios, id eſt, ut interſtitium quidem ſit, ne alia incifura, ſive crena, commitrunt ita , ut quæ bina pares in diverſum contingationes angulis quatuor ſint .

Ζυγώδες, ὁ, ζυγώδη, τὸ, quodcunde in corpore humano medulla carens . Celſ. l. 8. c. 2. Galen. ζυγοειδὴς, appellat.

Ζυγοβρέχτης, libro, perpendo, examino, Ariſtoph. in Nub.

Ζυγοῦχοι, ων, ἡ, vectis, qui duas continet januas. ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλὸς. Euſtath.

Ζύγωμα, τὸ, jugumentum . Polib. in Epitom. ἐπεκάτεινε τὸ τείχισμα, καὶ τὸ ζύγωμα τῶν νεῶν, Dicuntur autem ζυγώματα, ſive jugumenta, in feneſtris, & portis inpenum limen, ſive ſuperliminare, ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ, id eſt, jugis, quas arrectarii tranſverſa ſuperponuntur . Dicitur etiam ζύγωμα temporum mucili os veluti propugnaculum, Galen. Interp. Galen. & Theoph. l. 4. τῶν ἀναστασίων, jugale tranſtulerunt . ζύγωμα etiam dicitur ampitum, fcilicet cancri .

Ζυγωτὸν, ὁ, ὴ, ὸν ἔ, junctus. Sophocl.

Ζωβυλίζειν, ad normam, libellamque dirigere, corrigere, emendare. Lucian.

Ζῦθος, ὁ, ἡ, vel ζῦθον, ὁ, ὑγρὸν, potus ex hordeo, & cerevisia, quia ſit ζειαπόθεν, fertur ignis . Æſchylus vocat ζῦθον, Ægyptiorum potum . D. Hieronymus in Iſaiæ capp. 29. ζεῦθι genus eſt potionis ex frugibus, aquaque conficitur, & vulgo in Dalmatia, Pannoniæque provinciis gentili, barbaroque ſermone appellatur Sabaium ; hoc maxime utuntur Ægypti . Plinius autem ad finem lib. 22. Et frugum quidem hæc ſunt in uſu medico . Ex iiſdem ſunt & potus zythum in Ægypto, caila, & ceria in Hiſpania, cereviſia, & plura alia potione in Gallia, aliiſque provinciis . A Græcis hujuſmodi potus aliis etiam nominibus vocatur ; nimirum ζεῦθος, ζεα οἶνος, βρύτος, βρύτον, βρύτος, βρύτη.

Ζύμη, ἡ, ῆς, fermentum, ſarina humore fubacta, Gaza maſſa, φύραμα.

Ζυμῶδες τὸ ὄσφρῆ, fermentoſcens odore, fermenti referens acorem . Dioſc' l. 2. c. 111.

Ζυμοῦν, fermentum refero .

Ζυμίτης, ου, ὁ, panis fermentatitius.

Ζύμωσις, ου, ἡ, ſ. ὁ. ωνος, fermento, ζύμωμα, ατος, fermentor, fermentefco, ſi ωνυμα, p. ωμαι.

Ζυμωτὴν, ὁ πρὸ τὸ fermentaceus, non mucidus : maſſalis Gaza .

Ζύμωμα, τὸ, ατος, fermentatio, fermentum .

Ζύμωσις, ου, ἡ, fermentatio, fermentum .

Ζυμώτης, ου, ὁ, fermentatus.

Ζωὴ, Dorice, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita .

Ζωαγρυπνέω, ῶ, ὁ, ἡ. ῶ. part. med. verbi ζωαγρύπνη, & ζωαγρυπνία, depingo, pingo .

Ζωάγριον, ου, τὸ, præmium pro vita ſervata. a ζωὸν, vivum capio, a cæde conſervo. ab ἄγρα, ὁ, capitura, & ζωὸν, vita . Th. ζῶν, vivo .

Ζωαρχὴς, τὸς, ὁ ἔ ἡ, qui ad vitam ſuſtentandam ſufficit . ζωαρχὴς σκόμμα, vitalis ſpiritus. Nonn.

Ζωάρχης, ου, ὁ, qui uni præeſt elephanti .

Ζώγη, ῆ, Heſychio herbæ ſpecies eſt.

Ζωγάφειον, ου, ὁ, balſami liquor, ὑποβάλσαμον, Heſych. ὁ ἀνὴρ ἢ βαλσάμου.

Ζωγράφος, ου, ὁ, officina pictoris .

Ζωγρεῖν, ῶ, ὁ, ſ. ὁν. ῶ, p. ηκα, ad vivum exprimo, deſcribo, pingo, cum accuſ. Philo de mundo, & Plato .

Ζωγραφήματα, τὰ, ὁλων, picturæ . Plato in Philebo .

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura . Xenoph.

Ζωγραφικὴ, ῆς, ἡ, picturia ars .

Ζωγραφικὸς, ὴ, ὸν, pictor, ζῶων γραφικὸν, Herodot. animalia pingens, animalibus pictis effingens .

Ζώγρια, vivum cape, præſ. imperat. a ζωγρῶ, vivum capio, ſervo . quaſi ζωὸν, ἀγρέω. ſi ἀγρὸν. p. ἤγρηκα, quod a ζωὸς, ὸν, ὁ, ἡ, vivus . Them. ζῶν, vivo, & ἄγρα, captura .

Ζωγρίας, cap. 21. Numerorum. ἐγκατέλιπον αὐτὸν, ἐ ἔπεσε τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐ οὐ ἐγκατέλιπεν αὐτὸ ζωγρίαν, perculſit eum, & univerſum ejus populum ufque ad internecionem, ut ne unus quidem caperetur .

Ζωγρῶν, ῶν, ὁ, beſtiarius cavea Suetonio, aviarium Varroni, ζώγραι Heſychio, χειρουργεῖον, Comment. Ariſtoph. in Veſp. Suid. ζωγρίου, genus ſportulæ .

Ζωγρῶν, ὁ, ἡ, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν, ὁ, ἡ, ὸ

Ζωογονία, ᾶς, vivifico, vivum produco, animal gigno, i. ἔστιν μ. ζωογόνων. ὁ ζωογόνος, ὁ, ἡ, vitalis quod a ζωή, vita. & ζωοποιός, eiusdem generatio. Th. γαλήνεια, nascor. ζωογονήσιμος, vitam accipere. Athen. lib. 5. vivificere Plinio. animal pignere, vivum producere. Theophr. de caus. lib. 3. cap. 20. ποιότητες γάρ ἐισι ζωογονίας, μᾶλλον δὲ τὸ ὑγρότητι τὸ θερμὸν, ἢ ψυχρὸν ὕδωρ ἧττον τὸ ὑγρότητι τὸ θερμὸ ψυχρὸ πνεῦμα, legendum ὕδατι. Ibidem pro ζωογονία dixit ζωοποιία. ζωοποιός, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, forma ζωογονίδιος pro eodem sumpsit in ejusdem libri cap. ult. Nam de exortu loquens, σπαικίλιτον, inquit, ᾧ ζῶα ποιοῦσιν κατὰδιὰ τὰς ζωογονίας ἀφ' ἑαυτῶν. Deinceps igitur peculiariter arbores ζωογονοῦσι, plantasque, & fruges cum vermes procreant, seu vermiculantur. Athenaeus lib. 7. fermonem de anguillis faciens, ζ. de quorum tamen generatione ipse Athenaus, Plinius, atque Aristoteles diversa plane prodiderunt) ἐγκάτοικα δὲ ἐισὶ σπαικίλιτον καὶ κατ' αρίσμὸν γαλεοὶ καὶ κύνες, ὁ γαλεὸς μόνος ὧν τὰ ὠὰ ἐκτὸς ἐκκλωσκει. Plin. lib. 9. cap. 5. Anguillæ arterum fe ſcopulis, ea ſtrigmentis viviſcunt, nec alia eſt earum procreatio. Item ζωογονοῦσι, vitalem eſſe, Actor. cap. 7. τινὰ δὲ καὶ τῶν ἐν ἄρχῃ οὐκ ἐγνωσμένα, ἀλλὰ ζωογονούμενα, infantes exponere, ne vitales fint. ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis, animalium partus.

ζωογονικὸς, ἡ, ὁ, animalis procreandi vim habens.

ζωογόνος, ὁ, ἡ, animalis procreator.

ζωογονὸς, ὁ, ἡ, genialis, genitalis, vitalis, vivum, & animal generans, ut ζωογόνος σπέρμα, cui opponitur νέκρων. Sic Aristot. appellatur numerus ſeptenarius, quia infantes ſeptimo menſe nati facilius vivunt, quam qui ſequenti, de quo Aphrod. Probl.

ζωογονοῦμαι, ῶ, ῦμαι, animatum. Baſil.

ζωογράφος, ὁ, ἡ, idem ac ζωγράφος, pictor, ζῶα γραφόμενος. Herodot.

ζωόδωρος, ὁ, ἡ, vitam largiens. Homer.

ζωὸν ἔαρ, ὁ, ἡ, vita largitor. Dei epitheton.

ζωόπωρος, ὁ, ἡ, vitem donans.

ζωοδῶνα, ὦ, animal acrifico.

ζωοπαγὴς, ὁ, ἡ & ἡ, animalis formem habens, ζωοειδὴς, vivum. ἰχθὺς οφ. ἀεὶ. a ζῶον. Poet. pro ζῶα, vivi.

ζῶος, animalibus, dor. plur. Ionic. a ζῶον, ου, τὸ, animal. Th. ζῶον ὁ νοῦν ἔχον. τοῦ ζῶου ναυβολεῖν, baſilis obſcillare. Hippocr.

ζῶον, ου, τὸ, animal. Plato in Tim. τὸ ζῶον, animantia. quaſi ζ ζωὴ, vita. Th. ζῶον, vivo.

ζῶντε, vivos, dual. Poet. pro ζῶντα. Sic ζῶντε in plur. pro ζῶντες. pref. tert. ζῶσι, Dorice. pro ζώουσι, verbi ζάω, vivo.

ζωοτεκὴς, ὁ, ἡ. ἰχθυς, ᾧ. ἡ ζωοτόκος, vitæ reſtituo, vivifico, vegeta, animal procreo, tereo, juvo, ſervo. Theophr. de caus. lib. 5. cap. 23. a. τ. paſſ. ζῶοτοκεῖσθαι, a. 1. pert. ζωοτοκηθὲν, vivificetur. a ζωὸς, vivus, quod a ζάω, & ποιέω, facio. D. Paulus 1. ad Corinth. cap. 15. τὸ τὸν χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζωοποιηθέντα, in Chriſto, five per Chriſtum omnes vitam accipient, revivificent; quod barbare vivificabuntur. Animadverte vim verbi paſſivi, quæ ſatis per præpoſitionem ἐκ exprimitur. Sic in eodem capite: Σὺ, ὃ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ, id, quod ſeminas, non revivifcit, niſi mortuum fuerit.

ζωοτροφὴ, ῆς, ἡ, potentia vegetandi, vis animalis.

ζωοτυπία, ας, ἡ, animalium creatio.

ζωοτυπὶς, ὁ, ἡ, ὁ, vitalis. Cicero.

ζωοτύπος, ὁ, ἡ, qui facta animalia format.

ζώοτυπος, ου, ὁ, locus, ubi animalia venduntur.

ζωὸς, ὁ, ἡ, ὁν, vivus, viva, vivum. ζωὸ πλησὶ, vivus procellus, Herodot. ἐν ζωοῖσι, inter vivos, in Epigr.

ζωοφάγος, ου, animelium ſepta, teſtacæ.

ζώοφις, ὁ, ἡ, animabilis, ſpirabiliſque facultas. Cic. Plutarch.

ζωοφυὴς, ὁ, ἡ, animal vivum generans, animal parere. ζωοφυὲς ἀνθρώπου, animalem formem pros venire. Geza apud Ariſtot.

ζωοφυτὸς, ὁ, ἡ, animalis generatio.

ζωοφόνος, ὁ, ἡ ᾠὸ ἡ, fœcundus, Gara apud Ariſtot. ζωοτοκώτερος, ὁ, pertile vitalia.

ζωοτρόφος, ὁ, animeli profilo alimentum.

ζωοτρόφος, ὁ, ἡ ᾠὸ ἡ, animal nutricus.

ζωοτροφὸς, ὁ, ἡ, ὁν, animalibus victito carne vescor. Ariſtot. in l. 8. Anim.

ζωοφαγὸς, ὁ, ἡ ὁ ἡ, carne veſcens. Ariſtot. in Problem.

ζωοφόβαινα, ας, ἡ, herba, quæ dicitur etiam βοῦβρωμον.

ζωοφόρος, ὁ, ἡ, ὁ, ſignifer. ζωοφόρος κύκλος, circulus Zodiacus ᾧ ζῶοι τ. ζ. duodecim ſigna complectens, ſic dicta ab effigie animalium: taum, aricies, capricorni, ſcorpionis &c. Ariſtot. de Mundo, & Proclus de Sphæra. Vitruvio ζωοφόροι eſt pars illa in columnis inter epiſtylium, & corpoicem, quæ pulvinatis ſæpe figuris virtus ornamentisque diverſis inſtruëta. Heſychio ζωοφόρος, ὁ, σκαμνοφόρος, ὁ, ὄργανα πεφρ. ferotrum.

ζωόφυτον, ου, τὸ, quæ nec animalium, nec frutium eſt, ſed tam ex utraque naturam habent ut ſunt urticæ, & ſpongiæ, Plin. l. 9. c. 45. Nos fortaſſe, inquit Budæus in Annotplantanimes dicere poſſumus, vel plantanimalia.

Ζυγὸς, ὁ, virum vectio, animalia procreo.

Ζύγωμα, ατ, ὁ, genus piſcis. Item reſina, quæ in uſum medicaminum a navibus deraditur. Dioſc. Ἀνάγυρα etiam dicitur, quæ eſt pis derafa a navibus detritione cum cera.

Ζυγὸς, ὁ, & ζύγιγρ, ου, τὸ, follis, fabellum, fomes, ignitum, ſcinilla, Plato 1. de Legibus. Item reliquiæ ignis cineribus ſopiti, ἀνάγυρα ἐσχάτη, unde, ex mortuo quaſi vivus heri poteſt. a ζῶ νυν, ignis vivens. Platoni τὸ ζώνυμα ſunt femina, fomenta ad exſuſcitandum, & propagandum, reliquiæ ſubſtarias, unde ſtarilitas, & ſpecies inflaurantur, & reſtituuntur, in 3. de Legibus. quod Larine dici poteſt prudidum. μικρὰ ζώνυμα τὰ τῶν ἀνθρώπων γονὴ, ex Platone Lucianus, id eſt ἐστιάνυμα, reliquæ. Sundas ζώνυμα, φυτεύματα τὰ ζῶν πολιτικὰ, λείψανα. etiam ζωπύρια dicitur.

Ζωπυρῶ, ὦ, ἴ. ἴσω, ῥ. ρα. & ζωπυρέω, ῶ, ἤ. ἤσω, ῥ. ρκα. excito ignem, ſuſcito, ignem ſopitum accendo, ad vigorem priſtinum revoco.

Ζωπυρὸς, ὁ, ἡ, ὁν, idem.

Ζωπύρωσις, ἐως, ἡ, ignis cineribus ſopiti

Ζωροποτέω, ῶ, merum bibere, in Epigram.

Ζωροπότης, ου, ὁ, meribibus. Plaut. temulentus, Snid.

Ζωρὸς, ὁ, ἡ, ὁν, merum. ζωρὸς μέθυ, merum vinum. Apoll. Rhod.

Ζωρὸς, ὁ, ἡ, ὁν, merus, efficax; ut ζωρὸς ἔσται, merum vinum. compar. ζωρότερος, ὁ, ἡ, merior, purior. ζωρότερον ὕσατος, vini meracitas potus. Dioſcor.

Ζωρότερον οἶνον, intemperantius bibo. pro ζωρότερον αἰὲι Phryn. orator dicit ἀκόρεστον. Homer. Iliad. 8. Μηκέτι νῦν ἀκόρεστον ἐμοὶ καὶ ἄπλετον ὕδωρ, ζωρότερον κείρῃ· ἐπεὶ ἢ ἀτιμότατον εἰσὶν ἔργον. Interp. ζωπυρώτερον, πυρὶ τὸν ἔλεγον. Apud Athen. ἄκρατον, οἶνον, ζωπυρὸν χαίμωνος εἶναι ἔργον. Ibidem, ἀκρατοποσίαν. Ibidem, ἐκλυόμενον γοῦν, ὑδὼ κωλύει· τὸ γὰρ ὑδωρ ἄκρατ' ἐπὶ ἴσῃ τὸ ψυχρὸ κρύος.

Ζωὸς, ὁ, ἡ, vivus, animans, homo, mortalis, animal, vivens, pro ζῶν. Homer. a ζάω, vivo.

Ζώσαι, aor. 1. inſin. act. ζώσασθαι a. 1. inſin. med. ζώσατο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. a ζώννυμι, cingo, ſur. ζώσω. Poteſt & ζώσαι eſſe ſecund. pers. ſing. plur. num. a ζάω, vivo.

Ζώσει, 3. ſing. fut. 1. act. ejuſdem verbi.

Ζώσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi ζώννυμι, cingo.

Ζωσθῆναι, cinctu, a. 1. part. paſſ. f. g. a ζώννυμι, cingo. ζώσω. perf. paſſ. ζώσωμαι. a. 1. paſſ. ἐζώσθην.

Ζωσθῆναι, cinctum eſſe, a. 1. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ζωσὶ, viscerint, 3. plur. pruſ. ind. verbi ζάω, vivo.

Ζώσιμος, ος, ὁ, vitalis, qui vivere poteſt. Alex. Aphrod. τίμιος ὁ ζώσιμος. i. e. omnibus vivere ſequentibus.

Ζῶσις, ὁ, ἡ, cinctus, cingulum.

Ζώσιμα, ατος, τὸ, cinctus. Baſil. in Epiſt. Item thorax vellis ad procinctum idoneus.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus, venter. Odyſſ. ζ. aceuſ. ſing. ζωστῆρα, a ζώννυμι, cingo. Sumitur etiam ζωστὴρ pro herpete morbo. Plinius lib. 26. c. 11. Ignis ſacri plura ſunt genera, inter quæ medium nomen ambiens, quæ Zoſter appellatur, & enecat ſi eviserit. Eſt etiam apud eundem Plinium lib. 23. c. 25. ζωστὴρ, ſtuticis genus, quem præſon alio nomine dicunt.

Ζωστῆρες πόδιαλοι, h. e. ſimulacra apud Thebenos ſtatiſſe tradunt, quod ibi arma experiit adverſus Eubæos & Cheleidem. Siquidem ζώνυμα apud veteres ſignificat arma induere.

Ζωστὴ, ῆς, ἡ, cinctus.

Ζώστρα, τὰ, cingula. Odyſſ. σ.

Ζώση, cingam, fut. 1. act. verbi ζώννυμι, cingo

Ζωτάδων, viviſcere, ζωογονεῖσθαι. Sud.

Ζωτικὸς, ὁ, ἡ, ὁν, vivax, vitalis, viviſicus, genitalis, animalis, ζωτικὸ ψυχὴ, anima vitalis. Plato lib. 10. de Rep. eadem habet in corde, quæ & ὀμφαλὸς dicitur a Galeno.

Ζωτικῶν ἔχων, vivere velle a Plutarch. ζωτικῶν ἔχω, vivere volens, i. e. molens ſibi mortem conſciſcere.

Ζωΐδιον, ου, τὸ, beſtiola, inſectum, animalcium.

Ζώτροπος, ὁ, ἡ, ἀεὶ ὁ, ſertilis plantarum. Plutarch. in Romulo.

Ζῶω, Poet. pro ζῶ, vivo. Odyſſ. ξ. ζῶον ἀνὲρ ἐνὶ νήσῳ, vivebat. Herodot. ὅτε ζῶον ἐπὶ γῆς, ut Dii vivebant. Heſiod.

Ζωώδης, ὁ, ἡ, ὁν, ζ. ζ. bellatinus, animelis. Nazianz. de homine. ζωώδης ὁ τῶν ἀλόγων φύσις, ut brutorum.

Ζώωσις, ἐως, ἡ, viviſcatio animantium.

Ζωωτὰ, τὰ, vocantur velles, vel raperia animaliam ſiguriæ intexta. a Plauto in ſcitudo belluata vocantur, ſcuti Athen. & Pyll. lib. 7. h. e. animalibus pictis diſtincta. Horat. bellusoſus.

H A.

Ἢ Eſt ſeptima littera; in numeris eſt octonarius. Declarat ea ſibi nulla hoc modo, H. ſeu ἦτα. Dores ſæpe habent α, pro η.

Ἢ', hæc, articulus præpoſitivus, ἡ, quæ, articul. poſtpoſ. ἡ, vel, an, & Poet. ἦ. Tum ἦ, ἦς, ἦν, ſum, fui, vox, deſidere jubentis; item ἦ, miſerit, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἵημι, mitto. ἦ, ſit, 3. ſing. ſub. ab εἰμὶ, ſum. ἦ, dixit, a. 2. per aphæreſin pro ἔφη, & hoc pro ἔφη, a. 2. ἐφημὶ, dico. Tum etiam ἦ, eſt adverbium, fane, profecto. Et ἦ, erat, 3. ſing. imperf. ab εἰμὶ, ſum.

Ἦα, eram, imperf. Jon. pro ἤειν, verbi εἶμι, eam, imperf. ἤειν, Jon. ἦα, edeſti Poet. ἦα, ἦν, ἦς, ἦν, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν, Poet. Attic. pro εἶα, εἶς, ἦ, & ſolutione εἰη, verbi εἰμὶ, eo.

Ἢ'α ἐπ', pro ἦα ἐπὶ, eram, palæ, viaticum.

Ἢαρ, ατος, ἦατος, anima, ἦαρ ἐνόησεν Heſych.

Ἤαρα, Jon. pro ἤαρ, 3. plur. imperf. verbi ἦμαι, ſedeo. quod in 3. plur. ἦαται, & Jonicum. Th. ἧσι, ſedeo.

B

Ἤβα, ας, ἡ, Dor. pro ἥβη, pubes, pubertatis ætas, Theocrit. & Apollon.

Ἡβαῖος, parvus. a ἥβαῖς, idem.

Ἡβαῖος, paululum. ἀπ' ἠβαῖος, ne tantillum quidem. pleonaſmus ex ἀ.

Ἡβᾶν, verbi ἥβω, adoleſco. ſ. ἥβησον. ab ἥβη, pubes, pubertas, juventa.

Ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas, juventus, juventutis Dea, ætatis hos. Item juvenum multitudo. Pariter Hebe, unor Herculis, ex Jovunoc, & Jove progneta, Heſiodus in Theogonia. Eſt etiam vigor ætatis licet in ſene. ab ἁω, mitto, & ἅημι, via.

Ἡβήδων, per ætatem ſe ſecundum omnem ætatem. item petulanter, juveniliter.

Ἡβηδὸν, ὁ, adultus. perf. part. act. verbi ἡβάω, pubeſco. Th. ἥβη, pubes.

Ἡβήεντα, pubeſcentes, nom. dual. a. 1. part. act. ab ἡβάω, pubeſco.

Ἡβήεντα, annos puberteris attigiſſet, ſ. ἡβ. a. 1. opt. Æol. ſubſt. verbi, & thematis.

Ἡβησάων, ὁ, ἡ, ὁν, ſenili literarii adoleſcentum. Sumitur & pro loce amorno, & conviviorum. Th. ἥβη, ης, ἡ, pubes.

Ἡβήσει, ὁ, ἡ, ὁ, adoleſcens, puber, in Epigr.

Ἡβήσεις δικτὸν, juvenilis ætas. Gera.

Ἡβηδόλιος, volui, Att. pro ἡβουλόμην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, volo. ſ. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἠβούλομον.

Ἡβησόμενος, οἱ, adolescentes ætate florentes, juvenculæ petulantiores. Ariſtoph. in Ran.

Ἡβᾶσι, ὁ, ἡ, ὁ, pubeſcerem, Att. pro ἡβάοιμι, ων, ι. pruſ. opt. activ. verbi ἡβάω, pubeſco. Th. ἥβη, pubertas.

Ἡβώοιμι, ἡβῴης, pubeſcerem, ere, pruſ. opt. activ. ab ἡβάω, Poet. pro ἡβάω, adoleſco.

Ἡβώοντα, Poet. pro ἡβάοντα, pruſ. part. f. g. ab ἡβάω.

H Γ.

Ἦγ', pro ἦγε, duxit, 3. ſing. a. 2. vel impeſt. act. verbi ἄγω, duco. ſut. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Ἤγαγεν pro ἤγαγον, duxit, 3. ſing. a. 2. med. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω, duco.

Ἤγαγον, ες, ε, aor. 2. act. redupl. pro ἦγον, a. 2. ind. act. ejuſdem verbi ἄγω, duco.

Ἡγάθεϊ, dat. ſing. f. g. ab ἡγάθεος, ος, ὁ, val-

da divinus, Jon. pro ἁγιάδων, q. d. ἁγιάδων. Thema θεὸς, Deus.

Ἡγάδων, ωνος, ὁ, divinus, facer. Odyss. ξ.

Ἡγαλλιάσσω, exultavit, ς. sing. a. 3. med. verbi ἀγαλλιάω, exulto. Them. ἀγάλλω, orno.

Ἡγάμην, admiratus, imperf. verbi ἄγομαι, idem ac ἀγαμαι, vel ἀγαμαιω, admiror.

Ἡγανάκνεσα, indignatus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, indignor, doleo. ſ. ἀνιάω. p. ηα.

Ἡγανός, ὁ, ἡ, ὸν, farteger, pro ἁγνὸς, Jon. & αἰτὸ τὸ ἁγνευτὸ, rura, Euſtath.

Ἡγάσθη, dilectus, ſ. ſingul. imperf. act. verbi ἀγαστὸς, diligo.

Ἡγάσσατο, Dor. & Æol. pro ἠγάσατο, amabat, 3. plur. imperf. act. q. ab ἀγάσσω, pro ἀγαπάω, diligo.

Ἡγάσσατο, dilexit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀγαπάω, diligo. fut. ἀγάσω. pract. ἀγάσσω.

Ἡγασσάμην, a. 1. ind. admiratus ſum, a. 1. med. verbi ἀγασσάμαι, admiror. ſ. ἀσσαμαι. p. ἠγασσάμην. Th. ἀγάω, admiror.

Ἡγάσθη, admiratus ſum, a. i. ind. paſſ. ejuſdem verbi, & thematis.

Ἡγάσσατο, admiratus eſt, 3. ſing. a. 1. med. Poet. gemin. ſ. verbi ἀγασσάμαι, admiror.

Ἡγαυλίσσατο, congeſtum, 3. plur. a. 1. additiv. verbi ἀγαυλίζω, cogo. ſ. ἀγαυλίσω. p. ἠγαυλίσθην. Th. ἀγαυλος, ου, ὁ, tabellarius regius.

Ἡγγειλάμην, nuntiavi, a. 1. med. verbi ἀγγέλλω, nuntio. ſ. ἀνὼ. p. ἠγγειλα. a. 1. ἠγγειλα.

Ἤγγειλε, nuntiavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. ab ἀγγέλλω, nuntio.

Ἠγγειλθεν, aor. 1. ind. paſſive. ἀγγέλλω, a. a. ind. paſſiv. ἠγγείλαμαι, perf. paſſ. verbi ἀγγέλλω, nuntio. ſ. ἀνὼ. a. 1. ἠγγειλα.

Ἠγγείλατο, nuntiabatur, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἀγγέλλω, nuntio.

Ἤγγειρα, ας, ε, perf. act. ἔγειρα, ς. ſ. ind. activ. verbi ἐγείρω, appropinquo. ſ. ἐγω. Th. ἐγγὺς, prope.

Ἠγγενέσθε, ſponſores accipiebat, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐγγυάομαι. Thema ἐγγυη, ης, ἡ, ſponſio.

Ἤγε, abduxit, 3. ſing. a. a. act. Att. ἄγαγε, verbi ἄγω. ſ. ἄξω, duco.

Ἤγερε, excitavi, a. 1. ind. act. verbi ἐγείω excito. fut. ἐγερῶ. p. ἐγρήγορα. a. 1. paſſ. ἐγρήγορθην.

Ἠγέσθαι, cogitare, pref. inf. ab ἡγέομαι, duco, arbitror.

Ἤγετε, 3. ſing. pral. ἄγω, ducebat, 3. ſing. imperf. verbi ἡγέομαι, duco. ſ. ἡγήσομαι.

Ἠγεμονεύω, præeo, ſum duc. imperf. ἠγεμονεύον, ς. Th. ἡγέομαι, duco.

Ἠγεμονεῦ, ducem, acc. ſing. ab ἡγεμονεὺς, dux.

Ἠγεμονεύε, ς, ἡ, imperium ab ἡγέομαι, duco, dux ſum.

Ἠγεμὼν, ονος, ὁ, rector. gen. plur. ἠγεμόνων dat. plur. ἡγεμόσι. Thema ἡγέομαι, duco, dux ſum.

Ἠγέομαι, duco, dux ſum: exiſtimo. imperf. ἠγεόμην. fut. ἡγήσομαι. p. ἠγημαι. q. ab ἄγω, duco. Hinc ἡγεμὼν, ονος, ὁ, ἡ, dux. ἡγεμονεύω, ς, ἡ, imperatorio. ἡγεμονία, dux ſum. διηγέομαι, narro. διήγημα, ατος, τὸ, narratio.

Ἠγερέθοντο, coibant, 3. plur. imperf. paſſ. ab ἀγερέθομαι, Poetic. pro ἀγείρομαι, congregor. hinc imperf. ἠγειρόμην. Th. ἀγείρω, congrego. fut. ἀγερῶ. p. ἠγερμαι.

Ἠγερθεν, convenerunt, Bœot. ſyncop. pro ἠγείροντο, 3. plur. aor. 2. paſſ. ab ἀγείρω, congrego, vel ut alii, ab ἐγείρω, excito.

Ἠγέρθην, ſum excitatus, & in 3. plur. ἠγέρθεν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐγείρω, excito. ſin vero collectos ſum, ab ἀγείρω, cogo, congrego, colligo.

Ἠγερὸν, collegi, perf. act. ab ἀγείρω, colligo. ſu excitavi, ab ἐγείρω, excito.

Ἠγερὸν, a. plur. imperf. vel a. a. med. ἠγειράμην, verbi ἄγω, duco. ſ. ἄξω. a. 1. med. ἠγειρόμην, excitaveram, pluſq. perf. act. Att. verbi ἐγείρω, excito, fut. ἐγερῶ. p. ἐγρηκα.

Ἠγῆα, & Att. ἠγῆιν, fractus ſum, a. 2. ind. paſſiv. verbi ἄγνυμι, vel ἀγω, frango, ſ. ἀξω. a. 1. ἠξα, & ἐαξα.

Ἤγερον, ἄθυ, a. 1. imperat. med. ab ἀγείρομαι, duco.

Ἠγήσαθαι, ω, ου, pravi, a. 1. med. verbi ἡγέομαι, duco. ſ. ἡγήσομαι.

Ἠγήσαθον, duc ſit, 3. ſing. a. 1. imper. med. ejuſdem verbi.

Ἠγήσατο, pro ἡγήσαντο, 3. ſing. a. 1. med. ἠγήσατο, ab ἡγέομαι, duco.

Ἠγενὶς, genit. ſing. ab Ἠγησίας, ου, ὁ, Hegeſias, nomen Philoſophi.

Ἤδ', pro ἦδε, vedeat, 3. ſing. præſ. ſub. med. verbi ἔγείομαι, duco.

Ἤγεσθε, ορες, ε, ducitor. in plur. ἤγησες, ductores. ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, idem. Th. ἡγέομαι, duco.

Ἡγιασμένοις, ſanctificatis, dat. plural. perf. part. paſſ. ab ἁγιάζω, ſanctifico. ſ. ἁγιω. Th. ἁγὸς, ὁ, ἡ, ſanctus.

Ἡγιασμε, actus ſum, perf. paſſiv. verbi ἄγω, ago. fut. ἄξω. p. ἦχα, perf. part. paſſ. ἦγμαι, ἄγμενος, ἄκτος.

Ἡγιασται, nom. plural. perf. act. verbi ἁγιάζω, purifico. ſ. ἁγιω. p. ἡγίακα. Th. ἁγὸς, ὁ, ἡ, ſanctus.

Ἡγιγερμαι, expietus, perf. part. paſſ. ab ἁγιάζω, purifico, expio. Th. ἁγιὸς, ὁ, ἡ, ſ. ἁγιος, ὁ, ἡ, ſanctus.

Ἠγνόμα, ignoravi, perf. ind. act. ἠγνόηκα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω. ex α priv. & γνόω, mens.

Ἠγνόησε, ignoravit, Poet. & Dor. pro ἠγνόησε, 3. ſingul. a. 1. act. ab ἀγνοέω, ignoro.

Ἠγνόησε, ſ. ſingul. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἀγνοέω, ignoro. fut. ἀγνω. p. ἠγνόηκα. ex α, & νόεω, mens.

Ἠγόμεθα, 1. plur. imperf. vel a. 2. act. ἠγόμην. Sed ἠγόμεθα, eſt 1. ſingul. a. 2. med. verbi ἄγω, duco.

Ἠγον, ducebam, imperf. vel a. a. act. ejuſdem verbi.

Ἤγον, pro ἤγοντο, ducebant, 3. plur. imperf. vel aor. 2. paſſ. ejuſdem verbi ἄγω, duco.

Ἠγόνεσε, emiſit, 3. ſing. & ἠγόνεσσε, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀγοσέω, emo. ſ. ἀσω. p. ἠγόνεκα. Th. ἀγὸς, ὁ, ἡ, forum.

Ἠγοράασθε, 2. plural. a. 1. ind. paſſiv. verbi ἀγοράζω, amo.

Ἠγορασμένος, ἐς, emptus, perf. part. paſſ. ejuſdem verbi ἀγοράζω, amo.

Ἠγορήσαντο, renuntiarunt ſunt, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi ἀγορεύω, verba facio. Th. ἀγορὰ, forum, nundinæ: concio.

Ἠγορόωντο, concionabantur, Poet. pro ἠγορῶντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἀγορήομαι. Th. ἀγορὰ, ὁ, concio.

Ἠγορτο, ς, ε, ὁ, duc, imperator, ſubſtantiv. a pral. part. verbi ἡγέομαι, duco. 3. plur. ἦγοντες. Jon. pro ἡγούμενοι.

Ἠγορτο, Poet. ſyncop. pro ἠγόνεσε, excitabatur, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἐγείρω, excito.

Ἠγρέθη, captus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἀγρέω, capio, venor. ſ. ἀσω. p. ἠγρεκα, a. 1. ἠγρεθην, ας, ε. Th. ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Ἠγρόσατο, venatus eſt, a. 1. ab ἀγρόω, venor.

Ἠγρόωντο, a. plural. perf. inverbi ἀγρόω, effero, efferatum reddo. fut. ἀγρω. perf. ἠγρωκα. perf. paſſ. ἠγρώμαι. Th. ἀγρὸς, ὁ, rus, ager.

Ἠγρωκεσθαι, ω, ου, a. 1. med. verbi ἀγριαίνω. ab ἀγρωκεσις, ς, ἡ, ruſticus, qui in agro vivit. Th. ἀγρὸς, ὁ, rus, & ἀστὸς, ὁ, domus.

Ἠγωνίζετο, certabat, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἀγωνίζομαι, certo. ſ. ἰσομαι. p. ἠγώνισμαι. Thema ἀγὼν, ὼνος, ὁ, certamen.

Ἠγώνισσαι, certavi, perf. paſſ. ab ἀγωνίζομαι, certo.

Η Δ.

Ἤδ', pro ἦδε, & ἦδη.

Ἤδαμεν, & ἤδειμεν, Att. ſeu Jon. præt. med. verbi οἶδα, ſeu εἶδω, placeo.

Ἠδαφισται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐδαφίζω, quod ab ἔδαφος, ους, τὸ, ſolum. Th. ἔδομαι, ſedeo. ſ. ἴδομαι.

Ἤδε, Poet. & ; ex ἔ, & εἰ. At ἔδε, hæc.

Ἤδεα, & ἤδη, cognoverat, Jon. & Att. pro ἤδει, ſeu ἔδειν. pluſq. perf. verbi οἶδα, ſcio, perf. οἶδαμαι, & per ſyncopen οἶδα. in pluſq. perf. οἶδεα & Att. οἶδειν, & Jonic. ἤδεα, ας, ε.

Ἤδεα, ſuaviter, adv. ab ἡδὺς, ſuavis. & in acc. plur. n. g. ἤδεα, ab ἡδὺς.

Ἤδεαι, ας, ε, ἡ, ſ. g. ab ἡδὺς, ſuavis. compar. ἡδίων, ſuavior. ſuperlat. ἥδιστος, ſuaviſſimus.

Ἤδεμεν, pro οἴδαμεν, 1. plur. pluſq. perf. vide οἶδα.

Ἤδεν, ες, ε, noveram, Att. οἴδειν. per ſyncopen pro οἴδεσαν, pluſq. perf. act. verbi οἶδα, ſcio. ſ. ἴσω. p. εἶδα.

Ἤδεσαν, 3. plur. pluſq. perf. vide οἶδα.

Ἤδεσθα, noveras, Æol. paragoge pro ἤδει, 2. ſing. pluſq. perf. act. vide οἶδα.

Ἤδεσε, comedi, perf. activ. Attic. pro ἔδω, verbi ἔδω, comedo. Alii ab ἤδιω formari volunt, & in perf. Attice dici ἤδεσα.

Η Α Η Ε

Ἡδέσατο, jucundi, genit. ſingul. ab ἡδὺς, vel ἥδυς, ſuavis, ſuave.

Ἤδεσαν, noverant, 3. plur. pluſq. perf. pro ἤδειν, Attias correpta penultima.

Ἤδεσθε, veritus ſum, a. 1. paſſ. verbi αἰδέομαι, vaneror. ſ. ἔσομαι, & αἰσχυνω. perf. ἤσχυμμαι. Th. αἰδὼς, οῦς, ἡ, pudor.

Ἤδεσι, libenter, adv. ab ἡδὺς, ὑος, ἡ, ſuavis, libens. compar. ἥδιον, libentius. ſuperl. ἥδιστα, libentiſſime.

Ἤδη, adverb. jam, olim, quondam, aliquando, continuo, protinus, q. ab ἤδει, quaſi νῦν ὤν, hoc ipſo tempora, id eſt, ἐν τῷ νῦν, hoc ipſo inſtanti. ἤδη τε καὶ πάλαι, jam dudum. ἤδη ποτὲ, jam primum. ἤδη ὅτε, tum demum. ἤδη τε καὶ τότε, tum demum, ſic & tempe. ἤδιστον, quo, tandem, aliquando.

Ἤδηκα, 3. ſing. pral. ind. ἤδεσα, 3. ſing. imperf. verbi ἡδομαι, delecto. Thema ἥδυ, ſuavis.

Ἤδην, ſuaviter, vel penultimæ.

Ἤδησαν, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, lædo, injuria affico. perf. paſſ. ἠδίκημαι, ικα ex α priv. & δίκη, jus, cauſa.

Ἤδιον, ſuavius, compar. n. g. ab ἡδὺς, ſuavis.

Ἤδιστε, ς, ε, ſuaviſſimus, ſuperlat. ab ἡδὺς, ἐια, ὺ, ſuavis, ſuampar. ἡδίων, ſuavior.

Ἤδιστον, pral. part. f. g. ab ἐδομαι, dedicor. hinc ἐδώμενος, dat. pl. perf. part. Th. ἥδυς, ſuavis.

Ἤδιε, & Dorice εἶα, imper. val a. a. verbi οἶδα, contracta pro οἶδε. a. caso. Sed εἶδε, a. a. verbi αἰδάω, placeo. ſ. αἰδέω.

Ἤδιοι, ὀι, ἡ, voluptas, jucunditas. ab ἡδὺς, delecto. Th. ἥδω, ἴσω, ς, ἡ, ſuavis, καὶ ἥδομαι, ſum, ſuaviter, voluptatem.

Ἤδιος, ος, ον, ſuavitas, voluptas. Eſt & ἥδος, acerum. Th. ἥδυς, ſuavis.

Ἤδιστα, ς, ε, ἁ, a. 1. ind. act. verbi ἡδέζω, ſubtilio. ſ. ſut. ἀσω. perf. paſſ. ἤδεσμαι, ab ἥδια ſeles. Th. ἥδομαι, ſedeo.

Ἤδικεν, ἐντε, ὁ, adultus, perf. part. act. ab αἰδέω, adolefco, augeor. Th. αἴδης, ς, ἡ, manus, cinis, magnus, abundans.

Ἤδιμεθα, ς, ε, ἁ, a. 1. ind. paſſivi ab οἶδα, craſſum reddo. Th. αἴδης, ς, ἡ, craſſus.

Ἤδυ, ſuaviter, adverb. eſt & n. g. ab ἡδὺς, ἐια, ὺ, ſuavis, ſuave. comp. ἥδιον, & ἡδίων, ſuaviter.

Ἡδυεπὴς, ſuaviloquæ, nomin. plur. f. g. ab ἡδὺς, ſuaviloquus. quod ab ἥδυς, ſuavis, & ἔπος, vox.

Ἤδυεπὴς, ἐς, ſuaviloquus.

Ἤδυναντο, Jon. pro ἠδύναντο, 3. plur. opt. Alii legendum cenſent ἠδύνανο, pro ἠδύναντο, potentes ſunt, 3. pl. Imperf. a. 1. paſſ. ἠδυνάμην.

Ἠδυνάμεθα, ω, ου, Att. pro ἠδυνάμεθον, poteram, imperf. med. verbi δύναμαι, poſſum. fut. δυνήσομαι. a. 1. ἐδυνήθην. Att. δυνάσθαι, q. ab ἐδυνάμην, quaſi a δύνω.

Ἠδυνάμεθον, porui, & in 2. plur. ἠδυνάμεσθον, a. 1. a δύνωμαι, poſſum.

Ἤδυνον, adulcatus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἡδύνω, ſuave reddo. ſ. ὑνω. perf. paſſ. ἤδυσμαι. Th. ἥδυς, ἐια, ὺ, ſuavis.

Ἡδύοσμος, ὁ, ἡ, ſuaviloquus.

Ἤδυπνοος, ὁ, ἡ, ſuavis, ſuaviſpirans. ab ἥδυς, ſuavis, & δοὴ, ſpiritus. Th. ἥδυς, ἐια, ὺ, ſuavis.

Ἡδυπότης, ου, ἡ, menta, herba, quia ejus ſit ἥδυ ποτὸν, ſuavis odor.

Ἤδυς, ἐια, ὺ, & in ſ. g. ἥδεος, & in n. g. ἥδυ, ſuavis, ſuave, jucundus, latus. q. ab ἥδω, delecto, vel ab αἴδω, placeo. compar. ἡδίων, ἡδίονος, ſuavior. ſuperl. ἥδιστος, ἡδίστη, ἥδιστον, ſuavillimus. hinc ἥδιστα, ſuaviter. ἡδέως, ως, ὁ, voluptas.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis ſuavitas. ab ἥδυς, ſuavis, & φωνὴ, vox.

Ἤδω, Hebrch. αἴδω, hæc ἦγαν τῶν. Legitur ea vox Jobi 36. 30. an οἶδα, legendum? hux enim res ſuavis homini. Quid ſi ſcripturn eſſet εὖ, quæ eſt aurora? aut οἶδα, quod eſt oculus, qui lumen?

Η Ε.

Ἤ', Poet. pro ἦ, quam, aut.

Ἤ', erat, 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. imperf. ἦν, Jon. in, eſtaſi Poet. ἔα, ας, ε. Sed ſi, ivit, 3. ſing. præt. med. ἴα, pro ἦν verbi εἶμι, eo.

Ἤϊα, iveram, Jon. pro ἤειν, pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.

Ἤϊα, 3. ſingul. pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.

Ἤϊα, ας, ε, ἁ, pleonaſma Ἥ, pro εἶδον, pluſq. perf. ab εἶδω, vel Attica epenthefi pro εἶδον, quod pro εἶδειν, pluſq. perf. & per eraſm εἶδω, verbi εἶδω.

Ἤϊδειν, pro εἶδειν, pluſq. perfect. ſub. med. pleonaſm. Ἥ, vel Att. epenth. pro εἶδειν. ab εἶδω, pluſq. perf. verbi εἶδω, ſcio.

ήσω, ήσεις, ήσι, plusf. perf. med. ἠθίσμην. ευ.
Ἦκομαι, pleonasmo Ἥ ι, pro εἶμι, a. r. act. verbi ἥκω, nacho. vel εἶμι a. r. verbi ἄείρω, effero, attollo.
Ἠέλιος, ου, ὁ, Sol. Poet. pro ἥλιος, gen. Jon. ἠελίοιο. dat. ἠελίῳ.
Ἦεν, ερατ, pro ἦν vel ἦ σαν. 3. sing. imperf. verbi εἰμί. fum. At ἦν est 3. sing. perf. med. verbi εἶμι. eo. vide ἔειν.
Ἤϊος, ὁ per metathesin ἴσος, gen. sing. ab ἴσις, bonus, fortis, & per Poet. εὔϊφιν ἴσῃ.
Ἤϊφθα, quam, idem ac ἠΰτε. Thema ἤϊ, Poet. ὦ.
Ἠέρ, nebulam, aecrat. fing. ab ἄείρ, Poet. pro ἀήρ, aer, caligo.
Ἠερέθομαι, 3. plur. ind. praef. & ἀείζεται. 3. plur. imperf. paff. verbi ἀείζομαι, attollor, fuspenfus fum. Repetitur & ἀερέθομαι, Th. ἀείρω, attollo.
Ἠέρθω, & in 3. plur. ἠέρθωσι. 3. plur. ind. paff. verbi ἀείρω. attollo.
Ἠέρι, dat. fing. Poet. pro ἀέρι, ab ἄείρ, ἀέρος, ὁ, aer. & in f. g. caligo. hinc ἠέρία, ἠ, nubilum.
Ἠερίδαπτος, ος, ον, nomen mulieris.
Ἠερόεις, οεσσα, οεν, dat. fing. ab ἠερόεσσι, ἠε ὁ, ἡ, obfcurus ab ἠήρ, ἠέρος, Poet. pro ἀήρ, ἀέρος, aer, caligo & ἀέρι, ος, τὸ, forma, Th. ἰδέα, video.
Ἠέρτο, 3. fing. plusf. perf. paff. verbi ἀείρω, attollo.
Ἠερόφι, ὀντος, ὁ, tenebrofus. ab ἠέρ, ἠέρος, pro ἀήρ, aer.
Ἠεροφοίτις, ἡ, per aerem means, vaga, vel quae in tenebris vagatur. ab ἠεροφοιτέω, ῶ, ῆσω, aereas. quod ab ἠήρ, Poet. pro ἀήρ, aer & φοιτάω, eo, ventito.
Ἤενον, inverant, Att. pro ἤεσαν, 3. plur. plusq. perf. fum, verbi εἶμι, eo.
Ἠέτιων, ωνος, ὁ, Etrion, nomen proprium.

H Z.

Ἤζετθον, ου, ς, a. r. ind. paff. verbi ἀζέω, idem ac ἄζω, feco.

H H.

Ἤθω, ερατ, Att. & Poet. ὦ, quod & p. perf. imperf. verbi εἶμι, fum.
Ἠΐθ, ἴφοι, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀήρ, aer, caligo.

H Θ.

Ἤθω, confuevi, Att. pro ὦθα, feu ὦδα, p. m. verbi ἴθω. foleo.
Ἠθέω, confuetam, aec. fing. ab ἦθώς, ὦτος, ὁ, ἡ, ὁ, confuetus. Them. ἦθος, ους, τὸ, mos.
Ἠθέων, ω, ὁ, Poet. pro σωφρόνων, ου, ὁ, familiaris. Them. ἦθος, ους, τὸ, mos.
Ἠθεῖοι, ων, τὰ, peculi quoddam genus, Athen. l. 11. Forte ab ἦθος, ideft conficiunt, aut ἴθω, colo.
Ἠθῶ, pro ἴθω, mores, fedes, domicilia, acc. plur. ἴθας, dat. pl. ab ἴθος, ους, τὸ, domicilium, indules.
Ἠθέη, pro ἴθεα, venerande, vocat. caf. ab ἴθος, pro ἴθεος, parcuus. vox junioris ad fenirem. Th. Θεός, Deus.
Ἤϊον, vide ἴθω, vel ἰθύω, pafcuum mitto.
Ἤϊπλη, 3. fing. imperf. verbi ἴθλω, vel ἰθλέω, volo, vis.
Ἤϊθλεον, ες, τ, volui, & in 3. plur. ἰθλέσαν, a. 1. Att. verbi ἴθλω, vel ἰθλέω. f. ἴθλήσω.
Ἤϊκεν, ες, imperf. ejufdem thematis.
Ἠϊκοσι, colavi, perf. act. verbi ἴθίω, feu ἰθέω, colo. fut. ἠθήσω. perf. pafs. πέφηθεσμαι.
Ἠθικός, ἡ, ὁν, moralis, moralis. ἠθικὸν γραφεῖον, pictor mores exprimens, & motus animi. ab ἦθος, ους, τὸ, mos. ἠθικῶς, modeſte.
Ἠθοποιία, ας, ἡ, morum fictio. genit. plur. ἠθοποιιῶν. ab ἦθος, ους, & ποιέω, facio.
Ἤθος, ους, τὸ, domicilium, natale ſolum, conſuetae fedes, indoles, natura, ingenium, mutum proprietas. ab ἴθω, conſuetudo. Hinc ἦθος, ους, τὸ, mores, & apud Rhetores dicuntur mitiores affectus, quales funt apud Comicos. ἠθικὸς, ὴ, ὸν, moralis. ἀδ' ἦθος, ους, ὁ, ἡ, bonis moribus praditus, homo ſimplex. ἄἦθως, ους, ὁ, probitas morum. κακοήθεια, ας, ἡ, qui eſt malis moribus, malignus. κραιοήθης, ους, τὸ, mala conſuetudo. κακοήθως, ως ὁ, morum pravitas. συνήθεια, ας, ἡ, conſuetudo.
Ἠθροισμένος, adv. gregatim confertim, ab ἀθροΐζω, congrego.
Ἠθροον, Att. pro ἤθροων, imperf. act. verbi ἀθροέω, ad ſtam provoco. Thema ἄθροος, ὁ, ἡ, ὁν.
Ἤθω, feu ἰθύω, colo, per colum mitto. fut. ἰθύσω. hinc ἠθμός, οῦ, ὁ, colum, qualus, quaſi ab ἴω, mitto.

H I.

Ἤι, pro ἴτε, ivit, 3. fing. perf. med. Jon. Sic ἴτον per ſolutionem, pro ἴσον, plusq. perfect. med med. ab ἴτω, eo.
Ἠΐθεος, ὁ, ἡ, adulefcens, juvenis, coelebs: virgo, qui illibaram ſervat, & incolumem virginitatem. q. ab ἀθέω, quia calidioris fanguinis. ab ἀθ, imperuoſe uio.
Ἠίθεος, ſimilis erat, 3. ſingul. plusq. perf. paſſ. verbi ἀθέω, ſimilis fum. fut. ἠθεύ. p. ηκα. perf. paſſ. ἠθημαι, ἠθαι, & per ſolutionem, verſuque ἠίθεος, ὁ, ἡ, ὁν. Sic in plusq. perf. ἠθήμην, ἠθησο, ἠθητο. alii volunt eſſe 3. ſing. plusq. perf. verbi ἀείρω, tuo. f. ἀείρω.
Ἤϊκεν, per ſolutionem diphthongi pro ἦκεν, quod per ſyncopen pro ἤικεσαν, a. 2. pl. plusq. perf. med. ἴκω, verbi εἶμι, eo.
Ἤϊκεν, irrui, & in 3. plur. ἠΐκεσαν, aur. 1. ind. act. verbi ἀείρω, f. ξω, p. ηχα.
Ἤϊκτο, ſimilis factus es, 2. ſing. perf. paſſ. videde ἴκτο.
Ἠΐκτος, ὁ, ἡ, ὁν, ſyncopen pro ἠϊκτόεις, habens magnas rupas, in derivo ἠϊκτόεις, ἀπὸ τοῦ ἴκτος, ἡ, ripa, litus.
Ἤϊνη, ης, ἡ, viaticum, cfca. ab ἴω, feu ἀέω, eo. quia candi conflio datur.
Ἤϊσε, pro ἴσαν, acc. fing. ab ἴσις, ἴσεως, ἡ, littus, ripa.
Ἠΐσκον, dat. plur. Jon. ejufdem thematis.
Ἠΐσσω, ὁ, nomen mulieris.
Ἤϊσσων, per ſolutionem diphthongi Jon. vel Poet. pro ἀείσσων, a. 1. act. aCtiv. verbi ἀείσσω, aſperge, perfundo.
Ἠΐστ, ος, ὁ, jaculandi peritus, ab ἴσμι, jacio. Epitheton Apollinis, & Bacchi.
Ἠΐτε, pro ὡς, & hoc pro ὡσ, dat. plur. ab ὁ, quae.
Ἤϊτον, iverunt, per pleonaſmum Ἥ ι, pro ἴτον. 3. plur. imperf. act. verbi εἶμι, eo. Alii furentur ab ἀω. i. ἴωσι, & in 3. plur. ἄσαν, per ſolutionem diphthongi ι, & ν verſo in υ quaſi ab ἄω. Alii volunt eſſe 3. plur. plusf. perf. med. dempto σ, pro ἴσαντο, ſed tunc ε deberet ſubſcribi. Sunt qui velint eſſe 1. ſingul. imperf. Ionic. ἴσκω, & Attice ἴσκω, & ſin ω mutato, ἴσκον, ſcicbam. ab ἴσκομι, cognoſco.
Ἤϊτασον, aſſimilabat, 3. ſing. imperf. verbi ἴτημι, aſſimilo. Them. ἴσος, ſimilis fum.
Ἤϊτασον, ες, τ, everti, a. 2. ind. act. verbi ἀίτημι, memoriam alicujus aboleo, deleo. ab ἀίτης, ου, ὁ, ἡ, de quo nihil ſciri poteſt, ex α priv. & ἴδω, ſcio.
Ἠϊχθάων, ων, τὰ, ſcurri, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀίσσω, irruo. ſ. ξω. p. ιχα.
Ἤϊχι, pro ἔχι, ubi.
Ἤϊων, ονος, ὁ, littus, ripa, q. ab ἀείσσω, aſpergo. Alii ab ἀίω, audio, quod reſonet fluctibus.

H K.

Ἤκ', pro ἴκε, miſit, a. 1. verbi ἴημι, mitto. Th. ἵω, idem.
Ἤκα, ὁ, at alii etiam legunt, ἧκα, adv. leniter, quiete, ſenſim. q. ab ἀέω, quiete. vel ab ἴω, pono, quieſcere facio. ἧκα τὸ ἄγειν. hinc ἠκέως, minimus. ἧκιστα, minime, nullatenus.
Ἤκ μ, comedi, perf. act. verbi ἴω, pro quo etiam ἔδωκα dicitur, vel eſt perf. verbi ἴδω, ſolso. Sed ἔκα cum tenui ſpiritu, & ſubſcripto eſt perf. ab ἀκάω, cano.
Ἤκαμε, mifi, 3. ſing. ind. act. verbi ἴημι, mitto. Poteſt & perf. eſſe ab ἴδω. fut. ἴσω, deſecto ι. Ἤκασε, aſſimilabam, imperf. Att. ε, pro ει. verbi ἐοίκω, aſſimilo. Th. ἴσος, ſimilis fum.
Ἠκαλέ, quietus. Thema ἴκω, ſenſim, leniter.
Ἤκεσεν, aor. 2. ind. act. Att. pro ἔχεα, verbi ἔχω, vel ἀκέομαι, dulco. Th. ἄκος, ους, τὸ, dolor.
Ἤκι, immiſit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἴημι, mitto, fut. ἴσω. perf. ἷκα. aor. 2. ἧν. Poteſt etiam eſſe imperf. vel a. 2. verbi ἴκω, venio.
Ἤκεο, ου, ες, plusq. perf. Attic. pro ἤκεσο, ἤκει, ſimilis fum. Vel ut alii ab ἀέω, eo. perf. laudat. ἧκα.
Ἤκιν, certe, adverb. ab ἴ, aut.
Ἠκέσκετο, ου, ετο, medicinam adhibui. a. 1. med. ab ἀκέομαι, ſano. fut. ἀκέσομαι.
Ἤκεσε, ες, τ, ſtimulo eandum domitus. Epitheton nondum jugum paſſa. Ex ι pro α priv. & ἀνίστημι, Attic. pro ἀνίσταμαι, plusq. perf. med. ab ἀκέσω, perf. Attic. verbi ἀκάω, audio. ſ. ἀκήσω. p. κηκα. p. m. ἤκημαι, & Attice ἀκάκημαι.
Ἠκεσάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi ἀκέζω, contumeliofe tracto, pulſo. ſ. ξω. p. χηκα. perf. pari. paſſiv. ἠκεσμένος. Th. ἀκέες, ων, τὰ, verberatio, pulſatio, plaga.
Ἤκατε, adv. minime. ab ἄκατος, ου, ὁ, minimus. Them. ἄκη, finim, paululum.
Ἠκάκησεν, ες, τ, a. 1. ind. act. verbi ἀκάκεω, ſequor. ſ. ἀκήσω. p. κακήκοα. Th. ἀκάκητος, ου, ὁ, ἡ, pedifequus.
Ἤκαχον, 2. plur. praef. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄχω, venio. ſ. ξω.
Ἠκάκητα, fum acutus, perf. paſſ. verbi ἀκάκεω, ſ. ἀκήσω. acuo. Th. ἄκαν, ης, ἡ, vos.
Ἤκα, Jon. pro ἴκω, cerre.
Ἤκουσ, perfe. act. verbi ἀκάω, audio. ſ. ἀκούσω. p. m. ἤκουα. Attic. ἀκήκοα.
Ἤκουσ, pro ἤκουσας, ας. ς. audivi, a. r. act. verbi ἀκάω, ης, ης, α. 1. ind. paſſ. ejufdem verbi.
Ἠκριβωμένος, ης, ον, perfect. part. paſſ. verbi ἀκριβόω, plane congnofco. Th. ἀκριβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, diligens, accuratus.
Ἠκριβωσα, ας, ς, aor. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω. ſ. ώσω. p. κριβωκα. Th. ἀκρίβεια, ας, ἡ, exquifitus.
Ἠκροασάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi ἀκροάομαι. fut. ἀκροάσομαι, idem ac ἀκούω, audio.
Ἠκροαμένοιο, ου, ὁ, perfect. part. paſſ. verbi ἀκροάομαι, audior. ab eodem themate.
Ἤκρη, ης, ἡ, imperf. paſſ. ἤκρεα, ης, ἡ, perf. paſſ. verbi ἀκρέω, ago. fut. ἀκρ. p. ἤκρα. perf. paſſ. ἤκρημαι.
Ἠκρίωνατ, ος, plur. a. 1. act. verbi ἀκρίόω, antiquo, irritum reddo. ex α priv. & ἀκύρος, ου, ὁ, ἡ, auctoritas.
Ἤκτεο, ετο, pertinet. imperf. ἤκτεον, ες, ε. ſ. ξω. perf. ἔοχα, ας, ε. a. 1. ἔξα. a. 2. ἔπ ἔδω, ρε, ρ, ς, & in 3. pl. ἔξαν. q. ab ἔω, mitto. unde & ἔκω, miſi. Vel ab ἔω, eo. Hinc ἀκδίος, pertinens, accidens. q. ab ἔκω, pertineo. ἔκοντος, ουσα, ος, decorum, officium, πρέπον, pertineo. πρέποντος, decet.

H A.

Ἤλασθον, ejectus fum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐλάω, agito. ſ. ἐλάσω.
Ἠλάστησεν, vagor. ab ἠλάστη, ſtultus. q. ab ἀ priv. & ἔστωρ.
Ἤλατε, expuli, perf. act. verbi ἐλάω, agito.
Ἤλατήρια, ων, τὰ, culus, arundo, ſonus, ἐλατήρια. Item pars mali navis, velum. unde νεφελαγερέτης ἐλατήρ, ſerenitatis. q. ab ἐλάω, perf. verbi ἐλάνω, moveo. Sed ἐλατήριον eſt fulus, cujus ulus eſt circa ἐλατῆρα, colum.
Ἠλαυσανίδαι, pifcis quidam inſtar coli.
Ἤλαλάζε, ω, ον, & in 3. plur. ἠλάλαζαν, clamarunt, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, clamo alala. Th. ἀλαλὴ, ἧς, ἡ, vox militum ante pugnam.
Ἠλάλητο, ω, ατο, ceſſit, & in 3. pl. ἤλαντο, a. 1. med. verbi ἀλάομαι, fallo.
Ἤλασε, pro ἤλασσε, percuſit, a. 1. act. verbi ἐλάω, agito. f. ἐλάσω. p. ἐλήλακα.
Ἠλάσκω, & ἐλαύνω, vago, error, fallo, occulto, devito, ab ἀλη, error, vel ἐλάω, agito. Qui enim vagantur, hoc, & illud agunt.
Ἠλάσσω, ον, impers. ab. verbi ἀλάσσω, indignor, moreore affecior. ab ἄλαστος, Dorice. pro ἄλαστον, culpus memoria erit perpetua, ſ. ἀ priv. & λάθω, lateo.
Ἠλάσσατο, agebas, 2. ſing. imperf. activ. verbi ἐλάσσω, idem ac ἐλάω, agito. ſ. ἐλάσω.
Ἤλασε, falsavit, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi ἐλλάομαι, fallo. ſ. ἐλάσω.
Ἠλάτησεν, decreverunt, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἠλάτησω, minuo. Th. ἐλαχύς, τύος, ὁ, parvus, puer.
Ἤλατο, ετο, ες, aor. 1. ind. act. verbi ἠλάτω, minuo, & ἐλάω, perf. ἠλάτηκα. Th. ἐλαχὺς, parvus. compar. ἐλάσσων, minor. ſuperl ἐλάχιστος, minimus.
Ἤλγεον, perf. act. verbi ἀλγέω, doleo. ſ. ἐσω. perf. part. ἠλγηκὼς. Th. ἄλγος, ους, τὸ, dolor.
Ἤλγυν, 1. ſingul. vel 3. plur. imperf. verbi ἀλγύω, doleo.
Ἤλγησα, ας, ς, aor. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω, arguo. ſ. ξω.
Ἤλεμμαι, ſ. unctus fum, perf. paſſ. verbi ἀλείφω,

ηλίφω, ungo. fut. ψω. p. φα. aor. 2. ἤλιφον, aor. 1. med. ἠλειψάμην, ψ, σπν.

Ἥλικες, perf. ἀεὶ. ἥλικα, ης, ες. 2. 1. act. vide ἥλικιωται.

Ἡλίκος, η, ον, ὃ idem ac ὁπηλίκος, quia ex ea nete est filia ἥλιος. Est etiam ἡλίκον machina in fummis navigiorum difpofita : qua levi labore poffint duo homines fagenam quantumvis graverem attolere. Vide Interpr. Thucyd. fuper dictione Ὁπλῖται.

Ἡλίκτης, ου, ὁ, Electra, nomen mulieris.

Ἠλέκτρη, ης, ἡ, & τὸ ἤλεκτρον, electrum, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀκτῖνος, a lectus. Th. λέγεται, cubo.

Ἠλέκτρυων, ονος, ὁ, nomen viri.

Ἠλέκτρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Ἥλιος, ου, Sol, quia non finit homines in lechis jacere, fed excitat ad opera. Aut quia non cubat, fed in perpetuo motu eft.

Ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ, vanus. ab ἑλίσσω, ττ, ξ, fluctus, & μαίνομαι, vanus.

Ἥλιος, ου, ὁ, fluitus, ftolidus. q. ab ἅλη, error. unde ἀλαὸς, ftulteiho.

Ἥλιξ, Poet. & Ion. pro ἥλικος, effugi, a. 2. ind. act. verbi ἁλίσκω, per epenthefim τ, pro ἅλω, vito. hinc a. 1. med. ἐλελίξατο, ω, σπν.

Ἠλίξιος, ος, η, ς, liberavi, aor. 2. ind. verbi ἐλεύθερόω, libero, fut. σῶ.

Ἥλιτον, tranfitivus eft, pro ἤλιτανον, 3. fing. pluſq. perf. Att. & 3. plur. ἤλιτανον, verbi ἁλίσκω, agito. Alii volunt effe imperf. paſſ. ab ἅλημι, erro, vagor. Thema ἀλάομαι, ῶσω, idem.

Ἠλιτόμηνος, pro ἀλιτόμηνος, plnſq. perf. paſſ. ind. Att redupl. & fyllabe diphthongi, verbi ἀλιτόω, ungo, fut. ὦσω, perf. Att. ἀλήλιμμαι.

Ἦλθ', pro ἦλθι, venit, 3. fing. aor. 2. ἀπὸ ἔρχομαι, ἔσω, ὃ, venio.

Ἤλθον, ες, η, vel, ες, per fyncopen pro ἦλυθον, aor. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. p. m. ἐλήλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἤλθοσυν, venerunt, 3. pl. aor. 2. Boeot. pro ἦλθον, verbi ἔρχομαι, venio.

Ἠλί, vox Hebraica, Latin. Deus mi. Eſt & nomen viri ἀκεσσῶν, Eli. Hebr. ἀλεσσῶν.

Ἤλιες, ου, ὁ, Elias, nomen Prophetæ. Hebr. Deus meus. DOMINUS.

Ἠλίθιος, ος, & Ion. ἀλίθιος, ος, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni ſit pervius. ab ἅλιος, ος, ὁ, Sol. Æol. ἄλθιος, & βόιος, eo. Alii formant ab ἀλάομαι, aberrare, & βόιος, eo. Ἠλίθατος, ος, ὁ, imperf. act. verbi ἀλιθάω, pifco. & ἀλιθεύω, pifcator. Th. ἅλς, ἁλὸς, η, mare.

Ἠλίθιος, adverb. fruſtra, inceſſum. q. ab ἅλημι, fluitus. Them. ἀλήθιος, ος, ὁ, ſtultus.

Ἠλίθιος, ος, η, ὁ, fluitus, vecors, idem ac ἀλιτὸς, ſtultus, ſtolidus.

Ἡλικία, ας, ἡ, ætas, adoleſcentia, vigor. Item ſtatura, Matth. cap. 6. Pariter integra, & valida ætas, Plato in Epiſt. ἀκεῖσε πεζῇ ἥκων, ætate longe proveſtus, Plutach. in Romulo. ἐν ἥλικι γενόμενος, ætate florens, Xenoph. ἥλικιαν ἔχοντα γάμου, nubiles. Demoſth.

Ἠλίκιωτος, ος, ὁ, comvus, contaneus. æqualis, Plato. In genere autem ſeen. ἡλικιώτης, ιδος.

Ἤλικος, ου, ὁ, quantus, tam annorum ſed ἥλικος, gen. fing. ab ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ, contaneus. vide in ἡλικία, q. ab ὅς, τι quantus a qui.

Ἤλιος, acc. fing. ab ἥλιξ. Helis.

Ἡλίσθησε, perf. inf. paſſ. verbi ἑλίσσω, idem ac ἑλίω, volvo.

Ἠλίτομαι, ου, ὁ, Sol. q. ab ἅλη, ſplendor. ut Sol a σείειν Platoni, quia ſpargit radios, id eſt, congregat. Hinc θεὸς, οῦ, ὁ, Solaris. τροφίλιος, ου, ὁ, Sol geminatus.

Ἤλιτανον, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἁλίσκω, capio. ſ. ἁλώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἔλαβον, Att. ἐκλον.

Ἥλιτον, peccavit, 3. fing. a. 2. act. verbi ἁλίσκω, vel ἁλίτω, pecco. aor. 2. ἤλιτον.

Ἠλιτόφρων, & ἀλιτόφρων, ονος, ὁ, ἡ, aberrans a menſibus, non juſto tempore natus. ab ἀλίτω, aberro, & μὴν, menſis. Sic ἡλιτόμηνος, ος, ὁ, fluitus, errans.

Ἤλιφ, ατος, ς, calceus. q. ab ἅλιφος, ungo, quia ex corio eſt, quod ungi ſolet; & veres ungebant pedes, antequam calcearentur. unde apud Homer. κνημὶς ἀμφήριφος.

Ἤλιφθὸς, ὁ, Sol, aſſluans, a. 2. part. paſſ. ab ἁλίσκω, aor. 1. verbi ἀλέω, infolo. Th. ἅλιος, Sol.

Ἤλιφος κάμα, æreus, & flava comæ, ab ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ,

Ἡμιτελὴς, ἐὸς, ὁ, ἡ, imperfectus, semiperfectus. ab ἥμισυς, dimidius, & τέλος, ος, τὸ, finis.

Ἡμίτομος, ος, ὁ, dimidiatus, dimidiata parte, ex ἥμισυς, dimidius, & τέμνω, feco. pass. med. τέτμημαι.

Ἡμίτονος, ος, ὁ, ἡ, dimidia pars toni, semitonium. a, τόνος.

Ἡμίτριπλος, ος, ὁ, ἡ, fervibalbus.

Ἡμίτριφὴς, ὲς, paullum detritus. A τρίβω tero.

Ἡμιτρίγωνος, ος, ὁ, ἡ, dimidium triangulum.

Ἡμιτυπάω, ῶ, ας, semitertianus. Ep. febris.

Ἡμιτυμβίδιον, ου, τὸ, a parvum bustum. a τύμβος.

Ἡμίτυπος, ος, ὁ, ἡ, semitomis.

Ἡμιφάλακρος, ος, ὁ, ἡ, semicalvus.

Ἡμιφάλιον, dimidia pars vellis. A φάλλος.

Ἡμίφαλος, ος, ὁ, ἡ, dimidia parte inutilis, nullius pretii in aliquo genere.

Ἡμιφαὴς, ὲς, ὁ, ἡ, semiflus.

Ἡμιφανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, semiflus.

Ἡμιφανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, semiflus.

Ἡμίφαντος, ος

Η'ομόω, unitus sum, perf. pass. ὥμωμαι, unio. Th. εἰς, unus. gen. οὐός.

Η'ποῦς, ου, ὁ, juffi, a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω. ſ. ſ. ſw. jubeo.

Η'ρώϑυν. corrigebam, cum duplici augmento, imperf. verbi κυρτόω, curvo. ex ἀκύ, & ὀρϑόω, ῶ, ſ. rectus. hinc ὀρϑῶ, curvo.

Η'σώϑυνα, emendavi, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi, & thematis.

Η'σχαιρ, angebar, imperf. act. cum duplici augmento, verbi ἰσχαίνω, turbo. fut. ἰσχνῶ. a. 1. ἐἰσχάνησα. perf. ἐἰσχάνηκα. ab οὐ, & ἴσχω, ſ. ſ. ſ.

H'αδι, ῆτ, ἡ, mortuus.
H'ζίζω, impers. act. verbi ἰζίζω, contendo: fut. ἰσω, p. ἤζιχα. Th. ἴσετ, ἄτος, ἡ, lis.
H'εθισμένος, numerate, nom. pl. perf. pass. fl. g. verbi ἐθιζόμενος, oumero: f. ἰσω. p. ἠθισμαι. 2. aor. ind. act. ἠζίσθησα, ας, ε. perf. pass. participium ἠθισμενος, ἠ, ον.
H'ζίσις, litigasat. 3. sing. pluſq. perf. act. verbi ἰζίζω, contendo, litigo. f. ἰσω. p. ἤζικα. Th. ἴσετ, ἴσετο, ἡ, lis.
H'ζετο, ης, ἐσευ, sedi, aor. 2. ind. activ. verbi ἵζανω, ſvango. f. ξω.
H'ζιμα, ν, ὁ, matronius.
H'ζιστὸς, ὰ, ὸν, vel potius ἡζίστιον, laneus, pro ἡζιστεον.
H'ζιτὸς, ὴ, ὸν, per crafin pro ἐαρινὸς, vernus. Th. ἡτ, ἠτος, τὸ, ver, & contracte ἦρ.
H'ζὸν, ὸ, νν, monumentum, tumulus ſepulcrum, quod ab ἵζω, terra. In terra enim humantur mortui.
H'ζοπτον, τ, ἡ, cecidi, lapſus ſum, a. c. act. ἠζόπτησθαι, dirutus ſum, a. 2. med. verbi ἵζω, everto. f. ὦω.
H'ζωσθὸν, ὸ, ἡ, everſus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἠζωτεω, idem ac ἠζεινω, everto.
H'ζω, ὰ, ὁ, contendi, a. 1. ind. act. verbi ἰζίζω, contendo. Themiſtocles Th. ἰσ, ἡ, contentio.
H'ηα, τοῦ, perf. act. verbi αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. a. 2. ἦρα.
H'ηκα, ſuffeciebat, 3. ſing. impers. activ.
H'ηκεν, 3. ſing. impers. paſſ. verbi ἀφίεω, auxillior, ſuffcio.
H'ηκεσα, ας, ε, ſuffeci, a. 1. ind. activ. ejuſdem verbi.
H'ηκτω, incepit, 3. ſing. perf. ἄρχομαι, ἔσ, verbi ἄρχομαι, incipio, ſeu ἄρχω, idem. Th. ἄρχε, ἰοίτιον.
H'ηκωμ, ὁ. perf. part. act. verbi αἴρω, tollo. p. ἄρκα, ς.
H'ηλαμα, ſubtarus ſum, perf. ind. paſſiv. verbi αἴρω, tollo. aor. 2. ind. paſſ. ἤρθλον, a. 1. part. paſſ. ἀρλὸς, ἡ, ὸν.
H'ημᾶλε, 3. ſing. impers. act. ἤμασα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἀμάσσω, apto. f. ἄσω. Th. ἄρω, apto.
H'ημενε, 3. ſing. impers. paſſ. ἠρυσάμην, ἄμεν, verbi ἀναίρομαι, recuſo. f. ἠσομαι. a. 1. med. ἠνησάμην, ω, ασο.
H'ημενος, 3. plur. impers. verbi ἀφύσσω, capio, conſequor.
H'ηξάμεν, ω, ασο, aor. 1. med. & 2. plur. ἤξαμεν, verbi ἀρχομαι, incipio. f. ἄρξομαι. Th. ἄρχε, ἄτ, ἡ, initium, impetuum.
H'ηρεσα, & ἤρεσεν, vide in ἀρέσκω.
H'ηρε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἄρχω, incipio, impero. f. ξω. Thema ἄρχ, imperium.
H'ηρόδοτ, ὸ, ὼ, ὸ, Herodotus, nomen proprium.
H'ηρωμ, aratro conſiſtue ſum, perf. paſſ. verbi ἀρόω, aro. f. ὀσω, p. ἠρωμα.
H'ηρώμ, interrogavi, impers. vel aor. c. med. verbi Poetic. ἤρομαι, interrogo. At ἐρήσομαι, ſubſeripto i eſt impers. paſſ. verbi αἴρω, tollo.
H'ῆσ, amabilis, jucundus, ab ἤρομαι, amo. 1.
H'ῆσεν, ας, ε, 3. 2. ind. activ. verbi ἄρω, aro. f. ὀσω. p. ἤρκα.
H'ῆτ, interrogaſti, 2. ſingul. impers. vel aor. 2. med. verbi ἤρομαι, interrogo. Sed ἦτ, eſt, 2. ſing. impers. paſſ. ἤρεσαι, verbi αἴρω, tollo. At ἦτ, eſt c. ſing. impers. paſſ. verbi ἀφύσσω, capio, eligo.
H'ῆτρα, 3. plur. impers. paſſ. ἤρθλαμ, verbi αἴρω, capio.
H'ῆτ, gen. ſing. ab H'ῆ, gen. ἤος, ἤι, ἦ, Ero, nomen proprium virginis.
H'ῆτ, genit. ſingut. ab H'ῆω, nomen proprium.
H'ῆτα, arabat, 3. ſing. impers. paſſ. verbi ἀρόω, aro.
H'ῆτασεν, rapuit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ξω. p. ἤρπακα. 2. paſſ. ἁρπάσθην. p. πε. ἤρπαγα.
H'ῆτα, 2. 1. acc. Æol. verbi ἄρω, apto, congruo. f. ἄρω, & Æol. ἀέρω. Sed ἤρτω, 3. plur. a. 1. eſt ab ἄρω, humecto.
H'ῆτω, 3. ſing. perf. ἤρμαι, verbi ἄρω, tollo. H'ῆτμαι, appenſus ſum, perf. paſſ. verbi ἀρτάω, appendo. f. ἤσω, hinc 3. ſing. perf. imperat. paſſ. ἤρσθω.
H'ῆτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ex ἤρμαι, verbi αἴρω, tollo.
H'ῆτγρασ, ὸ, νὸ, herba quædam aculeata, a ſimilitudine aliqua ἀράχνη, villi dependentis e mento caprarum, & hircorum.
H'ῆτγρ, erubuit, 3. ſing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, ructo. f. ξω.
H'ῆτγασὶς, villus dependens ex mento hircorum, aut caprarum, tanquam ἀράχνη, ſeu lanugo. Atanetum operti ab antiquis reflatur Plin. l. 8. c. 50. ſpirillum etiam antiqui dicebant, teſte Feſto.
H'ῆτγασε, inhibuit, 3. ſing. impers. act. verbi ἀράσσω, idem ac ἀρύω, inhibeo.
H'ῆτασε, 3. ſing. impers. vel a. 2. verbi ἀράσσω, inhibeo, impedio, f. ξω.
H'ῆτατ, hauriebam, impers. vel a. 2. verbi ἀρύω, hauſi. f. ὑσω.
H'ῆτατ, pluſq. perf. paſſ. ſingul. verbi ἄντλω, traho, euſtodio. An pro ἠρύσατο, 3. ſing. a. 1. med.?
H'ῆτ, pro ἤρξατο, incepit, 3. ſing. impers. act. verbi ἄρχω, incipio.
H'ῆτατο, Jon. pro ἠρχαίσατο ὄτατ, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi ἄρχω, idem ac ἄρχομαι, incipio. Vel ab ἄρχω, incipio, impero.
H'ῆτο, pro ἤρατο, 3. ſing. impers. act. verbi ἄρχω, incipio.
H'ῆτθλω, ις, ὁ, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀρτάομαι. Them. ἄρχω, incipio, impero.
H'ῆω, 2. ſing. a. 1. med. ἤρθλω, ας, ασο, verbi αἴρω, tollo. Sed ἄρω, per apocopen pro ἄρωμ, accuſ. ſing. ab ἄρω, heros. At H'ῆρ, ἄτ, ἡ, ἐτ. Ero, nomen proprium virginis.
H'ῆσ, & ἤρως, acc. & nom. plur. ab ἦρ, ὁ, heros.
H'ῆδιὸν, ὸ, ὁ, nomen Regis, Herodes.
H'ῆδιὰς, ἄδος, ἡ, nomen Herodis concubinæ, Herodias.
H'ῆδιὸν, ὄντος, ὁ, oumen viri, Gr. heroas profligans.
H'ῆμασε, ας, ε, aor. 1. verbi ἀρμόω, ſino.
H'ῆμαι, & ἤρτα συνάρτομαι, ἤρμαι, communiter vero ἁρμόζω, ἔσ, ὁ, & heroicus. Them. ἁρμ, ατος, ὁ, heros.
H'ῆμαν, amabam, impers. act. verbi ἀρμω, amo. f. σσω.
H'ῆτ, ὄτος, ὁ, heros, nom. plur. ἦτοι, heroes. inde ἤρως, ας, ὁ, heroina.
H'ῆτα, interrogabat, 3. ſing. impers. act. verbi ἐρωτάω, interrogo. f. ἤσω.
H'ῆτασ, 1. ſing. & 3. plur. impers. act. ejuſdem verbi.

H Σ.

H', fum, geoir. ab ἦ, ſum. quod ab ἐ, fuus. Sed ἦς, & ἔσσ, pro αἰτ, dat. plur. Jon. ab ἦ. Th. ἦς, ſuus.
H', eras, c. ſing. impers. & Doric. pro ἔσ. c. ſing. Sed ἦτ, ſis, c. ſing. fub. At ἴτ, ſiſtiſi, per aphæreſin pro ἐστ, quod pro ἔφτ, impers. vel a. 2. verbi φαίω, dico.
H'ῆτα, eeciei, a. 2. ind. act. verbi ἄδω, contracte pro ἔτα, cano.
H'ῆτατ, 2. ſing. pluſq. ind. ἤκτα, fedeo.
H'ῆτιάτ, ὸ, ὁ, nomen Prophetæ, Iſaias. Hebr. ſalus a Domino.
H'ῆτατ, erant, 3. plur. impers. verbi εἰμί, ſum. At ἦσαν, Attic. pro ἦσαν, iverunt, 3. plur. aor. 1. act. verbi κίμι, vel ἴω, eo. Vel per ſynæreſin poſitum pro ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. med. ἦσμαι. Potelt etiam ἦσαν, eſſe 3. plur. aor. verbi εἶμι, cano. Sunt qui verſum ἦσαν etiam dici pro ἦδεσαν, 3. plur. perf. per crafin pro οἴδασαν, verbi εἶδω. ſcio. fut. εἶσω, p. οἶδα.
H'ῆτατ, c. ſing. a. 1. ind. act. ἦσα, verbi ἄδω, delecto. f. ἄσω. Th. ἄδετ, ἄτος, ὁ, ſuavis.
H'ῆτατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἄδομαι, delector. vide ἦσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἄδω, delecto. f. ἄσω. Th. ἄδετ, ἄτος, ὁ, ſuavis.
H'ῆτατο, 3. ſing. a. med. ἐδάδμην, ω, ατο, verbi ἀδάμασμαι, ſentio. f. ἀδήσομαι, p. ἐδάδμαι.
H'ῆτ, 3. ſingul. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἄδομαι, delector. Thema ἄδ, ſuavis. Sed ἄδω ejuſdem temporis & modi ab ἄδω, cano.
H'ῆτατο, ſenſi, perf. ind. paſſ. hinc 10 3. ſing. pluſq. perf. ἤδεσμαι, & in perf. inf. ἡδῆσθαι, verbi ἀδάμασμαι, ſentio. a. 2. med. ἐδάδμαι.
H'ῆτ, ὰ, ὸν, ſuavis, & in 3. pl. ἤδεσαν, a. 1. ind. paſſ. hinc ἠδέσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. ἤδω, delecto. Th. ἄδετ.
H'ῆδησάμην, ω, ασο, ſenſi, a. 1. ind. med. verbi ἀδάμασμαι, ſentio.
H'ῆδησθαι, ſenſiſſe, perf. inf. paſſ. ejuſdem verbi. vide ἠδήσασα.
H'ῆδησαν, iarabos, ſ. 2. ind. paſſ. verbi ἴδω, delector. a. 1. ind. paſſ. ἤδεσθαι. Th. ἄδετ, ſuavis.
H'ῆδυνα, 3. ſing. pluſq. perf. verbi inuſit. ἠδύνασα, pro ἠσυμαι, induor. perf. paſſ. ἠδύνασμαι, pro ἠσυμαι, induor. Th. ἄδυ. tenuis. induo. At ἠδύσεν, eum ; ſubſcripto, eſt 3. ſing. pluſq. perf. 1. aſſ. verbi ἀδύσασθαι, ſentio. vide ἠδύσασα.
H'ῆδυσε, ις, ὁ, devorabam, impers. act. verbi ἀδύω, edo. f. ὑσω. p. ἠδύκα. Th. ἄδυ, idem.
H'ῆδυσεν, ας, ε, anhelavi, aor. 1. ind. activ. verbi ἀσθμαίνω, anhelo. f. ἤσω. Them. ἠδυσμ, ατος, τὸ, flatus.
H'ῆδυσάμην, & ἐδ 3. plur. ἠδύσατο. aor. 2. med. verbi ἀδάμασμαι, ſentio. fut. ἀδήσομαι.
H'ῆτ, ſi, 3. ſing. pro ἦς, 2. ſing. ſub. ab εἰμί, ſum. Sed ἦτ. per apocopen pro φατ, 3. ſing. a. φημι, dico.
H'ῆτ, per paragogen Poet. pro ἦ, 3. ſing. ſubjunct, ſum. ἦσ, ἦσι, ἦσαν, dat. pl. Jon. pro αἷς, εἷς, vel quibus. ab ἦ, ἦ, ἦν, ἦς, ſuus, a, um. vel, qui, quæ, quod.
H'ῆτατ, ὸ, ὁ, Heſiodus, nomen proprium. q. ex ἠσι, ται, ἦς delectatio, & ἴδω, ἄδω, ἦ, via.
H'ῆτιον, inedia præmebar, impers. verbi ἀσιτέω quod ex a priv. & σῖτος, ις, ὁ, frumentum, panis.
H'ῆτιος, Jonic. vel ob ſequentem vocalem, pro ἴσιος, exercebat, 3. ſing. impers. verbi ἀσκέω, exerceo, elaboro, orno. fut. ἤσω. p. ἤσκηκα. perf. paſſ. ἤσκημαι, pro ται.
H'ῆτιδ'ον, exercui, perf. act. verbi ἀσκέω, exerceo. perf. paſſ. ἤσκημαι, pro ται, τοι.
H'ῆτατο, aparuit, 3. plur. a. 2. act. ἀφάνην. vide ἠφάνισα.
H'ῆτατο, exercebam, impers. act. ejuſdem verbi.
H'ῆμαι, decantatus ſum, perf. paſſ. verbi ἄδω, cano.
H'ῆμαι, latatus ſum, perf. paſſ. verbi ἄδομαι, delector. Th. ἄδετ, ἄτος, ὁ, ſuavis. Scnt qui ἤσμαι, fedi, velint eſſe perf. paſſ. verbi ἦμαι, fedeo, pro ται.
H'ῆμαι, ſciveramus, per ſyncopeo pro ἤδειμεν, 1. plur. pluſq. perf. ἴδω. Attic. pro οἴδα, quod per crafin pro οἴδαμεν, verbi οἶδω, vel οἶδα, ſcio.
H'ῆτ, eras, vel fueras, 2. ſingul. impers. vel pluſq. perf. ἴμαι, verbi εἰμί, ſum. Tum ὦσ. eſt 2. ſing. impers. vel imperat. verbi ἦμαι, ſedeo.
H'ῆτόσσατο, 3. pl. impers. paſſ. verbi ἀσσάομαι, amplector. fut. ἀσσήσομαι, p. ἠσσάμαμαι.
H'ῆτατα, tutatus ſum, impers. ind. act. hinc pate tenuiter verbi ἀσσάω, defendo, Th. ἀσσετ ἄτος, ὁ, clypeus.
H'ῆτ, pro ἤστ, cecioit, 3 ſing. a. 1. ind. act. ſynæ. verbi ἄδω, cano.
H'ῆτάδω, a. 2. ind. paſſ. verbi ἠσσάομαι, ſuperor. Th. ἴσσω, ττος, ὁ, ἡ, minor.
H'ῆττον, minus, n. g. vide ἴσσω.
H'ῆττων, & ἴττων, ονος, ὁ, ἡ, minor, & in neut. gen. ἴσσονος, vel ἴττων, minus. q. ἐλάσσ, ab ἐγγ. minus, vel ἀττω, inferiores partes. inde ἠσσάομαι, ſuperor.

H'εμι, 3. sing. perf. ab ἧσμαι, fedi. quod vide.
H'εστο, imperf. act. verbi ἵστημι, inſtabilis fum, vacillo. ex a pr. & ἵστημι, flo. inde ναῦς, ſtabilitas.
H'ζι, ſciebatis, per ſyncopen pro ἤειτε, a. plur. pluſq. perf. ἤδειν, per craſin pro οἴδειν, verbi οἶδα, ſcio. Sic ἦσαν, pro ἤδεισαν, 3 plur. pluſq. perf.
H'θεν, erant, dual. imperf. Poet. pro ἦτον, & in a. plur. ἦτε, pro ἦτε, verbi εἰμί, ſum. Sed ἧτον, fedebant, 3. dual. imperf. ἧσθαι verbi ἧμαι, fedeo. At ἦτον, ſciverant 3. dual. pluſq. perf. per ſyncop. pro ἠδείτην, verbi οἶδα, ſcio.
H'ϑην, fedebat, Poet. pro ἧστ, 3. ſingul. imperf. verbi ἧμαι, fedeo. vel eſt pluſq. perf. ab ἵζω, ſedeo.
H'ϑην, ἴσϑι, eratis, erant, Poet. pro ἦστε, ἴστω, dual. imperf. verbi εἰμί, ſum.
H'κστπ, illuminabat, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐγάπτω, fulguro. fut. ψω. p. ρα.
H'κωδήκειν, perf. act. verbi κάκωδήκω, non ſio paſſis. quod ex a priv. & κωδήκιον, compono. Th. πόδημι, pono.
H'κκχάλει, quiſcebat, 3. ſing. imperf. act. verbi κακχαλάω, ſirmo. fut. σω. p. κα. quod ab κατχαλῆ, turus. hoc ex a priv. & σχάλλω, everto.
H'κκαλεν, 3. plur. a. a. act. verbi κακχαλάω molefte ſeio.
H'κκαλάθησαν, operam dederunt, 3. pl. a. r. ind. paſſ. verbi κακχαλάω, occupatus ſum, quod ab κάκχαλος, cui otium non eſt, quod ex a priv. & σχολὴ, ſit, ἡ. otium.
H'κκχαίνετο, erubeſcebat, & in p. plural. ἐκκχαίνοντο, imperf. paſſ. verbi κατχαίνομαι, perf. ἐκκχάμμαι. Them. κατχαίνει τοι, τὸ turpitudo.
H'σπ, mittram, fut. ει. verbi ἵημι, mitto. a. a. 2. Sed ἧσω, ibo. ſ. verbi εἶμι, ab ἴω, inuſitato.

H T.

H'τ ετον, 3. ſing. a. a. act. verbi ἐπάζω, examino. ſ. ετω.
H'τ, pro ἤτ, hæcque, articulus præpoſitivus, habrique accentum, ob ſequentem dictionem encliticam τε.
H'τε, eratis, a. plur. imperf. ὦτ, verbi εἰμί, ſum. Sed ἦτε, eſt 2. pl. ſub. ejuſdem verbi.
H'τε, & ἤτεν, ſequente vocali, & contracte ἦτε, 2. ſing. imperf. verbi αἴτεω, peto. ſ. ἠσω. p. ἤτηκα.
H' τὸ κε, certe, nimirum.
H'τακὸ ἤετον, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀτακέω, aor. 1. ἠτάκησα, ας, ε, ſterilem effecio. ex a priv. & τόκος, fœtus. Th. τόκτω, pario.
H'τεον, accuſaveram, pluſq. perf. verbi αἰτέω. & ἤτεν, & ἦτον, erant, eratis, imperf. dual. verbi εἰμί, ſum.
H'τοιμάθη τ, plur. ἐτοίμασαν, 3. ſing. aor. 1. med. verbi αἴτεω, peto, poſtulo. ſ. ἠτω. a. 1. ἤτησα.
H'τοι, vere, certe, adverb. Th. ἦ.
H'τωρ, objurgabat, 3. ſing. imperf. ab αἰτιάομαι, accuſo. Th. αἴτιος, ου, ὁ culpa.
H'τχαλέω, ει, ε, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀτχαλέω, negligo, alpernor.
H'τιμασε, pro ἠτίμασεν, inhonoravit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ατιμάω, quod ex a priv. & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.
H'τοι, ſive, ſeu, vel. Th. ἦ, aut.
H'τοιάζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἑτοιμάζω, paro. vide ἑτοιμάσω.
H'τοίμασεν, ατο, ε, & in 3. plur. ἑτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, paro. fut. ασω. p. ἑτοίμακα. perf. part. paſſ. ἑτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, paratus.
H'τοίμασας, 3. ſing. perf. paſſ. ἑτοίμασμαι. vide ἑτοίμασεν.
H'τορ, eratis, dual. imperf. εἰμί, ſum.
H'τορ, ορος, τὸ, cor, animus. Sunt tamen, qui indeclinabile eſſe dicant. q. ab ἀω, ſpiro, fulgeo. unde ἀὴρ, accendo. cor enim calet. Hinc μεγαλήτορ, ορος, ὁ, ἡ, magnanimus.
H'τπτο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi αἴτεω, peto. ſ. ἠσω. p. ἤτημαι.
H'τρεον, ου, τὸ, ſtamen, textum, ut ſit quaſi ὑφάσμα, a ὑφὴ, neo. Schol. Nicandri etiam ἤτριον affert pro hepate, incorr. an a textura venarum? In Epigr. pro laboro fumitur.
H'τρον, ου, τὸ, imus venter, pars umbilico ſubjecta, ubi ſcil. ἧτρον, texturæ inteſtinorum; Gaz. abdomen, lumen, aut ab ἀὴρ, quia ibi vaſa cibaria, aut inteſtina, velut corona complicata.
H'τται, vel ἧττον, ττ, ττ, clades: quod ab ἡττάομαι, vincor. Th. ἧττων, minor.
H'τταόθαι, præſ. inf. ab ἡττάομαι, vincor.
H'τταμαι, ὄμαι, ſuperior, interior evado. perf. paſſ. ἤττημαι. a. 1. paſſ. ἠττήθη, ης, ην. a. 2. part. ἡττάμενος, ἡττὼν. Th. ἧττων, minor.
H'ττων, ονος, τὸ, diminutio, defectus, clades. Th. ἧττων, minor.
H'ττωμένος, ὁ, victus, perf. part. paſſ. verbi ἡττάομαι, ſuperor, vincor.
H'ττων, ονος, minus, item damnum. ὀ τὸ ἧττον, cum detrimento. Th. ἥσσων. quaſi a μικρὸς, parvus. ἧττων, minor. ἐλάχιστος, minimus.
H'ττων, 3. ſing. imperf. verbi ἀτυχέω, adverſa fortuna utor. quod ex a priv. & τυχὴ, ης, ἡ, fortuna.
H'τω, fit, vel eſto, pro ἔστω, 3. ſing. imperat. ab εἰμί, ſum. ab inuſit. ἴω, quod in imperat. ἴτι, ἴστω, & ἔταῖ ſtus.

H T.

H'ϑυ, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐτέω, credo, juxta, ab αὐχὴν, glorior.
H'ϑύε, & ὕτε, 3. ſing. imperf. ἐθύνω, dicebam, verbi αὐδάω, fut. ἠσω. Th. αὐδὴ, ἧς, ἡ, vox.
H'ϑύλεγτο, Dor. pro ἠὐδάκοντο, 3. plur. aor. 1. med. verbi, αὐδάζομαι, loquor. idem ac αὐδάω. Th. αὐδὴ, ἧς, ἡ, vox.
H'ϑύσατ, ὁ, qui dixit, perf. part. act. ab αὐδάω, ſ. σω, vocem edo. Th. αὐδὴ, ἧς, ἡ, vox.
H'ϑύσαν, Att. pro ἐδύσαν, a. 1. verbi δύω, volo, inquiebam.
H'ϑῦσι, dormivi, imperf. vel aor. a. act. verbi εὕδω, dormio. ſ. εὑδήσω.
H'ϑνα, arefeci, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, a. refacio. Th. αὖος, η, ον.
H'ϑὼλόω, ῶ, ῆ, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀθλόω, dirigo. ſ. ωσω. p. κα. Th. ἀθλὸς, τὸ, certamen.
H'ϑοιζεν, imperf. Att. pro ἐδοίζουν, ον, verbi δοιάζω, vacat mihi. ſ. ἰσω. quod ex δὶς, bene, & κοιρὸς, ὁ, ὃ, occaſio, tempus.
H'ϑρόηται, ὁ, pulchricoma, Poetica dictioli, pro ἐύκομος. gen. ἐυκόμοιο. ex ἐὺ, bene, & κόμη, ης, ἡ, coma.
H'ϑυλε, 3. ſing. imperf. act. ἠύλεον, ον, verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλὸς, ὁ, ὃ, tibia.
H'ϑλεύσαμεν, plur. aor. 1. ind. activ. τοῦτον, verbi αὐλέω, tibia cano. ſut. ησω. p. ηκα. Th. αὐλὸς, ὁ, ὃ, tibia.
H'ϑλήθη, ης, ην, & in 3. plur. ἠυλήθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi αὐλόω, ſtabulor, perpendo, excubo. perf. κεκαύλωται. Th. αὐλὴ, ἧς, ἡ, aula, ſtabulum.
H'ϑλησεν, 3. ſing. imperf. Att. verbi ἐλαύνω, benefico. ſ. ἐσω. p. ἐλήλακα. ex ἐὺ, & ἀλάομαι, verbum. quod a ἀλὼ, dico. p. m. Attice.
H'ϑν, bonum, acc. ſing. ab ἦϑς, bonus. Th. ἠὖς, ἐὺ, idem.
H'ϑξανε, 3. ſing. aor. 2. vel imperf. verbi αὐξάνω, augeo, invaſeo. ſ. αὐξήσω. p. αὔξηκα. a. 2. paſſ. ηὐξήϑην. Th. αὖξω, idem.
H'ϑξατο, 3. plur. aor. 1. med. Att. verbi ἐυχομαι, oro.
H'ϑξεν, ingemuit, aor. 1. ind. act. verbi αὐω, & per ἐυαύω αὖν. ſut. αὐσω. hinc præſens, ἠύω, ſonum edo. ſut. ξω. p. κα. ſ. ωξα. Vel a comm. ſ. αὔσω, Dor. αὐξω.
H'ϑξεν, 3. ſing. imperf. paſſ. ab αὐξάνω, pro αὐξάνομαι, augeo. ſ. ἠσω. med. αὐξήσομαι. Th. αὖξω, idem.
H'ϑξηϑε, auctus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi αὐξάνω, augeo, invaſeo. ſ. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 2. paſſ. ηὐξήϑην. Th. αὖξω, idem.
H'ϑξησε, auxit, aor. 1. ind. act. vide ἠὐξήϑη. Th. αὖξω, idem.
H'ϑξον, & ἤϑξον, aor. 1. ſyncopat. pro ἠὐξησάμην, augeo. ſ. ἠσω. p. ηὔξηκα. a. 2. paſſ. ηὐξήϑην. Th. αὖξω, idem.
H'ϑπε, ingemuit, 3. ſing. imperf. act. verbi ἠύω, ſonum edo. ſut. ξω. p. κα. ſ. ωξα. Vel a comm. ſ. αὔσω, Dor. αὐξω.
H'ϑρε, 3. ſing. imperf. paſſ. ab αὐξάνω, pro αὐξάνομαι, augeo. ſ. ἠσω. med. αὐξήσομαι. Th. αὖξω, idem.
H'ϑρησε, auxit, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐξάνω, augeo. ſ. ἠσω. p. ηὔξηκα. a. 2. paſſ. ηὐξήϑην. Th. αὖξω, idem.
H'ϑρον, & ἤϑρον, aor. 1. ſyncopat. pro ἠὐρησάμην, invenio. ſ. εὑρήσω. p. εὕρηκα. ſut. ἐρῶ.

H Φ H X

H'φαε, perf. act. ab ἄπτω, necto. ſ. ψω. a. 2. ἔφον, perf. paſſ. ἅφημαι. a. 1. paſſ. ἡφϑην. H'φαινε, 3. ſing. imperf. act. verbi φαίνω, clamo. H'φε, pro ἦσε, ſecit, ranquam. per crāſin, & dialyſin ἔση. pro ἔσω, adverb.

H Φ.

H'φαι, perf. act. ab ἄπτω, necto. ſ. ψω. a. 2. ἔφον, perf. paſſ. ἅφημαι. a. 1. paſſ. ἡφϑην.
H'φαιστε, 3. ſing. imperf. act. verbi φαίστω, accendo, & αἴστω, ardeo.
H'φαιτο, contrectavi, aor. 1. ind. activ. verbi ἅπτω, tracto. quod ab ἁφὴ, ἧς, ἡ, factus. Th. ἅπτω, tango.
H'φἀνιζεσκον, p. pl. pluſq. perf. act. ab ἀφανίζω, non parco, contemno. imperf. ἀφάνιζον. perf. part. ἀφανίσας, quod ab ἀφανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὃ, qui non pareit. ab a priv. & φαίνομαι, pareo.
H'φαὐλαν, conceſſi, pro ἀφαύλαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀφαυλάω, dimitto, permitto. quod ex ἀπὸ, & ἀφαύλη, ης, ἡ, habena.
H'φἀυλησαν, ſ. duplici augmento, pro ἀφαυλισαν, perf. part. act. verbi ἀφαυλίζω, habenas directo. ex ἀπὸ, & ἀφαύλη, ης, ἡ, habena.
H'φἄω, Dor. pro τφάω. ſ. ησω. a. 1. paſſ. ab τάφω, tango.
H'φἄσατ, attigiſſe, perf. inf. paſſ. ab ἄπτω, tango. ſ. ψω. p. φα. perf. paſſ. ἅφημαι.
H'φε, permiſit, aor. a. verbi ἀφίημι, ſeu ἀείρω, permitto. cujus aor. ἄφησα, & cum augmento præpoſitionis ἀφῆκα, ης, ε. Vel poetius dicendum, eſſe a. a. verbi ἀφίημι, dimitto. ſ. ἀφήσω. a. 2. ἔφην.
H'φεις, emittebat, 3. ſing. imperf. pro ἵει, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἵημι, emitto, vel ut alii volunt ἐείημι. Th. ἐω, mitto.
H'φειδήσω, ν, ας, ασν, aor. 2. med. verbi ἀφείδω, vel ἀφειδέω, parco. ſ. ἀφείσομαι.
H'φειδέσι, perf. inf. paſſ. verbi ἀφειδέω, termino, deſinio. ſ. ἰσω. p. ἀφώρικα. quod ex ἀπὸ, & ὅρος, ου, ὁ terminus, limes.

H X.

H'χε, 3. ſing. perf. act. verbi ἠχω, duco. ſut. ξω. p. χα. perf. inf. paſſ. ἦχϑαι. a. 1. paſſ. part. ἀχϑεὶς, ductus.
H'χη, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ἠχέω, ſono. ſ. ἠσω. Th. ἦχος, ου, ὁ ſonus.
H'χηεν, 3. plur. imperf. act. vide ἠχήεις, η, ον, ſonorus. Th. ἦχος, ου, ὁ ſonus.
H'χὴ, idem ac ἦχος, ου, ὁ, ſonus.
H'χήεις, ὁ, & in ſ. ἠχήεντ, ſonans, adject.
H'χήεσσα, η, ὁ, ſonans, ſonorus.
H'χήεσσαν, η, ὁ, ſonorus.
H'χθέσθαι, agre tuli, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀχθομαι, agre fero. ſ. ἐσω. p. ἔσμαι, quaſi ab ἄχϑος, ους. Th. ἄχϑος, ους, τὸ, pondus.
H'χθόμαι, inimicus fui, perf. ind. paſſ. verbi ἐχθάνομαι, quaſi ab ἐχ ἐχθομαι. ſ. ἐσω. p. ἔχϑηκα. a. 1. med. ἐχθόμην. aor. 2. med. ἐχθόμαν. Th. ἔχϑος, ους, τὸ, odium. Sunt qui velint, ἀχθόμαι, ſum invitus, derivari. Tum Thema eſt ἄχϑος, ους, τὸ, onus.
H'χθος, ους, τὸ, auctus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi αὐξω, duco. ſ. ἄξω.
H'χθος, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi ἐχθάνω, odio proſequor. ſ. ἐσω. p. ἔχϑηκα. Th. ἔχϑος, ους, τὸ, odium.
H'χθόμενος, odio fui, & in 3. plur. ἐχθόμενοι, a. a. ind. med. verbi ἐχθάνομαι, odio fum. quab ἐχθάνω. vide ἐχθάνω. Vel eſt imperf. verbi ἐχθάνομαι. Th. ἔχϑος, ους, τὸ, odium, vel ἄχϑομαι. Thema ἄχϑος, ους, τὸ, pondus.
H'χι, pro ἦ, ubi, adverb. Them. ὅϑι, ἦ, ᾗ.
H'χαντε, 3. ſing. aor. 1. verbi ἀχαλὸω, caligo, obtenebror. ſ. ὠσω. Th. ἀχλὺς, υος, ἡ, caligo.
H'χμαλώτευσε, 3 ſingul. perf. paſſ. verbi αἰχμαλωτεύω, capitum duco. a. 1. act. ἐχμαλώτευσα, ας, ε. vide ἐν αἰχμαλώτοις, captivus.
H'χνη, pro ἔχνη, imperf. activ. ab ἔχω, habeo. ſ. ἴσω.
H'χόεν, σεν, ὁ, ὃ, ſonipes, e pedibus ſonitum edens.
H'χὼ, ὡς, ἡ, ſonus, vox. An ab ἠχέω, perf. act. verbi ἠχω, frango? an potius ab ἀω, flo? unde ἀὴρ, clamo. Hinc ἠχέω, ſono. H'χὼ, οὺς, ὁ, ἡ, Echo. ἐκηχέω, ſono, inſono. κατηχέω, ſono, inſtituro, qua prima rudimenta alicujus ſcientiæ traduntur. κατηχήσεις, ὁ, ἡ, qui prima clementa tradit. κατηχήσεως, ὁ, ἡ, qui prima elementa diſcit.

H'χρεον

Ηγεμόνεω, & in 3. plur. ἡγεμόνευσιν, 2. 1. ind. pall. verbi ἡγέομαι, inurilem reddo, I. ἀνω, p. ἡγέμονα. ex a priv. & χρείη, as ὁ, ὑλίης.

Η.

Η'ὠϊάων, ης, ονος, attigi, aor. 1. med. verbi ἠΐθεος, seu ἄνθος, tango, fut. ὦω, p. ἤϊκα.

Η'ὦτα, ας, ά, aor. 1. ind. act. verbi ἠΰω, coquo. f. ἠύσεω. inde ἠδυμα, pulmentum.

Η Ω.

Η'ὼ, pro ἠὼς. vide ἠώς, aurora.

Η'ὼϊος, mane. Est & ἠωΐθεν, dilneulo. Th. ἠώς, aurora.

Η'ὼϊε, ady. in aurora. ab ἠὼς, aurora,

Η'ὼϊνος, 3. singul. plusq. perf. act. verbi ὠΐνω, sterno. fut. ἐσω. p. ὠίνεσα. Th. ὠόω, ονος, ὁ, ovum.

Η'ὼϊσαν, 3. singul. imperf. verbi αὐωΐσομαι, attollor, evehor. Them. αὐωΐω, fursum tollo.

Η'ὼϊσεν, imperf. act. verbi αὐωΐω, in sublime attollo. f. ὄσω. p. ὐώισα.

Η'ὼς, ους, ᾗ, ᾖ, aurora, diluculum, antemeridianum tempus, dies. acc. ἠῶ, & ἠώ, pro ἠῶν, vel ἠών. hinc ἠῶθι, ἠῶ, & ἠώϊ, pro nocte, vel sero. hinc ἠῶος, ἠώϊος, matutinus. ab ὠόω, splendeo, ut fit quasi αὐώς· ἀω mutatur in ε, & inde fit ἠώς. vepr. ἠὼ, ad auroram.

Θ

Octavæ litteræ figura, novem denotat. fonum habet Ϯ. addita aspiratione, ϑ Jon. pro τ. ϑ in ϑ. Kol. ut ϑ ϑ.

Θ', pro τε, & ; sequente aspiratione.

Θάασσον sedebat, 3. sing. imperf. verbi θαάσσω, idem ac θᾶσσω, fedeo, caleriter moveor. Th. θᾶσ, ρ. θ, celer, velox.

Θαγε, 2. singul. fut. 2. med. θαγέομαι, verbi θάσσω, propero, pro θάασσον. vide θάασσον.

Θαδδαῖος, ε, ὁ, nomen Apostoli, Thaddæus. Syriace uber.

Θαίνω, Dorice, pro τίθημι, & hoc Jonice. pro ϑῆσσω, 3. singul. imperf. verbi θαίνομαι, & Jonice. θήσσομαι, ομαι, fpecto.

Θάϊρ, Jon. pro θᾶς, celer, velox. imperf. verbi ἐάομαι, pro θάομαι, ſpecto. f. ἀσομαι. fic θάσσω, pro θάομαι aipice, 2. 1. imperat. med. θαήσομαι, pro ἐπισήμανον, Dor.

Θάϊρα, ατος, τὸ. Dor. pro θᾶμα, τό, ſpectaculum. vide θάομαι.

Θαητὸς, ὴ, ὸν, mirus, admirandus, conſpicuus, Dorice. pro θαυτὸς, ab eodem verbo.

Θαΐζω, πτω, impello. Heſych. pro θάλλω. An ἀνθω, pro ἄϊμι, & ϲαθάνω, & a βάω, vis?

Θαιμιὰς, ὁ, domus, plantatio; θαιμὰ, ἀπόφθεγμα, Heſych. an corruptum a δῆμος?

Θαιρὸς, ὁ, caido, axis. a θάω, janua. Heſych.

Θαλάμη, ης, ἡ, cubile: piſcium latibulum: quia eli iis Θάλαμος. Nam & θάλαμος pro latibulo piſcium dicitur. eſt & θάλαμος, pars narium, quæ μεζῶν ὑπηρέτησιν. Item ſalinæ, fanum Caſtoris, ac Pollucis, quia ὀπτὸς, domus.

Θαλαμίη ὕλη, ligna thalamo ſtruendo apta. Thama θάλαμος, ὁ, ἡ, thalamus.

Θαλαμιοτόλος, ὁ, ἡ, cubicularius, in thalamo verſans. ex θάλαμος, thalamus, & πολέω, verſo.

Θαλαμίη, ης, ἡ, navis foramen, qua remus in aquas exſertus exſtat. Th. θάλαμος, thalamus, cubile, cella.

Θαλάμιον, ὁ, ad thalamum pertinens: ut in navi θάλαμιον, remex.

Θαλαμίτης, dat. plur. Jon. a θάλαμος, cella.

Θάλαμος, ὁ, ἡ, thalamus, cubiculum, cella, domus: pars navis infera, Poll. l. 1. Nupitarum locus, & dies. item latibulum piſcium, Ariſtot. l. 4. anim. & nidus avium. Hinc θαλάμη, ης, ἡ, cubile. θαλάμιος, ad thalamum pertinens. Ἐπιθαλάμιον, carmen nuptiale.

Θάλασσα, ſeu θάλαττα, ης, ἡ, mare, aqua marina, aqua ſalſa. quaſi a θάλλω, quod virtei ſit coloris, vel quia aquarum vi eſt omnis virtor, & generatio. unde Thales aquam principium corporum principium dixit. vel quia θαλὴς, turbida eſt aqua marina. Lib. 3. Reg. cap. 10. θάλασσα, pro ſuleo pontur. hinc θαλάσσιος, θαλασσαῖος, & θαλάττιος, ᾱ, ὁ, ἡ, marinus.

Θαλασσοκράτωρ, maris imperium obtinere. hinc θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, qui maris imperio potitur. ex θάλασσα, ἡ, mare, & κράτος, fortiter impero. Th. κράτος, ους, τὸ, robur.

Θαλάσσιος, ᾱ, ὁ, ἡ, marinus, a θάλαττα, ης, ἡ, mare.

Θαλάσσω, Poet. pro θάλλω, virei, 3. ſingul. præſ. ind. verbi θάλλω, vireo.

Θαλέθοντες, οι, florentes, præſ. part. verbi θαλέθω, idem ac θάλλω, floreo.

Θάλεια, ας, ἡ, nomen Muſæ, Thalia. Eſt & θάλεια, ſen θαλία, ἡ, epulum ſolemne, dies feſtus, omnium rerum affluentia. Th. θάλλω, vireo.

Θάλεις, ους, ὁ, ἡ, virens, floridus, a θάλλω, vireo. θάλεσι, ῑ, florens vitæ ſtatus, dies feſtus.

Θαλεσίη, ᾱ, ὁ, ἡ, in flore exiſtens. ab eodem rhem. θαλεσίφρων, proſpitus, comp.

Θαλὴς, ὁ, fut. θαλήσω. Poet. floreo, vireo. metaph. decoror, ornor. ἐθάλησε, aor. 1. Jon. Th. θάλλω, vireo.

Θαλὴς, Jon. θαλεὶς, ὁ, ἡ, nomen mulieris, Thalia. Et θαλίαι, convivia ſunt, ſolemnitates. θαλιῶν, florida convivia agito. Th. θάλλω, vireo.

Θαλία, convivium, dat. ſing. θαλίᾳ, dativ. plurali ſic. a θάλεια, ης, ἡ, convivium ſolemne. Th. θάλλω, vireo.

Θαλλὶς, ſeu θαλλὶς, ιδος, ἡ, idem etiam ac θαλλὸς, ὁ, ἡ, ramus virens, germen. Th. θάλλω, vireo.

Θάλλουσι, ας, ά, Dorice. pro θάλλεται, ε, ι, ſi, florens, præſ. part. f. g. a θάλλω, vireo.

Θαλλὸς, ὁ, ἡ, olea, pinus ramus, omnis frons virens. θαλλοῦ, οῦ, τὸ, ſtirps, planta. a θάλλω, vireo.

Θάλλουσι, florent, 3. pl. ind. præſ. a θάλλω, vireo, pullulo.

Θάλλω, fut. θαλῶ, vireo, pullulo, floreo. p. τὸ θάλεσα. hinc θαλερὸς, ὁ, ἡ, virens, floridus. an a θάλης, germen?

Θαλὴς, τος, τὸ, germen, Poet. pro θαλὲς, ους, ὁ, vel θαλλὸς, ὁ, ἡ, proles, filius. Et pro παῖς, ἴδος, honor, gloria, decus. Th. θάλλω, vireo.

Θάλπουσι, Jon. & Dor. pro θάλπει, cremaris, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. a θάλπω, foveo.

Θάλπιος, ᾱ, ὁ, nomen proprium, quaſi a θαλπιὰς, calefco. Th. θάλπω, foveo.

Θάλπιον, pro θάλπιος, præſ. part. Poet. a θάλπω, calefacio, foveo, f. ὦ. vel θαλπήσω. Cant. 4. 6. εἰς θαλπιὸν, ubi Aquila ἐπὶ τὴν ἐλάϊαν. Hieron. in propugnaculis. Juvenis, ad armaria. Alii, turres præaltas vertunt.

Θάλπω, f. ὦ, foveo, calefacio. q. θάλλειν ποιῶ, florere facio. hinc θαλπὶς, ιος, ἡ, focus, fomentum. θάλπει, ους, τὸ, calor, æſtus.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum, item ſpes, quia calefacit: ut contra metus frigefacit. ab eodem them. Vide Hefych.

Θαλπὼν, Hefych. θάλπων τὸν, florrere facit. θαλπὼ, calefacio. θαλπώσῃς, calidus.

Θαλπώσιος, ᾱ, ον, ex novis frugibus factus, ut pania θαλπώσιος. Sed θαλπώσιε, feſtum poſt comportatas fruges: primitiæ frugum. Themθάλλω, virens, germino.

Θαλῳδὴς, ὁ, calefactus, aor. 1. part. paſſ. θαλφθεὶς, 3. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. verbi θάλπω, foveo. f. ὦ.

Θάλψαι, p. plur. aor. 2. ſub. act. verbi θάλπω, vel θαλέω, foveo.

Θαμὰ, adverb. crebro, frequenter. θαμέες, I. dem. q. ἐκ ἀραῖ, quod fimul eſt; inde θαμὲς, ους, ὁ, frequens. hinc θαμὰ, ὁ, ἡ, crebet, frequens. θαμινὸς, ὁ, ἡ, idem.

Θάμαρ, ὁ, nomen mulieris θαμάρου, Thamar. Hebr. palma.

Θαμβέω, ὁ, plur. aor. 2. ſub. act. verbi θάλλω, vel θαλέω, foveo.

Θαμὰ, adverb. crebro, frequenter. θαμέες, I. dem. q. ἐκ ἀραῖ, quod fimul eſt; inde θαμὲς, ους, ὁ, frequens. hinc θαμὰ, ὁ, ἡ, crebet, frequens. θαμινὸς, ὁ, ἡ, idem.

Θάμαρ, ὁ, nomen mulieris θαμάρου, Thamar. Hebr. palma.

Θαμβέω, ὁ, plur. aor. 2. ſub. act. verbi θάλλω, obſtupefacio. fut. ὦσω. Th. θάμβος, ους, τὸ, ſtupor.

Θαμβῶσι, ὦ, obſtupefacio, expavefco. f. ὦσω. p. θάμβηκα. præſ. paſſ. θαμβέομαι, expavefco, obſtupefio. imperf. paſſ. ἐθαμβούμην, ἐθάμβουν, & 3. plur. ἐθαμβέοντο, ἐτετο. aor. 2. paſſ. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, ους, τὸ, ſtupor.

Θαμβῶσιος, expavit, 3. ſingul. aor. 1. Jonic. pro ἐθαμβήσατο. verbi θαμβέω, expavefco.

Θαμβῶσι, ους, τὸ, ſtupor, attonita admiratio. hinc θαμβῶσι, ſtupeo. q. a θάμω, idem ac θάσσω.

Θαμείης, & θαμείαι, frequentes, crebri, nom. & acc. plur. a θαμὲς, frequens.

Θαμειὸς, ης, ὁ, ἡ, θαμειὸν, ὸ, ἡ, frequens. Th. θαμὰ, adv. crebro.

Θαμὲς, ους, ὁ, ἡ, frequens, crebet. nom. plur. θαμέες, frequentes. Th. θαμὰ, crebro.

Θαμίζω, frequento, frequens fum.

Θαμιτοπλὴξ, Sey hice Neptunus appellatur.

Θαμινὸς, frequenter, crebro, Poetic. adv. idem ac θαμὰ, crebro.

Θάμνος, ὁ, ἡ, frutex, frutietum, quaſi ex ber ramis. a θάμνεσθαι, crebet, & quaſi denſus. Fructex enim in ſylvis denſius coacte ſcunt, quod a θάμω, crebro.

Θάμνος, ὁ, ſolemnis coetus, congregatio, quæ θάμω, id eſt, cum frequentia congregatus.

Θανάσιμος, ᾱ, ὁ, ἡ, lethalis, mortifer, a θνήσκω, morior.

Θανατηφόρος, ᾱ, ὁ, ἡ, lethifer, a θάνατος, & φέρω, mors, quod a θνήσκω, morior, & φέρω fero. præt. med. πέφορμαι.

Θάνατος, ὁ, mors, gen. Jon. θανάτοιο, a θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον. θανάτῳ νόμος, dare lethi.

Θανατὼσι, præſ. inf. a θανατόω, occido, interficio.

Θανατῶσι, ὦ, occido. fut. ὦσω. p. τεθνάτωκα. 2. 1. θανάτωσα. aor. 1. ſub. θανατώσω, τε, τι. aor. 1. inf. act. θανατῶσαι. aor. 1. indpaſſ. ἐθανατώθην, ης, η. 2. 1. part. paſſ. θανατωθὲς, ἐντὸς, ὁ, ἡ, ab eodem themate.

Θανατῶσιν, 3. plur. a 2. ſub. act. verbi θανατόω, occido.

Θανέειν, pro θανεῖν. a 2. inf. a θνήσκω, morior.

Θανέεσσι, a 2. inf. act. Jon. & Dor. pro θανεῖν, mori, a θνήσκω, morior.

Θανεῖν, mori, aor. 2. inf. act. verbi θνήσκω, morior. f. 2. θανήσομαι. p. τέθνηκα. a 2. ἔθανον.

Θάνεμεν, a. 2. opt. act. eiuſdem verbi.

Θανέοντες, mortuæ, gen. Dor. pro θανόντες, aor. 2. part. f. g. a θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον.

Θανὼν, τος, ὁ, part. m. act. neut. gen. θανόντος, accuſ. ſing. m. g. θανόντα, genit. plur. a. 2. part. a θανὼν, όντος, ὁ, verbi θνήσκω, morior.

Θανοῦμαι, fut. 2. med. θνήσκω, aor. 2. part. act. f. g. a θνήσκω, morior.

Θανὼν, όντος, ὁ, qui mortuus eſt, a. 2. part. act. ab eodem verbo.

Θάομαι, 3. plur. pro θάονται, accuſ. ſingul. partpraſ. act. verbi θάω, vel θάομαι, ſpecto.

Θαπτὸς, ſepelibeat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi θάπτω, ſepelio.

Θάπτω, fut. ψω, ſepelio. fut. ὦ. p. τέτραφα. aor. 1. ind. ἔθαψα. aor. 1. inf. θάψαι. aor. 2. ind. ἔταφον. aor. 2. inf. ταφεῖν, ῆναι, ῆς, ἡ, ſepultus fui. aor. 2. inf. paſſ. ταφῆναι, fatus. 2. paſſ. τέταμμαι. præt. med. τέτραμμαι. Hinc τάφος, ου, ὁ, ſepulchrum. ταφὴ, ῆς, ἡ, ſepultura. τετυμβῶσι, ῶ, ὁ, ἡ, ſepulchralis, funebris. quaſi a τύμβος, id eſt, pono, vel ab ἔτυμος, i. e. præſto, accendo: quod veteres cadavera non ſepelirent, niſi concremata, & ad cineres redacta.

Θάρα, ᾱς, nomen viri, ἄλλως, Zara. Hebr. ſpirans.

Θαργηλιὼν, ὼνος, ὁ, ſc. ἱερὸν, feſtum. Vel Θαργήλια, τὰ, ſc. ἔρια, facra in honorem Apollinis, & Dianæ. Cum pro primitiis facra faterent, quotannis femina in olla, quam vocabant Θάργηλον, eodem nomine quoque ipſam ἱερεῖαν, id eſt, ſupplicationem. q. a θέρω, calefacio, & γῆ, terra. nam inde frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, ὼνος, ὁ, undecimus menſis Athenienſium: quia ὑπὸ τὸν χρόνον, calefacit terram. Aprili reſpondet.

Θαργήλιος, idem ac Θαργηλιὼν, ὁ, fidens, Them. Θάρσος, ους, τὸ, fiducia.

Θαρσέω, præſ. inf. a Θαρσῶ, confido, bono ſum animo.

Θαρσῶ, ὦ, confido, bono animo ſum. f. τέω. p. τεθάρρηκα. a. 1. ἐθάρρησα. a Θάρσος, ους, τὸ, idem ac Θάρσος, fiducia.

Θαρσαλέος, ᾱ, ὁ, ἡ, fidens, audax. comp. Θαρσαλέωτερος, ον, pro θαρσαλέος, ſubſtantive. Thema Θάρσος, ους, τὸ, fiducia.

Θαρσαλέως, audaciter, adv. a Θαρσαλέος, fidens, audax.

Θάρσει, confida, præſ. imperat. activ. a Θαρσέω, fiduciam habeo. præt. pro Θαρσεῖν. Θαρσήσω, a. 1. part. τὸ Θαρσηκὼς. perf. act. Th. Θάρσος, ους, τὸ, audacia.

Θαρσεῖς, ἡ, ὁ, Thariſenſis. Θάρσος, ους, τὸ, Tharſus, D. Pauli patria.

Θαρσέτω, ας, ᾱ, Dor. pro Θαρσείτω, ει, ῑ, confidens.

Θαρσήσω, a. 1. part. act. vide Θάρσει.

Θάρσος, ους, τὸ, & per metathefin Θράσος, ους, τὸ, fiducia, audacia. q. a θέρω, calefacio. ut θυμὸς eſt calidus, & audax. Θαρσὸς ἔργον, audax factum: hinc Θαρσὸς, ὸν, ὁ, ἡ, audax. Θαρσαλέος, ᾱ, ὁ, ἡ, idem. Θαρσὺς, fiducia præditus fum. Θαρσῶ, idem.

Θρασύς, ύος, ὁ, audax. θρασύτερος, audacior. Θρασύβουλος, ου, ὁ, nomen urbis, Tharsus, Apollonis Pauli patria. Ponitur & pro Oceano. 1. Reg. 22. 49. Pro gemma, Exod. 28. 19. Actor. 3. 30. hinc Θρασύλος, Tharsilus.

Θαρσαλέος, Poet. pro θαρσαῖος, fiduciam affecto. inde imperf. Θαρσαλεότης.

Θαρσαῖος, fiduciam affero. f. ωσ. praef. part. f. ῶ, θαρσαίουσα. Th. θάρσος, τόδ, τό, fiducia.

Θάσσω, Dor. pro Θάσσομαι, Poet. vel Ionic. sedeo. imperat. med. verbi θάσσομαι, specto, pro quo Poetae Θάομαι.

Θασεύς, ῆος, ὁ, Dor. pro Θησεύς, Theseus.

Θάσσομαι, ponam; Dor. pro Θήσομαι, f. 2. med. verbi τίθημι, pono.

Θασσόπολις, Dor. & per crasin pro Θασσόπολ-ις, ὁ, ἡ, ut. 2. med. part. a Θάσσομαι, specto.

Θάσσος, ου, ὁ, Thasus, insula quadam maris Aegei. unde Thasia uva. An a Θάω, pono, quod bene posita?

Θάσσων, τος, celerius, compar. pro ταχύτερ, ex ταχύς, celer.

Θάσσω, sedeo, a Θάω, pono, quod est sedere facio.

Θάσσων, ὁ, celerior, quasi θοάσσων, a θοός, celer, comparativus ex ταχύς, celer, ταχύτερ, & θάσσων, celerius.

Θάττω, ὁ, ἡ, literaturet, a τάω, pro ὁ, ἡ, τηθῶ. Sic θαττήρ, pro τὸ τήθη, & sic porro θάττημα, Dor. pro τὸ τήτη.

Θαῦμα, ατος, τό, res mira. in plur. θαύματ', pro θαύματα. Th. θαυμάζω, admiror.

Θαυμάζομαι, 2. plur. praes. ind. θαυμαζόμεθ'. 2. plur. f. 1. med. a θαυμάζω, miror, admiror, colo.

Θαυμάζω, miror, admiror, colo, observo. imperf. ἐθαύμαζον, ας, ε. f. αξω. 1. Ἰδ θαυμάσσω, ας, ε. a. 1. fub. act. θαυμάσσω, σ, ης, perf. pall. τεθαυμάσμαι, θαυμάσθω, σ, ε. 2. 1. inf. paff. θαυμασθῆναι, admirationi effe. f. 1. med. θαυμάσομαι, ῃ, ται. q. a θαῦμα, miraculum, quod a Θάω, vel θαύω, ut fit quafi θάυμα, fpectaculum, quo vifo homines mirantur. hinc θαυμάσιος, α, ον. & θαυμάσιος, ὁ, ἡ, ον. idem θαυμαστός, mirabilis. θαυμαστὸς, ὁ, ἡ, idem θαῦμα, ατος, τό, admiratio, miraculum.

Θαυμάσσω, admiror, pro θαυμάζω. inde θαυμάσσεται, fut. paff. pro θαυμασθήσεται.

Θαύμασσον, gen. fing. a θαῦμα, ατος, ὁ, nomen viri.

Θαυμαστός, ὁ, ἡ, admirabilis. ὁ θαυμαστὸς, non eft mirum. Th. θαυμάζω, miror, admiror.

Θαφθῆναι, ἄσω, ας, ε, fepultus, a, um, in dativ. plur. θαφθῆναι, aor. 1. part. paff. a θάπτω, fepelio. aor. 1. inf. paff. θαφθῆναι.

Θάψαι, aor. 1. inf. act. verbi θάπτω, fepelio. f. ψω. a. 2. τάφον.

Θάψια, ας, ἡ, herba quadam ferulacea, a Thapfo infula fic dicta.

Θάψος, ου, ἡ, lignum Scythicum. Vel herba ad tingendum apta, quia lanam rubefacit. a Thapfo flumine, ubi nafcitur, ita dicta.

Θάω, video, fcil. cum ftupore. Eft & Θάω, nutrio.

Θ Ε.

Θεά, ᾶς, ἡ, Dea, θεᾶ, gen. plur. Dor. fed θεῶν, pro θεάων. Hefiod. Th. θεός, Deus.

Θέαμα, ατος, τό, fpectaculum. accid. fing. Dor. Thema θεάομαι, fpecto. Poteft & etiam dici in praef. imperat. act. a θεάω, fpecto.

Θεαγγελεύς, έως, ὁ, qui denunciat folemnitates deorum, graece a Ex θεός, & ἀγγέλω.

Θεαγοσύνη, ας, ἡ, deorum evocatio, aufpicium, divinatio. A θεός, & ἄγω.

Θεάδε ἔα, quo, divinus fum, vaticinor, loquo ut deo plenus. a Θεός.

Θεάδηκε, aor. 1. inf. paff. verbi θεάομαι, fpecto, contemplor.

Θεαιτο, idem ac Θεά, Dea.

Θεάομαι, ῃ, ται, contemplatorum.

Θεάομαι, fpecto, contemplor. fut. 2. med. ἀθεήσομαι. perf. pall. τεθεώμαι. a. 1. paff. ἐθεάθην. aor. 1. inf. paff. θεαθῆναι. aor. 1. med. ἐθεησάμην, ω, σθαι. aor. 2. inf. med. ἰδέσθαι. aor. 2. part. med. θεασάμενος. hinc θέαμα, ατος, τό, fpectaculum. θεατὴς, ὁ, ἡ, fpectator. θεᾶτρον, ου, τό, locus, in quo ludi fpectantur. q. a Θάω, contracte ex θεάω, fpecto, fcil. cum admiratione.

Θεᾶτρον, ου, τό, pro loco facro, vel templo fumitur. Erat enim Θεᾶτρον locus publicus in Aegina inful. a, ubi eouvivia fiebant. Alii fanum Pythii Apollinis fuiffe dicunt. Pind. Scholiaft.

Θεαύμανται, ῆ, aor. 1. partic. med. θεάομαι. aor. 1. inf. med. a θεάομαι, fpecto.

Θεαυτὴς, ὁ, ἡ, fpectator. acc. plur. θεαυτὰς, a θεάομαι, fpecto.

Θεαυτρίζω, in theatrum omnibus fpectandum produco. f. ίσω. p. πεθεάτρισμαι. perf. paffiv. πεθεάτρισται, quod a θεᾶτρον, ου, τό, theatrum, a θεάομαι, fpecto.

Θεάτρου, ου, τό, theatrum. fpectaculum. dativ. fing. τῷ θεάτρῳ. Th. θεάομαι, fpecto.

Θεάφι, dicitur pro θέαν, 3. fingul. imperf. Ion. verbi θέω, curro.

Θεῖ, legitur 1. Reg. 14. 20. Exech. 4. pro thalmo. Symmachus vertit ἐθεῖ, folam, limen. Aquila τὸ ἔρυμα, vallibulum, limen.

Θείον, Poet. & Ion. pro θεῖον, ου, τό, fulphur. hinc θειόω, fulphure fumigo. Sic & θείοω, Poet. pro θείω, ας, ε, divinus, divina, divinum.

Θείδιακόν, Ion. pro θεάμασθ-ε, ὁ, ἡ, praef. part. a θεάομαι, αμαι, fpecto.

Θείειν, ῆς, ὁ, Poetic. pro θεῖον, divinus.

Θείη, Dorice, Ion. pro θεᾶ, a θεά, Dea. Th. θεός, Deus.

Θείησιδας, contemplari, Ion. pro θεάσασθαι. a. 1. inf. med. a θεάομαι, fpecto.

Θείησιν, Ion. pro θεᾶσιν, 3. fing. fut. med. verbi θεάομαι, fpecto. f. τεύσομαι, & Ion. θείσομαι, p.

Θεῖτε, ὁ, ἡ, cum admiratione fpectandus. a Θάω, cum admiratione fpecto. Th. θεάομαι, fpecto. fut. θεάσω, Ion. θείσω.

Θέκα, ὁ, nomen mulieris. Sed Θέκλα, divinam, Ion. pro θεῖον, a θεός, divinus, a, um. Th. θεός, Deus.

Θέλει, Ionic. vel Poetic. pro θε, currit, 3. fing. praef. a θέω, curro. f. θέομαι. Sic θέων, pro θεῖν.

Θέλεν, ὁ, ἡ, ἐν, ὁ, ἡ, ον. opt. act. Sed θέλ-ε, pro θέλοιμι, 1. fingul. praef. fub. a θέω, pono, pro quo Poetae θείω. vel eft a. 1. fub. Poet. pro θῶ, a τίθημι, pono. a. 2. τέθον.

Θένος, ὁ, ἡ, 2. inf. act. a θέω, pono.

Θέος, fortis, potentia. Poet. fut. τε. p. πεpraet. part. paff. f. g. θεσπιεσθὲν, verbatum. vide θέσω, τίθημι, id eft, cado.

Θέοντα, gen. Ion. pro θεᾶ, a θεά, Dea. divinus.

Θεόπεσσα, ponendo, 2. plural. a. 2. fub. activ. Poet. pro θέσαν, verbi τίθημι. fut. θέσω. a. 2. τέθον. a. 2. fub. ὁ, Poet. θέω, & in plur. θέωσι, & metri gratia θέφασι & θέποσι pro θέωσι.

Θέος, ου, τό, fulphur. quod a θεῖ, Deo, fit, tanquam, τὸ κερκίσιον, iguis fulminous. Eft & θέσφατος, & θεῖον, tanquam divinitus acceffum, a θεός, accedo. Eft & θεῖον, ου, τό, divinitas, numen. Th. θεός, Deus.

Θεός, οῦ, ὁ, divinus, a, um. Eft & θεῖος, Poetic. pro θεῖον. Th. θεός, Deus.

Θεοσέπτως, divinitus, adverb. comp. a θεός, Deus.

Θεότης, ητος, ἡ, diviuitas, divina maieftas. ejudem thematis.

Θεόν, per fynaloepen pro θεῖον, 2. plur. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, pono. f. θείομεν. a. 2. τέθον.

Θεότιν, ος, ὁ, fulphureus. a θέος, ου, τό, fulphur.

Θεόωντ, confecrari, Ion. pro τεθεῶσθαι, a. 1. inf. act. verbi θεόω, Deo confecro. Th. θεός, Deus.

Θεὸς, pro θέα, praef. imperat. activ. a θέω, pono, 2. fing. a τίθημι, volo, vis. f. θελήσω. a. 1. part. θελήσας.

Θεοφὶν, ῖνος, ὁ, veneficus. a θέος, decipio. Θεόφοιτος, ὁ, pellicus, praef. part. paff. f. g. θεόφοιτητος, pellex.

Θέπων, mulceo, delinio, decipio. f. ξω. q. τὸ θέλω ἔχω, impello quocumque velim. Poffis etiam referre ad θέω, quae mamma: fit enim laffare, & quae mollitur tractando. hinc θέπτρης, delinitor. θέπτρησις, illecebra.

Θέρας, υἱς, ὁ, fingul. praef. inus. a θέω, volo.

Θέρμαιον, & θέρμιον, ου, τό, fundamentum. a θέω, pono. Them. θέμεθλον, baſis, fundamentum.

Θέρμαν, ατος, τό, volucrum, & in plur. τὰ θέρματα. θέρματ, ων, ὁ, idem. a θέω, volo, vis.

Θέρον, volam, f. 1. ind. act. ejufdem verbi.

Θέρτης, ου, ὁ, qui vult, qui libenter facit. ab eodem themate.

Θέλκω, ὁ, delinitor. θέλκησις, ν, σι, illecebra. a θέλγω, mulceo.

Θέλκτηρ, permulcatrium, gen. pl. a θέλκτης, ὁ, mentem demulcens. a θέλγω, mulceo, & τέρ, mens.

Θέλμιν, Dor. pro θέλοντα, volens, praef. part. f. g. a θέω, volo.

Θέλον, Dor. pro θέλων, volunt, 3. pl. praf. ind. act. a θέω, volo.

Θέλομεν, ῃ, τε, fundamentum. q. a θέω pono. Th. θέμεθλον, ου, τό, fundamentum.

Θέλω, feu θέλλω, volo, delector, opto. imperfect. ἤθελον, ες, ε, 1. fut. θελήσω. perf. πεθέλημαι. a. 1. θέλησα. & Attic. ἠθέλησα. aor. 2. fub θελήσω, ῃς, ῃ. Vide Ἰδίαν. an θέλω, a θέω, ἴδιον? Potius a θέω, & ἄω.

Θέμα, ατος, τό, poſitio, id ſt, quod poſitum. quaeſtio, quae pro fundamento diſſertationis ponitur. Eſt & θέμις, ſtatus naralitium, horoſcopum. a τίθημι, pono.

Θέμαν, ατος, ὁ, ἀνεμος, ventus Notus, aut Oricus.

Θεμείλιον, dativ. plur. a θέμεθλον, idem ac θέμελλος, ὁ, τὸ, fundamentum.

Θεμείλιος, Poet. pro θεμέλιος, ὁ, ἡ, & θεμέλιον, ὁ, ἡ, ὁ, fundamentum. Them. θέμαιον, idem.

Θεμείλιον, fundamentum jacio. f. ίσω. p. πεθεμείληκα, perf. paſſ. πεθεμείλημαι. pluſ. perf. ἐπεθεμειλήκειν, ης, ει. aor. 1. inf. θεμείλιον, ς. fing. Hinc θεμείλιος, & θεμέλιος, ab eod. themate.

Θέμεν, Ionic. pro θέμεναι, Dor. pro θέμεν, ponere, 2. a. 1. inf. act. θέμεν ποτὶ δὲ τοῦτο κεφὶ τοῦτ' ἐτέτυκτο, ponere omne ſtudium circa rem aliquam. θέμενος, aor. 2. partic. med. a τίθημι, pono.

Θέμερ, ὁ, ἡ, gravis, veuerandus. Th. θέμις, jus.

Θέμεθλον, Poet. idem ac θέμελλον, fundamentum. Th. θέμελλος, ὁ, τὸ idem.

Θέμελλος, ὁ, τὸ, fundamentum. q. a θέω, pono a θέμελλος, ὁ, τὸ, idem a θεμείλιος, baſis, fundamentum pono.

Θεμιστεύειν, ῃς, ὁ, Poet. a Themide contextum ἐπεθεμιστεύειν, ῃς, ε, ἐπέθευν, plico, nedo, & θέμις, jus, lex, inſtitutum. vectigal. a θέω, pono. hinc θεμιστὴς, ὁ, ἡ, legislator. θεμιστεύω, ῃς, ε, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Θεόδωρος, ου, ὁ, Theodorus.

Θεόδοτος, ου, ὁ, ἡ, divinitus, & a Deo datus. idem ac Θεόσδοτος.

Θεοειδής, forma Deum referens. ex Θεός, & εἶδος, ους, τὸ, forma. Th. εἶδω, video.

Θεόθεν, pro Θεοῦθεν, vocat. fing. a Θεόθεκτος, Deo fimilis. quod ex Θεός, Deus, & ἔοικτος, fimilis. Th. εἴοικα, affimilo.

Θεόθεν, ἀπὸ Θεοῦ, divinitus, a Deo, adv.

Θεὸς, genit. Jon. pro Θεοῦ, a Θεός, Deus.

Θέσπις. Dor. pro Θῆσπις, ος, ὁ, eurrens, praef. part. a Θέω, curro.

Θέσται, Θέσῃ, 3. fing. aor. a. med. opt. Jon. a Θέω, ὦ, pro communi Θέωμαι, Θέῃ, Θέῃ, verbi τίθημι, pono.

Θεσπέσιος, α, ον, Dearum judex: peripheraſa Paridis. a Θεός, Deus, & πέσιος, judico.

Θεσπέσιος, ου, ὁ, ἡ, a Deo conditus. a Θεός, Deus, & πέσιος, condo, creo.

Θεσπίζειν, ω, f. σω, Theologus. Tribuitur Joanni Evangeliſtæ κατ' ἐξοχὴν, per excellentiam, q. d. λόγων περὶ τὸ Θεὸν, loquens de Deo.

Θεσπιῳδὸν, Deo repugno. fut. ῥέω, pro τὸ θεσπιῳδεῖν, hinc Θεσπιῳδὸς, ὁ, ἡ, Deo repugnans. ex Θεὸς, Deus, & ἀοιδὴ, pugno.

Θέσσασθε, Poet. pro Θύσασθε, 2. pl. aor. a. ſub. act. a Θύω, pono. f. Θύσω. a. 2. Θῦσαι.

Θεσπιῳδὸς, ου, ὁ, ἡ, Poet. a Θεσπίζω, divinus, qui fortem divinitus eſt adeptus: & hinc præſtantiſſimus. Ex Θεὸς, Deus, & μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido, fortior.

Θέσφατος, gen. plur. part. praſ. a Θέω, curro. f. Θέσσομαι.

Θεόπνευστος, ου, ὁ, ἡ, divinitus inſpiratus. ex Θεὸς, Deus, & πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, Theopompus, nomen proprium. Vel a Deo miſſus. a πέμπω, mitto, & Θεὸς, Deus.

Θεοπρόπος, vaticinor. Θεοπρωπέω, ῶ, ἡ, vaticinatio. Θεοπρώπιον, vaticinium. Θεοπρόπος, ου, ὁ, ἡ, vates. quod a Θεὸς, Deus, & πρέπω, excello, decorus ſum.

Θέσπρος, ου, ὁ, Poet. ἡ Θεὸς, ὁμωνυμος, ἡ ἐλθοῦσα, a Deo excitatus, & profectus. ex Θεὸς, Deus, & προς, excito.

Θεὸς, ου, ὁ, Deus. aliquando etiam pro Deo ſumitur. q. d. Ζεὺς, pono, facio. q. d. Ζεὺς τὸ πᾶν, & idem Ζεὺς, ſeu Διάνοια, infpicit omnia, & Ζεὺς τὰ πάντα διὰ παντὸς διήκει, penetrat omnia. hinc Θεὸς, ἀγαθὸς, ὁ, Deitas. Θεῖος, α, ον, ὁ, divinus. Θεῖος, ου, ὁ, ἡ, impius. ἀθεότης, τητος, ἡ, impietas. Θεόσδοτος, α, ον, ὁ, ἡ, divinus, in quem Deus eſt. Θεόσδοτος, nomine affloro. Θεόσδοτος, ου, ὁ, aſtlarus divinus.

Θεόσδοτος, divinitus data. ex Θεὸς, Deus, & δίδωμι, do. Θεόσδοτος, a Deo datus.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, cultus Dei. Θεοσεβὴς, ἐος, ἐς, ὁ, ἡ, Dei cultor. ex Θεὸς, Deus, & σέβω, colo.

Θεοσκυγὴς, ἐος, ἐς, ὁ, ἡ, Dei odor. ex Θεὸς, Deus, & σκυγέω, odi.

Θεόστατος, α, ὁ, ἡ, Deus tanuus. Epitheton Jovis.

Θεότης, τητος, ἡ, Deitas. Them. Θεὸς, Deus.

Θεόφημος, α, ὁ, ἡ, Theotimus, nomen proprium. Vel divinus honoratus. a τιμὴ, honor. Th. πίνω, honoro.

Θεοφανὴς, ἐς, ὁ, ἡ, Jon. Dei apparitio ex Θεὸς, Deus, & φαίνω, apparco.

Θεόφιλος, divinitus, adv. Interdum & pro Θεοῦ, a Θεὸς.

Θεόφραστος, ου, ὁ, ἡ, Theophraſtus, nomen proprium.

Θεόφρων, ονος, ὁ, Divina mente præditus, vates, prophcta. ex φρὴν, mens, & Θεὸς, Deus.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla. Θεραπναὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. Θεράπων, οντος, ὁ, ſervus.

Θεραπεύω, ας, ἡ, famulor, famulatus. ab eodem themate.

Θερσκόβλοψ, dat. ſing. aor. 2. part. paſſ. f. g. Θερσκόπτομαι, 3. ſing. a. 1. opt. activ. Ἀθλοῦ, verbi Θερσκόπτομαι, famulor, ſervio.

Θερσκεύω, famulor, ſervio, curo, ſano. cum Accuſ. imperf. ἐθερσκεύον, ες, ε. f. ἐσω. p. πεθερσκεύκα. aor. 1. imperat. act. Θερσκεύσον. aor. 1. imperf. paſſ. ἐθερσκεύθην. perf. part. πεπερσκευμένος, η, ον. aor. 2. ind. paſſiv. ἐθερσκόβλοψ, ες, ε. Thema Θερσκόπτομαι, minifter.

Θερσκεία. Jon. pro Θερσκεία, famulor: famulatus.

Θερσκεύς, ως, ὁ, Dor. pro Θερσκεύων, ου, ὁ. Locus in Lacedæmone, Helenæ civitate celebris. Hinc Therapnæi ſtatres, Caſtor, & Pollux.

Θερσκεύσσα, acc. ſingul. Θερσκεύων, nom. dual. Θερσκεύω, dat. plur. a Θερσκεύων, οντος, ὁ, miniſter.

Θερσκεύων, οντος, ὁ, miniſter, famulus, ſervus. q. a Θέρω, curo. hinc Θερσκεύσσα, ης, ἡ, miniſtra. Θερσκέω, famulor, ſervio, curo. Θερσκεία, ας, ἡ, miniſterium, fanatio. Θερσκεύων, οντος, ὁ, ἡ, miniſter. item curator, medicus. Θερσκεύσσατος, η, ὁ, officioſus. ἀθερσκέτως, ὁ, ἡ, infanabilis.

Θεσπεσία, imagines, idola, Theraphim.

Θέσσω, ης, ἡ, Jon. pro Θέρσα, vel θέρμη, idem ac θέρσ, æſtas.

Θερσίτης, per ſyncopen pro Θερσιτάνης, ου, ὁ, ſuperlat. a Θέρσης, æſtivus.

Θέρσης, Dor. pro Θέρσα, gen. ſing. a θέρσ, ος, τὸ, æſtas.

Θέρω, idem ac Θέρμω, calefacio.

Θερσίζω, mero, cum Accuſ. ſuæ abſolute ponitur. f. ἴσω. p. πεθέρμα. a. 1. part. Θέρμας, αντος, ὁ, perf. paſſ. πεθέρμασα. a. 1. paſſiv. ἐθερσάθην. Th. Θέρσ, ους, τὸ, meſſis.

Θερσινὸς, ὁ, ἡ, æſtivus. a Θέρσ, ους, τὸ, æſtas.

Θερσίτης, Dor. pro Θερσίτων, præſ. inf. a Θερίζω, meto.

Θερσιτὴς, ὁ, ἡ, meſſor. ejuſdem etiam thematis.

Θερσίτων, ου, Θερσίτωνος, α, ὁ, veſtis æſtiva. Th. Θέρσ, æſtas.

Θερσὸς, nom. plur. n. g. a τερσὸς, calidus. Th. Θέρω, calefacio.

Θερμαίνω, calefacio. f. αν. a. 1. ἐθέρμανα. perf. πεθέρμανκα. præſ. paſſ. θερμαίνομαι, calcio, & calefacio me. imperf. ἐθερμαινόμην, ου, ε. pro. perf. πεθέρμασμαι. aor. 2. paſſ. ἐθερμάθην. Th. Θέρμη, calefacio.

Θέρμερον, calefacibetat, 3. ſingul. imperf. Jonic. verbi Poet. Θέρμαμαι, pro θέρμαινο, calefacio.

Θερμὸς, ὁ, ἡ, ὁ, calidus, calida, & in ſuperl. Θερμότατος, calidiſſimus. hinc Θέρμη, ης, ἡ, calor, Th. Θέρω, calefacio.

Θέρος, ους, τὸ, æſtas, meſſis. q. a Θέρω, fervco. quia calida ejus temperies, & æſtas maxime fervet, & in æſtate nos pariter incalefcimus. hinc Θερεσὸς, ὁ, ἡ, æſtivus. Θερίζω, æſtatem tranſigo, fano. Θερσιτὴς, ὁ, ἡ, meſſis. Θερσίτης, ου, ὁ, meſſor.

Θέρσος, ους, τὸ, Teerſites, nomen proprium.

Θέρσος, Æolic. pro Θάρσος, ους, τὸ, fiducia.

Θέρσος, fut. Æol. a Θέρω, calefacio. inde Θερσόμενος, ὁ, ἡ, calefactus.

Θέρω, calefacio, medeor, curo. f. Θερῶ, & Æol. Θέρσω. q. euro fovendo, calore enim fovemur, & fomentationes calidæ eſſe debent ad perſpirationem promovendam. hinc Θερμὸς, ὁ, ἡ, calidus. Θερμότης, τητος, ἡ, caliditas, calor. Θέρμη, calor æſtus.

Θέρω, pro Θέτω, pone, 2. a. imperat. act. verbi τίθημι, pono, a Θέω.

Θέσαι, poſuerunt, Jonic. pro ἔθεσαν, a. plur. aor. 2. ind. a τίθημι, pono.

Θέσθαι, aor. a. inf. med. ἐθέσθην, 3. ſing. a. 2. imperf. med. a τίθημι, pono.

Θέσις ὄνθων, carminum compoſitio. a τίθημι, pono.

Θέσκελον, per ſyncop. pro Θεσπέσιον, Deo ſimilis, admirabile. Iliad. 3. fic in plur. n. g. Θέσκελα, divina, Deo ſimilia. ex Θεὸς, Deus, & ἔοικτος, ſimilis. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Θέσπις, ος, ὁ, ἡ, lex, ſanctio, ritus, mos vetus: ſtirues ignorutes q. a Θέω, pono, ſtatuo. inde ἔθεσμος, α, ὁ, ἡ, legitimus. Θέσμια, inſtituta.

Θεσμοθέτης, α, ου, ſacrum Ceteris. Θεσμοθέτου, ſella in Cereris honorem. ex Θεσμὸς, lex, & φέρω, fero.

Θεσπιῳδὸς, ου, ὁ, ἡ, Jon. Θεσπεσιῳδὸς, vide in Θεσπεσιῳδὸς, divinus.

Θεσπίσματα, τῶν, edictum, decretum divinum.

Θεσπίσιος, α, ὁ, ἡ, divinus. genit. Jon. θεσπεσίοιο, Th. Θέσπις, ους, ὁ, ἡ, vaticinus, divinus.

Θεσπιδὴς ποῦ, ignis divinitus ardens. quod a θέσπις, divinus, & κάω uro.

Θεσπίζουσι, Dorice. pro θεσπίσασιν, aor. 2. activ. ſ. g. a θεσπίζω, vaticinor.

Θεσπίσσω, vaticinabo. Th. θέσπις, ους, ὁ, ἡ, vates, & Θέσπισμα, ατος, τὸ, oraculum.

Θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vates, divinus. q. ex Θεὸς, Deus, & ἔνω, vel ἴνω, Poetic. dico. hinc Θεσπέσιος, vaticinari, ſtatuere, ſanctire.

Θεσπρωτοὶ, gen. plur. a Θεσπρωτὸς, Theſproti, populi in Epiro.

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, nomen urbis, Theſſalonica. Gr victoria Theſſalis reportata per Philippum.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Theſſalonicenſis.

Θέσσατο, Jon. & Poet. pro ἔθεντο, 3. pl. a. 2. ind. act. Sic ἔθετο, 3. pl. a. 2. med. a τίθημι, pono.

Θέσσαλος, ου, ὁ, Theſſalus, nomen proprium.

Θέσσαμαι, ὁ, ἡ, Ænopis filius. hinc Θέσσαμάδης.

Θέσφατος, ου, reſponſa divina: oracula, vaticinia. a Θέσπρατος, ης, ὁ, ἡ, a Deo dictus: oraculo prædictus fatalis. Odyſſ. 8 quod a Θεὸς, Deus, & φημὶ, dico.

Θέτέτο, ponendum eſt, conſtituendum, a τίθημι, pono.

Θετικὸς, ὁ, ἡ, ὁν, poſitivus, a, um. in pl. n. g. Θετικὰ, τικῶν, affirmative. Nazianz. in Orat. Th. τίθημι, pono.

Θέτις, ιδος, Thetis, nomen proprium Deæ.

Θέτο, repoſuit, Jon. pro ἔθετο, 3. ſing. aor. 2. med. verbi τίθημι, pono. aor. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Θετὸς, ὁ, ἡ, poſitus, adoptivus, adoptatus.

Θετταλὸς, ου, ὁ, ἡ, Theſſalia, nomen regionis. hinc Θετταλὰ, ὁ, ἡ, Theſſali.

Θέτω, 3. ſing. a. 2. imperat. act. ἔθι. a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θέω, Dorice. pro Ζῶ, vel ἔθεν, aor. 2. imper. med. verbi τίθημι, pono.

Θέωμαι, ἔθεν, ἔθῃ, per crafin, pro Θεωρεῖτε.

Θεωδοῦσα, Cretenſium dialecto, pro εἰλεῖθυια. Heſych.

Θεῶλαι, ὁ, ἡ, nomen Pſeudoprophetæ, Theudas. Gr. torrens.

Θεόμενος, Dor. pro Θεώμενος, quod Attice τῶμενος, dat. ſingul. a Θέωμενος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro θεώμενος, ους, ὁ, ἡ, divinus, a, um, q. d. ὁ ἀπὸ θεοῦ μεμενημένος, ὁ ἀπὸ θεοῦ ἐπίπνοος τὴν Θεὸν quod a Θεὸς, Deus, & μείρω, partior. Th. μείρω, divido.

Θέωμεν, ὁ, ἡ, per crafin, & Doriee pro τίθεμεν, a Deo datus. ſeu per diſtributionem alicui a Deo datus. ex Θεὸς, Deus, & μείρω, partior.

Θέωμεν, Jon. pro Θέωτε, a. ſingul. ſ. 1. med. hinc Θέωσθαι, 2. a. inf. med. verbi θέω, curro. ſ. θέωσομαι.

Θεωπέμπουσι, Dor. pro Θεωπέμπουσι, ους, ὁ, ἡ, fut. 1. part. med. ciuſdem thematis.

Θεωπεσία, Doric. pro Θεωπεσία, fœminæ nomen.

Θέω. ſ. Θέωσομαι, curro, curſu contendo. Eſt & Θέω, pono, facio. unde τίθημι, pono.

Θέωσιν, pro Θῶσιν, Jon. ponatur, 2. pl. a. 2. ſub. act. a τίθημι, pono.

Θεώτατος, gen. plur. part. præſ. a Θεάω, exhibeo me videndam. Th. Θεάομαι, ſpecto.

Θεωτέτω, 3. ſing. imperat. a Θεάομαι, ſpecto, Θεωτία, ας, ἡ, contemplatio.

Θεωτίω, ſpecto. fut. ἴσω. p. πεθεώτηκα. aor. 1. ſub. ἐθεώτησα, & hinc Θεώτησις, ἡ, contemplatio.

Θεωτικὸς, ὁ, ἡ, ὸν, contemplativus.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, nomen navis publicæ, qua Athenienſes ſine mora, Theoros, & ſeorum publicos miniſtros quotannis in Delum mittebant literam Apollini. Item θεωρὶς nomen proprium variæ. Demoſth.

Θεωρὸς, ὁ, ἡ, ſpectator, contemplator: oraculi conſultor. a Θεάομαι, ſpecto. hinc θεωρέω, ῶ, ἡ, quod contemplamur: item præceptum. θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio. Eſt & θεωρὸς, ὁ, qui rerum divinarum curam gerit. a Θεὸς, Deus, & ὄρω, cura. hinc & Θεώριος, pro loco ſacro. Fuit locus publicus in inſula Ægina, ubi convivia feebant. Alii fanum Pythii Apollinis eſſe dicunt. Pind. Schol.

Θ H.

Θῆβε, Dor. pro Θήβης, ſeu ἐκ τῆς, Θῆβαι, Thebis.

Θηβηγενὴς, ἐος, ἐς, ex urbe Thebarum oriundus. ex Θῆβαι, Thebæ, & γίνομαι, naſcor.

Θῆβεδε, Thebas, adv. a Θῆβε, Thebæ.

Θῆβαιος, α, ὁ, ἡ, Thebanus, & in plur. Θῆβαιοι, Thebani.

Θῆβε, ης, ἡ, nomen urbis Bœotiæ. hinc Θήβηθεν, Thebis adv.

Θηγάνω, ης, ἡ, cos. a θήγω, acuo.

Θήγω, acuit, 3. ſing. præſ. ind. a θήγω, acuo.

Θήγω, acuo, incito, inſtigo. ſ. ξω. p. πέπηχα, a. 1. ἔθηξα. q. πρὸς τὸ θοὸν ἄγω, fad jacumen cogo, id eſt, acutum reddo.

Θηδεῖται, Jonice pro θηδᾶται, præſ. inf. a θηδέομαι, ſpecto.

Θηεῖσθε, contemplabatur, Jon. pro ἐθηεῖτο, & hoc pro ἐθάπτο, 3. ſingul. imperf. a θηέομαι, Jonice pro θεάομαι, ſpecto.

Θηλάζομαι, ῶ, ἀ, Jon. & Dor. pro Θηλάζω. pass. part. a Θηλάομαι, fpecto.

Θηλάω, Dor. pro Θήνεω, quod Jon. pro ἰθύνω, intuebantur. 3. plur. imperf. ejuſdem verbi.

Θήνυμαι, contrampiati tant, Jonias pro Τθήνεμαι, 3. plur. aor. 2. med. verbi θήνεμαι, pro Θεάομαι, contemplor. hinc Θήνυμαι, Jon. pro Θηάσαμαι, & 2. inf. med.

Θηνέω, τῶ, mirandum, verbale a Θήνεμαι, Jon. pro Θεάομαι, ſpecto.

Θήνυς, υος, ὁ, ſpectator.

Θήον, Jon. pro Θεῖον, ſulphur.

Θηρεύω, ῶ, ἀ, ευ, theræ deſlinatus, ad aliquid aondendum, vel exeipiendum. a Θήρα, pono.

Θηρεύομαι, ῶ, ἀ, ponans, aor. 1. part. med. a Τθήρευμι, pono. f. Θήρω. p. Θήρευκα. a. 1. Θήρευ. a. 2. ἐθήλω.

Θήρεως, Jon. pro Θήρεως, poſuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. Θήεμι, 3. ſingul. aor. 1. med. Jon. ejuſdem verbi.

Θήρι, poluit, Jon. pro Τθήρι, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Θήρι, τι, ἁ, lactens, recens nactus. a Θηλάω.

Θηλάμων, ὁ, ἁ, nutritor, nutrix. a Θηλάω, lacto. Them. Θηλή, ἡ, ἁ, papilla.

Θήλαν, & Θηλή, Jon. pro Θήνεα, foemella. Call. Pharſal. Saxius, nom. pl. Θήλεια. Th. Θήλυς, εος, ὁ, ἁ, ſamineus. acc. Θήλυν.

Θηλέη, Jonic. pro Θηλέᾳ, idem ac Θήλεῖ, germino, pubeſco.

Θήλεος, genit. Attic. a Θήλυς, foemina.

Θηλή, ῆς, ἁ, papilla, mamma, acer, ruma. q. a Θάω, nutrio. vel eo quo lac a Θάλλω, faturit, & quaſi pullular. hinc Θηλάζω, lacto, fugo.

Θηλητὴρ, ωνυγὸς, apud Heſych. forte legendum Τθήρης, venator. a Θήρ, fera.

Θηλίζειος, ὁ τθλυπρεπὴς. mollis, effeminatus. a Θήλυς, foemina, & θήλω, facio.

Θηλυκάνθιον, foemina more laſcivira. a Θήλυς, foemina.

Θῆλυς, εια, υ, ὁ, ἡ, & Θήλεος, ας, ὁ, ἡ, τὸ Θῆλυ, foemineus, a, um: val foemina. q. a Θηλή quia mamma lactifera inſtruitur, viſique mamjoes mammas habet.

Θηλυστρὸν, multrum, gen. plur. Æol. a Θηλυτρὸν. compar. f. g. a Θηλυπρὸς. effeminatior, mollior. Th. Θήλυς, εος, ὁ, ἡ, foemineus.

Θηλυτρὸν, ου, ὁ, foemellipara. ex Θῆλυ, foemina, & τίκτω, pario. pret. med. τέτοκα.

Θηλὼ. Heſych. τροφὸς, τίθη, altrix, nutrix. a Θηλὴ, mamma.

Θήμων, ὁ, cumulus, acervus rerum ſimul poſitarum. a τίθημι, pono. Eſt & Θημωνία.

Θὴν, τὸν, ὁ, acervus, idem ac Θὶς. Eſt & Θὴς, axpletiva partitula; & pro quidem ſumitur, & certe. Homer. Iliad. β.

Θήνιος, Ion. pro Θήνιος, Heſych. a Θήν, antrio, lacto.

Θῆνε, ωνεν, ὁ, ἁ. 1. part. act. a Θήνω, acuo, f. Θήνω.

Θηνέω, 2. ſingul. opt. pref. paſſ. a Θηνέομαι, Jon. pro Θηάομαι, ſpecto, video.

Θήνω, ſtupeo, cum ſtupore admiror. q. a θάω, miror. admirationem enim viſu oſtendimus. Sic & mirari eſt videre. ubiſcunque τίθηνα, & τιθήνη, pro Θηνάω. Alii ad Θάπτω, ſepelio, referunt.

Θὴρ, ῥὸς, ὁ, fera. Item leo, Homer. Iliad. ρ. gen. plur. Θηρῶν. dat. pl. Θηρσὶ. q. a θέω, aurro. hic enim illuc in ſylvis diſcurrunt ferz. Hinc Θηρίον, ου, τὸ, ballua, Θηρωτὴρ, ωνος, ὁ, ſeinus. Θήρ, ὁ, & ἡ, venatus, tendiaula. Θηρᾶω & Θηρεύω, venor, ſector. Θηρατὴς, & Θηρευτὴς, ὁ, ἡ, venator.

Θήρα, ας, ἡ, venatio: aucupium; aptera: item tendicula. hinc Θηρίον, venor. Th. Θὴρ, ὁ, fera. Eſt & Θὴν, ὁ, inſula.

Θήρασις Ion. & Θήρασις, ὁ, ἁ, venator, & fera. Eſt & Θὴν, ὁ, inſula.

Θήρατρον, & Θήρατρα, vaticinium in ſtula Thera redditum. Th. θήρα. Θήρατρον, τὸ, vellis genus. Poll. l. 7. Θήρατρον vero vinum quoddam Creenſe. Idem. Θηρατὴς ὄινος, Galen. κατὰ τὸν. l. 7.

Θήρευ, praſ. inf. a Θηρεύω, venor. Th. Θὴρ, ὁ, fera.

Θήρευμα, τὸ, τὸ, venatio, & praſ. imperat. activ. a Θηρεύω, praſ. inf. Θηρεύειν, aor. 1. inf. activ. a Θηράω, feras venor. Them. Θὴρ, fera.

Θηρεύομαι, Jon. pro Θηράω, venari, affectare. praſ. inf. a Θηρεύω, feras venor.

Θηρεύτης, ας Θηρατὴς, ὁ, venator. a Θηράω, feras venor.

Θηρευτικὸς, ὁ, ἡ, venaticus. Θηρευτικὸς βίος, venatoria vita. Ariſt. Polit.

Θηρεύω, feras venor, indiſioſa obſervo, aspro. f. θήσω. p. τεθήρευκα. a. 1. ἐθήρευ. a. 2. τεθήρημαι, ὁ, ἡ, fera.

Θηρεὺς, gen. ῆος, Jon. ἥος, ὁ, ἡ, & Jon. ἥς, ὁ, ἡ fera. Th. θὴρ, ὁ, fera.

Θηρητὴρ ῆρος, ὁ, venator. Item Poet. pro Θηρευτὴς, a Θηράω, venor. Th. Θὴρ, ῥὸς, ὁ, fera.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, venator. ejuſdem verbi, & thematis.

Θηρίαλωτος, ὁ, ἡ, a feris captus, a Θηρίον, fera, & ἁλίσκω, capio.

Θηριάδωνος, ὁ, ἡ, a feris aomeſius. a Θηρίον, fera, & ἀδάνω, comedo.

Θηριαμαχέω, aum bellum pugno. f. ήσω. p. τεθηριαμάχηκα. a. 1. ἐθηριαμάχησα, ας, ε. quod a Θηριομαχέω, ῶ, ἁ, ſ. qui aum feris pugnat. compoſ. ex Θηρίον, ου, τὸ, fera. Th. Θὴρ, fera, & μάχομαι, pugno.

Θηρίον, ου, τὸ, fera, bellia. Θὴρ, ῥὸς, ὁ, Æol. Θὴς, fera.

Θηριόπτερον, τὸ, feris refertiſſima, ſuperl. a Θηριῶδες, ferus.

Θηριώδης, ους, ὁ, ἡ, ferus, a. hinc Θηριωδῶς, adverb. ferioſe.

Θηριῶδης, ους, ὁ, ἡ, feriaida. ex ὕδη, ὕδι, ὁ, ferra, & εἶδος, octido. p. m. τεῖχος.

Θηρίωσεν, ὁ, praſ. pass. paſſ. a Θηρόω, venor. Th. Θὴρ, ὁ, fera.

Θηρὼν, ὁ, captans, praſ. part. activ. ab eodem verbo, & them.

Θὴς, ωτος, ὁ, operarius, ſervus, mercenarius, proletarius, Plutarch. in f. g. Θῆτες, ancilla. quaſi a Θάω, faio; ut famulus a facio.

Θίασος, laſtaſſe, a. 1. inſ. act. per ſyncopen pro Θήασσε. Sic Θίσσων, fuxit, pro Θήλασσων, 3. ſing. aor. 1. med. Jonice a Θηλάζω, lacto. Th. θηλὴ, ἡ, ἁ, papilla.

Θησαύριν, contemplati ſunt, Jonice. pro Θησαύρευσε, ra in i conſeſtentias, & ν in α verſio. a Θησαυρὸς, ὁ, theſaurus. f. θησαυρὶ. a. 1. med. ἐθησαύλην. a. 1. opt. med. θησαυλίζοιο.

Θησαυρίζω, rheſaurus extruo, aongero, repono. f. ίσω. p. πεθησαύρικα. perf. paſſ. πεθησαύρισμαι. plusq. paſſ. πεθησαυρίσμην, congerendi prudentia. Th. Θησαυρὸς, ὁ, thelaurus.

Θησαυρὸς, ὁ, ἁ, theſaurus, gaza: litterarum monumenta, Xenoph. A πῶμα ita dicitur, in tumulum repono. Vel ab αὐρὸς, divea. ut ſit divitiarum rapoſitio hinc Θησαυρίζω, theſaurizo.

Θησεὺς, acc. ſing. a Θησέϊ, ῆϊ, ὁ, Theſeus. nomen proprium.

Θέσει, 3. ſing. fut. 1. act. Θήσω, f. 1. inſ. act. a τίθημι, pono. f. Θήσω. a. 1. ἔθηκα.

Θησέμεναι, Dorice pro Θήσειν, fut. 2. inſ. act. a τίθημι, pono.

Θησεῖδαι, Dor. & Æol. pro Θησείδαι, ponemus, 1. plur. f. 1. med. verbi τίθημι, pono.

Θησεῖδης, ου, ὁ, Theſeus. nomen proprium.

Θησεῖται, Dor. contracta pro Θήσεται, praſ. inſ. Jon. pro Θήσειν. Sed alii per ſyncopen dixi volunt pro Θησείσθαι, praſ. inſ. paſſ. a Θήσω, lacto. Th. Θηλὴ, ἡ, papilla.

Θησόμενος, ponans, fut. 1. med. Θήσω, fut. 1. act. in plur. Θησόμεθα, ponemus, verbi τίθημι, pono.

Θίσσετο, Dor. pro Θίσσει, ponunt, 3. plur. f. 1. act. a Θήσω, pono.

Θήσω, & Dor. Θέσσω, ponam, f. 1. act. a τίθημι, pono.

Θήτες, ſervum, acc. ſing. a Θὴς, θητὸς, ὁ, ſervus, & mercenarius.

Θητεία, ας, ἡ, ſtipendium. Θητεία δὲ, mercedis ſervio. fut. Θήσω. a Θὴς, τὸς, ὁ, mercenarius.

Θ I.

Θιαγὼς, ὁ, panis, qui Diis proponebatur.

Θιάζω, chorus duco, tripudio, a Θίασος, thiaſus.

Θίασος, ου, ὁ, thiaſus, ſaltatio, & pompa, quæ Bacchio exhibebatur. Athen. l. τ. Virg. Ecl. 5. Inſtituit Daphnis thiaſos indusare Baccho. Θίασος συνόδων, Demoſth. Tum ſodalitas, ſocietas. Xanophon.

Θίβη, ης, ἡ, ſiticella ſaipea inſtar arcuiæ. Exod. 2. Heſych. Θίβη κιβωτὸς ἢ καλαθὶς, ἢ ἐν γλωσσοκομείῳ. Duci poſſet a Θίω, pono, ut ſit repoſitorium. Sed vide θήκη.

Θίβρις, ὁ, ἁ, toſtus ſub carbonibus: Erroidus; item raner, ventrabilis. forte a τίφρα, cinis. val a Θύω, incendo. pro ranero, eſt, a τρηχύνω.

Θίγγω, aor. 2. inſ. activ. θίγγιμεν, Jon. pro Θίγειν, praſ. inſ. a Θίγω, tango.

Θίγοντες, Dorice pro Θίγοντες, ſi, tangens. praſ. part. a Θίγω, eodem verbo.

Θίγω, tange, Dor. pro Θίξω, aor. 2. imperat. act. verbi Θίγω, tango.

Θίγω, tango, attingo. f. ξω. p. πέθιγχα. a. 1. ἔθιγον. a. 2. ἔπιγον. hinc Θίξις, εως, ἡ, tactus. q. a θέω, pono. Tango manum apponens.

Θὶς, aut Θὶ, ἡ, ὁ, ἁ, acervus, cumulus. Item ſtirps. Eſt & Θὶς, εος. ſing. pro Θὶν, a Θὶς, littus, q. a Θίω, pono, vel curro. aqua enim ad littora aonſluit. Vel a Θάω, quod littora aquarum adfultu verberentur. Tradunt Grammatici Θὶν pro littora acceptum aſſa ſi generis, alias m.

Θίσβη, Deus, Cereeni. a Θάω.

Θισσόβροτος, malus, pro Θερσόβροτος, comeſtus a vermibus, vel tineis, quæ Θέρσαι & Θέρσεις, a Θέρω, comedo.

Θισσὼς, aonjicio, Heſych. Pluto a Θίσσεις, vates, ut ſit vatis inſtar divinare.

Θ A.

Θαλάμαι, ῶ, ἁ, eunuchus, proprie, cui teſtes concreti. a Θάλλω, frango.

Θαλάμη, ης, ἡ, thiaſpi herba. a Θάλλω, quia fructus ejus quaſi contuſus.

Θαλάμη, ης, ἡ, ſing. aor. 2. act. Poet. pro Θάλεσε, verbi Θάλλω, frango.

Θαλάμη, cido, frango. f. σω. p. κα. hinc Θάλαμος, aetus, ου, τὸ, fractura.

Θαλάμιος, Θαλάμις, ὁ, ſpado, aui teſtes vellamantur, aontuſi.

Θαλάσσα, aetero, ſtringo, contero, premo. fut. Θω. p. σα, cum aaa. perf. paſſ. πεθάλασμαι. perf. part. πεθαλασμένος, praſius. q. a Θάλλω. hinc Θαλάσσης, ου, ὁ, afflictio. Θαλασσαὶς, ἰσμὸς, ὁ, afflictio.

Θαλάσσ, ου, ὁ, afflictio, anxietas, compreſſio. In ſanis litteris ponitur pro anguſtia, & tribulatione. Ad Hebr. 20. a Θλάσσω, premo.

Θ N.

Θνάσιμα, Dor. pro Θνήσιμα, mortior. Θνάσιμα δὲ, Dor. pro Θνησιμωτὸν. & Θνατὸν, Dor. pro Θνητὸν, mortalis.

Θνᾶτα μᾶλα, mortalia membra, nom. vel acc. plur. Dor. pro Θνητὰ, mortalia, Dor. Θνατὸν, Dor. pro Θνητὸν, mortale.

Θνήσκομαι, moriar, f. 1. med. a Θνήσκω, morior.

Θνήσει, ὁ, mors, corruptio. Θνήσεως, ὁ, mortalitatis.

Θνήσιμος, moribanaur, pro Θνησιμος, 3. pl. imparf. Θνήσιμον, ου, nom. plur. praſ. part. a θνήσκω, morior.

Θνήσκω, monior, interfuiar. πρὸ τοῦ Θνήσκω, a θνήσκω, aor. 2. inſ. Lasian. fut. Θνήξομαι, ῃ, ται. fut. 2. med. Θανήσομαι. p. πέθνηκα. plusq. perf. πεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε. pret. med. πέθνημαι. inde inf. pret. med. πεθνάναι, quatradi. pro πεθνάμεναι. q. a θνάω, inuſitoque quaſi θίω ἀνω, ſurſum tendo, ſcil. ad Deum, qui animam inſudarat. Hinc Θνητὸς, ὁ, ἡ, mortalis. Θάνατος, ὁ, mors; item pro capite. Θνητὸν, mortale aiſcio, a Θάνατος, ὁ, ἡ, immortalis. Θανατὸν, ου, ὁ, immortalitas. Θάνατον, ου, ὁ, bona, & fanilis mors.

Θνητὸς, gen. Jon. a Θνητὸς, ὴ, ὁ, mortalis. dat. plur. Θνητοῖσι. Th. Θνήσκω, morior.

Θνητὸς, genit. plur. a Θνητὸς, mortalis.

Θ O.

Θοάζω, acleritar mveor: a Θοὸς, aeler. refideo Sophocli in Œdip. aliis curro, erco, inſanio, bacchor. Eſt etiam, ut Interpr. Apollon. Rhod. aliis terreor: abſolve: interficio: more ſigni fingo.

Θοὸς, velocibus, dat. plur. f. ῥ. Jonic. pro Θοῖς, a Θόος, ὁ, ἡ, aeler, leſtinus.

Θοίμβιον, ου, τὸ, n. a. 2. opt. med. Poet. pro Θοίμβοιτο, ου, ατο, tanquam a Θέω, pro τίθεμαι, pono.

Θοίνη, ης, ἡ, epulum, convivium, cibus. tanquam a Θόος, apulor, vel a Θέω, pono, & οἶνος, vinum. Convivia enim erant maxime ομμέτοις, combibia: hinc Θοινάω, ῶ, ἁ, epulor.

Θοινήϊος, Jon. convivio exaipio.

ό τον, vide in Θόινη,

Θολίς, ας, ἡ, petasus, pileus fatigiatus, umbella fastigiata, umbraculum, sive mulcatrum, ex Θόλος, ὁ, ædificium, tholus.

Θολότ, ης, ὁ, fæces, lues, atramentum sepiæ. Etiam fumitur Θολὸς adiective; turbidus. hinc Θολόω, turbo: Θολωτὸς, ὁ, ἡ, turbidus. q. ab Θόλος, perdo, quia Ἀπο ὀλοντα, hoc perditum, & exitiosum.

Θολὸς, ὁ, ἡ, ædificium, tectudo, camera fastigiata. Erat etiam Θόλος locus, ubi Athenis servabantur fenipturæ publicæ, & ubi ii, qui ex Prytaneo essent, cænare debebant. Plut. in Apolog.

Θολωτὸς, acc. fing. part. præf. a Θολόω, turbo. Th. Θολὸς, fax.

Θοὸς, ὁ, ἡ, celer, velox. q. a Θέω, celeriter eo. Aenea enim fubito penetrant.

Θόρ, desilit, 3. fing. aor. 1. act. Jon. a Θρῶ, vel Θέω, falio. Sic Θόρε, Jon. pro Θρε, imperf. vel a. 2.

Θορὸς, ὁ, & Θορὸ, ἡ, femen genitale. Theophr. Thema Θέρω, falio.

Θορυβάδην, Dor. pro Θορυβδην, tumultuantur, 3. plur. ind. præf. verb Θορυβάω, tumultuor.

Θορυβὸν, tumultur, perturbo, applaudo. Demoſth. in 2. Philipp. ſ. Θόρυ, ὁ, p. τὸ θορύβοιμι. imperf. Ἐθορύβουν, or. Th. Θόρυβδ-, tumultus.

Θορυβὸν, tumultuor, 3. fing. a. 1. ſub. act. a Θορυβδω, tumultuor.

Θόρυβος, ὁ, ἡ, tumultus, turba. q. a Θόρος, tumultus, & ἀκὴ, clamor, quia in tumultu clamor multiplex eſt.

Θορυβόωντι, οἱ, tumultuantes, præſ. part. pl. num. m. g. a Θορυβάω, tumultuor.

Θορὸν, libidine agitari, eorum appetere, q. ὀρμᾶ τὸν θορὸν ἀγειδεν, ad genitale ſemen exercendum impetu quodam ferri.

Θόρω, ſive Θρῶ, falio, quaſi a θέω θρῶ, curro, ob celeritatem motus. præſ. part. θόρων.

ἐν Θ Θόρω, θόρε, 2. a. imperat. med. verbi πίθνω, pono. a. 2. med. Ἐθέμην.

Θουκίδης, ου, ὁ, Thucydides, in dativ. Θουκίδῃ.

Θοῦλον, impetuoſus, gen. fing. a θοὸς, celer, & Th. Θόρω, falio.

Θοὸς, ὁ, ἡ, impetuoſus, exiliens, libidinoſus. & in ſ. g. Θοῦτε. ab eodem themate.

Θοῦρ Ζαθαρίνε, Thurus Sybarita, nomen viri.

Θούριος, Poet. pro Θοὸς, fedile, ſolium. a τοῦ θρόνου, fedeo. Th. θοὸς, celer.

Θόως, acc. fing. a Θόω, Thoon, nomen proprium.

Θοῦτε, adv. celeriter, raptim, gnaviter. Odyſſ. 2. Th. Θοὸς, ὁ, ἡ, celer.

Θ P.

Θρᾶξ, κὸς, ὁ, Thracia.

Θρακικὸς, Thracum mare, a Θρᾷξ, Thrax.

Θρασὺ, ὁ, ἡ, ſella, fedes. item trauitum: feamnum, ſubſellium, Antiloph. in Plut. ſtatua, tabula, Poll. l. 10. Galeno lafanum, res, quo recipiuntur excrementa. a Θρόνος, fedeo.

Θρᾷξ, ᾳκὸς, & Poet. Θρῇξ, κὸς, ὁ, Thrax. ab auctore de dicti. hinc Θρᾳκίη, ἡ, Θρᾳκικὸς, ὁ, ἡ, Thracius. Θρᾳξ nomen avis apud Oppian.

Θρᾶσις, ως, ἡ, ſ. g. Θρασὺς, ὁ, audax. Th. Θρᾰσὺ-, ὁ, ἡ, fiducia.

Θρασύνω, perturbo, vellico, Poet. pro πυιόνω, turb, per ſyncopen.

Θρασυπάμων, ονος, ὁ, ἡ, Poet. qui audicia habet membra, a Θρασὺς ἐχων χῶρα.

Θρασυπραγμοσύνη, audaci præſtitit. corde, magnanimus, Heſiod. a θρασὺς, ὁ, ἡ, audax. Th. Θάρσος, ους, τὸ, fiducia, & κράδία, ὁ, cor.

Θρασυπράγμων, gen. plur. Dor. pro Θρασυπράγμονων, a Θρασύπραγμος, ὁ, ἡ, audax in pugna.

Θρασυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, Poet. & Dor. pro θρασυπράγματος, ὁ, ἡ, audax machinator, qui conſilium init audax. Ex Θρασὺς, audax. Th. Θάρσος, ους, τὸ, fiducia, & μηχανὴ, ἡ, ſi, machina.

Θρασύπρωρος, ὁ, ἡ, Thraſymachius, nomen proprium, q. audax in bello. ex Θρασὺς, audax, & πρώρα, pugna.

Θρασυπρωρόω, acc. fing. a θρασυπρώρων, ονος, ὁ, ἡ, audax. ex Θρασὺς, audax, & πρώρα, maneo, exſpecto. Th. Θάρσος, ους, τὸ, fiducia.

Θρασυφόλαι, accuſ. fingul. a θρασυφόλος, ου, ὁ, Thraſymedes, nomen proprium.

Θρασὺφρονες, ων, ὁ, ἡ, Poetic. ὁ δὲ τοῖς νέοισι θρασὺς, qui labores audaſter adit, & tolerat.

Θρασὺς, ὁ, ἡ, audax. a Θαρ βέω, audeo. Themiſtocl. ult. Th. Θάρσος, ους, τὸ, fiducia.

Θρόνω, frango, ſcrio. hinc Θρυπτὸς, ὁ, ἡ, ſi, fragilis. q. a θλάω, contundo.

Θρόνω, fedeo. ſ. τὸν. aor. 1. med. ἐθρονάμην. aor. 1. inſ. med. θρόνασθαι.

Θρόνιτρον, ου, ὁ, Dor. pro Θρόνιον. legitur & Θρόνιον, vel τπο, Threſſa.

Θρόνιμμα, ατος, τὸ, pecus, omne, quod alitur, pro Θρέμμα. a τρέφω, alo. ſ. Θρὸ-. perf. paſſ. τέθραμμαι.

Θρόνιτικὸν, cucurri, vel cucurrerunt, 1. ſing. vel τρίτον ſ. verbi τρέχω, curro, ſ. Θρόξω. p. τὸ δρόμημα. aor. a. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Alii volunt eſſe imperf. act. verbi θρέκομαι, idem ac τρέχω, curro.

Θρόξω, fut. 1. act. verbi τρέχω, curro.

Θρονηφόρος, ν, ὁ, Poet. cui pius metu cor in pectore trepidat, & clait. a φόβος, & per ſyncop. Θρὸν, falio. Th. Θρόμος, idem, & καρδία, cor.

Θρονηφοσύνη, ης, ἡ, educationis præmia. Th. τρέφω, alo. ſ. Θρὸν-.

Θρόνται, barbar. pro Θωρῶσι. Ariſtot. & Heſych. Θρονται τὸ ἀνδρεῖον, ἡ ὁρμὴν.

Θρόξαι, aor. 1. paſſ. Jon. a τρέφω, alo. a. 2. τέραφον. p. m. τέτροφα.

Θρόον, aor. 1. inſ. act. Θρόξαι a 2. ſingul. aor. 1. opt. med. ejuſdem verbi.

Θρόμμοσσον, ὁ, aor. 1. part. med. ejuſdem verbi τρέφω, alo.

Θρόνναι, aor. 1. part. act. ſ. g. Θρὸν, pro τρὸν, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. ejuſdem verbi.

Θρόνον, nutri, aor. 1. imperat. act. Θρόνω, ſ. 1. a. 1. act. τρόνω.

Θρόνον, alam, ſ. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Θρόνω, vel potius Θρόμμαι, tumultuando clamo, ſeu loquor. hinc θρόη, ἡ, ὁ, clamor.

Θρόηκες, ων, ὁ, Thracius. a Θρᾷξ, κὸς, Jon. pro τρᾷξ.

Θρᾷξ, Jon. pro Θρᾷξ, quod pro τρᾷξ, Thrax.

Θρῆκα, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. Θρήκιον, adv. ex Thracia.

Θρηκὸν, genit. plur. Jon. pro Θρᾳκῶν, a Θρᾷξ, Thrax.

Θρήνει, præſ. imperat. activ. a Θρήνιω, lamentor.

Θρήνιω, lamentor, odas lugubres cano. imperf. Ἐθρήνεον, or. fut. ἀνὰ-. p. τεθρήνηκα. aor. 1. imperat. act. Θρήνησον, ατος, plange. Them. Θρήνει, ης, ἡ, luctus.

Θρήνος, ου, ὁ, & Θρήνοι, ων, τὸ, luctus, planctus. q. a Θρόη. alii a Θρόνω, frango, quod luctus animum frangat.

Θρήσαι, 3. plur. præſ. ind. act. Θρήνιω, lamentor.

Θρῆσσ, ᾶσσ, ὁ, ſcabellum pedum. q. a Θρᾶσσ-, ſella. Them. Θρὸς, fedeo. ſ. θρὸν.

Θρησκεία, ας, ἡ, ritus, ſ. religio, cæremonia, ſuperſtitio: modo in bonam partem, modo malam uſurpatur. a Θρησκεύω, religioſe colo, veneror.

Θρησκεύω, ſuperſtitioſe Deum colo, veneror, colo. q. Θρῦ τὸν θεὸν, Deo placere. an a τρέω, timeo? Vulgo a Θρῆξ, Jon. Θρᾷξ, Thrax, quod apud Thraces Orpheus cultum Eorum inverterit. Hinc Θρησκεία, ſuperſtitioſus Deorum cultus. Θρησκεύσασθαι, ας, ἡ, cultus divinus, quem quis ſua ſponte elegit.

Θρήσσω, ᾶς, ὁ, religioſus. Th. Θρησκεύω, colo.

Θρήτιτρον, ου, ὁ, ea pars currus, cui onera imponuntur, Heſychius, an a Θρόνος, ſedere?

Θρόδι, οἱ, calculi, quos ſortilegi in urnam mittunt, an a Θρόνος, frango, quia fragmenta lapidum? aut quod frangant dubitationem? Θρόδιάζειν, qui Θρόδι ſtatuit, ſortilegus. Hinc Θρόδιον, vaticinari.

Θρομβόλιον, triumpho de aliquo, triumphare facere, cum acc. & aor. 1. part. Θρομβόλιον ἄθλιον, ατος, ὁ, ἡ, Σίσυφον, triumphus.

Θρόμβος, ου, ὁ, triumphus, Θρομβόλιον, triumpho. Qui enim triumphabant, ſolebant eum Θρόνοι τρόδιον, cum ſolio, ſeu ſella fronde incedere; vel a Θρόνος, ſolium, & τρόδιον, circumeo. Folia enim laurina victorum temporibus olim circumibant, & ornabant. Hinc redimitus tempora lauro. Suidas ducit Θρόμβος, id eſt Poetarum furor.

Θρυγεῖς, ſeu Θρυγεῖς, ὁ, ἡ, pinna, ſeu corona muſorum, & quaſi capillus, ſeptum, vallum, templum, a Θρὸξ, quia ut capillus muri. ſeptur & τρυγὸς. & τρυγεῖν. Θρυεῖν, ſepire, τρυγεῖν.

Θρύλαξ, κος, ὁ, lactuca, herba nota. q. a Θρύπτω, & αἴσσω, quod cito ſua expandat folia. Vel ſit quaſi Θρύπαξ, quod tota herba ſit fere folia; radicula ejus negligatur. vellim a Θρύπτω, quod ſedens quaſi admodet humum.

Θρυμμαὶ, γρυγμοὶ, murmur. Heſych. an a τρύζω, ſtrido?

Θρύπτ, ακὸς, ὁ, ventilabrum, vannus, vannulus: tridens, cribrum. Alii legunt τρύπακ.

Θρὸξ, τριχὸς, ὁ, capillus. dat. pl. Θρῖξι. q. a Θρύπτω, mero; quod ubi exercevit, denuo roudearur; ut ſit quaſi Θρὸξ, hinc τριχῶδες, ους, ὁ, ἡ, piloſus, τριχοειδὴς, ὁ, ἡ, idem. capillus ſeptus eſt, ut κάρηξ, arifta, a Θρὸξ, mero.

Θρύον, τὸ, ſolium, ficus, frons ficulnea. q. a Θρὸν, ſono. ſeminea enim frondes valde crepant. Item membrana cerebri ſimilis folio ficulneo. Item genus eduli apud Athenienſes, ex lacte, adipe ſuillo, & ſemidalide, quod in feſt ſolitis coquebatur. Ariſtoph. in Achar.

Θρύος, ὁ, ſeminis ſpecies, qui laxatur primum in prata, venito ſavente. An varo Θρὸν, quia in Θρὸν, janua, navis? aut ejus vi navis excitatur ad curſum, ad τὸ Θρόνειν? pl. Θρία, nautici furni. Ariſtoph. in Equite.

Θρυπτάζειν, ν, ὁ, ſ. contras a tineis. ἐζθρὺξ & θλῦν.

Θρυπτόμενος, ν, ὁ, ἡ, exetus a vermibus, ex eodem, & διάτρυτος.

Θτυρτρύτος, ν, ὁ, ἡ, qui veſcitur vermibus ligna radentibus.

Θτυρῶν, ονος, ὁ, ἡ, putrefcens, vermibus obnoxius. a τρύω.

Θτυρὸς ὁ, vermis qui ligna exedit, A τρύω.

Θρύω, turbo: dico, refero, edo, fono. Sophocl. ſ. τὸν. aor. 2. τέτρυκα, quod a Θρύος, a clamor tumultuantium. med. τρύομαι. medio-paſſivum, verbi Θρύω, vel potius Θρύομαι, tumultuando clamo.

Θρυβδᾶσθαι, turbarum eſſe, a. 1. inf. paſſ. Θρυβδᾶσθ, ας, ὁ, ἡ. part. paſſ. a Θρύπτω, turbo, tremefacio.

Θρυμβὸν, ος, ὁ, gramus, ſanguis coagulatus, gutta: fragmentum, Dioſcor. lib. 1. q. a Θρύπτω, quaſi τρύπτω, τρύβω, τρύμβος, coagulo. Quod ſi ducamus a Θρόνω, frangere, ut ſit fruſtum coagularum?

Θρύων, ὁ, τὸ, flos, roſa, pigmentum. q. a Θρύπτω, fedeo. præſ. med. τρύομαι. faliar e terra, vel a Θρύον, quod infideat plantæ. aut a Θρύος, quod frangi ſolear in folia. aut a Θρύον, quia foliola: item pigmentum, venenum. Theocr. A. Cyprius vocantur Θρύα veſtes infigniter variegatæ; a Theſſalis animalia maculoſa, Cæſ. l. 9. c. 9.

Θρόνος, ὁ, ſ. thronus, ſolium, regnum, quaſi a Θρύω, fedeo. præſ. med. τρύομαι. unde Θρόνος, & per epenthelin ſ. τὸν Θρόνος.

Θρύπτ, ᾳ, ὁ, tumultuoſus clamor. a Θρύω. clamo.

Θρυοειδὴς, ὁ, ἡ, ellychnium, herba, cujus folia ſunt apta ad efficiendos ellychnios, & ἐλάδιον, quod calcat, ac ſurgat. Item ellychnium, focus, favilla, lucerna, Poll. l. 10. radius, Artiſophani.

Θρυπτάω, frico, ſubo, fcalpo. q. a Θρύω τὸ σῶμα, tunde radendo. an a Θρύπτ, & γράφω? ut ſit januam gemere, aut ſtridere. an a Θρύω, & γράω, ut ſit fonare facere?

Θρυπτὸς, ὁ, ἡ, ſ. Θρύλλω, vilefco.

Θρυλλέω, & Θρυλλόω, ſuſurro, murmuro: tero, comminuo, frango. Them. Θρύλλω, ν, ὁ, ſuſurrus.

Θρύλλω, ν, ὁ, ſuſurrus, murmur, tumultus. q. a Θρύω, ſono. hinc Θρυλλέω, & Θρυλλόω, ſuſurro, murmuro. ποιῶ Θρύλλους, ν, ὁ, ἡ, multum celebratus.

Θρύον, ν, τὸ, juncus herba paluſtris, ulva. q. a Θρύπτω, quia fragilis. Eſt & ellychnium.

Θρυπτόμενος, ὁ, contritus, præſ. part. paſſ. a Θρύπτω, frango.

Θρύπτω, frango, comminuo, frio, mallio, frangeo luxu. ſ. τὸν. p. τέτρυφα. perf. paſſ. τέτρυμμαι. hinc Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. ſ. τὸν. aor. 1. ἔθρυψα. ν, ὁ, ἡ, delicatus, τρυφῶν, delicate vivo. q. a Θρύπτω, frango.

Θρύπτω, fallio, inſilio, curro: cado: pigeo, Hafchyl. hinc Θρυπτικὸς, ὁ, ἡ, tumulus, locus eminulus, quaſi a Θρύπτω, falio.

Θρύων, genero, Plato in Timæo.

Θ T.

Θύα, ἡ, arbor quædam odora, thya dicta, quæ & Θυία, & Θυΐα, & Θύον Theophr. l. 5. c. 5. hiſt. plant. a Θύω, fumio.

Θυάζω, Origa celebro: ſacrificio. Them. Θύω, ſacrificio.

Θυαγὸς, ὁ, ſacrificus, ſacrorum depeculator. Heſych. Legendum credo Θυάγαλ.

Θύαμος, lolium, Dioſc. l. 2. c. 25. an quod cum impetu naſcitur, & velut currit inter fruges, a Θύω, vel Θύω? an quia eas Θύει, occidit?

Θυάς, άδος, ἡ, Thyas, ſacrificulo Bacchi, quas furore percita ferunt. Scribitur etiam Θυΐς & Θυίας, q. a Θύω, ſuror. Symmachus Θυὰς interpretatur eſſ, quas Graci ſolent ἐνθουσιᾶν appel-

appellare, id est, qui extra inspiciunt, & ex iis ventura prædicunt, Heron. in c. 2. Daniel.

Θύεις, ι, festa, solemnia. quasi a Θύω, sacrifico.

Θύσε. Quod est Dan. 2. 27. τὰ μυστήρια οὐκ ἔστι σοφῶν χαλδαίων, Symmachus vertit Θύων.

Θυώνη. Sic alibi scripsum pro Θόωνι, Θυώνης, ου, ὁ, nomen urbis, Thyatira. Gr. victimas abfumens.

Θύω, suffio. a Θύω, id est ἔθμὸν.

Θύωνος, ὁ, filia, nata. gen. τος, τι, acc. Θυγατέρα, κτλ. voc. ὦ Θύγατερ, dat. plur. Θυγατράσι. q. a Θύω, & ὠψ, quod celeriter succrescat: vel a Θύω, cum impetu moveo, & ὠφείλ. Formelle enim cirius in utero moventur, quam mares.

Θυγάτηρ, ερος, τὸ, filiola: a Θυγάτηρ.

Θυε, situabat, 3. singul. imperf. Jon. a Θύω, macto: impetu feror.

Θυίασαι, fuffimentis, dativ. plural. Poet. a Θυίς, ος, τὸ, a Θύω, macto, sacrifico.

Θυίεις, infanit, 3. fing. præs. ind. a Θύω, impetu feror. præs. infi. Θύειν.

Θυίνε, ας, ἡ, mortarium, pila. Τρῖτ. Puto a Θύω, vehementer moveo, aut ab odore aromanm. nam Θεὸν est odoramentum.

Θύλλα, ης, ἡ, turbo, procella, q. a Θύω, & λάω, quod ruens vertitur. Vel a Θύω, & ἄελλα, procella. an a Θύω, impetuoste ruo?

Θύινον, dativ. plur. Poetice pro Θύεσι, a Θύω, ος, τὸ, victima. fuffimentum, a Θύω, sacrifico. Θύος, pro Θύεσι, voc. fing. a Θύεσσι, ος, ὁ, Thyestes.

Θύστω, sacrificet. præsi. imperat. activ. a Θύω, sacrifico.

Θυσαί, σσης, ἡ, redolens fuffimentis. a Θύω, sacrificio.

Θυσείης, ου, ὁ, qui thura adolet, sacrificus. a Θύω, σος, τὸ, fuffimentum, & κύω, id est κύσω, uro.

Θυσλά, an potius Θυλά, τῆς, ἡ, libamenta, primitiæ facrorum. a Θύω, sacrificio.

Θυλαία, dativ. plur. a Θυλά, facrificium.

Θυλᾶι, ᾶς, ἡ, sacrificium, ceremonium, auspicium, libamenta: arcula: in qua odoramenta reconduntur. a Θύω, εσ, ης, victima. Th. Θύω, sacrificio.

Θυσιάσει, ᾳ, ὁ, sacrificus. a Θύσι, σος, τὸ, victima, quod a Θύω, & νάω, verso.

Θύσσος, ου, ὁ, vas, in quod conjiciuntur Θύη, id est, fuffimenta.

Θύλακοι, κος, ὁ, vel Θύλακ, ακος, ὁ, faeus, fecre scorteus, ubi farina, vel panis: panarium: vagina feminis: vehiculum arcæ, Poll. l. 7. cap. 13. utriculus, folliculus, theca, quasi φύλακος, quod in eo aliquid custodiatur.

Θυλακοτρίχ, ικος, ὁ, vas foliculi, quia faccos texatios τρίχες, id est, rediz.

Θύλημα, ατος, τὸ, farina, quæ Diis Θύεται, facrificatur, irrorato vino, & oleo.

Θύμα, ατος, τὸ, adoramentum, facrificium: victima, hostia. hinc Θυμάω, fuffio. Θυμίαμα, fuffimentum. Θυμιατήριον, thuribulum. Th. Θύω, sacrificio.

Θυμαλγὲς, acc. fing. a Θυμαλγὴς, ὴος, ὁ, ἡ, afferens dolorem animo. ex Θυμός, ὁ, ἡ, animus, & ἄλγος, ους, τὸ, dolor.

Θυμάλοφ, fcintilla, carbo, tritio ambnfius. Aristoph. in Achar. a πῦρ, ustulo. fur. Θύω, unda Θύϊνι, ustio.

Θυμαρίμ, gratum, acc. fing. a Θυμαρὴς, ῆος, ὁ, ἡ, gratus, placitus. hinc Θυμαρίσι, alicujus animo placeo. quod ex Θυμός, animus, & ἄρω, apto.

Θύμβρα, ας, ἡ, thymbra, herba odorata. Plin. l. 19. c. 8. cunila, & fatureja. forte ἀπὸ τῦ Θύειν, ob fragrantiam, hinc Θυμβρόφορον.

Θυμβρὲς, ιδος, Hefych. eft nomen fluvii, nempe Tybris. hinc Θυμβρεὰς ωδὴ, Roxanæ vox.

Θυμβρὶᾶ, ᾶς, ἡ, altare, ubi Θύεται, facrificatur, speciuliter ara Bacchi post orchestram. tum farina, quæ in ara offertur: scena, theatrum. Item fcenæ pars illa, in qua stunt thymelici, id est, ludii, citharœdi, tibicines, symphoniaci, fimiliisque artifices, qui suas per orchestram præstant actiones. Poll. l. 4. pulpitum: ara, Cæl. l. 5. c. 8.

Θυμελικὸς, ὸ, ὸν, ad thymelen pertinens, in thymele verfans, ludens, theatricus. Iſid. 18. orig. cap. 44.

Θυμεγόνῳ, animum recolligo. ex Θυμὸν ἀγείρω, animum colligo.

Θυμέλλω, Poet. præf. inf. animo latari. Ex Θυμὸς, animus, & ἔθλομαι, delector. Th. ἔθω, fuavis.

Θυμήνει, & in f. g. Θυμήνεσιν, a. 1. part. act. verbi Θυμαίνω, ira fcor. f. Θυμὸν. a. f. act. a Θύμαινα, quod a Θυμὸς, ὁ, ἡ, animus, ira.

Θυμήρης, & Θυμαρὴς, ῆος, ὁ, ἡ, animo conveniens, gratus. q. Θυμὸν ἄρω. ab ἄρω, apto. Θυμαρίζομαι, idem.

Θυμικὸν, fuffitus facio, odores incendo. fut. κῶ. perf. act. τεθυμίκκα. perf. paff. τεθυμίκμαι, ους, του. Th. Θυμιάω, idem, vel a Θύμα, fuffitus, quod a Θύω, facrifico, facris operor.

Θυμιάσεως, ωσ, τὸ, fuffitus, vapor, fuffimentum.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, accerra: item altare fuffitus. eſt & ſtilus calcifie hujus nominis. Poet.

Θυμιάω, fuffio, odores incendo, fuffumigo. q. a Θύμα, facrificium. inde Θυμίαμα, fuffitus. Θυμιατήριον, accerra.

Θυμιατὸς, Jon. & Dr. pro Θυμιάτεος, 3. fingul. præf. ind. paff. a Θυμιάω, adoleo, fuffio, fuffumigo.

Θυμοβόλησεν, animum excito triſtitia. Heſod. ex Θυμὸς, animus, ira, & βόλη, pabulum.

Θυμοβόρος, ὁ, ἡ, animo ira fcommotus, ferus, & ferocior animo præditus. ex Θυμὸς, animus, & κύω, leo.

Θυμογερὴς, infenſo animo bellum gero, cum dat. animis dimico. Dicder. animo pugnam meditor. Act. 22. ſ. ιστ. p. τὸ Θυμογερὲς κέκασε. ex Θυμὸς, & μάχομαι, pugno.

Θυμοδάλλει, ſ. concitat ex thymo trito, & ετάλμε, id eſt, acida muria, feu ſalſo aceto. Diofc. l. 5.

Θυμοδρακὲς, & Poet. dialyſi Θυμοδρακέες, animum deſtruens. ex Θυμὸς, animus, & δράω, deſtruo.

Θυμοειδὴς, ὁ, ἡ, animo ferox. q. a Θύω, cum impetu feror. Mens enim eſt velociſſimum. Θυμοειδὲς δὲκαὶ, animum mordens, id eſt, reprimens. Ariſtoph. Θυμοειδὲς ὄφιν τὸν χρυσῆν, animum intendo in provinciam, Thucyd. Hinc Θυμοειδὴς τόνος, ὁ, animoſus. Θυμικὸς, animoſus, iratus. Θυμοειδὲς, & Θυμοειδὲς, iracfor.

Θυμοῖ, ᾳ, ὁ, five Θύμος, ου, ὁ, thymus, herba, Diofc. l. 2. a. a Θύω, fuffio, quia odorata. capa agreſtis, porrum, Ariſtoph. in Plut. Item verrucæ nomen; feu ulceris inſtar fabæ Ægyptiacæ, quæ thymi florem repræſentat. Rucl.

Θυμοκλόεις, dat. plural. præſ. pass. a Θυμοκλόω, ad iram provoco.

Θυμοκλόω, ὁ, ὁ, animum labefactans, pernicioſus animo, ad mortem pertinens. ex Θυμὸς, animus, & κλόω, quod a κλόω, corrumpo.

Θυμόλεον, ὁ, ὁ, ad iram provoco, concito, incito. f. ιστ. perf. τεθύμωκα. præſ. paff. Θυμοῦμαι, ώμαι, excandeſco. præſ. part. paff. Θυμούμενος, ος, ὁ. præſ. ind. paff. τεθύμωμαι. a. 1. paff. ἐτυμώθην. Θυμοῖ, ἰρα, animus.

Θυμοφλὴς, ὁ, ὁ, aor. 1. paſſ. Θυμώθεις, ῆς. fingul. a. 1. ind. paff. Jon. a Θύμος, ad iram provoco. Θυμώθησαν, a. 1. inf. paſſ.

Θυνὲ, imperf. Jon. pro Θύνει, currebat. Poteſt etiam eſſe præſ. imperat. verbi Θύω, idem ac Θύω, cum impetu feror.

Θύννος, ου, ὁ, thynnus piſcis. q. a Θύω, pro ὠθέω, quia circa ortum canis æſtu agitatur, ut Plinius ait. Aristoteles, cum Scaurtores Neptuno thynnum immolabant in ſpem felicioris captoræ. Carl. thynnos capto: obſervo, Ariſtoph. in Thes. Θύννος ἐστὶ τοῦτο, thunnari, Gaza. l. 6. qui thunnos pisces obſervant, & capiant. Θυννοσκοπία, accipitur pro accurata, & inconniventi obſervatione.

Θυόεντ, pro Θυώντα, acc. fing. præſ. part. verbi Θύω, propero. Θύω, idem.

Θυοὶς, cum impetu feror, propero, feſtino. Th. Θύω, idem.

Θυόεντα, gen. fing. a Θυόεις, εντος, ὁ, odorus. Th. Θύω, a fuffio.

Θύοντα, Dorice. pro Θύουσα, tuens, futens, præſ. part. a Θύω, cum impetu feror.

Θύον, furens, præſ. part. act. n. g. a Θύω, cum impetu feror.

Θύοντ, Dorice. pro Θύων, faciſicant. a Θύω, ſacrifico.

Θύος, ου, τὸ, ſacrificium, fuffimentum. inde thus, Θύεσι, Θυόδες, odoratus. Th. Θύω, ſacrificio.

Θυοσκόος, ὁ, ὁ, aruſpex, qui intelligit ea, quæ per ignita ſacrificia ſignificantur, Ariſtoph. in Equit. a κέω: Jon. pro κόω, intelligo. vel a Θύος, & κόω, id eſt, audio, quod ſacra adolet.

Θύρα, ας, ἡ, janua, oſtium, fores. οἱ ἐπὶ Θύραις, ſecretarii, oſtiarii Regis. Plut. in Themiſt.

Θύραζε, adv. foras. Θύραζε, prorſum. q. ad fores. Θύραζε, foris. Th. Θύρη, janua.

Θύρασι, Dor. pro Θύραις, gen. plural. a Θύρη, janua.

Θύρασι, Ariſtoph. in Pace, ἐκφορ. ſi ἐστίαν, id eſt, prompta, quaſi ad Θύρας, fores.

Θυρόεσσα, extra fores ago. a Θύρα, janua.

Θυρόϊον, gen. plural. Æol. pro Θυρῶν, a Θύρη, janua.

Θυρωπίκος, Hefych. κάλων, judex.

Θυσὶς, ἡ, ſcutum, a ſimilitudine januæ. Eſt & ſaxum claudens ſpeluncæ ingreſſum. Phryn.

Θύωτρον, ου, τὸ, janua, oſtium, veſtibulum. Poet. pro Θύρα.

Θύωρος, ου, τὸ, portula, oſtiolum, & feneſtra. Ariſtoph.

Θυρὶς, ίδος, ἡ, oſtiolum; item feneſtra: cellula, Gaza. Θυρίδιον, foribus munio.

Θυρσάζω, ᾳ, thyrſum, haſtula frondibus veſtita, baculus Bacchicus. a Θύω, quia agitur a vento.

Θύρσος, ου, ὁ, nuptialis corona.

Θύρωμα, ατος, τὸ, janua, oſtium. a Θύρα.

Θυρωρὸς, ὸς, ὁ, januæ cuſtos, janitor, pro Θυρωρός. ex Θύρα, ᾶς, ἡ, cuſtos. vel ab ὦμι, ας, ἡ, cura, & Θύρα, ας, ἡ, janua. Tum Dores & mutant in ω.

Θύσω, ſacrificare, aor. 1. inf. activ. a Θύω, ſacrifico. item rami: thyrſi, id eſt, ſacra Bacchica. Partter omnia, quæ ad imitationem faciunt. Euſtath. Iliad. ζ.

Θύσωνοι, οἱ, fimbriæ, villi, ſeu nodi a crumenis dependentes. hinc Θυσανώδεις, & Θυσανώσεις, fimbriata. q. a Θύσσω, movere, quia moventur.

Θύσω, fut. 1. inf. act. a Θύω, macto.

Θύδλα, τὰ, ſacra, liba. a Θύω, ſacrificio.

Θυσιάζομαι, ᾳ, ὁ, ἡ, altare, ejuld. them.

Θυσιάσσεται, plur. & Æol. pro Θύσωσι, a Θύσιος, ου, ὁ, ſacrificium Them. Θύω, ſacrificio inde & Θύσσω, ſ. ις, ſ. ις, ſacrificabilis.

Θύσκος, ου, ὁ, ſcapha, recipiens τὰ Θύματα, ſacrificia, quæ Diis offeruntur. Θύσκος, accerra, mortariolum.

Θυσσανώδης, & in ſœm. gen. Θυσσανώδεσσα, fimbriata, & Them. Θύσσανος, fimbriæ.

Θύσσανος, ου, ὁ, quarta ancoræ, & ſimbria.

Θυσὶᾶ, ᾶς, ἡ, ſacrifica, ſacrificalis. a Θύω, ſacrifico.

Θύω, macto, ſacrifico, ſacris operor, odores accendo, fuffio, propero, equito: feſtino: impetum facio: tuo. Athen. l. 7. Heſiod. ſ. Θύσω, p. τεθύκω. aor. 1. imperat. act. Θύσον, ατω. perf. paſſ. τεθύμαι. aor. 1. paſſ. ἐθύθην, ᾱς, ᾱ. Hinc Θύσις, ου, ὁ, ſacrificium. Θυσιάζω, ᾳ, altare. ἐθυσιάζουν, ες, τὸ, idolis immolatum. q. a Θύω, facio.

Θώϋ, impero ferox, ferveo, quaſi a Θόω, curo. Θώϋ, præſ. imperat. Dor. pro Θόου, ου, ὁ, eadem quæ Semele, παρὰ τὸ Θόω, ὁ ἄρμων, ὁ μαινόμενος.

Θωμὸς, ὁ, menſa, quæ facris ufbus dicatur, Laert. quia Θὸς ὠφὶ, id eſt, φωνεῖται, tenet, & ſervat ea, quæ Diis Θύονται, ſacrificantur. Θωμὸς, idem. Θωμίζω, ᾳ, qui ad menſam illam miniſtrat. Θωμίζειν, eſt σκορακίζειν.

Θώνια, ἡ, præ libidinis gellieni.

Ω Ω.

Ω, contractum ex Ὁω, eſt pono, colloco, unda ὠθέω. item cenſo, Contractum ex Ὁω, ſignificat nutrio, lacto: item coeno: ejulo: Dor. mutilo, deſino.

Ὦ, ὦ, ὦ, ſ. ὦ, ὦ, ὦ, ſub. ad. a ὠθέω, pono. a. 2. ἔθην.

Ὦ, ὦ, ὦ, ſ. ὦ, jactura, mulcta, damnum, Odyſſ. 8. q. a Ὁω, pono. hinc Ὦσις, ὦ, ὦ, ὦ, impunis.

Ὠδὸ, September apud Ægyptios. Plut. in Rom.

Ὦαις, idem ac Ὦκαις, ὦ, ὦ, ſedile. Th. Ὦκ, ὦ, ὦ, celer.

Ὦαμὸς, ὁ, ὁ, thomas, nomen Apoſtoli. Hebr. geminus. Eſt & Ὦμᾶς, ᾶ, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, ὁ

Ὦδε, video cum admiratione, & ὦδ, facies. Affectatoris enim est alios respicere, & admirari mendaciter. Vel potius a Ὦκα, denuntio, epulor. virtus enim causa blandiuntur κόλακες; adulatores. unde hi a κόλαξ, id est, cibo. hinc Ὦκέω, assentor, adulor. Ὦκείω, ας, ης, ὁ, assentator.

Ὦμαί, ασαι, ᾶται, thorax, vestis, qua tegitur pectus, lorica. quali a Ὦμίον, salio. vel a Ὦμος, calefacio, quia ibi cor, hinc Ὦμικλῶν, thoracis munito, armo. Ὦμίστινον, idem. Ὦμάριον, ου, τὸ, lorica.

Ὦμηφορέρης, ὁ, Jon. pro Ὦμηφορίφης, thracem ferens. ex Ὦμαί, thorax, & φέρω, fero.

Ὦμίκλ, Jon. pro Ὦμικλῶν, pectus. acc. sing. Ὦμίκλα. inde Ὦμίκλιος, pectus lorica munito. Ὦμίκλαι, αττῶν, οἱ, aor. 1. part. act.

Ὦμίστινον, ἀμίστινον, ὁ, sing. imperf. pass. Jon. a Ὦμίστινον, armo. f. pr. ὦμίστινα. a. 1. part. ἀμίστινθε. ab eod. them.

Ὦμίστινθι, ισσα, ὁ, & in acc. Ὦμίστινθ' ισσ', pro Ὦμίστινσα. a. 1. part. pass. Ὦμίστινθίσσα, a. 1. inf. pass. valde verbi. & thema.

Ὦός, ὠοῦς, ὁ, animal lupo simile, lynx: lupus cervarius Gazæ: thos Plinio l. 8. c. 34. a Ὦός, curro; vel a Ὦθέω, celer.

Ὦλόμαι, Dorice, convolvi.

Ὦπτέω, irrideo, cavillor. Hesych.

Ὦπτερος, Dor. pro τὸ ἕτερον, alterum.

Ὦύμαι, αται, ται, miraculum, Jon. pro Ὦύμαι. hinc Ὦυμεύς, miror, ut & Ὦυμάσσω, admirandus, & Ὦυμαστὸς, admirator; tum & Ὦυμαστὸς, admirandus. Sic ὠπτὸς, pro ὠπτέω.

Ὦυμός, ὁ, Ion. pro Ὦυμός, mirabilis, & plur. n. g. Ὦυμα, pro Ὦυμαστά. Jon. q. a Ὦύομαι. Th. Ὦυμεύς, miror.

Ὦυτὸς, υτὸς, ὁ, adulator, affectator. Suid.

I.

I Nomen apud Græcos litteræ nota, in numeris pro est denarius. Γ', ipse, unde genitivus ἰ'ος.

Ἰα, vox, clamor. quali a Ὦύω, clamo. Γ'ὸς, vis, violentia. ex Γ'ὸς nata Γ'ὰ, folea, ex ἰσία. vide ἰσία, & ἰστ. Tum & in cx μετὰ ἰστ. esse, abjecto μ. in Hesychio tela, vel βόλος, Bores, violæ Theophrasto. Est & Γ'ὰ, nomen Dei apud Hebræos.

Γ'ὰδὶ, dolentis interjectio. ut αἰδοῖ.

Γ'ὰμβος, ὁ, ου, nomen viri, Jairus. Hebr. illuminabit.

Γ'ὰ δὲ, ης, ὁ, fanatus fui, a. 1. inf. pass. ἰανθίσσαμαι, ς, στας, f. 1. pass. ab ἰάομαι, sano, medeor.

Γ'ἄσσεται, gaudet, 3. sing. præs. pass. ab ἰάω, exhilaro.

Γ'άσιν, calefacio, liquefacio, liquo, perfundo, resolvo. Theocr. q. ab ἰδ, vis. calor enim est fortis qualitas. Vel ab ἰὴ, læta acclamatio in hymnis. Est & ἰάσιν, ad iram concito. Hesych. liquo.

Γ'αχ'ὼ, ὼς, ὁ, Iacchus, Bacchus, aut ipsum festum, Aristoph. hymnus, canticum, Plutarcho in Fcmil. ἰαχχίζω, bacchor, ἰαχχίζων φωνὴ, vocem tollunt, bacchantur. Herod.

Γ'ακώβ, ὁ, nomen viri ἑλληνικὸν, Jacob. Hebr. plantam tenens.

Γ'ἀλεμ'ὼς, ὁ, ὼ, Jalemus, vir, qui in carmine ineptus, ac frigidus. carmen lugubre: Apollinis. Apollod. lib. 4. Item carmen Apollini sacrum. Item miser. q. ab ἰάλλω, projicio.

Γ'ἄλλω, ις, ι, imperf. act. verbi ἰάλλω, mitto, volo, as.

Γ'ἄλλω, ς, λῶ, mitto, emitto et volo, as, Hesiod. appero: tribuo, 2. Argon.

Γ'ἀλμενος, ὁ, ὲ, Jalmenus, nomen proprium viri.

Γ'ὰμα, ατῶν, τὰ, fanatio, remedium, medicamentum. ab ἰάομαι, sano.

Γ'ἀσθαι, maledicam, conviciator. Hesych.

Γ'ἄμβος, ου, ὁ, jambus, pes metricus, vel carmen, Aristoph. quali ab ἰὸν βαίνειν, jacula loqui. Est enim carmen maledicum. hinc Γ'αμβίζειν, maledicitis insector, profcindo, conviator. Suid.

Γ'αμβρὶς, ὶδ, ὁ, alias Μαμβρὶς, nomen magi Ægyptii, rebellans.

Γ'ἀμβρισμ, sunt organa muſica triangula, quibus jambica canebant. Suidas, & Hesychius vocant σαμβύκας.

Γ'ἀσασθαι, & ἰάσασθαι, idem ac ἰάομαι, locus irriguus, & herbosus.

Γ'ἀσιδῶν, Jon. pro Γ'ασιδῶν, gen. plur. ab Γ'ασίδης, ου, οι, Jasidæ.

Γ'ἀσις, ιος, ἡ, nomen fing. ab ἰάομαι, exhilaro.

Γ'ἀσπίδων, ονος, ὁ, finxi, a. 1. ind. pass. verbi ἰάσπω, florco, exhilaro.

Γ'ἀσπον, ου, τὸ, flos quidam, color purpureus. q. ab ἰὸν.

Γ'ἀσσα, ης, ὁ, nomen viri ἑλληνικὸν, Luc. 3. Act.

Γ'ασσι, ος, nomen magi Ægyptii, responsans. 2. Tim. 3. 8.

Γ'ασκάσι, ᾶς, ᾶ, & per crasin Γ'ωκάσι, Jolcus, nomen urbis Theſſaliæ.

Γ'άσμαι, ασαι, ᾶται, medeo, sano, curo: emendo, farcio. Æschin. q. ab ἰὰ, vis, vi emendo, & efficacitate pharmacorum opus est ad sanandum: cum accuſ. imperf. ἰάμαμαι, ἰάμαν, ω, ασθαι, ασθαι. perf. ἴαμαι, ασαι, ται. a. 1. ind. pass. ἰάθην, ης, ης. f. pass. ἰαθήσομαι. a. 1. m. ἰασάμαν, ω, ασθαι. a. 1. ſub. med. ἰάσομαι, ῃ, ασθαι.

Γ'ασπίς, gen. Jon. ab Γ'ασπὶς, nomen viri, Japetus. ab ἰάπτω, mitto, maledictis lacesso. Hinc Γ'ασπετὸς, ὸν, ὸ, Japeti filius. vocat. Γ'ασπετιονίδης.

Γ'ἀστρα, medico, noceo. q. ab ἰατὸς. vel q. ab τὸ ἰστὸν, id est, misſo jaculo lædo.

Γ'ατὸς, υτὸς, ὁ, ventus ex Apulia flans, cujus pars Japygia.

Γ'ἀπυγες, Omphales. periphrasis.

Γ'ἀπὶδ, nomen viri ἑλληνικὸν, Jared. Hebr. dominabitur.

Γ'ἀς, ἡ, Jonia. Γ'ωνὶς, Jonice.

Γ'ἀσκόμαν, a. 1. ind. med. ἰάσην, ης, ης. f. 1. med. ἰασήσομαι, ῃ, ασθαι. a. 1. med. ab ἰάομαι, medeor.

Γ'ἀσθαι, præf. inf. ejuſdem verbi.

Γ'ασι, ασιτ, 3. plur. præſ. ind. Jon. pro ἄσι, verbi ἦμαι, eo.

Γ'ἀσι, mittunt; contracte pro ἴασι, & hoc Jon. pro ἴασι, 3. plur. ind. præſ. verbi ἰάω, mitto. a. 2. ἰὼν.

Γ'ἀσιν, ασι, ὁ, fanatio. ab ἴαμαι, ᾶμαι, sano, medeor.

Γ'ἀσίη, dat. ſing. ab Γ'ἀσίη, ης, ἡ, medicus, Poet. pro ἰατρὸς, ab ἴαμαι, sano.

Γ'ατρίνη, ης, ἡ, medici officina.

Γ'ατρίσσεται, ται, ὁ, fanatio medicatio.

Γ'ατρὸς ἦ. hinc medeor, medicinam præſtoor.

Γ'ατρὸς ἦ, ἰατρίνη, ας, ἡ, mulier artis medicæ peritæ.

Γ'ατρικὸς, ὴ, ὸν, ad medicos vel ad medicinam pertinens.

Γ'ατρίζω, admiscre medicorum.

Γ'ατρὸς, ου, ὁ, medica, obstetrix.

Γ'ατρολόγιον, ου, τὸ, nom. de medicina differo.

Γ'ατρὸς, ου, τὸ, merces medici. Ab ἰάομαι.

Γ'ατρὸς, ου, medicus, medicinæ peritus, ejuſdem rhem. Usurpatur & pro digito medio, qui medicus quoque vocatur.

Γ'ατυπτάσαι, heu, adverb. item ἰατυπτασιστὶ, exclamatio apud Sophoclem in Neb. enjuſdam, qui exagitabatur a pulicibus.

Γ'αῦ, interjectio indignantis: vox etiam lugubris, sonus, cantus, Eurip.

Γ'αυσι, traduxi, imperf. verbi ἰάω, trahgo.

Γ'ἀω, commotor, tempus tero, dormio, pernocto, quiesco. f. σω. q. ab ἰὸν, sino. Pro ἴσιον etiam est, resesto i, σω, apud Nicandr.

Γ'ακτίσω, qui sagittas emittit. ab ἰὸς, & ἀζίσμαι, emitto.

Γ'ακτόδιτος, ὁ, ὸν. pass. ab ἰάπτω, mitto. f. ὐσω.

Γ'ακτοι, dat. plur. Jon. ab ἰακτὸς, ὁ, ὴ, clamor. Th. ἰάχω, clamo.

Γ'αχὴ, resonabat, 3. ſing. imperf. ἰάχων, verbi ἰάχω, clamo. perf. ἴαχα.

Γ'αχον, ες, ε, imperf. ἰάχοντο, plur. pass. act. f. ξω. ab eodem verbo.

Γ'αχὴ, resonans, perf. pass. act. f. g. vide ἰάχων.

Γ'αχὼ, f. ξω, p. χα, vociferor, clamo, resonans. quali ab ἰὰ, vox, & χάω, fundo. hinc ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio.

Γ'αχὴ, perf. pass. act. ab ἰάχω, clamo, perf. ἴαχα.

Γ'αὼ, nomeo Dei.

Γ'αωνὶς, ὶδ, ἡ, nomen urbis.

Γ'άων, ονος, ὁ. Poetic. pro Γ'ων, quod vide.

I B,

Γ'βανὸν, barrio. ex ἴβις, quatenus multum ſignificat. vel ex ἰμὰν, β, & μ commutantur. Hinc ἰβωνεῖς, funis hauſtorius. ἴβανες, cadus, urna.

Γ'βηκ, ης, ὁ, & ἴβις, ιος, ὁ, clarus in fundo navis, quo eductio aqua effluit, Iliad. ε. in ναυπηγῶν. Hesiodo χαλκοβάτης, quia inde aqua effluit ceu ex ἴβηκι. ex ἰὰ, sino, pro λείπω, aut ex ἴβις ἰὸν ἔχω.

Γ'βὴς, liberus, gentile. Iberia una Orientalis circa Persiam: altera Occidua, quæ Hispania.

Γ'βηρες, an Ἴβηκες, Iberis, pasturium sylvestre, Jon. ἴβηρ adverb. ſignificans multum, & magnum. q. ab ἰὰ, vis. & q. ab ἰὸν.

Γ'βὶς, genus avis vocalis. ἰβὶς ὀδὸς ἦ ἴβις. Etymolog. a qua Ibycus, nomen propium fabulam eſt.

Γ'βίων, verbero, clamo. q. ab ἴβις.

I Γ.

Γ'γα Cypriis eſt σώτειρα, ſile, tace.

Γ'γάς, ὰ, ὸ, mortarium, pila. Suidæ Etym.

Γ'γαλόβιος, ὁ, profectus, perf. part. pass. ab ἰγαλόω, venio. f. βήσομαι. perf. ἴγμαι.

Γ'γνον, ες, ε, poples.

I Δ.

Γ'δ', pro ἴδὶ, idem ac ἴδὶ, & ἀτρε.

Γ'δα, ης, ἡ, Ida, mons in Phrygia, & Creta. q. ab ἴδνος, quod conſpicuus aſſet. locus asperibus conſitus, locus frigidus. Hinc Γ'δαιος, frigidus. Est & Idæus, nomen propr. Th. Hesychio eſt μάχη, pugna.

Γ'δάλιμβ, ος, ὁ, ſudoriferus, humidus. ab ἴδρις, ος, ὁ, ſudor, q. idem ac ἰδρὸς. ἰσσος, ὁ.

Γ'δὲ, & Ἄτταε ἴδὲ, adjice, 2. imperat. ab. Est & ἴδὲ, 3. ſing. a. 2. ind. verbi εἶδω, vide deo. fut. ὀψομαι. aor. 2. ἴδον, & ἴδρ, ς, ε. aor. 2. part. ἰδὼν, σὼν, & in f. g. ἰδρ' ἰδρὼν.

Γ'δὲ, & atque, ex ἴδὶ. Illud Jon. hoc Attice ab ς, vel. Item ecce.

Γ'δέα, ας, ἡ, viſus, ſpecies, idea. in plur. ἰδέαι. ab εἶδω, video.

Γ'δέω, Jon. pro εἶδω, videſſe. ab a. 2. ἴδον, verbi εἶδω, video.

Γ'δη, adhu, dat. ſing. ab ἴδος, ους, τὸ, ſudor. Dor. & Æol. pro ἴδος. a. 2. ind. verbi εἶδω. ἴδὼ, pro ἴδος. Dor. & Æol.

Γ'δίομεν, Jon. Dor. & Æol. pro ἴδεῖν, a. 2. inf. act. quod vide.

Γ'δὸς, Jon. pro ἴδος, a. 2. inf. act.

Γ'δὸς, aor. 2. inf. med. ejuſdem verbi.

Γ'δρωτ, ος, ὁ, ἦμαι τῷ ἴδρῳ, qui ſimul ac videt, amat, qui primo intuitu in amorem rapitur. quali ab ἴδρις, ος, ὁ, ſudor.

Γ'δρεις, Jon. paragoge, pro ἴδε, vidit, 3. ſing. aor. 2. ἴδον, verbi εἶδω, video.

Γ'δυζδὲ, ἴσε, ς, ε, ſordus, deformis.

Γ'δω, pro εἶδω, video. Sed Γ'δω, gen. Jon. pro Γ'δ, ab Γ'δος, ὁ, Ida, nomen proprium.

Γ'δη, videris, 3. ſing. a. 2. ſub. ἴδὲ. ab εἶδω, video. aor 2. ἴδον. Dor. & Æol. pro ἴδες, 2. ſing. a. 2. ſub. quod vide. Eſt & Γ'δε, Jon. pro Γ'δε. quod vide.

Γ'δοις, Jon. pro ἴδοιεν. aor. 2. ſub. med. ejuſdem verbi εἶδω, video.

Γ'δε, videris, 2. ſing. aor. 2. ſub. ἴδὲ. ab εἶδω. Sed Γ'δε, gen. ab Γ'δος, ὁ, mons Cretæ.

Γ'δεσθ, Dat. pro ἴδεσι, ſut. 2. ab εἶδω, video.

Γ'δεν, videritis. 2. plur. a. 2. ſub. verbi εἶδω, video. a. 2. ἴδον.

Γ'δὲ, adverb. privatin; cui opponitur ξυνὸν. ἴδὲ ἰδιωτικὸς, ſuapte auctoritate agens. Eurip. Th. ἴδιος, proprius.

Γ'δία, Jonice, ab ἴδιος, privatim.

Γ'διοξένδων, privato, & ſuo conſilio uti. ab ἴδιος, proprius, & βουλὴ, conſilium.

Γ'διος, α, ον, proprius, a, um, privatus, ſpecialis, ſuus, quaſi ab ἴδὲ, ſpecies. κατ' ἴδιον, privatim. Sæpe ponitur pro ἰδιωτὴ, ὴ, ut τὸ ἴδιον χρυσὸν, pro τὸ ἰδιωτὸν. ſic & τὸν ἴδιον λαὸν, id eſt, τὸν ἰδιωτὴν, a ſe ipſo. ἴδιος, familiaris. Hinc ἰδίωτος, ὴ, ὸν, proprietas. ἰδίωμα, ατος, τὸ, idem. ἰδιώτης, ὁ, ὴ, privatus.

Γ'δίωτ, ονος, ὁ, affinitas, cognatio, & propinquitas generis. Suid.

Γ'δίωτας, acc. ſing. ab ἰδίωτος, ονος, ὁ, proprietas. Th. ἴδιος, proprius.

Ἴδιος, sudo. Th. Ἴδιος, ου, ὁ, sudor.
Ἴδιος, gen. plur. ab ἴδιος, ᾱ, ὁ, proprius.
Ἴδιος, proprie, seorsum, privatim, peculiariter, Attic. adverb. ab ἴδιος.
Ἰδιοσύστατον, gen. plur. part. pass. ab ἰδιοσύστατος, privatam vitam ago. Th. ἴδιος, ᾱ, ὁ, proprius.
Ἰδιώτης, ου, ὁ, idiota, privatus; inde rustis Xenophontis Atrilloph. in Ranis.
Ἰδιωτικὸς, ὴ, ὸν, privatus, vulgaris.
Ἰδιωτικῶς, ὁ, ὁ, loquendi genus e vulgo fumptum: vulgatis flatus. Hermog.
Ἴδμων, Scimus, Doric. feu Æolic. pro ἴσμεν, per fyncopen pro ἴσταμεν, pl. ind. praef. verbi ἴστημι, fcio. Hinc ἴδμων, peritus, & ἰδμοσύνη, peritia. dar. plur. Ionic. ἰδμοσύνων. Alii volunt per fyncop. etiam poni pro ἴδμεν, ex pl. a. 2. ἔδην, verbi εἴδω, video. Tum etiam ἴδμεν, per fyncop. dicitur pro οἶδα, Ion. feu Dor. pro οἶδας, a. 2. inf. verbi εἴδω.
Ἴδμεναι, fcire, per fyncopen pro ἰδέμεναι, Dor. & Attic ut ἰδμοσύνη Ionice. pro ἰδέα, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, video.
Ἴδμων, fciens. vide ἴδμεν, & εἴδω, fcio.
Ἴδνθα, incurvo, inflexibilis. q. ab ἴς, nervus: unde ἰδνόομαι, nervefcio. Vel ab ἴδω, & κόλον. nervorum enim virtute fit, ut flectantur manus.
Ἴδνίαται, vifi fuiffent, 3. plur. a. 2. opt. med. Jon. pro ἴδοιντο, verbi ὁράω, video. a. 2. ἴδον.
Ἴδοσμαι, ου, αι, a. 2. opt. activ. ejufdem verbi.
Ἴδυῖα, Dor. pro ἰδοῦσα, quæ vidit, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, video.
Ἰδὼμαι, a. 2. ind. med. ejufdem verbi.
Ἴδων, ου, ὁ, ἡ, ὁ, a. 2. ind. act. hinc ἰδώνεος, nom. plur. aor. 2. part. verbi εἴδω, video.
Ἴδωνται, 3. plur. a. 2. med. ejufdem verbi.
Ἴεσι, σης, σῃ, ſudor, affus. ἴσσις, σσης, ᾱ, idem. Ἱρῶσι, & ἱδρῶσι, ſudo. Ἴδιον οὐ σύστασιν, in affu maximo. Heſiod. q. ex ἴδος quod aliter ἴδαρ, unde & ſudor, & ἱδρώς.
Ἴεσσα, Boeot. pro ἴδη, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi εἴδω, video.
Ἴδὲ, ecce, adverb. diſtinguitur accentu ab ἴδε, praef. imperat. paſſ. verbi εἴδω, video.
Ἴδουμαία, ας, ἡ, Idumæa, nomen regionis. Syr. rufa.
Ἴδυια, ᾱς, intuita, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, video. Ἰδυίαμαι, a. 2. m. g. & Ion.
Ἴδυια, ας, & ἰδέχεια, ς, peritia.
Ἴδυῖαι, οἱ, periti, nom. plur. ab ἴδυια, ας, ἡ, ὁ, quod ab ἴσταμι, ſcio.
Ἴδυια, ας, ἡ, Jon. pro ἰδυῖα, verbi ἴδομαι, peritia.
Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, peritus, ſciens, providus. q. ex εἴδω, ſcio, formica Heſiodo. hinc ἀίδρις, imperitus. πολύϊδρις, multiſcius. ab eodem them.
Ἵδρυμα, ſeu ἵδρυμα, idem ac ἵδρυσις, ſtatuo, colloco, ſedere facio.
Ἱδρυσάσθαι, ικα, εο, collocatus, moribus receptus, a. 1. part. paſſ. Jon. pro ἱδρυθέντα. Sic ἱδρυθῆναι, Jon. pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἱδρύω, ſtatuo.
Ἵδρυσις, ου, ἡ, ſedes, ſedificium, ſedificatio, collocatio. ab ἵζω. hinc ἵδρυμα, ατος, τὸ, fimamentum. ἵδρυται, ουσι, 3. pl. conſtitutio, fundatio.
Ἵδρυσι, per apocopen pro ἵδρυσι, vel ἱδρύσει, dat. vel acc. ab ἵδρυσις, ιος, ἡ, ſudor. Th. ἴδος, ους, τὸ, & ſudor, ab ἴδος, ους, τὸ, idem. vel ab ὕδωρ, aqua. eſt enim aqueus humor e poris animalis; deinde tranſtertur ad ſimilia.
Ἵδρυσι, ſ. ὕδατι, ſudo, Poetic. vel Attic. pro ἱδρῶσι, ab ἵδρυσις, ἡ, ſudor. Th. ἴδος, ους, τὸ, idem. quod ὕδωρ, ab ὕδωρ, aqua.
Ἵδυτα, docta, ſciens, prud. med. part. f. g. ex praet. med. hinc verbi εἴδω, ſcio. Alii formari poſſe credunt ex perf. part. act. εἴδυῖα, & in ſ. g. εἰδυῖα, & abiecto ι, reperiri ἴδυῖα, ἴδυῖα, per crafin pro εἰδυῖαι, ας, ὁ, ejuſdem verbi. Eſt & Ἐπίθ. ου, ἡ, nomen mulieris q. ὑφῆσα, gnara.
Ἴδυια, ας, ἡ, ſub. med. ab εἴδω, video. faor. 2. ind. act. ἴδον.
Ἴδυια, ſenſa, inruens, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.
Ἴδυσαν, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab εἴδω, video.

I E.

Ἵε, vade, a. 2. imperat. act. verbi ἴημι, eo, a. 2. ἧκα, ἧν.
Ἱέβαθα, ης, nomen regiæ ἀλκυόνος, Jezabel. Syr. in ſinula habitans.
Ἱέβε, ἵστω, mittæ, mittat, praſ. imperat. verbi ἴημι, mitto.
Ἵει, mittebat, 3. ſingul. imperf. pro ἵη, tanquam ab ἴεω, verbi ἴημι, mitto.
Ἱείλω, ῃς, mitterem, praſ. opt. act. verbi ἴημι.
Ἵεις, ἵει, mittebas, bat, a. & 3. ſingul. imperf. pro ἵεσ, ἵε, verbi ἴημι, tanquam ab ἴεω, mitto.
Ἱείς, ἵεσσα, ἵεν, mittens, praſ. part. ejuſdem verbi.
Ἵεσαν, αὶ, mittentes, nom. plur. praſ. part. f. g. ab ἴημι, mitto.
Ἵεσαν, & ἵεσαν, ἵτιdem Jon. & Dor. pro ἵεσαν, praſ. inf. act. ab ἴημι, eo.
Ἵεσι, mittebant, Boeot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἴημι, mitto. Sed ἵει, 3. ſing. a. 2. ἵεν, 3. pl. verbi ἴημι, eo. ν additur ob ſequentem vocalem.
Ἱέσθω, mittere, praſ. inf. act. ab ἴημι, mitto.
Ἵεσθε, 2. praſ. ind. act. verbi ἴημι, pro ἵεμεν, eo.
Ἵεσται, 3. plur. praſ. ind. paſſiv. ἵενται, 3. plur. imperf. paſſiv. verbi ἴημι, mitto.
Ἵεσυ, ου, imper. plur. praſ. part. act. ἰών, ejuſdem them.
Ἱεύς, ὁ, ἡ, ὁ, ab ἰεύω. Eſt & medicamenti compoſitio. ἡ ἱεύς, eſt etiam ſerpentis cujuſdam puſilli nomen. Ariſtot. l. 8. anim. Item epilepſia. ἱερὰ νόσος, morbus comitialis Galeno. Ἱεύτωρ major archiater, ac tutior, extremum navis ſubſidium.
Ἱεύς, ὁ, ἡ, ὁ, accipiter, quia ἱστὸν ἐν ἀέρι φοίτων, d eſt fertur in aere velociter. hinc ποθητὸς ἀκάκητα κίκκοισι, &c. Ideo & Stelli facer exiſtimatur, quia maxime ταχυπόδων, velociter currit. vel quia ales ἱερὸς Martii enim facet, ut pugnax. Item piſcis. Athen. lib. 1.
Ἱερόπολις, ου, ἡ, nomen urbis, Jerapolis. Gr. ſanctæ civitas.
Ἱερεύς, ὁ, ἡ, ὁ, ſing. praſ. ind. verbi ἱερεύομαι, ſacrificulus, ſacerdotis. Th. ἱερεύς, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ſacerdos.
Ἱερεύσιν, ὁ, ἡ, ὁ, ſonſilio ſacerdotalis, ſacerdotium. Th. ἱερεύς, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ſacer.
Ἱερεύσιον, ſacerdotio fungor. ſut. ἔσω. p. ἱερεύσασθαι, perf. paſſ. ἱερεύσασθαι. hinc ἱερεύσιμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ſacerdotium.
Ἱερεύω, Dor. pro ἱερῶ, gen. plur. f. g. ab ἱερὸς, ὰ, ὸν, ſacer, a, um.
Ἱερεύω, ω, ὁ, ἡ, ὁ, ſacrificulus, ſacerdos. in plur. ἱερεύσαι, ab eodem them.
Ἱερεύων, ὁ, ἡ, ὁ, victima, bollia, ab ἱερεύς, facer. Item avis.
Ἱερεμίας, ου, ὁ, nomen Prophetæ: Jeremias. Hebr. exaltans Dominum.
Ἱερεύς, ἑως, ὁ, ſacerdos, qui τὰ ἱερὰ curat. hinc ἀρχιερεύς, pontifex, ſummus ſacerdos. ab ἱερὸς, ſacer.
Ἱερὸ, Jon pro ἱερᾷ, ας, ἡ, vide ἱερὸς.
Ἱερεχώ, ὁ, nomen urbis, Jericho.
Ἱερὸν σὺν, dat. plur. Jon. ab ἱερὸς, ſacer.
Ἱερομηνία, ας, ἡ, ſynaxis, ἀγυρμὸς, ἀνὴρ, ſacri menſis, vel totus ille menſis, in quo Nemea celebrantur. ex ἱερὸς, ſacer, & μὴν, μῆνὸς, ὁ, menſis.
Ἱερομνήμων, ὁ, ἡ, ὁ, ſanctimoniam decens, ſacer, divinus, Lucian. ex ἱερὸς, ſanctus, & μνήμων, convenio.
Ἱερὸς, ὰ, ὸν, ſacer, a, um, divinus, ſanctus, auguſtus, præſtans, magnus, a, um. τὰ ἱερὰ, res ſacræ. q. ab ἵημι, cupio, quia ſacra debent appetiri. hinc ἱέρεια, ᾱς, ἡ, ſacrificium, victima, templum. ἱερῖον, ſacro, dedico.
Ἱεροσόλυμα, ων, ἡ, & Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, & Ἱερουσαλὴμ, ἡ, ἀκλινὲς, nomen metropolis Jeruſalem. Hebr. metuite Schalemum.
Ἱεροσυλήσαντες, ες, ὁ, Hierofolymitanus.
Ἱερόσυλον, ſacrilegium committo, ſum ſacrilegus. ſ. ὄσω. p. ἱερόσυλκα. ab ἱερόσυλος, ſacrilegus.
Ἱερόσυλος, ὁ, ἡ, ὁ, ſacrilegus, a. hinc ἱεροσυλία, ᾱς, ἡ, ſacrilegium. ἱεροσύλιον, ſacrilegi, comp. ex ἱερὸς, ſacrum, & σκυλεύω, ſpolio.
Ἱερουργῶ, ſacra celebro, ſancte operor, cum acc. ſ. ὄσω. p. ἱερούργηκα, ex ἱερὸς, ὰ, ὸν, ſacrum, & ἔργω, ἔργομαι, operor. Th. ἔργον, opus.
Ἱερουργὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ſacerdotium. Th. ἱερὸς, ὰ, ὸν.
Ἵεσαν, 3. plur. imperf. Ion. ab ἵημι, mitto, a. 2. ἧκα.
Ἱέσθαι, 3. dual. ἵεσθ, a. plur. imperf. paſſ. verbi ἵημι, cupio.
Ἱεσσαὶ, ὁ, nomen viri ἀκλινὲς, Jeſſe. Hebr. ſenex.
Ἵεσι, cupiebant, 3. ſing. imperf. verbi ἵεμαι, deſidero. Th. ἵεμαι, mitto.

I Z IH I Θ

Ἵεσσα, pater. Item ſylveſtris caper. quaſi ab ἵστημι.
Ἵζ, heu, adverb. irridendi.
Ἱεζάβελ, ὁ, nomen viri ἀκλινὲς, Jephthas. Hebr. aperior.
Ἱεχονίας, ου, ὁ, nomen viri, Jechonias. Hebr. præparatus a Domino.
Ἵζε, mitto. ab ἵω. Sed ἵεμι, & ἵημι, Jon. pro ἵημι, eo.

I Z.

Ἵζάνη, caprina pellis, loco veſtis, qua utebantur ſatyri aſtores, Poll. lib. 4.
Ἵζανε, ſ. ἴσω, quaſi ab ἵζω, idem ac ἵζω, ſedere facio.
Ἵζε, vade, praef. imperat. act. ἵζω, & ἵζω, Jon. & Dor. pro ἵζω, praſ. imperat. paſſ. ab ἵζω, ſedere facio.
Ἵζεσαν, 3. plur. a. 1. part. act. verbi ἱζάνω. ſ. ἴσω, ſedere facio, inſtituo.
Ἵζεσαι, αι, ὰ, Dor. pro ἵζωσι, ὴ, ſedens, praſ. part. f. g. ab ἵζω, ſedeo.
Ἵζε, ες, ε, ſedebam, imperf. act. verbi ἵζω, ſedeo.
Ἵζω, fut. ἴσω, ſedere facio, ſedeo, collocco. quaſi ab ſω, colloco. Hinc καθέζομαι, idem.

I H.

Ἵη, adv. feu interjectio, in ſactis acclamationibus adhiberi ſolita, ut ἰὴ παιὰν, &c. Alii aſpirari volunt ἱὴ, & ducunt ab ἱάομαι, ſedefiderare. Hinc ἵημι, ς, ὁ, Apollo. q. ab ἱάομαι, ſano. vel q. ab ἵημι, quod ſagittas emittat. Eſt autem Sol, qui & radius jaculatur, & medicamenta immat. eſt & ἵη, vox. q. ab αἴη, audio. vide ἴω.
Ἵη, æquali, dat. ſing. ab ἵη-ς, ἵα, ἵον, ſolus, a, um. unus, a, um. Aſſiarchus ſcribit, genit. & dat. hujus nominis circumflexi. Niſi Jon. pro μιᾷ poſtum dicamus, à μίᾳ, μιᾶς. vide in ἷς, ἵα, ἵαγίτα.
Ἵηκε, dolebus medens. ab ἵησις, medeor, & κέομαι, labor. Thema κέω, feco, tundo. fut. ἥω. pract. med. κέομαι.
Ἵημι, injeci, a. 1. ind. act. verbi ἵαλλω, mitto. ἵαν, 3. plur.
Ἵημι, mitto. imperf. ἵουν, ες, ε, vel ἵεσν, ες, ε, ſing. a. 1. ἧκα. praet. ἕωκα. aor. 1. ἕωκα. a. 2. ἧν, ες, ε, praſ. paſſ. ἵεμαι, mittor, deſidero. imperf. ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. pro ἵεμαι. aor. 1. paſſ. ἵθην. a. 2. med. ἵμην, ἵεσο, ἵτο. a. 2. part. med. ἱμένος. Th. ἴω, mitto. Sed ἵεμι, eo, ut ἵημι, & ἴω.
Ἵημι, ſanabilis, ſanatus, ab ἵησις, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, curo. ſ. ἄσομαι. Sic ἰήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Jon.
Ἵησι, mittit, 3. ſing. praſ. id. verbi ἵημι. Sed ἵησι, 3. ſing. verbi ἴω, eo. ab ἵεμι. Item, eas, Jon. paragoge pro ἵῃ, 2. ſingul. aor. a. fub. verbi ἵημι, eo. aor. 2. ἧν.
Ἵησιν, dat. ſingul. ab ἵησις, ὁ, nomen urbis.
Ἵησις, ὁ, ἡ, Jeſus, nomen Salvatoris. Hebr. Salvator.
Ἵησιν, ου, οἱ. Sunt οἱ τῶν ἵππων σύνεσις, Jon. inſulam incolentes.
Ἵησις, Jon. pro ἰατρὸς, ὁ, medicus. ab ἰάομαι, ſano.
Ἵησις, & Ἵησυς, ου, ὁ, jaculator. Heſych

I Θ

Ἱθαγενεῖς, oriundus, indigena, ingenuus. An ἰθαγενὴς, qui recte, & legitime natus? ab ἰθὺς, recte, & γένομαι, naſcor.
Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen regionis.
Ἰθάκη, celeritet, conſeſtim, Heſych.
Ἰθαίη, Jon. pro ἰθεῖα. vide ἰθὺς, rectus.
Ἰθαίη, nom. pl. ſ. g. ab ἰθαίη, ης, ἡ, rectus, a, um. dat. plur. Jon. ἰθέῃσι, ab ἰθαίη, Jon. pro ἰθεῖα.
Ἰθαίως, Jon. pro ἀθλίως, celeriter.
Ἰθαιγενέων, ἰστρία. ἰθαιγενὲς, ἀγροῖκε. Heſych.
Ἰθὲ, vade, praef. imperat. ab ἴω, eo.
Ἰθμὴν, pro ἰθμένη, dat. ſing. ab ἰθμὴ, ενος, ἡ, greſſus, paſſus. ab ἴω, vel ἴθω, vado.
Ἰθμὸς, vox incitantis & adhortantis. quaſi ab ἴθω, celeriter, & ἰθὺς, tuo.
Ἴθος, ὁ, ſpado, cunuchus, cui ſit τὸ ἀφρόγονον, vis demeſſa eſt.
Ἰθὺ, Jon. dat. plur. Jon. ab ἰθύτομος, ος, ὁ, cujus jugiecia funt recta. ab ἰθὺς, rectus, & τέμνω, ſus.
Ἰθυμαχία, ας, ἡ, qui tectos capillos habet. a θρὶξ, ὁ, capillus.
Ἰθυμαχίης, ης, ἡ, legitima pugna, quæ aperto Marte fit.

I'ὄγκιδος, ου, genus carminis, & faltationis rithemin, in honorem Libri Patris, Poll. l. 3. quafi ab ἰὸν ὀγκᾶ, protrumpete clamore, aut greffu. a ὄγκος.

I'ὀκκᾶ, dirigit, 3. fing. præf. ab ἰόκκη. dirigo. ἰόκκωσον, gen. ἄνης. part. præf. Th. ἰὸν ὀκκᾶ, rectus.

I'ὄκκισε, direxit, 3. fingul. imperf. act. ejufdem verbi, & them.

I'ὄκκιτον, ονος, ὁ, ἡ, recta volans, qui recto curfu fertur. ab ἰὸν, rectus, & πέτομαι, volo, 2b.

I'ὸν, ἰοῦ, ὁ, rectus, directus, & in ſ. g. ἰὸν, in comp. ἰόκκιτον, hinc ἰόκκωσον, dirigo. quafi ab ἰόκκη. Sed ἰόκκη, ἴου, ἡ, imperius ab ἰόκκω, recta feror.

I'ὸν, ἰοῦσα, reſtiores, nom. plur. ſ. g. ab ἰόκκη, ἴου, compar. ab ἰόκκη, ἴου, ὁ, ἡ, rectus.

I'ὸν, recta feror, impetu feror. hinc ἰόκκη, ἴου, ὁ, impetus. Them. ἰόκκη, ἴου, ὁ.

I I.

I'ὸς, æruginoſus reddor. ab ἰὸς, ærugo.

I K.

I'κανε, vel ἴκανεν, pervenit, 3. fingul. imperf. verbi ἵκνεμαι, idem ac ἵκω, venio.

I'κάνετον, dual. imperf. verbi ἵκνεμαι. imperf. 1. aorus. opt. ἱκάνοιμι, ων, ατο. Th. ἵκω, venio.

I'κανὸς, ὴ, ὸν, idoneus, ſufficiens, congruus. inde ἱκανότης, νητος, ἡ, ſufficientia. ἱκανὸς, ſufficientem reddo. ἱκανοῦν, ſcientes, abunde. ἐξ ἱκανοῦ, ſcilicet χρόνου, a multo tempore. ἐξ ἱκανοῦ, diu. q. ab ἱκάνω, affequor, ſcil. metam, quod fat eſt faciens.

I'κανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, idoneitas mentis.

I'κανῶδης, inferior ſum, 3. fingul. imper. paſſ. verbi ἱκανόω. Them. ἱκανὸς, idoneus.

I'κανόω, idoneam reddo. ſ. ἰόν. p. ἰκάνω. ab eodem them.

I'κάνω, convenio, adeo, affequor, ſupplico Heſych.

I'κάς, prope, omnino. ut ἵκτως.

I'κάτης, & κάτης, ου, ὁ, ſimilis. ab ἴκω, ſimilis ſum.

I'κέλιον, ου, adfimilo.

I'κέλιος, adv. ſimiliter.

I'κεν, ibat, imperf. act. verbi ἴκω, venio. ſ. ἧκω. a. 1. ſing.

I'κευ, veni, Jon. pro ἵκω, præſ. imperat. paſſ. verbi ἱκάνομαι, vel 2. fingul. aor. 2. med. ἵκνεμαι, a, & Jonic. ευ, στο, verbi ἱκάνομαι. fut. ἵξομαι, veniam.

I'κέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἱκάνομαι, venio. ſ. ἵξομαι. a. 2. med. ἵκνεμαι.

I'κέσθον, 3. dual. aor. 2. med. ejuſdem verbi.

I'κέτευε, ου, ὁ, ſupplicatio. a. præſent. ab ἱκέτης.

I'κέτης, ου, ὁ, ſupplicum præſes. Epith. Jovis.

I'κετ', pro ἵκετο, pervenit, 3. fing. a. 2. med. ejuſdem verbi.

I'κέτευε, ὁ, Doric. pro ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex.

I'κέτις, ὁ, 3. fing. imperf. act. verbi ἱκετεύω, ſupplico.

I'κέτευον, 3. fingul. a. 2. act. verbi ἱκετεύω, ſupplico. fut. ἑκέτευσω. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex.

I'κετηρία, ας, ἡ, ſupplicatio. ab ἱκέτης, ſupplex.

I'κέτης, ου, ὁ, ſupplex. acc. fing. ἱκέτην. dat. plural. Jonic. ἱκέτῃσι, ῳ. ab ἱκνέομαι, venio, ſcil. ad aliquem veniens, ſupplicandi gratia. Hinc ἱκετεύω, ſupplico. ἱκετεύσω, στευ, στω, ſupplicatio. ἱκέτης, qua ſupplicat. ἱκετήριος Ζεύς, ſupplicum præſes Jupiter.

I'κνεν, venias, Jon. pro ἵκῃς, 2. fingul. a. 2. ſubmed. verbi ἱκνέομαι, venio. ſ. ἵξομαι. p. ἰγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.

I'κνεο, venias, 3. fing. aor. 2. ſub. med. ejuſdem verbi.

I'κμάς, άδος, ἡ, humor, vapor, quia facile ἵκνεται, id eſt penetrat, pertingit. nam humor nativus manando ſponte per corpus meat. inde ἱκμαῖος, humidus. ἱκμαῖος, humecto.

I'κμαῖος, ὁ, fluens, fecundus, per ſyncopen pro ἱκάμενος, euphonie cauſa ſpiritu mutato. funt tamen qui ἱκμαῖος ſcribant, affigue vel præf. partic. verbi ἱκάνομαι, vel aor. 2. part. med. verbi ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι. a. 2. med. ἐκόμην. Sunt qui ἱκμαῖον, expon. humidus, a Themate ἱκμάς, άδος, ἡ, humor.

I'κνέοδαι, Jon. pro ψεύδω, decipio.

I'κνέομαι, ὄμαι, venio, advenio, ſupplico. fut. ἵξομαι. p. ἶγμαι. aor. 2. med. ἐκόμην, ου, ετο. Hinc ἵξις, ιος, ἡ, adventus. ἐξικνέομαι, affequor, conſequor. ἐξικνεῖσθαι, ῆναι, ὁ, ἡ, quem affequi poſſumus. ὅσσον ἐξικνεῖσθαι, quantum licet pro viribus.

I'κνέομαι, Jon. pro τὸ ἱκνεῖσθαι, id, quod ſufficit & decorum eſt. Hinc & ἱκνεόμενος, rite.

I'κνέομαι χρόνῳ, temporis progreſſu. Jon. per ciaſin ex τὸ ἱκνεόμενος, χρόνῳ.

I'κόντων, Jon. & Dor. pro ἱκνοῦντων, veniunt, 3. plur. ab ἱκνέομαι.

I'κρόμενος, ὁ, veniens, congruens, juſtus. ut ἱκνεῖσθαι μεγάθους, juſta magnitudo.

I'κτω, occuparet, 3. fingul. a. 2. opt. act. ſcio. ἱκτωσαν, ἱκτωμεν, ἱκτωσι, ἱκτωτε, ἱκτωτην, 3. plur. aor. 2. opt. med. verbi ἱκνέομαι, venio.

I'κώμεν, Dor. pro ἱκοίμεν, 2. a. 2. optat. verbi ejuſdem.

I'κώμην, venio. ab ἴκω, idem, quod ufitatius eſt & ἵκνεμαι, ſupplico.

I'κῶμαι, ὁ, ῳ, veni, aor. 2. ind. med. verbi ἱκνέομαι. venio. ſ. ἵξομαι. p. ἶγμαι. a. 2. part. med. ἱκόμην.

I'κώνιον, ου, τὸ, ἰκόνιον, nomen urbis, Iconium, Gr. imagunenla.

I'κώνιος, ὁ, ἡ, ἰκόνιον, nomen urbis, Iconium, Gr. imagunenla.

I'κων, 3. plur. a. 2. ind. med. ἱκάνω, quod vide. I'λα, præſ. imperat. verbi inuſtrati ἴλημι, Th. ἵημι, venio. Vel 2. fing. a. 2. ind. med. verbi ἱκνέομαι. Sed ἴκω, eſt aor. 2. imperat. med. verbi ἱκνέομαι, venio. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.

I'λάδιον, ου, τὸ, tabula, tabulatum: lignum, furca, patibulum. in genere eſt tabularum μετωπον, ideſt, in alto ſuſpenſum. In ſpecie illud, ubi ſeder gubernator navis. item ἱκρίδιον, pertica, ſuper quam dormiunt gallinæ. Ariſtophan.

I'λαπα, adverb. prope, celerrime. ἀπὸ τῆ ἴκελα. Jon. Hippocrat. ἀπὸ τῆ ἴκελα eſt multebre pulendum.

I'λαπάρα, ὕδατος ἐκχύσεις, Heſych. puto ab ἴκαπα, quia celeriter in aquis movetur.

I'λαπες, ων, ὁ, morbus regius, icterus. & pro ave galbula. Ariſtophan. & Ἀντιφάν.

I'λαπᾶν, laborare morbo regio.

I'λαπῆ, ῆρε, ὁ, ſupplex. Ergo ab ἱκάνομαι, ſupplico. Vel per lyncopen ab ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex.

I'λαπίδες, ων, ὁ, & per aphæreſin ἰκτῖνες, e muſtela confectus. a ἰκτὶς, ῖνος, ὁ, pro ἰκτὶς muſtela.

I'λαπὶς, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ου, ὁ, milvus. Ariſtophan. Eſt lapi ſimilitur. Orpheus de venatione.

I'λαπὶς, ίδος, ἡ, viverra, mullela ſylveſtris. Eſt rapax, ut & ab ἴκτις eſſe poſſit. Vel quaſi ἐκ ἴκτου, quia eſt ὑποφυγών, ἐξέες devorans.

I'κτις, 3. fingul. pluſq. perf. verbi ἱκνέομαι, venio. ſ. fut. ἵξομαι. p. ἶγμαι. vel per lyncopen dicitur pro ἵκτην, 3. fingul. 2. a. med. ejuſdem verbi, quod eſt in a. 2. med. ἐκόμην, ου, ετο.

I'κτο, venio. fut. ἵξω, aor. 2. ἔξα. hinc ἱκτήριος Poet. idem. q. ab ἱκτὴρ, venio. quod ab ἴκω, mitto, vel εω, eo.

I'κτωμαι, a. 2. ſub. med. verbi ἱκνέομαι, venio. I'κυια, Dor. pro ἱκνοῦμαι, 3. plur. a. 2. ſub. act. ab ἱκνέομαι, venio.

I A.

I'λαδὸν, turmatim, confertim, ἀθρόον, gregatim. adv. ab ἴλας, agmen, turma, quod & ἴλη. Th. ἴλλω, congrego.

I'λαδὸν, propitius eſto, Lucian. præſ. imperat. ab ἵλαμαι, unde & part. ἵλατ. Th. ἱλάσκομαι.

Alii vero volunt ἵλαδὸν, per ſyncopen dici pro ἱλάδην, a. 2. imper. paſſ. verbi ἱλαύνω, proritum ſonitum facio. Lucian. perf. paſſ. ἐλήλαμαι, σται, σθαι. Th. ἴλλω, vel ἴλαμαι, ſ. ἵσω, propitius fum.

I'λαδὸς, ὁ, ἡ, Attice ἵλεως, propitius, benevolus, ſimplex. ἱλαδότης, τητος, ἡ, propitiatio. ἱλαδόω, propitium reddo. ſ. ἵλαμαι. p. ἵλατ. Attice ἵλεως. ἱλαδὸς, ἱλαδότης, ἱλαδόω, exhilaro.

I'λαδὸς, ὁ, ἡ, foramen, ubi latet ſerpens, aut aliequis ſerat cubile. Eſt & ἴλαδις, ilcus, convolutus, morbus inteſtinorum. Th. ἴλλω, verto, involvo.

I'λαδὸς, placo, propitium reddo. ab ἵλατος, ου, ὁ, ἡ, Attic. pro ἵλεως, propitius. ἵλαδὸς, propitius ſum.

I'λαος, ου, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλεως. vide ἵλαδὸς.

I'λαρ, pro ἵλαδὸς, ου, ὁ, ſ. ἵλαμαι. aor. ἵλαδὸν, turmatim.

I'λαδὸς, pro ἵλαδὸς, quod vide.

I'λαπτὸς, Jonic. paragoge pro ἵλιας, 3. fing. perf. ſub. act. verbi ἴλλω, ſeu ἵλαδὸς. ſ. ἵσω, propitius ſum.

I'λάσκεται, ου, ὁ, Dor. pro ἱλάσεται, ου, ὁ, quod per aphæreſin pro ὀλλάσκεται, ου, ὁ, Ajax. Oilei filius. a ὄλλυμι, perdo.

I'λαὸς, αδος, ἡ, ilias, ſcardi ſpecies. Ariſt. l. 9. anim. Item Poema Homeri de rebus Iliacis. Sumitur etiam pro congerie, ut ἱλαὸς κακῶν, congeries malorum.

I'λαὸς μοῖρα, Poet. pro Ἰλιακὴ μοῖρα, Iliacum prælium.

I'λαρὸς, ὰ, ὸν, vortex aquarum Diodoro; vertigo Luciano. inde ἱλαρόω, vertigine laboro, hafito. quaſi ἐκ ἑλαρόω, ου, ὁ, ἡ, vortex. Them. ἵλλω, verſo.

I'λιος, Ilium, Troja. ab Ἴλος, qui filius Trois Regis.

I'λιτὸς, ὰ, ὸν, Ilii populator. ab Ἴλιος, & ἴτης, deſtruo.

I'λλας, ὰδος, ἡ, vinculum contortum, funiculus. ab ἴλλω, ſeu ἵλαω, quod ab ἵλλος, contorqueo.

I'λλος, ου, ὁ, oculus, q. ab ἴλλω, verſo, volvo: quia oculi volubiles. inde ἴλλας, oculis contorqueo. ἴλλωπες, oculos diſtorqueo, Hippocr. ἀπόλλ, ſeu ἀπόλλων, ωνος, ὁ, ſcomma, ſtrifſimium Poema.

I'λλυριὸς, ὰ, ὸν, nomen regionis, Illyricum. inde Ἰλλυριὸς, ου, ὁ, Illyrii.

I'λὸς, ύος, ὁ, limus, cœnum, lux. quaſi ἀπὸ ἴλλω, palus. ut paluſtria ἕλεσι, lutum. inde ἴλυῶδης, oblimo.

I M.

I'μάσιος, ὁ, ἡ, hauſtor. Hinc ἱμάσιον, carmen, quod concinebant aquarum hauſtores. Callimach. ἡ ἱπποδάμεια ὠδὴ, q. molaris cantilena. Eadem cantio & ἐπικώπιος dicta. an ex eo, quod ἀνωπτὴς ex molendi actu? ea & ἐπόκωπις, a πέπτω, deco molari.

I'μάσθαι, ὁ, ἡ, deſtramentum farinæ: reſectamentum palearum. Heſych. eſt ex ἱμάσω, quod ex catillo hauriatur. Ideo & ἐμάσιος, eſt abundans, copioſus.

I'μαντὰς, ὁ, ἡ, ſeditus. Cornut. Cercet, & Dea farinæ.

I'μασε, pro ἵμασεν, verberavit, 3. fingul. a. 1. ind. act. verbi ἱμάσω, vel ἱμαίνω, loris cædo, verbero.

I'μᾶς, ἄντος, ὁ, locrum, funiculus ex loris bubulis: fermamentum rotæ, cingulum, Ariſtoph. dat. plur. ἱμᾶσι. quaſi ab ἵημι, emitto. quia emitti ſolet ad trahendum. Hinc ἱμάσιον, loris cædo. ἱμάσθαι, flagellum, feutica.

I'μάσθαι, ου, ὁ, ſeutica, flagellum. Th. ἱμᾶς, ἄντος, lorum.

I'μασε, dat. plur. ab ἱμᾶς, ἄντος, ὁ, lorum.

I'μασεν, Poet. pro ἵμασεν, a. 1. part. act. verbi ἱμάσσω, loris cædo, verbero. ſ. σω. Th. ἱμᾶς.

I'μασθεν, verbio. ſ. ἴσω. p. ἵμασμαι. perf. paſſ. ἐμασθήσομαι, σεται, σεσθαι, verbe-

vestitus. ab ἵμα, ατος, τὸ, vestis. Th. ἴω, seu ἵστημι, induo. perf. pass. ἵσμαι.

Ἱμάντωρ, ορος, ὁ, ἡ, vestimentum, pro ἱμάτιον, strageulum. Arbenn. lib. 1.

Ἱμαντωρός, ὁ, ἡ, vestis, vestitus, cultus.

Ἱμάσω, loro, fune extendo, haurio. f. ἴσω. ἐπιμαστᾶν μελῶν, cantilena, quam canit ὁ ἱμάσων ὑπουργός.

Ἵμείρω, desidero, cupio, amo, cum genit. q. ab ἵμερος, cupio, & ἄμαω. amo. hinc ἵμερτος, ὁ, ἡ, desiderium.

Ἵμερο, ὁ τὸν, imus, ima, ῖρις, ὁ, & ὁ. plur. prasf. ind. ἵμεν, ς, εο. Dicitur & ἵεμαι, in 1. pl. imperf. ejusdem verbi.

Ἵμερο, ὁ ἰος, Jon. fed Dor. ἵμερτος, pro ἵκτος, ικτος, & ἵκτος, prasf. hab. ἵκμαι, vel ἵγμαι, eo.

Ἵμείρω, ας, ὁ, ἡ, fluvii nomen. ut & Ἵμείρας, ὁ, ἡ, Sicilius Historicus.

Ἱμερόεις, ορτος, ὁ, & in f. g. ἱμερτόεντος, desiderabilis, suavis, amabilis. in superlat. ἱμερόεντατος. ab ἵμερτος, ὁ, ἡ, desiderium. Th. ἱμείρω, desidero.

Ἱμερόφωνος, ὁ, ἡ, ὁ, dulciloquus, qui vocem habet optabilem, ac dulcem. ab ἱμείρω, desidero, & φωνὴ, vox.

Ἵμερτος, ὁν. plur. ἵμερτοὶ, ὰ, ὁ, desiderabilis. ab eodem them.

Ἵμπλοΐη, funis, quo aqua ex puteo ἐμπάτας, haurit ur.

Ἵμπτω, lædo, pungo, torreo. ex ἴπτω. Tum ἵμπτω, jungo. quafi ab ἴπ, pro ἴσ, & πτω, affigo.

I N.

Ἴν, mensura nomen. Eustath. Iliad. χ. putat ἴμπινον esse τὸ ἡμισυ τῆ ἴν. Nonnunquam Graece vertunt χοᾶς, id est, congius. Hieron. fex-tarius. item fibra, nervus venis vicinus, filum, ligamentum. ἴνας apud Eufebium quifquilias caponis Rufinus. Tum ἴν, ipsam, vel ipsam, pro αὐτὸν, & αὐτὴν. Pro quo Poeta μιν dicunt. Latinis olim eriam im, & em, pro eum. ἴν, in, præpositio etiam pro ἐν, & εἰς, ut & in compositione.

Ἴν, pro ἴνις, fortitudinem, acc. fing. ab ἴς, ἰνὸς, ὁ, nervus, fibra.

Ἴν, pro ἵνα, ut.

Ἴνα, ut, conjunct. caufalis. regit fub. ἵνα, ubicunque, Ariftoph. in Phoit. Thom. ἵνα, ubi, unde, Ariftoph. in Nub. ἵνα μὴ, nifi. ἵνα τί, vel ἵνατί, ut quid? propter quid? quare? Jonic. pro τίνος, quomodo? ἵνα, τί, ἡ, occafus.

Ἴνανε, ἴτε, prasf. inf. verbi ἴνημι, eo. Dicimus & ἴεναι, & ἰέναι.

Ἰνάνη, & ἰνίη inanio, vacuo, capurgo, effundo. Hefych.

Ἰνδάλλομαι, fimilis videor, videor, appareo. quafi ἐνδάλλομαι, inferto, ν, quod pro ἐνδάλλομαι, idem.

Ἰνδαλμα, fimulachrum, imago, fpecies: ἐνδάλματα, vel fpectra. quod ab ἐνδάω, faties, forma. Thema ἴνω, video.

Ἰνδικὸς, ὴ, ὸν, piper, vel zingiber Indicum.

Ἴνεσι, vide in ἴς, ὸς, fibra.

Ἴνδω, tendo. Hefych. ab ἴς, nervus. tendendi ognamm vim habens.

Ἴνδω, vacuo, expurgo.

Ἴνιον, ὁ, τὸ, occipitium, poftetior colli pars. ab ἴς, ἰνὸς, ὁ, nervus. item menfura.

Ἴνις, ὁδὸς, filius. Hefych.

Ἴνις, filia. ut & ἴνιος, ὁ, ἡ, filius. ab ἴνη. Hefych.

Ἴννὶς, pullus ex equo, & mula, aut afina. q. ab ἴνη. Item mancus. vanus.

Ἰννύμαι, fleo. aut ab ἴνη, aut ab ἰνὸς.

Ἰνὸω, Poet. pro ἰνάω, exhario, confumo, abforbeo.

Ἴνὼ, ὁὸς, ὁ, nomen mulieris, Ino, q. valida. ab ἴς, ἰνὸς, ὁ, fibra, robur.

I Ξ.

Ἴξ ἰκὸς, ὁ, vermiculus vires comedens, Hefych.

Ἴξευδ-ς, ὁ, ἡ, impertitus, libidinofus, falax, faltatorius. Hefych. ab ἰξὸς, lumbus, & ἄλλομαι, falo. capra epitheton. hinc ἰξάλη, pellis caprx.

Ἴξ, ὸς, ὁ, fing. nor. 1. ind. act. verbi ἴκω, venio. fut. ἵξω, aor. 1. ἵξα, ας, ε.

Ἴξμαι, pervenies, a fing. fut. 1. med. pro ἵξῃ, verbi ἵκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. pert. paff. ἵγμαι. a. 2. med. ἐλάβην, ης, ετο.

Ἴξελὸς, ὴ, ὸν, qui vifco aves captat, aucep. Th. ἴξὸς, ὁ, ἡ, vifcum.

Ἴξὶ, ὸος, ὁ, adventus rectus, proceffus, præfentia, fuppliciter. Item vifcum edorem habens fimilem ocymo. Erym.

Ἰξίων, ονος, ὁ, quis ifte fuerit, & cur apud Inferos rota feratur alligatus circumvolvi; docet Pindarus Pythior. Od. 8.

Ἴξομαι, fut. 1. med. verbi ἵκνέομαι, venio.

Ἴξος, ὁ, fing. vel 3. pro ἴσσι, Dorice. folent enim κ in ξ mutare. vel eft a. 2. ind. act. vel imperf. verbi ἴκω, venio, f. ἵξω. Alii volunt effe imperf. verbi ἴξω, quod a fut. ἴξομαι, verbi ἵκνέομαι, formatum afferunt.

Ἴξὸς, accuf. fing. ab ἴξὸς, ὁ, ἡ, vifcum.

Ἰξὸς, ὁ, ἡ, vifcum. arundo accupatoria, pedica pafferum. parens, renax, fordidus. ἰξὸς, ος, ὁ, & ἡ. ἰξὸς, ος, ὁ, ἡ, vifcofus, renax. ἰξώδης, ους, ὁ, vifcofus. ἰξάλλω, vifco aves capio. q. ab ἴσσω, inhibeo. avium etiam volatus vifco inhibetur. Varinus vult, ἰξὸς, quafi ἴξος, quia ἴκω, nectit aves. aut ab ἴσω.

Ἰξύς, ὑὸς, ὁ, lumbus, dorfum. quafi ab ἴσχω, quia in lumbis robur eft animalis. Alii q. ab ἴσω, vi-nolo. non eft fine lumborum robore inceffus.

I O.

Ἰοβαφὴς, ὁος, ὁ, ἡ, purpureus. ab ἰὸς, viola, & βάπτω, tingo, & ς, tenebræ.

Ἰοβόλος, ὁ, ἡ, ὁ, fagittarum receptrix pharetra. legitur & ἰοδόκος. ab ἰὸς, jaculum, & βάλλω, capio.

Ἰοειδὴς, ὁὸν, ὁ, ἡ, niger, rubiginofus. ab ἰὸς, ὁ, ἡ, telum, rubigo cujufque meralli, & εἶδος, forma. Th. ἴδω, video. Vel ἰοειδὴς, purpureus, violacei coloris. ab ἴον, ὁ, ἡ, viola.

Ἰόεις, ὁσσ, ὁσσα, ὁ, ἡ, ὁ. opt. verbi εἶμι, eo. aor. 2. ἶον.

Ἴοιον, Dor. pro ἴσσον, profecta, a. 2. part. f. g. ab εἶμι, eo, aor. 2. ἶον.

Ἰόλαος, ὁ, ὁ, qui fuerit Jolaus, quando ex mortuis refurrexerit, & cur, Pythior. Od. 9. p. 304. 305.

Ἰόμαχος, camut, f. plur. n. 2. ind. ἶον, verbi εἶμι, eo. Alii volunt per fyftolen Jonic. pro ἰόμαχος. Alii vocant per fynizefin pro ἰὸς, ὁ, ἡ, jaculator, & jaculis deftinatus, mortem inferens jaculis. Vel ὁ παρὰ τοῖς μεταφραστὰς, telis male exceptus. ab ἰὸς, jaculum, & μάχομαι, fatum, verfo in ω. Th. μάτιον, partior.

Ἴον, ὁ, τὸ, viola; item folum. Id ἴον, nafcitur, ideft, folum, non multa fimul congloba-ta, & ad αἷμα, ideft, viam. ἴον μέλαινα, viola nigra. Theophr. lib. 6. plant. inde ἰώνειος, violaceus. Eft & ἴον, ὁ, ἡ, ὁ, a. 2. ind. verbi εἶμι, eo.

Ἰόν, pro ἰόνα, acc. fing. nor. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, eo.

Ἰονδὸς, ὁ, ὁ, lanugo, primi pili: varus in facie. Poll. l. 4. quafi ab ἰὸν-δε, quia flos juventutis. ab ἴον, nascimi. Th. ἴνεσι, nervi.

Ἴόννης, ου, ὁ, nomen urbis, Joppe. Hebr. pulchrinudo.

Ἰορδάνης, ὁ, ὁ, Jordanes, nomen fluvii Hebr. oriendis ex Jor, & Dan, qui duo fontes ad radices Libani montis.

Ἴρασος, ου, οὶ, capraram genus, quafi ἴδρασος, a vifus acumine. a ἴδρασ, video.

Ἰός, ὁ, ὁ, jaculum, ferrum, fagitta; venenum, rubigo. q. ab ἰόω, mitto. hinc ἰόω, rubigine obduco, ἰώδης, rubiginofus. Sed ἰὸς, in f. ος, folus ὰ, um, q. ab ὀὰ. nnus: vel οὰς, folus.

Ἰοστέφανος, ὁ, coronam e violis geftans: viola redimitus. ab ἴον, ὁ, τὸ, viola, & στέφω, corono. ἰοστέφανος κόσμος, Venus violis ornata. Sic Sappho in Solone.

Ἴοτης, ονος, ὁ, conflium, voluntas. ab ἴω, vel ἴεμαι, mitto. hinc ἴσμαι, defidero. an ab ἴστι, falus; ut fir quod spis folus fecum cogitat, & confultat.

Ἴοῦ, adverb. dolentis, hei, heu! hinc ἰοῦζω, lamentor: indignantis, cum genit. cum circumflexo eft & exultantis adv. ἰὸ-ὸ. ab ἴς, vel ἰὸς.

Ἰουδαῖος, Judæus, fic Judæus, Judææ vivo. f. ἰσω. p. ἰωδαῖκα. a Ἰούδαια. Judæus. Th. Ἰούδας, ὰ, ὁ, Judas.

Ἰουδαϊκὸς, ὴ, ὸν, Judaicus, a, um, ut τὸ Ἰουδαϊκὸν, terra Judæa.

Ἰουδαϊσμὸς, ὁ, ὁ, Judaifmus.

Ἰούδας, ὰ, ὁ, nomen viri, Judas. Hebr. celebrationis.

Ἰούλιος, ὰ, ὁ, nomen viri, Julius. Gr. barbatulus.

Ἰούλος, ὁ, ὁ, nomen viri, Julius. Gr. barbatulus.

Ἰοῦλος, ὁ, ὁ, lanugo, prima barba, quæ ἴσται ἰὸν, exit mollis, & crifpa. Th. ἴδω, ὁ, ἡ, mollis. Item vermis multipes parietibus arrepens, Lycophr. Item, qui cutisibet fuctus, ut nucis florentis, Eratofthenes in hymno Mercurii ufurpat pro cantillatione puellarum ludificarum, quæ penfum ducunt. Didymus arbitratur effe hymnum in laudem Cereris. Theophr. lib. 3. hift. plant. docet, qui fit ἰοῦλος in nuce avellana. Numenius Poeta apud Athen. lib. 6. vocat ἰοῦλον inteftina terræ. Praterea mentes, fpicarumque manipuli in fafciculum collecti ita nominantur.

Ἰὸν, mittebam, impert. contract. ex ἴσιν, ut, quafi ab ἰόω. Th. ἴω, vel ἴεμαι, mitto.

Ἴόντα, ὸν, ὁ, ἡ, in acc. plur. ἴοντας, accelentes, aor. 2. part. f. g. ab ἴκω, quod abiit, eo. n. 2. εο.

Ἰόντες, ὸν, ὁ, nomen viri. Lat. Juftus.

Ἰοξεύστης, ὰ, ὁ, qui fundit fagittas; vel qui fagittis gaudet. ab ἰὸς, fagitta, & ξύω, fundo. vel ξυάω, gaudeo. Epitheton Dianæ. Nicander etiam alpidem ἰοξεύστην vocat, gaudentem veneno; vel fundentem venenum.

I Π.

Ἰπεὺς, vel Ἴππος, ὁ, furnus, caminus, culina.

Ἴπος, mufcipula, quæ ἴσσει, id eft oprimit murem: laqueus murum. Ἴπος vero poena, fuppuctum.

Ἰππάζομαι, cogo, vello, ut ἐνώδεις συμφορὰ, pretni calamitarfbus.

Ἰππάδδομαι, equitare. ab ἴππος, ὁ, ὁ, equus.

Ἰππαγρέτης, ὰ, ὁ, Poet. qui halta, relances ex equo pugnat. Ex ἴππος, & ἀγρέω, ας, ε, cutpis.

Ἰππαδάτης, ὰ, ὁ, Dorice. pro ἱππεὺς, ὁ, ἡ, eques.

Ἰππαγρέτης, ὰ, ὁ, Hipparchus, nomen viri. Eft & equitum præfectus. Et fic vocatur Neptunus.

Ἴππαδος, ὁ, ὁ, Jon. pro ἴππικὸς, equeftris.

Ἰππαδρομία, equitabilis. ab ἴππος, equus.

Ἴππαδρος, ὁ, ὁ, equeftris. Th. ἴππος, equus.

Ἰππάδης, ὰ, ὁ, eques. & in plur. ἱππεῖς, equidem thematis.

Ἰππάδιος, ὰ, ὁ, equeftris, vel equitandi peritus. ab ἴππάδης, equito.

Ἰππάδιον, equito. fut. ἀδῶ, ῶ. Th. ἴππος, equus.

Ἰππάδιος, ὰ, ὁ, ὁ, equeftris via, qua equi aguntur. Juriiconfulti aftum appellabant. ἴππάδιος, equeftris, ab ἴππος, equus, & ἰάλλω, impello. f. ἰάλδω.

Ἰππάδιος, ὰ, ὁ, ἴππάδιος, ὰ, ὁ, ἡ, equi devorarus. ex ἴ. & βιβρώσκω.

Ἰππάγιμος, qui magnis equis, feu genibus venhuntur. Ap. Luc. in xera Hift.

Ἰππάγρετος, ὁ, ὁ, ὁ, linguam equinam refercns: hinc τὸ ἰππάγρετον hippoglofia, fruter, cujus folia linguæ equinæ fimilia funt.

Ἰππάγρομος ὁσσ, τὸ, equitare peritus.

Ἰππάγρομος, equites, qui venatione vehuntur. Apud Luc. Ver. Hift.

Ἰππάδαμμος, gen. Jon. ab ἴππόδαμος, ὁ, ὁ, equorum domitor. ex ἴππος, equus, & δαμάω, domo. f. δᾶ.

Ἰππάδασος, ὁ, ὁ, denfus inftar equi, hirfutus. ex ἴππος, & δασὺς, ὁ, ἡ, denfus, pilofus.

Ἰππάδιτος, ὰ, ὁ, Dor. pro ἱππόδοτος, ὁ, ὁ, equorum genitor, equus, aurigia. ab ἴππος, equus, & δίδωμι, perfequi.

Ἰππάδρομος, ὰ, ὁ, curfus equeftris. Hinc Ἰππόδρομος Ποσειδῶν, Neptunus equeftrium certaminum præfes. ab ἴππος, equus, & δρόμος, ὁ, curfus. Th. τρέχω, curro. p. m. δεδρομα.

Ἰππόδρομος, ὁ, ὁ, circus, ubi equorum curfu certatur. ἰππόδρομος φυλὴ, ferentarii, levis armaturæ milites.

Ἐκκλῆσι, ας, ἡ, nomen mulieris: eccle siastæ equi, valde celer.

Ἐκτενίσι, pro ἐκτενῶν, geo. dual. ἐκτενοῖν, dat. plur. Jon. ab ἐκτενὴς, equus.

Ἐκτενόκενταυρος, ου, ὁ, Hippocentaurus. ab ἐκτενὴς, equus, & κενταύρ, pungo.

Ἐκτενοσφενδόνη, ἡ, gelatus, eques bellicosus. ex ἐκτενὴς, equus, & κερασφόρ, galea armo. Th. κέρας, ατος, τὸ galea.

Ἐκτενοσκέπη, ης, ἡ, Poet. equi perstrepens, ab ἐκτενὴς, equus, & κέπτω, ης, ὁ, sonus.

Ἐκτενόφωνα, ας, ἡ, Poet. pro Ἐκτενόκτονα, Hippolyti filia.

Ἐκτενόμαντι, ad herba fit: ad virus ex equarum inguinibus defluens, an carunculæ, vide nostras noltras in Virgilium. Tbeocr. in φαρμ. plantam effe ait.

Ἐκτενοπελτὴς, ου, ὁ, equestre prælium. ex ἐκτενὴς, equus, & μάκτρομαι, pugno.

Ἐκτενόμαι, ης, ὁ, Poet. tei equestris peritus. ab ἐκτενὴς, equus, & μάνθ, ανω, ὁ, consilium.

Ἐκτένιππος, ου, ὁ, Hipponicus, nomen viri.

Ἐκτενόπις, ιδος, ὁ, nomen mulieris. valde intelligens.

Ἐκτενόφιλος, ου, ὁ, Poet. ἡ ἐκτενὴ ἐκ τῶν ἐκτενῶν πόρων ἀκδίει, καὶ τὰπὶ τοῖσιν ἐκτενοῖς, qui equi, ac artis equestris periculum fecit.

Ἐκτενὴς, ὴ, ὁ, equus, equitarus. fed ἐκτενὴς, Dor. pro ἐκτενὴς, q. ab ἐκδύω νεύω, eft enim celerrimum animal: unde & Solis facrificiabant. Vel quia bonum ἐκτενὸς, premit pedibus admodum, unde fooices. Hinc ἐξίππου, ου, τὸ, ftella equina. Sed ἐκτενὴς, pro fubftantia, Genef. 14. 22. in compofitione intendit fignificationem: ut ἐκτενόγομος, qui de equis cognofcit; ἐκτενόκτονος, hippolapathum. Dioſc. lib. 1.

Ἐκτενόκλα, ας, ἡ, equorum agitatrix. ἡ παῖ, ἐκτενοῦ σύσσιτα, ταῦτα σάδιτα, ἡ ἐκτένα. quod ab ἐκτενὴς, equus, & σάω, quatio. Hinc & ἐκτενόκλης, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ἐκτενοκλὴς, ὁ, ἡ, qui equos agitat.

Ἐκτενόμαντι, ης, ἡ, equitandi peritia, ars equitandi. gen. plur. Æolic. ἐκτενόμαντων. ab ἐκτενὴς, equus.

Ἐκτένιπα, vocat. fing. ab ἐκτένιππ, ου, ὁ, eques. fæpe vocativus pro nom. ponitur Att. ab ἐκτενὴς, equus.

Ἐκτενόπλυτος, ου, ὁ, eques fagittarius. ab ἐκτενὴς, equus, & πέλτη, ης, arcus.

Ἐκτενοτρόφη, ας, ἡ, equorum nutritio. fumptus in equos alendos factus. ab ἐκτενὴς, & τρέφω, alo: Hinc ἐκτενοτρόφος, ου, ὁ, qui equos alit.

Ἐκτενόπολος, quafi equi fons. Nomen fontis in Bœotia. Hippocrene.

Ἐκτενοφόρ, ὁ, epitheton galeæ criftam ex feris equinis hirtitiem. ex ἐκτενὴς, equus, & φέρω, gero. p. m. φόρβη.

Ἐκτενοκέφαλ, ου, ὁ, Dor. pro ἐκτενοκέφαλος. ὁ, ἡ, equis gaudens. ab ἐκτενὴς, equus, & κεφαλὴ, gaudeo.

Ἐκτενόω, volo, as. præf. inf. ἐκτενδυν. ἐ. ἐκτενόμενος. q. a ἐκτένω, ας. 2. med. ἐκτένδμαι, vel ἐκτενόμαι, q. a ἐκτένω, volo.

Ἐκτενόμενος, volabat, fut. 2. med. ἐκτένδμαι, volo, volas.

Ἐκτένω, Att. pro ἐκτένόω, volabas, 2. fing. imperf. ἐκτένδμαν, eiufdem verbi.

Ἐκτένω, vel ἐκτω, noceo, lædo. Iliad. 2. q. ab ἐκτὶ, quafi venena infundo. vel ἐκτὶ, jaculum, & κτείνω, cædo. Læditur dolo, in quem jaculum incidit. aut ab ἐκτένω, maledico. inde ἐκτὶς, ἐκτὶς, ὁ, vernis cornua corrodens. ἐκτὸς, ὁ, ἡ, ἐκ ἐκτένω, ας, ὁ, fumus. ἐκτὸς, ὁ, ἡ, mufcipula.

I P.

Ἐρὰ, facra ab ἐρὸν, Jon. pro ἱερὰ, facrum. facrificium. Ἐρα vero eft concio, quafi ab ἐρῶ, loquor.

Ἐρᾶται, pro ἐρέται, 3. fing. præf. ἐρέομαι, fa cendos rem. præf. inf. ἐρέδυαι. Sic ἐρᾶν, pro ἐρέτην, 3. fingul. imperf. Th. ἐρῆν, facere.

Ἐρᾶς, pro ἐρᾷς, Jon. facerdos. Ariſtoph. reg. acer. ἐρεύνων ἐρᾷς, augurum facerdos, & cultror. Augur a Plotarcho vertitur. Themiſtocl. ὁ, ἡ, facer.

Ἐρέω, pro ἐρῶ, loquor. Hefych.

Ἐρεύς, ῆος, ὁ, Hira, nomen regionis.

Ἐρεύς, Jon. pro ἱερεὺς, facerdotes. ἱερῆος, Jon. pro τοῦ ἱερέως, hoſtia, victima, Odiſſ. 1.

Ἐρέω, Jon. pro ἱερῶ, ειος, ὁ, accipiter.

Ἐρεγμὸς, arteriæ. Hippocr. an quafi ἀέρεγμα, quia aer ibi agitatur? Si Græcum eft ἐρεθὴ, velim ab ἐρῶ, loqui. Arteriæ enim vi loquimur.

Ἐρεὶς, ιδος, ἡ, arcus cœleſtis, Iris Dea, in acc. ἐρεὶν, quafi ab ἐρω, dico, prædico. Pluviam enim prædicit Iris. Item iris genus herbæ aromaticæ. Dioſc. lib. 1. c. 1. & Theoph. lib. hiſt. plant. c. 7. ἐρεὶν μώρον, unguentum, quod ex iride fit. Item ἐρεὶς. Thaumantis & Electræ filia. Heſiod. in Theogonia. item avis ſpecies. Eſt etiam ἐρεὶς, circulus in oculo circa pupillam, & lapis chryſtallinus. Etym.

Ἐρεὶν, pro ἐρεῖς, dativ. plur. ab ἐρεὶς.

Ἐρὶς, Jon. pro ἱερὶς, ὁ, ἡ, facer. Sed Ἐρεὶς, ὁ, Irus, nomen proprium.

Ἐρεγάτης, ου, ὁ, Jon. pro ἱερεάτης, qui & ἱερεοσύνᾳ, aliat vocatur, facrorum antiſtes facrificulus. ab ἱερὶς, facer, & φαίνω, apparco.

Ἐρὸν, Jon. pro ἱερὸν, gen. plur. ab ἱερὸν, facrum.

Ἐρωσυνὴ, ης, ἡ, Jon. pro ἱερωσύνη, facerdotium.

I Σ.

Ἴς, ἰτὸς, ὁ, fitis, robur, vis. Hinc ἰσίον, ὁ, ἡ, vis occipot: ἰσίον valde, fortiter. Poet. ἰσὸν Ἄρηος, ὁ, ἡ, robuſtus.

Ἴσ', pro ἴστι, æque, adv. ab ἴστος, vel ἴστος, ὁ, ἡ, æqualis.

Ἴσαιος, ὁ, nomen viri, Iſaac. Hebr. ridebit.

Ἰσάγγελος, ου, ὁ, par Angelis.

Ἰσάδω, adæquo. Th. ἴσος, æqualis.

Ἴσαιος, ὁ, Iſaias.

Ἰσάιος, ὁ, ἡ, Iſaus, nomen proprium.

Ἴσαις, paribus, dat. plur. ſ. g. ab ἴσος, ὁ, ἡ, par, æqualis.

Ἰσάλλα, ης, ἡ, veſtis e pelle caprina: pellis nebris ſimilis, vel Ἐρεὶς.

Ἴσαμι, fcio, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, ibant, 3. plur. imperf. ἴα, verbi ἴμι, eo. Tum & ἴσαν, ſciebant, per ſyncopen dicitur pro ἴσασαν, 3. plur. imperf. verbi ἴσημι, ſcio, & ἴσασιν, Dor. pro ἴσᾶσιν.

Ἴσανν, Dor. pro ἴσασι, ſciunt.

Ἰσαρίθμιος, ου, ὁ, par. ex ἴσος, æqualis, par, & ἀριθμὸς, as, ὁ, numerus.

Ἴσασ', pro ἴσασι, ſciunt, 3. plur. indic. præſ. Sic ἴσατ, ατος, præſ. part. verbi ἴσημι, ſcio.

Ἴσασσα, pro quo & ἴσῃ. 2. ſingul. præſ. ἴσαμι, ſcio.

Ἴσασι, & ἴσᾶσι, ſciunt, 3. pl. ind. præſ. verbi ἴσημι, ſcio.

Ἰσαχάρ, Iſaſchar, nomen viri. Hebr. eſt mercis.

Ἴσαν, ſcit, Dor. pro ἴσατ, 3. ſing. præſ. verbi ἴσημι, ſcio.

Ἴσατε, ἄδος, ἡ, herba glaſtum. valde exſiccat. quaſi ab ἴσος, quia vim habet æquandi rumores, quos ſolia impoſita ἐκκρίνει, digeruot, ac reprimunt. ἐκκίνω, eſt æquo, compiano.

Ἴσατε, ἴτος, ὁ, ἡ, cognominis. ex ἴσος, æqualis, & ωὐτὸς, ὁ, vox.

Ἴσατ, ſcicbat, 3. ſing. imperf. act. ἴσημι. Sed ἴσᾶ, ſcit, pro ἴσασι, 2. ſing. ind. verbi ἴσημι, ſcio.

Ἰσεγορίη, ας, ἡ, æqua loquendi libertas, æqualitas. quod ex ἰσηγορίη, æque libere loquor. quod ex ἴσος, æqualis, & ἀγορεύω, loquor. Thema ἀγορὴ, as, ὁ, forum.

Ἴσεμεν, ἴσετε, ἴσεν, ſcio, cognofco, quaſi ab ἴσω, νῶ, ut fit quafi ἴσόμαι, idem. Hinc ἴδωσα, ὁ, ἡ, peritus. ἴδωσύνη, ης, ἡ, peritia. ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, ſcicns, peritus. ἴδρίω, ας, ὁ, ſcientia. ἐπίσταμαι, ἐπίστασο, ſcio. ἐπιστήμη, ης, ἡ, ſcientia. ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſciens, peritus.

Ἴσεος, ου, ὁ, ἡ, æqualis, part. ab ἴσος, idem, & κέω, ἀρτο.

Ἴσθ, ſcias, per ſyncopen pro ἴσᾶθι, præſ. imperat. ab ἴσημι, ſcio. Sed ἴσθι. 2. ſing. præſ. imperat. ab ἴσμι, ſcio.

Ἴσθ', ſcimpte pro ἴσᾶκα, pellis caprea.

Ἰσθμὸν μαντεῖον, Iſthmenium oraculum.

Ἴσθμια, ὠν, ἡ, & in plur. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, Iſthmiadet. τὰ Ἴσθμια, ων. οἱ, Ἰσθμιακὸι ἀγῶνες, Iudi Iſthmici. Ἰσθμιον ὄρος, pro τὸ τοῦ Ἰσθμοῦ.

Ἴσθμιος, ου, ὁ, collum, colli, ornamentum.

Ἰσθμιος, ου, ὁ, in Iſthmo habitans. Neptunus. Ἰσθμια, ſacra Iſthmia, in honorem Neptuni. ἰσθμιακὸς, ad Iſthmia pertinens. ἰσθμιὰς, idem, & de mala vita dicitur, quia morbolum (ἰσθμὸν) dat illud tempus, quo Iſthmia agitabantur. Hefych.

Ἴσθμοι, Poet. adv. pro ἐν Ἰσθμῷ, in Iſthmo, apud Iſthmum.

Ἰσθμὸς, ὁ, ἡ, ᾧ, ὁ, Iſthmus, terra inter duo maria angufta. quaſi ἰσθμὸς, q. ab ἴσημι, quod in mare excurrat, & ſuperciliо promineat. Eſt & ἰσθμὸς, aliquid Iſthmo ſimile, ut pars ioter os, & gulam: collum cleply. dræ, imbrex navium: cribrum, colum.

Ἴσι, cut, 3. plur. ind. præſ. pro ἴασι, & Jon. ἴᾶσι, ab ἴσμι, eo.

Ἴσιδ', ος, ὁ, ἡ, ἴσιδος, ου, τὸ, edulii genus e carne minutiſſima contrita: lucanica, farcimeco: tomacum, & tomaculum. vox eſt Romana, que eſt inficium, ab inſecta carne. Vide Lat. Etymol.

Ἰσίκρατος, ου, ὁ, ſcariotes, cognomen Judæ proditoris. Syr. manſtor erari.

Ἴσιον, ου, ὁ, imperf. verbi ἴσιω, aſſimilo.

Ἴσιον, aſſimilo, comparo, pro ἴσιω, idem. Th. ἴσος, ἴσιο.

Ἴσιος, ſcimus, per ſyncop. pro ἴσμαεν, 1. plur. ind. præſ. ab ἴσμαι, ſcio.

Ἰσόθεος, ὁ, ἡ, Deo ſimilis. ab ἴσος, ſimilis, & θεὸς, Deus.

Ἰσοκράτης, ους, ὁ, pari poteſtate præditus. ex ἴσος, æqualis & κράτος, ους, τὸ, robur, hinc ἰσοκρατὴς, ὁ, ἡ, Jon. pro ὁ, ἡ, æqualis potentia.

Ἰσοκράτων, ονος, ὁ, ἡ, Iſocrates, nomen proprium.

Ἰσόμαχος, ου, ὁ, Dor. pro ἰσομάχης, ὁ, æqualis martı. ex ἴσος, æqualis, & μάχη, martis.

Ἴσονται, ibant, Poetic. pro ἴασιν, 3. plur. ſ. n. med. verbi ἰκάνομαι, veoio. Ao potius ſcribendum ἴσαντο, ab εἶα ? nam ἴσονται vetus ſignificat Πρόσονται ab ἴζω, colloco, ſedeo.

Ἰσονομὶς, ὁ, ἡ, Jon. & ἰσόνομος, ὁ, in lucta ſeu pugna æqualis. ex ἴσος, & νόμος, ὁ, lucta.

Ἰσόνομος, ου, ὁ, planities, patens, & aperta campus, Xenophon. ab ἰσόνομος, planus. quod ab ἴσος, æqualis, & νέμω, ſolum.

Ἰσόπλευρος, ου, ὁ, ἡ, par, æquivalcens, ejuſdem ponderis. ex ἴσος, par, & πλευρὰ, propenſus ſum.

Ἴσος, vel ἴσθ', ου, ὁ, ἡ, æqualis, par. ἴσον ἴσῳ λέγεται, par pari referre. q. ab νόω, aſſimilo. ἴσον ἴσῳ ἀντιφέρειν, par pariter referre. Hinc ἴσον, æqualiter: item ſortaſſe. ἰσόεις, τὸν, ὁ, æqualitas. ἰσόω, æquo, adæquo. ἰσόεσθ', ου, ὁ, ἡ, æqualis, impar.

Ἰσόπεδος, ου, ὁ, par conditio, æqualitas, paſtillus. Th. ἴσος, par.

Ἰσόπλευρος, ου, ὁ, ἡ, æque pretioſus: qui in communi, atque in eodem, quo ceteri, jure vectatur. Herodian. ab ἴσος, par, & πωλέω, pretium. Th. πῶν, honore.

Ἰσόρροπος, pro ἰσόῤῥοπος, præſ. inf. ab ἰσόω, æquo. Th. ἴσος, ὁ, ἡ, par.

Ἰσόρροπος, adæquo, æquiparo, fom par. q. ἰσόρροπος, ab ἴσος, æqualis, & ῥέπω, fero, ἰδιο. hinc ἰσόρροπος, boves æqualis feredo oncri apti? Vel ἰσορροπεῖν, indurus fum paribus incumcotis, a ῥόπος, ου, τὸ, pallium.

Ἰσοφορέω, Dor. pro ἰσοφερέω, parem effe æquare.

Ἰσόφωνος, ου, ὁ, ἡ, eodem animo præditus, unanimis.

Ἰσόω, adæquo. hinc ἰσώσασθαι, ας. 1. inf. med. Th. ἴσος, par.

Ἴσσαν, tempora fumit ab ἴσω, dico.

Ἴσσαχ, ὁ, nomen Jacob Patriarchæ, ἐκλαυτον, Iſrael. Hebr. principes Dei. Hinc Ἰσσαάκιος, ου, ὁ, Iſraelita.

Ἴσσω, ſtatue, Att. pro ἰσάδι, præſ. imper. act. Alii volunt Dor. ſing. imperf. ἴσσον, ας, ας, ας, ας, verbi ἴσσω, ſtatuo, ſed ἴσσας, ſtatuebas. 2. ſing. præſ. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ἴσσασα, σας, τας, ſcio, ſæpe pro ἴσσαμαι, ut in compoſ. ἐπίσσασα, ſcio. Th. ἴσσας, ſcio.

Ἴσσάμενος, ὴ, ον, ſtaos. gen. Jon. ἰσσαμένοιο, ab ἴσσω, ſto.

Ἴσσατο, Dor. pro ἴσᾶτο 3. plur. ind. act. verbi ἴσσω, ſto.

Ἴσσαν, Jon. pro ἴσασι, ſtatuebas, 2. ſing. imperf. ἰσσάνω, verbi ἴσσαμαι.

Ἴσσε', pro ἴσσαι, 2. ſing. præſ. imperat. paſſiv. verbi ἴσσω, ſto. a. 2. ſubſ. ſi. ſcrvo.

Ἴσσω, 3. ſing. imperf. paſſ. eiuſdem verbi.

Ἴστ, ſcitis, per ſyncopen pro ἴσατε, 2. plur. præſ. ind. act. verbi ἴσημι, ſcio. Et per ſyncopen dici poteſt in imperativo, ἴστε, ἴστω, & in plur. ἴστων.

Ἴστέον, ſcicndum, verbale, pro ἰστέον, ab ἴδω, ſcio, præſ. paſſ. ἰστμαι, ἰστέον, ἴστασθαι.

Ἴστε, ſta, ſtte, pro ἴστθι, Att. imperat. ſit a 3. ſing.

3. sing. imperf. ἴσθω, σθ, ᾱ. verbi ἴστημι lito. Vel est 2. fing. pract. pass. etiam Attice pro ἵστασο, ἵστ, Dor. pro ἵστω. Sed ἵστ dicti credunt pro ἵστη, 3. fing. præf. fub. med. & 3. fing. præf. fub. act. ajudem verbi.

Ἵστημι, ſtatuo, firmo, exerceo, erigo, colloco, cohibeo, ſiſto, ſubſtituo, adduco, appendo, pondero, inſtituo, πείθω. Nativa: excito Odyſſ. ξ. oidior, tero. Heſiod. ἵστασε, aſtare, aſſiſtere Sophocl. in Thrac. ἵστασα χορόν, chorus inſtaurate. Sophocl. ἵστασι βοῦν, vociferatur, Eurip. quaſi à πάω, inſiſtere, unde ſto Latinum ſi. ἵστω, præt. ἕστακα. perf. paſſiv. ἑστάκειν, & per ſyncopen τὰ α, ἑστᾶς. hinc per crafin ἑστὼς, ὥτος, ᾱ, qui ſtetit. Sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστάκειν. (Sed ἑστάναι eſt præſ. inf. ab ἵστημι, pro ἵστασι.) a. 2. ἔστην, ης, η. perf. ἕστακα. a. 2. paſſ. ἐστάθην, ης, η, aor. 1. inf. σταθῆναι. a. 2. part. σταθὲς, ἐ. ſtatio. σταθμὸς, ὁ, ᾱ, ὄ. ſtabilis σταθερὸς, factionibus coutendo, diſſideo. σταφυλὴ, ῆς, ᾱ, fedition. σάθμη, ης, ἡ, ſtadium, menſura ſexcentorum pedum. σταμὶς, ῖνος, ἡ, ᾱ, amuſſis. στανρὸς, ὁ, ᾱ, ſtabulum, cauſa; item ſtatera, libra. στάμων, ονος, ὁ, ſtamen. ἱστὸς, ὁ, ᾱ, ὄ, malum navis. ἱστίον, ὁ, ᾱ, velum. ἀνάστασις, ἡ, ᾱ, ὄ, reſurrectio, ἀναστάσιμος, ὁ, ᾱ, ὄ, reſurrectio, ἀνάστασις, ἡ, ᾱ, ὄ, intervallum. ἔστασις, ὁ, ᾱ, ὄ, inſtantia. ἱστασις, ὁ, ᾱ, ὄ, dimotio alicujus rei a ſtatu, in quo erat. κατάστασις, conſtitutio. κατάστασις, ὁ, ᾱ, ὄ, conſtitutio. παράστασις, ὁ, ᾱ, ὄ, ſocius, auxiliarius, opitulator. πρόστασις, ὁ, ᾱ, ὄ, præfectus. πρόστασία, ἡ, ᾱ, præfectura. πρόστασις, ὁ, ᾱ, ὄ, præſidium. προστάτης, ὁ, ᾱ, ὄ, præſes, ὁ, ᾱ, ὄ, coagmentatio, compages. ὑπόστασις, ὁ, ᾱ, ὄ, ſubſiſtentia. ὑφιστὸς, ὁ, ᾱ, ὄ, ſtater. Verſus Jon. pro ἵστιον, accuſ. ſingul. ab ἵστις, ιος, ἡ, Vaſa, focus.

Ἱστιοῦχος, ὁ, ᾱ, ὄ, Jon. pro ἱστιοῦχος, coexaculum.

Ἱστίον, ὁ, ᾱ, ὄ, navis velum. in plur. τὰ ἱστία, ab ἵστις, malum navis. Thema ἱστιάω, ὁ, ᾱ, ὄ, ſtatio.

Ἱστοδόκη, ſtiva, dat. ſing. ab ἱστοδόκος, temo, ſtiva. ab ἱστὸς, tela, quod ab ἵστημι, ſto, & δέκ, bos.

Ἱστοδόκος, ὁ, ᾱ, ὄ, receptaculum mali, caſteria Plauto. ab ἱστὸς, malum navis, & δέχομαι, capio.

Ἱστορέω, acc. ſing. ab ἵστωρ, ορος, ὁ, ᾱ, ὄ, ſciens, gnarus, teſtis, prudens.

Ἱστορία, ας, ᾱ, ὄ, hiſtoria, narratio, commentatio. gen. pl. ἱστορίων, hinc ἱστοριάς, ὁ, ᾱ, ὄ, ἁ, hiſtoricus. Th. ἵστωρ, ὁ, ᾱ, ὄ, ſciens.

Ἵστορον, 3. plur. præt. ind. verbi ἵστορω, inſpicio, cognoſco, memoriæ trado. præſ. ἵστορω. præſ. part. paſſ. ἱστορέμενος, η, ον. Th. ἵστωρ, ὁ, ᾱ, ὄ, ſciens.

Ἵστος, ὁ, ᾱ, malum navis. Iliad. α. ab ἱστὸς, quia erigitur, vel firmiter collocatur ad excipiendas, & ſuſtinenda appenſa linea. Item tela, penſum Heſiodo. Th. ἵστημι.

Ἵστος, acc. ſing. ab ἵστις, ιος, ἡ, ᾱ, nomen Illyrii Germanici, Danubius.

Ἵστω, ſcito ille, per ſyncopen pro ἴστωτω, præſ. imperat. ſic ἴστωτ, pro ἴστωτω. ibid. Themiſtocl. ſcio. Sed ἴστω a contracte pro ἴστωτω. 2. ſingul. imperf. paſſ. vel præſ. imper. paſſ. verbi ἵστημι, ſto.

Ἵστω, ſtabam, imperf. act. pro ἵστην. quaſi ab ἵστημι, pro ἵστημι. ſto. Sed ἴστω per ſyncopen pro ἴστωτον, 3. dual. imperat. vel pro ἴστωτω, 3. plur. imperat. verbi ἴστημι, ſcio.

Ἵστωρ, ορος, ὁ, ᾱ, ὄ, ſciens, prudens, peritus, teſtis, arbiter. Heſiod. q. ab ἵστημι, ſcio. Hinc ἱστορία, ας, ᾱ, cognoſcendi ſtudium, hiſtoria, ex hiſtoriis enim ſcientia rerum geſtarum petitur. ἱστωτὴρ, ορος, ὁ, multiplici doctrina præditus.

Ἵσχ᾽, pro ἴσχε, vel præſ. imperat. eſt, vel 3. ſing. imperf. verbi ἴσχω; pro ἶσχε, habeo.

Ἴσχανεα, Poet. pro ἴσχανα, cupit, 3. ſingul. præſ. ind. verbi ἰσχανάω, apparo. quod ab ἴσχω. Them. ἶσχω. habeo.

Ἴσχανοι, detinet, 3. ſing. præſ. verbi ἰσχάνω, idem ac ἴσχω, feu ἶσχω, habeo.

Ἴσχανσαν, Poet. pro ἴσχανσα, reprimunt, 3. plur. ſub. præſ. Sic ἰσχανόωσι, pro ἰσχανσι, præſ. part. f. g. verbi ἰσχανάω, cohibeo. quod ab ἴσχω, pro ἶσχω, habeo.

Ἴσχας, carica, quia ἴσχει, ficcando gracilis facta.

Ἴσχει, cohibet, 3 ſing. ind. ἴσχανω, præſ. ind. verbi ἴσχω, pro ἶσχω habeo.

Ἴσχεσθε, & ἰσχέσθεσαν, Jon. & Dor. pro ἴσχεσθε. præſ. inf. ajudem verbi.

Ἴσχεσι, Jon. pro ἴσχει, continet, præſ. imperat. paſſ. ejudem verbi.

Ἴσχεσι, Dor. pro ἴσχει, ejudem temporis, & verbi.

Ἰσχίον, ὁ, ᾱ, coxa, coxendix, & nervus ille, qui coxendicem femori committit, acetabulum coxæ, Diofc. l. 3. ἰσχίον νόσος, vel ἀλγήματα, coxendicum labores. τὰ ἰσχία, alunes. Th. ἴσχις, lumbus.

Ἴσχις, ιος, ἡ, lumbus, five lumbi. quaſi ab ἴσχειν, robur. in lumbis enim eſt robur. Vel lumbis nos ἰσχίαμεν, ſuſtinemus.

Ἰσχνὸς, ὸν, ὸ, macer, exilis, ſtrigoſus, tenuis. Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, graciliras, hæſitatio. Galeno l. 2. ad Glauc. extenuatio.

Ἴσχονται, cohibent, 3. plur. præſ. indic. paſſ. verbi ἴσχω, pro ἶσχω, contineo.

Ἰσχυρὸς, ὸν, ὸ, lumbus, five lumbi. quaſi ab ἴσχειν, robur. in lumbis enim eſt robur. Vel lumbis nos ἰσχύομεν, ſuſtinemus.

Ἰσχυρὸς, ὸν, ὸ, robur, vires, virtus, fortitudo, poteſtas.

Ἴσχύρου, poterit, 3. ſing. fut. 2. act. verbi ἰσχύω, poſſum. fut. σύω. p. ἰσχυρὸς. Them. ἴσχυϊ, ύος, ἡ, robur, vis.

Ἰσχύω, valeo, poſſum, robuſtus ſum.

Ἴσχων, ων, ον, præſ. ind. Sed ἴσχουσ᾽, 3. plur. præſ. ſub. Th. ἴσχω, habeo, contineo.

Ἰσωνομία, ας, ᾱ, ὄ, Poetic. pro ἰσονομία, ὁ, ᾱ, ὄ, qui jus nonnum habet, cognominis. ab ἴσ σθ᾽, par, æqualis, & ὀνομα, nomen.

Ἴσων, norunt, 3. plur. a. 1. ſub. ab ἴσω, ſcio. fut. σω, vel ſui. Sed vide utrum legendum ἴσασι, 3. pl. præſ. ind. verbi ἴσημι, ſcio.

I T.

Ἴτ᾽, pro ἴσι, accedite, 2. pl. præſ. imper. ab εἶμι, eo.

Ἰταλία, ας, ᾱ, Italia, nomen peninſulæ nobiliſſimæ ab Italo rege ſic dictæ. Ἰταλὸς, ὁ, ᾱ, ὄ, vitulus, Italus. Ἰταλικὸς, ὁ, ᾱ, ὄ, Italicus, Latinus.

Ἰταλὸς, ὁ, ᾱ, ὄ, priſca lingua, taurus, bos. ab ἴτης, temerarius, audax, quia animoſus. hinc Ἰταλοὶ, Gell. l. 11. c. 1. nam Ἰταλοὶ Graci tauros vocabant. Alii ſcribunt Ἴτωλοὶ, ὁ, ᾱ, ὄ, vitulus, Italus.

Ἴτανες, violentus, audax, trux, a τὸ ἰτανὸν τὸ θυμικὸν, animoſum. Plut. in Rom-

Ἴτω, accedite, 2. plur. præſ. imperat. ἴθι, ἴτον. ab εἶμι, eo.

Ἴτυς, ὁ, ἴτεος, ἡ, ſalix, haſta faligna. q. ab ἴτημι, quia ſe extendendo celeritet.

Ἴτυς, eundum, verbale ab εἶμι, vado.

Ἴτυλον, iverunt. 3. dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Ἴτυς, ὁ, ᾱ, temerarius, audax, animoſus, impudens, audelio. Ariſtoph.

Ἴτων, dual. præſ. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Ἰτωναία, ας, ᾱ, nomen regionis, Iturææ. Syr.

Ἴτυνος, ου, ὁ, ima pars ventris. q. ab ἴτημι, ut, veuter ab umbilico ad pubem. hinc ἰτυνόεις, ᾱ, ὄ, ὄν, bellarium, placentæ genus tenue. item ἰτυνόεις, ᾱ, ὄ, ὄν, ſuminales ſplacentæ, ἄπερ ἐσθίουσι τὰ μακάρια, Heſych.

Ἴτυσιν, iterum, iteratum. Latin. Gr. barbar.

Ἰτυφὶ, vitus. Gl. Cyr. leg. ἰτυσὶ.

Ἴτυς apud Ariſtoph. pro ἴτυν, quod vide.

Ἴτυς, acc. ſing. ab ἴτυς, quod vide.

Ἴτυς, ος, ὁ, circumferentia, & curvatura rotæ. quaſi ab ἴτημι, quia currui eſt cauſa cundi. Homerus ἴτυς, ſummales ſplacentæ, ἄπερ ἐσθίουσι τὰ μακάρια, Heſych.

Ἴτυν, ito ille, 3. ſing. præſ. imperat. τθι, ἴτω, verbi εἶμι, eo.

I Υ.

Ἰυγὴ, ῆς, ᾱ, ὄ, ἰύγματι, ᾱ, ὄ, ὁ, vox, ſibilus, clamor. ab ἰὼ, adv. exultantis.

Ἰυγὸς, γγος, ὁ, torquilla, verticilla, motacilla, quia collum torquet. avicula nomen. Alii philira in uſu erat. Alii appellant frutillam. Futis autem eſt Venus. Propterea etiam ἰυγὸς illecebra quævis.

Ἰυμμὶς, ὁ, ᾱ, ſibilus, clamor, vociferatio.

Ἰυνὸς, Macedonice pro ἰσνὸς, ὸ, ᾱ, ὄ, ſibilatur; vocalis, Theocrit. ab ἰσὼ, alamo. Th. ἰὼ, adv. caultantis.

I Φ

Ἴφα, laſi, perf. act. verbi ἴτω, ſeu ἴφω. nocco. & ἴφω.

Ἰφθιμος, ὁ, ᾱ, ὄ, robuſtus, animoſus. dat. ἰφθίμω. quod ab ἰφὶ, fortiter. Th. ἴτς, ἴτος, ᾱ, fibra, robur. Hinc ἰφθίονος, ὁ, ᾱ, ὄ, potens,

I Ω

Ἰὰν, fortiter, adv. ab ἴτς, ἰτὸς, ὁ, ᾱ, fibra, robur. ἴφιος, ὁ, robuſtus.

Ἴφια μῆλα, pingues, & vegetæ oves, ab eodem themate.

Ἰφίανασσα, ας, ᾱ, lohinnaſſa. nomen mulieris.

Ἰφίγενεια, ας, Epith. ignis ſi. Orphei.

Ἰφικλείας, acc. ſing. nomen viri.

Ἰφικλέης, acc. ſing. ab Ἰφικλῆς, Ἰφικλέης, nomen viri. q. d. valida honoratus.

Ἰφικράτης, ους, ὁ, ᾱ, ὄ, genus calceorum ab Iphicrate dictorum.

Ἰφὶς, ὁ, Iphis, nomen proprium mulieris.

I Χ.

Ἰχθυάουσι, ὁ, ᾱ, piſcibus inhiantes, nom. plur. part. præſ. ab ἰχθύαω, piſcor. Th. ἰχθὺς, ὑος, ὁ, piſcis.

Ἰχθύδιον, ὁ, ᾱ, piſciculus. dimin. ab ἰχθὺς piſcis.

Ἰχθύδιον, acc. ſing. ab ἰχθύδιος, ου, ὁ, piſciculus. in ſ. g. ἰχθύδιονον, ab eodem them.

Ἰχθυδόπος, ὁ, piſcator. Ex ἰὼ & ἔπω.

Ἰχθυοβολικὸς, ὸν, ὸ, piſcatoria. Ex εοδ. βάλλω. capio.

Ἰχθυοκοιτάδες, ου, ὁ, Tritonis epith. apud Licoph.

Ἰχθυοκόλαξ, ακος, ὁ, ᾱ, ichthyocolia, piſcia, ſui ſpirituum ſtudium eſt eorum.

Ἰχθὺς, ὑος, ὁ, piſcis. q. ab ἴχθειν, recte ferri. Vel ab ἰκάδειν, & ὄδειν. eſt enim animal πλαγιόπους, aſpirabile, vel ab ἴχνη τίθειν.

Ἰχθύων, dat. pl. ab ἰχθὺς, ὑος, ὁ, veſtigium.

Ἰχνεύσαμεν, indago. ab ἴχνη τίθειν, vel ἰκάδειν, ſi deeſt, veſtigia perſequor.

Ἴχνεσι, ὁ, ᾱ, ὄ, veſtigium. Thema ἴχνος, idem. ἴχνη, ης, ἡ, veſtigium ſima pedis pars; gruelius. q. ab ἰκάδειν, & ἴχνος, eſt γνώρισμα τῶν ἰόντων: aut quod quis ἰὼν ἔχει. Hinc ἰχνεύω, veſtigio. ἰχνεύω, ὁ, ᾱ, ὄ, veſtigator.

Ἴχνη, ων, ὁ, ᾱ, ὄ, famulus, tanies, rahum. Sumitur & pro fero, & pro humore, qui ex Deorum corporibus effluit. q. ἐκ χνίσεων, vi cedens, ubi ejuſmodi eſt ſanguis, ibi labefactantur vires.

I Ψ.

Ἰψὴ, ἴνος, vermis, qui ligna, vel cornua corrodit. Th. ἴπτω, nocco.

Ἴψας, laſiſi, 3. non. pro ἴδω, 2. ſing. a. 1. med. ἴψάλλω, verbi ἴπτω, ſeu ἴπω, nocco.

Ἴψαν, faber, arbor, an quia ei cortex facile ἴπτεται, læditur? nam is admodum faber eſt, ſponte dehiſcens, & in fragmenta lefe ſeparans. ἐλὸν vero hedera. arbores enim, quibus adhæret, ἴπτει, id eſt, lædit.

I Ω.

Ἰὼ, heu, cheu. adv. dolentis, exclamantis, ut ἰὰ. Sed ἰὼ, dat. ſing. ab ἰὼ, ὁ, ᾱ, ὄ, ſagitta. Ἰὼ, ἴτω, mittam, as, præſ. ſub. verbi ἴημι, mitto. Et ἰὼ, pro ἰὼν, Schol. Aristoph.

Ἰωάθαμ, ᾱ, nomen viri ἀλλογεν. Joatham. Hebr. a Deo perfectus.

Ἰωακείμ, nomen viri, Joachim. Hebr. q. d. Dominus excitabat ipſum.

Ἰωὰν, nomen viri ἀλλογεν. Alii Ἰωάς.

Ἰωάννα, ᾱ, ὄ, Joanna. Hebr. gratioſa.

Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὄ, idem. Vel Ἰωάννης, ου, ὁ, ᾱ, ὄ, ἀλλογεν.

Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὄ, nomen viri, Joannes. Hab. gratioſus.

Ἰὼβ, nomen viri ἀλλογεν, Job. Hebr. ejulans.

Ἰώγαζ, Boeot. pro ἰόγδ, ego. comp. ex ἰὼ, & ἔγαζ, pro ἔγ, quidem.

Ἰώγα, ας, ἡ, tegmen: diverſorium, hirrus: clamor. Pro tegmina forte ab ἰόω, ſub quod ὑπόκειται, & ἀπὸ ὑποκειμένων, requiefcimus. pro voce ab ἰὼ, pro hirrore, quia vocale, & ſonorum ex plangore fluctuum. Val ἰώγη, alamor, & ἰόγω, dueo.

Ἰωγμαὶ, per aphæreſin τῶ ἀ, pro διωγμαὶ, ὁ, ᾱ, ὄ, perſecutio. tumultus bellicus. Thema διώκω, perſequor.

Ἰωὴ, ᾶς, ἡ, clamor, vox, flatus. quaſi ab ἴημι, vel ab ἰὼ, vox.

Ἰωὴλ, ᾱ, nomen Prophetæ ἀλλογεν, Joel. Hebr. acquieſcit.

Ἰωθεῖς, acc. plur. ab ἰωθὴς, perſecutio.

Ἰωνὰς,

Ἰαύω, per aphæresin, pro δαύω, seu δαΐζω, persecutio. Th. δαΐνω, persequor.

Ἰδωλεύς, ὁ, ἡ, Idoleus, urbs Thessaliæ.

Ἴεμαι, 3. plur. aor. 2. subj. verbi εἶμι, eo.

Ἴη, ὁ, ἡ, Jon. pro βασιλεύς, rex. Th. ἄναξ, ἄνασσα, ἄνα, Ionice Xuthi, a quo Jones dicti. Sed ἰὼ, eho, heus, ex ἰώ. Est & ἴω, ἴωμι, 2. 1. part. verbi εἶμι, eo. Item ἴων, plenus veneno.

Ἴωνες, ὁ, ὁ nomen viri, Jonas. Heb. columbus.

Ἴωνη, violetum, violarium, ubi viole nascuntur. Sed Ἴωνία, ας, ἡ, ejt Jonia, regio. Item Ἰωνὶς, Jonia, vocatur Arbonis herba, quæ & χαμαιτίτυς dicitur. Diosc. l. 3.

Ἰωνίμ, ὁ, nomen regis, Joram, ἄλλως. Heb. ex Domino excelsus.

Ἰωρίμ, ὁ, nomen viri, Jorim.

Ἰωσὴφ, ὁ, locus montanus, vestibulum domue, domus cuffos.

Ἰωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, Josaphat, ἄλλως. Heb. Dominus judicabit.

Ἴωτ, nomen viri ἄλλως, Jose. Hebr. senex.

Ἰωσὴχ, ὁ, nomen viri ἄλλως, Joseph. Heb. addat.

Ἰωσῆς, ὁ, ὁ nomen viri, Josias. Hebr. qui eſt a Domino.

Ἴῶτα, τὸ, nomen minimæ litteræ apud Hebr. Ἰωτακιστὴς ὁ, ἡ, vitium, cum jota ſupra modum extenditur. ab ἰωτακίζω.

Ἰωτηρίζω, per jota ſcribo, cui opponitur, per διεξάγω. Ex ὁ, ἡ, ἰῶτα, & ἠρίζω.

Ἴωχμὸς, tumultus, genit. Jon. ex ἰοχμὸς, ὁ, ἡ, idem ac ἰωκὴ, clamor, mina tumultus. Th. ἴαλος, perſequor.

Ἴων, ὁνος, ὁ, piſcis nomen apud Callim.

K A.

KDecimæ litteræ ſignum, viginti denonotat. Κ & κ, pro κρὶ, ponitur. κρ, Dor. pro κὴ, vel κὰ, cum. ab κὰς.

Κάβαλλος, ὁ, ἡ, caballus, equus clitellarius. Plutarch. ἱππάριά τινων, Heſych.

Κάβαλλ, & κάβαλλα, proſtravit, Doric. ſeu Poet. pro κατέβαλε, 2. p. 2. ind. act. Heſiod. ἀνὰ χθόνα κάβαλλε μακρὸν, humi ſtravit. Sic κεχάβολεν, pro κεκατάβολε, 2. p. inf. act. κεχάβολεν, 3. ſing. aor. 2. med. pro κεκατάβολε, verbi κεκαταβάλω, dejicio. Th. βάλλω, jacio.

Κάβασις, ὁ, ἡ, deſcendens, Poetic. ſynecdoche pro καταβὰς, 2. p. part. act. verbi κεκαταβαίνω, deſcendo.

Κάβη, ης, ἡ, cibus q. a κάπτω, edo.

Κάβηξ, ηκος, ὁ, vel ἡ, κάβηκ, larus avis ὁοιαξ, verſutus, vafer.

Κάβιδεύω, Cabiderius, Gloſſ. Cyr. καβιδεύει.

Κάβιε, ὁ, ἡ ſrumentaceus menſura genus: lagena. Hinc κάβος, cibus.

Κάγχανον, pro κρανὸν.

Κάγχαρον, ὁ, τὸ, lacryma Arabici ligni, quia κάγχανον, calefacit. Plin. lib. 12 cap. 20. cancamum vocant.

Κάγχαρος, ſeu κάγχανος, ὁ, ἡ, aridus. a κάγχω, calefacio. q. a κάω.

Κάγχω, fut. αυω, p. κεχα, cachinnor, effuſe riſeo: convitior. inde κάγχασμὸς, ὁ, ἡ, cachinnus. an a κάγχανον ὁ calefacio, qui riſue a calore cordis?

Κάγχαυον, calefacio, arefacio, hinc κάγχανος, ὁ, ἡ, aridus, ficcus.

Κάγχαυλίσει, Poet. pro κάγχαλάσει, 3. pl. praſ. ſub. verbi κάγχαλάω, exulto, rideo. Them. κάγχαλα, laxo, demitto.

Κάγω, pro κρὶ ἐγὼ, & ego.

Καδὲ, pro κρὶ δὲ, ſed. ἄμα, Dor. pro δὲ ἅμα.

Καδὲ ἰδέσθαι, pro κατίδωκε δὲ. Sic καδ' ὄδυρε, pro κρὶ ὄδυρε δὲ.

Καδὲ, Poet. pro κρὶ δὲ.

Καδέστει, Æol. Syncopo. pro κρατήσει δὲ, 2. a. ind. a. κρατεύτω, decido, diruor.

Καδεύδοντες, Dor. vel Æol. pro κατεύδοντες, 3. dual. 2. a. activ. verbi κρατεύδω, seu κρατεύδω, dormio. Th. εὐδάνω, idem. a. 2. ἔκυθον, & per metathesin ἔθυδον. f. καθεύσομαι.

Καδδάμασεν, pro κρατὸ δάμασεν, pro virili. Ili. ſ. δάμναμι, ας, ὁ, potentia Th. δαμάσσω, pulſum.

Καδδέσαι, pro κρατὸδεσαι. a. 1. inf. act. verbi κρατὸδω, ſubeo. penitus ingredior. Th. δέω, & δύω, idem.

Καδμείος, ὁ, ἡ, Cadmeus, pat. dur. Jonic. Καδμήιος. a Καδμεὺς, ὁ, ἡ, Cadmus, nomen viri.

Καδμείους, acc. plural. a Καδμεὺς, ὁος, ὁ, Cadmienſis. ciuſdem them.

Καδμεῖος ἀπὸ θηβῶν, Dor. pro Καδμεῖος ἀπὸ Θήβης, Cadmeus a Thebis.

Καδμεῖς, ἴδος, ἡ, Cadmea.

Καδμεὺς, ὁ, ἡ, Cadmus, nomen viri.

Καδὸς, ὁος, ὁ, Poet. pro κάδος, ου, τὸ, funus, & ipſa cadaveris elatio, funeriſque pompa: affinitas.

Καδὸς, vel κάδος, ὁ, ἡ, cadus, vas vinarium. Item ſtrula pro ſuffragiis collligendis. hinc κάδιον, parvus cadus. Athen. l. 10. κάδος, & κάδιον nomina poculorum.

Καδύσσης, ὁ, ἡ, cadyſta. herbula quædam Syriaca, cum arboribus, & veribus inſaſtitur. Theophr. de cauſ. plant. lib. 2. cap. 25. & Plin. lib. 26. c. 11.

Καείς, ἔντος, ὁ, ἡ, deuſtus, a. 2. partic. paſſ. a κάω, uro. fut. κᾱσόμαι. aor. 2. paſſ. ἐκάην.

Καίω, ειω, ὁ; orno, inſtruo, excolo, κεκαημένον δένδρον, dolice inſtructus. Iliad. 2. Item vinco. κάξεσαι κακοῖς, præcox ova. fut. σω. Poetic. paſſ. κάκνομαι. hinc κάκνισμα, 3. ſing. plnf. perf.

Κακ, 3. ſing. aor. 2. ſub. κάκωσις, ὁ, 2. inſ. paſſ. a κάκω, uro. fut. κάσω. a. 2. ἔκαον, a. 2. paſſ. ἐκάθην, & Jon. κάκω.

Κακέσσομαι, ardebo, f. a. 2. paſſ. verbi κάω, uro. a. 2. paſſ. ἐκάθην.

Κακὰ, adv. ſicut, velut, ex κατὰ & ὰ, ſecundum quæ.

Κακάδοσις, ως, ἡ, deſtructio, demolitio, everſio. ex κακάδω, everto.

Κακάδω, deſtruo, demolior, everto: interimo, Sophocl. damno, Baſil. ſ. στω. a. 2. κακάδον. perf. κεκάδηκα. a. 2. κάδαλον, ες, ὁ. κακάδον τὸν σκάδαλον, mortientium oculos compremere, & claudere. Iliad. 2. κακάδησε τεραπεύσιλαος, amplexi. κεκαδησὼς ἀγανὸν, peragere, & vincere ſuſceptum certamen. Plutar.

Κακάδω, purgo, mundo, ſuſtro, expio, flagris cædo. Poet. pro κατάδω. perf. paſſ. κεκάθαρμαι, perf. part. paſſ. κεκαθαρμένος, ου, ὁ, ἡ, ης. ex κατὰ, & ἄδω. Sordes enim purgando tolluntur, vel ab αὖω, pro everto. Hinc κάθαρμα, ατος, ὁ, purgamentum. κάθαρτις, ὁ, ἡ, patus. κάθαρτος, ὁ, ἡ, idem.

Κακάθαλε, omnino, prorſus, adverb. ex κατὰ, & ἅπαξ, ſemel. κάθαλλε ἅπαξ, ut ſemel dixerim, aut plane.

Κακάθαρμα, ſicut, quemadmodum. κακάθαρσις, ὁ, ἡ, ut, quemadmodum, Theophr. κακάθαρσις, ut, ſicut, Plato.

Κακάθαρσις, demulce, inſ. praſ. pro imperat. more Attic. verbi κακάθαρσω. mulceo. hinc κακάθαρσος, part. præſ. ex κατὰ, & ἅπτομαι, tango. ſ. ψομαι.

Κακάθαρσος, contingo, invado, cum g. ſ. ψω. p. κακάφαρσα. a. 1. ἔκαφον, ex κατὰ, & ἅπτω, tango.

Κακάθαρσος, ſeu κακάθαρσος, ὁ, ἡ, mundus. κακάθαρσίως, pure, eleganter.

Κακάθαρσω, purgo, purus fum. a κακάθαρσος, purgo.

Κακάθαρσω, purum factum eſſe, pro κακάθαρσω, perf. inf. paſſ. κακαθάρθαι, 2. 1. inf. paſſ. verbi κακάθαρσω, purgo.

Κακαθεῖλε, purgo, purifico. ſ. ἑσω. a. 1. ind. κακάθερσα. a. 1. impetr. κακάθερσον, ὁ, ἡ, ἰ. ſub. κακαθέρω, ης, ῃ. a. 1. inf. κακαθέρσαι. perf. activ. κεκαθάρκα.

Κακάθερσις, ὁ, ἡ, luſtratio purificatio.

Κακάθερσος, ὁ, ἡ, purgatus, purificatio.

Κακάθερτος, ὁ, ἡ, idem. & ab eodem Th.

Κακάθερτος, ὁ, ἡ, purus, a, um. hinc κακάθερσις, pure, adverb. a κακάθερτος, purgo.

Κακάθερτος, ὁ, ἡ, ſanctus, mundicia, nitor: puritas ſermonis. Hermog.

Κακάθερτος, ὁ, ἡ, purgatio, expiatio. κακάθερσις, expiator. κάθερτος, ὁ, ἡ, purgatio, expiatio.

Κακάθεσις, Dor. pro κατάθεσις, depoſitio.

Κακάθεσμαι, ᾶται, ſedebo, ſ. 2. med. verbi κακάζομαι, ſedeo.

Κακάθεσμα, ατος, τὸ, ſuggeſtus, cathedra.

Κακάζομαι, ſedeo. praſ. part. κακαζόμενος, imperf. ἐκαθεζόμην, ſ. 2. med. κακάθεσμαι. hinc κακάθεσμα, & ἕδρα, ſella. ex κατὰ, & ἕζω, ſeu ἵζω, colloco.

Κακάθευδε, perf. inf. act. a κακάθευδε, demitto. Th. ἵημι, ſeu ἵω, mitto.

Κακάθευδε, τε, ὁ, ἡ, 2. inf. act. verbi κακάθευδω, deſtruo.

Κακάθευδω, demiſſus, perf. part. paſſ. verbi κακάθευδε, demitto. Th. ἵω, mitto.

Κακάθευδε, aor. a. inf. act. a κακάθευδε, demitto.

Κακάθευδε, 3. plur. pluſq. perf. paſſiv. a κακάθευδε, demitto. perf. paſſ. κακάθευδα.

Κακάθεγρεται, & κακάθεγρεσθαι, 3. ſing. perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi κακάθεγρω, concludo, coerceo. quod ex κατὰ, & ἄγρω, includo. ſ. ξω.

Κακάθὶ, ἴστης, ἴστ, ὁ, ἡ, 2. p. part. activ. a κακάθημαι, demitto. Sed κακάθὶ, vel κακὰ, ὁ, ἡ, alius poſt aliam, ſigillatim. malim pro ᾗ τὸ ἕτι, vel ᾗ ἕτα, ἕτε, ἕτ ἕτα, ἕτε, vel ἕτε ἕτε ἕτε, unus & item alter. Κᾗδ', pro ᾗ ἕτα, & deinde.

Κακάθεσο, 3. ſing. a. 1. act. verbi κακάθω, ſedecto. quod ex κατὰ, & ἕζω. a. 1. ἔσσα.

Κακάθεσόμενος, p. plur. pluſq. perf. act. verbi κακάθεσμαι, conſtituo.

Κακάθεσο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. a κακάζομαι, demitto.

Κακάθεσσε, ὁ, ἡ, unuſquiſque. ex ᾗ, & ἕκαστος, quiſque.

Κακάθεσσος, voluntarius. ex κατὰ, & ἑκὼν, idem ac ἑκὼν, ὄντος, ὁ, voluntarius.

Κακάθασε, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi κακάσσω, deſtruo.

Κακάθασε, ες, ὁ, ſut. a. 1. ind. act. verbi κακάσσω, deſtruo.

Κακάθασος, ὁ, ἡ, a. 2. part. med. verbi κακάζομαι, demitto. Th. ἵημι, ſeu ἵω, mitto. a. 2. medialem, ſeu ἵω.

Κακάθετ, adv. ordine, deinceps. ex κατὰ, & ἑξῆς, idem.

Κακάθὶ, ᾗς, ὁ, ἡ, act. verbi κακάζω, detineo, retineo. vide ſimplex ἔχω, habeo.

Κακάθο, demittito, Jon. pro κάθεσο. vel κάθω, a. 1. imperat. med. verbi κάθημαι, demitto. Th. ἵημι, mitto.

Κακάθὶ, demitte, a. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.

Κακάθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. κάθον, verbi κακάζομαι, demitto.

Κακάθεσαν, Dor. pro κάθεσαν, pro κάθεσαν, collocarunt, 3. plur. a. 1. med. ind. vide in κατίθεσαν.

Κακάθεσκόντος, ὁ, ἡ, part. paſſ. verbi κακάθεσμαι, conſtituo, ſtatuo, perf. paſſ. κάθεσμαι. ex κατὰ, & ἵστημι, ſto.

Κακάθεσκε, αι, ι, perf. ind. act. & in 3. pl. κακάθεσκαν. hinc κακάθεσκα, perf. part. a κακάθεσμαι, conſtituo.

Κακάθεσις, ὁ, ἡ, per ſyncop. pro κακάθεσις, perf. part. verbi κακάθεσμαι, conſtituo.

Κακάθετα, ὁ, ἡ, perpendiculum. a τείνω, linea plicatoria, ἄρμενος, qui in marc projicitur. Harpocr. ἄρμοι.

Κακάθεῦδε, dormivit, pro ἐκάθευδε, 1. ſing. imperf. Jonic. vel eſt præſ. imperat. activ. verbi κακάθεῦδω, 2. ſing. perf. paſſ. κεκάθεῦδα, dormiamus, præſ. ſub. Th. κάθω, ſeu dormio.

Κακάθη, ſedes, Att. pro κάθεσις, & Jon. κάθις, 2. ſing. præſ. verbi κάθημαι, idem ac ἵζομαι, ſedeo.

Κακάθηγητὴς, ὁ, ἡ, doctor, quod a κακάθηγέομαι, ἡμαι, præco, præceptor ſum. ex κατὰ, & ἡγέομαι, duco.

Κακάθης, ες, ὁ, aor. 1. ind. act. verbi κακάζομαι, demitto.

Κακάθὶ, convenio, pertineo. κακάθικε, convenit, decet, cum dat. hinc κακάθικον, ουσα, ον. inde κακάθικον, officium, quod convenit alicui. κακάθικον, officiosus: ἀκακάθικον, inofficioſus.

Κακάθιλο, elavo defigo, vel configo. ab ἧλος, clavus.

Κακάθιμαι, ſedeo. imperat. κάθισσο. imperf. ἐκαθήμην, ου, τὸ. Th. ἵημι, idem.

Κακάθιόθη, ης, ὁ, ἡ, infidens, præſ. part. ejuſdem verbi, & them.

Κακάθιμέρινος, quotidie, per ſingulos dies. ponitur adverbialiter, & ſæpe prænoratur vh. hinc πεμπταμερινὸς, ὁ, ὁ, quotidianus. ex κατὰ, & ἡμέρα, dies.

Κακάθιρε, abſerſit, Jon. 3. ſing. aor. 1. act. verbi κακάθιρω, purgo. f. ῥω.

Κακάθιλλε, per ſyllogen pro κατεγέλασε, a. 1. ind. act. verbi κακάζομαι, deſtruo.

Κακάθιτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Κακάθιδε, ſediſſe, præſ. inf. a κάθημαι, ſedeo.

Κακάθιτο, ſede, præſ. imperativ. ejuſdem verbi.

Κακάθιμενος, ſedebo, ſ. 1. med. ejuſdem verbi.

Κακάθιε, ſedebat, Poetice pro κάθεν, penultima circumflexa, Jonic. pro κάθην, 3. ſing. imperf. verbi κάθημαι, ſedeo. Alii volunt eſſe 3. ſing. pluſq. perf. ab ἧμι, pro ἧστο, pluſq. perf. κάθημαι, ἧσο, ἧστο.

Κακάθιε, annexuit, 3. ſing. a. 1. act. verbi κακάθιω, annecto. Thema ἅπτω, necto. ſ. ψω. p. κρα.

Κακάθιτος, ὁ, ἡ, laſſus, & ſeſſus ad ſudarem ipſum. ex κατὰ, & ἵζομαι, ſudor. Κᾱ & Σᾱ pro τὸ ἵδρω.

Κακάθιτοι, οἱ, ἡ, ann. plur. a. 1. part. paſſ. a κακάθιμι, pro κακάθημι, ſedeo. Th. ἵζομαι, ſedere facio.

Κακάθὶ, demittebat, 3. ſing. imperf. q. a κατίθη, verbi κατίημι, demitto.

Κακάθιτο, 3. plur. imperf. κάθιτο, ejuſdem verbi.

Κακάθὸ, ſede. Dor. pro κάθιζε, præſ. impetrat. paſſ. a κάθιζω, ſedeo.

Καθέζομαι, ασε. fing. part. pruf. ῳ. g. verbi καθίζω, ſedeo.

Καθίζω, σω, α, ſedeo, colloco, inſideo, ſederc faco. fut. σω, aor. 1. ἐκάθισα. hinc aor. 1. imperat. κάθισον, ατω, & in plurali σατε, σωμεν, aor. 1. part. act. καθίσας. aor. 1. ſub. καθίσω, ης, ῃ. aor. 2. inf. καθεῖναι, perf. act. κεκάθικα, plusq. perf. ἐκεκαθίκειν. aor. 1. med. ἐκαθισάμην, ω. σαι, ατο. aor. 1. ſub. καθίσωμαι, η. σηται, ῃ. aor. 1. pl. καθισώμεθα. common. ex κατα, & ἵζω, ſedere facio. καθίζω σοι τὸν δικαστὴν, tibi judicem conſtituo, te in juratpio. Plato de Legibus καθίζειν τινὰ δικαστὴν, eum apud Deos accuſo. Liben. καθίζειν δικαστὰς, judices in conſilium mittere. Plato.

Καθίημι, demitto, ſubmitto. fut. ήσω. aor. 1. ind. κἀκ ἵκα. pruf. act. καθίεμαι, demitto. pruf. pass. καθεῖμαι, ου, ο. aor. 1. ἐκαθείμην, ἐκαθεῖσο, ἐκαθεῖτο. aor. 2. ἐκάθεμην, ἐκάθεσο, ἐκάθετο. aor. 2. ſub. καθῶμαι, ῇ. aor. 2. opt. καθείμην, καθεῖο, καθεῖτο. aor. 2. imperat. κάθεσο, ἔσθω, ἔσθε, ἔσθων. aor. 2. inf. καθέσθαι. aor. 2. part. καθέμενος, η, ον. ex κατα, & ἵημι, ſedeo.

Καθίζω, ſedebo, Att. pro καθίσομαι, fut. 1. med. ejuſdem verbi.

Κάθιζε, ſorte ſcribendum καθίζεο, Dor. pro καθίου, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καθίζω, ſedeo; vel legendum καθίζεο, 3. ſing. fut. 1. Dor. καθίξεο, ίες, ῖς, pro καθίου, ες, ει. Vel lege καθίζει, ut io Criſpini codice.

Καθίζω, Dorice pro καθίσω, fut. 1. verbi καθίζω, ſedeo.

Καθίσμαι, ſedebo, Att. pro καθίσομαι, fut. 1. med. ejuſdem verbi.

Κάθισαι, σασθε, ᾶσθε, ᾶσθω, ᾶσθων, ᾶσθαι, ᾶσθαι, ᾶσθαι

Κακεργάτης, ὁ, confector malis, infelix fumex malus, & πονηρός, facio. f. ἴω. p. m. πεποίηκα.

Κακεργασία, ας, ἡ, factura, res adversa, infelicitas.

Κακεργάτωρ, ορος, ὁ, maleficus, dolosus.

Κακεργάτωρ, ορος, ὁ, malorum machinatio, infidiæ. κακεργάτωρ, confutura dicit Tac, Plautus furtelas, & confutor dolos. ex κακὸς, & ῥάπτω, confuo, f. ῥῶ. a. 2. pass. ἐρράφην.

Κακὸς, ὴ, & ὸν. οἱ, ὸν, malus, improbus, ignavus, ignobilis, imperitus, timidus, aptus a χάζω, recedo. Ignavi enim, & timidi recedere solent. Hinc κακίων, ονος, ὁ, improbitas, vitium. κακὸν, ὸν, ὁ, idem. κακὸν, malo, seu damno afficio.

Κακότης, ητος, ἡ. Dor. πο κακότης, ητος, ὁ, calamitas, malum, ærumna. Hesiod. flagitium, fcelus, injuria, lliad. ϗ. Aliquando ἄσκια, timiditas, ignavia. lliad. ϐ.

Κακοτροπὸς, ὴ, ὸν, ὁ, malis artibus deditus, malignus, indignus. κακοτροπία, malis artibus utor. ex κακὸς, & τρόπος. ος, ὁ, ατος.

Κακότροπι, dat. fing. κακότροπα, acc. fing. a κακότης, ητος, ἡ, improbitas, malitia, malus conatus, afflatus.

Κακουργὸς, ος, ὁ, ἡ, improbitas, a κακοεργὸς, ὁ, ἡ, contracte pro κακοεργὸς, ὁ, ἡ, maleficus, improbus. ex κακὸς, malus, & ἔργον, ου, τὸ opus.

Κακοχύλος, male tractus, male habeo aliquem. f. ὥσω. p. κεκακόχυκα. ex κακὸς, male, & ἔχω, habeo. Hinc κακοχυμία, male vexor, animum defpondeo. κακοχύλος, a flatus in malis, vexatio, afflictio, Polyb.

Κακόχυμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, alienis malis gaduens, Hefiod. ex κακὸς, malum, & χυμὸς, gaudeo.

Κακοῦργος, ος, ὁ, improbus. ex κακὸς, & ἔργον, utor.

Κακοχυμία, ας, ἡ, malus fuccus, malus humor, redundantia vitioforum humorum, Galen. ex κακὸς, & χυμὸς, fuccus.

Κακοῦργος, ος, ὁ, maledicus. ex κακὸς, & ῥῆσσω, f. ξω, reprehendo, vitupero. p. m. ἔρρηγα.

Κακοῦργος, occidere, Dor. pro κατακτάνουσα, & hoc pro κατακτείνει, a. 1. inf. act. a κατακτάνω, vel κατακτείνω. occido.

Κάκτανε, fyncop. Dor. pro κατέκτανε, a. 2. imperat. act. Alii volunt a κατακτάνω, vel κατακτείνω, a. 2. ind. act. verbi κατακτάνω, occido.

Κάκτανε, pro fyncop. pro κατέκτανε, 3. fingul. imperf. vel a. 2. ind. activ. verbi κατακτάνω, occido.

Κακτος, ου, ὁ, fpinofa quædam planta, cardunt fativus. quafi a κακὸς, quia urit, feu pungit. Κὰκ τάτω, Dor. pro ϵ ἐκ τάτω, ex hoc tempore. fcil. χρόνε.

Κακχάζουσα, effudiffe, per fyncopen Æol. pro κατεχύζουσα. a. 1. inf. verbi κατεχύζω. Th. χύω, fundo, f. χύσω.

Κακῶς, male, defperam, vitiofe, mifere, adv. a κακὸς, malus, κακίστερος, Poet. pro χείρων, pejor.

Κακώσουσι, 3. plur. fut. 1. ind. act. verbi κακόω, damno afficio.

Κάλα, ligna. a nom. τὸ κάλον, ου, lignum. Sed κάλα, opportune. a κάλος, pulcher.

Καλαβρὸς, Calabros imitor. Hefych.

Καλάβος, ου, ὁ, calathus, fportula, quafillum, Ariftoph. calix, Hefiod. q. a κάλος, & βάσις, quod in ejus ftructura ligna in ordem currant. Item genus affarionis.

Κάλαμ, nomen lapidis cuiufdam. vide Plinium lib. 37. cap. 11. puto quia καλὸς, colore elegans. Sed κάλαμ, velum. Hefy. q. a κάλος, funis nauticus; eo enim & velum tenditur.

Καλαμαὶς, αὶς, ἡ, alii καλαμεῶν, cicada minima, ἀπὸ τὲ καλάμου, quia inter calamos, ftipulafque nafcatur, creícat, degat.

Καλαμάρμαι, ὁ, ἡ, Dor. pro καλαμάρμαι, ὁ, ἡ meffor. Item qui calamo, & linea pifcatur, in Epigram. a καλαμάω, metere. Th. καλαμητὴς, calamus.

Κάλαμος, ου, & Dor. κάλαμος, ος, ὁ, ftipula, calamus, culmus, ftramentum, Odyff. ε. ὑπὸ καλάμῳ πρὸν, dicitur apud Lyfiam malus avarufque agricola qui femente terram quotrannis farigat. item cadaver hominis interempti; vel fenile corpus aridum. κατακεκαυμένος, ftipulas colligo poft meffores. a κάλαμος, arundo.

Καλαμοσύνη, ης, ἡ, nepeta, fimilis eft menthæ agrefti. q. καλὸς μίνθη, utilis menthe.

Καλαμωδὸς, nomen rani. a καλαμὸς, ὸ, ὁ, arundo. vel a καλαμάω, herba.

Κάλαμος, ου, & Dor. κάλαμος, ος, ὁ, calamus, arundo, virga Geometrica. quia καλὸς ἀριθμὸς, facile metitur, five fucciditur. Hinc καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo pifcatoria; item calamaria theca. κάλαμος, ου, ὁ, ftipula & culmus.

Καλαμουργὸς, gen. plur. a καλαμουργὸς, ὸς, ὁ, ἡ, calamis circumdatus. ex κάλαμος, calamus, & ἔργον, corono.

Καλαπόδες, ων, ὁ, veftis linea, ad talos defcendens Ægyptia. Item καλαπόδια dicuntur Ægyptiorum bellatores.

Καλαφώνη, ης, ἡ, fpuma argenti, quæ ex argento fit, Diofc. l. 5. calauritis Marcell. calabritis Mart.

Καλαφοὶ, ονος, ὁ haculus, pedum in fummo repandum. quafi πάλος ἀπὸ τὲ ῥίπτω, vergo, propendeo. Id etiam dicitur καλαθίσκος, quafi lignum teres repens, id eft, reflexum. Καλάσκων, ονος, ὁ, Jon. epenthefi τὸ ϗ, pro ἐκάλεσκον, ες, ες, imperf. act. verbi καλέω, voco.

Καλάσσασα, vocate, inf. Poet. pro καλέσασαι, Jonic. pro καλέω, a καλῶ, voco.

Καλάτο, vocate, præf. inf. a καλέω, voco.

Καλατέσθαι, præf. opt. paff. a καλέω, voco.

Καλάτω, Dor. pro καλάτω, vocant, 3. pl. præf. ind. act. a καλέω, voco.

Καλέσκετο, Jon. pro ἐκάλεσκον, imperf. act. ejufdem verbi.

Καλέσσατ, ὸντων, οἱ, fic dicti ἀπὸ τὲ κάλλω κάλλ γὰρ τὸ ἔβλε. Pallux κάλοντες appellat. & οἱ ἐσόντες καλέσσαι, refta ligna, quæ tenfas inftinent telæ jugum.

Καλέσσι, Dor. pro κάλεσσι, σῶν, vocant, 3. pl. præf.

Καλέσσιντο, vocarunt, Jon. pro ἐκαλέσσαντο, 3. plur. a. 1. med. ejufdem verbi.

Καλέσσατ, pro καλέσσαν, a. 1. part. act. f. a κάλλω.

Καλέσσατο, vocavit, 3. fing. a. 1. med. gem. or. & Jon. pro ἐκαλέσσατο. Sic κεκλησόμενος, a. 1. part. m. gem. or. ab eodem verbo.

Καλέσσατε, dicuntur, Dor. pro καλέσσατε, 3. plur. perf. paff. Sic κεκλέσθαι, Dorice, pro τὸ κεκλῆσθαι. 3. plur. imperf. paff. verbi κάλλω, voco. Sic κεκλόμαι, Dor. pro κέκλημαι. κεκλόμενος, Dor. pro κεκλημένος.

Καλέω, voco, cito, invito, accerfo, imploro, nomino. κάλω θεὸν, invoca Deum. f. έσω, perf. κέκλικα. a. 2. ἐκάλεσα. a. 2. imperat. κάλεσον. a. 1. inf. κάλεσαι. a. 2. part. καλέσας, ασα, ὰν, perf. paff. κέκλημαι. a. 2. paff. ἐκλήθην. f. 2. paff. κληθήσομαι, ος, ετοι. Hinc κλῆσις, εως, ἡ, vocatio. κλητὸς, ὸ, ὁ, vocatus. κλητὴρ, ῆρος, ὁ, vocator, citator, accuftio. κλητεία, ας, ἡ, cœtus vocatorum, Eccleſia. κλητικὸς, ὴ, ὸν, conelonator. κλητικεῖα, accerfo: item horter, ἐπὶ τὸ κρεῖττον. κλητικὸς, ὸς, ὁ, adhortatio; item precatio.

Καλήμενοι, Dor. & Poet. pro καλόμενοι, τὰ καλόμενα, quafi a καλέω, feu κάλω, voco.

Καλήμενος, Æolic. pro καλόμενος, ὸ, ὁ, vel præf. partic. paff. a καλέω, pro καλῶ, voco.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus, acc. Jon. καλιὸν. Hinc καλιὰς, horrea. Th. καλὸς, lignum. quod nidus ex lignis, feu farmentis fiat; vel quod καλῶ, & affabre fit ab ave conditrice, & quafi arte componitur.

Καλιὲς, gen. fing. Jon. καλιὸν, accuf. fing. a καλιὰ, nidus.

Καλιὸν, volvo, verfo, verto, affidous fum.

Καλλιπὰς, ὸ galli gallinacei barba. Ariftot. Et omnia color purpureo fimilis, Hefych.

Καλλὸς, nomen. a καλὸς, ὸν, τὸ pulchritudo. Thema κηλὸς, pulchet.

Καλλύνω, Poet. pro καθαλλύνω, relinquo. fut. καθαλλύνω, pro καθαλύσω. ex κατὰ, & λύνω, linquo. f. ὕσω.

Καλλὰς, ὰς, ἡ, nomen proprium.

Καλλὸβὸς, ὸ, ὁ, qui pulchram, & fuavem vocem habet. a κάλλος βόὸς, ejus quoque ἔχω.

Καλλοκόμης, acc. fing. a καλλοκόμης, ους, ὁ, ἡ, pulchris mulieribus abundans. ex καλὸς, pulcher, & κόμη, ὸ, mulier.

Καλλιλάσιος, ὸ, ὁ, frugifera olea, Hefych. quafi καλὸς λάσιος, pulchra & fpiffa. Et opponitur ἀγριέλαιος, oleaſter, q. fylveſtris olea.

Καλλιρρὸὸ, ὸ, lito, numine propirio utor. quafi felici eventu facrifico, χρῶ, ἱερῶν. καλλιρρόοις, idem.

Καλλιθέμελλον, ου, ὁ, ἡ, pulchre fundata, ex καλὸς, pulcher, & θέμελλον, idem ac θεμέλιον, ὸ, τὸ, fundamentum.

Καλλιπάτειρα, ὸ, locus quidam amœniſſimus juxta Simoenta, Dii facer. proprie, pulcher collis, tumulus. ex καλὸς, pulcher, & πολυτὸς, ὸ, ὁ, tumulus.

Καλλιτρίχωνε, pulchricomæ, gen. fing. Jonic. a καλλίτριχος, ὸ, ὁ, ἡ. ex καλὸς, pulcher, & τρίχες, ὸς, ὁ, coma.

Καλλίνικος, ὸ, τὸ, Poet. præclara victoria, a καλὸς νίκη. Et inter ſtatiorinum genera ponit Pollux. Ἐν σταδίῳ δὲ καλλίνικος, carminis genus, quod ob victoria præſtantiam cani ſolet.

Καλλιόνυμος, ὸ, victor egregius, Eurip. καλλιόνυμος γίγνομαι τὸν ἐχθρὸν, victoriam reporto de inimicis.

Καλλιὸν, melius, compar. a. g. vel adv. a καλὸς, pulcher.

Καλλιόπη, ης, & Dorice. Καλλιόπα, ὰ. Calliope, nom. Muſæ. καλλιόπη, ὸς, τὸ pulchritudo, quod a καλὸς, pulcher, & ὄψις, ὸς, ὁ, vox.

Καλλιόπορος, Æol. pro καλλιόπορος, pulchras habens genas. ex καλὸς, ὰ, ὸν, pulcher, & παρὰ, fed Æol. πόρος, ὸς, ὁ, mala, genæ.

Καλλιπέπλος, ὸς, ὁ, ἡ, qui pulchrum peplum, vel veſtem habet. a ἔχω καλὸν πέπλον.

Καλλιπάκαμος, ὸ, ὁ, ἡ, pulchricomus, & pulchras comas, vel cincinnos habens. Ex καλὸς, pulcher, & πλόκαμος, cincinnus. Th. πλέκω, necto.

Καλλιπάρῃος, ὸ, ὁ, ἡ, qui præclaras oper habet. ex καλὸς, pulcher, & πάρειον, divitiæ.

Καλλιπόος, Æol. fyncop. pro κρτίπόος, f. ῆσω. vel 3. plur. a. 2. ind. act. verbi κρτιπάθω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Καλλιπώλος, ὸ, ὁ, qui pulchros equos habet. Ex καλὸς, pulcher, & πῶλος, ὸ, ὁ, pullus equinus.

Καλλιρρόη, pulchriſtluum. Hefod. a καλὸς, pulcher, & ῥέω. fluo. fut. ῥύσω, præt. ἐρρύηκα.

Καλλιρρόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Καλλιρρὸος, pulchrifluo, dat. fing. a καλλίρροος, ὸ, ὁ, ἡ. ex καλὸς, pulcher, & ῥέω, ῥόος, fluo. Hinc ῥόος, fluentum.

Καλλιρρόη, ης, ἡ, fons Athenis.

Καλλίρροος, limpidum, am, acc. fin. ex iiſdem ſtem.

Καλλὸς, ὸς, ὁ, Dorice. pro κάλλος, pulchritudo. Sed κάλλιος, adverb. pulchertime, optime, fuperlative. κάλλιστος, ὸν, ſic dicta Thera inſula. a καλὸς, pulcher.

Καλλιστεῖον, pulchritudine excellere, fortiſſime rem gerere. Th. καλὸς, pulcher.

Καλλιστεῖος, ὸς, ὁ, fuperl. a καλὸς pulcher. comparat. καλλίων, pulchrior.

Καλλιστρῶν, Hefych. καλλιστρῶν, καλὸν.

Καλλιστρῶνες, ὸ, ὁ, ἡ, pulchros talos habens. ex καλὸς, pulcher, & στρῶνες, malleolus, Th. στρώω, ος, ὁ, malleolus.

Καλλιτρίχωνες, pulchricomos, as, acc. pl. a καλλίτριχος, ὸ, ὁ, ἡ, pulchros crines habens. ex καλὸς, pulcher, & θρὶξ, τριχὸς, ὁ, pilus.

Καλλὸς, ὸς, ὁ, ſecundum Æol. pro καλλιὸς, ὸ, ὁ, ἡ, pulchritudo, decor. Th. καλὸς, pulcher.

Καλλοσύνη, ης, ἡ, pro καλλονὴ, ὸς, ὁ, ἡ, pulchritudo, decor. Th. καλὸς, pulcher.

Καλλοφανὴς, ὸ, ὁ, ἡ, pulchra ſpecie, fcopæ. Phrin. & omne inſtrumentum comportium.

Καλλοῦμαι, oro, decoro, vetero, Ariſt. in Probl.

Καλλυντὴρ, decoro, proprie pulchros oculos facio.

Καλλυντὴρες, ὸ, ὁ, nimis pulchritudini addictus, lafcive ſe ornans.

Καλοδίδασκαλος, ὸ, ὁ, honeſtatis magiſter. ex καλὸς, pulcher, & διδάσκω, doceo.

Καλοεργὸς, ὸ, ὁ, ἡ, probitas. ex καλὸς, pulcher, & ἔργον, bonus.

Κάλον, ου, τὸ lignum, quia κάλοντο ἀλὸν, totum igni impoſitur. a καλῶ, hinc καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Sed κάλὸν Poet. pulchre.

Καλὸν τέλεον, ὸ, ὁ, ἡ, & in plur. τὰ, lignea compedes. Th. πέδιλον, τὸ, calceus.

Καλὸν τέκτων, ὸν, ὁ, lignarius. ex καλὸς, pulcher, & τεύκω, facio.

Καλόσυλ, & καλοσύλιον, ligneum pedem habens, ipſe pes ligneus. Eſt & nomen animalis indici. Item forma lignea pedis, futorium inſtrumentum.

Καλὸς, ὸ, ὁ, ἡ, pulcher, honeſtus, bonus, decens, egregius. κάλλος, Dor. pro κάλλιος, ὸ, ὁ, ἡ, fuperl. κάλλιστος. Etym. a κάζω, id eſt, ζέω, Plato. a κάλλος, vocare, quod pulebritudo omnium oculos ad ſe vocet, & alliciat, animoſque afficiat. Sed τὸ κάλὸν, ſubſtantive, decus, commodum, honeſtas. hinc κάλως,

adverb. bene, recte, comparat. κάλλιον, superl. κάλλιστα. Hinc κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. φιλόκαλος, ὁ, ἡ, amans pulchritudinis, honestatisque studiosus.

Καλάμη, pmat. ind. pass. κεκλάσμαι, ης, ται, p. pass. κεκλασμένος, ι. plur. pmat. act. κεκλάκασι, 3. plur. pmat. act. verbi κεκλάγω, voco.

Κάλαμος, ου, ὁ, & κάλαμις, ιμος, ὁ, & κάλαμις, ιμος, ὁ, & κάλαμις, ιμος

seu excito ad coitum, prurio libidine. Propric ufurpatur de porca aprum appetente, Aristoph. in Plut.

Κάνρια, ἀ, sunt in mentula cameli prominentes carnes, Suid.

Καπρίς, ῥος, ἡ, stutenium seropharum virus, quale equorum hippomanes.

Κάπρος, ὁ, ἡ, aper, vel qui apri instar rostrum habet. Item navis rostrata. Th. καπρον, ὁ, ἡ, aper.

Κάπρος, ὁ, ἡ, aper, vertes. Hesiodus κάπρος pro sue domestico usurpavit. Est etiam κάπρος apud morbus. Item membrum genitale viri. Item pisces, qui in Achelöo fluvio vocalis est. Aristot. 6. anim. & Athen. lib. 7.

Κάπτω, comedo solio inquam, & Attico. fut. ξομαι. Ion. P. Ox. hinc κάψω, σ, ἡ, capia, cisla.

Καπυρός, ὁ, ἡ, torridus, fervens, crudus: fabundus: Euclius Rudelio, feceferus Marcello, hiulcum Hermolao. Gaza καπυρὸν transferet durum, & rigidum. hinc καπυρῶλον, gulæ indulgere.

Καπύρλιον, pro καπὸς φλόμος, Æolic. & Poet. fyncope, ornamenta equnrum.

Κάπυς, ῦρος, ὁ.

Κάπων, ονος, ὁ capo, gallus cuftrator.

Καρ, Car, gentile nomen, homo nihili. Nam Cares ferviles, & barbari. Et καρ pro καρη, τὸ, per apocopen idem ac κεφαλὴ, caput, vertex, fummitas. Sumitur etiam pro καρ, mos, ris, vovis.

Κάρα, τὸ, & κάρη, caput, vertex.

Καράβιος, ὁ, ἡ, carabus, animal marinum, e cancrorum genere. Item locusta, scarabæus, genus infecti.

Καραβοῦς, οῦ, ἡ, exfpecto, præstolor. q. capite exserto ad videndum.

Καραβωλάνη, ἡ, τὸ, cucullus, q. d. κάρα κρύπτων.

Καράβωνα, ἡ, τὸ, vile, & nullicum calceamentum, una fuppactum folea, a καράβηλος, Caricæ ago, vili modo. a καρ, homo nihili.

Καρβ, virtic, & bellicosum eft Perfis. q. a καρὴν, cor.

Κάρβασος, ὁ, qui rapto vivunt: milites mercede conducti, Pauían. Item impii, Areop. Cal. lib. 10.

Καρβατίνη, ἡ, τὸ, naftuttium, Aristoph. in Nebell Perfarum puerile obfonium, Xenoph. quia κάρη longo capat tenuat acrimonia fua.

Καρβάμυλος, ὁ, ἡ, nomen proprium mulieris.

Καρβαμώλιον, τὸ, exanthemata, Etym. conniveo.

Καρβάμωμον, ὁ, ἡ, cardamomum, genus aromatia, a καρδάμωμον, & ἄμωμον, habena cum cardamo, & amomo fimiliratidinem.

Καρβία, ας, ἡ, ἀτος, animus, a καρδία ἐγκάρ, ex animo amo, Aristoph. os ventriculi, ftomachus. Item alvus: ut καρδία τὸν κοιλὸν γαστὸς, alvus cleptyræ, Aristot. in Problemat. inde καρδιακὸς, cardiacus. unde, cordis dolorem fentio. intellige per καρδίαν os ventriculi.

Καρδιογνώστης, ὁ, ἡ. cordium cognitor, Actor. 1. ex καρδία, cor, & γνώστης. cognitor.

Καρδίτης, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, machæ falvatrix, in quo farina fubigitur, Aristoph. Item mortarium, Nicand. Apud Artemid. l. 5. pro folio balneatorum ufurpatur.

Κάρη, ῆ, indeclinab. caput. per apocopen pro κάρηνον, & κάρηνα, ωτος, τὸ, & per fyncopen κάρητος, idem.

Κάρη, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, fing. a. 2. fub. paff. a κείρω, tondeo. a. 2. paff. κάρην.

Καρηκομόωντες, comati, Poet. pro καρηκομώντες, præf. partic. a καρηκομάω, ῆς, ἐω. ex κάρηνον, caput, & κόμη, coma.

Καρήνον, demonium effe, a. 2. inf. paff. verbi κείρω, tondeo. a. 2. ἔκαρον. f. a. κεῖρ. a. 2. paff. κάρηνον.

Κάρηνον, ὁ, ἡ, caput, vertex, fummitas, Il. 8. Κάρηνα, per fyncopen pro καρήτων, gen. fing. a κάρηνον, ου, τὸ, caput. idem ac κεφαλὴ.

Καρικαὶ, αἱ, Caricæ, nom. plur. a Καρικὸς, ὁ, ἡ, ὁ. Th. Καρ, Car, gentile nomen.

Καρίνα, ας, præfica. a κάρη, caput, vel dictæ funt, quod a Caria effe folerent.

Καρὶς, ίδος, ἡ, squilla, pisces: galbacus. Dicitur καρὶς παρὰ τὸ κείρω, h. e. κερματ, quia maxima pars corporis ejus caput eft. Ab Athenæo l. 7. vocatur etiam καρὶς, & καρίδιον. Hinc καρίδιον, parva squilla, Aristoteles.

Καρκάβινος, ήλινος, tino, tremo, ftrepo, Homer.

Καρκῖνος, ὁ, ἡ, cancer pifcis, & morbus. a κάρη κινῶν, caput movere. Cancer enim morbus quafi femper eft in morbi latius quotidie ferpens. καρκῖνος etiam Cancer ἄστρ. Arat. Item καρκῖνος, eſſa jugalia, Poll. l. 7. Item καρκῖνος, apud Poll. l. 7. cum διπλῆ, καττύρωμα τῆς καρκίνης, calceamenti genus intellexit.

Καρκίνος, ὁ, qua l. cancro affimilo, obliqua motio. ἐκ καρκίνου καὶ ἑκατὸν διὸ τὸν τριβὸν Plantarum radices dicuntur καρκινώδεις, quæ cancri inftar divaricantis, & in latera difperfis fibris, vel capillamentis terram apprehendunt. Theophr. de cauſis plant. l. 1. c. 22.

Καρκόβηλος, ὁ, pediculus, oris, pecus. Hefych.

Καρκῶν, ῶνος, ὁ, fopor cum gravedine, marcor. q. a κάρη, caput, qui accidit.

Καρκῶν, ῶν, ὁ, foporem gravem affero, perturbo. Sed καρὴν, pro κάρη, gen. Doric. a κείρ, pateca, mors, vel κρᾶτι, ὁ. Dor. pro κρὰς, ὁ, ἡ, cera.

Καρκώνιον, ὁ, ἡ, theda, carruca.

Κάρνα, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, vel κρέαν, carpæ, vermes, qui oleis innafcuntur.

Καρνάς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, faltationis quoddam genus, a καρνὸς manu, qua fe complecteuntur? Al. καρνὰς.

Καρνάλιμβος, ὁ, ἡ, celer. q. κρυπάλιμβος, rapidus. hinc καρνάλιμος, citus, fubito, rapim, adverb. Th. κρυπάλιμος, rapio.

Καρνεῖος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, pentonum quoddam medicamentum, quod foporem affert. q. a κάρη, fopor, & ποιῶ, facio.

Καρνήτιον, ὁ, ἡ, carpeſium, feſtuca tenuis & aliam herbi. Aristoph. Item Cariæ, Ant. Antid. l. 1. Item ἀπὸ τῶν. Ab Aetio Serm. 22. c. 13. dicitur καρνητὸν.

Καρνῆτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, fructum decerpo, defrugo. a καρνὸς, ὁ, ἡ, fructus. καρνῆτος, in libertatem aſſero. a καρνὸς, vindicta, aſſertio. καρνητὴς aſſertor, vindex. καρνητὶς, aſſeritio: quod manus brachiale caperetur, qui carpus dicitur. Gell. Noct. Att. cap. 9.

Καρνίβορος, ὁ, ἡ, ὁ, frugifer, fructuoſus, fructifer. Th. καρνὸς, ὁ, ἡ, fructus.

Καρνόβοτος, ὁ, ἡ, id, unde καρνὸν βρώσεως liret. a καρνὸς, & βόσκω, pontiferum lignum, Deuteron. 20.

Καρνόεσσα, dat. plural. a καρνὸς, fructus.

Καρνὸς, ὁ, ἡ, ὁ, fructus, femen, fœtus: utilitas. καρνὸς ἀνθρώπου, mentis, ideli prudentia. Eſt & pars manus, ubi pullum explorant. Capitur etiam pro vola, fed κατ' ἐξοχὴν. Eſt & καρπὸς, ὁ, ἡ, ὁ, nomen virii, Carpus.

Καρνοφορία, ὡ, ἡ, fructum fero: fructus offero. Nazianz. in Orat. ἑ. ὑπὲρ. p. κἀκαγγελίσκω. aor. 1. ἐκαγγελίσθην. a καρνὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, & φορὸς, ὁ, ἡ.

Καρνὸω, ὁ, ἡ, fructum colligo, carpo ad fruendum, percipio: facrifico. ὁ ὑποσοίτιον τὸν αὐτὸν καρνοῦσθαι τῷ σοφῷ, non offeretis ex eo ad facrificandum.

Καρνωτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, fructibus affectum, vel variorum fructuum figuras habens intextas. Vel ut Hesn. Stephanus exponit, manuleatus: καρνωτὸν χιτῶνα, Ionaris, l. 2. Reg. 3.

Καρὸῖζον, Æol. fyncope pro καρὸῖζον, præf. inf. καρὸῖζειν, demuleens, præf. part. f. g. pro καπαρὸῖζουσα, ex καπὰ, & ῥοῖζω, ἡ ζω, facio.

Καρὸῖζω, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, demulceo.

Κάρος, Dor. pro κρόνος, fortior, melior quafi a κάρηνον, a κάρνος.

Κάρος, ου, ὁ, ἡ, qui ille fuerit, docent Grammatici Scholia Pind. Od. 5. 505.

Κάροσσα, ης, ἡ, obliquus ἐκ πλαγίου, unde Zodiacus ἡλιακὸς. q. a κάρη, caput: ut ſit quaſi καρηκόσιος, caput enim in aliquibus pro eum eſt & in quibus pattem magis, quam in aliam propendet.

Κάρτα, valde, Sophocl. Item pluſquam fatis, admodum, præcipue, vehementer, plane. a κάρτος, pro κράτος, robur.

Καρτάλιμος, ὁ, ἡ, parvus κερτόμιος, cophinus.

Καρτάλλος, ου, ὁ, cartallus, cophinus, feu cortibis in angustum definens.

Κάρτει, roboti, dat. fing. a κάρτος, ους, τὸ, & κάρτεϊ, validus. quod a κάρτος, per metathef. pro κράτος, ους, τὸ, robur.

Καρτερίκαμος, ὁ, ἡ, ὁ, Poet. & Dor. pro καρτερόμος, haſtipotens, qui bellicis armis eſt potens. Ex καρτερὸς, robuſtus, & ὀϊκέω, ἡ, ὁ, cuſpis.

Καρτερὸς, ὁ, ἡ, ὁ, patiens fum, volens, patiens ſuſtineo. ὁ καρτερὸς καρτερῶν, ſummus ſuſtineo. Xenophon. fut. ἐσω. p. κικαρτέρηκα. a. 2. ἐκαρτέρησα. aor. 1. opt. Æol. καρτερήσαιε, ας, ε. a καρτερὸς validus. quod a κάρτος, per metathef. pro κράτος, ους, τὸ, robur.

Καρτερὸς, ὁ, ἡ, tolerantia, patientia. ὁ δὲ καρτερὸς ἐστιν ἀνεμίλεως, aſſidua ſtudia, Xenoph. hinc καρτερικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, tolerans, Xenophon. Item temperans, ſortis.

Καρτερὸ τόμος, dat. fingul. a καρτερὸτομος, ου, ὁ, pertinax, qui tolerandi animo eſt magnanimus, fortiſſimus, Heſiod.

Καρτερὸν κῦρος ἐχεῖ pro κρατὺν κῦρος, vincere aliquem.

Καρτερὸς, ὁ, ἡ, ὁ, robuſtus, potens, fortis, arduus, aſper, acer, patiens, vehemens. Item temperans, conſtans, modeſtus. καρτερὸς τοῦ πάντα, ad omnia ferenda acrior, Xenoph. hinc καρτερὸς, fortis ſum. ὁ καρτερὸς, pro καρτερὸς, vel καρτερικὸς, fortiter, temperanter.

Καστορίδριον, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Κατάπτης, Συμπακὸν βοτάνιον. quod forte in officinis culcpita.

Κατρὰξ, ακτος, 3. singul. imperf. Æol. tyneop. pro κατάϊρατ, vehi κατηρχόλιν, pro κατῆλθ, iubibeo. Sic & κάτηρτο, pro κατῆντο, 3 singul. a. 2. med. vehi κατηρχόμην, vel κατῆρχο, contineo. Th. ἴχν, habeo.

Κατὰ, præpoſit. cum genit. contra, per, de, inper, in. cum acc. ſecundum, verſus, eum, propter, apud, in. κατὰ οἶκον, domi. κατὰ δίκην, ad tempus. In comp. valet contra, de, ad, valde, & deorſum, & aliquando eſt κάτω, ut ἄνω eſt ἀνὰ & κατάβασις, deſcendo.

Κάτ-α, deinde. ex ἡ & κάτω.

Κατάβα, deſcende, per quoſcipes pro κατέλθοι, vel κατέβαθι, a. 2. impetat act. Att. vehi κατεῖναι, deſcendo. a. 2. κατέβαν.

Κατάβασις, deſcendo, deprimo, ſubſido. ſut. κατηβήσομαι. pract. κατεβήδοιμι. aor. 2. κατέβην, ης, η. a. 2. imperat. κατέβηθι, & κάτιθι βαθι, κατεβάτω, & per apocopen κατὰ. a. 2. inf. κατεβῆναι. a. 2. part. κατεβάς, άσσα, ός. Κατεπαγγέλομαι, enthuſiaſmo cotteptus ſum.

Κατεπάδειν, idem.

Κατεπάλλω, dejicio, abjicio, negligo, deſtruo, diruo, proſterno. Iſocr. fut. αλῶ, pr. κατεπάλλομαι. Dicimur & petuniam κατεπάλλεσθαι cum eam exſolvimus, aut pendimus. praet. med. κατεπάλλομαι, fundamentum ja. io. perf. pass. κατεπάλλεσμαι. aor. 1. paſſiv. κατεπάλθην. part. med. κατεπάλλων.

Κατεπιστρέφομαι, immergor. f. ἐσομαι. perf κατεπιβέβλημαι. a. 2. paſſiv. κατεπιστράφθην. Th. δέντω, iringo.

Κατεπόνεω, ῶ, detrano, onero. f. ήσω. p. κατεπεβόληκα. aor. 1. κατεβόλησα.

Κατεπὶλλω, αττω, ῶ, & in f. g. κατεπάλτω, a. 2. part. act. vehi κατεπάλων, deſcendo.

Κατεπτάρτ, ος, ὁ. deſcenſus.

Κατεπτάω, deſcendat. a. 2. ſing. 2. a. imperat. act. κατεπτᾶθι. a. κατεπτάθην, deſcendo.

Κατεπτωκάω, jucunda cantilitatione ſupio. idem ac βιαιοκαίω.

Κατεπτωκεκαίω, ῶ, nutricum cantilene, Athenæus.

Κατεπτωκίζομαι, affirmo.

Κατεπτωκίζομαι, ſegniter, diſſolute. Ariſtophanes.

Κατεπτωκίμενος, acc. plur. perf. part. paſſ. fœmgen. a κατεπτάλω, dejicio.

Κατεπτωκίζομαι, onuſte ſunt, 3. plur. perf. med. ex κατὰ, & βρίθω, onero, ſum gravis. f. ἐνομ. κν.

Κατυβῆ, deſcenderit, 3. ſing. a. 2. ſub. act. a κατεπάλω, deſcendo.

Κατεβῆτ, a. 2. imperat. act. eiuſdem verbi.

Κατεβήσετ, deſcende, ſon. pro κατεβήσει, praet. imperat. verbi κατεπάλω, deſcendo. ſut. a. 2. med. verbi κατεπάλω, deſcendo. Th. βάσ-ομαι, eo.

Κατεβήσετο, intrabit, 3. ſing. f. 1. med. verbi κατεβάω, deſcendo.

Κατεβάλλω, facio deſcendere, deturbo, demitto, dejicio, deprimo deduco. κατεβάλλεσθαι ὑπὸ ἡ δίκαιοσύνη πάντας ποιεῖ τοὺς ἑαυτῆς κρατοῦντας, a præceptore puero circa morem eauſa deambulandi dedueti. Plutarch. in Camill. f. ἐνομ. ληι. a. 2. κατεβάλλεσθαι, aor. 1. paſſ. κατεβλήθην. fut. 1. paſſ. κατεβληθήσομαι, ῆ, ἐται.

Κατεβήσομαι, comedo. praet. inf. paſſ. κατεβήδοιτο. ex κατὰ, & βιβρώσκω, ſeu βιβρώσκω enmedo. f. βέσ-ομαι.

Κατεβλάζομαι, baiare. Th. βλακέομαι, baio.

Κατεβλάω, ᾶς, ᾷ, Dor. pro κατεβλῆς, fundamentum. a. 1. κατεβλῆσαι, deſtruo.

Κατεβόσκομαι, depaſcere. Thema βόσκω, paſco.

Κατεβοσκοποιέω, depaſcentium, gen. pl. Æol. pro κατεβοσκόντων, praet. pract. paſſ. a βόσκω, ſi τέν, paſco.

Κατεβόλιον, debito præmio privo, præmio fraudo. in capiendo bravio aliquem circumvenio. Item reum peragro, Demoſth. impriſone ago. f. ἐνομ. ον. a. 1. κατεβόλησα.

Κατεβρίκω, irrigo, madefacio. meranthi. laudo. Sic. κατεβρίκουσι σφᾶς, rigate ſilentio, pro ſilentio premete, regite.

Κατεβρίζω, Att. gravat. Poet. longe ſuperate. Th. βρίθω, gravis ſum.

Κατεβρίζω, Dor. pro κατεβρίθουσι, a. 1. part. act. a κατεβρίθω, depreſſo.

Κατεβρίσκομαι, panic. pro κατεβρίσκομαι, fut. 2. med. κατεβρόσεται σὺν, magnis clamoribus in aliquem invehi.

Κατεβρύχω, ις, ῆς, a. 2. ſub. Attic. a κατεβρύχω, deduco.

Κατεγγυάω, ῶ, ἐ, ὁ, & κατεγγυῶ, ς, σι, ν. ſubſtantiuatus. Th. γάμ-ος, nuptiæ.

Κατεγγυάω, ῶ, ἐ, ὁ, annuntiator. a κατεγγύλλω, annuntio.

Κατεγγύλλω, annuntio, celebro, indico. fut. ελῶ. p. κατεγγέλκα. a. 2. κατεγγάλον, κατεγγύλλει τὸν πόλεμον τοῖς ἄλλοις, inducit bellum ſeivis, Plutarch. in Lycurg. item deſero, accuſo. Sic in canone lib. 9. Conciſii Sardin.

Κατεγγύω, deduco, præſ. inf. a κατεγγύω, deduco.

Κατεγκλάδης, irritebetis, 2. ſing. f. 2. paſſ. a κατεγκλάω, irrideo.

Κατεγκλάω, Dor. ridiculum, adject. verbale ab eodem vatbo.

Κατεγκλάω, ῶ, deridco, irrideo eum gen. Etiam eum dat. Πλάτων κατεγκλᾷ, Peiſis illudo, Herodot. Item κατεγκλάω, ῶ, ας, ᾳ, ν. f. ἄσ-ω. perf. κατεγκλάκα. a. 2. κατεγκλάγον. Th. γελάω, rideo.

Κατεγκλάω, τοῦς, τίος, irriſio. Item ridiculus, cibi perſona. Machab. l. 2. cap. 10. ex κατὰ, & γελάω, rideo.

Κατεγκρατέομαι, 3. plur. ind. praſ. a κατεγκρατὴς, lenefico. f. ἐσο-μαι.

Κατεγκύλω, convertio, adoleo, pro ardeo. Item eo, quod ab ἀγύλλω, idem. Th. ἀγ-ῶ, ῆς, τί, venc. atio. Ita Herod. Καιόντ-ες δὲ σφέ ἐγκύλουσι πάντα κατεγκύλω, ſuis &c.

Κατεγκυλίω, Jon. pro κατεγκύλω, deduceie, reducere.

Κατεγκυρόω, decerno adverſus aliquem, arguo, reprehendo, damno, noto, condemno. Item cognoſco, intelligo, perſpico. fut. κατεγκυρώσομαι. p. κατέγκυρα. a. 2. κατέγκυρον, ες, ε. perf. paſſ. κατεγκύρωμαι.

Κατεγκυλίω, ες, ε, a. 2. opt. act. vehi κατεγκύρουμι, damno.

Κατεγκύρω, vel κατεγκυρόω, frango, confringo. f. ἄξω. aor. 1. κατέξα. praet. paſſiv. κατεγκύρωμαι, confringor. a. 2. paſſ. κατεγκύρ-ην, ης, η.

Κατεγκύω, ῶ, ἐ, ὁ. a. 2. ſub. act. κατεγκύρουμι, a. 2. inf. vehi κατεγκυρόω.

Κατεγκυρώ, ους, ῆ, damnatio. quod ex κατὰ, & γνώσκω, noleo.

Κατεγκυρώω, celo, occultum detego, expono. κατεγκυρῶν τὴν ὄζαν, antico detero, Thucydides.

Κατεγκύρω, deſcribo, delineo. depingo. ab Herodoto fumitur pro difamare.

Κατεγκύρω, ſtanpo, Plato. deduco, volvo, ſlimendo deduco. κατεγκύρω τὸν λόγον, deduco lanas. deorſum apo, Plutarch. in Numa. e mari in portum navem appleo, Demoſth in patriam reduco, ſtecr. κρύπτω ἐπὶ βασιλέα, tellitur in regnum, Thucyd. ſ. κρυπτῶ. a. 2. κατεγκύρον, ἄτε. a. 2. ſub. act. κατεγκύρω, ες, ε. f. ἄσ-ω. perf. paſſ. κατεγκύρωμαι. perf. paſſ. κατεγκύρωμαι, ται, ται. a. 2. paſſ. κατεγκύρ-ην, ης, η, deveſtus ſui.

Κατεγκύρω, & κατεγκυρόω, diverſorium, manſio, domicilium, receptus, portus. Item ſuſtentaculum, cui innitimur atcenſurt, Herodut. appulſus, diverſio, & applicatio. Budæo reditus.

Κατεγκυρόω, ῶ, ἐ, ὁ, in ſuſa, & praſio vinco, expugno. κατεγκυρόω τὴν Πομπηΐου, qui ſuperavit Pompeium. Plutarch. in Numa. f. ἐνομ-ω. perf. paſſ. κατεγκυρόωμαι. aor. 1. med. κατεγκυρώσατο, ω, σθ.

Κατεγκύρω, devora, comedo. a ἔδω, epulum prabeo.

Κατεγκύρω, mordeo. praſ. ind. ex κατὰ, & δάκνω, idem. fut. δέξ-ομαι. a. δάκ-ον. Κατεγκύρουσι, ες, ε. pro compar. a κακὸς, imperfectus, obſcurus, egenus, tenuis. Th. δέν-ω, vel δέομαι, egeo.

Κατεγκύρω, pro δέω, indiget, deſeit, deſideratur.

Κατεγκύρω, Jon. pro κατεγκύρω, effodere. a. 1. inf. vehi κατεγκύρουμι. Th. δόλ-ομαι, offendo.

Κατεγκύρω, humeſtat. 3. ſing. praſ. ſub. κατεγκύρῃ, madefacio. Thema δέω, rigo.

Κατεγκύρω, obligo, vincio, colligo, cohibeo. fut. ξέω. a. 1. κατέξ-α. perf. κατεγκύρωμαι, & κα. Thema δέω, lino.

Κατεγκύρω, & κατεγκύρω, manifeſtus, conſpicuus. ἐ πάνυ σοι κατεγκύρω, nonne tibi conſtat? ex κατὰ, & δῆλος, ης, ὁ, idem.

Κατεγκύρω, ῶ, populum devoto, quæ ſunt republicæ ſacra. ex δῆμος, ου, ὁ, populus, & βρέω, ῆς, τί, pabuium, cibus.

Κατεγκύρω, Jon. pro κατεγκύρω, influere, præſ. inf. a δύομαι, do.

Κατεγκύρω, judico contra aliquem, condemno, ut judex. item irrogo, poenam infligo, Baſil. ſ. ἄσ-ω. a. 2. paſſ. κατεγκύρω. fut. 2. paſſ. κατεγκύρω.

Κατεγκύρω, profequor. f. ξω. a. 1. κατεγκύρω. Th. δίκ-ω, proſequor.

Κατεγκύρω, ῶ, opinor, reor, ſuſpicor, cenſimo, expedo. κατεγκύρω, cenſimor, & ſuſpicione opprimor, Antiph.

Κατεγκύρω, ῶ in ſervitutem adigor, ſubigo. f. ώσ-ω. perf. κατεγκύρωμαι. aor. 1. med. κατεγκύρωσάμην, ω, σθαι.

Κατεγκύρω, a. 2. ſub. med. deeurrere, ſi verbi κατεγκύρω, f. ξ-ω.

Κατεγκύρω, idem ac βρίπω, decerpo, ſtringo.

Κατεγκύρω, Dor. pro κατεγκύρω, impiegredi, aor. a. inf. act. verbi κατεγκύρω. vel κατεγκύρω, demergo. a. 2. ſub. κατεγκύρ-ω.

Κατεγκύρω, ſub potentatem redigo, tyranni. demeranthi in aliquem, tyrannide opprimo, κατεγκύρω ἄκρα πάντα ἐμοῦ, divites in vos tyrannidem exercent, Jacob. l. 5. ἄσ-ω. p. τε κατεγκύρωκα.

Κατεγκύρω, praſ. inf vide κατεγκύρω.

Κατεγκύρω, occidentem, acc. ſing. a. 2. part. ab. a κατεγκύρω, ουσα, ὁ, a κατεγκύρω, demergo. Th. δύν-ω, fubeo.

Κατεγκύρω, ους, ῆ, a. 2. part. eiuſdem verbi.

Κατεγκύρω, Jon. pro κατεγκύρω, præſ. imperat. paſſiv. a κατεγκύρω, ſubmergor, abſto me, quod ex futuro in præſens abiit. ex κατὰ, & δύω, ſubeo. Th. δύ-ομαι, ingredior.

Κατεγκύρω, pro κατεγκύρω, incantare. Th. ἀείδ-ω, cano.

Κατεγκύρω, ῶ, ἐ, ὁ, tellus, denſus, Poet. pro δῆ μέτρ, peti. part. paſſ. verbi κατεγκύρω, ſeu ex κατὰ, & γέω, quod & δέω, ligo. a. 1. ἔσ-ω. perf. paſſ. ἔσμαι.

Κατεγκύρω, conpetebant, 3. plur. imperf. act. ex κατὰ, & κεῖμαι, & κοῖτος, idem ac κοῖτος, indico.

Κατεγκύρω, 3. ſing. aor. 1. med. verbi κάτεμι, deſcendo, proficifcor. Th. ἰέμ, ſeu ἴω, eo.

Κατεγκύρω, deponere, perſolvere, aor. 2. inf. act. a κατεγκύρω, deponio.

Κατεγκύρω, ponetes, 2. ſing. a. 2. opt. m. verbi κατεγκύρω, deponi.

Κατεγκύρω, reponere, aor. a. inf. med. ejuſdem verbi.

Κατεγκύρω, recondo, & Poet. κάτθω, a. 2. imperat. med. eiuſdem verbi.

Κατεγκύρω, depoſitio, Jon. pro κατεγκύρω, 2. ſing. a. 2. ſub. act. f. ξέ-ω. perf. eiuſdem verbi.

Κατεγκύρω, f. 1. inf. act. κατεγκύρω, tepones, ſing. f. 1. med. κατεγκύρω.

Κατεγκύρω, ὁ, ἡ, mortalis. dat. pl. κατεγκύρω, ſeu ἐ, & ἔνοις, quod & ἔβροτος, mortes.

Κατεγκύρω, ατος, ἐ, a. 2. part. act. a κατεγκύρω, effringo. Thema ἐγκύρω, frango. ἐγκύρω.

Κατεγκύρω, ας, ᾳ, ν, gratus, ā, um. ex κατὰ, & γέω, gratificor, gratus.

Κατεγκύρω, animi affectibus demitti, 2. ſing. a. 1. ſub. ex κατὰ, & θυμαίνω, animum exedo triſtitia.

Κατεγκύρω, Poet. pro κατεγκύρω, occido. Th. θέν-ω, macto. f. θέσ-ω.

Κατεγκύρω, deponamus, 1. plur. a. 2. ſub. med. a κατεγκύρω, deponio. Th. τίθ-ημι, pono.

Κατεγκύρω, reverti, quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδώς, ὁ, pudor.

Κατεγκύρω, Poetic. eum ſplendore immittere, quod ab αἴθω. Th. αἴθ-ω, uro, fulgeo.

Κατεγκύρω, Poet. pro κατεγκύρω, conburo. Th. αἴθ-ω, accendo.

Κατεγκύρω, Jon. compobare, enlaudare, annuere. ab αἰνέω, laudo. Th. αἰνέ-ω, f. έσ-ω, pono.

Κατεγκύρω, evertit, a. 2. part. ſing. a. a κατεγκύρω, Jonice pro κατεγκύρω, ſterno, feliciter confeio. Thema αἰνέω, capio.

Κατεγκύρω, Jon. pro κατεγκύρω, ὁ, ἡ, præſ. part. paſſiv. a κατεγκύρω, decipio. Th. αἰνέω capio.

Κατεγκύρω, 2. 1. inf. act. a κατεγκύρω, fodio, contumelia, & probro affcio.

Κατεγκύρω, pudelato, dedecoro, contumelia, & probro affecius pudore luſtundo. τοὺς ἐν ἀστροῖς κατεγκύρωνται, quod Horatius, alienas permolere uxores. f. κατεγκύρω. praet. κατεγκύρω. aor. 1. κατεγκύρω. praet. paſſ. κατεγκύρωμαι. pudeto. imperf. κατεγκύρω, ῆς, ε. a. 1. ind. paſſ. κατεγκύρω, ῶ, ᾳ.

Κατεγκύρω, 3. ſingul. praſ. a κατεγκύρω, accuſo, criminor. Thema αἰτέω, ᾶς, ᾷ, crimen, cauſa.

Κατεγκύρω, exuio. conburo. αἰτὸς ἐκαυτὸν κατεγκύρω, ſeipſum deurens, Ariſtoph imp. κατεγκύρω.

κλασω. fut. κατακλασω. a. 1. κατεξεσα. a. 1. inf. κατεκλασσαι. aor. 2. κατεξεσον. perf. κατακεκλασκα.

Κατακλειστρον, obrego, operio, circumtego. f. ῦσω. p. κατακεκλεισμαι. a. 2. κατεκλαδον. Th. κλαδω, tego.

Κατακλινω, 3. sing. fut. 1. act. verbi κατακλιω, exuto.

Κατακλυζομαι, ωμαι, glorior adversus alienum. μη καυχασθω τις καλων, ne glorietis adversus ramos; ad Rom. 11. Th. καυχαομαι, glorior. f. ησομαι.

Κατακλινω, σω, τω, jaceo, decumbo, discumbo, accumbo. ἐπι κλινων κατακειδαι, super lectos accumbere, Plato 2. de Rep. κοιμασθε κατακειμενοι, rite cubamus. Aristoph. in Plutone. item morbo decumbere. ἐς τας ὑγιαινα κατακειμενα, si quis sodalium morbo decumbat, Lucian.

Κατακλινω, pro κατακλινω, recumbe, praet. imperativ. verbi κατακειμαι, recumbo.

Κατακλειομαι, ῦ, perf. part. pass. verbi κατακλειω, inclinor. Thema κλινω, inclino. f. νυ. p. κεκλικα.

Κατακλιθεις, condemnatus est, 3. sing. perf. pass. a κατακλινω, condemno, judico. f. νω. a. 1. κατεκριτα. Th. κρινω, judico.

Κατακλυσμων, verbis mordacibus insectari. vide in κλυσμων.

Κατακλυσις, Jon. pro κατακλυσμος. vide in κλυσμος.

Κατακλυσις, cremare, Jon. pro κατακλυσω. a. 1. inf. act. verbi κατακαιω, cremo. f. κατακλυσω. a. 1. ξυσων, & ξεσω.

Κατακλυσμενος, a. 1. part. act. verbi κατακλυζω, cera tego, ea nata, & κηρις, ιδος, cera.

Κατακλαδω, frango, diffringo. Th. κλαω. aor. 2. κατεκλασα, ας, ε. Thema κλαδω, frango. f. κλασω.

Κατακλαω, includo, contineo, adstringo. fut. ησω. aor. 2. κατεκλεισα, ας, ε. Thema κλειω, claudo.

Κατακλησθοσιον, forte distribuo, Actor. c. 33. ἀ κληροδοτεις, ᾳς, ᾳ, teftaror. quod ex κληρος, ου, ὁ, ἡ, sors, & τιθημι, dator. Th. τιθημι, do. κατεθεκα, aor. 1. inf. paff. a κατακλιω, difcumbo.

Κατακλινω, dejicere, a. 1. inf. act. ejufdem verbi.

Κατακλινω, facio difcumbere, difcumbo. f. νω. perf. κατεκλικα. a. 1. κατεκλινα. a. 2. imper. κατακλινον, ατω. a. 1. ind. paff. κατεκλιθη. κατακλινομαι, τ' ἐνι τοις κοιτωσι, jacentes in leftis, Ariftoph. in Plutone. ἐπι κλινων ὑπο τε ἡδονης, mulcetor, allicioque voluptate, Ariftot. 6. Animal.

Κατακλυζω, inundo, fubmergo, undis obruo, irrigo. κατακλυζομενος ἐν ὑδατι, ἡ χωρα ἀνυδατος, copia vicium meum abundare faciunt, Xenoph. f. σω. p. κατεκλυκα. perf. κατακλυσμαι.

Κατακλυσμος, ου, ὁ, diluvium, terrarum inundatio. a κατακλυζω, undis obruo.

Κατακλιτικα, ὁ, edormio, fopio, fomnum concilio

Κατακλυπτω, cubet, a. 1. imperat. paff. verbi κατακλυβω. fut. ψω.

Κατακλυβω, idem ac κατακλυπτω.

Κατακλυσιον, adminiftrant 3. plur. indic. praef. act. εν κατα, & κληρικος, impero. Th. κληρικος, ὁ, ὁ, princeps.

Κατακλινω, ω, ο, qui in cubili eft, jacet, aut dormit. ἐκ κατα, & κοιτη, ἡ, cubile.

Κατακλοδω, ω, ο, fubfequor, eum dat. f. ὑσω. aor. 1. κατακλοδησα. a. 1. part. activ. κατακλοδησας, ασα, ὁ, & ἡ f. ας, ασα, & in neut. ν. perf. act. κατακλοδηκα. Them. ἀκλοδεω, ᾳς, ᾳ, comes.

Κατακοντιζω, telis, vel jaculis confcio, vel confodio. Thema κλοω, ουσω, ὁ, jaculum.

Κατακοπτω, ειτω, εῖ, concifus, a, um. a κοπτω, fcindo. aor. 2. ἐκοπον. f. πω. κεκοφα.

Κατακοπτω, concido, obtrunco, trucido, contundo; nummos cudo. Herodot. arbores praecido, materiam inxtantem refeco. Theopbr. f. ψω. perf. κατακεκοπτα.

Κατακοσμεω, adverb. abunde, urebrius, ad fatietatem, immodice. a κατακοσμος, fatur. Thema κοσμω, fatio.

Κατακοσμεω, ῶ, compono, orno, apto, digero in ordinem κατακοσμουντες ἰσοτητ, celentes, obfervantefque fe invicem. Plur. in Romul.

Κατακοσμω, pro ἐνκοσμω, obtempero.

Κατακοσμος ειρος, per vim vinctus.

Κατακοσμοτομος, ὁ, laniorum more concido, dilanio. Ex κρεας, ατος, τὸ caro, & ἐργον, τὸ, opus.

Κατακοσμω, ῶ, ὁ, ἐνω, vinco, domo, fupero. Th. κρατος, ατ, τὸ, robur.

Κατακρημνιζω, precipitem deorfum ago, praecipito. fut. ἰσω. aor. 1. κατεκρημνισα. perf. act. κατακρημνικα. perf. paff. κατακεκρημνισμαι.

Κατακρημνος, ν, ὁ praeceps. a κρημνος, ου, ὁ, praecipitium.

Κατακρινω, ατος, τὸ, condemnatio, Nazianz. a κατακρινω, condemno.

Κατακρινω, judico, fero fententiam contra aliquem, condemno. cum accuf. & genit. ἀ ἐκεινων θανατου κατακρινουσι, omnes morte damnare, Hocrates. fut. νω. aor. 1. κατεκρινα, ας, ε. perf. activ. κατακεκρικα. perf. paff. κατακεκριμαι, σαι, ται. aor. 1. paffiv. κατακριθεις, ντ, ς.

Κατακριτος, ου, ὁ, damnatio, condemnatio. a κατακρινω, condemno.

Κατακριδων, Æol. pro κατακριθων, a. 2. part. act. vide κατακριδωνω.

Κατακρυβω, ω, ὁ, occulto. Th. κρυπτω, abfcondo. f. ὑσω. p. φα.

Κατακτασμαι, interficere, a. 1. inf. Dor. pro κατακτεινα. quod ex κατα, & κτεινω, occido. fut. σω. a. 2. ἐκτανον.

Κατακτειδω, Jon. pro κατακτεινθω, f. 2. inf. med. a f. 2. med. κατακτεινομαι, verbi κτεινω, occido. fut. 2. κτενω. perf. ἐκτονα, in Poetice ἐκτακα.

Κατακυλισω, ουσι, ὁ, a. 2. part. act verbi κατακυλιω, devolvo. Th. κυλιω, volvo. f. ἰσω.

Κατακυπτουσα, acc. fing. part. praef. activ. f. ψ. a κατακυπτω, incurvo me decumbo.

Κατακυριδω, dominor, dominium; exerceo, cum gen. ἐ. ἐσου. aor. 1. κατεκυριδευσα. aor. 2. part. κατακυριδευσας, ασης, ὁ.

Κατακωδωδω, a. 1. inf. med. κατεκλαβεσθαι, 2. plur. a. 2. fub. act. κατακλαβωμεν, a. 2. part. med. verbi κατακλαβω, deprehendo.

Κατακλαβω, pro κατακλαβω, deprehendo.

Κατακλαδω, a. 2. part. med. κατακλαδουσα, σ, ἡ, a. 2. part. act. f. ῳ. ejufdem verbi.

Κατακλαω, ω, obloquor, loquaeitate obruo, detrabo, debilaterro. Interdum doleo, moereo fum. part. f. ῳ. inf. med. κατακλαιεσθαι. κατακλαιομενος, celebratus. κατακλαω, ῳ, ὁ, obtrectator, obloquutor, ex κατα, & κλαω, loquor.

Κατακλαδω, deprehendo, circumvenio: invenio: accipio: compleftor: obduco, Theophr. f. ψ. de planta, deligo. κατακλαδεσθαι τη γυναικι, locum caffeae, Thucyd. κατακλαδεσθαι ἐξιστησι, offendit egredientes, Demoft. opprimo, affligo, Plato de Leg. adequio, Herodian. rem teraeo, Ariftoph. fut. κατακλαδησω. perf. inf. κατακλαδηκεναι. aor. 2. activ. κατελαδον. aor. 2. Part. κατακλαδων, ουσα, ὁν. perf. part. κατακλαδημενος. perf. part. paff. κατακλαδησμενος, η, ον. aor. 1. paffiv. κατακλαδηθω, τι, ς, a. 2. med. κατακλαδομαι, ει, ται, affequuntus fum.

Κατακλαυτειν, Jonice pro κατακλυτειν, deprehendendus. a κατακλαδω, deprehendo.

Κατακλαω, f. ὑσω, p. φα, illuftro. illumino: luceo, Lucian.

Κατακλαω, deligo, alligo, confcribo, delectum facio, Plutarch. in Camill. recenfeo, enumero, Xenoph. f. ξω. perf. κατακλαχα. praef. paff. κατακλαχαμαι, allegor. Th. λεγω, lego, colligo.

Κατακλειδω, ω, στω, deftillo, defluo. f. ὑσομαι. perf. κλεκομαι. Th. κλεω, libo. f. ὑσω.

Κατακλειμμα, ατος, τὸ, reliquiae. a κατακλειπω, relinquo.

Κατακλειπω, ω, ς, relinquo, derelinquo. defero, teftimonio lego. κατακλειπω τὸν λογον, finem dicendi facio, Ifocr. in Evagora. fut. ψω. perf. κατακλειφα. a. 2. κατελειπον. aor. 2. κατελιπον.

Κατακλειτουργω, in publica commoda meas facultates infumo, militia, vel munere aedilitio, praetorio &c. fungor.

Κατακλειω, oblino.

Κατακλειπω, ῃ, ὁ, relictio, reliquiae.

Κατακλειμενος, ὁ, relictus, perf. part. paff. a κατακλειπω, relinquo.

Κατακλειπτικα, p. m. ejufdem verbi.

Κατακλιτρον, cubabit, f. ει. med. 3. fing. a λεγομαι, cubare facio.

Κατακλιω, Dor. pro κατακλιω, recenfebo, f. 2. verbi κατακλιω.

Κατακλιω, ex κατα, & κλιω, molo. f. σω, & ξω.

Κατακλιθω, pro κατακλιθω, lapidibus obruere. a. 1. κατελιθωσα. quod ex κατα, & λιθος, lapidis.

Κατακλιθω, ωσι, ὁ, deprehendo, invenio, comprehenfio. κατακλιθω τοι βασιλευς, adeptio regni, Ifocr. κατακλιθω ἐ ἐτος, invafio rempli, Demoftb. κατακλιθω eft etiam morbus, Galenus l. 4. de locis affectis. Mufici etiam κατακλιθω vocant comprehenfionem, pulfationemque chordarum, cum concentum explorant, Interpr. Ariftoph. in Nebe.

Κατακλιθος, lapido, cum acc. f. ὑσω, perf. κατακλιθακα.

Κατακλιθοβαλω, ὡ, f. ὡσω, lapidibus peto.

Κατακλιθος, ὁ, ἡ, lapideus, faxofus.

Κατακλιθω, ῳ, lapidibus obruo.

Κατακλιμαινω, Jon. pro κατακλινω, derelinquere.

Κατακλινω, a. 2. inf. act. κατακλινομεν, ος, ον, aor. 2. opt. κατακλινοι, οις, οι, part. act. a. 2. κατακλινων, ουσα, ὁν, aor. 2. paff. a κατακλινω, relinquo.

Κατακλινω, vide in κατακλινω.

Κατακλινω, ῳ, ὁ, reconciliatio: commutatio, Arift. 3. Oecon. a κατακλινω, reconcilio.

Κατακλιναζω, ἐσης, ἐ, a. 1. part. paff. κατακλιναχθεις, σα, ν. a. imperat. a κατακλινω, reconcilio.

Κατακλινω, reconcilio. fut. Ep. aor. a. κατελλαξα. a κατακλινομαι, muto, Demoftb. allieno, vendo, Herodian. concilio. Dinarch. & Sophocl. in Ajace.

Κατακλιπαζω, ἐσης, ἐ, verb. profa oratione, Ifocr. a κατακλιπαζω, figillum enarro.

Κατακλιπος, ου, ὁ, catalogus, enumeratio, a κατακλινω, conferibo. Thema λεγω.

Κατακλιπτ, ᾳ, ὁ, ἡ, reliquus, refiduus. a κατακλινω, relinquo.

Κατακλιπω, perluo.

Κατακλιπτειν, adv. fuper cervicem.

Κατακλιπτος, ου, ὁ, turma, inftructio acies per cohortes.

Κατακλιπτος, ὁ, ἡ, decurio, centurio, in decurias, centurias, cohortes, claffes, turmas deferibo.

Κατακλιπτοω, ῶ, ὁ, deftituo in cohortes.

Κατακλιπω, ατος, τὸ, diverforium. a κατακλινω, diverto, hofpitium capio. Th. λυω, folvo.

Κατακλιω, 3. plur. praef. ind. a κατακλινω, diffolvo.

Κατακλιω, ῳ, ὁ, diffolutio, folutum verbi.

Κατακλιω, diffolvo, deftruo, everto, diverfor, commoror, hofpitor: defino. κατακλιω τας ἀρας, finem finire, Xenoph. f. ὑσω. a. 1. κατελυσα.

Κατακμαζω, difcite, 2. plur. a. 2. imper. act. κατακμαθετε, verbi κατακμανθανω, difco. fut. κατακμαθησομαι. a. 1. κατεκμαθον.

Κατακμανθανω, difco, confidero, intelligo, animadverto, cognofco. τὸ σωμα σῶν κατακμανθων, confule naturam tuam, Epict. f. κατακμαθησομαι. a. 1. κατεκμαθον. a. 2. κατακμαθων, aor. 2. ind. κατακμαθομεν, part. κατακμαθων, ex κατα, & μανθανω, difco.

Κατακμαρτυρω, pro comprehendere, manu tangere. Th. μαρτυς, υρος, ὁ, capio.

Κατακμαρτυρω, teftor contra aliquem: diffentio. f. ὑσω, p. φα. a. 1. κατεμαρτυρησα. Thema μαρτυς, υρος, ὁ, ἡ, teftis.

Κατακμειρω, Dorice pro κατακμειρω, corripiens, a. 1. part. act. f. ῳ. vide κατακμειρω.

Κατακμειρω, ειτω, εῖ, a. 1. part. act. κατακμειρᾳς, opprimat, 3. fing. aor. 1. fub. act. a κατακμειρω, comprehendo. Th. κρατος, capio. f. ὑσω.

Κατακμιλω, accumulo, fic ut foleor facere οἱ ἀμαντες, qui mertunt. Th. ἀμαω, meto.

Κατακμιλω, ῳ, ὁ, ἐνω, ebrium reddo.

Κατακμιλω, a. 1. inf. act. verbi κατακμιλω. commoror. Th. μενω, maneo. a. 1. ἐμεινα.

Κατακμιλω, 3. plur. praef. ind. verbi κατακμιλω, negligo. ex κατα, & μελω, curae eft. Impeftonale.

Κατακμιμφομενα, s. plural. praef. ind. κατακμιμφομαι, conqueror. Th. μεμφομαι, expoftulo. f. μεμψομαι. perf. μεμεμφα. a. 1. med. ἐμεμψαμην.

Κατακμιλω, commoror, permaneo, praeftolor. f. νω. p. κατακμεμενκα. Th. μενω, maneo. a. 1. ἐμεινα. imperat. μεινον.

Κατακμιτρω, idem ac μετρεω, metior.

Κατακμιτος, ου, ὁ, ἡ, longus. Th. μηκος, ους, τὸ, longitudo.

Κατακμιλω, indico, prodo, defero, fignifico; reprobro. quod ex κατα, & μολω, pareficio.

Κατακμιλοσθαι, luctu fordari. Th. μιαινω, inquino.

Κατακμιλω, polluens, Æol. pro κατακμιλω, a. 1. part. act. a κατακμιλω. f. σω. a. 1. κατεμιανα. Th. μιασμος, pollio.

Κατακμιλω, adv. privatim, fenfim, folitarie ex κατα, & μονος, ας, ον, 1, unitas. Th. μονος, ου, ὁ, unus, folus.

Κατακμιλω, laceravit, 3. fing. aor. 1. med. Jon.

Jon. verbi κατωμόσαι. Th. ὁμόσαι, lacero. f. ἴω. p. ἤμυκα.

Κατμαιόσαι, mitare, a. 3. inf. act. verbi κατυμαίω, vide & καμμῦσι. Th. μύω, claudo. f. μύσω.

Κατμαιόσσαι, vide in κατμαιόσαι.

Κατμεμῆχθαι, σι, ς, cogo, adigo, astringo, idem ac καταχρῆσθαι. fut. ευ. Th. μήχανος, σι, ς, necessitas.

Κατμοιβάσαι, ασαι, τὸ, anathema adversus quempiam, maledictum, Apocal. 22. ex κατά, & ἀνάθεμα. Th. ἀναθέμαι, propono.

Κατμῦσαι, ύσσω, devoveo, detestor. fut. ab iisdem them.

Κατναιέσσαι, confumo, absumo, extenuo. fut. κατναιέσσω. aor. f. κατναίεσσα. perf. κατναίεσμαι. ex κατά, & ναιέσσαι, absumo, quod ex ναί, & ναίεσσα, capio. f. ἀναίεσσα. p. ἠναίεσμαι. a. 2. ἔναι.

Κατναιεσσῶν, ῶν, obtorpeo cum alicujus incommodo. f. ὤσω. a. 1. κατνάιεσσεν, cum gen. ex κατά, & ναιεσσῶν, torpore afficior. Th. ναιέσσω, σι, ς, torpor, veternus.

Κατναιόσαι, aor. 1. inf. act. κατναίωσσον, annue, a. 1. imperat. act. a κατναίω. Th. νάω, annuo, f. ὐ νάσω.

Κατναίσσαι, annuo, ma inclino. aor. 1. κατνάισσα, p. κατνάισσεκως, ab eodem them.

Κατνοεσσῶ, praef. inf. κατνοεῖσσαι, a. 1. part. act. ἀ κατνοήσᾱς, confidero.

Κατνοεῖν, animadverto, confidero, difco, deprehendo, contemplor, intelligo, cum acculativo. κατνοεῖ ὅτινες, effe intelligo, Thucyd. κατνοεῖ τοῦς τάτων, confidero hæc Xenoph. imperf. κατνόεν, ες, fut. ήσω. p. κατνοεῖσθαι. a. 1. κατνόησα. 2. 1. imperat. act. κατνόησον, ατω. aor. 1. inf. κατνοῆσαι. a. 1. part. act. κατνοήσᾱς, ασσα, ᾶν. ex κατά, & νόεω, cogito. Th. νόος, ὁ, ment.

Κατνοτα, τὰ declivia. Poetic. pro κατνότα, ἀ κατνότος, ἡ, ὁ, declivis. Eft & κάτνοτος, adverb. furfum, deorfum. ex κατά, & κάτ, pro, contra.

Κατνοτίαι, pervenio, occurro, incido, defcendo, κατνοτίαντες τοῖ λόγοις, Act. 16. f. ήσω. p. κατνότικα. ex κατά, & κότος, obviam venio. Th. κότ, contra.

Κατοῖος, Jon. e regione, ex adverso. Thema κάτ, contra.

Κατοτάσσω, & ίω, exhaurio, perfundo, foveo cum infufione, perungo, quod ex κατά, & κότιλος, haurio.

Κατουγέω, a. 2ng. a. 8. fub. paff. κατουγήσεν, 3. plur. a. 8. ind. paffiv. verbi κατουδόσω, compungo.

Κατουδόω, ῶσω, ὁ, malefia, dolor, quo quis quafi laneinatur & item fupor, ftupor. a κατουδόνω, compungo.

Κατουδόνω, compungo. f. ὤσω. a. 1. κατόυδυν. a. 2. paff. κατουδύνην, σι, ς, compunctus fui, & in 3. plur. κατουδύνεν. a. 2. inf. paff. κατουδυνῆναι. perf. paff. κατουδύνημαι, ἦαι, ἦται. ex κατά, & νόσος, pungo.

Κατουδύσσω, gen. fing. aor. 1. part. paff. verbi κατουδύνω, compungo.

Κατυέῖσαι, Jon. pro κατυεῖσαι, f. ι. inf. activ. verbi κατυέω, deduco, reduco. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω.

Κατυδίκαι, ὁ, dignum judico, dignor. fut. ἀσω. p. κατυδίκαται. a. 1. paffiv. κατυδικάθεν, σι, ς, dignus habitus fui. a. 2. fub. paff. κατυδικάθω. a. 1. inf. paffiv. κατυδικάθεν. a. 1. part. κατυδικάθεῖς, σσα, ᾶν. ex κατά, & δίκαι, σι, ς, dignus.

Κατυκοπτεῖσαι, Jon. pro κατυκοπτεῖν, compactus, a κατυκόπω, compingo.

Κατυκτίω, concutio. fut. ὤσω. p. κατυκτίωκα. aor. 1. κατύκτισα. aor. 1. part. κατυκτίσσας, ασσα, ᾶν. a. 1. ind. paff. κατυκτίσθεν, σι, ς. Th. κτύω, calco.

Κατυκοῦσαι, ῦσσω, requies: depoftrum. a κατυκοῦσα, requiefco.

Κατυκόπτωμον, ι. plur. f. ι. act. a κατυκόπω, campefco.

Κατυκτύω, concutio, requiefco. f. ὤσω. a. 1. κατύκτυσα. a. 2. κατύκτυν. perf. paff. κατυκτύσμαι, σαι, ται. Th. κτύος, ceffo.

Κατυκτύω, tento, expugnara sonor. ex κατά, & κτύπος, conor.

Κατυκτύσσαι, σι, ς, nauticum inftrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant. a κατυκτύω, tento. Thema κτύπ, conatus.

Κατυκτύσσω, ῶ, ὁ, catapulta, baliſta, machina ballica. Suidæ fupplicii fpecies. ex κατά, & κτύπ, feurum. Vel ut alii a τύλλω, vibro.

Κατυκτύσσω, exterrita, perf. partic. act. frem-gen. per syncop. pro κατυκτυτύσσω, a κατυκτύπω τὸ κατυκτύσσω, exterreo. Thema κτύπ, exterreo. Alii volunt per fyncopen dici pro κατυκτυτύσσω, a κατυκτύπω. f. ξω. part. κατυκτύσσων, ajuidem themat.

Κατυκτύω, Jonic. pro κατύκτω, quemadmodum, ficut.

Κατυκτύω, ύσσω, ὁ, a. 2. part. activ. a κατυκτύσσω, decido.

Κατυκτύσσομαι, ασαι, τὸ aulæum, velum, quod tei cuipiam obtenditur. a κατυκτύσσω, excipiendo. quod a κτύω, ſeu κτυπόσσω, pando. f. πτύσσω.

Κατυκτυφόσσαι, 3. plur. perf. med. verbi κατυκτυφόσσω, fugio. Th. φόσσω, idem. f. ξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφυγα, pro πέφευγα.

Κατυκτύσσω, 3. fing. a. 3. fub. activ. verbi κατυκτύπτω, idem ac κτύπτω, cuquo, fur. Ovid. Fingo κατυκτύσσω μέγαν ὄδλον, conequere magnam lelitatem, id eſt, frui magna felicitate, ita ut in officio continearmur.

Κατυκτυλίσσαι, 3. fing. a. 1. opt. Æol. πτυλίσσαι, σι, ς, verbi κατυκτυλίσσω, idem ac κτυλίσσω, volvo. Thema κτύλ, pro κτυλίνδω, devolvo.

Κατυκτύσσαι, decido, proſternor, diruor. inf. præſ. κατυκτύπτειν. a. 2. κατύκτυπον. aor. 2. part. κατυκτύπων. ex ὄν κατυκτύπω, ab alio delapſus, Ariſtoph. κατυκτύπτειν ἐπὶ τὴν γῆν in terram cadere, Xenoph. Thema κτύπ, cado.

Κατυκτυχῆσαι, σσαι, ὁ, a. 2. part. paff. verbi κατυκτυχάνω, perculi. Thema κτύχος, percutio. fut. κτύξω. aor. 2. ἐκτύχον, & ἐκτύχην. p. m. κέκτυχα.

Κατυκτύλιον ὡς ἐχθὸς, vitam finire. Th. κτύλος, complico. Sic κατυκτυλίσσω ῥόον, concionem habere.

Κατυκτύλω, navigo, appello. f. ὤσω. a. 1. κατυκτύλωσα. Th. κτύλος, idem.

Κατυκτύπτω, perculi, obſtupefacio, timorem injicio. f. ξω. Th. κτύπος, percutio.

Κατυκτύλιον, Jonic. pro κατυκτύλιον, navigare.

Κατυκτύσσω, ῶ, ὁ, Dor. pro κατυκτύσσω, ῶ, ὁ, ſtatus. Th. κτύσσω, ſpio.

Κατυκτύσσω, 3. fingul. aor. 1. fub. paffiv. a κατυκτύπω, deſtruo.

Κατυκτυλίσσω, debello, expugno, vinco. ex κατά, & κτύλος, bellum. κατυκτυλίσσω τὸ ἐχθὸς κακὸν, animo te interfice. Thucyd.

Κατυκτύσσω, labore conficio, ſupero, fatigo. f. ὤσω. perf. κατυκτύσσωκα. præſ. indic. paff. κατυκτύσσομαι, opprimor. quod ex κακὸς, & πόνος, labor. Th. πόνος, labore. p. m. πέπονα.

Κατυκτύσσω, demergo, in mare præcipito, fubmergo. Matth. 18. f. ήσω. perf. κατυκτύκα. aor. 1. paff. κατυκτύσθεν. præſ. indic. paff. κατυκτύσσομαι. demergor. a. 1. paff. κατυκτύσθεν. a. 1. fub. paffiv. κατυκτυσθῶ, ῆς, ῆ. Them. πόντος, ὁ, ὁ, mare, pontus.

Κατυκτύσσω, fcortor, κατυκτύσσω τὸ χάσμα, gufum illecebrofis faporibus irrito. Naziant. in Orat.

Κατυκτύσσω, 3. fing. a. 2. fub. paff. a κατυκτύσσω, combuſtus, incendo. Thema πτύσσω, fut. σω, idem.

Κατυκτύσσω, prodere, præſ. inf. a δίδωμι, do.

Κατυκτύσσω, ῶσω, ὁ, aor. 2. part. activ. κατυκτύσσω, projicio, ejaci ſino. a. 2. ind. med. κατυκτύσσω. ex κατά, πτύ, & ἴημι, mitto. Th. ἵω, idem.

Κατυκτύσσω, ῶ, ὁ, a. 1. med. a κατυκτύσσω, impune relinquo, ſi ἔξεσμι ex κατά, & πτύσσω, εἰς, ὁ, dos.

Κατυκτύσσω, ῶσω, ὁ, aor. 2. part. activ. κατυκτύσσω, devolvo. Th. κτύλος, volvo.

Κατυκτύσσω, Jon. pro κατυκτύσσω, perſtringo, leviter attingere. ex κατά, & ἅπτομαι, tango.

Κατυκτύσσω, 3. dual. aor. 2. ind. activ. Jon. a κατυκτύσσω, verbi κατυκτύσσω, ſive κατυκτύσσω, devolo, quod ex κατά, & ἴσκω, ſeu ἴσκω, volo, a. 1. κατυκτύσσω, ῶ, ὁ, aor. 2. med. ἐκτύσσων.

Κατυκτύσσω, ῖος, ὁ, ἡ, ſinuoſa, & multas plicas habens. ex κατά, & κτύσσω, plico.

Κατυκτύσσω, τίμεο. tropido. a κατυκτύσσω, 3. plur. præſ. activ. quod ex πτύσσω. Thema πτύσσ, terrefacio.

Κατυκτύσσω, σσῶ, ὁ, cinadus, draucus, obſcenus, Ariſtoph. in Veſp. ex κατά, & πυγή, σι, ς, nates. Apud Attienos digitus medius, & ſalamis, qui etiam dicitur κατυκτυγή.

Κατυκτύσσω, ῶ, ὁ, execratio, imprecatio, Herod ex κατά, & πύσσω, ῶ, ὁ, dico, precor.

Κατυκτύσσω, ῶ, ὁ catarracta, id. locus abruptus, & præceps in flumine, unde aqua ruit portius, quam fluit, Strabo lib. ult. quod a κατυκτύσσω, impetuose deturbo. Item genus arundinis, quod in Nilo fluitat. Inde Dionyſ. eſſe ex aquilarum genere.

Κατυκτύσσω, ῶσω, exercitor, maledico, devoveo. perf. paff. κατυκτύσσωμαι. perf. part. κατυκτύσσωσθαι. a. 1. med. κατυκτύσσωσθαι, ῶ, ὁ, aor. κατυκτύσσω. præſ. inf. paff. Th. πύσσω, precor, dirae.

Κατυκτύσσω, inanem, & inutilem reddo, irritum facio, abolco, facio ceſſare. f. ὤσω. p. κατυκτύσσω. a. 1. paff. κατυκτύσσω. præſ. indic. paff. κατυκτύσσομαι. deſtruor, abolcor. perf. paff. κατυκτύσσωμαι. a. 2. paff. κατυκτύσσω, avaui, liberatus fum. ex κατά, & πύσσω, caſſo.

Κατυκτύσσω, ῶσω, ingredior. ab πύσσω, argento obduco. Them. πύσσω, ῶ, ὁ, argentum.

Κατυκτύσσω, demuleeo, manibus tracto. f. ξω. pro quo & πύσσω, dicimus. Th. πύσσω, ῶ, ὁ, manus.

Κατυκτύσσω, Jonic. pro κατυκτύσσω, cædo, ſpargatur, a. 1. part. paff. a κατυκτύσσω, purgo. f. ὤσω.

Κατυκτύσσω, annumero, recenſeo. f. ὤσω. perf. κατυκτύσσωμαι. perf. paff. κατυκτύσσω. perf. part. κατυκτύσσωσθαι, ῶ, ὁ, annumeratus.

Κατυκτύσσω, idem ac πύσσω, ſuffico. κατυκτύσσω, ſuffici. κατυκτύσσω μοι, mihi ſatis erit, Eunip.

Κατυκτύσσω, a. 2. inf. paff. verbi κατυκτύσσω. cum impetu defero. Th. γόνος, tragico. fut. ξω. aor. 2. ἔγκονον. p. m. ἐγκόνα.

Κατυκτύσσω, defluens, præſ. part. ὁ, ἡ Κατυκτύσσω, defluo. fut. ὤσω. Th. πύσσω, fluo.

Κατυκτύσσω, defluens, aor. 1. part. act. ὁ, ἡ κατυκτύσσω, defluo. Thema πύσσω, fluo.

Κατυκτύσσω, dilendo, diſrumpo: item dejicio. f. ὤσω. p. κεκάτυκτα. a. 1. paff. κατυκτύσσω. a. 2. paff. κατυκτύσσω. a. 1. inf. paff. κατυκτύσσω. intriguus. κατυκτύσσω τινὸς locus, in quem humor influit. κατυκτύσσω ποτάμιος χώρα, regio fluviis irrigua, Plutarc. a κατυκτύσσω, defluo. Them. πύσσω, fluo, f. ὤσω.

Κατυκτύσσω, metuo. an pro ὀξύσσω, metuo? Th. ὀξύσσω, ῶ, ὁ, linea, qua ferorum inteſtecat.

Κατυκτύσσω, aptare, ab πύσσω, appendo.

Κατυκτύσσω, propitie, ſuavia membra in ſum locum repono, trem perficio, farcio, cognimento, concieno. irem conciio diſſidentes, reconcilio, diremptos, Hieronym. reconcino. Polyb. fut. ὤσω. a. 1. ind. activ. κατύκτισα, σι, ς. a. 1. opt. act. κατυκτίσσωμι, σαι, σι. a. 1. inf. κατυκτίσσω. perf. paff. κατυκτύσσωμαι. perf. ind. paff. κατυκτύσσω. a. 1. ind. paff. κατυκτύσσω, ῶ, ὁ, par, de numero uſurpatur.

Κατυκτύσσω, ῶ, ὁ, inſaturatio: abſolutio, perfectio, integritas, ſtrictura, ὁ, ἡ κατυκτύσσω, cognitio, proprie dicitur motus conciniens, ὁ, ἡ, cognimentatio. a κατυκτύσσω, cognanto.

Κατυκτύσσω, ῶσω, ὁ, compoſitor, moderator, reconciliator, a κατυκτύσσω, concilio.

Κατυκτύσσω, præſ. part. ὁ, ἡ κατυκτύσσω, imperitus. f. ξω. Th. πύσσ, ῶ, principatus, initium.

Κατυκτύσσω, imprecantur, 3. plur. ind. paff. a κατυκτύσσω, imprecor.

Κατυκτύσσω, ῶσω, ὁ, initium moveo, concutio, manu ſicnium facio, ſignum do manu. f. ὤσω. perf. κατυκτύσσωμαι. a. 2. ind. act. κατύκτυσσον, ες, ε.

Κατυκτύσσω, 3. plur. præſ. ind. vel imparf. act. verbi κατυκτύσσω, cunficio. Th. σύω, fileo. f. ὤσω.

Κατυκτύσσω, effodio, everto, diruo. f. ὤσω. a. 1. κατυκτύσσωμαι. perf. κατυκτύσσω. perf. paff. κατυκτύσσωμαι. perf. part. paff. κατυκτύσσωμαι, ῶ, ὁ. Them. σκάλος, ὁ, ὁ, vas.

Κατυκτύσσω, dat. plur. a κατυκτύσσω, ῶ, ὁ, extructio, apparatus.

Κατυκτύσσω, ατος, τὸ, præparatio, ædificium, ſtructura, machina: fraus, commentum, Demoſth.

Κατασκαπτικὸς, ad assertionem facientia, nem. plur. n. g. à κατασκάπτειν, attinentia sum habens. Hermog.

Κατασκευὴ, ἡς, ἡ, extructio, structura, compages, Haliearn. descriptio. genit. plur. κατασκευῶν. κατασκευὴ τῶν σώματος, constitutio corporis, Galen.

Κατασκευὴ, nidulor, nidum struo; hubito: requiesco, Marth. 13. in tabernaculo manco, Xenoph. hospitium exhibeo, Nazianz. ἡ. ουσ. a. 2. κατασκήνωσις. Hinc κατασκήνωσις, ως, ἡ, nidus. Matth. 8. Luc. 9. item umbraculum, receptaculum, diversorium.

Κατασκεπτὴ, ingruo, grassor, emergo: decumbo, Artitot.

Κατασκεπάζω, obumbro, fut. άσω. p. κατεσκέπακα. Hinc κατάσκεπος, ὁ, ἡ, ὁ, opacus, obtectus.

Κατασκοπὴ, ὦ, ἡ κατασκοπὴ, speculor, circumspecto, explora. fut. ήσω. perf. κατεσκόπευκα. a. 1. inf. act. κατασκοπεύσαι. quod ex κατὰ, & σκέπτομαι, circumspicio fut. ὄψομαι. perf. pall. τέσκεμμαι. pract. med. ἐσκεπόμην.

Κατάσκοπος, ου, ὁ, explorator, speculator: index. a κατασκέπτομαι, specnlor.

Κατασκώπτω, idem ac σκώπτω, cavillor. κατασκώπτω τινὰ σμικρὸν, lurer convivas jocor.

Κατασπάομαι, ῶ, ἡ, opt. ὠμαι. a. 1. inf. verbi κατασπάομαι, eimbuere. fut. ὦ. σπάσω, attero.

Κατασοφίζω, sophismatis, & argutia fallacijs utor adversus aliquem, ησω. perf. κατεσόφικα. a. 1. pract. pass. κατεσοφίσθην. a. 2. med. κατεσοφισάμην, ου, ατο. a. 1. part. med. κατεσοφισάμενος. ex κατὰ, & σοφὸς, sapiens.

Κατασπαρτὸς, ὴ, ὸν, diffractio, disjunctio. Ex κατὰ, & σπάω, rraho.

Κατασπείδω, rebus terris operam do. quod à σπείδω, sedulo ago. Th. σπεύδω, festino.

Κατασπὴ, ἡς, ἡ. a. 2. pass. pall. κατέσπην. f. τ. indic. passiv. verbi καθίημι, conflituo.

Κατασπὴ, conflituti furtim, ῆς. pl. a. 1. sub. pass. verbi καθίημι, conflituo.

Κατασπείρω, genit. sing. a. 2. part. activ. a κατασπὴ. f. g. κατασπὼν. n. g. ὰς verbi καθίημι, conflitui. Th. ἵστημι, ἵδρω.

Κατασπὼν, ὰς, ἡ. sing. à κατασπὴ, ἄσπ, ἡ, conflitutio, confessus, cancilium, fedes Thoeyd. serum reductio in meliorem flatum, Polyb. industria, ratio, literodot. item exercitio. Tranquillitas, flatus, status. flatio, praefidium, Eupolem. apud Suid. ripendium, fyl.

Κατασπὼν, idem ac them. σπὼν, tego, obtego, cooperio.

Κατασπάσω, a. 1. inf. activ. κατασπάσαι, quum repressisset, a. 1. part. act. à κατασπάω, reprimo, in officio contineo.

Κατασπάω, reprimo, fedo, cum acc. f. κατασπάσω. f. κατασπάσω. a. 1. κατέσπασα. perf. κατέσπακα. perf. pall. κατέσπασμαι. perf. part. pall. κατεσπασμένος. fedatus. p. m. κατέσπαμαι, demiti, ornari.

Κατασπὼν, ὰς, ἡ, habitus, flatus. conflitutio. a καθίημι, conflituo. κατὰ τὴν κατασπὼν φύσιν, nativus habitus, Diofc. lib. 6.

Κατασπάω, evadere, exitum habere, fieri, a. 2. inf. act. κατασπὼν, a. 2. part. act. κατασπὼν, a. 2. fing. aor. 1. fub. act. ejufdem verbi.

Κατασπὼν, ὰς, ἡ, veftis promiffa, amictus, habitus. propriè vero actus κατασπὼν, id eft. demittendi, fefandi, cohibendi. Tum modeftia in veftitu. a κατασπὼν, vel κατασπὼν, amicio. pract. med. κατασπὼν.

Κατασπὼν, ferum humi it item obfirmo.

Κατασπὼν, fubrito: fubigo, monur Plutarcho. f. ὤσω. p. κατέσπωκα, aor. 1. κατέσπωσα. p. m. κατέσπωμαι. fodio Heliehio.

Κατασπὼν, ὰς, ἡ. a. 1. part. med. vide in κατασπὼν, fubigo. κατασπὼν. a. 1. fub. med.

Κατασπὼν, Dor. pro κατασπὼν, 3. plur. f. 1. verbi κατασπὼν, fubigo.

Κατασπὼν, ὰς, ἡ, ὸν, κατασπὼν. a. 1. fub. act. κατασπὼν, ὰς, ἡ. Th. τρίβων, τρὶς, τὸ, laxus, delicite, inde τρυφὴν, luxurior.

Κατασπὼν, ὰς, ἡ, fubverfio, expugnatio: extrema pars fabulae Lucino. κατασπὼν φυλακὴς, torus ex herbis confectus, Eurip.

Κατασπὼν, proflerno, ftragem edo. f. ὤσω. p. κατέσπωκα. a. 1. pall. κατεσπώθην, ὰς, ἡ. Th. σφάζω, ferno.

Κατασπὼν, averior, odio profequor, moeteo, refiftor. a. 2. κατέσπωγον. Thema σπὼν, odi. fut. ξω. quafi à σπὼν.

Κατασπὼν, ὰς, valde durus: a falfus ftefindo. a σκληρὸς, durus, afper. Th. σκέλω, attingo. f. ὤω.

Κατασπὼν, pertrabo: pugnet, vero. Polyb. f. σπάσω. perf. κατασπὼν. Th. σπάω, trabo.

Κατασπὼν, a. plur. a. 1. imperat. act. a κατασπὼν, jugulo.

Κατασπὼν, jugulo, macto, occido. f. ξω. aor. 1. κατέσπωξα.

Κατασπὼν, obfigno. fut. ίσω. perf. κατέσπωκα. perf. pall. κατεσπωσμένος. perf. part. pall. κατεσπωσμένος, obfignatus. Th. σπὼν, ίστη, ἡ, figillum.

Κατασπὼν, ὰς, ἡ. ίσω, fcarifo, fcalpo aperio.

Κατασπὼν, ὰς, ἡ, ὸν, incifio, aut fiffura fcalpello facta.

Κατασπὼν, ὰς, ἡ, ὸν, fcarificatio, inciftura.

Κατασπὼν, laxo remitto.

Κατασπὼν, occupare, appellere, a. 2. inf. verbi κατὰ, quod vide. Alii volunt effe pract. med. verbi κατασπὼν. Thema ἴχω, habeo.

Κατασπὼν, 3. fingul. a. 1. imper. pall. verbi κατὰ, quod vide.

Κατασπὼν, ὰς, ἡ, poffeffio, occupatio, detentio, à κατὰ, contineo. Th. ἴχω, habeo.

Κατασπὼν, 3. fing. a. 2. fub. act. κατὰ, ὰς, ἡ, à κατὰ.

Κατασπὼν, ὰς, ἡ, Doric. pro κατασπὼν, ὰς, ἡ, quæ eadem eft, retinuit. aor. 2. part. activ. f. g. verbi κατὰ, quod vide.

Κατασπὼν, Poet. pro ὀλιγωρέω, delinitus, aor. 2. part. med. verbi κατὰ, quod vide.

Κατασπὼν, ὰς, ἡ, Dor. pro κατασπὼν, ejufdem verbi.

Κατασπὼν, Dor. pro κατασπὼν, contebefcies, 2. fing. f. 1. act. verbi κατὰ, liquefacio.

Κατασπὼν, ὰς, ἡ, ordinem refero, collocco. Ex κατὰ, & τάττω ordino.

Κατατρύχω, humidus fum, madeo.

Κατατθὼ, ὰς, ἡ, audeo, confidenter audacter.

Κατατείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.

Κατατὴδω, adipes, glnium adipifei, Herod.

Κατατίθεμαι, depono. f. θήσω. perf. κατατέθεικα. a. 1. κατέθηκα. Th. τίθημι, pono.

Κατατμὴς, ὴς, ἡ, occifio, occifus. p. m. κατατέτμημαι, verbi κατατέμνω, occido.

Κατατρώξω, fagitta trajicio, telo configo. f. ξω. perf. κατατέτρωκα. f. τ. pall. aor. κατετρώθην. Th. τίτρω, τιτρο. p. τέτρωμαι.

Κατατρύχω, & κατατρύχω, fut. θήξω. aor. 2. κατέθρυμον. Th. τρύχω, curto. p. τέθρυμμαι. p. m. τέθρυμμαι.

Κατατρύχω, a. fing. fut. ὤ. aor. verbi κατατρύχω, contero. Th. τρύχω, tero. f. ξω. p. ὦκα.

Κατατρύχω, exhaurio, affligo, domo, vexo, abfumo facultates. Th. τρύχω, idem ac τρύω, tero, attero.

Κατατρύχω, & κατατὴκω, ftatim.

Κατατρύχω, devoro, comedo, f. 2. med. κατατρύγομαι, pro φαγήσομαι. a. 2. act. κατέφαγον. a. 2. pall. κατεφάγην, ὰς, ἡ. Th. φάγω, comedo.

Κατατρύχομαι, ῶ, σται, videor effe, apparco. κατατρύχ, 3. fing. a. 2. fub. pall. Them. φαίνω, oftendo. f. νῶ.

Κατατρύχω, & κατατρύχω, Dor. pro κατατρύχω, divulgo, celebro. f. ήσω. & ἥω. Vide in φημίζω.

Κατατρύχω, accuf. fing. à κατατρύχ, confpicuus vel fubfpicuus eft. 3. fing. a. 2. fub. pall. à κατατρύχω, apparco.

Κατατρύχ, ὸν, ὸ, ὴ, confpicuus, apertus, manifeftus. κατατρύχ, manifeftè, palam. ex κατὰ, & τρύχω, apparco.

Κατατρύχ, fut. 1. κατείσω. a. 2. κατέλυτρυχ, tollo. Prof. κατὴ τρύχω, devoro, abfumo, feleto. f. ήσω, & ἥω. Vide in φημίζω.

Κατατρύχω, accuf. fing. à κατατρύχ, confpicuus vel fubfpicuus eft. 3. fing. a. 2. fub. pall. à κατατρύχω, apparco.

Κατατρύχ, ὸν, ὸ, ὴ, confpicuus, apertus, manifeftus. κατατρύχ, manifeftè, palam. ex κατὰ, & τρύχω, apparco.

Κατατρύχ, fut. 1. κατείσω. a. 2. κατέλυτρυχ, tollo. Prof. κατὴ τρύχω, devoro, abfumo, feleto. f. ήσω, & ἥω. Vide in φημίζω.

Κατατρύχω, & κατατρύχω, Dor. pro κατατρύχω, divulgo, celebro. f. ήσω.

verbi κατιεζάιν, descendo. fut. δίσομαι : p. δίδηκα · aor. 2. imperat. κατιδὲ τὸ · aor. 2. part. ἀδὼς, ὄντος, ὁ. ex κατὰ, & ἔρχω, deorsum, & δύνω, eo.

Κατιδύπτομαι, 3. sing. aor. 1. med. verbi δύπτω, descendo, demitto, subdivido.

Κβπδιδάσκω, κι, ξ, aor. 1. ind. passiv. verbi κατιδάσκω, dejicio. f. σκω. p. δέδιδαγμαι. p. m. δεδίδαγμαι. Them. δόλλω, jacio.

Κατιγέλασ, imperf. ἄστ. κατιγέλων, ὠν, ασι, ας, a κατιγελάω, derideo, irrideo. f. άσω.

Κατιγνώσασ, 3. plur. aor. 2. ἄστ. κατιγνῶδὸν ὴ σι, ς, damnatus sum. f. σω. ind. passiv. κατιγνώσθαι, perf. ind. passiv. a κατιγνώσκω, condemno. Th. γνόσκω, cognoco. f. γνώσομαι. p. γνωκα. 2. 2. γνων. perf. γέγνωσμαι.

Κατὶδω, σι, ς, 2. ind. pass. a κατὰ, & δάω, divido, dideo.

Κατιδώσκασ, devoravit, 3. sing. a. 2. med. a κατιδώσκομαι, devoro, comedo.

Κατιδῶ τὸ, σι, ς, a. 2. verbi κατιδῶ τὸ, obdormio. Th. δαρθάνω, dormio. f. δρᾶδὸν. aor. 2. δαρθὸν.

Κατιζάζω, σις, ς, a. 2. ind. act. a δάκνομι, offendo. f. δάξω, p. δ δηχα.

Κατιζάλασσ, irrigati, 3. sing. a. 1. activ. verbi κατιζάλλω, irrigo. Th. δάλλω, rigo. fut. δάλσω.

Κατιζδόσ, σι, ι, Attic. pro κατὼς, perf. act. hinc perf. pass. κατιζδόκρμαι. Th. δύω, edo.

Κατιζδιώκτη, 3. singul. imperf. passiv. a κατιζδιώκομαι, idem ac δίωκω, persequor.

Κατιζδίω, σι, ς, aor. 1. ind. act. verbi κατιζδίω, persequor. T. δίωκω, idem. f. ξω.

Κατιζδόκτη, imperf. verbi δόκτω, videor.

Κατιζδλάπτη, 3. sing. imperf. pass. a κατιζδλάπτω, in servitutem redigo. Th. δλαπ, ς, ὁ, servus.

Κατιζδόσ, 2. sing. a. 2. act. per metathesin litteratum pro κατιζδῶσ. vide κατιζδῶ.

Κατιζδμαι, σι, ι, aor. 2. ind. act. verbi κατιζδμαι, decumbo.

Κατίζω, occidit', 3. sing. a. 2. act. κατίζδκασ 3. singul. imperf. verbi κατιζδκω. δύμι, vel δύω, fubeo. f. δύσω. a. 2. δὺν, σι, ς.

Κατιγιγὴ, σὴν, ἐ, 3. Ionic. pro κατιγὴ, perf. part. med. Vide in κατιγάομαι.

Κατιδὴβησασ, 3. sing. aor. 1. activ. verbi κατιδὴβάζω, fideuti animo fum. f. δσω. Th. δάομαι, δβω, τὸ, fido.

Κατίδοτο, 3. sing. a. 2. med. verbi κατιδὸβομαι, depono.

Κατιδοιώσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi κατιδοιώσομαι, abfumo, comedo. Th. δοίη, σι ς, epulum.

Κατὶ, defendis, & defende, 2. perf. fingul. præf. ind. a κατιμαι. Vide in κατιμαι.

Κατὸλω, Æol. & Ionice, κατιλλω, effundo. Thema λύδω. libo, fundo. fut. δυ.

Κατὸδ, vidit, 3. fing. a. 2. act. ab δω, video. fut. δψομαι. a. 2. ἄδὸν, & ἴδον.

Κατὸλωδ, ς, ὁ, ἡ, ſtatuens reſertus : idololatriæ deditus. Act. 17. ab κὸλον, ν, τὸ : idolum · quod ab δδω, ὁδῶ, τὸ, ſpecies. Th. δδω, video.

Κατὸσ, defendebat, 3. ſing. perf. med. κατὸσμαι, σις, ς, a κατιμαι, defendo, profiteſcor, tedeo. quod ex κατὰ, pro κάτω, deorſum, & ὶέμι, eo. a. 2. ἰὸν. p. m. ἐὸσμαι.

Κατιτὸζω, idem ac κατὸζω conjecturis aſſequi. Thema κόω, ſimilis ſum.

Κατιτὸλὸ, idem fere ac κὸλὸ, involvo.

Κατιτὸλιζάβη, ς, ν, ὁ, deprehenſus, perf. part Att. a κατιμαλιζάνω, deprehendo. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβὸν. p. εἴληφα, inde κατιμαλιζάνω, perf. inf.

Κατιτὸλὸν, Ionic. & Æol. pro κατιλὸν, involvo. ab κὸλὸν, vel ἔτὸν. idem ac κὸλὸ.

Κατιτὸλτὸν, Jon. pro κατιλὸλτὸν. Vide in κατὸλτὸν.

Κατιτὸλὸ, recenſuit, Att. pro κατιλὸλὸ, 3. ſing. perf. act. ex κατὰ, & ἔτὸλὸ, dico.

Κατὸμαι, defendo, profiteſcor, tedeo. Odyſſ. e. ex κατὰ, & ὶέμι, eo.

Κατὸνὸ, demiſſe, Jon. pro κατὸνὸσ a. 2. inf. verbi κατὸνὸμι, demitto.

Κατὸτὸν, accuſare, a. 2. n. inf. κατὸτὸν, denunciare, a. 2. inf. ex κατὰ, & ἔτὸν, dico.

Κατὸχὸσθὸν, 3. ſing. aor. 1. med. verbi κατὸχὸζάομαι, operor. f. ἐσομαι. a. 1. ind. paſſ. κατὸχὸζάθὸν · perf. paſſ. κατὸχὸζόμαι. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Κατὸχὸζόνασ, coercere ; concludere, præſ. inf. ab ἔργνυμι. Th. ἔργω, arceo.

Κατὸχὸμαι, reſcindebant, imperf. verbi κατὸχὸμαι, reſcindo. Th. ἔτὸμὸ. frango.

Κατὸωσ, 3. ſing. fut. pluſ. præſ. a κάτειμι, accedo. Thema ἔμι, εἶ. vide in ἔτὸ.

Κατὸκὸλὸν, σι, ς, exuſtus ſui, a. 2. paſſ. verbi κατὸκὸμὸν, exuro. Th. κόω, uro. f. κὸσω.

Κατὸκὸσκη, 3. ſing. a. 2. act. verbi κατὸκτὸκὸσκω, idem ac κόπτω, perimo, occido.

Κατὸκὸμὸν, jacebam, imperf. ex κατὰ, & κὸμαι, jaceo.

Κατὸκὸς, 3. ſing. a. 1. act. a κατὸκὸω, cenſeo. Thema κόω, uro. fut. κὸσω. a. 1. ἔκὸσα.

Κατὸκλὸ, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατὸκλὸω, idem ac κλόω, permuleo. f. ὸσω.

Κατὸκλὸστη, conſulit, Dor. pro κατὸλὸστη, aor. 1. med. κατὸλὸσάμὸν, Dor. pro κατὸλὸσάμὸν, 2. ſing. a. 1. paſſ. Th. κλόω, claudo.

Κατὸκλὸσθὸ, Dor. pro κατὸκλὸσθῆς, incluſus eras, 2. ſing. a. 1. fub. paſſiv. a κατὸκλὸόμαι. Th. κλόω, claudo.

Κατὸκὸτὸσασ, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. κατὸκὸτὸσὸν, ſedendo. Th. ἔτὸσὸν, ſedi. f. ὸσω.

Κατὸκρὸδὸω, ας, ὰ, ς. 1. ind. paſſ. verbi κατὸκρὸδὸόω, conciſo. Th. ἔτὸσὸν, ſedi. f. ὸσω.

Κατὸκρὸδὸόω, ας, ὰ, ς. 1. ind. paſſ. verbi κατὸκρὸδὸόω, condemno. Th. κρόνω, judico. fut. νῶ.

Κατὸκρὸνὸ, σις, ὸ, ς, a. 1. act. ejuſdem verbi.

Κατὸκτὸνὸ, 3. ſingul. aor. 2. act. Dor. pro κατὸτὸνὸν, verbi κατὸκτὸνω, jus cruciatûs, interficio, quod a κτάνω, aor. 2. κτὸνὸν, aor. 2. m. κτὸμὸν. aor. 2. med. κτὸνὸμὸν, part. κτὸνὸμὸνὸσ. Th. κτόνω, interficio. Alii volunt per apocopen dici pro κτὸνὸνὸσ, 3. ſing. a. 2. ejuſdem verbi.

Κατὸκτὸνὸσ, interfecti ſunt, Jonic. feu Poet. pro κατὸκτὸνὸν, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi κατὸκτὸνὸν, interficio. Th. κτόνω, occido. f. νῶ. p. ἔκτὸκα, & Poet. κτὸκτὸκα. a. 2. ἐκτὸνὸν.

Κατὸκτὸνὸσ, Boeot. ſyncop. pro κατὸκτὸνὸσὸν, 3. plur. a. 1. paſſ. ex κατὸ, & κτόνω, occido. f. νῶ. p. κτὸκα, & Poet. κτὸκτὸκα. hinc perf. paſſ. ἐκτὸμὸνὸσ, ἀκτὸσα ἀκτὸν, a. 2. ἐκτὸνὸν.

Κατὸκτὸνὸσ, σι, ς, aor. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Κατὸλὸβὸν, σι, ς, a. 2. ind. act. verbi κατὸλὸβάνω, deprehendo. Th. λὸβάνω, capio. f. λὸψομαι. a. 2. ἔλαβὸν. perf. εἴληφα.

Κατὸλὸχὸτὸ, redarguat, 3. ſing. præſ. imperat. act. a κατὸλὸχὸω, redarguo. Th. ἔλὸχὸσ, ἀσ, τὸ, dedecus.

Κατὸλὸ, demolirî, Jonic. pro κατὸλὸν, a. 2. inf. verbi κατὸμὸ, deſtruo, demolior. Th. αὸτὸσ, capio. a. 2. ἔλὸν.

Κατὸλὸσ, 3. ſing. a. 1. ind. act. ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi κατὸλὸω, relinquo. Th. λὸόω, linquo. f. ὸσω.

Κατὸλὸὸν, Jon. pro 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi λὸόμαι, dolabræ factio. Th. λὸω.

Κατὸλὸλὸστη, 3. ſing. pluſq. perf. paſſiv. verbi κατὸλὸλὸω, relinquo. Th. λὸόω, linquo. f. ὸσω. a. 2. ἔλιπὸν.

Κατὸμὸδὸὸν, ν, σι, cubui, a. 1. med. a λὸγομαι, cubare facio. κατὸλὸχὸ, 2. ſing. aor. 1. act. Th. λὸγω, dico.

Κατὸλὸὸ, recenſuit, 3. ſing. a. 2. act. a κατὸλὸγω, recenſeo. Th. λὸγω, dico. f. ξω.

Κατὸλὸβ'ὸν, a. 2. ind. act. verbi κατὸλὸμβάνω, deprehendo.

Κατὸλὸμὸσ, defendere, a. 2. inf. Jonic. pro κατὸλὸμ, verbi κατὸμὸσ. Th. ἔργω, vetito. fut. ἔλὸξομαι. aor. 2. ἔλὸξὸν, ν, ς, ν.

Κατὸλὸμὸσ, 2. plur. a. 2. ſub. act. κατὸλὸμὸ, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Κατὸλὸὸν · aor. 2. part. act. vide κατὸλὸμὸσ.

Κατὸλὸντ, 3. ſing. a. 2. act. verbi κατὸλὸπὸν, relinquo. f. ψω. Th. λὸπὸν, linquo. a. 2. ἔλιπὸν.

Κατὸλὸπὸσ, ν, σι, ς, ſubſ. act. κατὸλὸπὸ, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Κατὸλὸσ, 3. ſing. a. 1. act. verbi κατὸλὸσω, idem ac κατὸσω, pinguefacio, fut. σω. Th. πὸων, ονος, ὁ, pinguis.

Κατὸλὸσὸν, σι, ς, & in 3. plural. κατὸλὸσὸν, a. 2. ind. act. verbi κατὸνὸω, navigo. f. νὸσω. Th. νὸὸς, idem.

Κατὸσ'ὸν, σι, ς, a. 1. ind. paſſ. verbi κατὸσὸω, deglutio. perf. πὸσωμαι, a. 2. ἔπὸσὸν. Th. πὸω, bibo.

Κατὸσὸν, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi κατὸσὸνὸω, demulceo. Thema πρᾶος, ν, ὁ, lenis, mitis.

Κατὸρχὸμὸνὸσ, efficio, operor, exſequor, conficio, concupisco, opprimo : vinco, ſupero : interficio. f. ξω. a. 1. ind. ἐσάμὸσ. a. 1. med. κατὸρχὸμὸνὸσάμὸν, ν, σι. a. 1. inf. med. κατὸρχὸσάσθαι. a. 1. part. med. κατὸρχὸσάμὸνὸσ, ν, ὁ, ἡ · ex κατὰ, & ἔργω, ν, τὸ, opus.

Κατὸρχὸσάμὸνὸσ, ν, ὁ, ἡ, Jon. pro κατὸρχὸσάμὸνὸσ, confectus, paratus, perf. part. paſſ. verbi κατὸρχὸσάζομαι, conficio.

Κατὸρχὸνὸ, Jon. pro κατὸρχὸνὸν, coercere, concludere. Th. ἔργω, includo.

Κατὸρχὸσ, demoliſt, aor. 1. ind. act. verbi κατὸρχὸσσω, f. ξω. Th. ῥῆξις, ἔῥῆξα.

Κατηρέκω, τερο. f. ῶ. p. οκ. comp. ex κατὰ, & ἴστημι, tepo.

Κατηρτίσω, deinendant, 3. plur. imperf. verbi - ἴστημι, f. ίσω, inhibeo.

Κατηρῦσθαι, pro κατηρύω, derraho. Them. ἵρῦω traho. f. ύσω.

Κατηρυσε, 3. ſing. imperf. actῦ. Jon. vel praet. imperat. actῦυ. ex κατὰ, & ἴρῦω, inhibeo, contineo. f. ῦσω.

Κατηρυσσα, defendi. f. καθαδοσομαι. 2. 2. καθαδον, ες, ε. 2. 2. inf. καθαδειν. Th. ἠρύκακον, venio.

Κατηρὼ, 3. ſingul. a. 2. verbi κατηρώομαι ex catingo. Them. σθλάπμω, idem. fut. σθλάψω, aor. 2. ἐσθλᾶπ, tamquam a σθλάπτω.

Κατηρὼ, a. ſing. imperf. actῦ. verbi κατηρώω, decutio. Th. σείω, moveo.

Κατηδέω, devoveo. imperf. κατηδέον, ες, ε. hinc κατηδέοντο, aor. ſing. praef. part. Th. ἰσθέω, edo.

Κατηερεμμένα, τὰ, ruinæ, part. praef. paſſ. n. g. verbi κατηκτάομαι, f. ψω, diruo. Th. σκάπτω, fodio.

Κατηκάπτω, σε, ε, diruì, a. 1. ind. actῦ.

Κατηκεδάννυ, 3. ſingul. a. 1. ind. actῦ. κατηκεδάννῦτο, ε, σν, perf. paſſ. verbi κατηκεδάνῦμι, inſtruo, affero. f. άσω. perf. κατηκεδάσμαι. Them. σκεδάω, ννω, ννυ.

Κατηκεῖσθ, oppoſiti ſunt, pro κατηκεῖνται, Æol. 3. plural. a. 1. ind. paſſ verbi κεῖμαι, conſtituo. Th. ἴστημι, ἴστω, ἔστ. ἔσω. a. 1. ind. paſſ. ἐστάθην.

Κατηκεῖσθαι. 3. plur. a. 1. paſſ. vide κατίζω δω.

Κατήκειται, Jon. pro κατίσται, 3. plural. a. a. vide κατίζω.

Κατηκίνει, Jon. pro καθίνει, inſtituem eſt, 3. ſing. plusq. perf. actῦ. κατηκίνει, Jon. pro καθίνειμεν, conſtituiſſe, perf. inf. a καθίζω, conſtituo.

Κατήκιν, τε, ε, & in 3. plural. κατήκισαν, a. 1. ind. actῦ. verbi καθίζω, conſtituo. Them ἴσημι, ἴστω.

Κατηκεῖτ, ἄτω, ε, Jon. pro καθεῖται, ἴται, conſtituit, perf. part. actῦ. verbi καθίζω, conſtituo.

Κατηκλάσσω, Jon. pro κατηκλάσω ἴσσω, 3. plur. plusq. perf. paſſiv. verbi κατηκλάζω, fulgo. Them σχίζω, verro.

Κατηκλάτρωσε, proſtrati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi κατηκλάζω, everro. Th. σχίζω, verro.

Κατηκλείρει, 3. ſing. imperf. paſſiv. verbi κατηκλείρω, ſubverto. Them σχίζω, verro fut. ῶ. a. a. ἔτρεφον. p. m. ἔτροφα.

Κατηκλέκλα, ας, ε, a. 1. ind. actῦ. ejuſdem verbi.

Κατηκλάθησαν, proſtrati fuerunt. 3. plur. a. 1. paſſ. verbi κατηκλίνομαι, poſtſero. f. άσω. perf. κατέρκαται. a. 1. paſſ. κατηκλίθη, ες, ε. ex κατὰ, & σήμνομι, ſterno. Th. σχίζω, idem.

Κατήκλῦ, 3. ſing. dor. aor. 2. actῦ. verbi κατηκτρίνω, idem ac σκύλλω, horreſco, odio proſequor, f. ξω. tanquam a σκύθω.

Κατήκοδε. 3. ſing. imperf. verbi κατηκοδέω, pro κατέχω, retineo.

Κατήκοχε, 3. ſingul. a. 2. actῦ verbi κατέχω, retineo. Th. ἴσχω, teneo. fut. ξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Κατήκτεινε, contabeſcebat, Dor. pro κατήκτηκε, 3. ſing. imperf. a κατακτήκομαι, contabeſco. Th. πτέω, liquefacio.

Κατηκτόλεσσε, 3. ſing. aor. 1. ind. actῦ. verbi κατηκτολίζω, lapidat. trajicio. fut. σσω. p. κατηκτόλικα. Th. πτόλις, ε, τὸ, arcus.

Κατήνε. Adv. quotannis, pro καθ' ἔτος.

Κατήπεφθε, attexebant, 3. plur. imperf. actῦ. verbi κατηκτέζω, attexo. Th. πτέζω, texo. f. ξω. p. τέτηχα.

Κατήπτεξε, ſtridebat, imperf. a κατηκτέζω. Th. πτέζω, ſtrido.

Κατήπτωλεν, comederant, 3. plur. a. 1. actῦ. a πτόλεμα, comedo. f. ήσω. aor. 2. ἔπτολον.

Κατήρρυσσαν, 3. ſing. a. 1. med. verbi κατηκτρύσσω, vulnero. Th. πτύσσω, idem. f. τρύσω.

Κατηρθύνω, dirigo. f. νῶ. a. 1. κατήρθυνα. aor. 2. opt. act. κατηρθύναιμι, aor. 1. inf. actῦ. κατηρθύναι. ex κατὰ, & ὀρθόω, dirigo, corrigo. Them ὀρθός, ἡ, ὸν, rectus, a, um.

Κατηρκάνδαν, ſuperiorem dextre utor.

Κατηρκαλέω, permuleo, fedo Att. f. ῶ, & κελάω vel ἀκελάω.

Κατηρκανάω, adv. optando, precandi cauſa.

Κατηρκάνγω, ῶ, pradico, laudibus extollo, fauſta precor.

Κατηρκαμάζεθε, verbis aliquid levo, complano, facile aliquid reddo.

Κατηρκαμάζω, ſuperiorem eſſe, Ab ὑμερκάζω, valde imperans, urgens.

Κατηρκάπτω, f. ψω, ſopio, paco. in paſſ. & med. quieſco, dormio.

Κατηρκαπόμαι, ῶ, ε, dormitio, ſomnus.

Κατηρκάρτερος τὸ, cubiculum.

Κατηρκάρτης, ὁ, cubicularius, qui ſponſam dueit dormitum.

Κατηρκάρτης, ὁ, ὸν, vim ſopiendi.

Κατηρκάσω, ῶ, unde aor. 1. paſſ. κατηρκάθην, ſopirum, idem quod κατηρκάπτω.

Κατηρκάσω, ῶ, f. άσω, proſperum iter præbeo. Et in paſſ. κατηρκάσθαι, proſpere ago.

Κατηρκάσσω, ῶ, ſucceſſus, proſperatio.

Κατηρκάριος, ὁ, ſon, ſanctè & religiosè juro.

Κατηρκίρρεθρ, ος, bene tectum pulcre laquearus. ex κα. & ὀρ, & ἐτρέφω, tectus.

Κατηρκοτάζω, abundo.

Κατηρκύρω, dilato.

Κατηρκύρεται, glorior, præcor, deprecor, imprecor, devoveo, inſulto. κατηρκύρασθαι σε τὸν ἀγαθὸν, tibi bona opto, ſpondeo.

Κατηκνώσθαι, epulari, praef. inf. ab δείπνον. Th. δόρπον, ε, convivium.

Κατηκτήρατο, ες, ε, aor. a. ind. actῦ verbi κατηκτάομαι, videor. a. a. ind. paſſ. κατηρώμην, ω, ε. ex κατὰ, & φαίνω, oſtendo.

Κατηκτίζεται, ſervit, ſubjicit, 3. ſing. a. 1. actῦ. verbi κατηκτίζω, diviſigo.

Κατηκτόλλω, ῶ, τ, a. 2. ind. paſſ. vide κατηρτίσατο.

Κατηκτόμπλεσε, ος, perf. paſſ. part. a κατηκτόμπω, corrumpo. fut. ψω. perf. κατηρτόμπκα. a. 2. κατηρτόμπον. perf. paſſ. κατηκτόμμαι. ex κατὰ, & φθίνω. Th. φτίω, corrumpo.

Κατηρτόμπω, ες, ε, a. 2. ind. actῦ. a κατηρτόμπω, corrumpo. vide κατηρτόμπλεσε.

Κατηρτρύνει, inſurgo, advertum ſto. f. κατηστήσω. perf. κατηρτρύκα. a. 2. actῦ. κατηρτρύν, ες, ε, quod ex κατὰ, ἐπὶ, & ἴστημι, ſto.

Κατηρτρίκτει, 3. ſing. aor. 2. actῦ verbi κατηρτρέφω, trucido, i. q. κατηρτρατρέκτειν. Th. φόνω, occido.

Κατηρτρύν, ες, ε, aor. a. ind. actῦ. verbi κατηρτρέφω, perfringo. f. ξω. ἔξαμαι. a. 2. part. κατηρτρυγών, ὤντος, ἐ. Th. φρύγω, fugio.

Κατηρχ, 3. ſing. imperf. actῦ. Jon. verbi κατίχω, detineo. hinc κατίσχ, 3. ſing. praef. ſub. Th. ἴσχω. hinc ἴσχ.

Κατήχυτ, 3. ſing. a. 1. actῦ. κατήχυτε, verbi κατηχύω, effundo. Th. χέω, fundo. f. χύσω. a. 1. ἔχυσα, ἔχυν, & ἐχύν.

Κατήχυτ, a. 1. actῦ. Vide κατήχυτε.

Κατήχυτ, 3. ſing. aor. 1. ind. actῦ. ejuſdem verbi.

Κατηχόμενος, ου, ὁ, praef. part. paſſiv. a κατίχω, retineo.

Κατίζω, retineo, obſto, detineo, occupo, poſſideo, cuſtodio, ampleſtor. imperf. κατίζον, f. κατίξω. p. κατίχωκα. a. 2. actῦ. κατίζον, ες, ε. κατίσχον ὄμμα τοῖς, bellum vos tremorabarunt, Plat. in Epiſt. κατίζω φραστὸς, occupant, tenet præfidiis, Demoſth. κατίζων τὰς γραμματεῖα, calleve litteras, Cebes Theb. κατίζων πολλὰς ἀρχὰς, tempus, Baſil. κατιζόμενος ἀεὶ λόγῳ, ſermo, qui increbuit, aut invaluit, Thucyd.

Κατήχυτ, aor. 2. ind. actῦ. Att. verbi κατίχω, reduco. Th. ἄγω, duco, f. ξω. a. a. ἤγαγ. & Att. ἤγαγον.

Κατηχύμενος, Jon. pro κατηχόμενος, vide dux ſum, deduco: narro. Thema ἄγομαι, duco. hinc κατηχύμενος, ου, ὁ, ε, vir duc.

Κατηχύνω, praef. inf. actῦv. κατηχύνειτε, 3. ſing. imperf. paſſ. a κατηχύνω, accuſo.

Κατηχύνω, accuſo, reprehendo, objicio. cum accuſ. & genit. f. νῶ. perf. κατηχύνηκα. κατηχύνω τὸν τινὸς, accuſo te de hoc, Ariſtoph. cum duplici gen. κατηχύνω ἑαυτὸν ἀναίρεσεως, ſtupidiſtarem meam condemno, Rhod. Megaren. item judico, arguo, Demoſth. Dialecticorum autem eſt κατηχύνω, & κατηχύνομαι, quod vocant præditeari, Ariſtot. l. 7. Metaphyſ. ex κατὰ, contra. & ἀγορεύω, feu ἀγορεύω, loquor.

Κατηχύνε, ε, ἐστ. ες ant. 1. part. paſſ. n. g. ab eodem verbo, & them.

Κατηχύνημι, σεις, τὸ, accuſatio, crimen, reprehenſio, prædicamentum. Ariſtot. κατηχύνεται ἐν μεῖ delatio, Demoſth.

Κατηχύρ, ῆ, ὁ, accuſator, actor, petitor, Plat. in Epiſt.

Κατηχύτ, ῆ, ὁ, praef. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Κατηχύτ, 3. plur. a. 1. med. verbi κατηχύνομαι, dicello. f. ἰσόμαι, quod ab ἀγορεύομαι, cenſo.

Κατηχύτ, ας, ε, a. 1. actῦ. verbi κατηκόω, erubeſcere facio. ex κατὰ, & αἰδώς, pudor.

Κατηκδαλόμης, perf. part. paſſ. f. ῶ. a κατηκδάω, idem ac καθαίρω, uto. f. ύσω. Th. ἀκδάω, incendo.

Κατηκίες, deſcendit, 3. ſing. praet. med. Attic. pro κατὰ, ab καὶ, εἶμι.

Κατηκίων, Jonic. pro κατὰν, convenit, a κατήκω, pertineo. fic κατήκει, ουσι, pro κατήκει, id, quod ad nos pertinet. ex κατὰ, & ἥκω, venio. f. ξω.

Κατηκίρω, imperf. actῦ verbi κατηκείρω, contumelioſe fœdo. Th. αἰκία, ας, ἡ, indigna verbera, injuria.

Κατηκόεις, ὁ, ἡ, ſapiorator, fubditus, obediens, dicto audiens, mitem gerens. ἔστω κατηκόεις, audi, in Epigr. ex κατὰ, & κόος, audio. praet. med. κέκοα, & Att. ἀκήκοα.

Κατηκόης, lubegi, prieuſſi, a. 1. ind. actῦ. verbi κατηκόω. f. ήσω.

Κατηκόης, 3. ſing. a. 2. actῦ. κατηκόδον, ες, ε, verbi κατηρέχομαι, deſcendo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Κατηκόλε, ες, ε, vel τὸ, ſ. tabulatum, trabs, ſcala. Ducamus a κατηκόλη, ut ſit trabs, in qua ſuperſtructa aliqua moles relinquatur, ut incumbat, & ſtructura eidem impoſita.

Κατηκόλλω, ῶ, τ, a. 1. ind. paſſ. verbi κατηκόλλομαι, reconcilio, fut. ξω. a. 1. κατηκόλλαξα. a. 1. part. actῦ. κατηκόλλᾶξ, ακτος, ἐ. ex κατὰ & ἀλλάσσω, feu τύω, muto.

Κατηκόλλω, contemno, neglingo, nihili facio in compoſitione a in ν vertitur, ut κατηρτίλω. ex κατὰ, & πάντῦ, contemno.

Κατηκόλυτο, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κατηκολύω, idem ac κλείω, feu κωλύω, fulco. Th. κόλῦ, ος, ὁ, ſulcus.

Κατηκόμπλε, Jon. pro κατηκόμπλεν, perf. part. actῦ. f. g. a κατηκόμπω, quod ex κατὰ, & κόμπος, capio. f. κόμψω. praet. ἔκομκα. aor. 2. ἔκομ, quaſi ab ἄκομαι.

Κατηκόπτω, 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi κατηκόπτω, lacero. Th. μύομαι, f. ξω, mungo.

Κατηκόπτομαι, perf. part. paſſiv. n. g. a κατηκόπτομαι, abſtimo. ex κατὰ, & κόπτω, i. idem. f. κόψομαι. perf. κέκοφκα, & κέκοπκα. hinc perf. paſſiv. κέκοφμαι, ση, ται.

Κατηκόπω, 3. ſing. a. 1. ind. actῦ. verbi κατηκοπόω, idem ac κόπτω. intenſitio f. ῶ. comp. a. 2. ἔκοπον.

Κατηκόρης, ας, ε, deruli, a. 1. ind. actῦ. verbi κατηκόρω. Thema ὄρω, fero. fut. σῶ. a. a. ἤνεγκον. perf. med. Att. ἐνήνοχα.

Κατηκόρω, prat. med. verbi κατηρόω. vide κατηκόρης.

Κατηκόσεις, ες, ε, a. 1. ind. actῦ. a κατηκόσις, pertineo. f. ήσω. ex κατὰ, & ἀκούω, ob viam venio.

Κατηκέδιεται, digni funt habiti, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi κατηκέδω. f. ώσω. p. κατηκέδωκα. Th. κέρδω, ος, τὸ, lucrum.

Κατηκίνω, imperf. actῦ verbi κατηκοσίω, idem ac Th. σίνομαι, aſpergo, perfundo.

Κατηκτίσσω, 3. plur. imperf. Poet. pro κατηκτίσσον, verbi κατηκτίζω, mitigo, placo. fut. ίσω, vel σσω.

Κατηκτός, impreecatus eſt, 3. ſing. imperf. verbi κατηκτάομαι. a. 1. med. κατηκτησάμην, ω, ατο. ab ἀράομαι. Th. ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Κατηκτύρει, ας, ε, a. 1. ind. actῦ. verbi κατηκτύρω, inanem reddo, abolco, f. ῶσω, p. κατηκτύρωκα. a. 1. paſſ. idem ac ἀφρὸς, ortoſus. Th. ἄγυρος, ου, τὸ opus.

Κατηκτ, 3. ſing. a. 1. act. verbi κατηκτίω, appello, advenio. Th. ἀκή, ἀκτος, ἡ. ἀκτ. p. ἀκτα. Κατηκτ, Jon. pro κατηκτ, 3. ſing. imperf. verbi κατηρέω. Thema ἴρρω, irrito, lacefſo.

Κατηκτρέτε, pro κατηκτρέτε, accuſ. ſingul. κατηκτρέτον, dat. plur. Jon. a κατηκτρέτ, ὄτος, ὁ, ἡ, reſtus. Th. ἴστημι, ſto. f. ῶ. rego.

Κατηκτρέτ, diruit, 3. ſing. a. 1. ind. actῦ verbi κατηκτίρω, everto, f. ῶ.

Κατηκτρέτε, compulerunt, 3. plur. a. 1. ind. actῦ. verbi κατηκτρέτω, impetuole dejicio.

Κατηκτρέτ, perf. ind. paſſ. verbi κατηκτρέτω, lucrata membra in ſuum locum reponio, reſtituo. f. ῶσω. perf. paſſ. κατέκτρεμμαι. hinc κατηκτρεμμένος. perf. part. paſſ. κατηκτρεκτώμαι, ω, ατο, ε. a. 1. med. Th. ἀγνύω, ε, ὁ, ἡ, par, pro rie de numero.

Κατηκτρίω, a. 3. a. 1. med. verbi κατηκτρέτω, luxata membra in ſuum locum repono, reſtituo.

Κατηκτύω, ῶ, ε, imperf. actῦ. verbi κατηκτύω, cumulo. Th. ἄγω. Poet. edo.

Κατηρ-

Καταχωλῶω, ῶ, ῶσω. aor. 1. ind. pass. verbi καταχωλόω, pudefacio. fut. ωθ. p. καταχωλωθήσομαι. Theb. ἀισχρὸς, ἀσχ, ον, turpitudo.

Καταχωλωτὸς, ὸς, ὸ, impers. act. ejusdem, verbi.

Καταψὼς, ὼς, ἡ, & ὼν. καταψὼν, vultus demissus, seu pudor cum mœrore, a καταψῶ ὦν, ὦς, ὁ, subtristis, qui est vultu demisso ac pudore, ἀπὸ τὸ κατὰ τὸ ψῶν βάλλω. Theb. ψὼν, luceo.

Καταψὼς, ὼς, ὁ, pudibundus, subtristis pra verecundia, supercilia, & vultum demittens. a κάτω, & ψὼν. lumen, oculus.

Καταψίασις, mœstus. a. 1. part. act. a καταψίω, fum valte demisso: quod a καταψὼς, subtristis.

Καταψόησις, οὐ. infames. a καταψόω, increpo, taxo.

Καταψόω, ῶσω, ἤσομαι, ῶσα, ῶμαι, qui tradit elementa religionis. καταψόησις, ἤσεως, ἡ, qui ea docet.

Καταψὼδω, ῶ, ῶσ, & in 1. plural. καταψὼδωμεν, a. 1. ind. pass. verbi καταψὼω, deduco. fut. ὦσ. p. καταψὼδ. a. 2. ind. act. καταψὼγον. a. 2. inf. καταψὼγειν. part. pass. καταψὼμενος, ἐμὴ, κτὰ. Thema ψὼω, duco.

Καταψὼω, idem ac καταψόω, instituo, admoneo, ad Gal. 6. f. ἰσω. perf. pass. καταψὼσμαι, unde καταψὼσμὸς, idem ac καταψόησις, instructio. Et καταψὼτὴς, idem ac καταψὼσμὸς, instruens.

Καταψὼλόω, suspendi tranf. 3. plur. imperf. pass. Dor. pro καταψὼλοῦντο, verbi καταψὼλόομαι, dependeo. ex κατὰ, & ἀψὼλὸς, in sublime tollo. f. ὦσω.

Καῦ̓ων, & καῦσων, mortuus eft, per fyncop. Æol. pro καῦ̓ανε, 3. fing. a. 2. ind. act. verbi καῦ̓ανὼσκω, morior.

Καῦ̓ὼμεν, Æol. fync. pro καῦ̓αὐμεν, a. 2. inf. act. Jon. pro καῦ̓αὐσαι, a verbi καῦ̓ὼω, depono. Th. τὸ ὦμι, pono. f. ὦσω. p. τίθημι. a. 2. ἔθην, a. 2. med. ἐθὼμην.

Καῦ̓ὼω, depone, itidem pro καῦ̓αὐω, Jon. pro καῦ̓αὐσω, vel καῦ̓αὐω, a. 2. imperat. med. ejuldem verbi.

Καῦ̓ὼσις, defendunt, 3. plur. ind. præf. verbi κῦ̓ὼω. Th. ὦω, eo. Ar. καῦ̓ὼσι, dimittunt, 3. plur. ind. a καῦ̓ίημι, ab ἵημι ἰσιτο. Th. ἰω.

Καῦ̓ὼσκω, a. 2. inf. act. a καῦ̓ὼω, a perficio. Th. ὦω, ἥσω. f. ἀσομαι. a. 2. ἄδον, & ἔδον.

Καῦ̓ὼσσι, 3. pl. non. plural. a. 2. part. καῦ̓ὼσι, ὥσης, ὥ, ab eodem verbo.

Καῦ̓ὼσαι, redire, præf. inf. ex κατὰ, & ἴημι, pro εἶμι, eo.

Καῦ̓ὼω, Jonic. pro καθίζω, collocare. Th. ἵζω, federe facio. hinc κῦ̓ὼσος, collocavit, a. 1. ind. act.

Καῦ̓ὼδ, recta, c regione. Th. ἰδὸ, rectus.

Καῦ̓ὼσσω, Jon. pro καθαίρω, idem ac καθαίρω, fupplico. Th. ἰκάνω, ικ, ἡ, fupplex.

Καῦ̓ὼτὸς, acc. fing. vel plur. n. g. a. 2. act. ab εἶμι, eo. a. 2. ἰον.

Καῦ̓ὼς, rubigine vitio, & confumo. f. ὦσω. p. κεκὼωμαι. κεκὼωμένος, ἐμὴ, rubiginem detraho. f. ὦσομαι. p. καθὼωμαι, σαι, ται. Th. τὸι, ὸς, ὸ, rubigo.

Καττυζὼδων, Jonic. pro καθυπαζὼδων, perequitare. Th. ὑπνος, equus.

Καττὼρ, Jon. pro καθὼμαι, confecrare, & ἰδρύω, idem. Th. ἰδρὺ, facer.

Καττυσὼω, Jon. pro καθίζω, conftiti, effe. Th. ἵζω, ſtatuo.

Καττὼρ, Jonic. pro καθὼμαι, s. plur. imperf. paſſiv. verbi καθίζομαι, conſtituo.

Καὺ̓ὼρ, Jon. pro καθαρὸς, appellere.

Καυκεσὼσσι, 3. plur. f. a. act. verbi κεσὼσσω, quod vide.

Καυκησὼω, invaleſco, prævaleo, vinco, roboro, cum gen. imperf. κεσὼσσων, ες, ε. f. ὦσω. perf. κεκησὼκα ἀυτὸν, roborat eum. Deuter. 1. Th. ἰσχὺς, ὺος, ἡ, robur.

Καὺ̓ὼται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi καὺ̓ὼω, ſtrugine vito.

Καὺ̓ὼδες, ὁ, Jon. pro καθεδὼς, reditus. Th. ἕδος, εἶα.

Καυκεῖω, ῶ, habito, commoror, frequento, fut. ἤσω. p. κεκὼκημαι. a. 1. ἐκὼκησα. a. 1. inf. ἀὼ. κεκὼκησα, cum acc. vel dat. ſeqq. οἷς, ἵνὶ, κατὰκεκὼκησα, 3. ſing. a. 1. imperat. ἀὼ. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Καυκεῖω, Dor. pro καθεδὼς, incolere, præſ. inf. ab εἶκὼω, habito.

Καυκεῖτὴς, αι, ὁ, domicilium. a καταῦκὼω, habito.

Καυκεῖτὴριον, ου, τὸ, domicilium, habitaculum, habitatio.

Καυκεῖτὴς, ου, ὁ, habitatio, domus, ædes, opidulum.

Καυκτεῖρω, idem ac οἰκτεῖρω, miſereor.

Καυκτεῖρμὸς, ὁ, miſericordia.

Καυκτεῖρων, idem ac κακτεῖρω, miſereor.

Καυκὴσκομαι, ου, ὁ, præſ. part. a κατὰκὴσκομαι, morior. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. ὤχὴκα.

Καυκὴσκω, præſ. imperat. act. verbi καυκὼω, tergiverſor, piget me, timeo. Th. ὄκνος, ου, ὁ, pigritia.

Καυκὼλλω, expello: καυκὼλλω, 3. ſingul. ſubaud. ἐκὼλλω, perſequor. f. ὦσω.

Καυκὼν, adv. in poſſum, poſt, retro, a tergo. ὁλοὴθ καυκὼν ἀὺρὼνω, hominem eum ſequitur. Ariſt. in Plut.

Καυκὼνω, ῶ, ὁ, ſpeculator, explorator. ab ἴ-κτημαι, video. fed κῆκτημαι, ῆ, ἡ, ᾧ, ἧ, perfectus, Dioſc. l. 1.

Καυκτοπτίζω, imagines, ſeu reflexiones facio in modum ſpeculi. a καυκτοπτρον, a ſpeculum me affingo, & compono, in ſpeculo repræſento, ac refero. καυκτοπτίζω ὁ ἥλιος τὰ ἰζη, Sol imaginem ſtridis reddens. καυκτοπτίζεται autem eſt imaginari, contemplari, mirari, ac ad Coiinth. 3. Hinc καυκτοπτὴς, ὁ, ἡ, perſpicax, ſpeculatis. καυκτοπτὴς, pars optices, quæ reflexiones deprehendit. καυκτοπτικὸν, ſpeculatrix ratione.

Καυκτῦδων, acc. ſingul. ſ. g. part. præſ. ab καυκτῦδω, præſ. inf. act. καυκτῦδὼν, 3. plur. præſ. ind. act. verbi καυκτῦδω, crigo, cum ſentire aliquid gero, corrigo. f. ὦσω. p. κατὰκτῦδωκα. Them. ὄρθὸς, ὸ, ὸν, rectus.

Καυκτῦδωμὴ, ατὸς, τὸ, officium, recte factum. Cic. offic. 1. præclarum aliquod facinus. Inde pl. καυκτῦδωματα.

Καυκῦμβὼω, vehementer timeo, trepido, metuo. ab ὄρῦμβὸς, metuo, Th. ὄρὺω, ὄρσω, ὄρσα, ὄρσομαι, ὄρσθην, ὄρσὼμην, ὄρσὼκα, ὄρσὼμαι, ὄρσθὴσομαι, ὄρσὼσθην, ὄρσὼσθὴσομαι, ὄρσὼσθὴσα, ὄρσὼσθὴσαμ

Κυβάλιον, ου, τὸ, cifhula, capfula ſtrula. Dion. a prace.

Κυβερνήτης, ου, ὁ ſudarium. ἐκ κυβὸς. Βλ ἴδρωτ.

Κύβη, idem quod κύβις, κύβωμα, utor, ardeo. 20ε. 2ο ἐκύβων. 5. 2ο κεκύφαμαι.

K E.

Κε. & ſequente vocali κὲν, το carmine idem valet, ac in proſa κε potentiale.

Κεάζω, findo, divido, frango. ſ. ἔκεαν. hinc κέασις, 3. ſing. 2ο 1. Ion. pro ἔκειασε. Th. κέω, findo.

Κεβλήθρη, ſpina quedam. an quia κεῖ ἀνθρωπ, 3. plur. præſ. κέωμαι. unde κέασι, pro κεῶσι, 3. plur. imperf.

Κείατο, jacebant, etiam, Ionic. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. a κέωμαι, jaceo. ſic κείαται, pro κεῶνται, 3. ſing. præſ.

Κείλαι, ὁι, αἱ, capuli, Macro. pro κερκάδι.

Κεβλεύειν, ὁ, ὁι, ovis nomeo. Eſt & oomea gigantis.

Κεγχρεὼν, ὦν, οἱ, oomen potius Corinthiaci Gr. κεγχρεὼν, milium.

Κέγχρος, ου, ὁ, milium. dat. plural. Ionic. κέγχροισι. item ſerpentis genus, Diofcor. l. 8. Dicitur etiam κογχρεὼν, a cenchrídium. Eſt item κέγχρος, ornamentum vellis, Athenæus. κεγχρώδης, ους, ὁ, ἡ, milio ſimilis. quia etiam κέγχρος eſt milium. plana eſt origo a κέγχω, aſpero. Milium album, ſeu luteum eſt cauſe aſperæ, & hirſutæ. aut a κέγχρον, ſiccum, & hinc optime, quia milium eſt ſiccifſimum.

Κεδαδόντι, a. 1. part. paſſ. a κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, diſpergo.

Κεδάω, pro σκεδάω, diſpergo.

Κεδνοπάτα, ων, τὰ, diuturni ex defluxione affectus, præſertim circa extendicem. Forte a κεδνὸς, quod dolore vitæ ſtatum habeatur. Th. κήδω, ſæpe, cura.

Κεδνὸς, ὴ, ὸν, reverendus, inclytus, curioſus, ſolicitus, probus, infignis, ſuperl. κεδνότατος. Th. κήδω. gloria.

Κέδρος, ου, ὁ, cedrus. quaſi a κεῖν, uro. Uritur enim ex ea pix celebris, quæ cedia.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis, κακῶν. Cedron. Hebr. opacus.

Κέδροος, ου, ὁ, virtis alba, quæ bryonia ſimilis nonnihil cedro, Diofc. l. 4.

Κέεται, Ion. pro κεῖται, jacet.

Κέεται, 3. ſing. præſ. ſub. a κέωμαι, κῆ, a κεῶμαι, inuſitato, pro κέωμαι, jaceo.

Κείαντες, 2ο 1. Ion. aſtri. pro κείαντες, diei volunt. ut & κειήσασα, pro κειρήσασα, aor. 1. part. med. a κείω, uro.

Κέεται, Ion. pro κεῖται, 3. plural. ind. præſ. κέαται Ion. pro κεῶνται, 3. plur. imperf. verbi κέωμαι, jaceo.

Κέθι, Dor. pro σὺ κεῖ.

Κεῖθεν, Jon. pro ἐκεῖθεν, illinc.

Κεῖθι, illic, & κεῖ, illuc, adverb. Th. ἐκεῖνος, ης, ὁ, ἡ, ille.

Κέϊμαι, σαι, ται, jaceo, cubo, decumbo, dirunr, dejectus ſum: poſitus ſum: pendeo: defideo, ſitus ſum. κεῖται κακὸν ἐν τοιχῶνι ἓ πωλεῖ, Italiam verſus navigantibus commode eſt ſita. Thucyd. collocor, Plato Rep. l. 2. fut. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, ου, ὁ, ἡ. præſ. part. κείμενος, η, ον. an a κεῖν, quaſi κεῖν ὠμαί. Hinc κειμήλιον, ου, τὸ, bonum immobile: item pretioſa ſupellex.

Κείμενος, η, ον, præſ. part. κείμαι, τὰ, plur. n. g. a κέωμαι, jaceo.

Κειμήλιον, ου, τὸ, ſupellex depoſita: munus, mooimentum. Homerus Odyſſ. β. per κειμήλια intelligit τὰ πλούτου ἐμπόδια. Quamquam ſignificat etiam quidquid reconditur: τοῦρανὸς vero eſt proventus, & ea, quæ moventur, hinc κτωμένων, locus, in quo res pretioſæ reconduntur. Th. κέωμαι, jaceo.

Κεῖνη, Poet. adverb. pro ἐκεῖ. illic.

Κεῖνος, contract. Ion. pro ἐκεῖνος, ille, io dat. plural. κείνοισι. Sic κείνῳ, pro κείνῳ, dat. ſing.

Κεῖνος, ὴ, ὸ, pro κενὸς, vacuus.

Κεῖνος, illi, pro ἐκεῖνος, dativ. ſingul. a κεῖνος, illic. κείνοι, Ionic. pro ἐκεῖνοι, illo modo, κατὰ τοῦτο τρόπον.

Κειρόμενος, detonſæ nom. pl. f. g. aor. 1. part. med. a κείρω, tondeo. ſ. κείρω. a. 1. τοῦτο.

Κειρὸς, ὄδος, Jerem. 48. verſ. 36. κόψει κειρὸδας, viros tonſos. Sed meliores editiones habent κοῖλ ἡδὰς.

Κείρω, tondo, præſ. imperat. act. κεῖρον, Dorice. pro κείρου, tondere, præſ. inf.

Κειρία, ας, ἡ, faſcia, cui mortuus involvitur faſcia ſepulchralis, Joann. 11. & Luc. 24.

Κείρω, tondeo, abſcindo, vaſto. Eurip. κείρει δένδρα μαχαίρᾳ, tonderi geminis ſocipibus. Item κείρω, depopulor, ſterno, devoro, ſcindo, trucido, Sophocl. præſ. part. κείρων tondens, toofor. fut. κερῶ. a. 1. τοῦτο. Hinc κειρὸς, ας, ἡ, tonſura. κειρίδες, ἰδες, ὁ, tonſor. κειρῶν, ῶν, τὸ, tonſtrina.

Κείς, Dor. pro ἐκεῖ.

Κείσθαι, præſ. inf. a κέωμαι, jaceo.

Κείσομαι, & κεισόμαι, Dorice. pro κείσομαι, f. 2. verbi κέωμαι, jaceo.

Κεῖσε, & κεῖσε, pro ἐκεῖσε, 3. ſing. imperf. κεῖτο, jacet, 3. ſing. præſ. ejuſdem verbi.

Κεῖα, jacere cupio, ex εἶα. unde κεῖσαι, jaceo.

Κεισάμενος, & in 1. plur. κεισάμενοι, f. 1. paſſ. a κεισάω, ῶ, ὁ, aor. 1. ind. paſſ. verbi χᾶω, concedo, capio, anxie ſollicitus ſum, fut. σω. aor. a. ἐχάεον, Poet. κεισάω, & Dorice. κεισάον, privavi. aor. 2. part. κεισάμενος. med. κεισάμενον. Alii dici volunt κεισάζεσθαι, pro κεισάζεσθαι, curabo, paulo poſt fut. verbi κείσομαι curo. Sunt qui per reduplicat. pro κεκείσομαι poſtium dicant, & correpta prima ſyllaba κεκείσομαι. a. 2. κάδον, verbo ſacio ex κάδω, a. 2. verbi χᾶω.

Κεισάμενος, exornatum, Dorice. pro κεκοσμημένος, perf. part. paſſ. a κᾶω, orno. ſ. σω.

Κείσασθαι, privari, aor. 2. Ion. pro ἐχάσθαι, Sic κεισάζεσθαι, pro κεισάζεσθαι, 3. pl. Ion. a. 2. med. verbi χᾶω, recedo.

Κεκάδηκα, perf. act. verbi κᾶδέω, colloco.

Κεκαλιμμένος, tectus ſum, perf. paſſ. ind. κεκαλιμμένος, η, ον, perf. part. verbi καλύπτω, operio, tego.

Κεκμαμένος, pro ἐκμεμηκὼς, laboravi, a. 2. ind. act. verbi κάμνω, laboro.

Κεκόμηκα, laboravi, per redupl. pro κάμω, a. 2. ſub. act. verbi κάμνω. fut. μαι. χάμνω. a. 2. ἔκμηκον.

Κεκοφόδηκα, perf. inf. paſſ. a κόφω tondeo.

Κέκραγμα, perfectum act. κέκραγον, Ionice. pro κεκράγασα, 3. ſing. pluſq. perf. a κράω. f. σω. perf. paſſ. κέκραμαι.

Κεκυμμένων, genit. pl. perf. part. paſſ. verbi κεύθω, veterum indocte fut. εὔσω. Th. κεῦθος, ους, τὸ, ſopor profundus.

Κεκεύθει, perf. inf. paſſ. a κεύθω, orno. ſ. σω. perf. paſſ. κέκασμαι.

Κεκεύθοντι, a. 1. in κεκεύθοσι.

Κεκευθόντι, perf. inf. paſſiv. verbi κεύθω, uro. f. κεύσω, præt. κέκευκα. a. 2. ἔκευθον.

Κεκμαμένος, dat. ſing. perf. part. paſſ. εἰμένη verbi.

Κεκοφόδης, ους, ὁ, qui exſpiravit, Jon. pro κεκμηκὼς, perf. part. act. q. a κάρτω, Them. κάντω, ſpiro. fut. ὦ, ſ. κεκάρτω.

Κεκόφαλος, ου, ὁ, perf. med. Sic κεκόφθαι, occultabat, 3. ſing. pluſq. perf. med. Jon. verbi κάδω, occulto. ſ. σω. perf. κέκδαμαι. Sunt qui κεκόφθαι, a. 2. eſſe velint pro κεκόφθαι, Jonice redupliicat.

Κέκτε, accendi, p. m. verbi κάω, uto. ſ. κεύσω. a. 2. ἔκευον.

Κεκόφονται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κορύσσω, præd. ſ. fut. ξω. p. κε. Th. κάρυξ, υκος, ὁ, præco.

Κεκυκιωκμένον πλῆθος, facinus cum periculo, perf. part. paſſ. a κεκυκιόω, perlicitor.

Κεκλήθασι, morti ſunt, Jon. pro κεκλήκασι, 3. plur. perf. paſſ. verbi καλέω, moveo. ſ. σω. p. κεκίνημαι.

Κεκλαδῆσι, Poetica reduplicat. pro κλαδῆσι. f. 1. verbi κλάζω. clamo. aor. 2. p. ἐκλάγην. p. m. κέκλαγμαι.

Κεκλεισμένοις, furto ſum fublarus, pro κέκλεισμαι, verbi κλέπτω, furor.

Κεκλιμένον, ſtamina affert pro κεκλιμένοις, genitiplur. perf. part. paſſiv. verbi κλίνω, frango.

Κέκλωρο, fractus erat, Jon. pro ἐκλάσθη, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſdem.

Κεκλωστέται, flebitur, imperſonaliter, paulo poſt ſ. a κλαίω, fleo.

Κεκλωμένοις, η, ὁ, clauſus, pro κεκλεισμένοις, perf. part. paſſ. verbi κλείω, claudo. fut. σω. p. κε. perf. paſſiv. κέκλεικαμαι. & κέκλωσμαι, Mollius tamen a κλάω, celebro, fumare: unde & κλωτὸς, incivitus, ſolemnis, liuid. a.

Κεκλωσμένον, furto ablatum, perf. part. paſſ. a κλέπτω, furor. ſ. σω.

Κέκλωσο, Jon. pro κλάω, præſ. imperat. verbi κέκλωσμαι, idem ac κέκλωσμαι, hortor.

Κεκλώστεται, & κεκλώσῃ, Jon. pro κλαύσεται, & κλαύσῃσαι, quorum illud 3. plural. perf. paſſ. hoc pluſq. perf. verbi κλαίω, voco. perf. κέκλαυμαι.

Κέκλυγον, clanxi, p. m. verbi κλάζω, clango. ſ. χω. a. 2. κλαγγὸν. hinc κεκλαγγὸς, perf. part. med.

Κεκλαγγότες, clamantes, ſunt qui velint Æolice poni pro κεκλαγότες, nom. plur. part. p. m. verbi κλάζω, clamo. Alii vero ſtatuunt eſſe præſ. part. act. verbi κεκλάγω, facti a κλαγὼ, præt. med. verbi κλάγομαι vel κλάζω.

Κεκλάγων, clango, tremo, reſono, ex præt. med. κέκλαγα, verbi κλάζω, clamo. Sed κεκλαγὼς, vociferans, præt. med. part. vide κέκλαγα.

Κέκληκα, vocavi, perf. act. κεκλημένος, perf. part. act. κεκλημένος, perf. paſſ. hinc κεκλημένος, η, ον. perf. part. paſſ. a κάλω, voco.

Κεκλήδονα, perf. act. verbi κλήδω, a κλάω, voco. Κεκλιγότα, paulo poſt fut. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Κεκλίκατον, inclinati ſunt. Ion. pro κεκλίκασι, 3. plur. perf. act. verbi κλίνω, inclino. Sic κεκλίκατο, Ionice, pro ἐκέκλιντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi. Sunt qui velint, κεκλίκατον per ſyllogen dici pro κεκλίκατον, inclinati ſunt, idque ſine pro κέκλιντον. 3. plur. perf. paſſ. verbi κλίνω, clando. Sic & κεκλίμενος, pro κεκλιμένος, perf. part.

Κεκλιμένος, perf. part. paſſ. f. g. a κλίνω, inclino.

Κέκλυμμαι, idem ac κέκλυσμαι, horror. inde κεκλύμενος. præſ. part.

Κέκλυτο, furatus fum, Att. pro κέκλεπται, perf. 2ο. vide κλέπτω, furor. fut. ψω. perf. paſſ. κέκλεμμαι. p. m. κεκλόμην.

Κεκλυτὸς, Doric. vel Poet. pro κλυτὸς, audi, præſ. imperat. a κλάω, hoc κλύω, audio. Sunt qui veliot perf. imperat. eſſe pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένοι, η, ὁ, colluti, oblitus, perf. part. paſſ. a κλύζω, eluo.

Κέκλυτο, audite. Poet. redupliicat. pro κλύτε, 2. plur. præſ. imperat. κλύθι, verbi κλύω, hoc κλάω, audio.

Κέκλωμμαι, fato deſtinatus ſum, perf. paſſ. verbi κλώθω, neo. ſ. σω.

Κεκμαμένος, Dor. pro κεκμηκὼς, defeſſus, perf. part. act. verbi κάμνω, laboro, ægroto. ſ. κάμω. p. πεκμηκα. a. 2. ἔκμαμον.

Κέκμηκεν, defeci, feſſus ſum, perf. act. a κάμνω, laboro. vide κεκμαμένος.

Κεκνισμένος, ornatus gratia pro κεκοσμημένος, dat. ſing. Jon. perf. part. κεκνισμένῳ, & ſubſtato κ. Ionice. κεκνισμένῃ, ὅτου, ὁ, verbi κάμνω, laboro.

Κεκοσμημένος, ornatus ſum, perf. paſſ. verbi κόσμω, idem ac κόπω, ſcindo.

Κεκοπέμενος, η, ον, dealbatus, perf. part. paſſ. a κονάω, dealbo. f. σω, a κονίη, ας, ἡ, calx. Th. κόνις, ιος, ἡ, pulvis.

Κεκονημένος, ὁ pulveuleutus, Att. pro κεκονισμένος, perf. part. paſſ. a κονίζω, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.

Κεκονημένος, ὁ, per ſyncop. pro κεκονισμένος, quod vide. vel κεκονημένος.

Κεκόπτεται, ας, ε, perf. verbi κόπτω, quieſco.

Κεκόπτικα, ας, ε, perf. act. verbi κοπτω, laboro. fut. ψω. Thema κόπτω, ſcindo.

Κεκόπτω, σται, ὁ, perf. part. med. verbi κόπτω, rundo, ſcindo. ſ. ψω. p. κεκόπτομαι.

Κεκορυθμένος, η, ὁ, perf. part. paſſ. a κορύσσω, ſatio. f. ξω. p. κεκόρυθμαι.

Κεκορυθμένος, ὁ, fatiatus, perf. part. paſſ. a κορέω, ſatio. f. ἡσω. & ἔσω. p. κεκόρημαι.

Κεκορυσμένος, pro κεκορυθμένος, perf. part. act. ejuſdem verbi.

Κεκορυθμένος, η, ὁ, galea armatus, per ſyncopen pro κεκορυθμένος. verbi κορύσσω. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, armo.

Κεκορυσσένος, ornatus, Ion. pro κεκορυθμένος, perf. part. κεκορύσσομαι, f. σω. p. κεκόρυσμαι. Th. κόρυς, υθος, ἡ, ſimultas, ira vetus.

Κε-

Κελεβάω, festinum esse, perf. inf. pass. a κέντω scindo. Suf. -ω. perf. pass. κέκεμμαι.

Κεκράνου, absoluti fuerant. Poet. & Ion. pro ἐκέκρατο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi κράτω, efficio. Suf. -ω. p. κέκρημαι. perf. paſſ. κέκραμμαι.

Κέκραγα, ας, ε, clamavi, perf. med. verbi κράζω, 1. ſg. clamo.

Κεκραγον, clamo, quod formant a κέκραγα, p. m. verbi κράζω, clamo.

Κέκραμαι, miſcui; per ſyncopen pro κεκίρναμαι, perf. act. verbi κίρνημι, miſceo. Suf. κίρνημι, per ſyncopen κρῶ. perf. paſſ. κέκραμμαι. 2. pl. perf. paſſ. κεκράμμασσι. 2. s. part. κρατεῖς.

Κεκραξάμενος, mox clamabo, paulo poſt fut. verbi κράζω clamo. Suf. ξω. p. m. κέκραγα.

Κεκράσσασι, Ionic. pro κεκραγώσασι σφί, 3. plur. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Κέκραχθι, clamato, per ſyncopen pro κεκράγεθι, imperat. verbi κεκράγω. Iden eſt κράζω, clamo. Alii pro κέκραγε dici volunt.

Κέκρημαι, pro κέκραμαι, prat. med. verbi κράζω clamo.

Κέκτημαι, Ion. pro ἐκέκτημαι, 3. ſingul. pluſq. perf. verbi κτάομαι, miſceo. Fut. κτήσω & per ſyncopen κτῶμαι. p. κέκτημαι.

Κεκυγήσεις, ineerre loquentes, nom. plur. perf. part. med. a κράζω, ſtridor. Suf. -ω. p. m. κέκραγα.

Κεκερμένον, diverſam, acc. ſing. perf. part. paſſ. a κείρω, feceruo.

Κεκρίσθαι, judicatum eſſ', 3. ſing. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Κεκροπαλίσθη, Dor. pro κεκροπάλιστο, perf. paſſ. verbi κρούω, pulſo. Fut. κρόσω. Th. κρότω, ῳ, ε, pulſus.

Κέκρυβε, ον Θ. ε, impoſtor, aut fimia, Heſiod. Et per metatheſin eſt a κύρβεσ.

Κέκρυπται, prat. med. verbi κρύπτω, occulto. fut. -ψω. prat. κέκρυμμα, aor. 2. κρύβον.

Κεκρυμμένοσ, ε, ον, occultus, perf. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Κεκρυφάλοις, ε, ὁ, reticulum, quo mulieres crines compleſtuntur, vitta, flammeum. Efficitur κεκρύφαλοσ ex κρύπτω, & κεφάλη. Heſych. item ſecundus venter in coraigeris; Ariſtot. de partibus anim. l. 2. c. 13. κεκρύφαλοσ patter eſt vocabulum a venatoribus uſurpatum, quo ſinuoſum illum plagarum contextum ſignificant, in quem ſe infinuant animalia eauſa ea inſectantibus, & urgentibus. Xenoph.

Κεκρύφασιν, latent, Jon. pro κεκρυμμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κέκυκται, poſſedi, perf. paſſ. κεκτῆσθαι, perf. inf. κεκτημένοσ, perf. part. paſſ. a κτάομαι, acquiro. Suf. -ω. p. κέκτημαι.

Κεκυφώσεσ, id eſt, κύφασι, dominas, ut qui poſſideat ſecrium, perf. part. paſſ. a κτάομαι, p. ſtudeo.

Κεκυφῶσι, vide in κέκτημαι.

Κελάδων, Jon. & Poet. redupl. pro κλάδων, 2. pl. a. 2. ſub. verbi κλάδω, oculto. ſ. ἄκουσ.

Κελαδέω, Poet. pro ὑμνέω, celebrare, carminibus cantare. Thema κέλαδοσ, clamor. κελαδέω, idem ac τὸ κελαδῶ, Att.

Κελαδεινόσ, ὴ, ὸν, obſtrepens, clamoſus, tumultuoſus. Hinc κελαδεινὸσ, Dor. pro κελαδινόσ.

Κελαδεῖσθαι, ε, ὁ, canorus, clarus, Poet. pro κλεινὸσ. Hinc κελαδεινὸσ, Dor. pro κελαδινόσ.

Κελαδέσσαι, gen. Jon. pro κελαδῆσαι, 3. ſingul. ſtrepitus, clamor.

Κελαδεινὸσ, reſonans, Dor. pro κελαδινόσ, 3. plur. praſ. act. vide κελαδεινόσ.

Κελαδεννὸσ, ἐσσῆσ, ε, decantatrix, celebratrix. Th. κελαδέω, clamor.

Κέλαδοσ, ε, ὁ, ſtrepitus, tumultus, clamor, quaſi a κελάδω, vel κέλω ἄδω, valde, vel abunde horror, quod non ſit ſine ſtrepitu quodam. Hinc κελαδῆσ, ſtrepo.

Κελάδων, ουσα, ὁ, ἡ, Poet. idem ac κελαδῶν praſ. part. a κελαδῶ, ſtrepo. Th. κέλαδοσ, ε, ὁ, ſtrepitus.

Κελαινεφέσ, ἐος, ὁ, ἡ, qui nigram, ac funeſtam haſtam habet, Epitheton Martis, qui propter cædes, quas facit homines atratos incedere cogit. Ex κελαινὸσ, niger: idem ac μέλασ, & ὀφρύη, ος, ὁ, haſta.

Κελαινεφήϊ, nubium obſtrepens, dat. ſing. a κελαινεφής, ἐος, ὁ, ἡ, & τὸ κελαινεφέσ. ex κελαινὸσ, niger.

Κελαινεφής, ἐος, ὁ, ἡ, vide κελαινεφέϊ.

Κελαινὸσ, niger, dat. ſing. f. g. a κελαινὸσ, ὴ, ὸν. q. d. μελανὸσ, ὴ, ὸν. vel a κλάδω, niger. Th. μέλασ, niger.

Κελαινοῦ, ανθ Θ, ὁ, qui nigrum vultum, vel corpus habet, vel formidabilem aſpectum. Ex κελαινὸσ, feu μέλασ, niger, & ὠὴ, vultus. κελαινώπησ ἔφυσε, niger animus, occultus, & ſubdolus, Sophocl.

Κελαιτίζει, cum ſtrepitu fluo. ſut. σω. p. κε-. Hinc κελαιτίζει, ιεσ, ὁ, murmur, ſtrepitus.

Κελαιτίζουσι, Dor. pro κελαιτίζωσι murmurare. a κελαιτίζω, cum ſtrepitu fluo.

Κέλαιναι, inbes, Jon. pro κλῆθι, 2. ſingul. praſ. κέλομαι, hortor. ſ. κελεύομαι.

Κελλίδι, ες, ὁ, & Dor. κελλίδα. poculum an a χέω χοεῖδω, id eſt libamen fundere? aut quod initio a cortice fierer, qui κέλυφοσ.

Κέλλοδον, jubete. 2. plur. praſ. imperat. verbi κέλομαι.

Κελλοὶ, ὁ, ἁ avis pernicioſſima, galgulus. Ariſtot. l. 9. Anim.

Κέλλοσ, ε, ὁ, Dor. κέλλοσ, vim, per metaphaſ. Th. κέλλοσθαι, ε, ὁ, via, Poet.

Κέλλοσ, ε, ὁ, ἡ, via. in plur. τὰ κέλλοσθα, viagra κέλλοσθα, vix humidæ, Hom. κέλλοσθοσ, ε, ὁ, ἡ, ſtrepitus.

Κέλλε, pro κέλλου, jube, praſ. imperat. act. vel 3. ſing. imperf. Jon. verbi κελλόω, jubeo.

Κέλλεσι, 3. ſingul. p. i. activ. verbi ejuſdem.

Κέλλεσσι, ουσι, σὶ, celeriſſimi, clamor horrorius naturarum. Ex κέλλω, pro κέλομαι, Dei mandatum, Enrip.

Κελλεσμοσύνη, ες, ὁ, mandatum, præceptum, Herodot. Thema κέλλω, jubeo. ſ. κέλομαι.

Κελλέτιδεσ, Poet. pro κελλέτισι, idem ac κελλόω, jubeo.

Κελλόω, jubeo, hortor ſ. precor. κελλόω τοὶ θεὸσ, precor te Deus, Plato, in Alcibiad. 2. ſ. ἄνω. perf. κεκέλλοκα. a. 2. ἐκέλλομον.

Κέλης, ητοσ, ὁ equus deſultorius. hinc κελητὸσ, tali equo vehor. Eſt & navis minoris genus, celocem vocant. Plin. videtur κέλητασ uſurpaſſe pro ſtatuis equeſtribus l. 34. c. 5. Apud Comicos κέλησ ſignificat etiam mulieris pudenda. Vide Euſtathium Odyſſ. 8.

Κελήσσεν, Jon. pro κελεύσεν, 3. ſingul. a. 1. med. verbi κελεύω, jubeo. Fut. ἐσ κέλω, jubeo.

Κελόσομαι, ης, ται, fut. 2. med. verbi κέλομαι, feu κέλω, jubeo, hortor.

Κέλω, appello, pervenio ad portum, ſ. κέλομαι, ſ. κέλλω, ut quidam volunt pro ἴκνουμαι. ſic in a. 1. inf. Ἀεολ. κέλσσαι, pro κέλσαι. q. a κίω, eo.

Κελσίπλοσ, hortator, præſ. opt. κελσίπλοι, imperf. Jon. κελσίπλοσ, a κέλομαι, hortor.

Κέλσσαι, pro κέλσαι, 3. plur. imperf. a κέλομαι, hortor, jubeo.

Κελσὶ, niger. q. a κέω, uro. aliter a μέλαι.

Κέλυφοσ, appellido, vel a κέλλω, jubeo. ſ. κέλλω.

Κελύφου, τοῦ, nom. plur. a κέλυφοσ, ους, τὸ, putamen, cortex, tela. caliculus: cruſta: ſcaphula in Epigr. a κελύπτω, tego, quia tegit lignum arboris.

Κέλω, feu κέλομαι, jubeo, hortor, q. a κελῶ, voco. Hinc κελῶν, jubeo. κέλλομαι, ουσι, vi cohortor adhortatrius naturarum, mandatum.

Κέμαι, κέσο, ται, hinc ἐκείμην, ἔσο, ἔτο, ſum, τὸ κειμήλιον, a dormiendo. quod adhuc in ſpelunea dormitat.

Κεμβάλαι, ες, ὁ, ἡ, ineurva fecutis ad naves fabricandas, quaſi a κάμπτω, flecto.

Κεμπτοῖσι, ους, ὁ, ἡ, vana glorians. κενὸσ, vacuus, & κεκῶν, glorior.

Κενάλου, Poet. pro κενὸν, acc. ſing. f. g. a κενὸσ, vacuus.

Κενεὸσ, Poet. & Dorice. idem ac κενὸσ, inanis. κενεὰ νενὸ, inania ſpirare: id eſt, inanem, & gloria vacuam vitam degere.

Κενεόφρων, dat. ſing. a κενεόφρωνσ, ονοσ, ὁ, ſtultus. a κενὸσ, inanis, & φρὴν, mens.

Κένευσε, acc. ſingul. a κένευσ. ευσ, ὁ, ventus. Th. κενὸσ, vacuus, inanis.

Κενεώτερον, vanius, vanitas. comparat. a κενὸσ, vacuus, lanis.

Κενεωφρία, ας, ὁ, ἡ, vana, inanis gloria. Hinc κενεόφρων, ονοσ, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. ex κενὸσ, inanis, & φρὴν, mens, & φρονῶ, gloria. Th. ἐσθλὸσ, videor.

Κενὸσ, ὴ, ὸν, vacuus, inanis, levis. quaſi ab ἐείνω, vacuo, inanio. Nam & alias κ ὁποῖε præponitur, ut in κρατερὸσ, κέλοσ. Hinc κενὸν, vacuo, exinanio. κενόνσε, ἡ, vanitas. Sic οἱ κενοὶ, cruſtra, in vanum.

κενοσοφία, ας, ἡ, vana & inanis ſapientia.

Κενόσοφοσ, ὁ, ἡ, in vanis ſapiens.

Κενοσπουδία, nobis inanibus intentus ſum.

Κενοσπουδίᾳ, ας, ὁ, ἡ, inane ſtudium.

Κενοσπουδεῖ, ῳ, ὁ, ἡ, rebus vanis ſtudens.

Κενοτάφιον, ου, ὁ, ſine, tumulum inane aggero. Ex κ. & τάφοσ.

Κενοτεχνῶν, ῶν, τὸ, inane ſepulcrum, ſimulacrum, imago.

Κενοτεχνῶν, qui uſus eſt honore ſepulcri commentitii, tituſum ſine oſſibus habentis.

Κενόσεις, ιοσ, ὁ, ἡ, vanitas.

Κενοφωνία, ας, ἡ, inanium rerum ſtudium.

Κενοφρονεῖν, ῶ, ἡ, vana mens, inanis opinio.

Κεκράσσασι, σσιν, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, Poet. vana cogitans, κενὸσ φρονῶν, qui vana ſapit. Th. φρὴν, ἡ, mens.

Κενοφωνία, ας, ὁ, ἡ, clamor de rebus inanibus, vocum inanitas. Nat. in Orat. a κενὸσ, vacuus, & φωνὴ, ἡ, ἡ, vox.

Κενόω, ῶ, exinanio. ſ. κενὸσ. a. 2. ἐκένωσα. perf. paſſ. κεκένωμαι. aor. 1. paſſ. ἐκενώθην, θῆσ, θη. a. 2. ſub. paſſ. κενώθω, σῦ, θ. Th. κενὸσ, inanis, levis.

Κένσαι, ſtimula, per ſyncopen pro κέντσαι, a. 1. imperat. med. verbi κέντω. Sic & κέντε, ſtimulate, eodem modo pro κέντσασθε, a. 1. mid. aſch. Sunt qui velint pro κέντσαι poni, a. 1. imperat. med. a κεντῶ, idem ac κέντω, Aliii. a κέντω formant. fut. κέντσω. a. 1. κεντσάμην idem ac κέντησα, pungo, ſtimulo.

Κέντσαι, Dor. & Jon. pro ἐκέντησε, pupugit. Th. κέντω, pungo. ſ. ἄνω.

Κέντσαι, ου, Centauri. ex κέντω, pungo, & σαύρη, Latine tauri.

Κέντω, pungo, ſtimulo. ſ. ἄνω. p. κεκέντηκα. a. 2. ἔκνν, ſindo, & ἔκτα, intus. Dicitur & κεντῶ. Hinc κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus. κέντρον ἔχειν, ſtimulum habere, verſificatio.

Κέντρων, ωνοσ, ὁ, ſtimulatores. a κέντω, pungo, & σαύρη, percuſſor, ſtimulator. Th. κέντω, pungo.

Κεντρωτὸσ, acc. plur. a κεντρωτὸσ, ὴ, ὸν, ſtimulis agitatus ex κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus, & κέντω, pungo, & ἄκω, cedo.

Κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus, calcar. a κέντω, ſec κεντῶ, pungo.

Κεντυρίων, ωνοσ, ὁ, centuio, vox origine Latina. centrum dicta.

Κεντῶν, pungens, præſ. part. act. a κεντῶ, pungo.

Κέοντασ, jacent, Jon. pro vel Poet. pro κέωνται, 3. plur. præſ. Sic κέοντο, Jon. pro κέωντο, 3. plural. imperf. Sic κέοντο, 3. ſing. opt. a κείμαι, pro κέωμαι, jaceo.

Κέπφοι, ων, ὁ, ἡ, avedam marina leviſſima, ſalum, & ἐπέω, levis. κεπφῶν, ῶνοσ, ὁ, ſtolidus. q. a κέπφοσ, levis. κεπφῶν, elevo, decipio.

Κεράασι, cornibus, dat. plur. Jon. ἀπὸ τοῦ κέρασ, ατοσ, cornu.

Κεραὸσ, ὴ, ὸν, a cornu: antenna. Item virgula inflexa: tum apex, punctulum ſupra literas. κεραὸν etiam ſunt apices eminentes in aliqua re, ut trabes e muro ſuſpenſæ. Themiſtius, cornutus.

Κεραΐζομεν, ſcindebant 2. dual. imperf. Jon. a κεράϊζω, cornibus diſſipo. Th. κέρασ, ατοσ, τὸ, cornu.

Κεραΐζω, miſce, præſ. imperat. verbi κεράω, idem ac κερνάω, miſceo. ſ. κεράσαι.

Κεραιὰν, dat. ſingul. a κεραιὰσ, ἡ, figulus.

Κεραιὰσ, ὁ, ἡ, ſubintell. τέχνη, ης, ἡ, ſtatuaria, figulina: doliaria, ſcutaria, crater lapideus: quaſi a κέω, uro, & ἴρα, terra. Vas enim terreum, ſive fictile in furno coquitur, & quaſi uritur. lingua Cypriotum cacea, Heſych. Hinc κεραμεὺσ, ε, ὁ, vas ex fictile ex κεραιὰσ, ἡ, tegula. κεραμεὺσ, ἑοῦ, ὁ, figulus. κεραμεὺσ, ἑα, ὁ, figuli officina. κεραμεῦσι, ſingo.

Κέραμοσ, dat. ſingul. a κέραμοσ, tegula.

Κεραμὸσ, ὁ, ſeu κεραμὸσ, ὁ, ἡ, ſubintell. ὑδρία, ας, ἡ, ſuſcetus, ſeu κεραμὸσ, ὁ, ἡ, ſubintell. τέχνη, ης

Κέρασος, ὁ, ἡ, Cerasus arbor. A Cerasunte ne-
be. τὸ κέρασον, fructus cerasi. Forte a κάρ,
καρός, cor, quod cerasi fructus cordis figuram
& colore in pomatiis nobilis vitalium: quæ
Anglice dicuntur *Heartscherries*.

Κυάνεω, miscebo, & per syncopen κέασω, ſ. τὸ
aor. verbi κυάνεω, miſceo.

Κυανοῦν, ὁ, τὸ, ſilqua. ὁ κέρας, cornu, quia
eſt corniculata. Sic κεράτιν, ου, τὸ, ſiliqua,
ſeu folliculi fabarum.

Κυανωπεῖον, Att. pro κυανοπώπειον, ὁ. pl. fut. ι.
act. verbi κυανόω, cornu peto. A κέρας,
cornu.

Κεραῦνος, gen. pl. a κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεραυνοβλήτης, ου, ὁ, fulmine ictus. ὁ κεραυνὸς,
ῦ, ὁ, fulmen, & βλητὸς, attonitus, quod a
βάλλω, jacio.

Κεραυνὸς, ῦ, ὁ, fulmen. q. a κέρας, ſcindere,
ᾦ κάω, accendo, uno quia ſcindit, & uritur:
nec eſt fulmen ſine fulgore. hinc κεραυνόω,
fulmino. κεραυνόβροντος, ου, ὁ, fulmine gau-
dens.

Κεραυνοβρόντης, gen. fing. a. ι. part. paſſ. verbi
κεραυνόω, fulmine percutio. Τὸ, κεραυνοὶ, ful-
men.

Κέρβερος, ου, ὁ, Cerberus.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio. praſ. part. κερδαί-
νων, ουσα, ον, ὁ, ἡ, κερδαίνουσα. part.
μεσόπαϑ. a. 2. τὸ, κερδάνασϑαι. aor. 2. ind. paſſ. ἐκερδάνϑην, ης, ε. ſ.
2. paſſ. κερδάνϑησομαι. ſ. ι. ſub. paſſ. κερδάνϑεί-
μην, ης, ε, στον, ν. Per. p. 1. Τὸ, κέκερδα, ας, ε
τὸ, lucrum, ſtipendium.

Κερδαλέη, ης, ἡ, vulpina pellis. Sed. κερδαλέος,
α, ὁ, lucroſus, utilis. Them. κέρδος, ους, τὸ,
lucrum.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ, vulpina mente praditus.
quod a κερδαλέος, α, ὁ, aſtutus. Τὸ, κέρδος,
ους, τὸ, aſtutia. Vel a κέρδων, ωνος, ὁ, vulpes
& λόφος, leo, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Κερδαλόεις, ης, ὁ, quaſi noſtrus, aſtutus, cautus.
a κερδαλέος, α, ὁ, lucroſus. Τὸ, κέρδος, ους,
τὸ, lucrum.

Κερδήμων, ονος, ὁ, pro κερδαλόφρων, quaſtum ſe-
cientes. ι. plur. fut. verbi κερδάνω, lucror.
fut. κερδανῶ. a κέρδος, ους, τὸ, lucrum.

Κερδίμορος, ὁ, mercator felix.

Κερδῶν. vide κερδάνω.

Κερδῶσαι, a. 2. inf. aor. κερδήσω, ας. Sing. ſ. ι.
med. verbi κερδάνω, lucror.

Κερδοσύνη, lucroſus.

Κέρδων, ονος, utilius, & in m. g. κερδίων, ονος,
ὁ, ἡ, quaſtuoſus, utilis, utilior. ſuperlat.
κέρδιστος, utiliſſimus. Thema κέρδος, ους, lu-
crum.

Κέρδος, ους, τὸ, lucrum. q. κῆρ ἔδω, cor obli-
dat: unde, ſtipendium: proventus: aſtutia
vulpina, aſtus. Hinc κερδαλέος, α, ὁ, lucroſus,
quaſtuoſus. κερδαίνω, lucror, quaſtum facio.
κερδαλέη, ης, ἡ, ὁ, turpi lucro deditus.
Κέρδων, ονος, ὁ, vulpes. a κέρδος, ους, τὸ, aſtu-
tia, lucrum.

Κέρη, Jonic. pro κέρας, cornua. Sic κέρεα,
Jonic. pro κέρας, genit. a κέρας, cornu.

Κερθὼ, ους, ἡ, & ὁ, part. paſſ. a κείρω,
tondeo. ſ. κερῶ. a. ι. ϑέρμαι.

Κερκαλὶς, ἴδος, ἡ, nomen mulieris.

Κερκὶς, ἴδος, ἡ, radius texturæ, peſten; vel
tela; pannus radio textus q. Ἔστία, & querca
textura. Homeri Interp. os brachii, & tibiæ:
qui radius dicitur cuneus theatri, Poll. pi-
ſtillum, Galen. pinus cacumen, at populi ar-
boris. Heſych. item genus avis.

Κερκιδίσκος, ſimia caudata, ὑπόϑεσις κέρκου ἡ
χοῦ, cluna ſimia, a clunibus tritis ſic dicta.

Κέρκος, ου, ὁ, cauda: item membrum virile.
Hinc κερκοῦν, ουσα, ὁ, caudatus; item aſtutus.

Κερκοπίθηκος, ὁ, Cercopithecus.

Κέρκωπες, α, ὁ, genus navigii brevioris, navi-
gium aduarium. q. d. caudata navis.

Κέρνα, idem ac κέρνω, peſſo, tundo, pulſo.

Κέρνοβος, ὁ, facia caudatus, verſutus. Item fi-
miarum genus. Κέρνοβοι enim improbos ho-
mines ſuiſſe ajunt. Th. κέρκος, cauda.

Κέρνος, ου, τὸ, ſegmentum uris, cauſtulum. a
κέρνω, feco. inde κερνοφόρτης, ου, ὁ, numula-
rius, collybiſta.

Κέρνω, vas Κέλτιϲ, multos cotyliſcos in ſe con-
tinens, quos dii de ſtellis ſibi comme genus
impiebant, & ex religionis avite ritibus ad
ſacra deferebant; quos ob id cernophoros vo-
cabant. Ergo κέρνος dici potuit a κερνύπτω,
quod varia in eo miſcerentur.

Κερνῦσι, ἴδος, ἡ, cornigera. ὁ κέρνος ὄρνεον.

Κέρνυπτον, miſcebant, Jon. & Poetic. pro κερ-
νῶσιν, 3. pl. imperf. verbi κερνάω, ſeu κερνήσω,
miſceo. ſ. κερνέω.

Κέρνω, totondiſſe, a κείρω, inf. Æol. a κείρω,
tondeo. fut. κερῶ, & Æolic. κέρσω. a. ι. ſ.
κερῶ, & Æol. κέρσω. perf. κέκορηκα.

Κέρος, ὁ, ſing. a. 2. Jon. pro ἔκερος, totondit,
a κείρω, tondeo.

Κέρπαμ, τὸ, convitia, nom. plur. a. ἡ κέρ-
παμαι, mordax, cavillatorius. Hinc κερπαλέος,
convitior. ex κέρπω, tondeo. vel potius a κέ-
ρας, cor, & κέρπω, ſcindo. p. m. κέρπαμ.

Κερπαλέοιϲι, dat. plural. Jon. a κερπαλεος, cor
ſcindens maledicentia. ab iiſdem themaribus.

Κέρσαϲϲε, ὁ, Jon. milium. vide κέρχνος.

Κερχνὸς, ὁ, ἡ, durus, aſper. q. ἡ κέρκος, &
ſaſpero.

Κέρχω, exaſpero. κέρχνη, ης, ὁ, aſperitas gutture; item milium. κέρχνη, ης, ὁ, puls e milio.

Κερῶ, tondeo. fut. verbi κείρω, tondeo. unde
inf. Poet. κερῆσαι, pro κερεῖν. vide κείρεω.

Κέσκινον, Jon. & Poet. pro ἴσκινον, ου, ὁ, ſing. im-
perf. a κίσκεμαι, pro κίσκομαι, jaceo.

Κεστὸς, ὁ, ἡ, acu pictus. a κεντέω, pungo.

Κέστη, ας, ἡ, eſt genus teli militaris, fuſile.
quaſi a κέω, uro. Sunt qui exponant mali-
leum. Et tum q. a κέω, fundo. Mallei anim
opera, & inſtrumento ligna.

Κεστρίδες, ἡ, mugil; quod teli modo intret adul-
teros. q. a κέντρα, Juvenal. Satyr. x.

Κέστρον, τὸ, herba quadam, betonica. Item teli
genus: unde κεστροφόρος, ceſtrophoradona.
Liv. l. 2. Dec. 5.

Κεστρωτὸν, τὸ, lignum gravæ, acuminatum, ſine
ferro, & cuſpide. an a κέω, uro?

Κέσϑω, praſ. imperat. a κέσϑω, 3. ſingul. praſ.
a κέσϑω, occulto.

Κέσϑων, acc. plur. κέσϑοντ, dat. plur. a κέσϑος,
ους, τὸ, caverna profunda, penetrale. ab oc-
dendo themata.

Κέσϑει, 2. ſing. praſ. ſub. a κέσϑω, occulto.

Κέσϑμιον, latebris, dat. plur. a κέσϑμα, ατος,
τὸ, ejuſdem themata.

Κέσϑομεν, ὁ, ἡ, locus, qui occultet, latibulum, latebræ. hinc κέσϑω, occulto.

Κέσϑω, occulto, abſcondo. fut. ου. p. κεσϑήσω.
q. a κέω, jaceo. hinc κέσϑμιον, ου, ὁ, ſ. κέσ-
ϑμα, latibulum. κέσϑος, ους, τὸ, idem.

Κεσϑὼν, ὁ, ἡ, ὁ, ſing. part. pars libri;
item ſumma pecuniæ. Thema κεφαλὴ, caput.
κεφάλαιον, ὁ, ſummatim capto. Item caput
ſerio, vulnero. ſ. κόπτω. p. κεκεφαλαίωκα. a. τ.
κεφαλαίωσον. hinc κεφαλαίωμα, ατος, τὸ,
ſumma. ab eodem themata.

Κεφαλὴ, ἧς, ἡ, caput. genit. plur. Jon. κεφα-
λέων. dat. plur. κεφαλῆσι. q. κάω, quod co
ἀπὸ κόπτω καὶ ϕάω, lumina. five oculi. Eſt
enim caput quaſi corporis ſpecula, oculi ſpe-
culatores. Hinc κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, ca-
pitulum. κεφαλαιόω, ῶ, ὁ, ſummarius,
capitalis. κεφαλαιωτὴς, ὁ, ſummatim. κεφαλαιό-
ομαι, ſummatim attingo, in ſummas redigo.
ἀνακεφαλαίωσις, ſummatim repeto. ἀνακεφαλαιω-
τὴς, ὁ, ἡ, ſummaria repetitio. κεφαλαιω-
δὴς, ὁ, ἡ, ſummarius. κεφαλὴ, ἧς, ὁ, ἡ, ſine capite, ſine principio, imperfectus.
βαϑύκρανος, ὁ, ἡ, Bucephalus, equus Alexan-
dri Magni.

Κεφαλὴ, ἴδος, idem ac πλῆϑος, ατος, τὸ, volu-
men. ab eodem themata.

Κεφάλη, dativ. ſing. a Κέφαλος, ου, ὁ, nomen
viri.

Κεφάλη, ας, ἡ, perf. med. verbi χάζω, hio,
capax ſum. fut. χανοῦ. a. 2. χάσω.

Κεφαλήτην, Jon. diplaſiaſm. pro ἐκεφάλοντο, 3.
plur. a. ejuſdem verbi.

Κεφαλθέσϑαι, hiantem, capientem, accuſ. ſingul.
prat. med. Poet. pleonaſm. a κέχανδα, prat.
med. pro κέχηνα. Sic p. m. part. κεχανδὼς
pro κεχηνὼς, verbi χάζω, hio, capax ſum.

Κεφαλὸν, gallea ſum. prat. med. verbi χαίνω,
gaudeo. fut. χαρο. p. κέχαρμαι. a. 2. ἔχαρον.

Κεφαλπτικὸν, ὁ, ἡ, infeſtus, perf. part. paſſ. a
χαίνω, ſculpo. ſ. ἔω. p. κε-

Κεφάλτης, gavius ſum. perf. activ. a χαίνω,
gaudeo, intor. fut. χαρο. fit præſens χαίνω.
ſ. ἔσω. perf. paſſ. κεχαρμένος, intus. q. a
χαίνω.

Κεφαλτὴν, gavium, q. a χαίνω. ſ. ἔσω. p. κε-
χάρηϰα, fit part. κεχανὼς, & per crafin Jon.
κεχαηὼς, ότος, ὁ. refertur ad χάω.

Κεφαλτήτην, Jon. diplaſiaſm. pro χαίνω, fut.
ι. inf. act. verbi χαίνω, pro χανεῖν, gau-
deo.

Κεφάλτης, latatus erat, 3. ſing. pluſq. perf. Jon.
ab ἐκεφαλτήκειν, ει, σϑ, ν, verbi χαίνω, pro
χάσκω, latror.

Κεφαλτικὸν, ὁ, ἡ, perf. part. paſſivi. hinc κε-
χαρισμένος, charitiſima, ocear. ſing. a χαρίζο-
μαι, gratificor. fut. ἐσομαι. perf. paſſiv.
κεχάρισμαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Κεχαρίσϑαι, 2. ſing. perf. paſſ. vide κεχαρίσμαι.

Κεχαρίσϑαι, gavii fuiſſent, 3. plur. a. 2. opt.
med. Jonic. pro χάρεντο. Tum Poetæ etiam
perfecti augmentum aoriſtis ſecundis præcipue
tribuunt, & formant Jones 3. pl. a. 3. fing.
ante νι, vel σα a inſerentes. Eſtque a χάσκω,
gaudeo. ſ. aor. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ιχαρόμην.

Κεχαρισμένως, ſuſtinet, 3. pl. perf. paſſ. verbi
χαρίζομαι, ſtudium agito, jacio. fut. ἐσω,
perf. κεχαρισμένος. perf. paſſ. κεχαρίσμαι, ται, ν-
ται.

Κέχηνε, hiavi, prat. med. ind. hinc part. κε-
χηνὼς, verbi χάσκω, hiſco.

Κεχλάδει, prat. med. verbi χλάζω, ſibilo. a. 2.
ἐχλάδον.

Κεχλάδων, ὁ, ἡ, a. 2. part. act. a χλάζω,
ſibilo. fut. ἐσω. a. 2. ἔχλαδον, καὶ ἀναβάνων
σπορὴν κεχλάδοντ.

Κεχλάκνει, perf. act. ind. verbi χλάκνω, tepefa-
cio. ſ. κω.

Κεχλαὶ, ἡ, ſalicis abundans, perf. part. med.
verbi χλάω, luxui deditus ſum. Th. χλόη,
deliciis frango.

Κεχρημάτικεν, ὁ, ἡ, ιτατus, perf. part. vide κεχρη-
μάτιϰται.

Κεχρὶδίσσει, mox ſuccenſebis, Jon. pro κεχρὶδί-
σῃ, ς. hinc. pluſq. paſſ. fut. verbi χρὶδίω, ad
iram provoco, irrito.

Κεχρὶμένος, irritatus, perfectibit; 3. ſingul. paulo
poſt fut. verbi χρὶδίω, irafcor. ſ. ἴσω. p. κε-
χρὶδωϰα. perf. paſſ. κεχρὶδωμαι, σαι, ται. Th. χο-
λὸς, ου, ὁ, bilis.

Κεχρὶμένος, iratum eſſe, perf. inf. paſſ. ejuſ-
dem verbi.

Κεχρὶμενος, σα, τον, mutatus ſum, perf. ind.
paſſ. κεχρημάτιϰται, perf. part. ab oraculo præ-
dictus: egens. verbi χρήματα, ὠνέομαι. ſ. χρηνέ-
μαι, ιτον. Thema χράω, commodo.

Κεχρημάτισμένος, ου, ὁ, divinitus promiſſus,
perf. part. paſſ. a χρηματίζω, Dei nomina lo-
quor, divinitus admoneo. ſ. ἴσω. a. ι. p. κε-
χρημάτισμαι, σαι, ται, ν. nominatus fui. a. ι. inf. act.
χρηματίσαι. perf. paſſ. κεχρημάτισται, σται, νται.
a. ι. ind. paſſ. ἐχρηματίσϑην, ης, ε. a. ι. part.
χρηματισϑὲς, ἐντος, ὁ. Th. χρῆμα, ατος, τὸ,
res, negotium.

Κεχρὶντται, 3. ſing. paulo poſt fut. a χρίζω,
indigeo. ſ. σω. perf. paſſ. κεχρισται, σται. Th.
χρὶσις, indigentia.

Κεχρισμένος, perf. paſſiv. a χρίω, ungo. ſ. ἴσω.
p. κέχρικα.

Κεχρὶσϑαι, 2. ſing. præſens, conſul ſunt, 3. plur.
perf. paſſ. κέχρισται, Jon. pro κέχρισϑε, 3. plur.
pluſq. perf. paſſ. κεχρίμην, ο. effuſus, perf.
part. a χέω, vel χύω, fundo. Th. χύσις,
idem.

Κεχρὶσϑαι pro κεχρὶσϑαι, 3. ſing. pluſq. perf. paſ-
χρὶσται, 3. ſingul. perf. ejuſdem verbi.

Κεχρὶσϑαι, ceſſerant, Att. pro κεχρὶσϑαι, 3.
plur. pluſq. activi verbi χρὶσω, cedo, eo.
fut. ἴσω. p. κεχρὶϰα.

Κεχρὶσϑαι, ſajuncti ſunt, Jonic. pro κεχρισμέ-
μασι ἐσὶ, 3. plur. perf. paſſ. a κεχρίσμαι,
verbi χρὶσϑω, ſeparo. The χρὶσις, ſeorſum.

Κεχρισμένοι, ὁ, ἡ, ν, ſeparatus, diſtans, perf.
part. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Κεῖν, & per epenthelin κὴν, ſcindo, jacere cu-
pio, cubo. unde & κέκμαι, jaceo. Eſt &
κέω, uro.

K H.

Κῆ, Jon. pro νῦ, quo?

Κῆαν, accenduiſſe, a. 1. inf. act. ab a. 2. ἔκην,
verbi κάω, uro.

Κῆαν, ὁ, ἡ, ν, ſing. part. a. 1. act. a κάω,
accendo. ſ. ἔω. p. κέκηϰα. med. ejuſdem verbi.

Κῆδε, ὁ, ἡ, animal a ſimiarum genere.

Κῆδω, ut & κήδω, Dor. pro ϑ ἔδω, & ego.

Κῆδες, locus in Arabia deſerta, ubi Cedar iſ-
maelis filius habitavit.

Κεῖ, pro ἐκεῖ, torquebat, 3. ſing. imperf.
Jon. verbi κείω, ango. Sic & κέω, pro κεί-
ω, nom. plur. a κεῖρ, cura.

Κῆϊδι, ladit, 3. ſing. prat. act. a κήϊω, ango,
pruſ. inf. κήϊον. Th. κῆδος, ους, τὸ, cura.

Κεῖμενοι, acc. pl. a κεῖμενος, ου, ὁ, curator,
ſollicitus, Th. κεῖμαι, ται, ν, cura.

Κεῖδεν, 2. pl. pl. prat. κείομεν, curam gero.
κήδεσϑε, pro ἐκεῖδεσϑε, 3. ſing. imperf. ejuſdem
verbi, & thematis.

Κεῖδεν, dativ. plurali. a κεῖδος, ους, cura.

Κεῖδεσϑε, & κεῖδεσϑαι, qui curam alicujus gerit,
amuis. Th. κεῖδος, ους, τὸ, cura.

Κεῖδεω, funero. & idem ac κεῖδω, curo.

Κεῖδω, curo, curam gero. ſ. ἴσω. & ἤσω. q.
a κάω, uro, quia ardentem curam ſignificet,
quæ-

qualem propinqui de se mutuo habent . Th. κήδω, τῷ, cura.

Κήδιστος, ᾱ, ὄν, familiarissimus, quem ex amoris singularitate curamus . superlat. a κήδω, cura .

Κηδοποιέω, ῶ, curans, praes. part. f. g. a κηδοποιός, curam gero . ab eodem themate .

Κήδος, ους, τό, cura, sollicitudo . quali κῆρ τόδε μοι, cor comedit . hinc κήδιον, cura . curam gero . κείδομαι, idem . κηδολείη, ης, ἡ, sollicitus, anxius . ἀκήδεστος, ου, ὁ, ἡ, nullam curam gerens . ἀνωκήδεστος, eximens funebre .

Κήδω, mœrore afficio, ango, lædo . inde κήδων, ὁ, affligens, praef. parti. to eodem them .

Κήδων, & dedit, pro Ἔδωκε .

Κηδῶνες, & κηδῶνες, ων, τῶν, valesulum, in quo suffragia, seu sortes conjiciebantur . Jon. pro χύτινα a χέω, fundo . fit κηδών, Herodot. pro χοάνων, &c. Eft ergo a χέω, fundo, aut κήδω, quia occultæ sortes, donec palam educantur . nisi a κῆδος, ὁ, cadus, fitella, seu urnula judiciaria, in quam suffragia demittebant .

Κῆε, Dor. pro ᾔει, & ex .

Κηθμὸς ἀνὴρ ἀνοήμων, Dor. pro ἐ ἀ κε μὴ ἀποθάνῃ, etsi non moriatur .

Κήϊος, Poet. anadipliasimo pro κήοις, & hoc pro ἵησι, verbi κίημι, vel κίω, a. 2. τὸ ἵειν, ης, ε . Alii volunt esse imperf. a κιέω, fallio . Th. κίω, eo, vado .

Κηΐς, ἡ, nidor, in altum velut saliens . Eſt & κνίσις, palla, quia e quercu fubito κνίζει, id eſt, prodiit .

Κηΐω, fallo . a κίω, eo .

Κηλα, nom. plur. a κήλαρ, ατος, τό, telum, Jonpro κηλον, lignum .

Κήλαι, ῶν, hiberna dies, nubes: capra, vulpes, q. a κηλέω, mulceo, decipere .

Κήλακες, arbor ex ilì, quæ tardiſſime fuos fructus perficiunt: ut joniperus, ilex, &c. an ergo a κηλέω, quatenus dies hiberna ? κηλάγγανα, arbores quadam agreſtes, item vaſa paſtoralia .

Κήλαρ, & κήλαος, ὁ, ἡ, ἄτος, ἄον, ſplendens, calidus, q. a κάω, uro .

Κηλέω, mulceo, decipio . f. ήσω . Sed κηλῶ, dat. ſing. a κήλων, ὁ, ἡ, ἄλειπε . Th. κάω, uro .

Κήλη, ης, ἡ, tumor feroti, ramex, q. a κηλέω, feu κηλῶ, lignum . quia durus, & quaſi ligneſus .

Κήλη, ἴδος, ἡ, macula, nævus, ulcus, q. a κάω, ut ſit quaſi uſtione factum .

Κήλον, ου, τό, jaculum e lingo . Jon. pro κῶλον . Sed κῶλον, ſiccum, a κάω, uro .

Κήλον, precor . Puto Poetam tum eſſe pro κάλλω, ut ſit Deum mulcere precibus .

Κηλωτὸν, τό, inſtrumentum, quo aqua e puteis hauritur . Tollenonem vocant Feſtus, Plinius, & Vegetius .

Κημαστὴρ, Dor. pro ἐ κημαστὴς, & ma ipſum .

Κημὼ, Dor. pro κῇ ἐμέ, & me .

Κήμων, ὁ, ἡ, frami genus, ſicella e viminibus plexa . Haud male a κάμπτω, quia eſt flexilis . Varinus a κάμνω, laboro, quia fub frano jumentum laborat .

Κῆν, Dor. pro κῇ δὲ, ſed & δὲ pro ἐ δὲ .

Κῆνος, ου, ὁ, xenium, hoc eſt, aſſimatio bonorum . vox origine Latine a cenſeo .

Κῆξ, vel κέξ, ὁ, ἡ, avis quædam, larus . Quidam κήρυξ, fulicam exponunt .

Κῆνεύνιος, Ion. & Dor. ut ἐ ἐ ξεινήϊος, pro ξεινώνιος, tepente .

Κῆνη, Dor. pro ᾗ κίνη, & dixit .

Κῆνη, Dor. pro ᾗ ἐκίνη, & poſtquam .

Κῆνος, Dorie pro κεῖνος, & poſtea .

Κῆπος, ου, ὁ, hortus, peſcen, pubes muliebris . q. a κάπω, ſpiro . hortus eſt locus perſpirabilis, διαπνευστικὸν . Eſt & tonſura ſpecies . Hinc κηπεῖος, ὁ, ἡ, hortulanus . κηπεῖον, hortulum colo . ex κῆπος, ου, ὁ, cuſtos, & κήπευς, hortus Eſt & κήπος, animal ſimile ſimiæ .

Κηπεῖος, ὁ, ἡ, hortulanus .

Κῆρ, ῥός, ὁ, ἡ, fatum, mors fatalis . Poſſet referri ad κάω, feco . Alii a κείρω, depopulor . Sors enim omnia vertat . Hinc κείρειος, ἀκήριος, ος, ὁ, ἡ, immortalis, inſeorruptus .

Κῆρ, contracte, pro κέαρ, ατος, τό, cor .

Κῆρα, acc. ſing. & κῆρες, acc. pl. a κείρω, fors .

Κηρὰς, ως, ὁ, ſafeis; quæ & κηρίς, & κέρκις, a κείρω, mors .

Κηρεσσιφόρητος, ος, ὁ, ἡ, ſatis agiterus, vel advectus . a φορέω, φορῶ, fero, & κήρ, ὁ, fors .

Κηρίον, ου, τό, favus . a κηρὸς, ὁ, ἡ, cera .

Κηρόεντος, ὁ, ἡ, ὄν, qui favos conficit .

Κηρόεσσα, ὁ, ἡ, ἧς, ἔσσα, cerites gemma .

Κηρόεσσα, ᾱ, ὁ, ἡ, qui morbo ſarali deceſſit . E κήρ, fatum, & ὄσσα occido .

Κηρυγμάριον, gen. plur. a κηρυγμάρης, ου, ὁ, ἡ, mortis phonotus . q. d. fato nutritus . a κήρ, fatum, & τρέφω, alo .

Κηρύσσω, ξω, &c. ſing. part. praſ. f. g. a κηρύσσων, cellatus cerau ſtruo . quod ex κηρὸς, ὁ, cera, & ἔκμαιον, eondo, ſtruo . Them. ἔτμαι, ſtruo .

Κηρὸς, ὁ, cera, quia κωλύσεως ἕν, ufulata fluit . Hinc κηρόω, cera obduco . κηρωτὸς, ὁ, ἡ, ceratus . κήρεος, ου, ὁ, ἡ, cereus . κηρίνη, ης, ἡ, favus . Eſt & κηρὸς, mollis, flexilis, ἀπὸ κηρῶν .

Κηρύσσω, ξω, τῷ, ſollicui, refcamenta fabarum . q. a κείρω, quia refecantur .

Κήρυγμα, ατος, τό, prædicatio . Them. κήρυξ, præco .

Κήρυκα, nom. dual. κηρύκοιν, dat. plur. Jon. a κήρυξ, υκος, ὁ, præco .

Κηρύκειος, ᾱ, ὁ, ἡ ad præconem pertinens . Themiſtæ, præco . hinc κηρυκεία, ἡ, Jonic. pro κηρύκεια, ἡ, vel κηρύκειον, præconii munus .

Κηρυκιδάσι, ὁ, Cerunthus, nomen proprium .

Κηρύκιος, ου, ὁ, præco . q. a κηρύσσω, clamo . vel a κήρυξ, υκος, ὁ, præco . κηρύκιον, ιτος, τὸ, (verbi ἰρύκω) id eſt evocavi, feil. e caſtris militem, vel etiam populum quemcumque ad audiendum, x præſixo . Hinc κηρυκικὸς, τὴ, τὸν, præfidium, præſidio . f. ἕω . κηρύσσω, ξω, τῷ, præconium .

Κηρύκιον, prædico, publico, celebro . imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε, ὁ, ἡ, ἕν, ου . p. πεκήρυγμαι . aor. 1. ἐκήρυξα . perf. act. κεκήρυχα, ἔκας, κεν . aor. 1. paſſ. ἐκηρύχθην . aor. 1. part. paſſ. κηρυχθεὶς ἴσης, ὁ . f. ὁ . paſſ. κηρυχθήσομαι, ῇ, ται . Th. κήρυξ, præco .

Κηρυχθὶς, ὁ, ſing. a τὸ. fub. paſſ. κηρυχθέντες, ὁ, ἡ, ἴαι, a κηρύσσω, prædico .

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηροῦ, a κηρὸς, ὁ, ἡ, cera .

Κήτεα, ους, τὸ, ceteus, balæna . q. a κείομαι, jacco, quia ſtatet, ut mortuus . κητώδη, locus, ubi tales piſces aspiebant, aut condiebant .

Κητὼ, ὁος, ἡ, nomen mulieris .

Κηὼ, Dor. pro κοὶ ἐ, & bene .

Κηΐκιον, ου, τό, ſing. a κηΐκια, ων, ἡ, nomen Regis .

Κηῶ ἐπι, Dor. pro ἐ ἐφ' ᾧ, & εἰφ', pro ὅτι, dixit .

Κήφα, Dor. pro ἐ ἔφη, & dixit ; vel κῇ ἔπη, & dixi .

Κηφεὺς, ἧος, ὁ, nomen Apollonii, Cephas, Syr. Petrus .

Κηφὶς, ἴδος, ἡ, fucus, ex apum genere . dat. plur. κηφέσσιν, pro κηφῆν . An a κάπω, qui edit tantum ? Eſt & vitium ἀκρῆτ, quod non tantum fundus, ſed fatuus, & ineficax . inde κηφῆνα ἔπι κακηργίᾳ, διδάσκειν, noscere .

Κηΐ, Dor. pro ἐ, & ſcil. pro ἐ, & accenſa eſt, a. 1. paſſ. 3. ſing. verbi κίημι, accendo .

Κηφωνίδι, dat. ſing. a Κηφωνὶς, ίδος, ἡ, Cephiſis, lacus .

Κήων, Dor. pro κήπων, a κῆπος, ου, ὁ .

Κηΐων, & κηῶν, ὁ, bene olens, redolens, fragrans . a κάνδω, qua odoris cauſa accendituv .

K I

Κίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, cui ſcoria immixta eſt : adulterinus, propriæ de nummis . q. a κίβδης, metallorum ſcoria . Metaphorice non ſincerus, fuerus, ſuperlat. κιβδηλότατος, quaſi a κίβδηλος, κιβδήλατος, ου, ὁ, ἡ, porus, ſincerus .

Κίβδιν, lutum, aethpe metallorum ſcoria . Item improbus .

Κίβδηρις, ιος, ἡ, pera, ſaculus, ubi κίστασθαι ſolent victus reconditur . Hinc & κίβδις, arca .

Κίβδιστος, ου, τὸ, fructus libo Egyptiacus, & genus poculi, quod ex illo fructu fieri ſolet potum .

Κίβωτὸς, ὁ, ἡ, arca, ciſta, capſa . q. a κίβδις, arca, in qua κίστασθαι βόσιν, laceri paſtus, ſeu nutrimentum .

Κιγκαλίζω, agito, Dor. pro κινέω, moveo, a κίγκλος, quod vide .

Κίγκλις, carcer : cancelli, fori, quibus a judice ſeparatur arcebor . Plutarch. in Galb. ut ſarpatur & pro valva, fera, five foramine, per quod immittitur clavis . q. a κλείω, claudo .

Κίγκλος, ου, ὁ, avis quædam ; quæ & κίγκλαξ dicitur ex eo, quia crebro τεινάδιν moveat . Sic dici poſſet a κίνω, & κλείω . hinc κιγκαλίζω, a. 2. ſing. imperf. Dor. pro ἐκιγκάλιζον, movebatis . a κιγκαλίζω, agito, moveo .

Κίγχρος, ου, ὁ, pilleus reginæ ſcribitur & κίτταρος .

Κίδαρις, ιος, ἡ, vulpes, aliter κίδαρος . q. a κιδαίνω, ὁ, & τὸ, vulpes : a κιδάσθαι δάλλειν, quod valde ſe moviter .

Κιὲ, Jonic. pro ἰὲ, imperf. vel aor. 2. verbi κίω, eo, accurro; per metathaſin pro ἰὲ .

Κίθαμις, ος, ὁ, cithara . κίθαρις, ος, ὁ, idem, lyra . q. a κίθω, vel κείθω ἄρτια, quod ſitat admores . κιθαρῳδὸς, & κιθαριστὴς, ὁ, ἡ, citharista .

Κιθαρίζω, perfonabant, ſ. ſing. imperf. Jonic. verbi κιθαρίζεσκον, cithara cano .

Κιθαρίζω, ξω, videm ac κίθαρις, cithara, quæ τὸ κιθαρίζειν ἔρυτα, quod ad amorem allicit .

Κιθαριστὴς, ὁ, ἡ, citharista . in plural. οἱ κιθαριστικοὶ, κιθαριστικὸς, ὁ, ἡ, ars pultandi citharam .

Κιθαριστικὸς, ὁ, ἡ, ad citharam pertinens, peritus pulſandi citharam . Hinc κιθαριστικὴ, ἡ, ἧς, ἔσσα, peritia canendi Citharæ .

Κιθαρίστρια, ᾱ, ἡ, femina, quæ cithara canit .

Κίθαρος, ου, ὁ, piſcis citharus, Apollini ſacer . q. a κιθάρα, cithara .

Κιθαρῳδὸς, ὁ, ἡ, citharœdus, ex ἀοιδάω, cithara & ἀείδω, cano . Th. ᾄδω, canto .

Κιθαρῳδέω, ad citharam cano . ex κιθάρα, cithara ; & ᾄδω, cano .

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, Jon. pro χιτὼν, tunica, veſtis, ſtola, paludamentum, quod proprium ſub veſte . Herod.

Κίες, ους, τὸ, cici, plantæ nomen . Lat. ricinus .

Κίζηλος, ου, ὁ, cinelinus, citrus . q. a κιζάω, confundere, redupliceta prima ſyllaba .

Κικαυβὴν, vox nocturnum . a κικαυβῶ, nocturaliter κίκνιμαι .

Κίκαυβος, ου, ὁ, gallus . videtur a ſono ita dici . Vel a κίκυς, σπουδὴ, cuiru . eſt enim avis ſalacior & in Venerem pronior .

Κικκάτεον, pro κικκάτεσθαι, vocans, praſ. part. f. g. a κικκάτεος, Poetice pro κράλω, veco .

Κίκυς, υος, ὁ, vires, robur . quaſi a κίω, moveo . quia ὁ ἰσχυρὸς τὸν κίνησιν φιλοτεχνεῖ, ſatis ex motu apparet .

Κίλικες, ων, ὁ, nomen regionis, Cilicia, a Cilice, filio Phœnicis .

Κίλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Cilicia oriundus . κίλικα, ος, τὸ, veſtis ex hircis Ciliciæ, ille vimine ſtorioue .

Κίλλαι, ῶν, ἡ, nomen proprium regionis .

Κιλλαίνειν, ligna, quibus deſeſſi clypeos ſuſtentabant . a κιλλὸς, afinus, & ἄνειν, afinus bajo, quæ quaſi ſuſtinet inſtar aſini, ſi a κιλλὸς, lignum .

Κιλλὸς, ὁ, ἡ, afinus . apud Dores .

Κιμβίκιον, ου, τὸ, vel ut alii, κιμβίκιν, vehiculum . an a Cimbris, aut a Cimbria, aut a Cimmerio oppido Aſiæ ?

Κίμβιξ, ὁ, ἡ, κιμβίκος, ος, ὁ, animalculum a velparum vel apum genere . Item manus parva, fordidus .

Κίμβικος, ου, ὁ, pantomimi : apiecia . Brafm. Proverb.

Κιμμερία, ᾱς, ἡ, terra ex inſula Cimole .

Κιμβλίαι, ῶν, ἡ, unum eibus, ſeror, quaſi κινεῖ βρῶσιν, a κιμβλίῳ, oleo .

Κίνεδος, ου, τὸ, & ὁ, ἡ, vulpes . apud Siculos aſinus . quaſi a κινεῖσθαι δόλῳ . Eſt & κίνδαρος, vulpes, quaſi ἐ κίνει, canis ? eſt enim vulpes canis generis .

Κινάμωμον, τὸ, cinnamomum, vide κιννάμωμον .

Κινδάλιον, ου, τὸ, clavus, pauillus . q. a κινῶ, movere, quoniam mobilis .

Κίνδαλος, ὁ, agilis facile mobilis, ἀκίνητος, a κινῶ, moveo .

Κινδυνεύω, ſubſtituor. fut. ἄνω. perf. κεκινδύνευκα. Them. κίνδυνος, ὁ, periculum .

Κίνδυνος, ου, ὁ, periculum . q. κινῶ, & δίνη, motus, vel ἀπὸ κύνου, movet enim mentem . κινδυνεύω, facit . Vel ἀπὸ κύνου, dolores excitat . Hinc κινδυνῶδης, periculoſus, κινδυνώδης, ους, ὁ, ἡ, periculoſus . ἀκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, vacuus a periculis . ἀκινδύνως, ου, ὁ, ἡ, qui ſe in periculo præſtitit .

Κινέομαι, moveatur, ſ. ſing. praſ. imperat. paſſ. a κινέω, moveo .

Κινέω, Doric. & Æol. pro κινῶ, move, praſ. imperat. facit . Vel pro κινῶ, moveo .

Κινέω, moveo . fut. ήσω. p. κεκίνηκα. aor. 1. ἐκίνησα . aor. 1. paſſ. ἐκινήθην . aor. 2. ἐκίνην, εο. Motus primus, & evidentiſſimus eſt itio, ſeu loci mutatio . Hinc κίνησις, ιος, ἡ, motus . κινητὸς, ὁ, ἡ, motor . ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, immobilis .

Κινήσεσσι, gen. ſing. aor. 2. part. paſſ. a κινῶ, moveo .

Κίνημα, ατος, τό, motus . Poet. pro κίνησις. Th. κινῶ, moveo .

Κινήσασ, ασσα, ὁ, aor. 1. part. activ. ejuſdem verbi .

Κινησίχθων, quaſtator terræ, Periphraſia Neptuni.

Κοιν-

Κιττάνεται, τὰ, plural. num. n. g. superl. grad. a κιττάνω, ῶ, ὦ, movendi vi praditus. Th. παύω.

Κίνα, ης, ἡ, cinna, genus ὀζυόπτου, graminis in Cicilia. Diosc. l. 4. c. 23.

Κινναβάρι, ἐος, τὸ, cinnabari; item coloris genus, vulgo κόκκινον; rubia. Videtur dici a κινάβρα, fortore, ob fordum odorem, quem exhalat, dum fodicur. Cinnabaris duo genera esse tradit Theophrastus: alterum minium, quod vulgo *vermillion*; alterum, quod fanguinem serpentis vocant pharmacopolæ. Vide Plin. l. 33. c. 7.

Κίννοβοι, ων, ὁ, exemplar aliquod futuri operatis. Suid.

Κιννώμωμον, ὁ, τὸ, cinnamomum.

Κινύσσει, gen. fing. f. g. præf. part. act. a κινέω, moveo, fut. ήσω. præf. part. κινήσων, ουσα, ον.

Κινύρα, ας, ἡ, cithara. κιτηρὸν, οῦ, τὸ, lamentabile.

Κινύρομαι, lamentor, lugubri voce queror, cantillo.

Κίον, ὁ, pro κίονα, columnam, a κίων, columna.

Κίονα, columnis, dat. plur. a κίων, ονος, ὁ, columna. κίονες acc. fingul. pro κίονες, columnam.

Κίωσιν, cuntes, nom. plur. part. præf. f. g. κίων, ουσα, ον. Sunt qui a. 2. effe velint pro ἰὼν, ἰοῦσα, ἀὶ ἄμει, eo.

Κιχηλία, ας, ἡ, herba nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, & Dor. Κίρκα, Circe, nomen fagæ.

Κίρκος, ου, ὁ, circulus, locus in orbem rediens. Eſt & ſpecies accipitrum. Ariſt. hiſt. anim. c. 2. & 36. & Plin. l. 10. c. 8.

Κίρνα, Jon. pro κίρνησι, 3. ſing. imperf. verbi κερνάω, miſceo. Th. κερνήσαμαι, ſeu κερνάω, idem.

Κίρνη, pro κίρνει, 3. ſing. imperf. a κίρνημι: quamquam nonnulli Doricum eſſe malint pro κίρνα. verbi κερνάω, miſceo. Th. κερνήσαμαι, miſceo.

Κίρνων, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. verbi κερνάω, miſceo. a, in τὸ Κίρρας, e Cirrha.

Κίρρεος, ſpecies accipitris, & piſcis. a κιρρὸς, coloris.

Κιρρὸς, ὸν, ὁ, fulvus, ſeu gilvus. q. a χρόνος uro.

Κιρρὸς, ὸν, ὁ, varix, cum vena a multo ſanguine dilatatur. q. a κιρρὸς, colore. Et κερκόσις, dicitur, & κορκόσις.

Κὶς, κίδος, ἡ, vermis, qui in ligno, frumentove naſcitur. Reteri poſſet ad κίω, ſeco, ſcindo. Hinc κίωνες, non corrosius a vermibus. Eſt & Κὶς, ἡ, nomen viri Ἑλληνος, Cis Hiberi duces.

Κίσαρ, ος, & Att. κίττα, ης, ἡ, pica. avis garrula, gulosa. Et fumitur pro ſaſtidio ciborum & appetitu abſurdorum, & pro malacia. Varinus ducit a κίω, & σείομαι, quod cum vehementia ruat ad ea σπουσαῖόν, coeundum. Vel a κὶς, vermis. Oritur enim ex humore acri ventriculum vellente. Hinc κισάω, pice laboro, cupio, concipio.

Κίσηρις, ιος, ἡ, pumex, lapis tanquam a verme roſus. Thema κὶς, vermis. Vel a κίω uro. & κίνω, acſcio.

Κισσὸς, & Att. ττος, ὁ, ἡ, hedera. q. a κίω, eo, quod in pariete late ſerpat. Vel a κίω, ſcindo, quia hedera arborea alias arbores ſcindit, & perdit. Hinc κισσίνη, hedera redimitus. q. a κισσὸς, hedera, & ἄπω, apto.

Κισσοφόρος, ὁ, ἡ, ὁ, qui capite geſtat hederam. Th. κισσὸς, ὁ, ἡ, hedera.

Κισσύβιον, ου, τὸ, poculum e ligno hederaceo. Th. κισσὸς, ὁ, ἡ hedera.

Κίστη, ης, ἡ, ciſta, capſa, ex vimine ſproprie. q. a κιστὸς, quod ibi cerni res poſita ſint.

Κίστος, ου, ὁ, vel κίσθος, fruticis genus. q. κιστὸς, hedera.

Κιττάρα, ας, ἡ, citria arbor, ſeu malus medica. κίτρεον μῆλον, pomum citrinum.

Κίττα, idem ac κίσσα. a, in τὸ

Κιττὸς, hedera; vide κισσὸς. Tum κιττὸς, ὁ, ὀν, bonus, a, um, Laconice. Puto a κίττω, quatenus appetitur. Quæ enim appetimus, bona ſunt, aut videntur.

Κιτῶνα, acc. fing. Dor. pro χιτῶνα, a χιτὼν tunica, amictus, intenula.

Κιχάνω, idem ac κιχνέω, deprehendo. ſ. σω. a. 2. κιχεῖν. ης. ε. ιν. ω. ις. ιμι. κιχὼν.

Κιχείης, deprehendat, 3. ſingul. præſ. opt. a κίχημαι, ut τοῦδε, a τόδημαι: unde & κιχεῖ. Sunt qui velint eſſe 3. ſingul. ſub. ſed tum e deberet ſubſcribi, & κιχείη, Poetice. pro κιχῆται, deprehendo.

Κιχήμεν, ναι, ναν, in plur. præſ. opt. per ſyncopen Att. pro κιχαίημεν, ῆναι, ῆσαν, verbi κίχημαι, aſſequor. Thema κιχάω. deprehendo, κιχάνω, κιχήσομαι, & κιχάσω, invenio, aſſequor, comprehendo. q. a χάω, capio, & κίω, eo. fut. σω. p. κα. Hinc ἀκίχητος, ὁ, ἡ, ὁ, quem aſſequi, & comprehendere non poſſumus.

Κίχη, apprehendat, 3. ſing. aor. 2. ſub. a κιχάνω, vel κιχνέω, aſſequor.

Κιχήκασα, aor. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν. verbi κιχάνω, vel κιχνέω, invenio, & aſſequor. aor. 2. ind. ἔκιχον, 2. aor. 2. inf. κιχεῖν. Dor. κιχήμεναι, & eſtaſi Poet. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, ὁ, ἡ, ὁ, aſſequutus, præſ. part. paſſ. verbi κίχημαι, idem ac κιχάνω, aſſequor.

Κιχήτω, ὁ, aſſequutus, a. 2. part. act. verbi κιχάνω. hinc ἀκχήτητος, 3. ſing. aor. 2. med. Jon. verbi κιχάνω, aſſequor.

Κιχήτην, per ſyncopen & Jon. pro ἐκιχησάτην, 2. dual. a. 2. act. verbi ejuſdem.

Κίχλα, ης, ἡ, turdus, avis. Dorice. κιχλᾶ.

Κίκλιζα, pinguibus κίχλαις, feu turdis veſcor. hinc delicior, immoderate rideo. affinc eſt κικλάζω, immoderate rideo.

Κίχλιον, & κίχλιμος, commodo, utendum do. a χάω, idem.

Κίχλιος, ου, ὁ, vel κιχλίσκος, inrubum, cichorium. q. a χάω, eo, & χαίζω, locus, quod per agros ſerpat.

Κίω, vado, eo. q. ab ἴω, quod ex ἴω, feu ἰάω.

Κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna, columnella, Varin. ducit a κίω, ὃ πάντως ἐστ ἴνδοι, quod ſurſum q. eat. Eſt κίων, vadens præſ. part. a κίω. vel potius a. a. pro ἰὼν, ab ἄμει, eo.

Κ Α.

Καγχάζουσι, Doric. & Æol. pro καγχάζουσι, 3. plur. præſ. q. a καγχάζω, v. Th. καχάζω, clamo. ſ. καχάζω.

Καγχάζω, ῶ, ἡ, clangor. a καχάζω, ſ. καχάζησονο, clango.

Καγχάζων, ουσα, ὁντος, idem ac καχάζων, ſinno, clango. Καγχάζει, fut. a καχάζω, clango. aor. 1. ἐκαγχάζα. Καχάζει, Dor. pro καχάζει, clavet.

Καδῆ, dat. fingul. per metaplaſmum pro καδῆι in nominat. καδῆς, ῆ, ὁ, ramus.

Καδῆδ-, ὁ, ἡ, ramus tener. q. a κάδω, frango, quia facile frangitur.

Καδίον, Attic. & Dorice. pro κάδιον, a κάδιος, ſplora. ſ. κάδιος.

Καδίσκος, dust. num. particip. præſ. a καδίζω, clamo, clango.

Καδίσκω, clamo, clango, de anſeribus, gruibus, &c. a. 1. fut. καδίσσω. a. 2. ἐκάδισον. p. m. κέκαδικα. hinc καδιγγὸς, ὁ, clangor. Dicitur & καδίζω, pro χάδω, frango. Et καδίζω, Dorice. claudo, a κάδις, id eſt, κάδις clavis.

Καδὸ, pro κάδιε, Jonice. pro ἐκάδιε, 3. ſing. imperf. verbi κάδιμι, lacrymor, ploro.

Καδέσκετο, 3. ſingul. imperf. Jon. pro ἐκάδιτο, verbi κάδιμι, ploro. hinc κάδεσκε. p. κέκαδικα.

Καδέσκεδε, Æoli. paragoge pro καδέσκε, a. 2. ſing. opt. act. ejuſdem verbi.

Καδύσσεται ſlentem, acc. ſing. part. præſ. καδύσσων, ουσα, ον, verbi ejuſdem.

Καδύσσετ, 3. plur. præſ. ind. verbi καδύω, fleo. præſ. part. ſ. g. καδύσσων.

Καδὺς, ύος, ὁ, Dor. pro κλὴς, clavis. hinc Jon. καδὺς, ύος, ὁ.

Καδύσσων, ὦ, τὸς Dor. & Æol. pro καδύσσων, ὸν, τὸ, claudſtrum. Th. κλὴς, claudo.

Καδὼν, lacrymor, ploro, fleo. imperf. ἐκάδων. ſ. καδύσσω, p. κέκαδικα. & καδίζω, frango. Et vox ſentium ſubinde frangitur, & creberis ſingultibus interrumpitur. Hinc καδωδὸς, ὁ, ἡ, ploratus.

Καδωδὸς, ὁ, ἡ, mutilatus. quaſi a κάδω, frango, mutilo.

Καένου βραχυλόγου γεμιστὰς, hæc viriola.

Καὶξ, ὁ, Dor. pro κάδις, κάδιδος, ὁ, clavis.

Καὶδω, vel τὸ alii καὶδῶ, Dor. pro κάδω. fut. ſ. σε κάδιδω. claudo. Thema κάδω, claudo. fut. κάδιδω, & Dorice. κάδῶ. ω verſo in ο. hinc a. 2. ἐκάδοσε. Sic κλὴς, Dor. pro κάδιδος, a. 2. imperat.

Καδύσσεται, Dor. pro κάδιδεται præſ. part. f. g. verbi κάδω, fleo.

Καένιδι, ίοντες, ὁ, ἡ, a. 2. part. paſſ. verbi κάδιτω, furor. fut. ήσω. a. 1. ἐκάδησα.

Καεφονίδιον, acc. plur. Dor. pro καεφονίδια, hunedes.

Καέδις, ὁ, Dor. pro καέδης, ους, ὁ, fors, hæreditas.

Καέμουσι, concilivit, Jon. & Dor. pro καέζω, a. 1. verbi καέδω, pro καέδιμι, ſortior, ſurte lego. Th. καέδης, ους, ὁ, ſors.

Καέσσι, ιστε, ὁ, ἡ, aor. 1. part. act. καέσσας, aor. 1. inf. verbi καέδω, frango. fut. ήσω.

Καεδόμενος, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. f. g. a καέδω, frango, fut. καέσω. aor. 1. paſſ. ἐκαέδην.

Καέδη, ης, ἡ, fractio. Thema καέδω, frango.

Καέδιμον, ονος, τὸ, fragmentum. ab eodem themate.

Καέσσω, claudam, Doric. pro καέσω, fut. 2. a καέδω, claudo.

Καεῦδ, ης, ἡ, nomen inſulæ. Gr. vox fracta.

Καεῦδὶς, ὁος, ἡ, nomen mulieris, Claudia. Latino q. claudia.

Καεῦδω, ῶ, ὦ, ἡ, fletus: a καέδω, fleo. ſ. καέδω.

Καεῦδμαζίλω, fleo, vagio, & in fletum adduco, ab eodem themate.

Καεῦδμὸς, ὁ, fletus, locus fletus. Thema καέδω, fleo, ploro.

Καεῦδιτέτω, 3. ſing. fut. 1. med. Doric. verbi καέδω, fleo. fut. καέσω, Dorice. καέσῶ. ſ. 1. pro καεῦδμαζίλω, Dor. pro καεῦδμαζίλω.

Καεῦδιτε, 2. plur. ſ. 1. verbi καέδω, fleo.

Καεῦδω, fut. 1. Dorice. pro καέδω, vide καέδω ſimile.

Καέδω frango. ſ. 1. καέδω. p. κέκαεδα. a. 1. ἔκαεδα. aor. 1. inf. καέσαι. a. 1. partic. καέσας, ασα, αν. ὁ. perf. paſſ. κέκαεδμαι. a. 1. paſſ. ἐκαέδην. præſ. part. paſſ. καεδόμενος, ὁ, ἡ, ὁ. Hinc καέδη, ης, ἡ, fractio, q. a καέδω, mutilus, fractus.

Καεῦδις, vocat. ſing. a Καεῦδης, ους, ὁ, proprium nomen.

Καεῦδτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, inclytus, glorioſus. quod a καεῦδω, idem. Th. καέω, celebro.

Καεῦδῶν, ὁντος, ὁ, vide in καεῦδω.

Καεῦδῶντος, fut. 2. verbi καέδω, voco. Geneſ. 38. verſ. 28.

Καέω, pro καέω, & hoc ex καέω, res præclare geſta. a καέος, ους, τὸ, gloria. Th. καέω, celebro.

Καέῶν, celebrare, præſ. imperat. activ. 2. plur. verbi καέω, celebro.

Καέῶσι, ῶν, ῶ, τὸς, clauſtrum, ſera. a καέω, claudo.

Καέωσις, ὁ, ὁν, Poet. celebris. a καέω, celebro.

Καεῖδω, Dor. pro καεῖδω, ſ. σω. a. 1. ἐκάεῖδα. a. 2. ἐκάεῖδον. Dor. pro καεῖδον. aor. 2. inf. καεῖδεν. a. 1. paſſ. ἐκάεῖδην. fut. καεῖδω. Sic καεῖδω. Dor. pro καεῖδω, ſ. καεῖδω. Dor. pro καεῖδω, ſ. καεῖδω. Dor. pro καεῖδω, ſ.

sub. κλεῖδε, ος, ὁ, & ἡ. in 3. plur. κλείδων. aur. 2. κλειδῶν. perf. pall. κεκλημμαι. præt. med. ἐκλεισ. κλειστήρ τὸ κλεισί, substrahere res publicas, Demoſth. Iliad. 4. Item ſignificat καθεύδειν. lateo, Sophocl.

Κλέπτης, τοῦ, ὁ, ſupres, caeumen, deverſitas, q. ὁ κλέπων, quia ſe. acclivis.

Κλέος, ους, τὸ, Dor. pro κλεϊσις. ex κλέω, gloria, & κῦμα, victoria.

Κλέπτω, ὁ, furatus, aor. 1. part. act. κλέψαντ, 2. ſingul. ſ. 3. κλέψαντ, 3. plur. a. 1. ſub. verbi κλέπτω, furor.

Κλεπτόμαχος, cantimia genus apud Alemanem, Heſych. At Pollnci κλεπτόμαχος, inter inſtrumenta muſica, quæ pulſantur.

Κλεπτόμυκτος, ου, ὁ, ſu tivus, furto ablatus.

Κλεπτόνοος contract. κλεπτόνους, ου, ὁ, ὁ, aliud in pectore clauſum habens, aliud in lingua promptum, ſeu qui blanditia verborum alium circumvenit, & ejus mentem quaſi furto quodam eripit. Ex κλέπτω, & νόος, mens animus.

Κλέων, ονος, ὁ, Cleon, nomen proprium.

Κλεωνίς, ιδος, ἡ, helenium, herba: Dinſc. l. 2. Forte a Cleone quodam ſic nominata.

Κλεῦδε, nominatim, adverb. Hom. in Iliad. a κλεύω, voco.

Κλεύδω, ους, τὸ, ſepes. a κλεύω, claudo, quia horti ita claudantur.

Κλεύδω, ους, ὁ, fama bona, celebritas, gloria, omen bonum. Heſych. vocatio, appellatio. Poet. κλεεῖνδε, & κλεῖνδε. Item divinatio, fama, ſors, & omen. τοῦ ὄρους, & κλεῖνδος, fama templum, Plutarch. in Camillo. κλεεῖνος ἐπέων, ominis gratia, Herodot. At l. 2. Cap. 2. κλεῖνον τὸν ἐπὶ τῷ ἱρηκοποιῷ, exponitur armilla brachii. Peculiariter κλεῖνδε ἀνδρῶν, de augurio dicitur.

Κλεῖνδε, 2. Reg. 11. 10. exponitur armilla. Sed pro τὰ κλεῖνδα, rectius legitur χλεῖνδα, a χλεῖνδ, ους, ὁ, armilla, ſive monile, Diodorus Siculus.

Κλέω, Jon. pro κλείω, claudere.

Κλεῶντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. κλεῶντ-μένη, ῆς, ἡ, ſut. 3. plur. κλεῶντ-μένοι, ας, ὁ, plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi κλεῖνδε, voco, cito.

Κλῆβος, ους, ὁ, κλήβοντ, ντος, ὁ, aſinus. q. a κλάω, frango. Nam lignum aini fragile eſt: nec flexiles ejus rami, uti aliorum aquaticorum.

Κλῆβω, ῆς, ἡ, aor. 1. ſub. paſſ. verbi κλείω, voco.

Κλεῖς, ῖδος, ἡ, clavis, ut κλεῖδ. vel aliquid clavi ſimile, fides nautica, tranſlum. Th. κλείω, claudo.

Κλείσιος, Jon. pro κλῆσις, aor. 1. inf. act. verbi κλείω, vel κλέω, claudo, celebro.

Κλεῖσι, Jonic. pro κλεῖδι, claudo.

Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, virga vitea, quia fragilis. a κλάω, frango. Hinc κλημάτιδ, ίδος, ἡ, & κλημάτινος, & pro vite ponitur, & pro ſarmentis aridis. κλημάτόφυλλον, pampinis, & ſarmentis opacor. & ſylveſco. Et κλῆμα eſt ὀπτάλαμα, Heſych.

Κλῆμις, ιδος, ἡ, nomen viri, Clemens. Latin. clemens.

Κλῆρδαι, ῶν, ὁ, qui per ſortem dat, quod eſt, διδόντα ἐκ κλήρου. Hinc κλῆρδοσία, ας, ἡ, hereditatis diviſio. Naxianz. κλῆρδοτεῖν, ſorte divido.

Κλῆρονόμος, ου, ὁ, hereditatem adeo, hæres ſum, hæreditatis jure obtineo, poſſideo, ſocr. fut. ήσω. pract. κεκληρονόμηκα. ex κλῆρος, ου, ὁ, ſors, & νέμω, tribuo.

Κλῆρονομήσαντος, ου, ſing. a. 1. imperat. act. verbi κλῆρονομέω, hæres ſum.

Κλῆρονομία, ας, ἡ, hæreditas, actio κλῆρονόμου, hæredis.

Κλῆρονόμος, ου, ὁ, hæres, qui κλῆρον τίμα, dividit ſortem, feu hæreditatem cum alio.

Κλῆρος, ου, ὁ, ſors, conditio, fatum, patrimonium, ſortitio. ἐπὶ τῷ κλήρῳ νομοθετεῖσθαι, adito hæreditatis beneficio. κλῆρον τιθέναι, ſortem ducere, Eurip. Ufurpatur aliquando κλῆρος pro terræ menſura, v. g. jugeri, horti, quemadmodum Latini hæredium pro prædio accipiunt, Plato de Legibus.

Κληρόω, ῶ, in ſortem accipio, ſorte poſſideo, ut coloni, & veterani. Appian. lib. 5.

Κλῆρος, ου, ὁ, qui κλῆρον ἔχει, aliquid ſorte ſibi attributum tenet: urbis gubernator, & agros diſtribuens vel ſortem colonis. Pauſanias eſt colonus. κλῆρος, ἀδιοίλια, hæreditaris aditio: divido, quæ per ſortem fit, κλῆρος ἀπὸ, ſorte datum. Ariſtoph. in Nebulis.

Κλῆσις, ſorte lego, forte deligo, ſortior. fut. ήσω. p. κεκλήρωκα. præſ. paſſ. κλήρουμαι, ὠμαι, in ſortem adſciſcor.

Κλῆσις, ſortio, in ſorte, adverb. Th. κλῆρος, ſors.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio, vocabulum, appellatio, officium. τὴν κλῆσιν τὴν Κύρου φωνὴν, audivit ſe a Cyro vocari, Xenoph.

Κλῆσις, pro κλεῖσις, per ſyncreſin, anr. 1. imperat. activ. verbi κλείω, claudo, celebro. Them. κλῆσις idem. At κλῆσις fine ſubſcripto per ſyncopen pro κλέσεις, a. 1. imperat. act. verbi κλέω, voco.

Κλῆσις, in jus voco.

Κλῆσις, gen. ſingul. f. g. a κλῆσις. ὁ, ἡ, ὁ, appellativus, a κλέω, voco.

Κλῆσις, ὁ, ἡ, vocatus, a, um, inclytus, celeratus, celebris.

Κλέω, claudo, Jonic. pro κλείω.

Κλεῶδαν, ῶν, ὁ, herbæ genus.

Κλίβανος, ου, ὁ, clibanus, qui & κρίβανος, in quo hordeum coquitur.

Κλίβανος, ου, ὁ, regio, plaga, tractus.

Κλίβανος, ους, ὁ, ſcala gradus, gradus feaſilis.

Κλίβις, ιος, ὁ, Dor. κλῖς, leſtus, lectica, menſa. Plato in Sympoſia. ferrum, in Epigr. Hinc κλισιόπους, lectorum faber.

Κλισθῆναι, Jon. pro ἐκλισθῆναι, 2. dual. aor. 1. indic. paſſ. verbi κλίνω, inclino.

Κλίσιον, ου, τὸ, ſupinum, ſeu ſtratum.

Κλίσιος, ὁ, ἡ, pl. pral. ind. act. κλίσιόμεν, inclinans, præſ. part. paſſ. a κλίνω, inclino.

Κλίσιος, ὁ, ἡ, plur. ſ. 3. ind. act. verbi κλίνω, inclino.

Κλίνω, inclino, reclino, demitto, incumbo. f. τυ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλιν, perf. paſſ. κέκλιμαι, σται, τται. κλίσιστος ὕπνος, Sole ſe inclinante, ſ. poſt, deſpitno. ἐκτεῖνε, minuo. ἔβλιψε κλίνων κάσσον τὴν ἀπόφασιν, die omnia humana proſternit, & turſum effigit.

Κλίνη, ης, ἡ, locus, ubi κλίσιται, diſcumbitur, tabernaculum, tentorium, caſa.

Κλισιάδες, ων, ὁ, janum bifores, valvæ, a κλίνω, inclino.

Κλίσις, ὁ, ἡ, Jonic. pro κλῖσις. Hinc κλισίδιον, ἐκ tentorio, adv. de loco. κλισίδιόν τε, ad tentorium.

Κλίσις, ιος, ὁ, flexio, inclinatio, declinatio. κλίσις ὀδόντ, accubitus articulorum, & articulum, Eurip. κλίσις φαλάγγ, Solis occaſus, Dionyſ.

Κλίσμος, ου, ὁ, torus diſcubitorius, ſella receptitoria, ubi cibum capiebant. dat. plur. Jon. κλισμοῖσιν.

Κλισμός, ſolio, dat. ſing. a κλισμός, lectica, torus diſcubitorius.

Κλίτος, ους, τὸ, devexitas, latus, in quod res aliqua κλίνεται, inclinatur.

Κλιτύς, ύος, ἡ, vallis, declivitas, devexitas montis Plinio.

Κλοιός, ὁ, ἡ, collare, vinculum, quo collum ligatur. Th. κλέω, claudo.

Κλονέσθαν, turbabantur, 3. plur. imperf. Jon. a κλονέομαι, τ' urbor, quatior. Th. κλόνος, turmultus.

Κλονοῦσι, ους, ὁ, gladiolus. ad femora ſuſpenſus. q. a κλόνος, ὑγιὲς, ὑγιὲς. q. a κλίνω.

Κλόνος, ου, ὁ, tumultus, ſtrepitus, perturbatio. Hinc κλονέω, commoveo, concutio. q. a κλάω, frangere, vel a κλόω, ut κλόνος ſit, qui late e auditur.

Κλοπή, ῆς, ἡ, furtum, a p. m. κέκλοπα verbi κλέπτω, furor.

Κλόπευμα, ατος, τὸ, furtivus, a, um. ab eodem them.

Κλοπεύω, verba dare, decipere, quaſi κλέπτω τὸν λόγον, elegantia verba dicere, id eſt tempus inanipotenter. q. a κλέπτω, fu tor: ut & furari eſt decipere.

Κλόσιος, ſigillum, vide περικλόσιος.

Κλύβατος, herba, quæ ἰάλιτις, Latinis parietaria. q. a κλύω, glutem, & βόσκω, ſco. Ideo & ἰάλιτις, a trahendo.

Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda, æſtus. Them. κλύζω, abluo. κλύδων πύλαγος, quia fluctuoſus.

Κλυδωνίζομαι, fluctibus, agitor, fluctuo. f. ίσομαι. a. 1. paſſ. ἐκλυδωνίσθην, ης, ης, The. κλύζω, abluo.

Κλύζω, audivit, 3. ſingul. imperf. Jon. a κλύω, audio.

Κλύζωνος, abluebat, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἐκλυζε, verb. κλύζω, abluo.

Κλυζωνίζω, inundanti, dat. ſingul. part. præſ. paſſ. κλύζω, quod vide.

Κλύζω, abluo, eluo, purgo, q. a κλύω, audio, ſonum excipio, ſono. Hinc κλυστήρ, ῆρος, ὁ, clyſter, medicamenti genus, quo alvus eluitur. κλυδών, ωνος, ὁ, fluctus: κλυσμός, proluo, inundo. κεκλυσμένος, ου, ὁ, & κεκλυσμένος, ου, ὁ, diluvium, inundatio.

Κλύθι, audi, præſ. imperat. a κλύω, vel ut alii volunt, pro κλεῦ, a κλέω, audio.

Κλυμένοιο, ου, nomen muliebre. ὁ κλυμένοιο, ης, ὁ, clarus. a κλύω, audio.

Κλύουμαι, audiorem, pro ſentio, auſculto: Hinc κλυούμενος, ου, ὁ, ὁ, auditus.

Κλυδζε, ὁ, ἡ, cavea avium, in Epigramm.

Κλύω, ὁ, ἡ, clamo more gracularum; item explodo e theatro.

Κλωθώ, ους, ἡ, Clotho, Noctis filia, una ex Parcis, Heſiod. in Theogonia.

Κλώθω, neo, glomero, torqueo, contorquo, circumvolvo, μίτον κλώθω, filum glomero. Lucinus faraliter declino: unde κεκλωσμένος dicuntur fato deſtinata. κλωστὸς, fuſus.

Κλωμακόεις, εσσα, ὁ, aſper, confragoſus, ſaxoſus, montanus, ſcruptus, locus, in quo ſunt scopuli, aſperitates. a κλῶμαξ, q. κλῖμαξ, ſcala egens, aſcenſu difficilis. vel a κλάω, frango.

Κλών, ῶνος, ὁ, ramus, vel furculus, acc. ſing. κλῶνα, acc. plur. κλῶνας, ramulus, ramuſcu lus. q. a κλάω, frango.

Κλωπίς, Attice pro κλωπεῖς, qui de κλέπτω.

Κλωπεύς, ὁ, ὁ, nomen viri, contract. ex Κλεοπεύς, gloria patris.

Κλῶπες, οἱ, fures, nom. plur. a κλῶψ, κλωπός, ὁ, ſur. Th. κλέπτω, furor.

Κλωπεύσαιμι, ὁ, ὁ, qui ex fure parte eſſus. ex κλῶψ, ὁ, ὁ, ſur, & πεύω, ex patre.

Κλωστὸς, ὁ, ὁ, fuſus, filum, nexus, Eurip. a κλώθω, neo.

Κλῶψ, ωπός, ὁ, ſur, a κλέπτω, ψ, ὁ, Thema κλέπτω, furor.

K M.

Καλλάβαν, trabes apud Pamphilum. ὀξίναι, Etym.

Κμαστεῖ, ὁ, ὁ, elaboratus, factus. a κμάω, laboro, facio.

K N.

Κνακὸς, Dor. pro κνηκὸς, flavus, albus. Thema κνηκός, ὁ, ὁ, ſpecies ſeminis.

Κνακὸς, ους, ὁ, ὁ, caper, a colore κνακὸς, flavo. Theocr.

Κνάμαι, ας, ὁ, ὁ, Dor. pro κνῆμαι, ης, ὁ, ὁ, crus.

Κνάπτω, idem ac γναπτω, feu κνάπτω, fodio, polio, carmino, lenio.

Κνάμαι, acc. plur. Dor. pro κνήμαι, & colles. vide κνήμη.

Κναὶ γάλα ἀλλοῖν. Heſych. a κνάω.

Κνάπτω, γναπτω, ſut. ψω. p. φα, carmino, carpo. propric fullonum: unde κνάφος, ὁ, ὁ, gradus fullonius. κνάφεῖον, ὁ, ὁ, fullo. Varinus κνάπτω ἀπὸ τῆς γναπτω, jubet conjicere linguam inter ſepta dentium.

Κνάφος, Dor. pro κνάπτω, a. 1. inf. act. verbi κνάω, feindo, rado.

Κνάφεῖον, ου, τὸ, Jon. pro κναφεῖον, officina fullonica. Thema κνάπτω, carmino.

Κνάω, κνήω, ſcindo, rado, ſcalpo, pruritum excito, fricando, leniter frico, eum acculativo.

Κνέφος, ους, τὸ, caligo, tenebræ, crepuſculum. ſub. ὄρθρου, & ὄρθρος, ὁ, ὁ, tenebroſus, obſcurus. q. a κνέφω, nubes.

Κνέφαρος, ου, ὁ, ἡ, vel κνέφαρος, ου, ὁ, herba quædam, quæ

que & κνίζειν. Plin. lib. 18. c. 21. q. a κνὶν, rado. nam linguam mordet. Item pudendum mulierbre.

Κνὶς, scalpsit, 3. sing. aor. 2. vel imperf. verbi κνίζω. Th. κνὶω, scindo.

Κνὶσθω & ῥ, ω, scalpo, frico, pruritum moveo. f. κνίσω. p. κέκνιφα.

Κνισκὸς, ὁ, ὁ, lupus. a κνισκὸς, flavus, quia tali colore praditus.

Κνισὶς, ίδος, ἡ, parva nubecula. quia κνὶσ, nigra. Suidæ fervus.

Κνὶσ, νὶς, ἡ, species quædam seminis, vel herba croco similis. Hinc κνισὶς, ὁ, ἡ, ὁ, flavus, ineliuans in candidum. Forte a κνὶσ, uere, quia κνίζῃ, ignei colouis, ut crocus.

Κνὶσμη, σμης, ἡ, ramentum; item pruritus. Th. κνὶσ, rado.

Κνὶσκαξ & ῥ, ὁ, cauibus albis praditus. ex κνὶσ, & τίβια, & πτρὸς, ὁ, ὁ, albus.

Κνὶσμη, ης, ἡ, tibia, crus, quasi κνὶσμη, a κνίζω, moueo. ejus prior pars κνὶσ. etymologium dicitur, q. a κνὶσ, moueo. quia est motus causa. Et rotæ radius, quem Lyfias κνημὶδα vocavit.

Κνὶμιον, dat. plur. Jon. pro κνὶμασι, a κνὶμη, tibia.

Κνὶμὶς, ὶς, ἡ, radius rotæ. Th. κνὶμη.

Κνημὶδιον, ὁ, ὁ, dim. plur. a κνημὶς, ὶδος, ἡ, ὁ, ocrea.

Κνημοδόκαι, ῶν, ὁ, ὁ, ocreati armorum. ex κνημὶς, ίδος, ἡ, ὁ, ocrea. Th. κνὶμη, tibia, & φέρω, fero.

Κνημὶς, ίδος, ἡ, munimentum κνὶμασι, tibiale ocrea.

Κνὶμὶς, ὶς, ἡ, pars montis, quæ a pede ipsius (quæ σύνομος, & πρόπους) ascendit. Th. κνὶμη, tibia.

Κνιπὸς, ὁ, ὁ, panuus tarus, per quem aliquid colatur, & quasi raditur. a κνὶω, rado.

Κνιφθὶς, ὁ, ὁ. aor. pass. verbi κνὶπτω, scalpo, frico. fut. σω. p. κε. Th. κνὶω, scindo, perde

Κνοφὶ, φου, ἡ, qui radit, homicida, machator, occisor, radula. ab eodem them.

Κνοφὶων, & κνοφὶσων, iuflrumentum, quo raditur, tundit, ejusdem them.

Κνυσὶς, ὶδος, ἡ, culter, dorsi. Puto, quia ea est cen radula dentara.

Κνὺξ, ὶδος, ἡ, urtica. quia κνὶ, puritum excitat. prurigo, pruritus.

Κνὶζειν κνὶσει, ἡ τὰσαν cnidium, fluctus thymelem. Theophrast. l. 9. cap. 22. ubi dicit esse rotundum, rubrum, pipere calidius, quod gulam adurat; ideo meretur dici a κνὶζω, urtica, quod erat ranquam urtica.

Κνὶζη, ης, ἡ, urtica, quia κνὶζει, & cum pruritu quafi mordet.

Κνὶζιον, ου, τὸ, grani fpecies; atriplex herba.

Κνὶζος, quadam regio in Doride, & nomen fluvii. hinc κνὶζει οἶνοι, vinum Cnidium.

Κνὶζομαι, ται, ἁ, Dor. pro κνὶζομαὶ, & ῥ, pungor, dolore affecta. Vide in κνὶζω, feco.

Κνὶζω feco, pruritum excito, & ſcalpico, angoſcrupulum injicio, perdo.

Κνιπὸς & ῥ, ὁ, ὁ, avis, quæ κνὶπος λέγει, id eſt, legit, & edit vermes, qui ligna erodunt. Alii ſcrib. κνιπάλεκτ, quod κνὶπος, & ἀλέκτωρ, gallicibus inſidietur, id quod eſt λοχᾶσθαι.

Κνιπὸς, ὁ, ὁ, parera, tenuiter vivens, qui de mendicatis quoque aliquid κνὶπει, rodit.

Κνιπὸς, ὁ, ὁ, ſpurcitia, a κνὶπω, & A nonnullis oculorum atfidtas expouitur.

Κνὶς, ἡ, κνίδος, ἡ, urtica, ut κνὶζη.

Κνοτὸν, Dor. per crafin ex ἡ κνοτὸν, pro κνοτὸν, a nomino κνοτὸς, cavus. Th. κνὶω, feu κνὶσω.

Κνὶσθω, Dor. pro κνὶζω, pungere. vide κνὶζω.

Κνὶσμα, feu κνὶσσα, ης, ἡ, nidor. ufitata cannum a arvina, pinguedine & fumus. quia nares κνὶζει, & κνὶζω, nidor. aut potius a κνὶω, quia ex incenſo oritur. Hinc κνισσὸν, ὁ, ὁ, caſtillo, qui κνὶσσα defectatur.

Κνίσσω, pupugiſſe, Poet. pro κνὶσσω, a. 1. inf. act. verbi κνὶζω, ſcalpo. Th. κνὶω, ſcindo.

Κνισσὸς, ὁ, ὁ, ὁ, nomen muris. ex κνὶσσω, ὁ, ὁ, nidor, & ἔσθω, peſſequor.

Κνὶτζειν, ου, ἡ, ſcucula, ſive & acinacula, ſive ſcaphium, ſ. ἐσται. q. a. κνὶζω, rado.

Κνὶὼ, culex, mulio, Aſtiloph. in Avibus, verminculus ex lis, qui lignum vorant, quia iſlud κνὶ. Eſt & varmis ſeus.

Κνὺς, gemitus axis in rota, quum ſcilicet κνὶται. Eſt & κνὸς, etiam pedum ſtrepitus.

Κνὸφος, caligo, idem ac γνόφος, & κνὶφος.

Κνὸς, res minima, hilum, Hefych. Dicitur etiam γνῦς.

Κνυζᾶσθαι, ῶμαι, gannio. a κνὺω idem ac Th. κνὶω, rado.

Κνὺζᾶσθον, Dor. pro κνυζᾶσθε, 3. pl. præſ. paſſ. verbi κνυζᾶω, gannio, de canibus. a κνὺζω, rado, queribude gannio. Th. κνὶω, feindo.

Κνὺζω, rado, ſcalpo, a κνὶω, idem.

Κνὺξ, κνὶκος, ἡ, ὁ, beſtia, fera tam terreſtris, quam aquatica, & aerea, Heſiodus. interpres Hefych. in Prometh. bovem transfert.

Κνὺσαι, σσεις, vel κνὺσασαι, ης, ἡ, mucro, ſen acies gladii, quia κνὶσει ἀὶ ὀδὰξ.

Κνώσσω, dormio, ſterto, quaſi a κνὶω, & ὄσσε, quum vacui ſunt oculi, nec occupati videndo.

Κνωὺ, νὶς, ὁ, coccus. quaſi κνωὺ ὠὺὶ, vacuus viſu.

K O.

Κοὰλαμος, ὁ, ὁ, ſtolidus, amens, fatuus, inanis.

Κόαξ, tana. a ſono κοάξ, quæ vox rane.

Κόδων, audit, intelligo, contracte ex κόεω, aut a κόος, quod vide.

Κόβαλος & ῥ, ὁ, ὁ, dicax, ineptus, verſutus, illiberalis, vafer, maledicus, lnquax, adulator, quaſi a κακόβαλος.

Κόβηρος, ὁ, ὁ, iſum movens, derifor, convitator.

Κόβλαξ, ακος, ἡ, radula, qua cafeus raditur.

Κόβρη, ης, ἡ, offrium, concha, vaſculum oncavum. κόγχαι, ὁ, ὁ, ὁ, idem. κογχύλιον, ου, τὸ, idem. κογχύλιος, ὁ, ὁ, offreum, purpura.

Κογχίτης, ου, ὁ, lapis albus, & mollis: in quo offrea, conchæ.

Κόγχος, ὁ, ὁ, ὁ, concha, proprie turbinata.

Κογχύλη, ης, ἡ, offreum, purpura. κογχυλὶαν, conchylium, conchylii cruor, qui experitur ad inficiendum. Item ipſa lana, aut veſtis eo cruore infecta.

Κόδιον, ου, τὸ, pilcis mugil, κεφαλὸς, Hefych.

Puto a κόω, foco.

Κοδομῶν, hordeum frigo, feu torreo.

Κοδράντης, ου, ὁ, a quadrante Latino factum eſt, quarta pars aſſis.

Κοὶν, intelligo, ſentio, pro νοὼν, aut ex κοὶω.

Κοὶβανος, ὁ, ὁ, corburnus, calceus utrique pedi aptus, & erat altus.

Κοὶθαρτος, ὁ, ὁ, fucus ſui iners. παρὰ τὸ κοὶθειν ὄρθὸν, quod oculat caudam, nec acuium extendat ſuam ſpecies.

Κοὶθειος, vulpes. ut κολοιὸς, q. cauda trunca, ſed fatis caudata.

Κοὶ, κοὶ, vox porcorum.

Κοὶη, Jon. pro κοὶη, ſc. ὁδὸ, qua via, qua ratione? Sic & κοὶης, ης, ου. Jon. pro ποῦ, qualis?

Κοκκόλιον, circumſiſtio, ut ſit κόκκὸ βάλειν.

Κοκκὰς, gen. ὰδος. a κόκκὸς, vallis, ſpelunca.

Κοκλάσαι, aor. 2. inf. act. verbi κοκλάω, cavo. excavero, detraho.

Κοκλὰς, άδος, ἡ, vallis, quia cava inter montes. Th. κόκκὸς, ὁ, ὁ, cavus.

Κοκλίβοδος, ſonat κόκλου ἰβδόλου, cavum ſtrum. eſt otdo quidam auct aciiratis.

Κοῖλος, η, ὁ, concavum, pars navis: arca Poliuci. κόκλου νεὼς, ventres navium. Xenoph.

Κοιλόπυστις, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi κοιλόω, cavo.

Κοῖλος, κοίλαιν, dat. pl. Jon. pro κόκλαι. a κόκλος, ὁ, ὁ, cavus, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, cavus.

Κοκλία, ας, ἡ, venter, uterus, ventriculus, alvus. Tum & Canalis, per quem aqua ducitur. Item cadaver, Polyb. Pariter κοκλὶαι, domus lignea.

Κοκλιασὶς, ὁ, ὁ, laborans morbo fluidæ κοκλίας, coeliacus.

Κοκλοσάμωσα, ου, ἡ, parafitus, qui κοκλὶᾳ ferendo, ut κοκλοφόρος, cujus venter Deus eſt.

Κοκλοσύραμος, ὁ, ὁ, ventrale. q. vinculum ventris, quod fupra κοκλὶαν δάτται.

Κοκλοτόπος, ὁ, ὁ, epithetum loci, qui cavam plantiem habet. ὁ κόκλος τόπος χώρα.

Κοῖλος, η, ὁ, cavus, depreſſus. κοῖλον ἄργυρος, argentum vivum, quia tangenti ſe aperit, & cavum exhibet. κοῖλον κρύσταλλος, cælatum. τὸ κοῖλον τὸ νεὼς, cavum pedis, Poll. Sic κοῖλος, aut κοιλοκοιλος ὄνὰκτὸν dicitur, cum turbato mari, unda dehiſcens terram iuter fluctus aperit.

Κοιλοποιὶω, facio κοιλοτέρ ὄμον, fornico, camero. f. σω. a. 1. ἐκοιλοποὶησμην, ης, ο. ex κοῖλος, cavus, & ποιὶω, ſtabulum, manſio. Th. ποιὶω, ſto.

Κοιμᾶσθ' ὁ pro ἐκοίμων. dormiebat. 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi κοιμὰω, dormire facio.

Κοίμασο, ὁ, ὁ facio dormire. f. σω. p. κεκοιμὰκα. præſ. paſſ. κοιμὰσομαι, ὁ dormio. præſ. part. κοιμὰζόμενος, ὁμένη. part. paſſ. κεκοιμὰμενος. perf. part. κεκοιμὰσμένος, η, ον, qui obdormivit. a. 1. paſſ. ἐκοιμὰθὴν, ης, η. f. 2. paſſ. κοιμὰθήσομαι. Hinc κοιμητήριον, ου, τὸ, locus, in quo dormitur, cœmeterium.

Κοιμηθῆναι, σαι, ῆ, a. 1. part. paſſ. κοιμὰθὲις, ὲσα. a. 1. inf. paſſ. κοιμὰθῆναι, a. 2. imperat. verbi κοιμὰω, dormire facio.

Κοιμήσασθε, 3. plur. Jon. a. 1. med. κοιμὰσαθον, cubare, 2. pl. a. 1. imperat. med. ejuſdem verbi.

Κοίμησις, ου, ἡ, dormitio, obitus. Sic can. 25. Concil. Antioch. μετὰ κοίμησιν, poſt obitum. hinc κοιμητήριον, ου, τὸ, cœmeterium. a κοιμὰω, dormire facio.

Κοιμίζω, idem ac κοιμὰω, dormire facio.

Κοινᾶφωνα, ὤμων, Pindar. pro κοινόφωνα. Th. κοινὸς, ὁ, ὁ, communis.

Κοινόσσαται, Dor. pro κοινώσονται, vel pro κοινὸσωνται, ut alii: nom. pl. a. 1. part. activverbi communico. ſ. ὤσω. Th. κοινὸς, ὁ, ὁ, communis.

Κοινὸς, communiter, adv. a κοινὸς, communis.

Κοινὸς, dicitur in 3. ſingul. præſ. ind. act. & in 3. ſingul. præſ. opt. & ſub. activ. & in 3. ſingul. præſ. indic paſſ. & 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi κοινὸω, communico.

Κοινωνὸν, aliquid cum aliquo communicature. ex κοινὸς, communis, & λέγω, dico.

Κοινώνει, ſupin pede. (ἐστὶ verbi.) fabula ut κοινώνει τραγῳδὶας, adventus conſors eorum, qui ſimul ἀθοινῶσιν.

Κοινωνήσωμεν, ω, ῆ, ον, communiter aliquid facio, auxiliatorem me prabeo.

Κοινοσυμβούλη, ης, ἡ, conſpiratio, ſocietas conſilii.

Κοινὸς, ὸν, ὸ, communis, publicus, vulgaris, expoſitus, pollutus, impurus. quia quod promiſcuo omnibus uſui patet, ſolet contaminari, & quod communitatem ſuis multi tractant, fordes colligit. Varinus ducit a κόω, ut ſit ὁ κοὶνὸς πρόκειμενος, ut poſſint κοινόχρηστα dici. Hinc κοινῆ, communiter, adv. κοινὸς, idem. κοινὸω, ὸσω, ὸσας, ὸσε, communico. κοινωνὸς, ὸ, ὸ, particeps, conſors. κοινωνὸω, particeps fum. κοινωνὸς, ὸς, ὸ, ὸ, communis. κοινωνὸω, ὸσω, ὸσας, ὸσε, communis, promiſcuus.

Κοινόω, communico, commirto, commune reddo; item pollio, inquino, pro impuro habeo. ſ. ὤσω. perf. κεκοίνωκα. a. 1. ἐκοίνωσα. aor. 1. inf. activ. κοινῶσαι. Th. κοινὸς, communis.

Κοινῦς, dat. ſing. a κοινὸς, communis.

Κοινῶν, ὼνος, ὸ, Poet. pro κοινωνὸς, facius, familiaris.

Κοινωνὸω, communico, impertio, fum participes. ſ. σω. perf. κεκοινωνὸκα. a. 1. ἐκοινώνησα. κοινωνῶ σου τῶν, communue hoc habeo tecum. κοινωνῶ τινὸς, tum mihi conventi. κοινωνήσωμεν τῶν τινὸς, fum participes elaſſis, Thucyd.

Κοινωνὸσιν, dat. plur. aor. 1. part. act. κοινωνὸσας, ασα, ἁ, verbi κοινωνὸω, fum participes.

Κοινωνὸς, ὸς, ὸ, communio, ſocietas, confortium, benefacientia, clemofyna. Th. κοινὸς, communis.

Κοινωνὸς, ὸς, ὸ, ὸν, ſociabilis, non difficilis, qui eſt facilis convictus.

Κοινωνὸς, ὸ, ὸ, ὸ, ſocius, particeps, adjutor. Xenoph.

Κοινωνῶν, ὼσι. ſyncop. pro. præſ. ind. verbi κοινωνὸω, fum participes.

Κοινώνῶν, ὼ, ὸ, communior, comparat. grad. a κοινὸς, communis.

Κοινωφελὴς, ὲς, ὸ, communis utilitas.

Κοινωφελὸμως, ὼ, ὸ, ὸ, communem fadferens utilitatem, omnibus utilis.

Κοὶς, ιος, ὸ, palmæ arboris quædam ſpecies. an quod ſecundum ſacerdotium in uſu? Eſt etiam κοὶς, vas farinaceum, Antiphan.

Κοὶσαι, ſacerdos, augur, qui & κοὶσ.

Κοὶσω, ὸσεγχον, ἰδεὶς, pignus. an a κοὶω, quod eo ſibi ſapienter caveat creditor? aut pignus, quod apud eum κοὶσει. κοὶσῶν, ὸσεγχῶν. Hefych.

Κοὶτος, qualis. Æolic. pro ποῖος. Eſt & Κοὶτος, ὁ, ὁ, nomen viri.

Κοιὸφορος, gravida, quia κοὶσει, ideſt, κύσι φέρω. Ex κοὶω, pregnans fum.

Κοιμισήτης, ου, ὁ, ſingul. part. præſ verbi κοιμὰω, impero.

Κοιμωνὸω, Dorice. pro κοιμηνὸω, regnat, gubernant. a κοιμηνὸω, impero.

Κοιμωνὸω, impero, primceps fum. ſ. ὤσω. p. κεκοιμωνὸκα. Th. κοιμηνὸς, rex.

Κοὶρανῶν, ὼ. ὸ, princeps, dominus. hinc κοιρανὸω, dominor, impero. Eſt & Κοὶρανος, nom. propr. viri.

Κοὶρανος, apud Alexandros, Athenienſis, nobilis

ea & opulenta, sed luxuriosa. Hinc κ. σκηνὴ ὅπου, & κοσμητικὸν, luxu diffluere, nimium ornari, Artistoph. in Nub.

Κοιτιαῖος, in lecto cubo.

Κοιτιᾶν, colloco. ἑ. αὐτὸν, p. πεφ.

Κοιτίζω, Dor. pro ἀκοιτίσσω, 3. fing. a. 1. med. verbi κοιτέω, vel κοιτάζω, dormio. futon, & Dor. ἄκ. hinc a. 1. ἐκοίτισα. Th. κοίτης, ου, ὁ, cubile.

Κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus, proles, lustrum ferarum. κοίτας, ων, οἱ, libidines. q. a κεῖμαι, cubo. Hinc κοίτη, ης, ἡ, idem ac κοῖτος. κοίτης, ου, ὁ, dormitorium, cubiculum. κοιτών, ῶνος, ὁ cubiculum. κοιτώνιος, α, ὁν, & κοιτωνίτης, ου, ὁ, idem ac αὐλόπυρ, & ἄκοιτος, ου, ὁ, & ἡ, uxor. Poet. κοιμητήριον, ου, τὸ, & πυραμίς, ίδος, ἡ, idem ac αὐλόπυρ, & ἄκοιτος.

Κοῖτις, arcula, specialiter ea, in qua mundus muliebris servatur. Item cuna.

Κοίτος, ace. fing. a κοίτη, ης, ἡ, cubile. fomnus in cubili. pisciculus luviatilis. Th. κοῖτος.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, cubiculum. κοιτωνὶς, ίδος, ἡ, cubiculum. cubicularius.

Κόκαδον, ου, τὸ, Dor. Coccon prerioſa, κόκκαλον, ὁ, τὸ. Poto a κόκκος, robuſtus.

Κόκκινος, η, ον, coccineus, cocco tinctus. a κόκκος, granum.

Κόκκος, ου, ὁ, granum. bacca. color ex cocco factus punieus. unde etiam pro purpura ſumitur.

Κόκκυ, celeriter, adv.

Κοκκυσμὸς, & κοκκυσμὸς, οῦ, ὁ, ac, avis, majores, progenitrices. Ita vocantur queruus l. 1. Epigr. quod olim homines glandibus veſce-rentur. Ibi tamen legitur κοκκυσί.

Κοκκύζω, canit, 3. fing. praſ. ind. verbi κοκκύω, coccyzo, cuculo, vel cuculus. a κόκκος, γος, ὁ, cuculus.

Κοκκύμηλον, ου, τὸ, prunum præcox.

Κόκκυξ, υγος, ὁ, cuculus, avis a ſono, unde & κόκκος. vel quod ſit κόκκινος colore. hinc κοκκύζω, cucurire.

Κοκκυσθὸν, Dor. pro κεκκύσθον, cucurire. Th. κόκκυξ, υγος, cuculus.

Κόλαυ, celeriter. Attieis.

Κόλαξ, ακος, ὁ, venter, Suid. ſive quia κόλον, id eſt, eſcam capit ſit quia κεῖλα.

Κόλαπτος, ου, ὁ, offula, bucoea parva, parvum fruſtum. a κόλον, cibus.

Κολαπτίζω, Græcis σκερτόω, laſcive falto, teſſilio. inde genus ſaltationis peculiaris, & laſcivæ κολαβρασμὸς eſt dictus. Sic. Job 3. a. κολαβρίζουσιν. vertitur κερτομοῦσιν, a Symmacho σκερτόωσιν. Item κολαπτίζω, extendo. diſtwupo, deſpicio.

Κόλαπτος, ου, ὁ, obſcœna cantio. Item porcellus.

Κολάπτω, punio, caſtigo, animadverto, vindico. f. ου. p. κεκόλαφα. praſ. med. κολάζομαι, punior, pœnas do. a. 1. med. ἐκολασάμην, ου, ων. Hinc κολαστήριον, ου, τὸ, carcer.

Κόλαστρ, acc. plur. a κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεία, ας, ἡ, adulario, aſſentatio. a κολακεύω, adulor. Th. κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεύω, 3. fing. a. 1. ſub. act. a κολακεύω, adulor.

Κολακεύω, adject. verbale a κολακεύω, adulor. κολακευτικὸς, ὁ, adulandi peritus. κολακευτικὸν, adulatorie, aſſentatorie.

Κολακεύω, adulor, aſſentor. fut. δίσω. p. κεκολάκευκα.

Κολακεία, ἡ, adulatio.

Κολακικὸς, ἡ, ὸν, adulatorius peritus adulandi.

Κολακικῶς, adv. aſſentatorie, adulatorie.

Κολακτῆρες, vel κολακτῆνες, & κολακτῆτες, civilium pecuniarum quæſtores, Cælius lib. 5. c. 9. Diecbantur etiam κολακτῆνα, qui pecunia præerant, quæ ad res divinas erogabatur. Cuſtodiebant pariter pecuniam, quæ diſtribuebatur judicibus.

Κόλαξ, ακος, ὁ, adulator, parafitus, a κόλον, cibo, quem quærit. Ideoque μορὸς eſt, ὡμοκόλαξ. Vel a κόλος, mutilus, quia adulator ex ſe mutilus eſt, & nihil baber niſi precario. Hinc κολακεία, ἄτος, ἡ, aſſentatrix.

Κολάπτω, tundo, fcalpo, lacero, tundendo excavo, τὸ ὄμμα κολάπτων, jecur pertundere. κολάπτειν τὸ ὄμματα, oculos exculpere. Ariſtot. l. 9. c. 2.

Κόλαφος, ου, ὁ, animal nulle inimicum.

Κόλαφος, ου, ὁ, fuppliciam, cruciatus, cohibitio.

Κολάφισμα, ατος, τὸ, plur. a. 1. ſub. med. verbi κολάπτω, punio.

Κολαφίζω, alapam alicui infigo. colaphis cædo, colaphum infligo. f. ίσω. p. κεκολάφικα.

Κόλαφος, ου, ὁ, colaphus, Th. κολάπτω.

Κολεὸς, gen. dual. Poet. pro κολεοῖν, & κολεῖν, ὁ, ἡ, vagina.

Κολεὸς, gen. Jon. pro κολεῦ, a κόλεος, vagina.

Κολεὸς, ὁ, ἡ, vagina, caſpula, culeus, tellicolus, Iliad. 11. Item galligulo avis. Ariſtot. l. 9. Anim.

Κολερὸς, ὁ, ἡ, glaber. hinc κολερὸς, ὁν, ὁ, ὁ, oves glabræ, intellige, quæ breviorem lanam habent: & hinc quaſi κόλος, mutilæ. Ariſtot. l. 8. Anim. c. 10.

Κολεσὸν, proculeo. Heſych.

Κολὴν, ης, ἡ, ſaltario quedam. Puto a ventris circumactu.

Κολία, ας, ἡ, piſcis quidam, ſic dictus, quod κολιάζει, ventrem habeat notabilem.

Κολιάω, falto: contendo, ingratus ſum. Heſy.

Κόλλα, & κόλλη, ης, ἡ, gluten. q. a κόλλω, eludo quia eludit interſtitia, & jungit extrema. Hinc κολλᾶν, glutino. κολλητὴς, glutinator. χρυσοκόλλα, ας, ἡ, auri glutinum.

Κολλάβιον, ου, ὁ, epitonium chondarum: verticillus citharæ, lyræ, &c. qui eſt clavicula, qua fides vertuntur, & intendnntur. Diei poſſet, q. a κόλλα βίος, clavis ſoni. Euſtath. ducit a κόλλαβος. Eſt & κόλλαβος, panis genus. Vide Poll. lib. 6. c. 11.

Κόλλαβος, glutino, adjungo. fut. ήσω. perf. κεκόλλαφα. praſ. paſſ. κολλάομαι, ῶμαι, ἀσθαι, aggliutinor, adhæreo, cum dat. aor. 2. paſſ. κολλάβην, ης, ης, &c. part. paſſ. κολληθὶς, σῦσα, ὁν. Th. κόλλα, ας, ἡ, gluten.

Κολλύριον, qui κόλλαν ἔχει, glutinum coquit. κολλοποιὸς, ὁ, ἡ, qui glutinum vendit.

Κόλλυβος, terminare, nom. plurale. n. g. a κολλάβις, ατος, ἡ, glutinatus. Th. κόλλα, ας, ἡ, gluten.

Κολλυβῶν, adjunge, a. 2. imperat. paſſ. verbi κολλάω, adjungo.

Κόλλυβος σπέρμα, feminatio. a κόλλα, ἡ, gluten, & Κόλλυβις, panis: Æqypt. q. κόλον, cibus.

Κόλλυβος, ὁ, ἡ, conglutinatus, bene compactus, compactilis. Valle. acc. pl. f. g. κολλυτὰς. a κόλλα, gluten.

Κόλλυξ, υβος, ὁ, quod & κόλλις, panis rotundus, pallillus, panis fubcinericius, Arben. l. 3. Item genus piſcis Ariſtoph. in Achar. Idem in Ranis κόλλιξιν, vertit ὄρνισι ἢ ὄνοις, panes, aut vermes.

Κολλούριον, ου, τὸ, collyrium. idem ac κολλύριον, oculare medicamentum, quod fluxum oculorum ſiſtat, Diofc. l. 2. de Iride.

Κόλλυβος, ου, ὁ, corium durius, in cerviebus, & dorſis bouum, &c. quia inde κόλλα ἑλκύουσι unde & Dor. κόλλυρ, & κόλλυρον dicebantur. Item κόλλυβος, finus, gremium. Item verticillum citharæ, quo fides intenduntur, Ariſt.

Κολλυβιστὴς, ου, ὁ, numularius, trapezita. Th. κόλλυβος, quod vide.

Κόλλυβις, ου, ὁ, panis parvus, cruſtum. Ariſtoph. in Equ. Bon enim, & mentea in unum coaluere, & q. conglutinabantur. Vel a κόλλος, & κλᾶν quod pereximum fit, ac quaſi mutilum. Sumitur & pro permutatione. Paſſeritur ſpecies bellaticum, Ariſtoph. in Plut. hinc κολλυβιστὴς, ου, ὁ, trapezita, numularius.

Κόλλυβις, ου, ὁ, panis parvus, cruſtum. Ariſtoph. in Equ. Bon enim, & mentea in unum coaluere, & q. conglutinabantur. Vel a κόλλος, & κλᾶν quod pereximum fit, ac quaſi mutilum. Sumitur & pro permutatione. Vel a κόλλος, & κλᾶν quod pereximum fit, ac quaſi mutilum. Sumitur & pro permutatione. Paſſeritur ſpecies bellaticum, Ariſtoph. in Plut. hinc κολλυβιστὴς, ου, ὁ, trapezita, numularius.

Κόλλυβος, ου, ὁ, panis parvus, cruſtum. Ariſtoph. in Equ. Bon enim, & mentea in unum coaluere, & q. conglutinabantur

Κόνδρος, ου, ὁ, nodus. Item locus editus. Pariter γόμφος, ὁ δὲ, dens molaris. hinc κομβίον, nodum necto.

Κομανίον, Ionic. pro κομήτιον, 3. dual. imperf. act. verbi κομάω, curo.

Κομεῖν, curam gero, nutrio, alo: ono, como. Item sum comatus. κομῶν, idem, & porro, fero, eo.

Κόμη, ης, ἡ Dor. κόμα, ὁ, coma, cæsaries culta: hinc κομᾶν, comatus sum: q. d. nolo orno. κομήτης, ου, ὁ, comatos, crinitus.

Κόμης, κόμητος, ὁ, comes, præfectus, princeps, dux: a Lat. comes.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, actio τὸ κομίζεσθαι, cura, diligentia, adhæctio: receptio, recuperatio debiti; Aristot. l. 9. Ethic.

Κομιζόμενος, Ionic. & Dor. pro κομιεύμενος, 1. plur. fut. 1. med. Att. vide in κομίζω.

Κόμιζω, ἤτο, vebo, duco, gesto, repeto. Item accerso, adduco, Sophocl. mortuum effero, Sophocl. in Aiace. ἡ ἴσα κομίζων τοὺς τὸ Ἅιδαντος, aliquem a morte reducere. p. κεκόμικα, aor. 2. ἐκόμισσα. pras. med. κομίζομαι, reporto: proficisor. f. 1. med. κομίσσομαι, & Attic. κομιοῦμαι. aor. 1. med. ἐκομισάμην, & κτω, obtinui. Th. κτάομαι, curo.

Κομίζω, Dor. pro κομίσσω, reduco, ac. 2. inf. act. Sic κομίζας, αντας, ὁ Dor. pro κομίσσας, aor. 1. part. act. a κομίζω, reduco.

Κόμμωμα, ατος, τὸ, unctum, fucatum. Item tragœdiæ pars, Ariſtoteles in Poet. Hinc κομμοῦν, fuco. κομμωτὴς, ὁ, & ἡ, cinnator; mango. Eſt & κομμοῦν, planctus, a κόπτω, plango. Sed κόμμα, dens molaris.

Κομψὸν, comam habens. Dorice pro κομῶν, 3. plur. præſ. verbi κομάω, comam nutrio.

Κομψεύεις, ὁ, ὁ, jactator, mendax. a κομπεῦω, jacto, crepito.

Κόμπος, ὁ, crepitus, proprie apri dentes ſe cuientis fonitus; jactantia, faſtus. Item ſtridor, ſonus, Eurip. in Rheſo. Hinc κομπεῖν, & κομπάζειν, crepito, glorior. κομπαστὴς, ὁ, ἡ, jactantia.

Κομψὸς, ὁ, ἡ, feitus, elegans, loquax, facundus, vafer, verſutus, Plato. comp. κομψότερος, ου, ὁ, elegantior. Hinc κομψότης, ητος, ἡ, elegantia. κομψεύειν, ſcite aliquid dico, aut facio.

Κονδύλιον, ediditi fragorem, a. ſ. ind. act. Jon. verbi κτυπέω, reſono.

Κονδῶ, ὁ, ὁ, ſonitus, ſtrepitus, plauſus. Hinc κονδίζω, & κονδύλιζω, ſtrepitum facio.

Κονδὸς, ὁ, ὁ, currus, parvus.

Κόνδυ, τὸ, poculum Perſicum.

Κόνδυλος, ὁ, ὁ, digiti articulus, & junctura: pugnus: tuberculum. κονδύλου ἀκάθου, alapis cædi, Demoſth. κονδύλῳ, ῆς, ἡ, ictus κονδύλῳ factus, tuber, κόνδυλος, κοτύλης cado, κονδυλοῦν, tuberoſus, nodoſus.

Κονέω, ῶ, ſeſtino, curro, miniſtro, operor, famulor.

Κονὶς, ιος, ἡ, pulvis. cinis. idem ac κόνις. Hinc κονιᾶν, dealbo. ſut. ἀσω. p. κεκονιακὼς. perf. paſſ. κεκονίαμαι. perf. part. paſſiv. κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus. a κονία, ἡ, calx. Th. κόνις, pulvis.

Κόνιν, ως, ὁ, adjectivi poſitum, Att. & Poetic. pro κονιαὸς, ᾶ, ὁ, pro κονιάλεος, ου, ὁ, pulverulenta.

Κόνιφι, dat. plur. Jon. pro κόνισι. ab κονὶς, ὁ, ἡ, pulvis.

Κονίῳ, dat. ſing. pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.

Κόνιζα, ης, ἡ, origanum ſylveſtre, cunila herba, thymbra; quia ficca, & calida. duc a κόνις, urere.

Κονίσσετον, ὁ, ὁ, pulverem excitantes, præſ. part. act. a κονίω. Th. κόνις, pulvis.

Κονίσσω, calcamentum lacerum, quod totum pedem non tegit; ſed a pulvere aſpergitur, Heſych. ex κόνις, pulvis, & πούς, pes.

Κονιστρὸς, οῦ, ὁ, pulvis. ex κονὶς, ιος, ἡ, pulvis, & ὄρνυ, excito.

Κονίτεσθαι, ου, homines plebeii, & vulgares, qui pedes pulverulentos habent. Plutarch. in Græcaniciis.

Κόνις, εως. ἡ, pulvis, cinis. κονία. idem. κονιὸς, & κονίτης, pulvere impleo, fordo.

Κόνις, ιδος, ὁ, ἡ, lens, aut furfures, capitis. Cyrill.

Κονίσσαλος, ὁ, ἡ, pulvis mantus, κόνις σαλλόμενος. vel ab ἄλλομαι, ſalio.

Κονιστὴς, οῦ, ὁ, ἡ, pulverulenta. Th. κόνις, pulvis.

Κόννυβος, ου, ὁ, connarus, arbor apud Alexandrinos. Athen. l. 14. c. 16. q. a κοννέω, ſcalpere, ſcarificare, radere.

Κόννος, ου, κοινὸς, ὁ, ἡ, intelligo, ſcio. Ducam a κόνω, cognoſco.

Κόννις, ὁ, ὁ, Connis, nomen viri.

Κόννος, ου, ὁ, barba. Hinc κοννοφόρος, qui κόννον, ſeu villoſam barbam φέρει, fert: Sic κοννοφόρος, qui barba ſapiens eſt.

Κόννος, ὁ, ὁ, panarium ſcalptum.

Κόπετος, ου, ὁ, cursus, nautica halia longa, & robuſta, remus. Item trudes, quibus navis ſaxis inhærens extrahitur.

Κόνυζα, ὁ, ἡ, herba quadam coronaria: cunilago Plin. lib. 21. cap. 9. in.

Κόνυπα, acc. ſing. a Κόνυπ, ωπος, ὁ, Cnopon Athenienſis.

Κόνυφος, defino, quieſco, ceſſo. fut. ὀνω. p. κεκόνυφα. a κόνυς, labor, laſſitudo: inde κονύω, laſſo.

Κόνωπες, ὁ, τὸ, piſtillum, quo aliquid κόνπτεται, id eſt, tundimus in mortario. Th. κόνω, frango.

Κονύω, ὁ, ὁ, inf. act. a κόνυς, ſcindo. ſut. ὑσω. a. 2. ἔκονυσα. aor. 2. part. paſſ. κονυὸς, ὁ, ἡ, caſus. p. m. κέκονυα.

Κόνυς, vel κόνυς, ὁ, fruſtum ab aliquo integrum defectum. Th. κόνπτω, cædo.

Κονυτὸς, ὁ, ὁ, planctus, luctus, ejulatus. a κόνπτομαι, plango. Th. κόνπτω, plango.

Κονυλὸς, ὁ, ὁ, calculus, quo lapides, &c. ca-lamus.

Κονὶ, ὁ, ὁ, cædes, ſtragis: contuſio, tritura: a p. m. κέκονπα, verbi κόνπω, cædo.

Κονῶσαι, aor. 1. inf. paſſ. a κόνπω, feco.

Κονώω, laboro, negotium faceſſo. Item feſſus ſuccumbo. ſut. ὑσω. perf. κεκονώηκα. perf. part. κεκονωκὼς, ὁτος, ὁ, defatigatus. a κόνος, labor.

Κονὶ, ὁ, μάχαιρα, culter, mucro, falx, bipennis, gladius, ſecuris.

Κοντάσιον, præſ. part. act. plur. num. κοντασίων, gen. plur. verbi κοντάζω, laboro.

Κοντὸς, ὁ, Contas Lacedæmonorium. Athen. l. 2. & 4. Hinc κοντίζω, mentiri.

Κόντος, ου, ὁ, labor, negotium. defatigatio, moleſtia. Hinc κοντῶ, laſſo. Th. κόντος, feco. ſut. ὑσω. p. m. κέκοντα.

Κοντὸς, laſſo. hinc κόντος. a κόντος, labor.

Κοντὸς, ὁ, ὁ, ſtercus. Th. κόντος, ου, ὁ, idem.

Κοντὸς, ὁ, ὁ, parafiti vilifimi, Cuprei, in Sventanii Codice. Ab eodem.

Κοντὸς, ὁ, ὁ, ſtercus, ſimus. Item ſtercoreus.

Κοντὸς, ὁ, ὁ, ſtercus, ſimus. a κόνις, ιος, ſtercoreus.

Κόντυρος, ὁ, ὁ, ſtercus ſimus.

Κόντυρος, ου, ὁ, ſtercus, ſimus. a κόνις, ιος, ſtercoreus.

Κοντυρὸς, ὁ, ὁ, ſtercus ſimus. a κόνις, ιος, ſtercoreus.

Κοντυρὸς, ὁ, ὁ, ſterquilinium, ſcarabæus, quod ſtercoreas pilas provolvat. Hippocr.

Κοντυρώδης, ους, ὁ, ἡ, viri fordida loquentes, legentes ſtercora. Ita vocat Rhetoras Ariſtoph. ἐν ὄρνισιν.

Κόντος, ου, ὁ, ſtercus, ſimus. q. κόνιστος, moliteus. quod a κόνις, moleſtia. Nam retentio excrementorum molella, & peticulola eſt. Hinc κοντῶν, ῶνος, ὁ, ſterquilinium. κοντῶν, ῶνος, & κοντρῶν, ſtercoro. κοντροβόλιον, ſterquilinium.

Κοντὸς, ὁ, ὁ, copta, placenta tundendo facta. a κόπτω, ſcindo, pallo.

Κόντυπος, Dor. pro κόντυπος, ὁ, cædens, tundens. Th. κόπτω, cædo.

Κοντυπτὸς, ὁ, excitata, præſ. part. paſſ. ſ. g. a κόντυπ, ſcindo.

Κόντυπ, cædo, ſcindo, pallo, plango.

Κόρα, ας, ἡ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, puella.

Κοράκινος, dat. plur. Jon. pro κόραξι, a κόραξ, ακος, ὁ, corvus.

Κόραις, dat. ſing. a κόραξ, corvus.

Κορακίνος, picis. a κόραξ, niger: κόρακινος, corvinus, a κόραξ, corvus.

Κόρακος, ſeu κορώνης, ὁ, corallium. Et Ariſtoteles, dicitur q. lapidea arbor.

Κορακώδης, ους, ὁ, ἡ, braſſica, quia κόραξ ἀμβλυώπης, pupillas habetur.

Κόραξ, ακος, ὁ, corvus, dat. plur. κόραξι, & Ionic. κορακοισιν. Κόραξ dicitur etiam aliquid inflexum, ceu roſtrum corvi, quo res aliqua attrahi poteſt, ut annulus janus, cantharus Plauto, manus extera Lucretio. Item fidus ſignum coleleſte, Procl. de ſphæra, Pariter machina nautica, cujus in naumachia uſus apud Polybium lib. 10. c. 2. & Appianum. Corvus demolitor, & grus Vitravio. De his corvis mentionem facit Curtius l. 9. Κόραξ fuit etiam locus ſuppliciis in Theſſalia. Ariſtoph. in Nub. ὃς τὸ κόραξ ἐνεχρύσωσε; non abibis in pernicicm?

Κοράζειν, ſupplicium obſecrare, a. 1. inf. act. verbi κοράσσω, vel ἄττω, precibus inſto. ſ. fu. κορᾶξον, ᾶς, τὸ, puella, a κόρη, ης, ἡ, juvenculus. Th. κόπτω, verro, purgo.

Κορβᾶν, Hebr. oblatio, donum. Syriace κορβᾶνα.

Κόρδαξ, ακος, ὁ, ſaltatio quadam ridicula, & ruſtica in comœdiis. Deinde, κόρδαξ capitur pro pede trochæo apud Quintil. lib. 9.

Κορδύλη, ης, ἡ, clavæ caput, qua pars craſſior. ipſa clava, & aliquid ſimile, ruber. Eſt & fortus rhyani, qui in pelamidem abiit, & anno exacto rhyni nomen aſſumit. Arrian.

Κορὴ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Core. Hebr. calvus.

Κορίαι, pro κορίαις, per ſyncopen κόριαι, pro κορίσαι. f. 1. ut ἀκέσω, pro ἀκέσαι. Th. κόρος ſatia.

Κορίννυμι, f. κορέσω, ſaturo. idem ac κορέω, ſatio.

Κορίσσθαι, ſaturato, aor. 1. inf. med. pro imperat. κορέσσασθαι, f. 1. med. aor. 1. med. Jon. a κορέσσομαι, ſeu κορέω, ſatio.

Κορίσσατο, ſaturaverit; 3. ſing. a. 1. opt. Æol. a κορέσσομαι, ſeu κορέω, ſatio.

Κορηθῆναι, ſaturatus, aor. 1. part. paſſiv. κορεσθέντος, aor. 1. inf. paſſiv. ab aor. 2. ind. ἐκορέσθην, verbi κορέννυμι, ſeu κορέω, ſatio.

Κορὴν, verro, purgo; item ſatio. f. ἑσω, & κορῶ. Hinc κορὴ, ης, ἡ, ſcopa; item puer, juvenculus, etiam fatietas. κόρος, ου, ὁ, papa, puella.

Κόρη, ης, ἡ, pupa; pupilla oculi. puella: virgo: pulchra mulier. Item ſignificat etiam manicam. Item genus chirothecæ. q. quæ etiam hodie mulieres nudtæ utuntur. Xenoph.

Κορθύσσω, faltigatur, 3. ſin. præſ. κορθύσσεται, in acervum colligit.

Κόρθυσσε, collegit, 3. imperf. act. Jonic. verbi κορθύσσω, vel κορθύω, coacervo. Th. κόρθυσσ, ης, ἡ, acervus.

Κόρθυσ, ης, ἡ, acervus, aggeſt, tumulus. q. a κορύσσω, aut κόρυσ, a ſimilitudine galeæ. Hinc κορθύσσω, coacervo, colligo.

Κορίαννον, ου, τὸ, coriandrum. Idem & κορίαννος, ὁ, & κόριον. Item ſignificat annulus, qui in indice ferebatur, Poll. lib. 2. ornatus muliebris.

Κορίζομαι, blandior, blande appello κόρη, aut κόρος, unde κορίζομενος, οι, puella nubiles.

Κόριννος, ὁ, ἡ, elevatum concubitu concipiens. ex ea ſcil. quæ κόρη, virgo, putabatur.

Κορίνθιος, ου, ὁ, Corinthii. a Κόρινθος, ου, ἡ, Corinthus, urbs Græciæ.

Κόριον, ου, τὸ, parva κόρη, puellula. Eſt & κόρος, fatietitium pro κόρει, pueris. Tum κόριον eſt coriandrum.

Κόρις, ιος, ἡ, ὁ, ἡ, cimex. q. a κόρος, ſcindo. Item ficus quidam. κορίζω, a cimicibus repurgo.

Κορίσσα, ἡ, puella.

Κορίσσιος, ου, ὁ, puellum.

Κορίσσιον, ap. Hippoc. pro κορίον, κορίσσιον, ſatio repleo.

Κόρμος, ου, ὁ, truncus. κορμὸς ξύλου, caudex. κορμὸς ἀνθρώπου, truncus. a κείρω, tondeo.

Κόρνηλιος, ου, ὁ, nomen viri, Cornelius. Lat. a cornu dictus.

Κόρνιθος, ου, ὁ, ſtultus. a quidam Corcæo, ſtulto viro.

Κόρνος, gen. Jon. a κόρος, ου, ὁ, fatietas. Th. κορέω, ſatio.

Κόρος, ου, ὁ, puer, pullus: novellum germen: ramus: ſcopæ: fatietas. Et pro inſolentia, & petulantia, quæ fatietas. Eſt & κόπις, Corus, menſura aridorum. Item hominum multitudo, Galen. in Gloſſ. Item menſura genus. Sed κόρος, ου, ὁ, nitet. q. a κείρω ὁτο. Κόρος, ὁ κόρος, ου, ὁ, a. Dor. pro κόπις, ſeu κόρος, tempus, pars capitis: & pro toto capite ſumitur.

Κορτὸς, & Att. κόπις, ου, ὁ, cinis, quia κόπτεται, tunditur. κορτίον, tondeo.

Κορύδαλος, ανος, ὁ, facerdos Rheæ, ſeu Veſtæ. Hinc κορυβαντιᾶν, inſanio more Corybantum. κορυβαντιασμὸς, ὁ, ἡ, ſultitia, ſeu expiatio, quæ fit a Corybante: inſanus furor.

Κορύδαλις, ὁ, herba, ſumaria bulboſa, cujus ulus in morbis colicis: alauda.

Κορύδαλος, Dor. pro κορύδαλλος, gen. a κορύδαλις, alauda.

Κορυδός, ὁ, κορυλαὶς, ὁ, alauda, avis, galerita, cassita. q. d. κόρυς, galea.

Κόρυθος, ου, ὁ, gravedo, humor ex capite fluens, mucus. Item superbia, fastus.

Κορυθοποιός, ὁ, ἡ, qui habet galeam variegatam. Iliad. ζ. lege κορυθαιόλον.

Κόρυθος, gen. sing. a κόρυς, ὁ, galea. acc. sing. κόρυθα, & κόρυν. Et avis e trochilis, forte quia κόρυν ἔχει, galeam habet. Est & κορυθάν; fruſtum maſſæ. q. a κορύω, fatiare.

Κορυθάϊξ, ικος, ὁ, ἡ, pera, faccolus, genus pilæ ex pelle factæ, ventoque inflatæ, Latinis follis. Item teſtium concepta calculi, & faccului, ſcrotum, Apuleius.

Κόρυμβος, ου, ὁ, & κόλυμβος, ου, τὸ, vertex, cacumen, cincinnus. Item coma molliebris plexilis. Pariter colos, & ramus, five racemus. κόρυμβος βότρυος, id eſt, ramus, in Epigr. Eſt etiam idem ac βότρυς, turbo. hinc κορυμβὰς, roſtra: q. a κάρη, caput.

Κορύνη, ης, ἡ, clava, quia capitatus fuſtis. Hinc κορυνήτης, clava pugnans.

Κορυνηφόρος, ὁ, ἡ, fatelles clavam geſtans.

Κορυνίτης, ου, ὁ, & κορυνήτης, vel κορυνᾶτης, ου, ὁ, corrupte.

Κορύσσω, caput jacto. contu ferio, arieto.

Κόρυς, υθος, ὁ, ἡ, galea, caſſis. Eſt & κόρυ, alauda, galerita. Hinc κορυσσὸς, ὁ, ὁ armiger. κορυ ὁ, armo.

Κορυσσάμυνα, Ionice. & Dor. pro κορύσσω, præſ. inf. a κορύσσω, armo.

Κορύσσω, galea armo, armo; orno; augeo, turbo, concito; fugo: favro. Argon. 2. Th. κόρυς, galea.

Κορυστὸς, ὁ, ὁ, auctus. a κορύσσω, augeo. Th. κόρυς, galea.

Κορυφαῖος, ὁ, principeps, ſummus.

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex, proptie capitis, quia a κάρη, ſummum in quaris te davit. plur. ion κορυφαὶ. Hinc κορυφαῖος, ὁ, ὁ, ſuperaus, præcipuus, conſulque ordinis caput, & principeps. κορυφῶν, erigo, attollo, impleo.

Κόρυφος, ου, ὁ, olus quoddam ſylveſtre vile, Theophr. hiſt. l. 7. c. 7. Scribitur & κόρυνος. unde proverb. κόρυφος ὀξὺς κολάπτει, Eraſmus in Chiliad.

Κορώνη, ης, ἡ, conix; fulica, vel mergus, Homer. Odyſſ. ξ. Item curvatura in arcu, ubi ſingitur ex utraque parte nervus: a ſpiſuoſdem corona tenuis dicitur, a Valla cuſpis. Κορώνη etiam vocatur apex ligni inter utramque bovem in aratro prorenſi. Sic annulus juxi, Apoll. l. 3. Ruſio medico κορώνη eſt tutura ſincipitis: Hippocrati de natura oſſium eſt exortus, five proceſſus totundus in ulna, texilis cotonæ genus Euſtarhio: penia glans, βάλανος Artemidoro. Κορώνη etiam vocatur κίρκος, catena, ſeu catenula oſſii, vel annulus, quo fores pulſantur, & attrahuntur. Hinc κορωνίζω, cornice ſiſpem colligo. κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis cum puppi inflexa.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, nomen ſtellæ. Item cornicula. Pnet. verbi κορωνίζω, incurvus, & lunatus ſum. Th. κορώνη.

Κόρωνις, ιδος, ἡ, navis roſtrata. Item faſtigium, ſummitas, & apex in re aliqua, ſinis. Th. κορώνη.

Κορωνόεις, herba, quæ & κορωνόπους, a cornicis pede ſic dicta. Diofc. l. 4. c. 158.

Κορωνὸς, ὁ, ὁ, altus, altior, cervicem attolens, ferox. improbus. Cyrillus explieat angulum.

Κόρυς, ος, ὁ, eſt μυτταλὶς, ſeu finis numeri poſt centum uſque ad mille: ut δισχίλιοι, &c. id eſt δὶς ἑκατὸν, δὶς & videtur κόρυς, dicti, quaſi δεκάτεσσι.

Κορυσσάμυνος, ου, ὁ, ἡ, vates, qui cribro utitur ad vaticinandum. Item κόσκινον, cribrum, & μάντις, ιος, ὁ, vates.

Κόσκινον, ου, τὸ, cribrum. κοσκινωτὸς, ὁ, ὁ, cribratius. Pfello eſt figura, qua colleCtione numerorum perficitur, qua quod vetius per ſingeinciulum quoddam dilabantur primi quiſibet numeri.

Κόσμαλον, τοῦ, τὸ, corii minotum præſegmen, quod abjicitur. Arithophani in Equit. κοσκαλμάτια falacia verbula, & illecebrola.

Κοσμάω, ῶ, οιπο, como, laudo; impero, rego. ſ. τὸν. Ρ. κεκόσμαια. 2. 2. ἐκόσμησα, ἀπὸ τοῦ, & ſon. κέκοσμημαι, ου, ὁ, ἡ.

Κοσμόομαι, ornari ſum, Βοεοτ. ſyncop. pro κοσμεῦσθαι, 3. ſlor. aor. 1. ind. paſſ. ſon. verbi κοσμέω, orno.

Κόσμος, Dor. pro κόσμος, ornare.

Κοσμοτόκος, Æol. pro κοσμοτόκος, ου, ὁ, ἡ, a. 1. fart. aſſ. a κοσμέω, orno.

Κοσμοφύτωρ, ορος, ὁ, ἡ, nom. plur. aor. 1. part. aſſ. verbi κοσμέω, orno.

Κοσμοφύτωρ, principes, nom. dual. a κοσμήτωρ, dux, princeps. Th. κόσμος, ordo.

Κοσμικὸς, ὁ, ὁ, ή, mundanus, a, um. a κόσμος, mundus, ordo.

Κόσμιος, ὁ, ὁ, ή, bene compoſitus, moderatus. κόσμιος, ου, ὁ, ἡ, κοσμιότης, ητος, ἡ, modeſtia.

Κοσμοπολίτης, ου, ὁ, principeps mundi, pro Satana. Nazianz.

Κόσσυγος, jumentum, Græcis barbaris.

Κόσσυφος, ου, ὁ, ὀρνὶς, item mundus, ornatus, pulchritudo. κόσμος γυναικῶν, mundus muliebris. Plato de Rep. κοσμιότης, ητος, ἡ, ornator: item moderator, ordinator. κοσμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, princeps, dux.

Κόσμος εἶρον τι, Pnetorie loquendi genus, pro κοσμεῖς, & μαγείρων φέρον τι, aliquid moderate ferre.

Κόσσος, pro κόσσος, Jnnice, quantus.

Κόσσυφδος, pro κόσσυφος, ὁ, maxilla.

Κόσσυφος, & Art. κόσσυφος, ου, ὁ, merula avis. q. a κόσσος, oſſio, & ὄφις, textura, quia eſt oſſea, aut nigris pennis.

Κόστη, ἀκόστη, τῆ, hordeum.

Κόστος, ου, ὁ, coſtus, planta aromatica, cujus radix eximit odores. Diofc. l. 1.

Κόσσυφος, ου, ὁ, nodus capillorum, vestis fimbriata. Exod. c. 28. q. a κόσσος, nodus, κορυφωτὶς: vel a κόζω, & κιμάσιον, ut ſit nodus, quæ ornatus caulis alicut immittitur. Legitur & κόσσυφος.

Κοτὶ, Jon. pro ποτὶ, quondam, interdum. κότμον, Jon. pro πότμον.

Κοτύλη, intellus eſt ſ. ſing. præſ. a κοτύλη, literarum ſcriptor. Th. κοτύλη, ἡ, ita vertit.

Κοτύλησσαι, irafcetur, ſ. t. med. gem. σσ, verbi κοτύλη, irafcor.

Κοτύλη, irafcor. κεκοτύλη κεκοτύλ κεκότυλ, ſignius ſignilo eſt Inſpiratio Helych. ſ. τὸν, & τὸν. ρ. κεκότυλα. præſ. part. ſ. ρ. κοτύλουσα. κοτύλητος, nom. dual. part. præſ. κοτύλων, ουσαι, ὁ. Th. κοτύλη, ita.

Κοτύλης, ουσαι, ὁ, iraſcor. Th. κότος, ira vertus.

Κοτυληδόνες, ὁ, ἡ, qui fert oleaſtros. ex κότυλη, oleaſter, & φέρω, fero.

Κότυλος, ου, ὁ, ἡ, oleaſter, & corona ex oleaſtro. Lycophrafo autem Helych. ſ. τὸν, & τὸν. ρ. κοτύλουσα. præſ. part. ſ. ρ. κοτύλουσα. κοτύλητος, nom. dual. part. præſ. κοτύλων, ουσαι, ὁ. Th. κότος, ira.

Κότος, ου, ὁ, & ὁ κότος, vetus ira. quia diu in mente manet, κότμος. Manet alta mente repoſtum, Virg. Hinc κοτύλω. ſ. τὸν, & τὸν, irafcor.

Κότυλος, & κότυληδος, ου, ὁ, genus lutuſa conviviis, poſtulatum ſe, vini elegans cum ſonitu effuſio. Plauto cottabus eſt anea phiala, quam in convivio apponere ſolebant vino plenam: deinde in minora pocula ab alto transfundentes ſonum edebant, qui ſi citius major ederetur, ab amaſiis diligit ſe augurabantur. Accipitur etiam pro ipſo ſono. Hinc κοτυλίζω, huiuſmodi ſonum cludo, & κοτυλίσσω, ipſe ludus. Plutarchus in Sympoſ. Et κοτυλίσια, pramia vincenti eo ludo data. Et qui ira ludebant, μεθυσοκότυλοι appellabantur. Vide Athen. lib. 11.

Κοτὺς, ύος, ἡ, & ὁ, ἡ, caput. Hinc κοτυλεῖ gallinaceï dicti, quod criſtam in capite ferant.

Κοττάω, vehementer verberare, lancea confligere, pro κόντω, Heſych.

Κόττος, alea. Item κοττὸς, jacere. κοττίζω, alea ludo. κοττεῖν, aleator. Eſt & κόττος, gallus, capitis inſigne, criſta. Eſt & nomen viri, ſeu gigantis.

Κοττύλη, ης, ἡ, patera, cavitas coxæ, ſinus; femoris cavitas: hemina. Athenæo l. 13. genus quoddam lodi.

Κοττυλῶδες, ους, ὁ, ἡ, idem ac κοτύλη, & acetabulum.

Κοττυλώδης, ους, ὁ, ἡ, in poculum fluens, a κοτύλη, ης, ἡ, poculum, & εἶδος, forma.

Κοττυλώδης, placenta, ex cotyla farina. Item parvum crater, quo ſuci lactis temperantur.

Κότυρος, ου, ὁ, poculum capiens quantum κοτύλη, menſura unciarum quatuor.

Κότυς, ὁ, Cotys, dæmon turpitudinis præſes, aut ex eo, pro libidine. aut a κότος, ira. inam propter illa venit ira Dei in homines. Hinc facra turpia, κοτύττια.

Κοῦ, obi, Jon. pro ποῦ, ubinam?

Κούαρος, ου, nomen viri. Lat. Quartus, Sic κουάρτος, ου, ὁ, quæſtor.

Κοβάβεις, afellus, qui ſub aquatilis vaſis, flabulatur, cutio.

Κοβ, pro κοβ ἀν, & non.

Κόβηρ, pro κόβηρ, ἐκείνη, Jon. Th. ἐκ, adhuc.

Κόκκος, fructus arboris. q. a κόκκος, robur.

Κοκκάλιον, cunctilla. Gl. Cyr. κρικοειδὲς ἐλάφειον. Ilud. a κόκκος, hoc, quia (κατὰ κάλλος.

Κόκκυμις, hæc cucuma. eſt vas ventricoſum, ut cucumis.

Κολεὸς, ὁ, vagina, Jon. pro κολεὸς.

Κόλη, eſt verbum Hebr. Marc. 5. 41. ſurge.

Κόλη, ης, ἡ, ſonitus. q. a κόλος, tondeo. hinc κολάω, tonſtrina.

Κόλη, ης, ἡ, puella, Jonice. pro κόλη. dat. plur. Jonic. κόλῃσι, Th. κόλος, vertex.

Κολήτωρ, ορος, ὁ, Curetes, Corybantes. dat. plur. Jon. κολήτορσιν.

Κολήτης, genit. ſing. Jon. a κολήτης. V. in Κορύβας, ὁ, ὁ, ἡ, qui juvenili ætate uxorem duxit, κορύβαντος, ου, ὁ, quæ ſic vitrum. a κόλος pro κόλος, juvenculus. Th. κόλος, vertex.

Κορίζουσα, a teneris educant, 3. plur. præſ. ind. quod a κορίζω, adoleſco. quod a κορέω, pro κόρος. Th. κόλος, ſatio.

Κόλπος, ου, ὁ, curſus, portionis genus, ut cereſtir. Ducamus a κόλος, mifceo.

Κόλπος, Jon. pro κόλος, ὁ, juvenculus. ut & κόλη, pro κόλη, juvencula.

Κόλπος, ου, ὁ, ἡ, junior. a κόλος, pro κόλος, juvenculus. Th. κόλος, vertex.

Κολπατρόφος, ου, ὁ, juvenculorum nutritor. a τὸν, pro κόλος, juvencula. Th. κόλος, & τὸν.

Κολπὸς, ου, ὁ, cuſtodia. vox origine Latina.

Κόλπος, pro κόλπος, leviter, adv. a κόλπος, levis.

Κολπόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, genus. ſ. g. præſ. part. aſſ. a κόλπος, levo. Th. κόλπος, levis.

Κολπόλεως, allevio, ſublevo. imperf. ἐκολπόλευ. ſ. τὸν. ρ. κεκολπόλευκα. 2. ſ. ἐκολπόλευν. a

Κόλπος, ου, ὁ, levis, facilis, inanis. Item remiſſus. Diofcor. l. 2. c. 20. κόλπον κοῦφον κεκαυμένον, eoque igne non vehementi leniter moreniaque σπαράσσεται, a Theophraſto vocantur ſemina, quæ terram nimia defrugatione non exhauriunt, ſed quaſi delicrant, atque remanent. Unde κόλπον ζῆν, ciuſmodi ſoli lrumentum. hinc κόλπως, adverb. facile, κόλπος, comparat. κόλπος & κόλπιος, levis, κόλπον ἐστὶ, an id κόπτω, tundo?

Κόλπος, ου, ὁ, ſophinus, corbis, vas vimineum. a κόπτω, quia fit ex ſectis vimibus.

Κόλπαξ, ακος, ὁ, calculus, lapillus: q. a κόλπος, calculus, ſed quia

Κράζω, clamo. imp. ἐκραζον. f. ξ. κράξω. a. ι. ἐκραξα, & per reduplicationem κεκραξα. paulo poſt fut. κεκράξομαι. p. m. κεκραγα. hinc per epenthelin τὸ κ, κράγκω, ις, ὁ, clamor. κρακτάλιζω, clamo.

Κρᾶδεί, ίοντες, ὁ, mixtus, a. ι. part. paſſ. κεκραμένος, miſceo, dilu. fut. κρᾶσω, & per ſyncopen κράσω. perf. paſſ. κέκραμαι. a. ι. paſſ. ἐκράθην.

Κρᾶδίλλας, miſcet, aor. ι. inf. paſſ. verbi κεκραμένω. fut. κέσω, miſceo. Th. κράω, idem.

Κράινω, perficio, effectum reddo: præſum, impero. & κράινει γρατ', qui imperat. exercitui, Sophocl. in Ajace. Apud Hipocratem Galenus exponit per ἀρχει, definit. Hinc κραντὴς, ὁ, ἡ, effector. κράτωρ, ορος, ὁ, rex, princeps.

Κραταλὰς, ὰ, ὁ, crapula cumeſtatio. Item dicuntur κραταλαὶ, medicamenta quibus vini lenocinia excitantur: κραταλικὸς, medicamentarium: κραταλικὸν, ἡ, ὁ, crapulæ cumeſtationi.

Κράτα, ας, ἡ, caput. q. a κάρη, & aliquando κάρηνον, ου, τὸ, contra.

Κράτας, ὁ, ἡ, τὸ, κράλαμος, ὁ, regina. a κάρη, regno.

Κράμβη, ης, ἡ, braſſica, caulis. gen. plur. κραμβῶν. quaſi a κάρη, qua capitata.

Κράμβος, ὁ, ἡ, aridus, torridus. Item & vitium in uvis ex aduſtione. ex κάω, aro. ρ interpoſito κράσβος. κραμβαλὲος, tollus.

Κραμβοφόρος, nomen ranæ. ex κράμβη, braſſica, & φόρω, gero.

Κράνα, ας, ἡ, Dor. pro κράλη, ης, ἡ ſons. hinc κρανεῖδες, ων, τοὶ, Dor. pro κρινεῖδες, ων, οἱ, fontium Deæ; quæ & Najades, & Nymphæ vocantur, quæ & κρηνῖδες dictæ pro κρηνῆδες.

Κρανὲὸς, ὁ, ἡ, aſper, ſterilis, montanus. a κάρηνον, vertex, caput.

Κρανὲὸς, abſolutum ſit, pro κρανωθὲὸς, verbi κράινω, perficio, idem ac κρανόω. f. κρανῶ. ι. a. med. κρανάμαν. fut. a. inf. med. κρανῶσθαι, & dialyſi Poet. ſen Jon. κρανόεσθαι.

Κρανὸς, ὁ, ἡ, τὸ, cornus arbor. a κράνον, quia capitatum fructum fert.

Κράνον, ου, τὸ, galea. a κράνη, quia capitis regumentum.

Κρανὸν, gen. pl. Dor. pro κρανιῶν. Νύμφαι κρανίδες. Th. κράνη, ης, ἡ, fons.

Κράνιον, ου, τὸ, calvaria, cranium, caput. item pomili genus. Pariter erat gymnaſium ante Cœnitchum. cent. lib. 3. A Theophr. dicitur κρανίον genus fruticis ratitudine exſertile, ut rubera, & fungi, l. 1. hiſt. plant. Item κρανίον fuit nomen civitatis Cephalenæ. Thucyd.

Κράνον, ου, τὸ, caput cornu, fructus Theophraſti κράνου, ου, τὸ, gallus.

Κράζει, ουσι, ὁ, a. ι. part. act. a κράζω, clamo. f. κράξω. p. m. κέκραγα.

Κράτ, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, vel κάρα, κάρατος, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρη, ης, ἡ, idem.

Κράσπεδον, ου, τὸ, fimbria, limbus. Item a ſimilitudine radicis montis dicitur una, five cacumella affectus in tenuem, & oblongam membranam definentis. Athenæ. l. 2. Aeuſtr. Item κρασπεδὸν de retibus ſiſurpatur, Poll.

Κράτις, ιος, ἡ, gramen, ſorgum ſemiatidum. Idem ac γραῦτις.

Κράτος, ου, τὸ, & ὁ, ſeu κρατυὸς, ὁ, arboris ſpecies ſolio meſpili ſine ineiſura.

Κρατυοβαλὲὴς, pro κρατυοβαλὲὸς, ὁ, firmus, fortis, a κρατυὸς, fortis. Them. κράτος, ους, τὸ, robur, & βάλλω, ις, ὁ, caſtra, volo.

Κράτυος, ὁ, ἡ, potens, fortis, validus, robuſtus. Th. κράτος, ους, τὸ, robur.

Κραυσὲὸς, ὁ, ἡ, corneſcno, confirmo. f. σω. p. κεκραύτικα. paſſ. perf. κεκραυσμαι, σμένος, ἡ, ὁ, ὄτερ, pro. imperat. paſſ. a. plur. κραυσθὲὸ, fortes eſſote. aor. ι. ind paſſ. ἐκραυσθὲὴν. inf. κραυσθὲὴναι. The. κράτος, ους, τὸ, robur.

Κραυσθὲὴς, ου, ὁ, qui pedes robuſtos habent. ex κραυσὲὸς, fortis. Th. κράτος, τὸ, robur & vel, pes.

Κραυσόω, pes ſyncopen pro κραυσάνω, & κραυσάω per ἰῶτα, de mauro, qui validos, & firmos pedes habet. Ex κραυσὲὸς, & vel, pes.

Κραύτις, dominatur, 3. ſingul. præſ. ind. verbi κραύω, dominor.

Κραύτος, imperio, deliv. ſing. a κράτος, ους, τὸ, robur, imperium.

Κράτω, 2. ſingul. imperat. præſ. Sed κράτε, 3. ſingul. præſ. ind. act. verbi κραύω, impero.

Κραυτάριον, pro κεντῆριον, gen. plur. Ἀθηναῖ. l. 3. a κραυτὸς, ὁ, ὁν, validus, ſuperl. κραυτίμου τος. Th. κράτος, robur.

Κραυτὸς, ὁ, ἡ, fortis, validus, minax. in dual. κραυτὼ, ejuſdem them.

Κραυτύνουσι, acc. vel dat. a κραυτύνουσα, ουσι, ὁ, ἡ, qui iuſtracto animo eſt. ex κράτος, ους, τὸ, robur, & ὀρόω, animus.

Κραυτερὸς, ὁ, ὁν, validum & firmum reddo.

Κραυτερὸὸν, ὄντος, ὁ, ἡ, ὄ, validos dentes habens.

Κραυτέρωμα, ατος, τὸ, mixtura artis & ſtanni, qua aliquid ſolidatur.

Κραυτόμυκας, ſolidas ungulas habentes, acc. pl. a κραυτόμυξ, υκος. Ex κραυτὸς, fortis, quod a κράτος, & ὄνυξ, unguis.

Κραυτὸ-τομος, gen. plur. Æol. pro ὦν, a κραυτὸτομος, ὁ, ἡ, verbum fulcra, ac baſes. Th. κράτος, robur.

Κραυτὸω, ὦ, teneo, apprehendo: vinco, domo: fortiter impero. Interdum maneo. κραυτὸ τὸ πολλοὶ, in forma ſicuiore ſervata. Demoſth. fut. σω. a. ι. ἐκράτησα. perf. act. κεκράτηκα. perf. inf. act. κεκρατηκέναι, cum gen. fieri empotem. perf. paſſ. κεκράτημαι. Them. κράτος, robur.

Κραυτὸὸς, ὁ, ἡ, aor. ι. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Κράνυς, & Jon. κράνυος γρος, ὁ, crater. Item ſignum coeleſte. Procl. in ſphæra. Item κράνυς in mente ſtrna ſicuiore ſervata, quibus ignis, civiliſque evomitur. Ariſt. de mundo. Paritet κράνυ, dicitur in fonte ſalientis aquæ concepteaculum, Odyſſ. ν.

Κραυγὴς κλὸὸς, τὸ, navigium inſtructum, Herodot.

Κραυκεῖλον, vinum infundo, libo.

Κραυκεῖον, & κραυκεῖδεον, ου, τὸ, parva cratera, Pollux.

Κραυκεῖμαχος, ὁ, ἡ, qui victoriam in præliis obtinet. Ex κράτος, quod a κράυτ, ους, τὸ, robur, imperium, & μάχομαι, pugno.

Κραυτηρὸς, ὁ, ἡ, qui vieit equis, ὁ ναυτ, ἰνωσεὶ κρατήσας.

Κραυτηρὸὸν, οδος, ὁ, ἡ, qui pedibus, curſuque pedum vieit. ὁ ναυτ νοεῖ κρατήσας.

Κραυτὸ, capiti: dat. a κράτ, κρατὸς, ὁ, vel τὸ. Th. κράτος, idem.

Κραυτὸς, ὁ, farrago. Ariſtot. l. 8. Anim.

Κραυτὸὸν, ſum præſtantiſſimus, & fortiſſimus. Xenoph. τὸ κρατὸὸν κρατεῖ, ὁ κρατὸὸς κρατεῖ, corpore, & animo præſtantes.

Κραυτὸς, ὁ, τὸ, validiſſimus, a, um, præſtantiſſimus, ſuperl. grad. Th. κράτος, ους, τὸ, robur.

Κραυτὸς, ους, τὸ, & per metathelin κράτος, robur, potentia, victoria, imperium, Sophocl. ab inuſitato κράω, valio. Vel a κράομαι, potentes ſunto. κράτος, robuſtus. Hinc ἐγκράτος, ἐὸς, ὁ, ἡ, compos, rerum potens. ἐγκρατὲὸς, ὁ, ἡ, continentia, temperantia. ἀγκρατὲὸς, ὁ, ἡ, ſtatus, ſeu forma Reipubl. quæ gubernator ab optimatibus. ἐγκρατὲὸς, ὁ, ἡ, ὁν, imperium populare. ναυγκρατὲὸς, ὁ, ἡ, ὁν, ναυτκρατὲὸς, ὁ, ἡ, ὁν, omnipotens.

Κραυτὸς, capitis, gen. ſing. a κράτ, κατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κράτος, ους, τὸ, robur.

Κραυτὸνεις, acc. plur. part. præſ. verbi κραυτὸνω, impero.

Κραυτὸνω, confirmo, munio, firmo, cum aceuſ. Item oſſa fracta. cum per callum glutinantur, dicuntur ab Hippocrate κραυτὸνθαι, a Celſo conſervere.

Κραυτὸς, ὁ, fortis.

Κραυτὸω, ὦ, corroboratio.

Κραυγάσμενος, pro κραυγάζουσα, vide κραυγάζω, vociferor, vagio.

Κραυγάζω, vociferor, vagio. fut. άσω. perf. κεκραύγακα. κραυγὴ, ἡ, clamor Th. κράζω, clamo. f. ξ.

Κραυγασθὲὴς, ου, ὁ, nomen ranæ. a κραυγὴ, ὁ, clamor. Th. κράζω.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, & clamor. Th. κράζω, clamo.

Κραυγὼν, ὼ, ὁ, & aridus, ſiccus. quaſi κάωρος, vel κάωσπος, a κάω, uro.

Κρέα, nom. vel acc. plur. contracte pro κρέατα, a κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρέας, ατος, & Att. κρέως, τὸ, caro. in plur. κρέατα, κρέων, κρέας, gen. plur. κρεάτων, & κρεῶν. q. a κείρω, ſeco. ἐγὼ δὲ διαιρεῖν ὁ σοφὸς ναῶτα, dividus eſt caro undique: aut a κείρω, ſeco, quod in ea præcipuæ præſtipuum: aut a κρέω, vel κρῶ, quæ ſummitas carnis. Tum κρέας, eſt caro animalis mortui: duc ergo a κρέω, mors: aut a κείρω, ſeco, & γέας, facile. eſt enim feſtilis. Inde κτεινόμενοι, qui carnem dividit, κρέων, carnem dividō. κρεωτόμος, ὁ, τὸ, macellum, laniena. κρεωτομὲὸ, ὁ, ἡ, macellarius, lanio.

Κρέουσα, Dor. pro κρέουσα, regina, præſ. part. a κρέω, impero, Poet. κράω.

Κρέτη, ης, τὸ, vas cannabium, rhenum, a γέω, caro. Eſt & Κρέως, acc. ſing. a Κρέων, ων, ὁ, nomen viri.

Κρέωτος, acc. ſing. a Κρέων, οντος, ὁ, nomen viri. q. a κράω, impero.

Κρέωσσον, nom. plural. n. g. κρέωσσους, nom. pl. m. & f. g. a κρέσσων, melior.

Κρέωσσων, præſtantiſſimus, dat. plur. a κρέσσων, compar. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, robur.

Κρέσσων, vel τιων, gen. ονος, ὁ, ἡ, præſtantior, vel melior, & τὸ κρέσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, ους, τὸ, robur.

Κρέττων, dativus. a κρέττων, ſeu κρέσσων, melior.

Κρέω, Poetic. pro κράω, impero. hinc κρέων, imperator.

Κρέων, ουτος, ὁ, regnator. a κράω, impero.

Κρέων, ουτος, ὁ, nomen proprium.

Κρέως, Poetice, pro κρέας, genit. plural. a κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρέως, pectine, ſeu radio puſſo. f. ξω. p. κρωκα quaſi a κρέω, puſſo. κρέως ἐτὸν, texere telam.

Κρῆμα σπεῖσαι, aor. ι. inf. med. a κρήμαμαι. Th. κρεμάω, ſuſpendo. a. ι. part. κρεμάσασα, ασται, ὁ, ἡ.

Κρεμάδιαι, ντοι, ὁ, a. ι. part. paſſ. κρεμασθὲὶς, ὁ, ἡ. 3. ſing. a. ι. ſub. paſſ. κρεμασθῆναι, a. ι. inf. paſſ. verbi κρεμάω, ſuſpendo.

Κρεμάω, ὦ, κρεμάννυμι, & κρεμάνυμαι, ſuſpendo. fut. σω. aor. ι. ἐκρέμασα. præſ. paſſ. κρέμαμαι, σαι, σται, pendeo, ſuſpendor. a. ι. paſſ. κρεμασθὲὶς, ὁ, ἡ. ſub. paſſ. κρεμασθῆναι. aor. paſſ. κρεμασθὲὶς. Hinc κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſuſpendit. κρεμαστὸς, ὴ, ὸν, penſilis. κρεμαστὸς, ὁ, ἡ, idem. κρεμαστὰ, ſuſpendium. Κρεμαδιαλὸς, ſuſpendium pulſo.

Κρεμβαλιαστὴς, οὺ, ὁ. vel ἡ, crepitus, ſonitus, quem edit crembalum.

Κρεμβαλιαστὴς, ὴ, τὸ, crepitaculum. Ducamus a κρέκω, vel κρόω, & ὑπαλλάω, ut fit, quod ſola rnjecta manu pulſatum edit ſonum iucundum.

Κρέμβος, quidam piſcis. Vide Athen. lib. 7. cap. 15. q. a κρέμω, & ὁμὸν, q. capite vomat aliquid.

Κρὲὸ, ὁ, ἡ, Cyrillus. Item avis pugnax Aristoph. in Avibus. eadem & κρίκος, a κρέω, ſono. forte a roſtri crepitu.

Κρέουσα, ας, ἡ, Dor. pro Κρέουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium. Creuſa vel Regina.

Κρεοφάγος, ὁ, ἡ, qui carnes edit. ex κρέας, τὸ, caro, & φάγω, edo.

Κρεωγυλὲὸς, adv. in parva fruſta diſſectum. a κρεωγύλη, lanius, quod a κρέας, caro & γύγω, opus.

Κρεώσσες, οἱ, præſtantiores, nom. plur. gen. plural. κρεωσσόων. a κρέσσων, Doric. vel Jonic. pro κρέσσων. Them. κράτος, robur.

Κρέω, impero, regno, Poet. κράω.

Κρεωδοσία, ὁ, carnium diſtributio, viſceratio.

Κρεωδύτης, ου, ὁ, carnium diſtributor.

Κρεωδυσία, ἡ, coena ex carnibus.

Κρέων, ουτος, ὁ, Rex. a κράω, impero. hinc κρέουσα, Regina.

Κρέγορτ, ὁ, ἡ, bonum, placitum. q. κτὸς ἄθλ, eordi jucundum.

Κρέμνον, ου, τὸ, infula, velum, vitta; item pinnæ mutorum. Per metaphoram Heſiodus pro mœnibus murum, ut οὐ θήσεται κρήδεμνον qui Thebes munitas erit. Item ſignificat operculum vaſis, Odyſſ. χ.

Κρέμνω, perflee. a. ι. impeiat. act. κρήανε, a. ι. inf. act. verbi κράω, perficio. f. κρανῶ. a. ι. imperat, Att. ἔκρηνα, q. aqui a. ι. imperat. Poet. pleonaſtic. tanquam a κρατέω, mutato priori ατ in η, pro κράτησον.

Κρηθὲὶς, a, ὁ, Dor. pro Κρηθὲὶς, ως, ὁ, ἡ Κρηθὲὶς ναὸς Ἀτρεῦς, Grethei filius Æoli.

Κρηδεμνὸν, adv. a capite. a κράτ, κατὸς, caput. Th. κράτος, ους, τὸ, idem.

Κρηδμὸς, ὁ, τὸ, herbæ genus.

Κρηθὼν, ὼ, Cretheus, nomen proprium.

Κρῆνον, placenta, quæ carnes immiſſas habebat: mittebatur a ſponſa ad ſponſum, Athen. lib. 14. a κρέας, & κρέω, caro.

Κρήνη, præcipita, per ſyncopen pro κρήνιδη, præſ. imperat. verbi κρήνημι, præcipito. imperf. ἐκρήνην, ας, ὁ. ita ut κρήνω poſſit eſſe imperf. Jon. Th. κρημνὸς, ὁ, ἡ, præcipitium.

Κρήμνα, præcipito. hinc præſ. inf. κρημνάναι, part. κρημνὰς - ἄσσα, ὁ. a κρημνὸς, ſuſpendo.

Κρημνοσπάστης, ου, ὁ, grandiloquus, Ariſtoph. in Neb.

Κρημνὸς, ὁ, ἡ, præcipitium, locus eminens, &

& abruptus : Hippocrati labrum ulceris ; & pudendi muliebris. Hinc κρημνώδης, ους, ὁ, ἡ, præruptus, arduus. κρημνῶδες, arduum.

Κρήνη, ης, ἡ. ion. κράνη, perfice, a. τ. imperat. aor. verbi κράω, perficio.

Κράναον, gen. plur. Æol. pro κρᾶναι. κρᾶνα, ης, ἡ, fons.

Κρήνη, ης, ἡ, fons, aqua pluvia retenta, & flaguans. Plato de Leg. In Poemate Epigonis vas aquarium.

Κρηνὶς, ίδος, ἡ, basis, fundamentum Xenophonti, placanta Polluci, crepida Gellio.

Κρὴς, Dor. pro κρείς, ατος, τὸ, caro.

Κρὴς, ητος, ὁ, Cretenſis. ion. Κρὴς Cretenſes. Κρήσσα, ης, ἡ, Cretenſis fœmina. Κρητίζω, Cretiſſare, Cretenſes imitari.

Κρηγύη, ης, ἡ, cribrum, ſeu lineus facculus, per quem aliquid colatur. Ducamus a κρίνω, ſecerno, unde & cribrum.

Κρήτης, ητος, ὁ, nomen vili. Latin. Crefcens.

Κρηυφύγετον, του, refugium, larebra, aſylum, perfugium, Herodot. q. d. Κρὴς Cretenſis, ſc. Minois, & φεύγω, fugio.

Κρήτη, ης, ἡ, nom. inſulæ, Creta. Inde Κρῆτες, Cretenſes.

Κρητήριον, genit. ſing. κρητῆρι, dat. pl. a κρητὴρ, ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. Th. κεκρᾶσθαι, miſceo. fut. κεῶ.

Κρὶ, τὸ, contract. ex κρῖθὸν, ου, ὸ, hordeum, apud Homerum. Alii per apocopen pro κρῖμνον dici volunt.

Κριαλίζω, rideo. Heſych. q. κρὶα ἀλίσω, eordi placere ; Bœotii uſurpant pro γελάω.

Κρίβανος, ου, ὁ, clibanus. κριθῆς βύσσινος, hordei ſorinex.

Κρίζω, Jon. pro ἴκτζω, ſ. ſing. a. τ. verbi κρίζω, ſtrideo. ſ. ſu. p. m. κίκρυγα.

Κρίζω, ſtrideo, ſtridorem edo, tibia cano acutiſſime. fut. ξω. an a κράζω? Hinc κρυγμὸς, ου, ὁ, & κρυγὴ, ῆς, ἡ, ſtridor.

Κρίθὸν, Bœot. ſyncope pro κεφάλαιον, alii ab aliis ſerparati ſunt, ɔ. plur. a. τ. ind. paſſ. verbi κρίνω, ſecerno.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum : pudendum virile. Ariſtophanis Commeur. & Suida : Cello autem tuberculum parvulum in palpebra ſuper pilorum loco. Hinc κρίθινος, ἡ, ὁν, hordeaceus. κριθώδης, ους, ὁ, ἡ, idem. q. a κρίνω, ſecerno, quod ejus grana a ſe invicem diſtent & ſecernantur.

Κριθῶσαι, a. τ. inſ. paſſiv. κεκρίθωται, ſ. i. ind. paſſ. a κρίνω, judico, diſcerno.

Κρίθινος, η, ὁν, hordeaceus, a κριθὴ, hordeum.

Κρίθων, gen. plur. a. κρίθὸν, hordeum.

Κρίκος, τὸ, teſtudo, ſtridulus, vel eſt perf. Jon. pro κίκρικα, verbi κρίζω, ſtrideo. ſ. ſu, & ξω. vel eſt a. a. Jonic. & Poet. pro ἐκέκρικα, τὸ.

Κρίκος, idem ac κίρκος, circus, circulus, annulus. κρίκου ἔσω, velocum anſulæ, Herodot. Item olli anoulus, quo fores pullantur : manus dextera Lucretio, cantharus Plauto : amilla, brachiale, Plut. in Demoſth. harpago, uncus Heſychio.

Κρίμα, τὸ, verb. κρίμνα, ατος, τὸ, judicium, pœna, damnatio, vindicta. τὸ κρίματα, lites. Th. κρίνω, judico.

Κρίμνον, ου, τὸ, farina craſſior, ex qua pultes fiunt ; mica. Exponitur & κριθὴ.

Κρίνω, a. τ. inſ. κρίνα, a. τ. part. act. a κρίνω, judico.

Κρινόμενος, ου, ὁ, qui delegit, a. τ. part. med. κρίνωμαι, ɔ. plur. a. τ. med. κρίνα, a. τ. inſ. act. verbi κρίνω, judico.

Κρίνε, judicabat, ɔ. ſing. imperf. Jon. pro ἐκρινε. κρίνετ, a. pl. imperat. præſ. verbi κρίνω, judico.

Κρίνωσι, Poet. pro κρίνωσι, ɔ. plur. præſ. ſub. verbi κρίνω, judico.

Κρίνον, ου, τὸ, lilium ſ. Aliqrando cuturbite flos. Item ſpecies ſaltatrionis in palpito, vel ſcena Euſtath. ex Athenæo. Dicitur & κρίνος, ου, τὸ, lilium. q. a κρίνω, ſecerno, quod folia ejus ſint diſtincta. Vel a κίνω, judico. Eſt enim κριτήριον, & indicium veris.

Κρίνω, judicu, diſcerno, deligo : ſentio : examino : punio, colgo, condemno : interdum interpretor. κρίνω ἐπαίνῳ, expiico ſtomia, Ariſtoph. κρίνω τὰ ἐλὰ, extremam alcam expetiri ; ſi κρινῶ. aor. ɔ. ſing. a. τ. imperat. κρίνον, ατω. a. τ. inſ. act. κρίνα. a. τ. part. κρίνας, ασα, ὰν. ſ. part. act. κεκριμένος, η, ον, ſ. part. paſſ. κεκρίμενος, in judicium vocor. perf. paſſ. κεκρίμαι, a. τ. paſſ. ἐκρίθην. aor. τ. ſub. paſſ. κριθῶ, θῇς, ɔ. ſut. τ. paſſ. κριθήσομαι, Hinc κρίσις, σεως, ἡ, judicium. κριτὴς, οῦ, ὁ, judex. κριτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum judicandi, & nota, ex qua judicium facimus. διακρίνω, diſcerno. διάκριτος, τη, ὁ, diſcretio. κρίνω, condemno. συγκρίνω, ɔ. ſing. damnatus. συγκρίνω, congmento : item compare, συγκρίσεως, ους, τὸ, & σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. ἐπικρίνω, ſingo, fimulo.

Κρὶς, ὶος, ὁ, aries, Ariſt. Item aries bellicum inſtrumentum. Eſt etiam vocabulum architecturæ Heſych. quo ſignificatur ornamentum quoddam inſtar tortilis pampini, & clavicularum, ſive capreolorum in capitulis columnæ Corithiæ, & Jonicæ. Vitruvius appellat volutam, & helicem. Naves etiam quædam κρὶες dicebantur, quod arietis inſigne habebant, Bayf. Hinc κριοκέφαλος, ὁ, arietis vultu præditus.

Κρὶσσα, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κρὶσσα, ης, ἡ, judicium, damnatio, diſceptatio, controverſia, ſententia tam civilis, quam criminalis. Item κρίσις ἀπὸ κοινῆς, excretio Nicandri. κρίσιμος, decriſcile, extremum habere, Demoſth. κρίσιμον κεφάλαιον ἐστιν, ſum conentus judicio, Plato de Leg. κρίσιν ποιεῖσθαι, diem dicere, Plutarch. in Ageſilao. Eſt etiam medicorum vox, qua in morbis eorumdem ſolutio ſignificatur : aliquando vero quelibet repentina mutatio in melius, aut pejus, Galenus Epidemiorum 1. Hippocrates vero κρίσιμον ἔτος.

Κρίσσαιον, ου, τὸ, Regis ſcrinia. Creſſæus.

Κρίσσος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Criſpus.

Κρίσσος, ου, ὁ, ſcirpus, tuberculum in quercubus, per quod viſcus effluit, & in corpore humano ex exuberatio dura, ac fœrida.

Κριτὴριον, ου, τὸ, tribunal, forum, controverſia. a κρίνω, judico.

Κριτὴς, ου, ὁ, judex, arbiter, æſtimator.

Κριτικὸς, ὴ, ὸν, judiciali., judicio valens. κριτικοὶ, οἱ, Poemaium judices, & cenſores aliorum operum, Ariſtoph. Grammatici.

Κριτὸς, ὁ, ἡ, Poet. pro ἐκκριτὸς, ἐκίμιus ; ſecretus. Th. κρίνω, ſecerno.

Κρίτων, ωνος, ὁ, nomen mulieris.

Κρομμὺς, pulſo pedibus, laſcive ſalto, eum ſtrepitu cano, a κρούω. Th. κρύω, pulſo.

Κρόβυλος, idem ac κεφάλαιον, cinncinus.

Κροῖσος, ου, ὁ, Croeſus, Lydorum rex.

Κρόκη, tramam, per ſyncop. pro κρεκτὴ, a. ſecting, a κρέκω, τ. Th. κρέκω, tramam, ſubtegmen, filum : litus : arena. κρόκαι Ariſtoteli funt calculi frequenti motu in mari rotundi effecti.

Κρόκις, ἴδος, ἡ, idem ac κρόκη, trama.

Κροκόδειλος, ου, ὁ, crocodilus, quia κρόκη βαλὼν crocum metuit. Vel quia eſt animal timidum, ἀπὸ τοῦ κρέκω, & δείλη, vox, qua in me.

Κροκόκεφαλος, ου, ὁ, croceo pepilo. a κρόκος, ου, ὁ, crocus, & κεφαλὴ, ῆς, ἡ, veſtis muliebris.

Κρόκος, ου, ὁ, & τὸ κρόκον, crocus, & crocum hinc κροκώδης, ὁ, ἡ, ὸν, croceus, a, um.

Κρόμμυον, & Poet. κρόμμυ ὸ ν, τὸ, cepa. q. a κρύω, caput, quia capitata.

Κρόνος, ου, ὁ, Saturnus. τὸ Κρόνου, ſeu Saturni, genit. Jonic. Κρονίδης.

Κρονίων, ωνος, ὁ, idem ac Κρονίδης, a Κρόνος, ου, ὁ, Saturnus.

Κρόνος, ου, ὁ, Saturnus. quaſi χρόνος, quia primum reperitur conficit in emetiendo ſuo orbe : vel quia χρόνος, temporis auctor. Interdum κρόνος, bandus, ſupidus. hinc Κρονικὸς, ὴ, ὸν, Κρόνιος, ὁ, ἡ, Saturnius. Κρονίδης, ὁ, Saturni filius, Jupiter.

Κρουσοὶ, funt pinnæ murorum, & turrium, propugnacula. Alii κρουσοὶ lequunt, & pro foulis accipiunt. Th. κρουσὸς, ου, ὁ, ſimbria.

Κρουνὸς, ου, ὁ, extrema vellis ora, fimbria, limbus.

Κρόσσαι, ης, ἡ, cuſpis ferrea : pilum.

Κρυμάλλεα, pulſo, concutio, ſtiu effuſo excipio, Euſtath.

Κρόταλος, ου, ὁ, crotalum, crepitaculum, quin ſonum edit, cum κρόταλα, pultatur. Alii eſt inſtrumentum muſicum, quo Egyptii utebantur.

Κρόνος, ου, ὁ, tempus, pars capitis. Homerus.

Κρότος, ου, ὁ, pulſus, plauſus. q. a κρύω, pulſo. verbero. κρότους, ους, ὁ, ὁ, homo loquax.

Κρύα ἀνεμος, ου, ὁ, ventus, arbor : musca canaria : pars aeris. Κρύσται Hippocrati funt pulmonum branchia cartilaginea, five cartilagineæ cavitates in pulmone.

Κρύσταλλος, ου, ὁ, virtum in olea arbore, tanquam κρύσταλλος.

Κρυσὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ſcatebra, faliens fons. Item lavacrum, & latrina.

Κρύσταλλος, ligni calces, quas a κρύω, & πάλλω, quod vibrent ; quam illis pulſantur calcata. Eadem & πρυτάνεις, tanquam κρύσται πάλλοι.

Κρύσταλλος, ου, ὁ. a. τ. part. act. a κρύω, pulſo.

Κρύσω, pulſo. fut. κρύσω. p. κέκρυφα. a. τ. imperat. a. κρύπτω, contra hinc κρύφιος, ους, ὁ, ἡ, ſonitus ex pulſatione inſtrumentorum. κρύσις, εως, ἡ, pulſatio inſtrumenti muſici.

Κρυδὸς, & κρυδὸν, & Dor. κρυδὸν. clam. adv. a κρύπτω, occulto.

Κρυδὸν, ὸντος, ὁ, abſconditus, a. a. part. paſſ. κρυδόμην, aor. a. inſ. paſſ. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κρυερὸς, ὴ, & Jon. κρυηρὸς, ὸ, frigidus. hinc κρυόεις, frigidus, horridus. Thema κρύη, εος, τὸ, frigus.

Κρυμὸς, ου, ὁ, frigus. glacies.

Κρυμώδης, ους, ὁ, ἡ, humbilis, ſom. gen. a κρύος, ους, ὁ, formidandus.

Κρύος, ους, τὸ, frigus, algor, hinc κρύος, ιτος, ὁ, Poetic. idem ac κρυερὸς, ὰ, ὸ, frigidus.

Κρυπτὸς, ὴ, ὸν, clandeſtinus. hinc κρυπτάδιος, gen. fing. ſ. g. a κρύπτω, abſcondo.

Κρυπτώσων, cooperio. a κρύπτω, idem.

Κρύπτε, imperfi. Jon. vel præſ. imper. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κρυπτὸς, ὴ, ὸν, occultus, a, um. κρυπτὸν, in occulto. Th. κρύπτω.

Κρύπτων, ὸντος, occultant, ɔ. p. ind. præſ. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κρύπτω, abſcondo, celo. occulto. f. ψω. a. τ. ἔκρυδον, perf. κέκρυμμα. a. a. κέκρυδον. perf. paſſ. κέκρυμμαι. a. τ. paſſ. ἐκρύδδην. aor. a. paſſ. κρυδδῆναι. a. τ. part. κρυδδὶς. Ariſtoles utitur verbo κρύπτω etiam pro ita argumentari, ut fallamus, & laremus eum, cum quo diſſentimus, quo tandem ſimus evaſuri. Hinc κρύψις, εως, ἡ, occultatio. κρυπτὸς, ὴ, ὸν, abditus, occultus. κρυδδὸν, & κρυφὰ, occulte. κρυφαῖος, ου, ὁ, occultus.

Κρυσάλλινος, inſtar cryſtalli ſplendeo. a κρύσταλλος, cryſtallus.

Κρύσταλλος, ου, ὁ, glacies, gelu ; item cryſtallus, lapis. q. κρύω ἐγλιάτω, frigore contuſus. Th. κρύος, frigus.

Κρυφὴ, larenter, ſecreto, clam, Dor. pro κρυφᾶ, a κρύπτω, abſcondo.

Κρυφὸς, ὴ, ὸν, ατος, Poetice, idem ac κρύπτος, ὸς, ὸν, occultus, a, um, latens, clandeſtinus.

Κρυφῇ, occulte, adv. a κρυφὸς, occultus. Th. κρύπτω, occulto.

Κρυφίων, genit. plur. a κρυφὸν. ὸς, ὸν, occultus. dat. pl. ῥοῖς, ῥοῖσι, ῥοῖσιν, occulte, clam. Th. κρύπτω, abſcondo. ſ. ψω.

Κρύφιος, ου, ὁ, Poet. pro κρυπτὸς, ους, ὁ, occultus, tenebræ, larebra, κρύφιον etiam eſt ars occulta, & ſolertia diſparandi.

Κρύφιος, celare, a. τ. inſ. act. κρύψαι, ψας, ὰ, & in ſ. g. κρύψασκε. a. a. τ. pass. ἐκ ſuidem verbi.

Κρύφος, ου, ὁ, ſing. a. τ. act. ſon. κρύδος, ὸ, ὰ, ſingul. a. τ. ſub. act. verbi κρύπτω, occulto.

Κρυφάλαξ, ὰ, ὸ, crinis retortus, cincinni pocorum. Scribitur & κρύφαλος. Aliter & magnus calathus exp. reticulum conum conſtigens, Ducamus a κρύπτω, vel κρύπτω, & βάλλω, quod capiti, ſeu crinibus injiciatur.

Κρύφος, criticio, garrio, pipio. Aliquando pro intus, tempeſtamentum quo eum aliis liquoribus. Licophroni gutrus, quo aqua fundituc.

K T.

Κτὰ, Jon. pro ἔκτα, quod per apocopen pro ἔκτανον. Alii vero formant ab aor. ɔ. ἔκτᾰν, τατον, τὰ, ɔ. ut ἔδρᾰν, pro ἔδρᾰ, verbi κτείνω, occido. vel κτίνω.

Κτάομαι, Jon & Dor. κτᾶμαι, pro κτίσω, a. τ. inſ. act. a κτάω, occido. Vel κτᾶμαι, Jon. & Dor. κτᾶμαι, pro κτίσω, a. τ. inſ. idem cum κτάω.

Κτᾶμενος, gen. Jon. a κτᾶμενος, qui interimit.

Κτᾶμενος, ὁ, qui interimit, aut interemptus eſt, a. a. part. med. verbi κτάω, idem ac κτείνω, interficio, a. a. ἔκτᾰν, a. a. med. ἐκτᾰμὴν. Alii volunt κτᾶμενος dici pro κτεινόμενος. Sic ἔστᾰμαι, pro ἐστάναμαι, verbi ἵστημι.

Κτᾶσι, poſſederunt, ɔ. plur. a. ɔ. ind. act. verbi κτάομαι, poſſideo, a. a. ἔκτᾰν, & in ɔ. plur. ἔκτᾰσαν, & per ſyncopen ἔκτᾰν, & de poſito augmento ἄκτᾰν. Thema

Thema κτημμων. Posse ariam eodem modo derivari a κτάω, pro κτέω, occido. a. a. ἔκτων.

Κτάνε, Ion. pro ἔκτανεν, interfecisset, 3. sing. a. 2. act. verbi κτείνω. f. κτάνω. p. ἐκτάνην. a. 1. ἔκτανα. 2. a. ἔκτασον.

Κτανέοντας, per dialysin, pro κτεανέοντας f. a. inf. med. verbi κτέανο, interficio. f. a. med. κτεάνεσθαι.

Κτανέοντες, Ionic. dialyti pro κτεάνοντες, nom. plur. fut. 2. partic. act. ejusdem verbi.

Κτανέουσι, pro κτεάνει, 3. plural. futur. a. activi ejusdem verbi.

Κτάνιδος, Baeot. fyncop. & simul Ion. pro ἐκτεάνιδος, pass. 2. a. i. pass. verbi κτείνω, interficio.

Κτάσσεται, ες, ἄ, Dor. pro κτάσσεται, ὁ, interfector. Th. κτένω, interficio.

Κτάσμαι, acquiro, poſſideo. f. κέκτημαι. perf. κέκτημαι. a. 2. med. κτάσσαμην, ω, σσεν. κτασσάμην ἔκτασσα, odia fuſcipere. Thucyd. Hinc κτῆμα, ατος, τὸ, poſſeſſio, κτήματα, ων, τὰ, bona, facultates, agros. κτῆσις, εως, ἡ, poſſeſſio, ποντος, ὁ, ἡ, acquiſitus.

Κτάσσαι, praef. inf. verbi κτάσσαι, poſſideo. Sed κτᾶσθαι dicunt eſſe aor. 2. inf. med. verbi κτάσμι, pro κτένω, interficio. a. 2. ἔκτᾶν. a. 2. med. ἐκτᾶσθαι.

Κτάσσι, Ion. pro ἔκτᾶσι, 3. ſingul. imperf. verbi κτάσμαι, poſſideo. Sed κτᾶσι Ionic. pro ἔκτησε, 3. ſingul. aor. 2. med. ἐκτᾶμαι, verbi κτάσμι, pro κτένω, interficio.

Κτάσι, cardo, occido. Sic & κτάσι, pro κτάσσαται, poſſideo.

Κτάσσιν, gen. plur. κτασσίων, dat. plur. a κτάσσων, ὁ, ἡ, poſſeſſio, Poetic. idem ac κτῆμα, ατος, τὸ. Th. κτάσμαι, poſſideo.

Κτάσσις, κτάσσεως, ἡ, idem ac κτῆμα, praedium, poſſeſſio, Odyſſ.

Κτάσσιον, poſſeſſionibus, dat. plur. Ion. & Poet. a κτάσσων, ατος, τὸ, idem ac κτῆμα. Th. κτάσμαι, poſſideo.

Κτάσσιος, Ion. & Poet. pro ἐκτεάνιος, 3. ſing. a. 1. act. verbi κτεάνω, acquiro, fut. ἴσω. Th. κτάσμαι, idem.

Κτάσσω, a. 1. inf. act. κτάσσι, ατος, ὁ, & in accuſ. κτάσσατα. a. 1. part. act. ut & κτάσσα, ἡ. g. verbi κτάσμι, occido. f. κτενῶ. a. 1. ἔκτασα. perf. κτέκτασα. a. 2. ἔκτᾶν.

Κτάσσι, praeſ. imperat. activ. κτασσίτωσαν, Dor. pro κτάσσω, praeſ. inf. κτάσσθαι, praeſ. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Κτασσίτωσαν, ὁ, ἡ, occiſus, praeſ. particip. paſſ. ejuſdem verbi.

Κτάσσοντ, pro κτάσσοντα, acc. ſing. praeſ. part. act. κτάσσων. 3. plur. praeſ. verbi κτάσμι, occido.

Κτάσσω, interficio, occido. f. κτανῶ. p. ἔκτασνα. a. 1. ἔκτασα. a. 2. a. ἔκτᾶν. Hinc κτασσίτωσαν, idem. ἀφ' ἑκατηβόλος, ὁ, ἡ, ὁ, homicida. ἑκατηβολία, ας, ἡ. a. participia. Legitur & κτάσσας & κτάσσιμι.

Κτάσι, τάδι, ἡ, pecten. Item pubes, quae & pecten Juvenali, item pectines pilces, qui pediunarum conchas ſtriatas habent: vocantur etiam ſuntur dentes anteriores, dicti pectunculi, qui naribus jugantur, Gaza apud Aldin. hinc κτάσιος, pecto. ſi. ἴσιον.

Κτάσο, fut. 1. act. verbi κτάσμι, occido.

Κτάσμι, ατος, τὸ, res poſſeſſa, donum. Th. κτάσμαι, poſſideo.

Κτάσμα, ατος, τὸ, monumentae aequale, inferius. Item κτάσματα ἑκατέρων, mortuorum poſſeſſiones, ideſt parentalia, ſeu ſunt, quae mortuis debentur. hinc κτασμάζω, exequias celebro.

Κτάσμαι, pro κτασσίμαι, Att. 3. plural. fut. 1. verbi κτασσίζω, a κτάσμι, exequior.

Κτάσμι, idem ac κτάω, occido.

Κτάσμος, poſſidemanus, Ion. pro κτάσμανος, 1. plural. a. 1. ſub. act. verbi κτάσμι, vel κτάσμι. Alii volunt deduci a κτάω, pro κτένω, occido.

Κτάσιον, ὄσος, ὁ, venarum curſus in arboribus, quaſi pectines, a κτάσι, pecten. Apud Hippocr. κτάσιον. Interpres ſtrias, & ſegmenta, tranſluſit; apud Ruffinum ſibras, ſeu filamenta.

Κτάσιος, ατος, τὸ, poſſeſſio, luctum, tet, emolumentum, facultates. ὁ τὸ κτάσιον κτασάμενος, hereditatem adire. Demoſth. ſtat. plural. κτάσιος, pro κτάσμαι. Th. κτάσμαι, poſſideo.

Κτασσιτάσιος, ὁ, ὁν, dives.

Κτασσιτάσιος, τὸ, poſſeſſiuncula, praedíolum.

Κτασσιτάσιος, ὁ, ἡ, dives.

Κτασσιτάσιος, ου, ὁ, bonarum, poſſeſſionum index.

Κτάσιος, occido. Hinc κτάσιμος, interfectus. a. 2. ἔκτᾶν. aor. a. part. κτάς. Th. κτένω, idem.

Κτάσιος, ος, τὸ, jumentum, pecus. a κτάσμαι, poſſideo. κτάνιδος, pecundum mos adverb.

Κτάσιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. κτάσιτο ἔκτασα, a. 1. inf. κτάσιτο ἔκτασθαι, 2. plur. a. 1. imperat. med. ſed κτάσιτο, 2. pl. a. 1. ſub. med. verbi κτάσμαι, poſſideo.

Κτάσιτος, ὁ, ἡ, Cretenſis, nomen propium.

Κτάσιτο, acc. ſing. a κτάσις, ους, ἡ, poſſeſſio. Th. κτάσμαι, poſſideo.

Κτάσιτο, ες, τὸ, a. 1. act. med. ejuſdem verbi.

Κτάσιτο, ὁ, ἡ, pius, a. 1. act. med. ejuſdem verbi.

Κτάσιτο, ὁ, ἡ, famula, ab eodem verbo, & them. Κτάσιτο, ορος, ὁ, poſſeſſor. a κτάσμαι, poſſideo.

Κτάσιτος, ὁ, par aphaeſin pro ἐκτάσιος, e muſteta confectus. a κτάω, ἐκτάω, & muſteta.

Κτάω, idem ac κτένω, venarum curſus in arboribus. Thucyd.

Κτάω, ες, ὁ, condo, creo, fabricor, munio, cingo. fut. κτάσω. a. 1. ἔκτασα. a. 1. inf. κτάσαι. a. 1. part. κτάσας, ασσα, ἄν. p. ἔκτασμαι. perf. paſſ. ἐκτάσμαι. a. 1. paſſ. ἐκτάσθην, ἐκτάσθη τοῦχον, muris cingebantur. Thucyd. Forte a κτάσμαι, cujus eaim eſt condere, ejus eſt jure optimo poſſidere. ὁ κτάσις, ὁ, κτάσις. Hinc κτάσμα, ατος, τὸ, opus, ſtructura. κτάσις, εως, ἡ, creatio, & creatura. κτάσις, ὁ, ἡ, creator, conditor.

Κτάλος, ου, ὁ, aries, dux gregis. Homer. q. a πάλλω, vello, quod ſit mas πάλλεσθαι, qui vellitur. Sed & πάλος, ου, ὁ, ut & πάλης, quia τῶν ἄλλων πρωτοβάσιος, & reliquum gregem praecedit. Vel πάλης, ὁ, ἀπὸ τοῦ ἄγω, duco, quia dux gregis. Item πάλος familiaris, cieur, manſuetus. hinc πάλος demulceo.

Κτάμασις, Poet. pro ἐκτησιμασία, conditus, perf. part. paſſ. a κτάω, condo, creo.

Κτάς, idem a κτάω, creo, viverra, qua eſt ex muſtelis ſylveſtribus.

Κτάσιδος, Dor. & Ion. pro ἐκτασίδος, dualium. a. 1. act. verbi κτάω, condo, ſi. ἴσω.

Κτάσις, ους, ἡ, ſtructura, fabrica: res conditae: quodvis opus. Item magiſtratus: homo a κτάω, condo.

Κτάσμα, ατος, τὸ, opus, aedificium, creatura. Jacob. a. a κτάω, creo.

Κτάσμαγάτηρ, ὁ, rerum creatarum cultus.

Κτάσμαπάτηρ, ὁ, ἡ, qui res creatas adorat.

Κτάσις, ὁ, ἡ, creator, conditor. ab eodem them. κτάσις, ὁ, ἡ, aedificatio.

Κτυπέω, ſirepo, ſonum edo, obſtrepo. Hinc κτύπος, ſtrepor, ſtrapitus, ſonitus. Th. τύπτω. pulſo.

K T.

Κύαθος, ὁ, cyathus, cotula, ſextarius. q. a χύσθαι, a χέω, fundo. Vel a κύω, occulto, quia potum ſervat, & quodammodo occultat, ut ſit quaſi κάλυπτρ, tegumentum.

Κύμαμος, ὁ, ἡ, faba, qua fortiebanur olim magiſtratus, & conſilium congregabatur. Thucyd. Item factis coagulatio. Poll. Hinc κυαμεῖον, fabis eligo, fortior. κυαμοβολία, judex. κυαμοστάσις, judex, quia victum habet a ſuffragiis κυάμοις.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, Poet. nigram, ac formidabilem aſpidem geſtans. ex κύανος, caeruleus, & αἰγίς, aegis. Th. αἴξ, ὁ, capra.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, caeruleum habens πέπλον, vel ſedimentuosum.

Κυανοστέφης, ὁ, ἡ, caerulea. & αὐχένα, ſplendeo.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, ἡ, caeruleus.

Κυανόχρως, Dorice pro κυανοῦς, ſc. χρῶν, Cyanea ſimilis.

Κυανός, ὁ, ἡ, nigra. dat. plural. Ionic. κυανέοισι. gen. plur. Aeol. κυανέων, a κύανος, ὁ, ἡ, caeruleus, niger. Th. κύανος, ſeu κυανός, ὁ, ἡ, color caeruleus.

Κυάνεος, idem ac κύανεος, caeruleus.

Κυανόσαρξ, de menſa, & κυανόσαρκος, nigros habens pedes. ex κύανος, niger, & σάρξ, pes.

Κυανόπεπλος, ὁ, ἡ, caeruleo peplo utens. a κύανος, caeruleus, & πέπλος, peplum.

Κυανόπωγων, caeruleam habens pogam. ex κύανος, caeruleus, & πώγων, ατος, ὁ, anterior pars navis.

Κύανος, ὁ, ἡ, & κυανός, ὁ, ἡ, color caeruleus; aqua marina. Item avis quaedam. hinc κυάνωμα, & κυάνεος, ὁ, ἡ, caeruleus, niger. q. a χύσθαι, aer, Coelum.

Κυάνοχρως, ου, ὁ, ἡ, nigrum habens ſuperciliorum. ex κύανος, niger, & ὀφρύς, ὀφ-, ἡ, ſupercilium.

Κυανόπτερος, ὁ, ἡ, qui eſt nitigcantibus ſetis.

ex κύανος, ὁ, ἡ, niger, & πτέρα, ὁ, ἡ, ὁ, pluma, coma.

Κυανοτρίχ, nigrocilium, acc. ſing. a κυανόθριξ, ιτος, ὁ, caeruleus aſpectu. ex κύανος, & θρίξ, τριχός, ὁ, oculus. Th. τρόπαιον, video. ὄμμα, ατος, τὸ, foramen acus. Hippocr. Item pars antis interna. Poll. Pariter foramen manubrii molae truſatilis.

Κυβάδα, ὁ, poculum, quia κυφόν, concavum.

Κυβάδα, inclinato capita. Ariſtoph.

Κυβάδα, ας, ὁ, luſus alem, jactus talorum. item aſtutia, nequitia. a κυβῶ, ω, ὁ, ὁ, teſſera. hinc κυβάδα, ὁ, ἡ, ludito. κυβάδα, locus, in quo alea luditur.

Κυβάδα, ας, ὁ, Cybela, mater Deorum, quae & Rhea. Item autium foramen, Carl. libro. cap. 17.

Κυβάδα, ὁ, ἡ, Dor. pro κυβάδα, gubernatio.

Κυβάδα, ὁ, ἡ, Dor. pro κυβάδα, gubernator. Sic κυβάδα, ὁ, ἡ, & κυβάδα, ὁ, ἡ, gubernio, proprie navem rego. q. κῦμα ἄγω, fluctus ſtructor, eoque obſervo. fut. ἴσω.

Κυβάδα, ὁ, ἡ, gubernatio, regimen, adminiſtratio, recta vitae inſtitutio. Plato.

Κυβάδα, gen. ſing. ſi. 1. part. activ. verbi κυβάδα, gubernio.

Κυβάδα, ὁ, ἡ, gubernator navium, navium rector.

Κυβάδα, ὁ, ἡ, gubernator navium, navium rector.

Κυβάδα, ὁ, ἡ, inclino. Hinc κυβάδα, ὁ, ἡ, in caput ſalto, me precipito. Xenophon. Item utrinor, nato. Aliquando taxillis ludo, Bud. in Annot. a κύβος caput, & γύω. Hinc κυβάδα, ὁ, ἡ, ſaltator, qui ſe in caput dejicit & urinator. Item praeceps, Noun.

Κυβάδα, ὁ, ἡ, cubitus, nodus brachii. κυβάδα, ὁ, ἡ, idem. quaſi a κύβος, converto. Vel ut alii a κύπτω, pro κφύπτω, inclino. Eſt enim cubitus curvatura brachii.

Κυβάδα, ὁ, ἡ, teſſera, vel aliquid habens figuram quadratam, cobus, q. a κύω, vel κύμαι, jaceo, & βάσις, quod in omni poſitione, aut jactu babet firmiter incumbere. Inde homo conſtans, & immobilis dicitur ἐπὶ τετραγώνου. Item κύβοι, quadrantale, numeri ſpecies, Ariſtot. in Problem. Etiam ipſa manus, quae in teſſera erat, ſtulpa, κύβοι, vertebrae, & panes quadrati Athenaeo. Hinc κυβάδα, ὁ, ἡ, cubicus. κυβάδα, alea, ſeu teſſeris ludo. κυβάδα, ὁ, ἡ, luſus alea, item fraus, dolus.

Κυγγαῖ, ὁ, ἡ, crater magnus, Hippocr. Matthinus ex Galeno probat eſſe patellam calicem, & doliolum medicum.

Κύγχραμβος, ὁ, ἡ, avis dux contumelium.

Κυδάδα, celebro, decoro, orno, laudo. Imperf. Ion. κυδάδα. f. κυδῶ. Th. κύδος, ους, τὸ, gloria, decus.

Κυδάδα, ὁ, ἡ, idem ac κύδος, glorioſus. Th. κύδος, ους, τὸ, gloria.

Κυδᾶ Ion. decoratam eſſe, a. 1. inf. paſſ. ab ἐκυδῶθαι, aor. 1. ind. paſſ. verbi κυδάδα, glorior. Th. κύδος, ους, τὸ, gloria.

Κυδάνειρα, ὁ, ἡ, honeſtans viros, claros viros continens. a κύδος, gloria, & ἀνήρ, vir.

Κυδάδα, glorioſe me effero. a κύδος, ους, τὸ, gloria.

Κυδάδα, exultans, Poet. pro κυδάδα, praeſ. part. a κυδάδα, glorior.

Κυδάδα, voce. ſing. a κύδιστος, ὁ, ἡ, ὁ, glorioſiſſimus, a, um. in comparat. κυδάδα, glorioſior. Th. κύδος, gloria.

Κυδάδα, ὁ, ἡ, inelytus, venerandus, celebris Heſiod. in Theogon. Th. κύδος, gloria.

Κύδασα, ὁ, ἡ, cycnus.

Κυδάδα, tumultuari, coeſundere. q. a κυδάδα, turba, & δύνω, ſirepere.

Κυδάδα, ὁ, ἡ, turba, tumultus: bellum. κυδάδα, tubas excito. quaſi a κύω βέλος, parere timorem.

Κύδος, ους, τὸ, gloria, decus, q. a κύω βέος, parere timorem. Vel a κύω, ut κυδάδα, eſt venerabilis. At κύδος, ὁ, ἡ, convitium, probrum. a κύδος, eſt κυδάδα, γενος, ὁ, gloriolus, κυδάδα, & κυδάδα, ὁ, ἡ, ὁ, idem. κυδάδα, ὁ, ἡ, celebro, laudo. κυδάδα, glorior.

Κυδάδα, ὁ, ἡ, glorioſus. a Th. κύδος, gloria.

Κυδάδα μαλία, vel κυδάδα μαλία, ὁ, ἡ, cotonea, malus. κυδάδα μῆλον, ὁ, ἡ, τὸ, cotoneum, ſeu cydo-

cydonium malum, a Cydone oppido Cretæ.

Κύω, uterum fert, 3. singul prær. perf. κύω, uterum gero.

Κυέω, ῆς, conceptus, a. 2. part. pass. ab ἐκύην, a. 2. ind. pass. perfi wou. ſ. ω. in utero geſto.

Κύϊα, idem ac κύω, uterum gero.

Κύησις, ιος, ἡ, genitus, genitura, partus, conceptus. a κύω, idem ac κύω, in utero geſto.

Κυθέρεια, ας, ἡ, Cytherea, Venus. ὅτι κυθῆνι τὸ ἴσοτιμον, quia occultat amores Veneres. vel τὸ κύειν, & ὄρειν.

Κυθήριος, dat. plur. Ion. a κύθηρος, ου, ὁ. Th. Κυθήρη, ubi Cyni.

Κύϊξ, ιξος, ἡ, bulboſa quædam planta. Theophr. lib. 7. c. 13. an a κύειν?

Κύϊμος, Æthiopicum palmarum genus, Theoph. lib. 2. 8.

Κυκάω, miſceo, proprie de liquoribus; confundo, agito, perturbo. Dicitur vero ἀπὸ τῆ κυκεῶνος, poculo, in quo malta ſimul herbæ confundebantur, & terebantur. Hinc κυκεὼν, ῶνος, ὁ, & κυκεών, ῶνος, τὸ, promiſcuo, confuſio. ἄκεκυε, ωσεν, ὁ, miſcellanea potio.

Κυκάω, per apocopen pro κυκεύω, acc. ſingul. a κυκεὼ, ῶνος, ὁ, miſcellanea potio. Th. κυκάω, miſceo.

Κυκλοτερὲς, Ion. pro κυκλοτερὲ, 3. dual. acc. 1. ind. paſſ. perfi κυκόω, miſceo.

Κύκλαι, per metatheſin pro κύκλαι, rotæ.

Κυκλάω, idem ac κυκλόω, verſo.

Κυκλεύω, verſo, duco, vel rota vho. a κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis.

Κυκλόθεν, adverb. in circuitu, undique.

Κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis, rota, gyrus, ambitus. Sumitur etiam κύκλος pro corona, & ceetu hominum in orbem collectorum, Eurip. in Androm. Apud Hermogenem κύκλος eſt figura dictionis, idem proponens, & concludens, lieet aliis ſcribis; circularis argumentatio, quæ in ſe ipſam redit. Hippocrates autem vocavit κύκλους locum ſub oculis, in malis rotundi ſpecien cruberantem. κύκλῳ, pro ἐκ κύκλῳ, in circuitu. q. a κυκλόω, volvo. Hinc κυκλόσε, adv. cum gen. in circuitu. κυκλόω, in orbem roto. ἐγκυκλεῖν, & ἐγκυκλάειν, ω, ὁ, ἡ, circularis. ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, orbis diſciplinarum.

Κυκλοτερὴς, τὸν, ὁ, ἡ, circularis, rotundus. ex κύκλος, circulus, & περὶν, teretro.

Κυκλόω, cingo, circumdo, vallo. ſ. ὦνω. pro κεκύκλωκα. a. 2. paſſ. ἐκυκλώθω, ης, ὁ. Th. κύκλος, circulus.

Κυκλωπες, ωπος, ὁ, & οἱ Κύκλωπες, Cyclopes. ex κύκλος, orbis, circulus, & ὤψ, oculus.

Κύκνος, ου, ὁ, cygnus, olor. Eſt & nomen proprium. Item navigii genus habens in prora cygnos inſeulptos. Etym.

Κυκώτης, Poet. pro κυκεὼν, miſcenti, dat. ſing. part. præſ. a κυκόω, miſceo.

Κύλαξ, ακος, ὁ, cavitates oculorum ſ. inferior palpebra. κύλαξ, ὁ, ἡ, circularis, rotundus. ex κύλος, circulus, & ἀγὼ, duco.

Κυλεῖν, cingo, circumdo, vallo. ſ. ὦνω. pro κεκύλικκα. a. 2. paſſ. ἐκυλικάδω, ης, ὁ. Th. κύκλος, circulus.

Κυκλωπες, ωπος, ὁ, & οἱ Κύκλωπες, Cyclopes. ex κύκλος, orbis, circulus, & ὤψ, oculus.

Κύκλος, ου, ὁ, cygnus, olor. Eſt & nomen proprium. Item navigii genus habens in prora cygnos inſeulptos. Etym.

Κυλιστὸν, Poet. pro κυλιστὸ, miſcenti, dat. ſing. part. præſ. a κυλόω, miſceo.

Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Thema κυλίω, volvo.

Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum, volutatio.

Κυλίσσω, ω, caliculi, cavitas oculorum ſ. inferior palpebra. κυλὶς, ὶδος, ἡ, ſuperior.

Κύλιον, genit. plur. a κύλις, ιος, ὁ, calix. Th. κύλιω, volvo.

Κυλίνδεται, 3. ſing. præſ. paſſ. κυλίνδομαι, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. a κυλίνδω, idem ac κύλιω, volvo.

Κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, lapis teres inmodum columnæ.

Κύλις, ιος, ὁ

ακι. a κύρω, incido. f. 2. Æol. κύρυω. Κόρυω, adipiscar, Æol. f. 2. a κύρω ineido. Κυρτός, ή, ὸν, curvus, gibbosus, flexuosus, devexus. Eſine κυρτῶ, inflecto. Κύρτη, ης, ἡ, ſagena, naſſa. Ea & κύρτη, & κυρτίς, quia cava, ſeu gibboſa.

Κύρω, ſum, incido, conſequor. fut. 1. Æol. κύρσω, ουσα, idem ac κύρω.

Κύστις, ὁ, ὀſculatus, a, ον. part. acti. a κύω ὀſculor.

Κύστις, ſeu κύσσος, Ionic. pro κύστις, ὁ, ſing. a. 1. acti. κύσσω, a. 2. imperat. acti. ejuidem verbi.

Κύστις, & κύσσις, ὁ, ἡ, & κύσσος, ὁ, ἡ, nates, podex. Item mulierbe pudendum. Eſt etiam genus pocuſi Laconici, Ariſtoph. Interpr. κύρνη. forte a κύω, iundo: vel a κεύθω, occulto.

Κυσί, dat. plural. a κύων, canis.

Κυσσύφικτοι, qui nates ſibi baccare inungit; Heſych.

Κυσσύφικτον, præſ. inf. quaſi nates priores Hesych. κυσσύφικτε, ὕβριστε fcabioſus eſt. ex κύσσος, & φίκτω.

Κυσσώμησεν, aor. 1. part. med. f. g. pro κυσμῆσαι, quæ concepit, verbi κύω, in utero geſto.

Κύστις, ὁ, ἡ. Poet. pro κύστις, ὁ, aor. 1. verbi κύω, ὀſculor.

Κύστις, ὁ, ἡ, veſica. accuſ. κύστιν. q. a κύειν urina. Varinus ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, a κύειν τὸ φέρειν, urinam parit, vel κύειν, fundit.

Κύστος, ὁ, ἡ, flores mali Punici. q. a κύω.

Κύστος, ὁ, ἡ, cytiſus, nomen herbæ.

Κύστις, ὁ, ἡ, cavitas, ſinus, alveus, ubi aliquid κύπτει, ſeu κεκύφασι. Item venter navis. Κύστις, Dor. pro κύστις, ὁ, acc. ſing. a κύπτω, olla. idem ac χύτρος.

Κύστωβῶν, ὁ, ſublimior cœli pars. Item κύστωνος, locuſ, cellula apum, aut ve ſeparum, Ariſtot. l. 5. Anim. Theophraſtus lib. 3. hiſtor. plant. κύστωβος ὁ πετώσιος eſt lanugo, quæ in picea arbore pro flore eſt: Ruellio l. 3. pannicula, nucamentum Plinio. Idem etiam Theophr. hiſtor. l. 4. cap. 10. κύστωνον adhibuit ad ſignificandum cellulam ſabæ Ægyptiæ.

Κύφελλα, nubes, & omnia cava. q. a κυφός, incurvus.

Κύφι, ſuffimenti genus apud Ægyptios ſacerdotes, Dioſcor. l. 1. c. 24.

Κυφός, ὁ, incurvus. q. a κύπτω, flecto.

Κύφων, locus refluditantis, baculus incurvus. Plello anginæ camera, fornix, Eryn Ligunm, in quo vineiuntur nocentes, Ariſt. 5. Polit. Eſt etiam veſtis genus.

Κύφωσ, pro κύφωσις, acc. ſing. a κύφω, auro, & ſiva. Them. κύφτω, pronus ſum.

Κύφωσσοι, οἱ, nom. plur. aor. 2. part. act. a κύπτω, f. ὦ, incurvo me.

Κυφῶν, ὁ, alveare apum, vaſe, aut menſuræ ſpecies. Eſt & κυφῶν, anris foramen, cuiuſque ſordes.

Κυφωνεῖς, ἐῖς, ἡ, alveus: ſordes aurium; cerumina. Cœl. l. 6. c. 53.

Κυφωνίδιον, nomen proprium.

Κύφ, in utero geſto, Heſych. ſcribitur & Ariſtonh. f. ου. Pr. κῦ. κυῶ, idem.

Κύων, ουνὸς, ὁ, ἡ, canis, acc. κυῶν. dat. plur. κυσί. Item canicula, ſignum cœleſte, Procl. de Sphæra. ἐπὶ κυσὶ, canicula tempore, canicula oriente, Ariſt. l. 8. anim. Pariter κύων, canis marinus: membranum virile; inferior præputii pars cuti adnata. Etym. Eſt etiam ſcinrilla ex ferri attritu orta. Item jactus in refferis, ὁ χρῶν βόλβ. Hinc κυνάσιος, ὁ, & κυνάσιος, ὁ, caninus. κυνάσιον, ὁ, τὸ, catellus. κυνάσιον, ὁ, Procyon ſidus, quod ante majorem canem exoritur.

Κ Ω.

Κώας, an κώας, τὸ. pellis ovilla?

Κώβιος, ὁ, ἡ, gobius piſcis.

Κώδεια, & κώδια, ας, ἡ, caput papaveris: orbiculas, globus. caput fabæ Theophraſto l. 4. c. 10. κώδεια, fructus papaveris.

Κώδων, ωνὸς, ὁ, tintinnabulum, crepitaculum, tuba, nola, κώδων ὁ τοῦ πλοίου ὄλεος.

Κώεα, nom. plur. a κώας, ους, τὸ, pellis agnina, ſtragulum.

Κώθων, ωνὸς, ὁ, poculumin ilicare Athen. l. 11. comparatio: ebrietas. hinc κωθωνίζω, poto.

Κωκάλα, ων, τὰ, animalia quædam teſſis tecta, ut limaces, conchylia.

Κωκαλέτ, ὁ, ἡ, Rex Sicanorum.

Κοκέω, ῆ. ὦσω, fleo, ploro. hinc κώκυμα, ατος, τὸ, ploratus. κωκυτὸς, οῦ, ὁ, fletus, luctus. Item Coeytus, fluvius infernus.

Κωκυλάρχαι, οἱ, diſpenſatores, quæſtores, cuſtodes judicialis pecuniæ, & ſumptuum in Deos.

Κωλαιτὸς, ὁ, perna, inde κῶλα, τὰ, majores Victimæ.

Κώλαξ, ακος, ὁ, talus, ſura. Thema κώλω.

Κώλον, ου, τὸ, membrum, periodi pars. Item inteſtinum craſſum.

Κωλυτὴς, calliger, 3. fugul. imperat. acti. a κωλύω, impedimentum.

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum. prohibitio. Th. κωλύω, coerceo.

Κωλύω, prohibeo, impedio, reprimo, inhibeo. arceo. fut. σω. p. κεκώλυκα. aor. 1. inf. acti. κωλῦσαι. a. 2. paſſ. ἐκωλύθην. q. κώλον κῶλον, membri alicujus integritatem ſolvo, ne quis poſſit evadere. Hinc κώλυσις, ως, ἡ, impedimentum. κωλυτὴς, τοῦ, ὁ, qui impedit.

Κωλύτης, ου, ὁ, ſtellio, genus lacertæ.

Κωμα, ατος, τὸ, ſyncopa, comma: ſomnus profundus: veternus. Item illecebra, lenocinium, pellacia. Poet. in Olymp.

Κωμαζέω ὡς ων, hymnum in alicujus laudem canere. Item ſaltare, choreas celebrare.

Κωμαῖος, impeiſ. Jonic. κωμαίοιμι, aceuſ. fing. pass. præſ. κωμαίοιμαι, connexe: hymnis celebro: ſum perulans, Heſiod. ἐπὶ κωμαῖος ὦν κῶλα, juvenet ad tibiam tripudiabat. Item accedo: κωμάσας ἐπὶ τὸ ἐστιατορίον, ad cæterum accedens, Hermog. Th. κωμάσ, ὁ, comeſſatio.

Κώμασος, ὁ, ἡ, comacum, fructus quidam aromaticus, quem unguentis fumpruoſis permiſcere ſolent. Theoph. lib. 9. hiſtor. plant. Nonnullis gariophylloſ.

Κωμάσιαρ, Dor. pro κωμάσιων, hymno celebrate. a. 1. imperat. acti. verbi κωμάσω, hymnis celebro.

Κωμάσιδον, Dor. pro κωμάσιον, comeſſari.

Κωμάσιτὴς, ὁ, ἡ, a κώμασ, ου, ὁ, comeſſatio.

Κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus, villa, caſtellum, oppidum. κώμαι, ων, ὦν, pagi. Attic. κῶμαι, vicarim.

Κωμάτης, vicarius. κωμάτου, ου, ὁ, paganus, vicinus. κωμητὴς, ὁ, idem.

Κωμήτης, ου, ὁ, pagi incola.

Κωμητὴς, ου, ὁ, qui in vico eſt, paganus.

Κωμήτου, ους, ὁ, pagi incola.

Κωμικὸς, ὁ, ἡ, comicos, ad comedium pertinens.

Κωμικὸς, comice.

Κώμιον, ου, τὸ, parvum pagum.

Κωμογραμματεὺς, nomen honoris, f. magiſtratus vicarii.

Κωμοδιοτάτης, ὁ. appellatur is, in cujus honorem hymnus eſt ab aliquo ſcriptus.

Κωμόπολις, ὁ, ἡ, oppidulum.

Κώμος, ου, ὁ, comeſſatio: hymnus, laudatio, encomium, Pindarus in Olymp. fuſeivum convivium, Item Deus comeſſationum, nocturnarumque ſaltationum pompa. Pariter tempus a cœna, hinc nubilium, ου, ὁ, comeſſor. κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, nugator.

Κώνος, οὐνος, ὁ, laurus, quæ ante fores ominis gratia ſtatuitur. Falſiculus fuoni Theocrito.

Κώπη, dat. ſing. a κώπος, comeſſatio.

Κωμῳδιοποιητὴς, ὁ, Poeta Comicus.

Κωμῳδὸς, ὁ, ἡ, qui per κώμους ἄδει, per vicos canit. hinc κωμῳδέω, ῆσω, ἡ, comœdia. Ex κώμος, pagus, & ἀείδω, cano.

Κώνειος, ὁ, ἡ, cicuta: venenata porio. Sic dicitur propter vertiginem, & tenebras, quas accidunt bibentibus. Nam κωνεῖν eſt σχίζειν, vertere.

Κώνη, ης, ἡ, conus galex, turbo, involucrum nucis pineæ: figura ex lato in acutum deſinens. Item genus placentæ ex uvis paſſis, & amygdalis. Pariter tegmen illud, quo fructus aliquarum arborum includuntur, quod ab eis ſeparari poteſt. κώνοι etiam in areis dicuntur metæ, Hippocr. Mochlia, circumago.

Κωνωπεῖον, τὸ, conopeum ad culices arcendos, velum tentorii militaris. Thema κώνωψ, culex.

Κωνώπιον, nomin. plur. a κώνωψ, culex vinarius, Ariſtot.

Κώνωψ, ωπος, ὁ, ἡ, culex. An quia culicis facies in acutum exit? ut ſit q. a κώνος, & ὤψ. aut a κέντρον, & ὤψ, id eſt, κεντρον. q. animal aculeata facie.

Κωπεῖς, οἱ, Jonic. pro κωπήλατες, remiges. a κώπη, ης, remus, & ἐλάσσω, agito.

Κώπη, ης, ἡ, ania, remus, manubrium. q. a κόπτω, rundo. Hinc κωπεύω, ήσω, ἡ, ſcalmus, cui alligatur remi. κωπέλη, ἡ, ὁ, & κωπηλάτης, remex. κωπίον, ου, τὸ, remulus.

Κώρα, ας, ἡ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, ſive κόρη, ἡ, puella, famili pupilla: injuria.

Κώρος, Dor. pro κόρος, filium, puerum.

Κωρυκαῖος, ος, ὁ, Dor. pro κορυκαῖος, ου, ὁ, pugnatoria. a κόρυς, ὑθ.

Κώρυκος, ου, ὁ, pera, ſaccus coriaceus, follis.

Κώρυς, υθος, ὁ, ovium vellus, ſtragulum. κώρυ, ους, τὸ, idem. Eſt & κώρυ, ους, ὁ, Cos, nomen iriule. Corinthiis ergaſtulum, in quo ſures jurgiis & fugitivi includebantur, Etym.

Κωρύκιος, ὁ, nomen viri. Hebr. divinans.

Κώρυκος, hodie κωρύκα, tudicula, cochleare majus.

Κώσκω, fut. κώσ, p. κέκωκα, fabulor, garrio: fallaciter loquor. hinc κωκωτὴς, ὁ, adulatio.

Κωτάζω, ῆσω, ἡ, loquax, garrulus.

Κωφὸς, ὁ, ἡ, ſurdus: mutus. ſim languidus, invalidus, flaccidus, ſtupidus. Sophocl. κωφὸν ἔνερ, ὑπνῳ ἀ frigida, & futilia verba. Hinc κωφῶ, ῶσω, & ὦ, exurdo, ſurdum reddo: ſurdeo.

Κῶχ, ὁ, pro κῆξ ὄρτυξ, & abiit, ſ. ſingul. imperf. ab ὀχέομαι, abeo.

Κωχύω, ſuſſollo. Heſych. q. ab ὀχῦ, veho, in altum tollo. Item coco.

Κώψις, ὁ, ἡ, aqua. Etym. Eſt quæ ſuperius, id eſt, lacrymam. Malim a κωκύω, malum, Materia enim eſt cauſa lamenti.

Α Α.

Λ Eſt undecima littera Græcorum, triginta & deſignat.

Λα, Partitula, per ſe nihil ſignificans, verum in compoſitione auger ſignificationem. q. ex λάω.

Λᾶας, λάος, λᾶος, ὁ, vel ἡ λᾶας, τὸ λᾶος, ὁ, λᾶος, ὁ, ἡ, lapis, ſaxum. q. ex λᾶς, & ἄω, ſico. eſt terra valde ſiccata, & coacta. λᾶς, λάος, idem ac κῶλος. λᾶιτὸς, ὁ, ἡ, lapideus. λᾶος, λᾶϊνος, lapido.

Λάβα, Dor. pro λάβη, gen. a λάβος, pro λάβος, viri nomen.

Λάβε, Jon. pro λάβε, ſ. ſing. a. 2. ind. act. Sed λάβε, ſ. aor. 2. & in plur. λάβεν, eſt a. imperat. acti. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 2. inf. λαβεῖν. perf. λέλαφα. Attic. ἕλαφα. a. 2. inf. med. λελάβθαι.

Λαβέω, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf.

Λαβὴ, ης, ἡ, manubrium: capulus: cauſa, anſa: manubrium: occaſio. λαβὲ πανήγυρι, anſam præbete, Ariſtoph. Apud Hippocr. λαβὲ eſt morbi acceſſio, & invaſio. hinc λαβὴς, forceps: ſubcina. Thema λαμβάνω, capio.

Λάβης, ὁ, ἡ, ſing. λάβητι, Jon. paragoge pro λάβε. ſ. ſing. a. 2. ſub. activ. verbi ejuſdem.

Λαβίδιον, ὁ, ſorex, Heſych.

Λαβὶς, ἴδος, ἡ, anſa, ſibula. manubrium: forceps, fuſcina.

Λαβίδωρον, ceperimus, 1. plur. a. 2. opt. act. λαβέσθαι, ου, ον. verbi λαμβάνω.

Λαβίκερα, ὁ, pro λαβίκερω, a. 2. part. f. g. a λαμβάνω, capio.

Λαβίκερως, Jon. pro λαβίξιλως, ὁ, ἡ, ῶ, a. med. λελάβημαι, a. 2. part. med. ejuſdem verbi.

Λάβιος, Dorice, pro λάβος, ὁ, a. 2. imperat. act.

Λαβόν, a. 2. part. act. f. g. ejuſd. verbi.

Λαβροβάτης, ου, ὁ, procaciter loquax, temerarius in loquendo, fabula. a λάβρος, vorax, & βάτης, loquor. Thema βάομαι, ατ, ἡ, forum.

Λαβροβάτομαι, præcepa ſum in loquendo. Th. λαβροβάτης, ου, ὁ, verax, avidus.

Λάβρος, ου, ὁ, valde vorax, avidus. q. ex λα, & βάρος, vorax, quia, βορὰν, quia ſeu ſibum valde appetit, & ingluvie delectatur. hinc λάβραξ, lupus piſcis. voracitas, incontinentia.

Λαβύκοιτος, ου, ὁ, poculum quoldam latum. Ex quo eſt λαβύκος, voraciter, rapide.

Λαβυρινθὸς, ὁ, ἡ, labyrinthus: mons in Creta habens cavernas profundas, in quibus difficile ingreſſu, & reditu difficilius. Ufurpatur etiam λαβύρινθος de loquacibus, qui orationis exitum nunquam inveniunt.

Λαβυρινθώδης, ὁ, ἡ, ὦ, τὸ, tortuoſus, flexuoſus. λαβυρινθώδεις ἔρωτοι, interrogatio intricata. Lucian.

Λαγαρὸν, ὁ, ἡ, τὸ, placentæ genus.

Λαγαρὸς, ὁ, ἡ, λαῶν, non diſtentus, non plenus. in quo ſic, id eſt, λαγῶν, ſeu κενὸν, vacuitas. Hinc λαγαρὸς, homines funt graciles, non ventricoſi. Item λαγαρὸν funt verſus pro longa brevem ſyllabam in medio habentes, qui & σφαλιῶνες.

Λυχνίτης, ου, ὁ, anguſtia, cavitas cum gra-
cilitate. Euſtath.
Λυχνίω, fugio, τεφράζω.
Λυχνίων, langueo.
Λυχνίτης, ου, ὁ, Dor. pro Λυχνίτης, dux populi.
Λυχνίτης, dux, & ductor populi. q. Λαὸς ἡγούμε-
νος τοῦ λαοῦ ὄχλου.
Λυχνίτης, ου, ἡ, lagena, ita dicta a cavitate,
quæ λυχνὸς. Scribitur ſere λάγυνος.
Λυχνίτης, ου, ὁ, Jonic. ις, ὁ, ſalacitas. Th. Ma-
gnet. libidinoſitas.
Λυχνίτης, five λυχνίτης, ου, ὁ, mollis, effemina-
tus, falax, libidinoſus, laſcivus; quaſi λα-
γνώς, vale mulieroſus.
Λυχνίτης, ου, ὁ, pudendum femininum.
Λυχνίτης, illibus, dat. plur. Jon. a λαγνὸς, ὁ ὀς,
ὁ, ἡ, ilia.
Λυχνίτης, acc. plur. Dor. pro λαγνὸς, lepores.
Tum & λαγνὸς, ὁ, ἡ, Jon. pro λαγνὸς. a λα-
γνὸς, ὁ, ἡ, lepus, Att. λαγὼς, ὼ. Et Λα-
γὸς, & ἀὸς, auris.
Λαγχάνω, fortior, ſorte accipio, conſequor,
cum gen. & acc. fut. λαχήσομαι. a. 2. ἔλαχ-
ον. a. 2. ſub. λάχω, ὡς, ὁ. a. 2. part. λα-
χὼν, ὄντος, ὁ. p. m. λελαχὼς. q. ab inuſit.
λάχω, γάνω λάχνον, Præmium ſortiri, Sophocl.
Item accuſo. λάχειν τινὰ κακοηθείαις, ſi
ſictionem injuriarum intendere. Hinc λαχνεῖς,
ὁ, ἡ, ſors. λάχνος, ους, τὸ, idem. λάξις, &
λάξεις, ὁ, ἡ, ſortitio. λάχνος, ους, ὁ, La-
cheſis, una ex Parcis. λάγχνος, ους, ὁ, lanea.
Λαγὼν, ὠνὸς, ὁ, ilia, lateris cavitas laxior, &
exoſſis. Hinc λαγωνίτης, ου, ὁ, laxus, vacuus,
fed hoc a λαγὼν malim. Ducam a λάγω,
colloco: ut ſit vacuitas, ubi aliquid locari
poteſt.
Λαγωὸς, ὁ, ἡ, & λαγὼς, ὼ, ὁ, lepus. q. ex
λα, & ἀὸς, auris, quod ſit valde auritus. vel
q. a λα, & ἄγω, ob celeritatem. Agit enim
ſe ocyus. Vel quia ob metum amat λάγυδρα.
Alii a λα, & γάω, q. multum gemere.
Λάδανον, νου, ὁ, pater Dapnes. acc. Λάδανα. Eſt
& nomen fluvii.
Λαεργάδης, ου, ὁ, ſartiates, nomen proprium.
Λάεος, ου, οἱ, lapides. a λᾶς, λάου, idem ac
λᾶας, ὁ, ἡ, lapis.
Λαζάρεος, ου, ὁ, per aphæreſin pro Ἐλεάζαρ, Eleaz-
Λαζὼν, Jon. & λαζὸς, Dor. pro λαζὸς, ſtrat. im-
perat. paſſ. λαζέσθω, 3. ſingul. imperf. Jon.
verbi λαΐζομαι, capio.
Λαΐζω, Dor. pro λαΐζω, vide λάζω.
Λαΐζομαι, Jonic. pro λαΐζεται, 3. plural. opt.
paſſ. ejuſdem verbi.
Λάζομαι, capio. prehendo. q. a λᾶς, λᾶος, ὁ
λᾶος. Dicitur & λαΐζομαι.
Λαζὸς, abjectio ν, pro λαζὸν, ὁ, mendax, va-
nus, ſuperbus.
Λαιαρεὸς, Dor. pro λαεὸς. Heſych. exponit φλύ-
ρησας, loqui. Sic λάεος, Jon. pro λᾶος, verbi
λάω. quod tamen & aliis habet ſignificatio-
nes.
Λάθα, ας, ἡ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, oblivio.
Λαθάνω, occulte, clam. q. a λαθὸν.
Λαθέμορος, & λαθέβιος, ὁ, ἡ, pro λάθρος, clam
malus, & mordens, clandeſtinus. Vel q. a
λαθέμορος, clam mordens. Item vermis quidam:
canis latenter mordens: ramentum corii, pel-
lis, membrana.
Λαθὴ, a. 2. imperat. act. vel 3. ſing. a. 2. ind.
Jon. λάθετο, ὁ, ἡ, 2. plur. a. 2. imperat med.
verbi λανθάνω, obliviſcor.
Λαθήμων, Jon. & Dor. pro λαθὼν, a. 2. inf.
act verbi λανθάνω, obliviſcor.
Λάθετ', ſeu λάθετε, 3. ſingul. a. 2. med. Jon.
ejuſdem verbi.
Λαθήβη, ἡ, immemor juventæ, ſenex. ex λα-
θὼν, a. 2. λαθὸν, & λάθη, juventas.
Λάθετε, a. plur. a. 2. ſub. act. verbi λάθω,
ſeu λανθάνω, obliviſcor. a. 2. λαθὸν.
Λαθεσίβιος, ου, ὁ, ἡ, curas oblivione fegens. a
λάθη, & κάδος, ους, τὸ, cura.
Λαθιβόλογος, genit. Jonic. a λαθίβολος, ὁ,
ἡ, vocis oblivionem inducens. ex λάθω,
lateo, & βόλογος, ſonus. Th. βολόγημα,
loquor.
Λαθόμαθα, obliviſcimur, Dorice pro λαθόμεθα,
1. pl. præſ. a λανθάνω, Dor. pro λανθάνομαι.
quod a λάθω, lateo.
Λάθος, ους, τὸ, obſcurio, Dor. pro λάθος, ους,
τὸ, idem ac λήθη, oblivio.
Λάθρα, adv. clam, latenter. λαθρήσιος, clandeſti-
nus. λαθρίμορος, clam. adv. a λάθρος, Dor. λά-
θρος, lateo.
Λάθρη, Jonic. pro λάθρᾳ, clam, furtim.
Λαθρηναῖος, ου, ὁ, ſpurius, illegitimo coitu na-
tus.
Λαθρίδιον, occultis, dat. plural. Jon. a λα-
θρίδιος, λαθρίδιος, clam.
Λαθρίδιος, ὁ, occultus, clandeſtinus. ab eodem
them.
Λαθρόβρη, herba e genere tithymalorum. Plin.
lib. 11. q. ex λα, valde, & βρύω, calefacio.
Λαθρόγηρος, ου, ὁ, & λαθρόγηρως, ὁ, ἡ, circercula
genus leguminis. Theophr. l. 8. hiſt. Plant.
Λαθρὸς, ὁ, qui latuit. a. 2. part. ἀὸ. verbi λα-
θὼν, ſeu λανθάνω, lateo, obliviſcor. ſ. λήσω-
μαι. a. 2. λαθὸν.
Λαθρὸς, ὁ, ἡ, ſiniſter, impadens, procax, ve-
lox, rapax. Nicandr.
Λαθρόσιτος, ὁ, ἡ, canis latenter mordens, Heſych.
Λαθρόφθαλμος, irrideo.
Λαθρόχειρ, ὁ, decipio. Item ſcortor, Ariſtoph. in
Equit.
Λαίλαψ, απος, ἡ, turbo, ventus procelloſus,
procella, nimbus. a λαὶ, vel λα, & λάπτω,
lambendo bibo. vel q. λαὶ ἀπτόμενος, robuſte,
& valde tangit, & torquet. hinc λαιλαπίζω,
procello, & λαιλαπισμὸς, ὁ, cœli conditio nu-
bila, & ventoſa. Ariſtot. de mundo.
Λαίμαργος, ὁ, helluo, guloſus, decoctor. Ex
λαὶ, & μάργος, infans, vorax.
Λαιμαργία, ας, ἡ, helluo, intemperanter edo.
Suidas a λαιμὸν, gula.
Λαιμὸς, ὁ, ου, guttur, gula, ingluies, vora-
go, laryngis cavitas. ubi, & potus.
Λαιοπάγιον, τὸ, pramium ob λαιὸν χρῆσιν, mer-
ces athletiei homicidii.
Λαιοτὸς, & λαίεος, ὁ, ὁ, lapideus. Th. λᾶς, ὁ,
lapis.
Λαίσσω, ἡ, ſiniſter, durus: terra frumento con-
fita.
Λαίτμα, ατος, τὸ, feges. Item falx meſſoria.
Λαιὸς, ὁ, ἡ, ſiniſter, lævus.
Λαιοτομέω, ῶ, ſecturio, demeteret. a λαιὸς,
ὁ, τὸ, feges, & τέμνω, feco.
Λαιὸς, ὁ, impudicus. An ex λαὶ, & νέος?
Λαιότης, ητος, τὸ, breve ſeutum, parmula, te-
lum, ſtlida. ſ. a λαὸς, hirſutus; quia ex
crudo, & λαὸν, corio. Vel a λαιὸς, ὁ, ἡ,
ſiniſter, quia in ſiniſtra geſtabatur.
Λαὸς, ὁ, ἡ, turpitudo. q. a λᾶος, id eſt,
λᾶμμα, dehonestor.
Λαίστρος, ὁ, ἡ, ἐχῦ ἡ, cinadus; meretrix.
Λαιστὴς, ὁ, ὁ, onerarium, molcilum. an a λα, &
στέλλω, ferendum?
Λαιτμα, ατος, τὸ, breve ſeutum, parmula, te-
lum, ſtlida. ſ. a λᾶος, hirſutus; quia ex
crudo, & λαὸν, corio. Vel a λαιὸς, ὁ, ἡ,
ſiniſter, quia in ſiniſtra geſtabatur.
Λαὸς, ὁ, ἡ, turpitudo. q. a λᾶος, id eſt,
λᾶμμα, dehonestor.
Λαίστρος, ὁ, ἐχῦ ἡ, cinadus; meretrix.
Λαιστὴς, ὁ, ὁ, onerarium, molcilum. an a λα, &
στέλλω, ferendum?
Λαιτμα, ατος, τὸ, breve ſeutum, parmula, te-
lum, ſtlida. ſ. a λᾶος, hirſutus; quia ex
crudo, & λαὸν, corio. Vel a λαιὸς, ὁ, ἡ,
ſiniſter, quia in ſiniſtra geſtabatur.
Λαίτμα, ατος, τὸ, feges. Item falx meſſoria.
Λαιὸς, ὁ, ἡ, ſiniſter, lævus.
Λαιοτομέω, ῶ, ſecturio, demeteret. a λαιὸς,
ὁ, τὸ, feges, & τέμνω, feco.
Λαιὸς, ὁ, impudicus. An ex λαὶ, & νέος?
Λαιότης, ητ

Λαμφθῆναι, ης, ῆ, aor. 1. opt. pass. Ion. pro λαφθείην. Sic λαμφθῆναι, pro λαφθῆναι, aor. 1. inf. λαμφθεὶς, pro λαφθεὶς, aor. 1. part. pass. Ion. quasi à λάμφω, pro λαμβάνω, capio. fut. λάμψομαι.

Λάμφθω, aor. 1. inf. actiu. λαμφθῆναι, ῆ. singular. 2. imperat. actiu. serbi λάμπω, luceo.

Λάμψακος, Lampsacum. nomen urbis.

Λαμψάμενος, ῃ, στον, Ion. & Dor. λαμψάμενος, pro λάμψαντος, fut. 1. med. à λάμπω, capio.

Λανθάνομαι κῦμα, anni tempestas tranquilla, qua latet, & tempus ventus. Ex ἄπνοια, ventus, & λανθάνω, lateo.

Λανθάνω, seu λήθω, Dor. λάθω, lateo, ignotus sum. f. λήσω. p. λέλαγκα. 2. λέλαθον. perfect. λέλανθανα. p. m. λελάθη-κα.

Λάξ, ῦ, ὁ, Dor. pro λᾶας, ὁ, ὁ, torcular.

Λάξ, adv. calce, fau calcibus; pede porrecto, Odyss. ρ.

Λάξαι, Dor. pro λάξασθαι, aor. 1. inf. medi. ab inusitato λάχω, pro λαγχάνω, fortior. a. 2. λάκτον. p. m. λέλαγχα.

Λαξάμενος, ῃ, στο, instrumentum, qui lapicidinam struxit.

Λαξεύτης, ου, ὁ, lapicida.

Λαξεύτικὸς, ὴ, ὸν, in fanu incisus. à λαξεύω, lapides polio. ex λᾶς, λαὸς, lapis, & ξύω, & ξέω, polio, simplo.

Λαξίς, ίδος, ἡ, fors, portio, diuisio, Herodot. l. 4. Item sepis constructim, Etym.

Λαοδίκεια, ας, ἡ, Laodicea, nomen urbis. Grupus populi. Hinc Λαοδικεὺς, έως, ὁ, Laodiceus.

Λαοδίκη, ης, ἡ, Laodice, nomen virginis.

Λαός, ὁ, nom. plur. à λαὸς, populus.

Λαοφόνος, nomen, pro. mulieris, Laomedia.

Λαοφόρος, ου, ὁ, Laomedon. nomen proprium.

Λαὸς, ὁ, ἡ, Attic. λεὼς, οῦ, ὁ, plebs, populus, turba. q. à λᾶς, & ἀπὸ, sono: quia λαὸς vel λεὼς φῶ- vel à λάας, lapis: ut qui fit nemus à lapidibus retro iactis Deucalionis aut-

Λαοσσόος, ὁου, ὁ, ἡ, populo cultus. Ex λαὸς, ὁ, ἡ, populus, & σόομαι, colo.

Λαοσσόος, ὁ, populorum defensor, vel agitator.

Λαοστρόφος, ὁ, ἡ, qui populum alit. Et passiue aliunde aliquando accipitur. ex λαὸς, populus, & τρέφω, alo.

Λαοτρόφος, ὁ, ἡ, ὁ, populi corruptor. ex λαὸς, populus, & τρόφιον, corrumpo.

Λαπάττω, ῶ, ὁ, Poetic. pro λαπάζω, populum cædens, ex λαὸς, populus, & πάτος, occidit.

Λαπτεῖν, & λαπάνειν, fut. ξω, evacuo. perdo, molior. q. à λάπτω, haurio. patina evacuatur. Hinc λαπτὸς, ὸν, ὁ, λαπτὸν, ὸν, ὸ, solus, iustæ fulcus. Est & herbæ nomen à λάπτω, quod ventrem evacuet. λαπτὸς, ὸν, ὁ, vacuus, inanis.

Λάπτης, & λάπτωρ, pars inter coitus nothas, & nisa, quæ ad illa pertinant: quia λάπτωρ, id est, inania. Item abdomen: laxitas, Iliad. l. Item morbus nam partem ventris, quæ inter thoracis, & ilium nisa fudit. Galen. λάπτης, vacuus. Th. λαπάζω, evacuo.

Λάπτω, ῃ, ὁ, pituita. Hippocr.

Λαπτὸς, ὸν, ὁ, ἡ. inf. pass. à λάπτω, f. ψω, lambendo bibo.

Λάπτων, insolentius me affero, glorior, iacto me. q. ex λα, & ἅπτω, ut fit, amplius loqui iusto. Hinc λαπτὸς, ὸν, ὁ, ἡ, iactator, nugax, temerarius.

Λαπτώδων, gen. plur. Dor. pro λαπτώδων, à λαπτώδης, ὁ, ἡ, Lapitha. Ii cum Centauris congressi.

Λάπτω, lambendo bibo more canum, ingurgito me. f. ψω. Dicitur vel a sono, vel a λα, & πίνω, bibo.

Λάρδος, lardus. Gimb. Cyr. Vide lardum.

Λαρὸς, ὸν, ὁ, ἡ, fagiuatus: dulcis, tener. λαρύω, fagino.

Λαρύω, ῃ, ὁ, corbis a vimine plexus, quo carbones feruntur. a. λα, & ῥάπτω, pro κατακρύπτω, occulto?

Λαρυγκάγχης, ου, ὁ, qui fignificet, & ut Pani tributatur, vide notas Theocr.

Λάρυγξ, γγος, ὁ, rima, cæpla, localus, in quo λαρυγξ, seu pinguia reponuntur. Ufurpatur etiam de nave.

Λάρος, ου, ὁ, larus, avis marina vorax, a cujus stupiditate homines laros appellamus.

Λαρὸς, ὸν, ὁ, jucundus, gratus, dulcis, lautus, Odyss. ξ.

Λάσγξ, γγος, ὁ, gutter, guia. à λάω, vel à λα, & ῥέω, quod liquida facile in gulam infundant.

Λᾶσθον, clamo. à λάσγξ, quod clamoris organum.

Λάσιανα, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. hirfuta, barbida.

Λάσιαιρεύς, Dor. pro λασιάμειρος, ου, ὁ, ἡ, nbilus, ὁ, ἡ, um, aor. 1. part. med. verbi λάζω, seu λασθάνω, lateo. f. λάσω.

Λάσιανον, ου, ὁ, ἡ, olla; item cloaca, matella, sella familiaris. Item posteriør pars femoris, quia ἔσω, densum.

Λάσιον, accipe, Doric. pro λᾶσσον, pras. imperat. λάσθημαι, Doric. pro λάζομαι, capio.

Λάστιμος, Doric. pro λαγχάνω, 1. pl. fut. 1. med. verbi λάζω, obliviscor. fut. med. λάσομαι, & Dor. λάσσομαι, & λασόμαι, ῆ, ται.

Λάσιν, ῆ, cunnuscilis, trifilo. ενε Jon. λάσθω, illudo. à λάζω, λάθω.

Λασθήμεν, a. 1. inf. Dor. pro λαθεῖν, verbi λάθω, & Dor. λάσθω, lateo. perf. pass. λέλασμαι, Dor. λέλασσμαι. a. 2. pass. ἐλάσθην.

Λάσιος, Doric. pro λάσιος, hirtus, & villosum habens cerviceum.

Λασιόπυρος, ὁ, qui fundus ex hirfutis. κυρὸς ἐστὶ τὸ κάπρου.

Λάσιος, ου, ὁ, ἡ, hirfutus, hifpidus. feimus, calidus, animosus. Sunt enim pilnß calidi, κατὰ ὀρμωτικὸν.

Λάσιον, loquor. q. à λαλῶ.

Λάσιος, ὁ, ἡ, hirfutus parte vitili, falax, infigniter mutoniarus.

Λάσιος, Dorie. pro λάσιος, f. τ. à λάζω, lateo.

Λάσιος, ου, ὁ, ἡ, gutta, humor excidens e poculo. Eft & nomen animalis quadrupedis a mari vifum quæcutia. Arift. ὃ. Anim.

Λάσπιος, ὁ, Latinus, nomen viri.

Λάσπιδες, ὁ, ἡ, Dor. Λάσπιδες, ὁ, ἡ, Latolides, à quo, Latona fcinditur. à λάτω, Latona, filia Coei, & Phœbes. Heſiod.

Λάστωρ, lapides incido, & polio, cum accufat. fut. ἔσω. aor. 1. ἐλάστησα. perf. pass. λέλαστημαι, & pass. deponens. perf. part. λελαστικὸς, ὸς, ὸν. Quod ex λάστωρ, ὁ, ὁ, ἡ, lapicida, quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, & τίμνω, fruſtum abſciſſum, ex præt. med. τέτμημαι, τμήσω, ſcindo.

Λάστης, ὁ, ἡ, nomen pifcis delicati. Ath. lib. 7. 57. q. à λάω, volo. expetendus enim.

Λάστρον, ου, ὁ, ſtatus diuinus, religio, ſeruitus, obſequium: facrificium. Sophocl. in Ajace. Et pro ἔλλη, ſerva. Th. λάστρις, ιος, ἡ, ſervus.

Λάστρος, ſervus, famulor, religiosè colo: ſacrificio, quæ ἀπὸ κοινοῦ accipiuntur, ſimpti ſervitre. f. σω. p. λελάτρευκα. aor. 2. ἐλατρεύσα. ejuſdem them.

Λάστρις, acc. ſing. λάστριν, dat. plur. à λάστις, ιος, ὁ, ſervus.

Λάστρις, ὁ, ἡ, ſervus, famulus, qui pro mercede ſervit. q. à λάτρον, merces. Vel ex λᾶς τρέφω, τροφὸς Domini enim funt ſervia reverendi. Hinc λάστρὸς, ſervio, famulor. λάστρια, ας, ἡ, ſervitus; item cultus religiosus. λάτρελάστρη, ου, ὁ, ἡ, idololatra. λάτρελάστρεια, ας, ἡ, idolatria.

Λάστρον, ου, ὁ, merces, quæ ſervienti datur. quaſi à λάω, fruor. Eſt enim id, quo quis fruitur pro labore.

Λάστρωρος, ὁ, ἡ, ſaxum montis.

Λαυγάσεις, vel λαυγάσεις, ας, ἡ, guttur, gula, arteria, q. à λάω, fruor.

Λαυρὸς, ὸν, ὁ, ἡ, latus, multus, copioſus. q. à λα, & ἄῤῥω, latus. Hinc λαυρὸς, platea lata, vicus.

Λαύω, fruor. unde ufitatum ἀπολαύω. Th. λάω, volo. Frui enim eſt cum voluptate uti.

Λαφύσσω, vel λαφύζω, ſorbeo, & vilioſum haurire. Th. λαφύσσω.

Λαφύσσων, vel λαφύττω. f. ξω. avido deglutin, helluor, avacuo: lanio, devoro, Propriun eſt canum, & porcorum. q. à λάπτω. vel ex λα, & φύσσω. Hinc λαφύσσ. ſpolia.

Λαχάνιον, ſodio. fut. σω. p. κται. Ducunt a λα, & χάνω, quia terram fodere, eſt facere, ut ea hiet. Sed quia à λάχανον, ut fit ſodetia ferandi cauſa. Hinc λάχανον, ὁ, ὁ, ἡ, olus.

Λάχανα, ὁ, terra foſſu facilis. à λαχάνω, fodio. Item nomen infiſtu, Etym.

Λάχανος, fortiri, à λάχω, aor. 2. inf. λαχεῖν, ἄ. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, fortior. f. ξω. p. λέλαχα, & Att. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον. p. λέλαγχα. λαχὼν εἶδον, mori. Pind.

Λάχεσις, ιος, ἡ, Lachefis. nomen Parcæ. à λαγχάνω, fortior.

Λάχη, ης, ἡ, idem ac λάκκος, ου, ὁ, fors.

Λαχήεις, ὁ, ὁ, micatio. fors. à λαχαίνω, fortior, mico. Item denſitas pilorum, Odyſſ. κ. calcitratio equorum. Antimach.

Λαχήεις, ὁ, ἡ, Dor. pro λαχνήεις, villoſus, hiſpidus, Th. λάσσω, laugeo.

Λάχνη, ης, ἡ, lana, villus, ſetæ: laugo: ſpuma maris. q. à λα, & χνόω, laugeo. hinc λαχνάω, ὁ, ἡ, ſetoſus.

Λαχνήεις, ὁ, ἡ, fortiar, fit, Dor. pro λάσσομαι, ου, ὁ, ἡ. a. 2. opt. act. à λαγχάνω, fortior. a. a. λάκτορ.

Λάχνη, ης, ἡ, fors. à λαγχάνω, fortior. a. 2. λάκτορ.

Λαχνόεις, ὁ, ἡ, fortita, a. 2. part. act. f. ξ. ajuſdem verbi.

Λάχνη, ης, ἡ, ὁ, aor. 2. part. verbi λαγχάνω, fortior.

Λαχνήεις, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

es & opulenta, sed luxuriosa. Hinc κο συῶδης, & κοισυρῶδης, luxu diffluere, nimium ornari, Aristoph. in Nub.

Κοιτάζομαι, in lecto cubo.

Κοιτών, colloco. ὃ κοῖσω. p. κωῖσω.

Κοίτασμα, Dor. pro κοίτωσμα, 3. sing. a. 1. med. verbi κοιτῶω, vel κοιτῶζω, dormio. fut. σω, & Dor. ξω. hinc a. 1. ἐκοίτωξα. Theocrit. 27, 5, 6. cubile.

Κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus, proles, lustrum ferarum. κοίτην, ης, ἡ, dormitorium, cubiculum. κοιτών, ῶνος, ὁ, cubiculum, thalamus. κοιτωνίτης, ου, ὁ, eunuchus, custos cubiculi. κοιτωνίτις, ιδος, ἡ, uxor. Poet. κοιμητήριον, ου, τὸ, & κοιμίτηριον, ου, τὸ, idem ac κοίμησις, & κοίτος.

Κοῖτος, ου, ὁ, specialiter ea, in qua mundus muliebria servatur. Item cunæ.

Κοίτος, acc. sing. a κοῖτος, ου, ὁ, cubile. Communis in cubili. pisciculus Ruvinatilis. Theocrit. 27, 5, 6.

Κοιτύη, ύης, ἡ, cubiculum. κοιτυωτὸς, ὁ, ἡ, cubicularius.

Κόκκαλον, ου, τὸ, ος. Corona pretiosa, κόκκαλα, ὧν τὰ. Puto a κόκκος, robustus.

Κόκκινος, η, ον, coccineus, cocco tinctus. κόκκινος, granum.

Κόκκος, ου, ὁ, granum. bacca. color ex cocco factus puniceus. unde etiam pro purpura fuit.

Κόκκυ, celeriter, adv.

Κοκκύζω, & κοκκύω, ω, ον, ὁ, ἡ, & ὡ, avis, magnos progenitrices. fra vocantur quercus 1. 2. Epigr. quod olim homines glandibus vescerentur. Ibi tamen legitur κακκύζ.

Κοκκύζω, canit, 3. sing. præs. ind. verbi κοκκύζω, coccyzo, canto, ut ciconia, vel gallus. a κόκκυξ, υγος, ὁ, cuculus.

Κοκκύλιμον, ου, τὸ, prunum præcox.

Κόκκυξ, υγος, ὁ, cuculus, avis a sono, unde & κικκυ-ος. vel quod sit κόκκινος colore: hinc κοκκύζω, cucurire.

Κοκκύσσω, Dor. pro κοκκύζω, cucurire. Theocrit. 27, 5, 6. cuculus.

Κόλα, ας, ἡ, venter, Suid. five quia κόλον, id est, eicam capit: five quia κοίλη.

Κόλαβος, ου, ὁ, offula, buccea parva, parvum fustum. a κόλος, cibus.

Κολαβρίζω, Græcis σκώπτω, lascive falto, resilio. Inde genus saltationis petulantis, & lascivæ κολαβρισμὸς est dictus. Sic Joh. ὁ κολαβρισθεὶς ὑπνος, vertitur κραιπαλήσας, a Symmachi ὑπνώσας. Item κολαβρίζω, extendo. dilrumpo, despicio.

Κλάγδος, ου, ὁ, obscœna cantio. Item porcellus.

Κολάζω, punio, castigo, animadverto, vindico. fut. σω. p. κεκόλακα. præs. med. κολάζομαι, punior, pœnas do. a. 1. med. ἐκολασάμην, ου, σω. Hinc κολαστήριον, ου, τὸ, carcer.

Κόλαξ, ακος. plur. a κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεύω, ω, ον, ὁ, adulatio, assentatio. a κόλαξ, adulor. Th. κολάκευε, ακος, ὁ, adulator.

Κολακευτὸν, ὁ, ἡ, ὁ, adulatorius. Item κολακευτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, adulandi peritus. κολακευτικὸς, adulatorie, affentatorie.

Κολακεύω, adulor, affentor. fut. εὔσω. p. κεκολάκευκα.

Κολακεία, ἡ, adulatio.

Κολακικὸς, ἡ, ὁ, ος, adulatorius peritus adulandi.

Κολακικῶς, adv. affentatorie, adulatorie.

Κολακτῆρες, οἱ, κολακτῆτοι, & κολακτῆτοι, civilium pecuniarum quæstores, Cæsius lib. 5. c. 9. Diecbantur etiam κολακτῆρες, qui pecunia prærant, quæ ad res divinas erogabatur. Custodiebant pariter pecuniam, quæ diffribebatur judicibus.

Κόλαξ, ακος, ὁ, adulator, parasitus. a κόλον, cibo, quem quærit. Idcoque propric eft, φιλομαζόλαξ. Vel a κόλος, mutilus, quia adulator ex fe mutilus eft, & nihil habet nifi peccatio. Hinc κολακεία, ἴδος, ἡ, affentatrix.

Κολάπτω, tundo, fcalpo, lacero, tundendo excavo, τὸ ὕπνῳ κολάπτων, lecet pertundere. κολάπτω τὸ ὄρμενον, oculos exculpere. Arifton. l. 9. c. 2.

Κόλαρος, ου, ὁ, animal ulule inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, fupplicium, cruciatus, cohibitio.

Κολάσσατον, 3. plur. a. 1. fub. med. verbi τοκολάζω, punio.

Κολαρίζω, alapam alicui infigo. colaphis cædo, colaphum infligo. ἐ. ἴσω. p. ἐκολάρικα.

Κόλαφος, ου, ὁ, colaphus. Th. κολάφτων.

Κολαφίζ, gen. dual. Poet. pro κολοφὶν, a κολὶς, ὶδος, ἡ, vagina.

Κολεοῦ, gen. Ion. pro κολοῦ, a κολὶς, vagina.

Κολεὶς, ὁος, ἡ, vagina, calpula, culeus, tefticulus, fliad. 2. Item galgulus avis. Arifton. l. 9. Anim.

Κολεῖρες, ὁ, ἡ, ὁ, glaber. hinc κολεροὶ, οὶ, αἱ, ὁ, ἡ, ὁ, ὰ, ὰ, ὰ

Κόνδρ-ος, ου, ὁ, nodus. Item locus editus. Pariter γόμφῳ· ὄζῳ, dens molaris. hinc κοιλόβιν, nodum necto.

Κομπάσαι, Ionice, pro κεκομπάκατε, 3. dual. imperf. act. verbi κομπέω, curo.

Κομέω, curam gero, nutrio, alo: orno, como. Item sum comatus. κομῶσα, idem, & porro, fero, eo.

Κόμη, ης, ἡ, Dorice, κόμα, ᾱτος, τὸ, coma, cæsaries culta: hinc κομᾶν, comatus sum: & a κομέω orno: κομήτης, ου, ὁ, comatos, crinitus.

Κόμης, κόμητος, ὁ, comes, præfectus, princeps, dux: a Lat. comes.

Κομιδή, ῆς, ἡ, actio ve κομιζήσεως, cura, diligentia: adjectio. receptio, recuperatio debiti; Aristot. l. 5. Ethic.

Κομιδῇσιν, Ionice, & Dor. pro κομιδῇσι, 2. plur. fut. 2. med. Att. vide in κομίζω.

Κομίζω, fero, veho, duco, gesto, repeto. Item accerso, adduco, Sophocl. mortuum effero, Sophocl. in Ajace. ἃ ἐσω κομίζων ποτὲ ἐν Ὕλαισι, aliquem a morte reducere. p. κεκόμικα. aor. 1. ἐκόμισα. pmf. med. κομίζομαι, reporto: proficiscor. f. s. med. κομίσομαι, & Attice κομιοῦμαι. aor. 1. med. ἐκομισάμην, ου, ατο, obtinui. Th. κόμιος, curo.

Κομίσσω, Dor. pro κομίσω, reducere, a. 1. inf. act. Sic κομίσσει, ωσσι, ῃς, Dor. pro κομίσω, &c. part. act. ὁ κομίσσᾱς, reduco.

Κόμμι, τὸ, gummi, lacrima arborum quarundam siccata. κομμιδώδης, εσ, ὁ, ἡ, gummosus.

Κομμώδ-ης, ους, ὁ, ornatus accuratior: lenocinium. Item tragœdiæ pars, Aristoteles in Poet. Hinc κομμῳδέω, ῶ, ῶσω, componere, ornare, & κόμμῳδος, ὁ, ἡ, & κόμμῳδικός, ἡ, όν, planctus, a κόπτω, pango. Sed κόμμῳδος, denes molatis.

Κομπάσαι, accusam habeat, Dorice pro κομπάσῃ, 3. plur. pmf. verbi κομπάω, cunctor, cunctando nutrio.

Κομπασία, ᾶς, ἡ, jactator, mendax. a κομπάζω, jactito, crepito.

Κόμπος, ου, ὁ, crepitus, proprie apri dentes acuentis fonitus: jactantia, fastus. Item stridor, sonus, Eurip. in Rhes. Hinc κομπεῖν, & κομπάζειν, crepito, glorior. κομπασμός, ῆ, ἡ, jactantia.

Κομψός, ή, όν, festivus, elegans, loquax, facundus, vafer, versutus, Plato. comp. κομψότερος, ου, ον, elegantior. Hinc κομψότης, ητος, ἡ, elegantia. κομψεύω, fcite aliquid dico, aut facio.

Κονάβιον, edidit fragorem, a. s. ind. act. Jon. verbi κοναβίω, reiono.

Κοναβῶ, ῶ, ῶ, fonitus, ftrepitus, plaufus. Hinc κοναβίω, & κοναβίζω, ftrepitum facio.

Κονδύ, ῦ, ὁ, cuttus, parvus.

Κόνδυ, ου, τὸ, poculum Perficum.

Κόνδυλ-ος, ου, ὁ, digiti articulus, & jundura: pugnus: tuberculum. κονδύλοις λαλῶν, alapis cædi, Demoſth. κονδύλῳ τύ, ῆ, ἰδιωτικὸν τάκτως, tuber, vibex. κονδυλίζω, κονδύλῳ cædo, κονδυλώδης, tuberofus, nodofus.

Κόνιν, ὁ, ſcitino, curro, miniſtro, operor, famulor.

Κονίς, ιδ-ος, ἡ, pulvis. cinis. idem ac κόνις. Hinc κονίω, deribo. fut. ίσω. p. κεκονισμαι. perf. paſſ. κεκονίσμαι. perf. paſſ. paſſiv. κεκονισμένος, η, ον, dealbatus. a κονία, ῆ, cal. Th. κόνις, pulvis.

Κονίσ-ω, σω, ς, adjective poſitum, Att. & Poetice. pro κονιάω, ῶ, ῶσω, ῶ, pulverulenta.

Κονίσσει, dat. plur. Jon. pro κονίαι, αι, ῶν, ὁ, pulvis.

Κονίσσω, ſeu κονίω, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.

Κονίτρ, ου, ὁ, origanum ſylveſtre, tunila herba, rhymbra; quia ficca, & calida. duc a κόνις, urere.

Κονίσσοντες, οἱ, pulverem exeitantes, pmf. part. act. a κονίω. Th. κόνις, pulvis.

Κονίσσω, calcamentum lacerum, quod torum pedem non tegit, ſed a pulvere aſpergitur, Heſych. ex κόνις, pulvis, & ψῆ, pes.

Κονιστρός, ὁ, ἡ, pulvic. ex κονις, ιος, ὁ, pulvis, & ῥέω, exeito.

Κονίτωλις, ιδ-ος, ἡ, homines plebeii, & vulgares, qui pedes pulverulentos habent. Plutarch. in Græcanicis.

Κόνις, ιος, ὁ, pulvis, cinis. κονία. idem. κονίω, & κονίσσω, pulvere impleo, fordo.

Κόνις, ιδ-ος, ἡ, lens, aut furfures, capitis. Cytill.

Κονίσσαλος, ου, ὁ, pulvis motus, κόνις σαλευόμενος. vel ab ἄλλομαι, ſalio.

Κονίσδρις, ου, ὁ, ἡ, pulverulenta. Th. κόνις, ὁ, pulvis.

Κόννδρος, ου, ὁ, connarus, arbor apud Alexandrinos. Athen. l. 14. c. 16. q. a κόνις, ſcalpere, fcarificare, radere.

Κόννιο, πο κονοῦσι, σπάρτα, intelligo, feio. Ducam a κόνω, cognoſco.

Κόννις, ιδ-ος, ἡ, Connis, nomen viri.

Κόννος, ου, ὁ, barba. Hinc κοννοβάρβᾱ, qui κόννον, ſeu villoſam barbam ferat, fert. Sic κοννόπωγων, qui barba ſapiens eſt.

Κόνος, ου, ὁ, panarium ſcalpratum.

Κόνος, ου, ὁ, conus, nautica haſta longa, & robuſta, remus. Item trudes, quibus navis ſaxie inhærens extrahitur.

Κόνυζ, ᾱ, ὁ, ἡ, herba quadam coronaria: cuminum ſilueſtre. Ab κόνις.

Κόνυμ, ᾱ, ὁ, acc. ſing. a Κόνυς, υος, ὁ, Conon Athenienſis.

Κόνυσ-ις, εως, ὁ, defenſo, quieſco, ceſſo. fut. ήσω. p. κεκόνηκα. a κόνος, labor, laſſitudo. Inde κονῶω, laſſo.

Κόνωπος, ου, τὸ, piſtillum, quo aliquid κόνᾱται, id eſt, tunditmus in mortario. Th. κόνις, pulvis.

Κονῶ, ᾶ, ὁ, ἡ, aor. 1. act. a κόνος, ſcindo. f. ῶσω. a. 2. ἐκόνον. aor. 2. part. paſſ. κονῆ, ὁ, ἡ, cuſus. p. m. κέκονα.

Κόνων, vel κόνωνος, ου, ὁ, fruſtum ab aliquo integrum defectum. Th. κόνος, cædo.

Κονωτός, ὁ, ἡ, planctus, luctus, ejulatus. a κόνωμαι, plango. Th. κόνος, plango.

Κονώδ-ης, ους, ὁ, calum, quo lapides, &c. excalamus.

Κονῶ, ᾶς, ὁ, cædes, ſtragis: contuſio, tritura: a p. m. κέκονα, verbi κόνω, cædo.

Κονῶμαι, aor. 1. inf. paſſ. a κόνω, feco.

Κονιάω, laboro, oegotium faceſſo. Item feſſus ſuccumbo. f. άσω. pmf. κεκονίακα. perf. particip. κεκονιάσμενος, ου, ὁ, defatigatus. a κόνος, labor.

Κονίζω, ſtercoro, planto: quia id fit laetamine adhibito.

Κονίζω, σω, ῆ, ſtercus. Th. κόνος, ου, ὁ, idem.

Κονίζων οἱ, parafiti villiſimi, Coprea, in Sveſtria. Ita vocat Rhetoras Ariſtoph. ἐν νεφέλαις.

Κόνιος, ου, ὁ, ſtercus, ſimus. q. κόνιορος, moleſtus. quod a κόνος, molellia. Nam retentio excrementorum molelta, & periculoſa eſt Hinc κονιῶω, ῶσω, ῶ, ſtercuſinium. κονιῶν, & κονιῶν, ſtercoro. κονιορδόνιος, ſterquilinium.

Κόνιτ-ος, ου, ὁ, copta, placenta tundendo facta a κόνιω, ſcindo, puſſo.

Κόνιτσκον, Dor. pro κόνιτσκα, ἡ, cædens, tundens. Th. κόνιτω, cædo.

Κονιτσσόμενος, ου, ὁ, excitata, pmf. part. paſſ. ſ. g. a κόνιτω, ſcindo.

Κόνιτω, cædo, ſcindo, puſſo, plango.

Κόρα, ας, ἡ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, puella.

Κοράκιος, dat. plur. Jon. pro κόραξι, ᾰ, ὁ κόραξ, ακος, ὁ, corvus.

Κόραξ, dat. ſing. a κόραξ, corvus.

Κορακίος, piſcis. a κόραξ, niger; κορακίνος, corvinus, a κόραξ, corvus.

Κοράλλιον, ſeu κοράλιον, ου, τὸ, corallium. Et Ασκληπιάδης, dicitur q. lapidea arbor.

Κοράλλιος, ου, ὁ, brallica, quia κόραι ἀμάλλουσι, pupillas habetat.

Κόραξ, ακ-ος, ὁ, corvus, dat. plur. κόρακσι, & Jonice. κόρακσσι. Κόραξ dicitur etiam aliquid inflexum, ſeu roſtrum corvi, quo res aliqua attrahi poteſt, ut annulus janus, canthatus Plauto, manus extrea Lucretio. item fidus ſignum coeleſte, Procl. de ſphæra, Patriter machina nautica, cujus in naumachia uſus apud Polybium lib. 10. c. 8. & Appianum. Corvus demolitor, & grus Vitruvio. De his corvis mentionem facit Curtius l. 9. Κόραξ fuit etiam locus ſupplicii in Theſſalia. Ariſtoph. in Nub. ἐκ τοῦ κόρακος ἀνῳδήσας; non abibis in perniciem?

Κοράξιον, ſuppletive obſcurum, a. 1. inf. act. verbi κοράσσω, vel ἄττω, percibus inflo, f. ξω.

Κόρασσα, ης, ἡ, puella, a κόρος, ου, ὁ, juvenculus. Th. κότεω, verro, purgo.

Κόρβαν, Hebr. oblatio, danum. Syriace κορβανᾶς.

Κόρδᾱξ, ακ, ὁ, ſaltatio quadam ridicula, & indecens in comœdiis. Demoſth. κόρδᾱξ capitur pro pede trochæo apud Quinctil. lib. 9.

Κορδύλη, ης, ἡ, clavis caput, quo pars craſſior ipſa clava, & aliquid ſimile, tuber. Eſt & ſoetus thyni, qui in pelamidem abiit, & anno exacto thynni nomen aſſumit. Ariſtot.

Κορέ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Core. Hebr. calvus.

Κορέω, pro κορεύω, per ſynecopen κόρεω, pro κορέσω, 1. s. ut κτίω, pro κτίνω, Th. κόρος ſatio, κορέσσομαι, & κορέσω, ſaturo. idem ac κόρω, ſatio.

Κορέσσθαι, ſaturato, aor. 1. inf. med. pro imperat. κορέσσασθαι. ex ſing. aor. 1. med. Jon. a κορεσσάμην, ſeu κορέω, ſatio.

Κορέσσατε, ſaturaverit. ſ. ſing. a. 1. opt. Æol. a κορέσσαμι, ſeu κορέω, ſatio.

Κορεσθείς, ſaturatus, aor. 1. pmt. paſſiv. κορεσθέντος, aor. 1. inf. paſſiv. ab aor. 1. ind. ἐκορέσθην, verbi κορέννυμι, ſeu κορέω ſatio.

Κορέω, verro, purgo; item ſatio. f. ήσω, & κτω. Hinc κόρη, ης, ἡ, ſcopa; item puer, juvenculus, etiam fœtetas. κόρη, ης, ἡ, ſupa, puella.

Κόρη, ης, ἡ, pupa; pupilla oculi. puella t virago: pubertas mulier. Κόρη ſignificat etiam menſtrua. Item genus chirothecæ, quo etiam hodie muliores manus utuntur. Xenoph.

Κορθύτται, faltigatur, ſ. ſing. pmſ. κορθύομαι, in acervum colligor.

Κόρθυσσ-ε, collegit, ſ. imperf. act. Jonice, verbi κορθύω, vel κορθύω, coacervo. Th. κόρθυσ, ὁ, acervus.

Κόρθυσ, ου, ὁ, ἡ, acervus, aggor, tumulus. q. a κορύσσω, aut κόρυ, a ſimilitudine galeæ. Hinc κορθύω, coacervo, colligo.

Κορίαννον, ου, τὸ, coriandrum. Idem & κορίαννος, & κόριον. Item genus fitt annulus, qui in indice ferebatur, Poll. lib. 2. ornatus muliebris.

Κορίζδαινα, blandior, blande appello κόρον, aut κόρην, unde κορίζδαινα, οἱ, puelle nobiles. Κορίνθιος, ὁ, ἡ, elaborate & artificiole conceptus. ex ea fcil. quæ κόρη, virgo, putabatur.

Κορίνθιος, ου, οἱ, Corinthii. a Κόρινθος, ου, ὁ, Corinthus, urbs Gracie.

Κόριος, ου, ὁ, ἡ, puellum.

Κόριος, ου, ὁ, ἡ, parva κόρη, puellula. Eſt & κόριον, facrificium pro κόρῃ, puerit. Tum κόριον eſt coriandrum.

Κόρις, ιος, ὁ, ἡ, cimex. q. a κόρυ, ſcindo. Item pediculis quidam. κορίζω, a cimicibus repurgo.

Κορίτσιον, ου, τὸ, puella.

Κορίτσιος, ου, ὁ, ἡ, puellum.

Κορίτσος, ου, ὁ, ἡ, Hippoc. pro κορίον, κορίσκος, ſatio repleo.

Κορμός, ὁ, truncus. κορμὸς ἕβλης, caudex. κορμὸς ἀκρόδρυος, truncus. a κορυ, tondeo.

Κόρνβας, ᾶ, ὁ, nomen viri, Coruelius. Lat. a cornu dictus.

Κόρνβις, ᾶ, ὁ, ſtultus. a quodam Corœbo, ſtulto viro.

Κόρος, gen. Jon. a κόρη, ης, ἡ, fœtetae. Th. κορέω, ſatio.

Κόρος, ου, ὁ, puer, pullus: novellum germen: ramus: ſcopæ: fœtetæ. Et pro inſolentia & petulantia, qua fœtetare. Eſt & κόρος, Corus, menſura aridorum. Item hominum multitudo, Galen. in Gloſſ. Item menſura genus. Sed κόρος, ου, ὁ, gr. a κόρυ, ſatio.

Κόρος, ου, ὁ, ἡ, ατος, τὸ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, tempus, pars capitis: & pro toto capite ſumitur.

Κόρυ, & Att. κόρρυ, ῦ, ὁ, crinis, quia κόρυσσε, condetur. κορύω, tondeo.

Κορύβας, αντ-ος, ὁ, facerdos Rhee, ſeu Veſtæ. Hinc κορυβαντιᾶν, inſanio more Corybantum. κορυβαντιασμός, ὁ, ἡ, furioſo, feu expiatio, quæ fit a Corybante: inſanus furor.

Κορυδαλίς, ῆ, herba, fumaria bulboſa, cujus uſus in morbis colicis: alauda.

Κορυδαλὶς, Dor. pro κορυδαλὶς, gen. a κορυδαλὶς, alauda.

Κορυθάς, ὁ κορυθαλάς, ὁ, alauda, avis, galerita, cassita. q. a κόρυς, galea.

Κόρυμβ, ος, ὁ, gravedo, humor ex capite fluens, mucus, item fupebia, faftus.

Κορυθάτις, ου κόρυθ αίσσω, galeam movet: bellator: violentus.

Κορυθαιόλος, ος, ὁ, qui habet galeam variegatam. Iliad. ζ. lege κορυθαιόλον.

Κόρυθ, gen. fing. a κόρυς, ος, ὁ, galea. acc. fing. κόρυθα, & κόρυν. Et avis e trochilis, forte quia κόρυν ἔχει, galeam habet. Eſt & κεφαλὴν, fruſtum maſſæ. q. a κείρω, fatiare.

Κορυκέ, ὁ, ἡ, pera, facculus, genus pilæ ex pelle factæ, ventoque inflatæ, Latinis follis. Item teſtium concepti cum, & facculus, feſtum, Apſyrt.

Κόρυμβος, ου, ὁ, & κόρυμβον, ου, τὸ, vertex, cacumen, cincinnus. Item coma mulierbis plenilis. Pariter colos, & ramus, five racemus. κόρυμβοι διάτρητοι, id eſt, ramus, in Epigr. Eſt etiam idem, ac βόμβος, turbo. hinc κόρυμβα, roſtra: q. a κάρη, caput.

Κορύνη, ης, ἡ, clava, quia capitatur fuſtis. Hinc κορυνοφόρος, clava pugnans.

Κορυνήτης, ου, ὁ, farelles clavam geſtans.

Κορυνήτικος, ου, ὁ, & κορυνήτικον, vel κορυνήτικον, ου, τὸ, corrupteia.

Κορύνιον, ου, caput jacto. cornu ferio, arieto.

Κόρυς, υθος, ὁ, galea. caſſis. Eſt & κόρυς, alauda, galerita. Hinc κορυσσὸς, ὁ, ὁ armiger. κορυ ἴω, armo.

Κορυσσάριον, Ionic. & Dor. pro κορύσσειον, præfinſ. a κορύσσω, armo.

Κόρυσσον, galea armo, armo; orno; augeo, tubo, concito; furgo: ſævio. Argon. 2. Th. κόρυς, galea.

Κορυσσὸς, ὁ, ὁ, auctus. κεκόρυσσο, augeo. Th. κόρυς, galea.

Κορυφαῖος, ὁ, ὁ, principes, ſummus.

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex, propitie capitis, quia a κάρη, ſummum in quavis re dicit. plur. Jon κορυφαίη. Hinc κορυφαῖος, ὁ, ὁ, ſupremus, præcipuus, culpisque ordinis caput. & principes. κορυφὸν, erigo, attollo, impleo.

Κόρυφος, ου, ὁ, olus quodlibet ſylveſtre vile, Theophr. hiſt. l. 7. c. 7. Scribitur & κόρυνος. unde proverb. κόρυφος ex ἀκρελίου, Eſtrhæus in Chiliad.

Κορώνη, ης, ἡ, conia; fulica, vel mergus, Homer. Odyſſ. ξ. Item curvatura in arcu, ubi figitur ea utraque pars nervus: a quibuſdam corona tenuis dicitur, a Valla cuſpis. Κορώνη etiam vocatur apex ligni inter utrumque bowem in aratro protenſ. Sic annulus jugi, Apoll. l. 1. Ruffo medico κορώνη eſt futura fincipitis: Hippocrati de natura oſſium eſt exortus, five proceſſus rotundus in ulna, texilis corone genus Euſtachio: penis glans, βάλανος Artemidoro. Κορώνη etiam vocatur nubes, carena, feu catenula oſſii, vel annulus, quo fores pulſantur, & attrahuntur. Hinc κορωνίζω, concrei ſtipem colligo. κορωνὶ, ίδος, ἡ, navis cum puppi inflexa.

Κορωνίστρα, pro κορωνίστρη, acc. fing. part. præſ. Pner. verbi κορωνὶω, incurvus, & lunarus lum. Th. κορώνη.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis roſtrata. Item faſtigium, ſummitas, & apex in re aliqua, finis. Th. κορώνη.

Κορωνόπους herba, quæ & κορωνόπους, a cornicis pede ſic dicta. Dioſc. l. 2. c. 198.

Κόρυσις, εως, ἡ, aluta, altus, cervicem attolens, feroa. impiobus. Cyrillus explicat angulum.

Κόσμος, ου, ὁ, eſt μετωπὶδιον, feu finis numeri poſt centum uſque ad mille: ut διακόσιοι, ου, ὁ, id eſt δὶς ἑκατὸν, & & videtur κόσμος, dici, quaſi ἑκατόνταις.

Κοτυληδόνιτης, ου, ὁ, & ἡ, vates, qui cribro utitur ad vaticinandum. Et κοτυληδὼν, cribrum, & μάντις, εως, ὁ, ἡ, vates.

Κόσκινον, ου, τὸ, cribrum. κοσκινοτικὸς, ὁ, ὁ, cribrarius. Pſello eſt figura, que collectione numerorum perficitur, eo quod velut per cribrum quoddam dilabantur primi quibuſlibet numeri.

Κόσκυλμα, ατος, τὸ, corii minutum præſegmen, quod abjicitur. Artiſophani in Equit. κοσκυλμοῦ ἀλλαντία nebula, & illecebroſa.

Κοσμέω, ῶ, orno, como, laudo: impero, rego. ſ. κόσμ. p. κεκόσμηκα. a. 2. ἐκόσμησα, ας, ε, & Jon. κόσμησα, ας, ε. κεκόσμημαι, & ομαι funt: & Boeot. ſyncop. pro ἐκεκόσμητο ἐκόσμη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. Jon. verbi κοσμὲω, orno.

Κόσμιος, Dor. pro κοσμικὸς, ornare.

Κοσμήτειρα, Æoli. pro κοσμήτωρ, ατος, ὁ, a. 3. fam. adſ. a κόσμὲω, orno.

Κοσμήτωρ, ος, ὁ, nom. plur. aor. 1. part. adſ. verbi κοσμὲω, ono.

Κοσμήτωρες, principes, nom. dual. a κοσμήτωρ, ορος, princeps. ordo, item mundus, ornatus.

Κοσμικὸς, ὁ, ὁ, mundanus, a, um. a κόσμος, mundus, ordo.

Κόσμιος, ος, ὁ, ὁ, hinc compoſitus, moderatus. κόσμιον, ου, τὸ, κοσμιότης, ος, ὁ, modeſtia.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, princeps mundi, pro Satana. Nazianz.

Κόσμος, jumentum, Gracis barbaris.

Κόσμος, ου, ὁ, ornatus, mundus, ornatus, pulchritudo. κόσμος γυναικὸς, mundus muliebris. Plato de Rep. κοσμητὴς, ου, ὁ, ὁ, ornator: item moderator, ordinator. κοσμητὴρ, ορος, ὁ, ἡ, princeps, dux.

Κόσμῳ φέρω τὶ, Poeticum loquendi genus pro κοσμέω, & μετὰ τίνος φέρω τὶ, aliquid moderate ferre.

Κόσμος, pro κόσμος, Jonice, quantus.

Κόσσυφδος, pro κόσσυφος, ος, ὁ, maxilla.

Κόσσυφος, ὁ, & Attic. κόττυφος, ου, ὁ, merula avis. q. a κόπτω, ullio, & κόπτω, textura, quia eſt ullita, aut nigris pennis.

Κόστη, ἀκάστη, ἡ, bordeum.

Κόστος, ου, ὁ, coſtus, planta aromatica, cujus radix eximii odoris. Dioſc. l. 1.

Κόσσυφδος, ου, ὁ, & ἡ, tendus capillorum, vellis fimbriata. Exod. c. 28. q. a κόπτω, nodus, κόσσυφος: vel a κόπτω, & κοπίδιον, ut fit nodus, qui ornatus cauſa alicui immittitur. Legitur & κόσσυφος.

Κοτὲ, Jon. pro ποτὲ, quondam, intetdum. κότηνα, Jon. pro ποτὲηνα.

Κοτὲος, intellus eſt, ſ. fing. præſ. a κοτὲω, intſeor. ſ. ἔστω, & ἔστων. Th. κότος, ου, τὸ, ira vetus.

Κοτυληδόνιος, irafcetur, ſ. t. med. gem. σο, verbi κοτὲω, irafcor.

Κοτυλὴ, irafcor. κεκοτυλὴσθαι κοτὲῳ, fignifut ſignio eſt infenſus. Heſych. ὁ ἐστὼς, & ἐστὼν. p. κεκοτυλὴκα. præſ. part. ſ. g. κοτὲων, & κοτὲουσα. nom. dual. part. præſ. κοτὲοντ, οντε, ὁ. Th. κότος, ira.

Κοτυληδὼν, ὁ, ἡ, iratus. Th. κότος, ira vetus.

Κοτυληδὼν, ὁ, ἡ, qui fert oleaſtros. ea κότινος, oleaſter, & φέρω, fero.

Κότινος, ου, ὁ, ἡ, oleaſter, & corona ex oleaſtro. Theophraſto Actius l. 1. c. 8.

Κοτὶς, ίδος, ἡ, occiput, nervus cervicis, cerebellum, Hippocr. Item ira, inimicitiæ.

Κότος, ου, ὁ, & τὸ κότον, vetus ira. quia diu in corde manſerat, κοτὲω. Manet alta mente repoſtum, Virg. Hinc κότος ſ. ὁ ἔσω, & ἔσων, irafcor.

Κότυλδος, & κοτυλὶδος, ου, ὁ, genus fuſtis contortilis, reliquiarum ſus. vini elegans cum ſonite effuſio. Plauto cotrabus eſt anea phiala, quam in conviviis apponere ſolebant vino petnam: deinde in minora pocula ab alto transfundentes bonum edebant, qui ſi eſſis malus ederetur, ab amaſiis dilipi ſe augurabantur. Accipitur etiam pro ipſo bono. Hinc κοτυλιβίζω, huiuſmodi bonum elido, & κοτυλιδίστ, ipſe ludus, Plutarcho in Sympoſ. Et κοτυλιδίζω pinnula vinenti ad lubi data. Et qui ſita ludebant, μεθυσοκότυλδοι appellabantur. Vide Athen. lib. 11.

Κοτύλη, ης, ἡ, & κοτύλι, ίδος, ὁ, caput. Hinc κοτυλὶδιον, gallinacei diſtiſquod craſſam in capite ferunt.

Κοττύω, vehementer verberare, lancea confligere, pro κόντω, Hefych.

Κόττος, ου, ὁ, fortè a κοτὲω, jacere. κοτὲζω, alea ludo. κοτὲζομαι, ludor. Eſt & κότταλος, gallus, capitis inſigne, criſta. Eſt & nomen viri, feu gigantis.

Κοτύλη, ης, ἡ, cavitas, cavitas coxæ, ſinus; femoris cavitas: hemina. Athenæo l. 13. genus quoddam ludi.

Κοτυλιδὼν, ὁνος, ὁ, idem ac κοτύλη, & acetabulum.

Κοτυληδὼν, ὁνος, ὁ, ἡ, in poculum fluens, a κοτύλη, ης, ἡ, poculum, & ἔδω, fluo.

Κοτυλιδὼν, placenta, ex cotyla fatima. Item parvus crater, quo in fanis utebantur.

Κότυλος, ου, ὁ, cotyla, quantum ex κοτύλη, menſura unciarum quatuor.

Κότος, ὁ, Cotys, dæmon tuipitudinis præfes, aut a κότος, pro libidine. aut a κοτὲω, ira, nam propter ira venit in Dei in houtines. Hinc faera furpia, κοτυτὸς.

Κοῦ, nbi, Jon. pro ποῦ, ubinam?

Κόυπτος, ου, nomen viri. Lat. Quartos, Sic πουπτος, ου, ὁ, ſuperior.

Κοῦβαξις, afellus, qui ſub aquariis vaſis, flabellatur, cutio.

Κοῦε, pro πῶ ἐστὶ, & non.

Κοῦεδ, pro ὁ δεῖπ, nec jam. Th. ἔτι, adhuc.

Κοῦε, fructus arboris. q. a κόμη, robur.

Κουκάλιον, cucilla. Gl. Cyr. κουκαλάκιον, cucilla. Hiſud. a κύκλος, hoc, quia (κύκλ κύκλου.

Κούκουμον, hæc cucuma. eſt vas ventricoſum, ut cucuma.

Κουλὴ, ῆς, vagina. Jon. pro κολεὸς.

Κουμ, eſt verbum Hebr. Marc. 5. 41. forge.

Κοῦρα, ας, ἡ, tonſura. q. a κείρω, tondeo. hinc κουρεὺς, tonſor.

Κοῦρα, ας, ἡ, puella, Jonic. pro κόρη. dat. plur. Jonic. κούρῃ, Th. κόρη, verto.

Κουρεὺς, ὁ, & ἡ, Curetes, Corybantes. dat. plur. Jonic. κούρευσι.

Κουρίδιος, genit. fing. Jon. a κυρίδιος. V. in Κυρίδιος, ὁ, ἡ, qui juvenili ætate uxorem duxit. κυρίδιος, ου, ὁ, quæ ſic virum. a κύριος pro κύρος, juniot. Th. κύρω, verto.

Κουρίζω, a teneris educant, ſ. plur. præſ. adſ. quod a κουρίζω, adoleſco. quod a κόρη, Jon. pro κόρη. Th. κείρω, fatio.

Κοῦρις, cutturi, potionis genus, ut cereviſia. Ducamus a κοῦρα, miſceo.

Κοῦρος, Jon. pro κόρος, ὁ, ὁ, juvenculus. ut & κόρη, pro κόρη, juvencula.

Κουρότερος, ου, ὁ, junior. a κόρος, pro κόρος, juvenculus. Th. κείρω, verto.

Κουρότροφος, ου, ὁ, juvenculorum nutritor. a κόρος, pro κόρη, juvencula. Th. κείρω, & τρέφω, alo.

Κουφάδια, ας, ἡ, cuſtodia, vox origine Latina.

Κοῦφος, pro κοῦφος, ος, ὁ, ὁ, adverb. a κοῦφ, levis.

Κουζίζομαι, acc. fing. ſ. g. præſ. part. adſ. a κουζίζω, levis. Th. κοῦφος, levis.

Κουζίζω, allevio, fublevo. imperf. ἐκούζιζον, ſ. ἔσω. p. κεκούζικα. a. 1. ἐκούζισα.

Κουζὸς, ὁ, ἡ, levis, facilis, inanis. Item temnifus rhem. Hinc κουζότερος, ου, ὁ, ὁ, κουζότατος, ου, ὁ, ὁ, eoque igne non vehementi leniter movens. κοῦζα συκοφαντία, a Theophraſto vocantur femina, quas terram nimia defrugatione non ſatiant, ſed quaſi fubſerunt, atque recondant. Unde κοῦζοι γῆ, ejuſmodi ſoli levamentum. hinc κοῦφως, adverb. facile, κοῦφος, comparat. κοῦφον, & κουφίζω, levo, ſubito. a. 1. ἐκούφισα. Th. κοῦφος, levis.

Κόφινος, ου, ὁ, cophinus, corbis, vas vimineum. a κόπτω, quia fit ex ſectis viminibus.

Κόχλαξ, ακος, ὁ, calculus, lapillus: q. a κοχλὰζω, calcino, quod calcinando, a κόχλος, quia in gyrum acta.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, conchleare. a κόχλος, gyro.

Κοχλίας, ὁ, & ἡ, cochlea. gen. plur. κοχλιάδων, a κόχλος, ου, ὁ, ἡ, idem. κοχλιοειδὴς, ος, ὁ, ἡ, cochleæ.

Κόχλος, ου, ὁ, concha. Th. κόχλαξ, gyro.

Κόχλος, gyro, toto. Hinc κόχλαξ, ακος, ὁ, concha, κοχλάζω, ω, ἡ, idem. κεκοχλακὼς, ος, ὁ, ἡ, cochleatus.

Κόχλος, ου, ὁ, humor abunde fluens.

Κοχλώδης, Jonic. pro ἰσχνὸς, imperf. verbi κοχλὸω, fuperfundo.

Κοχώνιος, ſtillabat. ſ. ſingul. imperf. Jonic. ἐκόχωνον, per epenthefin σ ἐκ, verbi κοχὼω, quam cum copia deſino.

Κοχώνη, ης, ὁ, & κόχωνος, ου, τὸ, coxendicit commiſſura.

Κόψαι, ασεν, ὁ, a. 2. part. κόψὰς, Jon. pro ἐκόψας, 3. ſing. a. 1. activ. verbi κόπτω, ſcindo.

Κόψιμος, ου, ὁ, ἡ, arbor mefpilo ſimilia. Theophraſt. l. 3. hiſt. Plant. c. 13.

Κόψιχος, ου κόψω, ὁ, avis quædam, merula. Vide κόσσυφδος.

K P.

Κράαιρα, pro κράνη, vel κρήνη, aor. 1. imperf. verbi κραὶνω, perficio.

Κράατ, pro κράατος, nom. plur. a κράας, atis, caput.

Κράββατος, pro κράββατος, ου, ὁ, grabatus, leſtus humilior: leſtica.

Κράγγυς, κράγγυν, vel κράγυν, cancer, pilcis e ſquillarum genere. Videtur dici a κάραι, cornu, & ὄγγυς, quia cornua habet in fronte propinqua.

Κράζω, ω, ἔκραγον, clamatus, a. 2. part. paſſ. κραγὼν, a. 1. inf. paſſ. verbi κράζω, clamo.

Κράκτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. Th. κράζω, clamo. p. m. κέκραγον.

Κράμβη, ης, ἡ, κράμβος, ου, ὁ, κράμβιον, ου, τὸ, caulis, a κράτὸς, ἰσχὺς, ramus; item folium.

Κράνα, ας, ἡ, ramus ficulneus, folium, q. a κράτὸς, & in ſiquefcente. Eſt & κράνη, ἡ, ſylveſtris. Hinc κράνος, ου, ὁ, ἡ, idem. κράνιον, & κρανίδιον, vibro, criſpo.

Κράνα, ας, ἡ, cor, pro κραδία, per metathefin. Sic κράνη, ης, ἡ, Jon. cor.

Κράνεῖον, Jon. & per metathefin, pro κάρηνον, cc. fing. a κράνα, ας, ἡ, cor.

Κρα-

Κράζω, clamo. imp. ἔκραζον. f. τ. ςράυσο. a. τ. ἐκράξα, & der reduplicationem κέκραγα. paulo poſt fut. κεκράξομαι. p. m. κέκραγμαι. hinc per epenthefin τὸ κρωγμὸς, οῦ, ὁ, clamor, κρωγμὸν ἐλαμνο.

Κυμδόω, ὤσω, ὦ, mixtus, a. τ. part. paſſ. ἀ κεκυμδωμένος, miſceo, diluo. fut. κυμδήσω, & per ſyncopen κμδῶ. perf. paſſ. κέκυμδωμαι. a. τ. paſſ. ἐκυμδώθην.

Κυμδόω, miſceri, aor. τ. inf. paſſ. verbi κεκυμδῶσθαι. fut. σῶμαι, miſceo. Th. κεκυμδωμένος, idem.

Κυνέω, perficio, effectum reddo : pratum, impetro : ἐκ τούτου γένετο, qui impetrat. exercitat, Sophocl. in Ajace. Apud Hipocratem Galenus exponit per λύγων definere. Hinc κρατηγὸς, ὁ, effector. κρατικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, τὸ, rex, principes.

Κυνάω, ὤσω, ὦ, crapula ſomnolentia. Item diſcuntur κρατικάσαι, medicamenta quibus vini levitas exitatur : ἀκρατικὰ, medicamenta ebrietatem prohibentia. hinc κρατικαλέω, crapulor. ὁ, ἡ κρατὸς, ὁ, caput, & κάρη, ὁ, ἡ, agitatio.

Κραυτὸς, ὴ, ὸν, velox, celer. hinc κραυτὸν, velociter, adverb. pro κραυτῶς. κραυτότης δυνάμεως, velocitet fortece, in ſpirit.

Κρέμα, ατος, τὸ, caput. ϙ. a κάρη, & aliquando idem eſt, ac κεφαλὴ, antenna.

Κρέων, ὁ, rex, κρείων, ὁ, regina. a κρέω, regno.

Κρηδεμνὸν, ὁ, ὀρεφίσκος, pileus, mitra. plur. κρηδεμνὰ, quaſi a κάρη, quia capitata.

Κρίμδιον, ὁ, ὁ, aridus, torridus. Eſt & vitium in uvis ex aduſtione. ex κνιδ, unde, ὁ, interpoſito κρ. κνιμδιάλιος, follus.

Κριμδοφάγος, nomen rane. ex κρίμδη, braſſica, & φάγω, comedo.

Κρὸν, ατος, τὸ, Dor. pro κρῆνα, τὸ, ὁ, fons. hinc κρηναῖος, ὁ, ἡ, Dor. pro κρηνώδης, ων, ὁ, fontium Dea : quæ & Najades, & Nymphæ vocantur, quas & κρηνίδες dictæ pro κρήνης.

Κρηνὶς, ὁ, ἡ, aſper, ſterilis, montanus, a κέρατος, vertex, caput.

Κρηπὶς, ὁ, abſolutum iri, pro κρηπίδωμα, verbi κτίσω, perficio, idem ac κτιστὸν. Th. κρηπὶς. a. τ. med. κτισάμην. fut. a. inſt. med. κτίσσομαι, & dialyſi Poet. ſeu Jon. κτιεῖσθαι.

Κρανὶς, ὁ, ἡ, cornus arbor. a κράνον, quia capitatum fructum ferat.

Κρύνον, ὁ, τὸ, galea. a κράνον, quia capitis tegumentum.

Κρανίτων. gen. pl. Dor. pro κρανιτῶν. Νύμφαι κρανίτιδες. Th. κρὰνα, ὁ, ἡ, ſons.

Κρὰνα, ὁ, ἡ, ſalvatrix, ſanitas, caput. item poculi genus. Pariter erat gymnaſium ante Corinthum. Lexr. lib. 3. A Theophr. dicitur κρανέον genus fruticis radicibus carentis, ut tubera, & ſimil. ὁ, ἡ hiſ. plant. Item κρανέον fuit nomen civitatis Cephalenie. Thucyd.

Κρανὸς, ὁ, τὸ, caput corni, fructus Theophr. ſed κράνεα, ων, τὰ, galea.

Κρανὸς, ὁ, ἡ, ὸν, a. τ. paſſ. act. a κράζω, clamo. ſ. κράξω. p. m. κέκραγα.

Κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, vel κίπασις, κράνεος, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνα, τὰ, τὸ, idem.

Κρασπεδὸν, ὁ, τὸ, fimbria, limbus. Item a ſimilitudine radicis montis dicitur uva, five columella affectus in tenuem, & oblongam membranam deſinentis. Aretæus l. τ. Acutor. Item κρασπεδὸν de tribus ſignificat, Polli.

Κρᾶτις, ιος, ὁ, gramen, fœnum ſemiaridum. Idem ac γρᾶσις.

Κρατὺς, ὺ, ὁ, ἡ, ſeu κρατυερὸς, ὸν, ὁ, arboris ſpecies folio meſpili ſimile. Theſ. κράτος, ους, τὸ, robur, & γόμλος, ὁ, τὸ, cavitas, vola.

Κράτος, ὁ, ὁ, potens, fortis, validus, robuſtus. Th. κρατὸς, ους, τὸ, robur.

Κρατύνω, ὁ, corroboro, confirmo. ſ. ὕνω. p. κεκρατύνκα. imper. κεκρατυνέτω, ὁ, ἡ, ὸν, ὁ, ὁ, ὁ

& abruptus : Hippocrati labrum ulceris, & pudendi mulebris. Hinc κρημνάδων, ωσ, ὁ, ἡ, promptus, & ardutus. κρημνῶδης, ardutus.

Κρῆσσ, ὁ, 2. inf. ἆττ. κρῆσσον, perfice, a. 3. imperat. ἆττ. κρησσάτω, perficio.

Κρῆσσα, gen. plur. Æol. pro κρῆσσων. ὁ κρῆσσ, σσ, ὁ, ἡ, fons.

Κρήνη, ης, ἡ, fons, aqua pluvia rerenta, & ftagnans. Plato de Leg. In Poemate Epigonis vat aquarium.

Κρηπὶς, ἴδος, ἡ, basis, fundamentum Xenophonti, placanta Polluci, crepida Gellio.

Κρῆς, Dor. pro κρείς, σσος, ὁ, caro.

Κρῆς, σσος, ὁ, Cretenfis : ὁ Κρὴς Cretenfes. Κρῆσσα, ης, ἡ, Cretenfis femina : Κρησσίζω, Cretifare, Cretenes imitari.

Κρητήρη, ης, ἡ, cribrum, feu lineus facculus, per quem aliquid culatur. Ducamus a κρίνω, fecerno, unde & cribrum.

Κρήτη, σσος, ἡ, nomen viri. Larin. Crefcens.

Κρηθύγετον, τὸ, refugium, latebra, afylum, perfugium, Herodot. q. a Κρὴς Cretenfis, fc. Minois, & φεύγω, fugio.

Κρήτη, ης, ἡ, nom. Inful. Creta. Inde Κρὴσσι, Cretenfes.

Κρητήρη, genit. fing. κρητῆρος : dat. pl. a. κρητῆ, Jon. pro κρατῆ, ῆρσι, ὁ, crater. Th. κεράσσυμαι, mifceo, fut. -άσω.

Κρὶ, τὸ, contract. ex κρίθὶ, ου, ὁ, ῶν, hordeum, apud Homerum. Alii per accusativum pro κρίθουσι dici volunt.

Κρεμᾶδιω, rideo. Hefych. q. κῖνε ἀὐτὸν, cordi placere ; Boeotii ulurpant pro χαίρω.

Κρεῖδοσσι, ης, ὁ, clibanus. κρεῖσσι βάσσοι, hordei ftonas.

Κρῆγα, Jon. pro ἔκρηγα, 3. fing. a. a. verbi κρήγω, ftrideo. f. ξω. p. m. κέκρηγα.

Κρῆγω, ftrideo, ftridorem edo, ribia cano acutiffime. fut. ξω. an a κρηγὸς ? Hinc κρηγμὸς, ὁ, ἡ, & κεκρηγὼς, ὼσ, ὁ, ἡ, ftridor.

Κρῖθαι, Boeot. fyncope pro ἐκρίθησαν, alii ab aliis ferparari funt, 3. plur. a. 1. ind. paff. verbi κρίνω, fecerno.

Κρεθὴ, ῆς, ἡ, hordeum : pudendum virile. Ariftophanis Comment. & Suidæ : Celio aurem tubercullum parvulum in palpebra fuper pilorum loco. Hinc κρῖθινος, ὁ, ἡ, hordeaceus : κεκρῖθιται, ωσι, ὁ, ὁ, idem. q. a κρίνω, fecerno, quod ejus grana a fe invicem diftent & fecernantur.

Κρεθδὴ, ῆς, ἡ, inf. paffiv. κρεθδήναι, f. ἠ. ind. paff. a κρίνω, judico, difcerno.

Κρῖθινος, ὁ, ἡ, hordeaceus, a κρεθὴ, hordeum.

Κρῖθον, gen. plur. a. κρεθὴ, hordeum.

Κρῖκος, refonunt, ftridunt, vel eft perf. Jon. pro κέκρικε, verbi κρίζω, ftrideo. f. σω, & ξω. vel eft a. a. Jonic. & Poet. pro ἔκρικτο, ες, ὁ.

Κρίκος, idem ac κίρκος, circus, circulus, annulus. κρίκοι ἰστίων, velocium anfulæ. Hefychius item offii annulus, quo fores pulfantur : manus dextera Lucretio, cantharus Plauto : armilla, brachiale, Plur. in Demoftb. harpago, uncus Hefychio.

Κρίμη, ης, ἡ, κρίμα, ατος, τὸ, judicium, pœna, damnatio, vindicta. τὸ κρίματα, lites. Th. κρίνω, judico.

Κρῖμνη, ης, ἡ, farina craffior, ex qua pultes fiunt ; mica. Exponitur & κρίθη.

Κρῖνω, a. 1. inf. κρῖναι, a. 1. part. aff. a. κρῖνας, judico.

Κρῖνομαὶ, ῶμ, ὁ, qui delegit, a. 1. part. med. κρῖνωσι, 3. plur. a. 1. med. κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω, judico.

Κρῖνε, judicabat, 3. fing. imperf. Jon. pro ἔκρινε. κρῖνετε, 2. pl. imperat. præf. verbi κρίνω, judico.

Κρῖνουσι, Poet. pro κρῖναι, 3. plur. præf. fub. verbi κρίνω, judico.

Κρῖνε, ης, τὸ, illum : Aliquando cucurbitæ flos. Item fpecies faltationis in pulpito, vel fcena Euftath. ex Athenæo. Dicitur & κρίνος, ου, τὸ, illum. q. a κρίνω, fecerno, quod folia fua fint diftincta. Vel a κρίνω, judico. Eft enim κεκτίδιον, & indicium veris.

Κρίνω, judicu, difcerno, deligo : fentio : examino : punio, colpo, condemno : interdum interpretor. κρίνω ὄνειρον, explico fomnia, Ariftoph. κρίνω τὰ ὅλα, extremum alcam experiri, ſ. κρινῶ. aor. 1. ἔκρινα. a. 1. imperf. κρίνω, ἄνω. a. 1. inf. act. κρῖναι. a. 1. part. κρίνας, ασσα, ὰν. f. part. act. κρινῶν. part. paſſ. κρίνομαι, in judicium vocor. perf. paſſ. κέκριμαι, a. 3. paſſ. ἐκρίθην. aor. 1. ſub. paſſ. κρίνὦ, ᾗς, ᾗ. fut. 1. paſſ. κριθήσομαι. Hinc κρῖσις, σεως, ἡ, judicium. κρῖτὴς, ὁ, ἡ, judex. κριτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum judicandi, & nota, ex qua judicium facimus. διακρίνω, diſcerno. διάκρισις, εως, ἡ, diſcretio. κρῖνω κρίσιν, conſentum. συγκρίτης, ου, ὁ, damnatus. συγκρίνω, coagmento : item compare. σύγκρισις, σεως, ἡ, & σύγκριτον, ου, τὸ, comparatio. ὑποκρίνομαι, fingo, fimulo.

Κρὶς, ὶος, ὁ, ἀνος, Ariſt. Item aries bellicum inſtrumentum. Eſt etiam vocabulum architecturæ Hefych. quo ſignificatur ornamentum quoddam inſtar tortilis pampini, & clavicularum, five capreolorum in capitulis columnæ Corinthiæ, & Jonicæ. Virtuvius appellat volutam, & helicem. Item etiam quædam ægri decubantur, quod arietis inſigne habent, Bayf. Hinc κεκριόφωνος, ὁ, atietis vul tu præditus.

Κρὶς, ὶος, ἡ, nomen mulieris.

Κρῖσις, εως, ἡ, judicium, damnatio, difceptatio, controverſia, ſententia tam civilis, quam criminalis. Item κρίσις κατὰ ἐπικρισιν, excretio. Hinc κρῖσιμος, ὁ, ἡ, efficax, exitum habere, Demoſth. κρῖσιμ ἡμέρᾳ ἐγγίνῃ, fum contentus judicio, Plato de Leg. κρίσιν παραγράφεσθαι, diem dicere, Plutarch. in Ageſilao. Eſt etiam medicorum vox, qua in morbis corumdem ſolutio ſignificatur : aliquando vero queliber repentina mutatio in melius, aut pejus, Galenus Epidemiorum 2. Hippocr. ἐπὶ δὲ τῇ κρίσιμ, q. d. in crifi.

Κρίσσαια, ης, ἡ, Regis ſerinia. Creſias.

Κρίσσος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Criſpus.

Κρίστη, ης, ἡ, feiſſura, tuberculum in quercubus, per quod vifcus effluit, & in corpore humano exuberatio dura, ac fœtida.

Κριτήριον, ου, τὸ, tribunal, forum, controverſia, a κρίνω, judico.

Κριτὴς, ου, ὁ, arbiter, æſtimator.

Κριτικὸς, ὴ, ὸν, judicialis, judicio valens. κριτικὸὶ, ὁ, ἡ, Poematum judices, & cenſores aliorum operum, Ariſtoph. Grammatici.

Κριτὸς, ὁ, ἡ, Poet. pro ἐκκριτὸς, cribmus ; ſecretus. Th. κρίνω, fecerno.

Κρίω, ῆς, nomen mulieris.

Κρίωνον, pulſo pedibus, lafcive ſalto, cum ſtrepitu cano. a. 3. ἐκρίωνον. Th. κρίω, pulſo.

Κριὸδαμ, idem ac κριὸδαμὰς, cinncinus.

Κροῖσσος, ου, ὁ, Cræſus, Lydorum rex.

Κρόκος, tramam, per fyncop. pro κρόκεος, ου, ὁ, ἡ, & κρόκεον, ου, τὸ, vel tanquam a κρὴς, Th. κρόκη, ης, trama.

Κρόκη, ης, ἡ, trama, fubtegmen, filum : litus ; arena. κρόκαι Ariſtoteli funt calculi frequenti mora in mari rotundi tecti.

Κρόκις, ἴδος, ἡ, idem ac κρόκη, trama.

Κροκόδαμ, ὁ, ἡ, crocodilus, quia κρόκον ἔσθιει, crocum mercatur. Vel quia eſt animal timidum, & κρόκη, ης, ἡ, lubricum & fallax.

Κροκόπεπλος, ὁ, ἡ, croceo peplo. a κρόκος, ου, ὁ, crocus, & πέπλος, ου, τὸ, veſtis muliebris.

Κρόκος, ου, ὁ, & τὸ κρόκον, crocus, & crocum : item κρόκεος, εον, ου, croceus, a, um.

Κρόμμυον, & Poet. κρόμμυς ὁ, τὸ, cepa. q. d. κρὸν, cepur, quia capitata.

Κρόνος, ου, ὁ, nomen viri κρόνε, ſeu Saturni, genit. Jonic. Κρονίδαο.

Κρόνιον, ου, ὁ, idem ac Κρονίδης, a Κρόνος, ου, ὁ, Saturnus. Saturnus, quaſi κρόνος, quia plurimum temporis conſulit in emerendo ſuo ocbe : vel quia κρόνος, temporis auctor. Interdum κρόνος barbatus, ſtupidus. Hinc Κρονικὸς, ὴ, ὸν, & Κρόνιος, α, ον, & Κρονίδης, ὁ, & Κρονίων, ὁ, Saturni filius, Jupiter.

Κρονοὶ, funt pinnæ murorum, & turrium, propugnacula. Alii κρόνοι legunt, & pro ſolis accipiunt. Th. κρονοὶ, ὁ, ἡ, fimbria.

Κρουσσὸς, ὁ, ἡ, exrrema vellis ora, fimbria, limbus.

Κρόσσαι, ὁ, ἡ, cuſpis ferica : pilum.

Κρόταλον, pullo, cocentio, riſu cæſuſo excipio, Euſtath.

Κρότανον, ου, τὸ, crotalum, crepitaculum, quia ſonum edit, cum κρόταλα, pultatur. Aliis eſt inſtrumentum muſicum, quo Egyptii utebantur.

Κρότος, ου, ὁ, tempus, pars capitis. Homerus.

Κρότος, ου, ὁ, pulſus, plauſus. q. a κρὸω, pulſo, verbero, κρότοι, ὁ, ἡ, homo loquax.

Κρότων, ωνος, ὁ, ricinus, arbor : muica canina : pars in aure. Κρότωνι Hippocrati funt pulmonum branchia cartilaginea, five cartilagineæ cavitates in pulmone.

Κρότων, ωνος, ὁ, vitium in olea arbore, tanquam κρότος.

Κρυστὸς, ὁ, ἡ, fcatebra, faliens fons. Item lacrymarum, & ſtarrinæ.

Κρύβαλα, lignei calcei, quæ a κρύπτω, & καλὸς, quod tegerent, quam illis pulſantur calcata. Eadem & κρυπτὰς, tanquam κρύπτα καλὰ.

Κρύπτω, ὁ. a. 1. part. act. a κρύπω, pulſo.

Κρύπω, pulſo. fut. κρύσω. p. κέκρυφα. a. 1. ἔκρυσα. q. a κρύος, cornu hinc κρύπω, ἄνω, ὁ, ſonitus ex pulſatione inſtrumentorum. κρύπος, ου, ὁ, pulſatio inſtrumenti muſici.

Κρύβδα, & κρύβδην, & Dor. κρύβδαν. elam. adv. a κρύπτω, occulto.

Κρυβδὸς, ὸσσα, ὸν, abſconditus, a. 2. part. paſſ. κρυφθὲὶς, ασσ. a. 1. inf. paſſ. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κρυβὸς, ὸν, ὁ, & Jon. κρυφὸς, ὸς, frigidus. hinc κρύος, frigidus, horridus. Thema κρύω, στω, τὸ, frigus.

Κρυμὸς, ὁ, ἡ, frigus. glacies.

Κρυόεσσα, ὸν, ὁ, horribilis, fumm. gen. a κρύος, εσσα, ὸν, formidandus.

Κρύος, εος, τὸ, frigus, algor, hinc κρύσσω, ττω, ὁ, Poetic. idem ac κρυερὸς, ὰ, ὸν, ὁ, frigidus.

Κρυπτὸς, ὸν, ὁ, clandeſtinus. hinc κρυπτάδην, gen. fing. f. g. a κρύπτω, abſcondo.

Κρυπτοκόπος, cooperio. a κρύπτω, idem.

Κρύπτω, imperf. Jon. vel præf. imper. verbi κρύπω, abſcondo.

Κρυπτὸς, ὸν, ὁ, occultus, a, um. κρυπτὸν, in occulto. Th. κρύπτω.

Κρύπτων, pro κρύπτων, occultent, 3. p. ind. præf. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κρύπτω, abſcondo, celo. occulto. f. ψω. a. 1. ἔκρυψα, perf. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. perf. paſſ. κέκρυμμαι. a. 1. paſſ. κρυφθῆναι. aor. 2. paſſ. κρυβῆναι. a. 3. inf. paſſ. κρυφθὲὶς. a. 1. part. κρυβὶὶς. Ariſtoles utitur verbo κρύπτω etiam pro ita argumentari, ut fallamus, & lateamus eum, cum quo diſcrimus, quo rudem ſtimus evaſuri. Hinc κρύβδα, ην, ὁ, occultatio. κρύπτης, ου, ὁ, abditus, occultus. κρυβὶὶς, & κρύφα, occulte. κρυφαῖος, ὸς, ὁ, occultus.

Κρυσάλλινος, inſtar cryſtalli ſplendeo. a κρύσαλλος, cryſtallus.

Κρύσαλλος, ου, ὁ, glacies, gelu ; item cryſtallus, lapis. q. κρύος ἐγλίσσων, frigore contributur & durefcens.

Κρυσταίνω, ανω, ανει, Poetice, idem ac κρύπτω, occulto. a. 1. ἐκρύσταινα, a, um. latens, clandeſtinus.

Κρυφὴ, occulte, adv. a κρυφὸς, occultus. Th. κρύπτω, occulto.

Κρυφίως, genit. plur. a κρύφιος, ὸν, ὁ, occultus. dat. fing. κρυφίῳ. κρυφίοις, κρυφίων, occulte, clam. Th. κρύπτω, abſcondo. f. ψω.

Κρύφιος, ὸν, ὁ, Poet. pro κρυφὸς, ὸς, ὁ, occultatio, tenebræ, latebra, κρύφιοι ἔτιαν eſt ſermo occultus, & infertia difputandi.

Κρύφιος, celare, a. 1. inf. act. κρύψαι, ασσα, ὰν, & in f. g. κρύφιον, a. 1. part. act. ejuldem verbi.

Κρύφος, ὸν, ὁ, Jon. κρύφεος, ὸς, ὁ, & ὸν, ſingul. a. 2. ſub. act. verbi κρύπτω, occulto.

Κρυφδαῖος, ὸν, ὁ, crinis retortus, cincinni portorum. Scribitur & κρύφδος. Aliter & melius κλῶδον exp. reticulum connam confringens, Ducamus a κλάω, vel κλῶς, & βάλλω, quod capiti, feu crinibus injiciatur.

Κρύφος, crieiro, garrio, pipio. Aliquando pro κρύπτω, temperamentum æquæ cum aliis liquoribus. Licophroni guttus, quo aqua funditur.

K T.

Κτὰ, Jon. pro ἔκτα, quod per apocopen pro ἔκτανε. Alii vero formant ab aor. a. ἔκτᾰν, τατὸ, ὸν, ὰ, ὰν, ὰν, pro ἔδη, verbi κτάνω, occido, vel κτείνω.

Κτάομαι, Jon & Dor. κτᾶμαι, pro κτάσμαι, a. 1. inf. act. a κτάνω, occido. Vel κτᾶσθαι, Jon. & Dor. κτᾶσθαι, pro κτάσθαι, a. 2. part. κτᾰμένος, pro κτάμενος, a. 1. ejuldem verbi.

Κτᾶμενος, gen. Jon. a κτάμενος, qui interemit.

Κτάμενος, ὁ, qui interemit, aut interemptus eſt, a. 2. part. med. verbi κτάνω, idem ac κτείνω, interficio, a. 2. ἔκτᾰν, a. 2. med. ἐκτᾰμὴν. Alii volunt κτάμενος dici pro κτείνας, & ἐκτᾰμὴν, pro ἐκτείνᾰμὴν, verbi κτάνω.

Κτᾶς, poſſederunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi κτάομαι, poſſideo, a. 2. ἔκτᾰν, & in ſ. plur. ἔκτᾰμεν, & per fyncopen ἔκτᾰν, & depoſito augmento κτᾰν.

Thema

Thema κτισμα. Poffet etiam eodem modo derivari à κτιω, pro κτεινω, occido. a. 2. ἐκτιον.

Κτιω, Jon. pro ἐκτισα, interfeciſſet, 3. ſing. a. 2. act. varii κτινω. f. κτανω. p. κτατος. a. 1. ἐκτεινα. a. 2. ἐκτανον.

Κτιαπτοδιαι, per dialyſin, pro κτιαπτοδιαι, f. a. inf. med. verbi κτιαω, interficio. f. 2. med. κτιαπτομαι.

Κτιαπτοντες, Jonice. dialyſi pro κτιαπτες, nom. plur. fut. 2. partic. act. ejuſdem verbi.

Κτιαπτων, pro κτιαπτ, 3. plural. futur. 2. activi ejuſdem verbi.

Κτιδ-ον, Barot. ſyncop. & ſimul Jon. pro κτισον, 2. pl. a. 1. paſſ. verbi κτιζω, interficio.

Κ-τιατορες, α, ὁ, Dor. pro κτιστορ, ὁ, interfector. Th. κτινω, interficio.

Κτιζομαι, acquiro, poſſideo. f. κτιοσομαι. perf. κεκτημαι. a. 1. med. ἐκτησαμην, ω, στε. κτησασθαι ἐχ ἔφη, odia ſuſcipere. Thucyd. Hinc κτημα, ατος, τὸ, poſſeſſio. κτηματα, ων, τα, bona, facultates, opes. κτησις, εως, ἡ. poſſeſſio. κτητος, η, ὁ, acquiſitus.

Κτιζω, præſ. inf. verbi κτιζομαι, poſſideo. Sed κτιζω dicunt eſſe aor. 1. inſ. med. verbi κτιζομαι, pro κτεινω, interficio. a. 2. ἐκτανον. a. 2. med. ἐκτανομην.

Κτιζω, Jon. pro ἐκτισα, 3. ſingul. imperf. verbi κτιζομαι, poſſideo. Sed κτιζω Jonic. pro ἐκτισατο, 3. ſingul. aor. 2. med. ἐκτισμαι, verbi κτιζομαι, pro κτεινω, interficio.

Κτινω, cædo, occido. Sic & κτιω, pro κτεινω, occido.

Κτ-ιον, gen. plur. κτιοσιν, dat. plur. a κτιων, ονος, ὁ, poſſeſſio, Poetic. idem ac κτημα, ατος, τὸ. Th. κτιζομαι, poſſideo.

Κτιπας, α, τὸ, idem ac κτημα, prædium, poſſeſſio, Odyſſ. ζ.

Κτιπεσιος, poſſeſſionibus, dat. plur. Jon. & Poet. a κτιπις, ατος, τὸ, idem ac κτημα. Th. κτιζομαι, poſſideo.

Κτιπεσσιν, Jon. & Poet. pro ἐκτησασι, 3. ſing. a. 1. act. verbi κτιπτω, acquiro, fut. ἐσω. Th. κτιζομαι, idem.

Κτ-ιπτος, η, ὁν. inf. act. κτινειν, ατος, ὁ, & in accuſ. κτινοντα, &, 2. part. act. & κτινοντα, f. g. verbi κτινω, occido. f. κτιτω. a. 1. ἐκτινα. perf. κτικα. a. 2. ἐκτονον.

Κτινε, præſ. imperat. activ. κτινομαι, Dor. pro κτεινου, præſ. inf. κτινεσθαι, præſ. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Κτινεμενος, η, ὁ, occiſus, præſ. partiecip. paſſ. ejuſdem verbi.

Κτινεντ, pro κτεινοντι, acc. ſing. præſ. part. act. κτινοντ. 3. plur. præſ. verbi κτινω, occido.

Κτινω, a. 2. inf. act. κτινειν, ατος, ὁ, & in accuſ. κτινοντα, &. 2. part. act. & κτινοντα, f. g. verbi κτινω, occido. f. κτιτω. a. 1. ἐκτινα. perf. κτικα. a. 2. ἐκτονον.

Κτινε, præſ. imperat. activ. κτινομαι, Dor. pro κτεινου, præſ. inf. κτινεσθαι, præſ. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Κτινομενος, η, ὁ, occiſus, præſ. partiecip. paſſ. ejuſdem verbi.

Κτινοντ, pro κτεινοντι, acc. ſing. præſ. part. act. κτινοντ. 3. plur. præſ. verbi κτινω, occido.

Κτινος, α, τὸ, idem ac κτεανος, ſupellex, ἀδ-ρυποκτινος, ὁ, ἡ, ὁ, parricida. Legitur & κτινος, & κτεινος.

Κτις, τιδος, ἡ, pecten. Irem pubes, quæ & pecten Juvenali, item pectines piſces, qui peculinatim conchas ſtriatas habent. κτινες etiam ſunt quatuor dentes anteriores, dicti pectunculi, qui naribus juguntur, Gaza apud Ariſtot. hinc κτινιζω, pecto. f. κτιω.

Κτιτω, fut. 1. act. verbi κτινω, occido.

Κτιτης, ατος, ὁ, res poſſeſſa, domus. Th. κτιζομαι, poſſideo.

Κτιμα, ατ, τὸ, monumenta ac exequiæ, inferiæ. Item κτιμασι πενθικὸς, mortuum poſſeſſiones, ideſt parentalia ſeu juſta, quæ mortuis debentur. hinc κτιμζιζω, exequias celebro.

Κτιμενος, pro κτιμενοι, Att. 3. plural. fut. 2. verbi κτιμζιζω, a κτιμα, exequiæ.

Κτινω, idem ac κτινω, occido.

Κτιμνομαι, poſſidemus, Jon. pro κτιμεθα, 1. plural a. 2. ſub. act. verbi κτιμαι, vel κτινω. Alii volunt deduci a κτιμι, pro κτινω, occido.

Κτιπτων, ὁ, ἡ, venarum curſus in arboribus, quaſi pectines, à κτιπ, pecten. Apud Hippocr. κτιπτινα. Interpres ſtrias, & ſegmenta, tranſlulit; apud Ruffum fibras, ſeu filamenta.

Κτιμα, ατος, τὸ, poſſeſſio, luerum, tet, emolumentum. facultates. ὁι τὰ κτιματα τῶν ἀνθρωπων ἀπεκδιεται ἀδικε. Demoſth. dat. plural. κτιμασι, pro κτιμασι. Th. κτιζομαι, poſſideo.

Κτιμασσιτος, ὁ, ὁν, dives.

Κτιμασσιω, q. poſſeſſiuncula, prædiolum.

Κτιμασσιτης, ὁ, ὁν, dives.

Κτιμασσιτικ, ατ, ὁ, bonorum, poſſeſſionum index.

Κτινει, occido. Hinc κτινμενος, interfectus. a. 2. ἐκτον. aor. 2. part. κτιν. Th. κτινω, idem.

Κτινος, ους, τὸ, jumentum, pecus. a κτιμασα, poſſideo. κτινοδεσ, pecundum more adverb.

Κτινοντ, 3. ſing. a. 1. opt. med. κτινοσθαι, a. 1. inf. κτινασθαι, a. plur. a. 1. imperat. med. ſed κτινασθε, 2. pl. a. 1. ſub. med. verbi κτιμασα, poſſideo.

Κτιπτας, α, ὁ, tortilas, nomen proprium.

Κτιπτ, acc. ſing. a κτιπ, ὁ, poſſeſſio. Th. κτιζομαι, poſſideo.

Κτιπτωμαι, η, στιαι, ἡ. 1. med. ſecundum verbi.

Κτιπτ, α, ὁ. nom. plur. a κτιπτ, ὁ, ὁ, acquiſitus. Th. κτιζομαι, poſſideo.

Κτιπτε, τι, ἡ, famula. ab eodem verbo, & them.

Κτιπτ, ορτ, ὁ, poſſeſſor. a κτιμασα, poſſideo.

Κτιπτεσ, ὁ, par aphæreſin pro κτιπτεσ, e muſteia confectus. a κτιπ, ὁ, muſteia.

Κτιδω, idem ac κτιδω, venarum curſus in arboribus. Thucyd.

Κτιζω, σω, σ, condo, creo, fabricor, munio, ædifico. Th. κτιμασα. 2. ἐκτισα. 2. ἐκτιν. aor. 1. part. κτισας, αντος, ὁ. p. ἐκτισμαι. perf. paſſ. ἐκτισμενος. a. 1. paſſ. ἐκτισθην, ἐκτιν ὁμοιον τοῖς ἐργοις, mutis eingebantur. Thucyd. Porro a κτιμασα cujus enim eſt condere, ejus eſt jure optimo poſſidere. ὁ κτιστης, ὁ κτιστης. Hinc κτισμα, ατος, τὸ, opus, ſtructura. κτιστ, ιος, ἡ, creatio, & creatura. κτιστ, ὁ, ὁ, creator. conditor.

Κτιλος, ου, ὁ, aries, dux gregis. Homer. q. a πιλλω, vello, quod ſit mas πιλλιφορος, qui vellitur, lanatus. Vel a κτιω, eo, ut ſit q. κτιτος, quia tur πιλλαι ηγεμονιαι, & reli quum gregem præcedit. Vel πιλος, q. ἀσπιλος. ab ἀγω, duco, quia dux gregis. Item κτιλος familiaris, cicur, manſuetus. hinc κτιλοω, demulceo.

Κτιμασιος Poet. pro ἐκτιμασιος, conditus, perf. paſſ. paſſ. a κτιζω, condo, creo.

Κτιτ, idem ac ἐκτις, viverra, quæ eſt ex muſtelis ſylveſtribus.

Κτιτοδομα, Dor. & Jon. pro κτιτοδομω, dual. aum. a. 2. med. verbi κτιζω, condo, ſ. ἐσω.

Κτιτ, ατος, ἡ, creatura, ſtructura: res conditæ quodvis genus. Item magiſtratus: hinc a κτιζω, condo.

Κτιμμα, ατος, τὸ, opus, ædificium, creatura. Jacob. 1. a κτιζω, creo.

Κτιμπαλατρια, ἡ, rerum creatarum cultus.

Κτιμπαλατρις, ὁ, ἡ, qui res creatas adorat.

Κτιτωρ, ορος, ὁ, creator, conditor. ab eodem them. κτιτος, ους, ὁ, ædificatio.

Κτιτ-ω, ſtrepo, ſonum edo, obſtrepo. Hinc κτιτος, ſragor, ſtrepitus, ſonitus. Th. τιτω. pulſo.

K T.

Κτιδος, ου, ὁ, cyathus, cotula, ſcutarius. q. a χυδος, a χυω, fundo. Vel a κλιδω, occulo, quia potum ferat. & quodammodo occultat, ut ſit quaſi κλιδοτ, tegumentum.

Κτιμος, ου, ὁ, faba, qua forriebantur olim magiſtratus, & conſilium congregabatur, Thucyd. Item lactis coagulato, Poll. Hinc κτιμαλις, fabis eligo, ſortior. κτιμαλιδ-ω. judex. κτιμαστηρ, judex, qua victum habet a ſuffragiis, κτιμμος dicitur.

Κτιπτογλυφ, ου, ὁ, Poet. nigram, ac ſurmidabilem agidem geſtans. ex κτιπτος, carnivus, & αἰγις, ægis. Th. αἰξ, ὁ, capra.

Κτιπτιπτ, ιπτος, ὁ, ἡ, caruleum habens ἀμπτωτα ſic redimiculum.

Κτιπτιπτης, ὁ, caruſea. a. ωχτιω. ſplendeo.

Κτιπτ-ος, ου, ὁ, ἡ, caruleus.

Κτιπτος, Dorice pro κτιπτος, ſic, πτυς, Cyaneus inſula.

Κτιπτ-ος, ου, ὁ, nigra. dat. plural. Jonice. κτιπτ-οισι. gen. plur. Æol. κτιπτ-ων, a κτιπτος, ὁ, ἡ, caruleus, niger. Th. κτιπτος, ſeu κτιπτος, ὁ, ἡ, caruleus.

Κτιπτατ, idem ac κτιπτος, caruleus.

Κτιπτ-ον, de menſa, & κτιπτ-ινος, nigros habens pedes. ex κτιπτος, niger, & πτ, pes.

Κτιπτ-ος, ὁ, ἡ, caruleo pepio utens. a κτιπτος, caruleus, & πτ-ινον, peplum.

Κτιπτ-ωπτος, caruleam habens proram. ex κτιπτος, caruleus, & πτ-μνα, ac, ἡ, anterior pars navis.

Κτιπτος, ου, ὁ, & κτιπτ-ος, ὁ, ἡ, color caruleus; aqua marina. Item avis quædam. hinc κτιπτ-ινος, & κτιπτος, ου, ὁ, ἡ, caruleus, niger. q. a χ-ω, aer, Cœlum.

Κτιπτ-ος, ου, ὁ, ἡ, nigrum habens ſupercilium. ex κτιπτ-ος, niger, & ὀφρυς, ὑος, ἡ, ſupercilium.

Κτιπτ-χιτων, ωνος, ὁ, qui eſt nitrigcantibus ſetis, ex κτιπτ-ος, ου, ὁ, ἡ, niger, & χιτων, ωνος, ὁ, ſubula, cauſa.

Κτιπτωνιτ, nigercularem, acc. ſing. a κτιπτωνιτ, ὁ, cæruleus ſpectu. ex κτιπτος, & ὠψ, ὠπος, ὁ, oculus. Th. θτιπτομαι, video. p. m. ὠπα.

Κτιπτ, ατος, τὸ, foramen nasi. Hippocr. Item pars antis interna. Poll. Partiter foramen nasi naribi mulie trufatilis.

Κτιδδα, ἡ, poculum, quia κοιλη, concavum.

Κτιδδι, inclinato capite. Ariſtoph.

Κτιδεια, ας, ἡ, luſus alea, jactus talorum. item aſtutia, nequitia. a κτιδω, ὁ, ὁ, teſſera. hinc κτιδδια, alea luſito. κτιδδιον, locus, in quo alea luditur.

Κτιδδομ, ω, ἡ, Cybele, mater Deorum, quæ & Rhea. Item auctum foramen, Cael. Aurel. cap. 17.

Κτιδδυνος, ὁ, Dor. pro κτιδδυνος, gubernatio.

Κτιδδυτηρ, ὁ, Dor. pro κτιδδυντης, gubernator. Sic κτιδδυτηρ, ηρος, ὁ, Dor. pro κτιδδυτηρ, & comm. κτιδδυτηρ, gubernator.

Κτιδδυτω, ω, σω, σ, ὁ, gubernare, gubernatorem ſequi navem rego. a κτιμα ηγεμων, ſuctus ſecutor, eoſque obſervo. fut. ἐσω.

Κτιδδυτης, ου, ὁ, gubernatio, regimen, adminiſtratio, regia vitæ inſtitutio. Plato.

Κτιδδυτοντ, gen. ſing. ſ. a. part. activ. verbi κτιδδυτω, guberno.

Κτιμανιτ, ὁ, ὁ, gubernator naviam, navium rector.

Κτιδω, ω, ὁ, caput. quia κυφ-ω, curvum. a κυπτω, inclino. Hinc κυβισταω, in caput me dejicio, in caput ſalto.

Κτιδιζω, ω, ὁ, ſubſero, quæ ſuos miniſtros ſit κυβιζειν, id eſt, κυπτειν, vel κυλιειν, κυμαι fieri. Inde & κυβιζησ, Cybeleio furore correptus.

Κτιδιτ, ου, ὁ, ſecuris, bipennis. Hinc κυβιτλιοτεια, ſecuri percutere.

Κτιδτιω, ὁ, ὁσω, in caput me conjicio, in caput ſalto, me præcipito. Xenophon. Item utinor, nato. Aliquando tauſilis hodo, Rud. in Annot. a κυβε caput, & σω. Hinc κυβιστητ, ηρ-, ſaltator, qui ſe in caput dejicit: utinator. Item præceps, Nonn.

Κτιδιτ, ου, ὁ, cubitus, ulnus brachii. κυβιτου, ου, τὸ, idem. quaſi a κυβω, converto. Vel ut alii a κυπτω, pro κυμπτω, inclino. Eſt enim cubitus curvatura brachii.

Κτιβδ-ος, ου, ὁ, teſſera, vel aliquid habens ſignum quadratum, cubus. q. a κιω, vel κτιμαι, jaceo, & βαινω, quod in omni poſitione, aut jactu babin babet firmiter jacentem. Inda bono conſiſtens. Item cubus, ſeu quadratum ſex. Item κυβοτ, quadrantale, numeri ſpecies, Ariſtot. in Problem. Etiam ipſa manus, quæ in teſſera erat, Eurip. κυβοτ, vertebræ, & panes quadrati Athenæo. Hinc κυβιζω, vir. q. cubicus. κυβιδω, alea, ſeu teſſeris ludo. κυβια, ατ, ἡ, luſus alearum, item fraus, dolus.

Κτιγγτις, ιδος, ἡ, crater magnus, Hippocr. Manetho ex Galeno probat eſſe parvum calicem, & doliolum medicum.

Κτιγγυμβ-ω, ὁ, ὁ, avis dux conturnicum.

Κτιδδω, celebro, decoro, orno, lando. imperf. Jon. κτιδδεσκον. f. αυσ. Th. κτιδτ, ιος, ὁ, gloria, decus.

Κτιδδαινω, ὁ, ὁ, idem ac κτιδμαω, gloriofus. Th. κτιδτ, gloria.

Κτιδδαιομαι, decoratumve eſſe, a. 1. inf. paſſ ab ἐκτιδδωσα. aor. 1. ind. paſſ. verbi κτιδδω, gloriot. Th. κτιδτ, τος, τὸ, gloria.

Κτιδδαιτ, α, ὁ, σ, honeſtam viros, claros viros continens. a κτιδτ, gloria, & ἀειρω, vir. q.

Κτιδδω, gloriofe me effero. a κτιδτ, ος, τὸ, gloria.

Κτιδδων, exultans, Poet. pro κυδιων, præſ. partic. a κυδτω, glorior.

Κτιδτ, voc. ſing. a κυδτος, ὁ, ον, gloriofiſſimus, a, um. in comparat. κυδιων, gloriofior. Th. κτιδτ, gloria.

Κτιδτ-ι, ὁ, ὁ, ἡ, inclytus, venerandus, celebris Heſiod. in Theogon. Th. κτιδτ, gloria.

Κτιδτος, ου, ὁ, cygnus.

Κτιδτοδομω, rumultuari, confundere. q. a κυδτος, turba, & τυπτω, ſtrepere.

Κτιδτμιδτ, ὁ, ὁ, turba, rumultus: bellum. κυδτμιδμω, tubas excito. quaſi a κυδτ ἐδμαι, parere timorem.

Κτιδτος, ου, τὸ, gloria, decus, q. a κυδτ ἐδμαι, parere timorem. Vel a κυδτ, ut κυδτ, eſt venerabilis. At κυδτος, ου, ὁ, convitium, probrum. a κυδτ, eſt κυδτος, ὁ, ἡ, gloriofus. κυδτμιος, & κυδτμιτος, ὁ, ἡ, idem. κυδτμιω, celebro, laudo. κυδτμιος, gloriot.

Κτιδτος, ὁ, gloriofus. a Th. κτιδτ, gloria.

Κτιδτιτ μεγαλη, vel κυδτιτ μεγαλη, ὁ, ὁ, coronea malus. κυδτιτ μεγαλη, ὁ, ὁ, coronea cydo-

cydonium malom, a Cydone oppido Cretæ.

Κύω, ι, uterum fert, 3. fingol præf. verbi κύω, uterum gero.

Κυώ, ῦς, conceptus, a. 2. part. pass. ab ἐκύην, a. 2. ind. pass. verbi κύω. Ἐν κυῶ, in utero gesto.

Κύων, idem ac κύω, uterum gero.

Κυώνη, ωνος, ἡ, uterus, gemen, partus, conceptus. a. κύω, idem ac κύω, to utero gesto.

Κυθέρεια, ἡ, Cytherea, Venus. ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς γενέσεως, quia occultat amores Veorcos. vel τὸ κύειν, & θέσθαι.

Κυθάρισσος, dat. plur. Joo. a κυθάρισσος, ὁ, ἡ. Th. Κυθάρισσα, ubi Cyri.

Κύϊς, ϊδος, ἡ, bulbofa quædam planta. Theophr. lib. 7. 13. an a κύειν?

Κυϊστις, Æthiopiem palmarum genus, Theoph. lib. 2. 8.

Κυκεών, misceo, proprie de liquoribus; confundo, agito, perturbo. Dicitur vero ἀπὸ τῶ κυκεῶσθαι, poculo, in quo multa simul herbæ confundebantur, & terebantur. Hinc κυκεών, ωνος, ὁ, & κυκεωνὶς, ίδος, ἡ, permixto, confuso. κυκεῶν, ωνος, ὁ, miscellanea potio.

Κυκεών, per apocopen pro κυκεωνὶς, acc. fingul. a κυκεών, ωνος, ὁ, miscellanea potio. Th. κυκεών, misceo.

Κυκλοτέρλαν, Jon. pro κυκλοτερῆλαν, 3. dual. aor. 1. ind. pass. verbi κυκλόω, misceo.

Κύκλας, per metathesin pro κύκλας, rota.

Κυκλάζω, idem ac κυκλόω, verso.

Κυκλάω, verto, duco, vel rota vebo. a κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis.

Κυκλαδὸν, adverb. in circuitu, undique.

Κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis, rota, gyrus, ambitus. Sumitur etiam κύκλος pro corona, & coetu hominum io orbem collectorum, Eurip. in Androm. Apud Hemeogenem κύκλος dicitur diffionis, idem propositio, & conclusens, licet aliis scribis; circularis argumentatio, quæ ita fe ipsam redit. Hippocrates autem vocavit κύκλας locum fub oculis, in quo ii toruodi fpeciem extuberantem. κύκλας, pro ἐν κύκλῳ, in circuitu. q. a κυκλόω, volvo. Hinc κυκλοῦσθαι, adv. cum gen. in circuitu. κυκλῆν, in ordem roto. ἐγκύκλιος & ἐγκύκλιος, ου, ὁ, ἡ, circularis. ἐγκυκλιοπαιδεία, ας, ἡ, orbis difciplinarum.

Κυκλοτερὴς, ἐς, ὁ, ἡ, circularis, rotundus. ex κύκλος, circulus, & περίω, teretero.

Κυκλόω, cingo. circumdo, vallo. ἐξ οὗ ὁ. μ. κυκλεόκωφος. a. 2. pass. ἐκυκλώθην, ης, ῃ. Th. κύκλος, circulus.

Κυκλωδὴς, ους, ὁ, & ἡ. Κύκλωπες, Cyclopes. ex κύκλος, orbis, circulus, & ὤψ, oculus.

Κύκνος, ου, ὁ, cygnus, olor. Est & nomen pistrium. Item navigii genus habens in prora cygnos infculptos. Etym.

Κυκνοῦσθαι, Poet. pro κυκνεῖσθαι, dat. fing. part. præf. a κυκνῶν, mifceo.

Κύλα, ων, τὰ, cavitates oculorum: inferior palpebra. κύλαι, ἀντιλαὶ, superior.

Κυλλὸς, genit. plur. a κύλλ, ιτος, ὁ, calix. Th. κύλλω, volvo.

Κυλλόστομα, 3. fing. præf. pafl. κυλλόσθην, 3. fing. imperf. pafl. Jon. a κυλλόω, idem ac κυλίω, volvo.

Κύλλιστις, ης, ἡ, cylindrus, lapis teres tumodum columna.

Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Thema κυλίω, volvo.

Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum, volotatio.

Κυλίσσω, ω, calicuii, catini, feu patera vafa potoria oris compreffioris. Item cocuibritale.

a κύλιξ, calix.

Κυλίω, volvo, voluto, verfo.

Κυλλοπόδιον, ου, qui diffimiles pedibus eft, loripes, Vulcani epitheton. a κυλλὸς, claudus, & πούς, pes.

Κυλλὸς, ὁ, ἡ, claudus, curvus et varus.

Κυλλοῦσθαι, nom. plur. part. præf. a κυλλοῦσθαι, oculis turgefco.

Κυλλοῦσθαι, oculis turgefco.

Κύλων, ωνος, ὁ, Cylo. Κυλώνιον. Cylonium.

Κῦμα, ατος, τὸ, fluctus, unda, tempeftas: magna lues. Eft & κῦμα pro κύημα, τὸ, fœtus, germeo, Eorip. Plato lib. 3. de Rep. adhibuit pro riſu, quo loquentes aliquando diffumpuntur, cum quippiam ridiculum eis fe offerit. Interdum κῦμα accipitur pro aere, & igni ob eorundem corporum fubtilitatem, Hermol. & Plio. Secundus. κυμάτιον fuot etiam cauliculus propriæ brafficæ, qui prima germinatione producitur. a Ceiſo, Plinio, & Columella dictus cyma.

Κυμαίνοντος, gen. fingul. part. præf. act. κυμαίνω, & ίο f. κυμαίνομαι, a κῦμα, fluctuo, ferveo: torgeo.

Κύματ', pro κύματα, nom. pl. κύματ, dat. pl. a κῦμα ατος, τὸ, fluctus.

Κυματώδης, ους, ὁ, undoſus. κυματώδεις, ους, ὁ, ἡ, idem. κυματώδης, & κυματῶδης, oodis agito. κυματώδη, τὰ, ἡ, tempeſtas, κυματώδια, ατος, τὸ, fluctuo, aſtuo.

Κυματώτις, ἡ, Jonic. pro κυματώδης, ους, ὁ, undoſus.

Κυμαντικὴν, ῆς, ἡ, nomeo molieris.

Κυμαντὴν, ῆς, ἡ, & legitur κυμαντικὴν, litus, ad quod undæ feruntur, ac frangontur.

Κυμαντὸν, ῆς, ἡ, a. r. part. paſſ. f. g. a κυμαντικὴν, ὁ, ἡ, cymbalum.

Κυμβαλίζω, cymbalum pulſo. a κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum. Th. κύμβος, ου, ὁ, cavus receſſus.

Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum. q. a κύμβος, cavus.

Κύμβη, ης, ἡ, cymba, teſta, caput: poculi genus.

Κύμβηρις, ιος, ἡ, proous, in caput præceps. Item occipitium, curis. Etymol. extrema pars galen. Cæl. l. a. c. 23.

Κύμβος, ου, ὁ, cavus receſſus, olim fundum quaſi a κυρτὸς, curvus. Hinc κύμβιον, & κυμβίδιον, ου, τὸ, acetabulum.

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis, Cymæ.

Κύμηθι, ηος, vel ιδος, ἡ, avis quædam nocturna. Ælian. putat eſſe ὄν. κυμινθίδα, a κύμινθος, & ἔδος. quod occultet ſui viſionem.

Κύμινον, ου, τὸ, cyminum herba, & ſemen. q. a κύμινος, quia calefacit.

Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mul. Cyanothoe.

Κυμοθόλαι, ων, ἡ, nomen mulieris.

Κύμος, nomen multitis.

Κυνάβρα, idem ac κυνάδρα, alarom fœtor.

Κυναγέτης, ου, ὁ, Doric. pro κυναγέτης, venator.

Κυναγχὴς, ης, ὁ, ἡ, κυνὸς ἄγχει, causam ſuffocatio r angina. Item collare canum, in Epigr.

Κυναγωγὸς, οῦ, ὁ, Doric. pro κυναγωγὸς, ὁ, ἡ, venator. Ex κύων, canis, & ἄγω, duco.

Κυνάδης, ωρ, ὁ, canum pili. a κύων, canis.

Κυνάδρα, ης, ἡ, impudens, temeraria, io Epigram.

Κυνάδρωπος, ὁ, ἡ, verſipellis; impudens. q. canis. Item melancholicus.

Κυνάκη, cardaus altilis. ex & κυνὸς, ἀκάνθα, a κέντρον. Lobelius.

Κυνάκων, ωνος, ὁ, ἡ, catellus. diminut. a κύων canis.

Κυνάς, acc. plur. κυνὰς, nom. plur. a κύων, κυνὸς, ὁ, vel ἡ, canis.

Κυνάσκαλον, ου, τὸ, nom. plur. a κύων, κυνὸς, ὁ, gaiea. Th. κύων, canis. hinc κύνεον, caonius.

Κυνάτως, Jonic. & Poet. pleonaſm. ως, pro ἰκάτως, impers. act. verbi κυνέω, idem ac κύω, oſculor.

Κυνές, οἱ, oom. pl. canes. κυνόδοντες, canibus, dat. plu. Jon. pro κυνὰς, a κύων, canis.

Κυνέω, oſculor, blandior, adoro.

Κυνηγέτης, τῶ, locus aptus venationi: caoes venatores, & inſtrumenta venationis.

Κυνηγέτης, ὁ, venator. q. κυνὸς ἡγήτωρ. hinc κυνηγέω, venor. Dicitur & κυνηγὸς, ὁ, ἡ, venator.

Κυνηγὸς, ὁ, ἡ, catellus. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.

Κυνικὸς, ὁ, ἡ, Cynicus: item canious, mordax, invercecundus.

Κυνόθρυπτος, ὁν, ὁ, impudens. ex κύων, canis, & θρύπτω, ομαι, τὸ, molleo.

Κυνόκαμα, ὁ, ἡ, morbi cabina, cynomya. Metaphorice pro impudente uſurpatur. κυνόκαμα γαστὸς, ventter impudens, ut canis, & muſca, in Epigramm. a κύων, canis, & μύια, ης, muſca. Alii legunt κυνόμυια.

Κυνόσουρα, Cynoſura, uſia minor, quaſi κυνὸς, οὐρὰ, cauda canis. Pro aſtro hic ſumitur.

Κυνοτρόπος, ὁ, impudentior. Superlat. κυνοτρόπος, impudentiſſimus. Th. κύων, canis.

Κυνοῦρα, vocat. ſing. a κυνοῦρος, ὁ, ἡ, habens canis vultum. & in f. g. κυνοῦρος, invercecunda. ex κύων, canis, & οὐρὰ, vultus. Th. ἔστιγμαι, ἐστίγμην.

Κυνοφιλὴς, gen. fingul. a κυνόφιλος, ὁ, ἡ, invercecunda. vide κυνοῦρα.

Κύ Φ, ὁν, ὁ, ἡ, fœtus, Arifloph. Th. κύω, in utero gefto, vel κύω.

Κύφασκον, nom. plur. n. g. part. præf. paſſ. a κύω, idem ac κύω, in utero gefto.

Κυπαρισσῶν, ῶνος, ὁ, cupreſſus, arbor. quia κύω παρίσσει τοὺς παρίσκους id eſt, ramos grandiores parites parit. hinc κυπαρισσῶδες, ες, ex cupreſſo factus.

Κύπαρος, ου, ὁ, vas magnum, concavum, & capax. Item pudendi glans: pinus, aut pinee gemen.

Κύπειρος, ου, ὁ, paſſum, lædi ſtragulum. Lycophr.

Κύπειρος, ου, ὁ, & κύπειρον, ου, ὁ. ſuppaſum, ſpecies tunicæ linea: candæus apud Poll.

Κύπειρος, ου, ὁ, & κύπειρον, ου, τὸ, cyperus, herba ex joncorum genere.

Κύπελλον, ου, τὸ, poculum, cyathus, deſſertum a κύπελλον, ου, τὸ, cavum. a κύπη, cavum.

Κύπελλος, ου, ὁ, cavema, foramen. q. a κύπη, cavum. Vel a κύπτω, propendeo.

Κύπελλος, ου, ὁ, ἡ, Κύπρος, ιδος, ἡ, Venus.

Κυπρίζω, germino venuſte, floreo. Thema Κύπρις.

Κύπριος, ὁ, ἡ, Cyprinus, ου, & Κύπρος. Et Κύπριος, ὁ, ἡ, Cyprinus. ab eodem Thema.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus. acc. Κύπριν, & Κύπρον. Th. Κύπρος, Cyprus inſula, quia ibi nata.

Κυπρογενὴς, ους, ὁ, ἡ, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in inſula Cypro. Dicitur & Κυπρογενὴς, τῆς, ὁ.

Κύπρος, Cyprus, arbor Ægypti ſimilis ligufiro. Item inſula: unde Κύπριος, ὁ, ἡ, Venus. Κύπριν, ἡ, ἡ, unguentum Cyprinum.

Κύπτω, proone fum, incurvo me ad videndum, oculos demitto. Item caput arripo, & exeto Scalig. ἔκυψα, a. 1. ἔκυφα, a. 2. Part. κύψας, ασα, ἀ. Hinc κυπτάζω, ω, 3. inclinatus ſuppleo. κυφὸς, ὁ, ἡ, incurvus, gibbolus. κύφη, ης, gibbus. κύφωτον, inclino ad videndum aliquid. κύφωσις, ὁ, ἡ, κύφ, ὁ, gravida fœmina.

Κυράνα, ας, ἡ, Doric. pro Κυρήνη, ἡ, Cyrene. Vide Pindar. Pythior. Od. a. 29.

Κυρβασία, ας, ἡ, ſublimis, ſublime. a κύρβις, εως, ἡ, tabula.

Κυρβασία, ας, ἡ, crista gallinacei: caſſis, galea, tiara. Item pili genus inſtar coni. Bayf. de re Veſt.

Κύρβις, εως, ἡ, tabulæ triangula, cui leges inſcribebantur. a κυρῶ βίον, faneire vitæ leges. Ab Ariſtophane in Neb. Sophocle pro legulejo, feu legum perito.

Κύρβις, ὁ, ἡ, pro κύρβις, imperf. verbi κύρω, incido, oaeciſor. κυρῶ, idem. hinc κύρσεις, a. 1. part.

Κύρε, ὁ, ἡ, Cretes apud Cnidios. Sic dicta, quia κύρει τὰς ἀρχὰς, domina vitæ.

Κυρβάδιον, coroibus pugno, fut. ήσω. q. a κύρτη, cornu.

Κυρβάδιος, ου, ὁ, ſurfures, dilutum hordei, aut tritici, palea. Galen. apud Hippocrat. Apud Aphrod. Politiao. vertit ſolia arida.

Κύρμα, & per ſyncopen κῦμα, ατος, τὸ, id, & quod aliquis ioeidit ſpeada; fors, lucrum, quod caſu acciait. Th. κύρω, incido.

Κυρῶ, ῆς, ἡ, nomen urbis; Cyreae. Incer. munus. hinc Κυρῆναι, ῶν, ὁ, ἡ, Quirites, nomen viri. Κυρῆνος, ου, ὁ, nom. inſt. a Κυρῆνη, ης, ἡ, a. 1. part. activ. a κύρω, idem ac κύρω, incido.

Κυρῆτες, ὁ, adeptus, a. 1. part. paſſ. verbi κύρω. a. 1. ind. paſſ. ἐκύρθην.

Κύριος, ου, ὁ, & ἡ, dominus. Item dies vaticomnii fiſtendi. Interdum κύριη dicitur is locus concionis Athenis, ubi magiſtratus creabantur; Latini comitia appellant. κύριαπάς, ὁ, ἡ, omnipotens. κύριος, ου, ὁ, & ἡ. part. activ. a κύρω, idem ac κύρω, incido.

Κυρῶσις, ὁ, adeptus, a. 1. part. paſſ. verbi κύρω. a. 1. ind. paſſ. ἐκύρθην.

Κύρνος, ου, ὁ, & ἡ, Corſica, Item dies vaticomnii fiſtendi. Interdum κύριη dicitur is locus concionis Athenis, ubi magiſtratus creabantur; Latini comitia appellant. κύριαπάς, ὁ, ἡ, omnipotens. κύριος, ου, ὁ, & ἡ. part. activ. a κύρω, idem ac κύρω, incido. κύρσις μέλη, prafiitutus meoſis partui.

Κύρσιλλος, dominor, in poteſtate habeo. cum genit. Ex κύριος, ου, ὁ, & ἔχω.

Κυρῶσις, ὁ, ἡ, ſyncopen κύρσις, εως, ἡ, id, & quod aliquis ioeidit ſpeada; fors, lucrum, quod caſu acciait. Th. κύρω, incido.

Κυρῶσις, ὁ, ἡ, Cretes apud Cnidios. Sic dicta, quia κύρει τὰς ἀρχὰς, domina vitæ.

Κυρῶσις, coroibus pugno, fut. ήσω. q. a κύρτη, cornu.

Κυρῶσις, ου, ὁ, ſurfures, dilutum hordei, aut tritici, palea. Galen. apud Hippocrat. Apud Aphrod. Politiao. vertit ſolia arida.

Κύρσις, & per ſyncopen κῦμα, ατος, τὸ, id, & quod aliquis ioeidit ſpeada; fors, lucrum, quod caſu acciait. Th. κύρω, incido.

Κυρῶσις, ὁ, ἡ, nomen urbis; Cyreae. Incer. munus. hinc Κυρῆναι, ῶν, ὁ, ἡ, Quirites, nomen viri. Κυρῆνος, ου, ὁ, nom. inſt. a Κυρῆνη, ης, ἡ, a. 1

ακ. a κύω, incido. f. Æol. κύσσω. Κύσσω, adipiscar, Æol. f. a κύω, incido.
Κυσσί, ὁ, ὁ, cuniculus, gibbosius, flexuosus, devexus. Hinc κυσσίον, inflectio.
Κύσσα, ὁ, ὁ, fagena, nassa. Ea & κύρνα, & κυρσί, quia cava, seu gibbosa.
Κύσω, ἔσω, incido, confequor. fut. τὸ Æol. κύσσω. κύσω, idem ac κύσσω.
Κύσσα, ὁ, ὁ, osculatus, a. 2. part. ακ. a κύω, osculor.
Κύσσ, seu κύσσε, Ionic. pro ἴσσον, 3. sing. a. 1. ακ. κύσσω, a. 2. imperat. ακ. ejusdem verbi.
Κύσθος, & κύσσος, ὁ, & κυσσί, ὁ, ὁ, & κυσσί, ὁ, ὁ, nates, podex. Item mulierbre pudendum. Est etiam genus poculi Laconici, Aristoph. Interp. comm. forte a κύω, fundo: vel a κεύθω, occulto.
Κυσί, dat. plural. a κύων, canis.
Κυσσιδιανοῦν, pmf. inf. quasi nates prurira Hesych. κυσσιδιανοῦν, γυναῖκας ἐκβιάσαι ἢ ἐπιθυμῆσαι.
Κυσσιμανεῖν, aor. 1. part. med. f. g. pro κυσσιάσασθαι, quæ concepit, verbi κύω, in utero gesto.
Κύσσιν, Jon. & Poet. pro ἴσσον, aor. 1. verbi κύω, osculor.
Κύσις, σεως, ἡ, vefica. accuf. κύσιν. q. a κύειν urinæ. Varinus ἀπὸ τοῦ κύειν, ὃ ἐστι τὸ φορεῖν, utinam pariat, vel quæ fœtum gerit.
Κύσπελος, ου, σὸ, flores mali Punici. q. a κύω.
Κύσπελος, ὁ, ὁ cytisus, nomen herbæ.
Κύστις, εως, ἡ, cavitas, sinus, alveus, ubi aliquid κύεται, seu κυίσκεται. Item venter uterus.
Κύστωρ, ὁ, Dor. pro χύστωρ, acc. sing. a χύσις, olla. idem ac χύτρος.
Κύστωσθαι, ὁ, ὁ, fublimior coeli pars. Item κύτωσις, locuti, cellula unum, aut vesparum, Aristot. l. 5. Anim. Theophrasto lib. 3. hist. plor. plant. κύτωσις ὁ πυκνὸν ἐπὶ ἴσουρο, quæ in picea arbore pro flore est: Ruellio l. 3. pannicula, notanmentum Hinio. Idem etiam Theophr. l. 1. c. cap. 10. κύτωσις adhibuit ad fignificandum cellulam fabæ Ægyptiæ.
Κυσσάλη, nubes, & omnia cava. q. a κυρόω, ingeurus.
Κύσσι, fuffimenti genus apud Ægyptios facerdotes, Dioscor. l. 1. c. 22.
Κυσσὸς, ὁ, incurvus. q. a κύπτω, flecto.
Κύσσος, Dor. pro ἐλαφηβολιατὴς, baculus incurvus. Pfello angina: camera, fornix, Etym. Linguum, in quo vineiuntur nocerores, Aristot. 5. Polit. eft etiam veftis genus.
Κύσσα, ὁ pro κύσσος, acc. fing. a κύσσος, ωσος, ὁ, ſtiva. Them. κύσσω, pronus fum.
Κύσσιος, οῦ, nom. plur. aor. 2. part. ακ. a κύπτω, ſi. ὦν, incurvo ma.
Κυσσὸν ὄν, ſi alterara aqua, vafis, aut manſuræ ſpecies. Eſt & κυσσὸν, auris foramen, cuique ſordes.
Κυσσὸν, ὁ, ὁ, alveus: ſordes autium; cerumina. Coel. l. 4. c. 13.
Κυσσίλλεος, nomen proprium.
Κύσσ, in utero geſto, Heſiod. oſculor, Ariſtonh. ſ. ſυν. ῥ. κ. κύω, idem.
Κύσσ κυσσὸς, ὁ, ὁ, canis: acc. κυσσ. dat. plurant. Item canicula, ſignum cæleſte, Procl. de Sphæra. ὁπὸ κυσὶ, canicula tempore, canicula oriente, Arift. l. 8. anim. Pariter κύσσ, canis marinus: membrum virile; inferior præputii pars cuti adnata, Etym. Eſt etiam feintilla ex ferri attritu orta. Item jactus in teſſeris, ἀπὸ βόλου. Hinc κυσσεῖν, & & κυσσεύειν, ac κύσσειν, canitiat. κυσσίσκον, ὁ, τὸ, catellus. κυσσίων, ωνος, ὁ, Procyon ſidus, quod ante majorem canem exoritur.

Κ Ω.

Κώαξ, ακος, ὁ, pellis ovilla?
Κώβιος, ὁ, ὁ, gobius piſcis.
Κώβος, & κωβὸς, ου, ὁ, caput papaveris: orbiculas, globus. caput fabæ Theophraſto l. 4. c. 10. κώβος, fructus papaveris.
Κώδων, ωνος, ὁ, tintinnabulum, crepitaculum, tuba, nola, κώδων τὸ ἐν τῷ κεφαλῇ ἄθυρον.
Κώεα, nom. plur. a κώος, ους, τὸ, pellis agnina, ſtragulum.
Κώθων, ωνος, ὁ, poculumm iliterae Athen. l. 11. comporatio: abrietas. hinc κωθωνίζειν, poto.
Κωκάλεις, ου, τὸ, animalia quædam teſſis tecta, ut limaces, conchylia.
Κωκαλὶς, ἴδος, ἡ, Rex Sicaenorum.
Κώκυω, ſi. ὑσω, fleo, ploro. hinc κώκυμα, ατος, τὸ, ploratus. κωκυτὸς, ὁ, ὁ, fletus; luctus. Item Cocytus, fluvius infernus.
Κωκυτίζειν, ὁ, ὁ, diſpendatores, qualeores, cullones judiciales pecuniæ, & ſumptuum in Deos.
Κωλαὶς, ὁ, ὁ, perna, inde κῶλα, τὰ, majores Victimæ.
Κῶλον, ου, ὁ, talus, ſura. Thema κωλὸς.
Κῶλος, ου, τὸ, membrum, periodi pars. Item intellimum craſſum.
Κωλοῦτος, calligat, 3. ſingul. imperat. ακ. a κωλόω, impedio.
Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum. prohibitio. Th. κωλύω, coerceo.
Κωλύω, prohibeo, impedio, reprimo, inhibeo, arceo. fut. σω. p. κεκώλυκα, ant. 1. inſ. ακ. κωλῦσαι. a. 1. paſſ. ἐκωλύθην. q. κώλον λύω, membri alicujus integritatem ſolvo, ne quis poſſit avadere. Hinc κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum. κωλυτὴς, οῦ, ὁ, qui impedit.
Κωλώσαι, ῶ, ὁ, ſtellio, genus laceitæ.
Κώμα, ατος, τὸ, ſynecpa, comma: ſomnus profundus: veternus. Item illecebra, lenocinium, pellacia. Pind. in Olymp.
Κωμᾶζον ὃς τις, hymnum in alienjus laudem canere. Item ſaltara, chorea celebrata.
Κώμαζος, imperf. Ionic. κωμάζεσκον, acouſ. fing. part. pref. κωμάζουσα, comeſſor: hymnis celebro: ſum peruiana. Heſiod. πότε κώμαζον ὧν κώλα, invenes ad ſaltum tripudiantes. Item accedo: κωμάσαι ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον, ad carcerem accedens, Hermog. Th. κώμος, ου, ὁ, comeſſatio.
Κώμασος, ου, τὸ, comacum, fructus quidam aromaticus, quem unguentis ſumptuoſis permiſcere ſolent, Theoph. lib. 9. hiſtor. plant. Nonnullis gariophyllon.
Κωμάζειν, Dor. pro κωμάσειν, hymnis celebrata. a. 1. imperat. ακ. verbi κωμάζω, hymnis celebro.
Κωμαστὴν, Dor. pro κωμαζῶν, comeſſari.
Κωμαστὴς, ου, ὁ, ἡ, κώμου, ου, ὁ, comeſſatio.
Κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus, villa, caſtelum, oppidum. κώμαι, ων, ὁ, pagi. κατὰ κώμας, vicatim.
Κωμηδὸν, vicatim. κωμήτης, ου, ὁ, paganus, vicinus. κωμητικὸς, ὁ, ὁ idem.
Κωμήτης, ου, ὁ, pagi incola.
Κωμητικὸς, ὁ, ὁ, in pago aſt, paganus.
Κώμητος, ου, ὁ, pagi incola.
Κωμικεύομαι, comice loquor.
Κωμικὸς, ὁ, ὁ, comicos, ad comedium pertinent.
Κωμικῶς, comice.
Κώμιον, ου, τὸ, parvum pagum.
Κωμογηραμματεὺς, nomen bonoris, ſ. magiſtratus vicarii.
Κωμοδιδάσκαλος, ὁ. appellatur is, in cuius honorem hymnus eſt ab aliquo ſcriptus.
Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum.
Κωμῳδεῖν, ῶ, ὁ, comeſſatio: hymnus, laudatio, encomium, Pindarus in Olymp. luſcivum convivium, Item Deus comeſſationum, nocturnarumque ſaltationum præſes. Pariter tempus a cœna, dum cubitum eat. hinc κωμῳδὸς, comeſſor. κώμῳδ, ατος, ὁ, petulans, nugator.
Κώμος, ου, ὁ, laurus, quæ ante fores omnia gratia ſtatuitur. Faſciculus foeni Theocrito.
Κώμυρ, dat. ſing. a κώμαρ, comeſſatio.
Κωμῳδιθεσιαγῳδὸς, ὁ, Poeta Comicus.
Κωμῳδὸς, ὁ, ὁ, qui per κώμους ἄδει, per vicos cant. hinc κωμῳδεῖν, ῶ, ὁ, ſ. comœdia. Ex κώμη, pagus, & ἀείδω, cano.
Κώνειον, ου, τὸ, cicuta: venenata potio. Sic dicitur propter vertiginem, & tenebras, quas accidunt bibentibus. Nam κωνεῖν eſt στρέφειν, vertere.
Κώνη, ης, ἡ, conus galew, turbo, involucrum nucis pinea: figura ex lato in acutum definens. Item genus placentæ ex vitis paſſis, & amygdalis. Pariter tegmen illud, quo fructus aliquarum arborum inclunduntur, quod ab eis ſeparari poteſt. κώνη etiam in areis diuturne habens ſemen, circumago.
Κωνητικὸν, τὸ, conopeum ad culices arcendos, velum tentorii militaris. Thema κώνωψ, culex.
Κώνιον, nomin. plur. a κώνειος, calex vinarius, Ariſtot.
Κώνωψ, ωπος, ὁ, ὁ, culex. An quia culicis facies in acutum exit? ut ſit q. a κώνος, & ὄψ. aut a κέρνω, a κεράννυμι, id eſt, κόπτω. q. animal aculeata facie.
Κωπεῖος, οῦ, Ionic. pro κωπαΐσιος, remiges. a κώπη, ης, remus, & πλοῖον, q. ἀρπεῖον.
Κώπη, ης, ἡ, anſa, remus, manubrium. q. a κόπτω, tundo. Hinc κωπεύω, ήσω, ὁ, ἡ, ſcalmus, cui alligantur remi. κωπεῖς, ῆος, ὁ, & κωπάσιος, remex. κωπίον, ου, τὸ, remulus.
Κώρα, ας, ἡ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, & ſi, five κόρη, ης, puella: oculi pupilla. injuria. Etym.
Κώρος, Dor. pro κόρος, filium, puerum.
Κωρυκαῖος, ου, ὁ, & κωρυκαῖος, ου, ὁ, puericia. a κόρη, in κόρος.
Κώρυκος, ου, ὁ, pera, faccus coriaceus, follis.
Κώς, σός, τὸ, ovium vellus, ſtragulum, κώς, σος, τὸ, idem. Eſt & κώς, ωος, ὁ, Cos, nomen inſulæ. Corinthiis ergaſtulum, in quo fores, & fugitivi includebantur. Etym.
Κωσμᾶς, ᾶ, nomen viri. Hebr. divinans.
Κώτιλλε, hodie κοτύλη, trulicula, cochleare majus.
Κώτυλον, fut. ὑλῶ, p. ὑλκα, fabulor, garrio: fallaciter loquor. hinc κωτιλεία, ᾶς, ἡ, adulatio.
Κωτίλος, ὁ, ὁ, loquax, garrulus.
Κωτὸς, ὁ, ὁ, ſimul: mutus. Iam languidus, invalidus, ſtupidus, abſurdus, Sophocl. τοιαῦτ' ἔπος, ψυχρὸν, frigida, & futilia verba. Hinc κωτὸν, ὄου, & ὄω, exurdo, furdum reddo: ſ. ſurdeo.
Κώτυλος, pro κοῖλος ὄρχης, & abiit ſ. ſingul. imperf. ab ὀτύλλω, abeo.
Κωχύω, ſi. ὑσω. Heſych. q. ab ὀχύω, veho, in altum tollo. Item coeo.
Κώων, ὁ, ὁ, canis: mutus. Iam languidus, invalidus, ſtupidus, abſurdus, Sophocl. τοιαῦτ' ἔπος, ψυχρὸν, frigida, & futilia verba. Hinc κωφὸν, ὄου, & ὄω, exurdo, furdum reddo: ſ. ſurdeo.
Κώχυσις, pro κοῖλα ὄρχεις, & abiit ſ. ſingul. imperf. ab ὀτύλλω, abeo.
Κωχύω, ſi. ὑσω, ſublimo. Heſych. q. ab ὀχύω, veho, in altum tollo. Item coeo.
Κώων, ὁ, ὁ, canis: mutus. Iam languidus, invalidus, ſtupidus, abſurdus, Sophocl. τοιαῦτ' ἔπος, ψυχρὸν, frigida, & futilia verba. Hinc κωφὸν, ὄου, & ὄω, exurdo, furdum reddo: ſ. ſurdeo.

Α Α.

Λ Eſt undecima littera Græcorum, triginta ſex elementorum.
Λα, particula, per ſe nihil ſignificans, verum in compoſitione auget ſignificationem. q. ax λίαν.
Λάαξ, κάπου. λάου, ὁ, vel ὁ λάος, τὸ λᾶας, τὸν λάαν, τῆς λάος, lapis, ſaxum, q. ex ἀα, & ἄω, ſicco: eſt terra valde ſiccata, & coacta. λάας, λάος, idem ac λάαξ. λαΐτης, ου, ὁ, lapidoſus. λαϊκὸς, ὁ, ὁ, lapide.
Λάβαι, Dor. pro λάβε, gen. a Λάβης, pro Λάβου, viri nomen.
Λάβε, Jon. pro ἔλαβε, 3. ſing. a. 2. ind. ακ. Sed λαβὲ, capa, & in plur. λάβετε, eſt a. 2. imperat. ακ. verbi λαμβάνω, capio. ſ. λάμβανε. a. 2. ἔλαβον. a. 2. inſ. λαβεῖν. perf. λέληφα, λέλῆφε, λελήφατε. a. 2. inſ. λελαβεῖν. part. λελαβὼν.
Λάβεν, Dor. pro λαβὲν, a. 2. inſ.
Λαβὲ, ὁ, ὁ, prehenſio, capulus: cauſa, anſa; manubrium: occaſio. λαβὲν παραγίνεσθαι, anſam præbere, Ariſtoph. Apud Hippocr. λαβὲ eſt morbi acceſſio, & invaſio, hinc λαβὲς, forceps, fulcina. Thema λαμβάνω, capio.
Λάβης, ὁ, ὁ, gen. λάβου, Jon. paragoge pro λαβῆ. ſ. gen. a. 2. ſub. activ. verbi ejuſdem.
Λαβήτης, ὁ, ὁ, ſoleus, Heſych.
Λαβίς, ἴδος, ἡ, anſa, ſibula, manubrium: forceps, fulcina.
Λάβοιμον, ceperimus, 1. plur. a. 2. opt. ακ. λαβεῖμεν, εν, ατ. verbi λαμβάνω.
Λάβοιτε, Dor. pro λάβετε, a. 2. part. ſ. g. λαμβάνω, capio.
Λαβόμαθον, Jon. pro ἐλαβόμαθον, ν, τὸν, a. 2. med. λαμβάνομαι, a. 2. part. med. ejuſdem verbi.
Λάβον, Dor. pro ἔλαβον, a. 2. imperat. ακ.
Λαβόντα, a. 2. part. ακ. f. g. ajuſd. verbi.
Λαβρυνόμενος, ὁ, ὁ, procaciter loquax, temeraritus in loquendo, rabula. a λάβρος, ωρος, & ἀγορεύω, loquor. Thema ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Λαβρόμυια, πτερος ſum in loquendo. Th. λαβρόπους, ποδος, ὁ, vetax, avidus.
Λάβρος, ὁ, ὁ, valde vorax, avidus. q. ex λα, & βορὸς, vorax, quia, βορὸς, quia ſeu illum valda appetit, & inglavia delectatur. hinc λαβρεῖν, lupus piſcis. voracitas, incontinentia.
Λαβρόπους, ποδος, poculum quoddam latum. Ex quo eſt λαβρεῖν, voraciter, rapida.
Λαβύρινθος, ὁ, ὁ, labyrinthus: mons in Creta habens antrum ſinuoſum, difficile ingreſſu, & rediru difficilius. Ufurpatur etiam λαβύρινθος de loquacibus, qui orationis axitum numquam inveniunt.
Λαβυρινθώδεις ἀρτηρίαι, ῶν, ὁ, ἡ, tortuoſus, flexoſus.
Λαβυρινθώδεις ἀρτηρίαι, interrogatio intricata. Lucian.
Λάβυνθος, ου, ὁ, ἡ, placentæ genus.
Λαγαρὸς, ὁ, ὁ, laxus, non diſtentus, non plenus. in quo ſc. eſt λαγαρὸν, ſeu κοιλίαν, vacuitas. Hinc λαγαρὸν, homines tunt graciles, non venticoſi. Item λαγαροὶ ſunt verbis pro longa brevem ſyllabam in medio habentes, qui & σφριγῶντες.

Λαγόκτονος, ου, ὁ, ἡ, angullia, cavitas cum gracilitate. Eustath.

Λαγυφόω, fugio, τρεχάζω.

Λαγχάνω, languere.

Λαγώτις, ιος, ἡ, Dor. pro λαγύνις, dux populi.

Λαγώτης, dux, & ductor populi. ὁ λαὸς ἡγούμενος, vel λαὸς ἄγων.

Λάγυνος, ου, ἡ, lagena, ita dicta a cavitate, quæ habet. Scribitur lege λάγυνος.

Λαγυνος, ου, & Ionice. ου, ἡ, falacritas. Th. Λαγυνος, libidinosus.

Λάγνος, five λάγνης, ου, ὁ, mollis, effœminatus, falax, libidinosus, lascivus, quasi λάκνος, vasale multiebrosus.

Λάγνον, ου, pudendum femininum.

Λαγωσσιν, ιδιβus, dat. plur. Ion. a Λαγώς, ὁος, ἡ, illa.

Λαγώς, acc. plur. Dor. pro λαγούς, lepores. Tum & λαγώς, ῶ, ὁ, Ion. pro λαγωός, & λαγγώς, ῶ, ὁ, lepus, Attr. λαγώς, ὠός. Ex λαγὸς & οὖς, auris.

Λαγωχάνω, fortior, sorte accipio, consequor, cum gen. & acc. fut. λαχήσομαι. 2. a. ἔλαχον. 2. a. 2. fub. λάχω, ης, η. 2. a. 2. part. λαχὼν, όντος, ὁ. pr. m. ἀλαγχάνω. & ep. m. ἀλείχω. 3. fine augm. λάχνα, præmium fortiti, Sophocl. Item accufo. λάχνα δίκην τοῦ κατηγόρου. & ἐξιόνεμ injuriarum intendere. Hinc λαγωχὴ, ἡς, ἡ, fors. λάχης, ους, τὸ, idem. λαξὶς, & λάξις, ιος, ἡ, fortitio. λάχνης, ους, ὁ, Lachefis, una ex Parcis. λάχνα, ης, ἡ, lancea.

Λαγών, ῶνος, ὁ, ilia, latera, cavitas laxior, & exoffis. Hinc λαγόνες, ὧν, ἡ, lasus, vacuus. fed hoc a λαγὼν malim. Ducam a λάγω, colligo: ut fit vacuitas, ubi aliquid locari poteft.

Λαγωὸς, ὁ, ἡ, & λαγωὸς, ῶ, ὁ, lepus. q. ex λαὸς, & οὖς, auris, quod fit valde auritus. vel q. a λαὸς, & ὄψις, ob celeritatem. Agit enim fe ocyus. Vel quia ob metum amat λάγυθον. Alii a λαὸς & γαῖα, q. multum gemere.

Λάθων, ωνος, ὁ, pater Dapnes. acc. λάθωνα. Eft & nomen proprium.

Λαιμηλάτης, ου, ὁ, Laertiades, nomen proprium.

Λαὶνος, ου, ὁ, ἡ, lapides. a λᾶς, λαὸς, idem ac λαὰς, ὁ, lapis.

Λαΐφεον, ου, τὸ, per apharesin pro Ελαΐφεον, Eleaxar.

Λαΐων, Ion. & λᾴων, Dor. pro λαός, præf. imperat. paff. λαΐεσθω. 3. fingul. imperf. Ionice verbi λάζομαι, capio.

Λάϊος, Dor. pro λαὸς, vide λάϊον.

Λαϊόομαι, Ionice pro λάομαι. 3. plurat. opt. paff. ejufdem verbi.

Λάϊσμαι, capio. prehendo. q. a λαὸς, λαβίζομαι. Dicitur & λάϊσμαι.

Λαΐτης, abjectio α, pro λαὸς, ὁ, & ἡ, mendax, vanus, fuperbus.

Λαΐφεται, Dor. pro λάαν. Hefych. exponit σβέννυσθαι, loqui. Sic λάϊ, Ion. pro ἴλαϑι, verbi λάω. quod ramen & alias habet fignificationes.

Λάϑη, ας, ἡ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, oblivio.

Λαθήμων, ὁ, ἡ, occulte, clam. q. a λαθέω.

Λάθημος, ὁ, ἡ, & Ion. pro λήθημος, & λήθης, ὁ, ἡ, clam malus, & mordens, clandeftinus. Vel q. a λαθέμονες, clam mordens. Item vermis quidam: canis lateraer mordens: ramentum cotti, pellis, membrana.

Λάθι, a. 2. imperat. act. vel 3. fing. a. 2. ind. Ion. λάθεσκε, 3. plur. a. 2. imperat med. verbi λανθάνω, obliviscor.

Λαθίμων, Ion. & Dor. pro λαθέμων, a. 2. inf. act verbi λανθάνω, obliviscor.

Λάθιν, fine λαθεῖν, 3. fingul. a. 2. med. Ion. ejufdem verbi.

Λαθίπαις, ἡ, immemor juventæ, fenex. ex λάθω, a. 2. ἔλαθον, & ϖαῖς, juvenis.

Λάθιτε, 2. plur. a. 2. fub. act. verbi λάθω, feu λανθάνω, obliviscor. a. 2. ἔλαθον.

Λαθιτέκνη, ης, ἡ, q. curas oblivione regens. a λάθω, & κεῖνος, ιος, τὸ, cura.

Λαθιφθόγγος, genit. Ionic. a λαθίφθογγος, ου, ὁ, vocis oblivionem inducens. ex λάθω, laceo, & φθόγγος, fonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Λαθόμβα, obliviscimur, Doric. pro λαθόμεθα. 1. pl. præf. a λανθάνω, Dor. pro λαθόμεσθα. quod a λάθω, laceo.

Λάθος, ους, τὸ, oblivio, Dor. pro λήθος, ους, τὸ, idem ac λήθη, oblivio.

Λαθρα, adv. clam, latenter. λαθραίως, clandeftinus. λαθραῖος, clam. λάθρα, Dor. λαθρᾶ, laice.

Λάθρη, Ionice pro λαθρα, clam, furtim.

Λαθρηναῖος, ου, ὁ, fpurius, illegitimo coitu natus.

Λαθρίδιος, occultis, dat. plural. Ion. a λαθρίδιος, λαθρίδιλος, clam.

Λαθρίδιος, ὁ, occultus, clandeftinus. ab eodem them.

Λαθρὶς, herba e genere tithymalorum. Plin. lyr. 11. q. ex λᾶς, valde, & θέρω, calefacio.

Λαθρόπους, ου, ἡ, & λαθρόπους, ου, ὁ, circercula, genus leguminis. Theophr. l. 8. hift. Plant.

Λαθρῶν, ῶνος, ὁ, qui latuit, a. 2. part. act. verbi λανθάνω, feu λαθέω, latco, obliviscor. f. λάσομαι. 2. a. ἔλαθον.

Λαθρὸς, ὸν, ὁ, ἡ, finiller, impudens, procax, velox, rapax. Nicander.

Λαθροβόρος, ὁ, ἡ, canis latenter mordens, Hefych.

Λαθροδόκος, ὁ, ἡ, ἰρτιdeo.

Λαθροχὸς, decipio. Item fcortor, Ariftoph. in Aquit.

Λαθρὸς, ου, ὁ, ἡ, turbo, ventus procellofus, procella, nimbus. a λάω, vel λᾶς, & λάπτω, lambendo bibo, vel q. λᾶς πάντας, robuftc, & valde tangit, & torquet. hinc λαπαγίζω, procello, & λαπάστειρα, ἡ, cuti conditio nubila, & ventofa. Ariftot. de mundo.

Λάπαρτος, ὁ, ἡ, helluo, guloſus, decoctor. Ex λάπ, & μάρτος, infimus, vetcres.

Λαπαστὸς, πάντων ἐδήτης, intemperanter edo. Suidas a λάπτω, gula.

Λαπαστὸς, ὁ, ἡ, guttur, gula, inguvies, voracgo, luxus. Item meatus cibi, & potus.

Λαπαστύρτων, ὁ, ἡ, intemperatus ob λαπὰς ὑρτὴν, merces athletici homicidii.

Λάπαστος, & λάπιστος, ὁ, ἡ, lapideus. Th. λᾶς, ὁ, lapis.

Λάπτης, ὁ, finiſter, durus: terra frumento confita.

Λάπτις, ῆ, ῆς, feges. Item falx meſſoria.

Λαπτὸς, ὁ, finiſter, luxus.

Λαπτύνομαι, fegetem ſero, demetere. a λάπτις, ῆ, ῆς, feges, & τέμνω, feco.

Λάπτος, ὁ, impudicus. An ex λᾶς, & πόος? Λαπτύτης, ῆ, ῆς, brevc futum, parmula, feftum, Hiad. 11. a λάπτω, hiftarus, quia ea crudo, & λαπτὸν, cotio. Vel a λαπτὸς, ὁ, ἡ, finiſter, quia in finiſtra geſtabatur.

Λαπτὸς, ὸν, ὁ, turpitudo. q. a λᾶς, id eſt, λεπρὸς, leprofus.

Λαπτύρος, ὁ, ἡ, cinadus; meretrix.

Λαπτὸς, ὸν, onerofum, moleſtum. an a λᾶς, & πόνος, ferendum?

Λάπτων, ὁ, ἡ, mare latiſſus, latitudo, profunditas aquor, mare, Homerus, a λᾶς, & τείνω, quod in ampulum eat, feu extendatur.

Λαπτὸς, ὸν, ὁ, ἡ, vellis, vellum. Dicitur & λάπτος, vellis ex lanis vellis pannea, & curtus. Homer. in Odyſſ. q. λᾶον ὄρος, levis textura.

Λαπτοβολιδόπτης, ου, ὁ, qui in ſcopum, aliquid eo means, ἡδόλιος, ἀπατεὼν, ἀνὴρ, ὁ, tempeſtus, & καλλιδόπτης, ου, ὁ, idem.

Λαπτὸς, ὸν, ὁ, velox, celer, levis. ex λᾶς, & πάλλομαι, celer, rapidus, velox. Th. πάλλω, flatim.

Λαπτὸς, ὸν, ὁ, lathara arbor campeſtris.

Λάπτωνα, Laeuna. nomen proprium.

Λάπτωρ, ὁ, ἡ, ὁ, lacpahium, ſpecies quedam atomatis. unde καρ confitetur, quæ compoſitio quadam fummaris facerdotibus Ægyptiis ufitata, Dioſcor. l. 1. cap. 24.

Λάπτε, crepitabat, 3. ſing. a. 2. act. Ion. pro ἔλαπτε, verbi λάπτω, crepitum eico, a. 2. indicat. p. m. ἐλάπτην.

Λάπτιδαίμων, ονος, Lacedæmon, nomen proprium. Hinc Λακεδαιμόνιος, ου, ὁ, ἡ, Lacedemonii.

Λακέζομαι, ης, ἡ, ὁ, loquax, garrula, ἀδόλεσχος, καὶ λάλος, garrula latratrix hinc λακεζόμενος, garrio: nugor, convitior Suidæ. q. ex λᾶς, & κράζω, clamo.

Λακεῖν, increpo, clamo, ludo fibula, Eurip.

Λακεῖν, a, fiſſura, ruptura, propriæ cum crepitu facta, a λακέω, crepo. Item detrimenta vellis. & ipſa vellis lacera, Ariſtoph. in Neb. hinc λακεῖν, findo.

Λάκκος, ου, ὁ, foſſa, fovea, ciſterna: lacus ubi vinum fit. Item tranſenna. Interpr. Polit Pluratchi reſegmina panni, & caſbaſorum fragmina.

Λακκίζομαι, ὁ, ἡ, ferotum, ſinus teſticulorum. Poll.

Λακκίζομαι, Dorice. pro λακκίζομαι καὶ πλάτυνομαι, præſ. pat. ſ. ῃ. a λακκίζω, lato calices.

Λακκίζω, calcitro. f. ίσω. Pr. λακκίσκω. præſ. paſſ. λακκίζομαι, calcibus petor. Th. λάξ, adv. calcitranda, pede porrecto. hinc λακτίζω, calcitro. Xenoph.

Λάκων, ὁ, ἡ, qui e Laconia. Λακωνικὸς, regio Peloponnefi. ſrem Laconica, genus plantæ.

Λάλα, fala. unde fallare dicunnt infantes, quos nutrix eamnare ſolet.

Λαλαγιστῆτες, canentes, Dor. pro λαλαγιστὰς. Sic λαλαγιστὴν, pro λαλαγὼν, garriunt, 3. plur. præſ. λαλαγίω, vocem edo.

Λαλαγίω, vociferor, vocem edo, cano, tumultuor verbis. a λάλος, ſonus. Th. λαλέω, loquor, profero nomo.

Λάλαος, vociferor. a λαλέω, loquor.

Λάλος, ου, ὁ, ἡ, clamor, ſonitus tumultus, λαλιὰ καὶ λαγὼ. Th. λαλέω, loquor.

Λαλέσιν, Dor. pro λαλῶσι, loquuntur. a λαλέω, loquor.

Λαλέομεν, Dor. pro λαλῶμεν. 1. plur. ab eodem verbo.

Λαλέωμι, Dor. pro λαλῶν. 3. plur. præſ. ciuſdem verbi.

Λαλέω, ῶ, loquor. fut. ήσω. ῃ. λαλήσω. aor. 1. ἐλάλησα. aor. 2. ſub. act. λαλήσω. perf. paſſ. λελάλημαι, dictus ſui. a. 2. paſſ. λαλήσομαι. fut. 3. paſſ. λαλησήσομαι q. a λάω, volo. Sermo enim eſt animi index. Vel q. a λᾶς, & λάσκω, ut ſi q. λάσκω, vifa memoramus. Hinc λάλος, ου, ὁ, ἡ, loquax, vocalis. compar. λαλίστερος. ſuperl. λαλίστατος, loquaciſſimus. μαγγαλλάτης, ου, ὁ, balbus, linguæ impeditæ. μαγγαλλία, ας, ἡ, habitantia in verbis.

Λάλλαιρα, ατος, τὸ, ferma, loquacitas. Euripid.

Λάλλατον, a. 1. imper. act. verbi λαλέω, loquor.

Λαλλητὸς, ὸν, ὁ, prædicandus, in Epigram.

Λαλλητὴς, ῆ, ὁ, garrulus, loquax, Ariſtoph.

Λαλλητὴς ῆ, ὁ, garrula, loquax.

Λαλὶς, ῆ, ὁ, ἡ, loquax, garrula, loquacitas, ipſa pronuntiatio. Th. λαλέω, loquor.

Λαλίστερος, ὁ, ἡ, loquaciſſimus, ſuperl. a λάλος, quod vide in λαλέω, loquor.

Λάλιτι, ῆ, ὁ, ἡ, Dor. pro λαλῶν ἐτεῖδον, in Epigram. faeundam amicam.

Λάλλα, ὁ, calculus, lapillus a mare, aut fluvio agitatus cum ſtrepitu.

Λαλὸς, ὸν, ὁ, ἡ, loquax, garrulus, diſertus, garrulus.

Λαμὰ, adv. interrogandi, Hebr. vertitur Graece ἵνα τί; Lat. quare?

Λαμβάνω, capio, conſequor, convivco, damno. ſ. λήψομαι, & λάψομαι, Att. ἕλαβον. aor. 2. ind. ἔλαβον, a. 2. imperat. λάβε, & Att. λαβὲ, a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, aor. 2. ſub. λάβω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. λαβεῖν. aor. 2. part. λαβὼν, ὁντος, ὁ. perf. paſſ. Attic. εἴλημμαι, ψαι, πται, q. a λάβω, inuſitatus. Hinc λήμμα, ατος, τὸ, ſpes, quæ accipitur. λῆμμα, ατος, ὁ, acceptio. λαῖς, ῆς, ἡ, prehenſio. λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, perſonarum acceptor. λαμπτὴς, ῆς, ὁ, ἡ, timidus, religioſus, pius. λαμβάνομαι, ης, ἡ, timiditas; religio, pietas. λαμβάνομαι, ὁ, ἡ, timidus, religioſus, pius.

Λαμβίκκομαι, ης, ὁ, crebra litterae a ιώπρα fio.

Λάμμες, ὁ, nomen viri θεῖον, Lamech. Hebr. pauper.

Λάμνα, ſeu λαμὰς, ος, ὁ, piſcis quidam galeum maximus, dictus a λαμὰς, id eſt, gulæ amplitudine. alii a λάπτω, lambo. Significa & damnoſum alios notare exiſtimatum.

Λάμπα, ἡ, lamella. Ex Lat. lamina.

Λάμπας, ᾶδος, Dorice, pro λαμπὰς, ὁ, Lemniaca. Λαμπάδιος, Dor. pro Λαμπάδιον, ex Lemnio. Vel ἀπὸ τῆς λάμπας.

Λαμπαδηφορία, lampadem geſtio.

Λαμπαδηφορὸς, ου, ὁ, Ionic. lampadum geſtatio.

Λαμπαδηφόρος, ὁ, ἡ, ferens lampada.

Λαμπάδιος, ὁ, ἡ, lampas, fax: candelabrum.

Λαμπάδιον, tormentorum genus. Cyrill.

Λάμπτον, colluebar, impert. Ionic. act. verbi λάμπω. Vel ἀπὸ τοῦ λαμπάνω.

Λαμπτόμενος, fulgentia, pro λαμπτῶν τε. Poet. acc. ſing. præſ. part. Sic λαμπτόμενοι. Poet. dat. plur. a λάμπω. dat. ſing. part. a λαμπτὸς, idem ac λάμπτω, luceo.

Λαμπτὸς, ὸς, ὁ, ſyrtum regius. Iedtica, Pollux. 2. a λάμπω, ſplendeo.

Λαμπτὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ſplendor, lux, dignitas.

Λαμφάδιον, ου, ὁ, ἡ, dim. a λαμπάς. Lampadium, lucerna parva.

Λαμφάδιος, ου, ὁ, ἡ, dim. a λαμπάς. Lampadius

λάει, lubricus, & ἄδω, eo. Lubrica fundantur, & quafi eunt, & labuntur.

Λικμάω, Dor. pro λικμάω, pras. paſſiv. verbi λικάω, fut. ησω, lavigo. Them. λίκας, ου, ὁ, lavis.

Λίκνον, explanarunt, 3. plur. Jon. a. 2. act. verbi λικάω, lavigo.

Λικνον, vel λίκνον, ου, τὸ, ventilabrum; ornamentum Bacchicum Callimacho, caniſtrum Heſychio. Puto a λίκνον κοσκίν, frumentum evacuare, hoc eſt, purgare. hinc λικνίζω, vanno. λικνισμὸς, ventilabrum.

Λίμνα, ης, ἡ, reſervatio, reliquiæ; idem ac λοιδορία, ου, ὁ, τὸ. Th. λοιδορέω, linquo.

Λιμνὰς, ὰσος, ους. ὁ, ὁ, pratum. quaſi a λίμνη, quia rigatur, & aqua illi adhibenda ad fœcundandum. Vel a λείπω, quod in eo aliqo ab alioeure ſtumine reliquatur. hinc λιμνώδης, ης, ὁ, ἡ, pratenſis. λιμνώδη, ες, ex prato.

Λιπαρόκομος, ὁ, ἡ, laves malas habens. ex λιπὸς, lævis, & κόμαι, ὁ, ἡ, mentum.

Λίπος, ους, τὸ, lævis, non aſper. Item planus, a, um, lubricus, lenis, perfectus, Duci poſſit a λείπω, & τέρος, æqualis, hinc λειπέρος, τέρα, τέρον, lævigo. λειπερὸς, ὰ, ὸν, mollio, tero, fubigo.

Λίπους, leonibus, pro λέπους, per eclaſin Poet. dat. plur. a λέων, οντος, ὁ, leo.

Λίπω, & λείπω, Jon. pro λείπω, ſ. fing. impeff. activ. vel præſ. imperat. λείπεσθ', pro λείπου ſhu, præſ. inf. paſſ. λείπεσθ', pro ἐλείπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi λείπω, linquo.

Λίπτω, vide in λείπ'.

Λίτόμαιμι, ῃ, τται, præſ. ind. paſſ. λιτοῦμαι, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Λιτοπλοΐα, acc. ſingul. part. præſ. verbi λιτοπλοέω, animam linquo. fut. ήσω, ex λείπω, & πλοῦς, ὁ, ἡ, anima.

Λιποστρατία, ας, ἡ, militiæ defertio. ex λείπω, linquo, & στρατὸς, exercitus.

Λιποτρίης, ου, ὁ, ἡ, febris quadam ſimilis cpialo.

Λίπω, relinquo, deſum, deficio. ſ. ψω. p. λέλοιπα. a. 1. ἔλιπον. a. 2. ἔλιπόν. perf. paſſ. λέλειμμαι. præſ. med. λίλοιπα, q. a λοιπὸς, ſolvo. hinc λείπω, ὸς, ὁ, reliquus. λειπάνω, relinquo, derclinquo. ἐλείπω, idem, & defecio ἐλλείπω, ως, ὁ, ἡ, defectio, ἐλλείπω, præteritio. ἐλλείπτης, ου, ὁ, ἡ, præteritor.

Λίπωσις, Dor. pro λείπωσις, præſ. part. ſ. g. a λείπω, linquo.

Λιρὶς, ίδος, ἡ, & in ſ. g. λιριόπους, ὁ, ἡ, florida. Th. λιρίον, ου, τὸ, lilium.

Λιρόπους, dat. ſingul. ſ. g. a λιρὶς, floribus dulcis, fuavis.

Λιρίον, ου, τὸ, lilium. Eſt folio λείος, lævo. hinc λειρίδες, lilia cæ.

Λιρὸς, ὸ, ἡ, gracilis, pallidus. q. a λείος, minutus.

Λοιδὸς, ὸ, ὸν. pradabilis, pradativus, a, um. a λεία, ας, ἡ, præda.

Λοιπὸς, ὸ, ὸν, & ἡ, ἡ, ὸν, pubes, populus, Jon. refolut. λείπω, pro λοιπὸς.

Λοιμηρίαν, miniſtio, opus publicum facio. ſ. ήσω. paſſ. λοιμηρήσομαι. a. 2. ἐλοιμηρήσαν. aor. 1. inf. act. λοιμηρῆσαι. Ex λοιπὸς, publicus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Λοιτουργὸς, ὸς, ὁ, miniſterium publicum, hinc λειτουργικὸς, ὴ, ὸν, miniſtratorius, a, um. ab illidem them.

Λοιτουργὸς, ὸ, pro λειτουργὸς, & hoc pro λειτουργὸς, miniſter publicus. ab illidem them.

Λιχὴν, ὴνος, ὁ, lichen, ſummæ cutis aſperitas: genus morbi, quem nonnagram Latini vocant. Eſt item herba ſpecies petris adhærens, quæ lichenas ſanat. Dioſc. lib. 4. c. 23.

Λιχλίσσω, ſummo mutis, a λιχὼς, lambo.

Λιχὼνη, ης, ἡ, nomen proprium mutis. ex λιχὼς, lambo, & μῶνα, ης, ἡ, mola frumentaria.

Λιχὼνης, nomen mutis. a λιχὼς, lambo, & νίπτω, tabula.

Λιχὼς, lambo, lingo. ſ. ξω. p. χα. hinc λιχμάω, & λιχμεύω, lambo.

Λίων, Jonic. pro λέων, ων, ὁ, gen. a. 2. act. verbi λείπω, linquo. fut. ψω. Sed λείψω, pro λείπω, τὸ, reliquiæ, num. plur. a λείπω, ὸς, ὁ. Th. λείπω, linquo.

Λίψω, fut. 2. act. ejuſdem verbi.

Λοὰν, Poet. pro λοὸν, ὸν, ὁ, leo.

Λεκάνη, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina. inde λεκανίσκος, ὁ, ἡ, parva pelvis, patella. Ex λέκω, & κάνω, quod valde pateat.

Λέκιθος, ὁ, ἡ, vitellus, ovi luteum, flavum. Galen. Item ampulla, urceus, capſula. Galenus pro lente, cui detracta ſunt putamina, apud Hippocratem interpretatur.

Λεκὸς, ſcutella. inde λεκὶς, patina, & diminut. λεκίσκος, patella.

Λεκτὸς, legendum, adject. verbale, a λέγω, lego.

Λέων, Poet. pro λέαινα, Jon. pro ἐλέαινα, ſ. ſingul. pleiſq. perf. paſſ. verbi λέγω, dico.

Λέκτρον, ου, τὸ, lectus, thalamus. Th. λέγω, cubare facio.

Λεκτὸς, Poet. pro λεκτὸς, a. 2. inf. med. verbi λαμβάνω, capio. ſ. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λεκτὸς, Jon. anadiplaſiaſmo, & paragoge τὸν, pro λεκτὸς, 3. ſing. aor. 2. ſub act. ejuſdem verbi.

Λελάβεσθαι, Poet. pro ἐλαβέσθαι, a. 2. med. ejuſdem verbi.

Λέλαγε, Dor. pro λέληθε, præt. med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λελαθέμεναι, anadiplaſiaſmo Jon. pro ἐλαθέμεναι. a. 2. med. Sic λελαθέσθαι, pro ἐλαθέσθαι, aor. 2. ind. act. λελαθέτην, pro λαθέτην. a. 2. inf. med. λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι. a. 2. ind. ejuſdem verbi. pro λαθῆ, a. 2. ſub. med. ejuſdem verbi.

Λέλακε, ας, ε, ſtrepo, prat. med. fed præſentis ſignificationem habet. hinc λελακὼς, præt. med. f. g. verbi λακέω, ſtrepo, crepo. aor. a. ἔλακον.

Λελακὼς, vide in λέλακε. Alii formant a λελάω, vociferor. præt. part. λελακὼς, υῖα, & per ſyncopen λελακὼς.

Λελάκησε, ας, ε, perf. ind. act. verbi λελάω, loquor.

Λελαμπόμενος, reſplendebat, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi λαμπάω, reſplendeo. fut. ψω. p. λελάμπομαι. perf. paſſ. λελαμπόμμαι. a. πρὸς, ſplendidus. Th. λάμπω, ſplendeo, lucco.

Λελάσσεσθαι, Dor. pro λελάσεσθαι. ſ. pl. perf. paſſ. Sic λελάσσομαι, Dor. pro λελάσομαι, perf. part. verbi λανθάνω, ſeu λήθω, lateo.

Λελάτης, obſtitus eſt, Dor. pro λέλαται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi λατέομαι, ſeu λάω.

Λελάχοσι, fortiti fuerint, Jonic. anadiplaſiaſmo pro λάχωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi λαγχάνω, fortior. aor. 2. ἔλαχον.

Λελαχὼς, capitibus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. λέλαγμαι, ψαι, ψται, a λάσσω, linquo. fut. ξω. a. 2. ἔλαγον.

Λελαχυῖαι, ſi, lambentes, perf. part. activ. per ſyncopen, & epenthefin ι. pro λελαχυῖαι, verbi λιχμάω, lambo. Th. λείχω, lingo. f. ξω. poſſet etiam ab hoc præterito formari.

Λελέξθαι, perfi. ind. paſſiv. a λέγω, dico. a. 1. paſſ. ἐλέχθην.

Λέλοβα, ας, ε, latui, prat. med. verbi λανθάνω, feu λήθω. fut. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λέλοβε, locutus fum, perf. activ. verbi λαλέω. fut. ήσω. p. λάλημαι, & per ſyncop. λάλυμαι. An potius dicendum, eſſe p. m. verbi λαγέω, pro βάζω? unde p. m. λέλαγε, ας, ε. perf. pass. med. λελαγμαι.

Λελαμμένος, a. capta fum. perf. paſſ. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. a. 2. ἔλαβόν.

Λελαβόνω, oblivum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi λανθάνω, ſeu λήθω, lateo, perf. paſſ. λέλασμαι. Sed λελαθέναι, λάθω, ſubjectio. eſt a verbo λείπομαι, ſeu λέλυμαι, prador. Th. λάω, præda.

Λελάφαμαι, perf. ind. paſſ. λελαφόμαι. perf. part. verbi λάφω, ſeu λαφύσσω.

Λελάφεν, capi, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, capio.

Λελαφόμενος, a. charus, promptus, perf. part. paſſ. verbi λάφω, a, ſubjectio. perf. λέλαμμαι. perf. paſſ. λελάλαμαι, & euphoniæ gratia λελάφαμαι.

Λελάχμι, p. m. verbi λέγω, dico. ſ. ξω. p. λέλεγμαι.

Λελεγμένος, reputati fumus, 2. plur. perf. paſſ. verbi λογίζομαι, reputo.

Λελεγμένος, prudenter, adv. Eurip.

Λελεγὼς, ὼς, ὁ, fortitio fum, prat. med. ab λαγχάνω, perf. part. med. verbi λαγχάνω, fortior. ſ. λαγήσομαι. aor. 2. ἔλαγον.

Λέλειπε, ας, ε, reliqui, p. m. hinc λειπτὸς, ὴ, ὸν. p. pass. verbi λείπω, linquo.

Λελειμμένος, ὴ, ὸν, lotus, perf. part. paſſ. verbi λάω. f. λάσω. perf. paſſ. λέλασμαι.

Λελέγχω, vel λελέγχω, perf. ind. act. Attice pro λελέγχω, hinc λελέγχεις, perf. part. f. g. verbi λέγω, dico, quod tamen a λέγχομαι, proveri, derivatum volunt.

Λελίημαι, perf. paſſ. Attic. pro λελάημαι. hinc λελάημενος, labeſtachæus, perf. part. paſſ. Att. verbi λιάομαι, corrumpo. fut. ήσω. prat. λελιάμενος. Thema λίαν, ου, ὁ, nova.

Λελαφρὸς, adv. leniter, remiſſe.

Λέλυται, 2. ſingul. perf. paſſ. λέλυσται. 3. plur. plusq. perf. paſſ. Jonic. verbi λύω, ſolvo. ſ. σω. p. λέλυκα. perf. paſſ. λέλυμαι. præt. inf. paſſ. λελύσθαι. perf. part. paſſ. λελυμένος.

Λελυδὸς, a, ὸν, lambus, parvum navigium. τὸν ἐπὶ τὸν λίσσα βαίνον. Videri poſſit ſumptum ex Latino limbus: ut ſit, qua limbum fluminis, ſeu oram legimus. λιμβάρχης, ου, ὁ, qui λιμβὸς ἄρχει, lembo præeſt.

Λεμβάδιον, ου, τὸ, lembo ſimilis.

Λέμμα, ατος, τὸ, cortex, liber, tunica plantæ, leguminis.

Λέμφος, mucus concretus. Sed λέμφη, adjectiv. in ſubſtantivum ſtuftus, vanus.

Λέπτος, ὸ, ὸν, ἡ, linteum. vox Lat. Græcæ ὑφάντου, ὸ, ὸν, τὸ.

Λέξεις, recenſeat, numeravit, Jon. pro ἐλέξεις, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi λέγω, dico.

Λέξεο, cubato, Jon. pro λέξαι, præſ. imperat. paſſ. verbi λέξομαι, quod a fut. formatum verbi λέγω, dico. f. ξω.

Λέξεσι, ſermonibus. ſ. g. a λέξις, ὁ, dictio. acc. λέξιν. Th. λέγω, dico.

Λέξετο, dicent, Dor. pro λέξουσι, 3. plur. f. a. activi verbi λέγω.

Λέοντα, leonem, pro a λέων, οντος, ὁ, leo, in plur. λέοντες. dat. plur. λέουσι.

Λεοντέη, ὴ, λεοντῆ, ἡ, pellis leonis, a λέων, leo.

Λεοντίδιον, εἰ, leonum catuli.

Λεοντοκέφαλος, ὁ, ἡ, cui cognitum eſt curandi leonis.

Λεοντοφόνος, ου, animal quoddam in Syria, leonum interfectores.

Λεοντόφρων, ονος, ὁ, ἡ, leonicida.

Λεπαδίον, ου, τὸ, lorum latum circa pectus jumenti; antilena, capiſtrum. in plur. τὰ λεπάδια. Th. λέπω, decortico.

Λεπαδνὸς, ὸ, ὸν, capiſtrum taurus pili albi item aſinus apud Nicandr. in Theriac. in Epigr.

Λέπας, ὰδος, ἡ, rupes, pron ontorium. q. a λέπω, quod ex cortices rupium. λεπάδιον, ὰδος, ὸν, montanus. Sed λεπαῖος, αῖος, ὸ, genus oliveri, vel piſcis: lupus Plauto, patella Gaze. hinc λεπαῖος, genus calicis inſtar concha. Apul Pollionem λεπαῖον vocat, oblum vitis petii.

Λεπίδιον, τὸ, herba lepidion, ἡδυόσμῳ Paulo Æginetæ. item ſquamula.

Λεπίζω, decortico, a λέπος, cortex. Th. λέπω, decortico.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, ſquama. a λέπω, decortico. λεπὶς ὀστέων, ου, τὸ, decorticatio.

Λέπος, ους, τὸ, cortex, ſquama. Item tunica, liber. a phlœdolio.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo. Th. λεπὶς, ſcaber.

Λεπρὸς, acc. p'ur. ſ. g. a λεπρὸς, ſcaber. Et λεπρὸς, ὰδος, ὸ, aſpera. petræ epithetum.

Λεπρὸς, ὸ, ὸν, ſcaber. Dicitur & λεπρὸς, ὰ, ὸν, leprofus, ſcabioſus. hinc λέπρα, ας, ἡ, lepra, velut in λέπη, id eſt, ſquamæ teſtorio. vel a λέπος, quod cortis derrahitur, & decorticatur, ut ſanetur æger.

Λεπτάλεος, ὸ, tenuis, gracilis, ſubtilis.

Λεπτὸς, macilenta, dat. ſing. ſ. g. a λεπτὸς, tenuis, ſubtilis.

Λεπτομερὴς, ὸ, ὲς, ὸν, tenuitiſſima quæque ſecentes. Eſt λεπτὸς, & μέρος.

Λεπτὸν, extenuo.

Λεπτοβαθὴς, ὲος, ὸ, ἡ, mediocriter profundus.

Λεπτόβλαστος, ὸ, ὸ, ἡ, tenuia germina edens.

Λεπτοδερὴς, ὸ, ὸ, ἡ, ſenilem, & gracilem vocem habens.

Λεπτόδερμος, ὸ, ὸν, tenuem pellem habens.

Λεπτόζωνος, ὸ, ὸ, ἡ, cujus lolum tenue, & non pingue eſt.

Λεπτοῖγνιος, ὸν, ὸ, ἡ, acutus, ſubtilis E. a. & γνάθος.

Λεπτοῖγνιος, ὸ, ὸ, ἡ, minutis litteris conſtans.

Λεπτοῖγραφος, ὸ, ὸ, ἡ, minutis & exiguis litteris deſcriptus.

Λεπτόκαρπος, ὸ, ὸ, ἡ, tenuiter, ſubtiliter ſeribens.

Λεπτόπελλος, ὸ, ὸ, ἡ, tenuem pellem, ſeu cutem habens.

Λεπτὸς, ὴ, ὸν, tenuis, uf Attice, id eſt, cortex; gracilis, rarus, in ſ. g. λεπτὸς. hinc λεπτότης, τητος, ἡ, tenuitas, exilitas, gracilitas. λεπτολογία, ας, ἡ, tenuis, & inanis ſermocinatio. λεπτὸς, ὸ, ὸν, corticolus, ſquamis rectus. λεπτόφλοιος, parvus cortex. λεπτοφυὴς, ὸ, ὸ, putamen ovi, teſta. a λέπος, cortex. Th. λέπω, decortico.

Λεπτόχροος, ὸ, ὸν, cortex; putamen ovi, aut mali punici cortex.

Λέπω, ſ. ψω, decortico. exuo. Qui λέπει, id λύει, ſolvit aliquid ἐνυπαλλαγὴν, & id a ſubjecto corpore facit λέπος. λεπὶς, ίδος, ἡ, idem. λέπισμα, ατος, τὸ, cortex. λέπτης, ου, ὁ, ἡ, id. λεπτὸς, ὴ, ὸν, tenuis, & cortex.

Λιξὶν, Leria insula, cujus incolæ Λίξιοι. Il male audiebant ob malitiam.

Λιγκαὶς, ᾶς, ἡ, nomen bydræ, Lernæa. a Λίγκος, paludis, in qua verſabatur.

Λίγος, ου, ὁ, pales Argivorum, ubi ſortibus conflugere. hinc Λίγος κύκνος, Lerna maiorum.

Λικεῖδης, acc. plur. a Λικεῖδις, ίδος, ἡ, Lesbis.

Λέσβος, Lesbus. inſula in Ægeo mari. hinc

Λεσβίθεν, adverb. e Lesbo. Λεσβίς, Lesbis fœmina. Λεσβίζειν, & Λεσβιάζειν, mores fœdos ois polluti Lesbiorum imitari retra, de execrabili turpitudine. fellare. Ariſtoph. in Veſp.

Λεσχήτωρες, οἱ. garrientes, nom. plur. præt. verbi λεσχέω. garrio, nugor. Th. Λεσχεῖν, ας, ὁ, ſermocinatio, conſabulatio, nugæ: locus communis Heſiodo: exedra Vitruvio, Aliis ſignum ſcienciæ: aliis genus cantilenæ. quidam loca calida, & aſtiva expoſnunt. Etym. Hinc λεσχάνειν, celebrare. a λέσχαζειν, ω, ὁ, ἡ, loquax, garrulus. λεσχαγόρης, ου, ὁ, garrulitas.

Λεσχανίοις, dat. plural. Ionic. ſi. g. pro λεσχανίοις. Sic λεσχανίοισι dat. pl. Ion. m. g. a λεσχανίος, perniciosus.

Λεσχάνιος, ου, ὁ, perniciosus, gravis, triſtis. q. λεσχανίοις. a Themiste λεσχής, pernicies.

Λεσχή, ἡ, & λέσχη, ἡ, Leri, acc. λέσχην. Ionic. & λέσχ. acc. λέσχ. hebr. additus. Hinc λέσχεως, ου, ὁ, Levita. λέσχικὸς, ὴ, ὸν, Leviticus.

Λεσχὶ, pro λέσχῃ, alba. a λέσχος, albus.

Λεσχόω, dealbo. candidum facio. Item remigio. Didym. Odyſſ. ιε. ſ. ωὐ. a. 1. ἐλεύκανα. a. 1. inſ. λεύκανα. a. 1. ind. paſſ. ἐλευκάνθην. Th. λεύκος, albus.

Λεύκαινα, ας, ἡ. Inſ. acſ. λεύκαιναν, 2. 1. part. a λεύκαινω, dealbo.

Λεύκαινθίνας, legitur apud Pindar. candore florentem. an λεύκαινθον legend. an a λεύκαινο? Th. λεύκος, albus. an etiam ab ἀνθος, ους, τὸ, flos?

Λευκαινθὸς, ὴ, dealbatus, aor. 1. part. paſſ. a λεύκαινω, dealbo.

Λευκαίνω, albico, candidus fum. Th. λεύκος, albus.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba, cujus lignum λεύκεα, album: item vitiligo alba. Th. λεύκος, albus. a λεύκ γὴ, creta.

Λεύκιππος, ου, ὁ, qui candidos equos habet. q. λεύκιππος. ſic λεύκις, albus, & ἵππος, equus.

Λεύκιτος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro λεύκειος, idem ac λεύκος, candidus.

Λεύκιτις, ιδος, ἡ, creta, ejuſdem Them.

Λεύκιτρον, cretia, cretifodina. a λεύκος, albus, & γῆ, terra.

Λεύκολις, Albinea mater, Matuta. q. λεύκος, ὄπα. lux enim eſt alba.

Λεύκολος, calthæ, viola. q. λεύκον ἰὸν, alba viola.

Λεύκοπος, dat. pl. Ion. a λεύκος, albus.

Λεύκοπρως, ωτος, ὁ, ἡ, albus linum. ex λεύκος, albus, & λίνον, ου, τὸ, linum.

Λεύκοπτερωτος, candidus: habens frontem albam. Item cinædus.

Λεύκοπτερος, ου, qui candidis genis eſt, ex λεύκος, albus, & πτερὸν, ὁ, & ἧκαρ. πτερὸς, ου, ὁ, gena.

Λεύκοπωλος, ου, ὁ, qui albis equis utitur, & vehitur: Solis epitheton, quod duobus equis albis vehatur. Item epitheton dei, Sophocl. Ex λεύκος, albus, & πῶλος, ου, ὁ, pullus equinus.

Λεύκορρις, ιος, ἡ, liguſtrum, roſa alba.

Λεύκος, ὴ, ὸν, albus, candidus, albicans, ſerenus. Item λεύκος, lencus, ἀνδὸς, avis. ω λεύκος, cani, in Epigr. Hinc λεύκινος, νου, ὁ, albedo. λεύκαινω, & λεύκοω, dealbo.

Λεύκόπρος, ὁ, ἡ, candidior. compar. a λεύκος, albus.

Λεύκοπρος κόμη, cana fori facies, Herodot. ex λεύκος, albus, & ὄρος, ſupercilium.

Λεύκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, candidam tunicam gerens, ex λεύκος, ὴ, ὸν, albus, & χιτὼν, ὼνος, tunica.

Λεύκροος, ὁ, albicans, albus colore. ex λεύκος, albus, & ροὴ, color.

Λεύκροως, ωτος, ὁ, candido corpore decorus. ex λεύκος, albus, & χρὼς, ὁ, corpus. Th. χρὼς, ὁ, color.

Λεύκτρα, plur. tantum, Leuctra, urbs Bœotiæ.

Λεύκωλενος, ὁ, ἡ, albis ulnis, ſeu brachiis. Epitheton Junonis ab aeris perſpicuitate, liliad. δ. ex λεύκος, albus, & ὠλένη, ης, ἡ, ulna.

Λεύσσε, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀμαλὸς, æqualis, planus, latus, renuis, humilis.

Λεύσσετε, videtis, 2. plur. præſ. ind. act. verbi λεύσσω, video.

Λεύσω, video, aſpicio, Poet. pro βλέπω, 1. pl. Λεύσσετε, q. a λεύω, vel a λεύσσω, oculi.

Λεύσσω, ττω, ξ, dignus, qui lapidibus obruatur. a λεὺς, lapido.

Λεφέρνιον, ου, τὸ, albus indutus.

Λεύω, lapido. a λεὺς, lapis.

Λεχάνιον, dat. pl. Ion. a λέχης, ους, τὸ, lectus lectulus, ου, ὁ, regio herbola. a νέμ, Jon.

Λέχενη, herba, & λέχης, ους, τὸ, lectus. Th. λεχάνιον, cubo.

Λεχεῖν, ας, τὸ, diſtum, a. 1. part. paſſ. n. g. a λέγω dico. ſ. fu. a. 1. paſſ. ἐλέχθην.

Λέχος, ους, τὸ, lectus. gen. plur. λεχέων, dat. p. λέχεσι. Th. λέγω, vel λέχομαι, cubo, cubare facio.

Λεχόνιον, Ionic. & Poet. pro λεχάνιον, 3. plur. imperf. paſſ. verbi λεχόνιμαι, apud Heſych.

Λεχρίοις, ὁ, ἡ, obliquus. a λέχρυμος.

Λεχρὸς, ὁ, ἡ, puerpera. a λέχος, ους, τὸ, lectus. Item quo puer decumbit. hinc λεχρὶς, puerperus, ὰ, ὸν. Th. λέχος, cubare facio.

Λεωθήμασι, ασσι, ὁ, Leodamas, nomen Philoſophi.

Λέχρυμος, vellem, præſ. opt. act. a λεὺω, ὦ, pro ὄφελον.

Λέων, οντος, ὁ, leo. Item leo ſerpens Nicandri in Theriac. genus falantionis horridæ Poliuci, picis Plinio. Item λέων ὁ, ἡ, elephantiasis a ſimilitudine pellis ſuperciliis, Aretæo Cappadoci. λέοντα, ὁ, ἡ, ἰσαια, q. a λεὼν, quia vilo valet. Dixmit enim leo diſtantia palpebris. ant q. λέχων. hinc χαμαιλέων, οντος, ὁ, leo pumilus.

Λεωπάτρης, an λεωπάτρας, lævis, ſeu plana petra? legitur & λεωπάτρα.

Λεωφόρος, ὁ, ἡ, audax, temerarius. Epitheton Promethei apud Helcylum.

Λεωφόρος, ὁ, ἡ, quem ſum civitatis jure donant, civemque faciunt. ex λεὼς, & φορὸς, ὁ, ἡ, Att. populus, & φορὸς, ὁ, ἡ, fe.

Λεωφόρος, Jon. & Att. pro λεωφόρος, via publica. Anacreon dixit λεωφόρον fœminam proſtitutam.

A H.

Λῆ, velit, Dor. pro θέλῃ, 3. ſing. præſ. ſub. θέλω, τῆς, ῃ, Dores dicunt, λῆς, λῆ, ἀλῆ. nihil mutant a λῆς deducere, in ſubjunct. λάω, λᾷς, λᾷ, craſ. ex λάεις, λάῃ, & Dor. λᾶς, λᾶ, velim, is, it.

Λᾶβε, inuſit. pro λαμβάνω, capio, ſub. λάμβανον.

Λᾶγ' pro λᾶγε, quieſce, præſ. imperat. λᾶγέτω, Dor. pro λᾶγε, præſ. inf. verbi λᾶγω, ceſſo.

Λᾶγεμεν, 1. plur. opt. præſ. a λᾶγω.

Λᾶγω, τες, ες, ceſſo, deſino, quieſco. hinc λᾶσις, ceſſatio. q. λᾶγω, τῶν. Nam & pono eſt facio quieſcere: aliquando & quieſco: ut venti poſuere.

Λᾶδ', ὁ, ἡ, τὸ, fruter, ciſti ſpecies, ex quo ſit λάδιον, pingue ſeu refinoſum. quod a λᾶς ſoliis colligitur.

Λάδες, vel λάδες, ους, τὸ, veſtis ex panno raro, ac detrito. Dorice. λάδος, ὁ, a λάω.

Λαθέσθαι, & λάθεσθαι, Lethæus, adjecta a, λάθω, ῃ, ῳ, ὁ, oblivio. Th. λήθω, lateo.

Λάθησαι, obliviſceris, Ionic. pro λήθῃ, 2. ſing. præſ. verbi λάθομαι, ſeu λήθω, vel λανθάνω. λάθῃ, later, 3. ſing. præſ. act. verbi λήθω, lateo.

Λάθητ', & λήθητε, oblitus eſt, 3. ſing. imperf. paſſ. Ionic. pro ἐλάθετο, ejuſdem verbi.

Λάθῃ, ης, ῃ, ὁ, ἡ, lateo. Th. λήθω, lateo.

Λάθωσιν, præſ. part. f. g. a λάθω, lateo.

Λάθων, ſeu λανθάνων, lateo, celo. ſ. λήσω. a. 2. λάθον. p. m. λέλαθα. Forte a λᾶ, & θῶ. θῶ, pono, ſive in locum aliquem me abdo. Hinc λάθη, ης, ἡ, oblivio. λάθιος, adv. clam, clanculum. ἀντιλάθομαι, ομαι, ὁ, ἡ, obliviſcor.

Λαὶδ' pro λαὶδε, accuſ. plural. a λαὶς, ἴδος, ἡ, pecus. Thema λαὶς, ῆς, ὁ, ἡ, præda.

Λαΐζειν, pro λαΐζετον, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi λαΐζομαι, fortior, nanciſcor. ſ. ἴσομαι. perf. med. ſic λελάϊσται, 3. ſing. fut. 1. med. verbi λαΐζομαι, nanciſcor. Th. λαὸς, præda.

Λαΐζεσθε, ὁ, ἡ, bello captus, prædaritus Gellio. a λαὸς, Jon. pro λεὼς, ὁ, ἡ, præda.

Λαΐτμα, ατος, τὸ, prædatrix. Epitheton Minervæ, quia prælio præeſt. Th. λαὸς, præda.

Λᾶιτος, ὁ, populus. Item publicus, Jon. dialyſi pro λαϊτὸς. hinc λαΐτμα, ατος, τὸ, curia.

Λακεῖν, vel Dor. λάκειν, ῶνος, crepo. ſ. ήσω. a. 1. ἔλακησα. a. 2. λάκον. m. ἀλάκημαι, & ἀλάκητο. Hinc λακεὶς, τὸς, ἡ, fiſſura, ſeu ſciſſura cum crepitu. λακίζειν, lacero.

Λάκυθος, ου, ὁ, lecythus, ampulla oleatia. q. a λᾶς, vel λάκος, & χύω, vel λάσθω, quia oleum fundit, vel occultat.

Λάμαστον, ου, ὁ, nomen propium.

Λάμβ, ατος, τὸς, & λάμμα, cum duplici μμ, propoſitum animi, virilis, fortiſque animus. q. a λάω, volo.

Λάμια, ας, ἡ, lippitudo, humor in oculis concretus. idem ac γλάμη, q. a λᾶ, & μάω, quod lippientes oculi ſubinde eiandantur, & aperiantur.

Λαμαία ἰάτρια, Lemia facinora. Λαμαῖον, Dor. pro λαμαῖον, Lemniarum.

Λαμαίτιος, ου, ὁ, lemniſcus, faſciola e coronis dependens. Item λαμαίσκος a tenui ſimilitudine dicitur linamentum. quod Chirurgi fortiori vulneribus indere; turunda vocatur a Galeno lib. 3.

Λᾶμνος, dat. ſing. a λᾶμνος, Lemnus, inſula.

Λᾶνασι, ῶν, οἱ, Poet. pro θάκνοις. alii ferbunt Λᾶνας, quæ dicunt eſſe Nymphas rorcularium. Λᾶνες, ου, ὁ, lenones, ſeu lenæones, Januarius, quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. λᾶνος, ὁ, ἡ, ου, lacus torcularii præli. hinc Λᾶνιος, Bacchus.

Λᾶνός, ὁ, ἡ, lacus præli torcularii, ubi uvæ prælo exprimuntur. q. a λανάω. communio. Uvæ enim in præli communiuntur. Sed λᾶνες, ου, τὸ, lana, quia eſt λάνος, mollis.

Λάξειν, Jonice, pro λάξεον, 3. plur. aor. 2. activ. λάξεις, deſiſſe, 2. ſ. inſ. act. λάξασθαι, aor. 2. inſ. med. verbi λάχω, ceſſo.

Λάξεσε, ες, ὁ, ἡ, 2. opt. Æol. verbi λάχω, ceſſo. ſ. ξω.

Λάρνος, ου, ὁ, vel λάρνη, ης, ἡ, nugæ, inepitiæ, tricæ. hinc λαρίζω, nugor. q. a λᾶ, & ῥίπτω, fluo. vel λάω, dico. Loquaciores enim ut plurimum ſunt ingniores.

Λᾶς, Dorice. pro θέλῃς, velis. vide in λᾶ.

Λάσεις, 2. ſing. ſ. 2. act. λάσεται, 3. plur. ſ. 2. med. verbi λάθω, ſeu λανθάνω, lateo. ſ. λήσω. a. 2. λάθον.

Λασιναύχενιος, ου, ὁ, ἡ, qui ludi oblivionem inducit. Epitheton Bacchi. ex λάθω, lateo, & ναὺς, puer. hinc ναύσιον, ναυσίμων, Sunt qui legant λασιναύχενιον, a λάω, ſolvo, & ναὺς, jugum, jocus.

Λασιωσύνη, ης, ἡ, oblivio. Heſiod. in Theogonia, a λάθω, lateo.

Λάσσομαι, obliviſcar, ſ. fu. med. λήσομαι, 1. plur. ſ. a. act. verbi λάθω, ſeu λανθάνω, lateo.

Λάσυρος, ὁ, ἡ, pro λασιερὸς, ὰ, ὸν, latro, prædo, ſicarius, graſſator. Th. λᾶς, ὁ, ἡ, præda. Hinc λαζίζω, prædor, ſ. ζήσω. perf. paſſ. λελάζισμαι. ſ. ζομαι. hinc λάζισις, ὁ, ἡ, & per ſyncretiſin λάστις, ὁ, ἡ.

Λάστρις, latrina, puto, ubi latent λάστορες, latrones. Aſtyr. Dor. pro λάτις, ἡ, ἡ. a λάω, ὦ, volo. vel a λάθω, lateo.

Λατμῖδαι, ῶν, ὁ, Laronis filius. Th. Λατμὸς, ὁ, ὁ, Larona.

Λατὼ, ὁ, ἡ, Latona, mater Apollinis. acc. Λατὼν. q. a λάθω, lateo.

Λαυθάνω, ſine, ὁ, captus, aor. 1. part. paſſ. λαφθάντα, acc. ſingul. m. g. λαφθάσας, aor. 1. inſ. paſſ. verbi λαμβάνω, capio. ſ. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 1. ind. paſſ. ἐλάφθην. a. 2. inſ. med. λαβέσθαι.

Λαφθάτω, 3. ſing. aor. 1. imperat. paſſ. a λαμβάνω, capio.

Λαφύσσω, pro λαφύσσω, fortior.

Λάχαμος, ὁ, ἡ, & in 2. plur. λαχάμοι, ſ. 1. med. verbi λαμβάνω, capio.

A I.

Λία, pro λίαν, prædæ. Gl. Cyr.

Λιάζω, agito, jactio, ſeparo, dirimo, ſturbo. p. λελίακα, & λέλιαγμαι, vide.

Λίαν, valde, admodum. quaſi a λάω, volo. Ea enim intendimus, quæ inſigniter volumus.

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, tepidus, temperatus, ſuavis. Odyſſ. ε. Appol. a λιαρὸς ὕδωρ, aqua levis, & liquida.

Λίβανος, ου, ὁ, Libanus, Syriæ mons. Item thus, arbor thuris. λιβανωτὸς, ὸν, ὁ, & λιβανωτὸν, ὸ, τὸ, thus, thuribulum: λιβανωτὶς, roſmarinus. λιβανωτίζειν, ίσω, ὁ, ὁ, odoratus.

Λιβυστίνες, ὁ, ἡ, Libertinus, nomen Sectæ.

Λιβυκόθεν, adverb. ανὸ τῆς λιβύης, a Libya. ατὸ Dor. pro λιβύθεν.

Λιβυς, υος, ὁ, Lybia. Λιβυστικὸς, Libystis. Λιβυστικὸν, vir ex Libya, Aëri, Poenus. Λιβυστικὸν ventus Africus. Dicitur tibia a Poetis. Λιβυκὸ σάκκος.

Λίβυρνις, ιος, ὁ, liburnum, species navigolii.

Λίγξ, ιγγος, ἡ, stridule, argute, pro λιγυὸς. Hesych. Λιγγανον, oblecto, proprie argute sono: ſtridor. Item ludo cithara. Apoll.

Λίγγω, refono, ſtrideo, ſtridorem edo. fut. ξω. hinc λιγνὸς, ὁ, ὁ, ſtridulus, canorus, argutus, facundus.

Λίγδη, ης, pulvis: item lixivium.

Λίγδην, ſtrictim, in ſuperficie. Odyſſ. χ. adv.

Λιγδὸς, pila, mortarium, Nicandro. Ab Ἴλη. Ἐδ & λίγδος, fornacula, in qua coalſcunt metalla, χωνευτήριον.

Λιγὺς, acc. plur. n. g. a λιγὺς, εια, ὺ. λιγυὰ, Dor. pro λιγεῖα, genit. plur. vide λιγυρὸς.

Λιγυρὸς, canorus, dat. ſing. ſ. g. a λιγυὸς, εια, ὺ, ſtridulus, a, um. Hinc λιγυρὸς, ſtridule: acute, dulciter celeriter. Iliad. γ. adv. a λιγὺς.

Λιγυρὸς, ἡ, fuligo, fumus, fumi emiſſio, flammæ. Ab a λίαω, & λιγύω.

Λιγυωτὸς, ὴ, ὸν, pingui ſimilis. q. ὁ λιγυὸς.

Λιδέω, ſonuit, pro ἐλιδέω, 3. ſing. a. 1. act. verbi λίδω, ſtrideo. Ἰ. ſu.

Λιγὺς, pro λιγυὸς, ſuavi, dativ. ſingul. ſ. g. λιγυρῷ, dat. plur. Jon. a λιγυὸς, ὴ, ὸν, idem ac λιγὺς. Th. λίγυρ, ſtrideo: obleco.

Λίγυς, ὁ, ὁ, ἡ, Ligur, qui ex Liguria. Italiæ regio. Hinc λιγυστικὸς, ὴ, ὸν, Liguſticus. Sed λιγὺς, εια, ὺ, ſtridulus, a, um, ſonitus: ſuavis. a λίγυω, ſtrideo.

Λιγυφθόγγως, ſonora voce prædixi, dixi. Plut. jun. a λιγυφθόγγος, quod a λιγὺς, ſtridulus, quod a λίγυω, ſtrideo, & φθόγγος, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor. p. m. ἐφθεγξα.

Λιγύφωνος, ὁ, ὁ, argutus: canorus. Ex λιγὺς, εια, ὺ, ſtridulus, a, um, quod a λίγυω, ſtrideo, & φωνὴ, vox.

Λίθος, pro λίαν, valde, adv.

Λιθάζω, lapido, lapidem jacio. cum acc. fut. άσω. a. 1. ἐλιθάσα. aor. 1. act. λιθάσαι, ης, ῃ, & in 3. pl. λιθάσειαν. aor. 1. inſ. λιθάσαι. aor. 2. part. λιθάσων, ουσα, ὁν. perf. act. λελιθακὼς.

Λιθάσιμος, ον, ὁ, ἡ, a. 2. part. act. ejuſdem verbi. λιθάσθαι, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi λιθάζω, lapido.

Λιθάσσαντο, 3. plur. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi. λιθάσω, vel λιθάζω, ἡ, meſſi uti, periodus uti.

Λίθδαξ, ὁ, luxus, luxuries, ubertas, quaſi ex λίαν, & δάξ, acervus. vel a λίαω δίδω, vel ut ſit quæ admodum crupit in molem, aut quod multum laſtet, ſeu humeſt. a λίαω valde, & δάω, lacto: niſi a λίαν, id eſt, βλάστη.

Λίθεσσι, ης, ος, lapideus, a, um. Them. Ἀστ. lapis.

Λιθοβολέω, lapido, cum accuſ. imperf. ἐλιθοβόλεον, ον. ſ. ὑπὸ a. 2. ſ. ἐλιθοβόλησα. aor. 1. inſ. λιθοβολῆσαι. a. 2. part. ſcil. λιθοβολήσαντα, ουσα, ὁν. perf. act. λελιθοβόληκα.

Λιθόδινος, ον, ὁ, ἡ, lapidibus obrutus, Sophocl. in Ajace: ex λίθος, & λέω, lapido. Th. λᾶας, ἡ, lapis.

Λίθος, ου, ὁ, ἡ, lapis, ſaxum. dat. pl. Jonic. λίθοισι. hinc λιθοειδὴς, lapideus. λιθάζω, lapido. q. a λίαν δῶ, ſtruther pono, ſcil. ob ſui gravitatem, quæ ex ſe deorſum vergit.

Λιθόστρωτος, ον, ὁ, ἡ, lapidibus ſtratus. ex λᾶς, & στρωτὸς, ſtratus. quod a στρώννυμι, ſterno. Th. στρῶ, ſterno.

Λιθοτόμιον, οὐ, lapicidæ. Item chirurgi veſicæ calculum exſcindentes. ex λίθος, lapis, & τέμνω, feco. p. m. τέτμαγμαι.

Λιθοτόμος, ου, ὁ, ἡ, duram, rigidam cervicam habens.

Λιθοτρώκτης, ου, ὁ, lapides traho.

Λιθοτρώξ, ῳδ, ὁ, ἡ, lapides extrahens E a. & ἕλκω, traho.

Λιθοχρῶς, ῶτ. ὦτα, lapides elaboio, in lapidem convertto.

Λιθωμένος, ὁ, qui ad lapidem jurat; qui ad populum concionatur. ex λίθος, lapis, & ὄμνυμι, ſeu ὀμόω, juro.

Λιτεσσῆνες, ſelio immodeſte. ex λίαν valde, & σκεσσῆνος, ſalio.

Λίνιγξ, minima, & axiliſſima avis vox. Ariſtoph. Interpr. in Acharn. Item tinnitus auriurn miuimus.

Λιπαμὸς, ventilo, diſſipo, cribro, commiuuo. ſ. ὑπω. p. λελίπασται. Th. λικμάω.

Λιπαρέω, 3. ſingul. fut. 2. verbi λιπαρὸω. ventilo.

Λιπαρισμὸς, & λιπασμὸς, ὁ, ventilator.

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, ventilabrum. vxnus. hinc λικμάω, ventilo. q. a λίαω. valde, & πάλαι, quia id πρωταργὸς. id eſt, laborioſum, an a λίαω πάλαιω, id eſt, ſtumentum purgare?

Λικμάομαι, ventilantium, genit. plural. part. præſ. activ. verbi λικμάω, ventilo.

Λίκνον, ὁ, ὁ, idem ac λικνὶς, vannus, quia eſt λίαν ναῶδες, plana cubis. Vel a λίαω πνέω. quia valde agitatur.

Λικνοφὴς, vel λικνόφως. Iliad. ξ. oblique. a λίκνον, obliquus.

Λικνὶς, οῦ, rami cervinorum cornuum. q. a λᾶξ, & κέρας, ut ſint obliqua cornicule rectis agnatæ.

Λίκνον, ὁ, lictor. quaſi λάκτων, ὁ λάκτης, lingo. Καλλίμαχος, Poet. cupio, aspero, deſidero, feſtino, πλακόεσσα, Ionic. pro πλακὸς. q. a λάσσω, vxide, & λάω, cupio.

Λιμενοχῶρος, & ἰὸς, fame neco, augo, & affligo fame. ex λιμὸς, fames, & σχωρὸς. Th. σχύζω, ſtrangulo.

Λιμὸς, ὁ, ligurius, guloſus, infatiabilis. Hesych. λιμᾶσθαι, σπᾶσθαι. Ergo liguritor, a λιμὸς, ligurio.

Λιμὸς, ου, ὁ, portus, litus: ſinus maris. in Odyſſ. xcc. λιμένα. q. λίαν μεσὸν, quod ibi naves tutæ conqueſcant. hinc λιμενοχάρης, portitor: qui portui præeſt. λιμενοχῶρος, minus portuum curandorum.

Λιμηρὸς, ὰ, ὸν, famelicus. x λιμὸς, fames.

Λιμνάς, άδος, ἡ, & λιμνήτης, ὁ, ὁ, lacuſtris, paludinis. Ariſtoph. in Ran. Th. λίμνη, ἡ, palus, ſtagnum, lacuna. ἐλιμνάσθη, Dor. pro λιμνήσθη.

Λίμνη, ης, ἡ, ſtagnum, palus, lacuna. q. a λίαν μεσὴ, ſcil. ὑγρὸν, ubi aqua manet. & non ſuperne ut ſtagnum a flando. Item λιμνάς eſt gymnaſium in Troezena, Eurip. in Hypol.

Λιμνησίης, ου, ὁ, nomen rani. a λίμνη, lacus.

Λιμνήσιος, nomen ranæ. ex λίμνη, ſtagnum & γένος, genus.

Λιμνὶς, ὁ, ὁ, & Dor. ὰ, fames. Item homo fordidus, præparcus, Euſtath. in Odyſſ. quaſi x λείπω, deficio. Poſt enim fames ex defectu nutrimenti ſolidi. Hinc λιμώδης, ſturio. Λιμνίττω, idem.

Λιμνώτης, linquo. a λείπω, idem.

Λιμοβόλος, decipio. a λιμὸς, ſycophanta. quod a λίαν φάος βάλλει ἐπὶ τὰ κρύφια.

Λιμοκτόνος, ονος, ὁ, præſ. part. a λιμοκτονέω, feſtino. Th. λιμὸς, fames.

Λιμοκτονέω, & λιμοκτόνος, ὁ, ὁ, piſcator. E λίνον & ἄγω, capio.

Λινοῦς, linо factus. Vet Lex.

Λινόσειρος, ὁ, ἡ, funiculus, parvum filum. Vet. Lex.

Λινοθώρηξ, ηκος, thorace lineo ludotus. ex λίνον, lignum, & θώρηξ, Jonic. pro θώρηξ, thorax. pectus.

Λινοκιναδίκαι, lini ſtipula. λίνου καλάμη, Joſ. 2. ἐκ λινοκαλάμων, linum agrelle.

Λίνον, ὁ, ὁ, linum, chorda, carbaſum, navis velum. Item λίνα in fidibus nervorum loco, Iliad. σ. Ἀστ. λίνον ſumitur pro eo, quod ἐξ ὑφάσματος ποιοῦσι, & hoc pro λιναρέοις. Th. λίνον. Ponitur & λίνη, pro λίνεα, a. 2. Jonic. verbi λείνω, linquo.

Λινοπάνοπλος, ὁ, ὁ, ἡ, qui ſpendidis vittis eſt ornatus. Coricius. Ariſtoph. Acharn. patera vini thaſii plena.

Λινοῦχος, zbuodantes, acc. plur. ſ. g. a λινοῦχος, ὁ, ὁ, pinguis.

Λινοφὴς, albidus, pallens.

Λινοῦχος, Jonic. pro λινοῦχος, ſplendida.

Λινοχαίτης, ου, ὁ, ἡ, albidus, ſeſtulus. λινοχαίτη, & ἰσὸς, albidus, juniper. λινοχαίτης, ας, ὁ, albidutas. Coricius, albidus ſum. q. a λίνον νυμφεῖος, valde adeſſe.

Λινοχειρόκαλμος, pulchram habens vitam. a λινοχαίτης, ſplendidus, & κάλλος, ὁ, ὁ, vitta.

Λινοχίτων, ὁ, ὁ, nitido corpore præditus. Sic λινοχίτωνες, acc. Doric. a λινοχίτωνες, pro λινοχίτονες, quod ex λίνον, & χιτὼν, pinguis.

Λίνος, pro λίνεος, 3. ſing. a. 2. inſ. act. verbi λείνω, linquo. λείπω. ſ. λίπτω. p. m. λέλειπται.

Λινώδης, dialyſi Poet. pro λινοῦς, a. 2. inſ. act. ejuſdem verbi.

Λινωτηρὶς, ἡ, qui ex agro in urbem fugit: ὁ ἀπὸ τοῦ ἄστεως. Vel ex divite pauper factus, ὁ πλουτήσαντος τὸν πρὶν.

Λιπαινόσπορος κύριε, Sreſichorus κύριε τὸ πολὺ σπόρον ποιοῦσα τοῖς λιπαίνουσι τοὺς ἀγροὺς, id eſt, pueltis recens nuptas, quæ ſuos maritos defenerant.

Λιπάσιμος, aor. a. inſ. med. verbi λείπω, linquo. ſ. ὑπω. a. 2. λίπον.

Λίπαρ, ς. ſing. aor. 2. opt. act. λιποίμαν, aor. 2. opt. med. λιποίσην, Dorice. pro λιποῖεν, aor. 2. part. act. ſ. g. ejuſdem verbi.

Λίπασμα, 3. plur. a. 2. opt. act. λίποιμι, verbi λείπω, linquo.

Λίπτω, pro λίπτον, a. 2. act. Jon. ejuſdem verbi.

Λιπτοπάτας, Dor. pro λιποπάτης, ου, ὁ, navis deſertor. ex λείπω, linquo, & πάτος, ὁ, navis.

Λίπος, ους, τὸ, pinguedo, adeps. q. x λείπω, & πίων, pinguedo. Hinc λιπαρὸς, pinguis ſum. λιπαίνω, pinguefacio. λιπαρὸς, ὰ, ὸν, pinguis.

Λιπαρογράφη, accuſ. ſingul. a λιπαρογράφος, ὁ, ὁ, ἡ, linquens lucem, cœcus. ex λείπω, linquo, & φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen.

Λιπόπους, Poet. pro λιποῦς, præſ. part. verbi λείπω, pinguis ſum. Them. λίπος, ους, τὸ, pinguedo.

Λίπτω, cupio, deſidero, ſimpleCtur. quaſi a λίπτω, vel vel λίπω κάλλιω, vide cupio.

Λιπὼν, ῶσα, ὸν, aor. 2. part. activ. verbi λείπω, linquo. fut. ὦω. aor. 2. ἔλιπον.

Λιπὼς, ἡ, ὸν, pinguis, impudens, audax. q. a λίαν ἀπὸ τοῦ πέτεσθαι. Sunt enim impudentes vifi ſtabili, & irreverenti.

Λίς, ιτος, ὁ, ἡ, tenue, & ſubtile lintеum. q. a λίαν. Eſt etiam λίς, ἰεὸ, Poet. cujus acuſ. λῖν. Eſt & λίς per apocop. pro λίαν, valde.

Λίσσω, precare, a. 1. imperat. med. verbi λίσσομαι, ſupplico. ſ. λίσσομαι. Ἰδὲ λίσσω, Juvi ſupplica, Iliad. α.

Λίσσος, ου, ὁ, animalculum quoddam gracile. q. a λᾶς, pro λαοὺς, levis, glaber.

Λίσσος, ου, ὁ, ἡ, attritus ulu, ſtacilis. Th. λίσσω, attrito enim ſunt plura. λίσσεσι etiam dicitur cui nulla eſt cervix, ut eo rumore prorſus vacant. λεπτόνυχος, ὁ depygus. Athenienſes ſic dicti a Comicis. λίσσοποδες λίσσεσι dicuntur, qui in medio pertuſi ſunt. ἐκ γὰρ τῆς ἀκτῖνος ἐκλείφει ἡ ἀλφὰ, lubrica, Commeur. Ariſtoph. in Ran.

Λισσόπους, præſ. inſ. verbi λίσσομαι.

Λιστάζω, ſupplicabat, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἐλίστασον, verbi λίσσομαι, ſupplico. λίστομαι, pro λίσσομαι, precabor, præſ. ind. vel ſ. 2. Poetic. pro λίσσομαι.

Λίστομαι, ſupplico, precor. pro. hinc part. nεριλίστομαι, ς. ſ. Dicitur etiam λίτομαι, a λίτομαι, cupio. Hinc λίτη, ης, ἡ, ſupplicatio, precæ. λιτανεία, ας, ἡ, idem.

Λιστὸς, ὴ, ὸν, lævis, glaber. planis. Odyſſ. Interdum aſper, altus, acclivis, præruptus. 2. Arg.

Λίστρον, ου, ſcaphula, leu ventilabrum ferreum ad compinnandum ſolum: farrago, Poll. nocacula: ventilabrum. Hefych.

Λίτεα, acc. ſingul. a λίτος, ὁ, ὁ, tenue linteum. Alii volunt eſſe pl. ex ſingul. λίτον, vo. Homero eſt λιτὸν περιβόλαιον, ſtragulum Iliad. Σ.

Λιτανὶ, οῦ, preces. Deæ præſides ſupplicationum. Th. λίσσομαι, precor.

Λιτανὸς, frugalibus, dat. plural. ſ. g. a λιτὸς, ἡ, ὸν, vilis, tenuis.

Λιτανόσυτ, 3. ſing. imperf. Jon. λιτανίνυτο, 3. ſing. aur. 1. ind. act. verbi λιτανεύω, idem ac λίσσομαι, precor, oro.

Λιτάνευε, precum, genit. plur. Ἀστ. Ἐκάβη pro λιτὼν, a λιτὴ, preces. Them. λίσσομαι, oro.

Λίτεσσαι, idem ac λίσσομαι, oro.

Λιτὸς, ὴ, ὸν, ſimplex, frugi, tenuis, nudus: virilis. λιτὸς, ὴ, ὸν, ſupplex. q. a λίσσομαι, ſupplico. Vel qui vivit ex λιτοῖ, id eſt parcario. aut q. ex λιτοῖ, a λιτὸς. aut q. λιτοῖς. miſi a λιτὸς, pro trito.

Λιτότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, frugalitas. Item figura, cum rem magnam modeſtiæ cauſa extenuamus.

Λίτρον, ου, ὁ, libra, obolus, menſura, & pondus. λίτρα a Latino libra, λίτρον ἀπὸ ζυγοῦ, modicum temporis, in Epigr. λιτρίσιον, librilis.

Λίτρον, pro νίτρον, nitrum, Attice, apud Ariſtoph.

Λιτυσσὸς, ὁ, ὁ, index digitus. q. a λείχω, lingo. hinc λιχὼν. nonnulla intelligit inter poſlicem, & indicem diſtentos. λίχνος, ου, ὁ, ἡ, lingitur, guloſus, λιχνεύω, lingurio. ſ. ὑπω. λιχνεύω, ſc. ὦ, edacitas, ligulitio, ganes, gula, Suid.

Λόγμος, Imperf. Jon. verbi λόγμω, lingo, lambo.

Λογμώσιμος, ώμη, idem ac λογμός, lingo.

Λογνία, ας, ή, lilguritio, guliositas, gansa, gula, Suid.

Λόγος, ὁ, petra, unde aqua fluit: a λέγω, fluo. Est & venti nomen, a Africus. Gell. l. 2. cap. 22. Item pugna.

Λ Ο·

Λοβός, ὁ, phaseli, five phaseoli. Colum.

Λοβός, ὁ, ima auris pars, quam prehendi potuit: q. a λοβῶ, pro ἀκμαίνω, capio, quia facile prehenditur. Item omasi folliculus, in quo continetur semen. Plinio filiqua.

Λογάς, άδος, ἡ, ὁ, electus, eximius. Ael. λογάδες, lecti, a λέγω, eligo. Est & album in oculo.

Λογάω, ας, ἡ collecta, conventus. collectio. l. 2. ad Corinth. 16. a λέγω, colligo. p. m. λόγημα.

Λογίζεσθαι, pract. inf. a λογίζομαι, loquor.

Λογίζομαι, colligo, flatuo, cogito, computo, arbitror. imperf. ἐλογιζόμην. f. λογιοῦμαι. perf. λελόγισμαι. a. 2. pass. ἐλογίσθην. f. 1. pass. λογισθήσομαι.

Λογικός, ὁ, ὸν, rationalis, a λόγος, ratio distinendi ab eodem thema.

Λόγιμος, ὁ, ἡ, insignis, eximius.

Λόγιος, ὁ, ἡ, oraculum, responsum divinum: rumor, consilium, suppuratio, ratio. τὸ λόγιον, eloquia. Sed. λόγιοι, Sacræ litteræ, Natianz.

Λόγιος, ὁ, ἡ, ὁ, disertus, facundus, doctus, eloquens, & oratiori. soluta scriptor Mercurius λόγιος ob id dictus, quia sludiosus, & eloquentiæ præses eft. Synef. Plutarch. fit Sylla vocat λογιώτατον, vaticinorum interpretes petritissimum.

Λογιστής, consulta, a. 2. imperat. m. verbi λογίζομαι, rationem ineo.

Λογιστικός, ὁ, ὸν, ratiocinatio, cogitatio.

Λόγιστος, dat. pl. Jon. a λόγος, verbum.

Λογοποιῶν, de verbis pugno. fut. ἐσω. p. λογομαχήσοντος. ex λόγος, verbum, quod a λέγω, & μάχομαι, pugno.

Λογομαχία, ας, ἡ, verbarum pugna, loquax contentio. a λογομαχῶ, qui verbis pugnat.

Λόγον ἔσωτῷ δίδωμι, fecum aliquid reputare.

Λογοποιεῖν, fabulas condo: verba facio, fabulor, orationem habeo; fingo. inde λογοποιός, ὁ, ἡ, fabularum, & hiltoriarum conditor. ex λόγος, & ποιέω, facio.

Λόγος, ὁ, ἡ, verbum, ratio, juffum, negotium: rumor, verfus, carmen, &c. κατὰ λόγον, quantum æquum eft. a p. m. λέγω, vebi λέγω, dico.

Λόγχαις, dat. pl. Jon. a λόγχη, lancea.

Λόγχας, ας, ἡ, fors, lancea, mucro. a λογχάω, fortior, & affequor. a. a. ἔλαγχ. p. m. λελόγχασμαι.

Λογχοειδὴς ἔγχεα, haftæ cufpidem habentes, vide λόγχη. hinc λογχόω, cufpide munio.

Λόγχη, Dor. pro λόγχα.

Λελογχάσεσθε, ὸν, lotus, a, um, a. 1. part. med. Poetic. pro ἀκοσμήσας, quaſi a λόγος, pro λόος, dilavi, in ος. Hinc λόγσσον, aor. 2. ind. act. Jon. abiecto augmento. a. Dor. comin. ος. aor. 1. inf. activ. λόεσσαι, & ſic porro.

Λοετρὸν, pro λωτρὸν τὸ, lavacrum, balneum. a λόω, lavo. λοετροχόος, aquatus ad lavacrum.

Λόεν, Poet. pro λόειν, lavo.

Λοιδὸς, libamini, dat. ſingul. a λοιδός, ὁ, libatio. Them. λοιδὸν, libo, ſtillo.

Λοίγια, τά, extitialia nom. pl. n. p. a λοίγιος, perniciosus. Th. λοίγιος, ὁ, ἡ, pernicies.

Λοιγὸς, ὁ, ἡ, pernicies, exitium, quaſi a λοίγω, defino, ceſſo. Rea enim perditæ ceſſant ſeſſe ut exitium ab exeo. Hinc λοιγύος, λοιγύων, & λοιγοῦσιν, pernicioſius.

Λοιδορῆσαι, ὸν, convitior, maledico. f. ήσω. p. λελοιδόρηκα. pract. inf. paſſ. λοιδορεῖσθαι. a. 1. part. paſſ. λοιδορηθεὶς, ῆσσα, ἐν. part. part. paſſ. λελοιδορημένος. Th. λοίδορος, ὁ, ἡ, convitiator.

Λοιδορὸς, gen. plur. a λοίδορος, ὁ, ἡ, convitium. Th. λοίδορος, convitiator, maledicus.

Λοίδορος, ὁ, ἡ, convitiator, maledicus. quaſi λοιδὸν ἔρων. vel ab λοιδὸν, & ἔρω loquitur. hinc λοίδορος, ὁ, ἡ, convitium. λοιδορία, convitior.

Λοιμικὸς, gen. Jon. a λοιμὸς, peſtis.

Λοιμὸς, ὁ, ἡ, peſtis, contagium. Item vir peſtifer, ac feeleſtus. Ariſtid.

Λοιπὸς, ὸν, ὁ, reliquus, a. ον. τὸ λοιπὸν, quod ſupereſt, λοιπὸν, alioquin. τὸν λοιπὸν, de cætero. Th. λοίπω, linquo. p. m. λέλοιπα. Λοίσθιος, & λοίσθιος, ὸν, ὁ, ultimus, poſtremus, quaſi a λοίω, reliquo. Hinc λοισθίνη, pramia, quæ ultimo dantur. τὸ, a λοίσθιος, poſtremo, tandem.

Λοισθοτάτη, poſtremam, acc. ſing. f. g. ſuperl. grad. a λοίσθιος, ſeu λοίσθιον, poſtremus.

Λοκρὸς, Locri, nomen nationis.

Λοξὸς, obliquus. adv. a λοξὸς, obliquus.

Λοξῶν, pon. pro λοξίαις, a, ὁ, Apollo.

Λοξοβρόμοις, obliquæ ingredientes, nom. pl. a λοξοβρόμος, ὁ, ἡ, ex λοξὸς, ὁ, ἡ, obliquus, & βάσσω, eo.

Λοξὸς, ὸν, ὁ, obliquus. λοξότερος, obliquiores. q. a λόγος, ratio, jacere. λοξὸν ἔχειν τὸν νοῦν τινος, minus alieui fidere. Odyſſ.

Λοπὰς, patella, patina. q. a λόπος.

Λοπαδῶν, ὸν, ὁ, quod poteſt λόπτεσθαι, id eſt, decorticari.

Λοπὸς, ὁ, cortex. a λέπω, decortico.

Λοφὸς, ὁ, ἡ, curvus, cernuus. an a λόπω τῷ videre terram?

Λοπὸς, ὁ, ἡ, curvus, Celtis. an a λόφος, ὁ, Λοπόφρυδ-ος, ὁ, lanifta; quaſi λοῦσι τρίχας, lodum alens.

Λουκᾶς, ᾶ, Lucas, nomen viri.

Λουκίου, ᾶ, ὁ, nomen Prophetæ, a luce ſic dicti.

Λουσσε, Attica ſyncope pro λούσασθε, lavor. imperf. ἐλούμην, pro ἐλούσθην. pract. inf. λούσθαι, pro λούεσθαι. Them. λούω, lavo.

Λουτρὸν, pro λωτρὸν, a. ſing. a. a. act. Jon. verbi λόω, lavo. f. ὤσω.

Λουτρὸν, lotium, album quiddam in abiere naferens, Theophr. an a λούσαι, video? unde & λάκκος, albus.

Λοῦτρὸν, lavabo, Dor. pro λόσω, f. 2. a λόω, lavo.

Λοῦτρ-ος, ὁ, ἡ, pelvis, vas ad lavandum.

Λουτρὸν, ὁ, ἡ, balneum, lavacrum. Sed λοῦτρα τὰ, aqua ſordida, qua nos lavimus. Th. λόω, lavo.

Λουχὴ, dat. ſing. a λουχὸς, balneum.

Λόω, ὦ, ἔω, lavo. p. m. λέλουκα. aor. 1. part. act. λούσας, ασσα, ἀν. part. paſſ. λελουμένος, η, ον. a. 2. med. ἐλόετο μᾶλλον, ὦ ατο. q. a λόος, ſolvo. Lavando enim ſolvimus, & tollimus ſordes. a λόος, lotium in liquido, quod facile ſolubile. hinc λουτρὸν, τὸ, τὸ, & λουτρὸν, ὦσσε, ὁ, balneum. ἀπόλουσ, abluo.

Λόος, ὁ, ſordes, Jon. pro λοιτὸς, dat. ſing. a λοιτὸς, ὁ, ἡ, cervix, jube leonum. Th. λόος, ὁ, ἡ, idem.

Λοφεὰς, ᾶ, ὁ, ἡ, fax monoxyla, non ex colligatis lignis, a λόφος. citior ἐ, & ἐλάτη λαμπὰς. Euſtath. ex λόφος, quatenus eſt ὄρος ὑψηλὸς, tanquam ſit fax ex arboreo cacumine.

Λόφος, ὁ, ἡ, cervix in jumentis: apex, criſta, galerus, ſaſtigium. Item criſta galea, apex. Item λόφοι, colles, tumuli.

Λόφων, τὸ, animalia, quæ habent fetas in cervice creſtas in modum criſtæ: ruminantia animalia. Gazæ. a λόφος, criſta, & ἔχω, cauda.

Λόφωτος, ὁ, ἡ, criſta inſignis: ſuperbus. Th. λόφος, criſta.

Λοχᾶν, & λοχᾶσθαι, inſidias collocare. hinc λοχήσασθαι, p. plur. a. 1. med. Th. λόχος, inſidiæ.

Λοχεύει, gen. Jon. a λοχεὺς, ὁ, ἡ, idem ac λοχᾶς, ᾶ, ὁ, inſidiæ.

Λοχεύσαμεν, ὸν, ὁ, ſeu λοχεύω, parturio, enitor, patio, ſortifico. Th. λοχεὺς, ὁ, gravida.

Λοχεύσασθαι, pro λοχεῦσαι, cohortis ducem eſſe, ex λόχος, cohors, & ἄγω, duco.

Λοχεύσω, pro οἱ λόχοι ἔσονται, in cohortes dividere. item inſidias ponere, Thucyd. Th. λόχος, cohors.

Λόχος, ὁ, ἡ, cohors, agmen, manipulus, centuria, claſſis. item inſidiæ. Hinc λοχᾶν, & λοχᾶσθαι, inſidior. λοχεὺς, ὁ, ἡ, puerpera, gravida. a λέχω, id eſt, κείσομαι, jacco, fcil. τὸν λέχεος, lo lecto. Sic Gallus accouchée.

Λ Υ·

Λύα, Dor. pro λύη, ας, ἡ, ſeditio, bellum, diminutio, lues. a λύω. ſolvo quia ſolutio unitatis.

Λυγαῖνω, ſtupefacio, a λύζω. λύγαθρα, ſingultiendo.

Λυγὸς, genit. a λαγγὸς, ὁ, ἡ, nomen gentis.

Λύγδινος, ὁ, ἡ, levis, politus, candidiſque marmoris Pariſi inſtar. Thema Λύγδος, Lygdus.

Λύγδος, ὁ, ἡ, Lygdus, lapidis marmorei genus, candoiia eximii: calculus litteralis; placea.

Λυγὸς, ὁ, ἡ, obſcuritas, tenebræ. nox. Hinc λυγαῖος, ὁ, ὸν, obſcurus, a, um. tenebroſus. λυγαῖος, ὁ, ἡ, umbroſus, opacus. λυγαῖος, & λυγρὸς, obumbro.

Λυγιᾶν, Dorice pro λυγίειν, fut. ι. inf. a.1. verbi λυγίζω, flecto, vincio.

Λυγκᾶς, ᾶ, ὁ, Lynceus. Hic fertur acutiſſimi oculorum acie præditus fuiſſe.

Λυγὲ, γκτὸς, ἡ, ὁ, lynx ſera, acutiſſimi viſus. q. a λύω, quatenus lux: aut quia rapax ut λύκος, lupus. Sed λυγὸς, λυγρὸς. ſingultus, a λύζω, ſingultio.

Λύγος, ὁ, ἡ, virgum, vitex, virga, baculus: tenebræ. Etym. Hinc λυγόω, λυγίζω, flecto. q. a λύω, quia vimen ſolvi Poteſt a figuratione naturali. aut a λύω, & ἔγω, quod valde duci queat. λυγὸς, ὁ, eſt inſtrumentum, in quod ea conjiciuntur, quæ glutinantur & conſtituuntur. Eſt etiam quotilis genus. Heſych.

Λυγρὸς, ὸν, ὁ, pro λυγὸς, triſtis, odioſus. vide λυγόεις.

Λυγρὸς, ὸν, ὁ, gravis, difficilis, pericioſus, molellus, perhumidus. Hom. funeſtus. Hinc λυγρῶς, adv. graviter.

Λυδία, ας, ἡ, nomen urbis in Judæa, Lydda.

Λυδίος, ας, ὁ, nomen mulieris e Lydia regione. Λυδία μητρὸς, præclarus hymnus quo usus eſt auree diademate caput nonnum habens.

Λυδιστὶ, ὸν, ὁ, qui Lydorum more del cit, & volupratibus indulget. quaſi ἁβρανδὸς. luxuriolus Anacreonti.

Λυδὸς, ὁ, ἡ, Lydus, plur. Λυδοὶ, Lydi.

Λύειν, ſolvere, pract. inf. a λύω, ſolvo.

Λύειν, ſingultio. fut. ξω. λυγμὸς, ὁ, ἡ, ſingultus. λυζᾶ, γζᾶς, ᾶ, ἴδιον. q. a λύω, eſt enim affectio ſtomachi aliquid ſtrepitum ſolvere, & evacuare conantis. Vel quia λύει τὸ ζῆν, & quodammodo ſuffocat.

Λύζω, ſoluti ſunt, Beotic. ſyncop. & Jonic. pro λελύασι, a, ὑμι. a. 1. pass. verbi λύω, ſolvo. fut. λύσω. a. 1. paſſ. ἐλύθην.

Λύη, Jon. pro λύα, ας, ἡ, ſeditio. vide λυγὸς.

Λύθρον, vel λύθρος, ὁ, ἡ, τὸ, cruor, tabes, ſanguis pulverulentus, Imperf. Hom. Iliad. ν. Λοιδῆσαι, ασσε, ὁ, annus, a λύω, id eſt, Solis, Βοὸς, progreſſu in Zodiaco.

Λυκάων δεὶς ἐπὶ Δωρίδος, Jovis ara.

Λυκαῖνων, ὸν, ὁ, nomen regioni in Aſia, Lycaonia. Gr. lupina.

Λυκαῖον, ὸν, ὁ, Lycæon, nomen proprium.

Λύκαι, ὰς, ἡ, ὁ, Lycæus, præcedens ortum Solis, Hinc λυκεῖος, crepuſculum. λυκαυγὲς, ſummum crepuſculum. Euſtath.

Λυκεῖος, ὁ, ἡ, luporum catuli. Th. λύκος, lupus.

Λυκεῖος, adv. a λυκεῖος, a, ον. ὁ, ἡ, τὸ, Lycæus.

Λύκειος, ὁ, Lycii. acetuſ. plur. Λυκεῖοι. Them. Λυκεία, Lycia.

Λυκεσσιγὲς, ὁ, ναῦς τὸ Λύκιος ἔγγιον, ſeu λύκιος, a lupis accendit, conflictum lupos. Lycophr.

Λυκεσσιτέλεε, acc. ſing. a Λυκεσσίτελος, ὁ, ἡ, Lycomede. nomen viri.

Λυκὸς, ὁ, ἡ, lupus. q. a λύω. eſt & λύκος, acc. pl. Dor. hinc λύκους, a, ὁ, lupinus. Eſt & λύκος, Sol. a λύκη, lux.

Λυκουργοὶ, ὰς, ὁ, Lycurgus. nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, alta ſapiens. qui eſt lupini animi ex λύκος, lupus & φρὴν, animus. Eſt etiam nomen Poetæ, Lycophron.

Λύμη, ης, ἡ, nomen urbis in Creta.

Λύμη, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes, illuvies, quaſi a λύω, ſolvo. Hinc λυμαίνω, purgo.

Λυμαίνω, vaſto, lædo, labefacto, corrumpo, nocco. fut. ανῶ. pract. med. λυμαίνομαι, idem. fut. λυμανοῦμαι. a. 1. med. λυμήνασθαι, ῶ, ατο. cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, ſordes.

Λύμης, pro λύματα, nom. plur. a λύμη, lordes.

Λύμη, ης, ἡ, lues, noxa, corruptela, contumelia, exitium. hinc λυμαίνω, periciem affero, corrumpo. Item etiam λύματα, ſolruntur, in exitium tendunt.

Λύμαν, ῦσο, λύσο, redimeret, Poet. pro λυμαίνεσθαι, pluſq. perf. opt. pass. a λύω. Alii volunt eſſe a. 2. opt. a λύμαι.

Λυμεῶνομαι, ῶ, ἡ, part. med. verbi λυμαίνω, purgo, vaſto. fut. ήσω. a. 1. ἐλυμήνα. Th. λύμη, ης, ἡ, lues.

Λύσσης, Jon. & Poet. pro λύσσαινα, ης. pluſ. perf. pass. verbi λύω, ſolvo.

Λύσσεως, ſolvor, pract. pass. a λύω.

Λυσσιᾶν, trifiem reddo, dolore afficio, contriſto. f. ήσω. perf. λελύπηκα. a. 1. ἐλυπήθην. pract. pass. λυσσιῶμαι, contriſtor. a. 1. pass. λυπηθεὶς, ῆσσα, ἐν. a. 1. ſub. pass. λυπηθῶ, ῆς, ῆ. a. 1. inf. λυπηθῆναι. a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, ῆσσα, ἐν. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

Λύπη, ης, ἡ, dolor, ægritudo. q. a λύω, ſolvo. Dolor enim fere ex ſolutione continui oritur. Hinc λυπηρὸς, ὸν, ὁ, molelius. λυπεῖν, dolore afficio. f. ήσω. a. 1. pass. λυπηθῆναι. a. 1. inf. pass. λυπηθῆναι.

Λυτὸς, Dor. pro λυτὸν.

Λυτὸς, molestus ſis, 2. ſing. præſ. ſub. activ. verbi λυπέω, [molestiæ affectio.] fut. λυπέσω, ις, ν.

Λυπεπλήγης, ὁ, ἡ, ſermonibus moleſtus.

Λυπερὸς, ὰ, όν, qui triſtitia adficit.

Λυπέω, ange, præſ. imperat. paſſ. λυπεμείσου, dat. plur. part. præſ. paſſ. verbi λυπέω, ango. Thl. λύπη, dolor.

Λυπηρὸς, ὰ, όν, moleſtus, a, um, infirmus. Eſt & gracilis jejunus, aſper. Th. λύπη, dolor. Hinc λυπηρότης, triſtis, comparat. λυπηρότερος.

Λύρα, æi, & ſon. ας, ης, lyra. Item ſidus cæleſte, Procl. Piſcis etiam, qui ſonum vocalem emittere creditur, Ariſtotel. l. 4. Anim. cap. 9. Inde λυρικὸς, ὴ, όν, Lyricus. λυρίζω, lyra cano, & ludo. λυρικτὴν, lyram pulſans, citharœdus.

Λυρικτύπης, ου, ὁ, ἡ, Lyricus, qui lyram pulſat. λυρικτύπος, ὁ, uſtratius eſt. ex λύρα, lyra, & τύπτω, pulſo.

Λύσαι, a. 1. inſ. act. λύσαν, pro λύσασθαι, a. 1. part. act. ſi. g. λύσαν, pro ἐλύσην, 3. plur. a. 1. ind. act. λύσαντο, 3. plu. a. 1. opt. act. λύσειαν, 3. ſing. a. 2. med. Jon. verbi λύω, ſolvo.

Λύσασα, Æol. pro λύσας, qui ſolvit, liberavit, a. 1. part. act. m. g. a λύω, ſolvo.

Λυσιπόνος, ὁ, ἡ, curas, & triſtitiam ſolvens; Ariſtoph. in Nub. a λύω, & πόνος, ος, ὁ, moror. Eſt & nomen proprii Romanorum, Lyſanias.

Λύσε, pro ἔλυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. λύσεν, σι, ν, aor. 1. opt. Æol. verbi λύω, ſolvo.

Λύσις, dat. ſing. a λύσις, diſſolutio.

Λυσίσκοινος, nomen mulieris.

Λυσίας, ὰ, ὁ, Lyſias, nomen viri, Gr. diſſolvens, a λύω, ſolvo.

Λυσίτριξ, ὰ, ὁ, ἡ, qui, vel quæ ſolvit zonam: corruptus, vel corrupta, ex λύω, ſolvo, & ζώνη, zona. Th. ζωνίον, cingo.

Λυσιτελὴς, ὰ, ὁ, ἡ, ſolutor malorum, ex λύω, ſolvo, & κακὸν, malum.

Λυσιτελὴς, ὰ, ὁ, ἡ, ſolvens membra. ſomni epitheton eſt. Hinc λυσιμελὴς, fuit pulus in Sicilia, portus Syracuſarum. a λύω, ſolvo, & μέλος, ους, τὸ, membrum.

Λύσις, ſolutionem, acc. ſing. a λύσις, σιν, ἡ, Th. λύω, ſolvo.

Λύσιος ρ, ſolvendi vim habens, pro Bacchо, qui curas λύσι, ſolvit. Item luſtrationum præſes, Plato de Rep.

Λυσιτένης Θρασύτατος, famuli, qui labores domi-norum ſolvunt, hi que dominos liberant. ex λύω, ſolvo, & τένω, labor.

Λύσις, ους, ἡ, diſſolutio; rationis propoſitæ beſtabilitio, Hermog. explicatio. λύσεις, ἡ, παρὰ τὸ μὴ ἐκλύεσθαι, ſeſtertium cupitiones. Adeſt, apud Hippocr. dicuntur luxationes membrorum, intervalla inter disjunctos articulos. Λυστιλαῖος, ου, ὁ, triſtitiæ. Vide λυστιλαῖος, utilis ſum. λυστιλάστατος, commode, Xenoph.

Λυστιλαῖος, utilis ſum, profum, cum dat. Hinc λυστιλαῖ, expedit. a λύω, ſolvo, & τέλος, vectigal.

Λυστιλαῖος, ἰστ, ὁ, ἡ, utilis, frugifer, in comp. λυστιλαίτερος, utilior. ſuperl. λυστιλαίτατος, utiliſſimus.

Λύσον, ἔτω, a. 2. imperat. act. λύσοντος, 3. plur. fut. 1. med. λυσόμενος, fut. 1. part. med. verbi λύω, ſolvo.

Λύσσα, ἥτε λύσσης, ης, ἡ, rabies, furor, proprie canum. Hinc λυσσάω, ſeu τάω. furo, rabie percellor, inſanio. λυσσῶν, Poetic. in rabiem ago. q. a λύω, ſolvo.

Λυσσητὴρ, Dor. pro λυσσητὴς, præſ. inſ. act. verbi λυσσάω, furo. Th. λύσσα, rabies.

Λυσσητὴς, ῆρος, ὁ, rabidus, rabioſus. Th. λύσσα, rabies.

Λυσσῶν, Poet. vel Jon. pro λυσσῶν, præſ. part. activ. verbi λυσσάω. vide in λύσσα.

Λυσσῶντ, ος, ὁ & ἡ, rabidus, rabioſus, ab eodem theem.

Λυσσώδὴς, rabioſus ſitr, a. Sag. a. 2. opt. paſſ. verbi λυσσάω, in rabiem ago.

Λυσσωσι, 3. plural. præſ. ind. vel ſub. activ. verbi λυσσάω, furo.

Λύτρα, ατ, ἡ, nomen urbis. Lyſtra.

Λυτρὰς, ων, τὰς, idem. hinc

Λυτρῆρ, ῆρος, ὁ, Lyſtrenſis.

Λυτρήριον, ὰ, τὸ, remedium, quod aliquo malo nos liberat, expiatio. a λύω, ſolvo.

Λύτο, Jon. & Poet. pro ἐλύετο, 3. ſing. plusq. perf. paſſ. verbi λύω, ſolvo.

Λυτὸς, juſtitium, quum λύεται dictio juris.

Λύτρον, ὰ, τὸ, redemptionis, ſeu ſolutionis pretium, pretium captivi redimpti. λύτρον redemptionis, Herodot. ἐκ λύτρων τὸν ὑτερὸν ἔρυτο, ei pennarum tutela cruſta ſuperveniit. Gaz. ex Ariſtot.

Λυτρόω, redimo. fut. ὁσω. p. λελύτρωκα, perf. paſſ. λελύτρωμαι, σαι, ται, p. 2. paſſ. ἐλυτρώθην, ης, η, ν. a. 1. med. λυτρωσάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. med. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται. Thl. λύω.

Λύτης, ου, ὁ, redemptio. λυτητὴς, ῦ, ὁ redemptor.

Λυχνία, ας, ἡ, candelabrum. a λύχνος, lucerna.

Λυχνοῦχος, ὁ, idem ſeſtus, in quo nocte lampas accendatur. ex λύχνος, lucerna, & ἔχω, uro.

Λύχνος, ὁ, ὁ, lychnus, lucerna. q. a λύω νύκτος, ſolvere noctem, & tenebras.

Λύω, ſolvo: crimen dilue: ſervo: λύω σε κελεύσας, libero te miſeria, Homerus in Odyſſ. λύσω τὸν ἀπορίαν, alicujus inopiam ſublevare, Lucian. dimitto: Iliad. ὃν λύσω μέτρον, patere. Item λύω, virginitatem amitto, ſicuti apud Mul. virginitatem eripio. imperf. ἔλυον, ες, ε. fut. λύσω. præt. λέλυκα. Hinc λύσις, ους, ἡ, ſolutio. λύτρον, ὰ, τὸ, redemptionis pretium. λυτρόω, redimo. ἀνάλυτος, redimo. ἀνάλυσις, εως, ἡ, redemptio. ἀνάλυω, reſolvo. ἀναλύσιμος, ος, ὁ, reſolutio. peculiariter reſolutio membrorum.

Λ Ω.

Λῴ, λῇ, volo, Dor. pro ἐθέλω, Hinc λῴων, melior, quem magis volumus. λῴτερος, & λῴστος, ὰ, ὁ, optimus.

Λωβάομαι, injuriam infero, contumelia adficio, cavillor, ludibrio habeo, mutilo, deformo. ſi. λωβήσομαι, inde λωβητὴρ, Dor. pro λωβητὴς. a. plur. a. 1. ſub. med. λωβήσωμαι, ῃ, ηται. paſſ. λελώβημαι.

Λώβη, ης, ἡ, injuria, contumelia, dedecus, mutilatio: vitium Heſod. in Theog. Item blaſphemia apud Sacros Scriptores, Theodor. in 2. lib. Eccleſiaſt. τὴν εἰς ἄγιον λώβην, Arii blaſphemiam. Pariter cruciatus, ſupplicium, pœna, Phalar. in Epiſt. λώβαι μοι κεῖνται, cruciatum mihi reddere. λώβην ποιεῖν, in re pœnas luere: apud Rhod. Hinc λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, λωβητὴς, ῆτος, ὁ, contumeliоſus.

Λωβὴτὸς, ὁ, læſus, a. 1. part. paſſ. verbi λωβάομαι, injuriam infero.

Λωβήσομαι, 2. ſing. a. 1. opt. med. λωβήσαιο. aor. 1. impor. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, furiam infero.

Λοβὸς ἑσσα, ης, pernicioſus.

Λωβᾶσθ, ατε, ὁ, ἡ, injuria, contumelia.

Λωβητὸς, ὁ, ὁ, infamia notarus. Th. λώβη, dedecus.

Λωγάσιος, ὁ, ὁ, paleare.

Λώιον, τὸ, melius, comp. n. g. ab ἀγαθὸς, bonus. compar. λώιων. ſuperl. λώιστος, vel λῷστος, ὁ, ὁ, optimus.

Λωΐς, ίδος, ἡ, nomen pia matrona quæ fuit Timothei avia. Gr. melior.

Λωλεὺς, ῆος, ὁ, ſultus, Gracia barbaris. ex ἁ λωὶ, & ἄλλο.

Λώμα, ατος, τὸ, ſimbria, inſtita, ora veſtimenti, Exod. 28.

Λώον, Dor. pro λῷον, 3. plur. præſ. ind. verbi λάω, vel λῶω, volo.

Λῶπος, accuſ. plur. a λῶπος, contracte pro λώπους, melius.

Λώπη, vel λώπη, ης, ἡ, menſis Auguſtus.

Λωπὸς, ὁ, & λώπη, ἡ, veſtimentum tenue, indumentum. a λωπέω, nudo. γυμνὸν λώπον, derraho.

Λωποδύτης, ου, ὁ, ſur veſtium, praſſator. λωποδυτέω, ſpirari. q. a λώπος, & δύω, induo. qui veſtes feliciter induit ſurreptas.

Λῶπος, optima, ſuperl. n. g. plur. num. vide λώιος, melius.

Λῶς, ὁ, nomen viri ἑλλήνος, Lot, Hebr. abſconditus.

Λωτὸς, ὁ, ἡ, arbor, ſive fructus, Att. λωτὸν. a λωτὸς, ου, ὁ, loto abundans. Th. λωτὸς, ὁ, lotus.

Λωτὸς, lotum carpo, decerpo: flores decerpo, pendo. Item λωτὸς, lotus, arbor.

Λωτὸς, ὁ, ὁ, lotus, arbor, cujus multæ ſpecies. Theophr. hiſt. l. 7. c. 14. Eius fructus adeo dulcis, ut externi, eo deguſtato, patriæ ſum obliviſcantur: unde proverbium, λωτὸν φαγεῖν, lotum comedere, de iis dicitur, qui regionem externam præponunt ſuæ. λωτὸς, Dor. pro λωτὸς, genit. q. a λῶς, volo. Hinc λωτοφάγοι, populi, qui ex loto arbore vivitant. Odyſſ. ſi. eſt etiam λωτὸς, herba. Dioſc. l. 4. c. 144.

Μ Α

Μᾶ, reſpiro, interquieſco, ceſſo, recreo: onere levor, Thucyd. l. 6. Inde λώιον, λώιων, laxamentum. λώστος, ου, ὁ, quies, reſpiratio. q. a λώω, collum. propriе de jumentis, e quorum collo jugum deponitur.

[M A.

Μεῖ duodecima littera, μῦ, dicta, & in numeris quadragiota denotat. Et, pro μὲ, vel ἐμὲ, ab ἐγὼ, ego.

Μὰ, jurandi adv. fere negare ſolet: nonnunquam affirmat: unde ναὶ μὰ, & ου, adv. jungitur.

Μαὰθ, ὁ, nomen viri ἑβραίου, Maath, Hebr. vacillans.

Μάγαδις, ἴδος, & μαγάδιν, ος, ὁ, inſtrumentum muſicum quoddam, quod dicitur inventum a Lydie. Athen. l. 14.

Μάγαδις, ὁ, ὁ, tabalarum citharæ, vel teſtudinis chordas ſuſtinens: hinc μαγαδίζω, ſidn pulſo.

Μαγγανον, ου, ὁ, ἡ, machinamentum, præſtigiæ ſive opus: venenum, quo quis mortem machinatur: dolus: rete. Item vas vinarium ligneum. Hinc μαγγανικὸς, præſtigiis uror. μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium.

Μαγδαλὰ, nomen urbis. Hebr. turris.

Μαγδαλιὰμ, ὁ, ἡ, nomen mulier. Magdalene. Syr. magnifica.

Μαγδαληνὸς, ὁ, ὁ, ἡ, e Magdalo, Magdalenſis.

Μαγεία, ας, ἡ, ars magica, incantatio, præſtigiæ. a μάγος, ὁ, ὁ, ἡ, magus.

Μάγειρος, ὁ, ὁ, ἡ, coquus, qui cibos μάσσει, ſtruit. quaſi præſtigiator, ex τὸ, culina.

Μάγγανα, artem magicam exerceo, fum magnifut. ἄσω. p. μεμάγγανκα. Th. μάγος, ου, ὁ, magus.

Μαγγανεία, ὁ, ἡ, magicus, veneficus.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, vas ſubigendæ farinæ: lanx menſa tripus. a μάσσω, ſubigo.

Μάγιστρος, ὁ, ὁ, magnes. Si opus eſſet, dici poſſet quaſi præſtigiatrix lapis. a μάγγανον. Et μάγγανα, jactus quidam alea: forte a Magnetibus populis. Eſt & Magnes, magnetis habitator, quæ eſt urbs Ioniæ ad Mæandrum: Hinc Μάγνης, ὁ, ὁ, Magneſia.

Μάγγανος, acc. plur. a μάγγανα, νας, ἡ, magines.

Μάγος, ὁ, ὁ, magus, ſapiens, præſtigiator. q. a μάγγανα, potens intelleſtus.

Μαγυλῆνος, ου, ὁ, radix laſerpitii.

Μαγωγ, ὁ, nomen proprium, Magog. Heb. munimentum.

Μαδιὰμ, ὁ, nomen regionis ἑβραίων, Madian. Hebr. judicium.

Μαδιηνίτης, ὁ, ὁ, ἡ, Madianita.

Μαδμηνὰ, ὁ, ἡ, nomen urbis. Hebr. dimen. hinc μαδμῆνα, debilem reddo.

Μάδος, ους, ὁ, mata, lubum: polenta Heſych. aliis panis nauticus. q. a μάσσω, ſubigo. hinc Latin. maſſa: Dor. dicitur μαῖδα.

Μαδὸς, ὁ, ὁ, mamma, mammilla: nutris. μαστὸς, ὁ, ὁ, mamma, tumulus.

Μαδωὰδ, ὁ, ἡ, fortis corieſtis. Jos. 38. 32.

Μαθαὶ, ὁ, ὁ, ἡ, a. ſingul. a. 2. rmper. aſt. μάθου, a. 2. inf. verbi μανθάνω, diſco. fut. μαθήσομαι.

Μαθήσομαι, fut. 2. med. Dor. pro μαθήσομαι, verbi μανθάνω, diſco. ſi. μαθησόμενος.

Μάθησις, ιος, τὸ, diſciplina, ars. τὰ μαθήματα, doctrinæ. ab eodem them.

Μαθητὴς, diſcer, Jon. pro μαθητὴς, 3. ſing. ſ. 1. med. verbi μανθάνω. ſ. 1. med. μαθήσομαι. a. 2. ἐμαθὸν.

Μαθητὸς, doceo, cum acc. Abſolute poſitum, ſum diſcipulus, ut Matth. 27. ἐμαθητεύθην τῷ Ἰησῷ, diſcipulus fuit Jeſu. ſi. θήσω. p. με μεμαθήτευκα. a. 1. paſſ. paſſ. ἐμαθητεύθην, ντες, ὁ. The. μανθάνω.

Μαθητὴς, gen. p. a μανθάνω, ὁ, ὁ, diſcipulus. Th. μανθάνω, diſco.

Μαθίσιος, Dor. pro μανθάνω, quæ didicit, a. 2. part. act. ſi. g. verbi μανθάνω. a. 2. ἔμαθον.

Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, ἑβραίου, Mathuſala. Hebr. morrem pellens.

Μαθὼν, ὁντος, ὁ, ἡ in nominat. plur. μαθόντες, a. 2. part. activ. verbi μανθάνω, diſco.

Μαῖα, ας, ἡ, obſtetrix: nutrix: avia; mater apud Euripidem in Alceſt. Et etiam honeſte adverſus grandiorem ætate alicubi uſurpo. Hinc μαιεῦμαι, obſtetricem ago. μαιόομαι, idem.

Μαιάνδριος, ὁ, ὁ, Mæander, Phrygiæ fluvius ſinuo-

finuosus. Fœtus dixit Maxodrum genus pi-ctorum, in qua multæ sunt flexiones, & gyri.

Maia, Jon. pro Maius, quod vide. Est & soror Atlantis.

Maiæ, vehementer cupio, fut. ὤσω. pro quo Poetæ μαιμῶν. Th. μαιῶ, idem.

Μάϊστος, ȣ. sing. sort. ι. ind. act. Jon. verbi μαιόμαι, desidero.

Μαιώσασα, prompta, præt. part. act. f. g. verbi μαιόομαι, Poet. pro μεμαιῶσα.

Maior, ȣ, nomen viri ἀλιάστου, Mainan. Hebr. præparatus.

Maiosa, ᾱδος, ἡ, furiosa, insana. Vel quæ facit alios insanire. Thema μαιόομαι, insanio.

Μαιοῦμαι, q. d. μαιόομαι δὲ δὴ, qui totus insanit, ac furit.

Μαίοφαιν, insanio, decipio. f. μεμηναι. præt. med. μέμηνα.

Μαίσιμα, cupio. quarto. præf. part. μαιόμενδ-, inquirens. ex μαω, idem.

Maist, ας, ἡ, canicula, fidus: astus interfinitimis: Luna Hesychio, a μαίνομαι, furco.

Μάκαι, ατος, ὁ, ἡ, & μάκαιρα, Poet. beatus, felix: dives apud Hesiodum. in nom. plur. μάκαιρες: dat. plur. μάκαισι, & Jon. μακάρεσσι. Hinc μακαρδ-ῶν, ὁ, ἡ, idem: μακαρισμὸς, ὁ, ἡ, ex τὸ τοῦ ἀγίου. μακαρίσασθαι, ασθε, ἡ, beatitudo. μακαρίζω, impleo beatitudine.

Μακαρίζω, beatum predico. Th. μακάρ, & Attice μακαρτὸς. perf. act. μεμακάρικα.

Μακάριος, α, ον, beatus, ā, um, comp. μακαρώτερος, ᾱ, ον, beatior. Th. μακάρ, & beatus.

Μακαριστὸς, ὴ, ὸν, beatitudo, μακαριότης, ὁ, ἡ, beatus.

Μακᾶρις, Attic. pro μακαίριος, fut. ι. act. verbi μακαίζω, beatum prædico. Th. μακάρ, beatus.

Μακαρτατος, ὴ, ὸν, felicissima, superlat. a μάκαρ, felix. comp. μακαρώτερος, & μακαρτέρδ-, felicior.

Μακεδνὸς, ὴ, ὸν, oomen regionis, Macedonia.

Μακεδὼν, ὁνδ-, ὁ, Macedo. in plural. Μακεδόνες. hinc Μακεδονὶς, ἴδ-, ἡ, Macedonicus. ex Μακεδών. Dor. Μακεδάν, ᾶνδ-, longitudo, & ἄδος, ος, ὁ, sedes, quod regio illa fuerit oblonga.

Μακέλα, ας, ἡ, ligo, Poet. & Jon. pro μάκελλα, seu μάκελλον.

Μάκελλα, ας, ἡ, ligo, a μάω, & κέλλω, moveo.

Μάκελλον, ȣ, τὸ, macellum, vox Lat. Graece πρωτότυπον, ȣ, τὸ.

Μάκερ, carter, qui ex India advehitur, atoma, de qua dioscr. l. 7. c. 111.

Μακερίζω, despero, tutus & fluite se gerere. q. μὴ κεῖνα, non sapere.

Μάκεις, Dor. pro μάκεις, adverbialiter positum, pro in longitudinem, longe, procul.

Μακεπρόσωπος, α, ὁ, Dor. pro μακροπρόσωπος, ὁ, prolixitas orationis. a μακρὸς, longus. Th. μάκος, longitudo, & ὤψ, ὠπ-, forum, concio.

Μακρὰν, adv. longe, procul, a μακρὸς, longus. Th. μάκος, τος, τὸ, longitudo.

Μακρὸν, accuf. Jonic. pro μακρὸν. μακρὸν, dat. plur. Jonic. pro μακροῖσι, ab eodem them.

Μακρόθεν, adverb. eminus, procul, longe.

Μακροκαρηνίω ὦ, iram differo, patienter fero, sum patiens, & aequanimis, sum leni animo. fut. ὤσω. p. μακροκαρηνίωκα. Ex μακρὸς, longus. Th. μάκος, ος, τὸ, longitudo, & ἀκάρη, ἡ, ὁ, animus.

Μακροθυμία, ας, ἡ, lenitas: aequanimitas, toleratia. a μακρόθυμος, ὁ, ἡ, longanimis.

Μακροθύμως, adverb. patienter.

Μακρολογίω, prolixe loquor, longa oratione utor. hinc μακρολογία-ν. plural. præf. sub. ex μακρὸς, longus, & λόγος, ὁ, sermo.

Μακρόπους, ȣ, ὁ, idem ac Τηλέμαχος, ȣ, ὁ, Telemachus, Ulyssis filius.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, longus, ā, um, altus, porrectus, longipons. Sed μακρὸς, ὰ, ὸν. pro eodem. saepe tamtum adverbialiter comp. μακρότερος, ᾱ, ον, longior. Th. μάκος, & Dor. μάκης, ος, τὸ, longitudo.

Μακρότατος, ὴ, ὸν, longevus, diuturnus. ex μακρὸς, longus. Th. μάκος, longitudo, & χρόνος, tempus.

Μακύνω, Dor. pro μακύνω, produco, magnifico, elongo. a μάκος, longitudo.

Μακὼν, ὼν, in longum portentus, vociferatus, a. a. part. actiu. a μακάω, vel μακίω. Th. μάκος, Dorice. μάκης, ος, τὸ, longitudo.

Μάκων, ωνος, ὁ, Dorice pro μάκων, ȣ, ὁ, papaver.

Μάλα, valde, multum, admodum. μάλα γε, sane quidem. μάλα σφόδρα, valde vehementer, ſtlato. μάλα aliquando usurpatur pro μᾶλλον, magnus, Xenoph. comp. μᾶλλον, superlat. μάλιστα.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, & ὼς, ὁ, ἡ, molles, & tenero pedes habens. metri causa pro μαλακώτερος, ex μαλακὸς, mollis. Th. μαλάσσω, mollio, & τὸ, pes.

Μάλακτ, dat. sing. μαλακτὶ, dat. plur. Jonic. f. g. a μαλακὸς, ἡ, ὸν, mollis. Thema μαλάσσω, mollio.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, languor corporis mollities quadam praeganantium, & defectio, cum languentes modo hoc, modo illud appetunt. γραικῶν μαλακία, stomachi malacia, debilitas, languor, ignavia. Nazianz. Sumitur & pro κένωσι, ας, ἡ, pica, stomachi ignavia.

Μαλακίζομαι, a. i. inf. pasf. verbi μαλακίζω, segroto, mollesco, fum ignavus.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis, molle. comp. μαλακώτερος, ᾱ, ον, mollior. Them. μαλάσσω, mollio.

Μαλακότης, ητος, ἡ, Poet. qui mollem habet, vel adamovet manum. a μαλακὸς, mollis.

Μαλακὸς, gen. Dor. pro μαλακὸς.

Μαλακτὸν, adv. quantumlibet. Th. μαλὰ, valde. Μαλάσσω, seu μαλακτῶ, mollio, fabrico. f. ξω. p. κα. perf. pass. μεμάλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, quod ad molliendum adhibetur, mollis.

Μαλάχη, ης, ἡ, malva. quia alvum mollit. gen plur. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω, mollio.

Μαλαχὶς, ὁ, nomen viri, Malichei. Hebr. laudans Deum.

Μαλερὸς, ὰ, ὸν, ferviduς, ſævus, pernicioſus item imbecillis, γναῦρὸς, Eustath. Iliad. 6. Th. μαλὸς, ὸ, ἡ, tener.

Μάλη, ης, ἡ, ala, axilla. ἐκ τοῦ μάλαι τιλᾶσθαι, ex clandestina quae utroſis cupra ciam, & ſine conſcio geruntur, Plutarch.

Μαλθὰ, ᾶς, ἡ, cera emollita. Thema μαλάσσω, mollio.

Μαλθακὸς, ὴ, ὸν, mollis, delicatus, languidus. a μαλθάσσω, idem ac μαλάσσω, mollio.

Μαλθακώτατος, α, ὁ, qui mollem, ac ſuum habet ſenſum. ex μαλθακὸς, mollis, & σοφὸς, ἡ, ὸν, vox.

Μάλιστα, ȣ, τὸ, propriam loci nomen videtur; vel Siciliæ mons pomia referus Sed Portus legendum cenſet σχεδιάσματος, ex τίμνω, & λίμην.

Μάλις, & μαλὶς, morbus jumentorum, cum tuſſiunt, malis, idis. An a μάλης, quod humerus cum primis tenet?

Μαλὶς, ἴδος, ἡ, Dor. pro μελὶς, ἴδος, ἡ, quod & μέλισσα, ης, malus arbor. Et & Μαλὶς, ἴδος, ἡ, Nympha nomen.

Μάλιστα, maxime, maxime in modum. adv. ſuperlat. gtad. a μάλλον, valde, comp. μᾶλλον, magis.

Μάλλη, ης, ἡ, manum, pedumve contractio, & ſtupor ex frigore. μαλλὸν, frigore contrahor.

Μαλλὸς, velleribus, dat. plur. a μαλλὸς, ὸ, ἡ, vellus.

Μάλλον, magis, compar. a μάλα, valde. dat. acc. τὸ δ' ὀπτοτερ, pluquam oportcat, Xenoph. μᾶλλον δὲ μᾶλλον τοῦ καὶ ἐκείνου, id malo, quam illud, Thucyd. καὶ μᾶλλον ἐπιμελούμενοι, multo promptius, Ifæus. Superl. μάλιστα, maxime.

Μαλλὸς, ὸ, ἡ, vellus, lana, coma promiſſa. hinc μαλλοτὸς, ὸ, ἡ, villoſus.

Μάλτα, ης, ἡ, Dor. pro μέλτα, ης, ἡ, ovis. Et μάλτος, Dor. pro μάλτος, ȣ, malum, pomum.

Μαλτωσύριος, ὸ, ἡ, ὸν, teneras ac molliculas genas habens. Ex μαλὸς, ὸ, ἡ, tener, & τρίχωμα, gena.

Μαλοφόρίω, Dor. pro μηλοφορίω, poma fero. ex μῆλον, ȣ, τὸ, malum, & φέρω, fero.

Μαλὸς, ὸ, ἡ, tener. q. μαλακὸς. item exiſtimat. & pro μαλλοτὸς, ὸ, ἡ, villoſus.

Μάλχος, ȣ, ὁ, nomen ſervi, Maichus. Hebr. regius.

Μάμμη, ſeu μαμμὶς, aut μαμμίς, medicamenti genus, manna thuris, Ægineræ lib. 3. cſt veluti herba radicula.

Μάμμη, & μάμμα, ης, ἡ, & μαμμᾶν, ᾶς, ἡ, voces puerulorum ad matrem, aviam. μάμμα, ης, ἡ, mater, & avia.

Μαμμαιάδης, ȣ, ὁ, ſultus, niſi ſit pro μαμμαιάδιος, qui ab avia cauritus. Solent enim aviæ nepotes molliter educando corrompere: ita effet a μάμμη, avia, & κλῶν, occolo.

Μάμμαι, vox cil balbutientium puerorum. ſignificans panem, Arſtophanes. hinc μαμμᾶν, panem pero.

Μαμμωνὰς, Mammona, τὸ ἄδικον. vox Syr.

Μαν, Dor. pro μᾶλλον, μᾶλιστα, & μηνίω. Eſt & pro μανὸν, mane. Et μὰν dicitur Dor. pro μὰ, quidem, tamen, certe, at ἄλλα μὰν, &c.

Μανδὼν, ὼνος, ὁ, nomen viri ἀλιάστου, Manaen. Syr.

Μανοὴλ, filius primogenitus Joſaphi, Manaſſes. Hebr. ſacienta oblivioni.

Μανδὸς, ὸ, ἡ, cornum, pellis. Hinc adverbium μανδαδὸν, ad cutim, Apſyrt.

Μανδρὰς, ὰδ-, ὁ, peſtilens.

Μανδρωτὸς, ὴ, ὸν, oculi genus imodeſtum. q. a μανδρὰς, peſtilus.

Μανδὸς, ὸ, ἡ, ſtabulum, aula, ſpeluncа. Item locus, in quo ſunt torcularia, & ovæ exprimuntur.

Μανδραγόρας, ȣ, ὁ, planta, cui ineſt vis ſomnifica, mandragoras.

Μανδύη, ης, aut μανδύας, ὁ, veſtimenti militaris genus apud Perſas.

Μανιάω, ᾶς, furore percita, a. a. part. paſſ. f. g. verbi μανίομαι, inſanio. f. μανήσομαι. a. a. part. ἐμανίω. hinc μανία.

Μανθάνω, diſco, intelligo, deprehendo, cognoſco. μανθάνω παρὰ τὸν ἄλλον, diſco ex aliis, Platone. μανθάνω ἱππεύειν, diſco equitare, Xenoph. f. μαθήσομαι. a. i. pass. ον. a. 2. imperat. μαθὲ, τω, & σο. plur. μάθετε. a. 2. part. act. μαθὼν, ὸντος, ὸντ-. perf. ind. act. μεμαθήκα. perf. paſſ. μεμαθήμαι. Hinc μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina. μαθητὴς, ὁ, ἡ, diſcipulus, μαθητὸς, ὴ, ὸν, cognitus, diſcendi actio. ἐμαθὸς, ὸν, ὁ, ἡ, indoctus. ἄμαθὸς, ὸν, ὁ, ἡ, qui ſru diſcere coepit. μαθητικὸς, ὴ, ὸν, diſcendi cupidus.

Μανία, ας, ἡ, Jon. μανίη, ης, ἡ, furor, inſania. Th. μαίνομαι, inſanio.

Μανίκιον, torques, Gl. Cyr. μανί-ξ, tortile, circulus. Dan. 5. vers. 7. 29. & 16. Lucian. Lat. Dan. μάνη, quia eſt ut Lunaris circulus, μάνιξ.

Μάνις, ὁ, ἡ, Dor. pro μάνης, ητος, ὁ, ἡ, ira furens, & furiosus.

Μάννα, τὸ, manna, ἄγγελτον, vox Hebr. q. d. cibus paratus.

Μανὸν, ſeu μανὸς, ὸ, ornamentum colli, vel manuum. Gl. a μάω. Dor. μανὸν, Luna.

Μανὸς, ὸ, ἡ, rarus, laxus. ſolutus. hinc μανότερος, raro.

Μάντομαι, fut. verbi μαντεύομαι, inſanio.

Μάντις, ὁ, ἡ, vaticinator, divinatio, oraculum. μαντικὸς, ὴ, ὸν, vaticinans, fatidicus. Th. μαίνομαι, vates.

Μαντόω, vatibus, dat. plur. a μάντις, ὁ, ἡ, ariolus.

Μαντόομαι, vaticinor, auguror, praſagio. Item oraculum conſultuus adeo. Thema μάντις, vates.

Μαντῶν, ὼ, ὸν, Jon. pro μαντῶν, ὸν, vaticinium, oraculum. Sic μαντῶσι, pro μαντῶσι. Th. μαίνομαι, vates.

Μάντως, ὸ, ἡ, ars divinandi, ſcientia rerum futurarum.

Μαπηρὸς, ὸ, ἡ, ad vatem pertinens vaticinandi potius.

Μαντικὸς, ὴ, ὸν, vaticinando, per vaticinium.

Μαντεύω, vaticinor.

Μαντεῖον, ȣ, ὁ, ὴ, vates.

Μάντις, ὁ, ἡ, vates, ariolus. q. a μαίομαι, furo. Nam qui furore vulgus ſapiunt, videntur inſania inſan-re.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium. Th. μάντις, vates.

Μάνυ, Jon. & Dor. pro ὀλίγον, 3. ſing. imperf. ſic μανύω, Dorice, pro μένω, indicat. verbi μάνω, indico.

Μάνω, ἔω, ἔσω, ἔσομαι, ἔσωσα, a. i. ſuperat. act. verbi μάνω, indico. f. ὤσω.

Μανῶτις, ὰ, ὁ, Dor. pro μανωτὸς, ὸ, ἡ, index, qui rem aliquam indicat. Thema μάνω, indico.

Μαοῦσα, apprehendere, per ſyncopen Ϝ, pro μαιοῦσα & Poet. μαιοῦσα, Jonicaque diereſi μαοῦσα, & Dor. reduplic. μαμαοῦσα. p. μαμάσσω, verbi μάσσω, capio.

Μαπάζω, pro μὴ ἀπόζειν, praſtaret ſcribere μὴ ἀπάζειν.

Μαργαρὶς, ὶδ-, ἡ, gemma, quæ & σφαιρωτὸς appellatur. a μάργος, ſplendeo.

Μάργαψ, ωπ-, ὁ, flagellum, ſcutica. Euripidi genus ſuppitii.

Μαρβόνη, ης, ἡ, ſoniculum.

Μαρβώνιος, nomen proprium. Μαρβώνιος, Mardonius opulenta.

Μαρείω, fut. ήσω, marceſcere facio, flaccidum reddo. a. i. paſſiv. μαρεθῶ. f. ι. paſſ. μαρεθήσομαι. q. ob deſectum humoris. Ducitur ergo a μάω, & βίος, aqua perfundo. Μαρεμφεκτὸς, humidum radicale deficit. hinc ἄμαρεμφεκτὸς, ὸ, ὸν, immarceſcibilis.

Μαρὴς ἀδ-, hæ funt Syriaca. Suidas vertit ἡ Κύριος ἐλεήσατω, Dominus veniet ad judicium.

Μαρμάδδω, tabeſactum eſſe, a. i. inf. paſſ. μαρμῆναι

μακκοβάτιμαι, ῃ, ται, fut. ι. ind. pass. verbi μακκάω, tabefacio.

Μακγωνος, infanio. Th. μακγῶν, ῶνος, ὁ, infans.

Μακγαρίτης, ου, ὁ, felliceτ ἀδοὺ, lapis, margarita, unio. Th. μακγαρον, unio.

Μακγαρον, ου, τὸ, unio. hinc μακγαρίτης, ου, ὁ, unio.

Μακγέλλας, corallium, (species anagallidis, lapis corallium.

Μάκγδ, ου, ὁ, infans, flotidus, vecors, q. d μάκαν, & ἄγνις, otiosus. hinc μάκγη, & μακγαινία, ας, ἡ, infantia, μακγαίνω, infanire.

Μακθάσιος, ου, ὁ, Mardonius Persa.

Μάκι, ου, ὁ, vel plur. μάκοι antiqua voce manus, quibus dividimus, & componimus. q. d μάκω, divido. hinc ἐυγμάκι, ου, ὁ, ὑ, διὸ-κλασμα, ατος, τὸ, facilis.

Μάκδα, ας, ἡ, nomen mulieris, Martha. Hebr. magistra.

Μάκια, ας, ἡ, nomen Beatæ Virginis, Maria. & Μάκιαμ, ὁ, nomen ἀνδρὸν. Hebr amara.

Μακιαβδαῖοι, manetipia a gente fubacta. Mariandyni Bithyniæ populi.

Μακίδιν, seu μακίλλα, ας, ἡ, pulvis carbonum, favilla, laguidus ignis. item pulvis carbonum renuiffimus, Ariftoph. in Achar. & Pollux, apud quem ſcribitur etiam μακίλλα. Hinc μακιλλοτὸς, hominες carbonarii, verbum μακιλλόω, carbonariam facere.

Μακιλλάτης, ου, ὁ, qui carbones tradat, carbonarius.

Μακιλλῶν, ῶνος, ὁ, carbonarius. Hes, ubi μακιλλοκαπῶν, τῶν ἀνθρακέων. & μακίλλη, & κάυμα.

Μάκις, ιος, ὁ, menſura quadam corylarum ſex capax. q. d μάκω, divido.

Μάκιος, ου, ὁ, nomen viri, Marcus.

Μακιώδης, τοτὶς, reſplendeo. ἐκ ἀὐ. hinc μάκιμος, ου, ὁ, albus, candidus.

Μακμάρινος, ſpendide, ſ. g. plur. nom. a μακμάρη, marmoris more candens.

Μάκμαρος, ου, τὸ, marmor. plur. μάκμαρα, marmora, Chryſoll. item μάκμακρ, eſt equorum morbus.

Μακμαρυγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor.

Μάκμαω, pugno, Poet. & in ſ. pl. μακμῶμεν, quaſi a μάκη, manus, qia manu hi pugna.

Μακμαῶτιν, depugnantium, Ionic. pro μακμώμενον, genit. dual. part. præſ. μακμαώμενος, genit. plural. verbi μάκμαω.

Μάκνοβ, Ionic. pro ἐμάκησαν, 3. plur. imperf. μακνόομαι, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Μακνώμαβ, ſeu μακνώμενος pro μακνώμενος, ſ. plur. imperf. μακνόομαι, pugno.

Μάκρη, ης, ἡ, ſub. verbi μάκρω, pugno. Poet. & in ſ. pl. μακρῶμεν, & μάκρωμεν, pugnamus, qia manu hi pugna.

Μακρομάντις, depugnantium, Ionic. pro μακρομώντων, genit. dual. part. præſ. μακρομάομαι, genit. plural. verbi μάκρομαι.

Μάκνοβ, Ionic. pro ἐμάκησαν, 3. plur. imperf. μακνόομαι, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Μακνώμενος, ſeu μακνώμενος pro μακνώμενος, ſ. plur. imperf. μακνόομαι, pugno.

Μάκρη, ης, ἡ, pugna, Poet. & in ſ. pl. μακρῶμεν, & μάκρωμεν, pugnamus, qia manu hi pugna.

Μακρομάντις, nomen Indicum, animal eſſe ex Cicha videtur.

Μάκτης, ητος, ὁ, ἡ, teſtis. q. d μάκω, divido, dirimo. hinc μακτήριον, ου, τὸ, teſtimonium. μακτήρ, teſtor, teſtis ſum.

Μάκτηρ, acc. ſing. & μάκτηρα, ητος, ὁ, teſtis.

Μακτηρίω, ῶ, teſtor, teſtimonium dico: ſignifico, declaro. ἐ ἐτὸ. perf. μεμακτήρικα. perf. paſſ. μεμακτήρισμαι, teſtimonium obtinui. Item μακτηρῶμαι, crociatus in martyrio affici, Baſil. μακτηρίω, & μακτηρόσμαι, vocare in jus, Ariſtophanes.

Μακτηρία, ας, ἡ, teſtimonium. μακτηρίαν γραφὴν, & μακτηρίων σεγγραφὴν, denunciare teſtimonium. Demoſth. ἐφιδάλλεσθαι μακτηρίαις, proferre teſtimonium. Demoſth. Apud Naziazenum μακτηρία videtur ſumi pro cœtu ut ἐκκλησία μακτηρίας, aufpicante cœtu.

Μακτηρίσιος, dat. pl. Ion. pro μακτηρίοις, a μακτήριον, & Jon. μακτηρίσιν, ου, ὁ, teſtimonium.

Μακτήριον, ου, τὸ. teſtimonium, teſtificatio, argumentum. Thema μακτήρ, teſtis.

Μακτήρομαι, teſtor, obteſtor, teſtem adduco. ἐ ὁ μικρὸς μακτήρομαι, Homerum teſtem citant.

Μακτίνω, Ionic. pro μακτένω, ſine ἐτὸ, ſ. ſingul. præſ. paſſ. verbi μακτω, revolvo, glomero. hinc inf. Dor μακτῆσθαι. volvi.

Μακτῶμαι, ruminat, Dorice. pro μακτάται, 3. ſingul. a μακτάομαι. vide μακτάω.

Μάκτομαι, contripiens, a. 1. part. act. pro μάκτων. verbi μάκτω, capio.

Μάκτομ, contripuris, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi μάκτω, capio.

Μακτόομαι, ſeu μακτάομαι, mando, edo, mandu-co. hinc μάκτος, ου, ὁ, mandibula, os, ὁ-ris. Ariſtoph. in Eccleſia. nomen proprium.

Μάκτρα, ας, ἡ, Dor. pro μάκτη, placenta.

Μακτρὸς, ὁ, ἡ, Dorice. pro μακτὸς, ὁ, mamma, ſinus.

Μάκτρα, ας, ἡ, & μακτρὰς, ὰος, ὁ, lorum emollitum, piſtis. item ardalio, homo ſutilis. Ariſtoph. in Neb.

Μάκτρον, ου, τὸ, prima ſiphii folia.

Μακτρώτης, ου, ὁ, Dorice. pro μακτρώτης, ου, ὁ, mantia mater, avia.

Μάκτρω, vel μάκτω, tergo, abſtergo: tango, pinſo, ſubigo.

Μάκτρα, ης, ἡ, ὁ, idem ac μακτρόπολος, ſingulor, major, Hippocr. μάκτρα, plus. Helych.

Μάκτρα, q. a μάκτος, longus. compar. μακτρότερος, μάκτιστος, & μάκτων, longior. ſuperlat. μάκτρος, & μάκτιστος, longiſſimus.

Μάκτρα pro μάκτρος, eſcam, acc. ſing. a μάκτος, ου, ὁ, eſca. Th. μακτρόμαι, mando.

Μακτῶω, quæro, requiro, indago. a μάω, quæro. hinc μακτῶσις, ὁ, ἡ, requiſitor. μακτὸς, ὁ, ἡ, μάκτος, ου, ὁ, idem.

Μάκτρα, acc. ſing. a μάκτρ, ητος, ὁ, flagellum.

Μακτῶω, Jon. pro μακτρῶω, præſ. inf. vide μακτρόω.

Μακτὼν, ῶνος, ὁ, flagellator.

Μακτρώδω, flagellitur, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi μακτρόω, flagello. ſ. ὦσι, perf. μεμακτρώδω, flagellatus ſum.

Μακτίτδω, flagellaverunt, 3. dual. imperf. vel aor. 2. act. Jon. verbi μακτὸ, Poet. pro μακτρόω, flagello. hinc μακτίτον, per ſyncopen pro μακτρῶτον. Th. μάκτρ, ητος, ὁ, flagellum.

Μακτῶω, flagello. fut. ῶω. p. μακτρῶμαι. hinc μακτώστατος, nom. pl. part. præſ. ab eodem them.

Μάκτρ, ητος, ὁ, ἡ, flagrum, ſcutica. vibex. hinc μακτρόω, ῶ, ſ. μάκτρα, verbero. μακτρῶν, flagello. μακτρῶ, ῶτις, ὁ, flagellator. Ὦλα ρωμαϊκὰ, ſic dictus fuit Zoilus, quod Homeri carmina verberabendere.

Μάκτρτ, flagellavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi μακτῶω. fut. ῶω.

Μακτόσθαι, Dor. pro μακτῶσθαι.

Μακτόσιος, ου, ὁ, μακτόσιοι, 3. plur. præſ. opt. ciuſdem verbi, & them.

Μακτῶχος, ου, ὁ, maſtiche. lenitſcina reſina. q. a μακτῶω, flagello. nam e cauſtice lentiſci cæſo exſtillabat.

Μακτῶχαντι, mandenti, Poet. pro μακτῶχοντι, dativ. ſing part. præſ. verbi μακτῶχω, ω. Sed de hac voce aſtrum ſilentium in Lexicis.

Μάκτυ, ὁ, ἡ, vel μάκτυς, ὁ, mamma, propric mulierum. Pollux μάκτη ſuppum appellavit. Athenæus lib. 12. μακτὸς ἐτὶ ποκλὶ genus, Xenophonti auctem, & Polluci rete.

Μακτωνεῖν, ῶνος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, leno, lena. q. μακτὸς ὄντα habens blandiendo.

Μακτῶχα, ης, ἡ, ὁ, ala, axilla: ainſi Polluci, μακκάλη, ἡδνὸς, ὁ, idem.

Μάκτων, vana, ſ. g. plur. num. vide μάκτωβ.

Μακτωλδαΐη, ου, ὁ, inane conſilium. Ex μάκτωβ, vanus, & ἄδαΐ, conſilium.

Μακτωλογία, ας, ἡ, vaniloquentia. a μακτωλόγβ, ου, ὁ, vaniloquus. ἐκ μάκτωβ, vanus, quod a μάκτω, fruſtra, & λέγω. dico. p. m λλλ-γω.

Μάκτωνος, ου, ὁ, & μάκτωβ, ου, ὁ, ἡ, vanus, a, um, inanis, ineptus. Th. μάκτω, fruſtra.

Μακτωσύνη, ης, ἡ, vanitas, ſuperlat. a μάκτιστος, vanus. comparat. ejuldem them.

Μακτωσύνη, ης, ἡ, vaniloquentia. Hebr. 4.

Μακτωῶω, vanum reddo. fut. ῶσω. p. μεμακτώω κα. præſ. paſſ. μακτωόομαι, ὄμαι, vanus fio. ſ. 1. paſſ. ἐμακτώωβ-ω. Th. μάκτω, fruſtra.

Μάκτως, Dor. pro μάκτως, fruſtra.

Μακτῶω, torpeico, vani tempus contero. Item aberro a ſcopo: Iliad. ἰ.

Μακτῶω, quæro, indago, per cliſpin pro μακτῶω, idem.

Μάκτω, adv. fruſtra, ſine cauſſa, in cauſſum. q. a μάω, quæro, temerario ſcil. & inani ſenſu: Th. μάκτωβ-ω, ὁ, ἡ, vanus, ſinanis. μακτωσύνη, ης, ἡ, vanitas.

Μάνης, ητος, ὁ, Dor. pro μάνης, mater.

Μανὲς, Æol. & Dor. pro μανὸς, 2. ſing. verbi μάνω, quæro, unde Poet. inferto ν, μανὲν, & inferto σ, μανὲσ-ω, quæro, inveſtigo.

Μανὲσσιν, inertes ſunt, dual. ſut. ι. verbi μανὸω, torpeo.

Μανὲσσιος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli, Matthæus. Hebr. a Deo datus.

Μανθαῖ, ὁ, nomen viri ἄλλην, Mathan. Hebr. donum Dei.

Μανθὰς, ὰ, ὁ, ἡ, vanitas, ſtoliditas, Apoll. Th. μάνθω, fruſtra.

Μάνης, ιος, τὸ, inquiſitio. a μάω, quæro.

Μανμαλυχεῖ, ῆς, ἡ, & δος, Poet. & Dor. pro μανμαλύχη, ης, ἡ, & μανμὸς ἀλυχὸς, matris lucter, avunculus.

Μανμάδιβ, ου, ὁ, & ἡ, Poet. & Dor. pro μανμαδὸβ, pro femine. quod mater a viro intermittente recipit. Vel qui matrem ſuam recipit, ac foret. a μάνης, mater, & δέχομαι, accipio.

Μανμαμάτης, ου, ὁ, Dorice. pro μανμομάτης, ου, ὁ, mantia mater, avia.

Μανμόνιαι, ων, ὁ, Dor. pro μανμόνιοι, ὁ, metropolis. q. d. mater urbs. a νόμος, urbs.

Μανμόνιαν, ου, ὁ, Dor. pro μανμόνιον, quem matribus verſatur, ἐ σὺ τὸν μανμόνι νόμον.

Μανμύδα, ης, ἡ, lena, quæ ſe matrem fingit, a μάνη, mater, hinc μανμυλλᾶσθαι, ῶ, τὸ, lupanar.

Μάνναν, ου, ὁ, Dor. pro μάννας, matris fratres, avunculi. item μάννας. Sic μάσσυς, ου, ὁ Dorice. pro μάσσας, maternus avunculus, maternus avus.

Μανναῶδες, ης, ἡ, ſtultus, fatuus, inſanus, ἡ μανναὼ, & βόσις, inaniter clamare.

Μανναῶω, ῶ, nomen viri ἄλλην, Matatha. Hebr. donum Dei.

Μανναῶδιας, ου, ὁ, nomen viri, Mattathias, Hebr. donum Dei.

Μάννης, ου, ὁ, ἡ, mantitiæ. a μάννος, pinſo.

Μάννιπ, ὁ, pro μάκχαιρα, gladius.

Μάννιτ, ἴτος, ὁ, culter, quaſi a μάννιπ, Eſt & μάννιπ, quo mercede aliquid facit. a μάννος, & μάννω, pinſo.

Μάνυσο, obſcurant, 3. plur. præſ. ind. activ, & per aphæreſin pro κάνυσο. Sic μανυσθῶσι, præſ. inf. ab κάνυσθω, obſcuro. Them. κάνυσθ. ſ. ὦ, obſcurus.

Μάχαι, plur. num. a μάχη, ης, ἡ, pugna. Th. μάχομαι, pugno.

Μάχαιρα, ας, ἡ, gladius, ſica, culter. Xenophonti Perſicus gladius. μάχαιρα Δελφικὴ, Delphicus gladius, Ariſtot. l. 1. Politic. Th. μάχομαι, pugno.

Μαχαιρᾶν, ᾶς, ὁ, Dor. pro μαχαιρὰ, ἡ, machiſtatio, μόλιπον ἐ τες, opus, faculta, vires.

Μαχαιτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μαχαιτὴς, ὁ, ἡ, pugnax, bellicoſus.

Μαχαιτὰν, plur. pert. verbi μαχαιτάω, Poetic. epentheſi pro μαχαίτασα : idem ac μαχάσασα, pugno.

Μαχαίτης, plur. opt. ſic in ſ. plur. μαχαίτιεν, pro μαχαίτασεν, Poet. pro μάχομαι, pugno.

Μαχαιτόσθαι, aor. 1. opt. med. μαχαιτόσθαι, 2dus. 1. inf. med. verbi μάχομαι, ſeu μαχάσθαι, pugno.

Μάχαιτε, plur. inf. μαχάσθαι, 3. dual. imperf. Jon. μάχεσθον, 1. plur. præſ. imperat. verbi μάχομαι, pugno.

Μαχέμεναι, & κεμεναι, f. 1. med. ejuſdem verbi.

Μαχεσόμεθα, pugnare, 2. 1. inf. m. gem. or. Sic ἀκκιτοκεσόμεθα, nom. dual. aor. 1. part. med. ejuſdem verbi.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, certamen. in plur. μάχαι. Th. μάχομαι, pugno.

Μαχήμων, ονος, ὁ, pugnax, pugnator, pugnani, bellicoſus.

Μαχήσομαι, fut. 1. med. & in τ. plur. μαχησόμεθα pro μαχησόμεθα. hinc μαχησόμενος, fut. 1. part. med. eiuſdem verbi.

Μαχητὴς, ὰ, ὁ, pugnax, bellator, bellicoſus. τὸ μαχητικὸν ἐ πόλεως, civitatis pars, quæ militia ſtudet. Plato in Legib.

Μάχητος, ὁ, ἡ, incontinens, libidinoſus, lacſivus, intemperans, ἡ ἀκρατὴς μάχλος, virorum appetens, in Epigramm. unde μαχλᾶσθαι, ῶ, τὸ, laſcivia.

Μαχλάστιας, ὰ, falaciſſime, ſuperl. a μάχλος, laſcivus, falax.

Μάχλιπ, ὁ, ἡ, pugnax, pugnator.

Μάχομαι, pugno, rixor, litigo, prælio contendo. fut. μαχοῦμαι, μαχήσομαι, & ἐπομαι. imperf. ἐμαχεσάμην, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, perf. μεμάχημαι. aor. 2. med. ἐμαχεσάμην, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, μαχεσάσθω ἐτὸ ἡ χάμαι, pugnare pro regione, Xenoph. 5. Parad. ἐν τῷ κατὰ τὸ μαχεῖ μὴ ἐτὸ, de hac re tecum non contendam, Ariſtoph. μαχόμενοι πρὸς πολεμίους, pugno adverſus hoſtes, Demoſthenes.

Μαχόμβιν, pro μαχεῖσθαι, imperf. Ionic. μαχέσθην, Poetic. pro μαχόμεθα, 1. plural. præſ. ind. verbi μάχομαι, pugno.

Μάχος, ου, τὸ, Dor. pro μάχης, & hoc pro μάχαι, machinæ.

Μαχόσσιαι, ſ. 2. med. a μάχομαι, pugno.

Μαῦ, fruſtra, inceaſſum. Poet. pro μαύτῶν. hinc μαυ-

μαδίλος, ſtultus. *μαδίλου*, ſtulti.
Μαδυλάσιος, ὁ, ſeu *μαδυλάσσιος*, Dor. pro *μαδυλάκιος*, ὁ, garrulus, qui nugas effutit, qui fruſtra garrit. quod ex *μαδύλλω*, ſtulte. Th. *μαδὺς*, ſtulta, & *λαλέω*, Dorice. pro *λαλίω*, ſono, crepo.
Μάθι, ω, vehementer cupio, quarto. Forſaſſe ex a epitarico, & *μαῦ*, contract. ex *μάω*, & Lat. amo.

M E.

Μί, & *μὶ*, pro *ἰμὶ*, acc. ab ἰγώ, ego.
Μεγα, vel n. pl. a *μέγας*, magnus. vel Jonic. adverbial. ponitur pro *μεγάλως*.
Μεγαδοσία, dat. ſingul. a *μεγαδοσίης*, ἡς, ἡ, magna fiducia praditus. Fe *μέγας*, magnus, & *δόξα*, ης, τὸ, fiducia.
Μεγαθὸς, Jon. pro *μεγάλου*, magni.
Μεγαθὸν, Jonic. pro *μέγαθος*, magnitudo.
Μεγαθύμης, ου, ὁ, magnanimus, gen. pl. *μεγαθύμων*. ex *μέγας*, magnus, & *θυμὸς*, ου, ὁ, animus.
Μεγαίρω, odi, invideo, amulor; item curo, reſpecto. q. *μὴ μεγαίρε*, quia magnis invideri ſolet. Et ſumma petit livor. Inde *Μεγαίρα*, ας, ἡ, Megæra, una ex Furiis.
Μεγαίτης, ου, ὁ, ἡ, magnus, inſtar ceti: accuſ. ſing. *μεγαίτεα*. & *μέγαν*, & *ὄτον*, ου, τὸ, cetus, vel cete.
Μεγακὴς, magna, nomin. plural. n. p. a *μέγας*, magnum. *μεγάκεα*, Dorice. pro *μεγάλων*.
Μεγακλείης, ου, ὁ, Dor. pro *μεγαλοκλείης*, ſuperbia. *μεγακλείου*, ους, ὁ, Dor. pro *μεγαλοκλέους*. magna fortitudine præditus. ex *μέγας*, magnus, & *κλέος*, ους, τὸ, rei.
Μεγακρείων, ὁ, magnifice me mitero, jactitem me. a *μεγακρείων*, ὁ, ἡ, & *μεγάκρειος*, qui valde gloriatur, oſtentator. ex *μέγας*, & in plur. *μεγάκρεα*, magna, & *κρέος*, glorior.
Μεγαλειότης, ὁ, ἡ, majeſtas. *μεγαλειότητος* τῆς, magnificentiæ. a *μέγας*, magnus.
Μεγαλείων, ονος, ὁ, ἡ, magnificus. cinſil. th. *μεγαλειότης*, dat. Jon. a *μεγαλειότεος*, ου, ὁ, grandioquentia. ex *μέγας*, & *ἔπος*, loquor. Th. *ἔπος*, ου, τὸ, ſermo.
Μεγαλείτεα, acc. ſing. a *μεγαλείτεος*, ου, ὁ, magnanimus ſuperbus. ex *μέγας*, magnus, & *ἦτος*, ους, animus.
Μεγαλείων, pro ω, pref. impetat. paſſ. Jonic. verbi *μεγαλείω*, magnifice effero. Th. *μὶ* pro magnus.
Μεγαλήβολος, ὁ, ἡ, magnum habens, vel afferens gloriam. Ex *μέγας*, *μεγάλη*, *μέγα*, magnus, a, um, & *βόλος*, ου, ὁ, gloria. Th. *ἐνεῖκε*, vidor.
Μεγάλεον, ου, ὁ, ἡ, valde miſer, infelix, ex *μέγας*, magnus, & *ἄεσα*, ου, ὁ, ἡ, ſtumna.
Μεγαλεπάφιλος, ου, ὁ, ἡ, qui magna penetrabilia, ſeu latibula habet. ex *μέγας*, magnus, & *λεπάφιλος*, ου, τὸ, latibulum. Th. *κάλυπτω*, occulto.
Μεγαλόσσος, ου, ὁ, ingens animus, ſuperbia. *μεγαλόθυμος*, τὸ, magnitudo animi.
Μεγαλοφρονέων Σαρπηδὼν, grandiuſcule Syzeuſis. Ex *μέγας*, magnus, & *νόος*, ου, ὁ, mens.
Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, ὁ, magnificus, elatus, magnum virum gerens, ſeu *μεγαλοφρονέων*, ὁ, magnificentia, majeſtas, dignitas. ex *μέγας*, magnus, & *φρὴν*, convenio.
Μεγάλως, accuſ. plur. m. g. a *μέγας*, magnus. gen. *μεγάλου*.
Μεγαλώνυμος, ου, ὁ, magnanimus, magnificus, acc. plur. *μεγαλώνυμους*. hinc *μεγαλωνυμοσύνη*, animi magnitudo. ex *μέγας*, magnus, & *ὄνομα*, ατος, τὸ, nomen. hinc adverb. *μεγαλωνύμως*, magnifice, largiter.
Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi magnitudo. a *μεγαλόψυχος*, ου, ὁ, magnanimus. ex *μέγας*, magnus, & *ψυχὴ*, ῆς, ἡ, anima.
Μεγαλύνω, præſico. verbis exrollo, magnifico, exaggero, amplifico. impetf. *μεγάλυνον*, ες, ε. Ep. *μεγάλυνα*. & *μεγάλυνε*. perf. paſſ. *μεμεγάλυνται*. *μεγαλύνθη σάνυσσε*. ſefe efferre.
Μεγάλωρε, magnopere, adverbium. hinc *μεγαλωρέων*. Jon. pro *μεγάλως*, valde. a *μέγας*, magnus.
Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, majeſtas.
Μεγάνορ, ορος, ὁ, ſuperbus. Epitheton divitiarum apud Pindarum, quod faſtum, & animum addant. ex *μέγας*, magnus, & *ἀνὴρ*, ὁ, vir.
Μεγάνειρε, pro *Μεγάνειρα*, dat. plur. a Μέγανειρα, ης, ὁ, Megarenſis, ſeu Megarica, ης, ἡ, gen. num. pro.
Μεγάνειρα, dominus, dat. plur. a *μέγανειρ*, ὁ, ἡ, ædificium magnum.
Μέγανειρ, ὁ, ἡ, ædificium magnum, tanquam invaſor obnoxium, a *μέγας*, & *ἀνὴρ*, invideo, a *μέγας*, vel a *μέγας*, magnus.
Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um. genitivus. *μεγάλου*. plur. *μεγάλων*, magnates. q. a *μὴ*, & *γῆ*, quod non humile: & virtus ſpectat humum. in comp. *μείζων*, major. ſuperl. *μέγιστος*, maximus. Hinc *μεγαλωσύνη*, magnifica prædico. *μεγαλῶν*, ὁ, ὁ, magnificus. *μεγαλωσύνη*, ης, ἡ, magnificentia. *μεγαλῶσαι*, ω, ε, magnifico, *μεγαίρω*, ε, ὁ, ω, domus, domicilium.
Μεγαθὸς, ους, ὁ, ἡ, qui magnam potentiam habet, properans, magnanimus. Fe *μέγας*, magnum, & *θοὸς*, ου, ὁ, rubor, potentia. Th. *θέω*, valeo.
Μεγαφρὼν, ὁ, ἡ, *μεγαφρονέω*, inſolefco, magnanime de me ſentio.
Μεγάφρων, ονος, ὁ, ἡ, magnitudo, proceritas. *μεγαφρόνα* ἄγων, Hermog. grandiras verborum Ciceroni.
Μεγάφρων, ονος, ὁ, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, Megara Creontis filia.
Μεγάχαρμα τέκνα, perquam amabiles liberi. Fe *μέγας*, valde, & *χάρμα*, amo. Sunt qui legant *μεγάχαρτα*.
Μέγαι. Meges. nomen proprium.
Μεγάων, ονος, ὁ, magnas, atis. *μεγαῶνες*, ων, οἱ, proceres, magnates, megalianes Suetonio in Caligu dat. plur. *μεγαῶσι*. *μεγάωνας* maximus.
Μεγαώνεσσα ἐποχὴ, pax, quæ tedlit urbes maximas. Concordia enim res parvæ creſcunt.
Μέγιστος, η, ον, maximus, a, um, amplifimus, ſuperl. a *μέγας*, magnus. comparat. *μείζων*, major.
Μέδεται, præſ. paſſ. f. g. a *μέδω*, pro *μέλω*, impero. hinc *μέδεται*, Poet. cum dativo.
Μέδεται, 3. ſing. præſ. impetat. paſſ. verbi *μέδω*, curam gero, impero.
Μέδεται, ſeu *μέδεται*, 3. med. verbi *μέδω*, ſeu *μέδομαι*, curo. Thema *μέδω*, curo, impero.
Μέδεται, ὁ, ἡ, medimnus. menſuræ genus ad ſiccida accommodata.
Μέδεται, Jon. pro *μέδονται*, curarent, 3. plur. præt. opt. med. verbi *μέδομαι*, curo, impero.
Μέδεται, ος, ὁ, Dor. pro Μέδων, ὁ, ἡ, Medicus.
Μέδοντες, οἱ, principes, nom. plur. part. præſ. a *μέδω*, impero.
Μέδουσα, ης, ἡ, nomen mul. Medufa. a *μέδω*, curo.
Μέδω, impero, curam gero. *μέδων*, idem, ut & *μέδομαι*.
Μέδωμαι, curemus, 1. plur. præſ. ſub. paſſ. eiuſdem verbi.
Μέζεα, τὰ, genitalia, pudenda, Jonice. a *μέσος*, medium, quia in medio corpore.
Μέζονες, prolixius, majorem in modum, a *μέζων*, Jon. pro *μείζων*, major.
Μεῖ, ſequente aſpirat. & *μετ'*, pro *μετὰ*, trans, cum, poſt.
Μεῖαται, Jonice. pro *μείζεται*, 3. ſingul. aor. 1. verbi *μείζομαι*, dimitto.
Μεῖαι, 3. ſing. a. 2. act. verbi *μεῖμι*, ſeu *μείω*, dimitto.
Μεῖαι, per ſynecpon pro *μείαται*, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi *μείομαι*, dimitto. ex *μετὰ*, & *ἰαίω*, ſeu *ἰάω*, mitto.
Μεῖαν, Jon. vel Poet. pro *μεῖο*, a. 2. ſub. act. ejuldem verbi.
Μεῖαται, a. 2. ind. act. verbi *μείομαι*, inuſtat. quod ex *μετὰ* & *ἰάομαι*, capio. a. 2. *ἔμαρ*.
Μεῖβαται, præteritiſſe, ant. 2. ind. act. Jon. pro *μείβονται*, Dorice. *μείβεται*, verbi *μείβω*, dimitto. Thema *ἰαίω*, ſeu *ἰάω*, mitto.
Μεῖβεν, fequi facio advenio, invelligo, f. *μείβεσθαι*, ap. Sophocl. fequar. fedabor.
Μεῖγνυμένω, f. *δόσω*, interpretor, converto in aliquam linguam.
Μεῖζεν, *μείζονα*, adrepo, vel repo poſt.
Μεῖζονται, ντ, ἡ, ceſſatio, negligentia. a *μείζομαι*, præteritio. Th. *ἰαίω*, ſeu *ἰάω*, mitto.
Μεῖζεται, patiemur capiam, fut. 1. med. verbi *μείζω*, participes ſum. f. *μείζω*. Th. *ἰχω*, habeo.
Μεῖζεν, inveſtigabat, 3. ſingul. imperf. Jonic. pro *μείζετο*, verbi *μείζω*, ſeſtor.
Μεῖζεν, inveſtigo, quæro, ſeſtor, ſequor, ex *μείζω*, & *ἔπω*, ſeu *ἕπομαι*, ſequor.
Μεῖζεται, interpretor. f. *δόσω*. perf. paſſ. *μεμείζεται*. ex *μετὰ*, & *ἰχνεύω*, quod ab *ἴχνος*, τὸ, ſit, interpres.
Μεῖζον, dimitte. & in 2. plural. *μείζον*, aor. 2. imperat. actiy. verbi *μείζομαι*, præteremitto. quod ex *μετὰ*, & *ἰάω*, ſeu *ἰάω*, mitto.
Μεῖζεται, per ſyncopen pro *μείζεται*, e, perf. inf. act. verbi *μείζομαι*, amoveo. ex *μετὰ*, & *ἰάω*, ſeu *ἰάω*.
Μεῖζεται, perf. ind. activ. hinc perf. part. *μεμείζεται*, & per crafin *μεμείζει*, ab eodem verbo, & themate.
Μεῖζω, ις, ι, ſcheteas, violentia. Th. *μείζω*, vi, vinum, Odyſſ. f.
Μεῖζεν, dimiſi, aor. 1. ind. act. verbi *μείζω*, dimitto. fut. *μείζεται*. Th. *ἰάω*, ſeu *ἰάω*, mitto.
Μεῖζεται, ονος, ὁ, ἡ, remiſſus, negligens, remittens. a verbo *μείζω*, dimitto.
Μεῖζεται, diutius, genit. plur. a *μείζεται*, pro *μείζεται*, ὁ, ἡ, & *ἔμαρ*, ατος, τὸ, dies.
Μεῖζε, 2. ſingul. a. 2. ſub. act. *μείζω*, ω, ε, ου, dimittam, f. 1. ind. act. verbi *μείζομαι* quod ab *ἰάω*, ſeu *ἰάω*, mitto. f. *ἴσω*. perfect. a. 2. *ἔμαρ*.
Μεῖζεται, Jon. pro *μείζεται*, fut. 1. inf. act. ejuldem verbi.
Μεῖζεν, pro *μείζεν*, 3. ſing. impetf. q. a *μείζω*, verbi *μείζομαι*.
Μεῖζεται, Dor. pro *μείζεται*, præſ. inf. act. eiuldem verbi.
Μεῖζε, præteremittebant, Ionic. fyncope pro *μείζεται*, 3. plural. impetf. *μείζω*, verbi *μείζομαι*. Th. *ἰάω*, ſeu *ἰάω*, mitto.
Μεῖζεται, ceſſit, negligens fum, præteremitto, dimitto. fut. *μείζεται*. Μείζεται autem ſignificat *ἔκλειπω*, ut ſcheuter, uleſcentur, indagant.
Μεῖζεται, tranſiero, loco movco, trasduco. f. *μείζεται*. p. *μείζεται*. a. 1. *μείζεται*. aor. 1. paſſ. *μείζεται*, ης, ἡ, ὁ. a. 1. ſub. paſſ. *μείζεται*. ab *ἰάω*, ſeu *ἰάω*, ſilo.
Μεῖζεται, amoveo, loco movco, luco. *μείζεται*, ως, ὁ, ἡ, ſyncope, muto colorem, Ariſtoph. *μείζεται* ἀπὸ σφῶν, a fe fecedille, Thucyd. f. *μείζεται*. p. *μείζεται*. a. 1. *μείζεται*. aor. 1. ind. paſſ. *μείζεται*, amotus fui. ex *μετὰ*, & *ἰάω*, ſilo.
Μεῖζε, poſquam pro *μείζε*.
Μεῖζεται, ης, ὁ, fraudulenta circumventio, hinfidiæ, affultus Virgilio. a *μείζεται*, machinor.
Μεῖζεται, machinor τ. ex inſidiis adorior, decipio, pertrudo. f. *μείζεται*. Μείζεται tracto. *μείζεται ἐνεῖκαι*, ſcientiam tradat. Nicomach. lib. 2. Arithm. f. *ἔσω*. perf. *μεμείζεται*.
Μεῖζεται, ὁ, ἡ, ſ. ἴσω, aliter deuco & monſtro viam.
Μεῖζεται, ὁ, ἡ, via & ratione factus, artificioſus.
Μεῖζεται, ας, ἡ, artifex, Hefych.
Μεῖζεται, τὸ, viaticum, Hefych. methodus, ratio.
Μεῖζεται, ης, converſabar, imperf. actiy. Jon. verbi *μείζεται*. ex *μετὰ*, & *ἔμαρ*, ας, ἡ, tutba.
Μεῖζεται, ος, ὁ, ἡ, conterminus, confinis. *μείζεται*, ος, τὸ, confinium, & in plur. *μείζεται*, ων, τὰ, confinia.
Μεῖζω, τὸ, vinum, a *μείζεται*, quod nos *μείζεται*, id eſt, negligentes reddat. Hinc *μείζω*, ις, ι, ebrietas. *μείζω*, ebrius fum. *μείζεται*, ebrium reddo.
Μεῖζεται, ης, ὁ, Dor. pro *μείζεται*, ος, ὁ, ἡ, vini dator, Bacchi epitheton. ex *μείζω*, vi, vinum, & *ἔδωμι*, do.
Μεῖζεται, acc. ſing. part. præſ. *μείζω*, 3. plural. præſ. ind. vel dat. pl. part. præſ. verbi *μείζω*, ebrius fum. Th. *μείζω*, vinum.
Μεῖζεται, ος, ὁ, ἡ, 2. pat. paſſ. verbi *μείζεται*, ebrium reddo.
Μεῖζεται, ebrium reddo, ſobrio. Item ebrius fum. fut. *ἴσω*. a. 1. *ἔμαρ*. præſ. paſſ. *μείζεται*, inebrior. a. 1. paſſ. *μείζεται*.
Μεῖζεται, ος, ὁ, ἡ, ebrius, temulentus. Ariſtophanes in Neb. *χρῶν μείζεται*. dixit vinolentum anum. *μείζεται*, ſobriatio.
Μεῖζω, ebrius fum. Item ſobrio. Transfertur etiam *μείζω* aliquando ad alias res, neque ſolum de vino, & potu uſurpatur. *μείζω τὸ φόβημα*, ſim ebrius prorſus nicalum, in Epigr.
Μεῖζεται, ὁ, ἡ, ebrius, rudo, ſubrideo. f. *ἴσω*. a. 1. *ἔμαρ*. perf. *μεμείζεται*. hinc *μείζεται*, ſeu *μείζεται*, Poet. idem.
Μεῖζεται, ατος, τὸ, riſus.
Μεῖζεται, ας, ἡ, & in 3. plur. *μείζεται*, a. 1. ind.

ind. Jon. hinc μαλάσσω, & in ſ. g. μαλάσσεται, aor. 1. paſſ. activ. verbi μαλάω, rideo.

Μείζων, μαius, m. g. a μέγας, major, dicitur & μεγέσσων, idem ac μέγας. Jo. 3. 4.

Μείζων, a nom. vel acc. n. p. μείζον, μείζω, μείζονα, μείζω, comparat. a μάγυς, magnus.

Μέζων, ονος, ὁ, major, & ὁ μέζων, majus, comp. a poſitivo μάγας, magnus. ſuperl. μεγίστος, maximus.

Μελανίων, ωνος, ὁ, nomen proprium.

Μέλιαες, ὁ, ἡ, τὸ, ὁ, fraxineus, Poet. pro μέλινος & μελίνεος, ος, ὁ, ἡ, ſtamineus.

Μέλιασσαι, a pret. inſ. Jonic. pro μελίσσεσθαι, μελίσσει, præſ. imperat. paſſiv. Jon. pro μελίσσου, a verbi μελίσσω, mellitum reddo.

Μελίσσω, ſ. ξω, melliturn reddo, gratificor, ſervio demulceo. q. a μέλι, mel. hinc μελίσσιος, ος, ὁ, ἡ, blandus, placidus.

Μελισσίζειν, dat. plur. Jonic. a μελίσσιος, idem ac μελίσσιος, ος, ὁ, ἡ, blandus, mellifluus, ſuavis, jucundus.

Μέλσαι, a. 1. inf. act. vide in μέλσω.

Μέλσαι, αιτο, ὁ, & ἡ in plur. μέλσονται, ant. 1. part. activ. verbi μέλω, mando. fut. μελῶ. pluſquamperfect. aor. 1. ἐμέλησα.

Μέλσατε, 2. plur. a. 1. imper. activ. verbi ejuſdem.

Μελσάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act.

Μέλσεται, ὁ, manens, maneat, 2. & 3. ſingul. a. 1. ſub. verbi ejuſdem.

Μέλσω, acc. ex μέλσως, ος, ὁ, ἡ, minor. & τὸ μέλσος, minus, compar. irregularis a μικρός, parvus.

Μελσόγεως, ὁ, τὸ adoleſcens, adoleſcentulus. Th. μειρακίσκος idem.

Μέλσε, ὁ, ἡ, adoleſcens, puer, puella hinc μελσόγεως, ὁ, τὸ, idem, quaſi ab ἡμίσεως, quia ea ætate concupiſcit. Vel ab ἥβη, liquor. quod fit ea ætate ut jam loqui poſſit. Vel ex μέλ, & ὄφις, quod præ mollitia vix loquatur.

Μέλσαι, partire, præſ. imperat. paſſ. pro μείρω verbi μείρω, feu ὄμνυμι, divido.

Μέλσεται, partitur, 3. ſingul. præſ. verbi μείρομαι. Dicitur & μέλσεται, defideratur, per aphæreſin pro ἐμείρεται, 3. ſing. præſ. paſſiv. verbi ἐμείρω, deſidero.

Μελσύμενος, plur. num. ſ. g. part. præſ. paſſ. a verbo μείρομαι, divido.

Μείρω, vel potius μείρομαι, dividit, partior: privor. perf. paſſ. μέμορται, & ἔτι ἐκμέμορται. p. m. ἐμμορτο. q. μέ ὄφις, non nedo quin potius in partes diſtribuo. μείρω, pars, eſt a μέρος. pars enim ex diviſione tonus. hinc μοῖρα, ἥθεν, ὁ, pars, portio: μοῖρα, διὸς, diſtribuo. μείρομαι, ὁ, ἡ, partitio. μέθεν, ὅθεν, ὁ, pars. fed μέρος, ὁ, portio: item fatum, ſors, μοῖρα, ὁ, ἡ, pars, portio: item fatum.

Μείς, μήνος, ὁ, menſis, Æol. pro μήν, idem q. a μήνη, luna, cujus curſu deſcribitur.

Μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor, comparat. irregularis a μικρός, parvus. hinc μείων, minus. μείων, ονος, ὁ, ἡ, imminutio, extenuatio. q. μέ ὄφις, non exiſtens. qui enim eſt reliquis minor, ſe fubducit.

Μελάγχαιος, ὁ, ἡ, qui nigram habet terram. pullus, niger. ſic μελαγχαιτις, ὁ, ἡ, ὁ, ut μελάγχαιος χαίτη. Ex μέλας, niger, & χαῖα, ſeu γῆ, terra.

Μελαγχαίτιον, acc. ſing. μελαγχαίτιος, ος, ὁ, ἡ, nigram cæſariem habens. ex μέλας, μέλανος, niger, τὰ, & χαίτη, ὁ, ἡ, juba, cæſaries.

Μελάγχρωος, ος, ὁ, qui nigri coloris eſt. ex μέλας, niger, & χρόα, ὁ, ἡ, ὁ, color.

Μέλαθρον, ὁ, τὸ, domus, Poetic. atrium, patrium, ſtiala. & item trabs in medio tecti tumo denigrat. Quidam accipiunt pro tecto. Helychius.

Μέλαινα, ης, ὁ, nigra, tenebroſa, profunda. Eryth. nigra. gen. plur. Æol. μελαινάων. dat. plur. μελαινῆσι, Jon. in m. & μέλαις, niger.

Μελαίνεσκε, 3. ſing. imperf. Jon. verbi μελαίνω. vide μελαίνω.

Μελαίνω, nigrum reddo. μελανόομαι, nigrefco. Th. μέλας, niger.

Μέλαιναι, αίης, ὁ, Poet. pro Μελάνθειρα, αίης, ὁ, nigrorum viri nomen.

Μελαμπόλιος, ος, ὁ, ἡ, qui nigra ſolia habet.

Μέλαν, τὸ, n. g. a μέλας, niger. Sumitur etiam pro atramento.

Μελάνδαιρα, ης, τὸ, vagina inclufum nigra. ex μέλας, niger, & δέω, ligo.

Μελάνθιος, ὁ, τὸ, herbæ nomen.

Μελανθειρέων, nigrefcebant. 3. plur. a. 1. ind. paſſ. ſign. verbi μελαίνω, denigro. fut. activ. Th. μέλας, niger.

Μελανθειρᾶς, ατος, vel μελανθειρᾶτος, ᾶτου, ὁ, ἡ, nigrum habens corpus, vel potius fuſco colore præditus, niger. ex μέλας, niger, & χρώς, ὁ, corpus. Th. χρὼς, ὁ, color.

Μελανθειρᾶτος, ᾶτου, ὁ, ἡ, qui nigrum mutum habet. ex μέλας, nigrum, & τρίχες, τὸ, ος, τὸ, murus.

Μελανθόμενος, ος, ὁ, ἡ, profundus, habens nigram aquam. Epitheton fontis, Hom. Iliad. v. ult. μελανθόμενος, ος, ὁ, ἡ, ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. Hinc μελανθόμενος, ατος, ὁ, nigredo. μελανθόω denigro.

Μέλας, αινος, ὁ, niger, ater, pullus, fuſcus. q. μέλλας, jus nigrum, Poll. l. 6. ἐν μέλανος ὕδατι, atra bilis. Aphtod. Probl. 92. l. 1. Item μέλας, ενος, Etym. n. g. μέλαν, nigrum. ſ. g. μέλαινα, nigra.

Μελᾶσαι, a. 1. tabuiſcere, præſ. part. paſſ. a μέλω, conſumo.

Μέλδω, liquefacio, edo, conſumo, elixo, macero: membra excido.

Μέλεος, ὁ, nomen viri ἀσκεπτ. Melea, Hebripenus.

Μελεαγρίδες, gallinarum Africanarum genus, a quodam Meleagro.

Μελέαγρος, ου, ὁ, Meleager, nomen viri.

Μελέαινα, ης, ἡ, curo, deſidero. q. a μέλω, vel ex μέλω ὅθεν ἔνω. Hinc μελέαινα, ανος, ὁ, ἡ, cura.

Μελέβω, ſ. ψω, curo, & μελεβίζω, ις, ὁ, ἡ, μελεβίζων, idem. Hinc μελεβιστὴς procurator. μελεβιστὸς, idem. a μελεβίζω, curo.

Μελέεσσι, & μέλεσσι, membris, dativ. plur. Jon. & Poet. a μέλος, ους, τὸ, membrum.

Μελέδωνα, ων, τὰ, pedica, funis, quo membra ligantur. an a μέλος, membrum?

Μέλει, curæ eſt. impeſ. ἔμελε, Att. ἔσται. præſ. imperat. μελέτω. fut. μελήσει. perf. act. μεμέληκε. perfect. med. μεμέλημαι. Hinc μελήμων, curo. μελησιμος, idem. μελητὴς, ου, ὁ, cura, ἡμερὶς, ἐος, τὸ, ὁ, ἡ, negligens. ἀμέλεια, negligentia. ἀμελὴς, negligo. μεταμέλεια, ας, ὁ, pœnitentia.

Μελεὸς, membratim, adverb. a μέλος, εος, τὸ membrum.

Μέλεος, ὁ, ἡ, inanis, ſtultus, inſelix, tardus, otioſus: canus, Heſiod dat. plur. μελεοῖσι. q. ἀκ κλεὸς, id eſt, ἄδοξος, nihil videns.

Μελέτω, curæ eſto a μέλομαι, curo. Th. μέλω, curæ eſt.

Μελέτω, 2. ſingul. præſ. ind. a μελετάω, ῶ, ὁ, ἡ, ῶν, ῶν, ἀν. fut. ἤσω. Th. μέλω, curæ eſt.

Μελετῶσι, ὁ, meditor, cogito, exerceo, euro. præſ. imperat. μελετάω, ῶ, ὁ, ἡ, ῶν, ῶν. p. μεμελέτηκα, a. 1. ἐμελέτησα. rhem. ejuſdem.

Μελέτη, ης, ἡ, meditatio, cura, exercitatio, commentatio.

Μελέτω, 3. præſ. imperat. verbi μέλω, curæ eſt.

Μέλεων, ωνος, ὁ, cura, ſollicitudo, cunctatio. a Th. μέλω, curæ eſt.

Μέλγει, curæ erit, fut. 1. impeſonale, a μέλω, curæ eſt.

Μέλγεται, 3. ſing. præſ. 1. med. μελγόμαι, curæ curat, 3. plural. fut. 1. activ. ejuſdem verbi.

Μελγίστερος, ὁ, ἡ, qui curæ eſt mortalibus, quod a fut. μελγόμαι, verbi μέλω, curæ eſt, & βροτὸς, mortalis.

Μέλγτε, curæ eſt, Poet. pro μέλει, vel eſt 3. ſub. a μέλγομαι, ῃ, ται, vel eſt 3. perſonalis a μέλγω.

Μέλι, τος, τὸ, mel. Hinc μελίεσσα, ης, ὁ, mellicus.

Μελία, ης, ἡ, fraxinus. haſta fraxinea. Hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores converſis.

Μελιάδες, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, Dor. pro μελιαδὴς, mellea dulcedine prædicus.

Μελιαν, Doricc pro μελιὰν γεν. plur. a μελία, ας, ὁ, fraxinus.

Μελίαται, ων, ὁ, Poet. & Dor. fuſtilignus, qui mellis inſtar vocem fundit. Ex μέλι, mel, & ἄγειν, ω, ὁ, ἡ, ον, Dor. ἄγην. hinc μελιάγρωτος ὄμνυε, fuſtilegi hymni.

Μελίαται, ων, ὁ, Poet. dulciloquus. ex μέλι, mel, & ἄγειν, ω, ὁ, ἡ, ον, ſtirpitus.

Μελίδια, ων, ὁ, Poetice pro μελιδὴς, dulcis, & cura.

Μελίζιαις, Jonic. & Dorice. pro μελίζοις, modulatus, celebrare, canere, ſingere. præſ. inf. vide μελίζω.

Μελιηδὴς, dulcem, acc. ſing. μελιηδέ, dat. ſing. a μελιηδὴς, ος, ὁ, ἡ, dulcis inſtar mellis. ex μέλι, mel, & ἁδὺς, ſuavis.

Μελίηρος, ος, ὁ, ἡ, favus, & in pl. μελίηρα. a μέλι, mel, & ἀείρω, ῶ, ὁ, ἡ, ὦ, ἔρα.

Μελίεσσαι, ης, ὁ, ἡ, ὁ, qui mellis inſtar ſuavem vocem habet. vel qui voce mellis inſtar dulci pluriatur. Ex μέλι, ος, τὸ, mel, & ἔπος, ους, τὸ, ciepitus, jullatus.

Μελίεσσι, ὁ, ἡ, Dor. pro μελιεσσὴς, ὁ, ἡ, ſuavis cantor, Poeta. Th. μέλος, ους, τὸ, carmen.

Μελίη, ης, ἡ, panicum. a μέλι, mel.

Μελίηνος, ος, ὁ, ἡ, ſuaviter ſpirans. ex μέλι, mel, & πνέω, ſpiro.

Μελίηρος, 2. ſingul. præſ. ind. Doric. pro μελίζω, μελίζεις, ὁ, ἡ, ὁ, ſingul. imperf. Dorice, & Jonice pro ἐμελίζομεν. Hinc μελιστὴς, modulatur, pro μελιζόμενος. a μέλος, modulor. Th. μέλος, ους, τὸ, carmen.

Μελίζομαι, ονται, τὸ, cantus. a μελίζω, modulor: mellitum facio.

Μελίζονται, ἡ, μελίζεται, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

D. μιμνημαι, perf. passiv. à μιμνήσκω, infantis-fut. ὑφθησα.

Μιμνήσκω, contipuiffet, 3. plur. aor. 2. opt. act. Poet. redupl. pro μάσκω, & hoc pro μιμάσκω, verbi μάσκω, apprehendo. ſ. ὑφ-α. a. ἤμαρτον. D. μι- μάμαρτα. vide in μαρτάνω.

Μίμπλαμαι, & Att. εμπλαμαι. perf. paſſiv. verbi μίμπλω, divido.

Μίμπλημι, Jon. pro ἐμπίμπλω, a. 2. activ. verbi μίμπλω, prehendo.

Μιμνάσκω, ὁ gr. m. part. verbi μίμνω, corripio. vide in μιμνήσκω.

Μίμνουσα, per ſyncop. Jon. pro μεμνῆσθαι, 3. plur. pluſq. perf. act. Jon. verbi μέω, cupio. vide μέμαα.

Μίνακι, pro μεμακέναι, α, ε, & in m. g. μεμάκαι, perf. part. act. Jun. pro μεμακώς, υῖα, verbi μάω, incito.

Μίνακι, ατος, ὁ, & in dual. μίνακιν, pronepti: eiuſdem remoptis, & verbi.

Μίμνουσι, per ſyncopen pro μεμίμνουσι, dual. perſ. activ. μίμνηκα, verbi μάω, promptus ſum.

Μίνηθα τινα, pro μεμνήσκεται: item μεμίνηται, pro μεμνήσατο, per ſyncopen & Pleonaſmum τ & ϑ, aut ex μεμίνθαι, idem ac μάω, euro.

Μίνθαται, αι, ῆ, veni, cavani, per ſyncopen pro μεμάνθαται, perſ. act. 3. plur. à μάω, per μεμάνηται, à μανίης, i. q. μάνω, curo.

Μίνθαται, ης, ὁ, membrana. ex Lat.

Μίνθαται, ὁ, apud Ipeciles quardam: manet in loco, & non migrat alio ad eſcam. μεμάθαται, piſces, de quibus Athen. l. ζ.

Μίνθακα, manſi, perf. activ. hinc μεμάθακον, 3. plur. pluſq. perf. Jonic. verbi μένω, maneo. ſ. μένω. aor. 2.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, pleni ſunt, perſ. part. paſſ. verbi μεστόω, impleo. Th. μεστός, ὸν, ὁ, ἡ, plenus.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, Jonic. pro μεσίτης, dimiſſus: a μεσίημι. Jonice pro μεθίημι, dimitto. vel a μεθίω, pro μεθίω, dimitto. Them. τῶμ, vel ἐω, mitto.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, menſtrui ſunt, 3. pl. perf. paſſiv. Jon. pro μεμήνασται, verbi μαίνω. ſ. ἔω. perf. μεμάνηται. Them. μαίνω, ὼ, τῶ, menſtruo.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, perf. med. verbi μαίνομαι, bacilo. perf. part. med. μεμανώς, & μεμανῖα.

Μίνθαται, vel μεμάασι, cuiæ eſt, perf. act. per ſyncopen pro μεμάκασι. Alii volunt eſſe præt. medium. Jon. pro μεμάκασι, ſ. ἔω. μεμάκασι, pro μεμανῶσι, perf. part. a μάω, curræ eſt.

Μίνθαται, cura fuerit, perf. act. ſub. vide μέμαα.

Μίνθαται, ὁνος, ὁ, per ſyncopen etiam pro μεμανῶσι, perf. part. verbi μαίνω, furo. eſt.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, præt. med. verbi μάσσομαι, infanio.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, ὁν, perf. part. paſſiv. à μάσσω, molior, ſtino. ſ. ἔω. Th. μεμαγώς, ὼτος, ὁ, ἡ, artificium.

Μίνθαται, confuercatus ſum, perf. paſſ. verbi μείγνυμι, conſpurcor, fodo. ſ. ὐω. perf. paſſ. μεμίαμμαι.

Μίνθαται, mixtus ſum, perf. ind. paſſiv. hinc μεμιγμένος, ὁ, perf. part. verbi μείγνυμι, miſceo. ſ. μείω. p. χα.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, effectus, perf. part. paſſiv. verbi μιμέομαι, imitor. ſ. ὑφθησα. perf. μεμίμημαι.

Μίνθαται, 3. ſing. paulo poſt futur. verbi μίνυμαι, miſceo. ſ. ὐω. perf. paſſ. μεμίγμαι, ἕαι, ται.

Μίνθαται, perf. ind. paſſ. verbi μισθόω, mercede loco. hinc μεμισθωμένος, perf. part. Thema μισθός, ὁ, ὁ, merces.

Μίνθαται, 3. perſ. ind. paſſ. ἀ μίνυμαι.

Μίνθαται, Dorice. pro μεμνῆσθαι, perf. paſſiv. hinc μεμνάσκεθε, memor, Dor. pro μεμνῆσθε. hinc & μεμνάσκειο, gen. Dor. vide in μέμνημαι, & μεμόημαι, recordor.

Μίνθαται, meminerunt, Dor. pro μεμνῆσθαι, 3. plural. perſ. vide μέμνημαι.

Μίνθαται, Dor. pro μεμνῆσθαι, 2. ſingul. perſ. ejuſdem verbi.

Μίνθαται, memor eſſet, pro μεμνήσθαι, per cæſuram: hoc autem per dialyſin pro μεμνῆσθαι, quod pro μεμνῆσ, 3. ſingul. perſ. opt. paſſiv. pro quo etiam legitur μεμνῆτο, & Dor. pro μεμνῆσθαι, verbi μέμνημαι, recordor. ſ. ἔω. perſ. paſſ. μεμνῆσθαι. hinc perf. opt. μεμνῆσθε, μεμνῆσθ.

Μίνθαται, meminiſti, 2. ſing. perf. paſſ. pro μεμνησαι, & Jon. μέμνασαι, & μέμνεαι, cum Att. μέμνησαι, verbi μεμόημαι, recordor. fut. μεμνήσομαι. perf. μεμνημαι. a. ε. paſſ. ἐμνήσθην.

Μίνθαται, manſi, per ſyncopen pro μεμένηκα, perf. activ. verbi μένω, maneo. ſ. ἔω. ναι.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, ὁν, perf. paſſiv. hinc μίνυσις, perf. imperat. paſſiv. μεμνάσθω, perf. part. verbi μνάομαι, recordor.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, memor eſſes, eſſet, 2. & 3. ſing. perf. opt. paſſiv. μεμνῆσο, eſſet, 3. ſ. ἔω.

Μίνθαται, recordare, perf. imperat. paſſ. vide μέμνημαι. perf. inf. paſſ. μεμνῆσθαι.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, per ſyncopen pro μεμνήσθαι, perf. paſſ. ſ. g. dat. eaſ. à μεμνῆσθαι, deſponſo.

Μίνθαται, acc. ſing. à μίνθαται, nomen viri, Memnon. Eſt & μίνθαται, aſinus q. a μίνθαται, maneo. quia eſt κατηγορικὸς, toleras in labore.

Μίνθαται, Jonice. μίνθαται, quod vide.

Μίνθαται, vide in Μίνθαται. Eſt & Μίνθαται, Memnon, Tithoni, & Auroræ filius.

Μίνθαται, Att. pro μίνθαται, memor eſſet, perf. opt. paſſ. vide μεμνῆσο.

Μίνθαται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi μεμνάομαι, fortito partem capio. hinc perf. part. μεμνηστευμένος. quod a μίνθαται, ου, ὁ, ἡ, portio. Thema μίνθαται, divido.

Μίνθαται, pro μίνθαται, manſi, p. m. verbi μίνθαται, vel μίνθαται, maneo. ſ. μένω. p. μεμενήκα. a. 2. ἔμεινον.

Μίνθαται, pars ſum, p. m. verbi μείρω, divido. ſ. ἔω.

Μίνθαται, σα, τα, Æol. pro μίνθαται, σα, τα, fortitus ſum, perf. ind. paſſ. verbi μείρω, partes.

Μίνθαται, culpandus accuſandus.

Μίνθαται, ὁ, ὁ, querulus, querendi vim habens.

Μίνθαται, ὁ, ὁ, incalandus, malus, improbandus: lamentabilis. in plur. μεμψίνοι. Th. μεμφόμενος, accuſo. fut. ψήσω. perf. μεμέμφθαι, ψω, πται.

Μίνθαται, 3. plur. perf. act. verbi μεμφθίζω, fabulor. fut. ίσω. ex μεθίζω, ις, ὁ, fabula, & λέγω, dico.

Μίνθαται, αι, ῆ, mugii, p. m. verbi μυκάω, ῶ, mugio. ſ. ἔω.

Μίνθαται, acenſas, a. ſing. Jon. pro μίνθαται, verbi μεμφόμαι, accuſo.

Μίνθαται, ὁ, ὑδὸς Ægypti, Memphis.

Μίνθαται, conqueſtus, expoſtulo, accuſo, incuſo, vitupero, cum dativ. fut. μεμφήσομαι. perf. paſſiv. μεμεμφήσομαι ὑφω. a. 3. med. ἐμεμψάμην, ω, ατο, ῳ. quomodo & ἐμεμφθην dico. Hom. ἐμεμψάμεσθα, ασθε, ατο, ῳ, querelas querimonia. μεμφίμοι, ων, ὁ, ἡ, idem: μεμφτὸς, ὁ, ὁ, incalandus. μεμφίμοιρος, ὁ, ὁ, querulus.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, ὁν, conqueror de ſorte ſua, expoſtulo.

Μίνθαται, ὁ, ὁ, querulus. Ex μεμφίζω, ις, ὁ, querela, & μοῖρα, ας, ἡ, fatum. Th. μείρω, fortior.

Μίνθαται, ὁ, ὁ, ineitans, per ſyncopen pro μεμαώς, & Jon. μεμανώς, perf. part. act. verbi μάω, ſpiro. ſ. ἔω.

Μίνθαται, quidem, conjunct. diſer. Solet hanc particulam excipere δὲ, μὲν δὲ, tamen. q. d. ſane quod enim affeveratur, manere indicatur.

Μίνθαται, ὁ, ὁ, Menander, nomen Poetæ.

Μίνθαται, enim. Ex μὲν, quidem, & γάρ, enim.

Μίνθαται, ὁ, hircus, feu caper Ægyptiorum lingua. Et capripes Pan. Et qui hircus eſt ἐμεμφόμενος, qui pellet a μεθίζω, bellicoſus, qui μάτην θύει.

Μίνθαται, Jonice. pro μεσόδομος, præſ. inſ. verbi μεσόομαι, copio. imperf. Jon. μεσόοντο, copiis, peſtilo, copio, illud. ν. linquor animo, illud. ν. iraſcor, Homer. ſ. ω. ου. aor. 1. ἐμεσόησα. Th. μεσόω, ους, τῶ, animus.

Μίνθαται, ὁ, ὁ, audax, bellicoſus, belli patiens. quaſi μάνον ὃν τῷ δείδε, in pugna perſeverans. Vel a μεθίζω, ις, τὸ animus, & δείδω, quod a δέος, veſtio.

Μίνθαται vel μεσόδομος, & in plur. μεσόδομοι, a. ſi. ind. act. Jon. verbi μεσόω, cupio.

Μίνθαται, 3. ſingul. ind. præſ. Jonice. μεσόεται, præſ. ſub. verbi μεσόω, maneo. ſ. μένω. a. 1. ἔμεινα.

Μίνθαται, ὁ, ὁ, Dor. pro Μεθίλαος, ὁ, ὁ, Menelaus.

Μίνθαται, Jonice. pro μεθίω, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Μίνθαται, gen. ſingul. a μεθίς, ιος, τὸ, animus, ira.

Μίνθαται, ὁ, ὁ, conſtans in bello, fortis, a μεθίς, ιος, τὸ, animus, & πόλεμος, ὁ, ὁ, bellum.

Μίνθαται, acc. ſingul. a Μενέθιος, ὁ, ὁ, nomen propium.

Μίνθαται, ὁος, ὁος, ὁ, nomen malitiæ.

Μίνθαται, pugnaces, nom. plur. a μεμυκώς, ὼτος, ὁ, ὁ, & μεμύκησαν. promptus in bello. Ex μεθίς, ος, τὸ, animus, & χαίρω gaudeo.

Μίνθαται, Jon. dialyſi pro μεθίω. ſuc. verbi μένω, maneo.

Μίνθαται, nomen mulieris, Menippe.

Μίνθαται, acc. ſing. a μεμνικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, animo gratus. a μεθίς, ος, τὸ, animus, & ἄω, obedio.

Μίνθαται, ὁ, ὁ, ἡ, ὁν, & ὁς, ὁ, ἡ, ὁν, impetu quodam animi conitatus capio? opto, geſtio, cupio. Poeticum verbum eſt, Sophocl. τὸ τῶν μενεῖν ἐμὲ γυνὴ vult? quid curat? μενοίνα, præſ. imperat. active. Dicitur & μενοινάω, ῶω, a μένος, ὁ, ὁ, impetus animi. Th. μένος, ους, τὸ, animus.

Μίνθαται, ὁ, ὁ, Menecrates. a Μενέθιος, ὁ, ὁ, nomen proprium.

Μίνθαται, nom. dual. μεθίνω, dat. ſingul. part. præſ. a μένω, maneo. præſ. part. μένων, ὁντος, ὁ, & ἡ.

Μίνθαται, manent, Doric. pro μένουσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi μένω, expecto.

Μίνθαται, ὁ, ὁ, nomen proprium. Eſt & bellicoſus, conſtans in bello. ex μένος. animus, & πόλεμος, bellum.

Μίνθαται, ὁ, ὁ, animus, ardor animi, furor, ſimulus, ira. q. a μένω, maneo. Hinc δυσμενὴς, ὁ, ὁ, malevolus, inimicus. ἀμενηνὸς, ὁν, ὁ, ἡ, benevolus. ἀμενὴς, benevole.

Μίνθαται, imo manens, manendo, videlicet animum. ex μὲν, quidem, & ὅτε, igitur. Hinc μενοῦνγε, imo vero, quin potius.

Μίνθαται, præſ. part. ſ. g. a μένω, maneo. in 3. plur. μένων.

Μίνθαται, tamen, nihilominus, porro, certe, atqui, Xenoph.

Μίνθαται, manes, labito, duo, expecto. μίνει ἐν ἔτος, poena te manet, Phalar. μίνειν τὸν τῶν δέσμιος, eorum in opinionibus perſiſtere. Ariſt. a. Politic. imperf. ἔμενον, ες, ε. aor. 1. perf. μεμένηκα. a. plusq. perf. ἐμεμένηκον. & in 3. plur. Jon. μεμενήκεσαν. a. 2. ἔμεινα, αι, ε. a. 3. imper. μεῖνον, ατω. a. 1. fub. μείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. μεῖναι. a. 1. part. μείνας, ασα, αν. p. m. μεμενηώς, ὼτος, ὁ, ἡ, manſio. ὑπομένω, expecto, ſuſtineo, perfero. ὑπομονὴ, ης, ἡ, patientia, ſolertantia.

Μίνθαται, ὁ, qui parti imperat, μέρος ἄρχω.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, ὁν, item interior, medius, oculos undequaque obvertio. Hinc σμερδνὸς, ὁ, ὁ, terribilis. σμερδαλέος, ὁ, ὁ, idem.

Μίνθαται, acc. ſing. a μέρος, pars.

Μίνθαται, ὁ, nomen matris Priami, ἡ, ἡ, ὁν, pars, vel μερίζω, fercula, quod a μείρω, divido, & ἀγείρω, rapio.

Μίνθαται, ὁ, qui partes ſequit principatus: procurator Regius apud Joſephum, ut vertit Gellius interpres. a μέρος, ὁος, ὁ, pars. quod a μείρω, divido, & ἄρχω, imperium.

Μίνθαται, Dor. pro μέρος.

Μίνθαται, partior, divido. fut. ίσω, præt. μεμέρικα. aor. 1. ἐμέρισα. præſ. paſſ. μερίζομαι. diffideo. perf. paſſ. μεμέρισμαι. aor. 1. paſſ. ἐμερίσθην, ἐς, ε. aor. 2. part. paſſ. μεριδὸς, ντος, ὁ, aor. 2. med. ἐμεριδόμην, ω, ατο. Th. μείρω, divido.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, ὁν, attonitus, meditatio, cura, ſollicitudo, genitiv. ὁ. Ætolice μεριμνάων, quia μέρος ἔχων, mentem diſtrahit. Hinc μεριμνάω, curo, ſolicite cogito, ſolicitus ſum. ſ. ἔω. p. μεμερίμνηκα. a. 1. ἐμερίμνησα, αι, ε. a. 1. ſub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ.

Μίνθαται, 2. plur. a. 1. fub. activ. verbi μεριμνάω, ſolicitus ſum.

Μίνθαται, ὁ, ἡ, ὁν, partialis, communio: factio Demoſthenis. Th. μείρω, divido.

Μίνθαται, ὁ, ὁν, ὁ, diviſio, partitio, diſtributio. a μερίζω. ſ. ἔω. perf. paſſ. μεμέρισμαι. Th. μείρω, divido.

Μίνθαται, ὁ, ὁ, partitor. ab eodem verbo, & Them.

Μίνθαται, μερμήριξε, & μερμηρίζω, anxie cogito, curo, delibero, conſulo. Hinc μέρμερος, ὁ, ὁ, curioſus, anxius, exquiſitus interrogator, percunctator. μέρμερος, ος, ὁ, cura.

Μίνθαται, ſollicita, accuſ. plural. a μέρμερος, ὁ, ὁ, anxius. Thema μερμαίνω, curo, anxie cogito.

Μίνθαται, genit. plur. Æol. pro μερμερῶν, a μέρμερος, ος, ὁ, cura. Th. μερμαίνω, curo.

Μίνθαται, cogitavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Jonice. verbi μερμηρίζω. ſ. ἔω, idem ac μερμαίνω, curo.

Μίνθαται, ὁος, ὁ, funiculus, filum. q. a μέτρον, metro. Sed. vellim a μέτρον, filum. ex μέτρος, glomero, neo.

Μίνθαται, hominibus, dat. pl. Jon. pro μέτροῖς. R 4 a μέτρον

ς μέσσῳ, σνϑ. divisam vocem habeas: genit. plur. μεσίτων. quod ex μέσος, pars. Them. μείζω, divido, & δῦ, vox.

Μεσίτων, vide μεσίτωρ.

Μέσσ, ση, σν, para 1 vicesimo, Thucyd. τὸ σὸν μέσσ, quantum in te fuit, pro vitii parte, Eurip. ἀνὰ μέσσ, ex parte. ἀνὰ μέσσ, vicissim. κατὰ μέσσ, singulatim. Th. μέσ, de. Eolicum est μέσσ.

Μέσσ, σνϑ. ὁ, ἡ, homo. Item μέσσ, avis aptibus inimica. a μέσσω, divido, & δῦ, vox. quia vocem habet in divisis articulatos, & significatures sonos divisim.

Μεσσάβη, ης, ἡ, medium lignum inter boves dat. sing. μεσσάβῃσι. ex μέσος, medius, & βῆ, bos.

Μεσσατίδιος, ὁ, ἡ, semicanus, qui medium eane ætatis attigit. ex μέσος, medius, & πολιός, canus.

Μεσσάτιος, ὁ, ἡ, maxime medius, pro inusitato μεσσίτιος.

Μεσσημβρινός, Dor. pro μεσημβρινός, ὁ, meridianus.

Μεσσηγύ, ης, σν, Dor. pro μεσηγύς, ὁ, ἡ, hoc pro μεσημβρινός, meridianus.

Μεσσίφρων, ων, ὁ, mesenteriam: membrana venis, arteriis, nervisque contexta, per cuius vata alimentum e ventriculo in hepar distribuitur. Dicitur μεσσιφρών, & μεσσίφρον. Hippocr. a μέσος, media, & φρένες, ὁ, venter.

Μέσσων, ὁ, ἡ, ων, medius, a, um. Poet. per syncopen pro μεσσώνυμος, superl. a μεσσῶν.

Μεσσῶν, ὁ μεσσῶς, adv. inter, in medio. μεσσῶς τοῦ τε, καὶ ὧν, inter navem, & ipsum.

Μεσσίος, ονος, ὁ, Poet. mediocris, medius: ab eodem them.

Μεσσοπάγη, ης, ἡ, meridies, medium diei. a μέσος ἡμέρας. Hinc μεσημβρινός, ὁ, ἡ, ὄν, meridianus.

Μεσσίτης, sum mediator, intervenio, fideiubeo. ἡ, ὅσον. pert. μεμεσίτευκα. Th. μέσος, medius.

Μεσίτης, ου, ὁ, mediator, sequester, intercessor, internuntius.

Μεσίτης, ου, ὁ, mediator, internuntius.

Μεσόγαια, ας, ἡ, loca mediterranea. ex μέσος, medius, & γαῖα, terra.

Μεσόγαῖος, ου, ὁ, mediterraneus, a, um. μεσόγαιοι, mediterranean mare. 2. Machab. 8. 35. mendose legitur μεσόγειοι.

Μεσόδμη, trabs per medium domum trajecta: a μέσος, & δόμος, quod a δίδω, ſtruo.

Μεσόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, tes poſita in medio tumbilicum in medio habens. ex μέσος, medius, & ὀμφαλός, ὁ, ἡ, umbilicus.

Μεσονύκιος, ου, ὁ, ἡ, nox intempeſta, medium noctis.

Μεσοπύλη, medium iter teneo. ex μέσος, ὁ, ἡ, medius, & πύλη, ἡ, tranſitus.

Μεσοπυλαία, ας, ἡ, nomen regionis, Meſopotamia. Gr. interamnis.

Μέσος, ου, ὁ, medius. in ſ. g. μέσῳ. Sed μέσσος, ου, ὁ, medietas, dimidium.

Μεσότης, ητος, ἡ, mediocritas, medium.

Μεσοτοιχος, ου, ὁ, ἡ, integerrimus parietes. ex μέσος, medius, & τοῖχος, ὁ, ἡ, paries.

Μεσοτρόχιον, ου, τὸ, medium coeli. a μεσουρανοῦμαι, fum in medio coeli. ex μέσος, medius, & οὐρανός, coelum.

Μεσόφρυα, gen. fing. pruf. part. ſ. g. a μεσόω, fum medius. Them. μέσος, medius.

Μέσσω, fum medius: ambigo. Eurip. in Med pruf. part. μεσόων, ὁ, ἡ, part. ων, ὁν, σν.

Μεσόπλοια, ας, ἡ, melpilus, arbor. μεσπιλέα, ὁ, ἡ, melpilum, fructus. μεσπιλέαι, ὁ, ἡ, melpilaceus.

Μεσσαγέται, ὁ, ἡ, Luna apud Scythas.

Μεσσάνιος, ου, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ὁ, Meſſenius.

Μεσσαντύ, μεσσάντου, pro μέσσον, Poet. idem ac μέσος, medius.

Μεσσηγύς, vel μεσσηγύ, inter, in medio, & pige. Thema μέσος, medius.

Μεσσίας, ου, ὁ, Meſſias. Vox Hebr. Latine unctus. Gr. Χριστὸς, Chriſtus.

Μέσσονος, dat. plural. Jon. & Poet. a μέσσος, Poet. pro μέσοις, medius. dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.

Μεστός, dat. ſing. ſ. g. a μεσῶ, plenus.

Μεστός, ὁ, ἡ, ὁν, plenus, a, um, refertus; cum gen. hinc μεστὸν, impleo.

Μεστόω, ὦ, replco, refercio. ſ. σῶ, p. μεμεστωκα. pruf. paſſiv. μεστόομαι, ᾶσαι, plenus tum, impleor. pert. paſſ. μεμεστώσαι. perf. part. paſſiv. μεμεστωμένος. Th. μεστὸς, plenus.

Μεστρα, Poet. pro μέχρι, dum, donec, uſque ad, μέχρι δὴ, ad auroram uſque.

Μεσῦ, pro μεσὸς, quod vide.

Μέτα, cum genitiv. cum, per, inter, χάρις μετὰ τοκέων, geneſtus junfta cum paupertate. μετὰ κρόνου, inter Cronicos. cum acc. poſt, ſecundum, in, propter, cum accuſ. Poet. pro πρὸς, vel ἐπὶ. Item pro, μετὰ χεῖρας ἔχειν, habere pro manibus.

Μετά, fine caſu apud Poetas eſt poſtea, deinde. Ecliens eſt ὕστατα pro μετά. In compoſitione ſignificat mutationem. interdum otiofum eſt. Notetur metathaſis Luc. 15. 3. μετὰ ᾠ, pro ὠ μετά. μετὰ χρόνον, poſtea.

Μετάβα, tertaſis antica, eſt μετάνοια, ſimul eſt.

Μεταβαίνω, digredior, tranſeo, deſiſto, emigro. ſ. βήσομαι. pert. μεταβέβηκα. a. 2. ἀνεβάλλω, ης, η, ας. a. imp. μετεβάλλε. a. ſub. μετεβάλλον, ης, η, ας. pert. μετεβλήθην, σθην, ὁ, digreſſus. ex μετὰ, & βαίνω, eo.

Μεταβάλλω, 2. a. ini. act. verbi μεταβάλλομαι, muto.

Μεταβάλλω, muto, tranſiero, inverto. Item mutor. μεταβάλλεται ὁ τρόπος, mutatus eſt ordo. Artiſot. Polit. ſ. ξ. βαλῶ. pert. μεταβέβληκα. a. 2. μετέβαλον, ης, η, ας. μεταβάλλειν eſt etiam vocabulum agriculturæ, proexſpitres re. ſi pingere, & certam invertere. Virg. τελίυτεm movere. Theoph. de caul. lib. 3. unde μεταβολὴ, ἡ, ſ. mutatio. μεταβλητὸς, ὁ, ἡ, ὄν, facilis mutatu. Th. βάλλω, jacio.

Μεταβάς, άσης, ὁ, digreſſus, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, digredior.

Μεταβάσεις, 3. plur. pert. act. verbi μεταβαίνω, digredior.

Μεταβὰς, ὁ, ἡ, ὰν, ſing. nom. & ſub. act. μεταβάσθω, a. 2. imperat. act. ejuidem verbi.

Μεταβάσεται, 3. ſing. ſ. t. med. ejuidem verbi.

Μεταβαλεῖν, ῖς, ῖ, damnoſus, a. ſtuxeco. ſ. ῶσω.

Μεταβάτωσαν, 3. plural. aor. 1. ſub. paſſivi, verbi μεταβάλλω, muto.

Μεταβάλλω, ις, ῖ, mutatio. a μεταβάλλω, muto. p. μ. ἐμεταβλήθην.

Μεταβλήθησαν, confilium, vel ſententiam mutare.

Μεταγνώναι, ὁ, mentis ſecundus Athenienſium in quo ἀγὼν μεταγνώσεως celebrabatur. Plutarcho Maius. Gaza Junio. μετὰ eſt vicicis.

Μεταγνώσεως, pœnitentia duct, & ſententiam mutare, reſipiſcere. hinc μεταγνωστὸς, pœnitentia.

Μεταΐσσω, circumago, traduco, deduco, perfuor. ſ. μεταΐξω, pruf. paſſ. μεταΐσσομαι, ῃ, ετται. Them. ἀΐσσω, duco.

Μεταΐσσωμεν, ὁ, ἡμεν, imperio. futur. μεταΐξω. pert. μετήϊκται. a. 2. μετῄϊον, ον, ω. a. imperat. μετεῖϑε, ἔτω. a. 2. ſub act. μετεῖω, ῃς, ῃ. a. 2. ini. μετεῖσιμεν. ar. 2. part. μετεϊκώς, ὁ, ἡ, ὼς. ini. μετεϊδέτην. pruf. paſſ. act. μετεΐδεται, ὀντϑε. Th. ἴϑω, do.

Μεταΐσσω, ις, ῖ, a. 2. opt. act. ab eodem verbo.

Μεταΐσσωσι, ſententiam mutare.

Μεταΐτ', pro μετεΐτον, participem facere. a. 2. ini. act. verbi μεταΐτίζομαι, impertior.

Μεταΐτιάσας, ὁ, ἡτεμεdius, incertus. ex μετὰ, & ἀΐτιος, ὁ, ἡ, ſonus, ſpatium.

Μεταΐφασμαῖος, curſim, currendo. adverb. a μεταΐπτω, tranſcurro. Th. πτῶμι. ſ. ὄψομαι. p. πέπτωκα. aor. 2. ἔπτην, ας, ην. ἐπέπτωμαι.

Μεταβὰς, ὁ, ἡ, ὰν. ſub. act. verbi μεταβαίνω, diſtribuo.

Μεταβόσκεσθαι, Poet. pro μεταβόσκεσθαι, ſ. 1. inſ. med. verbi μετέχω, interfum.

Μεταβόσκω, a. 2. inſ. act. μετεβόσκε, a. 2. part. verbi μεταβόσκω, transfero.

Μεταβόσκω, ις, ῖ, mutatio, tranſlatio, amotio. ab eodem verbo.

Μεταβύσας, ὁ, ἡ, a. 1. part. act. μεταβύσω, ſtruo. Th. πύσσω, exo.

Μεταβύω, ſolvo, navi proficiſcor. ſ. μεταβύσω. a. ἔβυσα. μεταβύσας, ὁ, ἡ, ἐκ μετὰ, & βύω, tollo.

Μεταβώλιος, aliquid affecto: reputo: appello debitorem. μεταβώλιος, ejuidem cauſæ, cuipeve participes, vel auctor. ὁ μεταβώλιος, extra culpam. Herodot.

Μεταγάμεται, ὁ, τὸ, campus, ſeu ſpatium inter duas acies.

Μεταγαγόμενος, ἡμεν, accerſio, cum acc. ſut. t. med. καταγάγομαι, ῃ, ηται. a. 1. med. μετεσάγαγόμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. μετάγου, accerſe. ex μετὰ, & ἄγω, voco.

Μεταγάγωμεν, abeo inde ad, tranſeo ſimperi. μεταγείτω, ῃς, η. ex μετὰ, & ἄγω, eo.

Μεταγείτω, dimoveo tranſpono. ſ. p. ἔγω. p. μεταγεγείκεσμαι. aor. 1. μετεγείκατο. ex μετὰ, & ἀείρω, moveo.

Μεταγελάσας, lacrymis, & ſletu profequor. fut. 1. inſ. med. μεταγελάσσεται. Th. γελάω, ἔω, ὦ, γελάσσω.

Μεταγελάσσεται, vide in μεταγελάω, lachrymis proſequor.

Μεταγελάσσεται, inflectere, pruf. inſ. act. ex μετὰ, & κυλιόω. Them. κυλόω, volvo.

Μεταγάλλω, aor. 2. inſ. act. μεταγάλλε, ſ. g. ſing. a. ſub. act. verbi μεταγάλλομαι, capio, ſuſcipio.

Μεταγάλλομαι, capio, percipio, participo ſum, cum genit. imperf. μεταγάλλόμην, ου, ετο. ſ. μεταγάλλήσομαι. a. 2. μετεγάλλόμην, ου, ετο, nudus ſum, cum dat. Th. ἀγάλλομαι, capio.

Μεταγάλλεται, ceſſanti, dat. ſing. aor. 2. part. act. verbi μεταγάλλω. Th. ἀγάλλω, ceſſo. ſ. ῶ.

Μεταγάλλεται, ους, ὁ, ἡ, participatio: ex μεταγάλλόμαι, capio.

Μεταγάλλε, perſeruture, pruf. imperat. act. verbi μεταγάλλω, ſcrutor.

Μεταγάλλεται, Dor. pro μεταγάλλεται, act. pruf. ſ. part. act. verbi μεταγάλλω, ſcrutor.

Μεταγάλλεται, ὁ, ἡ, Dor. pro μεταγάλλεται, ὁ, ἡ, qui indagari potest. a μεταγάλλω, ſcrutor.

Μεταγάλλεται, tranſmuto. ſ. ῶ. p. μεταγάλλω. a. 1. μεταγάλλεται ὁ τρόπος, mutatus eſt ordo. Artiſot. Polit. ſ. ξ. βαλῶ. pert. μεταβέβληκα. a. 2. μετέβαλον, ης, η, ας. μεταγάλλειν eſt etiam vocabulum agriculturæ, proexſpitres re. ſi pingere, & certam invertere. Virg. τελίυτεm movere. Theoph. de caul. lib. 3. unde μεταγάλλε, ſ. g. ſing. mutatio. a μεταγάλλω, ῃς, ῃ, facilis mutatu. Th. βάλλω, jacio.

Μεταγάλλε, ἄτος, ὁ, digreſſus, a. 2. part. act. verbi μεταγάλλω, digredior.

Μεταγάλλε, ὁ, ἡ, ὰν, ſing. nom. & ſub. act. μεταγάλλεται, a. 2. imperat. act. ejuidem verbi.

Μεταγάλλεται, ſing. ſ. t. med. ejuidem verbi.

Μεταγάλλε, ῖς, ῖ, damnoſus, a. ſtuxeco. ſ. ῶσω.

Μεταγάλλεται, 3. plural. aor. 1. ſub. paſſivi, verbi μεταγάλλω, muto.

Μεταγάλλε, ις, ῖ, mutatio. a μεταγάλλω, muto. p. μ. ἐμεταγάλλήθην.

Μεταγάλλεται, confilium, vel ſententiam mutare.

Μεταγάλλεται, ὁ, mentis ſecundus Athenienſium in quo ἀγὼν μεταγάλλεται celebrabatur. Plutarcho Maius. Gaza Junio. μετὰ eſt vicicis.

Μεταγάλλεται, pœnitentia duct, & ſententiam mutare, reſipiſcere. hinc μεταγάλλεται, pœnitentia.

Μεταγάλλε, circumago, traduco, deduco, perfuor. ſ. μεταγάλλε, pruf. paſſ. μεταγάλλεται, ῃ, ετται. Them. ἀγάλλε, duco.

Μεταγάλλε, ὁ, ἡμεν, imperio. futur. μεταγάλλε. pert. μεταγάλλε. a. 2. μετῄγάλλε, ον, ω. a. imperat. μετεῖγάλλε, ἔτω. a. 2. ſub act. μεταγάλλε, ῃς, ῃ. a. 2. ini. μετεῖγάλλε. ar. 2. part. μετεγάλλεται, ὁ, ἡ, ὼς. ini. μετεγάλλεται. pruf. paſſ. act. μετεγάλλεται, ὀντϑε. Th. ἴϑω, do.

Μεταγάλλε, ις, ῖ, a. 2. opt. act. ab eodem verbo.

Μεταγάλλε, ſententiam mutare.

Μεταγάλλε', pro μεταγάλλεται, participem facere. a. 2. ini. act. verbi μεταγάλλεται, impertior.

Μεταγάλλεται, ὁ, ἡτεμεdius, incertus. ex μετὰ, & ἀγάλλε, ὁ, ἡ, ſonus, ſpatium.

Μεταγάλλε, curſim, currendo. adverb. a μεταγάλλε, tranſcurro. Th. πτῶμι. ſ. ὄψομαι. p. πέπτωκα. aor. 2. ἔπτην, ας, ην. ἐπέπτωμαι.

Μεταγάλλε, ὁ, ἡ, ὰν. ſub. act. verbi μεταγάλλε, diſtribuo.

Μεταγάλλε, Poet. pro μεταγάλλε, ſ. 1. inſ. med. verbi μετέχω, interfum.

Μεταγάλλε, a. 2. inſ. act. μετεγάλλε, a. 2. part. verbi μεταγάλλε, transfero.

Μεταγάλλε, ις, ῖ, mutatio, tranſlatio, amotio. ab eodem verbo.

Μεταγάλλε, ὁ, ἡ, a. 1. part. act. μεταγάλλε, ſtruo. Th. πύσσω, exo.

Μεταγάλλε, ſolvo, navi proficiſcor. ſ. μεταγάλλε. a. ἔβυσα. μεταγάλλε, ὁ, ἡ, ἐκ μετὰ, & βύω, tollo.

Μεταγάλλε, aliquid affecto: reputo: appello debitorem. μεταγάλλε, ejuidem cauſæ, cuipeve participes, vel auctor. ὁ μεταγάλλε, extra culpam. Herodot.

Μεταγάλλε, ὁ, τὸ, campus, ſeu ſpatium inter duas acies.

Μεταγάλλε, ἡμεν, accerſio, cum acc. ſut. t. med. καταγάγομαι, ῃ, ηται. a. 1. med. μετεσάγαγόμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. μετάγου, accerſe. ex μετὰ, & ἄγω, voco.

Μεταγάγωμεν, abeo inde ad, tranſeo ſimperi. μεταγείτω, ῃς, η. ex μετὰ, & ἄγω, eo.

Μεταγείτω, dimoveo tranſpono. ſ. p. ἔγω. p. μεταγεγείκεσμαι. aor. 1. μετεγείκατο. ex μετὰ, & ἀείρω, moveo.

Μεταγελάσας, lacrymis, & ſletu proſ

Μεταξυγκλύζω, ω, ῦσω, intercolo nimium fri tium epithyli ioter τρίγλαν, & praximum partem. a μεταξὺ & τρύχειν, τετρύξομαι.

Μεταπαλαίζω, ω, ἴσω, aliter studio.

Μεταπαραθέλλομαι, ε. transluco. Apoll. Argon.

Μεταπαλλαμαι, fortior eum aliquo.

Μεταπαθέω, ῶ. plus. a. 1. opt. pass. fut. sinop. pro μεταπαθοίμην, verbi μεταπάθομαι, io diverfam feotentiem traducor. Th. πάθω, persuadeo.

Μεταπαίσμαι, accerso, cum acc. fut. ψομαι. a. 1. med. μεταπαιδάμην, ω, ασθαι. a. 2. imperat. med. μεταπαίδασο. a. 1. sub. med. μεταπαιδάμενος, ῆ, σαι. a. 2. inf. med. μεταπαιδάσθαι. 2. ind. pass. μεταπαίδαμαι, ασαι. 2. part. pass. μεταπαιδάμενος, ου, ης, accerfitus. ex μετὰ, & τίμαω, mitto.

Μεταπαίστωρ, ορος, ὁ, accerfitus. a μεταπαίσμαι.

Μεταπαίσω, ἰσω, ἔσω, praes. part. μεταπαίσων, ουσα, ὄν. Th. πάσσω, seu τίω, fugo. 1. fa.

Μεταπαίτερος, ominet, 3. fing. praes. verbi μεταπαίτερω, decorus sum inter. μεταπάτερος, imperf. Thema πάτερω, decorus sum.

Μεταπαρλέγω, ξομαι, ἐπεσόμην, ἐπεσόμην, corrigo. Th. ἐπὶ, ὁ, ὁ, ῥυθμὸς.

Μεταπάτερος, ὁ, ὁ, ῆ, ὁν, ὑπὸ, ὁ, ὁ, ῆ, ὁν, ὑπὸ, ὁ, ὁ, ῆ, ὁν, ὑπὸ

Μηχέ, adjectiua, ex μὴ, non, & χ, quidem: vide μέν, μήτε, Græcorum.

Μήτε, neque, ex μήτε, & Jon. μήτε, quisquam, quod a μήτις, nullus. Th. μή, non, & τέ, & τις, aliquis.

Μήτις, nullus, ex μή, non, & τις, & τὶς, aliquis: hinc adv. μήτιν, nullatenus.

Μήτι, neque, conjunctio. Th. μή, non.

Μήτις, τιδ. a cognatis: genitalia. a μήτηρ, mater, & τὸ, consilium.

Μήδεια, ας, ἡ, Medea, nomen proprium mulieris.

Μήδειος, ου, ὁ, pro Μῆδος, Medi.

Μήδειος, α, ον, & ος, η, ον, nullus, nemo. μηδεμία, ας, ἡ, nulla. μηδὲν, οὐδὲν, τὸ, nullum, nihil. ex μὴ, non, & δεὶς, unus.

Μηδεμόθεν, ἀδ. & Jon. ιτ, ἡ, nulla. vide in μηδεὶς, nullus.

Μηδὸς, ὁ. g. a μήδομαι, nullus.

Μήδω, Jon. pro μέδω, præs. imper. verbi μήδομαι, curam gero.

Μηδωτὶ, & μηδωτὶνα, nunquam, adv. ex μηδὲ, neque, & ποτε, aliquando. Th. ὅτε, quando.

Μήτινα, neodum, nondum, ex μὴ, non, & πω, enclitica, aliquenus. Th. τὲ, & οὐ.

Μήτιτος, μήτειτος, ας, ἡ, ὁ neuter, neutra, ex μὴ, non, & τερος, alter.

Μήτερε, pro ἐκέτερε, h. linguil. imperf. verbi μήτομαι, cura. f. μήτομαι. Th. μήδος, τὸ cura.

Μήδιον, adv. nullo modo. Ex μὴ, non, & δὴ, omino.

Μήδομαι, curam gero, delibero, meditor. f. μήτομαι. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poet. provideo, prospicio. Th. μήδος, ου, τὸ cura, consilium.

Μήδος, ου, τὸ, cura, consilium: pudenda, quasi a μέδω, quero. Hinc μήτομαι, curam gero, consulo. ἀντιμήδης, ους, ὁ, ἡ, prudens. πολυμήδης, ους, ὁ, ἡ, providus, circumspectus. πυκνομήδης, ους, ὁ, ἡ, prudentia.

Μήδης, ου, ὁ, Medus, nomen gentile. Hebr. dimando.

Μήδοτε, adv. nullo pacto. ex μηδὲ, ὅτε, & ποτε.

Μήτ', pro μήτε, neque. Th. μή, non.

Μηδεὶς, nullus. Ex μὴ, non, & εἷς, unus.

Μηκάομαι, balo. μηκᾶσθαι, idem. proprie est caprarum, ab earum sono. μηκὰς, άδος, ἡ, capra.

Μηκέτι, non amplius, ne posthac. Ex μὴ, non, & ἔτι, adhuc, e inferto ad hiatum prohibendum.

Μήκιστος, η, ὁ, ἡ, longissimus, procerrimus, superl. a μακρὸς, ος, ον, longitudo.

Μήκος, ους, τὸ, longitudo, posititas. quasi a μάγος, magnum. Et μακρὸς, Jon. pro μακρὸς, remedium. hinc μηκύνω, longum facio, produco. μακρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, longus, prolixus.

Μηκύνω, prolongo. f. νυνῶ. a. 1. μήκυνον. præs. pass. μηκύνομαι, prolongor, fuccrefco. Th. μήκος.

Μήκων, ωνος, ὁ, papaver, forte a capitis μέκος, id est longitudine.

Μηλὰς, τὰς, oves, nom. plur. a μῆλον, ου, τὸ. Sic & μήλων, Dor. μᾶλον, τὸ, pomum: item malus, seu genus. Th. μῆλον, malus arbor.

Μηλέα, ας, ἡ, malus arbor. An quia flos ejus ad μῆλα, mel, experitur ab apibus, aut quia ubivis hominibus cure eſt malus? a μῆλον, cura eſt. μήλων, ωνος, ὁ, ἡ, pomum: item ovis, pecus. χρυσομήλων, τὸ, malum aureum.

Μήλη, ης, ἡ, ſpecillum, inſtrumentum chirurgicum: hinc μηλίς, ſpecillum demitto, ſpecilli demiſſione perimo. Puto a μῆλον, quoto: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, α, ὁ, Melius, nomen proprium: & Jon. pro πηλήϊος, ovillus.

Μηλοβότης, ου, ὁ, Dor. pro μηλοβότης, ὁ, ovium paſtor, opilio. Ex μῆλον, ου, & βόσκω, paſco. hinc μηλοβοσκὸς χώρα, regio, qua pecudes alit.

Μηλόβοτος, η, ὁ, ἡ, qui oves recipit. Ex μῆλον, pecus, & βόσκομαι, paſco.

Μῆλον, ου, τὸ, Dor. μᾶλον, malum, pomum: item ovis, pecus. Ores enim præcipue malas, curæ ſunt hominibus. Sed forte eſt a μηλὰς, rener. mallis. Eſt enim ovis talis corpore & lana. Th. μηλὰς, ὁ, malus arbor.

Μῆλος, ου, ὁ, Melus, inſula una ex Cycladibus: a rotunditate μῆλον, pomi ſic dicta.

Μήλωτὴ, ἡ, ἡ, ἡ, ſc. οὐσία pellis.

Μηλωτὸς, ὁ, μηλωτὶς, ίδος, ἡ, auriſcalpium, auriculorum ſpeculum, Gl. Cyr.

Μηλὼς, pomacoti colubri. a μῆλον, pomum.

Μὴν, tamen, quidem: alis parnculis jungitur, a μὲν, quidem; vel a μένω, maneo. Ea aliquid aſſeveratur, & manere indicatur.

Μὴν, μῆνὸς, ὁ, menſis. a μένω, Luna, qua menſem deſcribit curſu ſuo: aceruſ. plural. μῆνα. Hinc ἑκατόμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui decem menſium eſt. ἑξάμηνος, ου, ὁ, ἡ, ſex menſium, ſemeſtris.

Μήνιθα, Jon. pro ὑμῖνα, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μιμνάομαι, infanio. f. μιμνήσομαι. præt. med. μέμνημαι.

Μήνη, ης, ἡ, Luna, Dor. μάνα, q. a μένω, quod ejus facies ſubinde minui ſoleat. Hinc νεομήνια, ας, ἡ, nova Luna, vel novus menſis. διχόμηνις, ιδος, ἡ, plenilunium.

Μῆθι, pro μέθες, imperat. ſecund. imperat. act. verbi μίημι, inſero. Th. μίημι, ις, ἡ, ἡ.

Μήθ-ὴ, ῆνος, ἡ, membrana; maxime quæ cerebrum ambit. a μὴ, non, & θὴ, vis, robur, quia roborat, & molle cerebrum adverſus crania diuritiem munit.

Μήνιμαὶ, ὁ, ἡ, ira divina, ira. Thema μιμνάω, curam gero.

Μήνιμαι, ατος, τὸ, ira. a μήνιμαι, irafeor.

Μήνις, ιος, ὁ, ira permanens. acc. ſing. μῆνιν, hinc μήνιμαι, irafcor, iram exerceo. ex μὴ, non, & νις, a νέω, nato, & ἰδὼν, fraxum: ut ſit quaſi ira eſtrenis.

Μήνισον, ατος, ὁ, aor. 1. pat. act. a μήνιμαι, irafcor. hinc μήνιμι, ις, ἡ, ἡ, imperf. verbi μήνιμαι, curo. f. μήνιμαι. Th. μήδος, τὸ cura.

Μήνιλος, adv. nullo modo. Ex μὴ, non, & ἕνεκα, omnino.

Μήδομαι, curam gero, delibero, meditor. f. μήτομαι. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poet. provideo, proſpicio. Th. μήδος, ου, τὸ cura, conſilium.

Μήδος, ου, τὸ, cura, conſilium: pudenda, quaſi a μέδω, quero. Hinc μήτομαι, curam gero, conſulo. ἀντιμήδης, ους, ὁ, ἡ, prudens. πυκνομήδης, ους, ὁ, ἡ, providus, circumſpectus. πυκνομήδων, ων, ὁ, prudentia.

Μήδης, ου, ὁ, Medus, nomen gentile. Hebr. dimando.

Μήδοτε, adv. nullo pacto. ex μὴ, non, & ὅτε, & ποτε.

Μήπ', pro μήτε, neque. Th. μή, non.

Μήδεὶς, nullus. Ex μὴ, non, & εἷς, unus.

Μηρύομαι, balo. μηρύσθαι, idem. proprie eſt caprarum, ab earum ſono. μηρὺς, ύδος, ἡ, capra.

Μηρὸν, non amplius, ne poſthac. Ex μὴ, non, & πω, adhuc, e inferto ad hiatum prohibendum.

Μήριος, α, ὁ, ἡ, longiſſimus, procerrimus, ſuperl. a μακρὸς, ος, ον, longitudo.

Μῆκος, ους, τὸ, longitudo, poſititas. quaſi a μάγος, magnum. Et μακρὸς, Jon. pro μάκρος, remedium. hinc μηκύνω, longum facio, produco. μακρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, longus, prolixus.

Μηκύνω, prolongo. f. νυνῶ. a. 1. μήκυνον. præſ. paſſ. μηκύνομαι, prolongor, fuccreſco. Th. μῆκος.

Μήκων, ωνος, ὁ, papaver, forte a capitis μέκος, id eſt longitudine.

Μῆλα, τὰ, oves, nom. plur. a μῆλον, ου, τὸ. Sic & μῆλων, Dor. μᾶλον, τὸ, pomum: item malus, ſeu genus. Th. μῆλον, malus arbor.

Μηλέα, ας, ἡ, malus arbor. An quia flos ejus ad μῆλα, mel, experitur ab apibus, aut quia ubivis hominibus cure eſt malus? a μῆλον, cura eſt. μήλων, ωνος, ὁ, ἡ, pomum: item ovis, pecus. χρυσομήλων, τὸ, malum aureum.

Μῆλη, ης, ἡ, ſpecillum, inſtrumentum chirurgicum: hinc μηλὶς, ſpecillum demitto, ſpecilli demiſſione perimo. Puto a μῆλον, quoto: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, α, ὁ, Melius, nomen proprium: & Jon. pro πηλήϊος, ovillus.

Μηλοβότης, α, ὁ, Dor. pro μηλοβότης, ὁ, ovium paſtor, opilio. Ex μῆλον, ου, & βόσκω, paſco. hinc μηλοβόσκα χώρα, regio, qua pecudes alit.

Μηλόβοτος, η, ὁ, ἡ, qui oves recipit. Ex μῆλον, pecus, & βόσκομαι, paſco.

Μῆλον, ου, τὸ, Dor. μᾶλον, malum, pomum: item ovis, pecus. Ores enim præcipue malas, curæ ſunt hominibus. Sed forte eſt a μηλὰς, tener. mallis. Eſt enim ovis talis corpore & lana. Th. μηλὰς, ὁ, malus arbor.

Μῆλος, ου, ὁ, Melus, inſula una ex Cycladibus: a rotunditate μῆλον, pomi ſic dicta.

Μηλωτὴ, ἡ, ἡ, ἡ, ſc. οὐσία pellis.

Μηλωτὸς, ὁ, μηλωτὶς, ίδος, ἡ, auriſcalpium, auriculorum ſpeculum, Gl. Cyr.

Μηλὼς, pomacoti colubri. a μῆλον, pomum.

Μὴν, tamen, quidem: alis parnculis jungitur, a μὲν, quidem; vel a μένω, maneo. Ea aliquid aſſeveratur, & manere indicatur.

Μὴν, μῆνὸς, ὁ, menſis. a μένω, Luna, qua menſem deſcribit curſu ſuo: aceruſ. plural. μῆνα. Hinc ἑκατόμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui decem menſium eſt. ἑξάμηνος, ου, ὁ, ἡ, ſex menſium, ſemeſtris.

Μήνιθα, Jon. pro ὑμῖνα, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μιμνάομαι, infanio. f. μιμνήσομαι. præt. med. μέμνημαι.

Μήνη, ης, ἡ, Luna, Dor. μάνα, q. a μένω, quod ejus facies ſubinde minui ſoleat. Hinc νεομήνια, ας, ἡ, nova Luna, vel novus menſis. διχόμηνις, ιδος, ἡ, plenilunium.

Μῆθι, pro μέθες, imperat. ſecund. imperat. act. verbi μίημι, inſero. Th. μίημι, ις, ἡ, ἡ.

Μήθ-ὴ, ῆνος, ἡ, membrana; maxime quæ cerebrum ambit. a μὴ, non, & θὴ, vis, robur, quia roborat, & molle cerebrum adverſus crania diuritiem munit.

Μήνιμαὶ, ὁ, ἡ, ira divina, ira. Thema μιμνάω, curam gero.

Μήνιμαι, ατος, τὸ, ira. a μήνιμαι, irafcor.

Μήνις, ιος, ὁ, ira permanens. acc. ſing. μῆνιν, hinc μήνιμαι, irafcor, iram exerceo. ex μὴ, non, & νις, a νέω, nato, & ἰδὼν, fraxum: ut ſit quaſi ira eſtrenis.

Μήνισον, ατος, ὁ, aor. 1. pat. act. a μήνιμαι, irafcor. hinc μήνιμι, ις, ἡ, ἡ, imperf. verbi μήνιμαι, curo. f. μήνιμαι. Th. μήδος, τὸ cura, conſilium.

Μήνιλος, Lunula, ornamentum: a μήνη, Luna.

Μήνοειδὴς, ὁ, ἡ, lunatus. ex μήνη, Luna, & εἶδος, ſpecies. Th. εἶδω, video.

Μήνιν, indico, ſignifico. fut. ἴσω. p. μεμήνικα. aor. 1. ἐμήνισα. aor. 2. ſub. activ. μήνω, ης, η. aor. 2. part. μήνὰς, ασα, ός. aor. 1. paſſ. ἐμηνίθην, θης, θη. aor. 1. part. paſſ. μηνιθὲὶς, θεῖσα, θὲν. Hinc μήνυσις, εως, ἡ, ſignificatio. q. a μένθω, mens, ut ſit mentem aperio.

Μήνυτήριος, pro μὴ ὑπεῖδέναι, ne inſicias.

Μήντοιγαρε, pro μὴ ὑποτιμᾶσθαι, ne incidas, a. 2. ſub. act. a τίμαω, ſcio.

Μήνυν, ne quando: ſi forte. ex μὴ, ne, & ποτὲ, aliquando. Th. ποτὲ, quando.

Μήνυν, nondum, a μέτιμι, ne quando. Ex μὴ, ne, & πω, quommodo?

Μὴρ, pro μηρὸς, femur. a μαίρω, ὦ, ὁ, ἡ, femur. in plur. μηροὶ, ῶν, ὁ, femur.

Μηρία, pro μηρὸν, femora, plur. a μηρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, femur, Th. μηρὸς ὁ, ὁ, femur.

Μήρινθος, ου, ὁ, funiculus. q. a μείρω, glomero.

Μηρὸς, ὁ, ἡ, idem ac μηρὸς, femur.

Μεμήρεται, ὁ, ἡ, Merinnes, nomen proprium.

Μηρὸς, ὁ, ἡ, femur, ſic dictum a μείρω, ὦ, ὁ, ἡ, idem. q. a μείρω, divido, quod femore corpus quaſi in ramos dividatur.

Μηρύκω, μηρυκῶῦω, & μηρυκιάομαι, rumino, quaſi quia ruminando eſt revolvere cibum, aut a μείρω, divido, feco, partior, diſtribuo.

Μηρυσάθαι, a. 1. inf. med. verbi μείρω, deduco ſilum, texo, glomero.

Μηρύω, revolvo, glomero. fut. ύσω. p. εκ. hinc μηρύομαι. aor. 1. ἐμήρυσα, glomeraturum, q. a μείρω, quod glomerato fat ſila dividendo.

Μέτρα, Jon. pro μάτηρ, q. ſing. a. 3. med. ἐμμορύλην, ω, ατο. f. Jon. μέτρω, μάτηρ, verbi μέτρομαι, ſtruo, curo. fut. μήσομαι. Th. μάδω. τὸ, τὸ, τὸ, τὸ.

Μέτρια, Jon. pro μέτρα, 2. ſing. fut. 1. med. verbi μέτρομαι, curam gero, meditor.

Μέτρ, Dor. pro μὰ τὸν, non eſt.

Μέτρ, Jon. pro μάτηρ, mater, 3. ſing. plaſq. perf. verbi μέτρομαι, curam gero.

Μέτρων, peritus, non. dual. a μέτρω, ὦ, ὁ, ἡ, peritus. Th. μέτρος ους, τὸ, cura.

Μέτ', & μέτ-τε, neque, conjunct. ex μὲ, non, & τε, que.

Μέτηρ, ὁ, ἡ, mater. genit. ἔρος, τρὸς. acc. μέτερα, tamen. dat. ρὶ. μέτερ, Jon. voc. ſing. & plur. ὦ μέτερ, vehementer cupio. Antens eſt enim ejus φιλοτὴ, amoris affectio in liberos: vel a μέτω, quero. Proli enim ſus vitam curat. Hinc μητρῷος, α, ὁ, maternus. μητρυιὰ, ὰς, ἡ, ἡ, avunculus maternus. μητρυιὴ, ὴς, ἡ, Jon. ἡ, ἡ, novercа. μήτρυς, υος, ὁ, ἡ, matris, uterus.

Μὴν, num? Ex μὴν, nequid. a μὴ, non, & τὶς, aliquis. Μήτρων, nedum.

Μητιάασθε, pro μητιᾶσθε, 2. plur. imperat. paſſ. Poet. verbi μητιάω, conſulto, delibero. Th. μήτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Μητίετα. vocat. ſing. a μητίετα, ὁ, ἡ, conſiliarius. Them. μήτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Μητίομαι, & μήτιάομαι, machinor, concito. Th. μήτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Μήτις, acc. ſing. a μήτις, conſilium. Et & nomen proprium mulieris.

Μητίσσεται, gen. ſing. a μητίσσω, ουσα, ὁ, conſultus. Th. μήτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Μητίοων, Poet. pro μητιῶν, 3. plur. præſ. act. verbi μητιάω, conſulto, delibero, ab eodem themate.

Μήτις, ιδος, ἡ, conſilium, prudentia. q. a μήδω, conſilium. hinc μητιάω, conſilia agito, conſulto. μητίων, ων, ὁ, conſultus, prudens, conſiliarius. ἀγχιμήτιος, ος, ὁ, ἡ, ἀγχιμήτιος, ους, ὁ, ἡ, & ἡ, verſutus. πολυμήτις, ος, ὁ, ἡ, & νος λόγιστος, ους, ὁ, abundans conſilio.

Μήτηρ, ερος, ἡ, mater, ater. Th. μέτηρ, mater.

Μητρυιὰς, ὰς, ἡ, Att. pro μητρυιὰς, ὰς, ἡ, matricida. ex μήτηρ, mater, & ἄκτω, ὦ, ἡ, interficio. Sic πατρολώτης, patris percuſſor dicitur.

Μητρόθεν, adverb. materno genere. Th. μήτηρ, mater.

Μητρυιὰ, ὰς, ἡ, matris ſimulacrum.

Μητρυιὰς, ὰς, ἡ, matricida.

Μητρυιὴ, ὴς, ἡ, Jon. pro μητρυιὰς, ὰς, ἡ, matricida. ex eodem, & ἀκτω, occido.

Μητρυιὸς, ὰ, ὁ, matricida. ex eodem, & ἀκτω, occido.

Μητρυιὸς, ὰ, ὁ, matricida. Ex iiſdem. &c.

Μήτρυς, ὰς, ὁ, Jon. μητρυιὸς, ὰ, ὁ, noverca. Th. μήτηρ, mater.

Μητρυιὰ, ὰς, ἡ, avunculus maternus, a μήτηρ, mater.

Μηχανάομαι, Poet. pro μηχανῶμαι, machinatur, 3. ſing. ind. paſſ. verbi μηχανάω, machinor. Th. μῆχος, τὸ, ἡ, ἡ.

Μηχανὴ, ὴς, ἡ, artificium, machina q. a μῆχος, artificium, quo aliquid molimur, hinc μηχανάω, & Jonic. μηχανάομαι, machinor, molior. μηχανικὸς, ὴ, ὸν, & τεχνικὸς, ὴ, ὸν, ſimplex, minime ſolers. πολυμήχανος, η, ὁ, ἡ, verſatus ad omnia.

Μηχανήσατο, Poet. pro μηχανήσατο, machinatus, 3. plur. præſ. opt. a μηχανάομαι, pro μηχανῶμαι, machinor. Th. μηχανὴ, ὴς, ἡ, machina.

Μηχανώμενος, ὁ, ἡ, præſ. partic. paſſ. verbi μηχανάω, machinor. Th. μηχανὴ, machina.

Μῆχος, ους, τὸ, conſilium, remedium, commentum. Th. μήτις, ιδος, ἡ, artificium.

Μῶυ, ὁ, ἡ, ὁ, Dorice. & Æolice. pro μὸν, ὸς, ἡ, ὸν.

Μῶνος, gen. ſing. a Μῶν, ωνος, ὁ, nomen proprium viri.

M I.

Μία, ας, ἡ, una. dat. μιᾷ, & Jon. μίᾳ, a maſc. εἷς, unus.

Μιαίνω, inquino, polluo, conſpurco. f. ανῶ. a. 1. μίανον. perf. μεμίαγκα. perf. paſſ. μεμίασμαι, & Att. μεμίαγμαι. perf. part. paſſ. μεμιασμένος. a. 1. paſſ. ἐμιάνθην, θης, η. 2. ſub. paſſ. μιανθὴν, ῆς, ῆ. Hinc μιαιφόνος, ος, ὁ, ἡ, pollutus. φιάϊφονος, ος, ὁ, ἡ, impollutus.

Μιαιφόνος, ος, ὁ, homicida, qui cæde ſe polluit. in vocat. ὦ μιαιφόνε. hinc μιαιφονία, ας, ἡ, homicidium. μιαίνω, polluo, & ἀκτω, ὦ, ὁ, ἡ, cædes. Th. φόνος, occido. p. μιγνυμι.

Μιαλλῶν, Poet. pro ὑμέναιον, Boeot. pro ὑμέναιον, 3. ſing. ind. paſſ. Vel per ſyncopen pro μιαλλόθην, 3. dual. a. 1. paſſ. verbi μιαίνω, polluo. hinc a. 1. ſub. paſſ. μιανθὴν, & in 3. plur. μιανθὼσι.

Μιαίνω, ὦ, ὁ, ἡ, ἡ, ἡ, ἡ, polluo.

Μιαρὸς, ὰ, ὁ, pollutus, ſceleſtus. Th. μιαίνω, polluo.

Μίγνυμι, ιγνὺς, ὺς, inquinamentum, μιάσματος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, ἡ, ἡ

a. μίμνω. pref. pass. μεμίσμαι. pass. part. μεμισμένος, η, ον. 2. a. pass. ἐμίσθην. aor. 2. inf. μισθῆναι. Dor. μισγέσσαι. 2. a. pass. indic. μισθήσω. pasco poll I. μισθέσομαι. q. μίσγω. Μισγόμενος. pref. inf. adv. a. μίσγομαι, misceo. Μίσυ, bellioa, & vermiculus fabis innalcens, calque peredens. Theophr. l. 4. de causis plant. cap. 15. q. a. μίσυ, edo. Eſt & lapis, ceffetanus ludo forrantius. Fuit & rex Phrygiæ ditiſſimus tilius nominis.

Μίσχανδ, crater, Jerem. 52. 19.

Μίσχος, ου, ὁ. Dor. pro μόσχος, ου, ὁ, hinc μίσχος, παρνα, α, um: parvulus.

Μίσχος, gen. Jon. ι. q. a μοσχός, parvus.

Μίσχος, ου, ὁ, & Μίσχη, ης, ἡ. Dor. μόσχος, parvus. a μικρὸς, minor, comp. μικρότερος. ſup. μικρότατος, vel μικρίστατος. item, ἐλάχιστος. μικρὸς μικρὸν, paulo poſt. μικρὸν, panum. μικρόνει, vel ὀλιγόνει, vide a. & ὀλίγος.

Μικροπρεπὴς, ους, ὁ, ἡ, parvum habens ſemen. ex μικρὸς & σπέρμα.

Μικροφυὴς, ους, ὁ, ἡ, parvus ſolcas habens.

Μικρόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, parvum habens ſo.

Micrr, Jonic. vel Poet. pro μόλιστα, 3. ſing. plusq. p. pall. μεμίκτο, μίσγω, misceo.

Μικτὸς, ὴ, ὸν, mixtus, in plur. n. pr. τὰ μικτὰ, ab eodem themate.

Μιλὲ, qua & σφένδαμνος, genus hederæ, Aſtlepiadi in Nub.

Μίλητος, ου, τὸ, & Ἴδ, ὁ, nomen urbis. Gr. coccinea. a μίλτος, minium.

Μιλτοδόκη, ης, ἡ, inſtrumentum, quoddam artis pictoriæ, Poll. Leg. & Αἰγύπτιοι, & meliùs.

Μίλτος, ου, ἡ, milliace, ſpiritum mille pallium.

Μιλτοῦχος, ὁν, ἡ, minio tinctus, minitus, quod a μίλτος, ου, ὁ, minium, & ἔλκω, ungo.

Μιμαυλίσσεις, ὁ, ἡ, ſubras habens genias. a μίμαυλος, ου, ὁ, minium, & παρειὰ, pro παρὰ, ης, ἡ, gena: Poetis prora navis.

Μίνιον, ου, τὸ, minium.

Μίνυσα, ης, σὶ, & μίνυσσα, ης, ἡ, deſuvium pi ſoium palpebræ, q. a μίνυθα, minium, & ὄσσα, ης, ἡ, lux: oculus in Odyſſ.

Μίνως, Dor. per apocop. pro Μίνωϊ, Miloni.

Μίσπιλος, ου, ὁ, fructus arbori.

Μίσσεται, acc. ſingul. a Μίσσαι, αντος, ὁ, nomen viri.

Μίσσιμαι, ἡ, farciminis genus. an quod μὴ σῖτος, unum ſatis eſt? Potius a μίσσω, quod eſt odiosi generis.

Μίσσιμος, ου, ὁ, imitor, enim acc. pall. inf. μιμεῖσθαι. ἡ. μιμήσομαι. pref. μεμίμημαι, ομαι. Hinc μίμησις, εως, ἡ, imitatio: μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator, μίμημα, ατος, τὸ, imitatio: ſimilitudo. Dicamus a μίμος, ου, ὁ, rapide ferri. μιμεῖσθαι ῥᾴδιον μιμεῖσθαι τοιοῦτον ὁποῖον τεθέρδε facile eſt, imitari ſimilia. Hinc.

Μιμήσιμος, imitatur. a μιμέομαι, ὁ, ἡ. opt. med. μιμησίμην, ασο. 1. inf. med. verbi μιμήσιμαι, imitor. 1. ι. μιμήσομαι, & in 1. pl. μιμησόμεθα.

Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. a μιμέομαι, imitor.

Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator.

Μιμνάζω, idem cum μίμνω, ſeu μένω, maneo.

Μίμνεσκον, Dor. pro ἐμίμνεσκον, recondabatur, 3. imperf. pall. verbi μίμνεσκω, facile recordari, moneo.

Μίμνω, manet, 3. ſing. præſ. ind. μένει, Dor. pro μένει, maneo.

Μιμνήσκω, facio meminari, moneo. præſ. imperat. μίμνησκε, mutatur ſua tempora a Th. μνήσκω, reminiſcit. 1. μνήσω. p. μέμνησκα. præſ. pall. μιμνήσκομαι, recordor, 3. præſ. pall. μεμνήσομαι, recordabor. 2. a. ἐμνησάμην, ἐμνήσω, ἐμνήσατο, 3. pl. μνησάμενοι. 2. a. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ασο.

Μίμνω, manebant, 3. plur. imperf. ἔμιμνε, μίμνεται, Dor. pro μένουσι, 3. pl. præſ. verbi μίμνω, idem ac μένω, maneo. præſ. partic. μίμνων.

Μιμνίσκον, dat. plur. Poet. & Jon. pro μίμνεσκον, præſ. part. μίμνων, οντος, ὁ, manens, e: fuidem verbi.

Μίμνω, idem ac μένω, maneo. præſ. partic. μίμνων, manens.

Μίμος, ου, ὁ, ſimia, quia μιμεῖται, affinus hominum imitatur, auctore Theone, vel Theone.

Μὶν, ipſum, ipſam, acc. indeclinabile. Dor. pro αὐτὸν, αὐτὴν, vel ἑ. Sic αὐτὸν μοι, pro ἐμοὶ, ἐαυτὸν, ſeipſum. In genit. ſignificat αὐτὸ, vel οὗ. Ducunt a nominativo ι, pro ὃς, ille, cujus accuſ. effet ἵν, & inde μὶν, & κὶν.

Μίνθα, ſeu μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba Opiani. An quia ἐν μίνθῃ in literarum ordinat? an a μίνθη, rotula, & ὄσσα, lacrima?

Μὶν Δὸς, σὶ, & μίνδω, ἡ, fuscus hominum, ſive flus ille in ſtercoribus enaſcens, quo hirci mirifice afficiuntur. Alii volunt ſignificare capraum retrimenta. Vide Com. Aſtii. in Plut. Μίνθος etiam eſt mentha. Theophr. in hiſt. plant. lib. 6. c. 7.

Μινώϊος, genit. Dor. pro Μινῴου. Et Minoæ argonautæ dicuntur. Sic & Μινῴδες, ων, τὰ, eadem, quæ & Κύκλαδες, inſulæ Cretica.

Μινύθω, minuit, 3. ſing. ind. præſ. μινύθω, 3. ſing. ſub. præſ. a μινύθω, minuo. Apoll. Aliquando paſſive. Heſiod. μινύθουσι δὲ τοκῆες, minuuntur parentes. Hinc μινυθὴς, ὰ, ὸν, parvus.

Μίνυνθα, adv. paululum. Hinc μινυνθάδιος, ὰ, ὸν, & ἡ, brevi tempore durans, μακρόβιος, μινυνθαδίη, ης, ἡ, Luna, ἀπὸ τοῦ μινύθω, a minuendo. Th. μινυνθάδιος, ὰ, ὸν, parvus.

Μινύθω, ὸς, ὁ, Euſtath. Attice dici vult pro μινύθης, parvus, exilis. hinc μινύθω, minuo. μινυνθάδιος, brevi tempore durans. μινυθὸς, pusillus, pruſcus contemptibilis. Item μινυθὸς, pipiones, & fœtus avium teſtiquum. μινυθὸς, cantillus, vox querula cano. Item vagio metaphorice. Iliad. ι.

Μινύριζε, plur. imperat. acc. a μινυρίζω, exili voce lamentor, cantillo. minurizo Sidonio. Item vagio metaph. hinc μινυρισμὸς, ατος, τὸ, minutiloquium, quod a μινυρίζω, idem ac Th. μινυθὸς, parvus, quia intelligitur ex illis.

Μινύρομαι, querula voce cantillo, fleo, lugeo, implico, clara voce loquor. in Epigram.

Μινυσθ-ὸς, ὰ, ὸν, genit. eſt temporis futurus. ex μινύθ, parvus, & ὄσς, ατ, ἡ, tempus. μινυσθὸς ὕπνος, aqua parum durans. μινυσθὸν, panum.

Μινώ, ὼς, ἡ, Minos. nomen viri.

Μίξις, εως, ἡ, concubitus, miſtio.

Μιξοάγρης, ου, ὁ, ἡ, naturam habens virginis, & animalis. a μίγνυμι, miſceo, & ἄγριος, ὰ, ὸν, virgo.

Μίξω, miſceſco, f. 1. act. verbi μίγνυμι, miſceo.

Μιξοῦρος, ου, ὁ, locus in convalle, in qua fit miſtio aquarum. a μίγνυμι, ſeu μίγνυμι, miſceo, & οὖρος, ου, ὁ, vallis.

Μίσγεμεν, Jon. pro μίσγειν, 2. ſingul. præſ. ſub. paſſ. verbi μίσγω, idem ac μίγνυμι, miſceo. Μίσγομαι, præſ. paſſ. μίσγω, tempero. Th. μίγνυμι, miſceo, tempero.

Μίσγετο, miſcebatur, 3. ſing. imperf. Jon. verbi μίσγομαι, ι. q. ἐπιμ. Th. μίγνυμι, miſceo.

Μίσγονται, Dor. pro μίσγονται, miſcentur, 3. pl. pass. ſ. g. a μίσγω, idem ac μίγνυμι, miſceo.

Μίσγουσιν, ὁ, ὸν, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi, ut. Homero.

Μίσει, 3. ſing. præſ. activ. fed μίσω, præſ. imperat. act. verbi μισέω, odi.

Μίσεω, ὦ, ὠδι, minus anno, cum acc. inf. impoſ. μισεῖν, ας, ὰ, ὸν. 2. pl. præſ. μισεῖτε. 2. a. ἐμίσησα. 2. a. ſub. μισήσω, ᾳς, ᾳ, ὸ, & in 1. plur. μισήσωμεν. præſ. paſſ. μισέομαι, odio habeor. perf. paſſ. μεμίσημαι. perf. pass. μεμισημένος, η, ον. 2. a. 1. pl. Th. μισέομεν, ους, τὸ, odium.

Μισηδὸς, ὸνος, ὁ, ἡ, 2. 1. part. paſſ. verbi μισέω, odi.

Μισθὸν, oderit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi eiuſdem.

Μισητὸς, ὴ, ὸ, odioſa, a μισητὸς, odioſus. Th. μισητὸς, ὴ, ὸν, odioſus.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis perſolutio, præmii tertibutio, poena. Ex μισθὸς, ὸ, ὸ, merces, & ἀποδίδωμι, reddo. Th. Ἀδίδωμι, do.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui mercedem perſolvit: oramiorum largitor. ab iiſdem ſtem.

Μίσθαρ, ὸ, ὸ, mercenarius. Thema μισθὸς, merces, ſtipendium, præmium.

Μισθάρνης, ου, ὁ, Dor. pro μισθάρνας, ὰ, ὸ, mercedis dator, queſtor. ex μισθὸς, ὸ, ὸ, merces, & ἄρνυμαι, en.

Μισθὸς, ὸ, ὸ, merces, præmium laborum. a μίσθη, odium, & ὄδος, depello. odium enim depellit, & amorem conciliat. hinc μισθὸς, mercede loco. μισθόομαι, mercede conducor. μισθωτὸς, ὴ, ὸ, mercede conductus. mercenarius, ὀψωνητὸς, ὰς, ὰ, remunerarius.

Μισθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, miles, mercenarius. ex μισθὸς, ὸ, ὸ, merces, & φέρω, fero.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, ſumptus. Th. μισθὸς, merces, ſtipendium.

Μίσκεος, ου, ὁ, fruſta cœnarum, quæ everti ſolent, Poll. hinc μίσκεται, ὁ, ὸ, fordidus, parcus, qui fruſta etiam colligit. μισκεύεται, ὰ, ὸ, ſcil. ἄκρον, vile, & miſerum vinum.

Μίσος, εος, ους, τὸ, odium, averſatio, quaſi ἀπὸ τοῦ σου, non æquale, quia omnium eſt invidam intercurrentia. vel a μίσω, ut ἀγ ἀγαπῶ, ἀγάπη ſcripſit Hom. Hinc μισέω, ῶ, odio proſequor. μισήμενος, η, ον, 2. inhumanus homo, qualis Timon, Lucian.

Μίσσεσθαι, ου, ὁ, imperf. Jonic. verbi μισσέω, odium, minutatim ſcen.

Μισσέω, ὦ, minutas partes feco. ι. q. τὸ μισσὸν, ὀδὸν, id eſt, in particulas tribuo. μισσέομαι, fruſtum panis cambus obſeſſum.

Μίσυ, fuccus in metallis concretus.

Μίσχος, ου, ὁ, pedunculus, quo fructus, & folia plante appenſa ſunt, quaſi ab ἴσχω, teneo.

Μίτος, ου, ὁ, licium, filum, quod ſtamini implicatur. a μίτος, quia tenue.

Μίτρα, ης, ἡ, cingulum, balteus. acc. for μίτρην. q. d. μίτος.

Μιτροφόρος, ου, ὁ, ἡ, mitra tunicam cingens. ex μίτρα, mitra, & φέρω, ους, ὁ, tunica.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen inſulæ, Mitylene. Gr. μίτυλος, mutil -.

Μίτυλος, & μίτυλος, ου, ὁ, murilus, corpbus carens. q. οἱ μὴ ἔχοντες τύλους, vel a μόνος, minuo.

Μίτυς, υος, ὁ, commoſis, purgamentum aeris, vox rei apiariæ.

Μιχαὴλ, ὁ, nomen Angeli ἄλατον, Michael: item viri. Dan. 8. 16.

Μιχθὸς, ὸ, ὸ, miſtus, a. 1. part. paſſ. a μίγνυμι, miſceo.

M N.

Μνᾶ, ᾶς, ἡ, mina, libra, varii ponderis apud Hebreos.

Μνᾶ, ἡ, ſpondes, Poetic. pleonaſm. τὰ ἃ, pro μνᾶ, 2. ſing. ind. verbi μνάομαι, memoro, recordor.

Μνᾶσαι, ὁ, ὸ, Dor. pro μνᾶσθαι, monumentum.

Μνᾶσιπάτρα, ας, ἡ. Dor. pro Μνησιπάτρᾳ, ι. 1. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi μνησιπατέω, memini. Th. μνάομαι, recordor.

Μνᾶσσαι, ὁ, ὸ, Dor. pro μνᾶσθαι, ὁ, ὸ, memoria.

Μνάσσαι, memoro, mentionem facio, recordor, memor ſum: ambio, affecto, ſyncope μνᾶσθαι, aquitas petere. Lucian. fut. μνᾶσσομαι. perf. μέμνᾶσμαι. a. 1. paſſ. ἐμνάσθην, ὰς, ὰ, ὸ. a μνάω, pro μνάομαι, 2 μνάσσ, quod meminiſſe facere, & in memoriam revocare. Hinc μνάσις, εως, ἡ, memoria. μνάσιος, ου, ὁ, ἡ, memor. μνησικάκης, ὰ, ὸ, memoria valens; item ad meminiam pertinens. μνησικακία, memoria rem, meminiſcentia. μνησικάκως, recordor. μνησιπάτρα, idem. μνήμων, ὰ, ὸ, recordatio. μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, monumentum. μνήστις, ὰ, ὸ, ſponſa. μνηστὸς, propius, μνηστῆρες, ambio mortias. μνηστὸς, idem.

Μνάσω, in memoriam reducetet, 3. ſing. a. 1. opt. Æoli. & Dor. pro μνήσειεν, & hoc pro μνήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. activ. verbi μνάομαι, ſeu μνάσσ, recordor.

Μνάσω, memores, 2. ſing. a. 1. ſub. Dor. pro μνήσῃ, a μνήσασθαι. ſ. g. μνάσσ.

Μνάσσασθαι, ambire μνηστῆρες, ambitus, præſ. part. Jon. a μνάσσασθαι, ambio.

Μνάστωρ, ορ, ὁ. Dor. pro μνήστωρ, ὁ, monitrix, quod a μνηστὸς, ὸρος, ὁ, monitor. Th. μνήσασθαι, memor ſum. Sic & μνηστὸς, pro μνησικὸς, ὁ, qui memor eſt alicujus rei, ſtudioſus.

Μνάσυλος, Dor. pro μνησύλος, quod pro μνησίκακος, inimicus. hinc μνησύλημα, a. 1. part. Lon. pro μνησύλος.

Μνᾶτι, ου, ὁ, Dor. pro μνᾶσις, quod pro μνᾶσις, ὁ, memoria.

Μνᾶτωρ, ορος, ὁ, nomen viri.

Μνεία, memini, facio. quaſi a μνάω, mens.

Μνεῖαδε, Jon. pro μνησικακεῖν, commemorare. μνησικακεῖν, ambiens, Jon. a μνησικακέω, ambio.

Μνεῖα, ας, ἡ, mentio, memoria. Thema μνάω, mens, meminiſcor.

Μνεῖα, ατος, τὸ, monumentum, ſepulchrum. a præt. pall. μέμνημαι. Them. μνάομαι, recordor.

Μνεμοσύνη, ης, ἡ, memoria. & nomen Deæ Mnemoſyna Muſarum matris ſecundum Heſiodum. a μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor. Th. μνάομαι, recordor.

Μνεμοσύνη, ης, ἡ, recordatio, memoria.

Μνεμοσύνη, ου, ὁ, pro μνήμων, 3. plur. acc. 1. opt. med. verbi μνάομαι, recordor.

Μνέομαι, recordata, a. 1. pass. act. ſ. g. verbi μνάω, ſeu μνάσσω, recordor.

Μνεόμενος, Jon. pro μνησάμενος, 3. ſing. a. 1. med. eiuſdem verbi.

Μνησίκω, memiuerit, Ionic. pro μνήσῃ, 3. sing. 1. med. ejusdem verbi.

Μνησθῆναι, ἐ, a. 1. pass. part. μνησθεὶς, aor. 1. imperat. pass. ab aor. 1. pass. ἐμνήσθην, verbi μιμνήσκω, recordor.

Μνησθῆς, a. 2. sing. a. 1. sub. pass. μνησθῶ, & in plur. μνησθῶσι, a. 1. imperat. μνησθήτω, a. 1. inf. μνησθῆναι. f. 1. pass. verbi eiusdem.

Μνησικακῶν, mali, vel injuriarum acceptarum memorem esse. ex μνήσομαι, recordor, 1. μνησικακῶ, & κακὸν, malus.

Μνήσομαι, memor ero, f. 1. med. μνησθήσ', pro μνησθήσεαι, r. plur. ejusdem temporis, verbi μιμνήσκω, memor fum.

Μνησίπολος, nuptias ambio, unum procus: desponderi. Item ambio, magistratum appeto: reminiscor: concilio, compar. μνησίδικος, consilio nuptias, Eustp. f. ἀπὸ, & πέρνημι, vendo. pract. pass. μνησίπρητος, defponderi: quod eft mulieris, cum dat. pert. pall. μνησίδικος, pert. part. f. ξ. μνησίδικμαι, ες, ται, defponsata. a. 1. pass. ἐμνησίδικθην, aor. 1. part. pall. μνησίδικθεὶς, ῆσα, σᾶ, a pr. ης, ῆ, σ, Iponfus & μνησίδικος, ἡ, ὁ, Iponfa: quæ tunc ora a 3. fing. pert. μνησίπρικμαι, ους, τοι, verbi μνησίπρικω, ambio.

Μνησῖς, ως, ἡ, Iponfa: μνησῖς, ᾶδος, ἡ, procus. Th. μνησίπρικω, ambio.

Μνησῖτε, ἴθν, ν, Ion. pro μνήσει, ς, memoria.

Μνησῖτε, ς, ἡ, defponfatus. μνησῖτὸ, ὄτ, ὄν, petitio mulieris in uxorem.

Μνῖος, ὁ, ἡ, muleus, alga.

Μνῖον, vel μνίον, τὸ, cremedo.

Μνοὶ, prima laonno, pilus tener: lana tenerrima. cum qua nascuntur agni: in auferibus pluma mollissima, Hefych.

Μνοὶς, Ionic. pro μνῖς, præf. imperat. paſſ. a μνάομαι, Poet. pro μνώομαι, recordor.

Μνώοντο, Ionic. & Poet. pro ἐμνῶντο, 3. plur. imperf. verbi μνάω ως, pro μνάομαι, recordor: ambio, affecto.

M O.

Μογγὸς, ὁ, ἡ, qui obtuſa eſt voce. Uſurpatur in Hippiatr. de afino admiſſario.

Μογέτας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. a μογέω, strumnas patior. f. ἀπὸ. Th. μόγος, labor.

Μογέομαι, Dor. pro μογέωμαι, laboramus, 1. plur. præſ. a μογέω, tolero.

Μογλιλὸς, ὁ, ἡ, balbus, difficulter, loquens. ex μόγις, aegre, & λαλέω, loquor.

Μόγις, adv. vix, aegre. Th. μόγος, labor.

Μόγος, ὁ, ἡ, labor, strumna, affictio, Poet. q. a μόγις, vix. ut is fit, qui vix pertertur. Hinc μογερὸς, ἡ, ἡ, laboriosus, strumnosus. μογῶν & ἄδω, laboro. μόγις, vix, aegre.

Μογοστόκος, ὁ, ἡ, partus laborem ſuſcipiens, circa partum laborans. Epithetum Lucinæ, circa quam μογέω, ut qui parturientibus adſit. a μόγος, ὁ, labor, & τίκτω, patio.

Μόδιος, ὁ, ἡ, modius. modiſus aridorum. a Lat. modius.

Μόθων, ωνος, ὁ, verna. μόθων, ωνος, ὁ, ἡ idem; quia ad μόθον laborem, adhibetur.

Μόθος, ὁ, ἡ, labor: item bellum, pugna, rumultus.

Μοὶ, pro ἐμοὶ, mihi, dat. ab ἐγώ, ego.

Μοιμῶνος, & μοιμῶνου, contrahere labia. item lac fugere, Hefych.

Μοῖρα, pro μοῖρ', ης, & Ion. σς, ἡ, fatum, Parca, fors. Plato, decens, decorum, officium. Iliad. a. cohors, decuria, ala. Strabo, pars, membrum, tractus. Item providentia, decretum certum: μοῖρα θεᾶς, divina providentia, Xenophon. gen. pl. Ἅολ. μοίρων. Th. αἶσα, divido, fortior. p. m. μείρομαι.

Μοιρογενὴς, ὁ, ἡ, felici fato natus, fortunatus. a μοῖρα, ης, fatum, felicitas, & γένομαι, naſcor.

Μοιρίδιος, ία, ον, Poetic. pro κομμοτίνιος, pro quo & κτενιμάσιος, fatalis. μοιρίδιον ἔπαιτον, lethe fatali. Plutarchus.

Μοῖσα, ας, ἡ, Dor. pro μῶσα, ης, musa. Musæus, gen. pl. Dor. pro Μώσων.

Μοισσαν, ας, ον, Poet. & Doric. pro Μουσικὸν, a Musa fictus & paratus. hinc Μοίσσαν? dat. plur. f. g.

Μοιχαλὰ, ᾶδος, ἡ, adultera: adulterium. Th. μοιχὸς, adulter.

Μοιχαλίδιον, ου, ἡ, fum adultera, adulterium committo. f. ἀφῆμαι. p. μοιχεύομαι. Th. μοιχὸς, adulter.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium. Thema μοιχὸς, adulter.

Μοιχεῦσις, ὁ, ἡ, adulteratus, a. 1. part. paſſ. μοιχεὺς & μοιχὸς, adulteror. fut. ἀφῶ. aor. 1. paſſiv. ἐμοιχεύθην. ab eodem themate.

Μοιχὰω, ſtupro, vitio, fum adulter, mœchor. fut. ὥσω. p. μεμοίχευμαι. a. 1. ἐμοίχευσα. ejuſdem theni.

Μοιχικὸς, ὁ, ἡ, adulterinus. Thema μοιχὸς, adulter.

Μοιχὸς, ὁ, ἡ, mœchus, adulter. Item indecora prorſus, & ἐπικαίρως tondendi ratio. Hinc μοιχὸς, ἀπὸ, ὁ, ἡ, adultera. μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, idem. μοιχεύω, mœchor, adultet fum. μοιχεία, ας, ἡ, adulterium.

Μοκλὸς, ὁ, ἡ, bulga, faceus coriaceus, culeus. μοκλὸς etiam idem eſt, ac tempus mulgendi. Ariſtoph. in Cyclop.

Μόκλος, ὁ, ἡ, ſublidium captans. Sumitur etiam pro porco agreſti. Item torques, monile. Th. μόσθος, ſolus.

Μοκοβάλαμος, ὁ, ἡ, Dor. pro μοσχοβάλαμος, ὁ, ἡ, qui fingularem habet inceſſum. ex μόσχος, ſolus, & βάλλω, eo.

Μονάγενὴς, ὁ, ἡ, unigenitus. ex μόνος, ſolus, & γένος, familia. Th. γένομαι, naſcor.

Μονόγυιος ουσα, ὁ, ἡ, planto unicum habens truncum. Ex μόνος, ſolus, & γύϊον, decerpo.

Μονοειδὴς, ὁ, ἡ, uniformis, ſimplex, unisumodi, ex μόνος, unus, & εἶδος, εἶδ-, ος, forma. Th. οἶδα, video.

Μονόμμορος, ὁ, ἡ, uno die durans. ex μόνος, ς, ον, unus, ἁ, ἀμ, & ἡμέρα, dies.

Μονόπετρος, ὁ, ἡ, qui unicam crepidam, ſeu calceum habet. a μόνος, & πέδιλον, calceus, vide, ὁ, ἡ, baſis, pes.

Μόνος, ς, ον, ſolus, a, um, uniens, ſingularis. ὁ, ἡ, ὁ μόνος, maneo, ut ſit proprie qui remanet reliquis. Vel ab inuſit. μόνω, unde μόνις, hinc μόνος, adverb. ſolum, ſolummodo. μόνος, ᾶδος, ἡ, unitas. μονωτὴς, ὁ, ἡ, unicus, item homo ſolitarius. μονωτήριον, ου, τὸ, monaſterium.

Μονόφθαλμος, ὁ, ἡ, luſcus, noculus, altero oculo captus. ex μόνος, unus, & ὀφθαλμὸς, ὁ, ἡ, oculus. Thema ὄπτομαι, video.

Μονόφρυς, υος, ὁ, ἡ, Dorice pro μονόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui ſolus fuum ſuffragium cum aliorum ſuffragiis conſentiens eon habet. Th. φέρω, ς, ῶ, calculus, ſuffragium.

Μονόω, ſolum relinquo, defero, deſtituo. fut. ώσω. p. μεμόνωκα. perf. part. paſſ. f. ξ. μεμόνωμαι, ſola relicta. aor. 1. paſſ. ἐμονώθην. Th. μόνος, ſolus.

Μονώδης, ὁ, ἡ, ſolus relictus, a. 1. paſſ. part. μονωθεὶς, a. 1. inf. verbi μονόω, deſtituo.

Μονωλὴς, υγος, ὁ, ἡ, ſimplex: ſolidus habens ungulas, μονωλεῖς ἵπποι, ſolidi pedes. Ariſtot. anim. ex μόνος, ſolus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula.

Μονώνυμος, ὁ, ἡ, maxime ſolus, ſuperl. a μόνος, ς, ον.

Μόρια, ας, ἡ, morus, arbor. μόριον, ου, ἡ, morum, fructus. συκόμορος, ου, ἡ, & συκομορέα, ας, ἡ, ficus Ægyptia, arbor. συκόμορον, ου, τὸ, fructus fycomori.

Μορὸω, f. ὥσω. Poet. pro interficio: laboro, abrado, tumulo, Etym. Th. μόρος, mors.

Μόρμαιρα, ας, ἡ, ſpectrum, larva, phantaſma, monſtrum: pudenda. a μορμὸς, pottio. μόρμυρος, pattes juris, Hennog. Th. μορμὸς, divido. f. m. μείρομαι.

Μορμολύκαινα, ας, ἡ, larva, perſona, terriculum, ſpectrum. item corruptum facies, Etym. Th. μορμὸς, ος, ὁ, mulier horrenda.

Μόρμων, ονος, ὁ, terribilis, terrori inanis: moleſtus. Heſ.

Μορμύρω, murmuro, inundo, obſtrepo. quaſi a μορμὸς, fluo. μορμύσσω, ſerveſcentem, pro parte præſ.

Μορμὼ, οὔς, ἡ, ſtrin, mulier horrenda facie, larva, lamia. q. a μόρμος, terribilis. Etiam μορμὼ, adverb. pro ὡς. Hinc μορμώνιος ουσα, terreo. μορμωλύκαινα, ſeu ειος, ου, ἡ, larva.

Μόρνος, ὁ, ἡ, inf. act. μόρνω. abſtergam, ſ. t. ad verbi μορνύω, ſeu μόρνυμι, pro ἀπομόρξομαι abſtergam.

Μόρος, ου, ὁ, fatalis, exitioſus. a μόρος, ὁ, portio, fatum exitiale. Th. μόρος, divido.

Μόρος, ου, ὁ, portio, labor, cruciatus, modus, interitus: fatum, mors. Th. μόρος, divido, fortior. præſ. med. ἐμμορῶ. Μόρῳ δόλιον τοῦτ', neceum alicui inferre.

Μόρσιμος, ὁ, ἡ, lapis quidam Ægyptius ad veſtes dealbandas.

Μόρσιμος, ὁ, ἡ, fatalis. Legitur & μόρσιμος, a μόρος, fatum. Th. μόρος, fortior, divido.

Μορφάνωρ, ορος, ὁ, ἡ, imperator.

Μορφόνεον, inquino, fœdo, contamino, polluo. fut. ῶ. p. χ. ὦ. a. μόρφονον.

Μορφὸς, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro μορφὴ, forma. Hine μορφὸω, Dor. pro μορφόω, vrnor, 1. formoſus.

Μορφὸω, ῶ, ἡ, Dor. μορφὼ, ὁ, forma, ſpecies, ſimilitudo, corpus. Hinc μορφὸω, formo. μόρφωσις, εως, ἡ, formatio. μορφωτὴρ, ῆρος, ὁ, transformo. μορφωτήριον, ου, τὸ, transfiguratio. σύμμορφος, ος, ὁ, ἡ, conformis.

Μορφὸω, ῶ, ἡ, idem ac ἀφρὸω, obſcurus, nebulos: lethifer. Th. ἄφρη, ης, ἡ, tenebræ, obſcuritas.

Μορφόω, ῶ, ἡ, ὁ, ὦ, ὦν, formam facio, conformo. Μορφοῦται, ῶ, ἡ, formæ conficio, conformatio.

Μορφωτὴρ, ῆρος, ὁ, formam ſpecto.

Μορφὼ, ῶ, ἡ, formo, delineo, figuro. f. σω. p. μεμόρφωκα. perf. paſſ. μεμόρφωμαι. a. 1. paſſ. ἐμορφώθην. a. 1. ſub. paſſ. μορφωθῶ, ῆς, ῆ. Th. μορφὴ, forma.

Μόρφωσις, εως, ἡ, informatio, ſpecies, inſtituendi ratio. ejuſdem them.

Μόσσυν, ονος, ὁ, tutia, propugnaculum, domus ſignea, tribunal. Apoll.

Μόσχιον, diminut. a μόσχος, ὁ, vitulus.

Μοσχιτὸς, ὁ, ἡ, vitulum conſio. ſutur. σω. pract. μεμοσχίτευκα. a. 1. ἐμοσχίτευσα. ex μόσχος, vitulus, & τεύχω, facio.

Μόσχος, ὁ, ἡ, vitulus: item ramus novellus: muſcus. q. ab ὄζω, ut ſit quaſi ὄσχος, ob fragrantiam, & odoris ſuavitatem. Item μόσχος, puer, Eurip. caprcolus, & clavicula Hermol. ex Galeno. Pariter calende menſis, neomenia. Homerus vocat μόσχον ramos ternos, & vitilium modo lentos, ac flexibiles. Item idem ac μόσχαρις, viviradix. Item pam-

pinus. μόσχη, Dor. pro μόσχη. & μόσυς, Dor. pro μοσχυς. ἡ & Μόσχη, Moschus, nomen propriu[m].

Μοτή, ῆς, ἡ, linteum, quod vulneribus inditur, turunda. Hinc μοτὸν, indo tale linamentum.

Μοναρχία, ας, ἡ, pro μοναρχὴ, monarcha, qui solus imperat: hinc μοναρχικὸς, & jon. ἡ, monarchia.

Μονόβιβλος, ὁ, ἡ, unicus. ὁ μονόβιβλος pro μόνος, solus, & γραφεὺς, auctor.

Μονόδομος ἕτοιμος, domus unicis contignationis.

Μονόλιθος, ὁ, ἡ, ex unico faso factus. Th. λίθος, lapis, & μόνος, solus.

Μονομαχία, singulari pralio dimico.

Μόνος, ὁ, ἡ, Poetic. pro μοῦνος, salus. nomin. pl. μοῖνοι. Sic μόνος, pro μοῦνος, pras. inf.

Μονοφυὴς, ὁῦς, ἡ, ὁῦν, qui unius est naturæ, simplex. Th. φύω, nascor.

Μυκτὴς, ῆρος, ὁ, Lura. Item portus Athenien-sium: templum Dianæ. a Munychia, quod Diana cognomen. Laert. 1. in Epimen.

Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, nasus proprius Athenien-sium: templum Dianæ. a Munychia, quod Diana cognomen. Laert. 1. in Epimen.

Μυσταγωγὸς, ὁ, ἡ, qui sacra celebrant. Th. ἄγω, duco.

Μυστὴς, ὁ, ἡ, Mysa, cantus, Orph. in hymnis. ὁ ἀπὸ μύω, inquisi. Studium & φιλομαθὲς sunt, & ζητητικὸν. Vel μύειν, quasi ἐμοὶ ἐστὶ, quod novem Musæ sibi insitum similes sint, quales decet esse heroes. Vel ὁ ἀπὸ τοῦ σοφοῦ Socratici nom. ὁ Artium fit quadam cognatio. Mariæ sumuntur a Plutarcho in Romulo pro humanitate, & doctrina literarum. μουσικὸς, gen. plur. Εολ. μουσῶν, Dor. pro μουσῆων. Hinc μουσικὴ, ἡ, musicus, doctus. μουσικὸν, τὸ, τὸ, musicum, locus studiis destinatus. ὁμοῖος, ὁ, ἡ, cantandi imperitus, indoctus. φιλόμουσος, ὁ, ἡ, Musarum amans.

Μουσικὸς, ὁ, ἡ, cantor, musicus. decenti, commodus ad vitam. μουσικωτέρου σώματος. ἡ πρὸς τὴν μεσότητος κτήσιν. Plato l. 5. de Legibus.

Μουσικὸς, ὁ, ἡ, Musicus, scilicet τέχνης, ἡ, ἡ, ἡ

μακκοβδήτομαι, ᾱς, ᾶτον, fut. ῡ. ind. pass. verbi μακκάω, tabefacio.

Μακγγάνιον, ου, τὸ, infanis. Th. μακγγᾶν, ᾶς, ὁ, infanus.

Μακγαρίτης, ου, ὁ, felliceæ nitoris, lapis, margarita, unio. Th. μαργαρον, unio.

Μακγαρος, ου, τὸ, unio. hinc μακγαρίτης, ου, ὁ, unio.

Μακγίλιον, ου, τὸ, infans, flolidus, vecors, q. a μῶλον, & ἀγχι, otiosus. hinc μακγη, & μακγωνεύω, & μακγωνεία, infanis, infantia.

Μακβόνιος, ου, ὁ, Mardonius Persa.

Μάκι, ος, ὁ, vel plur. μακοι antiquus vocc. manus, quibus dividimus, & componimus. q. d μάκιον, dividio. hinc μακίζω, ισω, ὁ, ᾱ, ὁ, dissellio. ἔμμακις, ιος, ὁ, ὁ, fatilis.

Μάκθα, ας, ἡ, nomen mulieris, Martha. Hebr. magistra.

Μακία, ας, ἡ, nomen Beatæ Virginis, Maria. & Μακιαμὶ, ὁ, nomen ἀλλοτιν. Hebr. amara.

Μακιωδόκος, masculina a genite subacta. Mariandyni Bithyniæ populi.

Μακῖον, seu μακίδιον, ου, τὸ, pulvis carbonum, favilla, ligudius ignis. Item pulvis carbonum renuiffimus, Aristoph. in Achar. & Pollux, apud quem scribitur etiam μακλάκι. Hinc μακιδόπυρος, hominem carbonarii, & verbum μακιλόω, carbonariam facere.

Μακιδόπυρ, ου, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius.

Μακιλόω, facilies, carbones tracto.

Μακιοκαμίνη, ης, ἡ, carbonarius. Hes, ubi μακιδόπυρος, τὸν ἀνθρακέα, a μακίδιον, & πῦρ.

Μάκις, ιος, ὁ, mensura quadrum corylarum fex capax. q. a μάκος, divido.

Μάκος, ου, ὁ, nomen viri, Marcus.

Μακόμενον, τὸ τὸ, resplendeo. ι. ου. hinc μακάρεος, ου, ὁ, albus, candidus, splendens.

Μακμάλεια, ἡ, ἡ, spendide. f. g. plur. nom. a μακμαλὸς, marmoris more candens.

Μάκμαρος, ου, ὁ, marmor. plur. μάκμαρα, marmora. Chrysost. Item μακμαρὰν, eli e quorum morbus.

Μακμαλυγὴ, ης, ἡ, splendor.

Μάκναμαι, pugno, Poet. & in ῑ. pl. μακάμεθον, quafi a μάκη, manus, ejus manu fit pugna.

Μακμαμμοσύνη, depugnantium. Jonic. pro μακτὴ μάκος, genit. dual. part. praf. μακμαμένων, genit. plural. verbi μάκναμαι.

Μακμοσὶ, Jonic. pro μάκναι, 3. plur. imperf. μακνάσθην, praf. inf. ejusdem verbi.

Μακνομένῃ, leu μακμένῃσιν, Jon. pro μακνέμεναι, 3. plur. praf. fubj. & opt. verbi μάκναμαι, pugno.

Μάκων, ωνος, ὁ, nomen mulieris.

Μάκων, capio, prehendo. fut. ψω, p. φα. a. 2. ἐμάκφον. p. m. μέμακφα.

Μάκφον, & μακτύνω, & ὦ, & ὁ, mstfupium, facculus, crumena. q. μάκος τινὸς, manus ascula.

Μακτρίζη, nomen Indiæ, animal esse ex Creta videtur.

Μάκτρα, ας, ἡ, ὁ, ἡ, teftis. q. a μάκος, divido, dirimo. hinc μακτρίζη, ας, ὁ, ἡ, teftimonium. μακτρίζω, teftor, teftis fum.

Μάκτρος, acc. fing. a μάκτρα, ας, ὁ, ἡ, teftis.

Μακτρύζω, ω, τοις, teftor, teftimonium dico: fignifico, declaro. ῑ. ῡ. perf. μεμακτύρηκα. perf. pass. μεμακτύρημαι, teftimonium obtinui. Item μακτυρίω, exercito in martyrio affici. Basil. μακτυρίω pro μακτύρομαι, vocare in jus, Ariftophanes.

Μακτυρία, ας, ἡ, teftimonium. μακτυρίαι γραφαὶ, & μακτυρίων συγγράφεσθαι, denuntiase teftimonium, Demoftb. ἐμβαλλόντων μακτυρίαν, proferre teftimonium, Demoftb. Apud Nazianzenum μακτυρία videtur fumi pro cœtu, ut πρεσβυτέρων μακτυρία, aulpicante cœtu.

Μακτυρίου, dat. pl. Jon. pro μακτυρίοις, a μακτυρία, & Jon. μακτυρίη, ης, ἡ, teftimonium.

Μακτύριον, ου, τὸ, teftimonium, teftificatio, argumentum. Theod. μακτύριος, ου, ὁ, ἡ, teftimonialis.

Μακτύρομαι, teftor, obteftor, teftem adduco. & Ὅμηρος μακτύρεσθαι, Homerum teftem citant.

Μακτύρου, Dorice. pro μακτύρων, inneditur, ῡ. fingul. praf. pass. verbi μακύω, revolvo, glomero. hinc inf. Dor. μακύρεσθαι. volvi.

Μακυκᾶσθαι, ruminat, Dorice. pro μακυκᾶται, 3. fingul. a μακυκάομαι. vide μακύω.

Μακῶμαι, corripiens, a. ι. part. act. pro μακῶν. verbi μάκυμαι, capio.

Μακῶται, corripiens, 3. fing. aor. ι. fub. act. verbi μάκυμαι, capio.

Μακώμεθα, leu μακωμένῃσι, mando, edo, manducco. hinc μάκωσι, ωσι, ὁ, mandibula, os, oris, Odyff. β.

Μακῶν, ῶνος, ὁ, Dor. pro μάκος, ους, τὸ, placenta.

Μακῶς, ᾶ, ὁ, Dorice. pro μάκος, ους, τὸ, mamma, fenus.

Μάλδαν, ας, ἡ, & μάλδακ, ακος, ὁ, ἡ, lorum emollitum, pellis. Item ardelio, homo futilis. Ariftoph. in Nub.

Μάλαστρα, ων, τὰ, prima filphii folia.

Μαλαυγέτης, Maffagetis. nomen proprium.

Μάλαυρο, vel μάλτρω, pergo, abitergo; tango, pulso, fubigo.

Μάλαυρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem ac μακρόσωμος, longior, major, Hippocr. μάλιστ, plus. Hefych.

Μάλαυρ, ῶ, ὁ, ἡ, μάκρος, longus. compar. μακρότερος, & μάκρων. Ariftoph. in Nub. μακρότατος, superlat. μακρίτατος, & μάκιστος, longiffimus.

Μάγκα pro μάγκαν, acc. fing. a μάγξ, αγκος, ὁ, ἡ, cica. Th. μαγκάομαι, mendo.

Μάγκαν, quæro, requiro, indago. a μάκος, quæro. hinc μαγκάσκω, ῶ, ὁ, ἡ, inquifitor. μαγκτὴς, ῆτος, & μάκτης, ωρος, ὁ, idem.

Μάγγαν, acc. fing. a μάγξ, γγος, ὁ, ἡ, flagellum.

Μάγγανον, Jon. pro μάγγανα, praf. inf. vide μαγγανόω.

Μάγγανος, ου, ὁ, ἡ, flagellator.

Μάγγανόω, flagellator, a, ον, fing. praf. imperf. pass. verbi μαγγανόω. flagello. ῑ. ῡ. ῑσκόμενον.

Μάγγανῶσι, flagellaverunt, 3. dual. imperf. vel aor. 2. act. Jon. verbi μάγγω. Poet. pro μαγγάνω, flagello. hinc μαγγάνον, per fyncopen pro μαγγάνων. Th. μάγγξ, γγδος, ὁ, ἡ, flagellum.

Μάγγξ, flagello. fut. ξω. p. μεμάγγχα. hinc μαγγάνω, nomp. pass. μάγγομαι, in eodem them.

Μάγξ, γγος, ὁ, flagrum, fcutica. vibex. hinc μαγγάνω, ῶ, ὁ, ἡ, maffigia, verbero. μαγγάζω, flagello. μαγγάκς, ῖτος, ὁ, flagellator. Ὦ ὦ μαγγάκς, ὦ ὦ, fuit Zalius, quod Homeri carmina reprehenderet.

Μαγγίζω, flagellavit, 3. fing. aor. ι. ind. act. Jon. verbi μαγγίζω. fut. ξω.

Μαγγίκον, Jonice pro μαγγικὸν.

Μαγγίκοσιν, Dor. pro μαγγίκοις, 3. plur. praf. opt. ejusdem verbi, & them.

Μαγγὸς, ου, ὁ, malitche. lenifcina refina. q. a μάκος, flagello. nam e exudiet lenifci cæfo exfudat.

Μαγγύκων, mandenti, Poet. pro μαγγύκοντι, dative fing. part. praf. verbi μαγγύκω, ω. Sed de his voce μαγγύκω in Lexicis.

Μαγὸς, ου, ὁ, vel μαγδὸς, uber, mamma, propitie multerum. Pollux μαγὸς jugum appellat. Athenæus tit. 2. μαγδὸς eft poculi genus, Xenophonti autem, & Polluci rete.

Μαγωνεῖς, feu μαγωνεῖτε, ῶ, ὁ, ἡ, leno, lena. q. μαγὸς ὄτα habens blandiendo.

Μαγῶφλα, ας, ἡ, ὁ, ἡ, fcilla: ut armi Polluci. μαγκλὰ, ἴδος, ἡ, idem.

Μαῖαια, vana, n. g. plur. num. vide μάταιος.

Μαιμακτήριος, ου, ὁ, ἡ, inane confilium. Ex μαιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, confilium.

Μαιμακτηρίζω, ας, ὁ, vaniloquentia. a μαιμακτήρ, ῆρος, ὁ, vaniloquus. ex μάταιος, vanus, quod a μάτην, fruftra, & λέγω. dico. p. m. μέλεγχα.

Μαίμαις, αὶς, αος, & μάταιος, ος, ὁ, ἡ, vanus, a, on, inanis, ineptus. Th. μάτην, fruftra.

Μαιμαιότης, ῆτος, ἡ, vanitas, fuperlat. a μαίμαις, ος, ὁ, ἡ, vanus. compar. & dicam ibidem.

Μαιμαιότες, ητος, ἡ, vanitas. ad Ephef. 4.

Μαιμαιόω, vanum reddo. fut. ώσω. p. μεμαιώκα. ωμ. praf. pass. μαιμαιόομαι, vanus fio. a. 1. paff. μαιμαιώθην. Th. μάτην, fruftra.

Μάιμαν, Dor. pro μάτην, fruftra.

Μαιμαν, torpeco, vane tempus contero. Item aberro a fcopo: Iliad. γ.

Μαιμάω, quæro, indago, per ellipfin pro μαιμάω, idem.

Μαιμάω, adv. fruftra, gratis, fine cauffa, in caffum. q. a μάω, quæro, temerario fcil. & inani nifu. hinc μαιμάω, ος, ὁ, ἡ, vanus, inanis. μαιμάοσες, ητος, ἡ, vanitas.

Μάιμες, ητος, ὁ, Dor. pro μάτης, mater.

Μαῖος, Æol. & Dor. pro μαΐος, a. ῑ. fing. verbi μαΐω, unde Poet. inferto ο, μαΐδω, & inferto σ, μαΐσδω, quæro, inveftigo.

Μαίσονες inertes funt, dual. fut. ῑ. verbi μαΐω, torpeo.

Ματθάιος, ου, ὁ, nomen Apoftoli, Matthæus. Hebr. donum Dei.

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apoftoli, Mathias. Hebr. donum Dei.

Ματία, ας, ἡ, vanitas, ftoliditas, Apoll. Th. μάτην, fruftra.

Μάτης, ιος, τὸ, inquifitio. a μάω, quæro.

Ματτυάζομαι, ᾶ, ὁ, Poet. & Dor. pro ματτύω βάπτομαι, ῶ, ὁ, ἡ, & μάτηρ ἀδελφὸς, mattris frater, avunculus.

Ματτυάδελφος, ου, ὁ, & ἡ, Poet. & Dor. pro ματρυιάδελφος, pro femine. quod mater a viro in matricem recipit. Vel qui matrem fuam recipit, ac fovet. & μάτηρ, a mater, & δέλφυς, recipio.

Ματτυαπάτωρ, ορος, ὁ Dorice. pro ματρυιάπατωρ, a μάτηρ μάτηρ, matris mater, avia.

Ματτύσσαις, ιος, ὁ, Dor. pro ματρύσσαις, a, mercopolis. q. d. mater urbs. a πόλις, urbs.

Ματτυσσάλις, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ματρυσσάλις, quæ cum matribus verfatur, a σὺν τοῖς ματρυσσὶ τοιοῦτος.

Ματτυσσὸς, ου, ὁ, lena, qua fe matrem fingit, a μάτηρ, mater, hinc ματρυσσάλις, ος, ὁ, ἡ, lupanar.

Ματτύω, ῶ, ὁ, Dor. pro μάτηρ, matris fimitres, a mentuli. Item majores, sic μάτηρ, ορος, ὁ, Dorice. pro μάτηρ, maternus avunculus, maternus avus.

Ματτυῶδες, ους, ὁ, ἡ, fultus, fatuus, infanus, a μάτηρ, & ὄδος, ὁ, ἡ, imitatur clamare.

Ματτυῶδος, ου, ὁ, nomen viri ἀλλοτιν, Matatha. Hebr. donum Dei.

Ματτυῶν, ωνος, ὁ, ἡ, lantitia. a μάτηρ, pinfo.

Μαυλίζω, ῶ, ὁ, pro μαύρω, gladius.

Μαυλὶς, ἴδος, ἡ, cultet, quafi a μαυλὸς. Eft & μαυλὶς, qua mercede aliquid facit. μαυλίζω, mercede proftituo.

Μαυρίω, obfeuratur, 3. plur. praf. ind. act. & pet pass. interfin pro μαυροῦσι. Sic μαυρίομαι, praf. inf. ab ἀμαυρόω, obfeuro. Them. ἀμαυρίω, & ὁ, obfcurus.

Μάχαιρα, plur. num. a μάχη, ης, ἡ, pugna. Th. μαχαιρὰν, gladius.

Μάχαιρα, ας, ἡ, gladius, fica, cultet. Xenophonti Perfeus gladius. μάχαιρα Δελφικὴ, Delphicus gladius, Ariftot. ῑ. Politic. Th. μαχαιρὰν, gladius.

Μαχαιρὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro μαχανὴ, ῆς, machinatio, molimen: res, opus, facultas, vires.

Μαχανὲς, ὦ, ὁ, Dor. pro μαχανεῖς, ὦ, ὁ, pugnax, bellicofus.

Μαχανίσσουσι, praf. part. verbi μαχανίσσω, Poetice. epenthefi pro μαχάσσουσι, idem ac μάχομαι, pugno.

Μάχανται, praf. opt. fic in 3. plur. μαχάνοιτο, verbi μαχάνομαι, Poet. pro μάχοιτο, pugno.

Μαχανώσιν, aor. ι. opt. med. μαχανώσαιτο, aor. ι. inf. med. verbi μαχάνομαι, feu μαχάομαι, pugno.

Μάχεσθα, praf. inf. μαχέσθην, 3. dual. imperf. Jon. μαχάσθε, 2. plur. praf. imperat. verbi μάχομαι, pugno.

Μαχέσσεται, & ὄσσεται, f. 1. med. ejusdem verbi.

Μαχέσσεσθαι, pugnare, a, ον. inf. m. gen. σος. Sic σσσεσθαι, nom. dual. aor. 1. part. med. ejusdem verbi.

Μάχεσι, ος, ὁ, pugna, certamen. in plur. μάχαι. Th. μάχιμος, pugno.

Μαχέσσαν, σσον, ὁ, pugnax, pugnator, pugnani, bellicofus.

Μαχέσσασθε, fut. ι. med. & in ῑ. plur. μαχέσσω. & pro μαχεσσόμεθα. hinc μαχεσσάμενος, fut. ῑ. part. med. ejusdem verbi.

Μαχητὴς, ὦ, ὁ, pugnax, bellator. acc. pl. μαχατὰς. Th. μάχιμος, pugno.

Μάχιμος, ου, ὁ, ἡ, pugnax, bellator, bellicofus. & μαχίμων τ' ἀνδρῶν, civitatis pars, quæ militiæ ftudet, Plato in Legib.

Μάχλος, ου, ὁ, ἡ, incontinens, libidinofus, lafcivus, intemperans, ὁ πάσης μάχλος, vitorum appetens, in Epigramm. unde μαχλοσύνη, ης, ἡ, lafcivia.

Μαχλόσυνα, ων, τὰ, falacitiffime, fuperl. a μάχλος, lafcivus, falax.

Μάχομαι, 3. fing. praf. opt. verbi μάχομαι, pugno.

Μάχομαι, pugno, rixor, litigo, prælio contendo. fut. μαχήσομαι, μαχήσεσθαι, & ἐσσήσομαι. imperf. ἐμαχεσάμην, ου, ὁ, ἡ. perf. μεμάχημαι. aor. ι. med. ἐμαχεσσάμην, ω, ατο. μάχεσθαι ὕπὲρ τῆς χώρας, pugnare pro regione, Xenoph. ι. Pæd. μάχεσθαι ὑπὲρ τοῦ πατρὸς, pro patre pugnare. ἐκ τῶν τοιούτων, pugno adverfus hoftes, Demofthenes.

Μάχομεν, pro ἰφικλείμεν, imperf. Jonic. μακλέμεθα, Poetic. pro μαχάμεθα ῑ. plural. praf. ind. verbi μάχομαι, pugno.

Μάχοντ, pro τε, & Dor. pro μάχῃς, & hoc pro μάχεαι, machina.

Μάχρασις, ἡ. a. med. a μάχρασμαι, pugno.

Μαχὴ, fluftra, incaffum. Poet. pro μάτην. hinc μα-

μαλθάκος, flultus. μαλθακὸς, flulte.

Μαλθακόφρων, ὄ, ἡ, ὁν, ὁ, ἡ, ὁν, ὁ, ἡ, ὁν, ὁ

ind. Jon. hinc *μελίσσω*, & in f. g. *μελίσσετα*, aor. 1. part. activ. verbi *μελίσσω*. ridco.

Μείζων, maius, n. g. a *μέγας*, major, dicitur & *μείζονος*, idem ac *μείζων*. Jo. 3. 4.

Μείζω, nom. vel acc. n. g. *μείζων*, *μείζω* *μείζος* comparat. a *μέγας*, magnus.

Μείζων, ονος, ὁ, major, & *τὸ μείζον*, maius, comp. a positivo *μέγας*, magnus. superl. *μέγιστος*, maximus.

Μελανίππη, ης, ἡ, nomen proprium.

Μέλισσα, ης, ὁ, χυ, ἡ, fraxineus. Poet. pro *μέλινος* a *μελία*. ut, ἡ, fraxinus.

Μελισσάζειν, praef. inf. Ionice, pro *μελίσσειν* *μελισσόω*, praef. imperat. paſſiv. Jon. pro *μελίσσω*, verbi *μελίσσω*, mellitum reddo.

Μελίσσειν, ἡ, ἓν, mellitum reddo, gratificor, venbis demulceo. q. d. *μέλι*, mel. hinc *μελίσσειν*, ης, ὁ, ἡ, blandus, placidus.

Μελισσίοισι, dat. plur. Ionic. a *μελίσσιος*, idem ac *μελίσσειος*, ης, ὁ, ἡ, blandus, mellifluus, fauis, iucundus.

Μέσσι, a. 1. inf. adi. vide in *μέσσατ*.

Μέσσε, ονος, ὁ, & in plur. *μέσσονες*, aor. 1. part. activ. verbi *μείρω*, mando. fut. *μερῶ*. p. *μεμόρηκα*. aor. 2. *ἔμορον*.

Μέσσατε, 2. plur. a. 2. imper. activ. verbi ejusdem.

Μέσσατο, 3. ſing. a. 1. imperat. adi.

Μέσσε, ς, maneas, mancat, 2. & 3. ſingul. a. 2. ſub. verbi ejusdem.

Μέσσε, acc. ex *μέσσος*, ον, ὁ, ἡ, minor. & *τὸ μέσσε*, minus, cumpar. irregularis a *μικρὸς*, parvus.

Μεσσήεις, ὁ, ἡ, adolescens, adolescentulus. Th *μεσσεύς*, idem.

Μεσσεύς, ακος, ὁ, ἡ, adolescens, puer, puella. hinc *μεσσήεις*, ὁ, ἡ, idem. quaſi ab *ἡσσάομαι* quia ea ætate concupiscit. Vel ab *ἧσσα*, liquor. quod fit ea ætate ut iam loqui poſſit. Vel ex *μέ*, & *ἄρσην*, quod pro mudeſtia vix loquatur.

Μέσσω, partire, praef. imperat. paſſ. pro *μείρω* verbi *μείρω*, feu *σώω*, divido.

Μεσσήτω, partitur, 3. ſingul. praef. verbi *μέσσομαι*. Dicitur & *μέσσεται*, defideratur, per apharesin pro *ἐμέσσεται*, 3. ſing. praef. paſſivi verbi *ἐμείρω*, defidero.

Μεσσήμενος, plur. nom. ſ. g. part. praef. paſſ. a *μείρω*, feu *μέσσομαι*, divido.

Μέσσῳ, vel potius *μέσσομαι*, divido, partior: privor. praef. paſſ. *ἐμείρομαι*, & *ἄτε ἐμείρομαι*. p. m. *ἔμμορον*. q. *μὴ μέσσῳ*, non neſcio quin potius in partes diſtribuendus ſit. pars, eſt a *μείρω*. pars enim oritur ex diviſione totius. hinc *μοῖρα*, ἧδη, ἡ, pars, portio: *μέσσω*, ὁ, divido, diſtribuo. *μεσσομένη*, ης, ἡ, participio. *μεσσῶ*, ὦ, τω, pars. fed *μέσσω*, ὁ, ἡ, portio: item fatum, mors. *μοῖρα*, ης, ἡ, pars, portio: item fatum.

Μεσσίη, ἡ, ἡ, menſis, ſemi. pro *μέσ*, idem q. *μέσος*, luna, cujus curſu deſcribitur.

Μέσσος, ονος, ὁ, ἡ, minus, cumparat. irregularis a *μικρὸς*, ὁ, parvus. hinc *μεσσόω*, minuo. *μεσσοῦται*, τυτ, ὁ, ἡ, imminuitio, extenuatio. q. *μὴ ὄν*, non exiſtens. qui enim eſt reliquis minor, ſe ſubducit.

Μεσσόγεως, ὁ, ἡ, qui nigram habet terram, pullus, niger. ſic *μεσσόγυιος*, ὁ, ἡ, ut *μεσόγυιος* ſyncop. Ex *μέσος*, niger, & *γαῖα*, feu *γῆ*, terra.

Μεσσογείτων, acc. ſing. *μεσσογείτονα*, ὁ, ἡ, nigram cafarien habens. ex *μέσος*, *μέλανος*, niger, τὸ, ὁ, χυ, ἡ, & *γείτων*, ονος, ὁ, ἡ, Juba, cafaries.

Μεσσόγυιος, ὁ, ἡ, qui nigri coloris eſt. ex *μέσος*, niger, & *χρόα*, ατ, ὁ, color.

Μέσδομος, ὁ, ἡ, domus, Poetice, atrium, pacium, Iliad. ſ. Item reabs in medio tectumo denigrata. Quidam accipiunt pro tecto. ſcilicet *ὑψηλὸν*.

Μεσηγύς, ὁ, ἡ, nigra, tenebroſa, profunda. Eſym. nigra. ſpen. plur. Ion. *μεσσηγύες*. dat. plur. *μεσσηγύεσσι*, Jon. in m. g. *μέσος*, niger.

Μεσόγυιος, ὁ, ἡ, ſyncop. Jon. verbi *μεσσόγυιος*. vide *μεσόγυιος*.

Μεσόδμη, nigrum reddo. *μεσόδμησεν*, nigrefco. Th. *μέλαι*, niger.

Μεσόγυιος, ὁ, ἡ, Poet. pro Μεσόγυιος, ὁ, ἡ, ſyncop. Jon. vide *μεσόγυιος*.

Μεσσοπάγδην, a, ὁ, ἡ, qui nigra ſalia habet.

Μέσσος, ὁ, ἡ, n. g. a *μέσος*, niger. Samitur etiam pro atramento.

Μεσσόλευκος, ὁ, ἡ, vagina inclusum nigra. ex *μέσος*, niger, & *λέυκος*, ligo.

Μεσσόλευκος, ὁ, ἡ, herba nomen.

Μεσσόλευκος, nigrefcebant, 1. plur. a. 1. ind. paſſ. Jon. verbi *μεσσόω*, denigro. fut. *μεσῶ*. Th. *μέσος*, niger.

Μεσσόπαγδος, ὁ, ἡ, nigrum habens cutpus. vel potius fuſco colore praditus, niger. ex *μέσος*, niger, & *χρόα*, ὁ, cutpus. Th. *χρὼς*, ὁ, color.

Μεσσόπαγδος, ὁ, ἡ, qui nigrum murum habet. Ex *μέσος*, nigrum, & *τοῖχος*, ου, τὸ, murus.

Μεσσόρρος, ὁ, ἡ, profundus, habens nigram aquam. Epitheton fonis, Hom. Iliad. ν. ex *μέσος*, niger, & *ῥόος*, ου, τὸ, aqua. *μεσσόρροος*, ης, ὁ, nigredo. *μεσσόρρος*, denigro.

Μέσσος, ονος, ὁ, niger, acer, pullus, fuſcus. *μέσσος ἰχώρ*, pus nigrum, Soph. ſ. ὁ *μέσσος ἰχώρ*, atra bilis. Apſirud. Probl. 9. ſ. 1. Item *μέλαι*, cuncus, Etym. n. g. *μέλας*, niger. ſ. ſ. *μέσσος*, nigra.

Μεσσόφυτος, ὁ, ἡ, Meliocher, praf. paſſ. a *μέλιος*, conſumo.

Μέσσω, liquefacio, edo, conſumo, elixo, macero: membra exclo.

Μέσσω, ὁ, nomen viri *ἄνδρου*, Melea, Hebrepienus.

Μεσσηγενίς, gallinarum Aſſiarnarum genus. a quodam Meleagro.

Μεσσηγρίς, ὁ, ἡ, Meliocher, nomen viri.

Μεσσόσιος, ου, ὁ, ἡ, cuno, deſidero. q. d. *μέσσος* Jio. Hinc *μεσσίσιος*, ονος, ὁ, cura.

Μεσσίδος, ονος, ὁ, ἡ, *μεσσίδος*, ου, ὁ, & *μεσσίδομος*, idem. Hinc *μεσσίδομος*, procurator. *μεσσιδομέω*, idem. a *μεσσίδομος*, cum.

Μεσσίδομος, & *μεσσίδομος*, membris, dativ. plur Jon. & Poet. pro *μέσσος*, ου, τὸ, membrum.

Μεσσόδους, ὁ, ἡ, pedica, funis, quo membra ligantur. an a *μέσσος*, membrum?

Μέσσι, curae eſt: imperſ. *ἔμεσσε*, Att. *ἔμεσε*. praſ. ſyncop. *μέσσει*, Att. *μέλει*. praſ. act. *μεμέσσηκε*. perfect. med. *μέσσαι*. Hinc *μέσσημα*, cuno. *μεσσεῖν*, idem. *μεσσία*, ης, ἡ, cura. *ἀμέσσος*, ου, ὁ, ἡ, negligens. *ἀμέσσια*, negligentia. *ἀμέσσως*, negligenter. *μεσσόμενος*, ου, ὁ, ponitentia.

Μεσσίζ, membratim, adverb. a *μέσσος*, ου, τὸ membrum.

Μέσσος, ὁ, ἡ, manis, fluitus, infelix, tardus, otioſus: canus, Heſiod dat. plur. *μεσσίσιν*. q. *μὴ κλύω*, id eſt, *ἀῤῥω*, nihil videns.

Μέσσω, oneri eſt: a *μέσσομαι*, cuno. Th. *μέλω*, curae eſt.

Μέσσος, 2. ſingul. praſ. ind a *μεσσέσσω*, ὦ, ἀσ, ᾳ, cuo, as. fut. *ἔσω*. Th. *μέλω*, curae eſt.

Μέσσος, ὁ, ἡ, meditor, cogito, exerceo, cuto. praſ. imperat. *μεσσίσω*, ν. ſ. *ἔσω*. p. *μεμέσσηκα*. a. 1. *ἐμεσσήσατο*, them. ejuſdem.

Μέσσος, ὁ, ἡ, meditatio, cura, exercitatio, commentatio.

Μέσσω, 3. praſ. imperat. verbi *μέσσω*, curae eſt.

Μέσσος, ονος, ὁ, cura, ſollicitudo, cunctatio. a Th. *μέλω*, curae eſt.

Μέσσος, curae erit, fut. t. impersonale, a *μέσσω*, curae eſt.

Μέσσος, ὁ, ἡ, fraxinus. hafta fraxinea. Hinc *Μέλισσα*, pro Nymphis in rales arbores converſis.

Μεσσόδη, ἡ, ἡ, & Dor. pro *μεσσόδη*, mellea dulcedine praedicus.

Μεσσόν, Doricè. pro *μεσσόν*, gen. plur. a *μεσσός*, ὁ, ἡ, fraxinus.

Μεσσόσσος, ονος, ὁ, Poet. & Dor. foaviloquus, qui mellis inſtar vocem fundit. Ex *μέσσος*, mel, & *ὄσσος*, ονος, ὁ, vox, Dor. *ὄσσος*. hinc *μεσσόσσος ἀοιδὴ*, ſuaviloqui hymni.

Μεσσόσσος, ὁ, ἡ, Poet. dulciſſimus. ex *μέσσος*, mel, & *ἄδω*, ου, ὁ, ἡ, ſirepitus.

Μεσσόδος, ονος, ὁ, Poetice. pro *μεσσόδος*, ονος, ὁ, cura.

Μεσσόδομος, Jonice, & Doric. pro *μεσσόδος*, modulatus, celebrare, canere, praſ. inf. vide *μεσσόδομος*.

Μεσσόδη, dulcem, acc. ſing. *μεσσόδη*, dat. ſing. a *μεσσόδος*, ὁ, ἡ, dulcis inſtar mellis. ex *μέσσος*, mel, & *ἄδω*, ου, ὁ, ἡ, ſuavis.

Μεσσόσσος, ὁ, ἡ, ſuavis, & in pl. *μεσσόσσοι*. a *μέσσος*, mel, & *ἄδω*, ου, ὁ, ἡ, cera.

Μεσσόσσος, ὁ, ἡ, ſi, qui mellis inſtar ſuavem vocem habet. Vel qui voce mellis inſtar ſimili gaudet. Ex *μέσσος*, ου, τὸ, mel, & *ἄδω*, ου, ὁ, ἡ, cupitus, jucundus.

Μεσσόσσος, ὁ, ἡ, Dor. pro *μεσσόσσος*, ὁ, ἡ, ſuavis cantor, Poeta. Th. *μέλος*, ους, τὸ, carmen.

Μέσσος, ὁ, ἡ, panicum. a *μέσσος*, mel.

Μέσσος, ὁ, ἡ, ſuaviter ſpirant. ex *μέσσος*, mel, & *ἄδω*, ου, ὁ, ἡ, ſpiro.

Μέσσος, 2. ſingul. praſ. ind. Dorice. pro *μεσσόσσος*, *μεσσόσσεις*, 2. ſingul. imperf. Dorie. & Jonic. pro *ἐμέσσος*. Sic *μεσσόσσεις*, modulaveris, pro *μεσσόσσος*, a *μεσσόσσος*, modulor. Th. *μέσσος*, ου, τὸ, carmen.

Μέσσος, ονος, τὸ, cantus. a *μεσσόσσος*, modulor: mellitum facio.

Μέσσος, feu *μεσσόσσος*, ὁ, ἡ, apis gen. plur. Dor. *μεσσόσσων*, *μεσσόσσος*, Dorice. pro *μεσσόσσων*. q. a *μέσσος*, mel, cujus effectrix.

Μέσσος, ὁ, ἡ, apiarius. ex *μέσσος*, ου, ὁ, apis.

Μέσσος, ὁ, Poetice. pro *μέσσος*, vel *Ἀσσίος*, ὁ, cantor, vel Lyricus poeta. a *μεσσόσσος*, modulor: vide in *μεσσόσσος*.

Μέσσος, ονος, ὁ, nomen infulæ, & mulieris, Melitæ. Gr. mellifluus.

Μέσσος, ὁ, ἡ, mellea, mellita, ſon pro *μεσσόσσος*, placentæ genus mellæ confectæ.

Μέσσος, gen. ſingul. a *μέσσος*, ονος, ὁ, ἡ, mel. Hinc *μεσσόσσος*, ὁ, ἡ, dulcis, gratus.

Μεσσόσσος, ὁ, ἡ, alveare. ab *ἄδω*, opus, a Poet. pro *μέσσος*.

Μέσσος, ονος, ὁ, dulciatium, placenta mellita. ab eodem them.

Μεσσόσσος, ὁ, ἡ, & ὁ, mellifonus, dulcia verba fundens. ex *μέσσος*, mel, & *σόσσος*, vox, ὁ, ſonus. Th. *σόσσος*, opus.

Μέσσος, dulcem, acc. ſingul. a *μέσσος*, ονος, ὁ, ἡ, qui mellea dulcedine animum delectat. ex *μέσσος*, mel, & *ἄδω*, animus.

Μέσσος, ὁ, ἡ, & ὁ, mellis inſtar flavus. ex *μέσσος*, mel, & *χρόα*, ὁ, color.

Μέσσος, ὁ, ἡ, & ὁ, pinſtar, & inſtar mellis. ex *μέσσος*, mel, & *χρόα*, mollis.

Μέσσος, ὁ, ἡ, lac. q. ab *μέσσος*, mulgeo.

Μέσσος, a. 1. ind. ſon. an potius Jeſendon *μέσσος*, praſ. pert. f. g. a *μέσσος*. f. *μέσσα*. futurus ſum.

Μέσσος, fut. a. act. vel paſſivum, futurus ſum.

Μέσσος, ὁ, ἡ, & ὁ, ἡ, qui vel quae brevi nupturas eſt. ex *μέσσος*, futurus ſum, & *γάμος*, uxorem duco.

Μέσσος, vide in *μέσσω*.

Μέσσος, futurus ſum: conſtruc. dicitur, proficiſcitur, moritur. ſic *μέσσος*, exiturus, Odyſſ. ſ. hinc *ἐμέσσος* ſ. *μέσσος*, vel *σόσσος*. praſ. part *μέσσος*, *ἄσσα*, *σόσσα*. praſ. part *μέσσος*, *ἄσσα*, *σόσσα*. futura. *μέσσος*, gen. plur.

Μέσσος, curae ſint. Att. pro *μέσσονται*, 3. plur. praſ. imperat. verbi *μέσσω*, curae eſt.

Μέσσος, ὁ, ἡ, membrum, artus: tentus, cinctus: carnes. hinc *μέσσος*, membris confectus. *μέσσος ἀδρὸς*, abſolutus, numerosum, diſcrepans, Ariſtot. 4. Ethic. hinc *μέσσος*, ὁ, ἡ, membratim, immoderatus. *μέσσος ἀδρὸς*, q. d. membratim, immoderatus. *μέσσος ἀκρατὴς*, intemperans, immoderatus. *μέσσος ἀκρασία*, immoderate, vel impiobe nec pio, delinquo, errarum admitto.

Μέσσος, curae ſunt, 3. plur. praſ. ind. *μέσσει*, curae eſt.

Μέσσος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ludibrium: ludus, voluptas, Iliad. ρ. a *μέσσομαι*, ludo, impudeo.

Μέσσος, Dor. pro *Μέσσος*, nom. plur. a *μέσσος*, ονος, ὁ, ἡ, nomen Muſæ, Mediomene.

Μέσσος, dat. ſing. part. praſ. a *μέσσω*, cuno: hinc participio. *μέσσος*, ονος, ὁ, Sed & *μέσσος*, Dor. pro *μέσσος*, canunt, praſ. ind. act.

Μέσσω, canto, cantu celebro. f. *ἄσω*. p. *μεμέσσηκα*. a. 1. *ἐμέσσησα*. Hinc *μέσσος*, ὁ, ἡ, cantus, laus, carmen dico.

Μέσσος, ὁ, ἡ, & ὁ, diminut. continuncula. a *μέσσος*, carmen.

Μέσσος, ὁ, nomen viri *ἄνδρου*, Melchi. Hebr. Rex meus.

Μέσσος, ὁ, nomen filii Dei *ἄνδρου*, Melchisedech. Hebr. Rex juſtitiæ.

Μέσσος, promptus, fut. paſſ. activ. Ionic. ſyncop. pro *μέσσος*. Siquidem Jones e praeteritis ſubtrahunt ω, & penultimam corripiunt. Sic *μέσσομαι*, pro *μέσσομαι*, a. 1. pri. paſſ. & in 3. plur. *μέσσον*, verbi *μέσσω*, cupio.

Μέσσος, didici, perf. activ. verbi *μανθάνω*, dico. fut. *μαθήσω*. aor. 2. *ἔμαθον*.

Μέσσος, Dorice. pro *μέσσος*, praſ. part. maſc. f. g. a *μέσσος*, bain.

Μέσσος, ὁ, ἡ, Dorice. pro *μέσσος*, quod vide. Sic *μέσσος*, Dor. pro *μέσσος*.

Μέσσος, conjungo, ſ. ſi. praſ. activ. per ſyncop. pro *μέσσος*, verbi *μέσσω*, cupio.

Μιμεῦμαι, perf. passiv. a μιμέομαι, infinitiv. τυπᾶσθαι.

Μιμνάσκω, corripuisſem, 3. plur. aor. 2. opt. act. Poet. redupl. pro μάσκω, & hoc pro μάρτυσκω, verbi μάρτυ, apprehendo. f. ὦ. a. 2. τμητὸν. p. m. μεμαρτυ. vide in μαρτύριον.

Μιμνήμων, & Att. τμήμων. perf. passiv. verbi μιμέω, divido.

Μίμνησκω, Jon. pro ἴμαρτυσκω, a. 2. act. verbi μάρτυ, prehendo.

Μιμνήσκω, f. μ. m. part. verbi μίμνημι, corripio. vide in μιμνήσκω.

Μίμνημι, per ſyncop. Jon. pro μεμμίμνημι, 3. plur. pluſq. perf. act. Jon. verbi μίω, cupio. vide μέμιμνα.

Μίμνω, pro μεμμίμνω, ας, ᾶ, & in m. g. μεμνῶ, perf. part. act. Jon. pro μεμνώς, a. 1. verbi μίω, incito.

Μίνακις, ακος, ὁ, & in dual. μινάκιε, promptι. ejuſdem tenuporis, & verbi.

Μίνυνθα, pro ſyncopen pro μεμίνυνθα, dual. perf. activ. μίνυμαι, verbi μίω, promptus ſum.

Μίνυθα, pro μεμίνιτται. item μέμιθλυνθα, pro μεμίλυνθα, per ſyncopen & pleonaſmum ϖ & ϑ, aut ex μεμίλυνθα, idem ac μέλυνα, euro.

Μίσθιλλος, ου, ὁ, venti, euravi, per ſyncopen pro μεμέλλαμαι, perf. act. a. μίσθιλλα. vel pro μεμέλλαμαι, a. μίσθιλλα, i. q. μέλω, euro.

Μισθίων, ωνος, ὁ, membrana. ex Lat.

Μισθὸς, ὁ, apud ſpecies quedam. manet in loco, & non migrat alio ad eſcam. μισθίδιον, pilces, de quibus Athen. l. 7.

Μισθόω, manſi, perf. activ. Jon. μεμισθώσαμαι, 3. plur. pluſq. perf. Jonic. verbi μίσθω, manco. f. μίσθω. aor. 1. ἔμισθα.

Μίσσιμος, ου, ὁ, plani ſunt, perf. part. paſſ. verbi μίσσω, impleo. Th. μισσὸς, ὁ, ἡ, plenus.

Μισσιτισθῆ, ῆς, ῆ, Jonic. pro μεμισσισθῆ, dimiſſus. a μισσίσαμαι. Jonic. pro μισθίσαμαι, dimitto. vel a μίσθω, pro μισθῶ, dimitto. Them. τάμω, vel τω, mitto.

Μισσιτίσιτις, menſurati ſunt, 3. pl. perf. paſſiv. Jon. pro μεμισσίσθηνται, verbi μίσσω. f. σω. perf. μεμίσσιχα. Them. μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Μίσσιχα, ας, ᾶ, perf. med. verbi μισσίσσω, balo. perf. part. med. μισσιτὸς, & μισσιτὸς.

Μίσσιτος, vel μίσσιτος, curæ eſt, perf. act. per ſyncopen pro μισσίλιτος. Alii volunt eſſe prat. medium. Hinc μισσιλὸς, ὁτὸν, ace. μισλιὸτὸν, pro μισσιλιὸς, perf. part. a μίσιν, curræ eſt.

Μίσυλλα, ſurat ſcerit, perf. ſub act. vide μίσσω.

Μισυλλὸς, ὁτὸν, ὁ, per ſyncopen etiam pro μεμισυλλὸς, perf. part. verbi μίσω, curæ eſt.

Μίσυλλος, ου, ὁ, prat. med. verbi μισσίσσω, inſanio.

Μισσυνόμενος, η, ον, part. paſſiv. verbi μισσύνω, unior, ſtruo. f. σύω. Th. μισσυνὸς, ὁ, ἡ, artificium.

Μισσύνομαι, conſpurcatus ſum, perf. paſſ. verbi μισύω, conſpurco, fœdo. f. σω, perf. part. paſſ. μεμισσυσμένος.

Μίσγυμαι, mixtus ſum, perf. ind. paſſiv. hinc μεμίσγυσθον, perf. part. verbi μίσγυμι, miſceo. f. μίξω. p. χα.

Μεμίσγυσθον, ὁ, effectus. perf. part. paſſiv. verbi μισγάνω, imitor. f. ήσομαι. perf. μεμίσγημαι.

Μίσγιτος, ὁ, ſing. panis poſt futur. verbi μίσγυμι, miſceo. f. ξω. perf. paſſ. μέμιγμαι, & ἔμιγ. ατικ.

Μισθόσομαι, perf. ind. paſſ. verbi μισθόω, mercede loco. hinc μεμισθώσθαι. perf. part. Thema μισθὸς, ὁ, ὁ, merces.

Μισθὸς, ὁ, perf. ind. paſſ. ἦ μίσγυμαι.

Μίσσαμαι, Doric. pro μέσσαμαι, a. perf. paſſ. hinc μεμισσάσθαι, memor, Dor. pro μεμισσάσθαι. hinc & μεμισσάνος, gen. Dor. vide in μέσσαμαι, memineruntque.

Μίσσαντας, 3. plural. perf. vide μέσσαμαι.

Μίσσιτος, Dor. pro μέσσιτος, a. ſingul. perf. ejuſdem verbi.

Μισσίσσω, memor eſſet, pro μεμισσίτω, per ellipſin τοῦ hoc autem per dialyſin pro μεμισσίσω, quod pro μεμνήσω, 3. ſingul. perf. opt. paſſiv. pro quo etiam legitur μεμνήσω, & Dor. μεμισσίσω, verbi μεμάομαι, recordor. f. μεμήσομαι. perf. paſſ. μεμνήσομαι. hinc perf. opt. μεμισσίσω, pro μεμνήσω.

Μίμυς, meminiſti, a. ſing. perf. paſſ. pro μεμίμνησαι & Jon. μεμίμνασαι & μεμίσσαι, tum Att. μέμνη, verbi μεμάομαι, recordor. fut. μεμνήσομαι. perf. μεμνήσομαι. a. 1. paſſ. ἐμνησθὴν.

Μίμνομαι, manſi, per ſyncopen pro μεμίμνομαι, perf. activ. verbi μένω, maneo. f. μενῶ.

Μίμνεται, ονται, perf. paſſiv. hinc μίμνετο, perf. imperat. paſſiv. μεμνάσθω, perf. part. verbi μιμνάσκω, recordor.

Μίμνιτο, ητο, memor eſſet, eſſet, 2. & 3. ſing. perf. opt. paſſiv. μεμνήσθην, verbi ejuſdem.

Μίμνητο, recordare, perf. imperat. paſſ. vide μέμνησται. perf. inf. paſſ. μεμνήσθαι.

Μιμνήσκομαι, perf. part. paſſ. f. ϑ. dat. caſ. a μεμνήσθω, deſpondeo.

Μίμνων, ωνος, ὁ, Μίμων, nomen viri, Memnon. Eſt & μίμνων, genus, a μίμνω, maneo. quia eſt martyrium, tolerans in labore.

Μίμνος, Jonice, pro μίμνων. quod vide.

Μίμνων, vide in Μίμνων. Eſt & Μίμνων, Memnon, Tithoni & Auroræ filius.

Μίνυρτα, Att. pro μεμίνυρτα, memor eſſet, perf. opt. paſſ. vide μεμνῆσθαι.

Μιμνύρτατα, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi μιμνύρτω, quod a μιμύρα, ας, ἡ, portio. Thema μίμυρ, dividio.

Μίμνω, pro μένιτα, manſi, p. m. verbi μένω, vel μίμνω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 2. ἔμεινα.

Μίμρα, partitus ſum, p. m. verbi μίμρω, divido. f. ψω.

Μίμφομαι, μέμφῃ, τται, Æol. pro μέμφομαι, ψαι, ψιτται, ſimitrus ſum, perf. ind. paſſ. verbi μίμφω, parior.

Μίμφιτθαι, culpandos accuſandos.

Μίμφιτθαι, ὁ, ὁ, querulus, querendi vim habens.

Μίμφιτης, ὁ, ὁ, inſendandus, malus, improbandus: lamentabilis. in plur. μίμφιται. Th. μίμφομαι, accuſo. fut. ψομαι. perf. μεμίμφιται, ψῶν, ψται.

Μεμιμθήσαμαι, 3. plur. perf. act. verbi μιμθάλλω, tabulor. fut. ἴτω. a. μιθόσω, ὁ, ὁ, fabula, & μῦθος, ὁ, ὁ, a. 1. med. ἐμυθησάμην, ω, ατο, ὁ, μύθου ὁδὸν, reprehenſione dico. Hinc μυθήσαμαι, ὁ, ὁ, queſtus, querimonia. μέμυθα, ας, ᾶ, idem, μεμυθὸς, ὁ, ὁ, incendium, μεμυθίζω, ὁ, ὁ, querulus.

Μεμυθήσαμαι, ὁ, ὁ, a. 1. part. med. μεμυθὸς, ὁ, ὁ, ſingul. a. 1. ſub. med. verbi μεμάομαι, conquetor.

Μεμυθιτὴρ, ῆρος, ὁ, f. ἴτω, conqueror de forte mea, expoſtulo.

Μεμυθιτηρίως, adv. querendam.

Μεμυθιτήσαμαι, ας, ᾶ, conqueſtio de forte ſua.

Μεμυθιτὸς, ὁ, ὁ, querulus. Ex μεμυθὸς, ου, ὁ, querela, & μεμύτα ας, ἡ, fatum. Th. μεμύω, fortior.

Μεμυθῶ, ῶς, ῶ, incitatus, per ſyncopen pro μεμυθάω, & Jon. μεμυθέω, perf. part. act. verbi μύθω, prompeus ſum.

Μοῦ, quidem, conjunct. difer. Solet hanc particulam excipere ἦ, μοῦ ἦ, tamen. q. d. μοῦνον, quod enim affeveratur, manere indicatur.

Μοῦσθος, ου, ὁ, Menander, nomen Poetæ.

Μοῦσθος, enim. Ex μοῦ, quidem, & σθος, enim.

Μοῦσις, ὁ, hircus ille caper Ægyptiorum linguæ. Et capripes Pan. Et qua hircus eſt pugnax, duci poſſet a μεμόθιος, bellicoſus, qui μόνος ἔρχεται.

Μοῦσιτος, Jonice pro μεμόθιτος, prat. inf. verbi μεμόνω, cupio. imperf. Jon. μοῦσθος.

Μοῦσιτος, cupio, ſedito cupio, ſtudeo. Jonice pro liquor animæ, Iliad. v. irafcor. Homer. l. 2. 2. aor. 1. ἐμοῦσθα. Th. μοῦσθος, ου, τὸ, animus.

Μοῦσθος, ὁ, ὁ, audax, bellicoſus, belli patiens. quia μοῦνος ἐν τῇ ἔριδι, in pugna pertinax. Vel a μοῦσις, εως, ἡ, animus, & θάομαι, quod a θόω, vaſto.

Μοῦσιτος, vel μοῦσθος, & in plur. μοῦσθοι. a. ind. act. Jon. verbi μοῦνομαι, cupio.

Μοῦσ, 3. ſingul. ind. præſ. μοῦσθ, præſ. inf. μέσιν, 3. ſing. præſ. ſub. verbi μόνω, maneo. f. μόνω, a. 1. μόνα.

Μοῦσα, ας, ἡ, Dor. pro Μοῦσαι, ῶν, ὁ, Meneleus.

Μοῦσαι, Jonice. pro μοῦσα, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Μοῦσ, gen. ſingul. a μοῦσις, εος, τὸ, animus, ira.

Μοῦσθαμαι, ῶ, ὁ, conſtans in bello, forti, & μοῦσθ, ου, τὸ, animus, & θάομαι, ὁ, ὁ, bellum.

Μοῦσθὸν, acc. ſingul. a Μοῦσθος, ὁ, ὁ, nomen proprium.

Μοῦσθος, ου, ὁ, nomen multiſtis.

Μοῦσθαμαι, pugnaces, nom. plur. a μοῦσθαμαι, ῶ, ὁ, & μοῦσθαμαι. promptus in bello. Ex μοῦ, ου, ὁ, animus, & ἄομαι gaudeo.

Μοῦσω, Jon. dialyſi pro μοῦσω. fut. verbi μόνω, maneo.

Μοῦσιτος, nomen mulieris, Menippe.

Μοῦσιτος, acc. ſing. a μοῦσιτος, ου, ὁ, ἡ, animo gratus. a μοῦσ, ου, τὸ, animus, & ἐτὸς, obedio.

Μοῦσιτος, ῶ, ὁ, ἡ, ου, ὁ, ἡ, imperu quodam animi concitatus copio: optu, geſtio, curo. Poeticum verbum eſt, Sophocl. τὸ τοῦ μοῦσιτος ἡδὺ vult? quid erat? μοῦσιτος, præſ. imperat. paſſiv. Deitur & μοῦσιτος, ῶ, ὁ, a μοῦσθ, ου, τὸ, impetus animi. Th. μοῦσθ, ου, τὸ, animus.

Μοῦσιτας, ὁ, ὁ, Menoetiades. a Μοῦσιτος, ου, ὁ, nomen proprium.

Μοῦσιτ, nunc. dual. μοῦσιτ, dat. ſingul. part. præſ. a μοῦω, maneo. præſ. part. μόνω, nos, ὁ, ἡ, manens.

Μοῦσιτ, manent, Dorice pro μόνουσ, 3. plur. præſ. ind. act. verbi μόνω, expecto.

Μοῦσιτόμβοιος, ου, ὁ, nomen proprium. Eſt & bellicoſus, conſtans in bello. ex μόνος. animus, & πάλεμος, bellum.

Μοῦσ, ου, τὸ, animus, ardor animi, furor, ſtimulus, ira. q. d. μόνος, maneo. Hinc ἴσομοῦσ, ου, ὁ, ἡ, malevolus, invidioſus. ἐὐμοῦσ, ου, ὁ, ἡ, benevolus. ἀὐμοῦσ, benevole.

Μοῦσ, imo vero, nempe, videlicet, nimirum. ex μόν, quidem, & ὦ, igitur. Hinc μοῦσ, imo vero, quin potius.

Μοῦσω, præſ. part. f. g. a μόνω, maneo. in 3. plur. μόνουσ.

Μοῦσ, tamen, nihilominus, porro, certe, atqui, Xenoph.

Μοῦ, maneo, habito, duo, expecto. μόνω τὸν ἄνδρα, poena te manet, Phalar. μόνω τοῦς τὸν ἄδρωπον, eorum te opinionibus perſiſtere. Arift. x. Politic. imperf. ἔμοῦν, ες, ε. fut. μοῦσ. perf. μεμόνηκα, pluſq. perf. ἐμεμόνη & in 3. plur. Jon. μεμόνεσαν. a. 1. ἔμοῦσα, ας, ᾶ. a. 2. imper. μόνον, ου, ὁ. fut. μόνω, ης, ῆ. a. 1. inf. μόνα. a. 1. part. μόνας, ασ, ᾶσ. p. m. μεμόνα. Hinc μοῦ, ας, ᾶ, manſio, ὑπομονὴ, expectio, fuſtineo, perfecto ὑπομονὴν, eorum te patientia tolerantia.

Μοῦσιτος, ὁ, qui parti imperat, præpoſitus.

Μοῦσ, ὁ, ἡ, ου, privo. Item intueor, video, oculos undequaque obverto. Hinc ἐμμοῦσ, ὁ, ἡ, ου, terribilis. ἐμμοῦσ, ὁ, ἡ, idem.

Μοῦσ, acc. ſing. a μοῦσ, pars.

Μοῦσιτας, ὁ, nomen muris. a μοῦσ, ἴδος, ἡ, pars, vel μοῦσ, fercula, quod a μοῦσ, divido, & ἄρνυμι, rapio.

Μοῦσιτος, ὁ, qui particeps eſt principatus; procuratur Regias apud Joſephum, ut verrit Gellius interpres. a μοῦσ, ἴδος, ἡ, pars, quod a μοῦσ, divido, & ἄρχω, imperium.

Μοῦσ, Dor. pro μοῦσ.

Μοῦσ, partior, divido. fut. ἴσω, prat. μοῦσ. perf. μεμόρικα. ἐμόρην, præt. paſſ. μοῦσ, diſſideo. perf. paſſ. μεμόρημαι. aor. 1. paſſ. ἐμορίσθη, ης, ῆ. aor. 1. part. paſſ. μορισθὸς, ἴσα, ἴν. aor. 1. med. ἐμορισάμην, ω, ατο. Th. μόρος, ὁ, divido.

Μόρμων, ωνος, ὁ, ſtrumna, meditatio, cura, ſolicitudo, genitiv. pl. Æoliece μορμώνων, quia μόρος ἐν, mentem diſtrahit. Hinc μορμώνω, curo, ſollicite cogito, ſollicitus ſum. f. ὦσω. p. μεμορμόνωκα. a. 1. ἐμορμόνωσα, ας, ᾶ. a. 1. ſub. μορμόνωσο, ου, ὁ.

Μορμόνωτος, ὁ, plur. a. 1. ſub. activ. verbi μορμόνω, ſollicitus ſum.

Μορὸς, ὁδος, ὁ, pars, particula, communio: factio Demoſthenis. Th. μόρος, divido.

Μορτιτὸς, ὁτὸν, ὁ, ἡ, μορτὸν, ὁτὸν, divido.

Μορτὸς, ὁ, ὁ, divido, partitio, diſtributio. a μορτὸς. f. ὦσω. perf. paſſ. μεμόρτημαι. Th. μόρος, ὁ, divido.

Μορτὸς, ὁ, ὁ, partitor. ab eodem verbo, & them.

Μορμάω, μορμήσω, & μορμησσῶ, anxie cogito, curo, delibero, conſulo. Hinc μόρμησος, ὁ, ὁ, curioſus, anxius, exquiſitus interrogator: percunctator. a μόρμη, ας, ἡ, cura.

Μόρμησος, ſolicita, acerui, plural. a μόρμησος, ὁ, ὁ, anxius. Thema μορμάω, euro, anxie cogito.

Μορμόνω, genit. plur. Ion. pro μορμώνων, a μόρμων, ωνος, ὁ, cura. Th. μορμάω, euro.

Μορμήσω, cogitavit. 3. ſing. aor. 1. ind. act. Jonic. verbi μορμησσῶ, f. ξω, idem ac μορμόνω, euro.

Μόρμος, ὁ, ὁ, funiculus, filum. q. a μόλις ὧν, nodo. Sed. velim a μόρμη, filum. ex μορὸς, glomero, neo.

Μόρμορος, hominibus, dat. pl. Jon. pro μόρμοῖς.

a μίγνῡ, σσῶ. divisam vocem habens. genit. plur. μιγέων. quod ea μίγνυτ. pers. Them. μίγω, divido, & δίω, vox.

Μιγίνων, vide μιγνύτωρ.

Μίγνυ, υτ, τι, pers: vicissitudo, Thucyd. τὸ σὺν μίσει, quantum in te fuit, pro virili parte, Eurip. μίγνυ μίσει, ea parte. μίγνυ μίγδην, vicissim. χρυσὸς μιγδην, singulatim. Th. μίσσω, divido.

Μίγνῡ, σσῶ, ὁ, homo. Item μίγνῡ, avis apibus inimica. a μίσσω, divido, & δίω, vox. quia vocem habet in diversis articulatis, & significantes finos divisam.

Μίεσθαι, ου, τὸ. medium lignum inter boves. der. fingul. μιεσθαι. ea μίσση, medius, & δία, bos.

Μίσσεσθαι, ὁ, semicanus, qui medium cenæ ætatis attigit. ex μίσσος, medius, & πεσεῖν, cannt.

Μίσσιος, ου, ον, maxime medius, pro inusitato μεσίτερος.

Μισσιφόρεις, Dor. pro μισσιφόροι, ὁ, meridianus.

Μισσιφόρος, α, ον. Dor. pro μισσιφόρος, & hoc pro μισσημβρινὸς, meridianus.

Μισσόφρων, ονος, τὸ, mesenterium & membrana venis, arteriis, nervisque contexta, per cuius vala alimentum e ventriculo in hepar distribuitur. Dicitur μεσεντερίον, & μεσόκοιλον. Hippocr. a μίσσος, media, & φρενὸς, venter.

Μίσσυτος, η, ον, medius, a, um. Poet. per synecopen pro μεσόσσυτος, superl. a μίσσος.

Μισσυτὸς, ἁμῶς, adv. inter, in medio. μεσσυτὸς τοῦ τε, καὶ τοῦ, inter oavem, & ipsium.

Μίσσυτος, ονος, ὁ, Poet. mediocris, medius. ab eodem them.

Μισσυτόφρων, ωτ, ὁ, meridies, medium diei. a μίσσος φρήν. Hinc μισσυτόφρονες, ὁ, οἱ, meridianus.

Μισσύτων, sum medietor, intervasio, fideiubeo. f. δύσω. perf. μεμισσύτευκα. Th. μίσσος, medius.

Μισσύτως, ὁ, ὁ, medialor, fequefter, intercessor, internuntius.

Μίσσυτος, ὁ, ὁ, mediator, internatius.

Μισσύτωρ, ωτ, ὁ, loca mediterranea. ex μίσσος, medius, & χώρα, terra.

Μισσόγαῖος, α, ον, mediterraneus, a, um. μισσόγαιος, mediterraneum mare. 2. Macheb. S. 19. mendose legitur μεσόγαιος.

Μισσόδμη, trabs per medium domum trajecta: a μίσσος, & δόμος, quod a δίμω, struo.

Μισσόμυκτα, ων, ὁ, ὁ, tes pofita in medio tumbilicum in medio habens. ex μίσσος, medius, & ὀμφαλὸς, ὁ, umbilicus.

Μισσόνυκτα, ὁ, τὸ, nox intempesta, medium noctis.

Μισσόπεδον, medium iter teneo. ex μίσσος, ὁ, medius, & πόδος, ὁ, transitus.

Μισσοπέλασοι, ων, ὁ, oomen regionis, Mesopotamia. Gr. interamnis.

Μίσσος, α, ὁ, medius. io f. g. μίσσος. Sed μίσσος, ὁ, τὸ, mediatas, dimidium.

Μισσὸς, ὁ, medietas, medium.

Μισσόσπορος, α, ον, integerinus parties. ex μίσσος, medius, & σπόρος, ὁ, pars.

Μισσόστιχος, ονος, ὁ, medium coeli. a μισσοπόνιος, sum in medio coeli. ex μίσσος, medius, & ὄρανὸς, coelum.

Μισσόσυρ, gen. fing. pral. part. f. g. a μισσόω, fum medius. Them. μισσός, medius.

Μισσόω, fum medius: ambigo. Eurip. in Med pral. part. μισσόων, ὁ, ὁ, ὁ

Μεσαίτεινος, ου, ὁ, ἡ intercedia unium ligium epiphyli inter τετράγωνον, & pectinum partem. ἀ μεσαῖς & τ' λοιποῖς, τοῖς ἐπιβλεπτ.

Μεσανταγωνίζω, ω, ἴσω, aliter studio.

Μεσανταγωνισμένος, transluceo. Apoll. Argon.

Μεσανταγωνιστὴς, fortior cum aliquo.

Μεσανυκτίσω, 3. plur. a. 1. opt. pass. per fyncop. pro μεσανυκτίσαιμεν, verbi μεσανυκτίσμαι, in diversam sententiam traducor. Th. πάνδυ, perinadeo.

Μεσανύμφιος, accerso, cum acc. ἐπὶ. Θύμαλ. 2. τ. med. μεσανυμφεύσαλο, ω, ου. a. & impersat. med. μεσανυμφεύσαλο. a. 1. sub med. μεσανυμφεύσαμαι, ῃ, ῆται. a. 1. act. med. μεσανυμφεύσαλο. a. 2. ind. pass. μεσανυμφεύθη. a. 1. part. pass. μεσανυμφεύθεὶς, σῶσα, ἐν & σάμενος, σαμένη, σάμενον. ἐ. accersitus. ἐκ & σάμενος, σαμένη, σάμενον.

Μεσανυστικὸς, ἡ, ἐ, accersitus. ἀ μεσανυστικὸν μοῦ, accerso.

Μεσανυκάσω, transformo, praef. part. μεσανυκάσων, ουσα, ὁν. Th. πλανᾶν, seu τὸν, fingo. ἐ. fe.

Μεσανύτερος, eminet, 3. fing. praef. verbi μεσανύτερω, decorus fum inter. μεσανύτερον, imperf. Thema νύτερω, decus. ἐπὶ ἐπὶ.

Μεσαυλοβαμίζω, lapro, accommodo. corrigo. Th. ῥυθμοὺς, ὁ, ἡ, ὁ, rhythmus.

Μεσαυρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, lubimis, in alio ftans. hinc μεσαυρὸν, in alium cleto, quod ἀ μεσαύρω transfero. Them. σῶμα, tullo.

Μεσαυρόω, a. a. inf. act. μεσαυρόσω, aor. 1. inf. activ. μεσαυρώσαι. aor. a. inf. med. verbi μεσαύρω, amoveo. ἐ. μεσαυρῶν. Th. τέχνη, ilo.

Μεσαυφενίζει, ingemiscebat, 3. fingul. imperf. medi. verbi μεσαυφενίζομαι, idem ac μεσαυτίνω, ingemisco. Th. τέχνη, ὁ, ἡ, angelius.

Μεσαυτρέπω, converto, muto: averto. ἐ. ὑψ. pert. μεσαύτραμ. a. 1. μεσαυτρὰν. aor. 2. μεσαυτράπον. aor. 1. paff. μεσαυτράθην, ῃς, ῆ. aor. impersat. paff. μεσαυτράθη, ῆναι, ἐ. 1. paff. μεσαυτραφήσομαι. ex μεσὰ, & τρέπω, verto.

Μεσαύχω, a. 2. inf. act. verbi μεσαύχω, participes fum. μεσαύχω. a. 2. μεσαύχων. Th. ἰσχὺν habeo.

Μεσαυχωνίζω, transfiguro. ἐ. ἴσω. a. 1. μεσαυχωνίσαι. perf. μεσαυχωνίκα. a. μεσὰ, & χωνεύω, fingo. Th. τέχνη, habeo.

Μεσαυχόω, transfero; unum pio altero pono, vel dico. Demolth. muto fententiam, tertiato, revoco, Xenoph. praef. part. μεσαυχόων, ουσα, ὁν. ἐ. μεσαυχόσων. perf. μεσαύχωκα. a. 2. μεσαύχων. a. 1. part. μεσαυχόσας, ασα, αν. ἐ. transfatus fui.

Μεσαυχύω, ύσω, commoveur, a. & 3. fing. praef. paff. verbi μεσαυχύομαι, converto. Th. τέχνη, verto.

Μεσαυχωνίζω, idem ac μεσαυχίνω, converto.

Μεσαυχωνία, ας, ἡ, mutatio.

Μεσαυχώνιος, ὁ, ἡ, qui potest converti: mutabilis, verfatilis. hinc μεσαυχώνια τέχνη, tres in re integrum reftituunt. Thema τέχνη, verto.

Μεσαυώμαι, perendie.

Μεσαυῶν, mox.

Μεσαυῶς, Jon. pro μεσὰ τῶνε, poftea.

Μεσαυχήνιος, ὁ, ἡ, tranfpofitus, praef. part. a μεσαχήνω, ου, ω, traduco. ἐ. μεσαίων. a. 1. μεσαχήνων. Th. ῥῆμα, fero.

Μεσαχρεωκοπῶν, Dor. pro μεσαχρεωκοπῶσ. a. 3. plur. ἐ. 1. med. verbi μεσαχρεωκοπῶμαι, poft ab libero. vel a μεσαχρεὼν, interpretor. Th. ῥῆμα, dico. a. a. ῥηθὲν.

Μεσάχρεως, ω, ὁν, dorfum, tergum, interfitium, quod eft inter lumbos, & fcapulas. in dat. μεσαχρεῳ. ex μεσὰ, poft, & χρέως, χρεὼς, mens.

Μεσαχρεὼν, interloquor, compello, vociferor, alloquor, quod ex μεσὰ, & χρεὼν, loquor. Thema χρεὼ, vox.

Μεσαχρεωκοπέω, adminiftro, gero, rego, in manus fumo, aggredior. ex μεσὰ, & χρεωκόπος, tractio.

Μεσαχρέωκος, in cedo degentes. a μεσαχρέως, ferus, diuturnus. quod a τοῦ χρόνου, coelum, tempus, & μεσὰ, trans.

Μεσβάλλω, ω, ἔσω. a. 2. ind. act. verbi μεσβάλλω, muto. ἐ. μεσβάλων. perf. μεσβέβληκα. Th. βάλλω, jacio.

Μεσδίδω, ω, ῶ, a. 2. ind. activ. verbi μεσδίδωμι, digredior. ἐ. μεσδίδομαι. Th. δίδωμι, co.

Μεσείδεν, Poet. pro μεσὰν, interlocutus eft, 3. fing. a. 1. vel 2. act. verbi μείσω. Ex μεσὰ, inter, & ἔπω, dico. a. 1. ἔπτα. a. 2. ἄνπον.

Μεσείπη, Jon. & Poet. pro μεσὴν, interlocuti. Poetic. paragoge pro μεσὸ, 3. fing. fub. praef. verbi μείσω, accedo, quod ex μεσὰ, & εἶμι, ἰὼν, ire.

Μεσείσσω, ω, ῶ, a. 1. ind. a. 1. verbi μεσσείω, tranfpono. Th. σῴζω, pono. fut. σῴσω. a. 2. ἔβην.

Μεσείω, ῃς, ῆ, intereffem, praef. vel. a. 2. optatr. verbi μείσμαι. Thema εἶμι, fum.

Μείσμαι, interfum: accedo; ufurfor, Plato. ex μεσὰ, & εἶμι, fum.

Μεσεκεῖ, intereffe, praef. inf. cum dat. μείσει, adeft, 3. fing. verbi μείσμαι, interfum.

Μεσεκεῖν, adeptus es, 2. fing. imperf. act. verbi μείσμαι, fum particeps.

Μεσεκιὼν, adiftus, 2. fingul. imperf. verbi μεσεκιὼν, infequer, accedo, adeo, ex μεσὰ, & κίω, vado.

Μεσεκιὼν, 3. fingul. imperf. activ. verbi μεσεκιὼν, participes fum. ἐ. ἀμήσω. a. 2. ἔαμδον. Th. ἀμάδειν, capio.

Μεσεκὼν, perfequere, a. 2. imperat. act. μεσεκὼν. a. 2. part. verbi μεσεκιὼν, accedo. Thema ἰὼν, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, & per fyncopen ἐλθὲ, ῃ, ε.

Μεσεκιὼν, 2. pl. a. 2. ind. paffiv. μεσεκιὼν, ἦλθε, verbi μεσεκιὼν, feu εἶμαι, penetret me. imperf. μεσεκιὼν. quod ex μεσὰ, & μείσμαι, curo. Th. μέλει, curæ eft.

Μεσεκιὼν, Jon. & Dor. pro μείσων, converfari. praef. inf. μεσεκιὼν, ἐ. μείσων.

Μεσεκιὼν, 3. fing. a. 1. act. verbi μεσεκιὼν, tranfformo. ἐ. ἴσω. Th. μορφὴ, ὁ, ἡ, forma.

Μεσεκιὼν, ῶ, ὄσω, transfero animam in aliud corpus.

Μεσεκιὼν, τος, ὁ, migratio animæ ex uno corpore animato in aliud.

Μεσεκιὼν, ὁ, ἡ, ὁ, transfuga, ex alii illigo.

Μεσεκιὼν, aliam veftim alicui ideo. μεσεκιὼν, vellem mutuo.

Μεσεκιὼν, ου, ὁ, perfect. med. verbi μεσεκιὼν, tradidor. Th. ῥῆμα, fero. ἐ. ἴσω. aor. 2. ἤνεγκ. p. m. Attic. ἤνεικα.

Μεσεκιὼν, Jonic. pro ἴσει, nonnulli. ἀ μεσεκιὼν, ἐ, ἐσσῃ, ἐσσι.

Μεσεκιὼν, Jon. & Poet. pro μεσὰ, inter.

Μεσεκιὼν, ἐ, ἐσσῃ, ἐσσι, ἐσσι.

Μεσεκιὼν, ἐ, μεσεκιὼν, poftea, adv. ex μεσὰ, τοῦ, & κεῖνος, deinde.

Μεσεκιὼν, evenit impersat. Jon. pro μεσεκιὼν, verbi μεσεκιὼν, praeteco. Hefiod. tracto. Thema ἐκιὼν, venio fut. ἐλεύσομαι. aor. a. ἦλθον.

Μεσεκιὼν, ἐσσι, Jon. pro μεσεκιὼν, genit. fing. perf. part. act. fub. ἐκιὼν, ἐκιὼ. ἐ. ἴσω, perf. part. act. ἐ. ῥ. per crafin ab ἴσω

Μηγε, aliquin, ex μὴ, non, & γε, quidem: ſed, atque, exteroquin.

Μὴ γάμηγε, nuſquam. ex μηδαμοῦ, & Jon. μηδαμοῦ, nuſquam, quod a μηδαμὸς, nullus. Th. μὴ, non, ἤ, & ἀμός, aliquis.

Μηδαμὸς, nullus. ex μὴ, non, ἤ, & ἀμὸς, aliquis: hinc adv. μηδαμοῦ, nequaquam, ſublatenus.

Μήτε, neque, conjunctio. Th. μὴ, non.

Μήτηρ, τέρος, genitalia. a μήδω, τοῦς, τῷ, conſilium.

Μήτιος, ου, ὁ, Medea, nomen proprium mulieris.

Μήτιος, ου, ὁ, pro Μήδος, Medi.

Μήτιος, ου, ὁ, nomen viri.

Μήτις, τιδος, ἡ, nullus, nemo. μήτιμία, ας, ἡ, nulla. μήτιδὲ, τοῦτ, τῷ, nullum, nihil. ex μὴ, non, & τις, unus.

Μήτιστος, ὰ, & Jon. ὴ, ὸν, nulla. vide in μηδὲις, nullus.

Μήτος, ὁ, g. a μήδω, nullus.

Μήτω, Jon. pro μήδω, præſ. imper. verbi μήδομαι, curam gero.

Μήτωτε, & μηδέποτε, nunquam, adv. ex μὴτὲ, neque, & ποτὲ, aliquando. Th. ὅτε, quando.

Μήτοτε, nec dum, nondum. ex μὴ, non, & πω, enclitica, aliquatenus. Th. ὅτε, quo.

Μήτιπος, μηδετέρα, ας, ὁ, ἡ, neuter, neutra. ex μὴ, non, & ἑτερος, alter.

Μήτυμι, pro ἀμέλυμι, 3. ſingul. imperf. verbi μέλομαι, cura. ſ. μέλτομαι. Th. μέλει, τὸ cura.

Μήλιον, adv. nullo modo. Ex μὴ, non, & ὅλον, omnino.

Μήλομαι. curam gero, delibero, meditor. ſ. μεμήλημαι. 2. 1. med. ἐμελήσαμην, ω, σπ, cum dat. Poet. provideo, proſpicio. Th. μέλος, τος, τὸ, cura, conſilium.

Μήλος, τος, τὸ, cura, conſilium: pudenda. quaſi a μαλὸς, quod. Hinc μήλημα, curam gero, conſulo. ἐπιμηλὴς, τὸς, ὁ, ἡ, prudens. προμηθὴς, ους, ὁ, ἡ, providus, circumſpectus. προμηθέως, ως, ὁ, ἡ, prudentia.

Μήλος, ου, ὁ, Medus, nomen gentile. Hebr. dimenſio.

Μήπω, adv. nullo pacto. ex μηδὲ, πῶς, & πω.

Μήπ, pro μήτε, neque. Th. μὴ, non.

Μήπὶς, nullus. Ex μὴτε, ὲ τὶς, unus.

Μηρύομαι, balbo. μηρυλὸς, idem. propriè eſt caparum, ab canum ſono. μηρύω, ὑσω, ὑ capra.

Μηὸν, non amplius, ne poſthac. Ex μὴ, non, & τὸν, adhuc, e inferto ad hiatum prohibendum.

Μήοσος, ου, ὁ, ἡ, longiſſimus, procerrimus, ſuperl. a μήκος, τος, τὸ, longitudo.

Μήος, ου, ὁ, longitudo, prolixitas. quaſi a μήκος, magnum. Et μήκος, Jon. pro μέκος, remedium. hinc μήκωνος, longam facio, produco. μήκεος, ὰ, ὸν, longus, prolixus.

Μήκων, prolongo. ſ. ἐμήκωνα. præſ. paſſ. μήκωνόμαι, prolongor, ſuccreſco. Th. μέκος.

Μήκων, ωνος, ὁ, papaver, ſorte a capitis μήκος, id eſt longitudine.

Μῆκς, τὰ, oves, nom. plur. a μῆλον, ου, τὸ. Sic & μῆλος, Dor. μᾶλος, τὸ, pomum: item mala, ſeu genæ. Th. μᾶλον, malus arbor.

Μῆλος, ου, ὁ, malus arbor, in qua flos ejus ad μᾶλα, mel, expetitur ab apibus, aut quia ubivis hominibus carè eſt malus: a μᾶλον, cura eſſe. μῆλον, ου, τὸ, malum, pomum. item ovis, pecus. χρυσόμηλον, τὸ, malum aureum.

Μῆλος, ου, ὁ, ſpeculum, inſtrumentum chirurgicum. hinc μηλὶς, ſpeculum demitto, ſpecilli demiſſione perſcrutor. Poeta μηλὸν, quemvis ex vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ου, ὁ, Meliur, nomen proprium, & Jon. pro πυθμήνιος, ovillus.

Μηλίδοτος, ὁ, nomen mulieris. q. d. ovium cultus.

Μηλόβοτος, ου, ὁ, Dor. pro μηλοβότης, ὁ, ovium paſtor, opilio. Ex μῆλον, ovis, & βόσκω, paſco. hinc μηλόβοτος χώρα, regio, quæ pecudes alit.

Μηλόβοτος, ου, ὁ, ἡ, qui oves recipit. Ex μῆλον, pecus, & βόσκομαι, capio.

Μῆλος, ου, τὸ, Dor. μᾶλον, malum, pomum: item ovis, pecus. Oves enim præcipuæ μῆλα, curæ ſunt hominibus. Sed forte eſt a μηλὸς, tener, mollis. Eſt enim ovis talis corpore, & lana. Th. μηλὶς, ου, ὁ, malus arbor.

Μῆλος, ου, ὁ, Melus, inſula una ex Cycladibus. a rotunditate μηλὸς, pomi ſic dicta.

Μήλωτὴ, τῆς, ἡ, Dor. ἁ, ovina pellis.

Μηλωτρὶς, & μηλωτὶς, τίδος, ἡ, auriſcalpium, auricularium ſpeculum, Gl. Cyr.

Μηλὼβ, pomarii colonis. a μῆλον, pomum.

Μὴν, tamen, quidem. alia particulis jungitur, a μὰ, quidem; vel a μένω, maneo. Ea aliquid alleveratur, & manere indicatur.

Μὴν, μῆνὸς, ὁ, menſis, a μένω, Luna, qua menſem deferibit curſu ſuo. accuſ. plural. μῆνας. Hinc δεκαμῆνος, ου, ὁ, ἡ, qui decem menſium eſt. ἑξαμῆνος, ου, ὁ, ἡ, ſex menſium, ſemeſtris.

Μήνασα, Jon. pro ἐμήνυσα, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μηνύομαι, infanio. ſ. μεμήνασα. præt. med. μέμηνα.

Μῆνη, ης, ἡ, Luna, Dor. μᾶνα, q. a μένω, quod ejus facies ſubinde minui ſoleat. Hinc πανσέληνος, ου, ὁ, novus Luna, vel novus menſis. ἡμιπλήνιος, ου, ὁ, ἡ, plenilunium.

Μήνι, pro μέλαι, irafcere, præſ. imperat. act. verbi μήνιω, irafcor. Th. μένις, νιδος, ἡ, ira.

Μήνιγξ, γγος, ἡ, membrana: maxime quæ cerebrum ambit. q. a μένω, vis, robur, quia roborat, & molle cerebrum adverſus cranii duritiem munit.

Μήνιθμὸς, ὁ, ὁ, ira divina, ira. Thema μήνις, ιος, ἡ, ira permanens.

Μήνιμα, ατος, τὸ, ira. a μήνιω, irafcor.

Μήνις, ιος, ἡ, ira permanens. acc. ſing. μῆνιν. hinc μήνιω, irafcor, iram exerceo. q. a μένω, manendo. μήνις, ιδος, ἡ, Ἄιδης, tranſum: ut ſit quaſi ira effrænis.

Μήνισα, ατος, τὸ, aor. 1. part. act. a μήνιω, irafcor. Th. μένις, ιος, ἡ, ira permanens.

Μήνιτος, Lunula, ornamentum: a μήν, Luna.

Μηνοειδὴς, ὲς, ὁ, lunatus. ex μῆνη, Luna, & εἶδος, ſpecies. Th. εἶδος, videor.

Μήνυσα, indic. ſignifico. fut. σω. p. μεμήνυκα. aor. 1. ἐμήνυσα. aor. 1. ſub. activ. μηνύσω, ης, ῃ. aor. 1. part. μηνύσας, ασα, ὰν, & aor. 1. paſſ. μηνυθὴν, θεὶς, σα, ὲν. Hinc μήνυσις, σεως, ἡ, ſignificatio. q. a μένω, mens, ut ſit mentem aperio.

Μήνυθλος, ου, ὁ, ἡ, ἀνεπίδικος, ne injicias.

Μηνύτωρος, pro μὴ ἐντάξεις, ne inſidias, a. 1. ſub. act. a τάσσω, feco.

Μήνων, ne quando: ſi forte. ex μὴ, ne, & πὼν, aliquando. Th. πὼν, quando.

Μήνω, nondum, μήνων, ne quando. Ex μὴ, ne, & πὼ, quommodo?

Μὴς, pro μοὺς, nom. plur. a μυὸς, ὸ, ὁ, femur: in plur. μὴς, ὸς, & μυὸς.

Μηρὶ, pro μηρὸν, femora, nom. plur. a μηρὸς, ὸ, τὸ, femur. Th. μηρὸς, ὸ, ὁ, femur.

Μηρὸς, ὸ, ὁ, funiculus. q. a μηρὸν, glomero.

Μηρὸν, ὸ, τὸ, idem ac μηρὸς, femur.

Μηρύετοι, ὸ, ὁ, Meriones, nomen proprium.

Μηρὸς, ὸ, ὁ, femur, cruris coxa. μηρίον, ὸ, τὸ, idem, quaſi μερὶς, divido, quod femore corpus quaſi in ramos dividatur.

Μηρόω, μηρώσω, & μηρωσάμην, romino, quaſi μηρὸν, quia femore eſt revolvere cibum: aut a μηρὸν, divido, feco, partior, diſtribuo.

Μηρύσσομαι, a. 1. inſ. med. verbi μηρύω, deduco filum, glomero.

Μηρύω, revolvo, glomero. fut. ὑσω. p. ex. hinc μήρυκα. aor. 1. σα, filum agglomeratum. q. a μηρὸν, quod glomeratio fat ſita dividendo.

Μήσατο, pro μήσατο. 3. ſing. a. 3. med. verbi μήσομαι, ου, ατο. & Jon. μήσω, μήσατο, verbi μήδομαι, ſtruo, euro. fut. μήσομαι. Th. μήδω, ιδω, τὸ, cura.

Μήσατο, Jon. pro μήσατο. 3. ſing. fut. 3. med. verbi μήδομαι, curam gero, meditor.

Μήσε, Dor. pro μὴ ſις, non eſt.

Μήσε, Jon. pro μήσατο, μήσασθαι, 3. ſing. pluſq. perf. verbi μήδομαι, curam gero.

Μήσιος, periti, nom. dual. a μήσομαι, μήδω, ὁ, peritus. Th. μήδω, ιδω, τὸ, cura.

Μὴτ, & μὴτε, neque, conjunctio. ex μὴ, non, & τε, quæ.

Μήτηρ, ηρὸς, mater. genit. ὄρος, τρὸς. acc. μητέρα, tantum. dat. pl. μητρῆσι. voc. ſing. & μήτηρ. q. a μένω, rehementer cupio. Ardens eſt enim ejus cupyo, amoris affectio in liberos: vel a μένω, quæro. Proli enim fuæ vitidum quærit. Hinc μητρίτης, ου, ὁ, maternus. μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. μητρυὶὰ, ας, ἡ, Jon. ὴ, noverca. μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus.

Μὴν, num? Et μὴν, equidi. a μὴ, non, & τὴν, aliquin. Μήνυμι, nedum.

Μηπαὶδὴ, pro μηπαὶδὴ. 2. plur. imperat. paſſ. Poet. verbi μανθάνω, conſilio, delibero. Th. μήτις, ιος, ἡ, conſilium.

Μητιάτα. vocat. ſing. a μητιάτης, ου, ὁ, conſiliarius. Them. μήτις, ιος, ἡ, conſilium.

Μητίετα, & μητιέτης, machinor, concito. Th. μήτις, ιος, ἡ, conſilium.

Μῆτις, acc. ſing. a μήτις, conſilium. Et & nomen proprium mulieris.

Μητίσασθαι, gen. ſing. a μητίσασθαι, ομαι, ὁ, conſultus. Th. μήτις, ιος, ἡ, conſilium.

Μητίοεις, Poet. pro μητιῆσι, 3. plur. præſ. act. μητιάω, conſulto, delibero, ab eodem themate.

Μῆτις, ιος, ἡ, conſilium, prudentia. q. a μήδω, & conſilium. hinc μητιόεις, conſilia agito, conſulto. μητιήτης, ου, ὁ, conſultus, prudens, conſiliarius. προμηθεύομαι, ου, ὁ, προμηθὴς, ους, ὁ, ἡ, verſutus. πολυμήτης, ου, ὁ, ἡ, & πολυμήτις, ιος, ὁ, abundans conſilio.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus. Th. μήτηρ, mater.

Μητρᾶδες, ὰ, ὸν, Att. pro μητρώδες, ης, ὁ, matricida. ex μήτηρ, mater, & ἄδικω, ὁ, percutio. Sic πατρᾶδες, patris percuſſor dicitur.

Μητρᾶδος, adverb. materno genere. Th. μήτηρ, mater.

Μητρόθετος, matris puter, avus maternus. Ex πατὴρ, pater, & θέτος, mater.

Μητρόκτατος, ου, ὁ, ἡ, metropolis. q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, mater urbium.

Μητροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, a matre abjectus. De Paride dicitur. ex μήτηρ, mater, & πέκτω, propicio.

Μητροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, matricida. ex μήτηρ, mater, & κτείνω, occido.

Μητροφόνος, ου, ὁ, ἡ, matricida. ex eodem, & φόνος occido.

Μητροφόνος, ου, ὁ, ἡ, matricida. Ex iiſdem. &c.

Μητρὼὰ, ας, & Jon. μητρυὶὰ, ὴ, noverca. Th. μήτηρ, mater.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. a μήτηρ, mater.

Μηχανήτωρ, Poet. pro μηχανεύς, machinator, 3. ſing. ind. paſſ. verbi μηχανάω, machinor. Th. μηχανὴ, ὴς, ἡ, ars.

Μηχανὴ, ὴς, ἡ, artificium, machina. q. a μήχω, artificium, quo aliquid molimur. hinc μηχανάω, & Jonic. μηχανέω, machinor, molior. μηχανήτωρ, μηχανητὴς, ὴρος, ὁ, μηχανήτις, ιος, ὁ, ἡ, ſimplex, minime ſolers. πολυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, verſatus ad omnia.

Μηχανήσατο, Jon. pro μηχανήσατο. a machinetror, 3. ſing. ind. paſſ. verbi μηχανήσασθαι, pro μηχανήσασθαι, machinor. Th. μηχανὴ, ὴς, ἡ, machina.

Μηχανήσασθαι, ὸ, præſ. part. paſſ. verbi μηχανήσασθαι, machinor. Th. μηχανὴ, ὴς, ἡ, machina.

Μήχη, ης, ἡ, conſilium, remedium, commentum. Th. μηχανὴ, ὴς, ἡ, artificium.

Μήων, ωνος, ὁ, ἡ, Doric. & Æolic. pro μάων, minor.

Μήνος, gen. ſing. a Μήων, ωνος, ὁ, nomen proprium viri.

M I.

Μία, ας, ἡ, una. dat. μιᾷ, & Jon. μιῇ, a maſc. ὲς, unus.

Μιαίνω, inquino, polluo, conſpurco. ſ. σω. ἐμίανα. 2. 1. paſſ. μεμίασμαι. præſ. paſſ. μιαίνομαι, & Att. μιαίνουμαι. perf. paſſ. præt. μεμιάνθημαι. a. 1. paſſ. ἐμιάνθην, θῆς, θῆ. a. 1. ſub. paſſ. μιανθῶ, θῇς, θῇ. Hinc μιαντὸς, ὸ, ὁ, pollutus. ἀμίαντος, ου, ὁ, ἡ, impolutus.

Μιαιφόνος, ου, ὁ, homicida, qui cæde ſe polluit. in vocat. ὦ μιαιφόνε. hinc μιαιφονέω, cæde me polluo. μιαιφονία, ας, ἡ, cædes. Th. φόνος, ου, ὁ, cædes. Th. φένω, occido. pro πάφονος.

Μιαίφων, Poet. pro μιαιφόνος, Boeot. pro μιαιφόνος. 3. ſing. ind. paſſ. Vel ſyncopen pro μιαιφόνου, 3. dual. a. 1. paſſ. verbi μιαίνω, polluo. hinc a. 1. ſub. paſſ. μιανθὸν, & in 3. plur. μιανθῶσι.

Μιαίνω, Poet. pro μιαίνω, polluo.

Μιαρὸς, ὰ, ὸν, pollutus, ſceleſtus. Th. μιαίνω, polluo.

Μιαρῶτατα, ατος, ὁ, ἡ, inquitamentum, μιαρώτατος, ου, ὁ, ἡ, impuritas. Th. μιαίνω, polluo.

Μίβδα, mixtim, adverb. pro μείγδην, a μείγνυμι, miſceo.

Μίγδδην, ου, ὁ, ἡ, aor. 2. opt. paſſ. μιγείη, σίης, ῃ, & in ſ. ὁ. μιγήσεται, 2. 2. part. paſſ. ab a. 2. paſſ. μιγὴν, verbi μίγνυμι, miſceo. ſ. μίξω.

Μίγδος, Boeot. ſyncope pro μίγδην, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. ſ. ξω.

Μίγδων, per teſtam ſon. pro μίγδην, 3. plur. a. 1. ſub. paſſ. ejuſdem verbi.

Μίγη, pro μίγδη, 3. ſing. a. 2. paſſ. Jon. μιγῆσκομαι, Att. & Dorice. pro μιγῆναι, congreſſum fuiſſe, a. 1. inf. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo.

Μιγήτωρ, ὸς, ὁ, f. paſſ. verbi ejuſdem.

Μίγνυμι, ωτος, ὁ, mixtura. Th. μίγνυμι, miſceo.

Μίγνυμι, ἰου μιγνύω, miſceo. ſ. ξω. p. μέμιγμαι. 2. 1.

s. τέρμων. perf. pass. μεμίχμαι. pass. part. μεμιχμένος, η, ον. 2. a. pass. ἐμίχθην. aor. 2. int. μιγῆναι. Dor. μιγήμεναι. n. 2. pass. indic. μιγήσεται. pauso poll f. μιγήσεαι. q. μίσγω.

Μιγνύω, ς. pres. int. activ. a μίγνυμι, misceo.

Μῖδος, bellola, & vermiculus latus inoxfeos, eſque petedens. Theophr. l. de cauſis plant. cap. 15. ὁ δὲ μῖδος, εἰδο. ἐπὶ δὲ ἰχθύσι, in teſtarum ludo fortunatus. Fuit & sex Phrygiæ ſtirtiſſimus illius nomini.

Μιζοκαὶ, ς, ετάτερ, ἰστερος, ατ. ιφ.

Μικκὸς, ὰ, ὸν. Dor. pro μικρὸς, ὰ, ὸν, hinc μικκότερ. parvus, a, um; parvulus.

Μικρὸς, a, gen. Jon. ἰ. ρ. a μικκὸς, parvus. Dor. μικκὸς, parvus. a μικὸς, minus. comp. μικρότερ. ſup. μικρότατος, ἡ, ὸν, irregulariter, ἔλαχιστος, ἐλαχίστη, ἐλάχιστον, paulo poſt. adverb. μικρὸν, μικρῶνος, ἡ, ὸ, μικρότερος, ἡ, ὸν, & ὸς, parvitas.

Μικροκεφαλὸς, ὸς, ὸ, ἡ, pava habens cura. ex μικρὸς & κεφαλὴ.

Μικροπρεπὴς, ὸς, ὸν, parvum habens femen. ex μικρὸς & σπέρμα.

Μικρόσπερμος, ος, ὸ, ἡ, pavas ſoleas habens.

Μικρόσπορος, ος, ὸ, ἡ, parvum habens ſe.

Μικτὸς, Jonice, vel Poet. pro μικτὸς, a, ὸν. ſing. pluq. p. paſſ. μίγνυμι, misceo.

Μικτὸς, ὰ, ὸν, mixtus. in plur. n. g. τὰ μικτὰ. ab eodem themate.

Μιλὴτ, quæ & σμιλὴτ, genus hederæ, Ariſtoph. in Nub.

Μίλητος, ὰ, τὸν, & Ion. ὸ, nomen urbis. Gr. contracte, a μίλητος, minutus.

Μιλίσκος, ὰ, ὸ, inſtrumentum quoddam atris plaſtricæ, Poll. Leg. & Αἰσχύλος de meſſore.

Μίλτος, ὰ, ὸ, τὸ, miltace, ſpatium mille paſſuum.

Μιλτοφόρος, ὰ, ὸ, ἡ, miltum, minium, quod a μίλτος, ὸ, ὸ, minium, & φέρω, ungo.

Μιλτόχρως, ὸς, ὸ, ἡ, rubras habens genas. a μίλτος, ὸ, ὸ, minium, & χρὼς, pro χροὶ, ατ, ὸ, gena; Poetis prora navis.

Μίλτος, ὰ, ὸ, minium.

Μίμαρ, ὸν, ὸς, & μίμαρος, ὰ, ὸ, deſquirim piſcium pinguiſſimæ, ὸν, & μίμαρ, minium, & χρὼς, ὸς, hic: oculus in Odyſſ.

Μίμας, Dor. per apocop. pro Μίμων, Miſoni.

Μιμβλὼν, ὸν, ὸς, ſuſcitabulum.

Μίμνων, ὰ, ὸν, ſingul. a Μίμνω, ονος, ὸ, nomen viri.

Μίνθαι, ὰ, farciminis genus. an quod μὴν ὸν, quum luna eſt? Poſſis a μίνθω, quod eſt obtemperare.

Μιμέομαι, ὰμαι, imitor, cum acc. pract. inſ. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. perf. μεμίμημαι, ὰσαι, ὰται. Hunc μίμημαι, a, ὰν, imitatus, μιμοῦ, ὰ, ὸν, imitator, μίμησις, ὰ, ὸ, imitatio hiſtrionicus. Dicamus a μιμνήσκω, ſupide lector, μιμνήσκω μᾶλλον μιμοῦμαι, ὰσθαι, ὰται, ὰμεθα, ὰσθε, ὰνται. ſ. μιμήσομαι, & in 2. pl. μιμήσεσθε. a.

Μίμνεστ, ὰς, ὰ, imitatio. a μιμέομαι, imitor.

Μίμνεστ, ὰ, ὸ, imitator.

Μίμνω, ὸν, idem cum μένω, ſeu μείνω, maneo.

Μιμνήσκεστ, Dor. pro ἐμιμνήσκεστ, recordabatur, 3. impeſf. paſſ. vel μιμνήσκεστ, facio recordari, monco.

Μίμνω, manſi, 3. ſing. pract. ind. μιμνεῖ. Poet. pro μένω, maneo.

Μιμνήσκω, facio recordari, moneo. pract. imperat. μίμνησκε, monuatur ſua reſponſa a Th. ἀναμνήσκω, reminiſcor. f. μνήσομαι. pract. paſſ. μιμνήσκομαι, recordor. f. paſſ. μνησθήσομαι, memini. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, ὰ ς, pl. ἐμνήσθεμεν, ὰ τε, ὰν. med. ἐμνησάμην, ὰ ο, ὰτο. Μίμνων, manebant, 3. p. plur. impeſf. act. Jon. μίμνεστ, Dor. pro μίμνεστ, 3. pl. paſſ. vel μίμνω, idem ac μένω, maneo. pract. partic. μίμνων.

Μιμνέστων, dat. plur. Poet. & Jon. pro μίμνουσι, pract. part. μίμνων, ουσα, ὸν, manens, e. ſubdem verbi.

Μίμνω, idem ac μένω, maneo. pract. partic. μίμνων, manens.

Μῖμος, ὰ, ὸ, fimia, quia μιμέτερ, actiones hominum imitatur, auctore Trezze, μίτερ.

Μὶν, ipſum, ipſam, acc. indeclinabile. Dor. pro αὐτὸν, αὐτὸν, vel ἰ. Sic αὐτὸς μὶν, pro ἰ αὐτὸς, ſeipſum. In genit. ſignificat σοῦ, vel σεῦ. Duount a nominativo ἰ, pro ἰ, ὸ, ille, cujus accuſ. effet ἰν, & inde μὶν, & νὶν.

Μίνθα, ſeu μίνθη, ὰς, ἡ, mentha, herba Oppian. An quia ὸν μίνθα, in ſtercore ajebitur? an a μίνθος, tubus, & ὄζω, ſpiritus?

Μίνθαι, τὸ, & μίνθη, ὰς, ἡ, fœtus humanum, five ſus ille in ſterquilinis enafcens, quo litteri mittiſve afficiuntur. Alii volunt ſignificare expanum retrimenta. Vide Cum. Attilium Plut. Μίνθοι etiam eſt meotica. Theophr. in hiſt. plant. lib. 6. c. 7.

Μίνθος, genit. Dor. pro Μίνθος. Et Minyæ argonautæ dicuntur. Sic & Μινθίδαι, ὰς, ὸ, eadem, quæ & Μινύαι, ſeſtieet μίνθαι, urbs.

Μινύθω, minuit, 3. ſing. ind. pract. μινύθει, 3. ſing. lub. pract. a μινύθω, minuo. Apollo. Aliquando paſſive. Heſiod. μινύθουσι δὲ ἔθνεα, minuuntur familiæ. Th. μινύθω, ὸ, ὸ, parvus.

Μινυθὰς, adv. paululum. Hinc μινυθάδιος, ὰ, ὸν, ὰ, ὸ, brevi tempore durans, μακρόβιος, μὴ μινυθάδιος, ης, ὸ, Luna, μὴν ὸν μινύθει, a minuendo. Th. μινύθω, ὸ, ὸ, parvus.

Μινύθιος, ὰ, ὸ, buſtarh. Attice dici vult pro μικρὸς, parvus, exilis. hinc μινύθω, minuo. μινυθάδιος, brevi rempore durans. μινύθιος, puerulus, puerili voce cantillans. Item μινύθιοι, pigmones, & fortus avium reliqua um. μινύθιος, clara voce ſonorus. Heſiodi carm. Ireneus vagio metaphoræ. Iliad. ὸ.

Μινύθιος, præd. imperat. addi. a μινύθιος, exili voce lamentor, cantillo. minutius Sidonio.

Μινύθω, minuo, imitor. hinc μινύθιος, ὰ, ὸν, minutilimus. quod a μινύθω, idem ac Th. μινύθω, parvus: quia inſtituimur ὸδ ὸ ἔθνεα, μινύθιος, querula cantilla, ſeu, hinc implore, clara voce ſonorus. in Epigram.

Μινυθὼς, ὰ, ὸ, ὰ, qui brevis eſt temporis ſuus. ex μινύθω, parvus, & ὄντ, ὰ, ὸ, ὰ, tempus. μινυθὼς ὸν, aqua paulum durans. μινύθιος, paulum.

Μίνως, ὸν, ὸ, Minos. nomen viri.

Μίξις, ὰς, ὸ, concubitus, nuptiæ.

Μίξοπαρθένος, ὰ, ὸ, ἡ, nuptias habens virginis, & animalis. a μίγνυμι, misceo, & παρθένος, ὰ, virgo.

Μίσγω, miſceo, ſ. t. ut. activ. μίγνυμι, misceo.

Μίσγων, ὰ, ὸ, locus in convalle, in quo ſit miſtio aquarum. a μίσγω, ſeu μίγνυμι, misceo, & ὄχετος, ὰ, ὸ, vallis.

Μισγὼν, Jon. pro μίσγων, a. ſingul. præſ. ſub. paſſ. verbi μίσγω, miſceo. hinc habens virginis, & animalis. a μίγνυμι, misceo, & παρθένος, virgo.

Μίσγω, præſ. inf. a μίσγω, tempeto. Th. μίγνυμι, miſceo, tempeto.

Μίσγων, miſcebatur, 3. ſing. impeſf. Jon. verb. μίσγομαι, a. 1. pass. Th. μίγνυμι, miſceo.

Μίσγωνται, Dor. pro μίσγονται, miſcentes, p. paſſ. pass. f. g. a μίσγω, idem ac μίγνυμι, miſceo.

Μισγόμενος, η, ον, pract. part. paſſ. ejuſdem verbi, & thematis.

Μισὴν, ὰ, ὸν, ſing. paſſ. activ. ſed μίσεα, præſ. frequens. ab eodem verbo, odi.

Μισθὸς, ὸ, odi, minus amo, cum accuſ. imperſ. ἐμίσησε, 3. ſ. ſyn. pract. μισέω, ὰ, ὸ. act. διίσεται, a. 1. pass. μισήσεται, ης, ὸ, & in 2. pl. μισήσεσθε. a. 1. pass. pract. paſſ. μεμίσημαι, ὰσαι, ὰται, ὰμεθα, ὰσθε, ὰνται. ſ. μισήσομαι. perf. paſſ. μεμισημένος, η, ον, exoſus, a, um. Th. μισέω, ὰ, ὸ, odium.

Μισθὸς, ὸ, ὸ, ὰ, ὸ, ὰ, ὸ, ὰ

Μιμπίζω, memiucis, Ionic. pro μείρω, 2. fingit. 1. 2. med. ejusdem verbi.

Μιμνῄσκω, ς. fut. 2. pass. perf. μεμνῆσθαι, aor. 1. imperat. pass. ab aor. 2. pass. μνησθῆναι, verbi μιμνήσκω, recordor.

Μιμνῄσκω, ς. fing. ab 1. sub. pass. μνησθῆναι, & in plur. μνησθῆτε, 2. 2. imperat. μνησθῆσθαι & 2. 2. inf. μνησθῆναι. 2. 2. pass. verbi ὑπομιμνήσκω.

Μισηπόνηρος, malt, vel fojuriarum acceptarum memnem elle. ex μισέω, recordor, 1. μισέω, & πονηρός, malus.

Μισήτωρ, memor eio, 1. 1. med. μισητῆρ, pro μισητήριος, 2. plur. ejusdem temporis, verbi μισήτωρ, memor fum.

Μισ-όγαμος, nuptias ambio, fum procus: delponderi. Item ambio, magiltratum appeto: renunciari: concilio, compono. μισός, & γάμος, conciliio nuptias, Eurip. 1. Hecub. perf. μεμισόγαμα. pract. pass. μεμισόγαμος, defponderior, quod eli mulieris, eum dat. perf. pall. μεμισόγαμαι, perf. pass. 1. 2. μεμισογάμησα, & ἐμισογάτησα. 2. 2. pall. ἐμισογαμήθην. aor. 2. part. pall. μεμισογαθὼς, ὼσα, ὸς. 2. 2. ut γέγα, ὸς. ἐμισόγαμος, & μισογάτης, ὁ. 2. ἐμισόγαμος, qui fonti ona 2. 3. fing. pers. μεμισόγαμος, ὸτος, τον, verbi μισόγαμέω, ambio.

Μισθὸς, ὸῦ, ὁ, ἡ, ἰωνικῶς μισθὸς, ὸῦ, ὁ, procus. Th. μισθόω, ambio.

Μίσσις, ὸῦς, ὁ, Ion. pro μίσυι, ὸς, ἡ, memoria.

Μισσὸς, ὸῦ, ὁ, defponfatus. μισσὸν, ὸῦ, ὁ, petitio mulieris in uxorem.

Μίσυι, ὸς, ἡ, mufeus, alga.

Μίσω, vel μίω, edo, comedo.

Μισὸς, prima lanugo, pilus tener: lana tenerrima. eum qua nafcuntur agni: in anferibus pluma mollifima, Hefych.

Μίσυις, Ionic. pro μίσις, pract. imperat. paff. a μισόγαμαι, Poet. pro μισήσεις, recordor.

Μισσὸν, Ionic. & Poet. pro μισσὸν, 3. plur. imperf. verbi μισέω ου, pro μισέομαι, recordor; ambio, affecto.

M O.

Μιτρόω, ῶ, ὁ, qui obtufa eft voce. Ufurpatur in Hippiatr. de afino admiffario.

Μιτύλος, ου, ὁ, aor. 1. paff. ἐμιτύλωθην, ut mumnas patior. ὁ. ὠν. Th. μιτύλος, ὁ, labor.

Μιτύλλαις, Dor. pro μιτύλλαι, labornas, 1. pl. pract. a μιτύλλω, tolero.

Μιτυλλάκτης, ὁ, ὁ, balbus, difficulter, loquens. ex μιτύλλω, agre, ἐλλαλέω, loquor.

Μίτυς, adv. vix, agre. Th. μίτυος, labor.

Μίτυς, ὸς, ὁ, labor, molimen, affiduus. Poet. q. a μίτυος, vix. ut fit, qui vix perfertur. Hinc μιτυρὸς, ὸ, laboriofus, mumnofus. μιτύω, & ἄω, laboro. μιτύει, via, agite.

Μιτυρόεις, ὸσσα, ὸεν, laborem fufcipiens, circa partum laborans. Epithecon Lucinæ, circa τοκετὸν μιτύουσα, ut quæ parturientibus adfit. a μίτυος, ὁ, labor, & πονέω, patio.

Μίτων, ὼνος, ὁ, medius. menfura antiquorum a Lat. modius.

Μίτωλ, ωλος, ὁ, vernæ. μίτωλ, ωλος, ὁ, ἡ, idem; quia ad μίτυος, laborem, adhibetur.

Μίτυς, υος, ὁ, labor: item bellum, pugna, tumultus.

Μίυ, pro ἰμοὶ, mihi, dat. ab ἐγὼ, ego.

Μίυμαι, & μιυμάομαι, contrahere labia. item lac fugere, Hefych.

Μιῶ, pro μιαίνω, ut, & Jon. ἰὼ, 2. fatum, Parca, fors. Plato, decens, decorum, officium. Hiod. 1. eolois, decuria, acies. Strabo. 10. pars, membrum, tractus. Item providentia, decretum certum: μοῖρα θεῶν, divina providentia, Xenophon. gen. pl. ἅπ. μοιρῶν. Th. μοῖρα, divido, fortior. ex μοιράομαι.

Μοιρηγενὴς, ὸ, felici fato ortus, fortunatus. a μοῖρα, ὸ, fatum, felicitas, & γίγνομαι, nafcor.

Μοιρίδιος, ία, ον, Poetic. pro κοιμήσιος, quo & κοιμητήριος, fatalis. μοιρίδιον θανατηφόρον, lethum fatali. Plutarchus.

Μοῖρον, ου, ὁ, Dor. pro μόρον, ὸ, mufa. Mares, gen. pl. Dor. pro Μόσων.

Μοισοποιὸς, ὸ, ὁ, Poet. & Dorice. pro Μουσοποιὸς, a Mufis factus, & paratus. hoc Μοισοποιὸν, dat. plur. ſ. ῥ.

Μοιχαλὶς, ὸος, ἡ, adultera: adulterium. Th. μοιχὸς, adulter.

Μοιχαλμὸς, ὸμου, ſum adultera, adulterium committo. ſ. ὑπόμνα. p. μοιχαλίσμαι. Th. μοιχὸς, adulter.

Μοιχάω, ὰσω, ὰ, adulterium. Thema μοιχὸς, adulter.

Μοιχεύω, ὰσω, ὰ, adulterium. Thema μοιχὸς, adulter.

Μοιχὸς, ὸῦ, ὁ, moechus, adulter. Item indecora proftus, & cinædice rondendi ratio. Hinc μοιχὶς, ἀδὸς, ἡ, adultera. μοιχαλὶς, ὸος, ἡ, idem. μοιχεύω, moechor, adulter fum. μοιχεία, ας, ἡ, adulterium.

Μοιχὸς, ὸῦ, ὁ, ſacrificium coriaceus, culeus. μοιχὸς etiam idem eſt, ac tempus mulgendi. Ariſtoph. in Equit.

Μοῖκα, ἡ, ſen μοῖκα, venio, & vado, curro, q. a μόλω, futurus fum. hinc μολὼν, 2. 3. part. act.

Μολίβδαινα, ſeu μολιβδίνη, ἡ, pila, ſeu maſſa plumbea. ὁ μολιβδίτης, plumbum.

Μολίβδινος, ſeu μολιβδίτης, ὁ, ἡ, plumbum, q. a μόλιβδος, ὸῦ, ὁ, quod in fundum facile deſcendat. Vel a μόλιβος, & βδέω, quia qui plumbum ferit, vim accedit. Hinc μολιβδίτης, & μολιβδίτου, ſeu μολιβδίτου, ὸς, ὁ, plumbeus.

Μόλιβδος, ſeu μόλιβος, idem ac μολιβδὶς, plumbum.

Μόλις, adverb. vix, tandem; idem ac μόγις. Th. μόλος, labor.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, vorax, gulofus, infatiabilis. item humilis, pumilio, Nicand.

Μολπὸς, ὸῦ, ὁ, hortus, nemus pomo virentis.

Μολπὸν, profeſſa, Dor. pro μολπὸν, 2. 2. part. f. g. a μολέω, venio.

Μόλος, ὸς, ὁ, labor, pugna, fremitus. q. a μόλω, ἥκω.

Μολοσσὸς, ὸς, ὁ, Molofſus, pes metricus, tribus ſyllabis longis conſtans.

Μολὸς, ὸ, nomen idoli ἑλλήνων, Moloch. ſlebur. Pagnin.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantilena, cantus, hymnus. item ludus, Didym. in Odyſſ. dat. fing. μολπῇ.

Μολύβδαινα, ὁ, ἡ, μολυβδίνη, ὁ, maſſa plumbea. μολυβδίνη numeraria etiam a Pollice inter picatorii inſtrumenta.

Μολύνω, inquino, contamino, polluo. fut. σω, & ν. ſ. ἐμόλυνα. p. μεμόλυσμαι. perf. pall. μεμολύσμαι, & Att. μεμόλυμμαι, aor. 1. paſſ. ἐμολύνθην, ης, ῆ. Hinc μολυσμὸς, ὸῦ, ὁ, contaminatio.

Μολυσμὸς, ὸῦ, ὁ, contaminatio, ſordites, turpitudo, inquinamentum.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, Dor. pro μωμφὴ, querela, querimonia.

Μομφὸς, ὸῦ, ὁ, querela, reprehenſio. a pract. med. μέμφομαι, verbi μέμφομαι, incuſo.

Μοναυλὸς, ὸς, ὁ, Poet. unicum ejus frænum. Ex μόνος, ſolus, & αὐλὸς, ὸς, ὁ, tefticulum muliebre.

Μονάτης, ὁ, jubatus.

Μονάτιος, ὸς, ὁ, uni nupta fum, uno contenta fum. Ex μόνος, & γάμος, nuptiæ.

Μόνδηρος, ὸς, ὁ, univira. Glo. Vet. Ex iiſdem.

Μόναρχος, ὸς, ὁ, monopus, beſtia.

Μοναρχία, Monarchiam obtineo, ſolus regno. Μοναρχὸς, ὸς, ὁ, pro Μοναρχὴς, ὸς, Princeps, Monarcha. Μοναρχικὸς, Monarchicus, ad Monarcham pertinens.

Μοναρχὸς, ὸς, ὁ, unius dominatus. a μόνος, ὸ, ὁ, ſolus, & ἄρχω, imperium.

Μοναχὸς, ὸς, ὁ, monachus, ſolitarius. a, um. Th. μόνος, ſolus.

Μονὴ, ῆς, ἡ, Dor. μονὰ, manſio, habitatio. Th. μένω, maneo. Sed μόνη, ὸς, ὁ, ſola. a μόνος, ſolus.

Μόνημος, τὸ, ſtabile. quod a μένω, maneo. p. m. μεμόνα.

Μονήρης, ὸς, ὁ, ſolitudines captans. Sumitur etiam pro porco agreſti. Item torques, monile. Th. μόνος, ſolus.

Μονηρίδιον, τὸ, dim. Dor. μονᾶ, manſio, habitatio. Th. μένω, maneo. Sed μόνη, ὸς, ὁ, ſola. a μόνος, ſolus, & ἔρημος, eremo.

Μονήρυτος, ὸς, ὁ, unicimitus. ex μόνος, ſolus, & ἔρυθ. familia. Th. γενεάρχης, naſcor.

Μονθήγυτον φυτὸν, planta unicum habens truncum. Ex μόνος, ſolus, & ἔρυτο, cereopo.

Μονοειδὴς, ὸς, ὁ, uniformis, ſimplex, unifimodi, ex μόνος unus, & εἶδος, ὸς, τὸ, forma. Th. εἶδω, video.

Μονόζωνος, ὁ, ἡ, uno die dorans. ex μόνος, ὸ, ὁ, unus, & ζώνη, dies.

Μονόθριον, ὸς, ὁ, ſolus, a, um, unicus, ſingularis. q. a μόνος, maneo, ut fit proprie qui remanet relictus. Vel ab inuſit. μίνω, unde μένω, hinc μόνος, adverb. ſolum, ſolummodo. μονὴ, μόνις, ὁ, mitas. μονοειδὴς, ὸ, ὁ, unicus, item homo ſolitarius. μονοήρης, ὸς, τὸ, monaſterium.

Μονόκερως, ὸ, ὁ, qui virum ſolitarium degit: ſimplex, candidus. ex μόνος, ſolus, & κέρας, verſo.

Μονόκλωπος, ὸ, ὁ, luſcus, monoculus, altero oculo captus. ex μόνος, unus, & ὀκλωπὸς, ὸ, ὁ, oculus. Theocr. ſcholiaſtes, video.

Μονόκωπος, ὸ, ὁ, Dorice. pro μονώκωπος, ὸ, ὁ, qui ſolus fuum ſuffragium cum aliorum ſuffragiis conſentiens non habet. Th. ὤκρος, ὸ, ὁ, calculus, ſuffragium.

Μονὸν, ſolum relinquo, delero, deſtituo. fut. ὦσω. p. μεμόνωκα. perf. pall. paſſ. ſ. g. μεμόνωσται, & ſola reliſta. aor. 1. paſſ. ἐμονώθην. Th. μόνος, ſolus.

Μονὸω, ὰ, ſolus reliſtus, a. 1. paſſ. part. μονωθὲν, a. 1. inf. verbi μονὸω, deſtituo.

Μονόπους, ὸδος, ὁ, ἡ, five μόνους, ὸ, ὁ, ſimplex: ſolidas habens ungulas. μονόπους ὑπὸν, ſolidi pedes. Ariſtot. 2. anim. ex μόνος, ſolus, & πούς, ὸδος, ὁ, unguis, pugilla.

Μονόστεως, ὸ, ὁ, maxime ſolus, ſuperl. a μόνος, ſolus.

Μόρος, ὸς, ὁ, morus, abor. μόρος, ὸ, ἡ, morum, fructus, & κυκάμινος, ὸς, ὁ, ſicus ſylveſtris, arbor. κυκάμινος, ὸ, ἡ, fructus ſycomori.

Μόρος, ὸ, ſive, Poet. pro interficio: laboro, adrumo, tumulo, ſepulcrum. Th. μόρος, mors.

Μόρσιμος, ſeu μόρσιμος, ὸ, ὸ, fatalis.

Μόρσος, ὸ, ὸς, partecula, portiuncula, membrum: pudenda. a μόρσω, pro μόρσιμος. μόρσω, pertinet, juvia, Hennop. Th. μόρος, divido. p. m. μέμορμαι.

Μορφανάκτωρ, ὸρ, ὸς, larva, perſona, tetriculum, ſpectrum. Item monſtrum horres, ſtygium. Th. μορφὴ, ῆς, ἡ, mulier horrenda.

Μόρφασμα, ὸς, ὸ, terrificus, terror insuis: molefius. Hef.

Μορφάσσω, murmuro, inando, obſtrepo. quaſi a μόρφος, fluo. μορμύρομαι, ſervefcentem, aeſt. part. praſ.

Μορφὸς, ὸς, ὁ, ſtirs, mulier horrenda facie, larva, lamia, q. a μόρμος, terribilis. Eſt etiam μορμὼ, adverb. pro φόβος. Hinc μορμολυκεῖον, terreo. μορμολύκειον, ſeu ὸς, ὸ, τὸ, larva.

Μόρσαι, a. 1. inf. aſſ. μόρσω. adhergam, ſ. 1. act. verbi μορφόω, feu μόργωμαι, pro ἐμόργωμαι, adhergo.

Μόρσιμος, ὸς, ὸ, fatalis, exitioſus, a μόρος, ὸ, ἡ, portio, fatum, exitiale. Th. μόρος, divido.

Μόρσος, ὸ, ὸ, portio, labor, cruciatus, morbus, interitus: fatum, mors. Th. μόρος, divido, ſuperl. a pract. μόρσω. Μόρος δὲ ἐστὶν ὁ πόνος, accens alicui inferte.

Μόρσος, ὸς, ὁ, lapis quidam Ægyptius ad velles deallandas.

Μόρσυνος, ὸς, ὁ, fatalis. Legitur & μόρσιμος, a μόρος, fatum. Th. μόρος, fortior, divido. pract. perf. pass. εἰμαρμένον.

Μορύσσω, inquino, fœdo, contamino, pollino. fut. ξω. p. κα. ſ. μεμόρυγμαι.

Μορφὰ, ὰς, ἡ, Dor. pro μορφὴ, forma. Hinc μορφάνας, Dor. pro μορφανὸς, νεσσα, ὸν, formoſus.

Μορφὴ, ῆς, ἡ, Dor. μορφὰ, ὰς, ἡ, forma, ſpecies, ſtatura corporis. Hinc μορφὸω, formo. μόρφωσις, tus, ὸ, formatio. μορφωτὴρ, ὸρος, transformo. μετεμορφώθην, ης, ῆ, transfiguratio. σύμμορφος, ὸ, ὸ, ὸ, conformis.

Μορφώσις, gen. Jon. a μορφὸω, obſcurus.

Μορφὸω, ῶ, ὁ, Dor. μορφὰω, obſcurus, tenebroſus: latibor. Th. ἄφνω, ὸ, ὸ, ὸ, tenebræ, obſcuritas.

Μορφωτὴρ, ὸρος, ὸ, formam facio, conformo.

Μορφωτικὸς, ὸς, ὸ, ὸ, formæ conficio, conformatio.

Μορφωτικὸς, ὸν, formam ſpecio.

Μορφὸω, ῶ, ὁ, formo, delineo, figuro. ſ. ὦσω. p. μεμόρφωκα. perf. pall. μεμόρφωμαι. a. 1. pall. ἐμορφώθην. ης, ῆ. ſub. pall. μορφωθὲν. ὸς, ὸ. Th. μορφὴ, forma.

Μόρφωσις, ὸς, ὸ, informatio, ſpecies, inſtituendi ratio. ejuſdem them.

Μόσσυνοι, ὸῦ, ὁ, tutris, propugnaculum, domus lignea, tribunal, a Polli.

Μοσχίον, diminut. a μόσχος, ὸ, vitulus.

Μοσχίτης, ὸ, ὸ, vitulum confio. fut. τεύω. pract. μοσχοτροφέω. a. 1. ἐμοσχοτρόφεον. ex μόσχος, vitulus, & τρέφω, facio.

Μόσχος, ὸ, ὸ, ὸ, vitulus: item tumus pomilus: mulcus. ὁ, ἡ, ὸν, ut fit quaſi ὄσχος, ob fragrantiam, & odoris inavitatem. Item μόσχος, puer, ſtirp. capreolus, & clavicula Hermol. ex Galeno. Patter calendæ menſis, neomenia. Homerus vocat μόσχον ramos teneros, & virilium modo lenes, ac flexibiles. Item idem ac μόσχ-ος, vivirædix. Item pam-

pinus. μόσχυν, Dor. pro μόσχε. & μόσχου, Dor. pro μόσχοι. Est & Μόσχος, Molchus, nomen proprium.

Μόσυν, ῦνος, ὁ, linteum, quod vulnetibus inditur, turunda. Hinc μοσυνῶδης, ἰατικὸς lanamentum.

Μοναρχία, ας, ἡ, pro μοναρχὴ, monarcha, qui solus imperat. hinc μοναρχικὸς, & Ion. η, monarchia.

Μονογενὴς, ἐῦς, ὁ, ἡ, unicus. a μόνος pro μόνος, solus, & γένομαι, nascor.

Μονόκωλον σύνταγμα, genus unieus contignationis.

Μονόλιθος, ὁ, ἡ, ἐς, ex unico lapide factus. Th. λίθος, lapis, & μόνος, solus.

Μονομαχικὸς, singulari pugilio dimico.

Μονῶν, ὠνος, ὁ, Poetic. pro μόνος, solus. nonin. pl. μόνες. Sic, μόνον, pro μόνοι. pref. inf.

Μονοφυὴς, ἐῦς, ὁ, ἡ, qui unius eſt naturæ, ſimplex. Th. φύω, nascor.

Μουνυχία, ας, ἡ, Luna. Item portus Athenienſium: templum Dianæ a Munychia, quod Dianæ cognomen. Lacrt. 1. in Epimen.

Μουνῶν, ῶνος, ὁ, menſis primus vernus Athenienſibus, quia in eo facta ſiebant Dianæ Munychiæ.

Μοῦσα, ης, ἡ, Muſa, cantus, Orph. in hymnis. Φ. a μόος, inquiro. Studioſi & curioſi eſſe dicti, Theocrit. Vel μόσαι, quaſi ἐμαὶ ὦσαι, quod novem Muſæ ſibi invicem ſimiles ſint, quales decet eſſe ſorores. Vel ϙ. ἐμὰ ὦσαι, quod Scientiarum, & Artium ſit quaſdam cognatio. Μοῦσα ſumuntur a Platarcho in Romulo pro humanitate, & doctrina literarum. μουσικὸν, gen. plur. Æoli. μοισᾶν. Dor. pro μοσσᾶν. Hinc μουσεῖος, ὁ, muſicus, doctus. μουσικὸν, ὁ, ἡ, muſicum. Item ſtudiis deditatus. ἄμουσος, ὁ, ἡ, cantandi imperitus, indoctus. φιλόμουσος, ὁ, ἡ, Muſarum amans.

Μουτέω, ῶ, ὁ, cantor, muſicus: decens, commodus ad artem. μουτεύσαντος ἐμοῦ. ϙ. πεῖρα, mediocris cenſus. Plato l. 5. de Legibus.

Μουσικὸς, ὴ, ὸν, Muſica, feliciter τέχνη, ars. μουσικὸς ἀνὴρ, conjungitur cum ἐλγεῖο, Eurip. a Mέσα, Muſa.

Μουσικῶς, muſice, decenter, eleganter.

Μουσοπάτωρ, doctiſſimus, Ariſtoph.

Μουσόω, ῶ, ὁ, ἡ, & Dor. pro μουσῶ, canere. Th. μοῦσα, Muſa.

Μοῦτις, Attici dicunt pro μῦς ὐτὸς.

Μοχθάσω, Dor. pro μοχθήσω, acc. plur. part. pref. verbi μοχθέω, laboro.

Μοχθέω, laboro, officio Ariſtophani. f. ἐς. pref. inf. μοχθῆσω. Th. μόχθος, labor.

Μοχθερὸς, pl. nom. n. g. a μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, perverſus, laboriolus.

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas.

Μοχθήσωσιν, dat. ſing. a. t. pat. act. verbi μοχθέω, laboro.

Μοχθοῦντι, laboranti, Dor. pro μοχθοῦντι, 3. plur. praſ. ind. verbi μοχθέω, idem ac μοχθάω, laboro.

Μόχθος, ὁ, ἐ, labor. molеſtia, fatigatio, penuria. a. ad Corinth c. 11. q. a μόγθος. Hinc μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, laboriolus, inumnoſus: agricola Ariſtophani. μοχθῶν, & μοχθάω, laboro.

Μοχλὸν, μοχλὸν, ὁ, ἐν, vectibus avello, vel moveo: obſirmo veſtes, Chryſoſt. μοχλεύουσι τὸν θύραν, claude januam, Ariſtoph. a μοχλὸς, vectis, idem cum σχάλη. Th. σχάλλω, moveo.

Μοχλὸς, ὺ, ὸ, vectis, regulapulum, pa lus.

Μόψος, ὺ, ὸ, nomen viri, Mopſus.

M T.

Μῦ, Bebilis voenia fictitia dundecies repetita ab Ariſtoph. in Equit. in verſu Jambico.

Μῦαξ, ακος, ὁ, mytilus. Th. μύς, μυὸς, ὁ, mus.

Μῦες, acc. plur. a μὺς, mus.

Μυθολόγημα, averſor, abhorreo, averto, Nicander in Alexipharmac.

Μυθολόγος, ὁ, mendax: fœdus, teter: petidus, Heſiodus.

Μύθος, nimio madore & aliqine vitior, putreſcens: fœtco, fœdeo. f. ἐσω. p. ϙ. Hinc μύθωτος, ὸν, ὁ, putrefactio ex nimio humore. μυθώδης, ὸς, ὁ, humidus.

Μύθω, ῶ, ὁ, ἡ, ὤμουν, mutus. a μύω, labra claudo.

Μυθώσουσι, Poet. pro μυθώσω, accuſ. ſing. part. praſ. f. g. verbi μυθάω, tabeſco.

Μυΐσσουσι, ουσ, ὁ, oculi vitium, cum pupilla effunditur, & dilatatur, acielique hebeſcit. Celſus.

Μύκης, ὸ, ὁ, ferrum ignitum: antrum apud Lycophronem.

Μύκης, ωνος, ὁ, caro fungoſa in ulcere filuloſo: a μυκάω, putreſcere. Sed Μύκων, ωνος, Mydon, nomen proprium.

Μυκλὸς, ὸ, ὁ, medulla. μυκλώδης, medullosus. quod in oſſibus μυελὸς, claudicat.

Μῦς nomin. plural. a μὺς, ὸς, ὁ, mus. vocat. a μὺς, gen. plur. μυῶν. dat. plur. μυσὶν.

Μύσω, inſtituo in factis, initio, arcana, quæ clauſa, doceo. q. a μύω, claudo. f. ὄσω. p. κα. Hinc μύστης, ου, ὁ, myſta, qui initiatus eſt factis, μυστήριον, ου, τὸ, myſterium. μυστικὸς, ὴ, ὸν, myſticus, cui ſubeſt myſterium.

Μυσσὸς, muſſo, clauſis labris ſonum a naribus emitto, ut eſt vox gementium, a ſono μυ, vel a μῦς, item ſugo. hinc μυγμὸς, ὁ, ἡ, ſonus: qui labris occluſis e naribus emittitur: μυγμὸς, ſuſpiro; ingemico. μυσσῶν, & μυσσάω, fugo.

Μυσσὼν, Dor. pro μυσσὸν, a. ſing. præſ. ſub. verbi μυσσάω pro μυσσήσω, dico.

Μυσσῶσιν, 3. pl. μυσσάω, 3. ſing. præſ. med. μυσσᾶται. præſ inf. verbi μυσσήσομαι, loquor. Th. μυσσὸν, labium, naribus.

Μυσσήσωμαι, dixero, a. t. opt. med. μυσσήσωμαι, 2. ſing. a. 2. med. Jon. ab ἐμυσσησάμην, ὁ, ατο, verbi eſtudem.

Μυθίζουσι, Dor pro μυθίζουσι, dicens. præſ. part. f. g. verbi μυθίζω, dico.

Μῦς, ὸς, ὁ, fabulolus, a μῦθος, ut Th. μῦς, fabula.

Μυθ-γραφος, ὁ, ἡ, fabulæ auctor. ἐκ μύθος, fabula, & γράφω, ſcribo.

Μυθολογῶν, fabulor. narro, loquor. μυθολογῶν, ας, ὁ, fabula. ex μῦθος, verbum, labula, & λέγω, fermo. quod a λέγω, dico. p. m. λελεγμαι.

Μυθοπλάστης, ὁ, fabulæ conditor, fabulator. ex μῦθος, fabula, & ποιέω, fucio.

Μῦθος, ὁ, ἐ, verbum, oratio, ſenſus, diſputatio. fabula: fedicio apud Homerum, Odyſſ. 9. Hinc Anaxeron autem, fabioſos homines vocat. reſte Euſtath. hinc πυγμὸν ἰὼν, hortor, comenciscio; item conſolor. παραμυθῶν, ας, ὁ, exhortatio; item conſolatio.

Μυθοφόρημα, ατος, τὸ, luperl. grad. a μυθοφόρος, ος, ὁ, ἡ, fabuloſus.

Μύω, ὺ, ὸ, ἡ, muſea. q. a μὺζω, murmuro. genit. plur. μυῶν. dat. plur. pro μυσὶ.

Μ κμω, mugio, bos, reboo, tudo, ringio. Ufurpatur de aſinis, camelis, bobus, & tonitruis. fut. ὄσω, & ἰσω. a. 2. ἔμυκον, & Jon. μύκετο. Hinc μυκάομαι, μυκᾶσθαι, mugitus: μύκημα, μυκήματος, idem. q. a ſono μυ.

Μύκη, pro ἴμυκε. 3. ſing. a. 2. Jon. ἔμυκον, ον, ὁ, verbi μύκαμαι, mugio.

Μύκησαν, ατος, τὸ, mugitus.

Μυκηθεὺς, adv. ex Mycenis.

Μυκητες, vel μύκητες, ος, ὁ, amygdala.

Μύκης, νος, vel ὸ, ὁ, fungus. oel femina glandis pars, quæ eſt in fine cinnabrio, Heroiot. μύκης etiam de lucernis ufurpatur: fungus etiam Latine, quod eſt inter furturæ pluvia pratagia, Ariſtoph. in Veſp. Fatius ſignificat nudendum virile, quod κόλπον μόρου: Heſychius exponit Altis eſt inſectum vulcere cutici non diſſimile lucernas cineumvolitans. Item pulvinus nautieus ex corio, qui ſubſternitur remigibus.

Μυκτὴς, mugientium, genit. Dor. pro μυκτῶν, vel a μυκτὴς, ὁ, ἡ, vel a μυκτὸς, ὁ, ἡ. Th. μυκάω, mugio.

Μύκων, ωνος, ὁ, ἡ, ſeu μύκωνος, ου, linea nigra, qua in afinorum collia, dorſo, & pedibus tunt. Callimacho, pioci; gulosi, & lalaces, Heſychio.

Μύκων, Junic. pro ἴμυκον, crepuerunt, 3. plur. aor. 2. act. verbi μυκάομαι, mugio.

Μυκτὴρ, τῆρος, ὁ, naris, naſus, proboſcis: inſtio Lucano. Hinc μυκτηρίζω, ὁ, ἡ, ſubſannator.

Μυκτηρίζω, nares attrabo, irrideo, naſo ſuſpendo. f. ἰσω. p. μεμυκτηρικα. a. t. ἐμυκτήρισα.

Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris. Iliad μ.

Μύλη, ης, ἡ, mola, dens molaris: rumor interdurtus Æetæ; & caro informis in utero cadiſſem Plin. l. 10. c. 25. ex Hippoc. Præterea dicitur μύλη patella, qua genu operit. De nique μύλη in herbarum numero a Galeno collocatur. Μύλαι, ων, ὁ, idem. hinc μύλων, ωνος, ὁ, pilumnus, qui molas fabricat.

Μύλινος, ὁ, ἡ, ὸν, molaris. f. Th. μύλη, molis.

Μυλιόωντες, Poet. pro μυλιώντες, nom. plur. præſ. part. act. verbi μυλιάω. dentibus frendeo. Th. μύλη, dens molaris.

Μύλλει, ἐ, ὁ, meremix. q. a μύλλω, permolo.

Μύλλος, ὁ, ἡ, curvus, tortuoſus: ſlrabo. q. a μύλλω. Item de eo ufurpatur, qui audiens audire diſſimilat. Eſt vero μύλλος, ὁ, ἡ, mullus, piſcis, qui Gr. τρίγλη.

Μύλλω, ὡς aliquid ſignifico, & valut innuo. & Poet. pro molo, coeo, & ſubagito fumitur. q. a μόλω, mola.

Μυλοειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, milis lapidi molari, rotundus. a μύλος, & εἶδος, ἐος, τὸ, ſpecies. Th. μύλη, video.

Μύλος, ωνος, ὁ, & μυλὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, piſtrinum. Th. μύλη, mola.

Μύον, ωνος, τὸ, edulium ex carnibus, & ſanguine. an ab ὠὸν, ſanguis?

Μύρ. murram, acc. ſing. a μύρος, μυρὸς, ὁ, mus.

Μυσῶ, ῶ, ὁ, ἡ, mutus, ὁ μὺ τῶν ὦσαι, numing aſſatus, Etym. malim a μύω, ut μυσῶ.

Μύσω, ὺς, ὁ, ἡ, ὸν, mutus, exſuſatio, praterita, mora. Th. μυσσῶμαι, præterea.

Μυσσῶμαι, præterea, præterendo. hinc μυσσὸς, ὁ, ἡ, præterita, præſatio.

Μύσω, ὺς, ὁ, ἡ, mucus, mucor: quia μύσσεται, id eſt, mungitur e naribus.

Μυσσόω, ῶ, ὁ, ἡ, mutum occiſor. ex μῦς, mus, & ἀνόω, interficio.

Μύτα, ας, τὸ, oppidi nomen. Gr. fundens. a μύτος, ſtillo, fundo.

Μύτινος, lugubat. a. ſingul. imperf. Jon. verbi μύτινος, lugeo.

Μυῶ, pro μυσῶ, acc. plur. n. g. a μυσῶν, ὰ, ὸ, numerus infinitus.

Μυῶν, ὠνος, ὁ, ἡ, ὸν, & μυσῶν, ὰ, ὸν, decem millium numerus. hinc μυριάκις, ſæpius. Th. μυρίος, infinitus.

Μυῶξαι, ungo, unguento imbuo. fut. ξω. p. μεμυγμαι. a. 2. ἐμυγην. a. t. inf. μυγῆναι. Th. μύρον, ῦ, τὸ, unguentum.

Μυρίκη, ης, ἡ, myrica, tamarix, arbor. inde μυρικίνεος, myricinus.

Μυρίος, ὰ, ὸν, infinitus, multiplex, ingens, extremus. in plur μυρίοι, innumerabiles. fed μύριοι, ὰι, ὰ, decem mille. Hinc μυριάς, ἀδος, ἡ, decem millium numeris.

Μυρμὴξ, ηκος, ὁ, ἡ, formica. ἐκ μυρμέων, ντων, ὁ, infinitus numerus.

Μύρμηξ, Dor. pro μύρμαξ, formica.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμαξ, ακος, ὁ, formica.

Μυρμιδόνιον, ου, τὸ, plur. Jon de Poet. a Μυρμιδὼν, ὀνος, ὁ, nomen proprium militum Achil. ſortiti. genit. plural. Μυρμιδόνων.

Μύρμος, ου, ὁ, ἡ, μυρμὸς, ου, ὁ, formica. Item μύρμος timor. μυρμόσσεται, ὁ, ἡ, formicarum contubernium.

Μύρον, Jon. pro ἴμυνεν, 3. plur. imperf. verbi μύρω, fluo, ſtillo.

Μύρον, ὺ, ὸ, ν, unguentum liquidum, pigmentum. q. a μύρω, fluo. Hinc μυρῶν, unguento. μυρῶνω, idem. μυρῶσα, ας, ὁ, myrrha. σμύρνα, ης, ἡ, ἐ, idem.

Μύρος, vel μύρμαξ, ὁ, murus, piſcis. μύρμαξ, murena.

Μύρσινος, ὁ, ἡ, myrtus, arbor. μυρσίνη, ης, ἡ, idem. Galen. Item clauſtra.

Μύρω, fluo, ſtillo, fundo. μύρμαξ, ἄκος, ὁ, piſcis.

Μῦς, μυὸς, ὁ, mus. vocat. a μὺ. dat. pl Ionic. μύεσσι. Item pars muſculus in corpore, Iliad. v. Nomen piſcis, Plin. pro ἴμυσσον, 3. pl. a. t. ind. verbi μύω, claudo.

Μυσὶ, ὰ, ὸ, nomen regionis. Myſia. Gr. μυσὸς, ου, ὁ, ἡ, ſcelus.

Μυσερὸς, ὰ, ὸν, ſcelus, abominatio. q. a μύω, μύσω, quia ſeeleſti ſceleta occultant. vel a μύσος, odium. Vel ad quod μύσω, id eſt, oculos claudas. Item μύσσος, ου, ὁ, ſceleratus Jano Lafcar μυσεῖς, ᾶς, ᾶ, deteſtandus, abominandus. μυσερὸς, ὰ, ὸν, idem. f. μυσερώτερος. perf. ſ. ἔσομαι. μυσερώτατος, abominor, averſor.

Μύσσω, vel σσω, Att. pro μυσσῶ, emungo: comminuo, in fruſta feco.

Μύσσω, ης, ἡ, myſtax, ſuperius labrum, & in eo nati pili, Plut. in Agide.

Μυστήριον, ου, τὸ, myſterium, arcana, quod a μύστης, ου, ὁ, ſacris initiatus. Th. μύω, inſtituo in factis.

Μυρίτα, ας, ἡ, buccea pania excavata, qua pulmentum, aut jus hauritur: panis, qui canibus obbiciitur. Interpr. Ariſtoph. in Equit. capicas Latini vocant, Cml. l. 9. c. 9. cochleare, ligula, Poll. μύστρον, ου, τὸ, idem.

Μυσύλλον, in parva feco. q. τὸ μικρὸν σῦλλον. vel a μυσσῶ.

Μύσων, ωνος, ὁ, cochlear. item menſura ſpecies.

Μύτης, ου, ὁ, myſtes, qui myſteriorum peritus. μυστὴ μύστωρ, aut jus hauritur: panis, qui canibus obbiciitur. Interpr. Ariſtoph. in Equit. capicas Latini vocant, Cml. l. 9. c. 9. cochleare, ligula, Poll. μύστρον, ου, τὸ, idem.

Μυτιλὸν, in parva feco. q. τὸ μικρὸν σῦλλον. vel a μυσσῶ.

Μύτων, ωνος, ὁ, ἡ, ὸν, mutus. q. a μύω, quia os ei clauſum.

Μύτος, idem ac μύσος, mungo.

Μυττωσὸς, ὰ, ὸν, edulium quodclam ex acribus condimentis, allatum. quod concinnatum eſt ex allio, caſeo, ovo, porro. Schol. Ariſtoph. in Equit.

Μύχιος

Μίγνυτο, ῡ, ὁ, Poet. idem ac μίγνυς, abstrusus, intimus, penitissimus: Thama μιγὴς ὁ, ἡ, penetrale.

Μιγνύτωρ, ορος, ὁ, penitissimus, superl. a μιγὴς, ὁ, ἡ, recessus, penetrale.

Μυχὸς, ὁ, ὁ, penetrale, locus intimus. Συνώνυμον τὸ ἔσχατος, abditus, occultus. q. a μύω, claudo.

Μύω, claudo, occludo: nicto, conniveo oculis. ſ. συν. a. 1. Inde μυωπάσσω, quod fit res arcana, & clauſa, nec cuivis patet.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, muſculus: fura: item pars, quæ præcipue habet muſculos. Th. μὺς, mus.

Μυωπάω, nihil procul cerno, a μυωπὸς, ὁ, ἡ, conniveus.

Μ Ω,

Μῶμος, ου, ὁ, famous, infirior, deriſor, quod a μέω, quæro, quod in aliena ſemper inquirat. Hinc μωκάω, & μωκέω, irrideo, illudo.

Μῶνυξ, υχος, ὁ, beſtium, pugna, ſtragis, tumultus. Item μώνυξ, adjectivum in ſtudioſus extrudium ad uſum nauarum, portus manu ſactus, in Epigr. Hinc μωνύω, pugno.

Μῶλυ, υος, τὸ, moly, herba nomen.

Μῶλος, ου, ὁ, caput alii, non diviſum in nucleos. Ergo bene a μέω, & ὦλος.

Μῶλυς, ῡος, ὁ, ἡ, ſeu μῶλις, υος, ὁ, indoctus, imbecillis: imperitus, hebes, Sophocl. fegnis, torpidus Nican. in Ther.

Μῶλωψ, ωπος, ὁ, flagellum ex bove: vibex, verberum in cuta velligium, cicatrix.

Μωμάομαι, Dor. pro ἰμωμάομαι, 3. ſing. a. 1. med verbi μωμάομαι, quod vide.

Μωμεύομαι, val μωμεέομαι, vitupero, reprehendo: fut. ησομαι. Th. μώμαι, ὁ, ὁ, dedecus.

Μωμοφάτης, ὁ, invidus, præſ. part. paſſiv. Dorico. pro μωμεφάτης. Sic μωμεόκτιτος, Dor. pro μωμητὸς, 3. plur. ind. paſſ. verbi μωμέομαι.

Μωμήσασθαι, 3. ſingul. aor. 1. opt. med. μωμήσαιτο, aor. 1. ind. med. μωμήσωμαι, 3 plur. aor. 1. ſub. med. verbi ejuſdem.

Μῶμος, ὁ, ὁ, dedecus, probrum, macula, labes, infamia. Item Momus, Deus quidam reliquorum Deorum irriſor: & pro homine cavillatore. Hinc μωμήτειος, ſeu μωμητικὸς, vitupero. μωμητὸς ὁ, ὁ, vituperator.

Μῶν, num, numquid, an?

Μωνὶ, ὁ, ὁ, Dor. pro μόνος, ῃ, ον, ſolus.

Μώνυχες, acc. plur. ἃ μώνυχ, υχος, per ſyncop. pro μονώνυχ, ſolidas ungulas habens. ex μὼν ſolus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, ungula.

Μωρᾶναι, infatuo. ſ. μωρανῶ. 2. 1. act. ἐμώρανα. perf. μεμώρανμαι. præſ. paſſ. μωρανόμαι, infatuor, ſtultus fio. perf. paſſ. μεμώρασμαι. a. 1. paſſ. ἐμωράνθην, ης, η. a. 2. 1. part. paſſ. μωρανθὲὶς.

Μωρανθὲὶς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. μωραίνω, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi μωραίνω.

Μωρία, ας, ἡ, ſtultitia. Item arbor.

Μωρολογία, ας, ἡ, ſtultiloquium. a μωρολόγος, ὁ, ὁ, ſtulta loquens. ex μωρὸς, & λόγος, fermo. Thema λόγω, dico.

Μωρὸς, ὁ, ἡ, val μώριος, ου, ὁ, ſtultus, ſatuus. Hinc μωρύομαι, ſtulte ago. μωρὸς, adv. ſtulte.

Μῶσα, ας, ἡ, Dorice pro Μοῦσα, ης, ἡ, Muſa.

Μωσῆς, έως, ὁ, & Μωσέὶς, έος, ὁ, Moyſes, dativ. Μωσῆ, & Μωσεῖ, accuſ. Μωσῆν: nomen Prophetæ.

Μώσθαι, per ſyne. pro μώσασθαι, dicitur eſſe Laconicum pro ζῆσαι, a μάω, quæro.

Μῶυ, τὸ Δῶρ. aqua: Hafych.

Μωυσῆς, έως, & Μωυσέὶς, έος, ὁ, idam ac Μωσῆς, Moſes nomen Prophetæ.

Ν Α,

Ν Eſt litera decima tertia, in numeris eſt quinquaginta.

Ναασσών, ὁ, Naaſſon, nomen viri ἄλλοτε. Hebr. illuſtrans.

Νάβλα, ας, τὸ, nablia, inſtrumenta muſica. Hinc νάβλας Athenæo, qui nablia pulſat.

Ναῦμι, σὶ, nomen viri ἄλλοτε. Hebr. illuſtrans.

Ναὶτ, Dor. & Jon. pro νῆσ, nom. plur. a νηὸς, νεὸς, ὁ, navis.

Ναΐτης, ου, τὸ, ὁ, ἡ, incola, habitator, civis. Thema ναῖω, habito.

Ναζωραῖος, ου, ὁ, & Ναζαρηνὸς, ὁ, ὁ, Nazarenus: item Ναζωραῖος, ου, ὁ, Actor. 25. 5.

Ναζαρὲὶθ, vel Ναζαρὲὶτ, ὁ, Nazaret, nomen urbis ἄλλοτε. Hebr. furculare.

Ναζωραῖος, ὁ, Nazarenus.

Ναθὰν, ὁ, nomen Prophetæ ἄλλοτε, Nathan. Hebr. dedit.

Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri ἄλλοτε, Nathanael. Hebr. Deus dedit.

Ναὶ, adverb. non, profectò, imo, etiam. ναὶ μὰ τὸν, certe per.

Ναὶς, pro νῆας, Jon. 3. ſing. imperf. act. verbi ναίω, habito.

Ναὶσκεν, tertiæ, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ναίω, incolo.

Ναίσσεις, habitabat, Poetic. vel Jonic. epenthi pro ναίεις, 3. ſingul. imperf. act. verbi ναίω, habito.

Ναστισσόρος, ου, ὁ, per epenthel. Jon. pro ναστήρος, ου, ὁ, verbi ναστίω: idem ac ναίω, habito.

Ναστίωσι, præſ. part. ſ. g. ajudem verbi, & them. ſic ναστίουσι, pro ναστίωσι, 3. plur. ind. præſ. act.

Ναυστάσι, Poet. vel Jon. pro ναυσὶ, 3. plur. præſ. ind. vel ut alii, Dor. pro ναυσὶσσι, verbi ναυτίω, idam ac ναίω, habito.

Ναὺς, ὁ, nomen unius ἄλλοτε, Nain. Syr. amœni, ſc. agri.

Ναύσικαα, Dor. pro ναύσικα, habitans, præſ. part. a ναίω, ναύσιν, Dorice. & Æol. pro ναύσι, habitant, 3. pl. præſ.

Ναύσι, Jonice pro ναύσι, habitabant, 3. plur. imperf. act. verbi ναίω, habito.

Ναυσὶσσι, ὁ, nauticus. Dor. pro Jonic. νήσσι, idem.

Ναυσὶν, τὸ, narum, odoramentum quoddam, quod immiſcent unguentis. an a ναίω, fluo?

Ναῦσις, habito, incolo: ſim. ναυτάω, ῶ, idem.

Ναῦσις, ιος, ἡ, ſeu ναῦς, ὁ, ἡ, pellis cum ſuo villo, vellus: quæ a ναίω, aqua ſit aliquid ναεῖν, id eſt denſe compactum.

Ναῦσις, ιος, ὁ, ſinenum, unda, tivus aqua, latex. dat. plur. ναύσιν, a ναίω, fluo. ναῦς.

Ναῦς, Dor. pro νῆας, navem.

Ναῦσις, ιος, ὁ, patrie, matriſque ſoror, vel ut alii, frater.

Ναῦσις, ὁ, ἡ, vel ναύσις, ου, ὁ, nanus, pumilio ὁ, ἡ, ὁ, & ἄκρ, ſurſum non cravit. Hinc ναυσὶν, ναῖς, ὁ, ἡ, pumilionis formam habens.

Ναῦσις, nom. pl. a ναῦς, ὁ, ἡ, templum.

Ναῦσις, ὁ, ἡ, & Att. ναῦς, ὁ, templum. q. a πέμπω, adeo: quod adendum ſit. Hinc νηὸς ναοὶ, ὁ, templi veſtibulum.

Ναχὰμ, ὁ, nomen unius ἄλλοτε, Nahum. Hebr. veſtimum manifeſtus.

Ναῦσις, ιος, ὁ, ſeu ναῦς, ὁ, ἡ, ſaltus, viretum, locus earvenoſus. Plutarchus in Numa dixit ναῦσις σκιερὸς, lucos opacos. Item mons, civus, receſſus inter montes, vallis. Sic Phoel. in Ajace.

Ναῦσις, ου, τὸ, ſinapi, q. a νάω, & ὦσις, quod parum pateat. Vel a νέω, & ὦσις, quod ob acrimoniam pungat. Bibl.

Νάρδος, ου, ὁ, ἡ, nardus, frutex, & oleum nardinum.

Ναῦς, ſtulta. ὁ ἄγαν ὦ μωρὸς, an a ναίω, humidus? nimium humidi ſtulti. aut potius a ναυτὸς, puerilis, quin & ſtolidus.

Ναυθαὶσις, ιος, ὁ, humilis ſerula, ſeruiago. a ναῦθος.

Ναῦθαλον, aligo ex fractum & ferulis ſimo. A ναῦθος. Apud Sehol. Ariſtoph.

Ναυθαλοποιὸς, ου, ὁ, ὁ, ſerulis repletus. Ariſtoph. Prom. παρθενεύονται τὸ δεύτερον πρὸς τοῦδε κλινῶν, ſerulis ſatertum capto ingenis tontem, i. c. fomitem.

Ναυθαλοφόρος, ου, ὁ, ὁ, ſerulam ferens. Ex eodem, & φέρω.

Ναῦθος, ου, ὁ, arbor quædam. Item ſerula, baccillus, medium inſtiumentum a ſerula fabrafactum, Etym.

Νάρκισσος, ου, ὁ, odoramenti genus, quod ſuffitibus admiſcebatur. Diofc. l. 1. c. 22.

Ναρκίσσος, & ἰὼ, torpeo, obtorpeſco. Th. νάρκη, torpedo.

Νάρκη, ης, ἡ, torpedo, piſcis genus. item torpor, veternum. Hinc ναρκώδης, torpeo. ναρκώδες, ους, ὁ, ſtupidus, ſegnis. ναρκὼ, torpora affecto. ναρκώσω, ῶ, ὁ, narciſſus.

Ναρκώσσω, ῶ, ὁ, nomen viri. Gr. Narciſſus, & in ſ. g. pro flore fumitur.

Νάρκωσσος, ου, ὁ, vaſis genus, apud Ariſtophanem.

Νάρνη, ης, ἡ, planta odorata; nnde fiunt unguenta, Theoph. 9. plant. c. 4.

Νάρνης, Jon. & ναάρνης, Poet. ſ. ſing. a. 1. med. pro ναίσσεν, verbi ναίω, habito. a. 1 inf. med. ναάσθαι. Th. ναίω, idem.

Νάσθω, Jon. pro ναίσθω, a. 1. ind. paſſ. verbi ναίω, pro ναίω, habito.

Ναστήτης, ὁ, ὁ, Dor. pro ναυτὴς, ὁ, ὁ, inſulanus, inſulæ incola. Th. ναῦς, ὁ, ἡ, inſula.

Ναστὶς, Dor. pro νῆσις, ὁ, ἡ, inſula.

Νάσσα, Jon. & Poet. pro ναῦσα, a. 1. ind. act. verbi ναίω pro ναίω, habito.

Νάσσαι, ὁ, ἡ, ναῦς, & πᾶσα, æquo, complano, premo. Hinc νασσὶς ὁ, ἡ, confertus, denſus.

Ναυαγία, ὁ, navam frango, naufragium facio.

Ναυαγίαιον, naufragia, dat. plur. a. 1. part. act. ναυαγήσας, ασσα, ὁ, verbi ναυαγέω, q. d. τὸν ναῦν ἄγνυμι, navem frango. perf. ναυάγηκα. aor. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγὸς, ὁ, ἡ, naufragium, navis amiſſio.

Ναυαγὸς, ὁ, claſſi præfſe. ex ναῦς, navis, & ἄρχω, imperium.

Ναυβάτης, Jonic. & Poet. pro quo & ναυβάτος, & ναύτης, nauta, vector.

Ναυηγὸς, Jon. pro ναυαγὸς, ὁ, ὁ, naufragus. Sic ναυηγία, Jon. pro ναυαγία, & ναυηγὶς, Jon. pro ναυαγὶς, naufragium, calamitas. ſic & ναυήγιον, pro ναυάγιον, ax ναῦς, navis, & ἄγω, frango.

Ναύκληρος, ὁ, ὁ, nauclerus, navis dominus. ex ναῦς, navis, & κλῆρος, ου, ὁ, ὁ, ſors, hæreditas.

Ναυκράρος, genit. plur. a Ναύκραροι, Reipubl. principes, & magiſtratus. q. d. οἱ τὰς κώμας ἢ τὸν κυκλάδα ἐν τῇ νῆ διοικοῦντες.

Ναυμαχέω, ῶ, ὁ, & ναυμαχίω, idam, qui ſcil. claſſe pollans maria imperium obtinet. ἀφὶ ὁ ναῦς ναυσὶ κρατῶν.

Ναῦλα, idem ac ναῦλον, nabilia.

Ναυλαγία, ας, ἡ, naulum, portorium, merces, quæ pro navigatione perſolvitur. Th. ναῦς, navis.

Ναύλοχος, ὁ, ὁ, ἡ, portuoſus. hinc ναυλοχῶν, in portu manes. ex ναῦς, navis, & λόχος, lectus. Th. λέχω, cubo. vel a λέχος, ὁ, ὁ, inſidiæ.

Ναυμαχία, navale præſium committo, claſſe pugno.

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale præſium. ναύμαχος, ὁ, ὁ, ἡ, navali præſio aptus. ex ναῦς, navis, & μάχομαι, pugno.

Ναῦς, navem, acc. ſingul. & Poet. ναῦν, pro νέα vel νῆα a ναίω, navis.

Ναυσιφάτων, Dor. pro ναυσιφάτου, ὁ, ὁ, præſ. part. paſſ. verbi ναυσιφάτω.

Ναυσιφάτης, ὁ, ὁ, navium fabricator. Hinc ναυσιφάτικὸς, naves compingo. ναυσιφάτις, naviam ædificatio. ναυσιφάτικὸν, aptus fabricandis navibus. ex ναῦς, navis, & τεύχω, fio τέχνω, compingo.

Ναυσικάτης, ὁ, ὁ, Naupactius.

Ναῦς, navis, & navis. Jon. ναυὶ, ναυὶ, dativ. pro ναῒ a ναῦς, ſinc. Hinc ναύαρχος, ὁ, ὁ, nauta. ναυήτης, ὁ, ὁ, nauticus. ναυήλατος, ὁ, ὁ, idem. ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. ναυτὶς, ὁ, ἡ, nauſea. ναυτιάω, ῶ, ὁ, nauſeam patior, laſſidiofus. ναυτικὸς, ὁ, ἡ, ναυτικὸν, idem.

Ναυτίδομαι, ὁ, ὁ, nomen viri. q. qui navi curtit. ex ναῦς, navis, & δίω, curro.

Ναυσίνοος, ὁ, ὁ, nomen viri. q. cujus animus eſt in navibus. ex ναῦς, νὸς, ὁ, mens, animus, & νόος, navis.

Ναυσίφρων ἄβρων, ignominia, quæ propter claudem acceptam claſſi gemitum, & luctum adfert. a ναῦς, ὁ, navis, & σίφος, ὁ, ὁ, gemitus. Th. σίφω, ὁ, ὁ, arctus.

Ναυσιφόρτης, ὁ, ὁ, Pindi qui naribus vehitur. ex ναῦς, & φόρτος, feto.

Ναυτάλλω, navi mittere, ducere, ferre. quaſi τὰ ναῦ τάλλω. Item τέχνη, gubernio. ναυτάλλουσι τῶν πλοίων, regunt claſſem, Euripi.

Ναύτης, ου, ὁ, nauta. acc. plur. ναύτας. Th. ναῦς, navis.

Ναυτὶς, ſeu Jon. ναυτίη, ης, ἡ, nauſea. Inde ναυτιάω, nauſeo. a ναῦς navis. navigantibus propriæ iis affectus accidit.

Ναυτιλία, ας, & Jon. ης, ἡ, navigatio.

Ναυτιλλόμαι, jonice, & Poet. pro ναῦς, navigare.

Ναυτίλος, ὁ, ὁ, idem ac ναυτὴς, ὁ, ὁ, nauticus, vel nauta. Th. ναῦς.

Ναῦφθα, ας, ἡ, naphtha, oleum Medæa. bitumen.

Νάω, pro ναῶ, habito. aor. 1. ἔνασα, & Poet. ἔνησα. aor. 2. ἔνασον. aor. 1. med. ἐνασσάμην, ατο. Eſt & ναίω, fluo, ſcaturio. ſim.

Νάων μάχη, ἡ, Poet. pro ναυμαχία, ἡ, navalis pugna.

Ν Ε.

Νὶ, in compoſitione nepat.

Νέα, & Jon. & Poet. pro ναῦς, acc. ſing. a ναῦς, νεὸς, ὁ, navis. Item νέα, navale, novalis ager. Item juventus, ætas juvenilis, Plato.

Νεα-

Νεᾶζω, iuvenis est, 3. singul. ind. præs. a νεᾶς. Th. νέος, novus.

Νεᾶνίας, ου, ὁ, adolescens. a νεᾶν, ἄνω, ὁ, idem. Th. νέος, novus.

Νεᾶνις, ου, ἡ, iuvenis, adolescentulus. Sed νεᾶνις, ἔου, ἡ, iuvencula. ab eodem them.

Νεᾶπολις, ιος, ἡ, nomen urbis. Neapolis. Gr. nova urbs.

Νεᾶρὸς, ὰ, ὸν, iuvenis, novus. Th. νέος, novus.

Νέατος, habitantur, structa sunt, detracto augmento pro ἐνέατος, Ion. pro πέλεατος 3. plur. pass. pasf. verbi ναίω, struo. vel a νέω, Ion. pro νάω, vel νάσσω, habito.

Νῆες, naves, pro νῆας, acc. plur. Ion. a νηῦς.

Νήατος, Ion. syncop. pro νεώτατος, nouissimus. Th. νέος, novus.

Νηΐδιὰ, uter, amphora. Vox Hebræa, retenta a LXX. 2. Sam. 2. 24.

Νηΐδης, ὁ, ἡ, hinnulus, pullus equi, seu asini. Anaeretontis. νηΐδης, Dor. pro νεᾶζις, pro νεᾶζις, q. d. νεᾶς, & βάζω, quod onus ferre non possit, vel quod pabscatur νέα βοτὰ, q. d. νεβοτὰς, ideſt, infans tantum. Hinc νεβρὶς, ίδος, hinnuli pellis.

Νηλεμόεις, exaltat, lata est. vox Hebr. Iob. 30. 15.

Νηλεὴς, nomen viri ἄπαξ λεγ. Syriac. amoenus.

Νήνεμος, redire, præt. inf. a πάομαι, vel νέω, eo, redeo.

Νῆνι, Ion. pro νῆ, eas, 2. ſing. præſ. ſub. verbi εἶμαι, vel εἶα ut, redeo.

Νήϊνεον, dativ. pl. Poet. a νήϊνος, ου, ὁ, ἡ recenter acutus. a νέος, novus, & ἀκὸ, cuſpis.

Νήϊος, ὁ, qui nuper advenit. a νέος, novus, & ἔλαΐζω, seu ἔρχομαι, venio. f. ἐλᾶΐζομαι. a. 2. ἐλᾶΐδον.

Νήϊος, Ion. pro νεῖος, ίου, ὁ, juvencula. Th. νέος, novus.

Νηῖς, net, 3. ſing. ind. præſ. a νέω, neo, f. νέω.

Νηκύης, ου, ὁ, pars extrema ventris, venter inferior. a νεκρὸς, vel νεκρὸς, novus; ultimus. Th. νέος, idem.

Νήκυστος, ου, ὁ, infimus, ultimus, per ſyncop. pro νεκύστατος, ſuperlat. a νήκυς, ὁ, pro νέος, novus, recens.

Νέκυες, ut & νέκυς acc. plur. a νέκυος, pro νεκρὸς.

Νεκὺς, contendit, 3. ſingul. præſ. ind. ποιῶν Th. νέκος, ους, τὸ, τίκα, contendo.

Νεκύσσεται, Ion. paragoge pro νεκύσσει, 3. ſing. imperf. act. verbi νεκύω, Poet. pro νεκόω, rixor. Th. νέκος, ους, τὸ, τίκα.

Νεκύτης, & Ion. paragoge νεκύτεσσι, vinear, propitia affecat, 3. ſing. ſub. præſ. act. eaſdem verbi, & them.

Νέκταρος, & νέκτεος, Ion. pro νεκτέος, 3. ſing. n. ſc. adj. verbi νεκτὸς, a νέκω, objungo. f. νέκω, & ἴσω. Th. νέκος.

Νεκὺς, ους, τὸ, τίκα, jurgium, concertatio, bellum. quali a νέκω, & ἄκος. aliter enim iis, cum neuter neutri cedit. Hinc νεκὸς, & νεκὺς, ſitor, objungo. φιλόνεκος, ου, ὁ, ἡ, contentioſus. φιλονεκέω, ῶ, ἡ, τίκα. contentio. φιλονεκία, contendo.

Νείλειος, ὁ, ἡ, Nilus, nomen fluvii.

Νεῖμαι, ασθαι, ὁ, qui tribuit, aut, 1. part. act. νείμασα, 3. ſingul. aor. 1. med. Ionic. verbi νέμω, tribuo. a. 2. ἔνειτο.

Νέμεσα, vel νέμεσι, tribuit, 3. ſing. a. 2. Ion. pro ἔνειμεν. verbi νέμω, tribuo.

Νεόδμητος, per ſyncopen pro νεοστόδμητος, ex imo. Sic νεόθεν, adv. pro χαμαιθεν, in imo fundo. a νέος, ὁ, ἡ, novellus. Th. νέος, novus.

Νεόθι, ὁ, ἡ, Ionic. pro νέος, ὁ, ἡ, τὸ, novale. Item adverb. pro nuper. Them. νέος, novus.

Νεοὶ, ὁ, ἡ, Ion. pro νέοι, aor. renovatus. Poet. novalis. Sed νέος, ὁ, ἡ, novellus. ſuperlat. νεώτατος, noviſſimus, infimus. Th. νέος, novus.

Νέοιτον, Ion. pro νέοιτο, 2. ſing. præſ. ſub. νέομαι, Ion. pro νέεται, præſ. imperf. a. νέομαι, eo, navigo. Th. νέω, eo.

Νεόκτιτος, 3. plur. præſ. ind. verbi νεόκτημαι, eo. Th. νέος, idem.

Νεόκτιτος, redit, 3. ſing. præſ. verbi νεόκτημαι, Th. νέος, eo, redeo.

Νεοὸς, ὁ, ἡ, recentes, aor. 1. part. paſſ. a νέω νεάσμαι, redeo. Th. νέος. Verum vix verisimile inde derivari poſſe; & porius ad νέκος, vel νέκυς, referendum. vide Scoti Grammaticam Gracam.

Νεκρήϊστοιχος, cadaverum acervis, dativ. pl. Ion. a νεκρὸς, ἄδος, ἡ, acervus cadaverum, Callimachus. Th. νεκρὸς, ὁ, ἡ mortuus.

Νεκρὸς, ὁ, ἡ, mortuus, cadaver ipſum. νεκρὸς σκυλεύσας, magnam ſtragem ediderunt, Polyb. inde νεκρὸν, cæco. νέκυς, υος, ὁ, mortuus, defunctus, q. a νέω, & νέκω, ut ſit is, in quo cor extinctum ſit, & vita ſtammula.

Νεκρὸω, mortifico, cædo, interimo. fut. ώσω. Νεκρώσασθαι, a. 1. conjugat. Ion. 3. imperat. act. νέκρωσον, ώτω. perf. paſſiv. νενέκρωμαι. perf. part. paſſ. νενεκρωμένος, ου, ον. Th. νεκρὸς, ὁ, ἡ, mortuus.

Νεκρώσιμος, cineres, aci datus, aor. 1. part. paſſ. ab ἐνεκρώθην, aor. 2. paſſ. verbi νεκρὸω, interimo.

Νέκρωσις, ου, ἡ, mortificatio, cades, a νεκρὸω, quod a νεκρὸς, mortuus.

Νέκταρ, ος, ὁ, nectar, potus Deorum. q. a νέω, & κτάω, occido, quod ſit immortalium potus. Vel q. νέκω τὸν θάνατον, aura poſſitio. juxtaritem enim ſtate deperditam reſtituit, ut ait Suidas. Hinc νεκτάρεος, ου, ὁ, ἡ, nectaris ſuavitatem referens.

Νεκτάνεος, infeſtum quoddam.

Νέκυας, ὁ, defunctus, manes. νεκύων, dat. pl. Jon. νεκύων, gen. pl. a νέκυς, υος, ὁ, idem cum νεκρὸς, mortuus.

Νεμεσσητὸς, ὁ, ἡ, vindicium, in quo mortui de re aliqua conſulantur. a Th. νεμέσις, mortuus, & μάντις, ὁ, vates.

Νέκυς, υος, ὁ, defunctus, gen. plur. νεκύων. q. a νέω, & κύω, eo. Th. νεκρὸς.

Νεμεσὰς, ἄδος, ἡ, Poet. pro Νεμεσὶς, Nemesis.

Νέμει, tribuit, 3. ſing. præſ. νέμω, præſ. inf. a νέμω, tribuo.

Νεμεσσαίτερος, ὁ, ἡ, Nemeseus, a Νεμέα, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμεσὶη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis. a νέμω, ομαι, & νέμομαι. Th. νέμω, paſco.

Νέμεσσα ἔχομαι, Nemeſsa, ornamentum.

Νεμεσσάτεσσι, Dor. pro νεμεσήτοις, 3. ſing. n. opt. act. verbi νεμεσσάω, ſuccenſeo.

Νεμεσσάω, indigneor, intuitor facta de cauſa, ea prima ſuum eſſicit νεμεσσάω. f. ἐσω. p. πεπονεμεσσήκα. a. τ. ind. paſſ. ἐνεμεσσήθην. Hinc νεμεσσητὸς, ὁ, indignatio cum quidam invidia.

Νεμεσσητὸς, ὁ, ἡ, reprehenſibilis, Poet. νεμεσσήτος, a νεμεσσάω, iraſcor.

Νεμεσσῶμαι, præſ. inf. paſſ. a νέμω, paſco.

Νεμεσσῶν, vitio vertas, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. a νεμεσσάω, indignor, reverear. Th. νεμεσσάω, indignor.

Νέμεσσι, ους, ἡ, indignatio. Eſt etiam Nemeſis nomen Deæ, inſolentiam hominum reprimentis, quæ & Adraſtia, ſc. Adraſtia, & Rhamnuſia, ſive Rhamnuſis Ovidio: eſtque divina ultio inevitabilis, & ſine effugio, ὑπὲρ μοῖραν καὶ θεῶν βούλησιν. Item Artiſtoteli lib. 2. Rhet. eſt dolore afficiatur ejus, qui ex indignatione eſſe videatur. Item vox νέμεσις adhibetur ad rei alicujus indignitatem ſignificandam, & arguendam, Hom. Iliad. γ. Th. νεμεσσάω, indignor.

Νεμεσσόεις, Poetic. pro νεμεσσῶν, indigne fert, 3. ſing. præſ. ind. verbi νεμεσσάω, indignor.

Νεμεσσῶν, Dor. pro Νεμεσσάων, reprehendendus, eulpandus.

Νεμεσσῶσθαι, pro νεμεσσήσασθαι, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Sic νεμεσσώσθαι, Ion. pro ἐνεμεσσήθην, a. τ. paſſ. verbi νεμεσσάω, indignor.

Νεμεσσώσεται, ὁ, ἡ, Poet. pro νεμεσητὸς, ὁ, ἡ, reprehendendus, a, um. Th. νεμεσσάω, indignor.

Νεμεσσῶσι, tribuitur, a. 2. parti. paſſ. verbi νέμω, tribuo.

Νέμεται, fruuntur, 3. plur. præſ. ind. paſſ. νέμομαι, Th. νέμω, poſſideo, tribuo. f. μω. a. 2. ἔνεμον.

Νέμεϊ, ους, τὸ, locus arboribus denſus. Item oculorum cavitas. Cellio τὸ νεμεῖον ὀφθαλμὸς, naturalia, mulieris pudenda.

Νέμω, tribuo, diſtribuo, colo, habito: paſco, rego; puberno: magni facio, Sophocl. habeo, Sophocl. imputo, aſſigno, Sophocl. f. νεμῶ. p. πεπόμηκα. a. τ. ἔνειμα. p. m. νένειμαι. Hinc νομὰ, ὰς, ἡ, diſtributio: paſtus.

Νέομαμαι, Dor. pro νέομαι, perf. ind. paſſ. verbi νέω, fcaturio. q. a νέω.

Νέονται, Ion. pro νέωνται, nalleſti ſunt, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi νέω vel νάω, ſtruo: habito. fut. ἥσω. p. νένηκα. perf. paſſ. νένημαι, στος, τος.

Νεόομαι, reſtituit, perf. act. verbi νέος, f. νεώσω.

Νεόπλυτος, ὁ, ἡ, diſtributio: paſtus.

Νέοπος, nevi, perf. act. verbi νέθω, neo. f. νέσω. perf. paſſ. νένημαι, & νένεμμαι. perf. part. paſſ. νενεμμένος. Th. νέω, neo.

Νεοὸς, ὁ, ἡ, cæcus, attonitus, ſtupidus, ſtolidus, vecors. q. a νεκὸς, ſtolidus.

Νεόπτοσσαν, Dor. pro νεοπτόσσαν, 3. plur. perf. paſſ. verbi νεόσσω, vinco.

Νεόπτυμος, perf. paſſ. νενεόπτυμαι, perf. part. paſſ. verbi πτύω, vinco. f. ψω. p. πεπτύφα.

Νέος, ὁ, ἡ, patruus, avunculus, avus maternus Pollux.

Νεοὸς, ὁ, ἡ, ſtolidus. q. a νέω, & νόος, mens.

Νεοσμήρτος, perf. ind. paſſ. νενεμμένος, ου, ον, perf. part. paſſ. verbi νεμέσσω, puto, morbus inſtituo. hoc a νέμος, ου, ὁ, ἡ, lex. Th. νέμω, tribuo.

Νεοσσάμενος, legendum νεοσσαμένοιο, perf. participium a νεοσσάω, ædifico. Th. νεοσσὸς, pullus.

Νεόσσατο, per ſyncopen pro νεόσσατο, exercitarum eſt, 3. ſing. perf. paſſ. a νέω, cogito. Th. νόος, mens.

Νεοσσεύω, med. verbi νεόσσω.

Νεοσσεύσιν, per ſynæreſin Ion. pro νεοσσεύουσι, & νέοσσαι, pro νεόσσαι. 3. plur. & 3. ſing. perf. paſſ. verbi νόσω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Νεοσσηβὸς, ὁος, ὁ, ἡ, nuper irrigatus: ex νέος, novus, & σηβὸς, irrigo. f. σω.

Νεόσσηνος, ὁ, ἡ, qui nuperus uxorem duxit, Th. γαμέω, uxorem duco.

Νεοσσιὰς, ὰ, ἡ, & νεοσσιὸς, ὸς, ὁ, ἡ, recens natus. q. νεοσσὸς, ὸς, ὁ, ἡ, & ἰὰς, ὰς, ἡ, pus, nascor.

Νεόσσυτος, ὁ, ἡ, nuper pictus. a γράφω, scribo.

Νεοσσῶν, ὁ, ἡ, qui juvenilia membra habet, juvenis. Ex νέος, juvenis, & σῶμα, ατος, τὸ, membrum.

Νεόσσωτος, ὁ, ἡ, Dor. pro νεόσσατος, ὁ, ἡ, recens ſtructus. Ex νέος, novus, & σόω, ſtruo. f. ωσω. perf. paſſ. ἔσῶμαι, σται, ται.

Νεόσυρτος, ὁ, ἡ, recens deceptus. Th. νέος, novus, & σύρτος, decepio. fut. ψω.

Νεοσφαλὴς, ὁ, ἡ, & νεοσφαλὸς, ὸν, ὁ, super virens, & pullulans: item recens. ex νέος, novus, & σφάλλω, floreo.

Νεοσὶη, ης, ἡ, juvenilis ætas. a νέος, ὁ, ἡ, juvenis.

Νεοσὶὸς, ὸν, ὁ, ἡ, recens conditus, & habitatus: nuper habitator Polluci. ex νέος, & οἰκέω, ῶ, ἡ, domus.

Νεοσὸὸς, ὸν, ὁ, ἡ, recentem dolorem habens, dat. ſingul. νεοσὸῖ. Ex νέος, novus, & σὸὸς, ου, ὁ, dolor.

Νεόσσατος, ὁ, ἡ, recens contortus, Theocr. ex νέος, novus, & σκάλλω, neo.

Νεόστατος, ὁ, ἡ, recens conditus. νεοστάτος, Dor. pro νεόστατος, 3. ſing. n. ſc. adj. verbi νεόσσω, condo, creo.

Νεόστεστος, ὁ, ἡ, Poet. recens interſectus. Ex νέος, novus, & κτείνω, interficio. p. m. ἔκτονα.

Νεόσσα, ας, ἡ, juvenum cœtus, idem ac νεότης. Th. νέος, juvenis.

Νέοσσα, neo, nato, vado. Thema νέω, idem.

Νέος, recens, nuper, adverb. νεωτὶ, Att. idem. Item novus. Dor. Th. νέος, novus.

Νεόσσατος, ὁ, ἡ, nuper prælus, nuper fabricatus, Hom. ex νέος, novus, & πάγνυμι, compingo.

Νεόσσατος, ὁ, ἡ, recens lotus. Ex νέος, novus, & πλύνω, lavo.

Νέος, ὁ, ἡ, novus, juvenis. νέος τὸν ἄλλων, juvenis, Demoſth. ἐ ἔγω νέος, valde adoleſcens, Xenoph. ἐκ ἔγω νέος, nuperus ſum. comparat. νεώτερος, ὁ, ἡ, junior. plur. nam. οἱ νεώτεροι, juvenculæ, minores natu. Hinc νέος, novo. νεωτερίζω, res novas molior. νεωτερισμὸς, ου, ὁ, juvenis.

Νεοσσὸς, ὸν, ὁ, Dorice. pro νεοσσὸς, ὸς, ὁ, modus propter rei novitatem, & excellentiam admirandos, adeo ut eum audienti ſilentium præ admiratione ſuadeat. Nuperus quoque appellatur. Ex νέος, novus, & σοφὸς, fileo.

Νεόσσατος, ὁ, ἡ, nuper verius, vel politus. ex νέος, novus, & σμάω, vel σμάομαι, abſtergo, purgo. f. σω. p. ἥσμαι.

Νεοσσὸς, & Att. νεοττὸς, nidulus, nidifico, nidulor, facio canabula: ſœtifico Gaza. Th. νεοσσὸς, ὸ, ἡ, pullus.

Νεοσσὸς, ὸς, ὁ, nidus aviam, gen. plur. Ion. νεοσσίων. Th. νεοσσὸς, pullus.

Νεοσσὸς, & Att. νεοττὸς, ὸς, ὁ, ἡ, pullus, avicula, vitellus. dat. plural. νεοσσοῖσι. Hinc νεοσσία, ας, ἡ, nidus.

Νεοσσοῦ, Dor. pro νεοσσοῖ.

Νεόσσω, στω, ὁ, Dor. pro νόσω, juventus.

Νεοσσὸς, ὸς, ὁ, ἡ, nuper factus. ex νέος, & τόσσω, fabricor.

Νεόσσω, στω, ὁ, juventus, adoleſcentia. acc. ſing. νεόσσω, pro νεόσσω. Th. νέος, novus.

Νεοσσὸς, ὸς, ὁ, ἡ, juvenilis. νεοσσὸς ὕμνος, juvenilis pulchritudo, Phocyl.

Νεόσσωτος, Dor. pro νεόσσατος, ὁ, ἡ, recens lotus, Lucian. Ex νέος, recens, & σόω, lavo.

Νεόσσω, στω, ὁ, Att. pro νεόσσω, nidus.

Νεοσσυτεύσιμος, nuperus, pullos gigno. ſ. σύσω. hinc a. 1. part. med. νεοσσυτεύσασθαι, a. 2. ἐνεοσσύτην, ſeu τύτο, ὁ, ἡ, pullus, & σύτος, facio.

Νεοττός, ὁ, Att. pro νεοσσός, pullus avium, fœtus, Aristoph. in Nub.

Νεύειν, secundo vento uti. ✦ νῦν, navis, & ἐνδέν, ventus secundus.

Νεύσασα, ᾱς, ἡ, recens vulneratus, ex νέος, novus, & σ' αὖσω, fut. ἕσω, vulnero.

Νεόφυτος, ᾱ, ὁν, nuper confitus, seu plantatus, q. d. νεὸν φυτὸν, nova planta, per metaph. pro novitio. νεόφυτος, ᾱ, novella planta.

Νεόχμωτος, ᾱ, ὁν, recens sculptus, modo impetitus. Ex ✦ χμάσσω.

Νεόχμωτος, ᾱ, ὁν, nova molitor, innovo. Sed usitatius νεοχμὸς.

Νεοχμὸς, ὁ, res nova rerum novarum molitio.

Νεοχμὸς, ᾱ, ὁν, novus, qui integris est viribus, recens, integer, inexpertus, Hinc νεοχμὸν ὁδοιπορεῖν, novas moliori.

Νέφεν, ἄσεν, ἡ, ✦ ὦ, pedibus carens, pisces, nepos. a νέ, & πέσ, pes. Euſtathio in Odyſſ. ſoboles.

Νέφεν, per aphæreſin pro ὑπὲρμεν, infr, adv. Hinc ὑπὲρμεν, inferior, pro ὑπέρτερον. ab ὑπὲρ, ας, ὁ, terra.

Νέφρων, accuſ. ſing. a Νέφρη, ορος, ὁ, Neltor. nomen propritum.

Νεφρεῖδαι, ᾱ, ἡ, Neſtoridæ, patronym. a Νέφτωρ, Neſtor.

Νέφλασι, ορος, ὁ, nutus, greſſus: affectus voluntas, Thucyd. dat. pl. νέφλασιν. Th. νέφλω, innuo, vel a νέφλη, nervus neto.

Νέφλασι, Dor. vel Jon. pro νέφλασιν, ἄμμι, pro fut. νέφλασιν.

Νέφλασθαι, Dor. pro νεύφλασθαι, quod per exaltagen pro fut. νεύφλασθαι, redibimus. a νεύω, redeo.

Νέφλοτος, nutebunt, vergent, 3. plural. opt. præſ. verbi νέφλω, innuo.

Νέφλη, ᾱς, ἡ, Jon. νεῦρον, nervus arcus, Iliad. δ. Item fides. Aphrod. lib. c. Probl. Th. νέφλω, ω, ἐ, νῶ, nervus.

Νέφλη, ᾱς, ἡ, Poet. νεφλὴ, σὰς, ἡ, nervus.

Νέφλη, gen. Jon. a νέφλη, nervus arcus.

Νέφλη, ᾱ, ὁν, nervus, robur: nervus in arcu, funis, Iliad. β. penis Ariſtoph. in Avibus. νεφλὴ, ἴδος, ἡ, ✦ νέφλη, ᾱς, ἡ, nervus.

Νέφλιστικὸν ὀχύρωμα, ſimulatera, quæ nervis occultis trahuntur. ✦ νέφλη, nervus, & σπάω, traho.

Νέφλ', & νέφλ', Jon. pro νέφλεις, annuit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi νέφλω, innuo. fut. σω. p. νένεφλα. a. 2. part. νεφλὼν, αὐτὸν.

Νέφλαβὸς, auto, caput concutio; nutu admoneo. Odyſſ. σ. Thema νέφλω, innuo.

Νέφλω, innuo, annuo, promitto. Apoll. 2. νεφ. νεῦσι τοι χθονὸς, terram reſpicio, ſeu deorſum ſum. fut. σω. p. κε. Hinc νέφλων, ωτὸν, ὁ, nutus ✦ νέφτ, τοτ, ὁ, idem ✦ κατανεύω, abnuo.

Νέφων, nom. plur. νεφοὶ, dat. pl. Jon. ὁ νέφοις, οἰς, ὁ, nubes.

Νεφέλη, ᾱς, ἡ, & Dor. νεφέλα, nebula, nubes. Th. νέφτ, τοτ, ὁ, nubes.

Νεφελαγερέτης, gen. Æol. a νεφελαγερέτης, ᾱ, ὁ, nubicogus, vocat. ὦ νεφελαγερέτα. ex νέφοτ, nubes, & ἀγείρω, exerior.

Νεφέλαφιν, dativ. plur. Jon. a νεφέλη, nubes.

Νεφελοκόμης, ὁ, nom. viri ἄκαιτον. Hebr. Iuſtia.

Νέφτ, ὁτ, ὁ, nubes, nebula, de metaph. magna multitudo: tetæ venatorium, Euripi. νέφτ, ὁτ, ὁ, dicunt Dorienſes, ut Lerini nonnulli tronius, vel ſuperciliì, pro nimis ſevero, ac triſti vultu, Euripi. in Hippol.

Νεφρὸς, ὁ, ἡ, ren. ὁ, ἡ, ✦ νέφω, fluo, & φέρω ferres enim deferunt homines quotidiam. nem per ductus urinales urina fluit, & deferrur in veſicam. Hinc νεφρίτις, ἴδος, ἡ, morbus, ſeu affectus renum.

Νέφω, ſ. νέφω, no neto; item eo, redeo; neo, Heſiod. Hinc νέφω, neto. νέφτ, τοτ, ὁ, natio. At νῦν, νέφων, innuo.

Νεφρὸς, ᾱ, ὁ, aditus. Item nanta purgandæ nevis curam habens, in Epigr. Ex νεφτ, ὁ, Att. pro νεφὸς, ᾱ, ὁ, templum, & κρῖνω, ſcopis purgo.

Νεφρὸς, pro νεφρὸν, redeemus, 1. pl. ſub. paſſ. νέφμαι, ſeu νῦν, redeo.

Νεφρὸς, iteata, ſeli. ᾱς, præſ. part. f. gen. a νεῦ ω, νεύοντος. Th. νῦν, novus.

Νεφτ, ὁ, ἡ, Att. pro νεφὸς, ᾱ, ὁ, templum. hinc νεῦν, gen. pl. pro νεῶν.

Νεφτέτεια, ᾱς, ἡ, nevalia, q. d. navium ædes. ex νεφτ, navis, & οἶκος, ᾱ, ὁ, domus. νεφτ, in Jon. νεῦς. Attic. νῆς.

Νεφτεχίζειν, renoveri, inſtaurari, refici. præſ. inf. a νεφτεχίζω. Th. νῦν, novus.

Νεφτηγενὴς, ᾱ, ὁν, juvenilis, fluxus, retione carens. Th. νῦν, ὁ, novus.

Νεφτηνία, ᾱς, ἡ, novitas, inſolentia, item juventus.

Νεφτίᾱ, ᾱς, ἡ, junior, minor natu, ſuperiat. νεφτέτερος. Them. νῦν, juvenis.

N H.

Νὴ, per, adv. affirmandi, & jurandi, cum acc. νὴ Δία, per Jovem. Aliquando vim augendi habet, ut in ναὶ νὴ, ναὶ μὰ, & in νὴ μὰ, ſuavis. νὴ, inuitæ etiam inſervit.

Νὴ, pro ναὶ, acc. Poet. pro νῆν, navem. a nom. νῆς, Jonic. νεὺς, νεὸς. dat. pl. νήεσσι.

Νήαιδος, ᾱ, ὁ, Neæthus, nomen fluvii.

Νηγάτεος, ᾱ, ὁν, novus, nuper factus. Iliad. β. ✦ ἀ νέος, nuper, & γάω, fio.

Νήγατος, ᾱ, ὁν, & ὁ, ex quo quis excitari nequit. Ex ✦ νήγω, excito. Item dulcis, ſuavis; profundus. Iliad. β. νήγατον ὕπνον, dulciter.

Νηδύια, τὰ, inteſtina, Apoll. 2. Arg. a νηδὺς, ὕος, ἡ, venter, uterus. Heſiod.

Νηδὺμος, ᾱ, ὁ, ſuavis, per pleonaſm. literæ μ, pro δῦμος. Theme δῦς, ὕος, ἡ, ſuavis. Vel ex νή, & δῦμος, ſpiritus.

Νηδυόφιν, Poet. adverb. ex utero. Th. νηδὺς, ὕος, ἡ, venter.

Νηδὺς, ὕος, ἡ, venter, uterus. Hinc νηδύια, inteſtina.

Νηένι, pro νήεσσι, dat. plural. Jonic. & Poet. a νῆες, & Jon. νεῦς, navis.

Νηθω, congrego. ſ. θω. hinc νηγερέσθαι, a. 1. imperat. med. Th. νῆα, glomero, neo. ſ. ἠσω. aor. 2. part. νήσας, & pleonaſmo litt. η, νήσασα.

Νήϊτες, ᾱ, onerans, aor. 1. part. act. νήσασα. a. 2. inf. med. νήσασθαι, aor. 1. im perat. med. Sic νήσατο pro ἐνήσατο, a. 1. Jon. verbi νήω.

Νήθω, neo, filum e colo duco. fut. νήσω. p. νένηχα. perf. paſſ. νένησμαι. Thema νήω, neo, glomero.

Νῆι, dat. ſing. Jon. a νῆες, navis, Jonic. νεὺς, νεὸς.

Νῆϊα, navalia, τὰ, a νῆες, ὁ, ἡ, navalis. Th. νεὺς, Jon. νεὸς, navis.

Νῆϊς, ἴδος, ᾱ, ἡ, inſcius, rudis, timidus. a νή, priv. & εἶδω, ſcio.

Νήϊτερτος, infanſibiliter, adv. ex νή, negandi particula, & ἄϊστος, fanè.

Νηϊτερτὸς, pro ἀνηϊτερτὸς, non audio. ex νή, & ἄϊστος, audio.

Νηϊτὴς, ὁ, ἡ, natetor. A νηχάομαι, nato.

Νηκεστὸς, ᾱ, ὁν, netaris, nateribilis.

Νηκτὸς, ὁ, ἡ, ὸν, natans.

Νηκτὸς, ἴδος, ἡ, ὁ, ſavus, implacabilis: miſer. ex νή, & κότος, cura.

Νηλεὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & ὸν νηλεὲς, crudelis, ſevus, immiſericors, firmus. νηλεὲς θυμὸν, firmus animus, Hom. Dicitur & νηλεὴς, & νηλεὲς, ἐος. dat. ἐϊ. pro νηλεῖ. ex νή, priv. & ἔλεος, miſereor. Alii ab ἔλεος, propitius.

Νηλὴς, immiti, dat. ſing. a νηλὴς, ἐος, ἡ, ὸ, immitis, vel per ſyncopen pro νηλεὴς, dat. a νηλεὲς.

Νηλὴς idem ac νηλεὴς, ſevus.

Νηλὴσσομαι, ᾱ, ὁ, immitis, crudelis, a νηλὴς, immitis, & νάομαι, ſi, ἡ, ἀλάομαι, video.

Νηλὸτος, poſſeſſivum a Νηλεὺς, idem ac Νηλεΐδης.

Νηλὺς, ἐος, ὁ, ἡ, pro νηλὴς, crudelis.

Νήλυτον, diſcalceatum, a τυγχάνω. ex νή, & πάλη, calceus. Item qui unica tunica indutus eſt, Eryn.

Νηλυτὸς, ᾱ, ὁ, ἡ, peccati expers, inſons, Odyſſ. ν. peccator, Nicand. a νή, & ἁλίσκω, pecco.

Νήμα, ατος, τὸ, filum, flamen, tela. in plur. νήματ, pro νήμασιν. Th. νέω, neo.

Νημερτὴς, τος, ὁ, ἡ, veriax, inerrabilis, liad. α. ex νή, & ἁμαρτάνω, pecco. ſ. ὁμ. a. 2. ἤμαρτον. Eſt & Νημερτὲς, nomen proprium mulieris.

Νήμιλιος, gen. Jon. a νήμιλιὸς, ου, ὁ, tranquilitas ventorum, a νήμιλος, ventos non habens.

Νήϊος, dat. ſing. νήϊῳ, acc. pl. a νήϊος, tor, ὁ, ἡ, natatio. Th. νέω, neo.

Νήϊμμα, navigabo, fut. a. med. verbi νήϊω, meo. Thema νέω, no.

Νηὸς, templi, Jonic. pro νηοῦ, a νηὸς, ὁ, ἡ, templum. Sic νεὸς, pro νηοῦ.

Νηοδάμας, ᾱ, ὁ, adituus, ſacerdos, Poet. a νηὸς, Jon. pro νηὸς, templum, & δάμαω, verſor.

Νηὸς, navis, genit. Jonic. pro νηὸς, a νηὸς, ὁ, navis. det. plur. νηυσὶ. Ponitur & νηὸς, Jonic. pro νηὸς, ὁ, templum.

Νηυάγιος, ᾱ, ὁ, ſtillum. ✦ νῆ, & ἀγνύμαι, debilis, infirmus, quaſi ἀνηϊάγιος. ex ✦ priver. & νήϊμμι, ſi, ἡ, ſolum, terra.

Νηπεύω, infantiliter ago, puer ſum, infans ſum. fut. σω. p. νενήπευκα. a. 1. ἐνήπευσα.

Νηπιάχλαι, puerilirer me gero, inſtar vagientis doleo. ex νήπιος, infans, & ἀχέω, dolen. Thema ἀχος, εος, τὸ, dolor.

Νήπιαιος, ᾱ, ὁν, puerus, infans.

Νήπιος, vocat. ſing. a νήπιος, infans.

Νήπιος, ᾱ, ὁ, infantia. Iliad. δ. dat. ſingul. νηπίῳ, Th. νέπιος, infans.

Νήπιος, ᾱ, ὁ, infans: imbecillus, infirmus. Homer. ſtultus ærariis virio, imprudens Ariſtoph. Theophr. l. 8. hiſt. νήπια vocat frumenta imbecilla, & tenera.

Νήπυτος, ᾱ, ὁν, incompta, inornatus. ex νή, & κόσμος, plico.

Νήπυτος, ᾱ, ὁ, ἡ, impunitus. interdum ἀμαρτὼν, ſine pœna. Ex νή, γεγονὼς participia, & πένομι, ὑῶ, ἡ, pœna.

Νήπυτος, ᾱ, ὁ, ſtultus, infans. ✦ νήπιος. infantia.

Νηρεὺς, ἥος, & ἄος, ὁ, nomen viri, Nereus.

Νηρίτης, humilis.

Νηρὶς, ἴδος, ἡ, nomen viri ἄκαιτον, Hebr. lucerna.

Νηρὸς, ᾱ, ὁ, innumerabilis, ex νή, & ἀρὸς, numerus.

Νήριτος, ᾱ, ὁν, innumerabilis, circa annos naſcens, Plinio l. 24. cap. 11. vocatur nerium. q. ἀ νηρὸς, innumerabilis.

Νηρίτης, ὁ, nerites, concha quædam nerarilis: naticem vertit Gesa. Arift. l. a. de part.

Νήριτος, vel νήριτος, ᾱ, ὁ, de quo non eſt contentio. ex νή, & ἐρίζω, contendo.

Νηρὸς, ᾱ, ὁ, ἡ, innumerabilis, cæcus, cæcus, humilis. Eſt & νηρὸς, pro νηρὸν, recens, a νέος, novus.

Νηρὸς, cumulare, a. 1. inf. act. νηρῶσαι, 3. plur. a. 1. opt. Jon. verbi νήθω, ſeu νέω, glomero, neo.

Νήσαιον, ου, ὁ, nomen mul. a νῆσος, inſula.

Νήσαιος, ᾱ, ὁν, parva inſula.

Νήσατο, ᾱ, ὁ, inſula. dat. pl. νήσατοι. q. a νῆσος.

Νήσατος, ᾱ, ὁν, ἡ, anas. νήσατος, ᾱ, ὁ, ἡ, anaticula. q. a νῆσα, natare amat.

Νήσεια, ας, ὁ, ἡ, jejunium, inedia. a νήσατος, ᾱ, ὁ, ἡ, jejunus.

Νήσειμος, jejuno, cibum non guſto. fut. δῶσω. p. κεκένδεικα. a. 1. ἐνήδεισα. a. 1. part. νηδήσας, ασα, ας. Th. νήσατ, τος, ὁ, ἡ, ejunus.

Νήσεις, ιος, ὁ, inſula. dat. plur. νήσεσσι, cibum non capio. νήσεια, ας, ὁ, jejunium.

Νησὶς, ὁ, nomen mulieris.

Νήσσα, ᾱς, ἡ, inſula, inutiliter, incaſſum.

Νήσσος, ᾱ, ὁ, ultimus, poſtremus, multus, accumulatus. contract. a νήσσος, noviſſimus. Th. νέος, novus.

Νήσσος, accuſ. ſon. pro νῆσσον, navem, a νῆσς, νεὸς, ἡ, navis.

Νήσσος, dat. pl. Jon. a νῆσς, navis, Jon. νεὺς, νεὸς.

Νήσσος, ᾱ, ὁ, ἡ, animæ, vocis, ſeu ſpiritus expers, Heſiod. ex νή, privat. & ἄσσημι, ſi, ἡ, ſpiritus.

Νησσόμενος, ᾱ, ὁ, ἡ, ſobrius, prudens. Th. νῆφω, ſobrius ſum.

Νήφειν, vigilantibus, dat. plur. part. præſ. act. vel 3. plural. præſ. ind. verbi νήφω, vigilo, ſobrius ſum.

Νήφω, ſobrius ſum, vigilo: diligens ſum: caſſus dego. ſ. ὦ. p. νένηφα. a. 1. ἐνήφω. a. 2. ἔνηφον. a. 1. part. νήψας, ασα, ας, & in plur. νήψαντ, ᾱ, ὁ, ἡ, & ὁν, non bibo. vel a νή, & πίω, taſtus. Hinc νηφάλιος, ſobrius ſum. νηφάλιος, ᾱ, ὁ, ſobrius. νηφάλιος, ατος, ὁ, ἡ, & ὁν, ſobrietas.

Νήχετο, netabat, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jonic. verbi νήχομαι, feu νέω. Them. νέω, neto.

Νήχω, natabant, 3. plur. imperf. actiu. Jonic. verbi νέχω, nato. νεχάσκω, præſ. part. med. Th. νέω, nato.

Νήχυτος, ᾱ, ὁ, ἡ, late fluens, effuſus, multiſluus, Apollon. a νέχω, ſeu νέω, fundo.

Νήχυς, neto. ſ. ὑσω. idem ſum νέω.

Νηὼς, Dorice. & Jonice νεὼς, pro ναὸς, a ναὸς, templum.

N I.

Νήγρις, ὁ, cognomen Prophetæ, Niger. Latin. niger.

Νήλαμος, ὁ, muſici modulaminis genus: muſcus. Vide Comment. Ariſtoph. in Achar.

Νῖκα, Tarentinorum lingua pro νίκην, levo, proprie de manibus: onero, derraho.

Νίκη, ᾱς, ἡ, ſing. præſ. ſed vigo. vince, præſ. imperat. act. a νικάω, vinco. præſ. inf. νικᾶν.

Νικήσιος, ου, nomen Diſconi, Nicanor. Gr. vir victoriæ.

Νικηδὲ, οῦς, ὁ, Doric. pro νικητὴς, & hoc pro νικήσων, vincam, fut. 1. à νικάω, vinco.

Νικήσασα, Dor. pro νικήσᾶσα, a. 1. infc. act. νικάω, Æol. pro νικήσᾱς, aor. 1. part. activ. qui vicit, victor. Sic & νικήσασ, Dorice pro νικήσᾱς, ατος, ὁ. à νικάω, vinco.

Νικησόμεν, fut. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi cinifdem.

Νικᾶτε, vincat, 3. fingul. præf. imperat. act. à νικάω, vinco.

Νικηφόρος, ου, ὁ, Dor. pro νικηφόρος, ὁ, victoriæ reportatio, vel adeptio. Sic νικηφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ὁ, victor. Ex νικάω, vinco.

Νικᾶν, vincet, fupero .ſq. ex ν῀ & ικᾶν, cedo. ſ. νικάτω. p. τρίτ. ſing. a. 2. ſubj. νικάω, ῶ, ῶ. a. 1. inf. activ. νικάσαι, νικήσαι, vincere abs te, Sophocl.

Νίκη, ης, ἡ, Victoria, à νικάω, vinco.

Νικῆ, Dorice pro νικᾷ, vincit. 3. fingul. præſ. act. verbi νικάω, vinco.

Νικηθὲν, ντος, ὁ, victus, aor. 1. part. paſſ. verbi νικάω, vinco.

Νίκημι, pro νικάω, vinco.

Νικήσαι, νικήσασα, ſuperans, a. 1. part. activ. maſc. & fœm. gen. verbi νικάω, vinco.

Νικηφόρος, ου, ὁ, nomen viri, Nicodemus. Gr. populi domitor.

Νικήσας, ντος, ὁ, nomen proprium, Nicocles.

Νικήσατος, ου, ὁ, nomen proprium, Nicocles.

Νικήσατος, ου, ὁ, Nicolaita, affecta Nicolai: a Νικόλαος, Nicolaus.

Νικλάσας, ου, ὁ, vel Attice Νικλέας, ου, ὁ, nomen viri, Nicolaus. Gr. populi victor.

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis, Nicopolis, Gr. civitas victrix.

Νικῶ, ῶς, ῶ, victoria, æternitas. οἱ πάντες, in perpetuum. Them. νικάω, vinco.

Νικων, Attica contractione pro νικάοντ, 3. plur. præſ. opt. a. νικάω, vinco.

Νίν, Poet. & Dorice ipſum, eum, ſum, nec habet aliter quam, pro ἐ, vel οὗτον, ut μέν, quod vide. Alii τὸν ſummunt pro αὐτὸ. Pro αὐτὸ reperitur apud Sophoclem, & pro αὐτὸν apud Euripidem.

Νινεύη, ἡ, Vrbs, nomen urbis ἑλληνικὸν. Hebr. amœna habitatio. Hinc Νινεύτης, ου, ὁ, Ninivita, & in plural. Νινεῦται, οἱ, Ninivitæ.

Νιόβη, ης, ἡ, Niobe, nomen mulieris.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, malluvium. Th. νίπτω. Lexic. νιπτῆρα, ὁ, pelvis abluendis pedibus, poſitum.

Νίπτω, lavo, abluo, proprie de manibus. ſ. ὦν. p. τρίτ. ſing. a. 1. ἔνιψεν. a. 1. ſub. νίψω, ῃς, ῃ. præſ. med. νίπτομαι, abluo. fut. 1. med. νιψόμαι. a. 1. med. ἐνιψάμην, ὁ, ατο, a. 1. imperat. med. νίψαι, ἄσθω. a. 1. ſub. med. νίψωμαι, ῇ, ᾶται. a. 1. inf. activ. νίψαι. a. 1. part. med. νιψάμενος. Hinc χερνίπτω, manus lavo.

Νίπτομαι, vel νίπτομαι, eo, vado. hinc νιπτόμενος, gen. fingul. part. præſ. ſ. g. Th. νίπτω.

Νίπτρον, ου, τὸ, pelvis, malluvium. Th. νίπτω. Lexic. νιπτῆρα, ὁ, pelvis abluendis pedibus, poſitum.

Νίπτω, lavo, abluo, proprie de manibus. ſ. ὦν. p. τρίτ. ſing. a. 1. ἔνιψεν. a. 1. ſub. νίψω, ῃς, ῃ. præſ. med. νίπτομαι, abluo. fut. 1. med. νιψόμαι. a. 1. med. ἐνιψάμην, ὁ, ατο, a. 1. imperat. med. νίψαι, ἄσθω. a. 1. ſub. med. νίψωμαι, ῇ, ᾶται. a. 1. inf. activ. νίψαι. a. 1. part. med. νιψάμενος. Hinc χερνίπτω, manus lavo.

Νίπτομαι, vel νίπτομαι, eo, vado. hinc νιπτόμενος, gen. fingul. part. præſ. ſ. g. Th. νίπτω, eo.

Νίτρον, ου, τὸ, nitrum, ſali ſimile.

Νίφα, per apocopen, pro νιφάδα, acc. ſing. a νιφάς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo. ſ. ὦν.

Νιφάδεσσιν, dat. plur. Jon. pro νιφάδι, à νιφάς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo.

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem ac νιφὰς ἄδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo.

Νιφόεις, εσσα, ὄεν, nivoſus. Them. νίφω, ningo.

Νίφω, ῥ. νίφω, ningo, madefacio. hinc νιφὰς, άδος, ἡ, nix accurate decidens. νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem.

Νίψαι, a. 1. imperat. med. à νίπτω, lavo. ſ. ὦν.

Νίψασκεσκε, ε, ὁ, lotus ſæpe. aor. 1. part. med. à νίπτω lavo.

Νίψωσιτοιτε, 3. plur. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, lavo.

N O.

Νοᾶς, οῦ, ſapiat, 3. fingul. præſ. ſub. à νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Νόας, cogites, præſ. imperat. act. à νοέω, cogito. Sed νόας, præſ. part. pro νοῶν, Æol. retracto accentu, à νόημι, pro νοέω.

Νοέουσι, Dorice pro νοοῦσι, cogitantes, nom. plur. præſ. part. activ. verbi νοέω.

Νοέω, cogito, intelligo, conſidero, in animo habeo, ſapio, Phocyll. ſ. νοήσω. p. τρίτ. ſing. perf. paſſ. νενόηται. Them. νόος, νοῦς, mens.

Νοήσᾱ, ἐνόησε, νοήσᾱς, a. 1. part. paſſ. n. g. à νοέω, intelligo. Th. νόος, mens.

Νόημα, ατος, τὸ, conſilium, cogitatio, intellectus, cogitatio, conſilium. à νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Νοήμων, ονος, ὁ, nomen proprium. acc. ſing. Νοήμονα.

Νοήσαι, ας, ὁ, aor. 1. part. activ. νοέω, à. ſ. inf. a νοέω, cogito. Them. νόος, mens.

Νόησε, Jon. pro ἐνόησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. νοέω, 3. ſing. a. 1. ſub. activi verbi νοέω, cogito.

Νόθος, ου, ὁ, nothus, ſpurius, degener, illegitimus. q. à ου, id eſt, ἐκ, & θύω, divinus, legitimus. Inde νοθεύω, adulterо, corrumpo. νοθεύει, ας, ὁ, ſpurius. νοθεία, ας, ἡ, res, quæ dantur oothia, Suid.

Νόμαιος, ου, ὁ, Jonic. pro νόμος, ritus, mos.

Νομάρχης, ου, ὁ, provincia præfectus.

Νόμαις, ος, ὁ, pro navium collis. Herodot.

Νομάσθαι, pro νομεῖσθαι, diſtiniare.

Νομεὺς, ῆος, ὁ, paſtor, tributor. In Pandectis νομεὺς ſæpius officium ſignificat.

Νομεύουσι, Dor. pro νομεύω, paſcam, ſ. ὦ. ind. activ. verbi νομεύω, paſco.

Νομὴ, ῆς, ἡ, pabulum, paſtio, paſcuum: diſtributio: diſtributi poſſeſſio: conſuetudo: annona. congiarium Herodiano. νομοὶ, præfecturæ provinciarum. item viſcera ſerpentis, quæ depaſcunt, Dioſcor.

Νόμιμος, legæ dicto, legitimus, exiſtimo. Item conſuetus, legem impono, ritum aliquem inſtituo, Plut. in Herm. Minoe. νομιμώτατος, cenſeor, exiſtimor, video. νομίζομαι ὀλίγα χρόνον, cenſeor jure non inferiores. Herodot. in rerdum νομίζεται, vel, ἐνόμισται legitimum eſt, moris eſt, Xenoph. Ariſtoph. τὰ νομιζόμενα τοῖς θεοῖς, vel θεῶν, juſta Dis facere. Ariſtot. in Polit. Θεοὶ νομιζόμενοι, Dii patrii ex lege recepti: νόμοι νομιζόμενοι, lex, quæ in ulu habetur. imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. 1. ſing. perf. νενόμικα, ὡς, ὡ.

Νομικὸς, ὁ, ἡ, legis interpres, jureconſultus, legalis. νομικὸν γένος, legalis ſtatus.

Νομίμως, adverb. legitime. ab adject. νόμιμος, ος, ὁ, ἡ. ſynonimum. quod a νόμος, lex. Th. νέμω, diſtribuo.

Νομισμένον, 1. plur. fut. 1. ind. act. Attic. a νομίζω, puto.

Νομίσαι, ας, ὁ. inf. act. νομίσασ, ασσα, ὁ, aor. 1. part. νομίσασα, 3. plur. aor. 1. ſub. activ. verbi νομίζω, exiſtimo.

Νόμισμα, ατος, τὸ, moneta, nummus, moneta. Item conſuetudo. Ariſtoph. in Nebb.

Νομοθέτης, ου, ὁ, legis dodor, profeſſor juris. à διδάσκω, doceo. ſ. νόμος, lex.

Νομοθετικὸς, ὁ, ἡ, legis conſtitutio, legislatio, νομοθετικῶς, adverb. legitime.

Νομοθέτων, ὁ, ἡ, ſ. g. à νομοθέτης.

Νόμος Σεπτίμιος, legem feci, ſancio, inſtruo, ſ. ὦ. p. πεπομοθέτηκα.

Νομοθετοῦντες, ες, ὁ, aor. 1. opt. Æolic. verbi νομοθετέω, legem ſancio.

Νόμος, ου, ὁ, lex, qua lum cuique νέμει. con ſtudioſo Xenoph. cantilena, carmen Ariſtoph. terræ tractus, regio, provincia. Jutepho. Dorice νόμβος, numiſma, Latinis nummus.

Νομὸς, ὁ, ἡ, idem ac νομὴ, pabulum, regio, præfectura, provincia. a νέμω, paſco.

Νόος, ου, ὁ, mens, cogitatio. genit. νόου, νοῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, ν῀. voc. νόε, ν῀. nom. Att. νοῦς. gen. νοὸς. dat. νοΐ. q. à νέω, eo, quia in perpetuo motu eſt, & omnium rerum velox diſcurſus. Hinc νόημα, cogito. νόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio, νόημ. ατ. ος, ὁ, cogitatio, intelligentia, νοητὸς, ὸ, ὸν, ſ. intelligibilis. νοητὸν, ἠγοῦσι, ἡγοῦνται, ας, ὁ, ignorantia. ἀγνοητὸς, ὸς, ὁ, ὸν, ſ. ignobilior, perficax. ἀγνοίαι, ας, ἡ, ſolertia, ſagacitas. ἄνους, ους, ὁ, ἡ, genit. ου, ῃ, amens. ἄνοια, ας, ἡ, amentia. ἄνους, ους, ὁ, ἡ, qui intelligi non poteſt. ἀνόητος, ſtulte, infipienter. ἄνοια, ας, ἡ, cogitatio, mens. ἀνόητος, ος, ὁ, ἡ, reſipiscentia, pœnitentia. ἀνόητος, ος, ὁ, ἡ, concordia, unanimitas. ἀνόητος, ος, ὁ, ſuſpicio.

Νοσέουσι, laborant, ægro ant, Dor. pro νοσοῦσι, 3. plur. verbi νοσέω, ægroto.

Νοσέω, ægroto, morbo corripior, infanio: item erro, Chryſoſt. 2. in ad Corinth. 13. Unde & νόσος pro hæreſi. præſ. int. νοσεῖν. ſ. ὦν. p. νενόσηκα, a. 1. part. νοσήσᾱς, ασσα, ὁ, Th. νόσος, morbus.

Νοσηλεύει, ægrotantem curo. νοσηλεία, morbus, languor. a νόσος, morbus.

Νόσημα, ατος, τὸ, ægritudo, morbus. Thema νόσος, morbus.

Νόσος, ου, ἡ, morbus, ægrotatio, languor, vitium, peſtis. νόσος μεγάλη, & νόσος ἱερὰ, comitialis morbus. νόσος ὀδυνηρὰ, peſte peidi, Thucyd. quaſi a νέω, pro νέω, & σῶς, ſanus. hinc νοσέω, ægroto. νοσηρὸς, ὸς, ὁ, ἡ, morbidus, morboſus.

Νοσολέτας ἔρους, pro νοσολέτας ἔρωδους. vide νοσολέτας, ὁ, pullus.

Νοσσὰς, ὁ, ἡ, pullities, manſuocula, per ſyncop. pro νοσσιὰς. a Them νοσσεύω, vel Attice νοττεύω, ῃς, ῃ, pullo.

Νοσσὸς, ὁ, ἡ, pullitiæ, à νοσσὸς, ὁ, ἡ, per ſyncopen pro νοσσεὸς, idem. unde νοσσεύω, ῃς, ῃ, idem.

Νοτὸς, redeo, eo, proficiſcor: item, circumfertor. ὁπὸ γᾶς νοστεῖν, ſub terra circumferri: hinc νόστος, νία, ſuavitas, reditus, dulcedo. ἀνόστους, unde redeunt. ἀνόστους, redeo alicunde.

Νοστεῖν, redibo, fut. 1. a νοστέω, redeo.

Νόσφι, ſeorſum. fine: emious. νόσφι ἑαυτοῦ, abſque hera. νόσφι θεῶν, exceptis Diis. hinc νοσφίζω, ſeparo, ſegrego. q. a νέω, & ἐκφέρομαι, feparor.

Νοσφίζομαι, interverto, furripio: recedo, averſor. illud. ſ. ὦ. aor. 1. m. ἐνοσφισάμην, ὁ, ατο. a. 1. inf. med. νοσφίσασθαι. Th. νόσφι.

Νοσφίσθαι, σάτην, ὁ, ſeparatus. a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Νόσων, ὁ, ægrotans, ægrotat. part. act. a νοσέω. Th. νόσος, ὁ, ἡ, morbus. νόσων, genit. Dor. pro νῶν.

Νοτὰ, ας, ἡ, idem ac νότις, ίδος, humiditas, diminut. imber. Hom.

Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas. q. a νέω, no, fluo. Plutarch. q. νότις, quod ex inferiore. vel occulto loco ſpirat. Hinc νότιος, ὁ, ἡ, humidus. νοτίζω, humecto. νοτιόεις, ὁ, ἡ, humidus.

Νότιος, gen. Jon. à νότος, Auſter.

Νότος, ου, ὁ, Notus, Auſter, quaſi a νέω, fluo. Hinc νοτίζω, ῃς, ῃ, Auſtralis.

Νουθετεῖν, ὁ, ἡ, prudene, mœtie plenus. vox jocularis, νουθετικὸς, prudenter. Ariſtoph. a νοῦς, mens, & θέω, impleo.

Νουθετεῖν, ας, ὁ, admonitio, inſtinuio. Dicitur etiam τὸ πεῖν. Plut. & νουθετητὴς, Menand.

Νουθετεῖν, admoneo, commonitacio, inſtituo, increpo. ſ. ὦ. p. πεπονθέτηκα. a. 1. ſub. activ.

Νουθέτησεν, ασα, ὁ, admonitio, increpatio, caſtigatio.

Νουθετητὴς, ὁ, ἡ, admonitorius, a, um.

Νουθετικὸς, ὁ, ἡ, novilunium, calendæ, quaſi νουμηνία. ex νέος, novus, & μὴν, ὁ, mente. menſe.

Νόμμος, ου, ὁ, numus. Epicharmus. Ariſtot.

Νουχεῖν, ὁ, ἡ, ordatus, intelligens, prudens, qui νοῦν ἔχει ubi νοῦ pro ſcopio. Hinc νουχεῖν, adverb. cordate ſapienter, prudenter. νουχεῖν, pro eodem.

Νουχεῖν, adv. ſapienter. A νουχεῖν, ſapiene.

Νοῦς, ὁ, ἡ, ὸ, νὸς, νοῦ, mens, intelligentia, animus, ſenſus. a νόος.

Νοσσαλέος, ία, ὸν, morbidus, morboſus. A νόσος pro νόσος.

Νουμηνία, ὁ, ἡ, ὸ, menſis gravatus. Ex ſeq. & ἄγω, vel ἔχω. q. a μὴν, menſis.

Νόσος, Poet. pro νόσος, ου, ὁ, morbus, peſtis. illud. ſ. ὦ.

N T.

Νὺ, expletivæ particula Poet. a, σὺ.

Νυγεὺς, ὁ, ἡ, punctus, percuſſus, aor. 2. part. paſſ. verbi νύσσω, pungo, fut. ξω. aor. 1. ἔνυξα. aor. 3. paſſ. ἐνύγην.

Νύκτ, pro νύκτα, nocem, acc. ſing. a νύξ. νυκτὸς, ὁ, ἡ, nox.

Νυκτερεὶς, ίδος, ὁ, veſpertillio, noctua: Item genus piſcis noctu graſſans, & interdiu quieſcens. Oppian.

Νυκτιλαμπεῖς, ίδος, ὁ, ἡ, qui noctu lucet. ex νὺξ, ὁ, nox, & λάμπω, luceo.

Νυκτιπορεῖν, ὁ, ἡ, pratilum noctumum. Thucyd. ex νὺξ, ὁ, nox, & μάχομαι, pugno. fut. μαχέσομαι.

Νυκτὸς, adverb. noctu. Th. νὺξ, nox.

Νυμφαγωγὸς, ὁ, ἡ, dux ſponſæ; pronuba, Budæus νυμφαγωγὸς, ſponſa, & ἄγω, duco.

Νυμφαῖ, ὰ, ὁ, conjux viri. Gr. ſponſus. At νυμφαῖ, quæ nympharum eſt.

Νυμφεῖος, εία, ον, ſponſalie, ad ſponſam pertinene. Th. νύμφη, ſponſa.

Νυμφεῖος τὸν τῆς ἀγωγῆς τυπὸς, alicujus filiam alicui deſpondere, ſponſam dare. Th. νύμφη, ſponſa.

Νύμφη, ης, ἡ, sponsa, nova nupta: q. νέον σύστημα, nova apparens, nurus, Lucas 12. Apud Athenæum νύμφη est inter genera cancrorum. Est etiam νύμφη cavitas in inferiori labio, Pariter νύμφαι significat formicam alatam; vermem in apum favis; calicem rosarum paululum se aperientem. Item νύμφη etiam dicitur cuneolus in aratri vomere, qua parte cum remone committitur. Procl. l. 3. Genius. νυμφίος, ὁ, sponsus. Item νυμφικὸς, ἡ, όν, sponsalis. νυμφίδιος, ὁ, sponsus. Item νυμφικὸς, ἡ, όν, sponsalis. νυμφόκλητος, ὁ, ἡ, ad nymphas pertinens. Νυμφόκλητος, ου, ὁ, Poet. sponsalia, ad sponsam pertinens, ab eodem them.

Νυμφοστόλος, ὁ, ἡ, sponsus. Th. νύμφη, sponsa.

Νυμφοστόλος, genit. Jon. ὁ νυμφοστόλου, ὁ, ἡ, sponsam ornans. ex νύμφη, ης, ἡ, sponsa, & στολίω, orno, caram gero.

Νυμφοστολος, ὁ, ἡ, ὁν, sponsam ornans, quasi auspex, procus, & sponsum apud Jolephum νύμφη, ης, ἡ, sponsa, & στολος, ornus.

Νυμφών, ῶνος, ὁ, thalamus, cubile sponsi. Th. νύμφη, sponsa.

Νῦν, vel Attice νυνί, nunc. ἐξ ἡ, τὸ νῦν, ἐξ οὗ, ἐκ τοῦ, præsens. ἄχρι τε νῦν, ἄχρι τοῦ νῦν, ad hoc usque tempus. ἀπὸ τοῦ νῦν, sc. χρόνου, ab hoc tempore.

Νῦν igitur, conclitica. Idem ac οὖν.

Νύξ, νυκτὸς, ἡ, nox. accusf. νύκτα. q. a νέκω, quia Solis νέκει, id est declinationem & decrementum sequens. Sumtur etiam pro tempore ignorantiæ. hinc νύκτωρ, ὁ, ἡ, ὁν, nocturnus, νύκτωρ, & νύκτα, adv. noctu. μέσαι νύκτες, ῶν, media nox. νύκτωρος, seu νυκτερος, ου, ὁ, pernox.

Νυξὶ, pro νύξι, Jon. pro δυσὶ, 3. sing. a. 1. act. verbi νύσσω, pungo, vulnero.

Νύσσω, pungam, fut. 1. act. a νύσσω, pungo.

Νυός, ὁ, ἡ, nurus, sponsa. a νέω, q. nova hiis.

Νυσσω, ὁ, ἡ, claudus, χωλὸς, Syracus. Futo, quia νεῦσι, declinat in latus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta. item orbita, seu linea. ἡμικὸν μισθὸν νύσσα, linea meridiana.

Νυστάσιμος, ου, nom. plur. masc. pass. a. νύσσω, pungo.

Νύσσω, seu στυ, pungo, fetio, percutio, feliceo. ἐκ ἔω. ἐν νύσσω, ἐν ἐνὶ ὀφθαλμῷ, pers. pall. τὸ νύσσομαι. Hinc νυσσὸς, ὁ, ἡ, & νυσσὸς, ὁ, ἡ, puncta, stimulus. νύσσω, ου, ἡ, meta. κατανύσσω, compungo. κατανυσσὸς, ου, ὁ, compunctio.

Νυστάω, dormito, præ sonno capite nuto. fut. ἔω. pr. κατανυστάω. a. 1. ἐνύστασα. Dicitur νυστάω, pro νυστάζω, a νύσσω, nuto.

Νύστα, vide in νύσσω, pungo.

Νυμφὴ, ης, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυμφάμα, ατος, τὸ, lucubratio. a Sep.

Νυχεύω, ἐ, ἐύσω, noctu vacare, & eodem & βάρβ.

Νυχθήμερον, julius dies, spatium 24. horarum, ex die, & nocte, seu ἡμέρα, & νυκτὸς, dicitur mutantur in χθ, ob sequentem aspiratam.

Νύχιος, α, ον, noctiurnus, a, um, pernox, Th. νυξ, nox.

Νύχιος, ου, τὸ, nox, tenebræ. Th. νυξ, nox.

N Ω.

Νώγαλα, ων, τὰ, lauta fercula, edulia suavia, & delicata. q. ναὶ γαλα.

Νωθὴς, ὁ, ἡ, edentulus. ex νὴ, & ὀδὼς, dens.

Νωθρότης, ὁ, ἡ, expers doloris. ex νὴ, & ὀδύνη, ης, ἡ, dolor. hinc νωθρὸς, ἡ, ὁν, idiotenia.

Νωΐ, ἡ, nomen viri ἀκάκου. Noe. Hebr. requiescere.

Νῶϊ, pro νῶτα, ob seq. aspiration. nom. plur. a νῶτον, ου, τὸ, dorsum, in plur. τὰ νῶτα, dorsa.

Νωθὴς, ἐος, ἐς, ὁ, ἡ, tardus, segnis, hebes, languidus, piger. νωθρὸς, ὁ, ἡ, ὁν, idem. νωθεία, ας, ἡ, & νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, segnities, ægritudo. ex νὴ, pro οὐ, part. priv. & ὀδὼ, curro.

Νωθρὸν, synæresi Jon. pro νωθρὸν, a. 1. imperat. pall. a νέω, cogito. Thema νόος, ου, ὁ, mens.

Νῶϊ, τὸ, nos. & νῶϊν, τὸν, nom. & dat. dual. ab νὼ, ego.

Νώμη, torpor: exanimia Eustath. Iliad. ὁ, a νὴ, pro οὐ, & κάπτω, curro.

Νωμᾶσις, ἰος, ἡ, ὁ, & τὸ νωμᾶσι, indefinens, affiduus. q. ex νὴ, & κάπτω. seu κάμνω. Hinc νωμᾶσι, indefinenter, adverb. item violenter. a. Argon.

Νωμᾶν, Poet. regere, gubernare, præf. inf. act. a νώτον. hinc νωμήτης, Dor. pro νωμήτης, a. 1. part. act. νωμήσαντος, Dor. pro νωμήσαντος, 3. plur. s. 1. act. verbi ejusdem.

Νωμᾶν, distribuo, moveo, vibro, Iliad. 7. divide. Iliad. 8. confidero; item; verfor. l. 12. Epigr. Th. νέμω, divido, pasco.

Νώμησαν, distribuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Jonice pro νώμησαν, movit, & vibrans, a. 1. part. act. a νωμάω, agito, moveo. Th. νέμω.

Νωμὼ, Dor. pro νέμω, distribuo.

Νωμῳδὸς, ὁ, τοῦ νωμῳδοῦ, Poet. pro ἀνωμῳδὸς, ὁ, ὁ, ἡ, obscurus, ignobilis, nomine carens. ex νὴ, & ὄνομα, & ἀοιδὸς, ὁ, ἡ, ὁν, vel ἀείδω, canto. Th. νόος, mens.

Νωμῳδὸς, ου, ὁ, ἡ, splendidus. Scribitur etiam νωμῶδος. Ex νὴ, pro οὐ, & ὄδος, ου, ὁ, via. visus. hoc ab ὄσσομαι, video, quod obscurret visum.

Νώνας, synæresi Jon. pro νόησας, a. 1. inf. act. Sic νοήσαι, excogitavit, pro νόησαι, 3. sing. a. 1. med. Jon. Sic νοήσθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. med. & fic in aliis, verbi νόος, cogito. Th. νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Νοὺς, pro νοῦς, dofa, nom. pl. a νοῦς, ὁ, ἡ, dorium.

Νυκτάκριτος, ὁ, ἡ, indudes gerentes in tergo, nom. plur. a νυκτάκριτος, ὁ, ἡ, ὁν, ex νυκτὸς, ὁ, ἡ, tergum, & κάμνω, ordio, q. ineus.

Νώνυμος, ὁ, ἡ, dofum, tergum, humerus, armus. & in plur. τὰ νώτα. dat. plur. νώτοισι. gen. plur. νώτων. q. a. νέκω, moveo.

Νωνυνάζ, ὁ, ἡ, ὁν, verbero, mattigia.

Νωρὸς, ὁ, ἡ, ὁν, fortes portans.

Νωχαλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & τὸ ἐς, tardus, tegnis, imbecillis, ignavus. Hinc νωχαλία, ας, ἡ, ignavia, tarditas, imbecillitas.

Ξ A.

Decima quarta est littera, & apud Græcos ſexaginta ſignificat. ξ pro σ. Dor. in tut. & 2. 1. Attici ſero, & olim nunquam ξ recepérunt. Ideo σκοῦξ ſcribebant pro ὕσαξ, &c.

Ξένω, camino, carpo, texo, neo. Item cudo, percutio. ἐ. ἔνσω. pr. ξέγνυμι. q. a ξύω. Hinc ξύσις, ὁ, ἡ, ὁν, pectens.

Ξάνθη, ης, ἡ, nomen mul. ξανθὸς, ὁ, ἡ, ὁν, dat. plur. Jon. pro ξανθοῖσι, a ξανθὸς, ὁ, ἡ, ὁν, flava.

Ξανθόχαιτος, ου, ὁ, ἡ, flavicomus. ex ξανθὸς, ὁ, ἡ, ὁν, flavus, & χαίτη, ης, ἡ, capillus.

Ξανθόχροια, genit. plur. Dorice. a ξανθόχροιος, ὁ, ἡ, ὁν, flavicomus.

Ξανθόχροιος, ὁ, ἡ, flavicomus, apitheton Bacchi ex ξανθὸς, flavus, & χρὼς, color, coma.

Ξανθὸς, ὁ, ἡ, ὁν, flavus, a, um, rufus, lutens, quafi ab ἀνθος, ους, τὸ, flos. Vel a ξύω. Flavedo enim oritur in corpore ideo, five percuſſione. Eſt & Ξάνθος, ὁ, ὁ, nomen propr. fluvii, Xanthus.

Ξανθόχροος, ὁ, ὁ, qui flavam cutem habet. ex ξανθὸς, flavus, & χρὼς, cutis. Thema χρὼς, color.

Ξανθὼ, gen. Dor. pro ξανθὸς. a ξανθὸς, flavus, luteus.

Ξαυσ, eadem, fut. 1. activ. verbi ξάω, exarmino, carpo, cædo, percutio.

Ξ E.

Ξεῖνος, τὸ, hoſpitalis, nom. plur. a ξεῖνος, vel ξένος. Poet. pro ξένοι, οι, τὸ, munus, quod datur hoſpiti. Th. ξένος, ὁ, ἡ, hoſpes.

Ξεινίζω, hoſpitium excipio, a ξεῖνος. Poet. pro ξενίζω, hoſpes.

Ξεινικὸς, ὁ, peregrinus, Jon. pro ξενικὸς. Th. ξένος, hoſpes, advena.

Ξεινος, pro ξένος, ὁ, ἡ, hoſpitalis, ad hoſpites pertinens. ab eodem themate.

Ξεινοδόκος, & ξεινοδόχος, ὁ, ἡ, hoſpitium præbens. dat. ξεινοδόκῳ, hoſpiti. ξεινοδόκος, ου, ὁ, ἡ, hoſpitium præbentes. a ξεινοδόκος, pro ξένος, hoſpes, & δέχομαι, accipio.

Ξεινοσύνη, Jon. pro ξενοσύνη, peregrinus interficio. A ξένος, peregrinus, & κτείνω, interficio.

Ξείνος, Jon. pro ξένος, hoſpes.

Ξεινοφόντης, ὁ, ἡ, qui eſt hoſpitum dux, & exceptor. A ξένος, ὁ, ἡ, hoſpes, & φόνος, duco.

Ξεινώτατος, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ξενώτατος, ὁ, ἡ, hoſpitum deceptor. A ξένος, hoſpes, & ἀπατάω, decipio.

Ξεινωτὸς δόλος, hoſpitalis jus. Sed ita vocatur ὁ δόλος ὁ παρὰ ξένοις πρόξενος, ὃς δεδόξασται, ἢ τὸ ἀπὸ ὕβρεως ἀπὸ ξενικῆς ἀπωλόντων τ' id eſt, Juſtitia, quæ peregrinis, & hoſpitibus opem fert, & omnem contumeliam ab ipſis amovet.

Ξενία, ας, ἡ, Jon. pro ξένος, hoſpitium.

Ξενίζω, hoſpitio excipio: item novitate quafi peregrina turbo. hinc part. præſ. τὸ ξενίζοντα, peregrina, a vulgi ſententia abhorrentia. fut. ξενιῶ. pr. ἀξένισα. a. 1. ἤξενισα. præſ. paſſ. ξενίζομαι, ῇ, ται, diverſor: item re peregrina percelior. a. 1. paſſ. ἠξενίσθην. a. 2. fub. paſſ. ξενιόθην. Th. ξένος, hoſpes.

Ξενιστὴς, ὁ, hoſpitio ſuſceptus, a. 1. part. paſſ. ξενισθὲν, ὁμοῖος, ἡ. pl. a. 2. ſub. paſſ. a ξενίζω, excipio hoſpitio.

Ξενοδόκος, ὁ, ἡ, hoſpitalis ſum, hoſpitio alios excipio. a ξένος, hoſpes, & δέχομαι, recipio. p. m. δοξέω. unde δοκὸς, οὐ, ὁ, ἡ, convivium.

Ξενόδωρος, ου, ὁ, ἡ, Xenologus, nomen proprium.

Ξένος, & Poet. ξεῖνος, ου, ὁ, ἡ, hoſpes, peregrinus. Hinc ξένιος, vel ξείνιος, ου, ὁ, hoſpitalis. ξένιον, α, ον, munus, ſeu donum, quod datur hoſpiti. ξένη, & ξείνη, ης, ἡ, hoſpitium accipio. πολύξενος, ου, ὁ, publicus hoſpes, πολύξενον, ſum publicus hoſpes, hoſpitio excipio nomine civitatis. πολυξενία, ας, ἡ, proxeneta, conciliator, qui interponitur ad veritis, atque utilitis, caterifque contrahendis negotiis. interpres, internuntius. ἀξενος, ου, ὁ, ἡ, inhoſpitalis. ἀξενία, ας, ἡ, inhoſpitalitas, ὁ, ἡ, qui multus excipit hoſpitio.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, Xenophon.

Ξέρξης, Xerxes. Perſicum eſt nomen. Gr. Αρῆος, Martius.

Ξεσθὴς, ὁ, raſus, a. t. part. paſſ. a ξέω, rado. ſ. ξύω. a. 1. paſſ. ἐξέσθην.

Ξέστης, ου, ὁ, ἡ, ξέστου, nomen menſuræ. gen. plur. ξεστῶν. Ex Latina voce fextus.

Ξεστὸς, ὁ, ἡ, & Jon. ξεινὸς, ὁ, raſus, ſcalptus, dolando politus. in plur. ξεστὰ. a ξέω, rado, ſcalpo.

Ξέω, rado, polio, ſcalpo, dolo. ἐ. ἔσω. pers. paſſ. ξέσμαι. a. t. paſſ. ἐξεσθὴν. q. a ξύω, teco. Hinc ξέσις, σεως, ἡ, raſura. ξεστὸς, ὁ, ἡ, ὁν, raſus, ſcalptus. item, idem ac ξεστὸς, ὁ, ἡ, ὁν, ſtrigilis. ξυὸν, ου, τὸ, radula. ξυσὸς, ὁ, ἡ, ὁν, acutus, ἐνυσον, novacula rado.

Ξ H.

Ξηρὰ, ας, ἡ, terra. a ξηρὸς, aridus.

Ξηραίνω, arefacio. fut. σω. p. ξήρανμαι. a. 1. ἐξήρανα. perf. paſſ. ἐξήραμμαι. plusquamperf. ἐξηράμμην, ης, σο. a. 1. paſſ. ἐξηράνθην. a. 2. act. ἐ. ἔνθω. fub. paſſ. ξηράνθω. fut. 1. paſſ. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, aridus.

Ξηρασία, ὁ, ἡ, ficcatus, aor. 1. pass. paſſiv. ξηρανθὲν, aor. 1. ſub. paſſ. a ξηράνω, arefacio.

Ξηρὸς, ὁ, ἡ, ὁν, aridus, ſiccus, fabidus. q. a ξύω, rado, quia ſcabrum, pugio. ξύρον, ου, ὁ, ἡ, ὁν, pugio, ſiccus, ἐ, ὁν, ſiccitas.

Ξ I.

Ξίφος, ſeu ξιφὸς, herba quædam, & genus aromatici fruticis. Theophr. l. 9. c. 9. hiſt. plant. Ξίφος, ους, τὸ, enſis, gladius. dative. τῷ ξίφος. q. a ξύω, feco, & σῴζω, raſtus. Quod enim ejus acies terigerit, illud ſecat. hinc ξιφίδιον, ου, τὸ, gladiolus, pugio. ξίφιον, α, ὁ, ὁ, piſcis marini nomen: Gaza gladius: Strabone galeota: cometæ genus in mucronem fastigiati Plinio.

Ξ O.

Ξοάνη, ης, ἡ, ſtatua, albus, rufus, celer, dulcis, mollis, tener. q. a ξυάνη. Sed quæ albus; Flavus eſt rufus in album vergens.

Ξ T.

Ξυγκαθεύδω, Poet. ſyncop. pro συγκαθεύδω. ſ. lingua. a. 2. ind. act. ἐκ σύν, κατὰ, & ὄνομαι, morior, a. 2. ὄνασα, ας, ν.

Ξύλα, τὰ, ligna. a ξύλον, τὸ, lignum.

Ξύλινος, η, ον, ligneus, a, um. a ξύλον, τὸ, lignum.

Ξύλον, ου, τὸ, lignum. q. a ξύω, rado; quia fecari, & radi poteſt. Hinc ξύλινος, η, ον, ligneus. ξυλόκομος, lignet, ligna conveho. ξυλουργὸς, artem fabricum exerceo. Ex ξύλον, lignum, & ἔργον, opus.

Ξυλουργὸς, τὸ, fabrilia. Ex ξύλον, lignum, & ἔργον, opus.

Ξυλοκόμος, Dor. & Poet. pro ξυλοκόμος. idem fere ac ξυλόκοπος, ligna fecare, & findere, vel colligere. a ξύλον, & κόμη, ſylva, lucus.

Ξύλοκος, ὁ, ἡ, locus arboribus conſitus, ſylva. a ξύλον, lignum, materia, & ἔχω, habeo.

Ξυλόω, contingo, Att. vel Dor. pro συλόω, a. 2. opt. act. verbi συλόω, contingo. Th. ξύω, rado.

Συμβλάπτω, obviam ire, præf. inf. a συμβλάω. Ao. invado, occurro.

Συμβλάπτω, Jon. & Att. pro συμβλάβλαπτε, occurrebat, 3. fing. pluſq. perf. paſſ. verbi συμβλάβλω conjicio, committo. ex συμ, & βλάπτω jacio.

Συμπαντικὸς, univerſus, acc. plur. m. g. Attic. Sic Συμπαντικὸς, f. g. a Συμπας, univerſus, Thema πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne.

Συμ, Att. & Jon. pro συὶ, cum, præpoſitio regens dativum.

Συνεργὸς, cooperant, 3. plur. a. 2. vel imperf. Jonic. & Attic. verbi συνεργῶ, congrego. Th. συγω, duco.

Συνεργῶ, congrego, committo, ineo, præſ. ind. act. Attic. Sic συναγείρω, nom. plur. part. præſ. ab eodem Themate.

Συνέπτὸς, concine, præſ. imperat. act. Att. a συνάπτω, concino. Th. ἀπτω, cano.

Συνὸν καταγορεύω, Dorice, pro ξυνὸν, sive κοινὸν καταγορεύω.

Συνὸν, ὄντος, ὁ, ἡ, Poet. pro κοινωτὴς, ὄν, ὁ, ἡ, q. d. ὁ ξυνὸς, ὄντος, qui cum aliquo eſt, & verſatur, ſocius alicujus, particeps.

Συνὸν ἴσμεν, Jon. & Attic. pro ξυνὸν ἴσμεν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi ξυνὶω, confingo. Th. ἴτω, ligo.

Συνὸς

Ο Ζ.

Ὄζω, olere, præſ. inf. ὀζῶν, oleo.
Ὄζέω, oleo, fut. 1. ὀσῶ, ὀζήσω.
Ὄζίας, ου, ὁ, nomen viri, Ozias. Hebr. robur a Domino.
Ὄζος, ου, ὁ, modus arboris: ramus. q. ab ὄζω μαι, ſedeo. Ramus enim ſedet in arbore, & ei adſtat: vel quod illi aves inſideant. Metaphoricè homo belliculus. Pro clava etiam legitur in ſ. a. Epigram.
Ὀζῶ, oleo. ſ. ὄζέω. & ὀσῶ, ὀζήσω, ἡ, m. ὀσμὴ, & Att. ὀδμὴ. Hinc ὀσμῶ, οῦς, ὁ, odor. Ἀζωτος, ου, ὁ, ὁ, olidus, ſuctidus. ὄζη, ης, fœtor. ὀδωρὸς, odoratus. ὀδωρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, bene olens. ὀδωρία, ας, ἡ, bonus odor.

Ο Θ,

Ὀθ', pro ὅτι, quando, quum.
Ὄθεν, unde, ex qua cauſa, adverb. ab ὅς, qui.
Ὀθνεῖ, pro ὀθνεῖον, curabat. ſ. ſing. impeſt. medi. Joo. verbi ὀθνέω, curo. Th. ὀθνῶ, ὀθνεῖς, cura.
Ὀθνέω, ὀθνῶ, ὀθνεῖς, cura, ratio. q. cura conſuetæ, ab ὀθνὸς, conſuetè, vel ab ὀθνὸς, edo, vel ab ὀθνὸς, moreo. cura enim movet mentem, eamque corrodit.
Ὀθέω, ubi, adverb. ab ὅς, qui.
Ὀθόνη, planta quædam. q. ex ἁμὸ δόδδων, ſimul vitere; vel quia fragilis, a θλάω, frango.
Ὀθνεῖος, ὁ, peregrinus, pro ἀλλοτριος. hinc genitiv. ὀθνείου. Th. ἀλλοτρίου.
Ὀθόνη, ης, ἡ, linteum; item velum nauticum.
Ὀθονίον, ου, τὸ, linteolum; diminut. ab ὀθόνη, linteum: velum nauticum.
Ὀθόνιον, ου, ἡ, herba quædam, & fuccus oculis conveniens. Folia habet ſorminum plena, ceu ὀδόντες.
Ὀθόνη, qui eſt ejuſdem capilli. ab ὁμὸς, ſimilis, & ὄζος, capillus.
Ὄθρυς, υος, ἡ, nomen montis. q. ab ὀθρύω, conſpicor.
Ὀθῶ, moveo; vertor.

Ο Ι,

Οἳ, hei, heu, lamentandi vocula. hinc οἰμῶζω. ſ. ſq. plurc. ejuſd.
Οἱ, hi, artic. præpoſit. vide in ἑ. Οἳ, qui, vide in ὅ. ὁ. adverb. quo, ubi, vide in ὅ. ὁ. pronomine dat. cas. in ſ. & Jon. οἱ, pro ἑαυτῷ.
Οἷ, pro οἷα, qualia, ab οἷος, ὁ, ἡ, qualis. Eſt & οἷον, adv. ceu, ranquam.
Οἰαξ, ακος, ὁ, gubernaculum, clavus navis, quo fertur. q. ab οἶω, veho.
Οἶγω, aperii, præſ. imperat. act. ab οἴγνυμι.
Οἴγνυμαι, aperiar, ſ. 2. paſſ. verbi οἴγνυμι, aperio. ſ. ſum. a. 2. paſſ. οἰγόμενον.
Οἴγνυμι, ſeu οἴγω, & οἰγνύω, aperio. ſ. οἴξω. perf. ὠχα, & ὠγμαι, ſ. 2. paſſ. οἰγόμενον. pro. ὠγμαι. Hinc ἀοίγητος, adperio. ἀνεῳγὼς, ὁ, aperito. q. ab ὠγμαι, frango. quod enim aperitur, quaſi frangitur.
Οἶδ', pro οἶδα, vel οἶδε. quod vide.
Οἶδα, σαι, ν, novi, & in plurali. οἴδαμεν, οἴδατε, οἴδασι. perf. m. verbi εἶδω, ſcio.
Οἴδαινε, ſeu οἰδάνω & Att. οἰδάω, tumefacio, item fundatus ſum, conſtitutus. Herodot. a quo οἰδαίνομαι, ὦ, ſ. 2. tumefio, turgeſco, ſuppebio. Th. οἴδω, tumeo.
Οἰδαῖος, poſti, Æolie. paragoge, & per ſyncopen οἰδὸς, pro οἰδαῖος. ſ. ſing. p. m. verbi οἴδω, vel οἰδάω, ſcio.
Οἴδεω, & οἰδάω, tumeo, inflatus ſum. hinc οἴδημα, ατος, τὸ, tumor; influs, ſervor.
Οἰδιστὰς, ὰς, ὁ, Dorie. pro Οἰδιπόδας, ου, ὁ Œdipus, Thebanum Rex. Diximus & Οἰδίτυς, υος, ὁ, & Οἰδίτυος, ου, ὁ.
Οἴδμα, ατος, τὸ, per ſyncopen pro οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. οἰδίτυος, tumor terræ; tuber. Th. οἴδω, tumeo.
Οἶδος, Jon. pro οἰδὸς, putas, a. ſing. præſ. verbi οἰδάω, puto. ſ. οἰδόμενον. p. ὀγμαι. Th εἶδω, puto, ſeu εἶδω.
Οἰδὸς, putas, Att. pro οἶδα, a. ſingul. præſ. ind hinc οἰδᾶς, præſ. inſ. verbi ejuſdem.
Οἶδυος, dat. plur. Jonic. ab οἶς, οἰδὸς, vel εἶς εἷος, ὁ, οἶος.
Οἶδυος, ιος, ἡ, ejuſdem ætatis, par, æqualis, pro ἡλικιώτης. ex ἴδιος, ſeu ἴδιαξ, ſignificatio, & ἴσος, ου, annus.
Οἰζύος, ὁ, ἡ, miſer, calamitoſus, wrumoſus, Th. οἰζύω, ἡ, æruma, miſeria.
Οἰζὺς, dat. ſing. Jonic. ſ. g. ab οἰζυρὸς, ὰ, ὸν, calamitoſus. Th. οἰζὺς, ὺος, ἡ, æruma.
Οἰζὺς, ὺος, ἡ, filia noctis, Heſiodus. æruma, miſeria, mendicitas. acc. ſing. οἰζὺν. q. ab οἶ, hei, & ζέω, ferveo, vel ζῶ, colloco, ut ſi to animo. & corpore deſtna. hinc οἰζυρὸς, ὰ, ὸν, calamitoſus.
Οἶη, ſoli, dat. ſing. f. g. ab οἶος, ὁ, ἡ, ſolus.
Οἰὸς ὤμως, putaſſe, a. 1. inf. paſſ. ab οἴω, puto. ſ. οἰόμενον. perf. paſſ. ὠμαι. a. 1. paſſ. ὠθθην.
Οἰακοστὴρ, ὁ, τὸ, gubernaculum, clavus navis. ab οἰάξ, ὁ, idem.
Οἰακίζω, Jon. pro οἰακίζων, gubernaculum regeo. Th. οἰάξ, gubernaculum,
Οἰὲ, Joo. pro οἰὲ, ſæpe, ὁ, gubernaculum. οἰόεις, etiam dicuntur annuli, per quos habenæ per ſuos anteriores trahiuntur.
Οἰόμενος, putabo. ſ. 1. med. verbi οἴομαι, ſeu οἶμαι. Th. οἶω, puto.
Οἶτα, acc. ſing. ab ἡ, ἡς, ἡ, vel οἶτος, οἴτου, orticia. Th. οἶτος, orticia.
Οἴχω, præt. med. verbi οἴκω, cedo. ſimilis ſum: ſed frequentius pro eo uſurpatur ἴοικα.
Οἰχωδὲ, pro οἴκαδε, & Dor. οἴκαδι, domum. adv. ad locum. ab οἶκος, ὁ, domus.
Οἰκεῖτε, & Att. οἰκεῖσθε videntur, ſ. pl. perf. med. Sic οἰκεῖτε, Att. οἰκεῖσθε, verbi οἰκέω, ſimilis ſum.
Οἰκεῖ, & Att. οἰκεῖ, videbantur, ſ. ſingul. perf. med. vide οἰκεῖτε.
Οἰκεῖν, vivere, præſ. inf. act. verbi οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.
Οἰκεῖος, ου, ὁ, domeſticus, ὰ, um, familiaris. item proprius. οἰκειοτάτην, cicmens, & facius dominus. Plut. οἰκείους, domeſtici. in ſuperlat. οἰκειότατος, familiariſſimus. Οἰκειοτάτας, ſua voce. ex οἰκεῖος, proprius, & χεὶρ, ὸς, vox.
Οἰκεῖα, mihi vendito, concilio, Th. οἶκος, domus.
Οἰκείτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. activ. verbi οἰκέω, habito.
Οἰκέω, habitare, Poet. pro οἰκῶν, præſ. part. act. verbi οἰκέω, habito. fut. οἰκήσω, p. οἰκήσω. Th. οἶκος, domus.
Οἰκέων, adv. domeſtice, propriè, familiariter, amice, apte, convenienter. Interdum οἰκέως, pro ἀσκέως, ſimiliter.
Οἰκέων, habitant, Æolice. pro οἰκέουσι, 3. plur. præſ. verbi οἰκέω, ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.
Οἰκέωσιν, Joo. pro οἰκέουσι, 3. ſingul. præſ. opt. paſſ. ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.
Οἰκέτης, ὁ, ὁ, domeſticus; item ſervus, famulus. gen. plur. οἰκετέων. in nom. plur. οἰκέται. οἰκέτης, ὁ, ὁ, domeſtica, ancilla.
Οἰκέτωσαν, habitaotes, Dor. pro οἰκέουσι, præſ. part. verbi οἰκέω, habito.
Οἰκῆες, ου, ὁ, domeſticus, ſervus. acc. plur. οἰκῆας. Th. οἶκος, domus.
Οἰκῆν, ὁ, habito, incolo, adminiſtro. Xenoph. in Œcon. οἰκεῖν οἶκον, bene domum gubernare. Plut. in Apoph. ſ. τὸν, ὁ, domeſticus, ſervus.
Οἰκῆς, τὸς, res domeſticæ, οἰκεῖος, ὁ, familia. ab οἰκέω, habito. Jon. pro οἰκέως, ὁ, ὁ, domeſticus. Th. οἶκος, domus.
Οἰκήσεσθαι, Jon. pro οἰκεῖσθαι, fuum facere. ab οἰκέω, familiarem facio.
Οἰκημα, ατος, τὸ, habitaculum, carcer, caſa, domus, ædicula, Polluci lupanar. ab eodem them.
Οἰκησιτὰς, Jon. pro οἰκητῆρες, qui habitat, perf. paſſ. ab οἰκέω, habito.
Οἰκήσας, habitaſſe, aor. 1. inf. activ. οἰκέσαι, aor. 2. imperat. verbi οἰκέω. ſ. οἰκήσω, aor. 1. οἰκέσω.
Οἰκητὴς, τοῦ, ὁ, ſedes, domus, domicilium. Item familia, genus, cognatio. ſit οἰκέσεως, penates.
Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium. Thema οἰκητὴρ, ῆρος, ὁ, domus.
Οἰκητῶρ, ορος, ὁ, habitator, incola, colonus. ab οἰκέω, ὁ, domus.
Οἰκία, ας, ἡ, domus, familia. οἰκίαν διατρέφειν, familiam paſcit. Xenophon.
Οἰκιακὸς, ὁ, ὁ, domeſticus, ὰ, um. ab οἰκία, ſeu οἶκος, domus.
Οἰκίαι, ων, αἱ, idem ac οἶκοι, domus.
Οἰκίαται, habitare feciſſe, a. 1. inf. activ. verbi οἰκίζω. ſ. ἴσω. a. 1. ὤκισα. Th. οἶκος, domus.
Οἰκίζει, τρος, ὁ, Poet. idem ac οἰκιστὴς, ὰ, ὰ, conditor, adificator, colonie deductor.
Οἰκιακὸς, nom. plur. ab οἰκιακὸς, ὰ, ὸν, adificatos. Th. οἶκος, domus.
Οἰκιακὸς, acc. plur. ab οἰκιακὸς, ὰ, ὸν, vernaculus. οἰκιακὸν πλοκεῖδες, corales pallium, Ariſtot. in principio L. de Animal. ab οἶκος, domus, & ἀγκάλαμαι, infero.
Οἰκοδεσπότης, domum adminiſtro, familiæ præſum. ſ. ἴσω. p. οἰκοδεσπόσω. ab οἶκος, domus, & δεσπότης, ου, ὁ, dominus.
Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, herus, paterfamilias. οἰκοδεσπότου, ου, ὁ, hera, materfamilias.
Οἰκοδομέω, ὦ, ſ. ἴσω, p. οἰκοδόμησα. aor. 1. οἰκοδόμησα, ſ. 1. paſſ. οἰκοδομήθην. inſtruo. quod ab οἶκος, ὁ, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. p. m. οἰκοδόμω.
Οἰκοδομὴ, ἡ, adificium, ſtructura; item emendatio. οἰκοδόμημα, idem. ab οἶκος, domus, & δέμω, ſtruo.
Οἰκοδομία, ας, ἡ, adificatio ſtructura, incrementum in cognitione Dei. ab eodem them.
Οἰκοδόμος, ου, ὁ, adificator, ſtructor.
Οἰκοδὸς οἰκαῖος, de domo in domum.
Οἰκοῖς, domi, & a domo, οἴκοις, idem. Th. οἶκος, domus.
Οἰκοιεῦ, dat. plur. Jon. ab οἶκος, ὁ, ὁ, domus.
Οἰκοῖσι, domum, ad locum, adv. ab οἶκος, domus.
Οἰκονομεῖν, ſum diſpenſator. fut. οἰκονομήσω. ex οἶκος, domus, & νέμω, tribuo, rego, paſco. p. m. οἰκονομῶ.
Οἰκονομία, ας, ἡ, diſpenſatio, rei familiaris curatio, & adminiſtratio. Metaphoricè domeſtica. Item nepotium, Plut. ſo Lycug.
Οἰκονόμος, ου, ὁ, diſpenſator rei familiaris.
Οἶκος, ου, ὁ, domus, familia. οἶκοι, ων, ὁ, idem. hinc οἰκίαι, ὦ, ὁ, οἰκιακὸς, domus. οἰκιδῶ, οἰκεῖς, domi, adv. οἰκοδόμος, domo. οἰκόνη, ης, ἡ, domeſticus. οἰκία, habito. οἰκιακὸς, ης, ἡ, habis terraum, οἰκιακὸς, ου, ὁ, habitatio. οἰκίζω, adifico. οἰκιακὸς, ὰ, ὸν, domeſticus. οἰκιακὸς, adminiſtro. οἰκιακὸς, ου, ὁ, adminiſtratio, diœceſis. οἰκιακὸς, ὁ, ἡ, accola. οἰκιακὸς, accolo. οἰκιακὸς, mutuſe loquor. οἰκιακὸς, ὁ, ἡ, ſolœciſmus, vitioſa locutio, aut actio. οἰκιακὸς, ὁ, ἡ, ὁ, contubernalis. οἰκιακὸς, ου, ὁ, contubernium.
Οἶκος, ου, ὁ, qui ſuo ebio veſcitur, & ex ſuis facultatibus vivit. ab οἶκος, domus, & οἴκω, ὁ, ὁ, ὁ, ſubſto.
Οἰκουρὸς, ὁ, ὁ, (ſubaudi γῆ) terra habitabilis.
Οἰκουρὸς, gen. plur. a. declin. pro οἰκουρῶν, ab οἰκουρὸς, ὰ, ὸν, & οἴκω ὁμὸ & φυλάσσω, domus cuſtos, domeſticus vide οἰκουρὸς, domi cuſtos.
Οἰκουρὸς, ὁ, ὁ, domi manens, domus cuſtos. q. d. ὁμὸ τὸ οἶκο. Th. οἴκω, ὁ, ὁ, ὁ, cuſtos.
Οἰκοφθόρω, non familiarem perdere. ab οἶκος, domus, & φθόρω, corrumpo.
Οἰκοφυλακὸς, domum cuſtodio. ex οἶκος, domus, & φυλακὸς, cuſtodio. ſ. ξω.
Οἰκτείρω, οἰκτεῖρ, ὁ, ὁ, paart. act. ab οἰκτείρω, miſeror. Th. οἰκτρὸς, ὁ, ὁ, miſericordia.
Οἰκτειρῶν, fut. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, miſereor.
Οἰκτείρω, miſereor, commiſeror. fut. οἰκτερῶ, & οἰκτειρήσω. aor. 1. ὠκτειρα. aor. 1. imperat. activ. οἰκτειρῶν, miſerere. Them. οἰκτεῖρ, ὁ, ὁ, miſericordia.
Οἰκτειρῶν, ὁ, ὁ, commiſeratio. οἰκτείρων, ονος, ὁ, miſericors. fed οἰκτείρων, gen. pl. ab οἰκτειρὸς, ὁ, ὁ. Th. οἰκτρὸς, miſericordia.
Οἰκτίρω, miſeroboo, ſ. 1. Att. pro οἰκτείρω, vero οἰκτῶ. Th. οἰκτρὸς, miſericordia.
Οἰκτιρὸς, ὁ, ὁ, miſericordia, commiſeratio: ejuſdem Sophoci. hinc οἰκτίρω, miſereor, commiſereor. οἰκτιρῶν, idem. οἰκτιρμὸς, ὁ, ὁ, miſeratio. οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miſericors. οἰκτρὸς, ὁ, ὁ, miſerabilis, ſ. ὁ.
Οἰκτρόπους, Jon. pro οἰκτρόπους, miſerabilior, comp. ὁ οἰκτρὸς, miſerabilis.
Οἰκτρὸς, ὁ, ὁ, miſerabilis. in ſuperlat. οἰκτρότατος, & οἰκτιστος. Th. οἰκτρὸς, miſericordia.
Οἰκὼ, præſ. ind. contracte pro οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.
Οἰκὼν, ὁνος, ὁ, & Att. ὠκὼν, ſimilis, perf. med. ab οἴκω, ſimilis ſum.
Οἰκωφελὴς, ὁ, ὁ, qui domum, & rem domeſticam juvat. ex οἶκος, domus, & ὠφελὼ, juvo.
Οἶμα, ατος, τὸ, impetus, per ſyncopen pro οἴαμα, ab οἴαμαι, impetu feror. Th. οἴω, via, iter.
Οἶμαι, puto, arbitror, contractum ex οἴομαι, fut. οἰήσομαι. p. οἰμαι.

Οἶμαι,

Οἴμη, ἡ, ἡ, ἡ, via, semita, cantus, vox, ἀοιδή, ἡ, ἡ, ἡ, idem. οἰμάω, imperum do. παροιμία, ας, ἡ, proverbium. προοίμιον, ου, τὸ, exordium. οἶμαι ergo, quasi ab οἴω, feci. via enim fert euntes.

Οἶμαι, ἄ, ᾶμαι, hei, heu mihi, adverb. dolentis.

Οἶμος, ου, ὁ, semita, via. Th. οἶμοι, via.

Οἰμώζω, ἄξω, ἐξιμαι. ab οἰμωγὴ, ejulo. f. ξω. Th. οἰ, hei, heu, adverb. agre ferentium.

Οἰνάνθη, ἡ, ἡ, ἡ, pampas. 2. pers. act. ab οἰνάνθω, ploro. f. ὦ. Th. οἰ, heu.

Οἰνανθίδιος, ἴσσα, ἴον, a. 2. part. pass. ejusdem verbi, & rhem.

Οἰνάς, ἄδος, ἡ, sec. sing. ab οἶς, ἡ, ovis.

Οἰνάσιος, ας, ὁ, Poetic. & Dor. pro οἰνάδιος, ας, ὁ, vitis florenc. Sic οἰνασίδιος, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάδιος, ας, ὁ, sive ἀπ' αὐτοῦ, vitis. Apud priscos οἶνος, ου, ὁ, apud recentiores appelletur ἄμπελος.

Οἰνάσιος, ᾳ, ης, idem ac οἰνηρὸς, pro quo & οἰνηράς, ἄδος, ἡ, vitis pampinus. Sic οἰνηράδιος, ᾳ, ᾳ, pampineus. Th. οἶνος, ου, vinum.

Οἰνάτιος, genit. ἴου. pro οἰνάδιος, ab Οἰνάδιος, nom. plupr. ab Οἰνάς, ἄδος, ἡ, Œneus.

Οἶνος, ου, ὁ, vitis apud antiquos.

Οἰνοτὸς ἀγρὸς, vinariæ plantæ.

Οἰνοπὸς, ὰ, ὸν, vinetius, vinosus.

Οἰνοχόος, ου, ὁ, trulla vinaria, poculum, aut vel vinarium. ab οἶνος, vinum, & χέω, haurio.

Οἰνόλιος, ᾶ, ᾶν, ὁ, Œnidæ. οἰνώνιος, οἱ τὸ Οἰνὸν ναῖον. Ab Οἰνὸς, Οἰνώνη, & inferto ι, Οἰνιάδης, ου, ὁ.

Οἰνὸς, ου, ὁ, vinum, vel vinoſum saporem refero. ab οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Οἰνὸς, genit. pl. ἰων. pro οἰνῶν, ἀδ οἶνος, ου, ὁ, vitis. Them. οἰνὸς, ου, ὁ, vinum.

Οἰνοβαρὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ὁ, vinum gravis, ebrius. in voc. fing. οἰνοβαρὲς. ab οἰνοβαρὴς, vinum, & βαρὺς, ἴα, ὁ, gravis.

Οἰνοβαρὴς, ᾶ, ᾶ, ὁ, ἡ, vini exceptrix, Jonic. pro οἰνοβαρὴς, vinum vi ex olvov bibendum.

Οἰνοβόσιος, ᾶ, ᾶ, Dor. pro οἰνοβόσιος, ᾶ, ᾶ, vini detor. Bacchi epithetum, ab ὄσσω, vinum, & βόσκω, do.

Οἰνόβροτος, ᾶ, ᾶ, nomen proprium viri.

Οἰνωπὸς, acc. ἴωπα. genit. dat. fing. ab οἰνώψ, ωπος, ὁ, ἡ, niger, vinei coloris. ᾳ. ὦν. ὦν. ab οἶνος, vinum, & ὤψ, visus. Them. οἰνωπὸς, video.

Οἰνοπίδιος, gen. Jon. pro ᾳ, ᾳ, ab οἰνοπίδης, ᾳ, ᾳ, vinifer, ab οἶνος, vinum, & πίδω, ᾳ, ης, ἡ, solum, terra.

Οἰνοπίδιος, ᾳ, ᾳ, nomen propium.

Οἰνοποτικὸς, idem ac οἰνοπότης, vinum bibo prudeo bibendum, convivor. ex οἶνος, vinum, & πίνω, bibo.

Οἰνοπώνης, ᾳ, ᾳ, ὁ, vini potor, bibalonis. ex idem ibem.

Οἶνος, ᾳ, ᾳ, ὁ, vinum. Capitur etiam οἶνος pro potu ex hordeo confecto, Herodot. hinc vinopotes, ᾳ, ᾳ, ὁ, ἡ, ὁ, vinolentus, ebrius.

Οἰνοσπλάγχνιος, ᾳ, ᾳ, qui vinum administrarunt.

Οἰνόσωτος ὄφρυς, sacra, in quibus vinum libatur.

Οἰνοτήρης, ᾳ, ᾳ, vinum servans.

Οἰνόφλυξ, inebrior, vino imbutus.

Οἰνοφλυγίης, ᾳ, ᾳ, inebrior. f. ἴστερ. Dent. 21.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, comporatio, ebrietas Plat. ab οἰνόφλυξ, ὕγος, ὁ, ἡ, ὁ, ebrius, vinoſus.

Οἰνόφλυξ, ᾳ, ᾳ, vinoſus. qui οἶνῳ φλύζει, vino fervet. vel a φλύω, crudo. f. ξω.

Οἰνοχόος, miſcear, ᾳ. ſing. prael. imper. act. ab οἰνοχοέω, potum miniſtro.

Οἰνοχύτη, ſeu οἰνοχύσις, infundo vinum, potum miniſtro. ab οἰνοχύω, pincerna.

Οἰνοχύτη, ης, ἡ, patina libatoria, eyathus, trulla. ex οἶνος, vinum, & χύω, fundo.

Οἰνὼψ, ωπος, ὁ, ἡ, niger, vinei coloris. dat. plur. οἰ ὠψι. ab οἶνος, vinum, & ὄψις, viſus. Them. οἶνος, ου, ὁ, cella vinaria. Xenoph.

Οἶξαι, a. 1. part. act. ſ. ξ. verbi οἴσω, appello. f. ξω.

Οἰόθεν, adv. ſortſum, ſolitarie. ὁ οἰόθεν οἶος, cum ſolo ſolus. Th. οἶος, ſolus.

Οἰόμαι, vel οἴομαι, opinor, exiſtimo, puto. praſ. imperat. οἰὸ, οἰέσθω, ἔ. οἰόμενος. perf. paſſ. ὠμαι. a. 1. paſſ. ὠθην. quaſi ab οἰέω. Th. οἶος puto.

Οἰονεῖται, ᾳ, ᾳ, ὁ, Poet. ὁ οἰὸς καὶ αἰγὸς μέσος, qui ſolus paſcitur. Vel ὁ καὶ ὅσα νέμεται, ὡσπερ ὁ πτηνὸς, id eſt, qui oves paſcit, in ſolitudine paſcens.

Οἰονίτης, ᾳ, ᾳ, compes, pedica. Ab ὠὸς & πίτω.

Οἰονόπλοος, ᾳ, ᾳ, ὁ, ἡ, ὁ, unus indutus calceo. Et ſoud. & πάλλων.

Οἰονώνα, ᾳ, ᾳ, ὁ, ἡ, lanam ovillam habens. Ex ὁσ ovis, & νωὸν vellus.

Οἰόπωλος ᾳ, ſolitarius ſum, in ſolitudine vivo. Ex οἶος & πωλέω. oves paſco. Ex οἶς, ἡ, ὁ.

Οἰορύδιος, ᾳ, ᾳ, ὁ, deſertus, ſolitarius, Poetice. οἰος καὶ μόνος πολὺς, ἀπὸ πολλαμοῦ τὸν τὸ τόν. qui ſolus vagatur, & in aliquo loco verſatur.

Οἶος, ᾳ, ᾳ, ὁ, ſolus. q. ab ἰὸς, ſolus, in f. g. οἶος. ἡ. ὸν. ſolum, quod & adverbialiter ſumitur. Hinc οἰόω, ſolum reddo, deſolo.

Οἷος, ᾳ, ᾳ, ὁ, qualis, quantus, ab ὅς, qui. διὸς διὸς πάρτοτε, vita quam delicatiſſima, Lucian. Uſurpatur etiam οἷος pro ὅτι, quoniam, paturus, quemadmodum. Ariſtoph. in Nub. item pro ὅμοιος, ſimilis; item pro ἵνα, τοῦ, potens, poſſibilis, ᾳ. ὸν. ὸν. ἐς, pro ἵνα τοῦ ἐς, non poſſibile vero. Hinc ποῖος, ᾳ, ᾳ, ὁ, quale? interrog. τοιόσδε, ἥδε, ὁ, qualitas. τοιὸς, ᾳ, ᾳ, ὁ, talis.

Οἷος, vel ἴος, gen. ſing. ab οἶς, ἡ, vel ὁῖς, ὁός, ovis.

Οἶος, & οἰὸς, tribus, Attice. Euſtath. Iliad. ᾳ.

Οἰόω, deſolo, vaſto, ſolum facio. Th. οἶος, ſolus.

Οἶς, ὁός, vel ὁῖς, ὁῖν, ᾳ, ovis, vel ὁῖς, ᾳ, ὁ, aries. Ovis enim multa bona ſine, ret.

Οἶς, ὁός, ᾳ, ovicula.

Οἰσυνὸς, & ὁισυνὸς, putavit, ſy. ſing. a. 1. med. Poet. pro οἰσύνατο, ſyncope, & rejecto augmento, verbi οἴσυμαι, vel οἴομαι, puto. ſ. ὁῖσύμαι, a. 2. med. ὠσύμην, ου.

Οἴσω, ferto, praſ. imperat. verbi οἴσω. ſ. ἴσω. ſum ex fut. verbi φέρω. fero. Hinc οἴσουσι, ferent, dual. ſ. ι. act. οἴσετι, ᾳ. ſing. ᾳ. ſing. fut. ι.

Οἰσύδιος, fut. ι. inſ. med. ab οἶς, pro φέρω, fero. fut. οἴσομαι, ᾳ, τεις.

Οἰσύδμαι, ferenus, Dor. & Æol. pro οἴσομαι. c. pl. ſ. ᾳ. act. verbi φέρω. fero. ſ. ὁῖσω.

Οἴσω, Dor. pro ἴσω, ᾳ. ſing. ſ. ι. med. verbi φέρω, fero. ſ. οἴσομαι.

Οἰσῶν, noſti, per ſyncopen pro οἶδας, ᾳ. ſingul. praet. med. Æol. pro οἶσει, verbi οἶδα, feio, ſcio. ſ. εἰδήσω.

Οἰσθεὶς, ἄ, ſuſpicatus, indignatus, aor. ι. part. paſſiv. Poet. verbi οἰσμαι. aor. ι. paſſiv. οἰσθῆν. Alii volunt eſſe a. 2. part. paſſ. ab οἶω, fero. ſ. ὁῖσω.

Οἰσὸς, ας, ὁ, ſalix, ſycomorus, q. ab ἰὼ, eo, quia it celeriter erelcendo.

Οἰσύμαι, & ἴDor. οἰσύμαι, ᾳ. ſ. ι. med. verbi φέρω, fero. ſ. οἴσομαι. ſic ἐλήλυθα.

Οἰσύνδεσις, ἴσεως, ἡ, plur. ſ. ι. m. vide οἰσύμαι.

Οἰσυρ, ᾳ, τὸ, funis, quaſi ab οἶω, quia fit ad ferendum aliquid.

Οἴτευτ, ᾳ, plur. fut. ι. activ. verbi φέρω, fero.

Οἰσυφάμενος, ἄ, ratus, aor. ι. part. med. οἴσυμαι, ᾳ. ſing. ᾳ. ι. m. g. ᾳ. & Poet. verbi ὁῖσμαι, fut. οἰσύμενος, ου, ὁ, pro οἴομαι. ſ. οἴσομαι. Th. οἶος, puto.

Οἴτειον, ferendum, verbale ab οἶω, pro φέρω, fero. fut. οἴσω.

Οἰτεῖος, fagitifer, pero. Argon. c. ab ὁῖστὸς, ὁ, ἡ, ſagitta. Th. οἶω, fero.

Οἰτεῖς, ᾳ, ὁ, ἡ, ſagitta, jaculum, in plur. οἰτεῖ, αι, ἀδ οἶω, fero. ſ. οἴσω. vel quia οἶτος, id eſt ferrum, ſagittarum.

Οἰτηρόδιος, ᾳ, furore percitus, a. 1. part. paſſ. verbi οἰτήω, ſ. ἴσω, ſero oeſtro agitor.

Οἴτησις, ᾳ, ὁ, oeſtrus, rabiemve ſtimulus. Eſt genus inſecti horriſoni ſtrepitu. Eſt & aquatile οἴστρη, vermiculus ſub pinna thymni, & gladii piſcium, papud Ariſtot. Gaza aſſium vertit. hinc οἰστρίω, οστον, ἔ, fuſioſus, oeſtro perciius. οἰστρᾶν, & ἰὼ, oeſtro agitor, inſanio. οἰστρᾶσα, ᾳ, ᾳ, ὁ, ſtimulus.

Οἰτόω, ᾳ, ᾳ, ſalix, vimen.

Οἰτυρὸς, ſordes ovinas, ab οἶς, ὁός, & οἴτυρος, putrefacio. Eſt putridum, quod in lanis ſert ovis.

Οἴτυρος, ſeram, fut. ι. act. verbi φέρω, fem. a. ὁῖτυρος.

Οἰτῶν, ſeram, Dor. pro οἴσω. ſic. οἰσῶν. Dor. pro οἴσω, allaturus, ſ. ι. part. verbi φέρω.

Οἰφὸς, pro σὺς, qui, nom. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ.

Οἴφων, quicunque, nom. plur. ab ὅστις, ἥτις, ὅτου. & in f. g. ὅτι. neut. ὅτι.

Οἴφυτ, ᾳ, ὁ, arumna, calamitas, perditio, luctus, fletus, mœror.

Οἰφυσσὸς, Scythica vocatur Apollo. Herodot. l. 4.

Οἰχὸς, ſeu οἰκὸς, οικοπτηλὰν. Item ago vitum. Hinc illud Theocr. ἀλλ' οἰκάνω φαιδρῶς, age nunc libidinoſe.

Οἰχὸς, epha. apud LXX. interpretes.

Οἰχάλιος ἄτος, ὁ, libidinoſa. Heſ.

Οἰχαλὸς, libidinoſus. Schol. Theocr.

Οἰχέτευτ, Dor. pro οἰκέτευτ, ου, ᾳ. pl. praſ. ind. verbi οἰκέτω, veho, fero. pro quo uſitat. οἰχνεμαι.

Οἰχνάω, abire, praſ. inf. ab οἰκνέω, ᾳ, στας. f. οἰκνήσω. praet. οἰκνηκα.

Οἴχνεται. Jon. pro οἰχνεται, ᾳ. pl. perf. paſſ. verbi οἰκνέω, abeo.

Οἰχνέω, abibo, fut. ι. med. verbi οἰκνάω.

Οἰχνέω, ᾳ, apertus, aor. ι. part. paſſ. verbi οἰχνω, aperio. ſ. ξω. ab ᾳ. ξω.

Οἰχνεται, Jon. Inferto ᾳ. pro οἰχνεται, imperat. verbi οἰκνέω, idem ac οἰχνάω, abeo. Alii ab οἰκνέω, pro οἰκνάω, derivari malunt.

Οἰχνάω, Dorie, pro οἰκνέω, ᾳ. pl. praſ. ind. verbi οἰκνέω, idem ac οἰκνάω, abeo.

Οἰχνεται, Jon. pro οἰκνεται, ᾳ. pl. praſ. opt. verbi οἰκνάω. abeo.

Οἰχνεται, ᾳ, ται, abeo diſcedo, profiſciſcor i pereo. ſ. οἰκνήσω. p. οἰκνᾶμαι. aor. ι. paſſ. οἰκνέω.

Οἰχνέω, detrahio augmento, pro οἰκνέω, Att. pro οἰκνέω. perf. ἀδ. verbi οἰκνάω, abeo.

Οἰχνέω, ι viri, Jon. dualyſi, & Attic. oo pro οἰκνέω, ᾳ. ſing. pinſy. perf. activ. Sic οἰκνατοι, ου, ὁ, ἡ, perf. part. verbi οἰκνάω, abeo.

Οἶω, feu οἴω pro οἴσω, ſuſpicor, item fero, porto. ſ. ὁῖσω. Sic οἰσμαι, & οἴομαι, puto. οἰσυτι, τυς, ᾳ, opinio, q. ab οἶω, fino. ſic ergo fero eſt ſient patior.

Οἶων, ονος, gen. plur. ab ὁῖς, ὁός, ſeu οἶς, ὁός, ovis.

Οἰωνάομαι, a. 1. opt. med. verbi οἰωνίζομαι. vide οἰωνός, avis.

Οἰωνεμαι, ονται, ᾳ, ὁ, augurium. & οἰωνισμὸς, ᾳ, ὁ. ab οἰωνὸς, ᾳ, ὁ, avis.

Οἰωνιστὴς, ᾳ, ὁ, augur. ab οἰωνὸς, ᾳ, ὁ, avis. item augurium.

Οἰωνόπολος, ᾳ, ὁ, augur, ariolus, aruſpex, vates per cantum avium: ab οἰωνὸς, ου, ὁ, avis, & πολέω, verſo.

Οἰωνὸς, ᾳ, ὁ, avis, proprie major, & carnivora. Puta quia οἰὸς ſola eſſe amat, in ſolitudine degens, præde capiendæ ſolitatis inhians. item augurium, omen, auſpicium. Propria autem οἰωνὸς, ᾳ, ὁ, vultures, & αἰγυπτοι, corvi dieuntur, & carnivora aves. hinc οἰωνίζομαι, auguror.

O

Ὄᾳ, Dor. pro ὅτε, quando.

Ὀαλιάστης, οὐ, appellentes. nom. plur. ᾳ. ſ. part. act. verbi ὀαλιάζω, appello, accedo. ſut. ιῶν. aor. ι. ὠαλίασα. Th. ὀλλυω.

Ὄᾳς, Dor. pro ὅτε, quando. Et ὅᾳς, pro ὅτε.

Ὀᾶσθε, oculus, Dor. pro ὄσσε, ab ὄσσομαι, video.

Ὀᾶσθαι, in genua fœcumbo, procumbo, labafco, deficio. ᾳ. ἀλλὰ, genna frango νῦ κλάω.

Ὀαυλίαι, pigre, adverb. ab ὀαυλὸς, ᾳ, ὁ, pigritia.

Ὀαυλὸς, idem ac ὀαύλη, pigritia, ſum tardus.

Ὀαύλη, pigre, & fagnis ſum, cunctor, ſum tardus, tergiverſor. ſ. ὀαυ. p. ὠαυλᾶ. aor. ι. ὠαυλησα. aor. ι. inſ. ὀαυλησαι. fut. ι. inſ. ὀαυλήσειν. ſ. ὀαυλίσω.

Ὀαυρὸς, ᾳ, ὁ, cunctator, timidus, piger. in neut. gen. ὀαυρὸν, moleſtum, tædioſum.

Ὀαυτ, ᾳ, ὁ, pigritia, mœrus, fegnities, ignavia. hinc ὀαυρὸς, piger, & fegnis ſum. ὀαυτεῖ, ᾳ, ᾳ, ὁ, ἡ, ὁ, impiger.

Ὀαυτεῖ, tergiverſantur, ᾳ. plur. praſ. ind. ὀαυτῶν, ᾳ. pl. praſ. ſub. verbi ὀαύω, piger ſum.

Ὀαύτης Dor. pro ὀαύτης, qualis, qualiter. vide ὁπότης.

Ὀαχεῖδαι, ασται, ſ, palpitans, fcala. Plut. ſo Symp. π. ab ὀαχὸς, fummitas, & εἶδος, ſpecies. quia ad aiue ſummum gradatim aſcendit. Eſt etiam inſtrumentum pictorum.

Ὀαχεῖος, ονται, ὁ, longas prominentias habens, ab ὀαχὸς, ου, ὁ, eminentia montium, aut. rupium. idem ac ὀαχεῖ. Th. ὄσσε, ſummus Ὀαχὸς, ου, ὁ, idem ac ὀαχεῖς, ſummitas montis, cacumen.

Ὀβριμὸς, ου, ὁ, horrendus, dirus, aſper, moleſtus, difficilis, pro πρᾶος. Poet. idem ac πρωτὸς, ᾳ, ὁ, ἡ, ὁ, frigidus. horrendus. πρᾶος ἐπὶ. Homerus in Iliad. horribilis, & aſpera. ὀβρίμη, ᾳ, aſperum reddo, Etym.

Ὀγδοηκοντούτης, ᾳ, ὁ, octo moſtuum, octo buccellarum; ex ὀκτὼ ἐτῶν, octo, & ἑκατὸν, ὁ, ἡ, ὁ, buccella.

Ὀγδοημερὶς, ᾳ, ᾳ, ὁ, octo dies natus. ex ὀκτὼ, octo, & ἡμέρα, dies.

O'κτώποδος, ος, ὁ, ὁ, octo radios habens. proprium rotæ. ἐκ ἕκτου, ὀκτὼ, & κνήμη, ος, ἡ, radius rotæ.

O'κτώποδες, οἱ, apud Scythas, qui duos bovres, & unum currum possidebant, Lucianus.

O'κτωποδίδης, ὀκτοποδαλέων, acc. sing. ab ὀκτωπόδης, quod idem ac ἑκτωπους, ὀδὸς pes: cancer fluviatilis, Nicand. ex ἕκτου, ὀκτὼ, & πούς, pes.

O'κτὼ, octo, οἱ, αἱ, τὰ, ὁ ἕκτος, ὁ ἕκτη ἀφ' ἑαυτῆς, octonarius numerus.

O'κὺς, ὁ, Dor. pro ὠκὺς, quum, ὀξὺς, pro ὄξος, quod vide.

O'κχεῖ, ου, ἡ, Poet. metri gratia pro ὄχεῖ, vehiculum, currus. Pindarus.

O'κων, ὑτ, ὁ, pollquam, pro ὄτου, Jon.

O A

O'λβιόδωμος, ος, ὁ, ὁ, ὁ, felix, fortunatus, Iliad. ὁ, ἡ, ὁ ὄλβιος, felix, divus. Th. ὄλβος, ου, ὁ, felicitas, & ὄλβιον, felix.

O'λβ-ος, ου, ὁ, ὁ, felicitas, opes, beatitudo, Odyff. ὁ, ὄλβου, gen. Dor. pro ὄλβοιο. Hinc ὀλβίοις, ου, ὁ, beatus. πανόλβιος, ου, ὁ, omni ex parte beatus.

O'λίσκων, pro ὀλίσθων, pleonasm. ὁ, ἡ, ὁ, imperf. act. verbi ὀλίσκω, idem cum ὀλίσθω, perdo. Th. ὄλωμι, idem.

O'λοΐτης, ου, ὁ, pernicies, interitus, pestis, mors, frages, casus, ruina, clades, Demosth. hinc ὀλοΐτιος, extitialis. Th. ὄλλυμι, perdo. ὁ, ὀλέσω. p. ὠλεσα. p. ὤλεσα.

O'λόπτης, perbibi, ου, ἡ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, med. verbi ὀλόμαι. ὁ, ὁ, med. ὀλώμην, ου, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ

Ὁμαιμων, Poet. idem ac ὁμὸς, simul, una: collectim, eodem tempore, Iliad. ι. Hinc ὁμαιμοσύνη, sequor.

Ὁμαιμοσυνη, ης, ἡ, fecuntus, & ν. n. part. ἀδ. ab ὁμαιμων, sequor. ι. ὁμὸς. Th. ὁμαιμος, simul.

Ὁμαὶ, ἀδος, ἡ, universitas, multitudo.

Ὁμαδαδὸς, ἡ, ὁν, ἡ, ἡ, ἡ

τωρ λαμα, jugi foramina, ex quibus reliquantur habenæ. Eustath. Ilia.

Ὀμφή, φῆς, ἡ, uva acetha, necdum matura. quia ὀμφὴ ἐπὶ τῶν ὀφρύων, cruda ad vescendum. Hinc ὀμφάκιον, ου, το, omphacium, succus uvæ acerbæ.

Ὀμβρος, ου, ὁ, vox divina, vaticinium, responsum a Deo datum, femoriorum vigo. Iliad. β. ὄμβρος, ομβρε, vocalis, divinus, fatidicus, nonn. ἐμβρυον, fœtus, fatidicus.

Ὀμυδδιον, familiem faciunt ejus vel unitum, a. i. inf. pasl. ab ὄμνυ, unio.

Ὀμύμαζ, Attice pro ὀμοῦ, juravi, perf. activ. verbi ὀμνυμι, juro.

Ὄμνι, tamen, nihilominus. conjunct. disj. ὄμως μεντοι, verumtamen. Sed ὁμως, simul, Poet. pro ὁμῶ, vel ὁμοίως.

O N

Ὀν, ὄντ, quem, acc. sing. ab ὅς, qui.

Ὤν, ὄντ, cas, existens, præs. part. n. g. ab ὠν, ὄντ, ου, το, ab εἰμὶ, sum.

Ὄνάγρος, ὁ, ὄντ ὀνάγρου, onager.

Ὀνάμεθον, ω, ουσ, ομτ, adjutus fuerim, per sync. pro ὀνησαιμὴν, a. i. opt. med. verbi ὀνημι, juvo, prosum.

Ὀνασαι ὁ vitupero. ab ὀνημι.

Ὀνασσάμενος, ὁ, qui fruitum percepit, per syncopen pro ὀνησάμενος, a. i. part. med. verbi ὀνημι, juvo. Alii volunt esse præs. part. ab ὀνασσω.

Ὀνβ, τὸ, fœminam, inlominium, ἀπλατον. Item ὀνβ, adv. in somnie, per quietem. Plaro de rep. κατ' ὀνβ, in somnio. ὀνειρος, ὁ, ὁ, q. ὀνπνος ἀμτὸ. Somnia enim ut plurimum vana tunt, in quibus res apparent, nec sunt.

Ὄνος, ὁ, ἡ, ὀνε, asellus, diminut. ab ὀνος, ὁ, ἡ asinus.

Ὀνησαι, juvabit, Dor. seu Æol. pro ὀνησει, ab Æolic. ὀνημι, deinde ὀνασσω verbi ὀνημι, prosum.

Ὀνασθαι, frui, præs. inf. ab ὀνημαι, vel a. i. inf. medii per syncop. pro ὀνησασθαι, verbi ὀνημι, juvo.

Ὀνασις, ὁ, Dor. pro ὀνησις, usus, utilitas. ab ὀνημι, juvo.

Ὀνατος, Dor. pro ὀνητος, a. fing. aor. t. sub. activ. verbi ὀνημι, juvo.

Ὀνειδος, το, ὀνειδεος, ὁ, ὀνειδεα, ὁ, cibatria, commoda. ab ὀνημι, ονησι, το, emolumentum. Th. ὀνησις, prodium.

Ὀνειδος, ονεος, το, utilitas, emolumentum. Th. ὀνημι, juvo, prosum.

Ὀνειδω, & contracte ὀνιδω, nom. pl. ab ὀνειδος, ονεος, το, probrum.

Ὀνειδίζω, expiobro, convitior. imperf. ὠνείδιζον. ſ. i. ὀνω. a. ὠνείδισα. aor. t. ὠνείδισα. Th. ὀνειδος, ονεος, το, probrum.

Ὀνείδισε, ὁ, a. i. pasl. act. ab ὀνείδεσαι, 2. fing. aor. i. ind. act. Jon. ὀνείδεισα, aor. i. imperat. act. ejusdem verbi.

Ὀνείδισαι, a. fing. fut. t. act. verbi ὀνιδίζω, exprobro, convitior.

Ὀνείδισατ, ε, ὁ, convitium. ab eodem them. Ὀνείδισαι, 3. plur. a. i. ſub. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior.

Ὀνείδω, fut. i. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, expobro, convitior.

Ὀνείδος, ους, το, probrum, dedecus. q. ab ὀνημι, vitupero. Alii ab ὀνος, asinus, & οἶδος. Quibus etiam dedecus redundat ex re aliqua, ipli vituperantur, & quali alni videntur. Item ὄνοδος, laus, & gloria apud Eurip. hinc ὀνείδισε, probrofus. ὀνικος, fabulum afinorum. ὀνικον, Corinthi mons.

Ὀνείρατα, ων, τα, infomnia. ab ὀνειρος idem ac ὀνας, somnium.

Ὀνειρατος, ου, ὁ, Dor. pro ὀνειρατος, ου, ὁ, somniorum interpres. ab ὀνειρ, somnium, & κρίνω, judico.

Ὀνειροπολος, ου, ὁ, somniorum interpres. ab ὀνειρος, ου, ὁ, somnus. Thema ὀνειρ, somnium, & πολεω, verior.

Ὀνείρῳ, dat. fing. ὀνείρου, gen. plur. ab ὀνειρος, idem ac ὀνας, somnium.

Ὀνεῖται, a. 2. inf. pasl. verbi ὀνημι, juvo, prosum.

Ὀνήμασος, ὁ, præf. part. pasl. ab ὀνημαι. Th. ὀνημι, juvo.

Ὀνησε juvo, utilitatem affero, prosum: item vituperto. fruor. Plato. cum acc. ſ. ὀνονα. a. i. ὠνησα. p. ὀνωνησα, præf. pasl. ὀνημαι, ſen ὀνασαι, juvor, fruor, cum gen. fut. 2. med. ὀνησομαι. a. i. med. ὠνησαμὴν, ὁ, ου. a. 2. med. opt. ὀνησαιμὴν, αο, ουσ, & contract. ὀναιμὴν. Hinc ὄνησις, αιος, το, utilitas. ὀνητος, ὁ, ὁ, utilis. ὀνητὸς, ὁ, ὁ, vituperabilis.

Ὀνητος, Jon. pro ὀνατος, a. i. ind. act. ὀνημι, fruere, a. i. imperat. med. verbi ὀνημι, juvo, prosum.

Ὀνήσσω, juvaberis, Jon. pro ὀνᾶσῃ, a. fing. ſ. i. med. ὀνησσομαι, verbi ὀνημι, juvo. ὀνησσε, erit emolumento, 3. fing. fut. i. act. Sunt qui exponunt per τενεσιν, & volunt Attice dici pro ὀνησῃ, 2. fing. ſ. i. med. ab ὀνημι, juvor, fruor.

Ὀνησιμος, η, ὁ, ὁ, prope. nom. Gr. utilis.

Ὀνητὸς, ου, ὁ, ἡ, fructus, juvamen, utilitas. Th. ὀνημι, juvo.

Ὀνηστηρ, ηρος, ὁ, nomen propr. Lat. ferens opem, opitulator.

Ὀνητο, Poet. imperat. paſſ. ab ὀνημαι, fruor.

Ὀνητωρ, ορος, ὁ, Onetor. nomen propr.

Ὀνθαλλω, fletcere loquitur.

Ὀνθος, ου, ὁ, ἡ, flecus, feu ſimus jumentorum, proprie afini. ab ὀνος, afinus.

Ὀνικος, η, ὁ, ὁ, afininus, a, um. ab ὀνος, ου, ὁ, ἡ, afinus.

Ὀνινατ, juvat, 3. fingul. ind. præſ. verbi ὀνινημι, idem ac ὀνημι. fut. ὀνησω.

Ὀνιντο, 3. fing. præſ. opt. verbi ὀνημαι, vel ut alii volunt a. 2. opt. med. verbi ὀνημαι, vitupero, carpo. Th. ὀνημι, vitupero.

Ὀνομα, pro ὀνυμα, nomen, Æolice ὄνυμα.

Ὀνομα, Poet. ὀνυμα, Æol. ὄνυμμα, ατος, τὸ, nomen, fama, celebritas, præterea q. a. τιμαω. quia unicuique rei nomen fuum tribuitur. Nomine etiam juvamur ad rem cognoſcendam: ut poſſit eſſe ab ὀνημι, juvo, τοῦ ὀνόματος, nomine. Hinc ὀνομαζω, nomino. ὀνομαστὸς, ὁ, ὁ, celebre, clarus. ἀνώνυμος, ὁ, ὁ, obſcurus ignotus. ἀετωνυμος, ου, ὁ, trafinominatio, nominis nomine poſitio. ἀκώνυμος, ὁ, ὁ, idem nomen habens. πολύωνυμος, ὁ, ὁ, ab alio denominationem habens. συνώνυμος, ὁ, ὁ, ἡ, nomen commune habens. συνωνυμια, æquivalentia. ὁμώνυμος, ὁ, ὁ, ἡ, nomen habens rei non reſpondens. ἐπωνυμιζω, cognomino.

Ὀνομαζε, nominabat, Jon. pro ὠνόμαζε, 3. ſing. imperf. verbi ὀνομαζω, nomino.

Ὀνομαζοιμὴν, 3. ſing. præſ. opt. ὀνομαζοι. præſ. inf. ὀνομαζειν, ſ. i. ind. act. a. p. ὠνομακα.

Ὀνομαι, vituperor. ab ὀνημι.

Ὀνομαινω, nomino, nominatim recenſeo, voco. ſ. ὀνω. a. 2. ὠνομαινον. a. i. ſub. act. ὀνομηνω, quod quidam Attice dici credunt pro ὀνομαινω. Th. ὀνομα, nomen.

Ὀνομακλητος, ὁ, ὁ, nomenclator.

Ὀνομαξε, ας, ὁ, Æol. & Poet. pro ὀνόμασεν, a. i. ind. act. hinc ὀνομαξεσαι, ſ. i. med. Eſt verbi ὀνομαζω, nomino.

Ὀνομαδον, Æol. & Bacch. pro ὀνομαδηδον, 3. plur. a. i. ind. paſſ. ab ὀνομαζω, nomino.

Ὀνομασι, nominibus, dativ. plur. ab ὄνομα, nomen.

Ὀνομαστὸς, ὁ, ὁ, clarus, illuſtris, celebris, in plur. ὀνομαστοι. Sed ὀνομαστικὸς, ὁ, ὁ, nominativus, a, um. ὀνομαστὴς, ὁ, Poet. adv. nominatim. Th. ὄνομα, nomen.

Ὀνομάτων, ατος, ὁ, a. i. ind. act. Jon. ὠνομήνα, a. i. ſub. activ. verbi ὀνομαινω, nomino.

Ὄνος, ὁ, ἡ, ὄνε, ὁ, ἡ, afinus, a, quaſi ὀνημι, juvo, quia ad onera ferenda ſuperior: aliis etiam inferior. verpus, τὸ κατὰ ἀνθρωπ ἀιδοῖον, Phavor. Pariter ὄνος primus numerus in teſſeris, qui & ἀσσος dicitur, Poll. ſic infimum. natim. Th. ὄνομα, nomen.

Ὀνοσαι, ου, ὁ, ἡ, afinus, a, quaſi ὀνημι, juvo, quia ad onera ferenda ſuperior: aliis etiam inferior. verpus, τὸ κατὰ ἀνθρωπ ἀιδοῖον, Phavor. Pariter ὄνος primus numerus in teſſeris, qui & ἀσσος dicitur, Poll. ſic infimum. Comment. in Veſp. In quodam ludi genere, qui dicebatur ὀνικὸν, is dicebatur ὄνος, qui vidua fuerat, & imperata lacere copebatur. Poll. ὄνος, & ὀνικὸν eſt piſcis apud Athen. lib. ζ. & Ariſtot. in Anim. hiſt. qui a Plinio aſellus vocatur, lib. 32. cap. 10. qui Galeno lib. 3. περι τροφων eſt lufcinum exiguum Latinis multipeda. Dioſcorides lib. a. c. 57. ὄνου accipit pro lacuſta, cui etiam nomen ἀσπαρος. Ariſtoteles autem μεγαλοκεφαλον lib. quarto. accipit ὄνον pro asc, & ὑπόνον pro aſcello, cucula, quale & ὀνίδιον dicitur.

Ὀνοστεται, vituperabit, 3. ſing. ſ. i. med. genere, verbi ὀνημι idem ac ὀνημαι, vitupero.

Ὀνοτὸς, ὁ, ὁ, vituperandus, in pl. n. g. ὀνοτα, ab ὀνημι, vitupero.

Ὀνοτυζε, carpo, convitior, vitupero.

Ὀνοτὸς, ὁ, ὁ, Poet. pro ὀνητὸς, ſen ὠνητὸς, vituperabilis, contemptibilis. ab ὀνημι, ſeu ὀνημαι, vitupero.

Ὀνοφορβὸς, ὁ, ὁ, qui aſinos paſcit, ac nutrit. ab ὀνος, aſinus, & φέρβω, paſco. p. m. νῦ φορβὸς.

Ὀνου, ſ. ὀνω, idem ac ὀνημι, vitupero.

Ὄντες, exiſtentem, acc. ſing. part. præſ. ὤν, ὄντ ος, ὁ, ab εἰμὶ, ſum.

Ὄντινα, quemeamque, acc. ſing. ab ὅστις, ὅτ τινος, ab ὅς & τὶς, aliquis.

Ὄντες, vere, plane, ſane. adv. ab ὤν, ὄντ, præſ. part. verbi εἰμὶ, ſum.

Ὀνυμα, ατος, το, Æol. pro ὀνομα, nomen.

Ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis. ὀξ ὀνυχος ἀκριβὴς, ad unguem exigere, Plutarch. Eſt & onyx, gemma. Item ὄνυξ apud Athen. ſ. 11. ligneum poculum, alabaſtrum Horatio. Apud Dioſcor. l. 2. c. 10. Cornatio auctore, a quibuſdam vocatur unguis aromaticus. Plutarch. lib. de virtut. mulierum accipit pro unco anchore. Item ὄνυξ, unguis in roſa, pars candida ſolii floris, Dioſc. l. 1. c. 130. Apud Hipp. l. de ſuperfœtat. ὄνυξ eſt uncinus, quo impacto mortuus fœtus

О'ѵ̀, ѵ̀ς, ѵ̀, foramen, per quod videri poteſt. q. ab ὀπτάνομαι, video: vel ὀὺ, oculus.

О'ѵ, ubi, quo? quomodo? quaſi ab ὅτ, qui.

О'ѵὼѵ, comitatur, ς. ſing. prœſ. act. ab ὀπαδέω. Th. ὀπαδὸς, comitem do.

О'ѵ̀ωѵ, quando. Ex ὅτε, & ὃήμ, quum, quando.

О'ѵ̀, voci, dat. ſingul. ab ὄѵ, ὀ'ѵὸς, ἡ, vox.

О'ѵ̀ζѵ, curabat, ς. ſing. imperf. Ion. verbi ὀνίνημι, curo, reverear. Hinc ἀνόνζομαι, prœſ. part. Thema ὀѵτ, ὀὸς, ἡ, ultio, cultus.

О'ѵ̀ϑὸς, retro, poſt, Jonic. & Dor. pro ὀπίσω. Th. ὀπίσω, retrorſum.

О'ѵ̀ѵὶς, ἡ, ὁ'ρ, opicus, deformis fordidus.

О'ѵ̀ѵ, acc. ſing. ab ὀѵτ, ὁ ὀ, ultio, cura, labor.

О'ѵ̀ѵτ, ὁ, ſuccus lacteus, qui papaveris ſcapo inciſo manat, opium.

О'ѵτ̀ѵϑѵѵ, ѵ, pro ὀπτάζομαι, ſpectantem, acc. ſing. part. prœſ. ab ὀπτεύϑω, circumſpicio, per redupl. ab inuſitato ὀπτάζω. Th. ὀπτεύομαι, video.

О'ѵτ, ὀὸς, ὁ, ultio, vindicta divina, cura. q. ab ὀπτομαι, ſequor. Hinc ὀπίζομαι, curo, reverear: item cavco, tegendo, ὀπιδεύω, reverendus.

О'ѵτιϑέλ, itio retrograda. ab ὀπίσω ἀμβαίνω, id eſt, ἀναβαίνω.

О'ѵτίϑϑѵ, pone, à tergo. adv. Th. ὀπίσω, retro.

О'ѵτὸϑѵιος, ѵ, poſteſus pars manus, & quaſi averſa. Ex ὀπίσϑω, & ὦνος.

О'ѵτὸϑὶδѵ, ὶς, ѵν, poſticus.

О'ѵτὸδίω, ad. pone, à tergo, retrorſum.

О'ѵτὸδὶζѵϑτον οὒχѵμ ἑδ̀ξει, retro mortales ſequens gloriatio laudis. Poſt mortem enim nihil remanet præter famam, quæ circumjetur apud poſteros.

О'ѵτὸϑνομοι δὸτι, boves pumpoſtere paſcentes. ab ὀπίσϑω, à tergo, & νομὸς, paſcuum.

О'ѵτὸϑϑѵϑτὸν, retrorſum, adv. ex ὀπίσω, retro, & ϑρύπτω.

О'ѵτὸѵω, Poet. pro ὀπίσω, retro.

О'ѵτ̀ρτος, poſterior. ὀὐτὸτατος, poſtremus. ab ὀπίσω.

О'ѵ̀σω, retrorſum, retro, poſt, adv. cum geo. item ſine caſu, τὰ ὀπίσω, ſc. ὄντα, quæ retro ſunt. à tergo. q. ab ὀπάσσω, ſequor retro.

О'ѵλὰ, τὰ, inſtrumenta, ab ὅπλον, ѵ, τὸ, armas.

О'ѵλὰς, acc. ſing. ab Ο'ѵλὰ, ὰος, ὁ, nom. propr. viri.

О'ѵλὰδὰω, prœſ. inſt. ab ὀνυξαίνω, armor. Th. ὄνυξ, ѵ, τὸ, arma.

О'ѵλὰϛ, ὰτ, ὁ, ungula. Th. ὄνυξ, τὸ, arma.

О'ѵλὰϛ, armo. ſ. ὀπω. p. ὀπλάκω. prœſ. paſſ. ὀπλάζομαι, armor. prœt. ſol. ὀπλάζω, ὀπλάσω, ἄ. prœd. ὀπλακάϑω, ὦ, aor. ἄ. ι. imper. medium ὀπλάσω, ὦ, & in ἄ. paſſ. ὀπλήσϑὴν. Th. ὅπλον, arma.

О'ѵλοπὸϑέω, armeomor, ς. plur. ſ. i. med. Poet. ab ὀπλίζω, armo.

О'ѵλὸτης, ѵ, ὁ, ѵ. Poetic. pro ὀ'ѵλίτης, ὁ, ὁ', vel ὀνυκοφόρος, armatus. Th. ὄνυξ, τὸ, arma.

О'ѵλος, ѵ, ὁ, τὸ, vel τὸ ὄνυξ, arma, inſtrumentia quævis, quæ ſunt armorum loco. Hinc ὅπλίζω, & ὀ'ѵλίζω, armo, inſtruo. ὀ'ѵλισμὸς, ὁ, ὁ, & ὀ'ѵλισις, ὀεως, ἡ, armatura. ὀ'ѵλίτης, ѵ, ὁ, & ὀ'ѵλιτὴς, ὁ, ὁ', armatus. ὀ'ѵλὰ, τὰ, ὁ, ungula. ὀ'ѵλωτὸς, ὁ, ὁ, ὁ, omen ex parte armatus. ὀ'ѵοφλὴς, ὀὶς, ὁ, armatura totum corpus militis regens.

О'ѵλοπὸϑων, juvenum, genit. plur. Æoli pro ὀ'ѵλοπὸϑων, ſ. g. ab ὀ'ѵλοπὸϑης, junior.

О'ѵλοπὸϑης, ѵ, ὁ, juniùs poſterior, recentior. ὀ'ѵλοπὸϑεν, minimus natu. Dicitur de iis, qui arma ſerre poſſunt. Th. ὄνυξ, ѵ, τὸ, arma.

О'ѵὸμὰνὸς, ὁ, ὁ, cujus, ex qua regione. ex ὄτου, ubi, & ὀὲϑὲν, ѵ, τὸ, folum.

О'ѵτὶς, quo. vide ποὶ.

О'ѵτὸς, ὃὶη, ὃὸ, qualis, idem ac ὃὸς, citra interrogationem.

О'ѵτὸς, ѵ, ὁ, lacteus ſuccus. humor, coagulum, q. ab ὀπὸς, unde ſluit. Poſſit & ὀὺὸὶ eſſe à πὶω, bibo. Succus enim eſt ποτὸν ϖ. Eſt autem ὀπὸς, ſuccus ſponte manans: χυλὸς, expreſſus ſuccus. Hinc ὀπὸω, ѵ, τὸ, opium, ſuccus lacteus ex ſcapo papaveris.

О'ѵὸ̀ϖω, acc. ſing. ſ. g. ὀνόϖη plural. n. g. ab ὀνόϖος, quotus, quantus.

О'ѵὸϖος, & Poet. ὀπτόϖος, ѵ, ὁ, quotus, quantus. quod à πόσος, & hoc ab ὅσος, quantus.

О'ѵὸτ̀ϖα, quum, quuniam, quando, quandocunque, pro ὀνότε, & ὅτ, ubi.

О'ѵὸτε, & Poet. ὀνώτε, quando, citra interrogationem, adverb. idem ac ὅτε.

О'ѵὸτ̀ϖϑ̀ρος, ѵ, oter, uterliber, alteruter, quilibet infinite, ut ποτὲρϑ̀ρος, uter, lorerregativo, à πῶς, quomodo? Hoc ab ὅτ, quod ab ὅς, qui.

О'ѵὸ, ubi, infinite, idem ac ὀπὶ, quo, quorum. interdum aliquando, quando, ὅταν μὲν, ὁτὲ δὲ, ὁτὲ μὲν, ubique, Xenoph.

О'ѵτὰ, Dorice. pro ὄντὰ, & hoc pro ὀντόϑεν, unde. Th. ὅτε, quando.

О'ѵτὰ, Poetic. pro ὄντ, ὲ ὄτε, quo, hic. Lucian. de luctu.

О'ѵτὰϖὶς, Dorice. pro ὀνωτὲτ, quando.

О'ѵτὸϑ, pro ὄντὸϑε, vide ὀντόϑεν. Sic ὀνωτὲτϖτε, pro ὀνωτὲτϖϑε. Poet. Sic ὀντόϑεν, ὀτὰμ, acc. ſing. ſ. g. ὀντοϑίρου, dat. plur. Ion. & Poet.

О'ѵτὰλὲϑ̀, ѵ, ὁ, aſtatus. Hom. in Iliad. Th. ὀντάω, aſſo.

О'ѵτὰω, video. Ex ὀνομαι, idem.

О'ѵτὰϖὶς, ὰϖ, ὁ, appariio, quæ ſit ex ὀντ̀ ὑπαρ, viſio, aſpectus, conſpectus. ab ὀντάω, video.

О'ѵτὰω, torreo, aſſo. ſ. ὀνω. p. ὀντκα. perf. paſſ. ὀντκμαι, ὀνω. Hinc ὀντὸς, ѵ, ὁ, aſſus, toſtus.

О'ѵτ̀μὶμνὸς, Dor. pro ὀντίμνὸς, ѵ, ὁ, ab ὀντὶμνω, pro ὀντάμνω, prœt. part. ab ὀντάω, torreo.

О'ѵτ̀ς, Dor. pro ὀντ̀ς, ab ὀντάω, torreo.

О'ѵτὸϑὶς, ὶστος, ὁ, ѵ. ſ. part. paſſ. ab ὀντάω, torreo.

О'ѵτωϖτὸς, ѵ. plur. ѵ. ſub. act. verbi ὀντάω, torreo.

О'ѵτὰϑ̀, ѵ, ὁ, oculus. Th. ὀπτομαι, video.

О'ѵτωμὰ, video, videor, appareo. fut. ὀὐσομαι, perf. ὠμμαι, ὦμ, ѵτας. ѵ. ſ. paſſ. ὠφϑὴν, ὀ, ѵ, ὁ. Hinc ὀφϑαλμὸς. ѵ. ſ. med. ὀφϑάλμ. ѵ. ſ. ſub. med. ὀὐμαι. q. ab ὀὺ, oculus. Hinc ὄμμα, ѵτος, τὸ, viſum, ſpectaculum; item oculus. ὀὐτις, τὸ, ѵ, viſus. ὀὐ, ѵτος, ὁ, ѵ. ſ. ὀπτὸμαι, viſio. ὀπτὴ, ὀὐσεως, ἡ, ѵ, viſio. ὀπωπὴ, ѵ, ὁ, conſpectus, viſus. ὀφϑαλμὸς, ѵ, ὁ, oculus. ὀπτομαι, video. ὀπ̀ϖ, ѵ, ὁ, ὁ', ὁ', ὁ', oculus. Item inſtrumentum ad explorandas dimenſiones. ὀπτὴνω, ѵ, ὁ, ὁ', ὁ', ὁ',

Ὀ‹ρτιτὶ›, ῆ, ᾶ, posterius. Th. ὄρ‹γω, porrigo. Ὄ‹ρθιον›, porrigere, ᾳ. 2. int. act. ὀ‹ρθεῖσθαι›, a. 2. inf. med. ὀ‹ρθέμενος›, ᾳ, ον, a. 2. participied. ὀ‹ρθὴ›, ᾳ. singul. a. 3. fub. act. ejuſdem them.

Ὄ‹ρεξις›, ιος, ἡ, libido, appetitus. Tha. ὀ‹ρέγομαι›, feu ὀ‹ρέγω›, quod vide.

Ὀ‹ρέγεται›, ruebant; Ionic. & Poetic. Pleonaſmatice, pro ὄρνυνται. 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὄρω, excito.

Ὄ‹ρεσι›, gen. ſing. ab ὄρος, ους, τὸ, mons.

Ὀ‹ρεσιφοίτης›, montanus, dat. plur. ab ὀρεσιφοῖτις, per ſyncop. pro ὀρεσιτοκος, ᾳ, in monſtrus degens. ab ὄρος, ους, τὸ, mons, & πέω, ſeu πτάομαι, jaceo.

Ὄ‹ρεσσι›, montibus, dativ. plur. Poet. ab ὄρος, ους, τὸ, mons.

Ὀ‹ρεστιτρόφος›, ᾳ, ὁ, ἡ, in montibus paſcens. ex ὄρος, ους, τὸ, mons, & τίθημι, paſco. p. τιτ. τιτρώσκω.

Ὄ‹ρέστ›, ᾳ, ὁ, Oreſtes; nom. propr. acc. ſing. Ὀ‹ρέστην›.

Ὄ‹ρθε›, Jon. ὀρθέ‹τε›, ἰον, ἡ, ὁ, ῆ, mulus, mula ab ὄρος, mons, quod ad opera montana ſit idoneus. Sed ὀρθός, Dor. pro ὄρη, ᾳ, ὰ, ὁ, ῆ, mons.

Ὀ‹ρῆσι›, Ionic. pro ὁρᾶσι, video, ſic ὁρῆς, pro ὁρᾷς, 3. ſing. ind. praeſ.

Ὀ‹ῆ›, Dor. pro ὁρᾷ, vide, praeſ. imper. ab ὁράω.

Ὀ‹ῆσι›, moveritis, Jon. pro ὀρῆ, 2. ſing. praeſ. ſub. paſſiv. verbi ὄρνυμι. in ſub. τὸν ὀρμὸν, v. Them. ὄρω, excito.

Ὀ‹ῆτε›, Dor. pro ὁρᾶτε, ſic ὁρῆτε, pro ὁρᾶτε, 2. ſing. & plur. praeſ. ind. activ. verbi ὁράω videre.

Ὄ‹ρνυτο›, orta fuerit, 3. ſing. ſub. paſſ. vel ut alii, aor. 2. ſub. med. verbi ὄρνυμαι.

Ὄ‹ρνυ›, videris, Dor. pro ὁρᾷ, 2. plur. praeſ. ind. verbi ὁράω, video.

Ὀ‹ρὸς›, motum eſſe, per ſyſtolen Jon. pro ὀρῶς, perf. inf. paſſ. verbi ὄρω, excito. fut. ὀρῶ. perf. paſſiv. ὀρώρα, ας, τὸ.

Ὀ‹ρὸς›, nom. plur. ſ. g. ab ὀρός, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ſitus, ᾳ, ὰ, ὰ.

Ὀ‹ρθὰ›, Dor. feu Æol. pro ὀρθέ, praeſ. inf. act. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.

Ὀ‹ρθὰν›, Dor. pro ὀρθὴν, procerorum, gen. plur. ab ὀρθὸς, arduus.

Ὀ‹ρθαὶ›, ᾶ, ᾶ, ὰ, arduus, in altum tendens arrectus, aſcliva. ὀρθὸν πάρος, rectis ſtevem. Theophr. ὀρθαὶ ἀμαι πορεῖν, ſum ardua via. hinc ὀρθὸν φωνῆ, altum clamare. ὀρθὸν ἀ‹ράσθαι›, vehementer ſtudere. Th. ὀρθὸν ἀ‹ράσθαι›, q. d. qui rectum cupiſſium ſuppeditat. Ab ὀρθὸς, rectus, & ἄκη, conſilium.

Ὀ‹ρθάδικαι›, ῶν, ὰς, Dor. pro ὀρθόδικαι, ῶν, ὰς, recta judicia dans: veridicus. Them. δίκη, jus.

Ὀ‹ρθαγωνίων›, gen. plur. Dor. pro ὧν, ἡ, ᾶ. ab ὀρθάγωνος, ᾳ, ον, o, cornua erectis habens, rectum caput, vel erectas antennas, Homer. in Iliad. ex ὀρθὸς, rectus, & κεφαλὴ, ης, ἡ, caput, antenna.

Ὀ‹ρθάμνων›, ων, ὁ, qui vera vaticinatur: veridicus vates. ab ὀρθὸς, rectus, & μάντις, vates.

Ὀ‹ρθανόδιω›, ῶ, recto pede incedo, non claudico. ab ὀρθόπους, ους, ὁ, ἡ, ς, recto pede progredicus. ex ὀρθὸς, rectus, & πούς, pes.

Ὀ‹ρθάνορα›, ορος, ὁ, erigens, & ſervans civitatem. Epitheton boni Principis.

Ὀ‹ρθὰς›, ᾶς, ὰς, rectus, ᾳ, ον, ſtans, erectus: verus. ὀρθὰν ἐπὶ λόγον, Cicero vertit, dicta verius, & melius. Hinc ὀρθὰς, recte. ὀρθὰν, erigo; item rectum facio. κρυπτὸν, erigo, inſtauro: item feliciter rem gero. ὑπὸ‹πτεύων› τινα, ego res feliciter geſta. ὑπὸπτευόμενος, ου, ἡ, felix rei ſuſceptae adminiſtratio. ὀρθεκλὰς, literatus equus.

Ὀ‹ρθοτοκίαι›, ῶν, ὰς, Dor. pro ὀρθοτοκίαι, f. ἰσν. p. ὠδῖνα‹μένης›, ab adject. ὀρθότοκος, ᾳ, ὁ, ἡ, recte ſecans.

Ὀ‹ρθὸν ἄειδε›, erigere hymnum, pro carmen in alicujus laudem componere, quod alta voce canatur.

Ὀ‹ρθὸς›, mane ſurgo. ab ὀρθὸς, ὁ, ὁ, ὁ, dilucullum. ὀρθὸς ἐ‹πέστην›, Dor. pro ὀρθὸς ἐστὰν, mane vigilanti, dat. ſing. part. praeſ. f. g.

Ὀ‹ρθόσε›, diluculo venio, mane furgo, vigilo. imperf. ὀρθόσεσον. f. ἰσν. praet. ὀρθόσε‹κα. &c. ὀρθόσεκον. Th. ὀρθὸς, ὁ, ὁ, dilucullum.

Ὀ‹ρθοστὰς›, ᾶ, ὰν, matutinus, ᾳ, ον.

Ὀ‹ρθοστὶ›, ᾳ, ὁν, matutinus, ſummo mane veniens. adjudem them.

Ὀ‹ρθοτενεῖ›, ῶ, ᾳ. 2. part. act. verbi ὀρθοτένω.

Ὀ‹ρθρεύω›, vigilabo, Attice. pro ὀρθρέσω, fut. 2. ind. activ. verbi ὀρθρίζω, vigilo.

Ὀ‹ρθρίζει›, ει, ὁ, mane lugens, quiritans, Heſiod. ab ὄρθρος, ου, ὁ, tempus matutinum, & γοάω, ſ. γόω, gemo.

Ὄ‹ρθρος›, ου, ὁ, diluculum, quia noc ad opera ὀρθοῦ, erigit, ſeu excitat, unde ἠοῦς ὄρθρου, circa auroram. Thucyd. ἅμα ὀρθρεύσει, ᾳ, ὁ, ἡ, ὀρθρεύσαντι, ᾳ, ὁ, ἡ, matutinus.

Ὀ‹ρθὸς›, dat. ſing. ab ὀρθὸς, ᾳ, ὁ, ὁ, nomen virtutis.

Ὀ‹ρθοῦν›, ſelicitet ſuccedat, f. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi ὀρθόω rectum facio.

Ὀ‹ρθώσεται›, Æol. pro ὀρθώσαι, a. 2. part. act. verbi ὀρθόω erigo. Them. ὀρθὸς, rectus.

Ὀ‹ρθωτὴρ›, ῆρος, ὁ, Poet. erector, qui jacentem erigit. ab ὀρθὸς, rectus.

Ὀ‹ρίζω›, definio, ſtatuo, ἀπίμο : merior. fut. ὁρίσω, & Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρισα, conſtitui. praet. paſſ. ὥρι‹σμαι›. perf. paſſ. ὁρι‹σμαι›. perf. ὡρισμαι‹θη›. ſ. ὁρίσθην. a. 2. ſ. ὡρί‹σθην›. a. 1. part. paſſ. ὁρι‹σθὶς, ἰσσα, ἐν›, declaratus. Thema ὄρος, ου, ὁ, terminus.

Ὀ‹ρίσσατο›, ατο, ὁ, Poet. pro ὁρίσατο ὠθρωμένην, in montibus enutritus. Th. ὄρ‹ος, ους, τὸ, mons.

Ὀ‹ρεμαλίδες›, ων, ὰς, montana poma. Theocr. Edyl. 5. ab ὄρος, ους, τὸ, mons, & μᾶλον, Dor. pro μῆλον, poma.

Ὀ‹ρέομαι› moveret, ᾳ. 2. ſing. a. 1. opt. act. ab ὀρόω, conſtruo. praet. inf. ὀρόωκα. Thema ὄρω, excito.

Ὀ‹ρόωντο›, commoverunt, dual. praet. indic. activ. ὀρόω, commoveo.

Ὀ‹ρόωσι›, excito, commoveo, turbo, fut. πῶ. pemf. inf. ὀρόωκα. Th. ὀρω, excito. fut. ὀρῶ, & ὀρόω, Æol.

Ὄ‹ρος›, ου, τὸ, finis, terminus. hinc in plurali, montes, ut finis. Th. ὄρος, ου, ὁ, terminus.

Ὄ‹ρεσιν›, ᾳ. ſing. a. 1. opt. act. vel aor. 2. inf. act. verbi ὀρύσσω, defodio.

Ὀ‹ρχήσασθαι›, appeto, cupio.

Ὀ‹ρῶ›, deſidero. Att. pro ὀρέω, fut. 2. activ. verbi ὄρνυμι. Sed ὀρῶμι, gen. plur. ab ὄρος, finis.

Ὀ‹ρῶν›, ων, ὁ, idem ac ὀρκὼν, ſeptum : ſagena, rete. ab ὄρυμι, includo.

Ὄ‹ρυξ›, υκ, ὁ, vas oleatium, aut vinarium. ab ὄρυσσω, correco, continco. Continet cuim liquida.

Ὀ‹ρύσσουσι›, Gen. 34. verſ. 26. leg. ὀρυάσσουσι, ab ὀρύσσω, ſuffico; ab ὀλυσσάμων, fut. 2. ab ὀλύσσω, habito?

Ὀ‹ρυσσὸν›, jurejurando obſtringo : fut. ἰσν. p. ὀρκιῶ. a. 2. ὤρκισα. Th. ὄρκος, ου, ὁ, jusramentum.

Ὀ‹ρκιος›, ᾳ, ὁν, ſacrus juramento ſanctum, ὀρκιος Θεὸς, Dii, qui jurejurando interfunt, Æſchines.

Ὄ‹ρκος›, ου, ὁ, jusjurandum, ſacramentum.

Ὀ‹ρκωμοσία›, ας, ἡ, & ὀρκωμόσιον, τὸ, jusjurandum, Plato vult. ſ. ſacrificia, in quibus ſeriebantur fœdera.

Ὀ‹ρκωμοσίαι›, ῶν, ὰς, jurejurando obſtrictus.

Ὀ‹ρμαθὸς›, ᾳ, ὁ, ordo, ſeries, catena : laribum, q. d. ordinarius. ὀρμὸν ἐπὶ ὀρμὸν, ſeriatim ad ὄρνυμι, fero, ordino, unde ὁρμὸς, ſeries.

Ὀ‹ρμαίνω›, in animo cogito, agito, moveo : impetu ferar, ruo. ſ. ὀρμῶ. p. ὠρμηγὼν. Them. ὄρνυμι, impetus.

Ὀ‹ρμὲω τοῦ πλείονος κλίνει›, ὁ‹ὸς σπὰν πανλάπαξ›, evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio : Pindar. loquendi genus.

Ὀ‹ρμέμφασις›, idem fere ac ὄρμαθος, & ſignificat proficiſcor.

Ὀ‹ρμήσας›, adaptatum eſt, 3. ſing. perf. paſſ. per metathelin literarum pro ὠρμησαι, Jon. pro ὤρμησαι, verbi ὀρμάσθω, fut. σω, quadro, convenio, apto. p. ὠρμήσαι. perf. paſſ. ὡρμησμαι, σαι, ται, τὸ, ὄρω, apto.

Ὀ‹ρμᾶτο› ὦ, ruo, ſtruo, impetu ferar, proumpo. f. ἰσν. p. ὠρμησάμην, aor. 2. ὤρμηνα. perf. paſſ. ὁρμημαι. Them. ὄρνυμι, impetus.

Ὀ‹ρμὴν›, Jonic. pro ὁρμὴν, 2. plural. pluſq. perf. paſſ. verbi ὄρνυμι, irruo. Sic ὀρμώμε‹θα›, ruens, Jon. pro ὁρμώμεθα›, praet. part. paſſ.

Ὀ‹ρμὴ›, ης, ἡ, tenuis funiculus e ſeta equina cum virga, qua piſcatores piſces venantur.

Ὀ‹ρμήθεω›, genit. Æol. pro ὁ Ὀρμηθεὺς, ῆος, ὁ, nomen proprium viri.

Ὀ‹ρμηθ›, per ſyncopen pro ὁρμήσας, qui citatu impetu fertur, conſtitutus, praet. part. paſſiv. verbi ὄρω, excito. Eſt & ὀρμηνὸς, canis braſſicae, qui vere ὀρνυται, vel ὀρόωται, id eſt, cum impetu germinat.

Ὀ‹ρμὴ›, ῆς, ἡ, impetus, alacritas, appetitus animi, quaſi ab ὀρμαω, cum impetu feror. Hinc ὁρμαὶ, fut. σω, impetu ferar, irruo.

Ὀ‹ρμίδιος›, ᾳ, ὁν, ὁ, ἡ, ῆ. 2. part. paſſ. ὀρμίδιτος, duel. a. 2. ind. paſſ. Jon. ὀρμίδιθον. aor. 1. inf. paſſ. ὁρμῆσθαι, cum impetu feror. Th. ὄρμη.

Ὀ‹ρμιον›, ου, τὸ, impetus. Thema ὁρμὴ, impetus.

Ὀ‹ρμίσσατο›, ᾳ. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὁρμίζω, impetu feror. fut. σω.

Ὀ‹ρμὸς›, ου, ὁ, tenuis funiculus, linum, linea piſcatoria ſeris equinis texta, hamus. q. ab ὄρω, necto. Varino ab ἄγκη, ideſt, ἀγκαλὸν καὶ ἅμιτας, quod ad eum hamus ſimetur.

Ὀ‹ρμὸν›, naves in ſtationem ſubduco : invado, impello. hinc ὁρμεῖσθαι, ſ. quies in portu. ab ὄρνυμι, ſ. ὄρω, ſtatio navium, portus : monile.

Ὀ‹ρμος›, ου, ὁ, ἡ, herba marrubio ſimilis. q. ab ὄρω, excito.

Ὀ‹ρμίσκος›, ου, ὁ, parvum monile. Th. ὄρμος, monile.

Ὀ‹ρμοὶ›, ῶν, ὰ, monile, colli ornamentum, ſeu ſtatio navium. q. ab ὄρω, necto. In catena enim pars pars annectitur. vel ab ὄρνυμι, ſtabilimentum. Hinc ὁρμὸς, ſtationem habeo : item appello. ὁρμίζω, navem in ſtationem ſubduco.

Ὀ‹ρνος›, ου, ὁ, volucris, avicula, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.

Ὄ‹ρνις›, ιθος, ὁ, ἡ, avicula, Ariſtoph.

Ὀ‹ρνιτωλεῖον›, ου, τὸ, locus, ubi aves venduntur.

Ὀ‹ρνιτωλεὺς›, ῆ, ὁ, avium venditor.

Ὀ‹ρνιτοσκόπος›, ου, ὁ, augur.

Ὀ‹ρνιθεύω›, ῶ, aucupo.

Ὀ‹ρνιθων›, acc. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis, ſing. ὄρνιθα.

Ὀ‹ρνιθόβοτα›, ων, τὰ, aucupium, venatio avium, ab ὄρνις, avis, & βόσκω, αω, ſ. venatio. Th. ὄρνις, ὁ, ἡ, ſcia.

Ὀ‹ρνίς›, ιθος, ὁ, ἡ, Dor. pro ὄρνις, avis.

Ὄ‹ρνις›, ιθος, ὁ, ἡ, avis, ales; gallina: augurium. Dor. ὄρνιξ, ιχος, ὁ, ἡ, ſingul. τὸ ὄρνιχον, ὁ, ἡ οἰωνοθέας, avis imperterrita monet, volando alte ſe exilit. propriae eſt ὄρνυμι, excito. Hinc ὀρνίθιος, ου, ὁ, ἡ, rempeſtas : hyems.

Ὄ‹ρνιτ›, dat. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis.

Ὄ‹ρνυσι›, Dor. pro ὄρνυθι, acc. ab ὄρνις, Dor. ὄρνιξ, avis.

Ὀ‹ρογραφίαν›, ας, ἡ, Poet. & Dor. pro ὀρειτοδόκησιν, qui avibus indidas ſtruit, ὁ τὰς ὀρνεις ἐκκλίνων. Ab ὄρνις, ὁ, ἡ, avis, & δέχομαι, ſ. a. ſi. inſidiae.

Ὀ‹ρομαι›, excitor, ſurgo, ab ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὀ‹ρόμενος›, & ὁρόμενον, movere, Dor. pro ὄρνυσθαι, praeſ. inf. 2ᾶ. ὀρόμενος, pro ος, gen. Jon. praet. part. paſſ. verbi ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὀ‹ρόνυμι›, concitamini ; a. plur. praeſ. imperf. paſſiv. ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὀ‹ρὸς›, Poet. moveo, incito. idem ac ὄρω, excito.

Ὀ‹ρόσβυγες›, ων, ὰς, orobanche, caulieulus erro adnaſcens, & ipſum ſuffocans, ex ὄρόβος, & ἄχω, ſuffoco.

Ὀ‹ρόσαινε›, ε, ὁ, ἡ, ῆ, ſame, ervi magnitudinem S. colorem habens.

Ὀ‹ρόβιος›, ιου, ιον, ex ervo confectus.

Ὀ‹ρόβος›, ου, ὁ, orobus, ervum, leguminis genus. Dioſc. l. 2. c. 133. q. ab ὀρύσσω, edo. quia frequenter in cibum venit.

Ὀ‹ργυῖα›, quam porrexit, perf. part. med. ſ. g. verbi ὀρέγω, porrigo. p. m. ὀρέγω. perf. partmed. ὀρώρεγμαι, & ſyllabe Jonica ὀρώρεγμαι.

Ὀ‹ρδίκυλος›, ου, ὁ, furculus, ramuſculus. q. ὀρθὸς ἐκκλος, quia facile frangitur & domatur, quia ramus reuer. vel quia cū ὄρνι ἐκκλος, in laudem permanet.

Ὀ‹ρδιμνιάδες›, nymphae Oreades. Item apes. quia cū ὄρνι ὁρμενον habeant, aut ab ὀρθόμενος. q. d. ὄρνυμι, ſ. terminus poſitus. q. d. ὄρος τὸν ἕκαστος ποιεῖται.

Ὀ‹ρδιμνὸς›, idem ac ὄρος, vel inde ſexum, vel compoſitum ex ὄρος & ὄλυμι, ut ſit, concito rumulo.

Ὀ‹ρμαλιὰ›, Dor. pro ὁρμαλιὰ, poma montana.

Ὀ‹ρόνυς›, ου, ὁ, herba nomen, an quod amet ὄρη, montes? Eſt herba, quae ſſteries in balneo luridum colorem detrahit. Galen. lib. 9. ſimpl. med.

Ὄ‹ρος›, ους, τὸ, mons. q. ab ὄρω, excito, erigo : eſt enim erecta in rumorem terra. Hinc ὄρειος, ᾳ, ὁ, ἡ, ὄρινος, ᾳ, ὁ, ἡ, montanus, montuoſus.

Ὄ‹ρος›,

Ορος, ου, ὁ, terminus, limes, meta · ab ὄρω, video. Termini enim signati videntur, ut sint σήματα visibiles · vel ab ὄρω, erigo. Hinc ὁρίζω, termino, definio. ὁρισμὸς, ὁ, ἡ, definitio · ἀφορίζω, termino, circumscribo. ὁροθεσία, ας, ἡ, determinatio · distincta rerum explicatio.

Ὀροδάμας, Perfarum lingua vocantur homines de rege bene meriti, Herodot. l. 8.

Ὀρόεντα, ἰτιuerant, 3. pl. a. τ. ind. act. Non. pro ὤρουσαν. Sed ὄρνυμι, præsipitans, pro ὁρμῶντας, a. τ. parte. act. l. g. ab ὄρνυμι, iruo. Th. ὄρω, conciro.

Ὀρόθυνε, irruo, gradi conciratо ferox. ſ. ὄρω. p. ὤρωκα. Th. ὄρω, coeciro.

Ὀρός, ὰ, ὸν, fastigium, culmen, contignatio, lacunar, ſcelum. Item arundo aquetica teſtis ſtruendis apta. ὀρὸς, ὰ, ὸν, rectum.

Ὄρου, Poet. pro ὄρῶν, & in pl. ὄρωντες, pro ὁρῶντες, part. act. verbi ὁράω, video. l. ὁρῶ. p. ὥρακα, & Att. ἑώρακα.

Ὀρουντι, Dorice. pro ὄρνυσι, ſeu ὄρωσι, vident, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὄρουσε, videretis, Poetice. pro ὄρητε, 2. plur. præſ. opt. activ. verbi ὁράω, præſ. opt. ὁράοιμι, ὁρῴμεν.

Ὄρνυσι, ν, τὸ, idem ac ὄρνυσι, ν, τὸ, ὄρνυ, ὁρᾶσι, ὁρᾷ, ὁρᾶνε.

Ὄρνυμι, ſtimulum, ramum, acculat. ſingul. ab ὄρνυμι, ramus.

Ὄρνυμι, νυος, Dor. ὄρνυς, ὁ, ſtolo, ramus, ſurculus ex radice arboris enatus. q. ab ὄρνυμι, quia ex arbore proſerpit.

Ὄρ ὸν, Poet. pro ὄρα κάτω.

Ὀρόπυγον, ου, τὸ, ultima pars ſpinæ, in quam vertebræ deſinant, in avibus manifeſtior, quam in homine. ab ὄρθιος, & πυγὴ.

Ὄρρτε, ὸ, ὸ, ferum lacſtis. Dicitur & ὀρὸς, ὸ, ὸ. q. ὁ ὑρὸς, ſeu ſiue, ſeu ſuo. Sed ὀρὸς, ὸ, ὸ, linea, quæ ferotum medium interſecat. Et ſacri oſſis extremum. q. ab ὀρὸς, eauda. Item metus. Hinc ὀρὸδιον, metum.

Ὀρὸδιον, metus. ab ὀρὸς, quod vide.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄρσω, 2. t. ind. act. verbi ὄρνυμι, conciro. ſut. Æol. ὄρσω.

Ὄρτο, fuige, Jon. pro ὄρσο, præſ. imperat. verbi ὄρνυμι, quod ſimul & ſurgere & fugere ſignificat. Fut. Æol. ὄρσω, verbi ὄρνυμι, conciro.

Ὄρτυξ, piovocx, a. ſing. a. t. ſub. act. verbi ὄρνυμι. fut. Æol. ὄρσω.

Ὀρτυνεῖν, ν, τὸ, Poet. horriſonus, vel qui ſtrepitum excitat, ciens roaitrus, apud Pind. ὁ ἐπὶ κτύπον.

Ὀρθάκιον, ν, τὸ, Oſſiculeus, nomen propium.

Ὀρτυνὸς, ου, ὁ, ἡ, excitator aubium, Jovis epitheton. ab ὄρνυμι, excito. fut. ὄρτυω, & κτύπον, nubes.

Ὀρτύνεται, ν, ὰ, ἡ, quotiens ſolum · ab ὄρνυμι, quaſſo, & ὠθέω, τὸ, ſolum.

Ὄρτ, per ſyncopen pro ὄρσο, & hoc Jon. pro ὄρσω, præſ. imperat. paſſ. a. præſ. act. ὄρνυμι, quod a fut. 2. formatum verbi ὄρνυμι.

Ὀρτυγίνεται, nom. Æolic. pro comm. ὀρτυγόμενος, & Dorice. ὀρτυγόμενος, genit. ὀρτυγομένου, pro comm. ὀρτυγομένη, agitator tridentis. Epitheton Neptuni · ab ὄρνυμι, excito, & τριαίνα, ν, ἡ, tridens.

Ὄρτυς, conditabo, fut. Æol. verb. ὄρνυμι.

Ὀρτυσίκη, Jon. pro ὀρτυγίκη, ſeſtum celebro.

Ὀρτυλὶς, ίδος, ἡ, pullaſtra, gallina, quaſi ab ὄρνυμι, in altum erigo. ὀρτυλὶς δορκὰς, cortalis gallina. Nicand. Hinc ὀρτυλίζω, incipio alios quatere, & volatum tentare. ὀρτυλιζομένου, ν, ὰ, ἡ, avis pullus.

Ὄρτυς, τι, ὁ, Jon. pro ὀρτὺξ, ὁ, dies feſtus.

Ὀρτυγὼν, ὼν, ὁ, Ortygia, olim inſula, poſtea feſta continens.

Ὄρτυξ, υγος, ὁ, coturnix. q. ab ὄρνυμι, quod facile ad pugnam concitetur. Malo ab ὄρνυμι, & ὠκὺς, quod ad pignendum exeitata avis. Semine abundat, & libidinoſa eſt.

Ὀρυζα, ας, ἡ, oryza, genus frugum, de quo Diofcor. l. 2. c. 130.

Ὀρυμαγδὸς, ὁ, ἡ, ſtrepitus, fragor, tumultus, fonitus. q. ὀρυγμὸς, ut ſit ſtrepitus ſuſſione exeitatus.

Ὀρυκτὸς, ὴ, ὸν, defoſſus, a, um. ab ὄρυσσω, fodio.

Ὀρυκὼς, γος, ὁ, aspra quædam ſylveſtris, animal cepræ ſimile, unicorne, & biſuleum, Ariſtot. l. 2. Anim. ab ὄρυσσω, quia pedibus prioribus terram effodit.

Ὀρύσσω, ſeu ὀρύττω, fut. ξω, fodio, effodio. p. ὤρυχα. aor. τ. ἄρυξα. a. 2. ἄρυσσα · ἀρύσσω τὴν γῆν, duco foſſam. Hinc ὄρυγμα, ατος, τὸ, foſſa, fovea · ὀρυκτὸς, ὴ, ὸν, foſſus, foſſura · ὀρυχὴ, ἡς, ἡ, idem · ὀρυχὸς, ὁ, foſſor.

Ὀρφανὸς, παις, orphani, ab ὀρφανὸς, ὴ, ὸ, pupillus.

Ὀρφανὸς, ὴ, ὸ, orbitas liberorum, ſterilitas. Sumitur etiam pro defunctorum deſiderio, & jactura, Plato de Legibus.

Ὀρφανίζω, orbo, privo, cum genit. ζωὴν ὀρφανίσας, vita orbati, in Epigr. ὀρφανίζομαι, parentibus orbari, orbam eſſe.

Ὀρφανιστὴς, ὁ, ἡ, pupillaris, orphanus. ὀίκος, ὀρφανικὸς, domus, in qua funt filii orphani, Ariſtot. l. 2. Œcon.

Ὀρφανὸς, ὴ, ὸ, orphanus, pupillus, orbus parentibus, deſertus, privatus. q. ab ὀρφὴ, obſeurus. Negligitur enim, & veluti in renebris verſatur.

Ὀρφεὺς, ἑως, ὁ, Orpheus. Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. 4. 253.

Ὀρφναῖος, ν, ὸν, tenebroſus, a, um, niger, obſeurus, fulvus color · ab ὀρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, renebræ, obſeuritas.

Ὀρφνὴ, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, renebræ, caligo, obſeuritas. paſſ ab ὀρφὴ, lucis expers. Vel ὀρύσσω, rego.

Ὀρφὴ, ὴς, ὁ, lucis expers, obtus allis quoque rebus · q. ab ὀρύσσω, regn. hoc privo, vel ab ὀίνω, lucifer. Ariſt. de Anim. lib. 2. & ὀρφὴ, vel Attic. ὀρφνὴ, ὁ, orpheus pilcis.

Ὀρχανὴς, ὁ, ἡ, principes, duc populi, pro ἀρχανὴς, idem ac ὀρχαμὸς. Th. ὀρχὴ, ὁ, principatus.

Ὀρχανὸς, ὁ, idem ac ὄρχις, ὁ, ὁ, plantarum ſeries, vitium ordo · hortus.

Ὀρχάνιον, ὁ, ἡ, ſalius, reſticulus. ſ. ὀρχανὸς. a. τ. med. ὀρχανίωμαι, ας, ατο, geſticulor · ὀρχάνωσις, ὁ, ἡ, ἡ, ad numerum ſaltare, Xenoph. item ſaltando repræſentare. Σκιαμαχία, & χειρονομία ὀρχάνωσις. Stellarum Arthgoras ſaltando repræſentavit. Hinc ὀρχανὴς, ὁ, ἡ, & ὀρχανὸς, τὸν, ὁ, ſaltator.

Ὀρχάνωσις, tripudiant, Dor. pro ὀρχάνωσι. 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ὀρχάνω, tripudio.

Ὀρχάτης, ου, ὁ, vitium · adverb. q. d. κατ' ὄρχους. Th. ὄρχις, ὁ, tellieulus.

Ὀρχήθμὸς, ὁ, ἡ, ſaltatio, tripudium · genit. Jon. ὀρχηστίονος. Th. ὀρχέομαι, ſalto.

Ὀρχηστὴ, ης, ἡ, ſaltatio, chorea, Chryſoſt.

Ὀρχηστικὸς, ὴ, ὸν, med. verbi ὀρχέομαι, ſalto.

Ὀρχηστὴς, οῦ, ὁ, ſaltandi ars, ab eodem them.

Ὀρχὴς, ὴ, ὸν, pedis, genitalis. q. ab ὀρχέομαι, apteto, quod inde ὀρχὶς σωφρονῶν. Item ὀρχὶς, herba teſtes hominis in radice expreſſo obſeurum, hinc τραγόρχὶς, ὁ, ἡ, habens rres tellieulos.

Ὀρχίλοκος, ὁ, ἡ, nomen propr. viri.

Ὄρχος, ὁ, ἡ, plantarum ſeries, vitium ordo · hortus · ager, ordinarium, Theophr. hinc ὄρχου. accuſ. plur. Dorice.

Ὄρω, exeito, conciro · invehe, ſofero. fut. ὄρῶ, & ὄρσω. p. ὥρκα. p. m. ὄρωμαι. hinc ὄρωμα, exeito.

Ὄρω, contracti. ex ὀράω, video.

Ὄρωνται, Jon. pro ὀράονται. 3. plur. opt. ab ὀράομαι, video.

Ὄρῶμαι, ὄρᾷ, ὄρᾶται, videam, præſ. opt. Attic pro ὀράοιμαι, ὀρᾷ, verbi ὀράω, video.

Ὄρῶμαι, contracte ab ὀράομαι, ſie in plur. ὀρώμεθα, præſ. ind. act. ὀράομαι, plur. pert. præſ. act. ὄρωμεν, 1. plur. ind. act. verbi ὀράω, video.

Ὄρων, gen. plur. ab ὄρος, ου, τὸ, mons. Sed ὀράων, præſ. part. ab ὀράω, video.

Ὄρωρα, Att. pro ὤρωμαι, p. m. verbi ὄρω, exeito. pluſq. perf. med. ὀράομαι, & ὄρνυμι, ου, ὁ.

Ὀρωρήκοιν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jon. pro ὠρωρήκεσαν τοῦτω, ab ὄρνυμι, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὄρωγμαι. Th. ὄρνυμι.

Ὄρωρὼ, moveatur, 3. ſing. præſ. ſub. med. vide ὄρνυμι.

Ὀρώρωσι, parf. act. Att. redupl. pro ὤρωκε, verbi ὄρνυμι ὤ, ὦ, ὦσι. unde 3. ſing. perf. paſſ. ὀρώρωται. Niſi malis eſſe præſ. ſub. paſſ. 3. ſing. verbi ὀράω. quod factum ex præt. med. ὄρωμαι, verbi ὄρω exeito.

Ὄρωτο, extuli, Att. pro ὀρσο, aor. 2. act. imperf. act. verbi ὄρνυμι, conciro.

Ὀρωτρίαινα, ſollus, p. part. paſſ. ab ὀρύσσω, fodio.

Ὀρύσσω, fodi. Att. pro ὄρυττω, perf. act. verbi ὀρύσσω, fodio. ſ. ξω.

Ὀρῶντα, videntes, præſ. part. ſ. g. plur. num. contract. verbi ὀράω, video.

Ο Σ.

Ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, artic. poſtpoſ. Hinc ὅ, ubi? τὸ, ubi, ubinam? ὅθεν, unde. πόθεν, unde?

Ὅσα, quanta, nom. plur. n. g. ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, ὴ, ὸ, quanta.

Ὁσάκις, quoties, adv. cuta interrog. Th. ὅσος, quantus.

Ὁσάχη, ὴν, ὴν, qui quidem, quæ quidem, &c. ab ὅς, qui, & ἄρα, ſi.

Ὅσαν, olent, Dor. pro ὄζουν, 3. plur. præſ. ind. verbi ὄζω, oleo. ſ. ὄσω. Sic ὄσῶν, pro ὄζων.

Ὁσημέραι, quotidie, pro ὅσαι ἡμέραι.

Ὅσιος, acc. Jon. ſ. g. ab ὁσὸς, ſanctus.

Ὁσιότης, τος, ἡ, ος, ſanctus, a, um, juſtus, dar. pius, ἀσεβὴς, ὁ, ἡ, impius. Dorice. Deus, id eſt, Deus inter homines. Hinc ὁσία, ας, juſta funebria · ὁσίωσε, ωσε, ὁ, ſanctitas. ſub. ſut. ὁσιῶ, ſanctum reddo · item pio, exepio.

Ὁσίτατε, τος, ἡ, ſanctitas. Thema ὁσιὸς, ſanctus.

Ὅσκος, quicunque, Poet. pro ὅς τις ἂν.

Ὅσμη, ης, ἡ, odor, olfactus, halitus, ab ὄζω, Dor. ὄσδω, oleo.

Ὁσονεῖ, idem ac ὁσονεὶ, circiter, ferme.

Ὅσσον, Jon. pro ὅσσον, quantulumcunque.

Ὅσσα, τι, ον, quantus, a, um, citra interrog. τὸ ὅσον, quamdiu. καὶ ὅσον, quarenus. q. ab ὅς, qui.

Ὄσσαν, ν, τὸ, legumen. ὀσσαναία, ας, ἡ, manus comparandarum legiminum. ὀσσαναίαν vocantur ii, quibus hoc munus committitur.

Ὄσσε, oculos, dual. num. pro ὄσσε, vel ὄσσα, ab ὄσσω, ομαι, ομαι, oculor, Themi. ὄσσομαι, ομαι, ομαι, pro ὄσσω, quæcunque. ab ὅς, & Poet. ὄσσος, ὴ, ὸ, quantus.

Ὄσσα, τι, ὴ, vox, fama, ſonor, vaticinium, dum · liſad. ſ. Hinc ὀσσάομαι, augeor, vaticinor, item video. Sed ὄσσα, Poet. pro ὁπόσα, quoties.

Ὄσσαι, Poet. pro ὅσαι, quotquot, plur. num ſ. g. ab ὅς, quicunque.

Ὄσσαιον, pro ὅσον, quantum, quarenus, Apoll. Rhod. ab ὁσσάομαι, quantus.

Ὄσσε, ν, τὸ, oculos, dual. num. pro ὄσσα, per apocopen ?.

Ὄσσετο, præviderat, 3. ſing. imperf. Jon. verbi ὀσσάομαι, video, Æol. pro ὄσσομαι. ſ. ὀσσήσω. p. ὤσσημαι.

Ὄσσα, τι, ὴ, Oſſa, mons Theſſaliæ.

Ὁσσίζειν, Dor. pro ὄσσαι, quantum.

Ὄσσοι, Poet. pro ὅσοι, quicunque. ab ὅς, quantus.

Ὄσσομαι, video. Æol. pro ὄσσομαι. hinc ὀσσόμενος, præſ. part. Eſt & ὀσσάομαι, prædico · ab ὄσσα, omen.

Ὄσσον, & Dor. ὄσσαν, pro ὅσον, quantum.

Ὄσσος, ὴ, ὸ, ὅσσος, ὴ, ὸ, oculus. in dual. τὼ ὄσσε, per apocop. pro ὄσσει, vel per metaplaſm. pro ὄσσω. in dat. plur. ὄσσοις. ab ὄσσα, pro ὄσσομαι. video.

Ὄσσα, plur. ab ὄσσα, ης, ἡ, teſta · Sed ὄσσα, contract. pro ὄσσα, oſſa, plural. num. ab ὀστέον, οὐ.

Ὄσσαι, idem ac ὄσσαι, cauri ſpecies.

Ὀστέα, ν, τὸ, oſſa, plur. num. ab ὀστὸν, ὁ, τὸ, os, oſſis.

Ὀστέη, ης, gen. ἑω, ῆ, τὸ, οι, oſſis, Hinc ὀστέινος, oſſeus.

Ὄστε, quicunque. gen. ὅτου. dat. ὅτῳ, &c. ab ὅς, qui, & τε.

Ὀστράζει, γει, ἡ, ſcintilla; ſeu flamma criſpa. Item cornua loliginum, atque ſepiarum, & cineinnus capillorum, Callimach. & Nicander in Alexiph.

Ὀστρακοειδὲς, ὴς, τὸ, vel acc. plur. ab ὀστρακοειδὴς, ὲς, ὰ, τὸ, oſſeus natura.

Ὀστρακίζω, relego.

Ὀστρακισμὸς, ὁ, ἡ, reſtaceus, a, um, teſtilis, ile · ὀστρακίνη ἀγγεῖα, vaſa teſtilia, Alex. Aphrod.

Ὀστρακόδερμος, ὁ, ὁ, oſtripellis. ab ὄστρακον, ὁ, τὸ, teſta, & δέρμα, ατος, τὸ, pellis, quod a teſta, exorio. Ariſtoteles vocat ζῶα ὀστρακόδερμα animalia cute teſtacea, quorum cutis oſtraco, ſc. teſtæ ſimilis eſt, qua tegmine filieeo operuntur, ut air Plinius, quibus teſtacea ſunt operimenta.

Ὀστρακον, ν, τὸ, teſta, putamen, cortex. Hinc ὀστρακώδης, ὴ, ὸ, teſtaceus. ὀστρακῶδες, teſtulis in unum congeſtis damno, relego. ὀστρακισμὸς, ὁ, ἡ, relegatio.

Ὄστρεον, ſeu ὄστρειον, ν, τὸ, oſtreum, conchylium, murex.

Ὄστρυα, ων, τὰ, ὄστρεον, ου, ὁ, arboris nomen. Forte quia dura, ut ὄστρεον, oſtreum.

Ὀστρύγνυμι, odorot, olfacio · ὀστρύγομαι, idem, ſ. ὀστρύσσομαι. perf. paſſ. ὀστρύγνυμαι, ται. ταν.

Ὀστρυγνοτ, νοτ, ἡ, odoratus · ὀστρύγνοτ ſignificant etiam ures.

Ὀστρύσσομαι, ὄστρυ, ὁ, ſui odoratur, per ſincop. pro ὀστρυγνύομαι, præſ. part. ab ὀστρύγνυμαι, odoror.

Ὀστρύτ, ὑτ, ὁ, lumbus, ilia, accuſ. ὀστρύν. Alii ὄστρυτ, ὄστρυν · Apollodoro dicta q. ὄστρυν

ὄτρυ-ος, quod tota fit ossea, & sine carne. Posfit forte etiam dici, quia ibi ὀτρύνει, robur nascitur.

Ὄτρυς, υος, ἡ, ὄτρ, & ὦτρ, ramus, novellus palmes. & pro feroce sumitur. Hinc ὄτρυνε, & ὄτρυνο, ferotum.

O T.

Ὀτ', ut & ὀτ', pro ὅτι, quando.

Ὀτ-αν, quum, conjunctio. item quamdiu, ex τα, & ἀν.

Ὀτ-ε, quando, quoniam, dum, quoad, quandoquidem. Poetic. ὅτπ. Dor. ὅτα. Etiam pro ὁπότε, qui, Odyss. ζ. Sed ποτὲ, quando? ἐστὶ, tunc ὅτε μὲ, pro ὅτε με, ὅ, ὅτε μὲ, nisi. Iliad. ν. ὅτε δὴ, quandoquidem. ὅτε περ, & ὅτε τε, quandu, Homer.

Ὅτεο, Jonic. & Dor. ὅτευ, pro ὅτεου, cujuscumque, Herodot.

Ὅτεῳ πρὸτ', Jonic. pro ὅτεοι πρόσω, quo modo.

Ὁτεῳῦν, Jonic. pro ὁτινιοῦν, cuicunque. Sic ὁτεωνῦν, pro ὁτουνοῦν, quorum.

Ὅτη, & Poetic. ὅτευ, quod, quia, quoniam, conjunctio. Sed ὅτῃ τι, quicquid, pronomen n. g. ab ὅστις. Sed ὅτευ, quare, quahomodo q. ab ὅτι, qui.

Ὅτεος, qui igitur? ab ὅτι, quis, & ὅτ', ergo. Item ὅπως, quodcunque, quodvis, quodlibet. quantumlumque, quantumlibet. ὅ ὅτευ, vel tantillum. Plat. μετ' ὀλίγ. φανατικὸς, nullius sanius, atque maestis homines, Xenoph.

Ὁτιοῦτος, quod vero, quod autem, itaque, μεταξὺ ὁτιοῦτου γίνεται, in vario cave dicas, Plato in Phaed.

Ὅτις, Poet. pro ὅστις, quicunque, Odyss. ξ.

Ὀτλάω, laborp, sum miser, fustineo, ἑ. ἔτλην. ρ. ἀνω.

Ὀτλήμων, ονος, ὁ, miser, laboriosus.

Ὄτλος, ὁ, ὃ, ὀτυλνα, labor, calamitas. ὄτλον, mrumnas fero. a τάλω, per pleonasmum ᾰ.

Ὀτοβέω, & ὀτοβάζω, ας, ἑ, flrepitus, tumultus, sonitos.

Ὅτου, Attice pro ὅτευ, cujus, gen. sing. ab ὅτις, qui. quod ab ὅς, ἥ, ὅ. τὸν ὅτευν ἕνεκα, cujuscunu gratia, Aristoph. in Plut.

Ὀτρύω, ὑνω, ὑσω, ὑκα, ὑμαι, ὑθην, alius cujuscumque, Plato ἐν Θε.

Ὄτρυξ, υγος, ἡ, gallinacea cauda, Hesych.

Ὀτρυλίζω, excirtet, ocysime, accuiate, adv. Th. ὀτρύνω, ὃ. ὑνω, incito.

Ὀτρυντὸς, ὁ, ἡ, celer, citatus, diligens, fedulus, impiger.

Ὀτρυντὴρ, pro ὑμενάντωρ, οῦ, ejusdem pili. nam Lyncem patrius hanc lynceqem, & ὄρνις, νιχὸς, ὁ, capillus.

Ὀτρυντὸς, ὁ, ἡ, plur. pras. ind. act. verbi ὀτρύνω, incito.

Ὀτρυτὸς, ὁ, ἡ, hortatio, instigatio. Th. ὀτρύνω, incito.

Ὀτρύω, hortor, jubeo, excito, incito, instigo. fut. ὑσω, & Jon. ὀτρυνέω. in pass. ὀτρύνομαι, incitor. Hinc ὀτρυντὸς, ὁ, ἡ, celer, diligens, fedulus, impiger.

Ὀτρυω, vide ὀτρυνω.

Ὄτυ, quia, quoniam, Poetic. pro ὅτι, quod.

Ὄτυπτος, quodcunque, Poet. pro ὁ, ἡ, & κου. Ὀτωστὶ, hei, heu, ah! hinc ὀτοτοῖ, lamentor.

Ὀτω. Att. pro ὁτου, cui. ab ὅτις, quicunque. ἀπ τὸ, & ὅτῳ, quis.

Ὀτῳ μὲ πειθήνιον τε, si cui volenti, & non invito eller. (ut loquitur Taeitus) Plat. in Phadone.

Ὀτῳ τὸν, & ὅτῳ δήποτε, quilibet, cuicunque.

Ὀτῳ ναὶ, quonam pacto.

Ὀτῳ, pro ὁτου τε, ὅτου τε, Artiftid.

O T.

Οὐ, non. adverb. seq. confon. ὐκ seq. vocali tonui, & ὐχ seq. voc. aspirat. Duplex negatio apud Graecos fortius negat, & vertitur nequaquam.

Οὐ, pro ὀὐ, ubi, adverb. ὃ ὐ τίνιρ Ergo ab ὅς. Sed πᾶ, ubi? Sic & ὁ, sui, gen. val ab ὅς, ἥ, ὅ, cujus. Sed & ὁ, pro οὗ, qui. Iuc. 1. verf. 9. to.

Οὐ, miffiti, pro ὁὐ, vel ὁὐκ, & contract. ὁ, 2. singul. aor. 2. ind. med. ab ὀμνυμι, mitto. ὁ, ὁὐκ. ὁ, ὁὐκ.

Οὐά, vah! adverb. Matc. 15. 29.

Οὐαὶ, ve, adv. cum dat. ὁ ναὶ, miseria.

Οὐαὶ, ονος, τὸ, auris, Poetic. pro ὠὶ, ὠτὸς, ὦν, idem.

Οὐατὰ, τὰ, aures: vaforum anfae, nom. pl. ab ὠὶ, ὠτὸς, τὸ, auris, & contracte ὠὶ, ὠτὸς, τὸ, idem.

Οὐγγία, vel ὀγκία, ας, ἡ, uncia.

Οὐδαμὰ, & Dotic. οὐδαμᾶ, nuſquam, nullatenus, nullo modo.

Οὐδαμοῦ, ὁ, ἡ, nihili. nugatorius, gerro, contemptus, nullius pretii.

Οὐδαμὸς, nullus. quod ex οὐδ', neque, & ἀμὸς, ὁ, ἡ, unus, aliquis, Dorie. noster. hinc οὐδαμόθι, nequaquam. adv. οὐδαμόσε, & οὐδαμοῦ, nuſquam.

Οὐδαμόθεν, nuſquam, nullum in locum.

Οὐδ' ἀμοῦ, nuſquam, nullo loco.

Οὐδαμοῦ, nullo modo, minime.

Οὐδὲ, ασα, τὸ, pavimentum, idem ac ὀδὸς, ὁ, ἡ, & ὁλον.

Οὐδὲ, ἡ, neque, conjunct. ex ὁ, non, & δὲ, vero.

Οὐδεὶς, ὁὐδὲ, ὁὐδὲν. οὐδενὸς, ὁὐδὲ, ὁὐδὲν, nullum. ex οὐδὲ, neque, & εἷς, unus.

Οὐδέκοτε, Jon. pro οὐδέποτε, nunquam.

Οὐδὲν, ὁὐδὲ, τὸ, nullum. vide οὐδεὶς.

Οὐδένοστος, ὁ, ἡ, nulla cura dignus, contemnendus. ab οὐδὲν, nullus, & πόνος, cura.

Οὐδένου, pro οὐδένοτε, nunquam, adv.

Οὐδένω, rondum, nunquam, adv.

Οὐδένωτος, nondum, idem ac οὐδένοτε. οὐδένωτος, nunquam antiquitus, Sophoth.

Οὐδέτερος, ὁ, ἡ, neuter. οὐδέτερος, neutro modo. οὐδετερῶθεν, neutra ex parte, Galen. ad Glauc. οὐδετερικὸς, neutrius in partem.

Οὐδεὶς, neque ullum. οὐδένου, nunquam, Homer.

Οὐ τὸ, ος, τὸ, ſolum, pavimentum. Sed ὁ ὐδὸς, ὁ, ἡ, plantarum. ἀνὰ ὐδὸν, anapiorum. Hinc οὐδώδης, ὁ, ὁ, humilis, terreſtris. Sed οὐδὸς, ὁ, ἡ, Jon. pro οὐδὲς, iter.

Οὐδὸν, ὁ, nihil prorſus, nrquaquam. ex οὐδεὶς, nullus, & ὁὐ, igitur.

Οὐδὸς, αττ, τὸ, uber, mamma, abundantia, ſumen, arvina. ὁ δηρὸν σφυγμὸς ἐνὸς, uberis ſtendebantur. Odyſſ. ε. οὐδὸς ἀρότῳ, uberitas tellutis, agri fertilitas & fruſtuoſitas. Iliad. ι.

Οὐδὸς, ὁ, ἡ, nullus, ἡ, um. ex ὁὐδὲ, & ὁὐ, unus.

Οὐδὸν, non quidquam, non tamen, non omnino, nequam, Apollon.

Οὐδὸς, non leguente tenui, nonne, an non? Lucian. ὁὐ μὴ pro μὴ in prohibitione, Hoct.

Οὐδὸς, non tamen, non amplius, ex ὁὐ non, & τὸν, adhuc.

Οὐδὸς, Poet. pro οὐδὲ, hoc autem pro οὐκ.

Οὐδὸς, non igitur? quin igitur? Significat etiam prolectio, Xenoph. ἀλλ' οὐ, non, & ὁὐ, ergo.

Οὐκ, Jon. Pro οὐκ rondum. ſic οὐκω, Jon. pro οὐκ, vel οὐκέτ, non igitur.

Οὐκὰ, Jon. pro οὐκ, nullo modo.

Οὐκὰ, hordeum, quod οὐκὴ, id eſt, integrum ederetur cum ſale, ante molas faventas. οὐκᾶς, ὁ, Attieis crines, farinae, molae, hordeum.

Οὐκαμὶς, ὁ, ἡ, confertum agmen, cohors, acies virorum, caterva.

Οὐκάρδα, ὁ, ἡ, mentula. ab οὐκὰ, ſeu ἐλάτη ἀρὸς, quem ex meretrica retigit.

Οὐκὰ, τὸ, ἡ, cicatrix, tuber, uleus, vomica, τὰς ἀπὸ σκληρίκων, cicatrices delemus, Nutianus. Dor. οὐκᾶ.

Οὐκεὰν, & ὁὐκμὴν, idem ac οὐκέτ.

Οὐκὶν, ὁ, ἡ, Dotic. pro Οὐκίαν, ὁ, ὁ, nomen viri proprium.

Οὐκίτης, ὁ, ἡ, mergus, faſciculus hordei collecti. ab οὐκὰ, faſcis, & ὁὐκ, ligo. vel ab οὐκὰ, hordea. item meſſor, manipulos ligans. Hinc οὐκίτης, ſunis, quo ὀλῶν ὄγκοι, id eſt, faſciculi colligantur.

Οὐκλάδιξ, ικος, ὁ, qui ciſpos habet capillos. ex οὐλὸς, criſpus, & ὄρξ, capillus.

Οὐλαὶ ὀνται, ὁ, immolo molas faſas, offero.

Οὐλακηθμὸς, ὁ, ὁ, criſpo capite. ex οὐλὸς, contortus, & κεφάλαιον, ὁ, τὸ, caput.

Οὐλακηθρὸς, ὁ, ἡ, peninſcula, Poet. pro ὀλυσίνη. ἐκ ὀκρωτήριον, gen. Jon. m. p. eiuſdem temporis, & modi, verbi ὀλύσσω, perdo.

Οὐλάπους, ὁδος, ὁ, integer pedibus. ab οὐλὸς, Integer, & πούς, πόδος, ὁ, pes.

Οὐλὸς, ὁ, ἡ, totus, integer, ſanus, peſtiferus. item mollis, tener. criſpus, Iliad. ξ. item manipulorum collectorum faſcis. unde Οὐλὼ, Ceres, ab οὐλὰ, conſiringo. Tum etiam ὀλοὸς pro ὀλεθρὸς, perniciosus, quod vide in Λυμαι. Ab ὀλὸς, tener, eſt ὀλὸν, ὁ, τὸ, gingiva, quia tenera eſt ipſis caro. ex τοῦ ὀλοῦ ὀδόντος, in gingivis dentes, Aphrod.

Οὐλόσιον, ὁ, ν, τὸ, chama leon niger, herba vilcum fundens.

Οὐλοτρὶξ, τριχὸς, ὁ, ἡ, ὁλοτρὶξ, maſſa mollis.

Οὐλοφυὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, criſpa ſolia habens.

Οὐλοχύτας, acc. plur. ab ὁλοχύτης, ὁ, ὁ, mola, id eſt, hordeum ſale conſperſum ad ſacrificandum, Iliad. δ.

Οὐλοχύτης, ὁ, ὁ, & Jonic. ὁλοίτυρος, Poetic. pro ὁλόμυρος, Olympus, quaſi ὁλλόμυρος, rotus lucens. Olympus, ad Olympum, q. ὁς Ὀλυμπον. hinc Ὀλόμυριος, Olympius, coelestis.

Οὐλὸς, criſpus, ſeu, ſum ſalus. Th. ὀλὸς, interger, ſanus.

Οὐμὸς, ὁ, per ſyncreſin pro ὁ ἐμὸς, meus. Sic τοὐμὸς, pro τὸ ἐμὸν.

Οὐρ, ἰρατ, ἰραμε, ἰρατο, tandem, certe. ἐκ ὁτ. Eſt enim ὁτ ἄρ, proprer quod.

Οὐρεὰ, & ὁὐρὴ, pro ὁ ὀρεὰ, cujus rei gratia. Sic ὁὐρανὸς, pro ὁ ὀρανὸς.

Οὐρέσιος, Poetic. pro ὀρεῖος, ὁ, plur. ind. paſſ. verbi ὀρεύομαι, idem ac ὀρεύω, vitupero. Th. ὀρεύω, ἰδεῖν.

Οὐρεύμενος, ὁ, ἡ, Poet. pro ὀρεύμενος, nomen. ſic ὀρεύμενος, pro ὀρεύμενον.

Οὐρεύομενος, Jonic. pro ὀρεύμενος, nomineare.

Οὐρεύομενος, ὁ, ἡ, ὁ, Poet. τῷ ὀρεύμενος κλῄσις, nomine clarus, inclytus.

Οὐρεύομενος, ὁ, ἡ, pronniciæ præfectus, Jon. pro ὀρεύμενος. ex νόμος, regio. hinc νόμος, & ὀρεύω, imperium.

Οὐρεύς, ὁ, ἡ, ὁ, nobilis, celebris. Jon. pro ὀρεύμενος.

Οὐρὲ, Dor. pro ὁ ὀρὲ.

Οὐρὴ, gen. ſingul. ab ὁὐτος, ὁὐτ, ὁὐτ, qui, quae, quod. ὁὐτ autem, ubi. Ariſtoph.

Οὐκετι, nunquam. ex ὁ, & ποτὲ, & hoc ab ὁὐ, quando.

Οὐκετι, nunquam. ὁὐκ ἐνὸς τόπου, non potes, Ariſtoph. in Pluto. Item pro nunquam ὀὐδαμοῦ, Iliad. ρ.

Οὐκὴ, ὰς, ἡ, cauda, extremum agmen, pirata: item ſubſtantum utile. Item pappus. hinc κατὰ τὴν ὀὐκὴν, ad caudam pertinens, poſtremus. ὀὐκηρὸς, ὁ, ἡ, catus, felix. ὀὐκηρὸς, ὁ, ἡ, ſtella poſt caudam majoris urſae; Antimachus. ὀὐκήρης, ὁ, ἡ, cui cauda truncata eſt, mutilus. μακρόκερως, ὁ, ὁ, nigram caudam habens. ὀὐρὸς, ὁ, ἡ, ſiturus, cui cauda loco mentulae eſt.

Οὐρηδὸν, ὁ, ἡ, extremi agminis dux. Item ὀὐρηδὸν, cauda Diotcon. l. 4. c. 29. Hinc ὀὐρηδὸν, ὁ, ἡ, extremum agmen. ab ὀὐρὰ, cauda, & ὁδὸς, dux.

Οὐρηκὸς, τὸ, ἡ, & ὀὐρήκης, ὁ, ὁ, meatus, per quem urina defertur e renibus in veſicam; matula. Et ὀὐρήκιον, loci, qui ex renibus urinam ſuſcipit, unde urina per meatum penis.

Οὐρικὸς, ὁ, ἡ, & Jonic. Οὐρικὸς, ὁ, ἡ, Urania, una ex Muſis.

Οὐρικὸς, ὁ, ἡ, Dotic. pro Οὐρικὸς, ὁ, ἡ, ὁ ἀρὸς ἀνὴρ, Attici crines, farinae, molae, hordea.

Οὐρικὸς, ὁ, ἡ, coleſtis, coeliccla. in nom. plurali. οὐρικὸς. Them. οὐρικὸς, ὁ, ὁ, coelum.

Οὐρικὸς, ὁ, ἡ, coleſtis, excelſus. Et οὐρικὸς ἔπος ἀνεῖπεν, Ariſtoph. in Ran. pro vehementer clamabat.

Οὐρικὸς, ὁ, ἡ, coeleſtis, coleſtis. in nom. plurali. οὐρικὸς. gen. pl. οὐρικὸν.

Οὐρικὸς, adverb. e coelo, coeliius.

Οὐρικὸς, ὁ, ἡ, altiſſimus, præcongruus, magnus, ſublimis, coelum, & μέγας, ὁ, ἡ, ὁ, ſingulis. οὐρικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, coeleſtis.

Οὐρικὸς, ὁ, & Dotic. οὐρικὸς, ὁ, coelum. Hinc οὐρικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, coeleſtis. οὐρικὸς, coeliius.

Οὐρικὸς, gen. Dor. & Æol. pro οὐρικὸς. ab οὐρικὸς, coelum.

Οὐρικὸς, accuſ. plural. ab οὐρικὸς, ὁ, ἡ, cauda.

Οὐρικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, Urbanus, nomen viri Latini.

Οὐρικὸς, Jon. pro οὐρικὸς. vide οὐρικὸς.

Οὐρικὸς, pras. inf. pro imperat. ab οὐρικὸς, urinam reddo. Th. οὐρικὸς, urina.

Οὐρικὸς, Jonic. & Poet. pro οὐρικὸς, montis, gen. ſingul. Sic οὐρικὸς, pro οὐρικὸς, nom. plur. οὐρικὸς, dat. plur. ab οὐρικὸς, mons.

Οὐρικὸς, ὁ, ἡ, Jonic. & Poet. pro οὐρικὸς, mutilus: jumentum, Iliad. ἀ. οὐρικὸς, eſſodes, pilatores, ὁ, ἡ, ὁ, ſingulis. nom. οὐρικὸς, cuſtos. ab οὐρικὸς, cuſtos.

Οὐρικὸς, Jon. pro οὐρικὸς, dat. ſing. ab οὐρικὸς, ὁ, ἡ, cauda.

Οὐρικὸς, mulos, acc. plur. Jon. ab οὐρικὸς, ὁ, Jon. οὐρικὸς, ὁ, mulus.

Οὐρικὸς, acc. ſing. Jon. pro οὐρικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, cauda.

Οὐρικὸς, μείος, ὁ, ἡ, ὁ, ſing. com. 1. ſub. act. verbi οὐρικὸς, μεῖν. fut. οὐρικὸς. Th. οὐρικὸς, ὁ, ὁ, urina. οὐρικὸς, ὁ, ἡ, nomen viri: Urias. Hebr. lux Domini.

Οὐρικὸς

Οὐρίπεδες, ι, ὁ, ferrum, quo ima pars hastilis armata est. ab οὐρὰ, cauda, & πέδις, culpus, quod sit acutum in extremitate.

Οὐρόπολα, Ionic. pro ὄρθρου, coniernicium lumen, finio, adapto, appropinquo. Item fecundo vento navigo. Sic ὁρμῶμαι, Ionice. pro ὁρμοῦμαι, terminus, finis.

Οὐρος, ὁ, ὁ, nomen propr. viri, Urius. Est & ventus fecundus. Οὖρος, res profperæ.

Οὖρον, ὁ, τὸ, urina, lotium; quia ὄρνις ruit ex veſica. vel ſit quaſi ὄρνις ἰὸν, ſemul ſuppens, & ruens. Hinc οὐρίω urinam reddo, futio. ἐνουρῶ, ας, ῆ, urinæ difficilis exercitio.

Οὔρος, ὁ, ὁ, ventus fecundus, proſper ſucceſſus, hinc ὑπουρῶ, ſecundo flatu vehor. Item ſimper, cultos, inſpector. quaſi ab ὁράω incito, vel ὄρος, video. Hinc ὀλιγοῦρος, ὁ, ὁ, domus cultos. ὀλιγοῦρω, domum cuſtodio. ὀλιγοῦρος, ὁ, ὁ, cultos. ὁμοῦρος, ὁ, ὁ, prædium. ὁμοῦρος, ὁ, τὸ, locus, aut munitio, cui præſidia imponuntur. ὁμοῦρος, ὁ, τὸ, oppida, caſtella. ὁμοῦρω, in præſidio fum, cuſtodio.

Οὐρὸς, ὁ, ὁ, alveus, feu ſtatis, per quam deducitur navis in mare, aqua per eam navis ὄρνις, id eſt, ὁρμᾷ, καθίσταται. Item mons, moles. Eſt ὄρνις, ferum lactis, & ſanguinis. ex ὀρῶ. eſt & ὄρος, Ion. ὄρος, finis, terminus. & ὄρος, pro ὄρος, mont.

Οὖς, ὠτὸς, το, auris, in plur. τὰ ὦτα, aures. τὰ τῶν ὠτῶν, audio, ἠκούω, τὰ τοῦ ὠτὸς, τὸ, idem.

Οὐσία, acc. ſing. ab ὄσια τὸ τὸ, pract. part. ab εἰμὶ, ſum.

Οὐσία, ὁ, ὁ, ſacc. plur. ab ὁ, ἡ, ὁ. At ὁ, ſum, ab ὁ, ἡ, ὁ.

Οὐσία, ας, ἡ, eſſentia; natura, ſubſtantia, opus, peculium, patrimonium. ab ὁ, ἡ, ὁ, ens, pract. part. verbi εἰμὶ, ſum.

Οὔτ' ἀξ, pro οὔτε ἄρα, neque.

Οὔτε, vulneravit, per apocopen pro ὄτωσι, 3. ſing. 2. n. ind. act. verbi ὀτόω, vulnero ſut. ὀτῶ. alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. adhic. verbi ὀτάω, vulnero, imperf. ὀτασα, ας, ατ, ας, ασ.

Οὐτάμενος, Ion. pro ὀτάμενος, Dor. ὀτάμενος, pract. ind. adhic. verbi ὀτάω, idem ac ὀτόω, vulnero.

Οὐτάμενος, ὁ, pract. part. paſſ. ab ὀτάμενος, quod ab ὀτάω, pro ὀτόω, vel per ſyncopen pro ὀτωμένος, aor. 1. part. med. ab ὀτόω, idem eſt quod ὀτάω.

Οὐτάω, pro ὀτόω, vulneravit, 3. ſing. 2. n. ind. act. verbi ὀτάω. Thu. ὀτάω, vulnero.

Οὐτάω, vulnero, vulnus infligo. ſut. ὀτῶ. p. n. Hinc ὀτώδης, ὀτάμενος & ὀτωμένος idem. An ab ὀτὸς, damnum? Vulnerando enim damnum patitur corpus animalis. an ab ὀτὸς, & τάω, extendo? quia ὀτὸς eſt cominus vulnero.

Οὔτε, & εἴτ', ut & εἴτ', neque. ex εἴτ, & τε, que.

Οὔτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὐθένειος, ὁ, ὁ, homo nullius pretii, vilis. ab οὐτὶ, nullus, & ἔνος, ος, τὸ, munus.

Οὔτις, pro ὄντις, accuſ. ſing. ab οὐτὶς, nullus, gen. οὐτινος, ος ἐν, non, & τὶς, quis.

Οὐτὸς, gen. ſing. ab ὄστις, quicumque. Pro αὐτοῦ Atticidicitur ὅτου, Jones ὅτου, Dor. ὅτευ, Æol. & Poet. ὅτεο, & ὅτεν. Pro ὅτῳ, Attici ὅτῳ, Ion. ὅτεῳ. Pro ὅντινον, Attici ὅτινα, Jones ὅτεον. Pro ὅντινι, Attici ὅτινι, Jones ὅτεοντινι, & ὅτεωντινι. Ex ὅς, & τὶς, quis?

Οὐτως, Dor. pro οὐδαμὰ, nullo modo.

Οὔτως, nullus. gen. οὐτῶ. acc. οὐτὸν & οὐτῶν, ex ὁ, non, & τὶς, quis.

Οὔτος, αὐτὸ, τὸν, hic, hæc, hoc. geu. τῶτε, τῶτου. nom. plur. τῶτοι, τῶτοι, τῶτοι. gen. plur. τῶτων. q. ex ὁ, & αὐτὸς. Sic. ὀτῶι, in vocat. ſalu, pro, heus tu. ὀτῶι κῷ ὄκθιος, dormis? vel heus tu dormis? Ariſtoph. in Nub. ὀτῶι, ὀτῶι σὺ, heus tu, te appello. Sophocl. in Ajace.

Οὔτω, & ὄτως, ſeq. vocali, ſic, itane? tantopere? hoc modo, ad hanc modum. Attice ὥτωσι.

Οὐχ, ante aſperam ὑ, ante vocalem ἑ, ante conſonantem, non.

Οὐχὶ, nonne? adv. interrogandi. Item Attice non, nequam. adv. negandi. Th. ὑ, non.

Ο Φ.

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. acc. plural. ὀφειλέτας. ab ὀφείλω, debeo.

Ὀφειλὴς, οῦς, ὁ, debitum. ὀφείλημα, ατος, τὸ, debitum. Pro meritis uſurpat D. Paulus, & opponit τῷ χάριτι, gratiæ, & δώρῳ, dono, ad Rom. 4. Th. ὀφείλω, debeo.

Ὀφείλω, debeo, teus ſum. debitor ſum.

Ὀφέλλω σοι δεκάδων, ſum tua injuriæ obnoxius, Eurip. imperf. ὤφελλον, ſ. ὀφειλόμην, p. ὀφείλημαι, aor. 2. ὤφελον.

Ὄφελον, vide in ὀφέλλω, utinam.

Ὄφελλον, Poet. pro ὄφελον, quod Jon. pro ὤφελον, 3. ſing. a. 2. act. verbi ὀφέλλω, debeo.

Ὀφέλλω, ας, ης, augeo, adjuvo, profum. Item auxilio, conſilio. ὀφέλη ὀφέλειν, pugnam concitat, Heſiod. bene mereor, Argon. a. Ufurpatur & pro ὀφείλω, debeo. ſ. ὀφελῶ. p. ὤφελημαι. a. 2. ὤφελον.

Ὀφέλωσον, augeant, 3. plural. præſ. ſub. verbi ὀφέλλω, augeo.

Ὄφελον, ας, ες, a. 2. verbi ὀφέλλω, debeo. Et uſurpatur ut adverb. optandi, in prima, ſecunda, & tertia perſona; ut οὐδ' ὄφελον ἔπειτα ὀπίσσω, utinam fœderes. οὐδ' ὄφελον ἀγαμὸς τε μένειν, utinam cœlebs eſſem. οὐ ὄφελον θάνατόν μοι δόναι, utinam mihi mors placuiſſet.

Ὄφελος, τος, τὸ, utilitas, emolumentum, uſus fructus. ab ὀφέλλω, juvo, augeo.

Ὄφεων, genit. Jonic. ab ὄφις, εως, ὁ, anguis.

Ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus, luminum ſuperbus, lippitudo hinc ὀφθαλμιάω, oculorum morbo laboro, & lippio. ab ὀφθαλμὸς, oculus.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, obſequium ad oculos exhibitum. ab ὀφθαλμοδούλεια, ας, ἡ, ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum præſtat. ab ὀφθαλμὸς, & δοῦλος, oculus. Th. ὄστομαι, videor, & ὄστομαι, video.

Ὀφθαλμὸς, ὁ, ὁ, oculus: excellentia, Pindaro. Vir illuſtris, vel qui res futuras ſua prudentia præviderе poteſt. dativ. plural. Jonic. ὀφθαλμοῖσιν. attic. ὀφθαλμοῖς. Dor. pro ὀφθαλμοῖσι. Th. ὄστομαι, video.

Ὀφθὶς, ὄντος, ὁ, vifus, aor. 1. part. paſſ. ὀφθὶς, aor. 1. inf. paſſ. ὀφθῆναι, a. fing. 1. paſſ. verbi ὄστομαι, video.

Ὀφθόμενα, ὀφθῆναι, vide in ὀφθὶς.

Ὄφιος, gen. ſing. ab ὄφις, ὁ, ſerpens.

Ὄφις, εως, & ιος, ὁ, ſerpens. Hinc ὀφιώδης, ὄφεως, ες, ſerpentinus. attice ὀφιώδης. Dor. pro ὀφιώδης. Th. ὄστομαι, video.

Ὀφθὶς, ὄντος, ὁ, vifus, aor. 1. part. paſſ. ὀφθὶς, aor. 1. inf. paſſ. ὀφθῆναι, a. fing. 1. paſſ. verbi ὄστομαι, video.

Ὀφθόμενα, ὀφθῆναι, vide in ὀφθὶς.

Ὄφρα, ὁ, ὁ, ſerpens. Hinc ὀφιώδης, ὄφεως, ες, ſerpentinus. attice ὀφιώδης. Dor. pro ὀφιώδης. Th. ὄστομαι, video.

Ὄφρα, ut, quo, donec, dum, adverb. Poet. pro ἕως, ὅτου, ut, quam finem, & quouſque, donec; etiamſi, quarenus. Reſpondet ei πρὶν, tunc. Dueam πρὶν ἀὐτὸν, ut ſit antipeiſendo ad illum tempus: πρὶν δὲ ἀὐτὸν ἀγάγω, ut τότον ἀὐτὸν ἀγάγω.

Ὄφρα, idem ac ὄφρὶ, ſupercilium. Reſpondet ei πρῶρα, tunc.

Ὀφρύδιον, ου, τὸ, & in ſ. g. ὀφρυδίσκη, ης, ἡ, exceſſus, item ſupercilioſus. Thema ὀφρὺς, ὑος, ἡ, ſupercilium.

Ὀφρὺς, ὑος, ἡ, ſupercilium, ſupercilia, tumulus; ripa fluvii. ſupercilioſus. ὀφρύεις. hinc ὀφρυδίσκη, ου, τὸ, ſupercilioſus.

Ο Χ.

Ὀχ, ὁ pro ὄχη, valde, præ cæteris, longe. pronitur pro ſuperlat. ab ὀχὺς, habeo, uſtatius eſt ὄχυρος, & ὄχυρὸς, ab ὀχὺς, emineo.

Ὀχεία, ας, ἡ, ſanis elypei, qua ſtilet tenetur. ab ὄχος, tendo, & ὀχὴ, idem.

Ὀχεύεται, Jon. pro ὀχεῖ, impeſſ. act. verbi ὀχεύω, veho, porto. ſ. ὀχεύω.

Ὀχεύουσι, ſuperlat. attic. plural. Jonic. pro ὀχεῦσι. dicitur & ὀχεύεσι; dat. plural. Jonic. ab ὄχος, τος, τὸ, currus.

Ὀχεύουσι, ας, ἡ, aqua ductus: irrigator. ab ὀχεύω, canalis.

Ὀχετὸς, οῦ, ὁ, canalis, fiſula, aquæ ductus. q. ab ὀχέω, veho. ὀλιτο. hinc ὀχετεύω, in rivos diduco. ὀχετὸς, ευς, canalis calamitalis, pro perpetua calamitate.

Ὀχμὰς, ὁ, ὁ, tericulum, veſtis: lorum galeæ, Iliad. ſ. item ferotum in plur. ὀχμὰς, ab ὄχος, tendo.

Ὀχμὸς, admiſſarium admitto, coeo, ineo ſ. ὀχέω. prat. ὀχμάσω. Hinc ὀχμὸς, ου, τὸ, coitus. q. ab ὀχέω, veho.

Ὄχος, ὁ, veho, porto. pract. ὀχέω, modernus. Th. ὄχος, ος, ὁ, & ους, τὸ, currus.

Ὀχὺς, ὑος, ὁ, cibus. ab ὀχέω, ſuſtento.

Ὀχυσσεὺς, ῆος, ὁ, Ochelius, nomen proprium. ab ὄχος, ingenio. Heſych.

Ὄχων, acc. plur. ab ὀχὼν, ὼνος, ἡ, ripa. dat. plur. ὀχῶσι, & Jon. ὀχῶσιν, & ὀχῶσι. Poet.

Ὀχθέω, indignor, graviter fero, doleo, ſuſpiro. Odyſſ. δ. q. ab ὀχθηδὼν. alii ab ὀχθὴ, ripa, qui offenditur, & indignatur, ejus animus velut aqua ad ὀχθὴν, id eſt, ripam pulſa aſſiditur. Alii referunt ad ὀχθω, odi.

Ὀχὼν, ὼνος, ἡ, ripa, intra quam ὄχετοι, ſeu ὀχεύουσι aquæ. ab ὀχέω, veho.

Ὄχθος, ου, ὁ, aor. 1. part. act. ab ὀχθὸω, gravare ſero.

Ὀχθόω, dat. plur. Jon. ab ὀχθὴ.

Ὀχθωδὼν, ὼνος, ὁ, limbus, fimbria. Suidæ eſt ὀχθωδὼν, ὁ, ab ὀχθὴ, ripa. vel ducatur ab ὀχθὸς, & δόσις, ille ſcil. limbus, qui eſt ad ὄχετον.

Ὀχὺς, ὑος, ἡ, ripa. ſ. ὀχὺς.

Ὀχλάζουσι, turbantur, Dor. pro ὀχλάζουσι, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ὀχλάζω, turbo. Thema ὀχλὸς, ου, ὁ, turba.

Ὀχλέω, moveo: moleſtiam exhibeo, frequento, Ceb. Theb. ſ. ὀχλήσω. ab ὀχλὸς, vebo. Hinc ὀχλοῦμαι, ἐσῃ, ἐται, veſtis.

Ὀχλὸς, turbo, moleſtiam exhibeo. ſ. ὀχλῶ. p. ὀχλοῦμαι. præſ. paſſ. ὀχλάομαι, vexor.

Ὀχλοῦσι, ὰ, ὁ, ὁ, turbulentus, ὰ, ὰ, um, moleſtus, gravis, inſeſtus, obſtrepens, Ariſtoph. quod ab ὀχλὸς, turbo. Th. ὀχλὸς, ου, ὁ, turba.

Ὀχλοσυνὴ, ὴ, cogo turbam. ſut. ὀχλῶ. p. ὀχλοσυνέομαι. a. 1. ὠχλοσυνήμην. ab ὀχλὸς, ου, ὁ, turba, & πονέω, facio.

Ὀχλὸς, ου, ὁ, turba, a, nimus, caterva, multitudo, populus. Item moleſtia, tumultus. Hinc ὀχλάζω, ὁ, ὁ, turbulentus. ὀχλὸω, turbo, commoveo, ὀχλέω. idem. ὀχλοσυνὴ, ὴ, obturbo, moleſtiam exhibeo.

Ὀχμὸς, ατος, τὸ, & ὀχμὸς. retinaculum, fibulamentum, ὑπόχμιον. ab ὀχὸω, retineo. hinc ὀχμάζω, ὁ, ὁ, ſeries. ordo. ubi una res ὀχεῖται ἄλλῃ, ideſt. adhæret alii.

Ὀχὸω, ας, ὁ, Poet. & Dor. pro ὀχέω, ὁ, veheus, præſ. part. ſ. g. ab ὀχὸω, veho, ſuſtineo. Thema ὀχὸς, ου, ὁ, currus.

Ὀχὸω, ας, ὁ, τὸ, & τὸν, to, currus, vehiculum, plaultrum, biga, rheda; Eurip. q. ab ὀχὸω, ſcontineo. multitudo enim eſt capax. vel ab ὀχὸω, impello. Hinc ὀχὸω, veho, porto. ὀχοφορὸω, invecho. ὑπόχοφορὸω, ὁ, ὁ, qui a latere aſſertius vehitur.

Ὀχὸω, ὁ, ὁ, ſidem ac ὀχὸω, munitus, fortis, firmus. ἀπὸ ὀχυρὸν, ex turo, Thucyd. ὀχυρὸω, munio, fulcio.

Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, munitio. ab ὀχυρὸω, munio.

Ο Ψ.

Ὄψ, ὄπὸς, ἡ, vox, ſentus. q. ab ὄπω, loquor. Sed ὄψ, oculus, vifus, aſpectus, facies, ab ὄπτομαι, video. Ab ὄψ, vox, eſt ὄπὸω, ὁ, ὁ, muſus, item pifcis ſuperbus. ὄψ ἀπὸ ὄπτομαι, decipio. ὄψ ὄπὸς, ὁ, ὁ, divifam, ſeu articulatam, vocem habens. Epirhetou hominis. Eſt & avis nomen. ὄψ ὄπὸς, ὁ, ὁ, avis nomen ex genere duarum.

Ὀψάριον, ὁ, ὁ, qui ſero metit. ſ. ὀψὶ, ſero, & ἀμάω, meto.

Ὄψαρτυς, ὁ, ὁ, facies, vultus. Æſchyl.

Ὀψάτωμα, opſonor. ſ. ὀψωμαι. p. ὠψὰ.

Ὀψάτωρ, ορος, ὁ, parvum opſonium, pifciculus. Th. ὄπτω, ὁ, ὁ, quicquid eum pane comeditur. pro ſyneed. pro. pifcis.

Ὀψαφόρος, ὁ, ὁ, qui ſero arat. ex ὀψὶ, ſero, & ἀρὸω, aro.

Ὀψὲ, ſero, veſperi. ὀψὲ ὁ ἀμὴρ ἦν, ferum dici erat. Thucyd. μέχρι ὀψὲ, ad veſperum uſque. Thucyd. q. ab ὀψὶ, retro. vel ἀπὸ ὀψὲ, poſt. Alii deducunt ab ὄψ, oculus, ἀπὸ παρατρέχοντος, quod veſperi res minus clara cernantur. Hinc ὀψίμερος, ος, ὁ, ſerus, ſeroinus. ὀψίζω, ſero aliquid facio. ὀψίγονος, poſteri.

Ὀψὶθεν, videbis, Jonic. pro ἴδῃ, 2. ſing. ſ. ſ. med. verbi ὄπτομαι, video. ſ. ὄψομαι. perf. paſſ. ὄψιμαι. aor. 2. ὤπὸμην.

Ὄψει, videbis, Att. pro ἴδῃ, 2. ſing. ſ. 1. med. ſioldem verbi. Eſt & ἴδῃ, dat. ſing. ab ὄψ, oculus, & ὑς, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὀψὶεω, videre cupio, videre deſidero. Thema ὄπτομαι, ὁ, ὁ.

Ὀψὶθεν, a, ὑμὸς. ſut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. ſ. ὄψομαι, in 3. plur. ὄψονται.

Ὀψὶμος, ος, ὁ, veſpera, ſerum dici; tempus veſpertinum. Th. ὄπτω.

Ὀψίγονος, ος, ὁ, ſera natus, poſteri. ab ὀψὶ, ſero, & γίνομαι, naſcor. p. m. γέγονα.

Ὀψίμαθὸς, acc. ſing. ab ὀψιμαθὴς, ὁος, ὁ, ſero doctus. ex ὀψὶ, ſero, & μανθάνω, diſco.

Ὀψίμερος, ος, ὁ, ſerotinus, ſerus. Th. ὄψ.

Ὀψίνοος, ος, ὁ, qui ſero ſapit, ſero ſapiens. ab ὀψὶ, ſero, & νόος, ου, ὁ, mens.

Ὄψις, ιος, ἡ, vultus, facies, ſpecies, vis

cospicienda, visus. Item ſpectaculum, forma, imago, Ariſtot.

Ὀψιάριος, α, ον, tarditas.

Ὀψίγονος, ον, quæ ſero ſerenda ſunt, Theophr.

Ὀψιμάχανος, α, ὁ, ἡ, impoſitrix, ſerotious- ab ὀψέ, ſero, & μάω, perfeio.

Ὀψίπορος ἄρνησις, vitis ſero putata. Theophr.

Ὀψιφώνης, ου, ὁ, qui opſoniis inhiat.

Ὀψίφωνος, ου, ὁ, ἡ, ſero, & tandem apparens.

Ὀψίφως, φω, veſperi. Heſych.

Ὀψίχαρμος, ου, ὁ, ſtructor opſoniorum, ferentium inſtructor,

Ὀψόβιος, α, ὁ, opſonii egeſtas, Suid.

Ὀψοβρώτης, ου, ὁ, de re culinaria ſermo.

Ὀψοδόρτης, ου, ὁ, artis culinariæ, popinalisque ſcriptor.

Ὀψοδρασία, ἰος, ἡ, ὁ, ὃ, infano amore opſoniorum ſtudius.

Ὀψοδρασίης, ου, ὁ, ſero metens, Theocr. Idyll. 10.

Ὀψοεύειν, ῆς, ἔτους, fut. ὐσω. med. verbi ſenſum, video. perf. paſſ. ὀψώμαι, ας. aor. 1. paſſ. ὠψεύθην.

Ὄψον, ου, τὸ, opſonium, epulæ, condimentum, quicquid cum pane comeditmus. piſces. Hinc τὰ ὄψα, opſonor, vefcor cum pane.

Ὀψοπάγος, α, ὁ, goloſus, bellus- edax- ab ὀψον, opſonium, & πάγον, comedo.

Ὀψώνιον, α, τὸ, annona, ſtipendium, luerum, ſalarium- ab ὀψον, α, ὁ, opſonator.

Ὀψώριος, α, ὁ, ἡ, ſcabioſus.

Ω Ω.

Ὦψαρ, τὸν, muliterum, pro ὄψιμον.

Π Α.

ΠΑ, deciməſexta Græcorum litera, & octoginta denotat. majuſculum II ſignificat quinque. Et v. aliquando Joniee tranſit in ε, ut ἔπτε in ἕξε.

Πᾶ, Doriee pro πῆ, & ſæpe πῇ, quod & πῶ, & dicitur, ubi, quo. qua? Theocr. in ἐρωτικοῖς. Et ποῖ, pro ποῖ, quonam? quem in finem? Et πᾶ, nulla accentu notata, enclitica eſt.

Παάν, pro πᾶων, ſeculorum Nerodian. Etym.

Παάν, Dor. pro παῶν, acc. ſingul. ſed παῶν, gen. plur. Dor. pro παιάν, ὠνος, ὁ, παιάν, ὠνος, ἡ, fons. παῶν, Dor. dat. plural.

Παγαῖον, gen. ſing. Dor. pro Πηγαῖον, epith. Apollinis. hic Hyperm. Dor. pro Ὑπερμήνη, ης, ἡ, Pegaſus, altaris Peiſei equus. Th. πηγή, ἡς, ἡ, fons.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, pro nimia loquacitas, elamores. παγγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, garrulus.

Παγῆναι, ῆς, concretus, fixus, immixus, Empir. a. 2. part. paſſ. παγείς, α. ασ. opt. paſſ. a πήγνυμι, feu πηγόω, compingo. concreſcere facio. f. ὑπ. p. πάγωσι.

Παγκάρδιος, Dor. pro ἐπαγκ. ης, ὁ, ἡ, ὁ, ſ. ind. act. verbi πάγνυμι, compingo.

Παγκτήτης, α, ὁ, ὁ, omnium genitor, ſeu pater.

Παγκτήτωρ, ορ, idem.

Παγκτητὸς ἐτὸς, ὁ, ἡ, qui omnium eſt ex ſe, & γένος.

Παγλυκύ, adv. cum toto genere.

Παγετός, οῦ, ὁ, glacies, compacta aqua, gelu, rupes, ſcopulus. a πήγνυμι, compingo, gelo.

Παγὴ, deſinum eſt, Jonic. pro ἐπαγὴ, ς. ſing. a. 2. ind. paſſ. hinc παγῆναι, ασ. 2. inf. paſſ. verbi πήγνυμι. Eſt πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum.

Παγηλίων, illaqueo, irretio. f. ὥσω. p. πεπαγήλικα, & πεπάγηλ. quod vide.

Παγίας, ου, ὁ, firmus, ſtabilis, ſolidus, fixus, πάγη ἐπὶ γῆς, terra firma, Nazianz. in Orat. a πήγνυμι, compingo.

Παγίδευμα, ατος, τὸ, ſoliditas, firmitas.

Παγίδης, ἐδος, ὁ, laqueus io terram depaſtus, decipulum. acc. ſing. παγίδα.

Παγίκακος, ος, ὁ, omnino malus, inſuſſiſſimus, παγίκακος, impoſſibilime, nequiſſime.

Παγίκαπνος, & παγίκαπνος. ος, ὁ, ἡ, qui fulcum omne ſemi fert. Ex κάπνος, & παγίς, ὁ, fruduis.

Παγίκαρπος, ος, ὁ, omnibus communis. Ex κάρπος, omnis, & καρπὸς, ὁ, ἡ, communis.

Παγκαυσία τοῦ, ignis omnia vincens, & abſumens. Ex πᾶν, & καυσία, vinco.

Παγκαυσία, ας, ἡ, athenienſi certaminis genus, ad quod πᾶν πάντες, omnis vis, & robur adhibendum erat: pugilatus, & luctationis, pancratium exercere, pancratio uti. Lucian.

Πάγκη, ης, ἡ, tumulus, collis, glacies: ſal. Th. πήγνυμι, compingo.

Παγκλάνιος, ος, ὁ, peraffabilis.

Παγκληρία, ας, ἡ, ex ſolido arc, ærens. ex πᾶς, omnis, & κλῆρος, ου, ὁ, ας.

Παγκοίρανος, proprie aurea, quali πάντων χρόνων ἄρχοντος, ου, ὁ, aurum.

Παγκοῖρος, penitus, omnino, funditus, adverb. Poet. pro πᾶν. a πᾶς, omnis.

Παλάτιν, ſallatio, ſaltatus. pro πάλμα, α. pat. præſ. verbi πάλλω, fallo.

Παλάτη, ας, ἡ, Dor. pro πάλλη, ης, ἡ, Poet. caſtri, clades, quod a πάλλει, ει, pallio.

Πάλη, ης, ἡ, Dor. pro πάλλη, ης, ἡ, Poet. caſtri, clades, quod a πάλλει, ει, pallio.

Πάλη, aor. 2. imperat. act. vel 3. ſingul. a. Jon. pro ἐπαλε, verbi πάλλω, patior.

Παλὸν, Jonice reſolut. pro πάλλον, aor 2. inf. act. verbi πάλλω, patior.

Πάλος, dat. ſing. a πάλλος, ους, τὸ, paſſio.

Πάλτιν, a. a. inf. act. vide πάλλω.

Πάλτον, dat. plur. a πάλλος, ους, τὸ, affectus. Th. πάλλω, patior.

Πάλλη, paſſiones, nom. plur. a πάλλος, ους, τὸ. Eſt & πάλλη, ſing. a. ſub. med. vel 3. ſingul. aor. 2. a. ſub. act. verbi πάλλω, patior.

Πάλμων, ατος, τὸ, affictio, vitiolus affectus, & in plur. τὰ πάλματα, paſſiones. Th. πάλλω, patior.

Παλνεσεῖ, ῆς, ἐτ, paſſivus, a um. qui affectibus detinetur, aut ducitur. Ariſtot. in Polit. affectus impellens, Theoſt. l. 2. c. de cauſis plant. Th. πάλλω, patior.

Παλνεσὶς, ὁ, ἡ, patibilis; qui pati poteſt. a πάλλω, patior.

Πάλτος, paſſus ſum. Jon. pro ἐπάλθη, α. 2. ind. act. hinc πάλτο, anm. pl. 2. a. part. act. verbi πάλλω, patior.

Παλυσμὸς, οῦ, ὁ, commotio affectuum: ſchema adhi bitum ad incundiam, odium, vel miſericordiam commovendam, quo etiam vehementiores affectus exprimuntur, quorum exempla ex Tragœdiis facile cognoſcuntur.

Πάλθη, ης, ἡ, ος, affectus, paſſio, perturbatio, motus mobilitiores. dat. plur. πάλθεσι.

Πάλτεος, aor. 2. part. act. ſ. g. vide πάλθω.

Πάλτη, ἄντος, ὁ, qui paſſus eſt, a. 2. part. act. in f. g. πάλθω. a πάλλω, patior. f. πάλτεος. a. 2. part. act.

Πάν, vocat. ſing. a πάν, puer.

Πάναξ, ακτος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis, & Dianæ, quod cantabatur parta victoria in bello contra Gigantes, aut in averſione malorum. Item pes metricus. Apollo ipſe ſic dictus a πάναι, vel πάνω, quia mala ſedat. Hinc Παιανιεὺς, ἧος, ὁ, Apollinis populus.

Παιάνιος, gen. pl. a πάναξ, ακτος, ὁ, Pæan, hymnus io laudem Apollinis.

Παιγμονὴ, ῆς, ἡ, ludus, ubleſatio. Th. πάσσω, ludo.

Παιγνίδιον, ου, ὁ, vir, qui jocis delectatur. a παίγνιον, ου, ludus.

Παίγνιον, ου, τὸ, & παιγνὶς, ἰς. Jon. gen. pl. παιγνίων, & παιγνίδων, ludorum & jocorum. Poet. pro πάσσω, ace. ſing. a πάσσω, πάσσεις, τὸ, puer.

Παιδαγωγὸς, ου, ὁ, ἡ, pædagogus, puerorum euſtos, & inſtructor. ex παῖς, puer, & ἄγω, duco, ὁ, ἡ, dux. Th. ἄγω, duco.

Παιδάριον, ου, τὸ, puerulus. diminut. a πάσσω, puer.

Παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio, caſtigatio, diſciplina, eruditio, educatio- a πάσσω, πάσσεις, puer.

Παιδεῖος ὕμνος, Hymnus puritis conveniens, vel qui in pueris canitur. a πάσσω, puer.

Παιδέρως ἀκανθος, acanthus fativus. q. πάσσω ἐρῶν. Th. ἴσσω, amo.

Παιδεύειν, ῆς, ἐτους, pred. act. verbi πάσσω, docco, erudito, inſtituo.

Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, eruditor, caſtigator, præceptor, doctor.

Παιδεύω, eruditio, docco, caſtigo, emendo, exercitio, inſtituo. πάσσω τινὰ πάσσω ἐπιτάδευσι, perpetuo documento eos docuit. Æſchines.

Παιδιὰ, ας, ἡ, luſus. a πάσσω, puer.

Παιδίδιον, ου, ὁ, adv. ab ineuntibus, ab ineunte ætate, leu a puerilia. a πάσσω, puer.

Παιδίον, ου, τὸ, infans, puerulus, diminut. a πάσσω, ὁ, puer. πάσσω πάσσι, morbus comitalis, quod in pueili ætate frequentius accidat.

Παιδίσκα, ης, ἡ, ancilla. πάσσισκος, ου, ὁ, puellus, diminut. a πάσσι, puer.

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, liberorum procreator. ex παῖς, puer, & γίνομαι, fio.

Παιδόδουλος, adverb. ἀπὸ τοῦ, vel ἐκ παιδὸς, a puero, a puerilia.

Παιδοποιία, ας, ἡ, liberorum procreatio: facultas generandi. a παιδοποιὸς, liberos procreo hinc παιδοποιητικὸν, verbale, ἐν ποιῶ, & ποιέω, facio.

Παιδὸς, gen. ſing. a πάσσι, puer. dat. pl. πάσσι, pueris.

Παιδοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, ludimagiſter. ex πάσσι, puer, & τρέφω, nuto.

Παιδὼν, Dor. pro πάσσων, puerorum, gen. plur. a πάσσι, puer.

Παίζειν, quod contracte pro πάσσιζε, more puerorum luſito, ludo, ſalto. f. πάσσω, & ὦσω. p. πέπαιχα. aor. 2. ἔπαιδον. Hinc πάσσιγνις, ιος, ὁ, ludus.

Παιήων, hymnus, acc. ſing. a πάσσων, ονος, ὁ, idem ac πάσσων, ονος, ὁ, hymnus.

Παίονες, οἱ, Macedones.

Παίονικὸς, ὁ, ἡ, loca præcepta & falebroſa, a πάσσιλος, hoc eſt, pulvere, cuntium remora. hinc πάσσιλώδης, pulveulentus, ſalebroſus.

Παιπαλὼν, circumſpicio, ſeruitor.

Παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuiſſima, pollen, pulvis.

Παιπαλὼν, ῶ, αλῶ, quatio, concutio: explore, indago.

Παιπαλώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Pind. in Pythiis. - μαχόμαι, luctari, certare.

Παλαίμων, Palæmon. Portumnus.

Παλαιπατρίδης, ου, ὁ, veterator, verbero. qui veteribus μαλακίοις est notatus.

Παλαιός, ά, όν, antiquus, a, um, vetus. in compar. παλαίτερος, ρα, ρον, antiquior. Th. πάλαι, olim, adverb.

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetustior, comparat. f. g. a παλαιός, vetus, antiquus.

Παλαιόω, ῶσω, ὦ, vetustior. ab eodem themate πάλαι, olim, antiquitus.

Παλαιπάλη, ης, ἡ, antiquo, sboleo. fut. ήσω. prat. πεπαλαίηκα. Pass. paffiv. πεπαλαίημαι, veteratico. fut. 1. pass. παλαιηθήσομαι, ης, τεται, a παλαιός, olim.

Παλαιφάτιος, ου, Jon. pro παλαίφατος, dat. plur. a παλαίφατος, ατη, τη, luctæ, idem ac Th. πάλη, ης, ἡ, luctæ.

Παλαιφατος, ατη, ατη, palæstræ ludus, palæstræ lucta.

Παλαιστή, ῆς, ἡ, palmus, mensura quatuor digitorum. a παλαίω, luctor. opus enim eft palæstræ in lucta. aut a πάλλω. unde & παλάμη, manus, palma.

Παλαιστής, ᾶ, ὁν, unius palmi longitudinem habens. vel craffitiem habens.

Παλαίστρη, Jon. & Att. pro παλαίστρα, ἡ, antiquior. vide παλαιός, antiquus.

Παλαίφατος, Poet. pro παλαίφατος, fecundum priscam famam. Ex πάλαι, olim, & φατός, feu φάτις, ὁ, rumor. Th. φάω, feu φημί, dico.

Παλαίφατος, ου, ἡ, Palæphatus Peripateticus. in dat. fingul. Παλαίφατος. Significat etiam antiquitus celebratus. vide παλαίφατος.

Παλαίω, luctor, palæstra certo. a πάλη, lucta. Hinc παλαιστής, ου, ὁ, qui luctatur.

Παλάμαι, manibus, dat. plur. παλάμαισι, & genit. plur. Æol. pro παλαμῶν, a παλάμη, ης, palma.

Παλάμη, ης, ἡ Dor. παλάμα, ης, manus. palmus machinatio, ars, Artiloph. in Vesp. vide λόγος. dat. plur. Jon. pro παλάμαις, q. a παλάω, quatio, ut fit quafi παλάμαις. Hinc παλαμάομαι, manu tracto, fituo, machinatio, Artiloph. in Neb.

Παλαμήδης, ου, ὁ, Palamedes, filius Nauplii.

Παλαμίδιον, Jon. leu Æol. pro παλαίδιον, fut. 1. inf. verbi παλάσσω, contamino, fordo. f. fu. Thema πάλαω, vibro.

Παλαμνάω, pollucbatur, f. fing. imperf. paff. Jon. verbi παλάσσω, lædo. Th. πάλαω, quatio, vibro.

Παλάσσω, fortior, inquino, contamino: contundo, f. fu. p. πεπάλακα. aor. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλαω, vibro, quatio. vel a πάλη, lutum.

Πάλαξ, allicio, fallo. f. ξω. Hinc παλάξιον, illex columba quafi a πάλη, lucta.

Πάλη, ης, ἡ, lucta, qua fit τὸ πάλαιν, commovendo manus. Hinc παλαιός, luctor. παλαιστής, ου, ὁ, luctator. παλαίστρα, ας, ἡ, palæstra, locus. παλαίω, ῶσω, ὦ, farina tenuissima, flos farinæ. πάλιπαλα, ου, ὁ, ἡ, oblongator, adversarius.

Πάλαμνος, ου, ὁ, fing. a. 2. opt. Æol. a πάλλω pro πάλαιμι, luctor. Sed verbum de mendo fuspectum. Vide Æ. Potti Dictionarium Æolicum.

Πάλη, Pro πάλαι, rurfus, adv.

Πάλαι, ἡ, fecundus nuptiarum dies, repotia. q. a πάλαι ἐόντα, quod tunc tedeant ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, regeneratio. ex πάλαι, rurfus, & γένεσις, generatio. Th. γίνομαι, nafcor.

Παλίγκοτος, ον, ὁ, ἡ, diverfilingua, παλίγκοτον πάλαι, urbs. que lingua contraria utitur. Ex πάλαι, rurfus, e contrario, & γλῶσσα, lingua.

Παλίγκοτος, ου, ὁ, ἡ, irrendus, vindex, terrificus. Hinc παλιγκότως, irafcunde, adv. ex πάλαι, iterum, & κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Παλίλλογος, ου, ὁ, rurfus numeratus, vel colligatus. Hinc παλιλλογία, iterum narro. ex πάλαι, rurfus, & λέγω, colligo. p. πε- λέλεγμαι.

Παλίμβολος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro παλίσσολος, ὁ, a retrogradus, reciprocus. ὁδὸς παλίμβολος, via ambitiofa & περίοδος. Eft itus, reditufque manuum, & textorii inftrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur. Ex πάλαι, rurfus, & βάλλω, ego.

Παλιμβολία, ας, ἡ, ἡ, relapfus. ex πάλαι, rurfus, & πίπτω, cado. παλιμπτωτός, adv. retrorfum, retro: identidem, crebro, Argon.

Παλιμπλαγχθής, ητος, ὁ, errans, anxius. p. paff. a παλιμπλάζομαι, aberro, tagis terrori- bus retro agor. a πάλαι, rurfus, & πλάζω, errare facio, feduco.

Πάλιν, adv. iterum, rurfus, e contrario: poſtea, illinc. Hinc ἀπάτωρ, e contrario; item vice verfa.

Παλινάγρετος, ου, ὁ, ἡ, revocabilis, mutabilis, rurfus congregatus: irritus. ex πάλαι, rurfus, & ἀγείρω, congrego.

Παλινδρομέω, recurrere. ex πάλαι, rurfus, & τρέχω, curro. f. δράμω. perf. med. δεδράμημαι.

Παλινδρομία, ας, ἡ, refilitus. ex πάλαι, rurfus, & δρόμος, excito, fut. δρῶ, & Æol. ὄρομαι.

Παλίντροπος, ου, ὁ, ἡ, reflexus. ex πάλαι, rurfus, & τρόπος, rendo.

Πάλιος, ου, ὁ, Dor. pro Πέλιος, Pelion, Theſſaliæ mons.

Παλιουρὸς, ὁ, paliurus, fintex fpinofus.

Παλιοῦρος, pro παλίουρος, ὁ, ἡ, infecundo. proprie, cum ii, qui fugerunt, vertis Martis a lea, infectantur, Euftath. Iliad. ω. ex πάλαι, rurfus, & ἴουσα, perfequor.

Πάλλαξ, pro Παλλάς, acc. fing. a Παλλάς, ἀδος, ἡ, Pallas, Minerva.

Πάλλαξ, idem ac παλλὰς, ficorum, aut caricarum maſſa.

Παλλακεύομαι, pellicem habere. a παλλακὴ, ἡ, pellex, concubina.

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, pellex, puella, concubina. Th. πάλλαξ, juvenis.

Παλλάκιον, dat. plur. Jon. a παλλάκιον, ου, τὸ, adolefcentulus. Th. πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem ac παλλακὴ, pellex.

Πάλλας, αντος, ὁ, juvenis, adolefcens, quafi jam idoneus ad τὸ πάλλειν, vibrandum haftam. vel a πάλη, lucta, cui idoneus eft. Hinc πάλλαντες, οἱ, οἱ, πάλλαντες, ίδος, ἡ, puella, pellex, concubina.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, Sapientiæ Dea, quæ & Minerva dicitur, a πάλλω, quod fit, haftam vibret, ut hoſtibus terrori fit. a πάλλω, adolefcentulus, a πάλλας, juvenis.

Πάλλει, jactabat, Jonic. pro ἔπαλλε, 3. fing. imperf. Act. a πάλλω, pro ἐπάλλετο, 3. fingul. imperf. paff. vel a πάλη, vibro, quatio.

Παλλήν, ῆνος, ὁ, Pallene, nomen proprium.

Παλληνίτης, genit. plural. part. præf. paff. a πάλλαινα, fortior, moveo fortes. Th. πάλλω, vibro.

Πάλλω, vibro, agito, quatio, falio, verto, fortior. f. πάλω, hinc πάλαω, ῶ, ἐ, conculio, fortifico, f. ἀσω. aor. 1. ἔπαλα, quatio, percutio?

Πάλτης, ου, ὁ, telum, traguia, pilum, quod vibratur.

Πάλτο, impactus fuerat, 3. fingul. pluſq. perf. paff. πεπάλτο, pro πέπαλτο, ab obſoleto πάλτω, aut πάλλω. p. πεπάλτω. perf. paff. πεπάλτημαι.

Πάλυνον, aſperge, albafcito: linteo, humecto, propre de lacrymis. a πάλη, vel πάλλω, ὦ, tenuiſſima farina, nempe πάλλω, pulvis.

Πάμβιος, ου, ὁ, ἡ, Poet. qui vim adverſus omnia habet, adverſus omnia violentus. Ex πᾶς, omnis, & βία, vis.

Πάμμα, ατος, τὸ, poſſeſſio. a πάω, poſſideo.

Πάμμεγας, ας, α, ὁ, ἡ, omnino magnus, præpandit, univerſa poſſeſſio. ex πᾶς, omnis, & μέγας, poſſideo. perf. πέπαμαι.

Παμπαλαῖος, adverb. quod fit a toto populo, per univerſam multitudinem. q. d. τὸν παντὸς ἐτῶν, ὁ, omnis multitudo.

Παμπετὴς, ὁ, ἡ, ὁ, varie pictus. ex πᾶς, omnis, & ποικίλος, varius.

Παμπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, omnino patrimus, omnium primus, & τὸ, omnia, & πρῶτος, primus.

Παμπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, omnino multus, perplurimus. ex πᾶς, omnis, & πολὺς, multus.

Παμπέτηλον, ου, ὁ, ἡ, Poet. πανπέταλος παρηλέος, omnino purpureus. ex πᾶς, omnis, & πορφύρα, ας, ἡ, purpura

Πανηγυρικὸς, ὴ, ὸν, panegyricus, celebris, festus. Τὸ πανηγυρικὸν, ου, ὸ, publicus coetus: ludi publici, dies festi: quod a πᾶς, omnis, & ἀγυρὶς, ως, ἡ, coetus.

Πανήγυρις, εως, ἡ, conventus universalis, solemnitas, coetus. ex πᾶς, omnis, & ἄγυρις, coetus, congregatio. quod quasi ab ἀγείρω, congrego.

Πανημέριος, ος, ὁ, per totum diem, toto die. ex πᾶν, omnis, & ἡμέρα, dies.

Πανημερίως, ſeu πανημερεὶ, idem ac τὸ πανήμερον, toto die. vide πανημέριος.

Πανιδεῖται, Dor. pro νἰνιζεται, pingit, conglomerat, ſ. ſing. ſut. 1. med. verbi νἰνιζω, evolvo, agglomero lictum. Th. νἰδω, ω, ἰδ, ἰδεῖν, ἰδὼν, ἰδὲ, ἰδὴ, ἰδὸν, ἰδὸ, ἰδὸν, ἰδὸ, ἰδὸν, ἰδὸ

Παραδοτος, ου, ὁ, traditio, constitutio, institutum, praeceptio. ἀ παραδίδωμι, tradо.

Παραδοτος, ὰ. ὸν. inf. ἀϲθ. παρεδτὸς, ὴ, ὸν, 2. aor. ἀ. part. ἀϲθ. verbi παραδίδωμι, tradо.

Παραδὺ, ρὺς, ὸ. ὰ. ſub. ἀϲθ. παρεδὺν, fut. 2. ind. ἀϲθ. verbi παραδύω, tradо.

Παραζηλόω, ὠ. ſed æmulationem provoco, irrito. ἰ. ὠϲω. p. παρεζήλωκα. ex παρὰ, & ζηλόω, ὼ, ἰ, æmulatio.

Παραθαλάϲϲιος, ὸ, ὴ, ὸν, maritimus, & ὁ παραθαλάϲϲιοι, ἀντὶ τῶν ἐν θαλάϲϲῃ, vel κατὰ θάλατταν, ὁδοὶ, ὧν. ex παρὰ, & θάλαϲϲα, mare.

Παραθήκη, ὰ. ὰ. inf. ἀϲθ. verbi παρατίθημι, appono. Th. θῆκαι, pono.

Παραθήκη, ὰτος, τὸ, depoſitorium, depoſitorium, additamentum. ἀ παρατίθημι, appono. Th. θῆκαι, pono.

Παραθήκηθι, ὴς, ὸν, ὰ. 2. part. med. παραθέμαι, ὰ. ἀ. inf. med. ἀϲθ eodem verbo, & themate.

Παραθῆναι, ναι, ὁ, appoſitio: ferculum Athen. item comparatio, compoſitio, contentio.

Παραθῆτης, ὰ, ὁ, ſtructor, inſertor, qui dapes apponit. ἀ παραθέμαι, appono.

Παραθηφάω, ὼ, deſpicio, contemnо, compatio. Lucian. ἰ. ὠϲω. p. παρεθήφακα. impeſſ. paſſ. παραθηφᾶϲθαι, ᾶϲθαι. ex παρὰ, & θηφάω, ſpecto.

Παραθῆναι, ἰneitare, movere, praeſ. inf. a παρατίθημι, exacuo.

Παραθῆναι, ὰτ, ὸ, depoſitum, pignus, a παρατίθημι, appono. Th. θῆκαι, pono.

Παραθῆναι, ὸ. ſing. fut. 1. ἀϲθ. παραθήϲομαι, fut. 1. med. παραθήϲομαι, & fut. 2. part. med. a παρατίθημι, appono.

Παραθὲϲ, ὸ, ὰ, παράθεϲ, ὰ. ὰ. imperat. med. a παρατίθημι, appono.

Παραθῆϲ, ὰτ, ὸ, poſticum, quaſi ſalta θύρα, janua, ita ut παρὰ noter priverſionem.

Παραὶ, per elliſin Poet. pro παρὰ, praepoſitio varias habens ſignificationes.

Παραϲθαίνω, ὼ, ὁ, delicium, tranſgreſſio, idem ac παράβαϲιϲ. ἀ παράβαϲιϲ, tranſgreſſio. ἰ. βαίνω, eo.

Παραϲθάτης, ὰ, ὁ, tranſgreſſor legis, tum qui curtu pugnat. in plur. παραβάται, ὰ, ex παρὰ, & βαίνω, eo.

Παραϲθάτις, ὰ, mulier mercede conducta. ἀ παραϲθαίνω, praeſ. inf. ἀϲθ. παϲθῆναι, moveo, quaſio. Th. θῆναι, uro.

Παραινέτης, ου, ὁ, admonitio: adhortatio, conſilium, una ſingul. παραίνεϲιϲ. hinc παραινετικὸϲ, admonitorius. ἀ παραινῶ, admonco.

Παραινῶ, ὼ, ὁ, admonco: adhortor, impeſſ. παραινῶμαι. fut. ὼϲω. perf. πεπαίνεκα. aor. 1. ἐπαίνεϲα. quod ex παρὰ, & αἰνῶ, laudo.

Παραινωτὴϲ, gen. ἑνὸϲ, παραινωτὸν, acc. plurali. part. praet. verbi παραινῶ, admoneo.

Παραιρέω, praeſ. inf. paſſ. a παραίρημαι, adimo, auferо.

Παραιτέϲ, ὰ, ὸν, ditus, ὰ, ὸν, inſaſſus, & παραιτὸϲ, ὴ, ὸν, ſiniſtrum, averſum, moleſtum. Homer. in Iliad.

Παραῖτοϲ, praeterea, proripio me raprim. Ex παρὰ, & αἴτοϲ, ruo.

Παραιτητὸϲ, praeſ. inf. med. verbi παραιτέομαι, excuſo.

Παραιτέομαι, ὰμαι, recuſo: excuſo: deprecor: averſor, vito, repudio, Herodian. παραιτεῖϲθαι γυναῖκα, uxorem repudiare, uti nuncium remittere, Plut. de Cæſare. venia poſco. Artiſid. fut. ἑϲομαι. ὰ. 1. med. παρηιτηϲάμην, ὸν, deprecatus ſum. perf. paſſ. πεπαίτημαι: pauſa παραιτέομαι, ὰ. exceſſitus. Ex παρὰ, & αἰτέομαι, feu αἴτεω, peto.

Παραιτέτης, fugiendum, verbale a παραίτημαι, fugio: recuſo, excuſo.

Παραιτέω, ὼ. plurali praeſ. indic. med. παραιτέομαι, recuſo, excuſo.

Παραμαρτύρομαι, ὰ, ὸ, admonens, appellans, aor. 2. part. med. per epenthein Poet. a παραμάρτυρο, horror. Th. σχεδὸ, feu σφὸϲ, dico.

Παραπερφαίνω, examinatum eſſe. παραφαίνω, demens fim: deſtito.

Παραπεφόβημαι, Jon. pro παραπεπόημαι, ὸ, ὸ, juxta perdens, praeſ. part. ex παρὰ, & πέφοβα, furfum tollo.

Παραπεϲϲάζω, fedeo, aſſideo. παραπεϲϲάζομαι, aſſideo. praeſ. part. παραπεϲϲάζων, ὰϲα, ὸν, ὸ, ὰ, ὸν. ſut. παραπεϲϲῶ. ὰϲω. Synel. metaphoricе arbitrium ex compromiſſo eligere, Demoſth. Ex παρὰ, & καθίζω, federe facio. quod ex παρὰ, & ἵζω, idem. fut. ἵϲω.

Παραπεϲϲὸϲ, ὴ, ὸν, ſeu παράπεϲϲοϲ, ὸ, ὴ, ὸν, intempeſtivus, indecens, inſulſus, Heſiod. ex παρὰ, & πεϲϲὸϲ, ὸ, ὴ, opportunitas temporis, occaſio.

Παραπείθω, ὼ, ὁ, rogo, precor, hortor, conſolor, advoco, conſilio, ἐκίϲhio. provoco, Plato: impeſſ. παραπείθομαι, ὰμαι, ὸμην, ὸμαι. praeſ. παραπείθομαι, ὰμαι, conſolatione erigor, fruor. Ex παρὰ, & πείθω, vnco.

Παραπεκάλυφα, oculto. ſ. ὠϲω. perf. παραπεκάλυμμαι, ὕμαι, ὕπτω. Th. καλύπτω, abſcondo, tego.

Παραπεπότθεα, ὰτ, ὸ, depoſitum, ſponſio, pignus. Ex παρὰ, πότθεα, & πότθαι, pono.

Παραπετάμενοϲ, adeubo, praeſ. med. hinc plusq. perf. paſſ. παραπεπέτάϲμαι, pro παραπεπέτάϲμην. Ex παρὰ, & πέτάμαι, cubo.

Παραπεπόημαι, Jon. pro παραπεπόημαι, ὸ, ὸ, plur. praeſ. ſub. paſſ. Ex παρὰ, κατὰ, & πέθομαι, pono.

Παραπεπτάϲτεκα, 3. ſingul. plusq. perfect. paſſ. pet ſyncopen pro παραπεπτάλεκτο, verbi παραπετάννυμι, adeubo, concumbo.

Παραπεπήμαι, ὰϲι, τὸν, adjaceo, accubo, adhaereo, ſ. ὴϲομαι. Ex παρὰ, & κεῖμαι, jaceo.

Παραπεπλάϲθαι, ὰϲι, τὸν, praeſ. paſſ. verbi παραπλάϲω, hortor.

Παραπεπόρθεα, ὰ, diſpoſitus, perf. paſſ. part. ex παρὰ, & πόρθεα, judico.

Παραπεπτάτεκα, 3. ſingul. plusq. perfect. paſſ. pet ſyncopen pro παραπεπτάλεκτο, verbi παραπετάννυμι, adeubo, concumbo.

Παραπεπτάμενοϲ, ὰϲα, τὸν, adjaceo, accubo, adhaereo, ſ. ὴϲομαι. Ex παρὰ, & κεῖμαι, jaceo.

Παραπεπλάϲθαι, ὰϲι, τὸν, praeſ. paſſ. verbi παραπλάϲω, hortor.

Παραπεπόρθεα, ὰ, diſpoſitus, perf. paſſ. part. ex παρὰ, & πόρθεα, judico.

Παραπεπτάτεκα, 3. plurali. praeſ. ſub. a κέτμαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Παραπεπτάτεκα, infinitiverem, 3. plur. perf. paſſ. Jon. pro παραπεπτάλεκτο ἐϲτὶ, verbi παραπετάννυμι, decipio. Th. κρύω, pallo.

Παραπεϲθάνω, ὰ, ὸ, abſtinentia, admonitio, abſolutio, prooscatio, Thucyd. Ex παρὰ, & πεϲθάνω, πεϲθάνω, horror, jubeo.

Παραπεϲϲεύομαι, dat. ſing. perf. part. act. verbi παραπεϲϲεύω, idem ac παραπεϲϲὸϲ, hiberno.

Παραπεπεμφὼϲ, 1. plurali. praeſ. ſub. a κέτμαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Παραπεπεμφὼϲ, ὸ, ὰ, ὸν, ὸ, ὰ, ὸν, ὸ, ὰ, ὸν

do, exacerbo. Th. παροξύ-νω, ῦ-νῶ, ῦ-νομαι. Παροξυσμός, ὁ, ῆ, ὁ, exacerbatio. ἡ παροξυσμώδης, exacerbo.

Παροίνιτος, ὁ, ἡ, ὁ, prolabor; intercalo. fut. παροπτήσω. perf. παρόπτημαι. 2. a. ἐπαρώνησα. 2. a. part. παρονηκώς, ῶσα, ός. prolapsus. Ex παρά, & πίπτω, cado.

Παροπλίζω, fodico. hinc a. 1. part. aδ. παροπλίσας, ὁ, ῆ, ὁ. fing. opt. pref. pass. παροπλισθείην. Ex παρά, & πλίζω, erare facio. f. πλοκίζω.

Παροπλίστης, οῦ, praetervagantes, & io accipiur. παροπλίσται, praef. part. aδ. verbi παροπλίω, praeternavigo.

Παροπλίω, praeternavigo, praetervehor, oram lego. fut. πλεύσω. a. 2. παρέπλευσα. a. 1. inf. aδ. παροπλεύσαι. Ex παρά, & πλέω, ovigo. f. πλέομαι.

Παροπλίτης, ὁ, ῆ, ὁ, proxime ad aliquem accedens, affinis, similis. in plur. ὁ, ῆ. παροπλίται, familia. hinc adv. παροπλίτως, proxime, tanquodem, fimiliter. Ex παρά, & πλησίος, ὁ, ἡ, ὁ, propinquus. Thema πλάω, prope.

Παροπτάω, falfa affimulo, adulteio. Ex παρά, & πτάω, facio, formo, fingo.

Παροτρύνομαι, tranfeo, praetereo, ad latus incedo. imperf. παροτρυνόμην, ῦ-νου, ῦτο. fut. δ. στρωμαι, quod ex παρά, & πορεύομαι, ego, profeficor. Th. πόρω, tranfeo. p. μι. πίτρημι.

Παροτρυφάω, ω, ῆ, ῶ, male gefta legatio. Ex παρά, perperam, & πρεσβεύω, legatio. quod a πρέσβις, υος, ὁ, legatus.

Παροφρυοκίνικος, diffimulo, cohibeo. παροφρυοκίνησις, diffimulatio, ex παρά, πρός, & κινέω, facio.

Παροψάνιμος, ου, τὸ, lapfus, offenfio, delictum, errarum, peccatum, a παροψάνω, offendo, protabor, allabor.

Παροχλόνη, ῆς, ἡ, portella. q. portula juxta portam. a πύλη, ης, ἡ, porta.

Παροφθ-ής, ὁ, ἡ, ὁ, inutile, vanus, diffluens, diffolutus, qui non eft memor mentis. Ex παρά, quæ & vim privationis habet, & ὄρ, pro ὁμοῦ, apto.

Παραβίωτος, praeterhumanus, gen. fing. part. praef. aδ. a. παροψίω, praeterfluo, Th. βίω, fluo, ῥέω, p. ῥύω.

Παροψόρτης, ὁ, ῆ, ὁ, exorabilis, qui verbis flecti poteft, adhorratorius. Ex παρά, & βίω, dico. f. βέω. p. βίημι.

Παροψίω, vel παροψίω, praeterfluo. Demofth. ab illo eft a. a. aδv. παροψίως, & hinc a. 2. pafl. παροψίωτος, ὁ, ἡ, ὁ. a. 2. fub. paffiv. παροψίω, τὸ, ἡ, & in τ. plus. παροψίωμαι, quod ex παρά, & βίω, fluo. p. βίημι.

Παροψόρος, ὁ, ἡ, ὁ, Jon. pro παραπορος, parare, infinuere. Th. πόρω, fuppendo, vel ὄρνυμι, pario, parto.

Παροψόρος, feu παροψόρος, ὁ, ἡ, parafaoga, apud Perfas menfura eft viarum, ttigiita ftadia continens. Parafange conflat tricenis ftadiis apud Ægyptios. Ex παρά, & ὄρος, ὁ, ὄρ.

Παρόρνυμι, ῦ, ἡ, infigni notatus. παρόρνυμος, ὁ, ἡ, ὁ, infignis. τὸ παρόρνυμον, monftrofa, prodigiofa, item notæ, indicia. Ex παρά, & ὄρνυμι, ὄρω, ὄρ, fignum.

Παρορυκτάζω, preparo, apparo. f. ὄρω. p. παρορυκτάκω. perf. pafl. παρορυκτάκαμαι, paratus fum. f. ὄρω. med. παρορυκτάζομαι. ex παρά, & σκεύάζω, paro, Th. σκεύος, εος, ὁ, ους.

Παρορυκτός, ὁ, ἡ, ὁ, praeparatus, parafcevus.

Παρορυκτοσύνων, nom. plur. part. paffiv. παρορυκτοσύνων, nom. plur. part. praef. aδiv. a παρορυκτοσύνω, fodius frango. f. ὄρω. p. παρορυκτόρηγα. Ex παρά, contra, & σκευδάω, fodera. Thema σκεύδω, libo. f. σκεύω. perf. pafl. ἐσκεύασμαι. a. 2. pafl. ἐσκεύάδην, p. μι. τκεύάω.

Παρορυκτός, adftando prope, e propinquo. verbale a παρίσημι, filio prope, quod ex παρά, & ἵστημι, fto.

Παρορυκτάζω, perpendo, interrado, præpondero. quod ex παρά, & σκοπέω, ῶ, ῆσω, ῆσα, ῆκα, ῆκα, ῆκαι, ῆθην, ῆσθαι, ῆσθαι, ῆσθαι

greditur, in a. & 3. ſing. πάϊσκε, πάϊρεν. a. 2. act. παῖον, εἶτ, ρ. a. 2. part. παῖων, ὥντος, ὁ, quod ex παῖω, & ὄμι, ſeu ἔμι, vado, eo.

Παῖρόμαι praef. inf. à πάρομαι, adſum.

Παῖσίη, perſuadeat, ſeducat, 3. ſing. a. 2. vel 1. ſub. act. à παίσιω, moveo, ſeduco. Th. πέϑω, ſupeo.

Παῖσὶ, 3. a. 2. part. act. orbi παίσιμι, committo.

Παῖσιόσσω, introduco, clam induco. ſ. ἄξω. p. πασιόσσοχα. perf. paſſ. πασιόσσμαι, ξαι, κται, ex πασὶ, σὺν, & ὄσσω, duco.

Παῖσιοσκωπῆ, τὶ, ſ. introductio. à πασιοσκόπω, introduco.

Παῖσίσσω, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi παίσιμι, dimitto.

Παῖσίσκατος, ὁ, ἡ, ſ. irreptitius, clam ſe inſinuans. à πασιοσκόπω, clam induco.

Παῖσιπάλλω, ſupergo. ſ. σσω. a. 1. παῖσιπάλσσα. Ex παῖσὶ, σὺν, vel ἐὶς, & βάλλω, vel βῶ, ſubeo. ſ. βῶσω.

Παῖσιπίσσομαι, irrepo, praeterea introeo. ſut. παῖσιπεύσομαι. a. 2. παῖσιπλῶν, ὥτος, ὁ. Ex παῖσὶ, ἐὶς, & ἴσχομαι, venio.

Παῖσιῶμι, 3. ſing. perf. imperat. paſſiv. πάϊσμαι, ὦ ὦ, verbi παίσιμι, emitto.

Παῖσκάρω, confero, i. παῖσκάρσω. a. 2. ind. act. παῖσκάρῶκα. a. 1. part. act. παῖσκαρῶκας, αντος, ὁ. quod ex παῖσὶ, ἐὶς, & κάρω, fero. ſ. σσω. παῖσκάρῶκα τὸν νόμον, legem abrogare. Demoſth.

Παῖσκεῖ, 3. ſing. imperf. actiw. verbi παίσκω, exhibeo. Thema ἔσκω, habeo. imperf. ἔσκον, ſut. ἴξω, fut. ἴδω & χέω. a. 2. ἔχον.

Παῖσὶ, vel παῖσὶ, extra, ſortis. a παῖσὶ, & ἐὶς, regit gen. vel acc.

Παῖσκάθετο, 3. plural. imperf. verbi παίσκαθέομαι, aſſideo. ex παῖσὶ, & κάθημαι, ſedeo. Th. ἧμαι, idem.

Παῖσκάλεσ, αι, ſ, hortatus ſum. a. 1. ind. act. verbi παίσκαλέω, hortor, ſ. ἔσω. perf. παίσκαλα. Th. καλέω, voco.

Παῖσκάλον, contracte pro παῖσκάλεον, imperf. verbi eiuſdem.

Παῖσκάλωσι, cantibitat, 3. plural. ind. praeſ. à παῖσκάλλω, cacodo, digredior. deflecto, excurro. quod ex παῖσὶ, ἐὶς, vel ἔξ, & βάλλω, eo. ſut. βάλσομαι. p. βέβλοκα. a. 2. ἔβλον.

Παῖσβάσ, τὶ, ſ. digreſſio. dat. plur. παῖσβάσι. a. παῖσβάσις, digreſſio, deflectio.

Παῖσκελέφει, admonebat, 3. ſing. imperf. med. Ex παῖσὶ, & κελεύω, jubeo. ſ. ἔσω. i. παῖσκελῶμαι, τὶ, ſ. aor. 1. παῖσκελόμην. perf. verbi παῖσκαλέω, rogo, hortor. Th. κελεύω, voco. fut. ἐσω. p. κέκλημαι, perf. paſſ. κέκλημαι. a. 1. paſſ. ἐκλήϑην.

Παῖσκέϑετο, 3. plur. aor. 1. ind. paſſiv. verbi παῖσκεύω, diſcerno.

Παῖσκρίσσομ, 3. ſing. a. 1. med. verbi παῖσκρίνω, decipio. Th. κρίνω, pulſo.

Παῖσκτὸς, ἡ, ὸν, ſuppeditans, adjectiv. verbale a παῖσκω, praebeo, quod ex παῖσὶ, & ἔχω, habeo.

Παῖλαντ'ὄ, ὁ, devius. a παῖλὶ, extra, & ἴχνος, veſtigium.

Παῖλατὶ, praeter, praterquam, extra, foris, excepto, exceptiones, cum genit. Ex παῖλὶ, & ἄνευ, extra. Th. ἐὶ, vel ἔξ.

Παῖλαῦδω, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παῖλαύστω, iucuuo me. Th. κύστω, pronus ſum, inclino me. ſ. ὓσω. p. κέκυφα.

Παῖλλαδὲ, τὶ, ſ. a. 2. ind. verbi παῖλλάομαι, aſſumo. Th. ἀμάομαι, capio. ſ. ἀλάμαμαι. p. Ἄλτ. ἄλωμαι.

Παῖλλόσω, veho, praeterveho, Th. ἴλλόσω, agito. ſ. ἐλάσω. p. ἐλήλακα.

Παῖλλόσω, concubuit, 3. ſing. a. 1. med. Ex παῖσὶ, & λέγομαι, cubo. fut. λέξομαι.

Παῖλλόσσαμ, praeteribis, Jon. reſolut. pro παῖλλόσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. verbi παῖλλόσσω. The. ἔρχομαι, venio. ſ. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλϑον. p. μ. ἐλήλϑα, & Att. ἐλήλυϑα.

Παῖλλαδὸν, ἔσσ, ὁ, & ἡ in g. παῖλλαδοῦς, perf. part. med. Attic. hinc παῖλλαδόσσα, acc. ſing. m. g. eiuſd. παῖλλόν, praeteo.

Παῖλλόσω, praeterii, praeteribis, 2. a. inf. act. verbi eiuſd. παῖλλόσω, a. 2. imperat.

Παῖλλόσσαμ, acc. plur. m. g. a. 2. part. act. παῖλλόσσω, acc. ſing. f. g. ciuſd. temp. a παῖλλόσσω, tranſeo. Th. ἔρχομαι, venio. fut. 1. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλϑον, & κλϑον.

Παῖλλόσαμ, 3. plur. a. 2. ſub. act. ab eodem verbo.

Παῖλλαπτὸς, accuſ ſing. part. praet. a παῖλλω, attrabo. Th. ἕλκω, trabo. fut. ἕλσω.

Παῖλλωτὸς, ἡ, ὁ, procraſtinator, & in f. g. παῖλλωτῆρος. a παῖλλόσω, remitto. Th. ἴλλω, trabo, agito.

Παῖλλόσσω, ſ. ſing. a. 1. med. ind. verbi παῖλλογίζομαι, falſis rationibus decipio, illudo.

Παῖλλόβλαν, immitto, clam immiſceo. hinc παῖλλοβλάδλαμαι, 2. plur. imperf. act. praet. παῖλλοβλάδλαμαι. a. 2. παῖλλοβλάδλον. p. μ. παῖλλοβλάδλα. ex παῖλὶ, σὺν, & βάλλω, jacio. p. βέβλαμα. a. 2. ἔβλον.

Παῖλλοβλάδλαμαι, accuſ. ſingul. f. g. perf. part. act. παῖλλοβλάδλω, immito, clam immiſceo.

Παῖλλοβλάδλ'ὄ, caſtra; item excretus. a παῖλλοβλάδλω, immitto; loco caſtra.

Παῖλλοκατέρυκον, interdixit, aor. 3. ſing. μ. παῖλλοκατέρυκε. partic. παῖλλοκατέρυκὼν.

Παῖλλοκλεισσω vel κττω, obſtruo, inſtauro ſeu reſtituo.

Παῖλλόκλωσ, αι, ſ, a. 2. ind. act. verbi παῖλλοκλῶμαι, loco caſtra.

Παῖλλόδὸς, Dor. pro παῖλλόδὸς, praeteriſſe. Sic παῖλλόδεν, Dor. pro παῖλλόδεν, praeterea, aor. 2. ſub. act. à παῖλλόσσω, praetereo, tranſeo.

Παῖλλόδὸς, τὶ, ſ, interiectio, adjitamentum. à παῖλλόδὸμαι, interiero. ex παῖλὶ, σὺν, & ὀλλύμι, pereo.

Παῖλλόκλυτε, ὁ, obturbo, eam dat. ſ. ὄσω. p. παῖλλόκλυκα. Ex παῖλὶ, σὺν, & ὀχλέω, turbo, Them. ὄχλϑω. a. 1. ὤχλησα.

Παῖλὶ, vel παῖλὶ, extra, ſortis, praeter. Ex παῖλὶ, & ἐὶς.

Παῖλίσσω, ſ. i. in. act. à παῖλίω, praebeo, ſ. ἴω. Ex παῖλὶ, & ἴκω.

Παῖλίσκαλεῖ, Jon. pro παῖλίσκαλεῖ, & Att. παῖλεκαλεῖ. 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi παῖλεκαλέω. praet. eo. Th. καλέω.

Παῖλίσκεῖ, p. Dor. perf. med. Jon. verbi παῖλίσκω, praeteeo. Th. ἴμι, eo.

Παῖλίσκεῖ, ſuperſedit, 3. ſing. perf. vel a. 2. verbi παῖλίσμι, ſuperſedeo, quod ex παῖλὶ, ἐὶς, & ἵσμι, mitto.

Παῖλίσι ω, praeterire, praſ. inf. Ex ἴμι, pro ἰέμι, eo.

Παῖλίσκον, dubimus, 1. pl. ſ. 3. act. verbi παῖλίσκω, praebeo.

Παῖλίσιοι, Dor. pro παῖλίσιοι, Jon. pro παῖλίσιος, ſ, proximus. quod ex παῖλὶ, & ὄμαι, ſum.

Παῖλίσσω, accuſ. ſing. part. praſ. à παῖλίσ, ἴσσ, ὁ, & ἴσμι, mitto. verbi παῖλίσμι, adſum. Th. ἵμι, ſum.

Παῖλίσσ, praeteritibus dat. plur. part. praſ. pro παῖλίσ, Jonice, à παῖλίσ, ὁ, παῖλίσσι, adſum.

Παῖλίσσαμαι, doloſe fubor. Thema ἄμαι, ſeipſo.

Παῖλίσσεισ, perſuaſit, 3. ſing. a. 1. ind. actiw. verbi παῖλίσσω, idem ac verbum, perſuadeo.

Παῖλίσσίομαι, ſ, ἦ, adverſa, hoſpes. Ex παῖλὶ & ἐνίομαι, ſ. ἐνοῦμαι, ὁ, ſ, populus.

Παῖλίσσίομαι, ſ, ἦ, verſans in populo. quod ex ἐν ἴσσ, & ἐνίομαι, ſ. ἐνοῦμαι, ὁ, ſ, populus.

Παῖλίσσίομαι, ſ, ἦ, adverſa, hoſpes. Ex παῖλὶ & ἐνίομαι, ſ. ἐνοῦμαι, ὁ, ſ, verſans in populo. quod ex ἐν ἴσσ, & ἐνίομαι, ſ. ἐνοῦμαι, ὁ, ſ, populus.

Παῖλίσσίομαι, exacerbo, irritamentum, exacerbo. ſ. ὄσω. Ex παῖλὶ & πικρόω, idem ac πικρία, exacerbo, amarum reddo. Th. πικρὸς, ὁ, ἡ, amarus.

Παῖλίσσίος, exacerbo, irritamentum.

Παῖλίσσίσω, à latere ſpiro.

Παῖλίσσίσκομαι, iter facio aliquo.

Παῖλίσσίσκομαι, ἦ, ὸν, iterſum penſito, conſidero, curam habeo.

Παῖλίσσίλαι, Dorice. pro παῖλίσλαι, in errorem impulerunt, 3. plur. a. 1. act. verbi παῖλίσλάω, praeſtibio. ſ. ἄω. a. 2. act. verbi παῖλίσλαίω, decipio. Th. λάω, ſopio. a. 2. ἔπλαϑον.

Παῖλίσλον, 3. ſing. a. 2. act. verbi παῖλίσλάω, praeſtibio. ſ. ἄω. a. 1. ἔπλησα, volo, i. παῖλίσλω. a. 2. ἔπλαϑον.

Παῖλίσλων, gen. plural. a παῖλίσλος, ὁ, ἡ, acceſſio. Ex παῖλὶ, & ἴσσω, ὁ, ἡ, ὁ, opus.

Παῖλίσλόσ, αι, ſ, perf. ind. act. verbi παῖλίσλίω, praeſtibio. Ex παῖλὶ, & ἴσμι, ἴσω. ſ. ἴξόσω. p. ἐίξόκα.

Παῖλίσλόσμαι, praeteeo. fut. παῖλίσλόσμαι. a. 2. παῖλίσλόν. a. 2. imperat. παῖλίσλόϑ. a. 2. ſub. παῖλίσλόν, ὄντ, ὁ, & in g. plur. παῖλίσλόντ. a. 3. inf. actiw. παῖλίσλόϑ, a. 2. part. παῖλίσλόϑ, ὄντ, ὁ, adventens, p. m. παῖλίσλόϑα. hinc παῖλίσλόϑὸς χρόϑ, tempus praeteriapſum.

Παῖλίσλόσσω, praeteo. ſ. ἔσω. p. μ. παῖλίσλόσσα. praeterii, praeteribis. ſ. ἔσω. Thema σάω, ſum, ſignum noto.

Παῖλίσλ, ſut, ὁ, remiſſio, a παῖλίσμι, praetermitto. Ex παῖλὶ, & ἴσμι, ſeu ἵω, mitto.

Παῖλίσλόσω, 3. ſing. imperf. act verbi παῖλίσλόσω, ſileo, aequanimis ſum. Th. σιωπάω, ſileo.

Παῖλίσλόσϑεν, Jon. pro παῖλίσλόσϑεσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. a παῖλίσλόσϑω, praparo.

Παῖλίσλόσϑω, 3. plural. imperf. paſſ. a παῖλίσλόσϑω, praparo. ſ. ὄσω. a. 1. παῖλίσλόσϑα, αι, ὁ. Ex παῖλὶ, & σκόσϑω. ſut. τὶ, vas.

Παῖλίσλόσϑω, αι, ὁ, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Παῖλίσλόσσω, 3. ſing. perf. paſſ. a παῖλίσλόσω, ſemino juxta. Th. σπέῖρω, ſero, ſemino. ſ. ρῶ. a. 2. τσπορον. perf. παῖλίσλόσπορα. p. μ. ἔσπορα.

Παῖλίσσ, aderis, Poet, pro παῖλίσῃ, 2. ſing. ſ. 2. Sic παῖλίσσεται, pro παῖλίσσεται, verbi παῖλίσμι, adſum. Ex παῖλὶ, & ὄμαι, ſum. ſ. ἔσομαι, ſ, ſ, ἐσόμαι.

Παῖλίσσόμος, adeſſe, adſtare, Jon. pro παῖλίσσόναι, praſ. inf. act a παῖλίσμι, pro παῖλίσμαι, ſillo, adſto. Ex παῖλὶ, & ἵστημι, ſeu ἵσταμι, ſto, i. ἵσταναι.

Παῖλίσσ, adſiterunt, Poetic. ſync. pro παῖλίσσ σαν. 3. plur. a. 2. ind. act. verbi παῖλίσμι. Th. ἵστημι, ſto.

Παῖλίσσ, ſi, 3. a. 2. ind. act. verbi παῖλίσμι, ſillo, adſto.

Παῖλίσσόσσ, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ejuſdem.

Παῖλίσσ, adeſt, 3. ſing. à παῖμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παῖλίσσόμος, ὁ, adſtantes, nom. plut. perf. part. act. a παῖλίσμι, ὄντ, ὁ, contracte pro παῖλίσσόντ, ὄντ, ὁ, à verbi παῖλίσμι, adſto.

Παῖλίσ, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παῖλίσμι, obtinco, praebeo.

Παῖλίσσόμ, appoſuit, 3. ſing. imperf. act. a παῖλίσσω, idem ac παῖλίσμι, praebeo. Thema ἴχω, habeo, imperf. ἶχον.

Παῖλίσσόμος, 3. plur. a. 1. med. verbi παῖλίσσόμαι, acciem inſtruo.

Παῖλίσσόμ, αι, ὁ, produxi, a. 1. ind. act. verbi παῖλίσσόμω, produco. ſ. σω. perf. παῖλίσσόμακα. Th. πάλλω, vibro.

Παῖλίσσόμ, deſeſcit, 3. ſingul. a. 2. ind. act. a παῖλίσσόμω, diverto. fut. ψω, p. φκ. a. 2. τραπον. p. μ. τετροπα. Th. τέτρω, verto. Παῖλίσσόμος, trepidarunt, 3. plural. a. 1. Poetic. gem. ſr. verbi παῖλίσσόμω, trepido. Thema πάλω, tremo. ſ. πτήσω.

Παῖλίσσόμος, excogitare. Th. ἐξεύρω, invenio.

Παῖλίσσόμ, Dor. pro παῖλίσσόμ, gen. ſing. praſ. part. ſ. ᾶ. a παῖμι, adſum.

Παῖλίσσόμ, 3. ſing. a. 1. act. verbi παῖλίσσόμω, ago fabrum ferrarium: eudo. quod a παῖλίσσόμος, ferrarium attem tudo. Th. χαλκὸς, ὁ, ſ. æs.

Παῖλίσσόμος, Jon. pro παῖλίσσόμ, praſ. inf. verbi παῖλίσσόμω, exhibeo.

Παῖλίσσόμ, Dorice pro παῖλίσσόμ, permittunt, praebent, 3. pl. praſ. verbi παῖλίσσόμ, praebeo, exhibeo.

Παῖλίσσόμ, praebe, praſ. imperat. paſſ. a παῖλίσσόμ, praebeo.

Παῖλίσσόμ, exhibeo. imperf. παῖλίσσόμ. fut. παῖλίσσόμ. p. παῖλίσσόμκα. a. 2. παῖλίσσόμ. a. 1. παῖλίσσόμα. perf. med. παῖλίσσόμαι, praebeo. imperf. παῖλίσσόμην, ἴσ. Ex παῖλὶ, & ἴχω, habeo.

Παῖλίσσόμ, ſi, praſens, Poetic. vel Jon. pro παῖλίσσόμ, part. a παῖλίσσόμ, adſum. Th. πάρειμι, ſum.

Παῖλίσσόμ, 3. ſing. praſ. ſub. verbi παῖλίσσόμ, adſum. Th. πάρειμι, ſum.

Παῖλίσσόμ, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παῖλίσσόμω, praecipio. ſ. ὄσω. p. παῖλίσσόμκα. a. 2. παῖλίσσόμον, ὁ, ἡ, ὸν. παῖλίσσόμκα. ex παῖλὶ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Παῖλίσσόμος, conciliabat, 3. ſing. imperf. Jon. pro παῖλίσσόμ, verbi παῖλίσσόμ, horior. Ex παῖλὶ, & ὄσσω, a verbo facio pro concione. Th. ἀγορὰ, ἄς, ἡ, forum.

Παῖλίσσόμ, conſolor, praſ. part. παῖλίσσόμος. verbi παῖλίσσόμαι, 2. plur. praſ. ind. παῖλίσσόμος, Jonice, pro παῖλίσσόμαι, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ.

Παῖλίσσόμ, ὰς, ἡ, ſolatium. a παῖλίσσόμαι, conſolor. a παῖλίσσόμος, conſolor. Th. ἀγορὰ, ἄς, ἡ, forum.

Παῖλίσσόμ, ſuſpenſum eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. a παῖλίσσόμαι. ex παῖλὶ, & πίλος, ſtipulo, ſ. ὄσω. perf. πέπλημαι. a. 2. paſſ. ἐπλήμην. a. 1. paſſ. ἐπλήσϑην.

Παῖλίσσόμ, petrexit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παῖλίσσόμω, praeterco. Th. πέσσω, coco, fut. ξω.

Παῖλίσσόμ, ῆς, ἡ, Poet. pro παῖλίσσόμ, ἄς, ἡ, gena. Παῖλίσσόμ, ὰ, ἡ, ὸν, pertinens ad parotidas, ſ. ὄσω, ὁ, ornamentum equorum maxillis appoſitum. Th. παῖλίσσόμ, ὰς, ἡ, gena, maxilla.

Παῖλίσσόμ, a. 1. ind. act. verbi παῖλίσσόμω, omitto.

Παῖλίσσόμ'ὄ, ὁ, ſ, lectatus ſum, part. indic. actiw. verbi παῖλίσσόμαι, ſequor. ſ. ὄσω. Th. πάλλω, ſequor.

Παῖλίσσόμος, ὄφεσι. pro παῖλίσσόμ, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παῖλίσσόμω, praeteeo.

Παῖλίσσόμος, Jonice. pro παῖλίσσόμ, neglexit, 3. ſingul. pluſq. perf. act. verbi παῖλίσσόμω, contemno, negligo, non curo.

Παίζειν, Dorice. pro παίσειν, adesse, præs. inf. a παίσιμι, adsum.

Παίσιμος, ὁ, ἡ, assidens, præs. part. a παίσιμι, assideo, quod ex παίω, & ἵσμι, sedeo.

Παίσιμι, 3. fing. imperf. act. verbi παισαίνω, admoneo. perf. πένηκ. l. ἴσιμι, & ἴσω. Th. αἴσω, ν, ὁ, ἡσις.

Παίτητος, ὁ, protenfus, extenfus, ad jugum devinctus. ex παίω, & ὄμω, ligo, vel οἴμω, attollo. item ftolidus. ex παίω, male, & ὄμω, congruo. Hinc παίτοξις, totum exercitium. παίτητος habens.

Παίφασμαι, ἄ. ind. act. a παίφαφάω, decipio. ex παίω, & φάσμαι, Poetic. idem ac σφάλω, fallo, decipio.

Παίφατος, nom. plur. perf. pass. n. g. verbi παίφαμαι, adimo, aufero. Th. αἴρεω, capio.

Παίφησε, 3. fing. plufq. perf. pass. verbi ἀφίημι, fuspendo. vel ἀπάτημαι, appaio.

Παίφασε, 3. plur. imperf. verbi παίφαμι, adfum. Thema κάω, fum. imperf. ἦα.

Παίφαθα, fenfifi, Dor. pro πάθοιμι, a. fing. a. 2. med. ex παίω, & παθέομαι, fentio. ἐπάθοντο, a. 2. act. ἔπαθον, ν, σὺν.

Παίφασσε, 3. plural. fut. 1. med. verbi παίφαμι omitto. Hinc fignant παίφασσε, adfernat. a παίφαμι, adfum.

Παίφασε, fi codex mendo caret, eft 3. plural. a 1. tub. verbi παίφαμι, permitto ut nitret fut. παίφω. Forte legendum παίφασε, 3. plural. fut. ejufdem.

Παίφασσθαι, excufatus, perf. part. paff. a παίφοπτομαι, excufo, fut. πίφομαι. perf. παίφημαι. Thema αἴσω, peto.

Παίφθενος, ὁ, ἡ, apponens. Poet. feu Jonic. fync. pro παίφθενίος, a. x. part. med. verbi παίφθενίω, appono. fut. παίφθενίσω, a. a. παίφθενος, Th. αἴθομαι, pono.

Παίφθενος, ὁτος, ὁ, Jon. pro παίφθενος, conclave virginum. Th. παίφθενος, ν, ὁ, virgo.

Παίφθενος, ὁτος, ὁ, virginitas. a παίφθενος, ν, ὁ, virgo. Hinc παίφθενίω, ἰκὸς, ὁν, Poet. pro παίφθενικὸς, virgineus.

Παίφθενίων, gen. plur. Æol. pro παίφθενίων. dativ. plur. Jon. παίφθενίοισι. a παίφθενος, ν, ὁ, virginicus, a, um. Th. παίφθενος, ν, ὁ, virgo.

Παίφθενος, ὁ, ἡ, vel παίφθενις, Jonice pro παίφθενος, ὁτος, ὁ, conclave virginum. Them παίφθενος, ν, ὁ, virgo.

Παίφθενότης, τος, ὁ, virginum nimis avidus inquifitator, aut obfervator. a παίφθενος, ν, ὁ, virgo, & ὀπτάω, quod ab inufitat. ὀπτέω, infpicio, obfervo. Th. ὄπτομαι, video.

Παίφθενος, ν, ὁ, virgo, interdum adjech. ὁ, ἡ. & παίφθενος, ικὸς, ὁν, Poet. pro παίφθενικὸς, quæ adhuc vacuus apud matrem, eique infervit. Dicitur & παίφθ. Vide Sud. hinc παίφθενος, feu παίφθενίος, & παίφθενις, ὁ, ἡ, virgineus.

Παίφις, ὁ, ἡ, Parthus. nomen gentile Scythicum. exul.

Παίφκοιμος, ὁ, fruens, juxta dormiens, præf. part. a παίφκοιμω. Th. ὕπνος, commorat, diverfor.

Παίφκλινε, tranfire, intoire, permittere, exportigere, præf. inf. ex παίφκ, & ἴσιμι, pro οἴμι, eo. vel ab ἴσιμι, mitto.

Παίφκοσε, præterhabant, 3. plur. imperf. a παίφκοσμι, quod ab ἴσιμι, pro οἴμι, eo. imperf. ἴσα, ας, ε.

Παίφλον, Jon. & Poet. pro παίφλοῦν, affidere. Th. πέλομαι, federe facio.

Παίφιμι, nimitto. f. παίφω. perf. παίφεικα. præf. paff. παίφιμαι, remittus fio. perf. παίφεμαι, σαι, ται. perf. part. paff. παίφειμένος, η, ον, remiffus. Th. ἴσιμι, feu ἴω, mitto.

Παίφις, & παίφισις, ὁ, ἡ, Parius lapis. a Paro infula.

Παίφις Σαμοθράκη, Paris, q. Simichi filius.

Παίφοινος, aquiparo. ab ἴσιμι, par, æqualis.

Παίφοιτος, feu παίφιτος, filio. f. παίφιτεύω. Th. τέκνον, filo.

Παίφοιτος, ὁτος, ὁ, ἡ, præf. part. activ. παίφειμι, præf. imperat. paff. a παίφιτεύω, filio.

Παίφιτεύω, 3. fing. imperf. paff. ejufdem verbi.

Παίφιτεύω, filio. f. παίφιτος. p. παίφιτεύηκα. perf. part. act. παίφιτεύκως, ὁτος, ὁ, & contracte παίφιτεύς, ὁτος, ὁ, adfans. plufq. perf. ind. act. παίφιτεύκειν. a. 1. act. παίφιτεύσω, ſtiti. a. 1. impetat. act. παίφιτεύσον & in plur. παίφιτεύσατε, ſiſtite. a. 1. ind. act. παίφιτεύσα, probavit. a. a. παίφιτεύω, τῆς, ὁ, ἡ, adfiti. a. 1. med. παίφιτεύσαμαι, ſiſtar. quod ex παίω, & ἵστημι, ſilo.

Παίφιτεύω, pro παίφιτεύω, inf. præſ. παίφιτεύειν, idem ac παίφιτεύω, præbeo. Th. ἴχω, habeo.

Παίφκοιτ, ἔστω, ὁ, & in accuſ. plur. παίφκοιτας, a. 2. part. verbi πάφημι, pervenio. ex παίω, & ἥμι, eo. a. x. ἦν, ἦς, ἦ.

Παίφκρ ἔπτον, accubabar. 3. fing. plufq. perf. paſſ. per ſync. pro παίφκατακλίνω, verbi παίφκατάκλιμαι, quod ex παίω, κατά, & κλίνω, feu κλίω, cubare facio.

Παίφκοιμος, per ſyncop. Poetic. pro παίφκοιμος, ὁ, adjacens, vicinus. vide παίφκοιμος.

Παίφκλισις, deſectiunt, per ſync. pro παίφκλισαν, 3. pl. præſ. ind. a them. κλίνω, reclino. f. κ. ἔκλιν. ν. ὁ.

Παίφκοτιοι, procumbens, Dorice. pro παίφκότιος, præſ. part. activ. f. g. Th. κύπτω, incurvo me.

Παίφκλωδον, Æol. ſync. pro παίφκλωδαν, ἐτανίε, advenit, adfitit, 3. ſingul. perf. act. ex παίω, & μάλωδον, factum ex μαλάω, 3. ſing. perf. per ſynenp. ον ὁ, & euphoniæ gratia inſerto ὁ, ἐς verſo in α. a Th. μαλάω, venio, advenio, fut. σω. p. μεμάλακα, ας, ε.

Παίφκλωδος, ὁ, ἡ, nomen Dioni, Parmenas. Gr. permenens.

Παίφκλωδος, ν, ὁ, Poetic. ſync. pro παίφκμαλος, durabilior, & conſtantior, quod a παίφκμένω, perſevero, conſtans fum. a Hinc verbale παίφκμένω, ſi conſtantia. Thema μένω, maneo.

Παίφκοιτ, ἔστω, Jon. & Poet. a Παίφκτος, ὁ, ἡ, nomen mortis, in Delphis, Parnaſſus

Παίφκος, ὁ, ἡ, genus locuſtarum, artelabi. Attici ajunt eſſe culices. an quia παίφκ ſubtiles penetrant, feu perfodiunt, & abſumunt fœtes?

Παίφκοτ, ὁ, ἡ, tranſeuntis. hinc παίφκδος, præterea. ex παίω, & δέος, ν, ὁ, via.

Παίφκδος, ὁ, ἡ, ὁτος, ὁ, ἡ, ante, antea, cum gen. Th. πάφος, Port. ante.

Παίφκειμι, ὁ, commorer, habito. f. ὄμω. præt. παίφκωκα. a. 1. παίφκεσα. παίφκεσσα, a. 1. inf. act. παίφκεσαι, ὁ, ἡ, commoratio. Ex παίω, & οἶκος, domus.

Παίφκειτ, ὁ, ἡ, ὁτος, ὁ, ἡ, advena. ex παίω & οἶκέω, habito. Thema οἶκος, ν, ὁ, domus.

Παίφκοιτος, ὁ, ἡ, proverbium. ex παίω & μοῦ, & ὄμω, τῆς, ὁ, ἡ, feu οἶμος, ν, ὁ, ἡ, via.

Παίφκοιτος, ν, ὁ, ἡ, vinofus, ebrius. ex παίω apud, & οἶνος, ν, ὁ, vinum.

Παίφκοιτος, ὁ, ἡ, pari. part. paſſ. a παίφκοιμι, inebrior, quod a παίφκοιτ, ſecco per vinolentiam. Thema οἶνος, vinum.

Παίφκοιτος, ὁ, ἡ, pari. part. paſſ. a παίφκοιμι, commutor. f. ὄμω. p. παίφκωκα. Th. φέρω, fero.

Παίφκοιτος, ν, ὁ, prior, ratione temporis, vel loci. a παίω, ante.

Παίφκειμαι, præterea. imperf. παίφκειμην, ν, σὺν. fut. παίφκεσομαι. perf. paſſ. παίφκειμαι. præterivi. perf. part. paſſ. παίφκειμένος, η, ον, præteritus, quod ex παίω, præter, & οἴχομαι, eo, abeo. f. οἰχήσομαι.

Παίφκειμένος, præſentis, dativ. plural. præſ. part. verbi παίφκειμαι, præſtereo.

Παίφκειμένος, comitor. hinc παίφκειμένος, accuſ. maſc. gen. part. præſ. ex παίω, & ἑπομαι, ſimul, adverb.

Παίφκειμένος, ſimilis fum, affimilo. f. ὄμω. p. παίφκειμένα. ex παίφκειμένος, ὁ, ἡ, ſimilis, quod ex παίω, ad, & ἔοικα, ſimilis, Th. ἔοικα, ὁ, ἡ, idem.

Παίφκειμένος, ἔστω, ſimilis, e. Ex iiſdem themathibus.

Παίφκλινε, a. 1. inf. act. verbi παίφκλινω, exercibo.

Παίφκλωδαλον, ατ, ν, a. 1. opt. paſſiv. verbi παίφκλινω, exacerbo.

Παίφκλινε, ατ, ν, exacerbo, ſi. ὄμω. a. 1. παίφκλινα. perf. παίφκλινα, imperf. paſſ. παίφκλινάμην, ν, σὺν. perf. paſſ. παίφκλινμαι, & Att. παίφκλινμαι. Ex παίω, & κλίνω, acuo. Th. ὀξύς, εῖα, ὑ, acutus, a, um.

Παίφκλινμαι, ν, ὁ, exacerbatio, incitamentum, a παίφκλινω, exacerbo.

Παίφκλινω, ad iram provoco. fut. ὄμω, & Att. ῶ. præt. παίφκλινκα. perf. paſſiv. παίφκλινμαι. Ex παίω, & ὀργή, ν, ὁ, ἡ, ira.

Παίφκλινμαι, ατ, ν, & παίφκλινμαι, ν, ὁ, irritatio ad iram. a παίφκλινω, ad iram provoco.

Παίφος, ante, adverb. loci, & temporis. eum gen. hinc παίφος, & παίφκοιτος, idem. q. a πάφ, ante.

Παίφκτημα, exſimulo. fut. ὄμω. p. παίφκτημαι. a. 1. παίφκτησα. Ex παίω, & ὄφομαι, infligo, incito.

Παίφκω, gen. fing. ſ. g. a παίφκω, præſ. part. a παίφκιμι, adfum. Th. οἶμι, ſum, præſ. part. ὤν, ὄντ, ὄν.

Παίφκω, vel παίφκω, præſentibus, dativ. plur. præſ. part. παίφκω, ὄντ, ὄσι. a παίφκιμι, adfum. Th. οἶμι, ſum.

Παίφκτος, ὁ, ἡ, adventus, præſentia. a παίφκω, ὄντ, ὄς, præſ. part. verbi παίφκιμι, adfum. Th. οἶμι, ſum.

Παίφκτος, ὁτος, ὁ, ἡ, patina, in qua opſonia apponuntur. Ex παίω, & ἔδω, ν, ὁ, ἡ, optionium.

Παίφκτιθεσις, & παίφκτιθεσις, per ſyncop. pro παίφκτιθεσις, παίφκτιθεσις. deinde anadiplaſmo ponit. dicitur pro παίφκτιθεσις, & παίφκτιθεσις, a. 1. inf. & paſſ. verbi παίφκτιθεσις, ante pellicio, fallo. Thema πείθω, perſuadeo. ſ. ὄμω. a. x. πέποιθα.

Παίφκτιθεσι, ατ, ν, ante pedes exiſtens, Poet. pro παίφκ πόδ' ὄν.

Παίφκτις, ατ, ν, libertas, loquendi fiducia. hinc παίφκτιδιάζω, aperte, palam. a παίφκτιδιάζω, ſi, audacter effe, & in omnibus ore tenus. quod ex παίω ἔστιν, vel τάσσω ſtatim. Th. ἴστιν, dico.

Παίφκτιδιάζω, libere loquor, audacter, ingenue, plane dico. imperf. παίφκτιδιάζον, ν, σὺν, fut. σόμαι. ſ. inf. med. παίφκτιδιάσασθαι. a. 1. med. παίφκτιδιάσασθαι, ὁ, ν, σὺν. Hinc παίφκτιδιαστὴς, licentiofus, παίφκτιδιαστικὸς, licentiæ. Ex παίω, πᾶσα, πᾶν, omnis, & ἔδω, ν, ὁ, ἡ, dico.

Παίφκτιθεσις, apponit, fyncop. Æolic. pro παίφκτιθεσις, ſingul. præſ. act. a πείθω, pro πείθομι, pono.

Παίφκτιθεσις, ſing. præſ. imperat. activ. Æolic. fyncop. pro παίφκτιθεσις, verbi παίφκτιθεσις, appono.

Παίφκτις, ὁ, ἡ, ὁτος, ὁ, ἡ, præclara, præſtenta. Ex παίω, & φάτις, atteſo. Th. φάω, teneo.

Παίφκτιος, Æolice. ſyncop. pro παίφκτιος, quod Jon. pro παίφκτιος, a. a. inf. activ. Sic. παίφκτιος, & παίφκτιος, a. 1. inf. activ. deſcendo, pro παίφκτιμαι, a. x. part. med. παίφκτιμενος, Dor. pro παίφκτιμαι, adhortans, verbi παίφκτιμαι, alloquor, perſuadeo, hortor. Sic παίφκτιθεσις a. 2. inf. med. Th. φάω, vel φάμι, dico.

Παίφκτις, ατ, ν, ὁτος, ὁ, ἡ, qui quis decipitur, deceptio, fraus. vide παίφκτιμαι.

Παίφκτιμαι, ἄ. ind. Poet. ſync. pro παίφκτιμαι, quod ſtatui poteſt. Ex παίω, & φάσμαι, fupfio.

Παίφκτιμαι, ατ, ὁ, ἡ, ὁτος, ὁ, ἡ, qui decipitur, commotor. f. ὄμω. p. παίφκτιμαι. Ex παίω, & οἶκος, habito. Th. οἶκος, ν, ὁ, domus.

Παίφκτιμαι, perſ. ind. paſſ. verbi παίφκτιμαι, juxta habitare fluo. f. ὄμω. p. παίφκτιμαι, & οἶκέω, condo, loco. Th. οἶκος, ν, ὁ, domus.

Παίφκτιμαι, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi παίφκτιμαι, adhuc juxta. ex παίω, juxta, & οἰκέομαι, adfto. fut. ὄμω. præt. ἠκέσθημαι. quod ab οἶκος, ν, ὁ, ἡ, domus, & ἵστημι, ſtruo. p. m. ἵστημαι.

Παίφκτιμαι, ἄ, præſtus colore inter ciniereum, & rufum medio, a παίφκτιμαι, rubus. Th. πῦρ, ignis.

Παίφκτιμαι, 3. ſing. præſ. perf. paſſiv. verbi παίφκτιμαι, neglego. Thema ἔστημαι, video. f. ὄμω. p. παίφκτιμαι. perf. paſſ. ὤμμαι.

Παίφκτιμαι, ὁτος, ὁ, tumæ glandularum ſub auribus, apoſtema ſecus aures, aures, inflammatio circa glandulas ambus adjacentes, Celſ. lib. 6. c. 10. quæ παίφκτιμαι dicuntur.

Παίφκτιμαι, 3. plural. a. 1. ind. act. verbi παίφκτιμαι, exſimulo. ſ. ὄμω. perf. παίφκτιμαι. Ex παίω, & ἔστημαι, infligo.

Παίφκτιμαι, præterit. perf. ind. activ. παίφκτιμαι, præteritus, part. perf. activ. παίφκτιμαι, part. perf. paſſ. verbi παίφκτιμαι, prætereo. f. ὄμω. p. παίφκτιμαι. præterea. f. ὄμω. med. παίφκτιμαι. Th. ἔστημαι, eo.

Παίφκτιμαι, τος, gen. παίφκτιμαι, παίφκτιμαι, omnis, omne; quivis, totus. in acc. παίφκτιμαι, παίφκτιμαι. gen. pl. Jon. παίφκτιμαι, pro παίφκτιμαι. dat. plur. παίφκτιμαι, & παίφκτιμαι, & in f. g. παίφκτιμαι, pro παίφκτιμαι. Hinc παίφκτιμαι, omnino. παίφκτιμαι, & παίφκτιμαι, ubique. ἄπας, ασσα, ὁ, universus, totus.

Πάϊς, pater; vocula infantium, quaſi a πάω, palco.

Παίφκτιμαι, Dor. pro παίφκτιμαι, omnium, gen. plur. ſ. g. a παίφκτιμαι, omnis.

Παίφκτιμαι, pallade, a. 1. inf. med. a παίφκτιμαι, vel παίφκτιμαι, elo, pallo. hinc παίφκτιμαι, a. 1. part. med. Poet.

Παι-

Πατρίδιος, ου, ὁ, nomen mulieris.
Πατρίδιος, ου, ὁ, nomen mulieris, quæ ad omnes currit.
Πάτρις, Dor. pro πάτρα.
Πατταλεύω & Att. πατταλῶ, ῶ, ὁ, clavus ligneus, paxillus. a Dor. πάτταλος, pro πάττα, vel φ. πατταλῶ. a πάττα, figo. quod ex τὸς figantur, sive committantur.
Πατταλεύω, ῶ, adeptus, a. 1. part. med. gem. ον, a πάττα, a pollice, perf. πέπαμμαι. Th. πάττω.
Πάττα, Jon. pro πάτερα, confpergabat, 2. fing. imperf. act. verbi πάσσω, fpargo.
Παττάζω, idem ac παιγνίζω, omni impetu, cafervatim, omnino, communi conſenſu, publice: Athenæ. Inventus & πατταζόμενος fuditum. ex πάττα, a πάττω, omnis, & πάσσω. Th. σπάω, Dor. quatio.
Πάττα, vel τὰ, infperſo, conſperſo. f. ἄπαξ, p. πεπ. Hinc πάττω, ῶ, ὁ, thalamus. Dicimus & πάσσω, pro πάττω. Dor. infigo.
Παττάω, ῶ, ὁ, thalamus nuptialis, a πάττω, variego, quia variegatus, & artificiofe factus. Item cœnaculum. πάττωσις enim cœnare eſt in Epigr. Portiens eſt Pollucì; domus quaſibet ad excipiendum apta Moſchop. πατταρῶ, πάττω, ὁρίζω, Venus πάττω ὁρίζουσα, quafi thalamifera. πατταρόφιον, a cœnis, ab thalamus, pro ipſo thalamo ſumitur.
Πάττη, ης, ἡ, jugulum ſatina mixtum ſeu conſperſum. a πάττω.
Πάττη, ης, ἡ, conſperſus; thalamus. a πάττω, conſpergo.
Πάσχα, τὸ, ἄλλατον, Paſcha, vox origine Hebræa. Latine tranſitus.
Πασχάζω, Jon. pro πάσσω, præſ. inf. verbi πασχάω, ῶ, ὁ, patior.
Πάσχω, οὐ, ὁ, patior, afficior. ab inuſit. ὦθ. ἔ. πεπαστικα. a. 2. ἔπαθον. 3. 2. inf. παθεῖν. a. 2. part. παθὼν. perf. activ. πεπαθὼς. p. m. πεπονθὼς.
Πατέ, Scythice, quod Græce κτεῖνε, interficere.
Πάτηρος, ου, ὁ, ſtridor, ſtrepitus, fragor tonitrni; a πατάσσω, percutio, cum ſtrepitu palpito.
Πάτησαν, οὐ, Patuci. Dii Phœnicum: ſimulacra Deorum in puppibus navium. Referunt autem viri Pigmæi imaginem, Herodot.
Πατήω, ῶ, ὁ, & πατάομαι, οῦμαι, ὁ, patella. a πάττω, paſcuo, apcio.
Πατησῶ, 2. a. inf. ἀπὸ πατησῶν, percutiens, a. 1. part. ἀπὸ πατησῶν, 2. ſing. ſ. 2. activ. verbi πατάσσω, percutio. πατησῶ, 3. ſing. a 3. ſub. ἀπὸ.
Πατήσιος, ου, τὸ, Patara, nomen arboris Lyciæ in Aſia, a Pataro conditore ſic nominata.
Πατήσσω, cum ſtrepitu palpito, illido, ferio, concutio, percutio. ſ. ἔσ. p. πεπατήσκα. a. 1. ἐπάτησα. Hinc πάτησις, ὁ, ἡ, fragor, crepitus, ſtrepitus. Ariſtoph.
Πατήσθαι, idem ac πατάσσθαι, guſtaſſe. Herodot.
Πατήσιν, Dorice pro πατῆσαι, calcare. a πατέω, calco.
Πάτηρ, vocat. fing. fed πάτερ, pro πάτερ, accuſ. fing. a πάτος, pater.
Πάτης, ου, ὁ, concutio, peſſundo, protero, ſ. ἔσω. p. πεπάτηκα. Item πάτεω, tetere audiorem aliquem. Ariſtoph. in Avibus.
Πάτηρ, ῆρος, τρός, ὁ, pater, tutor, curator dat. πατρὶ, τρεῖ. πατέρα, tantum. vocat. ὦ πάτερ. Hinc πατρίς, ίδος, ἡ, patria. πατρῶος, & πατρῷος, α, ον, ὁ, ἡ, paternus. πατρώτης, ητος, ἡ, conterraneus, popularis. πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia. αὐτόπατρος, ου, ὁ, carens patre. ἀμήτωρ, ορος, ὁ, ὁ, carens matre, quaſi a πάω, paſco. ut ſit liberorum nutritor. Vel πατὴρ τὸ πάλαι τὸ παῖδας, quod liberos tueatur, ac ſeivet.
Πάτησις, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. πατήσας, Dor. pro πατήσας, ſ. 1. a πατέω, calco.
Πάτμιος, ου, ὁ, Patmius, nomen inſulæ in Ægeo mari. a πάσμαι, acquiro.
Πάτνια, ας, & Jon. πάτνη, ης, familia Pindari, & idem ac πατρὶς, patria. Thema τοῦ πατὴρ, pater.
Πατρίαρχος, ου, ὁ, Poet. pro πατριάρχης, ου, ὁ, patris frater, patruelis, patruus, ὁ τὸν τρόπον ἄλλαρχος.
Πατρικὸν, ἡ, familia, ἀπὸ τοῦ πάτρας καὶ φρατρίας, vide πάτρα.
Πατρικὸς, ὴ, ὁν, patricida. ex πατὴρ, & κόπτω, ſeu πλήσσω, ὦ, tritura, multis ictibus contundo, verbero.
Πατρικὸς, ὴ, ὁν, familia, gens, cognatio, tribus. Th. πατὴρ, pater.
Πατριάρχης, ου, ὁ, Patriarcha, quaſi ὁ τῶν πατρικῶν ἀρχων, familiæ princeps.
Πατρικὸς, ὴ, ὁν, paternus, a, um.
Πατρικὸς, patrie, patris affectus.
Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. in acc. πατρίδα, ab eodem themate.
Πατρίδιος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. paternis inſitens veſtigiis.
Πατροκτόνος, ου, ὁ, patruus. ex πατὴρ, pater, & κτείνω, frater. Th. κτάω, ſtater, & γόνημα, nafcor.
Πατρωνὸς, ου, ὁ, genit. ὄνος, ὄνι, ὄν, dat. ὄνι, ὄνι, ὄνι, ὄσι, ὄνες. voc. ὄνι, ὄνε. Dicitur & Πατρόκλος, ου, ὁ, Patroclus. ex πατὴρ, & κλέος, ἔους, τὸ, gloria. Th. κλάω, celebro.
Πατροπαράδοτος, ου, ὁ, ὴ, ὁν, à patratibus traditus. Ex πατὴρ, pater, πάρα, & δίδωμι, do.
Πατρώνυμος, ου, ὁ, ὁ πατρὸς nomen; pater, avus paternus.
Πατροτύπτω, ῶ, ὁ, qui patrem verberat, lſæus. ex πατὴρ, pater, & τύπτω, verbero.
Πατρόφιλος καὶ πατρόφιλος, ὁ, virgo pudilla, ad quam ſolam patris hæreditas pertinet, a πατὴρ, pater.
Πατρῶος, α, ὁ, paterna. vide πατρῷος.
Πατρῶος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, πατρὸς, ὁ, ἡ, ὁν, patrius, a, um, paternus. πατρῶος, ὁ, ὁ, patruus. Dicimus & πατρικὸς, ὴ, ὁν, & πάτριος, ὁ, ὁ, ὁν, pater.
Πατρονόμος, patrocinor. Gl. Vet.
Πατρωνομικὸς, ὴ, ὁν, patria nomine facio. ex πατὴρ & νόμος.
Πατρωνομία, ας, ἡ, nomen a patris nomine factum.
Πατταλεύω, ῶ, ὁ, clavus ligneus, paxillus, pertica, unde aliquid ſuſpenditur.
Πάυω, ceſſa, deſiſte, præſ. imper. act. a πάσσω, ceſſo, ſ. σω. p. πέπαυκα. a. 2. ἔπαυον. perf. paſſ. πέπαυμαι.
Παυδὲς, remiſit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Jon. pro ἐπαύθην, ης, ης, verbi πάσσω, ceſſo.
Παῦλος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli, Paulus. Lat. paſillus.
Παυρὸς, ου, ὁ, Poet. pauleis, facilis numerarii, non multus, in compar. παυρότερος, minor. Th. πάσσω, ceſſo. Paucos enim numeranes cito ceſſo, deſiſto, finio.
Παύσασα, a. 1. inf. act. πασσάμενος, a. 1. part. med. πασσάσθαι, aor. 1. inf. med. πάσασθαι, 2. plur. a. 1. ind. act. πάσαμεν, aor. 1. part. act. f. p. pl. num. a. πάσω, ceſſo.
Παύσασθαι, fedaret, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ab eodem themate.
Παυσιλυπὴς, ὴ, ὁ, ceſſario, quies, ab eodem themate.
Παυσιμάχιος, Poet. pro πασσιμάχιος, 3. plur. a. 1. ſub. med. a πάσω, ceſſo.
Παύω, facio ceſſare, ſedo, comprimo, concreco, ſ. πάσσω. p. πέπαυμαι. aor. 1. ἔπαυσα. a. 2. imper. πάσσον. præſ. med. πάσσομαι, ceſſo, deſiſto. imperf. ἐπαυόμην, ὁ, ον. ſ. ἐπαύσομαι. a. 1. med. ἐπαυσάμην, ὁ, ον. perf. paſſ. πέπαυμαι, deſiſti. Hinc παυστὴς, ου, ὁ, ceſſatio, requies, παῦρος, ὁ, ὁ, paucus, parvus. παύτατος, ου, ὁ, requies.
Παφλαγὼν, ὄνος, ὁ, Paphlagon, nomen propium. gen. plur. Παφλαγόνων.
Παφλάζω, fervebat, ſ. ἄσω. ſing. imperf. Jonic. παφλάζεσκον. a. ſing. opt. præſ. paſſ. verbi παφλάζω, ferveo.
Παφλάζω, ferveo, æſtuo. Ex them. φλάζω, fervco. aſti ſono crebro ſpumidum.
Πάφος, ου, ὁ, Paphus. nomen urbis, Gr. ſic vocata a Papho conditore.
Πάχνη, ης, ἡ, denſa, πάχνη, dat. ſing. ſ. g. Jon. a πάσσω, ceno, ſ. σω. craſſus, πάχιος, ὁ, ὁ, craſſi, locupletes.
Πάχνη, Dor. pro πάχνη, 3. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. a πάγνυμι, compingo.
Πάχνη, ης, ἡ, pruina, ros concretus, quaſi a πάγω compingo. Hinc πάχνιον, congelo.
Πάχνιννος, genit. ſingul. a πάχνιον, ιννος, ὁ, pruinoſus. Th. πάχνη, pruina.
Πάχνιον, congelo. a πάχνη, ης, ἡ, pruina.
Παχυδέμας, ου, ὁ, farcus: rudis. Item qui eſt cute pingui. ex πάχος, craſſus, & δέμας, cutis.
Παχυδὴς, ἴντος, ὁ, qui pinguefactus eſt, a. 2. part. paſſ. a πάχυνω, pinguefacio.
Παχυνω, pinguefacio. ſ. σω. perf. πεπάχυγκα. perf. paſſ. πεπάχυσμαι, aor. 1. paſſ. ἐπαχύνθην, ης, ὁ, pinguefactus ſum. Th. πάχος, ους, τὸ, craſſus.
Πάχος, ους, τὸ, craſſus, ſpiſſus, denſus: tardus, ingenio rudi. Item dives. in ſ. g. πάχους, ους, ὁ. in n. g. πάχεος. Hinc πάχεος, ιος, ὁ, craſſities, πάχωμα, craſſum reddo. πάχωσις, σεως, ἡ, Dor. pro πάχυσις, cubitus, ulna.
Πάω, vel potius πάσμαι, guſto, veſcor: poſſideo, adipiſcor, acquiro. ſ. πάσομαι. perf. εἰς πάσμαι. ἄπαυστος, jejunus, non paſtus. Hinc πάστος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, ſatis, propinquus.

Π Ε

Πέδα, præpoſ. Æol. pro μετὰ, poſt, acauſ. regit quafi a πέω. Hinc πεδαμείβομαι, pro μεταμείβομαι, mutabo, & μεταδῶ.
Πεδάσασαν, impediebant, Jon. pro ἐπέδων, ων, 3. plural. imperf. act. verbi πεδάω, impedio vincio.
Πεδαγρετῶν, ὁ, reprehenſus ex fuga a perſequentibus, varius.
Πεδάμαι, e ſolo in ſublime tollo, Eurip. a πέδα, Æol. pro μετὰ, & αἴρω, tollo.
Πεδαμείβω, Æol. pro μεταμείβω. Ex πέδα, Æolice, pro μετὰ, & ἀμείβω, mutare.
Πέδασις, ὁ, ἡ, per terram ſtrepitus, firmus, humilis. Item motus dura pro vaticinio. Hefych. Them. πέδον, ου, τὸ, ſolum terra.
Πεδάσσασε, ὁ, ὁ, ἡ, Poet. pro μετώπησε, ſublimis, excelſus, volans, Ariſtoph.
Πέδας, acc. plur. a πέδη, ης, ἡ, pedica.
Πεδάσσαν, Dor. pro πεδάσαν, aor. 1. inf. activ. πεδάσσον. Dor. pro πεδάσσον, aor. 1. imperat. act. a πεδάω, impedio, vincio pedicis. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.
Πεδάσσασα, ὁ, ὁ, mentem vinctam habens, mente captus, ſtultus. Ex πεδάω, pedico, & σῶμα, mens.
Πεδάω, Jonic. pleonaſmo pro πεδῶ, 3. ſingul. præſ. ind. act. Sic in inf. πεδάειν, pro πεδεῖν, verbi πεδάω, irretio, compedibus adſtringo. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.
Πεδάω, pedica vincio, impedio, ligo, The. πέδη, ης, ἡ, pedica.
Πεδέχουσαι, Æolice pro μετέχουσαι, præterea, fectior. ex πέδα, Æol. pro μετὰ, & ἔχομαι accedo.
Πεδέω, ῶ, ὁ, pedita, vinculum, compes. q. a πέδη, pes. Hinc πέδησις, pedicis vinciio.
Πεδήσαι, 2. ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi πεδάω, pedicis vincio, impedio.
Πέδιλον, ου, τὸ, calceus, talare, ſoccus. quaſi a πέδη, pes, & δέλλω, volvo, quia circa pedem volvitur, feu ligatur. Et pro carmine, quod alicui convenit.
Πεδίαστ. ὁ, ὁ, ἡ, campeſtris, c. Th. πέδον, ου, τὸ, ſolum, terra.
Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities. gen. Jonic. πεδίοιο. Them. πέδον, ου, τὸ, ſolum. Sed πέδιος, ου, τὸ, parvum vinculum. Th. πέδη, pedica, compes.
Πεδίσσω, adv. ex ſundo, & terra, ſunditus: a puero, Heſiod. Th. πέδον, ſolum, terra.
Πέδον, ου, τὸ, ſolum, terra, humus: domus, domicilium: Etym. Hinc πεδινὸς, ὴ, ὁν, & πεδιὰς, ἄδος, ἡ, πεδινὸς, ὴ, ὁν, ſimbria; limbus. πεδονόμος, ου, τὸ, caſtra, exercitus. πεδονομέω, caſtra metor.
Πεδόν, ου, τὸ, malleolus, ſeu planta pedis: fimbria quaſi margo, finis. Eſt & tetis genus rotundum. Item merctrix ſine organis ſympoſia frequentans. Hinc πεδὸς, ὁ, ὁ, pedes, pedibus iter facions. πεδὸς, pedibus itinere.
Πεδόω, pedibus iter facio, a pueden. ſ. ὦσω. p. πεπέδωκα. Th. πέδη, ης, ἡ, planta pedis.
Πεδὴς, pedibus, πεδὴς, ἐσὶ, pedeſtri itinere: ab eodem themate.
Πεδήσασι, ὁ, ὁ, ἡ, qui pedeſtrem pugnam committit, pedes, peditis. Poet. ex πεδὴς, pedeſtris, & ἄσω, ὁ, clamor, bellum.
Πεδομαχέω, ῶ, ὁ, Poet. pro πεζομαχέω, ῶ, ὁ, vel πεζομαχῶ, ὁ, ὁ, qui pedeſtre prælium committit, vide πεζομαχέω, pedeſtre prælium committo.
Πεδομαχία, pedeſtre prælium committo. Hinc πεδομαχικὸς, ὴ, ὁ, pedeſtre prælium. Them. πέδη, planta pedis, & μάχομαι, pugno.
Πεδὸς, ὁ, ὁ, pedes, pedeſtris. πεδὸς ἱππάτας, peditatus. πεδὸς ζώνη, greſſilia animalia, Ariſtot. Capitur etiam adjective πεζὸς, ὴ, ὁν, pedeſtris, c.
Πέδε, Dor. pro πῆ, ubi.
Πεδὼ, pro ἐπεδὼ, perſuadebat, 3. ſing. imperf. act. Jon. verbi πείθω, perſuadeo.
Πεδωκέω, principi obedio, obtempero, pareo, ſ. ἤσω. p. πεπειθηκὼς. a. ἤκησα, impero.
Πεδὼν, forte legendum πεζὸν.
Πεδὼσαι, perſuadere, Jon. & Dor. pro πεῖσαι, præſ. inf. activ. verbi πείθω, perſuadeo.
Πεδῶσθαι, obtempera, Jon. pro πείθου, præſ. imp. paſſ. πειθόμενος, præſ. inf. paſſ. πείθεσθαι, 3. ſing. præſ. ſub. a πείθω, perſuadeo.
Πεδῶω, ῶ, Poet. & Attic. pro quo & πείθω, pro πειθήσομαι, pareo, morem gero.
Πεδῶσμαι, præſ. paſſ. Hinc πεδώσμενος, ὁ, ὁ, ἡ,

præſ. paſſ. πεἰθωτη, ῆ, ῆ. pl. impeſf. paſſ. Jon. πεἰθοντο; perſuadeo.

πεἰθω, ὑος, ἡ, vide in πεἰθομαι.

Πεἰθὸς, ὁ, ἡ, ὁν, pro πεἰθεὸς, ὁ, ἡ, perſuaſorius, a, um. 2. Cor. 2. 4. Eſt ſuſpecta vox, & alibi non legitur, vel legere poſſis, ου ἐν πεἰθοῖ ἀνθρωπίνης σοφίας λογοις, non in perſuaſibilibus humanæ ſapientiæ verbis: ut ſit oppoſitio. Thema πεἰθω, perſuadeo.

Πεἰθὼ, præſ. imperat. paſſ. πεἰθὸ, perſuadeo.

Πεἰθὼ, ἡ, perſuaſionis, genit. ſingular. a πεἰθὼ, ὁος, ὁι, ὁ, Suidæ. Thema πεἰθω, perſuadeo.

Πεἰθω, perſuaſeo, ſuadeo, ſtatione ſtecto, cum accuſ. impeſf. ἐπεἰθον. fut. πεἰθω, ſecundum reddap. a. 1. ἐπεἰθα. a. a. ἐπεἰθον. perf. πεἰπεἰθα. præſ. med. πεἰθομαι, perſuaſus fum. affinitor: item cum dat. obedio, parco, credo: pariter ſpeco: contendo. impeſf. ἐπεἰθὸμην, ῆ, ετο. perf. πεἰπεἰσμαι, perſuaſus ſum. perf. paſſ. πεἰπεἰσμαι, ς, ται. 2. paſſ. ἐπεἰσθην, ης, ῆ, affentus fum, credidi. 2. fut. paſſ. πεἰσθἠσομαι. p. m. πεἰσθὴσομαι, confido. præſ. infimed. πεἰσὸμαι, confidere. perf. part. med. πεἰπεἰσὸ, ὁτὸς, ὁ, ἡ, ὁν, fiducia. perf. med. πεἰπεἰσμαι, ς, ται. πεἰσμονὴ, ῆς, ἡ, idem. πεἰσμα, ἡ, perſuaſio. πεἰσμανὴς, ἡς, ὁ, ἡ, idem. πεἰσὸς, ὁ, ἡ, ὁν, habeo, credo. πεἰσὸς, ὁ, ἡ, fidus, fidelis. ἀπεἰσὸς, ὁν, ὁ, ἡ, inobedient, contumax. ἀ-πεἰσὸς, ὁ, ἡ, qui facile paret, ſum obſequitur. ἀξιὸπεἰσὸς, ὁ, ἡ, fide dignus.

Πεἰθὼ, ὁος, ἡ, ὁ, Dea nomen dicendi præſidis. Suada Latio, Suadela Venuſtas, lepos Ciceroni, perſuadendi Dea Quintiliano. Item perſuaſio, obedientia, obſervantia, obſequium, ſodalitio. ἐπ πεἰθὼ, ad fidem faciendam, Platoni de Legibus. πεἰθὼ δεἰπνου, perſuadendo, Plato de Legibus, πεἰθὼ ἐρωτὸς, lenocinium amatorium.

Πεἰθἠλαθὸς, paræmus. 1. plur. præſ. ſub. med. verbi πεἰθω.

Πεἰθὸς, vel πεἰσς, pedo, carmino, cargo, tondeo. Theocr. fat. ἔω, p. πεἰσσα. Idyll. 5. aor. 1. paſſiv. ἐπεἰσθην, ης, ῆ. πεἰσσα. Hinc πεἰσσα, ης, ἡ, vellus.

Πεἰνα, & Jon. πεἰνη, ης, ἡ, fames. cfuritio. quaſi a πεἰνομαι, pauper ſum. pauperes enim juſt fimetici. ut ſit πεἰνα, quaſi πεἰνἠ, pauperies. Hinc πεἰνἠν, ης, ἡ, cfurio. fut. ἠσω, vel ἠσομαι. perf. πεἰπεἰνἠκα.

Πεἰνἠν, efurienti, Dor. pro πεἰνὼντι, dativ. ſing. part. præſ. paſſ. πεἰνὼς, efurio.

Πεἰνὼντα, ſame laborans. 1. ſing. neutr. adſiv. a πεἰνὼς, efurio, fame laboro.

Πεἰρη, Dor. pro πεἰρα, a πεἰρὼ, cfurio. Sic πεἰνομαι, Dor. & Æol. pro πεἰνα, vel ut alii volunt pro πεἰνὼμαι.

Πεἰρα, ας, ἡ, conatus, inceptum, periculum, tentatio, experientia: dolus, Sophocl. quaſi a πεἰρω, tranſeo. Hinc πεἰρω, ῆς, ἡ, ἐτου, conor, nitor; item tento. πεἰρατα μου, ας, ἡ, tentatio. πεἰρατὴς, ὁ, ἡ, tentator. πεἰρατὴρ, ὁς, ἡ, ὁ, primum ſefe exercens.

Πεἰρἀζω, tento, experior, conor: exploro. ſ. πεἰρω. perf. πεἰπεἰρακα. a. 2. ἐπεἰραον. a. 1. inf. πεἰρἀσαι. ſpraf. paſſ. πεἰρἀζομαι, tentor, ad peccandum ſollicitor. perf. paſſ. πεἰπεἰρασμαι. a. 1. paſſ. πεἰρασθην. a. 1. fubpaſſ. πεἰρασθὴν. a. 2. 1. inf. paſſ. πεἰρασθὴναι, tentari. Th. πεἰρω, conatus.

Πεἰραθὸν, ου, ὁ, a. 2. opt. paſſ. πεἰρασθὸν, & in 2. plur. πεἰρασθὸτε. a. 1. ſub. paſſ. verbi πεἰρἀζω, tento, exploro.

Πεἰρασιος ἐπος τοι, lites aliquibus finire, ſus aliquibus dicere. ἐκ πεἰρασιου, ductum a verſu aliquo, quod a πεἰρω, ſuporo.

Πεἰρατ, ſeu πεἰρατι, ατος, τὸ, finis. Th. τὸ πεἰρας, ατος, idem.

Πεἰρατ, ατος, ἡ, ἡ, qui finit, a. 2. part. act. a πεἰρω, tranſadigo, tranſigo. ſ. πεἰρω, a. 2. ἐπεἰρατα.

Πεἰρατα, ς. ſing. a. 2. opt. act. πεἰρατα, ς. 2. 1. inf. act. πεἰρατἠναι. a. 2. imperat. med. verbi πεἰρἀζω, tento. Th. πεἰρω, ῆς, ἡ, tentatio.

Πεἰρατὸθον, aor. 2. inf. paſſ. a πεἰρἀζω, tento. Th. πεἰρω, ῆς, ἡ, conatus.

Πεἰρατὴ, ὁ, ἡ, tentatio, periculum. a πεἰρἀζω, tento.

Πεἰρατ, pro πεἰρατα, nom. plur. a πεἰρατ, ατος, pro πεἰρας, ασς, τὸ, terminus, finis.

Πεἰρατα, nomen verbale a πεἰρατα, conor.

Πεἰρατὴς, ὁ, ἡ, prædo marinus, pirata. Sophocl. dat. plur. πεἰρατὴτ. πεἰρατὴσι τοῖς, navita prædatoriis. Plut.

Πεἰρατὼ, tentet, 3. ſing. præſ. imperat. activ. a πεἰρω, conor. fut. πεἰσω, vel ἀσω. præſ. imperat. πεἰρατ, ἀτω. Theoc. πεἰρα, ας, ἡ, conatus.

Πεἰρἀω, ὡ, conor, nitor, tento. πεἰρἀω καὶ

dicitur καὶ χωἰρἐω, eam de ſupro ſollicitat, & interpellat. Latine attentare pudicitiam. Budæ. ſ. πεἰρω, vel πεἰρω. p. πεἰρἀσω. Th. πεἰρα, experientia, conatus.

Πεἰρἐλαιον, periculum facitis, aor. 1. inf. paſſ. a πεἰρἀω, conor, nitor. fut. πεἰρω, vel πεἰρἀω. p. πεἰπεἰρακα. Th. πεἰρα, ας, ἡ, conatus.

Πεἰρἐτης, experitis, aor. 1. imperc. med. verbi πεἰρἀω, conor, nitor. fut. πεἰρω, vel πεἰρἀω. aor. 3. med. πεἰπεἰρημαἰ. Th. πεἰρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Πεἰρἐτὴς, experior, periculum facio, quod a πεἰρα, idem. Thema πεἰρω, conatus.

Πεἰρἐτὸν, ου, ὁ, nomen viti; Pitiuſum: ardelio.

Πεἰρἐτης, ὁου, ὁ, crates, vel alveus ex viminibus in cuntu, ubi res ponuntur, vel ubi ſedent, qui curru vehuntur. Hinc. Velim a πεἰρω, pro πεἰρω, finis, terminus; quia eſt ad terminos, & latera curtus. Vel a πεἰρἀω, in orbem curtere, quod in orbem curtat.

Πεἰρω, tranſadigo, tranſeco, penetro, trajicio, pungo, figo. Item tranſeo. ſ. πεἰρ. p. πα. a. 2. ἐπεἰρα. a. 2. ἐπεἰρον. perf. paſſ. πεἰπεἰρωμαι. p. m. πεἰπεἰσὸμαι, confido. præſ. infimed. πεἰρἀὸμαι, confidere. perf. part. medverbi πεἰρἀὸ, ὁτὸς, ὁ, ἡ, ὁν, fiducia. perf. med. πεἰπεἰσὸμαι, ς, ται. πεἰρα, ας, ἡ, idem. πεἰρασις, ἡ, perſuaſio. πεἰρωμανὴς, ὁ, ἡ, idem. πεἰρἐω, ſuadeo, perſuadeo, ſtatione ſtecto, cum accuſ. impeſf. ἐπεἰρἐον. a. 1. ἐπεἰρἠσα. a. 2. ἐπεἰρον. perf. πεἰπεἰρἠκα. Hinc πεἰρἐω, ῆς, ἡ, tranſitus, trajectus: item mentis, voluntas: aequitio; pato. πεἰρἐων, ονος, τὸ, propoſitio, qum ex alia neceſſario conſequitur. πεἰρἐομαι, ῆ, ἡ, acquiſitio; item reditus, vectigal; abundantia. πεἰρἐω, probeo: item paſſoro, adminiſtro. πεἰρἐω, ου, ὁ, ἡ, trajicio. πεἰρἐομαι, eo, profeiſcor. ſ. πεἰρομαι. p. πεἰπεἰρἐμαι. πεἰρἐτης, ου, ὁ, profectio, iter. πεἰρἐτὸς, ὁ, ἡ, frenum, finus maris: item tranſitus. πεἰρθἀδελφὸς, ου, ὁ, portitor, qui aliquem linitre per freetum tranſportat. πεἰρθἀδης, ἐος, ὁ, tranſitus, portus trajectus. πεἰρκἀπηλος, ὁ, ἡ, mercator, negotiator. ἐμπὸρἐυτης, ου, ὁ, ἡ, ſorum nundinarium. ἐπεἰσπὸρος, ου, ὁ, ἡ, pet vium incedens. ἐπεἰσπὸρος, ὁου, ὁ, iter, facio. ἐπεἰσπὸρος, ὁου, ὁ, ἡ, profectio, iter. πεἰρπερὸς, ὁ, ἡ, ferinus, finus maris: item tranſitus. πεἰρπλἀκτος, ου, ὁ, portitor, qui aliquem linitre per freetum tranſportat. πεἰρπλἠθω, ἀω, tranſeto, ferum tranſeo. πεἰρπὸρος, ὁ, ἡ, mercator, negotiator. ἐμπὸρος, ὁ, ἡ, pet vium incedens. πεἰρὸδος, ὁου, ὁ, iter, facio. πεἰρὸδος, ὁου, ὁ, ἡ, profectio, iter. πεἰρὸρος, ὁ, ἡ, ſ. ἐπεἰρος, ὁ, ἡ, frenum, finus maris: item tranſitus. πεἰρπλἀκτος, ου, ὁ, portitor, qui aliquem linitre per freetum tranſportat. πεἰρπλἠθω, ἀω, tranſeto, ferum tranſeo. πεἰρπὸρος, ὁ, ἡ, mercator, negotiator. ἐμπὸρος, ὁ, ἡ, pet vium incedens

Πλαστίδιον, ὁ Πλαστίδιος, Jon. Dor. & Poet. pro Πλαστίδιος, nom. pluit. a Πλαστίδιος, ος, ὁ.

Πλαστικὸς, ὴ, ὸν, regio Græciæ, infra mare Jonium, & Ægæum, Peloponnesiis. Hinc Πλαστικησιακὸς, ὴ, ὸν, Peloponnesiacus, & Πλαστικησιακῶς, adv. Peloponnesiace.

Πλαστὸς, gen. ἔος, ἕος, ὁ, Pelops, nomen proprium.

Πλατὺς, ὴ, ὺ, niger, fuscus. πλατὺς, ὺς, ὴ, & πλατὺς, ἰδεῖν. Porro a μέλας, niger, β enim, μ, & ν hunt affines litteræ.

Πλαττὸς, petitæ armatus pugno.

Πλατυστὸς, ὴ, ὸν, qui peltam in pugna gestat.

Πλατυστὸς, ὴ, ὸν, ad scutum pertinens. hinc Πλατυστικὸς, ὴ, ὸν. Σ' ἐπιστέον, ars utendi pelta.

Πλάτη, ης, ἡ, pelta, scutum brevius. ἰδεῖν ἀσπὶς, quod vibrari possit. q. a πάλλω, vibro. item pileis nonnul. Cpl. l. 6. c. 4. Hinc πλατικὸς, ὴ, ὸν, peltatus, scutatus. πλατικὸν, ὸ, catapulta.

Πλατυπέλτης, peltatus. a πέλτη.

Πλάτη, vel πλάτις, pelvis, propriæ lignea, facta τῷ πλάσσω, fecando. item galea: fecuris.

Πλάω, & πλάσσω, fum, vento, verto, admoveo, appropinquare facio. q. πέλαι ἰὼ, pariello fum.

Πλάσσω, ττω, ττομαι, monstrum. Est & πλάσσω, idem. q. a πάλλω, verto. id enim est monstrosum, in quo vertus est communis ordo natura. vel a πέλας, prope, & ἄγω, video, quia proprius accedimus, ut monstra specilemus. Hinc πλαστὸς, ὴ, ὸν, ingens, magnus, admirandus: prodigiosus.

Πλαστὸς, ὴ, ὸν, vasta, ſi. q. a πλαστὸς, ὴ, ὸν, idem ac πλαστὸς. Hinc & πλαστὸς, ingens. q. a πλατὺς ἐστι, prope accedens ad magnitudinem montis.

Πλάτανος, ὁ, coctura, coctum aliquid. a πέσσω, coquo. πλάτανος, ὁ, bellaria, (ſecundæ mensæ, condimenta, cupediæ. πλάτανος μίστυρα βύτυρον, bellariis butyrum miscetur, Diosc. l. 2. c. 83.

Πλάτανος, Æolic. pro πέσσω, quinque. πλάτανος, quinarius. πλάτανος, numero per quinarios. item πλάτανος numero. Et πλάτανος, mirabar, pro ἐθαύμαζον. Jon. 3. sing. imperf. verbi πλάσσω, mitto. ſ. ὄω.

Πλάτανος, ὁ, senex. quasi jam mittendus in sepulchrum. a πλάσσω mitto.

Πλάτανος, ος, ὁ, Dor. pro πλάτανος, ὁ, mittens, pruf. part. ſ. g. a πλάσσω, mitto. ſut. ὄω.

Πλάτανος, Jonic. pro ἕπτανος, ος, ὁ, mitteban, imperf. Jon. verbi πλάσσω, mitto, & in 3. plur. πλάτανος.

Πλάτανος ἄλλος, infans quinque dies natus. quod a πλάτανος, quinque. Th. πλάτανος, quinque.

Πλάτανος, ος, ὁ, Jonic. & Doric. pro πλάτανος, vel πλάτανος, quinque dierum. Ex πλάτανος, quinque, & ἡμέρα, dies.

Πλάτανος, ος, genit. & dat. ſing. ſ. g. a πλάτανος, ος, ὁ, quintus, a, um. dat. plur. πλάτανος & πλάτανος. ἰδεῖ pro πλάτανος, quinque.

Πλάτανος, ος, ὁ, quintus. a πλάτανος, quinque. Sed πλάτανος, ος, ὁ, quintus. a um. a πλάτανος, mitto.

Πλάτανος, mitto, amando, dimitto, veho, trajicio. ſ. ὄω, p. πέπλαμαι. a. 2. ἔπλαδον. pruf. med. πλάτανος. Hinc πλάτανος, ος, ὁ, missio; Item pompa. a πλάτανος, dimitto. πλάτανος, mitto ante: item profequor, comitor.

Πλατυλόλος, ὁ, ος, vero ad affandas carnes cum quinque culpidibus. a πλάτανος, Æol. pro πλάτανος, quinque, & ἀδόλιος, ſi. q. venu.

Πλάτανος, γος, ὁ, turbo, flatus; item gutta, nubes, & bulla. Potest duci a πλάτανος, mitto, ut ſit quod emittitur c. ut aliqua, vel quia sito mittitur, id eſt, emittitur, ut ſi quæ πλάτανος, bulla, nubes.

Πλατυρρόθιος, ὁ, ος, inſectum a vesparum genere. An a πλάτανος ῥέπτω, quod damnum ferat? vel a πλάτανος ῥέπτω, deſtorquis ſtirpibus.

Πλάτανος, Jon. pro πλάτανον, mittebant, ſ. plur. a. 1. ind. act. πλάτανος, ατος, ὁ, aor. 2. pat. act. verbi πλάσσω, mitto.

Πλάτανος, mittrat, ſ. ſingul. μεσόπον, 3. plur. ſ. act. verbi πλάτανος, mitto.

Πλάτανος, Dor. pro πλάτανος, ſ. ὁ. mittam.

Πλάτανος, mitramus, ſ. plur. a. 1. ſub. act. a πλάτανος, mitto.

Πλάτανος, pruf. inf. a πλάτανος, laboro, ago. 3. plural. πλάτανος. pruf. med. πλάτανος.

Πλάτανος, ὁ, ἡ, ſervus, famulus. a πλάτανος, laboro.

Πλάτανος, Jon. pro πλάτανος 2. ſing. ſub. verbi πλάτανος, laboro, pauper ſum.

Πλάτανος, ατος, ὁ, qui labore vitlum quærit, pauper. dat. plur. πλάτανος, a πλάτανος, laboro, ceco.

Πλάτανος, luge, pruf. imperat. a πλάτανος, lugeo. Sed πλάτανος, dat. ſing. a Them. πλάτανος, ατος, ὁ, luctus.

Πλάτανος, ὁ, ἡ, ſocer, uxoris meæ pater. πλάτανος, ατος, ὁ, ſocrus. q. a πλάτανος, luctus. Socri etiam ſæpe dolent filiarum vicem, & metuunt, ne res illis male cedant.

Πλάτανος, ὁ, lugeo. fut. dicunt; a πλάτανος & πλάτανος. a. 1. ind. πλάτανος. Th. πλάτανος, ατος, ὁ, luctus.

Πλάτανος, Dorice. pro πλάτανος, pruf. inf. a πλάτανος. Alii pro πλάτανος, pruf. inf. verbi πλάτανος, lugeo. Th. πλάτανος, luctus.

Πλάτανος, ατος, ὁ, luctus, mœror. q. πλάτανος, a pruf. med. πλάτανος, verbi πλάτανος, patior. Alii a πλάτανος, pallo, dicunt; alii a πλάτανος, panper ſum, labore. Hinc πλάτανος, ὁ, ἡ, lugubris. πλάτανος, lugeo.

Πλάτανος, ος, ὁ, & ἡ, Jon. ὁ, ἡ, pauperias, quod a πλάτανος, pauper. Th. πλάτανος, labore, inopeſum.

Πλάτανος, ὁ, ἡ, pauperculus, a, um, ab eodem themate. πλάτανος, per inopiam.

Πλάτανος, facio, efficio: panper ſum. ἔοικε πλάτανος, convivium curare, & ſtruere, πλάτανος, pruf. pat. med. pruf. pat. med. Hinc πλάτανος, ὁ, ἡ, pauper. πλάτανος, ὁ, ἡ, labor, πλάτανος, laboro. πλάτανος, ὁ, ἡ, improbus, ſcelestus. φλάτανος, ὁ, ἡ, amans laborem, ſpinax. μακάτανος, ὁ, ἡ, ſ. ſugiens laborem.

Πλάτανος, faciebant, Jon. pro πλάτανος. 3. plur. imperf. verbi πλάτανος, facio.

Πλάτανος ἄλλος, quinquertium. πλάτανος, pentathlum, & quingertium. ex πλάτανος, quinque, & ἄεθλος, ου, ὁ, certamen.

Πλάτανος, ἴδος, ἡ, quinquennium, luſtrum, a πλάτανος, quinquennia. Sed Attice πλάτανος ponitur pro adjectivo πλάτανος.

Πλάτανος, ὁ, ἡ, quinquennis, quinquennalis. πλάτανος, idem. a πλάτανος, quinque, & ἔτος, ους, τὸ, annus.

Πλάτανος, quinquies, adv. a πλάτανος, quinque.

Πλάτανος, ου, ὁ, quingenti, æ, a.

Πλάτανος, Jon. pro πλάτανος, ὁ, quinquies majus. Them. πλάτανος, quinquies.

Πλάτανος, & πλάτανος, quinquefariam, quinque modis. ab eodem themate.

Πλάτανος, ου, ὁ, quinquagenarius. a πλάτανος, quinque dierum. Ex πλάτανος, quinque, & ἡμέρα, dies.

Πλάτανος, ὁ, ἡ, quinquagenarius annorum. Ex πλάτανος, quinquaginta & ἔτος, ους, τὸ, annus.

Πλάτανος, ὁ, ἡ, navis, quæ quinquaginta remis agitur. πλάτανος, idem.

Πλάτανος, ου, ὁ, ἡ, qui quinquaginta jugerum eſt. Ex πλάτανος, quinquaginta, & γύας, ſen γύα, arvum, jugerum.

Πλάτανος ἑρμῶν. ex πλάτανος, quinquagesima, & ἑρμῶν, ου, ὁ, capus.

Πλάτανος, ὁ, ἡ, quinquageſimus, a, um. Hinc πλάτανος, ſcil. ἡμέρα, Pentecoſte, dies quinquageſimus, ſcil. a reſurrectione Domini.

Πλάτανος, gen. Jon. a πλάτανος, ος, ὁ, manus. ex πλάτανος, quinque, & ἕδος, radius, digiti enim ſunt veluti quinque ramuſculi.

Πλάτανος, pro πλάτανος, tondeatur, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi πλάτανος, ſeu πλάτανος, pedo. ſ. ὄω.

Πλάτανος, Dorice. pro πλάτανος, fut. a. verbi πλάτανος, pecto.

Πλάτανος, πλάτανος, ὁ, penis, mantula, pudendum, in Epigr.

Πλάτανος, Dorice pro πλάτανος, 3. plural. perf. med. verbi πλάτανος, compingo. ſ. ξω. aor. a. 1. πλάτανος. perf. med. πλάτανος, ὁ, ἡ, paſſa, per proprietatem pro πλάτανος, perf. paſſ. ſ. g. verbi πλάτανος. ſ. ἰσω. pro πλάτανος, patior. a. 2. ἔπαθον.

Πλάτανος, coquo, a πέπων, ονος, maturus, cactus a Sole.

Πλάτανος, ὁ, illuſus, perf. part. paſſiv. verbi πλάτανος, vel πλάω, ludo. fut. σω. perf. paſſ. πέπαισμαι. Sunt qui a πέπων, maturo, mollio, derivari dicunt.

Πλάτανος, ὁ, maturitor, mitior, comparat. a πέπων, maturus.

Πλάτανος, ων, ὁ, ἡ, polluta, polluens, perf. part. paſſ. a πάλλακον, inquino, ſordo. ſ. ξω. p. πέπαλαγμαι. aor. 2. ἐπάλακον. Th. πάλλω, vibro. fut. ακω. Alii a πάλλη, ὁ, ἡ, lutum.

Πλάτανος, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Jon. verbi πλάτανος, inquino. ſ. ξω.

Πλάτανος, ὁ, plural. perf. imperat. paſſ. a πάλλω, fortior, quod a πάλλη, ſum ſ. item agitatio. Th. πάλλω, agito.

Πλάτανος, ὁ, qui vibravit, Jon. reduplic. pro πάλλω, a. 2. part. act. verbi πάλλω, vibro. ſ. πάλλω. a. 2. ἔπαλον.

Πλάτανος, a. 1. inf. activ. verb. πλάτανος, coquo. a. 1. part. paſſ. πλάτανος, coctus.

Πλάτανος, mendipiaſtæ. pro πάλλω, trahere, a. 2. inf. verbi πάλλω, trahor. ſ. πάλλω, a. 2. ἔπαλον. Potest legendum credit πάλλω, a. 2. inf. pro πάλλω, verbi πάλλω, vel πάλλω, do; pendeo.

Πλάτανος, perf. inf. paſſ. a pruf. inf. πάλλω, a πάλλω, tranſeo.

Πλάτανος, perf. inf. paſſ. πάλλω, a, ον, & πάλλω, a, um, confinus, perf. part. verbi πάλλω, tranſadigo. ſ. πάλλω. perf. activ. πάλλω κα. p. m. πάλλω.

Πλάτανος, debaechatus ſum, perf. Attic. pro πάλλω. Hinc πάλλω, ludibrio habitus, perf. part. paſſiv. Attic pro πάλλω, vel πάλλω, bi πάλλω, pecco per violentiam. Ex πάλλω, & πάλλω. Thema πάλλω, ος, ὁ, vinum.

Πλάτανος, acquiſivit, Poet. pro πάλλω, 3. ſingul. perf. ind. paſſiv. πάλλω, perf. inf. paſſ. πάλλω, vel πάλλω, poſſideo.

Πλάτανος, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi πάλλω, poſſideo, fut. σω. perf. πέπλαμαι.

Πλάτανος, ων, των, debit, perf. ind. paſſ. πάλλω, Attice, plural. perf. part. πάλλω, a. ſing. perf. imperat. verbi πάλλω, ceſſo. fut. πάλλω. p. πέπλαμαι. a. 2. πάλλω.

Πλάτανος, perfuſa ſunt, Jon. pro πάλλω, 3. pl. plur. perf. ind. paſſ. verbi πάλλω, perfuadeo. fut. σω. a. 2. πάλλω. perf. paſſ. πάλλω.

Πλάτανος, paruerunt, Jon. reduplic. pro πάλλω, a. 2. plural. imperf. paſſ. verbi πάλλω, perſuadeo.

Πλάτανος, expertus ſum, Dor. pro πάλλω. perf. ind. paſſ. unde a. 1. πάλλω, verbi πάλλω, tento. ſ. ἰσω. Th. πάλλω, ος, ὁ, conatus, experientia.

Πλάτανος, ὁ, maturus, mitis, concoctus, digeſtus, a πάλλω, coquo.

Πλάτανος, perſuaſum habeat, 3. ſingul. perf. imperat. paſſ. verbi πάλλω, perſuadeo.

Πλάτανος, perſuaſus ſum, perf. ind. paſſ. a πάλλω, perſuadeo.

Πλάτανος, perf. paſſ. verbi πάλλω. f. ασω. p. πάλλω. idem ac πάλλω, ſano. Th. πάλλω, ατος, τὸ, ſanio.

Πλάτανος, ὁ, ἡ, adverſus, & venditus. a πάλλω, vendo. ſ. σω, & ἰσω. p. πάλλω. perf. paſſ. πάλλω.

Πλάτανος, ων, ὁ, piper. q. a πάλλω, maturus; concoctus, quod calore ſuo coctionem juvet. vel a πάλλω, coquo.

Πλάτανος, ὁ, ἡ, convervi, perf. med. hinc πάλλω, inſtus, perf. part. med. verbi πάλλω, ſalto. ſ. ξω. p. πάλλημαι. a. 2. πάλλημαι.

Πλάτανος, ὁ, ἡ, preſſus, perf. part. paſſ. a πάλλω, premo. ſ. σω. p. πάλλω. perf. paſſ. πάλλημαι.

Πλάτανος, inducere, Jon. reduplicat. pro πάλλω, a. 2. inf. verbi πάλλω. perſuadeo. ſ. σω. a. 2. ἔπαθον.

Πλάτανος, ὁ, perſuaſus, perf. part. paſſ. verbi πάλλω, pro πάλλω, perſuadeo.

Πλάτανος, perſuadebo, Jonica reduplic. pro πάλλω, ſ. ἰσω. verbi πάλλω, pro πάλλω, perſuadeo. a. 2. ἔπαθον. unde πάλλω.

Πλάτανος, per (syncopen pro πάλλω) Jon. reduplic. pro πάλλω, 2. plur. a. 2. act. verbi πάλλω, perſuadeo.

Πλάτανος, ſuaſiſſemus, & in in 3. plurali. πάλλω, Jon. reduplicat. pro πάλλω, & πάλλω, a. 2. pro πάλλω. verbi πάλλω, perſuadeo.

Πλάτανος, Jon. reduplicat. pro πάλλω, a. 2. inf. act. cjuſdem verbi, ſic πάλλω, a. 2. part. act.

Πλάτανος, credidimus, 1. plur. perf. ind. act. verbi πάλλω, credo. ſ. ἰσω. a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πάλλω, perſuadeo.

Πλάτανος, crediderant, 3. pl. pluſq. perf. Attic. pro πάλλω, verbi πάλλω, credo.

Πλάτανος, acc. ſing. fœm. gen. part. perf. paſſ. ab eodem verbo, & them.

Πλάτανος, 3. ſing. perf. paſſ. πάλλω, perſuadeo.

inf. πεπλησμένος, perf. part. pafs. hinc πλῆσμα, ατος, τό, figmentum. a πλάσσω, fingo.

Πεπλατυσμένος, 3. fingul. perf. paſſ. verbi πλατύνω, dilato. f. ω. perf. πεπλάτυκα. Theta πλατύς, εῖα, ὺ, latus, ampius.

Πεπλεγμένος, & πεπλεγμένως, Ionice, & Dor. pro πεπλεγμένος, verbi πέπλεγμαι quod ex prat. med. πέπλεγα in præſens abiit. unde & prat. imperf. πέπλεγμαι, Jon. pro πέπλεγμην. nifi malis eſſe a. a. act. verbi πέπλεκω, percutio. fut. πλεγῶ, anadipliaſimo Jon. pro πλήσσω.

Πεπλήγων, percuſſi, anadipliaſimo Jon. pro πλαγών, verbi πλάσσω, percutio. fut. πλαγήσομαι, 3. fingul perf. paſſ. verbi πλαδάω, multiplico: crebeo.

Πεπλησμένος, ος, ον, plenus, a, um, perf. part. med. a πλήθω, implco. f. πλήσω. p. m. πεπλησθα.

Πεπλήσμην, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. Jonic. verbi πίμπλαμαι, idem ac πέπλημαι, impleo. fut. πλήσω. perf. paſſ. πέπλησμαι.

Πεπλήμμενος, & in 3. pluſ. πεπλήμμεντο, perf. ind. paſſ. verbi πέπλημαι, impleo. fut. ήσω. p. πεπλήσθην. Th. πλῆσις, plenus.

Πεπλησμένος, ὁ, perf. part. activ. verbi πλησιάζω, appropinquo, feſſor, accedo familiariter ad aliquem. fut. σω. p. ac. a πλησίον, prope. Th. πλησίος, idem.

Πέπλιος, ὁ, & Jon. πέπλεως, ὁ, & πέπλως, ὁ, pepius, peplum, vellis muliebris. Ilem velum cuntibus inſtarum ad pulverem cohibendum. Apud Homerum ponitur etiam pro inſtratis equorum. Item hic nomine erat Ariſtotelis commentarius, in quo ducum genealogias exequebatur ‡, & navium ad Trojam catalogum.

Πεπλόω, Poet. perf. ioſ. paſſ. ab inuſtrato πέπλω, lavo, fut. πλόσω. perf. paſſ. πέπλωμαι. Th. πλυνός, idem.

Πέπλος, a, vide in πέπλιος, ου, ὁ, & πέπλως, aer. plur. Dor. pro πέπλοι, a πέπλος, ὁ, peplus.

Πεπνυμένος, η, ον, prudens, ſapiens, perf. paſſ. & in dual. πεπνυμένω, a perf. ind. πέπνυμαι, verbi πέπνυα, feu πέπνυ. f. σω, idem cum Th. πνέω, ſpiro. f. ευ. πνεύσω, ſapio.

Πέπνυσο, ſapito, perf. imperat. paſſ. a πέπνυμαι, ſapio, quod a πέπνυα, vel πέπνυ, idem ac πνέω, ſpiro, ſio.

Πεπόηκα, ας, ε, & in 3. plur. πεπόηκασι, Dor. pro πεποιήκαμεν, τε, perf. act. a πεποίηκα, & in 3. plur. πεποιήκασι, perf. ind. paſſ. πεποίημαι, perf. inf. paſſ. πεποιῆσθαι, ης, ου, perf. part. paſſ. verbi ποιέω, facio.

Πεπόθησις, ὁ, pro πόθησις, conſilii, ſing. præt. med. πεπόθημαι, ας, ε. hinc πεποίθησις, a. ſing. ſub. præt. med. πεποίθησαι, perf. inſ. med. πεποιθῆσθαι, σθαι. ὁ, & in plur. πεποίθησι, perf. part. med. verbi πείθω, perſuadeo. fut. σω. a. a. 3. πεποίθησι, 3 ſingul. pluſq. perf. med. Jon.

Πεποίθοῦ, ους, ὁ, fiducia. a præt. med. πεποίθα, verbi πείθω, perſuadeo.

Πεποίθομεν, τε, plural. perf. ind. a πείθω, quod Siculo more faſtum ex præt. med. πέποιθα, verbi πείθω, perſuadeo.

Πεποιμένος, milis, Att. pro πεπονημένος, perf. ind. activ. verbi πένω, mitto. f. ῶ.

Πέπον, ὁ, mollis, ignave, vocativo. a nom. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, mitis, maturus. Th. πέπω, coquo, fut. πέψω. perf. paſſ. πέπεμμαι.

Πεπονέμενος, præt. med. a πονέομαι, laboro. hinc πονέω, idem. πόνος, labor.

Πεπονημένος, Dor. pro πεπονημένος, ὁ, elaboratus. perf. part. a πονέω. excolo, ioſtruo. Th. πόνημα, laboro.

Πεπονημένως, ὁ, perf. part. paſſ. verbi πονηρεύω, improbus fum, improbe ago. quod a πόνηρος, miſer. Th. πόνημα, laboro.

Πέπονθα, paſſus ſum, præt. med. ind. πεπονθάω, p. m. part. verbi πάσχω, patior, ſi. πάσχομαι. a. a. πάσχω.

Πεπορδε, pepedi, pepe, dedi verbi πέρδω, pedo.

Πεπόρευμαι, Jon. anadipliaſimo pro πορεύομαι. a. a. inf. act. verbi πόρω, fut. πορῶ. Poet. idem ac πορεύω, præbeo. Th. πόρος, tranſadigo. p. m. πόρσαι.

Πεπόρδω, præt. imperat. paſſ. verbi πορδόμαι, profiſciſcor.

Πεπόρθαι, perf. inf. paſſ. a πόρω, vel πίμπρω, bibo. f. πίσω. p. πίωκα. a. a. paſſ. ἐπόθην. a. 2. part. πόθεις.

Πέπορος, laboriſa, per ſyncopen pro πονηρός, 3. plural. perf. ind. paſſ. verbi πονέω, laboro. fut. σω. p. πονήκω. perf. paſſ. πεπόνημαι. Th. πόνημα, laboio. p. m. πόνεσα. Sunt qui velint per ſyncopeo dici pro πονηρόθυμα, piconiam. inferto σ, præt. med. verbi πάσχω. patior.

Πεποτήται, volarunt, Jon. pro πεπτήκασι, 3. plur. perf. paſſ. verbi πετάομαι, ſi ὁ ὁμοιωμ. perf. πεπότημαι. Th. πέτομαι, vel πέτωμαι, volo, ſio, ας.

Πεπότηνται, volaverat, 3. fingul. pluſq. perf. paſſ. Jon. ejuſdem verbi, & thematis.

Πεπουμένος, ος, ον, ſidus, a, um, perf. part. paſſ. verbi πέπυσμαι, facio.

Πεπράγε, terminavi, per ſyncopen pro πεπράγαμεν, perf. ind. act. verbi πράσσω, tranſeo. f. πράξω. & ἔσω. Alii a πράσσω, facio, formant.

Πέπρασμαι, vendidi, perf. a πιπράσκω, vendo.

Πέπρακται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πράσσω, facio.

Πεπραδόμαι, perf. inf. paſſ. verbi πιπράσκω, vendo. f. πράσω. fut. 2. paſſ. πραθήσομαι. a. 1. paſſ. ἐπράθην, ης, ὴ. Th. πέρασις, vendo.

Πεπραχμένος, ος, ον, ſidus, a, um, perf. part. paſſ. verbi πράσσω, facio. f. ξω. perf. inf. act. πεπραχέναι. perf. paſſ. πέπραγμαι. a. 2. paſſ. ἐπράχθην.

Πεπρασμένος, perf. inf. act. verbi πράσσω, facio. f. ξω. p. πρᾶκα.

Πεπράσθαι, Jonice, pro πεπράσθαι, prat. inf. paſſ. a πιπράσκω, vendo.

Πεπρεσμένος, ος, ὁ, incenſus. perf. part. paſſ. verbi πρήθω, incendo. perf. paſſ. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, fato deſtinatus ſum, per ſyncopen pro πεπρώτημαι, perf. ind. paſſ. hinc πεπρωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi πεπρώσκω & per ſyncopen πίπρωμαι, deſtino. Th. πέρας, ατος, τό, terminus, finis.

Πέπρωται, per ſyncopen pro πεπρώτηται, 3. ſingul. perf. paſſ. πεπρωται, pro πεπρώτηται. 3. ſingul. pluſq. perf. Jonice. verbi πεπρώσκω, determino. Thema πέρας, ατος, τό, finis.

Πέπτηκα, per ſyncopen pro πεπτέτηκα, ſic 1o 3. plur. πέπτηκασι, expanſa ſunt, pro πεπτήκαμεν, perf. paſſ. verbi πετάννυμι, vel πετάνυμι, expando. Sunt qui πέπτηκασι, exponant volavi, & pro ἵστημι, poni credant perf. paſſ. verbi πίπτω, volo, volas.

Πεπτεῶτα, vel πεπτεῶτας, acc. ſingul. perf. patt. ach. a πετάννυμι, per ſyncopen pro πεπτέτακα, gen. ατος, vel ότος, perf. part. a πίπτω, cado. fut. πτῶσω. p. πέπτωκα. a. 2. πεσεῖν.

Πεπτηώς, ὁ, terrefactus. perf. part. activ. verbi πτήσσω, metu contabor. f. ξω. part. πτήξων, & ξουσα. Jonice, πτήσσων. hinc part. πεπτηώς, & in acc. πεπτηῶτα, quod tamen per Ecſtaſin dici pro πεπτηκότα quidam credunt, quod vide.

Πεπτοῦσι, ὁ, ἡ, coquendi vim habent.

Πέπτω, coquo, maturo. f. ψω. p. πέφθα. Et Æol. πέσσω, Attice, πέττω. ὁ, πεφ. ἴθω, igne coquo. Hinc πέψις, εως, ἡ, coctio. πέσσω, πεττ. ἰ, ὁ, maturus, item mollis, mitis, de fructu dicitur.

Πέπτωκα, cecidi, perf. activ. πεπτώκειν, ὀσιε, perf. part. act. verbi πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι, & πεσέομαι. a. 2. πεσεῖν. p. πέπτωκα.

Πεπτωκώς, per ſyncopen pro πεπτωκότα, accuſ. ſingu. perf. part. activ. verbi ejuſdem.

Πεπυδόμενος, Jonice, anadipliaſimo pro πεύθομαι. 3. plur. ind. a. ſub. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, ος, ὁ, perf. part. paſſ. verbi πυκάζω, denſo. Thema πύκος, ὁ, ἡ, denſe.

Πεπυρωμένος, ος, ὁ, perf. part. paſſ. verbi πυρόω, inflammo. f. ώσω. p. πεπύρωκα. Them. πῦρ, πυρός, τό, ignis.

Πεπυσθόμην, 3. plur. ſub. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεπυσμένος, ος, ὁ, perf. part. paſſ. verbi πυνθάνομαι, interrogo, perf. paſſ. πέπυσμαι. Jon pro πύνομαι, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſdem.

Πέπωκα, bibi, perf. act. verbi πίνω, bibo. f. πιοῦμαι. a. a. πιεῖν.

Πέπων, ονος, ὁ, coctus a Sole, maturus: item mollis, ignave. Interdum virtus eſt blanda, & amica vox, ὁ πέπων, amiciſſime, jucundiſſime, cariſſime. Homerus in Odyſſ.

Πέρ, particula expletiva, que aliis orationis partibus annecti ſolet ; & plerunque ſignificat quandoquidem, tametſi. interdum reſpondet partienlæ cunque. Sæpe etiam vacat. Æolibus vel eſt vel.

Πέρα, ultra, ulterius, ſupra. πέρα δ' ἔοικεν, præter decorum, & ſas, Ariſtot. πέρας, τὸ, ἡ, idem. περαίνω, & περάω, ῶ, ἄ, ulterior.

Πέραια, penetrare, Jon. pro πεῖραι, præſ. infin. verbi πείρω, tranſeo. fut. σω. & σέω.

Πέραιη, ας, ἡ, Jon. terra, quæ eſt ultra mare. Th. πέρα, ultra.

Περαίνω, ας τελειόω, ulterius, longius, amplius, cum gen. τηλεκοῦτο τὸ τερφήνεται, ſupra juſtum, Eurip.

Πέραν, adv. tranſ, ultra, ſupra, cum gen. τὸν πέραν θαλάσσης, trans mare, Thucyd. item eis ſecus, idem ac πέρα, ultra. Sed πέραν, præſ. inf. a πείρω, tranſeo.

Πέρας, ατος, τό, & πάρας, τὸ, finis, extremitas, terminus, limes, ulterius. penetro, tranſeo, tranſporto: vendo. Item accedo, cum infin. f. σω, & σέω. πέρασσον ἔξω δόμων, prodi ex ædibus, Sophocl. πέρα δὲ σοῦ σπουδὴ τέλη, e tentorio prodet pedes. Eurip. πέντησε διὰ χάρακ πεφυκότ, per ſepeſtatem tranſeuntes, Xenoph.

Περγαμηνή, ſcil. χάρτα, membrana. Gl. v. A leu.

Περγαμήνη, ας, ἡ, Poet. pro ὁ Περγαμος, Pergamus, Troja.

Περγαμίτης, ου, ὁ, urbs Aſiæ inſignis, Trojæ ita dicta, quod edita in cupe ſit ſita. Pergama enim omnia loca editiora olim appellabantur.

Περγαμῶνος, Pergamidem, acouſ. ſing. nom. pergamis, ιδος.

Περγαμος, ου, ὁ, Perga, nomeo metropoleos Pamphyliæ. Hebr. velum.

Περδίξ, ικος, ὁ, ἡ, perdix, aſſutus, libidinoſus. ὁ, ἡ πανοῦργος, circumſpectus. Perdix enim eſt avis obeſa, unde & eſa facit πέρδειν, pedere. Vel a πέρδω, quod ſalcet e loco in locum.

Περδω, pedo, crepitum ventris emito. fut. σω. p. κα. aor. 2. ἔπαρδον.

Περδω, Jonice. pro πέρα, ultra, idem ac πέρα.

Περέσαι, a. 1. inf. act.

Περήσαι, tranſiiſſe a. ſing. fut. 1. activ. verbi περάω. f. ήσω, vel ἄσω.

Περήσης, Jon. pro περᾶσῆς, qui tranſiit poteſt, mendoſe. Nam περᾶσῆς, fluvius, qui navibus poteſt tranſiri, Herodot.

Περθόμαι, Jonice, pro πορθοῦμαι, perf. inf. paſſ. verbi πέρθω, vaſto.

Περθω, & πέρθομαι, ſio, perimo, perdo, everto, diripio, ſi. ὁ, ω. p. ω. aor. 2. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα.

Περί, præpoſit. cum genit. de, pro, propter, contra, cum acc. circa, circiter, circum, ergà, advetſus, per, ex, de, ut τὰ περὶ ἐμέ, res mea, ὁ περὶ βασιλέα, regis miniſtri, cum dat. io, pro eruum. περὶ, pro, cum comparatorum aliquem, & excellentiam ſignificamus. eſt & loci, cauſæ, & temporis particula. περὶ τρίτην ὥραν, circiter horam tertiam. περὶ τριακοντα, circiter triginta, Demoſth. Adhibetur etiam pro ὑπὲρ, pro, propter, ſi' ὀλίγιστος περὶ πολλοῦ, eoque diſtractus propter negotium, Ariſtoph. in Nubibus. Dicitur etiam locutione Græca, τὸ περὶ Σωκράτην, pro Socrates, τὸ περὶ Ἀριστοτέλην, pro Ariſtippus. In compoſitione ſæpe anget ſignificationem ut περίφορος, pertrepidus. περίεργος, nimis occupatus. περίκαλλος, valde pulcher. περίλυπος, ex animi dolore. περίφανος, περίφημος, abundo. περίσσεια, & περισσός, abundantia.

Περὶ δέμνια φάλαγγα, Poetic. pro ὑπὸ φάλαγγα, pro ſtratis metu fugere.

Περὶ, pro περιεῖ, ſuperior eſt, ſieut ἰὼν, pro ἰών. Th. εἶμι, ſum.

Περίαγμα, circumes, circumduro, luſtro, circumago, adduco tandem. τὰ περίαγματα, ἃ φαλάγγαται, adductus eſt tandem ad conditionem amicitiæ, & concordiæ, Herodian. redigo, Diofcor. l. 5. Eſt etiam expando & explico apud Nazianz. Item contorqueo, contorquendo conſringo. f. περιάξω. a. a. περιήγαγον, Att. pro περιήγαγον. Th. ἄγω, duco.

Περιάγω, ὁ, αὐτὸ, amputo, circumcido. f. ξω. p. περήχθαι. a. a. περιῆλον, ης, ε. a. 2. inf. medialis. præſ. paſſ. περιαγνύμαι, volor, rollor. περιαγνυ τὸν ὀδόντων τὸν κλάδων, thallum inſita abſcindo, Theophr.

Περιαγόμενος, præſ. part. ſ. g. verbi περιάγομαι, aſſero.

Περιάδδει, ις, ὁ, aliis prædans, eximius. περιάδδω, vel περιάδδομαι ἀπιμὶ, ſupra modum.

Περιαιρέτος, circumfulgens, circum illumino, Actor. ο. fut. ῶ. p. περήρεκα. aor. 1. περιῆρεσα. Ex περὶ, circum, & αἴρω, tollo, fuſtuno.

Περι-

Περιπλοκή, ῆς, ἡ, dormienti, πικῆ part. adverb. ad περίπλοκος.

Περίπλοκος, ον, ὁ, ἡ, dormiens, πικὴ part. adverb. ad περίπλοκος.

Περίπλους, ὁ, ἡ, insolubilis, ἡ, sing. ἃ. 2. ind. act. verbi περιπλέκω, Dorice. Περίπλυτος, ον, ὁ, ἡ, circumfono, fut. ύσω.

Περιβάλλω, defendo, protego, circumeo, fut. βλήσομαι. ἃ. 2. περιέβαλον. ἃ. 2. ind. act. περιβάλλομαι. Περιβαλόδυμος, ος, ὁ, ἡ, ind. med. περιβάλλω, circumdo.

Περιβάλλω, circumdo, cingo, ambio, induo, amico: amplector. Xenoph. de Ioppe, irritio, circumvenio, implico. κακοῖς περιβαλλόμενος, incommodis implicare. Xenoph. de Rebus Chines. Poetice vinco, supero, Odyss. ἃ. 6. περιβάλλω, ος. 2. περιβαλέσθαι, amicui. part. περιβαλόμενος. pass. pall. περιβαλλόμενος, vestior. perf. pass. περιβέβλημαι.

Περίβαμα, genus calceamenti, Suid. περίβαμα. An a περιβάλλω, quod pedi circumjicitur?

Περιβάλλω, protegere, ἃ. 2. inf. act. verbi περιβάλλω, protego, defendo.

Περίβλεπτος, ον, ὁ, ἡ, spectabilis, lustrabilis, conspicuus, illustris, insignis, celebris. hinc περιβλεπτότατος, spectabilitas. ἃ περιβλέπω, circumspicio.

Περιβλέπω, circumspicio: item admitor, suspicio. ἃ. ὦ. p. περιβέβλεφα. adtentius vero est περιβλέπομαι, idem. imperf. med. περιεβλεπόμην, ου, ον.

Περιβόητος, ος, ὁ, ἡ, clarus. a βοάω, clamo.

Περιβόλαιον, ου, τὸ, vestis, tegumen, pallium, operimentum, amictus, velamen. περιβόλαιον, ου, ὁ, vestitus. a p. m. περιβόλαιον, verbi περιβάλλω, circumdo.

Περιβόητος, ος, ὁ, celebris, clarus, famosus, pro περιβόητος. Τὸ βοάω, clamo.

Περιγένειον, superficies, supero, superfines sum, servor, Demosth. invado, incesso. φῶτα περιγενόμενον, metus pueros ineffe, Aphthon. portior sum, fum victor, Plutarch.

Περιγένομαι, ος, ται, consequor. aor. 2. med. περιγενόμην. ἃ. 2. part. med. περιγενόμενος. ἃ. 2. ind. m. περιγενέσθαι. Τὸ γένομαι, sum, fio.

Περιγλαγὴς, lacte plenus, abundans, succulentus, lactosus. Ex περί, & γλάγος. Poetice pro γάλα, ατος, τὸ, lac.

Περίγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, ὁ περιττὸς τῶν γλωσσῶν, qui lingua est eximius, disertus, eloquens, & dicendi facultate praditus.

Περιγρύζω, murmurent, 3. plur. praes. fub. Ex περί, & γρύζω, ος.

Περίγυρος, ος, ὁ, circinus, quo rotarum περιγύρια, id est, circumferentia perficitur. q. a περιγύρω, circumago.

Περιδέδρομα, veritas, celasi Poet. pro περιδέδρα, aor. 1. part. ἃ. ἡ. pro περιδεδώς. fut. εύσω. ἃ. 2. ἔδεισα. aor. 1. part. δείσας, δείσασα. part. med. περιδείσαι. Th. δείδω, timeo.

Περίδεκτος, ος, ὁ, ἡ, meticulosus, trepidus, metuens. Ex περί, & δέος, ους, τὸ, metus.

Περιδέξιος, ος, ὁ, ἡ, dexter.

Περιδέξιος, ος, ὁ, ἡ, ambidexter: aptus, sapiens. ex περί, & δεξιός, ᾶς, ά, dexterа.

Περιδέω, circumligo, alligo, involvo, objicio, cum accef. ἐ. ἔνω. p. περιδέδεμαι. part. pall. περιδέμενος. obviscor. perf. pall. περιδέδεμαι. pluſq. perf. paſſiv. περιδεδέμην, ου, ον.

Περιδεραίτης, nom. plur. a. 1. part. ἃ. a. περιτρέχω, percurro. fut. περιδρᾰμοῦμαι. ἃ. a. περιδράμωμαι, ης, η. ἃ. 2. part. activ. περιδραμών, ὄντα, ὁ, ἡ, perf. ind. act. περιδεδράμηκα.

Περιδέρομαι, ος, ὁ, circumdatus, rotundus, velox. Th. τρέχω, curro.

Περιδέω, circumvello. Ab Hom. περιδέσαι excutere palearia, pro ἀτρόπαι.

Περιδιδάκτοι, ὁ, plur. a. ind. act. περιδιδάσκω, 3. ſing. aor. 2. med. verbi περιδιδάσκω, admitio.

Περιδίδρομα, 3. ſing. a. 2. med. verbi περιδρέμω, contequor.

Περιδίφριον, ου, ὁ, aor. 2. ind. activ. verbi περιτρέχω, percurro.

Περιδοκέομαι, ῶ, ſpectandus, part. paſſ. pall. verbi περιδοκάομαι, praecingo.

Περιδρέμω, ῶ, ἐ, aor. 1. ind. act. verbi περιδράω, circumpono. ἃ. b. δύω. ἃ. 2. περιδέδυκα. Th. δύω, pono.

Περιδρομάδην, ἴοντα, ὁ, involutus, indutus, ἃ. 1. part. paſſ. ἃ περιδρομάομαι.

Περιδρόμαν, τον, ὁ, circumvolutio, circuitus.

Περιδρομάομαι, ὁ, circumvolventes, nom. pl. ἃ. 1. part. act. ex περί, & ἐλίσσω, vel ἴττω. Th. ἕλκω, verto.

Περίδρομος, ος, ὁ, ἡ, ſuperior ſum, abundo, ſuperfum, ſuperfines ſum. περίδρομα τῶν κακῶν, abundare malis, Thucyd. ὁ περίδρομος τῆς χρήματα, non ſupererant pecuniæ, Demoſth.

Περίδρομος, ος, ὁ, ἡ, ſuperfine. a περίδρομος. Thema εἰμὶ, ſeu ἔω, fum.

Περιδρόμων, circuibat, 3. ſingul. imperf. paſſ. a περίδρομος, circumeo.

Περιδρόμων, ος, ὁ, ἡ, aor. 2. ind. act. verbi περιδρέμω, circumeo. Them. λάσκω, lambo.

Περιδρόμων, ὄντα, ὁ, aor. 2. part. act. verbi περιδρέμω, circumeo. Thema ἔρχομαι, venio. ἐ. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἐλθὼν.

Περιδύω, 3. ſing. aor. 2. opt. act. περιδύω. aor. 2. ind. act. verbi δύω.

Περιδώτιον, ου, ὁ, nom. plur. aor. 2. par. activi περιδώτιον, ὁ, ἡ, in ſ. p. περιδώτιον, verbi περιδώτιον, auferio. Th. δύω, capio. fut. τω. p. ἔρχομαι. ἃ. 2. ἐλθὼν.

Περιέπτον, curae, officioſe tractare. ab ἔπτω, tracto, fequor.

Περιέπτω, ος, ὁ, ἡ, ἃ. 2. ind. activ. verbi περιέπτω, incido, cum dat. fut. περιέπτω. pract. περιέπτωκα. ex περί, & πίπτω, cado.

Περιερχόμενος, inaniter fatagit, & laboro: cuitioſe agito, anxie, & accurate conficio, Plato in Apoll. fuis ἀσχημα. aor. 1. m. περιηρχασάμην, ω, σην. Ex περί, & ἔργον, opus.

Περιέρχομαι, circumeo, luſtro, aberro. irrumpo: circumſido, circumdo, Plutarch. in Public. decipio, circumſcribo, Ariſtoph. evenio, contingo, Sud. in Epiſt. poſt. cum acc. ſ. περιελήλυθα, ἃ. 2. περιῆλθον. obertavi.

Περιέσταται, 3. ſingular. imperf. paſſiv. verbi περίεστα, ης, ἡ, diſtabam.

Περίεστε, 3. ſing. a. 2. Ionic. verbi περιεστέω, avello, diſtrabo. a. 2. περιέστεον. Thema στάω, trabo. Alii a περίστημι deducitum volunt.

Περιέσσασθαι, ἃ. 2. inf. med. gem. ας, verbi περίσσομαι, circuminduo. Them. ἐω, induo. ſ. ἔσσω. ἃ. 1. ἔσσα. ἃ. 2. med. ἐσσάμην, Ion. & Poet.

Περιεστεῶτες, ὁ, ἡ, circumcirca indutus, verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, ορω, ſ. λῶ. p. ἔσταλμαι, ἃ. 2. ἔστην.

Περίεστηκα, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περίεστημι, circumſto. Th. ἵστημι, &o. ſ. στήσω, p. ἕστακα, ἃ. 2. ἔστην.

Περιέστησε, 3. ſing. a. 2. ind. act. περιέστημι, ſi, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περίστημι, circumdo, obſideo.

Περιέστη, 3. ſingul. pracſ. ind. verbi περίεμι, ſuperfum ſum, abundo.

Περιεσφόδευε, circumfuſit, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi περισφοδεύω. Thema σφοδέω, ſubito.

Περιέτμαμεν, ε, ἡ, circumcirca indutus, verbi περιτέλλω. Th. τέλλω, orno, ſ. λῶ. p. τέταλμαι, ἃ. 2. ἔτλην.

Περίτμον, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περίτμω, circumſto. Th. ἵστημι, &o. ſ. στήσω, p. ἕστακα, ἃ. 2. ἔστην.

Περιέτμον, ε, ἡ, ἃ. 2. ind. act. περιέτμω, ſi, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περίτμω, circumdo, obſideo.

Περιέτμον, 3. ſingul. pracſ. ind. verbi περίεμι, ſuperfum ſum, abundo.

Περιεφόδευε, circumfuſit, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi περισφοδεύω. Thema σφοδέω, fulguro.

Περιεφῶν, accuſ. ſing. perf. part. activ. περιεφάω, ονος, ὁ, contracte pro περιεφοῶν, verbi περίεφημι, proprie circumſto.

Περιέχων, ὁ, ἡ, extremus. Th. ἔχομαι, idem.

Περίεχος, ος, ὁ, aor. 1. ind. activ. verbi περίεχω, occupo. Th. ἔχω, habeo. ſ. ἕξω, & ἴσχω. Περιέχομαι, ος, ὁ, ἡ, vel περιέχωμαι, aor. 2. ind. activ. verbi περιέχομαι, circumcido. fut. περιτμήσω. pract. περιτέτμηκα. perf. med. περιτέτμημαι. Thema τέμνω, ſeco.

Περιέτμησε, occupo. fut. περιέξω, pro περιέξεσα, circumcido.

Περιέτμησε, ης, ὁ, ἡ, ἃ. 2. ind. act. verbi περιτμήσω, adipiſcor. Th. τυγχάνω, fum. ſ. τεύξομαι, ἃ. a. ἔτυχον.

Περιεύδουσι, circumventi ſunt, Ionic. pro περιεύδουσαι, 3. plural. a. 2. ind. paſſiv. verbi περίειμι, profequor.

Περιέχουσι, circumſtant, pro περιέχεται, continentur. 3. Perſ. 2. ἃ. 2. περιέχον, ος, ὁ, ἡ, item continco, concludo, ambio, undique amplector, & teneo, circumdo, cingo, Plutarch. in Publ. Demoſth. contra Callis excellin, Thucyd.

Περιέχων, 3. ſingul. imperf. activ. verbi περιέχω, circumpono.

Περιζώννυμι, praecingo, circumcingo, ambio. fut. περιζώσω. p. περιέζωκα. a. 1. περιέζωσα. perf. paſſ. περιέζωσμαι. praeſ. paſſ. ἃ. 1. med. περιζώσομαι, ου, ον. a. 1. part. med. περιζωσάμενος. Ex περί, & ζώννυμι, cingo. ſ. ζώσω.

Περιζώσασα, praecingere. a. 1. impers. med. verbi περιζώσομαι, praecingo.

Περίζωσις, ως, ἡ, fascia, cingulum. Th. ζώννυμι, cingo.

Περιηγημένος, ος, ὁ, ἡ, circumductus, adjectivе, verbale a περιήγημαι, circumduco. ex περί, & ἡγέομαι, duco. ſ. ἡσομαι.

Περίηγον, ες, ὁ, ἡ, imperf. vel aor. 2. verbi περήγω, circumduco. Thema ἄγω, duco. ſ. ξω. p. ἦχα. a. 1. ἤγαγον. a. 2. ἤγαγον. Att. ἤγαγον.

Περίηκον, ος, ὁ, ἡ, pluſq. perf. med. verbi περίημι, eo, accedo. Th. εἶμι, eo, p. m. εἶκα, pluſq. perf. ἔιν, & in pluſ. ἤειν, & ἦν. fut. ἴσω.

Περίημι, de illis dicitur, qui ob virtutes ſuas ad ſummum laudis gradum perveniunt: mantaria in eodem vitiebus pervenit, & redeo, recido. Th. ἔω, venio.

Περιηλθον, ες, ὁ, ἡ, ἃ. 2. ind. activ. verbi περιέρχομαι, circumeo.

Περιήλυθον, circumeo. hinc. 2. plur. praſ. med. περιηλυθάνω, circuitis. Hinc περιήλυσις, circuitus. Ex περί & ἐλεύθω, pro ἔρχομαι, venio.

Περιημενίως, iniquo animo fero, lamenter. Th. ἄκαιτος, ἄκη, ον, ſegnitudo.

Περίημι, 3. ſing. imperf. verbi περίειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Περιθέλουσι, circumvallant, Ionic. pro περιθείλουσι. a. 1. vel perf. ind. act. verbi περιθρέμω, circumago.

Περιηγημένος, ος, ὁ, ἡ, perf. part. paſſiv. verbi περιηγέομαι, argento tingo. Ex περί, & ἄργυρος, ου, ὁ, ſ. ἀργυρῶσω.

Περιήκατο, ablata erat, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi περιαιρέομαι, auferio. Th. αἴρω, capio, fut. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 2. ἦρον. a. 1. ἦρα.

Περιήκτησε, ης, ὁ, ἡ, perf. ind. activ. verbi περιαιρέομαι, circumſulgeo.

Περιθεῖν, ος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi περιτίθημι, circumpono. Them. θέω, pono. ſ. θήσω. p. τεθεικα. a. 2. ἔθην.

Περιθέσεις, ι, ἡ, circumpoſitio, a περιτίθημι, circumpono. Them. τίθημι, pono.

Περιθέσσασα, & per ſyncop. περιθεσσα, Dor. & Att. pro περιθεῖσα, a. 2. inf. verbi περιτίθω, ſcite ſupra, excellere, circumpiſcere: quod ex περί, & ἄεθλος, ἔθλη, Th. ἄεθλος, ου, ὁ, ſ. ἄεθλήσω.

Περιθέτε, 2. ſing. a. a. ſub. act. verbi περιτίθω, contemno, negligo, circumpiſcin. ex περί & ἄεθλος, ου, ὁ, ſ. ἄεθλήσω, & ἴθω. Περιθέτω, 3. ſing. part. ſ. ἄ. verbi περίημι, accedo. Th. εἶμι, eo, a. a. ἤειν. a. 2. part. ἰών, ἰοῦσα.

Περιεστοῦσαι, ης, ὁ, pract. part. paſſ. verbi περίστημι, circumſto.

Περίθυμα, propoſite circumſto: obſideo, circumdo, Thucyd. degeneto, Syneſ. incommodis affligo, Plutarch. in Lycurg. convento, immuto, Arben. l. 12. circumfundor, Lucian. ſ. σομαι. a. pert. περίθυμα. a. 1. περίστημα. perf. part. act. περιεστηκώς, ότος, ὁ, & contracte περιστώς, ῶτος, ὁ. circumſtans. Hinc περίστασις, ως, ἡ, circumſtantia, obſidio, cohibe, praeſ. impertat. paſſ. cum acc. quod ex περί, & ἔσημι, ſto.

Περιστάδιον, ου, τὸ, purgamentum, retrimentum, ſordes undique collectae. a περιστάδιος, circumquaque purgo. Ex περί, circum, & καθάιρω, purgo, fut. αρῶ. praet. κεκάθαρκα.

Περιστάλλω, accuſ. ſing. f. g. a περιστάλλος, ος, ὁ, ἡ, perpulcher, in nom. pl. περιστάλλοι. Ex περί, & καλὸς, ἡ, ὁν, pulcher, ras, rum.

Περικαλύπτω, obvolvo, circumtego, contego, obtego, fut. ψω. p. περικεκάλυφα. aor. 1. περικάλυψα. perf. paſſ. περικεκαλυμμαι. perf. part. paſſ. περικεκαλυμμένος, η, ον, circumtectus, a, um. Ex περί, & καλύπτω, abſcondo.

Περικαπτόμενος, ſeſtucam circumpono. hinc περικαπτόμενος, ὁ, ἡ, quum gallina, ovo edito, ſe ſtatuca aliqua purificat. Ex περί, & καπτός, ὁ, ἡ, ſeſtuca, pala, ſ. καπτῶ, fodo.

Περικαπτόμενος, Ionic. pro περικαθόμενος, abſidetur, praeſ. inf. Sic περικαπτόμενος, Ionic. pro περικαθήμενος, dat. ſingul. part. praet. a καθέζομαι, ſedeo.

Περικίονες, circumponor, circumdor, vellior, undique cingor, cum acc. Hinc περίκιονες, 3. ſing. fuperiet, reſtat: περίκιονται κινδύνοις, circumdatus eſt infirmitate, ad Hebr. 5. Th. κίνομαι, jacco. ſ. κίσσομαι.

Περικεκάλυκα, ας, ἡ, Galea, caſſis, quaſ περικεφαλὴ κάλυκος, ſcim capitis dolor, Theophr.

ophr. l. 3. c. 10. Item comæ fuggellus, ipsius capilli multebrin.

Περκάω, Jon. pro πείνημι, præs. imperf. pass. verbi πείρκλημαι, idem ac ἐκθύομαι, curam gero. Thc. κάδος, ου, ὁ, cura.

Περκάνω, ῶ, ὦ, valde aridus, ficcus, ambustus, præduratus. Ex περί, & κάω, uro. unde αὐχάλη, calidus.

Περικκάδδομαι, pass. pref. aor. 2. part. pass. περικκαδδόμενος, verbi περικκάδδω, undique frango. Th. κλάω, frango.

Περικκλάζομαι, ῶ, ὦ, circumclufus, præf. part. pass. a περικκλάω, circumcludo.

Περικλάω, Jonic. pro περικκλάω. Them. κλάω, claudo.

Περικλῆς, ἴος, ὁ, Pericles, nomen proprium.

Περικλυτός, ἡ, ὁν, celebris. Ex περί, & κλύω, audio.

Περικοίτου, participia, que libando ambedi potest. a περικοίτω, circumcumpere. Th. κοίτω, feu κεύω, tado.

Περικρούω, ῶ, ὦ, compos, cum genit. Ex περί, & κρούω, tenco.

Περικρύπτω, occulto. fut. ψω. p. περικεκρυφα. 2. a. περικρυφον, ου, τὸ.

Περικτίονες, vide in περικτίονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, circumvicinus, accola, in plur. περικτίται. fic περικτίτων, finitimus. Ex περί, & κτίζω, ædifico. Hesy. itaque περικτίτων, fant, qui vel ædificia circa nos habent, vel poffeffiones. fi vellis, a κτήσομαι, poffideo.

Περικτίτος, εος, ὁ, finitimus habitator. vide in περικτίτης, ου, ὁ.

Περικτίτων, ωνος, ὁ, pro eodem feribitur & περικτίτης, a περικτίων, ονος, ὁ, qui circum alium locum ædificia exftruit. Ex περί, circum, & κτίζω, ædifico.

Περικυκλάω, ῶ, circumeingo, circumdo. fut. ήσω. perf. περικεκύκλακα, aor. 2. περικεκλακον. Th. κύκλος, ου, ὁ, orbis, circulus.

Περικυκλόω, circumcingo, illino, obtino, obduco. Ex περί, & κύκλος, ου, ὁ, conus, pica, turbo.

Περικυλίνδω, complector, eo.prehendo. τὸ ἄφυκτ περικυλινδόμενον, memoriæ mando. Plato in Epift.

Περικύλλομαι, circumfulgeo, collustro. fut. ψω. a. 1. περικύλλωμαι. a. 2. pass. act. περικύλλόμαι, σομαι, ὁ. Th. κύλλω.

Περικύλλω, reliquum facio, relinquo. fut. ψω. prat. περικέλικα. præf. pass. περικύλλομαι, reliquus fum. perf. pass. περικεκύλλωσμαι, ου, ὁ, relictus, reliduus, a, um. Ex περί, & κύλλω, linquo. a. 2. ἔκυλον. pract. med. κάλλεται.

Περικόπτω, dellbro, decortico, defquamo. Thc. κόπτω, decortico.

Περικυλλοδόκης, ου, ὁ, celebris. ex περί, & κυλλοδόκος, fermocinor.

Περίκλωμα, τος, τὸ, captura captum.

Περικόπτομαι, ῶ, ὦ, comprehendendi vim habens.

Περικρατῶς, adv. fummatim, de genere impropric loquendi cum ad aliud genus transferitur nomen, ut cum fpolia de præda quavis dicuntur.

Περικλύνω, ὦ, ὐ, valde triftis, dolore confectus, folicitus, anxius, ἴσεκτ. περὶ in compofitione intendit. & λύπη, ης, ἡ, dolor.

Περικρουστὸς, valde furit, circumquaque fuit, 3. præf. ind. Ex περί, & μαίνομαι, furo, infanio. ſ. μαίνω.

Περικρυπτάζω, pro περικρυπτάνω, propagnacula, 1. pl. præf. ind. verbi μάχημαι, pugno.

Περικρύπτω, ψω, τὸ, circuitus, ambitus.

Περικρύπτω, acc. ſing. a Περικρύπτω, ων, ὁ, nomen viri, Perimedes.

Περικρύπτης, pralonga, nom. plural. a περικρύπτης, ους, ὁ, ἡ, pralongus.

Περικρύπτ, a. ſing. præf. ſub. verbi περικρύπτω, expello.

Περικρύπτω, expello, opperior, præſtolor. cum acc. fut. περικρύπτω. perf. περικρύπτωκα. a. 1. περικρύπτον.

Περικρύπτωσιν, circumbabitant, 3. plur. præf. ſub. verbi περικρύπτω, circumbabito.

Περικρύπτ, vel περικρύπτ, ὁ, ὁν, peritumus, pars inter τὸ κρύπτ καὶ ἀδένος, ſcrotum, & anum, ubi veficæ colum eſt, id eſt pars interior feminis, & nates communis. puto, quod humorem ſuleat quaſi περικρύπτ, id eſt, circumnatare.

Περικρύπτ, ὁ, ἡ, ſuperſluus in navi vector. a περικρύπτ, ſupra, & κρύπτ, navis.

Περικρύπτωσιν, circumitantibus, gen. plur. Æol. part. præſ. a περικρύπτω, circumeo.

Περικρύπτωσι, περικρύπτωσι, a. 1. part. act. m. & f. g. a περικρύπτω, redeo. Th. ποτέω, redeo.

Περικρύπτ, circumcirca, undique. περικρύπτ αὐτοῦ, in ejus circuitu. Th. περικρύπτ, circum.

Περικρύπτος, ὁ, ἡ, circuitus, ambitus, ſcantinuatio, circumſcriptio. Medicin eſt tempus in morbis ex intenſione, & remiſſione conſiſtens, Galen. περὶ κρύπτων. Eſt item vas, quo metallici utuntur, Poll. Item acceſſio. περικρύπτος πυρετῦ, acceſſio febris, Demoſth. Ex περί, & βάτω, ἐ, ἐ, vio.

Περικρύπτω, ῶ, accola ſum, circumcolo. ſ. ὦσω. perf. περικρύπτωκα. Ex περί, & οἰκέω, habito.

Περικρύπτ, ου, ὁ, locus juxta domum. Item accola, qui circa nos habitat, qui nobis eſt vicinus. περικρύπτ, ἴδος, ἡ, circa urbem ſita, vicina.

Περικρύπτω, ῶ, ὦ, negligendus, adjectiv. verbale a περικρύπτω, contemno.

Περικρύπτ, præſ. inf. activ. a περικρύπτω, circumſpicio. negligo.

Περικρύπτ, ου, ὁ, abundantia, paſſantia, opum copia. Item luxus, laſcivia, Polyb. falus, Incolumitas, Demoſth. a περικρύπτω, abundo.

Περικρύπτ, ὁ, ſingularis poſſeſſio, & quaſi alius ἴδιος περικρύπτος. 1. c. at. eſt invitecrum, & integumentum. a περικρύπτω, contineo.

Περικρύπτω, aor. 2. inſ. paſſ. a περικρύπτω, trajicio, aor. 2. part. paſſ. verbi περικρύπτω, circumeirca tranſigo.

Περικρύπτω, ὁ, obambulo, circumambulo, ſpatior, circumcalco. fut. ήσω. p. περικρύπτηκα. Hinc περικρύπτ, ὁ, ἡ, Peripateticus.

Περικρύπτ, vide in περικρύπτω, περικρύπτ, deambulando, Bud. in Epiſt.

Περικρύπτ, Attic. pro περικρύπτ, præſ. opt. act. verbi ἐμίδω.

Περικρύπτω, tranſigo, perforo. ſ. περικρύπτ. a. 1. περικρύπτ, ας, ὁ, ἡ. in paſſ. περικρύπτομαι, ῶ, ὦ, tranſigor.

Περικρύπτ, circumcirca expanſus ſum.

Περικρύπτ, præſ. inſ. activ. verbi περικρύπτω, incido, cado ſuper, ex περὶ, & κρύπτω, cado.

Περικρύπτ, ου, ὁ, aor. 2. part. activ. περικρύπτ, ὁ, ἡ. a. 2.

Περικρύπτ, ἴος, ὁ, ἡ, ἀχρὶ ἴ, qui incidit, incurrit: temerarius. Res vero περικρύπτ dicuntur, quæ in contrarium fatum ſunt lapſa. περικρύπτ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ, fortuna adverſa & diverſa. Item Apud Sophoclem in Ajace, ἡ ἐμὴ, οἱ περικρύπτ κρυπτῆρες, id eſt, ἡ περικρύπτ, telum, in quod incidit ſi quis.

Περικρύπτ, ambuſtio, gen. plur. perf. part. paſſ. a περικρύπτω, pro περικρύπτω, amburo. quod a καίω, ſerveo.

Περικρύπτω, a, ὁ, decido, illidor, impingo, offendo, obviam fio. cum dat. fut. περικρύπτω. p. περικρύπτηκα. a. 1. περικρύπτον. aor. 2. inſ. περικρύπτον. περικρύπτω ἐαυτῷ, ſibi ipſi contradicere, ſuorum pugnantia dicere, vel agere, Alexander de fato.

Περικρύπτ, ὁ, ἡ, ὁ, Implicitus, connexus. verbale a περικρύπτω, circumplico.

Περικρύπτ, ὁ, ἡ, per ſyncopen pro περικρύπτ μενος, circumvolutus. in genit. pl. περικρύπτ μενων. Hinc περικρύπτ ἐαυτοῦ, vertens annus, a περικρύπτω, circumverto. Th. κύκλος, ſum, & verto.

Περικρύπτ, ὁ, ἡ, circumvectio. Item circumnavigabilis. περικρύπτ τῆ γῆ, ora navigando ambiti potens. Thucyd. ex περί, circum, & κύκλος, circulus.

Περικρύπτ, ὁ, ἡ, pro eodem circundans, pedibus conveniens; Sal. in Lex. Hippoc.

Περικρύπτ, ὁ, ἡ, ὁ, defidcratus, dilectus, amatus.

Περικρύπτω, ῶ, ὦ, comparo, foveo. juva, tueor, ſervo, aſequor, curo, prolum, confero, tribuo. περικρύπτω τὸν Ῥωμαίων, Romanos tutatus eſt, Plut. in Publ. περικρύπτω τὰ πράγματα τὰ αὐτῶν, ad ſe res transferunt. ἄξιος περικρύπτω, bonum colorem reddit, Dioſc. lib. 3. cap. 30. fut. ήσω. p. περικρύπτηκα. pref. med. περικρύπτωμαι, ἄμαι, acquiro, vendico, uſurpo, mihi aſſi.o. ὁ μὲν πρόκτος περικρύπτωσθαι, aſſimilatum rem ſibi afferre, Synef. præpolitre facio. περικρύπτωσθαι, arte fingulari, atque induſtria fieri.

Περικρύπτ, ου, ὁ, acquiſitio, vendicatio, aſſertio in libertatem.

Περικρύπτ, ultra: permultum, Dionyſ. de Sit. orbis.

Περικρύπτωμαι, complexa. aor. 1. pars. fœm. gen. a περικρύπτωμαι, complector.

Περικρύπτ, ὁ, ἡ, ὁ, celebris, illuſtris. fama notus. Ex περί, & πυνθάνομαι, audio, cognofco. fut. πεύσομαι. perf. paſſiv. πέπυσμαι.

Περικρύπτω, idem ac βαστω, fuo. fut. ψω. p. τέτραφα.

Περικρύπτ, ου, ὁ, ſpergillum aquiminale. Ex περιρραίνω, circumaſpergo.

Περικρύπτω, circumfuo, aliuo, circumluo, redundo. περικρύπτω τὸν ἀκρόπολιν, utrinque circumfluens a Thucyd. hinc, περικρύπτ, ὁ, ἡ, ὁ, ſinuoſus.

Περικρύπτω, diffundo, fundo, contrario circumflecto. περικρύπτω ἔξω τινὸς, ſtringo enſem, Eurip. vi aufero, Philoſt. in Heroic. concindo, diſcerpo. περικρύπτω τὸν σῶμα, diſcerpit tiaram, Xenophon. fut. ἀσω. p. περικρύπτω.

Περικρύπτω, & Attic. vel Jon. περικρύπτω. fluidiofe propero, gravitet fero, vel infenſus fum. Περικρύπτω, ῶ, ὦ, ſtudioſe expetitus, expectandus. Ex περί, & σπεύδω, ſedulo ago, enitor. Th. σπεύδω, feſtino.

Περικρύπτ, eximia, nom. plur. n. g. vel pro περικρύπτα, ων, τὰ, abundantia.

Περικρύπτω, vel περικρύπτω, abundo, exubero, redundo, excedo, ſuperſum, excello. fut. ήσω. a. 1. ἐπερίσσευσα. perf. περικρύπτωκα. περικρύπτωμαι, aor. 1. opt. act. περισσεύσειε, ουτε, ον, quod ſupereſt, reliquus, præſ. participip.

Περικρύπτ, & Att. περικρύπτ, ὁ, ἡ, excellens; item redundans. ἐκ περισσοῦ, multo magis.

Περικρύπτ, adverb. amplius, ſupra modum, præterea. a περικρύπτω, abundo.

Περικρύπτω, adv. circumflendo, circum, circumcirca. Ex περί, & ἵστημι, flo.

Περικρύπτω, a, ὁ, a. 2. oprat. activ. verbi περικρύπτω, a circumflo περικρύπτ, ασεσθ. pl. a. 2. part. quod ex περί, & ἵστημι, flo. ſ. ἔστασον. a. 2. ἔστην.

Περικρύπτ, ἴος, ἡ, ſtatio: circumſtantia: turba circumfla. Polyb. foditio, Phalar. in Epiſtad Epiſtrat. rerum eventus, viciſſitudo, Lacrtocaſio, opportunitas, Polyb. clades, afflictio, Polyb.

Περικρύπτ, circumſtent, Poetic. pro περικρύπτ. & hoc Jonic. pro περικρύπτ, 3. pl. a. 2. ſubſt. verbi περικρύπτω, circumſto.

Περικρύπτω, protegere, diligenter obſervare: ornare. περικρύπτω ἀκόλθῳ, carmen concinnate, & componere.

Περικρύπτ, ας, ἡ, columba. Hinc περικρύπτω, ῶσα, ὦ, columbatus.

Περικρύπτω, ῶ, ὦ, columbarium. Item criſta galliuacea, trivalis, ve bena. herba ita dicta, quod columbæ libenter circa hanc verſari ſolcant. Dioſc. l. 4. c. 60.

Περικρύπτω, ὦ, corona cingo, andique redimio, corono.

Περικρύπτω, coronatur, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi περικρύπτω, corona cingo.

Περικρύπτω, circumgaaque ingemiſcebat, 3. ſing. imperf. activ. Jonic. verbi περικρύπτω, idem ac περικρύπτω, circumcirca gemo.

Περικρύπτω, pro περικρύπτω, circumlufgeo. a. 1. περικρύπτω, ας, ὁ, Act. 9. 3. Th. ἀστρὰπτω, fulguro.

Περικρύπτω, ῶ, ὦ, circumvertor. Item ambio, complector. περικρύπτω κύκλῳ, peragit ſuum circuitum, Procl. de Sphæra. περικρύπτω, convertit. Arat. a περικρύπτω, convertor.

Περικρύπτω, Jonic. pro περικρύπτω.

Περικρύπτ, ὁ, ἡ, fimbria, talaria, faſcia circa talos, ex περὶ, & κρύπτω, ἐ, malleus.

Περικρύπτ, auxiliare, Jon. pro περικρύπτ, a. 2. imperat. med. verbi περικρύπτω, quod a περὶ, & ἔκω, habeo. fut. ἔξω, & ἔκω. a. 2. ἔσχον.

Περικρύπτω, circumcido, diſcimo, abſcindo. Ex περὶ, & τέμνω, ſindo.

Περι-

Περιτεμνάτωρ, ορος, ὁ, incidere, Ionic. pro περιτέμνω, pruni. inf. actiu. a περιτέμνω, Ion. pro περιτάμνω, circumcido. Thema πάμω, ſeqq. ſortitur. p. τέτμηκα.

Περιτέτροφε, αι, ε, perf. ind. actiu. verbi περιτρέφω, attribuo.

Περιτετριμμένη, ης, ἡ, circumvallatio murorum, Thucyd. Ex περί, circum, & τετρῖφθαι, otiori, exoriori.

Περιτέτυλλε, Poet. pro ἐλατέλλω, otior, exoriori.

Περιτέτυλλε, circumvolvo, perficio: morior. Ex περί, & τύλλω, Poet. ſum, impero.

Περιτεύχεσθαι, ſ. 2. inf. act. a περιτεύχω, circumcido.

Περιτέτμω, circumcido, circumſeco, amputo. fut. τμήσω. p. περιτέτμημαι. a. 2. περιέτμαγον, & ἐπέμαγον. a. 2. inf. actiu. περιτμαγεῖν. perf. paſſ. περιτέτμημαι. perf. part. paſſiu. περιτετμημένος, ἡ. part. med. περιτεμόμην.

Περιτέτμοντο, 3. plurał. perf. paſſ. verbi περιτέμνω, circumcido.

Περιτέτθαμι, circumpono. 3. plural. περιτεθέασι, Ionic. pro περιτιθέασι. fut. περιθήσω. perf. περιτέθηκα. aor. 1. περιθέθυκα. aor. 2. περιέθην, ης, ε. a. pass. act. περιθῶ, ῇσι, ῇ. Them. τίθημι, pass. verbi.

Περιτεττάλωκε, a. 1. inf. paſſ. περιτταλθῆναι, ῆς, ἐναι, ſ. 1. ind. paſſ. verbi περιτέλλω, circumcido.

Περιτετραένες, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. verbi περιτρέπω, converto, circumago.

Περιτέτρεν, circumago, converto, inverto, ſubverto, redigo, impello. ſ. 2. p. περιτέτροφα. a. 1. περιετρέψαν. aor. 2. περιτράπον.

Περιτέτρηχε, percurro, in orbem curro, Ariſtoph. fut. περιδραμοῦμαι. a. 2. περιέδραμον, ες, ε. a. 2. part. actiu. περιδραμών, ὁ. perf. περιτεδράμηκα, quaſi a δραμέω. Th. τρέχω currо, ſ. δω, p. m. τέδρομα.

Περιτετρύανον, teretrans, Ionic. pro περιτέτρυφον, a περιτρύφειν, circumeo. Th. τρύω, verto. 2.

Περιτετρυφέ, ης, ἡ, viciſſitudo, qua aliquid per vices fit, & in orbem, circuitio, orbis, vertigo, ſubſtant. a περιτρύφειν, circumeo, Th. τρύω, verto.

Περιττός, ἡ, ὁ, impar, modum excedens. περιττὸν λόγον, grandia, & mirifica verba, eximia ratione. ἡ ἀριθμὸς περιττὸς ἐν, ſunt impari numero. Gaza. περιττοὶ τρὸς τὸν ἀεὶ καὶ τελλὰ ἔχε, multa habet præter alios, Ariſt. lib. de Polit. cap. 9.

Περιττῶσαι, ῶ, & ὑ, ſ. g. περιττώσειν, a. 2. part. act. verbi περιττώσσω, incido, forte reperio.

Περιφάνεα, ας, ἡ, proſpectus, ſplendor, quoquoverſus proſpectus.

Περιφανεῖς, 3. ſingul. acc. a. ſub. paſſiv. verbi περιφαίνομαι, circumquaque conſpicior.

Περιφάνεα, acc. ſing. a Περίφανος, ανου, ὁ, Perſphanis nomen.

Περιφανέως, adverb. ſplendide, plane, palam, patipiece, Sophoel.

Περιφέρω, circumvehor, circumago, traduco, Synceſius. in errorem induco, perturbo: tranſfero, Plutarch. mecum ſemper fero, Syneſius. περιφέρειν, pertinet, Herodot. in Erat. ſ. περφέρω, aor. 2. περιφέρειν. part. paſſ. περιφερόμενος, circumferor. pruſ. part. paſſ. περιφερόμενος, ης, ον, circumactus.

Περιφέσθαι, aor. 2. part. actiu. a περιφύομαι, pro quo uſurpatur περιφύεσθαι. Thema φύω, provenio, antevento. ſ. φύσω. aor. 2. ἔφυσον, tanquam a φύσω.

Περιφορήσεις, ὁ, ἡ, regula. An quia περιφέρεται, circumferitur? ſcitur certa rem enumeratam. Alioqui & περιφορήσεις, circumforaneus.

Περιφορτὶ, ἡ, ὁ, quoquoverſus verſatilis. a περιφέρω, circumago.

Περιφραδέως, adv. accurate, perite, rite, ſcienter, Odyſſ. ſ. περιφραδὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ſciens, peritus, quod a περιφρέζω, circumloquor: conſidero.

Περιφρονέω, deſpicio, contemno. fut. ἐσω. p. πεπεριφρόνηκα. Item contemplor, conſidero, ſcrutor, perpendo. περιφρόνει τὰ πρόγματα, perpende, & obſerva, Ariſtoph. in Neb.

Περιφρόνεα, genit. ſing. a περιφρόνεον, vide περιφρονέω.

Περιχαρὴς, ἐος, ἡ, ὁ, ſupra modum lætus. a περιχαίρω, ſummopere lætor. Th. χαίρω, lætor. ſ. ἠρω, & χαρήσω, a. 2. ἐχάρην. perf. paſſ. κέχαρμαι.

Περιχάσκετ, ε, ὁ, ἡ, circumjacens lagio, vicina. Ex περί, & χάσκω, ſις, ἡ, regio. Th. χάσκω, ſ. ὁ, locus.

Περιχάσκω, ουσι, τὸ, fordes, ſcobs, ramentum, a περιχάσσω, circumquaque abſtergo, detrico, quod a περί, & χάσκω, tergo. fut. χάσσω. p. κέχασμα.

Περιχάσσω, circumcirca audate, ſpoliare. Ex περί, & χάσκω audo.

Περιχαῦτ, ου, ἡ, ſpecula: item attenta conſideratio, ipſa circumſpicendi actio. Ex περί, circum, & εὔω, oculor. Th. ὄπτομαι, video.

Περιχάτου, admodum ſanctus, eximius, animoſus. Hinc περιχάτου, adv. magnopere, ſupra modum, ſupra partas, ex περί, & ἅτου, ἁ, ὁ, ſanctus. Vel quaſi περιάτου, qui facile exaudiri poteſt. a περιάω, admodum clamo.

Περιχαῦτ, ου, ſeu περιχάτ, ου, ὁ, ἡ, niger, nigris maculis variegatus: q. περὶ τὸ περιάτου, ambiburere.

Περιχαροδὴς, ἐς, & Ionic. εἰς, ἑ, Ruvius Boeotia ex Heliconc, Phoebo, & Muſis facer.

Περιχαρὴς, ἐος, ἡ, ὁ, ſcalæ, pedes, ſcalæ, per ſuis fale maceratus, & infumatus.

Περιχαῦ, ἡ, præſ. part. act. a περιχαύω, vendo. περιχαύσθαι, vendi. Thema πράω, idem.

Περιχαύω, περιχάω, περιχάω, vendo. a πράω, idem.

Περιχάω, ουσι, τὸ, Dor. pro περιχάω, opus: ſed proprie opus acu factum. Th. πέρθω, ſ. φίδια.

Περιχαύδεσθαι, Att. pro περιχαῦ, fibula nectere. ab eodem them.

Περιχαῦδος, ἐους, ἡ, peplum, veſtis, qua fibula fuccingebatur. Th. πέρθω, fibula.

Περιχαῦδ, ου, ἡ, fibula, acus, fura: item monile. a περιχάω, tranſmitto, ago. Hinc περιχάω, ſ. ἐσω. fibula ſubaſtricta. Th. φίδιο.

Περιχαῦδεσθαι, perperam ago: excolior, ſolemno me, a. ad Cor. 13. aliis garrio; aliis peregre fum, & temeratus. Th. περιχάω, ſ. ἠ, & ἔπομαι.

Περιχαῦδ, ου, ἡ, levis, vanus, præceps, procax, temerarius. Hinc περιχάω, temeratim ſum. περιχάω, ſ. ἠ, temeritas.

Περιχάδεσθαι, metri gratia p. περιχάδεσθαι, a. ſing. a. 1. med. verbi περιχάω circumpono. Th. πόμι, pono.

Περιχάρ, ἐος, ἡ, excellens, eminens. a περιχάω, pro περιχάω, ſimplici. Vide περιχάω.

Περιχάω, ου, ἡ, Perſeus, nomen viri.

Περιχάω, ου, ἡ, Perſeus, nomen mulieris.

Περιχάω, ου, ἡ, Perſeis, nom. plur. εἱ Περιχάω, Fuit & frater Heſiodi its appellatus. ὁ Περιχάω, vocat. caſus. Eſt & περιχάω, jactus qui dam teſſerarum. Perſia dicta a Perſe quodam.

Περιχάω, ἡ, Perſis, nomen feminæ. H. q. d. ungula.

Περιχάω, anno præterito: item nuper, Hinc περιχάω, qui eſt anni ſuperioris.

Περιχάω, fut. verbi περιχάω. p. πέπυσμαι. a. 1. ἐπυθόμην. aor. 2. ἔπυθον. p. m. πύθομαι. hinc πύσει, meatus.

Περιχάω, ἡ, tranſiens, præſ. part. act. a περιχάω, tranſeo. ſ. ἔσω, & ἐσω.

Περιχάω, ſeu περιχάω, cecidit. Jon. pro περιχάω, 3. ſing. a. 2. ind. actiu. verbi πίπτω, cado, fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπτεσον.

Περιχάω, caſorum, ſonus, diphthongi diffolut. pro περιχάω, ſ. 2. inf. med. verbi πίπτω, cado.

Περιχάω, a. 2. inf. act. verbi περιχάω, 3. ſingul. fut. a. med. πεσεῖσθαι, fut. a. inf. med. ejuſdem verbi.

Περιχάω, Jon. pro περιχάω, a. 2. inf. act. verbi ejuſdem.

Περιχάω, decidant, 3. plur. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, cado. a. 2. πέσεσ, a. 2. imperat. act. πέσε, ſtu.

Περιχάω, caſum, Dor, pro περιχάω, ſ. 2. med. verbi ejuſdem.

Περιχάω, Jonica paragoge pro περιχάω, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ab eodem verbo.

Περιχάω, idem ac πέκω, pello tondenda, vellus. a πέκω, tondeo.

Περιχάω, Jonice pro πέσσω, a. 2. ind. act. περιχάω. acc. ſing. πέσσινα, nom. plur. part. a. 2. verbi πίπτω, cado.

Περιχάω, ου, τὸ, cadaver. Th. πίπτω, cado.

Περιχάω, ſ. 2. med. in 3. plur. περιχάω, verbi πίπτω, cado.

Περιχάω, Jonice pro πέσσω, præſ. inf. act. a πέσσω, ſkol. pro πέπτω, concoquo, digero.

Περιχάω, ſeu περιχάω, ὁ, ἡ, calculus, vel ſcrupulus inſorius, ipſe ludus. q. a πέσσω, cadere. Eſt & περιχάω, medicamentum molli lana compoſitum, quod feminis ſubjicitur inter naturalia. Vide Celſ. l. 3. c. 20. & Æginat. l. 3. c. 61.

Περιχάω, Æolic. pro πέπτω, coquo. hiac præſ. part. πέσσων, demulcens.

Περιχάω, ἔπτης, ἡ, qui cecidit, a. 2. part. act. a πίπτω, cado.

Περιχάω, extendo, explico, pando, idem ac πετάννυμι.

Περιχάω, pro πέπλος, ſolia, nom. plur. a πέπλος, folium.

Περιχάω, οῦ, ſituli, qui cornua habent inſtar πεπλίου, id eſt, foliorum, ſeu ramorum.

Περιχάω, & Ionic. πέπλος, ου, ſolium; item lamina, bractea. pariter lana coacta, in Epigram. dat. pl. πεπλοῖσι. Hinc πεπλοῦσθαι, germino, folia profundo.

Περιχάω, idem ac πετάω, pando.

Περιχάω, ἐς, ὁ, ἡ. Poetice, & Dorice, pro πέπλος, ſolitalis, volucris. Th. πέπλος, volo, ſ. ἐσω. Περιχάω, & gen. ἐσ. ἡ πέπλος. Ionice, pro πέπλος, ſ. plur. a. 1. ind. actiu. verbi πέπλος, vel πέω. fut. πέσω, expando.

Περιχάω, ου, ἡ, pileus latior, petaſus, galerus. Item veſtis, quæ inter textura patet.

Περιχάω, extendam, ſ. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πέτομαι, explico.

Περιχάω, petaſo, cum cum coſtis. a πέτομαι, expando.

Περιχάω, ου, ἡ, perdix, in qua gallinæ dormiunt: gallinarium Ariſtoph. genus ludi, Jovem. Suidas. Item veſtis ad ſaqueos; nonnullis afferes, quibus domus tegitur.

Περιχάω, vel πέδιχος, ου, τὸ, poculum amplum in modum ſolii expreſſum, a πέπλος, expando.

Περιχάω, πετάννυμι, πετάω, pando, extendo, elevo, explico, aperio, ſ. ἔσω.

Περιχάω, vo'ueribus, per epanthelig Poet. pro πέπλος, dat. plural. ἡ πέπλος, ἡ, volucris. Dicitur & πετάλοις, pro πέπλος, volatilis: nam Poetæ in duplex ſe mutant, quorum unum in e vertunt. Th. πέπλος, volo.

Περιχάω, ἐς, ὁ, ἡ, volatile, avis. a πέπλος, volo, ἀπ. πέπλος, ου, τὸ, volucres.

Περιχάω, volabant, Jon. pro ἐπετάσθαν, 3. dual. imperf. verbi πέπλος, volo, ſ. ἐσ.

Περιχάω, Dor. pro πέπλος, præſ. imperat. a πέπλος, volo, ſ. ἐσ.

Περιχάω, ου, τὸ, trabs, lignum, lacunar, tignum, fcandula, ſolea, ubi gallinæ, aut alia avium dormire ſolent. Dictum quaſi πὸ πέδον, παρὰ τὸ τὰ πτηνὰ ἐν αὐτῷ δέδια, quod volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur & πέπλος.

Περιχάω, Att. pro πέπλος, genit. ſingul. a Περιχάω, ὁ, nomen proprium.

Περιχάω, Jon. pro πέπλος, nom. plur. a πέπλος, ſolium.

Περιχάω, ἡ, ſingul. ſub. præſentis verbi πέπλος, volo.

Περιχάω, ἐμαι, & πετάομαι, volo, as, ἀ, a. vacuo. Hinc enim ſit paſſiv. aliis præſ. part. med. πετάμενος, part. paſſ. πέπλος, ἡ, ὁ, ſum. a. 2. paſſ. ἐπετάσθαν, ες, ε, volavi. Hinc πέπλος, ἡ, ὁ, volucris.

Περιχάω, ἐς, ὁ, ἡ, volucris. pro πέπλος, dat. pl. part. præſ. act. vel ut alii, a. 2. verbi πέπλος, pro πέπλος, cado.

Περιχάω, præſ. inf. act. idemque valet ac ἐπιπίπτειν, ἐπιπεσεῖν, incidere in aliquid, nancifci. verbi πέπλος, in aliquid incido.

Περιχάω, ἐς, ὁ, ἡ, lucido in aliquid, nanciſcor. a πέπλος, cado, inuſit. pro πέπλος.

Περιχάω, ας, ἡ, rupes, petra. Hinc πετρῶδες, πετρῶδης, petroſus, ſaxeus, ſaxatilis. Th. πέτομαι, ſ. ὁ, lapis, ſaxum.

Περιχάω, ας, ἡ, Dor. pro πετρώδεσσα, ης, ἡ, ſaxoſa. Vide πετρώδης.

Περιχάω Ποσειδῶν, Neptunus Petræus, ita dictus, quod olim ſuper faxo conſopitus univam profudit genitalem, unde natus fit primus equus.

Περιχάω, gemma quædam apud Orphæum.

Περιχάω, ου, ἡ, Ionice. pro πέπλος, dat. pl. Jon. πέπλοισι.

Περιχάω, ουσος, ὁ, ſaxoſus. in form. gen. πετρώσεως, & in n. p. πετρώσεν. Thema πέπλος, petra.

Περιχάω, dat. ſing. f. g. a πετρώεις, ουσσα, ὁ, & ἡ πετρώεσσα, petroſus, ſaxoſus. ejuſdem them.

Περιχάω, ου, ἡ, lapis minor; qualis eſt qui manum implet. an a πέπλος, compingo? eſt enim tertia compacta a aut a πέπλος pro, facile cado.

cadere? Hinc πεσημ, ατος, τὸ, grande saxum, supra. πεσηδὼν, όεντος, ὁ, ἡ, saxatilis. πεσήεις, ἐν saxum vesto. Est & πέτρα, ας, ἡ, ὁ, nomen Apollodi, Petrus.

Πετροβόλιον, ου, τὸ, apium in locis petrosis, & saxosis nascens.

Πετροτρωθὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, lapides incidens.

Πετρόσπας, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, rupi incitus, lapide cæsus. Ε πέτρος, & πέτρα.

Πετρώδης, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, saxis adhærens. Ex πέτρος, ου, ὁ, ἡ, saxum & ὠδὴ, nascor.

Πετυλὸς, ου, ὁ, ἡ, petrosus a πέτρος, lapis.

Πέτω, cado, insulto. pro πίπτω, idem. q. a πίπτω, solum. Est enim ad solum moveor.

Πετώμενος, η, ὁ, contracte a πετόμενος, & πετὴς πετόμενος, seu πετόμενος, volo, as.

Πεύθομαι, 3. singul. imperf. Jon. verbi πεύθομαι, audio.

Πεύθοιντο, audirent, Jon. pro πεύθοιεν, 3. plur. opt. præt. verbi πεύθομαι, audio. Th. πυνθάνομαι, audio, intelligo, fut. πεύσομαι, a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεύκη, ης, ἡ, abietes, nom. plur. a πεύκη, ης, ἡ, abies.

Πεύκηλος, ου, ὁ, ἡ, aurax: acutus. intelligens, prudens, cautus. Th. πεύκη, ης, ἡ, picea, vel latix arbor. Vel quasi a πεύω: nam & πυνθάνεσθαι συνετὸν.

Πελάδων, acc. plur. a Πελάδης, ου, ὁ, nomen gentile.

Πελασγὸς, ὁ, ἡ, amarus, lethalis, Iliad. x Them. πεύκη, ης, ἡ, picea arbor, cujus lacryma amara.

Πέλεκυς, ὁ, ἡ, pinus, faxix. an a πεύκη, amarus? An quia πεύκη ἰὸν, pingue habet? aut a πεύω, pix? Πέλεκυ pro face Aliquando usurpatur, Aristophanes in Nube. Hinc πελεκώδης, ὁ, ἡ, piceus.

Πέλεσθον, audietis, Dorice. pro πεύσεσθε, 2. plur. fut. τὸ. verbi πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, audio & intelligo.

Πέλημα, interiit, perf. pass. pro πέπραμαι, a φάω occido. Alii volunt esse præt. pass. verbi πίφημι, idem ac φάω hinc 3. sing. præt. πέφαται, & in 3. plural. πεφάανται, inf. πεφάθαι. paulo post fut. πεφησόμεθα.

Πέλημαι, apparui, & in 3. plur. πέφανται, perf. pass. verbi φαίνω, apparco. f. φανῶ. p. πέφηνα.

Πεφημισμένος, ὁ, obstrusus, per metathesin litt. pro πεφημισμένος, perf. part. pass. verbi φαίνομαι, idem ac φράσσω, scipio. f. ξω. p. χα.

Πέφηνεν, apparuit, perf. Att. pro πέφαται, quod vide; hinc perf. part. πεφασμένος.

Πεφιδέσθαι, parces, pro πεφείσεσθαι, 2. sing. paulo post fut. verbi φείδομαι, parco, remmitto penam. fut. φείσομαι, & φειδήσομαι. perf. passiv. πεφείδημαι.

Πεφίσσετον, 3. singul. paulo post fut, verbi φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Πεφυκότος, ὁ, perf. part. pass. a φύεσθαι, pateo. f. φύσομαι.

Πεφυξάνω, pers. inf. med. a φεύγω, fugio, f. ξω. aor. 2. ἔφυγον. præt. med. πέφυξα.

Πεφύκοιν, Attic. metaplasm. pro πεφύκασιν, præt. opt. med. verbi ejusdem.

Πέφυκα, vitus sum, præt. med. verbi φύω, videor, offendo. fut. σύω. p. πέφυσμαι.

Πέφυκεν, Jon. pro πέφυκε, 3. sing. præt. paulo post verbi φύω, ocsido. f. φύσω. paulo post fut. πεφύσομαι.

Πεφύτευκα, apparebit, 3. sing. paulo post fut. verbi φύω, idem ac φαίνω, appareo.

Πεφύτευσθαι, Jon. anadiplasiasm. pro φυτεῦσαι, a. 1. inf. med. verbi φυτεύω, parco.

Πεφύτευται, parcet, 3. singul. paulo post fut. verbi φύω, fut. σύω. perf. pass. πεφύτευσται, στε. Vel est fut. med. verbi πεφύσθαι, factum ex p. m. verbi, φύω, φύσμαι, parco.

Πεφύτευτο, parcat, Jon. anadiplasiasm. pro φύσεται, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi φύω, vel φυτεύω, parco. a. 2. ἐφύτευ, & Jon. anadiplasiasmo πέφυτο.

Πεφυτεύκασι, Dor. pro πεφυτεύκοσι, 3. pl. σι, anatus, perf. part. pass. verbi φύω, amo.

Πεφύωσι, φύσω, obmittese, perf. imperat. pass. verbi φύω, os occludo: ad silentium adigo. fut. σύω. p. πέφυσμαι. Th. φυσάω, ῶ, vel φυσίω, ὦ, ἐς, camus, fiscella.

Πέχρι, interemit. vide ἐπέχρι, imp. Jon. a πέφνω, pro φένω, occido: vel a. 2. quod in p. m. πέφαται.

Πεχρίδιον, territi erant, cessat Poet. pro πεφρίδιον, quod Jonic. dicitur pro ἐπεφρίδιον, 3. plur. pluſq. perf. pass. verbi φρίσσω, terreſacio. fut. σσω. p. πεφρίδωκα. pluſq. perf. passiv. ἐπεφρίδωκο, εν, τη. The. φίβρασμα, timeo. p. m. πεφρίδα.

Πεφρίσσει, ferebatur 3. sing. pluſq. perf. pass. Jonic. verbi φορέω, fero. fut. σσω. p. πεφόρημαι. Th. φόρω, ῶ, fero. fut. σόρω.

Πεφορτισμένος, η, ὁ, oneratus, perf. part. pass. verbi φορτίζω, onero. f. ίσω. p. πεφόρτικα. Th. φόρος, fero.

Πεφυάδαι, p. m. verbi φυάω, Joquor. fut. σω. p. πεφυασμαι. a. 2. ἔφυσον. perf. pass πέφυσμαι.

Πεφυάδεται, iacuit funt, Jonic. pro πεφυασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi φυάω, loquor. Πεφυάδεται, itidem Jon. pro πεφυασμένοι εἰσὶν, 3. plur. pluſq. perf. pass. ejusdem verbi.

Πεφυάδι, Jon. anadiplasiasmo pro ἐφυάδι, 3. singul. a. 2. act. hinc πεφυάδεσι, pro ἐφυάδεσι, & dual. a. 2. act. πεφυάδεσον. Jonvel Dor. pro πεφυάδοις, per anadiplaſ. pro φυάδε, a. 2. act. verbi φυάω, dico, memoro. fut. σω. a. 2. ἔφυσα, & Jon. anadiplasiasmo πέφυσα.

Πεφυάδεσι, a. 2. inf. pro φυάδε, Vide in πεφυάδι.

Πεφυάδετον, 3. dual. aor. 2. ind. activ. pro ἐφυάδετον. Vide in πεφυάδι.

Πεφυάδω, Dotic. pro πεφυάσομαι, perfect. paſſ. verbi φυάω, loquor. f. σω. p. πέφυσμαι.

Πεφυγμένος, ὁ, nomen multeria. a πέφυμαι, p. m. verbi φύζω, dico.

Πέφυκα, horrui, perf. activ. Jon. vel perf. med. verbi φρίσσω, vel στω. fut. σω. p. πε, & sequitur conjug. hinc πέφρικα. Chalcidice dici volunt pro πεφρίκαμι, 3. plur. perf act. The. φρίξ, ικὸς, ὁ, fluctuum fremitus.

Πεφυκέναι ὄντες, ὁ, pruſ. part. a πέφυκα, fhuero. Quod præſens a perfecto fomatum, ut & alia multa verba. Vide πέφυκα.

Πέφυκ, natus fum, part. med. verbi φύω, orisinor. a. 2. ἔφυν, vel ἔφυσ: vel imperf. activ. dicitur pro πέφυκα, Poet. hinc πεφύκειν, pro πεφύκαμι 3. plur. perf. act.

Πεφυκυῖαν, ὁ, qui fuit, perf. part. paſſ. pro πεφύσμενος, verbi φύω, fugio. f. ξω. a. 2. ἔφυγον.

Πεφυκὼς, ὁ, ἡ, præt. med. φύομαι factum, more Synizeſeos, pro πεφυκὼς, eſt præt. med. ſub verbi φεύγω, fugio.

Πεφύλη, Jon. pro πέφυκε, perf. med. itidemque πεφύκει, pro πεφύκοι. πεφυζότες, fugitivi, pro πεφυγότες. perf. part. med. verbi φεύγω, fugio. Alii tamen malunt per ſyncopen dici pro πεφυζοτότες, ut & πέφυκε, pro πεφύκεσε, πεφύκοι, pro πεφύκοιεν. Th. φεύγω, fugio.

Πεφύλιγε, ου, ὁ, ἡ, ἐφύλιγε, & 3. plur. πεφύλιγαν, perf. act. verbi φύω, ſum, naſcor, fus. ſcio.

Πεφύλιν, nata eſt, 3. ſingul. perf. act. Jon. verbi φύω, naſcor.

Πέφυνεν, 3. ſing. perf. act. πεφύνεσε, perf. int. act. verbi ejuſdem.

Πεφυνότος, ὁ, innatus, perf. part. act. verbi φύω, naſcor.

Πεφυλαγμένος, ὁ, obſervatus, perf. part. paſſ. verbi φυλάσσω, vel ἄττω, ſ. ξω, cuſtodio, ſervo. p. πεφύλαχα.

Πεφυλάξεο, χου, pers. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Πεφυλαχώς, ὁτος, ὁ, in furto deprehenſus, perf. part. activ verbi φωράω, in furto deprehendo. f. σω. Them. φώρ, φωρὸς, ὁ, fur.

Πεφυλαγμένος, ὁ, perf. part. paſſ. a φωράω, in furto deprehendo. fut. σω. p. πεφώρημαι, & Jonic. πεφώρεμαι. hinc perf. paſſ. πεφώρημαι.

Πεφυλαγμένος, ὁ, perf. part. paſſiv. verbi φωλεύω, illlumino. f. εύσω. p. πεφώτευκα. a φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

Π Η.

Πῆ, extra interrogationem, ullo modo, interdum: non quoquo modo, ſed ut, qui, quonam modo? qua ratione? cui reſpondet τῇ, τῇ δὲ; quo paſſo, qua ratione? ἢ, ἤ, ἦ, ἦ ἧ, εἰ, inquam, ratione. τὰ quod Poetas ponitur pro τῶν, quo, & qua. Odyſſ. εἰ τι τῷ ἢ τῷ, quonam me conferam? τὰ vero fine accento enclitieum eſt. Interdum etiam τὰ τοιῶδε, ſuperveaneum eſt, redundat, Ariſtoph. Interpr. ἢ, quatenus, quomodo. Th. ἦ, qui.

Πηγαὶ, ὰὶ, plural. nomen. a πηγὸς, τὸ, ἡ, foos.

Πηγανον, ου, ὁ, ἡ, ruta, quia πήγνυσι πυρῶσι, compingit ſuo calore, & ſiccitate. Ideo caſtitatis herba. Th. πηγνύω, compingo, concretſcere facio.

Πηγαὶ, ὰὶ, ἡ, glacies, Item rupes, ſcopulus. Apoll. Schol. l. 2.

Πήγασοι, ων, ὁ, Pegaſus, equus Perſei alatus, natus ex ſanguine Meduſæ. Heſiodus in Theogonia,

Πηγεσιμαλλὰς, ὰ, ὁ, villoſus, vel habens vellus oigrum, vel album. Iliad. γ.

Πήγη, ης, ἡ, ſons, fcatebra. quia πηγὸν ἐκ γῆς, hoc eſt, quia aqua e terra ſalit. Hinc πηγώδης, η, ὁ, ſontanus. πηγώδεν, fcateo, ſcaturio.

Πήγνυμι, σω, τὸ, aliquid compactum, Th. πήγνυμι, compingo.

Πήγνυσθαι, σω, & πάσσω, ſen πάττω, compingo, cogo, concrefcere facio, conglutino, figo, 1. ξω. Hinc πάξις, εως, ἡ, congmentatio, congelatio. πάκτης, ου, ὁ, compactus, concretus, congelatus. πακτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, laqueus. πακτὸς, ὁ, ἡ, idem. πακτόω, illiqueo. πακτωτὸς, ὴ, ὸν, ὁ navium fabricator. πακτωτικὸν, ὸς, ὁ, rabernaculorum compactio. Feſtum eſt apud Hebræos.

Πηγὸς, η, ὁ, bene compactus, pinguis; albus. πηγὸν πάλωμον dixit Lycophr. albos ctines.

Πηγώδης, ὁ, ἡ, glacialis, glacies, gelu. Ex p. m. πήγυμι, compactum eſt. Them. πηγνύω, compingo.

Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus navis: ſiva Heſiodo. Th. πηδὸν, ὸν, τὸ, remus, vel πηδὸν, ὸν, ὁ, ligni ſpecies.

Πήδασος, ου, ὁ, Pedaſus, nomen proprium regionis. uligino ſus locus, unde aqua πηδᾷ ſalit. Item mons, Nicand. Schol.

Πηδᾷ, ᾷς, ᾷ, ſalio. fut. ήσω. p. πεπήδηκα. q. a πάω pes. Eſt enim pedum actio. nunc pedibus libero pulſanda tellus, Horat. vel a πεῖσω, ſolum: quod in terra ſaltemus. hinc πέδιλον, ου, τὸ, ſaltus, πεῖσμα, uliginoſus locus: unde aqua πεῖσε, ſalit.

Πεδῶσι, σαι, τὸ, ſaltus. Th. πεῖσω, ſalio.

Πεδύσας, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, Pedaſus, nomen proprium. πεδύσιος, η, ὁ, ſaltus, ſaltatio. πεδύσιμος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ſaltatorius. πεδυσμὸς, ὁ, ſaltus. ſubi verbi πεῖσω, ſalto.

Πεδύσε, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ligni ſpecies. τὸ πεῖσε, ὁ, ἡ, remus. hinc πεδύλιον, ου, τὸ, gubernaculum. clavus navis. q. πεῖσε, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ.

Πεῖσε, aquis ſcatet: aquas ſalire facio. πεῖσμα πεῖσε, ἐξ οὗ ὕδωρ βίπτ, Heſ.

Πεῖσμ, inſiſtat. patior. Thema πεῖσμ, patior. πεῖσμ, ex ponitur pro fictitum a πεῖσμ, compingo. Item culter ad foindendas carnes. q. v. πεῖσμ, vello, carpo. Inſtrumentum etiam muſicum, magadis, quia e ligniis πεῖσε. an a πεῖσμ, quod q. pectatur ut ſonet? πεῖσμ, janum.

Πεῖσῆς, ὰ, ὁ, fides, ſum. Vel muſicum inſtrumentum.

Πεῖσμ, ατος, τὸ, compactio. Th. πεῖσμ, compingo. ſ. ξω.

Πεῖσμάζω, probro affelo: illudo. hinc πεῖσμασμὸς, contumeliola injuria. Th. πεῖσμ, ὰ, ὁ, jurum. ut & luto aſpecto ἀπεῖσμ, contumelia afficere.

Πεῖσμάς, ὁδος, ὁ, pelamis, genus piſcis, ex thynnorum genere, quia ὁν πεῖσμ μόνε, luto adhæret. Th. πεῖσμ, jurum.

Πεῖσμ, ὁ, qui vibravit, aor. 1. part. activ. πεῖσμ, Jon. pro ἴσμ, aor. 1. ind. verbi πεῖσμ, vibro. ſ. σω. aor. 1. ind. πεῖσμ.

Πεῖσμ, vibravit. pro πεῖσμ, aor. 2. ind. ſol. Jon. a πεῖσμ. a. 2. ἔπεῖσμ.

Πεῖσῆ, dat. ſing. a Πεῖσῆς, ὁτ, ὁ, Pelus. nomen viri.

Πεῖσῆς, ὁ, ἡ, ὁ, Pelida, nomen proprii. Eſt & rana nomen, a luto ſic dictæ.

Πεῖσῆσθαι, gen. Jon. per diſſolut. ας, per ες, & ου, per ο, a Πεῖσῆς, ὁ, ἡ, ὁ, pro Πεῖσῆς, per eraſin Πεῖσῆς, patronymicum a Πεῖσῆς, ὁτ, & Jon. τὸ, Peleus. Hinc Πεῖσῆδης.

Πεῖσῆς, ὁ, ἡ, galea, taſſis. quod a πεῖσῆσθαι, id eſt, κεκόσθαι, quod vibrari ſolcat.

Πεῖσῆς, ὁ, ἡ, ὁ, quantus, & um? πεῖσῆς, quantus. citta interrogationem. Idem ſit in ionc ſenſu, quam, quale. ἔτε τοῦ, quando? ἔ τε, ubi. ὅσῖ τῶδε, unde. ὡς τοῦ, quomodo.

Πεῖσῆσῖ, ὁ, ἡ, nomen ranæ. ἐκ πεῖσῆς, ὁ, ἡ, lutum, & βάτραχος, eo.

Πεῖσῆ, vibravi, a. 2. ind. ſol. Jon. pro ἴσῆ, verbi πεῖσῆ, vibro.

Πεῖσῆς, ὁ, ἡ, lutum, coenum. item mortarium. quia a πεῖσῆ, niger. Eſt & πεῖσῆ, vinum, Jonic. propric ſiculentum, vel vinum rubrum, quod turbidum videtur. an a πεῖσῆ, lutum?

Πεῖσῆνα, ὰ, ὁ, nomen ranæ, a πεῖσῆ, ὰ, ὁ, lutum.

Πεῖσμ, ατος, τὸ, damnum, jactura, exitium, clades. q. a πεῖσμ, patior. ut ſi, quod quis patitur ~ πεῖσμτα funt μαθήματα. πεῖσματα funt μαθήματα. hinc ἀπεῖσμ, ατος, ὁ, ἡ, ἰλίως. πεῖσματος, noceo.

Πεμανῶσω, nocco, lædo, pecco. ſ. π ω. ſ. τ. πέπμαπα, Att. πέπμεπκα. ſ. τ. paſſ. πεπμάπθην. ſ. τ. inf. paſſ. πεπμαπθῆναι. Th. πεμα, ατος, τὸ, damnum.

Πεμαπθῆναι, obſerium eſſe, aor. I. inf. paſſ. verbi πεμάπω, nocco.

Πεμοίπεσι, ας, ε, ſ. opt. Æol. pro πεμοίπαιμι, verbi ejuſdem.

Πεμοτὸ, Dorice, pro πλοῖος, quando? ab ἅμοτ, quando.

Πέμα, Pro ἀνάλω, theda.

Πένελόπ, ης, ἡ, nomen viri, vel fluvius Peneus.

Πενελόπεια, ας, ἡ, Penelope, uxor Ulyſſis.

Πένη, ης, ἡ, ſ. q. τενία, tenuitas: luſus.

Πένηκα, vel πένηκι, ſneue: coma addititia.

Πένηκι, quando? ab ἥνικα, idem.

Πέπ, ρος, τὸ, flamen, feu ſilum, quod e colo deducitur: licium: fuſus. Item inſectum ex crueis generarum. Ariſt. l. 5. c. 19. Interpres Ariſtophanis in Veſp. animal ait eſſe culici ſimile.

Πέρας, ὁ, & πέιρ, ατ, ὁ, tela, rentum. q. a πείρειμι, operor. Quidam derivant a Πάω, qui perhibetur inventor artis textoriæ.

Πεπάπαπεν, ſ. qui compegit, a. 1. parte. med. verbi πεφύπω, vel πέπτω, ſ. πέξω. a. 1. ἔπεξα. a. 1. part. act. πέπαπα. a. 2. inf. med. πεπαπέσθαι.

Πέξας, infixit. 3. ſing. aor. 1. ind. aCtiv. Jon. pro ἔπεξεν, verbi ejuſdem.

Πέξω, ſigam, fut. 2. aCtiv. verbi πεφύπω, vel πέπτω, compingo.

Πεπί, ὁ, ἡ, Jon. pro πατὴρ, ὁ, affinis, cognatus, in plur. πεπί. Th. πάω, vel πάομαι, poſſideo.

Πεπὶ, ας, ἡ, vel πάρ, Jon. pera, ſacculus, vel ἀπήρη, pera, ſacculus, mantiCula. q. a φέρω. fero. Malim a πάω, paſco, ut ſit elicaria pera.

Πεπὶς, τελεῖται; mentula, Suid. Malo a πέτω, quia ἔχειν eſt, cum πέτει.

Πεπὶς, ὁ, ἡ, matilue. maneus, fraCtus: mutus: caCus. hinc πεπὶν, ſ. σπω, mutilo. πεπὶσσω, ττω, & μυττίαζω. q. a πέπω, tanquam aliquid paſſus.

Πεπόμασος, ὁ, ου, paſſurus. an a πέπω, ſ. τ. σω, patior. a. 2. πεπαθον. pro quo magis uſitat. πεπὼν, patior.

Πετάω, ας, ἡ, coagulum. a πέσσω, cogo, congulo.

Πεχυς, acertos, nom. dual. a πέχυς, εος, ὁ, cubitus, ulna.

Πεχθεῖν, Boeot. ſyncop. & Jon. pro ἐπήχθησαι, fixi funt, ſ. piut. aor. 1. ind. paſſ. verbi πήσσω, vel ἔπηγα. ſ. πήξω. p. πέπηγα. perf. paſſ. πέπηγμαι. aor. 1. paſſ. ἐπήχθην.

Πεχυσαι. cubitalis, unius cubiti. Diofc. l. 2.

Πέχυς, εος, ὁ, cubitus, ulna. In aCeu πήχεως eſt pars brachiorum acrua ulna, qua arripitur, & quæ fagitam fuſtinet. Odyſſ. 9. Item pars citharæ, quæ vertiCillos continet, quibus chordæ tenduntur, & laxantur. Interpr. Iliad. 4. Item apud arChitectos regula, norma, γνώμων.

Π Ι.

Πίεζω, quaſi Dorice, pro πιέζω. premo, affligo: capio, reprehendo. ſ. πίσω. paſſ. πεπίεσμαι. a. 2. ἐπίεσον, & in 2. plur. ἐπίεσσαν. aor. 1. ſubj. πίεσσω, ης, η. a. 1. inf. ἐπίεσσα. a. 2. part. πιέσσας, ασσα, ὰν. a. 1. ind. paſſ. ἐπιέσθην, ης, η, captus fui. f. τ. paſſ. πιεσθήσομαι, capiar.

Πίειρα, pinguiCio. Hinc πίειρον κάλαμον, pro τὸν πάχυν πάξεως, opes fuas augere. Th. πίειρ, ονος, ὁ, pinguis.

Πίεσσεν, 3. ſing. a. 1. imperat. aCt. πίεσσον, ατω, verbi πίεσσω, pinguefacio. ſ. σω. a. 1. ἔπίεσσα. a. 1. ſub. πίεσσω, ης, η. Them. πίειρ, ονος, ὁ, pinguis, obeſus, faginatus, opimus.

Πίεσσες, Dor. pro πίειρες, a. 3. part. act. verbi πίεσσω, capio.

Πίειρ, ειρος, τὸ, pinguedo, pro πίονος, ους, ὁ, idem. Th. πίειρ, ονος, ὁ, pinguis.

Πίεσσσαν, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi πίεσσω, capio.

Πιεσήρυες, pocillator. Gl. Cyr.

Πιέτ, ατος, τὸ, fons, fcatebra, ſcaturigo, ſtilla. q. a πίω, bibo, vel πάθω, falio. Hinc πιθάκιος, ου, ὁ, aquis ſcatens, ſtriguus. Euripides.

Πιθάκιος, ſcatebris abundantis, genit. ſing. f. g. a πιθάκιον, ου, ὁ, & ὁ πιθάκιος, per ſyncopen pro πιθακοειδὴς, ἡ, ſtriguus. Th. πιθάξ, ακος, ὁ, fons.

Πίθι, bibe, aor. 2. imperat. ut & πῖθι, a πίνω, bibo. fut. πόσω. pract. πέπωκα. aor. 2. ἔπιον. hinc πίσις, pro ἔπιμα, 3. ſing. imperf. Jon. Πίθος, bibetur. Jon. dialyſi pro πίνεται, a. 2. ind. verbi ejuſdem.

Πιθέζει, premebant, Jonice ſeu Dor. pro ἐπίεζον, 3. plural. imperf. aCtiv. verbi πιέζω, idem ac πιέζω, premo.

Πιθῆσι, τοι, ει, premo, ſtringo: item cruCio. fut. ἴσω. pract. πεπίκασι. perf. paſſiv. πεπίεσμαι. Dicitur & πιέζω, q. ἐπιέζω, ut vult Etym. ab ἐπὶ. Duci poſſet a πίζω, pes, ut ſit proprie, premo, pede calco.

Πίθης, a. 2. inf. aCt. verbi πίνω, bibo. ſ. τ. σω. a. 2. ἔπιον.

Πίθηρι, ηρος, ὁ, & πίθηρ, ηρατος, ὁ, pinguis, uber, opulentus. Th. πίων, idem.

Πίθηρὶς, ης, ἡ, nomen regionis, quæ erebita fuit Muſarum ſedes, Pieria. Hinc Πιερίδες, adv. ex Pieria. Πιερὶς, ίδος, ἡ, & in plur. Πιερίδες, Pierides.

Πίεται, a. plur. a. 2. imperat. τὸ, bibe, verbi πίνω, bibo.

Πίθη, abſorbeat, 3. ſing. a. 2. ſub. aCtiv. verbi ejuſdem.

Πίθος, Æolice, paragoge, pro πίτος, a. ſing. a. 2. ſub. aCt. verbi πίνω, bibo. ſ. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πίθος, ου, ὁ, doliolum, & poculum inſtar olei. Thema πίθος, ου, ὁ, dolium.

Πιθοκτονία, ας, ἡ, probabiliter ſermonic. Ea πιθοκτόνος, perſuaſorius, pro πιθανός. The. πίθω, perſuadeo, & κτείνω, termo. Thema Aipy, dieo.

Πιθὸν, ὁ, ἡ, probabile, e. Item gratue, jueunde, Ariſtid. In compar. πιθανώτερος. ſuperlativ. πιθανώτατος. ab eodem them.

Πιθὸνὸς, νη, ὸν, ſ. pubabilitate. Th. πίθω, perſuadeo. ſ. σω. a. 1. med. ἐπεισάμην.

Πιθὸς, pro πιθοῦ, perſuadeamini, 2. pl. a. imperat. med. πίθω, verbi πείθω, ſ. σω. a. 2. ἐπιθόμην.

Πιθὸσαν, perſuadent; 3. dual. a. imper. med. ejuſdem verbi.

Πιθὸσὶν, torculat, cella vinaria.

Πιθὸσι, perſuaſus ſis, Jonic. paragog. pro πίθοῦ, a. 2. ſingul. aor. 2. ſub. med. a πείθω.

Πιθὸσσα, ης, ἡ, idem ac πίθηξ, ηκος, ὁ, ſimius, & ſimia: nanus.

Πιθηκοτράγος, ſimias edere. ex πίθηξ, ſimia, & τράγος, edo.

Πίθηξ, ηκος, ὁ, & πίθηκος, ου, ὁ, ſimia; item pumilio. an a πίθω, pro πείθω?

Πίθησαι, ſi quando perſuaſus ſis. part. aCt. verbi πείθω. Th. πίθω, perſuadeo. ſ. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθησαι, paruerit, 3. ſing. a. 2. ſub. med. verbi πείθομαι, q. πίθω, a. 2. verbi ejuſdem.

Πίθοι, a. bibe, 2. ſing. a. 2. imperat. act. verbi πίνω, bibo. fut. πιοῦσο. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πιθοίτεν, etedant, Jon. pro πίθοιντο, 3. plur. aor. 2. opt. med. πιθοίμαν, ου, ατο. Them. πίθω, perſuadeo. a. 2. ἔπιθον.

Πίθοιτο, Jon. pro πίθοι, gen. ſing. a πίθος, ου, ὁ, dolium.

Πιθοῖσθε, obedieris, a. 2. ind. med. Jon. pro ἐπίθεσθε. verbi πείθω.

Πίθοι, Jon. pro πίθοις, a. 2. ind. aCtiv. verbi πείθω, perſuadeo. ſ. πίσω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθος, ου, ὁ, doliam, cadus, fidelia, urceus. q. nbi τὸ πίνω δίετ. hinc πιθώνιος, toreular, cella vinaria.

Πίθος, Dor. pro πίθος, gen. ſing. a πίθος, ους, ὁ, dolium.

Πίθος, εσσ, ὁ, Poet. idem ac πίθος, ſimia.

Πικάζουσ, ης, τὸ, butyrum, Hippocr. an πίσσινον, optimum butyrum ex bucetie, ſeu bobus.

Πικρόμυς, amaritudinem affert, exacerbo, irrito. ſ. σω. a. 1. ἐπίκρωσα. a. 1. inf. πικρῶσαι. praef. paſſ. πεπίκρωσμαι, exacerbor, ſum irritatus, faſtidii plenus. paſſ. ἐπικράνθην, ης, η. Th. πικρὸς, amarus.

Πικρὸς, acc. ſing. f. g. a πικρὸς, ὰ, ὸν, amatus, a, um.

Πικρὸς, ὰ, ὸν, amarulenta. Thema πικρὸς, amarus.

Πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus, a, um, acerbus, difficilis. item aſper, eum de ſapore uſurpatur. An a κάπτω, pinne, cujus lacryma eſt amara? ut ſit quaſi κάπρος. an a πάπω, rondeo? amara tondent, & radunt linguam. hinc γλαυκόπικρος, ὁ, ἡ, dulcedinem amarori permixtam habens.

Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo.

Πικρόχολος, ὁ, ἡ, ὸν, in quo redundat amara bilis. ex χολὴ, & χόλος.

Πικρὸω ſ. ὸσω, amarum reddo, exacerbo, irrito. q. amaricio. a πικρὸς.

Πικρῶς, adv. amaro, acerbe, preſſe, ſtricte.

Πίκτωρ, ὁ, ορος, nomen Pyaſidis Romani, Pilatus. Lat. telo armatus.

Πίλαι, & πίλαις, cilere. ut Germ. einflopffen.

Πιλεῖ, dejicit, 3. pract. ind. act. verbi πιλάω, idem ac πιλέω, appropinquo, Th. πίλας, adv. prope.

Πίλημασι, paſſ. a πίλημαι, appropinquo, idem ac πιλάω.

Πίλησσε, Jon. pro ἐπίλασσε, 3. ſingul. imperf. paſſ. a πίλημασι, quod vide.

Πίλιδιον, ὁ, idem ac πίλιδιν, leu πίλιδιν, ὁπρος. pinnuo. Th. πίλος, adv. prope.

Πίλος, ου, ὁ, pileus, feu pilenm, perafus. proprie ex lana coacta. πίλος eſt lanam cogo. an a πίλλω λόγον? an a πίλνω? cogendo pactes conventus. hinc πίλνω, & ἐκ, cogo, coaCto.

Πίμπλαν, 3. plur. imperf. a πίμπλημι, ſ. σω, ὁ, ἡ, pinguis, obeſus. quaſi a πίων, pinguedo, & πλάσις, membrum, ut ſit quaſi ſuliduſ-tans partium pinguedo.

Πίμπλαντεσι, ſimpletur, 3. ſing. paſſiv. verbi πίμπλημαι, perf. πέπλησμαι. a. 1. paſſ. ἐπλήσθην. Th. πλάω, plenus.

Πίμπλασαν, plena erant, pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi πίμπλαμαι. paſſ. πλάω, idem ac πλήθω, impleo. Th. πλάσις, plenus.

Πίμπλασθαι, replentes, Æol. pro πίμπλαμενοι, nom. plur. part. paſſ. f. g. a πίμπλαμαι, verbi πίμπλαμαι. f. πλήσω, idem cum πλήθω, impleo. Them. πλάσις, plenus.

Πίμπλα, impleſ, Attice, pro πίμπλαθι, praef. imperat. a πίμπλαμαι, idem ac πλήθω, impleo. Th. πλάσις, plenus.

Πίμπλησι, πλᾶσι, ᾶσι, praef. partic. aCtiv. a πίμπλημι, idem ac πλήθω, impleo.

Πίμπρασι, feu πρᾶσι, incendo. ſ. πρήσω, & πίμπω. pract. πέπρηκα. a. 1. ἔπρησα. praef. paſſ. πίμπρημαι, incendor, intumeſco. praef. inf. paſſiv. πίμπρασθαι. Th. πρὸς, incendo.

Πίμπρησαι, incendam, ſ. τ. a πίμπρημι, incendo.

Πίν, pro πίνε, bibe, praef. imperat. a πίνω, bibo.

Πινακίδιον, ὁ, ου, pugillaris, tabella cerata, in qua olim ſcribebant. Lucæ c. 1. Item index. Gell. l. 20. c. ult.

Πίναξ, ακος, ὁ, tabula, alter: libellus: index. Eſt & πίνακ, diſcus, quadia. q. a πίνω, pinus: quod e pineo ligno maſſime fuerit: item conCha. Hinc πινακίον, ου, τὸ, tabella: edictum.

Πινδάδε, adverb. ſic Pindo. ea Pindo. Pindus autem mone erat agri Perrhebei. Vel, ut alii, etiam urbs.

Πίνδ, pro πίνετε, ob ſequentem aſpiratam, 3. ſingul. praſ. paſſ. verbi πίνω, bibo praſ. imperat. 2. ſing. bibe.

Πίνεται, Jon. pro πίνεται, Dor. pro πίνετ, praeſ. ind. verbi πίνω, bibo. fut. πιοῦσο. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πίνετε, bibetaur, Jon. pro ἐπίνετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πίνω, bibo.

Πίνει, ατ, ὁ, pinna: genus conche. Ariſtot. hiſtor. Animal. lib. 5. cap. 15. Dicunt a πίνω, id eſt, πῖνον, ſeil. a lordibus, quibus ſere ſemper obſuſa eſt: ſcribitur & πίννα. Hinc πίννης, marinum, propie ad πίννα pertinens.

Πίννες, ὁ, ης, vinum hordeaceum. a πίνω, bibo, Th. πίνω.

Πίνετ, pro πίνετε, bibentem, acc. ſing. part. praſ. verbi πίνω, bibo.

Πίνω, ſ. πίσω. a. 2. ἔπιον, quia labore detegitur. Sed πίνει, ὁ, ὁ, ἡ, pinus. q. a πίω, pinguis, quia abundat reſina.

Πίνων, pro πίνοντ, bibunt, 3. plur. praſ. ind. act. verbi πίνω. ſ. τ. πίσω. a.

Πινόωσι, feu πινόουσι, monco, ſapere facio. a πινόω, ſapio. quod a πίνω, ſapio.

Πίνυσσ, aliquando ſubſtantive ſumitur pro πίνυσσα, ſapientia, prudentia. quod a πίνυτος, ὁ, ἡ, prudens, conſultus. hoc a πίνω, vel πινόω, ſapio, & ad ſanam mentem reduco. quod a πίνω, ſapio. Th. πίνω, ſpito.

Πινυτὸς, vide in πίνυσσ.

Πίνω, bibo. impreſſ. ἔπιστ. ſ. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. a. 2. imperat. πίε, & πῖθι. a. 2. ſub. πίω, ης, η. a. 2. inf. πιεῖν. aor. 2. part. πιὼν, οὖσα, ὸν. f. τ. med. πίσομαι, ῃ, ται. Hinc πίσις, ατος, ὁ, potus. πόσις, ῃ, ὁ, potor, potator. πόσιος, potum præbeo. πόσιμος, ὁ, ἡ, τὸ, potabilis. Th. πίειρ, ονος, ὁ, pinguis. πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis. aceuſ. πίονα, ὁ, ἡ, pinguem. hinc compar. πίονων, ſuperl. πίονιστος.

Πίπτ, ατος, τὸ, pinguedo. Thema πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis.

Πίνων, ων, ὁ, ἡ, πίοσυδος, compar. & superlat. a πίων. pinguis.

Πίονς, ωνος, ὁ, ἡ, pinguedo, ubertas. Th. πίων.

Πίπτω, ποτ. ἀο. 2. part. ἀδ. ἔ. g. verbi πίνω, bibo. f. πόσω. ἀ. 2. ἔπιον. aor. 2. part. πιὼν, ὄσα, ὄν.

Πίποτον, potum pœdeo. quod ἀ πίω, pro πίνω, bibo.

Πίπτομαι, & πίμπλαμαι, impleo, idem ac πλήθω. Th. πλεῖν, pleuus.

Πίπτω, ὁ, ἡ pipus, avis marina. g. ἀ πίω, quod frequentius bibat.

Πίπτω, pipio, pullus avis: a sono πιπίζω, pipire.

Πίπτομαι, vendo, venundo. imperf. ἐπιπτάμην, ας, ἀ. f. fut. πτήσω, quod ἀ πίπτω, pro πτάμαι, perf. πέπτημαι. perf. pass. πέπραμαι, perf. part. πεπραμένος, venditus. ἀ. 2. pass. ἐπράθην. ἀ. 2. inf. pass. πραθῆναι. ἀ. 2. part. πραθεὶς, ἔσα, ἔν. f. 2. pass. πραδήσομαι, vendar. Th. πρίαμαι, vendo.

Πίπτω, cadebat; imperf. Ionic. verbi πίπτω, cado.

Πίπτωσις, lucidetues, plurab. num. f. g. part. / pras. verbi ejusdem.

Πίπτω, cado, procido. fut. πέσω. q. ἀ πίπτω. fut. med. πεσοῦμαι. Dor. pro πίπτομαι. praes. πίπτωμι. q. ἀ πίπτω. ἀ. 1. ἔπεσα, ἀ. 2. ἔπεσον. ἀ. 2. imperat. ἀδ. πέσε, ἔτω, & in plurali. πέσετε. aor. ἀ. subj. πέσω, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. πεσεῖν. ἀ. 2. part. πεσὼν, σοῦσα, σόν. Hinc πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus. πτωσις, ωσις, ὁ, idem. πτωτικὸς, ἡ, ὁν, præceps, petulans. πρηνίπτωξ, ωκος, ὁ, ἡ precipitantia, petulantia.

Πίπτων, 3. plur. praes. sub. ἀ πίπτω, cado.

Πίπτωσις, ὁ, ἡ, nomen Perfectum, quod leprosum significat.

Πίπτω, potum pœdere, aor. 1. inf. activ. verbi πίνομαι. f. πίσω. q. ἀ πίω, pro πίνω, bibo.

Πίπτθις, ὁ, ἡ, Pithia, nomen regionis.

Πίπτω, ὁ, ἡ, πῖσμα, & πίσα; legumen, a πίπτω, tundo.

Πίπτος, & πίπτος, ὁ, ἡ, locus humidus, hortus, pratum. q. ἀ πίνω, irrigare.

Πίπτος, seu πίττα, ὁ, ἡ, pix, quasi a πίω quia pinguis. aut a πίτυς, pinus, unde est, aut a πίσσω, coagulo, coagulatum enim aliquid est, & coagulat. Hinc πιττώδης, ὁ, ὁν, picosus.

Πιστὰ, pignora, beneficentiæ, nom. plur. n. g. a πιστὸς, ὁ, ἡ, ὁν, fidus, ἄ, um. quod ἀ πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστάκη, ἡ, ὁ, pistacia, nucula: pineis nucleus sim les, sutus viridi nucleo, Nicand.

Πίστις, ὁ, nom. plur. ἀ πίστις, ὁ, ἡ, fides Th. πείθω, persuadeo.

Πιστεύσεις, ὁ, nom. plur. ἀ. 1. pass. a πιστεύω credo.

Πιστὸς, ὁ, ἡ, credo, fidem habeo, recipio, assentior, sum fretus, cum dat. & accus. πιστεύω σοι τοῦτο, hanc fidei tuæ committo. Nazianz. in Orat. πιστὸν τοῦτο, hoc ita esse credo. Demoft. Æschines. πιστοῦσι τῷ λόγῳ, dicendi facultate fretus. πιστεύω etiam usurpatur pro fidem facere, & probare ab Aristotele in lib. 2. priorum Analyt. fut. ὁσω. p. πεπιστεύκα. pluſq. perf. πεπιστεύκειν, Attice pro ἐπεπιστεύκειν. part. pass. ἀδ. πεπιστευόσης, ης, ας. ἀ. 1. ind. ἀδ. ἐπίστευσα. ἀ. 1. imperat. πίστευσον, σάτω, & in plur. πιστεύσατε. ἀ. 1. sub. πιστεύσω, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. πιστεῦσαι. ἀ. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν. praef. πιστεύω, credo. credor. perf. passiv. πεπίστευμαι, conceditur mihi. ἀ. 1. paſſ. ἐπιστεύθην, ης, ῃ. quod ἀ πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστὸς, ὁ, ἡ, fidelis, falubris. Item qui fidem maxime facere potest, Aristot. l. 2. Rhetoric. πιστοὶ λόγοι. Eſt & πίστικὸς, ὁ, ἡ, ὁν, probabilis, liquidus, a. um. a πίστις, vel πίνω, bibo. vel dicitur πίστικος, pro πίστικὸς, per ablat. reſis ἔ. ex ὁ, vel εος, ὁ, nomine utbis prope Babylonem, unde optima nardus.

Πίστις, εως, ἡ, fides, fiducia, credulitas.

Πιστὸς, ὁ, ἡ, fidelis, fe, fide dignus. Eſt & πιστὸς, ὁ, ἡ, Chriſtianus, credens in Chriſtum. οἱ πιστοὶ, credentes. πιστὸν, adv. pro πιστῶς, fideliter. Eſt & πιστὸς, ὁ, ἡ, ὁν, probabilis, liquidus, a. um, poto. Th. πίνω, bibo.

Πιστότερος, ἡ, ὁ, compar. a πιστὸς, fidelis.

Πίστρα, ης, ἡ, pras. imd. paſſ. verbi πίστω, fidem facio.

Πιστὸω, fidem facio, confirmo, ſtabilio, fidem accipio, & do. f. σω. p. πεπίστωκα.

Πιστωτὸς, ὁ, ἡ, cui fides habita eſt, a. 2. part. paſſ.

Πιστύχης, ου, ὁ, ἡ, eorium: futtina.

Πιστύχης, ου, ὁ, ἡ, futor, cerdo.

Πίστως, ὁ, ἡ, ἔτος, fidens, credulus, obediens. Thema τοῦτο. perſuadeo. f. σω. p. κα. aor. 2. ἔπιθον.

Πίστως, & πίστορες, Æol. pro πίστωρες, quatuor, Etym. Odyſſ. ἰ.

Πίστω, potabo, f. 1. Poet. a πίνω, bibo.

Πίστως, ως, ὁ, turma, cohors; ſtibus quorum ab urbe Æolidis Πίστως. inde Πιστωτὸς λόχος, cohors Pitanæe.

Πίστω, caedebat, imperf. Jon. pro ἔπιττε, verbi πίττω, vel a πίττομαι, ſpondeo. f. ω in ομ, ut pro ἔδω, bibo πίτνωτ, praet. paſſ. Th. πίττω, cado.

Πίττω, 3. plural. imperf. act. pro ἐπίττεσαν. vide πίττω.

Πίττω, cadere facio, jacio. Att. πίττω; hinc πίτνωτ. a. Them. πίττω, cado.

Πίττωσις Μυτιλωναῖος, ὁ, Pittacus Mitylenæus, unus e ſeptem Græciæ ſapientibus.

Πίττωσις, ὁ, ἡ, ſtreptus aquæ ramo percuſſus. Item crebra agitatio. & motus, qualis compoſito, vel micatio manuum, Heſych. & Poll. lib. 2. Metaphoriee adhibuit etiam Eurip. in Hippol. τὸν ἔπιττε τῶν πτόνων. b. e. lacrymarum uberim manantium crebra veluti micatio, & diſtillatio.

Πίττω, ὁ, ἡ, ſurſur, palea. q. ἀ πίττω. Eſt enim id, quod πίττω, id eſt, excidit a frumento, cum molitur.

Πίττως, ὁσ, ὁ, ἡ, pices, pinus. quaſi a πίττω, quia pinguis abundat. vel a πίττω, pix. ſiquidem ex ea pix deſluit. Hinc πιττώδης, ὁσσα, ὁ, pinis abundans. πιττώδης, ὁσ, ὁ, ἡ, idem. πιττώσης, ὁ, ἡ, pineus.

Πίττωσσα, Jon. pro πίττωσα, loqueris, 2. ſingul. praſ. ſub. verbi πίττωσσομαι, pro φάσκω, jactito, dico. Th. φάω, vel φημί, dico.

Πίττωσσο, Jon. pro πίττωσσα, 1. praſ. imperat. paſſ. a πίττωσσομαι, inſero a, pro πίττωσσα, quod per reduplic. pro φάσκω, idem ac φημί, dico, loquor. Thema φάω, dico. Eſt etiam πίττωσσα, in lucem profero. a φάω, idem.

Πίω, imdſt. pro πίνω, bibo. Eſt & ἀ. 2. ſub. activ. verbi πίνω. f. πιόσω. ἀ. 2. πιόμην.

Πίωμαι, ῃ, ῃται. ἀ. 2. ſub. activ. verbi ejuſ dem.

Πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis, obeſus, q. ἀ πίος, ὁ, ἡ, pinguedo. πίωσις, pinguefacio.

Πίων, ονος, ὁ, ἡ, qui bibit, a. a. part. ἀδ. verbi πίνω, bibo. f. πόσω. ἀ. 2. ἔπιον.

Π Α.

Πλαγὰ, ᾶς, ὁ, Dor. pro πλαγὴ, ῆς, ὁ, ἡ, plaga.

Πλαγγὼν, ὄνδος, ὁ, ἡ, ſcuncula cerea, quaſillus, ornamentum quodam puellare ex cera factum, Heſychius. Thema. ſingu. Sunt qui πλαγγὼν exponant vagus, volumque eſſe a. 2. part. verbi πλάζω. f. ξω. p. κα. ἀ. 2. ἔπλαγον, & pleonaſtice ἔ γ, ἔπλαγγον, unde a. 2. part. πλαγγὼν, γγοντος. Verum contra motum participium ſtectitur per ιόντος ut apud Heſych. πλαγγόντες κεκριμένοι, reticula mulieria.

Πλαγγὼν, ὁ, ἡ, plagiarius, fragana. Gl. Cyr.

Πλαγγὼδης, ὁ, ἡ, obliqua tibia, que fiebat ex loto. ex πλαγίος, obliquus, & ᾠδὴ, ὁ, ἡ, ὁ tibia. γγοντος, ὁ.

Πλαγὼδης, ὁ, ἡ, ὁ, obliquus, tranſverſus. q. ἀ πλαγάσιος, erro.

Πλαγγόντες, ὁ, ἡ, errantes, num. plur. a. 1. partic. paſſ. πλαγχθὲν, euphonie patia interpoſito γ, ἐπλάγχθην, ης, ῃ, erravi, verbi πλάνω, errare facio. Th. πλάνη.

Πλαγχθὲν, ὁ, ἡ, ὁν, ἐπλάγχθην, ης, ῃ. ind. paſſ. Vide πλαγγόντες.

Πλαδὸς, ὁ, ἡ, ὁν, & πλαδὼς, ὁ, ἡ, ὁ, humor ſuperfluus. q. ἀ πλάζομαι, quod humores ſuperflui per univerſi corporis ductus errent: vel poſſis dicitur a πλάζω multum, & ὑδὼς, aqua. πλαδαρὸς, valde humidus.

Πλαζόμαι, vagabundus jactor, erro. hinc part. praſ. πλαζόμενος. Thema πλάζω, errare facio.

Πλάζω, errare facio: amoveo, diſturbo. f. πλάξω. aor. 1. ἔπλαξα. p. κα. ἀ. 2. mid. πλαζόμην, ει, ἐπλάγχθην. Etrantium enim multus fuit vim, & in diverſa abeunt. Ponitur & πλάζω, per ſyncopen pro πλάλλω, appropinquo, ac cedo. Them. πλάνη, propo.

Πλάθανος, ἡ, ὁ, ἡ, orbis, ſuper quo panes formant. ut puto, a πλάσσω, fingo.

Πλάθω, appropinquo, admoveo. a πλάλω. Th. πλάνη, propo.

Πλάϊστος, ὁ, ἡ, laterja forma, vel forma, in qua lateres formantur. Item militaris ordo quadrangulari forma. ὁ πλαϊστὸς πετραγώνιος, quadrato agmine inſtructi, Thucyd. Pariter machina compacta ex quatuor trabibus, Suid.

Πλάκας, acc. ſingul. a πλάξ, tabula lata.

Πλάκιος, ὁ, ἡ, involutus, aor. 2. part. paſſiv. a πλέκω, plico, nedo, fut. ξω. aor. 2. paſſ. ἐπλάκην. aor. 2. infin. paſſ. πλακῆναι.

Πλακίς, ὁος, ὁ, ἡ, error, peccatum. a πλάζω, erro. πλάκισμα, error, peccatum. ἀδ. πλάζω, & πλάκω, erro.

Πλακοῦς, ποῦς, ὁ, latus, & tenuis, at πλάξ, tabula. πρὸς πλάκας, placenta. Th. πλάτυς, ὑος, ὁ, latus.

Πλακὸς, placenta, nom. ſing. a πλακὸς, ὁσος, ὁ, ἡ, & per contract. πλακοῦς, panis cruſtæ ſpeciem referens. Th. πλάτυς, ὑος, ὁ, latus.

Πλακτρον, ου, τὸ, Doric. pro πλῆκτρον, plectrum, inſtrumentum, quo cithara fides pulſantur. a πλήσσω, percutio.

Πλάκτρις, plectras ſum, a. a. ſub. paſſ. verbi πλήσσω, plecto.

Πλάλ, Dor. pro πλάλ, ſiſt, præterquam quod. Item penter, feeforum.

Πλάμων, ωνος, ὁ, ἡ, qui errare, fallo, ſeduco. f. σω. p. πεπλάνηκα. a. a. πλάνημαι. praſ. paſſ. πλανώμαι. ἀδ. ἐπλανήθην. praſ. paſſ. πλανώσομαι, perf. part. πεπλανημένος, η, ον, ſeductus, a, um. a. 1. paſſ. πλανηθῶ, ῇς, ῇ, ſeductus ſim. Th. πλάνη, error.

Πλάνη, ης, ἡ, error, deceptio. Eſt & πλάνος, ὁ, ἡ, error. q. ἀ πλάζω. hinc πλάνης, ητος, ὁ, ἡ, erior, vagabundus. πλάνος, ſut. ὁσω, erraig facio. πλανόσοφος, error.

Πλανόσοφος, ὁσος, ὁ, ἡ, decipiens, aor. 1. part. ἀδ. a πλάνος, fallo.

Πλάνος, ὁ, ἡ, ὁ, error, onis, erraticus: ſtella erratica. Plato.

Πλάνος, ὁ, ἡ, ὁ, ſeductor, impoſtor. Item error, Ceb. Theb. Sed πλάνος, ὁ, ἡ, ὁν, fallax.

Πλάξ, ακὸς, ἡ, tabula lata: aquor: planities, cruſta: profunditas Pindaro. ſepulcrum lapis, qui ſuperponitur ſepulcro.

Πλάξ, Dor. & Jon. pro πλαγὴ, ῆς, percuſſit, 3. ſing. aor. 2. paſſ. ἐπλάγην, ης, ῃ, pepe cutio. fut. ξω.

Πλάξιππος, ὁ, ἡ, ὁ, Dor. pro πλήξιππος, equarum agitator, παρὰ τὸ πλήσσω τοὺς ἵππους, a percutiendis equis.

Πλάσαντ, dat ſing. a πλάσας, ὰς, ὰ. part. a πλάσσω, fingo.

Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. ab eodem Them.

Πλάσσω, finxit, Jon. & Poet. pro ἔπλασε, 3. ſing. aor. 1. ind. ἀδ. verbi πλάσσω, fingo. fut. πλάσω. p. πεπλάκα. aor. 2. paſſ. ἐπλάκην. ἀδ.

Πλάσσω, & Att. πλάττω, fingo, comminiſcor, fimulo. f. πλάσω. p. πέπλακα, perf. paſſ. πέπλασμαι. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. πλάστης, ου, ὁ, fictor. πλαστὸς, ὁ, ἡ, fictus. a. a. πλάσσω. ut ἔτι primo, e luto formo, fecit Deus πλάσσε πτωτόπαιδα Adamum e terra.

Πλασσίγλωσσ, τὸ, ſerula chirurgica exponitur in Hippiatria.

Πλαστὸς, ὁ, ἡ, ſanx e lupo ſuſpenſa, cui pondus imponitur. tum tabula, in qua cottabis ludebatur. Tum πλαστὸς, pro πλαστὸς, ſerula.

Πλαστὸς, ὁ, ἡ, ὁν, fictus, a, um, fictitius, commentitius, adulterinus.

Πλαστὸς, crepito, crepitaculo ſonitum edo. a πλαστὸς, crepitaculum, quod a πλάσσω, ex ἐξ ſonitum excito. Th. πλαστὸς, ου, ὁ, latus.

Πλαστὸς, ὁ, ἡ, ὁν, ſtrepitus, ſonus, a πλαστὸς, crepito.

Πλαστὸς, palmula aquam percutiendo ſtrepitum excito, a πλαστὸς, palmula, latior remi pars. Thema πλαστὸς, latus.

Πλαστὸς, ὁ, ἡ, Plateæ. hinc Πλαστὸς, ὁος, ὁ, Platæenſis. dat. plural. Πλαστὸς.

Πλαστὸς, ὁ, ἡ, pifces coracini dicti. Athenæus. ζ.

Πλαστὸς, ὁ, ἡ, idem ac πλαστὸς, ὁ, ἡ, platanus, arbor. Item vafa genus, in quo panis fingebantur.

Πλαστὸς, ὁ, ἡ, platanus, arbor, quia late diffuſa ramis. Thema πλαστὸς, latus.

Πλαστὸς, pro πλαστὸς, num. plural. m. g. πλαστὸς, gen. plur. a πλαστὸς, ὁσ, ὁ, latus, a, um.

Πλαστὸς, ὁ, ἡ, palmula. extrema, & latior pars remi, vel iple remus. Thema πλαστὸς, latus.

Πλαστὸς, ſumma pars remi, qua percutitur aqua, quia πλαστὸς, lata.

Πλαστὸς

Πακτόν, Dor. pro πλατόν, proximum, propè. Πάκκος, τὸ, navicula, in Epigr. vel parvus remus. Lascar. tamen pro πάσσος, prope, exponit.

Πάκτος, ου, τὸ, latitudo. Thema πάκτις, latus.

Πακτοδόσιον, Dor. pro πακτωζόσιον, ore diducto pronuntiantes, nom. plural. part. praef. a πακτωζῶ. Alii πακτιοδόκιον legunt, a πακτιοδόκη, Doric. pro πακτιωζῶν, ore in latum diducto loquor. Th. πάκτις, latus.

Πακτὸς, summa pars remi, qua percutitur aqua, quia πάκτις, lata.

Πακτούριον, gammus, Gall. chamois: dama. Ex Dioscoride eli animal cervo minus, praedilium cauda pro corporis statura longiore, pilo magis albicante, cornibusque supra fidem patulis.

Πακτωδόκιον, ſ. 2. part. verbi πάκτοομαι, dilato. f. ωσ. perf. πεπάκτωμαι. a. 2. ἐπακτώσατο. perf. pallſ. πεπάκτωσται. a. 1. pallſ. πακτωθῆναι. a. 1. imperat. pallſ. πάκτωθητι, τὸ. Thema πάκτις, latus.

Πάκτωσις, σῆς, ἡ, lati ſergo, nomin. plur. ἐκ πάκτεις, latus, & ποιέω, ω, 2. tecgum.

Πάκτυς, υος, ὁ, latus, amplus, pateus, patulus, & in ſ. g. πάκτιος, ου, ὁ, & in g. n. πάκτιν. Etymologo, a πάκτω, i. e. πήγνυμι, impleo nempe ab inuſitato πάκω, unde πάκτιον. Hinc πάκτις, ιος, ἡ, latitudo. πάκτιν, dilato. πάκτωσις, ου, ἡ, platanus. πάκτις, ιδος, ἡ, tabula.

Πάκτων, ωνος, ὁ, Plato, magiſter Ariſtotelis. Item πάκτων, vaſculum ancum, quo lacte coagulato terum exhauritur.

Πάκω, per ſyncopen pro πήκω, appropinquo. Inde πάκτις, uxor. ἐμπάκω, prope, tanquam ab ἐμπήκω. Th. πέκω, adv. prope.

Πάλαβος, ου, τὸ, & in plur. τὰ πάλαβα, cimelia, cimes intorti. Thema πάλαω, necto.

Πάλαε, Poet. pro πάλαισε, per ſyncopen pro πάλασε, acc. plur. a πάλαω. Sic & πάλαι, pro πάλασι, nom. plur. comparativi gradus a πάλαι, multus.

Πάλαθρα, τὸ, humida, & herboſa loca.

Πάλαθρον, ου, τὸ, jugerum. forte a πάλω, verſere, arare. Eſt tantum agri, quantum jugo boves una die arare poſſint.

Πάλι, navigia, pro πάλε, priml. imperat. act. vel aſt. 3. ſing. praſ. ind. a πάλω, navigo, ſ. πάλασσα.

Πάλιαι, ὁδοί, ſ. Plejas. Etymolog. a πάλλω, quod pluribus ſtellis conſter. an a πάλω, navigo, quia navigationis tempus oſtendit? Latine Virgiliae.

Πάλιον, Jon. ſeu Poet. apentheſi pro πάλιν, praeſ. inf. verbi πάλω, navigo. ſ. πάλασσα.

Πάλιος, per pleonaſm. ſyllabae ὁ, pro πάλι, vel πάλε, praeſ. imperat. act. elidendo verbi.

Πάλις, Jon. pro πάλαις, ιος, ὁ, plena. a maſc. πάλης, plenus. Poet. πάλαις, Att. πάλεως.

Πάλιν, praeſ. inf. a πάλω, navigo. ſ. πάλασσα.

Πάλιον, plus, compar. n. g. genit. πάλιονος, genit. plural. πάλιοσιν. In nom. plur. n. g. πάλιονα, plura. Th. πάλις, multus, compar. πάλιων, ſuperlat. πάλιστος.

Πάλιος, plumina. dat. plur. ſ. g. πάλιοις, ſuperlat. grad. a πάλις, πάλλι, πάλυ, multus, a, um.

Πάλιπλοκος, plurimi licitor. a πάλιος, ſuperl. a πάλις, multus.

Πάλιπτώκαιος τόπος, celebritas, ad quam plurimi mortales convenient. πάλι δὲ πάλιοι ἔροτοὶ συνήγαγεν.

Πάλιστος, η, ον, plurimus, a, um, ſuperl. a πάλις, multus. comp. πάλιων.

Πάλιν, contracte pro πάλιονες, ονες, ὁ, nom. pl. n. g. a πάλιος, plus. compar. a πάλις, multus.

Πάλιος, ονος, ὁ, ἡ, major, amplior. & n. g. πάλιον, plus, comparat. a πάλυ, πάλλι, πάλυ, multus, a, um.

Πάλιος, ιος, ὁ, annus, ſic dictus, quod eo compleantur tempora; vel a Pleiadibus, quarum circumvolutio annum deſcribit. Theon. in Arat.

Πάλιτος, implico, coco. a πάλλω, plico.

Πάλλαιστον, picatis, dativ. plural. Jonic. a πάλλαις, ὁ, ἡ, picus. Th. πάλλω, necto. ſ. ἔπω.

Πάλλαις, ὁ, ἡ, plicatus, implexus, textilis, plicatilis, nexilis, textus, Heſiod.

Πάλλαν, plico, necto, concimo, texo. fut. ξω. p. πέπαλλε. a. 2. ἐπάλλην, pert. paſſiv. πέπαλμαι. a. 1. paſſ. ἐπάλλήθην. p. m. πάλλητος. Etymolog. ab ἅλλω, traho. Malim a πάλλω, verto. Quae plicamus, invertimus, & flectimus. vel a πάλλω ἴσω quia quae plicantur, πάλλα ἔχουσι, ideſt, arcte cohærent. hinc πάλλης, ου, ὁ, plexus. πάλλις, ιος, ἡ, nexus. πάλλος, ου, ὁ, cirrus, coma plexilis. πάλλωμα, ατος, τὸ, idem. συμπάλλω, ſ. ξω, complicatio, connexio.

Πάλμος, ſeu βάλμος, mucus narium. ſ. a. βάλλω, vel πάλλω, quia abjicitur, & lavari debet.

Πάλμυνες, οι, nom. plur. a. a. part. act. verbi πάλλω, plico.

Πάλπις, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Πάλος, ου, τὸ, Poet. pro πάλος, plus. in plur. πάλοια, & per ſyncop. & ſtatin πάλα. hinc πάλοιβος, abundo. Thema πάλυς, multus.

Πάλοιβος, τὸ, abundans, praſ. part. n. g. πάλοιβον, ου, pl. ind. praſ. verbi πάλοιβω, abundo.

Πάλοιβον, plus habeo, abundo; item facio abundare. ſ. ἄνω. a. 1. ἐπάλοιβον. Hinc a. 1. opt. πάλοιβόσαιμι, ου, ὁ. Th. πάλυς, multus.

Πάλοιβος, 3. ſingul. a. 1. opt. act. a πάλοιβον, abundo.

Πάλυπλοιβής, ὁ, ἡ, abundantia, ſuperfluitas, nimietas. In ſacris litteris ſumitur pro eo, quod penitet ſortem ullius nomine acciptur, Ezech. 32.

Πάλυπλοιβία, ας, ἡ, quaſtui habeo, lucror: plus poſſideo, plus habeo, ſ. ſocr. fraudo, vi, ago, rapio. circumvenio. τὸν ἐπαλυπλοιβηκότα, neminem per avaritiam circumſcripſimus. 2. ad Corinth. 7. a. 1. ἐπαλυπλοίβησα. perf. πεπαλυπλοίβηκα. a. 1. paſſ. ἐπαλυπλοιβήθην.

Πάλυπλοιβος, ονος, ὁ, melior conditio, praerogativa, Xenoph. victoria, Dionyſ. Halicarn. lucrum, Xenoph. fraudatio, injuria, Demoſth. rerum copia, praecipuum legatum, Demoſth.

Πάλυπλοιβος, ου, ὁ, avarus, q. d. πάλυν ἔχων βαλάμενος, qui vult plus habere, ad rem attentior.

Πάλυπλοιβία, ας, ἡ, avaritia: commoditas, melior conditio, ſocr. in Nicocl.

Πάλυς, plurimus, plurimi, plures, pro πάλυσσι pluribus, dat. plur. Jon. a πάλυς, Poet. pro πάλιος, major, compar. m. g. a πάλυς, multus, ſuperlat. πάλιστος, plurimus.

Πάλυς, ὁ, ἡ, plenus, a, um, & Attice, πάλεως: quaſi a πάλλω, multus. Hinc πάλυσος, ου, ὁ, ἡ, plenus, πάλυσον. impleo, πάλυσμα, ατος, τὸ, complementum, πάλυσις, εως, ἡ, repletio. πάλυσσε, impleo. πάλυσσις, εως, ἡ, ſatietas, faturitas. πάλυσος, ου, τὸ, multitudo. πίμπλαμαι, ſ. πάλιον, impleo.

Πάλυσσε, navigantes, accuſ. plur. part. praſ. act. ſ. g. verbi πάλω, navigo. ſ. πάλασσα.

Πάλυτο, Jon. pro ἔπλυτο, quod per ſyncop. pro ἐπλύτετο, 3. ſing. impeſf. verbi πλύνομαι, ſum. Πάλυς, Jonice pro πάλιος, plus: πάλυσι, pro πάλιοσι, dat. plur. Jonice, & Poet. pro πάλεσι, & ſic in reliquis.

Πάλυτες, οι, Jonice. pro πάλοντες, & Att. πάλεις, plures, πάλυσι, pro πάλιοσι: πάλυας, Jon. pro πάλιας, plus.

Πάλυτος δὲ ἀεὶ γενομένου τὸν ἐπιστρέτοιον &c. Herod.

Πάλυφλοιβος, ου, ὁ, membrana ſuccingens coſtas: latus, coſta. Dionyſ. in περιηγήσει dixit πίρας ἀπὸ πάλυφλοιβος πάσας.

Πάλυσσαι, Jon. pro πάλασι, 3. pl. fingul. fut. 1. med. verbi πάλω, navigo. ſ. πάλασσα.

Πάλυσσαμαι, ὁ, ἡ, σται, Dor. pro πάλιζομαι, ſ. 1. med. ejuſdem verbi.

Πάλυσσι, navigabo. ſ. 2. act. a πάλω.

Πάλυσσι, navigo. ſ. πάλασσα. p. πέπαλκα, quaſi a πάλω, pro πάλαω, propinquo. ad reginnes omnia nobis diſſitas navigatione benevicio appropinquamus. Hinc πάλυσις, εως, ἡ, navigatio. πάλυτης, ου, ὁ, navigium.

Πάλυο, plura, per ſyncopen & ſtatin pro πάλιονα, ος, ὁ, nom. vel acc. plur. n. g. Poet. pro πάλιονες, compar. a πάλυς, multus. comp. πάλιων. & Poet. πάλιος, & in n. g. πάλιον, ονος, τὸ.

Πάλυ, pleno, dat. ſing. a πάλυς, ὁ, ἡ, plenus.

Πάλυος, Poetic. pro πάλιον, comparat. a πάλυς, multus.

Πάλυσ, Att. pro πάλεις, plenus.

Πάλυσις, ονος, ὁ, percuſſus, & in ſ. g. πάλυσσις, ου, ὁ, ἡ, percuſſus, & vel ſtrepercutio. ſ. ξω. a. 2. ἐπάλυσον, & ἐπάλυσσον.

Πάλυσ, ὁ, ἡ, & Dorice. πάλυσσ, percuſſio, plaga, ictus, vulnus. πάλυσσι ἔκαιρ, affici verberibus, Ariſtoph.

Πάλυσθαι, percuſſum eſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi πάλυσσω. fut. ξω, percutio.

Πάλυσσ, genit. plural. a πάλυσ, plaga.

Πάλυσσ, dat. ſingul. a πάλυσσ, ου, τὸ, multitudo. Th. πάλυς, plenus.

Πάλυσσαι, dat. ſing. part. praſ. a πάλυσσ, inundo. hinc part. πάλυσσ, οντος, ὁ. Th. πάλυς, plenus.

Πάλυσσον ὕδωρ εἰς σφαγεῖα, cum frequena effet turba in foro. Quod alias dicitur πάλυσσον ὕδωρ, ſ.

Πάλυσσ, ου, τὸ, multitudo, vulgus. Th. πάλυς, plenus.

Πάλυσσαι, 3. plural. ind. praſ. act. verbi πάλυσσω, impleo. ſ. ξω. Th. πάλυς, plenus.

Πάλυσσον, plenum eſſe, abundare. πάλυσσοῦσαι, idem. Th. πάλυς, plenus.

Πάλυσσῶ, multiplicitem, accuſ. ſingul. a πάλυσις, ου, ὁ, ἡ, multiplex.

Πάλυσσῶσαι, ῶ, ἡ, ſor. 1. opt. act. πάλυσσῶσαιμι, a. 1. inf. paſſ. verbi πάλυσσω, multiplico. Thema πάλυς, plenus.

Πάλυσσῶ, multiplico, & ſtrefco: item coacervo, augeo. fut. ωσω. p. πεπάλυσσωκα. perf. paſſ. πεπάλυσσωμαι, σται, ται. a. 3. ἐπάλυσσώθην. a. 1. opt. paſſ. πάλυσσωθείην. a. 2. inf. πάλυσσωθῆναι. Th. πάλυς, plenus.

Πάλυσσ, ὁ, ἡ, multitudo. acc. πάλυσσ. idem ac πάλυσσ, ου, τὸ. Th. πάλυς, plenus.

Πάλυσσ, impleo, inundo. ſ. πάλυσσ. a. 1. ἐπάλυσσα. perf. act. πέπαλκα. a. 1. paſſ. ἐπάλυσθη, ου, ὁ, ἡ, imperus ſul. a. 1. ſub. paſſ. πάλυσθῆναι. perf. paſſ. πέπαλυσμαι, ται, πάλυσθαι, ται. Th. πάλυς, ὁ, ἡ, plenus.

Πάλυσσ, ου, ὁ, ἡ, humorum abundantia, pleiudo, repletio. item maxima hominum frequentia.

Πάλυσσ, 3. plur. ſub. act. verbi πάλλω.

Πάλυσσι, Poet. pro πάλυσσι, Virgilius, fides in dolo tauri, a πάλυσσ, ου, ὁ, quod a πάλλω, plico. Th. πάλλω, complico.

Πάλυσσ, ου, ὁ, percuſſor: obiurgator, conviator, a perf. paſſiv. πέπαλμαι, ται, σται, verbi πάλλω, percutio.

Πάλυσσαμαι, pugno, pungo, injuria afficio, aſſequi ad plagam digladior: affectus moveo. πάλυσσαμος, vehementior, nom. pl. n. g. a πάλυσσ, qui percutiendi vim habet, mordax. a πάλυσσω, percutio. Th. πάλυσσ, percutio.

Πάλυσ, ὁ, ἡ, mas. maria. a πάλυσσω, impleo. Est enim cum mare πάλυσσ, plenum eſt. Th. πάλυσσ, plenus.

Πάλυσ, appropinquo. a πάλυσ, per ſync. pro πάλασ, idem. Th. πάλυσσ, prope.

Πάλυσσαλλ, ὁ, ἡ, ὁ, inconcinnus, incondituſ, incompoſitus: mendoſus, vitioſus, culpabilis. πάλυσσαλλος, quod vitio vertitur, Euripi.

Πάλυσσ, ου, τὸ, ſtrepitus affuſus acceſſus, inundatio. ex πάλλω, accedo. hinc πάλλω, affus maris, quod vide, & μύρω, fluo. vel ſit a πάλλω, & μύρω, cum mare uberius fluit, cui opponitur μύσις, mare ſtatis affluentia ceſſat, pro ἄμπωσις, ex στάσις, quod ab ὀπτεύω, reſorbeo.

Πάλυσσ, ου, molioli, nom. plural. a πάλυσσ, ου, ὁ, prodiolus rotæ, πάλυσσι enim ſunt ſtiliæ, quæ axi inſeruntur, & circa eum volvuntur. quaſi a πάλυσσω, verſor. Thema πάλυσσω, plenus.

Πάλυσσ, ου, ὁ, ferramentum rotæ, quo iudii modiolo junguntur, ſeu ἧσσαι.

Πάλυσσος, ου, ὁ, ἡ, vas quoddam fictile. Athen. a πάλυσσ, impleo, & ὦσις, fundo.

Πάλυσ, adverb. praeſumendum, cum genit. ſed, ſed tantum, tamen, quinetiam, caeterum, itaque. πάλυ μὲν χρεὼ, ſane, Ariſtoph. Comm. in Plutro. πάλυσ δὲ, vel πάλυ δὲ καὶ, nihil ſi, Demoſth. πάλυ γ', praeterea. Plato in Apol. πάλυ ἴσως, niſi ut, Demoſth. πάλυ γοῦν, niſi quod, Nazian. in Orat. quatenus, aliter quam, Plato de Leg. πάλυ ἄν, niſi quod, praeſumpſerunt, Ariſtoph. in Nub. πάλυ ἂν ἐμοίμην, erſi non ſimiliter, Argyrop.

Πάλυσσω, implebantur, 3. pl. imperf. paſſ. Jonic. verbi πάλυσσω, idem ac πάλυσσω, impleo. ſ. ξω. Thema πάλυς, plenus.

Πάλυ, Joo. pro πάλαις, 3. ſingul. aor. 1. ind. activ. verbi πάλυσσω, percutio.

Πάλυσσ, ονος, ὁ, ἡ, in nom. ſingul. πάλυσσον, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Πάλυσσ, ὁ, ἡ, nomen mulieris, quae multiloquio aetrem verberat.

Πάλυσσ, deterrui, pro πάλαις, 3. ſing. a. 2. act. verbi πάλυσσω, percutio.

Πάλυσσος, ου, ὁ, equus, equorum domitor, & ſimulator. ex πάλυσσ, percutio, & ἵππος, ου, ὁ, equus.

Πάλυσ, ὁ, ἡ, a πάλυσ, plenus.

Πάλυς, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Πλῆθι, 3. fing. praſ. indic. actiu. & optat. verbi πλήθω, impleo.

Πληροφορῶ, ῶ, plenam fidem facio, plenum aſſeio. f. ἔσω. p. πεπληροφόρηκα. a. i. ἐπληροφόρησα. a. i. imper. πληροφόρησον. praſ. paſſ. πληροφορέομαι, ῶμαι, certus fum, perſuaſiſſimum habeo. Res enim πληροφορίαι dicitur, quæ nobis plene notificatæ, omnino perſuadentur. perf. paſſ. πεπληροφόρημαι.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena aſſenſio, certioratio, certa perſuaſio. πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo, ſatisfactio.

Πλησίον, ὁ, ἡ, impleo; item abſolvo, finio, perficio. f. ὦν, ſupplendo. p. πεπλήκωκα. a. i. ἐπλήκων. a. i. opt. act. πλησίσιμι, σαι, σε. a. i. ſub. paſſ. πλησθῶ, σθῆς, σθῆ. perf. paſſ. πεπλήσθημαι. praſ. πίμπλημι. ſupplementum claſſi prabere, clariſſimus milites imponere. Demoſth.

Πλησθῆναι, ς. plur. aor. 2. ſub. paſſ. verbi πλήθω, impleo.

Πλήμμα, ατος, τὸ, ſupplementum, plenitudo, impletio. ā πλήθω, impleo.

Πλησμονή, ῆς, ἡ, a. i. part. act. a πλήθω, impleo.

Πλησμονὴν, ονος, ἡ, & in plur. part. πλησμόνιος, a. i. part. act. verbi πλήθω, impleo. f. ου. a. i. ἐπλησμόνησα.

Πλησθῆναι, σαντες, ς, impletus, a. i. part. paſſ. ejuſdem verbi, & rbem.

Πλησθῆς, ς, apprompta, praſ. imperat. act. a πλήθω, i. q. πίμπλημι.

Πλησθῆς, ς, converſor, appropinquo, prope accedo, admoveor, fum familiaris. f. ἔσω. hinc acc. plural. part. praſ. πλησθόντας. Th. πλησθῆ.

Πλησθατὶ, ὡς, Ionic. adv. pro ἐγγύτατα, propius.

Πλησίον, adv. prope, cominus. ſed ἐ πλησίον, propinquus. Animadvertendum eſt, Scripturam accipere ἐ πλησίον pro quovis alio homine præter loquentem. Th. πλησί, prope.

Πλησίος, ία, ον, & propinquus, ā, um. qui eſt πλησί, prope.

Πλησιόχωρος, ς, ὁ, ἡ, alieuius agro vicinus. ex πλησίος, vicinus, & χώρος, ager, locus.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, farietas, latitudo, capletio, plenitudo, πλήσις, impletio. f. ου. Th. πλησμονὴ, ſatietas, ἡ πλησμονὴ, omnium rerum ſatietas eſt.

Πλήσσω, ſou πτύω, percutio, ſilido, vulnero, feio, frango, cædo, vexo, percello, terreo. f. ξω. p. πέπληχα. a. i. ἔπληξα.

Πλῆτθι, 3. ſing. praſ. ind. act. πλήτθω, 2. plur. praſ. imperat. a. πλήτω, idem ac πλήσσω, percutio.

Πλῆτθι, impletbatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πλήτω, idem ac πλήθω, impleo. futur. πλήσω. Sunt qui velint eſſe plusq. perf. paſſ. & Poet. ſeu Ion. pont pro ἐπέπλητο. Th. πλήθω, plenus.

Πλήτω, σθω, ς, ὁ, Dor. & Æol. pro πλήσω, copioſior, prolixior, major.

Πλησθόμηκος, ι. plural. a. i. ſub. act. a πλήθω, latcres ſingo. Thema πλήκω, later.

Πλήθθω, ς, ὁ, later, πλήθθω πλήκω, laterem lavare. Vide Eraſmum in Proverb. πλήθθω πτύω. Ariſtophanes dixit de genere quodam torturæ. hinc πλήθθιος, ς, ὁ, laterarius. πλήθθιον, lateres ſingo.

Πλῆξ, gradus: os inter femnra, cujus præcipuus uſus ad τὸ πλήσσω, gradiendum. Hinc apud Sophoclem ἀφεσταὶ τῆς πλήξιδος, pedes alternatim motis, Comment. Ariſtoph. in Acharn. Aliis πλῆξ eſt etiam ſpatium inter pedes tenm, & medium digitum, id eſt, dodrans, Suid.

Πλήσσω, ſeu πτύσσω, gradior, greſſus glomero, tollurim incedo.

Πλῆχθι, cutis, qua pudendis ſubeſt, inter utrumque femur, a πλῆξ.

Πλησθῆσθαι, ῆς, τὸ, navigiolum, navicula, diminut. a πλοῖον, ου, τὸ, navis.

Πλοῖον, ου, τὸ, navigium, navis, a πλέω, navigo. inuſit, πλοῖον, τὸ, navigium, navis, a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, cæſaries, capillorum nodus, crines plexi, coma. a πλέκω, necto.

Πλόκιον, ου, τὸ, cincinnus, cæſaries, coma, citrus, crines plexi, & intorti. Apud Poetas interdum πλόκιον ſignificant fumos, q. cincumvolutiones. Polli. Apud Galenum lib. 3. ὑγιεινῶν, calathorum plexus πλόκιον dicuntur, ut vertit Linacer. item πλόκιον, ου, τὸ & πλόκιος, ία, ον, ἡ, ἁπλέκτιον, ἡ, ὁ, ἁπλεκτὸς, ἡ, ὁ, ἁπλεκτὸς, ἡ, ὁ, pro πλεκτὸς, textilis. Th. πλόκιον, plico.

Πλοκὶς, ίς, ἡ, ῆχυς, implicatio, texura, dolus: ἁπλεκτὸς πλοκὶς, intexere dolos, Eurip. πλοκὶς τριχῶν, plicatura, neuſique capillorum. i. Petr. 3. ἀφιέσθω πλοκὶς, argutiarum perplexitates, Nazianz.

Πλόκιον, ου, ὁ, Poet. idem ac πλέγμα, ατος, τὸ, plica, nexus, contextus.

Πλοῦς, οῦ, ὁ, genitiv. ὁυ, ῦ, navigatio, curſus navis, nauticus expeditio: via, iter. Ἀπὸ κοινοῦ dici πλοῦς, in via memoraſ, Nicandr & Antimachus. Item πλοῦς, πλοῦτος, vaſa. Them. πλέω, navigo.

Πλὰ, genit. contract. ἀ πλοῦς, ῦ, navigatio. quod vide.

Πλουμάριον, ου, τὸ, plumacium. Gloſſ. Eſt cervical, a pluma.

Πλούσιος, ου, ὁ, dives, locuples, opulentus. πλουσιώτερος, α, ον, locupletior. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλοῦτε, vocativ. ſingul. a Πλοῦτος, ου, ὁ, Plutus. Deus divitiarum præſes.

Πλουτῆν, præſ. inf. act. a πλουτέω, dives fum.

Πλουτοῦντα, Dor. pro πλουτοῦντε, acc. ſing. præſ. part. actiu. verbi πλουτέω, dives fum. Thema πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλουτῶν, ὁ, dives fum, dives evado, ditior. f. ήσω. p. πεπλούτηκα. aor. 2. ἐπλούτησον. πλουτῆσαι πρὸς ἑαυτὸν, crefcenat in corpus. Aphrod. lib. 2. Probl.

Πλοῦτος, dito, locupleto, divitem reddo. fut. ήσω. p. πεπλούτικα.

Πλοῦτος, gen. Ion. pro πλοῦτε, ā πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ, Plutus. quaſi πολλοῦτος, quod ſit opulentia ex multorum annorum proventu. a πολλὰ, & ἔτος, ande ἐτεῖν. Ergo πλοῦτος funt πολλὰ ἔτη, & πολλῶν, cui vocabuli ſono.

Πλοῦτον & dat. ſingul. præſ. part. actiu. πλοῦτων, dat. plural part. præſ. vel 3. pl. indicat. præſ. verbi πλοῦτω, dives fum.

Πλοῦτος, ου, ὁ, ſubſt. nom. mul. q. dd. opulenta.

Πλοῦτος, ου, ὁ, ſubſt. nom. & ſecretus, ex ſyncopen pro πολύφωτος, q. crines plexi. Th. πλέκω, necto.

Πλοῦσος, ου, ὁ, lotus, a. i. part. paſſ. verbi πλύνω, lavo. perf. paſſ. πέπλυμαι.

Πλυσίνοος, lavabat, Jon. pro ἔπλυνε, 3. ſing. imperf. actiu. verbi πλύνω, lavo.

Πλυσὶς, ῆς, ἡ, locus, ubi lavabatur, balneum, piſcina, πλύσις, lotio, lotus. Th. πλύνω, lavo.

Πλύνω, lavo, proprie veſtimenta: at λύω, corpus: item πίνω, manus, & pedes. Significat & maledictis proſcindo, objurgo, contamino. Th. πλύνω. a. i. ἔπλυνα. πλύσιμος, ος, ὁ, ἡ, qui veſtimenta lavat, fullo.

Πλυνὸς, ῆς, ἡ, lotura, πλύσις, ἡ, ſpatium, ubi lavatur, fullonica. Sic πλύσιον, imperf. Jon. πλύνω, præſ. infinit. verbi πλύνω, Poet. pro πλύω, navigo.

Πλύνω, pro πλύσιμος, acc. pl. f. ος. part. præſ. Jon. pro πλύσιμος, a πλύω, quod a πλύνω, navigo.

Πλυσίζουσι, navigabat 3. ſingul. imperf. Jon. vel Poet. verbi πλύσιμος, navigo.

Πλύσιμος, ſeu πλύω, Poet. pro πλύω. navigo. f. πλύσιμον.

Πλύσιμος, ου, ὁ, ἡ, idem ac πλύσιμος, ου, ὁ, ἡ, nator, navigator, natus. a πλύω, Poetic. idem ac πλύω, navigo.

Πλυτὸς, ὁ, ἡ, natans in aquis, aquatilis. τὰ πλυτὰ ζῶα, bellia aquatilis. item navigabilis. πλυτὸν πλοῖον, mare navigabile, Pindo de mundo.

Π Ν.

Πνείοντες, οἱ, anhelantes, nom. plural. part. præſ. act. verbi πνέω, Poet. pro πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Πνέουσι, ου, ὁ, Dor. pro πνέων, ſpirans, præſ. part. f. g. a πνέω, ſpiro.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, ventus, ſpiritus, flatus, anima, animus. Th. πνέω, ſpiro.

Πνεῦματικὸς, ὁ, ἡ, ſpiritualis, e. τὰ πνεύματικὰ, res ſpirituales. Hinc adverb. πνευματικῶς, ſpiritualiter. Item πνευματικὸς, pulmonis inflammatione laborans. πνευματικὰ διαθέσεις, inflationes, Dioſcor. l. 3. c. 92.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, reſpirationis inſtrumentum. πνεύμων θαλάσσιος, pulmo marinus, fruticis magis naturam, quam piſcis, refert, Dioſc. l. 2. c. 38.

Πνεῦσον, aor. 1. inf. act. verbi πνέω, ſpiro. f. πνεύσω. aor. 1. ἔπνευσον. aor. 1. part. πνεύσας, ασσα, ὰν.

Πνεύσοντος, ſpirater, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejuſdem.

Πνέουσι, ſpirabo. f. 1. act. a πνέω.

Πνέω, βῶ, ſpiro. f. πνεύσω. p. πέπνευκα. perf. paſſ. πέπνεῦμαι, cum acc. τὸ ναυτικὸν, ſignem

Π Ο

ſpirantes, feroces, Xenoph. cum genit. πνέω πνεύσιος πρήγη, olere ſeit hircum, lib. 2. Epigram.

Πνιγῆτε, τος, ὁ, ſuffocatus, a. 2. part. paſſ. verbi πνίγω, ſuffoco.

Πνιγόμενος, ſuffocabor, 1. ſtat. 2. paſſ. a πνίγω, ſuffoco.

Πνίγω, ſuffoco, ſtrangulo; eneco, torqueo, angeo. f. ξω. impeſt. perf. πέπνιγα. a. πέπνιξα. a. i. ἔπνιγον. imperf. paſſ. πνιγόμην, ā, ον. perf. paſſ. πέπνιγμαι, ἕαι, κται. a. i. ind. paſſ. ἐπνίγην. fut. 2. paſſ. πνιγήσομαι. q. πνῶ ἀφ' ἑαυτοῦ, ſpiritum fango. Hinc πνιγμὸς, ὁ, ἡ, ſuffocatio. πνίγος, ος, τὸ, idem. πνικτὸς, ὁ, ἡ, ſuffocatus, a, um.

Πνικτὸς, ὁ, ἡ, ſuffocatus, a, um, prolocutus. Thema πνίγω, ſuffoco.

Πνίκτατος, ὁ, ἡ, ſuffocantes, nom. pl. act. i. part. act. verbi πνίγω, ſuffoco.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, ſpiritus, flatus, afflatus, halitus, aura. Ariſtophani ribiarum flatus.

Πνοιὸς, flatus, acc. pl. πνοιὸς, dat. pl. Jon. a πνοὴ, ῆς, ἡ, per epenthel. Φ. i. pro πνοὴ, Dor. quod vide.

Πνοὸς, ſeu πνοῦμος, ſpiro, ſapio, intelligo, præſ. πίπνυμαι. hinc πεπνυμένος, ſapiens, prudens. Thema πνόω, ſpiro, f. ήσω.

Πνυτὸς, ὁ, ἡ, Jonus Athenæ, ab eo conciо habebatur: concio. q. a πνόω, moneo.

Πνύω, ſpirabat, intelligebat 3. ſingul. imperf. Jon. verbi πνόομαι, ſeu πνῶμαι, ſpiro, ſapio, intelligo.

Π Ο.

Πόα, ας, ἡ, Jon. ποίη, herba, pabulum. q. a πάω, olim πάεω, ab eo quia πάομαι, eſt gutto, edo. unde apud Hom. πάσσθαι, pro φάγεσθαι, & ἄπασθε, eſt jejunus. alii volunt a πόω, bibo, herba enim pluviam imbibit, & ab humo humet.

Πόδα, acc. ſingul. acc. plural. a πούς, ποδὸς, ὁ, ἡ, per.

Πόδας, ὁ, ἡ, Jon. pedibus mollibus, & delicatis præditus. ex πούς, pes, & ἁβρὸς, mollis.

Ποδάγρα, ας, ἡ, podagra, morbus cires pedes plexi, pedale, pedica, tendicula, qua πέδαι ἀγρεύονται, pedes capiuntur. Ex πούς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, pelvis. ex πούς, pes, & νίπτω, lavo.

Ποδαπὸς, ὁ, ἡ, ὁς, cujus, qualis, quaſi ποῦ ἐκ ποῦ. Ariſtoph. in Neb. ποδαπὸς πάντα τὰ δῶ ποῦ, quarum rerum.

Ποδάρκης, vocat. ſing. a ποδάρκη, ης, ὁ, ἡ, albos vel celeres pedes habens. ex πούς, pes, & ἀρκὴ, virtus.

Ποδᾶς, Poet. pro ποῦ ποδὸς, dat. pl. Jon. pro ποσὶ, a πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ποδήνεμος, ὁ, ἡ, in utribus vocatur pedientus, e pedibus dependens, & accipitur pro rei a ventis figura in anguſtum definente, idque ad hpmani pedis ſimilitudinem. Hinc apud Theocritum πεδήνεμοι, calceamenti ſullei genus, pronos. item πεδήνεμ, membrum virile, Interpt. Theocrit.

Ποδήνεμος, ὁ, ἡ, ὁς, ἡ, uſque ad pedes dependens, talaris. ex πούς, pes, & ἄνεμος, ὁ, ἡ, ὁς, ἡ, pertectus in longitudinem: item perpetuus.

Ποδήρης, ης, ὁ, ἡ, pedibus velox, ventipes, ex πούς, pes, & ἐρέτης, ου, ὁ, ἡ, remex.

Ποδήρης, ὁ, ἡ, ὁς, ἡ, (ſcilic. ἱμάτιον) veſtis talaris, ad pedes uſque dependens. ex πούς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄρω, apto.

Ποδίσκος, ου, ὁ, ἡ, μικρὸς πούς, pediculus, parvus pes.

Ποδὸς, compede vinciam, Att. pro πεδήσω, fut. 1. ind. act. verbi πεδέω. f. ήσω. pede mentior. πεδάτης, pedatura, pedeſtris ſaltatio. Pollux lib. 3. lit.

Ποδοῦν, Jon. pro πούς, gen. & dat. dual. a πούς, pes.

Ποδοῦσκος, ου, ὁ, cavilla. Eſt vola pedis, τὸ κάτω πέλμα.

Ποδῶνες, ων, τὸ, veſtis ad pedes demiſſa. Ex πούς, pes & ὄρνυμι, vel ὄρω.

Ποδὸς, gen. ſingul. πούς, gen. plural. a πούς, pes.

Ποδώλιον, ου, τὸ, pediculum. Gl. Cyr. Puto πεδίλια ἔλαιον, pediculi.

Ποέ-

Πεδόβιος, ου, ſunt qui pede ſtrepitum excitant, vulg. Saltum.

Πεδόνη, acc. ſing. a πέδον, ου, ὁ, ἡ, pedibus celer. cc. ου, πεδόν, ης, & ους, ὁν, ὁ, celer.

Πεδόω, ωσι, τε, pulpitum, tanquam rem pedatam, pedibus ſolita.

Πέζε, Att. pro πεῖσε, præſ. imperat. act. a πείθω, Att. πείθω, facio.

Πεδ᾽ frequente aſpirat. pro ποτ᾽, aliquando: vide in πότε, quando?

Πεδήεται, defidiat, Jon. pro ἐνδήσει, ου, 3. ſing. imperf. verbi πεδάω, defidero. Thema πεδάσω, ῶ, ὁ, defiderium.

Πεδήεις, ſ. defiderabilis, Thucyd. Them. πεδάω, ῶ, ὁ, defiderium.

Πεδθεν, unde? undenam? quomodo? adverb. interrogativum. ab πόθεν, unde, indefinitum.

Πεδίοιτο, Dor. pro πεδήσαιτο, defideraret, nom. plur. part. præſ. f. g. a πεδάω. Th. πεδάω, defiderium.

Πεδ᾽ ἐὼν, defiderantes, nom. dual. præſ. part. verbi πεδάω, defidero, præſ. part. πεδάων, ωσα, ον. hinc πεδάων, Dor. pro πεδήων, 3. plur. præſ. ind. activ. Th. πεδάω, defiderium.

Πεδ᾽ἐόντα, Dor. pro πρασσόντα, ſerpendo accedere: accedere. ex πεδ᾽ & ἔστω, ſerpo.

Πεδ᾽ὄντων, Jon. pro ἐνδήσαντων, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi πεδάω, defidero. ſ. ἐνδ, & ἔσω. aor. 1. ἐνέδησα. Th. πεδάω, defiderium.

Πεδ᾽ἐσπέρη, veſperi, Dorice. pro πρωΐ ἐσπέρη. Th. ἔσπερος, veſper.

Πεδ᾽ὄντες, amantes, Dor. pro πεδάοντες, nom. plurale part. a πεδάω, πεδάσω. Dor. pro πεδάω, 3. pl. præſ. ind. verbi ejuſdem.

Πεδή, ἡς, ἡ, deſiderium, amor. A πεδάω.

Πεδήμαν γτε, ve. idem res deſiderate. Ab eodem.

Πεδήσαι, deſiderare, to. Ut hinc ſit πεδήσαμεν, infin. ab eod.

Πεδήσει, ου, ἡ, actio deſiderandi, deſiderium. Ab eodem.

Πεδήσεσθαι, per eſtatin pro πεδήσασθαι, deſiderare, Dorice. ſeu Jonice. pro πεδάσθαι, penſens infinit. verbi πεδάω, cupio.

Πεδ᾽ οἶδεν, quo? τίνα πεδ᾽ οἶδεν; Odyſſ. E. ubi tibi civitas? cujus es? τίνι πόλεϊ ἐσσι, quo tendis? in Epigr. Sed πεδ᾽, alieubi, aliquando. ab ἐδέω, ubi, indefinitum.

Πεδόθεν, Dor. pro πρόσθεν, aſpiciene, præſ. part. ſ. g. a πρόσειμι. Th. ἔσω, ἔνειμι.

Πεδόσσε, Dorice. pro πρόσσε, aſpicit, 3. ſing. præſ. indicat. ex πεδ᾽, pro πρός, & ὄσσε.

Πεδόσσεται, Dor. pro πρόσσεται, Poet. pro πρόσσει, aſpicio.

Πεδόφθαι, Dor. & Æol. pro πρόσσειν, aſpicis, 2. ſingul. præſ. ind. act. verbi πρόσσομαι. vel a Dorice. πεδόφθαι.

Πεδόφθων, ωσι, ῶ, ἡ, Dorice. pro πρόσσειμι, ὦ, aſpiciens. ab ἔσω, videre.

Πεδ᾽ὄσσα, ſ. deſiderium, ardor, amor, affectus, cupido. q. a πόθω, deſidero, inuſit. unde Latinum peto. alii a p. m. πεπόθ᾽α, verbi πάθω, perfuadeo. hinc πόθος, ου, deſidero. ἐπιπεπόθω, idem.

Πεδ᾽ὄσσεται, deſideramus, 2. plur. præſ. ind. verbi πεδάω, deſidero.

Πόϊ, quo, quorſum? ab indefin. οἴ, quo. vel ἐξ πόθεν, e cujus patria? qua petimus? quo quis tendat, & unde veniat, Plato in Phæd.

Πόϊα, ας, ἡ, qualis? in m. p. ποῖος, α, ον. Dor. πόα, qua in, eſt a interrog.

Πόϊάσι, ὁσσι, ὁδι, herboſus, a, um, Dor. pro ποιήεις, vide in ποία.

Πόϊαται ζῶν, pro Philoctete.

Πόϊε, fac, 3. ſingul. præſ. ind. Sed ποίει, 2. ſing. imperat. præſ. act. verbi ποιέω, facio.

Πόϊε, fac, Dor. pro ποίει, præſ. imperat. paſſ. ποιέσθαι, faciendi, Dor. pro ποιεῖν dativ. ſingul. participip. præſ. act. ποιέοντα, Dor. pro ποιέοντι, accuſ. ſingul. verbi ejuſd.

Πόϊεῖμαν, Dor. & Jon. pro ἐποίησαν, 1. ſing. imperf. paſſ. ſic ποιέομαι, Dorice & Jon. pro ἐποιούμην. 1. plur. imperf. act. verbi ποιέω, facio. Indicat. vide in ποιέω.

Πόϊεῖν, facio, facſito, fabricor, carmina facio, pono, celebro. ποιεῖν τὰς ἀγρίδας, patio tibi argentum, Demoſth. ποιεῖν ἀγαθὸν, beneficia con fero. ποιεῖν δίκην, plus, Lacti. moror, Baſil. in Epiſt. ποιεῖ τὸ πρᾶγμα, re incommodo affi cio, affligo, Demoſth. ποιεῖ λογισμὸν, inducit loquentes, Plutarch. in Solone. ſ. ἔσω. p. πεποίηκα. præſ. paſſ. πεποίημαι, ᾶσαι, ᾶται. perfect. paſſ. πεποίημαι. 2. 1. paſſ. ἐποιήθην. 2. 1. medἐποιησάμην, ω, ωσι. Hellenismus & ποιῶ ταῦτα, alicui beneficere. ποιῶ τὸν λόγον, veritati operam dare. Hinc πόημα, ατος, τὸ, opus; item poema. ποιητὴς, οῦ, ὁ, factor, conditor; item Poeta. ποίησις, ου, τὸ, ἡ, item acquiro. ποιησάμενος, ου, ὁ, acquiſitio, vindicatio, alterio. ποίημα, τος, τὸ, mihi aſſumo, vindico: item fimulo, fingo. ποιῶμαι, ῶσαι, ῶται, vindicatio, ſimulatio. ποιημάτων, ου, ὁ, ſtatuarum fabricator. ἐποιητὴς, οῦ, ὁ, vindex. ποιημονικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, vindicatus. ποιημονικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, præſtigiator, circulator. ποιημονικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, novarum rerum ſtudioſus. ἐποιημονικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, vocabulum fictum. ποιητικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, liberorum procreator.

Πόϊε, ει, ὁ, ἡ, Jon. pro ποία, ας, ἡ, herba. item interrogans pro ποῖος, ου, ὁ, ἡ, herbaſus. in ſ. g. ποίεσσα, herboſa.

Πόϊεσσα, ης, ἡ, vide in ποίε.

Πόϊθεν, ſ. a. 1. factus, a. 2. part. paſſ. verbi ποιέω, facio.

Πόϊίμα, ατος, τὸ, opus, actio, poema, ſigmentum. ποιήματα, ων, τὰ, res conditæ.

Πόϊίμαν, Jon. pro ποιησάμενοι, factus, perf. part. paſſ. a ποιέω, facio.

Πόϊίν᾽, pro ποίεν. quod vide.

Πόϊίνων, 3. ſing. nor. 1. med. Jon. abjecto augmento, verbi ejuſdem.

Πόϊίνε, fecit, Jonic. pro ἐποίησε, 3. ſingul. aor. 1. ind. activ. a ποιέω.

Πόϊίος, Jon. paragoge pro ποῖ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi ejuſdem.

Πόϊίσις, εως, ἡ, actio, conficiendi ratio, poeſis, poetica deſcriptio. item adoptio. a ποιέσθαι, adoptare.

Πόϊίσσαμαι, faciam, pro ποιήσομαι, ſ. 1. med. a ποιέω, facio.

Πόϊίσσας, ης, ἡ, Dor. pro ποιῶν, ων, ἡ, ſ. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Πόϊίτης, ου, ὁ, Poeta; item effector, factor, conditor, creator, auctor. ὁ ποιητὴς τοῦ νόμου, auctor, ſeu conditor legis, Nazianz. ſt. a. 3. fing. perf. paſſ. verbi ποιέω, facio.

Πόϊητικὸς, ὸν, ὁ, Poeticus, efficax, ad carmen aptus. in plur. n. ᾗ ποιητικὴ, ἡ ποιητικὴ, ὴ, ὁ, Poetica.

Πόϊητὸς, ὸν, ὁ, ἡ, factus, ὰ, um, adoptivus. factitius. ποιητὸν ἐστὶ τὸ ἀγαθὸν, bonum donati, Ariſtot. l. 3. Polit. c. 1. adject. verbale a ποιέω, facio.

Πόϊητορᾶδης, heibas comedere, Herodot. ſx. ποιέω, ſeu τὰς, herba, & ἔδω, edo.

Πόϊίλία, ας, ἡ, varietas, varius color, maculæ, varietas, prudentia. ἀ ποικίλος, ου, ὁ, ἡ, varius.

Πόϊκιλάσαι, ω, ὁ, Dor. pro ποικιλίσαι, ὦ, ὁ, qui variegatat hibenas habet. ὁ ποικίλων ἵππους ἔχων.

Πόϊκιλλα, variego, varie fingo, acu pingo, exorno. ſ. ἄω. Th. ποικίλος, varius.

Πόϊκιλμα, ατος, τὸ, ornatus verſicolor, varietas, textura, ſigmentum.

Πόϊκιλόβουλος, ου, ὁ, verſutus, qui animo ſuo agitat varia conſilia. Ex ποικίλος, varius, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Πόϊκιλόγηρυς, υος, ὁ, ἡ, canorus, varians vocem: habens colinum variatum. ποικιλόθρονος παῦλα, luſcinia variam habens collum ysel queruiam lamentationem. Heſiod Ex ποικίλος, varius, & θρῆνος, ου, ὁ, ſollum, & per metonym. cauſæ, vox.

Πόϊκιλόχροος, ου, ὁ, ἡ, qui tergum variis maculis diſtinctum habet.

Πόϊκιλος, η, ον, varius, diſcolor, diverſi generis, diverſis maculis diſtinctus, vafer, Xenoph. ὀϊὸς ποικίλος ἀπὸ μικροκέφαλος, nihil oportet argutum moliri. τρὰ ἐ ποικίλος, poticus pide erat ille. ſ. ἐστὶν. ἐ ποικίλος. maculoſus: ſline ποικίλος, varie, multiplici ſpecie, multis modis: vafre Xenoph. ποικίλος, ου, ὁ, varietas. ἐ ποικίλος.

Πόϊκιλόπτερος, υγος, ὁ, ἡ, epitheton carminis, quod vario eitharæ ſono canitur.

Πόϊμαινος, ος, ſing. part. præſ. act. verbi πόϊμαίνω, paſco. præſ. inſ. πόϊμαίνειν. Th. πόϊμήν, paſtor.

Πόϊμαίνουσι, Dor. pro πόϊμαίνουσι, paſcunt, 3. plur. præſ. verbi πόϊμαίνω, paſco, paſtorum more gubernor, & quo gregem, rego. ſ. ἔσω. aor. 1. ἐπόϊμανα. Th. πόϊμήν, ένος, ὁ, paſtor.

Πόϊμαν, Dor. pro ποίμνη, paſtor.

Πόϊμανται, 2. pl. p. 1. imperat. activ. verbi πόϊμαίνω, paſco.

Πόϊμαίνω, paſcendum, verbale a πόϊμαίνω, paſco.

Πόϊμανὸς, patcam, ſ. 1. verbi ejuſdem.

Πόϊμᾶς, dat. ſing. a πόϊμήν, ένος, ὁ, paſtor.

Πόϊμᾶσι, ἐσσι, ἐ, paſto, opilio, Theocr. adjutor, Sophocl. in Aiace, ποιμένες ὄχων, rectores currum, Eurip.

Πόϊμένα, ας, ἡ, gnex, Dorice. ποίμνα. hinc ποιμένιος, α, ον, ad ovium gregem pertinens.

Πόϊμένιος, ου, ὁ, ἡ, gnex ovium, ovile, armentum. ποίμνια, τὰ, τράβατα. Plato de Leg.

Πόϊμήν, ένος, ὁ, Dor. ποιμὴ, pœna, ultio, injuria, vindicta. Pro præmio etiam accipitur, mercede, ſatisfactione: tum pro mulcta pecunaria; tum pro liberatione, & ſolutione. hinc ποινὴν, punio.

Πόϊμῖλαι, ων, ὁ, ἡ, Att. vel Æol. pro ποιμένες, ων, ὁ, ἡ, præſ. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Πόϊολογέλων, Dor. pro ποιολογῶν, ſpicas legens. ex ποία, ſeu ποὰ, herba, & λέγω, colligo.

Πόϊότης, ητος, ἡ, ſpes; qualis, ε? Th. οἷος, qualis. cletia interrogantem.

Πόϊοτητα, qualitatem, accuſ. ſing. a ποιότης, ητος, ἡ, ſpes, qualis.

Πόϊος, præſ. imperat. paſſ. verbi ποιέω, facio; ποιήμαι, Dor. pro ποιῶμαι, 1. pl. præſ. act.

Πόϊουνται, faciant, Attic. pro ποιῶνται.

Πόϊπνύω, ſeu πνέω, pro operor, valde occupor, aliquid ſedulo agu, ſatago, expero, miniſtro. ἀπὸ τοῦ ποιέω, & πνέω, ſeu πνίω, ſpiro. hinc & πείπνυμαι, ſ. ἄω, ſedulus, miniſter.

Πόϊρίδιος, ου, ὁ, ἡ, feronum, mentula, virge vitilis caput. Etymol. a πόϊρος. vide πόϊρος.

Πόϊτνιος, α, ὁ, ἡ, Poet. remuerator, qui gratiam refert. per ſyncopen. ἐκ τοῦ πότνιος, ὁ πολλὰ τίνων, τιμῶν ἢ ἀντιμισθῶν ἀκόντων ση, qui χάριν ἀπόδιδόσιν.

Πόϊτῶν, Attic. pro ποιῶν, præſ. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Πόϊτε, Dor. pro ποτὲ, quando, aliquando.

Πόϊτίζω, tondeo.

Πόϊτίζωσι, Dor. & Jon. pro ἐποτίσωσι, 3. ſing. 2. n. med. verbi ποτίζω, rigo, tundeo. ſ. ἰσω. a πόϊος, ου, ὁ, ἡ, vellus.

Πόϊος, α, ὁ, ἡ, vellus. Th. πόϊος vel πίϊος, tondeo, vello.

Πόϊος, Dor. pro πόϊος, acc. pl. a πόϊος, vellus.

Πόϊλεις, Poet. pro πόϊλεῖς, acc. pl. m. g. a πόϊλος, multus. Sed πόϊλεις, arbos, acc. pl. a πόϊλις, ιος, ἡ, arbor.

Πόϊλεῖ, Jon. ſeu Poet. pro πόϊλοῖ. πόϊλοῖ, pro πόϊλεσι, dat. plur. Poet. & Jon. pro πόϊλοῖς, a πόϊλος, multus.

Πόϊλος, dat. ſing. a πόϊλις, ιος, ἡ, urbs.

Πόϊλον, præſ. inf. act. a πόϊλέω, verto.

Πόϊλωμὸς, ὁ, bellu, prælior, pugno, belligero. ſ. ἐσω. p. πεπόϊλημαι. 2. 1. ἐπόϊλήθην. 2. 1. inf. act. πεπολεμῆσαι. πολεμήσομαι, oppugnor, bellum ſuſtineo. πολεμικὸς, bellu implicitus, Xenoph. πολεμικὸν etiam ἀστὸ τὸ πολεμῶ, bellum gero, belligero. πολεμικὸν ὁ ἄρμα, bellum adminiſtrari a nobis, Thucyd. πολεμικὸς, bellandum, pugnandum eſt.

Πόϊλεμίζει, Jonica dialyſi pro πολέμει, ει, ὁ, bellicus. Th. πολεμικὸς, bellum.

Πόϊλεμίζων, præliabitur, 3. ſing. fut. 1. act. verbi πολεμέω. Th. πόλεμος, bellum.

Πόϊλεμίζουσι, Dor. & Jon. πολεμίζουσιν, pugnate. præſ. inf. Jon. & Dor. πολεμίζειν. verbi πολεμέω, pugno. ſ. ἰσω. p. πεπολέμικα.

Πόϊλεμίζων, Jon. pro πολεμίζουσι, 3. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi πολεμέω, pugno. Th. πόλεμος, bellum.

Πόϊλεμικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, bellicus, bellicoſus, militaris, & pro eodem πολεμιστικὸς. πολεμικὸν ἔχειν, hoſtili animo affici.

Πόϊλέμιος, α, ὁ, ἡ, hoſtis, inimicus. πολέμιος, hoſtiliter, animo hoſtili.

Πόϊλεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellicoſus, beſtator, bello deſtinatus. ἐστὶν πολεμιστὴς, equus beſtator, Plut. in Fabio. a πόλεμος, ου, ὁ, ἡ, bellum.

Πόϊλεμόδοκος, ου, ὁ, ἡ, Poet. bellum excipiens, ſ. πόλεμον δέχομαι.

Πόϊλεμόεις, όεσσα, όεν. Jon. a πόλεμος, bellum.

Πόϊλεμόκλονος, ου, ὁ, ἡ, tumultuoſus, bellicoſus. πολεμόκλονος ἔρις ἄρεος, bella tumultuum opus, Homer. in Battac. ex πόλεμος, ου, ὁ, bellum, & κλόνος, ου, ὁ, tumultus.

Πόϊλεμος, ου, ὁ, Jon. ου, ὁ, bellum. πόλεμος πολιτικὸς, bellum ſuſcipere, Demoſth. πόλεμον πολέμει, bellum excitare, Thucyd. πόλεμον πολεμεῖ μετὰ τῶν συμμάχων, bellum additis ſociis pero, Thucyd.

Πόϊλεῖ, gen. Poet. pro πόλεως, ſe in gen. pl. πόλεων, pro πόλων, a πόλις, multus.

Πόϊλέσιν, Jon. pro πόλεῖσι, σιν, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πόλέω, verto.

Πόϊλέω, gen. ſing. Dor. pro πόλεος, a πόλις, ιος, ἡ, urbs.

Πόϊλέων, habito, inſiſtro, conſideo. Item verſor, verto, circumeo, ambio, Phrynich.

Πόϊλέω, verto, verſo: Item ſcindo, ſco, cco, τὰς ὁδοὺς κατὰ τὰς ἀγορὰς τὰ βαλλόμ. Item ſcripſo. Hiſpod. ſ. ἔσω. p. πεπόϊλεκα. Hinc πόλεος, ου, ὁ, vertex. leu cacumen mundi. μονόπολος, ſeu μονοπόλος, ου, ὁ, qui mytica verſat, ſacerdos. ἐπιπολάζει, ου, ὁ, conjector.

Πόϊλοι, & Poet. πόϊῶσι, gen. ſingul. a πόλις, ιος, ἡ, urbs.

Πόλις, genit. plur. Jon. pro πόλεων, ubium. Πολιοῦχος, ου, ὁ, ἡ, & per crasin πολιοῦχ. urbium conservator, vel præses.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, patriæ principes, vel πολιτικὸν ἄρχοντες, non magnæ apud Syracusas.

Πολιτικὸς, Dor. pro πολιτικὸς, gen. pl. a πολίτης, ου, ὁ, pro πολίται, civili.

Πολίτης, gen. sing. ſ. g. a πολίτη, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, civis, a, um.

Πολιτῶσι, dat. plur. πολίταις, pen. pl. a πολίτης Poet. pro πολίται, ου, ὁ, ἡ, civis. Th. πόλις, ου, ἡ, urbs.

Πολίχνη, urbem condo. Th. πόλις, urbs.

Πολιοκρότησος, ου, ὁ, ἡ, cana habens tempora. Ex πολιὸς, ὁ, ἡ, canus, & κρόταφος, ου, ὁ, tempora.

Πολιορκεῖς, urbem obsideo, cingo obsidione, præſ. part. pall. πολιορκοῦσαν, hinc πολιορκία, ας, ἡ, obsidio. ex πόλις, urbs, & ἔργον, ου, τὸ, opus. Th. ἄεργω, ſ. ἔω, includo.

Πολιὸς, ὁ, ἡ, canus, albus, ſenilis. hinc πολιὸν ἔριθ, canus aspillus.

Πόλις, ιος, ἡ, urbs, civitas, ubi homines vivunt, id eſt, verſantur, vel potius in πόλει, quod ſint πολῖαι certis legibus junctæ. hinc πολίτης, ου, ὁ, ἡ, civis. πολιτεύω, rempub. administro. πολίτευμα, ατος, τὸ, reipub. ſtatus, & adminiſtratio. πολίτευμα, ατος, τὸ, idem. πολίτευμα, ατος, τὸ, ſumma, ſeu altiſſima pars urbis; item acr. ἄνωλο, ου, ὁ, ἡ, ὁ, exercitus. ἑπτάπυλος, ου, ὁ, ἡ, decem habens urbes. Despolis, regio Judææ quinque urbes. ἱππόπολις, ου, ὁ, machina obſidionalis, capiendis urbibus apta. μητρόπολις, ου, ἡ, primaria urbs. Πολύπολις, ου, ὁ, ἡ, pares urbe, vicus, oppidum. Πολισσοῦχος, Jon. & Poet. pro πολιοῦχος, a, pl. a, ὁ, ἡ, ind. act. verbi πολίζω, urbem condo. ſ. ἴσω. p. πεπόλισμαι.

Πόλιτα, nom. pl. a πολίτης, ου, ὁ, ἡ, civis. Th. πόλις, urbs.

Πολιτάρχης, ου, ὁ, gubernator civium, urbis præfectus. ex πόλις, urbe, & ἄρχω, impero.

Πολιτεύω, ου, ὁ, & Jon. πολιτεύω, civitas, reſpublica, jus civitatis.

Πολιτεύσω, perſ. inſ. paſſ. a πολιτεύω, temp adminiſtro.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, vita civilis, in pl. τὰ πολιτεύματα. Th. πόλις, urbs.

Πολιτεύομαι, ου, ὁ, magiſtratus. πολιτεύσιοι, οἱ, civitatis adminiſtratores. Nazianz. a πολιτεύω, tempubl. adminiſtro. Thema πόλις, urbs.

Πολιτεύω, rempub. adminiſtro, civiliter negotior; tego, guberno. ſ. ἄσω, perf. πεπολίτευκα, prſ. med. πολιτεύομαι, idem. item me gero. perf. paſſ. πεπολίτευμαι, feſtivi cum dat. a πόλις, urbs.

Πολίται, ων, οἱ, civis, popularis; municeps. in nom. pl. πολῖται. in genit. plur. πολιτῶν, a πόλις, ις, civis, femina.

Πολιτικὸς, ὁ, ἡ, politicus, civilis. hinc compar. πολιτικώτερος, ρα, ον. ſuperl. πολιτικώτατος, η, ον, ὁ, ἡ.

Πόλιτος, η, ου, urbs, oppidulum, Th. πόλις, urbs.

Πολλὰ, nomin. vel accuſ. plur. n. g. vel adv. pro πολὺ. aliquando pro πολλάκις, ſæpe. Th. πολὺς, multus.

Πολλαχοῦ, Poet. pro πολλαδοῦ, adverb. ſæpe, multoties, frequenter.

Πολλαπλάσιον, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, multiplex, multiplicatus. acc. ſing. πολλαπλάσιονα. Them. πολλὸ, multus.

Πολλαχῇ, & πολλαχοῖ, & πολλαχῆ, ſæpe, multifariam, vulgo, paſſim, variis modis. ab eodem them.

Πολλὰ, ῆς, ἡ, multa, f. g. a πολὺς, multus.

Πολλαπλάσιον, Jon. pro πολλαπλάσιος, multis partibus major, copioſior.

Πολλὰς, ὰς, ἡ, Poet. pro πολὺς, multus. hinc πολλὴν, Poet. pro πολὺ, multum, longe.

Πολλὰ, πολλῆ, gen. & dat. ſing. πολλοῖ, dat. pl. a πολὺς, multus.

Πόλος, ου, ὁ, polus, cœlum: horologium, Athen. l. 9. cranium, calvaria, Pollux. item oris palati vertex.

Πόλτος, ου, ὁ, puls, pulmentum, ὁ, ἡ πολὺν, verſo, quia verſando, dum maſſa liquida vertitur.

Πολὺ, multum, n. g. vel adverbialiter ſumitur, & verſtur valde, ſæpe τὸ πολὺ, diu: ſic & in plur. τὰ πολλὰ, multum, valde.

Πολυάδελφος, gen. ſingul. a πολυάδελφ, impetuoſus.

Πολλὲ, pro πολλοὶ, vocativ. a πολλοὶ, multum laudatus.

Πολλοὶ, ῶν, ὁ, multum laudatus, laudatiſſimus. ſu vocativ. πολλοὶ. ex πολὺς, multus, & αἶνος, ου, ὁ, laus. Eſt & proprium nomen Πολλοῖνος.

Πολλοὶ, ῶν, ὁ, impetuoſus, multas mutationes habens. Belli epith. Iliad. α. Ex πολὺς, multus, & οἶστος, ruo, cum impetu feror.

Πολλοῖσιν, ου, ὁ, ἡ, cœmeterium, quod multos viros capiat, & eo ſerantur; Elian. ex πολὺς, multus, & ὄκος, ἀπόρρητος, ὁ, ἡ, vir.

Πολυάνθεμος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. idem ac πολυάνθης, ου, ὁ, ἡ, multos habens flores, floribus abundans, floribus refertus. Ex πολὺς, multus, & ἄνθος, ους, τὸ, flos.

Πολυπάχυσσος, ου, ὁ, copioſiſſimus, uberrimus, longe ſuffocientiſſimus. ex πολὺς, multus, & ἀγκὼν, ſuffocio.

Πολύαρος, αρους, ὁ, ἡ, multos agnos habens, & per conſeq. oves. Ex πολὺς, multus, & ἀρὴν, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.

Πολύαστος, ου, ὁ, multorum princeps, multorum dominus, ὁ πολλῶν ἄρχων. Alii legunt πολιάρχης, princeps urbium.

Πολυβοῶδες, ους, ὁ, valde profundus. ex πολὺ, valde, & βόθος, ου, τὸ, quod a βόθρος, ου, τὸ, profunditas.

Πολύβοτος, ου, ὁ, ἡ, epitheton telluris, quæ multos paſcit: ex πολὺς, multus, & βόσκω, paſco. Th. βόω, idem.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, & Poet. πολυβότειρος, α, ὁ, quæ multos paſcit. ex πολὺς, multus, & βόσκω paſco.

Πολύβοτος, ου, ὁ, ἡ, multas habens uvas. Ex πολὺς, multus, & βότρυς, υος, ὁ, uva.

Πολύβουλος, α, ὁ, ἡ, epitheton prudens, aſtutus, Homer. a πολὺς, valde, & βουλὴ, ης, ἡ, conſilium.

Πολύγαμος, nom. plural. a πολύγαμ, α, ὁ, multas boves habens, dives boum copia. Iliad. ι. a βοῦς, bos.

Πολυβώτης, pro πολυβώτην, a πολυβώτ, idem ac πολυβότειρα, dives boum copia, Iliad. ι.

Πολυγάθεϊ, ιος, ὁ, ἡ, & Dor. pro πολυγάθεϊ, quod vide.

Πολυγαθὴς, ους, ὁ, ἡ, multum lætitiæ adferens. ex πολὺς, multus, & γαθὴς, lætus, lætor.

Πολύγαμπτος, ου, ὁ, ἡ, qui variis modis flectitur, ὁ πολλὰς ἔχων καμπὰς, qui multos habet flexus. a κάμπτω, flecto.

Πολύγομφος, α, ὁ, valde uncus, multifidus, celebertimus.

Πολύγομφος, α, ὁ, ἡ, multos clavos habens. multis clavis junctus. Ex πολὺς, multus, & γόμφος, ου, ὁ, clavus.

Πολυγόνατος, α, ὁ, ἡ, abundans fœtu, fœcundus, ferax, fortiſeus.

Πολυδαίδαλος, α, ὁ, ἡ, multo artificio elaboratus, ingeniosus, artifex ſubtilis, perelegans, affatus. Ex πολὺς, multus, & δαίδαλος, ου, ὁ, Dædalus, ingeniosus ille artifex.

Πολυδάκρυτος, α, ὁ, ἡ, multum lacrymans, lacrymosus, acc. ſing. πολυδάκρυτον. ex πολὺς, multus, & δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Πολυδακὴς, ὁ, ἡ, ὁ, cacuminoſus, eminens. Iliad. α. ex πολὺς, multus, & δάκος, ους, τὸ, jugum montis. Th. δέρω, & δείρω, ω, excrivi, jugum montis.

Πολυδένδρεον, ου, ὁ, ἡ, qui multas arbores habet, multis arboribus conſitus. Th. δένδρον, arbor.

Πολυδρυὴς, ὁ, ἡ, ὁ, multos intuens. ex πολὺς, multus, & δέρκω, video.

Πολυδώρεος, Poet. pro πολυδώρειος, liberalis.

Πολυδίδυτος, α, ὁ, ἡ, multum ſtriculoſus, vel valde defenderabilis. ex πολὺς, multus, & δίδυμος, ου, ὁ, ſitus.

Πολυδώρεος, ου, ὁ, ἡ, nomen muliebris.

Πολύδωρος, ου, ὁ, ἡ, multa donans, aut qui multa dona accepit, vel qui ingentem dotem attulit. Ex πολὺς, multum, & δῶρον, ου, τὸ, donum. Eſt & proprium nomen.

Πολυδώρος, ου, ὁ, nomen proprium.

Πολυειδὴς, ους, ὁ, ἡ, multiplex, multiformis, multifarius diverſas habens ſpecies, aut voces, multum, & εἶδος, ους, τὸ, ſpecies.

Πολυειδὴς, ὁ, ἡ, Polydius, nomen proprium.

Πολυεργὸς, ὁ, ἡ, & πολυεργὸν, ὁ, ἡ, multi operis homo, operoſus, paper aliquid agens.

Πολύζωνος, ου, ὁ, ἡ, habens multa tranſtra, multijugus. Ex πολὺς, multus, & ζυγὸς, jugum. in plur. ζυγὰ, tranſtra. Thema ζεύγνυμι, jungo.

Πολυϊστωρ, ου, ὁ, peroptabilis, amabilis, multum eſperitus. Ex πολὺ, multum, & ἱστὼρ, ὁ, amo, ἔ, ſtio.

Πολυκοίρανος, ου, ὁ, ἡ, multiſonus. acc. ſing. πολυκοίρανον. Ex πολὺς, multus, & κοίρανος, ου, ὁ, ſonus.

Πολυκόπιδος, α, ὁ, ἡ, Epitheton, quod & convivio tribuitur, & opulo multis victimis mactatis inſtructo; ubi ſæpe facrificatur, halans crebris ſuffitionibus. Ex πολὺς, multus, & ὄσσω, macto.

Πολυκόσμιος, multiſicium, acc. ſing. a πολυκόσμιον, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ſciens, prudens, multarum rerum peritus, admodum callidus, Odyſſ. ε.

Πολυκόνιτος, ου, ὁ, ἡ, multum aridus, perariduus. Ex πολὺς, & κόνις, ιος, ἡ, aridus, quod a κόνις, ἀναίσθεσις.

Πολυκράνεος, α, ὁ, ἡ, Dor. pro πολυκράνειος, multiceps, qui multa capita habet. Ex πολὺς, multum, & κράνος, ου, τὸ, caput.

Πολυκρατὴς, ους, ὁ, ἡ, ſertilitas, Theophr.

Πολυκρήτιμος, ου, ὁ, ἡ, multum ſertilis. Ex πολὺς, multus, & κρητὸς, ὁ, ἡ, fructus.

Πολυκρὴς, α, ὁ, ἡ, multum acu pictus, & ornatus. Ex πολὺς, multum, & κρὶς, ὁ, ἡ, acu pictus. Th. κρίνω, pungo.

Πολυκτὶς, ος, ὁ, ἡ, magnis piſcibus abundans. ex πολὺς, multum, & τὸ κτὶς, ους, τὸ, cete, balæna.

Πολυκτίμενος, gen. Jon. a πολυκτίμενος, ſeu πολυκτίμονος, ὁ, ἡ, ὁ, multum deſtemus. Ex πολὺς, multum, & κτίμος, ſtes. ſ. κτίσσω.

Πολυκλαὴς, ὁ, ἡ, ὁ, bene clauſus, Phocyl. Ex πολὺς, multum, & κλαὸς, clauſo.

Πολυκλεὴς, ὁ, ἡ, ὁ, clariſſimus, glorioſiſſimus.

Πολυκλεῖς, acc. ſing. a πολυκλεὶς, εῖος, ὁ, ἡ, multis tranſitis inſtructa, vel multa compacta junctis. Ex πολὺς, multum, & κλεὶς, ἰδος multus, vel a κλείω, pro κλείω, ἴδω, claviis.

Πολυκλεὴς, ὁ, ἡ, ὁ, multis locis evocatus, in Iliad. ιε. πολὺς, multum, & κλείω, voco.

Πολυκλύστιος, ου, ὁ, ἡ, undis aſpratus, qui multis abluitur fluctibus, multifonus, murmurabundus, Heſiod.

Πολυκλῶν, dat. ſing. a πολυκλῶν, ῶν, ὁ, undis agitatus. Ex πολὺς, multum, & κλύδων, ου, ὁ, abſus. ſuſ. ὕω.

Πολυκμητὸς, η, ὁ, ἡ, multum elaboratus, laboriosus, ad multos labores idoneus, ex πολὺς, multum, & κμητὸς, η, ὁ, ἡ, labor. Thema κάμνω, laboro.

Πολυκνήμις, α, ὁ, ἡ, multos habens colles, faltuosus: habens multas furas. Iliad. δ. Ex πολὺς, multus, & κνήμη, ης, ἡ, tibia.

Πολυκοιρανὶη, ας, ἡ, & Jonic. ίη, ης, multorum imperium, multorum dominatio, a πολυκοίρανος, multorum dominus, ὁ, ἡ. Ex πολὺς, multus, & κοίρανος, ου, ὁ, rex, princeps.

Πολυκολλὴς, α, ὁ, ἡ, ὁ, ε multis conglutinatus.

Πολυκολπόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, multis plicis ſtatuosus, cantilenæ tenuum, inter quas crebro aquis ſe ſubmergunt.

Πολυκοτὸς, η, ὁ, ἡ, ὁ, ſinuoſus.

Πολυκτήμων, α, ὁ, ἡ, multarum poſſeſſionum dominus. Ex πολὺς, multum, & κτῆσις, ου, τὸ, Poetis idem ac κτῆμα, ατος, τὸ, res, poſſeſſio.

Πολυκτίμενος, ου, ὁ, ἡ, dives.

Πολυκύστεος, α, ὁ, ἡ, ludoſus. Ex πολὺς, multum, & κυστὶς, fictus. Th. κυστὶς, fico.

Πολυλεὶς, α, ὁ, ἡ, habens multas ſagetes, aut pecudes, aut ſpolia, dives, locuples, ſertilis. Iliad. α. ex πολὺς, multum, & λεὶς, ὁ, ἡ, ὁ, campus, ſeges.

Πολυλεῖος, α, ὁ, ἡ, multiloquium, multus ſermo, facundia, loquacitas. a πολυλεῖος, ὁ, ἡ, ὁ, multiloquus. Ex πολὺς, multus, & λεῖος, ſermo.

Πολυμαθὴς, ους, ὁ, ἡ, qui multa didicit, multiſicus, eruditus, doctus. Ex πολὺς, multum, & μανθάνω, diſco.

Πολυμήτης, adv. multifariam, varie, multis vicibus. Ex πολὺς, multum, & μήτης, ου, τὸ, pars. Th. μοῖρα, divido.

Πολύμηλος, α, ὁ, ἡ, pecoroſus, dives. Iliad. β. Ex πολὺς, multum, & μῆλον, ου, τὸ, ovis.

Πολυμνεὶς, ους, ὁ, ἡ, valde prudens, ſapiens. Ex πολὺς, valde, & μνεὶς, ἰδος, ὁ, conſilium.

Πολυμνεῖος, pro πολυμνήστου, vocat. a πολυμνήστος, artificioſus.

Πολυμνήστος, α, ὁ, ἡ, valde artificioſus, induſtrius, cautus, verſutus. τὸκος πολυμνήστου, artes peracutæ Lucian. Ex πολὺς, multum, & μνήστος, η, ὁ, ἡ, artificium.

Πολυμνὶς, ος, ὁ, ἡ, nomen Muſæ, Polymnia. Ex πολὺς, multus, & μνὶος, ου, ὁ, hymnus, cantus. Th. ὕμνω, celebro, cano.

Πολυμόχθος, α, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnoſus, vexationibus, gen. Dor. pro ε.

Πολυμόχθου, α, ὁ, Dor. pro πολυμόχθου, ὁ, ἡ, qui multis habet nubes.

Πολυνέφης, α, ὁ, ἡ, multorum hoſpes. Ex πολὺς, multus, & ξένος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ξένος, hoſpes.

Πολυξεὶς, ους, ὁ, ἡ, Dor. pro πολυξεῖος, ὁ, ἡ, quo

quo dicitur alias πολίσσειν, ὁ. qui, quæve multos habet hospites. Ex πολὺς, multus, & ξένος, hospes.

Πολύολβος, ὁ, ὁ, perbeatus, prædives. Ex πολὺς, multus, & ὄλβος, ὁ, beatitudo.

Πολυπάσσαλος, ὁ, ὁ, Polypandus, nom. proprium.

Πολυπήμων, ονος, ὁ, locuples, pecuniæ dives. Ex πολὺς, multum, & πῆμων, ονος, ὁ, possessio. Thema πῶμι, possideo.

Πολυπόθητος, ου, ὁ, ὁ, luctuosus, gravi luctu affectus. Ex πολὺς, multum, & πόθος, ου, τὸ, luctus.

Πολυπήμων, ονος, ὁ, ὁ, qui multa mala, & damna dat, qui multas clades infert. Thema πῶμι, ου, τὸ, damnum.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ, ὁ, πολυπίδακος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, multas habens scaturigines, fontibus scatens. Ex πολὺς, multus, & πίδαξ, ακος, ὁ, ὁ, fons, scaturigo.

Πολυπλανήτης, ου, ὁ, ὁ, multivagus, & πολυπλανὴς, ὄντος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

aultum facio, comparo; item do. Th. πάω, transfadgo.

Πορθέω, vallo, imperf. ἐπόρθουν, ου. ῆ, ῶν. p. πεπόρθηκα. a. ἐπορθησα. a. 1. pass. act. πορθέομαι, αστε, ὁ. a Th. πόρθω, diruo, depopulor. f. ου. a. 2. ἐπραθόμην. p. πεπορθα.

Πορθμεύω, depopularium esse, f. ῦ. a. inf. verbi πορθέω, vallo.

Πορθμίων, Ionice. πο πορθμεῖον, ὁ, τὸ, naulum, fretum, & navis, qua fretum trajicitur. Πορθμεῖα, qui per πορθμὸν vehit, portitor.

Πορθμὸς, ὁ, ἡ, fretum, sinus maris, trajectus, a πόρω, transeo. hinc & πορθμεῖα, portitor, in pl. πορθμεῖοι, & Ion. πορθμῆες.

Πορθμώσιος, τὸ, ὁ, devastata, pass. part. pass. f. μι. verbi πορθέω, vasto.

Πορθώσαμαι, part. inf. pass. a πορθέω, pro transfretum.

Πορθῶ, transfitum pacisacio, paro, invenio, suppedito: rem familiarem augeo, confequor, acquiro, conflo. f. σω. p. πεπόρηκα. perfaffi. πεπόρημαι.

Πόρκαι, pervia, nom. pl. a πόρκος, ὁ, τὸ, quod a πόρω, transfitus. Th. πόρος.

Πόρκη, ης, ἡ, vitula pura, juvenca.

Πόρκη, ης, ἡ, annulus, feu fibula, cujus circumplexu hafta ferrum cum ligno coercetur. Item rete piscatorium ex funiculis contextum, Plat.

Πόρκης, ου, nomen viri, Porcius. Gr. piscator.

Πόρκης, ου, ὁ, rete piscatorium, circulus quivis. a πείρω, penetro. vel quia pisces ingredientes πορκανόωσιν.

Πορκίη, ας, ἡ, feortatio. a πόρκη, meretrix.

Πορκίζω, feortor. f. σσω. a. 1. πεπόρκισα. p. πεπόρκικα. Th. πορκέω, vendo.

Πόρκη, ης, ἡ meretrix, quod corpus fuum vendit, id eft, vendit, ac proftituit, quod a πέρνημι, feu πίπρημι, vendo. p. m. πεπόρνα.

Πόρκος, ὁ, ἡ, feortator: item malleum, cinaedus. οἱ πολλοὶ πόρκοι, pueri meritorii, Anftoph.

Πόρος, ὁ, ἡ, transitus, vadum, meatus, via, canalis: ora maritima: via, & ratio aliquid efficiendi: pons. πόρον λύειν, pontem intericere, vel folvere, Herodot. exercitus, Halic. lib. 6. reditus, vectigal, Anftoph. in Vefpis. πόρον τοιοῦδε, quaflum facere, Ariftot. in Polit. ratio parandæ pecuniæ, & augendi ve &ligalia, pecunia ipfa, & lucrum, Demoftb. emporium, Thucyd. facultas rei gerendæ, & occafio. πόρον, τοῦ λόγου ἀπὸ ἀρίστου, modum, rationemque rei confe endi: empemmus, Plato de Leg. πόρον ἐτίαν ab Heraphilo vocabatur nervus opticus, qua infirmem habet meatum, & velut canalem fpiritus, qui vifionis eft caufa, Galen. lib. 4. de difficrent. Symptom.

Πόρος, ου, ὁ, fibula: annulus clypei, hinc πόρον, vel ἐπὶ πόρου fibulis affixingo. πόρος, ασ. ὁ, fibula.

Πόρρω, adv. procul, longe ante, in anteriorem partem: aliquando prope, proxime. Eft autem idem πόρωθεν, πόρρω, & πορρώ, & his opponitur ὄπιθεν. πόρρω τοῦ ὄπιθεν, ante, & retro. hinc compar. πορρωτέρω, longius, πορρώτερον, ulterior.

Πόρρωθεν, adv. procul. a πόρρω.

Πορρώτερον, compar. a πόρρω.

Πόρτανις, vel πόρτανις, pro, ovino, paro, euro, molior, honoro: alo, Pindarus in Olympiis.

Πόρτατ, Poet. adv. pro πορρώτατω, longius, remotius. Quod a πόρρω, adv. longe, & pe Metarhef. litt. πόρσω. hinc comparat. πόρσιον, & fuperl. πόρσιστα, longiffime. Th. πρὸ, ante.

Πόρσιστα, longiffime.

Πορσύνειν, Jon. pro πορσύνουσιν, fut. part. f. g. verbi πορσύνω. vide in πορσύνω, augeo, amplifico.

Πορσύνω, augeo, in pietio habeo, honoro. Vide πορσύνειν.

Πόρτις, longe, compar. πόρσιον, longius. vide πόρρω.

Πόρτις, ιος, ἡ, parva vitula, juvenca. Item & πόρις, quæ jam coepit πορσύνεσθαι, ire.

Πορφύρα, ης, ἡ, purpura. genus conchæ nobilis: item pannus purpure liquore tinctus, veftis purpurea.

Πορφύρεος, ος, gen. ου, ὁ, ἡ, purpureus.

Πορφύρω, purpureo colore perfundo, rubeo. Et mare ftuctuans, πορφύρειν dicitur. Hinc & animus dicitur πορφύρειν, cum æftuat, fed leniter. Thema πορφύω.

Πόρω, fuppedito, præbeo, do, Poet. idem ac πορέω.

Πορ, pro τοῦ, pedibus, fic & πόσ', pro ποσὸς, Poet. datiy. plural. ποσὶ, pes.

Ποσάκις, quoties? adv. interrogandi. a πόσος, η, ὁ, quantus?

Πόσε; quo? quem in locum?

Ποσὶ, dat. fingul. a πούς, ποδὸς, ὁ, maritus. Th. πόσις, bibo.

Ποσειδάων, ῶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, Neptunus. Hinc Ποσειδώνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδάνιος, Neptunius, ὁ, ὦν. Dicimus & Ποσειδάων, ῶνος, ὁ, ἄονος, ὁ, Poet. & per eraſin pro Ποσειδῶν, ῶ, ὁ, Neptunus.

Ποσείδων, gen. ῶνος, & Ion. Ποσειδέων, ὁ, Neptunus, Deus pelagi. Dicimus & Ποσειδάονος. Dor. ut & in vocat. Ποσειδᾶν, q. v. πόσις ἔσσω, potum dare. Eft enim aquarum fcaturigo mare, vel πηγὴ τοῦ κατὰ τὸν πόλον, quod retrum affiftentibus undis quafi concutiat.

Πόσεως, gen. fing. a πόσις, ὁ, potus, idem ac πόσις. Item πόσις, bibo. f. πόσω.

Πόσθη, ης, ἡ, pellicula qua glans vittis tegitur. Item penis, pudendum, præputium, membrum virile.

Ποσθίων, pro & fyncopen pro Ποσειδάων, ὁ, ὦν, Neptun. templum. a Ποσειδῶν, Neptunus.

Πόσις, ιος, ὁ, potus, potio, compotatio, Homer. πασὶ πόσις ἐστὶν, inter comportandum. Item fponfus, vir, conjux, maritus. Odyff. δ. Interdum ufurpatur pro vino.

Πόσις, ιος, ὁ, maritus. Th. πόσις, bibo.

Πόσος, η, ον, quantus, a, um? πόσος, quanti?

Them. ἔσσω, edito interrogat.

Ποσσίσσομαι, ῆ, ὁ, ἡ, terræ epitheton, quod pedibus pulfetur. ex ποσ, pes, & κόσσος, ὁ, ἡ, pulfus.

Ποσὸς, pedibus, dativ. plur. Poet. pro ποσὶ, a ποὺς, ποδὸς, ὁ, pes. vocat. ὦ ποὺς.

Πόσος, Dor. pro πόσος, quanti? pertin. a πόσος, & gem. ου, ωσου.

Πόσος, quotiens, quoties? πόσος. Herodian. hæc portiuncula.

Πόσ', ὃ ποῦ, pro ποῦ, aliquando.

Πόσσω, adimo, Dor. dicunt pro πόσσω, aor. 1. pass. πεπόσσωμαι, ἀπὸ, pro πεπόσσωμαι, malgeo.

Ποτᾶται, gen. Ion. pro ποτῆται, a ποτῆται, quod vide.

Ποτᾶται, ὁ, ἡ, fluvius, q. a πότος, quia portulentam aquam continet, non falfam, ut mare. Et quod animalibus potum præbeat, five quod ποτὸν ἔσσω, id eft, potet. ποτοὶ δ' ἐν ὑδατοις, fignum ecclefiæ, Proclus de Sphæra. Hinc ποτάμιος, α, ὁ, ἡ, fluvialis.

Ποτανιπτήριον, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ a Humine abripitur. Ex ποτανιπτὴ, ὁ, ἡ, fluvius, & ἁρπτὴ, ὁ, ἡ, qui peftari potefl, quod a ἁρπάω, idem ac ἁρπύω, feio. f. σέσω.

Ποτάομαι, ῶμαι, ὁ, ἡ, limo arenave a fluvio devecta oportus.

Ποτᾶται, ὦ, ἡ, volucer, qui volat, volatilis, Dor. pro πέτασι, ὁ, ἡ, & πέτομαι, volo, &c.

Ποτάτιος, volis, as, & πετάτιος, perf. πεπτάκασι. hinc 3. pl. Ion. πεπτάκασι, pro πεπτήκασι. Them. πέτασω, volo, as.

Ποτατὸς, ὁ, ἡ, qualis, e cujus? a Th. πόθεν, ὁ, ἡ, ὁθεν, ὁθεν, ὁθεν

Πότνι, pro πότνια. quod vide.

Πότνια, ας, ἡ, & contracte πότνα, veneranda, domina. ὁ πότνιος, ου, ὁ, venerandus.

Ποτνιάνειρα, ης, ἡ, ὁ, dominatus veneerandus. ex πότνιος, venerandus, & ἀνήρ, ἀνδρ.

Πότνιος, α, ὁ, ὁ, venerandus, honorandus. in f. g. πότνια, & contracte πότνα.

Ποτὸς, ὁ, ὁ, ὁ, potus, ve, ve, potio, potus, a vino, bibo.

Ποτὸς, ὁ, ὁ, potus, potus, quod bibitur.

Ποτὸς, ης, ἡ, ὁ, compotatio. ὁ ποτὸς, ου, ὁ, ὁ, potatio, lectisternium. Them. πότος, ὁ, ὁ, ὁ

Πρίαπος, ου, ὁ, Priapus, horrorum custos, idolum horrorum. item membrum virile.

Πρίζω, idem ac πρίω, ferra seco.

Πρίη, prisupsam, & pro πρὸ, cum genit. ante, adv. regit. inf. & ind. ut πρὶν ἀνοῖναι pro πρὸ τοῦ ἀνοῖναι, antequam aperiret. Eleganter postponitur ἢ, ut πρὶ ἢ κατακλεῖ, antequam habitaret. πρὶν aliquando terminatur, ut priore loco positum ante significet, secundo vero quam. ἐς πρὶν cum articulo, prior, prillinus, antesallus, pisseus, ut ὁ πρὶν χρόνος, superius tempus. Thucyd.

Πρίνη, prisupsam, pro quo sapius πρὸ ἢ.

Πρίνος, ἡ, lignum, illigneum, a πρίνος, ὁ, ἡ, ilex.

Πρῖνος, ου, ὁ, ilex, arbor; fructus, ex quo nascitur coccus. Ilicis genus lignum est crassissimum, quod si exemetur, ereptum edit. Artisoph. in Ran.

Πρίονες, οἱ, nom. plur. acc. τ. part. activ. verbi πρίω, vel πρίζω, ferra seco. fut. συ-πρισ. πρίσσω. perf. pass. πέπρισμαι.

Πρίσθη, ἡ, sectus, aor. 1. pass. pass. ab ὁ πρίσθω, aor. 1. ind. pass. verbi πρίω, vel πρίζω, ferra seco.

Πρίσινος, η, ὁν, nomen viri. Latine Prisenus.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mul. Lat. Prisscilla.

Πρίω, seu πρίζω, ferro, ferra seco: stringo, alligo. f. συ. pr. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐπρίσθην. μὴ πρίου τὰ δίδυμα, noli dentes serrare, & stringere. Artisoph. hinc πρίσκος, ου, ὁ, qui ferra abscindit, & findit. πρίων, ονος, ὁ, ferra. κὶ & πρίω, Attic. & Ion. pro πριάσκω, 2. fing. imperf. vel εἰδ. πρίω, ειας, pass. imperat.

Πρό, ante, coram, præ, genit. regit. In compositis modo tempus notat, modo ordinem. interdum pro πρὶν, ponitur πρὸ τοῦ, & ἐκ πρὸ τοῦ. idem, πρὸ, præ, in comparatione, ut magis, ἐπαινῶ πρόπολιν σοφὴς ἀθηναίων, præ sullitia laudare ingulitum.

Προάγη, ἡ, fingul. plur. fub. activ. a πρόαγω, præcedo.

Προάγορος, ου, ὁ, nomen mul. Lat. Prisellia.

Πρόαγω, pronuntia, nom. plurat. n. g. Ex πρὸ, & ἄγγελος, nuntius.

Προάγω, præcedo, progredior, procedo, cum acc. f. πρόαξω. a. 2. πρόηγον, ες, τ. prodirei. proveho, deduco. Herodot. Item prolituo. Patiter impello, stimulo, Demosth. ad honores promoveo, Plut. in Demosthe.

Προαγωγὸς, ὁ, prolitutus, a. fing. n. f. fub. activ. verbi πρόαγω, produco, prolituo. quod a πρόαγω, prædifilter. Th. ὁμοῦ, duco.

Προαγωγὸς, ου, ἡ, alicui terrestrium arbores adhere. quod ab πρόαγω, reverteor. Th. οἰκέω, pudor.

Προαγόρευσις, εως, ἡ, præpo, elipo, malo, præfero. f. προαγορεύσω. a. 2. med. προηγορευσάμην, ν. περ. perf. pass. προῄρημαι, σαι. hinc προαιρετὸς, ἡ, ὁν, propositum. Thema αἴρω, elipo.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propositum, institutum, consilium, studium, & προαίρεσιν ἔχειν, velle meum προαίρεσιν, voluntarie, consulto, de industria, Demosth.

Προαιρετὸς, ὁν, plur. part. pass. perf. verbi προαιρέομαι, præopto.

Προαιτιάομαι, ωμαι, ante criminor, causor, ante causam reddo. fut. αἰτιάσομαι. a. 2. med προῃτιασάμην, ου, ωνο, ante evici, & demonstravi. Th. αἴτιος, α, ον, causa.

Προαιτιάσομαι, ν. perf. pass. med. f. ab verbi προαίτιος, prior audio, ante audio. f. ἀκού-σομαι. aor. 1. προήκουσα. p. m. προήκοα, & Attic. προὔκουσα.

Προαίτιος, prior audio, ante audio, præsentio. f. ἀκού-σομαι. perf. πέπυσμαι. πρόακοα, & Att. προὔκουσα. Th. ἀκούω, audio.

Προαλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, promptus, dexterus, præcep, audax. a προαλλόμαι, prosilio. Thema ἅλλομαι, salio.

Προαμαρτάνω, ante pecco, f. προαμαρτήσω, p. προημάρτηκα. perf. pass. act. προημάρτημαι, ται, ὄνται, & Th. ἀμαρτάνω, pecco.

Προάμην, f. ἐ. ind. act. verbi προάνω, præcedo.

Προαναβαίνω, 2. a. inf. act. verbi προαναβήσομαι, ditendo. Ex πρὸ, ἀνὰ, & ἀναβαίνω, vento.

Προαναβιβάζομαι, gen. pl. aor. 1. part. pass. verbi προαναβιβάω, seu, prius demostro, quod ex πρὸ, ἀνὰ, & βιβάσκω, ostendo. f. ἐμ. p. βεβίκα.

Προαναίτιος, ὁ, ἡ, ὁν, ante, exerceo præparo.

Προαναπαύομαι, πῃ, προαναπαύσομαι, ν. περ. f. ἐσ-σομαι. ἐκ. ἐσ-σάμην. ἐκ. ἐσ-σάμην. Th. ἀναπαύω, quiesco.

Προάνδρια, ων, τὰ, vel ut alii legunt, πρωτεῖα, suburbium. ex πρὸ & ἀνὴρ, ανδρὸς, ὁ, unde.

Προάνδρια, ὁ, ου, aulæ vestibulum, τὸ πρὸ αὐλῆς, ante aulam. Item procemium fonandi, præludium in tibiarum canta. Aristot. Rhetor. 3.

Προάνδρια, adv. in progrediendo. a προάνδρια, progredior. Th. βαίνω, eo.

Προάνδρια, progredere, præf. imperat. act. a προβαίνω, progredior.

Προάνδρια, progredior. fut. προβήσομαι. p. προβέβηκα. perf. part. act. προβεβηκὼς, υῖα, ὸτ. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Προβάλλω, emitto, propello, profero, promo, Demosth. excuso, phal. queto, interrogo, Artisoph. defigo, ereo, Æschin. portendo, & præsendo, Hesiod. Protego, propugnatulum oppono, Demosth. reum defero, diem dico, Demosth. contra Mid. projicio, Diosc. l. 7. c. 2. pudorem, pendeo. Sibi etiam accedo; προβαλὼν τὸν ὦμον, accedere ad munerem. Item mitto, abjicio, Polyb. f. προβαλῶ. p. προβέβληκα. a. 2. προέβαλον. p. m. προβέβλημαι. Th. βάλλω, emitto, jacio.

Προβάλλομαι, proponat, 3. fing. a. n. opt. med. verbi προβάλλω, emitto.

Προβάλλων, Jon. pro προβάλλουσα, projecturat, 3. pl. a. ind. act. de ejusdem.

Προβάλωμαι, 3. pl. a. 2. fub. act. verbi προβάλλω, emitto.

Προβάσεις, ἀπὸ, ἡ, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, progredior.

Προβάσκω, Dor. pro προβάλλω, hoc vero pro προβαίνω, a προβαίνω, promovere.

Προβατεῖα, ων, τὰ, propugnacula, ædificia ante propugnacula, tum ipla res, quæ προβαίνει, provenit, ut pecus, provenitus ex pecudibus. a προβατεῖα, provenio.

Προβατικὸς, ἡ, ὁν, propius oculus, per syncd ſp. pecuarius, ἁ, um. προβατικὸς, ſc. τόπος, pecuaria porta.

Πρόβατον, ου, τὸ, pecus, ovis. in pl. προβατα, & προβατεῖα, pecudes, quia προβαίνω, procedere solet pecudem.

Προβάτων, antevirit, 3. fing. perf. ind. act. verbi προβάτω, anteeo, superio.

Προβάτωμαι, 3. pers. f. perf. med. verbi προβάτωμαι, insuit, a βάλλομαι, volo. f. βεβάτωμαι.

Προβατεύω, progrediatur, 3. fing. f. a. verbi προβαίνω, progredior.

Προβάτω, producor. Item prius educo, informo, Xenoph. pono ob oculos, repræsento. Hesiod. ex πρὸ, & ἄω, τὸ προβάτω. Dicuntur etiam προβάτω & perotigæ, qui equas fummittunt equis, aliaque jumenta id genus per admissuram.

Προβάτωμαι, 3. pers. f. Ion. a. 1. med προβάτωμαι, ν. περ.

Προβάτωμαι, ου, ὁ, a. 1. part. med. verbi προβάτωμαι, provideo.

Πρόβασις, εως, ἡ, propositio, propugnaculum, ſeutum, ſalus, tutela, Lucian. pratextus, Sophocl. item probiema, quæstio, Patter periculum, Polyb. a προβάλλω, propono.

Πρόβατα, ων, τὰ, projectus, prominens. προβάτα ἐν ὕδατι ἀκτὰς, littora arduæ, littora prominentia, Odyſſ. π.

Προβοηθὸς, prius ostendere. a βοηθὸς, auxiliator.

Προβόλαιον, seu προβόλιον, ου, ὁ, propugnaculum, vel scopulus eminens, qui ultum maris frangit. Sed προβόλαιος, ου, ὁ, ος, objectus, a, um. a προβάλλω, propono, jacio.

Προβολὴ, ἡ, ἴδιος, plaga.

Προβόσκειν, ω, ὁ, q. vicarius paſtoris, a βόσκω, paſco.

Προβουλεῦμα, τος, τὸ, senatus consultum, consultum.

Προβουλεύω, f. εὔσω, consilio prospicio, provideo, deliberatione populum prævenio.

Πρόβουλος, ου, ὁ, senator, princeps. a βουλὴ, consilium.

Προβουλόμαι, perf. pass. verbi προβούλω, ante genero.

Προγεγενῆσθαι, genit. plurak perf. participi. med. verbi προγίνομαι, anteceedo.

Προγένοιτο, ου, ὁ, qui barbam habet promiſſam. a γένειον, ου, τὸ, mentum, barba.

Προγενέστερος, ου, ὁ, major natu, antiquior. comparat. a προγενὴς, quod a προγίγνομαι, fum ante, præcedo.

Προγενῶν, gen. pl. a. 2. part. med. verbi προγίνομαι, antecedo.

Προγίνεσθ', pro προγίνεται, præcedebant, Jonpro προγίνονται, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi προγίνομαι, præcedo.

Προγίνομαι, antecedo, fum ante, prius signo, prior otior. f. προγενήσομαι. perf. pass. προγέγονμαι.

Προγινώσκω, ante decerno, præfinio: præscio. f. προγνώσομαι. a. perf. προγνωσμαι. aor. 2. προγνοὺς, οὖς, ὁ. perf. pass. προγέγνωσμαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, præscio. a προγινώσκω, præscio.

Πρόγονος, ου, ὁ, ἡ, majores, οἱ πρὸ ἡμῶν γονεῖς. a προγίνομαι, polleri.

Πρόγονος, ου, ὁ, ante genitus: avus. proavus, progentior. hinc πρόγονοι, majores. Eſt & πρόγονος, privignus. item auctor, causa, Soph. in Ajace.

Προγράφω, ante ſcribo, deſcribo, Ariſtot. a. Græco. proſcribo, ad Galat. 3. ſcriptum edictum propono, Demoſth. f. συ. p. πεπρόγραφα. a. 1. προέγραψα. a. 2. pass. προγράφομαι, ν, ν, eorum depictus fui.

Προγυμνάσασα, ασαι, τὸ, exercitium. προγυμνάσματα, τα, prius exercitatores, præexercitationes. Quint. l. 2. c. 4. quasi ἐν γυμνάσιῳ, exerceo. Th. γυμνάσιον, ου, ὁ, nudus.

Προδέδωκα, 3. fingul. perf. med. verbi προδίδω, prædeo. The. δίδωμι, dico. f. δώσομαι. a. 2. ἔδοτο, inde δώσω, & δώσομαι. p. m. δέδομαι, pro δέδοσμαι, novi.

Προδεδοκέναι, perf. inf. act. προδέδοκα, præsto. perf. pass. act verbi προδέδοκμαι, ου, ον. perf. pass. verbi προδέδομαι, prius do.

Προδεδόκηκε, præ vesperam; antemeridiem. Th. δοκέω, ἡ, pomeridianum tempus.

Προδέσποτα, ὁ, ἡ, ὁ, protector, patronus, præfes. Th. δέσποινα, despio.

Προδεῦσαι, ante, inf. act. προδεύσασθαι, ante, an a δέομαι, manitesto?

Προδέομαι, ῃ, ῃ, ὁ, idem ac δέομαι, ῃ, ὁ, manifestus, perspicuus.

Προδιδάσκω, prædoceo, 3. plur. pral. ind. προδιδάσκουσι, ουσι, ὁ, pass. perf. act. verbi προδέδαγμαι, prodo.

Προδιδόναι, do prior, prodo, prodirionem moliur, proditionem ineo, neglio, Herodot. fut. δώσω. perf. προδέδωκα. a. 2. προέδωκα. a. 2. προέδοτο, ου, ὁ. Th. δίδωμι, do.

Προδιδοὺς, ὁ, ἡ, prædens. Gl. Cyr. προδιδοῦς, ἡ, ὁ, prædens. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Προδικάζω, præcido, observo, indicor, ilefych. hinc πρόδικος, ου, ὁ, judex inſulus aptus: inde πρόδικον, ου, τὸ, judicium, obſervio.

Πρόδομος, ου, ὁ, ἡ, πρόδομοι, ων, τὸ, vestibulum, anterior domus pars. quod a δόμος, ου, ὁ, domus. Th. δόμος, ſtruo.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio, a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προδότης, ου, ὁ, proditor.

Πρόδοτος, ου, ὁ, ἡ, prodotior.

Προδόω, 2. a. ind. act. a προδίδωμι, prodo.

Προδρομὴ, ου, ἡ, præcursus, antesaltio, emissitius. Ex πρὸ & τρέχω, curro. f. δρέμω. a. 2. δράμον. p. m. δέδρομα.

Προδρόμοι δὲλοι, ante Solis occasum. Sed eredo legendum τῷ δύοντι pro δύοντι. fing. ὁ ἡ. part. a δύνω, subeo. a. 2. ἔδυν.

Προδρομὴ, ς. fing. a. ind. act. προηγορεύσατο, prædeitus, perf. pass. perf. verbi προηγόρευμαι, ου, ὁ, quod vide.

Προδρομὴν, ου, ὁ, ἡ, a. 2. ind. perf. verbi προδρέμω, ante ſcribo.

Προδρομὴν, ου, ὁ, ἡ, ind. act. ejuſdem verbi.

Πρόεδρος, ου, ὁ, ἡ, primum ſubſellium, Pollux.

Προείδομαι, ῃ, ῃ, ὁ, ind. act. verbi προεῖδον, præcurro. Thema ὄπω, curro.

Προείδον, præſideo, quero magiſtratum.

Προείδρια, ας, ἡ, prima ſedes, prima ſubſellia, Herodot.

Προεῖπα, ας, ἡ, Jonic. principes locus, io ſedentis præmium, vide εἶπα, ſella.

Προείδον, ες, ἐν, ὁ, ἡ, decernviri, quaſi præſides, magiſtratus quidam primi ſubſellii, Aſchinus ἐκ τοῦ Κτησιφῶντος.

Προεῖπον, præmiſit, 3. ſing. a. 1. Attic. pro πρὸν ἐν, verbi πρόειμι, præmitto.

Προεῖπον, expertum eſſe, perf. inf. act. per ſyncd. pro προεδόκησε. verbi. εἴδω, ſcio. fut. εἴσ-ω. The. εἶδω, ſcio, video.

Προεῖπε, præſpicio, provideo, præſcio. fut. εἰσόμαι. a. 2. προεῖδον, ες, ε. a. 2. part. προὶδὼν, οὖσα, ὸν. The. εἶδω, ſcio.

Προεῖπόμαι, ῃ, ται, a. 2. ind. med. verbi προεῖπομαι, præopto. The. εἶπω, capio. f. εἶσ-ομαι. a. 2. ἐπόμην. a. 2. ind. act. ἔπον.

Προεῖπον, ες, ε, ατος, a. ind. act. προεῖπον, ες, ε, & in 1. plur. προεῖπομεν, aor. 2. ind. act. verbi προεῖπω, prædico.

Προείρημαι, αι, ται, prædixi, perf. act. Sic in perf. pass. προείρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. προειρημένος, η, ον, prædictus, a, um. verbi προεῖπω. fut. ῥήσ-ω. perf. προέῤῥηκα, & Att. προεῖρηκα. Th. ῥέω, dico.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. pass. a προεῖπω, ὦ, prædico. quod ab ῥέω, dico. Th. εἶπον, dixi.

Πρόειρος

Πέσωσι, 3. plur. praef. verbi πρόειμι, progredior. Th. ἴωμι, eo.

Προάγω, εις, ε, imperf. verbi προήγον, pretendo, praetexo, promineo, praesto. Th. ἴχω, habeo. fut. ἕξω, & χήσω. imperf. ἴσχον. a. 2. ἐσχον.

Προαμφιδάω, ante aedifico. Ex πρὸ, ἐπὶ, νοῦ τίθ, & μαιδάω, diffico. f. μαιδήσομαι. a. ἐμαίδησα.

Προβάτριον, ου, ε, ὁ. ind. acl. verbi προκρίνω, antefero. Th. κρίνω, fecerno, judico, f. κρινῶ. κέκριμα.

Προβιβάζω, σεις, ε, ω. a. ind. acl. verbi προκαταβάλλω, praecipio.

Προβλήδρευε, proceffiset, 3. fingul. pluſq. perf. paſſ. Ionic. & Att. a. ἐμπολιάω, ἐν. ἐπὶ. perf. πεπόλημαι, & Att. πεπολίαμαι, & ἐν paſſ. πεπολίασμαι. Th. ἁλάομαι, agito.

Προβλώθρος, 3. ſing. p. m. ind. Attic. verbi πρόειμι, praevenio. Thema ἴρχομαι, venio.

Προβλῶθ, 3. ſing. a. a. ſub. πρωλῶθι, a. 2. ind. πρωλῶθε, ἔσω, & a. part. verbi πρόειμι, praevenio. Th. ἴρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & perf. ſyncopen ἐλήλυθα. p. m. ἐλύθην, & Att. ἐλήλυθα.

Προβλήσθαι, 1. plur. a. 2. opt. med. verbi πρόειμι, praeſero, conſtituo. Thema ἴρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & Att. ἐλήλυθα.

Προβλητὴς, prior ſpero, ante ſpero. f. ἴσω. p. πρόβλητικα. Th. ἐλπὶς, ἴδος, ἡ, ſpes. Hinc ἐλπίζω, ſpero.

Προβλητικὰ, 2. fing. imperf. paſſiv. verbi προμαντεύομαι, ante vaticinor. quod a μαντεύομαι, vaticinor. Th. μάντις, ιος, ὁ, vates.

Πρόβλητον, promiſſe, Ion. feu Dorice. pro προῖον, a. 2. inf. acl. verbi πρόειμι. Thema ἴρχομι, mitto. a. 2. ἦκα.

Προβουκόλησαι, ante ineipio. fut. ἔσομαι. a. 1. med. πρωτοβολήσω, ω, ὦν. quod ex πρὸ, & ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, ἠς, ἡ, initium.

Προγεγρῶθ, 2. a. inf. acl. verbi πρόειμι, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero. f. ἴσω. a. 2. ἤνεγκα. a. 2. ἐνήνοχα. perf. paſſ. ἐνήνεγμαι. a. 1. paſſ. ἠνείχθην. a. 1. partic. paſſiv. ἐνεχθεὶς.

Προδέμενος, pronete. Ex πρὸ, ἰξ, & δίεμαι, ruo.

Προδεῖσθαι, ante alios ſurgere. Ex πρὸ, ἐξ, & ἴσημι, ſto.

Προδεῖξαι, fedes prominens: praetorium, Herodot. Th. δῶμα, fella.

Προτετυγδάλαμαι, multo ante promitto, ad Rom. c. 1. 2. non. 1. med. πρωτοβολήσω, ω, ὦν. quod ex πρὸ, τοῦ, & πυγδάλου, nuntio.

Προδόμενος, deduxit, Jon. & Poet. gem. or, pro προῆγεν. 3. ſing. aor. 1. acl. verbi προάγω. Th. ἄγω, duco.

Προχρῶν, deduxero. a. 1. ſub. acl. Poet. gem. or, ab eodem verbo, & themate.

Προέρχομαι, pervenio, praecedo, originem duco, pervenio. ἐπὶ τοσοῦτον τυγχάλοις, ad tantum fuceſſum perveneruut, Hoſer. τοσοῦτόν σοι δόξαν conhcere viam, Plato de Rep. τοσοῦτόν σ' ἐπαίρει, domo prodire, Sal. ad Glaue. l. 2. imperf. τοσοῦτόν σ' ἦρε, ου. f. προελεύσομαι, praecedam. a. 2. τοσοῦτον, ου, ἐ. a. 2. part. προελθὼν, ὄντος, ὁ, progreſſus.

Προεῖ, 3. ſing. præſentis, aor. 2. imperat. acl. verbi πρόειμι, praemitto.

Πρόεσαι, praemiſerunt, 3. plur. a. 2. ind. acl. verbi πρόειμι, praemitto.

Προεσθίεται, ſpero pro ἐσθίεται, 3. pl. a. 1. med. verbi πρόειμι, plus impono.

Προεσῶσα, praeſilis, per ſyncopen pro προεσῆσα, 2. plur. perf. acl. vide πρόειμι.

Προεσσοι, ea, praeſecti, nom. plurial. perf. part. Attice pro πρόεσσοι, verbi πρόειμι, praefum. Thema ἴσσω, ſtatuo, ſilio. fut. ἔσσω. praet. ἔσσα. aor. 2. ἔσσον.

Προετοιμάζω, ante praparo. f. ἄσω. a. 1. πρωτοίμασα. quod ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἑτοιμος, ου, ὁ, ἡ, promptus, paratus.

Προθεσπίζομαι, ante evangelizo, a. 1. med. προθεσπισάμενος, ου, ανη, quod ex πρὸ, & θεσπίζω, nuntio.

Προθητέω, ις, ε, impert. προφητεύω, ις, ε, a. 1. ind. acl. verbi προφητεύω, propheto, prophetas expono. quod a πρόφημι, praedico. Th. φημὶ, feu φάω, dico.

Προθήσθαι, ις, ε, a. 1. ind. acl. verbi προτίθημι, praevenio. fut. προθήσω. p. πεπρόθηκα. Th. θέτω, praevenio. aor. a. προθὼν.

Προΐσχω, ους, ε, & in 3. plur. προΐχουσι, praecello, praetendo. f. ἐν πρῶϊω. Th. ἴχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προκρώσατο, pervenerunt, 3. plur. a. 1. ind. acl. verbi πρόειμι, procedo. Th. χρώω, eo, accedo. f. ἐσω.

Προκήρυσσε, a. 2. acl. Att. verbi πρόειμι, praecedo, procedo. f. ξω. a. 2. πρόεσσον. Th. ἄγω, duco.

Πρόκτορα, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. acl. verbi πρόειμι, praecedo.

Προκτόρωσα, ημαι, praeco, arbitror. cum acc. & in 3. ſing. πρωκτόρει, a. 1. πρωκτόρησα. perf. πρωκτόρημαι. Th. ἄγήτωμι, duco.

Προκυγοῦν, ουσι, ἡ, gula, guttur, veſica eminentior in avibus; ubi eſca praecipitatur, id eſt praeciglittur.

Προκῆρυσσε, ε, ὁ, praedicator. a. πρωκηρύσσω, praedico. quod ab κήρυξ, concionor. Th. ἀγορὰ, ἀς, ἡ, forum.

Προκωκώσασι, acc. pl. a. 1. part. paſſ. verbi πρόειμι, delecto ante. quod ex κῶμα, laetitia affero. Th. ὦδὲ, ὦδε, ὦ, ſuavis.

Πρόκωρ, ορος, ὁ, ἡ, progrediebar, pluſq. perf. med. a πρόειμι, procedo, progredior. Th. ἄρω, eo. perf. med. ἀα. pluſq. perf. ἤα.

Προκωσεν, 3. pl. a. 1. ind. acl. verbi πρόειμι, praemitto. vide πρόειμι.

Πρόλαβε, 3. ſing. a. 2. ind. acl. verbi προλήμομαι, praevenio. Th. ἴρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, ες, ε, & perſyncopen ἐλήλυθα, ασι, ε. p. m. ἐλύθην, & Att. ἐλήλυθα.

Προλαικάσσας, acc. plur. perf. part. acl. verbi πολαικάζω, prior ſpero. fut. ἴσω. p. πρόλαικα. Th. ἐλπὶς, ἴδος, ἡ, ſpes. Hinc ἐλπίζω, ſpero.

Προμαντεύε, 2. ſing. imperf. paſſiv. verbi προμαντεύομαι, ante vaticinor. quod a μαντεύομαι, vaticinor. Th. μάντις, ιος, ὁ, vates.

Πρόμεον, promiſſe, Jon. feu Dorice. pro προῖον, a. 2. inf. acl. verbi πρόειμι. Thema ἴρχομι, mitto. a. 2. ἦκα.

Προνεκτίζομαι, ante incipio. fut. ἔσομαι. a. 1. med. πρωκτόβολήσω, ω, ὦν. quod ex πρὸ, & ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, ἠς, ἡ, initium.

Προοχρῶν, 2. a. inf. acl. verbi πρόειμι, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero. f. ἴσω. a. 2. ἤνεγκα. a. 2. ἐνήνοχα. perf. paſſ. ἐνήνεγμαι. a. 1. paſſ. ἠνείχθην. a. 1. partic. paſſiv. ἐνεχθεὶς.

Προπέσασσα, pronete. Ex πρὸ, ἰξ, & ἄεσσα, ruo.

Προπέσσοι, ſedes prominens: praetorium, Herodot. Th. ἕδρα, ſella.

Προπεπλήθαμαι, multo ante promitto, ad Rom. c. 1. non. 1. med. πρωπλησάμην, ου, ανη. quod ex πρὸ, πλεῖ, & πυγδάλου, nuntio.

Προσῶσαι, deduxit, Jon. & Poet. gem. or, pro προῆγεν. 3. ſing. aor. 1. acl. verbi προάγω. Th. ἄγω, duco.

Προχρῶν, deduxero. a. 1. ſub. acl. Poet. gem. or, ab eodem verbo, & themate.

Πρόρχομαι, pervenio, praecedo, originem duco, pervenio. ἐπὶ τοσοῦτον τυγχάλοις, ad tantum fuceſſum perveneruut, Hoſer. τοσοῦτόν σοι δόξαν conhcere viam, Plato de Rep. τοσοῦτόν σ' ἐπαίρει, domo prodire, Sal. ad Glaue. l. 2. imperf. τοσοῦτόν σ' ἦρε, ου. f. προελεύσομαι, praecedam. a. 2. τοσοῦτον, ου, ἐ. a. 2. part. προελθὼν, ὄντος, ὁ, progreſſus.

Πρόσ, 3. ſing. præſentis, aor. 2. imperat. acl. verbi πρόειμι, praemitto.

Πρόσεσαι, praemiſerunt, 3. plur. a. 1. ind. acl. verbi πρόειμι, praemitto.

Προσθίεται, ſpero pro ἐσθίεται, 3. pl. a. 1. med. verbi πρόειμι, plus impono.

Προσῶσα, praeſilis, per ſyncopen pro προεσῆσα, 2. plur. perf. acl. vide πρόειμι.

Προσσοι, ea, praeſecti, nom. plurial. perf. part. Attice pro πρόεσσοι, verbi πρόειμι, praefum. Thema ἴσσω, ſtatuo, ſilio. fut. ἔσσω. praet. ἔσσα. aor. 2. ἔσσον.

Προστιμᾶσθαι, ante praparo. f. ἄσω. a. 1. πρωτοίμασα. quod ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἑτοιμος, ου, ὁ, ἡ, promptus, paratus.

Προθητεύω, ante evangelizo, a. 1. med. προθεσπισάμενος, ου, ανη, quod ex πρὸ, & θεσπίζω, nuntio.

Προφητέω, ις, ε, impert. προφητεύω, ις, ε, a. 1. ind. acl. verbi προφητεύω, propheto, prophetas expono. quod a πρόφημι, praedico. Th. φημὶ, feu φάω, dico.

Προφθῆσαι, ις, ε, a. 1. ind. acl. verbi προφθάνω, praevenio. fut. προφθήσω. p. πεφθακα. Th. φθάω, praevenio. aor. a. φθὰς.

Προΐχω, ους, ε, & in 3. plur. προΐχουσι, praecello, praetendo. f. ἐν πρῶϊω. Th. ἴχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Πρόωκα, contract. ex πρόοικε, Att. pro πρόῃς, 3. ſingul. imperf. activ. verbi πρόειμι, ſeu πρόειμι, praemitto, largior. Thema ἴρμι, ſeu ἴω, mitto.

Πρόοικεν, Jon. & πρόοικασα, Attice, ſeu Dor. pro πρόεικεν, praef. inf. acl. verbi πρόειμι, praemitto, negligo.

Προείμασσον, ὁ, emittens, praef. part. paſſ. πρόειμι, 3. ſingul. praef. ind. verbi eiuſdem.

Προείσω, pro προδώσω, projicere, dejicere, & pro ἐρείσω, permittere, ſinere.

Προῖζόθρ, ante alios ſedere. ex πρὸ, & ἵζομαι. Th. ἵζω, ſedere facio.

Προΐοιν, praemiſit, 3. ſing. a. 1. ind. acl. verbi προσάλλω. Th. ἄλλω, mitto. f. ἀλῶ.

Προιστη, emittit, miniſtrat, Dor. pro πρόεισι, 3. ſing. praef. ind. a πρόειμι, Th. ἴσημι, ſto.

Προίσσει, ν, ὁ, mendicus, petens gratis, Cydyſſ. f. ἰτεμ ſcarra, impoſtor, Suid. a πρὸ, & ἴκτέλλω, ſupplico: vel quia πρόεικτος petit.

Προΐσχ, & πρόϊζ, ους, ὁ, donum, dos, quam affert uxor: gratia. acc. πρόϊσα, ſed adverbialiter etiam ufurpatur, pro gratis, ſine praemio. ὁ. a πρὸ, & ἴσχω, venio, quia eſt donum, quo quis alium praevenit ultro: vel quod dos, ſive pactum de dote celebrationem nuptiarum praecedat. Etymolog. ducit a πρὸ, & ἴκω, venio, domus, quod dos in genere domum praemittatur. Aut a πρόειμι, largitio, quod a πρόειμαι, effundo largiter.

Προΐσιδον, 2. f. inſimed. verbi ἀκούομαι, venio. ſe ἥκουσα.

Προΐσσει, praeſicio. f. προσῶσω, ind. praef. med. προσεσῆμαι, σαι, σται, praeſum, cum gen. Th. ἴσημι, ſto.

Προΐσχω & πρόσχαδα, Jon. pro προτείνω, praetendere.

Πρόϊστος, η, ὁ, fordidus. quia ſoleat πρόϊδεσθαι, projici, abjici.

Προΐσσω, ις, ε, & in ſ. g. τοῦσα, a. 2. part. verbi πρόειμι, acedo. Th. ἄεμι, eo. a. 2. ind. ἦσι.

Προΐσσω, ις, ε, ὁ, perfecutio, profecutio, per ſyne. pro πρόϊδεσις, a πρόϊδεσθαι. Th. ἴσσω, perſequor. f. ξω. p. χα.

Προεῖ, adv. ſtatim, exempto, ſubito. ut pudeo, more πρόϊδ, id eſt, binnuli, qui velox.

Προκτιδέσσιος, gen. ſingul. f. gen. perf. part. acl. verbi πρόκαδέσσω, ante conſtituo. quod ex πρὸ, & κατὰ, ſtatuo. f. χήσω. p. χηκα. Jon. ἴσσω. a. a. ἔσσω.

Προκαλέομαι, provoco. Th. καλέω, voco. f. ἐσω. p. κέκλημαι. πρωκαλήσασθαι ἐς ἐμπολεμίους, horior ad bellum ad dedicionem, Herodot.

Προκαλίζω, provocabat, 3. ſing. imperf. Ionic. verbi πρωκαλίζομαι, provoco, ſuadeo, rogo.

Προκαλῶ, ὦσι, ἐ, ὦ, 2. a. part. activ. a πρόειμι, praelabore. Th. κάμνω, laboro. fut. καμοῦμαι. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, η, ὁ, & ἡ, praeceps, capite deorſum vergens. Th. κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Προκατηγγέλλω, pranuncio, ante denuntio, ante promitto, 2. ad Corinth. φ. 1. ιω. p. πρωκατήγγελκα. a. 2. πρωκατήγγειλα. perf. part. paſſ. πρωκατηγγελμένος. pranuntiatus.

Προκατηλαθὼν, 2. a. inf. acl. verbi πρωκατηλάω, praeccepo. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἄκμων ἄκμονος, incus.

Προκατηρκὼς, ὼσ, ὁ, principalis, primarius. ex πρὸ, κατὰ, & ἀρχὴ, ἠς, ἡ, initium. ἀρχὴ, ἠς, ἡ, initium.

Προκατηρξάμην, prius abſolvo, praeconcinno, praecompono, 2. ad Corinth. φ. 1. ιω. ſub. aor. 1. πρωκατήρξατο, ου, ἐ. ſub. acl. προκατηρξάμην, ης, ῆ, & in 3. plur. πρωκατήρξαν. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἄρχω, perficio.

Προκατηλαμένος, ου, ἐ, pelt. part. paſſiv. forem. gen. verbi πρωκατηλαβάω, praeccupo. quod vide in πρωκατηλαβάω.

Προκατηγγελία, ας, ἡ, 2. ind. acl. πρωκατήγγελκα, ας, ε, pers. perf. ind. acl. verbi πρωκατηγγέλλω, ante denuntio.

Προκατηγγελμένος, ου, ἐ, praenuntiatus, ante denuntiatus, 2. ad Corinth. φ. 1. ιω. p. πρωκατήγγελκα. a. 2. πρωκατήγγειλα. perf. part. paſſ. πρωκατηγγελμένος.

Προκαθέζομαι, ante ſedens, praeſideo, praeſum, cum gen. verbi πρωκαθέζομαι, praeſideo. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Προκαθέζω, ſon. pro πρωκαθέζομαι, propalam ſedere.

Προκαθίζουσαι πλοῖ, naves, quae exploratum praemittuntur, f. ι. part. med. pl. num. ἀκ ουτημαι, video.

Πρόκειμαι, σαι, ται, proponor, hinc part. praeſ. πρωκείμενος, ου, ἐ, propoſitus. f. κείμενος ἔσομαι. praef. inf. πρωκεῖσθαι. quod ex πρὸ, & κεῖμαι jaceo.

Προκεκηρυγμένος, ης, pronuntiatum. perf. part. paſſ. a πρωκηρύσσω, pronuntio.

προεκγεγραμμένος, prius designatis, dat. pl. perf. part. pass. a προεκγράφω. Ex χείρ manus, & ἄγω, fando.

προεκθέσις, ὁ, vel Att. ἡ, ἄν. part. praedico - fut. ξω. a. 2. προεκπέφασμαι - perf. προεκπεφασμένος - perf. pass. προεκπεφασμένος.

προκλήτης, ου, ὁ, Proclet. nom. propr.

προκαλῶ, ῶ, ἐσω, ἡ, provocatus, a. 1. part. pass. a προκαλέομαι, provocor.

προκαυσις, ὁ, ὁ, praeustio, praecognitus - Th. καῦσις, audio.

προκοπή, ὁ, augmentum, processus, progressus - προκοπῆ τὸ τῆς ὁρμῆς, progressio ad virtutem - Bion apud Laertium ajebat, τὸν σπουδαῖον ἀεὶ προκόπτειν, optationem esse profectus retardationem.

προκόπτω, προκόψω, progredior, procedo - fut. ψω. imperf. προέκοπτον - perf. ἀπὸ προκέκοπα. perf. med. προκέκοπται - praeterea, & transfer. ad Rom. 13. unde προκοπὴ, ἡ, ὁ, profectus, ἥκοντες, ὁι, ἡ, impedimentum, mora - Th. κόπτω, scindo.

προκυνέω, adorno, apparo.

προκόσμιος, ὁ, ὁ, ἡ, mundo antiquior - A κόσμος.

προκτάομαι, ante occupo, ante in potestate habeo.

προκύρσαι, σσω, σὶ, proprie, prolario, qua alii alium anteponimus, a προκύρω, anteffero - Th. κύρω, judico.

προκρίσις, σεως, ἡ, anteffero, anteprono - praef. inf. προκρίνειν - Th. κρίσις, judicio.

προκρούσεις τῶν, dicuntur naves alim poft alias, feu fuper alias in continua ſerie, a κρωσὶς, ὁ, ἡ, fimbria, vel προκωὶ, ſonitus.

προκυφέω, ῶ, ante facio. fut. σω. perf. πεπροκύφωκα - perf. pass. part. πεπροκυφωμένος, ὁ, ἡ, prius factus, quod a κύφω, tarum habeo, auctoritatem do.

προκυμαίνω, ῶ, τὸ, Pindar. pro προείμαι, τὸ ἠ κυμαίνω ὑπερβάλλειν. Quod ante κύμαν, hymnumque ſcribitur, non canitur. Hymni proœmium.

προκυμαίνω, προκύπτω, prius praecurro, anteſpecto, Aphrod. in Probl. praecedo ; Syneſ. opinor, ceſſilimo. Lucian. fut. πρὸκύψομαι. p. πεπρόκυφα. a. 2. πρὸκύφω, ἐς, ἡ, praecoquo vi - Th. καμβάνω, capio.

προλέγω, praedico, prius commemoro, praeoccupo, imperf. προέλεγον - fut. pass. part. ἀκὶ προλεχθησόμενος.

προλεγόμενος, ὁ, ἡ, ante delectus.

προλειπόνεσσι, ὁι, relicti, nom. plural. part. p. m. verbi προλείπω, relinquo.

προλεκτικὸν, ὁ, vide in λεκτικὸς - Th. λέγω, ἐ, ſermocinatio.

προλεκτὸς, ὁ, ἡ, προλεκτὸν, ὁ, pro προλεκτέος, acc. ſingul. & pro προλεκτὼ, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω, relinquo. vide προλιπὼν.

προλιπὼν, ὁ, relinquens, & in ſ. g. προλιπόντα, ὁ, a. 2. part. act. verbi ejuſdem - vide προλελοιπότα.

προλόγιος, ὁ, ὁ, nomen viri, Prolochus. q. d. primus indidtator.

προμάθεια, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, ὁ, τὸν πρόνοιαν, ἡ, providentia.

προμαθὴς, praedidciſſe, a. 2. inf. act. verbi μανθάνω, diſco.

προμαθὸς, ὁυς, ὁ, Dor. pro Προμηθὲς, Prometheus.

προμάλαι, ὁ, ἡ, plantae ſpecies, myrica, Hippocrat.

προμαστόμαι, ante reflor, praemunio - fut. ἐσμαι - a. 1. med. προμαμησάμην, ου, ατο, quod a μαστόμαι, reflor.

προμαχὼν, ὁνος, ὁ, Jon. pro πρόμαχος, ὁυς, ὁ, propugnaculum.

προμάχομαι, in prima acie pugno - Illiad. χ. ſ. ἐσω. Th. μάχομαι, pugno - ſ. προμαχεῶν.

προμάχων, & Jon. πρόμαχος, propugnaculus, dat. plur. a πρόμαχος, ὁ, ὁ, ἡ, Th. μάχομαι, pugno.

προμάχων, gen. plur. a πρόμαχος, ὁ, ἡ, anteſignanus, propugnator in prima acie pugnans - Illiad. γ. Eſt & genus placitae.

προμάχων, qui prohibendo caeteris praebat, Aiſchen.

προμάω, ῶ, ἐσω, ἡ, praemeditor, fut. ὁσω. perf. πεπρομμαίωκα. a. 1. προμαίωκα - quod a μάστος, cuto, meditor.

προμερίμνάω, ῶ, ante fum ſollicitus. fut. ἐσω. aor. 1. προμεριμνήσαι - quod a μερίμνα, anxie cogito.

προμετωπίδιον, ὁ, ὁ, ἡ, frontale. ex πρὸ, & μέτωπον, ὁ, ὁ, ἡ, frons - Th. ἐπωμὶς, video.

προμηθόμην, curam alicujus gero, ex πρὸ, & μάθος, ου, ὁ, οὐ, cura - hinc προμηθὴς, & προμηθὶς, Jon. pro προμήθεια, providentia.

Προμηθὶς, ὁος, ὁ, Prometheus, nomen viri - q. a μήθος, ου, τὸ, cura.

Προμηκὶς, ου, ὁ, ἡ, providus, prudens - A μῆκος, non ſimilitudo.

προμηκὼν, ὁνος, ὁ, ἡ, ſpecillo, tento.

προμήκων, ὁ, ὁν, ante indico, pronuncio, praemonſtro.

Προμήτωρ, ορος, ὁ, avia, prima mater, a qua genus totum ortum eſt - A μήτηρ.

προμηθόμαι, miſceri, a. 2. inf. paſſ. verbi γρομίγνυμι - Th. μίγνυμι, miſceo.

προμηθὸς, progredior, procedo, praecedo. ex πρὸ, & μολὼν, feu μόλαμ, venio, eo. praemolabundus, pro μαμολὼν.

προμολὴ, ἡ, ὁ, veſtibulum, cacumen, eminentia, progreſſus.

προμὸς, ὁ, ὁ, antefignanus, primus in acie, contract. ex πρόμαχος, primarius bellator.

προμοσσεῖον, prelio navali dimicare. ex πρὸ, & πόμπιμος, navale praelium.

προμὸω, feu προτείνω, tribuo : promoveo.

προνοέων, ὁντος, ὁ, ἡ, Jon. pro πρόνοος, praevidus.

προνοέω, ῶ, & Jon. προνοὸω, cura, prudentia, provifio - ὁ θεὸς πρόνοια, Dei providentia, qua mundum regitur - ὁ δαίμων ἔχει τινὰ πρόνοιαν, Deus ei providit ſortem. πρόνοια etiam appellabatur Paſſus, ἔχει τὸ πρὸ τοῦ τὸ ἐπὶ τέλους, quia ante templum ſedebat - Aiſchines Socraticus.

προνοήσεται, 3. plur. praſ. ind. προνοέουσι, gen. ſingul. part. praſ. verbi προνοέω, praevideo - hinc πρόνοος, provifus.

προνὸς, Poet. adv. idem valet, ac πρὸ νυκτὸς, ante noctem.

πρόνυξ, προνὺξ, ὁ, binnulus, dama.

προξένεια, & πρόξενος, ὁ, ἡ, hoſpes publicus civitatis - Iterum πρόξενος conciliat & parat.

προοιμιάσω, 3. ſingul. fut. 1. med. verbi προοιμιάζομαι, exordior.

προοίσεται, profpiciendum, & πρόνοιαι, manifeſtus - Th. ὄπτομαι video.

προοράω, ῶ, προ ſpicio, provideo, conſulo - προορᾷ, idem - προορῶντες τὸ ἐσόμενον, rei frumentariae conſulentes - Herodot.

προπέλλω, prius deſinito - ἔσω, praet. πεπροβλημαι. a. 1. πρόωλα, praedeſtinavi, decrevi exſequi. a. 1. part. activ. προβλήσας, ὰντα, ὁ, ἡ, qui praedeſtinavit.

πρὸς, projicie, aor. 2. imper. med. πρόϊσο, πρόϊ, πρὸ, verbi προΐημι, projicio - Th. ἵημι, feu ἰὼ, mitto.

πρόσαρμος, Jon. pro πρόσορος, ὁ, ὁ, conterminus.

πρόσβασις, ὁ, ὁ, terminus.

προσβλητέος, ὁ, ὁν, ante debitus - Th. βάλλω, debeo.

πρόγενος, n. g. & πρόγονος, m. g. naiverſus, omnes, totum.

πρόδηλος, per apocopen a προγνώριμος, ante, & regione - in conſpectu.

προεγγυῶμαι, ante affior a. 2. προεγγυῶσο. a. 2. part. act. προγνώσων, ὁντος, ὁ, Them. πρὸγνω, patior. ſ. πρόγνωμαι. p. πεπρόγνωσται. a. 2. med. ἐπρόγνωσο.

προεγγυῶ, ῶ, ſecundus auctor, qui vice patris, ſeu auctoris. Alioqui vulgo Graecis πρόγνωστος eſt avus, progenitor, genetis auctor.

πρόδηλος, ὁ, ἡ, periculum, quod ex aliqua re ſe, aut quam aliquid aggrediamur, antegreſſa experientia. Th. νάω, conatus.

προδήλωσις, deduco, praemitto, honoris gratia abeo, Eurip. ſ. προδήλωσαι - a. 1. imperat. act. πρόσωμόσον, ὁτω, deducendum cura, a. 1. ſub. act. πρόσωμόσω, ης, ῃ, profecquar. a. 1. paſſ. πρόσωμόσθω, ης, ῃ, Them. πρόσω, mitto. ſol. ὑμὶ.

προδηλόω, vel προσυνομόσω, ſ, qui ante aliquid intellexit. perf. pait. paſſ. a προδήλωμαι, audio. fut. πεπρόσωμαι.

προεγγυάω, ῶ, ſpondeo, praepromitto. a. 1. imperat. act. πρόσωμόσον, ὁτω, deducendum cura, a. 1. ſub. act. πρόσωμόσω, ης, ῃ, profecquar. a. 1. paſſ. πρόσωμόσθω, ης, ῃ, Them. πρόσω, mitto. ſol. ὑμὶ.

προεγγυόομαι

προυφάνεϊ, femel. duotexat. Th. ἅπαξ, semel omnino.
Προσπαλάσσω, ξομαι, addo minas. fut. δύνημι. aor. 1. med. προσπαλασσάμην, ω, σω, addidi minas.
Προσπαλλύτης, nom. plural. fut. 2. part. verbi προσπαλλύομαι, simul perdo, una amitto. funt qui velint esse nom. plural. pras. part. activ. verbi προσπαλλύω.
Προσπάρτιος, adjungit, aptat, 3. singul. praf. ind. pass. a προσπαίρω. A praterito enim medio formatur praſens, ſignificans idem ac primitivum. Sic ab ἄρω, ἀρίω, congruo. ἕ ἁπὸ. p. m. ἦρε, & Att. ἤρμε, unde praſentem hoc ἀρίρομαι.
Προσπαρόντα, adaptata, nom. pl. n. g. vel acc. ſingul. m g. praſ. med. part. verbi προσαίρω, adapto. Th. πάω, apto. ſ. πάσω. p. ἦμαι. p. m. ἄρμ, & Att. ἤαρμαι. ἄρθρω, inde p. m part. ἄρμαι, ὄρτι, ἄρ.
Προσβαλλόντων, gen. plur. praſ. part. act. verbi προσβάλλω, adjicio. Th. βάλλω, jacio, mitto. ſ. βαλ. p. βέβληκα, a. 2. ἔβλην.
Προσβὰς, ἄ, adiens, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, adeo, accedo. Th. βάσω, ω. fut. δέδαμαι, a. 2. ἔβλω. hinc & πρόβλημα, ὄ, ac ceſſus.
Προσβολὰ, ᾶς, ἡ, oppugnatio, impetus, incurſus, impetus intro tormentum, machina. Herodot. Thucyd. appropinquatio, tranſitus, trajectus, ἀστὸ τ μέσου τοῦτ, τοῦ τοιχίσματος τὸ ἐσβολὰς, itinere non ſolum angulo, ſed etiam aperto, Polyb. 16ctus, plaga, vulnus, noxa ob inſumnem, Comment. Artiloph. in Pace. Plutarchus τὰς τὰς προσβολὰς ἡμῶν vocat pugnam, quæ in mibis aggreſſione, aique obſidione circa muros committitur. προσβολὰς dicitur etiam ἡ ἀξιωτὶ, euſpis, & gladii mucro a Dicine hiſtorico.
Προσγλυκὼ, arrideo. Th. γελάω, rideo.
Προσγρίνομαι, accedere ad aliquem.
Προσδιατωνάω, ω, ſ. præterea inſumo, inſuper abſumo. fut. ἀνήσω. a. 1. προσδιατώνησα. a. 1. ſub. act. προσδιατωνάσω, ᾷς, ᾷ. Them. ἀνατώνησα, conſumo.
Πρὸς, δὲ, Jon. pro πρὸς δὲ τύπτει, præterea.
Προσδέχομαι, Jonice pro προσδέχεσθαι, expecto.
Προσδέομαι, egeo, cum genit. δέομαι, praſ. inf. δεήσομαι, praſ. part. Them δέω, unde δεῖ opus eſt.
Προσδείδοικα, a. 1. inf. med. verbi προσδείδοικα, expecto.
Προσδέχεσθαι, expecto, præſtolor. διὰ φόβον προσδοκῶμεν, timeutes, & caventes, plato de Leg. excipio, ſuſcipio, aſſumo, admitto, Polyb. τὰ προσδέχ, praſ. imperat. ſ. ξομαι, perf. προσδέδεγμαι. a. 2. med. προσδεξάμενος, ὁ, ου. aor. 1. imperat. med. πρόσδεξαι, δέσθω. Th. δέχομαι, capio.
Προσδοκία, ᾶς, ἡ, expectatio, exſpectatio, metus, opinio impedita mali. Ariſt. in rhet. fect. 7.
Προσδοκίμους, ὁ, ἡ, qui expectatur; approbatus, imminens, impendens, adhuc unus. προσδόκιμος δωρητὴς τῆς Παννονίας, ex Pannonia copia exſpectantur, Plut. in Othone.
Προσδοκιμάσαι, ὁ, praſ. part. paſſ. a προσδοκάω, expecto.
Προσδοκὸν, ὁν, ſ. proditio, a πρόδιδμι, prodo. Th. δίδωμι, do.
Προσδραμὼν, ὁ, aor. 2. part. act. verbi προσδραμέομαι, accurro. Th. τρέχω, curro.
Προσδὺω, ὁ, permitto, ſino. fut. δύσω. aor. 1. προσδῦσα. Th. δίδω, ſino, permitto. ſ. δύσω. p. δέδυκα.
Προσδύσωσιν, acceſſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi προσδύομαι, accedo.
Προσεγγλύσσω, 3. plural. praſ. ind. activ. verbi προσεγγλύσσω, arrideo.
Προσεγγύλλω, appropinquo. ſ. ἰσω. p. προσέγγυκα. a. 2. προσεγγύσω. ab ἐγγύλλω, appropinquo.
Προσεὶ-χόμεθα, 1. plurali. imperf. verbi προσεἴχομαι, expecto.
Προσεἶδεσα, a. 1. ind. act. verbi προσεἶδα, expecto.
Προσεἶδον, imperf. activ. προσεἶδεσα, ω, ſ. verbi προσεἶδα, expecto.
Προσεἶμαιον, ὁ, ἡ, ὁ, a. 2. ind. act. verbi προσεἴκω, accurro.
Προσεἶφθε, affideo. fut. ἕδω, quod a πρόσειμι, aſſeſſor. quod ab εἶμι, ὁ, ἡ ſella. Th. ἵζανω, ſedeo.
Προσεἶχον, ὁ, ἡ, admovi, a. 1. ind. act. verbi προσεἴχω, appono.
Προσεῖδε, a. 1. ſing. a. 2. ind. med. verbi προσεἶδομαι, appono. Th. δίδωμι, pono. ſ. δώσω, a. 2. δόσω. a. 2. med. ἐδόμην, δόσο, Jonice δόμην, & per crafin Att. ἔδυν.
Προσείνει, alloquebatur, Art. vel Poet. pleonaſm. pro προσεἶνε, 3. ſingul. a. 2. vel. a. vel etiam imperf. verbi προσείνω. Th. ἔνω, dico. aor. 1. ἔνω, ας, ε. a. 2. ἔνον, ες, ε.
Προσείπασα, ης, ε, affimilis, ſimilis. ab ἔοικα, ſimilis ſum.
Προσεῖπεν, 3. ſing. pluſq. perf. act. Art. verbi προσαγορεύω. Th. ἀγορεύω, concio. ſ. ἀγόρευσω. perf. προσείρηκα, a. 1. ἐρέω, & Att. ἤρηκα, præt. ἤλειμα, & Att. ἤαρμα, a. 2. ἔλαβον.
Προσεῖπας, 2. ſingul. a. 2. med. verbi προσαγορεύω, alloquor. Th. ἔπω, dico. aor. 1. ἔπω, ας, ε. a. 2. ἔνον. a. 2. med. ἐλιπάμην, ὁ, ου.
Προσεῖπον, adeſſe, juvare, praſ. inf a πρόσειμι. Th. εἶμι, ſum.
Προσεῖπον, alloqui, affari, a. 2. inf. act. a προσαγορεύω. Th. ἔπω, dico. aor. 1. ἔπω. a. 2. ἔνον.
Προσεῖπον, 3. ſing. praſ. ind. a πρόσειμι, adeo. Th. ἔρχω, ſum.
Προσεῖπον, ες, ε, imperf. act. verbi προσεἶκω, animum adverto, caveo. ſut. προσεἴξω. Th. ἔχω, habeo.
Προσεῖπον, Jon. pro προσέσκοντο, 3. plur. imperf. vide in προσέσκοντο.
Προσεῖπον, inflabat, 3. ſingul. imperf. verbi προσεἴπνεον. Flores ſing. nom. 1. med. verbi προσεἴπνεω.
Προσεἰπόμην, ου, ης, α. 1. ind. paſſiv. verbi προσαγορεύω, agglutino. fut. ἰσω. praet. προσαγόρευκα. Th. κάλω, ας, ε, ſ. ἰσω.
Προσεἰσθὼ, ὁ, a. 2. ind. activ. verbi προσεἴσκω, offendo, impendo. fut. ὕσω, p. προσέσκοφα. a. 1. ſub. προσέσθω, ᾷς, ᾷ. perf. paſſ. προσέσκομμαι. a. 1. ἔσκυσα, ſcindo.
Προσεῖσιν, a. 1. ſing. fut. 1. med. verbi προσεπαίρομαι, acquiro, Them. πάτερμαι, poſſideo. ſ. πάσομαι. p. κέκτημαι.
Προσεῖσιν, ες, ε, 3. ſing. ind. activ. verbi προσεἶκω, advolvo. Th. ἕλίω, volvo. ſ. ἰσω. p. ἐλέλιγμαι.
Προσεῖσιν, 3. ſing. imperf. activ. verbi προσεἶκω, oculor, adoro. fut. ἕσω. p. προσεἴκασμαι. a. 2. προσεἶδον. quod ex πρὸς & ἰδὼν, pro εἶδον. Th. ἴδω, oculor.
Προσεῖσιν, appulit, 3. ſingul. a. 2. ind. act.v. Æolic. verbi προσεἶκω, appropinquo. Th. εἰκω, jucido. fut. ἕξω. Hoc ἔφερε.
Προσεἰσκεν, alloquebatur, 3. ſing. plaſq. perf. paſſ. Poet. pro προσεἰλήκειν, verbi προσλέγομαι. Th. λέγω, dico. ſ. ξω. p. χα.
Προσεἶσκεν, verſavit, 3. ſing. a. 1. med. verbi eiuſdem & ibem.
Προσελάσσεται, 3. ſingul. ſ. 1. med. verbi προεἴρχομαι, accedo.
Προσελάσθω, p. m. verbi ἐθέσπιζομαι, accedo.
Προσελθὼν, ὄντος, ὁ, ἡ, a. 2. part. act. verbi προεἴρχομαι, accedo. ad. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, & per ſyncopen ἆλθον. part. med. ἐλεύσθη, & Att. ἐλήλυθα.
Προσελπίζουσι, ὁ, ἡ, attrahens, ſimul. part. med. verbi προσέλκομαι. Th. ἕλκω, traho. ſ. ἕσω.
Προσέμενον imperf. act. verbi προμένω, per maneo. Th. μένω, maneo. ſ. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.
Προσεμὶς, admiſcuit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσμείγνυμι, accedo, adhæreo.
Προσεμνησικάκησα, inſuper acerbor, in aliqua re, ſavio. Ex πρὸς, ἐν, & πικρὸς, exacerbo, Th. πικρὸς, ὸ, ὁ, amarus.
Προσεμπορεῖν τὸ ἔργον ἔσεσθαι, vide ἐμπορεῖν, ſimilis.
Προσενεγκὼ, Dor. pro προσενεγκὼν, 3. ſingul. imperf. a προσενέγκω, adnato. fut. ξω. Th. φέρω, nato.
Προσενήνεγκται, 3. ſing. a. 1. imperat. act. προσένεγκον, ατω. vide in προσενέγκασθαι. προσενέγκατε, a. 1. part. act.
Προσενέδησεν, aut. ſing. a. 1. aper. paſſ. verbi προσενέδω. Th. δέω, ligo. fut. δήσω. a. 1. ἔδησα. a. 2. ἔδην.
Προσενίσσουσι, ας, ε, p. m. Attic. verbi προσεἶκω. vide in προσεἴκασμαι.
Προσεὶ-ὀμόσαμεν, 3. ſing. ind. praſ. paſſ. verbi προσνδνμόω, intelligo. fut. ὦσω. p. προσνδώθημαι, quod ex πρὸς, & ὄμνυμι, ὄμοσ, ὀμ. ſ. ὀμοῦμαι.
Προσεὶσόντα, acc. ſing. a προσεοικὼς, ὄντος, ὁ, affimilis, decens, præt. part. med. quod ex πρὸς, & ἔοικα, ſimilis ſum. p. m. ἐοίκασμαι.
Προσεὶσσουσι, Attice pro προσεἴκασι, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi προσεἴκασμαι, jocor. Them. παίζω, ludo, jocor. ſ. ξω, & σω.
Προσεὶσσουσι, a. 1. ind. act. verbi προσεἴκω, accido ad pedes. ſ. προσπεσοῦμαι, perf. προσπέπτωκα.
Προσεὶσσουσι, ὁ, ἡ, ὁ, ſ. ſingul. a. 1. ind. act. verbi προσεἴκω, accido. Th. πίπτω, cado. ſ. 2. med. πεσοῦμαι.
Προσεὶσσόμενος, a. 1. opt. act. verbi προσεὶσσόομαι, inſuper offendo. quod ex πρὸς, ἐπὶ, & ἰσόομαι, ſeu ἰσοῦμαι, monſtro. ſ. ξω. p. ἔσωκα.
Προσεὶσσῶ, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi προσεἴκω, anuebo. Th. πάλλω, pello. fut. ξω. a. 2. ἔπαλσον.
Προσεὶσσωσιν, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προσσσσείομαι, ſingo, ſimulo. Them. ποιέω, facio.
Προσεὶσσωσιν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσεἴσσω, impingo. Th. πτάω, idem. ſ. σω. p. πτωκα.
Προσεὶσσων, 3. ſing. pluſq. perf. paſſiv. a προσπαίνομαι. ſ. ξομαι. perf. paſſiv. προσεἴσσωμαι, ſingo, exco, circumvolutus, vel adplicatus ſum. Ex πρὸς, & πτύσσω, plico.
Προσεπιγλύσσομαι, luciſacio, operam do, acquiro. fut. ἀσομαι. a. 1. m. προσεγγλύσσω, a προσγλυκὼ, quod ab ἐγγύλλω, operor. p. ἐγγεγλυκα. Th. ἐργέω, a, ὁ, opus.
Προσεπιγὴ, 3. ſingul. verbi προσεπιγέω, alloquor. quod ab ἐπὶ, & γέω. Th. γάω, dico.
Προσεπιγνὺς, a ſing. fut. 1. activ. verbi προσεπιγνύω, ſingo, allido. Th. ἐπιγὴ, figo, firmo. ſ. σω.
Προσεπιγὼν, adructo. Th. ἐπιγὼν, ructo. ſ. ξω. a. 2. ἔπιγον.
Προσεπιγρύμαι, accedo, aggredior, ſubeo, adeo, cum dat. imperf. προσεπιγρύμην, ω, σο. ſ. προσελεύσομαι. a. 2. προσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. πρόσιθι. a. 2. part. act. προσιὼν, ὼσα, ὸν, p. m. προσεἰλήλυθα. Them. ἐπιγρύμαι, venio.
Προσεπιγρύμαι, inſuper interrogo.
Προσεπιγρύομαι, ὁ, ἡ, ὁ, occidentalis.
Προσεπιγρύς, ὸς, ὁ, ἡ, ὁ, contiguus, conterminus.
Προσεπὶδε, 2. plur. aor. 2. ind. vel imperat. med. verbi προσπίνω, admitto, quod ab ἰσω, ſeu ἰσω, ἰσῶ, Them. ἐω, idem.
Προσεπίχω, ω, ſ. perf. ind. activ. verbi προσεπέχω, adhibeo.
Προσεπιεζόμενοι ἐπιπτε πᾶς, aliquem ſibi ſocium adjungere. Them. ἑπαίρετ, ſodalis.
Προσεπιλύω, ις, ι, a. 3. ind. act. verbi προσεπιλύω, vel ατω, mando, præcipio, ordino. ſ. p. προσεπικω. perf. paſſ. προσεπιλυμαι. perf. part. perf. προσεπιλυμένος, ὁ, ου. Th. πάω, ordino.
Προσεπὶδω, ις, ις, a. 1. ind. paſſ. verbi πρόσειμι, appono.
Προσεπὶδω, 3. ſing. imperf. adſ. q. a προσεἰδω, appono. Th. δίδωμι, do.
Προσεπὶδυν, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ajuſdem.
Προσεπέρασα, ſ. 2. med. verbi προσεπέρασμαι, precor.
Προσεπὶχὶ, ὸς, ἡ, precatio, petitio; item locus precationis profecuta dictos, quod a προσεπέρασμαι.
Προσεπέρασμαι, precor, oro, vota nuncupo, imperf. προσεπερώμην, ω, σο. ſut. προσεπέρασμαι. a. 2. med. προσεπιλάμην, ω, σο, Attice. a. 1. imperat. med. πρόσεπλαι, σθω. a. 1. ſub. med. προσεπέρασμαι, ῆ, σται. a. 2. inf. med. προσεπιλάσθαι. Th. ἔχομαι, precor.
Προσεπίχω, 3. ſingul. imperf. act. verbi προσεπέχω, adhibeo. Th. ἔχω, fero. ſ. σω. a. 1. ἤσχησα.
Προσεπὶχω, ις, ι, ι. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσειμι, alloquor. Them. φημὶ, ſive φάω, dico.
Προσεπὶσσω, alloquebantur, 3. plur. imperf. act. a προσφωνέω. Th. φωνέω, ῆς, ῆ, ῆν.
Προσεπχὰ, ἡς, ἡ, ἁ, vicinus, attentus, contiguus, contiguus. a πρόσεχος.
Προσεχόνεος, gen. ſingul. praſ. part. act. verbi προσέχω, attendo.
Προσέχω, adhibeo, ſc. τὸν νοῦν, animum adverto, caveo. imperf. προσεχὸν, ες, ε. praſ. inf. προσέχειν, fut. προσέξω. praſ. προσέχωκα. a. 1. ſub. act. προσέξω, ῆς, ῆ. Th. ἔχω, habeo.
Προσεῶσιν, gen. ſingul. part. praſ. verbi προσεἶω, permitto. Th. ἔω, ſino, ſ. ἔσω. p. ἔωκα. a. 1. ἔωσα. ἔωσ.
Προσήβης, ου, ς, ædeſiuſ, a, ι. ind. act. verbi προσήγω. Th. ἄγω, aperio.
Προσήγω, 3. ſing. ſub. verbi πρόσειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.
Προσήγωνται, ται, ς, a. 1. ind. activ. verbi προσαγγέλω, appropinquo.
Προσήγω, accerſivi, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, adduco.
Προσηγορέλλω, ις, ι, perf. ind. act. προσηγορ-

ραζῶ, ω. 1. ind. act. προσηγόρακα. a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, cognominor.

Προσαγορεύω, σω, ὁ. appellatio, alloeutio, compellatio. a προσαγορεύω, alloquor, appello.

Προσαείσω, fimilis eſt, 3. ſing. perf. paſſ. ſecundarily pro προσαείσω, Verbi προσαείω, vel προσαείσω, ſimilis ſum. perf. paſſ. προσῆϊσμαι, ἄδειν, ἄσεται. Sed a προσαείσθη in perf. paſſ. προσῆϊσμαι, ἴσθι, ἄσται, & ſolutæ diphthongo, mutatoque augmenti gratia : in ὁ a προσῆϊσμαι. Th. ἄσω, fimilis ſum. p. m. ἴσται.

Προσάεσθαι, admitti, 3. ſingul. aor. 2. med. verbi προσαίνω, jadmitto, Them. ἴσαι, ſeu ἦι, mitto.

Προσάϊσσω, petitor, 3. ſing. præſ. vel imperfekt a προσάϊσσω, petitio. hinc προσάϊσσα, ης, ἄς, & τὸ προσάϊσσον, pertinens. κατὰ τὸ προσάϊσσον, ut decet. τὰ προσάϊσσα in plur. Th. ἴσω, venio.

Προσάκη, ης, clavis aſſigo. fut. ἄσω, p. προσάκωκα. a. 1. προσάκωσα. quod ab ἄλως, clavis affigo. Th. ἄλως, ὁ, ἡ, clavus.

Προσαλδῶ, πι, ῇς, ῇ. a. 2. ind. activi verbi προσήγομαι, accedo.

Προσάμενος, ου, ὁ, ἡ, proficytus, qui, vel qua ex Paganiſmo ad Judaiſmum accedebat : advena, peregrinus. a προσήγομαι, accedo : in pract. med. προσάμενος.

Προσγράφειν, ante ſignifico, pœnſignifico.

Προσάω, impraſ. activ. verbi προσήκω, adſum.

Προσαιδάσθω, perf. ind. paſſ. verbi προσαιδάζω, ſinſuper in ſcrutatem redigo. vide ἀνεξικακέω.

Προσάϊσσω, ις, ι, a. 1. ind. act. verbi προσήκω, accedo.

Προσάϊσσω, vide ſimplex ἄω, ſeu, dixi.

Προσαίσσω, ις, ι. a. 2. ind. paſſ. verbi προσήκω, accedo, affero. Th. ἄϊσω, ſeu. inſt. ἄϊσω, perf. paſſ. ἤϊσμαι.

Προσαίσιος, ου, ὁ, ἡ, benignus, lenis, manſuetus, blandus. Ex πρός, & αἶσ, bonus.

Προσαιτητικὸς, ὁ, ἡ, appetens, perf. part. paſſ. verbi προσαιτέω. Them. προσαιτ, appendo.

Προσαίτω, aliquebatur, 3. ſing. imperf. act. verbi προσαιτάω. f. ἤτω, quod ab αἰτάω, ſeu quot. imperf. ἤτάων, ης, ατ, ας, ατ, ας, ᾱ. Th. αἰτάω, ῇς, ῇ, τω.

Προσαλέομαι, ῳ, ται, a. 2. med. Attic. verbi προσκάλλομαι, precor.

Προσάμα, ατος, τὸ. perf. ind. act. verbi προσάω, adduco. Th. ἄγω. fut. ξω. p. ἦχα. a. 2. ἦγον.

Πρόσθεν, ante, coram, antea, prius, ulterius, ſupra, priori loco. a πρό, πρόσθε ἄκων, ſuperans. πρόσθ' ἴοτωσ, ante equos.

Προσθάσω, a. 2. inf. act. προσθεῖς, ἔστος, a. 2. pass. act. verbi προσθάω, addo, oppono, pergo.

Προσθάστα, gen. ſing. f. g. a. 2. part. activi verbi προσθάω, vide in προσθάω.

Προσθάσασις, ὁ, a. 2. part. med. verbi προσθάω, appono, adjicio.

Πρόσθεν, antea, & Poet. πρόσθα. Them. πρὸ ante.

Πρόσθετος, ου, ὁ, additio.

Προσθέτως, ὁ, ἡ, additamentum, a προστίθημι, addo. Th. τίθημι, pono.

Προσθέτερος, ρ. pl. tut. r. activ. verbi ciuſd. Προσθέτω, præſ. inſt. act. προσθέτω, præſ. inſt. paſſ. a προσίημι, aggredior, admitto.

Προσίσσω, per Ectaſim Poet. pro πίσσω, 3. plur. impraſ. verbi προσίημι, accedo. quod ab ἔω, ſeu ἴω, eo.

Προσίστα, dat. ſing. aor. 2. part. act. a προσίστημι, ſtans, ſ. a. 2. part. verbi προσκάλλομαι, accedo.

Προσίσχω, appellatæ, admoveris. Them. ἴσχω, vel ἔχω.

Πρόσκαμψις, ὁ, ἡ, ὁ, temposantim, quaſi dicas ad tempus dutans. τὸ δὲ διὰ τέλους πρόσκαμψον, quæ enim videntur, temporalia ſunt. a. ad Cor. 4. Th. καμπὴ, ὁ, ἡ, occaſio, opportunitas temporis.

Προσκαλέσασθαι, ὁ, a. 2. part. med. verbi προσκαλέομαι, advoco. f. τέσομαι. a. 2. med. προσκαλεσάμην, a. 1. imper. med. προσκάλεσαι, ἀλῶ. a. 1. ſub. med. προσκαλέσωμαι, ῳ, ται. perf. paſſ. προσκέκλημαι. Th. καλέω, voco.

Προσκαρτερῶν, ὦ, cum dat. ſemper ſum præſto, perduro, perſto, inſiſto, perſevero, aſſiduus ſum, tolero. f. ήσω. a. 1. προσεκαρτέρουν. προσκαρτερῶ τοῖς λόγοις, ſtudiis perſeveranter incumbens, Athen. προσκαρτερῶ τοῖς ἀλείμμασι latere non diſcedere. Ador. 8.

Προσκαρτέρησις, ιος, ὁ, perſeverantia, perpeſſio a προσκαρτερῶ, tolero.

Προσκάτιος, ου, pro προσκοπος.

Πρόσκειμαι, adjaceo, vicinus ſum, adhæreo. præſ. part. προσκείμενος, ου, ον. hinc προσκείμενον τινι, aliquem urgere : aſſentiri. Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσκεκλιμένος, ὁ, a. 2. part. med. a προσκλίνω, adhortor. Th. κλίνω, ſeu κέκλιμαι, jubeo, hortor. f. κλινῶ.

Προσκεφάλαιον, ὁ, ου, cervical, pulvinar. & προκεφαλὴ, ὁ, ἡ, idem, quod ex πρὸς, & κεφαλὴ, ὁ, ἡ, caput.

Προσκήδης, ὁ, ἡ, ὁ, eorum plenus, ſollicitus, qui eſt affinis alicui. a κῆδος, ους, τὸ, affinitas, cura.

Προσκλείσσω, ὄμως, conſocior, cum dat. a. 1. paſſ. προσκλείσθην, a. 2. vide προσκλείω.

Προσκλείω, ὦ, forte allego, ſeu forte lectum adjungo, addico, quaſique ſortito adigo, & circumſcribo, Lucian. fut. σω. p. κέκλεικα. a. 1. προσέκλεισα. Th. κλείω, κλῄω, & κλῄζω, ſors.

Προσκλινὲς, ὁ, ἡ, inclinatio in alteram partem, propenſio, meraph. a libra. Ex πρὸς, & κλίνω, reclino.

Προσκολλᾶς, ὁ, ἡ, agglutino, conglutino. f. ήσω. pract. προσκολλάκωκα. a. 1. paſſ. προσκολλήθην, ης, ᾱ. 1. paſſ. προσκολλήσομαι, adhærebo. cum dat. ſeq. τοῖς ἀνθρώποις, ἐδίωκε τὸ σῶμα, corpori conglutinari. Aphrod. a. Probi.

Προσκόμματα, ατος, τὸ, offendiculum, offenſio, impedimentum, obex. a προσκόπτω, offendo.

Προσκοπὴ, ἧς, ἡ, offenſio, Polyb. προσκοπὴν δόξουσι, offenſioni eſſe, 2. ad Cor. 6. ἡ προσκοπὴ τῶν ἐν ἐπουλαίοις, ad impedienda naves vel ad ſpeculandum Thucyd.

Προσκόπτω, offendo, impingo, collidor. cum dat. vel ſeq. πρὸς, cum accuſ. fut. ψω. pract. προσκέκοφα. a. 1. προσέκοψα.

Προσκρούσματα, gen. ſing. form. g. aor. 2. part. act. verbi προσκρούω, impingo, offendo. Th. κρόω, pello.

Προσκυνέω, adoro, acquiro, adjungo, infuper acquiro, ſeu paro, Ioſeph. in Evag. a προσκυνὴς, poſſideo.

Προσκυλίσασα, ατος, ὁ, a. 3. part. activi verbi προσκυλίω, advolvo.

Προσκυλίω, advolvo. f. ίσω. p. προσκύλικα. a. 1. προσεκύλισα. Them. κυλίω, volvo.

Προσκυνὴς, propriæ ofculor : colo, ſupplico, adoro, venero. f. ήσω. & ἤσομαι. a. 1. προσεκύνησα. pract. προσκυνέω.

Προσκυνητὴς, ὁ, ἡ, adorator. προσκυνητὴς, ὁ, ἡ, adorandus. Nazian.

Προσκυνούμενος, ου, ὁ, part. med. προσκυνῶ, addent, a. 2. part. act. vel. προσκυνέομαι, affamo.

Προσλαλῶ, alloquor, colloquor. cum dat. f. ήσω. pract. προσλελάληκα. a. 1. προσελάλησα. aor. 1. inf. act. προσλαλῆσαι.

Προσλαμβάνω, accipio præterea, admitto, excepo, mihi aſſiſto, aſſumo, excipio, accipio. cum accuſ. fut. προσλήψομαι. aor. 2. προσέλαβον. a. 2. inf. activ. προσλαβεῖν. τινὰ δὲ ὁ μαλακὸς εἰς τὸ ἐντυχάνειν, aſſumpſit ſex accommodatiſſimis, Theoph. Sed προσλαβεῖν τροφὴν, aſſumere aliquid cibi, tanquam verbum deſiderii, cum genit. Act. 27. 34. a. 2. med. προσελάβοντο, ου, ατο. a. 2. imperat. med. προσλαβοῦ, ἄσθω, ασθε.

Προσλαμβάνω, ους, ὁ, aſſumptio, comprehenſio.

Προσλαμβάτης, ὁ, admunerandus. a λαμβάνω. Th. λάγω.

Προσμένω, a. 2. inf. προσμεῖναι, ασται, ᾱ, ὰ. 2. part. verbi προσμένω, permaneo.

Προσμεσάτω, expellet, 3. ſingul. imperat. præſ. act. verbi ejuſdem.

Προσμίσσω, permiſceo, fuſcineo, cum dat. f. προμίσσω. a. 1. inf. act. προείμισσα. a. 2. inf. προμῖσσαι. Th. μίσσω, maneo.

Προπομπὸς, ὁ, ἡ, ὁ, aſſiſtens, adjungo, confligo. τὸν ἐμὸν προπομπὸν, appellere aliquem, a. 1. inf. προπομπῶσαι τὸν κύριον, aliquem victoriæ comporem effecre, præſ. inſt. act. verbi προπέμπομαι, ſeu προπέμπω.

Πρόσοδος, ὁ, ἡ, acceſſus, aditus. Th. ὁδὸς, ὁ, ἡ, via.

Προσόντος, ὁ, ἡ, inſ. act. verbi πρόσειμι, adſero.

Προσόντος, accedo, adeo. Th. σῖμμι, abeo. f. σῖμαι.

Προσοφεὺς, comitetur, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi προσοφεύω, ὁ, ἡ, comitor. quod ex πρὸς, & ὀφεύω, ὁ, ἡ, ὁ. ſequor. Th. ὀφεύω, idem ac ὄπω, ſimul.

Προσοφεύω, conveniſne, præſ. imper. act. a προσοφεύω, ὁ, ἡ, ὁ. Th. ὀφεύω, ὁ, ἡ, ὁ, turba.

Προσόψομαι, ὁ, ἡ, ὁ, vicinus, confinis. ex πρὸς, & ὄψις, Jon. pro ὄψις, ὁ, ἡ, ὁ, terminus.

Προσὼ, ὤσω, ὁ, ἡ, præſ. part. n. g. verbi πρόσωμαι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Προσωμολόγημαι, appello, vel pervenio in portum. fut. ἐσομαι. perf. paſſ. προσῳδήκαμεν. fut. 2. paſſ. προσωδεσθήσομαι, ης, ᾱ. quod ab ὁδὸς, navem ita ſtationem fubduco. Th. ὁδὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ſtatio navium.

Πρόσω, pro πρόσειμι, admitte, a. 2. imper. med. verbi προσάω, Th. ἴσω, ſeu ἦι, mitto. f. ἴσω. p. a. 2. ἦν, a. 2. imperat. med. ἴσσο, ἴσθω, & ἦσο.

Προσώλιος, humi allido, proſtemo. Th. ὄλος, ου, ον, ſolum.

Πρόσωπα, ου, ὁ, vicinus, conterminus. ab ὄψις, Jon. pro ὄρος, ὁ, terminus.

Προσωσμὸς, acc. ſingul. part. præſ. f. g. a πρόσωμαι, adſum. Them. ὤμι, ſeu εἰμὶ, ſum. p. part. ὦν, ὄσα, ὄν.

Προσῳδίαι, infuper debeo. fut. ἥσω. p. προσῴφληκα. Th. ὄφλω, debeo. f. ὄφλω.

Προσῳδὸς, idem ac προσῳδίαι.

Προσῳδῶ, intentus ſum, cum dat. f. ἥσω. p. προσῴδηκα. a. 1. προσῴδησα, ης, ᾱ. quod ab ἀχθῶ, idem cum Th. ἀχθῶ, indignor.

Πρόσωπον, ου, ὁ, facies, vultus : aſpectus, proſpectus.

Πρόσωσμαι, ῳ, ὁ, tecens, novus, ſubitus. ἐκ προσώπου, repente, tecenter. προσώπως, idem.

Προσωπαγὸς, ὁ, ἡ, ὁ, affigo, affigo. Them. πάσσαλος, ου, ὁ, paxillus, clavus ligneus.

Πρόσωσσος, ὁ, ἡ, ὁ, qui eſuiit, ſuriens, famelicus. a πτάω, ις, ῑ, fames.

Προσωτέρω, ατος, ὁ, a. part. f. a προσωτίω, ιτω.

Προσωτίομαι, affigo, cruci affigo. f. ίσω. p. προσώτικα. a. 1. προσώτισα. a. 2. part. activ. προσωτὼς, ὁ, ἡ. Them. πτυγὴ, ſeu πίτυγμα, compingo. f. ξω.

Προσωτίωτος, nom. plur. a. 2. part. act. verbi προσωτίομαι, affigo.

Προσώτισται, nom. plur. a. 2. part. act. verbi προσωτίομαι, affigo.

Προσώτιται, ων, plur. ind. præſ. verbi προσώτιτω, procido.

Προσώτιτω, accido ad pedes, incido, cum dativ. impet. προσώτιτον, ου, ὁ, ἡ. f. ίτω. p. προσώτιτωκα. a. 2. προσέτιτον. a. 2. part. act. προσώτιτὼς, ὼσα, ὸς, Th. πίττω, cado.

Προσωφάλιον, per ſyncopen pro προσωφάλιον, idem ac ſimplex πλάξιον, per ſyncopen pro πλάξιον, appropinquo, accedo. Th. πλάσσω, propre.

Προσωχαιὸς, ὁ, ὁ, ὁ, navigabilis, ὁ, ἡ, ὁ, navus, ſeu navalis.

Πρόσωχεσθαι, ὁμαι, ſimilis, præ me feros aequito : ſuborno. imperf. προσωχεσάμην, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ. Th. πάσσω, facio.

Πρόσωχος, ὁ, ἡ, ὁ, præſ. ind. vel ſub. paſſ. verbi προσσείσω, ſimulo.

Πρόσωχος, ὁ, ἡ, ὁ, famulus. a. Th. πόλω, verſo.

Προτεθράμμαι, accedo, procedo, progredior. cum dat. f. ξομαι. perf. προτετράμμαι. προτετραμμένος μικρὸν, procedente, & labente menſe. Th. τρέω, tranſeo. f. ρω. p. κα. p. ον. ἔτρεσα.

Προτετάω, f. ἐω. idem ac Th. πτάω. offendo.

Προτετάω, a. 2. inf. activ. verbi προτέτατα, advolo. f. πτῶμαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. med. ἐπτάμην. Th. πτῶμαι, volo, as.

Προτρέπω, affluere. Th. ῥέω, fluo.

Προτρέπω, illido. f. ψω, pecto. προτέτριφα. a. 2. προτέτριφθεν, σθ, ν. Them. τρίω, ſeu τρύχω, frango. fut. ξω.

Πρότερον καὶ ὕστερον, præſentia, & futura. genit. ſing. προτέρου. Th. πρό, ante.

Προτεγμάτων, gen. plurat. a πτύγμα, ατος, τὸ, mandatum. quod a πτύσσω, manilo. Th. πτύσσω, vel πτύσσω, manilo. f. ξω. perf. πέπτυγμαι.

Προτείνω, a. 1. inf. act. πτείνω, ας, ᾱ. ſub. act. vel 2. ſing. a. 2. ſub. med. verbi πτείνομαι, mando.

Πρότειτος, ου, ὁ, ordinatio, mandatum. ab eodem verbo, & Them.

Προτέλεσον, 2. plural. fut. 1. ind. act. verbi προτέλεω. labore, præſtabo, mando.

Προτέλεω, vel αὐτὸ, mando, præcipio. f. ἐω. p. πεπτέλεκα. a. 1. πτείτελα, ας, ᾱ. part. paſſ. πτειτελωμένος. perf. pass. πτειτελώμενος, ης, ον. & in plur. n. ᾱ. τὰ πτειτελώμενα, quæ tibi præcepta ſunt. Th. πτείνω, vel πτέτω, ordino. f. ξω.

Προτέτρωμαι, ὁ, ἡ, patronus. Plutarch. in Marcio dux, præſectus, princeps, præſes, Xenoph. auxiliator, defenſor, tutor, Sophocl. in Œdipo,

Πτε-

Πρεσβεύω, εύσω, ὁ, hospita. fic vocatur Phoebe, Rom. 16. ex quo Chriſtianos hoſpitio excipere ſolita fuit. Item tutatrix, patrona, Chryſoſt.

Πρόπαιον, dat. fing. part. præſ. a πρόπαιος, præſum. quod a πρόειμι, ι, ἰς, ἴναι, hoc a πρόεσσω. Th. ἴσσω.

Προσάδω, σάσω, ὁ, aor. 1. part. paſſ. a προσάδω, appono.

Πρόσαδον, ου, ἀπροσδόκητον, verbale a προσάδω, appono.

Προσάδωμαι, ῃ, ται, apponar, ſue. ῃ, ind paſſ. verbi προσάδω, appono, pergo.

Προσπεπαρμένος, η, ον, perfect. paſſ. verbi πρόσειμι, mando.

Πρόσσω, ὁ, a. 2. inf. act. a προσάδω, appono.

Προσῆκε, σάσω, ὁ, præt. perf. act. προσάδω, præſ. inſ. activ. ejuſdem verbi.

Προσῆδον, ς. plur. præt. ind. act. προσῆδω, præſ. inſ. activ. ejuſdem verbi.

Προσῆδωμαι, ῃ, ται, præſ. part. paſſ. verbi προσῆδω, appono.

Προσῆδωμαι, appono, pergo. imperf. act. προσεφδῶν, & in 3. ſingul. προσεῴδει, & προσεφδῶ, tanquam a προσεφδῶ. Ion. προσέδεον, περὶ. προσεφδέουσι. a. 3. προσεφδῶν, adjici a. 2. προσεδῶν, ῃς, ῃ. a. 8. imperat. act. προσδοὺ auge. a. 2. inf. προσδοῦναι. a. 2. part. act. προσδοὺς, σασα, ὁ, pergens. præſ. paſſ. προσεφδῶμαι adjunctor. imperf. προσεῴδοῦμην, ου, το. a. 1. inf. paſſ. προσεῴδοῦσθαι, σι, ται. fut. 2. paſſ. προσεῴδοῦμαι, ῃ, ται, apponar. a. 2. med. προσεῴδοῦμαι, σω, ται, pertexit.

Προσεῴδει, ὁ, ἐπὶ τοῦ ἀκριτεῖ aliquid, ac in ſuam poteſtatem redigit, a. 2. paſſ. act. verbi προσεῖναι. Th. ἴσσω, veito. a. 2. ἴσσαω. p. m. ἴσσαον.

Προσῆκεν accurro, & in 3. plur. προσῆκαν. fut. ἥξω. perf. προσεληλύθασιν. ſync. a. προσέβαινον, ες, ε. a. 2. part. activ. προσβαίνων, ὄντος, ὁ. præt. med. προσεβήσαμην. Th. πρόχω, curro.

Προσεναλέσατο, ρ. plur. a. 1. ind. act. verbi προσεναλέσαμαι, ollendo. quod ex πρός, ὑπὸ, & ἀλέομαι, mentho. fut. 1. act.

Προσήκειν, ε, τὸ, idem ac τὸ δίκαιον, quicquid cum pane comeditur, pulmentarium. Ex προσ, & φαγω, edo.

Προσήκοντες, ς, ὁ, ἡ, proprie recens dictus, vel oceitus, & in genere recens, juvenis, junior. προσήκοντα, adverb. pro νεωτί, modo, nuper, recenter. Thema οφω, loquor, vel occido. perf. paſſ. πέφασμαι, ασαι, ται.

Προσφάτως, adverb. nuper, recens: nupertime.

Προσφατος, ον, ὁ, ἡ, ſimilis, affimilis. Item conſuetudinis. Heſodot. inde προσφάτως, ſimilem effe.

Προσφέρω, οἴσω, αἰσω, proſero, adhibeo, injicio. imperf. προσέφερον. ſ. προσέοιον. a. 2. προσενεγκεῖν. part. med. προσενεγκάμενος, ου, ὁ. obtuli. Attice pro προσενεγκεῖν, προσφέρειν ἐαυτὰ διὸ ἄττικοι, ſibi remedia adhibere, Aphrodiſiacum hoc χρῆσθαι κύπριν, ſibi manus attulit, Polyb. προσφέρειν λόγον, alloquor, Heſrodot.

Προφιλὴς, ὁ, ἡ, amabilis, gratus. Th. φίλος, η, ὁ, amicus.

Πρόφρων, ονος, ὁ, oblatio: probrum, Polyb. hinc πρόφρασις, commodus, aptus, convenions, congruus. a προφέρω, offero.

Προφράσω, ω, ὁ, nomen pro participio τοῦ προφράσσω. & hoc pro φράσσω. allatus, allegatus. Ex pro ἐπὶ καὶ, accommodatus, aptus, convenions.

Πρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ac commodatus, aptus, commodus, adhærens. hinc προφρονὶς, Ionic. apte, ſcite. a προφέρω, adnitet ſcio, adhæreo.

Πρόχοις, οος, ὁ, ἡ, perfuga: profugus. item celiens in Pandect. Græcis.

Πρόψασα, adhærens, a. 2. part. act. ſ. g. verbi προσφάω, pro προσφω, adhæreo. Th. φάω naſcor.

Προσφωνῶ, ῶ, acclamo, allequor, appello. cum dat. nuncupo, conſtero, devoveo. fut. ἥσω. perf. προσπεφώνηκα. aor. 1. ind. act. προσεφώνησα.

Πρόχεδασα, prætendo, idem ac πρόχεμασα, feu ἔχω,

Πρόχειρον, ε, ὁ, ad manum ſitus. Ex πρός, ad & χεὶρ, manus.

Πρόχρωμα, ατος, τὸ, prætextus, color, ſpecies, decus, dignitas, amplitudo. Ariſtot. inc. argumentum. Ariſtot. l. 2. Rhetor. cauſſa, occaſio, Thucyd. Demoſth. perſona, larva. Said. procemium, initium, Plato in Hippia majore.

Πρόχῳ, ς. ſing. a. 2. ſub. act. προχῶ, a. 2. paſſ. verbi πρόχω, obtendo, objicio.

Προχωρέω, vide χωρέω.

Πρόχωσις, nom. plural. a. 2. paſſ. activ. προχῶ, ῶσις, ὁ, ς, verbi προχῶ, præterea, præmineo. Th. ἴχω.

Πρόχυσις, ως, ὁ, affuſio, effuſio, profuſio. a πρόχυσις, affundo, fut. ύσω. p. προχύσεως. perf. paſſ. πέπροχύσμαι, σμαι, ται.

Πρόχυσις, ν, ὁ, vicinus, accola, finitimus. hinc πλησιόχυσις, accomodo. Th. χύσις, ν, ὁ, locus.

Πρόψαυσον, attingo, primoribus digitis tango. cum dat. ſ. ὦσον. præt. προεψαύκατα. quod ex πρὸς, & ἅπτω, idem ac ψαύω, coniungo. cum genit.

Πρόσω, adv. in anteriorem partem, ante, ultra, ulterius, a fronte, eminus, longe, procul. πρόσω πατρὸς, ſupra ſapientiam, Philoſtr. Th. πρὸ, ante.

Πρόσφατος, ατος, ὁ, fœtidus. Hippocr. ab ζέω, ſ. ὄζέω, oleo. Sed. προζεῖσθαι, inflatus, tumidus, ab οἰδέω, tumeo.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus. ex πρὸς, & ᾠδὴ, ἡ, cantus. Ciſtius cantus cithœrœdicus προσῳδίας appellavit, Poll.

Πρόσωπον, per metaphoram. pro πρόσοψις, dat. plur. a πρόσωψ, ωπος, ὁ, facies, vultus.

Προσωποποιέω, ῶ, faciem, perſonam reſpicio: ſtatum. hinc προσωποποιτικὸς, ὸς, ὁ, perſona cum accepit faciem, id eſt, movetur rebus illis exteriis. quod a πρόσωπον, faciès, & ποιέω, facio, capio.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, acceptio perſonarum, ad Ephel. 6.

Πρόσωπος, ε, τὸ, facies, perſona, vultus, aſpectus, initium. Pindar. fono. Phrcyl. πρόσωπα in ante dictur ſono. κατὰ πρόσωπον, κατὰ πρόσωπα, coram accipit faciem, id eſt, moveter rebus illis exteriis. quod a πρόσωπον, faciès, & λαμβάνω, capio.

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, acceptio perſonarum, ad Ephel. 6.

Πρόσωπος, ε, τὸ, facies, perſona, vultus, aſpectus, initium. Pindar. ſ

Πρωτεύω, Attic. fynaïref. pro πρώτευμαι, 3. plurasl. aor. 1. ind. act. verbi πρωτεύομαι, mitto ante, deduco.

Πρωτόγονος, 3. fing. ref. pafl. verbi πρωτογεν, prævenio. Hinc πρωτογονία, beneficia inquempiam collata. Ex πρῶ, & γένεσις, auctor fum, cauſſa. Th. ἀπὸ, ς, ιτ, ά, initium.

Πρωτοκρίνω, νῶ, ἔς, imperf. actiuv. verbi πρωτοκρίνω, præcollo.

Πρώτον, cuidam, manifeſtum, viſibile, Eurip. pro πρότερον, ς, ν, ως, quod ex πρό, & ἔτυμος, video.

Πρωτοτέρως, melius, utilius, antiquius, Thucyd. q. πρὸ ἦν πρότερον, quod a πρότερος, pro πρὸ ἦν, quod opera prætium eſt, & præterentium.

Πρωτόθι, Attic. pro πρωτόθεν, 3. ſingul. imperf. act. quaſi a πρωτόθω, propono, pro πρωτόθεμι, imperf. ἐπρόθουν, ς, ν, ς.

Πρωτόγινετε, Act. ſynaïref. pro πρωτόγενε, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πρωτόγενω, impello, adhortor, Th. γένω, vertor.

Πρόπολος, Attic. pro πρωτόπολος, 3. plur. a. s. ind. actiu. verbi πρωτοτύπτω.

Πρόφημι, Att. pro πρόφαμαι, debebas, Jon. pro πρόφαμαι, 2. ſingul. imperf. quod ex πρό, & φάλλω, debeo. f. ἔφαν.

Πρόχην, pro πρόχεν, præſ. inf. verbi πρόχω, contego.

Πρόχυσιν, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi πρόχυσω, præluceo, præmonſtro, oſtento.

Πρόχρησεν, ν, ν, oraculum, præditum, Herodot. πρόχρησεν χρυσὸν, ς, ν, mediante.

Πρόχρησος, ν, ν, ς, idem ac πρόχρησις, ς, manifeſtus, eximius, conſpicuus, clarus, celebris. Ex πρό, & φάσκω, edendo.

Προχυδαίνων, cauſidicor, occaſionem prætendo, ſimulo, tergiverſor. fut. ἐσομαι. quod a πρόφασις, ου, ς, pretextus.

Πρόχασιν, ου, ν, prætextus, tergiverſatio. v. φάσις. Hinc πρόφασις, prætendere, Demoſt. occaſio, cauſa, Menand. Hippocrates interdum vocat πρόφασιν, cauſſas primarias, & principes, ut lib. 2. Epidem. interdum etiam Galenus cauſas latas vocat, & de fractur. πρόφασιν ἀλλήλων, occaſionis verbum, exceſſationum verbum, Deuteron. cap. 22. cauſationis.

Προφήτης, ς, Dor. pro Προφήτ, ν, ς, Prophæta.

Πρόχειρ, præſ. in perat. πρόχειρα, promovet, 3. ſing. ind. activ. verbi πρόχειρα.

Πρόχειρος, ν, ν, ς, ſi quando, aliquando vilis, Poſſuci eſt, cuius tacta multos annos pane ſe fert, cum ſit junior, in compar. πρόχειρότερος, maiore, præſtantior. in ſuperlat. πρόχειρότατος, optimus, quod a πρόχειρα, præſto.

Προχέρεσι, adverat, 3. ſing. præſ. ſub. act. pro πρόχειρα, per paragogen ἐ ν, verbi πρόχειρα, profero.

Πρόχειρε, profero, in medium adduco, propono: etio, allego: ſic profere inſtrumentum in Pandectis. præſto, excello, tum melior: πρόχειρα ἔλασσε πόλιν ἄλλων, nemine vellrum virtibus ſum melior, Theocrit. in Epigram. objicio

Προφήτευε, ν, ν, ς, prophetiza; vaticinium: interpretatio Divine Scripturæ, ς. ad Corinth. 4 a πρόφημι, prædico.

Προφήτης, prophetes, prophetas expono, vaticinor, prædico, interpretor. imperf. προφήτευον, ν, ς, ν. f. ἔσω.

Προφήτις, ν, ν, ς, prophetiſſa, & πρόφημι, pronuntiator, prophetarum interpres. a φάω, dico.

Προφήτικός, ν, ν, ς, prophetiſcus, ς, um. ex πρό, & φάω, leu φάω, dico.

Πρόφρων, ν, ν, ς, prophetiſſa.

Πρόφρασις, prævenio, antiſepo. fut. προφθάσω. perf. πεφθάκα. aor. ς. προέφθασα, præveni, eum acc.

Πρόφρων, ν, ν, ς, prolatio, enuntiatio, pronuntiatio, elatio. a πρόφημι, profero.

Πρόφρων, præditus, pronuntio. Th. φράζω, dico.

Πρόφρων, ν, ν, ς, propenſa, benevola, prompta, animata, Iliad. a. a πρόφρων, propenſus.

Πρόφρων, Poet. idem ac πρόφρων, animo prompto, libenter. Th. φρὴν, mens.

Πρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, promptus, alacer, propenſus, benevolus, Odyſſ ſ. hinc προφρόνως, adv. prompto animo, libenter.

Πρόφυγον, ν, ν, ς, aor. 2. inf. activ. verbi πρόφυγω, effugio, Them. φεύγω, fugio. fut. φεύξω. aor. 2. ἔφυγον. pæt. med. πέφευγα.

Πρόφυγεν, ν, ν, ς, ing. aor. 2. opt. act. verbi ejuſdem, & them.

Προχάνεσαν, ante aliquem locum exeubias ago, caveo, proſpicio, protego, cuſtodio, Xenoph.

Προχέω, infundere, præſ. inſ. act. a πρόχυσις, infundo.

Προχειζόμενα, proprie, manum admoveo operi antequam fiat, habeo in manibus, ante oculos pono, expromo, Lucianus. deſigno, deſigno, inſtituo, Act. 22. expedio, apparo, comparo, Ariſtoph. ante omnia facio, primum in manus ſumo, Ariſtot. de Coelo. f. ποιήσω. a. 1. med. προχειρισάμην, ν, ς, aor. 2. inſ. med. προχειρίσασθαι.

Πρόχειρος, ν, ν, ς, qui eſt in promptu, expeditus, facilis: audax, manu promptus, Natiant. credulus, ſimplex, Polyb. hinc adverb. πρόχειρως, facillime.

Προχειροτονία, prius deſigno, prius deligo, Demoſt. fut. ήσω. p. προχειροτόνημαι. perf. paſſ. προχειροτόνημαι. perf. part. paſſ. προχειροτονημένος, ν, ν, ς, prius deſignatus, a, um. quod ex πρό, & χειροτονία, manuum protenſio.

Προχειροτονίας, idem.

Πρόχυτα, Doric. pro πρόχεα, profundunt, 3. plur. præſ. ind. act.

Πρόχυτα, in genua, adv. quaſi per ſyncopen pro πρόχεα, ν, ν, ς, genu. a genu-lation.

Πρόχυς, ν, ν, ς, guttur, dat. ſingul. a πρόχω, ης, ὁ, fluentum, alveus, omnis fluxus aquæ.

Πρόχυσις, alveo, dat. ſing. a πρόχυσις, ν, ν, ς, guttur, nium, vas aquarium.

Πρόχυσις, ν, ν, ς, nomen viri, Procborus, Gr. prætens in ſcholis.

Πρόχυσις, ως, ὁ, profuſio, alluvio. Hinc πρόχυσι χθονὸς, limo obductæ terræ, & aggeſta, tegio obſtinata, ut eſt Æſcypius, Dionyſ.

Προχυσμὸς, vel πρόχυσθος, deforum, remittum, & in 3. plur. προχυσμοῦσι, aor. ς. ſub. med. verbi πρόχυμαι.

Προχύσσεται, ν, ν, ς, præcellinavi, decrevi, a. 1. ind. act. προχύσσεται, prius defino. f. ἔσω, p. προχύσσεται. perf. paſſ. προχύσσεται, a. 1. paſſ. προχύσθην.

Προχυσσόμην, imperf. med. verbi προχύσω, ὦ, ὁ, proſpicio, prævideo. med. προχυσόμην, ὦ, ὁ, ἡ, ὦ, video.

Πρωλὸς, ν, ν, ὁ, propagnatores, pedites, multitudo in unum congregata. dat. plurat. Jonic. πρωλοῖσι. Ionicum. Euſtath. a πρώω, tranſeo. an a πρόβλημα λαὸς?

Πρῶλυ, ν, ν, ὁ, ſaltatio armata, pyrrhica, quam pedites ſaltant, Callimach.

Πρῶμα, Jonic. ν, ν, ς, puppis, poſterior pars navis: interdum navis. Item puppis non ſolum navis, ſed ei cujuslibet extremitas, Eurym. puppis, a tergo.

Πρωμνεῖ, pro πρωμνέσι, tertia cala. nom. plur. n. g. a πρωμνίσιον, ν, ν, ς, ſunis, quo navis religatur ad terram. quod a πρῶμα, ς, ν, ὁ, puppis.

Πρωμνὸς, ν, ν, ὁ, extremus, ultimus, ſummus. Hinc πρῶμα, ς, ν, ὁ, puppis. πρωμνὸς, ν, ὁ, ad πρῶμα, puppim pertinens.

Πρώνη, ν, ν, ς, nomen mulieris. q. d. ultima.

Πρωνίαι, ν, ν, ς, extrema pars montis, radix montis.

Πρωτάνιον, numerus trigintæ dierum, Ariſtoph. Ex Hapocrat. ſi numerus triginta quinque, vel triginta novem dierum.

Πρωτανία, τὰ, pecunia tam ab actore, quam reo, qui inter ſe litigabant, in Pyranea depoſita: Latine dicitur sportula. Ariſtoph

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis, in quo magiſtratus, & judices verſabantur, & de republica tractabantur publice dereprehendere meriti, qui honos maximus habebatur, Plato in Apolog. ἐν πρυτανείῳ σιτεῖσθαι, in Pritaneo ſumptu publico nutriri.

Πρυτανεύειν, ν, ν, ς, præſidium, præſum, in Pyraneo publice alor, Demoſth. in 3. Philippica.

Πρυτανεύω, τεῦ, moderor, adminiſtro, præimperio conſilium. ὁ μὲν πρῶτ' ἐπέτρεπε πρυτανεύειν, niſi de pace agatis, & conſilia agitetis, Ariſtoph. Achar. ὁ δὲ βέλτιστα πρυτανεύσας, pro poteſtate pacem firmavit, & confecit, Ifocr.

Πρυτανικὸς ἡ ἡμέρα, dies imperii. Herodot.

Πρυτανεύς, ν, ν, ὁ, præſidet, præſum, dispenſator, gubernator, frumentorum præfectus, Thucyd. l. 6.

Πρυτανεῖον, qui ſimul ſacrificant, & comedunt, Demoſth quveſtores, conſilio præſecti, Plato de Leg. τοὺς πρυτανεῖον τοῦ δικαίου, cogere conuiuium, Æſchines.

Πρύτανις, ν, ν, ὁ, præfectus, adminiſtrator, cuſtos.

Πρῶν, Doc. pro πρῶλυ, paulo ante, primum, nuper, non ita pridem.

Πρῶλυ, adv. paulo ante, nuper.

Πρωΐδιος, ν, ν, ὁ, & πρωΐδιος, ν, ν, ς, qui primos pubertatis annos agit.

Πρωΐ, mane, diluculo. Poetice pro πρωΐ dicitur πρωΐζ, & πρωΐζεν, nudius tertius, vel ut alii volunt, hodie mane.

Πρωΐα, ας, ἡ, ſubaudi ὥρα, matutinum tempus, mane. Th. πρωΐ, mane.

Πρωΐδα, pramatura, nudius tertius.

Πρωΐαιος, ν, ν, ς, matutinus, matureus.

Πρωΐαῖος, ν, ν, ς, matutinus, a, um feſtinus, celer.

Πρώϊος, ν, ν, ς, matutinus, a, um, præcox.

Πρωκτὸς, ν, ν, ὁ, podex, anus, nates.

Πρῶν, & πρώνα, ν, ν, pro πρώϊν, ονος, ὁ, cacumen montis, collis.

Πρώϊ, mane, ν, ν, gutta, ros. Th. πρώϊ.

Πρώϊρα, ας, ἡ, prora, ſeu navis. In vite etiam πρώϊρα dicitur extrema cacuminum articulatio, ut Plinius loquitur, Theophr. hiſt. l. 2. c. 1.

Πρώϊρεῦν, adv. ex prora. Th. πρώϊρα, prora.

Πρώϊσα, primum, adv.

Πρωτάλεος, ν, ν, ς, Doc. pro Πρωτάλεος, ν, ν, ς, Protefilaus.

Πρωτᾶν, primas teneo, ſum primus.

Πρῶτος, ν, ν, ς, prima, f. g. a πρῶτος, primus: Πρωτεῖον, dat. ſing. a πρωτεῖος, ν, ν, ς, qui primus erat.

Πρῶτος, pro πρῶτος, adv. ſuperl. a πρῶτος. Sic πρωτότερος, ſuperlat. male. gen. a πρῶτος, primus. Th. πρῶ, ante.

Πρωτογενὴς, ους, ὁ, ἡ, Protogenes, nomen proprium.

Πρωτογόνιος, primogenitorum, gen. plur. πρωτογόνιος, ν, ν, ς, quod ex πρῶτος, primus, & γόνος, naſcor. a πρῶτος, γόνος.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus conſeſſus, prima cathedra, primus locus.

Πρωτοκλείτος, ν, ν, ς, primus accubitus.

Πρωτοκλίνω, νῶ, ἔς, nomen mulieris, quæ prior curat.

Πρῶτον, ν, ν, πρῶτον, adv. primum.

Πρωτονεύω, nom. plur. a πρωτονεύς, ἑος ἔως, ἑ, ν, ς, primus compactus.

Πρωτόπλαστος, ν, ν, ὁ, qui primus fomatus eſt, ut Adam.

Πρῶτος, ν, ν, ς, primus, contract. ex πρώϊτος, pro πρώτιστος, ſuperlat. vlu πρώτου Graeci dicunt pro prima vice, vel primum.

Πρωτοτύπτω, ν, ν, ς, qui primus ſtat in acie; item principem ago.

Πρωτότοκος, ου, τὸ, jus primogeniti. ad Hebr. 12. 16.

Πρωτὸς, ὁστ, ὁ, nomen mulieris.

Π Τ.

Πτὰς, ὁ, eſt thema unde πτάω, πτάσω, πτᾶν μι, πτῶ, πτάω, πτᾶσω, πτάω, πτῶ, πτάω, πτᾶσω. &c. nam tantum in quibus omnibus eſt ſignificatio commotionis, & agitationis.

Πτᾶν, volem, a. 2. opt. act. verbi πτάμαι, volo, as, a. &c. f. ἐτῶν.

Πτάσσω, offendendo, Dor. pro πτάσω, perf. part. f. g a πτάω, offendo.

Πτάσω, & πτᾶμι, ſternuto. a. a. ἔπτασμ. Eſt aliquid calere facio, ſterno ut poſſit eſſe ἔ πτάω. calido. quod ſtirmatione aliquid e naſcibus deeidat.

Πτάσσω, fut. τ. inf. act. πτάσσειν, 2. plur. a. 1. ſub. act. verbi πτάω, impingo.

Πτάσεμαι, ατος, τὸ, offenſio, lapſus, caſus, peccatum. Reſeitur & ad fabularum exactionem in lodis fenciis. Terent. in prologo Hecyrae (dicunt) ai.

Πτάω, impingo, offendo, cero, labor. f. πτάσω. perf. ἔπτακα. a. 1. ἔπτασα. aor. 2. ſub. activ. πτάσω, τε, ν. perf. paſſ. ἔπτασμαι. ſub. aor. πτάσω, non minus habitur, Thucydides.

Πτάσσω, τ, ν, ς, volans, præſ. part. paſſ. verbi πτάμαι, & in paſſ πτάσσω. Alii malunt eſſe a. 2. part. med. verbi ἵπταμαι, volo. f. πτάσσομαι, aor. 2. med. ἐπτάσσω.

Πτάτο, volabat, Jon. pro ἵπτατο, 3, ſing. imperf. paſſ verbi πτάσω, vel aor. 2. med. ut dictum eſt πτάσω.

Πτάω, inuſit. volo, as. unde ἵπτημαι, q. a πτάσσω.

Πτᾶ, particula Poet. per ſyncopen ex πτάω.

Πτᾶλις, ιος, ἡ, ulmus, & πτᾶλις, ν, ν, ς, idem.

Πτᾶλὸς, nomin. vel. acerſ. plur. a πτᾶλις, ν, ν, ς, ala: πτᾶλὸς πόδας, ala victoriæ, id eſt, victoria, quam quis celeriter adipiſcitur.

Πτᾶμὸς, ἡ, ὁ, ς, filix herba, Theophr. l. 8. hiſtor. c. 8. ab ala πτᾶλὸς, quia folia habet inciſa, & explicata.

Πτᾶνα, τὰ, ν, ς, calx, calcaneum, cujuſvis rei extremitas. cf πτέρνα τοῦ ποδὸς, poſt veſtigia gregum, Cantic. 1. Salomon. dolus Suidæ. Hinc πτᾶνος, ἔος, ἑ, calx pedis. πτᾶνίζω, calce peto, ferio.

Πτερο-

Πυτιοφώτης, ου, ὁ, nomen muris, a πύτισι, τὸ, ἡ, calx, & φάλος, scalpo. Th. φαλός, cavo.

Πυτιοφώτις, genit. fing. a πυτιοφώτης, ου, ὁ, nomen muris. Ex πύτισι, ου, ὁ, calx, & τρώω, rodo, comedo.

Πυτιρώτης, ου, ὁ, nomen muris. a πύτισι, ου, ὁ, calx, & τρώω, comodo. a. 2. ἔφαγον.

Πύτισι, ου, ὁ, atatus, penniger, velox, aspilis, levis. accul. fingul. πύτιδ᾽ ἕκατι, velocem. Aliquando fagittis tributur : aliquando etiam verbis, quod emiſſa ex ore revocari nequeant, ac nonnum vulneient inſtar fagittarum, Homerus.

Πύτρις, ὁ, ἡ, ala, penna, q. per ſyncopen pro πύτερις, quod a πέτομαι, volo. Item πύτρα, umbella, Poll. πύτρις, temonium palmidi, Poll. Heſiodus dicit πύτρα, h. e. ἱστία, vela. In architectura πύτρις, leu πύτρωμα, ſunt duo muri in altitudinem conſurgentes atatum inſtar.

Πυτρώσιος, α, ὁ, penniger Plinio, ſeuti primitter Ovidio. Hinc ordo quidam militaris vocabatur πύτρωσις propter crillas, quas in ocono geſtabant. Πύτρωσις etiam dicebatur Scerdotum genus apud Ægyptios. Ex Dionyſio. πύτρωσίος appellabantur curſores, tabellarii, ac nuntii, quod pergere picbeiſcentes ſummis in capite pennis geſtire ſolerent.

Πύτρω, ῶ, alatum facio, alas addo : alicuius animum excito, Gregor. Theſ. πύτρωτὸς, ὴ, ὸν, alatus.

Πυτρύγετος, dat. plur. Ion. pro πύτρυξι, a πύτρυξ, υγος, ὁ, ala. dat. ſingul. πύτρυγι. Th. πύτρυξ, ὁ, ala.

Πύτρυξ, υγος, ὁ, ala. Item temonis pars latior, Poll.

Πύτθω, volaſſe, pro πύτθομαι, a. 2. inf. med. q. a πύτω, pro ἵπτασθαι, volo, as. fut. πύτσομαι. a. 2. act. ἔπτην, a. 2. med. ἐπτάμην. a. 2. inf. med. πτῆσθαι.

Πύτομαι, a. 2. in. act. verbi ἵπταμαι, volo, as. fut. πύτσομαι. aor. 2. ἔπτην.

Πτᾶσσα, ὁ, ἡ, volatile, avis. τὰ πτᾶσσα, aves. a πτάω, feu πτάννυμι, volo. ſi πτάννυμι.

Πτᾶσσ᾽, conſternare, a. 1. inf. actiſ. verbi πτάσσω. ſi ἐς. Thc. πτᾶσ᾽ ὁ κεραυνὸς, terrefecit.

Πτάσσω, metu contrahor. ſi ἐς. Thema πτάσω, terrefacio.

Πτάσσω, volabo, fut. 1. act. verbi πτάμαι, feu ἵπταμαι, volo. Them. ἵπτημαι, idem, ſi πτάσμαι.

Πτέλεα, ὁ, ἡ, ſeu ἐκ cilii pili periete, calves.

Πτέρνη, ſeu τὸ. ſi πτέρνα, pinſo, tundo : decortico.

Πτερίη, terrefacio, terreo : item obſtupefacio : hallucinor. ſi ἔρω. pr. ἵστερος. a. 2. paſſ. ἐπτάλην. a. 1. ſubſ. paſſ. πτερῶ, ἐς, ἑ, & in 2. plur. πτερῶεν. aor. 2. paſſ. pass. ἐπτάθη, ἵστης, ἑ, conſternatus, attonitus.

Πτέσθαι, a. 2. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi πτάω, terreo.

Πτήσσω, ὁ, ἡ, attonitus, admiran, Jonic. pro ἵστησσόμενος, perf. paſſ. paſſ. verbi πτάω, terreo.

Πτίσις, ιος, ἡ, conſternatio, pavor, timor, impotens libido.

Πτίσλιν, ου, ὁτὸν, volem, ea, & πτερὸν πτόλεμον, ου, ὁτὸν, ant. a. opt. med. verbi ἵστημι, volo. Sub. πτόσσομαι. a. 2. ἔπτάν.

Πτόσσομαι, conſternor, praſ. paſſ. a πτάω. Pnet. pro πτάω, exterreo.

Πτολεμαῖος, ου, ὁ, nomen urbis, Ptolemais, Gr. bellatrix.

Πτολεμίζω, Poet. pro πολεμίζω, praſ. inf. a πολεμίζω, bello. fut. ἴσω. The. πτόλεμος, ὁ, bellum.

Πτόλεμος, ου, ὁ, Poet. pro πόλεμος, bellum.

Πτολίπορθος, ὁ, ἡ, oppidulum, diminut. a πτόλις, ιος, ἡ, Poet. pro πόλις, ὁ, urbs.

Πτολίεσσι, dat. plurali Ion. & Poetic. a πτόλις, ιος, ἡ, urbs, Poet. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθιος, dat. ſing. a πτολιπόρθιος, ου, ὁ, ut. burn everſor. quod a πτόλις, Poet. pro πόλις, ιος, ἡ, urbs, & πέρθω, vaſto. p. πτόλιπορθον.

Πτόλις, gen. Jonic. a πτόλις, ιος, ἡ, ramus. Forte a πτόω, volo, & πρθέω, rectus, quod velut rectus volet. Rami enim ſunt velut alæ arborum. Them. πρθέω, ὁ, ἡ, rectus.

Πτόμαι, pro πτάμαι, ται, τὸ, plicatura. a πτόσσω, plico. ſi ἔω.

Πτόρξ, ῆγος, ὁ, avis genus. Eadem ceſtrice quæ ὄβριξ.

Πτυκτὸς, ὴ, ὸν, plicatus, complicatus. quod a πτύσσω, complico. ſi ἔω.

Πτυξ, υχὸς, ἡ, plica, cæcumen montis, deveXitas montis. πτύχες, valve Poll. In feuris πτύχαι dicuntur cotia alia ſuper alia complicara. Iliad. ϛ.

Πτύξαι, αντες, ὁ, aor. 1. part. actiu. a πτύσσω, complico. ſ. ἔω.

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, quo fordes a frumentis veluti πτύσσεις, ſeu ἐκβόλοντες, Hinc πτυάρια, cum ventilabro, Iliad. ϛ.

Πτυάρια, Poet. abiect. ὰ, cum ventilabro. a πτύον, ventilabrum.

Πτύδην, terreo, conſterno, expraveſacio. ſ. πτυδρ. ἵστυρμαι. praſ. paſſ. πτύρομαι, perterreſio, propric de equis. Th. πτύω, terreo.

Πτύεται, αται, τὸ, ſpumam. a πτύω, ſpuo.

Πτύκω, complico, plico. fut. ξω. ſ. πτύξω. aor. 1. ἔπτυξα, q. a πτύσσω, pando. Hinc πτυκτὸς, ὴ, ὸν, plicatus, πτυκτὸς, ὴ, ὸν, plica. πτυχὴ, ἡς, ἡ, idem, ἔπτυχον, ης, ὁ, duplex, duplicatus.

Πτυχὴ, ἡς, ἡ, plica, nom. plur. a πτυξ, ὑχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, plico. ſ. ἔω.

Πτυχίδιος, ὁάτος, ὁ, plicatus, a. 1. part. paſſ. verbi πτύσσω, plico. fut. ξω. a. 1. paſſ. ἔπτυχθην.

Πτυχίον, ου, τὸ, libellus.

Πτυχίς, ίδος, ἡ, pars navis.

Πτυχλῆτες, ιος, ὁ, qui ſi. multas habens plicas. Ex Hipp. ſolus, exſipuo, exſcreo : contemno : emacio : cicero : in Hipp. libro πτύελον, ου, τὸ, ſputum. πτύσμα, ατος, τὸ, idem.

Πτυσμάτιον, Jon. feu Dor. pro πτυσμάτων, praſ. ind. actiu. verbi πτυσμάζω, idem cum πτύσσω, trepido. Th. πτύω, terrefacio.

Πτύσμα, ατος, τὸ, cadaver. item caſus, ruina, lapſus. Lyſias olivas cadivas dicit πτύσματα λαπὸς.

Πτυσὸς, ὴ, ὸν, timidus. Subſtantive pro ſepore uſurpatur ; a timiditate, h. e. ἀπὸ τῆ πτύσσω, a trepidando, Poll. The. πτύω, terrefacio.

Πτύσσω, ατος, τὸ, caſus, ruina. Exod. cap. 30. vertitur plaga.

Πτύσσω, ὁ, ἡ, ſingul. praſ. ſub. a πτύσσω, medico. trepido. praſ. inf. πτύσσειν. Th. πτύω, terrefacio.

Πτύσσουσι, Dor. pro πτύσσουσι, trepidant, formidant, a. plur. praſ. actiu. a πτύσσω.

Πτύσσω, trepido, trepide oberro mendicans. ſ. ἔω. Item vrge, trepidare. Th. πτύω.

Πτύστω, fut. 1. actiu. verbi πίπτω cado. q. a πτύω,

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia. a. ad Corinth. & πτωχεία ἀλγεῖ, puſillanimitas apud Nazianz.

Πτωχεῖον, ου, τὸ, domus mendicorum, in Canon & Concilii Chalcedon. Dicitur etiam πτωχοτροφεῖον.

Πτωχεύω, pauper ſum, mendico. ſ. ἔσω. perf. πεπτώχευκα. aor. 1. ἐπτώχευσα. Item vrge, pauidum arrendicare. Odyſſ. 7.

Πτωχὸς, ὴ, ὸν, mendicus, pauper, inops. πτωχὸς πτωχὸς, vidua pauper. Th. πτύω, terrefacio.

Π Υ.

Πυαθίδιος, τὸ, & πυαθίσκος, Pyanepſia facra, feſtum quoddam Athenis. a πυάνη ἑδίου, fabarum coctione.

Πυαθίσκος, ου, ὁ, mentis apud Athenienſes, Octobet Garr, Julius Lupo in Theſ. Plutarch.

Πύαινος, α, ον, fabapinum. πυάινος, ὴ, ὸν, fabapinus.

Πύαινος, α, τὸ, faba, aliter πύαμος, & πύαμον.

Πύαρ, ατος, ὁ, coagulum, forte quia eſt craſſum, ut πύαρ, pus. a πύω. Hinc ἰσχνὸς, lac decoctum, quod ſtatim a parru emulgetur.

Πύγαργος, ου, ὁ, aquilæ genus caudæ albicantis. Item qui eſt albo podice, mollis.

Πυγαῖα, τὰ dicuntur clunes. πυγαῖον, ου, τὸ, poſticum, πύγιον ὄρος, extrema natium. πυγαῖος, ου, ὁ, Ialax, libidinoſus.

Πυγὰ, ῆς, ἡ, & ἀ κοῖ, nates, clunes.

Πυγίδιος, podice. hinc πυγιαῖος, podicatio. πυγιαῖος, ου, ὁ, podico, onis. adv. πυγιαῖος ἀποπίπτειν, leones averſi cocuntes. Ariſtot. l. 5. animal.

Πύγιον, τὸν, τὸ, verberatio, qua nates alicujus verberantur.

Πυγιστὴς, ου, ὁ, podico.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, ς, cum pigmeis pugnans, Epith. guis. E leq. & μυγμαῖος.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, Pygmæus. item belator, & ad bella promptiſſimus, inquit Hieron. in c. 10 Ezech.

Πύγμητος, ὴ, inſabilis.

Πυγμοχίτη, ου, ὁ, Poet. pro πυγμὴ, pugilatus, pugilum certamen.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, caſtus. πυγμὴν pugno percutere. Euſtarhius ducit a πύκνον, pilico, quia pugnus fit claufis digitis. πυγμὴ πίπτοδον. Marc. 7. vertitur, crebro lavare. q. fit πυκνὸ, vel potius πυκνὸ. Sumitur & pro menſura cubiti, unde dicti ſunt Pygmæi, πυγμαῖοι, q. ὁ cubitales.

Πυγὴ, ῆς, ἡ, ὁ πυγὸς, cubitus. a πύγω, quia pars compacta nervis, ad robur.

Πυγοστόλις, ὁ, ἡ, qui nates vellibus ornat, meretricis inſtitutum, Poll. ἡ, ἡ, ſedes, clunes, & πύλαι, orno. p. με πυγοστόλις.

Πυγὸς, ὁυς, ὁ, menſura a cubito ad extremam partem manus, digitis inflexis. a πύγω, unde id ſpatium incipit. Th. πυξ, adverbium, pugno.

Πυδαπόρος, agre ſero, reſilio, calcitro, clunes meritans lafcive ſalto, Etym.

Πύδακες, ων, ὁ, πύδακες, ων, ὁ, πύλαι, πύλαι, ὁ, πύλαι, ὁ, ἡ, ſolium balneorum, ſeu cella, alveus. Apud Medicos πύλαι eſt cavitas, ſeu intercapedo, in quam cerebri meatus exeunt. πύλαι, & πύλαι, pala annuli Polluci.

Πυδαγόρας, α, ὁ, Pythagoras Philoſophus. Hinc Πυδαγόρειος, ὴ, ὸν,

Πυδαγορικὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro Πυδαγορεῖος, ὴ, ὸν, Pythagoricus.

Πυδήσαι, aor. 2. inf. med. verbi πυδάομαι, interrogo, quæro. ſi. πυδόμενος. a. 2. act. ἐπυθόμην. a. 2. paſſ. ἐπύσθην.

Πυδόμενος, 3. ſing. praſ. ind. med. verbi πυδάομαι, purreſco. Th. πύθω, putrefacio. ſ. πύσω.

Πυδὸς, ὁυ, ὁ, Dor. pro πυὸς, a. 3. imper. med. verbi πυδάομαι, vide πυάομαι.

Πυδὴ, 3. ſingul. praſ. ſub. activ. verbi πύθω, putrefacio. ſil & 2. ſing. a. p. ſub. med. verbi πυδάομαι.

Πυδῶσι, Jon. pro πύθε, 2. ſing. aor. 2. ſub. med. verbi πυδάομαι, audio, intelligo, quæro. fut. πύσομαι.

Πυδωὶς, ίδος, ἡ, Poet pro ἡ Πυθὼ, ὁ, Pythia, oium, id eſt, Pythii ludi ; vel tempus ipſum τῶν Πυθίων, a Πυθὼ, quod vide.

Πυδωνίηγε, α, ὁ, Dor. pro Πυθονίκης, ου, ὁ, in ludis Pythiis victor. Apud Lacedæmonios. Dicitur & Πυθιόνικος, ου, ὁ. Hinc Πυθιόνικος μοῦσα Στησιχόρου, vocat Pind. thefaurum hymnorum de victoria Pythica, id eſt carmen ampliam carminum in laudem victoris Pythici.

Πύθιος, α, ὁ, Pythius, cognomen Apollinis ita dicti a perimere Pythone, quem fagittis luta interemiſſe Poetæ fabulantur. Apud Lacedæmones mênſes erant, qui mittebantur Delphos ad conſulendum oraculum, & veſcebantur in loco publico cum Regibus, Herodot. l. 6.

Πυδμὴν, ένος, ὁ, fundum, ima pars. ramus, propago. dat. ſingul. πυδμένι, acc. πυδμένα. q. a πύθω, volvo.

Πυδὼν, ὼνος, ἡ, Pythanæ, per ſyncopen ἡ Πυθωνὼν. quod a Πυθὼ, ὼς, unde factum Πυδωδὼν, & per ſyncopen Πυδώδων, ἰδεῖ, ἡ, ἡ Πυθὼνα.

Πυδὼν, dat. ſing. a Πυθὼ, ὼς, ὁ, nomen urbis, Πυθῶνι, Pythum verſus. Hic δὶ poſtponitur dativo ; aliquin poſtponi ſolet accuſativo, ut οἴκου δὲ, δόμ.

Πυδώνιος, rogaviſſent, Jon. pro πυθέσθαι, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi πυδάομαι, quæro, audio. fut. πύσομαι.

Πυδώνιος, ὁ, ἡ, Poet. med. verbi πυδάομαι, quæro. vide πυθόμενος.

Πυδώνε, audierunt, Jon. pro ἐπύθοντο, 3. plur. a. 2. ind. med verbi ἐπυδόμην.

Πύδω, putrefacio. ſ. fut. πύσω. πύθομαι, putreſco, Hinc πύδων, ωνος, ὁ, draco, vel ſerpens, quem Apollo interemit. πυδώλης, ίου, ὁ, ἡ, bellum, ima pars. πύθιστος, ὴ, ὸν, Poet. extremus, ultimus.

Πύδων, ωνος, ὁ, divinator, vel damonium, cujus aſt ara futura prædicebant, & vulgo τὸν Θυμέλη, appellabantur. Et ſic dictus Apollo δαιμόνιον μαντικὸν παρὰ τὸ πυθέσθαι. Tradit Plutarchus, ſuo tempore πύθων, vocatum fuiſſe, quem olim & ἀγυιᾶτιν, & ἐγχύτριμον dicebant. πύθων, ὁ, idem ac πυθὼ, ὼς, ὁ, putredo, & ſthe Phocydis, Etym.

Πυδωνὸς, Poet. pro Πυθῶνος, in, vel ad Pythonem, Πυδωνὸς δὲ, ἐκ τὴ Πυθῶνος, ex Pythone.

Πυκὰ, denſe, ſpiſſe, ornate, affabre, accurate, prudenter. Hinc πυκνὸν, denſo, ſpiſſo.

Πυκάζω, denſo, ſtipo. fut. άσω. Thema πύκω, denſe.

Πυκάσσω, aor. 1. inf. act. verbi πυκάζω, munio, fulcio, corrobono. fut. άσω.

Πυκάσσω, Dor. pro πυκάζω, ornatus. ſic πυκάσσομαι, Dor. pro πυκάζομαι, ornatis.

Πυκ-

πυκνός, oom. pl. ſ. g. a πυκνοί, ή, όν, idem ac πυκνὸς crebet, denſus, ſpiſſus, prudens. Th. πυκν, denſe, adverb.

πυκνότ, gen. ſing. ſ. g. a πυκνός, idem ac πυκνός, denſus. Th. πυκν, denſe.

πυκνός, ή, όν, crebet, a, um, denſus, a, um, per ſyncopen pro πυκανός, hinc πυκνά, adverb. pro ſæpe.

πυκνός, ſæpe, crebro, adv. in comparat. πυκνότερον, ſæpius, ab eodem them.

πύκτας, ας, ὁ, Dor. pro πύκτης, pugil. Thema πύξ, pugnis.

πύκτης, pugil ſum, pugilem ago, pugnis decerto. Sumitur etiam pro quovis modo concendere, Lucian. fut. ἄσω. perf. πεπύκτακα.

πύκτης, ου, ὁ, pugil, qui pugno certat. Th. πύξ, adv. pugno, vel pugnis.

πυκτικῶς, ως, ὁ, ἡ, ὁ πυκτικός, dicebantur legati, qui a ſingulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nominis publici, & de repoſcituri mittebantur. Vide πυλαία, apud Suidam, & alios.

πύλαι, αἱ, gen. plur. Ἀσὶ. πυλάων, pro πυλῶν, a πύλη, ης, ἡ, porta. Dicebatur etiam πύλαι convenus Amphictyonum.

πυλαία, Jon. pro Πυλαία, ας, ἡ, Amphictyonum concilium, quod ad Phylas, five Thermopylas haberi ſolebat, Æſchines. Hinc πυλαῖα, & πυλαικὸν ξυλλογεῖν, pro triviali loquacitate uſurpatur, quia ad Thermopylas hominum colluvies confluebat, quos πυλαγορὰς nuncupabant, & Suidas πυλαγορικὸν dicit. τοῦτο μὲν ἐπὶ πυλαικοῦ ἐξελογεῖτο, hæc ledolent Thermopylarum inepitas, Plutarch. in Pyrrho.

πυλαῖος, α, ον, habens portas validas, & benc compactas. Epith. Plutonis apud Hom. Odyſſ. A.

πύλαι, gen. plural. Jon. pro πυλῶν, a πύλη, porta.

πύλης, ου, ὁ, porta, janua, columna ex lapide quadrato, vel lateralis, Apell. Rhod. ἔτι γὰρ πύλης vetuſtiſſ. quidam ſcribebant, pro πύλων, pro πύλαις, dat. plur. Jon. Hinc πυλῶν, ωνος, ὁ, atrium. Θερμοπύλαι, ων, αἱ, calidæ portæ, locus quidam in Græcia, Thermopylæ.

πύλωρός, ὁ, ἡ, lanugo, pili qui in ano naſcuntur. πυλὴς, ἔδος, ἡ, portula.

πύλιος, gen. plural. ſ. g. a πύλος, ὁ, Pylius, nomen proprium. Th. πύλαι, ῶν, ἡ, vel πύλη, ης, ἡ, idem ac πύλη, ης, ἡ, porta.

πύλος, ου, ὁ, nomen regionis, Pylus. Eſt & πύλαι, idem ac πύλη, ης, ἡ, porta. Eſt Pylus, ingens opus Athenienſium.

πυλουρὸς, πυλωρὸς, & πυλαωρὸς, ου, ὁ, janitor, portæ cuſtos, ubis portarum cuſtodiæ præſidebant. Apud Gaienum πυλωρὸς etiam ὁ πυλωδὴς ἀστὴρ, inferius ventriculi orificium.

πύλων, ωνος, ὁ, atrium, veſtibulum, item ipſe porta; janua. πυλῶν portæ, fores, januæ, in Epigr.

πύματος, ultimus, dat. ſing. ſ. g. a πύματος, η, ον, extremus.

πύμνιον, ου, τὸ, Poet. extremus, ultimus, quod a πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum; aut a πυθμὴν, ενος, quia ibi ſiſtitur.

πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, manubrium gladii. Geta apud Ariſtot. in Problem. pro operculo accipit.

Πυθόμενος, ſeu πεύθομαι, audio, intelligo, cognoſco, comperio, percontor, ſciſcitor, quæro. ſ. πεύσομαι. a. ἐπυθόμην. perf. πέπυσμαι. aor. a. med. ἐπυθάμην, ης, ετο. πυθοῦμαι pro πεύθομαι, hinc audio, Xen. πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Κῦρος, ab omnibus ſciſcitor de viro. Ariſtoph. πυθόμενος τὰ σὰ, audio ex te, Thucyd. Hinc πύσμα, ατος, τὸ, interrogatio.

πύξ, adv. pugno, vel pugnis. Hinc πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, πυγμὴ, adv. ſtatim. πυγμαῖος, α, ὁ, Pygmæus, parvæ ſtaturæ homo. πύκτης, ου, ὁ, pugil. Eſt & πύξ, aſſidue, frequenter, q. compacte, a πυκνὸς, denſe, ſpiſſe.

πυξὶς, ὁος, ἡ, buxus. a πυξίον, δος, denſum enim eſt ejus lignum. Hinc πυξὶς, ἴδος, ἡ, pixis, vaſculum e buxo, πυξίον, tabella ſcripturia. Item inſtrumentum pictoris.

πύος, ου, τὸ, pus, ſanguis corruptus. Th. πύω, putrefacio.

Πυπτεύω, vox ποφυλακτικὴ, Ariſtoph. in Acharn. unde πυπτεύσαι ἐπιφυσῆσαι eſt palpum obtrudere, Plaut.

Πύρ, πυρὸς, ὁ, ignis, vis ignea, calor, incendium. παρὰ κύειν, ignem facere, focum accendere. Xenoph. in Œcon. Volunt πῦρ pro æthere etiam uſurpari, ut in illo ſalagine, ἐμὲ θανάτου γὰρ μοῖρ' ἐκύρησε πυρὸς, me mortuo terra cœlo miſceatur. πῦρ πτύοντες, feroces, Xenoph. p. Ἕλλην. in Epigr. πῦρ videtur accipi metonymice pro febre. Hinc πυρέσσω, ττω, ξω, ignem, πυρέσσει, ει, ξει, lapis ignem continens. πυρίτης, ου, της, ignitarium. πυρρὸς, ὁ, ἡ, fax, facula. πυρσὸν, ſacem præfero. πυρσὸς, ὁ, ἡ, ruſus, rutilus. πυρράζουσι, ει, ξει, idem a ξανθὸς, ή, όν, ſuſcitabilium ignis; unde, qui mortuos, vivos fiat. ξανθίζω, ω, ignem ſuſpitum ſuſcito.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, rogus, pyra, lignorum ſtrues, baſium. Them. πυρὰ, ᾶς, τὸ, ignis.

Πυρᾶγρα, ας, forceps, qua πῦρ ἀγείρομεν, ignem capimus, Illud, ὁ, quod ἀὴρ ἀγωγὸν, capio. Παραθέσεις, plural. ſ. g. a παράθεσις, ignem facio. ex πῦρ, ignis, & ἀΐω, uro.

Πυράκτωσις, ὁ, ἡ, & πυρώσις, ruſus. q. ex πῦρ, ignis, & ἄγω, Gen. 35. verſ. 23.

Πυρακτῶ, ῶ, ξω, ignem verſo, candefacio, comburo. a πῦρ, ignis, & ἄγω.

Πυρᾶμις, ιος, ἡ, falx meſſoria, qua πυρὸς, tritium demetitur.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, pyramis, figura in conum attenuata, tanquam meta πυρὸς, tritici colleCti. Them. πῦρ, ignis.

Πύραμνον, & πυραμνίον, vas, quo prunæ ardentes in menſam inferuntur, a πῦρ, ignis, & ἀάω, accendo.

Πυργοῦν, in modum turris. Th. πύργος, ου, ὁ, turris.

Πύργος, ου, ὁ, turris. Martiali pyrgus, Juvenali ſtritillus: eſt alveolus, in quo agitatur teſſeræ ante jactum. Eſt etiam πύργος, ordo militum, quadrupliciter compoſitus: ſphen, cohors, turma equeſtris. Hinc πυργώτης, turris inſtar exigo, in altum tollo. πυργωτὸς ἐλέφας, elephas, turritus, & ingens, l. 1. Epigram.

Πυρὶτης, ου, ὁ, ἡ, ignitarium, thuribulum, quia in id πῦρ, ignis, imponitur, Jonic. πυρίτιον.

Πυρίτης, ου, ὁ, ἡ, ſyrtites, febricito, febri labore, febre conflictatus. πυρίτης, ου, ὁ, ἡ. Jon. p. πυρώδης. πυρίτης τὸν τὸν πυρετὸν, corripior hac febre, Galen. lib. 3. ad Gluc. συμπίπτουσι πυρετοὶ, quartana febre laborantes, Philoſte. in Heroicis.

Πυρετὸς, ὁ, ἡ, febris. ab eodem them.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleus. a πῦρ, ignis, quia ignea vis ſubeſt.

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, α, ον, ferens tritieum. ex πυρὸς, ὁ, ἡ, tritieum, & φέρω, fero.

Πυρὸς, ὁ, ἡ, ſotus, fomentum Galen. ſedatio ſecca, quia πυρὸς ἐκείνων tum ipſum vas, in quo πυρὰ peragitur, caldarium.

Πυρὸς, ὁ, ἡ, πυρὸν, ὁν, ἡ, qui ignis inſtar cum quodam ſimilitu laceret, & abſumit. Ex πῦρ, ignis, & σφάλλω, ω, ξω, ſonus.

Πυρὸς, ὁ, ἡ, ὁν, rogus. Ex πῦρ, ὁ, ἡ, ignis, & χέω, incendo.

Πυρὸς, ὁ, ἡ, ὁν, maturus, tuber. a πυρὸς, ὁ, ἡ, tritieum.

Πυρὸς, gen. Jon. pro πυρὸς, a πυρὸς, ὁ, ἡ, tritieum.

Πυρὸς, ὁ, ἡ, tritieum, frumentum. quaſi σπυρὸς, pro σπυρὸς, a σπείρω, ſemino. p. m. ſyncop.

Πυροφόρος, ος, ὁ, ἡ, ignem ferens, pyro quo & πυροφόρος, a πῦρ, ignis, & φέρω, fero. Eſt πυροφόρον, tritieum ferens, frugifer, Plut. in Solone. ex πυρὸς, ὁ, ἡ, tritieum, & φέρω, fero.

Πυρὸω, ὦς ignæ injecto uro, luc. ſum. part. πεπυρωμα. perf. paſſ. πεπύρωμαι, ωμαι, utor. perf. inſ. paſſ. πεπυρῶσθαι, ῶσθαι. perf. paſſ. πεπυρωμένος, η, ον, ignitus, a, um; item igni expiorarus. Them. πῦρ, ignis.

Πυρὸω, ὦς, ignem accendo, a Pindaro dicitur, quod Jovis manu iaciatur.

Πυρσὸμαχος, ου, ὁ, verſutus, vafer, callidus: ignem protendens. a πῦρ, ignis, & μάχομαι, quaſi qui ignem poſſit tractare manu. Them. πυλαὶ μαχαι, & πῦρ, ignis.

Πυρσὸπλαὸς, & πυρσὸπλεὼς, ὁ, ἡ, ὁν, incendere, Rammis vallare. ex πῦρ, ignis, & πλάσσω, verſo.

Πυρσὸω, τυbeo. ſ. ὠσω. perf. πεπύρωκα. Th. πῦρ, ignis.

Πυρρὸς, ὁ, ἡ, ὁν, fulvus, Dor. idem ac πυῤῥὸς, ὁ, ἡ, ὁν, rufus. a πῦρ, ignis habens. Sed Πυῤῥὸς, ου, ὁ, Pyrrhus ex Epirotarum.

Πυρρόχροος, α, ὁ, ἡ, rufa capillis præditus, flavus crines. ex πυῤῥὸς, rufus. Them. πῦρ, ignis, & χρόα, tonica, ας, pilus.

Πυρὸς, gen. Dor. pro Πυῤῥὸς, Pyrrhi.

Πυρσὸς, ὁ, ἡ, fax, facula, flamma, ignis, ignis editus, ignis accenſus. Eſt etiam πυρσὸς ſeſtum quoddam anniverſarium Argivis. Ufurpatur etiam πυρσὸς apud Euripidem in Hecuba pro πυῤῥὸς, rufus. Th. πῦρ, ignis.

Πυρσότης, ου, ὁ, ἡ, qui ignem fert; ignifer, ſacrificulus. ex πῦρ, ignis, & φέρω, fero.

Πυρσοφόρος, gen. plural. Jon. a. partic. paſſ. verbi πυρὸω, incendo, cremo.

Πύρωσις, εως, ὁ, capitoratio, quæ fit per ignem: incendium, uſtio, concoctio. Theophr. l. 7. c. 7.

Πύθω, ῦ. ſing. ſ. ι. act. verbi πυθὸω, putrefacio. ſ. πύσω. a. ι. paſſ. ἔπυσθεν.

Πυσθὲς, ἔντος, ὁ, putrefactus, a. ι. part. paſſ. ab eodem verbo.

Πύσμα, ατος, τὸ, quæſtio, ſciſcitatio, quæſtionem, interrogatio. hinc πυσματικὸς, ὴ, ὸν, rationalis, ὁ, ἡ πυθόμαι, ſeu πυνθάνομαι, quæro, interrogo. ſ. πεύσομαι.

Πύσω, putrefaciam, fut. ι. activ. verbi πύθω, putrefacio.

Πύστις, ως, ἡ, lagena vimine obducta; vas vitrarium. Eſt ceu πίθος, cadus quidam, & inde duco-vel a πύσω, potus, cujus ſervandi cauſa fit.

Π Φ.

Πῆ, quomodo? Dor. pro πῇ, ubi. Eſt & πως, enclit. quodammodo, Doric. alieunde. Th. πῆ, qui.

Πῆα, bibe, præſ. imp. verbi πάω, in imperat. πῆθι, ὁ, & per Eſſaïſm πῆθι, hinc per apocopen πὴ. Th. πίνω, bibo.

Πῆβυς, υος, ὁ, barba: villus barbæ inſtar pendens. Etymolog. quia ſignificat ætatis τέλος, q. cognomentatum ſtatum. Malo quod ſit, q. πὴ τὸ γένειον, a barba, quæ in mento, hinc πωγωνίας, ου, ὁ, barbatus.

Πῆμα, acc. plur. a πῆμα, ατος, τὸ, græc. Th. πάω, vel πάομαι, poſſideo.

Πῆμα, Jonic. pro πῶμα, ατος, τὸ. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi πάομαι, vendo.

Πωλέσεαι, Jon. pro πώλει, a. ſing. imperf. act. verbi πωλὸω, vendo.

Πωλέσκετο, a verſabatur, Jon. pro ἐπώλεῖτο, & ὁ verſo in ω, a πωλὸω, verſor, dego. nam νοῦσε cum ὁ dicitur vendo. Vel eſt imperf. paſſ. verbi πωλέσκομαι, idem ac πωλὸω, Poetice, pro πωλὸμαι, verſo.

Πωλεύμαι, Jon. & Dor. pro πωλὸμαι, imperf. paſſ. verbi πωλέομαι, ὦμαι, vendor. Th. πάομαι, vendo.

Πωλὸω, vendo, venale propono - imperf. ἐπώλουν, ες. fut. ὤσω. p. πεπώκα. Hinc πρωπώλης, inſtitoris munere fungor. πρωπώλης, ὁ, ἡ, propola, inſtitor. βιβλιοπώλης, ὁ, librorum venditor. φαρμακοπώλης, ὁ, pharmacopola, medicamentorum venditor.

Πωλοῦσι, a. ι. inſ. activ. πωλεῖν, ειν, ὁ, a. ι. part. act. πωλὸν, ὦν, ὁ, ἡ, ὸν. a. ι. imperat. act. verbi πωλὸω, vendo.

Πωλοῦσι, Jon. pro πωλῶσι, a. ſing. fut. ι. med. vel act. ι. fut. med. verbi πωλὸω, vendor. Th. πάομαι, vendo.

Πῶλος, ὁ, ἡ, pullus, pleruneque equinus. q. a πάλλω, verſare, quod ſit agilis ad ſe verſandum, vel quod οὐ πὼ τὸν ἄνεπτα, in herba facilit, vel q. οὐ πὼ λίαν ſe oblectet.

Πῶλυξ, υνος, ὁ, polypus. a πολλοὶ πυγὴ, multis pedibus.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος, operculum.

Πῶμα, ατος, τὸ, operculum; item potus, poculum. tanquam a πάω, ſeu πίνω. fut. πώσω, bibo.

Πωμάνης, hauduquaquam, minime, vox Dorica. Sonat τὸ μάλα, quomodo valde? niſi ſit a πῶμα, & μάνη, quieſco valde, nihil ago.

Πωμεστὴς, ὁ, ὸς, Doric. pro ποιμενικὸς, paſtoralis. Th. ποιμὴν, ὸς, paſtor.

Πώνυν, pro νῦν, unquam, aliquando, adverb. ab ὅτε, quando.

Πῶρος, ου, ὁ, ſuſtus. Coment. Ariſtoph. in Plut. item calloſa concretio, duricies inſtar tophi, præſertim in artieulis, calluſ, Ariſtot. l. 4. Anim. πῶρος πυῤῥὸς, durities lapidoſa in podagris, Gal. apud Alexandr. Aphrod. hinc πώρου facio occalleſcere, obduro. πώρωσις, εως, ἡ, obduratio.

Πώρης, ου, ὁ, cacus, πώρου, excuro.

Πῶσθον,

Πλησσω, facio occatiscere, obduro. fut. σω. perf. πεπληκα, obduravi. πεπληγμαι αὐτον ὑπ' ἀφιλιας, callum obduxit cordi eorum, fc. obduravit, Joan. 12. pass. perf. πεπληγμαι, ημαι, occalleso. perf. pass. πεπληγμαι. 2. 1. pass. πεπληχθαι, ει, ῃ, ει callo obduni, occaluit.

Πληφω, τω, ῃ, obdurato. a πλησσω, obduro.

Πλου, interrog. quomodo? qui? qua ratione? πως, (cetera interrog.) nedum. quodammodo, cum particulis, ει, μη, ει αρα, ειπως του, si forte. μητοτε, ne forte, q. ab ει, quod ex ει.

Πλουω, biham, fut. 1. ευσω. perf. πεπλυκα, bibo, aor. 2. πιον, perf. πεπωκα.

Πλυτιμαω, Poetic. pro πετομαι, volo, volito. quod a πτημαι, idem.

Πλυτος, volubis, 2. singul. fut. 1. med. vel aor. 2. fub med. verbi πετομαι.

Πλυτυ, Dor. pro πετυ.

Πλυω, τω, ῃ, gigo ovium, pecus. in nom. plurativo. Th. πεω, vel πεομαι, poffideo.

Πλουξ, γος, ἡ, mergus quidam. Scribitur & πωξ.

P A.

PE fit littera decima feptima, & in numatorum notis centum defignat. Attici dictiones habentes communiter ρο offerunt per duplex ρ, ut pro ἀρειν, ἀρξιν, &c.

Ρ', pro ρα. quod vide.

Ρ'α, Conclitica partic. apud Poetas expletiva, ficut αρ, ex qua facta per methathefin ρ'ερτε, utique. q. ex ρα, loquor. q. ρ'ορω affirmando. m. accentu mutato inveniuntur ῥ' ἑα ῥ'ην, dixit quidem, ut difcernatur ab ρην, nom. plur. & ab imperf. ῥω. tum ab ῥ'ἑα, aut protecto, & ῥ'ἡν, certe quidem. Ρ'ε, vel potius ῥ'ε, pro ῥα, facil. πε ῥ' apud Medicos genus eft radicis.

Ῥαιδ, vel Ῥαχιδ, ἡ, nomen hofpitæ ἑλληνος, Rhab. Heb. latitudo.

Ῥαιθειν, furfum, de deorfum eo, ftepitum excito, complodo.

Ῥαιθιξ, vox Syriaca, ex Rhabbi ר֯ב rab, multus; item magifter, fic dictus a multiplici cognitione, qua præditus effe debet. Ῥαββουνι, & ῥαββει, eodem fenfu dicuntur.

Ῥαβδαιος, ου, ὁ, ἡ, virgatus inftar fimilis.

Ῥαβδομαντεια, ἡ, genus divinationis, cum fagittæ infcriptæ fortientium nominibus mittuntur in pharetram, & concuffa pharetra exeunt.

Ῥαβδιζω, virgis cædo, flagello, decutio. f. ισω. p. ῥαβδικα. a. 1. ἐῤῥαβδισα. pert. paff. ἐῤῥαβδισμαι. a. 1. paff. ἐῤῥαβδιθην, ης, ει. ἐῤῥαβδιζθην, pro ἐῤῥαβδιζ, 3. fing. imperf. act. Jud. 21. Th. ἐῤῥαβδιζον, ες, ε, virga.

Ῥαβδος, ου, ἡ, virga, baculus, feeptrum, facies, fecures: vena merallica. τους ῥαβδους φερουσιν, fummittere falces, Plut. in Publ.

Ῥαβδουχος, ου, ὁ, lictor, apparitor. παρα τα ἐχειν ῥαβδον, quod geftaret bacillum, quo magiftratus utebatur, vocandi, & nuntiandi caufa.

Ῥαγη, ης, ἡ, vigor, vis, impetus. quafi a ῥαγνυμι. Item ῥαγη καρδιᾳ, acinus uvæ, Dioscor. l. 4. c. 92.

Ῥαγμα, ατος, το, ruptura, rima, fciffura, a ῥηγνυμι, rumpo. Th. ῥωγμα, idem. f. ῳ.

Ῥαγος, ὁ, nomen viri ἀλλοτριου, Hebr. proximus.

Ῥαγωδης, εσσα, ὁ, ruptus, a. 2. pass. perf. ἐῤῥωγα, vel ἐῤῥηγνυμαι, frango. Th. ῥαω. a. 2. ἐῤῥαγην, ες, ε. pass. fut. ῥαγησομαι, ruptorum affec, f. 2. ius. paff. ἐπιῤῥαγησομαι.

Ῥαγωνιασω, ασω, ἡ, ἀσθενεω, judex inferiorum, in accuf. Dor. Ῥαδαμανθυς, pro ων.

Ῥαδαμανθυς, ὁ, ὁ, gemmen, tamus tener, furculus. quia ῥαδ ἀμαινει. vel q. ῥαδιος, mollis, tener.

Ῥαδαμνος, ου, ἡ, calcei quidam, quod ῥαδιως, facile induuntur.

Ῥαδαπτω, τα πεζων και ὁ ἀνεμος.

Ῥαδαρη, agilibus, dat. plur. Jon. pro ῥαδιοις, a ῥαδιος, ᾳ, ον. quod vide.

Ῥαδιοδος, ᾳ, ον, gracilis, tenuis, mollis, imbecillis, delicatus, impotens. Item celer, Anacr. ramofus, Nicand. in Theriac. Siefichorus ῥαδινοι κλονοι, ftrepidus jacula vocat.

Ῥαδιξ, γος, ἡ, ramus. Nicand. in Theriac. q. a ῥαδιος, quia ῥαδ διακτων, potefi facile faci.

Ῥαδιος, ᾳ, ον, facilis, proclivis, expeditus. in comp. ῥαων. facilior, fuperlat. ῥαστος, facillimus, ῥᾳδιστος, apud Poet. idem ac ῥᾳδιος.

Ῥαδιουργημα, ατος, το, veteratoriam facinus, aftutia, malitia, fallacia, propenfio ad facinus quodvis. Unde Plutarchus hoc vocabulo ufus eft ad fignificandam teftamenti fuppofitionem. Item otium, defidia, mollities, incuria, vivendi facilitas, Xenoph. a ῥᾳδιουργεω, ω, facile ad facilus perpetrandum prorumpo.

Ῥαδιουργια, ας, ἡ, fcelus, maleficentia. a ῥᾳδιουργος, ᾳ, ὁ, maleficus, fallarius.

Ῥαδιος, adverb. facile, leviter, temere. a ῥᾳδιος, facilis.

Ῥαδιος, idem ac ῥαιδιος, adfpergo. Eft & ῥαδιος, latro.

Ῥαδοφωνος, ου, ὁ, ἡ, ftrepitus, tumultus, fonitus: proprie remi aquam ferientis, & fragor a ftultibus in fcopulos allifis excitatus, Nicand. Intexto.

Ῥαδωμαχη, γος, ἡ, Poet. Gutta. Item pulvis ex equitatu in plur. ῥαδωμαχγοι.

Ῥαδων, ωνος, ὁ, infperfus, a. 1. part. paff. verbi ῥαινω, adfpergo. a. 1. paff. ἐῤῥαδωνθην.

Ῥαθυμια, ας, ἡ, remiffio animi, defidia, ignavia, inertia, focordia, mollities animi.

Ῥαθυμος, ᾳ, ὁ, remiffus, piger, fegnis, quietus, fupinus.

Ῥαθυμυνω, οι, fegnifer agentes, nom. pl. pæuil. part. a ῥαθυμια, torpeo, piger fum, defeo.

Ῥαια, fanitas, a ῥαιος, roboro. vel ῥεα. Sanitas enim eft quædam facilitas vitium.

Ῥαιδης, ους, ὁ, ἡ, inuerrus, intortus.

Ῥαιβηρ, ηρος, ὁ, flagellum. a ῥαιω, difperdo. unde & ῥαιστηρ, malleus.

Ῥαινω, perfundo, afpergo. f. νσω. p. ἐῤῥαγκα. Ῥαινει, Poet. pro ῥαση, facillima.

Ῥαιστηρ, ηρος, ὁ, malleus. a ῥαιω, deftruo.

Ῥαιστος, Poet. pro ῥᾳδιος, facilius. compar. a ῥᾳδιος, facilis.

Ῥαιω, profligo, corrumpo, perdo, vafto, deftruo. fut. ῥαισω. hinc ῥαιστηρ, malleus.

Ῥαιξ, vox convitii. Syr. fed Latin. vanus, cerebro vacuus.

Ῥακος, ἡος, ἡ, furculus, ramus, quia facile ῥηγνυται, rumpitur.

Ῥακος, ους, το, lacera veftis, panni culus. Hinc ῥακοις, ορα, ον, pannofus a, um. Th. ῥαπτω, ſuo, fuo.

Ῥακτης, ου, ὁ, vallum: vallis, petra. a ῥαπτω, frango. Sic rupes a ruptura.

Ῥαμα, ης, nomen urbis ἀλλοτριᾳ, Rama, Hebr. celfa.

Ῥαμμα, ατος, το, futura. Item lienum filum, & fibula, five tenia, quæ per annulos excurrit, veftifque feiffuras inter fe committit, Joſeph. de Antiquit. a ῥαπτω, fuo. f. ψω. pert. ἐῤῥαμμαι. perf. paff. ῥαμμαι.

Ῥαμνος, ου, ὁ, ἡ, fpina alba, fpinofus frutex, quaſi ῥαπτω μενος, corrumpens robora.

Ῥαμφαν, nomen Deæ Remefis. a Rhamnunta vico Atticæ, ubi fepulchrum habuit. Alioqui dici potuiffet ῥαμνη ἡ ῥαπτω μενος, quod animi rumpat deftitutæ hoſtilia.

Ῥαμφος, ου, το, roſtrum avium. ῥαμφη, cultet, gladius. quaſi a ῥαπτω, deftruo. eo enim deſtruit, ac pungit.

Ῥαν, ὁ, ἡ, ἡ, ἡ

P'ίζ, fortifieavit, supra πρό ρίζης, Ionic. pro ῥ'ίζης, g. sing. a. 1. ind. verbi ῥ'όω, facio, f. ῥ'ῶ.

P'ίπτω, facere, a. 2. part. act. ῥ'ίψας, ασα, ὰν, a. 2. part. act. verbi ἐπιδέπτω.

P'ίτυμ, g. sing. a. 2. opt. act. Æol. verbi ῥ'ίζω, facio. f. ξω.

P'ίτω, f. a. 2. verbi ῥ'ίζω, facio.

P'όεντ, fluentes, nom. dual. pres. part. act. ῥέων, Dor. pro ῥ'όοντ, a. plur. pres. ind. verbi ῥ'έω.

P'όον, pro ῥ'έεσκον, 3. sing. pret. vi. 3. plur. imperf. act. verbi ῥ'έω, fluo. f. ῥ'όσω. pres. part. ῥ'όων, ῥ'όουσα.

P'όμβδοι, g. fluentes, nom. plur. part. passive, a ῥ'έω fluo.

P'όνν, vergo, declino, propendeo, inclino, propensus sum, pertineo, f. ὐω. ὁ χρησμὸς εἰς τοὺς ῥόννε, eo pertinet Oraculum, Aristoph. τὰ τοιάδονα facient aequilibrium. hinc ῥόνε, ὸς, ὁ clava, ῥόμφοια, ας, ἡ, telum, framea, ensis. ῥόνδ, ωνὸς, ὁ, vinculum. ῥόδ, ῥοὸς, ὁ, vimen flexile. τοξόῤῥονε, ὸ, aquatilitur vergens, in neutrum pastem inclinans. ὑποῤῥόννε, ὸς, ὁ, qui ἐπιβουλὰν valoris, ponderis.

P'όφεσε, pro ῥ'έῤῥεσε, perf. act. ῥέῤῥομμαι, pro ῥέῤῥυσμαι, projectus sum, perf. passiv. verbi ῥέπτω, projicio. f. ῥ'ῶ.

P'όων, ουσα, ὸν, fluentium, fluxus, humoris affluentia. ῥόωματα τῶν ὑδάτων, diffluationes oculorum, Galen.

P'όοντας, fluat, 3. sing. fut. 1. med. verbi ῥέω, fluo. f. ῥ'όσω. pr. ῥ'ῴσσω.

P'όος, diffluus, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusdem verbi,

P'όου, fluam, & in 3. plural. ῥ'όωσι, f. 1. ind. act. verbi ῥ'έω, fluo.

P'υχ'όε, ῥυχ'όεσσα, ὸν, a. 1. part. passiv. neut. gen. verbi ῥ'ίζω, facio. f. ξω. a. 1. ind. passiv. ἐῤῥύχθην. a. 1. part. ῥυχθὲν.

P'ύη, fluo, fundo, avanceo. f. ῥ'ύσω. p. ῥ'έῤῥυκα. a. 2. ἐῤῥύην. perf. pass. ἐῤῥύσμαι. hinc ῥύμη, ης, ἡ, fluxus, ἀπὸ ῥύης, ης, ἡ, idem. ῥόη, ης, ἡ, idem. διαῤῥύη, per medium fluo; item defluo. διαῤῥύσις, εως, ἡ, fluxus; item profluvium ventris.

P'ύω, dico, ab ἐῤῥύω, nisi a ῥύω, fluo; quod firmo fit veluti fluentum e pulmonibus per os. f. ῥύσω. p. ἐῤῥύκα, & Attice ἐίρηκα. perf. pass. act. ἐίρημαι, ατο. pluſq. perf. ind. act. εἰρήκειν, ης, ει. perf. pass. ἐίρημαι. ειται, pass. part. pass. εἰρημένος, η, ον. κατὰ τὸ εἰρημένον, secundum quod dictum erat. a. 1. ind. pass. ἐῤῥήθην, ης, η, fertibitur & ἐῤῥήθη. sed rarius. a. 1. part. pass. ῥηθὲν, ένη, ὲν. nunquam ῥηθεὶς. f. 2. ind. passiv. ῥηθήσομαι, dicar.

P H.

P'ῆβδος, pro ῥαχῖδος, ruptum esse, a. 2. inf. passi. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 2. ind. passi. ἐῤῥάγην.

P'ήγμα, ατος, τὸ, nomen urbis terra motu ab Italia avulſæ. Gr. ruptura.

P'ήγμα, ατος, τὸ, ruptio, ruina, fractura, avulſio. Thema ῥήσσω, frango.

P'ᾶδες, ὶ, ἡ, pl. ἱππος, pia ibi unda ῥόδεσσιν, frangitur. Propric procella, & aqua aſſila ſurrori. Etym.

P'ᾴγνυμαι, refringuntur, 3. plur. ind. paſſ. verbi ῥήγνυμι. vide in ῥήγνυμι.

P'ᾴγνυς, ῥήγνυσι, pro ῥήσσει, frangit, illido: e rumpere lacrimas, l. 3. Epigram. fut. ῥήξω. a. 2. ἔῤῥαγον. a. 2. imperat. activ. ῥάγηθι, ατω. a. 2. ſub. act. ῥάγω, ῆς, ῇ. aor. 2. ind. act. ἐῤῥηξα. p. m. ἐῤῥῆχα. pruſ. paſſ. ῥήγνυμαι, σαι, ται. a. 2. ind. paſſ. ῥήγνυτο, franguntur. perf. paſſ. ἐῤῥῶχθαι, ἔσι κτλ.

P'ᾶξις, ος, ἡ, culcitra, lodix, ſtragulum. item pannus tinctus. a ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango.

P'ᾴδιος, pro ῥᾳδάλεος, facilis, f. ᾳ. a ῥᾴδιος, facilis. P'ᾳδ'ίως, ως, ὁ, declamator, a, um, a. 2. part. paſſ. verbi ῥέω, dico. fut. ῥήσω. a. 2. ind. paſſ. ἐῤῥήθην, a. 1. inf. paſſ. ῥᾳδῆναι.

P'ᾳδ'ίων, verbale a ῥέω, dico.

P'ᾴδιος, ᾳ, ὰ, facilis. in m. g. ῥᾴδιος, facilis. P'ᾴδιος, ᾳ, ὰ, Ionice vel Poet. pro ῥᾴδιος, facilis. hinc ῥαδίως, facile.

P'ᾴπισμα, ατος, τὸ, verbum dictum. vocabulum, res, factum, carmen, mandatum, ſermones nova, quæ rumore divulgatur, Luc. a. dat. pl. ῥήμασι. Th. ῥῆμα, dico.

P'ῆμαν, dat. plural. a ῥῆμα.

P'ῆμις, ᾳ, ὰ, inſtrumentum, quo pannis in ſcrum immittuntur, pala.

P'ῆμις, ιδος, ἡ, ovis. ab ἄρις, ἀρνὸς, agnus.

P'ῆξαι, a. 1. inf. act. ῥῆξαι, ατος, τὸ, & in ſ. g. ῥῆξαν, a. 1. part. act. ῥῆξαν, ας, σὰν. aor. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango, fut. 1. ῥ. ῥῆξω. a. aor. 1. ῥῆξε.

P'ᾳδὶ, abrupit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. pro ῥῆξαν. vide ῥῆξαι.

P'ᾳδάμνοι, ου, ἡ, & Ionice, ῥᾳδάμνη, fortitudo in perrumpendis hoſtium copiis. a ῥᾳδάμνος, ballicoſus.

P'ᾳδάμνος, acc. ſing. a ῥᾳδάμνη, ου, ἡ, qui virtutem frangere poteſt, ſtrenuus, fortis, bellicoſus. a ῥήσσω, frango.

P'ᾶξω, rumpam, fut. 1. ind. act. ῥῆξαι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi ῥήσσω. fut. 1. a. 1. ῥῆξαι. a. 2. part. paſſ. ἀναῤ, ὰν.

P'ᾶπαι, ων, οὶ, ſublicæ, tigilla ad ſubſtructiones apta.

P'ᾶρ'ός, ὸ, nomen viri ἀλλόφυλ. Syr. aſperſus.

P'ᾶσσοντες, diverunt, Ionice, pro ἐῤῥώκασιν, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ῥέω, dico. fut. ῥήσω. p. ἐῤῥήκα, Attice. ἐίρηκα.

P'ᾳσῳδὸν, a, ὸν, ἀδὸν ἐκ ῥητόρων, ῥᾳδίων, ὸν, ὸ, dictiuncula. ῥητορικὸν λόγον, breve dictum, a ῥέω, dicto.

P'ᾶτε, ᾶτε, ᾶ, ὸ, dicto, mandatum, locutio, ſententia, oratio.

P'ᾶτη, ης, ἡ, nomen fluvii, Rheſus.

P'ᾶτος, ῥήγνυ, vel ῥήγνυσι, frango, rumpo. f. ῥήξω. a. 2. ἔῤῥαγον. a. 1. ἐῤῥήξα. a. 2. ἐῤῥάγην.

P'ᾶτρᾳ, pro ῥητρᾳ, acc. ſing. a ῥήτρη, ης, ἡ, rhetor, orator. a ῥέω, dico. f. ῥέσω. perf. paſſ. ἐίρημαι, σαι, ται.

P'ᾶτρη, ης, ἡ, reſina, a ῥέω. quia aliquid fluxum.

P'ᾶτρι, οῦ, clari. ἀλλόφυλ. ignobiles. a ῥέω, dico.

P'ᾶτορες, ων, οὶ, rhetores, oratori ratio, actus dicendi. ſtudi. ſtimatis.

P'ᾳτορεύω, rhetoricor, ago, declamo, oro. dico. f. ήσω. ab eodem them.

P'ᾳτορεύω, οὶς, ἐς, ἐι, ac. ᾳν, ars Rhetorica, ratio dicendi, Oratoria facultas. a ῥέω, dico, vide ῥητὴρ.

P'ᾳτορικὸς, dat. plur. a ῥήτωρ, orator.

P'ᾳτὸς, ὴ, ὸν, dictus, certus, tatus: a celebris, a ῥέω, dico.

P'ᾶτρα, ῆς, propriè Lycurgi: ſommentarius, ſcriptura. ῥητρα ῥητόρων, rogationum tulit. Demoſth. conventa, pactum.

P'ήτωρ, ορος, ὁ, orator, rhetor, cauſidicus, ſonicinator: dicitur, Plato in Apol.

P'ᾶτως, adv. diſerte, palam, plane, certo, certis verbis.

P'ᾳχὶς, ὶδος, ἡ, vallum, ſepes.

P'ᾳχὺς, ὺος, ὁ, ἡ, ὰ, aſper, ſalebroſus.

P I.

P'ιγεδανὸς, ὴ, ὸν, re ribilis, horribilis, cuem omnes exhorrent. Th. ῥίγος, ους, τὸ, rigor.

P'ιγιδὸς, ὴ, ὸν, rigidus, horrendus. hinc ῥίγος, durities, comparat. a ῥίγος, ους, τὸ, frigus.

P'ιγίον, feu ὸν, rigeo, algeo, horreo, obſtupeſco. verbi ῥίγος, ους, τὸ, rigidio.

P'ιγόω, fut. 1. inf. activ. verbi ῥιγόω. rigeo

P'ίγος, durius, comparat. a ῥίγος, vide in ῥίγιον.

P'ίγος, horrenda, ſuperlat. neut. gen. pl. num. a ῥίγος, ους, τὸ, rigor. comparat. ῥίγιον. durius. ſuperlat. ῥίγιστον.

P'ίγος, ους, τὸ, rigor, frigus vehemens, horror, & ῥίγεσι, frango. quod frangat calorem nativum in plantis, atque inde vitam defluat. hinc ῥίγιον, ὸ, τὸ, magis horrendum.

P'ίζα, ης, ἡ, ὸ, radix, ſtirps. q. per quam ῥίζει τὸ ζῶν, fluit vita.

P'ίζαι, Jon. pro ῥίζαι, dat. plural. a ῥίζα, ης, ἡ, radix.

P'ίζιος, ᾳ, radicibus munin, ſigo radices, fulcio, ſtabilio. fut. ῥίσω. p. ἐῤῥίζωκα. aor. 1. ἐῤῥίζωσα. perf. paſſ. ἐῤῥίζωμαι, ται, radicor. perf. paſſ. ἐῤῥιζώμενος, νη, νον. perf. participium paſſ. ἐῤῥιζωμένος, η, ον, radicatus.

P'ιζόω, ῶ, ὸ, deciipio, quod ſit inanitate propoſita pro veritate.

P'ιζὸς, ὴ, ὸν, f. 1. rugoſus. curvus. q. a ῥήγνυμι, rumpo.

P'ιζόσσιον, Jon. pro ῥιζώδες ſ. 1. med. a. ſing. a ῥιζώδης, indecenter ne flectin. Th. ῥίζα, radix. curvus.

P'ίμφα, adv. celeriter, leviter, facile, ſtatim. a ῥέμφω, projecto cum impetu.

P'ιμφάμενος, η, ὸν, ὸ, qui celeriter curru ſentur. Ex ῥίμφα, celeriter, quod vide, & ἀμᾶν, ασθαι, τὸ, currus.

P'ὶν, & ῥὶς, ῥινὸς, ὁ, natis: naſus, q. a ῥίς, quia per eum fluit humor a cerebro.

P'ὶνα, acc. ſing. a ῥὶς, naſus.

P'ὶνάω, ῶ, decipio, proprie nares, ut cum canes ſuffumunt oſpecha. Th. ῥὶς, naſus.

P'ὶνη, ης, ἡ, lima. quaſi ἐκ ῥινὸς, quia lima ῥινὸς ἀφαιρεῖ, tundimus, & pulſamus. Eſt & ῥὶνη, ῥίνος, ſignatina pilcis: ſquatinæ enim cutis pro lima eſſe poteſt. item ῥίνη, inſtrumentum aere fundendo aptum, in Epigram. hinc ῥινάω, polio.

P'ὶνοπίλαι, αι, ἡ, portula, pellicum. tanquam ῥὶς, naſus.

P'ὶνὸς, ὸ, ὸν, & ὸ, ſcutum, pellis, cutis per quam ſudores ῥέουσι, fluut.

P'ιπτάζω, cylpeos diffecanti, dat. ſing. a ῥιπτάζων, ουσα, ὸν, ὸ, ſagittarii. vide ῥιπτέω, transverbetana. Eſt Martia epith. a ῥιπτὸς, ὴ, ὸν, ὸ, pellis, & per ſynecdoc. clypeus, & τοξικὸς, pertoro, terebro.

P'ιπτάριον, ου, τὸ, naſus. gen. plur. a ῥὶς, ῥινὸς, naſus.

P'ίπτε, ὴ, ὸ, montis cacumen, promontorium. P'ιπτὸς, ὴ, ὸν, quod inde ſit ῥίπτω, circumpicere, aliò ἐκ ῥίπτω, quod undiq; circumfluat.

P'ιπτὸς ἀσίμου κλυτόξου, impetuoſa ventis agitata ſagittarii. vide ῥιπτὸς.

P'ιπτὸς, ὴ, ὸν, imperus ejus, quod ῥίπτουσι, feu ponicitur, jactus tali miſſi ſicut fulminis. impulſus, properatio, incitamentum. Th. ῥίπτω, projicio.

P'ιπτύω, flabello ventilo. ῥιπτὶς, flabellum, a ῥίπτω, huc illuc jacto.

P'ίπτω, ουσι, τὸ, erarex, veſegmina, flores, idem ac ῥὶψ. vide in ῥίπτω, projicio.

P'ιπτώσασα, ης, ἡ, imperat Jon. verbi ῥιπτάσσω, Poet. pro ῥιπτάζω, jacto, projecto, precipitam do, fut. σω. vel Jon. dicitur pro ῥιπτάζω, adjiciebant, a. plur. imperf. verbi ῥιπτάσσω. Them. ῥίπτω, projicio.

P'ίπτω, 3. ſing. praet. verbi ῥίπτω. fed ῥιπτὸς, ὴ, ὸν, projectus.

P'ιπτώσασα, Att. pro ῥιπτούσσω, vel a ῥιπτὸς, idem ac ῥίπτω.

P'ίπτω, fut. ψω. & ῥίπτω, ίσω, projicio, jacio, precipito. a ῥίπτω, projectum enim ῥίπτω, & inclinat. hinc ῥίπτη, ης, ἡ, impetus: item ictus, feu jactus. ῥίπτις, ίδος, ἡ, ſtabellum. ῥίπτὸς, ὴ, ὸν, ramus ſaligneus, vimen, flabellum, ſcutica.

P'ὶς, ῥινὸς, ὁ, ictus, cuſis pelle contecta, a ῥέω, cuſſodio.

P'ὶψδὶς, ίδος, ἡ, ὁ, a. 2. part. paſſ. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἐῤῥίφην. a. 1. paſſ. ἐῤῥίφθην.

P'ὶψ, ῥιπὸς, ὁ, vimen, ramus ſaligneus. Dueſmus a ῥίπτω, quia inclinari, & flecti poteſt. Eſt & ῥίπτη, ης, ἡ, & ῥὶς, vimen, & aliquid inde factum.

P'ὶψαν, a. 1. inf. aſt. ῥίψαι, ατος, τὸ, a. 1. part. act. ῥίψας, ασα, ὰν.

P'ὶψαν, Æol. pro ῥίψαι, a. 1. part. act. a ῥίπτω, projicio.

P'ὶψαι, Jon. pro ῥίψαι. 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, projicio.

P'ὶψαλλίσκος, ὸ, ὁ, remerarius, qui ſe ῥίπτει εἰς κίνδυνον, audax, qui ſe periculo objicit. ῥιψασίκινδυνος ἀγὼν, quo haec ſeriuus, Xenoph.

P'ὶψω, ῥίψ, ῆς, aor. 1. ſub. act. verbi ῥίπτω.

P O.

P'οὰ, vel ῥοὰ, ᾶς, ἡ, malus Punica, ejuſque fructus. an a ῥόη?

P'οαὶ, dat. plur. a ῥόη, ης, ἡ, fluentum. Th. ῥέω, fluo.

P'οαὶ, acc. plur. a ῥόη, ης, ἡ, fluentum. Th. ῥέω, fluo. f. ῥέσω.

P'οδίνας, nomen filii Salomonis, ἄκυιτος, Rabbinis Hebr. anguſtus.

P'οδίον, ſuccus: concito: domo.

P'οδίος, ᾳ, ὰ, horreum, granarium, σποδίωνος. puto a ῥόη, fructus.

P'όδον, rosa, nom. plur. a ῥόδον, rosa.

P'όδωνος, ου, ὁ, ramus, germen. Vide ῥόδωνος.

P'οθιὸς, ὰ, ὸν, trama, ſubtegmen. an quia ῥόθιος, rapide?

P'οθιὸς, ὰ, ὸν, rapidus. a ῥέω, fluo. Hinc Rhodanus fluvius in Gallia, ob velocitatem motus.

P'οιζηδὸν, ὸ, ὸν, ſenſim, ſpetioſus. ὁ ῥοιζηδὸς ἀνεμος, colnus bonitas in corpore ἀκμάζων. Th. ῥέω, roſa.

P῾ό͂ν, ου, ὁ, nomen puellæ. Gr. rosa.

P῾όος, ου, ὁ, nomen fluvii. A ῥόος, ου, ὁ, rosa.

P῾οδοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, habens roseos digitos. Ex ῥόδον, rosa, & δάκτυλος, ου, ὁ, digitus.

P῾όδοφορος, ου, ὁ, ἡ, arborescens flirpe, quam Appellejus rofam laurean appellat: oerium planta. Dioic. l. 4. c. 82.

P῾όδωδες, ους, ὁ, ἡ, roseus. Ex ῥόδον, rosa, & ὄζος, ους, τὸ, forma.

P῾όϊνος, ου, ὁ, ἡ, roseus. Ex ῥόδον, rosa.

P῾οιζέω, ῶ, ῥοιζέσω, ἐ, ῥοιζήσω, ἐ, ῥοιζηκα, ἐ, ῥοιζημαι, ἐ, ῥοιζήθην, ἐ, Dor. pro ῥόϊζεω, ῶ, ῥοιζέσω, ῶ, ῥοιζηκα, ῶ, ῥοιζημαι, ῶ, ῥοιζήθην, ῶ, ῥοιζητικὸς, ἡ, ὸν, rosacea. Th. ῥόϊζος, ου, ὁ, ῥοῖζος, ου, ὁ, ῥόϊζημα, ατος, τὸ, ῥοιζητὸς, ἡ, ὸν, ῥοιζητέος, α, ον, rosaceus, Dor. pro ῥοϊζεῖν, ῶ, ῥοιζέσω, ῶ, ῥοιζηκα, ῶ, ῥοιζημαι, ῶ, ῥοιζήθην, ῶ, ῥοιζητικὸς, ἡ, ὸν, rosa gemina. Ex ῥόδον, rosa, & μέτωπον, malum. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor.

P῾όϊον, ου, τὸ, ῥοῖ, ου, ὁ, ῥοιά, ᾶς, ἡ, ῥόδον, ου, τὸ, ῥοδέα, ας, ἡ, ῥοδεών, ῶνος, ὁ, ῥοδωνία, ας, ἡ, ῥοδωνιὰ, ᾶς, ἡ, ῥοδωνιὰς, ἄδος, ἡ, ῥοδωνιὰς, ἄδος, ἡ, ῥοδωνιὰς, ἄδος

Πρεσγευμαι, ομαι, prius delignatis, dat. pl. perf. part. pass. a πρωχειροτονω. Ex χειρ manus, & τείνω, tendo.

Πρεσβεύω, vel Attic. εύω, aute pradico e fut. εύω. a. 1. πρεσβεύσω. perf. πεπρεσβεύκα. perf. pass. πεπρεσβεύμαι.

Πρόκειμαι, κεισαι, ειται, Procles. nom. propr.

Προκηδεύω, εύσω, ευσα, provocatus, a. 1. part. pass. a πρωκαλέομαι, provocor.

Προκηρύττω, σω, σα, praeuditus, praecognitus. Th. κλέος, audio.

Προκινέω, ω, augmentum, processus, progressus. πρόκοπτω, ὁ, τὸ, ὁ, τὸ, progressio ad virtutem. Dion apud Laertium ajebat, τὸν σπουδαῖον ἐμπειρον εἶναι πρόκοπτης, epitariosem esse profectus retardationem.

Προκόπτω, profcio, progredior, procedo. fut. ψω. imperf. πρόκοπτον. perf. act. πεπρόκοφα. perf. med. πεπρόκομαι. praterea, transeo, ad Rom. 13. ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν, ἡ νὺξ, ἡ, proficiens, ἡμέρα, ἡ, impedimentum, mora. Th. κόπτω, ἡ, ἡ, ἡ

προάνω, semel. duntaxat. Th. ἅπαξ, semel omnino.

προαπαλλάσσω, ττω, addo minus. fut. ξω, μαι. aor. 1. med. προαπηλλαξάμην, ο, σθαι, addidi minus.

προαποκείτης, νοσ. plural. fut. 2. part. verbi προαποκλίνω, simul pedo, una amitto. funt qui velint esse nom. plural. pras. part. activ. verbi προαποκλίνω.

προαρήρομαι, adjungit, aptat, 3. singul. praf. ind. pafi. a προαραρίσκω. A praterito enim medio formatur praſens, ſignificans idem ac praterita. Sic ab ἄνω, apto, congruo: ſi pr. ἄρω, & Att. ἀραρίσκω, unde praſentes hoc ἄραρομαι.

προαραρώτα, adaptata, nom. pl. n. gr. vel acc. ſingul. m & praet. med. part. verbi προαρῶ, adapto. Th. ἄρω, apto. ἴ. ἀρῶ. p. ἠρμ. ἄρθ, & Att. reduplic. ἄραρα, inde p. m part. ἀρηκώς, ότος, ὁ.

προβαλλάσσω, gen. plur. praſ. part. acd. verbi προβάλλω, adicio. Th. βάλλω, jacio, mitto. ſ. ἅλω. p. βέβληκα, & 2. ἔβλην.

προβάλλω, ὁ, ἀλῶ, & 2. part. acd. verbi προβάλω, adeo, accedo. Th. βάλω, eo. fut. 2. δεύτερ. 2. 2. ἔβλω. hinc & πρόβλητος, ὁ, accelſus.

προβολή, ῆ, ὁ, oppugnatio, impetus, incurſus, impetito tormentum, machina, Herodot. Thucyd. appropinquatio, cranſitus, trajectus. ἐστὶ ἡ μέση τοσὶ, καὶ πλεῖστα προβολαὶ, itinere non ſolum anguſto, ſed etiam aſpero, Polyb. ictus, plaga, vulnus, noxa ob latum numen, Comment. Ariſtoph. in Pace. Plutarchus ὡς ἐκ προβολὰς ἀγόμενα vocat pugnam, qua in urbis aggreſſionem atque obſidionem citra muros committitur. προβολὴ dicitur etiam ὁ ὦμος, cuſpis, & gladii mucro a Dicearche hiſtorico.

προγυλᾶν, arrideo. Th. γυλάω, rideo.

προγίνομαι, accedere ad aliquem.

προδιατινάσσω, ξω, praterea inſumo, inſuper abſumo. fut. ἐτινάσω, & 2. προδιατινάξω. a. 2. ſub. act. προδιατινάξην, ης, ῃ. Them. διατινάσσω, conſumo.

προδίδ, jon. pro πρὸς δὲ τούτοις, praterea.

προδίδομαι, jonice pro προδίδωμι, trajicio.

προδίομαι, εσθε, eum genit. διάδοσι, praſ. inf. διάδομαι, pati. Them διὰ, unde δι-, opus eſt.

προδιδάσκω, 2. ir. inf. med. verbi προδιδάχομαι, expecto.

προδιδέχομαι, expecto, praſſolor. διὰ χρόνον προσδέχεσθαι, timentes, & caventes, Plato de Leg. trepido, ſuſpicio, aſſumo, admitto, Polyb. προδέχεσθαι. praſ. imperat. ſ. ξεσαι, perfidiam ſuſpicatus. a. 1. med. προσδεξάμην, ω, σθαι. aor. 1. imperat. med. προδέξαι, ἀδω. Th. ἔχομαι, capio.

προδιδοὺς, ὁ, expecto, ſpero. προδοὺς ἀνεδίδου, condo, me probantum, Æſchines. imperf. προδιδοὺς, ὁ. ſ. ξω. 2. 2. προδοὺς ἔδουν. quod a δίδωμι. idem ac Th. ἔσχεν, obtinu, expecto.

προδίκαια, jon pro πρόδικα, expecto.

προδίκαια, ας, ὁ, expectatio: metus, opinio impedentis mali. Ariſt. in Probl. ſect. 7.

προδιώκομαι, ὁ, qui expectatur, appinbatus, imminens, impendens, adjutorius. προδιώκεται δυδαμοῦ ἐν Παννονίᾳ. in Pannonia copiæ expectantur, Plut. in Othone.

προδιώκομαι, ὁ, praſ. part. paſſ. a προδιώκω, expecto.

προδίπτης, ου, ὁ, proditio. a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

προδρομὰς, ὁ, aor. 2. part. acd. verbi προδραμῶ, accurro. Th. τρέχω, curro.

προδύσω, ῦσις, fino, fut. δύσω. aor. 1. προδύσαι. Th. δύω, fino, permitto. ſ. δύσω. p. δέδυκα.

προεδέσατο, acceſſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi προεδέσω, accedo.

προεγγυῶσιν, 3. plural. praſ. ind. activ. verbi προεγγυάω, arrideo.

προεγγύᾶν, appropinquo. ſ. ἴσω. p. προεγγύηκα. a. 2. προεγγύην. ab ἐγγύς, appropinquo.

προεθέλοιμεν, 1. plural. imperf. verbi προεθέλω, expecto.

προείδομεν, a. 2. ind. acd. verbi προεδέω, expecto.

προείδεον, imperf. activ. προεῖδέασο, ας, verbi προεδέω, expecto.

προείδομαι, ιῇ, ι, 2. 2. ind. acd. verbi προεδέω, accurro.

προείδω, aſſideo. fut. δήσω, quod a πρόσειμι, aſſeſſor. quod ab ἵζω, σ, ἐ ſcilic. Th. ἕζομαι, ſedeo.

προεῖδτες, αι, ὁ, admovi, a. 1. ind. acd. verbi προεῖδομαι, appono.

προείδω, a. ſing. a. 2. ind. med. verbi προεῖδομαι, appono. Th. εἶδομαι, pono. ſ. ὄψομαι. a. 2. ἴδην. a. 2. med. ἐγρήγορα, ἐδόην, ἐγρὴ ἴδην, & per crafin Att. ἐγρὴ.

προείειτε, alloquebarur, Att. vel Poet. pleonaſm. pro προεῖτε, 3. ſingul. a. 1. vel. a. vel etiam imperf. verbi προεῖπον. Th. ἔπω, dico. aor. 1. εἶπα, σε, ν. p. ἐἶπον, τε, σ.

προεῖλαται, ὁ, ο, ον, affimilis, ſimilia. ab εἶλη, ſimilis ſum.

προεκλέρει, ο, ſing. pluſq. perf. acd. Att. verbi προεκλαμβάνω, aſſumo. Them. λαμβάνω, capio. ſ. λήμψομαι. pract. κλάπτω, & Att. ἅπτω, a. 2. ἔλαβον.

προεκλὴς, ὁ, ſingul. a. 2. med. verbi προεκλείω, ομαι, allego. Th. αἴρω, capio. fut. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 2. ἦλον. a. 2. med. ἐλάμην, ο, σθαι.

προεκλύσε, adeſſe, javare, praſ. inf. a πρόεμαι. Th. εἶμι, ſum.

προεκτίνω, alloqui, affari, a. 2. ini. act. a πρόειπον. Th. ἔπω, dico. ſ. ἐρῶ. a. 2. ἔπον.

προέκτινα, 3. ſing. praſ. ind. a πρόεμαι, adeo. Th. εἶμι, eo.

προεκχέω, ὁ, ε, ſ. imperf. acd. verbi προεκχέω, animum adverto, juvo. fut. προεκῶ. Th. ἔχω, haben. a. 2. ἔσχον.

προεκχέων, jon. pro προεκχέοντ, 3. plur. imperf. vide in προεκχέω.

προεκχέων, inſtabat, 3. ſingul. imperf. verbi προέκχυμαι. Thema ἔκχυμαι, jaceo.

προεκχολόῦω, σι, ς, a. 1. ind. paſſiv. verbi προεκχολόω, aggrimo. fut. ἐσω. praet. προεκχόλωμαι. a. 2. ἐκολώθην. Them. ἐκχόλωμαι. venio.

προεκχρεῖται, inſuper interrogo.

προεκχωρεῖτε, ὁ, ἐμὶ, ἐ, occidentalis.

προεκχώρεμεν, ν, ὁ, ἐμὶ, ἐ, contingunt, contermino.

προεκῶ, a. plur. aor. 2. ind. vel imperat. med. verbi προεκῶ, admitto, quod ab ἵημι, fac ἑω, imitto. Them. ἵω, idem.

προέλθωμεν, ω, ες, ν, perf. ind. activ. verbi προεκχω, adhibeo.

προεμπεπλεγδένων ἐσπτῷ σφι, aliquem ſibi ſocium adjungere. Them. ἐπὶ, ſuper. ſodalis.

προεπιτέλω, σι, ς, a. 2. ind. acd. verbi προεπιτέω, vel αἴτω, mando, præcipio, ordino. ſ. ρ. προεπιτάκω. perf. προεπιτάκωμαι. perf. part. paſſ. προεπιτεταγμένος, ης, ον. Th. τέλω, ordino.

προεπιτέλω, σι, ς, a. 1. ind. paſſ. verbi προεπιτέλω, appono.

προεπιτέλω, ὁ, ſing. imperf. acd. q. a προεπιτέλω, pro πέμπω, pono.

προεπιτέλνω, ὁ, ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſdem.

προεπέρασα, ſ. 1. med. verb. προεπέρασμαι, precor.

προεπόκεῖ, ὁ, ſ. precatio, petitio; item locus precationis profuſuſve dictus, quod a προεπέρασμαι.

προεπέρασμαι, precor, oro, vata nnnenpo, imperf. προεπέρασμαι, ο, ον. fut. προεπέρασμαι. a. 1. med. προεπηξάμην, ο, σθαι, Attice, a. 1. imperat. med. προεπέρασαι, ἀσθω. a. 1. ſub. med. προεπέρασαι, ο, ντω. a. 1. inf. med. προεπέρασθαι. Th. ἔχομαι, precor.

προεπέρασμαι, precor. imperf. acd. verbi προεπέρασμαι, adeſco. Th. φέρω, fero. ſ. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

προεπέρασμαι, ν, ὁ, ι. imperf. vel a. 2. ind. acd. verbi προεπέρασμαι, ſimulo. Them. ποιέω, facio

προεπέρασμαι, ὁ, ſing. a. 2. ind. acd. verbi προεπέρασμαι, impingo. Th. πτάω, idem. ſ. σω. p. πέπτωκα.

προεπέρασμαι, 3. ſing. pluſq. perf. paſſiv. a προεπέρασμαι ſ. ξομαι. perf. paſſiv. προεπέρασμαι ξαμαι ἔαν, κται, circumvolutus, vel adplicitus ſum. Ex πτύσσω, & πτύσσω, plico.

προεπέρασμαι, juſtificio, operam do, acquiro: fut. αὐσομαι. a. 1. m. προεπέρασμαι, ω, σαι. quod ab ἐργάζομαι, operor. p. εἰργασμαι. Th. ἔργον, a, ν, opus.

προεπέρασμαι, 3. ſingul. verbi προεπέρασμαι, alloquor. quod ab φάω, dico. Th. φάω, dico.

προεπέρασμαι, a ſing. fut. 1. activ. verbi προεπέρασμαι, pango, allido. Th. ἰσάω, figo, firmo. ſ. σω.

προεπέρασμαι, adructo. Th. ἰσάγω, ructo. ſ. ξω. a. 2. ἤγαγον.

προεπέρασμαι, accedo, aggredior, inbeo, adeo, eum dat. imperf. προεπέρασμαι, ο, ον. fut. προεπέρασμαι. a. 2. προεπέρασμαι, ν, ες, ε. a. 2. imperat. προεπέρασμαι. a. 2. part. acd. προεπέρασμαι, ὁντα, ὁν. p. m. προεπέρασμαι. Them. ἔρχομαι, venio.

προεπέρασμαι, ὁ, ſing. a. 2. ind. acd. verbi προεπέρασμαι, ſubjicio, ſubdo. Th. βάλλω, jacio, mitto. ſ. βαλῶ. p. βέβληκα, & 2. ἔβλην.

προεπέρασμαι, ὁ, ſing. praſ. ind. paſſ. verbi προεπέρασμαι, impingo. Th. πτάω, idem. ſ. σω. p. πέπτωκα.

προεπέρασμαι, 3. ſing. praſ. ind. paſſiv. a προεπέρασμαι ſ. ξομαι. perf. paſſiv. προεπέρασμαι ξαμαι ἔαν, κται, circumvolutus, vel adplicitus ſum. Ex πτύσσω, & πτύσσω, plico.

προεπέρασμαι, juſtificio, operam do, acquiro: fut. αὐσομαι. a. 1. m. προεπέρασμαι, ω, σαι. quod ab ἐργάζομαι, operor. p. εἰργασμαι. Th. ἔργον, a, ν, opus.

προεπέρασμαι, 3. ſingul. verbi προεπέρασμαι, alloquor. quod ab φάω, dico. Th. φάω, dico.

προεπέρασμαι, a ſing. fut. 1. activ. verbi προεπέρασμαι, pango, allido. Th. ἰσάω, figo, firmo. ſ. σω.

προεπέρασμαι, adructo. Th. ἰσάγω, ructo. ſ. ξω. a. 2. ἤγαγον.

προεπέρασμαι, accedo, aggredior, inbeo, adeo, eum dat. imperf. προεπέρασμαι, ο, ον. fut. προεπέρασμαι. a. 2. προεπέρασμαι, ν, ες, ε. a. 2. imperat. προεπέρασμαι. a. 2. part. acd. προεπέρασμαι, ὁντα, ὁν. p. m. προεπέρασμαι. Them. ἔρχομαι, venio.

προεπέρασμαι, ὁ, ſing. a. 2. ind. acd. verbi προεπέρασμαι, ſubjicio, ſubdo. Th. βάλλω, jacio, mitto. ſ. βαλῶ. p. βέβληκα, & 2. ἔβλην.

προεπέρασμαι, ὁ, ſing. praſ. ind. paſſ. verbi προεπέρασμαι, impingo. Th. πτάω, idem. ſ. σω. p. πέπτωκα.

προεπέρασμαι, 3. ſingul

ραζῶ, ω. 1. ind. act. προσηρμάζον. a. 2. ind. pass. ἐπροσηρμόσθη, cognomino.

Προσηγορεύω, σω, ἤ, appellatio, allocutio, compellatio. a. προσηγόρευκα, alloquor, appello.

Προσήκων, ἥκουσα, ἥκειν, 3. fing. pert. pass. Jonidialysi pro προσῆκεν, Verbi προσήκω, vel προσέοικα, similis sum. pert. pass. προσήγμαι, ἥκειν, ἥκεται. Sed a προσήκω eſt 10 perf. pass. προσήγμαι, ξαι, κται, & ſolenta diphthongo, muratoque augmenti gratia 3 in ε, προσεῆγμαι. Th. ἥκω, ſimilis ſum. p. m. ἵκω.

Προσήκω, admitti, 3. ſingul. a. 2. med. verbi προσίημι, admitto. Them. ἵεμαι, ſeu ἵω, mitto.

Προσήκων, pertinens, 3. fing. praſ. vel impersonale a προσήκω, pertineo. hinc προσήκων, οντος, & τὸ προσῆκον, pertinens. κατὰ τὸ προσῆκον, ut decet. τὰ προσήκοντα in plur. Th. ἥκω, venio.

Προσήλον, τὸ, clavis affigo. fut. ώσω, p. κα. προσήλωκα. a. 1. προσήλωσα. quod ab ἧλος, clavis affigo. Th. ἧλος, ὁ, ὁ, clavus.

Προσήλυδος, ος, ὁ, ἡ. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, accedo.

Προσήλυτος, ὁ, ἡ, ὁ, proſelytus, qui, vel quem ex Paganiſmo ad Judaiſmum accedebat: advenarius, peregrinus. a προσέρχομαι, accedo, in part. med. προσήλυδα.

Προσημαίνω, ante ſignifico, præſignifico.

Προσῆν, impeſf. activ. verbi πάρειμι, adſum. Προσπαλαιόω, perf. inf. paſſ. verbi πολαιόω, ἐμπαλαιόζωμαι, inſuper in ſervitutem redigo. vide ἀπαλαιόω.

Προσῆνεγκα, ας, τα. 2. ind. act. verbi προσφέρω, affero.

Προσῆνεν, ἤνεσα, ἤνεκα, ἤνεγμαι, ἤνθην, 3. fing. pert. pass. verbi προσφέρω, affero.

Προσηύδων, ὦ, ὦσα, ὦσε, ὦκα, ἠύδων, ἠύδωσα, ἠύδωκα, ἠύδωμαι, ἠυδώθην, ἠυδώθησα, ἠυδώθηκα, ἠυδώθημ

Προσκύνης, ους, ὁ, hospita. ſic vocatur Phœbe, Rom. 16. 2. quæ Chriſtianos hoſpitio excipere ſolita fuit. Item tutatrix, patrona, Chryſoſt.

Προστατεύω, dat. fing. part. præſ. a προστάτης. præſum, quod a πρ ὀστὰς, ὰ, ὁ, præſes. hoc a πρόϊστημι. Th. ἵστημι.

Προσφάτης, ους, ὁ, aor. 1. part. paſſ. a προσφάω, appono.

Προσφάτιον, appendendum, verbale a προσφάω, appono.

Προσφάω, ῶ, ἄσω, appono, fut. 1. ind paſſ. verbi προσφάομαι, appono, pergo.

Προσφάομαι, ῶμαι, ἄσομαι, aor. 1. part. paſſ. verbi προσφάω, mando.

Προφάω, ῶ, aor. 1. ind. act. a προσφάω, appono.

Προσφέρω, ρεις, ρει, præſ. plur. act. προσφέρω, præſ. inf. actiu. ejuſdem verbi.

Προσφέρω, ρ. 1. plur. præſ. ind. act. προσφέρομαι, ῃ, ῃσι, præſ. part. paſſ. verbi προσφέρω, appono.

Προσφέρω, appono, pergo. imperf. act. προσεφέρω, & in 2. ſingul. προσεφέρης, & προσεφέρεις, tanquam a προσφέρω. fut. προσοίσω. perf. προσενήνοχα. a. 2. προσήνεγκα, adieci. a. 1. προσήνεγκα, ας, ε. a. 2. imperat. act. πρόσφερε, auge. a. 2. inf. προσφέρειν. a. 2. part. act. προσφέρεις, ουσα, ὁ. præſ. paſſ. προσφέρομαι, ενθεμαι, adjungor. imperf. προσεφερόμην, ου, το. a. 1. ind. paſſ. προσενήνεγμαι, ῃ, ται. fut. 2. paſſ. προσενεχθήσομαι, ῃ, ται, apponar. a. 2. med. προσηνεγκάμην, ω, το, percuti.

Προσφιλαίνω, ῶσεις, ῶσει, qui exertit aliquid, ac in ſuam poteſtatem redigit, a. 2. part. act. verbi προσφιλόω. Th. τίλλω, verto. a. 2. ἐτίλαμεν. p. m. πίλημι.

Προσφίλεω, accurro, & in 3. plur. προσφίλεσιν. fut. ὄψεσθε. perf. προσφιλήκασιν. aor. a. προσφίλησεν, ες, ε. a. 2. part. actiu. προσφιλήσας, ασα, α. part. med. προσφιλήσαμενος. Th. τίλλω, curro.

Προσφιλόξενος, ι. plur. a. 1. ind. act. verbi προσφιλοξενέω, officioſe, quod a προς, ὁσὸς, & φίλοξενος, monſtrat. fut. ὁσω.

Προσφίλησον, ε, ον, idem ac τὸ ἅλις, quicquid cum pane comeditur, pulmentarium. Ex προς, & φάγω, edo.

Προσφάσιος, ᾱ, ὁν, ὁ, proprie recens dictus, vel occaſus, & in genere recens, juvenis, junior. προσφασιν, adverb. pro πρωΐ, modo, nuper, recentiter. Thema φάω, ſignat, vel occido. perf. paſſ. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adverb. nuper, recens: nupertime.

Προσφερὴς, ους, ὁ, ἡ, ſimilis, affimilis. Item condimentalis. Heroddot. inde προσφέρω, ſimiliem eſſe.

Προσφέρω, offero, affero, proſero, adhibeo, injicio. imperf. προσέφερον. fut. προσοίσω. a. 2. προσενεγκεῖν. part. med. προσενεγκάμενος, ου, η, obtuli, Attice pro προσηνεγκα. προσφέρω ἐπὶ τὰ βέλη δάκρυα, tibi remedia adhibeo, Aphrod. προσφέρω τὰς χεῖρας ἑαυτῷ, ſibi manus attulit, Polyb. προσφέρω λόγους, aliquot, Heroddot.

Προσφιλὴς, ους, ὁ, ἡ, amabilis, gratus. Th. φίλος, η, ὁ, amicus.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio: probrum, Polybio. hinc πρόσφορος, commodus, aptus, convenions, congruus. a προσφέρω, officio.

Προσφόρως, ὁ, ἡ, idonea pro patribus προσφόρως ἔχουσι. & hoc pro φαίνομαι, allatus, adductus. Et pro ὑπηκόους, accommodatus, aptus, conveniens.

Προσφυὴς, ους, ὁ, ἡ, προσφυὲς, ἐος, ἑῶς, ac commodatus, aptus, commodus, adhærens. hinc προσφυὴς, Ionice, apte, ſcite. a προσφύω, adnatet ſcio, adhæreo.

Προσφυὴς, ῆος, ὁ, ἡ, perſuga: ſi proſugus. Item celiens in Pandect. Græcis.

Προσφύω, adhæreis, 2. 2. pari. act. ſ. g. verbi προσφυὴς, ſeu προσφύω, adhæreo. Th. φύω, naſcor.

Προσφωνῶ, ῶ, acclamo, allequor, appello. cum dat. nuncupo, confero, devoveo. fut. ὦ. pæſ. προσφωνήσομαι. aor. 2. ind. act. προσεφώνησα.

Πρόχειρα, ὁ, ἡ, ἡ, pertactus, idem ac πρόχειρος, ſui ipſe.

Πρόχειρος, ᾱ, ὁν, ad manum ſitus, Ex πρὸς, ad, & χεὶρ, manus.

Πρόχρωμα, ατος, τὸ, præſentia, color, ſpecies, decus, dignitas, amplitudo. Ariſtot. interpumentum. Ariſtot. l. 2. Rhetor. cauſis occaſio. Thueyd. Demoſth. perſona, larva. Suid. procemium, initium. Plato in Hippia majore.

Πρόχρη, 2. ſing. a. 2. ſub. act. πτάχω, a. 2. inſ. verbi πτάχω: obtendo, objicio.

Πτερυγίσκος, vide πτέρυξ.

Πτερύγιον, num. plural. a. 2. part. actiu. πτήσσω, ττος, ὁ, verbi πτοέω, præſtendo, præminco. Th. ἴχω.

Πτέρυγμα, ατος, τὸ, affidio, effuſio, profuſio. a πτοέω, affundo, fut. ὁσω. p. πεπτόκωκα. perf. paſſ. πεπτόκεγμαι, σαι, ται.

Πτέρυξ, υγος, ὁ, ἡ, vicinus, accola, finitimus. hinc πτερυγίζω, accomodo. Th. χάρις, ος, ὁ, locus.

Πτερύσσω, attingo, primoribus digitis tango. cum dat. ſi ὦσω. pæſ. πτοεύσομαι. quod ex πτὼ, & φάω, idem ac φάω, coningo. cum genit.

Πτερυ, adv. in anteriorem partem, ante, altra, ulterius, a fronte, eminus, longe, procul, πόρω πορὼ, ſupra ſapientiam, Philoſoph. Th πτὼ, ante.

Πτερυσὸς, ὸς, ὁ, fœtidus. Hippocr. ab ζῶω, ſ. ὀζάνω, oleo. Sed. πτηρὸς, inflatus, tumidus, ab πτὼ, ſpiro.

Πτερυσία, ας, ἡ, accentus. ex πτὼ, & ὀζὼ, ſ. ὀζάνω. Cilicias cantus cithariœdicos πτερυσίας appellavit, Pauſ.

Πτερυσικὸν, per metaplaſm. pro πτερύσσει, dat. plur. a πτέρυσις, ᾱ, ὁς, facies, vultus.

Πτερυσικὸς, ὸς, ὁ, factiem, perſonam reſpiciens. hinc πτερυσικὸν, ὸν, ὁ, perſonarum acceptor, qui accipit faciem, id eſt, movetur tribus illis exiſtentis. quod a πτέρυσις, faciès, & λαμβάνω, capio.

Πτερυσικὸς, ὸς, ὁ, acceptio perſonarum, ad Ephel. 6.

Πτέρυσις, ᾱ, ὁς, facies, perſona, vultus, aſpectus, finitium, Pindar. ſomo, Phrcyl. πτέρυσιν in acie dicitur frons. κατὰ πτέρυσιν ἀγωνίζεσθαι, cum his inſtructus a fronte ducere, & recta in hoſtem tendere, Xenoph. 8. Pæd. κατὰ πτέρυσιν, coram, Diodor. Sicul. Item ſpecies, forma, Lucian. Theologi πτέρυσι ουσαι vocant pennam, non qualis fuit Roſci in theatro, led ſubtantiam, & intelligentem, quam etiam ἔνεργειαν appellant: quatenus inſtar pennæ eſt Valla, ut eſt color, & lux in Sole. βλέπου εἰς πτέρυσιν, καμβάνου πτέρυσιν, reſpicere faciem, πτέρυσιν ἔχειν, ſpecie præditum eſſe. Item, hoc eſt coram. 1. Cor. 13. verſ. 12. Hebraiſmus. Sumitur etiam πτέρυσιν pro fronte domus.

Πτερυσωπὸν, ου, τὸ, ſtellio perſonæ.

Πτερυσωπὸω, ῶσω, ὁ, ἡ, ind. paſſ. verbi προσωπολαμβάνω, appello in ponum. fut. ἰσομαι. perf. paſſ. πεπροσωπόλημαι. a 1. paſſ. πεπροσωπόλημαι, ας, ε.

Πτερυσώτερος, ὁ, ἡ, ον, ulterius, ſuperlat. a πτέρω, quod vide. πτερυσώτερ, ulterius. Jonic.

Πτερυσὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ἡ. ind. activ. verbi πτερύσσω, inſenſus ſum. ſ. ἰσω. part. πτερυσὼς, ὼσα, ὸν.

Πτερυσμίζω, a. 2. opt. med. verbi πτερύσσω, præcindo.

Πτερυσμὸς, ὸς, præcindens, a. 2. part. activ. verbi ejuſdem.

Πτερυσὸν, vel ἄπτω, præſtituo, præordino, præfinio, præfigo. fut. ξω. pæſ. πτερυσόμαι. perf. paſſ. πτερυσόμαι.

Πτερυσὸς, ὸς, ὁ, aor. 2. part. paſſ. verbi πτερύσσω, propono.

Πτερυσὸω, diſtendo, protendo, in medium affero. item propono, ſtatuo, pro me loco. Plato 2. de Rep. ſ. ὁσω. p. πεπτόκωκα. perf. πτερυσταγκα. Th. τόνω, tendo.

Πτερυσὸω ἐὰν ſ. ἐάσω, pregulto, ſen ante alios manus partire infera gulotus ſum.

Πτερυσρὸς, Jon. pro πτέρυσρος, prior.

Πτερυσρὸς, ὸ, ἡ, ἡ. pæſ. ind. a πτέρυσρω, prior ſum, præcedo.

Πτερυσρὸν, dat. plur. Jon. a πτέρυσρος, prior, antecedens, ſuperior, natu major.

Πτέρυσρος, ὸ, ἡ, prior. dat. plur. πτέρυσριοι. hinc πρότερος, adverb. ante.

Πτέρω, idem ac πτὼ. Dor.

Πτερυσάτω, Dor. pro πτερυσάτω, alligo, appello, affigo, agnitionem item attribuo, defero. a πτὼ, & ἀτὼ, necto.

Πτερυσβάλλω, cocteres, Dor. & Jon. pro πτερυσβάλλ, a. ſingul. præſ. ſub. paſſ. verbi πτερυσβάλλω, aggetior, coerceo.

Πτερυσβάλλω, Doric. & Æolic. pro πτερυσβάλλομαι, admitto, expecto. Th. ἴδχομαι, capio. fut. ἰξομαι. vide & ſimplex ἴδχομαι.

Πτερυσβάω, Dor. pro πτερυσβάω, adſpiceis, præſ. inf. act. verbi ὁῶ, video.

Πτερυσιὰω, propellite, præſ. inf. pro imperat. Dor. verbi πτερυσιὰω: pro πτερυσιὰω. Th. ἰὰω, vetto.

Πτερυσιὰω, eodem modo pro πτερυσιὰ, a. 2. inſ. verbi πτερυσιὰω. Th. ἰὰω, capio. ſ. ἰὰω. p. ἴωκα.

Πτερυσβάω, propono, exhibeo, præſero, præporto, Eunip. ſ. πτερυσβὼ, perf. πτερυσβάκα. a. 1. med. πτερυσβάσω, ας, τὸ, propoſui. Th. φάω, pono.

Πτερυσιὰω, Dor. pro πτερυσιὰω, attingo. Th. μάκιον, vel ἄπτω, pinſo, fubigo, tango. fut. ξω.

Πτερυσμαι, præſ. part. act. a πτερυσιὰω, plantis ſuis pedibus, præſero, quod a πτὼ, εἰ, ὁ, ἡ, honor. Th. τῖω, honoro.

Πτερυσόξενος, afpicio, præſagio, Doric. pro πτερυσόξενος, quod Æolice elle ferunt pro πτερυσιὰω. Th. ὄπτομαι, video. ſ. ὄψομαι. illi volunt derivari ab ὄπτομαι; augutor. Th. ὄπτ, ος, ὁ, vox, omen.

Πτερυσόπτης, ου, ὁ, ipſa actio præcindendi, id, quod præcidimus, unde & umbilicus aipidia πρόγνωσις dicitur quoniam ab ipio ſtatim partu umbilicus infantibus præcindi ſoler. aut quoniam junta umbilicum in duo dividitur medium homo. Quod ex πρὸ, & πτὼ, præcido. perf. πέτμημαι.

Πτερυσόπτης, dat. plur. a πτέρυσρος, ᾱ, ὁν, vel πτέρυσρος, ᾱ, ὁν, finis ille, qui dedicitur a malo ad proram. Th. πτὼ, tendo. p. m. πτόνω.

Πτερυ, pius, antehac, antequam, dudum, Ariſtoph. ἐκ τῆ πτερυ χρόνῳ, tempore ſuperiori. Heroddt.

Πτερυγίσκω, reverterebant, 3. plural. imperf. paſſiv. Jonic. Ex πτὼ, & τίνω, verto.

Πτερυτίνω, ῶ, ἡ, adhortatorius. a πτερυτίω, adhortor.

Πτερυτίνω, ante me verto, fubſiſtentem, & cunctantem urgeo, ſuadeo, exhortor, invito. πτερυτίνειν ἀλλήλους ἐπὶ πρᾶξιν, ad virtutem homines incitare, Xenophon. ſ. ὦω. p. πεπτόκωκα. aor. 1. med. πτερυτίνάμην, ω, το. Th. τίνω, verto.

Πτερυτίω, adhortor, adjungo me ſeſſinanter. πτερυτίοντες cuiuum præcurſores, Baſil. ſ. τ. med. τὸν γὰς μὴ ſ. τ. med. πτερυτίομαι. a. 2. πτερυτίσομαι, perf. μὴ πεπτόκωκα. p. m. πεπτόλημαι. Th. τίνω, curro. ſ. ὦσω.

Πτερυτιτάλλω φησὶν ὁ, dicuntur, qui cum maxima celeritate fugiunt, hoſtibus terga verſis.

Πτερυτιτὸς, dat. plur. a πτερυτιτὸ, ὸς, ὁ, exhortatio. quod a πτερυτίω, adhortor.

Πτερυτὸς, ὸντος, τὸ, pro πτερυτὸς, quicquid ſe nobis fortuito offert, & vel obviam eſt. Th. τυγχάνω, fum. fut. πτερυτάσω. a. 2. ἐτύχον. inde aor. 2. part. τυχὼν, ὸντος, ὁ.

Πτόλεμος, projecit, Attica ſyncſi pro πτόλεμος, 3. ſingul. præſ. ind. act. verbi πτολεμάω, projicio. Th. βάλλω, jacio. ſ. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 1. ἐβλασα.

Πτόλη, itidem pro πτόλεμος, 1. ſing. aor. 2. ind. act. verbi πτολάω, progredior.

Πτόλεμος, Attic. ſyncſi pro πτόλεμος, 3. ſingul. imperf. act. verbi πτόλεμος, ante ſcribo.

Πτολίπορον, pro πτολίπορος, 3. ſing. a. 1. med. verbi πτολίπορέω, propono. Th. πόρω, doceo. ſ. ὦω.

Πτολίπορε, pro πτολίπορε, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi πτολίπορέω, propono. Th. πόρω, doceo. ſ. ὦω.

Πτόλεμος, propoſitus erat, Attic. pro πτόλεμος, 3. ſing. imperf. Ex πτὼ, & κεῖμαι, jaceo, ſ. κεῖσομαι.

Πτολιπτόλεμος, pro πτολιπτόλεμος, 3. ſing. imperf. verbi πτολιπτόλεμος, peticulis me objicio pro aliquo.

Πτόλεμος, ὸ, ὁ, convitiator, mercenarius, homo tubulentus, bajulus. Ex πτὼ, & κόνιμι, feno. vel a πτὼ, ſitus.

Πτόλη, ης, ἡ, prunus. An quia ei magnus, & durus nucleus?

Πτόλεμος, conciliavit, Att. pro πτόλεμος, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi πτολάω, fum hoſpes publicus: comparare conor. Th. ξένος, ου, ὁ, peregrinus, hoſpes.

Πτολιπτόλεμος, ante exiſto, tempore præcedo. πτολιπτόλεμος ἐν τῆ τάξει, ordine, precedens acceſſitudo, & antiqua conſuetudo. Plato in Epiſt. Item liberalis prior in aliquem exiſtio. πτολιπτόλεμος τὸν τόπον ἔχ, qui priores partes occupant in officio beneficentiæ. Demoſth. imperf. act. πτολιπτόλεμος, ες, ε. ſ. ξω. p. πτολιπτόλεμος. quod a πρὸ, & ὑπάρχω, fum, ſcilio.

Πτολιπτόλεμος, a. plur. perf. ind. Attic. Ex πρὸ, ἐν, & λαμβάνω. capio. fut. λήψομαι. perf. Attic. εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον.

Πτί-

Πρωτευέτω, Attic. fynaref. pro πρώτευέτω, 3. plurali. aor. 2. ind. act. verbi πρωτεύω, mitto ante, deduco.

Προυνήκατε, 3. fing. perf. ind. paſſ. verbi προυνήκω, prævenio. Hinc προυνηκότως, beneficia in quempiam collata. Ex προ, & ἔνεγκω, auctor ſum, cæſio. Th. ἀφ' οὗ τὰ ἀπὸ τύχης.

Προυνήγαγε, εις, ἐ, imperf. activ. verbi προυνήγω, præcedilo.

Προυνὸν, evidens, manifeſtum, viſibile. Eurip. pro πρόνοον, ὃ, νὸ, quod ex προ, & ὄνυμι, video.

Προυργάσατο, melius, utilius, antiquius, Thucyd. Ex προ τοῦ ἔργου πάντων, quod a πρόεργον pro τὸ ἔργον, quod operis pretium eſt, & præterentium.

Προυδὼ, Attic. pro προυδίδω, 3. ſingul. imperf. act. quaſi a προυδίω, propono, pro προυτίθεμι. imperf. ἐπρόυδω, ες, ε.

Προυγένετο, Att. ſynaref. pro προυγίνετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προγίνω, impello, adhortor. Th. πόνου, verto.

Προυθύμει, Attic. pro προυτύμει, 3. plur. a. 2. ind. activ. verbi προτύπτω.

Προυκύει, Att. pro προύκυρσε, debebas, Jon. pro προυκύρσατο, a ſingul. imperf. quod ex προ, & ὄφλω, debeo. f. ὄνω.

Προὔχεν, pro προὔχετο, præt. inſ. verbi προέχω, emineo.

Προχατὲ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi προχάνω, præluceo, præmonſtro, oſtento.

Πρόχρησις, ὁ, ν. 70, oraculum, prædictum, Herodot. Ex προχρῆσαι τοῦτο μὲ ἐκέλευσε.

Πρόχυτος, ὁ, ἡ, ἐδὲ idem ac προχυτὴς ἐ, manifeſtus, eximius, conſpicuus, clarus, celebris. Ex πρὸ, & χέω, effundo.

Προχωρίζομαι, cauſſidor, occaſionem prætendo, ſimulo, tergiverſor. Ion. ἰοσμαι. quod a πρόφασις, τὸ, ὁ, pretextus.

Πρόχυτα, τὰ, ἡ, pretextus, tergiverſatio. πάσῃ φωνὴ τοῦτο, pretexere, prætendere, Demoſt. occaſio, cauſa, Menand. Hippocrates interdum vocat πρόφασιν, cauſſas primarias, & principes, ut lib. 1. Epidem. interdum etiam Galenus cauſas latas, lib. a. & 3. de trachyte. πρόφασιν λέγει, occaſionis veſtigium, excuſationem vocabat. Dionyſ. exp. 2a. cauſarius.

Προφάτης, ὁ, Dor. pro Προφήτης, ὁ, ἐ, Prophetes.

Προφαγε, præſ. imperat. προφάτω, promovet, 3. ſing. ind. activ. verbi προφημι.

Προφάτις, ὁ, ἡ, ἐδὲ, ἐ, ἐν, antiquando vilis, Pollux eſt, cujus facies multos annos pue le fuit, cum ſit junior, in compar. πρεσβύτερος ἐστιν, præſtantior, in ſuperlat. πρεσβύτατος, optimus, quod a πρέσβυς, ὁ, ἡ.

Προφέρην, adferat, 3. ſing. præſ. ſub. act. pro προφέρῃ, per paragogen Ἐ ν, verbi προφέρω, profero.

Προφέρω, profero, in medium adduco, propono: cito, allego: ſe proferre inſtrumentum in Pandectis. præſto, excello, tum melior. πρόφερε πόδας ἀμὸν, præſtare, nemine veſtrum viribus tum melior, Thucyd. exprobro, objicio

Προφήτας, ας, ἁ, prophetia, vaticinium: interpretatio Divinæ Scripturæ, 1. ad Corinth. 4 a πρόφημι, prædico.

Προφήτας, prophetes, prophetas expono, vaticinor, præſago, interpretor. imperf. προφήτευον, ες, ε. f. ἐύσω.

Προφήτης, ὁ, ἡ, prophetes, præmunitator, prophetarum interpres. a φοῦ, dico.

Προφητικὸς, ὁ, ἡ, prophetticus, a, um. ες νὸ, & ᾗ, ἐν, ἐκὸς, dico.

Προφήτις, ἐος, ἡ, prophetiſſa.

Προφθάνω, prævenio, antiſipo. fut. προφθάσω. perf. πεφθάκα. aor. 2. προφθὰν, præveni, eum aor.

Πρόφθη, ας, ἡ, prolatio, enuntiatio, pronunciatio, elatio. a φθέγγω, profero.

Πρόφθη, præſeco, præcido, præmutilo. Th. φυλλὰς dico.

Πρόφρασα, ας, ἡ, propenſa, benevola, prompta, animata, Hſad. a φράζω, propenſus.

Προφρονὲ, Poet idem ac προφρόνως, animo prompto, libenter. Th. φίλος, mens.

Πρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, promptus, alacer, propenſus, benevolus, Odyſſ ſ. hinc προφρόνως, adv. prompto animo, libenter.

Προφῦγὲν, ες, ἐν. 2. inſ. activ. verbi προφεύγω, effugio, Them. φεύγω, fugio. fut. φύξω. aor. 2. ἔφυγον. pract. med. πεφύγθα.

Προφῦγὲν, 2. fing. aor. 2. opt. act. verbi cjuſdem, & Them.

Πρωΐαλέσαι, ante aliquem locum exeubias ago, caveo, propicio, propitco, cuſtodio, Xenoph. Προγίνω, infundere, præſ. inſ. act. a πρόχυσις, infundo.

Προχεῖσθαι, proprie, manum admoveo operi antequam fiat, habeo in manibus, ante oculos pono, capromo, Lucianus. deligo, defingo, inſtituo, Act. 22. expedio, apparo, comparo, Ariſtoph. ante omnia facio. primum in manus ſumo, Ariſtot. de Cœlo. f. ἰσομαι. a. 1. med. προχειρισάμην, ω, σαι. a. 2. inſ. med. προχειρίσθαι.

Προχειρὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ἐδὲ eſt in promptu, expeditus, facilis: manu promptus, Natiant. credulus, ſimplex, Polyb. hinc adverb. προχείρως, facillime.

Προχειροτονία, prius deligo, prius delego. Demoſt. fut. ἐσω. aor. προχειροτόνησα. perf. paſſ. προχειροτόνημαι. perf. part. paſſ. προχειροτονήμενος, ὁ, ον, prius delignatus, a, um. quod ex προ, & χειροτονία, manum protendo.

Προχειροτονίω, idem.

Προχέων, Doric. pro πρόχειρ, profundant, 3. plur. præſ. ind. act.

Πρόχη, in genua, adv. quaſi per ſyncopen pro πρόχυσιν, τοῦ χύω, genicelatim.

Πρόχοη, alveo, gutturnio, dat. ſingul. a πρόχω, τὸ, ἡ, fluentum, alveus, omnis ſtatus aquæ.

Πρόχος, alveo, dat. ſing. a πρόχοος, ὁ, ἡ, gutturnium, vas aquarium.

Πρόχρησις, ὁ, ἡ, nomen viri; Procborus, Graphicus in ſcribendo.

Πρόχυσις, ἐως, ὁ, profuſio, alluvio. Hinc πρόχυσιν χθονὸς, limo obducta terra, & aggella, tegio obſtimata, ut eſt Ægyptus, Dionyſ.

Προχυσὶν, vel πρόχυσιν, dederam, remittam, & in 3. plur. προχυσὰν, aor. 2. ſub. med. verbi πρόχυμαι.

Προχυσὶν, ες, ε, prædeſtinari, decreri, a. 1. ind. act. verbi προχεῖζω, prius definio. f. ἴσω, pro προόρισα. perf. paſſ. προώρισμαι. a. 1. paſſ. προωρίσθην.

Προχυτὸς, ὁ, ἡ, nomen viri, Procborus, Graphicus in ſcribendo.

Πρόχυτος, ἐος, ὁ, profuſio, alluvio. Hinc πρόχυτον χθονὸς, limo obducta terra, & aggella, tegio obſtimata, ut eſt Ægyptus, Dionyſ.

Προψαύω, vel προψάω, deferam, remittam, & in 3. plur. προψαὰν, aor. 2. ſub. med. verbi προίημαι.

Προψεφίσαι, ες, ε, prædeſtinari, decreri, a. 1. ind. act. verbi προχεῖζω, prius definio. f. ἴσω, pro προόρισα. perf. paſſ. προώρισμαι. a. 1. paſſ. προωρίσθην.

Προψηφίσμενος, ὁ, ἡ, ὸν, imperf. med. verbi προψηφίω, ὦ, ὦ, προ. Th. ἀξίωμα, video.

Πρόωνες, ων, οι, propugnatores, peſtites, multitudo in acie congregata. dat. plural. Jonic. τοωλίτεσι, pro πρόμαχοι. Euſtath. a πρόω, tranſeo. an a πρόβλημαι λίθοι?

Πρόωνες, ὁ, ἡ, falcatus armata, pyrrhica, quam pedites faltant, Callimach.

Πρόωρος, Jonic. ὁ, ἡ, ὸν, puppis, poſterior pars navis: interdum navis. Item puppis non ſolum navis, ſed rei cujuſlibet extremitas, Eſtym. πρώμνη, ἡ, puppis, a tergo.

Πρωμνὴ, pro πρύμνη, ἡ, retinacula, nom. plur. n. g. a πρύμνιον, ου, τὸ, ſunis, quo navis religatur ad terram. quod a πρύμνα, ης, ἡ, puppis.

Πρωμνὸς, ὁ, ἡ, extremus, ultimus, ſummus. Hinc πρύμνα, ης, ἡ, puppis. πρύμνιον, ου, τὸ, ad πρύμνα, puppim pertinens.

Πρωνὸς, ὁ, ἡ, nomen mulieris. q. d. ultima. Πρωνὸς, ὁ, ἡ, extrema pars montis, radix montis.

Πρώνυμα, numerus trigintæ dierum, Ariſtoph. Ex Harpocrate eſt numerus trigintæ quinque, vel trigintæ novem dierum.

Πρώνυμα, res, pecunia tam ab actore, quam reo, qui inter ſe litigant, in Prytaneo depoſita: Latine dicitur ſportula, Ariſtoph

Πρώνυμος, ὁ, ἡ, ὸς, locus Athenis, in quo magiſtratus, & judices verſabantur, & de repoſitæ pecuniæ ſubeunt publice de reppetente meriti, qui honos maximus habebatur, Plato in Apolog. ἐν πρώτῳ τῶν στεπτῶν, in Pritaneo ſumptu publico nutriri.

Πρώνυμος, ὁ, ἡ, ὸν, pr. ἄλμων, in Prytaneo publice alor, Demoſth. in 3. Philippica.

Πρωνυκὸς, regni, modeſtor, adminiſtro, pro imperio conſtituo. f. ἐύσω. perf. πεπρώνυκα, ἐκὸς, nifi de pece agatis, & conſilia agiretis, Ariſtoph. Achar. τὰς αὐτῶν ἐπιτροπὰς, pro poteſtate pacem firmavit, & confecit, Hſoer.

Πρωτεύειν ἢ ἄρχειν, dica imperii, Herodot.

Πρωτεύω, ὦ, & πρωτεύτ, τοῦ, ὁ, dispenſator, gubernator, ſymmetorum præfectus, Thucyd. l. 6.

οἱ Πρωτεύοντες, qui ſimul ſacrificant, & comedunt, Demoſth quæſtores, conſilio præſecti, Plato de Leg. τοὺς πρωτεύοντας τοῦτο ἐκλαγχάνω, cogere concionem, Æſchines.

Πρώτευσε, ους, ὁ, præfectus, adminiſtrator, cuſtos.

Πρώτη, Dor. pro πρώτη, paulo ante, primum, nuper, non ita pridem.

Πρώτην, adv. paulo ante, nuper.

Πρωτήδης, ὁ, ἡ, & πρωτήδιος, ὁ, ἡ, qui primos pubertatis annos agit.

Πρωΐ, mane, diluculo. Poetice pro πρωΐ dicitur πρώϊος, & πρωΐδιος, unius tertius, vel ut alii volunt, hodie mane.

Πρωΐα, ας, ἡ, ſubaudi ὥρα, matutinum tempus, mane. Th. πρωΐ, mane.

Πρωΐζα, pramantæ, nudius tertius.

Πρωΐαιος, α, ὸν, matutinus, a, um, ſeſtinus, celer.

Πρώϊος, ία, ὸν, matutinus, a, um, præcox.

Πρώϊος, ὁ, ἡ, ὸν, mane, ante, natus.

Πρῶϊς, ἄδος, ἡ, gutta, rot. Th. πτῶϊ.

Πρῶϊς, ἄος, ἡ, proca, frons navis. In vite certam πρῶϊα dicitur extrema cacuminum articulatio, ut Plinius loquitur, Theophr. hiſt. l. 2. c. 1.

Πρῶϊσθεν, adv. ex prora. Th. πρῶϊς, prora.

Πρῶτα, primum, adv.

Πρωτάκαι, α, ὁ, Dor. pro Πρωτόλαος, ὁ, ἡ, Protefilaus.

Πρωτᾶν, primas teneo, ſum primus.

Πρώτας, ας, ἁ, prima, ſ. g. a πρῶτος, qui primus.

Πρωτεῖον, pro πρώτευα, adv. ſuperl. a πρῶτος. Sic πρώτιστος ſuperlat. maſc. gen. a πρῶτος, primus. Th. πρῶ, ante.

Πρωτογενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Protogenes, nomen proprium.

Πρωτογόνος, primogenitorum, gen. plur. πρωτογόνων, ὁ, ἡ, quod ex πρῶτος, primus, & γόνος, a, um. a γίγνομαι, γόνος.

Πρωτοεδρία, ας, ἡ, primus conſeſſus, prima cathedra, primus locus.

Πρωτοκλίνω, ας, ἡ, primus accubitus.

Πρωτομήνια, ας, ἡ, nomen mulieris, quæ prior erat.

Πρώτον, τὸ πρῶτον, adv. primum.

Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, πρωτογονὸς, ἐος, ὁ, ἡ, recens compaſſus.

Πρωτόπαγος, ὁ, ἡ, qui primus formatus eſt, ut Adam.

Πρώτος, α, ὁ, primus, contract. ex πρῶτος. pro πρῶτιστος, ſuperlat. vide πρῶτα. Graeci dicunt pro prima vice, vel primum.

Πρωτοστάτης, ὁ, ἡ, qui primus ſtat in acie; item primipilus. f. ἐύσω.

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, jus primogeniti. ad Hebr. 12. 16.

Πρωτὸς, ὁ, ἡ, nomen mulieris.

Π Τ.

Πτὰω, ὦ, eſt thema unde, πτάομαι, πτάσαι, πτᾶσθαι, πτᾶμαι, πτᾶται, πτάσθαι, πτάσθω, πτᾶσθε, πτᾶσθω &c. nata ſunt, in quibus omnibus eſt ſignificatio commotionis, & agitationis.

Πτᾶσθε, volem, a. 2. opt. act. verbi πτάω, volo, a. 2. ſub. act.

Πταίσται, offendens, Dor. pro πτάϊσται, præſ. part. ſ. g. a πτάω, offendo.

Πτᾶσθαι, & πτᾶμαι, ſtatuto. a. 2. ἔπτᾶμην. Eſt aliquid ædere facio, ſterno ut poſſit eſſe ἕδρα, cado. quod ſternuratione aliquid e naribus decidat.

Πτάϊσται, fut. ἐ. inſ. act. πτάϊσται, a. 1. ſub. act. verbi πτάω, impingo.

Πτάϊσμα, ατος, τὸ, offenſio, lapſus, caſus, peccatum. Reſertur & ad fabularum exactionem in ludis ſcenicis. Terent. in prologo Hecyra: ea ſimul ac.

Πτάω, impingo, offendo, erro, labor. ſ. πτάϊσω. perf. ἔπτωκα. a. 1. ἔπτωσα. aor. 2. ſub. activ. πτάσω, ης, η. perf. paſſ. ἔπτωσμαι, ἔπτωσται, non minus labitur, Thucydides.

Πτᾶσθε, volem, 2. or. volans, præſ. part. paſſ. verbi πτάομαι, & in paſſ πτάμαι. Alii malunt eſſe a. 2. part. med. verbi ἔπτᾶμαι, volo. ſ. πτάσομαι, aor. a. med. ἐπτᾶσάμην.

Πτάτης, volabat, Jon. pro ἔπτατο, 3, ſing. imperf. paſſ verbi πτάομαι, vel aor. 2. med. ut dictum in πτάομαι.

Πτάω, inuſit. volo, as. unde ἔπτᾶμαι, q. a πτάομαι.

Πτε, particula Poet. per ſyncopen ex πτα.

Πτελέα, ας, ἡ, ulmus, & πτελεὰ, ὰ, ἡ, idem.

Πτελὲ, nomin. vel. accuſ. plur. a πτελὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ſit: πτελὲ λίπεν, ale victoriæ, id eſt, victoria, quam ſuis celeriter adjiciatur.

Πτελὸν, ὁ, ἡ, ὸν, filix herba, Theoph. l. 8. hiſtor. c. 8. ab ala πτάω, quia ſolia habet inciſa, & explicata.

Πτέμνα, τὸ, ἡ, calx, calcaneum, cujuſvis rei extremitas. οἱ πτέρνοι τῶν ποδῶν, poſt vestigia pregum, Cantic. 1. Salomon. dolus Suidæ. Hinc πτέρνιν, ἔδος, ἡ, calx, pedis. πτερνίζω, calce peto, ſcio.

Πτωτοβράστης, ου, ὁ, nomen muris, a πτόη, ας, ἡ, calx, & χάλυβ, scalpo. Th. χαλκεὺς, cavo.

Πτωτοτύκτης, genit. σης. a πτωτοτύκτω, ῶ, ἡ, nomen muris. Ex πτόη, ας, ἡ, calx, & τύκτω, rodo, comedo.

Πτωτοφάγης, ου, ὁ, nomen muris. a πτόη, ας, ἡ, calx, & φάγω, comedo. a. 2. ἔφαγον.

Πτύαδες, ων, αἱ, alatus, pernicior, velox, agilis, levis. acuesi. fingul. πτύαδοσσα, velocem. Aliquando fagittes tribuitur : aliquando etiam verbis, quod emiſſa ex arce revocari nequeant, ac nonnum vulnerent inſtar fagittarum, Homerus.

Πτυγὴ, ἡς, ἡ, ala, penna, q. per ſynecdochen pro πτερὸν, quod a πτύσσω, volo. Item vmbella, Poll. Item ala, remorum palmus ſit, Poll. Heſiodus dicit τοὺς πτυγὰ, h. e. τοὺς, vela. In architectura πτυγὰ, ſeu πτερὰ μοῦνα, ſunt duo muri in altitudinem conſurgentes atanum inſtar.

Πτυγάρχης, ου, ὁ, penniger Plinio, ſicuti pinnifer Ouidio. Hinc ordo quidam militaris vocabatur πτυγαρχίαν propter crifta, quas in corno geſtabant. Πτυγοφόρα etiam dicebantur Sacerdotum genus apud Ægyptios. Ex Dionyſio, πτυγοφόρα appellabantur cuſtoies, tubellarii, ac nunti, quod pectore pretextatos fummas in capite pennas geſtare ſolerent.

Πτυγίω, ῶ, alatum facio, alas addo : alieujus animum excito, Gregor. The. πτυγίῶ, ῶ, τὸ, ala.

Πτυγίωσις, dat. plur. Jon. pro πτυγίοῖς, a πτυγίῶ, ῶσις, ἡ, ala. dat. ſingul. πτυγίωσι. Th. πτυγὶς, ala.

Πτυγὶς, ίδος, ἡ, ala. Item temonis pars latior, Poll.

Πτύδω, volaſſe, pro πτύδομαι, a. 2. inf. med. q. a πτόη, pro ἴπτημαι, vel ὁ, as. fut. πτύσομαι. a. 2. ἔβλ. ἴπτην. a. 1. med. ἴπτημάμην. a. 2. inf. med. πτύδεσθαι.

Πτύδομαι, a. 2. inf. act. verbi πτύδω, vel ὁ, as. fut. πτύσομαι. aor. 2. ἴπτην. Perfect. πέπτυδα, ας, ἡ, volatilis, avis. a. πτύδω, vel ὁ, as, & πτόη, ας, ἡ, ala. fut. πτύσομαι, volo. ſ. πτόη, ας, ἡ, conſternor.

Πτύδω, conſternare, a. 1. inf. actiu. verbi πτύδομαι. ſ. fo. Th. πτύδω, ὁ, conſterno.

Πτύκτω, metu contrahor, ſ. ſo. Them. πτύκτω, terrefacio.

Πτύκτω, volabo, fut. 1. act. verbi πτόη, ſeu ἴπτημαι, volo. Them. ἴπτημαι, idem ſ. ſynonyma.

Πτίλαι, ων, ἡ, ſeu ex ciliis pili petiere, calvus.

Πτίλινος, ſeu τὸν. ſ. πτόη, pinſo, tundo : decortico.

Πτίλω, terrefacio, terreo : item obſtupefacio : hallucinor. h. ſ. o. p. ἴπτηξα. a. 1. paſſ. πτιλήθην. a. 1. ſub. paſſ. πτιλήθω, ἧς, ἧ, & in 2. plur. πτιλῆτε. aor. 1. pass. paſſ. πτιλήθεὶς, ἴσης, ἐν, conſternatus, attonitus.

Πτιμάπτει, 2. plur. aor. 2. ſub. paſſ. verbi πτόη, terreo.

Πτίνισσε, ης, ἡ, attonitus, admiranus, Jonice, pro ἐπτηνισμένος, perf. paſſ. verbi πτίνω, terreo.

Πτίνισσι, ος, ὁ, conſternatio, pavor, timor, impotens libido.

Πτίτλαν, σα, σιν, volem, es, & pro πτόη, μαι, σαι, aor. a. opt. med. verbi ἴπτημαι, fut. πτόη. aor. 2. ἴπτην.

Πτίτομαι, conſternor, præſ. paſſ. a πτόη. Poet. pro πτόη, exterreo.

Πτολεμίζω, Πτόη, ὁ, nomen urbis, Ptolemais. Gr. bellatrix.

Πτολεμίζω, Poet. pro πολεμίζω, præſ. inf. a πολεμίω, bello. fut. ίσω. The. πτόλεμος, ὁ, bellum.

Πτόλεμος, ου, ὁ, Poet. pro πόλεμος, bellum.

Πτολίπορθος, ου, ὁ, oppidulum, diminut. a πτόλις, ιος, ἡ, Poet. pro πόλις, ὁ, urbs.

Πτολίεσσι, dat. plurali. Jon. & Poetic. a πτόλις, ιος, ἡ, urbs, Poet. pro πόλις, idem.

Πτολιόπορθος, dat. ſing. a πτολιόπορθος, ου, ὁ, ſit. bium exeſor. quod a πτόλις, Poet. pro πόλις, ιος, ἡ, urbs, & πέρθω, vaſto. p. m. πτόσθω.

Πτόρθος, gen. Jonic. a πτόρθος, ου, ὁ, ramus. Forte a πτόω, volo, & ὀρθὸς, rectus, quod velut rectus volet. Nam enim ſunt velut alborum. Them. ὀρθὸς, ἡ, ὁ, rectus.

Πτύμα, pro πτύγμα, ατος, τὸ, plicatura. a πτύσσω, plico. ſ. ſo.

Πτυξὴ, ξῆς, ἡ, avis genus. Eadem ceſertur quæ ὄβελὶς.

Πτυκτὸς, ὴ, ὸν, plicatus, complicatus. quod a πτύσσω, complico. ſ. ſo.

Πτυξὶ, υχὸς, ἡ, plica, cacumen montis, deveXtus montis. πτύχες, valvæ Poll. In ſcutis πτύχες dicuntur coria alia ſuper alia compacta. Iliad. ϛ.

Πτυξὸς, ὴ, ὸν, aor. 1. part. actiu. a πτύσσω, complico. ſ. ſo.

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, quo fordes a frumentis veluti πτύσσουσι, ſeu ἀκκίζονται, Hinc πτυάριον, eum ventilabro, Iliad. a.

Πτυόεις, ὸεσσα, ὸεν, cum ventilabro. a πτύον, ventilabrum.

Πτύω, terreo, conſterno, expaveſcio. f. πτοῶ. p. ἔπτυφα. præſ. paſſ. πτύομαι, perterreſco, proprie de equis. Th. πτύω, terreo.

Πτύφαξ, ακος, ὁ, ſpmtum. a πτύω, ſpuo.

Πτύω, complico, plico. fut. ξω. p. πέπτυχα. aor. 1. ἔπτυξα. q. a πτύκω, pando. Hinc πτύα, ὰ, ἡ, plicatus, vnus, a, um. πτυὸς, ὰ, plica. πτυχὴ, ἧς, ἡ, idem. διέπτυχα, ας, ἡ, duplex, dupliceatus.

Πτύχαι, αἱ, plicæ, nom. plur. a πτυὸς, ὰ, ἡ, plica. Th. πτύσσω, plico. ſ. ſo.

Πτυχόεις, όεσσα, όεν, plicatus, a. 2. part. paſſ. verbi πτύσσω, plico. fut. ξω. a. 1. paſſ. ἐπτύχθην.

Πτυχὰς, ὰ, ἡ, libellus.

Πτυχὴ, ἧς, ἡ, pars navis.

Πτυχῆσι, ος, ὁ, ὸς, ὸν, multas habens plicas. Πτύω, ῶ, ſpuo, exſpuo, excreo : contemno : emitto : eiicio, in ſpuer. hinc πτύσθω, ας, ἡ, ſpurum. πτύσσω, ασσε, ον, idem.

Πτυσσίλοφος, Jon. ſeu Dorice, pro πτυκτίλοφος, præſ. inf. actiu. verbi πτύσσω, idem cum πτύσσω, trepido. Th. πτύω, terrefacio.

Πτύσσω, ττ, ξω, cadaver. Item cafus, ruina, laplus. Lyſias olivas cadivas dicit πτύσσειν ἐλαίας.

Πτυσσόμενος, timidus. Subſtantive pro lepore ufurpatur; a timiditate, h. e. ἀπὸ τῆ πτύσσειν, a trepidando, Poll. The. πτύω, terrefacio.

Πτύσσω, ττ, ξω, ſaltus, ruina. Exod. cap. 30. vertitur plaga.

Πτύσσω, ττ, ξω, ſingul. præſ. ſub. a πτύω, mendico. f. πτοῶ. præſ. inf. πτύσσειν. Th. πτύω, terrefacio.

Πτυόσσειν, Dor. pro πτύσσειν, trepidant, ſtomidant, ζ. plur. præſ. act. a πτύσσω.

Πτυόσσω, trepido, trepide obtero mendicans. ſ. ſo. Hinc πτύσσω, trepidans. Th. πτύω.

Πτύτω, fut. τ. act. verbi πτύττω cado. q. a πτύω.

Πτυχεύω, ας, ἡ, mendicites, inopia. a. ad Corinth. 8. πτυχεία ἄβυσσι, puſillanimitas apud Nazianz.

Πτυχεύω, ω, ὁ, domus mendicorum, in Canon 8. Conſilii Chalcedon. Dicitur etiam πτωχοτροφεῖον.

Πτυχεῦλον, pauper ſum, mendico. f. ἔφυν. perf. πεπτύχευμαι. aor. 1. ἐπτύχευσα. Ἐπτύχευσε γράφειν, pro ἐπαίνει ἐπαινεῖσαι. Odyſſ. ρ.

Πτυχὴς, ὴ, ὸς, mendicus, pauper, inops. πτωχὸς, vidua pauper. Th. πτύω, terrefacio.

Π Υ.

Πυανέπια, τὰ, & πυανεῖδια, Pyanepſia facra, feſtum quoddam Athenis. a πυάνιον ἔθος, fabarum coctione.

Πυανίδιον, ου, ὁ, in quo legumina coquuntur.

Πυανίδιος, ου, ὁ, menſis apud Athenienſes, Octobet Gatae, Julius Lupo in Theſ. Plutarch.

Πυάνιον, ου, τὸ, fabaginum. πυάνιος, ὁ, ἡ, fabapinus.

Πύανος, ου, τὸ, faba, aliter πύαμος, & πύαμον.

Πύαρ, cruciolum, forte quia eſt craſſum, ut πῦρ, pus. Πυαρέσσει, lac deeoctum, quod ſtatim a partu emulgetur.

Πυγάζηρος, ου, ὁ, aquila genus cauda albicante. Item qui eſt albo podice, mollis.

Πυγαία, τὰ, dicuntur clunes. πυγαῖος, ου, τὸ, poſtieum, πυγαῖον ἄκρον, extrema natium. πυγαῖος, ου, ὁ, ſalax, libidinoſus.

Πυγὰς, ὰς, ἡ, & τὰ, nates, clunes.

Πυγίζω, pedico. hinc πύγισμα, pudicatio. πυγιστὴς, ὁ, ſ. pudico, onis. adv. πυγιστὶ ἐπιστάσθαι, leones aveis coeuntes. Ariſtot. l. 9. animal.

Πύγισμα, τος, τὸ, veiberatio, qua nates alicujus verberantur.

Πυγιστὴς, ὁ, ſ. pudico.

Πυγμαίνεσθαι, ῶ, ὁ, ὸν, cum pigmeis pugnans, Epith. gruis. E ſeq. & μυγμαίνω.

Πυγμαῖος, ὰ, ὸν, Pygmæus. Item belator, & ad bella promptiſſimus, inquit Hieron. in c. 20. Ezech.

Πύγματος, ὰ, inſtabilis.

Πυγμαχία, ας, ἡ, Poet. pro πυγμὴ, pugilatus, pugilum certamen.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, caſtus. πυγμὴν ποιεῖσθαι, pugnum percutere. Euſtathius dicit a πύσσω, plico, quia pugnus fit ciaufis digitis. πυγμὴ πεπυκασμένη. Marc. 7. vertitur, crebro lavare. q. fit πυκνὴ, vel potius πυκτὶ. Sumitur & pro menſura cubiti, unde diCti funt Pygmæi, πυγμαῖοι, q. d. cubitales.

Πυγὸν, ὸς, ὸ, πύγος, cubitus. a πύγω, quia pars compacta nervis, ad robur.

Πυγοστόλος, ὸν, ὸς, quæ nates veſtibus ornat, meretricis epitheton. a πυγὸν, ὸς, ὸ, nates, clunes, & στέλλω, orno. p. m. τόσθω.

Πυγών, ῶνος, ὁ, menſura a cubito ad extremum pattem manus, digitis inflexa, a πύγος, unde id ſpatium incipit. Th. πύγ, adverb. pugno.

Πυδαγέλως, agre feto, reſilio, calcitro, clunes meritans alcitre ſalto. Hyrtu.

Πύδακες, ων, ὁ, πύδαξ, ακος, ὁ, πύδελα, ὸς, ὸ, πύδακα, ὸς, ὸ, ſolium balneorum, ſeu cella, alveus. Apud Medicos πύδακες eſt cavitas, ſeu interceſſio, in quam cerebri meatus cacunt. πύδακες & πύδελα, pata annuli Polluci.

Πυδαγόρας, ου, ὁ, Pythagoras Philoſophus. Hinc Πυδαγορικὸς, ὴ, ὸν.

Πυδαγορικὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro Πυδαγορεῖος, ὰ, ὸν, Pythagoricus.

Πυδάδομαι, aor. a. inf. med. verbi πυδάδομαι, interiogo, quero. ſ. πυνθάνομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην. perf. paſſ. πέπυσμαι.

Πυδάτευσι, ῳ. ſing. præſ. ind. med. verbi πυδάομαι, putreſco. Th. πύθω, putrefacio. ſ. πύσσω.

Πυδάω, Dor. pro πύθω, a. 2. imper. med. verbi πυδάομαι, vide πυθέσθαι.

Πύδει, 3. ſingul. præſ. ſub. activ. verbi πύδω, putrefacio. Eſt & 2. ſing. a. p. ſub. med. verbi πυδάομαι.

Πύδεαι, Jon. pro πύθῃ, 2. ſing. aor. 2. ſub. med. verbi πυδάομαι, audio, intelligo, quero. ſ. πύσσομαι.

Πυδεῖ, ῆος, ὁ, Poet pro τὸ Πύθιον, ου, Pythia, orum, id eſt, Pythii ludi; vel tempus ipium τῶν Πυθίων, & Πυθίοι, quod vide.

Πυδεῖσι, ος, ὁ, Dor. pro Πυθεῖσι, ος, ὁ, in ludis Pythiis. Dicitur & Πυθεῖσι, ος, ὁ. Hinc Πυθεῖσι καὶ μουν ἄσασθαι, vocat Pind. thefaurum hymnorum de victoria Pythia, id eſt enplum amplum carminum in laudem victoris Pythici.

Πυδεὺς, ῆος, ὁ, Pythius, cognomen Apollinis ita dicti a ſerpente Pythone, quem ſagittis ſuis interemiſſe Poetæ fabulantur. Apud Lacedæmones πυθεὺς erant, qui mittebantur Delphos ad conſulendum oraculum, & vefcebantur in loco publico eum Regibus, Herodot. l. 6.

Πυδῆλαι, ων, ὁ, fundum, ima pars : ramus, propago. dat. ſingul. τοῖμασι, acc. πυθμένα. q. a πύθω, putreſco.

Πυδήσασι, ex Pythane, per ſyncopen ἐκ τοῦ Πυθησάσθω. quod a πύθω, ας, ἡ, unde factum Πυθήσθω & per ſyncopen Πυδήσθω, ideſt, ἐκ τοῦ Πυθέσθω.

Πυδοῖ, dat. ſing. a Πυδὼ, ὁος, ὁ, nomen urbis. Πυδοῖε, Pythum verſus. Hic δὶ poſponitur dativo ; aliquin poſponi ſolet accuſativo, ut οἴκαδε δὲ, &c.

Πυδοίνιον, topaviſſent, Jon. pro πύθοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi πυθάομαι, quæro, audio. Item πύσσομαι.

Πυδόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. verbi πυθάομαι, quæro. vide πυθέσθαι.

Πυδόνται, audierunt, Jon. pro πύθοντο, 3. plur. a. 2. opt. med verbi audiens.

Πυδὼν, putrefacio. ſ. πύθω. πυθήσω, putrefeo, Hinc πυθὼν, ωνος, ὁ, draco, vel ſerpens, quem Apollo interemit. πυθὼνδε, ἔοις, ἑ, fundum, ima pars. πύσσεται, ας, ἡ, Poet. extremus, ultimus.

Πυδὼν, ωνος, ὁ, divinator, vel damonium, cujus aſt atus futura prædicebant, & vulgo τὸν Θυμελὴ, appellabantur. E fie dictus Apollo ἐκμαντεῖον μαντικὸν τοῦμα τὸ πυθίδιον. Tradit Plutarchus, fuo tempore πύθωνα, vocatum fuiſſe, quem olim & ἄρτεμιδα, & ἐγγαστρίμυθον dicebant. πύθων, ὁ, idem ac πύθας, ατος, ὁ, putredo, & urbs Phocydis, Etym.

Πυδωνεὺς, Poet. pro Πυθεὺς, in, vel ad Pythonem, Πυθωνίδες, ὁι, τοῖ Πυθῶνι, ex Pythone.

Πυκὰς, denſe, ſpiſſe, ornate, affabre, accurate, prudenter. Hinc πυκνὸν, denſo, ſpiſſo.

Πυκάζω, denſo, ſtipo. ſut. σω. Thema πύκω, denſe.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act. verbi πυκάζω, munio, fulcio, condenſo. ſut. πύκω.

Πυκάσσω, Dor. pro πυκάζω, ornare. ſic τεκάσσω, Dor. pro τεκάζω, ornari.

Πυκ-

Πυκινὸς, nom. pl. f. g. a πυκνὸς, ὴ, ὸν, idem ac πυκνὸς, creber, densus, spissus, prudens. Th. πύκνα, dense, adverb.

Πυκνὸς, gen. fingr. f. g. a πυκνὸς, idem ac πυκνὸς, densus. Th. πύκνα, dense.

Πυκνὸς, ὴ, ὸν, deosus, prudens, idem ac πυκνὸς. Th. πύκνα, dense.

Πυκνὸς, ὴ, ὸν, creber, a, um, densus, a, um, per syncopen pro πυκινὸς, hinc πυκνὰ, adverb, pro sæpe.

Πυκνὸς, sæpe, crebro, adv. in comparat. πυκνότερον, sæpius, ab eodem them.

Πύκτης, ου, ὁ, Dor. pro πυκτὴς, pugil. Thema πύξ, pugnis.

Πυκτεύω, pugil fum, pugilem ago, pugnis decerto. Sumitur etiam pro quovis modo contendere, Lucian. fur. δύσκ. perf. πεπυκτεύκασα.

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, qui pugno certat. Th. πύξ, adv. pugno, vel pugnis.

Πυλαγόρας, ου, ὁ, & Πυλαγόρης, dicebantur legati, qui a finguli Græciæ civitatibus ad Amphictyonum conventum, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de rebus acturi mittebantur. Vide πυλαία, apud Suidam, & alios.

Πύλαι, αἱ, gen. plur. Æol. πύλλαν, pro πύλαι, a πύλη, ης, ἡ, porta. Dicebatur etiam πύλαι conventus Amphictyonum.

Πύλαια, Jon. pro Πύλαι, ων, ἡ, Amphictyonum concilium, quod ad Phocas, five Thermopylas haberi solebat, Æschines. Hinc πύλαια, & πυλαικὸς ἐκκλησιασὴ pro triviali loquacitate usurpatur. quia ad Thermopylas hominum coliuvies confluebat, quos πολυκωκυτοὺς nuncupabant, & Suidas πολυκωκυτὸν dicit. τοῦτο μὲν ἐστὶ πυλαικὸς ἐκκλησιασὴ, hæc redolent Thermopylarum inepitas, Plutarch. in Pyrrho.

Πύλαιος, α, ὁ, & Πύλεος, ὁ, Pylius, vel Thermopylarum incolæ, & bene compactus. Epith. Plutonis apud Hom. Odyss. λ.

Πύλαον, gen. plural. Jon. pro πυλῶν, a πύλη, porta.

Πύλης, α, ὁ, porta, janua, columna ex lapide quadrato, vel lateralis, Apell. Rhod. ἔνθ ἀνὰ πύλας vehigal quoddam apud Athenienses. πύλαι, pro πύλαις, dat. plur. Jon. Hinc πύλαθεν, ωσπ, ὁ, atrium. Θεμιστόκλεια, ων, ὰ, calida portæ, locus quidam in Græcia Thermopylæ.

Πύλαγμα, ατ, τὸ, lanugo, pili qui in ano nascuntur. πύλαξ, ἄδος, ἡ, portula.

Πύλαιος, ου, ὁ, gen. plural. a πύλη, ης, ἡ, Pylius, nomen proprium. Th. Πύλαι, ὁ, a Pylus, vel πύλαι, ὁ, ἡ, idem ac πύλη, ης, ἡ, porta.

Πύλαι, ὁ, ἡ, nomen regionis, Pylus. Est & πύλαι, idem ac πύλη, ης, ἡ, porta. Est Pylus, ingens opus Athenienſium.

Πυλαωρὸς, τοῦ, ὁ, & πυλάωρος, ου, ὁ, janitor, portæ custos, urbis portarum custodiæ præfectus. A quo Gaiseum πυλαωρὸς etiam ἐ πυλάκης ὁ κληδὼν, inferius veteribus officium.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium, vestibulum, item ipsa porta, janua. πυλῶν portæ, fores, janua, in Epigr.

Πύμαθος, ultima, dat. fing. f. g. a πύματος, η, ον, extremus.

Πύμασος, ου, ὁ, ἡ, Poet. extremus, ultimus, quod a πυθμὴν, ὄσος, ὁ, fundum; aut a πυκάζω, cesso, quia ibi sistitur.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, manubrium gladii. Gaza apud Aristot. in Problem. pro operculo accipit.

Πυθόμενος, seu πεθόμενος, audio, intelligo, cognosco, comperio, percontor, scisitor, quæro. ἐ. πεθόμενος. perf. passiv. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην, & ἐπευθόμην, hinc audio, Xen. πυθόμενος σου ἀκήκοα ταῦτα, ab omnibus scisitor de viro. Aristoph. πυθόμενος τὰ σὰ, audio ea tc, Thucyd. Hinc πόσος, ου, ὁ, interrogatio.

Πύξ, adv. pugno, vel pugnis. Hinc πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus. πυγμὴ, adv. flatim πυγμῇ ἀφίκετο, ex Pygmæum, parvæ flaturæ homunciones, α, ὁ, pugil. Est & πύξ, affidue, frequenter, q. compacte. a πυγὴ, densc, spisse.

Πύξος, ὁ, ἡ, buxus. a πυγὴ, densio, densum enim est ejus lignum. Hinc πυξὶς, ίδος, ἡ, pixis, vasculum e buxo. πυξὶς, tabella scriptoria. Item instrumentum pictoria.

Πύον, ὁ, τὸ, pus, sanguis corruptus. Th. πύθω, putrefacio.

Πύπαξ, vox poppysmatis, Aristoph. in Acharn. unde πύπαξ ἐκφωνεῖν est palpum obtrudere, Plaut.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis, vis ignea, calor, incendium. πῦρ κρίνω, ignem facere, focum accendere. Xenoph. in Œcon. Volunt πῦρ pro arbore etiam usurpari, ut in illo adagio, ἀμφὶ θανόντος γυναικὸς μακρὸς πῦρ, me mortuo terra cœlo misceatur. πῦρ πυκνοὶ, feroces, Xenoph. ὁ Ἕλλην. in Epigr. πῦρ videtur accipi metonymice pro febre. Hinc πυρὸς, ὁσσα, ὁ, ignens. πυρὸς, ὁ, ἡ, lapis ignem continens. πυρὸς, ὁ, ἡ, ignitarium. πυρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, fax, facula. πυρὸς, ὁ, ἡ, facem præfero. πυρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, rufus, rutilus. πυρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, idem. ζωγρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, fufficabilium ignis, unde, qui mortuus, vivus fiat. ζωπυρὸς, ὁ, ἡ, ignem fuspirum fuscito.

Πυρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, rogus, pyra, lignorum ſtrues, buſtum. Thema πῦρ, ignis.

Πυρόφορος, ου, ὁ, forceps, qua πῦρ ἀγχέμυλον, ignem capimus, Iliad. ἐκ δὲ ἀνθράκων, ἐ. ἐκ δὲ πυρὸς.

Πυρωθόνια, pract. part. ὰ, ὰ πυρωθόνιος, ignem facio. ex πῦρ, ignis, & σθόνω, uro.

Πυρώσιμος, η, ὸν, & ὰ πυρωτὸς, rufus. ὰ. ex πῦρ, ignis, & ὄφω. Gen. aq. verf. 45.

Πυρωτὸς, ὰ, ὸν, in igne verſo, candefacio, comburo. a πῦρ, ignis, & ὄφω.

Πυρῶν, ῶνος, ὁ, falx meſſoria, qua πυρὸς, triticum demetitur.

Πύρνιμαι, ὰ, ὸν, pyramis, figura in tornum arrenuata, tanquam meta πυρὸς, tritici collecti. Them. πῦρ, ignis.

Πύρνον, & ὸν, ignitarium, vas, quo prunæ ardentes in menſam inferuntur, a πῦρ, ignis, & νάω, accendo.

Πυργοθῶν, in modum turris. Th. πύργος, ου, ὁ, turris.

Πύργος, ου, ὁ, turris. Martiali pyrgus, Juvenali frittillus: eſt alveolus, in quo agitantur teſſeræ ante jactum. Eſt etiam πύργος, ordo militaris viros quindecetos complectens, cohors, turma equeſtris. Hinc πυργῶσαι, turris inſtar exigo, in ſitum tollo. πυργωθὲν ἔλεφας, elephas turritus, & ingens, l. 1. Epigram.

Πυρίτης, ου, ὁ, ἡ, ignitarium, thuribulum, quia in id πῦρ, ignis, imponitur, Jonic. πυρίτιον.

Πυρίτιον, vel πυρέτιον, febricito, febri laboro, febre conflictor. a part. πυρὸς, ὁ, ἡ, ὁ. ἐ. ἐ. πυρίτιον. πυρίτιον τοῦτο τὸ πυρετὸν, corripior hac febre, Galen. lib. 3. ad Glauc. πυρίτιον τεταρταῖον, quartana febre laboraries, Philoſth. in Heroicis.

Πυρετὸς, ὁ, ἡ, ὁ, febris. ab eodem them.

Πυρῆν, ῆνος, ὁ, nucleus. a πῦρ, ignis, quia ignea vis feminis in eo eſt.

Πυρήρεις, pro πυρεῖς, ὁ, ἡ, ferens tritieum. ex πυρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, tritieum, & ἄρω, fero.

Πυρία, ας, ἡ, forus, fomentum Galen. fudatio ſicca, quia πυρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, tritieum, & ἄρω, fero.

Πυρίδιον, ου, τὸ, πυρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ignis inſtar cum quodam ſtupitu lacerat, & abſumit. Ex πῦρ, ignis, & σφόδρα, valde.

Πυρικὸς, ὴ, ὸν, rogus. Ex πῦρ, ὸς, ignis, & κείω, incendo.

Πυρρὸς, ὰ, ὸν, maturus, rubet. a πυρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, tritieum.

Πυρσὸς, gen. Jon. pro πυρὸς, a πυρὸς, ὁ, ἡ, tritieum.

Πυρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, tritieum, frumentum. quaſi σπυρὸς, pro σπυρὸς, a σπείρω, ſemino. p. m. Ionice.

Πυροφόρος, ος, ὁ, ἡ, ignem ferens, pro quo & πυρφόρος, a πῦρ, ignis, & φέρω, fero. Eſt πυροφόρος, tritieum ferens, frugifer, Plut. in Solone. ex πυρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, tritieum, & φέρω, fero.

Πυρὸω, ὦ, ignem injecto uro. fut. ὥσω. pract. πυρώσωμαι. pract. paſſ. πυρώσομαι, ὥμαι, uior. pract. inf. paſſ. πυρώσθαι, ὥσθαι. perf. paſſ. πεπύρωμαι. perf. paſſ. πεπυρῶσθαι, ὦ, ον, ignitus, a, um; item igni exploratus. Them. πῦρ, ignis.

Πυρπάλαμος, ὁ, ἡ, ὁ, ferſutus, vafer, callidus: ignem protendens. a πῦρ, ignis, & παλαμάομαι. quaſi qui ignem poſit tractare manu. Them. παλάμη, manus, & πῦρ, ignis.

Πυρπολέω, & ἐκπυρπολέω, incendere, flammis vallare. ex πῦρ, ignis, & πολέω, verſo.

Πυρρὸς, ὁ, rubeo. ſ. ὁσω. perf. πεπύρρηκα. Th. πῦρ, ignis.

Πύρρος, ὁ, ἡ, rufus, Dor. idem ac πυρρὸς.

Πυρρὸς, ὁ, ἡ, rufus. a, um. colorem τὸ πυρρὸν, ignis habens. Sed πυρρὸς, ὁ, ἡ, Pyrrhus rex Epirotarum.

Πυρρόχροος, α, ὁ, rufus capillis præditus, flavus crines. ex πυρρὸς, rufus, Them. πῦρ, ignis, & χρὼς, χροὸς, ὁ, pilus.

Πυρρὸς, gen. Dor. pro πυρὸς, Pyrrhi.

Πυρσὸς, α, ὁ, ἡ, fax, facula, flamma, ignis, ignis editus, ignis accenſus. Eſt etiam πυρσὸς ſeſtum quoddam anniverſarium Argivis. Uſurpatur etiam πυρσὸς apud Euripidem in Heraclis pro tuba, tuſus. Th. πῦρ, ignis.

Πυρσόω, ὦ, ὁ, ἡ, qui ignem ferr, ignifer, facrificulus. ex πῦρ, ignis, & φέρω, fero.

Πυρσοφόρτων, gen. plural. aor. 2. partic. paſſ. verbi πυρσοφορέω, accendo, ferro.

Πύρωσις, εως, ὁ, ἡ, exploratio, quæ fit per ignem: ſcisitio, condemnatio, conſoctio. Theophr. l. 7. c. 7.

Πύσσω, ὁ, ἡ, ſing. f. a. act. verbi πύθω, putrefacio. ſ. πύσσω. a. 1. paſſ. πεπύσσομαι.

Πυσθὸς, ὁ, ἡ, ὁ, putrefactus, a. 1. part. paſſ. ab verbo πύθω.

Πύσμα, ατος, τὸ, quæſtio, ſcisitatio, quæſitum, interrogatio. hinc πυσματικὸς, ὴ, ὸν, rationalis, a. a πύσμων, ονος, ὁ, ſeu πυσματικὸς, quarto, interrogo. ſ. πύσμαι.

Πύσσω, putrefaciam, fut. 1. activ. verbi πύθω, putrefacio.

Πυστὴ, ῆς, ἡ, lagena vimine obducta; vas vitrarium. Eſt ceu πύθω, cadus quidam, & inde duco. vel a πύστις, potus, cujus ſervandi cauſa fit.

Π Υ.

Πῦ, quomodo? Dor. pro πῶς, ubi. Eſt & πῦ, enclit. quodammodo, Dorice aliquando. Th. ἐπὶ, ſuper.

Πύα, bibe, præſ. imp. verbi πίνω, in imperat. πέθι, & per Æolicis πέθι, hinc per apocop πὸ. Th. πῶ, bibo.

Πύαρ, ατος, ὁ, barba: villus barbæ hinc pendens. etymolog. quia ſignificat ἀτασίς πέθει, q. coagmentarium flatum. Malo quod ſit, q. πὺ ἀρ, quod ſignificat ἀτασίαν in mento, hinc πυρωσίας ὁ, ἡ, barbatus.

Πύας, acc. plur. a πύη, ης, ἡ, grex. Th. ποιμὴν, vel ποίμνιον, poſſideo.

Πύασις, Jonic. pro πύσις, a. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi πύσκω, vendo.

Πυάσιος, Jon. pro πύσιος, a. ſing. imperf. activ. verbi πύσκω, vendo.

Πυάσκον, verſabam, Jon. pro ἐπύσκον, & ὁ verſo in ω, a πύσκω, verſor, deco. nani πύσκω cum ὁ dicitur vendo. Vel eſt imperf. paſſ. verbi πύσκομαι, idem ac πύσκω, Poetice, pro verſor.

Πυσκεύων, Jon. & Dor. pro πυσκεύσων, imperf. paſſ. verbi πυσκεύομαι, ὦμαι, vendor. Th. πύσκω vendo.

Πύσκω, vendo, venale propono. imperf. πύσκον, ὁσω. aor. fut. ὥσω. p. πεπύσκα. Hinc πυσκεύω, inſtitoris munere fungor. πυσκεύων, ὰ, ὸν, propolis inſtitor. πυσκεύσων, ὰ, ὸν, literorum venditor. φαρμακεύσων, ὰ, ὸν, pharmacopola, medicamentorum venditor.

Πυάσκων, a. 1. inf. activ. πυάσκειν, ωσσα, ὸν, a. 1. part. act. πυάσκων, ὰσα, ὸν, aor. 1. imperat. act. verbi πυάσκω, vendo.

Πυάσκεται, Jon. pro πυάσκει, a. ſing. fut. 1. medvel aor. 1. ſub. med. verbi πυάσκομαι, vendor. Th. πύσκω, vendo.

Πύλαι, ὁ, ἡ, ὁ, pullus, pleruncque equinus. q. a πύλλω, verſare, quod ſit agilis ad ſe verſandum, vel quod οἱ πῶλοι, in herba ſaltitet, vel q. οἱ πῶλοι ſe oblectent.

Πύλιον, ου, ὁ, polypus. a πύλλειν τοῦτ, multis pedibus.

Πύλος, pro πῶμα, ατος, operculum.

Πύλος, ου, ὁ, operculum; item potus, poculum tanquam a πίνω, ſeu πίνω. fut. πώσω, bibo.

Πύμαλος, haudquaquam, minime, vox Dorica. Sonat πὺ μᾶλα, quomodo valde? nisi ſit a πώω, & μᾶλα, quieſco valde, nihil ago.

Πύμασις, ὁ, ἡ, Dorice pro πυμάσιος, paſſoralis. ſ. πύμαν, ονος, ὁ, paſtor.

Πύσαι, pro πῶσαι, unquam, aliquando. adverb. ab πῶς, quando.

Πύσις, ὁ, ἡ, ὁ, luctus. Coment. Ariſtoph. in Plut. Item calloſa concretio, durities inſtar tophi; præſertim in articulis, callus, Ariſtot. l. 4. Anim. πύσεις τοῦ γύπος, duricies lapidoſa in podagris, Gaz. apud Alexandr. Aphrod. hinc πυσίης, factio occaſionem, obduro. πυσῶσαι, ὦσαι, obduratio.

Πυσίς, ὁ, ἡ, cucus, πυσίδι, excauo.

Πυσῶσαι,

Πλαγίω, facio occalleſcere, obduro. fut. ώσω. perf. πεπλάγωκα, obduravi. πεπλαγωσμένος ὑπὸ τοῦ κακοῦ, callum obduxit cordi eorum, ſc. obduravit, Joan. 12. penult. paſſ. πεπλήρωται, πλῆσαι, occalleſco. perf. paſſ. πεπλάγωμαι. a. 1. paſſ. ἐπλαγώθην, ης, ῃ, ex callo obduci, occalui.

Πλάγων, ωνος, ὁ, obduratio. a πλαγίω, obduro.

Πλεῖ, interrog. quomodo? qui? qua ratione? vel, cauſa interrogandi? enclit. quodammodo, cum particulis, τί, μὴ, οὐ, οὐκ, οὐκοῦν, ναὶ, ſi forte. μήπως, ne forte, q. ab οἶδ, quod ex εἶδ.

Πλέκω, I bibam, fut. I. aſt. πεπλεύκω vino, bibo, aor. 2. ἔπλευν, perf. πέπλυκα.

Πλεπτάμενος, Poetic. pro πετόμενος, volo, volito. quod a πέτομαι, idem.

Πλευσεῖ, volvito. a. ſingul. fut. 1. med. vel aor. 2. ſub med. verbi πεπλύσομαι.

Πλεῦτ, Dor. pro πέπλυ.

Πλὺν, ύσι, νι, quæ ovium, pecus. in nom. plurimum. Th. πλὺς, vel πολύς, poſſideo.

Πλωγῆς, γος, ὁ, mergus quidem. Scribitur & πωγῆς.

P A.

PAſt literæ decimæ ſeptimæ, & in numerorum notis centum deſignat. Attici dictiones habentes communiter ρρ efferunt per duplex ῥ, ut pro ἀρεῖν, ἄῤῥην, &c.

Ρ', pro ῥα. quod vide.

Ρ'α, Conciliatrix partic. apud Poetas expletiva, ſicut ἄρ, ex qua facta per methatheſin ρ'α certe, utique. q. ex ἄρα, ſoquor. q. ῥητὸν ἀῤῥήτοισιν. Cum accentu mutat interdum ut ῥ' ἐπ' ἰόν, dixit quidem, ut diſcernatur ab ἐπ, nom. plur. & ab impeſſ. ἐπ. tum ab ἐπὶ pro, aut prolectio, & ἐ'μι, certe quidem. Ρ'ὰ, vel potius ῥ'ὰ, pro ῥᾴδιον, facile. τὸ ῥ'ὰ apud Medicos genus eſt radicis.

Ῥαάβ, vel Ῥαχάβ, ὁ, nomen hoſpitæ ἑβραϊκὸν Rahab. Hebr. lætitudo.

Ῥ'αβδίτω, furſum, de deorſum eo, ſtrepitum excito, complodo.

Ῥαββεῖ, vox Syriaca, ex Hebraico רַב rab, multus; item magiſter, ſic dictus a multiplici eruditione, qua præditus eſſe debet. διδάσκαλε, & ῥαββεῖ, eodem ſenſu dicuntur.

Ῥαββίδιον, ου, τὸ, ſignatum virge ſimile.

Ῥαβδιομαντεῖα, ὁ, genus divinationis, cum ſanguine inſcriptæ ſortientium nominibus mittuntur in phæretrum, & conſurgit pharetra excuſſa.

Ῥ'αβδίζω, virgis cædo, excutio, decutio. I. ἐπ- σω. Ρ. ἐῤῥάβδικα. a. 1. ἐῤῥάβδισα. perf. paſſ. ἐῤῥάβδισμαι. a. 1. paſſ. ἐῤῥαβδίσθην, ης, ῃ. ἐῤῥαβδίζθ, pro ἐῤῥαβδίσθ. 3. ſing. imperf. act. Jude. 21. Th. ῥάβδος, ὁ, ἡ, virga.

Ῥ'αβδίτε, ης, ὁ, ἡ, virga, bacillus, ſceptrum, ſceptra, fœces, fecares: vena merallica. τοὺς ῥ'αβδίτας ἐν ὠσὶν ἔχω, ſummittere ſalices. Plur. in Publ.

Ῥαβδοῦχος, ου, ὁ, victor; lictor. παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, quod geſtaret bacillum, qui magiſtratus utebatur, vocandi, & nuntiandi cauſa.

Ῥ'ᾴγμα, ατ, τὸ, vigor, vis, impetus. quaſi a ῥάσσω. Item ῥάγμα τοιχικὸν, acinus uvæ, Diocl. I. de C. 92.

Ῥ'ᾴγνυμι, ύω, ὁ, ruptura, rima, ſciſſura, a ῥήγνυμι, rumpo. Th. ῥώγνυμι, idem. I. ἐπ-

Ῥ'ᾴγος, ὁ, nomen viri ἑλληνικὸν, Hebr. prosimus.

Ῥ'ᾴγυς, ύος, ὁ, ruptus, a. 2. pars. paſſ. verbi ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, ſcindo. Th. ἀ. ἀῤῥᾶγὴς, a. paſſ. ſyncopatum.

Ῥαγ'ᾶσπορος, rupturum eſſe, f. a. inſ. perf. ejuſdem verbi.

Ῥαγ'ᾶνιον, uvæ grana, vel uvas legere, vel comedere. hinc ῥαγίζειν, Doric. pro ῥαγίζειν, comedunt. Th. ῥάξ, ῥᾶγὸς, ὁ, acinus.

Ῥαδάκιος, ὁ, ἡ, tener, mollis, delicatus, diſſolutus. a ῥᾴδιος, facilis, tener.

Ῥαδάμανθος, υος, ὁ, Rhadamenthus, judex inferorum, in ecnol. Dor. Ῥαδάμαντος, pro υος.

Ῥαδάμασος, ου, ὁ, germen, tamus tener, furculus. quia ῥᾴδιος ἁμᾶσθαι. vel q. ῥᾴδιος, mollis, tener.

Ῥαδδεῖ, οῖ, calcei quidam, quod ῥᾴδιοι, facile induuntur.

Ῥαδδεῖν, τὸ Πέρσαι καλοῦσι τὸ ἅλωσαι.

Ῥαδδοσκίαμβοι, det. plur. Jon. pro ῥᾳδιοσκίαμβοι, a ῥᾴδιος, ὁ, ὁν. quod vide.

Ῥαδ'ὸς, ὁ, ἡ, gracilis, tenuis, mollis, imbecillis, delicatus, impotens. item celer, Amacr. ramoſus, Nicand. in Theriac. Stefichorus ῥᾳδιὸς ἀκόντων, ſtridula jacula vocat.

Ῥᾴδ, υος, ὁ, ramus. Nicand. in Theriac. q. a ῥᾴδιος, quia ῥᾳδιουργᾶται, potest facile jaci.

Ῥᾴδιος, α, ὁ, facilis, proclivis, expeditus. in comp. ῥᾴων, facilior, ſuperlat. ῥᾴιστος, facillimus, ῥᾳδίτερος, apud Poet. idem ac ῥᾴδιος,

Ῥαδιουργημα, ατος, τὸ, veteratorium factum, aſtutia, malitia, fallacies, proprenſio ad ſcelnus quodvis. Unde Plutarchus hoc vocabulo uſus eſt ad ſignificandam teſtamenti ſuppoſitionem. Item otium, ſedulia, mollities, ſecuritas, vivendi facilitas, Scioph. a ῥᾳδιουργὸς, a, ὁν, facile ad ſcelus perpetrandum promptus.

Ῥαδιουργία, ας, ἡ, fodax, malicheteria. a ῥᾳδιουργὸς, ὁ, ἡ, malefactus, feſtarius.

Ῥάδιος, adverb. facile, leviter, temere. a ῥᾴδιος, facilis.

Ῥάδιος, idem ac ῥᾴδιος, adſpergo. Eſt & ῥᾴσσω, latro.

Ῥαδδορυγος, ου, ὁ, ſtrepitus, tumultus, ſonitus propriæ remi aquam ferientis, & fragor a ſtultibus in ſcopulos aſſilis excitatus, Nicand. Interpr.

Ῥαδδωκέω, γησ, ὁ, Poet. gutta. Item pulvis ex equitatu ſit plur. ῥαδδωκέγγοι.

Ῥαδδώς, γος, ὁ, inſperſus, a. 1. part. paſſ. verbi ῥαίνω, adſpergo. a. 1. paſſ. ἐῤῥάδδω.

Ῥαδθυμία, ας, ἡ, remiſſio animi, deſidia, ignavia, inertia, ſocordia, mollities animi.

Ῥαδθυμος, ῥ, ὁ, remiſſus, piger, tegnis, quietus, ſupinus.

Ῥαθυμῶντι, οἱ, ſegnuter agentes, nom. pl. pæuil. part. a ῥᾳθυμῶν, torpeo, piget ſum, deſeo.

Ῥαία, ſanitas, a ῥάω, roboro. vel ῥία. Sanitas enim eſt quidem facilitas virium.

Ῥαΐδης, ου, ὁ, ineurſus, intortus.

Ῥαΐζω, ω, ὁ, flagellum, a ῥαΐον, diſperdo. unde & ῥαΐσῳ, malleus.

Ῥαΐνω, perfundo, aſpergo. ſ. ιστω, ῥ. ἐῤῥάγκα.

Ῥαΐπαξ, Poet. pro ῥᾳτὸν, facillime.

Ῥαΐσσω, ττω, ὁ, malleus. a ῥαΐζω, deſtruo.

Ῥαΐπαστα, Poet. pro ῥᾳτὸν, facilius. compar. a ῥᾴδιος, facilis.

Ῥαΐτω, profligo, corrumpo, perdo, vaſto, deſtruo. fut. ῥαΐσω. hinc ῥαΐσσω, malleus.

Ῥάκη, vox convitii. Syr. fed Latin. vanus, cerebro vacuus.

Ῥακία, ας, ἡ, furculus, tamus, quia facile ῥᾳγνυται, rumpitur.

Ῥάκιν, ου, τὸ, lacera veſtis, panni cultus. Hinc ῥακίνη, ης, ἡ, pennoſus a, um. Th. ῥάκος, ους, τὸ, idem.

Ῥάκιτις, ου, ὁ, vallum: vallis, petra. a ῥάσσω, frango. Sic rupes a ruptura.

Ῥακκᾶ, ᾶ, nomen ubis ἑλληνικὸν, Rama, Hebr. celſe.

Ῥάκκωμα, ατος, τὸ, futura. Item licium filum, & fibula, five tænia, quæ per annulos excurrit, veſtisque ſciſſuras inter ſe committit, Joſeph. de Antiquit. a ῥάπτω, ſuo. ſ. ψω. prat. τέτραφα perf. paſſ. ἐῤῥάμμαι.

Ῥάμνος, ου, ὁ, ſpina alba, ſpinoſus frutex, quaſi χαμαι μίτος, corrumpens robur.

Ῥαμνουσία, ας, ἡ, Rhamnuſia, Nemeſis. A Rhamnuſte vico Attiæ, ubi ſepulchrum habuit. Alioqui dici potuiſſet παρὰ τὸ ῥάπτω μίτον, quod animi robore deſtruat hoſtias.

Ῥάμφος, ου, τὸ, roſtrum avium. ῥάμφος, culter, gladius. quaſi a ῥάπτω, deſtruo. eo enim deſtruit, ac pungit.

Ῥαμφώδης, ους, ὁ, ἡ, ſagittus, aor. 1. pert. paſſ. a ῥάπτω, peſundo.

Ῥαν'ὸς, ὁ, ἡ, aſperſus. a ῥάπτω, aſpergo. ſ. ψω.

Ῥανίζω, aſpergo. ſ. ιστω. perf. ἐῤῥάνικα. a. 1. ἐῤῥάνισα. perf. paſſ. ἐῤῥάνισμαι.

Ῥανιστῆρες, ὁ, ὁ, aſperſio. ab eodem verbo, & hem.

Ῥάξ, ῥᾶγὸς, ὁ, acinus uvæ, & granum, q. a ῥήσσω, quia ῥᾳγνυται a ſcapo: aut quia ex ea ῥᾳ, latex virigenus.

Ῥάον, facilius, comparat. neut. gen. a ῥᾴδιος, facilis.

Ῥαπάτωλος, ου, ὁ, & Ῥαπατώλης, ου, ὁ, calamum inſians. a ῥάπτω, calamus, ſiſpula. vel ab ἁπαλὸς, ἁ, ὁν, tibia, & ῥάπτω, ſtruo.

Ῥάπιξ, bacillo, fuſte, virga cædo, percutio. I. ιστω. perf. ἐῤῥάπικα. a. 1. ἐῤῥάπισα. a bacillo cæcidi. perf. paſſ. ἐῤῥάπισμαι. Them.

Ῥάπις, ιδος, ἡ, virga.

Ῥάπις, ιδος, ἡ, virga, crepida, fibula quia ea aliquid ῥάπτεται, ut malleo, & idem ac ῥάβδος.

Ῥαπίσσω, ττω, ὁ, a. 1. pert. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo.

Ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga ineutitur, alapa. Th. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

Ῥάπτω, ſuo, conſuo, farcino, conſarcino, machinor. ſ. ψω. prat. ἔῤῥαφα, q. ῥᾳδιον πεῦσαι, facile necho. Hinc ῥάπτης, ου, ὁ, ſutor, conſarcinator. ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus.

Ῥάπυς, & ῥάφυς, ου, ὁ, rapa.

Ῥαραῖς, Ceres. quia alimonia roborat mortales. a ῥάω, roboro.

Ῥάρος, α, ον, infans, puer. cui ſolus venter adhuc exaratur.

Ῥάρυς, α, ὁ, venter. puto a robore, quod in eo habet animal. a ῥάω, roboro.

Ῥάρος, α, ὁ, ἡ, venter: robuſtus. Item puer. Pariter nomen proprium loci, Eyrm.

Ῥᾶσαν, 2. plur. a. 2. imper. act. verbi ῥάζω, pro ῥάσατε, aſpergite.

Ῥασσα, adilio, dejicio, pulſo, tundo. idem ac ῥάσσω. ſ. ξω. p. χα.

Ῥᾶσσα, facilima, nom. plur. n. g. & ſuperlat. gnad. a ῥάδιος, α, ὁ, facilis. in comp. n. g. ῥᾶον, facilius.

Ῥᾶστος, η, ὁ, facillimus, res facunde. Item remiſſio, relaxatio, reſpiratio, quies, otium, deſidia, ſegnities. a ῥᾴστος, facillimus. Them. ῥᾴδιος.

Ῥᾶσυς, υος, ὁ, poculum, crater. a ῥάζω, irrigo.

Ῥᾶσμαι, ῃ, ὁ, radix, radicula, raphanus. dicitur & ῥᾳφανὶς, ίδος, ἡ, & ῥαφανος, ου, ὁ, raphanus. q. a ῥάπτω, ſeu ῥάφω, vel q. ῥᾳδιον φυομένου, cito apparens poſt ſeminationem.

Ῥᾶφις, ίδος, ἡ, acus, fibula, virga, calceamentum. a ῥάπτω, ſuo, conſuo. fut. ψω. prat. ἔῤῥαφα. unde ῥαφὶς, ὁ, ἡ, futura. ῥαφιδεῖς, ων, ὁ, ſutor.

Ῥαφὶς, flagella in viribus, quia ſtragilia. a ῥάπτω, frango.

Ῥαχήλ, ὁ, nomen mul. ἑβραϊκὸν, Rachel. Hebr. ovis.

Ῥαχῆς, ους, ὁ, aſſilus. a. 2. pert. paſſ. verbi ῥάσσω, allido, dejicio. ſ. ξω.

Ῥαχὶς, ης, ἡ, ſpina: rupes in mare procurrens: quia ibi fluctus γίγνονται, tumpuntur; & inundatio.

Ῥαχὶς, ης, ὁ, ſpina dorſi rupta multis verteris. tetze dorſina ex Epigr. acc. ῥαχὶν, lumbum. a ῥάσσω, frango. hinc ῥαχίζω, diſſeco ſpinam dorſi.

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, poeſtre tium heroicorum. hinc ῥαψῳδεῖν, quod ex ῥάπτω, ſuo, texo, & ᾠδὴ, canticum, quod ab ἀείδω, cano.

Ῥάων, facilior. comparat. a poſitivo ῥᾴδιος, facilis.

P E.

Ῥέα, facile. q. ῥᾴδιος, a ῥᾴδιον, ut facile a facio, & ῥέα, idem ac ῥᾳδίως. Th. ῥᾴδιος, facilis.

Ῥέβεκκα, ἡ, nomen mul. ἑβραϊκὸν, Rebecca. Heb. craſſa, faginata.

Ῥέγκω, vel ῥέγκω, ſterto, ronchizo. ſ. ξω. q. ῥέει ἀχῶ, eſt enim narium ſomnicus. hinc ῥέγχω, & ῥέγκω, ronchus.

Ῥέδη, ης, ἡ, theda, Appe. 28. 23.

Ῥέζω, facio: facrificio. a ῥέζω, idem.

Ῥέη, & ῥέα, fluebat, 3. ſingul. imperf. Jonice pro ῥέεν, verbi ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.

Ῥεθρα, fluenta, nom. plur. a ῥεῦθρον, α, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, fluo. Dicitur & ῥέθρον.

Ῥεῖα, ἐῖν, 3. ſing. ind. prael. verbi ῥέω, fluo.

Ῥέζεν, ſacrificabat, 3. ſing. imperf. act. verbi ῥέζω, facio.

Ῥέζουσι, facientem, acc. ſing. part. prael. act. ejuſdem verbi.

Ῥεῖα, facio, facilior. & in 3. plural. ῥέζουσι. fut. ῥέξω, & ῥξω. p. χα. Hinc paſſ. ῥέζομαι, fio. prael. med. ῥέζω, & per metath. ἐῤῥγω. Futurum & ῥξω, pro ῥέξω.

Ῥεῖα, ων, ὁ, ἡ, Rhea, nomen mul. accuſ. Ῥέαν.

Ῥεῖαμάξιος, οι, qui delicata cute, quibus ῥεῖα μασιὰ.

Ῥεῖας, ου, τὸ, membrum, corporis pars. q. a ῥέω, quia aperum ad opus vile. Vel a ῥᾴω, quia vis animæ per corporis membra ῥ, fluit, & in ſpiritibus natat.

Ῥεῖα, Poet. pro ῥᾳ. & pro ῥᾴδιος, facile. idem ac ῥᾳδίως. Them. ῥᾴδιος, facilis. comparat. ῥᾴων, facilior. ſuperlat. ῥᾴστος, facillimus.

Ῥεῖς, ει, ὁ, Rhea, nomen mulieris.

Ῥεῖσ, 3. ſing. fub. prael. act. verbi ῥέω, Poet. pro ῥέῃ, fluo.

Ῥεκτὴρ, ῆρ, ὁ, factor, auctor. a ῥέζω, facio. ſ. ξω.

Ῥεμβὸς, in gyrum ago, circumverto: vacillo. an quaſi ῥέω πάντοθεν, facile verto? Hinc ῥεμβάζω, ῥ, ὁ, rhombus. rota.

Ῥεμφαν, ὁ, nomen Idoli ἑλληνικὸν, Remphan. Lat. Serutus. Gr. Κρόνος. Act. 7. 43.

Ρῖτις, ης, ὁ, nomen puellæ. Gr. rosa.
Ῥῖνειος, ου, ὁ, numen fluvii. a ῥόον, ῥ, νί, rosa.
Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, habens rosceos digitos. Ex ῥόδον, rosa, & δάκτυλος, ου, ὁ, digitus.
Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, arboreſcens ſtirps, quam Apollejus rolam lauream appellat: nerium planta. Diofc. l. 4. c. 82.
Ῥόδοειδὴς, ους, ὁ, ἡ, roſaceus. ex ῥόδον, roſa, & εἶδος, ους, τὸ, forma.
Ῥοδόεις, εσσα, ὁ, roſaceus. Th. ῥόδον, ου, τὸ, roſa.
Ῥοδόκωμος, Dor. pro ῥοδόκομος, ου, ὁ, roſea gena. Ex ῥόδον, roſa, & κόμη, malum. Th. μηλέη, ἡ, malus arbor.
Ῥόδον, ου, τὸ, roſa. quaſi ex ῥύ, fluo, & ὀδμή, odor, quia ex ea fluit odor. vel ex ῥόος, & ὄζω, a. ὄδω, quod odorem facile ſpiret.
Ῥοδόοσμος, ου, ὁ, ἡ, Dorice pro ῥοδόοζος, habens fuaviter roſeum.
Ῥόδοπυγος, quæ habet roſeos cubitus. Ex ῥόδον, ου, τὸ, roſa, & πυγὴ, ης, ἡ, cubitus.
Ῥόδοπυγος, contra, ῥοδόπυγος, ου, ὁ, ἡ, imitatum odorem ſpirans.
Ῥόδοφυλλὰς, ᾶς, ἡ, rufarius. qui roſas vendit.
Ῥόδων, ωνος, ὁ, nomen Nymphæ, & iaſulis. olim dicta videntur Ῥόδοι, ων, ὁ, ab undarum ſtrepitu.
Ῥοδόπους, ποδος, ὁ, ἡ, Dor. pro ῥοδόπους, roſei coloris. ex ῥόδον, τὸ, roſa, & πούς, ὁ, color.
Ῥόζω, i. ſarcu, ſterto. potius ῥοῖζω, & ῥοίζω, a. ῥοίζεσ, ſtridor.
Ῥοῆ, ῆς, ἡ, fluentum, fluctus, a. ῥόη, fluo.
Ῥόθιον, ου, τὸ, impetus undarum, unda, fluctus. Them. ῥόθιον, undarum ſtrepitus.
Ῥόθιος, ου, ὁ, undarum ſtrepitus. a. ῥόη, & ὄθω. Eſt ex fluentis aquæ curſu, ſtrepitus.
Ῥοῖβδος, pro ῥοίζοσμος, ſtridebat, ob ſequent. aipir. 3. ſingul. imperf. activ. verbi ῥοίζω, ſtrido. imperf. ἐῤῥοίζουν, & Poet. ἐῤῥοίζεσκον, & pru. a. ω. Th. ῥοίζος, ου, ὁ, ſtridor.
Ῥοίζω, vide in ῥοίζος, ου, ὁ, ſtridore.
Ῥοιζηδὸν, adverb. cum ſtridore. a. Petr. 3. 13. Th. ῥοίζος, ου, ὁ, ſtridor.
Ῥοίζω, ου, ὁ, ſtridor, impetus: ſtuctus vehemens, Hinc ν. quaſi a ῥόη, quia propie aeris fluentis. Hinc ῥοίζω, ου, ὁ, ſtridorem edo, ſtridu, ſterto.
Ῥοιὴ, ῆς, Junic. pro ῥοιὰ, malum granatum.
Ῥοιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, incurvus: fluxione laborans, Dioſcor.
Ῥοΐτης, ᾳ. parva ῥοὶ. figura referens malum Ponicum.
Ῥόμβος, ου, ὁ, rhombus, turbo, inis, impetus. a ῥέμβω, circumago.
Ῥόμη, vermis ligna corrodens, tercdo.
Ῥόμφαια, ας, ἡ, gladius, framea, jactilum longum. ab ῥωμὴ, in gyrum circumago, vel a ῥέω, vergo, pinpendeo. unde ῥόπτω, ῥ, ξω, incluatio, propie lancis. hinc ῥοπὴ, ῆς, momentum.
Ῥοπὸς, ὁ, lana, quibus confuuntur calici.
Ῥόρ, acc. ῥῆ, a ῥέω, ῥῶ, ῥ, fluxus. a pret. med. ἐῤῥῦμ, verbi ῥύω, fluo. Th. ῥέω.
Ῥόσαιον, ου, τὸ, bacculus, fuſtis, clava, ſceptrum, virga: membrum virile, in Epigr. a ῥύω, flectu, vel a ῥόος, muveo, quatio.
Ῥόσ, ὁ, ἡ, inclinamentum, momentum: auxilium, propenſio in aliquem, Chryſoſt. dicrimen, periculum, Scopheli in Tzach. extinctus, finis, Suphuel. in Œdip. Colon.
Ῥόσιος, ὁ, nomen viri ἀλλοτρίου, Ruben. Hebr. filium viſionis.
Ῥόσ, ὁ, nomen pin mulieris, ἀλλοτρ. Ruth. Hebr. tremor.
Ῥόσσα, ης, ἡ, color, cuticuleus, & flammeus, qualis eſt rubrum Simpicii, Ruffus Latinum eſt. aut a ῥοὴ, cujus gratum ruber.
Ῥόσσος, ου, ὁ, nomen viri. Latin. Ruſus.
Ῥόσσος, & ου, ſorbeo, exhaurio, ſut. ῥύω, ῥ, ἐῤῥόφησα.
Ῥοχθέω, ſonum edo, fremo, ſtrepo, ſtrendeo.
Ῥύω, moveo, tuo, a ῥέω, fluo.

P T.

Ῥυᾶξ, ᾶκος, ὁ, profluvium, profluvies, clavies.
Ῥυᾶι ᾶδος, ἡ, deſtua, decidua virium uenii, cum lacrimæ conſtanter fluunt, deſluvium acrorum.
Ῥύγχος, ους, τὸ, roſtrum, rictus proprie porci. quia eo ῥύγχει, animal ſtertit.
Ῥύαξ, ακος, ὁ, qui fluit, a. ῥ. part. paſſ. verbi ῥύω, vel ῥέω, a. ῥ. paſſ. ἐῤῥύην. Th. ῥύω, fl. ῥέω.
Ῥῦε, libera, Jon. pro ῥύε, pret. imperat. paſſ. verbi ῥύομαι, ἐῤῥύσθαι, ῥ, σο. Th. ῥύω, tueor: fino.
Ῥύστης, tuetur, 3. ſing. præſ. ind. verbi ῥύομαι, ſervo, i. ῥύεσθαι, & in plur. ῥύονται.
Ῥῦσὸ, a. 2. impetat. paſſ. verbi ῥύω, pro ῥύε, fuo, a. 2. paſſ. ἐῤῥύσθην.
Ῥύσιον, ου, τὸ, fluxum, fluat, fut. 2. paſſ. verbi ῥέω, a pro ῥύω, fluo.
Ῥυσὸν, a. 2. inf. paſſ. verbi, ῥύομαι, ſeu ῥύω, libero.
Ῥυθμὸς, ου, ὁ, rhythmus, numerus, concinnitas, quicquid certo modo, & rationa ſit. vaſa ῥυθμὸς, extra numerum.
Ῥύμη, ης, ἡ, fluentum, pro ῥόμη, Th. ῥύω, fluo. ſi ῥύμη & ῥόμη, ης, ἡ, tra. ctus, a ῥέω, trahu. Hinc ῥύμησις, tractorii lunes, Polyb l. 1. Item ῥύμη, arx, defenſus, propugnaculum.
Ῥύμιος, liberavi, Jon. dempto augmento pro ἐῤῥύμιος, perf. paſſ. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, libero.
Ῥύμνιος, nom. plur. a ῥύμνη, qu.d vide.
Ῥύμνος, ου, ὁ, turbo, vertex, rotula. Euripides accipit pro mutu, & vertigine capitis. a ῥύμβος, circumago.
Ῥύμη, ης, ἡ, vicus, tractus in urbe, Actor. 2. defenſus, cuſtodia, Hefych.
Ῥύμνις, 2. Mach. 11. 5. ὁν ῥύμην χωλὸν, aliter & recte ῥύμνην, id eſt, forti, munito, vertibili, a ῥύμνη, a ῥύομαι, præſidium tenuerit.
Ῥύμνις, ὁ, ἡ, remo currus, lignum inter equos, quo currus ῥύεται, id eſt, trahitur. Th. ῥύω, trahe.
Ῥύστειρα, tuentur, 3. plur. ind. præſ. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, cuſtodio.
Ῥύσιον, ſervabant, Jon. pro ἐῤῥύσιον, 3. pl. imperf. verbi ejuſdem.
Ῥύσιον, nautica quædam acclamatio, an ῥ. ῥύσιον. Ariſtoph. in Ran. & Veſp.
Ῥυσιπόλεμος, ὁ, ἡ, ὁ, impetat. paſſiv. verbi ῥυσιπολέω, fum fodidius. Th. ῥύσιος, ου, ὁ, fordes.
Ῥύσιος, ου, ὁ, fordes, ſqualor, ſcuritia: avaritia. Eſt etiam genus fordidi ulceris apud Diuſcor. l. 5. c. 67. Th. ῥύσιος, ου, ὁ, idem.
Ῥυσὸς, nautica, quædam acclamatio, a ῥ. ῥύσιος, ου, ὁ, fordes, pec metaph. avaritia: item ſcurilitas, ſqualor. Ariſtoph. in Lyſiſtr. piſcina, & locus, in quo quidvis cluebant, Poll. Hinc ῥυσιῶν, ῶντ, ὁ, ſordidus.
Ῥυσιῶν, ῶντ, ſordeſco, ſqualeo. pruet. part. ῥυσιῶν, ῶντος, ὁ, ἡ, ῥυσιῶσα, ης, ἡ, ῥυσιῶν, ῶν. a. 2. imperat. act. ῥύσσεσο, ᾶτω. Them. ῥύσσος, ου, ὁ, fordes.
Ῥυτὸς, fordes eluo, purgo, abſtergo, detergo. Th. ῥύσιος, fordes.
Ῥυτὸς, ὁ, ἡ, γήρασος, ſenectus: quum quis fit rugoſus ob ſenectam, ῥυτὸς, & ῥυσὸς, rugoſus: cum cutis veluti in ſulcos ſcinat, ideſt trahitur. Rugæ enim eſt cutis in plicas contractio. Item ῥυτὸ, anus. Them. ῥύω, trahu.
Ῥυτὸς, rugoſus, nom. plur. a ῥυτὸ, ruga. Sed ῥύσιος, addit, pro ῥάδιος, eſt aor. 1. imperat. med. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, cuſtodio. a. 2. med. ἐῤῥυσάμην.
Ῥύσιον, 3. ſing. a. 2. opt. med. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, libero.
Ῥύσσασθαι aor. 1. inf. med. verbi ῥύομαι, tueor. fut. ῥύσομαι a. 2. med. ἐῤῥυσάμην, ω, σο. Th. ῥύω.
Ῥύσσασθε, 3. ſing. aor. 2. imperat. med. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, libero.
Ῥύσσασθε, Jon. pro ἐῤῥύσσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ῥύομαι, libero. Vel ut alii volunt ῥύσσασθαι per ſyncop. vel ſyncreſin dici pro ῥύσσθαι, præſ. inf. verbi ῥύομαι.
Ῥυσσὸν, libertet, & in plural. ῥυσσῶσιν, a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſdem.
Ῥυσίπτολις, ὁ, ἡ, ὁ, epitheton aurigæ, qui trahit, ac trahendo curſum regit. Ex ῥύω, trahu, & πόλος, curſus.
Ῥύσιον, ου, τὸ, ruta, quod a veneno ῥύσιον, liberet. Eſt & ῥύσιον, ſeries, tractus, a ῥύω, trahu.
Ῥύσιον, ου, τὸ, quod pro ῥύσιον, liberatione, dubi: pignus, ſpolium. Item præmium gratuitum. Accipit pro valetudine bona, aut ſelici eventu Dionyſi. de ſitu urbium.
Ῥύσιος, ου, ὁ, liberatio. Th. ῥύω, vel ῥύομαι, libero. Eſt & ῥύσις, ιος, ἡ, fluxio, fluxus. Athenæo l. 11. ſcim eſt autea patera.
Ῥύσιον, ſeu ῥύσσιον, cuſtodio, tuor, idem ac ῥύω, libero.
Ῥύσιος, ου, ὁ, Poet. tertum aliquarum ſeriei: figura, ſpecies, imago. Item extenſio. Th. ῥύω, trahe.
Ῥυτὸς, ῥυσὸς, ὁ, ἡ, rugoſus, a ῥυτὸ, ῶσ, ὁ, ἡ, ruga. Th. ῥύω, trahe.

Ῥυτὸς, trahendo rapto, ctrahe: violo, Odyſſ. v. Th. ῥύω. trahu.
Ῥυτὸς, ου, ὁ, ἡ, ὁ, trahendus. Apud Athenæum l. 12. vaſa cornea.
Ῥυτὸς, convitior, detrahe, ſædo, maledictis facero.
Ῥυτὸς, ὁ, ἡ, reſina. Genal. 37. 25.
Ῥύστης, ου, ὁ, cuſtos, ſervator, a ῥύομαι, cuſtodio. Eſt & tractus, a ῥύω, trahe. Item rendens arcum, Dionyſ. de ſitu orbis, habena, funus, ſtranum, flagellum, ſcutpum. in Ajace.
Ῥύστης, ου, ὁ, raga. a ῥύω, trahe.
Ῥύστο, Jun. ſeu Poet. pro ἐῤῥύσατο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ῥύω, pro ῥύομαι, libero, tueor.
Ῥύστρον, ου, τὸ, rhytrum, poculum e quo potus renuſſimus ῥύω, ſeu rhytrum, Capiebat duos congios, teſte Athenæo. Erat poculum herubus peculiare: vide Interpr. Demoſth. Eſt & ῥύστρον, habena, quia ea equus ῥύεται, trahitur.
Ῥυσὸς, ἡ, ὁ, incurvus, Æmil. a ῥύω, inclino, curvo. vide & ῥύω.
Ῥύω, vel poſilis ῥύομαι, trahe, tueor, libero: ut ῥύω, Pauſanias etiam de ſacrificiis ſuſurpat. Hinc ἀνεῤῥύσω, ſacrificare.

P Ω.

Ῥώβειτηρον, ῥ, ὁ, qui vix literam ῥ pronunciare poteſt.
Ῥωγαλέος, ου, ὁ, fiſſus, fractus. ſuyd. fiſſura. Th. ῥήγνυμι, frango.
Ῥωγμὸς, ου, ὁ, ῥ, rima, a ῥήγνυμι, frangu.
Ῥώδων, ωνος, ὁ, natis. frequentius pl. ῥώδωνες, nates. a ῥέω, vel ῥύω, fluo.
Ῥωμαῖος, αία, ον, Romanus, a, um, a Ῥώμη, Roma.
Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vires, potentia, ſanitas. a. ῥώννυμι. Eſt & Ῥώμη, ης, ἡ, Roma. Gr. robur.
Ῥώννυμι, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ῥωννύμι, pro ῥώννυσι, confirmo.
Ῥώννυμι, ſeu ῥωννύω, confirmo, corroboro. ſi ῥώσω, q. a ῥώω. p. ἐῤῥωκα. a. 1. ῥώσαμην, ου, & ἐῤῥώσθην, valeo, robur, valetudinem, ſanitatem, vim, vires, potentiam. paſſ. ῥώσθην ὀφθαλμὸς, valet. Hinc ἰσχυρόῤῥωστος, robuſtus. ῥώμη, ης, ἡ, robur.
Ῥῶξ, ῥωγὸς, ἡ, fiſſura, rupes: acinus uvæ: Ifac. 28. Item genus phalangii ſimile acino uvæ, Micand. in Theriac.
Ῥώομαι, pro ἐῤῥώσθην, 3. plural. imperf. paſſ. ſine ab inuitivo ῥώομαι, quarior, cum impetror. a ῥώννυμι, confirmo.
Ῥώπιον, ου, τὸ, locus virgultis plenus. a ῥώψ, virgultum.
Ῥώσσω, ῥ, ῥ, vehemens. a ῥώω, ſeu ῥώννυμι, roboro.
Ῥώτ, caput, vertex. 2. Sam. cap. 26. verſ. 26. Ῥωθ-ος, vide in ῥώω.
Ῥώω, roborabo. ſi ῥ. a. 1. act. verbi ῥώννυμι. a. 1. paſſ. ἐῤῥώσθην, a. 1. part. ῥωσθὲν.
Ῥώτιλλος, litteram. ſub ſupre livro.
Ῥωχμὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ſciſſura, rima, hiatus. a ῥήγνυμι, fiſſura.
Ῥώψ, denribus premo.
Ῥώψ, metx non magni momenti: virgultum. a ῥέπω, vergo, propendeo. vel q. ῥέπτω, projectamenta.
Ῥώω, roboro, firmo. ex ῥόω, tueor.

Σ A.

SDecima uſtaue Græcorum litera. Artici inſ. rerdum ro eo gabent ἐ, item τ. & Dor. & Æol. in ὁ murarur. In numeris eſt ſonus in ς eruho mutabant Lacedæmones. Multarum vocum initio impone ε adeſt, etiam abeſt; ut σμικρὸς, μικρὸς.
Σα, τυε, ex σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Sed σα, ſalva, contract. ex σέα, quod a σεῖος, ſalutis.
Σαββάτης, ου, ὁ, Bacchus. a σαββάτιος, & σάββατος, bacchari, tripudiare.
Σαββατὸς, ου, ὁ, annus ſuperior a baineo deſignandis curpubus accommodatus.
Σαβάζιος, Syr. ἑγκαινίζειν μὲ, deſtruiſti me.
Σαβὰϑ, exercitus. Lepitur & Σαβαὼθ.
Σαββάτιος, ὁ, ἡ, ſabbatiſmus.
Σάββατον, ου, τὸ, ſabbatum, quies. Synecd. hebdomada. in plural. num. eſt quinque declinationis ſimplicium, σάββατα, ων, τὰ, σάββατοι.
Σαββὼθ, idem ac Σαβαὼθ.
Σαβὴς, vox bacchantium. Sic utitur Demoſthe-

nes contra Æschinem. σαβεί, ὁι, ἡ, Baccho initiati.

Σαγαρις, ιδος, ἡ, securis Amazonum. Scythica vox.

Σαγγαριος, ου, ὁ, nomen viri, Sangarius.

Σαγηνη, ης, ἡ, vox Lat. sagena, verriculum, genus retiis piscatorii.

Σαγμα, ατος, τὸ, onus jumenti farcinarii. sonti theca. Item stipara congeries, atque accretus. Plut. in Catone. σαγματα, τὰ, clitellæ.

Σαγος, ου, τὸ, sagum.

Σαδδουκαιος, ου, ὁ, Sadducæus, sic dictus à sectæ illius auctore Zadoco.

Σαδιμαδη, campestria, 2. Reg. 23. 4.

Σαδικ, nomen viri ἀδιαστρ. Hebr. justus.

Σαδικαρτα, ης, τὸ, animal quadrupes, ex mari victum quærens. Arist. lib. 8. hist. cap. 5.

Σαδν, ης, ἡ, pudendum virile, vpretrum.

Σαδρεί, ῶ, ἡ, masculus, puritis, à σάτυρ, putrefacio, seu qui σατυρισμὸν ἀχθον habet, aut σάτυρα ἐμβίνει. Vel à σατὴρ, & ὄρασθαι.

Σαϊς, ακος, ἡ, Saïs urbs, sic, ἡ, Sais, urbes Ægypti.

Σαίνω, adulatur, 3. singul. ind. præs. à σαίνω, idem ac σείω, movet.

Σαίπερος, ου, ὁ, cauda blandiens. Ex σαίνω, movere, & ὀρὰ, ου, ἡ, cauda.

Σαίνω, idem ac σείω, movere, caudam movet. (proprie de canibus, qui cauda adblandiuntur) f. σανῶ. aor. 1. ἔσηνα. præf. σαίνομαι, commovetur.

Σαίνω, scopis purgo, verro: ore fum bianti. f. σαρῶ. perf. σέσαρκα. pass. perf. σέσαρμαι. p. m. σέσηρα, as, s. Hinc σάιρω, ρους, findes purgando colligis. σαίρομαι, ῶ, ὁ, scopa σάρου, ου, ἡ, vel σαῖρος, ου, ὁ, idem.

Σαλαμανδρα, ης, ἡ, sculi vibrator. à σάλλω, ου, τὸ, scutum. Th. σάττω, ομαι, & ὄλλω, vibro.

Σαλάπιον, fabulisium, acc. fing. à σαλπίζω, ῶ, ὁ, Dor. pro σαλπιστὴ, ου, ὁ, Th. σαλὶς, ὁ, ἡ, fabulum.

Σάλιον, ου, ὁ, ἡ, ἡ, succus: silicium, Isa. 20. inde σαλιάζω, σαλιάσω, vel σαλιαλίζω, per succum transmitto.

Σαλιος, ου, ὁ, ἡ, tortum, clypeus: barba, Hesiod. σάλιος, Doric. pro σάλιος, ex σάλιος. Does enim mutant genit. s in ὁ. Th. σάττω, o nero. fut. ξω. fed σαλιῶ, ῶ, ὁ, Dorice. Pro σοχὶ. quod vide.

Σαλικον, ου, τὸ, vel σαλιχάκον, ου, τὸ, saccharum.

Σαλιν, gen. plur. a Σαλὶ, Sacæ, Scythiæ populi.

Σαλὶ, ἡ, nomen viri ἀδιαστρ. Sala. Hebr. jaculum.

Σαλμωδὶ, ἡ, nomen viri ἀδιαστρ. Salathiel. Hebr. petivi a Deo.

Σαλπίζω, lamentor. a mentis turbatione, vel ægr.

Σαλπιον, ου, ὁ, pauper, qui opulentiam fremulat, jactabundus. Item Salacon Aucolyti puer, ob malitiosos afanis. Hinc malicis σαλπιστὴ dicti. quasi à σαλπὶ, jacto.

Σαλπιστὴς, ου, ὁ, animal lacerti figura.

Σαλπιστὴς, ου, ὁ, foramen, per quod σάλπι βαίνει, Hesych.

Σαλπιστὴς, ου, ὁ, nomen insulæ. Gr. matula sali:

Σαλπίτης, moveo, concutio, ut modium impleto largiter, ut diffluat.

Σαλπὶς, τὸ, nomen loci ἀδιαστρ. Hebr. pupillus. Jos. 3. 23.

Σαλπὶς, agito, proprie de mari venorum vi agitato. per Synecd. concentio, cammoveo, concito, quatio, jacto. f. σάλω. perf. σεσάλκα. a. 2. ἐσαλπὸν. a. 1. inf. ἀδιν. σαλῶσαι. præf. part. pass. σαλδόμενος, qui agitantur. τὰ σαλδόμενα, res inftabiles. perf. pass. σεσαλπισμένα. perf. part. pass. σεσαλπισμένος, agitatus. a. 2. pass. ἐσαλπὸθην, ης, ἡ, concussus sui.

Σαλπὶς, ἡ, nomen urbis ἀδιαστρ. Salem. Hebr. pax. Plaim. 76. 3. Heb. 7. 1.

Σαλωμὼ, ἡ, nomen uxori Davidis ἀδιαστρ. Salomon. Hebr. pacifica.

Σαλὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, salum: item jactatio ejus, qui navigat. hinc σαλὼν, fluctuo, jactor. Item ergo q. σαλὼν, a σάω, quatio, & ἄλς, mare. in falo enim naves σαλεύονται, agitantur.

Σάλπη, ης, ἡ, falpa, piscis. q. a σάλλω splendor, & ζῶον, spparo.

Σάλπιγξ, γγος, ἡ, tuba, lituus, buccina. acc. plur. σάλπιγγας. Etymologia. a σάλλω, & ὤν, quod tuba fit splendida vox. nisi ab οὐς, facies, quod fit splendida species. Hinc σαλπίγγιον, ὁι, ἡ, & σαλπίζω, ου, tuba canor, buccino, tefopo. σαλπιγκτὴς, ου, ὁ, tubicen, buccinator.

Σαλπίζω, tuba cano. fut. ίσω, & Attic. ιῶ. a. 1. ἐσάλπικα. a. 2. ἐσάλπὸν. a. 1. pass. ἐσαλπίσθην, ης, ἡ, ου. & 2. part. σαλπικὸς. Th. σαλπιγξ, tuba.

Σαλπιστὴς, 2. fing. aor. 1. fub. σάλπιστὴς. verbi σαλπίζω, buccina cano.

Σαλπιστὴς, ου, ὁ, tubicen. ab eodem verbo, & ibem.

Σαμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, fignum, monumentum. Accipitur etiam pro σῶμα, corpus.

Σαμαϊστὶ, Dor. pro σημαίνει, 3. fing. præf. pass. verbi σημαίνω, fignifico. Th. σῆμα, ατος, τὸ, fignum.

Σαμαρὶς, ας, ἡ, nomen urbis, Samaria. Hebr. a viro Schemer. Lat. fax.

Σαμαρίτης, ου, ὁ, Samaritanus, & σαμαρίτις, ἴδος, ἡ, Samaritana.

Σαμβαλὸν, ου, τὸ, calceus ac σάνδαλον, calceus. inde σαμβαλωτὴς, qui fandalis caret.

Σαμβὺκη, ης, ἡ, loftrumentum muficum: item machina bellica. Dan. 3. 5.

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, hodie, Att. τὴμερον.

Σαμοθρᾶκη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dicta à Samiis tractum filum occupantibus.

Σαμοθρᾶξ, ᾳκὸς, ὁ, qui σὺν φῆμι, id eft, litteram figna fert.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἀδιαστρ. Samuel. Hebr. exauditus a Deo.

Σαμψὰκη, ης, ἡ, nomen lira herba, vel amaracus.

Σαμψὼν, ὼνος, ὁ, nomen viri ἀδιαστρ. Sampfon. Hebr. Sol.

Σὰν, nomen litteræ σ, ex Phœnicio fchin nomen factum.

Σανδάλιον, ου, τὸ, fandalium, calceamentum muliebre.

Σανδαράκη, ης, ἡ, fuccus concretus, fandaracha, hinc σανδὰ, ἄνος, ἡ, cerufa ufta & tufa.

Σανὶς, ἴδος, ἡ, tabula, affer, ftipes. σανίδες, αι, valvæ. σανίδιον, ου, τὸ, tabella.

Σάννας, σάννου, ὁ, farnus. vide Sannio.

Σανὸς, ου, ὁ, fantalum.

Σαὸν, fervet, 3. fing. præf. opt. act. verbi σάω, Poet. pro σῴη, σῴοι. Them. σόος, η, ὁ, ἡ, falvus.

Σάος, idem ac σόος, falvus, & contract. σῶς, compar. σωίτερος.

Σαὸλ, nomen regis, Saul. item Apollinis, ἀδιαστρ. Hebr. petitus. Hellitur etiam σαὸλ-λος, ου, ὁ, Acts 13. 21.

Σαόφρων, prudentibus, dativ. plural. à σαόφρων, prudens.

Σαόφρων, & σώφρων, cui mens falva eft. Item prudens, caftus. ex σάος, feu σῶος, falvus, & φρὴν, ὁ, mens.

Σαπὴς, tinea, quia σήπει veftes. Th. σήπω, putrefacio.

Σαπρὸς, putrefactus, gen. fing. ἡ. g. a. 2. part. pass. verbi σήπω, putrefacio. ἡ. ὄψις a. 2. ἐσάπην.

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, faperda, pifcis nomen, pontieum opfonium: Alio nomine coracinus vocatur, Cel. l. 7. c. 47. Acciptur etiam pro homine fapiente, & aftuto. Varro Sapendam pro fapiente ponit; fed Lipfius feurtam exciponit.

Σαπρὶς, ὸς, ἡ, putris, vetuftate putridus, vietus. a σήπω, putrefacio.

Σάπφειρος, ου, ὁ, nomen mul. Gr. Sapphirus, gemma.

Σαπφειρὸς, ὰ, ὸν, fapphirus, gemma.

Σαπφὼ, ὼς, ἡ, Sapphicum.

Σαργὸς, pelvis, limen Jerem. 52. vers. 19.

Σαρὰν, ὰντος, ὁ, qui putrefcit, aor. 2. part. act. verbi σήπω, putrefacio. a. 2. ἔσαπον, ἐσὰ ὰς, ἐσαπὸν.

Σαρβάρας, farabara, bracea, tibialia; veftis Perfica.

Σαρβάτη, ἀδιαστρ γραικικὸν, muliebre pudendum: generatio, familia.

Σαργάνη, ης, ἡ, fporta, ciftæ. vinculum. idem de σαγηνὴ, ἴδος, ἡ.

Σάργος, ου, ὁ, fanguis, pifcis à mugilum genere.

Σαρδὼ, ὼ, ἡ, nomen urbis, plur. num. tantum. Syr. clypeus.

Σάρδιος, ου, ὁ, & σάρδιον, ου, ὁ, fubaudi λίθος, fardius, nomen gemmæ fic dictæ à Sardinia infula, ubi laudatiffi mafcitur. Rabbini rubinum. F. l. pyropum vocat. Nomen fuum cum onyche communicavit. unde σαρδονὺξ factum.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, fardonyx, onm. gemmæ compof. ex σάρδιον, ου, ὁ, fardius, & ὄνυξ, υχος, ἡ, unguis, quod colore fuo unguem humanum imitetur.

Σαρδὼ, & Σαρδὼν, ονος, ὁ, Sardinia, infula.

Σαρεῖν, verret, 3. fing. f. ῶ. act. verbi σαίρω, verro, fcopis purgo. f. σαρῶ. Sed σαρεῖ, eft 3. fing. opt. præf. verbi σαίρω. idem cum σαίρω, verro.

Σάρεπτα, νος, τὸ, nomen urbis, Sarepta, Hebr. officina auri fabri. nom. plur. n. g. ἀδιαστρ. Vel fœm. ης.

Σάρισσα, ης, ἡ, & ἄρισσα, Macedonica hafta.

Σαρκίζειν, feu σαρκοῦσθαι, carnes carpere. ac vellere. Th. σὰξ, caro.

Σαρκικὸς, ὴ, ὸν, carnalis, ex.

Σαρκινος, η, ὸν, carneus, a, um.

Σαρὸς, σαρὸν, ὁ, ἡ, acra, mundus figura.

Σαρὸω, verro, orno. fut. ὠσω. perf. pass. perf. σεσαρωμένος, quod a σάω, idem.

Σαρρὰ, ας, ἡ, nomen mul. uxoris Abrahami, Sarra. Hebr. principatus.

Σάρων, ωνος, ὁ, libidinofus, Hefych. nomen regionis, Saron. Act. 9. 35. Hebr. lorica. Eft à σάω, natum malleabilis. Item Sarones, Deus mallitiæ. Hinc quod Græcos proverbium illud de homitibus arti nauticæ plurimum deditis, Σάρωνες ναυπαγόμενοι. Pactitat rere venatorium. Hefych.

Σάρωσις, quicius cava. quia σάρωσις.

Σάτ, tuas, acc. pl. f. g. a σάτ, ὸς, ὸν, tuus, a, um. Th. σὸς, ἡ, τὸ.

Σατὰν, ὰ, ὁ, principis malorum Angelorum, ἀδιαστρ. Satan. Hebr. adverfarius

Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem. 2. Cor. 12. 14.

Σατὴς, ὴ, ὸν, vel σάτινος, η, ον, plauftrum a σάτη, onero.

Σάτης, ου, ὁ, frumenti menfura, tertia pars ephæ; & refpondet fefquimodio. Et fefquimodius continet fex cados, adhuc vetus 24. ova. Σάτινος, η, ὸν, Dorice pro σήτινος. vox Perfica, Ariftot. de mundo.

Σατράπης, ου, ὁ, Satrapia, Principatus, Herodot. l. 3.

Σάττω, onero, onus impono: impleo, refercio, onuftipo, Lucian. prem, fubigo. σαττομένη γῆ, ager fubactus. fut. ξω. pass. σάττομαι, perf. pass. σέσαγμαι.

Σαὸλ, fanuio percutio. σαὸλω, haftà, percutio, a σαὸλη, quatio.

Σαὸλη, ης, ἡ, mollis, tener.

Σαὸρα, ης, ἡ, & σαὸρη, ης, ἡ, lacerta. fed σαῦρος, ου, ὁ, lacertus. Eft & nomen pifcis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cufpis in imo haftæ ferro tranfixa, feu ferramentum cufpidatum, unicornatum, cui extrema haftæ pars infertia effecit, ut erigatur, & fuio depangatur. a. σαυρωτὴρ, a σαυρὸς, palum depango.

Σαυρωτὸς, η, ὸν, fuftitus. q. a σάω, & σαῦρος, ut fit fenus, qualis eft res, quæ quatitur aut fimpliciter a σάω, fonus.

Σαυτοῦ, ῆς, ὁ, ἡ, linguæ hebraicæ.

Σαυτοὺς, per crafin, pro σεαυτοὺς. pro Σεαυτὸν, te ipfum. Ex σὺ, tu, & αὐτὸς, ipfe.

Σάφα, adverb. perfpicue, certe, vere, manifefte. a σαφὴς, ὴς, ὸν, ἡ, manifeftus.

Σαφηνὶς, ὶς, ὸν, ἡ, Dorice, pro σαφὴς, perfpicuus, clarus, certus. Th. σαφὴς, manifeftus.

Σαφὴς Poet. n. g. loco adverbii σαφῶς, aperte; perfpicue.

Σαφήτερος, α, ὸν, comparat. manifeftior, a σαφὴς, ὴς, ὸν, ἡ, manifeftus. fuperlat. σαφέστατος, manifeftiffimus.

Σαφῆνεια, & σαφήνεια. Jon. pro σαφὴ, aperte, palam, plane, explanate.

Σαφὶ, accus. fingul. a σαφὶς. quod vide.

Σαφίνεια, ας, ἡ, claritas, perfpicuitas. Th. σαφὴς, manifeftus.

Σαφηνίζω, manifefto, declaro, idem ac σαφίνω. Th. σαφὴς, ὸς, ὁ, manifeftus.

Σαφανὸς, ἡ, fut. ɔ. Attic. pro σαφηνὸς, verbi σαφηνίζω, manifesto.

Σαφήνεια, ἡ, idem ac σαφὲς, perspicue.

Σαφὴς, ἐος, ἐς, ɔ, manifestus, apertus, perspicuus, certus. Hinc σαφῶς, manifeste. σαφέστατα, ατ, ɔ. perspicuitas.

Σαφῶς, adv. manifeste, perspicue. Th. σαφὲς, manifestus.

Σαχεδὸν, ὀντος, ὁ, confluparus, aor. ɔ. part. pass. ɔ. σαγτος, oneto. fut. ξω. ɔ. ɔ. pass. ξθήσομαι.

Σαὼ, ὁος, ὁ, nomen mol. salva.

Σάω, servavit, servabat, pro σάωσεν, ɔ. singularis aor. ɔ. ind. activ. sejecto augmento, & apocope Poet. σᾶκ. Sumitur & pro σώσεται, serva, aor. ɔ. imperat. ach. per eandem apocopen. Alii volunt esse ɔ. singul. imperf. pro σάωδε, vel praes. imperat. pro σάωδι, vardi σώζων sunt σάω Doricum affi dicunt pro σᾶν, verbi σάομαι, vel σάω, Poet. fervo. quod a σάος, Poet. pro σῶος, salvus.

Σάωμι, Poet. pro σάω, servo. Them. σάν, ɔ, ɔ, ɔ, salvus.

Σάωσε, servavit, Joo. pro σάωσεν, ɔ. ſing. a. ɔ. ind. act. verbi σάω, Poet. pro σῶσε, ſervo. Th. σάος, ſalvus.

Σαώσει, ſervabit, ɔ. ſing. fut. ɔ. verbi ejuſdem & them.

Σαωσάμενος, ſervaturum eſſe, Jonic. pro σαώσειν, fut. ɔ. ſil. act. verbi σαώζω, ſervo.

Σαώσετον, dual. ſ. a. act. verbi ejuſd.

Σαώσομεν, ɔ. pl. ſ. a. ind. act. ejuſdem verbi.

Σαωτὴρ, ɔ, ὁ, magis ſalvus, compar. a σάος, idem ac σῶος, ɔ, ὁ, ſalvus.

Σ B.

Σβεννυμενάων, Æolic. pro σβεννυμένων, gen. plur. pract. paſſ. part. verbi σβέννυμι, ſuppr. mor. Th. σβεσμὸς, eſſlinguo. ſ. σβέσω. ɔ. ἰοντος. a. ɔ. paſſ. ἐσβέσθην.

Σβέννυμι, & σβεννύω, extinguo, reſtingo. praet. imperat. σβεσσόνδω, ντω, & in a. pl. σβέννυτω. fut. σβέσω. ab infiſt. σβῶ. a. ɔ. ἔσβεσα. aor. ɔ. ind. activ. σβέσον. perf. ἔσβεκα. praet. paſſ. σβέσσομαι. ɔ. ſing. ἔσβεσσο. aor. ɔ. paſſ. ἐσβέσθην. aor. ɔ. paſſ. ἐσβεσθείην. fut. ɔ. paſſ. σβεσθήσομαι. aor. ɔ. paſſ. ἐσβέσθην. fut. ɔ. paſſ. σβεσθησόμενος, η, ɔν. Hinc σβέσσεος, ɔ, ɔν, ἡ, inextinguibilis. Σβέσσεται, ɔ. ſ. ſ. ſ

Σήμω, pro σήμαινω, præt. imperat. σήμαινον, significo.

Σημαντήρ, Dor. pro σημάντωρ, ὁ, significans, præt. part. f. g. σαμάντορ.

Σημαντὸς, ἡ, ὁ, ὁ, significo, nuntio, præcipio, impero. ἡ, ὁν, ὁ. ι. ind. act. σήμαινω. ε. ι. ind. act. σήμαινε. præt. perf. σεσήμασμαι, & Att. σεσήμασμαι. hinc perf. part. σεσημασμένος, η, ον, obsignatus, a, um. Th. σῆμα, signum.

Σημεῖον, ὁ. ι. ind. act. verbi σημαίνω, significo. Σημεῖον, indicabo, Jon. pro σημανῶ, ἡ. ι. ind. activ. verbi σημαίνω, significo. Th. σῆμα, signum.

Σημειωτὸς, significandum, verbale a σημαίνω, significo.

Σημήτωρ, ορος, ὁ, præfectus, dux, prætor, qui signum dat claficem canendo, quod a σημαίνω. Th. σῆμα, signum.

Σήμων, ονος, ὁ, litterarum, nom. plur. a σῆμα, σήματος, τὸ, signum.

Σήμων, ονος, ὁ, ἡ, signum, miraculum, Th. σῆμα, ατος, τὸ, idem.

Σημωνόημα, ἡμα, τὸ, nota, commentarium rerum scribo, præf. imperat. σήμωνε, ὁ, σήμωνον, ὁ, & in 2. plur. σήμωνε, σήμωνα. hinc perf. pass. σεσημείωμαι. Them. σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Σήμων, ὁ, Att. σῆμων, hodie, adv. ὁ. ὁ. σήμερον ὁμέρα, hoc die. ὁ σήμερον, scil. ἡμέρα, hodiernus dies. σημερινὸς, hodiernus.

Σημεῖος, pro σημάντωρ, ὁ, ἡ, signum.

Σήματα, significaveris, 2. singul. aor. 1. sub. act. verbi σημαίνω, significo. fut. ανω. ε. ι. ἐσήμασα, & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Σημειδὸν, & σημειδὸν, ὁ, ἡ, τὸ, sunt Lat. origine, semicinctum, quod & succinctorium, aut subligaculum dicitur, Græce περίζωμα, ατος, τὸ.

Σῆν, acc. singul. ὁ, genit. Sed. σῆτι, σῆτι, & σῆτος, Jonice pro σῆτ, dat. plur. a σῆτ, ὁ, ἡ, τὸ, tuus, a, tuum. Th. σὺ, τυ.

Σηπία, ας, ἡ, sepia : nomen ἰχθύος atrum liquorem intincte emittit : accipitur & pro atramento. Athen. lib. 7. Th. σῆπω, putrefacio.

Σῆπω, putrefacio, corrompo, ε. ὐ. ω. ε. ι. ἔσηψα. perf. act. σέσηφα. præt. med. σέσηπα, & Dor. σέσαπα. unde σαπρὸς, putris. σάπισμα, putredo, computrefco. aor. 2. pass. ἐσάπην, η, ον, computrui, ὁ. cum a madore pannus putrefcit, σὰν ἔσπε, litera ſtatim ſequitur, & tum εἰ σαπέβρυτος. Hinc σαθὲς, ἐος, ὁ, putredo. σαθὸν, νος, ἡ, ſerpentis nomen, σαπὸν, ὁν, ἡ, ſepia, piſcis nomen. accipitur etiam pro atramento. σάϊς, νος, ὁ, ἡ, tinea. σαπρὸς, ὁ, ἡ, putris, putridus. σαπρότης, ητος, ἡ, σαπρία, ας, ἡ, putredo, marcor. σαπρὸς, ὁ, ἡ, putris, macidus.

Σήραξ, ηγγος, ὁ, antrum, ſpeens, tima, & fiſſura terræ. a σαπρήνω, verbi σαίρω, aperiuſum.

Σῆρες, ηρος, οἱ, Seres, populus : item vermiculi, qui nent ſericum.

Σηρικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ſericus, a, um, a σὴρ, σηρὸς, ὁ, vermiculus, qui net ſericum.

Σής, σῆτος, ὁ, tinea. Th. σῆτις, putrefacio, neſcitur enim ex putredine.

Σῆτ, & σῆτ, Jon. pro σὰτ, dat. plur. vide σὺ.

Σησάμη, ης, ἡ, ſu. σήσαμον, ου, τὸ, ſeſamon, frumenti Indici genus.

Σησὶς, ἡ, nomen prop. inſulæ. Hinc Σησιὰς, ἀδος, Seſtia puella.

Σῆτος, adv. hoc anno. Att. σῶτ, quaſi τῷ τὸν ἐνιαυτὸν. hinc σατικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, hornus.

Σητοβρώτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, a tineis conſumptus. ex σὴς, tinea, & βρωτὸς, vorarus. Th. βρόσκω, comedo.

Σητοκόπος, ου, ὁ, ἡ, a tineis cæſus, ſeu pertuſus. quod a σὴς, tinea, & κόπτω, ſcindo. ῥ. m. κόκοπος.

Σ Θ.

Σθένος, ὁ, ἡ, ὁ, nom. mul. robuſta. quod a σθένω, robur.

Σθενερὸς, ὁ, ἡ, ὁ, robuſtus, validus. quod a σθένος, ους, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo.

Σθενοκλείδης, Sthenoclides.

Σθένων, ονος, ὁ, nomen proprium viri.

Σθένος, ους, τὸ, robur, vis. Th. σθένω, valeo.

Σθένω, ῶ, roboro, confirmo. ἐ. ἄσω. ρ. ἰδίωκα. aor. 1. ἐδίωσα. ε. ι. opt. act. σθενήσαιμι, ας, αι. 2. Petr. 3. 10. ab eodem thema.

Σ Ι

Σιάζω, valeo, poſſum. ἐσίαζον οὐ ἔπειτο, optabus valere, Sophocl. in Ajace. οὐδὲν ἐν σθένει, nihil poſſit, Plutarch. in Opuſcul. Hinc σθένος, ους, τὸ, vis, robur, potentia. σθενερὸς, ὁ, ἡ, ὁ, invalidus, imbecillis. ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas. ἀσθενὴς, imbecilliſ ſum.

Σιαίνω, ſaltare, ſaltando ſe vertere, opibus valere, Sophocl. in Ajace. οὐδὲν ἐν σθένει, nihil poſſit, Plutarch. in Opuſcul. Hinc σθένος, ους, τὸ, vis, robur, potentia. σθενερὸς, ὁ, ἡ, ὁ, invalidus, imbecillis. ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas. ἀσθενὴς, imbecilliſ ſum.

Σ Ι

Σιαγὼν, ὀνος, ὁ, mala, matilla. Hinc σιαγόνιον, pars mandibularis, Deut. 18. ver. 3. ὁ σίαγος ἀγγεῖον, id eſt, ὑγροφορεῖον, movetur, dum edimus.

Σιαίνομαι, tadio afficior. Gloſ. Cyr.

Σίαλον, ου, τὸ, ſaliva, ſpuma ex ore emiſſa. Dicitur & σίαλος. quaſi a σιὰν, quia in ore movetur, ſ.

Σίαλος, ὁ, ἡ, porcus faginatus, pinguis. gen. Jon. σίαλου. a σιὰν, & ἄλας, quia admodum paſtus.

Σίβυλλα, ης, ἡ, Sibylla vates, vaticinatrix, q. d. ἡ θεὰ, Dei conſilium. Σιὸς enim Dorice Deus eſt.

Σιβύνη, ης, ἡ, venabulum, haſtile, proprie quo fues fubiguntur. Dicitur & σιβύνη, a σὶς, ſus. item tibiarum theca, Poll.

Σιγαλόεις, ὁ, ἡ, ὁ, ſplendidus elegans, varius, obſcuriſſimum ſilentium, & admirationem inducens. χιτὼν σιγαλόεις, elegans tunica, Odyſſ. 8. Them. σιγὰν, admiror, ſileo.

Σιγαλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, Dor. pro σιγηλὸς, tacitus, taciturnus. Th. σιγὰν, taceo.

Σιγᾶν, tacere, præſ. inf. act. a σιγάω, taceo.

Σιγάω, taceo, ſileo. ſ. ἐσίγων. ρ. σιγήσω. σίγα λέγων, ſuppreſſe ſermones, & verba. Euripi. Hinc σιγηλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, tacitus.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas. σιγῇ, tacite, adverbialiter ſumitur. Them. σιγάω, ſileo.

Σιγηλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ſilentio præteritus, a. ι. part. paſſ. verbi σιγάω, ſileo.

Σιγὸς, Dor. pro σιγὴ, ſilere, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Σίγυνος, ου, ὁ, ἡ, inanes. Sed σιγλοὶ, ciſtæ, notam compendiariæ in ſcribendo. quod per eas aliquid σιγλοῦσι, tacemus.

Σίγυνος, ου, ὁ, ἡ, venabularia. Ex σίγυνος, ſignum, quod Lat. & σῆμα, ſero.

Σιγυνὸς, ὁ, jaculum e ferro. ut σίγυνος, Oppian. 1. dicitur & σίγυνος.

Σίδηρος, Dor. pro σίδηρος, ferreus.

Σιδηρίτης, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro σιδηρίτης, ferro vindus. Hemſterh.

Σίδηρος, Dor. pro σίδηρος, ferrum.

Σιδηροφόρημαι, ου, ὁ, ἡ, Dor. qui ferro, vel ferreis armis gaudet, bellicoſus, ὁ σίδηρος χαίρων. σιδηροφορούμενος, Dor. pro σιδηροφορῶ, gen. plur. ὁ σιδηροφορημένος, η, ον.

Σίδη, ης, ἡ, malus Punica, & fructus, a Sida Bœotiæ oppido.

Σιδήρεος, ου, ὁ, ἡ, η, ὁ, (& Dor. ἰα, ᾶ) ος, ον, ferreus, a, um.

Σιδηρίτης, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro σιδηρίτης, ου, ὁ, ἡ, magnes, σιδήρου, ου, ὁς, ὁ, ferrena. Them. σίδηρος, ου, ὁ, ἡ, ferrum.

Σιδηρόδετος, ου, ὁ, ἡ, ferro ligatus. a δέω, ligo, & σίδηρος, ου, ὁ, ferrum.

Σίδηρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, quaſi a σῖδω, ſtrideo, quod dicitur de ferro candente, cum in aqua reſtinguitur. Hinc σιδηρίτης, ου, ὁ, ἡ, magnes. σιδήρου, ου, ὁς, ὁ, ferramentum.

Σιδὼν, ὁνος, ἡ, nomen urbis, Sidon. Hebr. venatio. Hinc Σιδώνιος, ου, ὁ, ἡ, Sidonius, nomen gentile.

Σίδω, dicitur de ferro candente, quum in aqua reſtinguitur, a ſono.

Σικηλὸς, ου, ὁ, ἡ, Sicani, gens.

Σικιώδεις, ου, ὁ, ἡ, ſcarius, vox origine Lat. a ſica, ſc. ſecta, a ſecando, eſt gladiolus. Gr. ἴδιον, κοπὶς, ἀορτὴ.

Σικελία, ας, ἡ, Scilia, regio.

Σικελὸς, ὁ, ἡ, ὁ, Siculus, a, um. in plural. Σικελοὶ, Sicili.

Σίκερα, τὰ, ſicera, σίκαιρον, & ſimilitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum : ut eſt cereviſia, &c.

Σίκιννις, ιος, ὁ, ἡ, ſaltatio quædam militaris : ſaltatio ſatyrica. a σῖκος, & κινῶ. Exercent eam σικιννισταὶ καὶ κιναιδοὶ.

Σίκλος, ου, ὁ, ſicius, nummi ponderiſque genus.

Σικύα, ας, ἡ, cucurbita, κολοκύνθη, quia ſimilis eſt τῷ σίκυι, cucumeri. Item Galeno in Gloſſ. eſt medicinalis cucurbita. Th. σίκυος, ου, ὁ, cucumis.

Σικυάζομαι, ου, ὁ, ἡ, cucumerarium. Eſai. 1. 8. Aliter σικυάσμαι, quod ibi σικυάσω ἀκαλύπτους. Vel σικυάσομαι, quod σίκυος κρατεῖ.

Σίκυος, ου, ὁ, ἡ, cucumis. Item pepo. q. a σῖκος, & κύων. Eſt enim planta ἑρπετικὴ, & late ſtrepitur.

Σικυωνιὰς, ὰδος, pro ἡ σικυωνία, ex urbe Sicyone.

Σικχὸς, ὁ, ἡ, ὁ, gracilis, invalidus, injucundus, molleſtus, imbecillus. deriſor. Athen. l. 9. morioſus. σικχότης, tædium. σικχαίνω, faſtidio.

Σίλαι, ὰ, ὁ, nomen viri, Silas, Lat. tacitumus.

Σίλιγνος, ου, ὁ, ἡ, ſiligo. a Lat.

Σιλλικύρτιος, ου, ὁ, ἡ, planta quædam.

Σίλλυβος, ου, οἱ, ſales, diſcuſſiones, convitia, q. a σείω ἴλλω, movere oculos. Heſych. σιλλοῖ, χλεύασμοι, μωμοὶ, κακολογίαι. Eſt & σίλλυβος, ἀποφορὰ ἀπὸ τοῦ κεκαλλωπισμένου.

Σίλλωβος, κυμβάλου τὸ πλῆθος καὶ θόρυβος. Dioſc. l. 4. Eſt lamna lata, ſolite chamæleontis : Eſt & σίλλωβος τῶν βιβλίων τὸ δίγραμ. quaſi a σιλλαμβάνω, quia pellis, in qua liber compingitur, aut involvitur, comprehendit ſilum.

Σίλουρος, ὁ, ἡ, ὁ, Silvanus, nomen viri.

Σίλουρος, piſcis ſilurus, quia σείω τὴν οὐρὰν.

Σίλφη, ης, ἡ, blatta. a Silpha inſecti genus, quod & Scarabæus dicitur. Ariſtot. l. 8. Anim.

Σίλφιον, ου, τὸ, laſerpitium, frutex.

Σιλφιὸν, ὁ, nomen piſcinæ, σίλφιον, Hebr. miſſus.

Σίμα, ὰ, citharæ partes ſummæ, & in quibus quadan ponuntur continenda, Sed σιμὰ ſunt apes, q. a σιμὸς, quia obruforem habent aculeum, quam velpæ.

Σίμβλον, ου, τὸ, & ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, & σίμβλος, ου, ὁ, ἡ, alveare, ubi σιμὰ βόλιστοι μέλι, apes mel ponunt.

Σίμμαχος, vel Συμμαχὸς, ὁ, nomen viri σέλτερον, Simmon. Hinc σιμμαχεῖν, eſt eranditus.

Σιμὸς, ὁ, ἡ, ὁ, & in nom. pl. σιμοὶ, ὰ, αἱ, apes.

Σιμωνίδης, Suidas exponit faſciam, ſudarium, Σιμωνίδιον, Actor. 19.

Σίνδος, ου, ὁ, ἡ, Simdus, nomen fluvii, & viri.

Σίνομαι, ου, ὁ, ἡ, ſimus, preſſis naribus. Eſt & σιμὸς, ὁ, ἡ, ὁ, cæcus, item ad locum relatus, declivis.

Σιμωτὴς, pro Σιμότητα, acc. ſing. a Σιμότης.

Σιμωνὴς, ὁ, nomen viri, vel fluvii, Simois.

Σιμωνίδης, ου, ὁ, ἡ, Simonides.

Σινὰ, τὰ, nomen montis, σέλτερον, Sina, Hebr. robur.

Σινάμωρος, ου, ὁ, ἡ, ad alios ludendos natus, libidinoſus. a σίνομαι, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ludo, & μόρος, fatum, tanquam cui fatale ſit nocere. hinc σινάμορος μὴν, vaſto, corrumpo.

Σίναπι, vide in σίνηπι, ſinapi.

Σινδὼν, ὀνος, ἡ, ſindon, amictus ex lino, linteum tenue.

Σίνηπυς, ὁ, ſing. ind. præſ. verbi σίνομαι, ludo, noceo.

Σίνηπυ, & σίναπι, ὁ, ἡ, ὁ, ſinapi. quia σίνεται ὄπωπε, ludit oculos. hinc σινηπίνη, vultum adduco, ἐξαιδέομαι, ut qui ſinapi edunt.

Σινιάβον, ventilo, vanno, cribro, concutio. ſut. ήσω. ρ. σινιήσω.

Σινίαμμα, ατος, τὸ, tentimentum, noxa, intertrito mentum.

Σινίον, ου, τὸ, cribrum.

Σινὸν, ὁ, ἡ, ὁ, urbs quædam Ponti, Synope.

Σίνος, ους, ὁ, noxius. Hinc Lemnii incolæ Σίνιες dicti, quod piraticam exercuerint, & latrocinati ſint.

Σίνυτος, vide in σίνομαι.

Σίνυς, & σίνομαι, nocco, attero, ladc. Hinc σίνος, ους, τὸ, nox, damnum. σινωτὴς, ὁ, ἡ, noxius. σινωτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, innoxius.

Σιονεῦλαι, laſelvire more ſcouti, a Sinape ſcorto quodam nobili, & celebrato laſciviæ.

Σιὸς, ὁ, ſus, laver. herba aquatica.

Σιὸς, Deus, Dorice, quia omnia σιὸς, movet, vel a Θεὸς.

Σιπαλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, deformis, difficilis, molæſtus, impurus. σιφαλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, idem.

Σιπυλήνη, nomen ſ. ὁ, ſinus fluvii.

Σιπὺς, ὁ, ἡ, ὁ, aca, proprie panaria. Suidæ quaſi σιτηδὸς, quia in eam σῖτα ἐμβάλλονται. Relpicit, opinor, ad σίτινος, & βάλλω, impleo.

Σιρὰ, vide σειρὰ, & in Lat. Etymol. ſira.

Σίρωσον, ου, τὸ, defrutum, ſapa, vinum novum decoctum. Aphr. 3. 21. Probl.

Σιρὸς, vel σιρὸς, ὁ, ἡ, ſirus, fovea in ulum granarii cavata. q. σειρὸς.

Σισαπὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ſeſamum, ſpecies frugum, moda, quæ frugibus ſpargitur. Hom. in Batrach.

Σίσαρον, ου, τὸ, ſiſer, olus.

Σισὴς,

Σιτία, ας, ἡ, Suidas σιτῶν τὸ πλῆθος. Levit. 19. 29. Ad σιτία, ut indicetur coma conforta in diversos cincinnos, quibus caput vellut in aogulos frangatur, qui cincinni concuti possint? An a σίτος, ut sit capillus, velut capitini villi?

Σίτιδες, ας, ἡ, fimbria. quafi a σίτος, & δέω, quod concuti queat, & relonare.

Σιτομήκων, ας, ων, ferpillum fylveftre, ſiſymbrium, mentha horrenſis Smithiudine = eſt & aquaticum puſilu naſturtii, Dioſc. l. 2. c. 156.

Σιτονίτις, ας, ἡ, ſagum pelliceum, veſtis e pellibus caprinis, penula.

Σίτος βάσις, pellis caprę, vile veſtimentum ' q a σιτίων.

Σίτος, ου, ὁ, Siſyphus, nomen proprium.

Σίτος, τοῦ σίτου, ου, ὁ, ſemen apiofinile in Styria. Dioſc. l. 3. c. 64.

Σιτοῦδος, Dor. & Jon. pro σιτιστὴς, comedi, a. 1. paſſ. a σίτος. vide ſo σίτος, ου, ὁ, frumentum.

Σιτοστία, ας, ἡ, ſpecies frumenti.

Σιτόσπλα, ας, ἡ, ſ. faginatus, a, um. a verbo σπάω, frugibus fagino.

Σιτος, ου, ὁ, demenſum frumentum, frumenti diſtributio, frumentatio Suet. ſtipendium militare Demoſth. Item teſſera frumentaria, Plut. in Graſſ.

Σιτόω, pinguefacio, nutrio, alo, paſco. fut. ώσω. perf. σιτώκω. pert. paſſ. σιτώσομαι, σιτωθῆναι. hinc σιτωτὸς, ὴ, ὸν, altilis, c. Th. σῖτος, frumentum.

Σίτος, ου, ὁ, cibus, commeatus, res frumentaria, Xenoph. dat. σίτῳ. Th. σῖτος, a, frumentum.

Σιτοβολὼν, ὼνος, ὁ, horrea, acc. plur. a σιτοβολὼς, ὼς, ὁ, quod ex σῖτος, ου, ὁ, frumentum & βάλλω, jacio.

Σιτοβόλος, ου, ὁ, Jon. σιτοβώλος, ου, ὁ, annona tarifa. Ex σῖτος, frumentum, & βόλημα, indigeo.

Σιτοδεῖσθαι, ας, ἡ, frumenti datio, frumentatio.

Σιτογωγὸς, ου, ὁ, demenſum. q. d. μέτρον τοῦ σίτου, menſura ciſti.

Σίτος, ου, ὁ, panis ex frumento cibus. Thema σῖτος, frumentum.

Σιτοποιὸς, ου, ὁ, piſtor, panifex. Ex σῖτος, & ποιέω, facio.

Σῖτος, ου, ὁ, frumentum, panis, cibus, annona, commeatus. Item σῖτος, fruges, far, fruges. Unde σῖτον τεθνὰι, quando ſegetes aſtate emittunt. Thucyd. l. 4. Apud Demoſth. ex τοῦ ἄλοᾶ. eſt σῖτος annus penſitatio ad viduum, & pupillorum alimentum. Hinc σιτῶν, σιτέω, σιτάω, alo, nutrio, paſco, fagino. σιτοῦμαι, frumentationem σιτοῦμαι, qui σῖτον αἰτεῖται, emit. σιτοπῶλαι, qui σῖτον πωλεῖ, vendit. ταριχοπῶλαι, & ὀψοπῶλαι.

Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris. quod a σῖτος, ου, ὁ, frumentum, & φάγω, comedo.

Σιτοφόρος, ου, ὁ, qui frumentum portat.

Σίττα, vox paſtorum, ut ſeſſiner grex. a σεύω, σεύσσω, & hoc ex σεύτω, concito.

Σιττίδιον, ου, τὸ, veſtis pellicea.

Σίττυβος, ου, ὁ, genus vaſis an quod in eo vinum, frumentum ponatur?

Σιφλὸς, ὴ, ὸν, deformis, debilis, per pro σπταλὸς. Lycii ſeruke medullam etiam σιφλὸν vocant, ob fungoſam ejus raritatem, Euſtath. Iliad. ſ. hinc σιφλόω, deformem reddo, ignominioſum facio.

Σιφὸς, ὁ, ὁ, vacuus.

Σίφων, ωνος, ὁ, tubus, canalis t culex Meleagro, l. 7. Epigr. Item homo ſordidus, libidinoſus.

Σιὼν, νος, monten montis ἅλατος, Sion. Hebr. ariditias.

Σκάπτε, pract. imperat. aſt. a σκάπτω, fodio.

Σκάπτω, fileo, conticeſco. fut. ψω. perf. σκαπτωκα. a. 1. ἐσκαψα. aor. 2. ſub. act. σκαπτον, ου, ὁ, hinc σκαπτὸς, ὴ, ὸν, ſilentium, ſcamp, adverb. ſilentio, tacite.

Σκαπτὸς, ὴ, ὸν, ſilentium. a σκάπτω, taceo.

Σ Κ.

Σκάζω, claudico - fut. άξω. p. ἔσκακα. Hinc σκαὼς, ὼ, ὸς, lavus, ſiniſter. σκαζόλεως, ὼ, ὸν, ſcandalum, in quod ſit impingimus, ut claudicemus, ab a. 2. σκάλον, ſ. inferio. σκανδαλίζω, ſcandalo ſum.

Σκαιαὶ πύλαι, Scaea portae, acc. plurat. vide σκαιὸς.

Σκαὶ, dat. ſing. unde Latinor. ſcaeva. a σκαιὸς, ὰ, ὸν, ſiniſter. Th. σκαῖος, claudico.

Σκαιὸς, ὰ, ὸν, ſiniſter. ab eodem themate.

Σκαίρω, ſalio, tripodio - ſ. αἰω, ῶ. σκάζω σκαίρω, claudico. Hinc σκαίρισις, ὰ, ἡ, σκαίρισμα, ατος, τὸ, ſaltus, a. nomen piſcis. σκαμὶς, ὶδος, ἡ, lignum, cui nomen aliquant. Accipitur etiam pro navi. σκαπὸς, ὸς, ὁ, qui talos tumentis, & porrectos habet. σκαπτὸς, ſalto, ſalio.

Σκαμανδρὸς τρόχηλος, cujus tria latera ſunt inter ſe inaequalia. a σκαζω, claudico, ſeu σκαμὶς.

Σκαμὶς, σκαμίδιον, inſtrumentum ἀ σκάλλω, farculum.

Σκάλλω, fodio. Ducunt a σκάλλω, movco, & σκάω, ſcio, fodio, rado. Hinc σκαλίζω, & σκαλίδιον, idem.

Σκαλμὸς, ὁ, ὁ, ſcalmus, paxillus, ad quem alligatus remus, quia eo σκαλλόμενοι pars navis, dum incurrunt.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa, quia σκάλλει σκάπτει. Indit foramina. Vel a σκάλλω, quia tectos oculos habet.

Σκαμανδρὸς, ου, ὁ, Scamander, nomen fluv. dat. Σκαμανδρῷ. Hinc Σκαμανδρίος.

Σκαμβὸς, ὴ, ὸν, qui obliquum in latus procidit. a σκαζω, vel σκαὶ βάσιν.

Σκαμμώνιον, ου, τὸ, vel ια, ων, ὰ, ſcammonium, herba.

Σκαὸς, ου, ὁ, Dor. pro σκάλος, ὁ, taberna, tentorium. Fortaſſe ab ἐσκήνωσα.

Σκανδαλίζω, ſcandalizo, offenſioni ſum. f. ίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα, feci, ut offenderet. a. 2. ſub. σκανδαλάκω, ῶ, ὰ. & in 1. pluc. ἐσκανδάληκα. ſic & ἐσκανδάλισμαι. ind. paſſ. ἐσκανδαλίσθην, ης, ε. aor. 1. ſub. paſſ. σκανδαλισθῶ, ῆς, ῆ. & in a. plur. σκανδαλισθεὶς. f. 1. paſſ. σκανδαλισθήσομαι, ῆ, σται. quod a σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum. Th. σκάζω, claudico.

Σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum in via poſitum, obex. Th. σκάζω, claudico.

Σκάνδιξ, ικος, ὁ, ſpecies ſcinis ſylveſtris. An a σκάω, id eſt, ſico, feco, quia ſemen ei acutum?

Σκανδρὸς, ου, vel potius σκανδυκὸς, medio digito natum ferio, σκαζίζω, pro eodem apud Hyſych.

Σκανθὶς, κίνθιδος, grabatum. vide κίνθιδος.

Σκάνθος, ου, ὁ, Hebych. culpa, impedimentum, tanquam aliquid σκαὶ ἄσθαι.

Σκανθὴς, & Doric. ὰς, ὁ, foſſio t ligo. a σκάπτω, fodio.

Σκανθὸς, ὁ, ὁ, lacul genus. an σκανθὸς leg. Pollux. 9. cap. 7.

Σκάνναι, ὰ, ὁ, foſſa. Th. σκάπτω, fodio.

Σκαπτοσόλη, ὴ, urbs Thraciae.

Σκάπτω, ſo. ψω. Hebych. verbi σκάπτω.

Σκάπτρον, ου, τὸ, Doric. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, ſceptrum. Th. σκάπτω.

Σκάπτω, fodio, circumfodio. Hebych. a. 1. ἔσκαψα. perf. ἔσκαφα. unde σκάφος, ου, ὁ, ſcapha. Aeſch. 2y. verſ. 31. σκαφὶς, ὶδος, ἡ, foſſa. σκαφὶς, ὶδος, ἡ, ſcobina.

Σκαπτόμενος, ὁ, σκαπτόμενον, oculis ſalientibus orebio conniveo. Item σκαβόμενος, adnidtor mulieri, oculis invito, & provoco, Xenoph. in Sympoſ.

Σκαρδμὸς, ὁ, ὁ, ſaltus, agilitas. a σκαίρω, ſalio. unde ἔσκαρδμαι, bene ſaltans, agilis.

Σκαρίζω, ſalio, palpito, tripudio, turbor, bullio.

Σκαρίσμα, radiis delineo. leviter, & nimbis tantum delineo; ſacrifico.

Σκάριφος, ου, ὁ, & σκάριφον, τὸ, ſtylus, penicillus; item ſtipula, feſtuca. quaſi a χάραξ, feſtuca.

Σκάρος, ου, ὁ, ſcarus, piſcis. Aelian. & Ariſtot.

Σκαῦρος, ου, ὁ, ſcaurus, qui ertantes talos habet, quia difficulter σκαίρει, ſalit.

Σκαφεῖον, ου, τὸ, parv. paſſ. ſ. g. verbi σκάπτω fodio,

Σκάφη, ης, ἡ, ſchapha, vas oblongum, & ſpecies navis. Gallis navicula. Galeno capitalis vinculi genus. Item inſtrumentum repurgandis ſeminibus aptum. πῶον Heſych. ἔσκαφα etiam eſt inter inſtrumenta horoſcopa, & horologica. Sed σκαφὶς, ὶς, ἡ, foſſa. Th. σκάπτω, fodio.

Σκαφδάλιος, ciſoſum eſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi σκάπτω, fodio. fut. ψω. a. 1. paſſ. ἐσκάφθην, ης, ε. paſſ. σκαφθήσομαι.

Σκαφὶς, ὶδος, ἡ, τὸ, ligo, quo σκάπτουσι, fodiunt.

Σκαφὶς, ὶδος, ἡ, mulctra, vas melli ſervando deſtinatum. Th. σκάπτω, fodio.

Σκάφος, ους, τὸ, foſſa, foſſio. Item vocabulum commune cujuſcunque generis navium. σκάφη τριήρους, naves quadritemes, Diodor. Auctieum inſtrumentum reſidebant, Poll. Partes vas. in quo ventris ossa recidebant feminae. Cavitas auri Polluci; naſturtium Interpr. Ariſtoph. in Neb. paſſitatio Heſiodo: cavitas, venter navis Diodoro.

Σκάφος, ὁ, ὁ, ſcaphus, a. 2. ſingul. fut. ψω. perf. σκάφω, ſum σκάπτω. fut. ψω. a. 1. med. σκαψάμενος σκάψασθαι, & ſubiato σ, σκάβασθαι. unde per crafin σκάβω.

Σκαφίζω, vide in σκάπτω, diffipo.

Σκαφίσκος, ὁ, ſingul. fut. ἰῶ. a. activ. verbi σκαφίζω, & σκαφίσσω, diſſipo, diſperſo. f. σκαφιῶ. p. ἐσκάφικα.

Σκαφῆρὸς, ὁ, ὁ, exactus, diligens, exquiſitus. σκαφηρὰ δίαιτα. ratio victus exacta; in Hippiat.

Σκάφων, ωνος, ὁ, Caurus, ventus e Scirrotis ſatis ſpirans.

Σκαφὼν, ὼ, ὁ, aiidus. Item humani corporis oſſium inviſeen cohaerentium univerſa compactio.

Σκάφω, idem ac σκάλλω, ſcifeco.

Σκάω, pono - plur. a σκάπτω, τοι, τη, σκαι.

Σκάω, eruris fractio. a σκάλλω, crus, & ἄγω, frango.

Σκέλεθρος, ου, ὁ, aridus; item diſſortus.

Σκέλεθρος, ὁ, ὁ, aridus, aretus, attenuo. q. a σκάλλω, aidus. hinc σκελετὸς, ὸ, ὸν, ſiccatus, item cadaver aridum.

Σκέλος, ους, τὸ, crus, pes. quaſi a σκάλλω, quaſi aridum, a σκαρὸς. Etymologus. a σκάζω, quia crura divifa. σκέλος ἐρίφειον inter τρίφαλον, & gellius ſaltationum tragicarum enumeratur, & Comm. Ariſtoph. Hinc σκελὶς, ίδος, ἡ, pars, τὸ σκέλος, ους, τὸ, ſ. g. crura ambiens.

Σκέπη, tecta, accuſ. plur. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, tego.

Σκέπασμα, ατος, τὸ, aſela, dolabra, Dithyrambi σκέπασμα dicunt pectoris vellus, Euſtath. in Homer.

Σκεπασμὸς, ατος, ὁ, ὁ, ſ. part. act. verbi σκεπάζω, tego. Th. σκέπω, idem.

Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, quo quis tegitur.

Σκέπη, ης, ἡ, tegumentum, velamentum. τὸ σκέπη ἐ φόλε, metus praeſidii, Herodot.

Σκέπτω, ſpeculare, Jon. pro σκέπτω, praſ. imperat. verbi σκέπτομαι, conſidero.

Σκεπτὴς, conſiderandus, adject. verbale a σκέπτομαι, conſidero.

Σκέπτομαι, ſpecularipio, inviſo, meditor, video, ſpeculor, delibero. fut. ψομαι. perf. τέσκεμμαι, ὰκα.

Σκεπτὸς, ὴ, ὸν, ſpecio, operio, munio, praeteo, Aphrod. σκεπτὸν, & αἰῶν, idem. σκέπασμα ατος, τὸ, tegumentum.

Σκεπτὼν, ὼ, ὁ, conviciator - q. a κίνω, cor, & βάλλω, jacio, ut ſit, qui ſtercus verborum in aliquem jacit.

Σκεπὼν, inſtrum. caro, orno, concino, melior, ſtruo. σκεδασμένος τεῦχος, arcubus inſtructi, atque armati. Th. σκεδὸς, ους, τὸ, vas.

Σκεδὼν, ὼ, ὁ, nomen Pontificis. Hebr. aequator. Aeſch. 19. 13.

Σκεῦος, ους, τὸ, armamenta navis, Aeſch. 27. apparatus, ornatus, habitus, cultus, veſtis, ſupellex, Ariſtoph. armatura, apparatus militaris, Demoſth.

Σκεῦος, ους, τὸ, vas, vaſis; utenſile, geſtamen. σκεῦος ὀφρικὸν, vas teſtaceum, inſtrumentum, veſtis. Aeſch. 27. & 27. Forte a κεύω, capio. quod ſit capax. σκεῦος ἐκάτιον, Aeſch. 9. de D. Paulo, inſtrumentum electum; Eraſmo organum. τὰ σκεῦα, armamenta, ſupellex, inſtrumenta, impedimenta. σκεῦος τριήρους, armamenta triremium, Demoſth. τὰ τῶν ἱππικῶν σκεῦος, ornamenta equorum, Xenoph. l. de Pedag.

Σκεῦος, ὁ, ὁ, qui farcinas fert, lixa, calo Suidae. σκευοφόρος Polluci.

Σκεδωσὸς, ὁ, ὁ, qui τὰ σκεῦα ὠρὰ, vaſorum, & armorum cuſtos. σκευοφύλαξ, utenſilia cuſtodio, ſatago.

Σκεύδομαι, ἀ. ὶ. inf. med. σκευάζομαι, fut. ἰῶ. part. med. verbi σκευάζομαι, circumpoſito. fut. ἰῶμαι. aor. ἰ. imper. med. σκεύωμαι.

Σκεύδω, τοι, ὁ, conſiderato, deliberatio, contemplatio, circumſpectio, diſceptatio. σκέψις παρὰ τὸ σκοπεῖν, differre, Plato de Leg.

Σκέπτω, aſpecteſt, ſ. ſing. a. 1. ἔδω. verbi σκέπτομαι, aſpecio, vel σκέλλω, fodio. fundo. fut. σκαλῶ. a. 1. ἔσκαλα, & Att. ἔσκηλα. Hinc a. 1. opt. Med. σκαλαίμι, ας, ε. a. 2. ſub. act. σκάλω, ης, ῆ. aſpecteſtim. a. 1. inf. σκῆναι.

Σκῆνὴ, ἡς, ἡ, tabernaculum, tentorium, comporatio; adeo ſcenica, οἱ ἐπὶ τῆ σκηνῆ, ſcenici, & hiſtriones. Item σκῆνὴ convivium. τὰς σκηνὰς οἱ κατὰ βίβλους, convivium in lectum diſſolvuntur, h. e. cubitum ſe contulerunt, Xenoph. Hinc σκήνιος, & σκήνιτης, ὁ, ὁ, in tentoriis habitans. σκηνὸς, ſeu σκῆνος, tentorium ſigo.

Σκηνίτης, idem ac σκηνικὸς, quasi σκήνη τινὰ, id eſt, corpus lucrea. Σκῆνος corpus eſt, in quo σκῆνη anima habitat.

Σκληνογρᾶφος, ου, ὁ, tentoriorum fixio: nidi conſtructio, Ariſtot. σκληνογρᾶφια erat dies Hebræorum feſtus, qui menſe Septembri propter contuſas fruges celebrabatur, in quo tabernacula confectis tanquam fob dio agentes laborabant. ὁ τὸ σκληνογρᾶφιον ὁρτὴ, dies feſtus tabernaculorum, Zach. 14.

Σκληνοποιὸς, ὁ, ὁ, tabernaculorum confector, qui aulæa texit, Actor. 18.

Σκῆνος, ους, τὸ, tabernaculum, cella. hinc ἐμπόριον, ου, τὸ, ὁ, ἡ, & σκηνικὸς, ὁ, ὁ, contubernalis.

Σκηνὸω, ῶ, habito, commoror, caſtrametor; tentorium ſtruo. ſ. ἐπι-σκηνὸω. a. 2. ἐνσκηνὸω, habitavi.

Σκηνῶσις, ὁ, ὁ, & Jon. σκευθώνη, & Dor. σκηνώσιον, ὁ ιερὸν. a σκέπτω, inuitor.

Σκηντὸω, præterea ſpecioſam aliquam cauſam ſimulare. Thᵉ σκέπτω, inuitor.

Σκηπτὸς, ὁ, ὁ, fulmen. in plur. σκῆπτοι, procelle. Thᵉ σκήπτω, eum impeto cado.

Σκῆπτρον, ου, ὁ, ſceptrifer. a σκήπτομαι, ὁ, ὁ, ſceptrum.

Σκίπτομαι, ου, ὁ, ſceptrum, ſcipio, baculus, ſuper quo quis σκήπτεται, innititur.

Σκίπτω, inuitor, incumbo, cado, roo, fulmino, irruo, Sophoel.

Σκίπων, ωνος, ὁ, baculus, ſcipio. Thᵉ σκίπτω, incumbo.

Σκιρτὸω, ſalcio, inuitor. χαλὸς σκιρτὸντων, ungulis inuitrentes. 2. Argon. de bobus.

Σκιρὸν, ου, ὁ, ſpeciola cauſa, prætextus, ſimulatio, fictio, excuſatio.

Σκιὸς, ὁ, ὁ, umbra, adumbratio. ὑπὸ τὸν σκιὸν, de re nullius pretii, Proverbium. Per metaphoram σκιὰ dicuntur convivæ advocati, & aſſumpti ab invitatis. Plutarch. 7. Sympoſ. Item ἔνσκιοι, manes, & umbræ apud Latinos, Odyſſ. x.

Σκιρὸν, Dorice. pro σκιερὸν νυχὸν, umbroſorum ſortium.

Σκιρὸς, ὁ, ὁ, ſcirpis, ὁ, ὁ, opacus.

Σκίγγος, ου, τὸ, ſcincus, ὁ, ὁ, crocodilus terreſtris. Diodo. l. 1. c. 87.

Σκιδνὸω, diſperſa, præſ. part. paſſ. ſ. g. verbi σκίδνημι, diſſipo, diſpergo.

Σκίδνημι, & σκιδνὸω, diſpergo, diſſipo. in paſſ. σκίδνημαι.

Σκιερὸς, ὁ, ὁ, opacus, umbroſus, Heſod.

Σκιὸς, dativ. Jonico a σκιὰ, ὁ, ὁ, umbra.

Σκιστρος, Jon. pro σκιστρὸς, in umbra vitam degere.

Σκίλλα, ης, ἡ, ſquilla. herba bulbum inſignem habens.

Σκιμαλίζω, pertento, an gallina ovum concepe-rit. ὁ σκιμαλίζων, locum tenebroſum explorare. Deinde eſt χαλκέως, medio digito oſtenſo irridere.

Σκιμβὸς, ὁ, ὁ, claudus, loripes, qui σκίμπτει in ſalcio.

Σκίμπτω, & σκίμπτω, nitor, incumbo.

Σκίμφδὸς, Jon. pro ἰσχνὸς, ſica eſt, ɜ. ſing. ɜ. ind. paſſ. verbi σκίζομαι.

Σκίνδ, σκιὸς, ὁ, agilis, velox ad ſubliliendum. quaſi a κίνδ, movere.

Σκίνδ, ηρὸς, ὁ, ſortus, ſoœrus. fit a κίνδ, ut & κίνδ, ſortis.

Σκινδαλαμὸς, vel σκινδαλὸς, ὁ, ὁ, ſcrupulum & us: aſſula, fragmentum: interpr. Ariſtoph. in Ran. σκινδαλαμὸς, parvæ tabellæ ſidem in terpreti, unga, quiſquiliæ, Ariſtoph. in Neb. Hinc σκινδαλαμῶδὸς, qui meras argutias crepat, ſubtilitates effutiens, ſubtiliter delaterans.

Σκινδαλὸς, ὁ, ὁ, pleata quædam hederæ ſimilis; item muſcum Lyricorum inſtrumentum, vulgo citra.

Σκιὸπὸς, ὁ, ὁ, nauſragus, urinator. Vide Theophraſt. hiſt. 4. 7. 8.

Σκιὸὸς, ὁ, ὁ, umbroſus, obſcurus, opacus. in accuſ. σκιὸὸντα.

Σκιὸὸντα, Jonice & Poet. pro ἰσχιὸντα, 3. plur. imperf. paſſ. a σκιὸω, obumbro.

Σκιτινὸς, ὁ, ὁ, tardus, lentus, qui bacalo inſidens incedit.

Σκίπων, ſcipio, baculus. a σκίπτω, inuitor.

Σκίτινος, ὁ, ὁ, ſ. ὁ, umbraculum, a σκιὰ. Sed ſcipio, ſolium quoddam Arbenie: unde σκιροφόριον, ου, τὸ, Martius menſis Gaza.

Σκίρος, ὁ, ὁ, marmoris fragmentum: cementum, gypſus. puto a σκίνω, id eſt σκίνω, ſcalpo.

Σκίρρὸς, ὁ, ὁ, tumor quidam durus, ut in hepate, liene, quia ſimilis σκίρρῳ.

Σκιρτὸω, ſalletis, an legendum σκιρτὸντες, a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτὸντε? a σκιρτὸω, ſalio.

Σκιρτὸω, ῶ, ſalio, exſulto, ſaſcivio. Thema σκιρτὸω, idem. fut. σκιρτὸσω. perf. ἐσκίρτηκα.

Σκίρτος, a. 1. inf. aor. verbi σκιρτὸω, ſalio. Th. σκιρτὸω, ſalio.

Σκιρτὸων, ɜ. plur. præſ. act. ejuſdem verbi σκιρτὸω, ſalientes.

Σκίτιλος, ου, ὁ, ſtrumus ſuis, & improbi, Ariſtoph. a Scitone quodam ſullone.

Σκλὴρ, & σκλὴρὸς, durus ſum ex nimia ariditate. ſ. g. verbi ſum. ſynco. per ſynco.

Σκλὴρὸς, aruiſſe, aor. 2. inf. verbi σκλὴρὸς (quod ex σκλὴρὸω, per ſynco. factum pro σκλὴρὸω, eſſicco) perf. ἐσκλὴρὸ.

Σκλὴρυγρία, ας, ἡ, ſ. ὁ, ſ. dure educo, dure habeo.

Σκληρυγρία, ας, ἡ, dure educatio, diſciplina ſevera.

Σκληρυγρὸν, νου, ὁ, ſ. ὁ, cui dura eſt cervix, prop. homo pertinax.

Σκληρεμβρία, ας, ἡ, duritia cordis, quaſi dicas, σκληρὸ καρδία, durum cor.

Σκληρὸς, ὁ, ὁ, durus, a, um. Them. σκλὴρὸω, eſſico, arefacio.

Σκληρὸτης, ητὸς, ἡ, durities, feabrities.

Σκληροτραχήλος, ɜ. ὁ, ἡ, dura cervicis homo, pertinax, metaph. ab equo idemito. quod ex σκληρὸς, durus. Th. σκλὴρὸω, eſſico, & τράχηλος, ὁ, ὁ, collum.

Σκληρυνὸω, induro, obduro. fut. νῶ. a. 1. ἐσκλήρυνα. perf. ἐσκλήρυκὸω. plu. ɜ. ſ. a. 2. ſub. paſſ. σκληρυνθὸω, ɜ, ɜ.

Σκλὴρ, Dor. pro σκληρὸς, genit. a σκλὴρὸς, durus.

Σκνιπὸς, ὁ, ὁ, parcus, a, um. ſordidus, avarus. q. a σκνὶξ, cuice, quod ſit μικρόβιος, parvi cibi.

Σκνιρὸὸς, ὁ, ὁ, hebes viſu, cuentens, Att. eſt σκνιρὸς, nempe.

Σκνὶψ, idem ac κνὶψ, vermiculus ligna erodens cuſtei ſimilis, Ariſtot. l. 8. anim. c. 3.

Σκνιρὸς, ὁ, ὁ, validus, fortis, mollis, varius, tenebroſus, Heſych.

Σκολιὸς, dat. plur. ſ. g. pro σκολιὸῖς. a σκολιὸς, tortuoſus.

Σκολιὸς, ὁ, ὁ, tortuoſus, a, um, obliquus, diſtortus, ſic per metaph. parvus, aſper, difficilis. Hinc σκολιὸτης, tortuoſum reddo.

Σκόλλαν, νος, ὁ, lanugo, villus. quia σκολιὸς, intortus.

Σκολιὸὸς, ὁ, ὁ, gallinago avis, que in ar bore nunquam ſedet, Ariſtot. l. 9. anim. c. 8. vel picis quidam a roſtro extenſo, inflar σκόλοπος.

Σκόλοψ, ὁ, ὁ, ſcolopendra, animal ex genere multipedum totum pilofum. Eſt etiam picis hujus nomen, dicta a ſimilitudine terreſtris animalculi, Plin. l. 9. c. 42. Item σκολὸπένδρα, five σκολοπόμορον, herba, quæ a ſcolopendra animali nomen eſt mutuata. Dioſc.

Σκόλυμος, ſpina ſpecies, curia σκόλλαν, id eſt, ſcindit; vel σκόλλαν, pungit.

Σκόλυξ, ὁ, ὁ, palus præacutus, vallus, furculus, aculeus, ſtimulus, veluti σκόλυ ὁὸν, ſpinea ſagena.

Σκόλοψ, ὁ, ὁ, homilis, parcus, ſordidus, illiberalis. an a σκόλλαξ, aridus, quia pari ſe aridos gerunt?

Σκόλυμος, ὁ, ὁ, cardui ſpecies. q. a σκόλυξ.

Σκολὸὸντω, lacero, evello.

Σκολοψὸς, ὁ, ὁ, tortricus, durus, operoſus, difficilis.

Σκόμβρος, ὁ, ὁ, ſcombrus, piſcis marinus, Ariſtot. l. 6. anim. c. 2.

Σκὸπὸς, ὁ, ὁ, ſpeculator, ſpeculi, ſpecula, ſpeculari licet. Thema σκὸπτομαι, circumſpicio.

Σκοπὸω, ὸ, & Jon. σκοπὸὸω, ſpecular, conſidero, contemplor, ſpecto, obſervo, accurate cognito. ſ. ἐπι-ſ. ἐπισκὸπὸω. Them. σκὸπτομαι, circumſpicio. ſ. σκὸὸμαι. p. ἐσκὸμμαι, ὸμαι, ὸτο. prat. med. ἐσκὸπὸμην.

Σκοπὸς, ὁ, ſingul. præſ. ſub. act. verbi σκοπὸω, ſpeculor.

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, ſpecula. hinc σκοπιάζω, ſpeculor, ſpecto. Th. σκὸπτομαι, circumſpicio. ſut. σκοπὸω. p. m. ἐσκοπὸω.

Σκοπιάζομαι, Jon. feu Dor. pro σκοπιάζω, præſ. inf. act. verbi σκοπιάζω, ſpeculor.

Σκοπὸς, ὸῦ, dat. & gen. Jon. a σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, ſpecula.

Σκοπὸὸς, ὁ, ὁ, ſpeculator, inſpector, explorator, cuſtos, princeps, qui σκοπὸὸ, ſeu σκὸπτομαι, ἀπὸ τὸ σκοπὸω, præter propoſitum, Odyſſ. λ. φήμη τὶς σκοπὸὸν ἦλθε, ad aliquid intendetur. Eſt & σκοπὸὸς, ὁ, ὁ, ſcopus, finis: id, quod actione σκοπὸὸ, conſideratur. Aphrod. Th σκὸπτομαι, circumſpicio.

Σκὸπτομαι, acc. ſing. m. g. σκοπὸὸντα, nom. plural. part. præſ. verbi σκὸπτομαι, ſpecto.

Σκορακίζω, ad corvos abire jubeo. a κόραξ, corvus: tum maledictis perſequor, vitupero, conſtuo, profligo, odi, Plutarch. in Artaxerxe. σκορακισμὸς, ὸ, ὁ, contumelia, vituperatio. Hinc σκορακισμὸὸς, σκορακισμὸὸδὸς, σκορακιστὸς.

Σκορπὸὸναιον, pandiculor: eſt extendere membra cum oſcitatione, ut facient, qui a ſomno ſurgunt, Galen. 3. de cauſa ſympton. An a κόρνη & δὸνάομαι acceſſerit enim ille motus ex fatietate, & faſtio. Th. σκὸρπὸς, ὸ, ὸ, illum.

Σκορπὸς, ὸ, ὸ, ſcordium. herba in malignis morbis efficax, ita dicta ab odore illi quam refert. Dioſc. l. 3. c. 129.

Σκόρπος, ὸ, ὸ, illum. cupe. q. σκὸῦ τίνω, quod ſede altus ſit, tanquam ſterco. Hinc σκορπίζω, illis parco. σκορπὸὸκόπαμαι, pandiculor, extendo membra cum oſcitatione.

Σκορπίζω, diſſipo, ſpargo. ſut. ἰσω. perf. ἐσκόρπικα. a. 1. ſub. ἐσκορπὸὸδὸν. a. 1. ſub. paſſ. ἐσκορπὸὸθὸν, ɜ, ɜ.

Σκορπίος, ὸ, ὸ, ſcorpius, ſerpens. κακὸὸ τὸ σκορπίῳ τίνω τὸν ἰὸν, a ſpargendo veneno. Item piſcis nomen a Patmo ſic dictus, quod pinnis, pectinis pouſonum cinnius crinium in acumen definens, id quc in pueris, Sbol Thucyd. Eſt etiam σκορπίος genus plantæ quæ & σκὸὸπων dicitur, Theoph. l. 9. hiſt. plant. Ciceroni apud Acrutium eſt nepa ſubus quoddam. Item genus tormenti bellici; ſcorpio Cæſari. Hinc diminut. σκορπίδιον, ου, τὸ, nempe in Fritone.

Σκορπισθὸὸτε, 2. plur. a. 1. ſub. paſſ. verbi σκορπίζω, ſpargo.

Σκοτινὸς, ὸ, ὸ, tenebroſus, a, um. nom. plur. a. g. σκοτινὸὸν. Hinc σκοτινὸς τὸν, τὸ, caligo.

Σκοτὸὸω, tenebras alicui offundo, obſcuro. fut. ὸσω. perf. ἐσκὸτικα. perf. paſſ. ἐσκὸτὸμαι. perf. paſſ. ἐκτετὸμμαι, ɜ, ὸν, obtenebratus. ἐκτετὸμμένος νὸῦς, quorum intellectus, vel cogitatio obſcurata eſt, & tenebris obducta, ad Ephel. 4.

Σκοτὸὸθὸὸναι, a. 1. inf. act. verbi σκοτὸὸνὸω, tenebroſa vertigine laboro.

Σκοτομῆλος, nox illunis, in qua μὴλὸς σκοτινὸς.

Σκὸτος, ὸ, ὸ, vel ὸν, τὸ, tenebræ, caligo, mors Homero. Hinc σκὸτὸς, ὸνος, ὸ, ὸ, tenebroſus. σκοτινὸς, ὸ, ὸ, idem. σκοτία, obſcuro. σκοτία, idem. σκοτὸὸνὸω, ὸσω, τὸ, vertigo.

Σκοτὸὸω, obſcuro, tenebras induco, caligare facio. Sophocl. ὸ σκὸτὸὸν ὸμμα. p. σκοτὸὸκα. perf. paſſ. σκοτὸὸμαι, νομαι, tenebroſus ſo. perf. paſſ. ὑπὸσκοτὸὸμαι. perf. part. ὑπὸκεκαλυμμένος, ɜ, ὸν.

Σκοτὸὸτερε, cetra. Gl. Cyr. Ex Latin. q. parvum ſcutum.

Σκυβάλαιρον, ατος, τὸ, rejectamentum. Thᵉ σκυβάλλω, ɜ, ɜ, ſterous.

Σκύβαλον, ɜ, ɜ, ſtercus, ſimus, quiſquiliæ.

Σκυβάλλω, trifti vultu ſum. q. a σκύὸω, ad iram concito, vel murmuro, ut canis, q. a κύων, ut ſit q. κυβάνω.

Σκυζὸὸω, exulto. de animo appetentibus cæteſon. Gloſſ. Cyr. σκύζω, canit. Canire a cane dicit, ſicut a catulo catulire, & ab equo equire. Thᵉ κύων, κυνὸς, ὸ, ὸ, canis.

Σκυζόμενος, τὸν, dat. ſing. part. præſ. paſſ. a σκυζὸὸμαι, ad iram provocor.

Σκυζὸὸω, placide admurmuro, ut canis. σκυζὸὸντα κύνες, equus equiuit, ad libidinem inciens tatur, Ariſt. l. 6. Anim.

Σκυθὸὸω, vocat. ſing. Σκύθὸὸ, nom. plur. a. σκύθαι, ɜ, ὸ, Scytha. Hinc & σκύθὸὸν ſagittarii.

Σκυθὸὸς, ɜ, ὸ, Scythia, qui eſt e Scythia. Accipitur & pro ſero. q. a σκύὸω, quod ſint ferocet. & facile σκυθὸὸνεται. Hinc Σκυθὸὸης, Scythicus. Σκυθὸὸτὸ, adverb. Scythice. q. a σκυθὸὸς, torvus.

Σκυθρὸὸς, ɜ, ὸ, multum præſeres iratum, & tetricum, moleſtus, triſtis. Thema σκυθρὸὸνὸω, irafcor.

Σκυθρωπὸὸς, ὸ, ὸ, qui eſt vultu tetrico, mœſto, torvo. quod ex σκυθρὸς, tetricus.

Σκύλαξ, accuſ. plural. a σκύλαν, ακος, ὸ, catulus canis. Th. σκύλω, latro. a ab ὸχὸ ἕλκὸὸ, quod continet latratum?

Σκυλάκιον, dat. plur. Jon. a σκυλὸὸ. vide σκύλακος.

Σκύλακος, τὸ, catulus. diminut. a σκύλαξ.

Σκύλαξ, ακος, ὸ, catulus, propric canis.

Σκύλαξ, vexator, præſ. imperat. paſſ. verbi σκύλλω.

Σκύλλω, vexato, præſ. imperat. paſſ. verbi σκύλλω. vexo.

Σκῦλλω, vero, molestiam exhibeo, molestus sum. Mant. 3. cum acc. & ἀλλ. præs. pass. σκύλλομαι, vexor.

Σκυλμαινω, 2. fin. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, irascor, fut. ανω.

Σκῦλον, ου, τὸ, spolium, exuviæ mortuo detractæ, præda. Item leopis pellis, Interpr. Sophocl. idem ac σῦλον, τὸ. Th. σῦλ, ὁ, spolium.

Σκύμνος, ου, ὁ, catulus leonis; item catulus in genere. a. σκύλακ. catulio.

Σκῦμνος, nec. plur. Dor. pro σκύμνος, a σκύμνος, catulus.

Σκῦνος, ου, τὸ, summa palpebra, supercilium, quasi a σκάνω, quod oculos tegat.

Σκυρος, Scyrum, nomen urbis.

Σκυρος δέτη, quemam fuerit, videapud Pindar. Pythior. Od. 9. v. 177. in Graecis Scholiis.

Σκυτάλη, ης, ἡ, & Dor. ᾱ, & Poet. σκυτάλων, τὸ, scytale, fcutica, fuftis, clava, verbis. Item mus arundo, Colum. lib. 6. c. 17. pro ex corio. Pariter σκυτάλη, furculus loricarius, quod erat genus epifcolii apud Lacedæmonios: Vide Gell. l. 17. c. 2. Item ferpens venenata, Nicand. & Diofc. l. 8. c. 7. externa equeftris: Eft quoque tabula in qua fontium delicta proponebantur.

Σκυτάλ, ῆος, ἡ, coriarius, cerdo, qui artem futoriam exercet.

Σκύτος, ους, τὸ, corium, pellica fcutica: quibufdam medulla dorfualis. alibi occiput, feu nervus cervicis; aliis capitis cutis, caput. Krymol. Hinc σκυτινος, η, ὁ, coriaceus. σκυτινη, ης, ἡ, flagrum, σκυτινε, ίδος, ἡ, idem.

Σκυτοτμησ, ου, ὁ, coriarius, qui coria in fuum ufum feindit ad lora, calceos &c. futor. quod a σκύτος, ους, τὸ, corium, & τέμνω, fcindo, feco.

Σκῦφος, ου, ὁ, & ους, τὸ, fcyphus.

Σκυφιδιοῦσθαι, ου, ὁ, ὁ, qui phthiriafi periit, a vermibus atrofus.

Σκωλὴξ, κος, ὁ, vermis, quia non habet πόδας. Vel quia ferpat σκάλλων, fodit.

Σκώλης, ου, ὁ, offendiculum, fcandalum, impedimentum in itinere, Hefych.

Σκώλη, ῆς, ἡ, fpina genus, palus pracutus, & praufus.

Σκωλόπτημα, obliquo tractu moveor. Nicand.

Σκωλόπτω, pro σκωλόπτομαι, Poet. lacero.

Σκώπτ, ος, ὁ, ulcus, bubones. a σκώῤ, σκώπ. Th. σῦ, σύπ, ὁ, vox.

Σκωπτω, cavillor, irrideo, jocor, illudo, contumelioſo gelu fubfano, fut. σκώψω. pret. ἔσκωψα. hinc σκώμμα, ατος, τὸ, cavillum, σκώπτης, ου, ὁ, cavillator. σκωπτικὸς, ὴ, ὸν, cavillatio.

Σκώρ, gen. σκατὸς, τὸ, ſtercus oiorum.

Σκωρία, ας, ἡ, fcoria, faces meralli. σκάτα σκώρια, ſterti excrementum. Diofc. l. 5. c. 86.

Σ Μ.

Σμάσις, εος, Dor. pro σμῆσις, apum examen. Item alveare, apiarium, Hefod. ia Theogon.

Σμαραγδος, ου, ὁ, fmaragdus, gemma, & idem ac μάργδος. hinc σμαραγδίτης, ου, ὁ, fmaragditus, a, um.

Σμαραγδω, in ſcirono, ſtrepo. f. σὺν.

Σμαραγδω, ῦς, ἡ, quæ & σμαράγη, flagellum.

Σμαραγος, quod & μαράγος, ſcirpus, locus.

Σμαρίς, ίδος, ἡ, plicis quidam puſillus. manè undidus, quaſi a μαίνω, ſplendeo.

Σμάω, & σμάω, abſtergo, detergo, purgo. σμήχω, idem. hinc σμῆγμα, ατος, τὸ, impigma, quo in abſtergendo utimur. σμηκτὴς, ὴ, ὸν, abſterſio.

Σμερδνὸς, ὴ, ὸν, adv. terribiliter, proprie viſu. a σμερδνὸν, terribilis.

Σμερδνὸς, ὴ, ὸν, terribilis viſu, horrendus, formidandus, immanis. idem eum σμερδνὸν, quod a σμερδνὸν, intuor. Th. μέρδ, ὁ, privo, item intueor.

Σμερδνὸς, ὴ, ὸν, terribilis. Th. μέρδ, intueor.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, ſmegma, ſapo. a σμήχω, lomento. Hinc σμηγματοπώλης, lomentarius. Th. σμάω, abſtergo.

Σμῆνος, ους, τὸ, examen apum. dat. plur. Jon. & Poet. a σμήνεσι, εσσι, ον, examen apum.

Σμῆνος, ους, τὸ, examen apum: alveare, ſcamonia fanvitas. Item multitudo, copia.

Σμήχω, idem ac σμάω, abſtergo, detergo, purgo, lavo. σμῆγμα, σμῆσις, Æthiopes lavo, Lucian.

Σμικρὸς, ὴ, ὸν, parvus, a, um, Jon. idem ac μικρὸς, σμικρὸ μάλιστα, parvum mellis, Ariſtoph. χρτὸ σμικρὰ νύμφα, particulatim diſtribuere, in minima quæque, Plato de Leg. pro cultello, quo penne ſcriptoriæ paranur, in Epigr.

Σμίλαξ, ακος, ὁ, & σμίλαξ, ης, ἡ, taxus arbor ferafia, & venenata.

Σμίλη, ης, ἡ, ſcalprum, cœlum, σμιλίον, ου, τὸ, ſcalpellum. σμιλῶω, ſcalpello reſeco.

Σμινθεὺς, ῆος, ὁ, ratticulus mus, mus domeſticus, qui vaſa eſcaria ſæpe, Hefych.

Σμινθεὺς, voc. ſing. a Σμινθεῦς, Apollo. Sic dictus, quia eum Smintham urbem mures infeſtarent, animalia ſoſella comederit, cujus memoriam templum, & ſimulacrum Apollini Smintheo poſuerunt, & ſignum murin ad ſtatuæ pedes expreſſam, Iliad. α.

Σμυγερὸς, ὴ, ὸν, exulus, a. & part. paſſ. verbi σμύχω, & ſu. p. σμυγερὸν, a. & part. paſſ. τὸ μυγῆναι.

Σμυγηρὸς, ὴ, ὸν, mrumnoſus, Apoll. 2. Argon. qui σμύχεται, atteritus malis. Th. σμύχω, conſumo.

Σμύχω, incendere, a. τ. inf. act. verbi σμύχω, inflammo, conſumo, f. ξω.

Σμύρις, ὁ, σμύρις, ιδος, ἡ, quo annularii gemmas exterunt, Dioſc. l. 5. c. 116. Eo etiam vitrarii utuntur ad vitrum frangendum.

Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha. Eſt lacryma arboris Arabicæ, Dioſc. l. 1. c. 78. Eſt & nomen urbis fic dictæ a Smyrna Amazone.

Σμυρνίζω, myrrha imbuo, myrrham redoleo. f. ίσω. Pract. τσμύρνικα. perf. paſſ. τσμύρνισμαι. part. paſſ. τσμυρνισμένος, myrrha imbutus.

Σμύω, atteto, conſumo, inflammo, perdo, abſumo, corrumpo.

Σμώλις, ιος, ἡ, & σμώλιγξ, γος, ἡ, vibex, livor ex percuſſione. q. a σμύω, & δέκω, ſu. jacio.

Σμώω, mando, is, Ariſtoph. Suidæ eſt convitiur. q. a σμάω, deſtico.

Σ Ο.

Σοβαρὸς, Poet. pro σοβερὸς, inſalenter, ſuperbe, a σοβέω, abigo.

Σοβέω, abigo, expello, obvios ſubmoveo, Demoſth. l. 2. Hinc σοβέθρα, quartio, excutio. σοβὸν τὸν ὕπνον, pulverem excutere, Xenophon. Item compeſco, gregem cogo. Hinc σόβος, ου, ὁ, mulcatrum, σοβὸς, ὴ, ὸν, & ὁ, inſolens, de meretrice. σοβάδες, ὁ, conciliatus, mobilis.

Σόβηξ, ηκος, ὁ, cucurbita, lactuca leporina.

Σόβομα, ατος, τὸ, nomen urbis, Boeotiæ. Herbr. ſecretum.

Σόος, σοὶ, σόον, σοῦ, a. & 3. ſing. præſ. ind. act. verbi σόω, Poet. pro σῴζω, ſervo. Th. σόος, ſalvus.

Σός, σὴ, ὸν, 3. ſing. præſ. ſub. verbi σόω, ſervo. f. σώσω. Th. σόος, ſalvus.

Σοὶ, tibi. dat. ſing. a σύ, tu.

Σοῖο, gen. Jon. pro σοῦ, a σὺ, tu vel a σός, tuus.

Σοῖσι, dat. plur. Jon. pro σοῖς, tuis. a σὸς, tuus. Th. σύ, tu.

Σολαμὼν, ῶνος, ὁ, nomen regis, Salomon, Hebr. pacificus.

Σόλος, ου, ὁ, diſcus, quem exercitationis gratia jaciunt, ferreus orbis. Interpr. in Iliad. ψ.

Σαμφὸς, ὴ, ὸν, inanis, ſungulus, ſpongioſus, laxus. Item ſubtilem cucurbita ſylveſtris. Plin. l. 20. c. 3.

Σόος, ἔσεος, a. ſing. præſ. opt. act. verbi σόω, Poet. pro σῴζω, ſervo.

Σόος, ὴ, ὸν, ſalvus, incolumis, perfectus. Hinc σόω, Poetic. pro σῴζω, σώω, vel σώω, ſervo. fut. σόω. σωῶ, ῷς, ῷ, ſervator. σωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſalus. Sed σῶς, σῶν, eſt motus corporum, quæ ſunt ſerfunctur. Arift. lib. 4. de cœlo, cap. ultim. a σόμαι. σῶμα, ατος, τὸ.

Σολοικισμὸς, ου, ὁ, ſolœciſmus in Græco ſermone Hefych.

Σολὶς, ὁ, ὁ, localus, ſepulcbrum, urna, capulum, ſandapila, conditorium.

Σὸν, τὸ, ſu. p. τοῦ, tuus, a. um. a σὺ, tu.

Σὸν, gen. ſing. a σὺν, tu. Eſt σὸ, contract. ex σόω, præt. imperat. paſſ. a σώομαι, vel σόω ſervo, vado, itruo. Eſt & σὸς, vos abigentis aues, curre. a σόω, in fugam conjicio. Th. σόω, agito.

Σολὸς, ὴ, ὸν, ſubula, Hefych.

Σόλος, ου, ὁ, animal terreſtre, ſed & marinis infeſtum. Oppian. lib. 2. de venatione.

Σόλφισμα, ατος, τὸ, ſudarium. nomen indigena Latin. a ſudor, quod a Græc. ὄδωρ.

Σονσινος, ου, ὁ, Sufanna, nom. ſum. Hebr. lilium.

Σόος, & σόος, vadat; ſuite, ite. vel perſ. imperat. paſſ. a σύομαι, σόεσθε, detracto augmento Jonice: vel eſt ſu. p. & a. plur. præſ. imperat. paſſ. verbi σόω, vado, ite tuo.

Σόσσα, ης, ἡ, lilium, flos, lingua Phœnicium. Eſt & σόσσος, vade, a. a. imperat. act. verbi σόω, vado.

Σοῦ, pro σεαυτὸ, tui ipſius, ex σὺ, τὸ, & αὐτὸς, ἡ, ὸ.

Σοφία, ας, & Jon. ης, ἡ, ſapientia. Th. σοφὸς, ὴ, ὸν, ſapiens.

Σοφίζομαι, dat. ſing. part. præſ. paſſ. pro ſapientem reddo, ſtudio. f. ίσω. pract. σεσόφικα. a. 1. ἐσοφισάμην. præſ. paſſ. σοφίζομαι, σσαι. pret. perf. paſſ. σεσόφισμαι. perf. part. paſſ. σεσοφισμένος, η, ὸ. Th. σοφὸς, ὴ, ὸν, ſapiens.

Σοφίσμα, ατος, τὸ, commentum, ſubtilitas, argutia, artificium.

Σοφιστὴς, ου, ὁ, ſophiſta, artifex callidus, gen. plur. σοφιστῶν. Jon. σοφιστέων.

Σοφοκλὴς, dat. ſing. a Σοφοκλῆ, ῆϊ, ἡ, Sophocles. nomen proprium.

Σοφὸς, ὴ, ὸν, ſapiens, doctus, ſeutus, ſcitus, peritus. ſu. & 3. ſuper. fubjun. σώτατος. a. pecuniarius. Olim dicebantur σοφοὶ cujuslibet opificii artifices, ut acimadvertit Euſtath. Iliad. α.

Σοφῶς, ſapienter, apte, ingeniose.

Σοφωτὴρ, ſapientiori, dat. ſing. a σοφώτερος, ὴ, ὸ, comp. a σοφὸς, ὴ, ὸ, ſapiens. & in ſuperl. σοφώτατος, ſapientiſſimus.

Σόω, ſervo. ſu. p. σώω. fubjun. σώσω. a σόος, ὴ, ὸν, ſalvus. Sed σόω, in fugam conjicio, abeo. a σύω, agito.

Σ Π.

Σπαθίζω, detrabo, futur. σω. Th. σπάω, traho, σπάθη, ης, ἡ, & ος, ους, ἡ, ſpeda: eſt naturæ, quo genitale membrum ſtringitur, exuſtus eſt. a σπάω, traho, evello.

Σπαδιάω, quaſi a σπαδάω, prodigo.

Σπαδισμὸς, Gen. 38. 14. Σήφωτον Scholiaſtes exponit. Puto quaſi textum σπάδη, aut ubilongum ut σπαδάζω.

Σπαδὸς, ὴ, ὸν, rudis, ſeu rudimus, ſpatha: gladius: inſtrumentum textorium: palma. Rudicula enim eſt, qua ſpumam στύμεις, trahimus. Hinc σπαδιάω, prodigo, texo.

Σπαδόω, diffipant 3. pl. præſ. ind. act. verbi σπαδόω, prodigo.

Σπαίρω, palpito, vibro, tremo, trepido, eſto ſpiritum. In palpitatione σπαιρᾷ, & ἐσπαιρᾷ, ſunt ſupra modum vehementes. Ὄφιδων τὸ σπαίρον τὸ γράτου, nutri adhuc palpitantem vetulum. Epigr. l. 6.

Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, quæ & ὀσπάλαξ. Item genus bubæ, Theophr. l. 1. c. 21. Th. σπάω, traho.

Σπαλὶς, Æolie, pro σπαλὶς, a. a. part. paſſ. verbi σπάλλω, mitto, f. λω. σπαλὶς.

Σπαλλοσάκης, lacertor, tubor, quaſi a σπαράσσω, tubo.

Σπανία, ας, ἡ, idem ac σπανιότης, ητος, ἡ, ταritas, penuria. a σπανὸς, tarus. Et Σπανία, ἡ, Hiſpania.

Σπανιδιάω, a. 2. inf. paſſ. verbi σπανίζω, penuria laboro, indigeo. f. ίσω. pr. ἐσπάνικα. perf. paſſ. ἐσπανίσμαι. a. 1. ἐσπανίδιάω. Th. σπανὸς, tarus.

Σπανὸς, ὴ, ὸν, & σπάνιος, ὴ, ὸν, rarus, infrequens. q. a πάνω, laboro. vel σπάω, trabo. Hinc σπανίζω, penuria laboro, egeo, careo.

Σπαὶς, σπαικὸς, ὁ, ἡ, canis.

Σπαράσσω, vel ἀττω, lacero, lanio, vellico, diſcerpo. fut. ξω. pr. ἔσπαρξα. a. 1. ἔσπαιξα. a. 2. part. σπαραξὰς, ασα, ασ. perf. paſſ. ἐσπάραγμαι. σπάραγμα τὸ γάστερος, ſtomachum vellicare. Hinc σπάραγμα, ατος, τὸ, truſtum aut dilaceratio. σπαραγμὸς, ὁ, ἡ, lacertatio, avulſio.

Σπαργάνόσασα, faſcia involuta, a. 2. part. act. f. ῳ. verbi σπαργανόω, faſciis involvo. f. ῶσω. pr. σπαργάνωκα. Them. σπάργανα, ων, τὰ, faſcia.

Σπαργανόω, vel ἀττω, faſcia, qua infans involvitur, panno oblongus. q. a σπαράσσω, quia divifi panniculi, & vincula: canabula. Item σπάργανα, monumenta, Donat. in Eunuchum. Hinc σπαργανίζω, & σπαργανῶ, faſciis involvo.

Σπαργανίζω, faſciis involvo. fut. σω, pract. ἐσπαργάνικα. a. 1. ἐσπαργάνισα. perf. paſſ.

σεναγώσομαι. perf. pass. σεναγωμαι, ἐσαι, fascias involutus. Th. σπάργανα, ων, τὰ, fascia.

Σπαργάω, τωμαι, turgeo libidine, luxurior, distentus sum; ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc σπαργᾶν appetitus ille exinaniendi, quod plenum est.

Σπαρδάω, ω, ὁ, Sparedra, Amogi Sacorum regis nacr.

Σπαρεῖν, σπεῖν, ὁ, fatus, a. 2. pass. perf. verbi σπείρω, semino, fero. fut. 2. σπαρῶ. part. σπαρτὸς, ὁ. 2. pass. σπαρῆναι.

Σπαρίζω, palpito, salto, moveor, ut pisces.

Σπαρτὸς, ὁ, ἡ, infrequens, rarus, paucus, tenuis, dispersus.

Σπάρτη ἡ, ὁδὸς, cammarus, sparus, piscis genus.

Σπάρτη, ἡ, ἡ, Sparta, Laconiæ urbs primaria. Item σπάρτος, filum, linea, carpentarii rubrica, funis.

Σπάρτος, ὁ, ἡ, spartum vitile, funis sparteus, funiculus. Etiam ὁ σπάρτος. Puto ἡ σπάρα, qua flecti, & trahi potest, vel a σπαίρω, quia ea in spiram convolvi potest. hinc σπαρὸς ὁ, ἡ, funiculus.

Σπαρτόβολος, ὁ, ἡ, locanus, femicanus.

Σπαρτὸς γόνος, Satorum genus. Thebani fic dicti, quod ex draconis dentibus a Cadmo satis nati crederantur. Th. σπόρος, semino.

Σπασάμενος, ὁ, ἡ, ὁ. a. 1. part. med. a σπάω, traho.

Σπάσεν, trasit, Joo. pro ἔσπασεν, ὁ. fing. a 2. ind. act. verbi ejusdem.

Σπάσηγρον, ου, ἡ, σπαγγὸς, ὁ, ἡ, spatangus, echinorum species.

Σπασιμῶλος, ὁ, lascivio, in deliciis vivo. Jacob. 5. fut. σπω. Perf. ἐσπασίμωλα. a. 1. ἐσπασίμωλησα. a. 2 σπασίμωλ, ὁ, ἡ, idem ac ὑγρὸς, ὁ, ἡ, lotus, delicis.

Σπασιπλὰς, ὁ, ἡ, cibus, delicia. a σπασᾶν, prodigo. Th. σπασὸς, ὁ, ἡ, rudicula.

Σπασίτας, ὁ, ἡ, coriorum præfegmina; homiois excrementum, fetura.

Σπάσιν, ὁ, ἡ, corium, pellis. Boeot. forte a σπᾶν, quia contrahi potest. Hinc σπάσιος, coriaceus. σπασίν, opus ex corio factio.

Σπάσιν, trahit, extrahit, ditringo, contorqueo, vello. fut. σπάσω. Perf. ἔσπακα. pras. med. σπάσομαι, distringo, ftringo. a. 1. med. ὁ σπασάμενος, ὁ, ἡ, ὁ. a. 2. part. med. σπασάμενος.

Σπᾶσ, sequere, per Æolasm Poet. pro σπῶ, quod Jon. pro σπᾶ præt imperat. verbi ἕσπομαι. Poet. pro ἕσπαι, sequor, sed ἐ amittitur. Sic in inf σπέσθαι, pro ἕσπεσθαι, in part. σπόμενος, pro ἑσπόμενος. Them. ἵσπω, sequor.

Σπάσι, Poet. pro σπάσι, ἵσπω, τὸ, specus, spelunca.

Σπάσα, ας, ἡ, spira, funis: item cohors, legio, hominum caterva.

Σπάσαι, ὁ. f. ἔσπ, in ftirpem contrabo, feu colligo.

Σπάσιμος, fcitto, pras. inf. pro imperat. Jon. verbi σπάω, fero.

Σπάσιν, ὁ, ἡ, funis nauticus in orbem convolutus. Item fubucula: velum.

Σπάσιν, fero, femino, fpargo. f. ι. σπάσω. fut. 2. σπάσω, perf. ἔσπακα. a. 1. ἔσπασα. 2. inf. ἀδ σπάσαι. aor. 2. part. ἀδ σπάσας, ασα, ασσ. aor. 2. ind. ἀδ. ἔσπασον, ες, ε. pras. pass. σπάσμαι, feror. perf. pass ἔσπασμαι, σαι, ται. &c. part pass σπασμένος, ὁ, ἡ, ὁ. a. 2 ind. pass σπάσμην, ὁ, ἡ, ὁ. 2. fub. pass. σπασῶ, ὁ, ἡ, ὁ. a. 2. part. pass σπασθὲς, σπασὸς ὁ. pras. med. ἵσπομαι.

Σπάσαι. a. 1. inf. ἀδ σπάσαι. σπασὸς, ὁ, ἡ. part. σπασάσθαι, a. 1. inf. med. σπασάμενος, ὁ, ἡ. part. med. verbi σπάζω, libo. f. σπάσω.

Σπάσιμαι, libaverunt, Jon. pro ἔσπασαν, ὁ. plur. a med. verbi ejusdem.

Σπασαστὰν. Poet. pro σπασὸς, ὁ. fingulari a. 1. ind. ἀδ. act. verbi σπάζω, libo. fut. σπάσω.

Σπάσιν, libabo, f. ι ind. ἀδ. verb. σπάζω, libo.

Σπασὸς, ὁ, ἡ. Spec, nomen mulieris. q. d. in fpecu latitans.

Σπάσιον, fpeculum, Gloff. Cyr. ex Latin. σπασκοπεῖν, fpeculatius.

Σπασκοπεῖν, ὁ, ἡ, fpeculator, vox Lat. fic dictus a fpeculo, quod gefthabat ἐσκοπὸς, ὁ, ἡ, ὁ, feu ἐκλογάδην, ὁ, ἡ, ὁ, fatelles. Alii tamen fpeculatorem a fpeculando dictum volunt: idcoque per e fcribi debere.

Σπάσιμος, & σπάλιμος, ὁ, ἡ, ὁ, ftercus excrementum. quafi a σπάσω, fordes. vel quia ab σπάσις, puta cloacam, ἐλθὸν.

Σπάσιμαι, libabat, Jon. pro ἔσπασε, ὁ. fing. imperf. ἀδ. verbi σπάζω, libo.

Σπάσιμος, ὁ, ἡ, pras. part. paff. a σπάζω, libo.

Σπάσιμος, libo, facrifico, factus inco. σπάσιμος σπάσις, libatæ ex fonte. fut. σπάσω. aor. 2. ἔσπασα, pras. paff. σπάσιμαι, libor. p. m. ἐσπάσθαι. unde σπασὸς, ὁ, ἡ, libamen, fœdus.

Σπάσις, ὁος, ὁ, fpecus, fpelunca. Poet. σπάσις, Jon. σπάσις. dat. pl. σπάσις. Poet. & Jon. σπάσις. q. quod io eo fus a tenebris quafi σβάσιδος, five extingui videtur: ut fit q. σβάσις. Hinc σπάσιμος, ὁ, ἡ, ὁ, idem.

Σπάσιμος, ὁ, ἡ, ὁ, femen, & in plural. σπάσιμα, dat. plural. σπάσιμαι. Metaphorice σπάσιμα σπάσιμος accipitur pro auctorem effe. Demofth. σπάσι σπᾶν.

Σπαρμαίνω, idem ac σπάσιμι, femino, femen emitto, geniro, Hefiod.

Σπαρμαλέγης, ὁ, ἡ, calliefio feminis avium, quando feminatur. item φαυσίζω, loquacitas.

Σπαρμαλέγης, ὁ, ἡ, garrulus, nugator, blaterator. Hinc σπαρμαλέγης, nugor, deblatero. ea σπάσιμι σπᾶν, τὸ, femen, & λόγια, ὁ, ἡ, fermo, qui fuas nugas diffeminat. Th. λόγος, dico.

Σπαργάδης, ὁος, ὁ, irritatus, a. 1. part. paff. verbi σπάργω, irrito. a. 2. paff. ἐσπάργδην.

Σπαργάτης, ὁ, ἡ, actis, celer, feftinus, diligens. Hefych.

Σπάργω, urgeo, horror, excito, propello, irritari; feftino. a. 2. paff. ἐσπάργδην.

Σπάργος, feminabo, fut. a. 2. verbi σπάσιμι, femino.

Σπάρε, dic, pro σπᾶ, a. 2. imperat. act. ad formam in μι, a σπάσιμι, vel σπάω, dico. f. σπάσω. a. 2. ἔσπον. Quod σπᾶν ponitur pro ἔσπον, Poet. pro ἔσπε, dico. vel pro ἔσπα, pro ἔσπι, vel pro ἔσπαι, fequere.

Σπάσθαι, fequi. vide in σπάσ.

Σπάσι, a plural. a. a. imperat. σπᾶ. quod vide.

Σπάδλας, feftinat, f. fing. pras. ind. verbi σπάδλαζω, feftino.

Σπάδλει, 3. fingul. optat. actiy. ejufdem verbi.

Σπάδλοντ, pro σπάδλοντα, accuf. fingul. σπάδλον, nom. plur. pras. part. σπάδλων, Dor. pro σπάδλων, properant, 3. plural. pras. verbi ejufdem.

Σπάδλω, feftino, præcurro. σπάδλων βίον ἀδανάτων, Poet. logvitur, quum quis, tamquam virum affectans. præf. imperat. σπάδλει, ἴτω. imperf. ἔσπάδλον. fut. σπάδλω. a. 1. ἔσπάδλησα. a. 1. imperat. σπάδλησον, ὁτω. a. 1. part. activ. σπάδλησας, ασα, αν. a. 1. ind. med. ἔσπάδλα.

Σπάδλομαι, properatus. Dorice. pro σπάδλομαι, 1. plur. pras. fub. verbi σπάδλω.

Σπάδλως, ους, ὁ, acr. 2. part. ἀδ verbi σπάδλω, feftino. σπάδλως, ὁ, ἡ, properans.

Σπάω, lequor, ea ἔσπα, quod ab ἵσπω.

Σπάι, alii legunt σπάι, ἰdque melius, dat. fing. a σπάσις, pro σπάσις, ἰσπι, τὸ, antrum, & Jon. σπάσις.

Σπάλαιος, ὁ, ἡ, & σπάλιγξ, fpelunca. Th. σπάσις, ἴσος, τὸ, fpecus, antrum.

Σπάλγξ, γγος, ὁ, idem ac σπάλαιος, fpelunca.

Σπάλαιος, εἰ, lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco. a σπάλαι, fanum. Th. σπάλαι, ὁ, ἡ, ὁ.

Σπάλαι, paffus amplus, fpiffus. a σπάζω, extendo.

Σπάζω, ὁ, ἡ, avis pafferi fimilis.

Σπάζω, extendo, expando. q. a σπάω traho, ftehendo enim res extenditur. Eft etiam σπάζω, pipilo, fonus quarundam avium.

Σπᾶ, ὁ, ἡ, ὁ, fpirhama, fpatium inter pollicem, & minimum digitum manu extenfa. menfura duodecim digitorum. fatio, fpes, Europ palmus major. dodrans. q. a σπάω, extendo. quippe manus, digitique extenduntur.

Σπᾶλα, fraces, γόμφωμα, Hefych. Sunt quidam fordes. a σπάλας, ὁ, ἡ, macula.

Σπαλαθάνη, procellit, dat. pl. Joo. a σπαλάς, ἄδος, ἡ, rupes, procella. Th. σπάλος, macula, fasum.

Σπαλάς, ἄδος, ἡ, rupes, fcopulos maris qui ceu σπάλος, fcopulus maris. Item glarea, vel terra glareofa. Eft & σπάλας, procella, ab eodem them.

Σπάλας, ὁ, ἡ, macula, labes, vitiligo item fanum. Lycophronis infula. Hinc σπαλάς, ἄδος, ἡ, rupes. σπάλος, maculo.

Σπάλος, maculo. fut. σπω. perf. ἐσπάλωκα. Th. σπάλας, macula.

Σπάλωσιν, ὁος, ὁ, a. 2. avis pergrina, avis incendiaria. Plin. an a σπάσιμι?

Σπαλδὴξ, ἴρος, ὁ, ἡ, fcintilla. quafi a σπάω, & αἴθω, ignis. vel q. σπαίρδιμαι τὸ δίσιον, caliduin quid exceafum, & quafi ejaculatum: hinc & σπαλδαρίζει, fcintillat. Σπαλδαρίζω, fcintillo.

Σπάλλω, ὁ, ἡ, pafferis genus. fringilla, avis, a σπάω, expandere.

Σπαλαγίζομαι, mifericordia commoveor, mifereordia rangor. a. 1. paff. ἐσπαλαγίσθην, ὁ, ἡ, ὁ. a. 1. part. paff. σπαλαγισθὲς, ὁσα, ὁν. ἐσπαλαγίσθη περὶ αὐτὸν, mifertus eft eorum, Marth. 9.

Σπαλάγχνος, ὁ, ἡ, ὁ, vifcus. τὰ σπάλαγχνα, vifcera, inteftina, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiferatio. Th ἱερὰ σπαλάγχνα, victima cæta. Plut. in Galb. Hinc σπαλαγχνος, non habens cor, & ἀσπαλάγχνος, animofus, mifericors. Enftath. ducit a Dor. σπάλας, pro σπάλος, fplen, unum ex vifceribus.

Σπαλάδης, ὁ, ἡ, cinis, a σπάλος, ὁ, ἡ, idem.

Σπαλὸς, σπάλος, ὁ, fplen, lieni. An a σπάω, quia oigricat, ut cinis? aut potius quia σπάλος, a σπάλος, colligit fanguinis ceu cinis, id eft, fuccs?

Σπάγγος, ὁ, ἡ, fpongia. σπάγγος Hippocrati fic. Epidem. adenes, fungulæque fpongiofæ juxta fauces. Hinc σπαγγώδης, ὁς, ὁ, fpongiofus.

Σπάδλαμος, ὁ, ἡ, Dor. pro σπάδλαμος, ὁ, ἡ, qui io cinere jacet, ac dormit. Ex σπάδλος, cinis, & ἄλλ, ὁ, ἡ, cubile.

Σπάδλος, fervens cinere obtus, perantio, eado. item fubajor. Hinc ea cinere expugo. Interpr. Ariftoph. in Ran.

Σπάδλαλὸς, ἰου, ὁ, ἡ, ea σπάδλος, ὁ, ἡ, cinis, & ἄλλω, pulfo, video.

Σπάδλος, ὁ, ἡ, cinis fordidus, & in quo extincti carbones permixti funt, & aliarum rerum reliquiæ. Lucian. de Luctu. Lycophron utitur pro incendio.

Σπαλάς, ἄδος, ἡ, veftis coriacea, diptera, Poll.

Σπάλη, ἡ, ἡ, ὁ, ftola. Hefych. pro σπάλ, Dor.

Σπάλη, τὸ, lana, quæ ex ovium cruribus evellitur, vellera, vello.

Σπάγιστος, pro σπάγιστος. fic σπάγιος, Dor. pro σπάγιος, ὁ, ἡ, ὁ, vide in σπάω.

Σπάδλος, ὁ, ἡ, immolatorium libamina, Herod.

Σπάδλω, plural. a σπάδλ, libatio.

Σπάδλος, ὁ, ἡ, ὁ, libatio. Ariftophanes adhibet pro vino, quod libatur. σπάδλος, dat. plural. pro σπάδλοις. Peculiariter σπάδλος dicuntur libationes, quæ in fanciendis fœderibus adhibentur: & inde etiam ipfa fœdera. a σπάδλω, libo. fut. σπάσω. pras. med. ἔσπάδλω. Σπάδλοφόρος, ὁ, ἡ, qui libationes fert, facerdos. Ea σπάδλη, ὁ, ἡ, libatio.

Σπάδλος, ὁ, ἡ, fpondylus, vertebra, fpina dorfi. Item, durit a σπάγγος, quod inter fe conftricta: malim a σπάω, & ἄλλομαι, quod altera alteram quafi attrahat, & fubingrediatur. Item σπάδλος, pifcis, Plin l. 32. c. 11. Feftus fcribit σπάδλος, cubos appellatos fuiffe. Plinius etiam offeas fpondylum tribuit, lib. 3. cap. 6. callum interiorem exponunt. Apud Martial. Epigram. 29. l. 7. fpondylorum animalium officula interpretantur. Item σπάδλος inftrumentum illud, & pondufculum, quod mulieres ornatæ imæ parti fuis apponunt, or illum facillus torquentes. A Latinis vocatur vertibillum, vel vertibulum.

Σπάδλος, ὁ, ἡ, σπάδλος, ὁ, ἡ, Item generatio, genus. Sophocl. item femen. a præt. med. ἔσπορα, verbi σπείρω, femino.

Σπάδλιμος, ὁ, ἡ, ὁ, qui feminari poteft. σπάδλιμος, ου, τὸ, fata.

Σπάρος, gen. Dor. pro σπάρος. vide σπορὰ.

Σπάρος, pro σπάρος, pro quo & σπάρος, Jon. & Poet. præf imperat. med. verbi ἵσπομαι, Poet. pro ἵσπαμαι, lequor, in cuius temporibus fæpe admittitur ι. vide in σπάω. Et σπᾶ Scythice ocalum fignificat.

Σπάδλος, fedulo ago, ftudeo, operam do, elaboro. fi. ἄσω. perf. ἐσπάδλωκα.

Σπάδλος, ὁ, ἡ, ὁ, bonellus, probus, diligens, compar. σπάδλιόνων, & Attice σπάδλιώτερος, majori ftudio otens. a σπάδλ, ftudium. Th. σπάδλω, feftino.

Σπάδλοτέρων, nom. plural. fuperl. grad. a σπάδλος, probus.

Σπάδλιστος, & σπάδλιώτατος, diligentius, adverbium. grad. a σπάδλιος, αία, ον. ftudiofus. Th. σπάδλω, feftino.

Σπάδλ, ὁς, ἡ, ὁ, Dor. σπάδλ, feftinatio, defiderium, ftudium, diligentia, fedulitas, follicitudo. σπάδλ σπάδλ, fero accipio, Ariftoph. in Ran. σπάδλ σπάδλου, operam dare, Chryfoft. σπάδλ ἴδη, diligenter incubuiffe, diligenter fecifti Sophocl. Th. σπάδλω, feftino. p. m. ἐσπάδλα.

Σπουδῇ, diligenter, festinanter, properanter, cum studio, cum labore.

Σπυρίδιον, ου, ἡ, & σπύριδος, ου, ὁ, ἡ, tam σπυρὶς, ἴδος, ἡ, capsarum flercus & avium.

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, sporta, sportula, corbis, fiscella, seu vas vimineum, aut junceum, pauperum ex sibillibus virgis Σπυρίτης. Est & caparum simus. Thema πυρὸς, ὁ, ὁ, tritici, frumentum.

Σ Τ.

Στᾶγες, ἄξαγες, τ nota fenarii.

Στακτὸν, ὄσου, ὁ, ἡ ἢ, gutta, stillicidium. Σταγόνα γραφὴν, gutturem. Luciaus in Timone ubi supervit σταγὼν, in gen. fem.

Σταδιαῖος, ία, ον, firmus, a, um, compactus, stabilis. ab ἵστημι, flo. σταδιαῖ, appensus, Nicand. in Alexiph. σταδιαῖος ἀορὴς, pugna flatuaria, Thucyd. Sed σταδιαῖος ἀγὼν, ubi ἁρμάτιον, stadium, curriculum, seu campus, ubi equestria vigent exercitia, conciones sex jugera.

Σταδιοδρομία, cursu contendo, stadium curro. f. σὺν.

Σταδιοῦται, stillantem, acc. fing. part. præs. a σταδιόω, stillo.

Σταδιόω, stillo, σταδιῶν, stillo, seu hibo lacrymas. Soph. in Ajace. f. ξὺ. Hinc σταδιῶσα, ἧν, stillo. σταδιοῦμαι, ῇ, ὁ, distillatio.

Σταδιὸς, ἡ, ὁν, flatus, a, um, pass. verbi ἵστημι, flo. f. σὺν. 2. 1. pass. ἐστάθην.

Σταθὴν, Boeot. fyncop. pro ἐστάθησαν, flerunt, 3. plur. a. 1. pass. verbi ἵστημι, flo.

Σταθηρὸς, ὰ, ὸν, ſtabilis, firmus, conſtans, a σὺν, seu ἵστημι, flo. Item calidus, ſervidus, Plato in Phædro.

Σταθμὰ, 3. ſingul. acr. 1. ſub. pell. σταθήσωμι, ῃς, σῃ, fut. 1. paſſ. ajuſcion verbi ἵστημι, flo.

Σταθὶς. Dor. pro σταθεὶς, a. 2. imperat. act. verbi ἵσταμαι.

Σταθμὰν, ου, ὁ, Dor. pro σταθμὸν, ὁ, meta.

Σταθμᾶσθαι, ad amuſſim exigo, pondero, æſtimo. σταθμώμενος, conjicio. a σταθμὸς, amuſſis Th. ἵστημι, flo.

Σταθμεύμενος, Jon. pro σταθμώμενος, conjiciens. a σταθμεύομαι, vel ἐόμαι.

Σταθμὶς, ὶς, ἡ, amuſſis, regula, ad quam aliquid eanquarent, meta. Item ſenſus cepulus. Diod. Sicul. in Indic. σταθμίζομαι, expendo. Themἵστημι, flo, pondero.

Σταθμὸς, ὸ, ὁ ſtabulum, libra, ſtatera, pondus, dat. ſing. σταθμῳ. dat. plur. ſon. τοῖσι σταθμοῖσι, poſtea. The. ἵστημι, flo.

Σταθὲν, ὲντ, ὸς, ὸν, Dor. pro ἑστὸς, τὸ, ὸν, ſtatus.

Στάμνα, γνων, γνος, Attica ſyncope. pro σταμνία, ας, γνων, ος. plur. a. 2. opt. act. verbi ἵστημι.

Στατὸς, ὰ, τὸν, ὸν, ὸς, farina tritices aque ſubacta. q. d. σὺν. quod fit maſſa ad conſiſtentiam redacta.

Στατὸς, ὰ, ὸν, ὸς, guttæ, a σταγὼν, ὸς, ὁ, ſtillatitius. Th. σὺν. f. ξὺ. ſtillo.

σταλὸς, ὰ, ὸν, ὸς, Dor. pro στὰς, ὁ, columna.

Σταλὸς, & σταλὸν, ὸν, ſtillo. The. σὺν. idem. Ἀναλὸν, miſſum eſſe, a 2. inf. paſſ. verbi στέλλω, mitto, a. 2. paſſ. ἐστάλην.

Σταλὸς, ὰ, ὸν, ὸς, vaſus, paxillus, qui facit impoſita σὺν, ſtare.

Στάμεν, Poet. pro σὺν, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, flo. Alii ſcribendum cenſent σὺμεν, a σὺω, Dor. σὺμι, hinc Att. & Jon. σὺμεν, & per apocopen σὺν.

Στάμνὸς, ligonum in navi creſtum, σὺμνίοις, ta bulata navis, Odyſſ. ε. ſtatomina vocat Cæſar.

Στάμνος, ὸ, ὁ, ὰ, urna, hydria, amphora, utpote, a σὺω, & μάω, ſimul ſuccido, fler.

Στὰν, Jon. pro ἵστη, hoc vero Boeot. ſyne. pro ἵσταται, ſtetur, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, flo. f. σὺν. a. 2. ἔστὰν.

Στὰξ, ὰμεν, Dor. & Æol. pro σὺξαμεν, ſtillabimus. a. plur. f. i. verbi σὺζω, ſtillo. fut. ſo.

Στὰξειν, Æol. & Dor. pro σὺξειν, 3. pers. plur. f. ξὺ. verbi σὺζω, ſtillo. fut. ſo.

Στὰξις, Jon. pro ἵστασις, o. g. pl. num. perf. part. act. ab ἵστημι, flo. perf. part. ἑστακὼς, υῖα, ὸς, Jon. crafi ἑστὰς, ὥτος, & per apharefin σὰς.

Στὰς, ἡ, qui ſtetit, a. 2. part. act. Sed τὸν ἵστὰν σὰν, aor. 2. part. f. g. ab ἵστημι, flo.

Στὰς, conſiſtat, 3. ſing. a. 2. ſub. m. Dor. pro ἵστη, ab ἵστημι, flo.

Στασιάζω, ſeditionem excito: res novas molior.

Στασιμος, ὰ, ὸ, ſtativus, firmus, conſtans. Gloſſ. Cyr. ab ἵστημι, flo.

Στατὸν, τὸν, ὸ, propriæ ſtatio, quies ipſe ſtandi actus. Deinde ſatio, ſeditio, bellum civile, & inteſtinum. Item ſitus, collocatio, ſtabilitas, firmitas. σὺσις ufurpatur etiam de choro, ſtatio, & σὺσιμα μὴλη dicuntur carmina, quæ chorus ſtando tecitabat, Comment. Ariſtoph. in Veſpi. σὺσις apud Rhetores eſt id, in quo maxime res vertitur, ſtatus a Latinis dicitur, & cauſæ conſtitutio, ab Ariſtotele ἐρώτησις. Vide Cic. in Topicis, & Quinctil. l. 3. cap. 6. Hefychius σὺσιν eſt officina, & ab Ariſtophane in Equitib. σὺσιν dicuntur etiam omnium aggeres, ac ripæ. hinc σὺσιν ἔχει, ου, ὁ, & σὺσιμος, ὰ, ὸ, ſeditioſus.

Στάτατε, Jon. pro ἵστατε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, flo.

Στάτερμαι, Dor. pro σὺτεμαι, f. 1. med. verbi ἵστημι, flo.

Στατὸν, Dor. pro σὺν, f. 1. verbi ἵστημι.

Στατὸς, ὸν, ὸ, ſtater, cris, nomen imponitur continentis pondus quatuor drachmarum: alibi ſicius. Apud Epicharmum debitor.

Στατὸς, ὰ, ὸ, ſtans, ſtabilis, qui din ſtat. Sic σὺτοι ἵπποι, equus, qui in ſtabulo continetur. hinc σὺτίζομαι, flo.

Στατὸς, ὰ, ὸ, vallus, palus ligneus, crux, σὺμος, tertia genus, quod vico obliviſcar. Comment. Ariſtoph. in Avibus. hinc σὺμος, palo, σὺμῶ, ſeu cruci affigo. σὺμῶσαμεν, fercifer.

Στατὸς, ὸ, crucifigo: per metaph. impetum canis, ne in me regnet, frango: virtute ſcil. Spiritus S. precibus, ſuſt. ὁσ. perſ. ἐσὺμωσα.

Στατὸς, ἴδος, ἡ, uva paſſa. σὺφὶς ἀγρία, herba pedicularis Scribonio Largo, a necandis pediculis ita dicta. Hinc σὺφιλὸς, τὸ, ὸ, ἡ, uva. σὺφιλὸς ἀγρία, eadem herba. Diofc. l. 5. c. 16. Sed σὺφὶς, τὸ, ὸ, eſt perpendiculum.

Στάφυλὸς, & σὺφὶλὸς, vide σὺφὶς. σὺφυλὸν, dat. plur. Jon. a σὺφυλὸς, uva.

Στάχνη, ὸς, ὸ, ſtrutina, Dorice. ab ἵστημι, pondero.

Στάχυς, υος, ὸ, ſpica. Item herba ſimilis marrubio. Eſt & ἄνυδρος, ου, ὁ, nomen viti. Item ocean, & ſtellarum in cœlum data ſpica ſimilitudine. invenitur etiam σὺχυν ufurpatum in navium fabrica, aſſiſque aliquot artibus ad ſpicæ ſimilitudinem fabricatum. Item σὺχυν vocatur pars, quæ ventri ſubjacet. Euſtath. Iliad. γ. animadvertit, lumbos animalium σὺχυν dici. At σὺχυς, Procla eſt ſtella fulgida in Virginis ſiniſtra manu, dicta Spica.

Στέαρ, τὸ, ὸ, macoo. ab hoc inuſit. eſt ἵστημι, ſtatuo.

Στέαρ, ατος, τὸ, ſebum, ſeu ſevum, adeps.

Στεγανὸς, & στεγνὸς, ὰ, ὸ, opertus, ſolidus. a στέγω, rego, ulineo.

Στεγανοῦσθαι, ad aliquid tegendum aptus, Th. στέγω, tego.

Στέγω, tego, operio, celo, occulto. item tolero, ſuſtineo, impedio, propulſo: fero, porto. fut. ξω. perf. ἔστεγκα. pract. med. ἐστεγόμην. Hinc στέγη, ης, ἡ, & στεγὸς, ους, τὸ, tectum.

Στείβω, calco, conſtipo, ambulo, tero. Hinc στίβη, ης, ἡ, via, ſemita.

Στείραινα, coalleſcentia, pro στέρεωσις, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi στέρεω, mitto, contraho.

Στειλεὰ, ᾶς, ἡ, foramen ſecuris, in quod ſtilus, ſeu eli, manubrium ligatum, ſecuris manubrium. στειλεὰν, ᾶ, ὸν, ſecuris manubrium.

Στειρωσίμη, ſicteria, Jon. pro στειρωσὶς, præſ. paſſ. form. g. verbi σὺω, gemo. The σὺσὶς, ὰ, ὸ, angarius, aſcitius, a σὺσὶς, idem.

Στείσασα, Jon pro ἑστήσασα, reſonabant, 3. pl. imperf. a σὺσιμαι, ſuſpiro. vide σὺσιμαι.

Στεκὸς, ὰ, ὸ, ſolus, idem ac σὺσὶς, ὰ, ὸ, angarius. Sed σὺσὶς, ὶος, ὸς, via anguſta, ſanietas.

Στεκὸτὸς, Jon. pro σὺκοτὸς, hoc autem Poet. pro σὺκοτὸς, arcta, ſeu anguſta via, a σὺκὸς, ὰ, ὸ, anguſtus, & σὺκὸς, ὸ, foramen.

Στείκωσε, ſicterimus, Jon. pro σὺκωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. activ. a, in eo reſoluto, σὺκωσε, & aſhaf. Poet. ſicteris, verbi ἵστημι, fut. σὺκω. aor. a. ἔστὰν. a. 2. ſub. σὺ.

Στείμι, ας, ὰ, Jon. σὺμὶς, ὶος, ἡ, carina navis, quaſi σὺμὶς, firma: a σὺμὶς, ſolidus, pro σὺμὶς, idem, quod carina ſit ſolidiſſimus affixum, quippe in quem, tanquam fundamentum quodeam, ædificantur cæteræ partes navis. eſt etiam σὺμὶς, ὸς, ἡ, ſterilis. Pollux σὺμὶς eſt genus ornamenti inſtar carinæ, ut ſunt capilli hinc inde pectinis diſcriminæ per medium lineam diſcreti.

Στείρων, ὰ, ὸ, ſterilis vir. σὺμὶς, ὰ, ὸ, ſterilis formina: tamen & σὺμὶς de formina. Thema σὺμὶς, πείρω.

Στείχειν, Jon. pro ἵστιειν, incedebant, 3. pl. imperf. act. verbi σὺχω, ὸ, ὁ, vado.

Στείχω, vado, ordine incedo, accedo, advenio, prodeo. στείχ' ὁμαίμων πάρος, prodi ante nodes. fut. ξω. p. ἔστειχα. aor. 2. ἐστειχον. Hinc στεῖχος, & στείχος, ὰ, ὸ, ordo; item verſus ſuis pedibus incedens. στειχὸν, ὸ, ὁ, ὸς, elementum. στοιχος, & διστειχος, ὰ, ὸ, duobus verſibus conſtans.

Στεῖρ' ἀγρὸς, ἡ, ſtirgilis; item cetoneamenti genus, lamina ὰ σὺλλον γὸν, ornata membra. vide στεῖρος.

Στεῖρος, ὰ, ὸ, & σὺλλιχος, ὰ, ὸ, truncus, caudex, ſtipes.

Στεῖρὸς, ὰ, ὸν, ſterilis, quod arbori inſalerior.

Στέλλει, ornare, Dor. pro σὺλλει, præſ. inf. addvide σὺλλω, & σὺλλω ναῦς, eſt armare naves.

Στέλλω, mitto, inſtruo, apparo, ordo, amicio: contrebo, aſtringo, compeſco. τὸν σὺλλοντα τῶν κακῶν, qui alvum aſtringunt, Aphroa. ſuſt. στειλω. fut. 2. σὺλω. perf. ἔσταλκα. aor. 2. ἐστειλα. præſ. med. στέλλομαι, devito, ſubduco. præter. med. ἐσταλμην. Hinc στόλος, ὸ, ὁ, commeatus, proſectio: item expeditio terreſtris, & navalis.

Στελεὸν, ὸ, ὁ, ſalcis, quibus eanum latera præmuniuntur. a σὺλλω, inſtruo.

Στέλω, mitto, ut, ὶ, verbi σὺλλω, mitto.

Στέμμα, coronamella, ſen injuria officio. quaſi a σὺμω, σὺσι, τὸ, ut ſit, ore ſado. eſt & σὺμος, aſſidue moveo.

Στέμμα, σὺτος, τὸ, ὸν, corona, Th. σὺτω, corono. fut. ὦω. perf. act. ἔστεφα. perf. paſſ. ἔστεμμαι.

Στεμφυλα, τὰ, vinaces: ſoces, fraces: Sunt lalicet ſtemphyla, τὰ, vitis.

Στέμφω, moveo. unde ἀστεμφὴς, & ἀστεμφὸς, immotus.

Στενάχμὸς, ὸ, ὁ, ſuſpirium, genitus. a στενάχω, ingemiſco. Th. στενὸς, ὰ, ὸ, anguſtus.

Στενὸς, ingemiſco, ſuſpiro, præſ. imperat. act. στένατε, ἐτω, & in plur. στενάτωσαν. fut. ακὼ, ἀξω. ἐστενάκησα. perf. ἐστένακα. ſignifico, gemo. Th. στενὸς, anguſtus. gemitus enim fit anguſto corde.

Στενακτὸς, ingemiſcebat, 3. ſingul. imperf. Jon. ſyncop. pro ἐστενάκετο, a στένω, gemo. Themστενὸς, ὰ, ὸ, anguſtus.

Στενόπτης, acc. ſing. m. g. vel plur. n. g. a στενὸς, στενὸ, ὸ, gemebundus. Th. στενὸς, ὰ, ὸ, anguſtus.

Στενοχαρὴς, animum eſſe, ſeu torqueri in rebus frivolis, & augatoriis, a στενὸς, ὰ, ὸ, anxius, & ἀχὴς, ὸς, ὸ, ἡ, ſermocinatio.

Στενοχωρὸς, ὰ, ὸ, anguſtus, ſolidus, ſubſidium garri, arguator augator. A prec.

Στενωπὸς, ὸ, ὁ, diſputatio de rebus nihili.

Στερεὸς, ὰ, ὸ, anguſtus, ſolidus, compreſſus. Hinc στερεὸν, ὸ, ὁ, genus ingenioſi. στερεὸν ἐστι, ſuſ. ἔδω, idem. στερεῖν, ῆς, ἡ, gemitus. στερεὸν, ὸ, ὁ, ſ. idem.

Στερεόμενος, ὰ, ὸ, ſtrangulatus. Ex στερὸς, anguſtus, & ἀγμὸς, στος, ὸ, ſpgnum. ita νόμος, latrocinium.

Στερεόφωνος, ὸ, ὁ, ſicuſi genus, quod ſit labris compreſſis. Poll. Hiſtrius dixit στερεόφωνος τὸν ὰς ὸν ὰγυιᾶ.

Στερεχόμενος, ὰ, ὸ, coarcto, in ariſtam cogo. f. ἐστω. ῥ. ἐστερεχόμην. perf. paſſ. στέστερεγμαι. Hinc στερεχὸν, ὸ, ὁ, ſtrangulatorium. quaſi ex στερὸς ἀγμὸς, anguſtus locus.

Στερεχὸς, ὰ, ὸ, anguſtus, locus anguſtus. Dicitur etiam στερεχόμενος.

Στέφανος, ὸ, ὁ, præſtor, præco, qui tantum vociferebatur, quatum alii quinquagintæ. dat. ſing. Στέφανῳ.

Στέφω, gemo, ſuſpiro, ingemiſco, deploro, anhelo, ſuſpicio.

Στεφὸς, Poet. pro στεφὸς, ὸ, ὁ, anguſtus, in quo vifus contrahitur: arcta, ſeu anguſta via. a στὸς, ὰ, ὸ, anguſtus, & σὺς, ὸς, ὸ, foramen.

Στέφω, ſterilimus, Jon. pro στέωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵστημι, flo.

Στήγανον, Dor. pro στέγανον, præſ. part. f. g. a στέγω, tego.

Στήγω, amo, adamo, amore profequor, naturali charitate complector; item acquiſco, ſum contentos, aqui bonique fecit. f. ξω. perf. ἔστηγκα. p. ἐστήγμην. Hinc στοργὴ, ῆς, ἡ, affectus naturalis, quo parentes, & liberi ſe mutuo proſequuntur. φιλοστοργὸς, ὰ, ὸ, promptos ad amorem.

Στήγωσιν, 3. pl. præſ. verbi στήγω, amo.

Στήρεὸς, ὰ, ὸ, ſolidus, integer, perfectus: rigidus, firmus. Virg. Vos o quibus integer ævi ſanguis, ait, ſolidæque ſuo ſtant corpore vires. Hinc στερεὸν, ὸ, confirmo, ſolidum reddo, corroboro. ſ. ὁσ. perf. ἐστήρωκα.

Στερ-

Στιττεύω, ὦ, confirmo, solidum reddo, corroboro. Ι. ασω. Pe ἐστιττωμαι. impetr. pass. ἐστιτ-μένος, γένη, & in 3. pl. ἐστιττίονται, ντο, perf. pass. ἐστιττημαι. 2. 2. pass. ἐστιττώθην, θῆς, ῆ. Th. στηρίζω.

Στιτόω, ᾶς, ᾶ. inf. act. verbi στιτία, privo.

Στίτος, privatur, 3. sing. præs. pass. verbi ejusdem.

Στιτώνω, ώσω, solidita, firmamentum, ab eodem thema.

Στυγέω, pereo, odio, erno, fraudo. fut. σω, & ἠσω. Hinc στύγιος, ως, ῆ, privatio. στύγητος, ος, ὁ, sterilis.

Στυγνάω, adv. odio, firmiter, constanter; actæ, a στυγνὸς, solidus, firmus.

Στυγνότης, nom. plur. ac. I. part. pass. fem. g. verbi στυγνόω, privo. a. 2. pass. ἐστυγνώθην.

Στυγνόω, ωσω, ὦ, a. 2. part. activ. verbi ejusdem.

Στυγνῶμαι, privatum esse, per Syncopen pro στυγνόομαι, seu στυγνοῦσθαι, Ionic. & Doric. pro στυγνῶσθαι, a. 2. inf. pass. verbi στυγνόω, privo.

Στυφόστομος, privantur, 3. plurali. ind. pass. verbi στυγνόω, idem ac στυγνῶ, privo.

Στύφομαι, ου, στ, pectus, quia στυφερὸν, solidum. Et στύφομαι, ου, ὁ, sterilis Dioni, solidus Thucydidi, minime dumosus, minime aquosus eidem.

Στύφω, ου, στ, pectus, quia στυφὸν, ossium limiter munitum. τὸ στύφω τοῦ στέρνου, pectus, Xenoph. Item στύφος, animus, cogitatio. Hic στύφος τύχης, in animo habere, cogitare. Sophocl. in Antigona.

Στύφος, amantis, a. 1. inf. act. verbi στύφω, naturali charitate complector, f. ξω, a. 1. ind. pass. ἐστύφχθην.

Στυφτήρ, ῆρ, ῆ, fulgor, splendor, per Aphæresin στυφτὴρ, Poetic. pro στυφὴ, ἀὐ στυφτὴν, fulguro. f. ψω. Est &

Στυφτὴν, nom. propr. Cyclopis, Steropes.

Στυφτήρεσσι, vocat. fing. a στυφτήρ, ῆρος, ὁ, qui fulgur fulcitat: Jovis Epithiton a στυφτὴν, fulgur, & φέρω, exeito.

Στύφτηρ, ῆρ, idem ac στυφτὴν, fulgur, Sophocl.

Στυφτὴς, ῆ, dilectus, a. 1. part. passiv. verbi στύφτω. f. ξω. vide in στύφτω.

Στύφτω, pro στύφω. vide in τύπτω.

Στύφω, firmatur, per Syncopen pro στύφτω, 3. sing. pass. verbi στύφω, & στύφτω, promitto, firmo, præ me fero. fic στύφτ', pro στύφεται, firmabatur, Ionic. & per Syncopen pro ἐστύφτο, 3. sing. imperf. verbi ejusdem.

Στυφτὴς, ῆ, ὁ, nomen viri. fertum.

Στυφάνη, ης, ἡ, corona: circulus verticolor pupillam ambiens, Galen. vertex orbis, cribri ambitus, montis culmen, galeæ species, cafia, lenticula. Pollucis circuitus capillorum, extremus, qui caput ambit, Luciano ornatus capitis mulierbris. Apfyrto unguis pedis equorum circuitus, atque ambitus. Item oculeolus capiti impositus, quo mulieres oneri geflant, ab Ovidio vertex vocatus, a Feflo ocilleilum. eft etiam στφάνη circulus venatoriæ fupelli ὕλιδι, quo fera inferre valis capiuntur. Denique incerniculi, five cribri ambitus, cribrumque ipfum. Artifot. in Concion.

Στεφανοῦται, ᾶται, ᾶσθαι, venditor coronarum.

Στεφανοπάλης, ῆτου, ὁ, coronarum venditor.

Στεφανοφόρος, ὦ, coronam fero, Ariftot.

Στεφανηφόρος κρυὸς, certamen, in quo victori corona datur ferenda. Ex στεφάνη, quod a στέφω, coronio, & φέρω, fero.

Στέφανος, ου, ὁ, corona: virtutis præmium: cœtus: mœnium ambitus: podex: fidus dium corona: Procl. στεφάνου, Dor. pro στεφάνου. Them. στέφω, corono.

Στεφανόστομα, 3. plur. præf. ind. paff. verbi στεφανόω, corono.

Στεφανοφόρος, ου, ὁ, idem ac στεφανηφόρος, ὁ, coronæ geflatio.

Στεφανόω, ῶ, corono, cingo, redimio, f. ὦσω, perf. ἐστεφάνωκα.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, corona. & metaph. pro ornamento.

Στέφος, coronarunt, Jon. pro ἐστέφανε, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

Στέφος, ους, τὸ, ftamen, corollarium, Callimach. in hymno Diane. item tectum: pellis.

Στέφω, coronio, redimio. f. ψω. p. φα. perf. pass. ἐστεφμαι. Hinc στέφμα, ατος, τὸ, ornatum, corona. στέφος, ους, τὸ, idem. στέφανος, ου, ὁ, idem. στεφανὼ, ῶ, & στεφανῶω, corono.

Στέφω, ατος, ὁ, ῆ, qui coronavit, aor. i. part. act. verbi στέφω, corono. fut. ὦσω. a. 1. ἐστεφα.

Στέφωσις, Jon. pro στεφανὼ, 2. plur. a. 2. fub. act. verbi στέφω, flo. a. 2. ἔστεφον.

Στέφω, ῶ, vel στεφὼ, & στέφ, Poet. pro στεφὼ, & hoc pro στέφ, quod Jon. pro στὸ, 3. fing. a. 2. fub. act. Vel στέφ, pleonaſmo ϗ, pro στὸ, verbi ἵστημι, flo. a. 2. ἔστην.

Στήθεσσιν, dat. plur. Jon. pro στήθεσι, a στῆθος, εος, τὸ, pectus.

Στηθόφορον, ὁ additur per paragogen. dat. pl. ejuſdem thema.

Στήθος, ὁ, a. 2. inſerat. act. verbi ἵστημι, flo. f. σωσω. a. 2. ἔστην.

Στηθοφόρος, antilena. στηθόφορον, pectorale.

Στηθῶν, ωσι, τὸ, pectus, quaſi a στάω, ſtare: quia ſtat quaſi immotum. Pollucis στηθὸν in manu eſt, ubi palma initium coit, & eſt pars torofior exaggeratum quid, & prominens offendens. στηθὸν ἀστέρων eſt illud carnoſum in radicibus pollicis: oonnulli montem vocant: quod vero paulo depreſſius ſubeſt, dicitur στὸν ὄρχεις.

Στηθῶν, a plurali. præf. verbi στάω, firmiter flo. Στήκω, (ab ἵστημι) firmiter flo. legitur vero in fuis præſenti. dicitur στήκω, pro ἵστημι, per aphæreſin, perfio, conſtanter flo. fut. ξω. στήξω, & ἥξω.

Στήλα, ης, ἡ, columna, lapis e terra getans, munitionis, vel ſigni gratia. ſæpe fumitur pro cippo, vel columna, quæ in ſepulchris ſtabat. Hinc στήλαιον, cippum exigue. cippi.

Στηλὶς, ίδος, ἡ, parvus cippus, ſeu columella: lignum in puppi erectum Pollucı.

Στηλίτευε, acc. ſing. a στηλίτευς, ὁ, ἡ, notatus infamia, & qui notavit alterum. in cippum inferiptus. στηλίτευε τὸ ἀμφιτάλαι, acratus fatus, in Cerium tabulas relatus. Ariſtot. Rhetor. 2.

Στήλλα, ατος, τὸ, ſtamen: omnes herbæ marinæ. στήμων, ſtamen. στήμων in genitalibus hominis, quod ex virga propendet.

Στήμονα, acc. ſing. a στήμων, ονος, ὁ, ſtamen, dat. στήμονι. Th. ἵστημι, flo.

Στήμων, poſuiſſe, a. 2. inſ. act. verbi ἵστημι, flo. f. σωσω. a. 2. ἔστην.

Στήναι, ſtatuiſſe, a. 1. inſ. act. στήσαι, a. 1. ind. act. Sed. στῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. activ. verbi ἵστημι, flo. f. σωσω. a. 2. ἔστην.

Στήναι, vel στὰς, & στὰ, Poet. pro στὰς, & hoc pro στὰ, quod Jon. pro στὸ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. Vel στὰ, pleonaſmo ϗ, pro στὸ, verbi ἵστημι, flo. a. 2. ἔστην.

Στήνεσσιν, dat. plur. Jon. pro στῶλαι, a στῆνος, εος, τὸ, peſtus.

Στηξαγορὰ, ὁ additur per paragogen. dat. pl. ejuſdem themat.

Στηξάγορος, a. 2. inſerat. act. verbi ἵστημι, flo. f. σωσω. a. 2. ἔστην.

Στηξάγορος, antilena. στηξάγορον, pectorale.

Στηξάγορος, ου, ὁ, pectus, quaſi a στάω, ſtare: quia ſtat quaſi immotum. Pollucis στηθὸν in manu eſt, ubi palma initium coit, & eſt pars torofior exaggeratum quid, & prominens offendens. στηθὸν ἀστέρων eſt illud carnoſum in radicibus pollicis: oonnulli montem vocant: quod vero paulo depreſſius ſubeſt, dicitur στὸν ὄρχεις.

Στηρίζω, ξω, ὦ, ſtabilio, ſtabilem facio, ſtabilio, ſtabilem facio, ſtabilio, ſtabilem facio

Στεμπόλων, ονος grandibus verbis. a στέμβειν, graviter sonare, clamosus.

Στενοχάρη, Dorice, & Æol. pro στενοχώρη, 3. plurat. ind. praes. vel Dorice. pro στενοχωρεῖ, dat. fing. part. praes. verbi στενοχώρω, gemo cum gemitu requiro. a στένω, gemo. Thema στενεχ, angustus.

Στενοχωρῆτην, 3. fing. imperf. pass. Jon. verbi στενοχωρέω, feu ομαι, fut. στενοχωρήσομαι. a στένω, gemo, ingemisco. Thema στενεχ, ὁ, ἡ, angustus.

Στενωπὸ, ονος, ὁ, & in f. q. στενόπους, ως, ὁ, subpinosius, gemebundus. quod a στένω, gemitus. Th. στενὸς, arctus.

Στενὼ, ᾖς, pro στενὴ, angusta.

Στεργὴ, ῆς, actus τὸ στέργειν, amor ingenitus. Th. στέργω, amo.

Στεργόπεπλος, vide in στέγω, tego.

Στερέμνια, flernere, 2. a. inf. act. στρῶσαι, Jon. pro ἐστρῶσαι, 3. plur. aor. 1. ind. activ. στρῶσε, ἐστρώσαμεν, 2. a. part. act. verbi στρώνυμι, flerno. i. sero.

Στερηφόσιν, Dor. & Æolic. pro στρώσουσι, flternent, 3. plur. f. 2. act. verbi στρώνυμι, flerno

Στρέπε, flerno. i. sero, vel sero : q. d. στρώνυμι. Hinc στρώσω, feu στρώσομαι, & στρώνυμι, feu στρώννυμι, idem. στρώμα, ατος, τὸ, stramentum, stragulum. a στρωτὸς, pro, ὁ, strator.

Στρὰβδ, ὁος, ὁ, culpis hasta. idem ac στρὰβη, quod a στρέφω, flecto, quod ea aliquid flectere possimus. Στρὰβοφόρος, συκοφαντικὸν τρόπον μοτὸ ἐστιν, Pollux lib. 3. s. Hefych. l. egit sycophanta.

Στραβόλοφος, collineo, ad scopum tendo : conjecto. f. ἀστόμως. perf. ἐστόχασται. q. d. ἀπὸ τόξου, ordine incedo. Est enim collineare, ἐφ᾽ ὃν τοξεύειν σκοπὸν : radiis oculorum velut lineis rectis aliquid defignare, & quali recta in rem tendere. Hinc στοχαστὴς, ὁ, ἡ, conjectura. στοχαστικὸν, verbale. στοχαστικὸν, conjecturaliter.

Στοχαστέμενος, ὁ, ἡ, a. 1. part. med. verbi στοχάζομαι, fcopum peto.

Στοχαστητὴρ, conjecturalitter. a στοχάζομαι, in fcopum intendo.

Στρᾶβλοκος, ὁ, qui eft tereti corpore : tortus, tortuofus. q. d. στρεβλὸς, ὁ, ἡ, qui eft oculis diftortis. hoc a στρεβλὸς, tortus. Th. στρέφω, verto.

Στρεβλὸς, ὁ, ἡ, qui eft oculis diftortis, luſcus. Th. στρέφω, diſtorqueo.

Στρεγγοκαλὴ, feu στρογγοκαλὴ, ἧδε, ἡ, tortuoſus laqueus, doloſus cauſſidium. Th. στρογγὸς, ὁ, ἡ, turtus. hinc στρογγύλος, ὁ, ἡ, ſtrangulatio, nempe cum collum στρέφεται, torquetur. στρογγύλλω, a στρογγύλος, guttatim exprimo. Metaph. premos a. στρογγὴ, ἡ, gutta, ſtilla : quod a στάζω, ſtillo. ſint. στάγξ, unde pleonaſmo τὸ δ & ρ, στρόγξ.

Στρογγύλος, tritium ſtraguias appellatum. au a rotunditate guttæ?

Στρογγύλος, ὁ, ἡ, tortuoſus, obliquus. q. a στρέφω, verto. Hinc στρογγύλλω, & στρογγύλλω, torqueo. στρογγύλος, ου, ὁ, laqueus.

Στρογγυρὸς, ὁν, ὁ, urinæ ſtillicidium. a στρόγξ, γγὸς, ὁ, gutta, & ὄρος, ου, τὸ, urina.

Στρογξὶ, γγὸς, ἡ, gutta, ſtilla. a στάζω, ut ſit quaſi στρόγξ, quia a te aliqua ſtillat. Hinc στρογγύλος, ὁ, ἡ, guttatim exprimo.

Στρωτὸν, pro ἀστρωτὸν, ſplendeo.

Στρατεῖλαι, exercitum colligere, datu pono. hinc στρατεῖται, Jon. & Poet. pro ἐστρατοῦτο, 3. plur. imperf. Thema στρατη, ὁ, ἡ, exercitus.

Στρατεῖται, ὁ, ἡ, Poet. idem ac στρατιώτης, exercitor dux, imperator.

Στρατεὼν, ὁ, ἡ, militia. Th. στρατὸς, exercitus.

Στρατεύομαι, ατει, ου, exercitus : a στρατὸς, milito. Th. στρατὸς, exercitus.

Στρατῶ, milito. fut. ὥσω. perf. ἐστράτευκα. a. 2. ἐστράτοκα. praſ. med. στρατόομαι, idem : Th. στρατὸς, exercitus. q. d. a στρατὸς, flerno.

Στρατηγὸς, præſum exercitui : ex στρατὸς, exercitus, & ἄγω, duco.

Στρατηγὸς, ὁ, ἡ, præfectus militiæ, dux, prætor. ex iidem thematibus.

Στρατηλὸς, idem ac στρατιὰ, ὁ, ἡ, militaris expeditio.

Στρατηλατὴς, ὁ, pro στρατιὰ, militaris expeditio. Th. στρατὸς, exercitus.

Στρατηλατὸς, idem ac στρατηγὸς, ducem rei bellicæ ago.

Στρατὸς, ὁ, ἡ, exercitus. Th. στρατὸς, exercitus.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, & Dor. στρατιόνας, miles. ab eodem themate.

Στρατιώτης, ὁ, militem deligo. q. d. στρατὸν συλλέγω, exercitum conſcribo : Hinc & στρατολόγος, qui exercitum colligit.

Στρατολόγος, ου, ὁ, delectus exercitus.

Στρατοπεδάομαι, ὁ, ἡ, exercitum præfectus, imperator belli. q. d. ἀγὼν ἢ στρατιὰ, principes caſtrorum. Th. ἀγὼ, imperium & στρατὸν, caſtra.

Στρατοπεδὼν, ὁ, ὼ, proprie caſtra ſignificat, hoc eſt, locum, ubi imperator cum ſuo exercitu commoratur. tum per metonym. exercitus. Ex στρατὸς, ὁ, ἡ, exercitus, & πέδον, ὁ, ὼ, ſolum campus. Hinc στρατοπεδῶν caſtrametor.

Στρατὸς, ὁ, ἡ, exercitus. q. a στρώνυμι, flerneo, buſtiliter dejecerre.

Στρατώτατος, Jon. & Poet. pro ἰστρατώτατος, 3. plur. imperf. verbi στρατεύομαι, caſtra pono.

Στραφὸν, ὁν, ὁ, ἡ, ſtrophium, converſus, a. 1. part. paſſ. a στρέφω, verto.

Στραφέντας, a. 2. inf. paſſ. verbi στρέφω, verto. f. ψω. a. 1. ἔστραφον.

Στρεβλὸς, ὁ, ἡ, ὄν, ſtrophium, callidus, perverſus. Thema στρέφω, verto, torqueo.

Στρεβλόω, ὁ, detorqueo : f. ὥσω. perf. ἐστρέβλωκα.

Στρεπτὸς, gen. Jon. a στρεπτὴ, ὁ, ἡ, torques. Th. στρέφω, verto.

Στρεπτὸς, ὁ, ἡ, ſtrophium, flexibilis, aversabilis, verſatilis, tortus. Sed στρεπτὸς, luſtr. torques. Th. στρέφω, verto.

Στρεπτοφόρος, ὁ, ἡ, torquatus. a φόρος, ὁ, ὁ, ſtrophium, torques.

Στρέφω, dolore afficio : tardo, ceſſo. στρέφομαι, paulatim deficio, tabeſco. q. στρόφος, ὁ, ἡ, ſtrophium. Th. στρόφος, γγὸς, ὁ, gutta.

Στρεφτὸς, ὁ, ἡ, ſtrophium, in gyrum verto. oculi dicuntur a licui στρεφτοὶ, vertigine corripiuntur. Ex στρέφω, verto, & ἕτειλ, gyro, circumago. The. ἕτειλ, ὁ, ἡ, vortex.

Στρεφτὸς, ὁ, ἡ, converſus, aor. 1. part. paſſ. a στρέφω, verto.

Στρεφτὸς, nom. dual. στρεφτὼ, dat. ſingul. a στρεφτὸς, a. 1. part. paſſ. verbi στρέφω, verto. fut. φω. a. 1. paſſ. ἐστρέφθην.

Στρέφω, verto, torqueo, flecto, q. a γύρω, verto, fut. στρέψω. prat. ἐστροφα. a. 1. imperat. act. στρέψον, ἄτω, obverte. a. 2. ἔστροφον. praſ. paſſ. στρέφομαι, verſor, converto me. a. 1. paſſ. ἐστρεφθὴν. a. 2. paſſ. ἐστροφὴν, ης, ν. a. 2. ſub. paſſ. στροφὸν, ης, ν. a. 1. part. paſſ. στραφὲς, ὥσα, ὸν, converſi, a, um. a. 2. paſſ. ſtrophium, ὸντος, ὸντα, ὸν. ἐστροφὸν. Hinc στροφὸς, ὁ, ἡ, verſus, flexus. στροφὴς, ὁ, ἡ, cotis, turtuoſus, στροφὴς, ὁ, ἡ, qui eſt oculis diſtortis, ſtrabus. στρέβλος, ὁ, ἡ, ſtrophium turbo, trochus. ἀνεστροφὸς, inverto; item redeo. ὑπεστροφὸς, ὁ, ἡ, inverſio; item reditus. ἀντιστροφὸς, in contrariam partem verto. ἀντιστροφὸς, ὁ, ἡ, averſio, reciprocatio. ἐπιστροφὸς, ὁ, ἡ, averſio.

Στρῆνὸς, adverb. aſpere, horribiliter. a στρῆνὸς, aſper. Eſt & ſubſt. pro ἀφὴ, manifeſte.

Στρῆνὸς, ὁ, ἡ, aſper; indomitis moribus, qui rationis habenas excutit. Dicatur ideo a στρῆνὸς ἵππος, excutere habenas.

Στρῆνὸς, luxuria, delitiæ vivo. f. ὥσω. perf. ἐστρῆνικα. Th. στρῆνὸς, ου, τὸ, luxus.

Στρῆνὸς, ου, τὸ, luxus; dalicia : aſperitas morum, faſtus. a στρῆνὸς, aſper, quali a στρῆνὸς ἵππος, ut dictum eſt. Ἀέρινοι, balliones enim nullis legum habenis coercent quaſi) q. d. effrenatus.

Στρῆνὸς, ὁ, ἡ, ſtrictus & tenuis vox avis. a στρῆζω, pro τρῆζω, ſtrido.

Στρῆμμὸς, ὁ, ἡ, ſtridor quidam, a στρῆζω, pro τρῆζω, ſtrido.

Στρεπτὸς, ὁ, ἡ, ſtrophium. Gloſſ. Cyr.

Στρὶξ, ῆς, in columnis ſtriatis pars cava canaliculi inſtar. Vitruv. l. 10. c. 25.

Στρὶγγὸς, ὁ, ἡ, ſtrigoſus, a στρίγξ, ſtringo.

Στρόβὸς, ὁ, ἡ, vortex æquarum. vertigo, gyrus. a τρόβὸς, circumago. unde & στρόβὸς, inſtrumentum quoddam fullonum e carduis, quo rudem pannum tractant, & lanæ villos excitant : vel potius eſt verticillus. Comment. Ariſtoph. in Equit. στρόβλος, vortex, piscella, trotho, trochus. item cochlea, & mactres marinus, quo & στρόβλον.

Στρογγυλόομαι, rotundo, rotundum efficio.

Στρογγυλὸς, ὁ, ἡ, ὸν, idem.

Στρογγυλότης, ου, τὸ, quod rotundum.

Στρογγυλὸς, ὁ, ἡ, ὸν, rotundus, contractus : teres luſtar cylindri. quaſi a στρογγὴ, tortuoſus : γογγύλος idem ac στρογγύλος.

Στρομβιχίτης, Stromboichides, nomen proprium.

Στρόμβος, ὁ, ἡ, turbo, trochus. idem ac στρόβλος, a στρόβλω, torqueo. Th. στρέφω, verto.

Στρουθὸς, ὁ, ἡ, paſſerculus, diminut. a στρουθὸς, paſſer.

Στρουθὸς, ὁ, ἡ, paſſer, parva avis. hinc στρουθίον, ὁ, paſſerculus. q. d. σμικρὸν στρουθὸς. Teſt. ad ἰχθῦας. Eſt enim avis ſalax. Vel a στρίζειν, & ὄσσω, quia velox.

Στρῦξ, paſſer Hefych. contractum ex στρουθὸς. Si γρῦς, quia ſalax, duſerim a τρῦζω, q. σπάνιος. Vel a κορὼν, quia ſit ſterilis crebro ad ἐγκύον, colorum.

Στρυφάλιγξ, ὁ, ἡ, vertigo, gyrus. a στρυφαλίζω, idem ac στρόφος, verto.

Στρυφὰν, vario. στρύφνασα, Jon. pro στρυφνώσασα, veriantes. Th. στρέφω, verto.

Στρυφνὸς, ὁ, ἡ, ὸν, cardo aſtiſ, quia ejus vi aliquid vertitur. ut collum, porta. a στρέφω, verto.

Στρυφὸς, gen. Jon. a Στρόφος, ου, ὁ, nomen proprium.

Στρύφω, ὁ, homo verſatilis : qui ſa novit στρέφειν, vertere.

Στρυφὸς, ὁ, aliquid tortum, & torquens : cinciunus, cirtus : tortus, faſcia, lorum. Eſt & tormen morbus. στροφετικὸν τεῦχος, qui στρέφεται, eſt ejus, fones νοσὸς, facit.

Στρυφὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ſpina ſubſolioſus. Refer ad στρὶξ, paſſerem, quia ἐγκάνιος, ſalax.

Στρυφὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ſtrophium, ſtrigoſus, & nomen fluvii, Strymon.

Στρυφὸς, ὁ, ἡ, acerbus. Idem ac στυφὸς, unda & faſtum ajunt interpoſito ρ. Alii faciunt ad στύφω. conſtringo.

Στρύχνος, ὁ, ἡ, ſolanum, herba.

Στρώνυμι, ὁ, ὼ, ſternum, ſtragulum, a στρώνυμι, flerno.

Στρώνυμι, vel στρωννύω, flerno. imperf. ἐστρῶννυον, ὁ, ὼ, ſternebam. q. a στρώω. aor. 1. ἐστρωσα. aoriſt. 1. imperat. activ. στρῶσον, ἄτω. perf. ἐστρωκα. perf. paſſ. ἐστρωμαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. ἐστρωμένος, η, ον, ſtratus. Hinc στρωμνὴ, ſtramen. a ſtratus. στρωτὴρ, aſſeres, quia illis parvimentum ſternitur. στρῶσις μὲν, τὸ, ſtratum, ſtragulum. στρωματεὺς, pulvinus, vellis aliique ſultilis. Thema στρώω, ſterno.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, aor. 1. imperativ. activ. στρῶσον, ſtramen, fut. 1. activ. verbi στρώννυμι, ſterno. Thema στρώω, idem.

Στρωτὸς, dativ. plural. a στρωτὸς, ὁ, ὸ, ſtratus, quod a στρώννυμι, ſtramen, ſtratus.

Στρωφᾶσθαι, praſ. inf. paſſ. verbi στρωφάω, idem ac στρωφὰω, verſor, circumago. fut. ἄσω. med. στρωφάομαι. quod a στρέφω, verſio, flexus. Thema στρέφω, verto. f. p. m. Ἰστρῶσα. a. med. ἰστρωφάμην.

Στρωφὸς, Dor. pro στρέφω, verto.

Στρωφώμενος, praſ. part. paſſ. verbi στρωφάω, circumago.

Στρῶω, inuſit. a στρώω, ſterno.

Στυγὴς, adot. 2. ſing. ind. perf. στυγὴθ, timeat', 2. ſing. praſ. ſub. verbi στυγέω, odio profequor.

Στυγνὸς, Jon. pro στυγητὸς, ὁ, ἡ, horribilis, odioſus, dativ. plural. στυγνοῖσιν. Th. στυγὴω, odi.

Στυγνὸς, ὁ, invifus, ex στυγητὸς, horribilis, & ὤν, ὤνος, vultus. Th. ἰστυγνὸς, video.

Στυγὼ, odio profequor, reformido. fut. ὥσω, & στύξω, ab inuſit. στύγω. a. 2. ἔστυγον. a. 1. ἔστυξα. Hinc στύγος, ους, τὸ, odium; ἐστύγνος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐστυγὸς, ὁ, ἡ, Stygis paludis Infernali, quæ odioſa, & formidanda?

Στυγητὸς, ὁ, ἡ, odioſus, a, um. Th. στυγὼ, odio profequor.

Στυγνὸς, triſtis tunc, contuſior. f. ὥσω. a. 1. ἐστύγνωσα, a. 1. part. act. στυγνώσας, ασα, ὰν. quod a στυγνὸς, ὁ, ἡ, odioſus, invifus : item triſtis : hoc a στυγὼ, ὁ, ἡ, odium. Th. στυγὼ, odio profequor.

Στυγνὸς, ὁ, ἡ, a. 2. part. act. verbi στυγνόω, triſtis fum.

Στύλος, ὁ, ἡ, columna : item graphium, γραφεῖον. q. a στύω, quia ſtat erecta.

Στὶξ, γὸς. ἡ. Styx, oumen fluvii Infernalis, a στύγω, exhorreico.

Στύφω, odiſſem, & i. opt. act. verbi στυγὼ, odi.

Στυφὸς, ὁ, ἡ, Jon. pro στυκτὸς, ὁ, ἡ, στύγνος, ſtupa.

Στύπη, & στύππη, ης, ἡ, ſtupa. Eſt & στύππη, ſtipes, ſtirps. q. a στύφω, quia ea utimur ad ſtipandum & obſtruendum.

Στύπος, ου, τὸ, idem etiam ac στύπη, ſtupa.

Στυππεῖον, ὁ, alumeo ; quia valide στύφει, id eſt, adſtringit.

Στυππεῖος, populen. Gen. 30. 37.

Στυρὰξ, ακος, ὁ, cuſpis haſte, quaſi στυρὶς, firmus.

Στυρακίζω, aſpere tracto, everto, quatio. f. ἴσω.

Στυραλίζω, quatere, a. 1. inf. act. verbi στυρακίζω, aſpere tracto, depello. f. ξω. Th. στύφω, adſtringo.

Στυφειὸς, ὁ, ὸν, durus, aſper. Th. στύφω, adſtringo.

Στυφὸς,

Συτοτέ, ή, ὁν, acribus, quia linguum τόμοι, id est, addtringit · συτότης, ἀστριβω · συτοὶ οἶνοι, insipidum vinum.

Συτρὸς, ὁ, ἡ, ὄν, durus, rigidus.

Συτῶν, ὠδτήριος, de lit. quæ guttatur, spisso, f. ὦν. ab hoc verbo γονοκοὶ, flyptices, addtrictivus. γονοκὸς, ὁ, ἡ, addtringendi vim habens.

Συτὸς, tentigine labore, propriam extendo. q. a τείνω, unde τόμος, crigo.

Συτωτὸς, ὁ, ἡ, Stoicus, ἡ, ὁν, ἀπὸ τῆ στοᾶ, a portico sic dicti Stoici, ubi disputabant. Zeno autem ejus sectæ auctor traditur.

Συτωδὴς, ὁ, ἡ, garrulus, lepidus: dicax, svmmixus, argutiæ.

Σ Υ.

Σὺ, τυ, Dor. τύ, & addita syllaba τὶ, τυὶ, pronomen omnis gen. in gen. σὸς & &c. Hinc τύς, τύ, σύ, ὑμεῖς.

Σύαγρος, ὁ, ἀγρὸς, ὁ, ἡ, Sybaris, ubi magna Græcia; & ut alii volunt Italiæ. Ob luxum ab hâc delitiis nimiis dicti mercatur, Tribe.

Συβαρίτης, ὁ, ἡ, Sybarita, qui est e Sybari. & Συβαρὶς ἡ, quæ est e Sybari, Συβαριτικὸς, Sybaritices.

Σύβαρις, ὁ, ἡ, Dor. pro Σύβαρις, Sybarita. h. e. ab urbe Sybari.

Σύβαρις, vel συβίνη, ἡ, thrca ex corio, ut fullo, à σύω, fut. σύσω, pungo.

Σύβαρις, ὁ, ἡ, genus fuit, qui fascuntur. a σύω, fus, ὃ βόσις, ὁ, pastus. Th. βόω, ἡ βόσις, pasco.

Σύβοτος, ὁ, ἡ, subulcus. qui σύας βόας, boves pascit.

Συγγίγνομαι, ομαι, ὁ, ἡ, nom. plur. pert. pass. act. verbi συγγνῶσκω, confessio. Thema γνώσω, scribo: fut. ὦ. præs. γνώσκω.

Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, genetrix, & sanguinis communio. Ex σύν, & γένος, ους, τὸ, genus, profapia. Thema γένομαι, nascor.

Συγγενὴς, ὁ, ἡ, ὁν. masc. verbi συγγίγνομαι, simul fum, convertor. Th. γένομαι, nascor, fum. a. 2. med. ἐγενόμην.

Συγγενὴς, ὁ, ἡ, cognatus, & plur. a συγγενὴς, ους, ὁ, ἡ, consanguineus.

Συγγενὴς, ους, ὁ, ἡ, consanguineus. ab iisdem ibem.

Συγγενόμενος, ὁ, plur. a. τ. sub. med. a συγγίγνομαι, simul fum, convertor.

Συγγνώσκω, ομαι, ὁ, confiscisco. quod à γνώσκω ω, ὃ, ὁν, scisco. Th. γίγνω, νομ, τὸ, fenetus.

Συγγίνομαι, ομαι, ὁ, ἡ, convertor, convenio, coeo. Them. γένομαι, nascor.

Συγγίνομαι, ομαι, ὁ, ἡ, cognatus, & plur. a συγγίγνομαι, simul fum, convertor.

Συγγνώμη, ης, ἡ, ignoscentia. dat. plur. συγγνώμαι. Th. γνώσω, scribo.

Συγγνώμη, ης, ἡ, ignoscentia, descriptio · a γνώσω, scribo.

Συγγνώμη, ης, ἡ, confiscisco. f. ὦν. Hinc συγγνώμαι. a. τ. inf. act. ab eodem themate.

Συγγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ignoscentia, & plur. a συγγνώμη, ης, ἡ, ignoscentia, & plur. a συγγνώμη, ης, ἡ, ignoscentia, & plur. a συγγνώμη, ης

Συζωόω, ω, ἀ. ἀ. pass. ἀ. ἐ. ἐ. ἐ

pro συμπεπίεσμαι, 3. fing. aor. 2. actiu. verbi συμπιέζομαι. Ex σύν, καὶ, & πιέζω, flo.

Σύμπας, αντος, ὁ, universus, totus. σύμπαν πρᾶγμα, totum robur. σύμπαν σῶμα, omni ope laeduerunt, Thucyd.

Συμπάγω, simul pariter. aor. 2. συμπαγὸν. p. m. συμπεπηγὼς, quod ex σύν, & πάγω, pactior.

Σύμπαγος, α, ὁ, ἡ, qui idem cum aliquo exspectitur. Et σύν, & πάγη, ut, ὁ, ἡ, iunctum.

Συμπάλλω, una mitto. fut. ψω. aor. 1. συμπαλῶ. Th. πάλλω, mitto.

Συμπανταχόθεν, undique simul, undique, & verbale a συμπανταχοῦ. Quod ex σύν, πᾶς, & οὗτος, capio. f. ω. aor. 2. ἔλαβον.

Συμπανταχοῦσε, ampliebile. Συμπανταχοῦσαι. 2. ἐν συμπεπλεγμένῃ. 2. 2. part. act. συμπεπλεγὼς, ὔσα, ὁ, complectus, quod ex σύν, πᾶς, & πλέκω, capio. part. πλεκτὸς, & Att. πλωτὸς.

Συμπάλλω, bibo cum aliquo, combibo. cum dat. fut. συμπιόμαι. perf. συμπέπωκα. 2. 2. συμπέπωκὼς, ὼς, ὁ. Th. πίνω, bibo.

Συμπάττομαι, acc. ξαμαι. part. pras. verbi συμπάττω, incido, ineuro, contrigo, &c. Th. πάττω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. perf. ἀκὶ πέπτωκα. 2. 2. ἔπτοσαι.

Συμπαχύνομαι, 3 p. σται, f. 2. ind. perf. συμπέπηγα, connecto.

Συμπαίζω, ἄσω, ασ, 2. 1. part. act. συμπαίσαντα, &. 2. 1. ind. med. verbi συμπαίσω, vel σσω, fingo, accommodo a. f. συμπαίξω, quod ex σύν, & παίσω, vel τσω, fingo. fut. παίσω.

Συμπαλαμάω, manibus compolis ftrepitum edo. quod a παλαμῶ, crepitaculum. hoc a παλάσσω, ex ἰδίῳ fonitum excito. Th. παλτὸς, τοῦ, ὁ, latus.

Συμπαλαιὸς, conformauit, Ion. & Poet. pro συπαλαιστ, 3. fing. a. 2. ind. act. verbi συμπαλαίω. Th. παλαίω, formo.

Συμπαλαίω, connecto, concinno. f. ὦ. aor. 2. ἐ συμπάλαιον. fut. 2. ind. paſſ. συμπαλαιήσομαι. 2. 2. inf. paſſ. συμπαλαικέναι. 2. 2. part. συμπαλαικὼς, κυῖα. quod ex σύν, & πάλαιος, nexio. f. ὦ.

Συμπαλλήλους, adv. colligam, conſerte, contexte. ἀ συμπλέκτε. f. ξω, collido, concurio. Thema πάλλω, vel πτω, percutio.

Συμπαλλήλους, impico, compico, augeo, verbi παλλήλους, vel παλλήλους.

Συμπαλυπτὸς, 3. plural. ind. paſſ. verbi συμπαλύπτω, compico.

Συμπαλύπτω, & compico. fut. σύσω. p. συμπτυκα. perf. paſſ. συμπαλύπτομαι, ῦμαι. imperf. paſſ. συμπαλυπτόμην, ὑμὴν, ὑσο, ὑτο, ὑτο, & 10 3. plur. ὑντο, ὑντο. pras. inf. paſſ. συμπαλύπτεσθαι. quod ex σύν, & πάλλω, impleo, quod a πάλτος, τοῦ, ὁ, ἡ, plenus. Th. πάλτος, idem.

Συμπαλτὸς, ἡ, ὁ, connexio, complicatio, complexio, commercium, congreſſio, conſtitus. Item textura, contextus. Fuiter ſymplocha figura quadam Rhetorica.

Σύμπαλτος, ου, ὁ, ſocietatis ſocius, conuiua, conſors, cuius comes.

Συμπάπτω, ſuffoco, coarcto, imperf. act. συμπάπτων, coarctabam. fut. ψω. perf. συμπέπτωκα. aor. 1. συμπτῶ, quod ex σύν, & πάπτω, ſuffoco.

Συμπαρέρχομαι, 3. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἐλθὼν. ſum ligaſſet. a. 1. part. act. verbi συμπαίω. an legendum συμπλίσαι, verbi συμπλίω? Them. ναι, pac. Gen. 32. 9.

Συμπάρ' ἴδε, τὸ, abſorptum, a. part. paſſiu. a. g. verbi συμπίνω, una bibo. aor. 1. paſſ. συμπόθῆναι. Th. πίνω.

Συμπολιτεύομαι, in eadem republ. cum aliis vel ſe, in eadem gubernatione ſum. Quod ex σύν, & πολιτεύω, tempub. adminiſtro. hoc a πολίτης, ου, ὁ, ciuis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Συμπολίτης, ου, ὁ, concius. ab eodem Them. Συμπορεύομαι, una profeciſcor, cum dat. item conuenio, coeo. imperf. med. συμπορευόμην, ὁ, σο. f. συμπορεύσομαι. aor. 1. paſſ. συμπορεύθην, ῆς, ῆ. συμπορεύθῶ, τὸ, ἐν. 2. part. paſſ. quod ex σύν, & πορεύομαι, eo, proficiſcor.

Σύμποτος, ου, ὁ, ἡ, Poet. idem ac συμπότης, convivium.

Σύμποτος, ου, ὁ, τὸ, convivium, comporatio, diſtinctio ordinum eorum, qui accubuerant, locus conuiuii. Ex σύν, & πίνω, bibo. f. πιοῦμαι. p. πέπωκα. 2. 2. ἔπιον.

Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, una presbyter, qui & ipſe presbyter eſt. Ex σύν, & πρέσβυς, υος, ὁ, Attic. ης, ὁ, ſenex. comparat. πρεσβύτερος, ſenior.

Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ, Ion. adjutor. Th. πράττω, facio.

Συμπροπίνω, a. 2. inſ. 2ð. Ex σύν, πρὸ, & πίνω, bibo.

Συμπρόξενος, ὁ, ἡ, conſul. f. ξ. συμπράξομαι. a. 2. ἐπραξάμην. Th. πρᾶγμα, edo.

Συμπρόσω, conducit, f. ξω. fugul. inſ. pras. verbi συμπρόσω, conduco.

Συμπρόσω, ους, ὁ, collatus, congeſtus: utilis. Ex σύν, & φέρω, fero.

Συμπρόσω, ις, ὁ, conduco, proſum; utilis ſum, comporto. συμφέρων τὸ μέλλον, comulo pecuniam. Item, comodo, f. ξω. ſimul tolero, Eurip. Sophoci. quadro, compero, Sophoci. obtequor, pareo, Sophoci. in Electra conuenio, Ariſtoph. Interpr. συμφέρων, ουσα, ον, comodum, prof. part. n. g. fut. συμφέρω. a. 2. 1. συμφέρηκα, comportavi. a. 1. part. actiu. συμφέρηκα, ατος, ὁ.

Σύμφορος, propria, una loquor, & per metonym. conſentio, conſpiro, aſſentior, cum dat. aor. 2. συμφθῆν, ης, ῆ.

Συμφορεύω, calamitatem alicujus deploro. quod a συμφορὰ, f. ἐ. calamitas.

Συμφορτίω, Jon. pro συμφέρω, comporto.

Συμφορὸς, Jon. pro συμφορὸς, ὁ, ἡ, calamitas, caſus, collatio, jactura, damnum, detrimentum. & τὸ συμφορὸν, interpretor, ἡ σύν, & φέρω, fero. f. σύσω. a. 2. ἤνεγκα.

Σύμφορος, ὁ, ἡ, utilis, aptus, frugi, conueniens, decens: item comes.

Συμφοιτάω, ὁ, ἡ, qui una conſilia agitat, conſiliarius: ὁ συμφοιτήσας, ſimul conſulo.

Συμφράσσω, aor. 1. inf. med. Poetic. συμφράσσασθαι, contuleram, f. ξομαι. a. 1. med. Jon. & Poetic. pro συμφράζομαι, verbi συμφράζομαι, ſimul delibero, fut. σύσομαι. & Poetic. συμφρασσόμενος. Th. φράζω, dico. f. σω. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Συμφραστὴς, ὁ, ἡ, ὁ, Poet. plur. fœm. g. aor. 2. part. paſſ. verbi συμφράσσω, coeo.

Σύμφυλος, ὁ, ἡ, gentilis, contribuli, qui eſt ex eadem tribu. Quod ex σύν, & φυλὴ, tribus, & φύλη, tribulis.

Συμφύομαι, una enaſcor, coalesco, coeo, a. 2. paſſ. συμφύην, ης, ῆ. a. 2. part. paſſ. συμφὺς, φύσα, φύν. Th. φύω, naſcor.

Σύμφυτος, ὁ, ἡ, ὁ, una plantatus, ſimul genitus, cognatus, inſitus, innatus, genuinus, ex συμφύτου, cognatio, cognata natura, Plato de Leg. Item, ingenitus, innatus.

Σύμφυτος, coalescere facio, conglutino, coagmento.

Σύμφυτος, congenite.

Συμφωνέω ex diuerſis vocibus unum efficio concentum, concino. Per metaph. conſentio, communi conſenſu paciſcor, conſpiro, idem ſentio. συμφωνῶ σοι ἐν τοῖς τοιοῦτοις, adverſus hos recum conſpiro, Ariſtot. lib. 4. Polit. c. 12. f. ἐσω. p. συμφώνηκα. perf. paſſ. συμφώνημαι, ἐσο, ἐται, pactus ſum. a. 1. paſſ. συμφωνήθην, ῆς, ῆ. συμφωνηθῆναι ὁμῖν, convenit inter vos.

Συμφωνὴς, ὁ, ἡ, ὁ, 2. 1. part. paſſiv. verbi ejuſdem.

Συμφώνησις, ὁ, ἡ, concordia, conſentio, conſenſus. ἀ συμφωνία, conſentio.

Συμφωνία, ας, ἡ, concentus, conſonantia. ab eodem verbo & thematis.

Σύμφωνος, ὁ, ἡ, ὁ, conſonus per metaph. concors, reſpondens. συμφωνὸν, concordit.

Σύμφυτος, ὁ, ἡ, ὁ, contortus, contuſe, confundo veſtigia: ne amplius appareant. Ariſtoph. in Neb.

Συμφωνίζω, compoto. f. ἴσω. a. 1. συμφώνισα, σεις, ε. perf. συμφώνικα. quod ex σύν, & ψηφίζω, aſtenlis compoto.

Σύμφυτος, ὁ, ἡ, unanimis, ejuſdem ſententiæ. Ex σύν, & ψυχὴ, ἡ, ἡ, anima.

Σύμφυτος, ὁ, ἡ, ὁ, una ſum, conſpiro, cum Chriſto eſſe. Aliquando ſine caſu eſt, & ſignificat pariter, una. Sed σύν, ſuem, acc. α σύν, συσὶ, ſus.

Συμφωνέω, a. 2. inſ. act. verbi συμφύω, colligo.

Συμφύω, a. plur. a. 2. imperat. actiu. συμφύητε, pro συμφύσατε, aor. 2. ind. act. verbi ejuſdem.

Σύμφυτος, ὁ, ἡ, legationis ſocius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Συμφύω, colligo me. Th. ἄγω.

Συμφύω, Boeotic. pro συμφύσησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Συμφωνέω, ἐσσω, ὁ, ἡ, a. 1. part. act. verbi συμφωνέω, colloquor, f. ἐσω, quod ex σύν, & ἀγγέλλω, idem ac ἀγγέλλομαι, concionor, dico. Th. ἄγγελ, ος, ὁ, forum.

Συμφωνέω, ὁ, ἡ, pras. part. verbi συμφύομαι, congrego. quod ex σύν, & ἀγείρω, per ſyncopen pro ἀγερέσθαι. Them. ἄγειρω, congrego. f. ἴσω.

Συμφύω, ως, ὁ, colligo, congrego, ſimul duco. claudo, glomero, coarcto, conjungo, Antiſtot. l. 2. hiſtor. de pinophylace. conſocio, concilio, Ariſtot. de mundo. conquiro, conſero, comparo, committo, Plato ab. Leg. συνίημι φθόνον, conflare invidiam, Demoſth. Item συνίημι, una bibere, compotare, Menander, teſte Athen. l. 8. fut. συνῶ. a. 2. συνῆγον. Att. συνάγω, & in 2. plur. συναγάγω, hoſpitio excepiſſe. a. 2. imperat. συνάγαγε, collige, & io 3. plur. συναγάγοσαν. a. 2. ſub. ἀκὶ. συνάγαγα, ης, ε. 3. p. part. ἀκὶ. συναγὼς, ὔσα, ὁ, ἡ, congregatus. perf. ind. act. paſſ. συνήγμαι, ἦσο, ἦται. perf. paſſ. συνήγμαι, ἦσο, ἦται, ſum congregatus. a. 1. ind. paſſ. συνήχθην, ῆς, ῆ. a. 1. part. paſſ. συναχθὲὶς, ἐῖσα, ἐν. f. ξω. ſynagogam, & in 2. plur. συναγάγετε, congregabor. p. m. συνήγμαι. quod ex σύν, & ἄγω, duco.

Συναγωγὴ, ἡ, ἡ, Synagoga, coeuentus, ſchola, & conuiuium, congreſſus.

Συναγωγίμαι, una certo. fut. ἰοῦμαι. perf. paſſ. συναγώγημαι, ἦσο, ἦται. 3. med. συναγωγέσθαι, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

τεω, obvius fio. ‖ Th. ἀντι, contra, pro, propositio.

Συντυγχάνω, ον, ὁ, occursus. ab eodem verbo, & them.

Συναντιμαιμάομαι, vicissim irato, opem fero, adjuvo. com. dat. 2. m. med. συναντιμαίμαμαι, ῳ, σπ, a. 2. sub. med. συναντιμαιμάμην, ᾱ, σπ. quod ex σπ, ἀπὸ, & μαιμάω, capio. f. μάθημαι. a. 2. ἐμαθόμην.

Συντυγχάνω, occurro, obviam eo ‖ Poet. pro ὁμιλῶ.

Συναντάτωρ, gen. plur. part. pras. verbi συναντῶ, occurro.

Συναντῶσι, occurrant, 3. plur. pras. sub. verbi ejusdem.

Συναθρῶ, 3. sing. f. 1. act. verbi συαθρόω, congrego. f. ῶσω. Th. ἀγω, duco.

Συναιρεῖ, ὁ, ἡ, ὁ, conjunctus, socius, comes: supple χρὸς. Eurip. παρὰ σὸ συναιρὲς, ὦ ξεναι, in altum simul tollere, vel conjungere. ‖ ἀπὸ, fut. ἀρῶ. perf. med. ἦρμ, & Jon. ἄρμ, unde illa verbalia.

Συναίρω, simul abripio, una abduco. f. ῶ. perf. συνῆχα. pras. part. pass. συναιρόμενος, σπ, ὁ, obsecundens, attemperans. a. 1. ind. pass. συναιρέθην, σπ, ὁ, simul abreptus fui. a. 1. part. pass. συναρθεὶς, σπ, ὁ, una abreptus, ex σπ, ἀπὸ, & ἀρῶ, duco.

Συναιρῶμαι, simul abeo. συναείρω, ‖ simul abiit aor. 2.

Συναιρῶσις, ὁ, ἡ, perfectum & absolutum reddo.

Συναισθησιμαι, ῳ, ὁ, consummatio.

Συναισθήσομαι, una efsligiem.

Συναίσιοι, ονται, ὁ, simul omnia. συναίσιοι, universa. a vai, omnis.

Συναισθάνομαι, σπ, ὁ, aor. 1. ind. activ. verbi συναισθάνω, accipio. Ex σὺν, μετὰ, & αἰσθάνομαι, abfcondo. f. ῦσω. a. 2. ἐπαύθομ.

Συναισίζειν, Jonic. pro συναίζεσθαι, 3. plur. im pers. verbi συναίζομαι. vide αἴζομαι. alii legendum credunt συναίζειν.

Συναποθνήσκω, una morior, commorior. συναποθνήσκω ἀλλήλοις, alternis ictibus transfixi occidi sunt. Plutarch. in Publ. cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, σπ, ὁ, aor. 2. ind. συναπέθανε.

Συναπέλαυε, 2. singul. a. 2. sub. activ. verbi συναπέλαυω, una pendo.

Συναπέλαυε, una petens, 3. sing. a. 2. sub. med. a συναπέλαυω, una perdo.

Συναπέλλαυε, una perdo. συναπέλλαυε, una petens. a. 2. med. συναπελλαύμην, ᾱ, σπ, quod ex σὺν, σπ, & ἀλλαύω, perdo. f. ἀλλαύσω. aor. 2. med. ἀλλαύμ, plurr. med. ὦαι, & Attic. ἀλλᾶσθαι.

Συναπέλλαυε, una mitto, ablego. f. συναποστελῶ. ‖ ἀπὸ συναποστέλλω. aor. 1. συναπέστειλα. quod ex σὺν, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Συναπείρω, agglutino, copulo, cognmento, conjungo: cohæreo, coeo, cohæreo, Attic. congruo, confentaneus fum, Arifiot. conflligo, congredior, Arifiid. bellum gero, Thucyd. f. ῶσω. perf. συνῆκα. συνᾶκται ἀπὸ, tempus inflat. & urget. Th. ἀπὸ, nedio. fut. ῶω. perf. κμαι.

Συναπεῖρε, a. 1. inf. activ. verbi συναπείρω, confero. Th. ἀπὸ, tollo. f. ἀρῶ. p. ῆρκα. a. 2. ἦρον.

Συναπέσθαι, a. 1. inf. med. verbi ejufdem, & them.

Συναπήρασται, Att. redupl. pro συνήρασται, 3. fing. perf. pafs. verbi συναπείρομαι, collidor. Them. πράσσω, vel τύπω, amputo, tundo. f. ξω.

Συναπήρατο, collidi, confligo, contundo, urgeo. Th. πράσσω, pulfo.

Συναραμένῳ, σ, congruenter cognmento, congruente proportione conflituo. f. ῶσω. perf. συνημμένος, μαι. part. pras. pafs. συναραμένος, μενος, μενον, congruens cognamentatus, a. Ex σὺν, & ἁρμόζω, ὦ, apte concinno, compingo.

Συναραρὼς, Dor. vel Jon. pro συναρμοσὰς, a. 1. ind. activ. verbi συναρμόζω, adapto. f. ξω. quod ex σὺν, & ἁρμόζω, apto. Th. ἁρω, idem.

Συναρμόζω, una abripio, corripio, Attiloph. cito intelligo, percipio ‖ Sophocl. f. σω. perf. συνήρπακα. plusq. perf. συνηρπάκειν, σι, ς. aor. 2. ind. activ. συνήρπασα. a. 1. part. συναρπάσασα, ασσα, ὰν. a. 1. pafl. ind. συνηρπάσθην, σὶ, ς. a. 1. part. pafl. συναρπασθεὶς, σεῖσα, σὲν. & abreptus. Them. ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ξω.

Συναρπάσασα, ασσα, ὰν, a. 1. part. activ. verbi ejufdem, & them.

Συασθήσω, fimul augeo, facio crefcere. una crefco, Nazianz. fut. συναυξήσω. perf. συηύξηκα. pras. paffiv. συαυξάνομαι, una crefco. pras. inf. pafl. συαυξάνεσθαι. quod ex σὺν, & αὐξάνω, fio augeo. f. αὐξήσω. Th. αὔξω, idem.

Συαυξηθῆς, 3. fing. a. 1. fub. paffiv. verbi συαυξάνω, augeo.

Συαυξήσομαι, a. 1. inf. pafl. verbi συαύξω, congrego. f. αὔξω. p. συαῦχα. Th. ἀγω, duco.

Συαυχέσμασι, ς, ετος, ὁ, ἡ. ind. pafiiv. verbi ejufdem.

Συαυχέσμασι, condolefco, vicem doleo. & in 3. pl. συαυχέσματται. quod ab αὐχέσμαι, gravor, agre fero. f. ἰσομαι, vel χέσμαι. Th. ἀχθος, ους, τὸ. pondus, onus.

Συαυχίζομαι, f. ἰσω, perfectum & abfolutum reddo. Th. αὔτω, nedio. f. ἰσω.

Συαυχίσωσι, ὁ, ἡ, ὁ, conjunctus, focius, comes: supple χρὸς. Eurip. παρὰ σὸ συαυχίσωσι, ὦ συαυχίσωμοι, in altum fimul tollere, vel conjungere. ‖ ἀπὸ, fut. αὐξω. perf. med. ἦχμ, & Jon. ἄχμ, unde illa verbalia.

Συαυχόμαι, fimul abripio, una abduco. f. ῦσω. perf. συαυνῦχα. pras. part. pafl. συαυχόμενος, σπ, ὁ, obsecundens, attemperans. a. 1. ind. pafl. συαυχέσθην, σὶ, ς. fimul abreptus fui. a. 1. part. pafl. συαυχεσθεὶς, σεῖσα, σὲν, & αὐχεπτὸς, ὲ, ὸν, ἀπὸ, & ἀρῶ, duco.

Συαυχόμαι, fimul abeo. συαυχέω, ‖ fimul abiit aor. 2.

Συαυχῶσις, ὁ, ἡ, perfectum & abfolutum reddo.

Συαυωσιμοσιμι, ῳ, ὁ, conflummatio.

Συαυωσιμοσίμαι, una effigiem.

Συαύσαι, ονται, ὁ, fimul omnia. συαύσαται, universa. a vai, omnis.

Συαυτεπόνω, σὶ, ς, aor. 1. ind. activ. verbi συαυτεπόνεω, operalio. Ex σὺν, μετὰ, & αὐτὸς, abfcondo. f. ῦσω. a. 2. ἐπαύθομ.

Συαυτίσιοι, Jonic. pro συαυξέσθαι, 3. plur. im pers. verbi συαυξάνομαι. vide αὐξάνω. alii legendum credunt συαυξάνομαι.

Συαυτοθνήσκω, una morior, commorior. συαυτοθνήσκω ἀλλήλοις, alternis ictibus transfixi occidi sunt. Plutarch. in Publ. cum dat. a. 2. ind. act. συαυτέθανον, σπ, ὁ, aor. 2. ind. συαυτέθανε.

Συαυτοκάνεσ, 2. fingul. a. 2. fub. activ. verbi συαυτοκάλλω, una pendo.

Συαυτόκλω, una petens, 3. fing. a. 2. fub. med. a συαυτοκάλλω, una perdo.

Συαυτοκάλλω, una perdo. συαυτοκάλλω, una petens. a. 2. med. συαυτοκαλλόμην, ᾱ, σπ, quod ex σὺν, σπ, & ἀλλαύω, perdo. f. ἀλλαύσω. aor. 2. med. ἀλλάμ, plurr. med. ὦαι, & Attic. ἀλλᾶσθαι.

Συαυτοκλάω, una mitto, ablego. f. συαυτοστελῶ. ‖ ἀπὸ συαυτοστέλλω. aor. 1. συαυτέστειλα. quod ex σὺν, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Συαυτόω, agglutino, copulo, cognmento, conjungo: cohæreo, coeo, cohæreo, Attic. congruo, confentaneus fum, Arifiot. conflligo, congredior, Arifiid. bellum gero, Thucyd. f. ῶσω. perf. συαυκα. συαυται ἀπὸ, tempus inflat. & urget. Th. ἀπὸ, nedio. fut. ῶω. perf. κμαι.

Συαυτόω, a. 1. inf. activ. verbi συαυτόω, confero. Th. ἀπὸ, tollo. f. ἀρῶ. p. ῆρκα. a. 2. ἦρον.

Συαυφόσθαι, a. 1. inf. med. verbi ejufdem, & them.

Συαφήσασα, Att. redupl. pro συήνασα, 3. fing. perf. pafl. verbi συαφάσσομαι, collidor. Them. πράσσω, vel τύπω, amputo, tundo. f. ξω.

Συαφάσσω, collido, confligo, contundo, urgeo. Th. πράσσω, pulfo.

Συαφαυσμάτων, σ, congruenter cognmento, congruente proportione conflituo. f. ῶσω. perf. συαυμαύσμαμαι. part. pras. pafl. συαφαυσμαύσμενος, μενον, μενον, congruens cognamentatus, a. Ex σὺν, & ἁρμόζω, ὦ, apte concinno, compingo.

Συαφόσθαι, Dor. vel Jon. pro συαφόσθαι, a. 1. ind. activ. verbi συαφόζω, adapto. f. ξω. quod ex σὺν, & ἁρμόζω, apto. Th. ἁρω, idem.

Συαφόσθαι, una abripio, corripio, Attiloph. cito intelligo, percipio ‖ Sophocl. f. σω. perf. συαφήσακα. plusq. perf. συαφήσακειν, σι, ς. aor. 2. ind. activ. συαφήσασα. a. 1. part. συαφάσασα, ασσα, ὰν. a. 1. pafl. ind. συαφάσθην, σὶ, ς. a. 1. part. pafl. συαφασθεὶς, σεῖσα, σὲν. & abreptus. Them. ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ξω.

Συαφάσασα, ασσα, ὰν, a. 1. part. activ. verbi ejufdem, & them.

Συαφόω, fimul augeo, facio crefcere. una crefco, Nazianz. fut. συαυξήσω. perf. συηύξηκα. pras. paffiv. συαυξάνομαι, una crefco. pras. inf. pafl. συαυξάνεσθαι. quod ex σὺν, & αὐξάνω, fio augeo. f. αὐξήσω. Th. αὔξω, idem.

Συαφόσθαι, 3. fing. a. 1. fub. paffiv. verbi συαυξάνω, augeo.

Συαφόσθαι, a. 1. inf. pafl. verbi συαύξω, congrego. f. αὔξω. p. συαῦχα. Th. ἀγω, duco.

Συαφόσθαι, condolefco, vicem doleo. & in 3. pl. συαφόσθαται. quod ab αὐχέσμαι, gravor, agre fero. f. ἰσομαι, vel χέσμαι. Th. ἀχθος, ους, τὸ. pondus, onus.

Συαφόσθαι, f. ἰσω, perfectum & abfolutum reddo. Th. αὔτω, nedio. f. ἰσω.

Συαφόσθαι, 3. fing. f. 1. act. verbi συαφόω, congrego. f. ξω. Th. ἀγω, duco.

Συαφόσθαι, σ, ὁ, ἡ, conjunctus, focius, comes: supple χρὸς. Eurip. παρὰ σὸ συαφόσθαι, ὦ συαφόσθαμοι, in altum fimul tollere, vel conjungere. ‖ ἀπὸ, fut. αὐξω. perf. med. ἦχμ, & Jon. ἄχμ, unde illa verbalia.

Συαφόσθαι, fimul abripio, una abduco. f. ῦσω. perf. συαυνῦχα. pras. part. pafl. συαφόσθαμενος, σπ, ὁ, obsecundens, attemperans. a. 1. ind. pafl. συαφόσθην, σὶ, ς. fimul abreptus fui. a. 1. part. pafl. συαφεσθεὶς, σεῖσα, σὲν, & αὐχεπτὸς, ὲ, ὸν, ἀπὸ, & ἀρῶ, duco.

Συαφόσθαι, fimul abeo. συαφόω, ‖ fimul abiit aor. 2.

Συαφόσθαι, f. ἰσω, perfectum & abfolutum reddo.

Συαφόσθαι, σ, ὁ, ἡ, conflummatio.

Συαφόσθαι, una effigiem.

Συαφόσθαι, ονται, ὁ, fimul omnia. συαφόσθαι, universa. a vai, omnis.

Συαφόσθαι, σ, ὁ, ἡ, aor. 1. ind. activ. verbi συαφόσθαι, operalio. Ex σὺν, μετὰ, & αὐτὸς, abfcondo. f. ῦσω. a. 2. ἐπαύθομ.

Συαφόσθαι, Jonic. pro συαφόσθαι, 3. plur. im pers. verbi συαφόσθαι. vide αὐξάνω. alii legendum credunt συαφόσθαι.

Συαφόσθαι, una morior, commorior. συαφόσθαι ἀλλήλοις, alternis ictibus transfixi occidi sunt. Plutarch. in Publ. cum dat. a. 2. ind. act. συαφέθανον, σπ, ὁ, aor. 2. ind. συαφέθανε.

Συαφόσθαι, 2. fingul. a. 2. fub. activ. verbi συαφόσθαι, una pendo.

Συαφόσθαι, una petens, 3. fing. a. 2. fub. med. a συαφόσθαι, una perdo.

Συαφόσθαι, una perdo. συαφόσθαι, una petens. a. 2. med. συαφόσθαμην, ᾱ, σπ, quod ex σὺν, σπ, & ἀλλαύω, perdo. f. ἀλλαύσω. aor. 2. med. ἀλλάμ, plurr. med. ὦαι, & Attic. ἀλλᾶσθαι.

Συαφόσθαι, una mitto, ablego. f. συαφόσθαι. ‖ ἀπὸ συαφόσθαι. aor. 1. συαφέστειλα. quod ex σὺν, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Συαφόω, agglutino, copulo, cognmento, conjungo: cohæreo, coeo, cohæreo, Attic. congruo, confentaneus fum, Arifiot. conflligo, congredior, Arifiid. bellum gero, Thucyd. f. ῶσω. perf. συαφκα. συαφται ἀπὸ, tempus inflat. & urget. Th. ἀπὸ, nedio. fut. ῶω. perf. κμαι.

Συαφόω, a. 1. inf. activ. verbi συαφόω, confero. Th. ἀπὸ, tollo. f. ἀρῶ. p. ῆρκα. a. 2. ἦρον.

Συαφόσθαι, a. 1. inf. med. verbi ejufdem, & them.

Συαφήσασα, Att. redupl. pro συήνασα, 3. fing. perf. pafl. verbi συαφάσσομαι, collidor. Them. πράσσω, vel τύπω, amputo, tundo. f. ξω.

Συαφάσσω, collido, confligo, contundo, urgeo. Th. πράσσω, pulfo.

Συαφαυσμάτων, σ, congruenter cognmento, congruente proportione conflituo. f. ῶσω. perf. συαφαυσμά

Συκιάζω, ῶ, ῶ, ῆ, ὰ. una cledus. Ex συκῆ, & ἄγω, aligo. Th. λέγω. fut. ξω.

Συκολαβέω, 3. fing. aa. 2. ind. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συλλαβέομαι, ῆ, ση, aa. 2. med. vide συλλαμβάνω, 3. fing. vel 3. plural. imperf. activ. verbi συλλαλέω ὁ, colloquor, quod vide. Th. λαλέω, loquor.

Συλλαλέω, comp. ὁ, in Io augufum redigo. Συκολαβέω ex τρὶς ἑνὸς ποιῶ, in extremam neceſſitatem te redigo. Lucian. Neutraliter uſurpatum ſignificat inſidio animo concurro, Homer. ſ. συκολαβέω. a. 2. συνίημι, compelli.

Συλλέγω, collegerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω, colligo.

Συλλαλῆσθαι, perf. plur. part. pract. med. verbi συνίημι, convenio.

Συκολάβω, ας, ᾳ, & io 3i. plur. συκολάβοντων, a. 1. ind. paſſ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συκολάβω, 2. a. 1. inf. activ. συκολάβοντων, gen. plur. a. 2. part. act. verbi συνίημι, convenio.

Συκολάβοντα, 3. plural. aor. 2. med. verbi συλλαμβάνω, ratiocinor.

Συκλάσῃ, dat. ſingul. aor. 2. part. activ. verbi συνάγω, ſimul everto, contrario in unum. Th. ἀγίω, capio. ſut. ξω. p. ἤχωα. a. 2. ἤλασ, aor. 2. part. ἐλάσ, ἄσσα. ſ.

Συκμαχήσω, 2. ſingul. aor. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, pugnæ ſum ſocius, ſio a partibus alicujus. fut. ήσω. Th. κτάομαι, pugnam.

Συκίμασε, a. 2. inf. activ. Jonic. Doric. & Æolic. pro συνῆναι, verbi συνίημι, percipio, intelligo.

Συκοίκισεν, Jonic. & Æolic. 3. plur. a. 1. opt. act. verbi συμοίκω, confero. vide συνοίκω.

Συκοκόπτω, confertur, 3. ſingul. præſ. ind. paſſ. quod ab συκκόπτω, Poetic. pro συκόπτω. Th. κόπτω. fero. fut. ψω. a. 1. ἔκοψα. ι. ἔκοπον. ς. κέκοφα. p. κέκομμαι.

Συκόμισε, a. 2. inf. activ. Jonic. Doric. & Æolic. pro συκομισαι, verbi συκομίζω, percipio, intelligo.

Συκοπάσασκε, Jonic. & Æolic. 3. plur. a. 1. opt. act. verbi συμπάω, confero. vide συνάω.

Συκορέσασα, confertur, 3. ſingul. præſ. ind. paſſ. quod ab συκόρεω, Poetic. pro συρέω. Th. ῥέω, fero. fut. σέω. a. 1. ἔκρευσα. ι. ἔρρυην. p. ἔρρυηκα.

Συκόρεω, ας, ᾳ, una cum ῥέω, & in 3. plur. συκορέωσι, ων, ουσι, ὰς, & ἐν 3. plur. συκορεόντων. quod ex συκῶ, ἐς, ει ἔ, & ῥέω, fero, pereo. fut. σκέσομαι. a. 2. ἐκόρην.

Συκόρεωσι, 3. plural. a. 1. med. verbi πράσσω, jon. pro σπάτω, facio. ſ. ξω.

Συκτήσεται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi συκτήσκω, exquiro. quod ex σύν, ἵζ, & ἵστημι, examino, ſ. ου.

Συκυβασκάσθω, præſ. ind. paſſ. verbi συκίβασκω, ſimilior. quod ex σύν, ἵβ, & ἔβασκον, aſſimilio. hoc ab βάσκω, ſi, ſimilio. Thema ἔβαν, ν, ἔβ, idem.

Συκυβερνήτης, perttaxit, devenit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συκυβερνάω, pertraho, quod ex σύν, ἵβ, & ἕλκω, appello: Th. ἕλκω, id. κέλκω, idem.

Συκυρῆς, Attic. pro συκυρεῖς. idem ac συκῆς, ῆς, ᾗ. junctura, conglutinatio, commiſſura a συκύρω, contineo. Them. ῦρω, habeo.

Συκυφάνται, 2. plur. aor. 1. ind. act. verbi συκυφαίνω, condoleo.

Συκύπτωσι, ες, ε, ὰ, coaſentiens, comprobans, approbans, cum dat. Herod. ἐξ ἑνὸς, σὺν, & ωσπ, ὰ, laus.

Συκύτεα, Dor. pro συκύτεια. quod vide in συκύτεος.

Συκυφάδουσα, fnn. pro συκυφάδουσα, a. 1. ind. med. ſimul attingere, & aggredi. Ex σὺν, ἵπ, & ἅπτομαι, tango.

Συκυπτώμενος, ſimul alleva. Th. ὑπτάζω, ὑπῶ, levis, celer.

Συκυπτώσω, a. 1. ind. activ. verbi συκνίπτω, una mitto. Th. πίπτω, mitto, ſ. ψω. p. πέπτωκα.

Συκυπτώσω, ες, ε, ὰ, a. 2. ind. act. verbi συκυπτάνω, una prædico. Ex σὺν, ἵπ, & ἔπομαι, ſio. ſ. ξομαι.

Συκύπτω, condenſavit, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. verbi συκυπτύσσω, compingo. Thema πτύσσω, feu πτύσσω, idem. ſut. ξω. pract. πεπτ. med. πτυγμ.

Συκυπτυσμένος, ὰ, teſtimonium inſuper præbeo, addipiſcor, teſtis fum. ſ. ξω. perf. συκυπτυσμένος. quod ex σὺν, ἵπ, & μαρτύρομαι, teſtor. Th. μάρτυς, υρος, ὁ, ὴ, teſtis.

Συκυτέσθων, 3. plural. aor. 2. ind. activ. verbi συκυτίνω, bibo cum aliquo, cum dat. ſ. συκυτέω. perf. συκυτέω κε. a. 2. ind. act. συκυτέσθων, ες, ε.

Συκυτεσκόμενος, ὰ, ὸ, ſimul ſequens. vide in συκυτεος, ſequens.

Συκυτέσσω, imperf. act. verbi συκυτεύω, foſſeo. ſ. ξω. p. συκυτεύκα. aor. 1. συκυτεύξα. Th. τεύχω, idem.

Συκυτεύσω, 3. plur. a. 1. ind act. verbi ejuſdem & them.

Συκύτεως, comitor, non reſiſto, attente audio, cum dat. imperf. med. συκυτέσθων, ὰ, ὸ, ſtudeo quod ex σὺν, & ἕπω, ſequor.

Συκυτέτοκε, incidetat, Jon. pro συκυτύγκανε, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi συκυτύγκω, ſeptimo. Th. τύγκω, quod vide.

Συκυτζύγω, ὰ, una operor, auxilior, adjuvo. imperf. συκυζύγων, ων, ουν, ὰς, ων, ὰ, ὸν. fut. ξω. p. συκυζύγκα. Th. ζύγω, opus.

Συκυτζύγεσθαι, 3. ſing. ſ. ξω. verbi συκυζύγω, adjuvo.

Συκυτζύγω, ὰ, ὸ, ὰ, adjutor, ſocius, conſors operis, adminiſtrix. Συκυζύγοι τῶν τρόπων, adjuvans artem. Xenoph.

Συκυζέσθαι, ὰ, ὸ, ὰ, adminiſter, ſta proprie, qui, vel quæ lanificium exercet. Ex σὺν, & ἱζάω, ſto, quod fit ab ἵστημι, ſto, ſ. ἱζήσω.

Συκυίκησα, convenio, una venio, in unum coeo, conſtuo, caneuro. συκυλθὸν τὸ σὸν λέχος, convenit ad tuum cubile. Sophocl. συκυλθὸν τὸν λέχον, io colloquia venerunt, Plutarch. in Camillo. συκυλθὸ τῷ στόματι, adhibitus eſt in conſilium hujus rei, Nazianz. imperf. συκυνίεσαν, ν, ων. ſ. συκυνιέσομαι. a. 2. συκυλθὸν, ὼν, ὸν. act. συκυλθὸν, ὼν, ὸν. p. m. συκυλθὸδα, ας, ε, coveni, perf. part. med. συκυλθὸδα, ὰς, ὸν, ὰ.

Συκυίς, intelligit, ſ. ξω. perf. act. συκίηκα. a. 2. imperat. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συκυίσεν, dat. ſing. a. συκυνιέσεν, ἐ. intelligentia. acc. σύνεσιν. verbi συνίημι, intelligo.

Συκυσθένει, vefcor cum aliquo, imperf. συκυσθίων, ίη, ε, quod ab ἰσθίω, ἴσω, idem ac ἰσθίω, edo, comedo.

Σύνεσις, ως, ὁ, ὴ, intelligentia, prudentia, peritia, perſpicientia. a συνίημι, intelligo.

Συκυσπάλαξε, 3. plural. a. 1. ind. activ. verbi συκυσπαίρω, vel κτίω, diſcerpo. ſut. ξω. p. συκυσπάρκτω. Them. σπάλαξε, laceto.

Συκυσπαλάκτω, ὰ, ὸ, perf. part. paſſ. a συκυλάω, contrabor.

Συκυστάνει, conſtitori erant, Poet. pro συκυστῶσι, 3. plur. aor. 1. act. verbi ἵστημι, ſto.

Συκυστιμπάσσει, ὰ, ὸ, perf. part. paſſ. verbi συκυστίμβω, una crucifigo. ſ. ξω. perf. συκυστίμπαγμαι.

Συκυστάνων, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi συκυτάω, compono ad ſepulturam, fubtraho. ſut. συσω. perf. συκυτάκα. a. 2. συκυτέτᾰμα.

Συκυστωσα μάχην, praelium, quod adhuc committitur. perf. συκυστῶσα. a. 2. per ſpecth. τὸ ſ. pro συστῆναι, quod per crafin dicitur pro συκυστάναι, verbi συκίημι. Sic συκυστὰς λέγω, qui in hunc funt conſtituti, fame ſpecti. perf. part. m. & fœmin. ὁ eodem verbo.

Συκύτεος, 3. ſing. a. 2. ind. act. συκύτεσε, 3. perf. perf. ind. act. verbi συκύτεμι, conſtituo.

Συκυτέσσω, jon. pro συκυτεύω, præſtiti, duravit. 2. ſing. pluſq. perf. act. verbi συκίημι, conſtituo, conſto.

Συκυστήσω, firmæ, nom. pl. perf. part. f. g. verbi ἵστημι.

Συκυστήσω, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi συκίημι, conſtituo. ſ. σήσω. perf. συκίεκα. perf. part. συκυστὰς, ὰ & per crafin συκυστὰς, σῶν.

Σύνεσις, ως, ὁ, convivium. Th. ἔσθω, ſ. ἔδομαι.

Συκυσύρω, accul. plur. perf. activ. verbi συκύρω, conſtituo.

Συκύσσω, ις, ι. 2. ind. act. verbi συκύσσω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo. ſ. ξω. & σχω. a. 2. ἔχον.

Συκύτασε, ας, ε, præcepi, ſ. ξω. ind. act. verbi συκύτασσω, conſtituo. ſut. ξω. Th. τάσσω, vel τάττω, ordino, præc. πτάχω.

Συκυτάσσουσε, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. verbi συκύτεμι, una ſepelio.

Συκυτάσσω, ας, ε, ſuni, a. 1. ind. act. a συκτάνω, finio.

Συκυτήσι, 3. ſingul. imperf. activ. verbi συκυτάω, obtero.

Συκύτεος, ὰ, ὸν. ἄρτι ἐνὸς, verbi συκύτεμι, intelligeretem reddo, quod a συνίημι, intelligens, & hoc a σύνεσις, intellipo.

Συκυτῶσι, conſiterant, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi συκίημι, conſtituo.

Σύνευ, intellexit, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi συνίημι, intelligo.

Συκυφέρω, 3. ſing. præſ. intelligens, dativ. plur. συνετοῖς, ἐ συνίημι, intelligo.

Συκυφέρω, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. verbi συκυφέρω, contero.

Συκυλάσω, complaceturet, 3. pl. imperf. vel aor. 2. pleonaſmo Æol. pro ἰάσω, & hoc pro ἰάσει, quod & derracto augmento dicitur ἀκέω, ας, ε. ab ἄκος, placeo. Vel ut alii volunt ab ἀκάθω. p. m. ἄκ. ſ. ἀκέω.

Συκυλάσω, Boeot. pro συκυλάσω, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi συκυλάσω, conſopio, cum aliquo ſopio. συκυλάσεσθαι τινὶ, concumbere cum aliquo. quod ab ἕκυτ, ſopio.

Σύκυτος, ὰ, & συκάκυτος, ὰ, ὸ, ſ. Poet. mariti, vel uxoris. proprie, quod alter cum altero in eodem lecto cubat.

Συκλαγόμενος, ὰμαι, una ſpulor, una ſum in convivio. cum dat. quod ex χὺς ἡ & ἄκος, convivio conjungo.

Συκυθίσαι, una præſicio, conſidero, diligenter animadverto, Polyb. ſ. ξω. aor. 2. ind. activ. συκυνίσθην. perf. part. act. συκυνικὼς, ὼσα, ὸς, una præſectus. præſ. paſſ. συκυνίσμαι, una inſurgo. quod ex σὺν, ἵνί, & ἵστημι, ſto, ſtatuo.

Συκυφόρησε, paſtus es, 2. ſingul. aor. 2. ind. activ. verbi συμφορέω, confocrio. ſ. ήσω. perf. συμφόρηκα.

Συκύχυσε, ις, ι, imperf. vel a. 2. a. verbi συχύω. confundo, concito. ſ. συχύσω. a. 2. συκύχυσα. Th. χέω, fundo.

Σύκλητος, adverb. aſſidue, continenter; ſubinde, Ariſtoph. in Equit. ἀ συνέχω, conſtringo.

Συκυχῶς, Jonic. pro συκχῶς, aſſidue, ſtegnum ter, ſæpe, ſæpenumero, ſæpius, conſtringo.

Συκύχωσε, ις, ι, præſ. part. activ. ſ. ξω. verbi συνέχω, conſtringo.

Σύκλωσε, conſtringo, una teneo, contineo, coarcto, connecto, comprimo, Ariſtoph. in Heb. τὰ μικρὰ μὲ συκλώσεσιν, ſemora non comprimentes. Item cohæreo, implico. Plato in Timæo dicitur, compingo, conſidero. συκλώσῃ τὴν σύνεσιν ἡμῶν, Spiritus aſſatui Paulus totus agebatur, & concitabatur. Pariter calleo, peritus fum. συκλώσεσε ἐρωτικὸν, temigationis peritiſſimi, atticæ maurice, Theocrit. συκλώσθαι ἐν τῶν δυὸ, a duobus contineri, h. e. coerceri, cohiberi. ſ. συκλῶ. perf. συκλώκεσε. aor. 2. συκλῶσε, ας, ε. compreſſi. præſ. paſſ. συκλῶσε, ας, ε. conſiſtens, impreſſ. paſſ. συκλώσμαι, ᾶ, ται, augebat, numioe affiabat. Th. κλῶ, habeo.

Σύκλωσε, adv. continenter, aſſidue, frequenter, ſtatim, ſæpe. συκλώσεσε ἐρωτικὸν, temigationis peritiſſimi, atticæ maurice, Theocrit. συκλῶ

Συηβῶν, gen. plur. a συηβὼς, ὁτος. Th. ὄβος, ου, τὸ, mos.

Συηβὼς, pro more, pro consuetudine. adverb. ab eodem them.

Συνεσις, ως, ἡ, intellexi & in 3. plur. συνεσαν, 2. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo.

Συνήκων, ων, ὁ, compuli, sor. 1. ind. act. verbi συναλαυνω, compello, ut. Th. ἐλασσω, agito. fut. ἐλασω. prat. ἐλακα.

Συνηλθον, ες, ε, sor. 2. ind. activ. verbi συνερχομαι, convenio.

Συηλειστες, ου, ὁ, idem ac συναλὴ, ους, ὁ, ἡ, contractus, contus. ex σύν, & ἑλειστὸς, ου, ὁ, idem ac ἁλὴ, ους, ὁ, ἡ, contentus.

Συηρὸν, 3. sing. aor. 1. act. verbi συναίρω, ου contunde. 1. σύν. Them. ἁλασω, commasso. dicitur & ἀλασσω.

Συηλὴν, ὁ, conclavi, clavis compingo. Ab ἅλας, clavus.

Συηλὴς, ους, ὁ, conclavatio.

Συηματόρας, ατ, ἡ, pactum, compositio, confœderatio. a συνίημι, committo. Th. ἴσημι, feu ἵω, mitto.

Συηλαν, ους, ὁ, socius, familiaris: ab eodem verbo, & themate.

Συηλοιὸν, ου, ἡ, aor. 1. ind. passiv. a συοίρω, conduco, perfect. pass. συηλοιγμαι, & infecto ι, pass. hinc ὑπόσυλος, α, ὁν. 1. paff. Th. φέρω, fero, ſ. οἴσω.

Συηλοκεν, ες, ε, 2. 1. ind. activ. verbi συναντω, occurro. 1. ξύν. quod ab ἀντὸν, obvius fit a pr. ἄντομαι.

Συηγὴτες, 3. ſing. imperf. act. verbi συαγείρω, unа operor. imperf. συαγὴτον, ες, ε, ες, ε, ες. fut. ἄξω. Thema ἄγω, ago.

Συηγὴτες, ες, ὁ, ἡ, tectus umbra, opacus. τὸ συηγὴτον ὕδωρ, fumus in umbra. Lucian. in Anach.

Συηγὴτες, 3. ſing. imperf. med. verbi συηγείρομαι, contexo. imperf. συηγὴτλον, ες, ετο. f. συηλλέξομαι. aor. 2. συηλὸν. Th. ἴχομαι, venio.

Συηδὸν, imperf. activ. verbi συνεδὸν, refcor cum aliquo. fut. ἴδω. Thema ἴδω, εἶδον.

Συηδὸς, ες, indefinite. 2. plur. aor. 2. ſub. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συηδὸν, ες, aor. 2. indic. paſſiv. vide in συνδὸν.

Συηδὸν, ες, ες, & in 2. plur. συηδὸν, ες, 2. 1. ind. paſſ. verbi συνδὸν, congrego. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω, perf. paſſ. ἦγμαι. aor. 1. paſſ. ἤχθην. f. 1. paſſiv. ἀχθήσομαι.

Συηδὸν, ες, ες, a. 1. ind. activ. verbi συνάντω, conjungo. f. ξύν. a. 1. paſſiv. συνάχθην. Th. ἄγω, necto.

Συηδὸν, una ſpelio, Sophocl. fut. ξύν. perf. συηπέφυκα, & a. συηπέπνον. sor. 2. ind. paſſiv. συηπεπαγὸς, ὁς, ὁς, ſ. coniepultus fuit. sor. 2. part. paſſ. συηπαγὸς, γὸς, γὸν. Th. πήγνυμι, ſpelio.

Συηζύγνυμι, υς, ὁ, conjungens, ruminans, perpendens, a 2. pat. med. verbi συνζύγνυμι, conjungo.

Συηζὸν, & συηζὸν compone, a. 2. imp. med. verbi ejuſdem, & them.

Συηζὸν, ες, ὁ, pactum, fœdus, Iliad. β. genitiv. plurali. Eol. συηζὸνων. quod a συνζὸν, compono.

Συηζὸς, ους, ὁ, compoſitio, pactum, compages, ſtructura, coagmentatio.

Συηζὸν, pro συνζὸν, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi συνίημι, accumulatim colligo.

Συηζὸς, ὁ, τὸ, compoſitum. dat. plur. συηζὸν, ejuſdem ch. & verbi.

Συηζὸν, conjunctim, ad. ab eodem verbo, & them.

Συηζὸν, nom. plur. a συηζὸς, ὁς, ἡ, compoſitio. accuſ. plural. συηζὸς, a συηζὸς, ὁς, ἡ, compono. Them. ἴζω, pono.

Συηζὸς, ὁς, ὁ, pactum, conventum, fœdus. κατὰ τὰ συηζὸς, ex conditio, ex pacto. Item conſenſus, aſſenſus, adſipulatio. πλὴν τὸν ἴζον τὸν συηζὸς, communis conſenſus civitatis, Demoſth. contra Ariſtogit.

Συηζὸς, ὁς, ὁ, compoſitum, conſtitutum. ἐκ συηζὸς ἴζων, ex compoſito. Item ſignum, teſſera. τὰ συηζὸς ἴζων, pono.

Συηζὸν, componet, 3. ſingular. fut. 1. ind. act. verbi συνζὸν, ejuſdem th.

Συηζὸν, aor. 2. ind. activ. verbi συνδὸν, confringo.

Συηζὸν, confringetur, 3. ſingul. fut. 1. paſſiv. verbi συνδὸν, confringo.

Συηζὸν, conqueſo, confringo, contundo. ſ. ἄσω. a. 1. συηζὸν, pert. συηζὸν. perf. paſſiv. συηζὸν. aor. 1. ind. paſſ. συηζὸν. fut. 1. paſſ. συηζὸν, frango. conquaſſabor. Them. ἅδω, frango.

Συηζὸν, compatimo, confringo, vexo, affligo. ſ. ἴσω. imperf. συηζὸν, ες, ε. perf. συηζὸν.

Συηζὸν, 3. plural. praſ. ind. activ. verbi συηζὸν, commorior. Them. θνήσκω, morior, fut. 2. med. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συηζὸν, propriè, deliciis frango, effœmino, enervo, affligo. item comminuo, confringo. ſ. ἴσω. a. 1. συηζὸν. perf. συηζὸν.

Συηζὸν, perſpicere, conſiderare, a. a. inf. act. verbi συηζὸν. pract. med. συηζὸν, conſicius mihi ſum. Th. ὁράω, video. fut. ὄψομαι. a. 2. εἶδον, ἴδω.

Συηζὸν, praſ. inf. pro συηζὸν. a. συηζὸν, pro συηζὸν, intellige. a. a. 2. συηζὸν.

Συηζὸς, ους, ὁ, intelligens, ſenſibilis, gnarus. Th. συηζὸν, ἴδω. perf. med. συηζὸν. praſ. act. verbi συηζὸν, intellige.

Συηζὸν, paciſcor, convenio, congredior; ceco. συηζὸν ἐπὶ τινὶ, ſe colligere, in ſe coire, Ariſtot. Problem.

Συηζὸν, Ionic. pro συηζὸν, praſ. inf. act. verbi συηζὸν, committo, intelligo. ab eodem them.

Συηζὸν, intelligite 2. plural. imperat. praſ. act. συηζὸν, 2. 1. verbi συηζὸν, intelligo. Th. ἴω, mitto.

Συηζὸν, jungo, confœderare, pro συηζὸν, Th. ἴζημι, fœdeo. vel ἵζω, fedare facio.

Συηζὸν, præpric committo: item intelligo, difco, ſentio, animadverto. 3. plur. συηζὸν, intelligunt, quaſi a pr. ſit ad Rom. 3. 11. εἰ συηζὸν, pro συηζὸς, ὁς, ἡ, præſ. pact. ad formam νοὺς. Item compono, committo. Iliad. praſ. imperat. activ. συηζὸν, ἴτω, & in 3. plur. συηζὸν, intelligite. praſ. ſub. συηζὸν, ὁς, ἡ, & in 3. plur. ὦσι. praſ. infinit. συηζὸν. f. συήσω, ις, ι, & in 3. pl. συήσουσι. a. 1. συήκα. a. 2. εἶδον, ἴδω, ες, ε. a. 2. imperat. ἰδὲ, ἰδέτω, & in 2. plur. εἴδετε. a. 2. ſub. εἴδω, ἴδῃς, ἴδῃ, & in 2. plur. εἰδῶμεν, ἴδητε, ἴδωσι. aor. 2. part. εἰδὼς. Matth. 13. 23. quaſi a συηζὸν. Hoc ex σὺν, & ἴδω, ſeu ἵω, mitto.

Συηζὸν, Ionic. Æolic. ac Dorie. pro συηζὸν, quod idem valet, ac τὸ συηζὸν ἴδω convenio, praſ. inf. activ. a σὺν, & ἵημι, hinc ἵεσαι, in inf. Th. ἴω, eo, vado.

Συηζὸν, οὐ, nom. pl. a. 2. part. act. verbi σὺν ἴημι, ſimul eo. quod ab ἴμεν, ἴω. a. 2. ind. aor. 2. ἦα, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. Th. ἴω, eo.

Συηζὸν, pro συηζὸν, intelligebant, 3. plur. imperf. activ. ą a συηζὸν, pro συηζὸν, intelligo.

Συηζὸν, intelligent, 3. plur. ind. præſ. tanquam a συηζὸν, ioteliigo.

Συηζὸν, concurrerunt, una iverunt, 3. pl. imperf. act. verbi σύμμι, una eo. quod ab σὺν, & ἴω, imperf. ἴειν, ἴεις, ἴει, ἰο dual. ἴτον, &c. Th. ἴω, eo.

Συηζὸν, feiunt, 3. pl. ind. præſ. verbi ἴσμι, ſapientes.

Συηζὸν, ὁς, ὁ, præſ. part. paſſ. συηζὸν, præſ. inf. paſſ. verbi συηζὸν, conflituo.

Συηζὸν, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi συηζὸν, conſtituo. inf. συηζὸν. conſtituere, congregare. Th. ἴστημι, ſtatuo. fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Συηζὸν, gen. ſing. part. præſ. activ. verbi ejuſdem.

Συηζὸν, vel συηζὸν, commendo, idem ac συηζὸν, a. Cor. 3. 1. Item compono, ad Corinth. 6. concinno, Polyb.

Συηζὸν, commendo, commendans. præſ. part. συηζὸν, αντος, ὁ, contracte, q. a συηζὸν, ὁ, idem ac συηζὸν. f. συήσω. perf. συήκα, ſen συήκαμαι. perf. paſſ. συήσμαι, & 2. 1. ind. paſſ. συήσθην, conſilens & per Epenth. συήσθεν. a. 1. ind. act. συήκεν, teſtatum feci. præſ. inf. paſſ. συήσθαι.

Συηζὸν, & in nom. pl. συηζὸν, præſ. part. act. quaſi a συηζὸν, commendo, idem ac συηζὸν.

Συηζὸν, ζ pro συηζὸν, præſ. paſſiv. q. a συηζὸν, idem ac συηζὸν, intelligo, committo. Sed συηζὸν, ζ pro συηζὸν, a. 2. part. act. etiam q. a συηζὸν, feu συηζὸν.

Συηζὸν, 3. plur. ſub. præſ. activ. verbi συηζὸν, intelligo.

Συηκωμάζω, Dor. pro συηκωμάζω, chorearn una faltitare, a. 1. imperat. act. verbi συηκωμάζω, quod ex κῶς, & κωμάζω, comeſſor. Th. κῶμος, ου, ὁ, hymnus, comeſſatio.

Συηκωνέω, jon. pro συηκωνέω, 3. ſing. imperf. activ. verbi συηκωνέω, cohabito.

Συηκυέω, 3. plural. præſ. ind. activ. verbi συηκυέω, una ſtruunt, in unum aecrvum congero. quod ex σὺν, & ἀγείρω, glomero.

Συηκὸν, nubes cogo. Dicitur etiam apud Euripidem in Electra, συηκὸν ὄμματα, de vultus triſtitia, atque mœſtitia, quam nubes latine, & κεφὴ Graece dicitur.

Συηκὸν, exacerbare, a. 2. in. activ. a σὺν, glomero.

Συηκὸν, jon. pro συηκὸν, ſi, profunde cogitarit, meetor. Ex σὺν, & κὸος, ου, ὁ, mens.

Συηκὸν, ὁς, ὁ, ἡ, qui eum aliquo paſcitur. Metaph. conjunctus, cognatus. συηκὸν τινὶ ἔτ, fiti una eodemque, ſtatu, ito Lycurgo. ex σὺν, & κὸμὴ, ἡ, ὁ, pabulum.

Συηκὸν, gravem. ex σὺν, & κὸος, ου, ὁ, mens.

Συηλέω, iter facio eum aliquo, una iter aggredior, concurro. f. ἥσω. perf. συηλήκα.

Συηλέω, ας, ὁ, comitatus, colloquium, congreſſus, iter commune. συηλὸς ἡ, proventus, reditus.

Συηλοιὸν, ους, ὁ, ἡ, comes in itinere. Ex σὺν, ἅλὸς, via, & κὸμὴ, tranſitus.

Συηλὸς, concius mihi ſum. p. m. συηλὸς, perf. inf. med. a συηλὸν.

Συηνὸς, una verſor, una habito, contubernio utor, conſuetudinem habeo. Item in matrimonium accipio. συηνὸς τινὰ τὸ κὸὸς, in matrimonio ſpeculator cum virgine, Lucian. Item matrimonium contraho, conjugium fubeo. Et noptæ colloco. Interdum implicor, adhæreo. fut. ἥσω. p. συήκεια.

Συηνὸς, ὁς, ὁ, ἡ, ſapiens. συηνὸς τινὶ, qui eum aliquo habitat, contubernalis.

Συηνὸς, ὁς, ὁ, ἡ, qui eum aliquo adficat, focius alicujus in condendo adificio, urbe. Ex σὺν, & οἰκέω, ω, ſ. οἰκήσω, a. 1. οἴκησα, adficator. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Συηνοκοδομὸς, ου, ὁ, una adficio. fut. ἥσω perf. συηνοκοδόμηκα.

Συηνοκοδομὸς, congredimur, 2. pl. fut. 2. med. verbi συμμίγνυμι. Th. σὺν, ſero.

Συηνολοφύρομαι, una lugeo, lamento, congemisco. Th. ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo. ſ. ὀλοῦμαι.

Συηὸλως, adverb. prorſus, omnino.

Συηομαλὸς, ὁς, ὁ, ἡ, pro συηομαλὸς, ætate par, æqualis. vide ὁμαλὸς.

Συηομιλὸς, ὁ, ἡ, una colloquor. confuſeo, conſuetudinem habeo cum dat. fut. σὺν. perf. συηομιλήκα.

Συηομωνὸς, ὁ, ἡ, confinis cum, contiguus. ſ. ἴσω. perf. συηόμωκα. quod ex σὺν, & ὄμνυμι, ὄμνυς, ὄμνυ, ὁ, ἡ, conterminus. quod ab ὅρὸς, una, adv.

Συηονὸς, ὁς, ὁ, ἡ, comes. ex σὺν, & ὀνὸς, ὁ, perfequor, comitem do. ſ. ὀνὸς.

Συηὸς, ὁς, ὁ, ἡ, conſanguineus, conversatio, conventus, fodalitas, ſocietas, cœtus, neceſſitudo, familiaritas. Item coitus, concubitus, Veneris ufus. Aliter, & Attice, eſſentia, Theophr. in hiſtor. plant. a σὺν, & ὄντος, una ſum, converſor.

Συηὸρυς, ου, ὁ, ἡ, junctis ſupercilia habens: ſuperbus, arrogans. Interdum triſtis. Th. ὀφρὺς, ὕος, ἡ, ſupercilium.

Συηὸχὴ, ἡς, ἡ, anxietas: cohærentia, conjunctio, coagmentatio. a συηὸχω, confringo.

Συηὸχωρὸς, coarctati, in angustum coeuntes, nom. dual. perf. pass. act. Attice pro συηὸχωκότε. Atticorum enim eſt a vertere in ε, & ion. reiicitur augmentum. a verbo συηὸχω, fut. ξω, perf. συηὸχωκα. quod a συηὸχὸς, ὁς, ὁ, ἡ, angustia, hoc a συηὸχω, confringo. Th. ἴχω, habeo. Hefych. vero ex συηὸχω derivari innuit: nam ex σὺχω, fit πρεσ. med. σὺχομαι, & Attice reduplicatis initialibus præfentis σὺκεμαι.

Συηὸχωσὸς, Ionic. pro συηὸχωσὸς, coniidere. ſtipetis compendio uti.

Συηὸχωσὸς, Æolic. pro συηὸχωσὸς, a. 2. part. act. verbi συηὸχω, idem ac συηὸχω, tendo, verge.

Συηὸχω, ας, ὁ, conflictio, ſeries, ordo, compoſitio, act. ſeq. συηὸχὸς. quod a συηὸχω, confituo.

Συηὸχω, vel ἀτυ, colloco, compono, inſtruo, in ordines digero, una cum aliis ordino, conſtituo: jubeo, impero. Polyb. commentor, deſcribo, librum compono: comparo, conſtituum habeo, Æſchines. f. ξω. a. 1. συηὸχὸς, ας, ε, præcepi. perf. συηὸχωκα. paſſiv. συηὸχὸχμαι, ξαι, ξατο.

Συηυστὸρεμαι, ὸ, ὁ, præſ. part. paſſ. a συηὸχω, confituo.

Συηὸχω, propero, accelero, corripio. Th. ὠκὺς, ὼκεῖα.

Συηὸχω, præſ. inf. Poet. pro συηὸχω, conficere, efficere, parare.

Συηὸχω, ας, ὁ, conſummatio, finis: exitus, tributum, penſitatio. ex συηὸχω ἀγὼν vectigalia

σπαργάνωσις. perf. pass. σπαργάνωμαι, σαι, σται. Σπάργανον, ου, τὸ, fascia.

Σπαργάω, tumeo, turgeo libidine, luxurior, distentus sum, ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc σπάργη appetitus ille exinanimandi, quod plenum est.

Σπαργάνη, ης, ἡ, Spartela, Amogi Saconum regis uxor.

Σπαρεῖ, ῶσι, ἦ, fatus, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, semino, fero. fut. 2. σπαρῶ. part. σπαρέντος, a. 2. pass. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, palpito, faito, moveor, ut pisces.

Σπαρτὰς, ἀδος, ἡ, infrequens, rarus, paucus, tenuis, disperfus.

Σπάρτη ἐχθρὸς, cammarus, fparus, pisris genus.

Σπάρτη, ης, ἡ, Sparta, Laconiæ urbs primeria. Item σπάρτη, filum, linea, carpentarii rubrica, fcirpus.

Σπάρτος, ου, ὁ, fpartum vitile, fonis fparteus, funiculus. Etiam ἡ σπάρτος. Puto a σπάω, qua ftacti, & trahi poteft, vel a σπείρω, quia ea in fpiram convolvi poteft. hinc σπαρτίον, ου, ἡ, funiculus.

Σπαρτοπλέκτης, ου, ὁ, incanus, femicanus.

Σπαρτὸς χρόνος, Saturnus genus. Thebani fic dicti, quod ex draconis dentibus a Cadmo ſatis nati crederantur. Th. σπείρω, ſemino.

Σπασάμενος, ου, ὁ, ἡ, a. 2. med. a σπάω, trabo.

Σπαστὸς, traxit, Jon. pro ἕσπασεν, 3. ſing. a 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Σπατάγγης, ου, ὁ, fru σπατάγγαι, ων, ἡ, ſpatangus, echinorum ſpecies.

Σπατάλαι, ῶν, ἡ, luſcivio, in deliciis vivo. Jacob. 5. fut. ήσω. Perf. ἐσπατάληκα. a. 2. ἐσπατάλησα. a. σπατάλαι, ης, ἡ, idem ac τρυφὴ, ἡ, luxus, deliciæ.

Σπατάλη, ης, ἡ, cibus, deliciæ. a σπαθάω, prodigo. Th. σπάθη, ης, ἡ, ſ. tudicula.

Σπατίλη, ης, ἡ, coitorum præſegmina: hominis excrementum, ſtercus.

Σπάτης, ου, ὁ, corium, pellis. Boeot. forte a σπάω, quia contrahi poteſt. Hinc σπάτινος, coriaceus. σπάτιος, opus ex corio factio.

Σπάω, trahe, extrahe, ſpiram ſtringo, contorqueo, vello. fut. σπάσω. perf. ἔσπακα. præſ. med. σπάομαι, diſtringo, ſtringo. a. 2. med. ἐσπασάμην, ου, ὁμ. a. 1. pass. med. ἐσπάσθην, μεσθον.

Σπεῖο, ſequere, per Æolicam Poet. pro σπεῦ, quod Jon. pro σὺ præſ. imperat. verbi ἕπομαι. Poet. pro ἕπεσο. ſequor, ſed i amittitur. Sic in inf. σπείσθαι, pro ἕπεσθαι, in part. σπείμενος, pro ἑπόμενος. Them. ἴσω, ſequor.

Σπεῖρα, ας, ἡ, ſpira, funis: item cohors, legio, hominum caterva.

Σπείρημα, τος, τὸ, ſemen, ſemen contrabo, ſeu colligo.

Σπείρω, ſcitro, præſ. inf. pro imperat. Jon. verbi σπείρω, fero.

Σπεῖρε, ι, τὸ, funis nauticus in orbem convolutus. item fubucula: velum.

Σπείρω, ſero, ſemino, ſpargo. f. ι. σπερῶ. fut. a. σπεῖρα. perf. ἔσπαρκα. a. 1. inf. ἀδ σπεῖραι. aor. 1. part. ἀδ σπείρας, ασα, αντος. aor. 2. inf. ἀδ. ἔσπειρε, ες, ε. præſ. pass. σπείρομαι, feror. fut. pass. σπαρήσομαι, σεαι, σεται. aor. pass. part. σπαρείς, σπαρεῖσα, σπαρέν. a. 2. ind. pass. ἐσπάρην. a. 2. ſub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. σπαρὶς, σπαρεῖσα. part. med. ἔσπαρον.

Σπείρων. a. 1. inf. ἀδ. σπεῖραι, σπεῖρε, ἦ, a. 1. part. σπείρασθαι. a. 1. inf. med. σπείρασθαι. a. 1. pass. med. σπειρήσομαι. 3. plur. a. med. verbi σπείρω, libo. f. σπείσω.

Σπείσαντ', libaverunt, Jon. pro ἔσπεισαν, 3. plur. a. med. verbi ejuſdem.

Σπείσασθε. Poet. pro σπεῖσαι, 3. ſingulari a. 1. ind. activ. verbi σπείω, libo. fut. σπείσω.

Σπείσε, libabo, f. ι. ind. act. verb. σπείω, libo.

Σπεῖσι, οἷς, ἡ, Speo, nomen mulieris. q. d. in ſpeco latitrat.

Σπείσιον, ſpeculum, Gloſſ. Cyr. ex Latin. σπεκλαρεῖον, ſpecularium.

Σπεκουλάτης, ορος, ὁ, ſpeculator, vox Lat. fic dictus a ſpeculo, quod geſtabat. Ἐσπιόμην, ῃ, ὁ, ſeu ἐξεσπιόμην, ῃ, ὁ, ſatelles. Alii ramen ſpeculatorem a ſpeculando dictum volunt: indeoque per ε ſcribi debere.

Σπεκλίζω, & σπεκλόω, ω, ῶ, ſtercus excrementum. quaſi a σπείλω, ſordes. vel quia ἐν σπείρῃ, puta cloacam, ſcilicet.

Σπείλεσκε, ſibabat, Jon. pro ἔσπειλε, 3. ſing. imperf. act. verbi σπείλω, libo.

Σπείλομαι, ῃ, ὁ, præſ. pass. a σπείλω, libo.

Σπείλω, libo, ſacrificeo, ſœdus ingeo. σπείλεται τοῦτο, libatæ ex fonte. fut. σπείσω. aor. 2. ἔσπασον, præſ. paſſ. σπείλομαι, libor. p. m. ἔσπειλε. unde σπεῖλ, ῃ, ὁ, libamen, ſœdus.

Σπείρ, ἐστὶ, τὸ, ſpecies, ſpelunca. Poet. σπείος, Jon. σπέος. dat. pl. σπείεσι, Poet. & Jon. σπήεσσι. q. quod in eo loa a tenebris quaſi σδείνοῦσα, ſtare ejusque videtur: ut ſit q. σπάω. Hinc σπήλαιον, ου, τὸ, idem.

Σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, & in plural. σπέρματα, dat. plural. σπέρμασι. Metaphorice σπέρμα σαρκὸς accipitur pro auctorem elle, Demoſth. σπὸς ἐμὸς.

Σπερμαίνω, idem ac σπείρω, ſemino, ſemen emitto, genero, Heſiod.

Σπερμαλογία, ας, ἡ, collectio ſeminis avium, quando ſaminatur. item φλυαρία, loquacitas.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, garrulus, nugator, blaterator. Hinc σπερμολογέω, nugor, deblatero. ex σπέρμα σπείρω accipitur pro auctorem elle, Demoſth. σπὸς ἐμὸς ἀπὸ τοῦ.

Σπερμαίνω, idem ac σπείρω, ſemino, ſemen emitto, genero, Heſiod.

Σπερμολογία, ας, ἡ, garrulus, nugator, blaterator. Hinc σπερμολογέω, nugor, deblatero. ex σπέρμα σπείρω accipitur pro auctorem elle, Demoſth. σπὸς ἐμὸς ἀπὸ τοῦ.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, garrulus, nugator, blaterator. Hinc σπερμολογέω, nugor, deblatero. ex σπέρμα σπείρω accipitur pro auctorem elle, Demoſth. σπὸς ἐμὸς ἀπὸ τοῦ

Σπουδῇ, ἐπιμελῶς, ἐπιτετραμμένως, ἐπιτηδείως, ἐπιμόνως, ἐπιτρεχόντως, ἐπιτρεχαμένως, ἐπιτρεχάδην, ἐπιτρεχαμένως, ἐπιτρεχάδην, ἐπιτρεχαμένως, ἐπιτρεχάδην

Στερεύω, ῶ, confirmo, solidem reddo, corroboro. ſ. σύν. ἐν ἰσχύϊ κυμ. imperf. paſſ. ἐστερεύμην, ἠσθην, & in 3. pl. ἐστερέοντο, ντο, perf. paſſ. ἐστερέημαι. a. 2. paſſ. ἐστερεώθην, τὸ, ν. Th. στερεός.

Στερέωσις, ὁ, ſ. inſ. act. verbi στερέω, privo.

Στέρεωσις, privatur, ſ. ſing. pauſ. paſſ. verbi præcedem.

Στερήμνη, ὁ, ſolditas, firmamentum, ab eodem them.

Στερῶ, privo, orbo, cruo, fraudo. ſut. στερήσω, & ἴσω. Hinc στέρησις, ὁ, ſ. privatio. στέρεσις, ὁ, ſ. ſterilis.

Στερεύ, adv. ſolide, firmiter, conſtanter, acte. a στερεός, ſolidus, firmus.

Στερεόβοτον, ὁ, nom. plur. a. 1. part. paſſ. fœm. ſ. verbi στερέω, privo. a. 1. paſſ. ἐστερεόβαν.

Στερέτης, ὁ, ſ. a. 1. part. paſſ. act. verbi στερέω, firmatum eſſe, per ſyncopen pro στερεώτης, ſeu στερεότητος, Ionic. & Doric. pro στερεότης, ὁ, ſ. inſ. paſſ. verbi στερέω, privo.

Στερεόπεπλος, pinnatur, ſ. plural. ind. paſſ. verbi στερέωμαι, idem ac στερέω, privo.

Στερεός, ὁ, ſ. ſterilis Diana, ſolidus Thucydidi, minime dumoſus, minime aquoſus eidem.

Στέρνον, ὁ, ου, pectus, quia στερεὸν, oſſibus ſtipatum, ſ. ſolidum. ἐν στέρνῳ κύκνου, ferire pectus, Xenoph. Item στέρνον, animus, cogitatio. δεὶς στέρνον ἴχνη, in animo habere, cogitare. Sophocl. in Antigon.

Στέρεος, amaviſſe, a. 1. inſ. act. verbi στέρνω, naturali charitate compleſtor, ſ. ſum, a. 1. ind. paſſ. ἐστέρξαμεν.

Στερνὸς, ὁ, ſ. dilectus, a. 1. paſſ. verbi στέρνω. ſ. ſum. vide in στέρξαι.

Στεύτ, pro στέυνε. vide in χώστεν.

Στέυμι, firmatur, per ſyncopen pro στεβάνυμι, a. ſing. præſ. verbi στεβάνυμι, ſ. & στέβνυμι, promitto, firmo, præ me fero. ſic στεύτ', pro στεύνε, firmabatur, Ionic. & per ſyncop. pro ἐστεύνυτο, a. ſing. imperf. verbi ejuſdem.

Στεφανὶς, ὁ, ſ. nomen viri. Gr. ſertum.

Στέφανος, ὁ, ου, corona: circulus verticolor pollam ambiens, Galen. vertex orbis, cribri ambitus, monetæ ambitus, galea ſpecies, caſſis, loricola; Polluci circulus capillorum, extremus, qui caput ambit, Luciano ornatus capitis muliebris, Aſyrio unguite pallo equorum circuitus, atque ambitus. Item ocbiculus capiti impoſitus, quo mulieres onera geſtant, ab Ovidio vertex vocatus, a Feſto oeſticulum. Eſt etiam στέφανος circulus venatoris ſupeli dictus. quo feræ inferre poſſe nonnunquam. Denique incernieuli, five cribri ambitus, cribrumque ipſum, Ariſtot. in Concion.

Στεφανοῦμαι, ῶ, ſ. vide in ἐστεφάνωμαι.

Στεφανόω, ῶ, ſ. ſum, quæ coronas vendit.

Στεφανοφόρος, ὁ, coronam fero, Ariſtot.

Στεφανόω, ῶσω, certamen, in quo victori corona datur laureola. ἐξ στεφάνῳ, quod a στέφω, corono, & σίνω, ſcio.

Στέφανος, ὁ, ου, corona: victoris præmium: cornus: monumum ambitus: podex: ſidus dictum corona: Procl. στεφάνια, Dor. pro στεφάνοι. Them. στέφω, corono.

Στεφανώσαι, ῶ, ſ. plur. præſ. ind. paſſ. verbi στεφανόω, corono.

Στεφανωτὴς, οῦ, ὁ, idem ac στεφανηφόρος, ὁ, coronæ geſtatio.

Στέφανον, ῶ, corono, cingo, redimio, ſ. σύν. perf. ἐστεφάνωκα.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, corona. & metaph. pro ornamento.

Στέφος, coronarunt, Jon. pro ἔστεφον, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

Στέφος, ατ, ους, ſertum, corollarium, Callimach. in hymno Dianæ. item tectum: pellis.

Στέφω, coronco, redimio. ſut. ψω. p. φα. perf. paſſ. ἔστεμμαι. Hinc στέφανος, ου, ὁ, ſertum, corona. στέφει, ους, τὸ, idem. στέφανος, ὁ, ἡ, idem. στεφανὶς, ὁ, ſtephanis, & στεφανίσκος, ὁ, corono.

Στέψαι, ασα, ὁ, qui coronavit, aor. 1. part. act. verbi στέφω, corono. fut. ψω. a. 1. ἔστεψα.

Στέωσαν, Jon. pro ἔσωσαν, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi ἴστημι, ſto. a. 2. ἔστην.

Στή, ſtetit, Jon. pro ἔστη, 3. ſing. a. 2. ind. act. Sed. στή, 3. ſing. a. 2. ſub. a. 2. ἔστην.

Στήη, vel στοῖ, & στῇ, Poet. pro στῇ, & hoc pro στῇ, quod Jon. pro στῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. Sed στῇ, pleonaſmo ᾗ, pro στῇ, verbi ἴστημι, ſto. a. 2. ἔστην.

Στήθεσσι, dat. plur. Jon. pro στήθεσι, a ſtabes, ους, τὸ, peſtus.

Στηθέσφιν, ὁ additur per paragogen ν. dat. pl. ejuſdem them.

Στῆθι, 2. ſ. imperat. ſub. verbi ἴστημι, ſto. ſ. σύν. a. 2. ἔστην.

Στηθύνιον, antilena. στηθύνιόν τι, peſtorale.

Στηθώσαι, ῶ, ſ. plur. præſ. ind. paſſ. ἐστήθωμαι, quia ſtat quaſi immotum. Polluci στηθὼν in manu eſt, ubi palmæ initium coit, & eſt pars toroſior exaggeratum quid, & prominens o ſtendens. στηθὼν ἀνάκτορος eſt illud carnoſum ſo radicibus pollicis: nonnulli monicm vocant: quod vero paulo depreſſius ſubeſt, dicitur σὺν δὸς χειρὸς.

Στῆκε, ὁ, ſ. præſ. verbi στήκω, firmiter ſto.

Στῆκε, (ab ἴστημι) firmiter ſto. legitur vero in ſolo præſenti. dicitur στῆκε, pro ἴστημι, per aphæreſin, perſto, conſtanter ſto. fut. στήσω, & σομαι.

Στήλαι, ης, ὁ, columna, lapis e terra getans, munitionis, vel ſigni gratia. ſæpe fumitur pro cippo, vel columna, quæ in ſepulchris ſtatuebatur. Hinc στηλὶς, cippum crigo.

Στηλὶς, ίδος, ὁ, parvus cippus, ſeu columella: lignum in puppi erectum Pollucl.

Στήλιτες, ὁ, ſ. acc. ἔνα, ſynonymum, ſ. notatus infamia, & qui notavit alterum. in cippum inſcriptus. στηλίτης τὸ παρόνομα, aranus fatus, in Ceritum tabulas relatus. Ariſtot. Rhetoric. lib. 1.

Στῆμα, ατος, τὸ, ſtamen: omnes herbæ marinæ. στήμων, ſtamen. στῆμα in genitalibus hominis, quod ex virga propendet.

Στήμων, ονος, ὁ, στῆμον, ονος, ὁ, ſtamen, dat. στήμονι. Th. ἱστημι, ſto.

Στήναι, poſuiſſe, a. 2. inſ. act. verbi ἴστημι, ſto. ſ. σύν. a. 2. ἔστην.

Στήνια, feſtum erat Athenis, quo ſe mutuo ſcommatis perſtringebant.

Στήλιτε, ὁ, ὁ, pectus. a στένω, ſtirnum ſtare.

Στήνωσαν, convivium, ſalutis inceſſere.

Στηρίζω, firmiter ſtatuo, confirmo. fulcio, ſigo, ſto, quaſi a στηρὶς, firmus. Item ſtatiomem facio. fut. ξω. a. 1. imperat. act. στηρίξατε, ἀτω, ἀτε, στηριξάτωσαν, αι, σω. participium. στηρίξας. perf. paſſ. ἐστήριγμαι, ἐσω, ται. Hinc στηριγμὸς, ὁ, ſtabilimentum.

Στηρὶς, firmiter ſtat, ſ. ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi στηρίζω, confirmo, ſtabilio.

Στὴρ, 2. ſingul. aor. 2. ſub. activ. ab ἴστημι, ſto.

Στήσαι, ſtatuiſſe, a. 1. inſ. act. στήσαμι, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi ἴστημι, ſto. ſ. σύν. a.

Στήσαντ, pro στήσαντε. crexerunt, 3. plur. a. 1. med. Jon. pro ἐστήσαντο, verbi ejuſdem.

Στήσατ, & in ſ. ſ. στήσατε, a. 1. part. act. verbi ejuſdem.

Στήσατ, 3. ſing. ſ. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Στήσαμαι, conſtituamus, 1. plur. ſ. 1. act. verbi ἴστημι, ſto. ſ. ſut. σω.

Στήτε, στήτωσαν, a. & 3. plur. a. 2. imperat. act. σταῖ, στῆτω. verbi ejuſdem.

Στητὸς, vel στητὸς, ὁ, ſ. formina, mulier, uxor, apud Thracas.

Στητὸν, Jon. pro ἑστὸν, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἴστημι, ſto.

Στήτων, ſtetorint, 3. plur. a. 2. ſub. act. Poet. pro στῶσιν, verbi ἴστημι, ſto. a. 2. ſub. στῶ, & pleonaſmo στῶν, deinde οσται pro, & Attice ῥ, pro ν, στῶσι, & in 3. plur. στώσιν.

Στία, ας, ὁ, & στὸν. Scribitur etiam στὸς, ὁ, lapillus: calculus, a στίω, quia immoto bilis. Hinc στώδης, durum.

Στιβαρὸς, ὁ, ὁ, denſus, craſſus, firmus, dativ. plural. Ion. στιβαροῖσι, a στίβω calco, denſo. Hinc & στιβὰς, culcitra.

Στιβὰς, ὁδος, ἡ, ſtratum calcarum: torus ex herbis, aut foliis bumi ſtratis.

Στίβη, ὁ, vitigo. ſ. ſcabies. Cyr. propric eſt calco: ut ὑδὸς, a στείβω.

Στίβος, ὁ, ὁ, iter ritum, ſemita, veſtigium.

Στίγμα, ατος, τὸ, ſtigma, ſignum alicui inuſtum, aut impreſſum. plural. τὰ στίγματα. Th. στίζω pungo. ſ. ſu.

Στίγμη, ὁ, ſ. punctum. στίγμὴ χρόνου, punctum temporis, momentum. a στίζω, pungo.

Στίζω, pungo, percutio, ſigno, noto. ſ. ſu. perf. ἔστιχα, pcrf. paſſ. ἔστιγμαι. hinc στίγμα, ατος, τὸ, nota, qua aliquis compunctus eſt. στιγματίας, ου, ὁ, ſtigmate notatus. συγγραφὴ, ὁ, ſcripti compenſti notis, ſtigmatici. Cic. Off. 2. inuſti Val. Max. literati Plauto in Cafina.

Στίλβω, ſplendeo, luceo, corufco, illuſtro. ſut. στίλψω. perf. ἔστιλφα. id eſt, στίλβω ἐλάφου, id eſt, ἴσα ἔφη, ſcil. ut quaſi emicando progrediatur. Hinc στίλβη, ης, ἡ, nitor, ſplendor. στιλβὸς, ὁ, ὁ, fulgidus, lucidus. στιλβὸν, ὁ, ſplendidum reddo.

Στίλη, ης, ὁ, ſ. tumulus minimi pretii. Unde pro τὸ ἀκάθαρτον, id eſt, mundum, ſumitur. Ariſtoph. in Plut.

Στιλπνὸς, ὁ, ἡ, lucens. a στίλβω, ſplendeo.

Στίμμι, τος, ὁ ſtibium. Eſt, quo aliquid τρίβεται καὶ ἁπαλύνεται.

Στὶξ, στιχὸς, ὁ, ὁ, ordo, in plur. οἱ στίχες, accipiuntur. Th. στείχω, ordine eo, vado.

Στίφος, ους, τὸ, turba, globus militum, Iliad. γ. & στείβω, denſo.

Στιφρὸν, ſum ſtmpcrè, denſum.

Στιφρὸς, denſus, firmus, toroſus, contractus. a στείβω, denſo.

Στίχες, acc. pl. a στὶξ, στιχὸς, ὁ, ordo, turma. Th. στείχω, ordine eo.

Στιχάω, & ασσω, ordine eo. Th. στείχω, idem. a. 2. στίχον.

Στίχε, diſcede. a. 2. imperat. act. verbi στείχω, eo, vado. a. 2. ἔστιχον.

Στιχὸς, ὁ, ὁ, norſus, a. 1. part. paſſ. verbi στίχω, pungo. ſ. ſu. a. 1. ἔστιξα.

Στίχος, ου, ὁ, verſus, ordo: manipulorum militum: virga. Euſtath. Iliad. α.

Στιλπνὸν, ὁ, ὁ, oleo gutta, ſtrigil, idem ac στλεγγὶς, ἡ, ἡ. Hinc στλεγγὶς, ὁ, ὁ, ſtrigilis crat fuicurva cum manubrio. Tum ab ejus ſimilitudine στλεγγὶς, pelliis deaurata, capiti aptari ſolita, falciola quædam, τοιαύτην, lamina, qua ſe ungentes uebantur. item vas, quo aqua hauritur, Pariter ornamentum capitis mulierum. Athen. lib. 4. Hinc στλεγγίζω, fut. ίσω, detringo, ſtrigili. rado.

Στλεγγὶς, ὁ, ὁ, pouitas, quaſi a στλεγγὶς, ſeu ἴστλεγγὶς, quia ibi ſtari poteſt, & diſputari. item hortum: cella, ſpatiola.

Στολὰς, ὁ, conſummatio, cultus, contumelia affecio. quaſi στέλλω δὸς, oris clamor, turgium.

Στολίζω, compono, ſtruo. στολίσαμεν, ſtabilis. στολίσασθαι, ὁ, ſtipator. στολὶς, ὁ, ſtipatio. στολὸς, ὁ, ὁ, frons, ὁ ſ. idem ac βρὰς, ὁ, ὁ, ramus proprie palmæ, termes. a στέλλω, calco. ſ. ψω, ρ. ἔστειμμα. ρ. m. ἔστειλα.

Στοιχεῖον, ὁ, ου, elementum. Ex elementis omnia corpora mixta exiſtunt, in eaſ, reſoluuntur. Vel omnia compoſita ſunt ex elementorum coalitu. τὰ στοιχεῖα per metaphoram rudis inſtitutio, rudimenta, fundamenta. στοιχεῖον ἡλίου, dicitur ſolaris umbra quæ ex hac velut elementis horarum ratio, temporiſque momenta deprehenduntur, Poll. lib. 6. ſ. στοιχεῖα, φλοιὸς dicuntur imagines, de ſigna cuiuſlibet. quod a στοίχος, ordo.

Στοιχίζω, ῶ, incedo. ſ. ἴσω, pact. ἐστοιχίκασα. a στοίχος, ordo.

Στοῖχος, ὁ, ὁ, ordo, verſus. The. στείχω, ordine eo.

Στολὸς, ὁ, ὁ, ſtola, vellis oblonga. Th. στέλλω, orno, amicio. & hinc στολίζω, veſtio.

Στολίσαι, ασαι, ὁ, ornatus præſtans. a. 1. part. act. τολίσασα, ορνα. a. 2. imperat. act. Poet. verbi στολίζω, amicio, apparo, Th. στέλλω, exorno.

Στολὸς, ὁ, ὁ, militaris expeditio, claſſis, copiæ, quas aliquo mittunuur. a στέλλω, mitto.

Στόμα, ατος, τὸ, os, oris: ſermo, acies gladii: oſtium, aditus. ἀφ' ὁ τόμου, ὁ τόμου, ut στόμα, ſit quaſi στόμα τοῦ τόμου, ſectio ad ſe, & dentes eſum ſcindunt. στόμα τοῦ στόμα λαλέσαι, loqui cum præſentibus. ἀχρὸν κτὸν στόμα, de ſpiritibus, Euripi. in Bacchis. ἴδιον στόμα, (ἐκ τοῦ στόμου, ſcribi) garrulus, loquax: ἐστομωλὸν, & στόμωλος, loquax ſum. εὐστομία, ſermum initio. στὸν στόμα, ex obliqua συγγραφὴ, ὁ, ſuorum os habens, ſen aures verba ore fundens.

Στόμφαξ, ὁ, ὁ, rabula, Gl. Cyr.

Στόμφακος, dat. plur. Jon. & Poet. a στόμα, ατος, τὸ, os.

Στόμαχος, ὁ, ὁ, ventriculus, ſtomachus. q. a στόμα, os, quia duo στόματα ἔχει, ora habet, ſuperius ſcil. & inferius. Sunt qui ducunt a στόμα, os, & ἄχω, ſtrangulo, eo angultum ventriculi os;

Στόμωσις, ὁ, ſ. qui ore dilatato ſonum edit, clamoſus: a στόμα, os, & ὄσω, clamo.

Στόμωσις, ὁ, garrulitas, contumax. a στόμα, τος, τὸ, os.

Στομῶσαι, στόμα ἔχων τοῦ, ore affecio, os facio, acuo: differtum reddo: & os claudo. στόμωμα, τι, robur. στόμωδὸς, chalybs.

Στο-

Στεμπόλων, ονος grandibus verbis . a στέμβειν, graviter ioanare, clamosire.

Στενοχάζει, Dorice & Eol. pro στενοχάζει, 3. plurat. ind. praes. vel Doric. pro στενοχάζειν, dat. fing. part. praes. verbi στενοχάζω, gemo; eum genitiu requiro. a στένω, gemo. Thema στενεχ, angustus.

Στενοχώρει, 3. fing. imperf. pass. Jon. verbi στενοχωρέω, feu ώμαι, fut. σομαι : idem ac στένω, gemo, ingemico. Thema στενεχ, ό, ή, angustus.

Στενοως, ουσα, ουν, & ὁ io f. g. στενόεις, ντ, ό, ή, suspiritiosus, gemebundus . quod a στένω, gemitus. Th. στενεχ, arctus.

Στενός, ή, pro στεῖ, unguis. Oppian.

Στεργός, ή, ὁν τὸ στέργοντα, amor iogenitus. Th. στέργω, amo.

Στεγήσομαι, vide in στέγω, tlerno.

Στέγνεται, flirnatur, a. 1. inf. act. στέγναι, Jon. pro ἰστέγναι, 3. plur. aor. 1. ind. activ. σπέρματι, σφέσκεσι, a. 1. part. act. verbi στέγω, flerno, & στεγνόω.

Στεγνόεντι, Dor. & Æolic pro στεγνοῦντι, flernent, 3. plur. f. 1. act. verbi στέγω, flerno.

Στεγνὸς, flerno. ὁ, ἡ, ὸν, ἐστὶ τὸ ὑ. a. στέγω. Hinc στεγνὸν, seu τὸ στεγνὸν, & στεγνὸς, seu τριπτικὸς, idem. στεγνὰ, κτος, τὸ, flramentum, flragulum, στεγνὰς, ὁ, ἡ, flrator.

Στεῖβηδ, γος, ὁ, vulpis halitus . idem ac στεῖβος, quod a στείβω, flerno, quod ea aliquid intrare possimus. Στείβηδγος ἀναπνεύσασα τεῖχα μετὰ ῥύπου, Pollux lib. 3. 5. Hefych. legit σταβηδγος.

Στειβόμενος, collineo, ad scopum tendo : consideto. f. σεῦμαι. perf. ἐστόχασμαι. q. a. τόχω, ordine incedo. Eli enim collineare, σχοπὸν τινὸν στοχάζω, redlis oculorum velut lineis redlis aliquid defignare, & quali redla intrare tendere. Hinc στοχασμὸς, ὁ, ἡ, conjectura. στοχαστικὸς, verbale. στοχαστικὸς, conjecturalitter.

Στοχαστόμενος, ὁ, ἡ, n. 1. part. med. verbi στοχάζομαι, fcopum peto.

Στοχαστικὸς, conjecturaliter . a στοχάζομαι, io fcopum intendo.

Στρόβιλος, ὁ, qui eft tereti corpore : tortus, tortuofus. q. a στρέβλη, ὁ, ἡ, qui eft oculis diftortis . hoc a στρεβλὸς, tortus. Th. στρέφω, verto.

Στρεβλὸς, ὁ, ἡ, qui eft oculis diftortis, luícus. Th. στρέφω, diftuiqueo.

Στρεγγοκάλη, ἡ, ἡ, ἡ, ἡ, ἡ, tortuofus laqueus, doloíum confilium . Th. στρεγγὸς, ὁ, ἡ, tortus. hinc στρεγγόω, ῶ, ν, ſtrangulatio, compe cum collum ſtrangens, torquetur.

Στρεγγόω, & στρεγγόω, ῶ, ν, guttatim exprimo. Metaph. premos a. στρεγγὸς, ὁ, ἡ, gutta, ſtilla, quod a στέγω, ſtillo. ſui. στάζω, unde pleonaſmo τὸ δ & γ, στράζδ.

Στρεγγὸς, ὁ, ἡ, ἡ, ἡ, ἡ

Σ υ

Συρτός, ὁ, ἡ, accibus, quia linguam trahit, id est, adstringit. Συρτὸς, ἀστριβὸς. Συρτὸς οἶνος, insipidum vinum.

Συρφὸς, ἡ, ὸν, durus, rigidus.

Συρίσσω, dolitrigo, de lit. quæ guttantur, spisso, ſ. ὗω. ab hoc verbo συρισσὸς, ſtypticus, adſtrictivus. Συρισσὸς, ὁ, ἡ, adſtringendi vim habens.

Συτὼ, tentigine laboro, priapum extendo. ϙ. ὦ, unde συτὴ, erigo.

Συωτικὸς, ἡ, ὸν, Stoicus, ἡ, um, ἀπὸ τῆς στοᾶς a porticu ſic dicti Stoici, ubi diſputabant. Zeno autem eius ſectæ auctor traditur.

Σφαμίδες, ὁι, ἡ, garrulus, lepidus: dicax, ſwmilia, argutia.

Σ τ.

Σὲ, tu, Dor. τὲ, & additis ſyllaba σὲ, τὸν, pronomen omnis gen. in gen. σὲ, & τὲ. Hinc σὸς, σὴ, σὸ, tuus.

Σίαγρος, ὁ, ἄγρα, ſic ὄψιος, ſus agreſtis.

Σίβαρις, ἰδος, ὁ, ἡ, ὁ, Sybaris, urbs magna Græciæ; & ut alii volunt Italiæ. Ob luxum ab ipſa, deliciis nimiis diei mercies, Hinc Σιβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui eſt e Sybari. & Σιβαρικὸς, ἡ, ὸν, quæ eſt e Sybari, Σιβαριτικὸς, Sybariticus.

Σιβάρτης, ου, ὁ, Dor. pro Σιβαρίτης, Sybarita. e. ab urbe Sybari.

Σιβύλλη, vel σιβύλλα, ἡ, theca ex corio, ut ſuillo, a σὶς, ſus, Eſt etiam venabulum.

Σιδώνιος, α, ον, grex ſuum, qui paſcuntur. a σὶς, ſus, & βόσις, ἡ, paſtus. Th. βόω, ἐω βόσω, paſco.

Σιδώνιος, α, ὁ, fabulens. qui σὶς βόα, bovem paſcit.

Συγγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, nom. plur. pect. ſæpe. adſt. vel συγγνώμονικὸς, conſcribo. Thema γνώσω, ſcribo. fut. ὦω. pract. γνῶσμαι.

Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, generis, & ſanguinis communio. Ex σὺν, & γένος, ους, τὸ, genus, prolapſa. Thema γένομαι, naſcor.

Συγγενὴς, ὁ, ἡ, ὸν, inſ. med. verbi συγγίνομαι ſimul ſum; converſor. Th. γένομαι, naſcor. fum. a. med. ἐγενόμὰν.

Συγγενὴς, ὁ, ἡ, cognatus, plur. a συγγενὲς, ους, ὁ, ἡ, conſanguineus.

Συγγενὲς, ους, τὸ, ſ. conſanguineus. Th. γένομαι, naſcor.

Συγγενόμὰν, ſ. plur. a. 2. ſub. med. a συγγίνομαι, ſimul ſum, converſor.

Συγγράφω, ω, ὁ, confeneſco. quod a γηράω, ſ. ὰω, ſeneſco. Th. γήρας, αος, τὸ, ſenectus.

Συγγίνομαι, praſ. inf. a συγγίνομαι, converſor, convenio, coeo. Them. γένομαι, naſcor.

Συγγνώμων, cognoſcere ſibi conſcium eſſe, conſiderare, ignoſcere. Vide γνώμων, cognoſco.

Συγγνώμη, ης, ἡ, venia. quod a συγγινώσκω, ignoico, quod ex σὺν, & γνώμη, ſententia. Thema γνώσω, cognoſco. ſ. γνώσομαι. praſ. ἔγνωκα. a. 2. γνῶν, ας, ὁ. a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνωσθῆναι, veniam conſequi. a. 1. inf. paſſ. verbi συγγινώσκω, ignoſco. fut. συγγνώσομαι. a. 1. ἐγνώσθην. Thema γνώσω, cognoſco.

Συγγονὸς, ὁ, ἡ, cognatus, Poet. idem ac συγγενὴς, conſanguineus.

Συγγραμμὰτ, ατος, τὸ, ſcriptum. dat. plur. συγγράμμασι. Th. γράφω, ſcribo.

Συγγραφὲὺς, έως, ὁ, auctor. a γράφω, ſcribo.

Συγγραφὴ, ἡς, ἡ, monumentum, deſcriptio. a γράφω, ſcribo.

Συγγράφω, ω, ὁ, conſcribo. ſ. ὦω. Hinc συγγράψω, a. 1. inf. act. ab eodem themate.

Συγκαθαίρω, tollenti onus auxilior, juvo.

Συγκαθίημι, confideo. Ex σὺν, & καθίημαι, ſedeo. Th. ἧμαι, idem.

Συγκαθίζω, una colloco; item una ſedeo. a. 1. ind. act. συνεκάθισα. a. 1. part. act. συγκαθίσὰς, ασσα, ὰν. quod ex σὺν, & καθίζω, ſedere facio. Th. ἵζω, idem.

Συγκαιόμενος, ὁ, ἡ, ſum participes afflictionum, una patior. ſub. ἐιμὶ, praſ. συγκαιόμενός ἐιμι. Ex σὺν, & καιόμενος, malis afflictor. quod eſt καίω, malus, & καίω, patior. a. 2. ἔκὰν ὸν. p. m. κἀνὸν.

Συγκακὸν, ὁ, una male vexo. fut. ὦω. perfect. συγκεκάκωμαι. praſ. paſſiv. συγκακοῦμαι, ὰμαι, una male vexor. quod ex σὺν, & κακὸν, male tracto. hoc ex κακὸς, malus, & ἔχω, habeo. ſ. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Συγκαλὸ, ω, ἕω ἰσῶ, ὰμαι, convoco. ſ. ἰσῶ. perf. act. συγκέκλικα. a. 2. συνέκλὰγον. a. 1. med. συνεκλεσάμὰν, ὸ, ον. Th. κλεῖν, voco.

Συγκαλύπτω, operio, ὑω. ſ. ὑψω. perfect. συγκεκάλυφὰ. a. 2. paſſiv. συνεκαλύφθὰν. perf. paſſ. συγκεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus. Th. καλύπτω, occulto, tego. fut. ὑψω. a. 2. κεκαλῦφθαι.

Συγκαμνόντως, ὁ, ἡ, ὸν, ſic ὀργίλος, ſus ſcabiem.

Συγκαμπὴς, ὁ, ἡ, ὸν, incurvo. ſ. ὦω, perf. συγκέκαμφὰ. a. 2. ſync. ὰ. 2. imper. ἀὸ. συγκαμψὸν, ὸν, incurva. quod ex σὺν, & κάμπτω, flecto. ſ. ψω.

Συγκατάδηθι, una deſcendo. a. 2. ind. aſſiv. συγκατεβὴν, ὴς, ὴ. aor. 2. part. aſſ. συγκαταβὰς, ὰσα, ὰν, quod ex σὺν, κατὰ, & βὰίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβὴν.

Συγκατάβασις, εως, ἡ, ſubſidium. a. 2. part. aſſ. verbi συγκαταβὰίνω, una depono, idem ſentio. quod ex σὺν, κατὰ, & βὰίνω, pono. fut. βήσω. a. 2. ἔβὴν. a. 2. med. ἐβὰμὰν.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, conſentio. a συγκατατίθημι, idem ſentio.

Συγκατακλάω, ασω, ἡ, a. 1. part. aſſ. verbi συγκατακλάζω, una inſtituo, & adorno. quod ex σὺν, κατὰ, & κλάζω, inſtituo, pato. Th. κλάσω, τος, τὸ, vas.

Συγκατακλίνομαι, aſſentior, praſ. ind. perf. paſſ. συγκατακέκλιμαι. a. 1. ind. med. verbi συγκατανεύω, aſſentio. Ex σὺν, κατὰ, & νεύω, pono.

Συγκατακρύφτω, acc. fing. a. a. part. aſſ. verbi συγκατακρύπτω, una concedo. quod ex σὺν, κατὰ, & κρύπτω, edo. aor. 2. ἔκρὺφον, a. 2. inf. φανὸν.

Συγκατακώμζω, una damno: item una eligo. fut. ὑσω. perf. συγκατακέκρικα. praſ. paſſiv. συγκατακέκριμαι, communibus calculis eligor. aor. 1. paſſiv. συγκατεκρίθην, ης, ὴ, communibus calculis electus ſum. quod ex σὺν, κατὰ, & κρίνω, calculis compono; item decerno, ſtatuo. Them. κρίσω, ως, τὸ, calculus.

Συγκατάλεκτος, ὁ, ἡ, ὸν, a. 2. ſub. aſſiv. verbi συγκατέλεγον, a. 2. quod ex σὺν, & κατὰ λέγω, decendo. hoc ex κατὰ, & λέγω μαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἐλὰθον.

Συγκατατίθεμαι τι τινι, aliquem in re aliqua conſentio.

Συγκατατίθημι, a. 1. inf. act. verbi συγκατατίθεμαι, concedo una. quod ex σὺν, κατὰ, & τίθεμαι, fodio. ſ. ὦω. p. κα.

Συγκαυλίομαι, ὁ, ἡ, paſtum. a σύγκαυλος, ſimul poſitus ſum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Συγκεκοὶν, ὁ, ἡ, ὸν, Jon. compungo, confcio.

Συγκεκοπὴς, ὁ, ἡ, ὸν, contempto. ſ. κόψομαι. a. 2. ſync. ὰ. 2. paſſiv. συγκεκόμμαι. praſ. paſſiv. per ſynecpen συγκεκόμμαι. perf. paſſ. συγκεκόμμὰν, ὸ, ὴ, contemperatus, una permiſtus. quod ex σὺν, & κεράννυμι, miſceo. Th. κρᾶσις, εως, ἡ, miſtio.

Συγκεχυμένος, confuſa, perf. part. paſſ. ſ. χεῦ. verbi συγχύω, vel σὺν. ſ. ὦω, confundo.

Συγκεχυμένὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ſtupidus, plenus. perf. imperat. paſſ. verbi συγχύνω, concedo, indulgeo. quod ex χυῖν, eo, accedo: capio. ſ. ὦω.

Συγκεχυμένὸς, humo congeſta tego, perf. part. paſſ. a συγχύνω, humo congeſta rego.

Συγκινῆσω, ὁ, commoveo. fut. ὑσω. perf. συγκεκίνημαι. a. 1. ſync. ὰ. 2. ſynecpen. ἐκὰν ὸν, & κεκίμὰν, gentes cohaeredes: tanquam adjective accipitur. Ephef. 3. 6. Componitur ex σὺν, & κεκίνημαι, hortes, hoc ex κινῶ, ὲ, ἡ, ἴσις, & κίνω, tibus, poſſideo. ſ. ἡσω. aor. 1. ἐνησα. p. νεῖμαι.

Σύγκλητ, ὁ, collectitius, convena. a συγκαλῶ, convoco. συγκλητὸς aureo eſt inundo.

Συγκοινωνὸς, una ſum particeps, una communico, commercium habeo. cum dat. nom. plur. praſ. συγκοινωνοὶ εἰσι. fut. ὑσω. perf. συγκεκοινώνὰκα. a. 1. συνεκοινώνησα. aor. 1. part. aſſiv. συγκοινωνήσὰς, ασσα, ὰν. quod ex σὺν, & κοινωνὸς participes fum. hoc a κοινὸς, ὸ, ἡ, ὸν, communis, participes. Th. κοινὸς, ὸ, ἡ, communis.

Συγκοινωνὸς, ὁ, ἡ, ὸν, participes, conſors. ab iiidem thematibus.

Συγκοιτὸς, ὁ, ἡ, qui cum aliqua in eodem cubili cubat, & dormit. ex σὺν, cum, & κοῖτη, ἡ, cubile.

Συγκολλάβιον, ὁ, ſing. ſ. ι. aſſiv. verbi συγκολλῶ, ſimul nato. Th. κολλᾶβὸς, nato. ſ. ὦω.

Συγκομίζω, una affero. fut. ἰσω. perf. συγκεκόμικα, aor. 1. συνεκόμισα. ex σὺν, & κομίζω, feto. Them. κομὶω, curo.

Σ υ

Συγκόνδυλος, concedo, contundo, diſcindo. ſ. ὑλω.

Συγκορὴς, ὁ, ἡ, ὸν, a. 1. inf. act. συγκόρεσα, ασα, ὰν, ὸ, ὰ. 1. part. aſſ. verbi συγκόρω, comparo, conjungo.

Συγκορὸω, comparo, conjungo. ſ. κορὸ. aor. 1. συνεκόρεσα. aor. 1. inf. act. συγκόρεσα. Them. κόρις, fecerno, diſcerno, judico.

Σύγκρασις, εως, ἡ, comparario. dativ. plural. συγκράσεσι. a συγκεῖνω, comparo.

Συγκρύπτω idem fere ac κρύπτω. celo, abſcondo. ſ. ὑψω. p. κέκρυπτα. a. 2. ἔκρὺφον.

Συγκρύφω. a. 1. inf. act. verbi eiuſdem.

Συγκτίστης, ὁ, ἡ, eiuſdem coloniæ deducendæ ſocius. a κτίζω, condo.

Συγκυρὴς, ὁ, ἡ, ὸν, ſynecpen aſſicio, ſimul incliino; conſentio. ſ. ὦω. perf. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύντω, pronos ſum, demitto oculos, incurvo me oculoſum.

Συγκυρία, occurſus, ſi; invenio.

Συγκυρὸω, ας, ἡ, caſus. quod a συγκύρω, concido. apud Hom. ponitur pro τυγχάνω, collido. quod ex σὺν, & κύρω, incido. ſ. κύρσω. a. 1. ἔκυρσα. a. 2. ἔκυρον. a. 2. ἐκύρω, invenio, contingo, occurro alicui.

Συγκωμὸς, gratulor. cum dativ. imperf. συνεκώμων, ες, ὴ, ſ. 1. med. συγκώμασα. a. 2. paſſ. συνεκώμὰν, ὸ, ὴ, gratulatus ſum. a. 2. imperat. paſſiv. συγκωμὰσθω, ὰσθω, & in pl. συγκώμὰσθε. The. κῶμος, gaudeo. ſ. ὦω. p. κέκωμα.

Συγκωμάτης, ὁ, ἡ, med. a συγκώμὸς, gratulor.

Συγκωμίτης, ὁ, plural. aor. 2. imperat. act. verbi συγκωμὰω, gratulor.

Συγκωμὰω, praſ. imperat. act. verbi συγχύω, confundo.

Συγχὺσις, confuſio, conflerno, item concito turbum, ubi omnia genera hominum promiſcue confluunt. ſ. ὑσω. a. 1. ἐσυγχυσα. aor. a. συνέχεα, ας, τι. a. 2. ἔκὰν. ὸν. p. κέχυμαι. Th. χύω, & χέω, fundo. ſ. χεῦ. & χύσω & χέω. aor. 1. ἔχυσα. & ἔχεα.

Συγχύω, humo congeſta rego. fut. ὑσω. quod a χύω, aggerem duco. Th. χύω, fundo.

Συγχρώμαι, ὁμαι, commereium habeo cum aliquo, & cum dat. nom. perf. συγκέχρὼμαι. Th. χρὼμαι, commodo.

Συγχωὺω, & συγχὼω, confundo. ſ. ὑσω. praſ. συγχύσω. aor. 2. vel imperf. συνέχεον, ες, ὴ, diſpundo pudefci; ſuperavi, perf. paſſ. συγκέχυμαι, σαι, ται, contubatus fui. perf. paſſ. συγκεχυμένος, η, ον, confuſus, a, um. a. 1. paſſ. συνεχὺθην, ης, ὴ. quod ex σὺν, & χύω, vel χέω, fundo. Th. χύω, idem.

Σύγχυσις, ὁ, ἡ, confuſio, ab eodem verbo, & themate.

Σύγχυτος, ὁ, ἡ, ὸν, eiuſdem regionis. ex σὺν, & χώρα, ας, ὁ, locus.

Συγχωρὸω, concedo, aſſentior, indulgeo. ſ. ὦω. praſ. part. paſſ. συγκεχωρὸμένος. quod ex σὺν, & χωρὸω, ſ. ὦω, accedo.

Συγχωρὸτὸς, concedendum eſt, adjecſ. verbale a συγχωρὸω, concedo, aſſentior, indulgeo.

Σύγχωσα, aor. 1. inf. a συγχὼω, humo congeſta tego.

Σύδην, adverb. celeritter. a σὺω, concito. Th. σεύω, agito.

Σὺς, ὁ, ἡ, ſues, nom. plur. a σὺς, σοὺς, ὁ, ἡ, ὺς, pro quo uſitatius ὗς, ὑος, ὁ, ἡ.

Σύσσιτος, concitatus eſt, ſ. ὑσω. imperf. ἐσὺσσιτον. a. 2. med. Jonic. pro ἐσύσσιτο, verbi σύσσιτω, vel σὺσσιτόω, concito. Them. σὺω, agito.

Σὺφλὸς, ὁ, ἡ, ὸν, a vivo. praſ. inſ. σὺζειν, pro σώζειν. fut. ſ. σώζω. perf. σεσῦζὰκα. quod ex σῶς, & ζάω, vivo.

Σωζόμενος, vel σωζόμενοι, conjungo. ſ. σωζέω. a. 1. σωσέζὰκα. perf. σωσζόμαι. perf. paſſ. σωσζόμενος. perf. part. paſſ. σωσζόμενος, η, ον. quod ex σῶς, & ζάω, vivo. jungo.

Σωζὸς, Dor. pro σῴζω, praſ. inſ. aſſiv. verbi ſervare, una vivo.

Σωζέτης, ου, ὁ, mutuo quæro, diſcepto, diſputo, imperf. σωζέτουν, ες, ὴς, ου, ſ. 1. ſ. ὑσω. perf. σωσζήτηκα. a. 1. σωσζήτησα. quod ex σῶς, & ζήτω, vivo.

Σωζήτης, ου, ὁ, diſputatio, diſceptatio. ab eodem verbo & themate.

Σωζήτης, ὁ, ἡ, diſquiſitor, diſputator. ejuſdem verbi, & thematis.

Σωζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio. a σὺν ζυγὸς, conjunctus. quod a συζεύγνυμι, conjungo. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Σύζυγος, ὁ, ἡ, conjunctus, copulatus. quod a ζεύγὸς, jugum. Them. ζεύγνυμι, jungo.

Σῴζω, ουσα, ὁ, ἡ, praſ. part. act. a σώζειν, una vivo.

Σῳζόμενος

Συλλογισμὸς, ὁ, ſyllogiſmus, concluſio, ratiocinatio. Συλλογιστὴς, οῦ, ὁ, ratiocinator. Συλλογιστικὸς, ἡ, ὸν, ratiocinativus. Συλλογιστικῶς, adv. ratiocinative. Συλλογιστὸς, ἡ, ὸν, ratiocinatus. Συλλογιστὸς, ὁ, ſyllogiſmus. Συλλογιστὸς, ὁ, ſyllogiſmus. Συλλογιστὸς, ὁ, ſyllogiſm

τιθέ, obvius &c. Th. ἀντί, contra, pro, propolitio.

Συναντομαι, σει, ὁ, occurſus. ab eodem verbo, & them.

Συναπαλλάσσω, viciſſim iuvo, opem ſero, adjuvo. cum dat. a. 2. med. συναπαλλάσσομαι, ν, σω, ξ. a. 2. ſub. med. συναπαλλάξομαι, ν, σω, ξ. quod ex σύν, ἀπό, & ἀλλάσσω, capio. ſ. λάβομαι. a. 2. ἔλαβον.

Συναντομαι, occurro, obviam eo, Poet. pro συναντάω.

Συναντήτων, gen. plur. pract. ſub. verbi ejuſdem, occurrunt.

Συναντῶν, 3. ſing. f. 1. act. verbi συναίρω, congrego. f. ξω. Th. σύν, duco.

Συνάπτει, ᾳ, ὁ, ξ, conjunctus, ſocius, comes: pupa uxor. Eurip. πυρὰ σὺ συνάπτει, τὸ συνάπτω, in altum ſimul tollere, vel conjungere. ἄνω, ſut. ἀνῶ, perf. med. ἦκα, & Ion. ἄκα, unde illa, ἐπάκατε.

Συναίρω, ſimul abripio, una abduco, f. ξω. perf. συναίρκα. pract. paſſ. συναίρομαι, σει, ᾳ, ὁ, obſecundans, attemperans. a. 1. ind. paſſ. συναίρθην, ν, ſimul abreptus fui. a. 1. part. paſſ. συναιρθεὶς, ῆσσα, ἐν, ξ. a. 2. paſſ. συναρὼν, ὄντος, ὁ, ξ, abreptus, ſecum, ſimul abeo. συναίρω, ſimul abiit aor. 1.

Συναιρῶ, ſ. ξω, perfectum & abſolutum reddo.

Συναιρεσιμος, ν, ὁ, conſummatio.

Συναιρεσιμος, una effugere.

Συλάντες, αντος, ὁ, ſimul omnis. συνάντεσσι, univerſa. a. τοι, omnis.

Συναπτεκόνω, σει, ν, aor. 1. ind. aſtiv. verbi συναπτέκτω, occulto. Ex σύν, ἀπό, & κρύπτω, abſcondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Συναντίον, Ionic. pro συναντίαστν, 3. plur. im. perf. verbi συναντίαμαι. vide ἀρίσμαι. alii legendum cenſent συναντίασαν.

Συνοποθνήσκω, una moritor, commorior. συναπέθανε ἀλλήλοις, alternis itibus tranſfixi occiſi ſunt. Plutarch. in Publ. Cum dat. a. 2. ind. aſt. συναπέθανον, ες, ε, aor. 2. inf. συναπθανεῖν.

Συνεκπλέω, ᾳ. ſingul. a. 1. ſub. aſtiv. verbi συνεκπλέω, una pereo.

Συνεπλέω, una pereas, 2. a. ſub. med. ἀ συνεκπλέωμαι, una perdo.

Συνεπόλλυμι, una perdo. συνεπόλλυμαι, una pereo. a. 2. med. συνεπολλύμην, ν, σν. quod ex σύν, ἀπό, & ὄλλυμι, perdo. ſut. ὀλέσω. aor. 2. med. ὠλλύμην. pract. med. ὄλλυμαι, & Att. ὄλλυται.

Συνεπεμπλάω, una mitto, ablego. ſ. συνεκπεμπῶ. pert. συνεπέπλακα. aor. 1. συνεπέπεμπα. quod ex σύν, ἀπό, & πέμπω, mitto.

Συνεπείρω, agglutino, copulo, corporeo, conjungo: cohereo, cono, coalefco; Ariſt. congruo, conſentaneus ſum, Ariſtot. conſligo, congredior, Ariſtid. bellum gero, Thucyd. ὁ συν. pert. συνῆρε. συνείρει τὸν χρόνον, tempus inſtat, & urget. Th. ἔντυε, nectio. fut. ὦω. perf. ἤρα.

Συνεῖρον, a. 2. inf. aſtiv. verbi συνείρω, conferro. Them. εἰρεῖν, tollo. f. ὦω. p. ῥηκα. a. 2. ῥᾶν.

Συνεῖρόμενοι, a. 2. inf. med. verbi ejuſdem, & them.

Συνεῖρομαι, Att. redupl. pro συνίρομαι, 3. ſing. perf. paſſ. verbi συναίρομαι, collidor. Them. ἀράρειν, vel νυν, amputo, tundo. f. ξω.

Συνειρόνω, collido, congno, contundo, argeo. Th. συνείρω, pallo.

Συναμφοτέρω, ὁ, congruenter coagmento, congruente proportione conſtruo. f. ξω. perf. συναμφότερκα. part. paſſ. συναμφοτερισμένος, ἡδεῖσα, ἡδεῖσα, congruenter cognumentatus, a. Ex σύν, ἀ, ἀμφοτέρω, ὦ, apta concino, compingo.

Συνεμπίπτω, Dor. vel Ion. pro συνίμπτω, a. 1. ind. aſt. verbi συνεμπίπτω, adapto. f. ξω. quod ex σύν, ἀ, ἐμπίπτω, apto. Th. ἄπω, idem.

Συνεμπίπτω, una abripio, corripio, Ariſtoph. cito intelligo, percipio. Sophocl. ſ. ψω. perf. συνέπτωκα. pluſq. perf. συνεπτώκειν, ες, ει. aor. 1. ind. aſtiv. συνέπτωσα. a. 1. part. συνεπτώσας, ασσα, ὁ. a. 1. paſſ. ind. συνεπτώθην, ες, ε. a. 2. part. paſſ. συνεπτωθεὶς, σῖσα, ὁ, ξ. abreptus. Them. ἀρπάω, rapio. f. ψω, & Dor. ξω.

Συνεπτώσεσι, αστοι, ὁ, ξ. a. 2. part. aſtiv. verbi ejuſdem, & them.

Συνεπφύω, ſimul augeo, facio creſcere. una creſco, Nazianz. ſut. συναφῦσω. perf. συνέφυκα. pract. paſſ. συναφύομαι. quod ex σύν, ἀ, ἐπφύω, feu πίω, augeo. ſ. πίσω. Th. ἐπφύω, idem.

Συναφέζω, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſive, verbi συναφίζω, augeo.

Συναφθήσομαι, a. 1. inf. paſſ. verbi συνάπτω, congrego. ſ. ἅξω. p. συνῆχα. Th. ἄγω, duco.

Συναφύσσω, 3. ſing. f. 1. in. paſſ. verbi ejuſdem.

Συνδέσμιος, ὁ, ſing. f. 1. in. paſſ. verbi ejuſdem.

Συνδεσμεῖ, ᾳ, ὁ, ξ, conjunctus, ſocius, comes: Thema δέσμω, ᾳ, τω, ſocius.

Συνδέσμοι, ν, ὁ, nexus, vinculum, nodus, copula, conjunctio. Item nodus, ſtella prolixes ex ſex ſignis. Procl. Eſt etiam pars nervoſa connectens. a συνδέω, una vincio.

Συνδέω, una vincio, connecto, committo. f. σω, perf. συνδέδκα. perf. paſſ. συνδέδεμαι. perf. part. paſſ. συνδεδεμένος, una vinctus.

Συνδεδικασθαι, cum aliquo periculum ſubeo. Ex σύν, δίκη, & πάσχω, ν, ὁ, ξ, periculum.

Συνδιατρῶδω, commoror, una verſer, conſuetudine utor, operor, & ſtudium pono. Xenoph. Quod ex σύν, διά, & τρῶδω, tero. ſ. ψω. pract. τετρῶφα. perf. paſſ. τέτριμμαι.

Συνδιαιτῶμαι τινι, aliquem in re aliqua ſodalitate juvare.

Συνδικτυόκλω, contruncido. vide διακτυόκλω.

Συνδικασεῖν, Ionic. pro συνδίκασεν, ασασι, qui vinctus eſt cum aliquo. Att. ἔδη, ligo.

Συνδιατρέβω, ᾳ, ὁ, ξ, imperf. vel aa. 2. act. verbi συνδιατρίβω, commoror.

Συνδιάτριβον, 3. ſingul. imperf. med. verbi συνδιατρίβομαι, una cohabito, contubernalis ſum. quod a διατρίβομαι, vitam dego. Them. δίαιτα, ᾳ, ὁ, vivendi mos.

Συνδικάσει, ᾳ, ὁ, ν, ξ, teſtis, comes, adjutor, proprie conſultor, & patronus, qui ſimul unam, eandemque cauſam in judiciis defendunt. Th. δίκη, jus.

Συνδικασμένοισιν, acc. plur. pract. paſſ. act. verbi συνδικάζομαι, una probo, quod a δικάσμαι ζω, probo, exploro. Th. ἔσκεπ, videor. f. σκο. pract. ἐσκόπτω.

Συνδοξάζω, ſimul glorioſus, f. σω. perf. συνδεδόξασα. f. ἀσω. perf. paſſ. συνδεδόξασμαι. a. 1. paſſ. ἐδοξάσθην, ν, ε. a. 1. ſub. paſſ. συνδοξασθῶ, ᾳ, ὁ, ξ, & in 1. plur. συνδοξασθῶμεν. quod a δοξάζω, opinor, fentio, hoc a δόξα, opinio. Th. δοκέω, videor.

Συνδοῦλος, ᾳ, ὁ, ξ, conſervus. Them. δοῦλος, ᾳ, ὁ, ξ, ſervus.

Συνδρομοσύνη, gen. plur. a. 2. part. aſtiv. verbi συντρέχω, concurro. Th. τρέχω, curro. fut. δράμω. perf. δεδράμηκα. a. 2. δράμον. p. m. δεδράμαι. inde συνδρομεῖς, concurſus.

Συνδρομεῖς, ος, concurrentes: anguſtæ. Epitheton inſulæ quæ & συναλιὰς appellantur, a τρέχω, curro.

Συνδρομὴ, ᾶς, ἡ, concurſus. a συντρέχω. quod vide in συνδρομοσύνη.

Συνδρομος, ν, ὁ, Poetic. pro συντρέχων, concurrens. vide in συνδρομοσύνη.

Συνδυο, Poet. duo ſimul conjunctî, bini. ex σὺν, & δύο, duo.

Συνεβαλον, ες, ε, a. 2. ind. aſtiv. verbi συμβάλλω, confero.

Συνεβη, & Dor. συνεβα, 3. ſing. a. 2. ind. aſt. verbi συμβαίνω, evenio. Th. βαίνω, eo, ſ. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συνεβόασεν, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi συμβοάω, una pafco. quod a βόσκω, paſco. f. βοσκήσω. Them. βόσκω, paſco. fut. βώσω, & σκω.

Συνεβόσκετο, τε, ε, a. imperf. verbi συμβόσκω, confulto, hortor. quod a βούλω, idem. Th. βούλ, τι, ξ, conſilium.

Συνεβούλευσεν, 3. ſingul. f. ſingul. a. 1. ſub. a. 2. med. verbi ejuſdem, & them.

Συνέγνωσεν, allevia. a. 1. imperat. aſt. verbi συγγνώσω, ſimul exeito. Th. γνόμι, excito. fut. γνῶ. a. 1. ἔγνων.

Συνεγνώσθη, vide in συνέγνωσεν.

Συνεδριάστων, gen. plur. part. pract. aſtiv. verbi συνεδρίαω, confideo. fut. ἀσω. quod ab ἕδρα, ſedes. Them. ἵζομαι, ſedeo. fut. ἵσομαι.

Συνείρομες, ὁ, ξ, confeſſus, ſe. judicum.

Συνεἰρομένος, ν, ον, conjunctus, a, um, part. paſſ. verbi συλλέγω, vel συν, conjungo. quod ex σύν, & λέγω, feu συν, jungo. f. ξέξω. hinc & συνέλεγμαι, adv.

Συνέζεξεν, 3. ſing. a. 2. ind. aſtiv. verbi συζεύγνυμι, conjungo.

Συνέζευξα, 3. ſing. imperf. aſt. verbi συζεύγνυμι, diſcepto.

Συνεθίσσουσι, 3. ſingul. a. 1. ind. aſtiv. verbi συνεθίσσω, una aſſuefacio, ad Ephef. 2.

Συνείκω, σι, ν Ionic. pro συνήκω. a. 2. indic. aſt. verbi συνίημι, intelligo, fut. συνήσω quod ex σύν, & ἵημι, feu τω, mitto.

Συνεθάπτομεν, plur. a. 2. in. ind. med. verbi συναθάπτω, conſtituo. ſ. συναθήσω. perf. συνέθαπα. a. 2. med. συναθαψάμην, σω, ν, pactus ſum. Th. θάπτω, pono.

Συνεθέμεσθα, compondent. 3. pl. a. 2. in. med. verbi ejuſdem, & them.

Συνεθήκε, pacta ei, Dorice. pro συνέθηκε, θω, ν, ſi 3. a. 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi συναθήμαι, paniſcor. aor. 2. med. συνεθέμην. Th. τίθημι, pono.

Συνεθήκατο, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συναθήκω, conſentacio. a quod ab ἵστημι, idem. Th. ἵστω, στῶ, στῆ, mos, conſuetudo.

Συνεθήτες, τες, ὁ, conſentientia. in plur. συνεθέτες ἔσαν, quod a συνίθημι. hoc ab ἔθω, ſcientia. Th. ἔθω, ſcio.

Συνείδον, ς. ſing. vel 3. pl. a. 2. ind. aſt. verbi συνοράω, proſpicio. a. 2. in. ind. ἐσείδον. a. 2. part. aſt. ἰδὼν, ἰδοῦσα, ἰδὸν. m. ſut. ὄψομαι. conſpicio mihi ſum. Th. εἶδω, ſcio, video. ſ. ἴδω.

Συνείδω, σι, ὁ ſ. ἴδω. & in m. g. συνείδεϊ, ἔσσι, ἐ, contracte pro συνείδεϊ, ᾳ, ὁ, ξ. perf. part. aſtiv. Them. εἶδω, vel οἶδω, video. ſ. ἴσω. p. οἶδα.

Συνείδεϊ, ἔσσι, ὁ, conſcius, qui ſimul novit, Demoſth.

Συνειλημμένοι, ν, ον, Att. pro συλλελημμένοι, perf. part. paſſ. verbi συλλέγω, colligo.

Συνείλεε, convolvo, cogo, compello, includo.

Συνείλεον, perf. aſtiv. Hinc συνειλεόμην, ν, σο, ὁ, perf. part. aſtiv. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συνείλησεν, ὁ συναλιὰς, vide in ἐνάλιος.

Συνείλησε, σι, ν, perf. Attic. pro συλλέλεγμαι, ς, perf. ind. aſt. verbi συλλαγχάνω. fimul ſortior. Th. λαγχάνω, fortior. a. 2. ἔλαχον, tanquam a verbo inuſit. perf. εἴληχα.

Συνείληφεν, colligiſſe, perf. Attic. pro συνείληχεν, perf. part. Att. verbi συλλέγω, colligo. Th. λέγω, lego. ſ. ξω. perf. λέλεγα, & Att. λέλοιπα.

Συνείμενος, ſum cum alio, utor familiariter, vivo cum aliquo, verſor. συνίσαν τὸ κύνα, in latore verſati, Ariſt. Plut. cum dat. imperf. συνῆν ἐ ἀναγκαῖος, ſum neceſſarius. pract. part. συνών, ὄντος, ὁ. quod ex σύν, & εἰμί, ſum.

Συνείμι pro συνίημι, ſimul eo, convenio, coeo, in congreſſum. inf. συνίεναι, una ire.

Συνείστεν, 3. ſing. imperf. med. verbi συνίστεμι, comitor. Th. ἵστω, ſequor.

Συν θεὸς, σύνεϊ, ὁ, animadverſio, cognoſcens, conſcius, a. 2. part. aſtiv. verbi συνίημι, intelligo.

Συνεκάλεσα, a. 1. inf. aſt. verbi συνεκκαλέομαι, una introeo, cum dat. aor. 2. ind. συνεκάλεσθαι, ν, ὁ. quod ex σύν, ἐκ, & ἔρχομαι, venio. Ion. ἐλεύσομαι. a. 2. ἐλθὼν.

Συνεκεκλόμεσθα, una introeo, ſimul ingredior. a. 2. συνεκλόμην, ν, ὁ. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνεκόσμησεν, Att. ſync. pro συνεκοσμήθην, 3. ſing. a. 1. ind. aſt. verbi συνεκόσμησα, ſimul induco. quod a φορέω, geſto. Th. φέρω. Alii volunt ab ἀείρω derivari, inius admitto. Th. φέρω, & φόρμι, emitto. fut. ἴσω.

Συνεκτήσατο, 3. ſing. a. 2. ind. aſt. vide in συνκτάομαι.

Συνεκτὸς, continebat, 3. ſing. imperf. aſt. verbi συνέχω, contino. Them. ἔχω, habeo.

Συνέκυρσε, aggredior, 3. ſingul. imperf. paſſiv. verbi συνέχω, conſtringo.

Συνεκύλισεν, σι, ν, a. 2. ind. aſt. verbi συγκυλίω, una colloco, & fedeo.

Συνεκώμασε, coadebat, 3. ſingul. imperf. paſſ. Ex σύν, & κῶμος, ου. ſut. ἀσω. a. 2. ἐκώμασα. a. 2. paſſ. κάσθαι.

Συνελαύνω, ſimul ſpecios peregrinationis, comes itineris. συνελαύνουσι, Hefych. quod ab ἐλάνω, abſens a populatibus fuis. Th. ἔλαυσι, ν, ὁ, populus.

Συνελθεῖν, σι, ν, aor. 2. ind. aſt. verbi συγκαταβαίνω, contempero. ſ. συγκατέβω. perf. συνκαταβαίνα. Th. κατέβαινον, incco.

Συνελθέτεον, ᾳ, ὁ, ν, ξ. inf. aſtiv. verbi συγκαλέω, commoveo, ſut. ἐσω. quod ex σύν, & καλέω, moveo.

Συνέλκωσι, 3. ſingul. aor. 1. indicat. aſtiv. verbi συγκαλέω, concilio.

Συνε-

Συλλείπω, ῳ, ῶ, ἆ, ὦ, aut ελεῖπω. Ex συν, & λείπω, eligo. Th. λείπω. fut. ιῶ.

Συλλαλέω, ῶ. sing. & 2. ind. activ. verbi συλλαλῶ, comprehendo.

Συλλαλήσω, ῆς, σω, & 2. med. vide συλλαλῶ.

Συλλαλῶ, ῶ. sing. vel 3. plural. imperf. act. verbi συλλαλέω, & συλλογῶ, quod vide. Th. λαλῶ, loquor.

Συλλαλῶμαι, compello, is in angustum redigo. Συλλαλῶμαι σε τῇ τῶν ἐλέγχων ἀνάγκῃ, in extremam necessitatem te redigo. Lucian. Neutraliter usurpatum significat infelto actionis concurso, Homer. ſ. συναλάομαι. 2. 2. συνάλαμαι, compalli.

Συλλὰς, collegerunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi συλλέγω, colligo.

Συλλαλῶ δῶσω, actuſ. plur. pract. med. verbi συναίρεμαι, convenio.

Συναλλάξω, τι, ε, & in 3i. plur. συναλλάξωτιν, 2. 1. ind. paſſ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συναλλᾶς, 2. 2. ind. activ. συναλλάσσω, pugno cum ſocius, ſto a partibus alicujus. fut. σσω. Th. ἀλλάσσω. 2. 1. συγχω.

Συνάμμες, 2. 2. inf. activ. ſonic. Dorie. & Æolic. pro συνάμμεναι, verbi συνάμμι, perſcipio, intelligo.

Συναμμένος, Jonic. & Æolic. 3. plur. 2. 1. opt. act. verbi συμφέρω, confero. vide συνίημι.

Συναναίνεται, confertur, 3. ſingul. præſ. ind. paſſ. quod ab συναίνω, Poetic. pro συγχω. Th. φέρω. fut. σέσω. 2. 1. συγχω.

Συνέβασκον, ες, ε, una cum, & in 3. plur. συνέβασκον, perceo. fut. σμαχήσω. 2. 2. ἔμαχον.

Συνεβήσαντο, 3. plural. 2. 1. med. verbi πήσαω, pro πήσατο, facio. ſ. ἐω.

Συνεβλέποντο, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi συνεβλέπετο, exquiro. quod ex σύν, ἐξ, & ἰ-τέλω, examino, ſ. ἐω.

Συνεβλεπόμην, præſ. ind. paſſ. verbi συνεβλεπόμην, aſſimilor. quod ex σύν, ἐξ, & ἰ-τέλω, aſſimilo. hoc ab ἴσωσις, ῳ, ὁ ſimili. Thema ἴσῳ, ὦ, ὁ, idem.

Συνεβλήκει, pertraxit, devenit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεβλήκω, pertraho. quod ex σύν, ἐξ, & ἕλκω, appello: Th. ἕλκω, ſ. κλύω, idem.

Συνεγκλὶς, Attic. pro συνεγκλὶς, idem ac συνεγκλὶς, ἰος, ἡ, junctura, conjunctura, commiſſura a συνέγω, contineo. Them. ἴσχω, habeo.

Συνεδὼ ἴσωσα, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συνεκάδω, condoleo.

Συνέδρωσεν, ες, ε, ſ. ſ. conſentiens, comprobans, approbans; cum dat. Herod. ex ἴσοι, σος, & ἕσωσι, ſ. ἴσως.

Συνέδρος, Dor. pro συνέδρος. quod vide in συνέδρος.

Συνεδώδασε δω, Jon. pro συνεδώδασε δω, 2. 1. ind. med. ſimul astingere, & aggredi. Ex σύν, ἐπί, & ἔδωσα, ſ. ἔδω.

Συνεδρώσιμον, ſimul allevo. Th. ἐλαφρὸς, ἆ, ὁ, levis, celer.

Συνεδρώσω, 2. 1. ind. activ. verbi συνεδρώσω, una mitto. Th. πέμπω. 2. μιτῶ, ſ. ψω. pr. πέμψομαι.

Συνεδρώσω, τι, ε, 2. 2. ind. act. verbi συνεδρώσω, una præcio. Ex σύν, ἐπί, & ἴσχω, ſo. ſ. σχω.

Συνεδρώσω, condenſavit, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. verbi συνεδρώσω, compingo. Thema σχῶ, ſeu σχήσω, idem. fut. ξω. pr. πήξω. perf. med. πέπηγα.

Συνεδρώσωμεν, ες, teſtimonium inſuper præbeo, additipulor, teſtis fum. ſ. ἴσω. perf. συνεμαρτύρηκα. quod ex σύν, ἐπί, & μαρτύρομαι, teſtor. Th. μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, teſtis.

Συνεδρώσωμεν, 1. plural. aor. 1. ind. activ. verbi συνεδρώσω, bibo cum aliquo, cum dat. ſ. συνεδρώσω, perf. συνέπωκα. 2. 1. ind. act. σύνεδρωσα, ες, ε.

Συνεδρώσωμαι, ῳ, ῶ, ἆ, ſimul ſequens, vide in σύνειμι, ſequeor.

Συνεδρώσω, imperf. act. verbi συνεδρώσω, ſuffoco. ſ. ξω. pr. συνεδρώσω. aor. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνεδρώσω, 3. plur. 2. 1. ind act. verbi ejuſdem & idem.

Συνεδρώσω, comitor, non reſito, attente audio, cum dat. imperf. med. συνεδρώσω, ῳ, ῶ, ἆ, quod ex σύω, & ἴσω, ſequor.

Συνεδρώσω, inciderat, Jon. pro συνεδρώσω, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi συμπίπτω, incido. Th. πίπτω, quod vide.

Συνεδρώσω, o, una oprtor, auxilior, adjuvo. imperf. συνεδρώσω, ῳς, ῶς, ὦ, ὡς, ὁ. fut. ξω. pr. συνεδρώσω. Th. ἴσχω, ſo, ſi, opus.

Συνεδρώσω, 3. ſing. 2. 1. act. ſyncop. verbi συνεδρώσω, adjuvo.

Συνεδρώσω, ῳ, ῶ, ἆ, adjutor, ſocius, coadjutor, ſocius operis, adminiſter, collega. συνεδρώσω τῆς τέχνης, adjuvans artis. Th. ἴσχω, habeo.

Συνεδρώσω, ῳ, ῶ, ἆ, adminiſter, ita proprie, qui, vel quæ laniſicium exercet. Ex σύν, & ἴσχω, quod fit a ἴσω, ſeu ἴσω, ſo, ſi, lana.

Συνεδρώσω, convenio, una venio, in unum coeo, coalſco, concurro. συνεδρώσω τὸ στὸ λόγος, convenit ad thori cubile; Sophocl. συνεδρώσω τὸν λόγον, in colloquia venerunt, Plutarch. in Camillo. συνεδρώσω τῷ στρατιωτικῷ, adhibitus eſt in conſilium hujus rei, Nazianz. imperf. συνεδρώσω, ῳ, ῶ, ἆ. ſyncop. 2. 2. συνεδρώσω, ῳ, ῶ, ἆ. 2. 1. ſyncop. 2. 2. ſyncop. 2. 2. ſyncop. 2. 2

Συνῴδω, gen. plur. a συῳδὴς, ες. Th. ῴδος, ου, ὁ, mos.

Συῳδῶν, pro more, pro consuetudine. adverb. ab eodem them.

Συνοᾶς, αι, ὁ, intelleri & in 3. plur. συνοῶσι, a. 1. ind. act. verbi συνίημι; intelligo.

Συνάμμοσα, ας, ἡ, compuli, aor. 1. ind. act. verbi συναλιάσσω, compello, is. Th. συνάγω, agito. fut. ιλάσω. perf. ἤλακα.

Συνάδω, ἄσω, ἤσα, aor. 1. ind. adiv. verbi συναγείρω, convenio.

Συναλιάκωτος, ου, ὁ, ἡ idem ac συνάλιξ, κτος, ὁ, ἡ, coetaneus, conæus. ex σὺν, & ἀλιάκωτος, ου, ὁ, ἡ, coætaneus.

Συναλιάκτ, ᾳ. sing. aor. 1. act. verbi συναλιάκω, ὁ, contundo. ἐκ τοῦ. Them. ἀλάσσω, commi-nuo. dicitur & ἀλάσσω.

Συνάλιξ, ὁ, ἡ, cœlavo, clavis compioo. Ab ἤλιξ, clavus.

Συνάλιξις, εως, ἡ, cœlavatio.

Συναμμοσύνη, ης, ἡ, pactum, compositio, confœderatio. a συνάμμοσα, commitro. Th. ἤμμοσα, feu ἴω, mitto.

Συνάμμοσα, ατος, ὁ, focius, familiaris: ab eodem verbo, & themate.

Συνάμμοσθον, ου, ἡ, aor. 1. ind. passiv. a συμ-όμνυμι, conduro; perf. pass. συνάμμομαι, & iofer-to ἡ, συνάμμομαι, hinc ὑπάγω, ἄω, 1. a. perf. Th. φέρω, ferο. ἐξ οὗτου.

Συνάμμοσε, ας, ἡ, a. 2. ind. adiv. verbi συνάπ-τω, occurro. ἐξ ἕτου quod ab ἀντάω, obvius fio. ῥ. ἀντιάω.

Συνάμμυε, 3. ſing. imperf. act. verbi συμμύω, ὦ, una operor. imperf. συνάμμυον, ες, ε, ες, ον, ου. fut. σύμ. Thema ὄμμυ, opus.

Συναμμύχη, ης, ἡ, ἡ, tectus umbra, opacus. ex τῷ συμπεπτωκέναι ὄφρασι, fumus io umbra. Lu-cian. in Anach.

Συναμμύχην, ης, ἡ, imperf. med. verbi συναμμύχω, coovenio. imperf. συναμμύχλαν, ες, ετο. ἐξ ἑνὸς συναλλάσσομαι. aor. a. συναλλάξω. Th. ἄγχω, ango, venio.

Συναπάλλε, imperf. adiv. verbi συναπάλλω, vello cum aliquo. fut. ἴσω. Thema ἴδω, vello.

Συνάπτ, ᾳ. intelligeris, a. plur. aor. a. ind. adiv. verbi συνίημι, intelligo.

Συναπῷδᾶν, aor. 2. indic. paſſiv. vide in συνῴδω.

Συναπῷδᾶν, ᾶς, ᾶ, & in 3. plur. συναπῷδασαν, a. 2. ind. paſſi. verbi συνάπτω, congrego. Th. ἄπ-τω, duco. ἐξ ἕκτ. perf. pass. ἔγμαι. aor. 1. paſſ. ἤχθην. ſ. 1. paſſiv. ἐχθέσθαι.

Συναπτῶ, ᾶς, ᾶ, a. 1. ind. adiv. verbi συνάπτω conjungo. ſ. ἤξω. a. 2. paſſiv. συνάχθην. Th. ἄπτω, necto.

Συνάπτω, una ſepelio, Sophocl. fut. ψω. perf. συνάπτωφα, & a. συνέτυφον. aor. 2. ind. paſſiv. συνετύφην, ης, ἡ, conſepultus fuit. aor. a. part. paſſ. συνταφείς, σῶσα, ἐν. Th. θάπτω, ſepelio.

Συνάπτωσις, ᾳ, ὁ, conjungens, ruminans, pe-pendens, a. 2. a. part. med. verbi συνάπτομαι, conjungo.

Συνάπτω, & συνάπτω, compone, a. 2. imp. med. verbi ejuſdem, & them.

Συνάπτις, ᾳ, ὁ, ἡ, pactum, ſoedus, Iliad. β. gen. plurat. Æol. συνάπτεων. quod a συνάπτομαι, compono.

Συνάπτ, ᾳ, ὁ, compoſitio, pactum, compa-ges, ſtructura, coagmentatio.

Συνάπτω, Jon. pro συνάπτω, 3. ſing. a. a. ind. med. verbi συνάπτομαι, accumularim colligo.

Συνάπτων, ᾳ, ὁ, compoſitum, dat. plur. συν-άπτοις, ejuſdem ch. & verbi.

Συνάπτως, conjuoctim, adv. ab eodem verbo & them.

Συνάπτων, nom. plur. a συνάπτις, ᾳ, ὁ, com-poſitio. accuſ. plural. συνάπτεις. a συνάπτομαι compono. Them. πάσσω, pono.

Συνάπτω, ᾳ, ὁ, pactum, conventum, ſoedus. κατὰ συνάπτων, ex conditio, ex pacto. Item contenſus, aſſenſus, adſtipulatio. πέλαστ συνάπτων, communis conſenſus civitatis, De-moſth. contra Ariſtogit.

Συνάπτων, ονος, ὁ, compoſitum, conſtitutum. ἀπὸ συνάπτωνος, ex compoſito. Item ſigoum, teſſera. τὸ συνάπτωνον, ſymbola.

Συνάπτων, componet, 3. ſingular. fut. 1. ind. act. verbi συνάπτω, ejuſdem th.

Συνάπτωσαν, aor. 1. inf. adiv. verbi συνάπτω confringo.

Συνάπτωσαν, confringetur, 3. ſingul. fut. 1. paſſiv. verbi συνάπτω, confringo.

Συνάπτων, conquaſſo, confringo, contundo. ſ. ἄσω. a. 1. συνάπτων, perf. συνάπτωκα. perf. paſſiv. συνάπτωκαμαι. aor. 1. ind. paſſ. συνάπτωσαν. fut. 1. paſſ. συνάπτωσθήσομαι, ῃ, ἐσαι, conquaſſabor. Them. θλάω, frango.

Συνάπτων, conſpicimo, conſtringo, vero, affi-go. ſ. ὄψω. imperf. συνάπτων, ες, ε. perf. συνάπτωκα.

Συνάπτωσαν, 3. plural. præſ. Ind. adiv. verbi συνάπτομαι, commorior. Thema θάνω, mo-rior, fut. 2. med. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνάπτωτος, propriè, deliciis frango, effœminoo, enervo, affligo. Item commiouo, conſtringo. ſ. ὤσω. a. 1. συνάπτωσα. perf. συνάπτωκα.

Συνάπτης, perſpicere, conſiderare, a. a. ioſ. act. verbi συνάπτω. part. med. συνάπτης, conſcius mihi ſum. Th. ἴδω, video. fut. ὄψομαι. a. 2. εἶδα, & ἤδον.

Συνάπτ, præſ. ioſ. pro συνάπτης. a. συνάπτ, pro συνάπτ, ioreiligo. a. a. συνάπτ.

Συνάπτ, ᾳ. ſing. aor. 1. paſſiv. audiens, goarus-ace. συνάπτ. dat. plural. συνάπτ. præſ. part. act. verbi συνάπτω, intelligo.

Συνάπτομαι, pacifico, convenio, congredior, exco-mmitto ſum. a. ſo colligeor, io ſe coire. Ariſtot. Problem.

Συνάπτομαι, Jooic. pro συνάπτω, præſ. ioſ. act. verbi συνάπτω, commirto, intelligo. ab eodem them.

Συνάπτ, intelligite, a. plural. imperat. præſ. act. συνάπτ, ὔτω, verbi συνάπτω, intelligo. Th. ἴδω, mitto.

Συνάπτ, Jonic. confideratе, pro συνάπτατε, Them. ἵζομαι, ſedeo. vel ἵζω, ſedere facio.

Συνάπτ, propriè commitro: item intelligo, diſ-co, ſentio, animadverto. 3. plur. συνάπτ, intelligunt, quaſi a συνάπτ. Sic ad Rom. 1. ἀπ σύνιοῦσι, pro συνάπτ, σύσι, ὁ, præſ. part. ad ſolnmam vrnos. Item compono, commiro. Iliad. 2. ſtatic. Herodot. adiv. συνάπτ, ὕτω, & in 3. plur. συνάπτ, intelligite. præſ. ſub. συνάπτ, ᾖτ, ᾖ, & in 3. plur. ωσι. præſ. inſ. συνάπτ. ſ. συνάπτ, ᾖς, ᾖ, & io 3. pl. συνάπτ-ωσι. a. 1. συνάπτ, σύνον, ης, ε. a. 2. imperat. σύνετ, σύνετω, & in a. plur. σύνετ-ε. a. ſub. συνάπτ, ᾖς, ᾖ, & in a. plur. συνάπτ-ωσι. a. part. συνάπτ. in Matth. 13. 23. quaſi a ſtatic. Hoc ex σύν, & ἴημι, ſeu ἵω, mitto.

Συνάπτ, Jonic. Æolic. ac Doric. pro συνάπτ, quod a part. præſ. act. verbi συνάπτω, coove-oite, præſ. inſ. adiv. a σύν, & ἴημι. hinc ἴτιμι, io ioſ. Th. ἴω, eo, vado.

Συνάπτ, σι, nom. pl. a. a. part. act. verbi σύ-μιμι, una eo. quod a σύν, eo. a. 2. a. 1. aor. 2. part. ἴτς, ἴτσσα, ὄν. Thema ἴω, eo.

Συνάπτ, pro συνάπτων, intelligebant, 3. plur. im-perf. activ. q. a συνίω, pro συνίημι, inrel ligo.

Συνάπτ, intelligunt, 3. plur. ind. præſ. tanquam a συνίω, intelligo.

Συνάπτων, concurrerunt, aor. 1. paſſiv. 3. pl. im-perf. act. verbi a ἴτιμι, una eo. quod ab ἄω, eo. imperf. ηῖ, ἤεις, ηῖ, io dual. ἴσαι, & ἄτον. Th. ἴω, eo.

Συνάπτων, ſetunt, 3. pl. ind. præſ. verbi ἴσαμι, ſcio.

Συνάπτμαστος, ᾳ, ὁ, præſ. part. paſſ. συνάπτμαι, præſ. ioſ. paſſ. verbi συνάπτω, conſtituo.

Συνάπτ, ᾳ. ſing. præſ. paſſ. verbi συνάπτω, conſtituo. ioſ. συνάπτω, conciliare, congre-gare. Th. ἵστημι, ſtatuo. fut. στήσω. a. a. ἔστην.

Συνάπτ, gen. ſing. part. præſ. activ. verbi ejuſdem.

Συνάπτω, vel συνάπτω, commendo, idem ac συνάπτω. a. a. Cor. 3. 1. Item approbo, a. ad Corinth. 6. contra Polyb.

Συνάπτω, conſtituo, commendo. præſ. part. συνάπτ, ουσα, ὄν. contracte, q. a συνάπτω, ᾶς, ᾶ, idem ac συνάπτω. præſ. συνάπτω-ω, ſeu συνάπτω. perf. part. paſſ. συνάπτωσμένος, & per crafin συνάπτωσμένος, conſilens, & per Epenth. συνάπτωσμένος, συνάπτωσμένος. a. 1. ind. act. συνάπτωσα, teſtatus feci. præſ. inſ. paſſ. συνάπτωσθαι.

Συνάπτων, & io com. pl. συνάπτωσμένος, præſ. part. act. ſpali a συνάπτω, commendo, idem ac συνάπτω.

Συνάπτ (pro συνάπτ) præſ. part. activ. q. a συνίω, idem ac συνίημι, intelligo, commitro. Sed συνάπτ, (pro συνάπτ) a. a. part. act. etiam q. a συνίω, ſo, conſentio.

Συνάπτ, 3. plor. ſub. præſ. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συνάπτων, Dor. pro συνάπτων, chorcam una ſoltitute, a. 1. imperat. act. verbi συνάπτω, quod ex σύν, & κάμνω, comeſſor.

Συνάπτ, ᾳ, ὁ, ἡ, hymnus, comeſſatio.

Συνάπτων, Jon. pro συνάπτων, 3. ſing. imperf. activ. verbi συνάπτω, cohabito.

Συνάπτων, in acervum congelli ſunt, Jonic. pro συνάπτων, 3. plural. perf. paſſ. verbi συνάπτω, vel συνάπτω, in unum acervum conge-ro. quod ex σύν, & τῦμ, glomero.

Συνάπτων, nubes cogo. Dicitur etiam apud Eu-ripidem in Electra, συνάπτων ὀμμάτα, de vul-tus triſtitia, atque mœſtitia, quæ nubes La-tine, & σύρα Græce dicitur.

Συνάπτω, exacervare, a. 2. ioſ. activ. a τῦμ, glomero.

Συνάπτ, Jon. pro σύνεσι, ᾳ, profunda capitatio, mœror. Ex σύν, & τέσις, σεως, ἡ, mens.

Συνάπτης, ᾳ, ὁ, ἡ, qui cum aliquo paſcitur. Metaph. conjunctus, cognatus, συνάπτης τοῦ-δε, filii una educati, Plut. in Lycurgo. ex σύν, & τρέφω, ὦ, ἡ, pabulum.

Συνάπτω, gravem ex σύν, & βάρος, ους, ἡ, mens.

Συνάπτω, iter facio cum aliquo, una iter ag-gredior, conveuro. ſ. ὄσω, perf. συνάπτηκα.

Συνάπτ, ᾳ, ὁ, ἡ, comitatus, colloquium, con-greſſus, iter commune. συνάπτ, ἡ, proveo-tus, reditus.

Συνάπτωτος, ᾳ, ὁ, ἡ, comes in itinere. Ex σύν, ὁδός, νία, & πόρος, tranſitus.

Συνάπτω, conſcius mihi ſum. p. m. συνάπτωσμαι, perf. ioſ. med. a συνάπτω.

Συνάπτω, una verſor, una habito, contobernio utor, conſuetudinem habeo. Item in matri-monium accipio. συνάπτωσα ἀνδρὶ, duco in ma-trimonio copulata cum viro, Lucian. Item mattimoolum coeraho, conjugium fubeo. Et noptui colloco. Interdum implicor, ad-hæreo. fut. ἐσω. p. συνάπτωσμαι.

Συνάπτωσμαι, ὄσι, ὁ, Poet. συνάπτωσμαι ὦν; qui cum aliquo habitat, conturbernalis.

Συνάπτωσμαι, ᾳ, ὁ, qui cum aliquo adficet, ſo-cius aliquius in condendo adificio, orbe. Ex σύν, & οἰκέσπολις, ὁ, ἡ, adificator. Th. οἶ-κος, ου, ὁ, domus.

Συνάπτωσμαι, ὦ, una adficeo. fut. ἐσω perf. συνάπτωσμαι.

Συνάπτωσμαι, congredimur, 3. pl. fut. 1. med. verbi συμμίγνυμι. Th. φίγω, fero.

Συνάπτωσμαι, una ſtygeo, lamentor, congemi-co. Th. ὀδύρομαι, lamentor, ὀξύω, I. a. ὠξάμην.

Συνάπτ, adverb. prorſus, omnino.

Συνάπτ, ᾳ, ὁ, ἡ, Dor. pro συνάπτ, ᾳ, ὁ, ἡ, quæ-ſtus par, æquitas. ex σύν, & ἄξιος.

Συνάπτω, ὦ, una colloquor, confuefco, con-fuetudinem habeo. cum dat. fut. ἐσω. perf. συνάπτωσμαι.

Συνάπτ, ᾳ, ὁ, ἡ, confinis ſum, contiguat. ſ. ἴσω. perf. συνάπτωσμαι. quod ex σύν, & ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, contermious. quod ab ἴστ, una, adv.

Συνάπτω, ᾳ, ὁ, ἡ, comes. ex σύν, & ἀνάγη, ης, perfequor, comitor. ſ. ἕσω.

Συνάπτ, ᾳ, ὁ, ἡ, confuetudo, converſatio, con-venius, fodalitas, ſocietas, cœtus, occeſſitu-do, familiaritas. item cœtus, concubitus, Venera ufus. Ariſtot. in Polit. effentia, The-ophr. io hiſtor. plant. a σύνειμι, una ſum, converſor.

Συνάπτ, ᾳ, ὁ, ἡ, junctа ſuperciliа habens: ſupcibus, arrogans. Interdum triſtis. Th. ὀφρύς, ύος, ἡ, ſupercilium.

Συνάπτ, ᾳ, ὁ, ἡ, anaierax: cohærentia, conjunctio, coagmentatio. a συνάπτω, conjungo.

Συνάπτω, coarctari, in angultum cocontes, nom. dual. perf. part. act. Attice pro συνάπτω. Atticorum enim eſt ω vertere in ω. & Jon. rejicitur ſæpe ſyllaba ante ſyllabam in fine. ſ. ὄσω, perf. συνάπτωκα. quod a συνάπτ, con-ſtatio, angultia. hoc a συνάπτω, confringo. Th. ἄγχω, habeo. Hefych. vero ex συνάπτω derivari monuit: nam ex σύγη, ſit part. med. ὑγῶ, & Attice reduplicatis totialibus præſen-tis σύκτω.

Συνάπτω, Jonic. pro συνάπτω, cocoidere. iti-oeris compendio uti.

Συνάπτω, Æolic. pro συνάπτω, a. 2. part. act. verbi συνάπτω, idem ac συνάπτω, tendo, verge.

Συνάπτ, ᾳ, ὁ, conflictio, feritа, odio, com-poſitio, acie, ſing. σύνταξαν, quod a συνάπτω, confituo.

Συνάπτων, vel ἄπτω, colloco, compono, inſtruo, in ordines digero, una cum aliis ordino, con-ſtituo: jubeo, impero, Polyb. commentor, deſcribo, libum compono: comparo, conſti-turum habeo, Æſchines. ſ. ἕω. a. 1. συνάπτε-ξα, ες, ε. 3. præterpl. perf. συνάπτωκα. perf. paſſiv. συνάπτεγμαι, ξαι, ται.

Συνάπτωμαι, ᾳ, ὁ, ἡ, præſ. part. paſſ. a συ-νάπτω, conſtituo.

Συνάπτων, vel ἄπτω, colloco, compono, inſtruo, conſtituo. ex σύν, & τάσσω, ordino, ſtatuo. Th. ταγή, celer.

Συνάπτω, præſ. inſ. Poet. pro συνάπτω, con-ficere, effecre, parare.

Συνάπτω, ᾳ, ὁ, conſummatio, finis: cenſus, tributum, profitatio. ἐκ συνάπτωνος ἄγειν vecti-

gales facere, Demoſth. Item *συντάκτες*, munus in ſua decuria conferendi, Demoſth. contribuito Papiniano, Pariter communitas, & conſortium claſſis alicujus, & ordinis.

Συντάκω, ω, ξω, perficio, peragо. *συντακὼν* cenſert, annumerari, Demoſth. eodem tendere, pertinere, Herodian. *συντακὲν δίδου*, ſynonymum peragere, Dion. Halicarn. hiſt. l. 7. & 10. 2. 2. *συντέτακται*, με, τ. perf. *συντέταχθαι*.

Συντεθραμμένος, acc. ſingul. part. præſ. activ. verbi ejuſdem, & ibem.

Συντίμαω, concido, abbrevio. fut. *μῶ*. perf. *συντέτμακα*. in *συντέτμηκα*, unico verbo rei ſummam colligens, Euripid.

Συντίτακται, 3. ſing. prær. ind. paſſ. verbi *συντάσσω*, conſtituo.

Συντρῖβόμενοι, ι, σι, contritus, a, ον, part. part. paſſ. verbi *συντρίβω*, contero.

Συντρῖβω, obſervo, coſtervo, reverzor. ſ. *ἐσω*. perf. *συντετρῖφηκα*.

Συντρῖσω, præſ. inf. activ. *συντρῖσοντα*, 3. plur. præſ. ind. paſſ. a *συντρῖσω*, conſtituo.

Συντρῖφαι, conſtituo: compono, concino, Theophr. comminiſcor, affingo, excogito, machinor, trifum movere, aut irridere, Sophocl. ſ. *συντρῖψω*. perf. *συντέτριφα*. 2. a. *συντρῖβω*, præſ. med. *συντρῖψαι*, pacificor, conſentio. perf. paſſ. *συντρῖφθαι*.

Συντρομία, ας, ἡ, brevitas, compendium; conſeitura. quod a *συντρομος*, concido.

Συντρόμως, conciſe, breviter, adv. quod a *συντρομος*, ὁ, ἡ, ὁ, concifus.

Συντρομωτατα, breviſſime, adv. ſuperl. a *συντρομος*, breviter.

Συντρῖσις, ἡ, ἡ, contentus, conteritus, intentus, vehement. a *συντείνω*, contendo.

Συντρῖτης, concurro: aſſcotior, confiteor, Demoſth. fut. 1. med. *συνδρῖξομαι*. 2. a. *συν ἔδραμον*. p. m. *συνδεδράμηκα*.

Συντρῖφω, contero, comminuo, confrigo, quaſſo. fut. ψω. perf. *συντέτριφα*. 2. a. 1. *συντρῖφω*. aor. 1. paſſ. *συντρῖφθην*, σα, ν, aor. 2. ind. act. *συντρῖφεν*.

Συντρῖφων, ωσα, ον, contritio, confractio. a perf. paſſ. verbi *συντρῖφω*, contero.

Συντρῖφων, 2. ſ. tof. verbi *συντρῖφω*, contero.

Συντροφεύω, ω, ευσω, una educatus. a *συντρῖφω*, ſimul educo.

Συντροφῖας, Poet. pro *συντρῖφων*, concurrere, ſimul currere. Ex *σὺν*, & *τρέχω*, & *ω*, curro. Th. *τρέχω*, idem.

Συντυχάνω, convenio, incido in aliquem, coaggredior, colloquor, contingo, cum dat. a. 2. *συντυχὼν*, ν, σι, ν. 2. a. ind. *συντυχὲν*.

Συντυχὴς, ἡ, ἡ, nomen mulieris. Gr. affabilis.

Συντυχῖη, acc. ſing. Jonic. a *συντυχὶς*, ιος, ἡ, ſorcellus, calus, quod ex *σὺν*, & *συγχύω*, fom. hinc *συντυχὴ ἔγχυτα*, opus vulgare.

Συντυφλώθαι, præſ. inf. paſſ. verbi *συντυφλῶ*, una fubaſcuiro. quod ex *σὺν*, *ὑπὸ*, & *ἀλλὸν*, audio, ſ. *σὺν*. p. *τυγχ*.

Συντωκάσμαι, ona ſimolo. aor. 1. ind. paſſ. *συντωκάσθαι*, ται, ν, quod ex *σὺν*, *ὑπὸ*, & *κάσιν*, fecerno.

Συντωρῆσαι, ῶ, ῆσω, una operam confero, una operam navo. ſ. *ἐσω*. perf. *συντώρηκα*. quod ex *σὺν*, & *τωρῆσαι*, ῶ, ῆσω, adjutor.

Συνυφάσμαι, contexo, ſimul texo.

Συνφῆσι, ἡ, ἡ, conſonus, conſentiens, conſentanus, pro *σύμφωνος*. ex *σὺν*, & *φάτις*, εσσο.

Συνωδῖνω, una ſuſtat puerpere doloribus afficior, crucior. Ex *σὺν*, & *ὠδῖνω*, parturio. Th. *ὠδῖνω*, ις, ἡ, dolor.

Συνωκεῖαι, maritata, perf. paſſ. a. ſ. g. verbi *συνοικεῖω*, una verſor.

Συνῆμοσα, aor. 1. ſ. ſub. med 1. pl. verbi *συνῖημι*, pacifco, convenio.

Συνωμοτῆς, ας, ὁ, conjuratio. *συνωμότης*, ου, ὁ, conjuratus, confœderatus. a *συνωμοτῆς*, conjuro. fut. *συνωμότω*. perf. *συνωμοτῆκα*. Th. *ὄμνυμι*, juro.

Συνωμῶμαι, como.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in ſignificatione communio. *συνωνυμία*, ας, ἡ, nomen commune habens. ex *σὺν*, & *ὄνομα*, ατος, τὸ, nomen.

Συνοφῆ, Att. *ξυνοφῆ*, pars equorum, aut munerum curum trahentium, Per metaph. quodvis coniugium par, ſive compar, ut amicorum. Sic Syneſius dixit *τὴν συνοφῆδα τῶν ἀδελφῶν* de fratrum concordia. a *συνοφῶ*, connecto. Camerar. a *συνοίγνυμι*.

Συνοφῶδες, confertim, continenter, adv. a *συνοφῶδης*, ὁ, ὁ, ſubjector.

Συνοφῶδης, Att. *ξυνοφῶδης*, pars equorum, aut munerum curum trahentium, Per metaph. quodvis coniugium par, ſive compar, ut amicorum. Sic Syneſius dixit *τὴν συνοφῶδα τῶν ἀδελφῶν* de fratrum concordia. a *συνοφῶ*, connecto. Camerar. a *συνοίγνυμι*.

Συνοφῶδης, confertim, continenter, adv. a *συνοφῶδης*, ὁ, ὁ, ſubjector.

Συνοφῶδης, ὁ, ὁ, ſubjector.

Συνοφῶδης, ὁ, ὁ, ſubjector.

*

Σφαιρόω, in globi modum rotundum facio.

Σφάκελος, ου, ὁ, gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ. puto a σφάζω, quia necata fere, & mortua eſt pars illa affecta, a σφάλλω. Hinc σφακελᾶν, ſphacelo laboro. Eſt etiam σφάκελος, medius digitus.

Σφάκος, ου, ὁ, ſalvia, herba.

Σφαγεῖα, ων, τὰ, Sphagia.

Σφαλλάω, lapſum ciſſe, a. a. 2. inf. paſſiv. verbi σφάλλω, everto. ἐξαλλ. pe. ἐκφαλλ. a. a. ἐσφαλλ.

Σφάλλω, Dor. pro σφάλλω, 3. plur. præſ. act. a σφαλλός, fallo.

Σφάλλω, ſuppiano, everto, fallo, ſeduco, circumvenio, decipio, fut. σλῶ. Hinc σφαλερὸς, ά, ὁν, lubricus, infirmus, ἀσφαλὴς, ἐστι, τὸ, ſcabellum. ἀσφαλὴς, ἰσ, ὁ, ἡ, minime lubricus, rutus. ἀσφάλεια, ας, ἡ, ſecuritas.

Σφέλ, Dor. pro σφίς, ὁ, vespa.

Σφέλαι, τριτόδακτοι, ol. ſphingia, a. 1. part. verbi σφάλλω, vel σφίττω, pulſo. fut. ξω.

Σφέλθεν, 3. plural. aor. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Σφεμβέτω, Dor. & Jon. pro ἐσφαμβέτω, 3. pl. imperf. paſſ. verbi σφαμβάω, gutture lotum eſſe. Th. σφαμβάω, ſe, ſonus, qui gutture emittitur; item guttur. ϙ a φάρυγξ, guttur.

Σφέν, & σφώ, nom. dual. ab ὅ, ſui & οἱ, Dor. pro αὐτώ, ipſa, & pro αὐτοῖ.

Σφέος, illius, Jon. pro σφοῦ, acc. plur. ab ὅ, ſui. vide in ὁ. σφέα, Jon. pro αὐτα.

Σφεδανὸς, ή, όν, vehemens, celer, acribis, intrinſecus, acer, durus, feſtinus. ϙ. a σπεύδω, feſtino.

Σφέε, nom. pl. ab ὅ, ſui. & pro αὐτοί.

Σφέων, Jon. & Poet. pro σφῶν, gen. plur. ab ὅ.

Σφήκιον, ωτος, τὸ, ſcabellum, lignum cavum, teſtes humiles.

Σφήκιον, ωτος, τὸ, ſtos lentiſci, vel illicis.

Σφηκόδρομος, ὁ, ἡ, acer arbor. hinc σφηκόδρομον, aceivum: item durus, firmus.

Σφηκόεις, εσσ, ὁ, ἡ, fonda, qua lapides violenter inci queunt. item pala ante ſcutum. Plato 5. de Rep. Pariter pars oculi alba. Eſt & crurum obligeatum: aliquando vertitur ſtaphylæ culum. O pinno eſt ſacta pedalis: hinc σφηκόεσσα, ἡ, fundam torquens. σφηκόεσσαι, ἀ σφενδόνησις, ὁ, ſ. funditor.

Σφήκωμος, Gen. τος. verb. ἀφ.

Σφῆνες, pro σφῆνας, nom. pl. ὁ. σφηνίσκος, gen. plur. ἄων. pro σφηνίσκων, Th. τὸ, ſe, acc. ſing. ab ὅ, ſui.

Σφηνίσκος, acc. ſing. Jon. ὁ. g. a σφήνισκος, ου, ὁ, ſunt, a, un - dat. ſing. σφηνίσκοισι, & Jon. ἰ. g. σφηνίσκοις, th. ejuſdem.

Σφηνίσκος, meum ſacio, intervertio, meum affecto, mihi vendico, mihi aſſumo. Xenoph. emungor, affecto, Nazian. σφηνισμαίνειν, ufurpatio. ab eodem them.

Σφίσι, Jon. pro αὐτων, ipſorum.

Σφιγγὶς, ὁ, in anguſtum ex lato contrahio, tenuinio: explore, obſtruo, Diofc. l. 5. c. 86. ἐσφίγγετο, Dor. & Æolic. pro ἐσφίγγοντο 3. plur. imperf. paſſiv. Th. σφιγξ, ὁ, vespa.

Σφίγκω, movere, a. is fub. act. σφίνκω, laſſus, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, verto. ſ. λω. a. 1. ἔσφηκα.

Σφικτὸς, ὁ, ἡ, facile mobilis, obliquus, denſus: aptus. Heſych. a σφάλλω, ſuppiano.

Σφὶν, λιτὸς, ὁ, cuneus, quo ligna ſcindantur. Apud Ariſtophanem inſtrumentum torquentium, quo veritas exquiritur. A Latinis ſi diviſile dicuntur.

Σφὶξ, γὸς, ὁ, vespa, crabro, fucus.

Σφίσιν, ὁ, ἡ, ſ. acer, acris.

Σφὶς, ὁ, σφὶν, pro σφῶν, & τοῦ αὐτοῦ, ipſi. Nam Poeta pro σφὶν. dat. plur. utuntur dual. σφὼ, per apocop. σφ', & per aphæreſin φὶν. Th. ἰ, ſe.

Σφίγξ, pro σφίγγα, accuſ. ſing. a σφίξ, γγὸς, ὁ, Sphinx, nomen vatis cujuſdam alatæ, virginea facie, reliquo corpore leoni ſimilis, quæ inſponſa conſuentibus inteſtiſcin difficilia reddebat. Th. σφίγγω, ſtringo.

Σφίγγω, ſtringo, conſtringo, ampleſtor, arceo, cogo. ſ. ξω. q. a σπάω. Nou eſt ſtrictio, niſi ubi progreſſa eſt tractio: hinc σφιγκτὴρ, ῆρος, ὁ, paſſimonia. Σφίγξ, γγὸς, ἡ, Sphinx: item qui auigmatice loquitur.

Σφίγκω, conſtringiſſe a. a. inf. act. verbi σφίγγω. ſ. γξω. a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, ipſis, dual. vel dat. plur. pro σφίσι, ab ὅ, ſui. Th. ἰ, ſe.

Σφοδρὸς, ὰ, ὁ, vehemens, validus, acer, acerbus, vegetus, violentus, moleſtus, truculentus.

Σφοδρῶς, vehementer. adv. a σφοδρὸς.

Σφοῖς, ὁ, ἡ, Dor. pro σφίσιν, ſuus. quod ab ὅ, ſui. Th. ἰ, ſe.

Σφὸς, gen. ſing. a σφὶς, ſui.

Σφραγίζω, ſigno, obſigno. fut. ίσω. perf. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα. a. 1. imperat. activi σφράγισον, ὰτω. a. 1. inf. act. σφραγίσαι, ας, ὰι. a. 1. part. paſſ. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐσφραγίσθην, ης, ὰ. a. 1. med. ἐσφραγισάμην, ω, ασθ. Th. σφραγὶς, ίδος.

Σφραγὶς, ίδος, ἡ, ſigillum, ſignum, annulus, quo ſigilla imprimuntur, ſignatorius annulus, ſeu gemma. σφραγὶς ἄλλαιο, ſigillum impitmere, Ariſtoph. baltheus Luciano, ſymbolum, & nota impreſſa Herodoto, terra Lemnia, qua ſimum bodie obſignatur, Diofc. l. 6. c. 1. hinc σφραγίζω, ſigno, obſigno. ſ. ίσω.

Σφραγίσασθαι, οἱ, ν. nom. plur. a. 1. part. act. σφραγίσασθαι, a. ſing. a. 1. ſub. act. verbi σφραγίζω, obſigno.

Σφραγὶς, Jon. pro σφραγὶς, ſigillum.

Σφρᾶγος, ου, creſco. turgeo, ſum vegetus, & compote bene valens, lætitior.

Σφρᾶξαι, falio, pulſo, mico, palpito, defideio æſtuo, quaſi a σφάω, inſtar hinc σφραγμὸς, ὁ, ἡ, pulſus. σφρᾶξις, εως, ἡ, idem.

Σφυδάω, ας, ἡ, malleus, quadrangulare glebæ. σφυρὸς, ὰ, ὁν, malleolus, pedis extremitas, & pro imis montium partibus. in plural. τὰ σφυδά.

Σφυροκόπος, ου, ὁ, malleator, faber. a σφύρα, ας, ἡ, malleus, & κόπτω, ſ. ψω, ἔκοπτα. Th. κοπτὸς, feco. ſ. ὁν. p. m. κέκοπα.

Σφυρόω, Dor. pro σφυρῶν, palpitat.

Σφυρὸς, σφὺ, nom. dual. ab ὅ, ſui. The. ἰ, ſe.

Σφῶε, nom. dual. σφώτε, gen. dual. ά σφ, τοῦ. Sed σφῶν, gen. dual. ab ὅ, ſui.

Σφωϊτέρης, ſuus, aliquando tuus, & veſter. a σφεῖς, vel σφωὶ ὅ.

Σχαδὼν, όνος, ὁ, animal pennis, & pedibus carens: cella, vel foboles apum. Item jactus quidam teſtarum. σχάδων, ὁ, ſavi.

Σχάζω, ſtringo, ſcarifico, ſanguinem, fæcula attolendis teſtibus. ſ. σχάξω.

Σχάνωμι, Æol. pro χάσκω, a. 2. act. ἔσχανα. g. verbi σχάνδω, cohibeo, inhibeo. ſ. σχάνω. a. 1. ἔσχανα. Th. σχὴ, ἡ, idem.

Σχαδάλλω, impellere, a. 1. opt. paſſ. verbi σχάλλω, vel σχάζω, impello. fut. άσω. a. 1. paſſ. ἐσχάδαλον.

Σχάλλω, ſcarifico, ſcalpo, aperio, laxo, demitto, deduco, tranſero, cohibeo. Eſt & σχάζω. Ducam a σκάω, id eſt, ſilo, ſero.

Σχὰν, habe, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, habeo. a. 2. ἔχον.

Σχάπη, ης, ἡ, tabula, in qua ſcribimus, propria ea tempore. a σχάλλω, illico.

Σχάλλω, propere, feſtinanter, pedentetim. q. retento greſſu. ab σχὴ, retineo.

Σχεδὸν, adverb. cominus: prope, fere. a σχεδὸς, ſubitarius.

Σχέδιον, ου, τὸ, ſubito factus, ſimplex, inelaboratus. τὰ σχέδια, opus tumultuarium, & ex tempore, ilermog. Hinc σχεδιάζω, ex tempore facio. σχεδιασμὸς, ὁ, ἡ, ars tumultuarie factæ.

Σχεδὸς, prope, propemodum, cominus, ferme, fortaſſe, pene, juxta. σχεδὸν τι ἐν τούτοις, hæc fere ſunt: circiter. Plato epiſt. 7. ſum dat. & cum genit. hinc σχεδιάζω, ex tempore, & tumultuario opere facio. σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum. σκηνοποιήσεις, ὰ, ἡ, ex tempore factus. σκηνοποίησις, εως, ἡ, idem.

Σχέθε, habe, præſ. imperat. vel ſt. 3. fing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, habeo. a 2. ſub. act. ἔσχον, idem.

Σχεῖθε, ὰτος, ὁ, ἡ, idem.

Σχεῖθε, ὰται, ὁ, ἡ, part. paſſiv. verbi ἔχω, habeo. fut. ίξω, & σχήσω. a. 1. paſſ. ἐσχέθην.

Σχεδίδιον, Jon. & Dor. pro σχεδίον, habete, præſ. inf. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, habeo, detineo, teneo, cohibeo, coerceo, reprimo, Odyſſ. ἰ.

Σχεῖλαι, ας, ὰι, interum carnes, & pulpæ oblongæ. Ariſtot. ἰσν.

Σχέιον, Jon. feu Dor. pro σχὸν, aor. 2. inf. act. verbi ἔχω, habeo.

Σχὲς, Jonic. pro σχὰς, tene, a. 2. imperat. med. verbi ἔχω, habeo. aor. 2. med. ἐσχὸμην. χόμαι.

Σχεῖς, habeto, a. 2. imperat. act. ab eodem verbo.

Σχίζαιος, ὰ, ὁ, durus, irrequietus, infelix, miſerabilis. ὁ σχίζαιος ἀνθρωπος, hominum miſerrime, Ariſtoph. indignum, Ariſtoph. in Plut.

Σχίζω, tenebatur, Jon. pro ἔχιον, 4. ſing. a. 2. med. verbi ἔχω.

Σχίνω, habeo, teneo, detineo, tolero, reprimo, cohibeo, abſtineo. σχίνω χόλον τοῦ θεοῦ, Deo gratiam habeo, ſocr. hinc σχίνης, habitudo, χόσις, habitus.

Σχῆμα, ατος, τὸ, forma, figura, perſona, habitus, geſtus, ſpecies, vultus, Xenoph.

Σχῆνος, ου, τὸ, id. ἀπὸ σχοινὸς, fur. 1. inf. med. verbi σχίζω, inſtrat. pro ἔχω, habeo, ſ. ἴξω, & σχίσω.

Σχίζω, aſſulo, a σχίζα, ſcindula.

Σχίζω, dat. plur. Jon. a σχίζη, ης, ἡ, ſciſſura Th. σχίζω, findo.

Σχίζω, findo, ſcindo, diffeco. fut. ίσω. p. ἴσχικα, perf. paſſ. ἔσχισμαι, σχίζω ἔσθαι, ſcindere ſigna, Xenoph. l. 1. Pæd.

Σχίδακος, ὰ, ὁ, aſſula: ſtultus τῷ σχίζω adblatum: ſiſſura.

Σχίνος, ὰ, ὁ, lentiſcus, arbor. Eſt etiam herba bulbola, ſimilis bulbi ſquillæ Varroni.

Σχίσις, εσσι, ἡ, ἀ. ſ. part. act. a σχίζω, findo. ſ. σω. p. σχισα.

Σχιδὸν ὁν, ſcidum eſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi σχίζω, ſcindo.

Σχίσμα, ατος, τὸ, ſiſſura, diſſidium, diſſenſio, diſſidium. ab eodem them.

Σχίσσω, ſ, conſolidatus. gem. σσ, pro σχίσω, a. 1. part. act. a σχίζω, findo, ſ. ίσω.

Σχίσσω, continuere, Jon. pro σχσίνω, 3. pl. a. 2. optat. med. verbi ἔχω, habeo.

Σχολαστὴς, ὰ, ὁ, ſcholaſticus. Att. pro σχολικὸς, a. a. opt. act. verbi ejuſdem.

Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco plexus: penis, ſive verettum, Ariſtoph. in Veſp. Hinc σχοινιοκόπος, obſcœne, turpiterque aliquid agere, Athen. l. 14.

Σχοῖνος, ὰ, ὁ, vel ὁ, juncus, funis c junco. Hinc σχοινίον, ſune melior, circumſcribo, & finio. σχοινοκόπος, ὰ, ὁν, ſcurrilis, qui e junco funes nectunt, & floreas.

Σχοῖνος, pro menſura deo. ſtadiorum. Eſt vox Ægyptiaca; nempe duplex paraſanga.

Σχοῖνος, ὰ, ὁ, ſubitus extenſus, longus, rectus. σχοινοτενὴς ἐχεῖν πόλιν τοιοῦτον, rectum limitem juxta urbem faciunt.

Σχοῖνος, ὰ, ὁ, juncus. a. 2. opt. med. verbi ἔχω habeo.

Σχολαῖος, otioſus eſſet, 3. ſingul. præſ. optat. verbi σχολάζω, otior.

Σχολάζω, otior, vaco, cum dat. ſ. άσω. perf. ἐσχόλακα.

Σχολαίτερον, ſeu ον, adverb. tardius, ſegnius, Th. σχολὴς, otium.

Σχολὴ, ἡ, ὁ, otium, vacatio, lucubratio. Item ſchola. Hinc σχολάσω, ὰ, τὸ, gloſſema.

Σχόμενος, ὁ, qui tenuit, a. 2. part. med. verbi ἔχω, habeo. ſ. ξω, & σχήσω. a. 2. med. ἐσχόμην.

Σχὸς, habe, a. 2. imperat. med. verbi ejuſdem. Σχὼ, a. 2. ſub. act. Alii volant eſſe fut. 2. ind. act. verbi ejuſdem.

Σωγενὶς, ίος, ὁ, proprium viri nomen, Sogenes.

Σώειται, Jon. pro ἴσωι, ſervabat, 3. ſing imperf. act. verbi σώω, idem ac σῴζω, ſervo. Th. σῶος, ſalvus.

Σῶιν, acc. ſing. fœm. g. a σῶις, idem ac σως, idem ac Thema σάω, ſalvus.

Σώιτε, 3. ſing. aor. 2. act. σώζω, ſervet, 3. ſing. optat. præſ. verbi σῴζω, ſervo. quod vide.

Σωλήνιοσι, ὰ, ὁ, & ἡ in dat. plur. Jonic. σωλήνιοισι, præſ. part. paſſ. verbi σῴζω, ſervo.

Σῶλον, ου, τὸ, ſervo, libero, cuſtodio, tueor. fut. σω. perf. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα. a. 2. imperat. act. σῶσον, ſerva. a. 1. ſub. σῶσω, ῆς, ῆ. perf. paſſ. σέσωσμαι. a. 1. paſſ. ἐσώθην. præſ. part. paſſ. σῳζόμενος, ſervandus, & in dat. plural. Jon. σωιζομένοιοι. Th. σῶος, ὰ, ὁ, ſalvus.

Σωϊδὸς, ὰ, ὁ, ſervatus, a. 2. part. paſſ. verbi σῴζω, ſervo. a. 1. paſſ. ἐσώθην.

Σωϊδῶσι, a. 1. inf. paſſ. σωθήναι, ἐσώθ, ὰ, ὁ, σωθήσεσθαι, 3. plur. fut. 1. ind. paſſ. verbi σῴζω, ſervo.

Σωκὸς, poſſum, valeo. a σις, ſanus. Th. σάω.

Σωλαῖος, ὰ, ὁ, Dor. pro ξωλαῖος, ὰ, ὁ. Eſt autem κατηγορικὸν, ὅτι τὸ ὀφὶν ξωλαῖς, ἐστι, ὁ.

Σώσει,

Σώτης, ης, ὁ, Servator, Mercurii epitheton pro σωτῆρος. ὁ σώτης, ὁ σώτης, ὁ οἰκέτης, domus.

Σωκράτης, ους, ης, ὁ, Socrates; vocat. ὦ Σώκρατες. Hinc Σωκρατικὸς, ἡ, ὁν, Socraticus.

Σῦραξ, ακος, ὁ, canalis, fistula, tubus. quia σῦραι λέγουσι τοὺς αὐλοὺς, ἢ διὰ τοῦτο ὅτι συλλέγουσι τὸ πνεῦμα, instrumentum, quo utuntur medici in luxationibus, Galen. Item σωλὴν, vertebrarum velut canalis, quo contiuetur medulla, Poll.

Σῶμ, τὸ, corpus.

Σῶμα, ατος, τὸ, corpus. dat. σώματι. nom. pl. σώματα, corpora: ferri. q. σῶμα αἷμα, fanguis. Vel a σῶζω, fervo, quia animam fervat: vel quia σῴζει τὸ αἷμα, fanguinem fervat. Hinc σωματικὸν, ἡ, ὁν, corpuleulum. σωματικὸς, ἡ, ὁ, corporalis. σωματικῶτερον, corpus eſſe facio.

Σωματικὸς, ἡ, ὁν, corporeus, a, um. hinc σωματικῶς, adv. corporaliter. ab eodem them.

Σώπατρος, ὁ, ὁ, nomen viri, Sopater. Gr. falsus pater.

Σῶραξ, vafa genus, in quo hiſtrionum ſupellex, Poll. a σωρὸς, quia eo eo quaſdam σωρεύονται, acervantur.

Σωρεύω, ω. ἀ. 3. parte. activ. ſoem. gen. verbi σωρεύω. coacervo.

Συγλέω, coacervo, colligo, cumulo, congero acervatim, onero, obruo. fut. σύγλεω. perf. σεσύγλεφα. perf. paſſ. σεσυγλέγμαι. Them. συγλέω, ἡ, ὁ, acervus.

Σωρὸς, ὁ, ὁ, acervus, faſcis, ſtrues, cumulus. Hinc σωρὸω, cumulo. ſ. συν. συμπίλῶ, acervatim, cumulatim, adv.

Σῶς, ὦ, ὁ, ἡ, integer, ſalvus. ex σάος, idem ac σάος, & contracte σῶς, ὁ, ἡ, & neutr. σῶν.

Σώσαι, ſervaſſe, a. t. inf. ἀόρ. σώσας, aor. 1. part. acſt. ſoem. g. σώσασθαι, a. 2. inf. med. verbi σώζω, ſervo.

Σώσαν, 3. ſing. fut. 1. ind. acſt verbi ejuſdem.

Σωσθένης, ους, ὁ. nomen viri, Soſthenes. Gracui vires ſunt integræ.

Σῶσι, ſervant, per craſin pro σώζουσι, vel σάσι a σάζω, ſero.

Σωτήριος, ὁ, ὁ, ſervator, vitor, Soſpitet. Gr. conſervatio patris.

Σῶσον, σῶσω, a. 2. imperat. acſt. σῶσαι, ſ. c. part. acſt. verbi σώζω, ſervo.

Σώτηρ, ηρος, τὸ, merces, quæ datur medico ob ſanationem. a σώζω, ſervo. Th. σώσις, ſalvus.

Σώτηρ, ηρ, ὁ, ἡ, Poet. pro σώζουσ, ης, ὁ, ſervatus, liberatrix.

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſervator, falvator. σώτειρα, ἡ, ſervatrix. σωτικὸς, ἡ, ὁν, ſalus. σωτήριος, ἡ, ὁν, ſalutifer. σωτῆρος, ἡ, ὁν, ſalus.

Σώτηρ, ηρος, τὸ, lignum obliquatur rotæ, quod radioe in ſe σώζει. q. a. σάω, agito.

Σώφρ, pro σώφρων, accuſat. ſingul. a σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans, quod ex σῶς, vel σάος, & contracte σώς, ſanus, & φρὴν, mens.

Σωφρονεῖν, ῶ, ſum ſobrius, ſana mente ſum praeditus, modeſtus ſum, & temperans. οἱ σωφρονοῦντες σωφρονεῖν, ſum caſta, Eurip. σωφρονεῖ τοῖς σοῖς, erga te ſum modeſtus, Zeoph. ſ. ἐσωφρονησα.

Σωφρονὴς, ὁ, ὁ, Sophrone prop. nomen.

Σωφρονίζω, docco ſapere, bome moribus imbuo, moderor, cohiben, compeſco, fut. ἰσω. ſ. συνσωφρονίσω. perf. paſſ. συνσωφρονίσμαι: unde συνσωφρονισμὸς, ὁ, ſanitas animi, caſtigatio, emendatio. Ex σάος, ſanus, & φρὴν, mens.

Σωφρόνισμα, ατος, τὸ, Sophronicſus.

Σώφρων, temperantibus, dat. plur. a σώφρων ονος, ὁ, ἡ, temperans, gen. pl. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, temperanter, adverb. ab iiſdem them.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, temperantia, ſobrietas, vere enudia, pudicitia. item mentis ſanitas, ab iiſdem them.

Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans, caſtus, pudicus, honeſtus. gen. plur. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, adverb. temperanter. Ex σῶς, contracte σώς, ſanus, & φρὴν, mens.

Σῴζω, ξω, lavigo. a σάος, quatio.

Σῶον, ioeiro, moveo, σώσων, incitabantur, imperf. ſervo, ſoſpito. A σα, τ. σάω.

T A.

TEſt decima nona litera. Et in numeris trecentorum ſignum eſt. Attiei ex, pro ὁ utuntur, & τ Jon. pro Δ, Dor. pro σ.

Τὰ, hæc, τῶν, τοῖς, τοῦτ, cum Enclit. oom. plur. n. g. ab ὁ, ἡ, οὗ, hic, hæc, hoc. Et τοῦ, Dor. pro σ. Tum τῷ. Dor. pro τῷ, pro τῷδε.

Τἀδδὼ, ὁ, ἡ, nom. mul. Tabitha. γρ. capreæ, dama. Τἀδδὼ, Syrſtice Veſta nominatur.

Τἀλαῦρος, ου, ὁ, tancor: cum vigor naturalis petit, & res teneras, mollefcit, τηλῶσαι, fartago, in qua aliquid τάκεται, liquefcit. Hinc τηγήσιος, ὁ, ἡ, rancidus. τηγηδὼς, rancidus fio.

Τἀγὸς, ου, ὁ, principatus, præfectura. a τάσσω, ordino.

Τἀγτὸς, ὁ, conſtitutus, a. 2. part. paſſ. a τάσσω, ordino. ſ. ſu. a. 2. paſſ. τἀγῶσαι.

Τἀγτὸς, ὁ, Att. & Dor. pro τἀγὸς, præfectus.

Τἀγὼν, ὁ, ἡ, ordinatus, a. 2. part. paſſ. verbi τάσσω, ordino. ſ. ſu. a. 2. paſſ. τἀγῶσαι.

Τἀδε, extendo, ab inuſit. τἀνυσμαι. a. 2. ſ. ἔτηγον. unde a. 2. part. Jon. τἀτηγὼν. Th τάνω, tendo. ſ. τεῖν, perf. τε τηγα. a. 2. paſſ. ἐτηγὸν.

Τἀδὴς, ὁ, extenſus, a. 1. part. paſſ. verbi τάνυ, extendo, a. 1. paſſ. ἐτάθην.

Τἀδὼν, intendantur, 3. plur. a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſdem.

Ταὶ, Jon. pro αἱ, & Dor. pro αἱ. τοῖσι, pro τοῖς.

Ταὼσιος, ὁ, ὁ, Stephanus ταῦ τάλαν docet, & urbem, & promontorium, & portum ita vocari.

Τάνυσι, Dor. & Jon. pro τάνυσι, & hoc pro τάνυ, 2. ſing. præſ. paſſ. verbi τάνυ, Dor. pro τάνει, liquefacio. ſ. ἔτ.

Τἀνὺς, ὑσσα, ὑ, liquefactus, a. 2. part. paſſ. verbi τάνω, & Dor. τάνυ, liquefacio. ſ. ἔτηγον. a. 2. ἔτηκον.

Τἀνυσὶς, ὁ, ὁ, ὁ, quod liquefecit, molle eſt. a τάνω, liquefacio.

Τἀνυσμαι, fut. 2. paſſ. verbi ejuſdem.

Τἀνυτὴς, demenſum. a τἀνυτὸς.

Τἀνυτὸς, ὁ, ὁ, ſtatutus, a, um. Them. τάσσω, ordino.

Τἀλαιπωρὸς, ὁ, ὁ, qui patienter opus facit, laboriofus, patiens laborum, gen. pl. τἀλαιπώρων. a τἀλας, ὁ, ὁ, miſer. Th. τλάω, ſuffero, & ἴπρος, a, ὁν, opus.

Τἀλαὸς, ὁ, ὁ, Talarus, nomen propium.

Τἀλαὸς, ὁ, ὁ, Dor. pro τἀλαὸς, ὁ, ὁ, miſer. ſ. τἀλαὸν, ὁ, ὁ, el. adrefius, Talai filius.

Τἀλαπεινὸς, miſer ſum, laboro, fatigor, vexor, mecum miſere agitur, Thucyd. ὁ βίλιππος τἀλαπεινῶν ἐπολέμησε Δημοσθ. Demoſth. Item ſa tigo, crucio, affligo, Hoc. ſ. τἀλαπεινῶμαι. τἀλαπεινῶν τὸ ἐμὸν, non affligit

Τἀλαπωρὸς, ὁ, ὁ, miſeria, ærumna, afflictio, miſeſtia. a τἀλας, ὁ, ὁ, miſer. quod ex τὰ λᾶν, ſeu τλᾶν, vel ταλᾶν, ſuffero, & πῶρος, ὁ, ὁ, luctus.

Τἀλασίφρων, ὁ, ὁ, magnanimus, qui multa animo laturus. ex τἀλᾶν, ſuffero, & φρὴν, ενος, ἡ, cor.

Τἀλαν, miſer, voeat. ſing. a τἀλας, ὁ, ὁ, miſer. Th. τλάω, ſuffero.

Τἀλαντεύω, ω, ἀ. 3. talentiſco, a, um, talentum fio poodere aquans. Th. τἀλαντὸν talentum.

Τἀλαντὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ſtatera, libra, lanx, trutina, pondus ezs. librarum, talentum. q. a τὰ λᾶν, ſero: ſtatera enim fert, ſeu ſuſtinet pondus. Hinc τἀλαντιαῖος, ἡ, ὁν, τἀλαντιαῖον, æquale, ad talentum æquale.

Τἀλαντὸς, ὁ, ὁ, qualus, calathus vimineus, in quo lana, & fuſi. in accuſ. plur. τἀλαντὰς & Dor. τἀλαντὸς, cuſtas. Th. τλάω, ſuffero.

Τἀλας, αντος, ὁ, miſer, laboriofus, Artiſoph. voc. a τλάω. Th. τλάω, ſuffero.

Τἀλασία, lanificium, textura, Poll. ſorte quo τἀλας, miſer ſe ſuſtinet. Nam τἀλασίφρων, lana: id, circa quod τἀλασία occupatur.

Τἀλασίφρων, ονος, ὁ, ἡ, animoſus, cujus pectus omnia tolerat. Ex τἀλᾶν, ſuffero, & φρὴν, mens.

Τἀλασσὼς, ὁ, ὁ, audax, fortis, prudens: in adverſis patiens, miſer, Iliad. ſ. τἀλασσόως, adverb. audaciter. a τἀλᾶν, ſuffero.

Τἀλᾶν, ſuffero, perpetior, ſuſtineo, poſſum, audeo. ἐτάλασσα λάτρᾳ, toleravit miſeriam, Lafcar.

Τἀλᾶσσαι, ὁ, ὁ, nomen propium, Talibyſius.

Τἀλεῖα, ὁ, ὁ, nomen ἑταίρου. Syriace, Talitha, puella, Marc. 5. 41.

Τἀλεὶ, ὁος, ὁ, virgo nubilis. q. τἀλᾶν ἄλγη, viri potens. item nympha nomen.

Τἀλλα, pro τὰ ἄλλα, plural. n. g. ab ἄλλος, alius.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, mea, nom. plural. n. g. ab ἐμὸς, meus. Th. ἐγὼ, ego.

Τἀμαλέων, Jon. maximè: adverb. idem ac μάλιστα.

Τἀμεῖον, Poet. Att. & Dor. pro τὸ ἰμεῖον, dies.

Τἀμὸς, feidit, Jon. pro τέτμηκε, 3. ſing. a. 2. inſ. acſt. verbi τέμνω, & Dor. τάμνω, ſcindo. ſ. τεμῶ. a. 2. τέτμαγον. perf. τέτμηκα. p. m. τέτμημαι.

Τἀμὸς, Jon. pro τεμεῖ, 3. ſingul. fut. 2. acſt. verbi ejuſdem. Sic τἀμεῖται, pro τεμεῖται, a. 2. inſ. acſt.

Τἀμεν, a. 2. inſ. acſt. verbi τέμνω, ſeco.

Τἀμὼν, ὁ, ἡ, concluſa, promptuarium, cella, penus, pro σιτὼν. Th. τἀμεῖος, ſeu ὁ, ἡ, promus condus, diſpenſator.

Τἀμὼσθαι, aor. 2. inſ. med. verbi τέμνω, ſcindo.

Τἀμὼσσαμαι, σεται, ὁ, incidens corpus. a Iliad. τέμνων τὸν χρὸα. a τέμνω, ſeco. & τάμνω, ὁ, ἡ, & contracte χρὼς, χρὼς, χρὼτ, &c. cutis cum carne ſubjecta. Th. χρὸς, ος, ὁ, color.

Τἀμεῖος, ὁ, ἡ, promus condus, diſpenſator, quaſtor, qui arario præeſt, domus œconomus, ædium curator. Hinc τἀμεῖον, ſum promus condus, quaſtoris munus obeo.

Τἀμνεσσι, ὁ, ὁ, conclave, idem ac τἀμεῖον.

Τἀμνεῖ, ὁ, ὁ, proma, diſpenſatrix. a τἀμεῖος. promus condus.

Τἀμνὼν, ὁ, ὁ, præfectus cellæ penariæ vel erarii.

Τἀμνοσι, ὁ, ὁ, coagulum, ventr. illeſych. vel pellis hirco teneris detracta. a τάμνω, ſeco.

Τἀμνον, dividebat, 3. ſing. imperf. a. 2. ſing. imperf. verbi Dor. & Jon. pro τέμνω, feco.

Τἀμνω ſeco, Dor. pro τέμνω.

Τἀμνὼς, Dor. pro τέμνων, tum, tunc.

Τἀμὸς, incidam. ſ. ſu. inſ. acſt. verbi τέμνω, ſeco. aor. 2. τέτμομον. a. 2. part. τμηὸς.

Τἀν, Dor. pro τὸν, vel ὃν. ſed τὰν pro τὸν, vel pro ὃν, quarum.

Τἀνὰρ, ὁ, ἡ, vas aereum, in quo condiebant carnes. q. a τανύω κρέα. Th. τάνω, extendo.

Τἀνδαν, pro τὸ εἰωθὸς, ab εἰώθειν, contrarius, adverſus. Them. ἀντὶ, pro, contra.

Τἀνεὶς, ὁ, extenſus, porrectus, protentus, extentus: longus, acutus, aſper. τανεῖς βόσκοι, pariter querceæ, in Epigr. Th. τάνω, tendo.

Τἀνεσίφρων, ſingulum nomen afferene. faciens τὰ τανεσὶ λέγεσθαι, in longum eubare. ex τανεσὶ, longe, quod a τανύω, idem ac τανύσιον, & Th. τάνω, extendo, & λέχω, cubare facio.

Τἀνταλος, ὁ, ὁ, Tantalus, nomeo propium.

Τἀνυπόδητος, ου, ὁ, ἡ, Poet. epitheton mulierie peſſos habentis crines. τανυπόδητοι τιμωνίδες, ſaltatrices capillos, feu comam. Ex τανύω, pro τόνος, tendo, & ὑπόδημα, ſ. cothurnus.

Τἀνυσσε, ος, ὁ, ἡ, longam habens cuſpidem, extenſus in centum. quod a τανύω, idem ac τάνω, extendo, & ἀκὸς, cuſpis.

Τἀνῦν, nunc, in præſentia. adv. alias τὰ νῦν.

Τἀνυτὸς, extendebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi τάνυω, idem ac τάνω, extendo. Et pro τάνω, impello.

Τἀνυφλοὺς, ὁ, ὁ, longum habens peplum, vel veſtem. Iliad. γ. τανυφλοὺς πεπλοὺς, placenta interiora, apud eundem, in ἐκτομίαις. a τανύω, idem ac τάνω, extendo, & πέπλος, ὁ, veſtis muliebris.

Τἀνυπους, ὁ, ὁ, Poet. der ſyncop. pro τανυπόδητος, habens alas extenſas, alii patentibus volans.

Τἀνυπτὴνὸς, velocibus, dat. pl. Jon. & Poet. a τανυπτὴνὸς, ὁος, idem ac τανυπτὴνὸς, qui alis ſunt extenſis. Quod ex τάνω, extendo, & πτὴνὸς, ὁ, νὸς, ala.

Τἀνυφλοὺς, expandene radices. Epitheton arboris. a τανύω, pro τάνω, tendo, & ῥίζα, ἡ, ἡ, radix.

Τἀνυσσὼ, σόνω, ὁ, ἡ. 2. part. paſſ. verbi τάνυω. ſ. ἔτ. extendo. a. 2. paſſ. ἐτατὸν. Th. τάνω, extendo.

Τἀνυσσὼν, experiendum alas. avium epitheton ex τανύω, pro τάνω, extendo, & πτερὸν, ὁ, ἡ, ala.

Τἀνυσσὼν, 3. plur. τάνυσσον, 3. ſing. Poet. a. 1. inſ. acſt. verbi τανύω, idem ac τάνω, extendo.

Τἀνυφοὺς, ὁ, ὁ, ὁ, procera, tenuis, extendens, velox. Heſiod. ex τανύω, pro τάνω, & φορὸς, ὁ, ἡ, malleolus pedis.

Τἀνυφὼς, hirſutum, acc. ſing. a τανύφολος, qui laxo capillo eſt. a τανύω, ſeu τάνω, tendo, & ῥόφος, τὸ, ὁ, capillus.

Τἀξις, ὁος, ὁ, ordo, acies, agmen, pugnandi locus, ſtatio: centuria, Aſtoet. de mundo: loene, loci dignitas, ſtus, conditio: Plutarch. in Galba: officium: munus, inſtitutum

tum, Demosth. τῶν τοιούτων, certum modum praescribere, Plato 8. de Leg. ἐκ τούτου, per ordinem, Xenoph. τάττειν, numeratur etiam inter figuras a Rutil. Lupo in fin. l. 2. Vitruvio eſt ordinatio, certus, ac ratus tenor, ordinata conſtructio, digeſtio conciana. ἐκ τούτου οὐκ ἐγοιγε ἐν ἑ τάξιος, Plato in Timæo, ex inordinato in ordinem adductus, Cicero. Inde τάξιμι, in aede colloco. ſuſtuleo.

Ταπεινὸς, ἡ, ὁν, humilis, plebejus, abjectus, non multum a terra ſurgens. Hinc τὸ ταπεινὸν, humilem redde. ταπεινὸς, ἡ, humilitas. ταπείνωσις, ἐως, ἡ, idem.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, humilitas, modeſtia, animi demiſſio. ἡ ταπεινοφροσύνη, ους, ὁ, ἡ, cujus animus eſt humilis.

Ταπεινὸω, ὦ, humilio, deprimo, attenuo, ſummitto. ταπεινὸν τὸ φρόνημα, lenit invidiam, Plutarch. in Periele. fut. ὦσω. perf. πεταπείνωκα.

Ταπεινὸω, humiliter, adv. a ταπεινὸς. ταπεινῶς ἐφίλουν τὸν αὐτὸν βίον, ſordidum eſſe ſordide vivere, Iſocr.

Ταπεινότης, τητος, ἡ, humiliatio, humilitas, demiſſio.

Ταπὶς, τητος, ἡ, tapes, ſtragulum. τάπητι, idem ac τάπητι, Heſych.

Ταπὸς, τοῦ πανὸς, ut primum. Th. πρὸ.

Ταρὰξις, turbet, 3. ſing. a. 1. ſub. actiy. verbi ταράσσω, turbo.

Ταραχθείσης, gen. plur. part. paſſ. paſſ. verbi ταράσσω, turbo.

Ταράσσω, vel ἀττω, turbo, commoveo, territo, vexo, percello. f. ξω. p. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα, ἄ, ἄς in 3. plur. τεταράξαν. praef. imperat. paſſ. τεταράσσου, ἔσθω, pert. paſſ. τετάραγμαι, ἦσαι, ἦται. perf. pass. ſubj. τεταραγμένος ὦ, ἦς, ἦ. turbatus ſum. a. 1. ſub. paſſ. ἐταράχθην. Hinc ταραχὴ, ἧς, ἡ, perturbatio, tumultus. q. ab ἄραγμος, pulſo, y praefixa.

Ταραττόμενον, praef. inf. paſſ. verbi ταράσσω, vel ττω, turbo.

Ταραχὴ, ἧς, ἡ, turbatio, turba, tumultus, diſcordia. a ταράσσω, turbo.

Τάραχος, ου, ὁ, tumultus, turba.

Ταρβῶ, timeo, tremo. f. ήσω. a. 1. ἔταρβησα pro μαι, honoraie, Suid. & Sophocl. Th. τάρβος, ους, τὸ, terror, metus.

Ταῦκετος, exterritus, nom. dual. aor. 1. paſſ. act. verbi ταῦκω, timeo.

Ταῦκος, ους, τὸ, ſtupor, timor, metus. q. pet ſyncop. pro ταυκῆδ- idem. q. a ταράσσω, turbo, vexo. hinc ταῦκω, ut habeo.

Ταῦρωσε, turbo. puto a ταράσσω.

Ταῦρωσι, ως, ἡ, nexus, colligatio, laqueus, pedica. Ubi unum eſt ταῦρωσις.

Ταῦρος, ου, ὁ, vel ως, ὦ, faſtamentum piſcium, caro ſale condita, & exſiccata. q. a τάμω, exſicco. hinc ταριχᾶω, ſale condito, τὸν ἀφυγκαλὸν, faſtamentorum venditor.

Ταμαρίσκος, ὁ, terrea, quali τάμαρος, q. τάμος.

Ταῦτη, τε, ἡ, nomen proprium regionis.

Ταχὺς, velox, q. a τάω, extendo, ſeu τύω, volo, as.

Ταχύνων, Jon. pro ἐπίτηνων, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. τάχυνον, obſectati ſunt, Jonic. pro ἐτάχυναν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi τάχυνω, defectiv. f. ὦ. a. 2. ἐτάχυτον.

Ταῦχυδρόμος, auxiliaror, q. a ἔχω, & δρόμος, qui celeriter fubvenit.

Ταφεὺς, vel ταφῆς, crates, in qua aliquid τάφρευμα, id eſt, ſicatur. Vel aliquid ταφῆς ſimile ſ ut ala avium cum pennis ei inſertis. palmula remi, palmula manus, vel pedis. Eſt & ταφεὺς, ἡ, ὁ, nomen ubis. Syrmanorum explorato.

Τάφιοι, ων, ὁ, Tartarus, profundiſſimus infetionum locus, & plur. τάφιοι, inferi. Tartarus, quod a τύφω, tumbo, terreo. Hinc ταφώδης, in Tartarum detrudo. fut. ώσω.

Ταφώσω, ὦ, in Tartarum detrudo, fut. ώσω. perf. τεταφωκα. a. 1. ἐταφωσα. a. 2. paſſ. act. ταφώσαντι. Th. τάφιοι.

Ταφῶς, vehementer: frequenter - adv. a ταφὸς, ὸν, τὸ, ve, denſitas.

Ταφὸς, ὸν, nom. plur. a ταφὸς ſeu ταφὸς, ὸν, ὁ, ἡ, denſus, crebor. Th. τάφιοι, ους, ἡ, denſitas.

Ταφὸς, ὸ, ὁ, & ταφὸς, ὸ, ὁ, denſus, frequens.

Ταφὸς, dat. plur. a ταφὸς, ους, ἡ, denſitas.

Τάφρη, ης, ἡ, urbs Locrorum, ſic dicta ob ſyſtum denſitatem.

Ταφρὸς, ὸς, ὁ, ἡ, denſus. Th. τάφρη, ους, ἡ, denſitas.

Ταχθήσεσθαι, fut. pro ταχχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τάσσω, obſecto, fut. ξω.

Τάχρα, ως, ἡ, denſitas, peculiariter ſylvae. q. τάφρος, a τύφω, nutrio, eo quod animal nutrit. Hinc ταφρὸς, ſeu ταφὸς, ὸς, ὁ, ἡ, denſus, creber, frequens. ταφρὸς, ὸ, ὁ, ἡ, idem.

Τάφρος, ficco. q. a τάφω, idem.

Τάφων, ως, ὁ, & τάφρως, ὦ, ὁ, inſerior, jejus, parentes. Hinc τάφρων, τάφρικὸς, & τάφος, exſequias facio.

Τάς, Dor. pro τὰ. Sic τάσδε pro τόσδε, ἡ τάσδε, & τάς, pro τὰς.

Τάσσω, vel ττω, ordino, colloco, conſtituo. f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα, ας, ε, ſtatui. praf. paſſ. τάσσομαι, conſtituor. perf. paſſ. τέταγμαι, ται, ται. perf. pass. ſubj. τεταγμένος ὦ, ἦς, ἦ. ordinatus, praedeſtinatus. a. 1. med. ἐταξάμην, ω, ατο, conſtitui. a. 1. paſſ. med. ταξάμενος, η, ον. Hinc τάγμα, ατος τὸ, cohors, legio.

Τάττομαι, ι. plur. praf. ſub. activ. verbi τάσσω, ſeu ττω, ordino.

Ταυμάσσω, ὦ, f. ξω. Dor. pro τανύσσω, ὦ, ſ. privatus re aliqua, praef. paſſ. paſſiv. verbi ταύω, privo.

Ταυγέτου, gen. Jon. a Ταΰγετος, ου, ὁ, nomen proprium.

Ταῦδ', ſeu ἀſpiratione pro ταῦτα, hæc, nom. plur. n. g. ab ἕτος, ὅτου, τὸν, hic, hæc, hoc.

Ταῦλαι, ων, ἡ, Att. & Dorice, pro τὰ αὐλαῖα, oſtabulum. Th. αὐλὴ, ἡ, aula.

Ταῦροις, & ταύροις, ω, ὁ, taurinus. ταύροις αἷμα τεφαγμὸς, tauri recens jugulati ſanguis, Dioſc. lib. 6. c. 26. Th. ταῦρος, ου, ὁ, taurus.

Ταυροτατὸς, ὸρος, ὁ, ἡ, ex tauro procreatus. Th. ταῦρος, pater.

Ταῦρος, ου, ὁ, taurus. ταῦρος, etiam locus inter pudenda, & anum: unde ἀπαύρους ταῦρους, expers conjugii, virgo apud Tragicos, teſte Poll. l. 2. Apud Suid. ταῦρος, τὸ αἰδοῖον ἢ τὸ ἀφεδρὸν, ἢ ἀμφότερα, ἢ σῦκη. ταύρους, Dorice. pro ταῦρος, acc. plural. hinc ταύροις, & ταύρῳδ-ης, ες, ὁ, ἡ, taurinus, κόπτουροι, a, ὁ, centaurus.

Ταῦρος, ου, ἡ, taurus. ταῦρος, etiam locus inter pudenda, & anum: unde ἀπαύρους ταῦρους, expers conjugii, virgo apud Tragicos, teſte Poll. l. 2. Apud Suid. ταῦρος, τὸ αἰδοῖον ἢ τὸ ἀφεδρὸν, ἢ ἀμφότερα, ἢ σῦκη. ταύρους, Dorice. pro ταῦρος, acc. plural. hinc ταύροις, & ταύρῳδ-ης, ες, ὁ, ἡ, taurinus, κόπτουροι, a, ὁ, centaurus.

Ταῦρος, ου, ὁ, taurus. ταῦρος macho, a σφαῦρος Ταυροφόνιον, ὁ, thuricida. Ex ταῦρος, taurus, & φόνος, occido. prat. med. τεφονα.

Ταῦρος, pro ταῦρος, nom. vel acc. plur. Att. Jon. & Dor. pro ταῦρους, ob hac. ab ἕτος, ὅτου, τὸν, hic, hæc, hoc. Accipitur & κατὰ adverbialiter pro, quod magis eſt, in primis, praeſertim, τὸ ταῦρος, eoque modo. Dor. Æol. & Poet. pro τὸ αὐτὸ.

Ταὐτὸ, eadem, pro τὸ αὐτὸ. ταὐτὸ, pro ταὐτὸν, hoc modo.

Ταῦτες, Dor. pro ταῦτας, hanc, iſtam.

Ταυτηδὶ, ὸ, ὁ, ἡ, qui idem dicit, ταυτὸ λέγων. hinc ταυτολογία, ejuſdem ſermonis repetitio cicebra.

Ταυτόματος, forte fortuna: per ſe ipſum ſpontaneus. ἀπὸ ταυτομάτου, caſu, fortuito, ſponte, ultra. Th. μάτην, fruſtra, temere, adv.

Ταφὰ, Jon. pro τάφος, obſtupuit, aor. 2. ind. paſſ. ἔταφον, ſepultus ſum. a. 2. act. paſſ. verbi θάπτω, ſepelio.

Ταφὸς, ὸς, ἡ, ſepultura, a θάπτω, ſepelio.

Ταφὸς, ὸν, ὁ, ſepulcrum, quidam ſic dicti.

Ταφὸς, ὸς, ὁ, epulum funebre, ſepulchrum, tumulus. Item ταφὸς, ἄιυρον, Paritet. poetic.

Ταφὸς, ὸς, ὁ, foſſa, fovea, in quam mortui crebi ſuerunt. Eſt & ταφὸς, ὸ, a vallum, foſſa circa moenia, ager, ſulcus, ſcrobs, apud Tbucyd. in gen. ſcrobis.

Ταφὸς, ὸ, ὁ, a. 2. part. act. Eſt notandum, duplicem hanc figuram ſignificationem; nonnunquam declarat idem ac θάπων, qui ſepelivit, & tum eſt a θάπτω, ſepelio. nonnunquam idem ac θαμβῶν, obſtupefactus, & tum eſt a θάπω, obſtupeo. a. 2. ἔταφον. p. m. τέθαφα.

Ταχὺ, pro ταχὲι, adv. cito, velociter: forſitan, utique. Thema ταχὺς, celer.

Ταχὺς, nom. ſg. a ταχὺς, ὸς, ὁ, celer.

Ταχὺς, dat. ſing. a ταχὺς, ὸς, ὁ, celeritas. ejuſdem thema.

Ταχὺς, ως, ὁ, celeritas. διὰ ταχέων, celeriter, Jon. pro διὰ ταχέων.

Ταχὺς, gen. plur. a ταχὺς, celer.

Ταχὺς, adv. celeriter, cito, continuo.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. paſs. verbi τάσσω, conſtituo. fut. ξω.

Ταχὺς, ὸς, ὁ, Perſic, celer. ταχὺς, Poetic. pro ταχὺς, & hoc pro ταχὲι, celeriter. Thema ταχὺς, celer.

Ταχὺς, adv. citius. ταχὺς, citiſſime. a ταχὺς, celerrima. Th. ταχὺς, celer.

Ταχὺς, oxyſſime, velociſſime, ſuperlat. a ταχὺς, celeriter.

Ταχυδρόμος, ὸ, ὁ, qui cito expi poteſt. ex ταχὺς, celer, & δρόμος, cupio.

Ταχυδρόμος, ὸ, ὁ, qui velociter currit. a ταχὺς, celer, & τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. praet. med. δέδραμαι. Inde δρόμος, curſus.

Ταχυνὸς, ὸ, ſing. fut. 1. act. verbi ταχύνω, ſeſtino. vide in ταχὺς, celer.

Ταχυπόδιος, ὸ, ὁ, ἡ, celer, velox, pedibus. ἐπὶ ταχὺς, celer, & πόδιος, ſpatium.

Ταχυπτέρυξ, ὸ, ὁ, ἡ, pro ὁ τὺ ταχὺς πτέρυξ ἔχων, qui cita mortis eſt obnoxius, cito moriturus. Ex ταχὺς, celer, & πτέρυξ, ὸ, ὁ, mors.

Ταχυπώλων, ὸ, ὁ, celeres equuleos habens: rei equeſtris peritus. bellicoſus Homero. Quod ex ταχὺς, celer, & πῶλος, ὸ, ὁ, pullus equinus.

Ταχὺς, ὸς, ὁ, celer, velox, properans, praeceps. quaſi a τάω, extendo. Vel a τύω, extendo, & χὺς, fundo. Curſor enim in viam extenditur, & quaſi effunditur. vel a τύω, ordino. comparat. ταχίτερος, celerior, pro quo ubratius ταχίων: item θάσσων, & θάττων. ſuperl. ταχίστατος, celerrimus. Hinc τάχος, ταχὺς, & ταχίων, celeriter. τάχιον ἢ ὡς, ὡς, celeritas. ταχύτης, ὸς, ὁ, ἡ, idem. ταχύνω, accelero, propero.

Ταχὺς, ὸς, ὁ, ἡ, Dorice, pro ταχὺς, ὸς, ὁ, ἡ, celeritas, velocitas. Th. ταχὺς, celer, velox.

Ταχὺς, pro ταχύτητα, accuſ. ſing. a ταχὺς, ὸς, ὁ, ἡ, celer, ſeu ταχίων, ων, ὁ, ἡ, celeritas. Th. ταχὺς, celer.

Ταω - το, capio. Inde format Εύταω. τάω.

Τάων, Æol. pro τῶν genit. plur. ſ. g. ab ὅ, hic.

Ταὼς, ὼν, ὁ, ἡ, ὸν, ὸς, ὸν, ὸ, ὸ, pavo. quaſi a τάω, id eſt, extenſione pennarum. Th. τάω, extendo.

T E.

Τὲ, conjunctio copulativa, valet idem ac Latinorum que. Eſt dictio enclitica, & ſemper poſponi ſolet. ὅτε τὲ, distique. τὲ, & τὲ, aliquando apoſtbophantice: ut τὲ ὅς, & explicative particula ſunt. Et τὲ Dor. pro σὺ, τὲ.

Τέγγω, tingo, humecto, irrigo, molllo, madefacio, macero. ſ. ξω. τέγγω ψιλὸν λόγον, tingere mendacio orationem, pro mendacia dicere, ψεύδομαι καὶ ἀπατῶμαι, inſania emollit, & a propoſito diuertunt, Plato. Hinc τεγκτὸν, ὸ, ὁ, ἡ, tinctus. τέγκτρια, ἰος, ὸ, locus humidus.

Τέγεα, Jonice. Teγέη, eſt oppidum Arcadiæ.

Τέγος, pro τέγους, ὸ, ſub tecto, ſublimis, altus. Item domus, parietes, Etym. cubilia feminarum, Hom. Il. ζ. a τέγω, pro τέγει, teſtum domus. quod a τέγω, tego.

Τέγος, ους, τὸ, Poet. pro κέρας, vel ρος, colis, domus. Item teſtum, tegmen domus, Suid. cornaculum Polluc.

Τέδε, tuam, f. & Dor. pro σὰ. acc. ſing. f. g. a σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu.

Τεθάλασσα, Dor. pro τεθάλασσα, perf. part. med. ſing. a θάλλω, floreo. vide τεθαλὼς.

Τεθάλασα, ὸς, abundans, perf. part. med. f. g. verbi θάλλω, floreo. fut. ασὲ. p. m. τέθηλα, & τεθάλασα. perf. med. part. τεθάλασ.

Τεθάρσηκε, audivit, perf. activ. verbi θαρσέω, fiduciam habeo. a θάρσος, ους, τὸ idem ac θάρσος. τὸ, fiducia.

Τεθαρσηκὼς, ὸς, plur. perf. act. verbi θαρσέω, fiduciam habeo. Them. θάρσος, ους, τὸ, fiducia.

Τεθάφαται, Jon. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, ſepulti ſunt, 3. plur. perf. paſſiv. verbi θάπτω, ſepelio.

Τεθάφασε, perf. paſs. verbi θάπτω, ſpecio. f. ψομαι.

Τεθάφασε, Attic. ſyncope pro τεθάπασε, 3. plur. a. 1. opt. paſs. verbi θάπτω, pono. ſ. θάψω, a. 1. paſs. ἐτάφθην.

Τεθάφας, perf. act. τεθάφασι, perf. paſs. verbi θάπτω, pono.

Τεθάφασε, fundata fuerat, 3. ſingul. pluſq. perf. paſs. Attic. & Jon. verbi θεμελιόω, fundamentum jacio. f. ώσω. perf. τεθεμελίωκα, & θεμελίωμαι, a. 1. fundamentum. The. θέμελος, ου, τὸ, idem.

Τεθάλασ, ὸς, ὁ, ἡ, florui, perf. med. τεθάλασ, ſing. pluſq. perf. med. Jon. verbi θάλλω, floreo.

Τεθάφασε, a. 1. inf. paſs. verbi θάπτω, pono. ſ. θάψω. a. 1. paſs. ἐτάφθην.

Τεθάφασε, perf. med. verbi θάπτω, ſepelio, ſtupeo. aor. 2. ἔταφον. perf. inf. med. τεθάφασε. perf. part. med. τεθάφασ, ὸς, ὁ, ἡ, ὸν.

Τεθάφασε, Jon. pleonaſmo pro ἔθηκε, 3. ſing.

a. 2. med. verbi Θύομαι. Significat autem ἐπιθύειν.

Τεθμώσομαι, ὁ perf. pass. pall. a Θέλω, fut. ἀτικ.

Τελλεμόνιος, ὁ, ον, pressus, a, um, perf. pass. pall. verbi Θλίβω, premo, affligo. ℞ Θω, p. πεθλιμμ.

Τέθμιος, Poet. idem ac νόμιος, lex.

Τεθνάω, ὁ, lex, mos. ℞ νάω, pono.

Τεθνεώς, part. med. quod ex Θνήσκω, Θνάω, contracte pro τεθνάως, perf. inf. med. verbi Θνήσκω, morior.

Τεθνήξω, part. imperat. τεθνάθω, pras. opt. τεθνάιμι, pras. inf. τεθνάναι, pras. partic. a. τεθνηκώς, morior. hoc a Θνάω, seu Θνήσκω morior. f. a. med. Θανοῦμαι, perf. ἀδι. τεθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Τεθνήξω, moriar, pras. opt. a τεθνημι, pro Θνήσκω, morior. Sunt qui anadiplasimo Jon. poni volunt pro Θνάω, a. 2. opt. act. verbi τεθνήκω.

Τεθνήκασι, ων, ασιν, per syncopen pro τεθνήκᾶσι, ασης, ᾶσαις, num. plur. pras. opt. τεθνήκω.

Τεθνόασιν, Dor. pro τεθνᾶσιν, 3. pl. perf. activ. verbi Θνήσκω, morior. perf. τέθνηκα.

Τεθνᾶσι, ὁντες, ὁ, mortuus, Dor. pro τεθνεῶσι, perf. part. act. verbi Θνήσκω, morior.

Τεθνᾶτω, Jon. & τεθνάμεναι, Dor. pro τεθνάναι, perf. inf. verbi τέθνημι, pro Θνήσκω, morior.

Τεθνάω, pras. inf. a τέθνημι, morior. Sed τεθνάναι, contracte pro τεθνάᾶναι, perf. inf. med. verbi Θνήσκω, morior. f. a. Θανοῦμαι a activ. τεθνάω. perf. med. τέθνᾶα. q. a Θνάω.

Τεθνεώς, mortui sunt, per syncopen pro τεθνᾶσι, 3. pl. perf. med. verbi Θνήσκω, morior. pras. med. τέθνᾶα.

Τεθνέτω, interficiatur, 3. singul. imper. pras. verbi τεθνημι pro Θνήσκω, morior.

Τέθνη, Boeot. fyncope pro τεθνάνη, perf. ind. activ. hinc τεθνάναι, ασιν, per fyncopen pro τεθνᾶσι, ἄσιν, perf. part. activ. verbi Θνήσκω, morior. fut. a. med. Θανοῦμαι, perf. τέθνηκα, & Boeot. τέθνᾶκα. aor. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθνεα.

Τεθνέων, gen. fing. perf. part. vide τέθνεα.

Τεθνέτε, ατε, & Poet. τεθνετε, ὁ, per crasin pro τεθνᾶτε, perf. part. act. verbi Θνήσκω, morior.

Τέθνηκα, ας, ε, & in 3. plur. τεθνᾶσι, perf. act. τεθνάτω. 3. fing. perf. imperat. act. a τεθνάω.

Τεθνῆκε, f. 1. verbi τεθνάω. Syracafano more fcil. ex perf. τέθνηκα, verbi Θνήσκω morior.

Τεθνεῖ, Poetice pro τεθνᾶι. quod vide.

Τεθνᾶτ, per fyncopen pro τεθνᾶσι, perf. part. med. verbi Θνήσκω, morior.

Τεθνάτωσαν, turbatus eft, 3. fingul. perf. pall. a Θόλλω, turbo, inquino. Them. Θόλει, ὁ, ὁ, fordes turbidæ.

Τεθρᾶσι, Jon. anadiplasimo pro Θρᾶσι, pras. vel a. 2. inf. activ. verbi Θρᾶω, vel τιτρᾶω, falio.

Τεθρεμμένον, acc. fing. part. perf. f. g. verbi τρέφω, alo. f. Θω. a. 2. ἔτραφον. perf. pall. τέθραμμαι.

Τεθρίππων, Dor. pro τεθρίππων, perf. inf. paff. verbi πείθω, feu πίπτω, perfero. f. πίσω. perf. pall. πέπεισμαι.

Τέτρᾰπεδος, ὁ, ἡ, qui quadrigis vehitur. ex τέθρᾰππος, ὁ, ἡ, quadriga. quod ex τετρεῖς, quaternio: hoc ex τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus, & βαίνω, afcendo.

Τεθρᾰππον κάρρον, currus quadrijugus, quadrigæ. Ex τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus.

Τεθρᾰσσυγώριος, ὁ, ἡ, quadrigarius, qui equos quadrijugos alit. Ex τεθρᾰσσυγώρια, equus quadrijugos alo, & τεθρᾰσσυγος, ὁ, quadriga, quod a τετρεῖς, ador, quaternio; & hoc a τέσσαρες, quatuor, & ζεύγνυμι, equus, & ζεύγω, alo.

Τεθμάσιος, ὁ, ον, perf. part. paff. verbi Θύω, facrificio, immolo. f. Θύσω. perf. τέθυκα.

Τεθμώδεα, ἁπαξ λεγόμενον, quadrijugi, qui equos quadrijugos alit. Ex τεθρᾰσσυγώριος, equus quadrijugos alo, & τεθρᾰσσυγος, ὁ, quadriga, quod a τετρεῖς, ador, quaternio; & hoc a τέσσαρες, quatuor, & ζεύγνυμι, equus, & ζεύγω, alo.

Τεθμάσιος, ὁ, ον, perf. part. paff. verbi Θύω, facrifico, immolo. f. Θύσω. perf. τέθυκα.

Τεθμώδεα, ἁπαξ λεγόμενον, quadrijugi, qui equos quadrijugos alit. ex τεθρᾰσσυγώριος, ad iram provoco. fut. σω. p. τεθυμωκα. Th. Θυμός, animus, ira.

Τεθμώμενος, ὁ, ἡ, part. paff. activ. verbi Θύω, odorem jucundum reddo. Th. Θύος, mactio.

Τεῖν, & τίν, Jon. Poet. & Dor. pro σοί, tibi, dat. fing. a σύ, tu.

Τεῖνε, ατω, ὁ, ἡ. a. 1. part. act. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. a. 2. ἔτανον.

Τείνω, tendo, extendo, produco, porrigo me, fen pertineo: ire contendo, intendo. μακρὰν τείνειν, viam longam peregerunt; Sophocles. σπουδὴν διώκειν, vehementer intendit; Ariftoph. ſpecio ad, cum præpoſitione πρός, Ariſtot. f. 2. Rethoricor. πρὸς πλῆθος τοῦτο τείνει, hæc ad veritatem tendunt. Significat etiam τείνω cum magna difficultate, & labore canere. f. τενῶ. perf. τέτακα. a. 2. ἔτανον. p. m. τέτᾰμαι. Hinc τάνυ, ὁ, ὑ, intentio; item accentus. τονικὸς, ὁ, ἡ, extentus. τόνος, ὁ, ὁ, idem. τανύω, tendo. τανῖα, ὁ, ὁ, tænia.

Τείρω, τὸ, ὁ, ὁ, fic flendi virtutem, a τείρω, ficco, vel ob πεῖρ- mirabilem.

Τειρεσίας, ὁ, ὁ, Tireſias, vates Thebanus præſtantiſſimus.

Τείρω, Jon. pro τείρω, affligebatur, 3. fing. imperf. paff. verbi τέρμαίνω, vexor. Them. τέρω, vexo, tero.

Τερήεν, ὁντος, ὁ, a. 1. τερεῖν, idem ac τέρμων, ſolidus. Them. τέρος, ὁ, ὁ, quod ex τερεῖν, murus, & πάλεμον, percutio.

Τερήεν, genitiv. plur. a τερεῖν, murus. τερεῖν, pro τοιχεῖν, muris cingo.

Τερήεν, ὁ, ὁ, mœnibus concludus, Thucyd. Ex τερεῖν, murus, & ἄρω, apto.

Τερήεν, ὁ, ὁ, murus cinctus. a τερεῖν, ὁ, ὁ, ὁ, murus.

Τερήεν, ὁ, ὁ, inf. ἀδι. τερεῖδαι, ὁ, ὁ, ὁ, inf. paff. verbi τοιχίζω, muris urbem munio. f. ἴσω. p. τετείχικα. a. 2. ἐτείχισα. Th. τοῖχος, ὁ, ὁ, murus.

Τερεῖδαίος, ὁ, ὁ, murum erigo ſeu extruo.

Τερεῖμαχία, murus oppugno. hinc τερεῖμαχος, & Jon. ὁ, murorum oppugnatio. Ex τερεῖς, & μάχομαι, pugno.

Τερεῖς, ἐδ, ὁ, murus, mœnia. τερεῖς ἔξωθεν ἱππόκομοι ἔτειναν, vagus ambitus hoſtias majores ſtruo. Hinc τοιχίζω, murum adſtruo.

Τερεῖφύλαξ, ακος, ὁ, murorum cuſtos. τερεῖφύλακες, cuſtodes in mœnibus conſtituti, Poll. ex τοῖχος, murus, & φύλαξ, cuſtodio.

Τεῖς, pro σοὶ, Jon. pro ἔσω, 3. fing. a. a. 2. ind. act. Eſt & τέες, a. a. imperat. act. verbi πίπτω, pario. fut. πεῖμαι. p. m. πέπεμαι. a. 2. inf. act. πεῖν.

Τεῖσθαι, a. a. inf. med. verbi ejuſdem.

Τέκνων, dat. pl. Jon. pro τέκνοις, a τέκνον, ὁ, ὁ fœtus. Th. τίκτω, pario.

Τέκνη, ὁ, pro τέκνον, Jon. pro τέκνου, pepetit, 3. fing. a. 2. med. verbi πίπτω, pario. fut. πεῖμαι. a. 2. ἔπεσον.

Τεκμαίρομαι, ὁ, ὁ, ὁ, ſtatuo, ad finem perduco, ſtatuo, ſtabilio. a. 2. med. τεκμήριον, indico, demonſtro. Th. τέκμαρ, ὁ, ὁ, finis.

Τέκμαρ, ατος, ὁ, finis, exitus rei. Item ſignum, conjectura. Hinc τεκμήριον, certis ſignis oſtendo. τεκμήριον, ὁ, ὁ, certum, & indubitatum ſignum.

Τεκμήριον, ὁ, ὁ, certum ſignum, τεκμήριον ποιεῖ, teſtimonium perhibeo. Thucy, τεκμήριον λέγων, argumenta colligere, Demoſth.

Τέκμων, ὁ, ὁ, idem ac τέκμαρ, ſignum.

Τέκνα, ὁ, ὁ, puſilli, fœti, com. pl. a τέκτω, ὁ, ὁ, filius. Th. τίκτω, pario.

Τεκνίον, ὁ, ὁ, filiolus. τεκνία, ὁ, ὁ, ὁ, filioli.

Τεκνογονία, liberos pario, liberos gigno, fœtificio. fut. ἴσω. perf. τετεκνογόνηκα. a. 2. ὁ τεκνογόνησα.

Τεκνογονία, ὁ, ὁ, liberorum procreatio.

Τέκνον, ὁ, ὁ, filius, proles, ſoboles, catulus. Et pro auctore generis, Pindarus. τέκνα, ὁ, ὁ, liberi. a τίκτω, pario.

Τεκνοτρόφος, ὁ, ὁ, ὁ, inf. paff. verbi τεκνοτρέφω, quod ex τέκνον, ὁ, ὁ, ὁ, filius. Th. τίκτω, pario, & τρέφω, facio.

Τεκνοτροφῶ, ὁ, liberos educo. f. ἴσω. perf. τετεκνοτρόφηκα. a. 2. ἐτεκνοτρόφησα. Quod ex τέκνον, ὁ, ὁ, ὁ, filius. Th. τίκτω, pario, & τροφεῖν, nutrio. Th. τρέφω, alo. Hinc τεκνοτρόφος, ὁ, ὁ, ὁ, qui, vel quæ liberos alit. τεκνοτρόφος, ὁ, ὁ, ὁ, qui, vel quæ liberis alitur.

Τεκνῶς, adverb. per filium, opera filii. ἐκ τῶν τέκνων, Simonid.

Τέκνω, τὸ, ὁ, Jon. pro ἔτεκον, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, pario. fut. πεῖμαι. a. 2. particip. τεκὼν, ὄντος, ὁ, in gen. pl. τεκόντων.

Τέκος, ὁ, ὁ, fœtus, pullus, filius, vel ſtilla. ἀετὸς τέκος, Pallas, Iliad. a. item τέκος, pullus animalium, Iliad. a. a πίπτω, pario.

Τεκτάινω, pariens, a. 2. part. act. f. g. τεκοῦσ' ὄντος, ὁ, ὁ, a. part. m. g. a πίπτω, pario.

Τεκτοσύνη, fabreſcit, Jon. pro ἐτεκτόνησε, 3. fingul. a. 1. med. verbi τεκταίνω, fabricor. f. σω. quod a τέκτων, ονος, ὁ, faber. Thema τέκχω, fabricor.

Τέκτονος, gen. fing. ἐ τέκτων, faber.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, architectus, ſtructor, ædificator. τέκτονες ναῶν, malorum fabricatores. Eurip. a τέκχω, fabricor. fut. ξω. perf. τέτεκχα.

Τελᾶν, ὄντα, ὁ, a. 2. part. activ. verbi τέλλω, pario. f. τελῶ. p. τέτᾰλα.

Τελαμών, ὁνος, ὁ, fafcia, ſtrophium clypei, aut enſis. a τλάω, fuffero, ſuſtineo. Hinc τελαμώνιος, balteo coriaceo, quibus armantur cantes adverſæ ferax.

Τελαμώνιος Αἴας, ὁ, ὁ, ὁ, Telamonius, nomen proprium. Hinc Τελαμωνιάδης, ὁ, ὁ.

Τελείθων, pras. inf. paff. verbi τέλλω, ad finem perduco.

Τελεῖς, perficias, 2. fing. pras. fub. act. verbi ejuſdem, & them.

Τελεῖσθαι, fiant, Dor. pro τελεῖσθαι, 3. plur. pras. verbi τέλλω.

Τελεῖτε, ὁτε, ὁ, ἡ, fum, fio, orior, perficior. Poet. τελεῖτον, idem. in 3. plur. τελεῖσθον, τελεῖσθων, 3. plur. pras. fub. act. The. τέλλω, finis.

Τέλεος, dat. fing. a τέλεος, ὁ, ὁ, finis.

Τέλεος, perfectus, f. g. a τέλλω, perficius.

Τελέσσε, perficiebatur, 3. fing. imperf. paff. Jon. verbi τελέω, Poet. pro τελεῖν, perficio. Th. τέλλω, finis.

Τέλεως, τελέως, ὁ, perfectus, a, um, abſolutus, eximius integer, adultus, qui eſt perfecta magnitudinis, & integræ ætatis. τέλεος ὁπλίτης, integra ætate vir, Lucian. τέλεος ἀτόρμητος, ſuculentum detimentum, Demoſth. Apud Hæſychium τέλεος dicitur, qui uxorem habet. Jupiter τέλειος, & τ. ſ. nuptiarum præſes, ſicut Juno. ἐπὶ τέλεια. Τέλεια etiam dicebant, hoſtias eximias, vel ſanctiores, quas Livius ſuperato hoſtias majores & ſimiliter meliores appellat. τέλεαι ἱππος ἐτ' ἰαμ qui dicuntur, qui dentes ætatis indices amiſerunt, Plato l. 8. de Legibus. Luciano τέλεος ἀνὴρ ſunt Dii perfecti. Ὑπ' ἀνδρὸς τελείου, Dii præcipui. In comparat. τελειότερος, ρα, ρον. hinc adverb. τελείως, perfecte.

Τελείως, ὁτος, ὁ, perfectio, integritas.

Τελείω, ὁ, perficio, abſolvo, finio, ad Hebr. 11. Item initio, ſacro, conſacro, purifico, ut de ſacris Eleuſiniis dicebant τελεῖσθαι τὰ μυσῆρ, & μυεῖσθαι, Plutarch. de Demetrio.

Τελειωθῆναι, perficiar, 3. fing. pras. imper. paff. verbi τέλλω, perficio. Th. τέλλω, finis.

Τελειωθῆναι, 3. fing. pras. paff. verbi ejuſdem, & them.

Τελεῖν, Poet. pro τελῶ, perficio, conſummo. The. τέλος, ους, ους, finis.

Τελεῖσθαι, a. fing. a. 2. ſub. paff. verbi τελεῖν, pro abſoluo.

Τελεῖσθαι, integre, adverb. a τέλεος, ὁ, ὁ, ὁ, perfectus, a, um. Th. τέλλω, finis.

Τελεῖσθαι, ὁ, ὁ, perfectio, conſummatio. a τελεῖν, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελεωτὴς, ὁ, ὁ, conſummator, initiator, propagator, finitor. Nazianz. in Orat. ab eodem τελεῖν, perficio. Th. τέλλω, finis.

Τελέσσε, 3. fingul. pras. opt. act. verbi τελεῖν, finio, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελεῖσθαι, ὁ, ὁ, idem ac τελεῖσθαι, perfectus.

Τελεῖσθαι, idem ac τελεῖσθαι, perficio. hinc pras. inf. τελεῖν.

Τελέσσαι, aor. 1. inf. act. τελέσσαιμι, aor. 1. opt. act. τελέσαι, a. 1. part. act. verbi ejuſdem, & them.

Τελέσσαι, Æol. pro τελέσσαι, ασαι, ὁ, a. 1. part. act. verbi τέλλω, perficio.

Τελέσσαν, Jon. pro τελέσσαν, 3. pl. a. 1. ind. activ. ab eodem verbo, & them.

Τελέσσα, ας, ε, a. 1. ὁ, ὁ. part. Æol. ejuſdem verbi.

Τελέσσαν, a. plur. a. 1. ſub. act. verbi τελέω, perficio.

Τελεσσάσθαι, Attice pro τελεσθῆναι, maſc. pro f. g. aor. 1. part. paſſ. a τελέω, perficio.

Τελεσσθῆ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſd.

Τελεσσίγαμος, 3. ſing. fut. 1. pas. verbi τελέω. Τὸ τέλος, finis.

Τελεσσίδικος, ὁ, ὁ, Dor. pro τελεσσίδικος, ὁ, ὁ, τελεσσιδικος, pro τελεσσίδικος, ὁ, ὁ.

Τελεσσθῆ, ὁ, ὁ, ὁ, perfectus, ultimus. a them. τέλος, finis.

Τελεσφορέω, ῶ, ῆ, perfector. efficax, effector operum. τελεσφορῆτ των ἐντολιῶν, promissorum perfector.

Τέλεσον, σῦν, perfice, 2. v. imperat. activ. verbi τελέω, perficio. Them. τέλος, finis.

Τελεστὴς, Ionic. & Poet. gem. σὺς, pro τελεσ-τὴς, acc. τὴν. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Τελέστη, gem. σὺς, Poet. pro τελεσ-τὴς, perficerit, 3. sing. aor. 2. sub. activ. verbi jusdem.

Τελεσφόρωσαν, perficientibus nuptias, dat. plur. a τελεσφόρωσις, ὁ, ἡ, ὁ. quod ex verbo, perficio. The. τέλος, finis, & φέρω, ferre.

Τέλεσον, perficiam, Poet. pro τελέσω, fut. 1. ind. vel a. 1. sub. activ. verbi τελέω, perficio.

Τελεσφόρος, ὁ, ἡ, ὁ, ad finem perducens, & qui τέλεσιν φέρει, tum qui perficiem fructum fert, fructifer; ferens tributum. τελεσφόρος γῆ, terra fruges perficiens, Theophr. μῆνα τελεσφόρον σεληνιακὸν, per annum integrum, & totum, h. e. τέλειον, perfectum, Odyss. ζ. Nonnulli τελεσφόρον interpretantur vatem, aut etiam pythonem.

Τέλος, ὁ, ἡ, & τελεῦτὸ finis, exitus. Th. τέλος, finis.

Τελέσσαι, & τελέσαι, Doric. pro τελέσι, 3. pl. praes. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Τελεσταὶ, ὁ, ἡ, ὁ, ultimus, extremus, postremus. a τελεῦτὸ, idem ac τέλος, finis.

Τελεσταὶ, αἱ, Dor. pro τελευταὶ, ἡ. Hoc vero Att. pro τελευτὴ, αἱ, ἡ, ὁ, postrema. Th. τέλος, finis.

Τελεῦτᾶν, Att. pro τελευτᾶσθαι, praes. inf. verbi τελεῦτάω, mori.

Τελεσῆναι, perficiet, Dor. pro τελεσθήσεται, τελεσθήσεται, finivit, Dor. & Ion. pro τελεσθήσεται, a. 1. ind. act. a τελεσθήσω, ὁ, finio.

Τελεῦτᾶν, morior, ad finem perduco: affero, suppedito, Odyss. δ. fut. τεύσω. aor. 1. ἐτελεύτησα. perf. τετελεύτηκα.

Τελεῦτᾶν, ὁ, ἡ, pro τέλος, finis, mors.

Τελεσσάντοιν, a. 1. inf. act. τελεσσάντων, dat. plur. τελεσσάντοιν, acc. plur. a. 1. part. act. verbi τελεσσάντων, implev, solvo, perficio. f. ἐσω. p. τετέλεκα, absolvi.

Τελεσσ, plane, perfecte, absolute; omnino, liberates.

Τελεσσῆνος, gen. plur. comparat. grad. a τέλεσσ, perfectus. Them. τέλος, finis.

Τέλεσσ, ὁ, ἡ, perfectus, absolutus, & in f. pl. τέλεσσα, ὁ, ἡ, ὁ, ab eodem. Them.

Τελεσσιουργὸς, compleor, perficior, initior. Hesych.

Τελεσσῆναι, perfectas, acc. plur. f. g. a τέλεσσ, perfectus.

Τέλλω ὁδὸν, iter facere, proficisci, Dor. pro τέλω τέλεσσ.

Τέλλω, ὁ, ἡ, piscis nomen, quia celeriter crescit, & fit τέλεσσ, mutulus, sive mytulus. Athenaeo lib. 3.

Τέλλε, ὁ, ἡ, totum, pars, ordo, Hesych. nempe τέλεσσ, ex partibus, quae illud τέλεσσ, perficiunt.

Τελέσσω, compleo, perficio. τελεσσόμενοι, initiatus.

Τέλλομαι, Poetice pro ἐνίστημι, fum, existo: orior: mando. Item mitto.

Τέλλε, infit. facio, fio, orior. hinc τέλεσσ, Poetic. fum, γένεσθαι, oriri facio, orior.

Τέλμα, σῦν, ὁ, lacuna, locus, paludis. Hinc τέλεσσ, ὁ, ἡ, lutum.

Τέλμη, ὁ, ἡ, finis, exitus, victoria. vectigal, impensa, mysterium. dignitas magistratuum. legio, turma, cohors. Ionice scribendum saepe est χεῖμα, res. q. d. τέλλω facio. Sudat τέλεσ est nuptiae. Accipitur etiam aliquando τέλεσ adverbialiter pro tandem, denique; ut τέλεσ δ᾽ἐμοὶ ἐ κείνῃ, ad poenitentiam ipsi quoque moriar, Sophocl. τέλεσ δὲ, demum, novissime autem, denique. τέλεσ δὲ τῶν πάντων, ad extremum omnium. Plato de Legibus. Hinc τελειόσσ, ὁ, perfectio. τελειῶ, ὁ, ἡ, finis. item mors. τελειῶσω, finio, finem habeo, desino, morior. τελειῶσω, perficio. ἐπιτελέσω, σῦν, ὁ, effectus. peculiariter effectus stellarum item eventus. διατελέω, pergo, confecio, item permanco, persevero.

Τέλεσαν, perficiunt, 3. plur. praes. ind. act. verbi τέλεσω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τέλεσσ, ὁ, ἡ, finis, extremitas, Hesych. a τέλλω, per Metathesin.

Τελχὶς, σῦν, ὁ, fascinator, quietomines in rebus non bonis δολερὸς, demulcet. furiosus, supra hominum vires hadens & malitiosus. Etymol. est ad mentem deprecio, seu deductio. Τελχῖνες, οἱ, homines spiritu affabili, & infani, quales ferantur fuisse Corybantes, & Cabiri.

Τέλλω, ὁ, perficiens, praes. part. verbi τελέω, perficio.

Τέλεσσ, ὁ, ἡ, publicanus. quod ex τέλεσ, σῦ, ὁ, ἡ, vectigalia & ἀνέλλομαι, emo.

Τελώνιον, ὁ, ἡ, telonium. loca, ubi publicani sedebant, & vectigal exigebant. τελώνιον Suidae.

Τέλεσσ, ὁ, ἡ, ὁ, fruſtum sectione alicunde abstractum. Interpr. Aristoph. observat, de piscibus, & placentis proprie dici, non autem de carnibus.

Τέλεσσ, dat. fing. a τέλεσσ, σῦ, ὁ, locus. Th. τέλεσσ, foco.

Τέλεσσ, σῦ, ὁ, nemus, portio agri a caeteris rusticis delubrum Dis dicatum, fanus, locus, facellum, Aristoph. in Plut. Th. τέλεσσ, foco.

Τέλεσσσσ, secantes, Dor. pro τέλεσσσσ, nomplur. ὁ, ἡ, praes. part. a τέλεσσ, foco.

Τέλεσσ, foco, scindo, amputo. τέλεσσ τινὸς φάλλω, tondere quempiam jubar, Euripides. fut. τέλεσ. perf. τέτμηκα. aor. 2. ἔτμαγον. praet. med. τέτμαι. Hinc τέλεσσ, ὁ, ἡ, fruſtum, pars. τέλεσσ, ὁ, ἡ, ὁ, qui fectus non eſt; item qui ſecari poteſt. ἄτμητος, ὁ, ἡ, ὁ, in duas aequales partes diſſectus.

Τέλεσσσ, ὁ, τὸ, Tempe, locus amoenisſimus in Theſſalia, apud Herodot.

Τέλεσ, fut. 2. ind. verbi τέλεσσ, foco.

Τέλεσσσ, σῦ, ὁ, locus humidus, maris illuvies, limus: locus cunosus, vallum, Polyb. a τέλεσσ, humeſto.

Τέλεσ, attrodit, 3. ſing. praes. a τέλεσ, rodo.

Τέλεσ, ſeu τέλεσ, comedo, voro, rodo. Hinc τέλεσσ, ὁ, ἡ, vorator, liguritor. τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, edax, ſenſualis.

Τέλεσσσ, gen. ſon. τέλεσσσ, nomen proprium infulae, Tenedus.

Τέλεσλιὸς, & τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, inſectum aculeatum, ut veſpra, quae delectatur τέλεσλιῷ, id eſt, liguritione. Th. τέλεσ, edo.

Τέλεσσσ, acc. ſing. τέλεσσσ, nom. dual. a τέλεσσ, σῦν, ὁ, tendo.

Τέλεσ, σῦν, ὁ, tendo, finis muſculi, qui pars nervoſa, cujus actio praecipue in τέλεσι, id eſt, tenſione enſiſitis: eollum, cervix, nervus in collo qui ſinſus ad ſitus protenditur. Gaza tendonem tranſfert. τὸν τέλεσσσ τ᾽ τὸν χρυσοκόλλην, cervicem jyranni premens, Lucian. Polluci τέλεσ popliteum nervus latus, tendon ad calcaneum ſe ſurſum tulit, per metaphoram de montis jugo, & cacumine.

Τέλεσλιὸς, f. τ. inſ. med. verbi τέλεσ, pario. f. τέλεσμαι, ὁ, ἡ, ὁ. a. 1. ἔτεσα. p. m. τέτεσμαι.

Τέ ſon. pro ἔ, id eſt, τέλεσ, Poet. fobiatellige ἐτεῖς.

Τέλεσ, & τέλεσσ, dat. plur. a τέλεσ, tunc.

Τέλεσ, ὁ, ἡ, ὁ, tuus, a, um, Dor. pro σός, ὁ, ἡ, ὁ. Th. ἐμός, ὁ, ἡ, ὁ.

Τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, coſtu facilie. a τέλεσλιος, ὁ, ἡ, ὁ. Sed τέλεσλιος, ὁ, ἡ, ὁ, alveare, umbraculum. Hesych.

Τέλεσλιος, ὁ, ἡ, ὁ, Theophraſtus, mollie, tener, a τέλεσλιν, idem. Th. τέλεσ, vexo, tero.

Τέλεσ, σῦν, ὁ, ſignum, monſtrum, prodigium, portentum. quod fertit τέλεσ, quia terret. vel quo naturam ordo τέλεσσσ, quaſi vexatur, & conturbatur. Hinc τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, portentoſus. τέλεσλιὸς, & τέλεσλιῶν, monſtra dicunt. τέλεσλιῶν, praeſtigiator, incantator. τέλεσλιῶ, ὁ, ἡ, praeſtigiæ, incantamentum.

Τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, Poet. frequ. pro τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, prodigiorum inſpector, & obſervator, vates.

Τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, terebinthus, arbor, Theophr. h. Hinc plant.

Τέλεσ, & Ionic. τέλεσ, ὁ, ἡ, tenera, mafeni. ὁ τέλεσ, oos, tener, mollis. Th. τέλεσ, tero, vexo.

Τέλεσσσ, acc. ſing. a τέλεσ, σῦν, ὁ, tener mollis, & τὸ τέλεσ, molle.

Τέλεσλιὸς, lafeive canto. Geza interpretatur tentare in Probl. Ariſtotelis.

Τέλεσ, ſcr. τέλεσ, terebro, perforo, torno, vulnero. q. a τέλεσ, tero. Hinc τέλεσσσ, ὁ, ἡ, terebra. τέλεσσσ, ὁ, ἡ, ὁ, terebella.

Τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, teredo, vermis in mari procipue ligna corrodens, Ariſtoph. in Equit. τὸν μέλιτος ἔρῳ, a Galeno per metaphoram dicitur oſſis ex carie perforatio.

Τέλεσ, σῦν, ὁ, ἡ, tener, mollis, friabilis, caliginis, illud. a. τέλεσ, tero, quia facile tertur.

Τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, praeſtigiator. q. a τέλεσ, portentum, quia portenta edit.

Τέλεσσσ, ὁ, ἡ, ὁ, attemo, finis, quo utrinque velum trahitur ad antennæ ſummum jugum. Etymol. a τέλεσλιος, quia per foramen ducitur. Th. τέλεσ, terebro.

Τέλεσ, pro τέλεσ, σῦν, terminus.

Τέλεσμα, σῦν, ὁ, terminus, meta, finis. adverb. tandem, ad extremum. Dicitur & τέλεσμα, & τέλεσσσ. quaſi a τέλεσ. Molestia enim finem praecidit, vel a τέλεσ, deſideo, perf. paſſ. τέτεσμαι. Finis efficientem deleſtat, & amorem meditis, conciliat.

Τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, idem ac τέλεσλιὸς, terebinthus. Item tumor praeter naturam nigricans, maxime in tibiis, Aſclepiades.

Τέλεσσσ, σσσ, ὁ, ad pedes uſque demiſſus. in ſacris. τέλεσλιὸς, talarem. Th. τέλεσ, σσσ, ὁ, ἡ, terminus.

Τέλεσ, delectat, 3. ſing. praeſ. activ. τέλεσσσ, 3. ſingul. praeſ. paſſ. verbi τέλεσ, deleſto.

Τέλεσ, deleſtare, 3. ſon. pro τέλεσ, praeſ. imperat, paſſ. verbi ejuſdem.

Τέλεσλιὸ, 3. ſing. praeſ. imper. paſſ. verbi ejuſdem.

Τέλεσ, ſon. pro τέλεσσσ, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi τέλεσ, deleſto.

Τέλεσλιὸμος, ὁ, ἡ, fulmins gaudens. a τέλεσμος, deleſtor, & κεραυνὸς, ὁ, ἡ, fulmen.

Τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, jucundus, a, um, venuſtus. τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, deleſtatio, voluptas. a τέλεσ, deleſto.

Τέλεσσσσσ, ὁ, ἡ, jucundiſſimus, ſuperlet. a τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, jucundus. hinc τέλεσσσ, adv. jucunde. Th. τέλεσ, deleſto.

Τέλεσλιὸμαι, praeſ. opt. paſſ. verbi ejuſdem.

Τέλεσσσσσ, ὁ, praeſ. part. paſſiv. verbi τέλεσ, deleſto.

Τέλεσσσ, deleſtabantur, Jon. pro ἐτέλεσσσ, 3. pl. imperf. paſſ. verbi τέλεσ, deleſto.

Τέλεσ, ſon. deleſtare; praeſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Τέλεσ, deleſto, exhilaro, mulceo, demulceo, voluptate afficio. τέλεσλιὸ, 2. plural. praeſ. ſub. paſſ. 2. ſ. ind. activ. τέλεσ. p. ca. Etymologicum. quod vide. aliogui etiam animum avertit a curis. Hinc τέλεσ, ὁ, ἡ, deleſtatio, obleſtatio. τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, jucundus, deleſtationem adferens. τέλεσσσ, σσσ, ὁ, ἡ, jucunditas.

Τέλεσλιὸ, ἡ, idem ac τέλεσ, voluptas, deleſtatio. Th. τέλεσ, deleſto.

Τέλεσ, ſon. pro τέλεσ, vexo. fut. τεῦσω, & Ion. τέλεσ. verbi τέλεσ, vexo. fut. 2. ſingul. imperf. paſſ. Ion. verbi τέλεσ. quod vide. aliogui etiam τέλεσ, eſt duel. fut. τ. Ionic. verbi τέλεσ, tero.

Τέλεσσσ, ſiccabat, 3. ſing. a. 1. ind. act. ſon. verbi τέλεσλιὸ, idem ac τέλεσ.

Τέλεσσσ, ſiccabant, Jon. pro ἐτέλεσσσ, quaſi a τέλεσ. hinc τέλεσλιὸ, idem ac τέλεσ. τέλεσλιὸ, & Att. τέλεσλιὸ, ὁ, ἡ, ὁ, ſtrates, ſuper qua cafei, & alia ſolent ſiccari; item alia ſirium, & ordo remorum. τέλεσ, ὁ, ἡ, nomen viri. hinc Tertius.

Τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, nomen tabulis forenſis, diminut. a Tertius.

Τέλεσ, σσσ, ὁ, ἡ, invalidus, imbecillis, tenuis, tritus. a τέλεσ, tero.

Τέλεσσσ, cſtigo. a τέλεσ, vexo.

Τέλεσλιὸ, deleſtatur, 3. ſingul. a. 1. ſub. paſſ. verbi τέλεσ, deleſto.

Τέλεσλιὸς, ὁ, obleſtans, a. 1. part. activ. verbi τέλεσ, objecto.

Τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, deleſtatio, obleſtatio. in pl. τέλεσλιὸ, τέλεσλιὸ, deleſto.

Τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, Terpſichore, nomen Muſae, tripudiis ſe oblectans. a τέλεσ, deleſto, & χορὸς, ὁ, ἡ, chorus, tripudium.

Τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, τὸ, quadrigatus. Th. τέλεσλιὸς, quatuor.

Τέλεσλιὸσσσσσ, ὁ, ἡ, ὁ, quadrigatus canonum. Ex τέλεσλιὸσσσσσ, quadrugata, & κάνων, ὁ, ἡ, canon.

Τέλεσλιὸς, & Att. τέλεσσσ, σσ, σῖ, αἱ, & τὰ τέλεσλιὸ, quatuor. dat. τέλεσλιὸ, accus. τέλεσλιὸ, & a. Hinc τέλεσλιὸ, quater. τέλεσλιὸ, & Poet. τέλεσλιὸ, ὁ, ἡ, ὁ, quartus. τέλεσλιὸ, & τέλεσλιὸ, avium nomina.

Τέλεσλιὸ, Jon. pro τέλεσλιὸ, quatuor.

Τέλεσλιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ordinarius, perf. part. paſſiv. verbi τέλεσλιὸ, ordino ſ. ſu. p. χα.

Τέλεσλιὸ, ὁ, ἡ, qui tetendit, Jon. reduplicat. pro τέλεσλιὸ, a. 2. part. act. verbi τέλεσ, prehendo, capio, tendo. Th. τέλεσ, tendo.

Τέλεσλιὸ, extendi, perf. activ. a τέλεσ, tendo. f. σῦ. a. 1. paſſ. τέλεσλιὸν.

Τέλεσσσσ, perf. ind. paſſ. verbi τέλεσσσ, ordino. f. ξω. χα.

Τέλεσλιὸμος, perf. ind. paſſ. verbi τέλεσλιὸ, ordior. f. ξομαι. p. τέτελεγμαι. a. 2. ἐτέλαμην.

Τέλεσσσ, ὁ, ἡ, extentus. a τέλεσσσ. Thema τέλεσ, extendo.

Τέτυπται, exprotecti sunt, 3. plural. perf. pass. verbi τύπτω, extendo. perf. passiv. τέτυμμαι.

Τετυφώμεθα, ἕσθ, ασθαι, perf. pass. ut hi τυφόω, tumefacio. f. ἐσ. p. τυφ.

Τετυφωμένος, Jon. redupl. pro τετυφωμένος, ὁ, ἡ, 2. a. part. med. verbi τύφω, delacto.

Τετυφωμένος, Jon. redupl. & Poet. pro τετυφωμένος, 3. pl. a. 2. sub. med. verbi ejusdem.

Τετυφωμένος, αὶς, αῖν, quatridunans, a, um. quod a τετύφωσι, ὁ, ου, quartus. Th. πέπτος, quatuor.

Τετυφος, dat. sing. f. g. a τέτυφος, quartus.

Τέτυφος, ὁ, ου, & Poetic. τετυφος, quartus, a, um. eiusdem them.

Τέτυπτος, Pindar. polvit pro contendit, in istam curam incubuit, 3. sing. perf. pass. vide in τύπτω.

Τέτυφ, Jon. pro τέτυπται, 3. singul. pluſq. perf. pass. verbi τύπτω, extendo. f. ου. p. τυπτ. perf. pass. τέτυμμαι, ἐσσι, ται.

Τετυχαται, ordinati sunt, Jon. pro τετυχαται αὶ, 3. plur. perf. pass. verbi τάσσω. ordino. fut. ξω p. κ. perf. pass. τέτυχμαι, ξαι, κται.

Τετυχεσθαι, ης, ου, perf. pass. verbi τυχίζω, murum ædifico. f. ἰσ. Th. τυχίσ, εος, ει, murus.

Τέτυκα, perfici, perf. med. verbi τεύκ. perficio. fut. ἑσω. Th. τεύκω, μι, νι, finio.

Τετυκάτω, perf. act. τετύκαται, 3. ſing. perf. pass. τέτυκμαι, verbi τεύκω, perficio. Th. τέυκω, finio.

Τετυκμένος, peractum, perfect. part. pass. verbi τεύκω, perficio.

Τετυχημένος, adv. artificiose, cum arte exquisita.

Τετύχημμαι, pro τετυγμαι, ὁ, ἡ, confectus, perf. part. paſſ. paſſ. verbi τυγχάνω, affequor, fut. τεύξομαι. a. 2. ἐτυχον. perf. paſſ. τέτυγμαι.

Τετύχαται, fabrefacti ſunt, Jon. pro τετεύχαται αὶ, 3. plur. perf. pass. Dor. ατι. p. τετύχθαι pro τετεύχαται ἐσσι, 3. pl. pluſq. perf. Jonic. verbi τεύχω, fabricor. fut. ξο.

Τετυω, perfect. med. inde τετυῶ, ῶμι, perf. part. med. verbi τύπτω, liquefacio.

Τετυώθεν, aſſiſte, vocat. ſing. perf. part. paſſ. τετυωμένος, ης, η, verbi τύπτω, crucio, dolore afficio. f. σω. perf. τετυκα. hinc perf. part. med. τετυωμένος, per craſin pro τετυϊσμένος. Th. τύω, punio, ulciſcor.

Τετύσθον, a. dual. perf. paſſ. τετύφθαι, verbi τύπτω, crucio. Th. τύω, punio.

Τετυσσόμενος, verbi in τύσσω. a τύπτω, crucio.

Τετυσὼ, ἐσσι, per craſin pro τετυσσὸ, ἐσσι, perf. part. act. verbi eiuſdem, ut thema.

Τετυσῶσι, ᾶς, ᾶν, honoratus, per ſyncop. pro τετυμημένος, perf. part. paſſ. verbi τιμάω, honoro. Th. τιμ, idem. Alii volunt eſſe perf. part. paſſ. verbi τίω, honoro: ponit. fut. τίσω. perf. paſſiv. τέτιμαι.

Τετυσσάτωσαν, ὁ, aſſimatus. perf. part. paſſiv. verbi τιμάω, aſſimo, honoro. Th. τίω, idem.

Τετυσῶσθαι, honoratum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi τιμάω. Th. τίω, honoro.

Τετυσσώσας, honorata eſt, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Τέτλα, patere, per apocopen pro τέτλαθι, vel præſens imperat. act. verbi τέτλημι, tolero. Vel τέτλα, per redupl. Jon. dicitur pro τλαθι, a. 2. imperat. act. verbi τλάω, patior, a. τ. τλῆν. a. 2. imperat. τλῆθι, & Dorice. τλᾶθι. Th. τλάλω, feu τλάω, perfero.

Τέτλαμ, perf. med. verbi eiuſdem. Sunt qui velint eſſe perf. ind. act. & per ſyncopen dici pro τέτλαγμ.

Τέτλαθ, pro τέτλαδι, ſuſſinecas. vide τέτλα.

Τετλαίην, εἴ, ῃ, præſ. opt. act. a τέτλημι. Th. τλάλω, perfero.

Τετλάμεν, Jon. & τετλάμεσσαν, Æol. pro τετλᾶσι, præſ. ind. verbi τέτλαμμ, ab eodem them.

Τετλάτω, præſ. ſol. verbi τέτλαμμ. Th. τλάλω, perfero.

Τέτυκε, ſuſſinuit, 3. ſing. perf. act. verbi τέλλω, ſuſſineo. fut. τέκω. Thema τελλω, idem.

Τέτυκε, ἐτυκε, ὁ, paſſus, per ſyncopen pro ατλαλε, perf. part. act. verbi ejuſdem, & Them.

Τέτυκε, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi τέτυκω, invenio. Th. τέμω, feco, inde τομ, & per reduplic. τέτυμ.

Τέτυκεν, incidi, perf. act. verbi τέμνω, feco. fut. σω. perf. paſſ. τέτυμμαι. perf. part. paſſ. τετμημένος.

Τετυκεσσάτο, ὁ, inciſus, perf. part. paſſ. ab eodem verbo.

Τέτυκε, αὶς, ὁ, peperi, præt. med. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. a. 2. ἔτακον. præt. partic. med. τοκ τόκμαι, dat.

Τετυκεῖν, enixæ, gen. ſingul. part. perf. med. fœm. g. a τίκτω.

Τετυκλιστένων, perf. inſ. act. verbi τυλόω, audeo. f. ὑσω. p. τετύλωκα. Th. τόλμη, ης, ἡ, audacia.

Τέτυμεν, incidi, perf. med. verbi τέμνω, feco. f. τεμω. perf. τέτμημαι.

Τέτυμεν, Jon. pro τέτυκε, 3. ſing. perf. act. num. a τέτυκμαι, quatuor, Jon. & Poet. pro τέτρασι. Sic τέτυμα, τύ, Dor. pro τέτταρα.

Τέτυμ, in compoſitione eſt contracte pro τέτυμα, vel τετράκις, id eſt. quater. Th. τέτυμες, quatuor.

Τετυμαγωνοστόμων, ὁ, ἡ, quadrata facie prædictus. Ex τετράγωνος, quod vide, & στόμα, ατος, ατ. facies. Thema στόμαλ, videre.

Τετράγωνος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, quadrangularis, quadratus. τετράγωνος ἀσπὶς, vir bonus atque perfectus, Ariſtot. li. 2. de moribus ad Nicomachum. Ex τέτυμες, ὁ, ἡ, numerus quaternarius, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Τετρὰδ, acc. ſing. pro τέτρασδα, a τέτυμες, ὁδος, ἡ, quaternitas.

Τετραίνεσι, ᾶς, ᾶν, quaternio. diminut. a τετρὰς ὁδος, ἡ, idem.

Τέτρασιν, Dor. pro τέτρασι.

Τετρακάρανοι, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, τετράκαρανος, quadrimus, quatuor annos habens.

Τετρακόδιμοι, quatuor habens fundamenta, quadruplex. Ex τέτρασ, ὁδος, ἡ, quaternarius numerus, & δίωμαι, ας, ἡ, fundamentum.

Τετρακόπος, pro τετρακόπη, pertundo, perforo. Th. πτρὰω, perforo

Τετρακοσιοστὸν, ου, ὁ, quater mille. diviſim τετρᾶκις, quod a τέτρασ, quatuor, & χίλιοι, a mille.

Τετρακόσιοι, ὁ, ἡ, Dor. pro τετρακόσιοι, ὁ, ἡ, qui quatuor habet radios. Epitheton rotæ. Ex τέτρασ, quatuor, & κτέν, ὁ, ἡ, tibia.

Τετρακόσιος, ου, ὁ, quadringenti, ὁ, ἡ. quod ex τέτρασ, vel τετράκις, quater. Th. τέτρασ, quatuor, & κόσμ, quod vide.

Τετρακτὺς, ὁος, ἡ, ὁ, ἡ, quaternarius, ὁ, ἡ, quaternio. Them. τέτρασ, quatuor.

Τετραμέλαινος, ὁ, ἡ, quadrimeſtre ſpatium. quod ex τετρὰς, ὁ, ἡ, quaternarius numerus, & μὴν, μῆνὸς, ὁ, menſis.

Τέτραμμαι, ται, ται, perf. paſſ. a τέτρημι, vertio. fut. ὑσω. perf. pass. τέτραμμαι. part. paſſ. τετραμμένος. vide in τέτρημι.

Τετραμμένως, vide in τέτραμμαι.

Τετραοιζὸς, ὁς, ἡ, Poet pro τετράσυλλαβος, vel σ, quum adjectivum eſt, ſubaud. ὄνομα, ατος, τὸ, quadrigarum curſus. τετραοιζὸς ὄνομα. Poet. etiam pro ἅρμα τεθρίππων, quadrigæ. Ex τέτρασ, Dor. pro Att. τέτταρα, & per ſyncopen τετρα, quatuor, & ἀοιδὴ, ἡ, conjungo. p. m. ἠοιδ, & Jonice. ἀείδω, ἄσω, ἆσα.

Τετραπλᾶ, quadruplicitèr, adv. a τετραπλόος, ὁ, ἡ, ὁ, quadruplex. Th. τέτρασ, quatuor.

Τετραπλόος, ὁος, ὁν, ὁος, ἡ, ὁν, quadruplex. Th. τέτρασ, quatuor.

Τετραπόκα, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, epitheton foli, quater arato verſi. τετραπόκα τὸ, quod a τέτρασ, quatuor, & πολὲω. verſo.

Τετράρου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὡ, ὁ τετράρου, quadrupes, in gen. τετράρουλοι. dativ. τετράρουλοι. acc. τετράρουλα, & τετράρουλα. in plur. οἱ, αἱ, τὰ τετράρουλα, & τὰ τετράρουλα. gen. τετραρούλων. dat. τετράρουλοι. componitur ex τετράς, ὁδος, ἡ, numerus quaternarius, & πούς, pes.

Τετράσημον ἄσμα, completus cursus, ex quatuor ſyl. ἄσμα, id eſt temonibus, ſeu jugis; ita ab oſto equis trahitur.

Τετραγχὶς, ἴδος, ἡ, ὁ, ἡ, tetraracha, tetracharum genus. f. ἰσ. p. τετράγχωκα.

Τετράγχυτ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, tetraracha, quæ quatuor provinciarum princeps. ex τέτρασ quatuor, & ἄρχω, imperium.

Τέτρασ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, quaternarius oumerus, quaternio. dat. ſing. τετρὰδ. accuſ. τετρᾶδα. dativ. plural. τετρᾶσι. Thema τέτρασι, quatuor.

Τέτταμ, Poet. metathef. pro τέττερσι. quartus. Th. τέτρασι, quatuor.

Τετραστρόπος, ὁ, ἡ, qui in quatuor partes findituri quatuor fruſta diviſus, ſtectod. quod ex τετρὰς, ὁδος, ἡ, quaternio, & δρὸς a Th. τέτρασι, quatuor, & δρόπτω, frango. f. ὑσω.

Τετραύδιλλοτρ, τέτρασσι ἕκλεκτ ἔχων, habens quatuor eonos eminentes, ſeu phaleras. quod a τετρὰς, ὁδος, ἡ, quaternio. Th. τέτρασι, quatuor, & φαλὸς, ὁ, ὁ, conus galeæ, ſpicendidus. Vel a φάλαρα, τὰ, pro φάλαρα, phaleræ, ornamentum equorum, equitum, & nobilium.

Τετράσυλλος, verſi ſunt, Jon. pro τετραμμένως ἔσω, 3. pl. perf. paſſ. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p. τετροφ. perf. paſſ. τέτραμμαι, ψαι, ψται. p. m. τέτροπται.

Τέτρεφται, Jon. pro τετραμμένως ἔσται, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſdem.

Τετρεφάτω, paulo poſt fac. verbi ejuſdem.

Τέτρηνα, tubatus ſum, perf. med. τετρήνω, tubatus eram, pluſq. perf. med. Jon. per ſyncopen pro τετρήνεσκον, & Jon. mutatione α in η, τέτρηρα, & in pluſq. perf. med. ἐτετρήρεα, verbi τετράινω, turbo. fut. ξω. perf. τετρήνεσμαι.

Τέτρησι, αὶς, ὁ, ἡ, Jon. pro ἑτέτρησι, αὶς, ὁ, ἡ, a. ind. activ. verbi τετράω, idem ac τετράαινω, perforo. fut. τρήσω.

Τέτρηται, per ſyncop. pro τετράανται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi τετράω, perforo. Th. τέτρω, terebro. f. ἰσω.

Τέτρηχα, perf. ind. act. τετρήχω, 3. ſing. pluſq. perf. Jonic. verbi Poet. τρήχω, pro τραχύνω, aſper, & falſeroſus ſum. hinc perf. part. τετρηχὼς, υῖα, ὸς. τραχὺς, ἰῆ, ὁ, aſper, Jon. τρηχὺς.

Τετρήχασι, perf. part. act. ſ. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per ſyncopen dici pro τετρηχάσι, & α in η converſo, verbi τραχάσω, tubo. f. ἑσ. p. τετράχηκα, per ſyncopen τέτρηκα.

Τετρήχατο, 3. ſing. pluſq. perf. med. Jonic. pro τετράχατο, verbi τέτρω, fluido. f. ἑσω. perf. med. τέτρωμαι. hinc perf. part. med. τετρυχὼς, υῖα, ὸς. Poet. pro τετρηχότος, accuſ. pl. perf. part. med. verbi τρέω, ſtrido. vide in τετρήχατο.

Τέτρηχα, nutrivi, perf. med. verbi τρέφω, alo. fut. ψω. perf. act. τετρόφα. a. 2. ἔτραφον. At τέτρηχα, verti, Attice dicitur pro τέτροφα, verbi τρέπω, verto. f. ψω. perf. τέτροφα.

Τέτρημαι, perf. paſſ. verbi τρύω, tero.

Τέτρηκα, vulneravi, perf. act. verbi τιτρώσκω, fut. ὑσω. perf. paſſ. τέτρωμαι. part. perf. paſſ. τετρωμένος.

Τέτρημαι, τετρωμένος. vide in τίτρωκα.

Τέτρα, adv. determinatum, aut honoris, quo ſignificat. interdum compellat, ut τέτα ἑτάιρε, ἄτνα, nutricia, πάτερα, patris, ἀδὲλφ, fratris.

Τέτταρα, Att. pro τέσσαρα, quatuor.

Τέτταξ, ὁγος, ὁ, ἡ, cicada. in pl. τέτταγοι, ὁ, τὰ γενὴ, a τέτταξ, ὁγος, ὁ, ἡ, multum pilati. quod fit ſtridula: vel quia ſtridor ejus τέτακται, ideſt, extenſus, & continuus eſt.

Τέτταγον, perf. ind. paſſ. τέτυγμαι, fabricatus, perf. paſſ. verbi τάλλω, fabricor. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχαται, paravernt, 3. pl. a. 2. med. verbi τάλλω, fabricor. f. ξω. a. 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. imperat. Jon. ἐτύχεσθε, & Poet. anadiplaſiamo τετύχεσθε, ὁ, ου, ου.

Τέτυκται, fabricatus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. τέτυγμαι. Jonic. pro τέτυκται, 3. ſingul. pluſq. perf. verbi τάλλω. a. fabricor. f. ξομαι. paſſiv. τέτυγμαι, ξαι, ται.

Τετύφθαι, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi τύφω, fumo ſuffio. item tolenteram reddo. f. θήσω. p. τετύφωκα. a τύφη fumus. Th. τύλω, fumum excito.

Τετυχάναι, nactus ſum, perf. act. verbi τυγχάνω, Attice. f. τεύξομαι. p. τετύχηκα. & τυγχάνω, tanquam a τυγχὸς, a. 2. ἔτυχον.

Τετυχήκει, Jonice. & Poet. reduplic. pro τύχη, 3. ſing. a. 2. ſub act. verbi τυγχάνω, fum, conficior. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. inf. paſſ. verbi τάλλω, fabricor. fut. ξο. perf. paſſiv. τέτυγμαι, ξαι, ται.

Τέτυφ, Poet. & Jon. pro σὺ, τέτυ. Thema σὺ, tu. Sed τὰ fine accentu, pro σοὶ.

Τέτυμα, ατος, τὸ, monumentum, opus. Th. τάλλω, pario.

Τετύκωμαι, ὁ, ἡ, explorator. a τύω, quæro. vel pro τεύλω.

Τετὺς, ὁ, ὁ, piſcis ex ſepiarum genere. τετὺς ἔλιξ ἰδὸς, ὁ, loligo minor.

Τετύφθω, acc. ſing. nom. pro.

Τέτυκας, ὁ, ὁ, fabricator. Eſt & nomen proprium, a quo Trojani dicti ſunt Teucri. Th. τάλλω, fabricor.

Τέτυκάσμαι, τέτυκα, fabricor, apparo. a τάλλω, idem.

Τέτὺς, ὁν. pro ἑτέλὺς, fecit, 3. ſing. a. 1. ind. act. τάλλω, pro ἐτέλεσε, 3. pl. a. 1. act. verbi τάλλω, fabricor. f. τέλξομαι. f. 1. ind. med. τάλλομαι.

Τέλὺσαι, Jon. pro τάλλῃ, a. ſing. f. 1. med. verbi ejuſdem.

Τέλὺσαν, farago, ſedulo rem euro. Item milito, Suid.

Suid. ponitur etiam pro τέκτων, quiescō.

Τέκτων, ονος, ὁ, beta, Att. pro τέκτων, oletis genus.

Τέκυ, vel ellī τ. sing. imperfect. act. Ionic. vel pras. imperat. act. verbi τεύχω, fabricor. τ. ξω. p. a. τέυκα.

Τέκυς, pro τέκτων, arma, dat. plur. τέκυσι. Hesych. τέκυσιν ὅπλοις, fabricor.

Τέκτουσα, Dor. pro τέκτουσα, faciens, præsl. part. f. g. a τέκτων, fabricor.

Τέκτουσι, 3. plural. imperf. pass. Ionic. verbi τέκτω, fabricor.

Τέκτω, para, præsl. imperat. pass. verbi ejusdem.

Τέκτων, fabricor, struo, paro, cubo, obsermo. Hesiod. fut. ξω. perf. τέτυκα. a. 2. ἔτυκον. perf. τέτυγμαι, ἔμαι, κται. Sic τέκτομαι γάμον καί, Poet. honorarium munus alicui parare. Gall. *Faire un present*. τέκτων τιμὴν καὶ ἀνδρὶ ἀνδρὸς ἀλκὴν ἔδωκε. Hinc τέκτων, ονος, ὁ, ων, vas; alveus. τέκτων, ωνος, ὁ, ἡ, artifex.

Τέκτων, ωνος, ὁ, cinis justorum ligniorum reliquiæ, quasi a τέκτω, uro. Cinis enim ex lignis similaris oritur. Hinc τεκτονίη, ης, ἡ, cinereus. τεκτονίη, in cinerem redigo. τεκτονίζω, ίσω, ὁ, ἡ, idem ac τεκτονίη, cinereus.

Τεκτόνιος, in cinerem redigo. Ion. ὀκτω. perf. με-τεκτόνωκα. a. 1. ἐτεκτόνωσα. a. 1. pass. aor. μετεκτονώθη, ἀνωθεν.

Τεκτοσύνη, ης, ἡ, dolus, ars. Thema τέκτων, ars, dolus.

Τέκτοσυνος, ονος, ὁ, dolus, fraus, artificium, commentum, machinamentum. a τεκτοσύνη, arte cudo. Thema τέκτων, dolus.

Τέκτων, ονος, ὁ, ἡ, ars, artificium, artis professio, disciplina, dolus, astutia, fraus, fallacia. Hinc τεκτονικὸς, ὁ, ὁν, ad artem pertinens, item artificiosus. τεκτονικὸς, artificiosè fabricatus. τεκτονικὸν, ονου, τὸ, opus arte confectum. ἐν τεκτόνων, ὁ, ἡ, peritus, doctus; item artificialis, arte cauſatus.

Τεκτονίτων, ονος, ὁ, artificiosus, comparat. a τεκτονικὸς, artificiosus. Them. τέκτων, ars.

Τεκτονικὸς, ὁ, ὁ, artifex, opifex, artis peritus, faber, artis professor. in acc. plur. τεκτονικὰς ejusdem. Them.

Τεκτόνιος, ὁ, magistra. ab eodem them.

Τὲ, dat. Ion. pro σὲ, cui. sicu σὲ, dat. sing. a σὺ, tu. Att σοὶ, nom. dual. a σὺ, ὑ, ὁ, τοὺς, ὰ, ὰ, um. τὼ, Ion. pro σὼ, alicuorum. Them. σὺ, tu.

Τὸτ, tandiu, antea. interea, interim; tunc, tum, tandem, extemus, hactenus. paulo ante, nuper, olim. Hesych. tantisper, Lucian. in Alcyone. τὸτ ἐν τῷ πρώτῳ, primum in principio, Hermog. τὸτ πρώτιστα cum τὸν, Demoſth. τὸτ, τὸν, tandiu, quamdiu, & ita ſe habent, ut τότε, & τότ. τὸτ ἐπὶ, interim etiam. Demoſth. τὸτ τὸ πρῶτον, ad hunc uſque diem, Phal.

T H.

Τὶ, dat. ſ. g. adverbialiter ſump. hic, ea parte, hic, huc. Sic & τῇ, τῷ ἀπὸ, per ſynæreſin pro τῇ ἀπὸ. Th. ὁ, ἡ, τὸ. Τὸ, pro τοῦ, cape, præſ. imperat. verbi τίω. Vel pro τοῦδε, per apocopen, a τόσε, capio.

Τίβεννος, ου, ὁ, & τίβεννον, ου, τὸ, toga. veſtis Romana. a quodam Tebenno Arcade. τίβεννος ἀρχαῖα παρατετμημένη, togam ſcilicet purpuram circumſertam. Plut. in Romulo. Item τίβεννα pro candidatoria toga, Polybius. Accipitur etiam aliquando pro trabea, Halicar naſſ. l. 6. hiſtor.

Τίγανον, ου, ὁ, ſartago, a τήγω, liquo.

Τίδε, huc, adv. ab ὁ, ἡ, ὁ, hic, hæc, hoc.

Τίθη, vel ωθὴ, nutrix. Ea & ωθὸ.

Τίθημι, ἐθ, ω, οὐ, oſtreum quoddam. a τιθὸς, terra, quia terreum.

Τιθὸς, ὁ, terra, Homerus. q. a ωθὸς, nutrix. quia terra omnia nutrit. Eſt & Τιθὸς, ὁ, ἡ, nomen muliebris.

Τιθύδιον, dat. ſing. a τιθύδιος, idem ac τίτθη, ου, ἡ, tabellæſio. Them. τήκω, liquefacio.

Τῆκτος, liquefcit, 3. ſingul. præſ. paſſiv. verbi τήκω.

Τῆκω, liquefacio, mollio, macero, fut. ξω. p. τέτηκα. καὶ τηκτὸς, liquata cera, Galen. ad Glaue. l. 2. præſ. paſſ. τήκομαι, liquefco, liqueſio. Hinc τηκτὸς, ὸ, ὸ, ἡ, liquefactus, τηκτικὸς, ὴ, ὸ, liquefaciendi vim habens. τηκτικὸς, ὸ, ὸ, liquefactus, mollis, humidus.

Τηλαυγὴς, ὲς, ὸ, ἡ, eminus ſplendens. hinc comparat. τηλαυγέστερος, ὰ, ὸ. Ex τῆλε, vel τηλὸ, procul, & αὐγὴ, ἡ, ἡ, ſplendor. hinc adverb. τηλαυγῶς, perſpicue, liquido, ſplendide. Heſych.

Τηλὲ, adverb. procul, longe. τηλὸ, & τηλόθι, idem.

Τηλεβοάων, gen. plur. nomen gentis.

Τηλεβόας, ὰ, ὸ, eminus, e remoto loco judicatus. ex τῆλε, procul, & βόλλω, jacio. p. m. βέβολα. Sed τηλεβόλος, qui longe jaculatur. τηλεβόλος, ἰδος, ſagitta longe feriens, in Epigr. Lafcari τηλεβόλος, bombarda.

Τηλεθάω, germino, floreo. hinc τηλεθάουσα, floreutes, nom. plural. partic. præſ. Thema θάλλω, fiuceo.

Τηλεκλειὴς, gen. Ion. a τηλεκλὴς, ὲς, ὸ, inclytus. Eſt & nomen viri, a τῆλε, procul, & κλέος, celebro.

Τηλεκλυτὸς, ὸ, ὸ, ἡ, ὸ, e longinquo evocatus, clarus, inclytus. Ex τῆλε, procul, & κλυτὸς, audio. Thema κλύω, audio.

Τηλέσκοπος, ὰ, ὸ, ἡ, eminus apparens, procul ſpeculans. Ex τῆλε, procul, & σκέπτομαι, video. τηλεσκεπὴς autem procul videns, aſpicions; Ariſtoph.

Τηλέφοιτος, ὰ, ὸ, portulaca agreſtis. Romani vocant illecebram. Galen. in Gloſ. a Τίλε-φος, ὸ, ὸ, nomen viri.

Τηλὶα, ης, ἡ, & ὸ, ὸν, vas ſeuile figura, in qua farina ſubigitur. quaſi a σίτος, moveo. Item σιτὸς, ſeptum, area, ut area aquaria, area frumentaria. Ariſtoph. critbri annulus, τηγάνιον Cometæ, Ariſtophan. in Plut. τηγανίτης, Ariſtoph. in Veſp. Item tabula lata, in qua piſtores panes exponunt, ut ſiccentur, Suid. ſumatti operculum, Ariſtoph. in Veſp. Accipitur etiam τηλὶα pro concepta culo, & modio, in quo farinæ vendebantur in foro: in eo, qui coturnices alebant πρὸς, ἐστηγοκόπτας, five ἐστηγοκοπτὰς, ex committebant. Cometæ, Ariſtophan. in Plut.

Τηλικοῦτος, plur. n. g. τηλικαυτὰ. tantus.

Τηλίκος, ὰ, ὸ, tantus, tantæ magnitis, ab ἥλιος, quantus. de magnitudine corporis.

Τηλίκος, ὰ, ὸ, tantus, tantæ magnitis, ab ἥλιος, quantus. de magnitudine, & de ætate.

Τῆλις, ιδος, ὁ, ἡ, ſonnum graecum. hinc τηλίας, ὰ, ὸ, ſonno graeco ſactus.

Τηλόθεν, Poet. pro πόρρω, eminus, longe. unde, adv. regit genitivum. idem ac τῆλε, procul.

Τηλόθροος, procul volans.

Τηλόθυρος, adv. maxime procul, longiſſime.

Τηλόθυτος, ὸ, ὸ, per ſync. pro τηλοτύτατος, in ſenectute genitus, natu minimus, charus, habitus parce genitus, unicus. a τῆλε, procul, & γίνομαι, naſcor.

Τηλόχροος, ὸ, ὸ, idem ſere, ac τηλόθροος.

Τηλωθὴς, ὲς, ὸ, ἡ, diligens, ſtudioſus. hinc τηλωθὰω, curo.

Τήμερον, Att. pro σήμερον, adverb. hodie, ex tempore. ab ἥμέρα, dies.

Τήνει, & τηνεῖδε, tum, reſpondet ἔνει, quum, a quo derivatur.

Τηνέσιος, pro τηνεῖνος, quod vide.

Τῆν, hanc. τῆνδε, τῆνδον, acc. ſing. ab ὅδε, hic. Τῆλοι, ipſi. Dorice. a τῆνδε ὁ, ἡ, ὸ, pro τῆνοι, quod vide.

Τῆνδάμενος obiter, leviter, gratis, inaniter, fruſtra. adv. ab τῆνδε ἄδων, hoc fruſtra.

Τῆνδε ἄδων, & σὺ, ὸ, lyræ harmonia, & pulſatio cinnula, quæ in victoria celebatur. Heſych.

Τῆνοι, Dor. pro ἔνει, illic, ibi, illuc.

Τῆνδε, ὸ, ὸ, ἡ, τῆνδον, ὸ, ὸ, ὸ, lyræ, harmonia. a τῆνδε ἄδων, hoc fruſtra.

Τῆνεμμὶ, ὰ, ὸ, tenſamus, inteſtinorum membrana. etiam τηνεμμὶς, a τείνω, tendo.

Τῆνιξ, tunc, adverb. & τῆνικαῦτ, & τῆνικαῦτα, pro eodem. Thema ἔνιξ, quum. ex tra interrogationem.

Τῆνοῖδε, Dor. pro τοῖς, illic, ibi.

Τῆνος, vel τῆνο, ὸ, ὸ, hic, illic. Dor. τῆνοι, illi. τῆνδε, illinc.

Τῆνο, Dor. pro ἔνεκα, illius. a τῆνος, hic. hinc τῆνόθεν, adv. pro τῆνδεν, illinc, ex eo loco.

Τῆνος, Jon. & Poet. pro ὅπως, ut, veluti, & pro ἵνα, illic.

T I.

Τίμι, præſ. imperat. act. a τείω, ſervo.

Τίσιον, Dor. pro τεῖον, cuſtodiunt, 3. plur. præſ. ind. verbi τείω, cuſtodio.

Τίσιο, ὰ, ὸ, ὸν, ὰς, ὸν, ὰ, ὸ, ſervo, aſſervo, tueor, cuſtodio. impeſt. τίσιον, ὰ, ὸ. ξ. ἔσω. perf. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ὰ, ὸ. aor. 2. imperat. activ. τήρησον, σατω, & in plur. τήρησατε, ſervate. a. 1. ſub. activ. τηρήσω, ὰ, ὸ. a. 1. inf. τηρῆσαι. a. 2. part. activ. τηρήσας, ασα, ὸ. præſ. paſſiv. τετήρημαι, affervor. imperf. paſſ. τετηρημάμην, ὸμὸν, ὸ, ὸ, ἡ, ὸ, ὸν, ὰ, ὸ. perf. paſſ. τετήρημαι, σται, ται. perf. partic. paſſ. τετηρημένος, ὸ, ὸ, ἡ, ὸ, ὸν, ὰ, ὸ. a. 1. paſſ. ind. ἐτηρήθὸν, ὸ, ὸ. a. 2. inf. paſſ. τηρηθῆναι, relevari. Hinc τήρησις, & τηρήσεως, ὸ, ὸ, ἡ, obſervatio.

Τήρησι, 3. plur. aor. 2. ſub. activ. verbi τείω, obſervo.

Τήρησις, ὸ, ὸ, obſervatio; item cuſtodia, cancer. Th. τείω, ſervo.

Τήρῳ, Jon. pro τοῖς, bis, dativ. plur. ſ. g. ab ὁ, hæc.

Τητὸ, quartis, cares, 2. ſing. præſ. med. verbi τητάομαι, ὸμαι, careo. Th. τητὸς, privo, quarto. ἐ. ἔσω.

Τητὸς, privo. an a τῆνε, ἐ, privatio, penuria? Eſt & τητὸς, quæro, privo. τητὸμαι, quæro. a nihil deeſt.

Τήτε, Att. idem ac τῆνε, τῆνε, hoc anno.

Τῆτε, ὸ, ἡ, penuria, privatio, egeſtas. Thema τητὸς, privo.

Τήτιος, ὰ, ὸ, inanis. hinc τητιάω, temere, fruſtra. a τητὸς, privatio.

T I.

Τί, cur? quid? Poet. τίη. a τὶς, quis. gen. τίνος. τὶ, indefinite. aliquid.

Τίαρ, ὰς, ὸ, Ion. ὰ, ὸ, capitis geſtamen apud Perſas, tiara.

Τίβερις, ὲος, ὸ, nomen urbis, Tiberias. a Tiberio Cæſare ſic denominata.

Τίβερον, ὸ, ὸν, nomen Cæſaris, Tiberius; quo nomine etiam appellabantur qui ad Tiberim naſcebantur.

Τίβηλὸς, ὸ, τρυφὴλὸ, ἴσσον, ὸ, tripus. q. quia τρεῖς βάσεις habet. ab utrisq. Lycophron.

Τίγρις, ἴδος, ὸ, ἡ, ὸ, ὸ, tigris.

Τίδιος honorat, 3. ſing. præſ. a τίω, honoro.

Τίεν, honorabat, 3. ſing. imperf. act. Ion. pro τίεν, 3. ſing. imperf. act. a τίω, honoro. fut. τίσω.

Τίεσκον, honorabat, Poet. & Ion. pro τίεν, 3. ſing. imperf. act. a τίω, honoro. fut. τίσω.

Τίετο, 3. ſing. ind. præſ. paſſ. verbi τίω, honoro. fut. τίσομαι.

Τίτιο, punio. idem ac τίω.

Τὶς, vel τὶς. Poet. pro τὶ, quid.

Τιθαιδίον, vel τιθαΐδιον, mel confecio, fa rum condi, curam gero. q. a τιθαΐς βίον, ponere eſcam. Mel eſca ſpum.

Τιθασεύω, ὸ, ὸ, ἡ, ὸ, τιθασεύσω, cicur, mitis, manſuetus, fatiens, hinc τιθασευτὴς, cicuro, manſuefacio. q. a τιθᾶς, nutrio, lacto. Etenim qua domi nutrimus, cicurantur.

Τιθασευτικὸς, ὸ, ὸν, qui cicurare poteſt, vi manſuefaciendi præditus.

Τιθᾶσι, Jon. pro τιθᾶσσι, 3. ſingul. præſ. ind. paſſ. verbi τιθᾶσσω, pono.

Τιθάσσι, Jon. pro τιθᾶσσι, 3. plur. præſ. indic. act. verbi ejuſdem.

Τιθάσσω Jon. pro τιθᾶσσω, 3. plural. præſ. paſſ. ejuſdem verbi.

Τιθᾶσσω Jon. pro τιθᾶσσω, 1. ſing. præſ. ſub. act. verbi τιθᾶσσω, pono. præſ. ſub. τιθᾶσσω, ἡς, ἡ, Jonic. τιθᾶσσω, ἠῇς, ἠῇ, &c. & ex additum per paragogen.

Τιθᾶσσι, ponebat, Jon. pro τιθᾶσσι, vel τιθᾶσσ, 3. ſing. imperf. act. quaſi a τιθᾶσσω, verbi τιθᾶσσω, pono. Sed τιθᾶσσι, ponet, præſ. imper. act. pro τιθᾶσσω, verbi ejuſdem. At τιθᾶσσ, 3. ſingul. præſ. indicat. act. pro τιθᾶσσω, pono.

Τιθᾶσσιν, τιθᾶσσι, per ſyncopen pro τιθᾶσσουσι, τιθᾶσσωσι, Jon. præſ. opt. act. verbi τιθᾶσσω, pono. præſ. opt. act. τιθᾶσσοιμι, ψ, ι. Τιθᾶσσι, τιθεῖ, ὸ, præſ. pars. activ. verbi ejuſdem.

Τιθᾶσσω, Jon. & τιθᾶσσω, Dor. pro τιθέω, præſ. inf. act. verbi τίθημι.

Τιθᾶσσω, ἔτιθᾶ pro τιθᾶσσω, pono.

Τιθὸν, Poet. & Dor. pro τιθέναι, 3. pl. imperf. activ. verbi τίθημι, pono. Hinc Pindarus τιθὸν ἐπὶ σὸν ζυγὸν, ponere aliquem in cædibus, pro interficere.

Τιθὸς, præſ. inf. act. a τιθᾶσσω.

Τιθὸν, nutrio, lacto. a τιθὸς, nutrix.

Τιθὸς, ὸ, ἡ, nutrix. a τιθᾶσσω, ὸ, ὸ, mamma.

Τιθώσσω, Poet. eſt pro τιθᾶσσω, quod dicit pro τιθέω, præſ. inf. activ. Sic τιθώσσειν, Poet.

Poet. eſtaſi pro πάϑημοϑ, partic. paſſ. verbi πάσχω.

Τἰϑημι, pono, conſtituo, condo, collocо, ſuppono. facio ita eſſe. tribuo, aſſigno: Praſ. imperat. πίϑεϑι, ϑου. praſ. inf. πίϑεναι. praſ. part. πίϑεϑ, ϑεντ, ϑ, ϑ. impeſf. ἐτίϑουν, ϑεϑ, ϑ, ἐτίϑεν, tanquam a πίϑω, & τίϑουν pro τἰϑεναν: fut. τἰϑω. perf. τϑτἰϑεϑκα. a. 2. τἐϑηκα. a. 2. τἐϑην, ϑ, ϑ. a. 2. ſub. act. τἰϑω, ϑῄς, ϑῇ. a. 2. part. τἐϑεἰϑ, ϑεἰϑα, ϑεἰϑ. part. paſſ. τϑτἰϑεμαι. pluſq. perf. ἐτϑτἰϑεμην, ϑο, ϑ. a. 1. paſſ. ἐτἰϑην, ϑ, ϑ. a. 2. ſub. paſſ. τἰϑω, ϑῄς, ϑῇ. a. 2. part. τἐϑεἰϑ, ϑεἰϑα, ϑεἰϑ. inf. paſſ. τἐϑεἰϑαι. a. 2. Ind. med. τἰϑεμαι, ϑῃ, ϑεται, ϑ. a. 2. ſub. τἰϑωμαι, ϑῃ, ϑηται, ϑ. a. 2. impeſ. med. ἐτἰϑην, ϑ, ϑ. a. 2. imper. med. τἰϑεϑ, ϑ, ϑω, ϑἐϑω, & in a. pl. τἰϑεϑε, ϑἐϑων. a. 2. part med. τἰϑεμενοϑ, ϑ, ου, qui poſuit. Hinc τἰϑημι, ϑεσις, ϑει, ϑ, quod propoſitum eſt, ϑἐσις, ϑεοϑ, ϑ, poſitio. ϑἐσις, ϑ, ι. repoſitorium, rbeca. πανϑἐσιοϑ, ϑον, ſuſtollo. πανϑἐσιοϑ, ϑον, ſum, ſi, donum parietibus, & columnis templi appenſum. Item exceratio. ἐνϑἐσιοϑ, diſponno. ἐνϑἐσεις, ϑεσι, ϑ, diſpoſitio. ἐνϑἐσεις, ϑ, ι. reſtamentum. ϑεοἐπϑεϑ, ϑ, ϑ, Deum mente concepta, ϑεοπνϑϑοϑ, compono. ϑεοπλἐϑω, ϑεϑ, ϑ, compoſitio, ϑεοπλἐϑεις, ϑ, ι. ideo, fordus. ϑεοπλἐϑω, ſuppono. ϑεοϑἐσπεϑ, ϑεϑ, ϑ, fundamentum, baſis, item res, de qua agitur. ϑεοπροϑἐτης, ϑ, ϑ, judex, & præſes certaminum. νομοϑἐτης, ϑ, ϑ, legislator. ὑποϑἐτω, ϑ, commonefacio, monco. ὑποϑἐτης, ϑ, ϑ, commonefactio. ὑποϑἐτικοϑ, ϑ, ϑ, qui nomina imponit. ὀνοματοϑἐτης, ϑ, ϑ, impoſitio nominum. βιβλιοϑἐκη, ϑ, ϑ, bibliotheca. χειροϑἐτης, ϑ, ϑ, chirotheta.

Τιϑὼς, ϑ, ϑ, ι, ϑ, ωνοϑ, Dor. & πεϑὼς, nutritor. a πϑω, idem. Thema πιϑἐϑ, ϑ, ϑ, mamma.

Τιϑωνὸς, ϑ, ϑ, filius Laomedontis, ab Aurora adamatus. dat. ſing. Τιϑωνῷ.

Τἰκω, Jon. pro τἐκτω. 3. ſing. imperf. activ. verbi τἰκτω, pario. πάντες, ϑ. 3. ſing. praſ. ſub.

Τἰκτω, pario; gigno, creo. ſ. τἐκνωμι, ϑ, ντωμι. a. 2. τἐκον, ϑ, ϑ. a. 2. ſub. τἐκω, ϑῄς, ϑῇ. a. 2. inf. ἀϑ τἐκειν. a. 2. ind. paſſ. τἐκϑμαι, ϑῃ, ϑεται, ϑ. a. 1. part. paſſ. τἐκϑεἰϑ, ϑεϑσα, ϑ, ϑ. a. 1. part. paſſ. τἐκϑεἰϑ, ϑεϑσα, ϑ. fut. 3. paſſ. ind. τἐκϑεϑσομαι, ϑῃ, ϑεται. praet. med. τἐτοκα, ϑ, ϑ. a. 2. perf. part. ind. ἐξ τετοκυἰα, ϑἰας, ϑ. Hinc τοκος, ϑ, ϑ. partus. τἐκνον, ϑ, νϑ, ſobolis, proles. τοκἀς, liberos procreo, gigno. ϑεογονἐω, ϑ, ϑ, Dei genitrix. Maria virginis appellatio. ϑεογονἰα, ϑ, ϑ, puerperium. ϑεογονἐω, ϑ, ϑῃ, ſ. prole carens. πολυτἐκνοϑ, ϑ, ϑ, multos habens liberos.

Τἰλλω, vo, pronc. quia ſolent πἰλλεϑϑαι, velli.

Τἰλμα, ατ, ſuſtquilla, ſ. illa, quæ in panno vulſo evolant. ſ. fed τἰλμα, a. 1. inf. activ. a πἰλλω, vello.

Τἰλλω, imperf. Jon. pro ἔπιλλε, verbi πἰλλω, vello.

Τἰλλονται, vellens; Dor. pro πἰλλεται, praſ. part. ſ. g. a πἰλλω, vello.

Τἰλλω, vello, vellico, vexo, diſcerpo, lacero. impeſf. πἰλλεϑ, ϑε, ϑ, fut. Aa. praet. πἐπιλκα. a. 1. πἰλϑ. perf. paſſ. πἐπιλμαι. perf. part. πεπιλμἐνοϑ, depilatus. Etymolo. a πἰνω, extendo. ut ſit quaſi πεπἰλϑα. quæ enim vellicantur, extenduntur.

Τἰμᾶ, ϑ, ϑ, ſ. ſlercus, Poll.

Τἰμἀω, honorat, ſ. ſing. praſ. ind. act. fed ϖ. pro, vel eſt ſ. ſing. imperf. act. Jon. vel eſt praſ. imperat. act. verbi τἰμἀω, honoro. Thema, idem.

Τἰμαγορἐτης, ϑ, ϑ, Timagoras, proprium nomen.

Τἰμαιος, ϑ, ϑ, ου, Dor. pro τιμἰοϑ, honorandus. Vide τιμἰοϑ.

Τἰμαιϑ, dat. ſing. a τιμἀω, ϑ, ϑ, Timæus, nomen proprium. Syr. contaminatus.

Τἰμαρἰδης, ϑ, ϑ, ingeniola inventa honoro nuncupe. Τἰμαρχἰδης, qui honorem invenit, qui habetur in pretio, pretioſus, qui facile emptorem reperit. a τιμἀω, honoro, & ἀρχἰδης, invento excogito.

Τἰμβϑ, Dor. pro τυμβϑ.

Τἰμενναι, Dor. pro τυλλεναι, quod vide.

Τἰμἠϑ, ϑ, ϑ, ϑ, laudum alicuius celebrator. παρὰ τὸ τιμἀω ἀορ. honorem affero. item vindex. ultor. a prat. med. τἰσϑμαι, & Jonice ἀορ.

Τἰμησἰϑ, ϑ, ϑ, ϑ, Timarchus, nomen proprium.

Τἰμησιος, Dor. pro τιμἠσιοϑ, a. 2. part. act. verbi τιμἀω, honoro.

Τἰμησἀνδρα, honorabant, Dor. & Æol. pro ϖἰμησαν, 3. pl. fut. a. act. verbi τιμἀω, honoro.

Τἰμἠσω, honoro aſſimo: mutato, Demoſth. f. ἐτἰμω. p. πεπἰμηκα. perf. paſſ. πεπἰμημαι, σαι, σαι, a. 2. med. ἐτιμησἀμην, ω, σ, σϑ. Thema, honoro.

Τιμἠ, τἰς, ἡ, honor, dignitas, reverentia, cultus. venerario. Item aſſimatio, pretium; Demoſth. pariter ultio, pœna, Iliad. ϖ.

Τιμἠεντα, ϖ, ϑ, pretioſa. a τιμἠεις, ϖσα, ϑ, ϑ. Th. τἰω, honoro.

Τιμἠλιοϑ, per craſin pro τιμἠεντα, accuſ. ſing. a τιμἠεις, ϖσα, ϑ, honoratus. a τιμἀω, honor. Th. τἰω, honoro.

Τἰμωρος, ϑ, ϑ, ultor, Poetic. Pindar. τιμωρὸς ἀπὸ ϖἀντων ἀϑ ultor. a. 2. a πἀω, coena, & πἰνω, rollo, fumo. vel πἰνω, euro.

Τἰνεσϑαι, honoraſti, ſ. ſing. a. 1. ind. act. Jon. τιμἠϑηκα, a. 2. ἀϑ imperat. act. a πϑω, ſum, verbi τιμἀω, honoro.

Τιμιἠτης, ϑ, a. & ſ. ſing. a. 1 ſub. act. verbi τιμἀω, honoro. Th. τἰω, honoro.

Τἰμιοϑμαι, ſ. plur. fut. a. ind. act. verbi ejuſdem. & item.

Τιμιοϑμαι, ſ, honorandus, adject. verbale a τιμἀω, honoro. Th. τἰω, honoro.

Τἰμιοϑ, ϑ, ϑ, ι, pretioſus, carus, honorabilis. comparat. τιμιὠτερος, α, ον. ſuperl. τιμιὠτατος, η, ον.

Τἰμιοτης, ϑ, ϑ, ι, obſulentia. a τιμἀ, pretium. Th. τἰω, honoro.

Τἰμιὠτατος, η, ον, ſuperl. a τἰμιοϑ, honorabilis. quod a τιμἀ. Th. τἰω, honoro.

Τιμοϑἐϖιλλος, ϖ, ϑ, Timodemidæ Græca Scholia: Τιμοϑἐϖιλλου, φρατρἰας, ὅϑεν οἱ ῥἠτορες τῶν Τιμοθἐϖιδων.

Τιμοϑἐϖιδ, ϑ, ϑ, ι, nomen miniſtri ſervi divini, Timotheus. Gr. Colens Deum.

Τἰμοκλεια, ϑ, ϑ, ι, praſ. paſſ. a τιμὀκλεια, ἀμαι ejuſdem them. τἰω, honoro.

Τἰμων, ωνοϑ, ϑ, nomen viri, Timon. Gr. honorans.

Τἰμωρἐω, punio, crucio, vindico, mulco; tutor, defendo: ulciſcor, ſſocr. fut. τἰνω. perf. τϑτἰμωρηκα. a. 2. paſſ. τϑτἰμωρημαι, ϑῃ, ϑ, a. 1. ſub. paſſ. τιμωρῶ, ϑῇς, ϑῇ, & in ϑ. plural. τιμωρῶϑι. participium τιμωρἠϑεἰϑ.

Τιμωρϑ, ωρου, puniantur, ϑ. pl. a. e. ſub. paſſ. verbi τιμωρἐω, punio.

Τιμωρησαϑαι, aor. 1. inf. med. verbi τιμωρἐω, punio.

Τἰμωρησω, ϖσω, ϑ, ultio, vindicta: ſuppliciam, Plat. a. de Rep. τιμωρησἰ μ, ϑἠϑ, ϑ, & τιμωρησἰ, ϑ, ϑ, vindex a τιμωρἐω, punio.

Τιμωρἰη, ϑ, ϑ, pœna, ſuppliciam, ponitio: præſidium, auxilium, defenſio. quod a τιμωρἐω, ϑ, ϑ, ultor. τιμωρἰαν ἀνϑἐλλειν, auxilium promiſerunt, Thucyd.

Τιμωρὸϑ, ϑ, ϑ, ultor, vindex, defenſor.

Τιμωτὸϑ, praſ. part. activ. n. g. a τιμἀω, punio.

Τἰν, Dor. pro σοἰ, tibi. a σὐ, tu.

Τἰν, pro τἰνα, acc. ſing. a τἰς, quis?

Τἰνἀσσω, quatio, concutio, vibro, agito. ſut. ξω. p. χα. quod τινἀσσω, a τἰνω, moveo.

Τἰνοϑται, Jon. pro τἰνοϑϑαι, ulciſci, vide τἰνομαι.

Τἰνεται, Jonice. pro ἔτινε, 3. ſing. imperf. activ. verbi τἰνω, luo. Th. τἰω, idem.

Τἰνϑϑαδε, ϑ, ϑ, calidus, repidus, fervidus.

Τἰτνομαι, punio. τἰτνοϑϑαι, punire, ulciſci, praſ. inf. τιτνυσϑαι, vindicantes, acc. plur. part. praſ. faem. g. Th. τἰω, punio.

Τἰτνυμι, τἰτνυω, & τἰτυ, idem ac τἰω, luo, ſolvo.

Τἰω, honoraturus, ſ. plur. a. 2. ind. act. pro ἔτιϖ. Sed τἰω, 3. plur. a. imperf. Jon. verbi τἰω, honoro.

Τἰτνω, cur? ut quid? Eurip. & per ſyncop. τἰτν. a τἰνω, quando? Th. τἰτε, quando.

Τἰτνε, pro τἰνα, Poetic. pro τἰνοτε, cur?

Τἰτνοϑ, pro τἰνοϑ, accuſ. ſing. a τἰτνοϑ, nomen oppidi.

Τἰς, τἰνοϑ, ἡ in n. g. τἰ, quis? quid? Sed τἰ, τινοϑ, indefinitivum, aliquis, quidam. Hinc τἰτε, τἰνος, ἡ in ſ. g. τινὸς, quis, quæ, vel quidnam, quenam.

Τἰτνω, a. 1. inf. activ. verbi τἰω, honoro, punio.

Τἰτνωσω, Jonice. pro τἰσωσω, 3. plur. a. 1. opt. med. τἰσωμαι, a. 1. inf. med. verbi τἰσομαι, ulciſcor, punio.

Τἰτνωσϑαι, ulti fuerimus, 1. plur. a. 1. optat. med. τἰσωμαι, aor. 1. inf. med. verbi ejuſdem.

Τἰτνε, a. 1. Jon. pro ἔτινεν, verbi ejuſdem.

Τἰτνωτω, juſſent, 3. plur. aor. 1. optat. act. Æol. τἰσωσι, ϖσι, ϑ. Thema τἰω, punio.

Τἰτνω, 2. ſingular. fut. 1. activ. verbi ejuſdem.

Τἰτνω, nitnoſcam, accuſ. ſing. a τἰνη, ϖσι, ϑ, ultio. Th. τἰω, punio.

Τἰτνοι, ϖσι, a. 2. optat. act. a τἰω, punio.

Τἰτνοντ, ϑ, plur. fut. a. ind. activ. verbi ejuſdem.

Τἰτνοι, pro τἰνωσι, honorent, ſ. plural. a. 1. ſub. act. verbi τἰω, honoro.

Τἰτνωσι, ſ. ſing. imperf. Jonic. verbi τἰνω, rendo.

Τἰτνωσσονται, nocentes, acc. plur. partic. praſ. act. verbi τἰνσσω, punio, vel rendo.

Τἰτνωσω, punio, quod a τἰω, idem. Sed τἰτνω, rendo, inrendo, rubo, a τἰνω, idem.

Τἰτνων, ωνϑ, ϑ, Titan. dat. plur. Τἰτνϑι.

Τἰτνωνα, regina. Puto quia τἰω, honorata. a τἰω, honoro.

Τἰτνωνεϑσιν, ϑ, ϑ, qui Titanes ſuſtulit. a Τἰτνες, ſeu Τἰτανες, Titanes. Th. τἰτνω, ulciſcor, & τἰτνω, occido.

Τἰτνω, ϑ, ϑ, ι, calx, gypſum. τἰτνϑϑ, ἀσπιϑϑοϑ, calx viva, Galenus. Eſt etiam Titanes, mons Theſſaliæ, a candore ſic dictus.

Τἰτνες, Titanes, poſteri Saturni, Terræ, & Cœli filii, Heſiod. dat. plur. τἰτνϑι, & Poet. ſeu Jon. τἰτνεϑϑι. a τἰτνω, ulciſcor. Th. τἰω, punio.

Τἰτϑη, ϑ, ϑ, ι, mamma. mammilla. quia ſeil. τρεχἐϑεται, ſive infantis ori admoretur. Hinc τἰτϑἰδ, ϑου, τἰτϑἰδἰ, ϑ, ϑ, idem: nutrix: τἰτϑἰδιον, ϑ, ϑ, ι, nutricis ϖσιν, ϑ, ϑ, ι, nutrix. ἀτϑἰδ, ϑ, ϑ, ι, idem. ϖτἰϑιον, nutrio, nutricor. ϖτἰδ, & ϖτἰδἰ, ἰδϑ, ι, avis, amica, matertera. τϖτἰδἰς, ϑ, ϑ, ι, parvus, puſillus.

Τἰτων, ϑ, ϑ, ι, titulus, per ſyncopen ex Lat. Sed Græce eſt ἐπιγραφὴ, ϑ, ϑ, ι, inſcriptio.

Τἰτϑ, ϑ, ϑ, nomen miniſtri verbi divini, Titus. Gr. honorabilis.

Τιτϑἀω, ϖσω, & πτϖἀω, fut. τρἐνω, perſono, terebro. quaſi a τρἀω. perf. paſſ. τετρἠνημαι. hinc τρἠνος, ϖσ, ϑ, ι, foramen, τρἠνη, ϑ, ϑ, ι, terebra. τρἠνἀω, ϑ, ϑ, perforatus. τρανὸϑ, ϑ, ϑ, perſpicuus, manifeſtus.

Τιτρωσκω, fut. τρωσω, vulnero, ludo. quaſi a τιτρἀω. Hinc τρωμα, ϖσι, ϑ, vulnus. τρωματἰας, ϖσ, ϑ, ι, idem.

Τιτϑἀσσω, ϑ, ϑ, ſing. imperf. Jon. verbi τιτϑἀσσομαι, collimo, ſen portus collimo.

Τιτϑὼ, ϑ, ϑ, ι, ſignum, pagus per novem jugera ſparſus, cujuſque ſecut ſemper renaſcens a vultur exedirur.

Τιτϑἀσσομαι, obſervo, rendo, collimo, dirigo ad ſcopum, ſirm. paro, Iliad. β. ϑ. a τἰω, tendo, unde & τιτϑωνω.

Τιτϑω, ϑ, ϑ, tipha, frumenti genus. Puto a τἰϑω, quod ſit triticum degener, ut in τἰϑω, ſpecie humidiori.

Τιτϑὸ, pro τἰνω, cur, Poet. pro τἰνοϑ, quid raudem? Th. τἰτε, quando.

Τἰϑος, ϖσ, ϑ, palus, paludis, locus uliginoſus.

Τἰϑ, honoro, aſſimo, colo, magni faclo. item pendo, punio, ulciſcor. fut. τἰϑω. p. πεπἰϑηκα. perf. paſſ. πεπἰϑημαι, ϑ, ϑ, aliquid, ſcilpreſſans; ergo & honorandum. ϑ, & τἰϑϑ, ut τἰμιοϑ, & vile opponuntur. unde τιμἠ, ϑ, ϑ, honor; item pretium, pœna, ultio. τιμἠεις, honoro. ſ. ϑω, item muldo. τιμητἠϑ, ϑ, ϑ, honorabilis, honore dignus.

T A.

Ταἀϑ, tolera, Dor. pro ταλϑ, praſ. imperat. act. a ταλἀω, rolero. Thema τλαω, idem.

Ταἀϑμαϑ, ϑ, ϑ, ι, mmmarum, & laborum patiens, quod a τλαω, ſeu τλἀω, tolero, & ϑμαϑ, ϑ, ϑ, animus.

Τλαἀω, tolleraram, praſ. optat. vel a. 2. verbi τλἠϑω, perfero.

Ταλἀϖοϑ, ϑου, ϑ, ἀ, Dor. pro τἀλαϖοϑ, tolerans.

Ταλἀω, pro ſyncop idem ac τλαω, ſuffero, audeo, ſuſtineo.

Ταῖ, roleret, ſ. ſing. a. 2. ſub. act. a ταλἀω, ſed ταῖ, ſine jota ſubſcripto. Jon. pro ταῇ, ſ. ſing. a. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Ταλἀω, perſero, tolero, ſuſtineo, patior. fut. ταλἠσω. p. τετἀληκα. a. 2. ἐτἀλην.

Ταλἀϖεϑ, pertulimus, Jon. pro ἐτἀλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ταλἀω.

Ταλαἰπεϑ οἱ, miſeri, ſnom. plural. a τἀλαινα, ἀ, ον.

ουσι in accus. sing. τλήμονα, a τλήμων, patiens.

Τλήμων, ονος, ὁ, patiens laborum, ærumnosus, miser: a τλάω, sortis: τλημονέστερος, miserabilior, ἄθλιώτερος, miserior, Hesych.

Τλῆναι, passum esse, 2. aor. infi. verbi τλάω, tolero. a τλῆθι.

Τλησίλαος, ου, ὁ, Tlepolemus, nomen proprium.

Τλῆτι, tolerabo, fut. 1. ind. a τλάω, seu τλαῖο. pro τολμᾶσ, perfero.

T M

Τμήδην, scidi sunt, Jon. & Boeot. syncop. pro ἐτμήθησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi τμήσσω, idem cum τμήδα, seco, scindo: fut. τμηθήσω & ἐτμήσω.

Τμῆδα, seco inde τμήσσω. Th. τμῆσι, seco.

Τμησιχόρη, (ἀπὸ τμησιχόρης ἐστὶ, ὁ, fissus a. 2. part. pass. verbi τμήσσω, scindo. Th. τμῆσι. idem.

Τμηδῆλαι, idem ac τμησιπλοκαί, cæsum, fenimanter a τμηδῆ, insulsus. pro τμῆσι, seco.

Τμηδῆσι, ἔτμησ, ἐ, fectus, 3. ac 2. part pass. verbi τμήσσω, seco. perf. pass. τέτμημαι. aor. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμῆσαι, scidere, fut. 1. act. verbi τέμνω, seco, ab insidit. τμῆσω.

Τμῶλος, ου, ὁ, Tmolus, nom. proprium.

T O

Τό, hoc. Aliquando quaspropter, & tunc subauditur κρῆγμ vel λόγ, ut ἐπὶ τό, ob id, οὗ pro οὗτος, τοῦ pro τούτου, ἐξ, id, quod est.

Τοαγχαῖος, Jon. pro τόλμας, olim, quondam, ab origine.

Τοῖγε ἕνεκ', Jon. quantum in me.

Τοΐδεμεν, literam, secundum.

Τοσσίτιον. Jonic. pro τοσσιτιδὸν, omnino, penitus, ut plurimum.

Τοῖν, tibi, ibi, ab 2da. Sed σῷ pro σῷν & σῴδην, tunc, & pro ἐκεῖ, illic.

Τοί, quidem. particula est enclitica, quæ adverbiis, vel conjunctionibus adnectitur. interdum ornatus tantum gratia additur, ut σύ, inquit. pro σέ.

Τοί, tibi, Dor. pro σοί, a σύ, tu. vel Dor. pro σί.

Τοιαῦτ, pro τοιοῦτος, talis τοιαύτην, talem, accusat. singul. fœm. gen. a τοιοῦτος, quod ex τοῖος. talis. Th. οἷος, qualis, & ὅτου, hic, gen. ὅτου.

Τοιγαρῆ, equidem, itaque. τοιγαροῦν, idem. Ex τοι, γάρ, enim, & ἐν, ego.

Τοῖς, ατ, ὁ, talis. Th. οἷος, qualis.

Τοῖσιν. idem. Ex τοι, & σιν, nunc.

Τοῖο Jon. pro ἕ, ab ὁ, hic, articul. prapoſit.

Τοῖος, ὁ, ἡ, talis Themis οἷος, qualis. hinc τοιόσδε, τοιάδε, talis, & Ex τοῖος, & δε syllabica adjecta.

Τοιοῦτος, τοιοῦτον, τοιοῦτο, talis, e. Ex τοῖος & δὲ, hic.

Τοῖς, ipsis, dat. plu. fic & τοῖσι, & τοῖσιν ab ὁ, vel σὺ, hic, hoc.

Τοίνυν, συνετέουσι, Poetice dat. plur. ab ὅτε, hic. Retinetur circumflexus in antepenultima quia lege, sed quia particula ἴσον articulo τοῦ quasi enclitica adjungitur.

Τοῖσιν, leg. δὲ τοι σὺν, ſu paluſtris vide in Hesy.

Τοῖχος, ου, ὁ, paries, murus: τοῖχον in acie est profundiras. Item τοίχοι, latus navis, ἰ. ὃ. Epigr. latus hominis apud Eurip. Hinc τοιχῶν, murum struo. μακόστοιχος, ὁ, ἡ, ὃ, pactes intergerinus.

Τοῖο, tales, dual. num. a τοῖος, talis. τοῖον, Poet. pro σὺν. fic, ita. q. d. tali modo.

Τόκα, Dor. pro τότε, tunc. Ex ὅκα, pro ὅτε.

Τοκεῖ, οῖσι, ἐ, Poet. idem valens, ac ὁ τοκεὺς, qui peperit.

Τοκέσσι, Jon. & Poet. pro τοκεῦσι, dativ. plural a τοκεύς, parens. Thema, τοκε, patio.

Τοκέσι, ῆσι, ὁ, parens. gen. Jon. ῆος. acc. pl. τοκῆσι, ab voc. theni.

Τοκεῦ, dat Jon. pro τοκεῖ. acc. τοκεῦν, Jon. gen. plur. τοκεῦσι, a τοκεύς, parens. Th. τοκευσ, pario.

Τόκος, ὁ, ὁ, usura, fœtus: a partus, fœtura. a τίκτω, parin. fut. τέξομαι, pract. med. τεκοῦμαι.

Τοκορρόσω, ὁ, usuram pendo, usuram accipio. Τόλμα, ης, ἡ, audacia, audacia, q. d. τολλάμαια.

Τόλμαζ, ῃ. fing. pract. ind. τολμᾰρᾰ, pract. inf. act. verbi τολμάω, audeo.

Τολμᾶσαι, ἄσαι, ἄσᾳ, Dor. pro τολμῆσαι, audax.

Τολμᾶσσα, Dor. pro τολμήσασα, 2. fing. fut. 1. verbi τολμάω, audeo.

Τολμᾶτα, ὁ, audeo, ſuſtineo, conor, aggredior. imperf. ἐτόλμων, ων, ατ, ασ, ἐ. fut. perf. τολμήκω. a. 1. ἐτόλμησον.

Τολμηρὸς, ἐσσα, ὁ, audax, intrepidus, contumax, temerarius, tolerans. Th. τόλμα, audacia.

Τολμηρότ, ὁ, ὁ, audax, comparat. τολμηρότερος, audacior. Hinc τολμηρότερον, [adv. liberius. ſtudſem them.

Τολμήτε, Dor. pro τολμῆτε, 2. ſing. præſ. a τολμάω, audeo.

Τολμητὸς, ὁ, ὁ homo audax, contumax, temerarius. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τόλμων, ωσι, audent. 3. pl. præſ. optat. act. τολμάοιεν. pro, verbi τολμάω, audeo.

Τόλμων, audent, 3. pl. præſ. act. verbi τολμάω, audeo. præſ. part. acc. τολμῶν.

Τοξοτκᾶσι, glomero, machinor, ad finem perduco, conficio, elaboro abſolvo. Item herba lethalis. Th. τολύτη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

Τολύτη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

Τομὰ, ᾶς, & Dor. τομὴ, ſectio, ſtirpis amputatio, a τέμνω, ſeco.

Τομὰς, ὁ, ὁ, acutus, penetrans, ſciadens. comp. τομώτερος, ος, ον, penetrantior, penetrantius. Sed τόμωτ, ὁ, ὁ, eſt ſruſtum ſectione abſtatum. Th. τόμνω, ſeco.

Τόμαρος, ὁ, Parthanum regium, Tomyris.

Τομώτερος, ος, penetrantius, compar. a. g a τομὸς, penetrans.

Τὸν, pro ὅν, vel ἐκεῖνον, quem, accuſ. ſing. ab ὁ.

Τονβρύζω, & τονβρύζω, murmuro, muſſo, ſubmiſſe loquor. ſ. τόνω. p. τεθ.

Τόνος, ου, ὁ, tonus, rectio, robur, vires, Galen. τόνος ζωτικὸς, vigor vitalis, Baſil.

Τὸ, pro πρὸς, nom. plur. a πρὸς, ος, ον, arcus,

Τόξευμα, ατος, τὸ, ſagitta, telum, miſſile, ſpiculum.

Τοξεύτης, ου, ὁ, ſagittarius, jaculator. a τοξεύω, jaculor. Th. τόξον, arcus.

Τόξον, ου, ὁ, arcus: telum, vel ars ipſa ſagittandi. ἔντεχνον τόξον, ſcitum, in ſcopum dirigere. Hinc τοξόνιον, ου, ὁ, ſagittarius. συτόξευτον, ſine arcu jaculor. ἐ. ὅσον ἐ. τοξεύειον, epitheton Dianæ, ſagittaria.

Τοξότης, ου, ὁ, Dor. pro τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius. item τοξότιν, miniſtri publici Athenis numero miſſi. Ariſtoph. Interpr. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τοξοφόρος, ου, ὁ, arcitenens, ſagittifer. τοξοφόρον Ἔρωτα, ſagittarii Cupidinis. a τόξον, ου, τὸ, arcus, & φέρω, fero.

Τοπάζιον, ου, τὸ, topazium, nomen gemmæ. Forte a τοπάζω, quæro, inveſtigo.

Τοπάζω, ſtatuo, colloco, quaſi in loco, a τόπος. Item quæro: conjicio, ſuſpicor.

Τοπάλαι, idem ac πάλαι, olim. τοπαλαιὸς, antiquarius.

Τοπαμὸν, omnino prorſus.

Τοπαραπίτης, ſtatim, in præſentia.

Τόποιμαι, &, ὁ τοπάσσομαι, idem ac τόμαι, Poet. pro τοῦ, ante.

Τοπάσσομαι, ᾶς, ὁ, præſectus.

Τόπος, ου, ὁ, locus, tractatus, argumentum. quaſi a τὸ, capio. Hinc τοπεύω, ſtatuo, colloco, τοπεύσω, ſtatuebat.

Τοπεῖν, Jon. pro τοπεῖσθαι, prius, olim.

Τοπηγὸν, principium primum, Thucyd. a τοπᾶν, primum Th. τοπᾶ, ante.

Τόπτρα, ᾶς, ὁ, vultur, Callym.

Τοργλάνης, ου, ὁ, ſeleſi Creticum, herba nomen. Valde diureticum eſt, ut dignum ſit, quod dicſum fuerit, quaſi σωβλάνιον.

Τορεῖν, ὁ, perforo, penetro, trajicio. τορὸς, idem.

Τόρμος, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, modiolus rotæ, in quem axis infertur, quia τορόω, trajicio.

Τόρνος, ου, ὁ, tornus, inſtrumentum e quo aliquid excavatur, idem ac τόρμη, a τορῶ, terebro.

Τορνόω, ῶ, torno, cæſo, rotundum facio, circulo circumſcribo. a τόρνος, ου, ὁ, tornus: quod a τορῶ, torno, terebro.

Τόρος, ου, ὁ, ſunis, & idem ac τόρμος, tornus. Sed τορὸς, ὁ, ὁ, penetrans, acutus. a τορέω, perforo. Th. τορῶ, idem.

Τορυνὸ, ὁ. ἰ. id, quo aliquid inter coquendum agitatur, & teritur. a τόρνος. tero.

Τὸς, ſuuſtrat. pro ὁ, unde Ψ, huius. pl. Poet. τοὶ, pro οἱ. Vel τοὶ, Dor. pro τοὺς.

Τόσαδε, ὥ, ἥ, tanta, fœm. g. a τοσόσδε, tantus.

Τόσα, & Poet. τόσσα, tantus. τόσου, ὅσου, tantum quantum. Th. ὅσος, quantus.

Τοσσαῦτα. τοσαῦτος, τοσαύτη, tantus, a, um. in plur. τοσαῦτοι, tot. Ex τόσσος, tantus. & ἄτος, hic, τοσσάτιος, Jon. pro ὅτος, ita.

Τόσσε, pro τόσα, tanta, nom. plural. n. g. a τόσσος, pro τόσος. quod vide.

Τοσσόσιος, Dor. pro τόσος, tantum.

Τόσσ, tunc τοτί, aliquando. ab ὅτε.

Τοτζάτων, tertium.

Τὸ, & Ψῦ, hujus, gen. ſing. ab ὁ, & οὗ, hic, hoc.

Τὸ͂, ſeq. aſpirat. pro Ψῦ, hoc.

Τόλμεσσον, deteritur, pro τὸ ἐλάσσονα. pacatum. n. g. a μικρὸς, parvus. comp. ἐλάσσων. ſuperl. ὀλίγιστος.

Τόσσος, pro τὸ ἴσος, meum, acc. ſing. ab ἶσος, ὁ, ὁ, meus. Them. ἔγω, ego.

Τόσσοτρόθεν, Attic. pro τὸ ἐκτοτρόθεν. adv. apte, anterior pars. idem ac πρόσθεν. Th. πρὸ, ante.

Τόσσατος, pro τὸ ὅσσατον, contra, a contrario. Th. ὅστε, pro, contra.

Τόσσε, ſeu τοσσε, quocirca, pro ἕ ἕνεκ, ejuſcausa.

Τόσσον. pro τὸ ὅσσον, nomen, ellipſi præpoſitionis.

Τὸς, hoc, acc. plur. ab ὁ, hic.

Τὸν pro Ψῦ, hoc, quod vide.

Τοτάκις, & τοτάκις, tunc, adv. a τὸ, vel τοτὲ.

Τοτάνιον, Jon. pro τὸ ἔτερον, Att. θάτερον, alterum.

Τοτέτ, hoc eſt. legitur & τὸ ἔτ. quod ex τοτὲ, & ἔτι.

Τοτέρωθεν, pro τὸ ἕτερον, horum, harum.

Τοῦδ, Dor. adverb. ab Attico τοῦτ, hic, & hoc pro τοῦτο.

Τόνε, hoc, ex τὸ σὺνὲ. vide in ὅτε.

Τονέτ', Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc, adverb.

Τονοτ, Attic. pro τοῦτο, hunc, ab ὅτος, hic.

Τοῦτ, Dor. pro ἐὸ τοῦτ τόνον, in hoc loco.

Τοτοῦδε, Dor. pro ἐντεῦδεν, hinc. Sed τόνε & Tor. pro τοῦτο.

Τορσὸ, a Reg. 31. verbi τορῶ, ſed corrupte, ut Jerem. verſ. 29. 30.

Τόρτε, tunc, interea, tamdiu, aliquando, eum. Aliquando adhibetur pro τοτὲ μὲν, hactenus, Hem.

P

Τραγαλέα, ſalſorum, Gl. Cyr.

Τραγᾶλος, & τραχᾶλος, hircum refero. hirquitallio. Dicitur de adolescentibus, qui incipiunt libidine rentari. quod hircis in primis aceidit.

Τραγᾶνα, ας, ἡ, ſcil. δορὰ, hircina pellis. Th. τράγος hircus.

Τραγῳδία, comediſſe a. 2. inf. act. verbi τραγῳδέω, comedo, rodo. fut. τραγῳδήσω. aor. 2. ἐτράγωδον.

Τραγῳδὸς, ὁ, ὁ, tragœdus, id quod in ſecunda menſa apponitur.

Τράγος, ὁ, ὁ, hircus, caper: libido, ſalacitas. Lucian. captificus. Hesod. pulita genus. Galen. de Animal. τράγου etiam Hippocr. l. 6. Epid. vocat juvenes pubeſcentes. Hinc τραγοκόλ, & τραγοφάλαι, ὁ, ὁ, Tragicus, ad Tragœdum pertinens.

Τραγῳδία, ὁ, ὁ, Tragœdus. a τράγος, caper, & ᾠδὴ, cantus. unpote qui cantando caprum mereretur. Hinc & τραγῳδία, ας, ἡ, Tragœdia.

Τραγῳδικὸς, negotior. hinc τραγικὸν ἀφῖκ ceta, quæ tractando inalbuit. a Latino.

Τράγος, vel τράγιος, linea, qua medium ſcenam dividit, & q. τραγὶς.

Τράγιστος, ου, ὁ, navicula, qua trajicitur. putu quia ſacila τράγεται.

Τραγὺς, ὁ, ὁ, & τραχὺς, ὁ, ὁ, integer, ſolidus, adultus, clarus, planus, & manifeſtus. hinc τραχὺς. ſ. ἐσ, manifeſtum reddo.

Τραυς, aor. a. Jon. pro τύραν, verbi τύρω, vertit.

Τραύτεκα, ᾶς, ἡ menſa, quaſi per aphæreſin pro τετράτεκα. Ex τετρὰς ἄδος, ὁ, numerus quaternarius, & τέκω, ας, ὁ, pes. Apud Ariſtoph. τρανέζα, pulpitum, aut locum editior, in quo veras, & manciſpia venum exponebantur omnium oculis. Hinc τραπεζίτης, ου, ὁ, menſarius.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, menſarius, nummularius, collybiſta, in plur. οἱ τραπεζῖται.

Τραπεζοῦσσα, ᾶς, ἡ, menſipera, qui ſatiatur menſis appoſitis. a τράπεζα, menſa, & ἔφω, ſatio.

Τραπε-

Τρωκτίζουτε, ε, ω, calliculare, ubi calices tepoonantur.

Τρωπαω, Ion. pro τρέπω, vertere.

Τρωπάσιμος, vertamus, Ionic. & Poet. pro τρωπώμεν, 1. plur. aor. 2. sub. pafl. ω, refolutis ω, deinde ε pro ο, per fyncopen, & a. ſcribo metri gratia, verbi τρέπω, vertto. a. 2. τρωπεῖν.

Τρωπάτης, ὁ, ὁ, mutabilis, c. a τρέπω, muto. f. ὦ. ὦν. a. 2. τρωπεῖν.

Τρώπεν, Ion. pro ἔτραπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. Vel dic poteſt etiam Ionic. & Boeotica ſyncope pro ἐτράπετο, 3. plur. a. a. ind. paſſ. verbi τρέπω. fut. ψω. a. a. τραπεῖν. p. m. πέτραπα.

Τρώπεσθα, aut, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, menſa. Τρωπέδιον, a. a. ind. med. τρέπομαι, aor. a. ſub. med. verbi τρέπω, vertto.

Τρώπεξ, ηκος, ὁ, uvas calco. a τρέπω, vertto: calcando enim vertuntur.

Τρώπης, ητος, ὁ, jaculum, haſta. quia poteſt τρέπεσθαι, vibrari.

Τρώπωμαι, a. a. ſub. med. verbi σείω, vertto. vide τρέπω.

Τρωπὸς, locus, ubi ſeccantur ſeues, & caſci: a τρέπω, ſicco.

Τρωπὸς, ὁ, ὁ, balbus, blæſus· τραυλίζω, balbutio. q. a τρώω, ut ſit quaſi ajus ſetme vulneratus.

Τρῶσαι, aor. (pro τρῶσαι) νε vulnus.

Τρωσμῶλις, vulnero, lacio. fut. ἰσω. perf. τετρωσμώλικα. perf. paſſiv. τετρωσμώλισμαι.

Τρῶσμαι, (a τρώδομαι) reliquiæ pabuli, quæ de præſepi eadnt. quaſi a τρώγω, edere.

Τρώῳ, pro τρώσω, Ion. pro ἴτρωσα, 3. ſing. a. a. indicat. activ. verbi τρίζω, alo. fut. ἴσθω.

Τρώσσαδες, ὁ, ὁ, coagulum, caſeus recens. a τρίβω, idell, τίσσω, cogo.

Τρώφω, Ion. & Dor. pro τρέφω, educare, vel educaſſe, pro τραφῆν, a τρέφω, alo. vel Art. pro τρέφεθαι.

Τρωχάσαι, Ion, pro τραχῆν, a. a. inf. act. verbi τρέω. alo. f. θρέψω.

Τρώχειν, Jon. & Boeot. fyne. pro ἐτρύγησαν, 3. plur. a. a. ind. paſſ. Sed τρυγῆν, eſt aoriſt. a. infin. Doric. & Æolic. pro τραχῆν, vel Attic. pro τραγῆναι, verbi τρύω, a alo. f. θρέψω. a. a. ἐτρύγην. p. m. πέτρυγα.

Τρωχαλὸς, ὁ, ὁ, ſcicus, compactus. Heſiod. tam de matt, quam de retra dicitur: quod utraque animalia nutrias ſuppeditet terra aridæ, continens. Them. τρέφω, alo.

Τρώχαλ, ωσος, ὁ, pars navis, cui labrum, ubi ſcalmi ponuntur. quia, ut opinor, pars ea τραχηλὸς, ficca: tabula, qua panis ad furnum fertur, Eryth. lignum Lycophroni.

Τρωχηναῖον, fut. a. ind. paſſ. τραγῆναθαι, fur. inf. paſſ. verbi τρέφω, alo. f. ὦ. a. a. τραφῆναι.

Τρωθάσιος, Ion. pro τραθάσιος, aor. t. part. paſſ. vel a τρίνω, vertto, vel τρίφω, alo.

Τρωκτάνω ἐ ω, ἀ. Dorice. & Æol. pro τραχτάνω, ἐς, quæ aluit, a. a. part. act. f. g. verbi τρέφω, alo.

Τρωχὸς, ὁ, ὁ, ſ. g. a τραχὺς, aſper.

Τρωχὺς, aſperus. compar. τραχύτερος, ſuperlat. τραχύτατος, aſpertime.

Τρωχιάζω, in cervicem reſupino: item pateſcio, Phavorin. item cervicem cædo, & ſertio, ut ſalient pancratiaſtæ, Suid. Plat. diſſecco, per dorſi ſpinam findo, ut aperiuntur porci, & olim victimæ. Phavorin. Apud Plutarch. in Antonio τραχιάζειν eſt ſuffatores cervicibus manuum mutuo complexu harentes, atque implicitos ſeparare. ſ. ἔσω p. πεπραχίακα.

Τρῶχιλος, ὁ, ὁ collum, cervix. q. a τραχὺς, aſper, & ἕλκω, clavus, quod oſſa fint in eo tamquam aſperi clavi: purpurarum majorum genus, muricum genus, Athen. l. 6. in cenſu vor ἀγρίων repoſuit. Item verticillum, verterbera. τραχήλου ἐ ἀέρος, collum veſicæ, Hippocr.

Τρωχὸς, ὁ, ὁ, aſper, durus, faber, agreſtis, ſalebroſus. Hinc τραχύτης, τητος, ἡ aſperitas, τραχύνω, aſpero, exaſpero.

Τρωχώνιος, ἡ, ὁ, nomen regionis. Trachonitis, Gent. Latine, ſalebroſa.

Τρῶχος, inuſit. unde τρώχω, perforo.

Τρώτθω, timebant, 3. dual. imperf. act. Jon. pro ἐτρώτθην, verbi τρέω, timeo.

Τρώω, præſens inſin. a τρύω, tremo. Sunt qui velint τρόω, Dorice dici pro τρίω.

Τρώω, οὐ, ὦς, ἐ τὸ τρῶν, tres, tria. gen. τρῶων. dat. pl. τρῶσι.

Τρωφιδάμας, αν, ὁ, nomen ſupſitii. Lat. tres taberna. Adl. 28. 15.

Τρῶω, tremo, timeo, horreo, pro metu trepido. fut. τρώω. pract. med. τέτρωμαι. τρώω πεδὶ τοῦ ἔρχετ, anxius eſt de principata Chryſoſt.

Τρῶν, Jon. pro τρῶν, tremebant, 3. pl. imperf. act. verbi τρέω.

Τρῶνε, ονος, ὁ. g. part. pract. verbi τρίνω, vertto.

Τρῶνω, vertto, converto, muto, tranſtero, ſubverto, fundo ſtruo, profligo. enaſtero. fut. ὦσω. p. τέτρωκα. pract. med. τέτρωμαι, q. a τρόπω. Hinc τρώνις, ιος, ἡ, converſio. τρώνιος, ἡ, ὁν, tropici circuli, quos quando Sol attingit, converſum ſuum ſumit. τρώνω, averto, defiecto, ἐκτρώνω, ὦ, ὁ, ἐ, ἐ, invenuſtus. τρώνιος, propello, ineito, adhortor. τρώνιος, ἡ, ὁ, exhortatio, ineitatio, ἐξιστρώνιος, ἡ, ὁ, herba Solaris. τρώνος, ὁ, ὁ, ἐ, multiplex ἀνάτρωνος, ὁ, ὁ, ἐ, lepidus, ſcitus, elegans, facetus.

Τρώνων, territi fant, Jon. & Poet. pro ἔτρωσαν, 3. plur. a. a. ind. act. Sic τρώνει, pro ἴτρωσε, 3. ſing. a. a. verbi τρέω, tremo.

Τρῶσε, ὁ, ὁ, timidus. a τρέω, tremo.

Τρῶσαι, alterum, ſet ſyncopen pro τρώσθαι. pract. opt. Attic. pro τρίφοιμι, verbi τρίφω, alo.

Τρῶσο nutrio, compingo. ſutur. θήλω. perf. τέθρωκα. a. a. ἐθρώλα. perf. paſſ. τέθρωμαι, ὦσω, ὦται. perf. part. paſſ. τεθρωμμένος, educatus. pract. med. τέτρωθα.

Τρῶσο, curro, accurro. fut. δρόμω, & δραμοῦμαι. perf. δεδράμηκα. a. a. δράμον p. m. δέδρομα.

Τρῶσαι, Æol. pro τρῶναι, ασσι, ἡ, a. part. act. m. g. a τρέω, verto. fut. ὦσω.

Τρῶσας, ασσα, ἀ, converſus in ſcenâ. τρόσασσα. a. a. part. act. verbi τρέω, verto. f. ὦσω. p. m. τέτρασμαι.

Τρῶσος, vertat, 3. ſingul. a. 1. opt. Æol. verbi τρέω, tremo.

Τρῶσ, tremo, trepido, timen, fugio. fut. τρέσω. perf. τέτρεφα. Hinc τρόμος, & τρομώδης, idem· τρόμος, ὁ, ὁ, tremor. ἀτρόμητος, & ἀτρόμος, timore carens.

Τρῶμα, ασσα, ὁ, foramen, cuniculus. tanquam a τρύω, ex τρῶω, perforo.

Τρῶνοτὸς, alea ludus. q. a τρίμω, quia alea ſunt punctis cavis inſignitæ.

Τρῶσ, ονος, ὁ, ἡ, columba, ſic dicta a timiditate. dat. plur. τρόσοι. a τρέω, quia timida.

Τρῶσις, cavernoſa, aſper. Jon. pro τρητὸς ὁ, ὁ, perforatus. Theſm. τρῶσις, perforor.

Τρῶσις, gen. fing. a Τρῶς, ιος, ὁ, nomen viri.

Τρῶσ, ὁ, ἡ, Trochus nomen viri.

Τρῶσ, aſper, Jon. pro τρησὸς, ὁ, ὁ, idem. Hinc τρῶσ, ος, ὁ, locus aſper. Sed τρῶσος, Poet. pro τρησὸς, aſper ſum.

Τρῶ, tria plural. neut. gen. vide τρὶς.

Τρῶσα, ης, ἡ, tridens, fuſcina, picatum inſtrumentum, quo pifces feriunt: & Neptuni inſigne, Odyſſ. ἐ a τρία, quia tres habet cuſpides.

Τρῶσαστὸς, οὐ, ὁ, ἡ, triginta.

Τρῶσαστὸς, ὁ, ὁ, ἡ, qui habet triginta trauſita. Navis Epicheron ex τριακοντα. Th. τρία, & ἔχω, tranſira. Th. ἑλίσσω, jungo.

Τρῶσος, ὁ, ὁ, trecenti, ὁ, ὁ, ἐ.

Τρῶσαν, ὁ, ὁ, ἐ. inf. paſſ. verbi τρόσω, vinco, ſupero. fut. ἐ. a ab Athleta, quorum victoria in triplici certamine ſita erat: Quod a τρία, alter, ὁ, ὁ, numerus ternarius. Th. τρία, tres.

Τρῶσος, ὁ, ὁ homo diuturno uſu veluti tritus. a τρίβω, tero. τρῶσος ἀδύλωσα, tribadum laſcivia. τρῶσος ἡμαὶ dicitur a Cyrillo vitioſitas, cujus viam plerique inſiſtunt, & tertium uſta, & veteratoria malitia. τρῶσος eriam in abſceſſibus eſt cuticula, qua & ἐπιδύτις, dicitur.

Τρῶσλωσα, ης, ἡ, ſyncopanta, menſarum aſſecla. Nam Tiballis populis fordes viſæ obſicibant.

Τρῶσ, ἀβος, ὁ, tribus, fritrix. a τρίβω, tero.

Τρῶσ, ὁ, ὁ, tribulus, herba. Etiam tribulum, quo paſtor teruntur. Item τρῶσοι ſunt, qua lupatis equorum adduntur, & ipſi manduni, dicta a tribuli aſperitate: his equi oris duritiem domantur, effrænique coercentur, Poll. l. 1.

Τρῶσ, ὁ, ὁ, ἐ. pract. paſſ. a τρίβω, tero.

Τρῶσ, ὁ, ὁ, ἐ. via trita, ſemita: item, conſuetudo, Hippocr. τρὸς ἀρχῶν, de artificiis: τρῶσ ἀκόλουθ, aſſuefcere, interraſcere. a pract. m. τέτρωμα, verbi τρίβω. tero.

Τρῶσ, pref. imperat. paſſ. τρῶσθι, 2. plur. pract. ind. act. verbi τρίβω, tero.

Τρῶσ, terra, attero, vexo frico, tundo, quotidianis laboribus exerceo. f. ὦσ. p. τέτρωφα. perf. paſſ. τέτρωμμαι. pract. med. τέτρωθα. q. a τρόπω, vertto. Hinc τρῶσις, ιος, ἡ, triturata. τρῶσις, ὁ, ὁ, idem.

Τρῶσμος, ταραχὴ, Dor. pro τρῶσμος, ὁ. plural. pract. ſub. activ. a τρόπω.

Τρῶσμος, ὁ, ὁ, pallium, triturâ: homo ſua terum tritus. a τρίβω, tero.

Τρῶσμος, ὁ, ὁ, ἐ, tam de vin, quam de ſeminibus dicitur, quæ ter unplit-a γομίσι, uxorem duco.

Τρῶσκη, idem ac θρῶσκη, ſeptum, vallum.

Τρῶσλη, ης, ἡ, triglæ piſcis. q. τρῖσι, qui τρὶ γένη ſint id ter, quam piſces.

Τρῶσλλος, ὁ, ὁ, ἐ, tres habens pupillas, vel habens in modum trium pupillarum: perfectus. Th. ὄλλος, pupilla, & τρεῖς, tres.

Τρῶσλλος, ὁ, ὁ, ἐ, triſeminis, in dat. τρῶσλλος, quod a τρεῖς, tres, & γάμος, vel γαμετὴ, uxor, cuipis, acies.

Τρῶσχος, maccia. vide Θρῶσχος.

Τρῶσος, ὁ, ὁ, ἐ, ſeptimum, a τρεσκαίδεκα, ἑπτὰ, ὁ, ἡ, trimus, triennis. & τρεσκαίδεκα, idem. & in m. g. τρεσκαίδεκα. Ex τρεῖς, & ἔτος, ους, ὁ, annus. Them. ἔτος, annotinus.

Τρῶσ, & τρῶσ, ſtrido, murmuro. hinc τρῶγμὸς, ὁ, ὁ, ἐ, turtur.

Τρῶσετος, alter, trima pars, numerus triſeſimus, ἡ, ὁ, ἐ, pro τρεσκαίδεκα, ſine ſing. τρεσκαιδέκατος.

Τρῶσεσσα, triginta, Poet. vel Ionic. pro τρεσκαίδεκα. ſunt enim ἀδελφὰ. Themiſt. τρεσκαιδεκάτὸς, ἀποστὸς, triginta annorum ſcenobita.

Τρῶσεσσερος, ὁ, ὁ, lembus, navis, qua triginta remis agitur. ex τρεσκαίδεκα, th. τρὶς, & ἐρέσσω, remigo.

Τρῶσεσσερος, tricenti, acc. plur. f. g. Jon. a τρεσκαίδεκα, trecenti.

Τρῶσεσσος, ὁ, ὁ, qui tiremi vehitur.

Τρῶσεσσος, ὁ, ὁ, ἐ, tribula, qua ſcil. teritur frumentum. a τρίβω, tero.

Τρῶσηλοὺς, triteps, ter geminus. Heſiod. in Theog. q. τρὶς διπλοῦς, tria capita. Ex τρεῖς, & πτύξ, ὁ, ἡ, ἐ, ſ. g.

Τρῶσεος, & ἀδόσεος, ὁ, ὁ, ἐ, multum capitus. propriæ ter petitus vocis, peroptatus. Ex τρεῖς, & λίσσομαι, precor.

Τρῶσμὸς, ὁ, ὁ, ἐ, trimeſtre ſpatium, anni quadrans. τρῶσμὸς, ὁ, ὁ, trium menſium. Ex τρεῖς, tres, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Τρῶσλλος, grillus vide τρόσλλος.

Τρῶσ, ὁ, ὁ, ἐ, triplex. τρῶσις, a τρὶς. quod a τρεῖς, tres.

Τρῶσιστος, dat. plur. Jon. a τρῶσος, ὁ, ὁ, trivium. dat. ſing. τρῶσῳ. Ex τρεῖς, tres, & ὁδὸς, via.

Τρῶσος, ὁ, ὁ, ἐ, tridens. Ex τρεῖς, ter. Th. ὀδὼς, tres, & δέκα, decas.

Τρῶσων, Jon. Τρῶσων, regio Caidiæ.

Τρῶσχος, ὁ, ὁ, ἐ, triſeminalis. acc. ſing. τρῶσχον. Ex τρεῖς, & πάχος, ους, ὁ, cubitus.

Τρῶσχ, adv. tripliciter. q. τρῶσως, a τρισὸς, ὁ, ὁ, ἐ, triplus, hoc a τρεῖς, tres, & ὄλος, ſum.

Τρῶσως, ὁ, ὁ, ἐ, triplex. Vide in τρῶσχ.

Τρῶσω, pro τρῶσω, acc. ſing. a τρῶσις, ὁ, ὁ, ἐ, triplex. τρῶσω, ὁ, ὁ, ἐ, tripedalis. quod a τρῶσις, ὁ, ὁ, Æol. pro τρῶσος, ὁ, ὁ, ἐ. ex τρεῖς, tres, & πὰς, pedis, ὁ, pes.

Τρῶσοδόρομος, τρῶσοδοι φορμοὶ, acta ſigna, tripodes terre.

Τρῶσοδοντος, ὁ, ὁ, ἐ, Dor. pro τρῶσοδόντος, ter optatus. Ex τρεῖς, ter, & ὀδόντος, a ὀδὼς, ὀρος. Th. ὀδὼς, ὀρος, ὁ, dedicerium.

Τρῶσοιος, ὁ, ὁ, ἐ, ὁ τρὸν ἔθλων ἔχων, Epithaloci tres urbes habentis.

Τρῶσολος, dat. ſing. a τρῶσολος, ὁ, ὁ, ἐ, ter aratus. a τρεῖς, tres, & ἄρω, aro.

Τρῶσοφος, ὁ, ὁ, ἐ, qui ter caprus, ac direptus fuit. ex τρεῖς, ter, & πάφω, vello.

Τρῶσοχος, ὁ, ὁ, ἐ, triplex. ter. Them. τρὶς, tres, & στοχὸς, plicatura. Th. στοχὸς plico.

Τρῶσ, ter. τρὶ τρὶς. Th. τρὶς, tres.

Τρῶσσολὸς, acc. ſing. a τρῶσσολος, ὁ, ὁ, ἐ, tertius nonus dies menſis; hoc eſt, vigeſimus ſeptimus. Ex τρεῖς, ter, & ἐννὰ, novem.

Τρῶσσαιδεκα, tredecim. hinc τρῶσσαιδεκάτὸς, ὁ, ὁ, tricefima Ex τρεῖς, tres, & δέκα, decem.

Τρῶσσαλιακὸς, ὁ, ὁ, qui longus eſt tredecim cubito-

cubitorum magnitudine. a. τέχνη, ας, ἡ, cubitus.

Τριωβολιαῖος, α, ον, ter pilus, ter pistillo fubactus. ex τρὶς, ter, quod a τύπος, tres, & πέντε, ὁ, ἡ, pistillum: Τὰ πέντε, fcindo.

Τριοφθαλμιτικὸς, ὁ, ἡ, ὁ τρὶς ὀλέθριον πάσχων; qui ter in Olympico ludo victus fuit.

Τρισδιάμετρος, ον, ὁ, ἡ, tres ipithamas longus. a τρὶς. Th. τρὶς, tres, & διάμετρος, ὁ, ἡ, ipithama, ein fpanne.

Τριστάγων, ωνος, ὁ, ἡ. τρὶς τῶν τάγη, tertia contignatio. τριστάγων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, tres contignationes habens. Ex τρὶς, ter, quod a τάγη, & τάγος, ὁ, tectum. Th. τάγος, τεγὸς.

Τριστοιχία, ας, ἡ, τριῶν στοίχων ἔκ τρεῖς ποιοῦσα. quod ex τρὶς, feu τρεῖς, tres, & στοῖχος, ὁ, ordine eo.

Τρίστομος, ον, ὁ, ἡ, tria habens ora.

Τριστύλιον, ου, τὸ, ter milla. Ex τρὶς, feu τρεῖς, & χίλιοι, mille.

Τριστυπον ἄπυρον, ventus poft tridiuum orieus. Th. τρὶς, tres.

Τριστυπος, ον, ὁ, ἡ, ter pinfus, ter piftillo fubactus. dativ. fingul. Jon. a τρίστυπος, ὁ, ἡ, τριστύπῳ. quod a τρὶς, ter, & τύπος, ὁ, ἡ, pinfus.

Τρίστυρος, ὁ, ἡ, tertia, f. g. a τρίτος, quod vide.

Τριτημόριον, pro τὸ τρίτον μέρος, tertius, tertia pars. hinc τριτημορίζειν, & τριτημορεῖν, ῶ, ἤσω, & τριτημορεῖσθαι, ῶμαι, ἤσομαι, tertia pars.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minerva epitheton a τρὶς τὸ, ὁσὸς, ἡ, ὁσὸν, & γένεσις, nafcor. Pater enim fingunt, illam a Jovis capite effe genitam. Vel a τρίτος, tertius, quod nata fit tertia menfis die: aut quia eadem cum Luna eft, quæ tertia a conitu die apparet.

Τριτογενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Tritogenius.

Τριτοῦν, ὦ, ἐξ τρὶς, & τρίτος, feco. Gen. τριτῶ. 11.

Τρίτος, η, ον, tertius, a, um. pro quo & τρίτος ος. Th. τρὶς, tres, & τρίτος, fc. μοῖρα, tertia pars. τὸ τρίτον, vel τὸ τρίτου, adv. tertio. ἐκ τρίτου, tertia vice. ὁ τρίτος, nerendie.

Τριτωνὶς λίμνη, Confula Graeca Scholia Find. Pyth. Od. 4. 236.

Τριφάσιος, Jon. τριπλάσι, triplex.

Τριφάσιως, ως, ὁ, Dor. pro τριφλάσιος, maxime amabilis. Th. φίλος, amicus.

Τριφυὲς, ους, ἡ, nomen mol. Gr. id eft, valde lucens.

Τρίχα, & Dor. τρῖχά, tripliciter, trifariam. adv. pro τριχῶς, tres in partes, tres.

Τρίχες, ὁ, ἡ, plur. nom. a θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus. dat. plur. Θριξὶ.

Τριχοστὸς, ἡ, ον, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, ὁ

Τυδείδης, & Τυδείδων, gen. δου. ο Τυδείδης, ου, ὁ, Tydides, nomen proprium.

Τύπανα, ατος, τὰ, tibiale; ῥ. ἐλαύνειν. Eustath. ἀ τύπτω, pato.

Τυπίζω, ſcalpo, pollo. ἀ τύπος.

Τύπος, ου, ὁ, & τύπη, inſtrumentum, quo fabricantur, nimirum lapides ſculpuntur. ἀ τύπτω, fabricor.

Τυπτὶ Perſice, nomen oenae.

Τυπτὼ, ῶ, ἔω, & ττω, τύψω, fabricor.

Τύπτω, pato, tanquam τύπω. τύπη τύπτω.

Τύλη, ης, ἡ, callus. ἀ τύλη, idem.

Τύλλομαι, ου, ὁ, ſtrumena pellicea, quia ibi aliquid τυλίττεται. ἀ τυλίττω.

Τυλίττω, vel ίσσω, involvo. Ex τύλη, lodix, culcitra.

Τύλος, ου, ὁ, callus, ſeu callum; item clavus ligneus, quod a ſolar. hinc τυλόω, calloſum reddo. perf. paſſ. τετύλωμαι.

Τυμβίδιε, ίδος, ἡ, venefica, quæ circa τύμβους verſatur, & mortuos mutilat. ἀ τύμβος.

Τύμβος, ου, & Doricε τύμβα, ᾶς, ſepulchrum, tumulus, q. a τύφω, uro: quod Ethnicis olim in more fuerit damnatorum corpora concremare.

Τυμβώρυξ, ῦχος, ὁ, ἡ, tumulos. ἀ τυμβωρύσσω, tumulum fluo, ſpelio. quod a τύμβος, & χύω, ſeu χέω, terra aggeſta caſtruo.

Τύμπανον, ου, τὸ, Poet. pro τυμπὼ, ῶ, vulnus, plaga. a τύπτω, verbero.

Τυμπανίζω, diſtendo, ſuffigo, flagello. fut. ίσω, perf. τετυμπάνικα.

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, tympanum. inſtrumentum, quod ſuſte percutitur.

Τυπὼ, τις, pro Dor. τὺ, & boc pro σὺ, tu. Sic ἔγωγε, pro ἐγώ.

Τύπος, ου τύπεος, ους, ὁ, parvus, τυπώδης, parvulus.

Τυπτάλη, ης, ἡ, lutum. τυπτάλλω, lutum calco.

Τυπτὼ, ῶ ττω, ἔω, percuſſus, a. 2. part. paſſ. a τύπτω, verbero.

Τυτὼ, ῶς, ὁ, percuſſio, ictus, dat. plur. Jonτυπτοῖς, ab a. 2. τύπτω, percutio.

Τύπος, ου, ὁ, nota, figura quælibet. ſignum percuſſione factum. typus, exemplar. a τύπτω, verbero. τύπος ἐστὶν dicebatur judicium, quo iis interdicebatur forro, qui creditoribus non ſatisfacerent. Vide Eraſmum in Adag. ex ἀσπαρνίου, & Cal. Rhodig l. 20. c. 20.

Τυπώδης, veſtibrabis, Att. pro τύφνη, 2. ſing. ſ. 2. ἀδ. verbi τύπτω. fut. ψω.

Τύννεμαι, Dor. pro τύννομαι, ῦμαι, plur. paſſ. ind. ἀδιε. Sic τυντμῶδαι, pro τυντμῶσθαι, 1. plur. ind. paſſ.

Τύντὼνων, verberent, Att. pro τυπτόντων. nam gen. pl. part. praſ. acti. uſurpant pro 3. plur. imperat. praſ. verbi τύπτω. verbero.

Τύντω, verbero, percutio, pulſo. tundo. imperf. ἔτυντον. f. ὕω. p. τυπτω. a. 1. τύπτω. a. 2. ἔτυπτ. praſ. paſſ. τύπτομαι, cædor, vapulo. p. m. τέτυπτα, ας. ἔ.

Τυπωδήτης, ου, nom. plur. a. 1. part. paſſiv. verbi τύπτω, figuram poto. ἀ ὦπα. Th. τύπτω.

Τυραννίδιον, gen. plural. part. praſ. verbi τυράννεύω, regno, impero. fut. ὕσω. Th. τύραννος, rex.

Τυραννὶς, idem ac τυραννεῖον, tyrannidem obtineo, regno.

Τυραννὶδαι, acc. plur. a τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis. Th. τύραννος, tyrannus.

Τυραννικώτατος, ὁ, ἡ, ſuperl. a τυραννικὸς, ὴ, ὸν, tyrannicus.

Τυραννοκτόνος, ὁ, ἡ, tyrannicida. a τύραννος, tyrannus, & κτείνω, occido. p. m. ἔκτονα.

Τύραννος, ου, ὁ, tyrannus, rex, princeps. q. a τύφω, texo, quaſi τύφανος. Eſt & nomen viri. Hinc τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus, tyrannus, tyrannis, impero.

Τυρβάζομαι, ſarago, perſtrepo. paſſ. acti. τυρβάζω, turbas do. f. σω. perf. τετύρβακα, quod a τύρβη, ης, ἡ, Attι pro σύρβη, tumultus, turba.

Τύρβη, ης, ἡ, turba, tumultus; vita voluptuoſiorum. a σύρβη, vel σύρδην.

Τυρβὴ, ῆς, ὁ, pro Europæ.

Τυρβολύκος, ου, ὁ, nomen muris. Ex τυρὸς, ὁ, ὁ. caſeus, & λύκος, cavo, excavo. Th. λύκος, idem.

Τυρὸς, τυροῦ, ὁ, vide in τυρὸς, caſeus.

Τυρὸς, ὁ, ἡ, caſeus. τυρὸς χλωρὸς, caſeus recens. Hinc τυρώδης, caſeoſus, ut & τυρίνος, τυρεὸς, ὁ.

Τύρος, ου, ὁ, nomen urbis, Tyrus. Syr. rupes. Τυρσηνικὸς, Tyrrhenis, dat. plur. nomen populi.

Τύρσις, εως, ἡ, turris, propugnaculum, mœnia.

Τύρσις, εως, ἡ, furca, quæ & χηλὸς.

Τυρὸς, Dor. pro τυρὸς, caſei, genit. a τυρὸς, caſeus.

Τύφνη, ſupplico, Hſd. puto pro πτύσσω, ut ſit, plicat manus, vel genua.

Τυτθὸς, ὸν, ὁ, parvus, infans, parvulus, pendens adhuc ab uberibus. κυνὸς τυτθὸν, puſillum poculum dicit Euſtath. Iliad. χ. τυτθὸν, paululum, adv. τυτθοῦ ὄσσον, valde parum. Them. τυτθὸν, ὁ, ἡ, mamma.

Τυτὼ, noſtus. ex eo ſono, tu, tu.

Τυρώσσω, acc. ſing. a Τυρώσσα, ης, ἡ, nomen propre viri. hinc Τυρώσσιος, nomen proprium loci.

Τύφη, idem ac τύφη, tipha, genus frumenti.

Τυφόμενος, ου, ὁ, ſon, verbarati eſſemus, per ſyn. pro τυφόμενος, ου, ὁ, ἡ. plur. a. 1. opt. paſſ. verbi τύπτω, verbero.

Τυφλὸς, ὸν, ὁ, cæcus. τυφλὸν ὄστρον, inteſtinum cæcum, quod enim renui committitur, ſubinque defidet. Galenus. hinc τυφλότης, τητος, ἡ, cæcitas. τυφλὸς, excæco. ἔ. ὦσω.

Τυφλωτὸς, cæcutit, 3. ſing. plural. paſſ. a τυφλὸς, excæco.

Τυφλωτὸς, ὁ, ἡ, peram geſtans.

Τυφλὸς, ὸν, excæco. fut. ὦσω. perf. τετύφλωκα, ας, ς. a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ς. ἔ.

Τύφος, ου, ὁ, fumus. res inanis ſumo ſimilis. ſomnia arrogantia, fumus liquor, Hippocr.

Τυφὼς, ῶ, fumo inſecto, vel cæco, item inſolentem reddo. ἔ. ὦσω. perf. τετύφωκα. praſ. paſſ. τυφόμαι, ὦμαι, inflor, turgeo. perf. paſſ. τετύφωμαι, σαι, ται. praſ. part. τυφόμενος, ου, inflatus, a, um. a. 1. ind. paſſ. ἐτυφώθην, ης, ς. a. 1. part. paſſ. τυφωθεὶς, ἐντος, ἐσα, ἐν. τυφὼς, ῶ, ἡ, ſumus, faſtus. Th. τύφος, fumum excito.

Τύφω, fumum excito, incendo, uro, inflammo, fut. ψω. perf. τέτυφα. a. 1. ἔθυψα. aoriτύφω τύφον ἔθυψα, fumo inſelaus civitatem. Ariſtoph. praſ. paſſ. τύφομαι, fumigo, fumum edo. Hinc τυφὼς, ῶ, ἡ, fumus; item faſtuoſus, inflatus. τυφὼς, fumo inſecto, vel cæco; item effero, inſolentiem reddo.

Τυφωὼς, gen. ſing. a Τυφωὼ, nomen gentis.

Τυφωνικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, turbulentus, a, um. quod a Τυφωὼν, ῶνος, ὁ, ventus procellosus, turbo, vortex. Them. τύφω.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, pro Τυφὼν, ῶνος, ὁ, Typhoeus centiceps.

Τύχη, ης, ἡ, Dor. pro τύχα, ας, ἡ, fortuna, gratia, favor.

Τύχαι, dat. plur. a τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τύχημα, ſum, contingo. fut. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Jon. pro ἔτυχε, 3. ſingul. a. 2. verbi τυγχάνω. vide in τυγχάνω.

Τυχὴ, ῆς, ἡ, fortuna, ſors, caſus fortuitus, eventus. Th. τύχη. dolentis locutio eſt, Xenoph. 2. Pæd. τύχαι, ſuccuſſus. ἐν ἀμείνονι τυχαὶ, melioribus auſpiciis, Plaro de Leg. Eſt & τύχη, ης, ἡ, nom. propr. mulieb. Tyche.

Τυχήμασι, gen. plur. a τυχὴμα, ατος, τὸ, fortuitus, a, um. quod a τύχη, fortuna. Th. τύχημα, ſum, contingo.

Τύχης, affecutus eris, 2. ſing. ſecu. a. ſub. ἀδ. verbi ejuſdem.

Τυχήσω, fut. a. q. a. τεύξω, idem ac τυγχάνω, affequor. hinc τυχήσας, ασα, ς, a, um. 2. part. ἀδ.

Τυχθεὶς, ἔντος, ἐσα, ἐν, aor. 2. part. paſſ. verbi τεύχω, fabricor. perf. paſſ. τέτυγμαι. aor. 1. paſſ. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, fortunatus. Item nomen viri. τυχικὸς, fortuito.

Τυχόμας, aſſequi potero, a. 2. opt. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον. a. 2. τύχοιμι.

Τυχεῖτε, τε, ἀ, Dor. pro τυχῆτε, adepta, aor. 2. part. ἀδ. ſœm. g. a τυχὴτε, adipiſcor.

Τυχὸν, forſitan; adv. ab a. 2. part. n. g. verbi τυγχάνω ſum.

Τυχὼν, ει, qui obviam fuerit, dat. ſing. a. 2. part. ἀδ. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν ὄντος, ὁ, confecutus, a. 2. part. verbi ejuſdem.

Τύχων, 3. plur. a. 2. ſub. ἀδ. verbi ejuſdem.

Τύχων, Æol. pro τύχας, a. 1. part. ἀδ. verbi τύπτω, verbero.

Τυψάντων, verberent, Attice pro τυψάντωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. actiυ. verbi τύπτω ἔ. ὦσω.

Τυψὼν, ῶνος, ὁ, ſordes in auribus. Sed aliter eſt κυψέλη, Heſych.

Τύψον, percuſſiſti, Jon. pro τύπτον, 3. ſing. a. 2. ind. ἀδ. verbi τύπτω, verbero.

Τύψον, ὄντω, aor. 1. imperat. actiυ. verbi ejuſdem.

Τυφλώττω, Dor. pro τυφλὸν ᾶ, ῥι. ἔ. 1. ἀδ. verbi ejuſdem.

Τ Ω

Τῶ, huic, dat. ſing. ab ὁ, & pro ᾧ, cui. Eponitur enim quæra, idcirco, pro διὰ τοῦτο. Sed τῷ ſine accentu pro τοῖ, alioci. τὸ. Dor. pro ᾧ.

Τῶβ, ὦβος, ὁ, ἡ, dual. num. ab ὁ, hic.

Τῶβολον, ου, Dor. pro τὸ ὦβολον, ſemiſſis crum.

Τῶγαρον, Dor. pro τὸ ὦγαρον, hamus.

Τῶδε, ὦδος, ἡ, diſſertio inceſſo, i tridco, increpo, decipio: mordeo: glorior. ſut. ὦσω. Nonnulli ducunt ab ὠδὼν, trudo. q. in invidiam. Quod ſi a πνέω, ut ſit aliquem parvi pendere? & ſic cf. πνέω. Hinc τῶδημαι, ᾶ, ἔ, irrito. τῶδεῖν, ᾶ, ἔ, irrito.

Τῶδεῖσθαι, Dor. pro τῶδεῖσθαι, convitiis inſectantur. a τῶδεῖν, irrideo.

Τῶζομαι, Dor. pro τῶ ἄλγεσι, ab ἄλγος, ους, τὸ, dolor.

Τῶκτάτεσσι, Dor. pro τὸ ὠκύτατον, idem ac ὠκύτατος, ὁ, velocior. ab ὠκύτερος, pro ὠκύτερος, circumdedi. Th. ὠκὺς, habeo.

Τὸ μὸ, Dor. pro τὸ ἐμὸ, mei.

Τῶν, τωνὼ, & τοῖν, gen. plural. ab ὁ, ἡ, ἐ, hic, hæc, hoc.

Τῶνος, Dor. pro τὸ ὦνον, antro.

Τῶνος, Dor. pro τὸ ὄρνεον, avis. Them. ὄρνις, idem.

Τὸ οὖν τῶν, pro τὸ οὖν τοῦ, ergo.

Τῶρὼς, Dor. pro τὸ Ἀργὼς, Argivi viri.

Τῶτερον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, aratrum.

Τῶχασμὸς, Jon. pro τὸ ἀχασμὸς, antiquitus, ozitum.

Τῶὶς, ἴς, pro ὦτις, per aphæreſin; vel Dor. pro οἱ. Them. οὗτος, hic. vel τοῖ, ſimiliter, a, τὸν, inuſtus, pro quo ἴ in uſu. τοῖ, ἴς, tantum, quantum, & Dor. pro τοῖς.

Τῶτιον, Dor. pro τὸ ὠτίον, oſſa.

Τῶτ' ἐγὼ χρὴς, Dor. & Poet. dictum, pro. τὸ τοῦτ' ἐγὼ χρὴς, & idem miniſterium.

Τῶυτὸ, ταυτὸ, & τωυτὸ, pro τὸ αὐτὸ, τὸ αὐτὸ, τὸ αὐτὸ.

Τῶυν, Dor. pro τὸ αὐτὸν.

T A

Τ Α eſt littera vigeſima. In numeris eſt ccce. Æolibus pouitur pro ὁ, ἡ, τὸ, ταυτὸ, & τὸ αὐτὸ. Dorice & Æolic. mutatur, ut in Μοῖσα pro Μοῦσα, &c.

Τ', ollacientis ſonus, eam edit, qui ſe odoratu aliquid probare oſtendit. Ariſtoph. in Plut.

Τᾶδες, ὰδ, Hyades, ſtellæ ſeptem in cornibus Tauri, quæ, quum oriuntur, aut occidunt, pluvias ferunt. ab ὗω, pluo. Dicuntur etiam Pallilium ſidus, Plin. l. 18. c. 26.

Τᾶμα, ζόου, bellua, nomen quadrupedis. dict. a fetis ſuillis in dorſo. ὗ eſt ſus.

Τᾶμὸς, pluo, madefacio. Th. ὗω, idem.

Τᾶκινθος, ου, ὁ, ἡ, hyacinthus, puer, flos, & gemma, etiam nomen viri. Item lana, filum quæ hyacinthi colore infecti, Exod. 28. Hinc τακινθώδης, ης, ες, hyacinthi ſimilis, a, um. ειδὸς, ſeſtum in eius honorem. ſic dict. quia μετὰ τὸ θεὸν εἶναι πάνδε, florem emittit, ubi terra vernis imbribus perrudiit.

Τακινθώδης, ους, ὁ, ἡ, hyacinthinus hyacintho ſimilis.

Τᾶλος, ου, τὸ, ἡ, ὁ, vitrum, cryſtallus. Etymol. ab ὗω, pluo. eſt enim vitrum pluviæ congliciatæ non abſimile. Malo ab ἴαλος, ſplendor. hinc ἰάλινος, ἰνη, ον, vitreus, & ἰαλοπώλης, vitrarius. ἰαλοπώλιον, vitrarium.

Τᾶϊ, ᾶϊος, ὁ, hyas. vide ὑάδες.

T B

Τᾶβάλλω, ſubvertere, ſubjicere, Dor. ſen Æol. ſyncope pro ὑποβάλλω, praſ. inf. ἀδ. ὑποτῦ, & βάλλω, jacio.

Τᾶβὸς, Dor. pro τοῦτο, ſibboſum ſ.

Τᾶβὺς, ὰ, ὺ, curvus, inflexus, a κρυβὺς. Hinc ὄβυσμα, ὄβυμα, curvamen. tanquam ab ὄβλος, curvo.

Τᾶβλιος, Dor. pro Εὐβλιος, Eubuli.

Τᾶβλῶ, contumelia afficio, lædo, offendo, injurius ſum. Vites etiam dicuntur ὑβρίζειν, cum luxuriant. ſut. ἴσω. perf. ὑβρικα. a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. perf. paſſ. ὑβρισμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑβρίσθην, ης, ἐ. a. 2. part.

part. ὑβρισθείς, έντος, ὁ, contumelia affectus fuit. 2. pass. ὑβρίσθημαι, ῃ. Th. ὕβρις, contumelia.

Ὕβρις, νος, ἡ, injuria, contumelia, flagitium, flagrum, superbia, fastus, petulantia, licentia, protervia, ἡβρις pro specie despicientis ponitur ab Aristot. l. 2. Rhetoric. Item ὕβρις delitiæ pruniniæ, & insolentes, Aristoph. in Ran.

Ὑβρίσαι, ας. 1. inf. aōt. ὑβρισον, 3. plur. ας. 2. ind. aōt. verbi ὑβρίζω, contumelia affici. f. ύσω. Th. ὕβρις.

Ὑβρίσθαι, Dor. pro ὑβρίζειν, ludere.

Ὑβρισθέντα, accus. plural. ας. 1. part. pass. verbi ὑβρίζω, ludo.

Ὑβρισθέντων, 3. sing. ῆ. 1. ind. pass. verbi ejusdem.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, idem ac ὕβρις, injuria.

Ὑβριστὴς, ῆ, ὁ, contumeliosus, injuriosus, insolens. Et ὑβριστήρ, ῆρος, ὁ, contumeliosa, superba. Th. ὕβρις.

Υ γ

Ὑγιᾶ, vel ὑγίαια, ας, ἡ, sanitas, valetudo, bona valetudo. ὁ ὑγιὰς ἀδιάπτως σῶμαιος, salubris Minervæ fignum Phidiæ sculptæ sita a Periclee ærectum, Plutarch.

Ὑγιάσῃς, 2. sing. præs. sub. verbi ὑγιάινω, sanus sum.

Ὑγιεινὸ, sanus fum. f. ὑγιᾶ. Th. ὑγιὴς, ὁος, ὁ, ἡ, sanus.

Ὑγιὴς, acc. fing. ἀδ ὑγιῆ, ἰος, ὁ, ἡ, sanus. Ὑγιεῖς, gen. fing. Jon. ἀδ ὑγίεος, ας, ἡ, sanitas.

Ὑγιηνότατος, ᾱ, ὁν, fanissimus, fapeti. ab ὑγιαίνω, idem ac ὑγιὴς, sanus.

Ὑγιὴς, ἰος, ὁ, ἡ, sanus, incolumis, integer. Animadvertendum, Græcos vocare ὑγιὴς id omne, quod probatur. Hinc Proverbium ὑγιὴς παῖε, ὑγιὴς ἀπὸ τὸ, cum omnia difficienter. ὑγιὴς ἐδωμι, vestis bona, integra, Basil.

Ὑγρὰ, seu Jon. ὑγρὴ, interdum fumitur substant. pro ὑγρὸν τελεδὸν, mare, pelagus. Th. ὑγρὸς, humidus.

Ὑγρὸς, ὰ, ὸν, humidus, a, um, viridis, tener, mollis, lubricus, fluidus. Ἰσχνὸς, tenuis. ὑγρὸς μέτρον, metaforæ rerum mollium, & liquidarum, Platæ de Leg. ὑγρὸν ἀγρῶλαι, teneri lacerti, Eurip. ὑγρὸς πρὸς τὰ δίκαια, melior in victu, Plutarch. in Solone. Homerus de ventis dixit, ὑγρὸς ἀὴτης, h. e. μαλακὸς πνεύτων, molliter flantium.

Υ δ

Ὑδατόφυτα, ων, ὁ, ἡ, humidam, i. e. parum crapacfam carnem habens.

Ὕδατι, dat. fing. ὕδατ, dat. plur. ἀδ ὕδας, ατος, τὸ, aqua. hinc ὑδατόεις, ὁεσσα, ὁεν, aquofus.

Ὑδατὶς, ἰδος, ἡ, vesicula, fistila, gutta. Gloss. Cyr. ab ὕδωρ, aqua.

Ὕδατι, aquæ, limo, dat. fing. ἀδ ὕδατι, ατι, τὸ, Poet. pro ὕδωρ, aqua.

Ὑδρὰ, ᾶς, hydrops. ἀδ ὕδωρ, aqua.

Ὑδρὲ, ἐς, qui pezite eanit, fapient, prudens. ab ὕδω, cano.

Ὑδρηλὸς, ὑγρὸς, ὑπόπεπλος. Hesych.

Ὑδρὴν, nutrio. an ab ὕδωρ?

Ὑδρὴν, ῆνος, ὁ, tuber, tubera.

Ὕδρη, ας, ἡ, hydra: aquatilis ferpens, ut & ὕδρος, hydrus. Th. ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Ὑδροφορῶσι, ῆς, ὁ, aquæ ductor, aquator Cæfari, aquam ducens. Ὑδροφορῶσι, aquæductio. ab ὕδωρ, & φέρω, ducere. Ὑδραγωγὸς, ὁς, ἡ, aquæ ductus.

Ὑδρόμελι, mola aquaria. vel qui ὕδατι ἀλεῖ, ab ὕδωρ, molo.

Ὑδρόμολα, ης, ἡ, aqua falfa. ab ὕδωρ, aqua, & ἅλας, ων, ἡ, falfugo, muria.

Ὑδραυλὴς, organarius, hydraulicus. Ὑδραυλὸς, organum, fcil. muficum, quo aquarum per ὕδωρ aquam.

Ὑδρόκλυ, tigo, aquam poto, aquam haurio. ὑδροκλύσαι, aquor, aquam hautio. ὑδροκλυσμὸς. Th. ὕδωρ.

Ὑδρὸς, τὸ, Jon. pro ὕδωρ, urna.

Ὑδρὸς, Jon. pro ὕδωρ, accus. fing. ἀδ ὕδρα, ος, ὁ, hydra.

Ὑδρὸς, ος, ὁ, cadus, urna, ftula, hydria, aquarius. Item urna, in quam conjiciebantur fortes, Xenoph.

Ὑδροποτέων, ῶ, ὁ, bonum vinum. ἀδ ὕδωρ, aqua, & πίνω, impero.

Ὑδροποτῶ, ῶ, aquam bibo, fum abftemius. f. ήσω, perf. ὑδροποτήκα, quod ab ὑδροποτέω, ῶ, ὁ, aquæ potor, pro πεπωκὼς, ὁς, ὁ.

Ὕδρος, ος, ὁ, hydrus: ferpens aquaticus, colubrer. Eft & nomen fideris, de quo Proclus in Sphæra.

Ὑδροχόος, nomen proprium ranæ. ἀδ ὕδωρ, aqua, & χαίρω, gaudeo.

Ὑδροχόος, ου, ὁ, aquarius, fignum Zodiaci, Aratus.

Ὑδρωπικὸς, ὴ, ὸν, hydropicus, a, um, qui laborat aqua intercute. ἀδ ὑδρωπῶ, ῶσις, ὁ, hydrops, aqua intercus.

Ὑδρωπῶ, ῶσις, ὁ, hydrops, aqua intercus. Eft etiam ferofa, & mucofa illa proluvies, quæ egeritur in partes, vocatum a Hippocr. ὑδρωπῶ τὰ ἀμφὶ τὰ ὦτα profluvium, Galen.

Ὑδρῶδη, ωσις, ὁ, hydropicus; Hippocr. in l. 2. Epidem.

Ὑδρῶ, celebro, lando, cano, dico, voco, Nicand. quafi ab ὕδω. Hinc ὕδω, idem.

Ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua, humor, pluvia, imber. Poet. eft ὕσις, & ὄβρις.

Ὕδωρ, fidus, vocatum a Proclo in Sphæra ὕδωρ ἢ ὑδρηρὸν.

Υ ε

Ὑὲ, vox minitantis, hui.

Ὑὲς, pluit, 3. fing. præf. verbi ὕω, pluo. f. ύσω. hinc ὑετὸς, ὁ, ὑ, pluvia.

Ὑέσσι, ἡ, ὁ, fuillus, fuilla, porcus. Poluc.

Ὑεσσι, ᾱ, ὁ, fuillus. ὑσὰ, in gen. fœm. Diofcl. lib. 2.

Ὑάλιν, ὁ, delico, defipio. Hefych.

Ὑάλινος, ᾱ, ὁν, vitreus, e vitro confectus.

Ὑαλίνη, ὁ, vitra coquens.

Ὑαλίνη, vitri colorem exprimo, vitri fplendorem imitor.

Ὑάλινος, ὁ, ἡ, vitreus, ὑάλινα κάτοπτρα, vitrea fpecula, Alex. Aphrod.

Ὑάλος, ὁ, ὁ, vitrum, pro ὑάλη. quod vide.

Ὑαλουργὸς, ὁ, ἡ, ὁ, artifex vitri.

Ὑαλουργὶ, ᾶς, ἡ, officina vitreatria.

Ὑαλουργὸς, ὁ, ἡ, vitrearius.

Ὑάλωσι, ων, ὁ, ἡ, ὁ, vitreus, vitrea.

Ὑάδαι, pluvialis irrigasi. Th. ὕω.

Ὑάσσι, ᾱ, ὁ, imbrem afferens, pluvialis, pluvius, Lucianus.

Ὑσσηφόρος, ὁ, ἡ, qui pluviam futuram prædicere novit. Epithetum equinitia.

Ὑσσὶς, ἰδος, ἡ, pluvia. ab ὕω, pluo, ὃ ὕσω, ξω.

Ὑσσώτατος ὄμβρος, ventus maxime pluvius.

Ὑάς, ὑσὸς, ὁ, Bacchus, Hefych.

Υ θ.

Ὑθὶς & ὑσθὶς, mori fuilli inſulſitas: ſtultitia, Ariſtoph. in Ran. ab ὑς, ſus.

Ὑϊκὸς, ὁ, ὁ, porcinus.

Ὑϊὸς, ſtultus ago, indocilis ſum.

Ὑΐε, ὁ, ἡ, Bacchi epitheton apud Ariſtoph, item ὑεῖ, Jupiter pluvialis, Hefych.

Υ θ.

Ὑθλὸς, ὁ, ὁ, augur, loquacitas.

Υ ι

Ὑιὸν, dat. plur. pro ὑσὶ, ab ὑϊὸς, filius; genitivi, & contracte ὑεῖ, dat. ὑϊῖ. Th. ὑϊὸς, ὁ, ὁ, filius.

Ὑϊὸ, filii, nom. dual. ab ὑϊὲ, vide in ὑϊὸν. ὑϊὲ, nom. plur. ab ὑϊὸς, ὑσὶ, ὁσὶ, ὁ, filius. acc. plur. ὑϊὲς.

Ὑϊῖ, dat. fing. contract. ab ὑϊῖ, vide ὑϊὸν.

Ὑϊόδετος, ος, ὁ, adoptio. q. d. ὑϊὸν ἐπὶ θέσει.

Ὑϊοῦ, gen. contract. ab ὑϊὲ, ut dictum in ὑϊὸν.

Ὑϊὸς, ὁ, ὁ, filius.

Ὑϊωτὸς, ὁ, ὁ, nepos, filius filii. ὑϊωτὸς, ὁ, ὁ, neptis.

Ὑϊόσσατος, in filium adoptavit, ὁ, ſingular. a. 1. med. verbi ὑϊόω, adopto. fut. ὑϊώσω. a. 1. ὑϊόσα. a. 1. med. ὑϊώσαμαι, ὁ, σθαι. Th. ὑϊὸς, ὁ, ὁ, filius.

Ὑϊοσὶ, ὁσὶ, ὁ, adoptio.

Υ κ

Ὑκαλὸς, ὁ, ὁ, fanum.

Ὑκὲς, vel ὑκκὲς, & ὑκκὶς, pifcis quidam.

Ὑκὸς, ὁ, ὁ, Erythinus pifcis.

Υ λ

Ὑλὰς, ᾶς, ὁ, Dor. pro ὕλη, fylva. hinc ὑλώδης, fylveſtris.

Ὑλάσσω, ὁσσω, τὸ, & ὑλακτῶ, ὁ, ὁ, latratus.

Ὑλακτὴς, ὁ, ὁ, ὁ, idem ac ὑλάσσω, ὁσσω, τὸ, latratus. ab ὑλάω, latro.

Ὑλαγμὸς, ος, ὁ, ſignorum vectura.

Ὑλαγωγὸς, ὁν, ὁὶ, qui ligna convehunt, Poll.

Ὑλακὴ, ᾶς, ἡ, idem ac ὑλαγμὸς, latratus.

Ὑλάκτωρ, idem ac ὑλακτὴς, latrator.

Ὑλάω, ὁ, latro. fut. ὑλάσσω. ὑλακτέω, idem.

Ὑλη, ης, ἡ, materia, fylva, ligna, cibus, fegges, alimenta, fæces cibi decocti; ſtirpe humilis, ſtrutetum, Xenoph. in Œcon. Hinc ὑλαγωγὸς, lignator.

Ὑλήεις, ὁεσσα, ὁὶν & ὑλώδης, ης, ὁ, ſylveſtus, a, um. ὑλη, ſylva.

Ὑλήεντος, οὶ, qui in ſylvis dormiunt, nom. pl. ab ὑλήεις, ης, ὁ.

Ὑλητὴρ, ῆρος, ὁ, ſylvicida, lignator.

Ὑλίκη, ὁὶ, prælegumina cortorum, tes faculentæ. ab ὑλὴ, ſax.

Ὑλλὶ σκάθμη. Dorica libra. vide Scholiaſt. Pind. Pythion. in 195.

Ὑλοτόμος, cæſor lignorum. hinc ὑλοτομέω, ligna in ſylvis cædo.

Ὑλοχάρμα, gen. ſon. ab ὑλοχάρμης, qui ſylvas depaſcitur.

Υ μ

Ὑμὲς, Jon. pro ἡμὲς, vos. ὑμὲς, Dor. pro ὑμεῖς.

Ὑμὲς, vos, q. σφεῖς, ὁ σὲ, tu. Inde ὑμέτερος, veſter. Poet. ὑμὸς.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, hymenæus, nuptiale carmen. Eſt & nomen Hæretici. Th. ὑμὴν, ὁνος, ὁ, membrana, pellicula.

Ὑμεναίου, Poet. pro γαμέου, uxorem duco. Th. ὑμὴν, ὁνος, ὁ, membrana.

Ὑμέτερος, ᾱ, ον, veſter, a, rum. ab ὑμὲς, vos. Th. σὺ, tu.

Ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunicula. Vel carmen nuptiale. Ponitur & γάμος, pro ὑμέναιος, veſtram, acceſſ. ſing. fœm. gen. a σὺ, tu.

Ὑμὴν & ὑμὴν, Æol. pro ἡμὴν, nom. pl. ſic ἡμὲς, Æol. pro ἡμὲς, accuſativo plur. a σὺ, tu.

Ὑμὶν, & ὑμμὶν, Æol. pro ἡμῖν, dat. plur. a σὺ, tu.

Ὑμνοῦσι, Dor. pro ὑμνέουσι, celebrare. a. 1. inf. aōt. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνῶν, cantantes, nom. plur. part. præſ. f. ήσω. Poet. pro ὑμνέουσαι, verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνώσαμ, Dor. pro ὑμνέωμαι, hymno celebramur, a. plur. præſ. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνώσαν, Dor. pro ὑμνέουσαι, num. plurali. part. præſ. f. ήσω. Sic ἀμνώσαν, pro ἀμνοῦσαι, Dorice 3. plur. præſ. ind. verbi ejuſd.

Ὑμνῶσι, ῶ, celebro, hymnum cano: conqueror, conviſtor, Plato l. 10. de Rep. f. ήσω. perf. ὕμνηκα. a. 1. ὕμνησα.

Ὑμνώσωσι, ῶ, num. plur. a. 1. part. aōt. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνωτὸς, ὁ, ὁ, celebratus, celebris.

Ὑμνοδόται, ὁ, ὁ, qui hymnos feribit.

Ὕμνος, ὁ, ὁ, hymnus, carmen in honorem Dei ſcriptum. Th. ὕδω, celebro.

Ὑμὸς, imperf. aōt. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑπαὶ, 3. pl. præſ. ind. aōt. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὕμνος, carmini, dat. ſing. ab ὕμνος, hymnus.

Υ ν

Ὑνὶς, & ὑννὶς, ος, ὁ, & ὑννὸς, ος, ὁ, vomer.

Ὑνὸς, ὁὸς, ὁ, capra ſylveſtris, ἀδ ὑγρὸς, Hefych.

Ὑννὸς, ὁ, ὁ, equuleus, manus. Pato ab ὑνὶς, tanquam equi ſilius.

Υ ο

Ὑὸς, gen. ſing. ab ὑϊ, ſus. Them. σὺς, συὸς, ὁ, ὁ, idem.

Ὑοσκύαμος, hyoſcyamus, herba calicularis, vel ſoccularis, a ſuccula: unde ἐὸς κύαμος, q. ſuilla faba. Sues enim ejus paſtu convelluntur; ſopit enim. unde ad ἀνάπνοια, dolorem ſopientia adhibetur.

Ὑοφόβὶς, ὁ, ὁ, qui ſus φόβῃσι, fabulcus.

Ὑοφορβὸς, ὁ, porcinarium, hara. a ab ὑϊ, ſus.

Υ π

Ὑπαγγέλλουσι, Jon. pro ὑπαγγέλλεσι, innuens, ſuſ. 2. part. aōt. ſ. g. Jones enim ι in ει, reſolvunt.

Ὑπάγυια, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ὑπάγω, abeo.

Ὑπαγωνίοις, ὁ, ὁ, cervical, quod ſub ὑπάγω, facilito ponimus.

Υπο πρόνοιαν, vicissim dicendum, adjecta verbale ab ὑπεύχομαι, vicissim reliquendo dicto.

Υπόγυιος, subdoctus ἀπὸ, abso, et γόος, clam existimo, Iliad. λ. vado, accedo, progredior, prosedo, Joan. 3. subjicio, subigo, Nazianz. in Orat. pellicio, protrudo, Demosth. Aliquando ad forum pertinet ὑπόγυιος αὐτῷ οὐ δίκαι, cum in judicium vocant, Thucyd. ὁι ὑπόγυιοι ὑπάγυιοι, tamquam falangi reus popularitur, Hermog. item ὑπόγυιος, demittor, & in clausam submitto. ὑπόγυιοντα τὴ ἕλλοι δέκρυτοι τὴν γνώμη, subsidentibus ejusinbus semen recipiunt genitale, Aristot. l. 5. Anim.

Υπου, Poet. pro ὑπό, a, pra, sub.

Υπουδα, ex obliquo, coram, recta. ὑπουδὰ λαλεῖν, in obliquum declinavit.

Υπουρίομαι, pro ὑφορίζομαι, furipio. vide ὑφορίζομαι.

Υπουτος, ὁ, ἡ, ὸν, culpa, noxa, crimen, accusatio, Bud. in Epist. ab ὑπαιτιος, obnoxius etymini. Ex ὑπό, & αἰτία, ας, ἡ, culpa.

Υπακοὴ, ἡς, ἡ, obedientia, a prat. med. ὑπήκοος, & Att. ὑπακοος, verbi ὑπακούω, obedio.

Υπακοος, ασὶ, Dor. pro ὑπήκοος, a, ον, imperat. ab. fic ὑπακούω, Dor. pro ὑπήκοος, a. ον. sub. verbi ὑπακούω.

Υπακὸν, obedio, pareo, Thucyd. audio, sum genit. ? ὀρχὶ ὑπακὸν, pro ὑπακούειν, Attioph. in Neb. ex animi fenrentia succedere, Lucianus. intellige, Ptolem. affequor? ὑπακὸν τοὺς λόγους, orationi fenfum affequi, Plat. l. 10. de Leg. Ufurpatur etiam ὑπακὸν de janitoribus, & eft cognoficere qui adfit, intromitti velit. πρωτὸλὸν πυλίδος ὑπακούσας, procellit puella ad audiendum, Actor. 12. Dicitur etiam accufator, & Advocatus ὑπακούειν, cum facta poreflate dicendi, & rogatus in medium procedit. Demoft. πρὶν πυρὰν, futὑπακ. pert. ὑπάκουσα, cum dat.

Υπακλάω, fubfterno, a. 1. inf. med. verbi ὑπακλάομαι, fugio, elabor.

Υπακλὸν, Jon. pro ὑ, præf. imperat. paff. verbi ejufdem & item.

Υπακλὸν, effugere, a. 1. inf. act. verbi ὑπακλέω, vel ὑπακλὸν, effugio.

Υπακλὸς, ὁυς, ὁ, effugium.

Υπαρχὸς, ὁ, ἡ, χὸν, vir fubjecta mulier, ad Roman. 7.

Υπαίσσω, furge, præf. imperat. paff. ab ὑπαίσσομαι, affurgo.

Υπαντὰω, ὁ, obviam procedo, occurro, fut. ὑπὸ, perf. ὑπάντηκα, aor. 1. ὑπὸντησα.

Υπαντὸς, τὸς, ἡ, ὁ, ὑπαντὸ, ὸν, ἡ, obviatio, occurfus.

Υπαντίζομαι Æol. pro ὑπαντιάζομαι, aor. 1. paffic. activ. form. gen. verbi ὑπαντιάζω, occurro. Hinc ὑπαντίσιον τὸ δεξιτήριον, benefactori occurrere, id eft, vitro de nobis bene merito gratiam referre.

Υπαντιὸν, & ὑπαντιαῖον, obviam prodeo, incurro, lucido.

Υπαντος, Jon. pro ὑπάντου, fuccendere. Th. ἄντυ, accendo.

Υπὸ, τὸ, ἀλλὸν, vifio vera. ὁ ὑπὸ ἄρτι, & ὁι ὑπὸ opponitur.

Υπαρχὸς, ὁ, ἡ, ὸν, Jonice pro ὑπαρχικὸς, quæ jam facta funt. ab ὑπάρχω, fum.

Υπάρχουσι ὁπὸ, vox pecunia venalis. hoc de illis dicitur, qui linguam, & vocem pretio venalem habent.

Υπαρὸς, & ὑπαρὸς, ὁ, ovis fupra fe, vel in fe agnum habens, Eurip. Item grex, in quo funt agni. Ex ὑπὸ, & ἄρὸ, ἀρὸς, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.

Υπαὸω, aor. 1. inf. activ. verbi ὑπαίρω, fum.

Υπαυτὸω, Jon. pro ὑφαυτὸω, furripere. vide ἁρπάζω, rapio.

Υπαυτὸς, Dor. pro ὑπαυτὸς, erat, 3. fing. imperf. act. ab ὑπαίρω, fum.

Υπαχὸς, ὁ, ἡ, nomen indicum fluvii.

Υπαχὸς, τὸς, gen. fing. & 3. part. præf. ὑπάρχω, 3. plur. præf. ind. act. verbi ὑπάρχω, fum.

Υπὸκω, ὁ, ὁ, fum, adfum, exifto : incipio. Inf. ὑπὸξειν. p. ὑπὸχηκα. a. 1. ind. act. ὑπὸξα, aufpicor, auftor fum, Thucyd. l. 1. pro : pretium, Synef. obvenio, obtingo, Polyb. ὑπὸχει, ad rem pertinet, Xenoph. ὑπὸχει, neceffe fuit, vel erat, Æfchin. ὑπὸχων, inef fe, fuppetere, Ariftot. prodeffe, profecre, Basil. Dialectiicis fupponere, Plato in Timæo. ὑπὸχοντες, qui nunc funt incolumes. οἱ ὑπὸχοντες, fuperiores, Demoft. τὰ ὑπὸχοντα ὑπὸκειται, priores, Thucyd. τὰ ὑπὸχοντα, præfens rerum ftatus, Plato epift. ἃ τὰ ὑπὸχοντα, quæ quis habet bona & poffeffiones, quas quis habet. τῶν ὑπὸχοντων ὑπὸκειδόναι, parta tueri, & confervare, Hoer. ad Demon. τὰ ὑπὸχοντα, quæ quis accepit. τὰ ὑπὸχοντα ἐμὴν παρὰ τὸν θεὸν, quæ mihi a Deo data funt, Demoft. ἄξιον τὸν ὑπὸχοντα, in quem merito conferuntur beneficia, Ariftid.

Υπαρνέομαι, ὁ, ὁ, cliypeo tego. hinc ὑπαρνὸμενος, adverb. Ex ὑπὸ, fub, & ἀρνὸς, ἡ, clypeus.

Υπαρνὸς, fub clypeo latentem intendere, vel pugnare. Metaphoræ fub aliquius patrocinio, & tutela effe. Item armigerum effe alicujus. Hinc ὑπαρνιστὴς, ὁ, ἡ, protector, fatelles, propugnator.

Υπαρος, ὁ, ὁ, fummus, a, um, contract. ex ὑπάτατος. Eft & ὕπατος, conful, quia pecus coff. erat fumma poteftas. Aliquando honorarius. ὁ ὕπατος, imum, & profundum. Apollon. 2. Argon.

Υπὸαι, fubfunt, Jon. pro ὑπὸαι, 3. pl. præfind. verbi ὑπὸμι, quod ex ὑπὸ, & εἰμὶ, fum.

Υπὸαχὸ, cultro. fed. vocabulum hoc de mendo fufpectum.

Υπὸβαλον, ες, ἡ, 2. a. 2. ind. act. verbi ὑποβάλλω, fubjicio, fuborno.

Υπὸβαλον, 3. plur. imperf. paff. verbi ὑποβάλλομαι, torve intueor.

Υπὸγυος, ὁ, ὁ, ὁ, qui fpoufiani eft obnoxius. Item vehementer pretio, Attioph. in Neb. ex animi fenrentia fuccedere, Lucianus. intellige, Ptolem. affequor? ὑπὸπαν τοὺς λόγους, orationi fenfum affequi, Plat. l. 10. de Leg. Ufurpatur etiam ὑπὸκουε de janitoribus, & eft cognoficere qui adfit, intromitti velit. πρωτὸλὸν πυλίδος ὑπακούσας, procellit puella ad audiendum, Actor. 12. Dicitur etiam accufator, & Advocatus ὑπακούειν, cum facta poreflate dicendi, & rogatus in medium procedit. Demoft. πρὶν πυρὰν, fut. ὑπὸω. perf. ὑπὸκουα, cum dat.

Υπακλάω, fubfterno, a. 1. inf. med. verbi ὑπακλάομαι, fugio, elabor.

Υπακλὸν, Jon. pro ὑ, præf. imperat. paff. verbi ejufdem & item.

Υπακλὸς, effugere, a. 1. inf. act. verbi ὑπακλέω, vel ὑπακλὸν, effugio.

Υπακλὸς, ὁυς, ὁ, effugium.

Υπαρὸς, ὁ, ἡ, χὸς, vir fubjecta mulier, ad Roman. 7.

Υπαίσσω, furge, præf. imperat. paff. ab ὑπαίσσομαι, affurgo.

Υπαντὰω, ὁ, obviam procedo, occurro, fut. ὑπὸ, perf. ὑπὸκουα, aor. 1. ὑπὸντησα.

Υπαντὸς, τὸς, ἡ, ὁ, ὑπαντὸ, ὸν, ἡ, obviatio, occurfus.

Υπαντίζομαι Æol. pro ὑπαντιάζομαι, aor. 1. paffic. activ. form. gen. verbi ὑπαντιάζω, occurro. Hinc ὑπαντίσιον τὸ δεξιτήριον, benefactori occurrere, id eft, vitro de nobis bene merito gratiam referre.

Υπαντιὸν, & ὑπαντιαῖον, obviam prodeo, incurro, lucido.

Υπαντος, Jon. pro ὑπάντου, fuccendere. Th. ἄντυ, accendo.

Υπὸ, τὸ, ἀλλὸν, vifio vera. ὁ ὑπὸ ἄρτι, & ὁι ὑπὸ opponitur.

Υπαρχὸς, ὁ, ἡ, ὸν, Jonice pro ὑπαρχικὸς, quæ jam facta funt. ab ὑπάρχω, fum.

Υπάρχουσι ὁπὸ, vox pecunia venalis. hoc de illis dicitur, qui linguam, & vocem pretio venalem habent.

Υπαρὸς, & ὑπαρὸς, ὁ, ovis fupra fe, vel in fe agnum habens, Eurip. Item grex, in quo funt agni. Ex ὑπὸ, & ἄρὸ, ἀρὸς, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.

Υπαὸω, aor. 1. inf. activ. verbi ὑπαίρω, fum.

Υπαυτὸω, Jon. pro ὑφαυτὸω, furripere. vide ἁρπάζω, rapio.

Υπαυτὸς, Dor. pro ὑπαυτὸς, erat, 3. fing. imperf. act. ab ὑπαίρω, fum.

Υπαχὸς, ὁ, ἡ, nomen indicum fluvii.

Υπαχὸς, τὸς, gen. fing. & 3. part. præf. ὑπάρχω, 3. plur. præf. ind. act. verbi ὑπάρχω, fum.

Υπὸκω, ὁ, ὁ, fum, adfum, exifto : incipio. Inf. ὑπὸξειν. p. ὑπὸχηκα. a. 1. ind. act. ὑπὸξα, aufpicor, auftor fum, Thucyd. l. 1. pro : pretium, Synef. obvenio, obtingo, Polyb. ὑπὸκει, ad rem pertinet, Xenoph. ὑπὸκει, neceffe fuit, vel erat, Æfchin. ὑπὸκων, inef fe, fuppetere, Ariftot. prodeffe, profecre, Basil. Dialectiicis fupponere, Plato in Timæo. ὑπὸκοντες, qui nunc funt incolumes. οἱ ὑπὸκοντες, fuperiores, Demoft. τὰ ὑπὸκοντα ὑπὸκειται, priores, Thucyd. τὰ ὑπὸκοντα, præfens rerum ftatus, Plato epift. ἃ τὰ ὑπὸκοντα, quæ quis habet bona & poffeffiones, quas quis habet. τῶν ὑπὸκοντων ὑπὸκειδόναι, parta tueri, & confervare, Hoer. ad Demon. τὰ ὑπὸκοντα, quæ quis accepit. τὰ ὑπὸκοντα ἐμὴν παρὰ τὸν θεὸν, quæ mihi a Deo data funt, Demoft. ἄξιον τὸν ὑπὸκοντων, in quem merito conferuntur beneficia, Ariftid.

Υπαρνέομαι, ὁ, ὁ, cliypeo tego. hinc ὑπαρνὸμενος, adverb. Ex ὑπὸ, fub, & ἀρνὸς, ἡ, clypeus.

Υπαρνὸς, fub clypeo latentem intendere, vel pugnare. Metaphoræ fub aliquius patrocinio, & tutela effe. Item armigerum effe alicujus. Hinc ὑπαρνιστὴς, ὁ, ἡ, protector, fatelles, propugnator.

Υπαρος, ὁ, ὁ, fummus, a, um, contract. ex ὑπάτατος. Eft & ὕπατος, conful, quia pecus coff. erat fumma poteftas. Aliquando honorarius. ὁ ὕπατος, imum, & profundum. Apollon. 2. Argon.

Υπὸαι, fubfunt, Jon. pro ὑπὸαι, 3. pl. præfind. verbi ὑπὸμι, quod ex ὑπὸ, & εἰμὶ, fum.

Υπὸαχὸ, cultro. fed. vocabulum hoc de mendo fufpectum.

Υπὸβαλον, ες, ἡ, 2. a. 2. ind. act. verbi ὑποβάλλω, fubjicio, fuborno.

Υπὸβαλον, 3. plur. imperf. paff. verbi ὑποβάλλομαι, torve intueor.

Υπὸγυος, ὁ, ὁ, ὁ, qui fpoufiani eft obnoxius. Item vehementer pretio, Attioph. in Neb. ex animi fenrentia fuccedere, Lucianus. intellige, Ptolem. affequor? ὑπὸπαν τοὺς λόγους, orationi fenfum affequi, Plat. l. 10. de Leg. Ufurpatur etiam ὑπὸκουε de janitoribus, & eft cognoficere qui adfit, intromitti velit. πρωτὸλὸν πυλίδος ὑπακούσας, procellit puella ad audiendum, Actor. 12. Dicitur etiam accufator, & Advocatus ὑπακούειν, cum facta poreflate dicendi, & rogatus in medium procedit. Demoft. πρὶν πυρὰν, fut. ὑπὸω. perf. ὑπὸκουα, cum dat.

Υπακλάω, fubfterno, a. 1. inf. med. verbi ὑπακλάομαι, fugio, elabor.

Υπακλὸν, Jon. pro ὑ, præf. imperat. paff. verbi ejufdem & item.

Υπακλὸς, effugere, a. 1. inf. act. verbi ὑπακλέω, vel ὑπακλὸν, effugio

flop. in Concil. fut. ὑπερθήσομαι. p. ὑπερτέθηκα. a. 2. ὑπερέθην, σι, ς. quod ex ὑπέρ, & θείνω, co.

Ὑπερθλάσαι, praeterierit, 3. sing. praes. sub. act. verbi ὑπερθλάω, excello.

Ὑπερθλαστὶν, adv. excellenter, valde, plus justo.

Ὑπερθλάω, excello, supero, modum excedo. p. m. ὑπερθλάσθαι. Thε. βλάω. jacio, fut. βλάω. p. βλάβημι. a. 2. ἔβλαν.

Ὑπερθλάσθαι, σι, & Ionic. σς, ξ. transgressio, contemptus, perjurium Suidæ, Poet. pro ὑπερβάσεις, σι, ς, ἡ, ἀδ ὑπερβάσιος, transgressor. Thε. βάσις, co. f. βάσιμος. a. 2. ἔβλαν.

Ὑπερθλαστὴς, ου, ὁ. vide ὑπερθλαστὴς.

Ὑπερθλαστὸς, η, ὁ, excellens, praestantissimus, ab ὑπερθλάσθαι, transgressor.

Ὑπερθλαστὸς, ὁ, ἡ, qui transiri potest. ὑπερθλαστὸν ποιεῖν, & constructionis ordo turbarus, Gaza lib. 4. Grammar.

Ὑπερθλατὸς, in transitu, defunctorie, perfunctorie, Hippocr. περὶ ἀφορ.

Ὑπερθλατὸς, η, ν, ς. extremus aoni mensis apud Macedones, & Asiæ populos, October Suidæ. Unde pro compercndinatore, & cuoctatore capitur.

Ὑπερθλὴς, Att. pro ὑπερβὰς, transgressus fuerit, 3. sing. a. n. sub. act. verbi ὑπερβαίνω. Thε. βαίνω. f. βήσομαι. aor. 2. ἔβλν. a. 2. sub. βαίη, ης, η.

Ὑπερθλάλλω, superare, aor. 2. inf. activ. verbi ejusdem, & them.

Ὑπερθλὴς, transeas, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Ὑπέρθιος, ου, ὁ, violentus, superbus, insolens, omnem vim excedens. Hinc ὑπερθίως, supra vires. ὑπερθίου, idem. Ex ὑπέρ, supra, & θίω, ις, ς, robur.

Ὑπερθιάθλιον, adv. supra modum, in carmine. ab ὑπερθιάθλιος, ας, ὁ. excessus.

Ὑπερθιάθλιος, ε. ς. exsuperantia, excessus, praestantia, excellentia. ὑπερθιάθλιος, excedens, nimius, superans fidem. ab ὑπερθιάθλιος, excello. ὑπερθιάθλιος ἄρετὴ τὸ κατὰ δύναμιν, de omnibus bene meretis proverbii ex virtutis excessu praestantia. Aristot. lib. 1. Rhetoric.

Ὑπερθιάθλιος, ας, ἡ, excellax, ab eod.

Ὑπερθιάθλιος, ὁ, ἡ, nimius, excedens. ab eod.

Ὑπερθιάρχω, ad procul, longe.

Ὑπερθίβορες, οἱ, populi, qui ultra Aquilonem habitant. Thε. Βορέας, Boreas.

Ὑπερθία, per Syncopo pro ὑπερθία, acc. fing. ab ὑπέρθια, metu superior, qui nullo metu superatur, aut flangitur.

Ὑπέρθιλος, supra modum timeo. Thε. δείλη, timor.

Ὑπέρθιλος, ὁ, causam ago pro, defendo in judicio. ὑπερθιλοῦσι ἢ λόγῳ, oratioui patrocinati. Plato in Phædr.

Ὑπέρθιλος Νέμεσιν φεύδω, Memesin ultricem evitare. Vide Schol Pindar. Pythior. Od. x. 314. x. Alias ὑπέρθιλος figniheat supra modum jubens.

Ὑπερθιμήσασε, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτίκω, praetercurro.

Ὑπερθιμνίων, pravaleo. Psalm. 63. 3. ab ὑπέρ & δύναμαι, possum. fut. δυνήσομαι. a. 2. pass. ὑδυνάσθην.

Ὑπερθιόθλω, σο, τω, ἀ. a. med. verbi ὑπερθιόθλω, supra pono. Thε. τίθημι, pono.

Ὑπέρθιλα, convinventia diffimulo: firmo, confirmo, fulcio. f. ἐίσομαι. a. 2. ὑπέρθιον.

Ὑπερθίσεσι, a. 2. inf. act. ab ὑπέρθιλα, fulfulcio, pro fulcimine fuppono.

Ὑπέρθιλα, adverb. trans, cum gen. 2. Cor. 10. vers. 15. idem ac ἐκτὸς, pro τὸ ἐκεῖνα. adverb. loci: locordum illic, ultra, aute.

Ὑπερθιλίως, praeter modum prodico, extendo nec ultra, quam fas eft. f. ὑπερθιλῶ, aor. 2. ὑπερθίλησα.

Ὑπερθιλῶ, folvo pro. ὑπερθιλῶσι τὸν νόμον, pro mortuis folvere. hinc ὑπερθιλῶσις, depenfio, depenfum.

Ὑπερθιγὴς, fuper. effundo. Ex ὑπέρ, is, & χέω, fundo, f. χέσω.

Ὑπερθιγὴς, nimium effundo. f. ὑπερχεύσω. p. ὑπερκέχυκα. ind ὑπερθιγὴς, fuperfluo.

Ὑπερθιδὼν, ὄντος, ὁ, qui fuperavit, qui vicit, aor. 2. part. ἀδὼν, ἀδ ὑπέρ, & δίγομαι, venio. fut. ὑπέλθομαι.

Ὑπερθιετυγχάνω, deprecor pro alio, poftulo, interpello, intercedo.

Ὑπερθίη, 3. fing. f. a. ἀδ ὑπέρθιμι, fupero.

Ὑπερθιλλόμην, 1. pl. fut. 1. med. verbi ὑπερθιλλόμαι, digredior.

Ὑπερθιόμην, admodum effero a. 2. ind. paff. ὑπερθιόμην, σι, ο. admodum defidero. quod ex ὑπέρ, & ἐπιθυμῶ, defidero.

Ὑπερθιλίσσεις, ας, ς, a. 1. ind. activ. verbi ὑπερθιλίσσω, fuperbundo. fut. ἄσω.

Ὑπερθίγω, protexit, 3. fing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερθίγω, cmicco, praffo.

Ὑπερθίμασε, feu ὑπερθίμασε, fuperbus.

Ὑπερθίθεσε ὑπερθίς, pro τὸ ὑπὲρ τὸ ὑπερθὶ ἐβδόμη, tertiam ἐφεμέδα fabbatum, qui pro patre periit, ac cafus eft. vide ἐβδόμη.

Ὑπερθίω, eminco, prevaleo, vioco, fupero, fuperemineo, praeftantior fum: item protego, defendo, auxilior, tueor. fut. ὑπερθίσω. a. 2. ὑπερθίσον. Ariftoph. in Equit. τὸ ὑπερθίσον ἐμ minentia, praef. part. n. g. io plural. τὰ ὑπερθίσοντα, fublimia. ὑπερθίσοντα τῶν, animalia praegnantia Ariftot. l. 1. Rhetoric.

Ὑπερθίλλομαι, fupra modum delector, valde lator. Aud. in Epift.

Ὑπερθίλλω τὸν ὄγκον, ultra dimidiam civium partem.

Ὑπερθίλλομαι, ultra virum poffum, infolefco, me effero, fuperbio. quod ab ὑπέρθιμι, fupra modum virtiis, fortis, fuperbus.

Ὑπερθίμος, η, ον, ὁ, fuperbus, magnanimus, virilis, validus. vide ὑπερθίμως, infolefco, me effero.

Ὑπερθίμων πάντα, fuperbit proles. ab ὑπερθίμων, fuperbus.

Ὑπερθίμεια, ας, ἡ, fuperbia, infolentia, faftus: fplendor.

Ὑπερθίμων, ς, ἡ, ὁ, fuperbus, qui fupra alios vult videri. Hinc ὑπερθίμεια, fuperbia, faftus. ὑπερθίμεια, fuperbio.

Ὑπέρθιν, feu ὑπέρθιον, defuper, fupra. ὑπέρθιν βάλλειν, Poet. pro εὖν, extollere, in altum evehere. Th. ὑπέρ, fuper.

Ὑπερθίμασθαι, licitor, liceor, pretium augeo. quoquam ab ὑπέρθιμος, animum fuperadditum. hinc ὑπερθίμασθαι, licitatio adjectio. ὑπερθίμασθαι, licitator.

Ὑπέρθιος, ου, ὁ, ἡ, dilatio, mora, procraftination. ab ὑπέρθιμι, differo.

Ὑπέρθορε, tranfilii, 2. a. ind. act. verbi ὑπέρθορε, tranfilio.

Ὑπέρθιμος, η, ον, ὁ, magnanimus, elatus. ex ὑπέρ, & θυμὸς, animus.

Ὑπέρθιμος, ου, τὸ, fuperliminare. ὑπέρθυρον, idem.

Ὑπέρθιος, η, ον, ὁ, Hyperides, nomen propium.

Ὑπερθιὸν ὄρεσι, ς, ἡ, a. 2. part. act. verbi ὑπερθιόω, cooovinentia diffimulo.

Ὑπέρθιον, vel ὑπέρθιος, ου, τὸ, hypericum, herba. Ejus fpecies ἀνδρόσαιμον, ἄνηφον, & κόρη. Diofc. l. 3. Dicitur etiam ὁ ὑπέρθιος καὶ Nicand.

Ὑπερθιπέθιον, gen. Æol. pro ου, ab Ὑπερθιπέθης, ου, ὁ. nomen genitil.

Ὑπέρθιος, gen. fing. ab Ὑπέρθιος, nomen viri.

Ὑπέρθιος, ους, ὁ, fupergrediens, Epitheton Solis. q. ὑπὲρ ἰὸν, fupra iens.

Ὑπερθιπὸν, corna circumvecoia, alterum cornu hnius fupero. Ex ὑπέρ, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Ὑπερθιφέρεσι, exfaturaverit, 2. fingul. a. c. o prat. act. verbi ὑπερθιφέρω. fut. εἴσω. Quod ex ὑπέρ, & πιμφέρω, idem ac κορέω, fatio. f. ἴσω.

Ὑπερθιφέρομαι, σαι, τω, fufpendo, praef. med. verbi ejusdem.

Ὑπερθιφθόνως, adverb. fing. ab ὑπερθιφθόνος, ατος, ὁ, gloria fupereminens.

Ὑπέρθιος, ου, ὁ, ἡ, & Dor. pro ὑπέρθιος, quod vide.

Ὑπερθιχάδης, ου, ὁ, Ion. pro ὑπερθιμηχάδης, fupra modum magnus.

Ὑπερθιπιτίης, praepotentia, genit. fing. ab ὑπερθιπιτὴς, ὴς, ὁ, ἡ, dat. fing. ὑπερθιπιτεῖ. Th. μένος, ους, τὸ, animus.

Ὑπερθιπλεες, τοις, ὁ, ὁ, praceliis, praaltus, praelongus, ingens. a μῆκος, ους, τὸ, longitudo.

Ὑπέρθιος, & ὑπέρθιμος, & ὑπέρθιος, praeter fatum, contra quod in fatis erat, praeter fortem, indecenter. a μοῖρα, fatum. Th. μοῖρα, divido.

Ὑπερθιπλὸς, ου, ὁ, plus quam victor fum, praevaleo. f. ὑπέρθιμος. p. ὑπερθιπίκηκα. Th. πικάω, vinco.

Ὑπερθιπίτης, ου, ὁ, ἡ, populi, qui fupra Anftrum habitant. Them. Νότος, ου, ὁ, Notus, Auster.

Ὑπέρθιπος, ου, ὁ, ἡ, protumidus: excedens, oimius, immodicus, redundans. τοὺς μεγάλους τότους, καὶ ὑπέρθιπους, ingentes, & nimias opas, Plato in Epift. Ex ὑπέρ, fuper, id eft, nimis, & ὄγκος, ου, ὁ, tumor, faftus.

Ὑπερθιπὸς, ου, ὁ, fupra habito. hinc ὑπερθιπία, ας, ἡ, fupra habitans. ὑπέρθιπος ἢ χώρα, fupremi locoiæ regionis.

Ὑπερθιπὸς, ας, ὁ, & ὑπερθιπὸς, Etymol. fuperbia. datiy. plur. Jon. ὑπερθιπέεσσι. ab ὑπέρθιμος, fuperbus.

Ὑπέρθιπος, η, ὁ, infolens, elatus, fortis, audax, cujus robur arma fuperat. Βίλα ὑπέρθιπος, miniftet immenfis viribus, 2. Ancon. Pindarus etiam in Olympicis dixit ἄνδρα ὑπέρθιπον, calamitatem ineluctabilem.

Ὑπέρθιπος, η, ὁ, ἡ, fuperbus, elatus, contemptor.

Ὑπερθιπτικὸς, ὴ, ὁ, ἡ, qui contemnere, & fuperbe defpicari folet, fuperbus. Hinc adverb. ὑπερθιπτικῶς, more cirum, qui fuperbe contemnunt, contemptim.

Ὑπερθιπτὸν, accnl. plur. part. praef. act. verbi ὑπερθιπτῶ, contemno, negligo.

Ὑπέρθιπος, ου, ὁ, pithllum. veteres mortario uli fuerunt pro molis.

Ὑπερθιχὴ, ας, ἡ, eminentia, excellentia, praeftantia. fublimitas, dignitas, praerogativa. ab ὑπέρθιχος, excello.

Ὑπερθιχὸς, Doric. pro ὑπερθιχὴς, ingentes, immanes, accul. plural. ab ὑπερθιχὴς, ειγρεσις, major, eminens. hinc ὑπερθιχότατος, ας, ὁ, Dor. pro ὑπερθιχότατος, ὁ, excellentiffima. ab ὑπέρθιχος, excello.

Ὑπερθιχύλως, Dor. pro ὑπερθιχύλως, tranfilitis, a. plur. praef. ind. a verbo, falio.

Ὑπερθιχόω, fuperbundo. fut. ὤσω. aor. 1. ὑπερθιχόωσα. praef. paff. ὑπερθιχόωμαι, vehementer exundo. eum dat.

Ὑπερθιχρόνως, adv. fupra modum.

Ὑπερθιχρόνως, fuperimpleo, quod ab ὑπέρ, fuper, & πίμπλημι, idem ac πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερθίτω, praecrebbor, delabor, fuperincido. Th. πίπτω, cado.

Ὑπερθιλεόω, fuperabundo, exubero. f. ὤσω. a. 1. ὑπερθιλέωσα.

Ὑπερθιλέω, ας, ὁ, ἡ, eundo.

Ὑπερθιπόω, ῶ, fupra modum laboro, & exercor, Galen. l. 2. ad Glauc.

Ὑπέρθιπος, ου, ὁ, labore confectus.

Ὑπερθιπτὸς, ὴ, ὁ, ἡ, Poet. tranfmarious. ex ὑπέρ, & πίπτω, ς, ἡ, mare.

Ὑπερθίπτω, 3. fingul. a. 2. ind. paff. verbi ὑπερθίπτομαι, fubtus rumpo.

Ὑπερθιπτικὸς, ὴ, ὁ, ἡ, plus quam perfectus. ab ὑπέρ, & σωτικὸς, perficio.

Ὑπερθιπτὸν, fuperficiarium fulcum duco. quod ex ὑπέρ, fupremus, fuperi. ab ὑπέρ, fuperemparat. ὑπέρθιπτος, ὑπέρθιπτος, fuperior.

Ὑπέρθιπτος, fupremus, nom. plur. n. g. ab ὑπέρ, fuper.

Ὑπέρθιπτος, gen. fingul. Ionic. ab ὑπέρθιπτος, ας, ὁ, Storea fuperior.

Ὑπέρθιπτος, ς, ὁ, fuperior, compar. ab ὑπέρ, fuper, & ὁ fuperlat. ὑπέρθιπτος, fupremus.

Ὑπερθιπτόω, & ὑπερθιπτόομαι, Jon. & Dor. pro ὑπερθιπτόω, praef. inf. vide πάλιμος. ὑπερθιπτόω τὸ ἔπος, aliquid alicui committere.

Ὑπερθιπτόω, ῶ, in fummam effero fublimitatem. fut. ὤσω. praef. ὑπερθιπτόωμαι.

Ὑπερθίπω, ascello, fupero, antecello, praflo, cum dat. ὑπερθίπω μεγίθει τινὸς, magnitudine cuntios fuperat, Plutarch. in Romul. & cum gen. ὑπερθίπω τῆς πόλεως ἀνδρὶ, opibus eos antecello, Thucyd. conciro, cum accuf. ὑπερθίπω ὑπερθίπω, concitat ftraguluam. Diofc. l. 6. c. 33.

Ὑπερθίπασε, ς, ὁ, & fodiftragus, qui pertranfit fusjurandam, quod per phialas factum eft, lofidus. ab ὑπέρ, fupra, & φιάλη, phiala, vas, ex quo libamina fundebantur. Expositur etiam vinofus, fuperbus, infolens. inde adverb. ὑπερθιπάσως, fuperbe, audaciter, temere impudenter, perfide, Hom. in Odyf. ῥ.

Ὑπερθιπτόω, ὁ, fupra modum de re fenio, cooremo, defpicio, infolefco. Item fupra fapio, ad Rom. 12. 3. Item fupero, Lafcat.

Ὑπερθιπὸς, & ὁ, acc. fing. ab ὑπερθιπὸς, ους, ὁ, ἡ, naturo modum excedens, valde admirandus, infignis.

Ὑπερθιπὸς, retrocefcerunt, 3. plur. a. 2. ind. act. ab ὑπερθιπὸς, retrocedo.

Ὑπερθιπὸς, idem ac ὑπέρθιπος, qui ad cornaculum attinet.

Ὑπερθιπὸς, ου, τὸ, cornaculum: Hinc adject. ὑπερθιπὸς, ς, ὁ, ἡ, in fuperiore aedium parte exiftens.

Ὑπερθιπτατος, η, ὁ, fupremus, fuperlat. ab ὑπέρ fuper. comparat. ὑπερθιπτος, fuperior.

Τυγχάνω, Dor. pro ὀντυγχάνω, subeo, 3. sing. f. 1. ab ὀμαι, sum.

Τύγχω, Dor. pro ἐντύγχω, subcepi, vel Homer. syncopa pro ὑπέσχομον, 2. plur. a. 2. ind. activi verbi ὑφίσχομαι, suppono.

Τυγχωνάομαι, fabrefugerim, a. 1. ind. med. verbi ὀτυγχάω, subduco.

Τυγχω, politecur, & in 1. pl. ὑπέτυγχα, a. 2. verbi ὑφίσχω. Th. ἴσχω, flo.

Τυκτ, subeli, 3. sing. praes. ind. verbi ὄτυμι, subsum.

Τυλίσσω, averrebar, 3. sing. imperf. act. verbi ὀτυλίσσω. Th. τύλη, verro.

Τυλίσσω, 3. singul. aor. 2. act. verbi ejusdem.

Τύλλω, sustinuit, 3. sing. a. 2. indi. act. verbi ὑπτύλλω, stillineo.

Τύμνεν, promisit, 3. sing. aor. 2. med. verbi ὀτυμνέομαι, ὁμαι, promitto. fut. ὀτυμνέσομαι. perf. ὀτετύμνεμαι, a. 2. med. ὀτύμνεμαι.

Τύπτομαι, sum pollicitus, perf. verbi ὀτυμνέομαι. Vide in ὀτυμνέομαι.

Τυπώσομεν, 3. plural. a. 2. ind. passivi. verbi ὀτύπωσις, subjicio.

Τυπώσω, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Τύπω, subjicio, submitto, cum acc. fut. ὑφέτυψω. aor. 2. ind. ὑπέτυφον, 1, 3. ὑπέτυφ. Dorice ὑπέτυπον. Th. τύπτω, flo.

Τυράννους, ὁ, ἡ, obnoxius reddendæ rationi ecus, nocens. ὀτυράννου ἀρχὴ τέχη, administratorum rationem reddit, Herodot.

Τυρβάσθαι, congiesta, pro ὀτυρβάσθαι, a. 1. part. pass. f. g. ab ὀτύρβαλε. quod ab ὄτυλε, fopio. f. ὄτυρ.

Τυρέχω, a. 2. verbi ὑπορρόθιμι, prævenio. Th. ὀθάνω, idem.

Τύτθον, fustineo, submitto, cum acc. fut. ὑφέτυθον. aor. 2. ind. ὑπέτυχον, 1, 3. ὑπέτυχ. Dorice ὑπέτυκον, infantibus mammam submisit, Plutarch. in Romul. ἐκέτυχ ὄτυλε, ponam pessulum, Demosth. ὑπέτυχ κόγον, sustineo quæstionem, Demosth. item ὑπέτυχ, occupo, opprimo. Interdum sumitur pro prudenter ago.

Τύτθος, ὁ, ἡ, ὁ, obediens, mansuetus, cum genit. ab ὀτύτθω, obedio. ὁ τύτθος τῶν βασιλέως, regi obtemperans, Herodot. πόλις ὀτύτθος Ἀθηναίων, civitas, quæ est sub jure Atheniensium, Plutarch. in Pericle. Ab Aristophane ulurpatur cum dativo; ἀνωτέτω τὸ πλοῖον τῷ ὀτύτθω, omnia divisiis parent.

Τύτθω, impers. ad. verbi ὀτύτθω, obedio. f. σω. a. 1. ὀτύτθησα.

Τυτθύσσω, 2. plur. ὀτύτθετε, 2. sing. a. 1. ind. act verbi ejusdem.

Τυλόεσσα, fubduxerunt, Poetic. pro ὀτύλόεσσα, ὁ, ἡ, ὁ, 1. ad. activ. verbi ὀτυφόω, subduco.

Τύλος, ι, ὁ, barba, pili circa labia. Hinc ὀτύλοντες, ι, ὁ, ἡ, juvenis, pubescens.

Τύλοντες, ι, ὁ, ἡ, crandus, levis, qui est sub vento potius. Th. ἀίσσω, ventus.

Τύλοντον, ου, ὁ, & in 3. plur. ὀτύλοντον, aor. 2. ind. activ. verbi ὀτυντάω, occurro. f. ήσω, perf. ὀτύντηκα.

Τύλοντος, obviam processit, 3. singul. aor. 1. ind. act. verbi ὀτυντάω.

Τυφηγεῖτο, ν, ἐ, qui fuit, perf. pass. part. verbi ὀτύτφω, fumi. f. ξω. pass. fut. ὑπτύφηγμαι. Th. πύκτη, ὁ, initium.

Τυφρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, minifterium, obsequium, fervitium, administratio, cultus. ὀτυφρὸς τῶν θεῶν, cultus, & miniterium Deorum, ibidem.

Τυφτέτω, 2. singul. imperf. pass. verbi ὀτυφτόω, fervio, minittro.

Τυφτόω, ῶ, fervio, minittro, cum dat. f. ὦσω. perf. ὀτύφτωκα, Plaro de Leg. lib. 11. ὀτυφτόω τοῖς ἀγαθοῖς, ut bonis fervias, Plato de Legibus. ὀτυφτόω τοῖς θεοῖς

abire, vel *κάπω*. puellarem ætatem blandis verbis solemus tradere. Item extremo, innuo.

Τετμέω, Poetic. pro *συμφωνῶ*, congruere, convenire, similis esse. ab *ὁτό*, & *πρέπω*, pertinet, seu radio pulso.

Τετρηχυῖαν, ᾶς, ᾶ, Vas. in quo aliquid tuto collocatur, capis, theca.

Τετρίζω, simulo, fingo, mentior. *τ* redundeo: conicio, interpretor, Hippocr. fut. *ίσω*. *συμφωνῶ*. perf. pallivo. *πέπτωκα*. aor. 1. pass. *ἐτετρίδην*, ης, ᾶ. aor. 2. med. *ἐτετρίμην*, ω, ατο.

Τετρισμός, οῦ, ὁ, simulatio. hypocrisis. ab *τετρίζω*, simulo.

Τετρικός, ὸς, ὴ, propriè histio, mimus, ludio, personam aliquam in fabula sustinens, actor. hypocrita, simulator. Item conjector, vates, Lucian. in voc. *ἀνεπόπτης*. ab eodem verbo, & themate.

Τετχάδα, Poetic. pro *ὑπωπίδα*, ας, λαβράκα, eam, oculum.

Τετύκτην, fucumbo, fulmitto me alicui *ὑπὸ κύτος τινὸς*, fummitte callum humerorum. Antiphon. in Achara.

Τετωκυῖσαι, σι, ῖ, pregnans, gravida facta, a. 1. part. med. gen. or. matris gratia, verbi *τόκλημι*, filo gravida.

Τετυκὼς, ὼ. fing. & a. 2. fub. *ὀτκοδομῶ*, *ὄτκος*, & in fig. *ἐτκοδόμησα*, a. 2. part. act. verbi *ἐτκοδομῶ*, puto.

Τετυκὼς, ὼ, seu *ὀτκάκις*, currucs, avis.

Τετυλωμένος, exillimo, puto, fuscipio, præfumo, fuspicor, conjicio, deprehendo. Item adtipio, fubtrabo, invado. Thucyd. fubduco, *ὑπέλαβε αὐτὸν*, *κερδὼ*, fubducit eum nubes, cap. 2. Actor. Apollod. *ὑπολαμβάνω τὸν τόπον*, equum freno flecto, & coerceo. Xenoph. interpretor, Nazianz. fequor, fubfequor, Herodot. in Erat. *ὑπολαμβάνω μεθ' ὑμέων*, conduco mercede, Thucyd. f. *ὑπολήψομαι*. perf. *ὑπείληφα*. aor. 2. *ὑπέλαβον*, ες, ε, fu fcepi.

Τετυμμένις, ᾶ. g. ab *ὀτκοκτυπῶ*, *ίσω*, ᾶ, ὸν, fubludus. ab *ὀτκάκιμμα*, illuforio a Th. *λάμπω*, is. haec. ὸ. ὸν.

Τετύλιον, reliquo, reliquum facio, defcio. f. *ὤσω*. perf. *ὑπολέλειμμα*. perf. pall. *ὑπολέλειμμαι*. aor. 1. paffiv. *ὑπελείφθην*. relictus fum. præt. med. *ὑπολείπω*, aor. 2. m. med. *ὑπελιπόμην*.

Τετυκθῆναι, aor. 1. inf. paff. *ὑπολαμβάνω*, *ὑπτεῖ*, ὸ, aor. 1. part. paff. verbi *ὑπολείπω*, relinquo.

Τετύκτωρ, an legend. *ὑπολείπων*, fingul. plufq. perf. paffiv. verbi *ὑπολείπω*, relinquo?

Τετυλίωμαι, album reddo. *ὑπολλαίνομαι*, albefco.

Τετύλωτο, ῶ, ὸ, torculat, vas, quod *τρλβὸν* id eft torculari; fubjacet, & in quod muflum expreffum defluit; item lacus in torcularii.

Τετυφῶτ, τος, ὸ, refponfio, fufpicio, conjectura, judicium, æftimatio, opinio: vicifitudo. *τὸ ὑπολήπτειν*, altenis, vicifilim, Plato in Phædr.

Τετύχηκα, σις, ὸ, compar, aliquanto minor, quod ab *ὀλίγος*, ὴ, ὸν, parvus. *ὑπολίζων*, ὸν, minores magnitudine corpori, Hefych.

Τετυχηκὼς, reliquo, idem cum *τετύκτω*.

Τετύκτων, reliquum, a. g. ab *τετύλιον*, reliquo.

Τετυλωτὸς, ὸ, *ὑπολὸς*, currucs; avis.

Τετυφωτὸς, ὸ, ἡ, ἰὸν, locus, quo funt fub mammis. a *μαζὸς*, ὸ, ὸ, mamma.

Τετυφῶτος, ᾶ. c. impet. verbi *τετυφόπτω*, vel *ὀτκω*, fubigo, agito. f. *ὤσω*. p. xx.

Τετυφωτόρνις, ᾶ, ὸ, *ὑπολάνας*, vecors. Th. *μώρνις*, ὸ, ὸ, infannus.

Τετυφωτὸς, lateralium; Gloff. puto laterale fub obicurus, fub *μασχάλη*.

Τετυφωτὸς, ᾶ, ὸ, obiervus, fubtucidus. a *μυῶπτ*, per aphæresin pro *ἀμυῶπτ*, ὸ, ὸ, obicurus; qui non bene videtur.

Τετυφόπτω, τοσ, ὸ, a. 2. part. activ. verbi *ἐτκάκιμμα*, fuffinco, cum accuf. fine cafu, perfevero. f. *ὤσομαι*.

Τετυφωτόρνις, aor. fing. perf. part. act. verbi *ὑπολάνας*, fuffineo.

Τετυφωτὸς, fuffino, cum acc. fine cafu, perfevero, expecto, permaneo, refto, fubfto. f. *ὤσομαι*. perf. *ὑπολάνας*.

Τετυφωτόρνις, Dorice pro *ὑπολάνας*, recordor.

Τετυφωτόρνις, in memoriam revoco, frecenfeo, admoneo, fuggero, memoro, commoneo, commonefacio, ante oculos pono. *ἀπὸ ὑπολάνας τὸν ἀγῶνα*, ftena ante oculos certamina ponebat. Plutarch. in Camillo. fut. *ὑπολάνας*, memoriam refricabo. perf. *ὑπολάνας*. perf. paff. *ὑπολάνας*, σα, ται. a. 1. ind. paff *ὑπολάνας*.

Τετυφωτὸς, σεσ, ὸ, monumentum, recordatio. *ὑπολάνας*, commentarii, libri ad memoriæ ftudium confecti. Plat. epift. 7. *ὑπολάνας τὸν χρόνον πάντα ἀγαθὰ*, in memoria fubfidium hæc feripfit.

Τετυφωτόρνις, in mentem revocate, aor. 2. inf. act. verbi *ὑπολάνας*, memoro.

Τετυφωτὸς, ὸ, fufpicio, animo concipio. Aliquando arbitror, fentio, Philo de mundo. imperf. activ. *ὑπολάνας*, ες. perf. *ὑπολάνας*.

Τετυφωτὸς, σεσ, ὸ, fufpicio, opinio, Item locutio figurata, cum aliud dicitur ab eo, quod audiens expectabat, Interpr. Ariftoph.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, canalis fubterraneus, cloaca, conciculus.

Τετυφωτὸς, perculi, perf. part. activ. nom. plur. Quod a *πτύσσω*, expavefco. f. *ὤσω*. perf. *πέπτωκα*. perf. part. act. *πεπτωκὼς*, & per crafin *ἐπτωκὼς*, *ότα*, & in plur. *ὸτες πεπτωκότες*, & eftafi Poetica *πεπτωκυῖαι*. Th. *πτώσω*, terrefacio.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, faxofus. Th *πέτρα*, faxum.

Τετυφωτὸς, fuppremo, quod a *πτύω*, Dor. pro *πτύω*. digitum premo, premo.

Τετυφωτὸς, delecido, me fubmitto, infervio, adulor, aflentor, Philoftr. me offero, me objicio, Galen. ad Glauc.

Τετυφωτὸς, fubjavigo, fublego. f. *ὤσω*. a. 1. *ὑπτέλεσα*.

Τετυφωτὸς, gen. fing. a. c. part. act. verbi *τετυφῶ*, afpiro.

Τετυφωτὸς, aliquantum fpiro, adfpiro, fut. *ὤσω*. perf. *ὑπτετύφωμαι*.

Τετυφωτὸς, σ, ὸ, fcabellum. q. d. *ὑπὸ τοῦ πτεῖ*, fub pedibus.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, quæ liberos habet. propric dicitur de vacca vitulum habente. a *πτύω*, ις, ὸ, vitula.

Τετυφωτὸς, fuccenfeo, incendo. Th. *πτῶ*, idem.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, alatus, penoatus. Th. *πτῶ*, vel, ala.

Τετυφωτὸς, Dor. pro *ὑπτετύφω*, fufpicatur, 3. fing. præt. *ὑπτετύφωμαι*.

Τετυφωτὸς, nom. plur. præf. verbi *ὑπτετύφω*, fufpicor.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, humiliatio, penitentia, fubmiffio. Cafs. Concilii Ancyrani. Apud Dionyf. Theolog. *ὑπτετύφω* eft genuum fubmiffio, & flexio.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, barba, quæ fub naribus naſcitur. Latin. myftax.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, concuffus, a. 1. part. paff. ab *ὑπτύω*, concutio.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, irruens, præf. part. paff. verbi *πίπτω*, agito.

Τετυφωτὸς, σι, ῖ, permitteremi, a. 2. opt. act. *ὑπτύω*, *πίπτω*, ις, ὸ. a. 2. part. activ. verbi *ὑπτύω*, fubjicio, fubfituo.

Τετυφωτὸς vide in *ὑπτύω*.

Τετυφωτὸς, οι, fupponentes, Dorice. pro *ὑπτύω*, nom. plural. nor. 1. part. act. ab *ὑπτύω*, fubjicio.

Τετυφωτὸς, σεσ, ὸ, perfona, hoc eft, *ὑπτύω*, res per fe fubfiftens, intelligens, audacia, fiducia, confidentia, fubfiftentia. Item infidiæ. Aliquando rebellio. defectio. Eliancompagee. *ὑπτύω πολλαὶ*, compages tenax. Theophr. l. 5. de caul. plant. Pariter *ὑπτύω* ait alicujus rei fatx fubfidens, ut urina fedimentum.

Τετυφωτὸς, fubterfugio. fubtrico; aliqua ex parte diffimulo, item fubduco me. contraho. veia. imperf. *ὑπτύω*, ες. f. *ὤσω*. perf. *ὑπτύω*. aor. 1. *ὑπτύω*. aor. 2. med. *ὑπτύω*, ὸ, ατο, fuppreffi, detrectavi, aor. 1. fub. med. *ὑπτύω*, ῶμαι, ᾶ, ατο, fub. ducem. præt. med. *ὑπτύω*; unde *ὑπτύω*, fubduco, fubtraho, fubduco, adimo, fummovco. *τ τροχὸς ὑπτύω*, demere de cibo, clibum deducere. Ariftot. Probl. fect. 5.

Τετυφωτὸς, aor. 2. inf. act. verbi *ὑπτύω*, fupponeo.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, fut. 2. med. verbi *ὑπτύω*, excello, fubfto.

Τετυφωτὸς, fubjiciatur, a. 2. impert. activ. *ὑπτύω*, verbi *ὑπτύω*, fubjicio.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, fubductio, fubtractio, fuga. ab *ὑπτύλλω*, fubtrabo.

Τετυφωτὸς, reverfor, præf. imperat. *ὑπτύω*, *ὑπτύω*. impert. *ὑπτύω*, ες, ε. f. *ὤσω*. a. 1. *ὑπτύω*, ὸ, ὸ.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, reditus, converfio. Item fchema orationis, Hermog. qui a Trajectatio dicitur injectio.

Τετυφωτὸς, vel *ὑμι*, fubfterno, fubjicio. impert. *ὑπτύω*, ες, ε. f. *ὤσω*. perf. *ὑπτύω*. a. 1. *ὑπτύω*. Th. *τυπίω*, ſtenno. f. *τύω*.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, a. 1. part. activ. verbi *ὑπτύω*, fubfterno.

Τετυφωτὸς, idem ac *ὑπτύω*, pectigo. fubtus tego. Th. *τέγω*.

Τετυφωτὸς, promitte. Jon. pro *ὑπτύω*, a. 1. imperat. med. verbi *ὑπτύω*, promitto. fut. *ὑπτύω*. perf. *ὑπτύω*. aor. 2. med. *ὑπτύω*. Quod ab *ὑπτύω*, idem. hoc ab *ὑπτύω*, fuppono, fuftineo. Th. *ἔχω*, habeo.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, promiffio, repromiffio, iliad 8. profeffio, Demoſth. Item bona, quæ quis poffidet, Interpr. Ariftoph.

Τετυφωτὸς, fut. 2. med. verbi *ὑπτύω*, promitto.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, pollicitus, a. 2. part. medverbi ejufdem.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, fubnittens, a. 2. part. act. verbi *ὑπτύω*. Th. *ἔχω*, habeo. a. 2. *ἔσχον*.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, fubjectio. ab *ὑπτύω*, fubjicio. Sed *τετυφωτὸς*, 2. fing. a. 2. fub paffejufdem verbi

Τετυφωτὸς, Jon. pro *ὑπτύω*, fuccidere. Th. *πίπτω*, fundo.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, fub Tartarum detrufe. Th. *Τάρταρος*, ὸ, ὸ, Tartarus.

Τετυφωτὸς, vel *ὑπτύω*, fubordino, fubjicio, certo ordine fubjicio. f. *ξω*. p. *χχ*. *ὑπτύω*, a. 1. *ὑπτύξα*.

Τετυφωτὸς, Poet. pro *πρτύω*, protendere. Th. *τείνω*, tendo.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, perfolvo tributum. Them. *πλατ*, veftigal.

Τετυφωτὸς, fuppono, principia pono. fut. *ὑπτύω*. perf. *ὑπτύω*. a. c. *ὑπτύω*, ας, ε. f. *ὤσω*. a. 1. *ὑπτύω*. præf. med. *ὑπτύω*, ται, ται, fubjicio.

Τετυφωτὸς, Jon. pro *ὑπτύω*, fufpicor, in *ὑπτύω*.

Τετυφωτὸς, infra curfu deferor, fubeo. fut. *ὑπτύω*. a. 2. *ὑπτύω*, ες, ε. aor. 2. part. *ὑπτύω*, ὸ, ὸ. Th. *τρέχω*, curro.

Τετυφωτὸς, perterrefacio: tremo, trepido. Them. *τρέω*, tremo.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, tediens, redux. a *τρέω*, vereor. f. *ὤσω*. præf. med. *τρέτα*.

Τετυφωτὸς *κύκλω*, in rotundum tondere. vide in *τετυφωτὸς*.

Τετυφωτὸς, Poetic. pro *ὑπτύω*, infra curro. Th. *τρέχω*, curro.

Τετυφωτὸς, fuffringo. Th. *τέτρω*.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, exemplar. Per translationem *ὑπτύω* dicitur impreffa rei in mente forme, five naturalis fit, five a præceptore imprimitur. Ariftot. etiam *ὑπτύω* figura apud Cicer. l. 2. de Orat. illuftris explanatio, retrumque, quafi gerantur, fub afpectum pene fubjectio. ab *ὑπτύω*, delineo.

Τετυφωτὸς, que fcite refpondit, aor. 2. part. act. f. g. ab *ὑπτύω*, appofite refpondeo.

Τετυφωτὸς, infervio alicui; exequor, miniftro. Inde *ὑπτύω*, ονς, ὸ, miniſterium.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, miniſter, arrifex, cujus *τὸν ἄλλο τέχνη*.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, fubulus, latens, occultus. q. fub cicatrice latens. ab *ὑπτύω*, & *ὤλη*, cicatrix.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, ad lupos oculos eft item confeftis. Them. *ὑπτύω*, ὸ, ὸ, coelum.

Τετυφωτὸς, præf. inf. paff. ab *ὑπτύω*, declaro, fubolendo. Th. *φαίνω*, oftendo. fotpræt. pæt. *πέφηνα*.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, Poetic. & Dor. pro *ὑπτύω*, fubvates, vatis aliquius miniſter. vide in *ὑπτύω*.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, all feparatim lap. *ὑπτύω*, fubdiuturn, ad aurorem. Thema *φάω*, lucco.

Τετυφωτὸς, fuffero: veftigium fallo, pedem aufero. f. *ὑπτύω*. a. 1. *ὑπτύω*. a. 2. *ὑπτύω*. a. 2. inf. act. *ὑπτύω*. Th. *φέρω*, fero. fut. *ὑπτύω*.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, prophetæ, vel prophetæ, miniſter: item interpres Poetarum, Lafcar. a *φημί*, feu *φάω*, dico.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, prævenienes, aor. 2. part. med. *ὑπτύω*. a. 2. part. activ. verbi *ὑπτύω*, prævenio.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, in poteftatem redactus, fubjectus, obnoxius, captivus. ex *ὑπτύω*, fub & *χάω*, ὸ, manus.

Τετυφωτὸς, ὸ, ὸ, liquor, humor. idem ac *χυμὸς*. Th. *χέω*, fundo.

Τετηκώτο, fecedo, eiam me fubduco : cedo, digcedior. f. ἔφυ. perf. τέτηκα, ἐφυγον. a. 2. τὸ τετήκεται, ας, ῆ, τὸ τετηκέναι τὸ ἔδωρ, io vix cedentes. Plutarch. τετηκὸς τὸ κατὰν, fuperfluentis imperia detrecto. Thucyd.

Τετθύω, μαι. υ, ἐ, fubarenaceus. Th. τέτθιμαι, ὁ, arena.

Τετ'ζίω, ας, ἐ. fufpicio.

Τεῦχος, ε, ὁ, ἰμπλεῖα, refupinus. Item focors, tzmidus. hinc τευχὸς, refupino.

Τευχίων, ε, ὁ, ἰμ, fub ulnis geftari foler. Th. ὠλένη, ἰ, ulna.

Τευχνὸς, τὸ, ἰμ, fub oculi. : Item fuggillatio fub oculo, oita ex ictu. Item τὸ τευχνὸν. coram. Pariter laeies, afpectus, vultus.

Τευχνῶλις, plagis contundo, domo, validis ictibus fubjicio refractarem. Th. τεύχνω. perf. γ. τετύτηκα.

Τευχνὸν, ε, τὸ, pars oculo fubjecta, Poll. Hinc ὠκτῶν funt partes circa oculos peculiaribus contufa, & livida. Quamquam ὠκτῶν de omni contufione corporis fue totius abfcifsio accipitur. Hinc Ariftot. in Probl. ὠκτῶν τὰ κάτω χίτωνα τετυφθέντες, fembus torum contus fugillarum effecit.

Τευχὸς, ος, ἐ, ima montis pars, pes montis, proprie latus montis, qua parte afcenditur.

Τευχὸς, ε, ὁ, qui fub tecto, feu camera eft, contubernalis, domeficus,

Τ Υ Ρ.

Τῦρὸς, ος, ὁ, mus, Æol. a fullo roftro, ab ὗς, fus, porcus, Th. ὑτ- idem.

Τῦρὸς, ε, τὸ, examen. Puto ab ἴνω, neflo : eft enim agmen, & hinc ἔφυρε, ἐφυρε, examinis opus.

Τῦρὸς, ἔδος, ἡ, fpecta, ab ἴνω, quia altitud e nimitibus nexum, feu plexum. hinc ἰὸ ἴνιτος, vas vimineum.

Τῦρὸς, ε, ὁ, olim operculum, quia olim ἔνιτρεπε, inferitur. ab ἴνω, infero. Hefychiu eft lotor, ψαυκὸς.

Τῦρὸς, ε, ὁ, inftrumentum, io quo nautae onera fubducunt ex nave.

Τ Χ.

Τὶς, ὅτι, ὁ, ἡ, fus, aper, porcus, porca. Them. ὑτὶ, idem. Eft etiam pifcis nomen.

Τυφὼν, ε, τὸ, hyfginum, plantae fpecies.

Τυφὼς, ὁ, ἰμ, ἰμ, ἰμ

Τ Ω.

Φω, pluo, rigo, madefacio, pluvia perfundo, humecto. Ομ ὄμβῳ, pluo aquam, Aristoph. pract. part. ὢν. fut. ὠ. ind. ὤσω. p. ὄμ. (Cp. ἀ χύω, fundo). hinc ἐάδης, ους, ος, hyades, stellæ in cornibus Tauri. ὄσπ, ος, ὁ, pluvia.

Τάδης, fusillus, porcinus: immundus, stupidus, ab ει, fus.

Φ Α.

Φ, Ell vigesima prima littera. In numeris ponit significat. Æoles pro ὃ ὑπυῦτυρ, ut ὄφρα, pro ὄφρι dicentes.

Φω, diair, Dorice pro φῆ, & hoc pro ἄφη, 2. a. vel imperf. verbi φημί, dico.

Φάασαν, vis sunt, Poet. pleonasm. pro φᾶσαν, quod Jon. & Borof. fyncope pro ἔφασαν, 3. plur. a. ἔφ. ind. paſſ. verbi φάσκω apparco, videor. fut. σω. paſſ. φασθήσομαι. perf. paſſ. πέφασμαι. 2. 1. paſſ. ἐφάσθην. 2. a. paſſ. φάσθαι.

Φαγέτω, Jon. pro φαγοῦ. 2. a. inf. act. ſic φαγέτω, Jon. pro φάγοις, aor. 2. optat. act. φαγέτω, comedo.

Φαγεῖν, 2. a. inf. act. ejuſdem verbi.

Φαγόμαι, pro φάγω, a. Ion. fut. med. ejuſdem verbi, comedo.

Φάγομαι, Dorice pro φάγωμαι, voreat, 3. plur. a. 2. ſub. act. vulgi verbi φάγω. f. a. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imper. act. φάγε, ἐτω. a. 2. opt. φαγοίμι, οις, οι. a. 2. ſub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. φαγεῖν. a. 2. part. φαγών, ὤντος, ὦ. Hinc φάγωσις, ὁ, ἡ, immodicus cibi appetitus. φάγος, ὁ, ἡ, vorax. ἀνθρωποφάγος, ὁ, ἡ, qui humana carne vefcitur. κρεωφάγος, ὁ, ἡ, helluo, qui omnia devorat.

Φάγωμαι, Dorice. pro φάγωμαι, voreat, 3. plur. a. 2. ſub. act. vulgi verbi φάγω. f. a. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imper. act. φάγε, ἐτω. a. 2. opt. φαγοίμι, οις, οι. a. 2. ſub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. φαγεῖν. a. 2. part. φαγών, ὤντος, ὦ. Hinc φάγωσις, ὁ, ἡ, immodicus cibi appetitus. φάγος, ὁ, ἡ, vorax. ἀνθρωποφάγος, ὁ, ἡ, qui humana carne vefcitur. κρεωφάγος, ὁ, ἡ, helluo, qui omnia devorat.

Φάγων, Dorice. pro φάγων, voreat, 3. plur. a. 2. ſub. act. vulgi verbi φάγω. f. a. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imper. act. φάγε, ἐτω. a. 2. opt. φαγοίμι, οις, οι. a. 2. ſub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. φαγεῖν. a. 2. part. φαγών, ὤντος, ὦ.

Φάη, lucebat, Jon. pro ἔφαε, 3. ſingul. imperf. act. verbi φάω, luceo.

Φάϊδρος, ὁ, ἡ, ſplendidus, præf. part. a φαΐδω, idem ac φάω, ſplendeo.

Φάϊνε, lucet, 3. ſing. præſ. verbi φαίνω, idem ac Th. φάω, luceo.

Φάϊσκον, ον, ε. præſ. part. med. verbi ejuſdem, & them.

Φαιδεί, ὰ, ὸ, lucidus, ſpeciosus, rutilus, tenuis, ſubtilis, ſplendidus Ἐκπω φαιδρὸς, cingulum fulgens, Odyſſ. ἕ. Th. φάω, ſplendeo.

Φαιδὰ νόσει, Dor. pro φαιδρὰ νόσει. lucida inſula. Nam φαιδρὸς, ὰ, ὸ, Poet. & Argiva dialecto, pro φαιδὸς, quod videſis. Hinc in comparat. φαιδρότερος, ſplendidior. ſuperlat. φαιδρότατος, ſplendidiſſimus.

Φαεινὸς, ὴ, ὸ, Poet. pro λαμπρὸς, ὸ, ἡ, lucidus, ſplendidus, manifeſtus. Euripi. a φαείνω, & hoc a φάω, vel φαίνω, luceo.

Φαεσίμβροτος, ὁ, ἡ, lucens hominibus afferens. a φάω, luceo, & βροτὸς, mortalis.

Φαεσίφρων, ων, ονος, ὁ, ἡ, Lucifer. a φάος, ους, τὸ, lumen. Them. φάω, luceo, & φρὴν, ferο. p. m. φέφρα.

Φαέθων, ων, ὁ, nobus quidam, qui mare rubrum navigantibus accidit, Heſych.

Φαΐω, loquar: apparco. a φάω, unde φαΐδι. dico. Eſt & φαΐω, interſtitio, ut σφαῖω, etiam a φάω, unde φάσι.

Φαΐδι, dic, præſ. imperat a φαΐω, dico. Th. φάω.

Φαίδιες, dat. plur. a φαεὶς, ασα, ὸ, Phæaces, populi.

Φαεῖναι, pro φαεῖσαι, voc. ſing. a φαεὶς, illuſtris.

Φαεῖνιμοι, ων, ὁ, idem ac φαεῖσιοι, a. ὸ, illuſtris. Th. φαεῖσιος, ὸ, ἡ, bilaris.

Φαεῖσιος, ὸ, ὸ, ἡ illuſtris, clarus, fortis, Homer. Th. φαεὶς.

Φαεῖσσε, ὸ, ὸ, ἡ, hilaris, alacer, nitidus, illuſtris, ſplendidus, quaſi a φάω, luceo. vel φαεῖσσε dicatur is, cujus φαεσσὸν ἄλτον eſt enim hilaris facie pariter, & mente lucida, & apparente. φαεῖσσε, hilariter, nitide. Hinc φαεσσότης, τητος, ἡ, hilaritas. φαεῖσσον, & φαεῖνιμον, exhilaro. Sed φαεῖσσος, ὸ, ἡ, Phædrus, diſcipulus Platonis.

Φαεῖσσοντ, τος, ὸ, nitor, hilaritas.

Φαεῖσσω, ω, nitidum reddo.

Φαεῖσσωσάθαι, præſ. ind. paſſ. verbi φαεῖσσω, nitidum reddo.

Φαέθων, ωνος, ὁ, Phaedon, nomen viri.

Φαέθω, ὸ, ὸ, præſ. vel a. 2. optat. act. verbi φαέω, dico. aor. 2. ἔφαν.

Φαεκασσος, ὸ, ἡ, τέγανον, ruta.

Φαεκάσσον, ὸ, ὸ, ὸ, Attice, calceamenti genus: quia φακὸς, id eſt, levε.

Φαέλλα, vel φαέλλη, ὸ, ὸ, ἡ, lux vini coſta. Ex Lat. facula.

Φακεὶς, ὰ, ὸ, ſplendidus, efficax, vigens, agilis. a φάω, luceo.

Φακέλλιον, penula. quia φαίνεται ἔλαιος, tota apparet.

Φάκελος, ὸ, φακέλου, φακέλῳ, plural. ὰ. ὸ. optat. active, per ſyncopen Attice. pro φακέλοις, ὰτος, ὰτος, verbi φαέω. dico. aor. 2. ἔφαν. Th. φάω.

Φακεσφόρος, ὸ, ἡ, Phanaretes. nomen proprium.

Φακὸς, Jon. pro ἰχθύσιον, apparuit, 3. ſing. imperf. med. verbi φαίνω, apparco. f. ὰ. p. πέφαγκα.

Φακόμενος, Jon. pro φαίνω, indicare, denuntiare, præſ. inf. a φαίνω, quod vide.

Φακόμενον, Jon. pro φαίνω, 3. ſing. imperf. med. verbi ejuſdem. Niſi a φακόμενος derivari malis.

Φακόμενος, apparet, 3. ſing. & in 3. plur. φακόμενται, verbi φακόμενος, ſeu φαίνω, apparco.

Φακόμενος, oſtendens, Dor. pro φαίνων, part. præſ. part. ſi. a φαίνω, apparco.

Φακόμενος, apparat, pro φαίνεται, 3. ſing. præſ. opt. verbi ejuſdem.

Φακόλιος, ὸ, ἡ, penula.

Φακοφανὲς, apparentem, acc. ſing. ſi. g. part. præſ. med. verbi φαίνω, oſtendo.

Φακοφανὴς, per paragonem Ψ ὸι, pro φακοφανεῖ, dat. ſingul. ſi. g. part. præſ. verbi ejuſdem.

Φακόντος, gen. ſing. a φακὸν, ὸντος, ὸ, Phacopes, nomen viri.

Φακόω, in lucem edo, declaro, demonſtro, oſtendo, item locor, ſplendeo, id o, exhibeo, Odyſſ. ἕ. accendo, illuſtro. Hinc Ion. φακόω, pro φαίνω. 2. 1. ἔφακα. 2. ὸ. ἔφακα, ὸς, ὸ. præſ. med. φακόομαι, apparco, videor, luceo. f. ὰ. med. φακόσομαι. perf. paſſ. πέφακωμαι, & πέφαγκα. a. ὸ. ind. paſſ. ἐφάνθην, ὸς, ὸ, apparui. a. ὸ. ſub paſſ. φανῶ, ῇς, ῇ. 2. paſſ. φακόεσθαι, ὸ, ὸν. Hinc φάεσμα, ατος, τὸ, vitium, ſpectrum, φάντασμα, ατος, τὸ, idem, ſpectrum, ὸ, ὸν. item imaginatio. φαντὸς, ὸ, ὸ, manifeſtus, ἀνεφάνης, offendo, demonſtro. ἀνάφανε, ους, ὸ, enuntiario, διαφανὴς, ὸς, ὸ, perluſtidus, tranſparens, ὸ, ὸ, ὸ, illuſtris. ἐκφάνεια, ας, ὸ, apparitio; item ſuperficies. ἐπιφάνεια, ὸς, ὸ, ὸ, ὸ, ſuperficies prima alius. ἐπιφάνεια, ας, ὸ, ſuperficies, ſpectrum. ἐπιφάνεια, & ἐπιφάνεια, ας, ὸ, ſupethia, arrogantia. Θεοφάνεια, ας, ὸ, apparitio Dei.

Φακὸς, ὸ, ὸ, fuſcus, ſubniger, pullus.

Φακὸς, ὸ, ὸ, nomen viri, Perſius.

Φακόδης, ſeu φακώδης, ὸ, ὸ, fabiculus, faſcis, manipulus. Amm. exponit convulſionem cum inflammatione.

Φακὸς, vel φακὸς, ὸ, ὸ, lens, lenticula, pulmentum ex lentibus vili genere leguminis.

Φακὸς, ὸ, ὸ, lens eruda, a φακὸς. Eſt & nigra quædam oculi macula.

Φακὸς, vel φακὸς, ornamentum galeæ, quia aliquid φακὸν, ſplendidum: caput; phalera, Suid.

Φακωγοὶ, nonn. plur. & in accuſ. plural. γωλαγὸν, a φακὸς, phalanx.

Φακωγὸς, γωγος, ὁ, phalanx, genus acici apud Macedonas. acies quavis: aranea quædam: ſtatera Suidæ. Item intermodium in digitis, Ariſtot.

Φάκωλον, τι, ὸ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat. Eſt & φάκωλον, balæna.

Φακωρὸς, ὸ, ὸ, calvus. hinc φακωρὸν, calvum facio. (quia album φακὸν, id eſt, λεῦκὸν τῷ habet) vel φακὸν ἄφρον, quod eſt in capite calvo, ſeu depili.

Φάλακρος, ὸ, ὸ, canus, ὸ. a φαλὸς, albus: φάλαγξ, phalanx: a φαλὸς, quia ſplendent.

Φάλαγξ, γγος, ὸ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth.

Ode prima, pag. 801. verſu in vocem Κάσσιφ.

Φάλαγξ, γγος, ὸ, ἡ, Poet. pro λεῦκὸς, albus.

Φαλὰ, ὸ, nomen viri ἄλλατος, Hebr. tirus.

Φαλαγὸς, idem ac φαλαγὸς.

Φαλαγγὸς, albeteo ſpuma: attollo; cumulo quod a φαλαγὸς, albus. Th. φαλὸς, albus.

Φαλαγὸς, ὸ, ὸ, albus, ſpumeus. Eſt & φαλαγὸς, ferrum galeæ. & nom. prop. viri. Th. φαλὸς, ὸ, ὸ, ſplendidus.

Φαλαγὸω, deſipio: ſpumo: dealbo. quaſi a φαλὸς, canus.

Φαλαγόομαι, ſpumo. Th. Th. φαλὸς, albus.

Φαλὰς, ὸ, ὸ, Pelis ligneus, vel coriaceus, Pritpus.

Φαλὸς, ὸ, ὸ, ſplendidus, albus. quaſi a φάω, ος, ὸ, lux. alba enim ſplendent ὰ. Sed φαλὸς, ος, ὸ, canus, apex galeæ.

Φαλαλὸς, ſplendidum reddo, illuſtro, polio.

Φαλαγόομαι, Heſeh. κατηβόομαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων.

Φαλὴ, ὸς, ὸ, Dor. pro φάμη, ὸ, ἡ, fama.

Φαμὸς, dictimus, 2. plur. præſ. indicat. a φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φάμενος, ὸ, ὸ, ὸ, ὸ. a. 2. part. med. verbi φημὶ. a. 2. med. φάμαι.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, dico.

Φαν dicebant, Boeot. ſync. pro ἔφασαν, vel ἔφαν, 3. plur. imperf. vel aor. 2. verbi φαμὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φάνει, dicere, præſ. inf. a φαμὶ. Sed φάνει, apparuiſſe, pro φῆναι, 2. a. inf. activ. verbi φάνω, apparco. fut. ω. aor. 2. ἔφηνα.

Φανάδιον, ὸ, ὸ, ὸ, apparuerim, aor. 2. opt. paſſ. φανάδιον, ὸς, ὸ & in form. gen. φανάδιος, ὸ, ὸ, part. paſſ. verbi φάνω, apparco fut. ω. p. πέφαγκα. perf. paſſ. πέφασμαι. a. 2. paſſ. ἐφάνθην. p. m. φαγκὸς.

Φάνεν, apparuerat, a Eol. vel Boeot. ſyncop. pro ἐφάνεσαν, 3. plur. aor. a. paſſ. verbi φάνω.

Φανερὸς, ὸ, ὸ, ὸ, apparens, manifeſtus, celebris, illatus, quaſi φανὸς, adv. plane, manifeſte. Th. φάνω, apparco.

Φανερὸω, manifeſto, patefacio, in lucem edo. fut. ὠσω, perf. πεφανέρωκα. 2. a. impet. φανέρωσον. a. præſ. paſſ. φανερόομαι, ὸμαι, perf. paſſ. πεφανέρωμαι, ὸμαι, τὰς. a. 2. paſſ. ἐφανερώθην. a. φανερὸς, manifeſtus.

Φανερωσὶς, ὸς, ὸ, manifeſtatio.

Φανερωτὴς, ὸ, ὸ, ὸ, nom. pl. n. φ. compar. grad. a φανερὸς, manifeſtus.

Φανέσσεν, Jon. pro ἔφανε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi φάνω, apparco.

Φανὴς, Jonice, pro ἔφανε, apparuit, 3. ſingular. aor. 2. ind. paſſive. Sed φανὴς, 3. ſingul. aor. 2. ſub. paſſive. verbi φάνω, apparco.

Φανὴς, videtur, pleonaſmice ὰ, pro φανὶ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi ejuſdem.

Φανὶ, apparet, Dor. pro φανῆται, 2. 3. ſing. paſſ ejuſdem verbi.

Φανὶ, vide φανὴς, ὰ, pro φανὴς.

Φανὶ, 2. ſing. aor. a. ſub. paſſ. verbi φάνω, apparco, luceo.

Φανίσσεται, 3. ſing. f. a. paſſ. verbi φάνω apparco, luceo.

Φανὸς, ὸ, ὸ, ὸ. a. imperat. paſſ.

Φανὸς, ὸ, ὸ, ὸ. 2. part. paſſ. a φάνω, apparco. a. 1. paſſ. ἐφάνθην.

Φανὸς, ὸ, ὸ, laterna, lucerna, fax. Th. φάω, luceo. a. 2. ἔφανον.

Φανὸς, apparere facio, imaginem mentior, infomnis. video, fingo. fut. ὠσω. perf. πεφάνωκα. præſ. paſſ. πεφάνωμαι, apparco, videor; item imaginor. Th. φάω, oſtendo.

Φάνταση, ὰς, ὸ, oſtentatio, imaginatio, viſio, opinio: intuitus, ſpecies, Polyb. imago relata, repræſentatio, inanis tei exhibitio. Ariſtotel. in Meteor. pompa, ſaltus, oſtentatio. Aſt. 23. a φάνταζω, apparere facio.

Φάντασμα, ατος, τὸ, ſpectrum, virum, Euripi. a perf. paſſ. verbi φάνταζω, apparere facio.

Φαντὸς, ὸ, ὸ, ὸ, ὸ

φαρμακεὺς, εως, ὁ, venefi cium. Α φαρμακεὺς, ve neficio utor. Th. φάρμακος, venenum.

φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefi cus, magus. Hinc φαρμακὶς, ἀος, pro conficio medicamenta; ve neno utor.

φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica incantatrix.

φαρμακίτης, ου, ὁ, ἡ, venenatus. A φάρμακον, venenum, medicamentum.

φάρμακος, ου, ὁ, medicamentum, venenum, medicina, pigmentum. φάρμακα, apud Herodotum in Clio, colores. Baidae φάρμακα colloquium, conversatio. Hinc φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefi cus, magus. φαρμακὶς, ίος, ἡ, ί, dem. φαρμακὶδιον, venefi cio utor.

φαρμακοτεύω, medicamenta, venena facio.

φαρμακοτοκία, ας, ἡ, medicamenti, feu veneni potus feu haustus.

φαρμακὸς, ἡ, ὁν. Poet. pharmacus, feu medicamentum mifceo. Th. φάρμακον, medicamentum, venenum.

φαρμάκων, venenum afficio, tingo: cingo: immergo ferrum in aquam frigidam. Item medeor. Metaphorice apud Plat. in Politic. φαρμάκωσον τὰ πράγματα τοῖς βλαπτομένοις, admiscentes res maledictis. Th. φάρμακον, medicamentum, venenum.

φάσσα, ας, ἡ, palla, pallium, veftis exterior, velum capitis, tegmen: palla fœminea, O. dyff. i.

Φάσις, ιδος, ἡ, Pharus, infula ante Ægyptum, Plin. interdum oratio. Eft etiam nomen urbis proprium. Patiter turris maxima prope Alexandriam, noctumo tempore navigantibus lumen praebens. Quare etiam alia turres ad hoc factae φάροι, phari, vulgo appellantur.

φάσκω, feu φάσκομι, pro. Helych. φάναι, ἀφάναι, ἔφασκε, ἀπέφασκεν.

φάσκων, ουσα, ον, velum, velamen, involucrum; tractus, regio, pars. Hinc φασκώνιος, fignifer, vexillarius.

φάσγανον, ου, τὸ, ἡ, guttur, fauces, per quas φάγετραι, fertur cibus, & fpiritus.

φάσι, ὁ, dicens, a. 2. partic. act. a φημὶ, feu φάω, dico.

φάσκουσα, ὁ, τὸ, culter, enfis; item herba dicta gladiolus a Plinio l. 21. c. 17. pro σφάγχος, a σφάζω, interficio.

φάσις, dixit, Dor. & Jon. pro φάσκε, 3. fing. a. 2. act. a φημὶ, dico.

φάσις, dices, Dor. pro φάσκεις, 2. fing. a. 2. act. a φημὶ, dico.

φάσις, dixiffe, a. 2. inf. med. verbi φημὶ, vel φάω, dico.

φασὶ, inquiunt, 3. plur. praef. ind. Sed φάσι, dicentibus, dat. pl. a. 2. part. act. φάς, ἀσὶ, ἀσὶν, a verbi φημὶ, dico. Sed φάσι, accuf. fing. a φάσις, εως, ἡ, dictio. Th. φάσι, dico. φάσκουσι, a. 2. phafianus, avis. Item fycophanta, Ariftoph. in Acharn.

φασὶν, ajunt, 3. plur. ind. praef. φημὶ, dico. Sed φάσκε, acc. fing. a φάσις, εως, ἡ, dictio, apparitio. a φάω, dico, vel φαίνω, apparebo, τοῦτ, ὁ, dictio, fama, rumor. a φάω, dico. Eft & φάσις, apparitio. Sic Luna habet multa phafes, feu appatitiones, modo faleata, modo gibbofa, &c. a φάω, apparco. Eft & φάσις nomen ftavii. item propofitio, Ariftot. Metaphyf. affirmatio, Plato in Sophifta. fententia, Apollonius, Ariftot. de Ethic. Relatio eorum criminum, fed turpiloquiis, omnium. Hoc. φάσις τοῦ χειμῶνος vocant.

φάσκε, dicitibat, 3. fing. imperf. Ionic. verbi φάσκω, Poet. pro φημὶ, dico. Them. φάσκον, idem.

φάσκετε, 3. plural. praef. pafs. verbi φάσκω, dico, pro φασὶ.

φάσκω, & βάσκω, illueffco. a φάω, ας, lux. Th. φάος, luceo.

φάσμα, ατος, τὸ, fpectrum, prodigium, quod fpectem alicujus rei habet. a φάω.

φάσσουσα, Dor. pro φάσκουσα, dicam, 1. f. med. a φημὶ, dico.

φάσσα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, avis columbini generis, palumbes.

φασσοφόνος, ὁ, occifor columbarum. a φάσσα, columba, & φονεὺω, occido. Th. φόνος, idem: p. m. φόνιος.

φάτις, ιδος, ἡ, Dor. pro φήτις, ως, ἡ, ί, f. act. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

φάτνωμα, ατος, τὸ, fpectrum, enarrabilis. Them. φάω, dico.

φάτνι, Dor. pro φάσι.

φάτνῃ, rumorem fpargo. a φάω, dico.

φάτνι, ἡ, idem ac φάσις, dictio: apparitio.

φάτνα, ας, ἡ, praefepe, ftabulum. φάτναι, dentium fedes, Galen. Item ftellae, quae in cancro nubeculam referunt, Procl.

φάω, dixit, Jon. pro φῆσεν, 3. fing. a. 2. med. verbi φημὶ, dico. a. 2. ἔφαν. Th. φάω, dico.

φάων, ονος, ὁ, celebris. a φάος, vel φαὶς, dico.

φάως, frigus, terreo. Hefych.

φαῦδος, α, ον, ὁ, ἡ, vilis, parvus, fimplex, vitiofus, nugatorius: rudis, exiguus, levis. φαύλως τοῦ ἀκούειν, tardioris ingenii homines. Thucyd. Hinc φαυλίστης, ητος, ἡ, vilitas. φαυλίζω, pro vili habeo, floccifacio.

φαυλοτέχνης, gen. fing. fem. gen. fuperl. gradus a φαῦλος, α, ὁ, pravus. comparat. φαυλότερος, pejor. fuperlat. φαυλότατος. praviffimus. φαύλως, adverb. prave.

φαφὴν, Dor. pro φαλὴν. q. d. φαλὸν, quod ἀνὰ τὸ φαλάνθαι fortunatum dicunt.

φαφθόρος, ὁ, ἡ, ὁν, pertinax, pertinaciter, τοῦτο τὸ ὄνομα, τοῦτο ὁμοίως δηλοῦσι φάρμακον, quod lucem mortalibus ferat. Vel τοῦτο τὸ φάσμα, ὅτου φανοῦσι ἡ, ὁπόταν τοῦ ἥλιου, quod luceat mortalibus. Idem & φωσφόρος ab Homero vocatur.

φαφὸς, ὁ, ἡ, ὁν, maculae in fibris ex igne contractae, quia a φάος, ἡ, ἰγνὶς.

φάψω, luceo. ex φάω, idem.

φάψ, ὁ, ἡ, avis e columbino genere. a φάσσα, quia timidi.

φάω, Poet. lucens, fplendeo: item dico. animi enim fenfa in oratione lucent: item occido, interficio. Hinc φάος, ους, τὸ, ἡ, lumen. Inc. φωτὶ, φωτὶ, τὸ, idem. φωὶ, φωτὶ, ὁ, Poet. vir. Homo. φωτοὶ, ὁ, ἡ, ί, lucidus. φωτὸς, ὁ, ἡ, ί, idem. φωτὸν, ὁ, ἡ, ί, lucidus. Item. φωτὸς, ὁ, ἡ, ί, fplendor. φωτὸς, ὁ, ἡ, ί, circumcumque lucem habens. φωὶ, ὁ, ἡ, ί, idem. φωὶ, ὁ, ἡ, ί, fimul & ἀφωὶ, ὁ, ἡ, ί, fama. φωὶ, ὁ, ἡ, ί, dictio, dictum. φωὶ, ὁ, ἡ, ί, dictum, fententia. φωὶ, ὁ, ἡ, ί, loquax. ἀφωὶ, ὁ, ἡ, ί, contradicto. φωὶ, ὁ, ἡ, ί, ἀφωὶ, ὁ, ἡ, ί, negatio. φωὶ, ὁ, ἡ, ί, praedico. πρόφωὶ, ὁ, ἡ, ί, prophecta. προφάω, vatinor, πρόφωὶ, ὁ, ἡ, ί, praedifto futurorum. πρόφωὶ, ὁ, ἡ, ί, praetextus. βλάπτω, ὁ, ἡ, ί, famam laedens. βλάπτω φωὶ, ὁ, ἡ, ί, fama, pudor, & convitia jacto in aliquem. βλασφημὶς, ὁ, ἡ, ί, maledicentia. ἀφωὶ, ὁ, ἡ, ί, fatua acclamatio.

Φ Ε

φέβομαι, fugere, praef. inf. a φέβομαι, fugio.

φέβομαι, fugio, terreo. Hefych. φεβόμενος, a. m. φεβόμενον. Hinc φεβοῦμαι, ἀοῦμαι, pro conficio medicamenta; venefi cium adhibeo.

φεβὸς, α, ὁν, ὁ, ἡ, vilis, parvus, fimplex, vitiofus, nugatorius: rudis, exiguus, levis. φεβὸν τὸν ἀνθρωπον, tardioris ingenii homines. Thucyd. Hinc φεβὸν, ὁν, ὁ, ἡ, vilitas. φεβὸν, pro vili habeo, floccifacio.

φεβαστὸν, gen. fing. fem. gen. fuperl. gradus a φεβὸς, α, ὁ, pravus. comparat. φεβὸν, pejor. fuperlat. φεβὸν τὸν. praviffimus. φεβὸν, adverb. prave.

φεγγὸς, Dor. pro φαὸς. q. d. φάος, quod ἀνὰ τὸ φλάνθη fortunatum dicunt.

φεβόμενος, ὁ, ἡ, ὁν, pertheron, τοῦτο τὸ ὄνομα, τοῦτο ὁμοίως δηλοῦσι φάρμακον, quod lucem mortalibus ferat. Vel τοῦτο τὸ φάσμα, ὅτου φανοῦσι ἡ, ὁπόταν τοῦ ἥλιου, quod luceat mortalibus. Idem & φωσφόρος ab Homero vocatur.

φεγγὸς, ὁ, ἡ, ὁν, maculae in fibris ex igne contractae, quia a φάος, ἡ, ἰγνὶς.

φεῖδω, luceo. ex φάω, idem.

φεῖδ, ὁ, ἡ, avis e columbino genere. a φεῖδομαι, quia timidi.

φεῖδ, Poet. lucens, fplendeo: item dico. animi enim fenfa in oratione lucent: item occido, interficio. Hinc φεῖδ, ους, τὸ, ἡ, lumen. Inc. φω

Hinc φυγὴ, ἧς ἡ, fuga. φυγὰς, ἄδος, ἡ, ὁ, profugus, exul.

φλαστὸς, fugitivum, adjectiv. verbale n. g. a φεύγω, fugio.

φλαστὸν, gen. plur. a φλαστὸς, ὸν, ὁ, vitabilis.

T. φεύγω, fugio.

φλίξιμος, fut. 1. med. verbi φλέγω, fugio.

φυγὰς, fugies, 2. fing. fut. 2. med. Dorice. a φεύγω, fugio.

φῦσαιος, ὸν, ὁ, scintilla. hinc φυσαλὶς, combustio.

Φ H.

φῆ, 3. dicit, Jon. pro φησὶ, 2. fing. imperf. vel aor. 2. ind. act. Sed φὴ eſt 3. fing. aor. 2. ſub. activ. verbi φημὶ, vel φάω, dico.

φηβάδ, ὁ, Phœnix, nomen viri.

φήγινος, ἡ, ὁ, fagineus, adjectiv. a φηγὸς, ἡ, fagus. φηγὸς, ἡ, ἡ, fagus ubi φ pro φ, quod glandes fuerint veterum cibus. Item verpus, veretrum, Comm. Ariſtoph. in Pace.

φῆμι, inuſit. edo. unde, ἡ, ὁ, ἠφηγὸν.

φὴς, dicas, per pleonaſm. τὸ σὺ, pro σῦ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi φημὶ, dico.

φηστὴρ, furibus, alii legunt φωλήτωρ, dat. plur. Jon. a φωλητὴρ, ὁ, ἡ, impoſtor. a φάλης, ὁ, ἡ, idem. Hinc φάλης, decipio. Sed φαλήτωρ, ὁ, ἡ, fur.

φῆλιξ, ὁ, nomen viri. Lat. Felix.

φῆλος, ὁ, ἡ, impoſtor, fallax, Infidiator, impiebus. Hinc φηλήτωρ, ὁ, ἡ, impoſtor. φηλὴξ, ηκος, ὁ, idem. φηλὸν, & δὸς, decipio.

φήμη, ἡς, ἡ, rumores, nom. plur. a φάω, τὸ, ἡ, rumor.

φήμι, ις, ἡ, & Dor. φάμι, ις, ἡ, rumor, fama. a φημὶ, dico.

φημὶ, dico. 2. a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem. hinc φημίζω, divulgo.

φὴν, ἡ, idem ac φήμη, fama.

φὴς, ἧς, ἧς, Jonice. pro ἧσθα, ις, ἡ, imperf. vel 2. a. verbi φημὶ, dico.

φῆσαι, 2. a. ind. a φημὶ, dico. Sed φῆναι, Att. pro φῆσαι, aor. 2. inf verbi φάω apparco.

φῆσις, ιος, ἡ, aquila, quæ majos offifraga dicitur.

φῆτις, ιος, ἡ, fera, Æolic. feu Jon. pro θῆρ. Gigas, centaurus Homero. Iliad. δ.

φῆτος, ους, τὸ, nervorum tumores, & tenſiones ſub auribus, Hippocr.

φῆτὼ, ὡς, ἡ, Phere, nomen proprium regionis.

φῆτος, antiquorum Deorum cibus. Heſychius.

φήτωρ, dat. pl. a φὴς, fera.

φὴς, inquis, 2. ſing. præſ. ind. Sed φὴ Jon. pro ἔφη, 3. ſing. imperf. vel aor. 2. Att. ἔφης, 2. ſing. a. 2. ſub. verbi φημὶ, dico.

φῆσαι, diſertè Æol. pro φῆναι, ſing. a. 2. opt. act. verbi φάω, dico.

φῆσαι, dices, 2. ſing. fut. 2. ind. act. verbi φάω, ſeu φημὶ, dico.

φῆσε, dicebas, Jonice. & Æol. paragoge pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel a. 2. ind verbi φημὶ, dico.

φῆσι, dicit, 3. ſing. præſ. Sed φάει, Jon. paragog. pro φῆ, ſing. a. 2. ſub. verbi ejuſdem.

φῆσι, ὁ, ἡ, nomen viri, Lat. Feſtus.

φῆσι, dicam, 1. ſing. a. 2. ſub φάω, ſeu φημὶ, dico.

φῆτερ, ὁ, ἡ, Jon. pro φωλὴ, ἡ, tribus.

Φ Θ.

φθάδιος, anticipaverim, 2. a. opt. verbi φθάνω, ſeu φθάω, prævenio. f. φθάσω. a. 1. φθάσα. a. med. φθησάμην.

φθάμενος, ὁ, ἡ, prævenientes, a. 2. part. med. verbi ejuſdem.

φθᾶς, Boeot. pro φθᾶσσε, Jon. pro ἔφθασσε, 3. plur. a. 2. ind. verbi φθάω, ſeu φθάνω prævenio

φθάσαι, vel præſ. inf. a φθάω, vel pro φθάνω, aor. 2. inf. a φθάω, prævenio.

φθάσε, prævenio, antevertò. f. φθάσω. p. φθάκας. 2. r. φθάσαι. aor. 1. ſub. φθάσα, ας, ἡ, a. 2. ſub. q. a φθάω. a. 2. med. ἐφθασάμην. hinc a. 2. part. med. φθασάμενος.

φθαρὸς, σσης, ὁ, corruptus, a. 2. part. paſſ. verbi φθάω, corrumpo. f. φθαρ. p. φθάρσομαι. 2. r. φθάρσαι. aor. 2. paſſ. ἐφθάρην. Th. φθίω, idem.

φθαρδὼν, pereas, per ſyncopen pro φθαρήσεις, a. 2. imperat. paſſiv. verbi φθάω, corrumpo. f. φθάσω. perf. paſſ. φθαρμένος, σου, τὸ, a. 2. paſſ. ἐφθάρδαν.

φθαρτὸς, ὸν, ὁ, ἡ, corruptibilis, ὸς, quod a. 3. ſing. perf. paſſiv. verbi φθάω, corrumpo, vide in φθάδιος.

φθᾶσι, ὁ, qui præoccupavit, aor. 2. partic. activ. verbi φθάνω, ſeu φθάω, prævenio, antevertò.

φθάσιος, σσης, ὁ, & in acc. φθάσσεα, ὁ, ἡ, a. 2. part. verbi ejuſdem.

φθάσε, ſ. 1. ind. act. φθάσασα, ὁ, ἡ. pl. a. 2. ſub. verbi ejuſdem.

φθίγγετ', Jon. pro ἐφθίγγετο, ſing. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor, clamo.

φθίγξασθ', pro φθέγγεσθε, 3. plur. opt. verbi φθέγγομαι, loquor.

φθίγξαμαι, ſonum edo; item loquor, clamo. f. φθέγξομαι. perf. paſſ. ἔφθεγγμαι. Hinc φθέγγος, ὸς, ἡ, ſonus. διφθόγγος, ὸς, ὁ, cujus geminus eſt ſonus, qui eſt duarum vocum. μακρόφθογγος, ὸς, ὁ, unum ſonum habens.

φθέγγονθ', ſonabant, Jon. pro ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, ſonum edo loquor.

φθέγξασθαι, dat. ſing. a. 1. med. part. verbi ejuſdem.

φθέγξεται, dicet, Dor. pro φθέγξεται, 3. ſing. fut. 2. med. verbi φθέγγομαι, loquor.

φθέγξῃ, loquetis, Dor. pro φθέγξῃ, 2. ſing. ejuſdem temporis, & verbi.

φθείμβρος, φθεῖσα, φθεῖσαν, deleciſſem, præterilſem, præſ. optat. paſſiv. a φθάω, pro φθαίμβρος, prævenio. fut. φθάσω. a. 2. ſub. φθάω, vel a φθίω, corrumpo, pro quo & φθάω.

φθείσαμαι, anticipemus, 2. pl. a. 2. ſub. activ. verbi φθάω, ſeu φθάνω, prævenio. a. 2. ſub. idem. a. 2. ſub. φθάω, ῃς, ῃ, & Jonic. φθάω, φθᾶις, φθᾶι, Poetic. φθάω, ᾶτε, ᾶσι. 1. plur. φθάωμεν, & Poetica ſyſtole φθάομεν.

φθεῖρ, ρος, ὁ, pediculus. a φθίω, corrumpo, quia naſcitur ex corporis φθορᾷ; corruptione. Th. φθίω, corrumpo.

φθεῖρι, pediculo, 3. ſingul. præſ. ſub activ. vel aor. 1. ſub. verbi φθείρω, corrumpo.

φθειρόβοτος, pediculos venari vide in φθεῖρ, pediculus.

φθείρουσ', 3. plur. præſ. ind. φθείρουσι, 3. pl. præſ. ſub verbi φθείρω, corrumpo.

φθειροφορβὸς, pediculis velcor. ex φθεῖρ. εσθ. & φορβὸς, & φορβὴ, ὁ, ἡ, pabulum.

φθείρω, corrumpo, vitio, perdo. f. φθερῶ, σῶ, ὁ, ἡ. p. ἔφθαρμαι. a. 1. ἐφθάρα, σας, ὁ. a. 2. ἐφθάρον, ὸν, ὁ, ἡ. præſ. paſſ. φθείρομαι. a. 2. paſſ. ἐφθάρην. ſub. paſſ. ἐφθάρθ, ῆς, ῆ. perf. paſſ. ἐφθάρμαι, σαι, ται. perf. med. φθέρω. Th. φθίω, corrumpo.

φθείρω, 3. ſing. fut. 1. activ. verbi φθείρω corrumpo.

φθέῖρω, vaſtabit, 3. ſing. f. 1. act. verbi φθείρω, vaſto. f. φθερῶ, & Æol. φθέῖρω.

φθέῖω, corrumpo labefacio, vitio, perdo. f. φθερῶ. Hinc φθόος, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν, ὁ, ἡ, corruptio. φθόα, ας, ἡ, idem. φθίνω, peream, deficio. φθινάδιος, perdo, corrumpo. φθόμαι, corrumpo, vitio. φθαρτὸς, ὸν, ὁ, ἡ, corruptibilis. φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, interitus. φθόρος, ὸς, ὁ, peſtilentia. φθυτικὸς, ὸν, ὁ, peſtilentialis morbus. ἀφθορὸς, ὸν, ὁ, ἡ, incorruptibilis.

φθόνεον, Jonice. pro φθόνουν. vide in φθονέω.

φθὸς, Jon. pro ἐφθὸς, occupavit, 3. ſing. aor. 2. ind. activ. verbi φθάνω, ſeu φθάω, prævenio. fut. φθάσω. a. 2. ſub. Sed φθῆ. eſt 3. ſing. a. 2. ſub. ejuſdem verbi.

φθὼς, ut Euſtath. vult, pro φθάνῃς, 3. ſing. a. 2. optat. a. Alii alii veluunt pro φθῆς, per pleonaſm. τὸ σὺ, eſque a. 2. ſub. verbi φθάω, ſeu φθάνω, prævenio. a. 2. ſub. idem.

φθόνει, præoccupavit, Jon. pro ἐφθόνει, 3. ſing. a. 2. ind. activ. verbi φθάνω, ſeu φθάω. f. φθήσω. Th. φθάνω, prævenio.

φθόνη, Jon. paragog. pro φθῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi φθάω. Th. φθάνω, prævenio.

φθόνησαν, & in 3. plur. φθόνησσαν, fut. 2. med verbi ejuſdem, & idem.

φθόνη, ης, Jonic. pro ἔτις, ἡ, Phthia, oppidum Theſſaliæ, Achillis patria.

φθονίσσιτον, mortuis. dativ. plur. a φθόνισσος, quod vel pro φθόνισσος, perif. part. Jon. detracto augmento, & mutato accentu. vel per ſyncopen pro φθόνησσος, præſ. part. paſſiv. a φθόνησσα, contr. pro φθόνησσος, ου, τὸ. Thema φθόνω, corrumpor.

φθονῶν, ῶσ, ὁ, ἡ. Poet. qui fructum non amplius ferr. Ex φθόνω, quod a φθίω, corrumpo, & κρονέω, ῶ, ὁ, fructus.

φθονοκρονὸς, ὸ, ὸν, emarcidus, a, um. φθονοκρονίς, fructibus exitialis. Ex φθόνω, deficio, contabeſco. Them. φθίω, corrumpo, & ἀκρονέω, ῶ, ὁ, ἡ, autumnus. item fructus autumnalis.

φθόνοκρονος, ου, autumnus: emarcidus. Galen. 2. ad Glauc. ſic dicitur, quia eo tempore poma, fructuſque omnes, & folia quaſi morte quadam imagine decidant.

φθονὸν, confumebat, 3. ſingul. imperf. act. Jon. per apenthel. τὸ νῦ, pro ἐφθόνευ, verbi φθονέω. Alii veluntur eſſe imperf. verbi φθονδέω, quod a φθόνος, vel φθόνω, idem cum Themate φθίω, corrumpo.

φθονὸν, ſeu φθίω, idem ac φθίω, corrumpo.

φθονὸς, accuſ. ſingul. a φθονὸς, ους, ὁ, perdens vitos. Epith. belli, quod a φθόνω, ſeu φθίω, corrumpo, & ἀνὴρ, vir.

φθόνος, peſtiſſe, per ſyncop. pro φθόνεος. a. præſ. inf. paſſiv. a φθόνω, vel potius abjecto augmento pro ἐφθόνεος, perf. inf. paſſiv. verbi φθίομαι. Them. φθίω, corrumpo.

φθόνος, per ſyncopen pro φθόνεος, 3. ſing. imperat. præſ. paſſiv. verbi φθίομαι. Th. φθίω, corrumpo, labefacto.

φθονσὶς, ὸ, ὸς, qui laborat rabie, pulmonarius tabiſcus.

φθονσιφθόρος, ὸ, perniciosus; homicida: hominum corruptor. a φθίω, ſeu φθίω, corrumpo, & βροτὸς, mortalis.

φθόρος, ὸς, ὁ, interfectum. f. fut. 1. ind. activ. verbi φθίω. hinc f. r. inf. med. φθίσεσθαι. ejuſdem verbi, thematis.

φθόγγων, ὸ, ὸ, ſonus, ſonitus, Virtuvius. ad Corinth. Lat. ſonitus. φθόγγος ποτὲ φθόγγος δὲ, nihi ſonitrum diſcrimen dederint.

φθόη, ης, ἡ ſeu φθίσις, diminutio corporis, & marcies. Th. φθίω, corrumpo.

φθοὶς, ιδος, ἡ, & per contractionem φθεὶς, ἡ, quoddam placentæ genus. φθόη vero paſſim ſos vocat Hippocrates.

φθονέω, invideo, emulor, reprehendo, cum dativ. fut. εἰσω. p. ἐφθόνηκα. a. 1. ἐφθόνησα. Thema φθόνος, invidia.

φθονήσαντες, ες, ὁ, ἡ, φθονήσαντα, ὸ, ἡ, a. 1. part. act. verbi φθονέω, invideo.

φθόνος, ὸ, ὁ, invidia, reprehenſio, obtrectatio. q. a φθίω. nam invidia facit marceſcere ſuos poſſeſſores. Hinc φθονερὸς, ὸ, ὸ, invidus. φθονίω, invideo. φθόνιος, ὸ, ὸ, ἡ, invidia carens: item largus, copioſus.

φθονόμενα, 2. pl. φθόνιος, 3. pl. præſ. ind. act. φθονήσαντες, accuſat. plur. præſ. part. verbi φθονέω, invideo.

φθορὰ, ᾶς, ἡ corruptio, interitus, exitium, ſtrages: vitium, corruptela, ſtuprum, incestus. φθόρος, ὸς, ὁ, peſtilentia. a φθίω, corrumpo. f. φθ. p. m. ἐφθάρμαι.

Φ I.

φὶ, & φὶς, particulæ paragogicæ. Poet.

φιάλαι, ὰς, ἡ, phiala, poculum planum, & rotundum, patera. Hinc φιαλὶς, ἴδος, ἡ, parva phiala. φιαφίλαι, ὰς, ἡ, fordiſragus: item immenſus, abundans.

φιαλὶς, ἡ, lucidus, magis ſplendens: pinguis, Nicand. crudus, acerbus.

φιβαλὶς, ἡς, ἡ, carex, ſuc. arida: myrtus.

φίβλαι, ὰς, ἡ, fibula. Ex Lat.

φιβλάριος, ὸς, ὁ, ἡ, dolioloum. a φίβλα, ὰς, ἡ, dolium.

φιδίτιμος, Poet. pro φιλόμωμος, parco.

φίδιος, ὸ, ὸ, munus nomen. Ex Lat. fortiter, & ἄν, incedo, quia ardui magnes ſummis viribus ſuperandi ſunt.

φίλ', pro φίλε, voc. ſing. a φίλος, amicus. Et φίλ', pro φίλοι, nom. pl. m. g.

φίλα ὀφθαλμὸς, amicus alicui.

φιλαδελφίδιος, ὸ, ὸ, ἡ, amans bonorum. Ex φίλος, ὸ, ἡ, amicus, & ἀδελφὸς, ὸ, ὸ, bonus.

φιλαδελφὸς, ὸ, ὸ, amicus ſplendoris. Ex φίλος, amicus, & φαδελὸς, ὸ, ὸ, ſplendidus.

φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis, Philadelphia. Gr. amat fraternus.

φιλαδελφὸς, ὸ, ὸ, fraterna charitas. Ex φίλος, amicus, & ἀδελφὸς, ὸ, ὸ, frater.

φιλαυτὸς, ὁ, amatus, Dor. pro φιλᾶσθαι, a. 1. part. pass. verbi φιλέω, amo.

φιλάφτοφος, ὁ, ἡ, Ionic. & Dor. pro φιλόστοφος, superbi & φιλάω, amicus.

φίλαυτος, ὁ, ἡ, contentiosus. Ex φίλος, amicus, & αὐτὸς, ipse, causa.

φίλαυτος, ου, ὁ, ἡ, Dorice pro φίλαυτος, ὁ, ἡ, officulum.

φίλανδρος, ὁ, ἡ, amans mariti. Epitheton probe uxoris. φιλανδρία, amor erga maritum, Lucian. Euripidi φιλανδρία est cupiditas cuiusdi cum viro.

φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas: amor erga homines, Demosth. quod ὁ φιλάνθρωπος, ὁ, ἡ, ὁ, humanus. φιλανθρωπεῖν est etiam herbas a veteribus dicta genere, Dioscor. l. 3. c. 104.

φιλανθρώπως, adv. humaniter.

φιλαργυρία, ας, ἡ, avaritia, quasius cupiditas. φιλάργυρος, ὁ, ἡ, ὁ, avarus.

φίλαστος, Dor. pro φίλαστος, oculari, a. 1. inf. act. verbi φιλάω, ofculor.

φίλαστος, Dor. & Ionic. pro φίλιστος, 3. sing. a 1. ind. act. verbi ejusdem.

φιλάστω, Dor. pro φιλάστω, 3. f. φιλάσθω, Dor. pro φιλάστω. φιλάστω, Dor. pro φιλάστω, a. 1. imperat. actiu. φιλάστω, Dor. pro φιλάστω.

φίλατος, amabat, 3. fing. imperf. actiu. Ionic. pro ἐφίλατος, verbi φίλαμι. Nifi mauis fyncopen effe pro φιλάστος, 3. fing. aor. 1. med. verbi φιλάω, amo, ſi τὸν. Thc. φιλᾶν, amicus.

φιλάστις, ας, ἡ, amor ſui ipſius, cæcus amor ſui. a φίλαστος, ὁ, ἡ, qui nimis ſibi placet amans ſui ipſius.

φίλει, diligo, pro φίλαι, præſ. imperat. actiu. verbi φιλάω, amo. ἐ, ου. Th. φιλᾶν, amicus.

φιλέαν, præſ. inf. verbi eiuſdem, & thematis, φιλέαντα, diligebat, 3. ſing. imperf. actiu. Ion. pro ἐφίλατο, ab verbi eiuſdem.

φιλεῖ, ſolet, amat, 3. ſing. præſ. indic. verbi φιλάω, amo. Th. φιλᾶσι, ὁ, amicus.

φιλέουσι, Dorice & Æolic pro φιλάστι, ſolent, 3. pl. præſ. verbi φιλάω, amo.

φιλεῦν, diligebam, imperf. Ion. pro ἐφίλουν, a φιλάω, diligo, amo.

φιλέυσι, amant, Dorice pro φιλάστι, 3. plur. præſ. indicat.

φιλεγκλημοσύνη, ἡ, amicorum obiurgator, amator reprehenſionum, merendi, libera. a φίλος, ὁ, ἡ, amicus, & ἔγκλημα, reprehendo, obiurgo. hoc a φιλέω, honor. Th. τῶν, honoro, panio.

φιλέργος, ὁ, ἡ, operis amicus, operoſus, induſtrius. Ex φίλος, amicus, & ἔργον, ὁ, ου, opus.

φιλέρημος, ὁ, ἡ, deſerta diligens, ſolitudinis amicus. Ex φίλος, amicus, & ἔρημος, ὁ, ἡ, deſertum.

φιλέσχιος, ὁ, ἡ, laniſici amica. Ex φίλος, amicus & ἰσχίον, ὁ, ου, laniſca.

φίλεται, ἰδος, ἡ, ὁ, contentionum amans, iurgioſus, pertinax.

φιλέτης, Dor. pro φιλάστης, 3. pl. præſ. paſſ. φιλέσται, Dor. pro φιλάσται, nom. plur. præt. act. verbi eiuſdem, amo.

φιλέτται, Dor. pro φιλάσι, amant.

φιλέτται, Dorice. pro φιλάστε, ofculans, præſ. part. act. a φιλέω, ofculor.

φιλέτω, amant, Dor. pro φιλάστ, 3. pl. præſ. ind. act. verbi φιλάω, amo.

φιλεχθὴς, ὁ, ἡ, odioſus, & amans inimicitiarum. Ex φίλος, amicus, & ἔχθος, ους, τὸ, odium.

φιλέω, ῶ, amo, diligo, benigne accipio, φιλῶ ξένον, amo faciens, pro facio libenter, Ariſt. in Plut. confuetos, ſolco, Ariſtoph. in Neb. ofculor, Xenoph. fut. φιλήσω. perf. πεφίλημα. p. m. πεφίλημαι. ἐφιλήμην. imperfonal. cum infinit. præteriti, vel præſentis temporis, numquam futuri, ut Plato de rep. ὃν πρόσθεν φιλῆν γίγνεσθαι, non ſolent mutari.

φίλη, ης, ἡ, amica. a φίλος, ὁ, ἡ, amicus.

φιλήβολος, ὁ, ἡ, ὁ, volupariſus deditus. Ex φίλος, amicus, & ἦβος, ου, ὁ, voluptas.

φιλήκοος, ου, ὁ, audiendi cupiditas. a ἀκούω, audiendi cupidus. Ex φίλος, amicus, & ἀκούω, audio. p. m. ἄκοος.

φίλημα, ατος, τὸ, ofculum, ἐπιφιλήματα, a φιλέω, ſuavior, baſio.

φιλήμασι, dilexiſſe, aor. 2. inf. Ion. ſeu Dor. pro φιλῆσαι, ab φιλέω. φίλημι. Sunt qui per eclaſin dici volunt pro φιλάσαι, Duries litidem pro φιλῆσαι. præſ. inf. act. verbi φιλάω, amo. Th. φίλας, amicus.

φιλήμων, ονος, ὁ, nomen viri, Philemon. Gr. deoſculans.

φιλήνορ, ορος, ὁ, perblandus. Ex φίλος, ὁ, ἡ, amicus, & ἀνήρ, vir.

φίλης, Ion. pro ἐφίλησε, amavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φιλάω, amo.

φίλησαι, amare, a. 1. inf. actiu. φιλήσω, ὁ, ἡ, & ῶ. fing. aor. 1. ſub. act. verbi eiuſdem.

φιλησιμολπος, ὁ, ἡ, ὁ, Poet. ὁ φίλων τὸν μολπὸν, qui amat cantionem, amans hymnorum. quod ex φίλος, amicus, & μολπὸν, cantio. p. m. μέλπομαι.

φιλήσω, ὁ, ἡ, fut. φ. φιλέω, a φιλάω, flipo. cupidus enim τὸ κακὸν aliena.

φίλητος, ὁ, ἡ, nomen viri. Gr. dilectus.

φιλία, ας, ἡ, amicitia, neceſſitudo. amor, favor, ſtudium.

φίλιος, ονος, ὁ, ἡ, Ion. amicus, amicior, amicifſimus.

φιλιππίνη, ης, ἡ, Philippenſis.

φιλιππικὸς, ὁ, ἡ, adjectiv.

φίλιππος, ὁ, ἡ, Philippus, nomen viri. qui delectatur equis, ἐφίλιππος τὸν ἵππον.

φίλλις, ἴδος, ἡ, canna, fiſtula.

φίλλυρα, ὁ, ἡ, Philiſius, dat. ſing. φιλύρᾳ.

φιλλυρίδα, ὁ, ἡ, arbor quandam ligufiro ſimilis, quam alterbiſtic. Dioſc. l. 1. c. 124.

φιλοβασίλευς, ὁ, ἡ, Dor. pro φιλοβασιλεὺς, ὁ, ἡ, patronymicum, ὁ ὁ φιλόβασι τοὺς χόρους.

φιλοβασιλεὺς, ὁ, nomen gentile.

φιλοβασιλικὸς, ὁ, ἡ, amicum ſe conjici. officii gratia: ut qui ſui corporis iniectu febricitantis horrorem cohibet, quaſi a φίλος, amicus, & βασιλικὸς, regius, ſicio.

φιλοδέσποινος, ὁ, ἡ, ὁ, domini amans. Ex φίλος, amicus, & δέσποινος, dominus. Th. δεσπόζω, dominor.

φιλόδικος, ὁ, ἡ, ὁ, vire cupidus. Thc. φίλος, amicus, & δίκη, ſeu δικὸς, viro.

φιλόδιος, ὁ, ἡ, ὁ, Dei amans.

φιλοδόξιος, ου, ὁ, ἡ, idem ac φιλόδοξος, amans luſtus. Ex φίλος, amicus, & δόξαι, luſtus.

φιλοῖ, amet, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi φιλάω, amo. Th. φιλᾶσι, amicus.

φιλοικοδόμος, ὁ, ἡ, ὁ, ædificandi, homo libidinoſus. Ex φίλος, amicus, & οἰκοδόμος, coco.

φιλόκαλος, ὁ, ἡ, ὁ, pulchritudinis amans. Ex φίλος, amicus, & κάλλος, ους, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.

φιλοκερδὴς, ὁ, ἡ, ὁ, lucri cupidus, avarus. Ex φίλος, amicus, & κέρδος, ους, τὸ, ου, lucrum.

φιλοκέρμων, ὁ, ἡ, ὁ, mordax, cavillator, irriſor, convitiorum amicus. Ex φίλος, amicus, κείρω, tondeo, & ωνὴ, ης, ἡ, ſectio.

φιλοκτήμων, ὁ, ἡ, ὁ, lucri, vel φίλαργος, poſſeſſionum cupidus. in comp. φιλοκτημόνησε. ſuperl. φιλοκτημονέστατος, avariſſimus. quod ex φίλος, amicus, & κτῆσις, Poetic. idem ac κτῆμα, ατος, τὸ, poſſeſſio. Th. κτάομαι, acquiro.

φιλοκύων, genit. Bonor. Dor. pro φιλοκύνων, quod pro φιλοκύνων, a φιλοκύνης, ὁ, ἡ, Pindarus, φιλοκύνων, ὁ, ἡ, pag. 293. verſ. 17.

φιλόλαος, ὁ, ἡ, nomen viri. Gr. eloquentiæ deditus, loquax. Ex φίλος, amicus, & λάος, quod a λέγω, dico.

φιλολαφδὴς, ὁ, ἡ, ὁ, diſcendi cupidus, diſciplinæ ſtudioſus. Ex φίλος, amicus, & μανθάνω, diſco. ſ. μαφδήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

φιλομαθὴς, ὁ, ἡ, ὁ, amans riſus. ex φίλος, amicus, & μαθὼν, ridens.

φιλομαθὴς, ὁ, ἡ, ὁ, qui amat genitalia: Venus Heſiodo. in accuſ. φιλομμηδέα. Ex φίλος, amicus, & μήδεα, ων, τὰ, cura, & μήδομαι, curo, pudenda.

φιλόμολπος, ὁ, ἡ, ὁ, qui cantum amat. Ex φίλος, amicus, & μέλπω, canto. præt. med. μέμολπα. inf. μεμολπέναι, a. 2. cantus.

φιλόμυθος, ὁ, ἡ, ὁ, fabularum amans: fabuloſus. Ex φίλος, amicus, & μῦθος, ου, ὁ, fabula, verbum.

φιλόμυιος, ὁ, ἡ, ὁ, Dor. pro φιλήμυιος, ὁ, Muſarum ſtudioſus. Ex φίλος, amicus, & Μοῦσα, ἡ, Muſa.

φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, ſtrarum amor. ambitioſa inendi contentio, animi concitatio. Ex φίλος, amicus, & νεῖκος, ους, τὸ, jurgium, contentio.

φιλόνεικος, ὁ, ἡ, ὁ, contentioſus, rixoſus, victoriæ amans, Xenoph. Hinc φιλονεικίας ἕτος, ſuperlat.

φιλονείκως, gen. plur. part. præſ. verbi φιλονεικέω, rixor, contendo.

φιλόξενος, ὁ, ἡ, ὁ, hoſpitalitas a φιλόξενος, ὁ, ἡ, ὁ, hoſpitalis. quod a φίλος, amicus, & ξένος, ὁ, ἡ, hoſpes.

φιλοπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, amator lodorum, vel jocorum, facetus, feſtivus. ex φίλος, amicus, & παίζω, ludo. Th. παις, puer.

φιλοπάρθενος, ὁ, ἡ, ὁ, amator virginum ſtudioſus virginitatis. Ex φίλος, amicus, & παρθένος, ὁ, ἡ, virgo.

φιλοπένης, ὁ, ἡ, ὁ, amans gregis. Ex φίλος, amicus, & πόιμνιον, ου, τὸ, grex. Them. ποιμὴν, ὁ, paſtor.

φιλόπολις, ὁ, ἡ, ὁ, amans civitatis, civitatis ſtudioſus, ſtudioſus civilis vitæ. Ex φίλος, amicus, & πόλις, ὁ, urbs.

φιλόπονος, ὁ, ἡ, ὁ, laboris amans. comparat. φιλοπονώτερος. Hinc φιλοπονία, ας, ἡ, diligentia. Ex φίλος, amicus, & πόνος, ὁ, ου, labor. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

φιλοπονέσιν, 3. plur. ind. verbi φιλοπονέω, laborem diligo. Ex iiſdem themat.

φιλοπτόχευμος, ὁ, ἡ, ὁ, affabilitas, falutandi ſtudium. a φιλοπτόχευμος, ὁ, ἡ, ὁ, falutandi ſtudioſus. Ex φίλος, & πτοχεύω, compello, ſaluto. Quod ex πτὼς, & πτόχος, ſeu πτὼς, vena facio. Th. πτὼς, ὁ, ου, furum.

φιλοπυρία, primatum amo, ambigo, capio eſſe primus. a φιλοπυρία, ὁ, ἡ, ὁ, cupiens eſſe primus. ex φίλος, amicus, & πυρία, ὁ, primatus.

φίλος, ὁ, ἡ, ὁ, amicus, gratus, familiaris, carus. φίλη, ης, ἡ, amica.

φιλοσοφία, ας, ἡ, ἰος, ὁ, ἡ, ὁ, ἰον, ὁ, ἡ, ὁ, ἰον, ὁ, ἡ, ὁ, ἰον

φιμόω, ῶ, ου capitho obturo, occludo, os obligo. Et per metaphoram ad silentium adigo. ſ. ἀσυν. perf. πεφίμωκα. a. ſ. τρόπικον. πεφίμωσμαι, perf. paſſ. πεφιμωσμένος, obmutuit. perf. imper. paſſ. πεφιμωσθω, σθω, obmuteſco. a. τ. paſſ. ind. ἐφιμώθην, ης, ης, proriſus obmutui. q. capiſtro injecto. a. τ. imper. paſſ. φιμωθητι. Th. φιμός, ὁ, capiſtrum.

φιμωθὴς, ὁ, obturatus, a. ι. part. paſſ. verbi φιμόω, os capiſtro obtorto.

φὶς, pro φὶν, quod pro φῖσι, fibi, dat. plurab. ſ. fui.

φίσις, pro φύσις, ὁ, auriga ſ. animus humani corporis auriga. & rector. a. φυτρόω. Nam pro φύτωρ, amiciſſimus.

φὶξ, ικὸς, Boeotic. pro σφὶγξ, ſphinx.

φτηρὸς, ὁ, ἡ, ſtipes, truncus. ὁ φτηρὸς, nam ditto eſt ὁ φυτὸς, planta.

φτὼς, genero. à φυτὸς, planto.

A.

φλάζω, ſtulte, & inarticulate loquor; item ſerveo. q. a φλὼς, nugor.

φλὰρ, Attice pro φλὼρ, frangere, percutere.

φλασφέρω, garrio, ineptio, deliro, a φλὼς, nugor.

φλάσκω, Ion. pro φλάκκω. aor. ι. ind. activ. verbi φλὼω, quod Attice pro φλάω, ὡ, ſtango, commino, tundo.

φλάσσω ſ. Dor. pro φλάττω.

φλαῦρος, ὁ, ἡ, vilis, malus. ex φλαὺω, nugo, ineptio. inde φλαύρως, male.

φλὰω, frango, contundo, mollio: avide comedo. Attice pro φλὼω, frango.

φλαγγόσσειν, Ion. pro φλαγγόττειν, ſ. pl. prſ. opt. paſſ. verbi φλαγγὸω, idem ac φλέγω, uro.

φλὰγ, ἰδὸς, ardentis, gen. ſing. partic. prſ. verbi φλὰγω, uro. quod ex φλέγω, incendo, & φλὼ, curro.

φλαγῖδω, idem ac φλέγω, uro.

φλαγὶς, ἴστος, ἡ, combuſtus, a. ι. part. paſſ. verbi φλέγω, uro, fut. ξω. a. aor. ι. paſſ. ἐφλέχθην.

φλάγμα, ατος, στος, τὸ, inflammatio; item humor ardens. Th. φλέγω, uro.

φλαγμώδης, intumeſcit, aor. ι. inf. act. verbi φλεγμαίνω. aideo. fut. σω. a. τ. τρόπικον. quod a φλὼγμα, inflammatio. Th. φλέγω, uro.

φλαγόεις, combuſtus, ſ. ſpl. prſ. imper. paſſ. opt. paſſiv. verbi φλέγω, uro.

φλαγὼν, Dor. pro φλογὼν, ſ. pl. prſ. indic. φλογόομαι, Poet. pro λάμπω, ſplendere, refulgere.

φλάγρα, ας, ἡ, arbis Macedonia.

φλαγυὸς, gen. Æolic. a φλογυὸς, ὸς, ὁ, aquila. ſive ἡ φλογυὸς, ab utendo.

φλάδην, uro, incendo, illuſtro, illumino, angeo, ardeo. ſ. φλέω. p. πεφλάκα. perf. paſſ. πεφλάσμαι. hinc φλάγμα, ατος τὸ, inflammatio, ardor: item humor nimius ſiccus & frigidus, pituita. φλογμώδης, ardeo, aſſuo. φλογμώδεις, τὰ, ἡ, inflammatio. φλὲ, ῆς, ἡ, flamma. φλογῆδω, uro, incendo.

φλόγιον, ου τὸ, ἡ, nomen avis. Gr. urens.

φλόγιος, ου τὸ, ἡ, qui combuſtit, aor. ι. part. act. verbi φλέγω, uro. ſ. ξω. a. ι. paſſ. ἐφλέχθην.

φλογμὸς, ὁ, combuſtio, a. ι. part. paſſ. participii φλέγω, a. ι. inf. paſſiv. a φλέγω, uro.

φλοὶὸς, φλοεὸς, ὁ, vena. q. & φλὸς, abundo, & ῥὺω, coquo. Venæ enim ſanguine abundant, quo in illis coquitur. Hinc φλοεὸς μὸν, ὁ, ſi, venæ ſectio.

φλὸς, nugor, plenus ſum, abundo. Hinc φλὴν, ὁνος, ὁ, ἡ, nugator, nugax, φλοὸς, ὸς, ὁ, ſuggeſtus, ineptia. φλοὸω, & φλοιδέω, nugor, garrio. φλοὺς, & φλοῦς, idem φλοιὸς, idem φλὴνος, ὁ, ἡ, nugax, ineptus.

φλόμος, ὁ, ἡ, nugator, nugax. ex φλὸς, nugor, & κέπω, hæreo, ut ſit nugis adhærens.

φλοὺω, nugor. a φλὸς, idem.

φλὼ, ὼς, ὁ, valvarum poſtes, veſtibulum, limen. φλῶς, Æol. pro θλῶς, premo, affligo.

φλὼδες, putrefco, putreſio, rumpor, lanior. q. a φλὼ, contundo.

φλὼξ, ὸς, ὁ, flammeus, ſplendidus. a φλὼ, uro.

φλωγὶζω, flammeam, acc. ſing. f. g. a φλωγὶς, idem ac φλογὼν, flammeus, ſplendidus.

φλωγίζω, inflammo, exuro, prſ. paſſ. φλωγίζομαι, σεαι, ται, inflammans. ſ. ſpl. prſ. φλωγίζω. a. ι. τρόπικον. prſ. paſſ. φλωγίζομαι. prſ. part. φλωγιζόμενος, inflammatus. aor. ι. inf. paſſ. ἐφλωγίσθαι, ης, ι. quod a φλὲ, γὸς, ἡ, flamma. Thema φλέγω, uro. Hinc φλωγιὸς, ὁ, ἡ, ὸν, flammeus.

φλωγὶς, gen. ſing. a φλὲ, γὸς, ἡ, flamma. Th. φλέγω, uro.

Φ O

φλοιὸς, ὁ, ἡ, cortex. quaſi a φλὼω, frango, quia fragilis: hinc φλοιῶδες, decortico.

φλοισβὸς, gen. Ion. a φλοισβὸς, ὁ, ἡ, murmur.

φλοῖσβος, ὁ, ἡ, ſonitus aquæ, murmur, tumultus. hinc πολυφλοισβὸς, ὁ, ἡ, ὸν, multo ſtrepitu reſonans.

φλὸμος, ὁ, ἡ, verbaſcum, herba.

φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma. a φλέγω, uro. Item herba.

φλὸς, acc. ſing. a φλοὺς, ὸς, ὁ, teges, ſtores. Th. φλοιὸς, ὸς, ὁ, cortex.

φλυάρέω, garrio, blatero, nugor. fut. σω. p. πεφλυάρηκα. a. ι. τρόπικον. Th. φλὺω, nugor.

φλυαρία, ας, ἡ, garrulitas, importuna loquacitas. φλύαρος, ὁ, ἡ, garrulus: nugæ. quod a φλὺω, vel φλὼω, nugor.

φλυάω, humeſco, flaccesco: madeo. a φλὺω, tumeſco. Hinc φλυηρὸς, humidus.

φλύζω, vel φλὺω, idem ac φλὼω, ferveo, nugor, bullio, vomo, exuſto.

φλυκτὶς, Ionice, pro φλυκτὶς, garrio.

φλύκτιον, ου, ἡ, puſtula ex ſervore, bulla. ex & φλυκτὶς dicitur, a φλύζω, ferveo.

φλὸς, nuga. Th. φλὺω, nugor.

Φ O.

φοβεδρὸς, Dorice pro φοβερὸς, metuax, ſ. ξηνος. a. ι. ſub. paſſ. a φοβέομαι, timeo.

φοβέομαι, Poet. pro ἐφοβέω, ſ. pl. imperf. act. verbi φοβέω, timorem injicio, terreo. φοβέομαι, timeo.

φοβέσθαι, prſ. inf. paſſ. a φοβέω, terreo.

φοβερὸς, ὁ, ἡ, ὸν, formidabilis, horrendus, a, um, in comparat. φοβερώτερος, quod a φόβος, timor.

φοβέω, ῶ, timorem injicio, terreo. ſ. ἐσω. p. πεφόβηκα. perf. paſſ. πεφόβημαι, ἐσαι, metuo, terreor, trepido, expaveſco. φοβέομαι ex pro ποτὲ σὺ, timeo tibi, ad Gal. 4. φοβέομαι, timeor, metuor. φοβέσθαι, ης, ι. ἀόριστος. jam minatur ſamem. Hallear. hiſt. l. 6. cum act. prſ. imperat. paſſ. φοβέω, ὸ, ἐσθω, ἐσθω, ἐσθε, ἐσθων. imperat. τροβεσθήτω, ήσθω, ἐσθε, ἐσθων. aor. ι. imperat. paſſ. φοβήθητι, ήσθω, ἐσθε, ἐσθων. aor. ι. ſub. paſſ. φοβηθῶ, θῇς, θῇ, θῶμεν, θῆτε, θῶσι. aor. ι. paſſ. ἐφοβήθην, ης, ι. ſub. paſſ. φοβηθῶ, θῇς, θῇ, μεν, θῆτε, θῶσι. aor. ι. part. paſſ. φοβηθεὶς, θεῖσα, θὲν, metuens.

φοβὴ, ἠς, ἡ, comes, juba leonis. a φοβέω, terreo, quia terrifica. Sed φοβὴ, ἡ, ſug. fuſt. act. verbi φοβέω.

φοβήθητι, ης, ήσθω, ι. part. paſſ. ſ. ξ. φοβήθεὶς, ῆσα, ι. pur. a. ι. imperat. paſſ. verbi φοβέω, timeo.

φοβήσθαι, a. ι. inf. paſſ. φοβέω, τῇς, ῆς, ι. ſub. paſſ. verbi φοβέω, terreo.

φόβητρον, ου, ὸ, terrificabulamentum, ſpectrum monſtrum, a φοβέω.

φόβος, ου, ὁ, timor, metus. a prat. med. verbi φοβέω, verbi φίβομαι, timeo.

φοβὼ, prat. imperat. paſſ. a φοβέω, terreo: ſed φοβὼ, gen. φοβὼς, timor, φοβέομαι, φοβήσομαι, prſ. ind. & part. paſſ.

φοβὼδης, Poet. pro πολύφοβος, purgo, luſtro. Th. φοβὸς, purus.

φοβὼς, ὼ, ὁ, nomen mulieris. Gr. Luna. Item aqua, & omne purum.

φοβὼτειρα, ὰ, antiſtita templi, fatidica.

φοβὼτης, ου, ὁ, ἡ, h. ariolus. a φοβέω.

φοβὼτικὸς, ὸν, ὸς, ὴ, ὸν, Ionice pro φοβὼτης, Phœbi numine afflatus. φοβὼτικὸν τὸ, ὸ, Phœbo inſtinctus, Herodot.

φοῖβος, ὁ, ἡ, Phœbus, Apollo, Sol, qui φοῖβὸς, lumen vitæ. hoc φοῖβος, ὸ, ὸν, purus, caſtus, ſplendidus. Hinc φοιβάζω, illuſtro.

φοινὶκεος, ὸν, ὸς, ὴ, idem ac φοινικοῦς, purpureus. Th. φοινὶξ, ικὸς, ὁ, palma arbor, color ruber.

φοινικοβρόμου, ὰ, ver purpureos flores habens. Ex φοινὶξ, purpura, & βρόμος, ου, ὁ, flos.

φοινὶκεος, ὸν, ὸς, ὴ, ὸν, ſ. φοινικοῦς, ῆ, ὸν, purpureus, a, um. Th. φοινὶξ, purpura.

φοινικόπεζος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ſ. φοινικόπους, ὸν, ὸς, ὴ, ὸν, puniceum tramam habens. quod a πρὸς, trama ſilum, ſubtegmen.

φοινικόπεζος, ου, ὁ, ἡ, rubram criſtam habens. Epith. galli gallinacei. ex φοινὶξ, purpura, & πὸζ, ὸς, ὁ, criſta galeæ.

φοινικόπους, ὸν, ὸς, ὴ, ὸν, puniceus, rubens. Th. φοινὶξ, purpura, & πὸζ, ὸς, ὁ, malleolus pedis.

φοινικόστολος, ος, ὁ, Dor. pro φοινικόστολλος, ου, ὁ, ἡ, epithaton Jovis, rubra, ſen rutila ſalmata jaculantis. Ex φοινὶξ, purpura, & στολὴ, ὸς, ὁ, fulgor.

φοινικόχροος, ου, ὁ, Phœnicum more inſtructus, aut armatus. Ex φοινὶξ, purpura, & χρὼς, ὸς, ὁ, flos, velis oblonga. Th. ὁ, ἡ, χρὼς, ὸς, ὁ, p. m. τρόπικ.

φοινικοῦς, gen. plur. a φοινὶξ, purpura.

φοινὶξ, ικὸς, ὁ, palma arbor, Phœnix. nomen avis & viri, & nomen portus. purpura puniceus color. & adject. rubar, rufus. q. a φόος, cædes fanguis. Hinc φοινικεος, ὸν, ὸς, ὴ, ὸν, phœniceus, puniceus. φοινικὶς, ἴδος, ὁ, ἡ, ὸν, velis oblonga. Th. ὁ, ἡ, φόνος, cædes. φοινικοβαφὴς, phœnicia mercatura φοινικοβαφὴ, rutila flamma.

φοινικόστολος, ὸν, ὸς, ὴ, ὸν, ſ. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi φοινίσσω, rubefacio.

φοινικόστολος, ὸν, ὸς, ὴ, ὸν, ind. paſſ. Ion. a φοινίσσω, rubefacio, cruento. Th. φοινὶξ, purpura.

φοῖτα, ibat, ſ. ſing. imperf. act. pro ἐφοίτα, verbi φοιτάω, eo.

φοιτὰω, ῶ, ſenſim & infanio. ſ. ἠσω. p. πεφοίτηκα. Hinc φοίτησις, ιος, ὁ, ἡ, ſtatio, ventitatio. φοίτης, ὁ, ἡ, ſpuco. φοιτὰς, ὰδος, ὁ, ἡ, inſana, furioſa.

φοιτάω, Ion. pro φοιτὰω, eo, ventito.

φοιτὴ, Dor. pro φοιτὴ, ἡ, ſ. ſing. prſ. φοιτὰω, eo. Sic φοιτῆς, Dor. pro φοιτὰς, a. ſing. prſ.

φοιτὰς, idem ac φοιτὰω, eo.

φοιτὼ, prſ. part. act. φοιτὼν, ſ. pl. prſ. ind. act. vel ſub. verbi φοιτὰω, eo.

φοὶὸς, ἴη, ὸν, ſ. ἐσσα, ſquama, aut pilcium, aut ſer pentum. q. a φόος, ſervor. ſquamæ enim velut bulliunt ex animantibus. Item textura pictoria, & coloribus variegata.

φοὶὸς, ὸν, ὸς, ὴ, ὸν, ſanguineus, ſ. ἐσσα, ἐσσαν, ſanguinolentus. a φόος, lumen, & ῥὺω, traho.

φοὶὸς, ὸν, ὁ, homicida. a φόος, cades, ſanguis.

φοὶὸς, ocaido. ſ. ἕσω, & in ι. pl. φοιδέομαι. perf. πεφοίδεμαι. a. ι. τρόπικον. Themat. φοίω, idem.

φοὶὸς, ὸν, gen. ſing. Att. a φοὶὸς, homicida.

φοιτοσυνὸς, ὸν, ὸς, cædes.

φοιτοσυνὸς, ὸν, ὸς, homicidium, ſtrages, occiſio. φόνον etiam dicitur ſpina, quæ & ἀκανθαλίς, Theophr. l. 6. c. 4. a prat. med. φίσσω, verbi φίω, occido.

φοὶὸς, ὸν, ὁ, nomen piſcis.

φόλὶ, ῆς, ἡ, cujus caput eſt acutum, & valut turbinatum. quaſi a φόος, lumen, & ὀλὶς, acutus.

φολὶς, ὶδος, ἡ, latio, actio ἀ φέρομαι, onus, a φόρος, porto. Item cafus temerarius, impetus, curſus. φορὰ γαμηλιανὸν, curſus rerum, Demoſth. lacus, φορὰ ἱππικὸν, jactus diſci. Arift. tributum, collatio, Thucyd. proventus, ubertas, copia. Item vectura merces, Ariſtoph. apud Poll. l. 7. c. 9.

φορβὰς, ὁ, equus, quia ſuris φόρβαια, paſcitur, pegaſus, non domeſtica. Eſt autem φορβὰς, ὰ, ὸς, alumnus, φορβὰς, ἐλαιον fuppeditans: ut φορβὰς, χὸς, alma terra. quæ alit: & paſtive φορβὰς, qui alitur in grege cum aliis, cui proponitur νομὸς, qui domi νέμεται. φορβὰς χωρὶς, quæ ſe φέρει, proſtitutionem corporis.

φορβὰω, ῶ, ἐσω, Ionice φορβὼω, paſcitur. Metaphorice corium ſignificat, quo veluti capiſtro ribicines ora ſua muniebant, quaſive capiſtrabant, ne nimio flatu labia ſcinderetur, nec vires expirati ſatis moderatione inflatus lenior eſſet. ſonuſque gratior auribus accideret. Ariſtoph. in Veſpis.

φορβὴ, ἠς, ἡ, pabulum, eſca, alimentum. a φέρβω, alo. q. φέω, & βόσις, vitam ſero.

φορέεσκε, ſ. ſing. imperat. prſ. act. verbi φορέω, fero, porto. Th. φέω, idem.

φορέεται, Dor. pro φορέσται, geſtant, ſ. pl. num. prſ. ind. a φορέω, pro φέρω, fero. Sic & φορέσθαι, pro φέρεσθαι.

φορέοντα, accuſ. ſing. part. prſ. verbi φορέω, fero, porto.

φορέομαι, Dor. pro φορέσμαι, prſ. part. paſſ. verbi φορέω, gero.

φορέσσω, ſerentis, Doric. pro φορέοντος, genſingul. prſ. part. activ. a φορέω, pro φέρω, fero.

φόρμα, ας, fero, gesto. f. ἴσω. perf. πεφόρμακα. a. t. ὑφάσματα.

φορτίσω, tulisse, a. ν. inf. act. verbi φορτίσω, fero. f. ἴσω, a. t. ὑφάσματα.

φόρτος, ου, ὁ, portus: quia naves in eum φέρονται, ferentur. Est & φόρτος, ου, ὁ, & φόρτος, nomen monstri marini. dat. φόρτῳ, pro φόρτου, in accus. φόρτον.

φόρτος, ου, ὁ, pro φόρτιον, dat. singul. a. φόρτῳ, ὃς, ὁ, cithara.

φορτὸς, γὸν, ὁ, cithara, testudo, quæ ἐν ὠσὶ φέρεται. hinc φορτὶς, citharam pulso.

φορτιστὴς, ὦ, ὁ, Dor. pro φορμιστὴς, ὁ, ὁ, citharœdus, Th. φόρμιξ, ὶγος, ὁ, cithara.

φόρτις, ὶδος, ὁ, ἡ, sporta, corbis, calathus quo aliquid φέρεται, fertur.

φορτίων, ferentes, Dor. pro φορόων, nomin. pl. part. act. f. g. contract. a φορέω, porto.

φόρτος, ου, ὁ, ἡ, forum. πανὶ τὸ φόρτος, quod eo omnia ferantur venalia. φόρτος Αἰνείας, nomen oppidi in Latio, Forum Appii.

φόρτος, ου, ὁ, tributum, quod φέρεται, infertur. φόρτῳ, ὃς, ὁ, ferax, ferens.

φόρτος, acc. sing. part. præs. act. verbi φορέω, gello, habeo.

φορτωτὸς, ὁ, ὁ, bajulus. φορτωτὰ πλοῖα naves onerariæ. Artiophi. Interpr.

φορτὶ, pro φορτίῳ, onera, nom. pl. a φόρτος, ου, ὁ, idem ac φόρτος, ου, ὁ, onus.

φορτίζω, imponito. præs. inf. pass. pro impetrat. verbi φορτίζω, onero, cum acc. fut. ἴσω. p. πεφόρτικα.

φορτικὸς, ὁ, ὁ, onerarius. item metaph. molestus. ejusdem thematis.

φόρτος, ου, ὁ, onus: res molesta, & odiosa. φ. φέρω, a φέρω, fero, fero. hinc φορτίον, ὁ, τὸ, idem. φορτικὸς, ὁ, ὁ, onerarius. φορτίζω, onero.

φορτωνίους, ὁ, ὁ, nomen viii. Latin. Fortunatus.

φόρτος, podex. a φορέω, inquino.

φορτὸς, ὁ, ὁ, quiquilius. Th. φορτὸς, inquino. φόρτος, ου, ὁ, & ὁ, pinso, misceo, fercio. Hinc φορτὸς, ὁ, ὁ, quiquilius.

φόρτος, idem ac φορτὸς, lumen. Metaphorice pro salute, auxilio, & victoria.

Φ P.

φραγγέλλων, ὁ, φραγγέλιον, & φραγγέλλιον, ὁ, flagellum. Ex Lat. & est diminut. a flagrum, quod eft fcutica; qua fervi cædebantur: fic dicta, quod pars corporis ea percuſſa quaſi fragret, hoc eſt ardeat.

φραγγέλλιον, ὁ, flagello, fut. ἴσω. perf. πεφραγγέλλωκα.

φραγὴ, obſtruatur, 3. ſingul. aor. 2. ſub. paſſ. φραγήσομαι, ὴ, ὁ, ἡ, ſeptum. a. t. tadic. paſſ. verbi φράσσω, ſepio, occludo.

φραγμὸς, ὁ, ὁ, ſeptum. a. φράσσω, ſepio.

φραδὴς, indico, declaro, a φράδω, cognitio Th. φράδω, meneo, dico. a. t. ὑφάδω. p. m. πεφράδα.

φράδις, dixit, Jon. pro ἔφραδε, 3. ſing. a. 1. ind. activi verbi φράζω, dico. p. m. πέφραδα.

φράδε, ὑ, ὁ, ἡ, cognitio, prudentia, conſilium. hinc φράδις, ὶος, ὁ, ἡ, conſultus, prudens. Suid.

φραδμοσύνη, dativ. pl. Jon. pro φραδμοσύνοις, a φραδμοσύνη, ης, ἡ, conſilium. Th. φρόνησις, dicio.

φράδμων, ſeu φράδμονος, ονος, ὁ, ſolers, conſultus, peritus, doctus.

φράζω, Jon. pro φράζε, deliberas, 2. ſingul. præſ. paſſ. verbi φράζω, dico.

φράζεο, Jon. pro φράζω, præſ. imperat. paſſivi verbi ejuſdem.

φράζεσθαι, præſ. inf. paſſiv. φραζέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. verbi φράζω, dico.

φράζεται, Jon. pro φράζῃ, 3. ſingul. imperf. act. verbi φράζω, dico.

φράζεο, Jon. pro ἐφράζεσο, 3. ſingul. imperfpaſſ. verbi ejuſdem.

φράζε, Dor. pro φράζῃ, cogitato, præſ. imper. paſſ ejuſdem verbi.

φράζω, dico, expono, memoro, ediſſero. jubeo; judico. deprimo, Ariſtoph. φράζω σοφίαν, indico ſilentium, Ariſtoph. politulo Sophoci. conſidero, diſpicio, Sophocl. ἐν ἀνεμοφράκτῳ. perf. πέφραγμαι. aor. 1. ἔφραξα. a. t. imper. activ. φράσον, a σπω, edidere. a. t. ὑφάδω. præſ. med. φράζομαι, video, perſpicio, intelligo. perf. paſſ. πέφρασμαι, σται. perf. med. πέφραδα. Hinc φράσις, εως, ἡ, eloquutio, genus loquendi. μετάφρασις, in aliam linguam transfero, interpretor. μετάφραστος, ὁ, ὁ, interpretatio. μετάφρασις, ὁ, ὁ, interpres. παράφρασις, juxta loquor; item latius explico. πάφρασμαι, circumloquor. πάφρασις, εως, ὁ, circumlocutio, ἀφράστως, ονος, ὁ, ὁ, inconſultus, inconſideratus. ἄφραστος, ὁ, ὁ, ἡ, idem. ὁμόφραστος, ονος, ὁ, ὁ, unanimis, concors.

φραδέωνος, ὁ, ὁ, monitus, aor. 1. part. med. verbi φράσσω, mitto. f. ξω.

φραδέωνος, dicantur, Jon. pro φράσωσιν, 3. pl. a. 1. med. verbi φράζω, dico. f. φράσω. a. t. med. ὑφάδω.

φράσσωσι, acc. ſing. aor. 1. part. act. f. g. a φράζω, dico.

φράσθαι, dicere, Dor. pro φράζειν, præſ. inf. a φράζω, dico.

φράσῃ, Dor. pro φρασὶ, mentibus, 2. dat. plur. a φρὴν, νὸς, ἡ, ἡ, mens.

φράσεις, ως, ἡ, eloquutio. genus loquendi. ab eodem themate.

φραστικὸς, Poet. pro φραστικὸν, conſultabimus. ν. plur. fut. 1. med. verbi φράζομαι, ſeu φράζω, dico.

φράσσω, ττω, ædificare, a. 1. imperat. act. verbi ejuſdem.

φρασσιμόθυμος, geminatio ος, pro φρασίμοθος, 3. pl. f. 1. med. a φράζω, dico.

φράσσον, ſive τον, ſepimentum: item obturo, occludo: ſtipo, condenſo. f. ξω. p. πέφραγμαι. aor. 1. ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν. a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε. perf. paſſ. πέφραγμαι ξαι, ται. Hinc φράγμα, ατος, τὸ, ſepimentum, ſeptum, ſpes. φραγμὸς, ὁ, ὁ, idem. φραγὴ, ὴ, ὁ, ſeptus, munitio. μετάφραγμα, armis circumquaque munio: unde ἀπόφραγμα, ατος, τὸ, equus cataphractus.

φρασίων, ὠ, dicendum, adjecti. verbale a φράζω, dico, dicere.

φρασσάμην, cogitemus, 1. pl. a. 1. ſub. med. verbi φράζω, dico.

φράσσασθαι, ου, οὶ, contribules. The. φρατρία, curia.

φράτρων, ſen φρατρῶν, ας, ἡ, curia: conturbium, fodalitas, fodalitium, Halicar. hiſt. l. 6. Hinc φρατρικὸς, ὁ, ὁ, curialis, ad curiam pertinens. φρατρικὸν, ὁ, ὁ, ejuſdem curiæ conſors. φράτωρ, ορος, ὁ, idem.

φραγμὸν, ſepti, ν. ſg. fattus. a φράσσω, repio. fut. ξω. aor. 1. paſſ. ἐφράχθην.

φράσσε, Poetic. φράσσῃ, ονος, ὁ, puteus. q. a φρὴν, mens.

φράσσασθαι, decipio. f. ἴσω. perf. πεφράσσωκα. a. q. φρένα ἀπάτῃσι, mentem decipio.

φράσσι, accuſ. plur. a φρὴν, ὁ, ἡ, mens. φρένες, ὧν, intelligentiæ. φρενήρων, ονος, ὁ, ὁ, mentium deceptor. Ex ſtudiem thematibus.

φρένηρος, ου, ὁ, ἡ, mentis compos, prudens, cordatus. ex φρὴν, ὁ, ἡ, mens, & ἄρω, apto.

φρενοβλαβὴς, ἐος, ὁ, ὁ, mente captus, ſtultus, delipiens. ex φρὴν, mens, & βλάπτω, lædo.

φρένας ἀμφὶς, pro ipſa prudentia Poetice ſumitur.

φρὴν, fer, ſor. a. 2. imperat. activ. a φέρω. Niſi φρὶ, pro φρὶ, quod per ſyne. pro φέρε, præſ. imperat. activi verbi φέρω.

φρεὶ, & φρεῖ, dat. plur. a φρὴν, ὁ, ἡ, mens.

φρὴν, emitto. fut. φρήσω. a. a φρέω, feio.

φρήσαν, Jon. pro φρῆσαι, 3. ſing. aor. 1. ſeptum Th. φράσσω, a fepio, munio.

φρὴν, φρενὸς, ὁ, mens, ſapientia. φρένες, præcordia. q. a φρὴν, ut fit quaſi φρὴν, quo nimus corpus agit, & fert quo velit. Hinc φρονέω, φ. φρενὶν, ſapio: item delibero, cogito. fut. ἤσω. φρόνιμος, ονος, ὁ, ὁ, cogitatio. φρόνησις, ονος, ἡ, prudentia, intelligentia. φρόνιμος, ὁ, ὁ, prudens. ἄφρων, ονος, ὁ, ὁ, amens, delyrans, ſtultitia affectio, ἄφροσύνη, ης, ἡ, ſtultitia. κακόφρων, ονος, ὁ, ὁ, vana cogitans. μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ὁ, magnanimus, fortis, ονος, ὁ, ὁ, prudens: item temperatus, temperans. σωφρονικὸς, ὁ, ὁ, prudentia; item temperantia. σωφροσύνη, fanæ mentis ſum, prudens ſum: item temperanter, & modeſte me gero. εὐφροσύνη, ad ſanam mentem reduco: item caſtigo, emendo. σωφρονιστὴς, ὁ, ὁ, caſtigatio, emendatio. σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ, ἡ, qui eſt animo humili, & abjecto. πανοφρονικὸς, ὁ, ὁ, animi humilitas.

φρήτη, Jon. pro φρατρία, ας, ἡ, curia, fodalitas, tribus.

φρήτωρ, Jon. pro φράτωρ, contribulis. vide etiam in φρατρία.

φρικώδεα, acc. plur. ſ. g. a φρικώδης, idem ac φρικώδεσι, horribilis. Them. φοβῆ, ᾶσι, ὁ, fremirus mari.

φρίκη, ης, ἡ, horror frigoris, febrilis horror, algor. φρίκη τοῦ θεοῦ, horror, & religio in Deum, Xenoph.

φρικώδεσι, Jon. pro φρικώδεσι, præſ. imperaſſ. a φρικωδάω, fremo.

φρικώδεσται, ſtatum naribus emitte, fremo. q. a βρίμω, fremo.

φρικώδεσται, Dor. pro φρικώδεσται. vide φρικωδάω, fremo.

φρὶς, φρὶς, ὁ, ἡ, mariſa, vel fluctuum fremitus. quaſi a φρέω, horreo. hinc φρίκη, ης, ἡ, idem. Tum horror frigoris, & febrilis. hinc φρίσσω, vel ττω, horreo, φρικαίνω, ὁ, ὁ, horrendus, horribilis.

φρὶξ, ὶξος, ὁ, ἡ, qui iſte fuerit. vide Pindarum Pythion. Ode 4. 251. ſ. 3. & Graca Scholia.

φρόασσε, Jonic. pro ἔφρασσον, imperf. activi verbi φράσσω, horreſco: cum horre remido.

φρόασσε, pro φρίσσων, 3. plur. præſ. indic. verbi φρίσσω, horreo.

φρόασσε, vel ἄττω, horreſco, contremiſco: item eum horrore reformido, cum accuſ. q. φρίσσω, metaphora a caſtella ducta, quos metuunt, & horrent fuere fatis. fut. φρόξω. perf. πέφρικα. aor. 1. ἔφριξα. perf. paſſ. πεφρίκασμαι, ται. vade φρικώδης, ὁ, ὁ, tremendus, a, um. Th. φρὶξ, ικὸς, ὁ, fremitus maris e. Hinc φρικώδης, ὁ, ὁ, inf. fcio. φρικωδάω, ver bi φρικωδεῖν, feu φρικαν, exordio utor. quod a φρίσσω, Attic. pro πρωτίσσω, exordium. Th. ἄτακτος, ου, ὁ, ἡ, via, femita.

φρόασσε, Jonic. pro φρόασσε, præſ. inſ. φρόξειν, 3. ſing. ſub. præſ. act. verbi φρόασσε, ſapio.

φρόασσε, Jon. plur. part. præſ. act. verbi φρόασσε, ſapio.

φρόασσε, q. φρόασσε, intelligo, cogito, ſapio, ſtatuo, deſidero: curo. glorior, exulto, infero. recte ſcribe, recte judico, recte conſilio, Plut. ἄφρων τὸ σὸ, faveo tibi, & tuis rationibus, Sophocl. φρονῶ cum infinitivo, volo. φρονῶ δικαίως, animum intendit ad pugnam. Hefiod. l. 1. ἔργ. perf. πεφρόνηκα. Them. φρὴν, νὸς, ἡ, mens.

φρόασσε, ου, ὁ, ἡ, cogitatio, animus. item, deſiderium, voluntas. quod a φρονῶ. Th. φρὴν, νὸς, ἡ, mens.

φρόασσε, ου, ὁ, prudentia, ſenſus.

φρόασσε, ου, ὁ, ἡ, prudens, providus, cordatus, compotemque. ἀφρόασσε, ὁ, ὁ, ἡ, dementia. hinc φρόασσε, adv. prudenter. Aliquando φρόασσε, arrogans, animo elatus.

φρόασσε, nom. plur. part. præſ. act. verbi φρόασσε, ſapio, intelligo.

φρόασσε, genit. ſing. a φρόασσε, cura, cogitatio, ſolicitudo.

φρόασσε, curasti, 2. plur. præſ. ind. vel imperat. a. 2. verbi φρόασσε, curo, ſubvenio.

φρόασσε, curo, fluctuo, operam do, mediter, rationem habeo. fut. ἤσω. perf. πεφρόνηκα. a. 1. ἐφρόνησα. φρονεῖν τινα τὸ τινος, in re & negotio occupari. Attic. Aphrod. Thema φρονὶ, ἴδος, ὁ, cura.

φρονὶς, ἴδι, ὁ, ἡ, cura, cogitatio, commentatio, ſolicitudo. Hinc φρονίς, cogito, curam gero. φρονιστὴς, ὁ, ὁ, adminiſtrator, diſcipulus, Ariſtoph. φρονιστήριον, ου, τὸ, ſchola: locus, in quo cogitationes noſtras explicamus.

φρόασσε, ου, ὁ, ἡ, vanus, obſcurus, irritus, non apparens. φρόασσε ὡς ἀ φρόασσε, abſens non apparet, φρόασσε τὰ τῶν, facultates ad iter itaque ſpectant. Ariſtoph. in Neb.

φρόασσε, cuſtodi, præſ. imperat. activ. a φρόασσε, cuſtodio.

φρόασσε, a, præſidio teneo, cuſtodio, cum accuſ. imperf. φρόασσε, ου, ὁ, ἡ, ου, ὁ, ἡ. ſ. φρόασσε. perf. φρόασσε. præſ. paſſ. φρόασσε, ται. præſidio teneor, cuſtodio. οἱ φρόασσε, qui præſidio tuentur. Artiſtoph. præſidio tuentur, Demoſth.

φρόασσε, exercitus agamus, Doric. pro φρόασσε, 1. pl. præſ. act. activi verbi a φρόασσε, cuſtodio.

φρόασσε, vel ττω, fremo: proprie de equo furiofo, & hinnitente. fut. ἤσω. p. πεφρύαγμαι. a. 2. ἔφρυγον, uſitatius eſt φρυαγμὸς, fremo.

φρυαγμὸς, fremo: inſolefco, ferocio. q. a φρὴν. hinc φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus. φρυγμὸς, ὁ, ὁ, idem. φρυαγμόσυνος, idem cum φρυαγμὸς.

φρύγανον, ου, τὸ, ſ. g. cremium, virgultum aridum, a φρύγω, ſicco.

φρύγιος, ου, ὁ, & ἡ, Jon. ης, Phrygia, regio in minori Aſia. Gr. torrida.

Φυγίτης, ου, ὁ, fricturium. id est, instrumentum frigendi. Sed φρυγίτης, cantilena incitans ad arma, a Phrygibus ſic dicta. Item crepitum, lignorum aridum. Heſych.

Φύγκος, ου, ὁ, aridus, ficcus. Item flos quidam allivus, Theophr. l. 6. hiſt. Plant. Et & φρύγκος, Phrygius, nomen gentile.

Φρύγω, φρύξω, vel ὄπτω, torreo, torrefacio, frigo. hinc φρυγμὸς, ου, ὁ, torrefactio, friſio, φρυκτὸς, ὁ, ἡ, toſtus, torrefactus.

Φρυκτὸς, ὁ, ἡ, horridus. Subſtantive varia notat. ut faba friſta: calculus iudiciarius: fax, qua hoſtium adventus ſignificatur: fors ἀποκλήρωσις. & φρυκτὸν, τὸ, iudiciarii calculi, iudicium. & ſuffragia, Poll. l. 8. διαψηφισμὸς, ferre ſuffragia, ſortiri.

Φρυκτωρὸς, ὁ, qui φρυκτὸν λύει, obſervator ignium pranuntiorum. φυλάττων, ſpecula.

Φρυνὸς, ὁ, ἡ, rubeta, rana venenoſa. ϙ. a φρύνη, ſordo: quia ſordum eſt animal.

Φρὺξ, φρυγὸς, ὁ, Phrygiæ incola. Prov. Sero lapſum Phrygem.

Φρύξω, torrebit, Dor. pro φρύξει, 3. fut. τ. a φρύγω, torreo.

Φρύνω, vel ὄπτω, idem ac φρύγω, torreo.

Φῦλ, per ſyncopen pro φύη, ſero.

Υ.

Υὸ, caluit, Jon. pro ὗσ, 3. ſing. a. 2. verbi σῦμαι, inuſit. ſon. a. ῡ. ῥῦσε, a. 2. inf. φῦναι: & ἄ. part. σὺς. Th. σὺν, gigno.

Ὑὰ, ᾶς, ἡ, Poet. pro σῦς, συὸς, ὁ, natura, naturæ ſolertia. Thema σῦω, naſcor.

Ὑγιὰ λέγουσι, in exilium pellor. a φύζω, fugio.

Ὑγὼν, ὠνος, ὁ, ἡ. inf. act. verbi φύζω, fugio.

Ὑδὰλιος, ὁ, ἡ, nomen viri. Gr. homicum oculos fugiens.

Ὑζὺς, ὑζὺος, ὁ, ἡ, Jon. 3. ſg. a. 2. ind. verbi φύζω, fugio.

Ὑζὺς, ὑζὺς, ἡ, fuga, cautio: exilium, Ariſtoph. Sed φυγὴ eſt 3. ſing. ind. a. 2. ſub. act. ut ἔβὴν, pro φὺγε, per paragogen τὸ ν. & in plur. φύγεν, verbi φύζω, fugio.

Ὑφαιτᾶω, tergiverſor. q. φύζω δίκὴν, fugo judicium.

Ὑφὴς, ὁ, ἡ. ὰ. 3. ſing. a. 2. optat. act. & in a. plur. φύγημεν, a φύζω, fugio.

Ὑφὶζὼν, ὼσα, ὸν, φύζων τὸν ἕϛιν, hoſpites fugiens. Vel pro ἕξων, qui fugat hoſpites: inhoſpitalis, inhumanus erga hoſpites. Ex φύζω, fugio, & ἕϛιν, hoſpes.

Ὑὸν, ὸς. ὰ. neut. g. a φὺσὶ, ὰσα, ὸν, verbi σῦω, naſcor.

Ὑὸς, ὰς, ὁ, ſing. praſ. paſſ. σῦσθαι, praſ. inf. verbi σύομαι, ſeu σῦω, ſum, gigno.

Ὑὸς, ὰ, ὁ, fuga cum rimore, Jon. Pro σὺγὴ, fuga. Th. φύζω, fugio.

Ὑὸς, ὰ, ὁ, ἡ, lingax. a σὰζω, fingo.

Ὑὸς, ὰ, ὁ, ἡ, natura, indolis. acc. σὺν. The. σῦω, naſcor.

Ὑὸς, ὰ, ὁ, ἡ, ſing. a. 2. ſub. paſſ. a σῦω, naſcor. ι. σὺσα. a. a. ſingo.

Ὑσὶν, Dor. pro σὺσιν.

Ὑσσὸς, ὸσσου, ὁ, aglioſus. Th. φὰσσω, ασι, τὸ, ſucus, alga.

Ὑσὶς, ὶχθὺς, ſaxatilis.

Ὑσὶς, ὶσσ, ὸν, ſucus, alga herba marina, unde lana inficitur, & vultus tingitur: ravicula, qua ſe fucant mulieres: Poll. l. 5. hinc φυκιὸεις, algoſus. q. a φὺκ, quia in eo facile naſcitur.

Ὑσὸτὴς, ὴτος, ὁ, ἡ, evitabilis. a φὺζω, fugio.

Ὑσὸς, pro σὺλη, nom. plur. σῦλοι, ῶν, τὸ. idem ac σὺλ, tribus.

Ὑσὸλὴς, ὰδὸς, per tribus, tributim.

Ὑσὸλὸς, ὰὶς, ὰ, Dor. pro σὺλαὶς, ὁ, ϙ. σὺλὸς. Th. σὺλὸνω. cuſtodio.

Ὑσὸλὰξ, nom. pl. a σὺλὰξ, ακος, ὁ, cuſtos, & in dat. pl. Jon. σὺλὰξεσι. Th. σὺλὸνω. cuſtodio.

Ὑσὸλὰς, ὰδος, ἡ, ϙ. carcer, tutela, cuſtodia, ſtatio, præſidium. in dat. pl. Jon. σὺλὰδεσι. Sed Dor. σὺλὰσι, proprium loci. a σὺλὸνω, cuſtodio.

Ὑσὸλὰξὶς, in carcerem conjicio, pertrudo. fut. σὺλ. perf. πεφυλάκισμαι, hinc φυλακὶσιος, carcerarius. Th. idem.

Ὑσὸλὸς, ὸς, ὁ, Jon. pro φύλαξ, cuſtos.

Ὑσὸλὸτὸς, ὸς, cuſtodiendum. verbale a φυλὸσσω, cuſtodio.

Ὑσὸλὸσσω, ὸσσ, ὸ, cuſtos, excubitor. in plur. φυλακτῆρες. a φύλακος, cuſtodio.

Ὑσὸλὸσσω, ὸσ, ὸ, præſidium, tutela, munimentum, ars, locus cuſtodiæ. Item arma ſalutis. Antidotum etiam contra venena, & malorum.

Ὑσὸλὰτὸω, ὸσ, τὸ, Phylacteria, conſervatoria, quibus memoria legis conſervabatur. a φυλάσσω, cuſtodio.

Ὑσὸλὴνὶς, ὶδ, ὁ, habens vim τῶ φυλόσσω, cuſtodiendi.

Ὑσὸλὴξ, ακος, ὁ, cuſtos, ſervator. Th. φυλόσσω, cuſtodio.

Ὑσὸλὸν, a. 2. inf. τῦ. verbi φύω, ejuſdem.

Ὑσὸλὸν, a. 2. imperat. med.

Ὑσὸλὸν, a. 2. imperat. med.

Ὑσὸλὸν, a. 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejuſdem.

Ὑσὸμὴξὸν, ὸ, ſum tribus præfectus, præſum tribui, ſum tribunus.

Ὑσὸλὸσσω, Jon. pro φυλόσσω, a. 2. inf. act. verbi φυλόσσω, cuſtodio. & ſæp.

Ὑσὸλὸσσόμενος, Att. & Dor. pro φυλόσσων, præſ. inf. verbi ejuſdem.

Ὑσὸλὸσσω, Jon. pro φυλόσσω, Æol. pro φυλόσσει, 3. pl. præſ. ind. verbi φυλόσσω, cuſtodio.

Ὑσὸλὸσσω, vel σῦτω, cuſtodio, tueor: excubo, obſervo: caveo, vito. q. a φυλὴ, quod φύλακες, cuſtodes habebant ad φυλὴ, tribus, vel ſit quaſi πυλόσσω. non enim eſt urbs in tuto, niſi portæ occludantur. ſ. φυλάξω. p. πεφύλακα. a. 1. ἐφύλαξα. præſ. paſſ. φυλάσσομαι, caveo, cuſtodio. a. 1. med. ἐφυλαξάμην, a. 2. ἔφυν, ob ſervavi. perf. paſſ. πεφύλαγμαι, 1 ſg. ατμαι. Hinc φυλακτὴρὶς, ὴρὸς, ὁ, cuſtos, vigil. φυλακτικὸς, ὴ, ὸν, ϙ. cuſtodia, excubiæ. φυλακτὸς, ὴ, ὸν, ϙ. datio excubitorum, ſeu vigilum: item præſidium, munimentum, ars. φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, cuſtos: item excubitor, vigil. φύλακες, ὁι, οἱ, cuſtodia: item excubiæ. πολυφύλακος, ὁ, ἡ, ſæpe. Ἰλιον cuſtos, vel præſes. φυλακτὸς, ὴ, ὸν, præſ. part. paſſ. a φύλαττω, ſeu φύσσω, cuſtodio.

Φυλλάδες, Phyllides, nomen proprium.

Φυλὶ, ὰς, ἡ, tribus, Athenis decima urbis pars, claſſis: cognatio, familia, cohors. Thucyd. ταῖς φυλαῖς, tributim, Xenoph. φύλαρχοι ἐσαν, adjective ſumitur a Nazianzeno, tribuales linguæ, ſeu cognatæ. Niſi forte legendum ſit φύλαι. φύλαι, ὰ, ὸς, natio, genus. φυλέτης, ὰ, ὸ, tribualis, qui eſt ex eadem tribu. φυλόσσω, ὰ, ὸ, qui eſt ex alia tribu. ἀμφιφύλαι, ὰ, ὸ, ἡ, qui ejuſdem eſt tribus. σύμφυλος, ὰ, ὸ, ἡ, idem.

Φύλλα, τὰ, folia hinc φυλλὰς, ὰδος, fetia Poetarum. & φυλλὸν, folium.

Φυλλὰς, ὰδος, ἡ, foliorum acervus. Th. φύλλον, τὸ, folium.

Φύλλινος, ὰ, ὸ, foliaceus, ex foliis factus. ex eodem thema.

Φύλλον, ὰ, τὸ, folium: frons, dis. apud Theophr. l. 9. bift. c. 19. φύλλον eſt nomen herbæ.

Φυλλὸτὴς, ὰτος, ὁ, folia continens. ex φύλλον, τὸ, folium, & τέμνω, τὸ, ſtratum. quod a τίτνημαι, ſterno. Them. τεμὼν, idem.

Φυλλοχρὼς, ὼς, ὁ, ἡ, folia ferens. Ex φύλλον, τὸ, folium, & χρὼς, τὸ, ſtratum.

Φυλογενὴς, ὴς, ὁ, ἡ, genere dijudico, per tus claſſes ad trutinam revoco. a φυλὴ, & κρίνω.

Φυλοκρὶνὴσις, ὰως, ὴ, diiudicatio generum.

Φυλοκρὶνὴς, ὴς, ὁ, ἡ, generis diiudicans.

Φύλον, ὰ, τὸ, idem ac φυλὴ, ἡ, tribus.

Φύλοντες, ὸντ, ὰ, ἡ, pugna, contentio, ſedirio, certamen: clamor militum, a φύω, ſeu φύσσω, & ἀντὶ τῦ ἀγὼν, ὁ, vox. q. clamor nationum. vel quaſi ἡ τῶν φύλων ἔντις, id eſt, nitio. quod bellis pugnat Deus homines.

Φύμα, ὰτος, τὸ, tumor, vomitus, tuberculum, tumor præter naturam σύμφυτος, naſcens.

Φύνω, naſci, a. 2. inf. act. verbi σύμι, vel φύω, naſcor. ſ. φύσω. a. 2. ἔφυν.

Φύον, naſcebamur. Dor. pro ἔφυον, 3. pl. imperf. paſſ. verbi φύω. Th. φύω, naſcor.

Φύξεις, ὶς, ὁ, profugus, exſul: fugax, timidus. a φύζω, fugio, & ἄλὰς, fatis, adv.

Φύσαιος, naſcenti, dat. ſing. partic. præſ. paſſ. verbi φύω, naſcor.

Φύσαν, Dor. pro φύσιν, naſcuntur, 3. pl. verbi φύω, naſcor.

Φύσαμα, ὰτος, τὸ, maſſa luti, farina aqua ſubacta. quod a φυσὰω, mifceo: fubigo. fut. ἄσω. perf. πεφύσαμαι. perf. paſſ. πεφύσημαι. Th. φύω, miſceo.

Φύσαν, ὰ, ὸ. imperat. act. verbi φυσὰω, miſceo: ſubigo.

Φύσαν, præſ. ind. act. a φύω, miſceo.

Φύσαν, miſce: ſubige, conſpergo, rigo, pinſo: fordo, perturbo, Heſiod. fut. φύσω, & Æol. πέφυσμαι. perf. paſſ. πέφυσμαι. γυναι δὲν φύσαμεν, terram aqua ſubigere. ὑφύσσω πεφυσμένος, lacrymis perfuſus, in ſpign. πεφυσμένα πλάσιτα τῦ σίτυ, ἡ πλάσις, vino, oleoque panis maceratus, Thucyd.

Φύτ, φυσὸς, ὁ, ἡ. ὰ. part. act. verbi φύω, vel σύω, naſcor. a. 2. τ. φύσω.

Φύτὸς, vel φύσὸς, ὴ, ὸ, ſollis. Thema φυσὸω, fuſtio, inflo.

Φυσὸδὰς, ὰος, ὁ, ἡ, Dor. pro σφυσὸδὰς, inflatus. a. 1. part. paſſ. a φυσὸω, ſofio.

Φύσει, a. 2. inf. act. verbi σύω, gigno. fut. σύσω. a. 2. ἔφυν.

Φυσὰλὶς, ἴδος, ἡ, bulla in aqua natcens. Item φυσαλὶς, veſicatia, quæ & ἀλεκτρὸνὶς, frutex eſt, Dioſc. l. 4. c. 72.

Φύσει, σεως, ἡ, ἄ. in ſ. g. φύσεως, ως, ὰ. a. 1. part. act. verbi σύω, naſcor. falſi per ſyncopen pro φυσίσεις, dici volunt, a φυσὰω, inflo.

Φύσεων, ὰ ἐ φυσσεῖν, fuſſio, inflo, ſpiritum immitto, flatu ſtimulo, tumefacio. nisi γρῦζος, quæ, buccas inflans, Demoſth. Item eſſo. φύσεων σὺν πρὸ ἕρνυσι κύων, per nares eſt lantem cruorem. Xenoph. ſ. φύσω. Thema φύσαω, inflo, flatus, inflatio. φυσιῶν, ὼσα, ὸν, flabellum: item foflis. φύσα, vel φύσεα, ὰ, ὸ, ſollis. φυσαὶς, ἄδος, ἡ, bulla in aqua naſcens: item tibia, feu fiſtula. φύσαιος, ὰ, ὸ, bufo. φύσης, ὰ, ὸ, ἡ, veſicula, feu puſtula in manibus, aut pedibus. φυσίω, ſum, ſufflo, anhelo: item inflo.

Φυσὶζω, ὰ, ὸ, ἡ, ſing. ſ. a. ſono, gigno. Poteſt etiam eſſe dat. ſing. a φύσις, ὶος, ὁ, natura, a σύω, gigno.

Φυσὶκὸς, ὴ, ὸν, nomen proprium rane. q. bucetas inflans. Ex φύσαω, inflo, & βοὰω, ὰς, ὁ, ἡ, maxilla.

Φυσὶπὴξ, ὴγος, ὁ, veſicula, ſeu puſtula in manibus, vel pedibus.

Φυσὶζοος, ὰ, ὸν, ad vilum generans neceſſaria. Epitheton ferre, & Solis.

Φυσικὸς, ὴ, ὸν, naturalis, ε: nativus, aprus: ſpeculator, venatorque naturæ: qui flatum ciet, Baſil. φυσικὴ, ἡ, naturaliter.

Φυσιὸω, ὰ, inflo: ſ. σὺν. perf. πεφυσίωκα.

Φύσις, ιος, ὁ, natura, recta ratio: ſtatura. σίτανε ἰσχὺν, vis ingenii, Thuc. φύσει metaph. a ἐσὶ, ἡ, ſuſpiratio. ἀναπνοὴ etiam φύσις pro pudendis tum virorum, tum mulierum, quæ Pl. naturalia vocat, Cic. de Div. naturam.

Φυσὸεις, ὸσ, ὸ, tumor, inflatio animi. a σύω, gigno, & ὸ, inflo. Thema φυσὰω, idem.

Φύσκη, ὴ, ὸ, veſica, quia inflata: craſſum inteſtinum, aut venter: inteſtinum, ex quo farina, & carnibus inteſtis lucanicæ fiunt, Ariſtophanes in Equit.

Φύσκω, Dor. pro φύσσω, gen. a φύσκη. quid illud ſit Stephanus docet de Urbibus.

Φυσὸω, ὰ, ὸ, ἡ, ſing. a. 2. pro. a φυσὰω, inflo.

Φυσὸτὴρ, ὴρ, ὸ, inſtrumentum inflatorium.

Φυσὸωδὴς, ὰ, ὸ, ἡ, locus arboribus conſitus: horror.

Φυτὸὰ, ὰς, ἡ, plantatio, & idem ac φυτὸὸν, τὸ, ἡ, planta. Th. φύω, gigno.

Φυτὸλὸσσω, Bocor. pro φυτὸλὸσσω, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. verbi φυτὸλὸσσω, planto.

Φυτὸλὸσσω, a. 1. imp. paſſ. verbi φυτὸλὸσσω, planto.

Φυτὸλὸσσω, ὰτος, τὸ, Poetic. pro φυτὸν, ὸ, τὸ, planta.

Φυτὸλὸσσω, ὰ, ὸ, ἡ, Jon. φυτὸλὸσσ, plantaret, ſ. ſing. a. 1. ſub. act. a φυτὸλὸσσω, planto.

Φυτὸλὸσσω, planto. φυτὸλὸσσω κατὰ φυτὸλὸσσω, Poet. pro mortem alicui machinari. ſ. λὸσω. perf. πεφυτὸλὸσσω. perf. paſſ. πεφυτὸλὸσσμαι, 1 ſg. ται. perf. part. paſſ. πεφυτὸλὸσσμένος, ὴ, ὸν. a. 1. ind. paſſ. ἐφυτὸλὸσσω, ας, ε. aor. imperat. paſſ. φυτὸλὸσσω, ὰτω. Plantator tu. quod a φυτὸν, ὸ, τὸ, planta. Th. φύω, gigno.

Φυτὸὸς, ὸ, ἡ, planta, propago, virgultum, ſtirps. Item quivis vivens, Plato: homo a pud Euripidem. ἀνὴρ pro φυτὸν, plantum. φυτὸὰ etiam genus herbæ eſt, quæ pariter πανὰξ, ακος dicitur. Dioſcor. lib. 4. c. 119. σὺν τὸ χαμαιπίτυς, frutices Gazæ.

Φυτουργὸς, ὸ, ὸ, agricola, ſolitor. φυτὸ τὸ φυτὸν, plantis, & σπείρω, fodio.

Φύω, gigno, produco, edo, pario, naſcor. ſ. φύσω, præt. πέφυκα. a. 2. ἔφυν, ες, ε, ὰ & ὸν, ες, ε, ὰ, tanquam a φύω, unde a. 2. part. φὺς, φύσσα. præſ. paſſ. φύομαι, naſcor. perf. πέφυσμαι, σαι, ται. unde φύσει, ται, ὰ, natura) & in ſ. ſing. πέφυκα, unde φύσει, ὰ, ὸ, ἡ, planta. a. 2. paſſ. ἐφύην, ες, ὰ. a. 2. part. paſſ. φυὴς, ὰσα, ὸν. Hinc φυτὸὰ, plantatio. φυτὸὸς, ὸν, ὁ, ἡ, plantatio. φυτὸλὸσσω, ὸσ, τὸ, idem.

Φ Ω.

Φωγὸὸς, vel ὸς, torreo, uro. a φῶς, φωτὸς.

Φωγὸς, idem ac φωγὸς, torreo.

Φωγὸς, uro in foco: torreo. a φῶς, lux. Th. φάω, luceo.

Φωὶξ, vel φωὶξ, avis inimica harpæ, ἐχθρὸπαὶς ἄὸὸν, Ariſt. hiſt. p. 1. quia σίτανος, ab hoc eſt σιτὸνὸς.

Φωλὸὰς, ὰς, ἡ, balæna. hinc φώλ, ὸς, ὁ, ἡ, vitulus marinus.

Φωλὸὸς, ὸ, nomen gentis.

φωνὸς, ὁ, ὁ, nomen viri.
Φωνοκλείδης, gen. Jonic. pro ου, a φωνοκλεὶδ, ὁς
Phocleydes.
Φωλάδες ἀγροικοι, usti in lustris degentes. Them.
Φωλὰς, latibulum.
Φωλεὸς, ὁ, ἡ, ὁ, & φωλεὰ, ᾶς, ἡ, lustrum, latibulum, antrum. Item palaestra, schola, ludus, Poll. Hinc ἀπόφωλος, inexutidus, Suid. φωλὸς, ὁ, idem, latibulum habeo. quasi a φῶς λαὸς, quod ibi φῶς λαμ, id est, μὴ λάμπω, pariter.
Φωλάω, idem ac φωλεύω, in specu lateo. Theocr. lustrum.
Φῶμα, ῆ, pl. ἀ. a. fub. verbi φωὶ, feu φαὶ, dico.
Φωνὴ, ἡς, ἀεὶ, Dor. pro φωνὶς, vocalis, fonorus. a φωὶ, ῆ, vox, fonus.
Φωνὴεις, per crasin pro φωνὶεις, Dor. pro φωνὶεις, acc. fing. a φωνὶς, vocalis, fonorus.
Φωνήεσσα Dorice pro φωνὶεσσα, a. 1. inf. acl. a φωνὶς. voco.
Φωνήντα, Dor. pro φωνὸντα, n. g. plur. partpraef. verbi ejufdem.
Φωνήντες, loquentes, Dor. pro φωνὸντες, nom. pl. part. praef. acl. verbi φωνὶω, voco, nomino.
Φωνὶω, voco, cano, fono, vocem edo, nomino, invito. vi φωνὲω, quid ais? Sophocles. Item gemo, de palumbe iluspratum, Gaz. apud Arift. l. 9. Animal. imperf. ἐφώνιον, ων. futur. φωνὶσω, fonum edam. perf. πεφώνικα.
Φωνὸς, ὁ, ὁ, vox, fonus. locutio, dictum, verbum, fententia. ἀλλᾶται τῶν φωνῶν, mutare vocem, D Paulus ad Galat. c. 4. Item fama, rumor, ἀεὶ δ᾽ ὑπεστὶν ἔνδοξον ἐν ὁ φωνὸς πολὺς, orta hoc rumore. Ufurpatur etiam φωνὸς pro lingua, ἑκατὶ cum dicimus, lingua Latina, lingua Graeca.
Φωνὼ, ὼσσω, ὁ, vocem formans, loquens, Xenophon.
Φώνων, ωσσ, τὸ, vox, dictum, cantus. Soph. in Ajace, φωνὼν κενὸν, vocem audio.
Φωνὼεις, ωσσ, ἐ, ὁ, a. 1. part. acl. φωνὶεις, pro φωνὶσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. φωνὶω, voco.
Φώνωσα dixit, Jon. pro ἐφώνησα, ῆ, fing. a. 1. ind. acl. verbi ejufdem.
Φωνωτὰ λέγομεν, vocalia organa, Nazianz. in Oratore.
Φωνωτικὸν, ὸ, pugno de vocibus.
Φῶς, μεταμελὸν Φ᾽, Suidi-ani valida eft vox.
Φῶς, φωτὸς, ὁ, ἡ, lux, vi φαὸς, ὁ, ἡ, fpeculator, explorator. q. ab ὀφθὸς, vel φάος quia φῶς τὰ ἀλλότρια φέρει. hinc φωὸς, ᾶς, ἡ, furtum, φθὸνος, in furto deprehendo; item quarto, perceffio. ἐπὶ φῶτα ἐλθεῖν, ἐ, ἡ, ipfe furandi actus. item φῶς, & φάος. Helychio genus apum, five potius fuccorum.
Φῶτὸς, ῆτος, pref. inf. a φωτὸω, furor. Thema φωὸ, fut.
Φωτμαὸς, ὁ, ἡ, ferinium, acuela. quæ contra φωτὸς, id eft, fures. Sed puto eft a φωτμὸς, quod idem valet.
Φῶτα λέγει, furtivus congreffus. a φῶς, fur, φωτὸς, gen. pl. a φῶς, fur.
Φῶς, φωτὸς, ὁ, ulio, ea φῶλος, torreo.
Φωτὸς, φωτὸς, ῆτ, lux, lucerna, focus, contract. ex φάος, σος, τὸ, idem. Sed φῶς, φωτὸς, ὁ, vir.
Φωτὸς, τῆρος, ὁ, lumen, luminare: Hefychio fenestra. a φάεινω, idem ac φάω, luceo.
Φωτῆρες, ὁ, ὁ, ὁ, lucifer. Ex φάεις, ὁ, ὁ, ὁ, ferens. Th. φάος, feto, & φάω, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.
Φώτιον, ὸ, velum.
Φῶτις, virum, acc. fing. a φῶς, vir. nomin. plur. φῶτες, viri.
Φῶτος, viros, nom. & acc. dual. a φῶς, vir.
Φωτὸω, illumino, illuftro, in lucem profero, patefacio. fut. ὐσω. perf. πεφώτικα.
Φώτων, ὸ, ὸ, oculus.
Φωτωρὸς, ὸ, ὸ, ὸ

aerea galea munitus. Ex χαλκὸς, ου, & εἰς pes, ὠδὸς, ὁ, galea.

Χαλκοβατὴς, ὁ, ἡ, qui ſtrepitum edit aut pulſato. Ex χαλκὸς, ου, & κρότος, ου, ὁ, pulſus.

Χαλκοβλάβεια, ας, ἡ, chalcoleibdanum. Ex χαλκὸς, ου, & λείβανον, ου, ὁ, thus.

Χαλκόγαμος, ου, ὁ, Æol. & Dor. pro χαλκογάμβρος, ου, ὁ, hoc Att. factum ex χαλκογάμος, qui aereas genas habet. Ex χαλκὸς, ου, & γάμος, ὁ, gena.

Χαλκόθυρα, ας, ἡ, aereum pavimentum habens. Epith. Cœli: χαλκόθυρα νώδυν ἴσχων.

Χαλκόθυρα τάφρος. Ex τὸν, πος, & χαλκὸς.

Χαλκόθυρα, ας, ἡ, & ὁ, ου, ſpecies vel ſcenea portas habens. Th. πύλη, porta.

Χαλκὸς, ὁ, ὁ, ου, arma aerea, vel moneta. Item numiſmatis genus, Poll. l. 9. χαλκοῦς ἐστιν τετρώβολον. Arci nummi quatuor. Plut. gladius, arma. Odyſſ. ξ. Διδοῦσι haſtæ ferrum, ſecuris. In Epigram. antrem vomer. Hinc χαλκεὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ου, ἡ, aheus. χαλκεὸς, ὁ, ἡ, ὁ, faber æratius. δημόσιος, ὁ, ου, ὁ, ου, ὁ, ου

Χιμώδης, ες, ὁ, ἡ, pernio, ut frigus χειμὼν θλᾶ, frangit calces.

Χειμοτόκος, hyemem trahens. Th. χεῖμα, hyems.

Χειμῶνες, ὡν, οἱ, ἃ, χρωματικὸς, ὁ, ἡ, hyemalis, frigidus, cruditas, brumalis, hybernus: tempestuosus. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hyems, tempestas, procella maris, frigus, idem ac Χεῖμα, ατος, τὸ, hyemius.

Χεύσω, 3. plur. ind. præs. verbi χέω, pro χέω, fundo.

Χέζ, χεῖς, ἡ, idem ac scriptura: copiæ: axis, l. 3. Reg. c. 7. potestas. Eurip. in Medea. Χέῳ apud Trallianum o de ponci aruugia legitur, nisi ſit legendum χεῖρ, a χείρ, porcus. quod a χω, capio. eſt enim capiendi inſtrumentum & χεῖρ, pro χεῖμα, acc. ſing Hinc χέρνα, ης, ἡ, paupertas, inopia. χέρης, ητος, ὁ, ἡ, inops, pauper. χέρτερος, ὁ, ἡ, pejor, deterior. αὐτέρχης, ους, ὁ, ἡ, qui ſua ipſe manu aliquid facit; item qui ſua manu eadem patravit. ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, parvus gladius, pugio, ſica: item libellus qui manu facile geſtari poteſt. ἐνχειρία, manuum admovco, aggredior. ἐνχείρημα, ατος, τὸ, conatus. ἐνχειρὴς, ὁ, ἡ, ὁ, difficilis, arduus. ἐνχείρωσις, manuſve ferio.

Χειροβοσκὸς, ὁ, manu duco: clam leco, lenio. Ariſtot. 8. Polit. de eo, qui inſtrumenta mofica pulſet. futur. ήσω. perf. κεχειροβόκηκα. quod a χειροβοσκὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui vel quæ manu ducit. Ex χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus, & ἀνωγὸς, ὁ, ἡ, ὁ, dux vim. Th. χεῖρ, duco.

Χειροστοῖχος, manibus tracto. Ex χεὶρ, manus, & ἄστιχ, ordo.

Χείρων, & χείρους, dat. plur. Jon. & Poet. pro χείρω. a χεὶρ, χέρ, ὁ, menus.

Χειρωνακτικὸν, tunicæ manicatæ. Th. χεὶρ, menus.

Χειρώνιξα, acc. ſing. f. g. ſuperl. grad. a κακὸς, malus. compar. χείρων, & χερείων, pejor. ſuperlat. κακίστερος, peſſimus.

Χειροθέκτωρ, ορος, ὁ, ſalarius. a χειρὸς θωλίζω. Χειρόθετος, ὁ, ἡ, τὸ, chirographum, ſyngrapha. q. d. χειρὸς γεγραμμένον, unus propria ſcriptum

Χειρόθετος, ὁ, copula. quali χειρὸς θεσμὸς, manuum vinculum. a θέτος, ligo.

Χειρόθιλα, nom. pl. a χειρόθιλος, ὁ, ἡ, violentus, cui jus eſt in manibus, Heſiod. Ex χεὶρ, manus, & θίλω, ut, ὁ, ἡ, jus.

Χειροῖτρος, ὁ, ἡ, ὁ, qui jus habet in manu deceptit.

Χειροῖθετ, ὁ, ἡ, manipulus, manum, ſeo carpum impleo: θυέμας χειροῖθεῖς, fafciculi mauocies. Dioſc. l. 1. c. 2.

Χειροκτίσται, ὁ, ἡ, ὁ, manu factus. χειροκτίστα ποιήματα, morbi manufacti Galen. quibus i nepti medici curando agrotos afficiunt, l. 1. ad Glauc.

Χειρὸς, gen. ſingul. a χεὶρ, ὁ, ἡ, manus. dat. χειρὶ. dat. plur. χερσὶ.

Χειροσκόπος, ὁ, ἡ, qui manuum inſpicit. ut inde divinet. qui χειρὸς σκέπτεται.

Χειροτόνητος, οὐ, ὁ, nervoſis manibus, nom. pl. Ex χεὶρ, manus, & τόνος, tendo, inis. Th. τόνος, tendo.

Χειροτόνος, comp. n. g. pejus. a κακὸς, manus. Th. χεὶρ, manus.

Χειροτονία, ας, ἡ, opiſex. Ex χεὶρ, manus, & τέχνη, ης, ἡ, ars.

Χειροτονῶ, per ſuffragia creo. q. protenſa manu eligo. ut io ſuffragiis ſalebant. Item manus extendo ſimpliciter, interdum defero, alicui trado in manus ſ. commendo. perf. κεχειροτόνηκα.

Χειρὼν, in ſuam poteſtatem redigere. a χεὶρ, Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Χειρυργὸς, ὁ, ἡ, ὁ, opiſex. qui χειρὶ ἔργον facit, quique manu medicinam facit, chirurgus: operarius, opifex.

Χέρη, deterius, nom. vel acc. plural. n. gen. pro χέρνα, ης, ἡ, a χέρης, domp. a κακὸς, malus, compar. κείρων, ſuperl. κάκιστος: Th. κακὸς, manus,

Χείρη, ονος, ἡ, ἃ, pejor, deterior, comp. naior, ut dictum. Eſt etiam Χείρων, Chiron, nomen viri. gen. Χείρωνος.

Χειρωνακτὴς, ὁ, opifices, qui propriis manibus victum ſibi quærentes. Hinc χειρωνακτέω, ῶ, ὁ-pificium.

Χειρωνάξιος, a. r. ion. ſed. verbi χειρόω, manuum viribus ſupero, domo. ſi οὐκ. Th. χεὶρ, ὁ, ἡ, manus.

Χίωτινα, caper. ſeu, g. ſingul. f. t. med. verbi χάω. Poet. pro χέω, capio.

Χ λάος, idem ac χωὶ, ὁ, ἡ, caverna, latibulum ſerpentum.

Χλαλάω, ῶ, ὁ, hirundo. q. a χάλα δοῦνη, quod ſe. labia agitet; vel quod χελιδὼν ὄδοι labiis canat.

Χέλυς, ος, ὁ, ἡ, lyra, chelys, teſtudo, animal, quod teſtum gerit. Item pectus. Hinc χελωνὴ, & χελώνη, ης, ἡ, idem

Χελωνώμαι, expecloro, cruſto, tuſſio, a χέλυς, pectus. Item nato.

Χέω, ω, ὁ, fundens, pruf. pact. act. f. g. a χέω, fundo. fut. χεύσω.

Χηρὰι, ᾶσι, ὁ, colluvies miſta cœno, & lapidibus, quod a χήμαι, acervus pervorum lapidum. Th. χάω, ὁ, manus.

Χηρώσω, pejora, nom. plur. n. g. a χηρόω, pejor.

Χιμαίρομαι, & χιμάσσω, Poet. pro χάσκω, pejor, inferior. q. d. χασὼ ὕστερ, qui manum robore ſuperatur, compar. a κακὸς, malus. ſuperl. κάκιστος, peſſimus. Th. χεὶρ, ὁ, ἡ, manus.

Χιμᾶν. vide in χιμαίρομαι, pejor.

Χίρνει, dat. plural. Poet. pro χήρασι, quod Joo. pro χηρὶ. Th. χάω, ὁ, ἡ, manus.

Χίρη, dat. ſing. pro χηρὶ, in accuſ. χίρην, pro χήρασιν, & χηρίαν, ὁ, ἡ, comparat. Poet. pro χεῖρων, pejor, inferior. ſuperlat. χήρισσος. Th. χεὶρ, ὁ, ἡ, manus.

Χίσπαρος, gen. pl. Jon. pro χησάρων, a χησάρη, ης, ἡ, manibus aptans.

Χίσμαρος, ὁ, vel ος, ὁ, ἡ, qui aliquid mano aprat, & compingit. χησὸς ἁρμ.

Χίσμη, αὐτὴ, ἡ, lapis, qui menum impleri poteſt: tumulus in l. 1. Epigr. Th. χεὶρ, manus.

Χισμὶδες, ὁ, ἡ, ὁ, ſaxo, dat. ſing. a χίσμασσω, ῶ, ὁ, lapis. quod ex χεὶρ, manus, & μάσσω, tango.

Χίσπη, ὁ, ἡ, pauperras, ut quum quis χησὶ, menu victum quærit. Vel ex χάσκω, & πὰν, ego.

Χίσπει, ὁ, ἡ, idem ac χησὶ, ητος, ὁ, ἡ, qui, vel qui manu victum quærit. χησπεύω, ῶ, ὁ, mulier victum quærens tendo. manibus. Ex χεὶρ, manus, & πάω, peto.

Χίρπιδες, ὁ, τὸ, gutturnium. quod a χάσκω, χήρω, menus lavo. a χεὶρ, manus, & νίπτω, lavo. l. 6.

Χιτρίτομαι, manus lavo. ab eodem th.

Χιτρίζομαι, laveruor manus, 3. plural. a. r. med verbi ejuidem.

Χίρος, dat. dual. a Poet. genit. χηρὸς, a χεὶρ, ὁ, manus.

Χίρτες, αἱ, & χίρτεις, τὰς, Dor. pro χίρης, & χίρας, manus, a χεὶρ.

Χίρης, ſeu χίρτες, ὁ, ἡ, ὁ, defertus, inculus acer. vel iubli. ſolus, defertum. χίρτη γῆ, terra, que non aratur. Sophocles in Œdipo metaphorice χίρτοι vocavit illocatus, ſterles, atque ineultas virgines. Hinc χερσόω, inculuu facco.

Χερσαῖος, αία, ον, terreſtris, negleclus: mediterraneus: a χέρσος, ſeu χέρσον, ager inculuus.

Χερσὶ, dat. plur. a χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Χερσόδρυ, Poetic. nom. pl. a χέρσος, ex humo, ex terra. Vide χέρσος.

Χερσονησώδης, ὁ, ἡ, ὁ, qui Cherſonneſi, id eſt, peninſulæ ſimilis.

Χέρσος, vide im χέρσος.

Χερσῶδαι, & βίαι, οἱ, ἄκλητοι, nomen Angelo rum ſic a forma juvenum dictorum.

Χεῖρτες, ὁ, ἡ, ὁ, ſimiliter a χεὶρ, ὁ, ἡ, manus.

Χεῖρ, ὁ χεῖρ, ὁ vel οἱ χέρες, in propinquo. ab ἔχω, juxta ſum, adhæreſco.

Χέσκετον, fundant, Att. pro χάσκετον, 3. pl. a. r. imperat. act. a χάσκω, verbi χέω, fundo. ſ. χέω, ὁ, ἡ. ἔχεκα, & ἔχυκα.

Χέω, ω, ὁ, unda: liquor, fluxus: flumen: externa ora rei: quod ſuſum: vas fuſile. a χέω, χέσω, fundo.

Χέσκω, ὁ, ἡ, ὁ, ſub. act. verbi eiuſdem.

Χέω, fundo, ſpargo, liquefacio. fut. χέσω, χεῖσω, & χεύσω. a. r. ἔχεκα, ἔχυκα, & ἐχάνθην. perf. κέχυμαι. Hinc χυτὸς, ὴ, ὸν, fuſcus, χυὴ, ὴς, ἡ, libamen.

Χηλὰνδαι, ὁ, ἡ, ὁ, furcipiculatus. Th. χηλὴ, ἡ, forfex.

Χηλὴ, ἡ, forfex, ſeu forceps tenorum ſpecilum bifulcum hippocrati. Item promontorium, eminentia. χηλαὶ Polluci ſunt paſtulæ, veſiculæ, tumoreſque in pedibus, & manibus. Item dicuntur χηλαὶ faxa, quæ ad arcendas undas mari objecta ſunt, ne muros ladant, Thucyd. dat. pl. Jon. χηλῇσι.

Χηλὴς, ὁ, ὁ, arca, a χάω, capio,

Χηλὸς, pro καὶ χάλκεος, & dies.

Χήνη, ἡ, hiatus. a χάω, hio. Et eſt menſura liquidorum, pendens drachmas tres, vel duas.

Χήνωσις, ὁ, affectus albi in oculo, quum illud ſupra nigrum eminet: inflammatio palpebrarum.

Χῆρ, χῆρος, ὁ, ἡ, ὁ, ſuper. in pl. χῆρες.

Χηρεκλάκτης, accubita ex plumis anſerum. Ex χὴν, χηνὸς, ὁ, ἡ, anſer, & κλάω, frango.

Χήρη, ης, ἡ, vidua. vide χήνις, viduus.

Χηραμὸς, ὁ, ὁ, caverna, latibulum, antrum, ſeceſſus.

Χήρις, ὁ, ἡ, ὁ, viduitas. Th. χήρη, viduus.

Χηρόβιος, ου, ὁ, viduam vitam dego. Hinc χηροβιότης, viduitas. ab eodem themate.

Χήρος, ὁ, ἡ, ὁ, viduus, defertus: cibus aliqua re χήρος, ου, ὁ, ἡ, vidua. χηρὸν, vidua, viduum redde. q. a χάσκω, quia ſeparatus a compare.

Χήρωσε, deſolavit. jonice pro ἐχήρωσε, 3. ſingul. a. r. ind. act. verbi χηρόω, vidue, vaſto: item caſtro, exhaurio. χήρωσις, ως, ἡ, Th. χήρος, ου, ὁ, ἡ, viduus, defertus.

Χηρωσὶ, οἱ, remoti cognati. Item viduarum tutores. Euſtath. Iliad. 1. ait magiſtratum eſſe, qui prafiicitbatur ſucceſſoribus viduarum, & viduis tutorum agentibus. Th. χήρος, viduus.

Χθὼν, dat. ſing. a χθὼν, ονὶ, τὸ, penuria, privatio.

Χθώνιος, indigeo, deficio. Th. χθὼν, idem.

Χθὼν, ονὸς, τὸ, penuria privatio, orbitas, indigentia. Th. χθὼν, indigeo.

X Θ

Χθαμαλὸς, ὁ, pleonaſmo ὁ δ, pro χαμαλὸς, humilis, & depreſſus. a χθὼν, ονὸς, ἡ, terra. humi aſtrugens. a χαμαὶ, humi.

Χθὲς, adv. heri, nuper, dudum. ὁ χθὲς, ſcil. ὢν, hellernus. q. ab ἐχ τὲς, idem. Etymologice χθὲς = ἐχ τὲς, ex eo tempore: quia χθονὸς ἤμαρ eſt, quæ præterit.

Χθίζος, pro χθὲς, heri.

Χθίλες, ὁ, hellernus. Th. χθὲς, heri.

Χθὼν, corpus, Heſych. Ao ex χθὼν, terra?

Χθονὶ, dat. ſing. a χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.

Χθονία, terra, gen. a χθὼν, ονὸς, ἡ, ὁ, terreſtris. Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.

Χθονὶς, terra, gen. a χθὼν.

Χθονοτριβὴς, ὁ, ἡ, ὁ, in terram calcatus vel deperditus. Ex cod. & τρίβω, calco.

Χθονοτρυφὴς, ὁ, ἡ, ὁ, terra alumnus vel alumna. Ex cod. & τρυφάω.

Χθὼν, χθονὸς, ὁ, ἡ, terra. q. χάω, a χάω, capio. Hinc Χθόνιος, ὁ, ἡ, ὁ, terreſtris.

X I.

Χιὰδες, ὁ, ἡ, idem ac χοὰς, latebra.

Χιάδων, noto figura literæ χ, quæ quia Latinis decem ſignificat, χιάδων vertitur decimi. Eſt autem χ. ex Ariſtotele in ſcriptura. Item ſum nimis curioſus in carmioc.

Χίδρα, χίδρας, nova ſpica, aut legumina.

Χίλιοι, ὁ, ἡ, ὁ, mille, ut ſ. ſ. & n. Hinc χιλιὰς, ἀδος, ἡ, numerus milleuarius.

Χιλίαρχος, ὁ, ἡ, ὁ, militum tribunus. Ex χίλιοι, mille, & ἄρχω, duc. Th. ἄρχω, imperium.

Χίλιος, ου, ὁ, ἡ, mille. Hinc χιλιοστὸς, mille, ſimus, χιλιοστὸν, adverb. χιλιάκις, milleſimus, χιλιάκις, adverb. q. numerus milleuarius. διεχιλίοις, bis mille. τριχίλιοι, ας, αι, σι, ter mille.

Χιλὸς, ὁ, ἡ, pabulum. ſcribitur & χειλὸς, & quod per ει χειλὸς labia recipitur. hinc χιλόω, ῶ, paſco.

Χίμαιρα, ας, & Jon. ης, ἡ, Chimæra, monſtroſa quædam beſtia. vel capra hyeme nata. a χεὶμα, ατος, τὸ, hyems.

Χίμαιρος, ὁ, hircus, aut hœdus hyeme natus. Th. χεὶμα, ατος, τὸ, hyems.

Χιμαῖρος, Dor. pro χίμαιρος, capellas. ejuidem thatis.

Χίμαιτλον, τὸ, idem ac χιμαῖρος, pernio.

Χίονιος, gen. plur. a χίονες, ὁ, ὁ, niveus. Th. χιὼν, ονος, ἡ, ὁ, nix.

Χιονίζω, hive conſpergere. Th. χιὼν, ὀνος, ἡ, nix.

Χίτ, ῶνος, ὁ, nomen insulæ, a fundendo.
Χιτών, ῶνος, ὁ, & Jon. κιθών, tunica exterior, & interior, lorica. χιτῶν, pro χίτων, accus. singul. Hinc χιτωνίσκος, tunicula.
Χίτων, ωνος ὁ, ῥιν. quafi a χέω, fundo, quia funditur & cœlo.

Χ Α

Χλαῖνα, ης, ἡ, lana vellis, qua tunicæ exteriori superinduebatur, ad frigus arcendum, penula, vellis crafla, toga, Odyff. ſ. χλανίδιον, ſer. vellum. χλαινίον, indus.
Χλαμυδοφόρος, pro χλαμυδηφόρος, ὁ, qui chlamydem ferr. ex χλαμύς, chlamys & φέρω, fero.
Χλανίς, ίδος, ἡ, chlamys. q. a χλαῖνα, quod indutum corpus calefaciat. ut ſit q. χλαμύς.
Χλεδών, cavillor, irrideo. ſut. ὤσω. perf. activ. κεχλήκασι, perf. paſſiv. κεχλάκασαι, ασα, ασι. Thema χλάδ, ης, ἡ, tilus.
Χλιδή, ῆς, ἡ, tilus, derſio, ludibrium. q. a χλαδ, labrum, labiorum enim motu ſieri ſolet. Hinc χλιδάσθαι, ludificor, irrideo. χλιδαμός, ὁ, ὁ, illuſor, ludificator, ὁ, ἡ illuſor, irriſor.
Χλιαίνω, repefacio, calefacio, tepefcn. ſ. αω. perf. κεχλίανται. a. ι. ſub. paſſ. ἐχλιάνθαν. Hinc χλιαντήρ, ῆρος, ὁ, tepidus.
Χλιαρός, ά, όν, tepidus, placidus, ſuavis. χλιαρίς, Poet. pro χλιαρός, ſuaviter. Th. χλιαίνω, repefacio.
Χλιδάω, ῶ, nam. plur. a χλιδή, ῆς, luxus. Th χλίνω, deliciis frango.
Χλιδανόομαι, ῶμαι, ὁ, ὁ, qui delicatas pedum plantas habet. ex χλίνω, deliciis frango, & σφυρόω, ῶ, τῶ, malleolus pedis.
Χλίδων, delitior, delicias facio, delicatus ſum. ſe χαλίζων μαλακῶς, deliciosè modulatim, ſeu ſuavis cantus. hinc χλιδανός, acmilla, quis delicati iis utuntur. Th. χλίνω, deliciis frango.
Χλίνω, νσπω, ὁ, a. t. part. act. ſcrib. χλίνων, repefacio.
Χλίνω, deliciis frango, luxu effeminor, qui id facit, ſe χλαίνω, laxare, diſſolute vivere diffluere. hinc χλιδή, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus.
Χλίος, ου, τὸ, luxus, delicia.
Χλόη, ης, ἡ, herba virens, gramen. Hinc χλοήεις, ὁ, χλοερός, ά, ὁ, herbidus, viridis.
Χλοηρός, idem, ſingul. a χλοηρός, viridis. Th. χλόη, gramen.
Χλοηλόπις, & contracte χλοηλός, ὁ, qui in virenti gramine cubat: agreſtis. Ex χλόη, herba, & ἐλέω, ſ. λιλέω.
Χλόη, ης, ἡ, nomen mulieris, Cloe, Gr. herba virens.
Χλοηλός, agreſtes, nom. plur. a χλόη, per eſtim pro χλοηλόπις, agreſtis.
Χλοηρός, ά, όν, accuſ. χλοηρὸν. vide in χλοηλόπις, agreſtis.
Χλοηρός, ά, όν, per crafin pro χλοηρός, viridis, herbidus, & qui res virides facit: mollis, rener: favus, luteus, Them. χλόη, viride gramen.

Χ Ν

Χνάμαι, τες, τὸ, quod capitur, cibus, qui a caſtilinibus deglutitur. Dim. χναμάριον, ά, χνάμιον.
Χνάω, carpo, vellico: voro, deglutio. fut. χνήσω. Hinc χνόη, ῆς, ἡ, & χνοῦς, οῦ, ὁ, tallus ſeu lanugo, pubes.
Χνοάω, lanuginem habeo, pubeſco. a χνόη, ῆς, lanugo. Th. χνάω, carpo.
Χνόη, χνοῦς, idem. a χνάω, vellico.

Χ Ο

Χόανη, ἡ, infundibulum, a χέω, fundo.
Χόανος, gen. Jon. a χώανος, ὁ, ἡ, cavus.
Χοανός, ὁ, ὁ, fornax fuſoria: vas ex argilla ad fundenda metalla.
Χοάω, & χόω, χοῶ, ὁ, congius, menſura liquidorum capiens libra. ιβ. Dor. χόη. a. χέω, fundo.
Χόβ, ὁ, libamen. χοὰ, ὰ, inferiæ. a χέω, fundo.
Χοιβιδῶ, tunica. Nehem. c. 7. verſ. 70. 72.
Χοιρέω, ῶ, ὁ, pulvereus, a. um. quod a χοῦς, χόης, ὁ, ὁ, pulvis, a χέω, fundo.
Χοινικίς, modulus, rotæ mediam ceu fiſtula, cui infixi funt radii. a χοινίξ.
Χοινίξ, ικος, ἡ, menſura duos continens ſextarios: ſemodius Vallæ apud Herodi. l. 2. pedime genus l, craſſa, & rotunda ligna, in quæ cetera immittebantur. Ariſtoph. in Plut.
Χοῖρος, ὁ, ἡ, porcus. a Χέρρος, porcus, vel ſatum in mari aliquantum eminens, ut porcen nanti ſimile videatur. Δῆλον χοιρικῆς, ἰεοpuli Deli Ariſtoph. Item ſtruma, ſc. tumor, in qua quafi glandule oriuntur bubi. concretis quibuſdam ex pure, & ſanguine.
Χοιρίς, ἡ, concha porcellana. a χοῖρος, porcus.
Χοιρόβυλος, ὁ, cuniculus. Levit. 11. 5. Deuter. 14. 7.
Χοιρογόμιον, τὸ, locus, ubi porci κομίζονται, curantur, & aluntur.
Χοῖρος, ὁ, ὁ, porcus, ſus, etiam natura, qua mulieres ſunt, τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα. Ariſtoph. in Archan. Hinc χοιρικός, ὁ, ὁ, porcinus.
Χοιροσφαγέω, τῶ, conſecſtarium, ubi porci conſeiuntur, ſeu maſtantur. a σφάζω, macto.
Χοιρὰς, Dor. pro χοιρὰς, ὁ, ὁ, porcus. a χοῖρος, porcus.
Χολὰς, άδος, ἡ, inteſtinum, quia χολὴν, bilem capit, vel quaſi vallis, ſpeluca.
Χολάω, indigner, irafcer, cum dat. ſ. αω. perf. κεχόλακα. Th. χολὴ, bilis.
Χολὴ, ῆς, ἡ, bilis, ira, malica. Hinc χολάω, ῶ, ὁ, cholera. χολερικὸς, ὁ, ὁ, cholericus, iracundus. χολοῦμαι, irafcor. μεσοχολέω, ῶ, ὁ, furor, feu deſipientia ex atra bilis redundantia.
Χόλις, ὁ, idem ac χολὴ, intellinum.
Χόλιος, gen. Jon. pro χόλου, a χόλος, ὁ, ὁ, idem ac χολὴ, bilis.
Χολόομαι, ῶμαι, ὁ, ὁ, pracf. part. a χολόομαι, irafcor. Th. χολὴ, bilis, fel.
Χολοβόλος, ὁ, iratus, a. ι. part. paſſ. χολωθεὶς, a. ſing. a. ι. ſub. paſſ. verbi χολόομαι, irafcor.
Χολοκόλων, ὁ, χολοκόλωνος, ſuccenturium eſt, Jun. in Dor. Pro χολὸν ἐκ. ſut. ι. inf. activ. verbi χολὸω, irafcor. ſi, ſ. ων. Th. χολὴ, ira, bilis, ira.
Χολωτὸς, ὁ, iratus, a. ι. part. paſſ. χολωθεὶς, a. ſing. a. ι. ſub. paſſ. verbi χολόομαι, irafcor.
Χολωτήριον, ὁ, ὁ, ſatura, a. um, a. ι. part. med. pro quo Poetæ dicunt χολωσάμενος.
Χολωτικὸς, & χολωτίκωνος, ſuccenturium eſt, Jun. in Dor. Pro χολὸν ἐκ. ſut. ι. inf. activ. verbi χολὸω, irafcor. ſi, ſ. ων. Th. χολὴ, ira, bilis, ira.
Χόμβος, ὁ, ſing. perf. opt. paſſ. Jon. pro κεχόμβοιτο, irafcatur, verbi χολόομαι, & themat. χολβεύω.
Χονδρίτης, gen. plur. a χονδρίτου, ὁ, ὁ, panis ex hordeo. Th. χόνδρος, ὁ, granum.
Χόνδρος, ὁ, ὁ, granum, grumus concretus, ut falis, thuris: pinguis alica. q. a χέω fundo, quia affunditur aqua ad farinam, &c.
Χόος, χου, ὁ, terræ egeſta, humus, agger, pulvis. a χέω, fundo. Hinc χοώδης, terreous.
Eſt & χόος, ὁ, ὁ, ſepulchrum.
Χοραγός, ὁ, nomen urbis ἐλάττων, Thoræ in Syr. promulgatis.
Χορδεύω, vel χορδεύομαι, ὁ, tumor tenuis intellini, & fides ex intellinorum muſicen, aut aureu. quia fit ex intellinis.
Χορδή, ῆς, ἡ, intellinum; item chorda, fides. dat. plur. Jon. χορδῆσι.
Χορέω, ῶ, ὁ, chorea, tripudium, in plur. χορεῖαι, Th. χόρος, ὁ, chorus.
Χορεύω, ſalto, ſaltando celebro. χορεύω, ſ. ſing. pracf. fubj. Th. χορὸς, chorus.
Χορηγέω, ſum dux chori: item ſuppedito, ſumptum præbeo, cum accuſ. fut. ήσω. perf. κεχορήγηκα.
Χορηγὸς, ὁ, ὁ, chnagus, dux chori. a χορὸς, chorus, & ἄγω, duco. Etymologia videtur quafi χορηγὸς. Ex χορὸς, manus, & ἄγω, duco.
Χορήγοντες, nom. plural. part. præſ. act. verbi χορηγέω, ſum chori.
Χορὸς, ὁ, χορὸν, τὸ, edulia e lacte, & melle: exta. Item χορὸς, τὸ, carmina, quæ in choris canuntur.
Χόρος, χορὸς, vel χωρὸς, ὁ, ὁ, fecundina, quia foetum χωρεῖ, ideſt, capit. Item ſchnia.
Χόρτος, vel χορτὸς, pes mettcius chortis apius.
Χορτοτόκα, ὁ, ὁ, ſtella æſtio plandenti pedibus ſolum inter faltandum. a χορτοτόκος, qui in chmo pulſat terram pedibus. quod a χορὸς, ὁ, ὁ, chorus, & τύπτω, pulſo.
Χορτὸς, ὁ, ὁ, chorus cantorium, & faltantium, chorea, tripudium, quafi a χορὸς, vel χωρὸς, ut ſit q. χωρὸς. Hinc χορεύω, faltato. χορεία, ὁ, ὁ, faltatio. χορεύτης, ὁ, ὁ, ſaltator, ſaltatrix.
Χορτάδιον, herbis, feu gramine paſco, fœno futuro. fut. ήσω. perf. κεχόρτακα. a. ι. ſub. paſſ. ἐχορτάσθαν. a. ι. inf. paſſ. χορτασθῆναι. a. ι. ſub. paſſ. χορτασθέντα. fut. ι. inf. paſſ. χορτασθήσεσθαι, ὁ, ὁ, ται, & in a. plur. χορτασθήσεσθε. Thema χόρτος, ὁ, ὁ, gramen, ſonnum.
Χορτάσιμος, a. inf. act. a χορτάζω, faturo.
Χορτασθέντα, a. ι. inf. paſſiv. verbi cuidem.
Χορτάζω, ὁ, ὁ, cibus, ab eodem verbo, & themate.
Χορτοτόκος, ὁ, ὁ, ſonnum, gramen, herba. q. κίνητος, a κείρω, tondeo. hinc tondere paſcua dicuntur pecudes. hinc χορτολὸν, gramine paſco. χορτοφόρος, campus fœnarius. χορτοτὸς, ὁ, ὁ, ſemiſecivum.
Χορτοφόρος, ὁ, ὁ, nomen viri. Hebr. videns.
Χὰν, fundunt, Jon. pro χέων, a χέω, fundo.

Χ Ρ

Χράω, coloro, imbuo, ungo; lædo. a χρὸς, cutis.
Χραισμέω, Jon. pro χρησμέω, ῶ. ſing. ant. a. ind. activ. verbi χρησμέω, auxiliar, profum. ſ. σω. Them. χρὼς, commodo.
Χραισμέω, adjum, opitulor, q. χρήσιμος, a χρήσιμαι, utilis, quod a χράομαι, utor.
Χραίσμω, ες, ὁ, auxilium. χραισμοσύνη, auxiliatus eſt, Jonic. 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, adjuvo, opitulor.
Χράω, oraculum reddere, vaticinari: commodare.
Χρεμπτόω, ὁ, pollutus ſum, a. ι. part. paſſ. verbi χρεμπτόω, ungo, cælmo. ſi σω. a. ι. paſſ. indic. ἐχρεμπτώθαν.
Χρεμπτόω, ὁμαι, utor. cum dat. præſ. imperat. χρεμπτώ, ὁ utere. imperf. ἐχρεμπτόμην, ὁμαι, ὁ, ὁ, ατο. fut. ώσομαι. a. ι. pl. ἐχρεμπτώσατο. perf. paſſ. κεχρεμπτώσατο. ufus ſum. a. ι. med. ἐχρεμπτώσω, ὁ, ὁ, σατο. a. ι. imper. med. χρεμπτέω: adv. a. ι. ſub. med. χρεμπτώσω, ὁ, ὁ, σθω. Th. χρὼς, commodo.
Χρεόω, a. pl. imper. paſſ. vide χρώννυμι.
Χρεπτόω, Jon. pro χρεμπτόω, fic χρεπτώ, pro χρεπτώ, utitur.
Χρεστὸς, fauciatus, q. ſing. a. ι. ſub. act. verbi χράω, leviter lædo.
Χρεῦν, leviter fauciat ſut, σέω. q. χρὸς σέω.
Χρὴ, χρῆν, χρῆναι, χρῆσθαι, oportet, ſ. χρὴ, χρῆν, χρῆναι, χρῆσθαι. Th. χρὸς, tango.
Χρὴν, ὁ, ὁ, do mutuo, commodato do. q. c manu in manum (ideoque dicuntur a κὲρ, manu.) fut. χρὴσω. perf. κέχρηκα. a. ι. χρῆσον. a. ι. imperat. ſ. χρὴσον. fit & χρὼν, oracula edit. Hinc χρὴσμος, commodatum accipio, mutuor: oraculum conſulo. item unt. χρὴστὸς, ὁ, ὁ, ὑσὸς. χρὴσιμος, ὁ, ὁ, ὑσὸς. utilis, opitulor, q. ἀρεμὸς, ſpem fero. χρὴσὶς, ὁ, ὁ, ὑσὸς, utilis, commodus, item mitis, clemens, benignus. χρὴσότης, ητος, ὁ, utilitas: item bonitas, clementia. benignitas. ἀσυμφόρητος, incommodus, idem. κακὸτηχνος, ου, ὁ, ὁ, abuſus, abuſus, χρησμὸς, ὁ, oraculum. χρησμοσύνη, ὁ, ὁ, idem. χρησμῳδὸς, oraculum redo. χρησμῳδέω, oracula admodulor.
Χρὼν, coloio, tingo, pollun, & pro ἰμαίνω, impedire itruo, feco.
Χρὴν, debitum, per ſynopen pro χρέον, a χρέος, ους, τὸ, debitum. pl. χρέα.
Χρεώδης, Jon. pro χρεῶδης, oraculum conſulere. χρήτειν, Jon. pro χρὰται χρήσεις pro χρῶνται χρήσεις. pro χρὰσθαι, & ἔτι. χρὰν.
Χρήσιμος, ὁ, ὁ, ὑσὸς, utilitas, commodum: ſententia gravis: indigentia, neceſſitas, negotium. q. a χράομαι, utor. hinc κτήσιος, ὁ, ὁ, inutilis. χρὴ, oportet. χρὴν ἔχειν, egeo.
Χρήσις, ὁ, ὁ, egenus. a χρὰω, indigentia. Et χρὴ, ἐς, Poet. pro χρέος, τὸ, ους, τὸ, debitum.
Χρὴσὶς, Jon. idem ac χρὰω, indigentia.
Χρήσιμος, ὁ, ὁ, ὑσὸς, utilis. a χρὰω, ὰς, ὁ, ὑσὸς.
Χρῆσις, genit. pl. a χρὰω, ὰς, ὁ, ὑσὸς, utilitas, commodum.
Χρησμῳδὸς, oraculum, etiam χρησμῶν dicitur. fut. ῶσω. p. ηκα. q. χρὼν ἰμεῖν. ut ſit q. χρησμὸν ἰμεῖν. nam hinnitus eſt lætabunda equi vociferatio.
Χρίμπτω, hinnire, ſ. pl. a. ι. ind. act. Jon. verbi χρεμπτέω, per ſyncopen pro χρεμπτώσω.
Χρισπτήριον, ferco, excreo. hinc χρίμπτω, ουσι, τὸ, ſcreatus, ſputum.
Χρίστης, χρίσις, & χρίσις, ὁ, chremis piſcis auditu acer.
Χρίτος, ου, τὸ, debitum, mutuum, ut alienum: item fœtus, mare, quaſi a χρὴ, oportet.
Χρὸς, χρὸν, pro χρὸς, quod Jon. pro χρὸς, a χρὸς, indigentia. & χρὸν, Jon. pro χρὸν, uncte, præſ. imperat.
Χρώσεται, ſm pronomen, qui χρὸς, ſeu χρὸν νόσους debitum reſeindit, fraudans ſe creditores, decuſta pecunia, quod eſt χρωσμονεῖν. Ergo hic κέρδος, reſeindere: eſt nolle cavillare, & foro cedere.
Χρὼσθαι, debitum ſolvo. tanquam a χρὼσθαι, qui χρὸς ἰσὸι, debitum ſolvit.
Χρὼσμονεῖν, Jon. pro χρὼσμονεῖν, ὁ, præſ. part. verbi χρὼσμονεῖν, ὁμαι, utor. fut. χρὼσομαι.

χῥέω, τῶ; idem ac χρέω, ις, τῶ, debitum, mors, fatum. quafi diceres χρέω ἐσὶ, neceſſe eſt, ſas eſt.

Χῥώτται, Ion. pro χρῶτται.

Χῥών, ὠ, ὧ, Att. pro χρέη, ους, τῶ, debitum, ut alienum.

Χῥῶσθαι, ῳ, ῳ, debitor. a χρέω, debitum. Χρεῶν ὢν ſum debitor. χρεωσθεὶς debeti. Th. χρέϊς, τὸ, debitum.

Χῥωμένος, ου, ὁ, debitor. a χρέω, τὸ, Att. pro χρέη, ους, τὸ, debitum, & χρέωμαι, debeo.

Χρὴ, oportet, imperſonale, cum accuſat. imperf. ἐχρῆν, & χρῶν. ſ. χρῆσα, oportebit. praſ. inf. χρῆναι, pro quo ſubinde χρῆν. Theogn. χρὴ, ης, ῃ, indigentia.

Χρῆζω, volunt, Doric. pro χρῄζων, a χρῄζω, volvo. Th. χρῆα, ας, ῃ, indigentia.

Χρῆϊος, indigus, cum gen. pro χρῄζων. vide χρῆος. χρῄζων, ὁ, ἡ, ὸν. opt. praſ. χρῄζοιν, dat. ſing. part. act.

Χρῄζω, praſ. inf. a χρῄζω, idem ac χρῆος ego, volo, rogo. Th. χρῆα, ας, ῃ, indigentia.

Χρηϊσάκεια, Ion. pro χρησθοῖ, uti.

Χρῆμ, pro χρῆμα. quod vide.

Χρῆμα, ατος, τὸ, res utilis, quæ quis poteſt χρᾶσθαι uti, ſic, pecunia, opes, merx: ornamentum: opus: fectum, in plur. τὰ χρήματα, pecuniæ. hinc χρηματίζω, negotium tracto, conſulto, reſpondeo de, χρηματίζεσθαι, oraculo admoneri. χρηματικὸς, adv. ἐκ veritigio, ex tempore.

Χρηματὸς, ſen. aſſpirat. χῥήματ', pro χρήματα, num. plur. a χρέω, ατος, τὸ, pecunia, opus. Χρηματίζω. Dei nomine loqnor, divinitus admoneo: nominor. a. 2. ind. act. χρηματίσω, ας, ε. a. 1. inf. χρηματίσαι. praſ. paſſ. χρηματίσμαι, divinitus admoneor. perf. paſſ. κεχρημάτισμαι, σαι, ται, divinitus fui admonitus, fui cãdilus. perf. part. perf. κεχρηματισμένος, η, ον, divinitus promiſſus. a. 1. paſſ. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 2. part. paſſ. χρηματισθὲὶς, ἐντος, divinitus admonitus, Thom. χρῆσις, εως.

Χρηματίσω, aor. 1. inf. activ. χρηματίσαι, ἐντος, ῳ. a. 1. part. paſſ. verbi χρηματίζω, divinitus admoneo.

Χρηματισμὸς, ὁ, ἡ, divinum reſponſum. ab eodem verbo & them.

Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, penuria, neceſſitas, petitio, hierodot. q. a. χρῆσις.

Χρῆν, imſol. quæ ſum, debeo, imperf. ἐχρῆν & χρῶν, oportebat. ſub. χρὴ. inf. χρῆναι, ἀπόχρη, ſufficit.

Χρηνεμένη, ης, ἡ, divitiæ. a χρήμη, ατος, τὸ, res.

Χρῆν Ion. pro ἐχρῆν, imperf. vel pro χρῆναι. inf. verbi imperfoeci. χρὴ, oportet.

Χρῆναι, inf. verbi imperfon. χρὴ, oportet.

Χρῆς, Heſych. exponit δῶρα. χρήσεις. Doric. contractione ex χρέως, 2. ſing. praſ. verbi χρέω, commodo.

Χρησ' ατ', pro χρήσασθαι, 3. ſin. a. 1. opt. med. verbi χρήσομαι, utor. vide χρήσασθαι.

Χρῆσαι, rogare. an a χρῆσις, vel a χρέω.

Χρήσει, ῃ, 2. 1. part. act. a χρέω, commodo.

Χρήσεσθαι, uſum eſſe, aor. 1. inf. med. verbi χρήσομαι, utor. aor. 1. med. χρήσεσθαι. aor. 1. part. med. χρησάμενος. Th. χρῆσθαι.

Χρησθῆναι, Dor. pro χρῆσαι, vel χρῆσθαι, quod vide.

Χρῆσθαι, dat. ſing. a χρῆστ, ους, ὁ, uſus. Th. χρῆσις, vel χρῆσμος, utor.

Χρήσεται, 3. ſing. a. 1. ſub. med. verbi ejuſdem.

Χρῆσθοι, Dor. pro χρῆ, oportet.

Χρήσθαι, Dor. pro χρῆσθαι. praſ. inf. verbi χρήσμαι utor.

Χρησθοῖ, 2. mutuatus, a. 1. part. paſſ. verbi χρέω, commodo. aor. 1. paſſ. ἐχρησθὴν. a. 2. inf. paſſ. χρησθῆναι.

Χρῆσθον, utantur, 3. dual. Attice pro χρῶνται, quod Dorice pro χρῶσθον, & χρῶσθων. 3. dual. pro plur. imperat. praſ. verbi χρήσμαι, utor. f. χρήσομαι.

Χρήσιμος, η, ον, ὁ, ἡ, utilis, fructuoſus, frugi. in pl. τὰ χρήσιμα. n. g. compar. χρησιμώτερος. ſuperl. χρησιμώτατος. ab eodem verbo.

Χρῆσις, ιος, ἡ, Poet. pro χρησμὸς, ὁ, & oraculum. item uſus, conſuetudo: operam fungilio: utilitas.

Χρησμογράφος, ου, vates, fatidicus, ariolus. ex χρησὸς, & λέγω.

Χρησμὸς, ὁ, ἡ, oraculum. χρησμὸν, Dor. pro τὸ χρηστήριον.

Χρησμοσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinum f item indigentia, pauperias. Apoll. a. Argon.

Χρησμῳδὸς, ὁ, ἡ, vaticinari. Ex χρὴν, & φδὴ, ἡ, cantus.

Χρησμῳδὸς, ὁ, ἡ, pl. ſ. i. med. verbi χρήσμαι utor. f. χρήσομαι. f. 1. part. med. χρησὸν, utendum, verbals a χρήσμαι, utor. Th. χρῆσθαι.

Χρησὸθυμος, benignus ſum, indulgeo. f. ἐθέλημι. perf. paſſ. κεχρηὸθυμαι. a χρησὸς, utilis, bonus. Th. χρὴν, commodo.

Χρησοκλεΐδαι, oraculum conſulere. a κλῄζειν, oraculum.

Χρησόμενος, η, ον, ὁ, oraculum: cades: facinus. Th. χρὴν, commodo. Item locus vaticinii, id eſt, cortina, Poll. fatidicum templum.

Χρήσομαι, ῃ, ὁ, fenerator, creditor. item debitor, Demoſth. a χρήσμαι, utor. Th. χρὴν.

Χρησοπρεπὴς, ες, ἡ, bicnidiqueritia. a χρησὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν, blandiloquus.

Χρησὸς, ὸν, ὁ, ἡ, utilis, bonus, benignus, probus, humanus, facilis. χρησὸν, ὸν, ὁ, ἡ, benignitas. compar. χρησότερος, α, ον, & melior, us. Th. χρὴν, commodo.

Χρησότης, τητος, ἡ, utilitas, benignitas, indulgentia, comitas.

Χρῆτε, Dorice, vel Att. pro ἐχρῆτε. praſ. ind. verbi χρήσμαι, utor. Th. χρὴν.

Χρῆσται appropinquat, vel admoveo: accedo: fulcio me, innitor: illino, applico. f. ὄμω.

Χρισμοσύνη, unctio, ætion. 1. part. med. verbi χρίω, ungo. aor. 1. ſyn. perf. paſſiv. κέχρισμαι.

Χρίσματα, τος, τὸ, unctio, unguentum. a perf. paſſ. verbi χρίω, ungo.

Χρίσσεσθαι, ῃ, ὁ, Chriſtiana, ay, um. ab eodem them.

Χριστομάθεια, ας, ἡ, Chriſti feeerdos, qui Chriſto, vel Chriſtianis faeris initiat.

Χριστομαθὴς, ὁ, ἡ, qui chriſti myſteriis initiat.

Χριστὸς, ὁ, ἡ, unctus: cognitum D. N. JESU, quo antichum ejus indicatur. a χρίω, ungo perf. paſſiv. κέχρισμαι, σαι, ται.

Χρὼς, ὠτος, ὁ, ſpecies, color. Th. χρὼς, ὠτος, ungo; pungo, ſtimulo. f. ὄτω. a. 1. ἔστυξα, pungi. perf. κέκτυγμαι. perf. paſſiv. κέκτυμμαι, σαι, ται. Hinc χρίσμα, ατος, τὸ, unguentum. χρίσις, ιος, ἡ, unctio. χρὼς, ὠτος, ὁ, ἡ, nactus. q. χρὸς ἐὼ, manu aliquid in ſeto, illino. an a χρὼς, ὠτος, tingo?

Χρὼς, ὠτ. ὁ, ἡ, color, corpus, vel cutis hominis. Eſt & χρὼς, accuſ. a χρὼτ, χρὼς, χρὸς, ὁ, ἡ, cutis. (Q. q. χρὼς, χρὸς.) Hinc χρὼς, colore, colore imbuo. χρὼς χρώτων, ſeu χρώτων, idem. χρώμα, ατος, τὸ, color: item cutis: ἐμπτυσμὸς, ου, ὁ, ἡ, concolor. χρὼς, ὠτος, ὁ, ἡ, cutis. χρὼτ, ὠτος, ὁ, ἡ, idem.

Χρὼς, ὠτος, ὁ, ἡ, dat. ſing. a χρὼς cutis.

Χρώς, ὠτος, ὁ, ἡ, inſerto e pro χρὼς, ὠτος, ὁ, color.

Χρώσεται, propius accubere, cutim taugere. Th. χρὼς, cutis.

Χρώσθ', accuſ. ſing. Ion. a χρὼς, color.

Χρῶσθαι, ὁ, ἡ, ſtridor dentium, dentium, & malarum collifio: ſtrepitus: q. a χρωτῶν.

Χρῶσθαι, ῳ, ῳ, Chriſtianus, a, um propr.

Χρῶσις, vivi: mentis compos ſum. Th. χρὼς, ὠτος, ὁ, tempus.

Χρονίζω, terdo, moror, perſevero. fut. ἰσω, & Att. χρονῶ, ῶς, ῶ, ſyn. ἐχρόνιζον, σας, ε. perf. κεχρόνικα, ας, ε. cunctatus ſum. Thema χρόνος, tempus.

Χρόνιος, ος, ὁ, ἡ, ſerus, diuturnus, tardus.

Χρόνος, ου, ὁ, tempus, annus, diuturnitas. Item cœlum Heſiodo. Cq. a χρὼς, utendum do. an a χέω, & ῥέω, fluo? quia in perpetuo fluxu eſt. an a χρὼ πόνος, quaſi annus peficitur? hinc χρόνιος, ος, ὁ, ἡ, diuturnus. χρονίζω, moror. χρονικὸς, temporalis. χρόνιος, ος, ὁ, ἡ, contemporeneus.

Χρονοτριβέω, ῶ, tempus tero. f. ἰσω. perf. κεχρονοτρίβηκα. a. 2. inf. ἐβ. χρονοτριβέναι. Quod a χρόνος, tempus, & τρίβω, tero. fut. ψω. χρὼς, gen. a χρὼς, cutis.

Χρὼς, χρὸς, ὁ, dat. accuſ. ſing. χρὼ. hoc a χρὼς, ὠτος, ὁ, ἡ, idem. The. χέω, σω, ῆ, color.

Χρυσαλακάτη, ης, ἡ, Dorice. pro χρυσηλακάτη, ης, ἡ, aureum colum hebens, & geſtans. a χρυσὸς, & ἠλακάτη. hinc χρυσηλακάτειος Ἄπολλων, Dor. pro χρυσηλακάτειος Ἄπολλ. Ex χρυσὸς, ὸν, ὁ, aurum, & ἐλακάτη, ης, ἡ, colus.

Χρυσαλὶς, ὁ, ἡ, blatta, erucæ, a colore auri, quod χρυσὸς, Gaza in Ariſtot. vertit auriliam.

Χρυσαμύκτης, ου, ὁ, aurifex. a χρυσὸς, & ἀμύσσω, ξω, ἡ, ſculpo, fodio.

Χρυσανθεμὶς, ὶδος, ἡ, chryſanthemum, herba: caltha Dioſc. lib. 4. cap. 58. Item luteum ſovi, quod vitelius dicitur.

Χρυσάορος, ου, ὁ, ἡ, & χρυσάωρ, ορος, ὁ, enſem aureum habens. Ex χρυσὸς, ὸν, ὁ, & ἄορ, ορος, τὸ, enſis. Them. ἀείρω, tollo.

Χρυσαυγὴς, ες, ἡ, qui auro curru vehitur. Ex χρυσὸς, ὸν, ὁ, & αὐγὴ, ἡ, currus.

Χρυσαυγὴς, ὁδος, ἡ, Poet. χρυσαυγὲς ἄνθεμα φάους, aureum clypeum ferens.

Χρυσαυγὴς, ὁ, ἡ, nomen etiam viri. vide χρυσάορος, enſem aureum habens.

Χρυσαυγὴς, tributi genus, quod pro fui, ac bruforum animalium excrementis dabant.

Χρυσεῖα, ων, τὰ, aurea, ornamenta. f. ἰσω.

Χρύσεος, pro χρύσειος, nom. plural. neutr. genvel accuſ. a χρύσεον, idem a χρύσειος, α, ον, aureus. Thema χρυσὸς, aurum.

Χρύσεος, ος, ὁ, ἡ, aurei. dat. ſingul. χρυσέῳ, & in f. g. plur. χρυσέοις, ὁ, ἡ, & in u. g. & in plur. χρύσεα, χρυσέα. ab eodem them.

Χρύσεος, dativ. ſingul. a χρύσεον, aureus.

Χρύσεος, dat. ſing. f. a χρύσειος, ος, ὁ, in acc. χρύσεον, vide in χρύσειος, ος, ὁ, aureus. Eſt & χρύσειος, ὁ, nomen urbis.

Χρυσεὶς, ίδος, ἡ, ſen acc. χρυσεῖδα, patronym. a Χρύσης Chryſes, Sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, ὁ, aurecm habens colum, vel auteas habens ſagittas. Homer. Ex χρυσὸς, aurum, & ἐλάκατος, colus, ſagitta.

Χρυσήνεος, ὁ, ἡ, aureas habens habenas. Ex χρυσὸς, aurum, & ἡνία, ας, ἡ. habena.

Χρύσιον, ὁ, ſolidus, aureus nummus. ex χρυσὸς, aurum.

Χρύσιον, ου, τὸ, aurum, aureus nummus. idem ac χρυσὸς.

Χρυσιπτάμενος, ὁ, aurei ſpectator, aurum probans igne vel lapide lydio.

Χρυσίτης, ου, auro netus.

Χρυσόβακτρος, ὁ, ἡ, ὁ, aureum geſtans annulum. ex χρυσὸς, ὸν, ὁ, ἡ, aurum, & βακτρον, ου, ὁ, annulus. Them. βακτρεὺς, ου, ὁ, digitus. q. d. digitalis.

Χρυσόβοτρυς, ὁ, ἡ, auro ligatus. χρυσὸς, & βότρυς. Dor. pro ν. form. g. a βότρυς, ῆρος, & βότρυος, auricula.

Χρυσόβωλος, Chryſoſthenis, nom. filiæ.

Χρυσοβώλους, ὁ, aureum chronum hebens. Ex χρυσὸς, ὸν, ὁ, ἡ, aurum, & βῶλος, ου, ὁ, ἡ, thronus. Item globus, f deus.

Χρυσοκόμης, vel eſt acc. ſing. a χρυσοκόμη, ους, ὁ, auteis corollus, & accuſ. Χρυσοκόμην, & κόμην. vel eſt ſuperat. deſinit. ſimpl. ut Νεοκόμης. Ex χρυσὸς, aurum, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Χρυσόκολλον, aureis clavis ornatum, a χρυσὸς, & κόλλον.

Χρυσοκόπος, ὁ, ἡ, aureo crine conſpicuus. Dor. χρυσοκόπος, ὁ, ἡ, dicitur & χρυσόκομος. Ex χρυσὸς, ὸν, ὁ, ἡ, aurum, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Χρυσόλοβος, ὁ, ἡ, chryſolithus, aurei coloris gemma. Ex χρυσὸς, aurum, & λίθος, lapis.

Χρυσομάλλου δέρος, vellus aureum. Ex χρυσὸς, aurum, & μαλλὸς, ὁ, vellus.

Χρυσόπεδον, ſic vocatur Θάσος, quæ aliter ἰφάμη Θρήκιος, tubia tiuctorum, quæ corticem runentem habet.

Χρυσοπέδιλος, ὁ, ἡ, auro aſpetſus. ex χρυσὸς, aurum, & πέδιλον, inſpergo.

Χρυσοπήληξ, ὁ, ἡ, aurcia calcamentis gaudens. Ex χρυσὸς, aurum, & πήληξ, ὁ, ἡ, vel ἡ, galea. q. cenis.

Χρυσόπτερος, ὁ, ἡ, chryſoprafus, gemma viridi. Ex χρυσὸς, aurum, & πτερὸν, ὁ, ἡ, πτερὸν, pennum.

Χρυσόρραπις, ὁ, ἡ, auriverga. quod ex χρυσὸς, aurum, & ῥάπις, ἴδος, ἡ, virga.

Χρυσὸς, ὁ, ἡ, aurum. moneta aurea. χρυσὸν ἀνεῖσθαι, aurum recoſtum, Poll. Item piſcis aurei coloris, ut tradit Plinius. q. a χρὼς, id eſt, uſu, vel a χρὼ. eſt enim colore amabili, nitore ſuo, ut χρὼς. aurum. χρυσὸν, ὸν, ὁ, ἡ, aureus. χρυσοῦν, inauro.

Χρυσοστέφανος, ὁ, ἡ, aurea redimitus corona. Ex χρυσὸς, & στέφανος, corona.

Χρυσοστεφὴς, ὁ, ἡ, qui aurea corona habet, & geſtat, a χρυσὸς & στέφος.

Χρυσοφόρος, ὁ, ἡ, aurifer.

Χρυσοχαὴς, ους, ὁ, auri cuſtos.

Χρυσοχαίτης, ὁ, ἡ, Dorice. pro χρυσοκόμης, ὁ, ἡ, auricomus. Ex χρυσὸς, aurum, & χαίτη, ης, ἡ, coma.

Χρυσὸν. gen. Dor. & Æol. pro χρυσὸς. hinc χρυσὸν ἀνεῖσθαι, auro magis aures.

Χρὼς, coloro. a χρὼς, color.

Χρῶσις, ιος, ἡ, color: cutis, Hippocr. vide χρωτιὰν.

ionicus. The. χοΐε, αι, ὁ, ἡ idem. χοϊκός, ἡ, ὁν, translare dicuntur colores Rhetorici.

Χοιμάομαι, ᾶ, ῶ, pass. part. ὁ χοιμώμενος, utor. Th. χοΐω.

Χοιρεύω, coloro, tingo. a. χοιρ, ως, ὁ, color.

Χοιρίνος, ἡ, plur. pneut. ind. χοιρῖνα, uor.

Χοιρ, ὠτος, ὁ, corpus: cutis. idem ac χοῖρ, χροός, χροΐ, χρόα. Them. color.

Χοιρώδης, ὁ, coloranis, insectifer, in Epigramm.

Χοίνω, colorabo, fut. 1. ind. activ. verbi χοιν-νυμι, seu χόω, colono. f. χύνω. a. 1. inf. act. χοῦσαι. aor. 1. part. χύσας. Th. χόω.

Χοῖρ, ὠτος, ὁ, color.

Χόλτε, ατατος, ὁ singul. optat. pras. passiv. χραιμίζω. χόλω, κτος, ὁν, verbi χρημαω, utor. Them. χράω, commodo.

Χ Υ.

Χύδην, fusè, copiosè, abundanter, cumulatè, passim. a χύω, fundo. hinc χυδαῖος, αία, αῖον, copiosus, vulgaris.

Χυλή, ῆς, ὁ, fucus, humor. q. a χύω, fundo. quia per universum corpus diffunditur. hinc χυλόω, in χυλὸν, fuccum, redigo. χυλῶδες, fuccum exprimo.

Χύμα, ατος, τὸ, aliquid effusum, & confusum amplitudo, liquor, fuccus. copia. quasi ὁ χύω, fundo. Th. χύω, fundo.

Χυμός, ὁ, ἡ, proprie lapor: fuccus, humor, quem e chylo ventriculi per mesenterium attracto coquit ejus, quæ spatis adito dicitur χύμωσις, ut illa ventriculi χυμῶσις.

Χυνω, fundo. χύσω, ἡ, fusio. χύσις, ὁ, fusor. Th. χύω, fundo.

Χυσις, τος, ἡ, effusio. a. χύω, seu χέω, fundo.

Χύτλον, τὸ, oleum aqua permistum ad perfumendo lavantium corpora: vas olearium. Item luitatio: quod mortuis illator, atque effunditur. Argon. l. 1.

Χυτλῶ, oleo perfundo. a χύω, seu χέω, fundo.

Χύω, fusus erat, Jon. pro ἐχύχνω, 3. fing. plusq. perf. Sic χύνω pro πέχυκα, 3. plur. verbi χόω, fundo. f. χύσω. perf. passiv. χέχυμαι.

Χυτρεύ, ᾶ, ὁ, agger ex congesta terra. Item fusa, fictilis, liquidus. a. fundo. 1. anim. cap. 9. Et circumeluſus, lapidibus conſtructus, vel conoum, & fordes habens, Etym. Th. χύω, fundo.

Χύτρη, ας, ἡ, olla, fictile, fidelia, excubus Item lufer, Poll. lib. 9.

Χυτρίνωμος, magna olla. χύτρη, ας, ἡ, χωλεῖα, molêia. ἡ χωνεία, eſt genus navigii.

Χυτρωτὸν, gen. plur. a χυτρόω, ὠσω, olla pedes habens. Ex χύτρη, ας, ὁ, olla, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Χύτρος, ὁ, ἡ, olla. q. a χύω, quia in eam aliquid funditur, coctuæ canſa.

Χύω, fundo. f. χύσω. perf. κέχυκα. perf. paſſ. κέχυμαι. pluſq. perf. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χύω, idem.

Χ Ω.

Χῶ, capio, pro χῶ, vel χάω, unde & χωδάνω, cap, ſed χ' ὦ, pro χα ὦ.

χ' ὦ ἔασε, Dor. pro καὶ ὦ ἔλασε.

Χῶδι, Jon. pro χόδι, traſcere, pruf. imperat. verbi χώομαι, idem cum χωλᾶσαι, iraſcor. Th. χάω, ᾶς, ᾷ, bilis.

χ' ὦδ' ἄε, Dor. pro καὶ ὦδ' ἄε.

Χωδάω, claudico, mutilo, claudum reddo. Hippocr. ſi. ἄκυτ. Th. χωλὸς, claudus.

Χωλὸς, ὁ, ἡ, claudus, mutilus. q. a κλάω, idem: hinc χωλόω, & χωλάω, claudico. χωλόω, claudum reddo. χώλωσις, τος, ἡ, claudicatio. χωλότης, τητος, ἡ, idem.

Χῶμα, τος, τὸ, terra aggeſtæ moles.

χ' ὦμὲ, Dor. pro καὶ ὦμὲ.

Χώνη, ἡ, fundens, pro χόνη, pruf. pater.

Χώνη, ης, ἡ, infundibulum: fornax, Dioſc. lib. 5. cap. 77. a χύω. fundo.

Χωνεύω, aggerem edaco, ſi χώνω. hinc χώμα, agger. quod a χύω, ὁ, terra aggeſta, agger, pulvis. Th. χύω, terra aggeſta extruo.

Χωνή, contracte ex χώνεη, ſulcorium vas, infundibulum, unde χωνίον, in χώνιον conjecta.

Χωόμενος, ὁ, ἡ, ſuccenſens. gen. Jon. χωομένοιο, pruf. part. a χώομαι, iraſcor. Th. χολὴ, ἡ, bilis.

χ' ὡσαύτως, & quot, Dor. pro καὶ ὡσάυτως.

Χώτα, ας, ἡ, regio, tractus, platea; ſolum, ſtatio, conſeptaculum, Plorarch. Jon. χώτη, hinc χώτιος, ου, ὁ, ἡ, agri. Them. χώτος, ὁ, locus, ſedes.

Χώτιος, acceſſio, proficiſcor, capio, capax ſum; cvado, locum do. f. ἐκω. perf. ἀφίκημαι. a. 1. ἐχώτην. aor. 1. imperat. activ. χώτω, σω, & in plur. χώτωσαν, recipite nos. aor. 1. inf. act. χώτωσαι, recipere. q. a χώω, locus. χωτὸς, imperſonaliter, peto χώτε ἐτὶ, locus eſt, ſpatium eſt. Ariſtot. de hiſt. ani. lib. Hinc ἀνεχώτως, redeo. ἀνακώτησις, τος, ἡ, reditus. ἀνακώτητὸς, ὁ, ἡ, qui in ſolitudine vivit. συγχώτω, concedo, aſſentior. συγχώτησις, τος, ἡ, conceſſio, aſſenſus.

Χωτὸς, ὁ, nomen montis Ἀλπεινοῦ, Chorbi. Hebr. deſolatio, vaſtitas.

Χώτω, a. 1. inf. act. χώτωσαι, σαντε, ὁ, aor. 1. part. verbi χωτέω, accedo.

Χωτωμένη, ὁ, ἡ, acra, cilla. quia χωτὸ, capit aliquid.

Χωρεῖω, ſeparo, ſejungo. fut. ἐσω. perf. κεχώρεκα. aor. 1. ἐχώρεσα. aor. 2. ἐκ. aor. 1. inf. χωρέσαι. praſ. imperat. paſſ. χωρεῖσθε, ἐσθω. perf. paſſiv. κεχώρεσμαι. perf. part. κεχωρεσμένος.

Χωρίον, ὁ, τὸ, membrana extima, quæ foetum involvit, & capit. Item locus, ager, regio, prædium. χωρίον ἐμπλαστικὸν, prædium inciſum Pollucis, Onoſoph. marc Theuſp. ſpatium figuræ Geometricæ Ariſtoph. in Nub.

Χωρὶς, ſeorſum, ſeparatim, abſque, ſine, niſi: χωρὶς ὁ σὺ πολλὰ μείζονα, niſi quod ſunt multo capaciores. Hermocrat. lib. 4. Hinc. χωρισμὸς, ὁ, ἡ, ſeparat.o.

Χωρὶς, δὲ, ἄμα δὲ, ad hæc, tum vero Herodot.

Χώρισις, ὁ, ἡ, ſeparabilis, deſtinatus, ſeparatus.

Χωρίτης, ὁ, ἡ, agreſtis. Heſychius.

Χωρίτικὸς πλοῦτος, agreſtis multitudo.

Χωρικὸς, ruſtice, duriter. Xenoph.

Χωρίτης, ὁ, indigena, villica. Lucian.

Χωρίτὸν ὑμένιον, membrana, quæ pro ſecundis habetur. Ariſt. lib. 6. anim. c. 3.

Χωρίβατον, in loco aliquo circumſtare, Heſych.

Χωρίβανον, ὁ, ἡ, inſtrumentum, cujus uſus eſt in aquarum libratione, Vitruvius lib. 8. c. 6.

Χωρογραφία, regionem aliquam deſcribo.

Χωρογράφος, ὁ, ἡ, regionis deſcriptio. Ptolom.

Χωρογράφος, ὁ, ἡ, locorum deſcriptor.

Χωροειδὶς πλέγμα, tenuis menyax, ſive membrana firmans, vellienſque cerebrum.

Χωρεπόλεμος, regionem populor: pabulor: iraſcor. Heſych.

Χώρος, ὁ, ἡ, locus, ſedes: item ager. prædium. q. a χῶ, id eſt, capio, Hinc ἴχνος, ους, ὁ, ἡ, ἐχνέομαι, ἐ, ἡ, ἐχνεία, ἐ, ἡ, vestigium, calcſano. Hinc ὄχνος, ὁ, ἡ, rado, fri-co. ὄκτεε, των, ὁ, ἡ, raſura. ὀκτὸς, ὁ, ἡ, mobilis, agilis. ὀκτὸν, tango.

Χωσάω, tango. a. ὄκω.

Χωλαῖος, α, ὁ, nomen gentile, Phildrus, pro Chaldæus, a Chelco filio Nachoria.

Χωλεύτωρες, ὁ, habentes forfices in ore. a. ὄκω. ἄτος, ὁ, ἡ, forfex, & σχῆμα, ατος, τὸ, os.

Χωλεύω, reſeco, reſeco. fut. ἐυ. Them. χωλεύ, ἔυσ, ὁ, forfex.

Χωλεὺς, χωλέως, ὁ, ἡ, ſcamnum. χωλεὺς, ἐως, ὁ, ἡ, ſcamnum, ſedes, ſubſellium, ſeu ſcabellum, ſeu ſcamnum, mollia, colliaria. χωλεύω, tergo.

Χωλὶς, ἴδος, ἡ, forfex. (q. a ὄκλλω, movco) motus celer. hinc χωλίζω, ἐ, ἐυ, vel ὄκλω, forfice reſeco.

Χώλω, tango, leni motu percutio: fidibus canoo, pſallo. (q. a ὄκω, tango.) fut. κλῶ. perf. paſſ. ἐκλωμαι. p. m. ἐκλων. Hinc χωλάω, ὦ, ὁ, carmen fidibus canturum. χωλασμὸς, ὁ, ἡ, ὦδὴ, ἡ, ἀ, ἡ, qui fit fidibus. χωλιστὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, pſalterium, inſtrumentum, quo pſallitur.

Χωλαστὴς, ὁ, ἡ, pſalmus. Th. χώλω, pſallo.

Χωλτυκτάδων, Dor. pro χωλυκτάδων, genit. plural. a Χωλυκτάδαι, ὁ, ἡ, Pindar. Iſthm. Od. 6. 675. 4.

Χωμεδάω, ας, ἡ, Nymphæ cujuſdam Nereidos nomen. Pindar. Nem. Od. 5. 370. 1.

Χωμεδῆ, ᾶ, ὁ, nom. mul. a Χώμαρος.

Χώμαρος, ὁ, Doric. Χώμαδος, ὁ, ἡ, arena, ſabulum. gen. Dor. Χώμαδος. Th. Χώμαρος.

Χώμαρος, ὁ, ἡ, arena, fabulum. q. ab ὄμαρος, ὁ, ἡ. idem. Hinc Ὀμαρώδης, ὁ, ἡ, ἐς, arenoſus. Ὀμάρδη, & Ὀμαρώδης, ὁ, ἡ, arena. q. a Ὄμαρος, ὁ, ἡ, ſcintilla.

Χώρ, & Jon. Χών, ὁ, fluvius, avis varii coloris. in gen. plur. Χῶρυι. Dicitur. & Χῶρος, ὁ, a χώω, idem ac ὄκω.

Χωρὶς, ὁ, ἡ, celer, velox. Item ſcabioſus.

Χωρὶς, attingam, ſ. a. verbi Χώρω, tango.

Χώρω, attingo, pruf. imper. act. a Χώω, idem ac χῶ. Th. χώω, tergo.

Χωρὶς, ὁ, ἡ, agilis, levis, tennis, delicatus. quaſi a Χώω, leniter tango. Th. Χώω.

Χωσάδης, ὁ, palparus. a. 1. part. paſſ. verbi Χώω, tango, contrecto. f. χώσω. perf. Χέχωκα. aor. 1. paſſ. ἐχώσθην. Th. Χώω.

Χωσὸν, tango, contrecto, palpo: percutio. a Χάω, accedo, tango.

Χωφαὶς, ὁ, ἡ, ſurdus, ſqualidus, infirmus, tenebroſus. Ell & Θωπρὸς.

Χωφαρίων, ὁ, ἡ, ſtabilitas. q. a Χώω. arida enim facile minuuntur, λεπτύνονται.

Χώρω, ὁ, ἡ, Dor. pro Θώρω, ὁ, ἡ, calculus, ſuffragium.

Χώω, ſ. ἐκω. p. Χῶκω, comminuo: extenuo, tango leniter, mitto, indulgeo, accedo, foveo, calefacio. Hinc Χῶκω, ἡ, ἐυ, rado, fri-co. Χῶστε, των, ὁ, ἡ, raſura. Χωρὶς, ὁ, ἡ, mobilis, agilis. Χώω, tango.

Υ Ε.

Υἱὸ, Dor. pro υἱὸς, υἱὸε, acc. dual. & pl. ab ὁ, ἡ.

Υἵγνυτ, ὑω, ον, Poetic. idem ac Ὑβρίζω, & Ὑβρῶ, ὁ, ἡ, viruperatorius. Th. Ὑβρω, vitupero.

Ὑβρω, reprehendo, vitupero, carpo, improbo, culpo. fut. Ὑβρω. pruf. Ὑβρυω. perf. paſſiv. Ὑβρυμαι, ἐσω, ατται. Hinc Ὑβρεῖος, ὁ, ἡ, viperator. ὑβρεῖτης, ὁ, ἡ, viruperatus, reprehenſus. Ὑβρεῖος, ὁ, ἡ, reprehenſio, vituperium.

Ὑβρυστικὸς, ἡ, ὁν. pruf. ſubſ. paſſ. verbi Ὑβρω, reprehendo.

Ὑβρὶς, ὁ, ἡ, raros habens capillos, & impexos, glaber, calvus. Iliad. 8. Ὑβρὶς dicitur etiam quis fecundum Plindrum, qui ὀγνὸς, non exercitatus, ignobilis, & obſcurus.

Ὑγρὶς, ἄδος, ἡ, gutta. Ponitur etiam pro aliis rebus minutis, ſicuti pro auro inter aremarum. ὑγρὰδες etiam dicuntur auellæ, quæ delicatarum matronarum capillos mediocri fuco conſerpunt. Hinc Ὑγρῶδες. guttas demitto, ſtillo, aigo.

Ὑγκτὴρ, vituperandum, verbale a Ὑβρω, vitupero.

Ὑδατρ, ὁ, ἡ, armilla. Ὑδλατρ etiam, ſive Ὑδλατρ, in coporum ſianis dicitur illa torques ferreus equorum mentum fubſtringens, quo equus retinetur. Poll. l. 1.

Ὑδατρόφος, ὁ, ἡ, vel Ὑδλατρόφος, ὁ, qui fert armillas. a Ὑδλατρ, armilla, & τρέφω, fero.

Ὑδλὶς, ὁ, ἡ, balbus, blæſus. q. a Ὑδλω, mitto. Blæſus enim minuit integritatem litterarum. Apud Arhen. l. 8. Ὑδλὶς uſurpatur pro eleganti. Hinc Ὑδλίζω, balbutio. Ὑδλισμὸς, ὁ, ἡ, balbuties.

Ὑδλω, a. 1. inf. act. verbi Ὑβρω, vitupero. f. ὑω.

Φέτωσε, ε. pf. ſ. ſ. activ. verbi ejuſdem.
Φαλάτωρ, ορος, ὁ, falſus frater. a Φάλλω, fallo, & ἀδελφὸς, ὁ, ὁ, frater.
Φαλατώνη, ης, ἡ, falſus Apoſtolus. Ex Φάλλω, fallo, & ἀπόστολος. Φάλμα, mendacia, acc. plur. a Φάλλος, ὁ, ἡ, vel ὁ, mendacium, ſed Φάλμα, ατος, τὸ, acc. plur. a Φάλλις, ιδος, ἡ, ὁ, mendax. Th. Φάλλω, decipio.
Φάλμα, dat. ſing. a Φάλλος, ὁ, ἡ, mendacium.
Φαλλίλαλος, πραϊ. inſt. paſſ. verbi Φάλλω, fallo.
Φάλλι, acc. ſingul. a Φάλλις, ιδος, ἡ, ὁ, mendax. Th. Φάλλω, fallo.
Φαλλιδάσκαλος, ε, ὁ, falſus doctor. a Φάλλω, fallo, & διδάσκαλος, doceo.
Φάλλιγθ, ν, ὁ, ἡ, falſiloquus. Hinc Φαλλιγγία, ας, ἡ, mendacium.
Φάλλιμπτηρ, ορθ, ὁ, ἡ, falſus teſtis. Ex Φάλλω, & μάρτυρ, ορθ, ὁ, ἡ, teſtis. Hinc & Φαλλιμαρτυρία, ας, ἡ, falſum teſtimonium. Φαλλιμαρτυρίου, falſa teſtor. fut. ου. praeter Φαλλιμαρτύρησα.
Φάλλιμος, ὁ, praeſ. part. paſſ. verbi Φάλλω, fallo.
Φάλλιπαρθένος, ὁ, falſa virgo. Th. Φάλλω, fallo, & παρθένος, virgo.
Φάλλιρκος, ὁ, ὁ, pro Φάλλαρκος, perjurus. Th. ὅρκος, ὁ, jusjurandum, & Φάλλω, fallo.
Φάλλορκος, ὁ, falſum jusjurandum. ex Φάλλω, fallo, & ὅρκος, ὁ, ὁ, jusjurandum.
Φαλλοπρόφητ, ὁ, ὁ, falſus prophera. Ex Φάλλω, fallo, & προφήτης, ὁ, ὁ, propheta.
Φάλλ, ατος, τὸ, mendacium, vanitas, falſum commentum. Th. Φάλλω, fallo.
Φάλλοχρίστος, ὁ, falſus Chriſtus. Ex Φάλλω, fallo, & Χριστὸς, ὁ, ὁ, Chriſtus. Th. χρίω, ungo.
Φάλλω, decipio, fallo. fut. Φάλσω, praeſ. Φάλλομαι, praeſ. paſſ. Φάλλομαι, fruſtor, mentior, praeſ. imperat. paſſ. Φάλλε, ἔσθω, & in pl. Φάλλεσθε. fut. s. med. Φάλσομαι. perf. paſſ. Πέφαλμαι, σαι, ται. aor. 1. med. Ἐφαλσάμην, ω, ατο. aor. 1. infinit. med. Φάλσασθαι, mentiri, q. a Φάλις & Φάλη, pro λόγω. mendax tem narrando minuit. hinc Φάλσις, εως, ἡ, ὁ, mendax. Φάλσις, ιος, ὁ, ἡ, falſus mendax, fictus. Φάλσιν, ονος, ὁ, ἡ, mendacium. Φάλσιγθος, ὁ, ὁ, mendax.
Φάλσιλογθ, ὁ, ἡ, ὁ, falſo nominatus. Ex Φάλσος, ὁ, ὁ, ἡ, mendaxium. Thema Φάλλω, fallo, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.
Φάλσιτον, mentiti ſunt, Jonic. pro Πεφάλσιται, 3. pl. a. 1. med. verbi Φάλλω, fallo. a. 1. inf. med. Φάλσασθαι.
Φάλσαι, ὁ, ἡ, ſuper, aor. 1. partic. paſſ. verbi ejuſdem.
Φάλσμα, ατος, τὸ, mendacium. Thema Φάλλω.
Φάλσος, ὁ, ὁ, Doric. pro Φάλσις, ὁ, ὁ, mendax, falſus.
Φάλσιν, mendacium dico, propoſitum ſcopum non aſſequor. a Φάλλω, fallo.
Φάλσις, ὁ, ὁ, mendax, vanus, nebulo.
Φαλώδης, ὁ, ἡ, obſcurus, homo ignobilis, Heſ.
Φάλος, ου, ὁ, tenebræ, obſcuritas. caligo, (q. ex Φάλος, minus, & λάος, ου, ὁ, lux. quia lux tenebris abſeſſa minui videtur.) hinc Φαλώδης, ὁ, ὁ, obſcurus. Φαλώδες, ὁ, ὁ, & Φαλώδη, ὁ, idem.
Φαλθόνω, ὁ, ἡ, vituperatus aor. 1. partic. paſſ. verbi Φέτω, vitupero.
Φάν, minuo. Euſtath. a Φάω.

Φ H.

Φάγαμ, αμε, τὸ, auri ramentum; pala Plinio; Suidæ ſimpliciter ramentum.
Φάγαν, ου, ὁ, ſtriglis, inſtrumentum, quo radimus, quod a Φέγγω, idem eum Φάγω, tado.
Φάγας, ὁ, qui cœnint, a. 1. part. act. verbi Φάγω, cano. fut. ομ. aor. 2. Φάγον.
Φάγδαν, ὁ, contrebo, palpo, attrebo, rango; tumor, Polyb. cum accuſ. partic. praeſ. paſſ. Φαγδαινόμενος, ὁ, ὁ, qui conſtellatur contrebatio. Et Φάγω, quod a praet. med Φάγαν, verbi Φάγω, tango, & αφὴ, tactus. Thema αφάω.
Φάγεσαν, ε, ι, aor. 2. optat. act. Ἀεολ. a Φάγεσαν, contrebo. Φάγω.
Φάγ, Φάγος, ὁ, vermiculus in capriſcis naſcens. An quia Φάω, tradit, vel uit?
Φάγιλ, ὁ, calvus, Φάγιλ. a Φάω, rado. Et Φάγιλος, rado.
Φάγ, ἀγὸς, ὁ, Jon. pro Φάγ, fluvius, avis. a Φάγω. idem ac Φάω.
Φάγ, vel φάγ, piſcis e genere lavorum.
Φαγαλέφρων, ονος, ὁ, pro Φαγαφρὼν, qui ſuffragium fert. Ex Φέρω, ε, ὁ, ſuffragium & φρὴν, fero.
Φαγίζω, calculis computo, ſupputo. ſ. ἴσω. p. Φαγίσω. a. 1. Ἐφάγισα. Th. Φάγος, ὁ, ὁ, lapillus.
Φάγις, ἴδος, ἡ, idem ac Φάγος, ſuffragium.
Φαγνύμαι, ν. fing. a. 1. imperat. act. verbi Φάγνυμι, ſuffragium fero.
Φάγιτμα, ατος, τὸ, plebiſcitum, decretum. Th. Φάγω, ε, ὁ, calculus.
Φαγιτμαδὴς ἰος, ὁ, ἡ, ad decretum pertinens, vel decreti naturam & vim habens.
Φάγος, ε, ὁ, lapillus, calculus, gemma, ſuffragium, decretum. Hinc ἀναβλήδην, ſuffragio me abſolvo: item abſolvo. καταβλήδην, ſuffragio meo damno.
Φάγω, tado, frico, ſtringo. item demuleeo, lenio, Heſych. Hinc Φαγὶς, ſalus. Item modius.

Φ I.

Φάδιος, guttas, accuſ. plur. a Φάδις, ἄδος, ἡ, rosis guttis.
Φάδιλ, ὁ, ὁ, ἡ, flores, teges, maxime e junco. Dicitur & ὁ Φάδος Suid. Φάδος ἀνθος, ſpoma, in qua feruntur carbones, Ariſtoph.
Φάνω, repichendo. q. a Φάω.
Φάος, ἄους, ὁ, rosis guttis, tos, ſtilla minuta. Hinc Φάδιος, νος, minutatim ſtillo. q. a Φάω, minuo.
Φάγω, cibo minutis cibis, a Φάω, tenue facio.
Φάδια, ατ, ἡ, vitis ſeſeliis.
Φάδιγθος, ὁ, ἡ, ſuturus. Dor. pro Φάδιγθος ſuturae, calumniari, arcuſare.
Φάδιγθτὴς, ὁ, ἡ, ſuturus, quod a Φάδιγθος, futuro. ſ. ἴσω. perf. Πέφάδιγθα. perf. paſſ. Φάδιγθαι, σαι, ται. Th. Φάδιγθος, futuro: item ſuturus.
Φάδιγθος, ὁ, ὁ, ſuturo, onis. delator. Th. Φάδιγθω, futuro: item ſuturus.
Φάδιγθος, ὁ, ὁ, futurus. Hinc, Φάδιγθος, futuro. ſ. ἴσω. Φάδιγθήσω, ὁ, ὁ, ſuturator, occultus delator.
Φάδις, ὁ, ἡ, tenuis: nudus: ſcaber. q. a Φάω, minuo. Hinc Φάδίνη, ης, ἡ, nuditas. Φάδιλος, & Φάδιλο, nudo. Φάδδεν, ε, ν, νι, medicamentum quo uruntur in depilando corpore.
Φάμεδδεν, ſeu Φάμεδδεν, ος, ὁ, cerouſa, q. a Φάω.
Φάνδαν, dicitur vitis, quum deflorvea irrorat ſe, quum acini deſſlunt, & remanentes paruli conſtant. Hinc Φάνδ ἄμπελος, ὁ, ἡ, vitis, quæ fructum ſolet amittere. q. a Φάω, minuo.
Φάγ, ipſis, idem ac οἱὸν.
Φάξ, κὸς, ἡ, mica, minutum fruſtulum. Hinc Φάκιον, ου, ὁ, parva mica. q. a Φάω, minuo.
Φάρκιας, ας, ἡ, & Φάρκιαι, ων, ὁ, pellitarii.
Φάρκιτικὸς, ὁ, ὁ, micas rapiens. Nomen proprium mutis. a Φάξ, κὸς, ἡ, mica, & ἁρπάζω, rapio.
Φάρκιον, ου, τὸ, parva mica. Them. Φάξ, ὁ, mica.
Φάω, tenue facio, feco, divido, minuo, Etym. Th.

Φ O.

Φόα, ὁ, lumbus: futuritx Heſych. in plural. Idem, q. a Φόω, tado, frico.
Φοιγητὴς, ὁ, ὁ, Poet. convitiator, vituperator. Φοιγιστὴς, ὁ, ὁ, tutpe, reprehendendem, Heſych. Th. Φόγω, vitupero.
Φόγος, ὁ, ὁ, vituperatio, vituperium. a Φόω, vituperto.
Φοδόδαν, ſtrepo. a Φόρος, ſtrepitus, vel a Φόω, tado.
Φοδόεσσ, Φοδόεσσι. dativ. & acc. a Φοδόεις, εσσα, ὁ, ardens. Th. Φόδος, ὁ, ὁ, fulgo.
Φόδος, ὁ, ὁ, fumus: item flamma, fulgo. a Φόω, pro. Hinc Φοδόεις, εσσα, ὁ, fumidus, flammeus.
Φοροδὸς ἰος, ὁ, ἡ, ad quoſvis ſonos, ſeu crepitos, aut ſtrepitus expaveſcens, i. e. admodum meticulolus, pavidus. Ex Φόρος, & ἔδος.
Φόρος, ὁ, ὁ, ſtrepitus, crepitus, fragor, fremitus, ſonus. Hinc Φοδὸς, ſtrepitem edo, ſono.

Φ Y.

Φὺς, ὁ, ἡ, idem ac Φὸς, imbus.
Φυγγοτόνος, ὁ, ἡ, refrigeſcam, ſ. a. paſſiv. verbi Φύγω, refrigero. fut. ξω.
Φύλαμα, ατος, τὸ, & Φύλαμμα, ατος, τὸ, puſtulæ. a Φύω, uro.
Φύλλις, ὁ, ἡ, Φύλλος, falſus. a Φύλλω, fallo.
Φύλλος, χορτάζω, murmuro minuta voca. a Φύω, minuo.
Φυλλ, mendacium. a Φύλλος.
Φύλλος, ὁ, ὁ, & ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, pulex, q. a Φύω, & ἄλλομαι, ſalio. Pulex enim breviores, & quaſi minutus ſaltu ſalit. hinc Φύλλος, ὁ, ὁ, herba pulicaria.
Φύλλ, ατος, τὸ, piſces in littoribus patiens.
Φύσις, ὁ, ὁ, qui exſiccavit, a. 1. part. act. verbi Φύσω, ſpiro. fut. ξω. a Φύω.
Φυχὴ, dat. Dor. pro Φυχῇ, ἡ, ὁ, ἡ, anima.
Φυχὸς, ὁ, ὁ, anima, animus, vita, ſpiritus: ingenium, indoles, homo ſanguis Ariſtoph. in Nebul. τὸν Φυχὸν ἐκτίνων, animam ebibunt, i. e. ſanguinem. Hinc Φυχὸς, ὁ, ὁ, animalis. Φυχὸν, animo animam indo. μεταφυχόω, animam ex uno corpore in aliud tradoo, μεταφύχωσις, εως, ἡ, tradutio anima ex uno corpore in aliud.
Φυχικὸς, ὁ, ὁ, animalis, c, humanus, a, um. Hinc Φυχικὸν σῶμα, bona animi.
Φυχὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, frigus, tempus frigidum Aeſtatis, Ariſtoph. in Vesp.
Φυχρὸς, ὁ, ὁ, ἡ, frigidus, a, um, gelidus, algidus. Φυχρὸν interdum pro aqua frigida ſumitur. Φυχρὸν ὕδωρ, frigidum bibere, Ariſtoph. Φυχρὸν, ὁ, ὁ, ἡ, frigiditas, refrigeratio. Φυχρὸν etiam dicitur, cum ineptum quid, & frigidum eſſe dicimus, Demoſth. τοῦτ γὰρ ἦν ἀνὴρ ἄκρως ἄφυχρος. Φυχρότατον καὶ ἀνοητότατον ἀνθρώπων. Me per Deos immortales nullu. ineptum eſſa judicet. Φυχρὸς, Doric. pro Φυχρὸς. a Φύχω, refrigero.
Φύχω, refrigero, arefacio, ſicco, flo, ſpiro. fut. ξω. pert. Πέφυχα. aor. a. Ἐφύχθην. praeſ. paſſ. Φύχομαι, refrigeſco. perf. paſſ. Πέφυχμαι. Hinc Φύξις, εως, ἡ, refrigeratio.
Φυχὴ, ἡ, ὁ, ἡ, anima, vita.
Φύων, ονος, ὁ, animalia, vita, Pythagoras de Deo loquens, ναὸν ποιῶ, καὶ ἐς φύχων ἐκ ὀνομάτων μίαν, unus, & vita.
Φυχοποιὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, animæ, vel animo utilis.

Φ Ω.

Φῶν, ὁ, ἡ, factor, oder teter. q. a Φάω, tergo.
Φῶξις, ὁ, ἡ, morbi ſpecies: malus odor, teter, Suid.
Φῶσσα, ὁ, ἡ, fruſtulum panis, mica.
Φῶσσις, ὁ, ὁ, quadratarius. eſt marmorarius, qui circa quadrata occupatur.
Φῶτ, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, dendata glans: mentula.
Φῶτὶς, ὁ, ὁ, ἡ, verpus, verpilla, recutitus: titio: hemioſus, Ariſtoph. in Plut.
Φωτὸς, bucella in os inſtera paſco; item alo, cibo, fruſtulum diſtribuo: in fruſta concido, feco. ſ. ἴσω. perf. πέφωκα. a. 1. Ἐφώμησα. a. 1. ſub. Φώμησον, ας, ἡ. Th. Φώμη, fruſtum.
Φωμὸς, ὁ, ὁ, offula, offella, buccella, fruſtulum. dimin. a Φώμη, ὁ, ὁ, buccella.
Φώνιον, ου, τὸ, a Φώνιος, alo.
Φώνις, ὁ, ὁ, fruſtum, buccella.
Φώρ, ὁ, ὁ, ἡ, ſcabies, afperitas cutis. Theoph l. 4. c. 16. eſt etiam morbus in ſeu. Item Φώρα eſt beſtiola, quæ in lychnos ardentes invehitur, dicta pyrauſta alio nomine. Hinc Φωραδὸς, ὁ, ὁ, ἡ, leabinus, Φωρὰς, ὁ, ὁ, ἡ, idem. Φωρὸς, ὁ, ὁ, ἡ, idem Φώρ ὁ, ἡ, fera ſcabies. hinc Φωρόεσσα, fera ſcabie laborans.
Φώτ, in fruſta comminuo, attenuo. Item lavo, polio, ablergo. Hinc Φωτὸς, ὁ, ὁ, ἡ, terra arenoſa, ψὴ Φωμαΐων Suidæ.

Ω.

Ω Ultima littera, ex duobus o facta figura, & μέγα, id eſt magnum, vocatur. In numeris eſt DCCC. Tum o Dor. & Aolice in declinatione ſing. tertiæ declinationis pro υ ponitur: ut λόγω, pro λόγῳ. Et in o mutatur in quinta declinatione ſimplicium, ut ἡμέρα, pro ἡμέρᾳ, ὀπώρα, ὁ, ἡ. Tum etiam o mutatur in ε in participiis, quæ in ων habent. ἅς ἀμείνων, pro ἀμείνων.
Ω, adv. vocantis, & exclamantis: ſed ὦ, adv. admirantis, & dolentis. ὦ, ὦ, ὦ, dativ. ſing. ab ἡ. Tum ὦ, ſim. pron. ſub. ab εἰμὶ, ſum. Sed ὦ, εἰς, miſerim, aor. a. ſub. verbi εἰμὶ, ſeu ἴω, mitto, aor. 2. ſub.
Ὦα, pellis ovina, ex ὄις, ὁ, ἡ, quod pro ὄια. Thema ὀΐ, ὄιος, vel ὄις, ὄιος ὁ, ovis. Sed ὦα, pro ὄα, dicitur etiam ſimbria veſtimenti. At ὠὰ, ὠοῦ, plur. ὰ ὠὰ, ὰ, ὠῶν, ovum.
Ὠᾶς, ὰς, ἡ, fatigium. Et τὰ ὠᾶ, domicilia, οἰκήματα, ædificii fatigia, Euſtath. Il. ν. Ὠᾶς ἐφ᾽

Ὠΐζω, audio, f. ὠΐσω, audiam.

Ὠϊκεανὸς, ὁ, ὁ, ovulum.

Ὠϊκεανὸς ἐν ἀρχῇ, pro τὸ ὠὸν ἐν ἀρχῇ ὡς ὄν. Orionis naturam fortium esse, per epenthesin τῦ ι.

Ὠϊκὺς, ὑ, auxis, Dorice. pro ὠϊκὶς, ὄκυτ, τὸ, idem.

Ὠϊκυπέτεσσα, Doricc pro ὠκύπτερα, audiam. Suid.

Ω Β.

Ὠβὰς, apud Plutarch. μυρὶς τῶν πολίτων.

Ὠβελὸς, ου, Aegiv. pro ὀβελὸς, linferto δ, tanquam digamma.

Ὠβὶς, ὑ, ὑ, tribus. vox Laconica, pars populi. Hinc ὠβίλιος, populum in tribus distribuo.

Ὠβίλιος, ὁ, nomen viri ἀκλεοῦς, Obel. Hebr. ferviens.

Ω Γ.

Ὠγὴ, aperui, pract. med. & Att. ἐωγα, verbi ἀγνυμι aperio.

Ὠγὴ, Dorice, pro ἡ ἀγορὴ, o bone vir.

Ὠγὴν, Oceanus, Hefych. a quo Thebanorum, quod sit in perpetuo motu.

Ὠγνυτο, aperiebantur, 3. plur. imperf. paff. verbi ἀγνυμι, idem ac ὀίγω, aperio. f. ξω.

Ὠγον, aperiebam, imperfect. activ. verbi ὀίγω, aperio.

Ὠγρηρὸς, ὰ, ὸν, Poetic. antiquus, vernuftus. ab Ogyge antiquiffimo rege Thebanorum.

Ὠγρὸς, patus, udus, laetus, ſtagnum · q. ab ὑγρὸς, Dorice, pro ὑ ὑδρὸς, o bone vir.

Ὠγὺγη, Dor. pro ἡ ὑγὴ, quod ego.

Ω Δ.

Ὠδὰ, olui, pract. med. verbi ὄζω, oleo. f. ὄζ̣ομαι. Alii ab ὀζέω, ὠ, tumeo. perf. ὀδωκα, p. m. ὀδα, formant.

Ὠδὲ, ὠδὸς, fic, hoc modo. & pro τῶδε. ab ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, haec, hoc.

Ὠδὶ Θεὸς, Dor. pro ὁ Ἄδωνις, o Adonis.

Ὠδὴ, ἡ, cantus, cantilena, canticum. per crafin pro ἀοιδὴ, ἡ, ἀ. idem. a pract. med. ἀοίδω, verbi ἀείδω, cano.

Ὠδήκει, iorumui, perf. act. verbi ὀδάω, tumeo, pert. paff. ὀδήκειν.

Ὠδήκεσαν, tumuerunt, Dorice. pro ὠδήκεισαν, 3. plur. perf. activ. verbi ὀδάω, tumeo.

Ὠδηκυῖαι, ὁ, inflatus, pert. pact. paff. verbi eiuſdem.

Ὠδὶν, ſive ὠδῖν, τος, τῖ, dolor parientium. Hinc ὠδίνω, doleo in partu, pario.

Ὠδίνω, parturio, pario, doleo in partu. f. ὠδῖνω, & ὠδινήσω. a. 1. ὠδίνησα. perf. ὠδίνηκα.

Ὠδυνῶμεν, imperf. act verbi ὠδυνάω, iter facio. fut. ἀνω. p. ὠδυνήσειεν.

Ὠζε, tumebam, imperf. act. verbi ὄζω, unde ὄζη ι, pro ὄζει.

Ὠδύρετο, 3. ſing. imperf. med. verbi ὀδύρομαι, lamentor. f. ὀδύρσομαι.

Ὠδύρατο, & Poet. ὠδύραντο, iratus eſt, ſingul. aor. 1. med. ind. verbi ὀδύρομαι. fut. ὀδύρσομαι. a. 1. med. ὠδυράμην, ω, ατο. Th. ὀδύρεται, irafcor.

Ὠδυρε, ω, ε. indignatio.

Ὠδύρεται, plurq. perf. med. ex perf. m. ὠδυμαι, aſſumpto augmento, verbi ὄζω, oleo, pract. med. ὄδα.

Ω Ε.

Ὠὲ, ohe. adv. dolentis.

Ὠέατο, ceſſiſſimabat, 3. ſingul. imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto. imperf. ὠΐμην, ου. f. οἰήσομαι. perf. ὠϊμαι. a. 1. ὠήθην. Th. οἶω, puto, ceſſiſſimo.

Ω Ζ.

Ὠζύνει, oluerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, ſeu ὀζέω. oleo. f. ὀζήσω, & ὀζέω. a. 1. ὤζυνα, & ὠζύνα. pract. m. ὄζυκα.

Ὠζὺς, excimo, clamo: admitor, Hefchyl. unde ὠζυρὸς, exclamatio.

Ω Η.

Ὠῆ, clamandi, & vocantis, Eurip. ab ὦ.

Ὠθέωσι, ατ, putavi, a. 1. ind. paff. verbi οἴομαι, & οἶμαι, puto, ceſſiſſimo. Poet. ὠήσομαι. Th. οἶω, idem.

Ω Θ.

Ὠθέωσι, pro ὠθοῦσι, trudunt, Dorice. ab ὠθέω.

Ὠθὴ, trudo, pello. f. ὠθήσω, & ὤσω. perf. ωκα. Hinc ὠθίζω, idem. ὠσμὸς, ὁ, ὁ, impulſio. βοῶν, ὁ, ὁ, boum agitator.

Ὠθίζω, pellam, fut. ι. aftivi, ab ὠθέω.

Ὠθίζομαι, in conferta turba premor, contendo. hinc ὠθισμὸς, ὁ, ὁ, impulſio, conflictus. Th. ὠθὴ, pello.

Ω Ι.

Ὠϊγνυντο, patebant, 3. plur. imperf. med. Poet. feu Jon. ſolutione pro ὤγνυντο, verbi ὀίγνυμι pro ὀίγω aperio.

Ὠϊεν, 3. ſing. imperf. paff. verbi ὀίομαι, pro οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἶω, idem. hinc a. 1. ὠΐθην, ὐ, ὐ, ὐτο.

Ὠΐξε, aperuit, 3. ſing. a. 1. Jonic. diffolutione pro ὤξε, verbi ὀίγω, aperio. .

Ὠΐον, idem ac ὠὸν. vel diminut. ex ὠὸν, ὀΐ, ὀ, ovum.

Ὠϊόμενος, 3. ſing. a. 1. med. Poet. verbi ὀΐομαι. Hinc aor. 1. ὠϊάθην, ὰ, ὰ, ὰτο. quod ab ὀίομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἶω, idem.

Ὠϊόμην, Poet. pro ὠχόμην, 3. ſing. imperf. ab ὀχέομαι, abeo.

Ω Κ.

Ὠ κ, Dor. ὦ ἐκ.

Ὠκα, adv. celeriter, per ſyncopen pro ὠκέα, & ὠκέως, & ſequent. aſpiratione ὡς. Th. ὠκὺς, ὑτ, ὑ, celer.

Ὠκεῖα, acc. ſing. ab ὠκὺς, ὑτ, ὑ, celer. Dicitur & ὠκία, metri gratia pro ὠκέα, f. g. ab ὠκὺς, celer.

Ὠκεανὶνη, Oceanitis, nomen puerperae Ὠκεανίνης, filiae Oceani.

Ὠκεανὶς, ὁ, ὁ, & genit. Jon. ἀκεανὶο, Oceanus, mare ambiens orbem terrarum. quaſi ex ὠκὺς, cito, & ῥέω, fluo.

Ὠκείαις, ὁ, ὁ, velocis, nom. plur. m. g. ab ὠκὺς, ὑτ, ὑ, celer.

Ὠκεῖα, ac. ſ. f. velox, f. g. ab ὠκὺς, ὑτ, ὑ, in accuſ. ὠκεῖαν. in dat. plural. Jonic. ὠκείῃσι, pro ὠκέεσσι.

Ὠκεῖαι, ſecuti. ſync. pro ἠκόλουθον, 3. plural. aor. 1. ind. paff. verbi ἀκολῶ, habito. f. ὑσω. p. ἠκολώκειν.

Ὠκεῖαν, ac, ι, a. 1. ind. act. verbi ὠκέω, habito.

Ὠκείαων, Jonice. pro ὠκειάων. ab ὠκὺς, celer.

Ὠκείαφιν, 1. plur. a. 1. ind. activ. verbi ὠκέω, habito. f. ὑσω. p. ὠκεικα.

Ὠκείαφι, defectit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠκείαζω, in genua procumbo, labafco.

Ὠκείαζεν, ον, ε, a. 1. ind. paff. ὠκειάζομαι, ου, ε, ο, a. 1. ind. act. verbi ὠκείαζω, adjico: doceo. f. ὑσω. perf. ὠκείακα. quod ab ὠκεῖος, ὁ, ὁ, domus, & ἄγω, ſtruo. pract. med. ἴστημι.

Ὠκείαται, ου, ε, & in 3. plural. ὠκείαθεσαν, a. 1. ind. act. verbi eiuſdem, & them.

Ὠκείαχε, miſeratus eſt, aor. 1. ind. activ. verbi ὠκτείρω, miſereor. Th. ὀκτος, ὁ, ὁ, miſericordia.

Ὠκείαων, 3. ſing. a. 1. med. verbi ὠκείαζω, miſereor. f. ιοῦμαι. p. ὠκείακα. Them. οἰκτος, ὁ, ὁ, miſericordia.

Ὠκείαων, ὁ, ὁ, velociter per mare currens. ab ὠκὺς, velox, & ἄλς, mare.

Ὠκείαπτε, ὁ, ὁ, ὁ, Dor. pro ὠκύπτερε, ὁ, velociter ſe movens, velox. Ex ὠκὺς, celer, & πτερὸν, volubilis. quod a πτέρω, verto. Th. πτερὸν, τὸ, ὁ, vortex.

Ὠκείαρος, ὁ, ὁ, ὁ, cito periturus. Iliad. ι. ab ὠκὺς, velox, & μόρος, ὁ, ὁ, fatum. Th. μείρω, divido. p. m. ἴσμορα.

Ὠκείαπτοτε, ὁ, ſuperlat. ab ὠκύπτερος, cito periturus.

Ὠκείτεια, nomen mulieris.

Ὠκείτεις, ὁ, celeriter volans, Heſiodus. Epith. equorum. Ex ὠκὺς, ὑτ, ὑ, celer, & πέτομαι, volo.

Ὠκείποδες, οι, velocipedes, ab ὠκύπους, ὁ, ὁδ, & in dat. plur. ὠκυπόδεσσι, ab ὠκὺς, celer, & πες, πόδος, ὁ, pes.

Ὠκείρροον, ου, ὁ, velox, fluvii, aut navis epitheton, Odyſſ. ζ. quod celeriter feratur dat. plur. ſyn. ὠκυρρόοισι. Quod ab ὠκὺς, celer, & ῥέω, tranſeo. p. m. ῥέρυτα.

Ὠκείτε, ατ, ὁ, nomen mulieris, q. ab ὠκύπους, rapidus. quod ac ὠκὺς, velox, & ῥέω, fluo.

Ὠκείζουσι, ν, ὁ, celeriter fluens. Iliad. ε. ab ὠκὺς, celer, & ῥέω, fluo.

Ὠκὴ, ἡ, ἡ, & in f. g. ὠκὸς, in n. g. ὠκὺ, velox, celer, citus. q. ἀκὴς, ab ἀκὴ· acuta enim celeriter penetrant. in compar. ὠκύτερος, ſuperl. ὠκύτατος τ. hinc ὠκέως, & ὠκα, adv. celeriter. ὠκύδρομος, ου, ὁ, ὁ, ὁ, pedibus celer.

Ὠκεσσι, ατος, ὁ, Dor. pro ὠκέως, ατος, ὁ, celeritas, velocitas. Th. ὠκὺς, celer.

Ὠκέστερος, ου, ὁ, ὁ, clerior, & in ſuperlat. ὠκέστατος, ab ὠκὺς, velox.

Ὠκυπτερὸς, ὁ, ὁ, ὁ, pattus celeritas, Herodot. Ex ὠκὺς, velox, & πτέρυξ, pattus. Th. πτέρω, patio. p. m. πτέτυκα.

Ω Α.

Ὠλὴν, peiii, pert. med. verbi ἄλλυμι, pereo. f. ὀλέσω. perf. ὄλωκα. perf. med. ὄλωμαι, & Att. ἄλωλα.

Ὠλὲ, Dor. pro ὠλεῖ, ακὸς, ὁ, ſuſcus. Hinc ὠμόλακες, finitimi.

Ὠλὴν, Dor. pro ὁ ἀλὴς, cervus.

Ὠλένη, ης, ὁ, ulna, cubitus, brachium. Dicitur & ὠλόνη, ἴσος, quaſi ab ἀλλὸς.

Ὠλεσε, perii, 3. ſing. aor. 2. med. verbi ἄλλυμι pereo. fut. ὀλέσω. perf. med. ὄλωμαι, & Att. ἄλωλα.

Ὠλὸς, Dor. pro ὁ ἀλὸς, cervus.

Ὠλόνη, ης, ὁ, ulna, cubitus, brachium. Dicitur & ὠλένη, ἴσος, quaſi ab ἀλλὸς.

Ὠλοτε, perii, 3. ſing. aor. 2. med. verbi ἄλλυμι pereo. fut. ὀλέσω. perf. ὄλωκα. perf. med. ὄλωμαι, & Att. ἄλωλα.

Ὠλὸς, Dor. pro ὁ ἀλὸς, cervus, & in ſingulac. ὁ ἀλὸς, alius. ſic ψ ἀλὸς, Dor. pro ὁ ἄλλος.

Ὠλὸς, ὁ, curvatura brachii.

Ὠλοσάντωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὀλοσύνω, totum comburo, quod in quibuſdam factitiis fieri ſolebat. fut. ὀλῶ. perf. ὀλοσύντωκα. quod ex ὅλος, totus, & κάω, comburo. fut κάιω.

Ὠλοφύρετο, 3. ſing. imperf. verbi ὀλοφύρομαι, lamentor. f. ὀλοφύρσομαι.

Ω Μ.

Ὠμὰ βάσκοντες, in fruſta cruda diſcerpi. ab ὠμὸς, crudus.

Ὠμάρτον, Jon. & Dor. pro ὤμαρτον, imperf. act. verbi ὠμαρτέω, ſequor.

Ὠμάρτουν, ς. Sc. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠμαρτέω. ſequor. f. ἠσω. Th. ὄμαρτος, ſimul, idem ac ἅμα.

Ὠμὰς, ſimus, τ. plur. praef. ſub. verbi, οἶμαι, ſum. in ſub. ὦ, ἦς, ἦ, ν.

Ὠμὲς, ſimus, Dor. pro ὠμὸν. ες. plur. ſub. ab οἶμαι, ſum.

Ὠμόγερων, ὁ, farina hordeacea. ὠμὰ λέπει, etiam ſeparatim dicitur.

Ὠμὸν, purabam, imperf. verbi ὀΐομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἶω, idem.

Ὠμόγυιος, ὁ, ὁ, qui crudo edit, crudelis, effectus. ab ὠμὸς, crudus, & ὄζω, vel ὀδάω, edo.

Ὠμόεις, ὁ, ſing. imperf. activ. verbi ὠμόεω, colloquor, cum dat. Ex ὠμὸς, crudus, & ἔπος, verbum. Th. ὠμὸς, crudus, & ἔπος, verbum.

Ὠμόεσσα, ης, ὁ, ὁ, ὁ, ſuperlat. ab ὠμὸς, crudus, & ἔδω, edo, q. ὠμοφάγος.

Ὠμόθεν, ὁ, ὁ, ὁ, ludens nucum, contract. ex ὠμόθεκεν.

Ὠμόθι, ὁ, ὁ, ſingul. vel 3. plur. imperf. act. verbi ὀμόθω. vide ὀμόθω.

Ὠμόθι, ὀμόθω, pro ὁ ὠμὸς, quod dimidium. Th. ἡμισυς, ατος, ὁ, dimidius.

Ὠμοθέτεσσι, ὁ, crudis pellis bovis. hinc ὠμοβοείος, ὁ, ὁ, ὁ ex bovis pelle factus. ex ὠμὸς, crudus, & βοῦς, bos.

Ὠμοβόρος, ὁ, ὁ, crudivorax, ab ὠμὸς, crudus, & βορὸς, ὁ, ὁ, eſca.

Ὠμογέρων, ὁ, cui viridis, & crudus eſt ſenectus. Ex ὠμὸς, crudus, & γῆρας, ατος, ὁ, ſenex.

Ὠμοδάντων, crudas poſuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὠμοδάπτω. crudas carnes ex ſingulis victimae membris carptas ariis impono. Iliad. α. Item humeris impono. f. ὦσω. ab ὠμὸς, crudus, & τίθημι, pono.

Ὠμοι, heu, interjectio, pro οἴμοι, hei mihi, vox dolentis.

Ὠμοις, & ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, humerus.

Ὠμοιδόκει, ες, ε, a. 1. ind. paff. verbi ὁμοιόω, aſſimilo, f. ωσω.

Ὠμοκα, & Att. ὠμόκασα. juravi, perf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὦσω.

Ὠμόκαρπος, ὁ, ſudarium ſuperiorum humeris circumpoſitum, linum crudum: Galen. lib. α. κατὰ τίτων. Gloſſar. eſt, ὠμὸς, crudum, nondum curatum.

Ὠμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὁμολογέω, 3. ſing. perf. paff. verbi ὁμολογῶ, confiteor. f. ὑσω. p. ὁμολόγηκα.

Ὦμος, ὁ, ἡ, humerus, scapula, quasi ab ὠίω, fero, humeris enim ferimus onera. hinc ὠμοπλάτης, ὠμοπλάτη, superhumerale.

Ὠμός, ἡ, όν, immaturus crudus, immisis, favus. Possit esse ab ὠΐω, quia faciat ὦζαι, exclamare.

Ὤμοσα, σε, ν, juravi, a. 1. ind. act. verbi ὀμνυμι, seu ὀμόω, juro. f. ὀσω. pret. ὀμωκα.

Ὠμοστόκιον, ὁ, ἀ. ion. τὸ, fetum immaturum partio.

Ὠμοτόκος, ὁ, ἡ, crudivorus: item sanguinarius. dat. pl. ωμοτοκοισιν.

Ὠμοῦλη, ης, ἡ, pilorum, a. 1. ind. act. verbi ὠμοῦλεω, pilo. f. ἑω. Th. οἱ, bis.

Ω Ν.

Ὤν, ὄσα, ὁ, ens, præf. part. ab εἰμί, sum. Sed ὦν, gen. ὄντος, ab εἶ, qui. Est & ὠὸς, pro ὠὸ, ergo. Dor.

Ὠνάδε, ὁ, Dor. pro ὠνᾶδε, a. pass. ab ὄνημι, juvo, profum.

Ὠνάλιον, lucrificci, vel defperæ, per fyncop. pro ὠνοπώλιον, a. 1. med. verbi ὀνέω, profum, vitupero. f. ὀνέσω, aor. 1. ὤνησα. Alii eolunt effe imperf. verbi ὀνημι, feu ὀνημαω, paffivi. ab ὄνασθαι.

Ὦνασσα, Poet. pro ὦνα, vel ὦ ἄνασσ, Rex. Sic ὦ ἄνασσα, pro ὦ ἄνασσα, ὦ Regina.

Ὤνασσα, Dor. pro ὤνησα, a. 1. ab ὄνημι, juvo, profum.

Ὠνείδιζε, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior. f. ἰσω. p. ὠνείδικα. Th. ὀνείδη, ος, τὸ, probrum.

Ὠνείδισα, σε, ν, a. 1. ind. act. verbi ejufdem, & them.

Ὠνηστήλαν, imperf. act. verbi ὀνηστηλαω, in fomniorum interpretatione veftor. quod ab ὄναρ, ος, ὁ, idem ac ὄνειρ, τὸ, fomnium, & ἠστάλην, veftio.

Ὤνησα, Dor. adv. pro ὠφελη.

Ὠνητας, ὁ, Dor. pro ὁ ὠνητὴς, ventus.

Ὠνήσατο, ὠνησε, ὠνησε, ὠνησαν, ὠνησαι, ὠνησασθαι, ὠνησαμενος, ὠνησαμενη, ὠνησαμενον, ὠνησαμενε, ὠνησαμενα, ὠνησαμενοι, ὠνησαμεναι, ὠνησαμενα, ὠνησαμενων, ὠνησαμενοις, ὠνησαμενας, ὠνησαμενοισι, ὠνησαμενους, ὠνησαμενη, ὠνησαμενοιν, ὠνησαμενοιν, ὠνησαμενοιν

Ὦ, ſic. ex ὁ, vel ἴ, pro ὦτός, eſt enim ὠ τοῦ τρίτου, ὠτὸς τοῦτο. Sed ὦς, ὦτός, τό, Dor. pro ὅς, auris.

Ὦσα, ας, ᾶς, impull. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, pello. ſut. ὠθήσω, & ὄσω, p. ὦκα. perf. paſſ. ὦσμαι. Aor. ἐώσθην.

Ὦσαι, a. 1. inf. act. ὦσαι, pro ὦσαντο, repellere, ſ. ſing. a. 1. opt. med. verbi ejuſdem. Sed ὦσαι, pro εἶσαι, a. 2. inf. ab εἶμι, pro φῆναι.

Ὡσάμενος, ος, ον, ſor. 1. part. med. verbi ὠθέω, vel ὦδα. ſ. ὦσα. a. 1. ὦσα.

Ὡσαν, repulerunt, 3. plur. aor 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ὡσανεὶ, quaſi, pro ὡσεὶ, tamquam, veluti. Th. ὡς.

Ὡσαννὰ, Hebr. ſerva quæſo, felicem ſucceſſum tribue. ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σωσον σὸν τὸν υἱὸν, more Hebræo.

Ὡσανται, impulit, Jon. pro ὦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσατο, eadem modo, adverb. ab ὡς, ſicut, & ὧσαν, ipſe.

Ὡσδεν, Dor. pro ὧδεν, redolebat, imperf. ab ὄζω, oleo.

Ὡσε, pepulit, 3. ſing. a. 1. ὦσα.

Ὡσεὶ, periode, tamquam. ab ὡς, ſicut, & κἰ, tanquam.

Ὡσεὶ, ὁ, nomen Prophetæ, ἁλατὸν, Oſee. Hebr. ſervavit.

Ὡσθασαν, aor. 1. inf. ὠσθεῖν, a. 1. part. paſſ. ab ὠθέω, pello.

Ὦσι, ſint, 3. pl. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, ſum. Aſt ὦσι, miſerunt, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi ἵημι, mitto.

Ὦσὶ, auribus, Dat. plur. ab οὖς, ὠτὸς, τό, auris. Th. ὠσὶ, ὠσὶν, τοῖ, idem.

Ὦσιμαι, & Att. ὦσοιμαι, perf. paſſ. verbi ὠθέω, pello. ſ. ὦσα. perf. ὦκα.

Ὡσμένος, ὴ, ὸν, perf. part. paſſ. ab eodem verbo.

Ὦσσαν, ſunt, adv. ex ὡς, & σὰν. Hinc ὡσσάπερ, & ὥσ᾽, adeo ut, otque.

Ὦσσα, Attic. pro ὦτὰ, 2. ſingul. fut. medium ὦσσομαι pro ὠτάσομαι verbi ὠτάζω, trado. ſ. ὠτέω. Th. ὠτὰω, idem.

Ὦσσγον, Dor. pro ἤσσηγον, crudelius.

Ὡσσηνται, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ὀσσάομαι, ciſacio.

Ὦσσι, ὁ, & ὠσσὸς, ὁ, & ramus, farmeora. Ὦσσω, pellam, fut. 1. act. ab ὠθέω pello.

Ω Τ.

Ὦτα, aures, acc. plur. ab οὖς, ὠτὸς, τό, auris. Th. ὠσὶ, ὠσὶν, τοῖ, idem.

Ὠτάγων, ὠτ, ὁ, inſtrumenti genus, quo aures ſonitum contorqueabantur, Syneſ. auricularia forceps, quia ὠτα σύγκλα.

Ὠτάκουστὸν, auribus, capto, qua dicuntur, intentis auribus ato. Xenoph. Hinc ὠτακουστὴς, auricularius, Gl. qui ὠτ᾽ ἀκούει. Delatores enim principium ὦτα, & ὠτάκοια dicuntur, quia ſuot eis pro auribus.

Ὠτᾶ, o amice, heus tu bone vir, pro ὦ ἑτᾶ, vocat. Dor. pro ἕτα, ab ἕτος, ὁ, ὁ, ſocius.

Ὠτάριον, ὁ, τὸ, auris Veneris, oſtreum quod-dam Æolibus, ab auriculæ humilitudine. Ubi ſuſpectus etiam pro auricula.

Ὠτατὸς, pro ὠτώεις, ὁ, auricaloſus, auritus, Gloſſ.

Ὠτεῖν, Poet. pro ὦσαι, ceu, velut, aut, ὡτεῖν, pro ὥσπερ, cuicumque, Homer.

Ὠτηχοῦσα, ὁ, auricularis clyſter ; inſtrumentum, quod in ὦτα ἐγχεῖται.

Ὠτικὸς, ὴ, ὸν, vulnus : cicatrix. ab ὠτὸς, vulnero.

Ὠτιος, Dor. pro ἕτερος, alter.

Ὠτὸν, ὁ, τὸ, auricula ; item auris. diminut. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris.

Ὠτὶς, ἴδος, ἡ, avis tarda. Gl. quia aurita.

Ὠτὸς, gen. ſing. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Sed Ὠτὸς, ὁ, ſ. Otus, nomen proprium.

Ὠτρυνον, ὄς, ὸ, imperf. vel aor. 2. verbi ὀτρύνω, incito. ſ. νεικ. p. ὀτρύσσω. a. 2. ὀτρυνε, ας, ε.

Ὠτὸς, ὠτὸς, ὁ, auritus, acc. ſingul. ὠτώεντα. Th. ὠσὶ, ὠτὸς, τοῖ, auris.

Ω Υ.

Ὠτὸς, Jon. pro ὠτὸς, idem.

Ω Φ.

Ὠφὰς, locus optimo auro abundans, Ophaz, Jerem. 10. 9.

Ὤφελον, imperf. ab ὀφέλω, debeo. fut. ὀφελήσω. p. ὠφέλημαι. a. 2. ὄφελον.

Ὤφελε, pluſq. perf. act. verbi ὄφλω, video. f. ὄψω. p. ὄπτω.

Ὤφελ, nomeo loci, vel regioois auiſerræ, Ophir. Plal. 45. 11.

Ὠφέλημα, ας, ᾶς, utilitas, emolumentum, ſubſidium, præſidium, Ariſtot. de mundo. τὰ ἐκ θεοῦ ὠφελήματα, Dei auxilium, & præſidium. Item præda, prædæ peritio, Plutarch. in Camil. Thema ὀφέλω, juvo.

Ὠφέλησα, a. plur. indef. vel imperat. præſ. act. verbi ὠφελέω, juvo.

Ὠφελὲω, ὦ, juvo, profum, ſum utilis : commodo affecio : ſum auxilio, opem fero, adjumentum affero, cum acc. lapius abſolute, q. ab ὀφέλω. fut. ὠφελήσω. aor. 1. ὠφέλησα. perf. ὠφέληκα. præſ. paſſ. ὠφελοῦμαι, ἠφελούμην, juvor, prodeſt mihi. a. 1. paſſ. ὠφελήθην, ης, ὴ, percepi commodum. a. 2. ſub. paſſ. ὠφελάθὴν, ῆς, ῆ. a. 1. part. paſſ. ὠφελαθὲὶς, ἐσα, ἐν, adjutus, a, um. Hinc ὠφέλημα, ατος, τὸ, utilitas. κοινοφελὲς, ἐος, ἐς, ὁ, communem afferens utilitatem.

Ὠφελήθης, 2. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ὠφελέω, juvo.

Ὠφέλησα, ας, ᾶς, aor. 1. ind. activ. verbi ejuſdem.

Ὠφέλιμος, ος, ὴ, ὸν, utilis, commodus, adjumentum afferens, Xenoph. ὠφέλιμ, ος, ὴ, utilitas, in Epigr. ὠφέλιμος, commodo afficiendus, Xenophon. ὠφέλιμε, ους, ὴ, utilitas. ὠφέλιμ, ἐος, ἐ ὴ, ἐ, utilis, commodus, Sophocl. in Ajace. ὠφέλιμος, ους, τὸ, emolumentum. ab ὠφέλω, juvo, profum.

Ὠφέλον, ες, ὸ, debui, aor. 2. ind. activ. verbi ὀφέλω, debeo. f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα.

Ὠφέλθε, ης, ὴ, 2. 1. ind. paſſ. verbi ὀφείλω, ideo. f. ὀφείλημαι. perf. ὤφειλμαι, ψαι, ψται.

Ὠφθεσαν, rii ſunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Ὤφλεσε, 3. ſing. imperf. ab ὀφλὲω, per ſyncopæ ὀφλὲω.

Ὠφὸν, ὁ, ὠφὸς, ὁ, Dorice. pro ὁ ὠφρύσκος, ſecurus.

Ω Χ.

Ὤχα, ας, ᾶς, aperui, perf. ind. act. verbi οἴγω, aperio. ſ. ξω.

Ὤχατο, Jon. pro ὠχμὶσε ἑαυτ, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ὠχμὶσμαι, ὠχὲ, ὠπτο, verbi οἴγω, aperio ſ. οἴξω.

Ὤχετο, ibat, gradiebatur, 3. ſing. imperf. med. verbi ὀίχνεμαι, abeo. fut. οἰχήσομαι. perf. ὠχημαι.

Ὤχθησε, ingemerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὀχθὲω, indignor. ſ. ὄχω. a. 1. ὄχθησα, ας, ε.

Ὤχμωσε, pro ὠχμὶσε, ibamus, 1. pl. imperf. med. verbi οἴχνεμι, eo. fut. οἰχήσομαι.

Ὤχρα, ας, ὴ, pallor, qualitas ὠχρὸ. Deut. 28. 22.

Ὠχρὸς, ὴ, ὸν, pallidus.

Ὠχρὸν, τοῦ, ὸ, pallor, cum quis expallefcit.

Ὠχρὸω, ὦ, palleo, pallore perfuſus ſum.

Ὠχρὸς, ὴ, ὸν, pallidus. Ex ὀχρὸς, & ὠχρὸς.

Ὠχρὸς, ὴ, ὸν, pallidus, luteus ; Q. ab ὠὸ χρὸν. eſt enim ut ovi viteilus. vel q. ὀχρὸς, ab ὁ πρὸν. & χρὸα, color, vel quaſi πωχρὸς, expers coloris, ut πώωπος, expers doloris) ὁ ὠχρὸς, id eſt, pallor, conflatur ex albi, & flavi commixtione, id eſt, κλὸὶ ἐκθὲ μεμιγμένη, teſte Platone in Timæo. τὸ ὠχρὸν, pallori nullus color eſt contrarius, Ariſtot. in Predic. Hinc ὠχρὸς, ὴ, ὸν, pallor. ὠχρὸν, τὸν, ὸ, palliditas, pallor. ὠχρὸω, & ὠχρὸω, palleo, palleſco. ὠχρὸν, & ὠχρὸν, ſpallidum reddo.

Ὤχρωσε, abiit, Attice pro ὤχρεσε, perf. act. verbi οἴχω, quod ab οἴχνεμι, abeo. ſ. οἰχήσομαι. perf. ὤχρημαι.

Ω Υ.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, vultus, facies. Hoc κεφαλὴν, caput in terram demitto, Ariſtot. l. 8. ἀκτωπὸς, capite in terram demiſſo, in Hippiat. ὠψὶδωκτωπὸς, oculis hebetibus ſum. ὠξυωπὸς, acute cerno, Baſil. Item Ω᾽ψ, ὠπὸς, ὁ, nomen proprium, apud Homerum. Ὦπα Διὸς κόρη, Opi filia.

Ὠψὰ, τὰ, ὀψωνίσματα, Heſych. munera, & præmia, quæ in ſpectaculis impendontur.

Ὠψάων, cunctati ſuot, ab ὀψὲω, Soid.

Ὠψὲ, ſerius venit, ὀψὲ, ἀφ᾽ ἑσπέρας ἤλθε, Æliau.

Ὠψοῦσος, ὸ, ὸν, qui circa obſonia verſatur, obſonator, coquus. in Epigr. ſcribitur, ὠψοῦσον Ἑστὼ τοῦτ᾽ ὀψάλυκα τλλὰ Θύραν, ἐκλοπίσας ἀχθοῦ ἀποστάμενον, id eſt ὁ πορὸς τὰ ὄψα ἀγοράσαντος, ὁ μαγειρος.

Ὤψωσε, penuarias cellæ.

Ω Ω.

Ὤωτος, ος, ὁ ὡσ᾽ ὁ, ſimilis oro, inſtar ovi ὠτοειδὴς, ovi ſpeciem gerens.

LEXICON LATINO-GRÆCUM.

A.

A Vel ab, ἀπό cum gen; ut & παρά, ἀπό, πρός, ἐκ, vel ἐξ.
a fronte, ἀπέναντι, cui opponitur πρόσωπον, a tergo.
a me solvo aliquid, h. e. de mea pecunia παρ' ἐμοῦ λύειν. Lucian. Budæus.
a puero, ἐκ παιδὸς, ἐκ παιδός.
a secretis, ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.
ab aliquo stare. μετὰ τινὸς εἶναι, σὺν τισὶ εἶναι, πρός τινος εἶναι.
ab aliis, ἐξ ἑτέρων.
ab argumento digredi, ἀπ' ὑποθέσεως ἀπονεύειν.
ab epistolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
a, vel ab sequente nsque, ἕως sequente μέχρις, vel ἄχρι, vel ἕως cum genitivo.
ab hoc tempore, ἐξίου ἤ, ἀπὸ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν.
ab ineunte adolescentia, ἐκ τῶν, ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦ, ἐκ παιδὸς, ἐκ τῆς ἡλικίας.
ab initio, κατ' ἀρχὰς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῶν. Poetice.
ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ παλαίου.
ab intestato, ὁ, ἡ, ἐκ τῆς διαθήκης, ἀδιάθετος, μὴ διαθεμένου.
ab occidente, ἀπὸ ἑσπέρου.
ab ovo, ἔξ ὠοῦ, ἐκ τοῦ ὠοῦ, vel ἐξ τοῦ τόκου, ἀπὸ τῆς τεκούσης, ἀπὸ ἀρχῆς.
abacium, ἄβακιον, ου, τὸ.
abactio, ἔλασις, ιος, ἡ, ἀπέλασις, ως, ἡ,
abactio bovum, βοηλασία, ας, ἡ,
abactor, ἐλαστὴς, ῆρος, ὁ.
abactor bovum, βοηλάτης, ου, ὁ.
abactus, a, um, ἀπελαυνόμενος, ἐνος, ὁ, ἀπελαυνόμενος, ἡ, ὁ ἀπελαυνόμενον, ου, τὸ, ἀπελάσιμος, ἐνος, ὁ, ἡ, ἀπελάτος, ἐνος, ὁ, ἡ, ἀπελατὸς, ἐνος, ὁ, ἡ.
abactus, ἀβάκιον, ου, τὸ; ὑφάλιον, ου, τὸ, τηγανίσκιον, ου, τὸ.
abacus, ἄβαξ, ακος, ὁ, ἄβακος, ου, ὁ, ἡ.
abalienatio, ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ.
abalienatio mentis, ἐκπληξις, εως, ἡ, ἔξοικος, ου, ὁ, ἡ, Eurip.
abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος, η, ὁ.
abaliено, ἀλλοτριῶ, ω, ἀπαλλοτριῶ, ω, ἀπὸ ἔξοικος, ου. Lucian. & Athen. ἀπαλλοτριῶ τινα τοῦ ἰδίου, abalienare aliquem a propriis.
abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
abalienor ab aliquo, ἀλλοτριοῦμαί τινος, ἀπαλλοτριοῦμαι τῆς τινος.
abambulo, περ' ἰδίου περιπατῶ.
abamita, ὁ ἀδελφὸς τῆς πατρὸς μητρὸς, ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς, πατρώιος, ίδιος, ὁ.
abareco, ἀπουσιάζω.
abavia, ἀππιμαμμη, ης, ἡ, προπάππη, ης, ἡ.
abavia quinta, πρωτομαμμη, ης, ἡ.
abavunculus, ὁ ἀδελφὸς τοῦ πρωτοπάππου, ἀπάππου, ου, ὁ, ὁ ἀδελφὸς τῆς πατρὸς μητρὸς.
abavus, ἀππιππος, ου, ὁ, πάππος, ου, ὁ, πρόπαππος, ου, ὁ, πρωτοπάππος πατὴρ.
abax, ἄβαξ, ακος, ὁ.
abbas, καθηγούμενος, χου, ὁ, ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ.
abbatia, ἀββάτιον, ου, τὸ, καθήγουμενος, ου, τὸ.
abbatissa, ἀρχιμανδρίτις, ίδος, ἡ.
abbrevio, βραχύνω, τετύπωμαι, συντέμνω, cum acc. ut τετύπωμαι τὰ ἔπη, abbrevio difficultates. Eurip.
abdico, ας, ἀποκηρύττω, ἀποκηρύττομαι, ἀπόρρητον ποιοῦμαι, ὡς ἀπάτορα.
abdicare filium, ἀποκηρύττειν τὸν υἱὸν.
abdico munere, ἀπόρρητον ποιοῦμαι.
abdicare magistratu se, ἀπόρρητον ἑαυτὸν ἀρχῆς, ἀποκηρύττειν ἑαυτὸν τῆς ἀρχῆς, ἀποθέσθαι, vel καθίστασθαι ἀπ' ἀρχῆς.
abdicatio, ἀποκήρυξις, εως, ἡ, ἀπόρρητον, τοῦ, ὁ.
abdico, ις, ει, repudio, recuso, ἀπωθοῦμαι, παραιτοῦμαι, ἀποπέμπω, ἀρνοῦμαι.
abdite, ἀφανῶς, κρυφῆ, κρυφίως, λαθραι.
abditum, κρύφιον τόπος, ου, τὸ, τὸ κρυπτὸν, ου, τὸ, ἄδυτον, ου, τὸ, ἄδυτος, ου, ὁ, μυχὸς, ου, ὁ, μυχοὶ, ων, οἱ, μυχίδιον, ου, τὸ.
abdo, is, ere, κρύπτω τινὰ τι, abdo aliquid alicui, cum duobus acc. ἀπόκρυπτω, πρυτανεύω, ἀποκλείω.
abdomen, ὑπογάστριον, ου, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ.
abduco, ἀπάγω, ἐπάγω, διάγω, ἀφίστημι, ἀφίλκω, πρυτανεύω.
abduco a sententia, μετανοῶ, διὰγω ἀπὸ τῆς γνώμης.
abduco a recto itinere, πλανῶμαι, ὁ.
abduco a grege, ἀποδιωκτὸς, ὁ; quod, idem etiam valet, ac in errorem abduco, per metaphoram.
abduco aliquem in servitutem, ἀνδραποδίζω τινὰ.
abduco aliquem a proposito, ἀποτρέπω τινὰ ἀπὸ τοῦ ὑποθέσεως.
abductio, ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ.
abductor, ἀπαγωγὸς, οῦ, ὁ, ῆς, ἡ.
abedo, ω, ἀποπίνω, ἀποδίδωμι.
abeo, ἀπέρχομαι, quod significat etiam migrare ex hac vita. Chrysost. ἀποῦμι, ἀποδιδράσκω, ἀπαίρομαι.
abeo in Thraciam, ἀποῦμι εἰς Θράκην.
abeo in malam rem, ἀπόλλυμι. V. abi.
abeo de via, πλανῶμαι ἀπὸ τῆς.
abeo peregre a domo, sive patria, ἀποδημῶ ἐκ.
aberrare facio, διαφθείλω, παραφθείρω.
aberratio, ἀποπλάνησις, εως, ἡ, ἀφοσίωσις, ἀποπλάνησις, εως, ἡ, ἀποστάσιον, ου, τὸ, ἀποστάσιον τοῦ, ὁ.
aberro, ὑμαρτάνω, ἀφοσιοῦμαι, παραπλανῶμαι ἀμαρτάνομαι, ἀποτυγχάνω, ὑβλίσκω, ἀποστρέφομαι, ἀποπλανῶμαι cum genetivo.
aberro a via, διαμαρτάνω ἀπὸ τῆς.
aberro a proposito, ἀποπλανῶμαι τοῦ προκειμένου, vel ἐξ εἴρημαι τοῦ κείμενου.
aberro a scopo, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ.
aberro paulum, παρολισθῶ.
aberruncо, διδυκτίζω.
abgrego, ἀφορίζω.
abhinc, ἔξω, ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐκτὸς, ἐκβὰς, ἐκβάσις, ἐκβάσεως.
abhorreo, μισοπτῶμαι, ἀποδυσπετῶμαι, ἀποστυγνάζομαι, ἐναντιοῦμαι, ἐναντιώνομαι, cum accusativo, ut ἀποστυγνάζω τι, abhorreo ab aliqua re.
abhorrere, ἀποστύγνασις, ἀποστυγνάσεως, ἡ.
abi, ἄπιθι, ἄπιτε, ἄφιτε.
abi in malam rem, ὄλλυο, ἀπόλλυ, ἄπολλυ, ἀπόλλυτε ἢ ἄπολλυσθε, ἀπόλλυσθε ἔτι.
abjecte, ἀναπεπταμένως.
abjectio, ἀπόβλητος, ου, ὁ, ἀπόβλητον, ου, τὸ, ἀπόβλητος, ου, ὁ, ἀπόβλητον, ου, τὸ.
abjectio animi, ταπεινότης, τητος, ἡ, ταπεινότης, τητος, ἡ, ἀκρωτήριον, ου, τὸ.
abjecto animo sum, ταπεινοῦμαι, ὄμαι, ἀδέσμαι, διάκειμαι.
abjectus, ἀναπεπταμένος, η, ὁ, ἀκρωτηριασμένος, η, ὁ, ἄνομος, ος, ὁ, ἀπόβλητος, ος, ὁ, ταπεινὸς, ἀδεσμος, ος, ὁ, ἀνοσιος, ος, ὁ, ἀνόσιος, ος, ὁ.
abjegnus, ἀλείπους, ου, ὁ, ος, ὁ.
abies, ἐλάτη, ης, ἡ.
abigo, σκεδάω, ω, ἀπελαύνω, νικηλάτω cum acc. ut νικηλάτω σκολ. aliquem abigo. Polyb. cum acc. perſonæ & gen. rei, ut ἀπείργω σε τῆ αὐτῆ, abigo te ab hoc loco, σὲ ἀπείργω τοῦ τόπου τούτου, ἐξέργω.
abigerate, ἐκπλανᾶτε, ᾶς, ἡ.
abigerus, ἐλαύνης, ου, ὁ, ος, ὁ.
abjicio, ἀπορρίπτω, προβάλλω, ἀποβάλλω, ταπεινῶ τινα, πτοίωμι, πτοίωμαι cum accusativo.
abjicio curam de aliquo, πτοίωμαί τινα.
abjicio onus, ἀναφορῶμαι.
abjicio animum, ὀθνεῖω, ὦ.
abiit, pro mortuus eſt, ἀπέπτατο; ἐξέπτατο; ἐξέπτω; sed; hoc Poeticum eſt.
abitio, abitus, ἀνέλευσις, εως, ἡ, πορεύσησις, εως, ἡ, ἀπάλευσις, εως, ἡ, χώρησις, εως, ἡ, ἀφάτις, εως, ἡ.
abjudico, ἀποδικαιῶμαι, ὦσαι, ὦ.
abjungo, ἀποζεύγνυμι, ἀποζεύγω.
abjurator, ὁ ἐπιορκῶν.
abjuro aliquid, ἐπίορκῶ τι, ὀνόμασι, ου, ἀνόμασι, ἀνόματι, ἐξίστημαι, cum acc. ἀποδίδωμι τὴ ἔξιν, abjuro aliquid jure jurando.
ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος, η, ὁ, ἡ.
ablacto, ἀπογαλακτίζω.
ablaqueatio, βόθρωσις, εως, ἡ.
ablaqueo, βόθρωσι ω, ὁ, τὴν ῥίζαν, ablaqueo ligone radices.
ablatio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ἀφαιρέσεως, ὄσεως, ἡ.
ablatus furto, κλοπίμαιος, η, ὁ.
ablectus ædes, οἶκος κεκαρπωμένος, κεκαρπωτισμένος.
ablegatio, ἀπέπεμψις, εως, ἡ, ἀπόπεμψις, εως, ἡ.
ablegatus, ἀπέπεμπτος, η, ὁ, ἀπόδεκτος, η, ὁ.
ablego, ἀποπέμπω, cum accusativo, ut ἀποπέμπω τινὰ, ablego aliquem. ἀποστέλλω, ἐπιστέλλω τινὰ γράμματα, ablego litteras.
ablego peregre aliquem, ἀποδημῶ τινα.
ablego a patria, ἀποξένω ἀπὸ πατρίδος.
ablinguio, μικτυλίζω, ἐλαύζω, διακοπτέω τὰ γεννητικὰ, ἀποκοπτέω.
abloco, ἐκμισθῶ, ὦ, ἀπομισθῶ, ὦ.
abloco agros colencos, & fruendos, ἀπομισθῶ τοὺς γεωργοὺς.
ablucro, ἀπολούω, ω, ὁ.
ablue, ἀπόνιπτω, πλύω, πλυνῶ, ἀπόλυω, ἀπὸ πλύνω, ἐκπλύνω, ἐκπλύζω, βαπτίζω.
abluo a fordibus, expurgo, ἀπορῥύπτω.
abluo undique περιῥύπτω.
terum abluo, ἀπονίπτω.
abluo manus, χεῖρόνιπτρον, χειρονίπτρον.
abluto, πλύνιος, ου, ὁ, πλύνιμα, ατος, τὰ, πλύνιμος, ου, ὁ, πλύνιμον, ου, τὸ.
ablutus, λουσάμενος, η, ὁ.
non ablutus, vel qui ablui nequit, ἀπλύτος, ος, ὁ, ἀπλυτὸς, ος, ὁ, ἄλουτος, ος, ὁ.
qui facile ablui potest, εὔπλυτος, ος, ὁ.
qui difficulter ablui potest, δυσπλυτος, ος, ὁ, δύσπλυτος, ος, ὁ, δυσπλυνὴς, ὴς, ὁ, ἡ.
ablutrium, ἀφεδρεών, ῶνος, ὁ, ἀφεδρών, ῶνος, ὁ.
abmeterere, ἐξ ὅσα πρὸς μητρὸς μοιχεύω.
abnato, ἀποῦμαι, ἐκνέομαι, ἐκλεπαδεύω, ὦ.
abneco, ἀνατείνω, νεύω, ὦ.
abnegatio, ἀνάρνησις, εως, ἡ.
abnego, ἀπαυτόμαι, ὄμαι, ἔφημὶ ὄμαι, quasi fum negans.
abnepos, ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ.
abnepti, ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ.
abnodo, ἀπενοδεύω.
abnodo, h. e. vincula solvo, λύσμαι ἐκλύω.
abnormis, ἄκοσμος, ος, ὁ, ος, ὁ.
abnuo, ἀρνοῦμαι, cum accusativo, ἀπόνευω τινι, abnuo hanc rem, ἀπόνευω, ἀπόνευω, ἀρνοῦμαι, ὄμαι, ἀπαρνοῦμαι, ἀπόμαμαι.
abnurus, ὁ μὴ γεγονὼς γονεὺς.
abolendus, ἐξαιρετέος, α, ον, ἐξ.
abolео, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, σκεδάω, ὦ, ἀμαυρόω, ἀπόλλω, λῶ πυρὶ ἔλλω, quasi oblivioni trado.
abolere legem, ἀπόμαμαι τὸν νόμον, λύειν, vel καταλύειν νόμον, ἀπολυμαίνεσθαι, ἀπόνευμαι τὸν νόμον.
abolco memoriam alicujus, σίγεω, ὦ, ἔξωστος, ος, ὁ, ἐκτὸς, ὁ, cum accusativo, ut ἔξωστος τινὰ, oblivioni aliquem trado; Poetice potius, quam Oratorie.
abolitio, ἀφανισμὸς, ου, ὁ, ἀφάνισις, εως, ἡ.
abolitus, ἐξαλειφθεὶς, ῶσα, ἐν, ἐξαλειφθεὶς, ῶσα, ἐν, qui abolevit poteſt, ἀφανιστικὸς, ὴ, ὁ, ἀφανιστὴς, οῦ, ὁ, ἀφανίστρια, ας, ἡ.
abolla, toga, ἰμάτιον, ου, τὸ.
abominabilis, & abominandus, βδελυκτὸς, ὴ, ὁ, βδελυρὸς, ὰ, ὁ, μιαρὸς, ὰ, ὁ, μιαρὸς, ὰ, ὁ, ἀνόητος, ος, ὁ, ἀνόητος, ος, ὁ.
mors abominabilis, ὄλεθρος ἀνόητος.
abominatio, βδέλυγμα, ατος, τὸ, μίασμα, ατος, τὸ, μίασμ, ος, τὸ, ος, ὁ, κτύπος, ου, ὁ, κτύπος δεισιδαιμονίας, ου, ὁ.
abominor, βδελύττομαι σε, μισέω ὦμαι, ἀποστύγνασις, ἀποστυγνάσεως, ἡ.
ab origine, ἐκ πρωτογονίας.

abo-

abstigines, ὑπὸ δούλοις οἱ.
abortio, abortum facio, ἐκβιάσασθαι, ἀμβλῶσαι, & ἀμβλώσαι, ἐκτρῶσαι, ἀποτίτρωσκειν.
abortum facio, ἐκβλίσκω.
abortivus, ā, um, ἐκβεβλωμένος, ὁ, ἡ, ἐκβλίσμος, ος, ὁ, ἐκτρωματικός, ὁ, ὁ.
abortivus partus, ἐκβολὸς τόκος, ὁ, ὁ.
abortum, ἐκτρωμα, ατος, τὸ, ἔκτρωτον, τοῦ, ὁ ἐκβλίσμος, ος, ὁ.
abortus, abortio, ἐκτρωμοὶ, ὁ, ὁ, ἔκτρωμα, ατος, τὸ, ἐκβλίσμος, ος, ὁ, ἐξαμβλωμένος, ου, ὁ.
abortum incio, ἀποκύειν. Artift. Hift. animal. l. 6.
pharmacum abortum faciens, φάρμακον θλίβον. ab extu ſolis uſque ad occaſum, ἀπ' ἠλίου ἀνατολῶν μέχρι δύσεως.
abtulo, ἀνέξω, ἀνέξομαι, ἀνενεγκεῖν.
abratus, ἀνέξετος, ὁ, ὁ.
abreptus, ἀναπεζόμενος, ου, ὁ, ἀρπαγεῖς, ἔσεσα, ὁ, ὁ.
abſcindo, ἀποτμῶ, τεμῶ, ἀποτμήσω, cum accuſativo, ut ἀποτμῶ τινὰ, aliquem abſcindo, ἀπάω, ὁ.
abrodo, ἀπεσθίω, ἀποτρώγω, ἀπεσθίω.
abrogatio, ἀπόκρισις, ος, ἡ, ἀπόκριμα, ατος, τὸ, ἀπόκρισις, ος, ἡ, ἀποκρινόμενος, ου, ὁ.
abrogo, ἀποκρίνω, ὁ ποιῶ, ὁ ποιήσω, ὁ, ἀνελοκαλῶ, ἀποκαλῶ, ὁ, ἀνομὸν τοῦτο, ὁ, ὁ. & auctoritate privo, διαφέρω, μεταφέρω.
abrogo legem, ἀποκρίνομαι, ὁ, ὁ, vel λόω, vel τρέπω, vel πείθω, ὁ, ὁ, vel ἀποδεικνύω, vel ἀποδείκνυμι, vel νόμῳ, cum accuſativo.
abrogo tibi imperium, πείθω σε τὸ ἀρχεῖ.
abrotonum, ἀβρότονον, ου, τὸ, τὸ.
abrumpese vitam ἀναρρήγνυσι τὸν βίον. Eurip.
abrumpo, ἀναρρήγνυμι.
abrupta, ἀνάρρωγα, τὰ, ἀναρρώγια, τὰ.
abrupte, ἀπότομα.
abruptio, ἀποῤῥῆξις, ἐως, ἡ, ἀπόσπασις, εως, ἡ.
abruptus, ἀπότομος, ὁ, ὁ, ἀπότμητος, ἔσεσα, ὁ, ἀπότμητος, ἔσεσα, ὁ, ὁ, ἀπῤῥῶγος, ἔσεσα, ὁ, ὁ.
ab, ἀπὸ, χωρὶς.
abſcedo, ἀποχωρῶ, ἀπέμι cum propoſitione ἀπὸ, & genetivo, ut ἀπέμι ἀπὸ τινος, ἀφίσαμι cum genitivo ἀφίσαμί τινος, ἐξαναχωρῶ, ὁ, ἀποχωρῶ, ὁ.
abſcedo, vel abſcedſſo, ἀπέρχομι, ἀπεῖμι, vel ἀπέρχεσαι, ἀπεῖ, ὁ.
abſcido, vel abſcindo, ἀποτμῶ, cum accuſativo, ut ἀποτμῶ τι, abſcindo aliquid, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, ἐξαιρῶ, ἀφίσαμι.
abſciſſio, ἀπόσασις, ὁ, ὁ, ἀποτμὴ, ὁ, ὁ, ἐκτομὴ, ὁ, ὁ, ἀποτμὴ, ὁ, ὁ.
abſciſſor, ἀποτμῶ, ὁ, ὁ.
abſciſſus, ἀποτμὸς, ὁ, ὁ, ἀποκεκομμένος, ου, ὁ, ἀποτμὸς, ὁ, ὁ.
abſciſſus, h. e. ſpado, ευνάτας, ἀνδρεῖος, ὁ, ὁ, ἐκτομίας, ου, ὁ, ἐκκεκομμένος, ου, ὁ.
abſcondite, κρυφῆ, λάθρα, λαθρᾳ.
abſco ditus, λαθρῆος, τος, ὁ, ἀποκεκρυμμένος, ου, ὁ, κεκρυμμένος, ου, ὁ.
non abſconditus, ἀκατακάλυπτος, ος, ὁ, ἀπόκλειστος, ος, ὁ.
abſcondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω, cum accuſativo, ut ἀποκρύπτω τι, abſcondo aliquid, ἐγκρυπτῶ, ἐγκρύπτω, κρυπτάνω, κλέπτω, Poetice Vide abdo.
abſcondo, ἀποκεύθω.
abſcondo, ἀποκεύθω, ου, ὁ.
abſcu, ατος, ἔσεσα, ὁ, ἀφίσαμι, ἀφίσω, ἀφίσαμι, ἀφίσω, ὁ.
abſentia, ατος, ὁ, ἀπεῖ, ὁ, ἀπεῖ, ὁ.
abſentio, idem ac diſſentio, διαφέρω cum propoſitione πρὸς, & accuſativo ſignificat diſſentio in aliqua re.
abſilio, πεσῶμι, ὁ, ὁ, ἀφίσαμι, ὁ, ὁ, ἀπαίρω, ὁ, ὁ.
abſimilis, ἀνόμοιος, ὁ, ὁ, ἀφίσαμι, ὁ, ὁ, ἀπαίρω, ὁ, ὁ.
abſinthium, ἀψίνθιον, ου, τὸ.
abſinthium marinum, ἀψίνθιον, ου, τὸ, ἀψίνθιον, ου, τὸ.
abſilo, ἀφίσαμι, vel ἀποπαίω, cum genitivo, ut ἀποπαίω τινὸς, deſilio ab aliquo, διαλύω.
abſtanum, ἄλσι χρυσὸ.
abſtuſo, h. e. ab ſtu tecedo, ἀποχωρῶμαι.
abſtulerat, ἀποκεκομμένον, ὁ, τὸ, κεκομμένος, ου, ὁ.
abſtulerat, pro peſcere, ἀποπλεῖν, cum accuſativo: ut ἀποπλεῖ τι, peſcio aliquid, ἀναγκάζω, διαπείθω, πλείω καταπολεμῶ.
abſtuleye creditorem, h. e. ei ſatisfacere, ἀπὸ τὸ χρέος. as alienam, ἀποδίδωμι.
abſtulere orationem, ταμίσσω τὸν λόγον, cum accuſativo.

abſtulere aliquem crimine, ἀπόλυσι, vel κλίνω τινὰ ἀ ἐγκλήματος, cum accuſativo, & genitivo.
abſtulere aliquem debito, ἀφίσαμι τινὰ, ἀ χρέος cum accuſativo, & genitivo.
abſtulere aliquem morte, ἀπαναιρεῖσθαι τινὰ θανάτῳ, cum accuſativo, & genitivo.
abſolvo, ἀπολύω, cum accuſativo, τινὰ, ἀπαγορεύω ἀ ἐγκλήματος, criminc, ἀφίσαμι, ἀποφεύγομαι.
abſolute, τελείως, ἀπλῶς. ſatisfac.
abſolutio, liberatio a crimine, ἀπόλυσις, ως, ἡ, ἀπόλυσις, ως, ἡ, ἀθῴωσις, ως, ἡ.
abſolutio, ἀθῴωσις, ως, ἡ, ἀπόλυσις, ως, ἡ, ἀπόλυσις, ως, ἡ, ἀπόλυσις, ως, ἡ.
abſolutorius, ἀπολυτικὸς, ὁ, ὁ.
abſolutum, συντελὲς, ὁ, ὁ, ἀπολελυμένον, ου, τὸ.
abſolutus, ἀπόλυτος, ὁ, ὁ, ἀφρόδιτος, ὁντος, ὁ, ἀφρόδιτος, ος, ὁ, ἀπόλυτος, ος, ὁ.
abſolutus crimine, ἀπόλυτος ἀ ἐγκλήματος.
abſolutus, h. e. perfectus, ἀποπεπλεσθαι, ὁντος, ὁ, ἀπόλυτος, ὁντος, ὁ, τέλειος, ὁ, ὁ, ὁλόκληρος, ὁ, ὁ, ὁλόκληρος, ὁ, ὁ, ἀφίσαμι ἀπὸ, ὁ, ὁ, ἀπόλυτος, ὁ, ὁ, ἀφίσαμι ἀπὸ, ὁ, ὁ.
abſolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθὲς, ὁντος, ὁ, ἀφίσαμι πάντα τέλειος.
abſono, ἀπαίω.
abſonum, ἀφίσαμι, ος, τὸ.
abſonus, ἀπηχὴς, ὁντος, ὁ, ἀφίσαμι ἀπὸ, ὁ, ἀφίσαμι, ος, ὁ, ἀφίσαμι, ος, ὁ, ἀφίσαμι, ος

accerso, -ĕre, -ĕrĭvi, -ĭtum, ă. mittere, arcessere, -ĕrĭvi, -ĭtum cum acusativo ut, accersitum mihi, accersito aliquem, -ĕrĭvi, -ĭtum, ă.

accersio aliquem cilmine conjurationis, -ĕrĭvi, -ĭtum.

accessorius -ria, -rium accusativo, & dativo.

accessio, -ĕrĭvi, -ĭtum, ă. accessio, -ōnis, f. accessus, -ūs, m. accessio, -ōnis, f. accessus, -ūs, m.

accessu difficilis, -ĭor, -ĭmus, a. accessu facilis, -ĭor, -ĭmus, a. accessum tutum præbere, -ĕbŭi, -ĭtum cum acusativo, & dativo.

accessus, -ūs, m. accessio, -ōnis, f. accidentia, -æ, f. accidit, -ĕre, -ĭdi, -ĭtum, impers. accidere alicui ad genus, -ĕre, -ĭdi, -ĭtum.

accido, -ĕre, -ĭdi, -ĭtum. accido, -ĕre, -ĭdi, -ĭtum cum acusativo ut accidere aliquem, -ĕre, -ĭdi, -ĭtum.

accingo, -ĕre, -ĭnxi, -ĭnctum, ă. accingo me ad navigationem, -ĕre, -ĭnxi, -ĭnctum. accingo me ad bellum, -ĕre, -ĭnxi, -ĭnctum.

accino, -ĕre, -ĕcĭni, -ĕntum, ă. accino, -ĕre, -ĕcĭni, -ĕntum, cum dativo, ut accino alicui, -ĕre, -ĕcĭni, -ĕntum.

accio, -īre, -īvi, -ītum, ă. accio, -īre, -īvi, -ītum cum acusativo, ut accio aliquem, -īre, -īvi, -ītum.

accipio, -ĕre, -ēpi, -ĕptum, ă. accipio, -ĕre, -ēpi, -ĕptum, cum dativo. accipio, -ĕre, -ēpi, -ĕptum cum acusativo, & genitivo cum præpositione vel, ut accipio filiam de patre, -ĕre, -ēpi, -ĕptum.

accipio figillatim, -ĕre, -ēpi, -ĕptum.

accipio per succeſſionem, -ĕre, -ēpi, -ĕptum.

accipio ultra accipio, -ĕre, -ēpi, -ĕptum.

una accipio, -ĕre, -ēpi, -ĕptum.

accipio in deteriorem partem, -ĕre, -ēpi, -ĕptum.

accipitrarius, -ĭi, m. accipitrarius, -ĭi, m. accipitrinus, -a, -um.

accitus, -a, -um, participium, -ĭo, -īre, -īvi, -ītum, -ītor, -ōris, m. accitus, -ūs, m. accitus, -ūs, m.

acclamatio, -ōnis, f. acclamatio, -ōnis, f. acclamatio, -ōnis, f.

acritudo, τραχύτης, ητος, ἡ, ἀξύνεσις, σύνεσις, ἀσυνεσία, ἀσυνετότης, ητος, ἡ.
acrodrus. h. e. lignofum putamen habentia, ἀκρόδρυα, ων, τα.
acrofichis, genus verfuum, ἀκροτελεύτιον, ίδιον, ὁ.
ac, ἢ, καὶ σὺν τῷ.
ac ſiquis, εἰ δέ τις.
acta, α, id eſt, litteræ, ἀκτὰ, ἄς, ἡ.
acta, orum, πράξεις, ἐφ. ων.
acta publica, γραμματεῖα, ων, τα, ὑπογράμματα δημόσια.
In acta referre, ἀναγράφειν, & ἀναγράφειν apud Ariſtot. Oecon. 2.
In acta relatus, ἀναγραπτος, ος, ὁν.
actio injuriarum, αἰτία δίκης.
actio, & actus, πρᾶξις, εως, ἡ, ἐνέργεια, ας, ἡ, ἔργον, ου, τὸ.
actio, hoc eſt, accuſatio, κατηγορία, ας, ἡ, ἡ γυμνασία, σεως, ἡ, ἡ ἄσκησις, σεως, ἡ.
actionem intendere, ἐγκαλεῖσθαι, δίκην δοῦναι, λαχεῖν cum accuſativo, & dativo, ac genitivo, ut λαχὼν δίκην σοι ὑπογνώσεως, injuriarum actionem alicui intendere.
actito, ἐνεργῶ, ὦ, πραγματεύομαι.
active, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
activus, ἐνεργητικὸς, ἡ, ὁ, ἐργαστικὸς, ὁ, ἡ, ἔργων ων, ὁ, ἡ ἐνεργὸς, ὁν, ὁ, ἡ, ὡς ὁ, ἡ πραγματικὸς, ἡ, ὁν.
actor, ναύαρχος, ὁ, ὁ πρᾶττων, σσων, ὁ ἐμπορὸς, ρου, ὁ, & ἔμπειρος, ος, ὁ.
actor, h. e. accuſator, κατήγορος, ου, ὁ, ὁ δίωκων, ουσα, ὁν.
actor, h. e. Patronus, συνήγορος, ου, ὁ.
actor, h. e. Hiſtrio, ὑποκριτὴς, ου, ὁ.
actualis ſcientia, πρακτικὴ, ἡς, ἡ.
actuarium, h. e. oneraria navis, ἁλκὰς, άδος, ἡ.
actuarius, h. e. actorum ſcriba, βραβεὺς, έως, ὁ.
actuatius, h. e. facilis, εὐκίνητος, ος, ὁν.
actum eſt, id eſt, petit, πέπραται, ἔγνωσται, διατετύχηκασθε, actum eſt de nobis, ἀπολώλαμεν, apud Euripidem,
actuoſe, μετρικῶς, ἐμμέτρως.
actuoſus, ἐνεργὸς, ὁν, ὁ, ἐργαλῆσι, τοι, ὁ, ἡ, ὁ, ἐργατικὸς, ὁ, ὁν.
actus, ſubſt. πρᾶξις, ἐνέργεια, πραγματεία, ας, ἡ.
Secundus actus, δεύτερον, ου, τὸ.
actus, a, um, πεπραγμένος, ος, ὁ, πραχθὸς, ὁν, ὁ, ἡ.
In ipſo actu, ἐν αὐτοῖσ ἔργοις.
actutum, εὐθὺς, παραχρῆμα.
ac veluti, καθάπερ.
acuens viſum, ὀξυνὸς, ὁν, ὁ, ἡ.
acuitas, ὀξύτης, ητος, ἡ, ἡ ἀγχίνοια, ας, ἡ, ἡ πανουργία, ας, ἡ.
aculeum, γράφιον, ου, τὸ.
aculeus, κέντρον, ου, τὸ, κέντρα, ας, ἡ, ἔγκεντρον, ου, τὸ, κνώδων, ος, ὁ, ὄγκος, ου, ὁ, ἄκανθ, ης, ἡ.
aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλείπειν τοῖσ ἀκροωμένοις, cum accuſativo, & dativo.
acumen, ὀξύτης, ητος, ἡ, ὀξὺνσις, σεως, ἡ, ὀξὺτης, ητος, ἡ.
acumen audirus, ὀξυωπία, ας, ἡ.
acumen ingenii, ἀγχίνοια, ας, ἡ, σοφίσεις, σεως, ἡ.
acumen oculorum, ὀξυωπία, ας, ἡ, ὀξυδερκία, ας, ἡ.
acuminatus, κεντρώνη, ου, ὁ, ἡ, ὀξυπτὸς, ὁν, ὁ, ἡ ἠρέμ ἔ.
acuminio, ὀξύνω.
acuo, ὀξύνω, ὄξυν, ὀξυνῶ, ὀξυνάω, ὦ.
acupedium, ὠκύπους, ποδος, ὁ.
acupictores, νωλεπίται, ων, οἱ, ραφίσται, ων, οἱ.
acu-pictus, ποικὶς, ὁ, ἡ, ποικίλτης, ου, ὁ.
acu-pingere, ἐμβάλλειν ποικίλματα.
acus cris, ἄκυρον, ου, τὸ, ὀδὰξ, ὁρὸς, ὁ, ἀναβολὴ, ἡ, ὁ.
acus, us, πάκτης, ου, ὁ, βελὸν, ους, τὸ, ῥαφὶς, ίδος, ἡ.
acute, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
acute vociferans, ὀξυβόας, ος, ὁ, ὁ, ἡ.
acute videns, ὀξυδερκὴς, ους, ὁ, ἡ, ὀξυωπὸς, ος, ὁ, ὀξυόπης, ος, ὁ.
acutus, ὀξὺς, ὀξὲ, ὁ, ἡ ὀξυκὸς, ὁ, ἡ, ὀξυλὸς, ὁ, ἡ ἐκτὸς, ὁ, ἡ.
acutus, ex callidus, & ingeniosus, ἐκκεῖσθαι, ὁ, ἡ, ὀξυκὸς, ὁ, ἡ, ἀγχίνους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, quæ vox propie ſignificat acrem, & celerem ingenio.
valde acutus, ὀξύτατος, ου, ὁ, ἡ πανοῦργος, ος, ὁ, ἡ.
Pymacutus, πυρὸς, ος, ὁ, ἡ.
utrinque acutus, ancops, ἀμφίστομος, ος, ὁ.
acutum ſonum habens in ultima ſyllaba, ὀξύτονος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, in penultima, παροξύτονος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, in antepenultima, προπερισπώμενος, ὁ, ἡ, ὁ.
in acutum exeuntes, ἀνωλύτοι.

A D.

ad, πρὸς, ὁὺς, & ἐπὶ cum accuſativo ſæpe & Attice ὡς ut ὡς, Κάτωνα τὸν δικαιότατον ad Catonem eo.
adactio, βίωσις, ους, ἡ, ἐνεργεῖν, εἶν τὸ.
adactus, ἐπιπεσὼν, ὼν, ὁ, βιαθεὶς, ὥσπερ, ὁ, ὁ, ὁ, ἐπιχθὲς, ἐπιθὲς, ὁ, ἡ, ἐπιπεσὼν, ὼν, ὁ, ἡ.
ad ſanuſſim, ἀκριβῶς, σαν ἀκριβέστατα, χρὴν τὸν μὲν.
adæquatio, ἀνίσωσις, σεως, ἡ, ἐξίσωσις, σεως, ἡ.
adæquo, προσεξισάζομαι.
adæquè, ἴσον, ἐξ ἴσου, τὸ ἴσον.
adæquo, ἀνίσου, ὁ, ἰξίσου, ὁ, ἀνίσῳ, ὦ, ἀνόμοιον, ὁμοιῶν.
adæratio, ἐπιχρύσωσις, ἡ, ὁ.
adæro, ἐπιχρυσῶ, ὦ.
adæſtuo, ἐπιζέω, ἐπιθερμαίνω, προσκαύσω cum dativo.
adæquero, ἐπιτυφοσθενῶ.
adagium, & adagio, παροιμία, ας, ἡ, ἐπὸς, ἔδ, τὸ, ἀλῶν, ὁ.
adalligo, σύνδεω, καταδέω, σύνειμι, διαιρέτω, ἐνάπτω, προσδέω, ἐπιδέω, ἐπιζεύγνυμι, συζεύγνυμι, περιάπτω, προσάπτω.
adamantinus, ἀδαμαντινὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
adamas, ἀδάμας, αντὸς, ὁ.
adamantinus, ἀδαμάντινος, ος, ὁν.
adamo, ἐπιφιλῶ, ὦ, cum accuſativo : ut ἐπιφιλεῖ τινι, aliquem amo, ἀγαπῶ, ὦ.
adaperio, ἀνοίγω, ἀναπετάννυμι, ἀναπετάζω.
adapertilis, & adapertus, ἀνοιγόμενος, ὁ, ἡ, ἀνοιγόμενος, ὁ, ἡ.
adapto, ἁρμόζω cum accuſativo, & dativo, ut ἁρμόζει τί τινι, aliquid alicui, ἐναρμόττω, διαπτύσσω, μετατρέχω.
adaquo, ποτίζω, cum accuſativo, ut ποτίζω τινὰ, adaquo aliquid, ἐφίημι.
adarca, ἀδάρκη, ἀδάρκης, concreta quædam falſugo, ἀδάρκη, ης, ἡ.
adarco, καταμηδύνομαι.
adauctus, ηα, ιι, ἐπαύξητος, ου, ὁ.
adaugeo, ἐπαύξω, ἐπιμηκύνω.
adbibo, ἐπίνιπω, cum genitivo, vel accuſativo, ut ἐπίνιπ τὸ οἶνο, vel τὸν οἶνον, bibo vinum.
adblandior, προσκολακεύω, ὑποκολακεύω.
adcelco, ἐπιχίνομαι, ἐπιχίνω.
addecimo, ἐπιδεκατεύω, ὦ.
addendo, πυκνὸν, ὁν.
ad dexteram, ad ſiniſtram, ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερὰ.
addico, id eſt, vendo, ἀπωλῶ, ὦ, πεπραμένον τινὰ cum accuſativo, ut πεπραμένον τὴ, aliquid addico, πεπραμένον.
addico, id eſt, pronuncio, ἐπιχρίνω, ἀποφαίνω.
addico, id eſt, condemno, καταδικάζω.
addico me alicui, προσανατίθεμαί μὲ τινι, cum accuſativo, & dativo.
addicta ſum alicui, προσανατίθεμαί τινι, cum dativo, ut προσανατίθεμαι σοι, προσπίπτωμαι, ἀφοσιοῦμαι, ἐπιδίδω σοι.
addidi, id eſt, condemnatio, κατάδικος, ου, ὁ, ἡ.
addifco, id eſt bene diſco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω, cum accuſativo, & dativo, ut προσλαμβάνω τι τοῖσ ἐπιτηδεύμασι, addiſco aliquid artium, ſcientiarum.
additamentum, ἐπίβλημα, ατος, τὸ, πρόθεσις, εως, ἡ, πικρὸδετος, ου, ἡ.
additio, πρόθεσις, εως, ἡ, προθήκη, ης, ἡ, ἐπὶ θημι, τίθημι, σύνθεσις, εως, ἡ.
additamt, προσθεὶς, ἐνὸς, σὰ.
additus, a, um, πρόθετος, ος, ὁ, ἡ, πρόσθημι, σθ, ὁ, ἡ ἐπὶ.
addo, ἐπιτίθημι, vel προτίθημι, cum accuſativo & dativo, ut προτίθημι τί τινι, addo aliquid alicui rei, ἐπιδιδάσκω, προσείπω, συνάπτω, cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione πρὸς ut συνάπτω τι πρὸς τι, aliquid addo ad aliquid, διατείνω.
addoceo, προσδιδάσκω.
addormio, κοιμίσκομαι ὀλίγον.
addormifco, προκοιμίζομαι, ἄρομαι.
addubitanter, διανοητικῶς.
addubitatio, ἀπόρημα, ατος, ὁ, διανόημα, ατος, τὸ, ἔννοια, ας, ἡ.
addubitatus, ητος, ὁ, ἡ, ἀπορητὸς, ὁν, ὁ, ἡ.
addubito, ἀμφιβάλλω, ω, cum genitivo, & præpoſitione πρὸ, ut ἀμφιβάλλω τοῦ σώματος, addubito de aliqua re, διανοῶμαι, ὦ, ἐπὶ τῷ, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
addoco, ἀνάγω, ἄγω, ἐπάγω, ἐπὶ ἄγω, παράγω, παράγω, συνάγω, ἀνάγω, cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione ἐπὶ, ut ἐπάγω τὸ ἐπὶ τι, aliquid in aliud adduco.

adducere in ſuſpicionem, ἄγειν τινὰ εἰσ ὑποψίαν, cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione εἰσ.
adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, cum accuſativo, πρὸσ, cum infinitivo.
addudio, ἀναγκάζω, σω, ἡ, ἀναγκαστὴ, ἡς, ἡ, ὑποκαταγκάζω, ὦ, ἡ, ὁ, ὑποκαταγκάζω, ὦ, ὁ.
addudus, ἀναγκασθὲς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀναγκάσιμος, ὁ, ἡ, ὁ, ὑποκαταγκάζω, ὦ, ὁ, ὁ συναγκάζω, ὦ, ὁ.
addudus denis, πενθὼς ὁὺς δακτύλους.
adduplico, διπλόω, ὦ, ἐπιδιπλασιάζω.
adedo, κατεσθίω.
adempio, ἀφαιρέσις, σεως, ἡ, ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, ὁ.
adempus, ἀφαιρετὸς, ὁν, ὁ, ἡ.
adeo, id eſt, uſque eo, ἕως, ἕτου, ὅτ, ὡ, ὡς τοσοῦτον.
adeo, ut, ποσοῦ, οὗτ cum indicativo, vel infinitivo.
adeo, ideſt, accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαι cum dativo, ut προσέρχομαί σοι, adeo aliquem, προσπίπτω, ἐπιπίπτω, προσπορεύομαι σοι, φοιτῶν τρὸς σὲ, accedo ad te; cum accuſativo, & præpoſitione πρὸς, ut ἐπιχώρησε πρὸς τὸν ἀντιπαλον, adeo hæreditatem, ἐπιβαίνω τῆσ κληρονομίας, & κληρονομῶ τὰ κληρονομίαν.
adepti, ειμι, σσθ, σι, πεπαῖδι, ἴθι, ὁ, ἰέμενος ος, ὁ, ἐπιπεσὼν, ὼν, ὁ, ἡ, ἐπιὼν, ὼν, ὁ, ἡ.
adepti, πεφίκασι, ἔστιν, ὁὺς.
adeptio, ἐπίτευξις, ις, ἡ, ἐπίτευξις, εως, ἡ, ἡ, ἀνάδεσις, σεως, ἡ.
adeptus, ἐπίτευκτὸς, ὁν, ὁ, ἡ, ἐπιτεύκτικὸς, ὁν, τὸ, ὁ.
adequito, ἐφ ἵπποις, ἐφιππεύω, ἐποχοῦμαι.
ades, πάρει.
adeſdum, ἔδεμ, ἔδεω, ἴδι, ἴδ', ἴδι σοι.
adeſpotus, ἰδ ἐδ, ἐπὶ δόμοις, ἐπὶ οἰκοτῆ, ὁ, ὁ, ἀδέσποτος, ος, ὁν, ἐλεύθερος, ος, ὁν, ἐπὶ ἐξουσίας ὢν, ὁ, ἡ, ἐλεύθερος.
adeundum eſt, πορευτέον ἐστὶ, ἰέναι πορευτέον.
adfero, ἐνέγκω, προσφέρω, ἐπάγω, κομίζω, φ, προσκομίζω, cum accuſativo.
adfringo, ἐπάγνυμι.
adgannio, προσγαννύομαι, cum dativo.
adglomerati, συναθροίζονται, ἔγκεισθ, οἱ.
adhabito, ἐπιοικῶ, ὦ.
ad hæc, πρὸσ ἔτι, ἐπὶ τοῦτοισ, πρὸσ τούτοισ, ἐπὶ τούτοισ, πρὸσ τοῦτο.
adhærito, προσγίνομαι, vel πρόσειμι, προσκολλῶμαι, προσπεφύκασι, συνέστηκασι, προσπεφύκασι τοῖσ ἰχνεσι, vestibus adhæreſco; omnia cum dativo.
adhæſio, προσκόλλησις, εως, ἡ.
adhalo, προσπνέω, προσέχω.
adhamo, σάγνυμι.
adhibeo, ἀπονέω, vel διατίθημι, cum accuſativo, ut διατίθεμι τί, adhibeo aliquid, προσέχω τὸν νοῦν, προσκολλῶμαι.
adhibeo curam & diligentiam, ἔχω, vel πονέω ἐπιμέλειαν σοῦ, alicujus.
adhibeo in conſilium, παραγωγὸν τὸ ἐν συμβουλίῳ, cum accuſativo & accuſativo cum præpoſitione ἐπὶ, παραλαμβάνω τὸν συμβούλιῳ, cum dativo.
adhibeor, προσγίνομαι τινὶ, cum dativo, ut προσέχω τὸν νοῦν, vel προσέχω τὸν τοῦ νοῦ, mentem adhibeo alicui.
adhorreſco, ἐπιπήττομαι, ἐπιφρίττω.
adhortatio, παραίνεσις, εως, ἡ, ἐμβόλιωμα, ατος, τὸ, ὁ, ἐγκέλευσις, σεως, ἡ, παράκλησις, σεως, ἡ, παραμυθία, ας, ἡ, παραμυθίασμα, ατος, τὸ, παραμυθητικὸς, ὁν, ὁ, ἡ, παραμυθίασμα, ατος, τὸ, παραμυθιασμὸς, ὁ, ὁ, ἡ.
adhortator, παραινέτης, ου, ὁ, ἡ, παρήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, παραινέτις, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁρμητὴς, ὁ, ἡ, ὁρμητὴρ, ορος, ὁ, ἡ, ὁρμητὴς, ὁ, ἡ, ὁρμητὴρ, ορος, ὁ, ἡ, παραινετικὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
adhortatorius, παραινετικὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
adhortor, παράκλησις, ὁ, cum accuſativo, ut ἐπὶ τὰλλα σε, accuſo te, παρήνεσε cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione ἐπὶ, vel ἐπὶ, ut παρήνεσε τινὰ ἐπὶ, vel ἐπὶ ἀρετὴ adhortor aliquem ad virtutem, παρακαλῶ, ὦ, ἐγκελεύομαι, ἐπικαλοῦμαι, ἐπικαλοῦμαι, παρακαλοῦμαι, cum dativo, & accuſativo, ut παρακαλοῦμαι σοι τὸν, ad hoc te adhortor, ἐγκωμιάζω.
adhuc, μέχρι τοῦ, μέχρι τοῦ, πρωΐθε, ἔτι.
adhuc hodie, ἔτι δὲ νῦν.
adjaceo, πρόκειμαι, vel πρόκειμαι, cum dativo, ut πρόκειμαι σοι, adjaceo alicui.
adjectio, & adjectus, ις, ἡ, ις, ἡ, ἐπίθεσις, εως, ἡ, προσβολὴ, ἡς, ἡ, ἐπίβλημα, ατος, τὸ, ὁ.
adjectivus, ἐπίθετος, ος, ὁν, προσβλητικὸς, ὁ, ἡ, ὁ.

adje-

adjectivum, ὀνόματον τι, ὁ, τό.
adjectus, ūs, um, ἐπίκτητος, ος, ὁ, ἐπίθετος, ος, ὁ, ἐπιβλητικὸς, ὴ, όν.
adigo, id ĭcī, ĭctum, ἀναγκάζω, ἀνάγω, ἐπάγω.
adigo, id aſt, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαι, cum accuſativo, ut βιάζομαι τινα, adigo aliquem.
adimo, ēmi, ēmptum, ἀφαιρῶ, cum accuſativo rei & genitivo perſonæ, vel cum accuſativo perſonæ & genitivo rei, ut ἀξιῶ τὸ κλέος, vel τινὰ κλέους, adimo alicui famam.
adimo, ēmi, ēmptum, ἀφαιρῶ, cum accuſativo rei & dativo perſonæ, ut ἀφαιρῶ τινὰ τινί, adimo alicui aliquid.
adimo, ēmi, ēmptum, ἀφαιρῶ, cum accuſativo perſonæ & genitivo rei, ut ἀξιῶ τὸ κλέος, vel τινὰ κλέους, adimo alicui famam

adoptivus, adoptitius, adoptantius, ποιητὸς, ὑὸς ἐκ θεσεως, ἐποιήθη, ὁ, ἡ. adopto, ὑἱοποιῶ, ὑἱοθετῶ, ὁ. adopto, ὑἱοποιῶ, ὑἱοθετῶ, ὁ. adoreus, ὁ, ἡ, κανηφορος, ὁ. adorio, ἐγείρω, ὑφίστημι, ἐπιχειρῶ, ὁ. adorior, ἐπιχειρῶ, ὑφίστημι, ἐπιχειρῶ, ὁ. adorior, iri, ἐπιχειρῶ, ὑφίστημι, ἐπιχειρῶ, ὁ. dativo, vel accusativo, & præpositione τρὸς ut ἐπιχειρῶ τινι, vel τρὸς τινα. ἐπιχειρῶ τινι accusativo, vel ἐπιχειρῶ τινα, aliquem adjutor, ὑπὲρδοξος, ὑπὲρδοξη, ὑπὲρδοξον, ὑρίζω, κατακύρω, ὑπὲρδοξα. adornatio, διακόσμησις, ἐως, ἡ. adorno, κοσμῶ, ὑποκοσμῶ, ὑπὲρδοξα, ὑπὲρδοξα, ὑπὲρδοξα. adorno convivium, συγκροτῶ, ὑπὲρδοξα. adoro, προσκυνῶ, ὁ, cum dativo, vel accusativo, ut προσκυνῶ τινι, vel τινα, aliquem adoro, προσδέχομαι. adoro, προσκυνῶ, ὁ, cum dativo, vel accusativo, ut προσκυνῶ τινι, vel τινα, aliquem adoro, προσδέχομαι. adorta, προσκυνῶ τὸ Θεῖον, vel τὸν Θεὸν. adortus, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ, καταβλάπτων, ὁ, ὁ. adortus, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ, καταβλάπτων, ὁ, ὁ. adpofeo, προσκυνῶ, ὁ, ὑπὲρδοξα, ὁ. adpretor, προσδέχομαι. adpugno, προσκυνῶ, ὁ. adjadico, προσδέχομαι, ὁ, ὁ, cum accusativo, & dativo. Philo de mundo. adrado, ὑπὲρδοξα, ὁ. adrafus, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ. adrepo, προσκυνῶ cum dativo, ὑρμῶ, cum accusativo, & præpositione, ἐν, ut ὑρμῶ ἐν τοῖς ἔνοις, ad aliquem repo. ὑρμῶ. adrus, ὑπὲρδοξος. adfeifco, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ, cum accusativo, ut ὑμνῶν τινα, adfeifco mihi aliquid, ἀναγκάζω μοι δοῦναι, adfeifco mihi fervitutem, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ, cum accusativo, ut ὑπὲρδοξος ἀπὸ τινος, periculum adfeifco, ὑπὲρδοξος, adfeifcere fibi uxorem, γαμῶ συνειδὸς τὴν γυναῖκα, Natzian. in Orat. adfentio, προσκυνῶ, ὁ, ὑρίζω. adferiptus in tribum, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ, ὑρίζω. adferior, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ. adfertor, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ. adfpecto, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ. adfpectus, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ. adfpiro, ὑπὲρδοξος, ὁ. adfuo, ὑπὲρδοξος, ὁ. adfipulator, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ. adfringo, ὑπὲρδοξος, ὁ. adfum, ὑπὲρδοξος, cum dativo vel accusativo, & præpositione τρὸς, ut ὑπὲρδοξος τινι, vel τρὸς τινα, alicui adfum, ὑπὲρδοξος, ὑπὲρδοξος, ὑπὲρδοξος. ad fummam, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ. ad fummum, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ. adnexo, ὑπὲρδοξος. advello, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ. advellitus, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ. advellus, ὑπὲρδοξος. advebo, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ. advebo lapides, ὑπὲρδοξος. advena, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ. advenio, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ, ὑπὲρδοξος, ὁ, ὁ. adventitius

æmulator, ζηλωτὴς, ου, ὁ.
æmulator bonus, ἀζηλος, ου, ὁ.
æmulator malus, φθονερὸς, ου, ὁ.
æmulor, ζηλῶ, ω, ησω, ἐζήλωσα, ω, κεκώλ, ω, φιλονεικῶ, ω, σου ὑπὲρ τέκνων, ὡμιλε τε ad optimum, διαλεγόμενον, ω.
æmulor, id est, invideo, φθονῶ, ω, πινι, vel τινί σου.
æmulus, ἀντίζηλος, ου, ὁ, ὁ φθονερὸς, ου, ὁ, ὁ, ζηλήτωρ, ου, ὁ, ὁ, ἀντιμιμητὴς, ου, ὁ, ὁ, φιλονεικος, ου, ὁ, ὁ, ἀντίπαλος, ου, ὁ, ὁ, ἐφάμιλλος, ου, ὁ, ὁ.
æneus, χάλκεος, ου, ὁ, χαλκοῦς, ου, ὁ, ὁ.
æneum, vel Æthereum, χάλκειος, ου, ον.
æniama, σύστημα, ατος, τὸ, αἰνιγμὸς, ου, ὁ.
æniamatice, αἰνιγματικῶς, adverbium.
æniamatice loquor, αἰνιγματίζομαι.
æniamatice loqui solitus, αἰνιγματιστὴς, ου, ὁ, αἰνιγματικὸς, αἰνιγματικὴ, ον, ὁ, ἡ, καὶ ὁ.
æquabilis, vel æqualis, ἴσος, ου, ὁ, ὁμαλὸς, ὁ, ὁ, σπουδ, ου, ὁ, ὁ ὁμοιότατος, ου, ὁ, ὁ, συμβολικὸς, ου, ὁ, ὁμοιος, ου, ὁ.
æquabilitas, & æqualitas, ἰσομοιρία, ας, ἡ, ἰσοσπουδία ας, ἡ, ἰσότης, τητος, ἡ, ὁμαλότης, τητος, ἡ.
æquabiliter, ἴσως, cui opponitur ἀνίσως, inæquabiliter.
æquævus, ἰσόχρονος, ου, ὁ, ὁμοιοτρὸς, ου, ὁ, ὁ, ὁμηλὶ, ικος, ικου, ὁ.
æqualis, ὁμαλὸς, ου, ὁ, ἴσος, ου, ὁ.
æqualitas, ὁμαλότης, τητος, ἡ, ἰσομοιρία, ας, ἡ, ἰσονομία, ας, ἡ.
æqualiter, ἴσως, ὁμαλῶς, καὶ ἴσως.
æquamentum, τσθμημα, τατ, τὸ.
æquator, ἰσημερινὸς, ου, ὁ.
æque, ἡ ἴσα, ὡχρωμένως, τὸ ἴσω, διαίως.
æquanimitas, ἰσονοια, ας, ἡ, ὁμογνωσία, ας, ἡ.
æquanimiter, ὁμογνώμων.
æquanimis, ὁμόγνωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἰσονοὴς ου, ὁ, καὶ ἡ.
æquanimo, πρᾴθυμος.
æquatio, συγκεκραμένοτης, ους, ἡ.
æqui, bonique facio, ἀλογῶ, ῶ, ὑπὲρ τὸ δίκαιον ἡγοῦμαι, ῶ, τινι, aliquid boni facio.
æquidialis, ἰσημερινὸς, ου, ὁ.
æquidies, ἰσημερία, ας, ἡ.
æquilatatio, ἰσοπλατία, ας, ἡ.
æquilibris, ἰσοβάρεια, ας, ἡ, ἰσορροπία, ας, ἡ, ἰσοσταθμία, ας, ἡ.
æquilibrium, ἰσορροπία, ας, ἡ, ἰσοσταθμία, ας, ἡ, ἰσοζυγία ζυγὸς, ἰσομοιρία, ας, ἡ.
æquimanus, ἀμφίδεξιος, ου, ὁ.
æquinoctialis, ἰσημερινὸς, ου, ὁ.
æquinoctium, ἰσημερία, ας, ἡ.
æquiparabilis, ἰσωτὸς, ου, ὁ, παραλλαγὴ, ης, ἡ, ἀπλότης, ητος, ἡ.
æquiparatio, ἰσότης, τητος, ἡ, ἰσοσταθμία, ας, ἡ, ἰσοζυγία, ας, ἡ, ἰσομοιρία, ας, ἡ, ἰσοσπουδία, ας, ἡ.
æquipolleo, ἰσοδυναμῶ, ῶ, ἰσορροπῶ, ῶ.
æquipondium, σύνισταμενον, ου, ὁ, σύνισμα, ατος, τὸ.
æquitas, ἰσότης, ητος, ἡ, ὁμογνωμοσύνη, ης, ἡ, ὁμαλότης, ητος, ἡ, ἰσοτιμία, ας, ἡ, ὁσιότης, ητος, ἡ.
æquitatem colere, τὸ ἴσον.
æquiter, ὁμαλῶς, ἰσοτίμως, ὁμογνώμως.
æquivalens, ἀντίστροφος, ου, ὁ, ἴσος, ου, ὁ, ἰσοκρατὴς, ους, ἡ καὶ ὁ.
æquivaleo, ἰσοῦμαι, ὑπισοῦμαι, ῶ.
æquivocum, ὁμώνυμον, ου, τὸ.
æquo animo ferre, ἀνέχομαι, vel ἀνατὶ, vel ἀντιφέρω, vel ἀνέχομαι τοῦ φέρειν.
æquo animo fuit, ἀγνωσιακὸν ου, ὑπερ Plutarchum in consol. ad Apoll. interpretatur Budæus.
Ex æquo, & bono ago, ἰσοπαθῶ.
æquo, as, are, ὁμοῖω, ῶ, ἰσῶ, ῶ, ἀπλανῶ, ῶ, ὁμαλίζω, ἐξαπλανῶ.
æquo- complano, διαπλανῶ, διεμπλανῶ.
æquo solo, ὁμαλῶς, ἀπαθῶς, ἀπαθῶν.
æquor, mare, πλάγος, ους, τὸ, ἅλς, ἁλὸς, ὁ.
æquos, planities, πλάτος, ους, τὸ, ὁμαλότης, ητος, ἡ, πεδὰς, ἀδος, ἡ.
æquoreus, ἁλμώδης, ου, ὁ, πλαγίτης, ου, ὁ, ὁ, πλαγιος, ου, ὁ, ὁ.
æquum, ἴσότης, ητος, ἡ, ἰσονομὶ, ους, τὸ, ἀναλογία, ας, ἡ, τὸ ἴσον, ου, τὸ.
æquum censeo, δίκαιόω, ῶ.
æquum censeo facta facere, δικαιῶ δίδω.
æquus, bonus, justus, ἰσονομὶς, ους, ὁ, καὶ ἡ, ὁμαλὸς, ὁ, ὁ, ἴσος, ου, ὁ, ὁ, κρατικὸς, ὁ, ὁ, καὶ ἡ, ἐπιεικὴς, ους, ὁ, ἡ.
æquus, planus, ὁμαλὸς, ὁ, ὁ, γραφὶς, ὁ, ὁ, ἐπιεικὴς, ους, ὁ, ὁ, αἰνετὸς, ὁ, ὁ, καὶ ἡ.
ær, ἀὴρ, ὁ, ἀ ἀὴρ, ἠὴρ, ἠέρα, ας, ἡ, ὀμίχλη, ης, ἡ.
æramentum, χαλκωμα, ατος, τὸ, χρωματοχαλκωμα, ατος, τὸ.

æratia fabrica, χαλκεῖον, ου, τὸ.
æratii Præfecti, & tribuni, ἀνωλεστικὸς, ου, ὁ, τακτικὸς χρὶ, ου, ὁ.
æratii milites, μισθοφόροι, ων, οἱ.
æratium, χαλκὸς, ου, τὸ, χαλκεῖον, ου, ὁ, καλκάνον, ου, ὁ, ἀνάθεμα, ατος, τὸ.
æratium militare, χαλκωνία.
æratius, five ferrarius faber, χαλκεὺς, ἑως, ὁ, χαλκουργὸς, ου, ὁ, χαλκοτύπης, ου, ὁ, χαλκοκόπος, ου, ὁ, χαλκοτύπος, ου, ὁ, χαλκοτύπος, ου, ὁ, ὁ.
æratius, id est, qui ad æs pertinet, χαλκεῖος, ου, ὁ.
æratius- id est, qui æs cogit, φορτίσας, ου, ὁ, ὁ, ἀνάπλεως, ου, ὁ, ὁ.
æratus bonus, id est, debitor, ὀνήτωρ, ου, ὁ, χρεωστὴς, ου, ὁ, ὁ, ἐν χρέσι, ου, ὁ, ὁ.
æratus, id est, ære redclus, κεκαπελλωμένος, ου, ὁ, ὁ, ἐγκεκλεισμένος, ου, ὁ, ὁ.
ære alieno obstrictum esse, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος.
æreum vas, ὅλμος, ου, ὁ, ὅλκιον, ου, ὁ, τὸ, χαλκὸς σίδηρος, χάλκωμα, ατος, τὸ.
æreus, ἀεροειδὴς, ους, ὁ, ἀεροῦς, ὁ, ὁ, χαλκὸς, ου, ὁ, ὁ, χαλκοῦς, ου, ὁ, ὁ, χάλκεος, ου, ὁ, Poetice.
æreus nummus, χαλκὸς, οῦ, ὁ, apud Poll. lib. 9. c. 6.
ærificium, χάλκωμα, ατος, τὸ.
ærifodina, χαλκορύχειον, ου, τὸ.
æripes, ἀεροῦς, ὁ, ὁ.
æripes, id eft, ferratus, χαλκόπους ὁπος, ὁ.
æris intemperies, δυσκρασία, ας, ἡ.
æris bona conflatrix, ἄκμηρις, ας, ἡ.
æris bonitas, ἄκμη, ης, ἡ.
ærius, ἀέριος, ου, ὁ, ὁ, ἀέρος, ου, ὁ, ὁ, ἀλίβροτος, ου, ὁ, ὁ.
æris flos, χαλκάνθη, ης, ἡ.
æris, as, ἀσσάριον, ου, τὸ.
ærofus, χαλκώδης, ους, ὁ, καὶ ὁ.
æruginofus, ἰώδης, ους, ὁ καὶ ὁ, ἰοειδὴς, ους, ὁ, καὶ ὁ.
æruginofus, ἰώδης, ους, ὁ, ἰοειδὴς, ους, ὁ.
æruginem conrabo, ἰόομαι, ωμαι.
ærugini obnoxius, ἰόεις, εσσα, εν.
æruginem non contrahens, ἀνίοτος, ου, ὁ, καὶ ὁ.
æruginc obduco, ἰόω, ω.
æruinna, γαλαπτίον, ου, ὁ, πλατυκάδιον, ου, ὁ, ὀξύβελ, ους, ὁ, τὸ ἔλυμα, ατος, τὸ.
æruinnas, πλατύ, γαλαπτίον, ου, ὁ, & πλατυκάδιον, ου, ὁ, ὀξύβελ, ους, ὁ, καὶ ὁ, ὀξύβελ, ὁ, ὁ, τὸ ἔλυμα, ατος, τὸ, πλατυκάδιον ὄψις ἱππικὸν, ου, ὁ, καὶ ὁ, ἐπιτυχὸν, ὑπὸ, ὁ, καὶ ὁ, κατατόξιον, ου, ὁ, καὶ ὁ.
æs, χαλκὸς, ου, ὁ, pro pecunia, χρῆματα, ων, τὰ.
æs alicuum, id eft, debitum, χρέος, ους, τὸ, χρέος, ους, τὸ, ὀφείλημα, ατος, τὸ.
æs alicuum diffolvere, χρηματίζω, τὸ χρέος ἀπότινω.
æs exaltarium, χαλκὸς, ὁ, ὁ, χρυσὸς, ὁ, ὁ.
æs militare, χρήματα στρατιωτικὰ.
æs oeltrum, id eft, tibia debitum, ὁ χρεωφάμενος, ου, ὁ.
æfculeus, βελεσκὸν, ου, ὁ.
æfculus, arbor. fpecies, βάλανος, ου, ὁ, ἡ.
æfias, ὄψις, ους, τὸ, ὄψιος, ου, ὁ, σαφ, ὁ, ὁ, ἀσφαλὴς, ους, ὁ, ἡ.
æfifter, αὐθέφατος, ου, ὁ, ὁ.
æfthimabilis, πικτὸς, ὁ, ὁ.
æfthimandum eft, δοξαστέον.
æfthimata portas, σῶμα, ατος, τὸ.
æfthimatio, αἴσθ, ης, ἡ, διάνοημα, ατος, τὸ, μνήμη, ατος, τὸ.
æfthimatio litis, κτιμήνημα, ατος, τὸ, & ἀντιμισθὸν, ου, ὁ.
æfthimator, δικαιωτὴς, ου, ὁ, ὁ, ἀντιμιστὴς, ου, ὁ, ὁ, κριτὴς, ου, ὁ, ὁ, τιμητὴς, ου, ὁ, ὁ, τιμάτωρ, ορος, ὁ.
æfthmo, ἀπολογίζομαι, τιμῶ, ὁ, ἀντιτιμῶ, ῶ, ὁ, ἀντιμισθὸν, ου, ὁ, ἀποτιμῶ, ῶ, ἀποτιμῶ, ἀνέδην λογίσομαι, μετρῶ, ῶ.
æfthmare magni, τιμῶ τινὸν.
æfthmare plutis, τιμᾶσθαι μείζονι, πρατιμῶ.
æfthmare nihili, ἀτιμάζω, ἀτιμάσω.
æfthva, τὰ ὄψια.
æfthva, ὀψάτιον, ὄψιον, τὰ ὄψια διδῶν.
æftivus, ὀψιαῖος, ὁ, ὁ, ὄψιος, ου, ὁ.
æftivum tempus, ὄψια, ας, ἡ.
æftu affligo, id eft, exuro, καυματίζω.
æftuarium, νάπη, ης, ἡ, ἀνὴ, ους, ὁ.
æftuat mare, πλὴν πλαμύρει.
æftuatio, καύσις, ους, ὁ.
æftuo, καυσόομαι, σῶμα, ατος, πυρόομαι, πυρόω, ῶ.
æftuo, defidero, σφζῶ.

æftuofus, καυματώδης, ους, ὁ καὶ ὁ, καυσώδης, ους, ὁ, καὶ ὁ, πυρώδης, ους, ὁ καὶ ὁ.
æftus, calor æftuus, καῦσων, ωνος, ὁ, πύρωσις, ους, ὁ, αἴθος, ους, ους, ὁ, θάλπος, ους, τὸ.
æftus maris, σάλος, ου, ὁ, βρυμὸς, ου, ὁ, πλὴμμα, ατος, τὸ.
æras, βίος, ου, ὁ, γενεὰ, ᾶς, ἡ, ἡλικία, ας, ἡ, χρόνος, ου, ὁ.
æs aetate puerili conflitutus, ὁ ἐν παιδὶ τὴν ἡλικίαν.
ætate grandior, μείζων ἡλικίᾳ.
ætate inferior, ὁ ἐν τῇ κατὰ γένεσιν χρόνου ἐλάσσων.
ætate profecta, γεγηρακὼς ἡλικίαν.
ætate progredi, ἡλικίαν εἰς τὸ γῆρας πρόβαλλω.
ætate venerandus, ἡλικίαν σεβάσμιος, vel αἰδέσιμος.
ætatis ejufdem, ὁμήλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, ἰσήρης, ους, ὁ, ὁ, ἐπιτυχὸν, ὑπὸ, ὁ, καὶ ἡ, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, καὶ ἡ.
ætate mea, ἐν χρόνῳ.
hac ætate, ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας.
ætas florens, ἀκμὴ, ἀκμάζω.
ætas fenefcens, feu deliorefcens, παρηλικία, ας, ἡ.
æras virilis, ἀνδρεία, ας, ἡ.
æras fenilis, γῆρας, ους, τὸ.
ætate florere, ἀκμάζω.
ætate progredi, γηρασκτεῖν τὴν ἡλικίαν.
ætatem ago, γηράσκω.
ætatis vigor, ἀκμὴ, ἀκμάζω.
ætatula, νεηνὶς, ας, ἡ.
æternitas, αἰδιότης, τητος, ἡ, ἀΐδιον, ου, ὁ, ἀϊδιότης, τητος, ἡ.
æternitati mando, feu æterno, ἀϊδιωτίζω, ἀϊδιωτίσω.
æternum, & æterno, αἰδίως, αἰωνίως, ἀΐδιον ὄψιον.
æternus, αἰδιος, ου, ὁ, ὁ, ἀΐδιος, ου, ὁ, ὁ, ἀϊδιότης, ητος, ἡ, ὁ, ὁ.
æther, αἰθὴρ, ἠος, ὁ.
ætherius, ὁ αἰθέριος.
æviras, ἡλικία, ας, ἡ, τὸ πρεσβὺ, ἡ πρεσβεία.
ævum, αἰὼν, ωνος, ὁ.

A F.

Afer, Λίβυς, ους, ὁ.
Afabilem effe, ἡδὺν, vel ἡσυθῆναι ἡδὺν τὸν τρόπον, ἐξ ἐστὶν.
affabilis, ἀγχοσπόρος, ου, ὁ, ὁμιλητικὸς, ὁ, ὁ.
affabilitas, ἀγχοσπορία, ας, ἡ, φιλοσπουδὴ, ης, ἡ.
affabre, id eft, artificiofe, ἐσίτ, ἀνάγκη, ἐπιδαλοτ, τεχνικὸς, κακὸς.
affabrefactus, περιτετὸς, & περιτετμημένος, ὁ περιτέτμηκὼς.
affabrefactum, περιτετμημένον, ου, τὸ.
affatim, id eft, abunde ἀδρῶς, ἀδὲν, & ἀδρῶν, κατακορὲς, ὑπερπλήρες, ἄλις, & cum genitivo, & abfolute, ἄλις, affatus, ἀκόρεσ, ἀναπλήσεως, ἀνάπλεως, ου, ὁ, ὑπερπλήρωμα, ατος, τὸ.
affatur, id eft, curiofe, κατασκεπτικῶς, περιεργῶς.
affectator, περίεργος, ου, ὁ, ὁ.
affectatus, ἐπιτετηδευμένος, ου, ὁ. Hinc affectata comma, ἐπιτετηδευμένον κόμμα.
affectatus ferino, λαγνικὸς, ου, ὁ, λαγνικαλίης, ου, ὁ, φορτικὸς ἐν λόγοις.
non affectatus, ἀπεπιτήδευτος, ου, ὁ.
fine affectatione, ἀπεπιτήδευτος.
affectio, ἕξις, εως, ἡ, διάθεσις, ου, ἡ, πάθος, ους, τὸ, πάθημα, ατος, τὸ, ὄρμη, ης, ἡ, φιλοστοργὴ, ης, ἡ.
affectio id eft, appeto, nimis exquiro, ἐπιθυμῶ, ἐπιμελοῦμαι τι. μετεδόμαι τὸ φιλεῖν, affecto amicitias. σπουδάζω, cum accufativo, ζηλῶ, συνεργάζομαι, ἀπονοέομαι ἡμοῦ τινος, aliquid appeto.
affectum, διάθεσις, ου, ἡ, ὄγκος, ου, ὁ.
affectus, id eft, ægrotus, ἡμιτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, παρεσθὸς, ου, ὁ, ὁ, ἐπιτυχὸν, ὑπὸ, ὁ, καὶ ἡ, παρεσθὸς, ου, ὁ, ὁ, πατηγορικὸς, ὁ, ὁ.
affectus fum bene erga aliquem, ἐὐνοῦς πνὶ.
affectus fum male erga aliquem, κακνοῦς πνὶ.
affectus graviter animo, βαρύθυμος, ου, ὁ.
affectus ita fum, ἀπὸ τῆς γνώμης, πανταὶ οὕτως ἐχω περὶ τινὸς ἐπιλαμὶ τὸ φρόνει.
affectus benevolus, εὐνοϊκὸς, ου, ὁ.
affectus vitiofus, πάθημα, ατος, τὸ πάθος, ους, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ, πάθημα, ατος, τὸ, διάθεσις, ους, ἡ.
affero, φορτίζω οὐ τι, affero tibi aliquid, ἐπιφέρω, κομίζω, ὁ, πορίζω, & πορίζομαι, προσκομίζω.
In medium affero, πορίζομαι τὸ ὑφέρομαι.
affertor alicui manus, h. e. vim inferre, ἐπιφέρω τινὶ χεῖρας.

afficio, fecisti, fectum, ere.

afficio, alicuem beneficiis, honore, re, munere, re, & alio simili. Cic. Ita me honore, quem mihi populus R. tribuit, & quo me ornavit, afficiet, ut, quantum ego ab illo, tantum ille a me tribuisse sibi videatur. Cic. Ita me beneficio, quod mihi tribuit, & quo me ornavit, afficiet, ut, quantum ego ab illo, tantum ille a me tribuisse sibi videatur. Cic. Ita me talibus bonis afficio civitatem.

bene alicui erga aliquem officium præstare, præbere, exhibere, impertire, impertiri, tribuere, impertire, impertiri, tribuere, præstare, præbere, exhibere, impertire, impertiri, tribuere, præstare, præbere, exhibere, impertire, impertiri, tribuere, præstare, præbere, exhib

alca, τυττακη, ας, ἡ, ειδος, ους, ἡ, κεβλη, ης, ἡ, κεντρις, ιδος, ἡ.
alca ludit, κεντριζει, κεβλαι.
alea rem perdo, κυβευσω.
aleator, κεβλιστης, ου, ὁ, ὁ κεβλευτης, ου, ὁ, κεντριστης, ου, ὁ.
aleatorium, κεβλιστηριον, ου, το.
alec, μαιρις, ιδος, ἡ.
aleico, φυλασσω, ιστορεω.
ales, ὀρνεον, ου, ὁ, ὀρνις, ιθος, ὁ, ἡ, ὀρνιθιον, ου, το, πτηνον, ου, το.
ales, id eſt, velox, ωκυδρ, υος, ὁ, ἡ, ὠκυς, εια, υ.
alga, φυκος, ους, το, vel φυκιον, ου, το, θαλασσιον, ου, το, βυσσος, ου, ἡ, φυτον, ου, το.
algeo, ῥιγοω, ῥιγεω, ω, φριττω.
alicubi, ὁπουγαιων, ου, το.
algidus, ψυχρος, ψυχρα, ψυχρον, ου, ὁ, ἡ, ου.
algificus, ψυχροποιος, ου, ὁ, ἡ.
algiculus, ῥιγιδιον, ου, το.
algor, ῥιγος, ους, το, ψυξις, εως, ἡ, ψυχος, ους, το.
algoſus, ψυχρος, ους, ὁ, ἡ, ῥιγηλος, ου, ὁ, ἡ, ῥιγερος.
alias, ἀλλοτε μεν, ἀλλοτε δε, ἀλλοι τε, ἀλλοι, ἑτεροτε.
alibi, ἀλλοχ, νυ, ἀλλοθι, ἐτεροθι.
alica, ἀλεις, εως, ἡ, χονδρος, ου, ὁ.
alicubi, ἑκοχε, ἑκοτε, ποθι.
alicunde, ποθεν, ἀμοθεν.
alienario, ἀλλοτριωσις, εως, ἡ.
alienatus, ἀλλοτριωμενος, η, ον, ἀλλοτριας ἐχων περι ταυτον.
alienigena, ἀλλοθενης, ου, ὁ, ἀλλογενης, ους, ὁ.
alieno, ἀλλοτριοω, ω.
alieno animo ede ega aliquem, ἀλλοτριαν ἐχων περι τινα διαθεσιν διπλασιον.
alienum ælaſcere, ης, νη, ἐσιος, α, ον.
alienus, ἀλλοτριος, ου, ὁ, ἀλλοφυλος, ου, ὁ, ξενος, ου, ὁ. cum genitivo.
aliger, πτερυγιος, ου, ὁ, πτερυγοφορος, ους, ὁ, πτεροφορος, ου, ὁ.
alimentarius, σιτικος, ου, ὁ.
alimentum, alimonia, τροφη, ης, ἡ, διατροφη, σιτος, ου, ὁ, βιωσις, εως, ἡ, σιτησις, εως, ἡ.
alimenti copia, ἀθυρσια, ας, ἡ, ἀθυρσια, ας, ἡ.
alio, ἀλλοχοσε, ἀλλη.
alioqui, ἀλλως.
alioſum, ἀλλοσι, ἀλλυσι.
alipes, πτερυπους, οδος, ὁ, ἡ, ωκυπους.
aliqua, τη.
aliquandiu, ἐνι χρονῳ, ἐνι ποσῳ, ἐνι πολυ χρονον.
aliquando, ἀρα, ποτε, ἐσιετε, ἡμε.
aliquentillum, ολιγον, ὑποσμικρον.
aliquantiſper, ἐι πλεον χρονον.
aliquantum, ἐνι ποσῳ.
aliquantus, ποσος τις.
aliquatenus, μεχρι τινος, μεχρι τῳ, ποσῳ.
aliquid, τι.
aliquis, τις, τινες, ὁ, ἡ, ἰσος, η, ον, ἰδιος, α, ον, ἑαυτου, ης, ου, ὁ.
aliquo, ποι.
aliquo modo, πωπτινι, πωι.
aliquorum, ου πιν τοτων.
aliquot, ποσοι, οσοι, οι, ναιοσοι, οι, ὁσοι, οσοι.
aliquoties, ἑκοτες, ἑκοσαι, ἐσιν ὁτε ἑκοτε.
aliquotfariam, ἑκοτες.
aliquot annis, ποσεσιν ἐκοτεσιν.
aliter, ἀλλη πῃ, ἀλλως, κατ' ἀλλον τροπον, ἀλλοιως.
alitibi, ἀλλη πῃ, ἀλλοχοθι.
aliud nihil, nihi quod, μηδεν ἀλλο, ἀλλο.
aliunde, ακοχοθεν, ἀλλο.
alius, α, ud, ἑτερος, α, ον, ἀλλος, η, ον, ἀλλοιος, α, ον.
alius quiſpiam, τις ἀλλος.
allabor, ὑποερπω, ω.
allaboro, ἐνεργεω, ω.
allavo, λουομαι.
allambo, ἐπιλαπτω.
allatro, ὑποκαταγελαω, ω.
allatus, ὑποκαταγελως, ὁ.
allaudo, ἐπαινεω, ω.
allecto, & allicio, ἐναγω, ἐφελκομαι.
allectus, παραφορικος, ου, ὁ, ἡ, ὑποκαταφορικος, ου, ὁ, ἡ, ἐναγωγικος, ου, ὁ, ἡ, ἐφελκομικος, ου, ὁ, ἡ.
allegatio, παραγγελια, ας, ἡ, ἐπιμαρτυρια, ας, ἡ, ἐπιστολιον, ου, το.
allegatum, διαπαντοσιος, ου, ὁ, ἀπαλλαγικος νη.
allego, as, παραπεμπω πινι, ἐγκαλεω, παρεχω ενεργειαν.
allego, is, ἐπιλεγομαι, παρακαλεω.
allego, hic eſt, ex aliquo auctore teſtimonium profero, ἐτος κατα τινα,
allegoria, ἀλληγορια, ας, ἡ.
allegoricus, ἀλληγορικος, η, ον.
allegorice loquor, αινιττομαι, ω.
allegorice, αινιδικτικως.
allevamentum, & alleviatio, ἀναπαυσις, εως, ἡ, ἀναπαυμα, ατος, το, ἀναπαυσια, ας, ἡ.
allevo, ἀναπαυω, ἀναπαυομαι, ἀναπαυσιν ἀγω.
alliatus, συναριθμουμενος, η, ον.
allicio, ἐγκαλεω, ἐπαγομαι πῃ τι, δεμνογω πῃ τι.
allido, πτοησιν, πτοησεως, πτοησιν ἐποιεω, ἐποιουν.
alliodr, πτοησασθαι πρὸς τινα πτοησιν, ad petras, πτοησασθαι πρὸς τινα πτοησιν, πτοα πτοησασθαι.
alligatim, & alligatura, πλεξασθαι, ου, ὁ, ἐπιδεσμος, ου, ὁ, ἐπιδεσις, εως, ἡ, πεδησμα, ατος, το.
alligo, ἀναγκαιω, ὁ, πεζοποιεω, πεδαω, ἐξαρταω, ω.
alligator, πεδαστης, ου, ὁ.
allino, γυψοω, ω, & ἀλοι, ὁ.
allino, γυψοσις, καταγυψις.
allino, γυψοειδης, ους, ὁ.
allium, σκοροδον, ου, το, σκιλλον, ου, το, ἀλλιον, ου, το.
alloco io, πτοησασθαι, ου, ὁ.
alloquium, πτοησιγμα, ατος, το, παρακλησις, εως, ἡ, προσαγωγικος, ου, ὁ, προτρεπτικον, ου, το.
alloquor, προσαγω πινα, πτοησιν, ὁ, σε λεγω, ὁ σε, ἐπαλεω, ω, προσκαλεω, ω, προτρεπομαι.
alloquor benigne, & comiter, ἡδεμενως, ἡμεμενως.
alloquor aliquem ſecreto, ἐτω πῃ μελιδιε λαλειν τινι.
allubeſco, ἐναρεσκω.
alluceo, ὑπερλαμπω, ὑπερφαινω.
allucinatio, ἀφελκυσμα, ατος, ἡ, παραβλαβες, ους, το.
alluitur, πεπλυθαινω.
alludere ad aliquid, αἰνιττεσθαι τι πι.
alludo ad nomen, παιζοπαιζω.
alludo, παιζοπαιζω, ἐπι Plato de Legibus & aut Plutarchus; χορευω ἐπι.
alluo, ἐπικλυζομαι, ἐπιπλεω.
alluvies, ὑφορμισμος, ου, ὁ.
almus, τρεφιμος, α, ον, ἀβροτρε, ους, ὁ, ἡ, ἡβιζωσιος, α, ον, ἡ ἀλμης, α, ὁ.
alnus, καλβης ης, ὁ, ἡ, καλβος, ου, ὁ, ἀλβος ους, ὁ, ἡ, ὑφορ, ου, το.
alo, τρεφω, τροφω, χορτοω.
alo canes, κυνοτροφω.
alo equos cunules, ἡμιονοτροφεω, ω.
alo pant, ψωπτροφω, ω.
alo ficle, χαλκοτροφεω, ω.
alo in feneſtute, χαιτοτροφω, ω.
alne, ἀκης, ους, ἡ.
a longe, πορρωθεν.
alpes, ὄρη ἀλπεια.
altare, ἐσια, ων, το, θυμιατηριον, ου, το, βωμος, ου, ὁ.
alte, βαθεως, ὑψι, ὑψηλα.
altiolus, altus, ὑψικομος, ους, ὁ, ὑψιτης, ου, ὁ.
alter, ἑτερος, α, ον.
alter cum his repetitur, ὁ μεν, ὁ δε.
alter alterum calcitrat, ἀλληλοις βαλλεσθαι.
alteratio, ἑτεροιωσις, εως, ἡ.
alteratio, φιλονεικια, ας, ἡ, ἀμφισβητησις, εως, ἡ, νικος, εος, το, αντιφορα, ας, ἡ.
altercator, ἀμφισβητητης, ου, ὁ, ἀμφισβητητικος, ου, ὁ, ἡ.
altercor, διαλεγομαι ὑπερ τινος, de aliqua re, περι τινος, ἡ περι τινος, ἡ πρὸς τινα.
alternatim, ἀναλλαξ, ἀναλλαξις, ἐναλλαξ.
alterno, ἀμειβω, ἀμειβομαι, ἐξαλλαττω, ἐναμφοτερεω.
alternis, νυν μεν, ἀμειβομενος, ἀμοιβαδις.
alternis diebus, παρ' ἡμερα, παρα μιαν ἡμεραν.
altero, ἐπιτιω, ω, ἀλλοιω, ω.
alteruter, ἑκατερος, α, ον, ἀνδροτερος, α, ον, ὁποτερος.
alteruterque, ἑκατερωθεν.
alteruter, ὁποτερος, ὁποτερα, ὁποτερον.
altilis, σιτευτος, η, ον, τρεφιμος, η, ον.
altiſonus, ὑψικτυπος, ου, ὁ, ἡ.
altitonans, ὑψιβρεμετης, ου, ὁ.
altiſſimus, ὑψιτος, η, ον, ὑψιτατος, η, ον.
altitudo, βαθος, ους, το, ὑψος, ους, το, ὑψηλοτης, τητος, ἡ, βαθυτης, τητος, ἡ.
altitudo animi, μεγαλοψυχια, ας, ἡ.
altitudo maris, βυθισμα βαθυ.
altitudo poli, ἀκρωμα, ατος, το.
altivs tem repeto, ανωθεν τὴν ἀρχην.
altivolans, altivolus, ὑψιπτης, ου, ὁ, ἡ.
in alto, βαθυ, ὑβρ, ἐν βυθῳ.
altor, τροφεις, ἑως, ὁ, πολιτης, ου, ὁ, ἡ, τροφιμος, ου, ὁ, ἡ.
altricifecus, ὑπηρεσιον,
altrix, τροφος, ου, ὁ, ἡ, θρεπτειρα, ας, ἡ, πτοις, ιος, ἡ.
altrorſus, ὑπτιαν.
altum, id eſt, mare, βυθος, ου, ὁ, θαλασσα, ης, ἡ.
altus, τρεφιμος, ἀνηρ, ου, ὁ.
altus, α, um, ὑψηλος, η, ον, ὁ, ἡ, βαθυκαρπος, ους, ὁ, ἡ, ακρος, α, ον, ὁ.
alveare, & alveatium, κοσκινος, ου, ὁ, σμηνιον, ου, το, σμηνος, ους, το.
alveatis, σμηνιος, ου, ὁ, σμηνιτης, ου, ὁ, σμηνικος, η, ον, σμηνιαιος, α, ον.
alveolus, κυπτιον, ου, το.
alveus, κωπαιον, ου, το, ῥοθιον, ου, το, ῥοος, ους, το, ῥοια, ας, ἡ, ῥοη, ης, ἡ, κοιλωμα, ατος, το, ἐκτομα, ατος, το, ἐκτομη, ης, ἡ, μεσοτονον, ου, το, ἐκτομιον, ου, το.
alveatis, κυτταρος, ου, ὁ, ἡ, ῥικνοειδης, ους, ὁ, ἡ.
alvinus, κοιλιακος, η, ον.
alumen, στυπτηρια, ας, ἡ, στυπτηριον, ου, το.
aluminus, στυπτηρικος, η, ον, στυπτηρωδης, ους, ὁ, ἡ.
aluta, ῥυτιδωσις, εως, ἡ, βυρσα, ης, ἡ.
alutarius, βυρσοδεψης, ου, ὁ.
alvum exonerare, κενουται, βλεννω, ἀφοτεω, κενουμαι, ἀποκενουμαι, χωζω.
alvus, γαστηρ, ἐρος, ἡ, κοιλια, ας, ἡ, κοιλος, ου, ὁ, ἀφεδρος, ου, ὁ.

A M.

amabilis, ἐρασμιος, η, ὁ, ἡ, ἱμαντος, η, ον, ἐρατος, η, ον.
amabilitas, ἐρατοτης, ητος, ἡ, φιλοτησια, ας, ἡ.
amabiliter, ἡδυκτως, ἡσυχα πως.
amando, ἀγαπωσα, ης, ἡ, ἀγαπ. ουσα.
amandatio, ἀποστολη, ης, ἡ.
amando, ἀποστελλω πινα, ἀποστελλω.
amans, ἐρωτης, ου, ὁ.
amans pudicæ, ἐυτελων, ωνος, ὁ, ἡ, ἀφ' ἑ.
amans quietis, ἡσυχαστης, ου, ὁ.
amanter, amatorie, φιλικως, φιλοτησιως.
amanuenſes, ὑπογραφεις, ου, ὁ, ὑπογραφος, ου, ὁ, ἡ.
amaracus, σαμβυκον, ου, το, σαμβυκη, ης, ἡ, & σαμβυκος, ου, ὁ.
amaracinum, το, ἐκ σαμβυκου μυρον, qu. immarcefibilis, ἀμαραντος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, & ἀμαραντινος, η, ον, ἐκ σαμβυκου.
amare, ἐραω.
amarities, ἐρασμιοτης.
amaritas, πικρια, ἡδονη.
amarities, amaritudo, amaror, πικροτης, ητος, ἡ, πικρια, ας, ἡ.
amaritudo, & amarus, πικρος, ὁ, ἡ, ἐγκακεια, ας, ἡ, ἐγκακια, ας, ἡ.
amarum, πικρον, ου, το.
amasia, & amatrix, ἐρωμενη, ης, ἡ, ἐρασμια, ας, ἡ.
amasius, & amator, ἐρωμενος, ου, ὁ, φιλακρατης, ου, ὁ, ἡ, φιλος, ου, ὁ, ἡ.
amator, ἐρασης, ου, ὁ, φιλητης, ου, ὁ, ζηλωτης, ου, ὁ.
amatorius, ἐρωτικος.
amatorium poculum, φιλτρον, ου, το.
amatus, ἠρασμενος, η, ον.
ambactus, δουλος, ου, ὁ, μισθωτος, ου, ὁ.
ambages, διεξοδος, ου, ἡ, περιπλοκη, ης, ἡ, ὑφος, ους, το, & ὑφασμα, ατος, το, περιπλοκη, ης, ἡ.
ambagibus verborum uti, πολλαχοχ λεγω.
ambagitoſus, περιπλοκος, ου, ὁ, ὑφοειδης, ους, ὁ, ἡ, ὑφ' ἑ.
ambedo, περιτιτθιζω.
ambedo, περιφαγομαι, ἐσθιω, ἡ, περιτρωγω, ἐσθιω, ὁ.
ambi-dexter, ἀμφιδεξιος, α, ον.
ambigo, ἀμφιβαλλω, ἀπορεω, ω, περιεχω, ἀμφιεχω.
ambigue, ἀμφιβολως.
ambiguitas, ἀμφιβολια, ας, ἡ, ἀμφιλογια, ας, ἡ, ἀμφιλογημα, ατος, το.
ambiguus, ἀμφιβολος, ου, ὁ, ἡ, ἀμφιλογος, ου, ὁ, ἡ, ἀμφιβιος, α, ὁ, λογος, ου, ὁ.
ambimamus, περιεχομεν, ω, ον.
ambio, undique cingo, κυκλεω, ω, περιβαλλω, περιχυνω, περιχεω.
ambire, ambitionem ſive ſuffragia, conſulatum, ἀντεσιν τινι περι τινος, pudlam, ἀντεσιν.
ambire, id eſt, honores quærere, φιλοτιμεομαι, ἐπιθυμεω, ἀρχης.
ambire, id eſt, ſimpliciter deſiderare, μνωομαι, & ἀντεσιν τινι μνωομενος, imperium. Plut. in Cæſ.
ambitio, φιλοτιμια, ας, ἡ, φιλαδοξια, ας, ἡ.
ambitioſe, φιλοτιμως, φιλαδοξως.

amm-

ambitiosus, φιλόδοξος, ου, ὁ. φιλόδοξος, ον, ὁ.
ambitus, circuitus, περίοδος, ου, ὁ, & περίοδος, ου, ἡ, τὸ, περίοδος, ον, ὁ.
ambitus, circumdatus, κυκλωτὸν, ου, ὁ.
ambo, ἄμφω, ἀμφότεροι, ων, ὁ.
ambabus manibus haurire, αὐτὰς ἀμφοτέραις ἰυbaudi χερσὶν.
ambulatrum, ambulatio, περίπατος, ου, ὁ.
ambulatio, βάδισις, ως, ἡ, περίπατος, ως, ὁ, συντομὴ, ου, ὁ.
ambulantiuncula, μικρὸς, ἢ ὀλίγον περίπατος.
ambulatorium, περίπατος, ου, ὁ.
ambulatorius, περίπατικὸς, ου, ὁ.
ambulatrix, περίπατικὴ, ου, ὁ.
ambulo, βαδίζω τὴν ὁδὸν, βάδιν.
ambulo animi causa, περιπατῶ τοῦ ἀνίμου χάριν.
amburo, περιφλέγω.
ambustus, πεφρυγμένος, ου, ὁ, πεφρυγμένον, ου, τὸ.
ambustio, περίκαυσις, ου, ἡ.
amellum, μελιόφυλλον, ου, τὸ.
amenas, ἀνίδρωτος, ον, ὁ, ἡ, ἄμοχθος, ον, ὁ, ἀπονος, ον, ὁ, ἀπράγμων, ον, ὁ, ἡ, ἀργὸς, ὁ, ἡ, ἀργὸς, ὁ, ἡ, ἀργὸς

animadverſor, κατανοῶ, ῶ, ἤσω.
animadverſus, id eſt, cogitatus, διανοηθείς, ἐπινοηθείς, ὦν.
animadverſus, punitus, κολασθείς, ἐπιτιμηθείς, ὦν, ὁ, ἡ.
Qui facile poteſt animadverti, ἐυκατανόητος, ος, ον, ὁ, ἡ.
Qui difficile poteſt animadverti, δυσκατανόητος, ος, ον, ὁ, ἡ.
animadvertere, id eſt punire, κολάζω πινά.
animadverto, βαθυμῶ τὸ τὰ, διανοοῦ τοῦτο τὸ, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἀκροάσθαμαι, ἀκούω, ἐρίστομαι, cum dativo.
animal, ζῶον, ου, τὸ, ζῶον τι, τὸ, ἰδιόκτιστον, ου, τὸ.
animalcium, ζωάριον, ου, τὸ ζῶιον, ου, τὸ.
animal mutum, ζῶον ἄλογον.
animalis, ἰδιόκτιστος, ου, ὁ, ψυχικὸς, ἡ, ὸν.
ago animam, ἐχετλιάζω ἐξαγορεύω, ἐξομολογέω, ῶ. Homerus de Hectore expirante. Ὀχετλιάζων ὁ Νέανδρ. vocabulum, ὁ, Νέανδρ in Alexandrum, adject. ἰδιόκτιστος, ου, ὁ.
animans, ſubſt. ἰδιόκτιστος, ου, ὁ.
animatio, ἰδιόκτιστος, ου, ὁ.
animatus, ἐψυχωμένος, η, ον.
animatus ſum male, κακόρροος, ὁ, κακὸν ρόον ἔχω, ἐυρροέω.
animatus ſum bene, ἐυρροία, ας, ἡ. Hinc ἐυρροέω, ῶ, ἐυρροία, ας.
animi alacritas, πρόθυμία, ας, ἡ. Hinc πρόθυμος, alacriter, & πρόθυμῶς ὁ, ἡ, alacriter facio, alacriter cupio.
animi collocatio, σύθεσις, εως, ἡ.
animi demiſſio, ταπείνωσις, εως, ἡ, ταπείνωσις, εως, ἡ, ταπείνωσις, εως, ἡ, ἀκαθεξία, ας, ἡ.
animi ardor, μένεος, ους, τὸ. Hinc μενεαίνω, ῶ, & μενοινῶ, ῶ, opto, geſtio, in animo habeo.
animi cauſa, διατριβῆς ἕνεκα.
animi defectio, ἀποκοπὴ, ἀκαθεξία, ας, ἡ, ἀποθυμία, ας, ἡ.
animi magnitudo, ἀξιψυχία, ας, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
animi præſentia, παρόρασις, εως, ἡ, παράρασις, εως, ἡ, ἐύθυμία, ας, ἡ.
animi remiſſio, ἐύθυμία, ας, ἡ. hinc ῥᾳθυμία, remiſſo animo ſum.
animi præſtantia, bonitas, ἀξιψυχία, ας, ἡ.
ex animi ſententia eveni, ἐυτυγχάνεται.
ex animi ſententia, κατὰ νοῦν, ἡ ψυχὴ ἀγαθῶν.
animis ceders, ἀκάθεκτος, ἀκάθεκτον, ἡ ψυχὴ ἀκράτωτος.
animitus, ψυχῆθεν.
animo, as, κατὰ νοῦν, ἐυθυμίαν ἐμβάλλω.
bono animo ſum, ἀξιψυχίαν, ἔχω, & ἀξιψυχίαν, ὦ.
animo æquo ferre, τὸ ἴσον φέρω, ῥᾴδιον, ἀμέριμνον φέρω, ἀβρύνω, κοῦφα καὶ ἀσφαλῶς φέρω, ἐυκόλως φέρω, ἀκόπως, τὸ ῥᾴδιον φέρω, ἐυκόλως φέρω, ἀκόπως, ἀβρύνομαι φέρω, ἐυκόλως φέρω, ἀκόπως, ἀβρύνομαι φέρω, ἐυκόλως φέρω, ἀκόπως, ἀβρύνομαι φέρω, ἐυκόλως φέρω, ἀκόπως, ἀβρύνομαι φέρω.
animo iniquo ferre, ἄνισος φέρω, ἀνισάζω, ἀνισάζομαι, ἀνισάζομαι, πρὸς τὸν ἄνισον φέρω.
animo abjecto eſſe, ἀθύμως ἔχω.
animo concipio, πιστεύω, ῶ.
animo deſtitio, ἀκάνθινος, ἀκανθόφυτος, ὦ.
animo eſtuit, ἀναζεσμένος τὸν θυμὸν.
in animo habeo, ἐνθυμοῦμαι, φρονῶ.
animo forti, ἀνδρικῶς.
animo virili eſſe in calamitatibus, ἀνδρεῖος ἀνδρικὸν τὸν συμφορῶν.
animorum concordia, ὁμοθυμία, ας, ἡ, συμφωνία ας, ἡ, ὁ.
animorum diſſenſio, διάνοια, ας, ἡ.
animus tollera, ὑπομενῶ τὰ.
animos ſumere, ἀνὰ θυμὸν.
animos remittere, ῥᾳθυμῶ.
animus, διάνοια, ας, ἡ, γνώμη, ας, ἡ, νόος, ου, ὁ, θυμὸς, ου, ὁ, animus bene affectus, ἀξιψυχία, ας, ἡ.
animus male affectus, δυσψυχία, ας, ἡ.
animo, ὦ, ψυχῶ.
animoſe, θαρσαλέως, πρόθυμα, ἐυθύμως.
animoſitas, θύμωσις, εως, ἡ, ἀνιμωσία, ας, ἡ.
animulus, θυμάριον, ου, ἡ, dim. ὁ, θυμίδιον, ου, ἡ, καὶ ὁ, ἀνάκρα, ας, ἡ.
animula, animulus, ψυχάριον, ου, τὸ, ψυχίδιον, ου, τὸ, θυμίδιον, ου, τὸ.
animum addere, θαρσαλέον ποιῶ τὸν ἐχθρὸν, contra hoſtem.
animum deſpondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀνειλίγμαι ὑπὸ ἀνίης.
In animum induco, προδιανοίομαι τι, ἐμβάλλομαι εἰς νόν.
animum intendere ad aliquid, ἀκρόω τι τινος.
animum objectare, ψυχορραγῶ, cum accuſativo.
animum recipere, ἀναθαρρῶ, & ἀναθαῤῥῶ.
animum recipio, ἀναθαῤῥῶ.
animum gerens generoſum, & mitem, ἀξιψυχος, ος, ὁ.
animum converto, & appello, τροπίζω τὸν τὸν νοῦν. Demoſthenes.
animo eſſem propter aliquid, μεγαλοψυχῶ ἐπί τινι, ἀξιοῦμαι ἐπί τῳ κάλλει, propter formæ pulchritudinem.
animum applico, intendo, πρόσεχε τὸν νοῦμαι, ad Poemata.
animum invictum habere, ἀνυβρίστως ἔχω. Demoſth.
annales, ἐνιαυτοὶ, οἱ, χρονικὸς, ἡ, ἀρχαιρεσία, ας, ἡ.
annalis, ἐνιαῖος, ου, ὁ, ἡ.
annalium ſcriptor, χρονογράφος, ου, ὁ, ἀναγραφεύς, ως, ὁ.
annalcor, ψευτόγαμος.
annecto, & derivata. Vide in adnecto.
annicula. annis, ιδος, ἡ, ut dat ἰδιος, juvenca anniencla, Homerus.
anniculatis, πέντε, ὁ, ὁ.
anniculus, πέντε, ὁ, ὁ.
annilis, ἐς, ἐνιαῖος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
annitor, πρωτοπατῶ, ῶ, στὶ λόγοι, rationibus.
anniverſarius, ἐνιαῖος, ου, ὁ, ἐνιαύσιος, ος, ὁ.
anno ab hinc tertio, aut quarto, τρίτος, ὁ, τὸ τοῦτο ἔτος.
anno eodem, πέντε.
anno novo ineunte, νέῳ ἔτει.
anno elapſo, διελθόντος ἐνιαυτοῦ.
ani quarta pars, ὥρα, ας, ἡ, ὥρος, ου, ὁ.
annis viciſſim, τοῦ ἐνὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ.
anno præterito, πέρυσι.
anno ſequente, εἰς ἔπειτα.
annona, σπορὰ, ας, ἡ, σπόρος, ου, ὁ, ἄλφιτα, ων, τὰ, ἄλφιτον, ου, τὸ.
annonæ præfectus, σίτωνος, ου, ὁ five σιτωνύκτης, ου, ὁ. Hinc σιτωνία, ας, annonæ præfectus ſum.
annonæ procuratio, σιτωνία, ας, ἡ.
annonæ penuria, σιτοδεία, ας, ἡ.
annoſus, πολυετὴς, ἐὸς, ὁ, καὶ ὁ, μακρόβιος, ος, ὁ.
annotandum, παραπεμπτέον.
annotatius, σημάντης, ου, ὁ.
annotatio, σημείωσις, εως, ἡ.
annotator, σημειωτὴς, ου, ὁ.
annoto, σημειοῦμαι τὶ τινι, σημείου, ῶ.
annua impetra, ἐνιαύσιον αἴτησον τὸν.
annuarium, κανὼν τοῦ ἐνιαυτοῦ.
annulus, δακτύλιος, ου, ὁ, σφράγισμα, ατος, τὸ.
annulum geſtans aureum, χρυσοδακτύλιος, ος, ὁ, ἡ.
annumero, ἀριθμῶ, ῶ. πολέμῳ.
annuntiatio, προαγόρευσις, εως, ἡ.
annuntio, ἐξαγγέλλω τινὶ, προαγορεύω τι, & πολέμῳ.
annus, ἐνιαυτὸς, ου, ὁ, ἔτος, ους, τὸ, χρόνος, ου, ὁ, ἐνιαύσιος, ος, ὁ, καὶ ἡ.
annus elapſus, διελθὼν ὁ ἐνιαυτὸς.
altera annum durans, ἐνιαυσιοῦσα, σύσα, ὁ.
annus climactericus, στὸς κλιμακτηριῶν.
annum, ἐνιαυσιῶ, ῶ, ἐνιαύσιος, ος, ὁ.
annuus, ἐνιαύσιος, ος, ὁ, ἡ, ἐνιαῖος, ου, ὁ, ἡ.
anſa, ἀγκὼν, ὼνος, ὁ, ἀγκὼς, ὼδος, ἡ, κάνη, ης, ἡ, κανοῦν, οῦ, τὸ.
anſam prahere, ἀφορμὴν δίδωμι τινι.
antæus, κατὰ τὸν ἀντίον, ἀντίος, ἀντία, ὁ.
antea, χὠ, ὅπὶ, ὁ, καὶ ὁ.
anteatus, πλαδιάζω, ῶ, ὁ, ὁ.
anteceſſus, ὑπάρχω, ὁ, ὁ, ἡγεμονεύω, ὁ, ὁ, ἡγεμονεύω, ὁ, ὁ, ἡγεμονεύ

A P.

apage, & apage te, ἄπαγε.
apagesis, ἀπαγωγή, εως, ἡ.
apella; fine pelle, de Judæis circumcisis dicitur, κακοῤῥήκτως, ὁ, ἡ, τὸ, ὁ, ἡ.
apellum, facio, ἀναῤῥιπτέω, ῶ.
apet, ὁ, ἡ, ἀφηγεῖται, ὁ, ἡ, τὸ, ὁ, ἡ, γράφει.
apetio, ἀπόῤῥιψις, ἀπαντήσεως, ψήφισμα.
apetitor heres, Ἀδὺ τὸν κατηγορεῖν.
apertæ Judææ, κατακεκλεῖσθαι ἐδόκουσαλεῖν.
aperio litteras, ἀποκαλύπτειν, vel λύειν τὰ γράμματα, vel ἀνοίγειν.
aperimentum, ἀνοίγμα, ατος, τὸ, ἄνοιξις, εως, ἡ, ἄνοιγμα, ατος, τὸ.
aperte, φανερῶς, ἀπλῶς, ἀπλοῦς.
apertio, ἀνοίξις, εως, ἡ, ἄνοιξις, εως, ἡ.
apertio Maris, ἡ τοῦ Πόντου.
in apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
apertus fum, μανία, πάντωμαι.
apertus, patens, ἀνοικτός, ὁ, ἡ, ἐμφανὴς, ἐσ, ἐς καὶ ὁ.
apes, vel apis; μέλισσα, ης, ἡ, & μέλιττα, ης, ἡ.
apex, κόμμα, ατος, τὸ, κολοβὸν, οῦδὲν, ὁ, ἡ, ἄκρον, ου, τὸ.
aphorismus, ἀφορισμὸς, ὁ, ὁ.
per aphorismos dico, ἀφορίζω.
apianus, μελισσοτρόφος, ὁ, ὁ.
apiarium, μελισσῶν, ὠνῶν, ὁ, μελιτρεφῶν, ὁ, ἡ, κάδων, ὠνῶν, τὸ.
apiarius, μελιττουργὸς, ὁ, ὁ, μελισσῶν, ίσσ, ὁ.
apiastra, μελισσοτρόφος, ὁ, ὁ.
apiastrum, μελισσοφυλλὰς, ὁ, ἡ.
apicula, μελισσίον, ου, τὸ.
apiculus, κέντρον, ου, τὸ.
apium, σέλινον, ου, τὸ.
apiusthum, ἀρίσκεται, ὁ, ὁ.
apographum, ἀντίγραφον, ου, τὸ.
apocryphus, ἀπόκρυφος, ὁ, ὁ.
apollo, Ἕκατος, ὁ, ὁ Πύθιος, ὠσε, ὁ, Ἀγυιεὺς ὁ, ὁ, ἐν οἴκῳ, σῆδ, ὁ, ὁ.
apologus, ἀπόλογος, ὁ, ὁ.
apophthegma, ἀποφθεγμα, ατος, τὸ.
apoplexia, ἀποπληξία, ας, ἡ.
apoplexia laborans, ἀποπληκτικὸς, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, ὁ, ἀποπληκτὸς, ὁ, ὁ.
apoftafia, ἀποστασία, ας, ἡ.
apoftata, ἀποστάτης, ὁ, ὁ.
apoftato, ἀποστατέω, ῶ.
apoftema, ἀπόστημα, ατος, τὸ.
apoftolus, ἀπόστολος, ὁ, ὁ.
apoftolatus, ἀποστολὴ, ἡ, ὁ.
apoftolicus, ἀποστολικὸς, ὁ, ὁ.
apoftolus falfus, ψευδαπόστολος, ὁ, ὁ.
apotheca, ἀποθήκη, ης, ἡ.
a parare, παρασκευάζομαι.
apparatio, & apparatus, παρασκευάσμα, ατος, τὸ, κατασκευὴ, ἡς, ἡ, ὄγκωσις, εως, ἡ.
apparator, ὑπηρέτης, ου, ὁ.
apparatus bellicus, πολεμικὰ, ῶν, τὰ.
apparco, ὑπόσπονδος, ὁ, ὁ.
apparet, φαίνεται, δοκεῖ, ἔοικε ἔσται.
appartio, ἐπιφαίνω, ας, ἡ, παρουσία, ας, ἡ, ἐμφάνεια, ας, ἡ.
apparitio Dei, Θεοφάνεια, ας, ἡ.
apparitores, κλητῆρες, οἱ, ὑπηρέται, οἱ.
appartita, παρουσία, ας, ἡ.
appartus, παρασκεύασμα, ατος, τὸ.
apparuit, ὤφθη, ἀνέφανεν.
appellare, ἐπονομάζειν τινὰ τινὸς τῶν ὄντων.
appellare, accusare, κατηγορεῖν τινὸς περί τινος.
aliquem de hac re, ἐγκαλῶ τινὶ περί τινος.
appellare, id eſt, provocare ad ſuperiorem judicem poſt ſententiam tanquam iniquam, ἐπικαλοῦμαι δίκαι.
appellatio, πρόσρησις, εως, ἡ.
appellativus, κλητικὸς, ὁ, ὁ, προσηγορικὸς, ὁ, ὁ.
appello, as, id eſt, nomino, ὀνομάζω ονω, προσαγορεύω.
aappello, is, ere, πρεσβεύω, πρεσβεύομαι ὡς λατ. ad portum, προσορμίζω, καταπλέω, cui opponitur anchoram, ſolvo e portu.
appellera navem, καταπλεύσομαι νεώς.
appello animum ad hoc, γνώσιν τὸν νοῦν τινος.
appendeo, προκατέχω.
appendere, pro ponderare, ζυγάζομαι, cum accuſativo.
appendix, προσθήκη, ης, ἡ, ἐξάρτημα, ατος, τὸ.
appendo, προσκρεμῶ.
appello, προσκαλοῦμαι, ῶ, ἀπόρρησις, εως, ἡ.
appetentia, ὀρέξις, εως, ἡ.
appetitio ſeu appetitus, ὁρμὴ, ἧς, ἡ, ὄρεξις, εως, ἡ.
appetit dies, ἐγγύζει ἡμέρα.

appeto, ὀρέγομαι, cum genitivo. ἐπιθυμέω τινος, ἐφίεμαι, ἐπιποθῶ, ῶ.
appeto impatienter, ὀργάω, ῶ.
applaudo, ἐπιχαροῦμαι, ἐπιγανῶ, ῶ.
applauſor, ἐπιγανώτης, ὁ, ὁ.
applauſus, πόνος, ὁ, ἡ, ἐπιχαρότης, ους, ὁ.
applicatio, κατακεκλεῖσθαι, ἧς, ἡ, σύνταξις, εως, ἡ.
applicatus, κεκολλημένος, ὁ, ὁ, ἐφηρμοσμένος, ὁ, ὁ.
applicitum, πρόσκλισις, εως.
applico, κατάγω ὡς λιμένα, ad portum, προσορμίζω, ἐφορμίζω, ἀγκύλιν, προσάγω, ἐφορμίζω.
apponere alicui crudum, παρατίθεσθαι τινι ἀμόν.
appono, προστίθημι, ἐπιτίθημι τινὶ τι, πρόσειτα τινί τι, appono aliquid alicui, ἐπιτάττω.
appono, τιτράφω τινὰ τὰ βοηθήματα, apporto tibi remedia, πρόσειμι τοῦτο.
appoſite, ἐπιτηδείως, ἀδέτερον.
appoſitio, ἐπιθήκη, ης, ἡ, τιθέσεις, εως, ἡ.
appoſitus, convenius, ἐπιτήδειος, ὁ, ἡ, ἐπιτήδειον, ὁ, ἡ, τρόφιμος, ὁ, ὁ.
apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τρίχῶν, crines. ἐπιλαμβάνομαί τινα τῶν χρῶν, apprehendi aliquem manu, ἔχομαι τῆς χειρὸς, apprehendo occaſionem.
apprehenſio, ἀντιλαβὴ, ἧς, ἡ, ἀντιλήψις, εως, ἡ.
apprime, σὺ τὸν πρῶτον μάλιστα.
approbandus, δοκιμαστὸς, ὁ, ὁ, αἱρετὸς, ὁ, ὁ.
approbatio, δοκιμασία, ας, ἡ, συμφωνησις, εως, ἡ.
approbo, δοκιμάζω, αἱρέομαι τινα.
appropero, σπεύδω τὰ ἐμαυτοῦ, ad principatum.
appropinquatio, πρόσκλισις, εως, ἡ, προσέγγισμός, ου, ὁ.
appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, πρόσειμι, παρείζω.
appropito, ἵστημι, ω, ἐφίεμαι.
appullo, κατώσεις, εως, ἡ, προσόλασις, εως, ὁ.
appulſus, ους, ὁ, κατωσμὸς, ὁ, ὁ, προσβολὴ, ἧς, ἡ.
apricari, ἀνατρέφομαι ὑπὸ ἡλίου.
apricatio, θάλπος, ους, ὁ, ἡ, ἡλιασμὸς, ὁ, ὁ.
apricus, τρυφάλιος, ὁ, ὁ, ἥλιος, ου, ὁ.
aprilis, ἀνθεστηριὼν, ὠνος, ὁ, Θαργηλιὼν, ὠνος, ὁ.
aprinus, καπρεῖος, ὁ, ὁ.
a principio, ἐξ ἀρχῆς.
apte, ἁρμοδίως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
aptitudo, ἐυμέτρεια, ας, ἡ, ἁρμονία, ας, ἡ, ἐυμετρία, ας, ἡ, ἁρμογὴ, ἧς, ἡ.
aptare corpori arma, περὶ τὸ σῶμα τοιοῦτον τὰ ὅπλα.
aptus, ἄρτιος, ὁ, ὁ, ἁρμόττων, ουσα, ὁν, ἁρμόδιος, ὁ, ὁ, ἐπιτήδειος, ὁ, ὁ, ἁρμόττων, ουσα, ὁν, ἐπιτήδειος, ὁ, ὁ, καὶ ὁ.
aptus ad aliquid, τοιοῦτος ὁν τινι, vel ἐπὶ τινὶ.
minime aptus, ἀκατάσκευος, ὁ, ἀκατάσκευος, ὁ, ὁ καὶ ὁ.
apud ἐπὶ, cum accuſativo, παρὰ, πρός, cum dativo, & accuſativo.

A Q.

Aqua, ὕδωρ, ατος, τὸ, ὕδατος, ους, τὸ, ὑγρὸν, ου, τὸ.
aquæductor, ὑδραγωγὸς, ὁ, ὁ.
aquæductus, ὑδραγωγὸν, ου, τὸ, ὑδρεῖον, ου, τὸ, ὑγρηγὸς, ὁ, ὁ.
aqua interciuſa, ὕδωρ ἀπόκλειστον.
aqua intercute laboro, ὑδρωπιάω, ῶ.
In aquam converto, ἐξυδρίζω, ῶ.
aqua, & ignis interdictio, ἀρχοῦσα ἀπ' ἀρχῆς, καὶ τῶν ὑδάτων.
aqua luſtralis, καθάρσιον ὕδωρ.
aqua limpida, ἀγλαὸν ὕδωρ, λιλιὸν ὕδωρ. Homerus.
aqua, quæ lavandis manibus ante cibum adhibebatur, ὕδωρ κατὰ χειρῶν.
aqua ſalſa, θάλασσα, ης, ἡ, ἁλμυρὸν ὕδωρ.
aquam dulcem facio, ὑγραίνω, ὑγρὸν ὕδωρ ποιῶ, aquam bibo.
aqualiculus, γαστὴρ, ους, ὁ, ἐνύστριον, ου, τὸ.
aqualis, ὑδρία, ας, ἡ.
aquarius, ὑδρηλὸς, ὁ, ὁ, quod ab aquam pertinet; ὑδατικὸς, ὁ, ὁ, ὑδραγωγὸς, ὁ, ὁ, ὑδροφόρος, ὁ, ὁ.
aquarius, undecimum ſignum Zodiaci, ὑδροχόος, ὁ, ὁ, ὑδροφόρος, ὁ, ὁ.
aquaricus, qui in aqua degit, ἐνύδριος, ὁ, ὁ, ὑδατώδης, ους, ὁ, ὁ, καὶ ὁ, ὑδατώδης, ους, ὁ, ὑδατώδης, ους, ὁ, ὁ καὶ ὁ, ὑδατώδης, ους, ὁ, ὁ καὶ ὁ, ὑδρηλὸς, ὁ, ὁ.
aquatio, νεφόρησις, εως, ἡ.
aquator, ὑδροφόρος, ὁ, ὁ.
aqueus, ὑδατώδης, ους, ὁ, καὶ ὁ, ὑδατώδης, ους, ὁ, ὑδατώδης, ους, ὁ, ὁ καὶ ὁ, ὑδατώδης, ους, ὁ, ὁ καὶ ὁ, ὑδρηλὸς, ὁ, ὁ.
aquila, ἀετὸς, ὁ, ὁ.
aquiles, ἀδρηγορὸς, ὁ, ὁ, ὑδρηλὸς, ὁ, ὁ.
aquilifer, ἀετοφόρος, ὁ, ὁ.
aquilinus, ἀετώδης, ους, ὁ, καὶ ὁ, ἀετικὸς, ὁ, ὁ.

aquilo, βορέας, ου, ὁ, βορρᾶς, ᾶ, ὁ, & βορὴς, ου, ὁ.
aquilonaris, βορεικὸς, ὁ, ὁ, ἡ, βόρειος, ὁ, ὁ.
aquo as, aquor, ὑδρίζω.
aquoſus, ὑδατώδης, ους, ὁ, καὶ ὁ, ὑδρηλὸς, ὁ, ὁ, ὑδρώδης, ους, ὁ, ὁ.
aquula, ὑδάτιον, ου, τὸ. Ital. pioviggina.

A R.

Ara, βῶμος, ου, ὁ, βωμὸς, ὁ, ὁ, ὑπηρέφιον, ου, τὸ, ἐσχάρα, ας, ἡ, ἑστία dimicare, ἀμιλλᾶσθαι ἐπὶ τοῦ ἑνὸς, καὶ ἑστίᾳ.
arabilis, ἀροτὸς, ὁ, ὁ, ἀροτήριος, ὁ, ὁ, ἡ, ἄρσιμος, ος, ὁ, ὁ.
aranealus, ἀραχνώδης, ους, ὁ, ὁ.
araneus, ἀράχνιον, ου, ὁ, Hefiodus. aranea, ἀράχνη, ης, ἡ.
arancorum teia, ἀράχνιον, ου, τὸ.
aratio, ἄρσις, εως, ἡ, ἄρσιμον, ου, τὸ.
arator, ἀρότης, ου, ὁ, ἀροτῆρας, ου, ὁ.
araurum, ἀροτῆρας, ου, ὁ, τὸ.
Non arator, ἀνάροτος, ὁ, ὁ, ἀρότητος, ου, ὁ.
aratu facilis, ἐυάροτος, ὁ, ὁ.
aratu difficilis, δυσάροτος, ὁ, ὁ.
arbellum, βακτηριδάριον, τὸ.
arbiter, διαιτητὴς, ου, ὁ, διαίτης, ου, ὁ, διαιτητὴς, ου, ὁ.
arbiter ex compromiſſo, διαιτητὴς, ου, ὁ, & διαλλακτὴς, ου, Poetice.
arbiter ſum, διαιτῶμαι, ῶ.
arbitratus, πρόσταγμα, ατος, τὸ, ἐπιτάγματος, ου, ὁ.
arbitrarium, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ.
arbitrarius meo facio, αὐτογνωμονῶ, ῶ, ἰδιογνωμονῶ, ῶ.
ſum arbitrarius, ſua ſponte, αὐτοπροαίρετος.
arbitrio remotis, ἀκουσίως.
arbitrium, δίκασις, εως, ἡ, γνώμη, ης, ἡ, τὸ δοκεῖν, δόκησις, εως, ἡ.
Liberum arbitrium, τὸ ἑκούσιον, ου, καὶ ἀκούσιον, ου, τὸ.
Libero arbitrio agens, αὐτοπροαίρετος, ὁ, ὁ.
arbitror, ὑπόληψις, ἐμαι, ὑπολαμβάνω, πίσευω, νομίζω, λογίζομαι.
arbor, δένδρον, ου, τὸ, δένδρος, ου, τὸ.
arboribus conſitus, κατακεκλεῖσθαι, ὁ, ὁ, πεφυτευμένος, ὁ, ὁ.
arbor navis, ἱστὸς πλοίου.
arboreſcens, arboreus, δενδρώδης, ους, ὁ, καὶ ὁ.
arborefco, δενδρόομαι, γίνομαι δένδρον.
arboretum, δενδρῶν, ῶνος, ὁ.
arboreus, ὁ, ἡ, ὠν, δενδρώδης, ους, ὁ, ὁ.
arbuſtum, καὶ corrupte, ἄρβος, ους, ὁ.
arbuſtum, ἄμπελος, ου, ὁ.
arbutum, fructus arbuti, κόμαρος, ου, τὸ.
arca, κιβωτὸς, ὁ, ὁ, θήκη, ης, ἡ, ζύγωστρον, ου, τὸ, πύξος, ου, ὁ, σύνδικον, ου, τὸ.
arca fœderis, κιβωτὸς ἡ διαθήκη.
arcane, ἀποῤῥήτως, ἀῤῥήτως.
arcanum, ἀπόῤῥητος, ου, τὸ, μυστήριον, ου, τὸ.
arcanus, ἀπόῤῥητος, ὁ, ὁ, κρυπτὸς, ὁ, ὁ.
arcana petrulgere, τὰ ἀπόῤῥητα τοῦ κρυπτοῦ τοῦ ἐξηγοῦμαι τὰ ἀπόῤῥητα Lucianus.
arcana reticere, σιωπᾶν ἀπόῤῥητα. Laertius.
arceo, κωλύω αὐτὸ, arceo ab eo, ἀπείργω, εἴργω, τινα τοῦ ἔργου, arceo aliquem a ſacris, ἐκβάλλω, κωλύω ἀπὸ τῶν ἱερῶν, arceo a turpibus. Xenophon. σωφρονίζω.
arcefco, ἀέροκος, μετακινήσιμος.
arceſſere aliquem impietatis, ἐκκαλῶ τινὰ ἀσεβείας.
archaiſmus, ἀρχαϊσμὸς, ὁ, ὁ.
archangelus, ἀρχάγγελος, ὁ, ὁ.
archarius, ἀποθηκάριος, ὁ, ὁ.
archetypum, ἀρχέτυπον, ου, τὸ.
archetypus, ἀρχέτυπος, ὁ, ὁ.
ex archetypo exprimo, γράφω τινὰ ἀπὸ τοῦ ἀρχετύπου, ὁ, ὁ. Hinc ἐκτυπόω, ῶ, & ἐκτύπωσις, εως.
architpirata, ἀρχιπειρατὴς, ου, ὁ.
architectonica ars, ἀρχιτεκτονικὴ, ἧς, ἡ, ἀρχιτεκτονικὸν, ου, τὸ.
architectonicus, ἀρχιτεκτικὸς, ὁ, ὁ.
architectonicum artem exercco, ἀρχιτεκτονῶ, ῶ.
architectura, ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, τέχνη, ης, ἡ, ἐπιστήμη, ης, ἡ.
architectus, ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, πατουργὸς, ὁ, ὁ.
architriclinius, ἀρχιτρίκλινος, ὁ, ὁ.
architrium, ἀρχίτριτον, ου, τὸ.
cancrorum, τεχνίτης, ου, ὁ.
arctc, συκρυῶς, ἐγγύσει, ἐγγυμένως.
arctio, στενὸν, ὁ, ὁ, στενοχωρία, ας, ἡ.
arctophylax, ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ.
arctous, ἀρκτῶος, ὁ, ὁ, ἀρκτικὸς, ὁ, ὁ, ἀρκτῶος, ὁ, ὁ, ἀρκτικὸς, ὁ, ὁ, ἀνάρκτιος, ὁ, ὁ.
arctus, στενὸς, ὁ, ὁ, ἐσταγμένος, ὁ, ὁ.

arctus. Urſa, ἄρκτος, ὁ, ἡ, καὶ ὁ.
arcuatus, κεκυφὼς, ἰθὺ, ὁ, ἡ, καὶ ὁ. καμπτοειδὴς, ὁ, ἡ.
arcubalista, σπαρτίον, ου, ὁ.
arcula, κιβώτιον, ου, ὁ, πύξ, ἀγγειοθήκη, ης, ἡ.
arculus, πλέγμα, ατος, τὸ.
arcus, ους, ὁ, ἡ, τὸ, καμπὴ, ης, ἡ.
arcum habens bonum, & sagittas bonas, ἀγαθοξόος, ὁ, ἡ.
arcum intendere, τείνειν ἰσχύϊ. Homerus τόξον τανύσσαι, arcum intendere.
arcum curvare, κυκλοῦ τόξον.
arcum getens, τοξεύσας, ὁ, ἡ.
arcu propulſo, ἀνατεθέντος.
arcum trahere, κυκλοῦσθαι τόξον, apud Aratum.
arcus inclytus, ἀοιδοτὸς, ὁ, ἡ.
arcus coeleſtis, ἶρις, ἴριος, ὁ.
arcus triumphalis, ἐθνῶν τροπαιοφόρος.
arcus parvus, τοξάριον, ὁ, τό.
ardea, ἐρωδιὸς, ὁ, ἡ.
ardelio, πολυπράγμων, ονος, ὁ.
ardens, πυρώσας, ὁσα, ὁ, ἡ, καυσικὸς, ὁν, ὁ, πυρῶν, ὁσα, ὁ, ἡ.
ardenter, πυρώσας.
ardentia, διάπυρον, τὸ, καυσικὸν, τὸ.
ardeo, ſingro, καίομαι, πυρόομαι.
ardes, amare, ἐμμανὴς ἐπιπόθοις πρὸς τινα, ἀπὸ δεντερ,
ardeſco, φλέγομαι, ἐκπύρωμαι.
ardor, oris, διάπυρον, του, ὁ, καῦμα, ατος, τὸ, ους, ους, ὁ, ἡ.
ardore corripior, ἀθόμαι.
arduitas, ἀνακλιμα, ατος, τὸ, ης ἀνάκλιμα ἢ ὄρη, ardeitas montis.
arduum, ὑψηλὸν, ἴου, τὸ.
arduus, ὑψηλὸς, ὁν, ὁ, καὶ ἡ, ἐξέλσιος, ὁ, ἡ.
area, αὐλὴ, ἀτ, ἡ, ἄλων, ωνος, ὁ, ἡ, πέδον, ου, ὁ, πύξ, ἀ πύξ.
areator, ἀλωνοτὴς, ὁ, ἡ.
arcfacio, πέδω, ἀπαίνω, σκίλλω, καταπελλάω, πήγνυμι.
arefactio, ἀφανὴς, ους, ἡ, στελεγὶς, ὁος, ἡ, ὑγροῦ, ου, ὁ, ἡ.
arefactus, στελεγὶς, ὁς, ὁν.
arefio, στελλόμαι, πέμπω, ἀποξύνομαι.
arena, ἄμμος, ου, ἡ, ἄμαθος, ου, ὁ, ψάμμος, ου, ἡ, ἡ.
arenacius, ἀμμώδης, ους, ὁ.
arenatus, ἀμμώδης, ὁ, ἡ.
arenatum, ψαμμωτὸν, ου, τὸ.
arenoſus, ἀμμώδης, ους, ὁ, ἰσοιδὴς, ὁ, ἡ.
arenula, ψαμμίον, ου, τὸ.
areo, σκάω, ῶ, ἀποξύνω, ὦ, στελλόμαι, ἐχμὰν νομαι.
areola, αὐλὴ, ἀτος, ἡ, ὑφ' ὁ.
areſco, ἐκπυρώσας, ἀποσπορὰν.
argentaria ars, ἀργυροτευκικὴ τέχνη.
argentarius officinæ, ἀργυροτευκικὸν ἐργαστήριον, ἀργυρεῖα, τὰ.
argentariam facere, ἀργυρίαν.
argentarius, ἡ, τραπεζίτης, ὁ, ἡ, ἀργυρόκοπος, ὁ, ἡ.
argenteus, ἀργυροειδὴς, ἴος, ὁ, ἡ, ἀργύριος, ὁ, ἡ.
argenteus nummus, ἀργυροῦς, ὁ, πύξ.
argenti ſcoria, ἔλεσμος, ατος, τὸ.
argenti ſpuma, λιθάργυρος, ου, ὁ.
argenti ſodina, ἀργυρεῖον, ου, τὸ.
argento obduco, ταρσηρύσσω τι, aliquid.
argentum, ἄργυρος, ου, ὁ, πύξ, ἀργυρὸς, ου, ὁ.
argentum vivum, ὑδράργυρος, ου, ὁ.
argilla, ἄργιλλος, ου, ἡ, ἐν ὑγρῷ. ου, ὁ.
ex argilla fingens, πλαστικὸς, ὁς, ὁν.
argillaceus, ἀργιλλώδης, ους, ὁ.
argumentatio, ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, συλλογισμὸς, ου, ὁ.
argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
argumentoſus, ἐλογχεὶς, ους, ὁ, ἡ, ὑφ' ὁ.
argumentum, hoc eſt, probatio, ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, πύξ, ἀπόδειξις, εως, ἡ, ὑλοτόμος, ου, ὁ, ἐνθύμιον, του.
argumentum, hoc eſt, materia, λόμμα, ατος, τὸ, ὕλοθεσις, εως, ἡ, ἐνθύμιον, του.
argumentum alicujus libri, ὑποθέσις, εως, ἡ.
argumentum propono, ἐρωτάω, ἐρωτάομαι ὁμοῦ.
argumentum mihi propono ſcribendi, ἐνσυνθέμαι.
argus, ἀλίγκιος, ἀργυτοειδὴς ὁπὸ.
aigurator, σοφιστὴς, ου, ὁ, σοφιστὴς, ὁ, ἡ, λογολογιστὴς, ὁ, ἡ.
argutus diſputatio, λεπταλογία, ας, ἡ, λεπταλογισμὸς, ου, ὁ.
argute, ſtridule, λιγυρὸν.
argute differo, λεπταλογῶ, ῶ, ſive λεπταλογίζομαι, ιζόμην.
argutiæ, εὐφυΐαι, αἱ, σοφίσματα, τὰ.
argutor, σοφίζομαι, συνλογίζομαι.
argutulus, ἐγκωμιαστικὸς, ὁ, ἡ.

argutus, acutus, ſubtilis, ὀξὺς, ἐῖα, ὁ, ἡ, ἀγχινοητικὸς, ὁ, ἡ, λεπτολογητὴς, ὁ, ἡ, ἀκριβὴς, ὁ, ἡ, ἐλεγχόμενος, ἐπος, ὁ, ἡ.
argutus. ſtridulus, λιγυρὸς, ὁν, ὁ.
aridităs, ξηρότης, ὁ, ἡ, ἐρεύθος, ους, τὸ, αὐαίνωσις, ους, ὁ.
aridus, ἐρεὸς, ὁ, ἡ, αὐαλὸς, ὁ, ἡ, σκελετὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ἀσὸς, ὁ, ἡ.
aries, animal, κριὸς, ὁ, ἡ, πύξ, ὁ, ἡ.
aries ſignum coeleſte, κριὸς, ὁ, ἡ.
aries, machina bellica, κριὸς, ὁ, ἡ.
arietarius, κριοῦλος, ου, ὁ, ἡ.
arieto, ἀῤῥήγνυμι, κρουστεύω, ω.
ariolor, aris, καλοσύλλημαι.
ariolus, μάντις, εως, ὁ, ἡ, μαντόδικος, ὁ, ἡ, ὀνειροκρίτης, ὁ, ἡ, χρησμολόγος, ου, ὁ, ἡ.
arifa, σκάφη, ης, ἡ, σκάφιδες, ων, ὁ.
arifocaria, σκαφοκάμη, ης, ἡ.
arifocarius, σκαφοκάμης, ου, ὁ.
arithmetica, ἀριθμητικὴ, ἡ, ἡ, ψηφικὴ, ἡ, ἡ.
ad arithmeticam pertinens, ἀριθμητικὸς, ὁ, ἡ, ὁν.
arithmeticus, ἀριθμητικὸς, ὁ, ἡ.
arma, ὅπλα, ων, τὰ, ἔνδυτα, τὰ.
arma ſignifero, ἐπὶ τὰ ὅπλα.
arma capere contra aliquem, ὅπλα κατὰ τινος ἀναλαμβάνω.
arma gero, ὁπλοφορῶ, ῶ.
armamenta, ἔργαλεῖα, τὰ, σκεύη, τὰ.
armamenta navium, σκεύη τριήρους.
armamenta bellica, ὅπλα τὰ πολεμικὰ.
armamentarium, ὁπλοθήκη, ης, ἡ.
armarium, ἐβεῖς, ους, ὁ, πυγμίσκος, ου, ὁ.
armati, ὁπλῖται, οἱ.
armatis ſigna, ἀναζεύγνυμι, ἄραι.
armatura, ὁπλισμὸς, ου, ὁ, πανοπλία, ας, ἡ.
armatura levis, γυμνῆτα, ων, τὰ, ψιλὴ ἐκλεκτὴ.
armatura gravis miles, βαρὺς ἐκλεκτὸς.
armatus, ὁπλίτης, ου, ὁ, ἔνοπλος, ὁ, ἡ.
armentarius, ἀγελάτρης, ου, ὁ, βουκόλος, ου, ὁ, βοηλάτης, ου, ὁ.
armenti ductor, βουφόρβης, ου, ὁ.
armenti locus, αὐλισμὸς, ου, ὁ.
armentoſus, πολυκτὴς, ου, ὁ, ἡ, ὑφ' ὁ.
armentum, βοσκὴ, ἡς, ἡ, βοσκὴ, ἡς, ἡ, πύξ.
armiducor, ὁπλοποιοῦμαι, ῶ, ὁ.
armiger, ὁπλοφόρος, ου, ὁ.
armilla, ψέλιον, ου, τὸ.
armillæ, βραχιονιστῆρες, οἱ.
armillarus, ψελλιστὴς, ου, ὁ.
armipotens, κραταιὸς, ὁ, ἡ.
armiſtitium, ἐκεχειρία, ας, ἡ.
armis inſtruo, ὁπλίζω.
armis ſpolio, ὁπλίζω τινὰ, ἀφαιρέω τι.
armo, ὁπλίζω, ὑφαίνω, κτίζω.
armorum fabricator, ὁπλοποιὸς, ου, ὁ, ἡ.
armorum opifex, ὁπλοποιὸς, ὁ, ἡ, ὁπλουργὸς, ὁ, ἡ.
armorum ſtudioſus, φίλοπλος, ὁ, ἡ.
armus, humerus, ὦμος, ου, ὁ, ἡ, ἴσχιον, ου, τὸ, ἀρὸς, ου, ὁ, ἀῤῥὼν ἄῤῥος, ἀλοῖσιν.
aromata, ἀρώματα, των, τὰ.
aromaticus, ἀρωματικὸς, ὁ, ἡ.
aromatis imbuo, ἀρωματίζω, ῶ.
aromatopola, ἀρωματοπώλης, ου, ὁ.
arquatus, ἰατρικὸς, ὁ, ἡ.
arquites, τοξότης, ου, ὁ, τοξοφόρος, ὁ, ἡ.
arrha, vel arrhabo, ἀῤῥαβὼν, ὠνος, ὁ, ἡ, ἐπίῤῥα, ἴου, ἡ.
arrhabo nuptiarum, μίτητρον, ου, τὸ.
arreſtus, ἐγκλειστὸς, ὁ, ἡ, ἐνδεσμὸς, ὁ, ἡ.
arrepta occaſione, ἐμβλέπουσα ἐπ' ἀγαθοῖσι. Budaeus ex Libanio.
arrepitius, ἁρπαγτικὸς, ὁ, ἡ.
arrideo, γανάω, ῶ, ἐγγελάομαι, ῶμαι.
arrigo, ἐγείρω τὰ ὦτα, aures, τὰμεῖν τὰ ἄμματα, oculos, ἀνοίγω ὦ, ἀνοίγω.
arripere occaſionem, ἐπικαιρίζω καὶ καιρίζω.
arripio, πρωτοπλέω, ἐρέσσομαι.
arrodo, κατατρώγω, διαβιβρώσκω.
arrogans, ἀλιάζων, ὁσα, ὁ, ἡ, ἀλαζονικὸς, ὁν, ὁ, ἡ.
arrogans opinio de ſe, ὄγκωμα, ατος, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ.
arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
arrogantia, μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, ὑπερηφανία, ας, ἡ, ὑπερηφάνεια, ας, ἡ, ὑπερηφανίη, ης, ἡ.
arroganter de me fentio, κενεμῶς, ὑπερόπτως.
arrogo, ἀνοσίως ἐαυτῷ τιμὰς, ſibi honorem arrogare, ἀλαζονεύομαι, ὑγκωκόμαι, ὁμοῦ.
ars, τέχνη, ης, ἡ, τέχνημα, ατος, τὸ.
ars ſilliberalis, βάναυσος, ου, ὁ. Plutarchus.
artificium, ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, ἀρετὴ, ἡς, ἡ, πύξ.
arte loquor, τεχνολογῶ, ῶ, exponitur etiam de arte loquor.
fine arte, ἀτέχνως.
artefactum, κατεσκευασμένον, ου, τὸ.

artefactus, ἐντετεχνημένος, ὁ, ἡ.
arte confcio, τεχνάομαι, ῶμαι.
arteria, ἀρτηρία, ας, ἡ.
arteria aſpera, φάρυγξ, γγος, ὁ, vel ἡ.
arteria magna, ἀορτὴ, ἡς, ἡ.
artes mechanicæ, χαμηλοτέχναι τέχναι, & βαναυσικὰ.
artium bonarum ſtudioſus, φιλόκαλος ὁ, ἡ, καὶ ὁ.
artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, ἐλευθέριοι τέχναι.
artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
arthriticus, ἀρθρίτης, ου, ὁ, ἀρθρικὸς, ὁ, ἡ.
arthritis, ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ.
artibus malis deditus, κακοτέχνης, ου, ὁ, κακοτέχνος, ου, ὁ. unde κακοτεχνεύω, ω, malis artibus utor.
artibus vanis deditus, ματαιοτέχνης, ου, ὁ.
articularis, ἀῤῥάβιος, ὁ, ἡ.
articularis morbus, ἀῤῥάβιος, ίου, ὁ.
articulare, ſen articulatim, ἐνσυῤῥησαι.
articulo, ας, ἀῤῥαβίζω, ἐνσυῤῥησαι.
articulator, ἀπολογητὴς, ου, ὁ.
articulatus, ἐνσυῤῥησαι, ὁ, ἡ, ὑφ' ὁ.
articulus, ἄῤῥρον, ου, τὸ.
artibus bene inſtructus, ἄστυχος, ου, ὁ, ἡ, πάντα χοις, ου, ὁ.
articuli dolor, ἀῤῥάβιος, ίου, ὁ.
artifex, τεχνίτης, ου, ὁ, ἐμμανὴς, ὁ, ἡ, μαχανοποιὸς, ὁ, ἡ, σκευοποιὸς.
artifex mauarius, χαμητέχνης, ου, ὁ.
artificium, τέχνη, ης, ἡ, τέχνημα, ατος, τὸ, ἄστυχος, ου, ὁ.
artificio carens, ἀτεχνάσματος, ὁ, ἡ ὑφ' ὁ, ἄτεχνος, ὁ, ἡ, ὑφ' ὁ.
artificioſa verba, τεχνολογία, ας, ἡ.
artificioſum opus, βάσκημα, ατος, τὸ, τέχνημα, ατος, τὸ.
artificioſus ſupra modum, ὑπέρτεχνος, ὁ, ἡ.
artificium orationis, κατασκευὴ, ἡς, ἡ.
artificium, τέχνημα, ατος, τὸ, ἐπιβολὴ, ἡς, ἡ, πανοῦργος, ὁ, ἡ, τεχνικὸς, ὁ, ἡ.
artificiole, κατατεχνάομαι, κρὺ τέχνῃ.
arto, ἀς, στένω, ω.
artocrea, cibus pane, & carne conflans, ἀρτόκρεας, ατος, τὸ.
artuo, ας, διαῤῥήσσω, ω.
artus, ἀῤῥὼν, ἀῤῥος, ὁ, μέλος, τὸ, ἄῤθρον, ου, τὸ.
artum debilitas, ἀσθένεια, ας, ἡ.
artum commiſura, διαῤῥήσσω, ου, ὁ.
arvina, λίπος, ους, τὸ, πιμελὴ, ἡς, ἡ, κίνεια, ας, ἡ.
arundo, κάλαμος, ου, ὁ, δόναξ, ακος, ὁ.
arundineus, καλαμῶν, ὁ, ἡ.
arundinetum, δονακὼν, ὠνος, ὁ, ων.
arundo apta modulationi, ἁρμόνιον δόναξ.
arundo aucupatoria, ἰξάλη, ἡς, ἡ, ἰξάλος, ου, ὁ.
arundo pifatoria, καλαμὶς, ίδος, ἡ, hinc καλαμᾶν, arundine pifcor.
arufpex, θυοσκόος, ου, ὁ, ἱερεύτης, ου, ὁ.
arufpicina, ἱερομαντικὴ, ἡς, ἡ.
arufpicium, θυσία, ας, ἡ.
arvum, ἄρουρα, ας, ἡ, ἄρουρος, ὁ, ἡ, γεωτρίκη, ης, ἡ.
ars, ἀκμάζουσι, ους, ὁ, ἄκρα, ας, ἡ, ἴγμα, ατος, τὸ.

A S.

as, ἀσὶς, μος, ὁ, ἡ, ἀσσάριον, ου, ὁ, πύξ.
ex aſſe, ἑλκλὸν.
aſcendere, ἀναβαίνω, ἀναπτύσσω ἀγκὰς.
aſcendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὰ πλοῖα.
aſcendere facio, ἐνιβιβάζω, ἀναβιβάζω, ἀναγίνω.
aſcendo aliquantum, & rem altius repeto, μικρὸν ἀναπαύω.
aſcendo, ἐς, ἀναβαίνω, ἀνάγομαι, ἀνίσμαι.
aſcenſor, ἀναβάτης, ου, ὁ, ἐπιβάτης, ου, ὁ, ἀναβάτωρ, ορος, ὁ.
aſcenſus, ἀνάβασις, εως, ἡ, ἀνάπλους, ου, ὁ, ἀναβολὴ, ἡς, ἡ, ἐπιβάσιος, ου, ὁ.
aſcenſu difficilis, δυσανάβατος, ὁ, ἡ.
aſcia, ἀξίνη, ης, ἡ, πέλεκυς, εως, ὁ.
aſcio, εἰς εἰδέναι ἄγω, γνωρίζω.
aſciſco, ἐπιχωρῶ σοι, alieni aliquid, οἰκεῖόν τινος, alicſen mihi filium.
aſciſtius, ἀλλότριος, ὁ, ἡ, ἐπιπόνητος, ὁ, ἡ.
aſcribere, imputare, ἐγκαλεῖσθαι.
aſcribere civitati τοὺς πολιτογραφῶ ἐς τὸν πόλιν.
aſcribere aliquemin catalogum, ἐπικαρῶ τινὰ εἰς καταλογον.
aſcribi in numerum vitorum, πάντων εἶναι ἐν ἀνθρ.
aſcribi in tribum, τριττύαν τὸ φρατρὶς.
aſcribo, ἐγκγράφω, ἐγκαταπάττω.
aſcribor, ἐγκγράφομαι.
aſcribor in catalogum, γραπτοκλητέομαι.
aſcriptio in margine, ἐπιγραφὴ, ἡς, ἡ.
aſcriptus, ἐπιγράφιος, ὁ, ἡ.
aſcriptor, ἐπιγραφεὺς, ἐως, ὁ.

a fectetis, οἱ ἐκ τῶν ἀναβάσεων.
afella, σίτανα, ας, ἡ.
afelli agitator, ὀνηλάτης, ου, ὁ.
afellus, ὄνηλος, ὁ, ἡ, ὀνείσιος, ᾱ, ον, ὁ, ἡ, ὀνείσιον, ου, τὸ.
afilus, ὄνος, ὁ, ἡ, ὄνειος, ᾱ, ον.
afilo agitor, ὀνίσσω, ῶ, & ὀνίσσιν, ῶ, ὀνίσσιμι, ὀνάσω, ἐμαι.
afina, ὄνος, ου, ἡ.
afinarius, ὄνικὸς, ὁ, ἡ, ὀνικὸν, ου, τὸ.
afininus, ἄνειος, ᾱ, ον, ὀνείσιος, ᾱ, ον, ὀνάσιος, ᾱ, ον, ὄνειος, ᾱ, ον.
afinus, ὄνος, ου, ὁ, ἡ, βάσταξ, ακος, ὁ, ἡ, βραμίτης, ου, ὁ.
afinum agito, ὀνοκινῶ, ῶ.
afinus indutus pelle Leonis, ὄνος ἐσκευασμένος λεοντῆν.
afparagus, ἀσπάραγος, ου, ὁ.
afpectabilis, θεωρητὸς, ὁ, ἡ, ὁρατὸς, ὁ, ἡ, καταληπτὸς, ὁ, ἡ.
afpectio, θεωρία, ας, ἡ.
afpectu horribilis, βλοσυρωπὸς, ὁ, ἡ, βλοσυρὸς, ὁρᾶν, ὁ, ἡ.
afpectu manifestus, τῇ βλέμματι ἔκφρων.
afpectus, ὄψις, εως, ἡ, ἀναβλεμμα, ατος, τὸ, βλέψις, εως, ἡ.
afper, τραχὺς, εῖα, ὺ, χαλεπὸς, ὁ, ἡ, δεινὸς, ὁ, ἡ, σκληρὸς, ὁ, ἡ.
afper uttinque, πανδεινὸς, ον, ὁ.
fub afpectum cadens, ἐμπὶς, ὁ, ἡ, ἐνεῖμενος, ὁ, ἡ.
afpectu difficilis, δυσπρόσοπος, ὁ, ἡ, qua vox fignificat etiam illum, qui eft afpectus infauti.
afpere, τραχέως, χαλεπῶς.
afpergillum, πασσάλευσις, εως, ἡ.
afpergo, βρέχω, ὑγρίζαινω, διαγρύω, αὐσω, ὁ, ἐπιπάσσω.
afpergo, inis, βάπτισμα, ατος, τὸ, ἐπιπάσσημα, ατος, τὸ.
afperum labem, χρωματικὸν, σπιλάδες, ὁ.
afperitas, τραχύτης, ητος, ἡ, ἀνωμαλία, ας, ἡ.
afpernabilis, ἐκφαυλιστὸς, ὁ, ἡ.
afpernatio, καταφρόνησις, εως, ἡ.
afpernator, καταφρονητὴς, ου, ὁ.
afpernor, καταφρονῶ, τῶν νόμιμων, jura, ἀμελῶ τῶν θείων, afpernor amicos, ἀλογῶμαι, ῶ, ἠτήθην, ῶ.
afpero, σκληρὸν, ὁ, ἡ, βάσανον.
afpicio, ἐμβλέπω, ἐπιβλέπω τινὶ, aliquem, ἐνορῶ τὸν γόνυ, ὁράω, ῶ. Poetice cum accufativo, afpicio terram, ὀνοσκάζω, ἐξέπω.
afpicio intenta oculis, ἐξέπω, ἐπτάζω, ἐμβλέπω.
afpicio limis oculis, ὑπόβλεπω, ὑποβλέπω.
afpicio recta, ἐνορῶ, ἐνόπτομαι. Budæus.
afpicio deorfum, κατοπτεύομαι, ἄμαι, συγκύπτω.
is, quem afpicere non licet, ἀνεῖσοπτος, ὁ, ἡ, Poetice, ἀσπόπτατος, ὁ, ἡ, ον.
afpirare, favere, ἐπαφυσίζω.
afpiratio, ἐπίπνοια, ας, ἡ, ἐπίπνοιαν, ου, ἡ.
afpiro, ἀσθμὸν, ὁ, ἡ, ἐπνοὸν, ὁ.
afpiro, afflequi conor, ἐφικνέομαι, ἴσομαι.
afporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω.
affatio, σύνοψις, εως, ἡ.
affator, ὁμιλητὴς, ου, ὁ.
affatus, ὁμιλία, ας, ἡ, ὁμιλητὸς, ὁ, ἡ, ὁμιλητὸν, ου, τὸ.
affatus, carnes affæ, σάρκωμα, ατος, τὸ, ὄπτημα, ατος, τὸ.
affecla, ἐκλεκτὸν, ου, ὁ, ἀμοιβὸς, ὁ, ἡ, ἐκλεκτὸς, ὁ, ἡ.
affecla menfæ, τραπεζίδες, ἰδες, ὁ.
affectator, παρασιτικὸς ἀνὴρ, παράσιτος.
affectatio, παρασιτικὸν, ου, ὁ, ἡ.
affectator, ἀκολουθητὴς, ου, ὁ, ἀκολουθητὴς, ου, ὁ.
affenfor, σύμψηφος, ου, ὁ.
affenfor alicui facilis in re aliqua, ἄκνημος, ου, ὁ.
affenfus, & affenfio, ὁμολογία, ας, ἡ, συγκατάθεσις, εως, ἡ, συμφωνία, ας, ἡ, ὁμόψηφος, ου, ἡ.
affentatio, κολακεία, ας, ἡ, θωπεία, ας, ἡ.
affentator, κόλαξ, ακος, ὁ.
affentatorie, κολακικῶς.
affentatorius, κολακικὸς, ὁ, ἡ, ὑποκριτικὸς, ὁ, ἡ, θωπικὸς, ὁ, ἡ, θωπ. Budæus, ὁ.
affentio, & affentior, συνδόκιμος, ὁ, ἡ, σύμφωνος τῇ γνώμῃ, ὁ, ἡ, ὁμόψηφος, ὁ, ἡ, ὁμόγνωμος.
affentior tibi in hoc, συμφέρομαι σοι τοῦτο, ὁ, μοιγνώμων σοι τοῦτο, & παρ᾽ ἐμοῦ.
affentor, κολακεύω, τινὶ, vel πρός τινα, alicui ad aliquid, θωπεύω, κατακολακεύω, κολακείαις ὑποκρίνομαι, ὑποκρίνομαι κόλακα.
affequor, ἐντυγχανόμενον τι, aliquid, ἐφικνέομαι τινὸς, virtutem, ἐντυγχάνω, τυγχάνω, ὁ.
affequor conjectura, συμβάλλω, πείθω τὸν νοῦν.
affequutio, τύχησις, εως, ἡ, τύξις, εως, ἡ.
afer, νότος, ου, ὁ, ἐναίτις, ίδος, ἡ.
affero, vindico, ἀντέχομαι, cum genitivo, ἐλεύθερόν τινα, ὁ.
affero, affirmo, διαβεβαίωμαι, συμβεβαίωμαι.
afferre in libertatem, εἰς ἐλευθερίαν τινὰ ἐλευθεροῦν, & ἀφιμοῦσθαι.
afferre in libertatem fervos, τοὺς οἰκέτας εἰς ἐλευθερίαν ἀφιμοῦν. Demofthenes.
affertio, διαβεβαίωσις, εως, ἡ.
affertio, hoc eft, vindicatio, πεφυσίωσις, εως, ἡ, ad Eph. 1. ἀφύσησις, εως, ἡ.
affertor, βεβαιωτὴς, ου, ὁ, ἐπίκτητος, ὁ, ὁ.
affervatio, ἀνάθρησις, εως, ἡ, θηρευτικὴ, ἡ, ἡ, θηρευτικὸν, ου, τὸ.
affervo, φυλάττω, τηρῶ, ῶ, ἐπιφυλάττω.
affidio, ἐμβάσιον, ου, τὸ, παροίδιον, ου, τὸ, ἐπίδειγμα, ατος, τὸ.
affideo, ἐμβάσιος, ου, ὁ, συνήδομαι, ὁ, ἡ.
affeveranter, & affeverate, βεβαίως.
affeveratio, βεβαίωσις, εως, ἡ, ἰσχυρισμὸς, ου, ὁ.
affevero, διαβεβαιοῦμαι π, διϊσχυρίζομαι.
affideo, παρακάθημαι πινὶ, παρήδομαι.
affido, καθίζομαι.
affidue, vel affidue, ἐπιλαίως, σπουδῇ, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
affiduitas, συνοχὴ, ἧς, ἡ, ἐπιλαίωσις, εως, ἡ, σπουδὴ, σπόδα, ἡ.
affiduus, συνοχὴ, ἧς, ὁ, ἡ, ἀδιάλειπτος, ὁ, ἡ, σπουδὴ παρόδιος, & ἐπίδειος.
affiduus in aliquo negotio, ἀνωκάθεδρος, ὁ, ἡ, καλὸς παρεδρεύειν, & ἐπίδειος.
affiduus fum, παρεδρεύειν πινὶ, παρεμένω πινὶ, διατελῶ, ὦ, ἐπιμένομαι.
affignatio, ἀνάθεσις, εως, ἡ, προσανάθεσις, εως, ἡ.
affigno, attribuo, divido, ἀναθίθημι, διαζομαι διανέμω, ἀφίημι, προσάπτω.
affigno, caufam, ἀπονέμομαι αἰτίαν, πρυτανεύομαι αἰτίαν, ἐπιτιθέμαι αἰτίαν.
affilio, ἐντείνω, ὦ.
affimilatio, ἀφομοίωσις, εως, ἡ.
affimilatus, ἀπεικασμένος, ου, ὁ.
affimilis, ἐμοιὸς τινὸς, ὁμοιότροπος, ὁ, ἡ.
affimilo, ἐμοιὸν τί ποιῶ, aliquid alicui, ἀπεικάζω.
affimulo, fingo aliquid effe, quod revera non eft, ἐπιπροσποιοῦμαι π.
affido, παρίζομαι τινὶ, παρεμπίπτω.
affo, torreo, ἀνθρακίζω, σπτάω, ὦ.
affocio, σύνδυγα τινὶ ποιῶ, aliquem alicui.
affodio, ὀρύσσω, ῥύσσω.
affono, ἠχέω.
affuefacio, ἐθίζω τινὰ ἐμοὶ π, aliquem ad aliquid, συνήθιζω.
affuefcio, ἐθίζομαι, συνήθομαι, ἐθίζομαι σοι τινὸς, alicui, συνήθιζομαι.
affuetudo, συνήθεια, ας, ἡ, ἔθισμα, ατος, τὸ.
affuetus, συνήθεσμος, ου, ὁ, συνήθης, εος, ὁ, ἡ, ἔθιμος, εος, ὁ, ἡ, ὦ.
affula, σκιάδιον, ου, τὸ.
affumentum, ἐπίζωμα, ατος, τὸ.
affumo, προσαναλίσκω πινὶ.
affumo mihi, mihi ufurpo, σωτηρίζω, unde σωτηριασμὸς, ufurpatio, & σφετερισμὸς, ὁ, ὁ, ufurpator.
affumptio, προσλαμψις, εως, ἡ, σφετερισμὸς, ὁ, ὁ.
affuo, προσράπτω.
affurgo, ἐγείρομαί τινι, alicui.
affurgo honoris caufa alicui, ἐνεστώτισμὸς τινι, ἐξαίσιωμα, vel ἐπαίσιωμα τοῦ ὄνου.
affurgere fenioribus, τὸν ὄνον τῶν γερόντων ἀναίρω.
affus, σπιὸς, ὁ, ὁ.
all, ὀστᾶ, τὰ, ὀστέα.
aftericus, ἀστρίσκος, ου, ὁ.
aftipulatio, συγκατάθεσις, εως, ἡ.
aftipulator, συνίστωρ, ὁ, ἡ, συμπαίκτωρ, ὁ, ὁ.
aftipulatrix, συνίστωρ, ὁ, ἡ.
aftipulor, συμφωνῶ, cum dativo, συνομολογῶ, συνῳδὰ, συνεπαινῶ, ὦ, συμπαίνιον, ὁ, συνομοῦμαι, σύμφωνος, ὁ, ἡ, συμπαίκτωρ, ὁ, ὁ, συμπαίκτρια, ἡ, συνεπιμαρτυρῶ, ὦ.
aftipulari fententiæ, πρωτιθέσθαι τῇ γνώμῃ.
a ftirpe, ἐκ ῥίζης.
allo, πυρίτης τινὶ, alicui.
afra, ἀστὴρ, ὁ, ἡ.
aftragalus, ἀστράγαλος, ου, ὁ.
aftriftis, τύπτω, πατάσσω.
aftrictus, τύπτων, ὁ, ἡ, πατασσόμενος, ου, ὁ, ἡ, ἐπτρωμένος, ου, ὁ, ἐπτρωτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ.
aftringentia alvum, τὰ σύλλοντα τὴν κοιλίαν.
aftringere jurejurando, ὁρκίω, ὦ, ὁρκίζω.
adftringo, πραγίδιον, ἐπιπραγίω, ὦ, ἐπιπραγίσιν, ὦ, ἐπίδεσις, εως, ἡ, κατάδεσις, ὦ, συναγωγὴ ταμιακῶν.
aftrologia, ἀστρολογία, ας, ἡ.
ad aftrologiam pertinens, ἀστρολογικὸς, ὁ, ἡ.
aftrologus, ἀστρολόγος, ου, ὁ.
aftronomia, ἀστρονομία, ας, ἡ.
aftronomus, ἀστρονόμος, ου, ὁ.
aftrum, ἄστρον, ου, τὸ.
aftra contemplari, ἀστρορρεῖν.
aftruo, προσκατασκεύαζω.
aftruo, probo, συνίστημι, ἐπιφέρω.
aftu, pro aftute, πανουργικῶς.
aftus, πανουργία, ας, ἡ, πλεκτρονικὴ, ἡ, ἡ.
aftus, πανουργία, ας, ἡ, πλεκτρονικὸν, ου, τὸ.
aftutus, πανουργικὸς, ὁ, ἡ, πλεκτρονικὸς, ὁ, ἡ.
aftutia, πανουργία, ας, ἡ, δόλιος, χαὶ, ὁ, πανουργία, ας, ἡ, πλεκτρονικὸν, ου, τὸ.
aftutus, πανοῦργος, ὁ, ἡ, πλεκτρονικὸς, ὁ, ἡ, πανουργικὸς, ὁ, ἡ, κίβδηλος, ὁ, ἡ, ἀδόλιος, ου, ὁ.
afylum, ἄσυλον, ου, τὸ.

A T.

at, ἀλλὰ, ἀλλὰ μὴν.
at, ἀε, ὁ, ἡ, οὐ δὲ.
certe, ἀλλὰ, ἀλλὰ δὲ.
at enim, ἀλλὰ γὰρ.
at faltem, ἐξ ἀεὶ γε.
athenæ, ἀθῆναι.
athenienfis, ἀθηναῖος, ου, ὁ.
at vero, ἀλλὰ π.
atavus, ἀτάβος, ου, ὁ, πάππαππος, ου, ὁ.
ater, μέλας, αινα, ὁ, μελανχρὼς, αινα, ὁ, ζοφερὸς, ὁ, ἡ.
athleta, ἀθλητὴς, ου, ὁ, ἐγκαστὴς, ου, ὁ.
athletarum certamen, ἄθλησις, εως, ἡ, ἀθλησμὸς ἀγών.
athletice, ἀθλητικῶς.
athleticus, ὁ, ἡ, ἀθλητικὸς, ὁ, ἡ.
atque, ᾗ, τε, μὲν, δὲ.
atque adeo, ᾗ δὲ καὶ, καταμάλιστα.
atque etiam, ἀλλὰ δὲ.
atqui, πυρίτης τινὶ, ἀλλὰτε, γάμε.
atra bilis, χολὴ μέλαινα, μελαγχολία, ας, ἡ.
atramentarium, μελανδόχειον, ου, τὸ.
atramento fcribere, τὰ μέλανι γράφω.
atramentum, μέλαν, αινος, τὸ, στύμμα, ατος, τὸ.
atramentum fcriptorium, γραφικὸν, οῦ, τὸ.
atramentum librarium, γραμματικὸν, οῦ, τὸ.
atratus, μελανόφορος, ου, ὁ, ἡ.
atrici, θυμῶν, οἱ, janitores.
atrifer, μελανχροϊκὸς, ὁ, ἡ.
atriftis, πένης, ητος, ὁ, ἡ, σκυθρὸς, ὁ, ἡ.
atriolum, αὐλίδιον, ου, τὸ.
atriplex, ἀτράφαξις, εως, ἡ, χρυσοκάκκος, ου, ὁ.
vetrum, αὐλὴ, ῆς, ἡ, μέλαθρος, ου, τὸ, αὐλὴ, ῆς, ἡ.
atrocitas, ὠμότης, ητος, ἡ, ἀνδρωπὸς, ὁ, ἡ.
atrociter, ὠμῶς, ἀνδρωπικῶς.
atrocius, δεινότερον, ου, τὸ.
atrox, χαλεπὸς, ὁ, ἡ, δεινὸς, ὁ, ἡ, ὠμὸς, ὁ, ἡ, ἀλλόκοτος, ὁ, ἡ, ἄγριος, ὁ, ἡ, ἀπάνθρωπος, ὁ, ἡ.
atrox fcelus, ἀνδρωπικὸν, ου, τὸ.
attamen, ἀλλ᾽ ὅμως, ἀλλὰ δὲ οὖν, & μὴν.
attemperate, ἁρμοστικῶς.
attempero, προσάπτω πινὶ π.
attendere animum, mentem, πρόσχημα τοῦ νοῦ τινι.
attendo, πρόσχω, ἐπιπροσέχω.
attento, φιλοπονῶ, πραγματεύομαι.
attentio, πρόσοχος, ὁ, ἡ, πρόσχεσις, ως, ἡ, ἐπιπροσοχὴ, ἧς, ἡ.
attento, πυρίτης τινὶ.
attentum facere, πραγματεύεσθαι τινὸς.
attentus, φιλόπονος, ου, ὁ, πρόσοχος, ὁ, ἡ, & ὦ.
attenuatio, λεπτυσμὸς, ὁ, ἡ.
attenuatus, λελεπτυσμένος, ἴσης, ὁ.
attenuo, ὑγιάω, ὦ, λεπτύνω.
attero, πατῶ τινὰ πὶ ω, τραπεζῶ, cum dativo, & accufativo. σμήχω.
atteftor, μαρτύρομαι.
atteftor, πρωτίθεμαι τοῦ π.
attigua, πρόσορα, ἴσης, ὁ & ἡ.
attinere, pertinere, πρόσκειμαι, ἀνήκω.
attinet ad me, πρόσκειμαι μοι.
attingo leviter, ἀπτόμενος ἀπροόπτως, ἐπιβάλλω ὄνῳ, ὦ.
attingo, ἄπτομαι πινὸς, ἐπιτύπτω, πρόσπτω μοι.

attollo, ἐπαίρω τὸν φωνὴν, vocem, ἀναβιβάζω τὴν φωνὴν, ὑψῶ.

attollere, oculos, ἀναγκάζω τὸν νοῦν, ἀναβιβάζω ἀπὸ τῶν ὁρωμένων; cui oppositur, καταβιβάζω τὸν ὁρωμένων, oculos demittere.

attollere vocem, ἀφηχεῖσθαι φωνὴν, ἐφωνεῖν.

attollere manus, χεῖρε αἴρειν, χειροτονεῖν.

attollere supercilia, σφρυοῦσθαι, σφρύοω.

attondeo, ξυρῶ, κείρω.

attonitus, ἐκπεπληγμένος, ἔντρομος, ὁ.

attonitum reddo, ἐκπλήττω τινὰ, aliquem; ἀποτόνω, ατον.

attonitus, ἐκπλαγεὶς, ις, ὁ, ἐκβεβρονημένος, ις, ὁ.

attonitus sum, ἐκβέτρεμαι, & ἐκβέτημι.

attonitus fio, ἐκπλαγοῦμαι πρὸ τῶν ὄψεῖ, ἀφεῦθυ.

attonsus, ὑπεκκεκαρμένος, ος, ὁ.

attractus, ἐλκυσμὸς, ὁ, ἕλκυσις, εως, ἡ.

attrahe, ἕλκυσον, ἕφελκε, ὑπόσπασε, ὦ.

attrahe ad me, προσέλκυσον.

attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ἅπτω, attrectatum ἅπτομαι, ὦ, πειράζω, ὦ, προσάπτομαι.

attrecto leviter, ἐπιψηλαφῶ, ὦ.

attribuo, προστίθημι σοί τι, ἀνατίθημι σοί τι, χρίνω σοί τι, ἐπιγράφω.

attributio, ἀνάθεσις, εως, ἡ, ἀπονομὴ, ἧς, ἡ.

attritio, τρῶσις, εως, ἡ, τραυματισμὸς, εως, ὁ.

attritus, τραυματίας, ου, ὁ, ἡ, ἀναίσχυντος, ος, ὁ, παρασβόμενος, ος, ὁ.

A V.

avarè, πλεονεκτικῶς, συμπεπλεγμένως, ἀπαλλοδρίως, φιλοκερδῶς.

avaritia, φιλαργυρία, ας, ἡ, πλεονεξία, ας, ἡ, πλεονεκτικὸν, ὁ, ἀπληστία, ας, ἡ, φιλοκερδία, ας, ἡ, μικροψυχία, ας, ἡ, ῥυπαρία, ας, ἡ.

avaritiæ deditum esse, ἕχειν φιλαργυρίαν.

avarus, φιλάργυρος, ος, ὁ, φιλαργυρικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ῥυπαρὸς, ὸν, ὁ, ἡ.

auca, νῆσσα, ης, ἡ.

aucellus, ὀρνιθίον, ου, τὸ.

auceps, ἰξεύτης, ου, ὁ, ὀρνιθεύτης, ου, ὁ, ὀρνιθοθήρας, ου, ὁ.

auctarium, τροφεῖον, ου, τὸ, ἐπίμισθον, ου, τὸ, ἐπίμισθος, ου, ὁ, ἐπιδόσιον, ου, τὸ.

auctio, αὔξησις, εως, ἡ, δημοσιευσία, ας, ἡ.

auctionem bonorum facere, κηρύττω τὰ ἐσπ τινὸς πρὸς πώλησιν.

auctionor, πλειωνίζω τὰ παρόντα.

aucto, αὐξῶ.

auctor, αὐτουργὸς, ὁ, ἀπὸ τοῦ, αὐτεργάζομαι, ἐργάζομαι, ἐργάτης, ου, ὁ.

fine certo auctore, ἀδιάσπαστον. ut ἀδιάσπαστα ὑπογράμματα, Epigramma inscripti auctoris.

auctorem certum non habens, ἀνεπίγραφος, ος, ὁ, ut ἀνεπίγραφα ἐπίγραμματα, Hæresis sine auctore.

auctoramentum, μισθοδοσία, ας, ἡ, ὑβρίσεως τὸ ἐπίμισθον, ου, τὸ.

auctorem, fusoremque se præbere, ὑποτροφεῖον τὸ.

auctoritas, αὐτουργία, ας, ἡ, αὐθεντία, ας, ἡ, αὐθέντημα, ατος, τὸ, κύρος, εος, τὸ, κυριότης, ητος, ἡ.

auctoritate polleo, κυριεύω.

auctoritate præditus, κύριος, ος, ὁ.

auctoritate privo, ἀκυρῶ, ὦ, ἀπογράφω, ὦ.

auctuarium, ἐπίμισθον, ου, τὸ.

auctus, αὐξηθὲν, ἐντος, ὁ, αὔξησις, εως, ἡ.

aucupatorius, ἰξευτικὸς, ὸν, ὁ.

aucupator, ἰξεύτης, ου, ὁ.

aucupium, ἴξευσις, εως, ἡ, ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ.

aucupor, ἴξεύομαι, ωμαι, cum accusativo, ἰξεύω ὀρνιθοθήρας ω.

audacia, θράσος, εος, τὸ, θρασύτης, ητος, ἡ, τόλμα, ης, ἡ.

audacia verborum, θρασυλογία, ας, ἡ.

audacia, & impudentia fretus, τόλμης, ἧς ἀναιδείᾳ πεποθὼς.

audaciter, vel audacter, θρασέως.

audaciter loquor, παῤῥησιάζομαι.

audaculus, θρασυκαρδὸς, ὁ, ὑπερθρασὴς, ὁ, ἡ.

audax, τολμηρὸς, ὁ, ἡ, τολμητὴς, ὁ, ἡ, θρασὺς, εῖα, ὺ, ἀδιάσχετος, ος, ὁ.

audax sum, θαῤῥῶ, τοῦ, τολμῶ, ὦ.

audens, θαῤῥῶν, ὁ, ἡ, θαῤῥοῦσα, ὸν, ὁ.

audeo, τολμῶ τι, θαῤῥῶ τι, cum accusativo.

audientiam facio, ἀκοοποιῶ.

audio, ἀκούω, ἀκοῦσαι, τι, & πιεῖ, ἀκοῦσομαι, ἀκουσθήσομαι.

audire, percipienti parere, ἀκοοῦσαι πιεῖ.

audire bene, id est, laudari, & aut καλὰ ἀκούειν.

audire male, id est, vituperari, κακὰ ἀκούειν.

audire patienter orationes, ἀνεμένειν λόγοις.

audire ex aliquo, ἀκούειν πιεῖ, vel παρὰ τινος.

audire de aliqua re, ἀκούειν πιεῖ, vel πέρι τινος.

audire aliquem, hoc est, discipulum eius esse, διατρίβειν πιεῖ.

audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.

auditio, ἀκρόασις, εως, ἡ.

auditor, ἀκροατὴς, ἀκροατοῦ, ὁ.

auditorium, ἀκροατήριον, ου, τὸ.

auditu intelligere, ἀκοῇ αἰσθάνομαι.

auditu valens, ὀξήκοος, ος, ὁ.

auditus, ἀκοὴ, ἀκοῆς, ἧ, ἀκρόασις, εως, ἡ, ἀκόασις, εως, ἡ, ἀκουσμὸς, ὁ, ἡ.

auditus gravitas, βαρυκοΐα, ας, ἡ.

auditus, participio accidit, ἀκοὴ, ἧ, βαρυκοΐα, ας, ἡ.

auc, χῆνα, ἴχηνος.

aveho, ἀνάγω.

avellana, ἀμυγδαλὴ, ἧς, ἡ.

avello, ἀποσπῶ, ἀποσπάω, ἀποσπάσω, ἀπέσπασα, ἀπὸ τοῦ τεθέρω, ἀπόσπαρμαι, libertos avellere a patentibus, ἰσοτατεῖν. ἀποσπάω.

avellere a latere alicujus, παραστάω, ὦ.

avena, βρόμος, ου, ὁ, ἀγρόκυρον, ου, τὸ.

aveo, ἐπιθυμῶ, ἐπιθυμάω, ὦ, ἐρῶμαι.

avernus, ἄορνος, ος, ὁ.

averruncare, id est, afferre, ἀποφέρειν, ἀποτίθεσθαι, ἀποτρεπτέσθαι, ἀλλὸν.

averruncatio ius Deorum, ἀποτροπιασμὸς, ὁ, ἡ.

averruncus, ὁ ἀποτρόπαιος θεὸς.

aversandus, ἀποστυγητὸς, ὸν, ὁ.

aversatio, ἀποστροφὴ, ἧς, ἡ.

averse, καπαστρεφόμενος.

averse, ἀποστρέφω, ὦ.

averfor, ἀποστρέφομαι σοι, ἀποστυγέω σοι, ἀποστύγημαι.

averfus, ἀποστραφὲν, ἐντος, ὁ, ἀποστροφὴ, ἧς, ἡ.

avertat Deus hoc, μὴ ἀποῖον θεὸς.

avertere oculos aliquo, ἀποβάλλειν τινα.

averto, ἀποστρέφω, ἀποστρέψω, ἀπέστροφα.

aufero, ἀφαίρω, cum accusativo, ἀφαιρῶ σε τινα, aufero tibi hoc, ἀφαιρῶ σε τὸ δεῖνα, ωμαι, ἀποστερέομαι, ἀφαιρέομαι, ἀποβάλλεται cum accusativo, ἀποστερῶ, ἀφαιρῶ, ὦ, ἀπομέλω, ἀποβάλλομαι.

aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.

augeo, αὔξω, ἐπαύξω, & αὐξάνω, ἐπαύξω.

augeo rem familiarem, πορίζεται κτῆσιν.

augeo res parvas verbis, τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων ταῖς λέξεσι αὐξάνω.

augeo odium in aliquem, τὸν ἐχθρὸν πρὸς τινα μᾶλλον ποιῶ.

augefco, αὐξάνομαι, αὔξω, ὦ.

augmento, αὐξάνω, ἐπαύξω.

augmentum, & augmentatio, αὔξησις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.

augur, οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, οἰωνοσκοπὸς, ου, ὁ, ἡ, ὀρνιθοσκόπος, ου, ὁ, ὀρνιθεύς, ἐως, ὁ.

augurandi ars, οἰωνοσκοπικὴ, ἧς, ἡ, οἰωνοσκοπικὸν, ὁ.

augurium bene, ἐρρέθη ἀγαθὰ τοιοῦτον.

augurilis, παντόπωλος, ου, ὁ.

augufle, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.

augufius, ὁ, ἡ, σεβασμὸς, ὁ, ἡ, σεμνὸς, ὁ, ἡ, σεβαστὸς, ὁ, ἡ.

augufius menfis, αὐγουστος, ου, ὁ.

avia, μάμμη, ης, ἡ, ἡ ἀπὸ μητρὸς γονεὺς, ἡ.

aviarium, ὀρνιθεῖον, ου, τὸ, ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ.

aviarius, ὀρνιθοθήρας, ου, ὁ.

avicula, ὀρνιθάριον, ου, τὸ, ὀρνίθιον, ου, τὸ, ὀρνιθίον, ου, τὸ.

avibus bonis, ὀρνισι οἰωνοῖς.

avide, ἐνθυμητικῶς, ἐκθύμως.

aviditas, πλεονεξία, ας, ἡ, ἐπιθυμία, ας, ἡ.

avidus, πλεονέκτης, ου, ὁ, ἐπιθυμητὴς, ου, ὁ.

avidus belli, φιλοπόλεμος, ος, ὁ.

avidus cædis, φονόπεινος, ος, ὁ.

avidus lucri, φιλοκερδὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ὀφὸ.

avis, ὄρνις, ὄρνεος, ἡ, ὄρνεον, ὁ, οἰωνὸς, ὁ, ἡ.

avis tarda, ὄπις, ἴδος, ἡ.

avitus, ὁ, ἡ, πατρικὸς, ὁ, ἡ, πατρῷος, ὁ, ἡ, πάτριος, ὁ, ἡ.

avus, sive via, ἄβαντος, ὁ, ἡ, ἀβάδος, ὁ, ἡ, ἀβαδίτης, ὁ, ἡ, τὸ.

aula, αὐλὴ, ης, ἡ, βασίλειον, ου, τὸ.

aulæa, orum, αὐλαῖα, τὰ, περιστόμματα, τὰ.

auleres, tibicen, αὐλητὴς, ὁ.

auleris, αὐλητὶς, ίδος, ἡ.

aulicus, αὐλικὸς, ὸν, ὁ.

avocamentum, διαγωγὴ, ἧς, ἡ.

avocatio, ἀποστροφὴ, ἧς, ἡ, ἀποστροφὴ, ἧς, ἡ.

avoco, ἀποκαλῶ τινα, ἀποτρέπω τινα ποιεῖ, ἀπαλλοτριῶ.

avolo, ἀρίστημαι, ἀφιστάμαι, ὦ.

aura, αὔρα, ας, ἡ, πνοὴ, ἧς, ἡ, ἀτμὶς, ίδος, ἡ.

aurantium, χρύσιμον, ου, τὸ.

auraria, χρυσεῖα, ας, ἡ.

aurari, χρυσεύω, εῖς.

auratus, χρυσοῦς, ἡ, ὁ, χρυσοῦν, ὁ, ἡ, διάχρυσος, ος, ὁ, ἡ, χρυσοῦς, ἡ, ὁ, ἡ, χρυσόπαστος, ος, ὁ, ἡ, ἐπίχρυσος, ος, ὁ, ἡ, ἐπίχρυσος, ος, ὁ, ἡ.

aurea, ὠτία, τὰ.

aureus, χρύσεος, ος, ὁ, ἡ, ἐνχρύσεος, ος, ὁ, ἡ, χρύσεος, ος, ὁ, ἡ.

aureus nummus, χρύσινος, ου, ὁ, χρύσινον, ου, τὸ.

auricomus, χρυσοκόμης, ου, ὁ, ἡ. Hinc χρυσοκομῶ, ὦ, aureas comas habeo.

auricula, ὠτάριον, ου, τὸ.

auricula fummæ, μικρότατος, α, ον.

auriculatis, ὠτακοὴς, ὁ, ἡ.

auriculatus, ὠτακοὴς, ὁ, ἡ.

aurifer, χρυσοφόρος, ος, ὁ, ἡ.

aurifex, χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, χρυσοχόος, ου, ὁ, ἡ, χρυσεργὸς, ὁ, ἡ.

aurificina, χρυσεῖον, ου, τὸ.

auriformis, χρυσειδὴς, ὴς, τὸ, χρυσοειδὴς, ὴς, τὸ.

auriga, διώκτης, ου, ὁ, ἡνιοχεύς, ἐως, ὁ, ἡνίοχος, ου, ὁ, ἡνίοχος, ου, ὁ, ἡνιοχὴς, ὁ, ἡ.

aurigatius, ὀμματικὸς, ὸν, ὁ, ὀμματικὸς, ὸν, ὁ.

aurigatio, ἱππικὴ, ἧς, ἡ, ἡνιοχικὴ, ἧς, ἡ.

aurigo, ἱππικὸς, ὸν, ὁ, ἡνιοχικὸς, ὸν, ὁ.

aurilegulus, χρυσοῦχος, ος, ὁ.

auripigmentum, ὠρπιγμέντον, ου, τὸ.

auris, οὖς, ὠτὸς, τὸ, ὠτὶ, ὠτὸν, τοῦ.

in utramvis aurem dormire, ἐν ἀμφίπνοι τὸ καὶ πρὸς ἑκάτερα.

aurem vellere, ἀπατῶμαι ὑπὸ τινος.

aures obrundere, περιβρόμβω τὰ ὦτα, τοῖς ὠτὸς κρότοις ἀποκωφῶ.

auricalchum, ὀρειχάλκου, ἐστὶ, τὸ.

auritus, magnas habens aures, ὠτώας, ωσα, ον.

auri amor, φιλοχρυσία, ας, ἡ.

auro, ὠ, χρυσῶ, ὦ.

auro abundans, ἐνχρυσος, ος, ὁ, ἡ. Euripides.

auro caretis, ἀχρυσος, ος, ὁ.

auro exornatus, διάχρυσος, ος, ὁ, ἡ, χρυσόπαστος, ος, ὁ, ἡ.

auro intextus, χρυσοῦς, ἡ, ὁ, ἡ, ὑφ' ὁ.

auro obducto, seu perlino, χρυσοῦς, ἡ, ὁ, ἀπὸχρυσος, ος, ὁ, ἡ, χρυσοκόλλητος, ος, ὁ, ἡ, περίχρυσος, ος, ὁ, ἡ.

auro captus, χρυσοκόλλητος, ος, ὁ, ἡ, χρυσωτὸς, ὸν, ὁ, ἡ.

auro micans, vel coruscans, χρυσωγὴς, ὴς, ὁ, ἡ.

aurora, ἠὼς, οῦς, ἡ, ἠοῖ, ἠῶ.

sub aurtam, ἀπὸ τῶν ἠῶ, ἐπ ἠῶ.

aurupinolus, ἐκπεφυὴς, ὁ, ἡ.

aurugo, ἐκπεφυὴς, ὁ, ἡ, ἐκπεφυὴς, ὁ, ἡ.

aurum, χρυσὸς, ὁ, ὁ χρυσὸς, ὁ, τὸ.

auscultatio, ἀκρόασις, εως, ἡ, ἀκρόασις, εως, ἡ, ἀκόασις, εως, ἡ.

auscultator, ἀκροατὴς, ἀκροατοῦ, ὁ.

auscultare, obedire, ὑπήκοος τῷ τινὶ, obedio legi, τυγχάνω τινὸς.

auscultio, audio, ἀκούω, ἀκουόμαι, ὦμαι, ἀκροάομαι, ὦ, ἀκροῶμαι, ἀκροῶμαι.

ausim, τολμήσω.

auspex, οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, ἡ.

auspicatio, exordium sci, quæ instituitur, ἀρχὴ τινος, εως, ἡ.

auspicis bonis, διὸν ἀμείνων τοιοῦτ. Homeros, quod bonis auspiciis fit, fu bonis avibus, ὄρνισι, ἴδοις, ἡ.

auspicium loci capio, οἰωνισμὸν τὸ χωρίου.

auspicato, ἐν καλῷ, αἰσίως.

auspicialis, οἰωνιστικὸς, ὸν, ὁ.

auspicium, οἰωνισμὸς, ὁ, ἡ, οἰωνιστικὸν, ὁ, ἡ.

auspitor, οἰωνιστὴς, ὁ.

auspitor, negotium aliquod aggredior, αἴρομαι χρῆμα, ὑπάρχομαι, ἐπιχειρῶ.

auster,

auſter, ſtri, s. m.
auſtere, austerè, austeriùs, auſtèrius.
auſteritas, ſtatis, gen. is. austeritas, atis. f.
auſterus, austerus, a, um. ſeuerus, a, um.
auſtralis, stralis, e. australis, le. adj.
auſus, a, um. ſum.
aut, conj.
autem, pro ſed, ſi, ſtem, ſtem, ſtem.
authenticus, authentica, um. a, um.
authorare, auctoritatem dare, ſtatem dare, ſtatem, ſtatis, ſtati, ſtatem, ſtate, ſtates, ſtatum, ſtatibus. a, um.
autographum, autographus, a, um. ſcriptum, i. n.
autoratus, auctoratus, a, um.
autumare, aeſtimare, a, um.
autumnalis, autumnus, a, um.
autumnus, autumni, us. m. autumnus, i. m.
autumo, autumabam, autumem, autumo.
auxilia, auxiliorum. e. n. pl. auxilium, i. n.
auxiliaris, auxiliarius, a, um. auxiliaris, auxiliarius, a, um. auxiliaris, auxiliarius, a, um. auxiliarius, auxiliaris, auxiliarius, a, um. auxiliarius, auxiliaris, auxiliarius, a, um. auxiliarius, auxiliaris, auxiliarius, a, um.
auxiliatrix, auxiliatrix, auxiliatrix,

B I

beo, μακάριον ποιῶ, μακαρίζω.
beryllus, βήρυλλος, ου, ὁ.
bes, bessis, Virtutis, δίμοιρος, ου, ὁ, διμοιρία, ας, ἡ.
bessis, δοράτιον, ου, τό. Δόρ, ατος, τό, ζῶον ἄλογον.
bestialis, θηριώδης, ους, ὁ, ἡ. ωδες.
bestiarii, θηριομάχοντες.
bestiola, ζωάριον, ου, τό.
beta, νόθευμα, ατος, τό, βῆτον, ου, τό, σκέτλιον, ου, τό.
betaceus, σκέτλιος, α, ον.

B I.

bibacitas, πολυποσία, ας, ἡ, φιλοποσία, ας, ἡ.
bibaculus, φιλοπότης, ου, ὁ.
bibax, bibosus, πολυποτικός, ου, ὁ, ποτικός, ὁ, ὁ.
bibliopola, βιβλιοπώλης, ου, ὁ.
bibliotheca, βιβλιοθήκη, ης, ἡ.
bibliotheca omnis generis libris referta, ὁμοιοδίδακτος, α, ον, ὁ, & ὁμοιόδιδον, ου, τό.
bibere, πίνειν.
bibendi primus locus, ἀρχιποσία, ας, ἡ.
bibo, πίνω, cum accusativo : fed Attice cum genitivo.
aquam bibo, ὕδωρ πίνω, πίνομαι ὕδωρ.
bibulus, πολυπότικος, ου, ὁ.
biceps, διείρηκας, ου, ὁ, δίκομος, ου, ὁ.
bicolor, δίχρους, χροῦς, ου, ὁ.
bicornis, δικέρως, & δίκερος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, & δικέρατος, α, ον, in Epigram.
bidens, δίδους, οντος, ὁ.
bidens, δυο ἡμίσεα, δίμισσος, ου, τό.
biennis, δετὴς, ὁετὴς, ὁ.
biennium, διετὴς, ους, τό, διετία, ας, ἡ.
bifariam, διχῇ, διχόθεν, δίχα.
bifarius, δίχορος, ου, ὁ, ἡ.
bifidus, διχάκης, ου, ὁ, ἡ, διχὶς, ίδος, ὁ, ἡ, διχαῖος, ου, ὁ, ἡ.
bifolius, δίφυλλος, ου, ὁ.
biforis, δίθυρος, α, ὁ.
bifores valvæ, δί θυραῖοι.
biformis, δίμορφος, ου, ὁ.
bifrons, διμέτωπος, ου, ὁ, αμφιπρόσωπος, ου, ὁ.
bifurcus, δίξους, ου, ὁ.
biga, ζυγωτὸν, ὁτου, τό.
bigæ, συωρὶς, ίδος, ἡ, δίφρος, ου. Suidæ δίφρος, ου, τό, & in plur. τὰ δίφρα.
bijugis, & bijugus, ζύγιος, α, ον, ὁ, δίζυγος, α, ὁ.
bijuges equi, ὑπόζυγοι ἵπποι.
bilabrum, δίχειλος, ους, τό.
bilanx, ζυγὸν, ὁ, ὁ.
bilem commovere, τὰ ὀργὴ ὑμβάλλειν τινὶ, χολὴν.
bilex, δίμιτος, ου, ὁ.
bilibris, χοικὸς, ὁετὴς, ὁ.
bilinguis, δίγλωσσος, ου, ὁ, δίλογος, α, ὁ.
bilionius, χολώδης, ους, ὁ, ἡ, ωδ ὁ.
bilis, χολὴ, ἡς, ἡ.
bilis atra, μελαγχολία, ας, ἡ, χολὴ μέλαινα.
bilis flava, χολὴ ξανθὴ, χολέρα, ας, ἡ.
bile carens, ἀχόλος, ου, ὁ. hinc ἀχολία, ας, ἡ, carentia bilis.
bile inflammo, χολὴν, ω.
bilustris, h. e. decem annorum, δεκαετὴς, ὁετὴς, ὁ, ἡ, ωδ ὁ.
bimaritus, δίγαμος, α, ὁ.
bimater, διδύμαμβος, ου, ὁ, δίσπορος, α, ὁ.
bimatus, διετὴς, ὁετὴς, ὁ.
bimembres, δίκωλοι, οι, δίκωμοι, οἱ.
bimembris, διμελὴς, ὁετὴς, ὁ, ἡ, ωδ ὁ, δίκωλος, α, ὁ.
bimestris, δίμηνος, α, ὁ.
bimulus, διετὴς, ὁετὴς, ὁ, ἡ, ὁ, διετὴς, α, ὁ.
bimus, διετὴς, α, ὁ, διετὴς, ους, ὁ, ἡ, ὁ.
binarius, δυάτος, α, ὁ.
bini, διετὴς, α, ὁ, συάλια.
binis metris conflans, δίμετρος, α, ὁ.
binomialis, διώνυμος, α, ὁ.
bipalium, σχὰξ, ωχὸς, ὁ, ὁμὸς, ου, ὁ.
bipartior, διχοτομῶ, ω, διχάζω.
bipartiti, διχὰ μεμερισμένοι.
bipartito, διχὰ.
bipartitus, διχαδὸν, τόνος, ὁ, διμερὴς, ὁες, ὁ, ωδ ὁ.
bipater, διόνυμος, α, ὁ.
bipatens, διχανοῦσα, ους, ὁ, διόδους : α, ὁ.
bipedalis, διπόδικος, ου, ὁ, διπόδης, ους, ὁ, ωδ ὁ.
bipennis, πέλεκυς, υος, ὁ, ἀξίνη, ης, ἡ, διπέλεκυς, υος, ὁ, ὁ.
bipertito, διχὰ, διχὰ.
bipes, δίπους, ὁδος, ὁ.
bipennis, διδρὸς, ους, ὁ.
bis, δίς.

B O

bis in die, δὶς τῆ ἡμέρᾳ.
bis coctum, δίπεπτον, ου, τό.
bisellium, δίεδρον, ου, τό.
bisfextus, διπλάσιος ἕκτου.
bifulcus, δίχηλος, ου, ὁ, διοχθὴς, ὁες, ὁ, ἡ, ωδ ὁν.
bitumen, ἄσφαλτος, ου, ὁ, & ἄσφαλτον, ου, τό.
bitumineus, ἀσφαλτώδης, ους, ὁ, ἡ.
bitumino, ἀσφαλτόω, ω.
bivium, ἀμφοδὸς, ου, ὁ, δίοδος, ου, ὁ.

B L.

blandæ, βλαισότης, τος, ἡ, βλαισότητα, τητι, τητες, ὁ.
blandus, βλαισὸς, ὁ, ὁ, τραυλὸς, ὁ, ὁ.
blanda appellatio, αἰτιολογία, ας, ἡ.
blanda verba, τὰ ἁπλᾶ ῥήματα, Homerus.
blande compello, αἰτιολογῶμαι, κατὰζόμαι, τροσαγορεύομαι.
blande, ὑπόνοι, μαλακῶς.
blandiloquentia, χρηστολογία, ας, ἡ, ἡδυλογία, ας, ἡ.
blandiloquus, χρηστόλογος, ου, ὁ, ἡδύλογος, ου, ὁ.
blandimentum, ὑπόνοια, ας, ἡ, τροκοῦμα, ατος, τό, πάσκαλμα, ατος, τό.
blandior, σώμα σοι, tibi, παρίζομαί σοι τινὶ, alicui, παρακάθημαι, παρίσταμαι, παραλαμβάνω.
blanditiæ, χρηστολογία, ας, ἡ, κολακεία, ας, ἡ.
blandus, χρηστολόγος, ου, ὁ, ἡδύλογος, ου, ὁ, ἀνεπαχθὴς, ὁες, ὁ, ἡ, ωδ ὁν, ἡδύλογος, ου, ὁ, ἡδὺς, ὁεῖα, ὁὺ, μαλακὸς, ὁὴ, ὁὸν, ὑπογλυκὺς, ὁεῖα, ὁὺ, ἀμύλητος, ου, ὁ, ἡ, ωδ ὁν.
blasphemia, βλασφημία, ας, ἡ.
blasphemo, βλασφημῶ τὸ Θεὸν, in Deos.
blatero, βαυλίζομαι, βαυκαλίζομαι, ἀδολεσχῶ, ὁ, ὁ, ματαιολογῶ, ὁ, ὁ.
blatero, onis, φλήναφος, ου, ὁ, ἀδολεσχητὴς, ὁ, ὁ, ματαιολόγος, ου, ὁ.
blatta, σίλφη, ης, ἡ, σφενδόλη, ης, ἡ.

B O.

boarium forum, βουκόλιον, ου, τό.
boarius, βώκιος, ου, ὁ, ὁ, βόειος, ου, ὁ, ὁ.
boatus, βοὸς, ὁτος, τος, μακεδηδὼς, ὁυῖα, ὁὸς.
boletus, βώλιτος, ου, ὁ.
bolis, βολὶς, ίδος, ἡ, ἀκόντιον, ου, τό.
bolus, βῶλος, ου, ὁ, ἀκόλος, ου, ὁ, ὁ, βλωμὸς, ου, ὁ, ὁ.
bombilatio, sonus apum, βόμβησις, εως, ἡ, ὁ.
bombus, βόμβος, ου, ὁ, ἦχος, ου, ὁ, ὁ.
bombum emitto, fen bombilo, βομβέω, ὦ.
bombycinus, βυσσίνεος, ου, ὁ.
bombyx, βύσσος, ου, ὁ, ἡ, βόμβυξ, υκος, ὁ, ἡ, ωδ ὁ, σῆρες, ὁ, ἡ, ὁ, ἰχνευτὴς, ὁ, ὁ, ὑφάσμα, ατος, τό, ωδ ὁ, σῆρα, ὁ, ἡ, ὁ, ὑφάσμα, ατος, τό, ωδ ὁ.
bona, ideft, opes, ἀγαθὰ, ων, τὰ, χρήματα, ων, τὰ, ωδ ὁ.
bona mobilia, κινητὰ, ων, τὰ.
bona immobilia, κτήματα, τὰ. Homer. Od. β.
bona tertiæ, ἡ γῆ σὺν σπόρῳ.
bona oppignorata, ἐπιζημίωτα ὑπία.
bonis cedere, ἐκχωρῶ τινι. Demoſthenes ἐκχωρῶν τινὶ τῶν ἐπιτηδείων τῶν κτημάτων.
bona hæreditatis, κλῆροι, ων, οἱ.
bona fide, ἐπιτηδείως, ἐπιτηδειοτὰτως, ἐπιτηδειοτὰτα τοῦν, ἐπιτηδειοτὰτα τοῦν.
bona venia, ἐπιτηδείως.
bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
bona corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι.
boni conſulo, εἶμαι ἐπὶ τῷ ἐπιτηδείῳ, ἀδοξῶ μοι τὸ ἀρεσκόν.
Quod bonum, fauſtumque ſit, ἀγαθὸ τύχη.
bonitas, ἀγαθότης, τητος, ἡ, ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, χρηστότης, τητος, ἡ.
bonitas ingenii, ſeu naturæ, εὐφυΐα, ας, ἡ, διάθεσις ἐπὶ σύνεσιν.
bonus, ἀγαθὸς, ὁὴ, ὁὸν, ἰδαῖος, α, ὁ, χρηστὸς, ὁὴ, ὁὸν, ἐπιτήδειος, α, ὁ, ἐπιτήδειος, α, ὁ, ἐπιτήδειος, α, ὁ

C A.

CAballarius, ὁ, ἡ, caballinus, ὁ, ἡ.
caballus, ἵππος, ὁ, ὁ.
cabo, σφεῖς, ἀεὶς, ὁ.
cacabus, κακκάβη, ἡ, ἡ, ἀίδος, ιτος, ὁ, ὁ.
cacenturio, χαιτοῦσθαι, ὁ, χαιτῶ.
cachinnatio, καχχασμός, ὁ, ὁ.
cachinnator, καχχαστὴς, ὁ, ὁ, vel καχχαστικὸς, ὁ, ὁ.
cachinno, ἐπιγελῶ.
cachinnor, καχχάζω, καχάζω.
cachinnum tollere, ἀῖσαι καχχαχμὸν, ἐπικαχχάζειν.
cachinnus, καχχασμὸς, ὁ, ὁ, καγχασμὸς, ὁ, ὁ.
caco, ventris onus depono, χέω, ἀποτίπτω, ὁ.
cacumen, κορυφὴ, ῆς, ἡ, ἄκρον, ὁ, τὸ, ἀκρὸν, ου, τὸ, τό.
cacumen duplex habens, δικόρυφος, ὁ, ἡ, ον.
cacumen montis, ἀκρώρεια, ας, ἡ, λοφὶς, ιδος, ἡ, ὁ.
cacuminatus, ἀκρόκομος, ὁ, ἡ.
cacumino, ἀκρόω, κορυφῶ, ὁ.
cadaver, νεκρὸς, ὁ, ὁ, πεσὼν, ὁ, ὁ, πτῶμα, ατος, τὸ.
cadavera spoliare, σκυροκλυδῶ.
cadaveris fax, νεκρίδιος, ου, ὁ, ἡ, ὃ.
cadere facio, πτωσσίζω.
cadere animis, ἐξῶσθαι τοῦ παλεῖν, ob finem, μὴ τοῖς πίπτειν, ὁῖ cades aliquorum; ἀξιῶσαι διώκειν.
cadere in suspicionem, εἰς ὑπόψιον ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
cadivus, πτῶσιμος, ὁ, ἡ, ἐκπτώτιμος, ὁ, ὁ.
cado, ὀφείλω, ἐρείπω, πίπτω, ὡς γόνατα, ad genua cado.
caducator, κῆρυξ, υκος, ὁ, ὁ, ὑπολυσιτελὴς, ὁ, ὁ.
caducatores mitto, πρεσβεύω δόλῳπαι.
caducifer, κηρύκειος, ὁ, ὁ, κηρύκιος, ὁ, ὁ.
caducifer, ὁ κηρύσσων, ὁ, ὁ.
caducum, ὃ χωρὶς οἱ τὸν ὄφιν.
caducus, πτῶσιμος, ὁ, ὁ, ἀδίνητος, ὁ, ὁ, ἰσχνόμματος, ὁ, ὁ, ἀφεσίμαλος, ὁ, ὁ.
cadus, κάδος, ὁ, ὁ, ἐκτρώσις, εως, ἡ, ἰδιάτη, ας, ἡ.
cadus judicialis, ἓν σίσυα, in quam calculos, judices mittebant, κάδος, ὁ, ὁ, ὁρίσας, ου, ὁ, Poetica.
cæcias, καικίας, ου, ὁ.
cæcitas, τυφλότης, ητος, ἡ, ἀβλεψία, ας, ἡ, ὁ, ἀπορία, ας, ἡ.
cæco, τυφλῶ, ὁ.
cæcus, τυφλὸς, ὁ, ὁ, ἀλαὸς, ὁ, ὁ, ἀφώτιστος, ὁ, ὁ.
cæcus aliquantum, ὑπόκωφος, ὁ, ὁ.
cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
cædes, πτόσις, εως, ὁ, ὁ, φόνος, ου, ὁ, ὁ, σφαγὴ, ῆς, ἡ, ἀναίρεσις, εως, ἡ.
cæde contaminatus, φόνιος, ὁ, ἡ, ὃ, ἐπιμιαιφόνιος, ὁ, ὁ, λίαν φόνιος, φονικὸς, ὁ, ὁ.
cædo, percutio, facio, ῥίπτω, ἰμάσσω, fut. ῥίψω, κόπτω, ἔκτυπῶ, τυπτῶ, τυπίζω, τύπω.
cædo arborem, ἐκλοπεύω, ὁ, ὁ, τὸν αὐτὸν, ὁ.
cædo flagris, μαστίγω, ὁ, μαστίζω.
cædo fustibus, βλακεύω, ὁ, ὁ, ξύλῳ δι' ὑγιόνων.
cædo occido, σφάζω, ὁ, ὁ, ξύλῳ δι' ὑγιόνων.
cædua sylva, ὕλοτομία, ας, ἡ.
cæduus, σφαγὴς, ὁ, ὁ, κάρμος, ὁ, ὁ.
cælamen, γλυφὶς, ὁ, ὁ.
cælator, χλωτὴς, ὁ, ὁ, γλωτὴς, τρος, ὁ, ὁ, γλυφὶς, ὁ, ὁ.
cælatura, γλυφὶς, ὁ, ὁ, ἀναγλυφὴ, ῆς, ἡ.
cælatus, γεγλυμμένος, ὁ, ὁ, γλωτὸς, ὁ, ὁ.
cælatus ex auro, χρυσοπάστης, ὁ, ὁ.
cælebs, ἄγαμος, ὁ, ὁ, ἀγύναιος, ὁ, ὁ, ἀζυγὴς, ὁῦς, ὁ, ὁ.
cælestis, οὐράνιος, ὁ, ὁ, ἐπουράνιος, ὁ, ὁ, ἐλάφιτος, ὁ, ὁ, αὐθύριος, ὁ, ὁ.
cælibatus, ἀγαμία, ας, ἡ, ἀζυγία, ας, ἡ, ὁ.
cælicola, ὁ, ἡ, οὐρανοῖκος, ὁ, ὁ.
cælicolæ, ἐπουρανιῶται, οἱ.
cælites, ἀγάμιοι, οἱ.
cælitus, ἀπαθῶν.
cælo, sculpo, γλύπω, ἐγκόπτω.
in cælo, ἀπαθῶν.
cælum, instrumentum, γλυπτήριον, ὁ, τὸ, γλυφὶς, ὁ, ὁ, τὸ.
cælum, κοιλὸς, ὁ, ὁ, κάλος, ὁ, ὁ.
cæmentarius, κτιλοδόμος, ὁ, ὁ, κτιλοεργὸς, ὁ, ὁ.
cæmentum, κτιλὴ, ῆς, ἡ, χοῦς, ὁ, ὁ, κονὶς, ὁος, ἡ, ὁ.
cæpe, κρόμμυον, ου, τὸ.
cæremonia, θρησκεία, ας, ἡ, σέβασμα, τὸ.
cæritas, δίλυσις, ὁ, ὁ, τοῦ ὑγροῦ ἀνοπίδησις.
cæruleus, κυάνεος, ὁ, ὁ.
cælar, βασιλικὸς, ὁ, ὁ, βασιλὶς, ὁος, ὁ, ὁ, καισαρικὸς, ὁν, ὁ.
cæsariatim, σπαθηδὸν.
cæsaries, coma, κόμη, ης, ἡ, χαίτη, ης, ἡ, ὁ, βόστρυχος, χὴ, ὁ, κουρὰ, ᾶς, ἡ.
cæsim, χαλκῷ δικτυοῦσθαι.
cæsius, χλωμὸς, ὁ, ὁ, γλαυκὸς, ὁ, ὁ.
cæspes, βῶλος, ὁ, ὁ, βῶλαξ, ακος, ὁ.
cæspitium, ὃ ἐν τοῦ βῶλαξ ἐκκαίμενον.
cæspito, κατάρρους βαίνω.
cæstus, σφυρὸς, ὁ, ὁ.
caiura, ψωλὸς, ὁς, ὁ, τράμαι, ανα τὸ.
cajus, κακόμματος, ὁ, ὁ, χωλόβλε, ὁπος, ὁ, ὁ, τυτυφλὸς, ὁπος, ὁ, ὁ.
catera, ὃ ἄπρα, τὰ λοιπὰ.
caterocuin, πλὴν τοῦ.
caterum, δὲ, καὶ, πάπαι, μέντοι, καὶτοι.
catum crudum, ὠμοτάριχος, ὁ, ὁ.
calamarium, καλαμοδόκη, ης, ἡ.
calamister, vel calamistrum, καλαμιστὴ, ῆρος, ὁ, καλαμιστρὸν, ου, τὸ.
calamistratus, βοστρυχόδετος, ὁ, ὁ.
calamistro, βοστρυχίζω.
calamitæ, καλαμῖται, οἱ.
calamitas, miseria, συμφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀτυχημία, ας, ἡ, δυστυχία, ας, ἡ, κακοπραξία, ας, ἡ, λύμη, ης, ἡ.
calamitates levare, τὰς συμφορὰς ὑπαιρίζειν.
in calamitate conjicio, βάσκω.
calamitate afficere, κακόπρηνον τινα.
calamitate premi, δυσχερῶ τι cur, vel τινι.
calamitose, δυσχερῶς, ταλαιπώρως, ἀθλίως.
calamitosus, ἀθλητὴς, ὁ, ὁ, δυσχερὴς, ὁος, ὁ, ὁ, ὁ

calumniatoria accusatio, συκοφαντία, ας, ἡ, συκοφαντικὴ κατηγορία.

calumnatrix, συκοφαντικὴ συκοφαντοῦσα, διάβολος.

calumniatorius, συκοφαντικὸς, ἡ, ὁ διαβολικὸς, ὁ, ὁ.

calumnior, διαβάλλω καὶ, συκοφαντῶ ἀπό τινος, συκοφαντῶ τινα, ἐπιτίθεμαι σ, διώκω, κακοῦ λόγου ποιῶ, κακῶς ἀγορεύω.

calumniosus, συκοφαντικὸς, ἡ, ὁ.

calumniosus delationes commissor, συκοφαντῶν, ῶ.

calumniosus delator, συκοφάντης, ου, ὁ, συκοφάντις, ιδος, ἡ.

calumniosa delatrix, συκοφάντις, ιδος, ἡ, ῥᾳδιουργὸς τροπ, ου, ὁ.

calvo, as, φαλακρίζω, ῶ.

calvo, is, καταφαλακρίζομαι.

calvus, φαλακρὸς, ὁ, ἡ.

calx, carcema pars pedis, πτέρνα, ης, ἡ, σκληρὸν, ου, τὸ.

calcibus impeto, κολάζω, λακτίζω ω. Aristoteles.

calx, cis, πτέρνη, ης, ἡ, πλῆθ. ας, ἡ, γνάθος, ου, ἡ.

calx viva, πέτρος, ου, ὁ, ἀκατάβροχος, ου, ὁ, ἡ.

camelinus, καμηλεῖος, ᾶ, ὁν.

camelus, καμηλὸς, ου, ὁ, ἡ.

camenæ, μοῦσαι, ῶν.

camera, καμάρα, ας, ἡ.

cameram aliam habens, ἑτεροκάμαρος, ος, ὁ, ἡ.

cameratus, καμαρωτὸς, ὴ, ὸν.

cameratus, καμαρωτὴς, ου, ὁ.

camera, καμάρα, ας, ἡ.

camilla, ἱερὰν, ου, ὁ.

in camino excoquo, καμινεύω.

caminus, κάμινος, ου, ὁ, ἡ, πῦρ ἡ.

cammaros, κάνθαρος, ου, ὁ.

campana, μάννα, ης, ἡ.

campana, τὸ ὠν, ωνος, ὁ, κωδωνὸν. ου, ὁ.

campanum pollare, κώνειον κακωτικὸν.

campellio, τύλιον, ου, ὁ, ἡ, ὑποδήματος εἶδος.

campfor, κολλαβιστὴ, ης, ὁ.

campus, πεδίον, ου, τὸ, νέμος, ους, τὸ.

campus Martius, ἄστυ πεδίον.

per campum, κατὰ πεδία ου ω.

camurus, inflexus, & curvus, ἐπικαμπὴς, ὴς, ὲς, καμπύλος, ὴ, ὸν.

canis, κυνὴ, ἡς, ἡ.

canicula, κυνίδιον, ου, τὸ.

canalis, σωλὴν, ῆνος, ὁ, χαμόθεν, ου, ὁ.

canalis subterraneus, ὑπόλυσις, εως, ἡ.

canalipus, σκόλοψ, ου, ὁ, ἡ.

canatim, h. e. ad similitudinem canis, κυϊκῶς καὶ.

cancellarius, κιγκλιδοποιὸς, οῦ, ὁ.

cancellatus, κιγκλιδωτὸς, ὴ, ὸν, κεγκλεδωτὸς, ὴ, ὸν, δικτυωτὸς, ὴ, ὸν.

cancelli, κεγκλεῖς, ιδος, ἡ.

cancello, κιγκλίζω.

cancer, cri, καρκῖνος, ου, ὁ, ὕπ. ωκεανὸν, ου, ὁ. etiam hoc nomine Cancer fidus, unum e duodecim Zodiaci signis.

cancer morbus, καρκῖνος, ου, ὁ, ἀρπάνιον, ου, τὸ.

cancer, parrus, ἀμφιτίνων, ου, ὁ.

cancefacio, λάλαγο.

cancefacio, ingnitum reddo, χαυνοῦζω.

cancefactus, διάτορος, ου, ὁ.

candela, λαμπὰς, ου, ὁ, λυχνίτης, ου, ὁ, λυχνὶς, ἴδ. ὁ, ἡ, λύχνος, ου, ὁ, κηρὸς, ου, ὁ.

candelabrum, λυχνία, ας, ἡ, κρατηρίσκος, ου, ὁ.

candeo, candidus fum, λάμπομαι, λάμπω ὡσαύτ.

candefco, λάμπομαι, ὁμαι.

candidati, qui dignitatem petunt, οἱ παρεγγλῶντες τὴν ἀρχὴν, οἱ ἐπίδοξοι.

candidatum effe, ambire, παρεγγλῶω. Plutarch. ἐπίδοξόω.

candidatus, alba velle indutus, λαμπρόθεν, ἱστ τος, ὁ, λαμπρόφορος, ὁ, ὁ.

candide, ἀξιομνήμονως, ἀρίστως. ἀγαθῶς.

candidus, λάμπω, ὁ, ἡ, ὠχρὸς, ὁ, ὁ.

candidus, cum ad animum transfertur, ἀγάθμιος, ος, ὁ, ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, ἐλεύθερος, ὁ, ὁ, γνήσιος, ου, ὁ, ἡ, ὠμὸς ὁ.

candor, oris, albedo, λάμπος, ους, τὸ.

candor, de animo dictus, ἀξιομνημονεύω, ῶ, ἡ, ἀγαθὸν ὁ τινι. ἡ.

caneo, & canesco, πολιόομαι, ὁμαι, ἐπιπολιάζω ὡσαύτ.

cani, ου τὰ πολιὰ.

caniecula, κυνίδιον, ου, τὸ, κυνίσκη, ης, ἡ.

caniecula fidus, ὠκύπους, ου, ὁ, κυνόσουρα, ης, ἡ.

canicular æftus, κυνίκαυμα, ατος, τὸ.

canicularis dies, ἡ ἀπὸ τοῦ κυνὸς ἡμέρα.

canieulus, κυνίδιον, ου, τὸ.

canimus, κυνίσκος, ου, ὁ, κυνάριον, ου, τὸ.

canipos oculos habens, κυνῶπος, ος, ὁ.

caninatti fatiem habens, κυνοπρόσωπος, ος, ὁ.

canina mufca, κυνόμυια, ας, ἡ.

canina carne vefci, κυνοφαγῶ.

canini dentes, κυνόδοντες.

canina convultio, κυνικὸς σπασμὸς.

canis, κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, ἀγελαῖος, ου, ὁ, ἡ, κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ.

canis fidus, κύπριος.

canis marinus, καρκαρίας, ου, ὁ.

canum admiffura, συκάμινος, ου, ἡ.

canis venaticus, κύων ἀγρευτικὸς.

canis veltigiator, κύων τροχίσκος.

canifirum, κάνιστρον, ου, τὸ, ω κάνιστρα, ων, τὰ.

canifirum parvum, κανίσκιον, ου, τὸ, ω κανίσκια, ων, τὰ.

canities, πολιότης, ητος, ἡ, πολιὰ, ᾶς, ἡ.

canna, κάννα, ης, ἡ, δόναξ, ακος, ὁ, καλαμὸς, ου, ὁ.

cannabaceus, κανναβίσινος, ου, ὁ, ἡ.

cannabis, κρεμβὶς, ιδος, ἡ, ἴδ. ὁ, ἡ.

cannetus, καλαμεὼν, ῶνος, ὁ.

cano, ᾄδω, μελῶω, μέλπω, ὑμνῶ.

cano cithara, κιθαρῶδῶ.

cano calamo, καλαμίζω.

calamo canens, καλαμοῤῥοῦγκος, ου, ὁ, ἡ.

cano fidibus, χορδοτονῶ, ῶ.

cano receptui, τὸ σημαίνω ἀναχώρησιν.

cano clafficum, τὸ σαλπίζω σαλπίγγι.

cano furdi, κωφὰ λέγω.

cano elegiacos, ἐλεγείζω, ῶ.

canon, κανὼν, ὀνος, ὁ.

in cannonem relati libri, κανονικὰ βιβλία.

non relati, ἀκανόνιστα βιβλία.

canonicus, κανονικὸς, ὴ, ὸν.

canor, ἠχὴ ἀκόρυτος.

canorus, φωνὴν, ωνῆς, ἡ, λιγυρὸς, ὰ, ὸν, λιγυρόφωνος, ος, ὁ, ἡ, ἡδύφωνος, ος, ὁ, ἡ, ἡδὺς, ἡδεῖα, ἡδὺ, ὁ, ἡ, λιγυρὸς, ὰ, ὸν, λιγυρόφωνος, ος, ὁ, ἡ, λιγὺς, ὺος, ὁ, ἡ, ὠδικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, κρέκων, ουσα, ον, ὁ, ἡ, κρεκτὸς, ὴ, ὸν, λιγυρὸς, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, ὠδικὸς, ὴ, ὸν

captivum adduco, αἰχμαλωτίζω, αἰχμαλωτεύω, cum accus.

captiva femina, αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ.

capto occasionem, φθάνειν, παραλαμβάνειν, ἐπιλαμβάνομαι προφάσεως.

capto, θηράω, θηρεύω, σγάλλω, ἄγρευμαι, θηράω, ἐπιλαμβάνομαι, σκώπτω, τερπω, ὠφελέω, παραλαμβάνω.

captura, ἄγρα, ας, ἡ, λάφυρ, ου, ἡ, θήκη, ης, ἡ, ἁρπαλέη, ης, ἡ.

captus, ἁλὼς ἔσων amore, κατοκωχιμένος τὸν ἔρωτα, λαμβάνω, ἔσται, ἡ, πλανώμενος, ης, ὁ.

captus, comprehensio, κατάληψις, εως, ἡ, καταλαβὶς, ιος, ἡ.

captu facilis, ἁλίσκωτος, ου, ὁ, ἡ.

capta difficilis, ἀκατάσκοπος, ου, ὁ, ἡ.

captus sum amore hujus rei, διάκειμαι πρὸς τὸν τοιοῦτον.

capulum senex, ὁ τυμβωρύσσων.

capulus, manubrium gladii, λαβὶς, ἴος, ἡ, κώπη, ης, ἡ.

capus, ί, vel capo, onis, ἀλεκτρυὼν, ὀνὸς, ὁ, ἡ, ἰ.

caput, κεφαλὴ, ῆς, ἡ, κορυφὴ, ῆς, ἡ, κάρηνον, ου, τὸ, κάρη, ατος, τὸ, ους, τὸ.

caput, otipo, ὠτὸς, ὠτὸ, ἡ.

caput, summa, κεφαλὴ, ῆς, ἡ, κορυφὴ, ῆς, ἡ, ἐπ' αὐτὸ τὸ λόγε, summa, vel caput fermonis.

caput ctigo, ἀποκόπτω.

caput inclino, ἀνανεύω, κύπτω.

caput fcalpere τρόπον τὸν κερμιδῶν.

caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτομαι, ἐκκαλύπτω κρατὸς.

capnitum, tutela parietum ab aqua pluviali, θρῆνος, ἡ.

carbafea vela, λίνεα κατάμαστα.

carbafeus, vel carbafinus, λίνεος.

carbafus, λίνον, ου, τὸ, λαμβὰ, ας, ἡ, λαμβὰ, ας, ἡ, βύσσος, ου, ἡ, ὁ, ἡ, σπαρτὸν, ου, τὸ, ὁ, ἁβρὰξ, ακὸς, ὁ, ἡ, ὁμοιλαβὶ, ὁ, ἡ, ὁ.

carbonaria fornax, ἀνθρακιὰ, ας, ἡ.

carbonarium, feu atram faciem habens, ἀνθρακώδης, ες, ὁ, ἡ, ἐς.

carbonarius, ὑπακὸς, ἴδ, ὁ.

carbunculus, ἀνθρακιὰ, ας, ἡ, ἀνθρὰξ, ακὸς, ὁ, ἡ.

carbunculus, gemma, ἀνθράκιον, ου, τὸ.

carbunculus, ulcus, ἀνθράκωσις, εως, ἡ, ἀνθρὰξ, ακὸς, ὁ, ἡ.

carcer, δεσμωτήριον, ου, τὸ, φυλακὴ, ῆς, ἡ, οἶκος τῶν δεσμίων.

carceratrix, φυλακτικὸς, ὁ, ἡ.

a calce ad carceres redire, κυκλοδρομεῖν.

carceres cuiforum, βαλβὶς, ίδος, ἡ, γραμμὴ, ῆς, ἡ, ἀφετηρία, ας, ἡ, ἐυβιντελίαι γραμμαὶ τοῦ δρόμου.

in carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω, aut ἀπάγω εἰς τὸ δεσμωτήριον.

carceratrius, adject. ικὸς, ὁ, ἡ, ὸν.

a calce ad carceres revocati, οἱ ἐπ' ὀπίσσω τὸν τοῦ δρόμου ἀπὸ τέρματος ἀπιόντες.

a carcere ad metam, ἀπὸ τῶν ἀφετηρίων μέχρι τῆς σταυρωδὸς.

a carceribus exire, ἐκρήγνυμι ἀνέπλοσιν, ἡ, σι, βαδίζω ἔξωθεν.

carceris cuftos, πρυτανοφύλαξ, ακὸς, ὁ, δεσμοφύλαξ, ακὸς, ὁ.

carchefium, καῦδος τοπεῖον.

carcinoma, καρκίνωμα, ατος, τὸ.

cardiacus, καρδιακὸς, ὁ, ἡ.

cardines mundi, οἱ πόλοι.

cardines rerum, τὰ τῶν πραγμάτων κεφάλαια.

cardo, θυρὶς, ίδος, ἡ, γομφὸς, ὁ, ὑποζυγὴ, ῆς, ἡ, ὑπόζυγος, ου, ὁ, ὑπόζυγλωσσος, ου, ὁ.

cardutelis, κανθὶς, ίδος, ἡ.

cardus, σκόλυμος, ου, ὁ.

care, πολυτίμως.

carectum, βούκολος, ου, ὁ, τὸ.

careo, στερίσκομαι, cum genitivo, ὑστερῶ, ὦ, ἐλλείπω.

carese fenili, σπανδυλὸς.

carex, quibuldam ος ἔρεσι, ὁ, ἡ, alliis τὸ ἄκορον, ου, τὸ, ἡ κύπερος, ου, ὁ.

carica, ἰσχὰς, ἄδος, ἡ.

caries, ὀψὶς, ὀσὸς, ἡ, σαυρὸσις, εως, ἡ.

carina, τρόπις, ιος, ἡ, γαῦλος, ου, ὁ, ἕστρεον, ου, τὸ, κύτος, ους, τὸ.

carinari, χαλκεύω σφῦρᾳ.

carino, κύτὸω, ὦ.

cariofus, ἄβρωτος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, σαυρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὀψὶν, ὀσὸν, ὁ.

cariffimus, πανυσάτατος, ὁ, ἡ, ὁ, γηπονικώτατος, ὁ, ἡ, ὁ.

caritas, νοσλμασία, ας, ἡ, πολεῖσι, ιος, ἡ, ὁ, ἡ, γωνία, ας, ἡ.

caritate annonæ premi, ὑπ' ἀπορίας γίνεσθαι.

caritas rei frumentariæ, σπανὶς, ιος, ἡ, σπειρωτικὸς, ὁ, ἡ.

caritas fumma, πανωτικὸς, ὁ, ἡ.

carmen, ὕμνος, ου, ὁ, ᾠδὴ, ῆς, ἡ, ὠδὴ, ῆς, ἡ, μέλος, ους, τὸ, ὠδὸς, ὁ, ἡ, ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, ἀοιδὸς, ὁ, ἡ, μέλισμα, ατος, τὸ, μέτρον, ου, τὸ, ῥῆσις, ιος, ἡ, ἔπος, ους, τὸ, ἔπη τέσσαρα, Attilophanes.

carmen nuptiale, ὑπνοδαλάμιον, ου, τὸ, ὑμέναιος, ου, ὁ.

carmen paftoritium, βουκολικὸν, ου, τὸ, ὁ.

carmenalia, ἐμπνευσία, ας, ἡ.

carmina compono, μουσοποιῶ, ὦσω.

carmina ferabo, ἐγείρω.

carmine celebro, ὑμνῶ, ὑμνέω, ὦ, ὑμνολογῶ, ὦ.

carminis amans, φίλμουσος, ου, ὁ.

carminatio, κατεπῳδὴ, ῆς, ἡ, ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ.

carmino, κατεπῳδῶ, ἐπῳδέω, ἐπάδω.

carnalis, σαρκικὸς, ὁ, ἡ, ὸν.

carnarium, χρεὸν, ου, τὸ, κρεοσύλιον, ου, τὸ.

carnarius, κρεανόμος, ου, ὁ, κρεοδαίτης, ου, ὁ.

carnea, σαρκικὸς, ὁ, ἡ, σαρκώδεσι, ος, ὁ, ἡ.

carnes bubulæ, κρέα βόεια.

carnes elixæ, ἑψεθέντα κρέα.

carnes affæ, ὀβελισθέντα, ὦν.

carnes diffribuo, κρεανομῶ, ὦ.

carnis privium, ἀσάρκωτον, ου, ὁ.

carnium abftinentia, κρεοφαγίας ἀνοχὴ.

carnium amor, φιλοσαρκία, ας, ἡ.

carnifex, δήμιος, ου, ὁ, σκυτοτόμος, ου, ὁ.

carnificina, κρεαγρικὸς, ὁ, ἡ, βασανιστήριον, ου, τὸ.

carnifico, κρεαγρῶ, ὦ, σάκκιζω, ὦ.

carnivorus, σαρκοβόρος, ου, ὁ, κρεοφάγος, ου, ὁ, σαρκοφάγος, ου, ὁ.

carnofitas, καλυπτρὶς, ίδος, ἡ.

carnofus, καλύπτρας, ου, ὁ, σαρκώδης, ες, ὁ, ἡ, ἐς, σάρκινος, ου, ὁ.

caro, σὰρξ, κὸς, ἡ, κρέας, ατος, τὸ.

caro otilla, ὀστέων κρέας.

carpentarius, ἁμαξοποιὸς, ου, ὁ.

carpentum, ἅρμα, ατος, τὸ, ἄμαξα, ης, ἡ.

carpo, decerpo, ξύσσομαι ἀμέλουσι, vel ἁπόττω, ἐξέρτω ἐξέρτομαι τινων, ἐκ τίνος, ἐκτινὸς, ὦ, χειρὶ.

carpo flores, ἀνθολογῶ, ἀνθολογίσμαι, ὦμαι.

carpo fepichendo, κλέπτω ἐπ' ὀπίσσω, ob indubitatam, ὕβρις, γνωσκόμενος.

carptim, κατὰ μέρη, ἐξ ἑκατέρου.

carptor, reptichenfor, διαιρέτης, ου, ὁ.

carptus, ἐρεθθὸς, ἐρεθτὸς, ὁ, ἡ, ἐπιφερόμενος ου, ὁ, ἡ.

carpus, καρπὸς, ὁ, ἡ.

carruca, κάρυξ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ἁμαξὶς, ίδος, ἡ.

carrucarius, ἁμαξηγικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ἁμαξοπλάστης, ου, ὁ.

carrus, vel carnum, ἅμαξα, ης, ἡ, ἅμαξα, ης, ἡ.

carticula, ἐλάτιον, ου, τὸ.

cartilagineus, χονδρώδης, ες, ὁ, ἡ, χονδρώδεις, ος, ὁ, ἡ.

cartilago, χόνδρος, ου, ὁ.

carunculæ, κρεάδια, ου, τὸ, σαρκίδιον, ου, τὸ.

carus, πραοφιλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἑός, ἡ, ὁ, ἡ, ἑὸν, τὸ, ἐὸς

caueo, ἀλκωλύομαι, ὄμνυ, cum accusativo. προπατορικὸν, ἐθελοντὴν.
caueo infitiamendo, ἀρνοῦμαι ὀμόσας, ὄμνυ.
cauere tibi ab aliqua re, πανοῦργον ἀπὸ τινὸς & προσέχειν ἑαυτῷ ἀπό τινος, φυλάττου ἀπό τινος.
caueras, ἄστρον, ου, τὸ, κοῖλον, γη, ὁ.
caueræ dentium, μασσητῆρες ὀδόντων.
cauæmolus, πετρόβολος, ου, ὁ, πρὸ τοῦ.
cauernula, μικρὸν, ου, τὸ.
cauernuo, τὸ κοῖλον, αινω, ανω.
cauilla, ης, σκώμμα, ατος, τὸ, σκῶμμα, ατος, τὸ.
cauillatio, ὕβρις, εως, ἡ, σκῶμμα, ατος, τὸ, πανοῦργον, ου, τὸ, κρυπτόδικον, ου, ὁ.
cauillator, φιλοκερτόμων, ου, ὁ, σκώπτης, ου, ὁ, κερτομίας, ου, ὁ.
cauillatorius, σκῶμμα, ατος, τὸ, κέρτομος, ου, ὁ.
cauillor, σκώπτω ὑπό τι & propter aliquid, ἐπικερτομῶ, ὦ, ὕβριν.
cauitas, γῆρυς, υος, ἡ, γύαλον, ου, τὸ, κοίλωμα, ατος, τὸ, κοιλότης, ητος, ἡ, κοῖλον, ου, τὸ.
caula, αὐλακὸς, ου, ὁ, αὐλὸς, ου, ὁ.
caulis, μισθὸς, οῦ, ὁ, σταθλίτης, ου, ὁ.
caulis, κυκλὸς, ου, ὁ, κρανίδιον, ου, τὸ.
caulis, κυκλὸς, ου, ὁ, κρανίδιον, ου, τὸ.
caulo, ὀχυρὸν, ου, τὸ, φραγμὸς, οῦ, ὁ, ἕρκος, ους, τὸ.
caupo, κάπηλος, ου, ὁ, ἐμπόλιος, ου, ὁ.
caupo mulier, καπηλ�ὶς, ίδος, ἡ.
caupona, taberna, καπηλεῖον, ου, τὸ, οἰνοπώλιον, ου, τὸ.
cauponaria ars, καπηλικὴ, ης, ἡ.
cauponatam artem exercco, καπηλεύω.
cauponatus, καπηλικὸς, ὴ, όν.
cauponor, καπηλεύω.
cauſa, αἰτία, ας, ἡ, αἴτιον, ου, τὸ, πρόφασις, εως, ἡ, ἕνεκα, ας, ἡ.
hujus rei cauſa, τούτου.
ita cauſa, ὥστε.
aliquæ cauſa, ποιητὸν.
qui eſt in cauſa, ἰδιώτης ἀνὴρ ἀντὶ τοῦ ἀνὴρ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ὁ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἀνὴρ, ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ

cerussa, ψιμμύθιον, ου, τὸ, ψίμμυθος, ου, ὁ.
cerussa obtinere, ψιμμυθίοννν.
cerussatus, ψιμμυθώδης, ὁ, ἡ, ὸν.
cervus, ἔλαφος, ου, ὁ.
cespes, βῶλος, ου, ὁ, βόλαξ, ακος, ὁ.
cessans, παυόμενος, ου, ὁ, ἀργὸς, ου, ὁ.
cessatio, ἀνεσις, εως, ἡ, ἀργία, ας, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, παῦσις, εως, ἡ, ἀναπνοὴ, ης, ἡ.
cessator, ἀνειμένος, ου, ὁ.
cessio, ἐκχώρησις, εως, ἡ, ἐκχώρημα, ατος, τὸ.
cessio bonorum, ἐκθεσις, εως, ἡ.
cesso, λήγω, σχολάζω, ἀναπαύομαι & μάσχι, cesso a pugna, ἡσυχάζω, ἀργῶ, ῶ.
cessare facio, λύπει, καταπαύω, ῶ, λύω, παύω, ἀναβάλλομαι & ἀναστέλλομαι.
cestus, ιστος, ὁ, ὁ.
cetarius, ria, rium, ταριχευτὴς, οῦ, ὁ, ἡ, ὸς, ὁν, ἀργὸς, ὸν, ὁ.
cetarium, ταριχεῖον, ου, τὸ.
cetra, πέλτη, ης, ἡ, πέλτασ, ης, ὁ.
cetratus, πελτοφόρος, ὁ, ἡ, πελτασικὸς, ὴ, ὸν.
cetus, κῆτος, ους, τὸ.
ceu, εἰσὲ, ἐάνπερ, ὥσπερ.
cevico, κραυλίζω, & κραυλίσσω, διαπεπλέγμαι, σαλαπρύνομαι, & σαλακωνίζω.

C H.

chalybs, χάλυβ, βος, ὁ.
chamaleon, χαμαιλέων, οντ᾽, ὁ.
chamaemelum, χαμαίμηλον, ου, τὸ.
chara, χάρα, ας, ἡ.
character, χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ.
charitas, ἀγάπη, ης, ἡ, στοργὴ, ῆς, ἡ, φιλοστοργία, ας, ἡ, φιλανθρωπία, ας, ἡ.
charta, χάρτης, ου, ὁ, χάρτησ, ου, ὁ.
chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
chartula, χαρτίον, ου, τὸ.
charus, ἀγαπητὸς, ὁ, ἡ, ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, προσφιλὴς, ὲς, ὁ, ἡ, φιλητὸς, ὴ, ὸν.
charybdis, χάρυβδις, εως, ἡ.
chasma, χάσμα, ατος, τὸ.
chelae, χηλαὶ, ῶν.
chelidonia, χελιδόνιον, ου, τὸ.
chelidonius lapis, χελιδόνιος λίθος.
chelys, χέλυς, υος, ὁ.
chernoritis, χερνῖτις, ιδος, ἡ, five χερσίνησος.
subintelligo χώρα, ſeu κώμη. Regio, vel Civitas.
chilarchus, χιλίαρχος, ου, ὁ.
chilias, χιλιὰς, αδ᾽, ος, ἡ.
chimaera, χίμαιρα, ας, ἡ.
chimaera, χιμαίρα, ας, ἡ.
chirapsicus, ψηκτικὸς, ὴ, ὸν.
chirographum, χειρόγραφον, ου, ὸν, αὐτογραφὴ, ῆς, ἡ.
chiromantes, χειρόμαντις, ιν, ὁ.
chiromantia, χειρομαντεία, ας, ἡ.
chironomus, χειρόνομος, ου, ὁ.
chirotheca, χειρόθηκη, ης, ἡ.
chirurgia, χειρουργία, ας, ἡ.
chirurgus, χειρουργὸς, ὁ, ὁ.
chlamydatus, ὁ τὴ χλαμύδι ἐνδεδεδλημένος, χλαμυδηφόρος, ὁ, ὁ.
chlamydula, χλαμύδιον, ου, τὸ.
chlamus, χλαμὺς, ύδος, ὁ.
cholera, χόλερα, ας, ἡ.
cholera labotare, χολέρᾳ.
cholericus, χολικὸς, ὴ, ὸν.
choragium, χορήγιον, ου.
choragus, χορηγὸς, ὁ, ὁ.
choraules, χοραύλης, ου, ὁ.
chorda, χορδὴ, ῆς, ἡ.
chorda ultima, ſeu ima, νήτη, ης, ἡ, & contracte νίη, ης, ἡ.
chorda penultima proxima, παρανίη, ης, ἡ.
chorda ſuprema, ὑπάτη χορδὴ, & ſimpliciter ὑπάτη, ης, ἡ.
a chorda aberro, παρεκχορδίζω, παρεκχορδῶ, ῶ.
chordae quinque habens, πεντεχορδὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
chordas novem habens, ἐννεάχορδος, ὁ, ἡ, ὸν.
chorda multas habens, πολύχορδος, ὁ, ἡ, ὸν.
chordis conſonus, ὁμόχορδος, ὁ, ἡ, ὁ, σύγχορδος, ὁ, ἡ, ὸν.
chordula, χόρδιον, ου, τὸ.
chorea, χορεία, ας, ἡ.
choreas ducere, χορεύειν.
chorus, χορὸς, ὁ, ὁ.
chorum duco, χορηγῶ, ῶ.
choi magiſter, χορηγὸς τῶν κύκλιων, ὁ, ὁ.
chorographia, χωρογραφία, ας, ἡ.
chorographus, χωρογράφος, ὁ, ὁ.
chriſtiana profeſſio, χριστιανισμὸς, ὁ, ὁ.
chriſtianus, χριστιανὸς, ὁ, ὁ.
CHRISTUS, ΧΡΙΣΤΟΣ, ὁ.
Chriſti religionem profiteor, χριστιανίζω.
chronica, χρονικὰ, τὰ.

C I

chronicus, χρονικὸς, ὴ, ὸν.
chryſendeta, χρυσένδετα, τὰ, ἐνθέματα, τὰ.
chryſocolla, χρυσοκόλλα, ης, ἡ.
chryſolithus, χρυσόλιθος, ου, ὁ.
chylus, χυλὸς, ὁ, ὁ.

C I.

cibalis, ἐδώδιμος, ὁ, ἡ, ὸν.
cibaria, σῖτος, τὸ, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ, ἐπιτήδεια, τὰ, τροφαὶ, ῶν.
cibariorum inopia, σπάνις, εως, ἡ, ὁ σῖτος, ου, ὁ, ἀπορία, ας, ἡ, ἐνδεια, ας, ἡ.
cibarius, ἐδώδιμος, ὁ, ἡ, ὸν, τροφήσιμος, ὁ, ἡ, ὸν.
cibarius panis, σιτομέτρης ἄρτος, ἄρτος σιτομέτρου.
cibi copia, ἀτροφία, ας, ἡ, ἀφορβία, ας, ἡ.
cibi penuria, ἀβρωσία, ας, ἡ.
cibi avidus, βρωτικὸς, ὴ, ὸν.
cibi faſtidium, πρόσπτωσις, εως, ἡ.
cibum capio, σιτοῦμαι, ῶμαι.
cibi abſtinentia, ἀσιτησία, ας, ἡ, ἄσιτια, ων, τὰ.
cibum capiens domi ſum, αὐτόσιτος, ὁ, ἡ, ὸν, κάπιος, ὁ, ἡ.
cibo, σιτῶ, ῶ, aliquem.
cibum faſtidiens, ἀσίτητος, ὁ, ἡ.
cibum fumo, σπαπάσμαι, ὠμήσμαι σίτου, τροφήσμαι τινὸς.
cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
cibum appeto, ſeu alacriter ſumo, ἄσιτιῶ, ῶ.
cibus, σῖτος, ου, ὁ, βίωμα, ατος, τὸ, τὸ σῖτος, ου, ὁ, σιτία, ων, τὰ, ἔδεσμα, ατος, τὸ, τροφὴ, ῆς, ἡ, σιτία, ων, τὰ, ἔδεσμα, ατος, τὸ.
cicada, τέττιξ, ιγος, ὁ.
cicatrico, πλάσσω, ω.
cicatricoſus, ἑλκώδης, ους, ὁ, ἡ.
cicatricula, πλάσις, εως, ἡ, τὸ.
cicatrix, ἕλκος, ους, τὸ, σπάσις, εως, ἡ.
cicer, ἐρέβινθος, ου, ὁ.
cicercula, λαθύρος, ου, ὁ.
cicindela, φλόγιον, ου, τὸ, λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, πυρφόρος, ἴδος, ἡ, ἐμπύρευμα, ατος, τὸ.
ciconia, πέλαργος, ου, ὁ.
cicur, ἡμερωτὸς, ὴ, ὸν, ἥμερος, ου, ὁ, ὴ, ὸν, ἡμερικὸς, ὴ, ὸν.
cicurario, ἡμέρωμα, ατος, τὸ, ἡμέρωσις, εως, ἡ, ἡμέρωσι, ου, ὁ, ἀνθρωπισμὸς, ου, ὁ.
cicuraro, ἡμερόω, ῶ, ὁ, ἡ, ὸν, ſeu ἀνθρωπίζω, ὁ, ἡ, ὸν.
cicuro, ἡμερόω, ῶ, ἡμέρω, ῶ.
cicuro difficilia, ἀνημερόω, ῶ, ὁ, ἡ, δυσκίνητα ποιῶ, ῶ, ὁ.
cicuro aliquem, ἡμερόω τινὰ, aliquem, κινῶ πάντα λίθον, omnem lapidem.
ciere alvum, κρίνω ὄγκον.
ciere urinam, ὄγκον κρίνω.
ciere bellum, πολεμικὸν, τὸν πόλεμον ἐγείρω.
cilicium, κιλίκιον, ου, τὸ, τραχύδυτον, ου, τὸ, ὁ, ἡ, ὸν, ἐνδυτὸν, ου, τὸ, ὁ, ἡ, ὸν.
cilium, βλεφαρὶς, ίδος, ἡ.
cimex, κόρις, εως, ὁ, ὁ.
cinædus, κίναιδος, ου, ὁ.
cinara, κυνάρα, ας, ἡ.
cincinnatus, βοστρυχώδης, ους, ὁ, ἡ, κεκίνησε ας κεκαμμένος.
concinnus, κίκιννος, ου, ὁ, κόσμιος, ου, ὁ, ὁ, ἡ, τρόπου, ου, ὁ, ὁ, ἡ, ὸν.
concinnos pulchros habens, ἐυκάλαμος, ου, ὁ, ἡ, ὸν.
cinctorium, παραζώνιον, ου, τὸ.
cinctus, ὁ, ἡ, ὸν, ζώσμα, ατος, τὸ, ζῶμα, ατος, τὸ, περίζωμα, ατος, τὸ.
cinctus, a, um, ἐζωσμένος, ου, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ, ὁ.
cinereus, τεφρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὸν.
cinere, cinereſcere, περιβάλλω τὴ τέφρα τὸν χρῶ, civiratem muris.
cingo, coerceo, ζώννυμι, περιβάλλω, ἐνδύω, ὑποζώννυμι.
cingula, ας, qua cinguntur jumenta, ζῶμα, ατος, τὸ.
cingulum, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, περίζωμα, ατος, τὸ.
cinifo, ὁ τὸν καμινίτην ἀνάλιξιν, ὁ τοῦ τῶν ἀνθρώπων ὀπτητήριον.
cinis, κόνις, εως, ἡ, τέφρα, ας, ἡ, σποδὰ, ῆς, ἡ, σποδὸς, ου, ὁ.
cinis Cyprius, μόλυβδος τὸ κύπριον.
ſub cinere coquo, σποδίζω.
cinereus, σποδὸς, ὴ, ὸν, τεφρὸς, ὴ, ὸν, ὑπόπυρρος, ὁ, ἡ, ὸν.
cinnabaris, κιννάβαρις, εως, τὸ.
cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τὸ.
cinnus, κίκκινος, ου, ὁ, κοκκοφορὶς, ίδος, ἡ.
cio, ἐξεγείρω τινὰ, aliquem, κινῶ πάντα λίθον, omnem lapidem.
cippus, σκόλοψ, οπος, ὁ, πάλη, ης, ἡ.

C I

circa, ἐπὶ, cum genitivo. cum cum accuſativo, περὶ μέσην ἡμέραν, circa meridiem.
circellum, κρικίσκος, ου, ὁ.
circenſis, κιρκήσιος, ὁ, ἡ.
circenſes ludi, ἱππόδρομος, ου, ὁ, ἵππος, ου, ὁ.
circinatio, περιγραφὴ, ῆς, ἡ, περιβόλαιον, ου, ὁ, περιγραφὴ, ῆς, ἡ, περιγραφὴ, ῆς, ἡ.
circino, περιγράφω, γράφω, ῶ, κυκλέω, περικυκλέω, ῶ.
circinus, ἐνδέτης, ου, ὁ.
circiter idem, ac circa, περὶ, ἀμφὶ.
circiter decem, δέκατον.
circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίοδοι φύλακες.
circitura, περίοδος, ου, ἡ.
circuitio, περίοδος, ου, ἡ.
circuitio loquendi, περίφρασις, εως, ἡ.
ſine circuitione ſermo, ἀζδην λόγος.
circuitor, περιοδεύτης, ου, ὁ, ἐφοδεύτης, ου, ὁ.
circuitus, ὁ, ἡ, um, περιοδικὸς, ὴ, ὸν, ἐφοδικὸς, ὴ, ὸν.
circuitus, περίοδος, ου, ἡ, περίφρασις, εως, ἡ, περιβολὴ, ῆς, ἡ.
in circuitu, ἐμφὶ.
circularis, τροχοειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, περιβολοειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
circularis argumentatio, κύκλος, ου, ὁ, apud Dialecticos.
circulatim, κυκλῆδὸν, κύκλῳ.
circulator, ἀγύρτης, ου, ὁ, ἀγυρτικὸς, ὴ, ὸν, κυκλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἀλαζονικὸς, ὴ, ὸν.
circulatorem ago, κυκλοδιδάσκω, ὦ, ὑποκρίνομαι, ῶμαι.
circulatorius, ἀγυρτικὸς, ὴ, ὸν.
circulo, κυκλῶ, ῶ, γυρόω, ῶ.
circulor, γυρόομαι, ῶμαι.
circulus, κύκλος, ου, ὁ, κυκλίσκος, ου, ὁ.
circulus oculi, vide oculus.
circum, περὶ, cum accuſativo, ἀμφὶ.
circumactio, περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, περιστροφὴ, ῆς, ἡ.
circumaggero, περιχώννυμι, aut περιχώννυμαι.
circumago, περιάγω, κυκλῶ, ῶ, περιφέρω.
circumambulo, περιπατέω, ῶ, περιβάδην.
circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
circumcingo, περιζώννυμι, περιπλέκομαι.
circumcirca, περὶ, ἀμφὶ.
circumciſio, περιτομὴ, ῆς, ἡ, περιτμὴ, ῆς, ἡ.
circumciſor, κολαβὸς, ὁ, ὁ, περιτέμνω, ῶ, ὁ.
non circumciſus, ἀπερίτμητος, ου, ὁ.
circumclamo, περιβοάω, ῶ.
circumclaudo, περικλείω, περικλῄω, ῶ.
circumcolo, περιοικῶ, ῶ.
circumcurro, περιτρέχω.
circumdatus, περιβεβλημένος, ου, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ.
circumdo, περιβάλλω τὴ πάλη τοῦχος, urbem muro, κύκλῳ, ὁ, περίτειχος.
circumdocere, περίειμι, περιεπίσταμαι τινὰ, aliquem; ἐξεπίσταμαι.
circumduco, περιάγω, περιτείνομαι, ῦμαι.
circumeo, περίειμι, περιβάλλω τι.
circumequito, περιιππεύω.
circumferentia, περιφέρεια, ας, ἡ.
circumfero, περιφέρω, ω, περιάγω.
circumfleto, περιστένω, ὦ, περιγόμμαι.
circumflexio, περίκαμψις, εως, ἡ.
circumflexus, ὁ, ἡ, περίκαμπτος, ὁ, ἡ, περίγραμμος, ου, ὁ, περιστροφὴ, ῆς, ἡ, περιγραφὴ, ῆς, ἡ, περιστροφὴ, ῆς, ἡ.
circumfluo, ἀναχύνω ὑπὸ, περιχύνω τι.
circumfluus, περίῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, περίῤῥυτον, ου, ὁ.
circumfodio, περιτρύπτω, περιδιατρύπτω.
circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ, ἀγυρτικὸς, ὴ, ὸν, ἀλλόπους, ὁ, ἡ, ὸν.
circumfora, περιστοὰ.
circumfodio, περιτρύπτω, περιδιατρύπτω.
circumfodio, περιτρύπτω, περιδιατρύπτω.
circumfugio, περιφεύγω, περιπτύσσω.
circumfundo, περιχύνω, περιχέω, περιπέμπω.
circumfuſo, περιχύνω, ῦσω, ὑσ.
circumfuſa lux, περιῤῥύηκεν, ῦσις, ἡ.
circumfuſus ait, περιχύνω αὐτὸ, & ſimpliciter περιχύνω.
circumfuſus, περιῤῥυτὸς, ὴ, ὸν, περίῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, περίῤῥυτον, ου, ὁ, περιχυτὸς, ὴ, ὸν, περιχυτὸς, ὴ, ὸν.
circumgelarus, περιπαγὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
circumgefto, περιφέρω.
circumglobor, περιστρέφομαι.
circumjacco, περίκειμαι.
circumjacio, περιβάλλω.
circumlambo, περιλείχω.
circumlator, περιφορεὺς, ὁ, ὁ.
circumlatus γεγυρωμένος, ου, ὁ.

cir-

circumligo, περιδέω, ῶ, ἀνάδεσα, ῶσι,
circumlino, περιχρίω.
circumlitus, περιχρισθεὶς, ἴσσα, ὄν,
circumlocutio, περίφρασις, εως, ἡ,
circumloquor, περιφράζομαι.
circummitto, περιπέμπω.
circummunio, περιτειχίζω.
circummunitio, περιτείχισμα, ατος, τὸ, περίφραξις, εως, ἡ.
circummunitus, περιτετειχισμένος, η, ον.
circumnavigo, περιπλέω, ῶ, περίειμι, ὦν.
circumnitor, περίειμι.
circumnitus, περιτείχισμα.
circumpono, περιτίθημί σοι τὸ.
circumpositus, περιδόσιμος, ος, ὁ, ἀμφίθυτος, ος, ὁ.
circumpositio, περίθεσις, εως, ἡ.
circumpullulo, περιβλαστάνω.
circumquaque, πάντῃ, & Dorice πάντᾳ.
circumquaque fero, περιφορέω.
circumquaque trabo, περιέλκω.
circumrado, περιξέω, σ.
circumret or, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
circumretitus, περιπεπλεγμένος, η, ον, περιπλακὼς, ὥσης, ὁ.
circumrodo, περιβιβρώσκω, περιτρώγω.
circumscalpo, περιξύω, περιτμήγω.
circumscindo, περιτέμνω, περίτομαι.
circumscribo, definio, determino, περιγράφω, ὁρίζομαι.
circumscribo terminis, περιορίζω.
circumscriptio, περιγραφὴ, ατος, ἡ, διαστολὴ, ἡς, ἡ.
circumscriptor, περιγραφεὺς, ἑως ὁ.
circumscriptus, περιγεγραμμένος, η, ον, περιγραπτὸς, ὴ, όν.
circumseco, περιτέμνω.
circumsedeo, obsideo, περικαθῆμαι.
circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
circumsepta, περιφράγματα, ατων, τὰ, περιβόλιον μῆκος, ους, τὸ.
circumsicio, περίσσυτον.
circumsilio, περιάλλομαι, ου, ὁ, περιάλτομαι, ατ, ὁ.
circumsessus, περικαθέζομαι, ου, ὁ, ἡ.
circumsideo, περικαθέζομαι, πολιορκέω, ῶ.
circumsido, περικαθέζομαι, περίειμι.
circumsigno, περίσημαίνω, ῶ, περισφραγίζω.
circumsilio, περίσκιρτάω, ῶ.
circumsono, περιηχέω, ῶ, περιβομβέω, ῶ.
circumsonantes loci, περίηχος, ου, ὁ, ἡ.
circumspecte, περιεσκεμμένως, περισκοπουμένως, ἀκριβῶς.
circumspectio, περίσκεψις, εως, ἡ.
circumspecto, περισκοπέω, ῶ, σκοπεύω, ῶ, σ.
circumspectus, qui prudens est, περιεσκεμμένος, η, ον, περίσκεπτος, ος, ὁ, ἡ, σπουδαῖος, α, ον.
circumspergo, περιῤῥαίνω.
circumspicio, περισκοπέω, ῶ, περιβλέπω πάντη, περίσκεπτομαι, σ.
circumspicio a tortivus, παπταίνω.
Particle circumdans, circumdant, vel circumfluens, ἀπερίσκεπτος, ος, ὁ, ἡ.
circumstantia, περίστασις, εως, ἡ.
circumsto, περίειμι.
circumstrepo, περιβόησις, εως, ἡ, περιβομβέω, ῶ.
circumfluo, περιρρυήσομαι, σ.
circumtilus, περιστίλλω.
circumtrudo, περιωθέω, ῶ, περιτρέπω πάντη, περίτρομαι, σ.
circumtrunco, περικόπτω.
circumtumulo, περιχώννυμι, ῦσω, σ.
circumtundo, περικόπτω.
circumtono, περιβροντάω, ῶ, περιτονέω, ῶ.
circumtonitus, περιεκπληττόμενος, η, ον.
circumvado, περιέρχομαι.
circumvagus, περίπλανος, ος, ὁ, περιπλανήτης, ου, ὁ, ἡ, ῆτος.
circumvallo, περιβάλλω, περιφράσσω, & περιφράττω, περιχαρακόω, ῶ.
circumvallatus, περιφραξάμενος, η, ον, περιβεβλημένος, η, ον, περιφραγμὸς, ὁ, περιτείχισμα, ατος, τὸ.
circumvectio, περιφορὰ, ᾶς, ἡ.
circumvector, περιοχεύομαι, ῶσι.
circumvehus, περιοχεύω, ῶσι, σ.
circumvelo, περιπέτω, ῶ, περιπίνω.
circumvenio, περιγίνομαι, περιειλέω, ῶ, περιέρχομαι, & περιπίνω.
circumvenio, decipio, περιέρχομαι, πρόξενόν τινα, περιπίνω, & περιπίνομαι, περιδόλω.
circumvenio sophismate, περιπεδίζομαι, κατασοφίζω.
circumventio, ἀπρόβατος, ου, ὁ.
circumventus, περιωλισθὴς, ὴ, όν.
circumverfor, περιπλανάομαι, φοιτῶ, περιστρέφομαι.
circumverto, περιφέρω, περιπλάω, ῶ, περίειμι.

C I

circumvellio, περιτιλλω.
circumvincio, περιδέω.
circumvolito, περιπέτομαι.
circumvolvo, περικυκλόω, ἐγκυκλίω, ῶ, περιελίσσω, σ.
circumvolutio, ἐιδ, ἑος, ἡ, ἐνειλήσασα, ατος, τὸ.
cirrus, κίκκος, ὁ, ἡ ἐπικόρθιον γίνεται.
cirris, ἀνὶς, ἀνος, ὁ, ἡ.
cirratus, βλοσυρόκομος, ος, ὁ.
cirrus, βόστρυχος, ου, ὁ, κίκκος, ου, ὁ, τρίχος, ου, ὁ.
cista, κίστη, ἡ, ἐνὶ τοῖς.
cifta, κίστη, ης, ἡ, κιβωτὸς, ου, ἡ, ὁ, κάρικς, ακος, ὁ, κίρκος, ου, ὁ, κίστη, ης, ἡ.
ciftella, κιστὶς, ίδος, ἡ.
ciſterna, τὸ ὄδατων ὄχυρὸν, λάκκος, ου, ὁ.
cistae reflem, μάστιγα τριχόδεσμον, μάστιγα τριχόσειρον.
citatio, κλῆσις, εως, ἡ.
citatus, ἠλαυνόμενος, η, ον.
citeitor, ὑπηρέτης, ου, ὁ, διάδοκος, ου, ὁ.
cithara, κιθάρα, ας, ἡ, χέλυς υος, ὁ, ὄρφιγξ, ιγγος, ὁ.
cithara cano, κιθαρίζω, ψάλλω.
cithara pulsandi peritus, κιθαριστὴς, οῦ, ὁ.
citharam pulso, κιθάραν πέκτω, νεῦρα, δακτύλοις.
citharifta, κιθαριστὴς, οῦ, ὁ.
citharifta, κιθαριστὴς, ου, ὁ.
citharoedus, κιθαρῳδὸς, ου, ὁ.
citimus, τυχόντως, ου, ὁ.
citius, ταχύτ.
citius dicto aliquid facere, ἐμμελέως.
citius dicto, ἐμμελῶς.
cito, ταχύτ.
cito, ἀς, ἐγείρω, σ.
cito, in jus voco, dicm alicui dico, πρόσκλησιν ἀπὸ τίνα.
citra, cis, πρὸ, ἐγγὺς ἐτέῤ.
citra, absque, ἄνευ ἢ χωρὶς, citra Rhenum, ἐνθάδε.
citra laburem, ἄπονα, vel ἀπόνατα.
citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
Citro, citreque, λίαν ἐκκόπτε. πρόσω καὶ ὀπίσω, ἐκ ἐμπροῦθεν, καὶ ὄπιθεν.
citrum, κίτριον μῆλον, vel sine adjectione, κίτριον, ου, τὸ.
citus, ὠκὺς, ὠκεῖα, ὠκὺ, ταχὺς, ὀξὺς, ὁ.
civicus, πολίτης, ου, ὁ.
civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος,
civilia negotia tractio, πολιτεύω.
civilis, πολιτικὸς, ὴ, όν, ἥμερος, ος, ὁ.
civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστειότ, ατος, ὁ.
civiliter, ἀστικῶς, χρηστικῶς, πολιτικῶς.
civis, πολίτης, ου, ὁ.
civis nunus, ὁμοεθνὴς, ὁ, ἡ, ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ, ὁμ ὁ.
civitas, πόλις, εως, ἡ, πολίτευμα, ατος, τὸ.
civitatis princeps, πρύτανις, εως, ὁ.
civitate private, ἀπόξενος.
civitatem extruere, ἐκτείχισα.
civitatis regimen, πολιτεία, ας, ἡ, πολίτευμα, ατος, τὸ.
civitatis ofur, μισότοκος, ου, ὁ.
civitatis ftudiofus, φιλόπολις, εως, ὁ.
civitas condita, πόλις κτίσμασα.
civitate donare, πολιτεῖαν δίδωμι, ἐγγράφω τῇ πόλει.

C L.

Clades, ἄτης, ης, ἡ, διάφθορ-, ος, ὁ, λύμη, ης, ἡ, ὄλεθρος, ου, ὁ, διαφθορὰ, ᾶς, ἡ.
clabem accipio, ἀλείτουργον, πολίτευμα.
clam, λάθρα, seu λαθρὰ ἐμοῦ, clam nobis κρύφα σπεύ.
clamator, κράκτης, ου, ὁ, καρήκομος, ου, ὁ.
clamito, κράζω, ἀναβοάω, ῶ, ἐπιβοάω, ῶ.
clamo, βοάω, ῶ, κραυγάζω, αὐω, κράζω.
clamor, κραυγὴ, ῆς, ἡ, ἰαχὴ, ῆς, ἡ, βοὴ, ἧς, ἡ.
clamofus, κραυγαστὴς, οῦ, ὁ, μεγαλόφωνος, ος, ὁ.
clancularius, κρυπτὸς, ὴ, όν, κρύφιος, ος, ὁ.
clanculum, λαθρίως, κρυπτῶς.
clandeftine fuptiæ, γάμος ἀφάνιστος, vel λαθραῖος.
clandeftinus, κρυπτὸς, ὴ, όν, κρύφιος, ος, ὁ.
clango, tuba cano, κλαγγὸν κλάζω.
clangor, κλαγγὴ, ῆς, ἡ, κλαγγὸς, ου, ὁ.
clare, κλαρικῶτὸν & λαμπρῶς, σαφῶς, ἐναργῶς.
claseo, φαιὸς, ὁ σκοτεινὸς.
clarifco, ἐκφαίνω.
clarigatio, ἀπρόπτωσις, εως, ἡ.
clarifonus, λαμπρόφωνος, ος, ὁ.
clariffimus, λαμπρότατος, η, ον.
claritas, σαφήνεια, ας, ἡ, λαμπρότης, τητ, ὁ.

C L.

claritas vifus, ἐμφάνεια, ίας, ἡ, ῶν.
claritas vocis, λιγυφωνία, ας, ἡ.
claritas nominis, εὐδοξία, ας, ἡ.
clarum, πρόδηλον, ου, τὸ, φανερὸν, ὸ, τὸ.
clarus, perfpicuus, λαμπρὸς, ὸ, ὁ, σαφὴς, ὴ, ὁ, ἐναργὴς, ὴ, ὁ, φανερὸς, ὸ, ὁ.
clarus fum, ἐκφαίνω.
clarus, infignis, ἐπίδοξος, ος, ὁ, φαιδίμιος, ος, ὁ.
clafe pugnare, ναυμαχέω.
claffem ædificare, ναυπηγέω.
claffem deducere, πλοτοποιέω.
in claffes diftribuo, κατανέμω.
claffiarius, ναυβάτης, ου, ὁ, ναυμάχος, ος, ὁ, ναυμάχων ἀνὴρ, ὁ.
clafficam canere, σαλπίζω, σαλπίγγων τὸ σὸ ἔρεθρον, σαλπισμὸν τὸ σαλπιστὴν.
clafficum, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, σάλπισμα, ατος, τὸ.
clafficum bellum, ναυμαχία, ας, ἡ.
clafficus, ναυτικὸς, ὴ, όν.
claffis, ordo, στοῖχος, ου, ὁ, φάλαγξ, γγ, ἡ.
claffis, navium multitudo, στόλος ου.
claffis dux, ναύαρχος, ου, ὁ, ναύαρχη, ης, ἡ.
clathratus, κλωβῷ κεκλεισμένος.
clathri, ων, ἡ, κλωβὸς ὀρνίθων.
clathrum, κάγκελλον, ου, τὸ.
clava, ῥόπαλον, ου, ὁ, ῥόπτρον, ου, τὸ, κορυνὴ, ης, ἡ.
clavicula, κλειδίον, ου, τὸ.
clavator, κορυνήτης, ου, ὁ, κορυνοφόρος, ος, ὁ.
clavatus, ῆ, ὸν, ἐλατὸς, ὴ, ὸν.
claudicatio, χωλότης, τητ, ἡ, χωλεία, ας, ἡ.
claudicatio, χωλὸς, ὴ, ὸν, χωλὸς, ὰς, ὁ.
claudico, χωλαίνω, σῶ, χωλεύω.
claudo, βινο, κατεκτερίζω, κατακλῄω, πάσσω, ἐκπάσσω, πήγνυμι, σ.
claudo, intercludo, ἀποκλείω, ἀπέργω, κλῄω, κλείω.
claudo oculos, κρυπτω ὀφθαλμὼ.
claudus, χωλὸς, ὴ, ὸν, κολοβὸς, ὴ, ὸν, γυῖος, ὸς, ὁ.
claudus unique pede, μονόπους, ποδὸς, ὁ, ἡ.
clavicula, κλειδίον, ου, τὸ, κλεὶς, ειδὸς, ἡ.
clevicularius, κλειδοχὸς, ου, ὁ.
clavicularius, κλειδοῦχος, ου, ὁ.
clavigera, κλειδοῦχος, ου, ὁ, ἡ.
clavus, κλοὸς, ὀδὸς, ὁ.
clavus adulterina, κατάκοπος, ος, ὁ.
clauftralis, κλειστὸς, ὴ, όν.
clauftrum, κλεῖθρον, ου, ὁ, ἡ.
clauftra, κλεῖθρα, ων, τὰ, κλεῖσις, εως, ἡ, ἱσσ μος, ους, τὸ

clypeus parvus, ἀσπίδιον, ου, τό. κυκλίσκιον, ου, τό.
clypeum abjicions, ἀποβαλόμενος, ὁ, ἡ, ἀποβαλών, όντος, ὁ.
clysſer, κλυστὴρ, ῆρος, ὁ.
clyſter parvus, κλυστήριον, ου, τό.

C O.

Concervatio, συνωδοιπορία, ας, ἡ.
concervatus, συνωδοιπορήσας, ασα, αν.
concervo, ατήρω, ὁδοιπορῶ, πάντα τὰ αὐτὰ, concervo omnia in unum, συγκρατίζω, συνσφίγγω.
coxecico, συνεκίνω.
coachiatus, τυλωτὸς, ἡ, ὁν.
coachio, συναγωγὸς, οῦ, ὁ.
coactor, πράκτωρ, ορος, ὁ.
coactus, συναγωγὴ, ῆς, ἡ, συναγωγὸν, οῦ, ὁ.
coactus, ἀναγκαῖος, αία, αῖον.
coactus neceſſitate, ἀναγκαῖος, αία, αῖον, ὁ.
coadjuvo aliquem, συλλαμβάνω τινὰ ἵνα.
coadunare, συναγωγὸν.
coadunio, συνάγω, συναγωγὸν.
coarguſtis, ἔλεγχος, ου, ὁ ἐλεγμὸς, οῦ, ὁ ἔλεγξις, εως, ἡ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
coarguo, ἐλέγχω, ξω, ἔλεγξις, εως, ἡ, συγχρονος, ου, ὁ.
coagmentaria, ἁρμολόγος, ου, ὁ.
coagmentatio, συναρμογὴ, ῆς, ἡ, σύνταμα, ατος, τὸ.
coagmento, συναρμόζω, συνάπτω, συγκείρω.
coagmentum, σύνταμα, ατος, τὸ, συγκόλλημα, ατος, τὸ.
coagulatio, πῆξις, εως, ἡ.
coagulo, πήγνυμι, πηξίαν, πῆξω.
coagulum, τυρὸς, οῦ, ὁ, τό.
coaleſcere facio, συνίστημι.
Qui nequit coaleſcere, ἀσύγκριτος, ου, ὁ.
coalito, συμπίνω, συμφοιτάω, συναίστημαι.
coarctare, ἀπαιτεῖσθαι, σπάω, ῶ, στενοχωρῶ, ῶ.
coarctatio, ἀπαιτεῖσθαι, ου, ἡ, στενοχωρία, ας, ἡ.
coarctatus, συνοχωκὼς, υῖα, ὸς.
coarguo, ἐξελέγχω, ξω, καταλέγχω.
coax, vox ranæ, ſeu imitatio cius vocis, κόαξ, ακος, ὁ.
cocciantus, κοκκοβαφὴς, οῦς, ὁ ἡ, ὁ.
coccinea vellis, κόκκινα ῥοῦχα.
coccinatus, κοκκοβαφὴς, οῦς, ὁ ἡ, ὁ, & κοκκοβαφὴς, οῦς, ὁ ἡ.
coccum ilicis, ου, ὁ.
cochlea, κόχλος, ου, ὁ, κοχλίας, ου, ὁ.
cochleare, δοῦλος, ου, ὁ, κοχλιάριον, ου, τό.
cochlides ſcalæ, κλῖμαξ ἑλικτὴ.
cocta, ſeu cibus venions, ἐφθὸν, ου, τό.
Locus, ubi cocta veneunt, ἐφθωτήριον, ου, τό, ἐφθωτικὸν, ου, τό, & ἐφθωτεῖον, ου, τό.
cocilis, ἐφθὸς, ὸν, ὁ.
coctio, ἕψησις, εως, ἡ, πέψις, εως, ἡ, σκέψις, εως, ἡ.
coctilius, ου, ὁν, ἐψητὸς, ὸν, ὁ.
coctor, ἑψητὴς, οῦ, ὁ.
coctum, ἐφθὸν, ου, τό, ἐψημένον, ου, τό.
coctura, ἕψησις, εως, ἡ.
coctus, ἐψοβὴς, ἐσσα, ὁ, ὠπτημένος, ου, ὁ.
coctu difficilis, δύσεφθος, ου, ὁ.
coctu facilis, εὔεφθος, ου, ὁ, εὔψητος, ου, ὁ.
non coctus, ἄπεπτος, ου, ὁ, ἀνέψητος, ου, ὁ.
codex, κῶμος, ου, ὁ, φάλαγξ, ιγγος, τό. ſed pro libro, βιβλίον, ου, τό.
codex rationum accipiendi, ου, ὁ, Lucianus.
codicillus, γραμμάτιον, ου, τό, βιβλίδιον, ου, τό.
cœlebs, ἄγαμος, ου, ὁ.
cœlum, ὑρανὸς, οῦ, ὁ.
cœmeterium, κοιμητήριον, ου, τό.
cœnio, συναυλίζομαι, ῶμαι, συναυλίσμαι.
cœmptio, συνώνιον, ου, τό.
cœna opipara, δεῖπνον, ου, τό, πολυώνυμος & πολυτελὴς, πολυτελὴ, ὸς, τό.
cœna dominica, δεῖπνον κυριακὸν.
cœna, ξένιον, ου, τό, δεῖπνος, ου, ὁ, δόξησις, εως, ἡ, δεῖπνησις, εως, ἡ.
cœnam inſtruo, δόγμα ἀναλίζομαι. Poet. ξενισσω, ῶ.
conam præbeo, ξενίζω.
cœnaculum, ξενοτροφεῖον, ου, τό, ὑπερῷον, ου, τό, ἀνάβυθρον, ου, τό, & Attice ἀνάβαθρον, ου, τό.
cœnatio, ξενιστήριον, ου, τό.
cœnatorium, συνεστιατὸν, ου, τό.

cœnatorio, συνεστιατὸν.
cœnipeta, φιλόξενος, ου, ὁ, ἡ, ξενοδοκεῖον, ου, ὁ.
cœno, ξενίζω παρέπω, apud aliquem, ξένον τινὸς ἀπὸ ποτ.
cœnobium, κοινόβιον, ου, τό.
cœnolus, κοιλιόβιος, ου, ὁ, ἡ, βοῤβορίτης, ου, ὁ, ἡ.
cœnula, συμπόσιον, ου, τό.
cœnum lutum, πηλὸς, ου, ὁ, βόρβορος, ου, ὁ.
coco, convenio, συνάγω, συνάκω.
coco, conſpiro, συνίζημι.
coco ad arma, συνάγω.
cœpi, ἄρχω, ἄρξομαι, ἐπήρξαμαι.
coercitio, σωφρὼ, ὸς, ἡ, παιδεία, ας, ἡ.
coire, cucumbere, μίσγεσθαι γυναικὶ, συγκαθεύδω.
coitus, concubitus, μίξις, εως, ἡ, ἀνδρόμιξις, εως, ἡ, συνουσία, ας, ἡ.
coitum, ſaltitum, καπυρίζω, ίσσω, τὸ, ὀρχὴ, ὴς, ἡ, ἐπίχαρμα, ατος, τὸ.
coequito, συνεππεύω.
coercco, κωλύγω τινὰ, ἀνάγκη σί τινος, κατέχω, ἐπέχω, συνέχω.
coetus, συνοδία, ας, ἡ, ἐκλεκτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ.
cogitabundus, μετεωρ. ος, ὁ, ἐνθύμιος, ου, ὁ.
cogitamentum, ἐνθύμημα.
cogitatio, ἔννοια, ας, ἡ, νόημα, ατος, τὸ, ἐπίνοια, ας, ἡ.
in cogitationem revoco, ἀναπολῶ, ῶ.
cogitationcula, νοῆσις, εως, ἡ.
cogitato, conſulto, ἐκ προνοίας.
cogito, meditor, οἶσθα, ὁ, ἡ, ἐνθύμημα τῶν, διανοῶ, ῶ, κυβεύω.
cogito mecum, ἐνωνοῶμαι, ῶμαι.
cognata, συγγενὴς, ὴς, ἡ, συμβιὰς, άδος, ἡ.
cognatio, συγγένεια, ας, ἡ, συγγένεσις, εως, ἡ.
cognationem habens inter ſe, τὸ γένεσιν ἀλλήλων.
cognatus, συγγενὴς, ὴς, ἡ, ὁμόγνιος, ου, ὁ, ἡ, ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ, ὁμοφυλέτης, ου, ὁ, ἡ, ὁμογενὴς, ὴς, ἡ, ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ.
cognitio, γνῶσις, εως, ἡ, ἐπίγνωσις, εως, ἡ, σύνεσις, εως, ἡ.
cognitor, γνώστωρ, ορος, ὁ, ἐλέγκτης, ου, ὁ, γνώστης, ου, ὁ.
cognitu difficilis, δύσγνωστος, ου, ὁ.
cognitu facilis, εὔγνωστος, ου, ὁ.
cognitus, γνωστὸς, ὸν, ὁ, ἐπίγνωστος, ου, ὁ, ἐπιγνωσμένος, η, ὸν.
cognomen, ἐπίκλησις, εως, ἡ, ἐπώνυμον, ου, ὁ.
cognomento, adverb. ἐπίκλην.
cognominatus, ἐπώνυμος, ου, ὁ.
cognomines, ὁμώνυμος, ου, ὁ, ἐπώνυμος, ου, ὁ.
cognominio, ἐπίκλησιν τινὸς, ἐπονομάζω.
cognominatus, ἐπώνυμος, ου, ὁ.
cognoſco, γινώσκω, ἐπιγινώσκω, καταγνωσκω, οἶδα, ω, ἐσχὸν, ω, διανοοῦμαι.
cogo, adigo, συνάγω, διάγω, συγκρούω, συμπείθω, ἐξαναγκάζω, ἐναγκάζω.
cogo, coacervo, συνάγω, ἐπισωρεύω.
cogo in unum, ἀθροίζω, ἐς τωυτὸ.
cohabitatio, συνοίκησις, εως, ἡ.
cohabitator, συνοίκησις, ου, ὁ, συνοίκητος, ου, ὁ.
cohabito, τρυφάω, συναναστρέφομαι, συνοικέω.
coharens, ἐχόμενος, η, ὸν, συνεχὴς, ὴς, ὸν, ὁ.
coharentia, συνάφεια, ας, ἡ, συνοχὴ, ῆς, ἡ.
coharco, συγκολλάομαι, κρεμάννυμι τινὶ, συνάπτομαι.
coharens, συγκολλητὸς, ὴ, ὸν.
cohibentia, γλωσσόκομον, ου, ὁ, συνοχὴ, ῆς, ἡ, ἐπίσχεσις, εως, ἡ, κατάσχεσις, εως, ἡ, συνέχεια.
cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, χαλιναγωγεῖν τὸν θυμόν.
cohibitio, κάλυσις, εως, ἡ.
cohonello, ἐπικαφίζω τινὶ, aliquem, στρουθίζω, ῶ.
cohortecio, κατασβέσιμος, ἤμαι.
cohors, σπεῖρα, ας, ἡ, τάγμα, ατος, τὸ, λόχος, ου, ὁ, ἔθνος, ους, τὸ.
ſtipata cohors, σπειρὸν τάγμα.
cohortandus, παρακλητὸς, ὴ, ὸν.
cohortatio, παραίνεσις, εως, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
cohortor, συμπαρακαλῶ, ῶ, παρορμῶ, ῶ, παραπλῶ, παραπλέω, ῶ.
coinquino, συμμιαίνω, συμμιαίνω.
coitio, συναλλαγὴ, ῆς, ἡ, συνωμοσία, ας, ἡ, ὁ.
coitum appeto, γυναικὸς, ῶ.
coitus, συνουσία, ας, ἡ.
coitus Lunæ cum Sole, συνόδιος, ου, τό.
colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινὰ ἐπὶ σιαγόνα, in maxillam, ὀνὶ, ὠτρίτ, in caput.
colaphus, κόλαφος, ου, ὁ, ῥάπισμα, ατος, τὸ.
colatio, ὑγρασία, ας, ἡ.
colator, ὑγρὸς, ὰ, ὸν.

colator vini, οἰνοδρὸς, ὰ, ὸν.
colatum vinum, οἶνος διῳλισμένος.
colciculus, κάλυξ, ῦκος, ὁ, κυαλίσκος, ου, ὁ.
colicus, κολικὸς, ὴ, ὸν.
colis, κωλὶς, ίδος, ἡ.
colibafco, συνοικοδομῶ.
colibefcio, λιμαίνω, διαφθείρω.
colibrio, κατακλύσμα, μαγμάτιον, διαφθόρημα.
colibor, συμπίνω, συμφοιτάω.
collachrymatio, συνδάκρυσις, εως, ἡ.
collachrymor, συνδακρύω, σω, ἐπίκλαυσις, εως, ἡ, προσκλαυσμὸς, οῦ, ὁ.
collactaneus, jiſdem mammis nutritus, συγγάλακτος, ου, ὁ, συσσίτιος, ου, ὁ, συμπαίκτης, ου, ὁ.
collare, περισφυκτὴρ, ῆρος, ὁ, περιδέραιον, ου, τό.
collarium, περισφυκτὴρ, ῆρος, ὁ, τό.
collatio, συναγωγὴ, ῆς, ἡ, σύνοδος, ου, ὁ, συνουσία, ας, ἡ.
collatio, comparatio, παραβολὴ, ῆς, ἡ, ἀντιπαβολὴ, ῆς, ἡ, ἀντίθεσις, εως, ἡ.
collatitius, συγκομιστὴς, οῦ, ὁ.
colladatio, ὑβρισμὸς, οῦ, ὁ, συκοφαντία, ας, ἡ.
colladio, πρωτοστατῶ, ῶ, συκοφαντῶ, ῶ.
collecta, συναγωγὴ, ῆς, ἡ, ἔρανος, ου, ὁ, συμβολὴ, ῆς, ἡ.
collectanea, τὰ ἀθλιώτατα, τὰ ἐσλεκτα.
collectio, συλλογὴ, ῆς, ἡ, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, ἐξήγησις, εως, ἡ.
collectitius, συναγωγιμαῖος, αία, αῖον.
collectivus, ſeu apnus ad colligendum, ἐπισυναγωγὸς, ὸν, ὁ.
collector, συναγωγὸς, ὁσ, ὁ, συναγωγὸς, ἐρῶ, ὁ, ἀθροιστὴς, οῦ, ὁ.
collega, συνάγων, ουσα, ὁ συνάκτης, ου, ὁ.
collega in conſulatu, συνστατὴρ, ορος, ὁ, συνστάτωρ, ορος, ὁ.
collega ſum in magiſtratu, συνάρχω.
collegæ, συνάρχοι, οἱ, συνάρχοντες, οἱ.
collegium, συνέδριον, ου, τό, σύλλογος, ου, ὁ, συμβόλιον, ου, τό, σύστασις, εως, τό.
collibertus, συνελεύθερος, ου, ὁ, συνδοῦλος, ου, ὁ.
collibet, collubet, συνδοκεῖ μοι ἔτι, hoc mihi libet, Thucydides.
collido, συκκόπτω, aliquid frango, συγκόπτω, κατακόπτω.
colligatio, συνδεσμὸς, οῦ, ὁ, σύνδεσις, εως, ἡ.
collige, as, ſimul ligo, συνδέω, ῶ, κατασδέω, ῶ.
colligo, is, συλλέγω τι, aliquid colligo, συναθροίζω, συνάγω τι ἐς τὸ αὐτὸ, συναγείρω.
collimitaneus, ὁμόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁμορεύς, ὁμορεῖ, συνόρου τὸ τε.
collige ſic, ἀναπαλιπάσω τοιῶτον.
collige, pro rebeice, ἀναπαλιπάσω, ἀπαλλαγὴν ποιῶ τινὸς, ἀπαλλάσσω.
collige ſtipem, ἔρανον αἴτεω, ῆς, συνέρανος.
collige rationem, λογίζομαι.
collige ſparſa, ἀπαλλάσσω.
colligo, concludo, συνάγω, συλλήγω, συλλογίζομαι.
collineare ad ſcopum, εὐθύζειν σκοπὸ.
collimatio, σκοπευτὴς, οῦ, ὁ.
collineo, as, ἀστοχῶ, ἀστοχήσομαι τοῦ βέλους, ad voluptates.
collineo, συναπίω.
collino, una lino, κατακρύβω.
collinus, ὁ τοῦ βασῦ, ὁ τοῦ Ἡ βασῦ, Arillotelis de mundo.
colliquefacio, συντάκω.
colliqueſco, τήκομαι.
collis, λόφος, ου, ὁ, βασὺ, ὁ, κνημὶς, ῖδ, ἡ, χρωτὶ, ὸς, ὁ, γναθοῖς, αι, ὁς.
ſeptem colles habens, ἑπτάλοφος, ου, ὁ. Epithetum urbis Romæ.
colliſio, τύπτεσθαι, ου, τό, συγκόπτεσθαι, ου, τό.
collocare in tuto, ἐς πολὺ, θέσθαι.
collocare una, συγκαθίζομαι.
collocare in, ἐκτίθεμαι, ἐκβάλλω, ἐγκαταστίζω, εἰς θρόνον, in ſedem.
collocare columnas in'cariam, ἐρύκω, εἴλαι εἰς βαλάνους.
collocare bene, & κατατίθεσθαι τὰ χρήματα ὁ pecuniam.
collocatio, θέσις, εως, ἡ, τάξις, εως, ἡ.
colloco, καθίζω, ἱζάνω, ἵδρυμαι.
collocupleto, καταπλουτίζω.
colloquium, συνουσία, ας, ἡ, διαλογὴ, ῆς, ἡ, διάλεξις, εως, ἡ, διάλεκτος, ου, ὁ.
in colloquium venire cum aliquo, ῆς, vel εἰς λόγον τινὸς ἐπὶ, Thucydides. ἐς λόγον ἐλθεῖν, Athenagoras. εἰς λόγον ἀρικνεῖσθαι τινὶ, Ariſtophanes.
colloquor, διαλαλητέον τινὰ, συνομιλῶ τινι, συλλαλῶ, διτέγγω.
colluceo, φέγγω, καταλάμπω, σκάω.
colluctor, συμπαλαίω cum dativo, διαπαλαίω.
colluctatio, διαπάλη, ης, ἡ.
colludo, ῖδ, συμπαίζω τινὶ, alicui, πρωτοβόλον.

collu-

colludere alicui, συμπαιζειδοῦ τινι, Demosthenes. συμφωνεῖνα τινι. Licurgus contra Leocrates. colludere, ἐξῆτε, & simulate agere, συγκαταγωνίζεσθαι.

colludium, συνέπαιγμος, ὁ, ὁ.

collum, τράχηλος, ὁ, ὁ, αὐχήν, ἑνος, ὁ.

collum amputo, τραχηλοκόπω, ω.

collum obtorquco, τραχηλίζω.

collum frango, ἀποτραχηλίζω, ἐκτραχηλίζω.

collum attollo, τραχύνομαι, ὁ.

collum longum habens, μακρότραχηλος, ος, ὁ, συμπεπλεγμένος, ος, ὁ.

collum maculosum habens, ποικιλαύχην, ενος, ὁ.

collum, βύσσινον, κρυπτίλλιον.

colluso, κολύμβαω, ησω, ησα, σύμπαιγνία ας, ὁ.

collusor, συμπαίκτης, ου, ὁ.

colluforie, συγκυκητικῶς.

collustrato, σκοπέω, ησω, ὁ, σκέπασμαι, τος, ὁ.

colluítro, περισκοπέω, κρυπτάομαι.

colluítro oculis, περιστρέφομαι τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Atarus, περίστασις, cum accufativo, περιδέομαι.

collyries, fordes, χλίδ, ος, ὁ, σπυρίδες, ὁ, ὁ σύμβλωσις, εως, ὁ.

collyrium, κόλλυρις, ος, ὁ.

colo, as, are, ἐλέω, ω, ἐλῶ, ἐλεῦσω, ἐλεύσομαι, ἐλεῦκα.

colo, is, ere, veneror, adoro, σέβομαί τινα ἢ τι, ἀγαπάζω τινά, τιμάω, ὁ, σεβάζω, ἐπιτελῶ τινα ἢ τι, ἀγαθὰ ποιῶ τινι. divino, animi benevolentia aliquem colo.

colere, pro exercere, ἀσκέω τι, ἐπιτηδεύω.

colere, pro habitare, οἰκέω.

colere, pro diligere, φιλέω τινα, aliquem.

colere vitam, βιόω.

colere agrum, γεωργέω χώρα, vel χῶν.

colere, pro ornare, κοσμέω, cum accufativo. Nazianzenus a contra Jul.

coloni, ἀποικοι, οἱ, ἀποίκων, ου, ὁ, ἐμπορίται, οἱ.

colonel novi, ἀνθρωποι νεοκατοικοι, νεοκατοικοι, οἱ.

colonia, ἀποικία, ας, ἡ.

colonia deductio, κατοικία, ας, ἡ, μετοικησμὸς, ου, ὁ.

coloniæ deductor, ἀποικίας ἡγεμὼν, ονος, ὁ.

colonian, deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπω, ἀποικίζω, ἀποικον κτίσω.

colonus, γεωργός, ὁ, ὁ, γεωργὸς, ὁ, ὁ, ἄνθρωπος, ου, ὁ.

colophon, κολοφὼν, ὧνος, ὁ.

colophonem imponere, τὸν κολοφῶνα ἐπιτιθῶ τινι.

colori, χρῶμα, ατος, τὸ, χρὼς, ὡτος, ὁ, χρὼς, ὡτος, ὁ, βαφὴ, ἡς, ἡ, Poetice.

coloratio, χρωματισμὸς, ὁ, ὁ, χρωτὶ, τοῦ, ὁ, ἀνθρώπου, ου, ὁ, χρωτισμὸς, ου, ὁ.

colorator, χρῶστης, ου, ὁ, ἰσθιοπαστὴς, ου, ὁ, χρωτὴς, ὁ, ὁ.

coloratus, ἐγκέλευστος, ος, ὁ.

colore bono pictus, ἀγαθῷ τῷ χρῶτι, ὁ, ὁ, & ἀγαθῷ χρῶτι, ὁ, ὁ.

colore, βάπτω, ψω, ἔβαφα, πτομαι, ὁ, χρῶτα ἐπιτίθημι, ὁ, ὁ.

colosso, statua, κολοσσὸς, χολοσσὸν, χολοσσὸν.

colubra, serpens, ὁ, ὁ, ὄφις, ὄφεως, ὁ, ὁ.

colubra, vel colostrum, τυρὸς, ὁ, ὁ, νεα γάλα, ος, ὁ, τὸ, ἐστι τυρὸς.

colubet, ἐρεύ, ὁ, ὁ, ἔρευα, σομαι, ὁ, χέρνιβα ἔχω, ὁ, ὁ.

colum, κόσκινον, ου, τὸ, ὁ, ὁ.

columbarium, περιστέρων, ὁ, ὁ, περιστερῶν, ὧνος, ὁ, τὸ.

columbaria, περιστερωτὸς, ὁ, ὁ.

columbus, & columba, περιστερὰ, ᾶς, ἡ.

columbinus, quod eft ex columba, περιστερεῖος, ία, εῖον, ὁ, ὁ, περιστερεῶδης, ης, ες, περιστερώδης, ους, ὁ.

columbitim, περιστερίδιον.

columella, κιόνιον, ου, τὸ.

columen, κίων, ονος, ὁ, κίονος, ου, ὁ.

columna, κίων, ὁ, ὁ, κίονος, ου, ὁ, vel ὁ, ἡ, ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ.

columnæ baſis, κιονόβαθρον, ου, ὁ.

columnæ fuſigium, κιονόπαχος, ου, ὁ.

columnarum capitulum, κιονοκόρωνις, ὁ, ὁ.

columnis fulcio, ὑποκιονέω, ω.

in columna inſculpere, ad infamiam, κολυμβάω, γράφω.

columnatus, κιονώδης, ης, ες.

colus, ἄλακρον, ου, τὸ.

coma, κόμη, ἡ, ὁ, ἡ, κόμα, ἄς, ἡ, χαίτη, ης, ἡ.

coma promiſſa, μακρὰ, ᾶς, ἡ, ὁ. Heſychius.

coma pena, κουρὰ, ᾶς, ἡ.

comam nutrio, ἀναθρέπτω, τρέφομαι, κομήτην ὁ, ὁ, κόμην, ὁ, ὁ.

comatum exonatrix, κομήτρη, ας, ἡ.

comatum exonator, κομήτης, ου, ὁ.

coma adultera, ὑπόκρισις, ὁ, ὁ, ψευδὴς κόμη, ὁ, ὁ, ἡ, ψεύδεις, ὁ, ὁ.

comatus, κομήτης, ου, ὁ, κομήτρης, ου, ὁ.

comatus bene, ἀγαθὸς, ἡ, ὁ, ἄγαθος, ου, ὁ, ὁ, ἔχων, ὁ, ὁ.

combino, συμείνω ὁ τινι, aliquid cum aliquo.

combino, onis, συμείνων, ου, ὁ.

combinatio, σύζευξις, ὁ, ὁ.

combino, συνδέω, ὁ.

combutendi vim habens, καυστικὸς, ὁ, ὁ.

comburo, ἐμπρήθω, πρήσω, ὁ, aliquid, φλέγω, συγκαίω.

combuſtio, ἀπέκαυμα, ατος, τὸ, ἔμπρησις, εως, ὁ, ἐμπρησμὸς, ου, ὁ.

combuſtus, ἀνθρακωτὸς, ὁ, ὁ, αὐθὸς, ὁ, ὁ, ἀκαὴς, ὁ, ὁ, ἀκαὴς, ὁ, ὁ, ἀκαὴς, ὁ, ὁ.

combuſtivus, καύσιμος, ος, ὁ.

comedo, σθίω, σθίομαι, βρώσομαι, ἐδόμαι.

comedo ad viretatem, ἐπιτρώγω, ὁ ἐν αἰσθήσει, ὁ, hinc ἀπεσθίω, ις, ὁ, ἐπιτρώγω, ις, ὁ, ἐπιτρώγω, ις, ὁ, nimia comeſtio.

comedo interparanter, λυμαίνω.

comedo, onis, & comeſtor, καταφάγος, ος, ὁ, βόρτορος, ου, ὁ, ὁ.

commejo, κνάω.

comes, ακόλουθος, ου, ὁ, συνέμπορος, ου, ὁ, συνοδοιπόρος, ου, ὁ, ὁ.

comes itineris, συνοδοιπόρος, ου, ὁ.

comes fum, σπεύδω, ὁ, ὁ σπεύδω, ὁ, ὁ σπεύδω.

commeſtabundus, ἐντάσσων, ὁ.

commeſtatio, κάμινος, ου, ὁ, συμπόσιον, ου, ὁ.

commeſtator, κώμαστης, ου, ὁ.

commeſtor, κώμαζε.

commeſtor, κώμαστης, ου, ὁ.

commeſtura, ἔδεσις, ὁ, ὁ, βρῶσις, εως, ἡ.

comeſtus, βιβρωμένος, ος, ὁ.

comeſtus, κάμινος, ου, ὁ.

comica, κωμικὸς, ὁ, ὁ, κωμικὴ, ὁ, ὁ.

comicus, ὁ, um, κωμικὸς, ὁ, ὁ, κωμικὴ, ὁ, ὁ, κωμικὸν, ὁ, ὁ.

cominus, ἐγχείᾳ, συνάδω, ἐκ χειρὸς.

comious pugnare, συνάδω μάχομαι.

comis, humanus, χρηστὸς, ὁ, ὁ, φιλοπρόσωπος, ος, ὁ, φιλοπρόσωπ ὁ ἐ ος, μαλάκος, ος, ὁ.

comitas, ἀφροσυγχύσια, ας, ἡ, εὐφημοσύνη, ης, ἡ.

comitatus, ὡς, ὁ, κώλακες, ου, ὁ, ὁ, ὁμιλία, ας, ἡ, ὁ.

comiter, φιλοφρόνως, ἁμιλλᾶ.

comitia, ἀγοραίαι, αἱ, ἀγορασίαι, αἱ, σύλλογοι, ου, ὁ.

comitiali morbus, ἐπιληψία, ας, ἡ.

comitiali morbo laboro, ἐπιλαμβάνομαι.

comitialis, vel comitiarius, ἀγοραῖος, ος, ὁ, ὁ.

comitium, ἐκκλησιαστὴς, ου, ὁ.

comitiis nitetiam, ἐκκλησιάζω.

comitor, παραπέμπω, ὦ, cum dativo. συνακολουθῶ τινι, aliquem comitor, παραπέμπω, συνάδω.

comma, κόμμα, ατος, τὸ.

commaculo, βύσσινο πάω, καταμιαίνω.

commeatus, τροφὴ, ἡς, ἡ, τὰ σιτία, δίοδος, ου, ὁ, ὁδεία, ας, ἡ.

commeatui præfectus, βιάτροφος, ος, ὁ, σιτάρχης, ου, ὁ, ὁ, βιάτροφος, ος, ὁ.

commeatus, profectiendi venia, εἴασις, ὁ, ὁ.

commeatus largiendi, ἐφοδιάζω, ἐφοδιάσω.

comeatu abundo, πλούω, πλύσω ὕδατι, Demoſthenes.

commenini, ἀναμιμνήσκομαι τινος, ἐπιμιμνήσκω τινὸς.

commemorabilis, ἀξιομνημόνευτος, ος, ὁ.

commemoratio, ἀναμνησμὸς, ου, ὁ, ὑπόμνησις, εως, ἡ, ἀνάμνησις, εως, ἡ.

commemorationis dignus, ἀξιομνημόνευτος, ος, ὁ, ἀξιόλογος, ος, ὁ.

commemoro, ἀναμιμνήσκω.

commendabilis, dignus, qui laudetur, ἐπαινετὸς, ὁ, ὁ.

commendate, id eſt, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπω τινὶ τι, Xenophon. ἐπιτρέπω σοι τὸν, hoc tibi commendo, Demoſthenes, ὑγκεῖσθαι ἐπιτρέπω τινὶ, ſeipſum alicui commendare, h. e. alicujus fidei ſeipſum, committere, Æſchines.

commendare, id eſt, laudare, ἐπαινέω τι τινος, laudo te propter hoc, ἐπαινέσω σε τοῦτο.

commendo, ἐπαινέω, ἐπαινέσω, ὁ, ἀποίκῳ, ὁ, ὁ.

commendatus, a, um, ἐπαινετὸς, ἐπαινετὸς, ὁ, ὁ, ἐπαινετὸν, ὁ, ὁ, ἐπαινετὸς, ὁ, ὁ, ἐπαινετὸς, ὁ, ὁ.

commendatitiæ literæ, συστατικὰ γράμματα.

commendo, παραπέμπω, συνίστημι.

commentaria ſcripſit interpretor, ὑπομνηματίζομαι.

commentarium, vel commentarius, ὑπόμνημα, ατος, τὸ, ὑπομνηματισμὸς, ου, ὁ.

commentio, μολύνω, ὁ, ὁ, διαίτημα, ατος, τὸ, σύστημα, ατος, τὸ.

commentitiuncula, ὑποθημάτιον, ου, τὸ.

commentator, σύστητὴς, ου, ὁ.

commentitius, ἑκὼν, πλασματώδης, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ.

commentor, σύστεω, διαπλάσσω, πλάσσομαι μὰ, ἐπινοέω τινα, συμπλάττω, ὦ.

commentum, res ficta, σκιὰ, ᾶς, ἡ, πλάσμα, ατος, τὸ, ὑπόθημα, ατος, τὸ, ἐπίνοια, ας, ἡ.

commeo, as, are, iter facio, σύστεω ὁ τινα, ad aliquem, & πρὸς τινα.

commercium συναλλαγὴ, ατος, τὸ, ἀλλαγὴ, ἧς, ἡ.

cui commercium cum oullo eſt, ἀπέσμαστος, ος, ὁ, ἀνεπαλλακτος, ος, ὁ.

commercium cum aliquo habere, συναλλάττω τινὶ, cum dativo.

commercium eſſe, συμβόλαια ἔχω, ἔχει τινα, cum aliquo, συμβόλαια συναλλάσσω, cum aliquo, συμβόλαια γίνομαι πρὸς ἀνθρωπον ἕτερον.

commereor, μισθαποδῶ, ἄξιός εἰμι.

commeritor, ἐμμαστὴς τοῦ τινὸς, apud exteros exulo, ſocrates.

commilitium, στρατεία, ας, ἡ, ὁ, στρατιὰ, ᾶς, ἡ.

commilito, στρατιώτης, ου, ὁ, ὁ, σύμμαχος, ος, ὁ.

commilitium, ἀνδὰς, ὁ, ὁ, ἀνδὰς, ὁ, ὁ, ἀνδὰς, ὁ, ὁ.

commiſcor, συμπλάττω, ἐξαίρετα ω, ὁ, ὁ, μίσγω, ὁ, ὁ, μίσγω, ὁ, ὁ, ἐπιπλάττω, ὁ, ὁ, συνεπλάττω, ὁ, ὁ, προσπαίσσομαι.

commiſſio, ἀγὼν, ὁ, ὁ, ἀγὼν, ὁ, ὁ, ἀγὼν, ὁ, ὁ

commonatio, ὑπομνηστικόν.
commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, cum duobus accusativis. παραινῶ, ὦ, πείθω, ὦ, παρακαλῶ, ῶ.
commonitio, νουθέτησις, εως, ἡ, νουθέτημα, ατος, τό, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
commonitus, νουθετηθεὶς, ἀναμνησθεὶς, ὑπομνησθεὶς, ἐντος, ὁ.
commonitor, καθυπομνήστης.
commoratio, habitatio, οἴκησις, εως, ἡ.
commoratio, mora, ἐγκράτεια, ας, ἡ, κατοχή, ἡς, ἡ, σχέσις, εως, ἡ.
commoror, σκωπτοδιατρίβω.
commoros, manto, χρονίζω. διατρίβω οὐ τῇ πόλει, in civitate immorari. βραδύνω.
commorari aliquem, i. e. detinere, ἀνέχω τινὰ, ἐπισχήσω τινά.
commotio, σεγκίνησις, εως, ἡ.
commotus, συγκινηθεὶς, ἐντος, ὁ.
commoveo, perturbo, διατυφόω τινα, συγκινῶ, ῶ, διακινῶ τι.
communicatio, κοινωνία, ας, ἡ, κοινῶσις, εως, ἡ.
communico, κοινῶ τινί τινος, & τινί τι, communicare aliquid cum aliquo, μεταδίδωμι τινί τινος, ἀναπλήθω, ὦ, κοινῶσις, εως, ἡ, κοινὸν, ὁ τινί τι, μεταδίδωμι, ἐστι, ὁ.
communionem habere cum aliquo, κοινωνὸν τινα.
communio, is, ire, νουχρατέω, πανταχῇ, πανταχοῦ, πάντῃ.
communis, κοινὸς, ἡ, ὁν, ἐπίκοινος, ος, ὁ, ἔκτος, ὁ, ὁ ἴδιωτις, ης, ὁ. hoc mihi cum eo est commune, τοῦτο ἐνάρχει μοι κοινὸν πρὸς ἐκεῖνον. Max. Tyrius. Serm. 40.
communis multis, πολύκοινος, ος, ὁ.
communis omnibus, πανκοινὸς, ὁ, ἡ.
communitas, κοινότης, τητος, ἡ, κοινωνία, ας, ἡ.
communitas vitæ, συμβίωσις, εως, ἡ.
communiter, κοινῇ, οἱ κοινοὶ, κοινῇ, ὑποκοινῶς.
communtabilis, ἀμεταβόλητος, ος, ὁ, συμβλητὸς, ἡ, ὁν.
commutatio, μεταβολὴ, ἧς, ἡ, ἀλλαγὴ, ἧς, ἡ.
commuto, permuto, ἀλλάττομαι τί τινα, aliquid aliqua re.
commutare, ἀναμείβομαί τί τινα.
commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
como, κομῶ, κομᾷ, ἧξαπτὸν, ὦ, κομῶδιν, ὦ, κλάσμα.
comœdia, κωμῳδία, ας, ἡ.
comœdiarum scriptor, κωμῳδοποιὸς, ὁ, ἡ, & κωμῳδιογράφος, ὁ, ἡ.
comœdus, κωμῳδὸς, ὁ, ἡ.
compactio, συμπλοκὴ, εως, ἡ, συναρμογὴ, ἧς, ἡ.
compactum, συναρμογὴ, ἧς, ἡ, συναρμοσμένον, ου, τό.
compactus, συμπαγὴς, ἐστι, ὁ, ἄκαμπτος, ὁ, ἡ, ἧς ὁ.
compages, ἁρμονὴ, οὐ, ἁρμοὶ, οἱ.
compagino, ἀρ, συναρμόσμην, ὦ.
compago, & compages, σύναρμα, ατος, τὸ, σύστεμα, ατος, τὸ, συναρμογὴ, ἧς, ἡ.
compar, ὅμοιος, ος, ὁ, ἴσος, ος, ὁ, σύζυγος, ος, ὁ, ἡμ ὁ
comparabilis, παραβλητὸς, ἡ, ὁ, συμβλητὸς, ἡ, ὁν.
comparandus, συβλητὸς, ἡ, ὁ.
comparate, συγκρατικῶς.
comparatio, ὁμοίωσις, εως, ἡ, παραβολὴ, ἧς, ἡ, σύγκρισις, εως, ἡ.
comparatio rerum ad victum necessariarum, συγκρίσις, εως, ἡ, τοῦ, τῆ, ἧ.
comparco, φείδομαι, κατεφείδομαί τινος.
comparo aliquid ad aliquid, συνάπτω τι τῷ τι.
compario, acquiro, πορίζομαι, κτῶμαι, κτησιάζω, ἐκπορίζω, κατασκευάζομαι.
comparo, confero, παραβάλλω, προσπαίζω, παραβάλλω, συμβάλλω.
comparare fe ad bellum, παρασκευάζομαι.
comparata victus, βιοτὴ βίου.
comparare fibi porcetum, ποσίδιον ἑαυτῷ ἐξαγοράζω.
comparare pro preparare, συσκευάζω.
comparare cognitionem, καλὸν ἐ γνῶσιν.
comparare, emere, πορίζομαί τί τινος, aliquid ab aliquo emo.
ita comparatum eſt, ὧν τοιοῦτο.
comparitor, συμμισθίζομαι.
compaſcuus, συμβοτὸς, ὁ, ἡ.
compaſſus agere, σκιδνᾶσι ἀγρὸν, τομὴ ταυτὸ.
compatior, συμπαθῶ.
compedes, πέδαι, αἱ.
compedibus alligno, πεδάω, ἰμπεδάω, ῶ, ἰμπέδω, ὦ.
compellatio, πρόσκλησις, εως, ἡ, ἐντολὴ, ἧς, ἡ.
compellator, προσήγορος, ος, ὁ.
compellatus, πρόσρησις, εως, ἡ.
compello, as, alloquor, προσλαλῶ, προσφωνῶ τινα, ἐγχρόνῳ τινὶ τινα, προσκαλῶμαι.
compello, is, συκοφαντῶ, συκοφάντημα, ἄμαι.
compendiatio, συκοφαντία.
compendiarius, συκοφαντὴς, ὁ, ἡ.
compendiofe, συκοφαντ.
compendiofus, βραχυκαιρὸς, ἴσης, ὁ, ἡ, ἐ, συκοφαντὴς, ος, ὁ.
compendium, ἐντομὴ, ἧς, ἡ, συκοφάντημα, ατος, τό.
compendium, ἐντομὴ, ἧς, ἡ, συκοφάντημα, ατος, τό.
in compendium contraho, συγκρίνω, ἐντέμνω.
compenſatio, ἀμοιβὴ, ἧς, ἡ, ἀντιμισθία, ας, ἡ.
compenſo, ἀντικαταλλάττομαι, ἀντικαταβάλλομαι.
compenſare benficium beneficio, ἀντιμισθίζω.
comprehendo, συλλαμβάνω, ἧς, ὁ.
comprehendo, συλλάβομαι.
comperio, ἡβεύρεσις, καταλαμβάνω.
comperior, compertum habeo, καταλαμβάνω.
compertum, & exploratum habeo, ἐπίτηδεια ἔχω εὑρεῖν.
compertus, a, um, πολυπραγμονήσεις, ος, ὁ.
compes, πέδη, ης, ἡ.
compeſco, συλλαμβάνω, συνίστημι.
competens, ἁρμόδιος, ος, ὁ.
competenter, μετρίως.
competentia, ἀναλογία, ας, ἡ.
competitor, συμπρίω τί τινι.
competitorem eſſe alicui in aliqua re, ἀντικρύζομαί τί τινι.
competitores, συμπραγμάτευτοι, οἱ.
competo, συμπίπτω, συκοφαντῶμαι.
compilatio, πειρασμὸς, ἐπος, ὁ.
compilator, ſpoliator, συλητὴς, ὁ, ἡ, λωποδύτης, ὁ, ἡ, ἀκτοδύτης & fures alienorum verſuum, ἀλλοτρίων λωποδύται τίτλων.
compilatus, πειρασμοῦμαι, ὁ, ἡ.
compilo, συκοφαντῶμαι, cum accuſativo, συκοφαντῶ, ῶ.
compingo, συκοφαντῶμαί τι, συκάττω.
compita, ἀμφόδοι, ὁ, ἡ, ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ.
compitalia, ἑορτὴ Ἑκαταίων, ἡ τῶν ἀγυιῶν.
compleco, δίδακτὸν, συκοφαντῶ.
complano, ὁμαλίζω.
complector, περιπλέκομαι, κωμῳδέομαι, περίχειρα ποιοῦμαι.
complector ſummatim, κεφαλαιῶμαί τι.
complector mente, κωμῳδῶ σὺ τῶν γνώμαι.
complector animo, περιβάλλω τὸ νῷ.
complementum, πλήρωμα, ατος, τό.
compleo, συκοφαντῶ, συκοφαλῶσιν.
completus, perfectus, τέλειος, ος, ὁ, συμπλήρης, ἐσι, ὁ, ἡμ ἐ.
complexio, συμπλοκὴ, ἧς, ἡ.
complexio verborum, πλοκὴ, ἧς, ἡ.
complexus, περιπλοκὴ, ἧς, ἡ, περίχειρα, ὁπλισμὸς, ὁ, ἡμ ἐ.
complicatio, συμπλοκὴ, ἧς, ἡ.
complicatus, συμπλοκὴ, ἐσι, ὁ, περίπλεκτος, ος, ὁ, ἡμάλλωτος, ος, ὁ, ὑμπλεκτὸς, ἡ, ὁν, ὁ ἡ ν.
compono, συκτάσσω, συμτάσσω.
comploratio, διάδρυσις, ἐσι, ὁ, ὀδυρμὸς, ος, ὁ & ὀδυσμὸς, ἐσι, ὁ.
comploro, ἐνθλίβομαι, κατακλάω, ὀδύρω, ὦ.
complofio manuum, χειρῶν πίτυσις.
complures, compluria, συκτένειος, συμπολλοὶ, ὁ, ἡ, οἱ, συμπολλοὶ, ὁ, ἡ, τὰ.
complufculi, ἐσι, οἱ, ὁ πολλοὶ, οἱ.
compono, συκτάσσω, συμπλέκω λόγον.
componere, conferre, συκπαραβάλλω, παραβάλλω.
componere, commentari, γραμματίζομαι, συκτίθεμαι, ſeu ἀ τινι, ἀπατεύομαι.
componere inter ſe, comparare, παραβάλλω.
componere, pro diſponere, συκτάττω.
componere, ornare, διάττω.
componere, concordare, συκβάλλεται πρὸς τινα.
componatio, συγκρασὶς, εως, ἡ, ſive ἐγκρασὶς, ἐως, ἡ.
compotatus, συγκρασὶς, ὁ, ἡ.
comporto, συμφορὰν τὶ τινος, συκκομίζω.
compos, ἔγκρατὴς, ἐσι, ὁ ἡμ ἐ, ἐνίδιος, ος, ὁ.
compos alicujus rei factus, ἐνίδιος, ος, ὁ, & Poetice ἐνίδιλος, ος, ὁ, ἀνιδιλος, ος, ὁ.
compos roti ſio, τυγχάνω, cum genitivo.
compos mentis, νοῦχρα, ἐσι, ὁ, ἡμ ἐ, ἔμφρων, ὁ, ἡ, ἐ.
compoſite, ἀκόσμως.
compoſitio, ἁρμονὶς, ἐως, ἡ, διάταξις, εως, ἡ.
compoſitio, ſeu artificium orationis, κρατικὴ, ἧς, ἡ.
compoſitio, pacificatio, διάλυσις, ἐως, ἡ, σύμβασις, εως, ἡ.
compoſitionis, ſeu pacificationis deſiderio teneor, συμβάσεως.
compoſitio mala, κακοσυνθεσία, ας, ἡ.
ex compoſito aliquid agere, ἐκ συνθέσεως.
compoſitus, διαπεπλεγμένος, ος, ὁ, καθεσταμένος, ος, ὁ.
comporatio, πόρος, ὁ, συμπόρισις, εως, ἡ.
compoto, συκπίνω.
comptor, συμπότης, ὁ, ἡ.
comptrix, συμπότις, ἴδος, ἡ, συμπότρια, ας, ἡ.
compræcatio, κατάλυσις, ἐως, ἡ, ἄλυσις, ἐως, ἡ.
compreco, δέομαι σὺ θεῷ, κατάλυσις.
comprehendi qui nequit cogitatione, & mente, ἀκατανόητος, ος, ὁ, ἀνόητος, ος, ὁ, ἀνοήτανος, ος, ὁ, οὐ comprehendi, ἄλυσις, ος, ὁ, ἀκατάληπτος, ος, ὁ, ἀκαταλαμβάνω, ὦ, ἀ.
comprehendo undique, περικαταλαμβάνω.
comprehendo fummatim, συγκεφαλαιῶμαί τί.
comprehendo, manu teneo, καμβάνω, συλλαμβάνω, περίχειρα.
comprehendere intelligere, καταμανθάνω.
comprehendere mente, περιλαμβάνω τῇ διανοίᾳ.
comprehenſibilis, καταληπτὸς, ὁ, ἡ.
comprehenſio, καταλαβὴ, ἐσι, ὁ, ἡ, σύλληψις, εως, ἡ.
comprehenſio, conceptus mentis, νοῆσις, εως, ἡ.
comprehenſus, συκλείστος, ος, ὁ.
compreſſio, συκλεισμὸς, ἐσι, ὁ, ἡ, συβόλωσις, εως, ἡ.
compreſſus, συβολόβριστος, ος, ὁ, πεπιεσμένος, ος, ὁ.
comprimo, premo, συκπιέζω, συτλάω.
comprimere os, συβολαβίσαι τὸ στόμα.
comprimere virginem, i. e. vitiare, βιάζομαι κόρην, φθείρω.
comprehenſio, conceptus mentis, νοῆσις, εως, ἡ.
comprobatio, συκαινέσις, εως, ἡ, ἐπαίνεσις, εως, ἡ.
comprobator, ἐπαινετὴς, ὁ, ἡ.
comprobo, ἐπαινῶ, συκαινῶ, ὦ.
compromitto, συκπαραβάλλω.
compros, ἐνίδιος, ος, ὁ, & ἐνίδιλος, ος, ὁ, κεκολωνισμένος, ος, ὁ.
compulſus, ἀδικηθεὶς, ἐντος, ὁ, βιαθεὶς, ἐντος, ὁ.
compulſio, συκώθωσις, εως, ἡ, σώσις, εως, ἡ, ὠθισμὸς, ὁ, ἡ, ἐ.
compunctio, κατανύστης, εως, ἡ.
compungo, κατανύττω.
computare, λογίζομαι, συμλογίζομαι.
computatio, λογισμὸς, ἐ, ἡ, ἐ.
computator, λογιστὴς, ὁ, ἡ, λογιστικὸς, ὁ, ἡ.
computreſco, κατασήπομαι.
conamen, ἐγχείρημα, ατος, τό, ἐπιβολὴ, ἧς, ἡ.
conatus, ἐπιβολὴ, ἧς, ἡ, ἐγχείρημα, ατος, τό.
conatus, as, ἐγχειρέω, σπεύδω, σπουδάζω, ἄω, ἄσω.
omni conatu, χρὸς, ὁ πᾶς.
concacto, κατακόπτω.
concamerario, καμάρωσις, εως, ἡ, ὄγκωσις, εως, ἡ.
concamerator, καμαρωτὴς, ὁ, ἡ, ἐ.
concamero, καμαρῶ, ὦ, κορῶ, ὦ.
concavitas, κοίλωμα, ατος, τό.
concavo, κοιλῶ, ὦ.
concavus, κοῖλος, ος, ὁ, ἔγκολος, ος, ὁ.
concedo, παραχωρῶ σοι τὸ βίωμοι, ὑποχείρω.
concedo, confero me, πρόχωρῶ, ὦ.
concedo, permitto, ἐνίχωρῶ, ὦ, ἀπολύω, ὦ.
concedo aliquid petenti, κατανεύω, cum accuſativo.
concelebro, συμπανηγυρίζω.
concelebro laudes, συκπαινέω.
concentus, ἁρμονία, ας, ἡ, συμφωνία, ας, ἡ, συμφωνὶς, ἐως, ἡ.
concepta clam, κρυπτὸς, ὁ, ἡ.
conceptus, συλλαβὴ, ἧς, ἡ, σύλλημα, ατος, τό.
conceptus, us, σύλλαβη, ἧς, ἡ, κύημα, ατος, τό.
conceptus animi, ὑπόθεσις, εως, ἡ.
conceptus impedimenta medicamentum, ἀνάπλασις, εως, ἡ, & ἀνάπλασμα, ατος, τό, cui opponitur κένωσις, εως, ἡ.
concerno, συκρίνω, ὦ.
concertatio, ἀγωνισμὸς, ἐ, ἡ.
concerto, συκαναμάχομαι τινι, συκαγωνίζομαι.
concefſio, συγχώρησις, εως, ἡ.
concefſio, aſſenſus, συγχώρημα, ατος, τό, & συγχώρησις, εως, ἡ.
concefſio, permiſſio, ἐνίχωρησις, εως, ἡ, ἐνχώρημα, ατος, τό.
concefſum eſt, ἔδοξε.
conceſſus, συγχωρῶ, ὦ, ἴσης, ὁ, ἡ.
conceſſus, us, συγχώρησις, εως, ἡ.
concha, κόγχη, ης, ἡ.
conchyliata veſtis, ἁλουργὶς, ἴδος, ἡ.

con-

conchyliatus, ἐστρωμένος, ή, όν, πλουτῶν, ῶσα, ῶν.
conchylium, κογχύλιον, ου, τό.
concido, συκόπτω ὦ, τύπτω ὦ.
concido cado, κατακόπτω, συκόπτω.
concidere animo, vel mente, ἐκπλήττομαι, κατηφῶ, ἀθυμῶ.
concieo, συγχαλῶ, ῶ.
concilabulum, συνέδριον, ου, τό.
conciliatio, συναλλαγή, ῆς, ἡ, προσαγωγή, ῆς, ἡ.
conciliator, συνέξοντες, ὁ, ὁ, διαλλακτής, οῦ, ὁ.
conciliatrix, προξενήτρια, ας, ἡ.
conciliatus, συναλλαγμένος, η, ον.
concilio, benevolum facio, κατεπαγωγὰ τὸ χρῆσθαι, φιλῶ, ῶ, ἥδομαι, ῶμαι, συναλλάττω.
conciliare nuptias, μνηστεύω, & μνηστεύομαι γάμου, μνᾶσθαι, & μνᾶσθαι γάμων.
conciliare nuptias pro alio, πρωξενῆσαι, πρωτεύειν, & πρωτευσάντειν.
conciliare fibi auditorum mentes, ἐκκλέπτειν Aristoteles l. 3. Rhetoricorum.
concilium, συλλόγος, ου, ὁ, συνέδριον, η, τό.
concilium cogere, ἀγείρειν συλλόγους.
concilia oratio, ἐγκωμιαστικὸς λόγος.
concionatio, κηρυκεία, ας, ἡ.
concinne, εὐμόλπως, ἁβρολεκτικῶς.
concinnitas, ἁβρότης, ητος, ἡ, εὐμολπία, ας, ἡ.
concinno, συνίστημι, συναρμόζω.
concinnus, ἁβρολεκτὸς, ἡ, ὸν & ὸς, ἁβρολέξ, ὁ, ἡ, ἁβρόλεκτος, η, ον.
concino, συμφωνῶ, συνᾴδω.
concio, ἐκκλησία, ας, ἡ, ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, δημηγορία, ας, ἡ, ἀγορὰ, ᾶς, ἡ.
concioabundus, δημηγορικὸς, ὁ, ἡ.
concionator, δημηγορῶν, ὁ, ὁ, ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ.
concionem convocare, ἐκκαλεῖν συλλόγους.
in concionem vocare, ἐκκαλεῖσθαι.
concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
concionor, orationem habeo, δημηγορῶν, ὦ, λόγον ποιοῦμαι ἀγορᾶν.
concipio, συλλογίζομαι.
concipio, gravidus fum, ὑπερίημαι, ὁρμῶ, γόνιμος, ὑπόγαιος, ος, ον.
concipere animo, ἐν τῇ ψυχῇ λαμβάνω.
mulier concipit, κυεῖ.
concifa, κεκομμένα.
concifus, κεκομμένος, η, ὁ.
concitare alicui invidiam, συκῶσαι τινὶ σῦκον.
concitare feditionem, στασιάζω.
concitatio, ἐξίππασις, εως, ἡ, διάχυσις, εως, ἡ.
concitator, ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ.
concitatus, παροξυσμὸς, οῦ, ὁ.
concito, παροξύνω, ὦ, σωμίσχομαι, ὁρμῶ, ὀξύνω, ἐπείγω, ἐπείγω, σπεύδω, ὀξύνω, ὁρμῶ.
concito, παροξύνω τὸν πρὸς τινα.
concitus, κεκινδυνευμένος, η, ὁ, πεπηδημένος, ἐπῖπτον.
conclamare ad arma, παραγγέλλειν τὸ ὅπλα.
conclamare vafa, σκάζειν σκάφον.
conclamatio, συμβόησις, εως, ἡ, κατιδὴ, ἡς, ἡ.
conclamatus, desperatus, ἀπεγνωσμένος, η, ὁ.
conclamatum eft, ἀπέγνωσται.
conclamo, συμβοῶ, ῶ, συκοτρίζω.
conclave, μαγεῖον, ου, ὁ, ταμεῖον, ου, τό, συμπόσιον, ου, τό.
concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
concludo, ratiocinor, συλλογίζομαι, συλλογίζομαι, διαλέγω.
concluſio, συλλογισμὸς, οῦ, ὁ, συλλογισμὸς, εως, ἡ.
concluſio argumentativa, συλλογισμὸς, οῦ, ὁ, συναγωγὴ, ῆς, ἡ.
concluſus, συγκλειόμενος, η, ὁ.
concoctio, πέψις, εως, ἡ, πέπανσις, εως, ἡ.
concoctio, facilis, εὐπεψία, ας, ἡ.
concoctio taida, βραδυπεψία, ας, ἡ.
concoctionis difficultas, δυσπεψία, ας, ἡ.
concoctus difficilis, δύσπεπτος, η, ὁ.
concoctu facilis, εὔπεπτος, η, ὁ.
concoctus, πεπεμμένος, η, ὁ.
concoior, διαζέω, ῶ, σε, ὁ.
concomitor, συνακολουθῶ, ἕσομαι, συνοπάζω, ῶ, συνοπάζω ὦ, ῶ.
concoquere difficulter, δυσπεπτῶ, δυσπεπτῶ.
concoquere odium, κατατήκειν χόλον.
concoquo, πέσσω, πέπτω.
concordia, ὁμόνοια, ας, ἡ, ὁμοφροσύνη, ης, ἡ.
concordia animorum, συμφωνία, ας, ἡ.
adduco ad concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινὰ τινι.
concorditer, ὁμονοοῦντες, ὁμοφρόνως.
concordo, convenio, συμφωνοῦμαι σοι τινὸς, ὁμοφρονῶ, ὁμολογῶ, ῶ.
concors, ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁμόνους, ὁ, ἡ, ὁμόνοος, ὁ, ἡ, ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ.
concretio, ἐπῆγμα τὸ πηγνύμενον, κατωγὴ, ῆς, ἡ.
concretum, συγκριτὸν, συμπαγὲς ὄν.
concretus, συμπαγὴς, ἐς, ὁ, ἡ.
concretus humorum, ἐπάγματα, ατος, τὸ, Galenus.
concretus, συμπαγὴς, ἐς, ὁ, ἡ.
concubina, ἐμάκτειρα, ἑλένη, ἡ, παλλακὴ, ῆς, ἡ.
concubitus, συνουσία, ας, ἡ.
concubium, ὁ ἀμαλεύων τόξ.
concuiatio, κατωτικὸν, ικὸν, ὸν.
concuico, κατωτῶ, ῶ, διακατῶ, ῶ.
concumbere, συγγίνεσθαι τινι, κλινικὸν γυναικὶ, συγκοιτεῖν.
concupiſcentia, ἐπιθυμία, ας, ἡ, ἐπιθυμία, ας, ἡ.
concupiſcibilis, ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν.
concupifco, ἐπιθυμῶ χρωτὸς, ἐπιθυμῶ τὸ αἰδοῖον, ἔρδω, ἐρῶμαι.
concupitus, ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν.
concurro, ἐμβάλλομαι, συντρέχω.
concurſio, συμβροὴ, ῆς, ἡ.
concurſio, πολικὸν πρᾶγμα, συμβροὴ, ῆς, ἡ.
concurſus, συμβολὴ, ῆς, ἡ, συμβολὴ, ῆς, ἡ.
concuſſio, πάταγμα, ατος, τὸ, κλόνος, ου, ὁ.
concuſſus, σεσεισμένος, η, ὁ, διακλόνος, ὁ, ἡ, τρῶν, ὁ, ἡ.
concutio, κίνεῖν, σείω, σείω.
condecentet, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
condeet, πρέπει, συμπίπτει.
condecoro, σεσεμνῶμαι, ὦ, κατασεμνῶ, ὦ.
condemnatio, καταψηφὴ, ἡσις, ἡ, κατάδικος, ος, ον.
condemnator, καταδικαστὴς, οῦ, ὁ, κατάδικος, ος, ον.
condemnatus, καταψηφισθεὶς, ὁ, ὁ, κατάδικος, ος, ον.
condemno, καταψηφίζομαι τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινὰ, κατάδικόν τινα.
condemnor, καταδικάζομαι.
condenſo, σύκω, συκάζω, συκοτρίζω.
condenſus, πυκνὸς, ὸν, ὸς.
condico, ἐπαγγέλλομαι, συνθέμενα.
condictio, παραγγελία, ας, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ.
condictus, διαγορευθεὶς, ὁ, ὁ, συμφωνηθεὶς, ὁ, ὁ, ὁμολογηθεὶς, ὁ, ὁ, συμφωνηθὲν τόπον, ὁ, ὁ.
condiciipulus, συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, συμμαθητὴς, οῦ, ὁ.
condifco, συμμανθάνω.
conditio, κατάστασις, εως, ἡ, κλῆσις, εως, ἡ.
conditio, convenio, ὁμόνοια, ας, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ. Καὶ ἀμέτοχα conditionibus bonis.
conditionem ferre, πρακτικὰ προκαλεῖν.
conditionem victim ferre, κατηναγκάσθαι.
conditiones repudiare, ἀπαθανάτιζε τὰς ὁμολογίας.
conditionalis, ὑποθετικὸς, ὸν, ὸς.
conditionaliter, ὑποθετικῶς, ὸν, ὸς.
conditionalitet, ὑποθετικὸν.
conditione ea, ἐπὶ τούτοις ταῖς ὁμολογίαις, vel sub tertio.
conditiones accipere, πρὸς ἑκάστην χρῆσθαι.
conditor, ἐκεῖ alicuius auctor, ἀρχηγὸς, ὁ, ὁ, κτιστὴς, οῦ, ὁ, ποιητὴς, οῦ, ὁ.
conditura, κτίσμα, ατος, τὸ.
conditus, κεκρυμμένος, η, ὁ, κεκρυμμένος, η, ὁ.
conditus eleganter, bene ſtructus, εὐκτιστος, ος, ον. Homerus.
conditus a Deo, θεόκτιστος, ος, ὁ.
conditus, κεκρυμμένος, η, ὁ.
condo extruo, κτίζω, δημιουργῶ, ὦ.
conderc urbem, πολίζω.
conderc leges, θεσμοποιῶ.
condo, κατακρύπτω, κρύπτω, κρύπτω.
condoceſacio, συμπαιδεύω.
condoceo, διδάσκω τινὰ.
condoleo, συνάχθομαι τινὶ, λυπῶμαι.
condoleſco, ἀρχομαι σου συμπάσχειν.
condonatio, συγχώρησις, εως, ἡ.
condonatus, συγχωρημένος, η, ὁ.
condono, ἐμβάτερον, pro ignoſcere alicui, συγχωρῶ τινὶ τι, κατασχεῖν ἐμοὶ σου.
condnebilis, λυσιτελὴς, ὁ, ὁ καὶ ὁ, χρήσιμος, ὁ, ὁ.
conducit, utile eſt, συμφέρει.
conduco, duco, συνάγω cum acc. συμφέρω.
conducto opus faciendum, ἐργολαβῶ.
conducere mercede, μισθοῦσθαι, μισθοῦσθαι.
conductio, μίσθωσις, εως, ἡ, ἐνοικιασμὸς, οῦ, ὁ, μισθώσεως, ὁ, ὁ, μισθώσεις, εως, ἡ καὶ ὁ.
conductus, μισθωτὸς, οῦ, ὁ.
conductus mercede, ἐνοικιασθεὶς, ὁ, ὁ, μισθωτὸς, ὁ, ὁ.
conduplicatio, ἀναπτυκτικὸν, ὸν, ὸς.
conduplico, ἀναπτύσσω, ὦ.
condus, σκεῦος, εος, τὸ.
confabulatio, διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, ὁμιλία, ας, ἡ.
confabulator, λαγχάνων, ὁ, ὁ, ἀφετὴς, οῦ, ὁ, ἐνδιατρίβων τοῖς, cum aliquo, ἐπιμαθὴς, ὁμιλητὴς τινὸς, ὁμιλῶ.
confectio, διατροφὴ, ῆς, ἡ.
confector, διατρεπτὴς, οῦ, ὁ, σιτοποιὸς, οῦ, ὁ.
confectus, κατατρυχωμένος, η, ὁ.
laboribus confectus, καμάτοις πεπονημένος.
confercio, συκοτρίζω.
confercendo, comparandus, συμβλητὸς, ὸν, ὸς.
confero, congero, συναγείρω, ὦ, συμπείρω.
confero me, id eſt, eo, σκεύαζω, ὦ, κομίζομαι.
confero, profum, συμφέρω, ὦ, συμπίπτω, ὦ, συμφέρω.
confcrre verba in pauca, διὰ βραχέων λέγω.
confcre in commune, συναγείρω.
confertim, ἐξόχως.
confertus, πλήρης, ους, ὁ, ὁ, πλέως, ὁ, ὁ, πλέως, ὁ, ὁ, five plenus, ὁ, ὁ.
confeſſio, ὁμολογία, ας, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ.
ex confeſſo, ὁμολογουμένως.
confeſſus, & manifeſtus, ὁμολογούμενος, η, ὁ.
confeſſim, τῷ, παραχρῆμα, παραυτίκα.
confero, perficio, πληρόω, ὦ, διαπλέω, ὦ, ἀναφέρομαι, ἀνατείνω, ὦ.
confcio, perimo, κατεπάλλω, διαλύω, ὦ.
confcio vulneribus, κατατρύχω.
confideo, ἐμπιστεύω, ὦ, θαρρῶ, ὦ.
confidenter, θαρραλέως.
confidentia, θάρρος, εος, τὸ, θράσος, εος, τὸ.
confido, θαρρῶ ἐπὶ τινι, θαρσαλέως, ἀπιστῶ ἐμαυτῷ.
configo, καθάλλω, ὦ, κατατείνω, ὦ.
confingere clavis, ἁρμὸς, καθάλλω, προσαρμόζω.
confingo, συμπλάττω.
confinis, μεθόριος, ος, ὁ, συνόμορος, ος, ὁ.
confinium, μεθόριον, ου, τό.
confirmatio, βεβαίωσις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ, ἐπ.
confirmator, βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ.
confirmatus, βεβαιωθεὶς, ὁ, ὁ.
confirmo, βεβαιῶ, ῶ, κρατύνω, ὑποστηρίζω.
confirmo, animum addo, ὑπερρίπτω.
confirco, ἀγαθόω.
confilio, συμβίβασις, εως, ἡ, συνουσία, ας, ἡ.
confiteor, ὁμολογοῦμαι σοι ταῦτα, ἐξομολογοῦμαι τὰ ἁμαρτήματα, σύμφημι.
confixio, κάθλασις, εως, ἡ.
confixus, καθηλωθεὶς, ὁ, ὁ, κατατρωθεὶς, ὁ, ὁ.
telis confixus, καταβεβολισμένος, η, ὁ.
conflagratio, κατάκλασις, εως, ἡ.
conflagratus, κατεπρησμένος, η, ὁ.
conflagro, κατακλάομαι.
conflatur invidiam, συκῶσαι τινὶ σῦκον.
conflare as alienum, βακτήριον ὀφείλειν, βακτηρίαν ἔχειν.
conflatio, χώνευσις, εως, ἡ.
conflatus, συγχωνευθεὶς, ὁ, ὁ.
conflictatio, συγχυσις, εως, ἡ.
conflictatus morbo gravi, βαρυνόμενος, η, ὁ, & βαρυνόμενος, η, ὁ.
conflictor, συγχυσις, συμβολὴ.
conflictus, συγχυσις, εως, ἡ.
confligo, aeie decerno, συμβάλλω, συμβάλλω τινὶ, συγχυσις.
confio, συστρέφω, ὦ.
confluens, ἐπιβρύων, ουσα, ὁν, ἐπιβρύων, ουσα, ὁν, ἐπιρρέων, ουσα, ὁν.
confluo, συρρέω, ὦ.
confludo, διάκτυον, διακλύζω.
confonderatus, διάκτυον, ὁ, ἡ.
conformatio, διαμόρφωσις, εως, ἡ, συγκατασκευὴ, ῆς, ἡ.
conformis, σύμμορφος, ος, ὁ.
conformo, συγκατασκευάζω, διαμορφόω, ῶ.
conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιῶ, ῶ.
confoſſus, βεβορυγμένος, η, ὁ.
confoveo, συκαλίζω, σωθάζω.

confiaſtus, σφίγγω, ι, στρ. ξ.
confiagolus, καπρίνος, ου, ὁ, ἀνάπνευσις, ὁ, ὃ.
confirico, συκοφάντω, ἀσκεπάζω, καπηλεύω.
confringo, διαῤῥήγνυμι, συντρίβω.
confugio, εἰς συμφύλιον τρέπομαι.
confugium, καταφυγὴ, ἡ, ἡ καταφύγιον, ὁ, τὸ.
confundo, συγχύνω, ταράττω.
confuſe, perturbato ordine, συγκεχυμένως.
confuſio, σύγχυσις, εως, ἡ, φαντασία, ας, ἡ.
confuſus, συγκεχυμένος, ἀσαφὴς, ἐς, ἀσύντακτος, ον.
conjuratio, συνωμοσία, ας, ἡ, ἐξόρκισις, εως, ἡ.
confuto, ἀντιλέγω πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐξελέγχω.
congemo, συστενάζω, ξ.
congemisco, συστενάζω, ἀναστενάζω.
congener, γενεσιάρχης, ου, ὁ καὶ ἡ.
congeries, συμφόρημα, ατος, τὸ, ἀθροισμα, ατος, τὸ.
congero, συμφορέω, ῶ, συναθροίζω.
congero accervum, συμφορέω τὸν σωρὸν, συμβάλλω.
congerro, συλλαμπ, ατος, ὁ, συμπαίκτης, ου, ὁ.
congeſtio, συμφόρησις, εως, ἡ.
congeſtus, συμφορηθεὶς, ῆσα, έν.
congiarium, δῶρα, ων, τὰ, χοᾶς, ου, ὁ.
congius, χοᾶς, ου, ὁ.
conglobatim, συμπλοκῶς.
conglobatio, συναγωγὴ, ἡ, συστάδην, ου, ὁ.
conglobatus, συγκεκομμένος, η, ον.
conglubo, κλίνω, ὁ, συμπλέκω, ῶ.
conglomero, συναγείρω καὶ συμπλέκω.
conglutinatio, συγκόλλησις, εως, ἡ, συναφὴ, ἡς, ἡ.
conglutinator, συγκολλητὴς, ου, ὁ, κολλητὴς, οῦ, ὁ.
conglutinatus, συγκολλητὸς, ὸν, ὁ, κολλητὸς, ὸν, ὁ.
conglutino, συγκολλάω, ὁ, ἁρμόζω.
congratulatio, συγχαρὰ, ᾶς, ἡ, ἐπιτυχία, ας, ἡ.
congratulor, συνήδομαι τῶν ἐπιτυχίᾳ, συγχαίρω σὺν τινι.
congredior, συνέρχομαι, συμπίπτω, ῶ, ὁ.
congredior, confligo, συμπλέκομαι, συμπίπτω.
congregatio, συναγωγὴ, ἡ, ἀθροισις, εως, ἡ.
congregatus, συναθροισθεὶς, ῆσα, έν, ἐπισυναχθεὶς, ῆσα, έν.
congrego, ἄγω, ὁ, ἀθροίζω, ὁ, συνάγω τι καλλίζω, ξυνοικίζω.
congreſſio, ὁμιλία, ας, ἡ, συνουσιασμὸς, οῦ, ὁ.
congreſſus, συνουσία, ας, ἡ, ὁμιλία, ας, ἡ.
congruenter, ἁρμοδίως, πρεπόντως.
congruentia, ἁρμονία, ας, ἡ, ἰσορροπία, ας, ἡ.
congruo, convenio, συμπίπτω τινὶ, ἐμφρονῶ, ἁρμόζομαι, ἁρμόττω, ῶ.
congrua, vel congrue, μέτρια, ας, ὁ.
congruus, ἁρμόδιος, ὁ, ὃ.
conjecto, divino, τεκμαίρομαι, διαγινώσκομαι.
conjector, διορισμὸς, ου, ὁ, ὑπόληψις, εως, ἡ.
conjectura, εἰκασμὸς, ου, ὁ, τεκμήριον, ου, τὸ.
conjecturam facio, τεκμαίρω, ῶ, τεκμήριον ἀναφέρω. Vide Augur.
conjectura affequor, ἀπολαμβάνω, cum genitivo.
conjecturalis, εἰκαστικὸς, ὴ, όν.
conjectus, συμβολὴ, ἡ, ἐπιβολὴ, ἡ.
conjecto, conjectura affequi, συμβάλλω τι, συλλογίζομαι περὶ τινος, ἐκ λόγου περιβάλλειν.
conjecere in penitentiam, εἰς λόγον περιβάλλειν.
conjugalis, γαμετὸς, ὴ, όν.
conjugatio, σύζευξις, εως, ἡ.
conjugator, σύζευκτὴς, οῦ, ὁ.
conjugium, σύζευξις, εως, ἡ.
conjugo, συζεύγνυμι.
conjugo, vel conjunctim, συνωμοσία.
conjunctio, σύνδεσις, εως, ἡ, συνδὴ, ἡς, ἡ, συναφὴ, ἡς, ἡ.
conjunctivus modus, five ſubjunctivus, ὑποτακτικὸς, ἐγκλιτικὸς.
conjunctus, συνδεδεμένος, η, ον, ἡνωμένος, η, ον.
conjungo, ἁλλάσσω, συνάπτω τι πρὸς τι, ἁρμόζω, συνίστημι.
conjurati, οἱ συνωμόται.
conjuratio, σύνεσις, εως, ἡ, συνωμοσία, ας, ἡ.
conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
conjuro, συνόμνυμι, συνωμοσίαν.
conjux, vel conjunx, σύζυξ, ὁ, ὑ, ὁ καὶ ἡ, ἄνδρόγυνος, ὁ, ἡ, ὃ.
conuclo, ἰῶ, συμπλέκω, συμπίπτω.
conuclio, συμπλοκὴ, ἡ, ἡ, συμπὴ, ἡς, ἡ.
connexus, συμπλεκόμενος, η, ον.
connivi, ἐνύσσω, ω, ὁ.
connivo, συμβλεπτίζω, καπαμύω.
connixus, συπεπαμένος, η, ον.
connubialis, γαμικὸς, ὴ, όν, γαμικὸς, ὴ, όν.
connubia jungere, συγκατοικίζω τινι.
connubium, γάμος, ου, ὁ, συζυγία, ας, ἡ.
connumero, καταριθμέω, ῶ, συναριθμέω, ῶ.
conoperam, συνεργὸς, ὸν, τὸ.
conor, συγκράμαι, τυγχάνω.
conquaſſare, concute, σείω, ὁ, π.
conquaſſatio, σεισμὸς, ου, ὁ, ὃ.
conquaſſo, μίκρομαι ἐπὶ πολλοῖς.
conquiſitio, καταμελὴς, ους, ὁ, μισθοφορικὸν, ου, τὸ.
conquiſitor, ἀναζητὴς τὰ ἄλλα, in caſtris, ἀναπτόμενος.
conquiſitus, ἐκλεκτὸς.
conquiro, ζητέω, ὁ, ἀναζητέω, ῶ.
conquiſitus, ἐκζητητὸς, ὴ, όν.
conquiſitus, ἐκζητητὸς, ὴ, όν.
conſanguineus, συγγενὴς, ὴ, ὁ.
conſanguinitas, συγγένεια, ας, ἡ, ὁμοιοτροπὴ, ἡς, ἡ.
conſarcinator, ῥάπτης, ου, ὁ.
conſaterino, σώζομαι, ἐπιστέτω.
conſcelerate, ἀσεβῶς.
conſcelerata mens, παλαμναία γνώμη.
conſcendo, ἐπιβαίνω τοῦ πλοὸς, navim, ἐπιβαίνω ναὸς, ὁ, ἐπανίσταμαι.
conſcendo, ἐπιβαίνω, ναὸς, ὁ, ἀναβαίνω, ῶ, ὁ.
conſentia, συνοδὸς, ὁ, ἡ, ἡ, συνοδὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
conſentio, συμβαίνω, καπαινέω.
conſentiore fibi mortem, τὸν θάνατον τὸ ξὺν ἐαυτῷ φύσιν ἔσπερ.
conſeſſus, ἕδος, σμίλος, ου, ὁ.
conſetus, ἀκάνθιον, ου, ὁ, ἀκάνθη.
conſetus ſum mihi, συχνὸν ἐποιησάμην.
conſetus ſum, συνῆλθ, συνέσεσα.
conſtibere mittes, τρόπον τινὰ παρεκβάλλεσθαι τοῦ συλλόγου.
conſcribo, συγγράφω, ξυγγράφω.
conſcripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες.
conſcripti milites, καταγεγραμμένοι στρατιῶται.
conſcriptio, συγγραφὴ, ἡ, ἡ, ἡ, καταγραφὴ, ἡς, ἡ.
conſcriptus, συγγεγραμμένος, η, ὁ.
conſecrata, καθίερωσα, ης, ἡ, ἀνάθεσις, εως, ἡ.
conſecratus, καθιερωμένος, η, ὁ.
conſecro, καθιερόω τῷ θεῷ τι, ἱερόω.
conſector, θηρῶμαι τὸν πλέονα.
conſentaneus, συμφέρων, ουσ, ὁ.
conſenſeo, συγχωρέτω, καπαινέω.
conſenſus, us, ui, ξύνοια, ας, ἡ, σύμφασις, εως, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ, ὁμόφρονια, ας, ἡ, ὁμοφροσύνη, ης, ἡ.
conſentaneum, ἀνάλογον, ου, τὸ, ἐπὶ τοῦτο, ὁμοῖον.
conſentaneus, σύμφορος, ου, ὁ.
conſentio, ὁμόζομαι τινὶ περὶ τινος, συμφωνῶ σοὶ ὁμολογῶ, συναισθάνομαι.
conſepelio, συγκατακρύπτω, συνθάπτω.
conſepio, περιφράσσω.
conſequencia, ἐπακολουθησις, εως, ἡ, συνέπεια, ας, ἡ.
conſequor, ἀκολουθέω, ὁ, pro obtineo, τυγχάνω τινος, aliquid ἐπιτυγχάνω.
conſerere manum, χεῖρας συγκεῖσθαι.
conſerere manus, συνάγειν τὰς χεῖρας.
conſero, νέω, συμπλέκω, συνείρω.
conſero, planto, συνδύω.
conſertus, ἀκτιμασὸς, ὸν, ὁ, συμπεπλεγμένος, η, ὁ.
conſerva, συνδοῦλη, ης, ἡ.
conſervatio, συντήρησις, εως, ἡ, σωτηρίας, ας, ἡ.
conſervator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, σώστρια, ας, ἡ.
conſervatus, διασωσμένος, η, ὁ.
conſervo, ἀιτέω, φυλάττω, σῴζω, σώζω, ταμίω σωτείω.
conſervus, δοῦλος, ου, ὁ, συνδοῦλος, ου, ὁ.
conſeſſus, συνέδριον, ου, τὸ, συνέδρα, ας, ἡ.
conſideo, καθίζομαι, ἐφέζομαι, ἵζω, ὁ, ἵζω.
conſiderate, περισκεπτικῶς.
conſideratio, σκέψις, εως, ἡ, διανοια, ας, ἡ.
conſideratus, περισκεπτικὸς, ὴ, όν.
conſidero, σκέπτομαι τι, & περὶ τινὸς, καπανόω τι, & περὶ τινὸς.
conſignatus, καπαχαραγμένος, η, ὁ.
conſigno, καπαχαράσσω.
conſiliarius, βουλευτὴς, ου, ὁ, σύμβουλος, ου, ὁ.
conſilii inops, ἄπορος, ὁ, ἄβουλος, ὁ, ἀμήχανος, ὁ, ὃ.
conſilii ſum inops, ἀπορῶ, ῶ, διαπορῶ, ῶ.
conſilium βουλὴ, ῆς, ἡ, βουλὴ, ῆς, ἡ, βούλευμα, ατος, τὸ.
conſilium ſimul initum, συμβούλιον, ου, τὸ.
conſilium capio, ἐπιβουλεύω, πραγίζομαι, τρέπω.
conſilium muto, μεπαβάλλομαι.
conſilium ſetum, ἐκπεφυκὸς, ὸς, ὁ.
conſilium malum, δυσβουλία, ας, ἡ.
cunſilium vanum, κενεμβολὸς, ὸν, ὁ.
conſilium bonum, εὐβουλία, ας, ἡ.
conſilium prudens, λογισμὸς, οῦ, ὁ.
conſilia agito, βουλὰς, μελέτω, ῶ, μεπάρομαι, ἐκ μεπέρομαι.
conſilium do, βουλὰς συν περὶ τινος, βέλομαι γουμόν τινι, γνώμην ἀποφαίνομαι.
in conſilium adhibeo, συμβουλάομαι μετὰ τινος.
conſilio prudens nitor, ἐπίσταμαι, ῶ.
conſilii inconſtantia, ταλαιπωρία, ας, ἡ.
conſilio proſpicio, πρόβουλος.
conſilio caret, ἄβουλος, ὁ, ἡ, ὃ, ὃ.
fine conſilio, inconſulto, ἀβούλως, ἀβούλητι.
conſimilis, ὁμοιος, ὁ, ὃ, ὁμοειδὴς, ὁ, ὃ.
conſilo, κρούομαι, τύπτομαι.
conſino, χρόνον τινὰ, μένω, ὁ, ἐπέκεινα, ου, ὁ.
conſitus, ἐκτὸς, ὁ, ἡ, καπάφυτος, ὁ, ὃ. Bene conſ. ἐν ἐμῇ μοίρᾳ, montes conſiti.
conſitus virtibus, ἀμαυρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, ὃ, ὃ, ὃ

consubstantialitas, ἑνωσιστική, νητ, ἡ.
consuefco, ἐθίζομαι συν-, συνηθίζω.
ex consuetudine, κατὰ τὸ ἔθος.
consuetudinem habeo, ἐκφοιτῶ σὺν, τεcum. ὁμιλῶ τιτί.
consuetudo, ὁδοῦς, νῆ, συνήθεια, ας, ἡ.
consuetudo, conversatio, συνουσία, ας, ἡ. ἐμπειρία, ας, ἡ.
consuetudo quotidiana cum aliquo, συνδιαγωγή, γους, ἡ.
praeter consuetudinem, παρανόμως.
consuetus, εἰθισμένος, ἡ, ὁ, συνήθης, ους, ὁ.
consuevi, ἐσυθα.
consul, ὕπατος, ὁ, ἡ, ὁ.
consularis, ὑπατικὸς, ἡ, ὁ.
consulare imperium, ὑπατικὸν κράτος.
consularis vir, ὑπατικὸς, ανδρ, ὁ.
consulatum gero, ὑπατεύω.
consolatus, ὑπατεία, ας, ἡ.
consulere libri, ἐπιβλέπειν τῷ βιβλίῳ.
consulo, συμβουλεύω.
consulo, consilium peto, συμβουλεύομαι.
consulo, provideo, προνοέω, ῶ, προσέχομαι, cum genit.
consultare cum alio, συμπροσκοπῶ.
consultatio, συμβούλευσις, σεως, ἡ.
consulto, vel consulto, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προαιρετικῶς.
consulto, as, συμβουλεύομαι.
consultor, βουλεύτης, ου, ὁ.
consultus, βουλευτικὸς, ἡ, ὁ.
consummatio, συντέλεια, ας, ἡ, πλήρωσις, εως, ἡ.
consumo, perficio, συντελῶ, ῶ, ἀναιρῶ.
consumo, terreno, κονιάζω.
consomptio, καταναλωσις, σεως, ἡ.
consumptus, καταναλωθὶς, ισης, ὁ.
consuo, συρράπτω, συνῤῥάπτω.
conjungo, συνάπτομαι.
coorabeo, vel corabeco, μαίνομαι σὺν τισιν.
contabulatio, σανίδωσις, σεως, ἡ.
contabulo, σανίδω.
contactus, συναφὴς, ἡς, ἡ, ὁ.
contages, συναφὴ, ἡς, ἡ.
contagio, συναφὴ, ἡς, ἡ, διαδοχὴ ἐκ συναφῆς.
contaminatos, καταμιαινόμενος, η, ὁ.
contaminio, μιαίνω, ἀναβεβηλῶ.
contego, κρύπτω, ἀποκρύπτω.
contemeondus, ἐλαττωτὸς, ἡ, ὁ, ἐλαττωθήσομαι, ἡ, ὁ.
contemno, ὑπερῶ ἑαυτὸν, ὑπερέχω τινὸς, καταφρονῶ τινὸς, ἀπειλῶ, ῶ.
contempero, συμμετρίζομαι, ἁρμόζομαι, ὑποχωρῶ, ἐγκρίνομαι.
contemperatio, σύγκρασις, σεως, ἡ, καταλλαγὴ σεως, ἡ.
contemperatum vinum, seu dilutum, σύγκρασμα, σατος, τὸ.
non contemperatum vinum, οἶνος ἄκρατος.
contemplatio, θεώρησις, σεως, ἡ, σκέψις, σεως, ἡ. θεωρία, ας, ἡ.
contemplator, θεωρὸς, ῆ, ὁ, θεωρητὴς, οῦ, ὁ.
contemplor, ἐπιστρέφομαι τὸ, θεωρῶ τὸ κατὰ σὸν, ἀναθεωρῶ, ῶ.
contemporancus, σύγχρονος ου.
contemptibilis, καταφρονήσιμος, η, ὁ.
contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελῶς.
contemptor, ὑλήτωρ, ορ, ὁ, καταφρονητὴς, ου, ὁ.
contemptui habere, περὶ πλέιστου ποιοῦμαι τὸ, λόγου ἔχω.
contemptus us, καταφρόνησις, εως, ἡ.
contemplum, ἀπερισκεψία, ας, ἡ.
contendo, ἀφιστάσθαι σὺν περὶ τινος, ἀμφισβητῶ, ἀφίστα.
contendo, intendo, τείνω, τανῶ, τόνω, κατατείνω, σπεύδω.
contendo, proficiscor, τείνω.
contendo jure, διαμαχίζομαι, ῶ.
contendo, annitor, ἐπιτείνω, ἐπιλαμβάνω, cum infinito, ἐπιτείνομαι.
contentio, ἔρις, ἰδος, ἡ, μάχη, ἀντιλογία, ας, ἡ.
contentio, intentio, τόνωσις, σεως, ἡ, ἔντασις, ως, ἡ, συντονία, ας, ἡ.
contentio, fludium, φιλονικία, ας, ἡ, φιλονεικία, ας, ἡ.
in contentionem venire de aliqua re, ἀμφισβητῶ περὶ τινος.
contentiosus, φιλόνικος, ἡ, ὁ, ἐριστικὸς, ἡ, ὁ.
contentus, ἀρκούμενος, ου, ὁ.
contentus, intentus, εἰτεινὴς, ἰσης, ἡ, τονικὸς, ἡ, ὁ.
conterminus, ὁμόρος, ου, ὁ.
contero, τρίβω, κατατρίβω, ἀναλίσκω.
conterraneus, ὁμόγειος, ου, ὁ, ὁμόχθων, ονος, ὁ.
conterreo, ἐκπλήττω, καταπλήττω.
contestatio, διαμαρτυρία, ας, ἡ.
contestor, διαμαρτύρομαι τινα. ἐπιμαρτύρομαι τινος, συμμαρτυρῶ, ῶ.
contestor, τεκμαίρομαι τινα.
contexo, πλέκω, ξω, συνάπτω.
contexte, contextim, κατὰ συνεχὲς.
contextio, συναφὴ, ἡς, ἡ.
contextus, ης, συμπλοκὴ, ἡς, ἡ, ὁμὸς, ὁῦ, ἡ.
contextus, συναφὴς, ἰδος, ἡ, ὁ, ὁμὸς, ὁῦ, ἡ.
contextus verborum, συνεχεια, ας, ἡ.
conticco, καταμύω, συνεκω, ῶ.
conticinium noctis, νυκτὸς ὥρα, νυκτὸς ἀκρὰ.
contignatio, ξύλωσις, σεως, ἡ, ὁ, ὀροφὴ, ἡς, ἡ.
contigo, ἅπτω, ὁ, ἡ, καταπήγνυμι.
contiguus, συναφὴς, ἰδος, ἡ, ὁ.
continens, συνεχὴς, συνεχὲς, ὁ. aliquando temperans, ἐγκρατὴς, ἡς, ὁ.
continens terra, ἤπειρος, ου, ἡ.
continenter, συνεχῶς.
continentia, ἐγκράτεια, ας, ἡ, ὁ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
contineo, καταμανθάνομαι, τινος τινα.
in continenti qui habitat, γειτονικὸς, ἡ, ὁ.
continuo linguam, γλωσσοκοπῶ, ῶ.
continuo, cohibeo, τείνω, κατέχω.
contingit, accidit, συμβαίνει, ἐπέρχεται.
contingo, attingo, ἅπτομαι τινὸς, συνάπτω.
continuantia, ἀπαρέμφατα, ων, τὰ, συνέχεια, ας, ἡ.
continuae, allidue, συνεχὴς, διὰπαντὸς, ἀπ.
continuitas, ἀλληλουχία, ας, ἡ, συνέχεια, ας, ἡ.
continuo, id eft, ftatim, confeftim, τυχοντὸς τοῦ παραχρῆμα.
continuo, perfevero, διατείνω τινὸς.
continuus, διὰ παντὸς, ἐπὶ, ὁ, συνεχὴς, ἰσης, ἡ, ὁ.
contorques, στρεβλῶ, ῶ, τορεύω, ῶ.
contortio, στροφὴ, ἡς, ἡ, περιστροφὴ, ἡς, ἡ.
contorte, συστραμμένως.
contra, ἀντὶ τινὸς cum gen. κατὰ cum gen. ἀπέναντι, ἐναντίως.
contra, ex adverfo, ἀπεναντι, ἀντικρὺ, ἀντιπέρα, ἀναντίας, ἐναντίως.
contra ac licet, παρὰ δίκην.
contra, in, ἐναντίον, ἐπὶ, ἐναντίος, ἐπὶ, ὁ.
contractus, συνάλλαγμα, ατος, τὸ, ὁμολογία, ας, ἡ.
contractus inco, συμβάλλω.
contradico, ἀντιλέγω, ἀντιφάσκω, ἐξ οὗ τινὸς, κατὰ τοῦ τινος ἀντιγνωμῶνεύω, ῶ.
contradici cui non poteft, ἀνεπίπλεκτος, ου, ὁ.
contradici cui poteft, ἀναπλεκτὸς, ἡ, ὁ.
citra contradictionem, ſine controverſia, ἀναπλεκτως, ἀναμφιλέκτως.
contradictio, ἀντιρρησις, σεως, ἡ, ἀντίλεξις, εως, ἡ, ἀντίῤῥησις, εως, ἡ.
contradictiorius, ἀντιρρητικὸς, ἡ, ὁ.
contrabo in angulum, σφηνῶ, ῶ.
contrabo, συγλύφω, συνάγω, συσφίγγω.
contrabere ac illuftrare, ἐρμηνεύω.
contrapoco, ἀντιπόω.
contrapofito, ἀντίθεσις, εως, ἡ.
contrapofitio, ἀντίθεσις, εως, ἡ.
contraria fentiens, ἀντίφρων, ονος, ὁ.
contrarie, ἐναντίως, ἀντίθετον.
contrariares, ἐναντιωτὴς, τοῦ, ὁ.
a contrario, ἀντικειμένως.
contrarium, ἀντικειμένη, ης, ἡ, τὸ.
contrarius, ἐναντίος, ἡ, ὁ, ἀντίθετος, ου, ὁ.
contrellatio, συσφιγμὸς, σεως, ἡ, ὁ, ἀθροισμὸς, ἡ, ὁ. ὑπόλημψις, εως, ἡ.
contrecto, ἐνδιατρίβω, ὑφαίνω.
contrecto mano, χειροτεχνῶ.
contremifco, τρόμος, ου, ὁ, ἀναβολαίζω.
contribulis, συμφυλὴς, ἡς, ὁ.
contribuo, συνλέγω τὰ χρειώδεσιν.
contributio, χρησις, ἡ, ὁ.
contrifto, ἐνλαπῶ τινα· ἐνοχλῶ, ῶ.
contritus, συντριβὴς, ἰσης, ὁ.
controverfia, ἀμφισβήτησις, σεως, ἡ, ἀμφιβολία, ας, ἡ. ἀμφιλογία, ας, ἡ.
in controverſiam venio, ἀμφισβητοῦμαι τινος.
ſine controverſia, ἀναμφιβόλως, ἀναπλέκτως, ἀναμφιλέκτως.
controverſias dirimere, κατατίθεμαι τὰς ἀντιλογίας.
controverſor, ἀμφισβητῶ, ῶ.
controverſus, ἀμφισβητούμενος, η, ὁ.
contucido, συγκοπτω, ῶ.
contrudo, συνθλίβω, ῶ.
contubernalis, συσκηνὴς, ἡς, ὁ, συμβίωτος, ου, ὁ, συνοικος, ου, ὁ, ὁμότεχνος, ου, ὁ.
contubernium, συσκήνωσις, εως, ἡ, συμβίωσις, εως, ἡ.
contueor, ἰμβλέπω σὺν, συνοράω, ῶ.
contumacia, ἀνυπακοὴ, ἡς, ἡ, ἀπειθὴς, ἰσης, ἡ, ὁ.
contumaciter, ἀπειθῶς, ἀνυπάκοως.
contumax, ἀνύβριστος, ἰδος, ἡ, ἀνυβρὶς σεως, ἡ, ἀνυβρὶς, ἰδος, ἡ, ὁ, ἀνύβριστος, ου, ὁ, ἀνύβριστ

copiolus, ἄνευθ-, ε, ὁ, ἡ, διόλου, ἰου, ὁ.
copula, συνάρμα, ατος, τὸ, συνδεσμος, ὁ, ἡ.
fine copula, ἀσυνδέτως.
copulatio, σύνδεσις, εως, ἡ, συναφὴ, ἑως ἡ.
copulo, συνδέω τὶ τινι, συνμίγνυμι, σύντω.
coquina, culina, μαγειρεῖον, ου, τὸ, ὀπτανεῖον, ου, τὸ.
coquinarius, μαγειρικὸς, ὴ, ὁν.
coquo, ἕψω, πέσσω, ὄπτω.
coquus, μάγειρος, ου, ὁ.
cor, καρδία, ας, ἡ, κῆρ, & per crasin κῆρ, κῆτος, ου, τὸ, τὸ αὐτὸ, ὁ, ἡ.
coniodere, ἐδίζω τὸν διαβάτην.
cordate durities, σκληροκαρδία, ας, ἡ.
qui cordis duri est, σκληροκάρδιος, ὁ, ἡ.
cordis dolor, κράδιομαι, ου, ὁ. παρὰπικρὸν πόνον, καθίεμαι, αι, ὁ.
cordatilum, κερκάδιον, ου, τὸ, λιθίδιον, ου, τὸ.
coram, πρὸς, cum genit. ἐμπροσθεν, cum gen. ἐναντίον, ἀντία.
coram, ex adverso, ἀντικρὺς.
coram omnibus, ἐν πανηγυρι.
coram terribus, ἐν δημοσίοις.
corbis, κόφινος, ου, ὁ, σπυρὶς, ίδος, ἡ.
corbula, σπυρίδιον, ου, τὸ, σπυρίσκος, ου, τὸ.
corculum, διάνοια, ας, ἡ, νοῦς, ου, ὁ.
cordate, σοφὸς, ἀστοχος.
cordatus homo, ἔμφρων, ωνθ-, ὁ, ἡ, ὀλίγιστος, ου, ὁ.
corticeum, σκύτινος, ὴ, ὁν.
corlaceus, βορτσθ-, ου, ὁ, βαρυκτύπης, ου, ὁ, ἀγκυλοπτ-, ου, ὁ, σκυτινος, ὴ, ὁν, σκυτικὸς, ὴ, ὁν.
corlarius, βορτσθ-, ου, ὁ, βορσεὺς, εως, ὁ.
corium, βύρσα, ης, ἡ, δέρμα, ατος, τὸ, σκύτος, ους, τὸ.
cornea, κέρινον, ου, ὁ.
cornibus carens, ἄκερως, κέρας, ὁ.
cornicen, κρανταλιὰς, ου, ὁ.
cornicula, κλαυσὶς, ου, ἡ.
cornix, κορώνη, ης, ἡ.
cornu, κέρας, ατος, τὸ.
cornupeta, κερατίτης, ου, ὁ, ἐκφέρτιππος, ου, ὁ.
cornupeto, κερατίζω.
cornutus, ἐχων cornua habet, κερασὶν, ασιν, ὁ, ἄκερως, ὁ, ὁ, ἐκνιὰ, ὁ, ὁ.
cornutus supra modum, ὑπέρκερως, ὁ, ὁ.
cornutus syllogismus, κρατῖνος λόγος.
corola, στέφανος, ου, τὸ, στεμμάτιον, ὁ, τὸ.
corollarium, ἐπιφορὰ, ας, ἡ, ἐπιφόλαιος, ὁ, ἡ.
corona, στέφανος, ου, ὁ, στέμμα, ατος, τὸ. item pro conventu hominum, ὁ ὄμιλος ἐκκλησιαστικὸς.
corona cingo, κατακύκλω, ἐπιστέφω, περιστέφω, περιστεφανόω.
coronatio, στεφάνωσις, εως, ἡ.
corona pulchra redimitus, καλλιστέφανος, ος, ὁ.
corona ex violis ornatus, ἰοστεφὴς, ὁ, ὁ, ὁν.
corona aurea redimitus, χρυσοστέφανος, ος, ὁ, χρυσεοστέφανος, ὁ, ὁ.
coronarum amans, φιλοστέφανος, ὁ, ut φιλοσίφων ὁ Ἀθηναῖος.
coronas necto, στεφανοπλέκω, ῶ.
coronatus, στεφανίτης, ου, ὁ, κατακορὴς, ὁος, ὁ, ἡ, περιστεφὴς, ὁος, ὁ.
bene, pulchre coronatus, ἄνθρωπος, ου, ὁ, εὐστεφὴς, ὁος, ὁ, ἡ, ἀγέρωχος, ὁ, ἡ.
non coronatus, ἀστέφανος, ος, ὁ, ἀστεφάνωτος, ου, ὁ.
coronis, κορωνὶς, ίδος, ἡ.
coronis, σφραγὶς τῶν ἐπῶν, τέρμα τοῦ ἔπους.
corporeus, σωματικὸς, ὴ, ὁν, σωματοειδὴς, ὁος, ὁ, ἡ.
corpulentia, πολυσαρκία, ας, ἡ.
corpulentus, μεγαλόσαρκος, ος, ὁ, ἡ, πολὺσαρκος, ος, ὁ, ἡ.
corpus, σῶμα, τος, τὸ, χρὼς, ὠτος, ὁ, χρὼς, ατος, ὁ.
corpus curo, σωματῶ σῶμα.
corpus magnum habens, μεγαλόσωμος, ος, ὁ.
corpus gracile, & tenue habens, λεπτόσωμος, ος, ὁ.
corpus effœminatum, σῶμα παρημένον ταῖς ἡδοναῖς.
reidere corpus terræ, τῇ γῇ τὸ σῶμα ἀνοδεῦναι.
corpore pulchro, & bene habito, vel robusto fum, εὐσωματέω, ῶ.
corporis bona habitudo, εὐσωματία, ας, ἡ.
corporis unius in aliud tranfmutatio, μετεμψυχωσις, εως, ἡ.
corpusculum, σωμάτιον, ου, τὸ.
corrado, σωρεύω, κρωτέω.
correctio, διόρθωσις, εως, ἡ.
corrector, ἐπανορθωτὴς, ου, ὁ, διόρθωτὴς, ου, ὁ.
correctus, ἐπανορθωθὲὶς, ἐσσα, ὁν.
correctu facilis, εὐανορθώτητος, ος, ὁ, εὐδιόρθωτος, ος, ὁ.
corrector, ἐντιμιστὴς ατος, τὸ.
corrector, ἐντιμιστὴς, ου, ὁ, παιδότριβ, ου, ὁ.
corrigia calceamenti, ἱμὰς ἢ ἐνδύματος.
corrigo, διορθόω ῶ, ἀδρόω π.
corripio, reprehendo, objurgo, ἐντιμῶμαι σοί τινι, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
corripio, capio, συνμαι, συναίσσομαι, καθαιρέω, συναιρέω, αἱρέω, μάπτω, κατατμήγνυμι, συμμιμνήσκω.
corripio, breve reddo, apud Grammaticos, συτύπλω.
morbo corripior, καμάζομαι νόσῳ.
corrivales, ἀντιμνηστὴρες, ων, οἱ.
corroboro, κραταιόω ῶ, ἰσχυρίζω.
corrodo, κατανιβάζομαι.
corrogo, συναγείρω, συλλίγω.
corrofio, σύνδεσις, εως, ἡ.
corrofus a tinea, ἠρτιτρωξ, ὠτος, ὁ, ἡ, ἠρὶ ὁ.
corrugare frontem, ἀποστυφω τὸ μέτωπον, ἐμπτύσσω, ῥυτίδω.
corrumpo, contamino, διαφθείρω τὶ τινα. item illicere muneribus, καταδωροδοκέω, διαφθείρω, χρήμασι πείθω.
corrumpere largitione, διαφθείρω, καταδωροδοκέω.
corrumpor, φθείρομαι.
corrumpo, ἀπόλλυμι, καταφθείρω.
corruptibilis, ἀδιάφθορος, ου, ὁ, ἀδιάφθορος, ου, ὁ.
corruptio, διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, φθορὰ, ᾶς, ἡ.
corruptor, καταμιαντὴς, τῆρος, ὁ, ἀδικητὴς, ὁ, ὁ.
corruptus, διαφθαμένος, ου, ὁ.
cors, τὶς, ἡ, τινὰς, ὁ, ἡ.
cortex, λέπεμμα, ατος, τὸ, φλοιὸς, ὁ, ὁ.
corticem detrabo, φλοιὸν, φλοὸν, ἀποφλοιῶ.
corticem carens, φλοιὸς, ὁ, ὁ, ἡ.
corticofus, φλοιώδης, ους, ὁ.
cortina, τριποδίτιδος, τὸ, τὸ.
corufco, ἀποκνίζω, σφύζω.
corufcus, κερκνὸς, ατος, ὁ, τιλτὸς, ὁ, ὁ.
corvus, κόραξ, ακος, ὁ.
corybas, κορύβας, αντος, ὁ.
corybantius, κορυβαντιὰν, ὁ, ὁ, κορυβάντιος, ὁ, ὁ.
corybantes imitor, κορυβαντιῶ.
corylus, κόρυλλ-, ος, ὁ.
corymbus, κόρυμβος, ὁ, ὁ, & κόρυμβον, ου, τὸ.
corymphæus, κορυφαῖος, ὁ, ὁ.
cos, cotis, ὀξύβαφον, ου, τὸ, ὄργανα, ων, ἡ.
cofmographia, κοσμογραφία, ας, ἡ.
cotis, τελλίχιον, ου, ὁ.
cotturnus, κόθορνος, ου, ὁ.
coticula, βάσανος, ου, ὁ.
coronea malus, κολόκυνθα, μηλέα, & κολόκυνθα μηλέα.
coronum malum, κολόκυνθα μηλέα.
cotumix, τέττιξ, ιγος, ὁ.
coxa, coxendix, ἰσχίον, ου, τὸ, μηρὸς, ου, ὁ, ἡ.
coxendicum dolores, ἰσχίαι, νόσοι, ἰσχιακὰ πάθη.

C R.

crabro, ἀκρόβλης, ου, ὁ.
crabiones irritare, ἀρδίζω τὰ ὀφκία.
crambe, κράμβη, ης, ἡ.
cranium, κράνιον, ου, τὸ.
crapa, κραπάλη, ης, ἡ.
crapulam edormio, ἐυ exhalo, ἀπαφυσιαλίζομαι, ἀπαφυσιάλωσις.
crapulæ exhalatio, ἀπαφυσιαλώσις, ὁ, ὁ.
crapulam fentio, dolore capitis laboro ex nimio potu, κραιπαλάω.
crapulor, μεθύσκομαι, κραιπαλῶ.
cras, αὔριον.
crasfescere, παχυνθῆναι.
crassitudo, crassities, παχύτης, ητος, ἡ, παχθ-, θ-, τὸ.
crassus, παχυλὸς, ὴ, ὁν, παχὺς, ὐος, ὁ.
crassus, lupidus, σωσὸς, ὴ, ὁν, χοιλαρὸς, ὰ, ὁν.
crassa Minerva, παχυλὴ.
crassiore Minerva, παχυτέρᾳ γνώμῃ.
crasso ingenio, παχυμόρως, ὁ, ὁ.
crastinum diem differre, αὐρίζω.
crastinus, ὁ ἐπιοῦσα.
crater, ήρος, κρατὴρ, ῆρος, ὁ.
crateres flatuere, κρατῆρα τύπτεθαι. Homer.
crates, ἀσὶς, ὶδος, ἡ, τριλλὸς, ὁ, ὁ.
cratícula, κρατίσκος, ου, τὸ, ἀνθρακιὰν, ὁ, τὸ, ἐσχαρὰ, ᾶς, ἡ.
creatio, κτίσις, εως, ἡ, ἐγκυμοσύνη, ης.
creatio magiftratuum, αἵρεσις, εως, ἡ, χειροτονία, ας, ἡ.
creator, κτιστὴς, ὁ, ὁ, δημιουργὸς, ὁ, ὁ, ποιητὴς, ὁ, ὁ.
creatura, κτίσμα, τος, τὸ, κτίσις, εως, ὁ.
creatus, δεδημιουργὸς, ὴ, ὁν, ἀκτιδέκτημαι, ος, ὁ, ἀκτιδέκτημαι, ος, ὁ, ἡ.
creatus fuffragiis, χειροτονητὸς, ὴ, ὁν.
creber, δαμινὸς, ὴ, ὁν, πυκνὸς, ὴ, ὁν, συκνὸς, ὴ, ὁν.
crebro, συκνὰ, πυκνὰ, δαμινὰ.
credibilis, πιστὸς, ὴ, ὁν, πιθανὸς, ὴ, ὁν.
creditor, δανειστὴς, ου, ὁ, χρεὶ, ὁ, ὁ.
creditum, δάνειον, ου, τὸ.
creditu difficilis, δύσπιστος, ος, ὁ, ἡ.
credo, committo, πιστεύω, cum dat. ἐμπιστεύω, διαπιστεύω.
credo, fidem habeo, πείθομαι. quandoque mutuum dare, δανίζω. interdum pro puto, οἴομαι, νομίζω.
credulitas, πιθανολογία, ας, ἡ, ἀκεδάσια, ας, ἡ.
credulus, ἀκεδὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ἀφελὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ἀφ' ἑαυτοῦ, ὁ, ἡ.
crematio, τέφωσις, εως, ἡ.
cremo, καίω, φλέγω.
cremor, τὸ τοῦ ἡ γαλακτος.
crena, γλυφὶς, ίδος, ἡ.
creo, καίω, τεύχω, δημιουργέω.
creo, διδάσκω, ἀφίημι, ἀποδείκνυμι, ἀναδείκνυμι, ἀποκλίνω.
cretæ ducem, ἀποδεικτὴν ἐρανιστῶν.
cretare confulem, ἀναδεικνύω, ὑπατεύω.
cretare judicem, ἀφίημι τὸν δικαστὴν.
crearc magiftratum, ἀρχαιρεσιάζω.
crepida, κρηπὶς, ίδος, ἡ.
crepidarius, κρηπιδοποιὸς, ὁ, ὁ.
crepidatus, κρηπιδόφορος, ος, ὁ, ἡ.
crepido, φάτνη, ης, ἡ, & ὁ.
crepitaculum, κρόταλον, ου, τὸ, κάλαμ, ωνος, ὁ.
crepito, τετρίγω, κτύπτω.
crepitum cico, κτύπω, σ-.
crepitum ventitis edo, τίτθω, τέτροπα.
crepitus ventris, βδῦσις, εως, ἡ, πορδὴ, ῆς, ἡ.
crepitum reddo, κρεπιτῶ, κρεπιτέω.
crepitus, ὕψος, ους, τὸ, κτύπος, ου, ὁ.
crepo, ψοφέω.
crepundia, κρόταλον, τὰ, ἀδήμαντα, τὰ.
crepufculum, ὄθλης, ου, ὁ, ἀκρὸς, ὴ, ὁν, ἀκρατὸς, ὴ, ὁν.
ante crepufculum, πρὸ ὄθλης ἡμέρας.
crefco, αὐξάνω.
creta, κιμωλία, ας, ἡ.
cretaceus, ὁ ἐκ τῆ κιμωλίας γῆς.
cribri inftar, κοσκινώδης.
cribro, κοσκινεύω, σήθω.
cribrum, κόσκινον, ου, τὸ, & κάσκιον, ου, ὁ.
crimen, αἰτία, ας, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τὸ, αἰτίαμα, ατος, τὸ.
crimen intendere, ἐπιφαίνω τὸ ἔγκλ.
crimen dicere, λόγον ἐγκαλῶ.
in crimine deprehendi, τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλίσκομαι.
crimen objicere, ἐπιφέρω αἰτίαν.
crimen in fe recipere, ἐπίγνωσιν αἰτίας.
criminatio, διαβολὴ, ης, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τὸ.
crimine aliquem liberare, αἰρέσιν τινὰ ἢ ἔγκληματων.
crimine vacans, ἀκέραιος, ου, ὁ, ἡ, ἀκέδασος, ου, ὁ, ἡ.
criminii dat, ἐπιφέρω αἰτίαν, τὸ αἴτια τοιαῦτα τινι.
criminor, κατάκομαι τινι περι τινος νεῖ τὶ τινι, διαβάλλω τὶ ἔγκλημα, μέμφομαι.
criminofe, ἐγκλημάτικῶς.
criminofus, ἐγκλήματικὸς, ὴ, ὁν.
crinis, θρὶξ, τριχὸς, ἡ, πλόκαμος, ου, ὁ, κόμη, ης, ἡ.
pulchris crinibus, ἀνκόκομος, ος, ὁ.
crinitus, κομήτης, ου, ὁ.
crifpo, πλέκω, σ-.
crifpus, πλόθροξ, τριχὶ, ὁ, ὁλος, ης, ὁ.
crifta, λόφος, ου, ὁ.
criftatus, λόφον ἔχων, ὄλωφος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
criticus, κριτικὸς, ὴ, ὁν.
criticus dies, κριτικὴ ἡμέρα.
croceus, κρόκινος, ος, ὁ, ἡ.
crocus, & um, κρόκος, ου, ὁ, & κρόκον, ου, τὸ.
crocodilus, κροκόδειλος, ου, ὁ.
crocis affigere, σταυρόω.
crocitatus, βόμβησις, εως, ἡ, βόμβος, ου, ὁ.
crucio, κτείνω, ὀχλαγωγέω σε, βασανίζω.
crudelis, ὠμὸς, ὴ, ὁν, αὐθαδὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ἀγρὸς, ὴ, ὁν, ἀγριαίνω, ὠμότης, ητος, ἡ, αὐθάδεια, ας, ἡ.
crudelitas, ὠμότης, ητος, ἡ, αὐθάδεια, ας, ἡ.
crudeliter, ὠμὸς, ὴ, ὁν, ὠμότητος, ος, ὁ, ἡ.
cruditas, πεπεψία, ας, ἡ, βαρυπεψία, ας, ἡ.
crudus, ὠμὸς, ὴ, ὁν, ἄπεπτος, ος, ὁ, ἡ.
cruento, σφαγὴν, σφάττω.
cruentus, σφαλὸς, ὴ, ὁν, σφαγὴν ἔστος, ος, ὁ, ἡ.
crumena, βαλάντιον, ου, τὸ, μάρσιππος, ου, ὁ.
cruor, αἷμα, ατος, τὸ, ἰχὼρ, ῶρος, ὁ.
crus, σκέλος, ους, τὸ, κνήμη, ης, ἡ.
crufta, πλάξ, κὸς, ἡ, ὄστρεον, ου, τὸ, τὸ.

cnulo, -onis, m.
cnuſtia, æ, ſ. τὸ κνιδίδιον, ἢ κνιδίδιε.
cnuſtum, -ſti. ſtoni, n.
crux, patibulum, -cruci, -ſo, -ce.
in malam crucem abire jubeo, ἀποπέμπω.
crucis formam gerens, ſtauroides.
crypta, -æ, -ta, -æ, ſ.
cryſtallinus, κρυσταλλῶδης, -δες.
cryſtallum, & cryſtallus, κρύσταλλος, -ου, ὁ, ἡ, κρύσταλλον, -ου, τό.

C U.

cubario incommoda, ἐνοχλήσεις, -εως, ἡ.
cubario humi, χαμαικοίτης, -ου, ὁ. Hinc χαμαικοίτου, -ης, humi cubo.
cubicularia, -ῶν, τὰ, -ῶν.
cubicularius, κοιτωνίτης, -ου, ὁ.
cubiculum, οἰκίσκιον, -ου, τό, θάλαμος, -ου, ὁ, δώματος, -ου, ὁ.
cubile, κοίτη, -ης, ἡ, λέκτη, -ης, ἡ, θάλαμος, -ου, ὁ.
cubitalis, πυγονιαῖος, -ου, ὁ.
cubito innitor, ἐπιπυγονίζω.
cubito pernitio, πυγόνιζε.
cubitum ire, ad κοίτον ἴεναι.
cubitus, πρηνισμὸς, -ου, ὁ, κόλαμος, -ου, ὁ.
cubitus, κυρτὸς, -ου, ὁ, ὄγκος, -ου, ὁ.
cubo, -ui, -itum, κατακλίνομαι, κοιμίσμαι, κλίνομαι.
cubus, κύβος, -ου, ὁ.
cuculus, κόκκυξ, -υγος, ὁ.
cucumer, σικυὸς, -ου, ὁ, σικύη, -ης, ἡ.
cucurbita, κολοκύνθη, -ης, ἡ.
cucurbitula, κολοκυνθίον, -ου, τό.
cudo, dis, cuſum, κόπτω ἔμμεσον, nummum, χαράττω, τυπόω.
cujas, τινὸς, ὁ, ἡ, ποτανῆς, -οῦ, ὁ.
cuius, a, um, τινὸς, -ος.
cujuſdam modi, τινὸς ποιὸς τε.
cujuſmodi, ποιὸς τις.
cujuſvis eſt, τινὸς ἔστι.
culcita, στρωμνὴ, -ῆς, ἡ, στρῶμα, -ατος, τό, πίνακ-λον, -ου, τό.
culeus, κάλεος, -ου, ὁ.
in culeum infuere, εἰς δέρμα ἐρράπτουν.
culex, κώνωψ, -ωπος, ὁ, vel ἡ, σέρφος, -ου, ὁ.
culice, μαγγανεύω, -ῶ, -ευσω, ἐπτανεύκα, -ευκα.
culmentum, κάλαγμα, -ατος, τό.
culmen, τὸ, τὸν, -ος, τὸ, κορυφὴ, -ῆς, ἡ.
culmus, κάλαμος, -ου, ὁ, καλάμη, -ης, ἡ, δόκιον, -ου, τό, δόξ.
culpa, αἰτία, -ας, ἡ, ἔγκλημα, -ατος, τό, ψόγος, -ου, ὁ.
culpa carens, ἀμώμητος, -ου, ὁ, ἢ, ἀκατηγόρητος, -ου, ὁ, ἡ.
in qua qui eſt, ἐνοχος, -ου, ὁ, ἡ, ἀμὸ ὁ.
culpa liberare, αἰτίαν ἀπολύειν, αἰτίαν ἐξαλύω.
culpæ affinis, αἰτιος, -ου, ὁ.
culpam profitare, αἰτίαν ὁμολογέω.
culpabilis, κακμεμπτὸς, -ου, ὁ, ἐγκλημάτων, -ου, ὁ.
culpandus, κακμεμπτὸς, -ου, ὁ, ἀμὸ ὁ, ἐνκλήματος, -ου, ὁ.
culpo, αἰτιάομαι τινα τινὸς, ἐγκαλέω.
cultellus, μαχαίριον, -ου, τό, μαχαιρὶς, -ίδος, ἡ, -ίδ.
culter, μάχαιρα, -ας, ἡ, ξίφος, -ους, τό.
culter furorius, ἐμπλὴς, -ῆς, ὁ.
cultor, λατρεύτὴς, -οῦ, ὁ, ἐρράπτης, -ου, ὁ, θεραπευτὴς, -οῦ, ὁ.
cultor agrorum, γεωργὸς, -οῦ, ὁ.
cultror Muſarum, θεράπων μουσῶν.
cultrarius faber, μαχαιροποιὸς, -οῦ, ὁ.
cultura, ἐργασία, -ας, ἡ, ὁ, θεραπεία, -ας, ἡ.
cultus, ἐργασμένος, -ου, ὁ, κατεργασμένος, -ου, ὁ.
cultus, ἐρραστὸς, -ου, ὁ, ὁ, θεραπευὸς, -οῦ, ὁ.
cultus terræ, γεωργία, -ας, ἡ.
cum, præpoſitio, ſum & quæ cum dativo. nam, & nostra cum genit. ἅμα cum dat. πρὸς cum accuſ.
cum, poſquam, quando, ὁπότ' ἄν, ἔπει, ἐπεὶ, ἐπὰν, ἐπεὶ, ἐπεὶ, ἐπεὶ

dehaerchor, ναρκωσιμαι υπό τινα, in aliquem: εἰδικώτερον.
debellandus, καταπολεμητέος, α, ον.
debellatum eſt, ὁ πόλεμος κατεπολεμήθη.
debellatus, καταπολεμηθείς, ισα.
debello, καταπολεμῶ τινά, καταπολεμοῦμαι τινα.
debeo, ὀφείλω τί τινι, γράπτειν alicui.
debet, debitor ſum, ὀφείλω, χρεώστης, α, χρεώστουν.
debilis, ἀδύτος, ἰση, ὁ, ἀξύνετος, α, ὁ.
debilitas, ἀδύνατος, ου, ἡ.
debilitat, ἀδύνατοι, τὸν, τὸ.
debilito, ἀδυνατίζω, ἀδύνατον ω.
debitio, ὀφειλή, ἡς, ἡ.
debitor, ὀφειλέτης, α, ὁ.
debitum, ὀφείλημα, ατος, τὸ, χρέος, ἔους, τὸ.
debitum remittere, ὀφείλημα ἀφίημι.
debitum ſolvere, ὀφείλημα διδωμι.
decipio fraudo, χρεωκοπέω, ω.
declatero, φλυαρῶ, ὁ, καταμωκῶμαι, ῶ.
decanto, laudo, ὑμνῶ, ἐπαινῶ σπ. κιθαρίζω.
decanto, inculco, συνηχῶμαι, ῶ.
decantatio, ἀοιδή, ἡς, ἡ.
decanus, δεκάρχης, α, ὁ, δεκάρχου, α, ὁ, δεκαδάρχης, α, ὁ, δεκαδάρχου, α, ὁ.
decas, δεκάς, ἀδος, ἡ.
decedere de ſeo jure, τὸν δικαίου ἐμοῦ ἔξω ὁδεύω.
decedere pro moti, ἀναλλάττομαι.
decedo, ἀναχωρῶ, ῶ.
decedo de via, ἐξαίρομαι τῆς ὁδοῦ.
decem, δέκα.
decem millia, μυρίας, αἱ, ἡ.
december, δεκέμβριος, α, ὁν.
decempeda, δεκάπους, ποδος, ὁ.
decempedator, χωμήτρης, α, ὁ.
decemvir, δεκάπρωτος, α, ὁ, δεκαπρωτεύων, ὁντος, ὁ.
decemviratus, δεκαπρωτεία, ας, ἡ.
decemviri, οἱ δέκα πρῶτοι.
decennalis, δεκαετὴς, α, ὁ, δεκαετὴ, ους, ὁ.
decennis, δεκαετὴς, ἐτὸς, ἐτες, ων, ὁ.
decennale bellum, δεκαετὴς, ἐτὸς, ἐτες, ων, ὁ, πόλεμος.
decennium, δεκαετὴς, ας, ἡ.
decens, πρέπων, ὁντος, ὁν, ἐπιεικὴς, ἐοῦς, ὁν.
decenter, καθηκόντως, πρεπόντως.
deceo, πρέπω, καθήκω, cum dativo.
deceptor, σφετὴς, α, ὁ, ἀπατεὼν, ὁνος, ὁ.
deceptu facilis, δόλιοπτος, α, ὁν.
deceptu difficilis, δολιόπτητος, α, ὁ, ἡ, δυσθήρατος, α, ὁ.
decerno, ſtatuo, ψηφίζομαι, aliquando pro dimicare, κρίνω.
decernere bello de ſumma rerum, κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων.
decerpo, ἀπαίρω, ἀποῤῥίπτω.
decerpo ſuſtum, ἀναῤῥιπτίζω, ῶ.
decertatio, ἀγωνισμὸς, ὁ, ἡ.
decreſſio, ἀποχωρισις, εως, ἡ.
decreto, ἀγωνίζομαι περὶ τινος.
decet, πρέπει, χρὴ, δεῖον ἐστὶ, γρατέον.
non decet, ἀπρεπὲς.
quid decet, τὸ δέον.
decido, ideſt, abſcindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω, pro decerno, διακρίνω.
decido, deorſum cado, καταπίπτω ἀπ' ὄρθ, ἡ κατάτω.
decidua, τέκνων, ονος, ὁ.
decies, δεκάκις.
decies mille, μύριοι, οἱ.
decies millies, μυριάκις.
decies millesimus, μυριοστὸς, ὴ, ὁν.
desima, arum, δέκατα, ων, τὰ, δεκάτη, ης, ἡ.
decimas accipio, δεκατεύω, ω, cum accuſ.
decimas do, δεκατεύω.
decimas redimens, δεκατίτης, ου, ὁ.
decimatio, δεκάτευσις, εως, ἡ.
decimatio, decimarum exactio, ἀποδεκατισμὸς, ου, ὁ.
decimator, δεκατίτης, α, ὁ.
decimo, δεκατεύω, ω.
decimus, δέκατος, η, ον.
decipio, ἀπατῶ. ἐξαπατῶ σε τῶν. τὰ hac in re, παράγω, ξυνδέω, διαβάλλω, παραβάλλομαι, δόλῳ, ω.
decipi qui nequit, ἀξύβριστος, α, ὁ.
decipula, παγὶς, παγίδος, ἡ.
deciſio, διάλυσις, εως, ἡ, διάκρισις, εως, ".
deciſus, διαλυθεὶς, ἐντὸς, ὁ.
declamatio, λογοποιία, ας, ἡ, φυσικρία, ας, ἡ.
declamator, λογοποιὸς, ὁ, ἡ, φυσικρὸς, ὁ, ἡ.
declamito, λογοποιῶ, ῶ.
declamo, φυσικρίω, ῶ, ῥητορεύω.
declaratio, διάλυσις, εως, ἡ.
declarator, σαφηνιστὴς, ὁ.
declaratorius, τρανωτικὸς, ὴ, ὁν.
declaro, σημαίνω, φαίνω, ἀναφαίνω, σαφηνίζω, δηλόω, ὦ, ἀπαγγέλλω, ὑμνῶ, μηνύω.
declaro aliquid, ὑμνῶ τί, δηλόω τι, ὑμνῶ.
declinare comitem, ἡ tenuitate, ἀναχωρέω, καὶ τύραν. Plut.
declinatio, κλισις, εως, ἡ.
declino, ἀποκλίνω τὸν τῶν ὀδοὺς. ἐκβαίνω τ.
declino, averto, ἐκτρέπω, ἀποτρέπω.
declino, deflecto, devito, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, τινὰ, ἐκτρέπω τινα.
declivis, κλιτὺς, ὑος, ὁ, κεκλιμένος, ἡ, ὁν, ἀποκρημνὸς, ὁν, ὁ.
declivitas, τὸ κέκλιμενον, τὸ πρανὲς.
declivitas montis, κλιτὺς, ὑος, ὁ.
decoctio, ἀφὴψις, εως, ἡ.
decoctum, ἀφὴψημα, ατος, τὸ.
decoctor, χρεωκόπος, α, ὁ, σπαστὴς, ου, ὁ.
decoctus, ἀφὴψημα, ατος, τὸ.
decollo, κεφαλατομῶ, τετμηκυῖα.
decolor, ἀχρὸς, ὁς, ὁν, ὁ, ἡ, ἄχρους, ου, ὁς, ὁν, ὁ.
decolorus, ἄχρους τινὸς.
decompoſitus, τετμημένως, α, ὁ.
decoquo, κατατήκω, ἀφὴψω.
decoquo, κάλλιστ' ἀν τὰ πολὺ ἡ, ἡ, ἀνήρτημα, ατος, τὸ.
decore, τιμητέως, κάλλει.
decoro, τιμῶ, ῶ, κοσμῶ, ῶ.
decoroſco, ἀναιδεύομαι, εύσομαι.
decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλὸν.
decorum ſervare neſciens, ἀπρεπὴς, ὁς, ὁ, ἡ.
contra decorum facio, ἀκοσμῶ, ῶ.
praeter decorum, ἀκοσμῶς.
decorus, ἀκόσμητος, ου, ὁ, ἡ, ἀκόσμιος, ον, ὁν, ὁ.
decrepitus ſenex, ὑπέργηρως, ὁ, ἡ, ὑπέργηρος, ω, ὁ.
decreo, μοίρας, ἀπονέμω.
decreſcere, μειοῦμαι, ἀπτύομαι.
decreta ſenatus, τὰ βεβουλευμένα.
ex decreto Dei, κατὰ τὸ δόκιμον τοῦ Θεοῦ.
decretum, δόγμα, ατος, τὸ, ψήφισμα, ατος, τὸ.
decretus, ἰδιοχειρίτης, ου, ὁ.
decubitus, κατακλισις, εως, ἡ.
decumanus, δεκατίτης, α, ὁ.
decumanus fluctus, δεκαπλὴς, ὁς, ὁ, quae & τρομερὸς, ὰ, ὁ, dicitur.
decumbo, κατακλίνομαι, κατακλίνομαι.
decupium, δεκαπλάσιος, α, ὁν.
decuplus, δεκαπλάσιος, α, ὁ, δεκαπλασίων, ονος, ὁ.
decuria, δεκὰς, ἀδος, ἡ, λόχος, ὁ, ου, ὁ.
decurio, δεκαδάρχης, α, ὁ.
decurio, as, λοχῶ, ῶ, καταλοχίζω, καταλέγω, κατατίτω.
decurro, κατατρέχω, κατατίθω, ῶ.
decurro equeſtris, ἱππόστασις, εως, ἡ, δίστασις, εως, ἡ.
decurſio militaris, δίλοχος, ου, ὁ, δίλοχία, ας, ἡ.
decurſus, καταδρομὴ, ἧς, ἡ.
decurtatio, ἀποκολόβωσις, εως, ἡ, κόλοβος, ου, ὁ.
decurtator, κολοβωτὴς, ὁ, ἡ.
decurto, κολόβω, κολοβὸς, ὁ, ἀποκολόβω, ἀποκολίζω.
decus, oris, εἶδος, ους, ὁ, κόσθος, ου, ὁ, τὸ, κάλλος, ους, τὸ, τὸ.
decuſſatio, χιασμὸς, ὁ, ἡ.
decuſſationis formam habens, χιαστὸς, ὴ, ὁν.
decuſſatim, σταυ χὶ.
decuſſio, σφηνίδιον, σφηνίτης, ου, ὁ.
decuſſis, ὄκτω, ἀδὲς, ὁ.
decuſſo, χιάζω.
decuſſo, ἀποσφηνῶ, ἀφηνίτω, ἀποσφηνίω.
dedecet, ἀπρεπὲ ἐστι, ἀ πρεπτὸν, ἀπρεπὲς.
dedecora affecio, καταισχύνω σε, τὰ τὰ καθηδίζοντι, ἀσχημίζω.
dedecoro, καταισχύνω τινὰ, ἀτιμάζω, ὦ.
dedecus, αἰσχύνη τινὸς, ἀσχημία, ας, ἡ, ἀτιμίωσις, εως, ἡ.
dedecus ſi alicui rei, τὸ καταίσχυνον ἐστιν τινι.
dedere ſe deliciis, ἐαυτὸν ἐμοῦ τρυφῇ, ἀσώτοις τοῦ ζῆν ἐαυτὸν ἐς ἡδονὰς.
dedicatio, καθίερωσις, εως, ἡ, ἀνάθεσις, εως, ἡ.
dedicatio, hoc eſt, nuncupatio alicujus libri, τοῦ βιβλίου τινὸς ἐπὶ τινὶ ἐπιγραφὴ, ἧς, ἡ.
dedico, καθίερῶ, ἀνατίθημι.
dedignatio, ἀνάξιωσις, εως, ἡ.
dedignor, ἀνάξιόω, ὦ, ἀγανακτῶ, ῶ.
dedisco, μανθάνω ἀπὸ τινος.
dedita opera, τὸ προνοίας, ἐξετινότητος.
deditio, ἐκδοσις, εως, ἡ, ἔγχείρισις, εως, ἡ.
ad deditionem compellere, παραστρατιᾶσθαι τινα.
dedititius, ἐκδοτος, ου, ὁ.
deditus, ἐκδοθεὶς, ἐντὸς, ὁ, προσήκων, ουσα, ὁν.
dedo, is, ere, ἔγχειρίζω σοὶ αὐτ, ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν σοι.
dedoceo, μεταδιδάσκω.
dedoleo, ἀναλγῶ, ῶ.
deduco, ἐξάγω, ἀπάγω, ἀποτίμνω.
deduco pro duco, ἄγω τὸν, κομίζω, τροφεύω.
deducere coloniam, κτοικίσω τινὰς.
deducere, comitari honoris cauſa, παραπέμπω, προπέμπω.
deductio, καταγωγὴ, ἧς, ἡ, ἀπαγωγὴ, ἧς, ἡ, ἀπάγω.
deductio honoris cauſa, προπομπὴ, ἧς, ἡ, & προπομπὸς, ου, ὁ, παραπομπὴ, ἧς, ἡ.
deduco, ἀφαιρετέον, ἀναπτέον ὦ.
detaco, ἀποτροπῶ, ῶ, καθαίρω.
defatigatio, κάμασις, εως, ἡ, κατάπονος, ου, ὁ.
defatigo, κατατείνω τινὰ, κατατρύχω.
defecto, τελείω, ἀτυχοῦμαι, ἀπὸ, ἡ, τελειῶ, ῶ, ἐπὶ.
ad defectionem ſollicito, σπείρομαι, διαφθείρω, ἀφίστημι.
defectus animi, λιποθυμία, ας, ἡ, λιποθυμὸς, ου, ὁ.
defendo, διακῶλύω καὶ κωλύω σε.
defenſio, ὑπεράσπισις, εως, ἡ, ἀπόλυσις, εως, ἡ, ἀπολυτὴς, ὁς, ὁ.
defenſor, ὑπερασπιστὴς, ὁ, ἡ, σωθήρας, α, ὁ.
defero, ἀπάγω, καταφέρω.
defero, ἡ, accuſo, ἀτιμῶμι δίκῃ, καὶ χειρὶ, ἀτιμῶμαι ὑπὸ, ἀπαγγέλλω, ἐνδείκνυμαι.
deferre aliquem ſecum, συναρπάσω τινὰ σὺν.
deferveſco, ἀνάζω.
defeſſus, κατάκοπος, ὁ, ἡ, κατάκοπος, α, ὁ, κάμοὶ, ὑπτιος, ὁ.
defeticor, κατάκαμα, κατάφαμα, ἄφαμα.
deficere animo, λιποθύμω.
deficio, ἀπολείπω, ἐλλείπω.
deficio, defeſco, ἐκμαραίνομαι, ἀφίσταμαι.
deficio, decedo ab aliquo, ἀπολείπω τινὰ, ἀφίσταμαι τινος.
deficio ad hoſtes, πρὸς τὰ ἐναντία ἀποστρέφομαι.
defigere oculos, ἐπιστρέφω τὸ πρόσωπον, in veritatem.
defigo, καταπήγνυμι τι, κατατείνω.
definio, καθορίζω, τερμίω, περιγράφω.
definite, διορισμένως.
definitio, ὁρισμὸς, ὁ, ἡ, ὁρισμὸς, ου, ὁ.
definitivus, ὁριστὸς, ὴ, ὁν.
definitus, τακτὸς, ὴ, ὁ, τακτὸς χρόνος, definitum tempus.
defit, ἀπολείπει, ἄπεστ, ἀπὸν.
deflexus, καταγνυμένως ὴ, ὁν.
deflagratio, ὑμπρησις, εως, ἡ, ὑμπρήσμος, ου, ὁ.
deflagro, ὑμπρῶμαι, κατακαίομαι.
deflecto, κατακάμπτω τι, ἀπόκλισιν, ἐκλίνω, ἀποκλίνω, ἀπόκλισιν, ἀποτίθημι.
deflecto a via, παρεκβαίνω.
defleo, κλαίω τινὰ, ὀδύρομαι τὸν τάφον, fortem: ἀποκλαίω, κατακλαύσομαι.
defleſus, κατακεκλαυθὸς, ὁτος, ὁ.
defloreo, ἀνθῶ.
defloreſco, ἀνθῶ, ἀνθίσκω.
defluvium, defluxus, ἀνάῤῥησις, εως, ἡ.
defodio, ὀρύσσω, κατακρύπτω.
defore, ὀλλεῖσθαι.
deformatio, ἀδιάθετος, ου, ὁ, ἀμορφία, ας, ἡ.
deformis, ἄμορφος, ὁ, ἡ, ἀσχήμων, ονος, ὁν.
deformitas, ἀμορφία, ας, ἡ, ἄμορφον τοῦ, ἀμορφον τοῦ.
defoſſus, κατορυκτὸς, ὴ, ὁν.
defraudere genium, κατακρατίζομαι τῆ γάστρι.
defraudatio, στερησις, εως, ἡ, ἀστέρησις, εως, ἡ.
defraudator, ἀποστέτης, ου, ὁ, ἀστέρησις, ου, ὁ.
defrudo, στερῶμαι, ἀστερίζω τινὰ.
defuntum, τὸν, τὸ, τὸν, ὁ, τὸν, ὁ, τὸ, τὸ, σῶμα, ου, τὸ.
defugio, ἀποκλίνομαι, ἐκφεύγω.
defunctorie, πορφαίως ἔσται, ταχέτως.
defunctus, τελευτήσας ἔσται, ὁ item mortuus, ὁ, ἡ, ἀπολλὼς, ὁτος, ὁ.
defungi officio, ἀπολλεῖν τὸ καθῆκον.
defungi, is, mori, ἐκ βίου ἀπαλλάσσω.
defungor, ἀπολλύτομαι.
degener, ἀγένης, ου, ὁ, ἀγενὴς, ἐος, ὁ.
degenerare, ἐξίστασθαι τῆ γένει, καταπίπτω ἀπὸ γένει, ἐκγενναίω.
degeneratio, ἐκγονὴ, ἧς, ἡ.
degere vitam, διάγω βίον.
degravo, καταβαρύνω, βρίθω.
degredior, ἀπόβαίνω.
dehinc, ταυτόθεν, ἀπὸ τῶν, ἐκ τῶν.
dehisco, ἀνοίγομαι, χάσκομαι, χάω.
dehiſcendo, ἀνοίγων, ἀνοιγόμενος, ἔρρων.
dehiſcito, κατακτίνω.
dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
degullo, ἀποσφάζομαι.
dehonesto, αἰσχύνω τινὰ, ἀτιμάζω.
dehortatio, ἀπαγορία, ας, ἡ.

dehortor, ἀποτρέπω τινὰ τινος, μεταπείθω, ἀποτρέπω, ὑφ.

dejecto, καταβάλλω, ἀπ. ὑ. καταβαλῶ, ῶς, ὑ.

dejero, ὄμνυμι, ὀμοῦμαι.

dejicio, καταβάλλω.

dejunco, παύω τινα, ἵζω.

deinde, εἶτα, ἔπειτα, ἐκ τούτου, καθεξῆς.

de integro, ἐξ ἀνάρχης.

deipara, θεοτόκος, ὁ, ἡ. Deitas, θεότης, ητος, ἡ.

delabor, καταπίπτω ἀπ' ὀρῶς, ἀπολιθοῦμαι τινος, καταρρέομαι.

delapso, ὑπτιάσω, ὦσω, ὑ.

delapsus, ὑπτιασμὸς, ὁ, ἡ. ῆρ. ὑ.

delapsus cœlo, ἀμαυρωτὸς, ἡ, ὁ. Herodian.

delasso, κοπιάσω, ὦ, κοπιῶ.

delatio, ἔνδειξις, εως, ἡ, συκοφαντία, ας, ἡ.

delatio falfa, ψεύδορκος, ου, ἡ, ὁ.

delator, σίτωνος, ὁ, ἀνεψιγνώστης, ου, ὁ, συκοφάντης, ου, ὁ.

delebilis, διαλυτὸς, ὁ, ἡ.

delectabilis, ψυκτὸς, ὁ, ἡ.

delectamentum, ψυχαγωγία, ας, ἡ.

delectatio, ἡδονὴ, ης, ἡ, ψυχαγωγία, ας, ἡ, τέρψις, εως, ἡ.

delectatus, τερπὸς, ὁ, ἡ.

delecto, τέρπω τινὰ τινι, ἡδύνω, ὑσω.

delector, ἡδύνομαι, τέρπομαι χαίρω.

de ejus hac re, μάλα τοῦτο.

delectum habere militum, διαγράφω τὴ στρατιωτικὴ. ✠ διαλέγω τὸ στρατιωτικὸν, καταλέγω.

delectus, ἐκλογὴ, ης, ἡ, ἐπιλογὴ, ῆς, ἡ, ἐπιλεκτὴ, ῆς, ἡ.

fine delectu, ἀπεξιτικῶς, ὁ, ἡ.

delegare, ἐπιτρέπω τινὶ τινὸ, ἀποτίλλω τι, ἀποπέμπω, ἀντιπέμπω.

delegatio, ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ.

delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.

deleo, ἠφανίζω, ἀναιρῶ.

deletio, ἐξάλειψις, εως, ἡ, ἀφανισμὸς, ὁ, ἡ.

deliberandus, διὸν συμβουλεύσιμονος.

deliberare, συμβάλλομαι περὶ τινος, βουλεύομαι, ἀναβουλεύομαι.

deliberatio, συμβούλευσις, εως, ἡ, συμβούλευμα, ατος, τὸ.

deliberativus, συμβουλευτικὸς, ὁ.

delibo, ἀπογεύω, ἀπογεύομαι.

delibro, ἀφαιρῶ, ἀφέλλω.

deliburo, ἀλαμπύνω, ὑνῶ, ὑ. λιπαρῶ, ὑ, ὁ.

delicate vivere, τρυφῶ.

delicate, molliter, τρυφερῶς, τρυφερὸν, διὰ τρυφερότητος.

delicatulus, τρυφερὸς, ὁ, ἡ, τρυφερὸν, ον, ὑ.

delicatus, τρυφερὸς, ὁ, ἡ, ἁβρὸς, ὁ, ἡ, ἁπαλὸς, ὁ, ἡ.

deliciæ, τὰ παίζειν, ἁβροσύνη, ης, ἡ, τρυφὴ, ῆς, ἡ, τρυφὸς, ους, τὸ, ἁβροσύνη, ης, ἡ.

deliciis frangor, θρύπτομαι, συνθρύπτω. deliciis frangor, θρύπτομαι.

deliciis fractus, τρυφερὸς, ὁ, ἡ.

deliciis deditus, ἐνδὺς τὸ τρυφᾶν.

deliciarum confectator, τρυφητὴς, ῆ, ὁ.

deliciis indulgeo, τρυφῶ, ῶ.

delicias facio, ἐντρυφῶ, ῶ, θρύπτομαι.

delicor, μάτταιος, ὁ, ἡ, ἀδόκιμος.

delictum, πλημμέλημα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ.

delino, ἀλείφω.

delineatio, καταγραφὴ, ῆς, ἡ, ὁ.

delineo, ας, ἀτε, καταγράφω, ὑγράφω.

delinio, is, ire, καταχρίω, ὑσω. pro permuleo, κατάω, ὦ, θέλγω τινὰ, μαλάσσω.

delinito, κλάσις, εως, ἡ, ὁ.

delinitor, θελκτὴς, ῆρος, ὁ.

delinitus, θελκτὸς, ὴ, ὸν, ὑ.

delinquo, ἁμαρτάνω τι εἰς τινα, πτάω, ἀδικῶ τινα, ὑσω.

deliquium, ἔκλειψις, εως, ἡ.

deliquium animi, λιποψυχία, ας, ἡ, ὁ.

deliquium animi patior, λιποψυχῶ, ῶ, ὁ.

deliramentum, λῆρημα, ατος, τὸ, παραλήρημα, ατος, τὸ.

deliratio, παραφροσύνη, ης, ἡ, παράνοια, ας, ἡ.

delirium, παραλήρημα, ατος, τὸ.

delito, παραφρονῶ, ὑ, παραλήρῶ, ὑ.

delirus, παράφρων, ονος, ὁ, παραλήρ, ῆρος, ὁ.

delirus senex, χαϊνολογὸς, ὁ, ἡ.

delitesco, τὴ delitesco, λανθάνω, καταφεύγω.

delphin, ὁ delphis, ῖνος, aut delphis, ῖνος, ὁ, ἡ.

delubrum, τέμενος, ους, τὸ.

deludo, καταπαίζω, ὑσω, ὑ.

delumbis, μαλακὸς, ὁ, ἡ.

demando, ἐπιτρέπω τινὶ τινὸ, ὑ. ὑ. ὑ.

declerbo, ἀνεγείρω, ἐπεγείρω.
declerbo, delineo, διαγράφω, ὑπογράφω.
declerbo ab exemplari, ἀπογράφω.
declerbo, in rationes refero, ἀπογράφομαι.
describo, decurio, κατάγω, & ἄγω, κατέγραψα.
descripsi, exscripsi, ἀπέγραφον, ω, γνα.
descripsi, delineatio, διαγραφὴ, ῆς, ἡ, κατα-γραφὴ, ῆς, ἡ.
descriptio, dimensio, ἀναμέτρησις, εως, ἡ, διαμέτρησις εως, ἡ.
descriptio, decuriatio, διαίτωσις, εως, ἡ, κατάγραφὴ, ῆς, ἡ.
deserere officium, ἀνθυπάτου τὴν ἀρχὴν ἀπολιπεῖν.
deserere vadimonium, τὸ μὴ ὑπακούειν τῇ ἀνακλήσει, ἀφυστέρειν.
desertor, ὁ, ἡ, λιποτάκτης, ου, ὁ.
desertum, ἔρημος, ου, ὁ, ἐρημία, ας, ἡ.
desertus, ἀνακληθεὶς, ἐρημος, ον.
deses, idis, ἀργὸς, ὁ, ἡ, σχολαστὴς, οῦ, ὁ, ὄνειρ, ατος, τὸ.
desisco, ἀπολείπομαι.
desides, ἀργὸς, ὁ, ἡ, ῥᾳθυμία, ας.
desiderabilis, ἱκεσιμαῖος, ὁ, ἡ, ἐπιθυμία, ας, ἡ.
desideratio, ἱκεσίμαιος, ου, ὁ, ἱκετεύσεως, εως, ἡ.
desiderium, ἱκεσίμαιος, ου, ὁ, ἱκεσία, ας, ἡ.
desiderio teneor alicujus rei, τὸ ἐπιθυμεῖν τινὸς ἐπιμένει τινὸς. ἐπιμένομαι ἐπιθυμίᾳ τινὸς.
desiderio incendor, ἱκάω. verbum Poeticum est.
desidero, ἱκεσίμαιος μαι, ἱκετεύω τι. ἐρέομαι, cum gen. ἱκεσίμαιος μαι, ου.
desidia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ.
desidiosus, ῥᾳθυμῶν, ῶν, ὁ, ἀργὸς, ὁ, ἡ.
desido, ἡ, ere, καθίζανω, ἐπικάθημαι.
designare femoreum, λογίζομαι διαλαβεῖν.
designari consules, ἀναδεικνύμενοι, & ἀναδείκνυμενοι ὑπατοι.
designati magistratus, ἀ μέλλοντα, subintellige ἄρχειν, πρατεῖν.
designatio, denotatio, σημείωσις, εως, ἡ, ἐνσημείωσις, εως, ἡ, χαρακτηρισμὸς, οῦ, ὁ.
designatio, creatio, ἀναδείξις, εως, ἡ, ἀνάδειξις, εως, ἡ.
designo, denoto, σημείωμαι, ῶμαι, ὑποτίτλω μι, ἀνάγραπτω, ἐπιθετίζω.
designo, falso dicendo, ψευσεῖαι ἀντὶ ἀληθοῦς, ἀβουλεύω ἐπὶ τῷ κερδαίνειν ποιεῖν.
desino, idefl, cesso, παύομαι, ἀπολύω τῶν πόνων ἀναπαύομαι.
desipio, deliro, παραφρονῶ, ῶ, λαμβάνω, ἀ, μαίνομαι.
desilit. ἀφίσταμαι ποσὶ.
desilatio, ἐρημία, ας, ἡ, ἀφίστασις, εως, ἡ.
desilator, ἐρημίτης, ου, ὁ.
desilo, as, are, ἐρημόω, ῶ.
desipectio, καταφρόνησις, εως, ἡ, παράφημα, ατος, τὸ.
desipectus, καταφρονητὸς, ἠτέος, ὁ.
desipectus, us, παράφημα, ατος, τὸ, καταφρόνησις εως, ἡ.
desperanter, ἀπελπίστως.
desperatio, ἀνέλπιστις, εως, ἡ, ἀπελπισία, ας, ἡ.
desperatus, ἀνέλπιστος, ον.
despero, ἀπελπίζω ομαι, ἐκ ἐλπίδος ἔχω. ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, de salute.
despicio, καθορᾶν ω. pro contemno, ὑπερορᾶν καὶ καταφρονεῖν ποιεῖ.
despicor, καταφρονῶ ῶμαι.
despolio, ἀποσυλῶ, ἀ, ἀπογυμνόω, ῶ.
despondeo, idefl promitto, ἐγγυάομαι γαμέτας.
despondere animum, ἀπογινώσκειν ἐχειν.
despontus, a, um, καθαιμαγμένος, η, ον.
desponsa molier, ἐγγυη, ης, ἡ.
desponso, ἀποῤῥίπτω.
despuo, πτύω τινὰ ον, τε. Item contemnere, καταβάλλω ποσὶ.
destillo, μεταλλάω, ἀναλλάσσω.
destinatio, πρόθεσις, εως, ἡ, ἀπόφασις, εως, ἡ.
destinatus, κεκυρωμένος, η, ον.
destino, confstuo, τιμωρέω, ἀποτίπτω τὸ κῦρ τινὸς, διανοέομαι, ὑπογράφω.
destituo, ἀπολείπω.
destitutio, ἀπόλειψις, εως, ἡ.
destitutus, ἀπολελειμμένος, η, ον.
destrictor, καπηλεῖον, ου, τὸ.
destruo, ἀποσυλῶ, ἀ, ἀπογυμνόω, ῶ. cum accus. τὰ πανόπλα, ἐκσυλῶ ἀ.
desudo, καθίδρυω, ῶ.
desuefacio, νέω, ἐθίζω.
desuefco, is, ἀνεθίζομαι, ἀπραπεῖν.
desuetudo, ἀπεθισμὸς, οῦ, ὁ.
desuetus, αἰθὼς, ους, ὁ, ἀπεθισμένος, η, ον.
desultor, πλανὴς, ου, ὁ.
desultorius, κλὸν, ου, ὁ.
desum, deficio, ἀπειμι, ἐλλείπω, ἐπίδω.
desumo, παραλαμβάνω, ἐπίτρω.
desuper, ἀπαθὲν, ἐξέπι, καθύπερθεν.
deresus, ὁ, παντελῶς ἀναπεσὼν, ὼς, ὁ.
detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
detergeo, & detergo, ἀπομάσσω, ἀ.
deterior, χείρων, ονος, ὁ.
determinatio, ὁρισμὸς, οῦ, ὁ.
determino, ὁρίζω, ἰσόζω.
detero, is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
deterreo, καταπλήττω πάντως, ἀποέχω σε ποιεῖν τοῦ μὴ ποιεῖν.
determimus, χείριστος, η, ὁ, κάκιστος, η, ὁ.
deterritus, ἐκφοβηθεὶς, ἐντος, ὁ, ἐκφοβὴς, ὁ, ἡ.
deterrio, ὑβρίζω, ἰσω, ὁ.
detersus, ἀπομασθεὶς, ὁ, ἡ, ἰσθεὶς, ὁ, ἡ.
detestabilis, βδελυκτὸς, ὁ, ἡ, βδελερὸς, ὁ, ἡ.
detestatio, κατάρα, ας, ἡ, βδελυγία, ας, ἡ.
detestatus, κατάρατος, ον, βδελυκτὸς, ὁ, ἡ, ἀποστυγητὸς, ὁ, ἡ.
detestor, abominor, μακαρίζομαι, βδελύττομαι, ἀποστυγητὸς, ὁ, ἡ.
detineo, ἐνέχω, κατέχω.
detono, καταβροντάω, ῶ.
detonfus, ὁ, ἡ κεκαρμένος, η, ον.
detorqueo, καταλοξόω, ὁ, ἀποστρέφω.
noo detortus, ἀποστρεφόμενος, η, ὁ.
detractatio, ἀφωνία, ας, ἡ. Pro obrectatione, καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ.
detractor, καταλάλης, ου, ὁ.
detractus, ἀφωνηθὲὶ, ἐντος, ὁ.
detrabo, ἀφωνῶ, ἀφωνία, ας, ἡ, σβάλλω.
detractatio, ἀπόσβεσις εως, ἡ.
detrecto, fugio, ἀγνοῶ χείρα τινὸς, munus ἀπὸ liquid. ἀπαίτω τι, ἀπαιτέομαι.
detrudo, ὠθέω, ὠθήσω, ὦ.
detruncatio, τολύμωσις, εως, ἡ.
detrunco, ἀποκόπτω, κολοβὸς, ὁ, ἡ.
detumeo, ἀπεδίαινω.
deturbatio, καταβύθισις, εως, ἡ, δίωσις, εως, ἡ, ἄτωσις, εως, ἡ.
deturbo, ταραχθὶς, ἀ, καταβάλλω.
deturpo, μολύνω, ἀποαίσχω.
devallo, καταπαύω, ἀ, ὁ, ἀναπαύομαι, ῶμαι.
deveho, καταφέρω, ἐκφορῶ.
devenitas, καταφορὰ, ᾶς, ἡ.
devenio, καταβαίνω, εως, ἡ, ἡ, καταλαβὶς εως, ἡ.
devictus, κεκυρωμένος, η, ον.
devincio, is, ire, ἐδέσμευμι, ὦ. pro obnoxium reddo, ὑποδεῖς ποιῶ.
devinco, καταφορτίζω, ἀ.
devinctus, καταβεβλημένος, η, ὁ.
devio, ἀφίσταμαι ποδὸς ἀπὸ, διαμαρτάω, ἀ.
devito, declino, ἀποκλίνω ὁ, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
devius, ἄβατος, η, ὁ, ἀτόπος, η, ὁ.
devolo, ἀποπέτομαι, ἀποπτάμενος.
devolvo, καταυλίω, κυλίω, ἀποκυλίζω.
devoratio, καπάνωσις, εως, ἡ, καπήνωσις, εως, ἡ.
devoro, καπάνω σίτοντα, καπαφάγω.
devotio, ἀνάθεμα, ατος, τὸ.
devotus, κατάρατος, η, ὁ.
devotus dirae, ἀρᾶσθαι, ὁ, ἡ, ἀρατὸς, ὁ, ἡ. ἐπάρατος, η, ὁ, ἀρᾶ ἡ, κατάρατος, η, ὁ, ἐπάρατος, η, ὁ, ὁ, ἀρᾶ ἡ.
devoveo dirae, καταφάσμαι, ἀράσθαι.
devoveo, κατάζομαι, ἀναθέσθαι.
dens, ὀδὼς, ὁ, ὁ.
deus ex homine fallus, ἀνθρωποειδὲς ἄγαλμα, ατος, τὸ.
dei amans, φιλόθεος, η, ὁ, θεόφιλος, η, ὁ.
dei amor, θεοφιλία, ας, ἡ, θεοφιλὲς, ὁ, ἡ.
deo dilectus, θεοφιλὴς, ὁ, ἡ, ἐς, ὁ, ἡ.
per deos immortales, φεῦ. Eft autem jusjurandum admirationis, ot cum dicimus, *Di boni, pro Deum fidem!*
deo favente, σὺν Θεῷ.
deo fimilis, θεοείκελος, η, ὁ.
fine deo, ἄθεος, ὁ, ἡ.
deum negans, ἄθεος, η, ὁ.
dei genitrix, θεοτόκος, η, ὁ.
a deo natus, θεόγονος, η, ὁ.
deus avertat, μὴ γένοιτο.
dexter, δεξιὸς, ἀ, ὁ, ἐπιδέξιος, ὁ, ἡ, δεξιτερὸς, ὁ, ἡ.
dexteritas, aptitudo, δεξιότης, ητος, ἡ.
dexteritas ingenii, σοφία, ας, ἡ.
dextra, δεξιὰ, ᾶς, ἡ, δεξιτερὰ, apud Poet.
dextram jungo, δεξιόομαι, ῶμαι, συμβάλλω τὰς δεξιὰς.
ad dextram qui eft, τὸ δεξιὸν, ὁ, ἡ, ἐπιδέξιος, ὁ, ἡ, κατὰ δεξιὰ, ὁ, ἡ.
dextrarum conjunctio, δεξίωσις, εως, ἡ.
dextram prehendo, δεξιόομαι ον.
dexteram porrigere, τὰς δεξιὰς προτείνειν.
dextre, apte, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
a dextris, δεξιόθεν, ἐκ δεξιᾶς.
dextrorfum, ἐπὶ δεξιᾶ.

diabolicus, διαβολικὸς, ὴ, ὸν.
diabolus, διάβολος, ου, ὁ.
diaconatus, διακόνου, ου, τὸ, διακονία, ας, ἡ.
diaconus, διάκονος, ου, ὁ.
diadema capitis, διάδημα, ατος, τὸ, μίτρα, ας, ἡ.
diaeta, δίαιτα, ης, ἡ.
dialectica, διαλεκτικὴ, ἡς, ἡ.
dialectice, adv. διαλεκτικῶς.
dialectici, διαλεκτικὸς, ὴ, ὸν.
dialectus, διάλεκτος, ου, ἡ.
diameter, διάμετρος, ου, ἡ, ὁ, subintellige, γραμμὴ.
diana, Ἄρτεμις, ιδος, ἡ.
diane feftum, ἀγαμεῖον, ε, τὸ, Ἐφέσια, ἐων, τὰ.
diarium, ἐφημερὶς, ἴδος, ἡ, τὸ ἐφήμερον, ε.
die, ἀεὶ, ἀεῖδε, ἀεῖρε.
dica, δίκη, ης, ἡ.
dimicitas, ἀγωνιστὴς, ου, ὁ, χιλιαρχὴς, οῦ, ὁ.
dicam fcribere, διαπίνακος γράφειν.
dicam unpingo, aeculo ἐπιγράφω δίκλω, δίκλω ἐπάγω.
dicatio, ἀνάθεσις, εως, ἡ.
dicax, σκώπτης, ου, ὁ, ὀνειδιστὴς, ου, ὁ, ἄγων, ονος, ὁ.
dicenda tacenda, ῥητὰ & ἀῤῥήτα. ῥητὰ καὶ ἀπόῤῥητα ἔφασκε, dicenda tacenda effutire.
dicere bona verba, εὐφημεῖν.
dicere libere, παῤῥησιάζεσθαι τὸν πλεῖστον, veritatem.
dicere leges, ἐκτιτάτω τοὺς νόμους.
dicere dicm, ἡμέραν λέγω.
dico, as, are, confecro, ἱερῶ τῷ Θεῷ, ἀφοσιῶ, ὦ.
dico, is, ere, loquor, λέγω, φημὶ, φράζω.
dictatio, διάταξις, εως, ἡ.
dictata excipio, ὑπογράφω.
dictator, διατάκτωρ, ορος, ὁ.
dictatura, διατάκτορος ἀρχὴ.
dictatio incidentia, ἐπιτάσσω τινὶ, & τινὸς.
dictorium, σκάμμα, ατος, τὸ.
dictio, oratio, λέξις, εως, ἡ, ῥῆσις, εως, ἡ, ῥῆμα, ατος, τὸ.
dictionarium, λεξικὸν, ὁ, ἡ, subaudi βιβλίον ὀνομαστικὸν, ὁ, ἡ, subaudi βιβλίον.
dictito, συλλεκτὸς λέγω, διαφημίζω.
dicto, as, are, compono, ἐπιγράφω.
dicto citius, dictum factum, ἐμμετρίως, ὠκέως λέγει.
dicto citius aliquid facere, ἐμμετρίω.
dictum, λόγος, ου, ὁ, ῥῆμα, ατος, τὸ, ἀκροάσις, εως, ἡ, ὦ.
dictum vetus, συλλεκτὸς λόγος.
dictu difficilis, δύσφραστος, ον, ὁ.
dictus, ῥητὸς.
dicula, ἡμερίδιον, ου, τὸ.
fogulis diebus, καθ' ἑκάστην, & καθ' ἑκάστας ἡμέρας, καθ' ἡμέραν.
die dicere, προσαγορεύω τινὰ ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ ἢ δίκλῳ. συμβολλαδὸν ποιεῖ, diem dicere alicui, κλητεύω ποιεῖ τινὰ, κρίνει ποιεῖ.
diem ducere, ἀναβάλλομαι, ἐκκρούομαι.
per totum diem, ὁ παντὸς ἡμέρας. Apollonius in poftrem diem, ἐς τὸν ὄπισθεν, ἐς ὀψὲ, ἐς ὄψιον.
alternis diebus durans, ἐπημέριος, ὁ, ἡ.
in diem viventes, ἡμεδαπὸς, οἱ.
dies, ἡμέρα, ας, ἡ, ἦμαρ, ατος, τὸ.
dies conditæ, σεσημασμένη ἡμέρα, vel σεσημασμένος.
dies ftatus, certa, ἡμέρα ῥητὴ.
dies faftus, ἱερόμηνις, ἡμέρα, κεδυὸς ἡμέρα.
dies feftus, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
dies nefaftus, ἡμέρα ἀνόσιος ἡμέρα.
in dies, καθ' ἡμέραν.
dies natalis, γενέθλιος, ου, ὁ, ἡ.
diefa, δίαιτα, ης, ἡ.
diffamatus, βλασφημηθεὶς, ἐντος, ὁ, διαβεβλημένος, η, ὁ.
diffamo, διαβολὴν ἔχω, διαβάλλω, ὦ.
differentia, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, διαφόρημα, ατος, τὸ.
differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
differre in longius, χρόνοι ἐμποιῶν, ἐκ ἄλλου καιροῦ ἀναβάλλεσθαι τὸ ἔργον.
difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
difficilis, δυσχερὴς, ὁ, ἡ, χαλεπὸς, ὁ, ἡ, δυσκίνητος, ὁ, ἡ.
difficultas, χαλεπότης, ητος, ἡ, δυσκολία, ας, ἡ, δυσχέρεια, ας, ἡ.
difficultas patiendi, δυσπάθεια, ας, ἡ.
difficultas fpirandi, δύσπνοια, ας, ἡ, ἄθμα ατος, τὸ, ὀφθόπνοια, ας, ἡ.
difficultas urinæ, δυσουρία, ας, ἡ, στραγγουρία, ας, ἡ.

difficultas anhonæ, δυσπορία, ας, ἡ, στενοχωρία, ας, ἡ.

difficulter, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.

difficultis, ι, ἀσχήμων, ὁ, ἡ, δυσχερὴς, ὁ, ἡ.

diffido, ἀπιστῶ, ῶ, cum dat. ἀπιστέω, ῶ.

diffingo, διαζώννυμι.

diffindo, διαχίζω.

diffilio, ἀπιστέω, ῶ.

diffingo, ἀπιστέω, ῶ.

diffingo, ἀπιστέω, ῶ.

diffingo

dissimulatio, ὑπόκρισις, εως, ἡ. dissimulator, ὑποκριτής, ου, ὁ.
dissimulo, ὑποκρίνομαι, ὑπόκρινω.
dissipatio, διασκόρπισις, εως, ἡ.
dissipator, διασκορπιστής, οῦ, ὁ.
dissipatus, διεσκορπισμένος, η, ον.
dissipo, διασκορπίζω, διασκορπίσω, διασκορπίζω.
dissitus, διαστάσιμος, ον.
dissociatio, διάστασις, εως, ἡ.
dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
dissolute vivere, ἀσώτως, ἀσωτεύειν ζῆν.
dissolutus, ἀσωτεύτης, ου, ὁ, pro luxurioso, ὕβρις, εως, ἡ.
dissolvo, διαλύω.
dissolvo, liquefacio, τήκω.
dissono, διαφωνῶ, ᾷς, ᾷσω.
dissonus, ἀνάρμοστος, ον, ὁ & ἡ, ἀνωφελὴς, ους, ὁ & ἡ, διάφωνος, ον, ὁ.
distando, παραστάδην ω, ἀφεστῶτος.
distantia, ἀποστασία, ἀποστασίου, ἀφεστῶτος.
distare, διεστάναι, απεστ· ῶτ, διεστάναι, απεστ, ῶτ.
distendo, διατείνω.
distentio, διάτασις, εως, ἡ, διάστασις, εως, ἡ.
distentus, διατεταμένος, η, ον.
distermino, διορίζω.
distillatio, στάξις, εως, ἡ, καταῤῥοος, ου, ὁ.
distillo, στάζω, στάξω, ἀποστάζω.
distinctè, διαρτισμένως.
distinctio, ἀρτισμὸς, οῦ, ὁ, διαστολὴ, ῆς, ἡ.
distinctus, διαφανὴς, ἐσος, ὁ.
distinctus notis & punctis, κατατετμημένος, η, ὁ, τὰ στιγμαῖα, ου, ὁ.
distinctus, στιγματώδης, ους, ὁ.
distinguo, διαζεύγνυμι, διαγνώσω, διορίζω, διακρίνω, διίστημι.
distio, differo, διαφέρω πινὸς, ἀνῆζω τινὸς.
distorqueo, διστρέφω, στρέβλω, ῶ.
distortio, στρεβλὸς, ὴ, ὸν.
distortus, διεστραμμένος, η, ον.
distractus, διεσπασμένος, η, ον, ὁ διεσπασμένη, ου, ὁ.
distrahi, διέσπασμαι, διεσπασμένος, η, ὁ.
distribuo, διανέμω, διανεμήσω, διανέμω, ἀποδίδωμι ἑκάστῳ τὰ πρὸ τοῦ, cum aliquo, μεθ' ὧν τι ποιῶ.
distributio in claſſes, κατακλασίζω.
distributor in populum, κατακλασιάρχης.
distributus, διπλοῦς, ἡ, ὁ διπλοῦν, ἰδοῦ, ὁ, ἰδοῦν, ἰδοῦ, ὁ.
distributor loculorum in convivio, ἀρχιδειπνοποιὸς, οῦ, ὁ.
distributor carnium, τριπτοποιὸς, οῦ, ὁ.
distributus, διπλοῦς, ἡ, ὁ.
distributus negotiis, ἀσχολὸς, ἡ, ὁ ἀσὸ ὁ.
distringere gladium, ξίφος ἐλκύσθαι.
distringo, διστρέφω, διστρέψω, ὁ, στρεβλῶ, ῶ.
distubo, ἀποσκάλλω, ἀποσκάλλω.
disuetus, ἐκτὸς χρωτὸς, ἀνόητος, ὁ.
disturbatus, διαπεπλακὼς, ὁ, ὁ.
ad disthrymbum pertinens, διθυραμβικὸς, ἡ, ὁ.
ditio, ὑπήκοος, ὁ, ἡ, ὑπήκοον, ου, ὁ.
ditior, πλουσιώτερος, ου, ὁ, διτίθιμος, πλουσιώτερος, ου, ὁ.
dito, ἀς, αὐξάνω, ἀξήσω, πλουτίζω, πλουτίσω.
diu, πολὺ χρόνον, sapius pro longo tempore, πολὺν χρόνον, ἐδὸν.
diu multumque, διὰ πολὺ.
divagor, πλανῶμαι.
diverbium, τὸ σκέλη διετείνω.
divello, διασπάω, ῶ.
divendo, διαπιπράσκω.
diverſe, διαφόρως.
diverſitas, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, ἐπιρροὴ, ῆς, ἡ.
diverſo, πανδοκεῖον.
diverſor, ξενίζομαι παρά τινι.
diverſorium, ξενοδοχεῖον, ου, τὸ, πανδοκεῖον, ου, τὸ.
diverſus, διφορὸς, ὁ, ἡ, ἐναντίος, ία, ὁ, ἀλλοῖος, ὁ, ὁ.
diverſus nationes, ἀλλογενὴς, ἐος, ὁ, ἀλλοεθνὴς, ἐος, ὁ.
diverſus forma, ἀλλοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ.
diverſus ab alio, ἕτ' ἄλλος, η, ὁ.
diverſum reddo, ἀλλάσσω, ὁ.
diverſo modo, ἑτέρως, ἐπιρρόπως.
diverticulum, παρόδος, ου, ὁ, παρατροπὴ, ῆς, ἡ.
divertio, παραλλάσσω, παρατρέπω, ὁ, ὁ, vel divertor, ἐκτρέπομαι, παραλλάσσω. item in diverſorium ſe recipere παραλλάσσω παρά τινι, καταλύω εἰς πανδοκεῖον παρά τινι, καταλύω εἰς πανδοκεῖον.

dives, πλούσιος, ου, ὁ, ἡ, ἄρουρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ.
dives ſum, πλοῦτος, ου, ὁ, χρυσοπλοῦτος.
dives haberi qui vult, cum ſit pauper, uno verbo oſtentator, κολάκων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, κολάκις, ὁ, ὁ, κολάκης, ὁ ἡ, ὁ ἡ ὁ. Saliceon fuit Autolyci pater, ob moltitiem infamis. Quare moles dicti ſunt κολάκωνες. Commentat. Ariſtophanis, qui συκοφαντίδων, εξponit τὰ κολάκων τοῦ πατρὸς, videlicet cevere. Appellatur etiam κολάκων, qui ſumptum facit, ubi non oportet. A Victorio per κολάκωνες, ii intelligunter, qui patrimonium amplum gloriæ ſibi ducunt, & rei in oſtentandis divitiis conſpantur. Hinc κολακωνίζω, ἐς, συμπλοκὴ, ἐσος, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ.
divexo, κακόνοιος, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ.
divido, διαίρω, διαίρεσω, ὁ, ὁ, διαιρεσίζω.
divido in tres partes, τριμερίζω.
divinatio, μαντεία, ας, ἡ, μαντέμα, ατος, τὸ, διάνοια, ας, ἡ, ὁ.
divinitas, θεότης, ητος, ἡ.
divinitus, θεόθεν, κατὰ Θεὸν, ὑπὸ Θεοῦ.
divino, μαντεύομαι, διανοῶ.
divinus, θεῖος, ὁ, ἡ, ὁ, θεσπέσιος, ία, ὁ, ὁ.
divinus, hoc eſt, vates, θεσπέσιος, ία, ὁ ἔξ, προφήτης, ου, ὁ.
divisibilis, & dividuus, διαίρετος, ὁ, ὁ, διχοτομὸς, ὁ, ὁ.
diviſim, διαίρεσω.
diviſio, διαίρεσις, εως, ἡ, μερισμὸς, οῦ, ὁ.
diviſor, μερίτης, ου, ὁ, διαιρέτης, ου, ὁ.
diviſus, διαίρετος, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ.
divitiæ, πλοῦτος, ου, ὁ, χρήματα, τὰ, τὰ.
divitiarum ſimulatio in paupertate, κακοπλουτία, ας, ἡ, ὁ, κακοπλουτισμὸς, οῦ, ὁ.
divitiis jactio in paupertate, κακοπλουτία, & κακοπλουτισμὸς.
divitiarum amor, φιλοπλουτία, ας, ἡ, ὁ.
divitiarum amator, φιλοπλουτὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
divitias conſervare, πλοῦτον σωθῆναι.
divitias colligere, vel χρηματισμὸν ἔρωτος, vel χρημάτων κτῆσιν ἀσκῶν, ἔρωτα συλλέγεσθαι, χρήματα συλλέγειν, πλοῦτον ἀγάπα.
divitiis carens, ἀπλοῦτος, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ.
divitiis careo, πλοῦτον ἀπολέσθαι.
divitias abſumo, vel amitto, ἀπόλλυμι, ὁ, ὁ.
divitis abundo, πλουτίζομαι, ὁ, ὁ.
divortium amatorum, συλλογὴ, ἐσος, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ.
divortium facere, διάλυσιν ποιῶν.
dium, διὸ διὰ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ.
ſub dio, ὑπαίθριος, ὁ, ὁ, ὁ.
ſub dio morari, ὑπαιθριάω.
diurnus, ἡμερήσιος, ὁ, ὁ.
dius, ὁ, ὁ, ὁ.
diutinè, πολυχρόνιος, ὁ, ὁ.
diutiſſimè, πολυετὴς, πολυχρόνιος.
diutius, χρονιώτερον.
diuturnitas, χρονότης, ητος, ἡ.
diuturnus, πολυχρόνιος, ὁ, ὁ.
divulgatio libri, ἐκδοσις βιβλίου.
divulgatus, διάδοσις, ὁ, ὁ, ἐκφορικὸς, ὁ, ὁ.
divulgo, διαδίδωμι ὁ, ὁ, ὁ, διαφημίζω ὁ, ὁ, ἐκφέρω, ἐκφορικὸς, ὁ, ὁ.
divulſus, διασπασθὲν, ὁ, ὁ.
divus, θεὸς, ὁ, ὁ.
inter divos refero, ἀθανατίζω, ἀποθέω, ὁ.

D O.

do, δίδωμι, ὑπέχω.
dare manus, ἰδεῖν, ſe victum prabere, τὰ χεῖρε προέχοντα.
dare fidem, πίστιν δίδωμι.
dare operam, πόνον ἐπὶ τινὶ.
dare pœnas, δίδωμι τιμωρίαν.
dare poteſtatem, ἔξου δίδωμι.
dare alicui filiam in uxorem, δίδωμι τινὶ τὴν θυγατέρα γυναῖκα γάμου.
doceo, διδάσκω, παιδεύω, μανθάνω, & pro monere, νουθετῶ.
doceo, mereede, διδάσκω μισθὸν.
docilis, ὑμοδίδακτος, ἐσος, ὁ, ἐδιδακτὸς, ἡ, ὁ, εὐδίδακτος, ὁ, ὁ.
docilitas, ὑμοδιδακτία, ας, ἡ, φιλομαθὲς, ἐσος, ὁ, ἡ, ὁ, εὐπαιδευσία, εὐμαθὲς, ἐσος, ὁ, ἡ, ὁ.
docti homines, οἱ τὰ πολλὰ ἐλεγθὲν ἀπηγγελμένοι.
doctor, παιδευτὴς, ου, ὁ.
doctor legis, νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ.
doctor falſus, ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ.
doctrina, διδασκαλία, ας, ἡ, διδαχὴ, ῆς, ἡ, παιδεία, ας, ἡ.
doctrina imbuo, παιδεύω.
doctrinæ cupidus, φιλόπονος, ου, ὁ, ὁ.
doctus, πεπαιδευμένος, η, ὁ, πολυθεὶς, ὁ, ὁ, ὁ, σοφὸς, ὁ, ὁ, ὁ, ἐλλόγιμος, ὁ, ὁ.
doctus a ſe ipſo, αὐτοδίδακτος, ὁ, ὁ.

doctus a deo, θεοδίδακτος, ὁ, ὁ.
documentum, δείγμα, ατος, τὸ.
documentum præbeo, τεκμήριον, vel ἐνδείκνυμαι.
dodrans, πανδηκτὸς, ὁ, ὁ, τριμέλεσσος, ὁ, ὁ.
dogma, δόγμα, ατος, τὸ, ἄθλος, ου, ὁ.
dogma hæreticum, κακοδοξία, ας, ἡ.
dogmatis alicujus auctor, δογματιστὴς, οῦ, ὁ.
dolabra, πέλεκυς, υος, ὁ, πέλεκυς, υος, ὁ.
dolatio, πελεκισμὸς, οῦ, ὁ.
dolatus, πελεκισμὸς, οῦ, ὁ, ἐτυκὸς, ὁ, ὁ.
dolens, πονηρικὸς, ἡ, ὁ, ἀνόητος, ὁ, ὁ, ἀλγεινὸς, ὁ, ὁ, ἀχθεσθὲς, ὁ, ὁ, ἀλγεινὸς, ὁ, ὁ, ἀχθεσθὲς, ὁ, ὁ.
doleo, ἀλγῶ, ἀλγήσω, ἀχθεσθὲς, ὁ, ὁ.
doleo, ἀλγῶ, ἀλγήσω, ἀχθεσθὲς, ὁ, ὁ.
doleo vicem tuam, συμπάσχω σου, συμπάσχομαι σοὶ.
doleo ſpatium modum, ὑπερβαίνω.
dolent mihi dentes, ὀδοντιάσω μοι.
dolet mihi caput, πάσχω τὴν κεφαλὴν.
doliolum, πιθάριον, ου, τὸ, πιθάκιον, ου, τὸ.
dolium, πίθος, ου, ὁ, πίθιον, ου, τὸ.
dolo, πελεκίζω, πελεκίζω.
dolon, δόλον, ωθ· ὁ, δόλιον, ου, τὸ.
dolor, πάθος, ους, τὸ, λύπη, ης, ἡ, ἄλγος, ους, τὸ, ἄχος, ους, τὸ.
dolore affligo, λύπην σοι πεποίηκα, multis doloribus: πάσχω πολλὰ.
dolore afficior, λυπέομαι, ἄχομαι.
dolore confectus, πεπονημένος, ὁ, dolore conficior, πεπονήκομαι, ὁ μαι.
doloribus parturio, ὠδίνω.
doloribus medens, ὠδυνόμενος, η, ὁ ὠδύνω.
dolorem ſedans, παυσάνεμος, ὁ, ὁ.
doloris remiſſio, ῥάστασις, εως, ἡ. Demoſth.
dolore careus, ἀνώδυνος, ὁ, ὁ.
ſine dolo, ἀδόλως, ἀπλόως.
dolose, δολερὸς, δολίως.
dolose ago, δολῶ, ὁ.
dolosus, δολερὸς, ὁ, ἡ, δόλιος, ὁ, ὁ.
dolus, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ

dormito, πυκνῶω, ὑπνόω.
dormitorium, κοιμητήριον, ὁ, τό.
dorsum, νωτον, ὁ, ἡ, μετάφρενον, ὁ, τό.
dorsum latum habens, εὐνωτος, ὁ, ἡ.
dorsum bonum habeos, εὔνωτος, ὁ, ἡ.
dorso bajulare, νωτοφορέω.
dos, dotis, γαμέτις, πότις, ἡ, φήτη. ἴδε, ἡ.
dotalis, γαμετικὸς, ὁ, ἡ.
fine dote, ἀδότως, ὁ, ἡ καὶ ἡ, ἄφερνος, ὁ καὶ ἡ, ἄφερνος, ὁ, ἡ καὶ ἡ.

D. R.

drachma, δραχμὴ, ἡς, ἡ.
draco, δράκων, οντος, ὁ.
drama, δρᾶμα. ατος, τό.
dramaticus, δραματικὸς, ὁ, ἡ, δραματικὴ μῦθος, poetica, fabula.
dramaticum opus scribo, δραματίζω, διπλασιάζω.

D. U.

dualis, δύϊκὸς, ὁ, ἡ.
duo dubio, ἀπολαμβάνεται.
dubitatio, ἀπορία, ας, ἡ, διδυσπορία, ὁ, ἡ.
dubito, ἀπορῶ, ὁ, ἀμφιβαλῶν περὶ τινὸς διαλέγω, ἀμφιβάλλω, ἀπολαμβάνω.
dubius, ἀμφίβολος, ὁ, ἡ, ἄπορος, ὁ, ἡ.
dubius animi, μετέωρος, ὁ, ἡ, Poet. pro μετάφρενος, διχόβουλος, ὁ, ἡ.
dubius animi fum, ἀμφίβολος, ὁ τοιοῦτος ὢν, ἀπορῶν, ὁ ἀπορούμενος, ὑμὶν διανοῆσαι, ὁ, ἡ, διανοῆμαι, ὑμεῖν.
ducatus, ἡγεμονία, ας, ἡ.
ducentarius, διακοσιοστὸς, ὁ, ἡ.
ducenti, διακόσιοι, αι, α.
ducentiffimus, διακοσιοστὸς, ὁ, ἡ.
ducenties, διακοσιάκις.
duco, ἄγω, ὑφήγημαι, ὑμαι, ἤξω, ἄ, ἠγαγόμην duco, exilimo, ἡγέομαι, ὑμαι, ἡσόμην, ἠσάμην.
ductile, ἐλκτικὸν, ὁ.
ductor, ἡγεμὼν, ονος, ὁ, ἡγεμονὶς, ἴδος, ἡ.
ductus, ὡς, ἀγωγὴ, ἧς, ἡ, ἦγμα, ατος, τό, ἦγσις, σεως, ἡ.
ductus ex arte, χαλκήλατος, ὁ, ἡ.
ductus ex auro, χρυσήλατος, ὁ, ἡ.
ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγὸς, ὑδραγωγὸς, ὁ.
dudum, πάλαι, ἰς πάλαι.
duellum, πόλεμος, ὁ, ἡ, vel μονομαχία, ας, ἡ.
dulce, & dulciter, γλυκηρὸν.
dulcedo, γλυκότης, οντος, ἡ, ἥδυσμα, ατος, τό.
dulcrico, ἀναγλυκαίνω.
dulciarius panis, χοιρίνος ἄρτος.
dulciloquus, ἡδύμολος, ὁ, ἡ, ἡδύεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ καὶ ἡ.
dulcis, γλυκὺς, ἡ, ὁ, ἡ καὶ ἡ, γλυκερὸς, ὁ, ἡ, μελιηδὴς, ἐος, ὁ, ἡ καὶ ἡ.
dulciffimus, γλυκύτατος, ὁ, ἡ.
dum, μέχρι τοῦ, ἕως τοῦ, ἐπὶ τοῦ.
dumetum, ἀκανθῶν, ὁ, ἡ, ὄμος.
dumofus, ἀκανθώδης, ὁ, ἡ καὶ ἡ.
dumus, βάτος, ὁ, ἡ.
duntaxat, γοῦν, ἤτοι δὴ, μόνον.
duo, δύο, δυοῖν, & δοῖν ἡ, ἡ. ἴδε.
duodecies, δωδεκάκις.
duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
duodecimus, δωδέκατος, ὁ, ἡ, ἐνδέκατος ἀπὸς. δευτεραῖος.
duplex, διπλόος, διπλῆ, ἡ, gen. πλῆ, διτὸς, ὁ, ἡ.
duplicater, διχῇ, διττῶς, διττοχόως.
duplico, διπλόω, ὁ, διπλασιάζω.
duplus, διπλασίων, ὁ, ἡ.
durabilis, ἰσοπαθὴς, ὁ, ἡ, μόνιμος, ὁ, ἡ.
durae cervicis homo, τραχήλιος, ἡδ, ὁ, σκληροτράχηλος, ὁ, ἡ.
dure, & duriter, σκληρῶς.
durefco, σκληρύνομαι.
duritia, & durities, σκληρότης, ητος, ἡ.
duro, σκληρύνω. permoveo, βιάζομαι. χρονίζω.
durus, σκληρὸς, ὁ, χαλεπὸς, ὁ, ἡ.
durus, intractabilis, ἀτεράμων, ονος, ὁ, ἀτέραμνος, ὁ, ἡ, ἀπήνεμος, ὁ, ἡ, λίθινα τὰ παρόντα, ἀπήνεμα, ἡδ, ὁ. ἀμείλικτος, ὁ, ἡ, σκληρόφρων, ονος, ἡδ, ὁ.
duumvir, δυάνορος, ὁ, ἡ.
duumviratus, δυάνορία, ας, ἡ.
dux, ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἡγεμὼς, ὁ, ἡ, ἄρχων, οντος, ὁ.
dux belli, πολέμαρχος, ὁ, ἡ, πρόμαχος τὸ πόλεμ.
duce carens, ἀνήγητος, ὁ, ἡ.
ducem prabere fe in aliqua re, ἡγεμόνα.
qui ducem fe prabet, ἡγεμονικὸς, ὁ, ἡ.
dux vim, δέγητὸς, ὁ, ἡ.

D Y.

dynaftes, δυνάστης, ου, ὁ.
dyfenteria, δυσεντερία, ας, ἡ.
qui dyfenteria laborat, δυσεντερικὸς, ὁ, ἡ, δυσεντερικὸς, ὁ, ἡ.

E.

E vel ex, εἰς, ante confonantem, vel ἐξ, ante vocalem, cum genit.
eatenus, quatenus, ἐφ', ὅσον.
eatenus, quoad, ἐφ' ὅσον, ἐπὶ τοσοῦτον.
e contrario, ἐναντίως, ἐμπαλὶν, ἐξ ἐναντίου.
e proprinque, ἐξ ἐλάγου.
e regione, ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἐξ ἐναντίας.
e veftigio, παραυτὰ.

E B.

ebriofitas, οἰνοφλυγία, ας, ἡ, φιλοσία, ας, ἡ.
ebenus, ἔβενος, ου, ὁ.
ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
ebrietas, μέθη, ης, ἡ, πότος, ου, ὁ, μέθυσμα, ατος, τό.
ebriofitas, οἰνοφλυγία, ας, ἡ, φιλοσία, ας, ἡ.
ebriofus, οἰνόλοιπος, ὁ, ἡ, οἰνοφλυξ, υγος, ὁ, μεθυστὴς, ου, ὁ.
ebrius, μεθύων, ουσα, ὁν, μεθυσικὸς, ὁ, ἡ, πώποτε ὁ, ἡ, ἐπὶ πολὺ ὁ, ἡ καὶ ἡ.
non ebrius, ἀμέθυστος, ὁ, ἡ, five ἀμέθυσος, ὁ, ἡ καὶ ἡ.
ebrius dimidia parte tantum, ἡμεθυσμένος, ου, ὁ, ἄκρως μεθύων, ἀκρόμεθυς, ου, ὁ, ἡμιμέθυς. ου, ὁ, ἡ.
ebrium reddo, μεθύσκω, καταμεθύω.
ebrius fum, μεθύω, ὑπερμεθύσκομαι.
ebullio, ἀναζέω, ὁ, ἀναβράω.
ebullitio, βράσμα, ατος, τό, ζέσις, εως, ἡ.
ebur, ἐλέφας, αντος, ὁ.
eburneus, ἐλεφάντινος, ὁ, ἡ.

E C.

ecce, ἴδε.
ecclefia, ἐκκλησία, ας, ἡ.
ecclefiaftes, ἐκκλησιαστὴς, ου, ὁ, Reftore carens, σχολάστου ἐκκλησίου.
eccliefim ejufdem fum, συσσιτιάσιός.
ecclefiaftieus, ἐκκλησιαστικὸς, ὁ, ἡ.
echo, ἠ χὼ. gen. οῦς. ὁ. ἡ.
eclipfis, ἔκλειψις, εως, ἡ.
ecloga, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ.
equando, ὁ ποῦ.
equid, ἔπι.

E D.

edaeitas, νεωλαγία, ας, ἡ.
edax, ἀδηφάγος, ὁ, ἡ, καὶ ἡ, νεωλαγὴς, ὁ, ἡ.
edentulus, ἀδὼς, ὁ, ἡ, ἀόδους, οντος, ὁ, ἀόδοντος, ὁ, ἡ.
edere exemplum, παράδειγμα δίδωμι.
edere in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς.
edere librum, ἐκδίδωμι βιβλίον, τινὰ βιβλίον.
edere fpectacula, ἐπιδείκνυσθαι θεάματα.
edere partum, τίκτω.
edico, παραγγέλλω, ἀπαγγέλλω τέλλομαι, bellum, διαπέμπω, ἀπαγγέλω.
editum, βίστυμα, ατος, τό, διάγραμμα, ατος, τό.
edifco, παραπαίσθομαι τῇ μοίρᾳ, ἀπαιδεύω.
ediffero, διδάσκω τι περί τινος.
editio, ἔκδοσις, εως, ἡ, ἀναγίνωσις, εως, ἡ.
editus, ἐκδοτὸς, ὁ, ἡ, ἀναγνωσθεὶς, ὁ, ἡ, ἐκδεδομένος, ὁ, ἡ.
non editus liber, ἀνέκδοτος βίβλος, ἀπαράγραπτος βίβλος.
editus, excelfus, ὑψηλὸς ὄντος, locus.
edo, ἔδω, ω, τρώγω, aliquid.
edo immodice, λαιμάω.
edo, oftendo, ἀναδείκνυμι, ἀποδείκνυμι, ἀποδείκνυμαι, ἐπιδείκνυμαι.
edoceo, διδάσκω.
edoctus, συνεσταλμένος, ὁ, ἡ, ἀτυφόδιμος, ὁ, ἡ.
edomo, ἐκδαμάζω.
edormio, κοιμᾶσθαι μέχρι, ὑπνόω.
edoceatio, τοῦ πεῖσαι ὄρνεις, ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ὀρνιθοσκοπία, ας, ἡ.
educo, ας, are, ἀνάγω, ἀνάγομαι τινὰ.
educare delicate, σπαθίζω, seu σπαθάω.
educo, is, ere, ἐκφύω.

E F.

educatio, ἀνατροφὴ, ἡς, ἡ, ἔκθρεψις, εως, ἡ.
educatio exercitus, γυμναστικὴ, ἡς, ἡ.
edulia, ἐδώδιμα, ων, τὰ.
edulium, ἐδώδιμα, ατος, τό.

E F.

effabilis, ῥητὸς, ὁ, ἡ.
effari, ἐκφαίνω, ἀναῤῥήγνυμι.
effatum, ἐκφώνημα, ατος, τό, ἀπόφασις, εως, ἡ, ἀπόφαμα, ατος, τό, ἀπόφανσις, εως, ἡ.
effectio, ἄπαρσις, εως, ἡ, ἀπαρτισμὸς, ου, ὁ, χρώμενος, ου, ὁ, τελεσιουργία, ας, ἡ.
effectus, ἐνέργημα, ατος, τό, ἀποτέλεσμα, ατος, τό.
effero, ας, ῶ, ἐξοίσω, ὦ, ἐξηνεγκὼν.
effero, ἐκφέρω, ὦ, ἐξοίσω.
effero, eloquor, ἐξαύδημι, ἐξαύω, ὦ, ἐξεῖπον.
effero, ennuncio, ἐξαύω, ὦ ἐξαγγέλλω, ἐξεῖπον.
effero in vulgus, ἐκφοιτάω.
effero, attollo, ἐπαίρω, ἐμαίρω, αὐτάρω, αὐτόω, ὦ.
efferre fe magnifice, φρονίττομαι.
efferre fe fpe vana, φρονίττομαι ἐπὶ ἐλπίσι κούφαις.
efferus cadaver, ἐκφόρια εἶμα, ἐκφορίζω.
effervco, ἀναζέω, ὁ, ἐκζέω, ὁ.
effervefco, ἐκβράζομαι.
efferus, θηριώδης, ἐδ, ὁ, ἡ, ὠμὸς, ὁ, ἡ, θηριοκτόνος, ὁ, ἡ.
efficacia, ἐνέργεια, ας, ἡ, τὸ ἐνεργοῦν.
efficaciter, ἐνεργῶς, ἐγκύκλως.
efficax, ἐνεργητικὸς, ὁ, ἡ, ἐνεργὴς, ἐδ, ὁ, ἡ.
efficacitas, ἐνέργεια, ας, ἡ.
efficio, ἐντελέω ω, διαπεράνομαι ω, ἀνεργάζομαι ω, ποιῶ ω.
efficior, ἐκπαγίσμαι, ασαι, σθ ω, πέμπλασαι, σαι, ὁ, πλασίσαμι, ω, ἡ, ἀναπλάσσομαι, σασαι ω.
effictus, τυπωσὶς, ὁ, ἡ, ἐσπὰς, ἐσπὸς, ὁ.
effigies, ὄψις, ἐδ, ὁ, ἡ, ἐπτύπωμα, ατος, τό, ἀνδρὰς, ος, ὁ.
effingo, διατυπόω, ὁ, ἀποτυπόω, ὁ, ἐκμάσσω, ἐξομοιῶ.
effingere ad imaginem, seu exemplar, ἐξεικάζω, ἀπεικάζω.
effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω τινὰ ω.
effugium, ἀποφυγὴ, ἧς, ἡ, διαφυγὴ, ἧς, ἡ.
effulgeo, ἀναβλύω, ἀναλάμπω.
effundo lacrymas, ἐκτείνω δάκρυα.
effundo tinam, ἐκχύνω, ὦ.
effundo, ὑγίω, ὁ, ὑγίω seu χέω, χῶ, seu χύω, χύσω, ὁ, ἐχύθω, ἐκχυθὴς, ὁ, καταλάθω, ἐξέχυσα.
effunders, is, re confumere, καταφορεῖν, vel καταδύειν τὰ πατρῷα, τὸν οἶκον πατρῷον.
effufe, ἐκεχυμένως.
effufus, large, ἀφθόνως, ἀφειδῶς.
effufus, diffolute, ἀσώτως.
effufio, ὑγίω, ὁ, ὑγίω, ὑγίσω, ὑγί, ὁ, ἐξέχυσα pro prodigialitate, ἀσωτία, ας, ἡ.
effugit, ὑγίω, ὁ, ἡ.
effufus, ὑγίω, ὁ, ἡ.
effufus, folutus, ἀνειμένος, ὁ, ἡ.
effufus riſus, ἡσυχὴ, ασα, ὁ, ἡ καὶ, ὁ.
effufus in delitias, ἐκδοὺς εἰς τρυφὰς. Athen.
effutio, ψοφολογῶ ω, φλυαρῶ ω.

E G.

egens, ἐνδεὴς, ὁ, ἡ, ἐπένης, ου, ὁ, πτωχὸς, ὁ, ἡ.
egenus, πένης, ου, ὁ, ἐνδεὴς, ὁ, ἡ, ἀχρήμονος, ὁ, ἡ.

egeo, ἀπορῶ τι. χρήματων, pecunia. ἐμοὶ σε ἀπορίαι, or σοῦνεκ, ἀπορία ἐστί.
egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τοῦ οἴκου, ἐκκομίζω.
egestas, σᾶνος, ὁ, ἀπορία, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ.
egestio, ἐκκάθαιρω, ῶ, ἐκφορῶ, ἐκβάλλω, ἐκκενῶ.
egestosus, ἐνδεής, ἐπίπονος, ἐπίμοχθος.
egredior, ἐξέρχομαι, ἐξέρπω.
egregie, χρηστῶς, ἐξαίρετως, ἐπιτηδείως.
egregius, ἐξαίρετος, ἐπιτήδειος, ἀγαθός, ἐσθλός, ἄριστος.
egregius homo, ἀνὴρ ἐπιτήδειος, ἀγαθός, ἐσθλός.
egressus, & egressio, ἔκβασις, εως, ἡ.

E H.

ehem, οἶε, οἶ.
eho, εἰὸ, φίλε.
eheu, οἴ, ὀἰ, ὀἰοῖ.
ehodum bone vir, ὦ γενδί, ὦ τᾶν.

E I.

eja, νέ, ὦ δὴ μᾶλλα.
ejaculor, βοτάλλω, ἀκοντίζω ὡς τόξον.
ejectio, ἐκβολή, ἡ, ἡ, ἐξέβοση, ας, ἡ, ἐξέβλησις, εως, ἡ.
ejectitius, ἐκβοτός, ἐκτός, ἐξβλητός, ἐξωθούμενος, ἐξωστός.
ejicio, ἐκβάλλω τινὰ, ἀποπέμπω, ἐξωθῶ τινα, ἐξώνυμι, ἐξώθω.
ejicio possessione, ἐξάλλω.
ejicio domo, ἐξοικίζω.
ejulatio, & ejulatus, ἀλαλαγμός, ὁ, ὁ, κλαυθμυρισμός, ὁ, ὁ.
ejulo, ἀλαλάζω, κλαύω, ὀρύομαι.
ejuro, ἐξομνύω.
ejusmodi, τοιοῦτος, ὁ, ἡ, τοιουτοτρόπως, ὁ, ὁ.

E L.

elabor, effugio, ἐκκλίνομαι, ἐκπανίστε, ἐξελίσσω, ἐκπανέρχομαι.
elabor per medium turbam, διαδύω, vel διαδύνω, διανίστε.
elaboratus, τετορνευμένος, ἐπιτετηδευμένος, ὁ, ὁ.
elaboratus artificiole, κατασκευαστός, ὁ, ὁ.
elaboro, ἐξεργάζομαι τι, ἐπιτηδεύω τινὰ τι.
elanguesco, τηκομαι τοῦτο. ἐκτήκομαι.
elapso, ἐκπίπτω, πτ, ἐπ.
elapsum tempus, χρόνῳ παλαιῷ.
elapsus est annus, χρόνος ὁ διαπεσὼν.
elargior, προικίζομαι τινὰ τι.
elargitio, πρόδοσις, εως, ἡ.
elate, ἀλαζονικῶς.
elate dicere, μεγαληγορῶ.
elatio, ὕπαρσις, εως, ἡ.
elatio, ὑπερηφανία, ἀλαζονεία, ἀλαζονικὸν, ὁ, ἡ, ὑπερήφανος, ὁ, ἡ, ὑπερφὴς, ὁ, ἡ.
elatio animi, ὑπαρσις τῆς ψυχῆς.
elator funerum, ἐκφορεὺς, ὁ, ὁ.
elatus, tumefactus, ὀγκηρὸς, ὁ, ὁ, ὀγκωτὸς, ὁ, ὁ.
elatus, superbus, ὑπερμενὴς, ὁ, ὁ, ὑπερθὴς, ὁ, ὁ, ὑπερφὴς, ὁ, ὁ, ὑπερὸς, ὁ, ὁ, ὑπερήφανος, ὁ, ὁ, ὑπερφὴς, ὁ, ὁ, ὑπερφὴς, ὁ, ὁ.
electio, ἐκλογὴ, ἡς, ἡ.
electo, ἐκλέγω, ξω, ἐκ.
electrix, ἀφετὴς, ἡ, ἐκλέκτρις.
electrum, ἤλεκτρον, ὁ, τὸ.
electus, ἐκλεκτὸς, ὁ, ὁ.
elementum, στοιχεῖον, ου, ὁ.
elegans, χαρίεις, εσσα, εν, ὁ, ἡ, κομψὸς, ὁ, ὁ, ἐπιτηδειος, ὁ, ὁ.
elegans, ἐκλεκτὸς, χαρίεντος.
elegantia, ἐκλογὴ, ἡς, ἡ, κομψότης, ητος, ἡ, ἐκλεκτότης, ὁ, ὁ.
elegia, ας, ἡ, ἐλεγεῖον, ου, τὸ.
elegia, orum, vel elegus, ἴαμβος, ὁ.
elegiacum carmen, ἰαμβικὸν, τὸ.
elegiarum scriptor, ἰαμβοποιὸς, ὁ, ὁ.
elementa, τοιχεῖα, ων, τὰ.
elementa (apud Grammaticos) trado, τοιχοῦμαι, ῶ.
elementa quatuor mundi, τὰ τετράχα.
in elementa resolvo, ἀναλύω εἰς τὰ στοιχεῖα.
elementaria, τετραγωνὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ.
elephantiasis, ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, λέπρα, ας, ἡ.
elephantinus, ἐλεφάντινος, ὁ, ὁ.
elephas, ἐλέφας, αντος, ὁ.
elevatio, ἔρσις, εως, ἡ, ἔπαρσις, ἴσμα, ἡ, ἀφόρισμα, σεως, τὸ, αὔρησις, εως, ἡ.
elevo, μετεωρίζω, αὔρω, ἐπαίρω.
elevo, extenuo, διακένω, σμαλίζω.
elicio, ἐξάγω τι, ἐξολισθαίνω.
elido, ἐκθλίβω τι, ἐκκόπτω.
eligo, ἀφίημι τινα, ἐκκοπίζομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλείπω, ψιλόω, ἐκκενόω.
eligo in alterius locum, ἀποκληρόω τινα.
elimino, ἐκβάλλω τι τοῦ κατ᾽ἐμὲ, ἀποκληρόω.
elinguis, ἄφωνος, ὁ, ἡ, ἄφθογγος, ὁ, ἡ, ἄφωνος, ὁ, ἡ.
eliquo, λύνω, κατατήκω τῶν, ἀποτήκω, ἀποτάκω.
elisio, ἀπόθλιψις, εως, ἡ, ἐκθλιψις, εως, ἡ.
elitæ carnes, κρεοβρῶτες.
elixatio, ἕψησις, εως, ἡ.
elixatus, ἑψητὸς, ὁ, ἡ, ἑψὸς, ὁ, ἡ, καθηψὸς, ὁ, ἡ, ἐφθὸς, ὁ, ἡ.
elixo, ἕψω, ω, ἀναβράζω.
elixus, ἐφθὸς, ὁ, ἡ, ἑψητὸς, ὁ, ἡ, ἐκζεστὸς, ὁ, ἡ.
ellychnium, ἐλλύχνιον, ου, τὸ, θρυαλλὶς, ίδος, ἡ.
ellychnii fungus, μύκης, ητος, ὁ, ἡ, ἐλ. ἡς, ἡ.
ellychnia habens duo, δίμυκες, ος, ὁ.
elocatio, μίσθωσις, εως, ἡ, ἐκμίσθωσις ἐκίσεως.
elocare, dote dare, προικίζω, & Poetice ἐκδίδωμι.
elocare alicui filiam, ἐκδίδωμι τινὶ θυγατέρα.
eloco, ἐκμισθῶ, ἐκμισθόω, ἐκνέμω.
elocutio, ἐρμήνευσις, εως, ἡ, ἑρμηνεία, ας, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
elogium, ἐγκώμιον, ου, τὸ, μαρτυρία, ας, ἡ.
eloquens, ἐπίτριπτος, ἐπιτριπτὴς, ὁ, ἡ, ἐκκαμπτικὸς λόγων. ἔρμηθεν, εως, ὁ, ὁ, ἐγλωσσος, ὁ, ἡ.
eloquentia, ἡ τῶν λόγων ἐκκάμπτις, ἐπιτριπτὴς, ἡ, ἡ, λογίστης, σεως, ἡ.
eloquentissimus, λογιώτατος, ὁ, ἡ, ἀγγιστόμων τος, ος, ὁ, ἡ.
eloquium, λόγος, ὁ, ἡ, ῥῆσις, εως, ἡ, ἔπος, σεως, τὸ, ἡ.
eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
eloquutor, ῥητὴς, ὁ, ἡ.
eloto, ἀποτάκω, ἀποτήκω, ἐκτήκομαι, ἐκ, ὁ.
elotus, ἐκτατὸς, ὁ, ἡ, ἢ ἐκτατὸς, ὁ, ἡ.
eluceo, ἐκλάμπω.
eluctor, ἐκνεύω, ἐκκλίνω τὸν.
eludo, ἐκκλίνω, ἐκκρούω.
eluo, ἐκπλύνω, ἐκπίπτω, & ἐκπίπτομαι τι.
eluo fordes, ῥύπτω, ἀπορρύπτω, διαῤῥύπτω.
elurcs, κατακλαίομαι, ὁ, ὁ, χαλάζομαι, αι, ἡ.

E M.

emacero, τήκω.
emanatio, ἀπορροὴ, ἡς, ἡ, ἀπόῤῥοια, ας, ἡ.
emancipare fe alicui, ὑπόδουλον τινὶ ἐαυτὸν ποιέσθαι.
emancipo, ἐπτείμαμαι, ἀναλλάττω ἐ κτήσεσι, ἀφίημι.
emanu, as, are, ἀποῤῥέω, ἀπόῤῥυσις, ἐκῥέω, ῥύσις.
emax, ad emendum propensus, ἀγορασὶς, ὁ, ἡ.
Emblema, ἔμβλημα, ατος, τὸ.
embryo, ἐμβρύον, ου, ὁ, ἔμβρυον, ου, τὸ.
emendare loqui, ἐβδαίζω.
emendatio, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, διόρθωσις, εως, ἡ.
emendator, ἐπανορθωτὴς, ὁ, ὁ.
emendo, ἐπανορθῶ, ὁ, ἀπορθῶ τὸν τόλμα διόρθωσιν.
emendati qui nequit, ἀνεπανόρθωτος, ὁ, ὁ.
emeodari qui facile poteft, ἐπανορθωτὸς, ὁ, ὁ.
emendo metipfum, σωφρονίζω ἐμαυτὸν.
ementior, ψεύδομαι τι, ἀληθὲς τι, aliquid.
ementior legationem, ψευδοπρεσβεύομαι.
emergo, ἀναδύομαι, ἀνανεύω, ἐξαναδύομαι, ἀναῤῥώομαι.
emeritus, ὁ, ἡ τὴν ἐκτάλαντα, ἢ εἰς μισθοφορὰν ἀπτεσμένος.
emerfio, ἐκδοτὸς, ἡ, ὁ.
emetior, metior, ἀναμετρῶ, ῶ.
emico, ἐκπηδῶ, ἐκπήδησις, ἀναπάλλω; pro excellere, ὑπέχω. pro exilire, ἀπάλλω.
emigrare vita, id eft, mori, τὸν βίον πολίτην, κρυπτὸν τὸν βίον.
emigratio, ἀποικεσία, ας, ἡ, μεταοίκησις, ως, ἡ, ἀποίκησις, ως, ἡ, ἀποικία, ας, ἡ.
emigro, μετοικίω, ῶ, μεταοίκημαι.
eminens, ὑπερῶν, ὁ, ἡ.
eminentia, ὑπερὸς, ὁ, ἡ, ὑψηλὸς, ὁ, ὁ.
emineo, ὑπερέχω. pro excello, ὑπερέχω τι σοι, ἐπαίρω, cum gen. ὑπερβάλλω.
eminus, ἐ longinquo, πόῤῥωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθεν, ἀπόπληθι.
eminus pugnans, πολεμικὸς, ὁ, ὁ.
eminus pugno, διὰ δυσπαλεμίας.
emiffarius, προσκοπευτὴς, ὁ, ὁ, προσκοπὸς, ὁ, ὁ.
emiffarius equus, ὁ ἀπὸ σκοπῆς ἵππος.
emiffio, ἐκπομπὴ, ἡς, ἡ, ἐκπεμπὴ, ἡς, ἡ.
emiffitius, ἀποστελλόμενος, ὁ, ὁ.
emitto, ἀφίημι, ἐκβάλλω, ἐκπέμπω, ἐξαπέλλω, πτόλλω, ἀποστέλλω, ἀπίημι, ἐκπίημι, τὸν, ἀφίημι.
emitto lacrymas, βάλλω δάκρυα. Hom.
emittere vocem, ἠχέτεσθαι φωνὴν.
emittere, pro in lucem edere, ἐκδίδωμι.
emo, ὠνέομαι τι, πρίαμαι τι, aliquid.
emollio, μαλάσσω, τὸ, ἐκμαλάττω.
emollitio, μάλαξις, εως, ἡ, μαλάκωσις, ως, ἡ, μαλάκωσις, ως, ὁ.
emollitus, μαλακὸς, ὁ, ἡ, μαλθακὸς, ὁ, ἡ, μαλθακὸς, ὁ, ὁ.
emolumento effe alicui, ὠφελῶ τινα.
emolumentum, ὄφλημα, ατος, τὸ, ὄφλησις, εως, ἡ, ὀφέλημα, ατος, τὸ, ὠφέλεια, ας, ἡ.
emorior, ἀποθνήσκω.
emori tibi, χάριν ἀποθνήσκω.
emorualis dies, ἡ θανατηφόρος ἡμέρα.
emortuus, ἐπιθανάτιος, ὁ, ἡ.
emovco, ἀπωκίω, ῶ, ἐκκινῶ, ῶ.
emorus loco fuo, κατοικῶ, ῶ, ὁ.
emotus mente, παραπεπληγὼς, ὁ, ὁ. emotum mente effe παραπεπληγέναι τὴν φρένα.
emphafis, ἔμφασις, εως, ἡ.
emphafi cavens, ἀσαφηνὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ. fine emphafi, ἀσάφητος.
emphafim habens, ἐμφατὸς, ὁ, ἡ, ὁ, feu ἐμφανὴς, ὁ, ἡ, ὁ, cum emphafi, ἐμφατικὸς, feu ἐμφαντικὸς.
empiricus, ἐμπειρικὸς, ὁ, ἡ.
emplaftrum, ἔμπλαστρον, ου, τὸ.
emporium, ἐμπόριον, ου, τὸ.
empto, ὠνέω, ῶ, ἐπρίαμην, ατο, ὠνήσομαι, ὠνοῦμαι.
emptor, ὠνητὴς, ὁ, ὁ, ἀγορασὶς, ὁ, ὁ.
emptus, ἐωνημένος, ὁ, ἡ, ὁ.
emptus argento, ἀργυρώνητος, ὁ, ὁ.
Empyreum cœlum, ἐμπύριος ἀιθὴρ.
emulgeo, ἐξαμέλγω.
emungere candelam, ἀγροῦττειν τὸν λύχνον.
emungo, ἀπομύττω.

E N.

en, ἰδὲ.
enarrato, λέγομαι, ατ, ὁ, διήγησις, εως, ἡ.
enarrator, ἐξηγητὴς, σοῦ, ὁ, λογιστὴς, ὁ, ὁ.)
enarro, διηγοῦμαι τι, ἀναλογίζομαι.
enafcor, ἐκφύομαι, ἐπιφύομαι.
enato, ἐκνήχομαι, ἐκπλέω.
enatrigo, ἐκπλίω, ἐπιπλέω.
encænia, ἐγκαίνια, ων, τὰ.
encauftica, ἐγκαυστικὴ, ἡς, ἡ.
enchiridion, ἐγχειρίδιον, ου, τὸ.
encomium, ἐγκώμιον, ου, τὸ.
eneco, κτείνω τὸν τινα, ἀναιρέω.
eneftus, ἔνδον ἐστὼς, ὁ, ἡ, ὁ.
eneftus fiti, ἔνδον ποιῶς.
enervatio, ἀνάνευσις, εως, ἡ, διαθρυπτὸς, ὁ, ἡ, ἐλαινὸς, ὁ, ἡ.
enervatus, ἐλαινὸς, ὁ, ἡ.
enervis, vel enervus, ἀνάῤῥωτος, ὁ, ἡ, ἀβίωτος, ὁ, ἡ.
enervo, ἐκκαλῶ, ἐκβιάζω.
enim, γάρ, δὲ, μὲν.
enimvero, ἀλλὰ μὲν, ἔτοι, ναὶ μὲν, ἀλλὰ.
enitco, ἐκλάμπω, καλλωπίζομαι, ἀστεῖβω.
enitor, pario, τίκτω, ἀποτίκτω. interdum conor, πειρῶμαι τι, ἐπιβάλλω.
enitendum eft, πειρατέον.
enixe, μάλιστα, ἐντόνως.
enodatio, ἀνάπλωσις, εως, ἡ, ἐπίλυσις, εως, ἡ.
enodo, ἀπλῶ τινα. pro explicare, τοῦτον πανηγυρίς, τοῦτον φανερὸν ἐκβάλλω, &c.
enormis, ἐκπυστὸς, ὁ, ἡ, ἀμετρὸς, ὁ, ὁ, ὑπὲρ μέτρον, ὁ, ὁ, ἡ.
enormiter, ἀμέτρως, ὑπέρμετρα.
enfe jugulare, ξιφοκτονῶ.
enfem ftringere, ἐξαίρω, μάχαιραν σπῶ.
enfifer, ξιφήρης, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, ξιφόφορος, ὁ, ἡ.
enfis, ξίφος, ὁ, ἡ, φάσγανον, ου, τὸ, μάχαιρα, ας, ἡ.
enfis exiguus, ῥωμφὶς ξίφος.
enthymema, ἐνθύμημα, ατος, τὸ.
enthymematicus, ἐνθυμηματικὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
enucleare, exquifite, διακριτικῶς.
enucleo, pro explico, σαφηνίζω.
enudo, ἀπογυμνῶ, ῶ.
enumeratio, ἀριθμησις, εως, ἡ, ἀριθμὸς, ὁ, ἀναλογισμὸς, ὁ, ὁ.
enumero, ἐξαριθμῶμαι.
enunciatio, ἀναγγελία, ας, ἡ, ἀγγελία, ας, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τὸ, ἀποφασις, εως, ἡ, ὃς ἐστὶν ἀληθὲς ἢ ψεῦδος.
enunciator, ἀναγγελὸς, ὁ, ἡ.
enneaticus, ἐννεάτινος, ὁ, ἡ.
enneatus, ἐννεάμνους, ὁ, ἡ, ὁ, ἐννεάμηνος, ὁ, ἡ, ὁ, ἐννεάμηνος, ὁ, ὁ.
ennodo, ἐκπλέκω τὸν.
enodio, ἐκπλέκω τὸν.
enotio, ἐκνήφω, ἐκφρονῶ.
enotus, ἐκνήφων, ἐκφρονῶν.
enuncleo, pro explico, σαφηνίζω.
enudo, ἀπογυμνῶ, ῶ.
enumeratio, ἀριθμησις, εως, ἡ, ἀναλογισμὸς, ὁ, ὁ.
enumero, ἐξαριθμῶμαι.
enunciatio, ἀναγγελία, ας, ἡ, ἀγγελία, ας, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τὸ, ἀποφασις, εως, ἡ, ὃς ἐστὶν ἀληθὲς ἢ ψεῦδος.
enunciator, ἀναγγελὸς, ὁ, ἡ.
enneaticus, ἐννεάτινος, ὁ, ἡ.
enneatus, ἐννεάμνους, ὁ, ἡ, ὁ, ἐννεάμηνος, ὁ, ἡ, ὁ, ἐννεάμηνος, ὁ, ὁ.
ennodio, ἐκπλέκω τὸν.
enotio, ἐκνήφω, ἐκφρονῶ.
enotus, ἐκνήφων, ἐκφρονῶν.
enuncleo, ἐκπλέκω τὸν.

E O.

eo, ἰῶ· ἰ. ἰὼ τὸν αὐτὸν λόδον, eo dementiæ devenerunt, se insolentiæ processit, se τοῦτο ἢ ἐξῆλθε λόδον.
eo quod, διότι, ἀνθ' ὅτι, ἐξ οὗ, παρὰ τὸν.
eo magis, quo, πρόφῤῥα, ὅτι.
eo usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
eodem modo, quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ τρόπον.
eo, is, ἐξέλθω ἐπὶ τινα, ad aliquem; πρὸς αὐτόν, dumus: ἔλαι εἰς τὴν Κύπρον, in Cyprum: ἐξιέναι, ἐλθεῖν, ἀφικνεῖσθαι.
eo obviam alicui, ἀπαντᾶν τινὶ ἢ πρός τινα, τοῖς τολεμίοις, hostibus.
eous, ἀνατολικὸς, ἡ, ὁ, ἀνατολικὴ, ἡ, ὁ, ἑῷος, ἡ, ὁ, vel ἑῷος, ἑῴα, ἑῷον, ὁ, ἡ.
epacta, ἐπακτὸς ἀριθμὸς.

E P.

ephebus, ἔφηβος, ὁ, ἡ, ἀνήρ, ἀνδρ. ἐ.
ex ephebis excedere, ἀφῆναι, ἐξελθεῖν ἐκ τῶν ἐφήβων.
ephemeris, ἐφημερὶς, ἴδος, ἡ.
epilippium, ἐφιππεῖον, ου, τὸ.
ephori, magistratus Lacedemoniorum, οἱ ἔφοροι.
epharmorum munus, ἐφορία, ας, ἡ.
epigramma, ἐπίγραμμα, ατος, τὸ.
epilepsia, ἐπιληψία, ας, ἡ.
epilepsis, ἐπιλῆψις, ἐως, ἡ.
epiphonema, ἐπιφώνημα, ατος, τὸ.
epicopalis, ἐπισκοπικὸς, ἡ, ὁ.
Episcopi vicarius, ἐπισκόπου τοποτηρητὴς, ὁ, ἡ.
Episcopus, ἐπίσκοπος, ὁ, ἡ.
epistola, ἐπιστολὴ, ἧς, ἡ, γράμματα, ων, τὰ.
relpondere per epistolam, ἀπαντᾶν διὰ γραμμάτων.
ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
mitto epistolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολὴν.
epithymium, ἐπιθύμιον, ου, τὸ.
epitaphium, ἐπιτάφιος, ου, ὁ.
epithalamium, ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ.
epitonia, ἐπιτονὶς, ἴδος, ἡ.
epoto, ἐπίνω.
epulæ, ἐδωδὴ, ἧς, ἡ, δαὶς, δαιτὸς, ἡ, δόσις, ἡ, ἡ, δόμενα, ων, τὰ.
epularis, δαιτυμὼν, ὄνος, ὁ, ἡ.
epulatio, ἑστίασις, εως, ἡ, δεῖπνον, ου, τὸ.
epulor, δαίνυμαι, ἄομαι, ἑστιῶμαι, ἄομαι, ἑστιάσομαι, ἄομαι.
epulum, ἑστίασις, εως, ἡ, δαίνυμαι, ἧς, ἡ, δόμενα, ων, τὰ.
epulum funebre, ἐπιτάφιον δεῖπνον.
epulum nuptiale celebro, ἑαλῶ γάμον.
epulum alicui præbeo, ἑαλῶ τινὶ, δόμενα τινί.
epulum publicum, δημόσιον, ου, τὸ.

E Q.

equa, ἵππος, ου, ἡ, ἡ.
equas, ἵππεις, ων, οἱ, οἱ, ἱππάδες, ων, αἱ.
equester, vel equestris, ἱππικὸς, ἡ, ὁ, ἱππικὴ, ἡ, ὁ.
equestres copiæ, ἱππικὰ δυνάμεις.
equestris ordo, ἱππικὴ τάξις.
pugna equestris, ἱππομαχία, ας, ἡ.
equidem, γε, ἔ, δέπου μὲν, μέν τοι.
non equidem, ἐ μέντοι.
equile, ἱππῶνα, ος, τὸ, ἱππασεῖα, ας, ἡ.
equinus, ἱππάδης, ἴτος, ὁ, ἡ.
equiso, ἱππάζομαι, ἄσομαι, ἐδάσθην, ἄσθ. ἐ.
ars Equitandi, ἱππική, ἧς, ἡ, ἱππασικὴ, ἧς, ἡ.
equitatio, ἵππισις, εως, ἡ, ἵππασία, ας, ἡ.
equitator, ἱππάζης, ου, ὁ.
equitatu superari, ἱππασιμάδω.
equitatui præsum, ἱππάρχω.
equitatus, ἵππικὸς, ἡ, ὁ, ἵππος, ου, ὁ.
equito, ἱππάζω, ἱππάζομαι.
equorum medicus, ἱππίατρος, ου, ὁ.
equitum magister, ἱππάρχης, ου, ὁ, ἱππαρχὶς, ἴδος, ἡ.
equorum domitor, ἱππόδαμος, ου, ὁ, πλήκτωρ, ορος, ὁ.
equorum pastor, ἱππόβοσις, ου, ὁ, ἱπποβόσις, ου, ὁ.
equorum studiosus, φίλιππος, ου, ὁ, ἱππιφιλὴς, ἴδος, ὁ.
equo delapsus, ἀποβὰς ἀπὸ ἵππου. Plutarchus.
equuleus, ἱππάδιον, ου, τὸ.
equum agitare, ἱππάζομαι.
equus, ἵππος, ου, ὁ, ἡ, ἡ.
equus debilitatus, πλὴξ, γος, ὁ, ἡ, scil. ἵππος.
equus flexax, ἱππάσιμος ἵππος.
equus stratus, ἱππόστρωτος ἵππος.
equus non stratus, ἄστρωτος, ου, ὁ.

E S

E R.

eradicatio, ἐκρίζωσις, εως, ἡ.
eradicator, ἐκριζωτὴς, ου, ὁ.
eradico, ἐκρίζω, ω, ἀποῤῥιζόω, ω, ἐκ, cum acc.
erectus, intentus, μετεωρος, ου, ὁ, ἡ, ἀρὶ ἐ.
erectus in spem, ἐλπίσας, ας, ἡ.
erectus incedens, ἀλαζὼν, ονος, ὁ, ἡ, ἀρὶ ἐ.
erado, ἀπόξω, ἐξαίρω.
eremita, ἐρημίτης, ου, ὁ, ἀναχωρητὴς, ὁ, ἡ.
eremitæ, ἐρημῖται, ὧν, οἱ, ἀναχωρηταὶ, ὧν, οἱ.
eremus, ἐρῆμος, ου, ὁ, ἡ.
ereptus, ἁρπαστὸς, ὁ, ἡ, ἀναῤῥαστὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ.
erga, πρὸς, πρὸς τινα, εἰς, vel ἐἰ.
ergastulum, ἐργαστήριον, ου, τὸ, δημοσιακὸν, ου, τὸ.
ergastulus, ἀνδραποδιστὴς, ου, ὁ.
ergo, ἄρα, τοίνυν, δὴ, ἐν, τοιγαροῦν. τὸ ἀρὶ τοῦτο, virtutis ergo, ἀρετῆς ἕνεκεν.
ergo, ἀρὶ τοῦτο, ἀνὶ τοῦτο, ἕνεκεν. pro conſolari aliquem, παραμυθεῖσθαί τινα.
ergo in ſpem, μετεωρίζω, ἀναθαρρύνω, ἀναθαρρύνω.
erinnys, ἐρινὺς, ὑος, ἡ.
eripio, ἁρπάζω, ἁρπάσω, ἁρπαῖς ἐκ τινος, ἀπὸ τινος, ἀναῤῥαίω.
eripio furto, κλέπτω, κλέψω, ἔ, & κλοπῶ, κλοπήσω, κλοπήσομαι.
eripio e periculo, διασώζω, & διασῶσαι.
erogatio, ἐτήσιον, ου, τὸ, ἔτησον, ου, τὸ, χρῆσμὸς, ου, ὁ.
erogo, ἐτησίζομαι τι τινι, ἐτήσιόν τινα, ἐτησίσω, ἐτησίσομαι.
eroſio, διάβρωσις, εως, ἡ, βρωσὶς, εως, ἡ, ἀπόβρωσις, εως, ἡ.
erotes, διάβρωσις, ου, ὁ.
erraſibundus, πλανώμενος, ου, ὁ, πλανητὴς, ὁ, ἡ.
erraticus, πλανώμενος, ου, ὁ, πλανὴς, ὴς, ὁ, πλάνητος, ου, ὁ.
erratio, πλάνησις, εως, ἡ, πλάνη, ης, ἡ, πλάνημα, ατος, τὸ, πλανητὸς κίνησις, ἴδος, ἡ.
erro, πλανῶμαι, ἄομαι, ἠπατήθην, ἄσθ. ἐ, ἁμαρτάνω, ἁμαρτήσομαι, ἐ, ἡμάρτηκα, ἡμάρτημαι, ἡμαρτήθην, ἐ

evitatio, ἀλκὴ, ης, ἡ, ἀποκλείς, ους, ὁ, ἐ-
ξωκλείς, ους, ὁ, ἀφορμὴ, ῆς, ἡ.
evito, διαφεύγω ακόλ. ω, ἐκκλίνω.
eunuchus, ἀνόρχης, ου, ὁ, εὐνοῦχ, οος, ὁ, & ου-
νη, ῆς.
eunuchon facio, εὐνοῦχίζω.
eunuchi milites, εὐνοῦχ, ων.
evocatio, ἀνάκλησις, ους, ἡ, ἐκκλησις, ους, ἡ,
κατάκλησις, ους, ἡ.
evoco, extra voco, ἐκκαλῶ ποτὲ. παρακαλῶ τινα,
pro aperto, ἀνοίγω.
evolo, πέτομαι.
evolvo, ἀνακυλίω, ἐκκυλίω, ἀναστρέφω.
evolutio, ἀνάκλασις, ους, ἡ, ἀνάπλασις, ους, ἡ,
ἐξέλιξις, ους, ἡ, ἐξέλιξ, ικος, ὁ.
evomo, ἐξίημι, ω.
euripus, ὄρος, ους, ὁ.
eurus, ὄρος, ους, ὁ.
evulgo, ἐξαγγέλλω, ἐξαγγελία ἐκφοιτῶ.
evulgare secreta, ἀποκάλυπτω τὰ ἀπόῤῥητα.
evulgatio, ἐξαγγελία, ας, ἡ, ἐκφοιτησις, εως, ἡ.
evulgatus, ἐξάγγελτος, ου, ὁ, ἡ, ἐξαγγελτὸς, ὁ, ἡ, ἐκφοιτὸς, ὁ, ἡ.
evulsio, ἐξάμησις, εως, ἡ.
evulsus, ἐξημμένος, ὁ, ἡ.

E X.

ex, ἐκ, sequentente consona, ἐξ, sequente vocali, cum genit.
ex adverso, ἀντικρὺ, ἀντικρὺς, ἀντίπορον, κατέναντι, καταντικρὺ, ἀναντίον, καταντικρὺ.
ex æquo, ἀπὸ τοῦ ἴσου, ἐκ τοῦ ἴσου.
ex æquo, & bono, ἐνόμως.
ex altera parte, ἀντιμέρους.
ex animo, ἐκ βάθους, ἐκ ψυχῆς, ἐκπὸ γνώμης.
ex composito, ex compacto, κατὰ τὸ συγκείμενον.
ex eo tempore, quo, ἐξ οὗ, ἀφ' ὅ.
ex indiciis, ἐξ ἐνδείξεως, ἐκ λόγου.
ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
ex quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅτου ἐνιαύ.
ex tempore, αὐτοσχέδιος, αὐτοσχεδιαστὶ.
ex utraque parte, ἀμφὶ μέρη, ἀμφὶ, διαμφὶ.
exacerbatio, παροξύνσις, ὁ, ἡ.
exacerbo, παροξύνω, διατείνομαι.
exacesco, ἀποξύνομαι.
exacte, ἀκριβῶς, σκεπτικὸς, ἀκριβὲς.
exactio tributi, φορολογία, ας, ἡ, διαμοιρασμὸς, ου, ὁ.
exactio pecuniæ, ἀργυρολογία, ας, ἡ.
exactor, εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ.
exactus, ἀδιὸς, ἴδ, ὁ, ἡ, ὁ, ἀκριβὴς, ἴδ-ος, ὁ, ἡ.
exactus, exquisitus, σκεπτὸς, ὁ, ἡ.
exæquare animum ad fortitudinem, παρατείνω ψυχὴν.
exacuo, ἀκόνδω, ὦ, ἐξάνω, παροξύνω.
exadversum, ἀντικρὺ.
exadvico, ἐξεπισκέπτομαι, ὦ, ἀποσκοπεύω, ὦ.
exæquatio, ἐξίσωσις, εως, ἡ, ἐξισασμὸς, ου, ὁ.
exæquo, ἐξισῶ ὦ τινι, ἐξισασμὸς.
exæstuo, ἐκκαίομαι, ἀναβράζω.
exaggeratio, ἐπαύξησις, εως, ἡ, ἐπιμήκυνσις, εως, ἡ.
exaggero, αὐξάνω, ἐπαύξανω.
exaggerare dicendo, λέγω ὑπερ.
exagito, διώκω ποτὲ. διατροπῶ, ὦ.
exagitatus ostio, σεσεισμὸς, ους, ὁ, ἡ, ὁμὶ ὁ, ἡ, σεσοβημένος, ὁ, ἡ.
exaltatio, ὕψωσις, εως, ἡ.
exalto, ὑψόω, ὦ, μετεωρίζω.
examen, pro diligenti inquisitione, ἀκρίβεια, ας, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ.
examen apum, σμὶνος, ου, ὁ, σμῆνος, ους, τὸ.
examinator, δοκιμαστὴς, ὁ, ἐξετασὴς, ὁ, ἡ.
non examinatus, ἀνέξετος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ἀδόκιμος, ὁ, ἡ.
examino, ἐξετάζω, ἀκριβάζω ω.
examussim, ἀκριβῶς, τὸ τοῦ τεκτόνος.
exanguis, ἄναιμος, ὁ, ἡ, ἀναιμὴς, ους, ὁ.
exanguis reddor, ἀναιμόομαι, ω.
exanimatio, ἔκλειψις, εως, ἡ, λιποθυμία, ας, ἡ.
exanimis, ἄψυχος, ὁ, ἡ, ὁμὶ ὁ, ἄτονος, ἄτονος, ὁ, ἡ.
exanimo, ἐκπνέω.
exanimor, ἀὐτνέω, ὦ, ἐκλύομαι, ἀποῤῥύομαι.
exanthemata, ἐξανθήματα, ων, τὰ, ἐκφύματα, ων, τὰ.
exantlare laborem, ἀντλῶ, ἐκμοχθῶ, μοχθῶ πόνον, πονέω.
exantlo, ἐξαντλῶ, ὦ.
exardere ira, ἐρεθίσθαι.
exardesco, ἐκπυρόομαι, ἔκκαι, ἐκκαίομαι.
exarefacio, ἀξαίνω, ἐξαναξαίνω, καπνοποιῶ.
exarefco, ἀξαίνομαι, καπνοποιοῦμαι.
exarmo, ἀφοπλίζω.
exaro, ἐξαίνω, ω. pro scribo, διαγράφω.
exaperans, τραχυντὴς, ὁ, ἡ.
exaperatio, τραχυσμὸς, ου, ὁ, τραχυντὴς, ὁ, ἡ, ἀπαγγελτὴς, ου, ὁ, ἐξαγγελτὴς, ου, ὁ.
exaperto, ἐξαίνω: pro irritare, παροξύνω, ἐπεγείρω, ἐπιτρέπω.
exasturati milites, ἐρημώνες, οἱ, ἀνέλεκτοι, οἱ.
exaudio, ἀξίωμα ἢ ψηφίσθαι ἀνέξοντο.
exaudio, ἐξαίνω ἢ φωνὴ, vocem: ἀκούω, καταντεύω.
exauditio, ἐπακοὴ, ἧς, ἡ.
exauditus, ἐπήκοος, ὁ, ἡ.
exaugeo, ἐξαύξω.
excæcatio, τύφωσις, εως, ἡ, τύφλωσις, εως, ἡ, ἐκτύφλωσις, εως, ἡ.
excæstus, ἐκτυφλωμένος, ὁ, ἡ.
excæco, τυφλῶ, ὦ, ἐκτυφλῶ, ὦ.
excalceatus, ἀδιὸς, ἴδ, ὁ, ἀνιδὴς, ἴδ-ος, ὁ, ἡ.
excalceo, ἀναδέω, ἀναδῶ.
excandelcentia, θύμωσις, εως, ἡ, ἐξόθυμία, ας, ἡ.
excandefco, incendor, ἐκπυρόομαι, θύω: metaphorice tragi, ὀργὴ θυμοῦμαι, ἐξόθυμία, ας, ἡ, θυμώνομαι, χόμαι.
excanto, ideft, incantatione libero, ἐξάδω.
excarnifico, ἐκπαιδεύω, ἐκτορνεύω.
excafco, ἐκκαίομαι.
excavatio, ἐκκλοπὴ, ἧς, ἡ.
excavo, ἐκκολὰ, ω.
excedo, difcedo, ἀναχωρῶ, ἐκχωρῶ, ὦ. item fupero, ὑπερῶ ποτὲ, διαφέρω ποτὲ τι τινι.
excedere e vita, ἀναλύσασθαι τὸν βίον, ἀνύειν τὸν βίον.
excedo ex ophebis, ἐξ ἀκμὴν πολὺ, ἐξ ἀκμὴν ἐλθὼν ὑφ' ἡλικίαν.
excellens, ὑψούμενος, ουσα, ὁ, ἐξέχων, ουσα, ὁ, ἐνέχουσα, ὁ, ἡ, ὑπέρτιμος, ὁ, ἡ, ἐξαίρετος, ὁ, ἡ, ἐξοχὸς, ὁ, ἡ.
excellentia, ἐξοχὴ, ἧς, ἡ, ὑπεράνθεια, ας, ἡ, ὑπεροχὴ, ἧς, ἡ.
excellentiffimus, ἄκρος, ὁ, ἡ, παροξυσμένος, ὁ, ἡ: ita, ἄκρον ἀκρότατον, excellentiffimus medicus, ἐξαίρετος ἰατρὸς, ὑπερβολὴ σοφὸς, in fapientia: ὑπερβολὴν σοφὸς ἄνθρωπος.
excello, ὑπερῶ, ὑπερέχω.
excelfiffimus, ὕψιστος, ὁ, ἡ, ὑπερύψηλος, ὁ, ἡ.
excelfitas, ὑψηλότης, ητος, ἡ, ὕψος, ους, τὸ.
excelfitas animi, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
excelfus, ὑψηλὸς, ὁ, ἡ, μετέωρος, ὁ, ὁ.
exceptio, ἐξαίρεσις, εως, ἡ, ἀνέξαιρεσις, εως, ἡ, ἀπόλυσις, εως, ἡ.
excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
excerpo, ἐκκόλπω, ἐκλέγω.
excerptio, ἐκλόγιον, ου, τὸ.
excefius, ἐκχώρησις, εως, ἡ, ἐκκοπὴ, ἧς, ἡ.
excefius menfurn, ἐμετρὸν, ου, τὸ, ὑπερμετρία, ας, ἡ.
excidium, ἀνάτρεσις, εως, ἡ, ἄλωσις, εως, ἡ.
excido, ἐκπίπτω pro oblivifci, ἐκλανθάνομαι.
excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκπίπτω ποτὲ. ἀναιρῶ, ὦ, κατασκάπτω.
excio, vel excieo, ἐκκαλῶ, ὦ, ἐξεγείρω.
excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι. ἐξαίρω ξένους hofpites excipere: pro eximo, ἐξαιρῶ, ὦ.
excipio, præcipio, παραγγέλλω.
excipio, in pacto contineri nolo, ἀνεξαιρῶ, ὦ.
excipio, fuccedo, ἐπιδέχομαι.
excipio dictata, ὑπογράφω.
excipio dorfo, ἀναλαμβάνω ἐπὶ τὰ νῶτα.
excipio familiariter, ἐνδέχομαι.
excipio convivio, ἐστιῶ, ὦ.
excifio, ἐκκοπὴ, ἧς, ἡ, ἐκτομὴ, ἧς, ἡ.
excitatio, διεγερτὴς, τοῦ, ὁ, ἐγερτὴς, τοῦ, ὁ, ἀνέγερτὴς, τοῦ, ὁ.
excitatio nocturna, νυκτεγερσία, ας, ἡ.
excitatus, ἀνάστατος, ὁ, ἡ.
excito, ἐγείρω ποτὲ ἐπί τινα ἔργα, ad labores: ἀναγκάζω τὶ τινα, ex fomno excito.
excito contentionem, ἐρίσει ἐγείρω.
excito, expergefacio, ἀνέγείρω, ἐγείρω, ἐξεγείρω, ἐνεγείρω.
excito, inftigo, ἐγείρω, παροξύνω.
excitus, ἐγηγερμὸς, ἐστοῦ, ὁ.
exclamatio, ἐκβόησις, εως, ἡ, ἀναβόησις, εως, ἡ.
exclamo, ἀναβόω, ὦ, ἀναβοάω, ὦ, ἀνακράζω.
excludo, ἐκκλὴω, ἀποκλὴω, ἐκλείω τὰ ὠά.
excludo, ἀποκλείω, ω.
excluſio pullorum, ἐκκλοκὴ, ἧς, ἡ, ἐκλείσεις, εως, ἡ.
ad excogitandum ingeniofus, ἐπινοητικὸς, ὁ, ἡ.
excogitatio, ἐπίνοησις, εως, ἡ, ἐπίνοια, ας, ἡ.
excogitator, ἐκλογιστὴς, ὁ, ἡ, ἐπινοητὴς, ὁ, ἡ.
excogito, ἐπίνοω, ὦ, ἐξελογίζομαι ω.
excogito fraudulenter, σοφίζομαι.
excolo, is, ere, orno, ἐπιτηδεύω, ὦ, ἐξεργάζομαι ω, ἐξασκῶ, ὦ, ἐπιτρίβω, ω.
excoxolo, ἀπ, ἐκλύω.
excommunicatio, ἀφορισμὸς, ὁ, ἡ.
excommunicatus, ἀποκήρυκτος, ὁ, ἡ.
excommunico, ἀποκηρύττω, ὦ, ἀφορίζω.
excoquo, κρύνω, καθύνω.
excoriatio, ἐκδορὴ, ἧς, ἡ, δάρσις, εως, ἡ, δορὴ, ἧς, ἡ.
excoriatus, δαρτὸς, ὁ, ἡ.
excorio, ἀπόδαρω, ὦ, ἐκδέρω.
excors, ἀνόητος, ὁ, ἡ, ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ.
excortico, ἀστυρῶσω, ὦ, λέπω, λεπίζω.
excruciatio, ἐκτένισις, εως, ἡ, ἀποῤῥυμὴ, ἧς, ἡ.
excrementum, ἐκκρίμα, ατος, τὸ, ἀποκρίμα, ατος, τὸ, διακάθαρμα, ατος, τὸ.
excrementa ejicio, ἀποῤῥύω.
excreo, ἐκπτύω, ἀποχλιμάζω.
excrefcentia, ἐπαυξὴ, ἧς, ἡ, ἔξοχὴ, ἧς, ἡ.
excrefco, ἐπαύξομαι, ἐπαυξάνομαι.
excretio, ἀποῤῥύσις, εως, ἡ, ἐκκρισις, εως, ἡ.
exercitio, ἀσκησις, ἐγκύλιος, ἀσκήματα, ων, τὰ.
excubatio, φυλακὴ, ἧς, ἡ, φυλακτήρια, ας, ἡ.
excubiæ nocturnæ, νυκτερινὴ φυλακὴ.
excubio, γρηγορῶ, ὦ, ἀγρυπνέω, ὦ, ἀγρυπνῶ, ὦ.
excubias agere, ὁ φρουρὸς ἄγω, φρουρῶ.
excubitor, φύλαξ, ακος, ὁ.
excubitorium, φυλακτήριον, ου, τὸ.
excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπῶ, ὦ, κόπτω νόμισμα.
excudo, ἐκκολάπτω.
exculto, ἐκπονέω, ὦ, ἐξεργάζομαι, ἐπιτρίβω, ὦ.
exculto, ἐπιτρίβω, ὦ.
exultus litteris, ἐπτυπωμένος, ὁ, ἡ.
excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
excurſio populabunde, ἐπιδρόμησις, ἐπιδρομὴ.
excurſus, ἐκπλεύσεις, εως, ἡ, κατασκόπησις, εως, ἡ.
excufabilis, συγγνωστὸς, ὁ, ἡ.
excufare fenectutem, γήρως τὸ γῆρας.
excufari qui non poteft, ἀπολόγητος, ὁ, ἡ.
excufari qui facille poteft, ἐυπολόγητος, ὁ, ἡ.
excufatio, ἀπολογία, ας, ἡ, παρόνησις, εως, ἡ.
fine excufatione, ἀπροφασίστως.
excufationem pretendere, πρόῤῥησιν πρόφασιν.
excufo, purgo, παραιτοῦμαι, ὁμὶ, ἀπολογοῦμαι, ὁμὶ, ὑπερασπίζω.
excufor, χαλεπαίνω ὦ, τινὶ, συγγνώμη, ης, ἡ, χαλεπότης, ητος, ἡ, ὀργὴ, ἧς, ἡ.
excufus, exturbatus, ἐκπεπτὼς, ὁ, ἡ.
excutio, examino, μετεωρίζω, σκέπτομαι, ὁ, ἡ, ἐκ βάθους ἐξάζω ἀκριβάζω.
excutio, ἐκτίνω, ἐκτινάσσω, ἐκσείω.
execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
execrandus, ἀ-abilis, ἐπάρατος, ὁ, ἡ ἀποῤῥητὸς, ὁ, ἡ.
execratio, κατάρα, ας, ἡ, ἀρὰ, ἄς, ἡ, βδέλυγμα, ατος, τὸ.
execror, καταράομαι τινι, vel τινὰ.
exedus, caftratus, βλαῦρ, ὁ, ἡ, ἐκτομίας, ὁ, ἡ, ἐκτομὴ, ἧς, ἡ.
exedio, ἀτομαὶ, ὁ, ἡ, ἐκτομὴ, ἧς, ἡ.
exedo, κατὰω, pro abfumo, ἐκφαγῶ.
exedra, ἐξέδρα, ας, ἡ, χαλασῶμα, ατος, τὸ.
exemplar, ἀντίγραφον, ου, τὸ, ὑπογράφη, ης, ἡ.
ad exemplar effictus, ἀντίγραφος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ.
exemplaria, ὑπογραφομαθὴς, ους, ὁ, ὑπογράφομαθὴς, ὁ, ἡ.
exempli gratia, χάριν τινὸς.
exemplum, ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, παράδειγμα, ατος, τὸ.
exemplum perabeo, ὑπόδειγμα κατασκευὴ τοῦ ἀλλοτ.
exemptio, ἔξαίρεσις, εως, ἡ, ἐξαίρεσις, εως, ἡ.

exem-

exemptus, ἐξαιρετος, ον, ὁ. ἀφῃρημένος, ἐντὸς, ὁ.
exenteratio, ἐξέντρωσις, εως, ἡ.
exenterò, ἐξεντρίζω.
exeo, ἀναβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
exequiæ, ἐκφορὰ, ας, ἡ, τὸ ἐκ τοῦ τάφου ἐκφορεῖ.
exequiarum curator, κηδεμὼν, ονος, ὁ.
exequias, vel funus euro, κηδεύω, κηδεῦω.
exequias facio, ταφὴν, ταφὰς, & ταφὸν ω.
exequor, ἐκτελῶ τινὸς τὴν ἀναγραφὴν, ἀναγράφω.
exercco, ἀπὸ τῆς σώμ, corpus. ἀσκῶσαι, pieratem. ἐπιμέλομαι τινὸς, artes. γυμνάζω τὸ νοῦν, laboribus.
exercco agriculturam, μετέρχομαι γεωργίαν.
exercitatio, γυμνασία, ας, ἡ, μελέτη, ης, ἡ.
exercitatio militaris, ἐθέλνασις, εως, ἡ, ἐξάσκησις πολεμική.
exercitatio corporis, σωματικὴ, ης, ἡ, σωματικὸν σκέυος, ους, corpus exercco.
exercitator, ἐπιτηδευτὴς, ὁ, ἡ, ἀσκητὴς, ὁ, ἡ.
exercitatus, μεμνημένος, ὁ, ἡ, ἐπιτετηδευμένος, ὁ, ἡ, τετριβὼς, ὁ, ἡ.
exercitium, γύμνασις, εως, ἡ, ἄσκησις, εως, ἡ.
exercitum ducere, γυμνάζω, γύμνασιν ω.
exercitus, σπεῖρα, ας, ἡ, τάγμα, ατος, τὸ, στρατόπεδον, ου, στρ. ω.
exercitum colligo, στρατολογῶ, ὦ.
exercitum comparare, τοὺς στρατιώτας τοῦ στρατοπέδου ἐκπληροῦσθαι ἀνδρῶν, στρατολογῶ, ὦ.
exercitum recenseo, ἀναθεωρῶμαι, τὸ στράτευμα.
exercitum ordino ad pugnam, τάττω, vel τακτικὸν τὸ στρατὸν ποιῶ ἐπὶ μάχην.
exercitus dux, στρατηγὸς, ὁ, ὁ, ἡγούμενος, ου, ὁ, ἡ.
exercitus defertor, λιποστράτης, ου, ὁ.
exeo, γεγραμμαι, ἐξέλευσις, ἔξοδος.
exeros, ἐξωμὶς, ἡ, ὁ ἐξωμὶς, ου, ὁ, ἡ, πρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, ἀρχ. ὁ.
exfio, ἀναθυμῶ, ου, ὁ, ἡ, ἀποπίπτω, ου, ὁ.
exefus, διάδρομος, ὁ, ἐκβάδυσμένος, ὁ, ἡ.
exefus a vermibus, σκωληκόβρωτος, ὁ, ἡ.
exhæreditio, ἀποκήρυξις, εως, ἡ.
exhæredo, ἀποκηρύττω.
exhares, ἀπόκηρυς, ὁ, ἡ.
exhalatio, ἀναθυμίασις, εως, ἡ, ἀτμὶς, ἴδος, ἡ.
exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
exhaurio, ἀφαντάω, ὁ, ἀφανὶς, ὁ, ἄξιωσις ω, ἀξίωσις.
exhaurio, absumo, ἀναλίσκω, καταναλίσκω, καταναίω, ἀμαι.
exhaurire sentinam, τὴν ἄντλον ἀποκενοῦν.
exhaurio, ἀναντάτης, ου, ὁ, ἐξάρσιος, ου, ὁ.
exhaustus, ἐξηντλημένος. ὁ, ὁ.
exhedra, χαμαιτύπη, ης, ἡ, ἔξεδρα, ας, ἡ.
exhibeo, παρέχω, παρίχω, ὑποδείκνω, παρίγραφω.
exhibere negotium, παρέχειν τινὶ πόνον τινί.
exhibitio, παράσκευς, εως, ἡ.
exhilarator, παρηγορὸς, ὁ, ὁ. metaphorice apud Gregor.
exhilaratus, ἱλαρὸς, ὁ, ὁ.
exhilaro, ἀφροντὼ, ἱλαρύνω, ὦ, γαληνίζω, ὦ.
exhonero, φορτία ἀφ' ἑαυτοῦ ποιοῦμαι τινος.
exhorreo, τρόμος, ὁ, ἐκπληξις, εως, ἡ, ἔκπληξις μεγάλη, ἐκπλήττομαι.
exhortatio, παραίνεσις, εως, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
exhortator, παρακλήτωρ, ορος, ὁ, παραινέτης, ου, ὁ.
exhortatorie, παραινετικῶς.
exhortatorius, παραινετικὸς, ὁ, ἡ, παρακλητικὸς, ὁ, ἡ, προτρεπτικὸς, ὁ, ἡ, παραινετικὸν ἐπὶ τὸ μάχεσθαι, ad pugnam.
exhilaratio, ἀναγωγὴ, ης, ἡ.
exhilo, ἐκ τοῦτο πνέω, ἐλαύω.
exhilor, ἀναπνέομαι.
exiccatus, σταθερὸς, ὁ, ἡ, ἐκπεπαιδευμένος, ὁ, ἡ.
exiccatio, σταθερὸν, ου, ὁ, ἐκλεπὶς, ατος, τὸ, ἀναξηρὸς, ὁ, ὁ.
exicco, ἐξηραίνω, ὦ, vel ἐξηραίνω, ξηραίνω eum acteel
exigo, expello, ἐξελαύνω, ὦ, ἐξελαύνω τι. exigere pecuniam a debitore, πρᾶττω, ἢ ἀπαιτῶ τινὰ τὸ χρέος. item traducere, διάγω τὸν βίον, vitam.
exigere justificandum, τὸν δίκαιον ἀποδεικνύειν.
exigi-as, ἐκλύσις, εως, ἡ, μετρητὴς, ου, ὁ.
exiguus, μικρὸς, ὁ, ἡ, ὀλιγοχρὸς, ὁ, ἡ, μικρὸς, ὁ, ἡ.
exigua tempore, ὀλίγως.
exilio, ἀναλῶ, ὦ, pro vehementer gaudeo, ἀγαυλίζω, ὦ, ἐξιλαρύνω.
exilis, λεπτὸς, ὁ, ἡ, ἰσχνὸς, ὁ, ἡ, ἀμυδρὸς, ὁ, ἡ.
exilitas, λεπτότης, τος, ἡ, ἰσχνότης, τος, ἡ.
vocis exilitas, ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, λεπτοφωνία, ας, ἡ.
exiliter, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
exiliter de rebus disputare, λεπτολογεῖν, ἀμυδρολογεῖν.
exilium, φυγὴ, ης, ἡ, ἐξηγεμονία, ας, ἡ.
exilium perpetuum, ἀειφυγία, ας, ἡ.
exilio damnat, ἀειφυγίαν, καταδικάζω. Dan.
exilio mulcto, ἐμποδὼ φυγῆς ἐπιζημιῶ.
exilio damnor, πρὸς τὸν ἀντικείμενον μεταναστεύω.
in exilium mitto, πέμπω, ἐκβάλλω, ἀπέρχομαι, ὦ, ἀποστέλλω.
eximendus, ἐξαιρετὸς, ὁ, ἡ, & ἐξαίρετος, ὁ, ἡ.
eximie, ἐξαιρέτως, λίαν.
eximius, ἐκλεκτὸς, ἡ, ὁ, & ἐκλεκτὸς, ὁ, ἡ, ἐξαίρετος, ὁ, ἡ, ἐξαιρετὸς, ὁ, ἡ.
eximo, ἐξαιρῶμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν, civibus, ἀποῦσιν.
eximo, immunem facio, ἀτελὴ ποιῶ.
eximo, libero, ῥύω, ἀπαλλάω, ἀπολύσσω.
exin, exinde, ἐντεῦθεν, τὰ ἀπὸ τοῦ.
exinanio, ἐκκενῶ, ὦ, κενὸς, ὁ.
exinanitio, ἐκβολὴ, ης, ἡ, κένωσι, σεως, ἡ, ἐκκένωσι, σεως, ἡ.
ex imperato, παρ' ἐλπίδα.
existentia, ὑπαρξις, εως, ἡ.
existimandus alt, νομιστὸς, ὁ, ἡ, ἀναγκαῖος, ὁ, ἡ, δίκαιος, ὁ, ἡ.
existimatio, δόξα ἡ ἐξ ἀγαθῶν, ἀδόξα, ἐπαινος, ου, ὁ.
existimatio bona, ἀδοξία, ας, ἡ.
existimatio mala, κακοδοξία, ας, ἡ.
existimationem alicujus ludo, βλασφημῶ, ὦ ἐκφαυλίζω, ὦ.
esse in existimatione, δόξαν ἔχω μεγάλην, ἀδόξου, ἀδοξίαν, ἀφανίζομαι.
existimo, νομίζω, ἀναλογίζομαι, οἴομαι, ὑμᾶς δοκῶ, ὦ, ἡγοῦμαι.
exito, ἀνάγω, ἐπιγίνομαι.
existabilis, & existalis, ἐλεύθερος, ὁ, ἡ, ἀναπαυτὸς, ὁ, ἡ, ἐλαύτερος, ὁ, ὁ.
existalitas, ἐλευθερία, ας, ἡ.
existium, ἐλεύθερος, ὁ, ἡ, ἄξιωσις, ου, ὁ, βρόθος, ου, ὁ.
existium affero, ἄλλομαι, sive ἐλεύω, ἐλεύθερόν ἄλλομαι, πάλι ἀπέρχομαι.
exitio dare, ἐκλέγω παραδίδωμι.
exitio dignissimus, τρόμωκτος, ὁ, ὁ.
exitiosè, λοιμῶδες.
exitiosus, ἀκρῶν, ὁ, ἡ, ἀναπαυτὸς, ὁ, ὁ, ἀναπαυτὸς, ὁ, ὁ, μακρὸς, ὁ, ὁ, μακρὸς, ὁ, ὁ.
exitu anni, τὸ τέλος καταστροφὴν.
ad exitum perduco, τελειόω, τελείω, ὦ.
exitus, ἀπόβασις, εως, ἡ, ἔκβασις, εως, ἡ, ἔξοδος, ὁ, ἡ.
exitus, eventus, σύμβασις, εως, τὸ, τελευτὴ, ἄκρα, ἔκβασις, εως, ἡ, ἔκβασις, εως, ἡ.
exitus, finis, ἀπαλλαγὴ, ης, ἡ, τελείωσις, εως, ἡ.
exles, ἄτεμος, ὁ, ἡ, ἀτέμνωτος, ὁ, ἡ.
exocelo, ἐξοφθαλμίζω, ἐξῳφθαλμίζω.
exolesco, πανοχλίζω, ἡλίκιαν γίγνομαι.
exoletus, ἀμπροθεὶς, ὑστ, ὁ, ἡλίκιαν, ὁ, ἡ.
exolvo, ἀπέχω, item fatisfacio, ἀποτίω.
exolutio, τελεσὶς, εως, ἡ, ἐκτισις, εως, ἡ.
exolutus, ἐλαστὸς, ὁ, ἡ.
exoneratio alvi, ἀποσκαλὶς, ἡ, ἡ, ἀνάβολὴ, ης, ἡ.
exoneio, ἀποφορτίζω.
exonerare alvum, ἀποσκάλω, ἀφοδεύω, χύζω.
exopabilis, ἐνθυμητὸς, ὁ, ἡ, ἐπινοητὸς, ὁ, ἡ.
exoptatio, ἐνθύμησις, εως, ἡ, ἐπινοήσεως, εως, ἡ.
exoptatus, ἐνθυμητὸς, ὁ, ἡ, ἐπινοήσεως, ὁ, ἡ.
exoptatus difficilis, ἐπιποθούμενος, ὁ, ἡ, ἀκριβὼς τινος, ὁ, ἡ, ἀρ. ὁ.
exoratus, ἐκκλησθὸς, ἐκτος, ὁ.
exorbeo, ἐκπίνω, ὁ, ἡ ἀναβρύσσω, ὦ.
exorbito, παρεκβαίνω, ὦ.
exorcismus, ἐξορκισμὸς, ὁ, ὁ.
exorcista, ἐξορκιστὴς, ὁ, ὁ.
ex ordine, ἐξῆς.
exordior, πρωτοπλάσσομαι, πρωτοπλάσσω.
exordium, πρωτόλεια, ὁ, ἡ, τὸ, ἀρχὴ, ης, ἡ, κατάρχομαι, ὁ, ὁ.
exorior, ἀναπέλλω, ἀναφαίνομαι.
exoriri facio, ἀναπέλλω, ἐξαναπέλλω.
exornatio, διακόσμησις, εως, ἡ, κόσμησις, εως, ἡ.
exornator, κοσμητὴς, ὁ, ὁ.
exorno, διακοσμῶ, ὦ, κατακοσμῶ, ὦ.
exoro, ἐξιλεοῦμαι σε, ὑπερεκχέω, ὦ, καταλλάσσομαι σοι.
exors, ἀσύμφορος, ὁ, ὁ, ἄκαιρος, ὁ, ὁ, ἄμοιρος, ὁ, ὁ.
exortus, ὡς, ἀπόπλους, εως, ἡ, ἀφορὸς, ος, ὁ.
exos, ἐξέτεος ὁ, ἡ & ἀόρατος, ὁ, ὁ.
exofculatio, καταφίλησις, εως, ἡ.
exofculor, καταφιλῶ, ὦ.
exoffo, ἐξοστέω.
exofus, qui odio habet, ἐχθρὸς, ἐστὸς, ὁ μισῶν, ἐστὸς, ὁ μισῶν, ἐστὸς, ὁ, ἡ. pro paffivo pro abominandus, ὁ, ἡ.
exolus Dii, δαίμονες, ὁνες, ὁ, δυσγνῶτοι, ὁνες, ὁ, ἡ.
exotelus, ἐξωτικὸς, ὁ, ὁ.
expallesco, ἀποχρῶμαι.
expando, ἐκτείνω, ἐκπετάννυμι.
expandere palmas, χεῖρα ἐκπετάσσω.
expatior, ἐξυπνίσω, ὁ, ἡ, ἀκοντισμὸν ποιῶμαι, ὁ, ἡ, per fynecdoc pro ἀκοντισμὸν, ὁ, ἡ, ταυροβόλια, ὁνες, ὁ.
expatior, πανδημεῖν, πανδημίαν ποιῶμαι.
expectatio, ἀναπνοὴ, ἀναπνέω, ἀναπνοὴν ποιῶμαι, ἀναθυμίασις, εως, ἡ, ἀναμονὴ, ἡς, ἡ.
expectatio, προσδοκία, ας, ἡ, ἀναμονὴ, ἡς, ἡ.
praeter expectationem, παρ' ἐλπίδα, παραδόξως.
expecto, πάρειμι σοι, ἐπέρχομαι σοι, ἡ παρουσία, ω.
expecto, ἀναπνέω.
expedio, libero, ἀπολύω, ἀπολῶ. item utile eſſe, συμφέρω, ὠφελῶ με.
expedio, confcio, πέμω, πέσω, vel πάσσω.
expedit, συμφέρει σοι, λυσιτελεῖ.
expeditè, ἐτοίμως, ἑτοίμως, ἑτοίμως.
expediti equites, ἐκκλητοὶ ἱππεῖς.
expeditio, ἐκβολὴ, ης, ἡ, ἔκπλους, ους, ὁ, ἔξοδος, ὁ, ἡ, ἔξοδος, ὁ, ἡ.
expeditio adverfus aliquem, ἐπιστρατεία, ας, ἡ.
expeditio navalis, ἀπόπλους, ους, ὁ, ναυτικὸν πόνος, ου, ὁ, ναυτικὸν, ὁ, ἡ, πλοῦς, ὁ, ἡ, ναῦς, ὁ, ἡ.
expeditus miles, ἐκλεκτὸς, ὁ, ἡ.
expeditionem fulcipere, στρατεύω τινὸς.
expeditus, promptus, ἄκνους, ὁ, ἡ, ἄζηλος, ὁ, ἡ, ἐτοῖμος, ὁ, ὁ.
expello, ἐκβάλλω, ἐκπέμπω, ἐξελαύνω, regno. ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινὰ, expello e patria, ἐξελαύνω, ὦ, ἐκπέμπω, ὦ.
expello domo, ἐξοικίζω, μετοικίζω.
expellere finibus, ἐκβάλλω.
expendo, confidero, ἐξετάζω τι, σκέπτομαι τοῦτο τι. item pondero, σταθμῶμαι ἀλιμανδο lucem.
expendo, etopo, ἐξοδιάζω.
expenfa, ἀπ, tumptus, δαπάνη, ης, ἡ, ἔξοδος, ου, ὁ.
expenfi relatio, ἀπογραφὴ, ης, ἡ.
expenfa publicis aliquid facio, δημοσιῶ τι.
expergefacio, ἀνεγείρω, διεγείρω, ἐγείρω.
expergefactus, & expergitus, ἐγρηγορὼς, ὁτος, ὁ, ἐγρηγορὼς, ὁτος, ὁ, ἡ.
expergefio, ἐγρηγορῶ.
expergifcor, ἐξυπνίζομαι, ἐγρηγόρομαι.
experientia, πεῖρα, ας, ἡ, ἐμπειρία, ας, ἡ, ἐμπειρὸς τινος εἶναι.
experientiæ fidem habere, πείθομαι τῇ πείρᾳ.
experimentum, δοκιμασία, ας, ἡ, ἀπόπειρα, ας, ἡ.
experior, πάσχω λαμβάνω, πείρᾳ, ὦ, ἀπ. & πειράομαι, ὦμαι, ἀποπειρῶμαι.
experti jure, ἐκ τοῦ λέγειν, δίκῃ λαγχάνω, ἐπὶ δίκῃ καθίζω, ἀγωνίζομαι.
experti, πάσχω, ἐκ τοῦ πάσχειν, ὁ, ἡ.
expers laboris, ἀπόνητος τόνου.
expers rationis, ἄλογος, ὁ, ὁ.
expertus, ἐμπειρὸς, ὁ, ἡ, πεπειραμένος, ὁ, ἡ.
experrectus, ἐγρετὸς, ὁ, ὁ, ἐγρετὸς, ὁ, ὁ.
experto, πειράομαι τινὸς, πειρῶμαι, ἀπόπειραν ποιῶμαι τινος.
expiare feelus, ἀγὸς ἐκλύω.
expiatio, ἀγνισμὸς, ὁ, ἡ, ἐξίλασμος, ου, ὁ.
expiator, καθαρσὸς, ὁ, ἡ, ἀκὴς, ὁ, ἡ, λύτης, ὁ, ἡ, λύτωρ του, ορος, ὁ.
expiatus, ἐξιλασμένος, ὁ, ἡ.
expiatus a feciere, ἀγνίσας, ὁ, ἡ.
expilatio, ἁρπαγὴ, ης, ἡ.
expilator, ἁρπαγὴς, ὁ, ἡ, συλοφόρος, ὁ, ὁ.
expilo, depilo, depudor, ἀφαιρῶμαι, ὦ, τὸ σῶμα, ω.
expilo, denilo, pilos detrabo, ψιλόω, ὦ.
expilo, τὰ βόσκα τῶν πίλων, ἁρπάζω.
expiratio, ἐκ δίκης, ἀπὸ, ἡ, ἐκπνοὴ, ης, ἡ.
expiro, κτείνω, ἀποθνήσκω.
expiro, animam effo, ἀποπνέω, & Poetice ἀπὸ πνεύμα, ἀπόπνοια, ω.

expli-

expilcor, diligenter exquiro, ἀκριβῶ τι ἀφορῶ, ἀφικάνω, ὁ.
expianatio, ἴλασις, εως, ἡ, ἱλάσκομαι, ομαι, ὁ.
explanator, σκεδαστὴς, οῦ, ὁ, τροφοκτὴς, οῦ, ὁ.
explano, καταλαύνω, pro manifestum facere, ὑποφαίνω ομαι, δηλόω ω.
explco, ἐκπληρῶ ω, ἀναπληρόω, ὁ.
expletio, ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, ἀναπλήρωσις, εως, ἡ.
expletus, ἐκπλεῶς, ὁ, & Attice ἐκπλεως, ἀκπλεῶς, & ως.
expletus vino, & dapibus, οἶνου κορεσθεὶς & τροφῆς. Homerus.
explicare, ἐκπεπλίσσω, pro aperte διαῤῥήσσω.
explicatio, ἐμφάνεια, ας, ἡ, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, ἐξήγησις, εως, ἡ.
explicator, explanator, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, ἐρμηνεὺς, ἐως, ὁ.
explicatus, πάντῃ ᾶ, ὁ, ἡ, ὃ.
explicatu facili, ἐύρρητος, ος, ον, & difficilis, δύσρητος, ος, ον.
explico, ἀναπτύσσω, βιβλίον, pro explanare, ἐπικαμπύλιον τὸ βιβλίον, ἐπικαμπύλιον τὰ ἐπιστόλια, ἀναδίπλωσις.
explodo, ἐκκρούω, ὁ, ἐκκρὸν ω, καύλον.
exploratio, σκέψις, εως, ἡ, κατασκοπὴ, ἧς, ἡ, κατασκοπὴ, ἧς, ἡ, διάσκεψις, εως, ἡ.
explorator, σκοπὸς, οῦ, ὁ, διάσκεψις, εως, ἡ, ὁ.
exploratorius, κατασκοπικὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
exploratus, ψευδὴς, ἐς, ὁ.
explorabilis, ἐκβήσιμος, ος, ον, ἐκβατὸς, ἡ, ὁν.
explorabilis, ἐκβήσιμος, ος, ον, ἐκβατὸς, ἡ, ὁν.
explorator, ἐκβάτης, ου, ὁ, ἐκβάτις, ιδος, ἡ.
explorito

fabularium scriptor, ὁ μυθογράφος, ου, ὁ, ὁ μυθοποιός, οῦ, ὁ, ὁ μυθοποιητής, οῦ, ὁ.
fabulist, μυθοποιός, ὁ.
fabulose, μυθικῶς, ἐξ ὑπολήψεως.
fabulosus, μυθώδης, ους, ὁ, ἡ, ὡδ. ὁ.
fabulosa narratio, μυθολογία, ας, ἡ, ἀνάπλασις, εως, ἡ.
facere copiam, παρέχω.
facere iter pedibus, πεζὴν πορεύεσθαι.
facere factionem, ξένον, ξενίζω.
facere verba, λόγοις ποιεῖσθαι, διαπράττεσθαι λόγῳ, χρῆσθαι λόγῳ.
facere fidem, πίστιν ποιεῖν, βεβαίαν πίστιν παρέχεσθαι.
jadjuram, feu damnum facere, ζημίαν ὀφλισκάνειν.
facere injuriam, ἀδικεῖν.
facefsere negotium alicui, πράγματ᾽ ἄσ, πράγματα, ἔργον παλίγκιον ασ, ἐπιφέρειν.
facefsere, pro abfcedere, ἀναλλαντιᾶσθαι, ἀποκλείεσθαι, μισοπλοῦσθαι.
facete, ἐμμελῶς, κομψῶς.
facete loquor, ἀστειολογοῦμαι, ὑ.
facetiæ, ἀστεισμοὶ, οἱ, τὰ γελοῖα, παιδιαὶ.
facetus, ἀστεῖος, ος, ον, ὁ, ἡ, ἐμμελὴς, ὁ, ἡ, εὐμήλοις, ὁ, ἡ, φιλοπαίγμων, ὁ, ἡ.
facetum dictum, χαριεντισμὸς, ὁ.
facetus fieri, ἀστείζομαι.
facie virili praditus, ἀρρενωπὸς, ὁ, ἡ.
faciem pulcram habens, εὐειδὴς, ους, ὁ, ἡ, καλοπρόσωπος, ὁ, ἡ, ἐυπρεπὴς, ὁ, ἡ, εὐπρόσωπος, ὁ, ἡ.
faciem deformem habens, δυσειδὴς, ους, ὁ, ἡ, in omnes facies fe vertere, μεταλλάσσω τὸν πρόσωπον.
facies πρόσωπον, ου, τὸ, ὄψις, εως, ἡ, δείγμα, ατος, τὸ.
facie, ῥᾴδιος, ἄκριβος.
facile, æquo animo, ἐκόντι.
facilem fe præbere, πρόσφορον, ἐαυτὸν παρέχειν, ἐαυτὸν εἶναι, ἐθέλειν.
facilis, ῥᾴδιος, ος, ον, ὁ, ἡ, ἄκοπος, ος, ον, ὁ, ἡ.
facilitas, ἐκκαθὰ, ας, ἡ, ῥᾳστώνη, ἡ, ἐλαφρία, ας, ἡ.
facilitas motuum, ἐκκαθὰ, ας, ἡ.
facilitas sermonis, ἐκφορὰ λόγου, ας, ἡ.
facillime, ῥᾷστα.
facillimus, ῥᾴστος, ου, ὁ, ἡ, ῥᾷστος, ος, ον, Poetice.
facinus in bonam partem, κατόρθωμα, ατος, τὸ, in malam, ἀπόπραξις, εως, ἡ, ῥᾴδιον ἔργον, ου, τὸ.
facinus præclarum, ὄλβιμον, ου, τὸ, καλὸν κἀγαθὸν ἔργον.
facinus audax, ὄμμιλον ἔργον.
facinus nefandum, ἀβέβηλον, ου, τὸ, μιαρὸν, ὁσίου, ου, τὸ.
facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
facio, ποιῶ, ὡ, ἔρδω, ὦ, ὀπτάνω, ὦ, ἰθύνω, ὦ, ἔρδω.
facio facta, ἐποιήσα, ὦ, & ἐξεργάσα, ὦ.
facio, ſacrifico, ἔρδω.
factio, ποίησις, εως, ἡ, ἐξεργασία, ἐπιτήδευσις, εως, ἡ.
factio, conſpiratio, ἐπιβουλὴ, ἡς, ἡ, ἐπιβουλία, ας, ἡ, μόθος, ου, ὁ, ξυμμαχία, ας, ἡ.
factio contraria, ἀντιστάσεις, εως, ἡ.
factionis contrariæ qui eſt, ἀντιστατικὸς, ὁ, ἡ, ἀντιφατικὸς, ὁ, ἡ.
factiofe, στασιωτικῶς.
factiofus fum, στασιάζω, ὑ.
factiofus, στασιωτὴς, οῦ, ὁ, στασιαστὴς, οῦ, ὁ, ἐν συμβόλοις, ου, ὁ.
factiuncula, ἐπιβουλὴ, ἡς, ἡ, συμμορία, ας, ἡ, μόθος, ου, ὁ, ξυμμορία, ας, ἡ.
factio, ποίησις, εως, ἡ, ἔργασία, ας, ἡ.
factor, ποιητὴς, οῦ, ὁ, ἐργάτης, ου, ὁ.
factor, ἐπιτηδευτὴς, οῦ, ὁ.
quo facto, ὅθεν δὴ.
facto opus eſt, ποιεῖν δεῖ, πονεῖν.
factor, πωτὴς, οῦ, ὁ, ἐργάτης, ου, ὁ.
factum, πρᾶξις, εως, ἡ, πρᾶγμα, ατος, τὸ, ἔργον, ου, τὸ.
factum infectum fieri nequit, ἃ δὲ γεγονὸς ἐστὶ τοῦτο ἀπὸ τούτου ἄπειρον.
poſt factum conſultans, ἀναβουλευτὴς, οῦ, ὁ.
factus, γεγονὼς, ὁ, ἡ, ἐγγεγὼς, ὁσὼς, ὁ, ἡ, ἐπιτήδειος, ος, ον, ὁ, ἡ, ἄκοπος, ος, ον, ὁ, ἡ.
factus bene, ἄκοπος, ος, ον, ὁ, ἡ, ἔτυμος, ος, ὁ.
factus ad amuſſim, ἀκριβοδίκαιος, ος, ὁ.
faeula, ἐσθίων, ὁ, ἡ.
faeculus, ἐξαιρὸς, ος, ὁ, ἡ, ἐπιμηκὴς, ους, ὁ, ἡ.
facultas datur, χρὴ, ἐξουσία, ας, ἡ.
facultas dicendi, ἐπιτέχνη, ης, ἡ.
facultas eſt mihi, ἐστί μοι, ἐξουσία, ἔνεστί μοι, facultas eſt mihi dicendi, facultatem do, παρέχω, ὦ, ἐξουσία, ας, ἡ.
facultas, id eſt, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ἐπιτήδεια, χρήματα, ὁ ὄλβος.
facunde, ἀγορικῶς, λογίως.
facundia, λογιότης, τητ, ἡς, ἡ, ἀγορικὸν, ἡ, ὁ, ἀκριβὲς, ους, ὁ, ἡ.
facundia primitus, ἀκριβὲς λόγου.
facundus, ἀκριβὴς, ους, ὁ, ἡ, ἀγορικὸς, ὁ, ἡ, ἀκριβὲς, ους, ὁ, ἡ, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ.
facibus expurgo, ἐκκαθαίρω, ἐξαιρῶ.
faculentus, ὑγρὸς, ὁ, ἡ, ὑγρὸν, ὁ, ἐν, ὑγρὸς, ὁ, ἡ, ὑγρὸν, ὁ, ἐν.
fæx, ὑγιὸς, ὑγιὸς, ὁ, ἐκκαθὰ, ας, ἡ.
fax civitatis, συμφυλὴ, ἐγκαθὰ.
fagincus, ὀξύπορος, ος, ὁ, ἡ, ὀξυπόρος, ος, ὁ, ἡ.
fagus, φηγὸς, ὁ, ἡ.
falcatus, ἡμικυκλὴς, ὁ, ἡ.
falcatus enſis, ἄρπη, ης, ἡ, ξιφηφόρος, ος, ὁ, ἡ, ἄρπαξ, ὁ, ἡ, ἐν.
falco, ἱέραξ, ακος, ὁ.
fallacia, ἀπάτη, ης, ἡ, δόλος, ου, ὁ.
fallaciter, δολερὸς, ἀπατηλὸς.
fallax, ἀπατηλὸς, ὁ, ἡ, ἀπατεωνὸς, ὁ, ἡ, ὁλοὸς, ὁλὴ, ὁλὸν, ὁ.
fallax rattiocinator, παγκληρητὴς, οῦ, ὁ.
falli ſpe, ἀπόλλυμαι ἐλπίδων.
falli, ἐξαπάτημαι, ὑ, ὑφάβολὸς εἰμι, σφάλλω τινὰ.
fallere aures judicum, κλέπτειν τὰς ἀκόας.
fallere ſpem alteius, ὀλέθρια τὰ ἐλπίδα.
falli qui non poteſt, ἀνεξαπατὴς, ὁ, ἡ, ἀδιάβολὸς, ος, ὁ, ἡ.
falli qui facile poteſt, εὐξαπάτητος, ος, ὁ, ἡ, εὐκατάπτωτος, ος, ὁ, ἡ.
fallit me opinio, διαμαρτάνω τῆς.
fallor, ἁμαρτάνω, σφάλλομαι, ὑπὸ, ἐξαπατῶμαι, ὑπὸ, ἐξαπατῶμαι, διαβάλλομαι.
falſi ſalitur, ἀπάτη, ης, ἡ, ἀλάθεια.
falſarius, ψευσογράφος, ου, ὁ, ψευδογράφος, ου, ὁ.
falſidicus, ψευδολόγος, ου, ὁ, ψευδόγλωσσος, ος, ὁ.
falſitas, ψεῦδος, ους, τὸ.
falſo, de falſo, ψεύδει, ψευδῶς.
falſum, ψεῦδος, ους, τὸ, ψεῦδὴς, ἐτ, τὸ.
falſi cauſam dicere, ὑφ᾽ ἑαυτῷ ψεύδεσθαι ἔοικα.
falſum jurare, ἐπίορκα.
falſus, a, um, ψεῦδὴς, ἐτ, ὁ, ἡ.
falſus ſpe, ψεύδελπις, ιδ.
falx, ἅρπη, ης, ἡ, δρέπανον, ου, τὸ.
falx putatoria, κλαυτήριον, ου, τὸ, καλλιέργεια, ας, ἡ.
fama, φήμη, ης, ἡ, λόγος, ου, ὁ.
fama bona, ἀνδρία, ας, ἡ.
fama mala, ἀνδρία, ας, ἡ.
fama eſt, λόγος ἐστὶ λέγεται.
ut fama eſt, ὡς λόγος, ὡς φασι.
fama inexhauſti, λόγος χρὴν.
famam laedo, διαβαίνω, ὦ, ὑφρίσσω, ὦ.
fama, celebritas, τιμὴ, ης, ἡ, κλέος, ους, τὸ.
famam ſpargere, φήμην κατασπείρειν.
fama ſpargitur, φήμη κατασπείρεται.
fama vagatur, φήμη φέρεται.
famelicus, βιαίως, ους, ὁ, πεινάλεος, ος, ὁ, πεινητὴς, οῦ, ὁ, λιμώττων, ουσα, ὁ.
fame petire, λιμῷ ἀναιρεῖσθαι, ἀπὸ ἀποθνήσκειν.
fames, λιμὸς, ου, ὁ, πεῖνα, ης, ἡ, πόρος ἐστὶ.
fames magna, βιαιότης, ας, ἡ.
fame laboro, λιμῷ ἀναιρεῖσθαι, πεινῶ, ῶ, ἐω πεινάω, ὦ.
famem exercitus, πεινάσας, ῆ, ὁ.
famem pellere, πείνας, ῆ, ὁ.
familia, οἶκος, ου, ὁ, οἰκέται, ων, ὁ.
cum tota familia, παντοῖ.
familiam tergo, οἰκετεύω, ὑ.
pare familiæ, οἰκέτης, ου, ὁ.
familiarem reddo, οἰκέτης, ου, ὁ, οἰκετεύω, ὑ.
familiares, οἱ, καὶ ἴδιοι.
familiaris, οἰκεῖος, ος, ὁ, & pro amico, φιλος, ου, ὁ & ἡ. φίλιος, ος, ὁ, ἡ, ἐρατὸς, ὁ, ἡ, ἐρατεινὸς

faveo, τυγχάνωμαι τινί.
faveo lingua, ἐλογιάν, ὦ. ἐξυμνῶν.
favente Deo. σὺν θεῷ.
favere alicui. ὄμματα τοῦ τινος τροπωδῶν, cum dativo.
favilla, ἀνθάκη, ης, ἡ, ἀνθρὶς, ιδος, ἡ.
favillarcus, ἀνθακάτης, ου, ὁ, ἀνθρίλλη, ης, ἡ.
favonius, ζέφυρος, ου, ὁ.
favor, ἔυμνοια, ας, ἡ, ἔυνοια, ας, ἡ.
favorabilis, ἐυμνοίας ἄξιος, ἐυμνοήτικος, ου, ὁ.
favorabiliter. τὸ ἐυμνοεῖσθαι.
fausta acclamatio, ἐυμνία, ας, ἡ, ἐυξιμνοιδὸς, ου, ὁ, ἡ.
fausta acclamatione prosequor, ἐυμνῶ, ὦ. ἐυξιμνοιδῶ, ὦ.
fauste, εὐτυχῶς.
faustitas, ἀντυχία, ας, ἡ.
faustus, εὔτυχος, ου, ὁ, ἡ, ἔυμνος, ου, ὁ, ἡ, ἔυστος, ου, ὁ, ἡ.
fautus dies, λαὸς ἡμέρα.
fautor, συνθεὸς, ου, ὁ, ἡ, παράκλητος, ου, ὁ, ἡ, βοηθὸς, ου, ὁ, ἡ, ἰατὴρ, gen. ῆρος, ὁ, ἡ, ἐξμενὴς, ου, ὁ, ἡ.
fautrix, συνθεὸς, ου, ὁ, ἡ, ἰατὴρ, ου, ὁ, ἡ.
favus, κηρὸς, ου, ὁ.
faux, λάρυγξ, γγος, ὁ, φάρυξ, γγος, ὁ, ἡ. ἰτὰ, ῶν, τὰ, ἀμυγδαλαὶ, ῶν, αἱ.
faxo, ποιήσωμι, ποιῶσω.

F E.

febricito, πυρέττω, πυρέτταω.
febricula, πυρίδιον, ου, τὸ.
febrilis, πυρικὸς, ὴ, ὸν.
febrilis horror, ῥῖγος, ους, τὸ.
febrili horrore corripior, ῥιγόω, ῶ.
febris, πυρετὸς, ου, ὁ.
febris ardens, καυσὼν, ὁντος, ὁ.
febris quotidiana, ἐφήμερος, πυρετὸς.
febris tertiana, τριταῖος.
febris tertiana labore, τριταιῶν.
febris quartana, τεταρταῖος πυρετὸς, & simpliciter τεταρταῖος, ὁ.
febris quartana labore, πονηρῶν, πονηρὸν τεταρταῖος.
febris continua, λειμὼν πυρετὸς.
februarius, φεβρουάριος, ου, ὁ.
fecialis, κήρυκοσπὸνδος, ου, ὁ.
fel, bilis, χυμὸς, ου, ὁ.
felicitas, εὐδαιμονία, ας, ἡ, ὀλβιότης, ητος, ἡ.
felicitat, εὐδαιμόνει, ὀλβίζει, ὀλυκῶ.
felicitet evenit, συμβαίνει σοι ἔυ καλῶς.
felicitet vitam transigere, εὐδαιμόνει τὸν βίον διανύειν.
felix, μακάριος, ου, ὁ, ἡ, γαῖα, ας, ἡ.
felix, εὐτυχὴς, ὴς, ὲς, εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, ὄνειρος, ου, ὁ, ὄλβιος, ου, ὁ, ἡ.
felix fui, εὐδαιμόνισα, ὦ. τύχτον μακάριστ.
felleus, χολώδης, ους, ὁ, ἡ.
femen, ἡ, ὁ ἔστὶ μηρὸς, σπερμαίτιον, ου, τὸ.
femoralia, περιζώματα, ων, τὰ.
femur, σὴς, μηρὸς, ου, ὁ.
fenestra, θυρὶς, ίδος, ἡ.
feralem aperire alicui ad nequitiam, ἀκλὶδ ναυλίσθαι.
feneftratus, θυρίδωτὸς, ὴ, ὸν.
fera, θὴρ, θηρὸς, ὁ, θὴρὶς, ὶδος, ἡ, θηρίον, ου, τὸ.
feliciter, εὐτυχῶς, ὀλβίως, ὀλυκῶς.
feliciter evenit, συμβαίνει σοι ἔυ καλῶς.
feliciter vitam transigere, εὐδαιμόνει τὸν βίον διανύειν.
felix, μακάριος, ου, ὁ, ἡ, γαῖα, ας, ἡ. εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, ὄλβιος, ου, ὁ, ἡ, ὄνειρος, ου, ὁ, ὄλβιος, ου, ὁ, ἡ, εὐτυχὴς, ὴς, ὲς.
felix fui, εὐδαιμόνισα, ὦ. τύχτον μακάριστ.
felleus, χολώδης, ους, ὁ, ἡ.
femen, ἡ, ὁ ἔστὶ μηρὸς, σπερμαίτιον, ου, τὸ.
femoralia, περιζώματα, ων, τὰ.
femur, σὴς, μηρὸς, ου, ὁ.
fenestra, θυρὶς, ίδος, ἡ.
feralem aperire alicui ad nequitiam, ἀκλὶδ ναυλίσθαι.
feneftratus, θυρίδωτὸς, ὴ, ὸν.
fera, θὴρ, θηρὸς, ὁ, θὴρὶς, ὶδος, ἡ, θηρίον, ου, τὸ.
feralis, ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἡ, ἐνταφιαστὴς, ου, ὁ.
ferax, γόνιμος, ου, ὁ, ἡ, πολυκαρπὸς, ου, ὁ, ἡ, καρποφόρος, ου, ὁ, ἡ.
ferax, fertilis, ἐύφορος, ου, ὁ, ἡ, καρποφόρος, ου, ὁ, ἡ.
ferax omnium, πανφόρος, ου, ὁ, ἡ.
ferax tritici, πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ.
ferax vini, οἰνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἔυοινὸς, ου, ὁ, ἡ.
ferculum, quo fingulis apponuntur, οἱ μεριδικοὶ δίσκοι.
ferculum, θέσμιον, ου, τὸ, παρεθέσιον, ου, τὸ, ὄψοθήκη, ης, ἡ.
fere, μικρὸν δεῖ, ὀλίγου δεῖ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, fere, immaniter, σφόδρα.
ferendus, ὑποιστὸς, ὴ, ὸν, ὑπόνητος, ου, ὁ, ἡ, ὑποιστὸς, ὴ, ὸν, ὑπόνητος, ου, ὁ, ἡ, ὑπόνητ

figuratus sermo, τροπικὸς λέξις, τροπολογία, ως ἡ.
figuratio, σχηματισμὸς, ου, ὁ.
figuro, σχηματίζω, πλάττω.
fila aranei, ἀράχνια, ων, τὰ.
file decuco, κρίνω, τὸν ἐρεὸν κατὰψῆφον, πρωτολιβω.
filix, ὄργάνου, τῆβδ᾽ & τῆτε, ἡ.
filicla, ὄργανον, ου, τὸ, πολίου, ου, ὁ, ὄλης, ου, τὸ.
filiola, ιδίου, ου, ἡ, ψίλιον, ου, τὸ, πολίου, ου, τὸ.
filius ὠὸς, ὁ, ὑὸς, ὁ, τὸν, τὸν, τὸν, ὁ.
filius unicus, μονογενὴς πάϊς.
filix, herba, τηρὶς, ιδος, ἡ.
filum, νῆμα, ατος, τὸ. σπάρτος, ου, ὁ, χόρδη, ης, ἡ.
filum Parcarum, κλωστὴ, ῆσης, ἡ.
fimbria, ὀρμαθὸς, ου, ὁ, ὄδοντὸν, ὁ, ρος, ου, ὁ, ὁ.
fimbriatus, ὄδοντωτὸς, ευτα, ὁ, ὁμοτωτὸς, ὁ, ὁ.
fimetum, κοπρὼν, ῶνος, ὁ.
fimus, κόπρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, σύβαλον, ου, τὸ.
finalis, τελευταῖος, ὁ, ὁ.
findo, σχίζω, διασχίζω, ῥήγνυμι.
fine carere, ἀπαλλάττομαι, ὁ, ὁ.
fine fine, διὰ βίου, διὰπαντὸς.
finem facio, τελευτάω τὸ πᾶν, τὸν τέλος πᾶν διανύω, Poetice.
finem imponò, τρόπαιον ἵστημι, τὸν μάχην τὸ τέλος ἐπιθεῖναι, Poetice.
finem intendi facio, κατακλείω τὸ λόγον, τὸν μῦθ᾽ διανύω, Poetice.
finem sortendi facio, τὸν μάχην τὸ τέλος ἐπιθεῖναι, Poetice.
finem & modum, τέρμα, ατος, τὸ, πέρας, ατος, τὸ, πλοῦτος, ου, ὁ, πόρος, ου, ὁ.
finis, limes, terminus, ὅρος, ου, ὁ, ὁ, ὁ

fona, ωνῆ, ῆς, ἡ, φθόγγος, ου, ὁ.
fonarius, φωνικὸς, ἡ, ὁν, φθογγικὸς, ἡ, ὁ.
fonticulus, πηγίδιον, ἡ, ου.
foramen, ἅτος, τὸ, ὀπὴ, ἡ, ἡ, τρῆμα, ἡ, ἡ, τρύπημα, ἡ, ἡ, φῶμα, ἡ, ἡ, ου.
foramen æris, κύτος, ους, τὸ.
foramen auris, κυδάϊον, ου, τὸ.
foraminofus, τρυμαλιώδης, ης, ες, ἡ, ὁ.
foras, ἔξω, ἐκτὸς, ὑπὲρτὸν.
foras ejicio, ἐκβάλλω, ὦ.
forceps, ψαλὶς, ἴδος, ἡ, ἀκίδες, ἴδων, ὁι.
forceps canerorum, χηλὴ, ἡς, ἡ.
forceps fabrilis, τανάϊον, ου, ἡ.
fore, ἐσόμενον.
forem, fores, foret, γενοίμην.
forenfis, ἀγορᾶιος, ἡ, ὁ, δικανικὸς, ἡ, ὁ.
furenfis gratia, ἀγορᾶιος χάριν.
forenfium rerum peritus, ἀγορᾶιος, ἡ, ὁ ἀγοραῖος.
foris, θύρη, ἡ, θυρὶς, ἴδ, ἡ, θυρώματα, ων, τὰ.
foris aperire, τὸν θύρα ἀνοίγω.
forfex, ψαλὶς, ἴδος, ἡ.
forfice abfcindo, ἀποψαλίζω, ψαλίζω.
forfices, ψαλὶς, ἴδος, ἡ.
forficula, ψαλίδιον, ου, τὸ.
fori, καπηλικὸς, ἡ, ὁν, τὸ.
furica, ἀφεδρὼν, ὠνος, ὁ.
forinfecus, ἔξωθεν, ἐξωθὸν.
foris, ἔξω, ὁ, θύρα, ἡ.
foris pernofto, ἀφοιτάω, ὦ.
forma, μόρφη, ἡς, ἡ, μορφὴ, ἡς, ἡ, ἡ, ἡ

frigo. coquo ὁ fartagine, φρύγω ϖ. ψηστίζω.
frigur, oris, κρύος, ου, τό, ψῦχος, ους, τό, ῥῖγος, ους, τό.
frigora obtorpeſco, μαλακὸν, ὦ, μαλακίω, ὁ. pro frigore tremo, διαῤῥιγόω.
frigus intenſum, κρυμὸς, ου, ὁ.
frigus, marutinum, ψῦχος, ους, τό.
frio, tero, λεπτύνω, ὦ, λεπτῶ, ϑρύπτω.
frittilus, ψάρυς, ου, ὁ.
frivolus, ψυχρολογίας, ου, ὁ, φλυαρία, ας, ἡ.
frivolas res confectlant, μετεωρίζομαι, ᾷ, ὁ.
frixio, φρύγανα, ου, τά.
frixio ὁ fartagine, τηγανισμὸς, οῦ, ὁ.
frixus, φρυκτὸς, ὴ, ὸν.
frondator, κλαδεύτης, ου, ὁ, φυλλοτόμος, ὁ.
frondeo, φυλλοφορῶ, ῶ, φυλλάνθω.
frondifer, φυλλοφόρος, ὁ, ἡ, φυλλώδης, ους, ὁ.
frons, frondis, φύλλον, ου, τό, πέτηλον, ου, τό, κλάδος, ου, ὁ.
frondas amitto, φυλλορρῶ, ῶ.
frondibus luxurio, φυλλομανῶ, ῶ.
frons contracta, ὀφρὺς, ὑος, ἡ, metaphoriee.
frons invercunda, τὸ σεμνόμετωπον.
frons jo acie militari, μέτωπον, ου, τό, στόμα, ατος, τό.
frons, frontis, μέτωπον, ου, τό.
frontalè, κεφαλίδιον, ου, τό, ὑπωπτιάσιον, ου, τό.
frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀκαμπῆ.
frontam exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
frontem latam habens, ἀνμετώπος, ου, ὁ.
frontem caperatam habens, φακελίωσιν, ας, ὁ.
adverſa fronte, μετωπηδὸν.
fronte perfidia, ἀνυϑρωπιστὶ.
in fronte collocatus, πρωτοστάτης, ου, ὁ.
frontis infpector, μετωποσκοπτὴς, ου, ὁ.
frontis rugæ, ἐμμορφίαι, ας, αἱ, γραῖαι, ῶν, αἱ, ῥυτίδες, ων, αἱ.
frudifer, φορτικὸς, ὴ, ὸν, καπηλικὸς, ὴ, ὸν, ὠφελιμος, ου, ὁ, ἡ, κερδαλέος, ου, ὁ, ἡ, κερδοφόρος, ου, ὁ, ἡ.
fruſtifico, πανουργεύω, ῶ.
fruſtum annuum fero, ἐνιαυτηρίζω, ῶ, ἐνιαυτοφορῶ, ῶ.
fruſtum capio, κρυπτομαι, ὁμαι, γαργῶ, ῶ, ἀνακλάω, κερματίζω, ὁμαι, κερματίζομαι, παρέχω, ἐκκαρπίζομαι, ἐκκαρπίζω, ὁ, ἡ ὑπερβολὴν, & ἴσον ἡμῖν.
fruſtus decarpo, ſal colligo, καρπίζω, ἐκκαρπίζω, ἀποκαρπίζω.
fruſtum percipio ex calamitatibus Reipublicæ, γινῶσκω τὰς συμφορὰς, ἵνα κερδαίνω τινὰ τῶν ἀπὸ συμφορῶν.
fruſtum fero, ἐνιαυτοφορῶ.
fruſtumſus, κολλάσιμος, ὁ, ἡ, ἔγχυτος, ὁ, ἡ.
fruſtus, καρπὸς, ου, ὁ.
fruſtus autumnales, ὀπωρικὰ, ῶν, τά.
fruſtus temper habens, φορτικὸς, ὴ, ὸν.
fruſtus aureos ferens, χρυσόκαρπος, ου, ὁ.
fruſtus aereales colligo, χρυσόκαρπος, ου, ὁ.
fruſtus fero, gigno, ἐβλαστάνω, ὦ.
fruſtus mature tedo, πεπαίνομαι, ῶμαι.
fruſtuum ubertas, ἀκαρπία, ας, ἡ, καρποφορία, ας, ἡ.
fruſtus, commodum, utilitas, καρπὸς, οῦ, ὁ, ἀνάλωσις, εως, ἡ, ὄνησις, ὠφέλημα, ατος, τό.
fruſtus, & utilitatis aliquid percipere ex aliquo, ὀφελῶ τι τινὰ, ὠφελοῦμαι τινὸς.
frugalis, χρηστὸς, ὴ, ὸν, σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἐγκρατὴς, ους, ὁ.
frugalis manſa, οἰκουρὸς τράπεζα.
frugalitas, ἀκολασία, ας, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
frugalitèr, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, ἀκολαστῶς.
ad frugem bonam redire, χρηστὸν αὖϑις γίγνεσϑαι.
frugem, καρπὸς, οῦ, ὁ, ἐπικαρπία, ας, ἡ.
frugem confumere natus, φορτικὸς, ὴ, ὸν.
frugi χρηστὸς, ὴ, ὸν, σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἠθικὸς, ὴ, ὸν.
frugi homo, ἐνιαυτὸς, οῦ, ὁ, ἀδίκητος, ὁ, ἡ.
frugifer, καρποφόρος, ὁ, ἡ, εὔκαρπος, ὁ, ἡ.
nullius frugis, ἄχρηστος, ὁ, ἡ, πόρρωϑεν, ὁ, ἡ.
fruitio, ἀπόλαυσις, εως, ἡ.
frumeceus, σῖτος, ου, ὁ.
frumentaria navis, σιτηγὸν πλοῖον.
frumentariæ rei penuria laborans, σῖτῳ πονῶν γίγνεσϑαι.
frumentarius, σιτικὸς, ὴ, ὸν.
frumentarius mercator, σιτοπώλης, ου, ὁ, σιτικὸς, ὴ, ὸν.
frumentatio, σιτολογία, ας, ἡ, ἐπισιτισμὸς, οῦ, ὁ, σίτησις, εως, ἡ.
frumentator, σιτολόγος, ὁ, ὁ, σίτησις, εως, ὁ.
frumentatum excurrere, ἐκπορεύομαι σιτοδείας ἕνεκα.
frumentor, σιτολογῶ, ῶ, ἐπισιτίζομαι, σιτοῦμαι, ῶμαι.

frumentum, σῖτος, ου, ὁ.
frumentum turſicum, καμπικὸς, ὴ, ὸν, σῖτος, ου, ὁ.
frumentum præbeo, σιτοδοτέω.
frumentum veho, σιτηγῶ, ῶ, σιτάγω, ὁ, & συναγωγὸν σιτηγὸν, Lucianus.
frumentum metiri, σιτομετρῶ.
fruor, ἀπολαύω τινὸς ἀμφοῖν, bonis, ἐπιτυγχάνω, cum genitivo.
fruor otio, κατέχομαι ἡσυχίᾳ. ἀπολαύω ἡσυχίᾳ.
fruſtatim, κατὰ μέρη.
fruſtra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, κενῶς.
fruſtra verba fundere, ματάιων λέγω.
fruſtra conari, ματαιοπονῶ.
fruſtra laborare, μάτην πονῶ, ματαιοπονῶ.
fruſtrari ſpe, διαμαρτάνω ἢ ἁμάρτω, vel ἀστοχῶ τινὸς.
fruſtrari ſpem, ψευδόσπον τινὰ ἐλπίδα.
fruſtratio, ἀπάτη, ης, ἡ, ἀπάτημα, ατος, τό.
fruſtratio opinionis, ἀστοχία, ας, ἡ.
fruſtra, ψεύδομαι ὦ, ἐξαπατῶμαι, ὦ, ἀπατῶμαι.
fruſtror, ἀποτυγχάνω ἢ ἁμάρτω, ψεύδομαι ἢ ἐλπίδος.
fruſtulum, ψωμὶον, ου, τό, τεμάχιον, ου, τό.
fruſtum, ψωμὸς, οῦ, ὁ, ψωμὶς, ἰδος, ἡ, ὄμμα, ατος, τό.
in fruſta concido, ψῆσμαι, ὦ.
fruſtum panis, ψωμὶς, ἰδος, ἡ, ὀρτὴ κοπανὶς, ὄμμα, ατος, τό.
frutetum, ϑάμνος, ου, ὁ, ἔλαμα, ατος, τό.
frutex, ϑάμνος, ου, ὁ.
frutiectum, ϑαμνῶνες, ὧν, οἱ.
frutico, ϑαμνίζω, ϑαμνῶδες γίνω.
fruticoſus, ϑαμνώδης, ὴς, ὸν, ἐμ. ὴς, ὸν.

F U.

fucatus, φυκιῶδὴς, ὴς, ὸν.
fucata facies, γυναῖξ, ικὸς, ἡ.
fuco, as, κομῶμαι, ὦ, καινίω, ὦ, σκιμβάσω, seu ἄττω, φυκιῶ, ῶ.
fucare comam, ὑάκινϑον τὴν κόμην.
fine fuco, ἀτέχνως, ἀπλάστως.
fuco aureus, σφυκὸς, ὁ, ἡ, ὀρὸ ὁ.
fucum alicui facere, χρίσω τινὰ.
fuſus, φυκὸς, ου, τὸ. pro fraude, φαυλισμὸς, ου, ὁ.
fucus nutrinis, ἀμελιτὴς, ὁ, ὁ.
fucus pro ape fine ſpiculo, κηφὴν, ῆνος, ὁ.
fuga, φυγὴ, ἧς, ἡ, ἀπόφυξις, εως, ἡ, ἡ φύξει τοῦ, τοῦ, ὁ.
fuga laboris, φοντσονία, ας, ἡ.
fugam capeſſere, φυγὴν ἀπέρχομαι, φεύγω.
in fugam adjicio, ἐπὶ φυγὴν ἀνάγω.
fugax, φευκτὸς, ὴ, ὸν, φυγὰς, ἀδος, ὁ, ἡ, ἐμπτικὸς, ὴ, ὸν.
fugiandus, ἀλυκὸς, ὴ, ὸν, ἀσπάλιστος, ὁ, ὁ, ὁ.
fugio, ὦ, φεύγω τὰ κακὰ, τὰ κακὰ φεύγω, pericula pro latere, λανϑάνω.
fugere valis remiſque, φῦγον φυγῇ ἀνέλεγε.
fugitiva, ἐμπτικὴ.
fugitivus, ἐμπτικὸς, ὴ, ὸν, φυγὰς, ἀδος, ὁ.
fugito, ἐμπτῶ, ῶ.
fugo, φυγαδεύω τὰ ἐχϑρὰ, τροπὴν ποιῶμαι τῶν πολεμίων, hoſtes, ἐλαύνω.
fuil, ὦ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

fungus ellychnii, μύκης ιτος, & μυκος, ὁ.
funiculus, σχοινιον, ου, το, καλλιον, ὁ, ε, το σκοινιον, ου, το.
funis, σχοινος, ου, ὁ σκοινος, ου, ὁ.
funus, κηδος, ους, το, σφαγη, ης, ἡ.
funeris curator, κηδεμων, ονος, ὁ.
funus euro, κηδευω πνα.
funus efferre, ἐκφερειν τινων, vel ἐκκηδευειν προδιτε in funus, ἐπι τῳ κηδει ἀπιεναι.
fur, κλεπτης, ου, ὁ, κλεπτικος, ου, ὁ, φωρ, ρος ὁ.
fur mobstarum, τυρευλιτων, ου, ὁ.
furam principa, ἀρχιλαικαια, ης, ἡ.
furaciffimus, τυμητικωτατος, η, ον.
furaciras, λαιτηρουος, ου, ὁ.
furaciter, λαιτηρως.
furex, ἑτιδιον, ου, το, κλεπτικὸν, ὁ, ὁν.
furca, ζύγωσις, ου, το.
furcifer, κάρηξ, ακος, ὁ.
furena, ἐμμανὴς, ὁυς, ὁ, μανικὸς, ὁ, ὁν.
furens Deorum inflinctu, ἔνθεος ὁς, ὁν.
furens amore, ἐρωτομανὴς, ὁυς, ὁ, ἐρωμανὴς, ὁυς, ὁ.
furens ventis mare, κατάμαινα θάλασσα.
furenter, μανικῶς.
furfur, πίτυρον, ου, το.
furfuraceus, πιτυρώδης, ους, ὁ.
furiater, πίτυρος, ου, ὁ.
furia, ἐρινὺς, ὑος, ἡ, πλάνος, ου, ὁ ἡ ὁδὸς, ὁμωὶς, ἴδος, ἡ.
furia, ἐρινὺς, ὑος, ἡ, πλάνος, ου, ὁ ἡ ὁδὸς, ὁμωὶς, ἴδος, ἡ.
furiale, μανικὸν, ὁν, πλάνιον, ου, ἡ ὁδὸς, ὁμωὶς, ἴδος, ἡ.
furialis, μανικὸς, ὁν, ὁ, ἔνθεος, ου, ὁν.
furibundus, ἐξεφρονὼν, ὁυσα, ὁν.
furiis agitatus, μανικὸς, ὁν, ὁ.
furiis agito, παραπλήσιον, ὁν.
furiofe, μανικῶς.
furiofus, μανικὸς, ου, ὁ, μανιώδης, ὁυς, ὁ.
furiofus, ὀργισικὸς, ὁν, ὁ.
furnatius pani-, καλλιτοκὸν, ὁν, ὁ.
furnus, κλιβανος, ου, ὁ, ἰπνὸς, ου, ὁ.
furo, is, ere, μαίνομαι, ἐνθουσιῶ, ὁμοίως ὁμοιῶ.
furo vehementer, ἐκμαίνομαι.
furn bacchantium more, βακχίω, & βακχίζω ὁμοιῶ, ὁ βακχεύομαι.
furore, vel furfo agitatus, ὀργιαζὸς, ὁυσα, ὁν.
furore agitur, ὀργιασικὸν ὁμοιῶ.
furore lymphato corripior, νυμφεύω.
furore percitus, μανικὸς, ὁν, ὁ ἡ ὁδὸς, μαινάδες, ὁν, ὁ, ἡ.
furore plenus, ὁμοιῶς, ὁυσα, ὁν, ἐνθουσιῶν, ὁυσα, ὁν.
in furorem ago, & ator, παροξύνω ὁμοιῶ.
in furorem vertus, παροξυσμὸς, ὁυσα, ὁν, παροξυσικὸς, ὁυσα, ὁν.
furor, oris, μανία, ας, ἡ, ἐνθουσιασὸς παροξυσμὸς, ὁυσα, ὁν, κυνικὸν, σπλάδε.
furore corripi, ὁμοιῶ, ἐνθουσιάζω.
furtim, κλαμμάδὸν, λαθρίως, λαθρα.
furtivus, κλεπτικὸς, ὁν, ὁ, λαθρίως, ὁν, ὁ.
furtum, κλοπὴ, ὁς, ἡ, κλέπτικὸν, ὁυσα, ὁν.
in furtum deprehendo, φωρὸν, ὁ, ἐπιτυγχάνω, κλέπτικὸν, ὁυσα, ὁν.
furti focius, συνκλέπτης, ου, ὁ.
furvus, niger, πορφύρεος, ου, ὁ, μέλας, αινα, αν, ὁ, ἀμαυρὸς, ὁν, ὁ.
fufcina, δίκρανον, ου, το, τρίαινα, ης, ἡ, ἰχθυόκεντρον, ου, το.
fufcus, μελανόχρους, ου, ὁ.
fufe, χάδδε.
fufilis, χυτὸς, ὁν, ὁ, ῥευτὸς, ὁν, ὁ, χωνευτὸς, ὁν, ὁ.
fufor, χωνευτὴς, ου, ὁ.
fufor argenti, ἀργυροχόος, ου, ὁ.
fufor auri, χρυσοχόος, ου, ὁ.
fuforium inftrumentum, χωνὶον, ου, το.
fufforius, χωνευτικὸς, ὁν, ὁ.
fuffis, βάσσαρα, ης, το, ῥόπαλον, ου, το, ξύλον, ου, το.
fufic cado, ξυλοκοπέω, ὁ, ἐκκοπὴν, πραγματεῖαν.
fufora, χοὴν, ους, ἡ, χόανος, ου, το.
fufus, ἁ, ὁν, χυτὸς, ὁν, ὁ, χυδὴν, ὁνος, ὁ.
fufus longe lateque, σχοινοτὸν, ὁ, ὁν.
fufus, ἰ, ὁ γυναικὸς, ὁν, ὁ, κλωστὴρ, ῆρος, ὁ.
fufum torqueo, ἐλικτῆρι τορνεύω.
futilia dicere, ματαιολογῶ.
futilis, χρήσιος, ου, ὁ, φλυαρὸς, ὁν, ὁ.
futilitas, φλυαρία, ας, ἡ, ματαιότης, τος, ἡ.
futuro tempore, ἐπὶ χρόνῳ.
in futurum, ὀπίσω.
futurus, α, um, γενησόμενος, η, ὁ, ἡ μέλλων ὁμοιῶν, ὁυσα, ὁν, ὁ.

G A.

GÆfum, teli genus, γαισὸς, ὁ. ὁ.
galbanum, χαλβάνη, ης, ἡ.
gales, κάρη, ὁδος, ἡ, λόφος, ου, ὁ, πίλος, ου, ὁ, περικεφαλαία, ας, ἡ.
galea criftata, λοφίδιον, ου, το.
galeam qualfans, σεισοπήλιος, ὁυς, ὁ.
galeam auream habens, χρυσοπήλιος, ὁυς, ὁ.
galea tegi, κρύπτω σκέπαζω.
galeatus, κορυθὴς, ὁ, ὁν.
galericum, πιλίδιον, ου, το, πιλίσκιον, ου, το, ὁ, φακὸς, ου, ὁ.
galerita, κορυδαλὶς, ἰδος, ἡ, κόρυς, υθος, ἡ.
galerus, & galerum, πίτυρον, ου, το, πίλημα, ατος, το.
galla, κυὰς, ἄδος, ἡ.
gallicinium, ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ.
gallina, ἀλεκτρὶς, ἴδος, ἡ.
gallinaceus, ἀλεκτορικὸς, ὁν, ὁ.
gallinaceus pullus, ὑρνίδιον, ου, το, & ὀρνιδάριον, ου, το.
gallinago, ἀκκιζάντια, ἰδος, ἡ.
gallus, ἀλέκτωρ, ορος, ὁ. ἀλεκτρὼν, ὁνος, ὁ ἡδὺ ὁ.
gammarus, ὀστακὸς, ου, ὁ.
ganea, πορνεῖον, ου, το.
ganeones, πόνηροι, οι, πορνόμαγμοι, οἱ.
ganeum, σκοπέλιον, ου, το.
gangræna laborare, γαγγραινάδομαι.
gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
gannio, κυνίζω, ὁ, κυνίζω, ὁ, ὑλακτῶ, ὁ.
gannitus, γαυλισμὸς, ου, ὁ, κλάγγος, ους, το.
gargarizo, γαργαρίζω.
gargarizare aquam in ore, ὑ πογαργαρίζω ὕδωρ ἐν τῳ στόμα ἐκ τοῦ ὑποκυγχόνδυλου.
gargarizatio, γαργαρισμὸς, ου, ὁ, ὑποκυγχονδυλισμὸς, ου, ὁ.
garrio, τιτυβίζομαι, φλυαρῶ, ὁ, λαλῶ, ὁ, ἀδολεσχῶ, ὁ, κορυδίζω.
garrulitas, πολυλογία, ας, ἡ, φλυαρία, ας, ἡ, μογιλαλία, ας, ἡ.
garrulus, πολύλογος, ὁ, ὁ, λάλος, ὁ, ὁ, ὁ, γαμέλιος, ὁν, ὁ, πολύφημος, ὁν, ὁ.
garum, γάρον, ὁ, το.
gaudeo, ἡσθάνδο πνι, ἥδομαι τινὶ, χαίρω.
gaudere aliqua re, φιλῶν τι. ἐρᾶδαι τινὸς.
cum gaudio, μετὰ χαρᾶς.
gaudio effero, ἐκχαίρω.
gaudii fummo afficior, ὑπερχαλῶ, ὁ.
gaudium adfero, ὑπέχαρτος, ὁ, ὁ ἡδὺ ὁ.
gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς.
gaudium, χαρὰ, ᾶς, ἡ, χάρμα, ατος, το.
gaulape, ἀμφίβαλλος, ου, ὁ.
gaza, γάζα, ης, ἡ, θησαυρὸς, ου, ὁ.
gazophylacium, γαζοφυλάκιον, ου, το.

G E.

gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
gelafen, γέγωνα.
gelatio, γέλως, ωτος, ὁ.
gelatus, γελὼς, ὁυσα, ὁν.
geminus, κρατὴς, ὁ, ὁ, ὑγιὴς, ὁ, ὁ.
gelu, άς, πρηστῆρόμπος, πάγνιον.
gelu adurens, & urens, ἄ, ὁ, κρύος, ους, το.
gelo addiftus, παγνιῶδης, ους, ὁ, πανικὸς, ὁν, ὁ.
gelu conftringo, πάγνιόμαι, ἐκπάγνιω.
gelu concrefcere, πάγνιόδαι ὑπὸ τῳ κρύει.
gemebundus, στένων, ουσα, ὁν.
gemellipara, δίδυμοτόκος, δίδυμοτόκισσα.
gemellos parit, δίδυμοτοκέω.
gemellus, δίδυμος, ου, ὁ, δίδυμον, ου, το.
geminatio, διπλασιασμὸς, ου, ὁ, δίδυμάσις, εως, ἡ, ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ.
gemini uno partu editi, δίδυμοι, οἱ, δίδυμοι ων, οἱ.
gemino, διπλασιάζω, διπλῶ.
geminorum partus, δίδυμοτοκία, ας, ἡ.
geminus, δίδυμος, ου, ὁ, ἔντος, ου, ὁ.
gemifco, τίνω ὀδύνας, τιτάλλω.
gemitibus circumfono, περιηχέομαι, περιστενάχομαι.
ine gemitu, ἀστεναγμὸς.
gemitus, στεναγμὸς, ου, ὁ.
gemma, λίθος, ου, ὁ.
gemma in viribus, ἐρεθμιαίος, ὁν, ὁ.
gemmeus, λιθόδης, ους, ὁ.
gemmo, λιθίζω, & de vite, ἐρεθμιαίζω.
gemo, στενάζω, τίνω ὀδύνας, propter aliquid, ὀδύρομαι, ἐπιστρέφομαι.
gena, γένυς, υος, ἡ, σιαγὼν, ὁνος, ἡ, γνάθος, ου, ὁ.
genis pulchris, ἀγκώνιος, ὁ, ὁ, εὐπλόκαμος, ὁν, ὁ.
genas candidas habens, λευκώπις, vel λευκωπὸς, ὁν, ὁ.
genas minio infectas habens, μιλτοπάρηος, ὁ, ὁ.
genealogia, γενεαλογία, ας, ἡ.
gener, γαμβρὸς, ὁ, ὁ.
generalis, γενικὸς, ὁν, ὁ, καθολικὸς, ὁν, ὁ.
generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
generatim, κατὰ γένη.
generatio, γένεσις, εως, ἡ, γονὴ, ἡς, ἡ.
generatur, γίνονται, ὁ, ὁ.
generatur, γενηται, ὁ, ὁ.
genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὢν, ὁ ἐγγυτάτω γενὸς.
generis auctor, ὁ ἀ γένει ἀρχηγὸς. γενάρχης, ου, ὁ, ἀρχιγένεθλος, ου, ὁ, ὁ, πρωτογόνος, ου, ὁ, ὁ.
generis ejufdem, ὁμογενὴς, ὁυς, ὁ, ὁμοιόβιος, ὁυς, ὁ, ὁμοιοβὴς, ὁυς, ὁ, ὁμοιοβὴς, ὁυς, ὁ, ὁμοιόγονος, ὁν, ὁ.
generis promifcui, ἀμφίγονος, ὁν, ὁ, & Attice ἀμφίγυως, ὁν, ὁ.
genero, κτίω, formiarum; γεννῶ vero virorum.
generofe, γενναίως.
generofitas, ἀγένεια, ας, ἡ, γενναιότης, τος, ἡ.
generofus, γενναῖος, ὁ, ὁ. ἐγγενὴς, ὁυς, ὁ.
generofus animus, εὐγενικὸν, ὁ, ὁν, & εὐγενὲς ἦτορ, ορος, το.
minime generofus, ἀγεννὴς, ὁυς, ὁ, ἀγενὴς, ὁυς, ὁ, ἀφ' ὑψηλῶν ὁ, ὁ. & ἀγενὲς, ὁυς, ὁ, ὁ.
generofa e ftirpe ortus, ἀγενὴς, ὁυς, ὁ, ἀγενὲς ὁυς, ὁ, ὁ.
genialis, γαμήλιος, ὁ, ὁ, γενικὸς, ὁ, ὁ.
genialiter, γραφικῶς, ἐκφυϊκῶς, ἐσπερμικῶς.
geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατιδὸν.
geniculatus, πολυγόνατος, ὁ, ὁ, γονατιδὸν, ὁυς, ὁ.
genium, τὸ μεταξὺ ὦ κατὼ γόνυ.
genitale, ὠάδιον, ου, το.
genitalis, γενεσιακὸς, ὁν, ὁ, γονίδιος, ὁ, ὁ, γόνιμος, ὁ, ὁ.
genitor, γεννήτης, ου, ὁ, γενίτης, ου, ὁ.
genitor omnium, παγγενέτης, ου, ὁ.
genitrix, γενίτειρα, ας, ἡ.
genitrix Dei, θεοτόκος, ου, ὁ.
genitura, γένεσις, εως, ἡ, γονὴ, ἡς, ἡ, γόνος, ου, ὁ, σπέρμα, ατος, το.
genius, γεγονότιον, ου, το, γονιδιὸν, ὁ, ὁν.
genio indulgere, κατ' ἰδίαν τινὸν.
genium, γόνιμον, ου, το.
genius bonus, vel malus, ἀγαθὸς, ὁν, ὁ, & κακὸς ὁμοιῶν.
gens, ἔθνος, ους, το, γενεὰ, ᾶς, ἡ. pro familia, γένος, ους, το.
gentiana, γεντιανὸς, ου, ὁ.
gentiles, ἐθνικὸν, ὁ, ἔθνικοι.
gentilis, ἐθνικὸς, ὁ, ὁ, ἐγκριτὸς, ὁ, ὁ.
gentilis qui ludendi lenteis & familiæ eft, γένιος, ου, ὁ.
gentilium more, ἐθνικῶς.
genu γόνυ, υος, το.
genuflectio, γονυκλισία, γονυκλισία, ας, ἡ.
genuflexio, γονυκλισία, ας, ἡ, ὁκλασμὸς, ου, ὁ, ὁκλασις, εως, ἡ, ὁκλασία, ας, ἡ.
in genua procumbo, γονυπετῶ, ὁ.
genuini dentes, κρατῆρες οἱ, σωφρονισῆρες, οἱ.
genuinus, γνήσιος, ὁν, ὁ.
genus, progenies, ftirps, γένος, ους, το, γενεὰ, ᾶς, ἡ, γόνιμος, ου, ὁ, τὸ, ῥίζα, ης, ἡ, στέμμα, ατος, το, ὁμὸς, ὁν, ὁ, ὁμόφυλος, ὁν, ὁ, τὸ, φύτευμα, ατος, το.
genus dicendi Atticum; ζῆλος Ἀττικὸς, Plutarchus.
genus humanum, βίοι ἄνων, οἱ θνητὸν γένος.
genus orationis, χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ.
genus apud Logicos, γένος, ους, το, εἶδος, ους, το.
geographia, γεωγραφία, ας, ἡ.
geographus, γεωγράφος, ου, ὁ.
geometra, γεωμέτρης, ου, ὁ.
geometria, γεωμετρία, ας, ἡ.
geometrice, γεωμετρικῶς.
geometricus, γεωμετρικὸς, ὁν, ὁ.
germana foror, γνησία, ας, ἡ ἐξ ἴσου, ὁ.
germane, id eft, fincere, ἀληθῶς, γνησίως.
germania, Γερμανία, ας, ἡ.
germanus, Γερμανὸς, ὁ, ὁ.
germanus frater, ὁμόμητρος, ὁ, ὁ, ὁμοπάτωρ ὁμοιῶ, ὁ, ὁμοπάτωρος, ὁ, ὁ.
germen, βλαστὸς, ου, ὁ, γίνημα, ατος, το.
germinatio, βλάστησις, εως, ἡ, ἔκφυσις, εως, ἡ.
germino, βλαστῶ, ὁ, ἐκβλαστῶ.
gero, κομίζω, φέρω. pro adminiftro, πράττω τι ὁ πάνυ. πολὺν ἐμαυτὸν ὁμοιῶν ἔσομαι ἐγὼ ἐν τοῖς πολεμικοῖς.
gero arma, ὁπλομαχῶ, ὁ.
gero fimultatem, χόλον φυλάσσω. Homerus.
gero bellum cum aliquo, πόλεμον τινὶ ὁμοιῶν πατεῖν, πόλεμον κινῶ τινὶ.
gero coram alicujus rei, μάρτυρ σοι ἐστιμαι λόγων, ἔργων, cum genitivo, & accufativo.
gero morem alicui, obedio, ἐνίπτω ὁμοιῶ σοι πειθόμενος.
gero negotium,

geitn, εἰ λίμος.
geiro, γλωσσίζω, ὦ, ὁ, λαμβάνω, ἀφ', ὁ, ἀθλητὴς στρεπτ, ὁ, ὁ.
gerulus, φορεῖον, ἴου, ὁ, σφυρωτὸς, ὁ, ὁ.
gella, res gellæ, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
gellare in uetere, φόβου σε γνοτοῖ.
gellatio, ὄψεις, ἀπ', ὁ, ὁ.
gellatoria stella, ὀφθαλμὸς, ὁ, ὁ.
gellicalator, μίμος, ὁ, ὁ, χαμαιτύπης, ὁ, ὁ.
gellicaloria falsatio, χαμαιτυπία, ας, ἡ.
gellicalas concione maxime, χαμαιτύπας, ὁ, ὁ.
gellicolor, χαμαιτύπης, ὁ, ὁ.
gelliculosus, ὑπερφυσικὸς, ὁ, ὁ, ἐξαρτεμικὸς, ὁ, ὁ.
gello, ἄω, ἴνι, ὁ χαμαιτύπης, ὁ, cum dativo peo cupere, γρηδυμαίνω τῇ ἔριστι, ἀμιλία, ας.
gellio lætitia, φιλοκαλία, ας, ἡ, & φιλοκαλίαν ἐγκαλλωπίζω.
gello, κομίζω, φέρω ἐκστάσεως, annulum 2 uagello, ὁ, ὁ.
gellus, ὡς, σχῆμα, ατος, τὸ, ὑπόπτερος, ου, ὁ, ὁ.
gellus lex, χαμαιτυπικὸς, ὁ, ὁ.
gellum adhibeo, μαρμάρω.

G I.

gibbofitas, κέρατος, ους, ἡ, κάρτους, ους, ὁ.
gibbus, κάρτους, ους, τὸ, κέρατος, ους, ὁ, ὁ. humi, ους, ους.
gibbus, gibbofus, καρπὸς, ὁ, ὁ, καρὸς, ὁ, ὁ.
gigantcus, γιγάντιος, ὁ, ὁ, γιγαντεῖος, ὁ, ὁ.
gigaorum bellum, γιγαντομαχία, ας, ἡ.
gigas, γίγας, αντος, ὁ.
gigno, γεννῶ, ὁ, ὁ de uiris: item, de mulieribus, φύω.
gilvus, κίρρος, ὁ, ὁ.
gingiva, ὀδόντων, ου, τὸ.
gingillus, γόμφος, ου, ὁ, ὁ.

G L.

glaber, ψιλὸς, ὁ, ὁ, λεῖος, ὁ, ὁ, φαλακρὸς, ὁ, ὁ.
glabrefco, ψιλόομαι, ὦμαι, μαίνω, ὦ, φαλακρὸς γίνομαι, γίνομαι.
glabrities, μαλθακότης, ητος, ἡ, μαλάκρωσι, ατος, ἡ, μαλότης, ητος, ἡ, ψιλότης, ητος, ἡ.
glabro, ψιλόω, ὦ, μαλάσσω, φαλακρὸν, ὦ, ὁ.
glacialis, κρυωδὴς, ἐσ, ὁ, ἡ, κρυερὸς, ὁ, ὁ, κατηγελῶν, ους, ὁ, ὁ.
glacies, κρύσταλλος, ου, ὁ, κρυμὸς, ὁ, ὁ, πάγος, ους, τὸ.
glacie concretus, κρυσταλλόομαι, ὦμαι, ὁ.
glacio, ας, πήγνυμι.
gladiator, μονομάχος, ὁ, ὁ, ἀθλητὴς, ὁ, ὁ.
gladiatorius, μονομαχικὸς, ὁ, ὁ, ἀθλητικὸς, ὁ, ὁ.
gladiolus, ξιφίδιον, ου, τὸ, μαχαιρίδιον, ου, τὸ.
gladius, σπάθη, ης, ἡ, κοπὶς, ίδος, ἡ, μάχαιρα, ας, ἡ, ξίφος, ους, τὸ, ῥάβδος, ου, τὸ ἀπὸ κοπὶς, ὁ, ὁ apud Homerum.
gladio confectus, ξιφίσπαστος, ὁ, ὁ.
gladio decerto, διαξιφίζω.
gladium ftringere, γυμνοῦ ξίφος, σπάω ξίφος ἔγκυκλον.
gladios falcatus, ξιφοφόρημα, ατος, τὸ, ῥάγκανον, ου, τὸ.
gladiferus, βαλεοφόρος, ὁ, ὁ.
glandula, ἀδὴν, ἴνος, ὁ.
glandulofus, ἀδενώδης, ους, ὁ.
glans, βάλανος, ου, ὁ.
glandibus qui uefcitur, βαλανοφάγος, ὁ, ὁ.
glans uogueritaria, βαλανεὺς, μισγάνεος.
glarea, ψαφὶς, ίδος, ἡ, ψῆφος, ου, ἡ.
glareola, ψαμμώδης, ὁ, ἡ, ψαμμώδες, ὁ, ὁ.
glaucedo, γλαύκωμα, ατος, τὸ, & γλαύκωσις, εως, ἡ.
glaucefco, γλαυκόω, ὦ.
glaucus, γλαυκὸς, ὁ, ὁ.
glaucus color, γλαυκότης, ητος, ἡ.
glaucos oculos habens, γλαυκῶψ, ὁ, ἡ, γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, epitheton Palladis, & Ætheris, γλαυκοειδὴς, ὁ, ὁ.
gleba, βῶλος, ου, ὁ, βῶλαξ, ακος, ὁ.
glebofus, βωλώδης, ους, ὁ, πέτρώδης, ους, ὁ, ὁ.
glis, ἰτὶς, ἰλιδὸς, ου, ὁ.
glifco, σπέρω, σπάσω, ἐσπάρκωμαι.
globofus, σφαιρικὸς, ὁ, ὁ, σφαιροειδὴς, ὁ, ὁ.
globulus, σφαιρίδιον, ου, τὸ.
globus, σφαῖρα, ας, ἡ. pro multitudine hominum, στίφος, ους, τὸ.
glocito, κρακτίζω, κρεκτιβίζω.
glomeratio, ἐγείρεσις, ἐως, ἡ, συλλογὴ, ἀθροισμὸς, ου, ὁ.
glomero, σύνειλω, ὦ, σφαιρίζω, ὦ.
glomus, ι, & εἰς, ὁμόδεσμος, ὁ, ὁ.
gloria, δόξα, ης, ἡ, κλέος, ους, τὸ.
gloria immortalis, ἀθάνατος φήμη.

G R

gloriæ cupiditas, φιλοδοξία, ας, ἡ.
gloriæ fervio, φιλοδοξῶ, ὦ.
gloriæ cupidus fum, ἐφίεμαι δόξης.
gloriam confequi, ἀλλοτρίαν τυγχάνω.
gloriabundus, μακρηγορέω, ὦ, ὁ.
gloriatio, μακρηγορία, ας, ἡ, ἐγκωμιαστικὸς, ὁ, ὁ.
glorifico, δοξάζω τινὰ, ἐνδοξάζω.
gloriola, δόξαρον, ου, τὸ.
glorior, γαυρόομαι ταῦρ, αὐχῶ, ὦ, καυχάομαι ἐπὶ τινι, glorior ob aliquam rem.
glorioſe, κενῶς, ἐσθῶς.
glorioſiſſimus, κενέστ, ὁ, ὁ.
glorioſum redo, κενόω, κενῶ, ὦ.
glorioſus, ἀλαζὼν, ὁ, ἡ ὁ, ἀλαζονικὸς, ὁ, ὁ, ἀλαζὼν, ὁ, ἡ ὁ, ἀλαζονικὸς, ὁ, ὁ, κενὸς, ὁ, ὁ, κενεδόξης, ὁ, ὁ ὁ, ἡ. pro oftentatore, καυχητὴς, ου, ὁ, ἡ, κενεδόξης, ὁ, ὁ ὁ, ἡ.
glos, ὁ γλῶς, τὸ γλῶν.
gloſſema, σχολιὸν, ου, τὸ.
glubo, ἀπολέπω, ἀπολέψω.
gluma, γλοῦτος, ου, ὁ, κάλυπτρα, ας, ἡ, ὁ.
glutus, & glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
glutinator, κολλητὴς, ου, ὁ, κολλητὴς, ὁ, ὁ.
glutinatus, κολλητὸς, ὁ, ὁ, συγκολλητὸς, ὁ, ὁ.
glutino, κολλάω, ὦ, συνάπτω.
glutinofus, γλοιώδης, ους, ὁ, ἐδ, ὁ.
gloſio, devoro, κατέσθω, γαλῶ.
glycyrrhiza, γλυκυρρίζα, ης, ἡ, γλυκύρριζον, ου, τὸ.

G N.

gnarus, ἐπιστήμων, ους, ὁ, ἡμονῶν, ὁ, ὁ.
gnata, θυγάτηρ, ατος, ἡ, κόρη, ης, ἡ.
gnatus, filius, υἱὸς, ὁ, ὁ, γόνος, ου, ὁ.
gnaviter, ἐρρωμένως, εὐπαθῶς.
gnavus, strenuus, ῥρωμενὴς, ὁ, ἡ, ἐρτεῖνος, ὁ, ὁ, ἐγρηγὼς, ὁ, ὁ.
gnomon, γνῶμων, ονος, ὁ.
gnoſtici hæretici, γνωστικοὶ, οἱ.

G O.

gobius, κυλλὸς, ὁ, ὁ.
goſſipium, κάμβακ, ακος, ὁ, βομβύκιον, ου, τὸ, ἐρεοφόρον δένδρον.

G R.

grabator, κονιάτωρ, ορος, ὁ, κραβάτης, ου, ὁ, five κραβάτιον, ου, ὁ.
gracilefco, ἰσχναίνω, λεπτύνω.
gracilis, ἰσχνὸς, ὁ, ἡ, λεπτὸς, ὁ, ὁ.
gracile corpus habens, λεπτόσωμος, ὁ, ὁ.
gracile dicendi genus, ἀξυθρὸν λόγου, ὁ.
gracilem reddo, ἰσχναίνω, ἰσχνόω.
gracilem uocem habens, ἰσχνόφωνος, ὁ, ὁ, λεπτόφωνος, ὁ, ὁ.
gracilitas, ἰσχνότης, ητος, ἡ, λεπτότης, ητος, ἡ.
gracilus, κορμὸς, ου, ὁ, ὁ.
gradarius, ὁ βαδὸς τροχάδην.
gradatim, βαδὴν, κλιμακηδὸν.
gradatio, κλῖμαξ, ακος, ἡ.
gradior, βαίνω, τροχάζω, βαδίζω.
gradus, βάσις, εως, ἡ, κλιμακίδων, ὁ, ὁ, κλίμαξ, ακος, ἡ.
gradum facio, βαδίζω.
gradus dignitatis, βαθμὸς, ὁ, ὁ, metaphori
graecanice, ἑλληνικῶς, ἑλλαδιστὶ.
graecanicus, ἑλληνικὸς, ὁ, ὁ, & ἑλλάνιος, ὁ, ὁ.
grace, ἑλλαδιστὶ, τῇ ἑλλάδι.
graecos imitor, graecus fum, ἑλλαδίζω.
graecorum imitator, feo ſtudioſus, ἑλληνιστὴς, ου, ὁ, φιλέλλην, ὁ, ὁ, φιλέλληνος, ὁ, ὁ.
gracia, ἑλλὰς, ἀδος, ἡ, ἑλλὰς, ἀδος, ἡ.
graecor, κωμῶδ.
graecus, ἑλλὴν, ἄνος, ὁ, ἑλληνικὸς, ὁ, ὁ, ἀττικὸς, ὁ, ὁ.
graecæ litteræ, ἑλληνικὰ γράμματα, ἑλληνικὰ τεύχεα.
grace loquor, ἑλλαδίζω, & τῇ φωνῇ ἑλληνίζω.
grace lingua, ἑλληνικῇ, ῆς, ἡ.
graile, arum, κοιλοδέται διόδρα.
grallator, καλαβάτης, ου, ὁ.
grallis incedere, σκολοβατίζω.
gramen, χόρτος, ου, ὁ, χλόη, ης, ἡ.
gramine pafcor, χλωρίζω.
graminens, ὁ, ἡ χορτώδης, χλωρὸς, ὁ, ὁ.
graminofus, χορτώδης, ους, ὁ, πόαδης, ους, ὁ.
grammatica, γραμματικὴ, ῆς, ἡ.
grammaticc, γραμματικῶς.
grammaticus, γραμματικὸς, ὁ, ὁ.
granarium, σπυροθηκεῖον, ου, τὸ, σιτοβολὼν, ὦνος, ὁ.
granatum, ῥόα, ας, ἡ, νοὶ ῥόδ, ου, τὸ.
grandæus, γενναῖος, ου, ὁ, μεγαλόδωρος, ὁ, ὁ, ὁ γαμικὸς, ὁ, ὁ, μακρόβιος, ὁ, ὁ.
grandæfco, μεγαλύνομαι, μεγαλύνομαι.
grandiloquentia, μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ.
grandiloquus, μεγαλορρήμων, ονος, ὁ, ὁ, ὑψηρρων, ὁ, ὁ.
grandinarius, χαλάζιος, ου, ὁ.
grandis verbo, βαρὺς, ἐῖα, ὑ μέγας.
grandis, μεγαλοὺς, ὁ, ὁ.
grandis natu, καθ' ἡλικίαν πρέσβυς, πρεσβυτικὸς, ὁ, ὁ, πολιητὸς, ἰσος, ὁ.
grando, χάλαζα, ης, ἡ.
granoſus, κοκκώδης, ους, ὁ.
granum, κόκκος, ου, ὁ, χόκκος, ου, ὁ.
graphice, γραφικὸν.
graphicus, γραφικὸς, ὁ, ὁ.
graphium, γράφιον, ου, τὸ.
graſſatio, λωποδυσία, ας, ἡ, λῃστεία, ας, ἡ.
graſſator, λωποδύτης, ου, ὁ.
graſſor, ληΐζω, λωποδύτω, τὰ τῶν πόλεν, graſſor in urbem, λωποδύτω τὸν Ἑλλάδα, graſſor in Graciam: ἐπίχειμαι.
grate, ἀζομένως.
gratia, χάρις, εσος, ἡ.
gratia, decor, elegantia, εὐρυθμία, ας, ἡ, χάρις ους, εσος, ἡ.
gratia valeo, ἀκροατικὸν, ὦ, ἀκμάζω, ὁ.
cuius rei gratia, οὗ ἕνεκα.
hujus rei gratia, τοῦ τοῦ τοῦ χάριν.
verbi gratia, οἷον, ὁμοίως, ὡς ὅταν.
obſque gratia ulla, ἀχαρίστως.
gratiæ conciliatio, ἀπόκτησις, ου, ἡ, διάλλαξις, ου, ἡ.
gratiæ omnia experta, ἄχαρις, ιτος, ὁ, ἡ ὁ, ὁ ἀν χάριτος, ὁ, ὁ.
gratiam alicujus fibi conciliare, ἀπορρίπτω τινὰ χάριν τινὸς, χαρίζομαι, cum dativo.
gratiam parem referre, ἀντὶ τῶν ἴσων ἀποδίδωμι, τὸν τὸν ἀπαντᾶσθαι, χάριν ἀποδίδωμι.
gratiam inire, τυχεῖν τοῦ χάριτος, χάριν ἴσχω, καταλλάσσομαι χάριν.
ad gratiam, κεχαρισμένως.
ad gratiam loquor, κεχαρισμένως.
in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινι, τοῖσδαι διαλλαγὰς πρὸς τινα, ἀπ' ἀπαλλαγὰς χαρίτων, καταλλάττεσθαι τινι, τοῖς τινα ἐπὶ.
gratiam habeo, χάριν ἴσχω τοῦ τινὸς τινος, τὸν ἔχω χάριν τινὸς τινὸν.
gratiam refero, ἀποδίδωμι τοῦ χάριν τινὸς τινος, gratias agere, ἀχαριστίαν τοῦ ὑπὲρ τινος, pro omnibus: χάριν οἶδα, gratias ago.
gratificor, χαρίζομαι, ὦ, κρίσιμα τοῦ, ἀλογεῖν τινὰ, ὁ, ὁ, χάριν δίδωμι.
gratioſe, χαριέντως.
gratioſus, χαρίεις, ἐσσα, ὁ, ἄχαρις, ιτος, ὁ ἡ ὁ, ὁ.
minime gratioſus, ἀχαριστος, ὁ, ἡ ὁ.
gratis, δωρεὰν, ψιλοῖς, αὐτοῖς.
gratiſſimus, χαριέστατος, ὁ, ὁ, σπουδαιότατος, ὁ, ὁ.
gratitudo, ἀχαριστία, ας, ἡ, ἐγκωμιαστικὸν, ὁ, ὁ.
gratuito, αὐτοῖς.
gratuitus, αὐτοῖς, ὁ, ὁ, ψιλὸς ἀπὸ ἔλεους.
gratulatio, ἀσπασμὸς, ου, ὁ, ἀσπασμὸς, ου, τὸ, φιλοφρόνησις, εως, ἡ.
gratulor, συγχαίρω τοῖς τινι.
gratulor de aliqua re alicui, cum dativo perſona, eodem modo conſtruitur & συγχαίρω.
gratum me præbeo, ἀχαριστῶ, ὦ.
gratum eſt, καὶ ἐστὶ ἀπαντᾶσθαι.
gratum facio, gratificor, χαρίζομαι τοῖς τινι.
gratus, ἄχαριστος, ου, ὁ, ἄχαρις, ιτος, ὁ ἡ ὁ, ὁ, idem ac acceptus, ἡδὺς, ἡδὺ, ὁ, χάριεις, ἐσσα, ὁ, ἡ.
gratus fum, ἐπιτυγχάνω, ἐπιτυχὼν ου, alicui.
gratus beneficii memor, ἀχαριστος, ὁ, ὁ.
gravate, ἀκουσίως, ἑκουσίως.
gravatim, ἀκουσίως cum genitivo, βαρύνομαι τινὸς, ὁ, ὁ, ἀχθομαι, ὑπανιῶμαι τινὸς, βαρύμενος cum accuſativo.
gravcr, ἀνιαρὸς, ὁ, ὁ.
gravaria, ἀνιαρὸς, ὁ, ὁ.
gravatus vino, οἰνοβαρὴς, ους, ὁ.
gravatus ſomno, ὕπνῳ βαρυνόμενος.
gravedo, κάρηνα, ων, τὰ.
gravedine capitis afficior, βαρύμενος τὴν κεφαλὴν, κορυζῶν, ὦ.
gravelcens, βαρύθης, ους, ὁ, βαρυκέφαλος, ὁ, ὁ.
gravelcentia, βάρυθρα, ατος, τὸ.
gravelcentia, βαρύθρα.
gravia patior, βαρύνομαι, ὦμαι.
gravida, ἔγκυος, ὁ, ἡ ὁ, οἱ γαστρὶ ἔχουσα.
gravidam effe, τὸν ἐγκυμονεῖν, γαστρίζω.
gravis, βαρὺς, εῖα, ὑ, & pro moleſto, βαρὺς, ὁ, ὁ, βαρὺ, ἰος, ὁ, κακαὶς, ὁ, ὁ, ὁ. item pro ſevero, χαλεπὸς, ὁ, ὁ.

gravis animo, βαρυθυμος, ος, ον, βαρυθυμικος, ος, ον.
gravi sermone utor, καταβαρυνομαι τω λογω.
gravi tono effero, βαρυνομαι, ω.
gravis oratio, σεμνοτερον, ατος, ον.
gravis vultus, τροπος βαθυμος.
gravisonus, βαρυβρεμων, ων, & Poetice βαρυγληρων, ων, ος, βαρυχης, ους, ης, βαρυπλαγκτος, ον, ος, ον, βαρυστονος, ον, ος, βαρυφθογγος, ον, ος.
gravitúdo, αβαρεια, αβαρεστον.
gravitas, βαρος, ους, το, βαρυτης, ητος, ἡ. pro severitate, σεμνοτης, ητος, ἡ.
gravitas vocis, βαρυφωνια, ας, ἡ.
gravitate eximia praeditus, σεμνοτατος, η, ον.
gravitatem vultu praefero, σεμνοτατος ειμι τω προσωπω.
ad gravitatem me compono, σεμνοποιουμαι, σεμνυνομαι.
gravitas orationis, δεινοτης, ητος, ἡ.
graviter, molestè, βαρεως, ἀνιαρως, χαλεπως, & cum adhortatur, σφοδρα.
graviter ferre, βαρυχολιαινω, αγανακτειν τῳ θυμῳ, mortem, χαλεπως ἐχειν.
graviter loquor, σεμνολογουμαι.
graviter sonans, βαρυηχος, ον, ος.
gravo, βαρυνω, ν τινος.
gravor, βαρυνομαι, ἐνοχλουμαι, ἡμαι.
gregarium, γρηλιδιον, ου, το.
gregatim, αγελαδον, απ' αγελης.
gregatim vivo, σωαγελαζομαι.
gremium, κολπος, ου, ὁ.
greffus, us, βαδισμα, ατος, το, βημα, ατος, το.
grex, αγελη, ης, ἡ, τοιμνιον, ου, το.
e grege, αγελαδον.
grex originis, γενος, ους, το.
grex caprarum, αγκωλιασις, ις, ἡ.
gregis equorum, ἱπποφορβιον, του.
groffus, ελωδης, ες, ος.
grumus, βυσμα, ατος, το, χωσμα, ατος, το.
grumio, γρυλιζω, γρυζω.
grunnitus, γρυλισμος, ου, ὁ.
grus, γερανος, ου, ὁ.
gryllus, γρυλλος, ου, ὁ.
gryphus, γρυψ, γρυπος, ου, ὁ.
gryphes, γρυφοι, οι.

G U.

gubernaculum, πηδαλιον, ου, το, οἰακ, ακος, το, οἰακοστροφιον, ου, το.
gubernare tenere, πηδαλιουχω.
gubernare navem, καθιστημι τον νεων, & simpliciter καθιστημι.
gubernare rem, δικαιως τα κοινα.
gubernatio, καθιστησις, εως, ἡ, διοικησις, εως, ἡ.
gubernator, καθιστηκος, ου, ὁ, διοικητης, του, ὁ, κυβερνητης, του, ὁ.
gubernatore carens, ανιθυντος, ος, ον, ἀφ' ἑαυτου.
gubernatrix, καθιστητειρα, ας, ἡ.
guberno, καθιημι νεων, navem: pro administro, διοικω μαλ' ακριβ.
gula, αναρρυσις, εως, ἡ, ος, ου, ὁ, λαιμος, ου, ὁ, ις.
gulose, λιχνως.
gulositas, γαστριμαργια, ας, ἡ, λιχνεια, ας, ἡ.
gulosus, γαστριμαργος, ος, ον.
gulofus fum, πινδακα.
gummi, κομμι.
gurges, δινη, ης, ἡ.
guiges pro homine infatiabili, ακορεστος, ος, ον, ἀπληστος, ος, ον, δινη, ης, ἡ, θαλασσα, ης, ἡ.
gurgullo, γαργαριζω, ισω, ἡ. pro vermiculo, γυλλος, του, ὁ, ου, ὁ, ις, ἡ.
gurgulliuns, gurgulionis, σιτοβιον, ου, το.
goftabilis, γαστης, ος, ον.
guftatus, us, γευσις, εως, ἡ.
gulto, γευομαι.
guftus, γευσις, εως, ἡ, γευμα, ατος, το.
gutta, ταυτα, ων, τα, ῥανις, ιδος, ἡ, σταλαγμα, ατος, το.
guttatim, κατα σταγονα.
guttula, ψακαδιον, ου, το.
guttur, βρογχος, ου, ὁ, φαρυξ, υγγος, ὁ, ἡ, τῳ, ἡ, λαιμος, γγος, ὁ.
gutturnium, πρυτανη, πρυτανης, ου, ὁ, ἡ.
guttus olearius, πρυτανη, πρυτανης, ου, ὁ, ἡ, λυκυθος, ου, ὁ, ἀσκομαντις, ιδος, ἡ.

G Y.

gymnasi praefectus, γυμνασιαρχης, του, ὁ.
gymnasium, γυμνασιον, ου, το.
gymnicus, γυμνικος, ος, ον.
gynaeceum, γυναικωνιτις, ιδος, ἡ, αρτη, ης, ἡ.
gypsatus, κονιασμενος, ος, ον, κονιατικος, ος, ον.
gypso lilino, γυψοω, ω.
gypsum, γυψος, ου, ὁ.
gyro, γυρος, ου, ὁ, κυκλος, ου, ὁ.
gyrus, γυρος, ου, ὁ, γυρεσις, εως, ἡ.
in gyrum, κυκλῳ.
in gyrum verso, ανελιττω, ω.

H A.

HAbena, ἱμας, ας, ὁ.
habenas detrecto, αθρωπιζω, & αθρωπιαω, ω.
habenas teneo, ἡνιοχω, ω, & ἡνιοχευω.
habenis parens, ὑποκωπος, ος, ον.
habenarum impatiens, ἀνηνιοχητος, ος, ον, ἀζυξ.
habenis laxatis, συνδιωκτικος.
habenas laxo, γυμνα χαλαω.
habendus, δεκτος, ος, ον.
habeo, ἐχω, ω. pro teneo, κρατω ποσι. item pro credere, δοκεω, ω. fic οὐδενα ποδ' ου τις ἐχ. ἐχει, habere in numero hoftium.
habere in animo, ἐχω τι ἐν νῳ, μεμνημαι, ημαι.
habere aliquem in numero hoftium, ὑπτιαν ποδ' ου τις ἐχ ἐχθρει.
habere in manu, ἐχω δια χειρος, νε μετα χειρα.
habere in ore, ἐχω δια γλωσσης, vel δια στοματος.
habere pro certo, πιστει ἐχω.
habere rationem, λογον, aut πρεσιον ποιεισθαι, ἐπιμελεισθαι.
habere fe bene, vel male, ἐχω καλως, aut φαυλοτατα.
habilis, δεξιμαστος, ος, ον, ἐυστρεπτος, ος, ον, ἐυτροπος, ος, ον.
habilitas, δεξιμαστια, ας, ἡ, ἐυτρεπεια, ας, ἡ.
habitabilis, οἰκισιμος, ος, ον, οἰκητος, ος, ον.
non habitabilis, ανοικητος, ος, ον.
habitaculum, οἰκημα, ατος, το.
habitatio, οἰκησις, εως, ἡ, οἰκητ, του, ὁ.
habitator, οἰκητωρ, ορος, ὁ οἰκητις, ιδος, ἡ.
habito, οἰκεω πλην, vel εν τῳ αστυ, in urbe, πασι πασταχου, ω, πανταχ, ω.
habitudo, ἑξις, εως, ἡ, κατασκευη, ης, ἡ, διαθεσις, εως, ἡ, κατασκευασις, εως, ἡ, σχεσις, εως, ους.
habitus, conftitutio, κατασκευη, ης, ἡ.
habitus, cultus, habitus, σχεσις, εως, τι γυναικειον, ου, το, τριβος, ου, ὁ, τριβη, ης, ἡ.
habitus humilis, σχεσις ταπεινη.
hac, ταυτη, τηδε.
hac, illac, τη δε, τη.
hac ratione, τηδε, τρο.
hactenus, μεχρις τα δε, μεχρι τουτου.
haec, ουτος.
haedulus, ερεφιδιον, ου, το.
haedus, ερεφος, ου, ὁ.
haematites, αιματης, του, ὁ.
haeredem inftituere, κληρονομον τινα αποδειξαι.
haeredipeta, κληρονομητης, του, ὁ.
haereditarius, κληρονομικος, ος, ον.
haereditas, κληρονομια, ας, ἡ, κληρος, ου, ὁ.
haereditatem adire, παραλαμβανω τα της πατρωας κληρονομιας.
haereo, συνοντα τῳδι τῳ, alicui: συμφορητω: pro dubitare, ἀμφιβαλλομαι περι τινος.
haereo inter loquendum, ἐσπεχομαι.
haeres fis, κληρονομος, του, ὁ.
hares, edis, κληρονομη, ης, ἡ.
haereſis, αιρεσις, εως, ἡ.
haereſis anctor, αἱρεσιαρχης, ου, ὁ, αἱρεσιαρχη, ης, ἡ.
haereticum dogma, κακοδοξια, ας, ἡ, apud Ecclefiafticos Scriptores.
haereticus, ἑτεροδοξος, ος, ον, αἱρετικος, η, ον, ὁ.
haefitanter, dubitanter, ἀμεθοδευτως.
haefitantia, απορια, ας, ἡ.
haefitatio lingua, βραδυγλωσσια, ας, ἡ, βραδυγλωσσος, ος, ον, ὁ, βραδυγλωσσια, ας, ἡ, βραδυγλωσσος, ος, ον, ὁ.
haefitatio, dubitatio, οἰδεσμος, ου, ὁ, οἰδεσματ, ατος, το, οἰδησις, εως, ἡ, ἰλιγξ, ιγγος, ἡ, σκοτος, ου, ὁ.
haefito lingua, βραδυγλωσσος, βραδυγλωσσος, ος, ον.
haefitatio, απορια, ας, ἡ.
haefito, απορεω, ω, ἰσχναω.
haleyon, αλκυων, ονος, ὁ, ἡ.
halcyonei dies, αλκυονιδες ημεραι, αλκυονιδαι.
halco, μαιομαι, ῃσι, ῃ, μαομαι, ωσι, ῃ, ῃ.
halcula, μαιστηρ, ηρος, ὁ, ις, ἡ.
halitus, αναπνοη, ης, ἡ, πνευμ, ατος, το, ὀδμη, ης, ἡ, ατος, το.
hallucinatio, παραβλαβειες, εως, ἡ, αμαρτημα, ατος, το, πλανη, ης, ἡ.

hallucinor, παραβλαπτω, σφαλλομαι.
halo, αλωαζω, ισσω.
halo, onis, αλως, ω, ὁ.
hamadryades, αμαδρυαδες, αι.
hamatus, αγκυλωτος, η, ον.
hamis confertus, πλεκτος, η, ον.
hamivorus, αγκιστροφαγος, ος, ον, ιχθυ.
hamo capio, αγκιστρευω.
hamus, αγκιστρον, ου, το.
hara, σταυλος, ου, ὁ, στανλ δικτ.
hariolatio, μαντικη, ης, ἡ, χρησφῳδημα, ατος, το.
hariolor, μαντευομαι, χρησμῳδω.
hariolus, μαντις, εως, ὁ, χρησμολογος, ου, ὁ.
harmonia, αρμονια, ας, ἡ.
harmonice, ἁρμονικως.
harmonicus, ἁρμικος, ἡ, ον, ὁ, ἡ, αρμοστικος, η, ον.
harpago, αγκυλ, αγκος, ὁ.
harpyiae, αρπυιαι, ων.
harufpex, ἱερομαντις, ις, ὁ, μαντις, εως, ὁ.
harufpicina, ἱερομαντικη, ης, ἡ.
haſta, δορυ, ατος, το, λογχη, ης, ἡ, ἐγχος, ους, το.
haſta pugno, δορυμαχω, δορυξοος, ἐνδορυσσομαι.
fub haſta vendere aliquid, απορροπωλεω.
haſtatus, λογχοφορος, ος, ον, δορυφορος, ος, ον.
haſtile, το κοινον ξυλον, ου, ὁ, λογχη, ης, ἡ λογχη.
haud, ου, ουκ, ουχι.
haud dubie, αναμφιβολως, βεβαιοτατα.
haudquaquam, ου μαλ, ουχι, ὁδαμως.
haud ita pridem, πρω βραχεϊ, πρω μικρ.
haurio, αρυομαι, αντλεω, ω, αντλω, ω.
haurio aquam, ὑδρευω, & ὑδρευομαι.
haurio ex fonte, αντλεω, & αντλεομαι.
haurio, ebibo, χανδον.
hauſtrum, ἡτυλη, αντλητ, ου, το, αντλημα, ατος, το.

H E.

hebdomas, ἑβδομη, ης, ἡ.
hebes, obtufus, αμβλυς, εια, υ.
hebes acies oculorum, αμβλυωπια, ας, ἡ.
hebes, indocilis, ſtupidus, αναισθητος, ος, ον, ἀναισθητικος, η, ον, ἀμαθης, ης, ες, ἀμαθικος, η, ον, βουκολος, ος, ον, βωδης, ους, ος, η, ν, υ, υκος, ους, ος, ανοητος, ος, ον, ὑποβρυχιος, ος, ον.
hebeti vifu fum, αμβλυωπω, αμβλυωπιαω, ω, αμβλυωττω.
hebefco, αμβλυνομαι, αμβλυ γινομαι, αμαυρουμαι, τυφω.
hebetatio, αμβλυνσις, εως, ἡ.
hebetior, αμβλυτερος, α, ον.
hebeto, αμβλυνω, αμβλυω, ω, αμβλυτω, & αμβλυνω, αναισθητοω, ναρκαω.
hebetudo vitus, αμβλυωπια, ας, ἡ, & αμβλυωπωσις, εως, ἡ.
hebetudo, αμβλυτης, ητος, ἡ.
hecatombe, ἑκατομβη, ης, ἡ.
hectica febris, ἑκτικος πυρετος.
hectica laborans, ἑκτικος, η, ον.
hedera, κισσος, ου, ὁ.
hederaceus, κισσινος, η, ον, κισσεος, ουσα, ουν.
hei, ἡ, αι.
hei mihi, ὀτοτοτοι.
hei mifero mihi, ἰὼ τλημων.
heliotropium, ἡλιοτροπιον, ου, το.
helleborus parga, ἐλλεβορος, ου, vel ἑλλεβορικον.
helleborus albus, ἐλλεβορος, ου, ὁ.
helleniſmus, ἑλληνισμος, του, ὁ.
helluatio, λαροψαγια, ας, ἡ, ψαιστα, ας, ἡ, λαιμαργια, ας, ἡ.
helluo, onis, καταφαγης, του, ὁ, ἀφαυστος, η, ον, ὁ, γαστριμαργος, ος, ον, ὁ, λαιμαργος, ος, ον, ὁ.
helluor, λαροψαγεω, ω, καταπινω.
hem, φυ, ὑπο.
hemicyclius, ἡμικυκλιον, ου, το, ἡμικυκλιος, ου, ὁ.
hemina, κοτυλη, ης, ἡ, ημινα, ης, ἡ.
hemiſphaerium, ἡμισφαιριον, ου, το.
hepar, ἡπαρ, ατος, το.
hepaticus, ἡπατικος, η, ον.
hepaticus morbus, ἡπατικος παθος.
hera, δεσποινα, ης, ἡ, ἐπικοινος, ἡρη, ης, κυρια, ας, ἡ.
heraclius lapis, ἡρακλειος λιθος.
herba, βοτανη, ης, ἡ, ὁ. ποα, ας, ὁ, χορτος, ου, ὁ, χλοη, ης, ἡ.
herbaceus, βοτανωδης, ους, ες.
herbarius, βοτανικος, η, ον.
herbas colligo, βοτανολογω, ω.
herbidus, & herbofus, βοτανωδης, ους, ες, χλοωδης, ους, ες.
herbis victitans, νομαδικος, η, ον.
hercle, & hercule, ναι. τον ἡρακλεα, ναι.

non nercle, μὰ δία, μὰ γᾶναλία.
hercules. ἡρακλῆς, ἑος, ὁ.
heri, χθὲς, ἡχθὲς, τῇ παμβδύῃ.
heri, & nudiustertius, χθὲς, καὶ τριῶν.
heri vesperi, χθὲς ἑσπέρας.
herile jus, δεσποτικὸν δίκαιον.
herilis, δεσποτικὸς, ὴ, ὸν.
herilitèr, δεσποτικῶς.
hermaphroditus, ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ.
hernia, κήλη, ης, ἡ; cum proluvie, ἐντερο-κήλη, ης, ἡ.
herniosus, κηλικὸς, ὴ, ὸν.
heroicus, ἡρῷος, ὴ, ὸν, ἡρωϊκὸς, ὴ, ὸν.
heroicum carmen, ἔπος, ους, τὸ.
heroici carminis scriptor, ἐπικὸς, ὁ, ἡ.
heroina, ἡρωίνη, ης, ἡ; ἡρῷς, ἡρῴδος, ἡ.
heros, ἥρως, ωος, ὁ.
hertus, ἑρκτικὸς, ὴ, ὸν; ἑρκτὸς, ὴ, ὸν.
hesperus, ἕσπερος, ὁ.
hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
hesternus, ἐχθαῖος, ὰ, ὸν; χθιζὸς, ὴ, ὸν.
heu, ὀΐ, ὦ μοι.
heu me miserum, ὀΐ μοι τλήμων.
heus tu, ὦ ἄνθρωπε, ὦ σὺ οὗτος; heus tu dormis? Aristophanes.
heus, ὅ.

H I.

hiatus, χάσμα, ατος, τὸ, χάνημα, ης, ὁ.
hiatus terræ, χθονὸς χάσμα, ατος, τὸ.
hibiscus, ἰβίσκος, ου, ὁ, & ἰβίσκη, ης, ἡ.
hic, pronomen, ὅδε, ἥδε, τόδε.
hic, adv. ἐνταῦθα, ἐν ὅδῳ.
hic & illic, ὧδε κἀκεῖ, ἐνθάδε κἀκεῖσε.
hiccine, μῶν σοὶ - μῶν ἐν ὅδῳ.
hieroglyphica, ἱερογλυφικὰ, τὰ.
hilaricus, ἱλαρικὸς, ἱλαρόμορφος.
hilari animo esse, θαῤῥεῖν, aut τραχηλιᾶν ἀπὸ.
hilaris, φαιδρὸς, ὰ, ὸν, ἱλαρὸς, ὰ, ὸν; πεφυκὼς ἱλαρῶς, ὁτ.
hilari vultu qui est, ἱλαρόπους, ου, ὁ.
hilari vultu, ἱλαροπρόσωπος.
hilariter vivo, ἁβδανῶ, ὦ, ἁβδᾶναι, ἐπαβδᾶνα, ἠβδάνηκα.
hilaritas, ἱλαρότης, ητος, ἡ.
hilaritas animi, ἁβδανία, ας, ἡ.
hilla, ἀδδὰς, ἄττης, ὁ.
hinc, ἐνθεν, ἐνθένδε.
hinc, ex hoc tempore, αὐτοῦθεν, ἐντεῦθεν.
hinc, & illinc, ἐνθε & ἐκεῖθεν.
hinc atque hinc, ἐκ μὲν τοῦ ἐντεῦθεν.
hinnio, χρεμετίζω.
hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ, ἡ.
hinnulus, νεβρὸς, ὁ, ἡ.
hio, χάσκω, & ἀσκάσκω.
hippodromus, ἱππόδρομος, ὁ, ἡ.
hippomanes, τὸ ἱππομανὲς.
hircinus, τραγικὸς, ὴ, ὸν, τραγώδης, ὁ, ἡ.
hircorum fœtor, κυνόδηρ, ος, ὁ, ἡ, γύνεος, ὁ, ἡ.
hircum olere, τραγίζειν, κυνόδηρ.
hircus, τράγος, ὁ, ἡ.
hirquus, καυδὴς, ὁ, ἡ.
hirsutia, τὸ ἄκρον. τραχὺ. ἔκτενον, ντος, ὁ.
hirsutus, λάσιος, ὰ, ὸν, ἔκτενὴς, ὴς, ὸν.
hirsutus pectus habens, ἐκτενόστερνος, ὁ, ἡ, ὸν, ὠ.
hirtus, ἔκτενὴς, ὴς, ὸν, λάσιος, ὰ, ὸν.
hirudo, βδέλλα, ης, ἡ.
hisco, χάσκω.
hispidus, ἔκτενὴς, ὴς, ὸν, λάσιος, ὰ, ὸν.
hispidum barbam habens, ἐκτενόγνωφος, ου, ὁ.
historia, ἱστορία, ας, ἡ.
historiæ, & antiquitatis peritus, λόγιος, ὰ, ὸν. Aristot. Politic. 6.
historiam scribo, γράφω, ὦ, λογογραφῶ, ὦ.
historice, ἱστορικὸν.
historicus, ἱστοριογράφος, ὁ, ἡ, λογογράφος, ὁ, ἡ, συγγραφεὺς, ἑως, ὁ.
hiulcus, ἀγαπὴς, ὴς, ὸν, ἐσκαμμένος, ὰ, ὸν, μέσος, ὰ, ὸν.
hiulcus, σχιζὸς, διεχὼν.
hiulcus, κεχηνὸς, ὼτος, ὁ, διεγκεκμηκὸς, ὸς, ὁ.
hiulca compositio verborum, ἁρμολογία, ας, ἡ.

H O.

hoc, τοῦ.
hoc anno, ἑῶνι Ionice, ὠῶνι, τῶνι, ὦῖνι Dorice, τῶνι Attice, λοιπὸν ἐνιαύσιον τῶν ἱερομηνιῶν, hoc anno designatus rerum farum scriba. τῶνι, Aristophanes in Nubibus.
hoc loco, ὀὐτασδὶ.
hoc modo, τοῦτο τρόπου, ἰδιλιστὶ.
hoc tempore, ὦ τοῦ παιρὸς - οἱ τῷ παιρὸς.
hodie, σήμερον, vel τημέρον.
in hodiernum usque diem, μέχρι τ' ἡμέρου ἐμέρας.
hodiernus dies, τὸ σήμερον, ὁ ἡμέρου ἐμέρα.
hordeo, ἀθέρω, ὦ, ἀθερήσω, ἠθέρησα, ἠθέρηκα, ἠθέρημαι, ἠθερήθην, ὁ, ἡ, ἀθέρισμα, ατος, τὸ.
hordeum, ἄθηρ, ἄθηρος, ὁ.
horiolus, ὠριαῖος, ὰ, ὸν, ὠριμὸς, ὴ, ὸν.
horizon, ὁρίζων, ὀντος, ὁ.
horizontalis, ὁριζόντιος, ὁ, ἡ, ὸν.
horizontaliter, ὁριζοντίως.
horologium, ὡρολόγιον, ὡροσκόπιον.
horologium solarium, ἡλιακὸν ὡρολόγιον.
horologium aquarium, ὑδρόμετρον, ὑδρολόγιον.
horologium arenarium, ψαμμόμετρον.
horologium ad quod aliquid, παραπαλὸν πρὸς ἐνί τι, ὑπερτίθημι ὑπερτιθῶ σοι τὸ τῷ χάλκῳ πρὸς ἀγαθὸν, hortor ad virtutem, τὸ ὄτρυνω, ὦ.
hortulanus, κηπουρὸς, ὁ, ὁ κατωρὸς, ὁ, ἡ.
hortulus, κῆπος, ὁ, ἡ, κηπίδιον, ὁ, τὸ.
hortum excolo, κηπεύω.
hortus, κῆπος, ὁ, ἡ.
hospes, hospitum susceptor, ξένιος, ὁ, ἡ, vel ξένος ἕξενος, ὁ, ἡ, Poet. ξενοδόκος, ὁ, ἡ, ξενοδοκήτης, ὁ, ἡ, ξένιος, ὁ, ἡ, Poet.
hospes, hospitio receptus, ξένιος, ὁ, ἡ, ξεναῖος, ὰ, ὸν.
hospes, peregrinus, ξεῖδ-, ὁ, ἡ, ξεναῖος, ὰ, ὸν, ξένιος, ὁ, ἡ.
hospita, ξένη, ης, ἡ, ξενοδόκη, ης, ἡ.
hospitalis, φιλόξενος, ὁ, ἡ.
hospitalitas, φιλοξενία, ας, ἡ, ξενία, ας, ἡ.
hospitaliter, ξενίως, φιλοξένως.
hospitii jus diffolvere, ξενίαν διαλύεσθαι.
hospitii necessitudinem inire, ξενίαν συναίδεσθαι.
hospitio excipior, ξενίζομαι.
hospitio excipio, πάσῃ λιμενῇ ξενίζω ἀπὸ ξένου, ὁ, ἡ, ξενοδοκῶ, ὦ.
hospitium, ξένιον κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, ὁ, τὸ, πανδοκεῖον, ου, τὸ.
renovare hospitium vetus, ἀναπαλαιοῦσθαι τὰ τῶν πάλαι ξενίων.
hospitii necessitudinem inire, ξενίαν σπένδεσθαι.
hostia, θυσία, ας, ἡ, θῦμα, ατος, τὸ.
hostiam facere, τὰ ἱερὰ θύειν.
hostiam immolare, θύειν θυσίαν.
hostili animo esse erga aliquem, πολεμικῶς ἔχειν τινὶ τινα.
hostilis, πολέμιος, ὰ, ὸν, ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, πολεμικὸς, ὴ, ὸν.
hostiliter, πολεμίως, πολεμικῶς.
hostimentum, σκοπὸς, ὁ, ἡ, ἀντικείμενον, τὸ ὃ.
hostis, ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, πολέμιος, ὰ, ὸν, ἐναντίος, ὰ, ὸν.

H U.

hoc, adverb. δέλτο, ἰδέλτε, ἰντάδε.
huc adeo, δέλτο τόν.
hue & illuc, ἐνθα & ἐκεῖσε.
huc usque, μέχρι τοῦ, μέχρι τούτου.
hui, ὦ, ὠΐ, βαβαὶ.
hujusmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο.
humanitas, φιλανθρωπία, ας, ἡ, φιλανθρωπίη, ης, ἡ, ἀνημερία, ας, ἡ.
humanitate prosequor, φιλοφρονέομαι cum accusativo persona, & dativo rei, & vice versâ.
humanitatis officium præsto alicui, ἐμφιλοτεχνέω.
humaniter ago, ἀνημερεύω.
humaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπικῶς.
humanitus, more humano, ἀνθρωπικῶς.
humanum fa præbere, φιλανθρώπου ἔχειν πρός τινα.
humanus, comis, benignus, φιλάνθρωπος, ὁ, ἡ, καὶ ὁ, ἀνθρωπινὸς, ὴ, ὸν, καὶ ὁ, ἡ, καὶ ὸ, & ἀνθρωπικὸς, ὴ, ὸν, ἠπιόδωρος, ὁ, ἡ, ἐπιεικὴς, ὴς, ὸν, ἤπιος, ὰ, ὸν, ἥμερος, ὰ, ὸν, ἠμερικὸς, ὴ, ὸν, ἠμερίσιος, ὰ, ὸν, Poetice.
humanus fum, φιλανθρωπέω, ὦ.
humanæ res, τὰ ἀνθρώπινα - κακὰ τὰ ἀνθρώπου, οὐ sunt res humanæ.
humatio, ταφὴ, ἧς, ἡ, ἐνταφιασμὸς, ὁ, ἡ, ἐνταφιστὴρ, ὁ, ἡ, ἐνταφιασμὸς, ὁ, ἡ.

humectatio, ονος, ἡ.
humecto, ὑγραινω. βρίζω, ἐμαίω.
humeralis, ικὸς, ἡ, ὸν.
humeris altis qui eſt, ὑψαύχην, ενος, ὁ, ἡ.
humeris robuſtis præditus, ὠμαῖος, α, ον.
humeris geſtare, βαστάζω κ. φέρειν κ. αἴρεσθαι κ.
humerus, ὦμος, ου, ὁ.
humi, ἐπὶ γῆς κατὰ γῆν, χαμαὶ.
humi proſtratus, χαμαιπέτης, ου, ὁ, ἡ καὶ ἐ.
humi repens, χαμαιρπὴς, ὁ, ἡ, ὸν.
humide, ὑγρῶς.
humiditas, ὑγρασία, ας, ἡ, ἰκμὰς, ἀδος, ἡ, ὑγρότης, ητος, ἡ, ὑγρότης, ητος, ἡ, ὑγρασία, ας

illaqueatus, ἐμβρυον, ε, ὁ.
illaqueo, περιτίθεμι, ἐμπεδόω.
illatio, quæ sequitur assumptionem in argumentando, ἐπιφορὰ, ας, ἡ.
illaudatus, ἀνεγκωμιαστος, ος, ὁ.
ille, ἐκεινος, η, ο, ὁ, αὐτος, η, ο.
illecebræ, ἡδυσματα, ων, τὰ; ἐπαγωγαὶ, αἱ, διλεκτικὴ, ἡ, ἡ.
illecebræ verborum, λόγοι ἡδεῖς.
illecebrosus, ἐπαγωγὸς, ὸν, ὁ, ἡδυλογος, ος, ὁ.
illectus, ἐλαθεὶς, ὶσης, ὁ.
illegitime, ἀθέσμως.
illegitimus, ἀνόμος, ος, ὁ ἡ ὁ. ἰσομοι, ος, ὁ, ἡ ἀθέσμος, ος, ὁ.
illepide, ἀχαρίτως, ἀνάρμοστως, ἀμέλεως, ἀπεδόκιμως, ἀγχινόητως.
illepidus, ἀχάριτος; ἀ, & ἀχρήτος, ος, ὁ, ἡ ἀμοιρος, ος, ὁ, ἄμουσος, ος, ὁ ἀγροικος, ος, ὁ καὶ ἡ.
illiberalis, ἀνελεύθερος, ος, ὁ ἡ ὁ, ἄβδηκτος, ος, ὁ ἀθέσμος, ος, ὁ, ἄμουσος, ος, ὁ.
illiberaliter, ἀνελευθέρως.
illiberalitas, ἀνελευθερία, ας, ἡ, ἀγλωσσία, ας, ἡ, ἀγροικία, ας, ἡ, ἀμουσία, ας, ἡ.
illicio, ἐπάγω, ὑφαίνω, ἐξαπατῶ, ἐκλοχῶ.
illicite, ἀθέσμως, ἀζημίως.
illicitus, ἄθεσμος, ος, ὁ ἡ ὁ, ἀζήμιος, ος, ὁ καὶ ἡ, ἀναπαυμος, ος, ὁ, ἀφανὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ.
illicium, ἐλάγγιον, ου, τὸ.
illico, αὐτοῦ, παραυτικα, ἀζήτ.
illido, πρηνίζω, ἐπίπτω, πρανίζω.
illigatio, ἐπίδεσμος, ου, ὁ.
illigatus, πρηνὴς ὼν, ὶσης, ὁ.
illigo, πρανίζω, συκόπτω, ἐσθιομαι, ῶ.
illimis, ἄγκυλος, ος, ὁ.
illine, ἐκεῖσε, αὐτοῦ, αὐτόθεν.
hinc, illine, ἔνθεν, ἐκεῖθεν.
illino, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω.
illiquefacio, σπάνω, τηκτόω.
linfus, πρηνιζόμενος, ὶσης, ὁ.
illiteratus, ἀγράμματος, ος, ὁ ἡ ὁ, ἀγράμματος, ος, ὁ ἡ, ἀμαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ.
illitus, ἐπιχρισθεὶς, ὶσης, ὁ.
illocabilis, ἀσυνάπτος, ος, ὁ.
illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶ.
illotus, ἄνιπτος, ος, ὁ ἡ ὁ.
illuc, ἐκεῖ, ἐκεῖσε.
illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐκλάμπω.
illudente die, περιλαμπούσης ἡμέρας.
illudeo, παίζω, λάμπομαι, ἐπιχαίνω, ἐκφαίνομαι, φαίνω, διαφαίνω ἑαυτὸν, ἐκφαίνω, ἐκφαίνομαι ἑαυτόν.
illudere alicui, ἐγχλῆν τινι, ἐπιγελᾶν τινι· τὰ ἴσα τινὶ ἀποδιδόναι τινι.
illudere sibi, παίζω καθ' ἑαυτὸν.
illusio, ἐπιπαίγμα, ατος, τὸ, ἐπικερτόμησις, ἐπιπαιγμὸς, ὁ, ἐπιπαιγμὸς, ὁ, ἐπιπαιγμὸς, ὁ

impendo, infumo, προνοητεύω τι, ἐκπυκάζω τὸν νεών, bona mea consumo.
impendo operam alicui rei, ἐμπονῶ τινι.
impendo operam muſicæ, ἐπιπονέομαι μουσικῇ.
impenetrabilis, ἀδιάβατος, ος, ὁ, ἀδιέξιτος, ος, ὁ.
impenſa, ης, ἡ, ἀνάλωμα; ατος, τὸ.
impenſe, σφόδρα, ἐγκαρ.
impenſus facere, τὰ καθήκοντα ποιεῖν, τὰ προσήκοντα ἔργα τοῖς προστατεύουσι ποιεῖν, τὰ ἐπιτιμώμενα ἔργα, ἀφὸ τοῦ ἀναγκαζομένου τοὺς δούλους, τοὺς ἐκπονοῦντας ἀναγκάζειν, τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπιτελεῖν, τὰ ὑπηκόοις ἀδύνατα, τοῖς ἐπιτάττουσιν ἐπιτελεῖν.
imperativus, ὑποτακτικὸς, ὴ, ὸν, ὑποτακτικὴ ἔγκλισις, imperativus modus.
imperator fum, ἄρχομαι, ὁμαι, ἡγεμονεύω, στρατηγῶ, ἄρχω.
imperatorem ſalutare, προσαγορεύειν, vel ἀσπάζεσθαι αὐτοκράτορα.
imperator, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, στρατηγὸς, ὁ, ἡ, ἡγεμὼν, ονος, ὁ.
imperatoria dignitas, αὐτοκρατορία, ας, ἡ.
imperatoria ars, ἡγεμονία, ας, ἡ.
imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, ὴ, ὸν, βασιλικὸς, ὴ, ὸν.
imperatrix, αὐτοκράτωρ, ορος, ἡ.
imperatum, πρόσταγμα, ατος, τὸ, κελεύσμιον, ου, τὸ.
imperceptus, ἀδιανόητος, ος, ὁ καὶ ὁ.
imperfectus, ἀτελὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ατος, ου, ὁ.
cum imperio eſſe, ἐγκυρεῖν.
imperioſe, ὑπερηφάνως.
imperioſus, ὑπερήφανος, ος, ὁ.
imperite, ἀγροίκως, ἀδόκως, ἀξυνετικῶς, ἀπείρως, ἀτέχνως.
imperitia, ἀτεχνία, ας, ἡ, ἀδεξιοσύνη, ας, ἡ, ἀμαθία, ας, ἡ.
imperitus, ἀδέξιος, ος, ὁ, ἄγροικος, ος, ὁ, ἀτεχνὴς, ἐς, ὁ, ἀπαίδευτος, ος, ὁ, ἀμαθὴς, ἐς, ὁ.
imperium ἐπιτάγματος, ατος, τὸ, κέλευσμα, ατος, τὸ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, ὑπακοὴ, ῆς, ἡ.
imperium magis ſuſcipere, ἀρχὴν ἐ θελεῖν λαβεῖν.
imperium militare prorogare, ἐπιμετρεῖν χρόνον τῇ στρατηγίᾳ.
imperium tenere, ἀρχὴν ἔχειν ἢ ἄρχειν ἄρχων.
impero, ἄρχω, βασιλεύω, κράτω, ὁ, ἡ, κρατέω, ἐπικράτω, ὁ, ἡ, κρατέω, ἐπικράτω, ὁ, ἡ, κρατέω, ἐπικ

in præsenſi, ὁ, ἡ, τὸ ἀνοητος, ἀνόητος, ον, ὁ, ἡ, τὸ ἀνοητος, ον, ὁ, ἡ, τὸ ἀνοητος, ον, ὁ, ἡ, τὸ ἀνο

incubo, ὄνειρον τι ποι. ἐπίειμαι ποι. ἐπιπεδάζω, ποιοπαθέομαι, ἀμαι, ἐπιδαίζομαι.
incubus, ἐφιάλτης, ου. ὁ.
incalcare antibus, ἀναπατέω, cum dativo.
inculco tibi hoc, ἀτρέμα σοι ἔτι.
inculco, ἐπιτίθημι, pro sapius repetere, ταυτολογέω, παραλαλέω π.
inculpabilis, ἀμέμπτος, ον. ὁ, ἀνάπτης, ου, ὁ. ἀδιηγ, ου, ὁ.
inculpare, ἐπιτιθημι, αἰτιγλάπτω, ἐπενάλπτω, ἐγκαλέω, ἐπιτιμάω, ἐπιτροβίνω.
inculpatus, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἀιτίγκλητος, ου, ὁ, ἄμεμπτος, ον, ὁ, ἀδιηγ, ου, ὁ, ἀμέμπτος, ον, ὁ.
inculte, ἀκόσμως, ἀνακλάστως.
incultus, ἀγύμναστος, ου, ὁ, ἀπέλεγκτος, ου, ὁ, ἀκαλλιτεχνος, ου, ὁ.
inculta terra, ἀγρὸν γῆ, vel χωρ. ἀπαίπτα γῆ, ἀπὸ γῆ.
incumbo, ἐπίκειμαι ποι. pro obnixe rei alicui operam dare, ἐνσάζω τινὶ π. ἀσχολίαμαι τινὶ ποι περί. literarum studiis incumbo.
incunabula, τὰ σπαργανα, αἱ κοῖτοι.
ab incunabulis, ἀπ' αὐτου σπαργάνων.
incurabilis, ἀνίατος, ου, ὁ, ἀίατος, ου, ὁ, ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἀδιόρθωτος, ου, ὁ.
incuria, ῥᾳθυμία, ἀμέλεια, ἀφροντίς, ἀτ, ἡ.
incuriose, ἀνεμελήτως, ἀπεμελήτως.
incuriosus, ἀμελὴς, ἐος, ὁ, ῆος ὁ.
incurro, ἐμβάλλω, ἐπιπίπτω.
incurionem facere, ἐκβάλλω τὸ χόριν· ἐκπεσεῖν ἐκ τίνων ποιεῖ· καταβραχὺ τοιοῦτο.
incurvionibus vallo, καπυπτίζω.
incutio, ἐπείσσημαι, ἐπίτρομαι, ἐπαντίω, ὁ, ἀπέχθεια· ἐπιτίθημι, ἐπιχέω προσβάλλω, καπυρίζω.
incurfus, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, ῥιβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιῤῥοὴ, ῆς ἡ.
incurvatus, ἐπικαμπὴς, ἐος, ὁ.
incurvitas, γωνότης, ους, ἡ, κυρτότ, γος, ἡ.
incurvo, κάμνω, ῳ, κατακαμπτω.
incurvus, κάμπὴς, ὁ, ῆ.
incus, ἀκὶς, ἄκιδος ους, ὁ.
incufatio, ἀπώσις, ους, ἡ, μίμφις, ους, ἡ, φόνος, ου, ὁ.
incufatio querula fortis fux, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
incufo fortem meam, μεμψιμοιρίζω, ῶ.
incufo, ἀπώσομαι τὰ ὦτα· ὑμᾶλω σοι τὸν ἀφοσγγίν, ὁ καπαμίμφομαι.
incufor, ἐπιπορεύομαι, ὁ, ῶ.
incuftodite, ἀφυλακτως.
incuftoditus, ἀφύλακτος, ὁ, ὁ.
incutere cladibum, καπακόπτω τὴν κλίνε.
incutere alicui metum, δέος ἐκπεφόβικά τινι.
incutio, ῥιπτέλλω, καπεγείρω.
indagator, ἰχνεύτὴς, ὁ, ὁ· ἐξιτικὸς, ὁ, ὁ.
indagine cingo, περιστοιχίζω.
indago, inis, ὅρος, ου, ἡ, ὄρυγμα, ατος, τὸ, φυτοκοπεῖ, ου, ὁ.
indago, are, ἰχνεύομαι· pro inquirere, ἐκφύω τὴν ἀλήθειαν, ἐρίτατω· ἰχνεύω, ὁ, ἐξιτικὸς, ἀναζητέω, ῶ.
inde, ex eo loco, ἐνθεῦτεν, ἐντεῦθεν, ἐνθεν.
hine inde, ἐνθεν.
jam inde, αὐτοῦ, ἐπ. τὸν ἐκ τοιλίας μητρὸς αὐτὸν.
jam inde ab utero matris fuæ.
indebitus, ὁ, ὁ ἐφειλόμενος.
indecens, ανεὶς, ἐος, ὁ, ἀσχημὴς, ἐος, ὁ, ἀχρεῖος, ου, ὁ.
indecenter, ἀσχημόνως, ὁ πρεπόντως, ὁ καλῶς.
indecenter me gero, ἀσχημονῶ, ῶ.
indecentia, ἀσχημία, ας, ἡ, five obscena, αἰ, ἡ, ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, πρέπον τὸ, ὁ, ἡ.
ind ecore, ἀκοσμίως, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
ind ecorum, τὸ ἀσχημον, ἀσχημία, ας, τὸ.
indecorus, ἀσχημὴς, ἐος, ὁ, ἀσχημων, ονος, ὁ.
indefatigabilis, ἀκμάστὴς, ὁ, ὁ.
indefenfus, ἀφύλακτος, ὁ, ὁ.
indefeffus, ἀκμάστὴς.
indefinitus, ἀόριστος, ου, ὁ, ἀπεριόριστος, ου, ὁ.
indelebilis, ἀνεξάλειπτος, ὁ, ὁ.
indemnis, ἀζήμιος, ου, ὁ, ἀβλαβὴς, ἐος, ὁ.
indemnitas, ἀβλάβεια, ας, ἡ, ἀζήμια, ας, τὸ.
indeploratus, ἀκλαυτος, ου, ὁ, ἀκλαυτὴς, ου, ὁ.
indefinenter, ἀπαύστως, ἀδιαλείπτως.
index, μήνυτὴς, ου, ὁ.
indix digitus, δακτυλος, ου, ὁ, λιχανὸς, ου, ὁ.
index librorum, κεφάλαιον, ου, ὁ, πίναξ, ακος, ὁ.
indicator, φωτὴρ, ῆρος, ὁ, μήνυτὴς, ου, ὁ.
indicatio latitiæ, ου, ἡ, μήνυμα, ατος, τὸ.
indicatio rei arcanæ, καπυγόρευσις, ους, ἡ.
indicium, μήνυσις, ους, ἡ, μήνυτρον, ου, τὸ.
indicium facio, ἐνεγκαλέω.
indico, as, are, δήλωμα, μήνυσ ποι, ἀπόφασις, γνωρίζω.
indico, is, ere, ἀναγγέλλω τοί π. καπαγγέλλω, πόλεμον, bellum.
indicere ſilentium, κπρυκπεύω, κπρυκεύω.
indicta cauſa, ἀόριτος, ου, ὁ, ἡ, vel ἀόριτα, ὧν μὴ κπαδικασθέντος, condemnari.
indicta cauſa, πρὸ δίκης, Plutarcus.
indictus, non dictus, ἀρρητος, ου, ὁ.
indictus, denuntiatus, ἐγκλητος, ου, ὁ.
in dies, καθ' ἡμέραν ἑκάστην.
indifferens, ἀδιάφορος, ου, ὁ.
indifferentia, ἀδιαφορία, ας, ἡ.
indigena, αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἐγχώριος, ου, ὁ.
indigena, ἀστὴς, ου, ὁ, ἐπιχὼς, ὁ, ὁ.
indigenter, ἐνδεῶς.
indigentia, ἀπορία, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis· ἐνδεὴ τινὸς εἶναι, ἐμοὶ· ἔνδεια ἔχω. δεομαὶ τινος· χρείαν ἔχω κπνός.
indigeſtus, incompoſite, ἀκοσμήτως, ἀτάκτως.
indigeſtus, ἄτακτος, ου, ὁ, ἀτάκτὴς, ου, ὁ.
indigetes Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
indignabunde, μεμψιμοίρως.
indignabundus, ὀργιλόκπυπος ἐσικὼς.
indignatio, ἀγανάκτησις, ους, ἡ, ἀπαξίωσις ὀνου, ἡ, ὁ.
cum indignatione & ſtomacho, δυσχερασπάτως.
indigne, ἀναξίως, παρὰ τὸ πρέπον.
indigne fero, ἀγανακτέω, ὁ, ἀπαξιόω, ὁ, ὁ.
indignitas, ἀναξία, ας, ἡ, ἀνάρτεια, ας, ἡ.
indigno, itaſcor, ἀγανακτέω τοί ποι, & ἀπὸ τινος, ob aliquid, ὀργίζομαί ποι, ἀχθομαί ποι.
indignus, ἀνάξιος, ου, ὁ, ἀν ἐπάξιος.
indignus, ἄκρὴς, ου, ὁ, κπάξιος, ου, ὁ.
indiſcriminatim, ἀδιακρίτως.
indiſſolubilis, ἄλυτος, ου, ὁ, ἀκπάλυτος, ου, ὁ.
indiſtinctus, ἀδιάκριτος, ου, ὁ.
individuus, ἀδιαίρετος, ου, ὁ, ἡ, ἀμέρὴς, ου, ὁ, ἡ, ἀτμητος, ου, ὁ, ἡ, ἀτόμος, ου, ὁ, ἡ.
indivibilis, ἀδιαίρετος, ου, ὁ, ἡ, ἀτόμος, ου, ὁ, ἡ, ἀτμητος, ου, ὁ, ἡ.
indo, is, ἐνδύομαι, ὑποδύομαι, ἐπιτίθεμαι.
indo nomen, ὀνομαζω.
indocilis, ἀμαθὴς, ἐος, ὁ, ἀνεμαθὴς, ἐος, ὁ.
indocilitas, ἀμαθία, ας, ἡ.
indoctè, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
indoctus, ἀμαθὴς, ἐος, ὁ, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἀγύμναστος, ου, ὁ, ἄμουτος, ου, ὁ.
indolentia, ἀπάθεια, ας, ἡ, κπχαρὶς, αι, ἡ, ἄλυπος, ου, ὁ, ἀπάθητος, αι, ὁ.
indoleo, ἀνιάομαι, ἄμαι, συνάγω ὦ.
indoles, φύσις, ους, ἡ, ἔθος, ους, τὸ, φυὴ, ῆς, ἡ.
indoles bona, ἀρετὴ, αι, ἡ.
indoles mala, κακοφυΐα, ας, ἡ.
indomitus, ἀδάμαστος, ου, ὁ, ἄζημος, ου, ὁ.
indonatus, ἀδώρητος, ου, ὁ.
indormio, ἐγκαθεύδω, ἐπικαθεύδω, ἐκδω, ἐγκαθεύδω, ἐπεσω, ἐπικαμπίμαμαι, ἄμαι, ἐπικαπαμάμαι.
indotatus, ἄπροὶξ, ου, ὁ, ἡ, ὁ.
indubitatè, ἀναμφιβόλως.
indubitatus, ἀναμφίβολος, ου, ὁ, ἀδίσαπος, ου, ὁ, ἀναμφίλεκπος, ου, ὁ, ἀναμφιλόγως, ὁ, ὁ.
inducere oblivionem, ἐμποιῶ λήθην.
inducere in errorem, σφάλλω, κπαπλανῶ.
inducere in animum, πιθανάλογον σοι, νομ.
inducere animum, perſuadere, πείθομαι σὸ τὴ ψυχῇ.
inducere in animum, perſuaderi, πρεσβεύω cum acceſſativo, vel infinitivo.
inducias, ἀνοχὴ, ἀνοχῆς, ἀνοχὴ, ἡ, ἐκ. ἐκεχειρία, ας, ἡ, ἐ σπονδὴ, ῆς, ἡ.
inducias facere, ἀνοχὰς ποιοῦμαι πρὸς τινα, ἐκεχειρίαν ποιοῦμαι.
induco, ἐπάγω, πείθω, pro perſuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
inductio, ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀγωγὴ, ῆς, ἡ.
indulgenter habere alicui, φιλανθρώπως ἐπιμελεῖσθαι τινος· καὶ χρηστοπροσώπως.
indulgentia, φιλανθρωπία, ας, ἡ, συγχώρησις, ους, ἡ.
indulgentia fortunæ, ἐυτυχία, ας, ἡ.
indulgeo, καπαχαρίζομαι, ἐυτυχέω, ἐφίημι τοῖς ἴπνοις, voluptatibus.
indulgere genio, ἐξ ἀνάγκδιαν ποιῶ, ἐκπιθῶ.
indumentum, ἔνδυμα, ατος, τὸ, ἔνδυσις, ους, ἡ.
induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veſtio.
induratus, ἀπεκπληγμένος, ὁ, ὁ, ἀπεκπληγὴς, ἐος, ὁ.
induro, σκληραίνω, σκληρύνω, ὦ, ἐπτυλόω, ὦ.
indufium, χιτὼν, ὠνος, ὁ, ἐνδύτης, ου, ὁ. ὑποκπολὴ, ῆς, ἡ.
induſtria, φιλοπονία, ας, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, ἐγκράτεια, ας, ἡ, ἐπιμονὴ, ἡ, ἀκρίβεια, ας, ἡ, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ.
de induſtria, ἐξ ἐπιτοδοῦ, ἐκ προνοίας, καπ' ἀγχινοίαν, προαιρέσεως.
induſtrie, ἐξπονῶ, σκοπεύω, ἐπιμελῶ.
induſtrius, φιλόπονος, ου, ὁ, σπουδαῖος, ου, ὁ, ἐπιμελὴς, ἐος, ὁ, ἀμφίλογος, ου, ὁ, ἀγχίνους ου, ὁ, καπ' ἀγχίνοιαν ὁ, ὁ.
induta, ας, ἡ, ἔνδυμα, ατος, τὸ.
indutus, a, um, περιβεβλημένος, ὁ, ὁ.
induſtus bene, ἐξπονῶ, ῶ, εὖ ἔχοντος, ου, ὁ.
inebriatio, μέθη, ης, ἡ.
inebriatus, μεθὼν, ουσα, ὁν.
inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
inebrior, μεθύσκομαι.
inedia, ασία, ας, ἡ, λιμὸς, ου, ὁ, νηστὶς, ιδος, ἡ.
inedus, ἄσιτος, ου, ὁ, ἀσιτὴς, ου, ὁ, ἀσιτέω, ῶ.
ineffabilis, ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἀνεκλάλητος, ου, ὁ, ἀνεκφόρητος, ου, ὁ.
ineffabiliter, ἀῤῥήτως.
ineffectum reddo, καπαργῶ, ῶ.
ineffica, ἀνεργὴς, ἐος, ὁ, ἀδύνατος, ου, ὁ, ἀδρανὴς, ἐος, ὁ.
inelegans, ἀκόμψος, ου, ὁ, ἀνεμέλητος, ου, ὁ, ἀνελεγαντος, ἄκοσμος.
inelactabilis, ἀκπαπόστος, ου, ὁ.
inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ, ἀδιήγπτος, ου, ὁ.
inenarrabiliter, ἀνεκδιηγήτως, ἀῤῥήτως.
ineo, κπεπέρχομαι.
ineo amicitiam, φιλῶ.
ineo gratiam, χάριν ἔχω.
ineo rationem, ἀναλογίζομαι, ἐπιλογίζομαι, λογίζομαι.
inepte, ἀκομψόπως, παρὰ τὸ μέλος.
ineptiæ, μωρολογία, ας, ἡ, λῆρος, ου, ὁ, vel οἱ λῆροι, φλυαρία, ἐπος, ἡ, φλύαρος, ου, ὁ, φλύαρος, ου, ὁ, φλυαρία, ας, ἡ, φλυαρίαι, ὑγρολογία, ατος τὸ.
ineptio, is, ire, ἐθλίω, ὦ, ἐθλιαι λῆρω, ληρίω, ῶ.
ineptum ingenium, ακαιρία, ας, ἡ, κπωμωρία, ας, ἡ, ὁ.
inepius, ἀκόμψως πρὸς τὸ· ὀρθὰ πρὸς τὸ, ἀνεμελήτως, ὁ, ἀκομψότερον, ὁ, ὁ.
inequitabilis, ὁ μὴ ἱππήσιμος.
inermis, ἀκπλος, ου, ὁ, ἄοπλος, ου, ὁ, ἡ, ἄ.
iners, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, ἀργὸς, ἀμα, ὁν· ἄκαρπος, ου, ὁ, ἄκαρ χος, ου, ὁ, ἀργὴς, ἡ, ὁ, ἀνδρὶς, ἐος, ὁ.
inertia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀβρακία, ας, ἡ, ἀμελία, ας, ἡ.
inertiæ me dedo, βλακεύω & βλακεύομαι καπαβλακεύομαι.
inerudite, ἀπαιδεύτως.
inerudítus, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἀμοῦσος, ου, ὁ, & μοῦσ, σου, ὁ, μακτὴς, ου, ὁ.
inefco, ἐλαιόω, ἐλαιτεύω.
inertibilis, ἀδόκητος, ου, ὁ, ἄδηκτος, ου, ὁ.
inexate vere, ἀμφ τὸ ἐρ. ἀμφίλογον ἔπος.
inexaturabilis, ἀπλήστος, ου, ὁ, ἀπέρεκτος, ου, ὁ.
inexcufabilis, ἀναπόδεικτος, ου, ὁ, ἀναπολόγητος, ου, ὁ.
inexercitatus, ἀγύμναστος, ου, ὁ, ἀπάσκητος, ου, ὁ.
inexhauſtus, ἀξεπάστος, ου, ὁ.
inexhauſtus, ἀδάπανος, ου, ὁ, ἀπαράτητος, ου, ὁ, ἀπαλάλατος, ου, ὁ, ἀξέλεκτος.
inexpertus, ἀπροὶξ ου, ὁ.
inexpiabilis, ἄσπονδος, ου, ὁ, ἀπόποινος, ου, ὁ, ἀξίλαστος.
inexperientia, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀμπειρία, ας, ἡ.
inexpertus, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀπείρατος, ου, ὁ.
inexpiabilis, ἀνεκπλήρωτος, ου, ὁ.
inexplebilis, ἀπλήστος, ου, ὁ, ἀπλητος, ου, ὁ.
inexplebilis cupiditas, ἀπληστία, ας, ἡ.
inexplebilis venter, γαστὴρ ἄπλητος.
inexpletus, ἄπλητος, ου, ὁ, ἄπλητος, ου, ὁ, ἀκόρεκτος, ου, ὁ, ἀπλήστος, ου, ὁ, ἀπλητος, ου, ὁ.
inexplicabilis, ἀδιήγητος, ου, ὁ.
inexplorate, inexplorato, ἀδοκιμάστως, ἀπειρικῶς ατως.
inexpugnabilis, ἀπόλεκτος, ου, ὁ, ἄλωτος, ου, ὁ, ἀχειρωκτος, ου, ὁ.
inextinctus, ἀσβέστος, ου, ὁ, ἀβὸ ἐ.
inextricabilis, ἀπλέκτος, ου, ὁ, ἀμίκκωτος, ου, ὁ, ἀπλεκτος, ου, ὁ, ἀδιάλυτος, ου, ὁ.
inexuperabilis, ἀνυπέρβατος, ου, ὁ.
infabre, ἀκόπως, ἀκόπτως.
infabricatus, ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ ἀβὸ ἐ, ἀδίμητος, ου, ὁ, ἀβὸ ἐ.
infacetus, ἀκόμψος, ου, ὁ, ἀς ὁ ατος.
infacundia, ἀ ἐ ἀπὸ ἀπαιδευσία.
infacundus, ἀ ἀνευρὸ τὸ λέγειν.
infamia, ἀπιμία, ας, ἡ, δυσφημία, ας, ἡ, ἀδοξία, ας, ἡ.
infamiam affero, ἀπιμίαν φέρω, ἀκκλῶ φέρω, ἀδοξίαν παρασκευάζω, ἀκκλῶ περιάπτω.
infamia affici, ἀπιμίαν ἔχω, ἀπιμον μετέχω, ἀκκλῶ ἔχω, νὶ ἐπιτεκμαίρω χ'ρωμαι ἀκκλῶ τοῖς πολλοῖς ἐπιβάλλω.
cum infamia, ἀτίμως.

infamia notare, γνωτὸν ποιεῖ, ἄδηλον ποιῶ πᾶσιν, aliquem.

infamia notari, τυγχάνω, καταῤῥέω.

infamis, ἄτιμος, ὁ, ἡ, ἄδοξος, ὁ, ἡ, δυσκλεὴς, ἐς, ὁ.

infamo, αἰσχύνω, ὁ, ἡ, κακοφημίζω, μιαίνω, καταῤῥυπαίνω, χέω.

infandus, ἀῤῥητος, ὁ, ἡ, ἀνεκφόρητος, ὁ, ἡ.

infans, νήπιος, ὁ, ἡ, παῖς, ὁ, ἡ, βρέφος, τὸ, τὸ.

infans recens natus, ἀνάμαλλος, ὁ, ἡ, νεογνὸς, ὁ, ἡ.

infantia, νηπιότης, τητος, ἡ, παιδία, ας, ἡ.

infantia, infacundia, ἀφωνία, ας, ἡ.

ab infantia, ἐκ βρέφους, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδὸς, ἐκ παίδων, παιδόθεν.

infantulus, βραχύλλας, ου, ὁ.

infascio, ἐμπλάττω.

infatigabilis, ἄκοπος, ὁ, ἡ, καὶ ὁ, ἀκοπώστατος, ὁ, ἡ, ἄτρυτος, ὁ, ἡ, ἀκμήτης, ὁ, ἡ, ἔξ.

infatigabiliter, ἀκοπεὶ, ἀκοπώτως.

infatuo, ἠνωτίζω.

infaustus, δύσφορος, ὁ, ἡ, καὶ ὁ.

infecta re, ἀπράκτως.

infectio, τινάξις, κατεσκευὴ, ης, ἡ, βάφη, ης, ἡ.

infectus, ἀῤῥαίνετος, ὁ, ἡ, ἄῤῥαντος, ὁ, ὁ.

infectus tinctus, βαπτὸς, ὁ, ἡ.

infelicissimus, κακοδαιμονέστατος, ὁ, ἡ, δυσχερέστατος, ὁ, ἡ.

infelicitas, δυσγενία, ας, ἡ, ἀποτροπὴ, ης, ἡ.

infeliciter, ἀκόμως, ἀτυχῶς.

infelicitor rem gero, ἀτυχῶ, ὦ.

infelix, δύσκηλος, ἐβ., ὁ, κακοδαίμων, ὁ, ἡ, ἄβλητ, ὁ, ἡ.

infelix fum, δυσγενὴς, ὁ, ἡ, κακοσθενὴς, ὁ, ὁ.

infenfo animo, ἐκθύμως.

infentum effe alicui, ὠμὰ πρὸς ἐχθρὸν, ἐχθρώδως τινί.

infenfus, ἐχθρὸς, ὁ, ἡ, δυσμενὴς, ἐσ, ὁ.

infercio, παρᾴδω, βάπ., ἐμβάλλω, & ἐμπήγνυμι.

inferi, οἱ κάτω οὐ θεοὶ.

inferiæ, ἐναγίσματα, ων, τὰ, τάφιον, ου, τὸ.

inferior, κατωτέρὸς, ὁ, ἡ, ὑπώτερος, ὁ, ἡ.

inferior ætate, ἥσσων ἡλικίᾳ.

inferiori conditione effe, ἀποδεδουλῶσθαι. μᾶλλον ἔχειν, ἧττον ἔχειν.

inferior viribus, ἐπ τῶν ἴσχυϊ ἥττων.

inferius, κατωτέρω.

internales, dii, ὑπὸγειοι θεοὶ.

infernalis, κατωτέρὸς, ὁ, ἡ.

inferne, κάτω, κατωθεν.

infernus, ὑδὴς, ὁ, ὁ, ὑποχθόνιος, ὁσσ, ὁ.

infernus, ὰ, um, ὁ, ἡ, ὁ, ὑπὸγειος, ὁ, ἡ, ὁ ἐν ὑπὸγαίοις, κατωχθόνιος, ὁ, ὁ.

infero, ἐνάγω, ἐπεισφέρω ἐνάγω.

infero, ἐνάγω, ἐπεισφέρω ἐνάγω.

infero, concido fyllogiſtice, συνάγω.

inferre ſibi manus, ἐμαυτοῦ κρατέω, ἐξάγω ἐμαυτὸν.

inferre vim, ἀδικέζομαι, βιάζομαι, βίαιός ἐσσι, & βιάζ.

inferre bellum, πόλεμον ἐμβάλλω πρὸς τινα, alicui.

inferre damnum, ἐπιβάλλω τινὶ ζημίαμ, & μεῖον τινὸς ἰσχύειν, ἀδικῶ.

inferre manus, ἐπιβάλλω τὰς χεῖρας.

inferus, ὰ, um, ὁ κάτω.

infeſtatio, ἐνόχλησις, ἐως, ἡ, ἐνοχλὴ, ης, ἡ.

infeſte, πολεμίως, ἐχθρῶς.

infeſto, ἐνοχλῶ, ὦ, ἐβ., κακοπραγμονῶ, ὦ, κακῶ, ὦ.

infeſtus, πολεμὸς, ὁ, ἡ, ἐχθρὸς, ὁ, ἡ.

infeſtiari debitum, ἀγωνιῶν πρὸς τὸν τόκον.

infidias ire, ἐξεπιτεύω.

infidiatio, ἐπίτευσις, ἐως, ἡ, ἄγκυρα, ας, ἡ.

infidio, βάπτω, pro macilo, διαῤῥώνω, μαλακίζω.

infidior, πεῤῥ, ἀρτύομαι τὰ.

infide, ἀπίστως.

infidelis, ἄπιστος, ὁ, ἡ, ὁ, πιστὸς, infidelitas, ἀπιστία, ας, ἡ.

infidus, ἄπιστος, ὁ, ἡ, κακοῦργος, ὁ, ἡ, ἀδέλφιος, ὁ, ὁ.

infigo, πήγνυμι, ἐμπήγνυμι.

animus, πεπαυμένος, ὁ, ὁ.

infinitas, ἄπειρία, ας, ἡ, ἀόριστον, ου, τὸ.

infinite, ἀπείρως.

infinitis modis, ἀπείρατος.

infinitus, ἄπειρος, ὁ, ἡ, ἀτέλεστος, ὁ, ὁ.

infinus, ἄβυσσος.

infirmitas, ἀῤῥωστία, ας, ἡ, ἀῤῥωστὸς, ὁ, ἡ.

infirmo, κατῶ, ἀῤῥωτῶ, ὦ.

infirmum reddo, κατῶ, ὦ.

infirmus fum, ἐπιγνωμὴν, & Poetice ἐπιγνωμὴν ἔω, ὦ, ἀῤῥωστῶ, ἀσθενῶ, ὦ.

infirmus, ἀῤῥωστὸς, ὁ, ἡ, ἀῤῥωστος, ὁ, ὁ.

infir, ἀῤῥω, ἀῤῥων ἀῤῥωτος.

infixio, ἐμπήγνυσις, ὁ, ὁ.

infixus, ἐμπεπηγὼς, ὁῖα, ὁ.

inflammatio, φλεγμονὴ, ης, ἡ, φλόγωσις, ἐως, ἡ.

inflammatio capitis, φλεγμονὴ τῆς κεφαλῆς.

inflammatione capitis laborare, φλεγμαίνω.

inflammo, φλογίζω, ἐμπίμπλημι, κάτω.

inflare buccas, φυσῶ σφυρὸν.

inflare tibiam, φυσῶ αὐλὸν.

inflatio, φύσημα, ατος, τὸ, φύσησις, εως, ἡ, ἀναφύσημα, ατος, τὸ, πνεῦμάτωσις, εως, ἡ.

inflatio, ſuperbia, ἀπροπαλία, φρόνημα, ατος, τὸ, ὄγκωμα, ατος, τὸ.

inflatus, πνευματώδὴς, ὁ, ἡ, καὶ ὁ.

inflatus, ſuperbus, χαῦνὸς, ὁ, ἡ, ὄγκωλος, ὁ, ἡ, ὑψηλὸς, ὁ, ὁ.

inflatus animus, ὄγκος, ου, ὁ, ἐμπίδησις, εως, ἡ.

inflectio, κάμπτω, ἀναγίζω.

inflexibilis, ἀκλινὴς, ὁ, ἡ.

inflexus, & inflexio, ἐγκοφάλη, ης, ὁ, ἡ, inflexura, γωνία, ας, ἡ, ὁ, ἡ, κορυφὴ, ἡς, ἡ, γνάθος, ὁ, ἡ, ἀγκὼν, ὦνος, ὁ, ἡ, ἀγκυλὴ, ης, ἡ, ὁ, ἡ, ἀγκύλωμα, ατος, τὸ, ὁ, ἡ, γόνατος, ὁ, ὁ, ἐπιγονατὶς, ἰδος, ἡ, ῥύμη, ης, ὁ, ἡ.

infidio, πρυτανεύω, ὦ, ἐβ.

infidio ſpeme, ἀκμήτως, ου, ὁ, προσδοκὴ τῆς ἀπολαύσεως.

infligere colaphum, πατάσσω τινὶ κόβῃσι, ἐπαμβῶ.

infligere plagas alicui, πληγὰς ἐνάγω τινὶ· πληγὰς δίδωμι, ἔτυπτε πληγὰς.

infligo, προσβάλλω, ἐμπρὸς τινὶ πλαγὰς, verbera, προσβάλλω.

infra, ὑπονέμιον, ὦ, ὑπτιάζω, ὦ.

infra, ſuperbum reddo, ἐξάγω, ὦ, ἀπορραίνω, ὦ.

infra, effror, ſuperbio, ὑπερφρονῶ, ὦσσ, ſeu φρονήσω, ὦσσ, & φρονέω, ὦσσ, φρονήσω, ἐφρόνησα, ὦσσ.

infra, ὑπτιος.

infra, influxus, ὑπόῤῥυσις, ὑπόῤῥυσις, ὑπόῤῥυσις

initium facere, ἀρχὴν ποιεῖσθαι, ἀρχὴ ἄρ-
σαι, ἄρχεσθαι, καταἀρχεσθαι.
injucundè, ἀηδῶς, κἀχαρίστως, ἀχαρίστως.
injucundus, ἀηδὴς, ἐδ. ὁ ἡ ἀηδὲς, ἀηδέστερος, ὁ ἡ ἀηδέ-
στατος.
injudicatus, ἄκριτος, ος, ὁ ἡ, ἀκατάκριτος, ος, ὁ ἡ.
injungo, mando, τινὶ ἐπιτάττω, προστάττω.
injurate, ὠμῶτατα.
injuratus, ὠμόφρων, ος, ὁ ἡ, ὡ.
injuria, ἀδικία, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ, λοιδο-
ρία, ας, ἡ.
injuria afficio, ἀδικῶ τινα, ὑβρίζω.
injuria affectus, ἀνιαθεὶς πάθεσιν, βιαίοις πάθε-
σιν ἁλοὺς, ὑπὸ ἀδικουμένου ὤν.
injuriam accipio, ἀδικοῦμαι, πεπονθέναι.
injuriam ulciscor, ἀδικῶ ἀδικοῦντα, ἀδικεῖν, ὦ.
injuria, ædes alicujus, ἀ. τὰ ἐκείνου οἰκίαν.
injuriæ, ἀδικήματα.
injurius, ὑβριστὴς, οῦ, ὁ.
injurior tum, ἀδικεῖν καὶ, ὑβρίζομαι.
injusti, καὶ πονηρῶς, κακῶς.
injustus, ἀνοσιουργὸς, ος, ὁ, ἡ, ἀσεβεσιάδικος,
ος, ὁ ἡ.
injuste, ἀδίκως, ἐκδίκως, μὴ δίκαια, ἀνίσως.
injuste agere, ἀδικεῖν, ας, ἡ, ἀνίσως, ὡς ἀ.
injustitia, ἀδικία, ας, ἡ, ἀνίσεια, ας, ἡ, κακουρ-
γία, ας, ἡ, κακοηθία, ας, ἡ.
injustus, ἄδικος, ος, ὁ ἡ, ἀνίσος, ἴσης, ὁ ἡ ἴσον.
innafcor, ἐπιγίγνομαι, ἐμφύομαι, προσφύομαι.
innato, ad, νεύσομαι, νεύσω, ὦ, ἐπινεύσομαι.
innatus, ἔμφυτος, ος, ὁ ἡ, συγγενὴς, ὁ, ἡ, ὁν.
innavigabilis, ἄπλοος, ος, ὁ ἡ, ἀπλωτὸς, ὸς, ὸν.
innecto, ἐπὶ, ὦ.
innitor, ἐπερείδομαι τινι, ἐπικλίνομαι.
innitor baculo, βακτηρίᾳ, βακτηρίαν.
innixus, ἐπηρεισμένος, ος, ὁ ἡ, cum dativo, ἐπε-
ρεισμένος τινὶ.
innocens, ἀκακος, ος, ὁ ἡ, ἀκακὸς, ὸς, ὁ ἡ, ἄβλα-
βὴς, ἐς, ὁ ἡ ἐς, ἀσύκοφαντος, ος, ὁ ἡ.
innocenter, ἀβλαβῶς.
innocentia, ἀκακία, ας, ἡ, ἀβλαβὴς, ὁ, ἡ.
innocefco, βεβαιοῦμαι, χρηζομαι ὦμοι ἐπιφυ-
ναι.
innovatus, ἀνεπίφυτος, ος, ὁ ἡ.
innuvo, κρατῶ, νεύω, ὦ, κινῶ τινα.
innoxie, ἀβλαβῶς, ἐκ ἀβλαβὲς, ἀσινῶς.
innoxius, ἀκακος, ος, ὁ ἡ, ἀβλαβὴς, ἐς, ὁ ἡ ἐς.
innumerabilis, ἀναρίθμητος, ος, ὁ ἡ.
innumerus, ἀνάριθμος, ος, ὁ ἡ.
innuo, κινῶ, ὦ.
innupta, ἀνύμφη, ας, ἡ, ἀνύμφευτος, ος, ὁ, ἡ, ἄγα-
μος, ος, ὁ ἡ.
innutrius, ἀνήρατος, ος, ὁ ἡ.
innobilens, ἀνωδὸς, ὸς, ὁ ἡ ἐς, ἀφώνος, ος, ὁ ἡ
ἀφωνὸς, ὸν.
inobedientia, ἀπειθεία, ας, ἡ, ἀπείθεια, ας, ἡ, ἀ-
πειθὲς, ὸς, ὸν.
innoculatio, ἐνοφθαλμὶς, ὶδος, ἡ.
inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
inodorus, ἀνόσμος, ος, ὁ ἡ ὸν, ἀπλὸς, ὸς, ὸν,
ἀνόσμος, ος, ὁ ἡ, ἀσμὸς, ος, ὁ ἡ ἐς.
inoffenfe, ἀβλαβῶς.
inoffenfus, ἀβλαβὴς, ὲς, ὁ καὶ ὁ ἡ, ἀνύβρι-
στος, ος, ὁ ἡ, ἀπρόσκοπτος, ος, ὁ ἡ.
inofficiofus, ἀχάριστος, ος, ὁ ἡ.
inominatus, ἀνώνυμος, ος, ὁ ἡ, ἀνόνυστος, ος, ὁ ἡ.
inopia, πενία, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, πτωχεία,
ας, ἡ.
inopia confilii, ἀμηχανία, ας, ἡ.
inopia laboro, πένῃ δι' ἀπορίαν.
inopinanter, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
inopinato, ἀπροσδοκήτως.
inopinatus, inopinus, ἀδόκητος, ος, ὁ καὶ ὁ ἡ,
ἀπρόσδοκος, ος, ὁ καὶ ὁ ἡ.
inops, ἄπορος, ος, ὁ, ἡ, πτωχὸς, ὸς, ὸν, ἐπίλοι-
πος, ος, ὁ καὶ ὁ.
inops confilii, ἄμηχανος, ος, ὁ καὶ ὁ, ἄπορος,
ος, ὁ ἡ.
inordinate, ἀτάκτως, ἀτακτερῶς, ἀτάκτως,
ἀκοσμήτως, ὑβρίως.
inordinatus, ἀκόσμητος, ος, ὁ ἡ.
inornate, ἀκοσμήτως, ἀκομψίτως, ἀκομψιλο-
γικῶς.
inornatus, ἀκόσμητος, ος, ὁ ἡ, ἀκομψὸς, ὸς, ὸν.
in primis, ἰδιωτικὸς, ἀρχὴν adverbialiter, πρὸ
πάντων, ἐν πρώτοις, καὶ μάλιστα.
inquam, λέγω, φημὶ.
inquies, & inquietudo, τὸ ἀνησυχεῖν αἰδιωτικὸς
ἀγωνία, ας, ἡ, ταραχὴ, ἡ, ἡ.
inquieto, ἐκκινῶ, ὦ.
inquietus, ἄκοιτος, ος, ὁ, ἀνέσυχος, ος, ὁ, ἡ.
inquietus fum, ἀκοιτῶ, ὦ.
inquilinus, ἐνοικος, ος, ὁ, ἐνοικοῦσα, ας, ἡ, μέτοι-
κος, ος, ὁ ἡ.
inquinamentum, ῥύπος, ος, ὁ, μόλυσμα, τος, τὸ, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
inquinatio, δύλωσις, εως, ἡ, μιασμὸς, ὸ, ὁ, ῥύπωσις, ος, ὁ.
inquinator, μιάστωρ, ορος, ὁ.
inquinatus, μεμολυσμένος, ἠνος, ὁ, μεμιασμένος, ος, ὁ ἡ.
inquino, μιαίνω, μολύνω.
inquio, φημὶ.
inquirere in gesta alicujus, ἀζητεῖν.
inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζήτω, ὦ, διερεύνω, ὦ, ἀνακρίνω.
inquisitio, ἐξέτασις, εως, ἡ, ἐπιζήτησις, εως, ἡ, διερεύνησις, εως, ἡ.
inquisitor, ἐξετασὴς, οῦ, ὁ, διερευνητὴς, οῦ, ὁ.
inquisitus, ἐκζητητὸς, ὸν, ὁ.
insalubris, ἀσανὸς, ὸν, ὁ, ὁ, νοσερὸς, ὸ, ὁ.
inillustrat, ἀγνωσιγόνος, ος, ὁ ἡ, ἀγνωσιγόνος, ος, ὁ ἡ.
infanabilis, ἀνίατος, ος, ὁ ἡ, ἀθεράπευτος, ος, ὁ.
infanabiliter, ἀνιάτως.
infane, φρενοβλαβὴς, ἀνοητόλυτος.
infania infanabili laborans, ἀνιάτοις μανιακὸς.
ad infaniam redigere, εἰς μανίαν περιγίνεσθαι.
infania, μανία, ας, ἡ, παραφροσύνη, ης, ἡ.
infanio, μαίνομαι, παραφρονῶ, ὦ.
infanio vehementer, ἐκτυφλοῦμαι, πεφρενοβλα-
βῶμαι.
infanus, ἔμμανὴς, ὲς, ὁ, μανὶς, ἰδ. ὁ, μανικὸς, ὸν, ὁ, μα-
νιώδης, ος, ὁ ἡ.
infatiabilis, ἀπλήστως, ος, ὁ, ἀπλήστου, ος, ὁ, ἀκόρεστος, ος, ὁ ἡ.
infatiabilitas, ἀπληστία, ας, ἡ, ἀδηφαγία, ας, ἡ, ἀκορεσία, ας, ἡ.
infatiabiliter, ἀπλήστως.
infatiatus, ἀκόρεστος, ος, ὁ ἡ καὶ ὁ, ἀεὶ γοητ Poetice, ἀτενισμένος, ος, ὁ, ἀτένισμα, τος, τὸ, ὦ ἡ, ἀχόρτατος, ος, ὁ ἡ καὶ ὁ.
infcienter, ἀδ ἀγνοῶν.
infciens, ἀγνοῶν, ἀμαθὴς ὤν.
infcite, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
infcitia, ἀμαθία, ας, ἡ, ἀμαθὲς, ὸς, ὸ.
infcitus, ἄμαθος, ος, ὁ ἡ, ἀτέχνος, ος, ὁ ἡ.
infcius, ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
infcribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
infcriptio, ἐπιγραφὴ, ἡ, ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τὸ.
infcriptus, ἐγγεγραμμένος, ος, ὁ ἡ.
infculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
infculptus, ἐγγλυπτὸς, ὸν, ὁ.
infecabilis, ἀνάσητος, ἠτος, ὁ, ἡ, ἄσητος, ος, ὁ καὶ ὁ, ἄσητος, ος, ὁ καὶ ὁ.
infecta, animalia, ἔντομα, ων, τὰ, subadi Cæ-
lata, ἔντομα, ων, τὰ.
infectatio, ζήλωσις, εως, ἡ, διωγμὸς, ὸ, ὁ, κα-
τηδίωξις, εως, ἡ.
infector, ἀπεχθὴς, ὲς, ὁ, κατηδιώκτης, ου, ὁ.
infector convitiis, ἐμβλήτης.
infectus, ἄτμητος, ος, ὁ.
infenfibilis, ἀναίσθητος, ος, ὁ ἡ.
infenfibiliter, ἀναισθήτως.
inferabilis, ἀξιωστὸς, ὸς, ὁ ἡ, ἀχρήστος, ος, ὁ καὶ ὁ.
inferpultus, ἀθάπτος, ος, ὁ, ἄταφος, ος, ὁ ἡ, ἄτα-
φος, ος, ὁ ἡ.
infequor, ἐπακολουθῶ, ὦ, διώκω.
infero, ui, ertum, εἰσφέρω, ἐμβάλλω, εἰσβάλλω μάχῃ, Theophr.
infero, inferi, ἀνὴρ, ἀνδρὸς.
infertus, ἐμβεβλημένος, ονος, ὁ, ἐντεθνὼς, ὼτος, ὁ.
infervio, δολῶ, ἐπαίνοις, ὦ, κατῶ τῷ βίῳ ὦ, volupratis.
infervire tempori, καθομιλῶ τοῖς καιροῖς.
infervire commodis alicnis, ὀλῶ τὰ συμφέροντα ἑτέροις.
infeffio, ἐγκρίνω, ἀπ, ὁ, ὁ, ὁ

inſtitutum, i, ſtis, neu, ere, ſtĭtŭi, ſtĭtum, ere, v. a. denotat etiam propoſitum, τροαίρεσις, ſου, ἡ, ἔνστασις, εως, ἡ. ſ.

inſtitutus, τετυμένος, ου, ρ. ἐν, τακτικὸς, ἐν, ἐπιτήδειος, ου, ὁ.

inſto, urgeo, inſtare. pro incumbo, ἐγκειμαι.

pro imminere, ἐγγίζω.

inſto precibus, γονυκλινῶ δεήσεσι, καταλιτανεύω, ω. ἀ. λιτανεύω, ω.

iriſto, perſequor, ὀπίσω, ἐρίσσομαι, ἀρόσσομαι, ἐπίσσομαι, ἐπιδιώκω, προσλιτανεύω, ω. ὑποτείνω, & ἐντείνομαι.

inſtratum, καταστρῶμα, ατος, τὸ.

inſtratus, τρωτὸς, ὴ, ὸν. non inſtratus, ἄτρωτος, ου, ὁ. ἡ. ὸν.

inſtrepo, ἐπιψοφῶ, ῶ, ἐπιτυπτίω, ῶ.

inſtructio, κατασκευὴ, ἧς, ἡ.

inſtructor, τελεσιάρχης, ου, ὁ. κατασκευάρχης, ου, ὁ. τάκτορ, ορος, ὁ.

inſtructa acie iter facio, συντεταγμένος.

inſtructa acies, συντεταγμένη φάλαγξ, συντεταγμα, ατος, τὸ.

inſtructus, μανθάνουσα, ης, ἡ.

inſtuere, id eſt docere, διδάσκω ποιῶ.

inſtrumenta muſica, ὄργανα μουσικὰ. ὄργανα, τὰ.

inſtrumenta ruſtica, γεωργικὰ σκεύη.

inſtrumentum, ὄργανον, ου, τὸ, ὄργανα, ων, τὰ, σκεύη, ους, τὰ.

inſtrumentum fundi, ἐπιτήδεια, in Pandect.

inſtruo, ordino, καταπλάσσω, ττω, ξω. ἐξαρτίζω, συμβιβάζω.

inſtruo aciem, παρατάσσω, ſeu παρατάττω, τάξω, συντάσσω.

inſtruis, ὀχυρώσεις, εως, ἡ. ſ. ὀχύρ, ὠσις, ἡ. ſ.

inſtruitur, σκεύη, ων, τὰ.

inſtruitur, σκεύω.

inſtruitur, σκεύω.

inſtruo, τυπόω.

inſtructus, ἄλδας, ου, ὁ. ἀφ' ὁ.

inſtructio, ἐφόδευσις.

inſtructus, ἐφοδευτὸς, ὴ, ὸν.

inſtruo, ἐπιφορτίζω, ξω. τροφοδοτῶ.

inſula, νησος, ου, ἡ. νησίδιον, ου, τὸ.

inſularis, νησιωτικὸς, ὴ, ὸν.

inſulæ, ἀστεῖαι.

inſulæ blateratæ, ἀστεῖαι.

inſulſus, ἀνόητος, ου, ὁ. pro ſatuo, ἀνοήτητος, ου, ὁ. ἠλίθιος, ου, ὁ.

inſultare militi, ἐπιλοιδορῶ τινὶ ὕβρεσιν.

inſultio, ὑβρίζω, ποιῶ, ὑβρισμὸν, ὑβρίσω. ἐπιχαρῶ, ἐπιχαρῶ τινὶ.

inſulto, ὑπερηφανῶ, ὑπερηφανῶ, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερφρονῶ.

inſultus, ἔρκιον, ου, τὸ. ἕρκιον, ου, τὸ.

inſum, ὑπάρχω, ὑπάρξω.

inſumo, οἰκονομῶ χρήματα, pecuniam: ἀναλίσκω, ω.

inſuo, περιβάλλω, περιβαλῶ, ἐπράπτω.

inſuper, πρὸσθεν, πρὸς τοῦτοις, ἀλλὰ τὸ.

inſuperabilis, ἀδάμαστος, ου, ὁ. ἀνίκητος, ου, ὁ. ἀκάμαστος, ου, ὁ. ἀνίκατος, ου, ὁ. ἀκάματος, ου, ὁ.

inſurgo, ἀνίσταμαι, ἀνάστημι.

inſurgo contra aliquem, ἀνανεύομαι, cum genitivo.

inſitus femori, μηροβόρος, ου, ὁ.

intabeſco, μαραίνομαι, ἀποτήκομαι.

intactus, ἀμίαντος, ου, ὁ. ἀδιάφθορος, ου, ὁ. ἀδιάφθαρτος, ου, ὁ. ἀδιάφθορος, ου, ὁ.

integer, ακέραιος, ου, ὁ. ὑγιὴς, ἐς, ὁ. σῶος, ου, ὁ.

integer, totus, ὁλόκληρος, ου, ὁ.

integer annus, ἐνιαυτὸς πλήρης.

integer, illæſus, ἀβλαβὴς, ἐς, ὁ. ἄβλαπτος, ου, ὁ. ἀπήμαντος, ου, ὁ. ἀνεπιπλήκτητος, ου, ὁ.

integer, ſeu ſincerus, ἀκέραιος, ου, ὁ. ἀδόλωτος, ου, ὁ.

integer, perfectus, ἄκρατος, ου, ὁ. ἄκρατος, ου, ὁ. ἀφ' ὁ. ἄκρατος, ου, ὁ. ἀφ' ὁ. ἄκρατος, ου, ὁ. ἀφ'

interreco, ἐναντίω, διαφαίνω.
varis intervallis, ποικίλως.
ex intervallo, ἐκ διαλείμματος, sive ἐκ διαλειμμάτων.
intervallum, διάστημα, τοῦ, τὸ, διάτημα, ατος, τὸ.
intervenio, ἐνίστημαι, ἐπιγίνομαι.
intervenio, interpono me, μεσιτεύω, παρεισάγω.
intervertо, ἀναλύω, & ἴσημι, παραλλάττω.
intexula, χιτωνίσκος, ου, ὁ.
intexto, ὑφαίνω.
intextus, ὑφαντὸς, ἐμπλεκτὸς.
intima, ἐνδότατα, ων, τὰ, μύχατα, ων, τὰ.
intimus, ος, ἐσώτατος, ατη, ον.
intingo, βάπτω, ἐμβάπτω.
intolerabilis, ἀνήκεστος, ος, ὁ, ἡ, ὀδύνημα, ος, τὸ, ἄπαστος, ος, ὁ, ἡ.
intolerabiliter, ἀνοσίως, ἀνηκέστως, ἀφύκτως.
intolerandus, ἀνήκεστος, ος, ὁ, ἡ.
intono, βροντῶ, ω.
intonsus, ἄκαρτος, ος, ὁ, ἀκαρτόκομος, ος, ὁ, ἡ, ἀκαρτοκόμης, ου, ὁ.
intorte, obliquе, σκολιῶς.
in torum, ἐπὶ κοίτην.
intra, ἐντὸς, cum gen. ἐντὸς, ὑπὸ.
intra dies paucos, ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας.
intra reli jactum, ἐντὸς βολῆς.
intractabilis, ἀθύμαντος, ος, ὁ, ἄπρατος, ος, ὁ, ἡ, ἀπρόσμικτος, ος, ὁ, ἡ, ἀπαιτιμόρητος, ος, ὁ, ἡ.
intransitiva verba, ἀμετάβατα ῥήματα.
intrepide, ἀθύμως, ἀφόβως.
intrepidus, ἄθυμος, ἀθύμη, ος, ὁ & ἡ, ἀβουλίᾳ, ἰος, ὁ, ἡ, ἀφ' ἑαυτοῦ, ος, ὁ, ἀβούλητος, ος, ὁ, ἀφρόντιστος, ος, ὁ.
intricatus, χρυσῶδες, ους, ὁ, ἡ, ἀφ' ἑ.
intrinfecus, ἐντὸς, εἰσόπιν.
intritum, μάττημα, ατος, τὸ.
intro, adv. ἐσω, ἔσω.
intro, as, εἰσέρχομαι, ἔρχομαι ἐς τινα.
introduco, εἰσάγω, ἀνάγω.
introducere personas loquentes, ἀνάγειν. ut ἀνάγων ποιῶ, introducere Platonem.
introducere in domum, εἰσοικίζω, & ἐσοικίζω, ἐσοικίσω, ἐσοικίσας.
introductio in aedes, εἰσοικισμὸς, ου, ὁ, ἐσοικισμὸς, ου, ὁ.
introeo, εἰσέρχομαι, ἐπεισέρχομαι.
introgredior, εἰσέρχομαι, ἐπεισέρχομαι.
introitus, εἴσοδος, ου, ἡ, ἔσοδος, ου, ἡ, ἴρυθμα, ατος, τὸ.
introitus, ἐπεισφορὰ, ᾶς, ἡ, ἐπίτασις, εως, ἡ.
intromitto, εἰσίημι, ἐπεισίημι.
introitus, vel introitum, εἰς, ἡ, ἐς τὸν, vel ἐς τὸ.
introitio, ἐπεισὶς, ὁ, ἐπεισενία, ας, ἡ.
introrso, ἐπόσθιν, ω.
intueor, θεάομαι τινα, βλέπω τὸ πρὸς τινα, ἀποβλέπω τινὰ, ω.
intueri fixis ocalis, ἐνθρόνως.
intuitus, ἐποψὶς, τεως, ἡ, ἔψις, εως, ἡ.
intumesco, ἐγκύλλομαι, ἐγκύτομαι, ὀμαι, ὀίδαίνω.
intorgesco, συμφλύομαι, ὀμαι.
intus, ἔσω, ἔσω, ἔσω.
invadere bello, γυμνάζω, & ἐμπολέμως ἄπτομαι τινος.
invadere exercitu, ἐπιστρατεύω ἐπὶ, καταστρατεύω ἐπὶ.
invado, ἐπιχωρῶ, ἐπιπορεύομαι, imparatos, ἐμβάλλω ἐπὶ τὰ ἀπαίτια. Atticam: ἐπιστέλλω ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, ἐπιβάλλω.
invaletco, ἐπιῤῥωμαίνω.
invaletudo, ἀῤῥωστία, ας, ἡ, ἀδύνεια, ας, ἡ.
invalide, ἀδυνάτως, ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς.
invalidus fum, ἀδυνατῶ ἔχω, ἀσθενῶ, ὦ.
invalidus, ἀῤῥωστος, ος, ὁ, ἡ, ἀδυνὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἀδύνατος, ος, ὁ, ἡ.
invafio, ἐπίδοσις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, ος, ὁ.
invafio hoftilis, ἐπιχώρησις, εως, ἡ, ἐπιβολὴ, ἡ, ἐπιβολὴ, ἡς, ἡ, ἀναπλοῦς, ἀπλοῦς, ἡ.
invafor, ἐπιπλήκτης, ου, ὁ, ἐπιπλήκτρια, ας, ἡ.
invafa difficilis, δυσπρόβλητος, ος, ὁ, ἡ, δυσεύρετος, ος, ὁ, ἡ, δυσπρόσοδος, ος, ὁ, ἡ, δυσπρόσιτος, ος, ὁ, ἡ, δυσπρόσμικτος, ος, ὁ, ἡ, δυσπρόσκλητος, ος, ὁ, ἡ.
invafa facilis, εὐπρόβλητος, ος, ὁ, εὐπρόσιτος, ος, ὁ, εὐπρόσμικτος, ος, ὁ.
invectiva oratio, ἐπιτρίβη, ας, ἡ.
invebo, ἐπάγω, ἐμβιβάζω.
invehor, maledictis aggredior, ἀποστόμωμα ἐς τινα, ῥῆσιν ἐπὶ τινὶ ῥίπτω.
invenio, ἀνεύρω, & ἀνεύρισκω, καταμανθάνω. metrum Poetice cum accusativo, aut genitivo.
invenio, acquiro, πορίζω, & πορίζομαι.
inventarium, ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ.
invento, ἄρομαι, ου, ὁ, ἄρομαι, ατος, τὸ.
inventor, ἄρτης, ἄρτου, ὁ, ἄρτωρ, ορος, ὁ.
inventu difficilis, δυσεύρετος, ος, ὁ, δυσεύρετος, ος, ὁ.
inventum facilis, εὐρίσκων, ουσα, ον, ὁ, ἡ, εὑρὼν, οῦσα, ὄν.
inventum, εὕρημα, ατος, τὸ, ἄρμα ατος τὸ.
inventum artificiosum, τέχνημα, ατος, τὸ.
inventus, ἄρμενος, ος, ὁ, ἄρσην, ενος, ὁ.
non inventus, ἀνεύρετος, ος, ὁ, ἀφ' ἑ.
invenuste, ἀχαρίτως, ἀμόρφως.
invenustus, ἄμορφος, ος, ὁ, ἀχάριτος, ος, ὁ.
invereundia, ἀναίδεια, ας, ἡ, ἀναισχυντία, ας, ἡ, & ἀναισχυντοσύνη, ης, ἡ.
invereundus, ἀναιδὴς, ἐος, ὁ, ἀναισχυντος, ος, ὁ, ἡ, & ἀναισχυντόφρων.
inverfe, inverso ordine, ἀνεστραμμένως, ἐναλλὰξ, & ἐναλλαξ, ἀναστρόφως.
inverfio, ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, καταστροφὴ, ῆς, ἡ.
inverfus, ἐναλλαγμένος, η, ον.
inverto, καταστρέφω.
inveftigatio, ἀνίχνευσις, εως, ἡ, ἔξιτηλος, ου, ὁ.
inveftigator, ἰχνευτὴς, ου, ὁ.
inveftigo, ἀνίχνευω, ἀνιχνεύω, ω, ἐξιτηλῶ.
inveteraſco, παραμένω, παλαιοῦμαι.
inveteratus, παλαιωθεὶς, ῶσα, ὸς, ὁ, ἡ, ἐξιτηλὸς.
invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλας, ἀλλήλους.
invicta anima praeditus, ἀκατάπληκτος, ος, ὁ, ἡ.
invictus, ἀήττητος, ος, ὁ, ἀμάχητος, ος, ὁ, ἀνίκητος, ος, ὁ, ἀήττητος, ος, ὁ, ἀκατάπληκτος, ος, ὁ.
invide, βασκαίνω, φθονῶ.
invidendus, ἀνιζήτητος, ος, ὁ.
invidentia, βασκανία, ας, ἡ, φθονερὸν, ου, ὁ.
invideo, φθονῶ τοῖς ἀγαθοῖς, bonis, βασκαίνω ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις.
invidia, φθόνος, ου, ὁ, βασκανία, ας, ἡ.
abſit verbo invidia, κενὰ δὲ ἀνάγνωσμα φθόνῳ, ἐπ' ἐσθλοῖς.
invidia carens, ἀφθονος, ος, ὁ, ἀβάσκαντος, ος, ὁ.
absque invidia, ἀφθόνως.
in invidia effe, ἐπίφθονον εἶναι, ἐπιφθόνῳ εἶναι τινὶ, φθονεῖσθαι.
in invidiam adduco, σπουδαζόμαι, ὦ φθονεῖσθαι ποιῶ.
invidia oneri, πόνῳ φθόνῳ.
invidiam confio, σωρὸν φθόνου, φθόνου πόνῳ.
invidia rumpor, διαῤῥήγνυμαι ὑπὸ τὸ φθόνου.
per invidiam, ἐπὶ τῷ φθόνῳ.
invidiofe, ἐπιφθόνως.
invidus, φθονερὸς, ὸν, ὁ, ἐπίφθονος, ος, ὁ, βάσκανος, ος, ὁ, φθερτὸς, ὸν, τὸ.
invigilare ſtudiis, ἐπιμανῶ τοῖς λόγοις.
invigilo, ἐγκυμονῶ, ω.
invulabilis, ἀσυλήτος, ος, ὁ, ἄσυλος, ος, ὁ, ἀσύλητος, ος, ὁ.
invincibiliter, ἀνικήτως.
inviolatus, ἀσυλήτος, ος, ὁ.
invisibilis, ἀφράστος, ος, ὁ, & Poetice ἄφραστὸς, ος, ὁ, ἄφραστος, ος, ὁ, γλάφανος, ος, ὁ, ἄδηλος, ος, ὁ, ἄτεκτος, ος, ὁ.
invifor, ἐπισκεπτὴς πιὰ, ἐφορὰω, ὦ, ἐπισκέπτομαι.
invifum effe alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
invifus fum, ὦ ἀγῶ, ὦμαι.
invita natura, παρὰ φύσιν.
invitatio, πρόκλησις, εως, ἡ.
invitatus, κλητὸς, ὸν.
invitatus a fe ipfo, qui non vocatus ad epulas venit, αὐτόκλητος, ος, ὁ.
invite, κακῶς, ἀεκόντως.
me invito, ἐμοὶ οὐκ ἐθέλοντος. ἀέκοντος ἐμοῦ, Homerus.
invito, καλῶ τινα πρὸς ἑαυτὸν, ad coenam: καλῶ ἐπὶ δεῖπνον, πρόκλησιν ἄγω.
invitus, ἄκων, ουσα, ὸν, ἄκοντος, ος, ὁ, ἡ, οὐκ ἐθέλων, ουσα, ὄν, ἄκοντος, ος, ὁ.
invitus facio, οὐκ οἶδ' ὅ πῶς.
invitus, ἀκὼν, ὁ, ἡ, ἄκοντος, ος, ὁ.
inula, ἑλένιον, ου, τὸ.
inultus, ἀτιμώρητος, ος, ὁ, ἀτιμώρητος, ος, ὁ, ἡ.
inumbro, ἐπισκιάζω, καταυγάζω.
inundo, ἐπιλούω, ὦ, τὸ, ἐπιλούομαι, ὦμαι, τὸ.
inundatio, κατάκλυσις, εως, ἡ, κατακλυσμὸς, ου, ὁ.
innando, κλυσμῷ, & πλυσμῷ τινι, ὦ.
inungo, ἐπάλειφω, ἐγχρίω.
in univerſum, ὅλως, καθόλου.
invocatio, ἐπίκλησις, εως, ἡ.
invoco, ἐπικαλέω, ὦ, ἐπιβοάομαι, ὦμαι.
invoco Deum, at mixas preces audiat, θεοκλυτέω, ὦ. Dei invocatio, θεοκλυτία, ας, ἡ.
involo, ἐρίπτομαι.
involucris verborum tecta oratio, σκέπασμα ἐπῶν, ατος, τὸ.
involucrum, κάλυμμα, ατος, τὸ, ἐπίλυμμα, ατος, τὸ.
involvere aliquem calamitatibus, συμφορᾶς τινὰ ἐμβάλλω τινὰ, ἐμπίπτω.
involvere faſciis infantem, σπαργανῶ τὸ βρέφος.
involuntarie, ἀτεκνιστὶ, ἀβουλήτως, ἀκουσίως.
involuntarius, ἀκούσιος, ος, ὁ, ἀκούσιος, ος, ὁ, & ἀέκουσ, ος, ὁ.
involvo, ἐπιτυλίσσω, ὦ, ἐγκυλίω ὡς τι, πόρπαξιν τινὰ, συμπίπτω, calamitatibus, συμφορᾶς τινὰ, ω.
involutio, κάλυμμα, ατος, τὸ, & ἐλύμμα, ατος, τὸ, ἀνάπλωσις, εως, ἡ, ἀνάπλωμα, ατος, τὸ.
involutus, ἐγκυκλοφορήσιμος, ος, ὁ.
inurbane, ἀπ' ἀγροῦ, ἀγροίκως.
inurbanitas, ἀγροικία, ας, ἡ.
inurbanus, ἄγροικος, ος, ὁ, ἡ, ἐκ ἀγροῦ.
inurere alicui ignominiam, ὑφυπτιάζειν τινὰ ὀνείδει.
inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
inuſitate, ἀξύνως, ἀξύνετα, ἀξίνη.
inuſitatus, ἀξύνετος, ος, ὁ, ἀξύνη, οῖ, ὁ, ἡ, ἀφ' ἑ, ἀγνοῦς, ἰος, ὁ, ἡ, ἄ.
inuſtus, ἐγκαυτὸς, ὸς, ὁ.
inutilem reddo, κατατρίβω, ὦ, σκώλω, ὦ.
inutilis, ἄχρηστος, ος, ὁ, ἀνωφελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἀχρεῖος, ος, ὁ.
inutilitas, ἀχρηστία, ας, ἡ, ἀνάμπαυσις, εως, ἡ, ἀχρειότης, ητος, ἡ, ἀνωφελὲς, οῦς, τὸ, ἀχρεῖον, ου, τὸ.
inutiliter, κλαυσιγέλως, ἀνωφελῶς, ἀχρήστως, ἀχρείως.
invulnerabilis, ἀδιάτρητος, ος, ὁ, ἄτρωτος, ος, ὁ.
invulneratus, ἄτρωτος, ος, ὁ.

J O.

io, ἰώ, ἰοῦ.
jocatio, γελοιασμὸς, ου, ὁ.
jocator, γελοιαστὴς, ου, ὁ.
joci, ἡδυ, ος, τὸ.
jocis ac ludis, ἐπὶ ἡδέσι, ὑπὲρ ἡδέων, ὑμὰ, & interdum ἐπὶ ἡδέσιν, ὑμὰ.
joco, ἡ, παίζω, σκώπτω.
joco ac, an ſerio, παίζω, ἢ σπουδάζω.
jocor, παίζω, προσπαίζω τινὶ. cum aliquo: ἅμα τινὶ, προσπαίζω.
jocoſus, ἁβρυκόμης, ος, ὁ, παιγνιώδης, ος, ὁ.
jocularis, παιγνιώδης, ος, ὁ.
joculariter, παιγνιωδῶς.
jocus, παιδιὰ, ᾶς, ἡ, σκῶμμα, ατος, τὸ, παίγνιον, ου, τὸ, γέλωτος, ου, τὸ.
jota, ἰῶτα, ἰῶτος, ἰῶτι, ἰῶτα, ἰῶτ, ἄ.
jonice, ἰωνικὸν, ἰωνικὴ.
jonicus, ἰωνικὸς, ὸν, ὁ. ἰωνὶς, ος, ὁ.

I P.

ipſe, ἰψέμοι, αὐτὸς, ὸν.
ipſiſſimus, αὐτοτατος, ον.

I R.

ira, ὀργὴ, ῆς, ἡ, κότος, ου, ὁ, θυμὸς, οῦ, ὁ, μῆνις, ιδος, ἡ, κότος, ου, τὸ.
ira accenſus, πεφρύαγμαι, ος, ὁ, ἐμμανὴς, ὸς τοι, ὁ, πεφρυαγὼς, ὼς, ὁ, ἡ, ὦ.
ira percitus ſum, πεφρύαγμαι ἔχω, ὀργίζομαι, πεφρυάζομαι.
ira vacuus, ἀμήνιτος, ος, ὁ, ἐ ἡ.
fine ira, ἀμήνιτος, ἀκότητος.
iram abjicere, ἀποβάλλω ὀργὴν, καταλύω τὴν ὀργὴν, τὸν θυμὸν ἀγανίσω, ἀποκάτθεσθαι τὴν ὀργὴν.
iram movere, ὀργὰς ἐμπνείω, ὀργὴν κατὰ τινος, ὀργὴ ὀργίσω, ὀργὴν ἐκκαίω.
iram accendere, ὀργίζω, ω.
item cohibere, χόλον ἴσχω.
iram concoquere, ἐπέχω τὴν ὀργὴν.
iram deponere, ἀνταμείβω, μεθίημι χόλον, Homerus.
iram ſatiare, ἐκτισφορέλαιον θυμὸν.
ad iram provocare, ἐς ὀργὴν τινακαλέω.
iraeunde, ἐπιῤῥώδως, ἐπὶ ὀργὴν, μετ' ὀργῆς.
iracundia, ὀργιλότης, ητος, ἡ, ὀργὴ, ῆς, ἡ.
iracundus, ὀργίλος, ος, ὁ, ἡ, πικρόχολος, ος, ὁ, ἡ.
iraſci alicui, ἐς ὀργὴν τινὶ ἔρχομαι.
iraſcor, ὀργίζομαι τινὶ, τοῦ τινος propter aliquam rem: ὀργομαί τινι.

non nercle, μὰ Δία, μὰ γῆν.
hercules, ἡρακλῆς, ους, ὁ.
heri, χθές, ἐχθές, τὴ πρωὶ λέγων.
heri, & nudiustertius, χθὲς, καὶ πρώην.
heri vesperi, χθὲς ἑσπέρας.
herile jus, δεσποτικὸν δίκαιον.
herilis, δεσποτικὸς, ἡ, ὁ.
heriliter, δεσποτικῶς.
hermaphroditus, ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ, ἡ.
hernia, κήλη, ης, ἡ; ὑπὸ μασχάλη, ης, ἡ.
hernosius, κήλιος, ὁ, ἡ.
heroicus, ἡρῶος, ὁ, ἡ, ἡρωϊκὸς, ὴ, ὸν.
heroicum carmen, ἔπος, ους, τὸ.
heroici carminis scriptor, ἐποποιὸς, οῦ, ὁ.
heroïus, ἡρῶος, ου, ὁ, ἡρῷος, ου, ὁ.
heros, ἥρως, ωος, ὁ.
herus, δεσπότης, ου, ὁ; κύριος, ου, ὁ.
hesperus, ἕσπερος, ου, ὁ.
hesterno die, τὴ χθὲς ἡμέρᾳ.
hesternus, χθέσινος, ὁ, ἡ, χθιζὸς, ὴ, ὸν.
heu, ὀΐμοι, ὦ μοι.
heu me miserum, ὀΐμ' ταλαι.
heus tu, ὁ ἀνὴρ, ἐνθάδε; heus tu dormis? Aristophanes.
heus, ὦ.

H I.

hiatus, χάσμα, ατος, τὸ, χάσκω, ω, ὁ.
hiatus teres, χάσκων λαγὼν, ὁ.
hibiscus, ἰβίσκος, ου, ὁ, ἡ ἰβίσκη, ης, ὁ, ἡ.
hic, pronomen, δὲς, δηὰ, δὲτο.
hic, adv. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
hic & illic, ὧδε κἀκεῖ, ἐνθα δὲ.
hiccine, μῶν ὑτὸ; μῶν ὦν δὲ.
hieroglyphica, ἱερογλυφικὴ, ἡς.
hilaricus, ἱλαρικὸς, ἡ, ὁ, φιλοπαίγμων.
hilari animo esse, σκώπτειν, aut παίζοντα ἀκοῦν.
hilaris, φαιδρὸς, ὰ, ὸν, ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, ὑπερκεχαρὼς, ὼς, ὁ.
hilari vultu qui est, ἱλαρόπτωτος, ου, ὁ.
hilari vultu, ἱλαροπτώτως.
hilariter vivo, ἡδέως, ὦ, ἡδέσμαι διαβιῶ, ἤδεσα ζῆν, ω.
hilaritas, ἱλαρὸς, ου, ὁ.
hilaritas animi, ἐὐφροσὺνη, ης, ἡ.
hilla, ἀλλᾶς, αντος, ὁ.
hinc, ἐνθεν, ἐνθένδε.
hinc, ex hoc tempore, αὐτοῦθεν, ἐντεῦθεν.
hinc, & illinc, ἐνθεν & ἐνθεν.
hinc atque hinc, ἐκ μὲν τὰ ἐντεῦθεν.
hinnio, χρεμετίζω.
hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ, ὁ.
hinnulus, καπρίδιον, ου, ὁ.
hio, χάσκω, & κεκαγκάω.
hippodromus, ἱππόδρομος, ου, ὁ.
hippomanes, τὸ ἱππομανὲς.
hircinus, τραγικὸς, ὴ, ὸν, τραγώδης, ὲς, ὁ.
hircorum forcor, κνισῶμαι, ὰσ, ὰ, γράσεις, ὰ, ὁ.
hircum olere, τραγίζειν, κνισᾶσθαι.
hircus, τράγος, ου, ὁ.
hirquus, καπρῶδης, ου, ὁ.
hirtatio, τὸ ἔιρειν, τράχυνσις, εως, ἡ, ὁ.
hirtus, ἔιριος, ὁ, ἡ, ἔιρων, ὠνος, ὁ, ἡ, ἔιρ ὁ.
hirtus, ἔιριος, ου, ὁ, λάχνη, ης, ὁ, ὁ.
hisco, χάσκω.
hispidus, ἔιριος, ου, ὁ, λάσιος, ὰ, ὁ.
hispidum barbam habens, ἐιριοπώγων, ωνος, ὁ, ἡ.
hispidus, ἔιριος, ου, ὁ.
hispidus, & antiquitatis peritus, λάγνος, ὁ.
Aristot. Politic. 6.
historiam scribo, γράφω, ὦ, ἱστορογραφῶ, ὦ.
historice, ἱστορικῶς.
historicus, ἱστορογράφος, ὁ, ἡ, λογογράφος, ὁ, ἡ, συγγραφεὺς, ἑως, ὁ.
historia, ἱστορία, ὰς, ἡ, ἱστορεῖται, ὰ, ὁ, μῦθος, ου, ὁ.
historicus, ἱστορικὸς, ὴ, ὸν, μυθικὸς, ὴ, ὸν.
historice, ἱστορικῶς.
historio, ἱστορῶ, ὦ, μῦθος, ου, ὁ.
hiulco, σχίζω, διαχίζω.
hiulcus, κεχηνὼς, ὼσα, ὸς, διεστομισμένος, ὰ, ὸν.
hiulca compositio verborum, ἰχνηλασία, ας, ἡ.

H O.

hoc, τωῦ.
hoc anno, τῶνι Ionice, ὠνὶ, τῶνι, νῦν Doricè, τῶνι Atticè, ἀπὸ τῶνδε τῶν ἱστορημένων, hoc anno designatus reium fa-

H O

erarum scriba, τῶνι, Aristophanes in Nub.
hoc loco, ὠνὶ τωῦ.
hoc modo, τωνδὶ τρόπον, ὶωνὶ.
hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι. ἐὶ τὰ παρὰ.
hodie, σήμερον, νεὶ τημέρον.
in hodiernum usque diem, μέχρι τ νύκτωρ τ μεσημ.
hodiernus dies, ὁ σήμερον, ὁ σήμερον ἡμέρα.
hordeus, κρῖνεος, ὁ, ἡ, ὁρίνεος, ὁ, ἡ, κρῖνεον ἔιδος, ὁ, ἡ, τραγίσιος, ὁ, ἡ.
hordinus, ὁρίνος, ὁ, ἡ.
holocaustum, ὁλόκαυτον, ου, τὸ, ὁλοκάυστωμα, ατος, τὸ, ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ.
homicida, ἀνδροφόνος, ου, ὁ, ἡ, ἀνδροκτόνος, ὁ, ἡ.
homicidium, ἀνδροφονία, ας, ἡ.
homicidium perpetro, φονεύω, ὁμοκτονέω. ὦ.
homiloum olor, μουσικὸν ὄρνεον, ὁ, ὁ.
hominum habitum, μισανθρωπία, ας, ἡ. homines odi, μισανθρωπῶ, ὦ.
hominum frequentia, πολυανθρωπία, ας, ἡ, ἀμφικτιονία, ας, ἡ.
homo, ἄνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, βροτὸς, ὸ, ὁ.
homo nihili, ἀνδρωπος κρίγιστος.
homunculus, homuncio, ἀνδρύσκιον, ου, ὁ, ἀνδρώνιον, ου, τὸ.
honestas, καλοκἀγαθία, ας, ἡ, κρλότης, ητος, τὸ, κοσμιότης, ητος, ἡ.
honestas, & integritas morum, καλοκἀγαθία τρόπων.
honestatis studiosus, φιλόκαλος, ὁ, ὁ.
honestatem colo, φιλοκαλῶ, ὦ.
honestatis omnis rudis, & expers, ἀναίσχυντος, ὁ, ἡ πρὸ ὁ.
honeste loquor, ἀξιοσεμνολογῶ, ὦ.
honeste, καλῶς, ἀξιοκάλως, σεμνῶς.
honestissime, πανκαλῶς.
honestissimus, ἐντιμότατος, ὁ, ὁ.
honestus, τιμῶν, ἐντιμότερος, ὁ.
honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλοῦ.
honestum, τὸ καλὸν.
honestum est, καλὸν ἔχει.
honestus, καλὸς, ἀγαθὸς, ἀξιόλογος, ου, ὁ, σεμνὸς, ὴ, ὸν, τιμιος, ὰ, ὸν.
honestus vir, καλὸς κἀγαθὸς ἀνὴρ.
honor, vel bocca, τιμὴ, ἧς, ἡ, κλέος, ους, τὸ.
honorabilis, τίμιος, ὰ, ὸν, σεβασὸς, ὴ, ὸν, αἰδέσιμος, ὰ, ὸν, χαριτὸς, ὴ, ὸν.
honorabilitas, τιμιότης, ητος, ἡ.
honorabilis, τιμητὸς, ὴ, ὸν.
honorarium, γέρανος, ου, τὸ, γέρας, αος, τὸ.
honoratus, τιμιώτατος, ὴ, ὸν, γεγαυσὸς, ὴ, ὸν.
honoratio, τιμιότης, ητος, ἡ.
honoratus, ἐνδοξότατος, ὴ, ὸν, εὐδόξος, ὰ, ὸν.
honoratus valde, γεγαυσὸς, ὴ, ὸν.
honore afficio, τιμῶ τινα μεγίστων τιμῶν, sum mis honoribus: ἄγω τὸν τιμῆ τινα, γέρας τινὶ δίδωμι, τιμῶμαι.
honore affici te pro omnibus, περὶ πάντων σε τιμᾶσθαι.
honore afficior, τιμῶμαι, ὦμαι.
honore digous, γεράσμιος, ὁ, ὁ, ἠμὶ ὁ, ὑπερτίμιος, ὁ, ὁ.
in honore habeo, τιμῶ, ὦ, τιμᾶσθαι, ὦ, τὸν ἀγαμεῖσθαι.
sine honore, ἀτίμως.
honore privo, ἀτιμῶ, ὦ.
honorem exhibeo, ἀτιμῶμαι τινὶ τιμὴν, τιμῶμαι ὦ.
honorifica appellatio, ἀξίωμα, ατος, τὸ.
honorifica memoria, ἀξίωμα μνήμης.
honorifice, τιμίως, ὁδόξως.
honorificus, τιμιος, ὰ, ὸν, τιμῶν, ὼσα, ὸν, ὁδόξος, ὸν, ὁ, ὁ.
honoris expers, ἄτιμος, ὰ, ὸν, ἐνοὺ τιμῆς.
hora, ὥρα, ας, ἡ.
quota est hora? ποσοστὸν ἔστι τ ἡμέρας;
horarum index, ὡρολόγιον, ου, τὸ.
hordeaceus, κρίθινος, ὰ, ὸν.
hordeaceus panis, κρίθινος ἄρτος.
hordeum, κρίθη, ης, ἡ.
hornus, ὡραῖος, ὰ, ὸν.
horum vinum, οἶνος ὡραῖος, pro ὡραίνος.
horologium, ὡρολόγιον, ου, τὸ.
horrenda facie mulier, μορμὼ, ὼς, ἡ.
horrende, ὡραίως, δεινῶς, ἐκπαγλικῶς, ἐκπληκτικῶς, ἐκπαγλον, ἐκπληκτον.
horrendum in modum, ἐυγηθῶς, δεινῶς, σφοδρὰ λίαν.
horrendus, φρικτὸς, ὴ, ὸν, φοβερὸς, ὰ, ὸν.
horrendus, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, φρικτὸς, ὴ, ὸν, φοβερὸς, ὰ, ὸν.
horreo, φρίττω, αἰσχύνω, ὦ.
horreo, ἐκτρέμτω.
horreum, ἀποθήκη, ης, ἡ, σιτοθηκίσιον, ου, τὸ.
horribilis, φοβερὸς, ὰ, ὸν, φρικτὸς, ὴ, ὸν, φοβερὸς, ὰ, ὸν.

H U

horridus, ἄκρὸς, ία, ὸν, λάσιος, ὰ, ὸν, pro duro, ἀσπερο, φρικτὸς, ὴ, ὸν, φοβερὸς, ὰ, ὸν.
horrificus, φρικτὸς, ὴ, ὸν.
horrisonus, βαρύβρομος, ὁ, ὁ.
horror,)
horror frigoris,) φρὶξ, ικὸς, ἡ, ὁ, φρικώδης, ους, ὁ, ἡ, φρικτὸς, ὴ, ὸν.
horror febilis,)
horror, metus,) ἔκπληξις, εως, ἡ, ὁ.
horrore quatior, κραδαίνομαι.
horrorem inducens, φρικωδὴς, ους, ὁ, ἡ, ὁ, φρικτὸς, ὴ, ὸν.
horsum, ἄδε, ὧδε.
hortamen, & hortamentum, παραίνεσις, εως, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ, παράκλημα, ατος, τὸ.
hortator, παραινέτης, ου, ὁ, παρακλητὴς, οῦ, ὁ.
hortatorius, παρακλητικὸς, ὴ, ὸν, παραινετικὸς, ὴ, ὸν.
hortensis, κηπεῖος, ὰ, ὸν, ὁ.
hortor aliquem ad aliquid, παραπλεῖν τινὰ ἐπί τι, παρτίνειν, παρακαλῶ τινα τοῦ τ, παίνημαι τινὰ ἐπὶ τι, παίνημαι τινὰ ἐπὶ ἀγαθῷ, hortor ad virtutem, τὸ ἄνδρ, ὁ.
hortulanus, κηπουρὸς, ὁ, ἡ.
hortulus, κηπίον, ου, τὸ, κηπάριον, ου, τὸ.
hortum excolo, κηπεύω.
hortus, κῆπος, ου, ὁ.
hospes, hospitalis susceptor, ξένος, ου, ὁ, ἡ, vel ξένου ἔκτος, ὁ, ἡ, & Poet. ξενόδοκος, ου, ὁ, ἡ, ξενοδόκος, ὁ, ἡ, ξένος, ου, ὁ, ἡ, Poet.
hospes, hospitio receptus, ξένος, ου, ὁ ἡ πρὸ ὁ ξενικὸς, ὴ, ὸν.
hospes, peregrinus, ξένος, ου, ὁ, ἡ, παράξενος, ὁ, ἡ, ξενικὸς, ὴ, ὸν.
hospita, ξένη, ης, ἡ, ξενόδοκος, ου, ὁ, ἡ.
hospitalis, φιλόξενος, ου, ὁ.
hospitalitas, φιλοξενία, ας, ἡ, ξενία, ας, ἡ.
hospitaliter, ξενίως, φιλοξένως.
hospitii jus dissolvere, ξενίαν διαλύεσθαι.
hospitii sacrificandi iter, ξενίαν συνεπιθύειν.
hospitio excipior, ξενίζομαι.
hospitio excipio, ναὸν κεκτημένη ξενίζω τινὰ, ξενίαν ἄγω, ξενοδοκῶ, ὦ.
hospitium, ξένια κατάλυσις, ξενοδοκεῖον, ου, τὸ, ξενῶνες, ου, τὸ.
renovasse hospitium vetus, ἀνανεώσασθαι τὴ τῶν ξενίων ξενίαν.
hospitor, ξενοδοκῶ, ὦ, ξενίζω τινὰ.
hostia, θυσία ας, ἡ, θύμα, ατος, τὸ.
hostiæ sacræ, τὰ ἱερόθυτα.
hostibus immolare, θύειν θυσίαν.
hostili animo esse erga aliquem, πολεμικὸν ἔχειν κατὰ τινα.
hostilis, πολέμιος, ὰ, ὸν, ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, πολεμικὸς, ὴ, ὸν.
hostiliter, πολεμίως, πολεμικῶς.
hostimentum, ἀποίδη, ης, ἡ, ἀντιποίδη, ης, ἡ.
hostis, ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, πολέμιος, ὰ, ὸν, ἐναντιος, ὰ, ὸν.

H U.

hoc, adverb. ἄδε, ἰδάδε, ἐνταῦθα.
huc adeo, ἐδεῦρο ἰόντι.
huc, & illuc, ἐνθεν ἐκεῖσε.
huc usque, μέχρι τῶδε, μέχρι τωνδε.
hui, ὁ, ὁ, ἐαῖον.
humanè, ἀνθρωπικῶς, ἀνθρωπίνως.
humanitas, ἀνθρωπότης, τητος, ἡ, φιλανθρωπία, ἡ, ἐυνοια, ας, ἡ.
humanitate profequor, φιλοφρονέομαι cum accusativo perfona, & dativo rei, & vice versa.
humanitatis officium præsto alicui, ἀφιλοτιμῶ.
humaniter ago, ἀνθρωπικῶς.
humaniter, ἀνθρωπικῶς, φιλανθρώπως, ἀνθρωπίνως.
humanitus, more humaoo, ἀνθρωπικὸν.
humanum se præbere, φιλανθρώπου ἔχου τρόπου τινὸς.
humanus, comis, benignus, φιλάνθρωπος, ὁ, ἡ πρὸ ὁ, ἀνθρώπινος, ὴ, ὸν, ἡ, ὁ, ἡμέρος, ὰ, ὸν, ἐυνοικὸς, ὴ, ὸν, ἡ, ὁ, ἐὐ.
humanus, ad homines pertinens, ἀνθρώπινος, ὴ, ὸν, ἀνθρώπειος, ὰ, ὸν, ἀνθρώπικὸς, ὴ, ὸν, ἀνθρώπιος, ὰ, ὸν, ἡ, ὁ, μερμήνειος, ὴ, ὸν, Poetice.
humanus sum, φιλάνθρωπός ὦ.
humane res, τὰ ἀνθρώπινα. ἀπνὰ τὰ ἀνθρώπινα, οὐ sunt res humanæ.
humatio, τάφος, ου, ὁ, ἐνταφιασμὸς, ὁ, ἡ, ἐνταφιστρον, ου, τὸ.

humectatio, σγμος, ου, ὁ.
humecto, σγαινω, βρέχω, ὑγραίνω.
humeralis, ωμικὸς, ὸν, ὁ, ἡ.
humerus alter qui est, ἕτερος, ου, ὁ.
humeris robustis praditus, ὠμίτης, ου, ὁ.
humeris gestare, βαστάζειν ω, φέρειν ω, αἴρειν ὦμοις ω.
humerus, ὦμος, ου, ὁ.
humi, ἐπὶ γῆ, κατὰ γῆν, χαμαὶ.
humi prostratus, χαμαιπετὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ὀν.
humi repens, χαμαιγὴς, ὴς, ὁ.
humide, ὑγρῶς.
humiditas, ὑγρότης, ου, ἡ, ὑγασία, ας, ἡ, ὑγρότης, ου, ἡ.
humidus, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, διύγρος ω, ὑ, ὁ, νόσος, ου, ἡ.
humiliatio, ταπείνωσις, εως, ἡ.
humilio, ταπεινῶ, ω.
humilis, ταπεινὸς, ὴ, ὸν, ἀδοξος ω, ὁ, ἡ.
humilis, non altus, ὑπόγειος, ου, ὁ, ἡ, ταπεινὸς, ὴ, ὸν, ἀδοξος, ου, ὁ, ἡ, χαμαιπετὴς, ὴς, ὁ, ἡ, χθαμαλὸς, ὴ, ὸν.
humilis oratio, πεζὴ λέξις, ταπεινολογία, ας, ἡ.
humilitas, ταπεινὸς, ὴ, ὸν, ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ.
humiliter, ταπεινῶς.
humiliter animum agere, ταπεινὸν φρόνειν.
humiliter sentire, ταπεινοφρονεῖν.
humor, ὑγρὸν ἀνυδατώδες, ὑγρὸν ὑπερβολικὸν.
humor, oris, ὑγρὸς, ἰδῶ, ὁ, ἡ ὑγρότης, ητος, ἡ, ἰκμὰς, ἀδος, ἡ, ὑ.
in humorem resolvi, ῥέπειν ὑδωρ.
humorum redundantia, πλεονασμὸς, οῦ, ὁ.
humus, γῆ, ἡ, ὁ, χθὼν, ὀνὸς, ὁ, ἡ.

H Y.

hyacinthinus, ὑακινθώδης, ὴς, ὁ, ἡ, ὑακίνθου ὄφεως ω, ὑ, ὁ, ἡ.
hyacinthus, ὑάκινθος, ου, ὁ.
hyades, ὑάδες, αἱ.
hyaena, ὕαινα, ης, ἡ.
hybernal, τὸ χειμερινὸν χωρίον.
in hybernis me contineo, ἐνοικημάζω.
in hyberna proficisci, εἰς χειμαδίου φοιτᾶν; Herod. fabintellige, χώρου, vel χῶν.
hybernaculum, τὸ χειμαδίου χωρίον, ὁ χειμάδιον τόπος.
hybernatio, χειμασία, ας, ἡ.
hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
hybernum tempus, χειμερινὸς ὥρα.
hybernus, χειμερινὸς, ὸν, ὁ, ἡ, subaudi ὥρα· χειμὼν, ὥνος, ὁ.
hydra, ὕδρα, ας, ἡ, ὑπομασμὸς, ου, ὁ, ἡ, κολεὸς, ὁ, ἡ, τόμιον, ου, ὁ, τὸ, τομίδιον, ου, τὸ, τομιδοφόρος, ὁ, ἡ, θήκη, ας, ἡ, ὑπόμα, ατος, τὸ.
hydria parva, ὑδρίσκος, ου, ὁ, ἡ, ὑδρίον, ου, τὸ.
hydrope laboro, ὑδρωπιῶ, ω.
hydropicus, ὑδρωπικὸς, ὴ, ὸν, ὁ.
hydrops, ὕδρωψ, ωπος, ὁ.
hygmatio, ὑγρασμὸς, ου, ὁ, χυμασία, ας, ἡ.
hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
hyems, χειμὼν, ὥνος, ὁ, χεῖμα, ατος, τὸ.
hymen, ὑμὴν, ὅνος, ὁ.
hymenaei, expers, ἀνυμέναιος, ου, ὁ.
hymenaeum canto, ὑμεναιῶ, ω.
hymnus, ὕμνος, ου, ὁ.
hymnum dico, ὑμνολογῶ, ὑμνῳδῶ.
hypallage, ὑπάλλαγη, ης, ἡ.
hyperbole, ὑπερβολὴ, ης, ἡ.
hyperbrei populi, ὑπερβόρειοι, οἱ.
hypocrita, ὑποκρινόμενος, ου, ὁ.
hypostasis, ὑπόστασις, εως, ἡ.
hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος, ου, ὁ.
hysopus, ὑσσωπος, ου, ὁ, ἡ, & ὕσσωπον, ου, τὸ.
hystrix, ιχος, ὁ, ἡ.

J A.

Jaceo, κεῖμαι, ἐκτείνομαι ἐν γῇ, in solo, ὑποπίπτω, κατακείμομαι.
jaceo contemptus, ἀτιμάζομαι.
jacere alicui, ὑποβρύχιον τὸ εἶδος, ὑποδέδεμαι, ὑποβρύχιον πάσχω εἶδος.
jacere fundamentum, τὸν ἀρχὸν ὑποτιθέναι, vel βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον· θεμελιοῦσθαι ῥοπὴν, ἐπικεῖσθαι βάθρον ποδί.
jacio, is, βάλλω ἀπὸ λίθοις, lapidibus: ῥίπτω.
jactabunde, ὑπερηφάνως, κομψῶς, ὑπερόπτως.
jactabundus, ἀλαζὼν, ονος, ὁ, ἡ.
jactantia, ῥαψῳδικὴ, ης, ἡ, ἀλαζονία, ας, ἡ.
jactantiae plenus, ὑπερήφανος, ου, ὁ.
jactare minas, ἠπειλεῖν ἀπειλάς.
jactare se de aliqua re, ἀλαζονεύεσθαί τι.
jactatio, ostentatio, ἀλαζονεία, ονος, ἡ, ὀλαζονικὸν, ου, ὁ, ὑπερηφανία, ας, ἡ, μεγαλαυχία.
jactatio, jactus, βασιγμὸς, ὁ, ἡ, ῥιπτασμὸς, ὁ, ἡ.
jactationis amans, φιλοπαίστης, ου, ὁ.
jactator, ὑπανὴρ, ὁ, ἡ, ὁ, ὑπερήφανος, ὁ, ἡ, ὑπερόπτης, ου, ὁ, ἡ, ὑπεροπτικὸς, ὴ, ὸν, ὑπερόπτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ὑπερόπτης, ου, ὁ.
jactito, ὑμνολογῶ, ὑπεκφαίνομαι.
jacto, frequenter jacio, ἀναῤῥίπτω, ῶ, ῥίπτιζω, ω· pro fere effero, μεγαλαυχῶ, ῶ, μεγαλορρημονῶ ἐπὶ τινι.
jactura, ζημία, ας, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.
jacturam facere, ζημιοῦν, ζημιοῦσθαι, cum accusativo, ἀποβάλλεσθαι.
jacturam facere animae, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν.
jactus, βολὴ, ἡ, ὁ, σύνδεσις, εως, ἡ.
jactus alea, βόλος τεσσάρες, vel τεσσάρων.
jaculandi peritia, ἄσκησις, ου, ἡ, ἐμμελία, ας, ἡ, ἄσκεσις, ου, ὁ, ἡ.
jaculandi peritus, ἄσκητης, ου, ὁ, ἀδεκαίμητος, ου, ὁ.
jaculatio, ἀκόντησις, εως, ἡ.
jaculator, ἀκοντιστὴς, οῦ, ὁ, τοξότης, ου, ὁ.
jaculor, ἀκοντῶ, βάλλω λίθοις, vel καὶ λίθῳ, ὑπὸ.
jaculum, ἀκόντιον, ου, τὸ, ὄβρι, ατος, τὸ.
jam, ἤδη, νυν.
jamdiu, πάλαι, ἐκ παλαὶ χρόνου.
jamdudum, ἐκ πολλοῦ ἤδη χρόνου.
jam jam, παραυτίκα.
jam inde a pueris, ἐξ ὅτε ἐκ παίδων.
jam nunc, hoc tempore, ἤδη τοῦ τοῦ νῦν χρόνου.
jam olim, ἐκ πάλαι, & ἐκ παλαιοῦ.
japridem, πάλαι.
jam vero, ἤδη δὲ, καὶ νυν, & μᾶλλον, μὰν δὴ.
jambus, ἴαμβος, ου, ὁ.
jambicus versus, ἰαμβεῖον, ου, τὸ.
janitor, θυρωρὸς, ὁ, ἡ, & ὁ, ἡ πυλωρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, ὠρὶ ὁ.
janua, θύρα, ας, ἡ, πύλη, ης, ἡ, ἡ, αὐλὸς, ὁ, ἡ.
januam cadere, θυροκοπεῖσθαι.
januarius, ἰανουάριος, ου, ὁ, χαμαιπὸς, ὀνος, ὁ, ἡ.
jaspis, ἴασπις, ιδος, ὁ, ἡ.

I B.

ibi, adverb. αὐτόθι, ἐκεῖ, αὖθ', ἐστιῶδε.
ibidem, αὐτοῦ, αὖθ', ἐκεῖ αὖθ'.

I C.

icere foedus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo, συντίθεσθαί τινι.
ichneumon, ἰχνεύμων, ονος, ὁ, ἡ.
ico, ἰκὼ, ἰκτῖνος, τύπτω, πατῶ.
ictericus, ἰκτερικὸς, ὴ, ὸν.
ictero laboro, ἰκτερῶ, ω.
icterus, ἴκτερος, ου, ὁ.
ictus, ὰ, ὰ, πληγὴ, ἡ, τύλωμα, ατος, τὸ.
ictus, ὰ, um, βλητὸς, ὴ, ὸν, πεπλη, ἐπεὶ, ἐ, πληγεὶς, ἐντὸς, ἐ, πληγὲς, ὲ, ὸ.
ictus fulmine, κεραυνοβλὴς, ὴτος, ὁ.

I D.

id, τοῦτο.
id, est, τοῦ ἐστι, & τουτέστι, οὗτός τε, ἤτοι ἐστὶ τοῦτο.
idcirco, διὰ τοῦτο, διὰ τοῦτ'.
id quod res est, τὸ ὄν.
ides, ἴδυς, ος, ὁ, ἡ.
idem, masc. ὁ αὐτὸς, αὐτοῦ, ὁ τοῦτο.
idem, neut. τοῦτο idem ac τοῦτο ὅ· τοῦτο τὸ αὐτὸ, idem ac eiconides. Unde Latini idem ostendere.
identidem, ἐπάνοσα, ἐπαῦτις, αὖθις τε αὖθις.
ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τοῦτο ὅτιπερ.
idioma, ἴδιωμα, ατος, τὸ.
idiota, ἰδιώτης, ου, ὁ.
idiotismus, ἰδιωτισμὸς, οῦ, ὁ.
idololatria, εἰδωλολατρία, ας, ἡ.
idololatra, εἰδωλολάτρης, ου, ὁ.
idolum, εἴδωλον, ου, τὸ.
idoneae, ἱκανοῦσαι, ἱκανεῖ.
idoneus, ἱκανὸς, ὴ, ὸν, ἐπ' ὠφ' ὁ, ἡ, οὗ τοῦ· χρήσιμος, ἐπιτήδειος, ἐπιτηδὲς, ὲ, ὸ, ἐπιτήδειος, ου, ὁ, ἡ, ἐπιτηδὲς, ὲ, ὸ.
non idoneus, ἀχρεῖος, ου, ὁ, ἡ, ἀχρεῖος, ου, ὁ.
idoneus fum, ἀξιῶμαι, ῶ.

J E.

jecur, ἧπαρ, ατος, τὸ, σπλὴν, ὴνος, ὁ.
jecur infpicio, ἱεροσκοπῶ, ῶ.
jejune, αὐστηρῶς, ὠμῶς, ἀτεχνῶς, ὡς, ὁ, ἡ, ὡς, ὡς, ὡς.
jejunium, νηστεία, ας, ἡ, ἀτεχνία, ας, ἡ, ὡς, ὡς, ὡς.
jejuno, νηστεύω, ῶ.
jentaculum, ἀκρόπεινα, ονος, τὸ, ἐμβρωμα, ατος, τὸ, ἀκρόπεινον ἔδεσμα.
jentaculi fumptio, ἀκροποσία, ας, ἡ.
jenro, ἀκροπίνομαι, ἀκροπόνω.
Jefus, Ἰησοῦς.

J G.

igitur, ἄρα, ἤδη, γοῦν, τοιγαροῦν.
ignarus, ἄγνωτος, ὁ, ἡ· ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ.
ignarus fum, ἀγνοῶ, ἀπειρέω, ἀμαθαίνω.
ignarus Philofophiae, ἀφιλοσόφητος, ου, ὁ.
ignava vita, ἀῤῥωνία, ας, ἡ.
ignave me gero, μαλθάσσω.
ignave, ῥᾳθύμως.
ingnavia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ.
ignaviter ago, ἀναμαλακίζομαι.
ignavus, ἀνανδρὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ἄργὸς, ὸ, ὁ, ἡ, ἀργὸς, ἀργὸν, ὁ, ἡ, ἀνάνδρως, ὁ, ἡ, ἀνάνδρου, ὁ, ἡ, ἀνάνδρου, ὁ, ἡ, ἀνάνδρου

illsequentes, ἑπόμενοι, ου, ό.
illsequor, παρέπομαι, ἐπακολουθέω.
illsimo, quæ sequitur assumptionem in argumentando, ἐπιφορὰ, ας, ἡ.
illsudatus, ἀνεπαισθητος, ον, ὁ.
ille, ἐκεῖνος, η, ο, ὁ, πρὸσ, ὁ.
illecebræ, δόλιγτα, ας, ἡ, ἐπαγωγὴ, ἡ, δέλεαρ, ατος, τὸ.
illecebræ verborum, λόγοι ἡδύνοντες.
illecebrosus, ἐπαγωγὸς, ὁ, ἡ, δολερὸς, ὰ, ὸν, δελεασμὸς, ὁ, ἡ, ἐπαγωγὸς, ὸν, ὁ.
illegitimus, νόθος.
illegitimus, ἀνόητος, ον, ὁ, ἡ, ὁ. ἄνομος, ος, ὁ, νόθος, ὁ, ἡ. ἀδίκημα, ατος, τὸ.
illepide, πρόσκοπος, ἀνάμορφος, ἄμουσος, ἀνεύδοκος, ἀχαρίτωτος.
illepidus, ἀγροικος, ὁ, ἡ, ἄχαρις, ι, ὁ, ἡ, ἀμορφος, ὁ, ἡ, ἄχαρις, ιτος, ὁ, καὶ ἡ.
illibatus, purus, ἄβλαπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀβλαβὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἄβλαπτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀμίαντος, ὁ, ἡ, ὁ.
illiberter, ἀνόως.
illiberalis artificia, βαναυσικὴ τεχνίτικὴ.
illiberalis, ἀνελεύθερος, ὁ, ἡ, ὁ, βαναυσικὸς, ὴ, ὸν, ἄνοος, ὁ, ἡ, ὁ.
illiberaliter, ἀνελευθερίως ος, ὁ, ἀγενῶς, ος, ὁ.
illiberaliter, ἀνελεύθερος, βαναυσικῶς.
illic, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν, ἐκεῖ.
illicio, ἐνάγω, ὁμοῦ, ἐφέλκω, ἐφέλκομαι, ἐπάγω, ἐπάγομαι, ἀδολίνω.
illicitus, ἄθέμιτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀδόλωτος, ος, ὁ, ἡ, ἀπαγορευτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀπειρητὸς, ὁ, ἡ, ὁ, καὶ ὁ.
illicium, ἐλλυτρον, ὁ, τὸ.
illico, αὐτοῦ, παραυτὰ, ἐξαῦτ.
illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσάγω.
illigatio, ἐπάταγὴ, ὁ, ἡ.
illigatus, πεφυτευμὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
illigo, πρόσδω, συνάπτω, ἐπάταγὴ, ὦ.
illimis, ἄτεγκτος, ὁ, ἡ.
illinc, illinc, ἔνθεν, ἐνθένδε.
illino, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω.
illiquefacio, σήπω, τήκω.
linius, πρωτοβλαβὴς, ἐσσε, ὁ.
illiteratus, ἀγράμματος, ος, ὁ, ἀγράμματος, ος, ὁ, ἀμαθὴς, ὁ, ἡ, ὁ.
illitus, τὸν πλησίον, ος, ὁ, ἐπιχρισθὲὶς, ἐπιτεθὲὶς, ὁ.
illocabilis, δυσθίκατος, ον, ὁ.
illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶ.
illotus, ἄνιπτος, ος, ὁ καὶ ὁ.
illuc, ἐκεῖ, ἐκεῖσε.
illuco, πρωϊσιάσω, ἐπιλάμπω.
illucescere die, περιλαμπόντος ἡμέρας.
illucesco, ἀναγλάω, ἐπιγλάω, ἐπιφαύσκω, φάσκω, διαφώσκω διαφώσκομαι, ἐπιφαύσκω, ἐπιφαύσκομαι.
illudere alicui, ἐγχλῆ, ου, ἐπιγελᾶν τινι τὸν ἐπὶ τινι πεπραγμένοις.
illudere sibi, παίζω καὶ ἐαυτῷ.
illudo, ἐμπαίζω, σκώπτομαι, ω, ἐπισκώπτω, παρασκώπτω, ω.
illuminatio, καταυγασμὸς, ὁ, ἡ, ἐπίλαμψις, ου, ἡ, φωτισμὸς, ου, ὁ, φωτισμὸς, ου, τὸ.
illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, ομαι, ου.
illunis oox, τῆς ἀσελήνου.
illusio, ἀπάτη, ης, ἡ, ἐπιστομὶς, ος, ὁ, φαιδρισμὸς, ὁ, ὁ, χλεύασμὸς, ος, ὁ, χλεύασμὸς, ος, ὁ, ἐμπαιγμὸς, ος, ὁ, χλεύασμὸς, ος, ὁ, ἐμπαιγμὸς, ος, ὁ, ἐμπαιγμὸς, ος, ὁ.
illusor, ἐμπαιστὴς, ου, ὁ, ἐμπαιστρὶς, ὁ, ἡ.
illustrari divinitus, ἐλλαμπύνεσθαι.
illustratio, καθαίρεσις, ου, ἡ, ἀθῴωσις, ος, ὁ, ἡ.
illustratorius, τρυφητὸς, ὁ, ὁ.
illustris, φωτεινὸς, ὁ, ἡ, ὁ. λαμπρὸς, ὁ, ὁ, ἡ, pro nobili, ἐνδοξος, ὁ, ἡ, ὁ. ἀδόξαστος, ὁ, ὁ, ὁ.
illustris, celebratus, περίφημος, ὁ, ὁ.
illustrem reddo, ἀποδοξάζω.
illustrissimus, διασημότατος, ὁ, ὁ, ἀείδιμος, ὁ, ὁ, ἐπιφανέστατος, ὁ, ὁ.
illustro, καταλάμπω, καταυγάζω, pro declarare, δηλόω, φανερόω.
illusus, ἐμπεπαισμένος, ἐνη, ὁ.
illuvies, πλυσία, ας, ἡ.

I M.

imaginatio, φαντασία, ας, ἡ.
imaginationes concipio, φαντασίαις, ομαι.
imaginor, φαντάζομαι, ωμαι.
imago, εἰκὼ, ὀνος, ἡ, ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ἀφ. ὁμ. τὸ.
ad imaginem Dei, κατ' εἰκόνα Θεοῦ.
imaginem, vel simulacrum fingo, πλάττω, ὦ.
imago futuri, πρυκήρυγμα, ατος, τὸ.
imaguncula, πάτυρα, ας, ἡ, ἀγαλμάτιον, ου, τὸ.
imbecillis, ἀσθενὴς, ἐσσε, ὁ, ἡ, ἄβρωστος, ος, ὁ, ἡ, πάνυσθενὴς, ὁ, ἡ, ἀδύνατος, ος, ὁ.
imbecillum reddo, ἀμαυρόω, ὦ.
imbecillis fum, ἄβρωστα, ας, ἡ, ἀσθένω, ὦ.
imbecillitas, ἀβρωστία, ας, ἡ, ἀβρωστὶα, ας, ἡ.
imbecillitet, ἀβρωστὶ, ἀσθενῶς.
imbecillitas, ἀσθενὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἄβρωστος, ος, ὁ, ἡ, ἀσθενὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἄνοος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
imbellis fum, ἀνάνδρως ἔχω.
imber, ὄμβρος, ου, ὁ.
imber impetuosus, & procellosus, ἐπακτὸς ὄμβρος.
imbria pecuria, ἀπαρθένια, ας, ἡ.
imbrium copia, ὑδροφορία, ας, ἡ.
imberbes male, ἀγρὸν ἔτος.
imberbis, ἀγένειος, ὁ, ἡ, ἀπώγων, ωνος, ὁ.
imbibo, πίνω, ἀναπίνομαι, ἐπιπλαίνομαι.
imbrex, tegula, κέραμος, ου, ὁ, γύαλος, ου, ὁ, τὸ.
imbricatim, γωνοειδῶς.
imbrico, ἀναγωνίω.
imbricor, ἀναγωνίομαι, ὦ.
imbrifer, ὑδροφόρος, ὁ, ἡ.
imbrue, ἐμβάπτω, βαπτίζω. pro studio, σπουδάω.
imbuere doctrina, ἐκπαιδεύω, ἐκπαίδευμαι.
imbui Græca lingua, ἐκπαιδεύεσθαι τὴν ἑλλάδα γλῶσσαν.
imbutus disciplinis, ἔγγυος παιδεῦν.
imbutus oleo, ἐκπεπλασμένος, ὁ, ὁ.
imbutus fanie ab infantia, ἐκ βρέφους τὸ ἐφὰ γραμματικὰ παιδεύμενος.
imitabilis, μιμητὸς, ὁ, ὁ.
imitandi peritia, μιμητικὴ τέχνη, μιμητὸς, ου, ὁ.
ad imitationem factus, ἀπομιμητὸς, ὁ, ὁ.
imitatio, μίμησις, εως, ἡ, μίμημα, ατος, τὸ, ζήλωσις, εως, ἡ.
imitator, μιμητὴς, ου, ὁ, ζηλωτὴς, ου, ὁ, ὁ.
imitator felis, ἀλώπηξ, ηκος, ἡ.
imitator, effictumque personarum omnium, ποιητὴς, ου, ὁ.
imitor, ζηλόω, ὦ, μιμέομαι, οῦμαι, μιμοῦμαι, ἀπομιμοῦμαι, τύπον ἀρετῶν ὦ.
immaculata vita, ἀκηλίδωτος βίος.
immaculatus, ἄμωμος, ος, ὁ, ἄσπιλος, ὁ, ὁ καὶ ὁ, ἀμίαντος, ὁ, ὁ.
immadeo, ἐκδίζομαι.
immanis, crudelis, ὠμὸς, ὁ, ἡ, ὠμὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀνήμερος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, πολυπλοκὴς, ὁ, ὁ.
immanis, ingens, πέλωρος, ος, ὁ, ἡ, πολυπλοκὴς, ὁ, ὁ.
immanitas, ὠμότης, ητος, ἡ, ἀνήμερος, ος, ὁ, ἡ, ἀνήμερος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
immaniter, ὠμότητος, ἀνήμερος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, ἀνημέρως, ος, ὁ.
immanfuetus, ἀνεπιδεκτὸς, ὁ, ὁ.
immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἁρπαγεὶς σθεὶς.
immaturitas, ὀψὲς, ος, ὁ, ἡ.
immaturus, ὀψὲς, ος, ὁ καὶ ὁ, πρόωρος, ος, ὁ, καὶ ὁ.
immediate, ἀμέσως.
immediatus, ἄμεσος, ὁ, ἡ, ὁ.
immedicabilis, ἀκατάπαστος, ὁ, ὁ, ἀδιόρατος, ος, ὁ.
immeditatus, ἀμελέτητος, ὁ, ὁ.
immemor, ἀμνήμων, ονος, ὁ καὶ ὁ, ἐπιλελῆθμενος, ος, ὁ, ἡ.
immemor fum, ἀμνημονέω.
immemoratus, ἄμνητος, ος, ὁ, ἀξύμνητος, ος, ὁ.
immensi as, πλατύτης, ητος, ἡ.
immensus, ἀμέτρητος, ος, ὁ, ἡ, ἀμέτρητος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύω, ἐμπνίγω, πνίγω.
immeritò, ἀνάξιος, παρὰ τὸν ἄξιον.
immeritus, ἀναξίως, ος, ὁ, ἡ, μηδὲν ἀξιωθεὶς.
immerfus, βυθισμένος, ὁ, ὁ, ἐμβαπτισμένος, ὁ, ὁ.
immineo, ἐπείκειμαι, ἀπέχω, ἐπιβεβηκέναι.
immineo, ἐπείκειμαι, ἀπέχω, ἐπιβεβηκέναι.
immineo periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, mors.
immineo, ἐλαύνομαι, ὦ, ἐμαίνομαι, μανῶ, ὦ, ἐπ' ἀλτρίοις τινὸς.
imminuo, ἐλαττόνω, ἐλάττω, μειόω, ὦ, ἐλαττόνω τινὸς.
imminutio, ἐλάττωσις, εως, ἡ, μείωσις, εως, ἡ, ὁ.
immifceo, ἐμπλέγνυμι.
immifceor, ἀπαλλύσσομαι, vel ἀπαμφίσσομαι.
immifericabilis, ἀνίκητος, ὁ, ὁ.
immifericordes, ἀνηλεεῖς ος, ὁ καὶ ὁ.
immifericors, ἀνηλεὴς, ὁ καὶ ὁ, ἄπονος, ος, ὁ, ἡ, ἀστοργος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
immiffio, ἔπεσις, εως, ἡ, ἐπ' ὠδῖν, ος, ὁ.
immitis, ἀνήμερος, ος, ὁ, ἡ, ὠμὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀμείλικτος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
immitto, ἐμβάλλω, ἐμβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, manu alicui.
immobilia bona, ἀκίνητα, τὰ, ἀκίνητα, τὰ.
immobilis, ἀκίνητος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀμετακίνητος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
immoderate, ἀκαμπῶς, ἀμέτρως.
immoderate me gero, ἀκαμπῶς ὦ.
immoderatio, ἀμετρία, ας, ἡ, ὁ, ἀκαμψία, ας, ἡ, ὁ.
immoderatus, ἄμετρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ὁ, ἀκάμπτος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἄπειρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
immodeste, ἀκοσμίως, ἀκολάστως.
immodestia, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀκοσμία, ας, ἡ, ὁ.
immodestus, ἀκόσμητος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀκόλαστος, ὁ, ἡ, ὁ.
immodicus, ἀκόρεστος, ὁ, ἡ, ὁ, ἄμετρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
immodicus in, ἀμέτρως εἰς τινα, ὁ, ἡ.
immolare hominem, ἀνθρωποθυτέω.
immolatio, θυσία, ας, ἡ, θῦμα, ατος, τὸ.
immolatus Deo, ἱερόθυτος.
immolo, θύω, τυθῶ, ἱερουργέω.
immoratio, διατρὶβὴ, ἐπιμονὴ.
immorigeratus, βουβώσας, ὁ, ἡ καὶ ὁ.
immorior, συναποθνήσκω, ὦ.
immortalis, ἀθάνατος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀθάνατος, ος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ὁ, ἀξίθανατος, ος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ὁ, ἀξίθανατος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
immortalitas, ἀθανασία, ας, ἡ, ἀξιθανασία, ας, ἡ, ὁ.
immote, ἀτρεπτῶν, sive ἀτρεπτὶ.
immotus manco, ἀτρεπτῶν.
immotus, ἀτείρητος, ος, ὁ, ἡ, ἀτρεπτος, ος, ὁ, ἡ καὶ ὁ.
immundities, μίασμα, ατος, τὸ, ἀκαθαρσία, ας, ἡ, ὁ.
immunde vivens, ἀβίωτος, ος, ὁ, ἡ.
immundus, ἀκάθαρτος, ος, ὁ, ἡ, μιαρὸς, ὁ, ὁ.
immunis, ἀτελὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀνεπίφορος, ος, ὁ, ἡ, ἀμέθεκτος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀφορολόγητος, ος, ὁ, ἡ.
immunem facio, παρέχω τινὰ ἀτελῆ.
immunia a militia, ἀστρατείας, ος, ὁ, ἡ.
immunis a tributis, ἀτελὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀτελὴς ἐσσε, ὁ.
immunitas, ἀτέλεια, ας, ἡ, ἀφορολόγητος, ος, ὁ, ἡ, ἀτέλεια, ας, ἡ, ὁ.
immunitas ab obeundis publicis muneribus, ἀνυπουργησία, ας, ἡ.
immunitus, ἀτείρητος, ος, ὁ καὶ ὁ, ἀβλαβὴς, ὁ, ὁ, ἀβλαπτος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
immunitus, ἀτειρησμένος, ἀνυπόζυγος.
immutabilis, ἀμετάβλητος, ος, ὁ, ἡ, ἀμετάθετος, ος, ὁ.
immutabilitas, ἀτρεπτοσύνη, ης, ἡ, ἀμεταβλησία, ας, ἡ, ἀτρεπία, ας, ἡ.
immutabiliter, ἀμεταβλήτως, ἀτρέπτως.
immutatio, ἀλλοίωσις, εως, ἡ, ἀλλοίωμα, ατος, τὸ, ἀλλοίωσις, εως, ἡ, ἀλλοίωμα, ατος, τὸ.
immuto, μεταβάλλω, μεταπλάσσω.
impo, μάλιστα δὲ καὶ, καὶ τὰ καὶ μᾶλλον.
impar, ἄνισος, ος, ὁ, ἡ, ἄνισος, ος, ὁ, ἡ.
impar oratus, περισσὸς ἀρότρου.
impar otori ferendo, ἄζυγος, ος, ὁ, ἡ.
imparate, ἀκατανόητος.
imparatus, ἀπαράσκευος, ος, ὁ, ἡ, ἀπαράσκευος, ος, ὁ, ἡ.
imparcus, ἀνάγκαιος, ἀνάγκη.
impallus, ἄτιτος, ος, ὁ, ἡ.
impatiens doloris, ἀνάλγητος, ος, ὁ καὶ ὁ.
impatiens, ἀνανδὴς, ἐσσε, ὁ, ἡ.
impatientia, ἀνανδρία, ας, ἡ, ἀνανδρία, ας, ἡ, ὁ.
impatiens, ἀμοιρὴς, ἀπαθὴς.
impavida, ἀφόβως.
impavidus, ἀδεὴς, ὁ, ἡ, ἄφοβος, ος, ὁ, ἡ, ἄτρομος, ος, ὁ, ἡ.
impedimenta bello, αἱ σκάφαι τῶν πολεμίων, σκάφαι τῶν πολεμίων, τὰ σκάφη.
impedimento esse alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
fine impedimento, ἀκωλύτως, ἀκωλυτέως, ἀκωλυτέτως.
impedimentum, κώλυσις, εως, ἡ, ἐμπόδιον, ου, τὸ.
impedio, ἐμποδίζω τινὶ κώλυσιν τινὸς τοῦ κωλύω, ὑστερίζω τινὰ, ὑστερίζω τινὰ, ὑστερίζω τινὰ

impeado, infumo, προκαπνίζω π, ἐκπυκάζω τὸν σίτον, bona mea consumo.
impendo operam alicui rei, σπουδὴν ποιῶ.
impendo operam muſicæ, ἐπασκῶ μουσικῇ.
impenetrabilis, ἀδιάβατος, ος, ὁ, ἀδιεξίτητος, ος, ὁ.
impenſa, ας, ἡ, δαπάνη, ης, ἡ, ἀνάλωμα, τος, τὸ.
impenſe, σφόδρα, σφοδρῶς.
imperata facere, τὰ καλούμενα ποιῶ, τὰ προσταττόμενα ἔρδω, τὰ προστεταγμένα ποιῶ, τὰ τετακμένα ἔρδω, πρὸς τὰ παραγγελλόμενα τοῖς ἄρχουσι, τοῖς παραγγελλομένοις ὑπακούω, πάντα τὰ διατεταγμένα τῷ ἡγουμένῳ πείθομαι, τοῖς ἐπιτάγμασιν ὑπείκω.
imperativus, προστακτικὸς, ὴ, ὸν, προστακτικὴ ἔγκλισις, imperativus modus.
imperator ſum, ἄρχειν, ἄρομαι, ἡγεμονεύω, στρατηγῶ, ὦ.
imperatorem ſalutare, προσαγορεύω, vel ἀσπάζομαι στρατηγὸν, ὦμαι, ῶ.
imperator, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡγεμονίᾳ, ἡ, ὁ, ἡγεμὼν, ὀνος, ὁ.
imperatoria dignitas, αὐτοκρατορία, ας, ἡ.
imperatoria ara, ἡγεμονία, ας, ἡ.
imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, ὴ, ὸν, βασιλικὸς, ὴ, ὸν.
imperatrix, αὐτοκράτωρ, ορος, ἡ.
imperatum, πρόσταγμα, ατος, τὸ, κελεύσμιον, ου, τὸ.
imperceptus, ἀνεπαίσθητος, ος, ὁ καὶ ἡ.
imperfectus, ὀτελὴς, ὁὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀτελὴς, ὴς, ὁ, ἡ.
cum imperio eſſe, ἡγεμονεύω.
imperioſe, ὑπερηφάνως.
imperioſus, δυσπειθὴς, ὴς, ὁ.
imperite, ἀγροίκως, ἀβλαύτως, ἀπειροκάλως, ἀπείρως, ἀπείρων τρόπον.
imperitia, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀβλαυτία, ας, ἡ, ἀμαθία, ας, ἡ.
imperitus, ἀβλαυτος, ου, ὁ, ἄπειρος, ου, ὁ, ἄγροικος, ὑπερ, ὁ, ἀναίσθητος, ος, ὁ, ἀμαθὴς, ὴς, ὁ.
imperium, ἐπίτροπος, ου, ὁ, κελεύσμιον, ου, τὸ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, ἡγεμονία, ας, ἡ.
imperium maris ſuſcipere, ἀρχὴν ἢ δυναστείαν ἀνδάνω.
imperium militare prorogare, στρατηγὸν χρόνον χρόνῳ συμπίπτειν.
imperium tenere, ἀρχὴν ὑπὸ χεῖρα ἀρχὴ ἔχειν, ἄρχω, ἄνδρῶν, κρατῶ, ὦ, κράτος, ους, τὸ, cum genitivo.
impero terra marique, χερὶ καὶ θαλάττῃ ἄρχω.
imperpetuus, ἀΐδιος, ος, ὁ, ἡ, ὁμοῖος, ὁία, ὁν.
imperſuaſibilis, ἀπειθὴς, ὴς, ὁ, ἀπιθανὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ὁ.
imperterritus, ἀδειὴς, ὴς, ὁ, ἀτάραχος, ος, ὁ, ἀτάρβητος, ος, ὁ, ἀτάρβης, ὴς, ὁ, ἡ, ἀτρόμητος, ος, ὁ, ἡ.
impertio, ὁτ, μεταδίδωμι τῶν ἐκείνῳ, κοινωνὸν τοῦ τινὸς, hoc tibi.
impertibarbatus, ἀγένειος, ος, ὁ, ἀτέρμων, ονος, ὁ.
imperturbatus animus, ἀτυμπλὴξ, ῆκτος, ὁ.
impervium iter, ἀνάβατος, ος, ὁ, ἄβατος, ος, ὁ.
impervius, ἀδιάβατος, ος, ὁ, ἀδιέξιτος, ος, ὁ.
impetigo, λειχὴν, ῆνος, ὁ.
impeto, πτοοβαλλω, σείβαλλω.
impeto convitiis, λοιδορῶ, κρούω, vel ἀράομαι.
impetrabilis, συγχωρητὸς, ὴ, ὸν.
impetratio, αἴτησις, εως, ἡ, ἐντέλεια, ας, ἡ.
impetro, τυγχάνω, cum genitivo, λαμβάνω cum genitivo.
impetrare bonum a Diis, πρώτιστα παρὰ τῶν Θεῶν ἔχειν τινὰ τῶν ἀγαθῶν.
impetro primo, ἐξ ἀρχῆς.
impetum alicujus retundo, ῥᾳθυμίαν τινὸς ἀναπείθω τινὰ ἐμοὶ.
impetum ſuſtinet, βοὴν ἐκ κεκτημένου τὴν ἀνδρῶν.
impetu animi feroe ad rem aliquam, ὁρμητικὸς πρὸς τὰ πρᾶγματα.
impetu feror, ἐμπίπτω, ἔπεμαι, ὄμαι, ἔπομαι, ὄμαι, ἴσθι, Poetice ὀρνυμαι, ὀρνύμενος, ὄρσομαι, ὄρσο.
cum impetu, ἐμπετῶς, ἐκπετῶς, σὺν ὁρμῇ.
impetum do, εἴμαι, ἧμαι, ἕημι, ἵημι, ἐφίεμαι, ἐφίημι.
impetum facio, ἐκβάλλω, vel ἀναβάλλω τὸν χαλινὸν, in regionem.
impetuoſa fluenta habens, ὀχυρόῤῥους, ὁ, ὁ.
impetuoſe, μετ' ὁρμῆς, ὁρμῶδες, μετεωρίως Poetice.
impetuoſus, ὁρμητικὸς, ὴ, ὸν.
impetuoſus imber, ὀμβρικὸς, ὴ, ὸν, βλύσις.
impetus animi, ὁρμὴ, ἴσεως, ἡ, μένος, εος, τὸ, μενοινὴ, ῆς, ἡ, ὁ.
impetus, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, ἐκφορὴ, ῆς, ἡ, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, ἔφεσις, εως, ἡ.
impexus, ἀκτένιστος, ος, ὁ.
impie ago, ἀσεβῶ, ὦ.
impietas, ἀσέβεια, ας, ἡ, ἀθεότης, τητ, ἡ.
impiger, ἄῤῥωστος, ος, ὁ, ἡ, ῥᾴδιος, ος, ὁ, ἡ, ἐτοῖμος, ος, ὁ, ἡ.
impigre, ἐτοίμως.
impingo, offendo, ἐκτύπω, προσκόπτω πρὸς λίθον πόδα, προσβάλλω.
impingo dicam alicui, ἐκτύπω δίκην τινί, ἀπενέγκω γραφὴν.
impingo crimen, ἐκτύπω αἰτίαν.
impingo, πτύσω, λετύσω, πτύξω.
impium ſcelus, ἀσέβημα, ατος, τὸ.
impius, ἀσεβὴς, ὁὸς, ὁ, ἀσίστος, ος, ὁ, ἄθεστος, ος, ὁ.
impius ſum, ἀσεβέω, ὦ.
implacabiles inimicitiæ, ἀλύτοιοι ἔχθραι.
implacabilis, ἀπαραίτητος, ος, ὁ ἢ ος, ὁ, ἀμείλικτος, ος, ὁ.
implacabiliter, ἀπαραιτήτως.
implacidus, βαρύφρων, ονος, ὁ, ὁ.
impleo, πλήθω, πλήσω, πίμπλημι, πίμπλω, πλήθω, πλήσω, πίμπλημι, πίμπλω, πλήθω, πλήσω, πίμπλημι, πίμπλω

in præterita, ἀόριστος, ὁ τὸν παλαιὸν, ἐπὶ τὸ παρόν. γρον, ὁ τὸν νῦν, παραχρῆμα, ὁ τῇ παρασχευῇ.

inaccelsa, ἀνέφικτος, ὁ, ἡ, ἀνέλευστος, ὁ, ἡ, ἄβατος, ὁ, ἡ, ὃ, ὃν.

inadhæo, συναφάομαι, ὦ, ἐπικολλάομαι, ῶ, προσκολλῶ, ῶ.

inadjacens, ἐφάπτων, ὁ, ἡ, ὁμόρος, ὁ, ἡ.

inadjacentia, ἐφαπτόμενα, ὁ, ἡ, ὁμόρα, ὁ, ἡ.

inadjacere, ἐφάπτομαι, ὁμορῶ, ῶ

incubo, ὑπομένω ἐν πν. ἐνίσταμαι πν. ἐπίκειμαι δι., ἐπικαθεύδομαι, ἄμπω, ἐπιλαμβάνομαι.

incubus, ὀφιάλτης, ου. ὁ.

inculcare auribus, μανικῶς. cum dativo.

inculco tibi hoc, ἐγὼ σοι τὸ Φη.

inculco, ἐνωτίζω, pro sepius repetere, τωυτὰ λέγειν, παραβόλλειν ν.

inculpabilis, ἀμώμητος, ὁ. ἡ, ἀνέπιπλ., ὁ, ἡ, ἀμώμητος, ὁ, ἡ.

inculpare, αἰτιάσθαι, αἰτιγκλάστειν, ἀπενλαίστειν, ἀμέμπτειν, ἀπενιπτόθαι.

inculpatus, ἀνέπιπλ., ὁ, ἡ, ἀνέγκλητος, ὁ, ἡ, ἄμωμος, ὁ, ἡ, ἀμώμητος, ὁ, ἡ, ἀμέμπτος, ὁ, ἡ.

incultè, αὐάνως, ἀπολλωνίως.

incultus, ἀγνώμητος, ὁ, ἡ, ἀπείρητος, ὁ, ἡ, ἀπολλώνιος, ὁ, ἡ.

inculta terra, ἄγρια γῆ, vel χώρα. ἀπωλὶς γῆ, ἄπιν γῆ.

incumbo, ἐπίκειμαι πν. pro obnixe vel alicui operam dare, σπουδῆν ποιῆ ν. ἀσκῆσθαι περὶ τὰ λόγοι. literarum studiis incumbo.

incunabula, τὰ σπαργανα, αἱ κοιτίδες.

ab incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.

incurabilis, ἀϊάτος, ὁ, ἡ, ἀϊάτητος, ὁ, ἡ, ἀπήνης, ὁ, ἡ, ἀδιόρθωτος, ὁ, ὁ.

incuria, ἀμέλεια, ης, ἡ, ἀχρονησία, ας, ἡ.

incuriosè, ἀμελητικῶς, ἀπονητικῶς.

incuriosus, ἀμελὴς, ὁῦς, ὁ, ἡ, ἀμ ὁ.

incurro, ἐμβάλλω, ἐνίστημι.

incurvum facere, κυβδάλλω ἀν ὑπὸ γῆρως. ἀνεπὶ ἐφ' ἑαυτὸν ἐπιστρέφω. ἐς ἑαυτὸν ἐπιστρέφω.

incurvus, ἀγκύλος, ὁ, ἡ, ἀγκύλητος, ὁ, ἡ, ἀγκύλος, ὁ, ἡ, ἀγκύλητος, ὁ, ἡ.

incurvus, κυρτὸς, ὁ, ἡ.

incus, ἄκμων, ονος, ὁ, ἡ.

incusatio, αἰτίασις, ἡ, ἡ, μέμψις, ἡ, ἡ, ἐγκλη σις, ἡ, ἡ.

incusatio querulis fortis fux, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.

incuso fortem meam, μεμψιμοιρῶ, ῶ.

incuso, αἰτιάομαι πν. πν. ἐγκαλῶ σοι πν. ἐγκαλῶ σοι πν. κατηγορῶ, ὁ, κατηγόρημαι.

incuso, ἐγκαλῶ, ὁ, ἡ.

incusfodite, σφυάκτου.

incusfoditus, σφυάκτος, ὁ, ὁ.

incuteret colaphum, κατωσεν ἐνὶ κόλπῳ.

incutere alicui rumor, τὸν ἐκπεφοβῆσθαι πν.

incutio, ἐμβάλλω, κατατρέω.

indagator, ἰχνευτὴς, ὁ, ἡ, ἰχνευτὴρ, ὁ, ὁ.

indagine cingo, περιστοιχίζω.

indago, inis, ἄγρα, ας, ἡ, θήρα, ας, ἡ, ἀνεπὶ, ἡ, ἐξευρεσις, ἡ, ἡ.

indago, are, θηρεύομαι. pro inquirere, ἐκπόνω τὸν ἀλήθειαν, veritatem ἐκπόνω, ἡ, ἐξευρίσκω, ἀνεξιχνιάζω ν.

inde, ex eo loco, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν, ὁθόν.

hinc inde, ἔνθεν.

jam inde ab ipsis matris fun-, ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς, jam inde ab ipsis matris fun-.

indebitus, ἀ ὀφειλόμενος.

indecens, ἀσκὴς, ἐδν, ὁ, ἀσχημὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἀσχήμων.

indesenter, ἀσκεπτῶς, ὁ πρέπόντως, ὁ κάλλη.

indesenter me gero, ἀσχημονῶ, ῶ.

indecentia, ἀϊσχια, ης, ἡ, ἡ, ἡ

infamia notare, ignominiâ notâ, damno notare alicui.
infamia notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
infamis, ἄπιμος, ὁ, ἡ, ἄδοξος, ὁ, ἡ, δυσκλεὴς, ἐς, ὁ.
infamo, ἀδοξέω, ὦ, ἀδοξίαν παρέχω, παραδίδωμι, παραδίδομαι, τινὰ.
infandus, ἀῤῥητος, ὁ, ἡ, ἀπόῤῥητος, ὁ, ἡ.
infans, νήπιος, ὁ, ἡ, παῖς, ὁ, ἡ, βρέφος, ους, τὸ.
infans recens natus, ἀνήμβυος, ὁ, ἡ, νεογνὸς, ὁ, ἡ.
infantia, νηπιότης, τητος, ἡ, παιδία, ας, ἡ.
infantia, infacundia, ἀφωνία, ας, ἡ.
ab infantia, ἐκ βρέφους, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδὸς, παιδιόθεν.
infantulus, βρεφύλλιον, ου, τὸ.
infarcio, ἐμπλήττω.
infaticabilis, ἄκοπος, ος, ὁ, ἡ, ἀκοπίαστος, ὁ, ἡ, ἀγρυπν. ος, ὁ, ἡ, ἀγρύπνητος, ὁ, ἡ, ἀ. ἐ.
infatigabiliter, ἀκόπως, ἀκοπιάστως.
infatuo, ἐκμωραίνω.
infaustus, ἀποφώλιος, ος, ὁ, ἡ, ἀφ. ἐ. ἀνόσιος, ὁ, ἡ, σχέτλιος, ὁ, ἡ, ἀθρήνητος, ὁ, ἡ, ἀ. ἐ.
infectilis, ἀῤῥητος, ὁ, ἡ, ἀπόῤῥητος, ὁ, ἡ.
infectio, ἀνάβασις, ἡ, ἐπιβολὴ, ἡ, ἐπιβουλὴ, ἡ, ἐπιβούλευσις, ἡ, ἐπιβούλευμα, ατος, τὸ.
infecti, ἐν χρῷ ὁ δὲ ἀδὼ.
infectio, ἀνάβασις, ἡ, ἐπιβολὴ, ἡ, ἐπιβουλὴ, ἡ, ἐπιβούλευσις, ἡ, ἐπιβούλευμα, ατος, τὸ.
infector, κατώτερος, α, ον.
inferior status, ὁρᾶν κατωτέρω.
inferiori conditione esse, ἀποδεδόσθαι. μᾶλλον ἢ, ἥττων ἢ, ἧττον ἢ.
inferior viribus, ὁ τῇ ἰσχύι ἥττων.
inferius, κατωτέρω.
inferoales, dii, ἥρωες θεοί.
infernalis, χθόνιος, ος, ὁ, ἡ.
inferne, κάτω, κατωθεν.
infernus, ᾅδης, ου, ὁ, ὑπολίμνιος, ου, ὁ.
infensus, α, um, ὁ, ἡ, ὃν κότῳ ἔχει τινὰ ἐχθρὸς, ἀπεχθὴς, ος, ὁ, ἡ.
infero, ἐπεφέρω, ἐπενέγκω, ἐπάγω.
infero, concludo syllogistice, κυνίσκω.
inferre filii manus, ὠφρυσθαι ἀσπάσεσθαι, ἐξάγειν τινὰ.
inferre vim, ἐπιβάλλεσθαι, ἀναβιάζεσθαι, διαβιάζεσθαι, βίᾳ.
inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν τῳ ἢ τινι, alicui.
inferre damnum, ἀφανίζειν τινὰ συμφοραῖς, ζημιοῦν τινα, injuriam, ἀδικεῖν.
inferre manus, ἐπιβάλλεσθαι τῇ χειρὶ.
infertus, a, um, ὁ, ἡ κατα. ον, τὸ.
infestatio, ἐπόρκησις, εως, ἡ, πόνος, ου, ὁ.
infelix, ἀγόνατος, ος, ὁ, ἡ.
infelix, ἀτυχὴς, ὁ, ἡ, ἀτύχητος, ὁ, ἡ, ἀτυχὴς, ὁ, ἡ, ἀτυχὴς, ὁ, ἡ, ἀτυχὴς

initium facere, ἀρχὴν ποιεῖσθαι, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχεσθαι καὶ καταρχεσθαι.
injucunde, adv. ἀηδῶς τινι, ἀχαρίστως.
injucundus, adv. ος, ῶδ. ὁ καὶ ἡ, ἀηδὴς, ἀνιαρὸς, ὁ, ἡ.
injudicatus, ὁ, ἡ, ἀκατάκριτος, ος, ὁ.
injungo, mando, ἐντέλλομαι, προστάσσω.
injuste, ἀδικῶς.
injuratus, ἀνώμοτος, ος, ὁ, ἡ.
injuria, ἀδικία, ας, ἡ ὕβρις, εως, ἡ, λώβη, ης, ἡ.
injuria afficio, ἀδικῶ τινα, ὑβρίζω.
injuria afficior, ἀποδίδομαι δίκην, δίκημα, ἀδικοῦμαι, ὑβρίζομαι.
injuriam accipio, ἀδικοῦμαι, πάσχω ἀδίκως.
injuriam ulciscor, κωλάζω, ζω, τιμωρέω, ω.
injuria, adv. ἀδίκως, ως, ἀδικοντερον, ὰ.
injuriose, ὑβριστικῶς.
injurius, ὑβριστὴς, ὁ, ὁ.
injurius fum, ἀδικῶ τινα, ὑβρίζομαι.
injuſſu, adv. προστάγματι.
injuſſus, ἀναπροστάκτως, ος, ὁ, αὐτοκέλευστος, ος, ὁ.
injuſſe, ἀδίκως, ἀδίκως, μετ' ἀδικίας, ἀνόμως.
injuſte, adv. ἀδίκως, ως, ἀδικοντερον, ὰ.
injuſtitia, ἀδικία, ας, ἡ ἀνίσεια, ας, ἡ, πλεονεξία, ας, ἡ, κακουργία, ας, ἡ.
injuſtus, ἄδικος, ος, ὁ, ἄνισος, ος, ὁ, ἡ.
inlafeo, ἐπιχρίω, ὑγραίνω, ἐπιλιπαίνω.
innato, ἐν, ἐνεχομαι, ἐνείω, ὁ, ἐπινεκλάζω.
innatus, ἔμφυτος, ος, ὁ, συγγενικὸς, ὁ, ὁ.
innavigabilis, ἄπλοος, ος, ὁ, ἀπλωτὸς, ὸς, ὁ.
innecto, ἐνδέω.
innitor, ἐπιχειρῶ τινι, ἐπιχειρίζομαι.
innitor baculo, βακτηρίᾳ, βακτηρίαι.
innixus, ἐπιπεποιθὼς, ὸς, ὁ, cum dativo, ἐπικεκλιμένος, ένος, ὁ, ἡ.
innocens, ἀκακος, ος, ὁ, ἀπαθὴς, ὁ, ὁ, ἀβλαβὴς, ὲς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ἀσύλληπτος, ος, ὁ.
innocenter, ἀβλαβῶς.
innocentia, ἀκακία, ας, ἡ, ἀβλαβεία, ας, ἡ.
innoculeo, ἐπεμβιβάζομαι, χειρίζομαι ὡμῷ, ἐπεμβιβάσομαι.
innovans, ὁ, ἡ, ὁ.
innovo, καινίζω, τίσω, ὁ, κοινὰ ποιῶ.
innoxie, ἀβλαβῶς, & ἀβλαβέως, ἀσινῶς.
innoxius, ἀκακος, ος, ὁ, ἀβλαβὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
innumerabilis, ἀναρίθμητος, ος, ὁ.
innumerus, ἀναρίθμητος, ος, ὁ.
innuo, ἐννεύω.
innupta, ἀνύμφη, ης, ἡ, ἀνύνευτος, ος, ὁ, ἡ, ἄγαμος, ος, ὁ, ἡ.
innutritus, ἀνήρατος, ος, ὁ.
innobedientia, ἀπειθεία, ας, ἡ, ἀπείθεια, ας, ἡ, ἀπειθὲς, ὲς, ὁ, ἡ.
innonvolatio, ἀνεβολαμὸς, ὁ, ὁ.
inoculo, ἐνεμβιβάζομαι.
inodorus, ἀόζητος, ος, ὁ, ἡ, ἀόσμος, ος, ὁ, ἀνόσμος, ος, ὁ, ἡ, ἄοσμος, ος, ὁ, ἡ.
inofficiose, ἀβλαβῶς.
inofficiosus, ἀβλαβὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, ἀνύλαιος, ος, ὁ καὶ ἡ.
inofficiofus, ἀχάριστος, ος, ὁ, ἡ.
inominatus, ἀνώνυμος, ος, ὁ, ἀνόνυτος, ος, ὁ, ἡ.
inopia, ἀπορία, ας, ἡ ἀπόνοια, ας, ἡ, ἀπορὸς, ὸς, ὁ, ἡ.
inopia laboro, ἀπορῶ, ἀπορέω, ω.
inopia confilii, ἀμηχανία, ας, ἡ.
inopia laboro, ἀπορῶ ἐν ἀπορίᾳ εἰμὶ, ἀμηχανῶ.
inopinanter, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
inopinato, ἀπροσδοκήτως.
inopinatus, inopinus, ἀδόκητος, ος, ὁ καὶ ὁ, ἡ, ἀπροσδόκητος, ος, ὁ καὶ ὁ, ἡ.
inops, ἄπορος, ος, ὁ, ἡ, πένης, ὴς, ὁ, ἡ, ἐνδεὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ.
inops confilii, ἄμηχανος, ος, ὁ καὶ ἡ, ἄπορος, ος, ὁ.
inordinate, ἀκόσμως, ἀτακτοτέρως, ἀτάκτως, ἀτακτοτατα, ἀτάξως.
inordinatus, ἀκόσμητος, ος, ὁ, ἡ.
inornatus, ἀκόσμητος, ος, ὁ, ἡ, ἀκόσμητος, ος, ὁ, ἡ, ἀσκεύαστος, ος, ὁ, ἡ.
in primis, ἐξαιρέτως, ἀρχὴν ἀφεβιαίτως, πρωτιστα, & πρωτιστως, πρὸ πάντων.
inquam, λέγω, φημὶ.
inquies, & inquietudo, ὁ τῆ ἐπιχείρω ἀδημονία, ἀγρυπνία, ας, ἡ, ὑπνος, ος, ὁ.
inquieto, διαβάζω, ω.
inquietus, ἄσυχος, ος, ὁ, ἀνήσυχος, ος, ὁ.
inquietus fum, πάντα, πάσχω, ω.
inquilinus, οἰκήτης, ὁ, ὁ, ἐνοικίτης, ὁ, ὁ, μέτοικος, ος, ὁ, ἡ.
inquinamentum, βόρβορος, ος, ὁ, μόλυσμα, ατος, τὸ, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
inquinatio, ὄλυσις, εως, ἡ, μιασμὸς, ὁ, ὁ, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
inquinator, μιάστης, ου, ὁ.
inquinatus, μολυσθὲς, ὲντος, ὁ, ἡ, μεμολυσμένος, ος, ὁ, ἡ.
inquino, μιαίνω, μολύνω.
inquito, φημὶ.
inquitere in gefta alicnius, ἐξάνω.
inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, ὦ, διερεύνω, ὦ, ἀνακρίνω.
inquifitio, ζήτησις, εως, ἡ, ἐπιζήτησις, εως, ἡ, διερεύνησις, εως, ἡ.
inquifitor, ἐξεταστὴς, ὁ, ὁ, διερευνητὴς, ὁ, ὁ.
inquifitus, ἐπιζητοῦσα, ἐσσα, ὁ.
infalubris, ἀσύντροφος, ος, ὁ, νοσερὸς, ὰ, ὁ.
infalutatus, ἀπροσαγόρευτος, ος, ὁ.
infanabilis, ἀτίητος, ος, ὁ, ἀδιόρθωτος, ος, ὁ.
infanabiliter, ἀτιήτως.
infane, φρενοβλαβῶς, ἀπονοήτως.
infania infanabili laborans, ἀτιήτως μεμηνὼς.
ad infaniam redigere, εἰς μανίαν περιγίνεσθαι.
infania, μανία, ας, ἡ, παραφροσύνη, ης, ἡ.
infanio, μαίνομαι, παραφρονέω, ω.
infanio vehementer, ἐπιμανίαν μαίνομαι, ἐπιμαίνομαι.
infanus, ἔμμανὴς, ὲς, ὁ, μανὴς, ὲς, ὁ, μανικὸς, ὴ, ὸν.
infatiabilis, ἀπλησθὲς, ὲς, ὁ, ἀπλήστος, ος, ὁ, ἄπληστος, ος, ὁ.
infatiabilitas, ἀπλησία, ας, ἡ, ἀδηφαγία, ας, ἡ.
infatiabiliter, ἀπλήστως.
infatiatus, ἀπλήσθὲς, ὲς, ὁ καὶ ὁ, ἄπληστος Poetice, ἀπτιπλήστος, ος, ὁ, ἀπλησμὼν, ονος, ὁ, ἡ, ἀχόρτατος, ος, ὁ καὶ ἡ.
infelicem, ἐπ' ὀφρύσιν.
infelicens, ἀχνὸς, ἀμαθὸς ὁ.
infelix, ἀμαθὴς, ἀπόφορος.
infelicis, ἀμαθίας, ἀμαθίᾳ, ας, ἡ.
infelius, ἀκατος, ος, ὁ, ἀτυχὴς, ὲς, ὁ, ὁ.
infelix, ἀσυνέτημων, μος, ὁ καὶ

intertexo, διαπλέκω, διαρράπτω.
varia intervallis, ποικίλος.
ex intervallo, ἐκ διαλείμματος, five ἐκ διαλειμμάτων.
intervallum, διάστημα, ατος, τὸ, διάτημα, ατος, τὸ.
intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιπορεύομαι.
intervenio, interpono me, μεσιτεύω, παραπλέκω, ἐπεμβαίνω.
interverto, ἀνάξομαι, & ἰώμαι, παραπλέκτω.
interula, χιτωνίσκος, ου, ὁ.
intestato, ἀδιάθετος.
intestatus, ἀδιαθέτης, ου, ὁ.
intestina, orum ἔντερα, τὰ, ἴγκατα, τὰ, κοιλίακα, τὰ.
intestinum, ἔντερον, ου, τὸ, ἐγκύλιον, ου, τὸ, ἔντερα, τὰ, ου.
intestinus, a, um, ἐμφύλιος, πόλεμος, bellum: ὁ ἐνδοθεν, ὁ ἔσω.
intexo, ἐνράπτω, ἐμπλέκω.
intime, ἐσωτάτω.
intimus, ἐνδότατος, η, ὁ, μύχατος, η, ὁ.
intinctus, us, ἔμβαμμα, ατος, τὸ.
intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρίμπτω.
intolerabilis, δύσκολος, η, ὁ, ἀβάστακτος, η, ὁ, ἀνάτατος, η, ὁ, ἀνατὸς, η, ὁ.
intolerabiliter, ἀνυπούστως, ἀφορήτως, ἀσήκτως.
intolerandus, ἀνυβάστακτος, η, ὁ.
intono, βροντῶ, ῶ.
intonsus, ἄκαρτος, η, ὁ, ἀκαρτοκόμης, ου, ὁ, ἀκτενίστος, η, ὁ.
intorte, oblique, σκαλιῶς.
in torum, ἐπὶ κοίτην.
intra, ἐντὸς, cum gen. ἐντὸν, ἐσω.
intra diem, ἐντὸς ἡμέρας ἢ ἐν ἡμέρᾳ ἐλάττων.
intra reli jactum, ἐντὸς βέλους.
intractabilis, ἀδάμαστος, η, ὁ, ἄπρατος, η, ὁ, ἀπρόσοδος, ου, ὁ, ἀπροσήκτητος, η, ὁ.
intransitiva verba, ἀμεταβατὰ ῥήματα.
intrepide, ἀθαρσῶς, ἀφόβως.
intrepidus, ἄθρσὴς, ους, ὁ & ἡ, ἀθαμβὴς, ους, ὁ, ἡ, ἀφ' ἡ, ἄτρομος, η, ὁ, ἀβρόβὴς, η, ὁ, ἀσεισὴς, η, ὁ.
intricatus, γναμπτὸς, ου, ὁ, ἡ, ἀφ' ἡ.
intrinsecus, ἐντὸς, ἐσωθεν.
intritum, μαστὸν, ου, τὸ.
intro, adv. ἔσω, ἔνδον.
intro, as, ἀνάγομαι, ἄγομαι εἰς τινα.
introduco, ἀναφέρω, ἀνάγω.
introducere personas loquentes, ἀνάγειν. ut ἀνάγειν πλάσιν, introducere Platonem.
introducere in domum, εἰσάγειν, & ἐσπέμπειν, ἐσπέμπω, ἐσπέμπομαι.
introductio, εἰσαγωγὴ, ἡς, ἡ, προσαγωγὴ, ἡς, ἡ.
introductio in aides, εἰσπεμπτὸς, η, ὁ, ἐσπεμπτὸς, η, ὁ.
introeo, εἰσέρχομαι, ἐπεισέρχομαι.
introgredior, εἰσέρχομαι, ἐπεισέρχομαι.
introitus, εἴσοδος, ου, ἡ, ἔσοδος, ου, ἡ, ἴμβασις, εως, ἡ.
introitus, εἰσαγωγὴ, ἡς, ἡ, ἐπεισαγωγὴ, ἡς, ἡ.
intromitto, εἰσπέμπω, ἐσπέμπω.
introrsus, vel introrsum, εἰς τὸ ἔσω, vel ἐς τὸ ἔσω.
introspicio, ἐσέτω, ῶ, ἐπισκοπῶ, ῶ.
intuido, ἐσβλέπω, ῶ.
intueor, θεάομαι ῶμαι, βλέπω εἰς τινα, & πρός τινα, ὁράω, ὀπτάνομαι, ὄψομαι.
intueri fixis ocalis, ἐνδράω.
intuitus, ἔνοησις, εως, ἡ, ἔδος, εος, ἡ.
intumesco, ἐγκολλῶμαι, ἐγκύπτομαι, ὀμφαλίζομαι.
inturgeo, συμφυσῶμαι, ὀμφαλίζομαι.
intus, ἔσω, ἔσω, ἔσω.
invadere bello, στρατεύω, & στρατεύομαι, απὶ στρατιᾶς.
invadere stercetiu, ἐνεγκρατεύομαι, κατακρατεύομαι.
invado, ἐπιχωρῶ, ἐπιπορεύομαι, imperatos, ἐμβαίνω εἰς τὰ πλοῖα. Atticam: ἐσπίπτω, ἐνδρομὴν, ἐνβολὴν.
invalideo, ἐνυγιαίνομαι.
invaletudo, ἀῤῥωστία, ας, ἡ, ἀδύνεια, ας, ἡ.
invalide, ἀδυνάτως, ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς.
invalidus sum, ἀδυνατῶ ἔχω, ἀσθενῶ.
invalidus, ἀῤῥωστος, η, ὁ, ἀδυνὴς, ους, ὁ, ἡ, ἀφ' ἡ, ἄδυνος, η, ὁ.
invalo, ἐπεύχομαι, ἐπὶ, ἐπὶ, ἐπεύχομαι, ἐπὶ.
invasio, ἐπεύξις, εως, ἡ, ἐπεύξη, ης, ἡ.
invasio hostilis, ἐπιχώρησις, εως, ἡ, ἐπιδολὴ, ἡς, ἡ, ἐπιδολὴ, ης, ἡ, ἐπιπορεία, ας, ἡ.
invasor, ἐπεισάκτης, ου, ὁ, ἐπεισάκτωρ, ορος, ὁ.
invasu difficilis, δυσεμβάσιος, η, ὁ, & δυσεύβατος, η, ὁ, δυσεμβατὸς, η, ὁ, ἀπεπιχώρητος, η, ὁ, ἀπεπιχώρητος, η, ὁ.
invasu facilis, εὐεμβάσιος, η, ὁ, εὐπιχώρητος, η, ὁ, εὐπιχώρητος, η, ὁ.
invectiva oratio, ἐπιτροπὴ, ἡς, ἡ.
invecho, ἐνάγω, ἐμφορῶ.
invehor, maledictis aggredior, ἀντεπέρχομαι τινὶ, ῥόδοι τινὶ ἐπιῤῥοπὴ.
invenio, ἀνεύρω, & ἀνεύρισκω, πατρωμαδῶν. Poetice cum accusativo, aut genitivo.
invenio, acquiro, πορίζω, & πορίζομαι.
inventarium, ἀναγραφὴ, ἡς, ἡ.
invento, ἀφεύρω, ου, ὁ, ἀφρωμι, απο, τὸ.
inventor, ἀφευρὴς, ους, ὁ, ἀφευρὴ, ους, ὁ.
inventu difficilis, δυσεύρετος, η, ὁ, δυσεύρατος, η, ὁ.
inventu facilis, εὐρίσκων, ὁ.
inventum, εὕρημα, ατος, τὸ, ἄφρωμι ατος, τὸ.
inventum artificiosum, τέχνημα, ατος, τὸ.
inventus, ἀφηλικίη, ας, ἡ, ἀφηλικὴ, ἐτους, ὁ.
non inventus, ἀνεφήλικος, η, ὁ, ἀφ' ἡ.
inverecunde, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
inverecundus, ἀναιδὴς, ους, ὁ, ἀναισχυντὴς, ους, ὁ, & ἀναιδὴς, ἀναισχυντὸς.
inverse, inverso ordine, ἀνοστρεφόντως, ἐναλλὰξ & ἐναλλὰξ, ἀνοστρεφόντως.
inverso, ἀναστρέφω, τῶ, ὁ, καταστρέφω, τῶ, ὁ.
inversus, ἐναλλαγμένος, η, ὁ.
investigator, ἰχνεύτης, ου, ὁ.
investigo, ἰχνεύω, ἀναζητῶ, ῶ, ἰχνεύζω.
inveterasco, παγιόμαι, πάλαιος.
inveteratus, παγιωμένος, η, ὁ.
invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλας, ἐναλλὰξ.
invicto animo gradior, χαλεπαίνω ἀβρόβὴς, η, ὁ.
invictus, ἀήττητος, η, ὁ, ἄμαχος, η, ὁ, ἀνίκατος, η, ὁ, ἀνίκητος, η, ὁ, ἀκατανικήτως, η, ὁ.
invide, βασκαίνω, φθονῶ.
invidendus, ἐπιζήλος, η, ὁ.
invidentia, βασκανία, ας, ἡ, φθονερὸς, ου, ὁ.
invideo, φθονῶ τοῖς ἀγαθοῖς, bonis, βασκαίνω σὺ τὸν ὄλβιον ἔφρ.
invidia, φθόνος, ου, ὁ, βασκανία, ας, ἡ.
abit verbo invidia, ἀνακῆ δὲ ὁ ἀφηγητὴς, σιω ὄνῳ, ἐφ' ὑμῖν.
invidia carens, ἀφθονος, η, ὁ, ἀβάσκαντος, η, ὁ.
absque invidia, ἀφθόνως.
ab invidia effe, ἐκτρέφομαι ἀπὸ, ἐκτρέφεται ἐκκλίνω, φθονοῦμαι.
in invidiam adduco, σωβαλλάω, ἀπ' φθόνου καταβάλλω.
invidia onero, πείθω φθόνῳ.
invidiam conflo, σωρεύω φθόνον, φθόνου πλεῖν.
invidia rumpor, ἔσω γίγνομαι ὑπὸ τὰ φθόνου.
per invidiam, ἀπὸ φθόνου.
invidiose, ἐπιφθόνως.
invidus, φθονερὸς, η, ὁ, ἐπιφθονὴς, η, ὁ, βασκανος, η, ὁ, φθονὴς, ους, ὁ, φθονὴς, η, ὁ.
invigilare ftudiis, ἐπιμελοῦμαι τοῦ λόγου.
invigilo, ἐπιγρηγορῶ, ῶ.
inviolabilis, ἀσυλίατος, η, ὁ, ἄσυλος, η, ὁ, ἀσύλητος, η, ὁ.
invin abiliter, ἀσυλλήτως.
inviolatus, ἀσυλίατος, η, ὁ.
invisibilis, ἀφρόατος, η, ὁ, & Poetice ἀφρατὸς, η, ὁ, ἀῤῥητὸς, η, ὁ, γνῶναι, ου, ὁ, ἄληπτος, η, ὁ, ἀνοητὸς, η, ὁ.
invifor, ἐπισκοπῶ τινὰ, ἐφορῶ, ῶ, ἐπισκέπτομαι.
invifum effe alicui, ἐπεχθὴς εἶναί τινι.
invifus fum, ὁ ἐγγὺς, ἐμοὶ.
invita natura, παρὰ φύσιν.
invitatio, πρόκλησις, εως, ἡ.
invitatus, κλητὸς, ου, ὁ.
invitatus a fe ipfo, qui non vocatus ad epulas venit, αὐτόκλητος, ου, ὁ.
invito, κλητὸς, κλητίζω.
mc invito, ἐμὲ σὺ ἑκόντος. ἀέκοντος ἐμοῦ, Homerus.
invito, καλῶ τινα πρὸ δείπνου, ad coenam: κατὰ πρόκλησιν, ῶ.
invitus, ἄκων, ουσα, ὁ, ἄκοντος, ης, ἡ, ἄκ ἀκοῦ, ὄντος, ὁ, ἄκοντος, ουσης, ὁ.
invitus facio, ἄκ οἶδα τὸ ἐμὸν.
invitus, ἀκοῦσα, ὁ, ἄβουλος, η, ὁ.
inula, ἐλένιον, ου, τὸ.
inultus, ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἀτιμώρητος, η, ὁ.
inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
inundio, πλημμύρω, & πλημμυρίζω, ῶ, τὸ.
inundus, πλημμύρα, & πλημμυρὶς, ἴδος, ἡ.
inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
in univerfum, ὅλως, καθόλου.
invocatio, ἐπίκλησις, εως, ἡ.
invoco, ἐπικαλῶ, ἐπικαλέομαι, ἄομαι.
invoco Deum, ut meas preces audiat, θεὸν ἐπικαλοῦμαι, ἄομαι. Dei invocatio, θεοκλησία, ας, ἡ.
involo, ἐρίπτομαι.
involucris verborum tecta oratio, σκέπασμα λόγου, ατος, τὸ.
involucrum, κάλυμμα, ατος, τὸ, ἐπίλημμα, ατος, τὸ.
involvere aliquem calamitatibus, συμφοραῖς τινα ἐμβάλλω, τῶ.
involvere faſciis infantem, σπαργανῶ τὸ βρέφος.
involuntarie, ἀπροαιρέτως, ἀβουλήτως, ἀκουσίως.
involuntarius, ἀπροαίρετος, η, ὁ, ἄκουσος, η, ὁ, & ἀκούσιος, ου, ὁ.
involvo, ἐπιτυλίσσω, ῶ, ἐγκυλίζω ὡς τι, τὸν βόλον σκοῦ, συμφορὰ, calamitatibus, ἐπιτυλίσσω λίνῳ ὡ τι.
involutio, κάλυμμα, ατος, τὸ, & ἔλυμμα, ατος, τὸ, ἐπίλημμα, ατος, τὸ, ἐπίλημα, ατος, τὸ.
involutus, ἐγκυλιστὸς, ἐπιτυλισσόμενος, η, ὁ.
inurbane, ἀς ἀστικῶς, ἀχαρίτως.
inurbanitas, ἀγροικία, ας, ἡ.
inurbanus, ἄγροικος, η, ὁ, ἀς ἀστικὸς.
inuretus alicui ignominiam, ψογοτριβόλιά τινι ἐπιδάλλω.
inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
inufitate, ἀξύνως, ἀξύνοις, ἀξύνοι.
inufitatus, ἀξύνος, η, ὁ, ἀξύνη, ἐδι, ὁ' ἡ, ἀξύνος, ἐον, ὁ' ἡ, ὁ.
inuſtus, ἀγύμναστος, η, ὁ.
inutilem reddo, καπηρῶ, ῶ, ἀχρεῖ, ῶ, ἀ: inutilis, ἀχρεῖος, η, ὁ, ἀνωφελὴς, ους, ὁ, ἡ, ἀ, ἀχρεὸς, ου, ὁ.
inutilitas, ἀχρεῖα, ας, ἡ, ἀνόνητος, η, ὁ, ἀνωφελὴς, ους, ὁ, ἡ, ἀχρεὸς, ου, ὁ.
inutiliter, κακοπαθῶ, ἀνόνητος, ἀχρείως, ἀνωφελῶς, ἀχρείως, ἀνωφελῶς.
invulnerabilis, ἀδιάκοπος, η, ὁ, ἄτρωτος, η, ὁ.
invulneratus, ἄτρωτος, η, ὁ.

J. O.

io, ἰὼ, ἰὼ.
jocatio, γελοιασμὸς, ου, ὁ.
jocator, γελοιαστὴς, οῦ, ὁ.
jocis me obliſco, ἐπιλανθάνομαι, ὄμαι, & interdum ἐπιλήσομαι, ὄμαι.
joco, ἐν παιδιᾷ, ἐν χορῷ σκοπῶ.
joco ac ſerio, ἐν ἐσπίῳ, & σπουδῇ τινι.
jocor, παίζω, προσπαίζω τινὶ. cum aliquo: ἀστεῖα, χαριεντίζομαι.
jocoſus, ἀγχιπαίκτης, ου, ὁ, παιγνιώδης, ους, ὁ.
jocularis, παιγνιώδης, ους, ὁ.
jocus, παιδιὰ, ᾶς, ἡ, σκώμμα, ατος τὸ, παίγνιον, ου, τὸ, γέλοιος, ου, ὁ.
joui, ἰωνὶ, ἰωνὶ, ἰὼ, ἰὼ, ἰωνὶ, ἰωνὶ, ὦ.
jonice, ἰωνικὰ, ἰωνὶ.
jonicus, ἰωνικὸς, η, ὁ, ἰωνὶ, ὁ, ὦ.

I P.

ipſe, ipſemet, αὐτὸς, ὁ.
ipſiſſimus, αὐτότατος, ου, ὁ.

I R.

ira, ὀργὴ, ἡς, ἡ, κότος, ου, ὁ, θυμὸς, ου, ὁ, μῆνις, ἰδος, ἡ, κότος, ου, ὁ.
ira accenſus, περιθύμαινος, ου, ὁ, ἐμμανὴς, ους, ὁ, περιοργὴς, ους, ὁ, ἡ, ἀ.
ira percitus ſum, περιθύμαινω ἔχω, ὀργίζομαι, περιοργίζομαι.
ira vacuus, ἀθύμαντος, ου, ὁ, ἄ.
fine ira, ἀθύμαντος, ἀοργήτως.
iram abjicere, πανδαμᾶν ὀργὴν, καταλύω τὴν ὀργὴν, τὸν θυμὸν πραΰνω, ἀποκόπτομαι τῆς ὀργῆς.
iram movere, ὀργὴν ἐμπνέω, ὁ ὀργὴ κατοικίσας, ὀργὴν ἐγείρω, ὀργὴν ἐκκαίω.
iram accendere, ὀργίζω τινὰ.
item cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
iram concipere, κατακαίω τὴν ὀργὴν.
iram deponere, ἀπομάλλω, μαλάσσω τὸν θυμὸν, Homerus.
iram ſatiare, ἀποπιμπλάμαι θυμοῦ.
ad iram provocare, ἐς ὀργὴν τινὰ παροξύνω.
iracundc, ὀργίδωμε, ἐμὸ ὀργῆ, μετ' ὀργῆς.
iracundia, ὀργιλότης, ητος, ἡ, ὀργὴ, ἡς, ἡ.
iracundus, ὀργίλος, η, ὁ, ὀκτηνὸς, η, ὁ.
irafci alicui, ὁ ὀργὴν ἔχω τινὶ.
irafcor, ὀργίζομαι τινὶ, vel πρὸς τινα, propter aliquam rem: ὀργομαί τινι.

I R

itare, ἁμάτειν, ἁπτεῖσθαι, χαυλεῖσθαι.
non iratus, πράϋνσις, ως, ὁ.
iratus, ὀργιλὸς, ὀργὴ, ὁ, θυμοῦμενος, ου, ὁ.
iris, ἶρις, ἴριδος, ἡ, ἡ τοῦτο τὸ τῆς ἴριδος.
ironia, εἰρωνεία, ας, ἡ.
ironia utor, εἰρωνεύομαι.
ironice, εἰρωνικῶς.
irradio, ἀκτινοβολῶ, ῶ.
irrationabilis, ἄλογος, ου, ὁ, ἀλογιστὸς, ου, ὁ.
irrationabiliter, ἀλόγως, ως, ὁ, ἀλογίστως, ως, ὁ.
irreconciliabilis, ἀδιαλλάκτως, ου, ὁ, ἀμ ἐ, ἀσυμφορώτερος, ου, ὁ, ἀμ ἐ.
irreconciliabiliter, ἀδιαλλάκτως.
irreligiositas, ἀσεβὴς, ας, ἡ.
irreligiosus, ἀσεβὴς, ἐς, ὁ, ἡ, τὸ, ἐ.
irreparabilis, ἀνεπανόρθωτος, ου, ὁ.
irrepo, παρεισέρπω, παρεισέρπομαι.
irreprehensibilis, ἀνεπιλήπτος, ου, ὁ, ἀμπτώσιμος, ου, ὁ.
irreprehensus, ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἀνεπίκλητος, ου, ὁ, ἀμωμητὸς, ου, ὁ, ἐ, ἀνεπιτήδευτος, ου, ὁ, ἀπεριμώμητος, ου, ὁ, ἀδιάβλητος, ου, ὁ, ἀβλαβὴς, ἐς, ὁ, ἡ, τὸ, ἐ.
irrequiete, ἀκατανοήτως, ἀκατοχῶς.
irrequietus, ἀτύπητος, ου, ὁ, ἀκάματος, ου, ὁ, ἐ.
irretio, παγιδεύω, παγιδεύομαι.
irretitus, πεπαγιδευμένος, ἐσπυρ, ὁ.
irreverenter, ἀνοσίως, ἀνοσιουργῶς.
irreverentia, ἀνοσιότης, ας, ἡ, ἀνοσιουργησία, ας, ἡ.
irrevocabilis, ἀνακόπτητος, ου, ὁ, ἀμ ἐ, ἀμετανόητος, ου, ὁ, ἐ, ἀμεταστρεπτος, ου, ὁ, ἀμετάστατος, ου, ὁ, ἀδιόρατος, ου, ὁ, ἀμ ἐ.
irrequicte, ἀκατανοήτως, ἀκατοχῶς.
irrequietus, ἀτύπητος, ου, ὁ, ἀκάματος, ου, ὁ, ἐ.
irretio, παγιδεύω, παγιδεύομαι.
irretitus, πεπαγιδευμένος, ἐσπυρ, ὁ.
irreverenter, ἀνοσίως, ἀνοσιουργῶς.
irreverentia, ἀνοσιότης, ας, ἡ, ἀνοσιουργησία, ας, ἡ.
irrevocabilis, ἀνακόπτητος, ου, ὁ, ἀμ ἐ, ἀμετανόητος, ου, ὁ, ἐ, ἀμεταστρεπτος, ου, ὁ, ἀμετάστατος, ου, ὁ, ἀδιόρατος, ου, ὁ, ἀμ ἐ.
irrideo, καταγελῶ τινὸς & περὶ, ἀνακαγχάζω χλεύασμα τινὸς.
irridere aliquem, veluti fluxum, σκώπτω τινὰ ὡς τὰ ἄπειρα.
irrigatio, πότισις, ως, ἡ, ἄρδευσις, ως, ἡ.
irrigo, πότιζω, βρέχω, ῥαίνω.
irriguus, νοτερὸς, ἐσπυρ, ὁ, νοτιαῖος ου, ὁ, ἡ, ὑγρὸς, ὑγρὰ, ὑγρὸν, ἐσπυρ, ὁ, ἡ.
irrisor, χλεύαστρος, ου, ὁ, μωκτὴς, ου, ὁ, ἐ.
irrisus, & irrisio, χλεύασμα, ατος, τὸ, χλευασμὸς, ου, ὁ, ὑποκρισμὸς, ου, ὁ, ἡ, καταγέλως, ωτος, ὁ.
irritamentum, ὑπόθεσμα, ατος, τὸ, παροξυσμὸς, ου, ὁ.
irritatio, παροξυσμὸς, ου, ὁ, ἐρεθισμὸς, ου, ὁ, ἡ, ἐρεθισμὸς, ου, ὁ.
irritatus, ἐρεθιζόμενος, ου, ὁ, παροξυνθεὶς, σὺν ου, ὁ, ἐ.
irrite, ἀνοήτως.
irrito, πάροξύνω τινὰ πρός, &c. παροξύνω τὴν τινὰ ἐπ' αὐτὸν, cives in cum: ἐρίζω, ἔρεθίζω.
irritum facio, ἀκυρῶ τινὰ.
irritus, ἄδρανος, ου, ὁ, ἀκυρὸς, ου, ὁ, ἄπρακτος, ου, ὁ.
irrogo, ἐπιτίθεμαι τιμῶν, multam.
irroto, ἐπιῤῥοτέω, ῥάπτω.
irrumpo, ἀκοντίζω τινὰ, ἐμβάλλω.
irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω εἰς, ἐφορμῶ, ὦ.
irruptio, ἀναῤῥῆξις, ἐως, ἡ, ἐμβολὴ, ἡ.
irruptionem facere, τροπαῖόν τινὸς.

I S.

is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ἀκεῖνος, ἀκείνη, ἀκεῖνο.
ibi, ἐκεῖ, ἔνθα, ἔνθεν.
ille, ἐκεῖνος, ἀκεῖνος.
isthmus, ἰσθμὸς, ου, ὁ.
istic, adv. αὐτοῦ, ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
istine, ἀπὸ τοῦδε, ἀπὸ τοῦδε τοῦ τόπου.
istiusmodi, τοιουτοτρόπος, ου, ὁ, τοιοῦτος, ου, ὁ.
istorum, τοῦτο τοῦ τινὸς.
istuc, ἐνταῦθα.

I T.

ita, adv. ἕτως, οὕτως, ναὶ, πάνυγε.
quæ cum ita sint, τούτων δ' ὄντων ἕτως ἐχόντων.
tum tantum abest, ut, τοσοῦτον ἀπέχει τοῦτο τοῦτο ἕτως ἔχειν, ὥστε τοσοῦτον ἀπέχει τοῦτο τοῦτο ἕτως ἔχειν, ὥστε.
ut ita dicam, ὡς ἕτως εἰπεῖν, εἴρῃ κἀκῶ.
itane vero, ἆρα, ἕτοιμα.
ita demum, ἕτω τυγχάνειν.
ita ut, ἕτως, ὡς, ναὶ ἄναγε.
italus, ἰταλικὸς, ου, ὁ, ὁ Herodiadus.
itane, ἆρ' οὖν, ἀλλὰ γὰρ ἴσως.
itaque, διὸ δὴ, ἕνεκα, τοιγαροῦν.
non itaque, ἐκὼν.
item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
iter, ὁδὸς, ὁδοῦ, ἡ, ἄβατος, ου, ὁ, ἀδιοπορία, ας, ἡ.
iter unius diei, ἡμερήσιος ὁδὸς.
iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus iter facere, πορεύεσθαι πεζῇ τὴν ὁδὸν.
iterario, ἀπαλαύνω, ἐσπυρ, ὁ.
ite atus, ἐλάσιμος, ου, ὁ.
item, ἐξαίτιον, ὁ, ἐξαίτιος.
iterum, αὖθις, ως, ὁ, ἐπαναλῆψις.

J U

iterum atque iterum, ἀνδὶς & ἀνδὶς.
itidem, ὁμοιοτρόπως, ὁμοίως.
iticrtatim, ἀδιστακτὶ, ἀδ, ὁ, ἐ.

J U.

juba, ἴουβα, ας, ἡ, χαίτη, ἡ, ὁ, χαίτωμα, ατος, τὸ, λόφος, ου, ὁ.
jubar, ἡλίου ἀκτὶς, ἀκτὶς, ἡλίου, ἡ.
jubatus, χαιτήεις, ἐσσα, ἐν, & χαιτόεις, ἐσσα, ἐν.
jubeo, κελεύω τινὰ, ἐπιτάττω, προστάττω τινὶ τὸ τινὸς, ἀνατίθημι, ἀνάγω, κέλευσμα.
jubeo valere, προσαγορεύω χαίρειν τὸν τινὰ, ἀποπέμπω τινὰ, χαίρω φράσας.
jubilo, ἀλαλάζω, ἀλαλαγμὸν ἀνάγω.
jubilum, ἀλαλαγμὸς, ου, ὁ, ἀλαλητὸς, ου, ὁ.
jucunde, ἡδέως, τέρπει.
jucundissime, ἥδιστα, ἀδιστάτως.
jucundissimus, ἥδιστος, ου, ὁ, τερπνότατος, ου, ὁ, τερπνώτατος, ου, ὁ, ἐ, χαριέστατος, ου, ὁ.
jucunditas, τέρψις, ἐως, ἡ, τερπνότης, ατος, ἡ.
jucunditate afficio, τὸν τέρπομαι, voluptate afficior.
jucunditatem affero, γαμπρεύω, ῶ, γαμπρεῖαν, ἁ, ἡ, ἐπίγαμον τινὰ.
jucundor, τέρπομαι.
jucundus, ἡδὺς, ἡδὺ, ὁ, ἡ, ἐ, ἁλυσθ, ου, ὁ, τερπνὸς, ὁ, ἡ, ἐ.
judex, κριτὴς, ου, ὁ, διαιτητὴς, ου, ὁ.
judicatio, κρίσις, εως, ἡ.
judicata difficilis, διάκρισις, ου, ὁ, διακρίσεως, ου, ὁ.
judicata facilis, εὔκρισις, ου, ὁ.
judicialis, διακριτικὸς, ου, ὁ, κριτικὸς, ου, ὁ.
judiciarius, διακρίσεως, ου, ὁ, διακριτὸς, ου, ὁ.
judicio contendo, διαδικάζομαι, ἀγωνίζομαι, ἐπιλαμβάνομαι, τὸ δίκην παθεῖσθαι, δίκην με τὸ διωκόμενον.
judicio perficquor, arcesso, ἐλάσιμι, cum genitivo rei.
judicio vincere, τὸν δίκην δίκῃ, ἀπὸ τὸ αὐτὸ κίκειν.
judicio vinci, ἀλίσκεσθαι τὸν γεωργὸν, ἐρίσαι ἀνάγκην.
meo quidem judicio, γοῦν ἐμὸν γνώμην.
judicium fubire, ὑπόδικος δίκῃ.
in judicium vocor, καλοῦμαι, διαλλήμαι, εὐθύνας ἐγκαλοῦμαι.
judicium reflum ferre, ὀρθὸν τὸ δίκην δικάσαι, τὸ δίκαιον ὑφῖσι ὑπέκειμι, τὸ δίκαιον ἐφ' ἑλκὸν κρίνω.
judicium, δίκη, ης, ἡ, κρίσις, εως, ἡ, κρίμα, ατος, τὸ, pro opinione, αἴτιος, ου, ὁ.
judico, κρίνω τινὰ, & περὶ τινὸς, διακρίνω, δοκιμάζω τινὰ.
jugales, ζύγιοι ἵπποι, equi.
jugerum, πλέθρον, ου, τὸ, πλέθρα, ου, τὸ.
jugiter, διὰνυκτὸς, διὰνυκτὸς, διὰπαντὸς, διὰπαντὸς, ἀλείτως, ἀστοχῶς, ἀστοχεῖ, ἀστόχως.
jugulana, κάρηνα διαιτικὰ.
ex jugo montis, ἐκατὰ κορυφὴν.
jugulatio, σφάγιασις, εως, ἡ, σφαγὴ, ἡς, ἡ.
jugulator, σφαγεὺς, εως, ὁ, ἐπισφαγὴς, ἐσῃ, ὁ.
jugulatus, λαιμοτόμητος, ου, ὁ.
jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
jugulum, ἄκρα, ας, ἡ, ἀκρώνυξ, υχος, ὁ, ἡ.
jugum, ζυγὸς, ου, ὁ, ζεῦγλον, ου, τὸ, montis, κορυφὴ, ἡς, ἡ, ὄρους, ους, τὸ.
sub jugum ducere, ὑπάγειν ζυγῷ. ἄγειν ὑπὸ ζυγὸν, ὑπάγειν ζυγὸν ἵππων, jugo subdere equos, Homerus.
jugum equorum par, equotum, vel boum, συνωρὶς, ἴδος, ἡ, & ἐυωλὸς, ἰδὸς, ἡ, βοῦζυγος, ου, ὁ, τὸ.
jugum non expertus, ἄζυξ, ὁ, ἡ, ὁ, ἄζυγος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἀζύγης, ἐσπυρ, ὁ, ἡ, ἐ, ἀζύγητος, ου, ὁ, ἐ.
jugum montis, ὄρος, ους, τὸ, ὄρεος, ἀδὸς, ὁ, ἡ, ὄρεσι ἔνοι.
jugum ferutii, τὸ δίκαιον ζυγὸν.
jumentum, κτῆνος, εος, τὸ, ὑποζύγιον, ου, τὸ.
jumetum, γεώνιον, ου, τὸ.
juncea, κρεμάθρα, ας, ἡ, ἀφ' ἧ.
juncofus, χρεμύδης, ου, ὁ, ἐ.
junctim, ζευκτὸν, κατὰ συμπλοκὴν.
junctura, ἁρμὸς, ου, ὁ, σύνδεσμος, ου, ὁ, συμφυΐα, ας, ἡ.
jungere dextram, δεξιοῦσθαι.
juncus, χρέμυα, ου, τὸ.
jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίημι.
junior, νεώτερος, ου, ὁ, ἐ.
juniperus, ἄρκευθος, ου, ὁ.
junius, τριτοπάτριος, ου, ὁ, τριτὸς, ου, ὁ.
juno, ἥρα, ας, ἡ.
jupiter, ζεὺς, ὁ, ὁ Διὸς, ἀρείων, ου, ὁ.
jura violare, ὄμνυμι ψευδῆ.

K A

jura reddere, διαδικάζειν δίκην τινί.
juramenti cxactio, ἔμνεσις, ἐως, ἡ.
juramenti utrinque præstatio, ἀμφιμνησία, ας, ἡ.
juramento adstringere populum, ὁρκοῦν λαὸν ὅν ὅρκων.
juramento interpolito, ἐπόρκιος, ἐπιώμοτος.
juramento se obstringere, ὁρκοῦν τινὰ & περὶ τινὸς, ὅρκοις τινὰ δεσμεῖν.
juramentum, ὅρκος, ου, ὁ, ὅρκιον, ου, τὸ, ὦμος, ου, ὁ.
jurare in aliquem, seu per aliquem, ὀμνύειν τινὰ κατὰ τινὸς, vel κατὰ τινος.
jure, δικαίως, ἐκατὸν, τοῦδικαι.
de jure suo decedere, cedere juri suo, ἀφίεσθαι τοῦ ἐαυτὸ δικαίου.
jurejurando adstringere, ὁρκοῦσθαι τὸν ὅρκοις, ἐγκαταμαλακίσασθαι ὅρκοις, ὁρκίζειν, ὁρκοῦν.
jurejurando cavere ab aliquo, ὁρκοῦ τινὰ.
jurejurando obstrictum esse, ὑπόδικον εἶναι.
jurejurando confirmo, ὁμόρκιος, ὁμόρκιον, ὁμόρκιος ἐν γίγνομαι.
jurejurando obstrictus, ἐνόρκιος, ου, ὁ, ἐ.
jurgiosus, φιλόνεικος, ου, ὁ, ἐ, ἐριστικὸς, ὁ, ἐ.
jurgium, φιλονεικία, ας, ἡ, ἔρις, ἰδος, ἡ, ἐρίδαινα, ης, ἡ, ἔρις, ἰδος, ἡ, τὸ, ἐ

L A.

Labafco, & labafcor, κατωφέρομαι, ὑποφέρομαι, πτοῶμαι, δίωτῶμαι.

labafco, titubo, animo concido, σκάλλω, κατπεφύκω, ὀκνῶμαι, ὀκνηρίαν ἔχω, ἀναπίπτω.

labefactatio, λύσις ς. ἡ, ἀφαίρεσις, ἀναίρεσις, ἀπόστασις.

labefactatio, λύσις ς. ἡ, ἀφαίρεσις, ἀναίρεσις, ἀπόστασις, ἀπόπτωσις.

labefacto, & labefacio, ἀμαυρόω, cum accufativo, & dativo.

labefactor ς arts, πτόω ὑπό τινος, ab aliquo, λυμαίνομαι.

labellum, χειλίσκος, ὁ, ἡ.

labellum, vafculum, λεκάνη, ἡ, ἡ.

lebem afpergere alicui, ῥαντίζω τινά.

labe, λύμη, ἡ, ἡ, πτῶμα, ὀνεί, τὸ, πλάι, πλῆθ. ς. ἡ, πλάδι, ἡ, ἡ.

labia contrahere, μύλλω. Suid. μυμύλλω, μυμύω, μορμύρω.

labia magna habens, ἀχείλης, ὁ, ἡ.

labilis, πλάσιος, ὁ, ἡ, ὀλισθηρὸς, ὄντος, ὁ.

labium, & labrum, χεῖλος, τὸ.

labo, as, are, ἀποῤῥήγνυμι, ἀναῤῥήγνυμι.

labor, cado, πίπτω, ὀλίσθαινω, πτόω.

labor, erro, σφάλλομαι, πλανῶμαι, ἁμαρτάνω.

labor, otia, πόνος, ὁ, ὁ, κάματος, ὁ, ὁ, πόνος, ὁ, ὁ, μόχθος, ὁ, ὁ.

laborans falfitas, παραγίνομαι ἀλήθεια.

laborem impendere in res dignas, πονῶ ἐν ἀξίοις.

laborem fufcipere pro re aliqua, ἐμπονῶ, vel πονῶ περὶ τινὸς ἐντολαστέρων.

labore manuum vivens, χειρόβιος, ὁ, ἡ, & χειρόβιστος, ὁ, ἡ, αὐτοχειρίβιος, ὁ, ἡ, αὐτοχειροβίωτος, ὁ, ἡ, χειροτέχνης, ὁ, ἡ, ἐργοχειρωτὸς, ὁ, ἡ.

laboribus fuccombere, πόνοις ἀνικήτοις, ἐκνικῶμαι.

laborio amaos, φιλοπόνημος, ὁ, ἡ, φιλόπονος, ὁ, ἡ, φιλοπονητὸς, ὁ, ἡ.

laboris expers, ἀμόχθητος, ὁ, ἡ, ἀμόχθη, ὁ, ἡ, ἀπόνη, ὁ, ἡ.

laboris patiens, ὑπομονητὸς, ὁ, ἡ, & ἡ, βουπόνητος, ὁ, ἡ, ἡ, ἡμέρου, ὁ, ἡ, φιλόπονος, ὁ, ἡ.

laborarius, ἐργωδὴς, ὄντος, ὁ.

laborat laborem, πόνους, ἀφορῶ, ἀναλίσκομαι πόνοις.

laborem detrectare, μισοπόνος, ἀπολογοῦμαι τὸν πόνον.

laborioſe, ἐπιπόνως.

laborioſus, ἐπίπονος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, πρακτικὸς, ὁ, ἡ καὶ ὁ, μεγάβιος ὁ, ἡ, ὁ, πόλυμος, ὁ, ἡ καὶ ὁ.

labora, operam do, πονῶ, ἀ, ἀσκέω, ὁ. pro male habeo, μοχθῶ, ὁ. pro angor, σφαλῶ, σπουδῶ περὶ, &c.

labore tarico, κοπιῶ.

labrum, χεῖλος, τὸ, τὸ.

labrum mordere, χείλωμα ἰδίου.

labrum, vas, γάνος, ὁ, ἡ, λεκάνη, ὁ, ἡ.

lac, lactis, γάλα, γαλακτος, τὸ.

lac habens, γαλακτώδης, ὁ, ἡ.

lac concretum, τυρόμαλθρον γάλα.

lacer, & lacerus, διαῤῥηγνὺς, ὄντος, ὁ, βασιλεὺς, ὁ, ἡ καὶ ὁ.

lacerario, σπαράσσω, ὀνεί, τὸ, σπαραχθῶ, ὁ, ἡ.

lacerator, ἐκνίτορος, ὁ, ἡ, ὁ in Epigr.

lacertus, φωλεὸς, ὁ, ἡ, μασλὸς, ὁ, ἡ.

lacero, σπαράσσω, σπαράττω, λυμαίνω, βρύττω, ἐκνίω, σπαράζω.

lacero verbetibus fordum in modum, λυμαίνομαι.

lacero, obtrecto, ἐκνίσσω.

lacerta, & lacertus, σπάσις, ὁ, ἡ.

lacertofus, μυώδης, ὁ, ἡ, ὁ.

lacertus, μυὸς, ὁ, ἡ, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μὺς.

lacertus, brachium, βραχίων, ὄνος, ὁ.

lacefitus, πονηρωτάτου χαρακτῆρος, contumelia.

lacefio, provoco, πειράζομαι τινα ὁ ὄμνυμι, πονηρεύομαι, ἐριδίζω.

lachefis, λάχεσις, ὁ, ἡ.

lacinia, λαζίνιον, τὸ κατὰ μέρος.

laciniofus, κολπώδης, ὁ, ἡ καὶ ὁ.

lacryma, δάκρυον, ὁ, ἡ, δάκρυ, ὁ, ἡ, τὸ.

lacrymabilis, κλαύσιμος, ὁ, ἡ, δακρύσιμος, ὁ, ἡ.

lacrymas abftergere, ἀξαίνομαι δάκρυα.

lacrymas cohibere, κατέχω τὰ δάκρυα.

lacrymas efficere, βάκρυα ἐργάζομαι. Plutarch.

lacrymas fundere, γρυσῶν δάκρυα ἐμμιστεύω, δάκρυα ὑπάρχω, κατάδακρυ, & χέω δάκρυα.

in lacrymas erumpere, ῥήγνυμι δάκρυα. Epigr.

lacrymatio, δάκρυσις, ὁ, ἡ δάκρυα, ὄντος, τὸ.

lacrymis profequor, μοκνάλλω.

epitolam lacrimis rigare, τὴ ἐπιστολὴ δάκρυα ὑγρῶν.

abfque lacrymis, ἀδακρυτὶ.

lacrymo, & lacrymor, δακρύω, κλαίω, βαρυκλαίω.

lacrymofus, δακρυτὸς, ὁ, ἡ, ὁ.

lacrymula, δακρύδιον, ὁ, ἡ, τὸ.

lactans lipe vana, ἀπαυὸς λαπίζει δεμνιόσπαρτα.

lactatio, γαλαχία, ὁ, ἡ, θηλασμὸς, ὁ, ὁ.

lactatrix, θηλάστρια, ὁ, ἡ.

lacte carens, ἀγάλακτος, ὁ, ἡ, ὁ.

lactens, γαλακτώδης, ὁ, ἡ, ὁ, θηλάζων, ὄντος, ὁ.

lactens porcus, θήλαζος, ὁ, ἡ, θηλάσκων, ὁ, ἡ.

lacteo, lac fugo, βύσσω.

lacter, μαστοπώτης, ὁ, ἡ.

lacteus, γαλακτώδης, ὁ, ὁ, γαλαγερὸς, ὁ, ὁ.

lacto, lac præbeo, γαλακτόω, ὁ, γαλακτοτροφέω.

lacto, dicipio, βυκάλλω, ὁ.

lactuca, θρίδαξ, ακος, ἡ, θρίδακος, ος, ἡ.

lacuna, τοῦχος, ὁ, ἡ, κοιλότης, ὄντος, ἡ, κοίλωμα, ατος, τὸ, στόμωμα, ατος, τὸ, κατασκήνωμα, ατος, τὸ, ὀφρὸς, ὁ, ἡ.

acunar, σκιάρωμα, ατος, τὸ, κατασκήνωμα, ατος, τὸ, ὀφρὸς, ὁ, ἡ.

lacuno, κοιλαίνω, ὁ, ὁ.

lacunofus, πολυτρὴς, ος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, πολυκοίλης, ος, ὁ ἡ καὶ ὁ.

lacus, λίμνη, ης, ἡ, λάκκος, ὁ, ὁ, τέλμα, ατος, τὸ.

lacus torcularis, λῆνὸς, ὁ, ὁ.

ladere famam alicujus, βλασφημῶ vel ἔνεργῶ τινα, & ὡς τινα.

ladio, βλάπτω, ὁ, ὁ, σίνομαι, ὁ, σίνομαι.

lana, χλόη, ης, ἡ, τρίχωμα, ατος, τὸ.

lanfio, ἠδύνω, ὁ, ὁ, ἀνάπαυω, ὁ, ὁ.

lanabundus, γναθόπαχος, ὁ, ὁ.

lanæ, ἐλαφὶς, ἐλάφιδος.

lanifico, ἐξάνω τινὰ, ἔδυνα.

lanitia, δόξωσις, ὁ, ἡ, χρὴ, σις, ὁ, ἡ, γναθόπαχος, ὁ, ἡ.

lanitia fumma, & immoderata, πιότητος, ὁ, ἡ, τὸ, πιότητος, ος, ὁ, ἡ.

lanitium affert, πιότον τεκμαίρομαι, ἐπιτείθομαι, ἐξογκοῦμαι γαστρὶ.

lanitia afficio, γαστὸ, ὁ, πιότητος, ὁ, ὁ, ἐξογκόω, ἐις πίονα.

lanitia afferre, ἐξογκόομαι.

lanitia & hilaritate diffulus, διαπεφυσημένος τὴ πρόσωπον.

lanitia perfundor, γαστέρομαι.

lato animo effe, ἀδρύνω, ἀδρύνει ἐπιθύει.

lato vulto excipio, γαστὸν. cum dativo.

lator, χάρτα, τέλεσμα τάτος, γράτα.

lator aliqua re, τεύ τινι χαίρω, ἐντρύφω.

lator fummopere, περιχαίρω.

latus, φυλῆτις, ὁ, ἡ, ἀδρυνὸς, ὁ, ὁ καὶ ὁ, γαστὸς, ὁ, ὁ, ἐλαφὶς, ὁ, ὁ.

latus fupra modum, πλατὺς, ὁ, ὁ καὶ ὁ.

lava, manus finiftra, σκαιὸς, ὁ, ὁ.

lavigato, λάσσω, τὸ, ὁ, ὁμαλίζω, ὁ, ὁ.

lavigatus, λασσητὸς, ὁ, ὁ, ὁ.

lavigo, λάσσω, ὁ, ὁ, ἀπαλύνω, ὁ, ὁ, λείαίνω, & λειαίνω, ἀπαλύνω, ἐκλεαίνω, ἐμπαλίζω, ἐξομαλίζω, καθομαλίζω.

lavigo, complano, λάσσω.

lavis, λάσσω, τὸ, ὁ, λασσὸς, ος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, λάσσ, ὁ, ὁ ἀλφὸς, ὁ, ὁ, μαλὸς, ὁ, ὁ, ὁ, ἁπαλὸς, ὁ, ὁ, ὁμαλὸς, ὁ, ὁ, ὁμαλὸς, ὁ, ὁ, ὁμαλὸς, ὁ, ὁ.

lavis, glaber, λάσσ, ὁ, ὁ, λευὸς, ὁ, ὁ, ψιλὸς, ὁ, ὁ.

lavitas, λάσσος, ατος, τὸ, λάσσ, ὁ, ὁ, τὸ.

lavo, ἐμπαλίζω, καθομαλίζω, λείαίνω, & λειαίνω.

lavus, λαιὸς, ὁ, ὁ, σκαιὸς, ὁ, ὁ, pro ἰσοαίρίcato, ἰσοπαχὴς, ὁ, ὁ.

laganum, λάγανον, ὁ, τὸ.

lagena, κιβωτίσκος, ὁ, ὁ, λάγυνος, ὁ, ὁ.

lagunicula, λαγύνιον, ὁ, τὸ.

lacus, λακκὸς, ὁ, ὁ, πίτυνος, ὁ, ὁ.

lambo, λάπτω, λάφω, λάπτω.

lamentabilis, θρηνώδης, ος, ὁ, θρηνώδη, ος, ὁ, ἡ, ὁ, θρηνητὸς, ὁ, ὁ καὶ ὁ, ὀδυνηρὸς, ὁ, ὁ καὶ ὁ, ὀνειδὸς, ὁ, ὁ.

lamentabiliter, θρηνητικῶς, πλαγκτικῶς.

lamentatio, κλαυσμὸς, ὁ, ὁ, θρῆνος, ὁ, ὁ, ὀλοφυρμὸς, ὁ, ὁ, κλαυθμὸς, ὁ, ὁ, ὀδυρμὸς, ὁ, ὁ, οἰκτισμὸς, ὁ, ὁ.

lamentor, θρηνῶ, ὦ, θρηνέομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κοπτῶ.

lamentum, θρῆνος, ὁ, ὁ, κλαυμὸς, ὁ, ὁ.

lamiæ, λαμίαι, αἱ, ὁ, ἡ, ὁ.

lamina, λαμὶς, ὁ, ὁ, ὁ.

lamina, ἐλάμινος, ὁ, ὁ, πίτυνος, ὁ, ὁ, τὸ.

lampadem geftans, λαμπαδηφόρος, ὁ, ὁ.

lampas, λαμπὰς, αἴθω, ὁ, ὁ, διαθὸς, ὁ, ὁ, ὁ.

lana, ἐλάμπω τὸν, ὁ, ὁ, χάνω, ὁ, ὁ, ὁ, & ὄρνυμι, ὁ, ὁ, τὸ, λύσσ, ὁ, ὁ, ὁ, μαλὸς, ὁ, ὁ, ὁ, ἁπαλὸς, ὁ, ὁ, ὁ, ὁμαλὸς, ὁ, ὁ, ὁ, τὸ.

lana carminata, γναθὸς, ὁ, ὁ, σαίνω, ὁ, ὁ.

lanam bonam habeat, ἔλπομαι, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ.

lanam deducere, πρίνω, vel ἰσα πεπτῶν.

lanatus, ἰσοπαχὴς, ὁ, ὁ, ὁ, μαλὸς, ὁ, ὁ, ὁ, ἁπαλὸς, ὁ, ὁ, ὁ, ὁμαλὸς, ὁ, ὁ, ὁ.

lance, ἀγγεῖον, ὁ, ὁ.

lanceam ferens, λογχοφόρος, ὁ, ὁ, δορυφόρος, ὁ, ὁ.

lanceatim, λογχηδὸν, ὁ, ὁ.

lancet, μαγεῖον, ὁ, ὁ.

lancino, lacero, ἔνσπλος, ὁ, ὁ, πονηρεύομαι.

lanea veſtis, ἔριον ἔριον, ἔριος, ὁ, ὁ.

lanifer, ἔριος, ὁ, ὁ, & ἔριος, ὁ, ὁ, ἔριος, ὁ, ὁ.

languco, ἀδύνω, ὁ, ὁ, μαλακίομαι, χλάω, ὁ, ὁ, σαίνω, ὁ, ὁ, ἀφίεμαι, ὁ, ὁ.

languere otio, ἡσυχάζω.

languefco, χλάω, ὁ, ὁ, ἀπλάμπω.

languide, διαλύσιμος, ὁ, ὁ, ὁ, ἀπλάμπω.

languide facere aliquid, σπουδαιμόνως τι ποιῶ.

languidiorem effe ad negotia, ἀξιοπονώτερον εἶναι πρὸς τὰ πράγματα.

languidum reddo, σίνομαι, πτοῶμαι, ἀπαμαλύνω, ἀ-πτόω.

languidus, γναθὸς, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ

laqueatus, laqueis inretitus, ὑφαιμένος, ἐντε-
τ, ἐμβεβλ-
laqueis implico, ἀναδήσω.
laqueo mortem sibi consciscere, ἀπάγχεσθαι.
laqueo interimo, ἀπάγχω.
laqueo vitam finisco, τὸ βιῶναι τὸ ζῆν ἀπάγχειν
laqueos tendere, θήρατρα τείνειν.
laqueus, ωνος, ὁ, πάγη, ης, ἡ, βρόχος
laqueus, quo aves capiuntur, ἁρκεβοτίδη, ης, ἡ,
lar, focus, ἑστία, ας, ἡ.
lardum, χοιρεία σάρξ· τὸ ὑπὸ λίπους
lare excipio, ὑπαιμ-
fine lare qui eft, ἀοίκητος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀοί κ-
lares, ἑστίαι θεοί· ἐφέστιοι, οἱ.
large, ἐκβριθῶς.
largior, ἀφθονεῖ σε ἔστιν, ἐστιν, χαρίζομαι
largiri populariter, φιλοτιμεῖσθαι.
largiter, εἶδος, ἄδην, εἰδῆσι.
largitio, ἀπαθὴς χρηματου, ἔδοσις, σεως, ἡ, μεγα-
λοδοσία, ας, ἡ.
largitione corrumpere, δωρέαις, δωροδοκεῖν, κα-
τωδωδοκεῖν.
largitor, κομιδὴς, ἐος, ὁ, ἐους, ῆους, ὁ, δότης
ου, ὁ, & δώτωρ, ορος, ὁ. Odyff. 3.
largus, λαμπρὸς, ὁ, ἡ, δαψιλὴς, ἐος, ὁ, πολλὸς
ος, ὁ, ἡ.
latix, λάρξ, ακος, ἡ.
latus, μεγαὶ ς ὁς, ὁ, ἡ, μεγάλη, ἔσσ, ὁ, πυκ-
νωτὸς, ὁ, ἡ, τρυφερὸς, ὁ, ἡ, & πρου
νὶ, ἔσσ, ὁ, ἡ.
larva, μορμὼ, ὁς, ἡ, μορμολύκειον, τὸ.
larvatus, μορμολύκειον ἐπίθημάζειν.
lafanum, olla, λάσανον, ου, τὸ, χυτρίνη, ης, ἡ
ὁ.
lafcivia, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀσελγὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀσε-
λγὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀσελγὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀσελγὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀσελ

lethaliter, θανατίμως, κακῶς.
lethargia, vel lethargus, λήθαργος, ου, ὁ, λησμονιά, ας, ἡ.
lethargicus, ληθαργικός, ὁ, ή.
lethifer, ἰοφόρος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, καταστρέφων, ουσα, ον, θάνατος, ου, ὁ.
lethum, θάνατος, ου, ὁ, μοῖρα, ας, ἡ, φόνος, ου, ὁ.
levare aliquem loopia, λύειν τινὰ ἀπορίαν ἐκποιοῦντα.
levare parte laboris, κουφίζειν τινά.
levatio, levamen, ανακούφισις, εως, ἡ, ἀφορμὴ, ης, ἡ, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, παραμυθία, ας, ἡ.
leves homines, ἀδίθωτοι, οι.
levipes, ποσίνους, ὁποῦς, ουν.
levir, ἑαδελφὸς, ου, ὁ.
levis, pondere carens, κοῦφος, ἴον καὶ ὁ, ἡ, ὁ, ἐλαφρὸς, ἰᾶ, ὁ, ἡ, ὁ, κούφη, ης, ἡ, ὁ, κοῦφον, ου, τὸ.
levis, agilis, ἐλαφρὸς, ἡ, ὁ, κίνητος, ου, ὁ.
levis, inconstans, ἀστάτημος, ου, ὁ, κενὸς, ἡ, ὁ, ἀνώμαλος, ου, ὁ, ὁ ἀνώμαλος, ου, ὁ, μοιράτος, ου, ὁ, ὁμοῦ.
levis, futilis, vanus, κενὸς, ἡ, ὁ, κόφη, ης, ἡ, ὁ, κούφη, ου, ὁ, κενὸς, ου, ὁ, φλύαρος, ου, ὁ.
levitas, ἐλαφρότης, ητος, ἡ, ἐλαφρία, ας, ἡ, κουφότης, ητος, ἡ, ὁ κενὸς, ου, ὁ, φλυαρία, ας, ἡ.
levitas, inconstantia, vanitas, μωρία, ας, ἡ, μωκαίνεια, ας, ἡ, κεναφροσύνη, ης, ἡ.
leviter, non graviter, ἐλαφρῶς, κούφως.
leviter, agiliter, ἐλαφρὰ, ὁμοίως.
leviter, aliquantum, paullulum, ὀλίγως, βραχέως, ὑποτυπώσως, κάπως, ὀλιγοστῶς, πλέον, ἐπαληθῶς, πρὸς.
leviter, & perfunctorie agere, ἀβροσυνικῶς.
leviter, pro parum, ἐλάχιστον, ἐν ὀλίγῳ.
levo, as, αἴρω, ὑψόω, κουφίζω.
lex, legis, ης, ὁ, θεσμὸς, ου, ὁ.
lex caveat clariis verbis, νόμος διαγορεύειν σαφῶς.

libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, ῆς, ἡ, σπονδὴ, ῆς, ἡ.
libamios fundo, ἐκχυτὸν, χύσιμον.
libellus, βιβλίον, ου, τὸ, βιβλίδιον, ου, τὸ.
libellus fupplex, βιβλίον, ου, τὸ, ἱκετικὸν, ου, τὸ.
libens, ἑκούσιος, ον, ὁ, ἑκὼν, ὄντος, ὄντα.
liberat, ἀγανιτὸς, ἡ, ὁ, ἀπόλυτος, ἐλεύθερος, ἀφ' ἁπάντων ἐλεύθερος, ἐλεύθερος, ἀφ' ἁπάντων ἐλεύθερος, τὸ ἀφ' ἁπάντων ἐλεύθερον.
non libenter, ἀκουσίως.
liberrimus, ἐλευθερώτατος, ἐλευθερωτάτη, ἐλευθερώτατον.
liber, cortex, λέπισμα, ατος, τὸ, λέπτη, ης, ἡ, λεπὶς, ὁ, ἡ, λέπισμα, ατος, τὸ, λεπὶς, ίδος, ἡ.
liber, codex, opus fcriptum, βιβλίον, ου, τὸ, βιβλίδιον, ου, τὸ, συγγράμματον, ατος, τὸ, μέτρον, ου, ὁ.
liber, a, um, ἐλεύθερος, ἡ, ὁ, ἐλεύθερος, ἡ, ὁ, αὐτεξούσιος, ἡ, ὁ, αὐτόνομος, ἡ, ὁ, αὐτοκρατὴς, ὁ, ἡ.
liber meu, ἐλεύθερος μοῦ.
liber a tyrannis, ἐλεύθερος τυράννων.
libera dicendi tatio, παῤῥησία, ας, ἡ.
libera vox, ἐλεύθερος φωνὴ.
liberales artes, ἐλεύθερος τεχνῶναι.
liberali facie praditus, τὸν ὄντον ἐλεύθερον ἔχων, ὁ, ἡ, τὸ.
liberalis, ingenuus, ἐλεύθερος, ἡ, ὁ καὶ ὁ ἐλευθερογενὴς, ὁ, ἡ, τὸ.
liberalis, munificus, ἐλευθέριος, α, ον, ἐκβολικὸς, ὁ, ἡ, ἄξιος, ου, ὁ, ἐξόλοφος, ου, ὁ, ἐκ ἐλευθερίου, ου, ὁ, ἐκ ἐλευθερίου, ου, ὁ, ἐκ ἐλευθερίου

ligno, -nare, -navi, -natum, & -nitum, -nire, -nivi, -nitum.
liguor, -goris, neut. g. ὑγρότης, ὑγρασία, ὑγρόν, ὑγρὸν εἶναι.
lira, -æ, fœm. g. ὁ, ἡ μυκλὸς τοῦ ἀράτρου.
lirare, ἀράτρου λιπαίνειν.
lis, litis, fœm. g. ἔρις, ἀμφισβήτησις, ἀγών, ἀντιλογία, ἀντιβολή, δικαστήριον, ἀγών, ἀντιλογία, ἀντιβολή, ἀγών, ἀντιλογία, ἀντιβολή, ἀγών, ἀντιλογία, ἀντιβολή

ludibunde, παιγνιωδῶς.
ludibundus, παίζων, ουσα, ον.
ludicer, παιγνιώτης, ου, ὁ &c.
ludrica dicta, τὰ ἐν παιδιᾷ.
ludricum, παίγνιον, ου, τὸ, παίγνιος, ου, ὁ.
ludricus, παιγνιώδης, ους, ὁ καὶ ἡ.
ludificatio, ἐμπαιγμὸς, ου, ὁ, χλευασμὸς, ου, ὁ.
ludifico, ἐμπαίζω, χλεύαζω, ἀστεϊσμὸν, ἢ ὑπονοστέω, ῶ.
ludimagister, γραμματιστὴς, ου, ὁ. γραμματόδιδασκαλος, ου, ὁ.
ludius, & ludio, χορευτὴς, ου, ὁ, ὀρχηστὴς, ου, ὁ, λίμνη, ης, ἡ.
ludo, παίζω, pro derideo, καταγελάω ποιῶ, σκάπτω.
ludus, παιδιὰ, ᾶς, ἡ, παίγνιον, ου, τὸ.
ludus literarius, διδασκαλεῖον, ου, τὸ.
lues, λοιμὸς, ου, ὁ, φθορὰ, ᾶς, ἡ, λύμη, ης, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.
lugendus, θρηνώδης, ες.
lugeo, πένθος ἄγω, & ἔχω ασι, propter aliquid, θρῆνον μετρῶ ἅπαντων, matrem mortuam, ἀθρήσασα κατεκλαύσθη.
lugubris, πενθικὸς, ὴ, ὸν, γοώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, γοερὸς, ὰ, ὸν, θρηνώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, πενθερὸς, ὰ, ὸν.
lumbricus, ἔλμινθος, ου, ἡ.
lumbrici, ἐλμινθες, αἱ, σκωλήκια, τὰ.
lumbus, ὀσφὺς, ους, ἡ, ψόα, ας, ἡ, λέπη, ους, τὰ.
lumen, φῶς, ωτὸς, φέγγος, ους, τὸ.
lumen accendere, φάσγανον εἴγγυε.
lumen pistico, πιστικὸν.
luminare, φωτὸς χάριν, ὁ.
lumine caffus, ὑφωνητὸς, ὴ, ὸν, ἄμματος φωτὸς.
luminis, φωτὸς, ὁ, ἡ, φέγγους, ους, τὸ καὶ ἡ.
luna, σελὴν, ης, ἡ, μὴν, ὸς, ὁ.
luna crescens, & decrescens, σελὴν αὐξομένη, καὶ φθίνουσα.
luna nova, νεομηνία, ας, ἡ.
luna curvata, μὴν οὐδὲν σελήνη.
luna dimidiata, σελὴν διχήνεμος, διχηνέμιος, ου, ὁ.
luna orbe pleno, πανσέληνος, ου, ὁ.
lunæ defectus, πάθη σελήνης, ἐζοχμὸς, αἱ, ὁ.
lunaris, σελιακὸς, ὴ, ὸν.
lunaticus, σελήνιος, ου, ὁ, σελιακὸς, ὴ, ὸν.
lunatici, οἱ σελιακῶς μόνοι.
luo, perfolvo, ἀπονέω, διαπορεύω.
luo pœnas, τὴν ἀτασθαλίαν.
lupa, λύκαινα, ης, ἡ, λυκὶς, ἴδος, ἡ, πόρνη, ης, ἡ.
lupanar, πορνεῖον, ου, τὸ, πορνοβοσκεῖον, ου, τὸ.
lupina pellis, λυκέον, ου, τὸ, λυκὶς, ἴδος, ἡ, λύκειος, & λυκίνη, ἠθμοειδὲς ἔρμα.
lupina amicitia, λυκορίνη, ης, ἡ.
lupinus, leguminis genus, θέρμος, ου, ὁ.
lupinus, a lupo, λύκειος, ὰ, ὸν.
lupus, ὁ & ἡ, λύκος, ου, ὁ.
luteo, χάζομαι, ου, ὁ, χάσκω, σκῶ, ὁ, λαγγανω, ὁ, ἡ, χανδάνω, ὁ, ἡ.
luteolus, λάγνος, ου, ὁ, κακόμορφος, ου, ὁ.
luridus, ὠχρὸς, ὰ, ὸν, κυανόχρους, ου, ὁ, μελαγχλαινος, ὰ, ὸν.
lufcinia, ἀηδὼν, ὀνὸς, ἡ, & ἀηδὼ, οὺς, ἡ, ὁ.
lufciolus, μικρὸς ὄρνις, ὁ.
lufcus, τυφλὸς μόνον, ὁ, ἡ, μονόφθαλμος, ὁ, ἡ.
lufito, ἀκτάνομαι.
lufor, ναίνεσι, ὁ, ἡ.
luftralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
luftrare exercitum, καπαλίζειν τοὺς ἀπὸ τῶν ὅπλων.
luftratio, περιπόλησις, ου, ἡ.
luftratio locorum, τόπων, αὶ, ἡ, ἐφόδων, αι, ἡ.
luftratio, explatio, ἀγνισμὸς, ου, ὁ, ἐξαγνισμὸς, ου, ὁ, καθαρμὸς, ου, ὁ, καθαρσιμὸς, ου, ὁ, καθάρσιον, ου, τὸ, ἀποκάθαρσις, ου, ἡ.
luftrator, περιπολητὴς, ου, ὁ.
luftrator, peragrator, περιπολῶν, ουσα, ὸν, ὁ.
luftro, expio, ἁγνίζω, ἀγνίσω, καθαίρω, διακαθαίρω, & ἀποκαθαίρομαι, φαδίνω, φράδω, ὦ.
luftro, peragro, περιέρχομαι, περίειμι, ἐφοδεύω, & ἐφέρπομαι, ὑφίσταμαι, ὦ, περιστέλλω, ὦ, περιστρατεύω.
luftro, afpicio, contemplor, κατανοέω, ἐφοράω, ὦ, ἀνάθημαι, ὦ, κατάσκοπον, περισκοπτέομαι.
luftro, recenseo, ἐπιμετρέομαι.
luftrare animos, ἐξανδρίζειν.
luftrum, ἀποδιορισμὸς, pro lupanaribus, πορνεῖα τὰ, ταῦ βίκτιον, etiam idem ac Olympias, ἡ πανηγυρικὴ, αὶ, ἡ πανήγυρις, ἰδος, ἡ.
luteus, κροκὸς, αὶ, ὸν, ξανθὸς, ἡ, ὸν.
lutea, & lutea, ἰόνια, ας, ἡ.
luteus, κηκὶς, ἴδος, ἡ, λακκόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, κηκώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, ὠχρὸς, ὰ, ὸν, κυανόχρους, ου, ὁ, κυανοχλαινος, ὰ, ὸν.
luto fingo, πηλοπλαστῶ, ὦ.
lutofus, λιμώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, πηλώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, βορβορώδης, ους, ὁ & ἡ.
lutra, ἔνυδρις, ους, ἡ.
lutulentus, πηλώδης, ους, ὁ καὶ ἡ.
lutum, πηλὸς, ὁ, ἰλὺς, ὑός, ἡ, & ὁς, ὁ, βόρβορος, ου, ὁ.
lux, αὐγὴ, ῆς, ἡ, φέγγος, ους, τὸ, φάος, ωτὸς, τὸ, φῶς, ωτὸς, τὸ, φίλγος, ους, τὸ.
luxatio, παλίνδρομος, ου, ὁ.
luxatus, ἐξεδρομώσας, ους, ὁ.
luxo, ἐξεδρόμω, ὦ.
luxui dedituS, καπηλεμπολικὸς, ὴ, ὸν, ἐπιτερπὴς μονὴ, ὁ, ἡ.
luxui indulgere, τρυφᾶν.
luxuria, ἀκρασία, ας, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, λαμπρότης, ητος, ἡ.
luxuria in fegetibus, ἐξβλάστη, ους, ὁ.
luxurio, (de vitibus dictum) καλαστόμαι, ῶμαι.
luxurio, vel luxurior, καπηλεμπολῶ, ἀσωτεύομαι. luxuriantur arbores, βλαστάνουσι.
luxuriofe, ἀσώτως.
luxuriofus, ἀσωτικὸς, ὴ, ὸν, ἀσελγὴς, ὲς, ὁ.
luxus, τρυφὴ, ῆς, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀκράτεια, ας, ἡ.
luxu diffluo, σπαθίζομαι, ἴωμαι, σαθίζω, ἀθίωμαι, τρυφῶ, & ὀρθρεύομαι.
luxu frango, ἀνασθενόω, ὦσεται.

L Y.

Lychnus, λαμπὰς, ὰδος, ἡ, lychnum accendere, ἄπτειν λαμπάς, & λαμπὰς ἐμμίσεις, lychnus accenfus.
lydius lapis, βάσανος, ου, ἡ.
lympha, ὕδωρ, ατος, τὸ, ὑγρὸν, ου, τὸ.
lymphaticus, νυμφόληπτος, ου, ὁ.
lympharo furore corripior, νυμφόλη, ῶ.
lyncis oculis contemplari, λυγκεῖοι βλέπειν.
lynceus, λύγκειος, ου, ὁ.
lynx, λυγξ, ὁ, ἡ, ὁ, vel ἡ.
lyra, λύρα, ας, ἡ, χέλυς, υος, ἡ, κιθαρὶς, ίδος, ἡ.
lyra cano, παίζω.
lyricen, λυρῳδὸς, ου, ὁ.
lyricus, λυρικὸς, ὴ, ὸν, ad lyram natus.
lyricus Poeta, μελοποιὸς, ου, ὁ, μελικὸς ποιητὴς.

M A.

MAcellum, πηκτὸν, ου, τὸ, macer, macilentus, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, λεπτὸς, ὴ, ὸν, λεπτόσαρκος, ου, ὁ, σκαπτὸς, ὴ, ὸν.
macerare fe dolore, πόνῳ ἰδίῳ. Ariſtophanes.
macceratio, νηΐτις, ους, ἡ, φάγωσις, εως, ἡ.
macceratus, ἐκτηκὼς, τηκὼς, ὁ, ἐκπεφθηκὼς ἰσχνὸς, ὴ, ὸν.
maceria, τοῖχος, ου, ὁ, ναὸς ὑφηγημὸς, εως, ὁ.
macero, ἰσχναίνω, ἰσχνὸν ποιῶ, ἰσχνὸν ἀπεργάζομαι.
macero, confumo, tabefacio, διακτάω, σαπίζω, πάσσω, πτάσσω.
macrror, tabefco, φθίνω, διακτάομαι.
machæra, μάχαιρα, ας, ἡ.
machina belli, μηχανὴ, ῆς, ἡ.
machinas machinis opponere, ἀντιμηχανᾶσθαι.
machina, μηχανὴ, ῆς, ἡ, μηχάνημα, ατος, τὸ.
machinatio, μηχάνησις, εως, ἡ, μηχάνημα, ατος, τὸ.
machinatio doloſa, τέχνωσις, εως, ἡ.
machinor alfu militari, τεχνάομαι, ῶμαι, ſequente infinito.
machinor, μηχανάομαι τι ἐπί τινα.
maciei, λεπτότης, ητος, ἡ, ἀπορία, ας, ἡ.
macilentum reddo, ἰσχναίνω, ἰσχνὸν, ἰσχνὴν ὦ.
macilentus, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, ἀπορος, ου, ὁ.
macrifco, macer fio, λεπτύνομαι, σκαπτύνομαι.
maclatio, σφαγὴ, ῆς, ἡ, σφαγιασμὸς, ου, ὁ.
maclator, σφαγεὺς, έως, ὁ, σπαγεὺς, έως, ὁ.
maclatus, σφαγεὶς, ὲς, ὁ, σφαγιασθεὶς, ἐντος, ὁ.
macle virtutis, ἀδυτ ἀ ἀνδρεία.
macto, σφάττω, ὄσω, & ὄξομαι.
macto hoſtias, σφαγιάζομαι.
mactus, μακτὸς, ὴ, ὸν, τρίφερτος, ου, ὁ, ἡ, ὸν.
mactus, ὴ, um, τρίφερτος, ἐντος, ὁ.
macula, probrum, κηλὶς, ἴδος, ἡ.
macula, ὀπλὴ, ῆς, ἡ, κηλὶς, ἴδος, ἡ.
macula aſpergere aliquem, πυρρίζειν τινὰ ἐπ' ἔπη ἔπη.
maculatus, ὀπλωτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ.
maculis rubis diſtinctus, ἐρυθρὸς, ὴ, ὸν, ἐπὶ ἔπη ἔπη.
maculo, ῥύπτω τινὰ, ὀπλίζω, ὦ.
maculoſus, ῥυπῶν, ὼσα, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν, ὀπλωτὸς, ὴ, ὸν.
madefacio, διάγνυμι, ῥήξω, ἐπάγω.
madefactio, ἀνάβρυσις, εως, ἡ.
madefactus, διάβρυτος, ου, ὁ, διάβρυγμένος, ου, ὁ, πεφυκὼς, ὼσα, ὸν.
madefio, διάνομαι.
madens imbre, ὑετιμβρος, ου, ὁ, ὑέμβρος, ου, ὁ.
madeo, ἀνίημαι, πανύζομαι, διάνομαι.
madidus, διάβρυτος, ου, ὁ, ἀπόβρυτος, ου, ὁ, ἐκβρεῖ, ὁ, ἡ.
meander, μαιανδρος, ου, ὁ.
magica, μαγεία, ας, ἡ.
magice artis peritus, μάγος, ου, ὁ.
magicus, μαγικὸς, ὴ, ὸν.
magis, μᾶλλον, ἐπιτελέστερον, & ἐτελέστερον, περισσὸν ἔστιν.
magis, quam, πρὸ, cum genitivo. τοιοῦτον τοῦ διακωμῳδεῖν ἄδικον, laudare injuſtitiam magis, quam juſtitiam.
magis, quam per eſt, πλέον ἢ ἔστιν.
nihilo magis, οὐδὲ μᾶλλον.
magis magiſque, μᾶλλον ἢ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
magiſter, παιδεύτης, ου, ὁ, παιδαγωγὸς, ου, ὁ, διδάσκαλος, ου, ὁ & ἡ, ἐπιστάτης, ου, ὁ.
magiſter equitum, ἱππαρχος, ου, ὁ.
magiſterium, ἐπιστάσια, ας, ἡ, ἐπιστασία, ας, ἡ.
magiſtrelis, διδασκαλικὸς, ὴ, ὸν.
magiſtratibus obedire, τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι.
magiſtratu ſe abdicare, ἀποστῆναι τῆς ἀρχῆς.
magiſtratum creare, ἀρχαιρεσιάζειν.
magiſtratum habere, τεταγμένην ἄρχειν.
magiſtratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχω.
magiſtratus inire, ἀρίστου ἀρχὴν, ἀπὸ ἀρχῆς.
magiſtratus, οἱ, ἄρχοντες, οἱ ἐν πόλει ὄντες, pro imperio, ἀρχικὸς, ὴ, ὸν.
magna loquor, μεγαληγορῶ.
magnanimitas, μεγαλοψυχία, ας, ἡ, μεγαλοψυχὴ, ῆς, ἡ, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ.
magnanimus, μεγαλόψυχος, ου, ὁ, μεγαλόθυμος, ου, ὁ, μεγαλόφρων, ὁ, μεγαλόφρονος, ου, ὁ, μεγαλοφρονέστατος, ου, ὁ καὶ ἡ.
magnates, μεγιστᾶνες, οἱ.
magnes, μαγνὴς, ου, ὁ, μάγνις, ιος, ὁ.
magni refert, μέγα φέρει.
magni æſtimare, μεγάλου ποιεῖσθαι.
magnifice, διωμοῦσθαι, καὶ ὅ σοφὸς, σοφὴ καὶ τὸ σοφὸν.
magnifice, μεγαλοφρόνως, μεγαλόνως.
magnifice ſentio de me, μεγαλοφρονῶ, & μεγαλόνω, ἐμοὶ τὰ μεγάλα φρονῶ.
magnificæ de aliquo ſentire, μεγαλοφρονεῖν τινὰ περί.
magnificentia, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, μεγαλόνοια, ας, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ, μεγαλοχαρία, ας, ἡ.
magnificentiam oſtento, ἐπιδείκνυμαι, ἐπιδείξομαι, λαμπρύνομαι.
magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
magnificus, μεγαλοπρεπὴς, ὲς, ὁ, ἡ, μεγαλόφρων, ὁ, ἡ, μεγαλόφρονος, ου, ὁ, ἡ, φιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, μέγαν λεγόμενος, ου, ὁ.
magniloquentia, μεγαλογλωσσία, ας, ἡ, μέγαν λεγόμενος, ου, ὁ.
magniloquus, μεγαλογλώσσων, ουσα, ὸν, ὁ, ἡ.
magni penſo, περὶ πολλὰ ποιέομαι.
magnitudine carens, μικρόσωμος, ου, ὁ, ὲς, ὁ.
magnitudinis juſtæ qui eſt, σύμμετρος, ου, ὁ.
magnitudo, μεγέθους ους, τὸ.
magnitudo animi, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
magnitudo vocis, μεγαληκοΐα, ας, ἡ.
magnitudo juſtæ, ὑπερμεσον μέγεθος.
magnopere, μάλα, ὑπερβαλλόντως, λίαν.
magnus, ὁ, ἡ, μέγας, ὰ, ὸν, μέγιστος, ὴ, μέγιστον.
magus, μάγος, ου, ὁ.
majeſtas, σεμνὸς, ὴ, ὸν, μεγαλοπρεπὴς, ὲς, ὁ, ἡ, σεμνὸν, σεμνὴ, ὸν, ὁ σεμνὸς, ὴ, ὸν.
cum majeſtate, σεμνῶς.
majeſtatis læſæ reus, ἀποσφαγιάζειν φόβῳ δίκης.
Plinar.
major, ὁ & ἡ μείζων.
major natu, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
majorem in modum, μαλίστατα.
majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἀνωθεν.
a majoribus traditus, παραδεδομένος, ου, ὁ, ἡ.
majus, μείζων, ὸν, ὁ, ἡ, ὑπερφερὲς, ὲς, ὁ, ἡ.
mala, ἡ, μαγὴ, ὴς, ἡ, γναθὸς, ου, ὁ.
mala fide ago, βάλλω, ὦ.
male, κακῶς, ὁ, ἡ, σφόδρα.
male agi cum aliquo, κακῶς ἀκούειν τινὸς, ἀσχημονεῖν.
male andire ab aliquo, κακὸν ἀκούειν ὑπό τινος.
male facere alicui, τινὶ κακὰ ποιεῖν.
male habere, κάμνειν, κακῶς ἔχειν.
male loqui de aliquo, κακῶς λέγειν περί τινα, λοιδορεῖν τινα.
male mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
male opto tibi, κακὰ ἐξέρασι σοι.
maledica lingua, κακὴ γλῶσσα.
maledice, κακηγορικῶς.

maledecentia, κακηγορία, ας, ἡ. διαβολή, ης, ἡ.
maledico, βλασφημῶ γῆν καὶ θάλατταν, ὠ. κακῶς ποιῶ, κακηγορῶ τινα.
maledicta ingero, ὀνείδιζω, & καθ' ὑβρίζω.
maledictia inceffo, κατηγορῶ, ὠ. ἐγκαλῶ, ὠ.
maledictis obnoxius, ἔνοχος, ου, ὁ.
maledictum, λοίδορος, ου, ὁ. κακηγόρος, ου, ὁ. & βλασφημία, ας, ἡ. κακηγορία, ας, ἡ.
maledictus, κατηγορικὸς, ὁ. ἡ. βλασφημικὸς, ὁ. ἡ. ὀνειδιστικὸς, ὁ. ἡ.
malefactum, κακούργημα, ατος, τὸ.
malefec, κακὸν ποιῶν.
malefactum, κακούργημα, ατος, τὸ. ἀδίκημα, ατος, τὸ.
malefactus, κακοῦργος, ὁ. ἡ. κακοτέχνημων, ονος, ὁ. ἡ. ἀφ' ὁ. κακοτεχνία, ας, ἡ. κακουργία, ας, ἡ.
malefactus fum, κακοῦργίαν, ὠ. & κακουργῶ, ὠ.
malevolentia, κακοήθεια, ας, ἡ. βάσκανος, ου, ἡ.
malevolo animo fum ob veterem iniuriam, μνησικακῶ, ὠ. ἀπομνησικακῶ, ὠ.
malevolus, ὁ. κακόηθες, ὁ. ἡ. & ὀδυσσὸν, ὁ. ἡ. ὀφθαλμὸν, ὁ. ἡ. & ὁ. ἡ. κακόφθαλμος, ὁ. ἡ. κακὸν ὄμμα ἔχων.
malfi depulfor, ἀλεξίκακος, ὁ. ἡ. ἀποτρόπαιος, ὁ. ἡ.
maligne, κακῶς.
maligni mores, δύσκολος, ὁ. ἡ. & κακοήθης, ὁ. ἡ.
malignitas, κακοήθεια, ας, ἡ. & κακότης, ητος, ἡ.
maligno ingenio praditus, κακοήθης, ὁ. ἡ. & ὁ. ἡ.
malignus, κακοήθης, ὁ. ἡ. καὶ ὁ. ἡ. κακόθυμος, ὁ. ἡ. & κακοτρόπος, ὁ. ἡ.
malis affligor, κακοῦμαι, οῦ.
malis exercet, κάλλιον, κάλλιον, ὁ. κάλλιόν, & κάλλιστον, ὁ.
malis frangor, κακοπαθῶ.
malis fuccumbere, κακοῦμαι, ὑπέκειμαι, ὑπόκειμαι τοῖς συμφοραῖς.
in malis verfor, εἶμι ἐν τοῖς κακοῖς.
malitia, κακία, ας, ἡ. πονηρία, ας, ἡ. & βαθυπονηρία, ας, ἡ.
malitia carens, ἄκακος, ὁ. ἡ. καὶ, ὁ. ἀπονήρευτος, ὁ. ἡ.
malitiofe, κακοτρόπως.
malitiofe apo, κακοτρόπως, ὠ. κακοτροπίζομαι.
malitiofus, κακοήθης, ὁ. ἡ. πανοῦργος, ὁ. ἡ.
malleator, ὁ σφῦρ τάμνων.
malleo ductus, σφυράμενος, ου, ὁ.
malleolus, parvus malleus, σφυρίον, ου, τὸ.
malleolus podis, σφυρὸν, οῦ, τὸ. & σφύριον, ου, τὸ.
malleolus, palmes, μόλυβδαινα, ας, ἡ. μοσχίον, ου, τὸ.
malleus, σφῦρα, ας, ἡ. βαιτὸν, οῦ, τὸ.
malluvium, χωνευτηρίου, ου, τὸ. & χύτευμα, ατος, τὸ.
malo, κάλλιστα, ὑπερνικῶσαν.
malo hoc, quam illud, τοῦτο μᾶλλον τοῦ ἐκείνου.
malo te, quam alium, σὲ μᾶλλον, ἢ ἄλλον. ἄλλον δὲ μᾶλλον σε, ἢ ἄλλον. Homerus.
malo populum falvum effe, quam perire, βούλομαι τὸν λαὸν σῶον διαμένειν, ἢ ἀπόλλυσθαι.
malorum auctor, causa, origo, αἰτιάομαι, ὠ. & αἰτιῶμαι, ὠ.
malorum cumulus, κλιμαξ, ακος, ἡ.
malorum expers, ἀκακοπάθητος, ὁ. ἡ. ἀκάκωτος, ὁ. ἡ. & ἀβλαβὴς, ὁ. ἡ.
malorum litis, ἐκεῖ κακῶν.
malorum tolerantia, ἀνεξικακία, ας, ἡ.
malorum depulfor, ἀλεξίκακος, ὁ. ἡ.
malva, μαλάχη, ης, ἡ.
malum, μῆλον, ου, τὸ.
malum cotoneum, κυδώνιον μῆλον.
malus cotonea, μηλέα κυδωνία.
malum fylveftre, ἀγριομηλέα, ας, ἡ.
malum citreum, κιτρομηλέα, ας, ἡ. τὸ κίτριον μῆλον.
malum punicum, ῥοιὰ, ᾶς, ἡ. ῥοιὰ, ᾶς, ἡ.
malum fubftant. pro affectione, πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ. ἴασις, ὁ. ἡ. τὸ.
malum, interjectio, φεῦ. φεῦ τὸν κακὸν.
malum conflium, κακοβουλία, ας, ἡ. κακὴ βουλὴ, κακοβουλία, ας, ἡ.
malus, μοχθὸς, ὁ. ἡ.
malus in navi, ἱστὸς, ὁ. ἡ.
malus, pomum, μῆλον, ου, τὸ. μηλέα, ᾶς, ἡ. μῆλον ετιam ad pomum arboris ſignificandum transfertur a Maximo Tyrio.
malus punica, ῥοιὰ, ᾶς, ἡ. & ῥοιὰ, ᾶς, ἡ. σύδη, ης, ἡ. quod ſignificat etiam malum punicum.
malus, improbus, κακὸς, ὁ. ἡ. φαῦλος, ὁ. ἡ. κακοῦργος, ὁ. ἡ. & φαυλος, ὁ. ἡ. κακοῦργος, ὁ. ἡ. πονηρὸς, ὁ. ἡ.
malus fio, κακοποιοῦμαι.
malus fum ſponte, & de ladultris, βλακεύω, ὠ.
mamilla, μαζὸς, ὁ. ἡ. στῆθος, ους, τὸ.
mamma, μαζὸς, ὁ. ἡ. μαστὸς, ὁ. ἡ. θηλὴ, ἡ. στῆθος, ους, τὸ.
mammam prabere, τίτθον τῷ μικρῷ.
mammofus, μαζιάδης, ου, ὁ. ἡ. & ὁ. ἡ.
mancepe, ἐγχειρίδιον, ου, τὸ. πολεμικὸν χεῖρ, ὁ. ἡ. ἀσπιδοκόμος, ου, ὁ.
mancipatio, ἀπόδοσις, ἡ. ἡ.
mancipator, ἀπόδοτὴς, ὁ. ἡ.
mancipatus, ἀπόδοσιμος, ὁ. ἡ. πεπραμένος, η, ὁ.
manceps, ἀπόδοτὴς, ὁ. ἡ. & πραγματευτὴς, ὁ. ἡ. ἀγοραστὴς, ὁ. ἡ.
mancipium, ἀπόδοσις, ἡ. ἡ. πραγματεία, ας, ἡ.
manceps, ἀπόδοτὴς, ὁ. ἡ. & ἀπόδοσιμος, ὁ. ἡ.
manceps, ἀπόδοτίζω, & ἀπόδοτίζομαι, ἐξαπόδοτίζομαι.
manceps, ἀπόδοτὴς, ὁ. ἡ. & ἀπόδοσιμος, ὁ. ἡ.
mancipium, ἀπόδοσις, ἡ. ἡ. πραγματεία, ας, ἡ.
mancipium

maris imperio potior, θαλασσοκρατία, ᾶς.
maris inexpertus, ἀθαλάττευτος, ος, ον, ἄπειρος θαλάττης, ου, ὁ.
maris æstus, παλιρροία, ᾶς, ἡ.
maris dominus, θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ.
marisca, σῦκον, ου, τό.
marisonus, ἁλίκτυπος, ος, ον, ἀλίκτυπος, ον, ὁ.
marita, γαμέτις, ιδος, ἡ.
maritalis, γαμετὸς, ὁ, ὁ.
maritimus, ἐνυδραίτιος, ου, ὁ.
marito, συνοικίζω, ἀπὸ συζύγου.
marito carens, ἀνάνδρευτος. vel opponitur ὑπανδρευτος.
maritus, ἀνὴρ, ἔρος, & ῆρος, ὁ, ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, γαμετὸς, ὁ, ὁ.
marivagus, ἁλικύλιστος, ος, ον, ἁλίκλυστος, ος, ον, ἁλιπλάγκτος, ος, ον, ἁλιπλανὴς, ὁ, ἁλίπλαγκτος, ον, ὁ, ἁλίπλοος, ος, ον, ὁ, ἁλίπλωτος, ον, ὁ.
marmor, μάρμαρος, ου, ὁ.
marmoratus, μαρμαρυγλυφὸς, ον, ὁ.
marmoreus, μαρμαρεὸς, ου, ὁ.
marra, μάρρα, ου, τὸ, & μάρρις, ιδος, τὸ ἐ.
mare, ἅλμη, ης, vel ὕσσος, ου, ὁ, θάλασσα, ης, ἡ.
mare anceps, ἀγχιπλαγὲς μέρος.
marfupium, μαρσύπιον, ου, τὸ, βαλλάντιον, ου, τὸ.
mare æquo, ὁμαλὲς, ἀτύφωτον, ἡσύχιον.
marte aperto pugnare, ἰδομαχίαν τινὰ ἔχειν.
ancipiti marte, ἀγχομάχῃ ἢ μάχῃ χειρὶ χειρί.
martius, & martialis, ἄρειος, ος, ον, ὁ, ἀρεῖος, ον, ὁ.
martius campus, ἄρειον πεδίον.
martius menfis, μαρτιὼν, ῶνος, ὁ, μάρτιος, ου, ὁ.
martyr, μάρτυς, υρος, ὁ.
martyrium, μαρτύριον, ου, τὸ.
mas, maris, ἄρρην, ενος, ὁ, & ἄρσην, ενος ὁ.
mascula facies, ἀρρενωπὸν, ὁ, τὸ, ἀρρενωπία ας, ἡ.
masculè, ἀρρενικῶς.
masculinum genus, τὸ ἀρρενικὸν γένος. foemininum genus, γυναικεῖον. & ἄθηλυ.
maseulus, ἄρρην, ενος, ὁ, ἄρσην, ενος ὁ.
maſſa, μᾶζα, ης, ἡ, ὄγκος, ου, ὁ. ὄγκωμα, ατος, τὸ.
maſſicbe, μαζικῶς, ως, ἡ.
maſſigia, μαζιγία, ας, ἡ, μαζίγιον ἄβυσσον.
maſſix, μαζιξ, ιγγος, ἡ.
mater, μήτηρ, τρος, ἡ, πατὴρ, ερος, ὁ.
mater familiarum, μητρωνυμία, ας, ἡ, vel rectius μητρωνυμὶς, ίδος, ἡ.
matercula, μητρίδιον, ου, τὸ, μητρύλλιον, ου, τὸ.
materfamilias, οἰκοδέσποινα, ης, ἡ.
materia, ὕλη, ης, ἡ.
materia, augmentum operis alicujus, ἐπίθεσις, εως, ἡ, ἐπόθεσις, εως, ἡ, τὸ ἐπιμανὲς, ους, τὸ.
materialis, ὑλικὸς, ὁ, ὁ, ὑλαῖος, ος, ον, ὁ.
materiam scribendi mihi fumo, μυσσίζειν.
materni affectus, φιλοτεκνία, ας, ἡ. In Sacris literis.
materni, μητρικὸς, ὁ, ὁ, μητρὸς, ος, ὁ.
materiera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, ἡ τοῦ πατρὸς μητρὸς.
mathematicæ disciplinæ, μαθήματα, τὰ.
mathematice, μαθηματικὸς.
mathematicus, μαθηματικὸς, ὁ, ὁ.
matre carens, ἀμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ὃ.
matricida, μητροκτόνος, ου, ὁ, ἡ.
matrimonialis, γαμικὸς, ὁ, ὁ.
matrimonio junctæ, αἱ ἐκ γάμου συνζυγίαι.
matrimonium, συζυγία, ας, ἡ, ἐπιγαμία, ας, ἡ, γάμος, ου, ὁ, συνοικέσιον, ου, τὸ.
in matrimonium accipere, ἄγεσθαι, cum accusativo. ἄγεσθαι γυναῖκα, ducere uxorem.
matrimonium contrahere, συνοικεῖν γάμῳ.
in matrimonium collocare, τὸ γάμῳ δίδοναι.
matrix frateri, μητρίδελφος, ου, ὁ.
matrona, οἰκοδέσποινα, ης, ἡ.
matronalis, γαμικὸς, ὁ, ὁ.
matrucida, ὁ ἀνδρὸς ἢ πατρολόκτης.
matta, ψαθίον, ου, τὸ.
matula, σκαφίον, ου, τὸ, ἀμίς, ίδος, ἡ, ὄρυα, ατος, τὸ, ἡ.
matura ætas, ὥριμος ἡλικία.
maturatio, τελειότης, ητος, ἡ.
maturatio feftinatio, τελείωσις, εως, ἡ.
maturatus in abore, ὀρθόκαρπος, ος, ον, ὁ.
matute, πρωΐως.
matutefco, τελειόομαι, τελειοῦμαι.
matutinus, πρωϊνὸς, ου, ὁ, ἡ, πρωϊαῖος, ου, ὁ, ἡ.
ad maturitatem perduco, τελειόω, τελειῶ, τελειοποιῶ, ὦ.
ad maturitatem pervenio, hoc eſt, adolefco, ἀδρύνομαι.
maturo, τελειόω, τελειῶ, & τελειοποιῶ, κατεπείγω.
maturus, τέλειος, α, ὁ, ὄψιος, α, ὁ.
maturus, tempeſtivus, ὥριμος, α, ὁ, ὡραῖος, α, ὁ, & ὥριος, α, ὁ, ὡρίμαιος, α, ὁ, ὡραῖος, α, ὁ, ὄκαιος, α, ὁ.
matuta dea, λιμενία, ας, ἡ.
matutino tempore, τὴν ἡβδόμην, ἡβδόμῳ.
matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, πρωϊ.
matutinus, ἑωθινὸς, ὁ, πρωϊνὸς, ὁ, ἡβδόμιος, α, ὁ.
mavortius, ἐνυάλιος, ος, ον, ὁ.
maxilla, σιαγὼν, όνος, ὁ, γνάθος, ου, ὁ, ἡ.
in maxillas percutere, γναθοῦν, ου, ὁ, γναθοῦν τύπτειν.
maxime, admodum, plurimum, præcipue, ὄχ ἥκιστα, μάλιστα τὰ μάλιστα, μέγιστον, κάλλιστ, πρωτοπλάστ.
multo maxime, πολλῷ μάλιστα.
maxime, adverb. affirmandi, μάλιστα, μάλιστα γε, σφόδρα, σφόδρα γε.
maxime ſi, præſertim ſi, ἄλλως τ' ἐάν, πλὴν ἐάν, cum ſubjunct.
quam maxime poſſum, potes, &c. ὡς μάλιστα δύναμαι.
maximi faciendus ab omnibus, ἄξιος πάλιν πάντων.
maximopere, σπουδαιότατα.
maximus natu, πρεσβύτατος, ου, ὁ. πρωτόβολος, ου, ὁ.
maximus, μέγιστος, η, ον.
maza, μάζα, ης, ἡ, φύραμα, ατος, τὸ, μαζᾶς ου, mazas fubigo.

M E.

me, ἐμὲ, μὲ.
me ipſum, ἐμαυτὸν.
mea quidem ſententia, κατ' ἐμὲ γοῦμαι.
meapte cauſa, ἐμὴν ἕνεκα.
meatus, πορεία, ας, ἡ, πόρος, ου, ὁ.
meatus ſubterranei, ὑπόγειοι χῆτ, ἀμμοι, αι, ὁ.
mecaſſor, τὸ σὸν ἀφίημι.
mechanica ars, βαναυσία, ας, ἡ.
mechanicum opus, βαναυσούργημα, ατος, τὸ.
mechanicus, ἀναγκαιοδάπανος, ος, ον, ὁ, μηχανικὸς, ὁ, ὁ.
mecum, μετ' ἐμὲ, μετὰ μὲ.
mecum ergitur, συνοικίσιμον, ἄμεμπτος, συνοικίσιμος, & συνοικήσιμος.
medela, ἴασμα, ατος, τὸ, ἄκεσις, εως, ἡ, ἴαμα, ατος, τὸ.
medelam adhibeo, ἀκεσμοῦμαι.
medendi peritus, ἰατρικὸς, ὁ, ὁ, ἀκεσικὸς, ὁ, ὁ.
medeor, ἰάομαι τινὰ, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἄκεσμαι, ἀλέομαι.
media nocte, κατὰ μέσον νυκτὸς.
mediaſtinus, μεσαῖος δοκὸς.
mediator, μεσίτης, ου, ὁ.
mediator fum, μεσιτεύω.
medica ars, τεκτονικὴ, ἡ, ἡ, ἰατρικὴ, ἡ, ἡ, ὁ, ſubaudi τέχνη.
medicabilis, ἴασιμος, ος, ον, ὁ, ἰατρευτὸς, ὁ, ὁ.
medicam manum admoveo, χειρουργῶ, ὦ.
medicamen, & medicamentum, φάρμακον, ου, τὸ, ἄκεσις, εως, ἡ, ἴασις, εως, ἡ.
medicamenta pinſentiſſima, βρακτικὰ φάρμακα.
medicamentarius, φαρμακοπώλης, ου, ὁ, φαρμακεὺς, έως, ὁ, ὁ, ἀφὸ τοῦ φάρμακον.
medicina, ἰατρικὴ, ἡ, ἡ, ἴασις, εως, ἡ, ἄκεσις, εως, ἡ.
medicinæ ſtudioſus, φιλίατρος, ος, ον, ὁ.
medicinalis, ἰατρικὸς, ὁ, ὁ.
medico, & medicor, ἰατρεύω πιῶ.
medicorum more, ἰατρικῶς.
medimus, μέδιμνος, ου, ὁ, ἄκτεις, εως, ἡ, ὁ, θημωνία, ας, ἡ, ὁ, ἰατρόσπορος, ος, ὁ.
medicus equorum, ἱππιατρὸς, ὁ, ὁ.
medicus jumentorum, κτηνιατρὸς, ὁ, ὁ.
mediocris, ἴσιος, ος, ον, μέσιος, ος, ον, ὁ.
mediocrus, μέτριος, ος, ον, ὁ.
medio carens, ἄμεσος, ος, ὁ ἀφὴ ὁ.
medio ire, μέσον πάσσω.
e medio, μεταξὺ, μεταξὺν, ἐκ τοῦ μέσου.
in medio, ἐμεσοῦσθ, μεσεῖδη, ἐν μέσῳ αὐτὸ μέσον, κατὰ μέσον. Poetice μεσσὸς.
fine medio, ἀμέσως, ἀνεπιτόπως.
e medio tollere, ἀφαιρῶ, ἀνατίθημι.
mediocris, μέτριος, ος, ον, ἰσιακὸς, ὁ, ὁ, ἡ.
mediocris fortunæ qui eſt, δημοτικὸς, ὁ, ὁ.
mediocritas, μέτρον, ου, τὸ, μετριότης, ητος, ἡ, μεσότης, ητος, ἡ.
mediotritter, μετρίως, ὁ, ὁ, ὀλίγον, μέσως.
meditabundus, σκυθρὸς, ος, ὁ, ὁ, ἐν ἐροτοῦσι.
meditate, ἐπιμελῶς.
meditatio, μελέτη, ης, ἡ, μελέτημα, ατος, τὸ, ἄσκησις, εως, ἡ, ἄσκημα, ατος, τὸ.
meditationi deditus, μελετηρὸς, ὁ, ὁ.

mediterraneus, μεσόγειος, α, ὁ, μεσόγειος, ου, ὁ.
meditor, μελετῶ, ἀ, σκέπτομαι, ἐροτῶ, μεμνῶμαι.
meditor fraudes, βουλεύομαι.
meditullium, μεσαίτιον, ου, τὸ.
medium complector, μεσοπαλεύω.
medium, ſeu per medium feco, μεσοτομῶ, ὦ.
in medium adduco, παράγω, τὸ τὸ μέσον ἄγω, aut προάγω, aut φέρω.
in medium prodire, ἐκ μέσου ἐκφέρεσθαι, ἐξέρχεσθαι, ἐκπορεύεσθαι.
medium affero, ἐκφέρομαι, παραθέμαι, παραφέρω.
medium, τὸ μέσον, τὸ μεταξὺ, μεσότης, ητος, ἡ.
medius, μέσος, ου, ὁ, μεσαίτιος, ος, ον, ὁ.
medius inter aliquos, μέσος, ου, ὁ, διάμεσος, ος, ον, ὁ.
medius fidius, τὸ νὴ ἡμᾶς, τὸ διὰ, vel in negando, μὰ Δία.
medulla, μυελὸς, ὁ, ὁ, ὄσσιμελὸς, ος, ὁ.
medullitus, ἀπὸ μυελοῦ.
medullofus, μυελώδης, ους, ὁ.
mejo, ὀχέω, ὦ.
mel, μέλι, ιτος, τὸ.
melancholia, μελαγχολία, ας, ἡ.
melancholia habeo, μαίνομαι, ὦμαι, ὦ.
melancholicus, μελαγχολικὸς, ὁ, ὁ.
melior, ἄμεινον, ονος, ὁ, κρείττων, ονος, ὁ, βέλτιων, ονος, ὁ.
meliorem reddo, μεθαμείβω, & μεθαμείβομαι, βέλτιόν, ω.
melius, ἄμεινον, ονος, τὸ.
meliuſ & optabilius eſt, αἰρετώτερον, ρα, ρον.
melifolium habet, μελισσῶν ἄμεινον ἔχει.
melle condo, μελιτόω, ὦ.
melleam vocem edens, μελίγηρυς, υος, ὁ.
mellificatio, μελιτοτροφία, ας, ἡ.
mellificium, μελιττοτρόφιον, ου, ὁ, μελιττοτρόφιον, ου, ὁ, ἡ.
mellitus, μελιτώδης, ους, ὁ, ἡ, ὃ.
melos, μέλος, ους, τὸ.
membra pulſat habeo, σβλακίζομαι, ου, ὁ ἡ ὃ.
membrana, ὑμὴν, ένος, ὁ.
membranaceus, ὑμενώδης, ους, ὁ, ἡ, ὃ, ὑμένιος, ος, ὁ.
membraneus, ὑμένιος, ου, ὁ, ὑγρωδιακὸς, ὁ, ὁ.
membranula, ὑμένιον, ου, τὸ.
membratim, κατὰ μέλη, μελιδὸν.
membris omnibus exultans, ἀρθμιλὴς, ὁ, ὁ, ἐλαφρὸς, ὁ, ὁ, ἐλαφρὸς ἐν ὅλῳ τῷ ἐ.
membris omnibus valens, λοκυρὸς, ὁ, ὁ.
membrorum apta compoſitio, εὐμορφία, ας, ἡ.
membrorum diſſolutio, & luxatio, λύσις, εως, ἡ.
membrum, μέλος, ους, τὸ, κῶλον, ου, τὸ, μέρος, ους, τὸ.
membrum periodi, κῶλον, ου, τὸ.
memet, ἐμαυτὸν.
memini, μέμνημαι σου, ἀναμέμνημαι, μεμνῆσθαι, μέμνημαι ὁμοῦ.
ſi bene memini, εἰμαι.
memor, μνήμων, ονος, ὁ, μνημονικὸς, ὁ, ὁ.
memor ſum injuriæ, μνησικακῶ, ὦ, ἀπομνημονεύω, ὦ.
memor ſum beneficii tui, μνημονεύω σου τὸ χρέος. ἀπομνημονεύω σου τὸν χρέος.
memorabilis, ἀξιόλογος, ος, ον, ὁ, ἀξίλογος, ου, ὁ, μνημόνευτος, ος, ον, ὁ.
memorandus, ἀναμνηστὸς, ου, ὁ.
memorata digna, ἀξίλογος, ος, ὁ.
memoria, μνήμη, ης, ἡ, μνεία, ας, ἡ, ὁ, μνημόσυνον, ου, ὁ.
hac res memoria jam excidit mihi, τῶν τοῦ πράγματ ἔξ μοι ἐ μνήμῃ διέρρυη. Lucian. in proœm.
memoria excido, ἀμνημόνως σύμαι.
memoria noſtra, ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου χρόνου.
memoria repeto, ἀναμιμνήσκω σὲ μνήμῃ, & σὲ τὸν διανοιαν.
memoria valens, μνημονικὸς, ὁ, ὁ, ὁ, εὐμνήμων, ονος, ὁ, ὁ, εὐμνήμων, ονος, ὁ.
memnia dignum eſſe, τὸ μνήμη ἄξιον ἔχειν.
memoria teneo, ἐν μνήμῃ ἔχω.
ſanctæ memoriæ vir, ὁ τοῦ θείου μνήμων.
memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παραπιστεύσθαι τι.
memoria prodere, διδόναι τὴ λόγῳ, παραδίδωμι εἰ μνήμῃ.
memorialis liber, τὸ ὑπομνηματικὸν, τὸ ἀνομνηματικὸν.
memnuiam alicujus abolere, αἴρειν, διαιρεῖν, ἄφαιρεῖν, cum accuſativo.
in memoriam redoco, ἀναμιμνήσκω, μνημόνευω σου.

me-

memoriter dicere, ἀπὸ στόματος, ἔνδον, ἀπὸ μνήμης ἀπὸ λόγου ποιεῖν.
memorio, pro meniare, νέμω, ἐπιτίθημι ὦ, ἐπιγίνομαι, τρέφω, αὔξω αὐτόν.
menda, & mendum, πταῖσμα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, ἀναμάρτητον, ὁ, ἡ, τὸ.
mendicè nota, ψεύδεται, ατος, τὸ.
mendacium, ψεῦδος, ους, τὸ, ψευδολογία, ας, ἡ.
mendaciorum amens, ψευδόλογος, ος, ὁ.
mendaciùm dico, ψεύδομαι, ὦ, ψευδόμενος, ὦν.
mendax, ψεύστης, ου, ὁ, ψευδολόγος, ος, ὁ.
mendica, πτωχεία, ας, ἡ.
mendicitas, πτωχεία, ας, ἡ.
mendicitatem redigere, πτωχεύω, πτωχὸν ποιεῖν, ἀναγκάζω ποιεῖν.
mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω, ὦ, ῶ.
mendicus, πτωχὸς, ὁ, ἡ, ἐπαίτης, ου, ὁ.
mendicus fum, πτωχεύω.
mendole, ἀξιοπιστοποιῶ.
mendoli, πλάσματα, ἴδων, ἡ ᾗ ῖ, ψεύδη, ῶν, τὰ, ᾗ, ῖ.
mendum, πταῖσμα, ατος, τὸ, σφάλμα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ.
mens, νοῦς, οῦ, ὁ, ψυχὴ, ῆς, ἡ, γνώμη, ης, ἡ.
mens acuta & subtilis, ἀκριβὴς νοῦς.
mens lena, ἀκρόασις, εως, ἡ, ἡ, & ἀκροατικὴ, ἡ, ὁ.
mens vana, κενόφρων, ων, ὁ, ἡ.
menia, τροφεῖα, ων, τὰ.
menia frugalia, σπορὰ γονέων.
menia lubiaria, τροφεῖα γονέων.
menia affecta, γονεῖς, ἐων, οἱ, ἡ, σπερματικὸν, ὁ, ἡ, τὸ.
mentæ minister, διάκονος, ου, ὁ.
mentæ secundæ, τὰ ἐπιγόνια, τὰ ἐπιγενόμενα, τὰ ἐπίλοιπα, τὰ ἐπιτρεφόμενα, τὰ περιττώματα, τὰ τροφώματα.
menfarius, nummularius, ἀργυραμοιβὸς, ὁ, ὁ, τραπεζίτης, ου, ὁ.
menfes mulierum, τὰ καταμήνια, γυναικεῖα, ἡμέρια καθάρσια.
menfis, μὴν, μῆνες, ὁ.
menfi ne fupperito, ἐμμήνιον ἐπείγεται, ἐπείγει ἐμμήνιον.
menior, μιαίνομαι, ὦ, ῶ.
menftruus, ἐμμήνιος, ου, ὁ, ἡ, & ἐμμήνους, ου, ὁ.
menfura, μέτρον, ου, τὸ, ἡ, ὁ.
menfura falfa lucrum captans, μεταλλαγὴ, ἡ, ὁ.
fine menfura, ἀμέτρως.
menfuram excedens, ὑπερῶν, ὁ, ἡ, ὁ, ἀφ' ὧ, ὑπερβαλλῶν, ὁ, ἡ, ἀφ' ὧ.
menfus, demenfus, μετρητὸς, ὁ, ἡ.
mentalis, ὁ ἐπὶ, ἡ ἐπὶ.
mente agito, ἐπὶ νοῦν, ὁ, ἐπίσκεψις, ἡ, διανόημα, ατος, τὸ, ἔννοια, ας, ἡ.
mente alienata fum, ἐκλογίζομαι, ὦ.
mente capus, ἀπὸς, ὁ, ἡ, ταπεινὸς, ὁ, ἡ, φρένων, ων, ὁ, ἡ.
mente carens, ἄνους, ὁ, ἡ, ἄφρων, ὁ, ἡ.
mente complector, νοήσεως, ὦ, ῶ, παλαμᾶσθαι τὴ διανοίᾳ.
mente concipio, εἰπεῖν, ὦ, & ἐνῶ, ἐννοοῦσιν, ὦ, ῶ.
mente non conft, ἐξέστηκα, ἐξίσταμαι, vel ἐξέστην, non conftat mens, alienatur, labat.
mente perfpendere, ἐνθυμοῦμαι ὦ.
fana mente, adverb. σωφρόνως.
ad mentem fanam redeo, σώφρων, ἐξαπατῶν reduco, σωφρονίζω.
in mentem quidquid venit, dicere, τὸ ἐπὶ νοῦν λέγειν.
rigidam mentem habens, στυφρὸς, ὁ, ἡ.
in mea en venere, εἰδὼς τὰς ἐμὰς.
mentio, μνεία, ας, ἡ, μνήμη, ης, ἡ, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
mentionem facere alicujus, μνεῖαν ποιῶ τινος, & ποιῶ περὶ τινος, μνείαν ποιοῦμαι τινος.
mentior, ψεύδομαι, ψεύδεσθαι, ὦ, ἀπατῶμαι.
mentis agitatio, διάνοια, ας, ἡ.
mentis alienatio, ἀναγνωσία, ας, ἡ, ἐκστασις, εως, ἡ.
mentis compos non fum, ἀκρίτως ἔχω.
mentis tenebræ, ἀφροσύνη, ης, ἡ.
mentis celeritas, ταχυνοία, ας, ἡ.
de mentis ftatu dejicio, ἐξίστημι.
mentis compos fum, σώφρων ἀμὴ, σωφρονῶ, ὦ.
fane mentis fum, σωφρονῶ, ὦ, ἐγείρω.
mentis emppos, ἄνους, ὁ, ἡ, ἄφρων, ονος, ὁ.
mentis delirium, φρενῖτις, ιδος, ἡ.
mention, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
mentum, γνάθος, ὁ, ἡ, γναθὸς, ὁ, ἡ, ἀνδρεῖον, ου, τὸ.
meo, vado, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι: itidem fluere, ῥέω.
meo quidem judicio, ἐμὴ γνώμη, κατ' ἐμὴν γνώμην.
meracum vinum, ἀκρὸς οἶνος, ἄκρατος.
meracus, ἄκρατος, ου, ὁ, ἡ, ἔμπειρος, ος, ὁ.
mercatio, ἀποχρησιμεύω, ὦ, ῶ.
mercator, ἔμπορος, ου, ὁ, ἐμπολὸς, ὁ, ἡ.
mercatorius, ἐμπορικὸς, ὁ, ἡ, ὸν.
mercatura, ἐμπορία, ας, ἡ.
mercaturam exerceo, ἐμπορεύω, ὦ, ἡ, & ἐμπορεύομαι.
mercatus, ἐμπόριον, ου, τὸ.
mercede conduco, μισθόομαι, ὦμαι, πρασαμίσθωμαι, ὦμαι.
mercede conductus, μίσθιος, ου, ὁ.
fine mercede, ἀμισθὶ.
mercedem capio, μισθὸν ἄγομαι, μισθοῦμαι, ὦ, ἀμείβομαι, ὦ, ῶ, μισθοῦσθαι, ὦ, μισθόσασθαι.
mercedem do, ἀναίνομαι, μισθόω, ὦ.
mercedem fero, μισθοφορῶ τινι, ὦ.
mercennius, μισθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, μισθαρὴς, ὁ, ἡ, ἀφ' ὧ.
mercer, μισθὸς, ου, ὁ, μίσθωμα, ατος, τὸ, ἀνορὰ, ᾶς, ἡ.
merces diurna, ἡμερήσιον μίσθιον.
merces peregrinæ, τὰ ἐπηλυγωμένα.
merces vatis, ᾠδὴ, ῆς, ἡ, ᾠδεῖον, ου, τὸ.
mercimonium, σκευοφόρημα, ατος, τὸ, ἀγωγὸν μετὰ τὰ ῥάκεα, ου, ὁ, & ῥάκος, ους, τὸ, φορτία, ας, ἡ, ἀγωγὸν, οῦ, ὁ.
mercium copiæ in templitate, πλῆθος, ους, τὸ.
mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, ab aliquo, ἐμπορεύομαι, ὦμαι.
mercurialis, ἡμῶν, ὁ, ἡ, ἕν, ἡμῶν, ὁ, ἡ, ἕν.
mercurii ftella, ἑρμαῖος, ου, ὁ. Ariftoteles de mundo.
mercurius, Ἑρμῆς, οῦ, ὁ.
merda, στέαρ, ατος, τὸ, στύαρ, ιν genitivo. κόπρος, ου, ὁ, ἡ, τὸ.
merc, pure, fine admiftione, ἀκράτου.
merenda, σχολιασμὸς, ου, ὁ.
mereo, & meteor, μισθὸν φέρω, & ἄξιός εἰμι, μισθοφορῶ, ὦ, μισθαρνῶ, ὦ.
mereor, profituo me, ὑπηρέτω τινὶ, ὦ.
bene de aliquo mereri, ἀκριτῶς τινὸς, & ἐκ τινὸς.
male mereri, κακῶς ποιῶ τινα.
meretricia vita, ἑταίρησις, εως, ἡ, ἑταιρισμὸς, ὁ, ἡ.
meretricor, πορνεύω.
meretricula, ἑταιρίδιον, ου, τὸ, πορνιδὶς, ὁ, ἡ.
meretrix, ἑταίρα, ας, ἡ, πόρνη, ης, ἡ.
merges, itis, δέσμευμα, ατος, τὸ.
mergo, βάπτω, καταδύω, βάπτω.
mergus, καῦκος, ου, ὁ.
meridianus, μεσημβρινὸς, ὁ, ἡ, ὸν.
meridies, μεσημβρία, ας, ἡ, ἡ μέσον τ' ἐμέσου, μεσόφορία, ας, ἡ, ἡμέρου, ὦ, ἡ five ἐσθίσεως, ἄμεσ, μεσαδρόμιδος.
pro meridie, πρὸ τῆς ἀξίας, πρὸ ἀξίας.
meritò, ἀκέτως, ἀξίως, κατ' ἀξίας.
meritum, ἀλογισμὸς, ατος, τὸ, ἀξία, ας, ἡ.
meritus, ἄ, ὰν, ἄξιος, ἀ, ὰ, ἀξία, ας, ἡ, ἄξιος, ος, ὁ, ἡ, ἄξιος, ος, ὁ, ἡ, ἄξιος, ος, ὁ

mille, χίλιοι, ι, χίλια, & χίλια.
millesimus, χιλιοστὸς, ὴ, ὸν.
miliare, μίλιον, ι, τὸ, μιλιάριον, ι, τὸ.
millies, χιλάκις.
milvus, ἰκτῖνος, ἰκτῖνος, ὁ.
mimiens, μιμιατὴς, οῦ, ὁ.
mimorum scriptor, μιμογράφος, ου, ὁ.
mimos reuiro, μιμολογῶ, ῶ.
mimos recitans, μιμολόγος, ου, ὁ.
mimus, μῖμος, ου, ὁ, ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ.
mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
minaciter, ἀπειλητικῶς.
minæ, arum, ἀπειλαὶ, ῶν, αἱ, ἡ.
minatio, ἀπείλησις, εως, ἡ, ἐπιτιμήσεως, εως, ὁ.
minator, ἀπειλητὴς, οῦ, ὁ.
minax, ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν.
minetra, ἐξόδιασμα, ατος, τὸ.
minerua crassiore, παχυτέρᾳ μίσει.
mingo, ὀρίνω, ὁ κατορίνω, ὁ ὑετρίω· ὦ.
miniatas genas habent, μιλτώπους, ου, ὁ, ὦ.
miniatas, μιμιατικὸς, ὴ, ὸν, μιλτοειδὴς, ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲς.
minime, ἧττον τοῦ, ἢ, ἢ, ὁὐ, ἥκιστα, ὀλιγίστου.
minime vero, ἧττον μὲν οὖν.
minimum quidquid eſt, γῆς, vel γῆ.
ne minimum quidem, μὴδὲ γῆν, ἢ ἀκτῆ.
ut minimum, τὸ πολλοστὸν, πολλοστόν.
minimus, ἐλάχιστος, ὴ, ὸν, ὀλιγίστος, ὴ, ὸν.
minimus neu, ἐσχατικὸς, ὴ, ὸν, ὀλιγίστος, ὴ, ὸν.
minifter, διάκονος, ου, ὁ, διάκτορος, ου, ὁ, ὑπηρέτης, ου, ὁ, ὑπουργὸς, ου, ὁ, ὑπουργὸς, ὁ, ἡ.
minifter rei divinæ, διάκονος, ου, ὁ.
minifter publicus, δημιουργὸς, ου, ὁ, λειτουργὸς, ου, ὁ, δημόσιος, ου, ὁ.
miniſtrans, διακονῶν, ῶσα, ὸν, ὑπηρετῶν, ῶσα, ὸν.
miniſterium Eccleſiaſticum, λειτουργία, ας, ἡ.
miniſtra, ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, ὑφάντρια, ας, ἡ, ὑφάντειρα, ας, ἡ, ὑφάντις, ιος, ἡ.
miniſtrator, διακονητὴς, οῦ, ὁ, διάκτορος, ου, ὁ.
miniſtratorius, διακονητικὸς, ὴ, ὸν, διακονικὸς, ὴ, ὸν, ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν.
miniſtro, ὑπουργῶ πρός τινα, ἢ ἐπί τινα· διακονέω, ῶ, λατρεύω, ὑπηρετέω.
miniſtrabundus, διακονούμενος, ου, ὁ.
minitor, ἀπειλῶν, ὦ, ἐπαπειλῶ, ῶ, ὑπαπειλῶ, ῶ, ἀπειλὴ ὑπάρχω, minitor mortem.
minium, μίλτος, ου, ἡ.
minor, ἧττων, ὀλίγιστος, ὴ, ὸν, μείων, ονος, ὁ, ἡ, ὀλίγιστος, ὴ, ὸν, ἐλάττων, ὀλίγιστος, ὴ, ὸν.
minor natu, vel minimus, νεώτερος, ου, ὁ, νεώτατος, ου, ὁ, ἐλάττων, ὀλίγιστος, ὴ, ὸν.
minora viribus facere, τοῖς ὑπερβάλλουσι τῶν ἰσχύων ἐλάττω ποιῶ.
minuere animos, μειόω μᾶλλον, Homerus.
minuo, ἐλαττόω, ῶ, μειόω, ῶ, μικρύνω.
minus hebeo, μειόομαι ὦ, cui opponitur πλουτέω, ῶ.
minus quam par fit, ἐλλιπὲς.
non minus, μεῖον ἢ τὸν, ὀλίγ ἔτνον, ὀλίγ ἔτνον.
in minuta ſcindo, κερματίζω, ἰσ, ἔτνον, ὀλίγ ἔτνον.
minutal, κερματίσματα, ατος, τὸ, ματτυτὸν, ὁ, ἡ, νὸ.
minutatim, οἱ λεπτότατα, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπτὸν.
minuta, λεπτὰ.
minutia, ὁ τὸ λεπτὸν, ἢ λεπτὸν.
minutiſſime, λεπτοτάτοις, ὦ.
minutulus, λεπτολεπτὸς, ὴ, ὸν.
minutus, λεπτὸς, ὴ, ὸν, λεπτομερὴς, ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲς.
mira res, θαῦμα, ατος, τὸ.
mirabile dictu, παραδοξότατον.
mirabilis, θαυμαστὸς, ὴ, ὸν.
mirabiliter, θαυμαστῶς.
miracula edens, θαυματοργὸς, ὁ, ἡ, θαυματουργὸς, ὁ, ἡ.
miracula facio, θαυματοργῶ, ῶ.
miraculum, θαῦμα, ατος, τὸ, μεγαλόγραμμα, ατος, τὸ.
mirandus, θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, θαυτὸς, ὴ, ὸν.
mire, mirum in modum, θαυμαστῶς, θαυμαστὸν ὅσον.
mirifice, θαυμαστῶς, ὑπερφυῶς.
mirificus, θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, θαυμασιουργὸς, ὁ, ἡ, ὸν.
miror, θαυμάζω καὶ ἐπὶ σοφίᾳ, & καὶ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις, (ſubintallige ἐστὶν) θαυμαστὸν.
mirum, ὡς.
nihil mirum, ἐ θαυμαστὸν ἐστὶν.
mirum eſſet, ſi, θαυμαζὸν ἂξιον ἦν.
non eſt mirum, ſi, οὐθὲ θαυμαστὸν ἐστὶ.
mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
mirus, θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, θαυμασιουργὸς, ὁ, ἡ, ὸν.
miſcellaneus, συλλογιμαῖος, ου, ὁ, μιγαὶς, ἀδὲς ἐ ἐ ὲς, συμμικτὸς, ὴ, ὸν, ῥᾳδιουργὸς, ὁ, ἡ, ὸν.

miſcere alandeſſina confilie, ἀνακυκῶ.
miſcellanea, σύμμικτα, τὰ.
miſceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
miſceo, perturbo, κυκῶ, ῶ.
miſceo terram aqua, γαῖαν ἅμα φύσι, Heſiodus.
miſer, ἀθλιὸς, ὴ, ὸν, δύσμοιρος, ου, ὁ, δυσμοίρα, ας, ἡ, ὦ, ὦ.
o miſer, ὦ μέλεε, & μέλε, Poetice.
ter miſer, miſerrimus, τρισάθλιος, ου, ὁ, τρισδύσμοιρος, ου, ὁ.
miſer ſum, ἐκπεπλαπτοῦμαι, ῶ.
miſera conditio vitæ, κακοτυχία, ας, ἡ.
miſerabile dictu, ἐλεεινὸν ῥῆμα, ατος, τὸ.
miſerabilis, ἐλεινὸς, ὴ, ὸν, ἀλγεῖος, ου, ὁ, ὁ.
miſerabiliter, ἐλεεινῶς.
miſerandus, θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ἐπαινετὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ἐπαινὸς, ὴ, ὸν, ὑπὸ ἔχων δημιθέτας.
non miſerandus, ἀφαυστὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ἀνάλεθρος, ου, ὁ, ἡ.
miſeratio, οἰκτισμὸς, ὁ, οἰκτίσμημα, ατος, τὸ.
ad miſerationem movendam oratio, οἰκτιστικὸς, ὴ, ὸν.
miſerationem movere alicui, ſeu commovere alicui, ἐλεεινὸν ὅσον ποιῶ.
miſeria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
ad miſerandum pronus, φιλοικτίμων, ονος, ὁ, ἡ.
miſereor, ἔλεος ἔχω, οἰκτίρω, σωμαμοιχίμων τινὸς ὦ.
miſereſco, οἰκτίρω.
miſeret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
miſeret me alicujus, ἐλεῶ τινὰ, cum accuſat. miſeria, πεζόλογος, ου, ὁ, ἡ, κακοπαθὴς, ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἀθλιὸς, ου, ὁ, ἡ, γλωσσίδα, ου, ὁ, ἡ, συφορὰ ας, ἡ, ἐνδεὴς, ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἐσπερὴς, ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἀμφορὰ, ας, ἡ, πενιχρὸς, ὴ, ὸν, πενητικὸς, ὴ, ὸν, ταλαιπωρία, ας, ἡ, ταλαιπωρὴς, ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὀτλημα, ατος, τὸ, & Poetice in miſeias conjicio, ταλαιπωρῶ, ῶ, δύω, ὦ.
Homerus.
miſericordia commoveor ſuper aliquid, ἐσπλαγχνίζομαι ὦ.
miſericordia dignus, οἰκτρὸς, ὸν, ὁ, ἡ.
miſericordia indignus, ἀνοίκτιρμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ἀνοίκτιρτος, ου, ὁ, ἡ.
miſericordia, ου, ὁ, ἡ, & τὸ, οἰκτιρμὸς, ου, ὁ.
miſericordiem implora, ἱκετεύομαι.
miſericors, ἔλεήμων, ονος, ὁ, οἰκτίρμων, ονος, ὁ.
miſeritis obnoxius, ἐκτετηρὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ὸν.
miſſarii dicuntur, qui etiam aliquid, ἐκφορικὸς ἀπὸ οἰκτίρμου ποιῶ, τὸ πάθος.
miſereor, alis, οἰκτίρω ποιῶ.
miſerrimus, πολυσυμφόρτατος, ου, ὁ, ἡ, ὀλιγίστου ἐνδεὴς, ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, πολυπενιχρὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, πολυπενητικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ὀτλημα, ατος, τὸ, & Poetice miſſilia ingero, ἀκοντίζω, ἐπακοντίζω, ἐπακοντίζω, ἐπακοντικίζω.
miſſio, ἀπόλυσις, ἀφεσις, ἄφεσις, ἀπορρὴξις, ὁ, ἡ.
miſſum facio, ἀφίημι, μεθίημι, τρίχαπτα.
miſſum facere aliquem, ἀφιὼ τινα.
miſſus a Deo, θεόπεμπτος, ου, ὁ.
miſſus, ου, τινὰς, ἐ τὸν.
miſſus ferculorum, τριφορὰ, ας, ἡ.
mitte, μεμψιμοιρίαν, ἀκαιμεμψιμοιρίαν, μεμψίμοιρον, μεμψιμοιρικὸν, ὴ, ὸν.
mittio, μίξις, εως, ἡ, σύγχυσις, εως, ἡ.
mittura, μίγμα, ατος, τὸ, μίγματ, ος, ὁ.
mixtus, μιγὴς, ὴς, ὲς.
non mixtus, ἄμικτος, ου, ὁ, ἀμιγὴς, ὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
mixtico, πτίσσω, πτίσμα.
mitigatio, πραυσμὸς, ου, ὁ.
mitigo, πράσσω, μαλάσσω, καταπάττω.
mitis, ὁ, πρᾶος, ου, ὁ, πρᾶος ὁδὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν.
miti aſpectu præditus, ἀλεξιθλιωπὸς, ου, ὁ.
mitiſſimus, πραότατος, ου, ὁ, ἡ.
mitra, μίτρα, ας, ἡ.
mitra molli redimitus, ἀβρομίτρης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ.
mitratus, μιτρήφορος, ου, ὁ, ἡ.
mittendus, πεμπτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ.
mittere auxilium, τιμωρεῖν τοῖς ἀφθίτοις.
mittere domum, οἴκαδ' ἀνιέναι, Thucydides.
mittere foras, πρίεσθαι, ἐκπέμπω, ἀποπέμπω.
mittere excritum, ἀναβιβάζω τροπὰς.
mitto, πέμπω, πίλνω, ἀφίημι, βάλλω.
mitto, jacio, βάλλω, ἀποβάλλω.
mixtio, μίγμα, ατος, τὸ.
mnemofynum, μνημόσυνον, ὁ, τὸ.

M O.

mobilia bona, ἐπίπλοι, ων, τὰ.
mobilis, ἀκίνητος, ὴ, ὸν, ἀμετάβολος, ου, ὁ, ἡ.
mobilitas, κίνησις, εως, ἡ.
moderate, μετρίως, σωφρόνως.
moderata ferre res adverſas, ῥᾳδίως φέρειν τὰ δεινά.
moderate, temperanter, κοσμιότερον.
moderatio, gubernatio, οἰακοσία, ας, ἡ.
moderatio, modeſtia, temperatio, σωφροσύνη, ης, ἡ, κοσμιότης, ητος, ἡ, ἐλαττοπάθεια, ας, ἡ, μετριότης, ητος, ἡ, ἀκαταπληξία, ας, ἡ, μετριοπάθεια, ας, ἡ, ἀπλότης, ητος, ἡ.
moderationem adhibere in aliqua re, μετριάζω τινί.
moderato animo, κατηυκτότερα.
moderator, ἐπιστάτης, ου, ὁ, ἐπιστάτειρα, ας, ἡ.
moderator rerum, ἐπιστάτης πραγμάτων.
moderatur juris, δικαίῳ βραβεύω.
moderatrix, καθαίρτειρα, ας, ἡ.
moderatus, modicus, μέτριος, ου, ὁ, ἡ, σύμμετρος, ου, ὁ, ἡ.
moderatus, clemens, modeſtus, πάσσιμος, ου, ὁ, μέτριος, ου, ὁ, μετριοπαθὴς, ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, σώφρων, ονος, ὁ, ἡ.
moderatus in verbis, μετριολόγος, ου, ὁ.
moderor, coerceo, reprimo, καλῶ.
moderor, conſilium rego, ordino, ἐξάπτω, ἡνιοχῶ, ῶ, κυβερνῶ, ῶ, κυβερνήτης ὦ, ὁ, χαλινάζω, ὦ, δρυβλάω, πιέζω, ὦ, ἐπιστατῶ, ῶ, καθίστημι, ἵστημι, ὦ, καθίσταμαι, ἵσταμαι, ὦ, ἄγω, ἄγομαι τὸν ἴσσιμον δρόμον, regere populum Romanum.
moderor, ſimo, χαλινάγωγον, ὸν, χαλινὸν, ὦ.
moderatus, ἄκτωνος, ου, ὁ, σύμμετρος, ου, ὁ.
modeſte, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
modeſte me gero, εὐμενῶς, ὦ.
modeſte loquor, μέτρον λέγω.
modeſte ſentio de me, μετριοφρονῶ, ῶ, οὐ σφόδρα φρονῶ περὶ ἐμαυτοῦ.
modeſtia, κόσμιος, ου, ὁ, ἡ, κοσμιότης, ητος, ἡ.
modeſtia in veſtitu, κόσμιος ἐσθὴς, ἐσθῆτος.
modeſtus, κόσμιος, ου, ὁ, ἡ, ἄτυφος, ου, ὁ, ἡ, ὑπεικτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἀκόμπαστος, ου, ὁ, ἡ, ἀκόμπαστος, ου, ὁ, ἡ, ἀκόμπαστος, ου

moecha, μοιχαλὶς, ίδος, ἡ.
moechor, μοιχᾶμαι μετὰ τινος.
moechus, μοιχὸς, ὁ, ὁ.
moenia, τείχη, τὰ, περίβολοι, ὁ, τὸ.
moenia circumdare urbi, περιβάλλειν τείχη τῇ πόλει, κύκλῳ τὸν τοῖχον.
moenium ambitus, περίμετρος, ὁ, ὁ.
moereo, λυπέομαι.
moestor, λύπη, ἡ, ἀθυμία, ας, ἡ, ἄχθος, ους, τὸ, πένθος, ους, τὸ, ἄλγος, ους, τὸ, ἐκθυμία, ας, ἡ.
moestus affectus, ἄθυμος, ος, ὁ, ἡ, ἀθυμίαν τινὰ ἔχων, ἢ, ἐπιπεσὼν, ους, ὁ ἢ ἡ.
moestus affligo, ἐκπλήττω, κάπτω.
moestus afficior, πάσχω, περιπίπτομαι, Poetice, ἔρχομαι, πίπτομαι, ὁμιλῶ, πυγίζω.
mollitia, λύπη, ἡ, ἡ, πένθος, ους, τὸ, ἀθυμία, ας, ἡ.
moesto vultu sum, σκυθρωπάζω, σκυθρόζω.
moestus, κακὸς, ἡ, ὁ, καὶ ὁ, λυπρὸς, ὁ, ἡ, ὁ ἄκαιρος, ος, ὁ, ὁ.
moetus supra modum, περίλυπος, ος, ὁ.
mola, μύλη, ἡ, ἡ, μύλαι, ὧν, αἱ.
mola fractus, μυλακώδης, ης, ὁ, ἡ μυλόφρακτος, ος, ὁ, ὁ.
mola frango, ἄλευ, ὦ, ἄλεσθαι.
molam versare, γρῦπος, περιγρύπης, περιφέρεια τῶν μύλων.
molaris lapis, μύλος, ὁ, ἡ.
molas inspergo victimis, κλυδάνω, ὦ.
molendinarius, μυλοδρόκος, ὁ, ἡ.
molendinum, μυλοδρόκος, ὁ, τὸ.
molendinum aquarium, ὑδραυλικὸς, ὁ, ἡ.
moles, βάρος, ους, τὸ, ὄγκος, ὁ, ἡ, ἄχθος, ους, τὸ, μόχθος, ους, τὸ.
molestatio, ἐνόχλησις, εως, ἡ.
molestè, κακῶς, βαρέως, λυπρῶς.
molestè fero, ἄχθομαι, ἀγανακτῶ, ὦ.
molestia, ἐχτιναγμὸς, ὁ, ὁ, πόνος, ὁ, ὁ, ὄχλος, ὁ, ὁ.
molestia affici, πράγματα παθεῖν.
molestia afficio, βάσανον παρὰ λιτὸν ἐπὶ τὸ κατὰ τὸ, ὦ, ἐλέγχω, ὦ.
molestia earens, ἄλυπος, ος, ὁ, ὁ.
molestiam subire ob aliquam rem, ὑπομένειν πονηρὰ.
molestiam exhibeo, πονηρὰ σὺ ἐμοὶ πράγματα.
molesto, ἐνοχλῶ, λυπῶ, ὦ, τύπτω.
molestus, ἀκαιρὸς, ος, ὁ, ἐφορμητὸς, ὁ, ἡ, ἀκαὶ ἐὼν, ἢ, ἀκαιρὸς, ος, ὁ, ἡ, χαλεπὸς, ὁ, ἡ, ὀδυρμὸς, ὁ, ἡ, ἔπαρμος, ὁ, ἡ.
molestus sum, ὀχθῶ, ὦ, χαλεπόν.
molimen, πειρασμὸς, ὁ, ὁ, κατασκευὴ, ἡ, ἡ.
molior, μηχανῶμαι τι τῇ τῶν πολλῶν, contra civitatem, πονηρεύω τινὰ, aliquid: ἐπιχειρῶ, πραγματεύομαι.
moliri res novas, νεωτερίζω, & νεώτερα, ἀλλοιοπραγματεύομαι, καινοτομῶ.
moliri rebellionem, ἐπαναστάσεις ἐπανίστημι.
molitio, aggressio, ἐπιχείρησις, εως, ἡ, ἐγχείρησις, εως, ἡ, τὸ.
molitio rerum novarum, νεωτερισμὸς, ου, ὁ.
molitor, machinator, κατασκευαστὴς, ὁ, ἡ, συσκευαστὴς, ὁ, ἡ, ἐγχειρητὴς, ὁ, ἡ.
molitor, molendinarius, ἀλευρᾶς, ὁ, ἡ, μυλοβρόχης, ὁ, ἡ.
molitura, ἄλεσις, εως, ἡ.
mollesco, μαλακύνομαι.
mollesco, μαλακαίνω, σω, ὁ.
mollio, μαλάσσω, & ττω, μαλακαίνω, μαλθακίζω, κατεμμαλακίζω, ἀπαλύνω, ἐθίζω, λειαίνω, συγχαίνω.
mollis, non durus, ἁπαλὸς, ὁ, ἡ, ἀνάλης, ὁ, ἡ, ἄμολις, ος, ὁ, ἡ, ἀμὸς, ὁ, ἡ, ἄμος, ὁ, ἡ, ἐμὸς, ὁ, ἡ, ἐμὸς, ὁ, ἡ, ἐμὸς

mos, ἦθος, εος, τό, σύνηθες, ους, τό.
mos conſtitutus, & confirmatus longo uſu, νόμιμον ταῖς Θ.
mos receptus, νόμιμον, ου, τό.
motacilla, σεισαρα, ας, ἡ.
motio, κίνησις, εως, ἡ.
motio caſtrorum, ἀπαζόλησις, εως, ἡ, ἀπαζόλησις, εως, ἡ.
motor, κινητής, οῦ, ὁ, & κινητὴς, ῆτος, ὁ.
motus, ις, ἴσεως, εως, ἡ, κίνησις, εως, ἡ, σεισμὸς, οῦ, ὁ, κινητικότης, εως, ἡ, σεισμὸς, οῦ, ὁ.
morum, pertubatio, tumultus, κίνησις, εως, ἡ, ταραχὴ, ῆς, ἡ, κλόνος, ου, ὁ, ὄχλησις, εως, ἡ.
motus animi, ὁρμὴ, ῆς, ἡ.
moveo, ceo, agito, ἐλαύνω, κινέω, ῶ, ἐκκινέω, ῶ, ἐξαίρω, ὦ, ἄγκλιτον, σείω, σῶ, ἐκσείω, ῶ, ταράσσω, ττω.
moveo affectus, παθητικῶμαι.
moveo, proficiſcor, ὁρμῶ, ἀπαλλάττω, vel ἀπαλλάγνυμι.
moveo, permoveo, πείθω, ὦ, ut permoveor, ſeu verſare meutem alicujus, πείθομαι τὸν νοῦν τινος.
mox, μετοπίσω, πόθεν δ' μετὰ, ἔπὶ cum Futuro, ὕστερ. ἐπειτα, ταχέως.

M U.

muceo, & mucſco, σήπομαι, ἀζύνομαι, ῶμαι.
mucidus, ἀζύνης, ους, ὁ ἡ ὃ, σαπρὸς, ὰ, ὸν.
mucor, oris, ἀζύη, σπὴ, ὁ, σαπρότης, τητος, ἡ.
muſcoſus, μυξώδης, ους, ὁ ἡ, κορυζώδης, ὃν, & κοὶ ὃ.
muero, σίκμη, ης, ἡ, ὄκμὴ, ῆς, ἡ.
mucronatus, ἄκμὴν, ὁν, & κοὶ ὃ, ὀξύκορυς, ὃ, ὁ, ὁ.
mucus, μύξα, ης, ἡ, βλέννα, ης, ἡ, κόρυζα, ης, ἡ.
mugio, μυκάομαι, ὦμαι.
mugitus, μυκηθμὸς, οῦ, ὁ, μύκησις, εως, ἡ.
mula, ἡμίονος, ου, ὁ.
mulceo, καλαζάω, ῶ, ὁ.
mulceo, θέλγω, ἀποτέρπω, ὦ, κηλέω, ῶ.
mulcta, ζημία, ας, ἡ, τιμωρία, ας, ἡ.
mulctas perſolvere, ζημίας καταβάλλειν.
mulcto irrogare, ζημίω, vel ποιῶμαι ζημίαν τινὸς, vel τινὰ, ἐπιτιμίαν τινὶ ἐπιτίθημι.
mulctario, ημιος, ου, ὁ.
mulceo, as, ζώνιον τὸν ὄπιθεν, vel χόμμις ἐνδύνων ὑπὸν ὑποζώματος, ὁ.
mulgeo, ἀμέλγω, ἀόξω, βύζω.
mulebre ingenium, ὄρδυ, ὄρδι, τὸ. Galenus.
mulebrem vocem habens, γυναικώδης ὁ ἡ ὃ.
mulebris imitatio, γυναικεία, ας, ἡ.
mulebris ſuperſtitio, γυναικεία, ας, ἡ.
mulebris, γυναικεῖος, ὰ, ὸν, γυναικὶος, ὰδ, ὸν, & κοὶ ὃ.
mulebriter, γυναικείως.
mulier, γυνὴ, ναικὸς, ἡ.
mulierula, γύναιον, ου, τό, γυναικάριον, ου, τό.
mulieres amare amans, γυναικομανὴς, ὲδ, ὁ.
mulieris ſub imperio viventes, γυναικοκρατούμενοι, ων, ὁ.
mulieroſitas, φιλογυναικία, ας, ἡ.
mulieroſus, φιλόγυνος, ου, ὁ, γυναικάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, γυναικομανὴς, οῦς, ὁ ἡ ὃ.
mulio, ἡνίοχος, ου, ὁ.
mullulus, τρίγλη, ης, ἡ.
mulſum, σίκερα, ατος, τὸ.
mulſumum, τελέσας, ὰ, ὸν, τελεσιτόκος, ὃν, ὁ ἡ ὃ.
multicolor, ποικίλμων, ονος, ὁ.
multifarie, πολυτρόπως.
multifarius, πολύτροπος, ου, ὁ.
multifidus, πολυσχιδὴς, οῦς, ὁ καὶ ὃ.
multiflus, πολύρρους, ου, ὁ ἡ ὃ.
multiformis, πολύτροπος, ου, ὁ.
multiformiter, πολυτρόπως, ου, ὁ.
multiloquium, πολυλογία, ας, ἡ, βαυλογία, ας, ἡ, πολυπρα, ας, ἡ.
multiloquus, πολύλογος, ου, ὁ, μακρολόγος, ου, ὁ.
multimanus, πολύχειρ, ειρος, ὁ.
multimodus, πολύτροπος, ου, ὁ.
multipeda, ὄρη, ης, ἡ, ἕνε ἕνεται, ης, ἡ.
multiper, πολύπους, οδος, ὁ.
multiplex, πολλαπλάσιος, ου, ὁ ἡ ὃ, ὁ καὶ ὃ.
multiplicatio, πολλαπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, πολλαπλασιασμὸς, οῦ, ὁ.
multipliciter, πολλαπλασίως.
multiplico, πολλαπλασιάζω.
e multis unus, πολλοστὸς, ὴ, ὸν.
multifonus, πολυβόρυβος, ου, ὁ, ἡ.
multitudo, πλῆθος, ους, τὸ, ὄμιλος, ὄλου, ὁ, ἅμιλλα, ης, ἡ, πολὺς, εῖα, ὺ, πολὺς, εῖα, ὺ, πολὺς, εῖα, ὺ

manesticor, ναυπηγικὸς, ὁ, ἡ, τὸ. virtutem. πλοιοποιΐα, ας, ἡ. ναυπηγικὴ τέχνη, ἡ.

manus, νεως, ἡ, ὁ, ναυσὶ, ναῦν, ὦ καὶ ὦ.

nave, ναυς, ἡ.

navet emungere, μύσσειν τὰς ῥῖνας, ἀπομύττεσθαι.

e naribus, μυκτηρίζειν.

narratio, ἀφήγησις, εως, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.

narratio fabulofa, μυθολογία, ας, ἡ, μυθολόγημα, ατος, τὸ, μυθόημα, ατος, τὸ.

narratiunncula, διηγηματιον, τὸ, τὸ.

narrator, ἀφηγητὴς, ὁ, τοῦ, ἀφηγητοῦ, ἡ, ὁ.

narro, διηγήσομαι του τι, ἀπαγγέλλω, ἀφηγέομαι.

narro fabulas, μυθολογῶ, ῶ.

nafcor, γίγνομαι, γεννῶμαι, φύομαι, ὀφύομαι, πεφύκω.

nafo fulpendere, irridere, μυκτηρίζειν, διαμυκτηρίζειν.

nafo aquilino praditus, γρυπὸς, ὸν, ὁ.

nafo carens, ἄῤῥις, ὁ ἄῤῥις, ιος, ὁ ἡ ὁ.

naſſa, κύρτος, ὁ, ὁ.

naſturtium, ὑδροπέπερι, εως, τὸ.

natus, ἔτος, ους, ὁ, ἡ, τὸ, ους, ὁ, μακρὸς, ὁ ἔτος, ὁ.

natus, ittrifo, μακρὸς, ὁρὸς, ὁ.

nauci, παντηγοσὶ, οἱ, χλιάνοσι, οἱ.

nata, ης, ναυς, ὁός, ἡ, ὁ, ὁ, ὁ

nervosus, πολύνευρος, ος, ον. ὁμοί ὑ.
nervus, νεῦρον, ου, τό.
nervus sterus, σκληρὸς, ᾶρα, ρὸν, ὁ, ἡ, τὸ, βίος, ὁ, ὁ, σκληρὸς, ὰ, ὸν.
nervus, robur, vires, ῥώμη, ης, ἡ, τὸ.
nefcio, ἀγνοῶ, ῶς, ὐκ οἶδα, ὁ γνώσεται.
nefcio quis, ὁ δεῖνα.
nefcio quomodo, ὡκ οἶδ' ὅπως, ὡκ οἶδ' ὁ τρόπος.
nefcio quid, ὁ, ὡκ οἶδ' ὅ τι.
nefcio quare, ὡκ οἶδ' ἀιὸ τίνα.
nefcio quo me vertam, ἀπορῶ πᾶ τραπόμαι.
nefcius, ἀγνοῶν, οντος, ὁ, ἀγνοοῦσα, ὁ, ἡ, ἀγνοοῦν, ὁ, τὸ, ἀγνοῶν, ὁ, ἡ, ὁ, ἀγνοοῦσα, ὁ, ἡ, ὁ

noxe, demnum, damni illatio, ονη, ης, ή, βλαβη, πρᾶξις, ἐς, ἡ, βλαβος, ους, τὸ.
noxa, exitium, calamitas, ατη, ης, ἡ, λύμη, ης, ἡ.
noxa, culpa, reatus, αμαρτία, ας, ἡ.
noxam infero, τιμωρῶ, ω.
noxius, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, πονηρὸς, ὰ, ὸν, βλαπτικὸς, ὴ, ὸν.

N U.

nubecula, νεφέλη, ης, ἡ.
nubes, νεφέλη, ης, ἡ, νέφος, ους, τὸ.
nubes frontis, νέφος, ους, τὸ, metaphorice.
nubigena, νεφογενὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
nubilis, ὁ, ἡ γαμήσιμος, ὁ, ἡ γαμετὸς ἡλικίαν ἔχων, ὁ, ἡ.
nubilis virgo, κοῦρος ἀρσὴν, τρόπον, ὀδὸς, ὁ.
nubilus, σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, ὀμιχλώδης, ὲς, ὁ, ἡ, ων, ὼν.
nubi o, νεφῶ, πλάττω, pro vito tradi, γαμῶ δωτὸν ἀνδρί, πορεύω.
nudatio, γύμνωσις, εως, ἡ, ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, ψίλωσις, εως, ἡ, ἀποψίλωσις, εως, ἡ.
nudator, ψιλωτὴς, ὁ, ἡ.
nude, simpliciter, ἁπλῶς.
nuditas, γυμνότης, ητος, ἡ.
nuditas tertiae, γυμνὸς.
nudo, γυμνόω, ῶ, ὄσω, ὦσαι, ἀπογυμνόω, ῶ, ἀπογυμνῶ, ῶ, ψιλόω, ψιλῶ, ῶ, ἀφαιμάττω, ὦ.
nudo, exuo, spolio, ψιλῶ, ῶ, ἀπεκδύω, ὦ, ἀφαιμάττω, ἀπαμφιάζω, ἀπαμφιῶ, & ἀπαμφίεσμαι.
nudus, γυμνὸς, ὴ, ὸν, ψιλὸς, ὴ, ὸν, ἄπλοος, ους, ὁ.
nugacites, φλυαρία, ας, ἡ.
nugae, φλυαρία, ας, ἡ, λῆρος, ου, ὁ.
nugas agere, λῆρος φλυαρῶ.
nugator, φλυαρῶν, ῶντος, ὁ.
nugatorius, φλυαρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὀργίλος, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ.
nugivendus, φλυαρήσιμος, ὰ, ὸν.
nugor, ariis, φλυαρῶ, ῶ, ἀδολεσχῶ, ῶ.
nullibi, οὐδαμοῦ.
nullitas, οὐδενὸς, ους, ὁ, ἡ, οὐδένεια, ας, ἡ.
nullius pretii, οὐδενὸς ἄξιος, ία, ιον.
nullo modo, οὔτε σὺ οὔτε ἐγὼ, οὐδαμῶς, οὐδαμοῦ, οὐδαμῆ.
nullo pacto, οὐδαμῶς, οὐδ' ὡς ἂν ἐπίσταιτο.
nullus, μηδεὶς, εἰς, ἡ, μηδὲν, ενὸς, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα, ἕνε, ἕνοι, ἑνῶν.
nullus fim, id eſt, peſſi, μηδὲν ὤμι.
num, ἆρα, ἀν, σὺν, πότερ' οὐκ ἀμφί.
numen, ὄνειρ, ατος, τὸ, θεὸς, ου, ὁ, ἐπιπνοια, ας, ἡ.
numerabilis, ἀριθμητὸς, ὴ, ὸν.
numeralis, κατ' ἀριθμὸν.
numeralis, ἀριθμικὸς, ὴ, ὸν.
numerari facilis, ἀριθμητὸς, ὴ, ὸν.
numeratus, ἀριθμηθὲν, ἐντὸς, ὁ.
numero, ἀριθμῶ, ῶ, καταριθμῶ, ῶ.
numero impari, impariter, περισσῶς.
numero pari, pariter, ἀρτίως, adverbium.
numero plurali, adverbium, πολλαπλασίως.
numero ſunt decem, ἐσὶ δὲ τὸ ἀριθμὸς.
numeroſe, canenter, εὐρύθμως.
numerolus, πολὺς ἀριθμῷ, & ἀδόκητος· πολλοὶ, ὰι, ὰ, ἐπαοιδὸς, ὁ, ἡ, ἐπαοιδὸς, ὁ, ἡ.
innumerum amicorum eſcire, οἱ τὰ φίλα πάντα ἐπιστάμενοι.
numerus, ἀριθμὸς, ου, ὁ.
numerus impar, ἀριθμὸς περισσὸς.
numerus par, ἀρτὸς ἀριθμὸς.
numerus in oratione, & Muſicis, ῥυθμὸς, ου, ὁ.
numine affatus, κινηθεὶς, ὰ, ὸν, ὑφ' οὗ, καὶ ὑπ' οὗ, ἐνθουσιαστὸς, ὴ, ὸν, ἐνθουσιῶν, ὼν, ὁ καὶ ἡ, ἐνθουσιῶσα, ὁ, ἡ, ἐνθουσιῶν, ὼν, ὁ.
numine correptus ago, ἐνθουσιάζω, ῶμαι.
numine afflor, ἐνθουσιάζω.
numinis affatus, κινηθεὶς, ὰ, ὸν, κατακοῦσ, ὴ, ὸν, ἐνθουσιῶν, ὼν, ὁ, ἐνθουσιῶσα, ὁ, ἡ.
numiſma, νόμισμα, ατος, τὸ.
in nummos coelio, κατακοπανίζω.
nummus adulterinus modo, νόθος, ου, ὁ.
nummulus, νομισμάτιον, ου, τὸ, κιβδηλὸς, ὴ, ὸν.
nummularius, κολλυβιστὴς, ὁ, ἡ, τραπεζίτης, ου, ὁ.
nummulus, νομισμάτιον, ου, τὸ, κέρμα, ατος, τὸ.
nummus, νόμισμα, ατος, τὸ, κέρμα, ατος, τὸ.
nummus adulterinus, κιβδηλον νόμισμα.
nummus aureus, χρυσοῦς, ὁ, ἡ, χρύσεος, ὰ, ὸν.
nummus minutus, λεπτὸν, ὁ, τὸ.
nunc, νυν, σὺν· ἐν τῷ παρόν.

nunc jam, nunc primum, νῦν ἤρτι πρῶτον.
nunc nuper, νῦν ἤρτι.
nunc quoque, καὶ νῦν.
nunc ubi, ἐπεὶ τὸ νῦν.
nuncupatio, προσαγόρευσις, εως, ἡ.
nuncupatio, dedicatio, προσφώνησις, εως, ἡ, προσφώνημα, ατος, τὸ.
nuncupo, ὀνομάζω, προσαγορεύω.
nuncupo vota, ποιοῦμαι εὐχὰς, Thucydides.
nuntupo, dedico, προσφωνῶ, ῶ.
nundinae, πανήγυρις, εως, ἡ, πανήγυλλος, ὁ, ἡ, ἀγορὰ, ᾶς.
nundinalis, πανηγυρικὸς, ὴ, ὸν.
nundinatio, καπηλὶα, ας, ἡ, ἀγοραστὴς, ὁ, ἡ.
nundinetor, ἀγοραστὴς, ὁ, ἡ.
nundino, κατηλεύω, καπηλεύω.
nunquam, οὐδέποτε, μηδέποτε.
nunquam non, ἀεὶ πάντως.
nunquid, πῶς, πῶς μὴ· μὴ δὲ τὸ.
nunquid igitur? ἦλθε μὴ?
nunquis; ἆρα μήτις; μὴ τὸ τὶς;
nuntia, ἀγγελὶα, ας, ἡ, ἀγγελιαφόρος, ὁ, ἡ, & ἀγγελὶς, Poetice.
nuntiare victoriam, ἀλαγγελίζω.
nuntiatio, ἀγγελὶα, ας, ἡ, ἀγγελμα, ατος, τὸ.
nuntiator, ἀγγελιαφόρος, ὁ, ἡ, μηνυτὴς, ὁ, ἡ.
nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινὶ τι.
nuntius, qui nuntiat, ἀγγελὸς, ου, ὁ, ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ.
pro eo, quod nantiatur, ἀγγελία, ας, ἡ.
nuo, νεύω.
nuper, νυν, ἄρτι.
nuper mortuus, νεοθανὴς, ὲς, ὁ, καὶ ὁ.
nuper natus, νεογενὴς, ὲς, ὁ, νεόγονος, ου, ὁ.
nuperrime, νῦν μοναχοῦ.
nuperus, ὁ ἄρτι.
nupta, νύμφη, ης, ἡ.
nuptam deducere, νυμφοστολῶ.
nuptiae, γάμος, ου, ὁ.
nuptiae fecundae, ἔγγαμὶα, ας, ἡ.
nuptiale epulum celebrare, δαῖτα γάμου.
nuptiale carmen, ὑμέναιος, ου, ὁ.
nuptiali veſte indutus, νυμφικὴν ἐνδεδυμένος, κεκοσμημένος, ὡσὰν γαμικὸς, de nupta.
nuptialis mos, νυμφικὸν ἔθος.
nuptiarum expers, ἄγαμος, ου, ὁ, καὶ ὴ, ἄγυναξ, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ἀνεύγυναξ, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ἀνεύγυνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ.
nuptarum arrhabo, μνηστρὶς, ὶδος, ἡ.
nuptias ambio, μνηστεύω, μνηστεύομαι, & πρωτοστατέομαι.
nuptias contrahere, γαμετὸν γήμαι.
nuptias celebro, γαμετὰς ἄγω.
nuptiae collecta, γαμήλιος, ὰ, ὸν.
nuptui do, ἀγάλλω, & ἀγαλλόω, ἄδομαι, ἀδῶμαι, ὑμεναίω, ὑμέναιος, ὑμέναιε, ἄδομαι πρὸς γάμον.
nurus, νυὸς, ὁ, ἡ, ὑὸς, ἑὸς, ὁ, ἡ.
nuſquam, οὐδαμοῦ, οὐδαμῆ.
nuſquam terrarum, οὐδαμοῦ γῆς, οὐδαμῆ γῆς.
nuſquem non, πανταχοῦ.
nuto, caput concutio, ῥιπτέω, ἀνατείνω.
nuto, propendeo, vergo, νεύω.
nutricatio, τροφὴ, ἡς, ἡ, τιθήνησις, εως, ἡ.
nutrico, & ot, τιτθεύω, ἐπιτιτθεύω.
nutrimentum, τροφὴ, ἡς, ἡ, ἐπιτροφὴ, ἡς, ἡ.
nutrio, τρέφω, ἐπιτρέφω.
nutritio, σύντροφος, ὁ, ὁ, τροφὴ, ἡς, ἡ.
nutritius, butritor, τρόφος, ου, ὁ, τροφὸς, ὁ, ἡ.
nutritus bene, ἄτυφος, ὁτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἄτυφοτος, ὴ, ὸν.
nutritor, τροφὸς, ὁτος, ὁ.
nutrix, τροφὸς, ὁ, ἡ, θηλάσα, ας, ἡ.
nutus, νεῦμα, ατος, τὸ.
nux, arbor, κρᾶνα, ας, ἡ.
nux, fructus, κράνον, ου, τὸ.
nux odorata, nuligo moſcata, μοσχοκάρυον, ου, τὸ, μοσχοκαρύδιον, ου, τὸ, κάρυον μοσχοῦσον, μοσχόβολον.
nux pinea, στρόβιλος, ου, ὁ, στρόβιλον, ου, τὸ.

N Y.

nymphà, νύμφη, ης, ἡ.
nyctiocrax, corvus nocturnus, νυκτικόραξ, ακος, ὁ, ἡ.

O.

O, Vocantis, ὦ, fere cum vocativo.
O, admirantis, ὦ, cum genitivo, vocativo, & interdum cum nominativo, ὦ.
o dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
o dii immortales, ὦ θεοὶ τοῦ θεοῦ.
o rem miram, ὦ τῆ θαυμασίᾳ.
o calamitatem, ὦ τῆ συμφορᾶς.

o me miſerum, οἵ μοι, τάλαν, ὦ μοι ἐγὼ δειλαίη.
ob, ἕνεκα, cum genitivo, διὰ, cum accuſativo.
obaratus, ἐπάροτος, ου, ὁ.
obambulatio, περιπάτησις, εως, ἡ.
obambulo, περιπατῶ, ῶ, περιστοιχῶ, ῶ.
obbrutesco, ἀλογῶ· γίνομαι.
obcaeco, τυφλόω, ῶ, ὦσα, τυφλῶ, ῶ, ὦσα, ἐκτυφλόω, ῶ.
obdormio, καθυπνόω, ῶμαι, ὑπνώττω.
obduceſcere calliis, τρηχὺς, ὑπόπλεως.
obducto, τέγω, ξω, ἐπικαλύπτω.
obduſta fronte qui eſt, σκυθρωπὸς, ὁ, ἡ.
obduſtus, πεπωρωμένος, ὴ, ὸν, πεπηλιδωμένος, ὴ, ὸν.
obdurato, σκληρὸς, ὰ, ὸν, σκληρύνω, σκληρῶ, ῶ, ὦσα, ὦσαι, τὸ, & πωρόω, ῶ, metaphorice dicitur de obduratione cordis.
obduro, σκληρύνομαι.
obedienſ, ἐπήκοος, ου, ὁ, ἡ, ὑπήκοος, ὁ, ἡ.
obedienter, ὑπηκόως.
obedientia, ἐπηκοὶα, ας, ἡ, ἀκοὴ, ἧς, ἡ.
obedio, πείθομαι τινι· ὑπακούω τινί.
obeo, circumeo, luſtro, περιέρχομαι, περιέρχω, περιέρχομαι, περιπορεύομαι, ὦ, περιπορεύω, ὦ, περιπατῶ, ῶ, περιπατέω, ῶ.
obeo, adminiſtro, perfungor, πρήσσω, ὦ, cum accuſativo.
obeo munus publicum, λειτουργῶ, ῶ.
obequito, περιπατῶ, ῶ, περιπορεύομαι.
oberrare facio, πλανῶ, ῶ, ἀποπλανῶ, ῶ.
oberratio, περιπλάνησις, εως, ἡ.
oberro, ας, πλανῶμαι, ὦμαι, περιπατέω, ῶ.
obeſitas, πιότητος, ος, ὁ, ἡ, πιμελὴς, ὲς, ὁ, ἡ, πιμελὴ, ἧς, ἡ, πιότης, ητος, ὁ, ἡ, παχύτης, ος, ὁ, ἡ, παχὺς, ὺ, ὸν, κατάπλεως, ὼ, ὸν, ὁ.
obeſus ſum, λιπαίνω, ὦ.
obex, ἐμπόδιον, ου, τὸ, κώλυσις, εως, ἡ, μοχλὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
obfirmo, βεβαιόω, ῶ.
obfirmato animo ſum, ἐγκρατεύομαι, ὦ.
obfirmo, βεβαιῶ, ῶσω, στηρίζω, ὦ, ὄμνυμι, ὀμοῦμαι, ὀμοῦμαι, Poetice.
obgannio, ἐπιγαυλίζομαι, ὦμαι, ἐμγαυλίζω, ὦ.
objectio, ὑπόθεσις, εως, ἡ, κατηγορὶα, ας, ἡ.
objectio criminis, ἔγκλημα, ατος, τὸ.
objecto, ἐμβάλλω.
objicere crimen, ἐγκρίνω αἰτίαν, & ſimpliciter φέρω, & ἐνφέρω, cum dativo.
objicere periculo, ἐκτιθέναι τινὰ εἰς κινδύνους, Odyſſ. pro vitam periculo exponentes.
objicere ſe periculis, ἐκρίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
objicio, παρέβαλον pro exprobrare, ἐνείληφα τινὰ τί.
obire mortem, τελευτῶ τὸν βίον.
obire legationem, πρεσβεύω, πρεσβεύομαι.
obire munus, τὰ πολίτευτα ἀσκέτασθαι.
obiter, παρέργως, ὡς παρέργως.
obitus, mors, τελευτὴ, ης, ἡ, θάνατος, ου, ὁ.
objurgatio, ἐπίμεμψις, εως, ἡ, λοιδορὶα, ας, ἡ.
objurgator, ἐπιμεμπτὴς, ὁ, ἡ.
objurgo, ἐπιμέμφομαι τινὶ τινος, ἐπιμέλομαι· ἀποκαλῶ, ῶ, ὦσα, ὦσαι, τὸ.
obliciо frontanee, ἐπαινετικῶς, ὡς, ὁ, ἡ.
oblatio, προσφορὰ, ᾶς, ἡ, pro obloqui, κατηγορία, ας, ἡ.
oblatum, προφορὰ, ᾶς, ἡ.
oblatus, προφορικὸς, ὴ, ὸν.
oblectatio, τέρψις, εως, ἡ, ἔρπνωσις, εως, ἡ.
oblectatio animi, ψυχαγωγία, ας, ἡ, Athenaeus.
obliecto, τέρπω, ἔρπνω ποιῶ.
obliecto me hac re, ἀγαλλόμαι τῷ τῷ.
obligatio, ἐνόρκιον, ου, τὸ, ὅρκος, ου, ὁ.
obligo, ας, ἐνδέω, ὦ, ἐπιτελοῦμαι.
oblique via, τραχυπορία, ας, ἡ.
obliquatio, παραγωγὴ, ἧς, ἡ.
obliquo, non erecte, καμπύλως, oblique nunciare, παραγγέλλω.
oblique, καμπύλως, ἐπικαμπῶς.
obliquites, καμπυλότης, ητος, ἡ, λοξότης, ητος, ἡ.
obliquo, λοξὸς, ὰ, ὸν, τρίβολος, ὁ.
obliquus, καμπύλος, ὴ, ὸν, λοξὸς, ὴ, ὸν.
obliteratio, λήθαργος, ου, ὁ.
obliteratu difficilis, δυσεξάλειπτος, ὁ, ὁ.
obliteratu facilis, εὐεξάλειπτος, ὁ, ὁ.
oblitero, σβεννύω τὴν μνήμην τινὸς, memoriam alicujus.
oblitus, ἐπιλαθόμενος, ὁ, ἡ, ἐπιλανθανόμενος, ὁ, ὁ.
oblitus leborum, ἀπόνητος, ὁ, ὁ. Sophocles.
oblivio, λήθη, ης, ἡ, ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ.

ne

re re capiat oblivio , μετὰ σε λάθη πάντα. Iliad. δ.

oblivionem inducere , ἐπιλαθὲς λάθον, ἐπιλήθω. & λανθάνειν. Poetice.

oblivioni tradere , τῷ λάθῃ παραδιδόναι τι. ἐπιλανθάνομαί τι.

oblivialis , ἐπιλήσιμος , ον , ὁ.

oblivisci , ἐπιλανθάνομαι , ἐπιλήσομαι , ὑ , ἐπιμελῶς.

oblivíscor facere , ἐπιλανθάνομαι ποιῶν.

oblongus , παμμήκης , ον , ὁ. ἢ ὑ.

obloquor , κατηγορῶ , ῶ , ὁ.

obloquutor , τρυτάνης , ου , ὁ.

obluctatio , σπαραγμὸς , ὁ , ὁ.

obluctor , ἀντιπάλω , ῶ , ὁ.

obludo , παίσσω.

obmurmuro , κατιωγγύζω.

obmurrio , κατιωγγύζω.

obnitor , ἀντερείδω , ἀντερείσομαι , ὑ.

obnixe , σπουδαιότατα , βιαιότατα.

obnixe rogo , λιτανεύω , ὁ , ἐλεύσομαι , ὑ , πρὸς λιτανείαν , ὁ.

obnoxius , ὑπήκοος , ον , ὁ.

obnoxius sum alicui , ὑπακούω τίνι. ὑπ. τινὶ.

obnubilo , ἐπισύρω.

obnubilor , σκοτόομαι , ῶ , ὁ.

obnubito , σκοτόομαι.

obnuntiatio , ἀπόσβεσις , εως , ὁ.

obnuntiator , καταγγελεὺς , ὁ , ὁ , καταγγελεὺς , ἐως , ὁ.

obnuntio , καταγγέλλω.

obolco , male olco , ὀζῶ , ὁ.

obolus , ὄβολος , ου , ὁ.

obomphalus , ὀμφαλός.

obrepo , ἐπεισέρχομαι.

obrepio , παρέρπω , ποτ. ψ , ἐλίμμα , ατος , τὸ.

obruo , συγκαλύπτω , καταβάλλω.

obrutus , καταβεβρὼς , ὁτος , ὁ.

obryzum aurum , ἄβλητον χρυσὸν.

obscœne , αἰσχρῶς. ἀσελγῶς.

obscœnitas , αἰσχρότης , ητος , ἡ , ἀσέλγεια , ας , ἡ.

obscœ us , αἰσχρὸς , ὁ , ὁ. ἀσελγὴς , ὁ , ὁ. ἀκάθαρτος , ὁ , ὁ.

obscuratus , σκοτισθεὶς , ὁ , ὁ. ἐσκ. ὁ.

obscuro , σκοτίζω , ἀμαυρίζω , αἰθάλλω , λυγαίζω , ἀσημαίνω.

obscure , non manifeste , αἰνικτικῶς , οὐ σαφῶς , ἀφανῶς , ἀδήλως , ἀσαφῶς.

obscurior , σκοτεινὸς τέρος , ὁν , ὁ , ἀσαφέστερος , ἀμαυρὸς , ὁν , ὁ.

obscurum erat , ἄδηλον ἦν.

obscurus , σκοτεινὸς , ὁν , ὁ. ἀσαφὴς , ὁ , ὁ. ἀμαυρὸς , ὁ , ὁ. pro ignobili , ἄδοξος , ὁ , ὁ.

obsecratio , κατάκλησις , εως , ὁ , ἡ , ἱκετηρία , ας , ἡ.

obsecro , λιτανεύω , ῶ , δέομαι σε τῶν τῆς πατρίδος , per liberos.

obsecundo , συναγωγὸς εἰμὶ , ὑπήκοος.

obsepio , συγκλείω.

obsequens , ὑπήκοος , ὁ , ὁ. καὶ ἡ , καὶ ὁ , ὑπ. τοῖς θεοῖς , ὁ , ὁ , πειθήμων , ονος , ὁ , ἡ , πειθανὸς , ὁ , ὁ , ἡ , vel πειθαὶς , ὁ , ὁ , ἡ , ὑπήκοος , ὁ , ὁ , ἡ , καταπειθὴς , ους , ὁ , ἡ καὶ ὁ.

obsequenter , πειθάνως.

obsequi alicui in omni re , πάντα τοῖς τοῦ ἄρχοντος ἐπεσθαι. Homerus.

obsequi animo , χαριζόμενος τῷ ἐμῷ θυμῷ.

obsequiose , officiose , θεραπευτικῶς , ἀκριβῶς.

obsequiosus , ὑπηρετικὸς , ὁ , ὁ.

obsequium , θεραπεία , ας , ἡ. ὑπηρεσία , ας , ἡ. ὑπουργία , ας , ἡ. ὑπόπτευσις , εως , ἡ. ὑπόπτευμα , ατος , τὸ.

obsequium præstare , ὑπουργεῖν τινι , χαριζόμενον.

obsequor , ὑπουργῶ , ὁ. χαρίζομαι τινι.

obseratio , κλεῖσιμον , ου , τὸ , ἡ & κλεῖσις , εως , ἡ.

obseratus , κλειστὸς , ὁ , ὁ.

obsero , ἀμφικλείω , μοχλεύω.

obserrantia , ὑποπτία , ας , ἡ.

observantia profequor , ὑποπτεύω.

observare oceafionem , καιρὸν τηρῶ.

observatio , παρατήρησις , εως , ὁ. ἐλλέβορος , ου , ὁ. pro obſervantia , ὑποπτία , ας , ἡ.

observator , ὑπόπτευτὴς , ὁ.

observo , ὑπόπτεύω , ὁ , ὑφορῶ , ὁ. pro venerari , θεραπεύω τινα.

obses , ὅμηρος , ου , ὁ.

obses fum , ὁμηρεύω.

obſeſſio , πολιορκία , ας , ἡ.

obſeſſor , πολιορκητὴς , ὁ , ὁ.

obſeſſa facilis , ἀκταδίπτωτος , ὁ , ὁ , difficilis obſeſſu , δυσπολιόρκητος , ὁ , ὁ.

obſides poſco , ὁμηρεύω.

obſides dare , δίδωμι ὁμήρους.

obſidione cingere , ἐκπολιορκεῖν πόλιν.

obſidionem magno , ac forti animo ſuſtinere , ἀνδρικῶς ἄγειν τὴν πολιορκίαν , ὑπομένειν τὴν πολιορκίαν.

obſidioue espere , ἐκπολιορκεῖν.

obſidionem ſolvere , λύειν πολιορκίαν.

obſidium , obſidio , πολιορκία , ας , ἡ , περιοχὴ , ης , ἡ.

obſidio , is , & obſideo , πολιορκῶ , ὁ , περικαθίζω , περίειμι.

obſignatio , ἐπικαράκτωσις , εως , ἡ.

obſignator , ἐπικαράκτης , ου , ὁ.

obſigno , ἐπικαράσσω , ἐπισφραγίζω.

obſilientia , ἅλμη , ἡ , ἁλμυρὰς , ἁλμυρὰ , ἁλμυρὸν.

obſilire alicui , ἐπάλλω τῷ ποδὶ.

obſilio , ἐπιθρώσκω , ἐπιπηδῶ , ἅλλομαι.

obſirui , περιφράσσομαι , ὑ , ὁ.

obſitus pannis , ῥακώδης ἐσθῆτος.

obſoleſco , σπαράσσομαι.

obſoleta vetus , σπαράσσοντα ῥήματα.

obſoletus , παλαιόμενος , η , ὁ.

obſonium , ὄψωνον , ου , τὸ.

ſine obſtaculo , ἀπαύστως.

obſtaculum , κώλυμα , ατος , τὸ , ἐμπόδιον , ου , τὸ.

obſtertricius , μαιώδικὸς , ὁ , ὁ , & μαιωτικὸς , ὁ , ὁ.

obſtertrix , μαῖα , ας.

obſtertrix , μαῖα , ας , ὁ , μαιώτρια , ας , ἡ.

obſtinate , ἐγχρονισμένως.

obſtinatio , σκληροτράχηλία , ας , ἡ.

obſtinatus , σκληρὸς , ὁς , ὁ καὶ ἡ , ἐμπεπαγὼς , ὁ , ὁ.

obſtipo capite ſum , κύπτω.

obſtipo , ὑπόκυπτω.

obſtipo , ὑπὸ κεφαλὴν τρέχω , ποτ. ἔδραμον , ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ἔβαλον , ὑπέτρεχον.

obſto ne hoc facias , ἐνίσχω σε τῶν. κωλύω , & ἀπαγορεύω σε , οὐ μὴ ποιεῖν , vel ſimpliciter cum infinito.

obſtreperus , θορυβώδης , ους , ὁ καὶ ἡ , κελαδινὸς , ὁ , ὁ.

obſtringo , δεσμῶ τινα , περιτρέχω τινί , & πειθὼ , ἀναγκάζω , ποτ. ἀνάγκασα.

obſtrictus arc alteno , ὀφειλὴς χρέος. Plutarchus.

obſtrictus , ὑπόχρεως , ὁ , ὁ καὶ ἡ , ὑπόδικος , ὁ , ὁ.

obſtringere jurejurando , κατομνύμενον ὅρκοις.

obſtringo , κατακλῶ.

obſtructio , ἐμφραξὶς , εως , ἡ , ἐπιζήρωσις , ἡ , ἡ.

obſtructus , ἐμφραγεὶς , ὁ , ὁ.

obſtruo , ἐμφράττω τὶ τόπῳ.

obſtupefactio , ἐκπλῆξις.

obſtupefactus , ἐκπεπληγὼς , ὁς , ὁ.

obſtupefactio dentium , ἀμβλυωπότης , ὁ , ὁ.

obſtupefco , ἐκπλήττομαι τρίτῳ , ὑ , ἔκπληξιν , ὁ , ὁ. πάσχω τὶ.

obſtum , βλάπτω. κακὸν ποιῶ τινα.

obſtrudefcere facio , κωφὸν , ὁ , ἀπαίσιον , ὁ , ὁ.

obſurdaſco , ἐκκωφοῦμαι , ἐκβροντῶ.

obtegere facienda pre pudore , ἐγκαλύπτειν.

obtego , κατακαλύπτω , ὑπτέρω.

obtemperans , πειθόμενος , ὁ , ὁ , ἐπόμενος , ὁ , ὁ.

obtempero , πείθομαί τινι. πειθαρχῶ τινι. ὑπακούω τῷ.

obtendo , pretexo , προβάλλομαι , προτείνω , προπλάττομαι.

obtendo , προτείνω , προβάλλομαι.

obtenebratio , ζόφωσις , εως , ἡ , ἐπιγνοφὴ , ἡς , ἡ , ἐπιγνόφωσις , εως , ἡ.

obtenebro , γνοφῶ , ῶ.

obtentus , ὑπ , πτέρωμα , τὸ.

obtentus , ειμι πρόσκειμαι , πρόσπολος , ὁ , ὁ , ſeu περίειμι , ὁ , ὁ , vel περιπολῶ , ῶ , ὁ.

obtero , τείνω , ὑπ πτέρωμα , ὑ.

obtestatio , ἱκέτευσις , εως , ἡ , ἱκετηρία , ας , ἡ.

obteſtatio per Deum , ἐπίδυσις , εως , ἡ , ἐπίδυσμα , ατος , τὸ.

obteſtor , παραβάλλω , ὁ , λιτανεύω τινα , ὑ , ἐπιμαρτύρομαι.

obtexo , ὑπύφαινω.

obtexeſco , ὑπόσυρτος , ὁ , ὁ.

obtineo , habeo , poſſideo , ἔχω.

obtineo , adipiſcor , λαγχάνω , τυγχάνω , ἔντυγχάνω , ἐπιτυγχάνω.

obtineo , impetro , αἴτημα , ατος , τὸ , ἐντυγχάνω , ἐπιτυγχάνω , vel δύναμαι τι , τυγχάνω , ἐπιτυγχάνω , ἔχω.

obtineo , invaſeo , κρατῶ , ὁ.

obtinere cauſam , vincere accuſando , αἴρω τὴν γραφὴν. αἴρω τὴν δίκην. Demoſthenes.

obtingit , συμβαίνει.

obtorpeſco , ναρκαλέος ἐμι.

obtorqueo , περιπλέκω , στρεβλόω.

obtorto collo trabo , τραχηλίζω.

obtrectatio , διαβολὴ , ἡς , ἡ , φθόνησις , εως , ἡ.

obtrectator , διαβολεὺς , ὁ , ὁ , διάβολος , ὁ , ὁ , φθονερὸς , ὁ , ὁ.

obtrecto , διαβάλλω τινὰ , & περὶ , διαπίπτω , διαπλάσσω τινα.

obtrudo , προσωθῶ , ὦσθον , ὦσα.

obtruncus , κατακοπὴς , ἀποκεφαλίζω.

obtutor , ἀσπάζω , ὑφορῶ.

obtundo , hebeto , ἀμβλύνω , ἀμβλόω , ὦ , ἀπαμβλύνω , ἀπαμβλόω , κατεμβλόω.

obtundo , mollius fum , ἀπόκωφος , ἀπτὸν , προσκρούσαλλον , ὁ , ὁ , ἀπόκωφος , ὁ , ὁ.

obtundo autes , ἀπαυτῶ , ὁ.

obturatio , ἐμφραγμὸς , ὁ , ὁ , ὄμφαξις , εως , ἡ.

obturatus , ἐμφραγεὶς , ὁ , ὁ.

obtrubo , ἐκπλήττω.

obtuitu , ἀφορῶντες , ἐνόπιον , ἐνοπτικῶν.

obtuſum acicm oculorum habens , ἀμβλυωπὸς , ὁ , ὁ , & ἀμβλυωπὴς , τὸς , ὁ καὶ ὁ.

obtuſo , ἀμβλύνω , ποτ , vel ἀμβλόω , ὦ , ὁ , ἀπτέω , ὦ , ὁ.

obtuſus vilus , ἀμβλυωπὸς , ὁ , ὁ , ἀμβλυωπὸν , ποτ , ὁ.

obtutus , πάσχω , ὑπ , ὑπόπτευμα , ατος , τὸ.

obvenio , περιγίνομαι , ὑπάρχω.

obverſari animo , ἐμπίπλαμαι.

obviam , εἰς συνάντην.

obviam procedo , ἀπαντῶ , ὦ , ὑπαντῶ , ὦ , cum dativo.

obviam venio , ἀπάντω , ὦ , προσυπαντῶ , ὦ.

obviam exire hoſtibus , ἐξέρχομαι , & ἐξέρχεσθαι εἰς τὸν πολέμιον.

obviam fio , ἵσταται καὶ , προπυλαίζω τινί.

obvio , ἀπαντῶ , ὦ , ὑπ , ὑπάντημα , ατος , τὸ.

obvius , ἀπαντῶν , ὦσα , ὁ , ὑπάντιος , ὁσα , ὁ.

obvius ſo caſu , συμπίπτω.

obvius , qui eſt ad manum , πρόχειρος , ον , ὁ.

obumbratio , ὑπόσκιασμὸς , ὁ , ὁ.

obumbro , ὑπόσκιάζω , ὑπερέπτω.

obvolvo , περιτυλίσσω , περιελίσσω.

obvolutus panis , σπυρὶς ἐστι πᾶς μᾶλις.

O C.

occa , βυκανέτρυμα , ατος , τὸ.

oceano , καυρὸς , ὁ , ὁ , ὀξυρὸς , ἡ , ὁ , πρὸς ὥραν , ποτ , ὁ.

occaſio rerum bene gerendarum , καιρὸς τῶν πραγμάτων.

occaſionc arrepta , ἐμβλέψαντος ἐς πράγματα.

occaſione uti , καιρὸν θηρῶ καὶ καιρὸν.

cum occaſio ita tulit , ὑπαρτικῶν , ὑπαρτίσασθαι.

quecumque occaſione , ἐν ἑκάστοις.

captare occaſionem , καιροφυλακτῶ , καιρὸν , aut καιρὸν ἀναμένω , ποτ , ἔμεινα.

occaſionem obſervo , καιρὸν τηρῶ , ὦ , ὀξυρὸν μὲν λαμβάνω.

occaſionem præbeo , λαβὴν , ſeu πάσχω , vel πρόφασιν παρέχω , aut παρεδίδωμι.

occaſionem quero , πρόφασιν ζητῶ.

occaſionem neglige , πρατηγοῦσιν τὸν καιρὸν.

lubtraliere , & præcidere alicui occaſiones alicu us rei , ὑποκόπτω τινὶ τὰς ἀφορμὰς πρός τι.

occaſionis opportunitas , ὑφέτης , ου , ὁ.

occaſus , δυσμὴ , ἡς , ἡ , δύσις , εως , ὁ.

occaſus , δυσμικὸς , ὁ , ὁ.

occidens , δύσις , εως , ὁ.

occidentalis , δυσικὸς , ὁ , ὁ , ἑσπερικὸς , ὁ , ὁ.

occido , σύνδυω , & φονῶ καὶ , κτείνω , ἀποκτείνω , μόρον , ου , ὁ , ὄνειδος , ους , τὸ.

occido , pereo , πρατῶμαι , πίπτω.

occiput , ἰνίον , ου , τὸ.

occifor , κτείνω , ἔρχ , ὁ , κτείνω , ὁ , ὁ.

occiſus , ονος , ὁ , ὁ.

occludo , κατακλῶ , κατακλῆσαι.

occo , as , are , βωλοκοπῶ , ὦ.

occulo , κρύπτω , κρύπτω.

occultatio , κατακρυφὴ , ἧς , ἡ , κρύμμα , ατος , τὸ.

occulte , κρυφῆ , κρυφαῖα , κρύφα.

occulto , κρυπτέτω.

occultus , κρυπτὸς , ὁ , ὁ , κρύφιος , ὁ , ὁ.

occumbo , πλάπτω , ὁ , ὁ , ἀποθνήσκω.

occupatio , anticipatio , prolepſis , πρόληψις , εως , ἡ.

occupationibus diſtrictus , ἀσχολὸς , ὁ , ὁ , καὶ ὁ , πολυπράγμων , ὁ , ὁ , καὶ ὁ.

occupationibus diſtinctus , ἀσχολὸς , ὁ.

occupatus , ἀσχολούμενος , ὁ , ὁ.

occupatus ſum in hac re , καλύπτομαι τῷ πάσῃ τέχνῃ , γίνομαι περὶ τοῦτο , vel ſe vertit , vel περὶ τοῦτο.

occupo, invado, vendico mihi, σφετερίζω, ὑ, ἐκποιέω, ἐπίημι, ἐξαιθάζομαι, ἐξαιθάζω, ἐπικαμβάνω, & ἐπιλαμβάνομαι, καταλαμβάνω, & κατακαλέομαι.

occupo, diffuno, negotium exhibeo, ἀσχολίαν ὑ, & ἀσχολίαις ἔμεσι διαχέομαι, ὑ.

occupo, pervenio, præcoppo, προκαμβάνω, προφθάνω.

occupor, negotiis diftrahor, ἀσχολίαι ἄγω σύνειμι.

occurro, ἐν αὐτῷ τρέ, συνάντημαι, ὑπάντημαι, cum dativo, ἔπειμι μοι ἐς ὄψιν ὑπαντιάσων τοι videor mihi opportune occurrifle tibi. Lucianus. pro in mentem venire, φαίνω τοι τοῦτο. ἐπιβαίνω τοι.

occurfus, ἀπάντησις, ἀσπ, ἡ συνάντημα, ατος, τὸ.

oceani accolæ, ὠκεανίται, ὦν, οἱ.

oceanus, ὠκεανὸς, ὦ, ὁ, ἀμφιρύτης, ὑ, ὁ.

oceltus, ὄμματα, ὦ, τὸ, ἢ ἐν ὄμματι, ὦ, τὸ, ὀφθαλμίτης, ὦ, τὸ.

ocior, ἀτὶ, ὠκύτερος, ὠκύτατος.

ociofe, σχολίως, κατὰ σχολὴν.

ociofus, σχολαῖ, ὦ, ὁ, ἀσχόλητος, ὁσπ, ὁ.

ocium, σχολὴ, ἧς, ἡ.

ocrea, κνημὶς, ἴδ, ἡ.

ocreatus, κνημιδοφόρος, ὦ, ὁ.

octavus, ὄγδοος, ὁν.

octennis, ὀκτώτης, ὦ, ὁ, ἡ.

octennium, ὀκτωέτηρος, ὁσπ, ὁ.

octiceps, ὀκτάκρανος.

octingentesimus, ὀκτακοσιοστὸς, ὁν, ὁ.

octingenti, ὀκτακόσιοι, αι, α.

octo, ὀκτὼ.

october, χυτμαιὼν, ὦνος, ὁ, ὀκτώβριος, ὁν, ὁ.

octogenarius, ὀγδοηκοντούτης, ου, ὁ, ἡ, ὁν ὁ, τὸ ὀγδοηκοντούτης.

octogenus, ὀγδοηκοστὸς, ὁν, ὁ.

octonarius, ὀγδοηκοντούτης, ου, ὁ, ἡ, ὁν ὁ, τὸ ὀγδοηκοντούτης.

octoni, ὀκτάδες, ὦν, αἱ.

octophus, ὀκτωπόδιον, ὦ, τὸ.

octuplus, octuplicatus, ὀκτωπλάσιος, ὁν, ὁ, & ὀκτωπλάσιος, ὁν, ὁ.

ocularis, ὀφθαλμὸς, ὦ, ὁ.

oculatus, ὀφθαλμωτὸς, ὦ, ὁ, ὀφθαλμὸς, ὁν, ὁ, ἡ, ὁν ὁ.

oculus acutis fum, ὀξυωπὴς, ὁν.

oculis captus, ὑπόμματος, ὁν ὁσπ.

oculis hebetibus fum, καθυπόπτης, ὁ.

oculis innuo, ἐπιλείω.

oculis intentis afpicio, ἀναβλέπω, ἐμβλέπω.

oculis lufco, ἀμύω, ὑ, ἐπιμύω, καθαμύω, ὑ, παραμύω, παρεπιμύω.

oculis obverfor, πτοφάνομαι, φαίνομαι.

in oculis effe, ὀφθαλμοῖς παρεῖναι.

oculis obtectus, ὑπόμματος, ὁν.

oculorum acies, ὀξυωπία, ας, ἡ.

oculorum circulus, τὸ ὀφθαλμοῦ.

oculorum morbus, ὀφθαλμία, ας, ἡ.

oculorum cavitas, κοιλοφθαλμία, ας, ἡ.

oculos averto, ἀβλωτέω, ὦ, ἀποστρέφομαι, παραγκωνίζομαι.

oculos circumducere, περιάγειν, apud Homerum.

oculos conjicere in aliquid; ἐποφθαλμίζω.

oculos diffortos habeo, διάστροφα τὰ ὀφθαλμὰ ἔχω.

oculos intendere in aliquem, ἐπέχειν τὰ ὀφθαλμὰ.

ante oculos, ἐν ὄψει, κατ' ὀφθαλμὸν. Ἀττικῶς Poetice.

ob oculos pono, προβάλλω, ἐπιδείκνυμι, ὦ, ὑ, στρέω, ὦ, ἐπιστρέφω.

oculos prominentes habeus, ἐξοφθαλμοῦ. ὁ, ὁ.

oculos pulchros habeus, εὐόφθαλμος, ὁν, ὁ, εὐωπὴς, ὁ, ὁ, ὦ, ὁ, ὦπις, ιδος, ὁ, ἡ, ὦ ὁ.

oculus, ὀφθαλμὸς, ὦ, ὁ, ὄμμα, ὄμματος, τὸ, ὠὴ, ατος, ὁ, γλαὼψ, ὠπὸς, ὁσπ, ὁ, ὄσσε, ὁσπ, τὸ.

oculus, ἀκίνων, ονος, ὁ, κέντρον, ου, ὁ.

cydime, ὦκυμα, τάχυτα.

ocyus, ἀκύτερον, τάχιον.

O D.

oda, ᾠδὴ, ἧς, ἡ.

odeum, ᾠδεῖον, τὸ.

odi, μισέω ποιῶ, ἐχθαίρω, ὑπεχθάνω τινί.

odi te ob impudentiam tuam, μισῶ σε ἐπ' ἀναιδείᾳ σοῦ.

odio dignus, μισητὸς, ὴ, ὁ, στυγητὸς, ὸς, ὁ.

odio effe, ἐχθαίρεσθαι ὑπό τινος.

odio profequi aliquem, κακηγορέω, σκωμμάζω, ὑβρίζω.

odiole, κνηδιον.

odioſitas, φρονεσιστὴς ατος, ὁ.

odiofus, μισητὸς, ὸς, ὁ, στυγητὸς, ὸς, ὁ, ὴ, ὸν, στυγνὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν ποιητὴς, ἀπεχθὴς, ὸς, ὁ, ἡ, ὸν ὁ.

odium, μίσος, ὸσπ, τὸ, ἔχθρα, ας, ἡ.

odium bonorum, μισοπονηρία, ας, ἡ.

odium Dei, θεοστυγία, ας, ἡ.

odor, ὀσμὴ, ἧς, ἡ, ὀδμὴ, ἧς, ἡ, ὄζμη, ἧς, ἡ.

odor gratus, εὐοσμία, ας, ἡ, ἄλυξις, ιος, ἡ.

odor malus, δυσοσμία, ας, ἡ, βδωμὸς, ὸς, ὁ.

odoratilis, εὐόσμητος, ὁν, ὁ, εὐοσμητὸς, ὸς, ὁ.

odoratus, ὀσμὴ, ἧς, ἡ, ὄζμη, ἧς, ἡ, ὀδμὴ, ἧς, ἡ, ὄσφρησις, ὁσπ, ἡ, ὄσφρησις, ὁσπ, ἡ, ὄσφρησις, ὁσπ, ἡ.

odoratus, a, um, ὀδμὴν, ὁσπ, ὁ, ἡ, ὄζμη, ἧς, ἡ, ὀσμὴν, ὁσπ, ὁ, ἡ, ὄσφρησις, ὁσπ, ἡ, ὄσφρησις, ὁσπ, ἡ.

odoratus, ὀσφρητὸς, ὸς, ὁ, ὀσφρητὸς, ὸς, ὁ.

odore carens, ἄβλωτος, ὁ, ὁ, ἀσμὸς, ὸς, ὁ.

odorem bonum fpirans, εὐώδης, ὁ, ὁ, ἀσμὸς, ὸς, ὁ, & ὄσφρησις, ὁσπ, ἡ, ὄσφρησις, ὁσπ, ἡ.

& odorem emittere, ἀποσπείρω.

odoror, aris, ὀσφραίνομαι pro inveſtigare, ἰχνεύω.

odoris, ὄσφρησις, ὁσπ, ἡ, ὀδμὴ, ἧς, ἡ.

E.

œconomia, οἰκονομία, ας, ἡ.

œconomicus, οἰκονομικὸς, ὁν, ὁ.

œconomus, οἰκονόμος, ὁσπ, ὁ. œconomum ago, οἰκονομέω, ὦ.

œſtro agito, μυιοπετάζω, ἐπιπετάζω, ὕβρις, ἰόπτερον, ὦ, & ἰόπτερος, ὁν.

œſtro exagito, ἐπιπετάζω, ὦ, ἐπιστρέω, ὦ, ἐπιστρέφω, ὦ.

œſtro percitus, ἐπιπετὴς, ὴς, ὁ, ἐπιπετὴς, ὴς, ὁ.

œſtrum, ὕβρις, ὁσπ, ἡ.

O F.

offa, μᾶζα, ης, ἡ.

offella, ὄγκος, ὁ, ὄγκος, ὁ, τυμβίδιον, ὁ, τὸ.

fine offendiculo, ἀπροσκόπτως.

offendiculum, πρόσκομμα, ατος, τὸ, πρόσκοπος, ὁ, ἡ, σκάνδαλον, ὁσπ, τὸ.

offendo, πταίσω τινὶ, προσπταίω, προπτταίω, ὁ, ἡ, προσκόπτω, ὁ, ἡ.

offendor, indignor, iraſcor, ὀμνύω, ὦ, πικραίνομαι.

offenſa, offenſio, πτῶσις, ιος, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.

fine offenſione, ita ut non impingas, ἀπροσκόπτως.

offenſunculus, πταιστάκιον, ὁ, τὸ.

offero, προφέρω, ἐνδίδωμι, ἐνδίδομαι.

offerre ſe periculis, ἑαυτὸν εἰς κινδύνους παρέχειν.

offertus, προσφορὰ, ᾶς, ἡ, προσφορὰ, ᾶς, ἡ.

officina, ἐργαστήριον, ου, τὸ, ἐργαστήριον, ου, τὸ.

officina aurifia, χρυσοῦ, ὁσπ, τὸ.

officina ærafia, χαλκοῦ, ὁσπ, τὸ.

officii me admoneo, ἐμαυτὸν ἐπὶ τὸ δέον ἄγω.

officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.

ex officio quod eſt, ἐκ τοῦ δέοντος.

officio deeſſe, πρὸς τὸ δέον ἁμαρτάνω.

officio ſuo fungi, τὰ προσήκοντα ἀποτελεῖν, aut πράσσω.

officiofe, φιλικῶς, ἀνυπόπτως.

officiofus, ὑπηρετικὸς, ὁ, ὁ, ἐπιμελὴς, ὸς, ὁ, ὴ, ὸν.

officium, munus, partes, ἔργον, ου, τὸ, σπουδὴ, ἧς, ἡ, πρόνοια, ας, ἡ, τὸ, τοῦ, ὁσπ, ὁ, χρεὼν, ὁσπ, τὸ.

officium deſero, προδίδωμι τὰ προσήκοντα.

præter officium, παρὰ τὸ δέον.

officium, beneficium, obſequium, ὑπουργία, ας, ἡ, ὑπουργία, ας, ἡ, τὸ, & ὑπουργία, ας, ἡ.

officium humanitatis præſtare, φιλανθρωπεύομαι.

officium tuum eſt, χαίρειν σοι, καλὸν ἐστὶ, καὶ τὸ σὸν τοιοῦτο λέγειν, officium meum eſt talia dicere.

offundo, ἐπιχέω.

offundere tenebras, ζόφον, ἐπισκιάζω, ἐπιζοφόω.

offuſco, σκιάω, ἐπισκιάζω, Poetice.

offuſio, περίχυσις, ιος, ἡ.

O H.

oh, interjectio, ὦ, ὦ, ὦ, ὦ.

O L.

olea, ἐλαία, ας, ἡ.

oleaginus, ἐλαιοῦς, οῦν, ὁ, ἡ, οῦν ὁ.

olearis, olearius, ἐλαιοφόρος, ὁ, ὁ.

oleaſter, ἀγριέλαιος, ου, ὁ.

oleis conſitus, ἐλαιόφυτος, ὁ, ὁ, ἐλαιόφυτος, ὁ, ὁ, ὴ, ὸν ὁ.

oleo, ὄζω, ὀσφραίνω.

oleo imbutus, ἐλαιῶδης, ὁ, ὁ, ἐλαιώδης, ὁ, ὁ.

oleoſus, oleus oleï, ἐλαιώδης, ιος, ὁ, ὁ, ἐλαία cultivus, ἀγριέλαιος.

ulterius victito, ἀπολιμπάνομαι. Lucianus.

oletum, oleis conſitus locus, ἐλαιών, ὦνος, ὁ, ἐλαιόφυτος, ὁ, ὁ.

oletum ſterilis, ἄκαρπος, ὁ, ἀγαθὸς, ὁ.

oleum, ἔλαιον, ὁ, τὸ.

olfacio, ὀσφραίνομαι, ὄσφρομαι, ὄζμαι.

olfactor, ὀσφρητὴς, ὁ, ὁ, olfactor fumi, id eſt, parcus ac fordidus, πυκνοσφρητὴς, ὁ, ὁ.

olfactorius, ὀσφρητὴς, ὁ, ὁ, ὀσφρητικὸς, ὁ, ὁ.

olfactus, ὀσφρησις, ιος, ἡ, ὄσφρησις, ιος, ἡ, ὄσφρησις, ιος, ἡ.

oligarchia, ὀλιγαρχία, ας, ἡ.

ad oligarchiam pertinens, ὀλιγαρχικὸς, ὁ, ὁ.

olim, ποτὲ, ἐν καιρῷ.

jam olim, ἤδη, ἔνεκα, ἕνεκα, ἕνεκεν, ἕνεκα τοῦ, ἕνεκεν τοῦ.

olitor, κηπουρὸς, ὁ, ὁ, λαχανοκόμος, ὁ, ὁ.

olitus, κήπευμα, ατος, τὸ, κῆπος, ὁ, ἡ, κῆπος, ὁ, ἡ, κηπεῖον, ὁσπ, ὁ ἡ ὁ, κηπεῖον, ὁσπ, ὁ ἡ ὁ.

olivæ, ἐλαῖαι, ὦν, αἱ.

olivetum, ἐλαιών, ὦνος, ὁ, ἐλαιόφυτον, ὁ, ὁ.

olivum, ἔλαιον, ὁ, τὸ.

olla, χύτρα, ας, ἡ, χυτρὶς, ἴδ, ἡ, λέβης, ητος, ὁ.

ollula, ψυλλεὺς, ὁ, ὁ, aut ψυλλεὶς, ὁ, ὁ, χυτρὶς, ἴδ, χυτρίδιον, ὁ, τὸ, χυτρίδιον, ὁ, τὸ.

olulculum, λαχανόκηπος, ὁ, τὸ.

olympia vincere, ὀλύμπια νικᾶν.

olympiaca certamina, ὀλύμπια, ὦν, τὰ.

olympias, ὀλυμπιὰς, ἀδ, ἡ.

olympicus, ὀλυμπικὸς, ὁ, ὁ.

olor, κύκνος, ὁ, ὁ.

olorinus, κύκνειος, ὁ, ὁ.

olus, ὁ, ἐτὸ, λάχανον, ὁ, τὸ.

O M.

omafum, ὄμασος, ὁ, ὁ.

omen, οἰώνισμα, ατος, τὸ, οἰώνισμα, ατος, τὸ.

omen bonum, ὄρνιθος, αι, ὁ.

omen infaufum, πάρορνον οἰώνισμα.

omen ſi fervare, ὄρνιθας, τὸ.

ominatio, καθάρσιον, ου, τὸ.

omic ominatus, ἐκκαθάρσιος, ὁ, ὁ.

bono omine, ὀν ἀγαθῷ κλέος.

omnis omnino, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, ὅλος, ὅλη, ὅλον, ὁ, ἡ, ὁ, πανήμερος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, πανήμερος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ.

boni omnis, ἐυσπλαγχνος, ὁ, ὁ, καλοκἀγαθὸς, ὁ, ὁ.

omine, οἰωνιστὴς, ὁ, ὁ, ὄρνιθος.

bene omines, ὀρθόφρων, ὀρθόφρονος, ὁ, male omines, δυσφρὼν, ὁ.

omiſſo, ἐλλείπω, ὁσπ, ὁ.

omiſſus, ἐλλείπω, ὁσπ, ὁ, ἐλλείπω, ὁσπ, ὁ.

omitto, prætermitto, ἐάω, παρίημαι, παρίεμαι, ἀνίημι, ἀνίεμαι τῶν ὀρχῶν, abdico me magiſtratu, ἀπόμαι.

omnes quot, πάντες ὅσοντες.

omnes tempus, ὁ ἀεὶ χρόνος.

omnifarius, πανταχόθεν, πανταχοῦ.

omnitarius, πανταχόθεν, ὁ, ὁ.

omnigenus, πανταλὴς, ὁ, ὁ, παντοῖος, ὁ, ὁ.

omnimodis, πανταχόθεν, παντοῖως.

omninodus, πανταχὸς, ὁ, ὁ.

omnino, ὅλως, παντελῶς, ἀπαξ.

omnipotens, παντοκράτωρ, ορος, ὁ, παγκρατὴς, ὁ, ὁ.

omnipotentia, παντοκράτεια, ας, ἡ, παγκράτεια, ας, ἡ.

omnis, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, ὅλος, ὅλη, ὅλον, ὁσπ, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ.

omphacinus, ὀμφάκινος, ὁ, ὁ.

omphacium, ὀμφάκιον, ὁ, τὸ.

O N.

onager, ὄναγρος, ὁ, ὁ.

onagros, ὄνειρος, ὁ, allegorium dueſtor.

oneris loco, φορτίῳ ὁ.

onera impono jumentis, ὑποζεύγνυμι τοῖς ὑποζυγίοις.

hoc eſt mulis, ἐκείνοις.

onerate navis, φορτὶς νεὼς, ἀδος, ἡ.

onero, ἐπιφορτίζω, ἐπιφορτίζω.

onerofus, φορτικὸς, ὁ, ὁ, ἐνοχλητικὸς, ὁ, ὁ.

onerofe, ἐνοχλητικῶς, ἐπιφορτικῶς.

onocrotalus, ὀνοκρόταλος, ὁσπ, ὁ.

onus, ὄφρτος, ὁ, ὁ, φόρτος, ος, ὁ, βάρος, ους, τὸ, μόχθος, ου, ὁ.

onus navis, γόμος, ὁ, ὁ.

onus ſuſcipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον, aut κατὰ δύναμιν αἴρεσθαι.

onus ventri depono, ἀποκενόω, & ἀποκενόομαι, χέω, ἀφίημι.

onus impono, γεμίζω, ἐπτὰ, φορτίζω.

onuſtus,

caulus, παρωδὸς, ὁντος, ὁ, σφυρὸν, ὁντος, τὸ.
oaxy, ὀξὺς, ποτ. ὁ, ὀξυρὸν, ὰ, ὁ.

O P.

opacus, σκιερὸς, ὰ, ὁ, σκιόεις, ὁεντος, ὁ, ζοφώδης, ους, ὁν, ῆρος ὁν.
ope omni, πάσῃ μηχανῇ.
opem fero, σωτηρίζομαι, ἀλέξω, vel ἀλαίνω, ἀ, ὁ, ἀλέξομαι, vel ἀρῶ, ἀρέσω, ἀρέσω, ἀρῶ, ὁ, βοηθῶ, ὁ, ἐπικουρῶ, ὁ, ἀναπαύσομαι, χαμαὶρω, ὁ, χαμαὶρω, Poetice.
opem ferre alicui in periculo, σωσιπολεῖν τινι ἐν κινδύνῳ, vel τὰ κρείσσω.
opera, fludium, πόνος, ὁ, ὁ, ἐπιμέλεια, ἡ, ὁ, ἀσκὴ, ἡς, ἡ.
opera, operatio, opus, ἐργασία, ας, ὰ, ἔργον, ου, ὁν.
data opera, ἐπίτηδες, adverbium. ἐξεπίτηδες.
operam collocare in aliqua re, σπεύδω ἔνεκα, vel σπεύδω τινὸς ἕνεκα, σπουδὴν τινὸς ποιοῦμαι, da operam, ut, δὸς ἐργασίαν, sequente infinito. μίμνειν, ὁντ, Attiſophanes. ἐπιμελὴ, ὁντος, τινὸς, ὁντος.
navare operam, ὑπουργῶ cum dativo perſonæ, & cum accuſativo rei, σπουδάζω, διακονῶ τινι.
operam pedere, ματαιονῶ τινὸς.
operæ pretium, ἀξιόλογον. operæ pretium eſt, ἐστὶν ἐπὶ. operæ pretium eſt conſiderare, ἄξιον ἐσθιωσθῆναι.
operam do, σπουδάζω τινὸς σπουδὴν, σχολὴν τινὸς ἀσχολῶ τινα.
operam loco, ἐργαλαβῶ, ὦ.
operam ludere, διατριβὴν ποιοῦμαι.
operari facris, τὰ ἱερὰ χειρουργῶ, ἱερουργῶ, ἱερεύομαι.
operarius, ἐργατὴς, τοῦ, ὁ, ἐργάτης, ὰ, ὁ.
operarius, ὰ, um, ἐργατικὸς, ὴ, ὁ, ἐργατικὸς, ὴ, ὁ.
operario, ἐργατικὸς, ὴ, ὁ, ἐπιτρεπτικὸς, ὴ, ὁ.
operculum, ἐπίθημα, ατος, τὸ, ὰ, πῶμα, ατος, τὸ.
operimentum, ἐπίθημα, ατος, τὸ, σκέπασμα ατος, τὸ, κρύμμα, ατος, τὸ.
operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω.
operor, ἐργάζομαι, πονηρεύομαι, πάσχω.
operoſe, ἐπιτόνως.
operoſitas, τὸ ἐπίτονον, ου.
operoſus, σκληρὸς, ἱδρ, ὁ, ὁ, ἐργώδης, ἱδρ, ὁ, ἡρὸς ὁν.
opertus, κρυπτὸς, ἡρ, ὁ, κρυπτὸς, ὴ, ὁ.
opes, πλοῦτος, ὁ, ὁ, κτῆμα, ατος, τὸ, κτήματα, ων, τὰ.
opes & potentia pollens, δυνατὸς ὦν.
opifex, κατασκευαστὴς, τοῦ, ὁ, δημιουργὸς, ὁ, ὁ.
opificium, χρησίμευμα, ατος, τὸ, κατασκεύασμα, τὸ, ὰ.
opificium more, δημιουργικῶς.
opilio, ποιμὴν, ἱνὸς, ὁ, σφαλιάτης, ἱδ, ὁ.
opime, πλουσίως.
opimus, πίων, ονὸς, ὁ, ὁ, ὰ, πιμελὴς, ἱδ, ὁ, ῆρὸς ὁν.
opinabilis, δοξαστὸς, ὴ, ὁ, δοξαστὸς, ὴ, ὁ, ὁ.
opinatio, δόξημα, ατος, τὸ, δόξασμα, ατος, τὸ.
opinio, δόξα, ης, ἡ, δόκησις, εως, ἡ.
opinio pervulgata, πεφημισμένη δόξα.
ut mea fert opinio, ὡς ὁ ἐμὸς λόγος.
opinio fallit me, διαψεύδομαί τ δόξης.
opinione falli, διαψεύδομαι τοῦ γράμμα, τοῦ δόξης, ψεύδομαι.
ab opinione deduco, μετακιβάζω, μετακινῶ.
opinione celeriùs, ὀξέως ἐλπίδος.
opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν τινὸς περὶ τινα.
opinionem mutare, δόξαν μεταβάλλω.
praeter opinionem, παραδόξως.
opinionis fruſtratio, ἀπόπτωσις, ως, ἡ.
opinor, δοκέω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκῶ μοι.
opinor aliud, quam revera ſit, ἀλλοδοξίω, ὦ.
opinare, δοκίμασε, λογισμὸν.
opinare convivium, ἀρωδὸν δοὺς. Homeros. δοὺς ἀλλον. δαῖτα, ης, ἡ.
opitulatus, ποιητικὸς, ἡ, ὁ, ὁ, βοηθὸς, ὁν, ὁ, ὁ ὦ.
opis, opem, ope, ὁ τὸν ἐπικουρίας βοηθὸν, βοηθὸν, ὁ, ὁ, ὁ

ordine fevato, κατωμοσίως.
ordinem relinquere, τὴν τάξιν ἐκλείπειν.
ordines militum, τάξεις, αἱ, τάγματα, τά.
ordines servare, διατηρεῖν.
in ordinem redigo, κατατάττω.
ordinibus quatuor constans, τετράτακτος, ος, ον.
quinque, πεντάτακτος, ος, ον.
ordinis perturbatio, ἀταξία, ας, ἡ.
ordinis conservatio, διατήρησις, εως, ἡ.
ordino, διατάττω, & ρημ. γραφικώτ. ω, διατρανῶ.
ordior, ἄρχομαι, ἄρξασθαι.
ordo, τάγμα, ατος, τό, τάξις, εως, ἡ, ὁμοιότης, ητος, ἡ, τοῖχος, ου, ὁ, στίχος, ου, ὁ, στοιχία, ας, ἡ, σωστάσις, εως, ἡ, διάταξις, εως, ἡ.
ordo equestris, ἱππικὸν τάγμα, ἱππικὴ τάξις, ἱππικὴ στοιχία, ας, ἡ.
ore ample praditus, πλατύστομος, ος, ον, εὐρύστομος, ος, ον.
ore aureo loquens, χρυσόστομος, ος, ὁ.
ore hiante, χανδόν.
ore rotundo loquor, στογγυλίζω, ἀκριβῶς, ῶ.
uno ore, ἀπὸ μιᾶς, ὑποπτελίεμι, φωνῆ. τὸ ἐν τῷ στόματι.
in ore habere, ἀεὶ στόμα ἔχειν, οὐ στόματι ἔχω, vel διὰ στόματος.
in ore esse, celebrari, διὰ στόματος εἶναι.
ore tenus, μέχρι τῶ στόματος.
orea, κυρτὸν, ου, ἡ, στόμιον, ου, τό.
organice, ὀργανικῶς.
organicus, ὀργανικὸς, ὴ, ὸν.
organum, ὄργανον, ου, τό.
orgia, ὄργια τὰ, ὀργὰς ἑορτὰς celebrare, ὀργιάζω.
ori admovere, ὑποτρέχω.
orichalcum, ὀρείχαλκος, ου, ὁ.
oriens, ἀνατολὴ, ἧς, ἡ.
ad orientem, πρὸς ἕω.
orientalis, ἀνατολικὸς, ὴ, ὸν, ἑῷος, ος, ὁ, ἑῷα, ας, ἡ.
orifleium, ὑφὸν, ατος, τό.
originalis, γνησιόκαρπος, ος, ὁ.
origo, γένεσις, εως, ἡ, ἀρχὴ, ἧς, ἡ, ἄρχη, ης, ἡ.
orion, ὠρίων, ωνος, ὁ.
orior, ὄρνυμι, ὀρνύειν, ἐγκαινόω.
oriri facio, ἀναπλῶ, ἀναπλώσειν.
oria pernlantia, ἐβδομαῖα, ας, ἡ.
oris diductio, διεκφορὰ, ας, ἡ.
oris dignitas, σωματοφυΐα, ας, ἡ, αἰδοιότητος, ατι, ἡ, τὸ αἰδοιότης, ὁτι, σωματότητα, ατι, ἡ, τὸ σωματότητι.
oris fellvitas, ἄγριμα, ατ, τὸ.
orisundus, ὁ ἀναῤῥιπτῶν τὸ γόμον, ὑπὸτ, ὁτι, ὁ.
ornamentum, κόσμημα, ατος, τὸ, κόσμος, ου, ὁ.
ornate, χρωίστως, ἐγκωμιαστικὸν, κοσμίως.
ornator, κοσμητὴς, ὁ, ὁ, κοσμητὴρ, ῆρος, ὁ.
ornatu decenti, ἐὐπρεπῶς.
ornatus, ὰ, ὺν, κόσμιος, ος, ὁ, ἀποσεμνύνεις, ος, ὁ.
ornatus, ως, κόσμος, ου, ὁ, εὐπρεπὲς, ους, τὸ.
orno, εὐφημίζω, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, ἐπιμαρτύρομαι, ῶ.
orno, κοσμῶ, ῶ, cum accusativo, περιστέλλω.
ornus, ὁ ἄγριος μελίη, ης.
oro, pero, δέομαι τοῦ θεοῦ, ἱκετεύειν δέησιν, ἰκετία. ἀπὸ σε αἰτῶ, &c.
orare pro aliquo, ὑπὲρ κἀγὼ τοῦ τινος.
orphanorum alendorum locus, ὁ ὀρφανοτροφεῖον, ου, τό.
orphanus fum, ὀρφανεύομαι.
orphanus, ὀρφανὸς, ὴ, ὸν.
orthodoxa religio, ὀρθοφροσύνη, ας, ἡ.
orthodoxus, ὀρθόδοξος, ος, ὁ, cui opponitur κακόδοξος, ος, ὁ.
orthodoxi, ὀρθόδοξοι, οἱ.
ortus, natus, γεγονὼς, ὁτος, ὁ, γεγονὸς ὁτος, ὁ
ortus, γένεσις, εως, ἡ, ἀνατολὴ, ἧς, ἡ.
oryza, ὄρυζα, ης, ἡ.

O S.

os, οὐς, ὠτὸς, ατος, τό, στόμιον, ου, τό.
os, vultus, ὄψις, εως, ἡ.
os aperire, ἀνοίγω στόμα.
os diducere, διοίγω τὸ στόμα.
os claudere, κλῄω τὸ στόμα.
os protax, μάζων στόμα.
os effrene, incontinens, ἀκόλαστος, ὁ, ος, ὁ ἀκρατὴς, ὁῦς, ος, ὁ ἀκόλαστον στόμα.
os obtuto, ἀτενίσας, ὼ, ὁ ἐκ προσώπου.
os, offis, ὀστέον, ου, τό.
ofcitanter, χασμῶν, ὠμένως.
ofcitatio, χάσμα, ατος, τό.
ofcitator, χασμωμένος, ὁ, ἡ ὁ ἑ.
ofcito, χασμάομαι, ὠμαι, ἀνοίγομαι.
ofculatio, φίλημα, ατος, τό.
ofculor, φιλῶ πικ. κοσὼ, ὦ, κου.
ofculum, σύμβολον, ου, τό, φίλημα, ατος, τό.
ofor honefti, μισόκαλος, ος, ὁ.
ofor mulierum, μισογυνὴς, ὁ, ὁ.
ofor populi, μισόδημος, ος, ὁ.
offa, ὄγκος, ου, ὁ, ὄγκη, ης, ἡ, ὀφὶς, ἴδος, ἡ, ὀφὶς ἴδος, ἡ.
officiorum ludus, ὑπηρεσιῶν, ων, ἡ, vel ὑπηρεσίων, ου, τὸ.
officium, ὑπηρεσία, ας, ἡ, τό.
offifragus, ὀστεοθραύστης, ου, ὁ, ὀστεόθλαστος, ος, ὁ.
offis medulla, ὀστέου μυελὸς.
offendo, ἀτυχίσκομαι, τυραννῶ ἑαυτὸν τι, ὑπερφυῶς.
offendo in exemplam, ὑπογυμνάζω.
offenfio, πτῶσις, εως, ἡ, ἐκβάσις ους, ἡ.
offenfor, βλάπτης, ου, ὁ.
offenfus, πεπτωκὼς, ὁτος, ὁ.
offentabundus, ὀφθαλμιῶν.
offentandus, σφριῶν, ὦ, τὸ σημεῖ λόγον. Euripides. Ariftophanes.
offentare me cupio, ὀφθῆναι, ὦ.
offentare fapientiam, fapientiam fpecimen edere, ἐπιδείξει τοσοῦτον ὁ σοφίης.
offentatio, ἀλαζονεία, ας, ἡ, καυχησμὸς, ου, ὁ, ὁ.
offentatio ingenii apud turbam, ἀγωνισμὸς, ου, ὁ, τὸ, τό.
offentationis amans, φιλαλαζὼν, ονος, ὁ. Budæus in Epift.
offentator, ἀλαζὼν, ὀνος, ὁ.
offentor, πτωκτικὸν ποιῶ. pro jacto, ἀλαζονεύομαι, ὑπερῶμαι.
offentum, πτῶσι, εως, τό.
offia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
offia feptem habens, ἑπτάστομος, ος, ὁ, ἑπτάῤῥοος, ος, ὁ.
offia centum habens, ἑκατόστομος, ος, ὁ.
offitaria, ὀστοφυΐ, ας, ἡ.
offitarius, ὀστοφυὴς, ὁ, ὁ.
offitarius, κατὰ ὀστέον.
offi annulus, κρίκος, ου, ὁ, ὀστέου, ου, τό.
offiolum, ὀστέον, ου, τό, ὀστάριον, ου, τό.
offium, ὀστέου, ου, ὁ, ὀστοῦ, ὀστοῦν, ὁ.
offuarifimus, ὀστεοφυὴς, ὁ, ὁ.
offum, πλησμὸν, ου, ὁ.
offum, βδέλυγμα, ατος, τό, πάχος, ους, τό, κόπρος, ου, ὁ, ὄγκος, ου, ὁ, ὄγκη, ης, ἡ

palpebræ, βλέφαρα, ων, τὰ.
palpitatio, πάλμος, ὁ, ὁ, παλμὸς, ὁ, ὁ.
palpito, πάλλω, πηδάω, πάομαι.
palpo, ψηλαφάω, ὑ, ψαύω.
palpum obtrudo, πάρφαμι.
plaudamentum, χλαμὺς, ύδος, ἡ.
paludatus, χλαμυδηφόρος, ὁ, ὁ.
Paludosus, ἑλώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ.
Palum depango, πασσάλω, ω.
palum figo, πασσαλεύω, ὑ, ἔω τὸ πασσάλιον.
palumbes, φάσσα, ης, ὁ, ἡ φάσσινος, ου, ὁ.
Palus, udis, λίμνη, ης, ἡ, ἕλος, ους, τὸ.
palus, is, palimentum vitis, κάμαξ, ακος, ὁ, ἡ σύκοφος, ου, ὁ, ὁ.
palus, fudes, σκόλοψ, ὁ, σκάλοψ, οπος, ὁ, ὁ, πάσσαλος, ου, ὁ, κάμαξ, ακος, ὁ, ἡ, πάσσαλος, ου, ὁ, ὁ, κάμαξ, ακος, ὁ, ἡ, χαρὰξ, ακος, ὁ, ὁ, χάραξ, ακος, ὁ, ὁ.
palustris, ἕλειος, ου, ὁ, ἑλώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ.
pampinaceus, ἀμπελώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ.
pampinatum, ἄπιον, τὸ.
pampinatio, βλαστησμὸς, ὁ, ὁ.
pampino, ἀποφύλλω.
pampinus, κλάδος, ὁ, ὁ, οἶσπος, ὁ, ὁ, πόα, ης, ἡ.
panarium, ἀγγεῖον, ου, τὸ.
pancratiastes, παγκρατιαστὴς, οῦ, ὁ.
pandectæ, παῦτεκαι, ων.
pandere patulas, ἀναπετάννυμι πύλας, Sophocles; τὰς θύρας ἀναπετάσαι. Lucianus.
pandere secreta, ἀποκαλύπτω τὰ κρύφια.
pandiculatio, σκυθρίασις, ὁ, ὁ.
pandiculari, σκυθριάζω.
pando, ἀπ, κετάνν. ω.
pando, ἰδ, κετάνν. ω.
pandus, ὰ, um, κυρτὸς, ὴ, ὸν, καμπὺς, ὴ, ὺ.
pane alio, ἀρτοποιέω, ὑ, ὦ.
pane vescor, ἀρτεσιτέω, ὑ, ἀρτοφαγέω, ὦ.
panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
panegyrica, adject. πανηγυρικὸς, ὴ, ὸν.
panegyris, πανήγυρις, εως, ἡ.
panem distribuo, πανδοκέω, ὑ, ὦ.
panem vendo, ἀρτοπωλέω, ὑ, ἀρτοπώλης, ου, ὁ, qui panem vendit; & in fem. ἀρτοπώλις, ιδος, ἡ, ὁ.
panem facio, ἀρτοποιέω, ὑ, ὦ.
pango, πήγνυμι.
panicus, πανικὸς, ὴ, ὸν. πανικὸς φόβος, vel ὁ πανικὸς absolute terror:
panifex, ἀρτοποιὸς, ὁ, ὁ, σιτοποιὸς, ὁ, ὁ.
panificium, ἀρτοποιὸς, ὁ, ὁ.
panis, ἄρτος, ου, ὁ.
panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
panis filigineus, σπλήνιος ἄρτος.
panis azymus, ἄζυμος, ὁ, ὁ.
panis buryo illitus, βουτυρόεις, εσσα, εν.
panis nauticus, ναυτικὸς ἄρτος, δίπυρος ἄρτος, Ital. biscotto.
panis fruſtum, ψωμὸς, ὁ, ὁ, ὄγκωμα, ατος, τὸ.
panis parvus, πάγκακος, ὁ, ὁ ἄρτίδιον, ου, τὸ.
panis inopia, σπάνωσις, ως, ἡ. Suidas.
panivorus, ψωμοφάγος, ὁ, ὁ ἀπόφαγος, ὁ, ὁ.
panniculus, ῥάκος, ους, τὸ.
pannis obſitum eſſe, μεταμφιέννυσθαι.
pannoſus, ῥακώδης, ους, ὁ, ἡ ὁ. κατατέτριμμένος, ὁ, ὁ.
pannus, ῥάκος, ους, τὸ.
panther, πανθὴρ, ηρος, ὁ.
pantheum, πανθεῖον, ου, τὸ.
papa, πάππα, δάδδα.
papa, quid ego audio? φεῦ τὶ λέγω;
papa qualem pulchritudinem, φεῦ τὸ κάλλος.
paparer, μήκων, ωνος, ὁ.
papilio, ψυχὴ, ης, ἡ.
papilla, θηλὴ, ἡ, ἡ μαζὸς, ὁ, ὁ.
pappus, πάππος, ὁ, ὁ χνοῦς, ὁ, ὁ, τὸ.
papula, ἐρυσίβη, ης, ἡ.
papyraceus charta, βιβλίον, ου, τὸ.
papyraceus, βύβλινος, ὴ, ὸν.
papyrus, βύβλος, ὁ, ὁ.
par, æqualis, ἴσος, ὁ, ὁ, ἡ, vel ἴσος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁμοῖος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁμόιος, ὁ, ὁ, ἡ, ἐμοῖος Poetice. ἰσόμοιρος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁμόμοιρος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁμόμορος, ὁ, ὁ, ἡ, ἐμόμορος Poetice. ἰσόμορος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁμόμορος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁμόμορος, ὁ, ὁ, ἡ, ἐμόμορος Poetice. ἰσόμορος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁμόμορος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁμόμορος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁμ

pascuis carens, ἄβοτος.
pasceum, βόσκημα, τροφή, τὸ, ἡ, ὁ, τροφός, ὁ, ἡ, ὁ.
passe ave, τρυζάω, ὁ, σαυλιάω, ὠδ.
passer, τρυγόνος ὁ, ὁ.
passerculus, τρυζάω, ὁ, ὦ.
passim, πάντη, ἔφορος, πανταχοῦ.
passive, passiva voce, παθητικὸς.
passivum verbum, τρόπικὸν ῥῆμα.
passus, βῆμα, ατος, τὸ.
per passus metiri, μετὰ τοῦ μετρεῖν, βαιμεῖκωβ Budæus.
passus, latus, expansus, πετασμένος, ὁ, ἡ, Poetice, ἀπετταμένος, ὁ, ἡ per Syncopen, ἐπ ἀπετταμένοις, ὁ, ἡ.
passus, perpessus, πάσι, πόνοι, ὁ.
passus multa, πολλὰπαθὴς, αντος, ὁ, Homerus.
pastinaca, παρθένος, ὁ, ἡ.
pastinatio, σκαφμὸς, ὁ, ὁ, σκάφη, ἀσ, ἡ, ὁ.
pastinator, σκαπανεὺς, ῆως, ὁ.
pastinum, σκάπτρον.
pastor, ποιμὴν, ένος, ὁ ποιμὴς, ὀνος, ὁ, βώτωρ, ορος, ὁ.
pastoralis, ποιμαντικὸς, ὁ, ἡ, βουκολικὸς, ὁ, ὁ.
pastoritius, βουκολικὸς, ὁ, ὁ, ποιμενικὸς, ὁ, ὁ, ποιμαντικὸς, ὁ, ὁ.
pastus, ὡς, ὁ, ἡ, ὁ, νομὴ, ὀνος, ὁ, νομὸς, ὁ, ὁ.
pastusio, ὁ, ὁ, ὁ

penetrale, is, n. ὁ ἐνδότατος, ου, ὁ.
penetro, are, ἐσδύνω, διεισδύω.
peniculus, & penicillus, ἐκμάγδαλον, ου, ὁ.
peninsula, χερρόνησος, ου, ἡ, alii, χερσόνησος, ου, ἡ.
penis, ὄσφρησις, αἰδοῖον.
penitissimus, ἐσώτατος, η, ον, ὑπερτάτω, η, ον, ἀκρότατος, η, ον, & μακρότατος, η, ον.
penitus, eandem habens, κρυπτόθεν, ποτ, ἐ κρύβδ.
penitus, a, um, ἐσθῶν, ὁ, ἐσώτατος, η, ον.
penitus. omnino, τὸ παράπαν, τοπάπαν, διαπαντὸς, πάντως.
penna, νοσσὸς, ὁ, ἡ, πτίλωμα, ατος, τὸ.
pennatum mutatio anna, πτίλωσις, εως, ἡ.
pennas varias habens, ποικιλόπτερος, ου, ὁ, ποικιλόπτιλος, ου, ὁ.
pennatus, πτηνὸς, ὁ, ἡ, πτερωτὸς, τὸν, ὁ.
penfatio meritorum, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
penfator, σταθμητὴς, ου, ὁ.
nihil penfi habens, ἀλόγιστος, η, ον ἀφ' ὁ. ὄνου ἄλογώτερον ἔγων. ὁ ὄνος σκιρτητὴς.
nihil penfi habere, ὄνου κεφαλὴν ἔχειν.
penficulate, ἀφειδῶς.
penfilis, μετοικέσιος, ου, ὁ, ἡ.
penfio, onis, πανθήκη, ἡς, ἡ, ἐνοικ. ου, ὁ.
penfionem folvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
penfitatio, ὠνὴ, ἡς, ἡ.
penfito, σταθμάομαι.
penfum, πεπταμένος, ου, ὁ, ἡ, σταθμιδὸν, ἐπὶ τοῖς, τὸ.
pentateuchus, πεντατεύχου βίβλος.
pentecofte, πεντηκοστὴ, ἡς, ἡ.
pentaria cella, ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, ταμίειον, ου, τὸ.
penula, φαινόλιον, ἡ, φενόλης, ου, ὁ.
penula militaris, δημοσιώνιον, ου, τὸ.
penulatus, qui gaudet penula, περιβεβλημένος.
penultimus, παραπαλαίτατος, η, ον, penultimus fum, παραλήγω. penultima fyllaba, ἡ παραλήγουσα, ης.
penuria, σπορὰ, ας, ἡ, ἀπορία, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, ἔνδειμα, ατος, τὸ, ἐπίλειψις, εως, ἡ.
penuria rerum neceffariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, vel τὸν ἐπιτηδείων.
penus, us, & hoc penu, βίος, ου, ὁ. τὸ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδειον, ου, τὸ. το.
in penu reponi, ταμιεύομαι.
peplus, vel peplum, πέπλος, ου, ὁ.
peplum flutum & longum geftans, ἐλκιπέπλιος, ου, ὁ.
pepo, onis, πέπων, ονος, ὁ.
per, dia, gen. ου, dativ. αι, accuf. ἰνα, genit. ατος, & ητος, genit.
per antiem, ἐπὶ τὸν ἐλαιῶνα.
per me facio, αὐτηρῶ, ῶ, ὁ.
per me, ἐξ ἐμοῦ.
per fe, καθ' αὑτὸν, καθ' ἑαυτὸν, & καθ' αὑτὸ.
per omnia, κατὰ πάντα, καθόλου, κατὰ τὸ πᾶν.
per, adjuranta, ἐπὶ, κατὰ, cum genitivo rogo te per Chriftum, ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ δέομαι, Gregorius
pera, πήρα, ας, ἡ.
pera paftoralis, πήρα ποιμενικὴ.
peralta te confilium capere, ἐκκρεμὴς διακρίνομαι.
perachio, ἐκπνέω, πνεύσω, ὁ, ἡ.
peractio facrorum, ἀγιστεία, ας, ἡ.
peractus, completus, πεπληρωμένος, η, ὁ.
peractus, exactus, ἀκριβὴς, ὁ, ἡ, ὁν.
peragere reum, ἐκδικάζομαι, & κατακρίνομαι τινὸς.
peragere facra, ἱερατεύω.
peragere, διανυστάζομαι, πλέω, ὁ.
peragratio, περιήγησις, εως, ἡ.
peragro, διέρχομαι, περιέρχομαι.
peragro & luftro mente, περιφρονῶ.
peramabilis, ἐρασμιὸς, ὁ, ἡ.
peramanter, ἐρασμίως.
peramatus, ἐκπυστὸς, ὁ, ἡ, κατὰ περίοδ. η, ὁ, ἐπίμαστος, η, ὁ. & Poetice περιπόθητος, ου, ὁ, ἡ. ὁ.
perambulo, διέρχομαι, περιέρχομαι.
peraridus, καταξηρὸς, ὁ, ἡ, ἀνύδρατος, ου, ὁ.
perbeatus, μακαριώτατος, η, ον, ὑπερμάκαρ, ὁ, ὁ.
perbellus, περιφανέστατος, η, ον.
perca, piscis, πέρκη, ης, ἡ, & πέρκος, ου, ὁ.
percalefio, πυρώδομαι, ῶ, ὁ.
percanto, decanto, ἐξάδω.
percelebris, περιφανὴς, ὁ, ἡ, πολυκλεὴς, ὁ, ἡ, περιφανέστατος, η, ον, περίδοξος, ου, ὁ.
percello, περίφημος, περίδοξος.
percello matu, στύκω. meto percellor, percellor dolore, βάλλομαι τὸν δεῖ, ἀπίζομαι.
percellor admiratione, ἐκπλήττομαι.
percenfeo, ἀναριθμέω, ῶ, διήγημαι, ἐπιτελέομαι, ἀναπληρόομαι.
perceptibilis, intelligibilis, νοητὸς, ὁ, ἡ.
perceptio, cognitio, ἀντίληψις, εως, ἡ.
perceptio, κατάληψις, εως, ἡ.
perceptu difficilis, δυσπρόσιτος, ου, ὁ, ἡ, δύσληπτος, ου, ὁ, ἡ, facilis, εὔληπτος, ου, ὁ, ἡ, εὐληπτὸς, ὁ, ἡ.
perceptus, ληπτὸς, ὁ, ἡ.
percipere commodum, ὠφελῶ.
peripio, caplo, fruor, λαμβάνω, ἐκπωμάζω, κατακαμάζω, τρυγῶ, ῶ.
percipio, intelligo, fenfio, αἰσθάνομαι, ἐννοῶ, ὑπονοῶ cum accufativo, αἰσθάνομαι, ἐπιθυμῶ, ἐπιτυγχάνω, ἐπιλαμβάνω, μανθάνω, συμφρονῶ, ῶ.
percipio fenfu, αἰσθάνομαι.
percipio abribus, ἐπιτίθεμαι.
percirtus, πλανήμενος, η, ον.
percitus furore, μανιώδης, ους, ὁ, ἡ.
percolatio, διήθησις, εως, ἡ, διήθημα, ατος, τὸ.
percollo, as, are, διήθω, διηθῶ, ῶ.
percommode, κατ' ἐκκοπὴν.
percontatio, ἀνάκρισις, εως, ἡ, ἱστορία, ας, ἡ.
percontator, πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, πλανὸς, ὁ, ὁ.
percontor, ἀνέρομαι τε τινα, πολυπράγμων τινος ἀναφύω.
percrebrefco, διαβρόδομαι.
percuffus, πεπληγὼς, ότος, ὁ, ἡ, ὑπβρωτος, η, ον, ὁ.
percuffus metu, κατακεῖς ὑπὸ φόβου, ἐκφοβῆς, ὁ, ἡ, ἐκφοβὸς.
percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
percurrere oratione, διέρχομαι, ἐπεξέρχομαι τῷ λόγῳ.
percurro, διατρέχω, διέρχομαι.
percuffio, πλῆξις, εως, ἡ, ἐπίφασις, εως, ἡ.
percuffio pectoris, ἀπὸ τῶν τύπων, τυπτομὸς, ου, ὁ.
percuffor, πλήκτης, ου, ὁ, πλῆκτὴς, ὁ, ὁ.
percutio, καπαίσσω, τινὰ κατὰ, τύπτω τινὰ τινὸς, πλήσσω, κέντω, λιθοβολῶ, ῶ, ἀ, lapide percutio.
percutio, cudo, κόπτω, κατακόπτω.
perdifficilis, πανυχαλεπὸς, ὁ, ἡ.
perdifco, μανθάνω, καταμανθάνω.
perdite amare, ἐπιθυμῶ, ἐπιμανθάνω τινὸς.
perditio, ἀπώλεια, ας, ἡ, ὄλεθρος, ου, ὁ.
perditor, λυμεὼν, ονος, ὁ, λυμεὼς, ὁ, ἡ, ὁ, λυμεὼν, ονος, ὁ, ἀπώλης, ου, ὁ, ἀπώλεις, ὁ, ἡ.
perditus, perdendus, deploratus, δύσλυτος, ου, ὁ, ἡ, ἄλυτος, ου, ὁ, ἡ, ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἡ, ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἡ, ἀνήκεστ

petitia, ἐμπυοῖα, ας, ἡ, πύρα, ας, ἡ, ἐπιτί-
ας, ου, ὁ.
petitiflimus tei militaris, ἐμπυοτάτου τῶν περὶ
τὸν πολεμον.
petitum elle alicujus rei, ἐμπυοῦσθαι ἔγω τινὸς.
petitus, ἐμπυος, ου, ὁ, ἐπιτύμητος, ατη, ὁ, ἐπι-
τυμητικὸς, ὴ, ὁ, ἐπιτυμία, ας, ἡ, ἐπιτύ-
ατος, ὁ.
peritus fum, ἐπίτημαι, cum accufativo, ἐμπει-
ρία, cum genitivo.
perjucundus, ὁ πάνυ ἡδὺς.
perjurium, ἐπιορκία, ας, ἡ.
perjuro, ἐπιορκῶ, ὦ.
perjurus, ἐπίορκος, ου, ὁ, ἐπιορκητικὸς, ὴ, ὁ.
perlatus, πάνυ ἀξιωματικὸς.
perlego, ἀναλύομαι, ἀναγινώσκω διελέγχομαι.
perlevis, ἐπιγέλοιος, ου, ὁ.
perlino, ἐπιλίνω, περιλίνω, ἐπιχρίω.
perluceo, διαλάμπω.
perlucidus, διαυγὴς, ὁῦς, ὁ, ἡ.
perlufio, καταπονοῦμαι, ἡττῶμαι.
permadeo, διαβρέχομαι.
permagnus, ὑπερμεγέθης, ους, ὁ, ἡ, ὑπερεκ-
ὴ, ὁ.
permaneo, μένω πανὺ πρὸς πρὸ perfeveraré, μέ-
νω ἐν τινι, ἐπί τινι.
permano, as, κατηρῶ, ῶ, ἐπηρία, ας, ἡ.
permanfio, ἐπιμονὴ, ἡς, ἡ.
permeabilis, διεκτικὸς, ὴ, ὁ, διεθετὸς, ὴ, ὁ,
ὴ, ὁ, πορώδης, ὴ, ὁ.
permeatio, διόδευσις, εως, ἡ.
permeo, 2a, διαδύνω, διέρχομαι, διαβαίνω, διε-
βάλλω, διήρχομαι.
permifceo, μιγνυμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
permiflio, συγχώνευσις, εως, ἡ, σύγκρισις, εως, ἡ.
permiflus, λιθίτης, ὁ ποικτὸς, ὴ, ὁ.
permiflo ejus, πάντα συγχυσάνεσθαι.
permillio, ιονος, ου, ὁ, διαμείς, ους, ὁ.
permittere rem arbitrio amicorum, ἐπιτρέπειν
τοῖς φίλοις.
permittere fe alteri, πειρατίνειν ἑαυτὸν τινι.
permitto, concedo, ἐάω, ἐπιτρέπω.
permixtio, κρᾶσις, εως, ἡ, διάμιξις, εως, ἡ.
permixtus, σύμμικτος, ὁ, ἡ.
permodeftus, ἐλμητρος, ὁ, ὁ.
permodeftus, ὁ πάνυ χαλεπὸς.
permotio, παρόρμησις, εως, ἡ.
permoveo, διακινῶ, ὦ.
permoveor modice aliqua re, μετρίως πάθω τινι.
pernuleo, καταθλῶ, ῶ, καταπλήσσω, ὦ.
permultum, πολυπλάσιος.
permultus, πολυπλάσιος, ία, ὁ, ἡ, πολ-
πολλὸς, πολλὴ, ὁ πολυπλάσιος, ία, ὁ, πολυπλάσιος,
πολλὴ, ὁ πολὺ.
permutare argentum auro, πλάττειν χρυσὸν ἀρ-
γύρου.
permutatio, διαλλαγὴ, ἀῆς, ἡ, διάλλαγμα, ατος,
τὸ.
permuto, ἀλλάττω, ἀλλοῖόω τὴν γνώμην, festen-
tiam, ἀμείβομαι.
perna, πέρνα, ας, ἡ, πτερνὸν, ὁύτ, ὁ.
pernavigo, διπλόω, ῶ.
pernecefsarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
pernego, ἀξιοῦμαι, ὦμαι.
pernicies alfero, ὀλοθρεύω, cum dativo, πο-
λυπλασιάσμαι, προλυπλασιάζω, ὑπερβάλλω, &
ὑπερβάλλω, cum accufativo.
in pernicicm, ἐπὶ κακῷ, ἐπὶ βλάβῃ.
pernicies, ὑπερβολὴ, ἡς, ἡ, βλάβη, ἡ, ὁ, ὑπέρ-
λασις, εως, ἡ.
pernicioſus, βλαβὴς, ὁῦς, ὁ, ἡ, βλαβερὸς,
ὴ, ὁ, πολυβλαβὴς, ὴς, ὁ.
pernicioſiſſime, ὑπερβλαβῶς.
pernicitas, ὠκύτης, ατος, ἡ, ταχύτης, ητος, ἡ.
pernicitter, πανὺ.
pernio, μύκης, ητος, ὁ, χίμισλαβὼν, ὦνος, ὁ, ἡ, ἐν
χιμῶνι, ὦ, ὦν.
pernionibus laborare, χιμετλιᾶν, ἐν χιμετλιῶ.
pernix, πετὴ, ὁῦς, ὁ, ταχὺς, ὑος, ὁ, ἀκύτα-
ρος, ὁ, ἡ.
pernoctatio, πανυκίς, ίδος, ἡ.
pernoctio, ἀγρυπνία, ἀγρυπνία, ἀ.
pernofco, διαγινώσκω, διαγνωνία, ἀ.
pernox, πανυκίος, ὁ, ὁ, πανυκὴ, ὴ, ὁ.
peto, οὐῶ, ἀπαίτω.
petopportune, πάνυ ἀκαίρως.
petopportune aenis, ἐκ παντὸς τοῦ πάνυ πόρου.
petorpus eſt, πάνυ χρῆσθ ἐστὶν.
petorratio, ἐπιλογὴ, ἡς, ἡ, ἀπικεφαλαίωσις, εως,
ἡ.
petoro, ἐπιλέγω, ἀπικεφαλαιῶ, ῶ.
perpetus, διαμενὴς, ὁῦς, ὁ, ἀναγκαῖος, ατος,
ὁ.
perparum, πάνυ σμικρὸν.
perpaucus, ὀλίγιστος, η, ὁ.
perpellio, ἐπαναγκάζω.
perpendiculatis linea, κάθετος, ὁ, ὁ.
ad perpendiculum, κατὰ κάθετον.
perpendiculum, κάθετος, ὁ, ἡ, διάμετρος, ὁ, ἡ.
perpendo, ἐξετάζω τὰ ροθυμίαμαι, ὁμαι, λογί-
ζομαι τὰ πρὸς ἑαυτὸν, μετὰ ἐπιστήμης τὰ πρὸς
ἑαυτὸν, διαπίπτομαι, ὁμαι.
perpendo rem bene, ὀρθῶς διαλογίζομαι.
perpenſio, ἐπιτήρησις, εως, ἡ.
perperam, κακῶς, πονηρῶς, παρὰ in compoſitio-
ne.
perpeſſio, ἀνοχὴ, ἡς, ἡ, πάθος, ους, τὸ.
perpetior, ἀνέχομαι, πάσχομαι, τλάω, τλῶ.
perpetrator, πράκτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ὁ, πράκτωρ
τῶν, perpetrator homicidii.
perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
perpetuitas, ἀιδιότης, ατος, ἡ, ἀιδιωτὴς, ὁῦς, ὁ, ἡ.
perpetuo, ἀεὶ, ἀεὶ δὲ Hefychio Poet. ἐπὶ πανὺ,
& διαπαντὸς, διὰ παντὸς & Poetice διὰ παντὸς
ἀδιαλείπτως, διαμπερὲς, Poetice.
perpetuum, ἀεὶ, εἰς αἰῶνα.
perpetuus, διὰ παντὸς, ὁῦς, ὁ, ἡ, ἀιδιὸς, ὁ, ἡ.
perplexe, πολυπλόκως.
perplexitas, πολλὴ, ἡς, ἡ, πλοκὴ, ἡς, ἡ.
perplexus, πολύκλωστος, ὁ, ὁ, πολύπλοκος, ὁ, ὁ,
ὁ πολὺς, ὁ, ὁ.
perplexus haereo in aliqua re, ἀμηχανῶ τινι.
perpolio, λεαίνω, ῶ.
perpolitus, κατακεκλωσμένος, ὁ, ὁ.
perpoto, διαπίνω.
perpuliebris, ὁ πάνυ καλὸς.
perquam, ἀν σοφίᾳ.
perquiro, διαζητῶ, ῶ, διερεύνω, ῶ.
perquiſitio, ἐκ πάνυ σπουδῆς.
perrepo, ἀναβαίνω.
perrumpo, διείμαι, διεξελαύνω, διαπίπτω, ῶ,
διαπίπτομαι.
perſalvo, διαφυλάττομαι.
perſaltio, ἀπαγορεύω, ἀπαγορεύω.
perſaltio, διαφυγὴ, ἡς, ἡ, ἀπόφυξις, εως, ἡ.
perſaltor, ἐκφυὴς, ὁῦς, ὁ, ἡ, ἐκφυγὼν, ὦν, ὁ.
perſaltor, ὁ πάνυ ἐκφυγὼν.
perſcribo, ἀπογράφω, ἀπογράφω.
perſcriptio, διαγραφὴ, ἡς, ἡ, ἀπογραφὴ, ἡς, ἡ.
perſcriptor, ἐγκλὴς, ὁῦς, ὁ, κατηγορὴς, ὁῦς, ὁ.
perſcriptus, ἀναγραπτὸς, ὴ, ὁ, καταγραπτὸς, ὴ, ὁ,
ὁ.
perſecutatio, ἐξεύρεσις, εως, ἡ, ἴχνος, ους, τὸ.
perſecutator, διωκὴς, ὁῦς, ὁ, ἐξιχνευτὴς, ὁῦ,
ὁ, ἀνιχνευτὴς, ὁῦ, ὁ, ἐξιχνευτὴς, ὁῦ, ὁ.
perſector, πρόβλημα, ατος, ὁ, διωκτὸν, ὁῦ.
perſeco, διωκτὸν.
perſecutio, διωκὴ, ἡς, ἡ, διωγμὸς, ὁῦ, ὁ.
perſecutor, ὁ διώκων, ὁ διώκτης, ὁῦ, ὁ.
perfecutio, & perſentifco, διωκτὸν.
perſequi judicio, ἐγκαλῶ.
perſequi orationc, ἐπεξέρχεσθαι διεξέρχεσθαι τῷ
λόγῳ.
perſequor, ulciſcor, μετιωρεῖσθαι, ὁ ἐπὶ φόνῳ
τὰ κατὰ μετιωρεῖσθαι, perſequi mortem pa-
tris.
perſequor, πραγματεύομαι τοῦ διώκω τοῦ διωκτὸν
τὸ τὸν, μετιωρῶμαι.
perſeverante, ἐπιτείνοις, καρτερῶντι.
perſeverantia, ἐπιτείνοις, ἡς, ἡ, καρτερία, ας, ἡ.
perſevera, διαγίνομαι μένω ἐπὶ τινι, in aliqua re, πρωτερητῶ, ῶ.
perſimilis, πανυπλήσιος, ὁ, ὁ, πάνυ ὅμοιος.
perſino, ἐπιτείνω, ἐπιτείνω.
perſolvo, ἐκτὸν χρέωσιν, peconiam, ἐκδίδω-
μι ἀποδίδωμι.
perſoluto, ἀντίδοσις, εως, ἡ, ἐκδοσις, εως, ἡ,
ἔκτισις, εως, ἡ, ἀπόδοσις χρέως, perſolutio de-
biti.
perſona, πρόσωπον, ου, τὸ, ὑπόκρισις, εως, ἡ,
ἄλλοτε, εως, ἡ.
perſona, larva, πρόσωπον, ου, τὸ, ſeu πρόσω-
πον, ου, τὸ, πρόσωπεῖον, ίου, τὸ, ὑπόκρισις, εως, ἡ,
ου, τὸ vel ἄλλοτε, εως, ἡ, περιβόλαιον προσω-
perſonalis, πρόσωπικὸς, ὴ, ὁ.
perſonarum acceptio, προσωποληψία, ας, ἡ.
perſonarum acceptor, προσωποληπτικὸς, ὴ, ὁ.
perſonarum rationem habere, προσωποληπτεῖν.
etne perſonarum reſpectum, προσωποληπτεῖν.
perſonam imponere, πρόσωπον ὑποδίδωμι. Poly-
bius.
perſonam alicujus agere (de hiſtrionibus) ὑ-
ποκρίνομαι τινὸς, ὑποκρίνομαι τὸ Διὸς, perſo-
nam agere Jovis.
perſonatus, ὁ ἐν προσώπῳ.
non perſonatus, ἀπροσώπολητος, ὁ, ὁ, ἀπρόσωπος,
ὁ, ὁ.
perſono, ἐξηχέω.
perſpectio, διόψις, εως, ἡ, διάσκεψις, εως, ἡ.
perſpectio difficilis, δυσκατόπτευτος, ὁ, ὁ, δυ-
σόπτος, ὁ, ὁ.
perſpectus facilis, ἐύόπτος, ὁ, ὁ, διακτικὸς τινος,
ὁ, ὁ, ἄκροατος, ὁ, ὁ, ἐύόπτος, ὁ, ὁ.
perſpectum habere alicujus animum, διάσκεσθαι
τινος διάνοιαν.
perſpectus, διόψιμος, ὁ, ὁ.
perſpicacia, σύνεσις, εως, ἡ, ἔννοια, ας, ἡ.
perſpicacitas, τοκαθάρσια, ας, ἡ, εὐβλεψία, ας, ἡ.
perſpicax, εὐβλεπὴς, ὁῦς, ὁ, ἡ, ὀξυδερκὴς,
ὁῦς, ὁ, ἡ.
perſpicio, σκοπῶ, ῶ, διόψια, ας, ἡ, διόψιμος,
διοψιανὸς, ὴ, ὁ, ἀκόπτω.
perſpicio, cognosco, perpendo, ἀναβλέπω, ὦ, ἐ-
πανοβλέπω, ὦ, διόψια, ἀναβλέπω, ὦ, ὁ διόψιμος
ὦ, ἀκόπτω, ὦ, διακατέχομαι.
perſpicue, φανερῶς, σαφῶς.
perſpicuitas, ἐναργεια, ας, ἡ, ἐλλαμψ, ψ, ἡ.
perſpicuus, φανερὸς, ὁ, ὁ, δῆλος, ὁ, ὁ, ἀστρο-
φανὴς, ὴς, ὁ, ἐμφ.
perſpiratio, διαπνοὴ, ἡς, ἡ.
perſpiro, διαπνῶ, ῶ, & διαπνέομαι, ὁμαι,
διαπνέω.
perſtare in ſententia, ἐμμένω τῇ γνώμῃ.
perſto, διαμένω ὦ σὺ, ἐμμένω.
perſtrepo, ἀντιφθέγγω, ὦ, παραπτέγω, ὦ.
perſtringo, vaide ſtringo, διαφέγγω, σπαθίω.
perſtringo, attingo, breviter perſtringo, ὄθω,
ἀπεθύνω διελέγχομαι, ἀπελέγχομαι.
perſtringo, leviter faucio, ἀπτομαι τινος, ἄπτω
ὦ, τινος, Homerus.
perſtringo, inciſo, τάμω, κατατέμνω, θύω.
perſtringo vifum, ἐκπαίω, ὦ.
perſuadeo, πείθω σε, tibi, πειστικὸν σοὶ, ὑ-
πάρχειν σοὶ, ἐμπειθὴς εἶναι σοὶ.
perſuaderi cui facile poteſt, εὐπειθὴς εἶναι, ὁ, ἡ,
ἀκατάπειστος, ὁ, ὁ, ἄπιστος, ὁ, ὁ.
perſuaderi cui difficulter poteſt, δύσπειστος, ὁ,
ὁ, δυσπειθὴς εἶναι.
perſuadeor, πείθομαι, ἀποπείθομαι, ἐπιπείθομαι,
συμπείθομαι, ἀπειπείθομαι.
perſuadeo dicens, πείθω λέγων.
perſuaſio, πειστὴ, ἡς, ἡ, πειθὼ, ὦος, ἡ, πίστις,
εως, ἡ.
perſuaſor, πειθὼν, ὦος, ὁ, πειστὴς, ὁῦ, ὁ, ἡ.
perſuaſorius, πειθανὸς, ὴ, ὁ.
perſuaſum habeo, πίστευμαι.
perſuaſus, πεπειθημένος ὦσπερ.
perſultio, σκαρτμὸς, ὁῦ.
perſulto, ἀλλομαι τινος.
perſultus, ἐξωσπισμὸς, ὁῦ.
pertendo, διατείνω.
pertento, διανοοῦμαι, ὁμαι.
pertentio, ἐπιχείρησις, εως, ἡ.
pertenebro, διατυπόω, ῶ.
pertenfacio, φοβῶ πάνυ, ἐκπλήσσω.
pertenfacitio, ἐκπλῆξις, εως, ἡ.
pertenfactus, ἐκπεπληγμένος ὦσπερ.
pertenro, καπνιζάτω, ἐκπλήσσω.
pertentus, καπνιζάτος, ὁ, ὁ, ἐκπεπληγμένος, ὁ,
ὁ.
pertica, κάμαξ, ακος, ἡ, ἐκπέτασις, εως, ἡ, ὁ.
pertimco, ἐκφοβέομαι.
pertimefco, καπνιζάτω, ἐκφοβέομαι, ἐκπεφοβήμαι
τινα.
pertinacia, αὐθάδεια, ας, ἡ, ἄντοια, ας, ἡ.
pertinaciter, αὐθαδιάζω.
pertinaciter reſiſto, αὐθαδιάζομαι.
non pertinaciter, ἀπροσπαθῶς.
pertinax, αὐθάδης, ους, ὁ, ἡ, ἐμ, ἄντοιος, ὁ,
ὁ, ἄντοιος, ὁ, ὁ.
non pertinax, ἀφιλόνικος, ὁ, ὁ.
pertineo, pertingo, ἐκτείνω, pro attineo, πρόσειμι μοι τινος, & τινα, id eſt hoc, vel
hac ad me pertinet.
pertingo, διήκω τινος, ἐφικνέομαι τινος.
pertractatio, πραγματεία, ας, ἡ, ου, τὸ.
pertracto, καθαπτομαι, διαπραγματεύομαι.
pertrado, ἐρίζω, παραδίδωμι.
pertrafio, διαβαίνω, διαπίπτω, ῶ, διαπίπτομαι.
pertrahendo, περιτρέπω, ὦ, ἐπιτρέπω, ὦ, ἐπιτρέπομαι.
pertrahendo

perverſè, διεστραμμένως, κακῶς.
perverſio, περιτροπή, ἡ, ἡ, περικύκλωσις, σπιρ, ἡ, in Hippiatria.
perverſitas, διεστροφὴ, ἡ, ἡ, κακοήθεια, ἡ, ἡ.
perverſus, διεστραμμ-, ἡ, ἡ, στραφὲὶς, ἡ, ἡ.
perverto, διατρέπω, παραστρέφω, ἄμπω, παραστρέφω, περικυκλῶ, ω.
perviagatio, ἀνάκρισις, σπιρ, ἡ, ἀνάκρισις, σπιρ, ἡ.
pervigilator, ἀγρυπνητὴς, ἡ, ἡ.
pervigilo, ἀγρυπνῶ, ἀκροάομαι, ἀκροῶμαι, ῶ.
pervicacia, αὐθάδεια, ας, ἡ.
pervicaciter, ἐνεπόνως.
pervicax, αὐθάδης, ους, ἡ, ἐξ.
pervigil, ἀγρυπνίστης, ου, ὁ, ὀξυτενὴς, ὁ, ἡ.
pervigilatio, pervigilium, ἀγρυπνία, ἴδος, ἡ.
pervigilium celebro, κατάνυξιν.
pervigilo, διαγρυπνῶ, παννυχίζω.
pervius, διάδηλος, ἡ, ὁ, περάσιμος, ος, ὁ, ἡ, ἴμπασσος, ὁ, ἡ, ἄνυδρος, ος, ὁ, πορώσιμος, ος, ὁ.
perunctus, χρισὲὶς, ἡ, ἡ, ἐγχρισὲὶς, ἡ, ἡ, κατεγχρισὲὶς, ἡ, ἡ.
perungo, χρίω, ἐπιχρίω, κατακαλύφω.
pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
pervolvo, διακυλίω, ῶ.
perurbanus, ὁ παῖς ἀστεῖος.
peruro, ἐκκαίω.
perustio, στρίγκωσις, σπιρ, ἡ, πρηνίασις, σπιρ, ἡ.
perustus, πεφρυγμὲὶς, ἡ, ἡ, ἀφρυγὲὶς, ἡ, ἡ.
perustus Sole, διάκαυσις, σπιρ, ἡ, ἐλαιοφλὲὶς, ἰδὸς, ἡ, ἡ, διαλοιδὸς, ἰδος, ἡ.
perutilis, πολυχρηστος, ἡ, ἡ, μεγαλοφελὴς, ἰδὸς, ἡ, ἡ.
pervulgatio, ἐκφορὰ, ἀς, ἡ, ἡ.
pervulgatus, διάπυστος, ος, ὁ, ἡ, ἐπὶ πλέον γνώριμος, ος, ὁ, ἡ.
pervulgo, διαπύστω, ὑπεκμαίνω.
pes, ποὺς, ποδὸς, ὁ, βάσις, εως, ἡ, κάνθος, ου, ὁ, σφυρὸν, ὁ, τὸ, τάρσος, ου, ὁ, πέλμα, ατος, τὸ, ὁ πέλμα τοῦ, ὁ, ἡ, ἴχνος, ους, τὸ.
pes lecti, κλινοπὸς, οδος, ὁ.
peſſime, πονηρὰ.
peſſimus, πονηρότατος, ἡ, ἡ, κάκιστος, ἡ, ὁ.
peſſulum obdo, μοχλὸν, ὦ, μοχλεύω.
peſſulus, μοχλὸς, ὁ, ὁ, μοχλὸς, ὁ, ὁ.
peſſum eo, retrocedo, ἀναχώρημα, pro eo ſuadum ire, χώραν πάσην, καπνόφημα.
peſſundo, κρυπτάπτω, ῶ.
peſte labore, λοιμάττω.
peſtifer, πανσιοφὸς, ου, ὁ ἐπὶ ἐ.
peſtilens, λοιμώδης, ους, ὁ, ἡ ἐ.
peſtilentia, λοιμὸς, ὁ, ὁ.
peſtis, λοιμὸς, ὁ, ὁ.
peſtis, ideſt peſtilens, & exitialis homo, ἀλάστωρ, ορ, ὁ, λοιμὸς, ὁ, ὁ, ἐπ. ſic Ariſtides λοιμὸς, καὶ φθόρον πόλεως, homines exitiales, & corruptores civitatis, quos Ariſtophanes vocat φθόρας πολίτων, pernicioſos homines.
petaſo, πίλος, ου, ὁ, πίτασος, ου, ὁ.
petaſus, πέλλα, ας, ἡ, πίτασος, ου, ὁ.
petax, πανσιοφὸς, ου, ὁ ἐπὶ ἐ.
petere aliquem lapide, βάλλω τινὰ λίθῳ.
petigo, λειχὼν, ονος, ὁ.
petiolus, μίσχος, ου, ὁ.
petitio, αἴτημα, ατος, τὸ, αἴτησις, εως, ἡ.
petitor, αἰτητὴς, ὁ, ὁ.
peto, oro, αἰτῶ, ῶ, vel αἰτέομαι ὡς δεῖσθαι μου ἦν, ut mihi hoc det: pro profiſcor, χρὴ μὴν, ὦ Κάρυβδι, Corinthum, peto hoc abs te, αὐτὸ τοῦτο παρὰ σοῦ.
petra, πέτρα, ας, ἡ, πέτρος, ου, ὁ, λίθος, ου, ὁ, cll m. g. λαὸς, ου, ὁ, Cyrillus.
petroſus, πετρῶδης, ους, ὁ ἐπὶ ἐ, πετρῶδὲὶς, ους, ὁ ἐπὶ ἐ, πετρώδὲὶς, ους, ὁ ἐπὶ ἐ.
petulanter, ἀβροτίως, ἀπαιχμάτως.
petulanter me gero, ἀκολουθῶω, ἀκολαστῶ, ῶ, ἀβροτῶ, ῶ.
petulantia otii, ἀβροτομὶα, ας, ἡ.
petulantia juvenili audeo, ἰσοκλωμὶα.
petulantia linguæ utor, ἀβροτολογὶα, ας, ἡ.
petulantia, ἀκολουθὶα, ας, ἡ, ἄβρα, ας, ἡ, φλυαρὶα, ας, ἡ.
petulcus, κερατὼν, ὁ, ὁ, & κερατὼν, ὁ, ὁ, & κερατώδης, ους, ὁ, ἡ.
pexus, ξαντὸς, ἡ, ὁ, κτενιστὸς, ἡ, ὁ, ξυστὸς, ἡ, ὁ.

P H.

Phalangarius, ὀπλίτης, ου, ὁ.
phalanx, φάλαγξ, αγγος, ἡ.
phalcus, φάλκος, ου, τὸ.
phaleras aureas habens, χρυσοφάλαρος, ος, ὁ, ἡ.
phanaticus, φανὸν, ου, ὁ, φανὸν ου ἕνεκα, ὁ.
phantaſia, φαντασὶα, ας, ἡ.
phantaſma, φάντασμα, ατος, τὸ.
phanum, ſeu fanum, templum, νεὼς, ὁ, ἡ.
pharetra, φαρέτρα, ας, ἡ, βελοθήκη, ης, ἡ.
pharmacopola, φαρμακοπώλης, ου, ὁ.
pharmacum, φάρμακος, ου, τὸ.
phaſianus, φασιανὸς, ὁ, ὁ.
pheretrum, φέρετρον, ου, τὸ, & φέρτρον, ου, τὸ.
phiala, φιάλη, ης, ἡ.
philomela, φιλομέλη, ης, ἡ.
philoſophia, φιλοσοφία, ας, ἡ.
philoſophice, φιλοσόφως.
philoſophicus, φιλοσοφικὸς, ὴ, ὸν.
philoſophor, φιλοσοφῶ, ῶ.
philoſophus, φιλόσοφος, ου, ὁ.
philtrum, φίλτρον, ου, τὸ.
phlebotomia, φλεβοτομὶα, ας, ἡ.
phlebotomum, φλεβοτόμον, ου, τὸ, μαχαιρὶδὶον, ἰδος, ου, ὁ.
phoca, φώκη, ης, ἡ.
phœbas, vaticinatrix, φοιβὰς, ἄδος, ἡ.
phœbeus, φοιβὲὶος, ου, ὁ, & φοιβὲὶος, ου, ὁ, ἡ.
phœnicea, punica, φοινίκεα, ης, ἡ, & contracte φοινίκη, φοινίκεα, σπιρ, ἡ.
phœnix, φοινὶξ, ικος, ὁ.
phraſis, φράσις, εως, ἡ.
phraſis coactus, & elegans, φράσις, εως, ἡ ἐ, aut Aiſii μεμφόμενος.
phrenesi laboro, φρενιτὶζω, ἄω, & φρενιτῶω.
phrenesis, φρένησις, εως, ἡ.
phreneticus, φρενητικὸς, ὴ, ὸν.
phthiſis, φθὶσις, εως, ἡ.
phthiſi correptus, φθισιῶν, ων, ὁ, ἡ ἐ.
phyſicus, φυσικὸς, ὴ, ὸν.
phyſiognomon, vel phyſiognomus, φυσιογνώμων, ονος, ὁ.
phyſiognomia, φυσιογνωμὶα, ας, ἡ.

P I.

Piacularis, κραδαντὴρ, ου, ὁ.
piaculo obnoxius, ἐνοχὸς, ἡ, ὸν, ἐνοχὸς, ἡ, ὸν, ἐνοχὸς, ἡ, ὸν

pituita abundans, pituitosus, φλεγματικὸς, ὁ, ἡ φλεγματώδης, τὸ, τὸ ἰδ. ὁ.

pituitosus, φλεγματώδης, ους, ὁ, ἡ, τὸ ἰδ. ὁ.

pius, ἀνόσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, ἀλιτὴς, ὁ, ἡ ὁσιος ἢ, ὁσιώτατος, ου, ὁ ἢ ἡ.

pius sum, ἀνόσιος, ὁσιότης, ὁ.

pix, ἴτεως, ὁ, ἡ.

P L.

placabilis, ἵλεως, ὁ, ἡ, εὐίλατος, ὁ, ἡ.

aegre placabilis, δυσπρόσιτος, ὁ, ἡ, βαρυθυμὸς, ους, ὁ ἢ ἡ.

placabilitas, ἀφειτότης. ους, ἡ.

placamen, ἵλασμα, ατος, τὸ.

placatio, ἀφειτότης, ὁ, ἡ, ἵλασις, ους, ἡ, ἱλασμὸς, ου, ὁ.

placatu facilis, εὐπαλίντονος, ὁ, ἡ, difficilis, δυσκολώτερος, ὁ, ἡ.

placatus, πρᾶος, ὁ, ἡ.

placendi studiosus, ἀρεσκος, ὁ, ἡ, ἀνθρωπάρεσκος, ὁ, ἡ.

placenta, θρομβικὸς, ἴδος, ὁ, ἡ, ὑπερμομικὸς, ὁ, ἡ, ὑπόμμιον, ου, τὸ, μήτρης ους, ὁ ἢ ἡ, ἐπιπλοὴ, ἥτος, ὁ, ἡ, πλακοῦς ἥτος, ὁ.

placentula, πλακοῦντος, ου, τὸ.

placeo, ἀρέσκω τινὶ, ἐξάπτομαι τινὸς, ὁ.

placeo mihi, ἐκλύομαι, ἡγεμόνεύομαι ἐμαυτοῦ, ὁ.

placet mihi indere, ἀρέσκειν μοι ποιῆσαι.

placet, ἀρέσκει, ἔδοξε, ἔδοξεν.

placide, ἡσύχως, πράως.

placiditas, ἠσυχία, ας, ἡ, ἡσυχίη, ης, ἡ.

placidus, sedatus, ἥσιος, ου, ὁ, ἡ, ἥμιον, ου, ὁ, ἡσύχιος, ου, ὁ, ἡ, ἀκίνητος, ὁ, ἡ, γαληνιῶν, ὁ, ἡ.

placidus, non undosus, ἀκύμων, ονος, ὁ, ἡ, ἀκύμονος, ου, ὁ, ἡ.

ad placitum loquor, ἀρεσκάζω.

placitus, ἀρεστὸς, ἡ, ὁν.

placitum, decretum, ὅρισις, ὁ, ἡ, τὸ, ὁριστὸν ου, ὁ, τὸ.

placo, αὐτὸ μόνον ἀΐειν, & ὅμοι, ἱλάσκομαι, πρᾴνω ἄκουσον, ἐπαίρεσιν κατεμῆσαι, ἱλασμὸν ἱλάσκομαι, ἵλασμαι, ἀποκαλίνω, πρᾴνω.

placo, πᾶ, πλήσσ. ἐῖς, ὁ, πλήσσω, ους, τὸ, ἐπανλεῖς, ους, ὁ.

placo, pro regione, πλῆμα, ατος, τὸ, χώρα, ας, ἡ.

plaga, arum, retia, ἄγκιστρα, εἰ, vel ἄγκιστρα, τὰ.

plagas, id est retia tendere, χαλάω, & ἀναχαλάω.

plagas inferre, πλαγὴν ἐπιβάλλω τινι.

plagiarius, ἀνδραποδιστὴς, ὁ, ἡ.

plagium, ἀνδραποδισμὸς, ὁ, ἡ.

plango, κόπτομαι, ὁ, ἡ, τύπτομαι, ὁ, ἡ.

planctus, κοπετὸς, ὁ, ἡ, ὀδυρμὸς, ὁ, ἡ.

plane, omnino, ἀκριβῶς, σαφῶς. pro penitus, πάντως, παντελῶς.

planeta, πλανήτης, ὁ, ἡ.

plango, tundo, κόπτομαι. pro lamentari, θρηνῶ. τὸ τύπτω πάντα.

planities, ὁμαλότης, ητος, ἡ, πέδιον, ου, τὸ.

planta, φυτὸν, ὁ, τὸ, φυτόμα, ατος, τὸ.

planta pedis, πέσιον, ου, ὁ, πέλμα, ατος, τὸ.

plantas colo, φυτεύω, ὁ, φυτοσφία, ὁ, ἡ, seu φυτοφύλαξ, ακος, ὁ.

plantas transplantare, τὰ συγμοσπείρω, μεταφύω.

plantis consitus locus, φυτάριμα, ατος, τὸ, φυτάσιμον, ου, τὸ.

plantatio, φύτευσις, εως, ἡ.

planto, ὡ, φυτεύω, φυτεύσω, ὁ.

planum facio, demonstro, ἀναδείκνυμι, ἀναδείξω τοῦτο.

planum facio, h. e. aequo, πέτομαι ζῶ.

planus, ὁμαλὸς, ὁ, ἡ, γραφὺς, ὁ, ἡ. pro manifesto, σαφὴς, ὁ, ἡ, ἐμφανὴς, ὁ, ἡ.

plantarium, φυτὸν ου, ὁ, ἡ.

platanus, πλάτανος, ου, ὁ, ἡ.

platea, πλατεῖα, ας, ἡ, ἀγύρτης, ὁ, ἡ.

plaudo, κρούω, ὁ, κροτάλιζω, ὁ, ἐπικροτῶ, ὁ, κροτάσσω, ἐπαλλάσσω. plaudite.

plaudo super aliquo re, ἐπικαυχάομαι τινι, ὁ.

plaudo alicui, ἐφύτω τινι, ὁ.

plaudibilis, καυχητὸς ἄξιος, ὁ, ἡ.

plaudito, ἀποφοτὸν ὦ.

plaudtarius, plaudtrix, ἀμαξήτης, ου, ὁ ἢ ἡ.

plaudtorum fabricator, ἀμαξοποιὸς, ὁ, ἡ, ἁμαξουργὸς, ὁ, ἡ.

plaustra fabricor, ἀμαξοποιῶ, ὁ, & ἁμαξουργῶ, ὁ.

plaustro vehor, ἁμαξεύομαι.

plaustro trita via, via vehicularis, ἁμαξιτὸς, ὁ, ἡ, vel ἁμαξιτὸς, ου, ὁ, Herodot.

plaustrum, ἅμαξα, ης, ἡ, ἅγκιστ, ους, τὸ.

plaustus, κρυτὸς, ου, ὁ, κρότημα, ατος, τὸ.

plaustus carpo, ἐπιδέκνυμι. & ἐπιδείκνυμι.

plaustu dignus, κρότου ἄξιος.

e plebe, δημότικος.

plebecula, ὄχλιδιον, ου, τὸ.

plebejus, δημοτικὸς, ὁ, ἡ, ἰδιώτης, ὁ, ἡ, idem ac vulgaris, τοῦτο, ἀστὸς, ὁ, ἡ.

plebem solicitare ad res novas, ἀνακινῶ.

plebecola, δημοκοίτης, ὁ, ἡ, δημοκόλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ.

plebs, οἱ τοῦδαί. τὸ πλῆθος, ους. ἐχλος, ου, ὁ.

plecto, ἰῶ, κολάζω. τιμωρῶ τινα.

plectrum, πλῆκτρον, ου, τὸ.

plejades, πλειάδες, αἱ.

plene, σαφῶς, ἀκριβολογίαν, ἀκριβῶς, πλήρως, ἓν πλήρει, πανταχοῦ.

plenilunium, πανσελήνου, ὁ, ἡ.

plenissimus, πανσεληνιακὸς, ὁ, ἡ.

plenitudo, πλήρωμα, ατος, τὸ, πλήρωσις, εως, ἡ, ἡ.

plenus, μεστὸς, ὁ, cum genitivo. ἀνάπλεως, ὁ, ἡ, πλήρης, ους, ὁ ἢ ἡ.

plenus fum, γέμω, πλήθομαι, cum genitivo.

plenior, ὁ, πολλοῦ, πλησιέστερον.

plerumque, ἐπὶ τὸ πολὺ, πλειστάκις.

plerunius, πολλάκις, ἴδος, ὁ, ἡ.

pleuriticus, πλευριτικὸς, ὁ, ἡ.

plexilis, πλεκτὸς, ὁ, ἡ, χαλκόπλ. ὁ, ἡ.

plexus, ους, ὁ, ἡ, τὸ.

plica, πτυχὴ, χῆς, ἡ, πτύγμα, ατος, τὸ, πτύξις, εως, ἡ.

plicatilis, πλακτὸς, ὁ, ἡ, ἐπτυκτὸς, ὁ, ἡ.

plicatio, πλοκὴ, ἡ, ἡ, πτυχὴ, χῆς, ἡ.

plicatura, πτυχὴ, χῆς, ἡ, πτυχὴ, χῆς, ἡ, πτύξις, εως, ἡ.

plicatus, complicatus, πτυκτὸς, ὁ, ἡ.

plico, πλέκω, πτύσσω.

plorabundus, κλαυθμυρὸς, ου, ὁ, ἡ.

ad plorandum indocere, κλαυσὶ δάκρυα, εἰ δὲν πρὸς ἄγω.

plorare copio, κλαυσιάω.

ploratis, πραγίσεις, ἰαλμιγίσεις, ους, ὁ.

cum ploratu ejulatuque, & ejulatu.

ploratus, κλαυθμὸς, ὁ, ἡ, κλαυμὸς, ου, ὁ, ἡ, ὀλοφυρμὸς, ὁ, ἡ, ὀδυρμὸς, ὁ, ἡ, ἐλεεινὸς, ὁ, ἡ, ἀνὴ, ἡ.

ploro, κλάω, κλαίω, ἀλοφύρομαι, δακρύω, ὀδύρομαι, κλαίω.

pluma, πτίλον, ου, τὸ, χνοὶ, ὁ, ἡ.

plumbeus, μολύβδινος, ὁ, ἡ, μόλιβδος, ου, ὁ.

plumeus, πτερώτος.

plumeus, πτίλινος, ὁ, ἡ.

plumipes, πτερόπους, ὁδὸς, ὁ.

plumo, πτάλω.

plus, δύνῳ, ὑπερβάλλω, & ὑπερβάλλω, & ὑπερβάλλομαι, madefacti.

plurali numero, adv. πολυθρονικῶς.

plures, οἱ πολλοὶ.

pluribus, ἐπὶ πολὺ, cui opponitur ἐπὶ βραχὺ paucis.

pluris aestimare, πολὺ πλείω, περὶ πλείω ποιοῦμαι τινα.

plurimum, πλεῖστον, ου, τὸ.

plurimus, πλεῖστος, ου, ὁ.

quamplurimus, πανπλεῖστος, ου, ὁ, ἡ, ἀφ' ὁ, ἐπὶ πλεῖστον, ἐπὶ πλεῖστον, quamplurimum tempus. Demosthenes.

ut plurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, κατὰ τὸ πολὺ, τὰ πολλὰ.

pluris aestimare, πλείονος τιμῶμαι.

plus, πλέον, πλείων.

plus aequo audeo, insolesco, πλεονάζω.

plus, minus, πλέον, ἔλαττον.

plus satis, πλέον τοῦ δέον.

plus quam, πλέον, ut πλέον τοῦ φαγεῖν, ἢ μᾶλλον, plusquam natura, & modus exigit.

plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.

pluscules, πλεονάσιοι, ὁ, ἡ.

Pluto, οἱ, Πλούτος, ου, ὁ. Ἀΐδης, ου, ὁ.

plovia, ὄμβος, ὁ, ἡ, ὄμβος, ου, ὁ.

pluvia aqua, ὕδωρ, ατος, τὸ. Xenoph. Atticos. ὄμβος, ου, τὸ.

pluvia carens, ἀόμβιος, ὁ, ἡ, ἄβροχος, ὁ, ἡ.

pluviae penuria, ἀνομβία, ας, ἡ.

pluviosus, ὑετώδης, ους, ὁ ἢ ἡ.

pluvius, & pluvialis, ὑμβερὸς, ὁ, ἡ, ὑετιὸς, ὁ, ἡ.

P O.

pocillator, οἰνοχόος, ου, ὁ.

inter pocula, ἐν τοῖς πόλεσι.

pocula ministrare, οἰνοχοῶ Διὶ, Jovi.

poculentus, οἰνώδης, ὁ, ἡ.

poculum, ποτήριον, ου, τὸ, ἔκπωμα, ατος, τὸ, δέπας, ατος, τὸ.

podagra, ποδάγρα, ας, ἡ, ποδαγρία, ας, ἡ.

podagra laboro, ποδαγρῶ, ὁ.

podagricus, ποδαγρικὸς, ὁ, ἡ, ποδαγρικὸς, ὁ, ἡ.

podex, icis, πρωκτὸς, ὁ, ἡ, πυγὴ, ἡ, ὁ.

poema, ποίημα, ατος, τὸ. γράμμα, ατος, τὸ, δημόσιος, ου, τὸ.

poemation, ποιημάτιον, ου, τὸ.

poena, τιμωρία, ας, ἡ, ζημία, ατος, τὸ, ζημία, ας, ἡ, δίκη, ης, ἡ.

poena affici, δίκην τινα, τιμωρίας δίκας, δίκην ἔκτινα, τιμωρίαν ὑφίστασθαι, ἀποτίσασθαι δίκας ἢ ἐκτίνω τιμωρίαν.

poena dignus, ἀξιόποινος, ὁ, ἡ, ἄξ. ὁ.

poenae debitae eximo, ἀτιμόω, ὁ.

poenas infligo, τιμωρίας, ους, ὁ.

poenam exigere, τιμωρίαν δίκην.

dare poenas, τιμωρίας δίκας, δίκην ἐκτίνω ἀτιμίας, ἐκτίνω τὰ ὀφλήματα.

poenas ferre de aliquo, δίκας ἀφεῖναί τινος.

poenas infligere, ἐπιτιθέναι τιμωρίαν.

poenae repetere, ἀπαιτῶ τοιοῦτ.

poenis afficere, πολλῶν τοῦ ζημίαν.

poenis affici, πλακάσθαι, δίκην ἔκτινα τοῦ ὑμαρτήματος.

poenitendus, μετανοητὸς, ὁ, ἡ.

non poenitendus, ἀξιόμεμπτος, ὁ, ἡ, ἀμέ ὁ.

poenitentia, μετάνοια, ας, ἡ, μετανόησις, εως, ὁ.

poenitentia ferus, ἀγχόβολος, ου, ὁ.

poenitentia ducor, μετανοέομαι.

poenitet, μετανοῶμαι μοι τῶν, μετανοῶ, ὦ, μεταμέλομαι μοι τῶν.

poeta, ποιητὴς, ου, ὁ.

poeta, ποιητὴς, ου, ὁ, ἀοιδοποιὸς, ὁ, ὁ ἀοιδὸς ὕμνου, ὁ, ἡ ἀοιδοποιὸς, ὁ, ἡ, ὁ ὕμνος, ου, ὁ, ὕμνος, ου, ὁ, ἀοιδὸς, ὁ, ἡ.

poeticus, ποιητικὸς, ὁ, ἡ.

poetria, ποιήτρια, ας, ἡ.

polenta, πόλεντα, ης, τὸ.

poli, πόλω, ὁ.

polio, ξέω, & ξύω, λειαίνω.

politis, γλαφυρὸς.

politio, γλαφυρῶ.

politura, γλαφυρία, ας, ἡ.

politus, πεπολὶς, ὁ, ἡ, ξυστὸς, ὁ, ἡ, γλαφυρὸς, ὁ, ἡ.

polleo, valeo, ἰσχύω. δύναμιν μέγα, potentia valeo.

polleo auctoritate, & gratia, ἀξιωτέρω ὦ.

pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ, ιρος, ὁ.

pollicear, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαι πᾶς πολλὰ, ὑφίσταμαι, τιμῶμαι.

pollicetor, me doctorum, ἐπαγγέλλομαι διδάξειν.

pollicori filo de aliquo, βάλλω ἐς τινα, vel πρὸς τινα.

pollicitatio, ὑπίσχνεσις, εως, ἡ, ἐπαγγελία, ατος, τὸ.

pollicitationem impleo, ἢ ὑπίσχνεσιν ἐντελῆ, ἐπαγγελίαν τοῦ ἐπαγγελίας, κρατῶ τὰ ἐπαγγελμένα.

pollincior, πωλῶ, ῶς, ὁ, ἀπρίω, ὦ, ὁ.

pollis, πὸς, vel pollen, λόχη, ους, ὁ, ἡ, πατάλαπ ος, ὁ, ἡ.

polluo, μολύνω. μιαίνω, χράνω.

polluo me cade, μιαιφονέω, ὦ.

polluor, μιαίνομαι.

pollutus, μιαιφόνος, ὁ, ἡ, ἀνίερος, ὁ, ἡ.

non pollutus, ἀμίαντος, ὁ, ἡ.

polus, πόλος, ου, ὁ.

polypus, πολύπους, ὁδος, ὁ.

poma leio, ἀπωροφορῶ, ὦ.

pomarium, πωμάριον, ου, ὁ, ὀπωροφυλάκιον, ου, τὸ.

pomeridiano tempore, ἐπιδείλια.

pomeridianum tempus, δείλη, ης, ἡ.

pomeridianus, δειλινὸς, ὁ, ἡ.

pomerium, πωμήριον, ου, τὸ.

pomifer, ὀπωροφόρος, ὁ, ἡ.

pompa, πομπὴ, ἡς, ἡ.

cum pompa ineedo, πομπεύω.

pompam ducere, πομπεῖον ποιεῖσθαι, πομπεῖον πέμπειν, πομπεύομαι.

pompaticus, πομπικὸς, ὁ, ἡ. pompatice, πομπικῶς.

po-

pomum, μῆλον, ου, τὸ. σπυρὶς, ιδος, ἡ.
pomus, gen. tûm. μῆλον, ου, ἡ.
ponderatio, ταλαντισμὸς, ου, ὁ.
ponderis, pondo, τίθημι.
pondero, libro, ἴσον ζυγοστατῶ, ῶ, ταλαντίσω. μαι. σταθμῶμαι.
ponderale, βαρίδιον.
ponderosus, βαρὺς, ῆος, ὁ, ἡ. βαρυβριθὴς, ὁος, ὁ, ἡ. ῥᾳδ. ὁ.
ponds, ος, ὁ, λίμνη, ης, ἡ. ἕλος, ους, τὸ.
pondus, gravitas, onus, ἄχος, ους, τὸ. ὄγκος, ου, τὸ. ὄγκος, ὁ, ἡ. βρίθος, ους, τὸ. βάρος, ους, τὸ. βάτιμα, ατος, τὸ.
pondus quod appendirur, ὅλκη, ῆς, ἡ. σταθμὸν, ὁ, ἡ.
pondus adjicio, graviis reddo, βαρυνοβαρίζω.
pone, ὄπιθεν, ὀπισθεν.
pone sequens, ὑποθεμελιόδετ. ος, ὁ, ὑποδύτης, ὄτου, ὁ.
ponere operam in re aliqua, σπουδάζω περί τινος.
pono, ῖς, πόθημι, τοποθετῶ, τίθημι.
ponti, χάρακα, ατος, τὸ. ζεῦγμα ποντικὸν, pons fluvii.
pons navis, σανίδωμα, ατος, τὸ. διαβάθρα, ας, ἡ. κανὸν, ὀνος, ὁ. κλίμαξ, ακος, ἡ.
ponte jungere fluvium, χαράσσω, νῶ. ζεύγνυμι ποντικῶς.
ponticulus, γεφυρὶς, ίδος, ἡ.
pontifex, qui pontem facit, χαρακοποιὸς, ὁ, ἡ. χαρακοποιὸς, ὁ, ἡ.
pontifex, ἱερεύς, ὁ, ἡ. ἀρχιερεὺς, έως, ὁ.
pontificatus, ἀρχιερωσύνη. ης, ἡ.
pontificius, ἀρχιερατικὸς, ἡ, ὸν.
pontigradus, διαπεραστικὸς, ὸν, ὁ, ἡ. vel διαπεραστὴς, ὁ, ἡ. ποντοπόρος, ὁ, ἡ.
pontivagus, πολυκαινὸς, ὁ, ἡ. ἁλίπλαγκτος, ὁ, ἡ.
pontus, πόντος, ου, ὁ.
popellus, ὄχλιδιον, ου, τὸ. ὀχλιδάριον, ου, τὸ.
popina, ταβέρνα, ας, ἡ. πὼ, πῶς, ὁ.
popinalis, εὐδαίτιος, ὁ, ἡ. ὀψοφάγος, ὁ, ἡ. ὀψοποιικὸς, ὴ, ὸν.
popinalis, ἐσθιατὴς, ὁ, ἡ. ὀψοφάγος, ὁ, ἡ.
popino, ῶ, ὀψοφαγῶ, ὀψοποιῶ.
populari, ἐθνικεύω, ῶ, ὁμοιωτὴς, οῦ, ὁ. pro charta populea, χαρτὶς ἐκ βύλου.
popularis aurae captatio, δοξοσοφία, ας, ἡ.
popularitas, δημοφιλὴς ας, ὁ, ἡ. δημοφιλὴς, ὁ, ἡ.
popularitet, δημοποιῶ.
popularis, νεῴδιος, ος, ὁ. ἐνδημικὸς, ὸν, ὁ, ἡ.
popularor, ἐκτοξεύομαι, ευσῶ, ὁ.
populeus, λόμινος, ὁ, ἡ.
populi severem auferre, δημαγωγῶ.
populi rector, ἀρχιλαὸς, ὁ, ἡ. ὁ, ἡ. ὁ ἀρχιλαὸς, ὁ, ἡ.
populo, δημεύω.
in populo verfor, δημοτρεύω, ῶ.
populo jucundus, δημοτρεφὴς, ὁ, ἡ. ῆος, ὁ.
popular, aris, ari, ἀκακτέω τοῦτο τοῦ, τοῦτο, τοῦτο τοῦ τοιοῦδε, partiam, ἀστασιάζω, ῶ, ἀστασιάσω, ῶ.
populorum domitor, λαοδάμας, αντος, ὁ.
populum mihi concilio, δημαγωγῶ.
ad populum refere de aliqua re, χρηματίζω τινὶ ὡς πρὸς, ἀποδείκνυμι, ὡς τὸ δῆμον. ἀποφαίνω περὶ τὸ δημόσιον.
in populum distribuere, κατανεμομοιράζω.
populus, λαὸς, ου, ὁ. λαὸς, ου, ὁ, ἡ. ἐκκλησία, ας, ἡ, ὁ, ἡ.
populus arbor, πτελέα, ας, ἡ.
populus alba, λάκις, ος.
populus nigra, ἄζυφος, ου, ἡ.
porca, ης, ἡ. ὗς, ὑὸς, ἡ.
porcarius, finum pastor, ὑσβοσκὸς, ὁ, ἡ.
porcinus, χοιρῶδης, ὁ, ἡ. ὑικὸς, ὴ, ὸν.
porculus & porcellus, χοιρίδιον, ου, τὸ.
porcus, ὁ, ἡ. χοιρὸς, ὁ, ἡ.
pori in corpore humano, πόροι, οὶ.
porrectio, ἐπίτασις, ασ, ἡ. τανύσεσις, ως, ἡ.
porrectus, ἐπτεινὸς, ὴ, ὸν.
porrigere supplicium manu, τὴν χεῖρα, χεῖρας ὀρέγω.
porrigere dexteram, τὴν δέξιαν πρατείαν, vel ἀπατώλην, δεξιόσαν.
porrigo, extendo, protendo, τείνω, ἐντείνω, παρατείνω, πρατείνω, ὄργυμι, & ὀρέγνυμι, ὑπτιάζω.
porrigo, offero, praebeo, trado, δίδωμι, ὀδίδω, & ὀρέγνυμι, παρέχω, παρίχω.
porrigine laboro, πτυσιάω.
portigo, inis, λειρὶς, ῖδος, ἡ.
porro, caetcrum, verum, γοῦν, δὲ, δὴ, γάμμε
sed poftponitur aliqui verbo, μὲν, ἄμμε μὲν, ἐς. τοῦτο, φέρε δὴ, age porro.
porro ago, παρελαύνω, cum accuf. φερέσβιος.
porro, procul, longe, πόῤῥω.
porro fane, γάμμε, μέντοι, πάῤῥω.
portam, πύλαιον, ου, τὸ.
porta, πύλη, ης, ἡ, ὁ, ὁρθὸς, ὴ, ὸν.
porta cuftos, πυλωρὸς, ὁ, ὁ, πυλωρὸς, ὁ, ὁ.
portas aperire, ἀναπετάννυμι πύλας.
portatus, ὠ, πόρησις, εως, ἡ.
portendo, ἐπιτυγχάνω, τυγχάνω.
portentofe, ταπεινῶς, πανουργικῶς.
portentofus, πανοῦργος, ος, ὁ, ἡ. ὁ, ἡ. πανοῦργος, ος, ὁ, ἡ.
portentum, τέρας, ατος, τὸ. σῆμα, ατος, τὸ. σύμπτωμα, ατος, τὸ. διοσημεῖον, ου, ὁ. ἢ, ἢ, ἢ,

praeclare, ad.
praeclarus, ſolitaſſe, a, um, ὑπερφυὴς, ὑπέρκαλος, ἐπιφανὴς, ἐπίσημος, ἔνδοξος.
praecludo, ſi, ſum, ere, ἀποκλείω, ἀποφράττω.
praeco, ὀνος, ὁ, κῆρυξ, υκος, ὁ, ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ.
praeco Dei, Domini, υκος, ὁ. praeco populi, ſive publicus, ἐξαιρετικὸς, ου, ὁ. praeco facer, ἱερορύστης, ου, ὁ.
praecognoſco, προαισθάνομαι, ἐπαγγέλλομαι, προγινώσκω, προείδω, & προοράω, ω.
praecollo, προσκλίζω, ω.
per praeconem edico, κήρυσσω, & Attice κηρύττω. διαγορεύω.
praeconis voci ſubjicior, ſvendor ſub praecone, πιπράσκομαι ὑπὸ κήρυκι. ἀποκηρύττομαι.
praeconium, κήρυγμα, ατος, τὸ, ἀπαγόρευσις, ως, ἡ. pro laude, ἔπαινος, ου, ὁ.
praecoquo, πέσσω.
praecordia, πνεύμων, ονος, ὁ, περικάρδιον, τὸ.
praecox, πρωϊμὸς, ὁ, ἡ, πρωϊμὸν, ὁ, ὄν.
praecurro, προτρέχω.
praecurſor, προτρόμος, ου, ὁ, ἡ.
praeda, ἁλὼς, ὁ, ἡ, λεία, ας, ἡ.
praedam agere, λείαν ἄγειν, vel ἀνάγειν, praedam capere, λείαν λαβεῖν.
praedabundus, ἁρπαγικὸς, ἡ, όν.
praedario, λείαν, ας, ἡ, ἁρπαζω, ω, ἡ.
praedationibus infeſto, πόμοις.
praedator, ἁκρατοφάγος, ὁ, ἡ, ὁρος, ὁ, ἡ.
praedatorius, λῃστρικὸς, ἡ, όν.
praedeſtinatio, προορισμὸς, ου, ὁ.
praedicatio, κηρυξις, εως, ἡ, ἀναγόρευσις, εως, ἡ.
praedicator fui, ὠνηθὴν, ης, ὁ.
praedico, as, celebro, ἀναγορεύω, cum accuſativo. κατάκλυσίν τινος ἀναγορεύω.
praedico, is, ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
praedictio, προεξαγγελία, ας, ἡ, προρρησις, εως, ἡ.
praedictum, χρησὸς, ου, ὁ, ἡ.
praedicto, προκαλέομαι.
praedirus dignitate, ἀξιοχρεωτὴν ἀξίωμα.
praeditus, ἔχω, ω, ἔσχον, ὁ, ἐλογίσθην. ἔσχε, ε.
praeditus bona indole, ἐξῆσι ὢν.
praedives, ἀνάγκιος, ὁ, ἡ, πανπλούσιος, ου, ὁ, πολλοπλοῦτος, ου, ὁ, ἐξαίσιος, ου, ὁ.
praedium, χῶρος, ου, ὁ, κτῆμα, ατος, τὸ, κτῆσις, εως, ἡ.
praedo, onis, λῃστὴς, ὁ, ἡ, ναυλοχὸς, ὁ, ἡ.
praedones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
praedor, ἁκίζω, & ἀκιζάνω, ἀποσκίλλω, ὦ, ἀφαιρέω, ἀποδύω, ω.
praeditus, ὑπόσκιος, ου, ὁ, ἡ.
praeco, πρωΐζω, πρόγνυμνα, μαι, προγίνομαι, ἀναπαύομαι, ἄμαι, ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, ἀνάπαλμα, ατος, τὸ, προσκλίνομαι.
Poetice vero, ἁμὶ πρωτοφαίνω.
praexcito, πρωΐζω.
praexilio, πηδηκτικὸν.
praefari, προσημαίνω, προλέγω.
praefatio, προοίμιον, ου, τὸ, προλογὸς, ου, ὁ, ἡ.
praefectura, ἐπαρχία, ας, ἡ, ἡγεμονία, ας, ἡ.
praefectus, ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἡγεμόνευε, ω, ἐ. ἔγνωσε, ὁ, ἡ, ἐπαρχὸς, ου, ὁ, ἡ, ναύαρχος, ου, ὁ, ἡ.
praefectus fabrorum, ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ.
praefectus annonae, σιτωνὸς, ου, ὁ, ἡ, vel σιτοφύλαξ, ακος, ὁ.
praefero, πρόφερω, προτίθεμι, πρόσειμι, προτίμαω, ω.
praeferrata, πρόσκλισμα.
praeferre aliquid alicui, αἱρεῖσθαί τι ἀντί τινος, vel τοῦ τινος.
praefica, ὁ, ἡ, θρηνήτρια.
praefigo, ἐμπήγνυμι, προσπήγνυμι, προσηλόω, ω, προσπήγνυμι.
praefiguro, ἐπιτυπόω, ω.
praefinio, προορίζω.
praefinitio, προορισμὸς, ου, ὁ.
praefloco, πνίγω, ἀποπνίγω, κατασφάττω.
praefodio, προσκάπτω.
praefractus, ἀνεφρωμένος, ου, ὁ, ἡ, ἀφρονέστατος, ου, ὁ, ἡ, five ἀνεφρωμένος, ου, ὁ, ἡ, ὡς δοῦλος, ου, ὁ, ἡ, ὡς ὁ.
praefringo, πρόσσημι.
praefulgeo, προλάμπω.
praegnans, ἔγκυος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, ἔγκυμος, ου, ὁ, ἡ. ὦ.
praegnans fum, κύω, κυοφορέω, ῶ.
praegnando, ἐνκύμονος, ου, ὁ, κυμαίνομαι, ῶμαι, ὦ, ἡ, ἀκυμονῶ, ῶ, ὁ, ἡ, ὡς ὁ.
praegnans, ἐκκύμονος, καταβρίθων.
praegredior, προέρχομαι.
praegreſſio, προπόδισις, εως, ἡ, πρόβασις, εως, ἡ.
praegreſſator, πρόβολος, ου, ὁ.
praegreſſo, προβαίνω.
praehendo, ἁκάθημαι, & ἀκαθέσμαι.
praemitto, ἐγκυμονέω, ῶ, ἡ, ἐγκύω, ῶ, ἡ, ἐξέγκυος, ου, ὁ.
praejudicialis cauſa, προκριτικὸν, ἡ, ὁ.
praejudicium, προκατάκρισις, εως, ἡ, πρόκλισμα, ατος, τὸ.
praejudico, προκατακρίνω, προκρίνω.
praelatio, προκρισις, εως, ἡ, προκρίσεις, εως, ἡ.
praelatus, προήγουμαι, ἡγοῦμαι.
praelectio, ἐξήγησις, εως, ἡ, ὑποκάγησις, εως, ἡ.
praelector, ἐξηγητὴς, ὁ, ἡ, ὑποκάγητὴς, ὁ, ἡ.
praelego, ὑποκαγνώσκω.
praelior, μάχομαι.
praelium, μάχη, ης, ἡ, πόλεμος, ου, ὁ, στρατιὰ, ας, ἡ. pugna, ης, ἡ, σύμβολὴ, ης, ἡ, στρατιὰ, ας, ἡ. in praelium exire, ἐπὶ μάχην ἰέναι, Thucydides. praelium inſtaurare, ἀνακαινίζω.
praelium terribile, πόλεμος μακρὸς.
praelium navale, ναυμαχία, ας, ἡ.
praelium committere, μάχεσθαι περί τινος, μάχεσθαι ἐξέπιε λόγῳ. memoria dignum, praelongus, τρόμος, ου, ὁ, ἡ, ὑμὸς, ὁ, ἡ, ὑμὸν, ὁ, ἡ.
praeluceo, πρόφωσ. pro lumen praferre, ἡγεμονεύω.
praeludium, πρόοιμιον, ου, τὸ.
praeludium cantus, πρόοιμιον, ου, τὸ. certaminis, προαγών, ῶνος, ὁ, ἡ.
praeludo, προπαίζω, προπαιδιάζομαι, προπαίζω.
praemando, is, πρεσβεύομαι, ὑμὸς.
praemature, πρωΐως, Poetice.
praematurus, πρωϊμὸς, ὁ, ἡ.
praemeditatio, προμελέτησις, εως, ἡ.
praemeditor, προμελετάω, ῶ.
praemiſſio, πρόεσις, εως, ἡ.
praemitto, προπέμπω, πρόειμι.
praemia proponere, ἆθλα τιθέναι.
praemium, ἆθλον, ου, ὁ, τὸ, γέρας, ατος, τὸ.
praemium accipere, ἆθλα φέρεσθαι.
praemium reportare, ἀποφέρω, Euripides.
praemolior, προπαρασκευάζομαι, ῶ.
praemonco, προκαταγγέλλω.
praemonſtro, ὑποτίθεμαι.
praemortuus, προθνήσκω, ὦ, ὁ.
praemunio, προτειχίζω.
praenuncio, προαγορεύω.
praenuntiatio, προαγόρευσις, εως, ἡ, προκήρυγμα, ατος, τὸ, προκήρυξις, εως, ἡ.
praeoccupatio, προλαβὴ, ης, ἡ, προπαλαίωσις, εως, ἡ.
praeoccupo, προκαταλαμβάνω.
praeparatio, παρασκευὴ, ης, ἡ.
praeparatus, ἑτοιμασμὸς, ου, ὁ, ἡ.
praepare ſe, προετοιμάζω.
praeparo, κομμοσιάζω, ἐκ, ἐ, μεσιάζω, ω, ἐ. κατασκευάζω, ἐ, ἐ, συσσείρω, ω, ἐ.
praepero, πρόπεμπω.
praepedio, πρόσκλισμα.
prepes, ἀσπετὸς, ὁ, ἡ.
praepingui, πιμελὴς, ὁ, ἡ, ὑ ἐ κατακεκλιμένος, ὁ, ἡ, κατακείμενος, ου, ὁ, ἡ, ὑπόπιμος, ου, ὁ, ἡ.
praepollentia, ὑπεροχὴ, ης, ἡ.
praepolleo, ὑπείκω.
praepondero, ὑπερβαίνω, ῶ. pro pluris eſſe, πρωτιμᾶσθαι.
praepono, μᾶλλον αἱρέομαι, πρόκειμαι, πρωτιμάω, ω, pro praficio, ἡγέομαι.
praepoſſeo, ὑπερ κράτεω, πρωθεύω.
praepoſitus, πρωθεύων, ὁ, ἡ.
praeporrectus, ὑπτιάζω, ὁ, ἡ, μέγα διώκοντες.
praepropere, λίαν ταχέως.
praeproperus, σπουδὴς, ὁ, ἡ.
praeputium, ακρο πόσθη, ης, ἡ.
praeripio, πρόπεμπω, ἐπείγω.
praeroganiva, πλειοψηφία, ας, ἡ, πρωτοψηφία, ας, ἡ, πρωτόψηφος, ου, ὁ, ἡ.
praeruptus, ἀπόκρημνος, ου, ὁ, ἡ, ἀπόκρημνος, ου, ὁ, ἡ.
praes, pradis, ἐγγυητὴς, ὁ, ἡ.
praefagio, προκαθάρω, προαθάρω.
praeſagium, προμαντεῖαν, ατος, τὸ, προφητεία, ας, ἡ.
praeſcindo, προτέμνω, & Poetice προτάμνω.
praeſco, praeſcivi, προγίνωσκω.
praeſcium, προγνῶσις, εως, ἡ.
praeſcius, προειδὼς, ὁ, ἡ.
praeſcribo, προγράφω.
praeſcripta dies, ἡμέρα, ας, ἡ.
praeſcriptio, ὑπογραφὴ, ης, ἡ.
ex praeſcripto legis, ἐκ τοῦ νόμου, κατὰ νόμον.
praeſcriptum, πρόγραμμα, ατος, τὸ, ὑπόπτευε, ω, ἐ.
praeſeco, ἀποκόπτω.
praeſegmen, ἀνάτεμμα, ατος.
praeſens, παρὼν, οῦσα, όν, ἐνεστὼς, ὁ, ἡ, ὑπάρχων, ὁ, ἡ.
praeſens animus, θάρσος, ους, τὸ.
praeſens venenum, ἀλεξίφαρμακον.
praeſento, παρέστημι, ἀνίστημι, μαρτύρομαι, ὦ, ἡ.
praeſentaneum remedium, τὸ ἐπεξιόντος βοήθημα.
praeſenti animo, adverb. παρρησιαστικὸς, ἀκαρδίως, ἀξιοψύχως.
praeſentis animi, θάρσος, ους, τὸ, θράσος, ους, τὸ. θάρσεια, ας, ἡ, θυμὸς, ὁ, ἡ, ὑγιοθυμία, ας, ἡ, εὐθυμία, ας, ἡ, ἀθυμία, ας, τὸ, ἀλκὴ, ης, ἡ, τόλμη, ης, ἡ.
praeſentia, ας, τὸ εἶναι παρὼν.
praeſentia, ας, ἡ, παρουσία, ας, ἡ.
praeſentio, προαισθάνομαι.
praeſentiſco, προγινώσκω, προπυνθάνομαι.
praeſentiſſimum medicamentum, ἀκαιριώτατον, ἢ ἐπιτήδειον φάρμακον.
praeſepe, φάτνη, ης, ἡ, ἀγέλη, ης, ἡ.
praeſepio, προφράσσω.
praeſertim, ἄλλως τε μάλιστα δὲ.
praeſertim ſi, ἄλλως τε καὶ εἰ.
praeſes, πρόεδρος, ὁ, ἡ, ἔφορος, ου, ὁ, πρύτανις, εως, ἡ, ὁ, ἡ, ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, ἀρχὸς, ου, ὁ, ἡ.
praeſideo, πρόεδρος εἶναι, ἔφορος ἢ πάνυ. ubi, πρυτανεύω.
in praedilis ſe recipere, ἐπὶ τὸν ἄνδρα γενέσθαι.
praedia in civitates collocare, φόρους ἐπὶ τοῖς τέλεσι καθιστάναι.
praediarius, ἐφορος, ὁ, ἡ.
in praediis eſſe, ἐν ἀγρῷ εἶναι.
praedilo tenere urbem, φόρῳ κατέχειν τὴν πόλιν.
praedium, milites praedidiali, ἱππάται, αι, ἡ, ὁπλῖται, ἀπὸ φυλακτηρίου, ὦ, ἡ.
praedium, ἀιξ, munitio, φόρος, ου, ὁ, ἀφόρεσις, εως, ἡ, φυλακτήριον, ου, τὸ, ἔρυμα, ατος, τὸ, ὀχύρωμα, ατος, τὸ, & ὀχύρωμα, ατος, τὸ, ἔρυμα, ατος, τὸ, ἐ.
praedium, ἀγρὸς, ου, ὁ, ἡ, ἀγρίδιον, ου, τὸ

præfamo, προλαλέω.
præfumptio, πρόληψις, εως, ἡ, πρόλημμα, ατος, τό.
præfuo, πρὸ ῥέω.
præfuppono, προυποτίθημι, & προϋποτίθεμαι.
prætego, προκαλύπτω.
prætendere aliquid turpitudini, προβάλλεσθαί τι πρὸς τὴν αἰσχύνην.
prætendo, προτείνω, a quandoque exhibeo, παρέχω. pro prætexo, ὑφαίνω.
prætenſio, ὑποπτία, ας, ἡ, ῆ.
prætento, προπειράζω, & πειράζω.
prætor, ορος, cum accuſ. πλὴν, & χωρὶς, cum genitivo.
prætor, contra, παὶ, cum accuſativo, & Poetice ἐπὶ.
prætor modum, πλὴν τοῦ μέτρου, vel ἢ δίκαιον.
prætor expectationem, πλὴν τοῦ προσδοκήσαντος.
prætor, aquum, παρὰ τὸ δίκαιον.
prætor decorum, παρὰ τὸ καθῆκον.
prætor opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
prætor ſpem, παρ' ἐλπίδα.
prætercurro, παρατρέχω, παραθέω, &c.
præterea, ἐπὶ τούτοις πᾶσιν, πλὴν τε, ἄλλως τε, ἔτι.
præterea vero, χωρὶς δέ.
prætereo, παράθεσις, παρίστημι, ὑπεκκλίνω, &c.
prætereo ſilentio, παρίημι, σιωπάω, &c.
præterequito, παρεππάζω.
præterfluo, παραῤῥέω, &c.
prætergredior, παράβασις, παραβαίνω.
præterito, παρέλκω, παρίημι, &c.
præterit tempus, χρόνος παρακινεῖται.
præteritus, παρελήλυθώς, &c.
præterlabor, παραῤῥέω, &c.
prætermitto, παρίημι, ἐάω, &c.
prætermiſſus, ἀκίνητος, ἄθικτος, &c.
prætermiſſum erat, ἐλείπετο &c.
prætermittere occaſionem, παρίημι ὥραν καὶ καιρόν.
prætermitto, παρίημι, παρίεμαι.
præternavigo, παραπλέω, &c.
præterquam, πλὴν ἢ, πλὴν ὅτι, &c.
præterquod, quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ὅ.
præterrectio, παραγραφὴ, ῆς, ἡ.
præterveho, παράγω, παρῶ.
præterveho, παραπλέω, παραπλεῦσαι, vel παραπλεύσομαι, παραπλεύσας, ἔμπλους, παράπλους, παραπλοῦς, ἄμπλους, παπλεῖν, &c.
prætervolo, παρίπταμαι.
præteto, πτήσσω. pro prætendere, προβαλλεσθαι πρόπτωσιν.
prætextata toga, περιπόρφυρος, ου, ἡ.
præxactus puer, παιδίσκος ἀκριβὴς ἀκοὴν.
ſina præcepta, ἀπροστάτευτος, ἀπροβούλευτος. ſpecioſo prætexta, ἐπιχειρητικῶς.
præterum quærere, περιφέρειν ζητῶν.
præterta uti, χρῆσθαι χρείαν.
ſub præterta, ἐπὶ προφάσεως.
præterta, πρόφασις, εως, ἡ, πίστασις, εως, ἡ.
prætor, τοῦ, ὁ ἐρατὴ ἀρχὴν, ἄναρχος, ος, ὁ, ἡ.
prætorianus, πραιτωριανὸς, ὁ, ἡ, ἐγκριτικὸς, ὁ, ἡ.
prætorium, βασιλικὸν, ου, τὸ, ἐρατικὸν ου, τὸ.
prætura, ας, πραιτωρία, ας, ἡ, ἐπαρχία, ας, ἡ.
prævalco, ἀναῤῥώννυμι, κατισχύω, ἐκίσταμαι κατὰ.
prævalide, πάνυ ἰσχυρῶς.
prævalidus, ἀναῤῥωννυμένος, ἀνεπὶ, ὁ, ὑπέρισχυρος, ος, ὁ.
prævaricatio, παραβασις, ἀθέτημα, ατος, τό.
prævaricatio, cauſa delicti, κλοβυσία, ας, ἡ.
prævaricator, κατηγορίαν τῶν δίκῶν.
prævaricor, transfertur, ἀδικῶ, & Proverb. c. 2.
prævaricor, καθαίρεσις, κατηγορίαν τῶν δίκῶν.
prævenio, φθάνω, ὑπαντιάζω.
prævento, προφθάνω.
prævideo, πρόνοια, ας, ἡ, προβλέπω.
prævifio, πρόνοια, ας, ἡ.
prævius, πρόνοος, ος, ὁ, ἡ.
prævius, πάροιτε, ὁ, ἡ, προηγούμενος, ὁ, ἡ, πρόοιτος, ου, ὁ.
prauſ, ἀσεβὴς, ὁ.
prandeo, ἄριστον, ου, τὸ, ἄριστον ποιῶμαι.
prandio excipio, ἀριστίζω.
prandium, ἄριστον, ου, τὸ.
prandium curare, ἀριστοποιοῦμαι.
pratenſis, λειμωνικὸς, ὁ, ἡ, λειμωνικὴ πόα, pratenſis herba.
pratulum, λειμώνιον, ου, τὸ.
pratum, λειμὼν, ονος, ὁ.
prave, σκολιῶς, πονηρῶς.
pravitas, κακία, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, φαυλότης, ητος, ἡ.
parus, σκαμὸς, ὁ, ἡ, φαῦλος, ος, ὁ.
precario, μετὰ δέησεως, ἐκ τοῦ ἐᾶσθαι.
precarius, δεδομενόσως, ος, ὁ.
precatio, δέησις, εως, ἡ, δέημα, ατος, τὸ, & λιτὴ, ῆς, ἡ.
preces fundere ad Deum, πολλὰς ἱκετείας ποιεῖσθαι θεοῦ, προσευχὰς τῷ θεῷ.
preces publicæ, κοιναὶ ἱκετεῖαι.
pieces, precum, δέησις, εως, ἡ, δέημα, ατος, τὸ.
precibus inſto, πρόσκαιμαι δεήσεσι.
precor, δέομαι σε θεοῦ, hoc a te. δέομαι τοῦ θεοῦ. παραπαλῶ σε.
precor diras, ἀπάρασθαι.
præcor fauſta, εὐχομαι, & ἀ.
prehendo, αἱρῶ, ὦ, δράσσω, ſcu δράττω, ἐνδράττομαι, ἔχομαι, cum genitivo. προσδέχομαι, κράτω, ὦ, ποτέομαι. λαμβάνω, & λαμβάνομαι, ἐπιλαμβάνομαι, πιάζω, & Poetice λάζομαι, vel λάβομαι, & μάρπτω.
prehenſatio, ambitus, περιφορὰ, ἀς, ἡ.
prehenſio, λῆψις, εως, ἡ, λαβὴ, ῆς, ἡ, ἐπιλαβὴ, ῆς, ἡ, συλλαβὴ, ῆς, ἡ.
prehenſo ambio, διξόομαι, ὄμως, ὑπικνέομαι.
prelum, πίεστρον, ου, τὸ, πιεστήριον, ου, τὸ.
premo, ἐπικάθημαι, cum dativo. θλίβω, πιέζω, θλίβω πιέζω, ἐπιπιέζω.
premo, affligo, crucio, θλίβω, κατατείνω.
premo, urgeo, ἀπίεζω, καταπιέζω.
premo ſuppreſſum, πιέστημα, πρέσσωμα.
premo, inſequor, κατίεμαι. prio occulare, καλύπτω.
preſbyter, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
preſbyterium, πρεσβυτέριον, ου, τὸ.
preſſe, τὸ πιεστήριον.
preſſio, πίεσις, εως, ἡ.
preſſo, καταπιέζω.
preſſorium, πιεστήριον, ου, τὸ.
preſſus, πιεστὸς, ὁ, ἡ.
preti magni, ἀξίου πολλοῦ.
preti majoris, ἀξίου πλείονος.
nullius preti, οὐδενὸς ἀξίου.
in preti habere, πολλοῦ, & οὐκ ἄξιον.
preti jubo vendire, δίνωμι τοῦ πωλεῖσθαι τιμῶν. τοῦ ἀξίου πωλεῖσθαι.
nulle in preti eſſe, μηδενὸς ἄξιον.
perioſa, πάσιον.
perioſus, ὕπνος, ου, ὁ, νοσῶμος, ου, ὁ, ἀῤῥώστος, ος, ὁ.
pretium, τιμὴ, ῆς, ἡ, τίμιον, ου, τὸ.
pretium redemptionis, λύτρον, ου, τὸ.
pretium ſolvere, τὸν πολὺν ἀποδίδωμι.
prex, cis, ci, cem, δέησις, εως, ἡ, ἀξίη, ῆς, ἡ.
pridem, πρὸ πολλοῦ, πρὸ πολλῶν.
pridianus, ἰσόπλους, ος, ὁ.
pridie quam, τῇ πρότερον.
prima occaſione, ἐπὶ τὸν πρῶτον.
prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
prima, atum, τὰ πρῶτα, τὰ πρῶτα.
primeva, πρωϊνὸν, ου, τὸ, πρωϊνὸς, ὁ, ἡ.
primarie, πρωτοφανῶς, πρώτως.
primarius, πρῶτος, ος, ὁ, ἀρχικὸς, ὁ, ἡ, διπλόῦς, ῆ, ὁῦν, & ἁπλόῦς, ῆ, ὁῦν.
primas obtinere, πρώτος, πρωτεύω.
primas alicui concedere, δίδωμι τινὶ τὰ πρωτεῖα.
primates, οἱ πρῶτοι τῶν, οἱ μεγιστᾶνες.
primatum dare alicui, τὰ πρώτου τινὸς τινὶ δίδωμι.
primatus, πρωτεῖον, ου, τὸ, πρωτεῖος, ος, ὁ.
primicenium, πρωτοβουλία, ας, ἡ.
primigenius, πρωτότοκος, ος, ὁ, πρωτογενὴς, ὁ, ἡ, ἐς, ἐς.
primigenus, πρωτόγονος, ος, ὁ, ἡ.
primipara, πρωτοτόκος, ος, ὁ.
primipilatus, πρωτοστασία, ας, ἡ.
primipilus, πρῶτος πίλος ἄρχων.
in primis, ἐν τοῖς μάλιστα πρωτοκλισίοις, τὰ πρῶτα.
primitiæ, ἀπαρχὴ, ῆς, τὰ πρῶτα.
primitiæ linguæ, τὰ διάλεκτα.
primitias ſolvo, ἀπαρχάζομαι.
primitivus, πρωτότυπος, ος, ὁ.
primitus, ἐξαρχῆς.
primo, ἀρχὴ, πρῶτον.
primo quoque tempore, ὅταν τάχιστα, ἐν τάχει.
primogenitura jus, πρωτοτοκία, ας, ἡ.
primogenitus, πρωτότοκος, ος, ὁ, ἡ.
primordia, ἀρχαὶ, αἱ, τὰ πρωτεῖα, τὰ.
primores, οἱ, ἡ, τὰ, οἱ πρῶτοι.
primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
primus, πρῶτος, ος, ὁ, pro optimo, πρώτιστος, ος, ὁ.
princeps, πρῶτος, ἀπὸ, ἀρχὴν, ἐστὶ, ὁ, ἡ, διπλόῦς, ῆ, ὁῦν, ἀρχὸς, ὁ, ἡ, ἡγεμὼν, ὁ, ἡ, ὁ.
principalis, ad principem pertinens, πρωτικὸς, ὁ, ἡ, ἀρχὴν, ος, ὁ, ἡ, ἐγκύκλιος, ὁ, ἡ.
principalis, primarius, πρωτοπρεπὴς, ὁ, ἡ.
principaliter, ἀρχικῶς.
principatus, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, πρωτεῖον, ου, τὸ, ἡ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, ἐξουσία, ας, ἡ.
principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in principio, ἐν ἀρχῇ.
principium, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, ἡγεμονικὸν, ου, τὸ.
prior, πρότερος, ος, ὁ, ἡ.
prior injuriam facio, προάρχω τῆς ἀδικίας.
priſcus, ἀρχαῖος, ος, ὁ, παλαιὸς, ὁ, ἡ, παλαιότατος, ος, ὁ.
in priſtinum ſtatum, εἰς τὸ ἀρχαῖον.
priſtinus, παλαιὸς, ὁ, ἡ.
privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
privata vita, ἰδιωτεία, ας, ἡ.
privatam vitam agere, ἰδιωτεύω βίον.
private, vel privatim, ἰδίᾳ, ἴδιαι, κατ' ἰδίαν.
privatim & publice, δημοσίᾳ, ᾗ δῆμῳ.
privatio, στέρησις, εως, ἡ, ἀπαγόρευσις, εως, ἡ.
privatus, στερητὸς, ὁ, ἡ.
privatus, orbus, ἄτεκνος, ος, ὁ, ἡ ἐς, ἐς.
privatus, ἴδιος, ος, ὁ, ἡ, ἰδιωτικὸς, ὁ, ἡ, ἰδιωμαὶς, ὁ, ἡ.
privatus homo, ἰδιώτης, ου, ὁ.
privigna, πρωτόγονος, ου, ἡ.
privignus, πρωτόγονος, ου, ὁ.
privilegium, νομοθεσία, ας, ἡ, προτέρημα, ατος, τὸ.
privo, γυμνῶ, ὦ, ἀφαιῶ, ὦ, cum genitivo, ἀποκλείω, ὄμνυμι, ἀποκηρύσσω, ποιῶ, ἀφαιρῶ, στερίσκω, ποιῶ apud Xenophontem, ἀπὸ τινὸς, & Poetice μείρομαι, στέρομαι, στέρω τινὰ ἀγαθοῦ, bono.
prius, πρότερον πρὸς.
priuſquam, ἕως, ἡ, πρίν, ἢ ὅ.
pro, ἀντὶ, ὑπὲρ, ἀντὶ, & cum gen.
proavia, πρόπαππος, ου, ἡ.
proavus, πρόπαππος, ου, ὁ, προπάτωρ, ορος, ὁ.
proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
probabilis, πιθανὸς, ὁ, ἡ, εἰκὸς, ὁτος, ὁν.
probabiliter, πιθανῶς, τοῦ, ὁ, ἡ, εἰκότως, ὁ, ἡ.
probabiliter, εἰκότως.
probatio, δοκιμασία, ας, ἡ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
probatus, ἀδόκιμος, ος, ὁ, δοκιμασθεὶς, ὁ, ἡ, ἐς, δοκιμος, ος, ὁ, ἡ, ἐς.
probe, καλῶς, ἀδόλῳ.
probitas, χρηστότης, τητος, ἡ, καλοκἀγαθία, ας, ἡ.
problema, πρόβλημα, ατος, τὸ.
probo, exploro, δοκιμάζω, δοκιμάσκω, ἔλεγχω.
probo demonſtro, ἀποδείκνυμι.
probolici, πρόβολοι, λοι, ἡ, μαντὶρ ὁ, ἡρὸς, ἡ apud Ariſtotelem. πρόβλημα, ατος, τὸ, Suidas.
probris afficior, καθυβρίζομαι, ὑβρίζομαι.
probris afficio aliquem, δίδωμι ὄνειδος τῷ τινὶ.
probroſe, αἰσχίστως, ἀσελγῶς, ἀναιδέστατα.
probroſus, ἐνδοιάζων, ος, ὁ, ἀναίδεστος, ος, ὁ.
probrum, ὄνειδος, ους, τὸ, ὄνειδος, ους, τὸ, αἶσχος, ους, τὸ.
probus, χρηστὸς, ὁ, ἡ, δόκιμος, ος, ὁ, ἀγαθὸς, ὁ, ἡ, ἀδόκιμος, ος, ὁ.
procaciter, ἀσελγῶς, ἀναιδῶς.
procax, ἀσελγὴς, ὁῦς, ὁ ἡ, ἀναίδεστος, ος, ὁ.
procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν πρόεμαι τινὸς.
procedo, πρόοδος, ου, ἡ, προέρχομαι.
procella, θύελλα, ης, ἡ, ἄελλα, ης, ἡ, ἀελλὴς, ἀελλὴ, ἄελλαι, ἀελλῶν, ἀελλάς, ἀελλὰς

procliviis, pronus, deditus, ἐπιρρεπὴς, ης, ές. προκλινὴς, ὴς, ές. ῥᾴδιος, ἕτοιμος, ἐπιτήδειος, ον, ὁ, ἡ. ἐπιτηδείως ἔχων τινὶ πρός τι, ad aliquid. ὁρμητικὸς πρός τι. ἐπιτήδειος, ον, ὁ, ἡ. ἐπιτηδειότατος, η, ον. ἐπιτηδειότατος, η, ον. ἕτοιμος, η, ον. ἑτοιμότατος, η, ον. ἑτοιμότατος πρός τι. pro facile factu, vide in.

procliviter, ἐπιρρεπῶς, ως, ὡς, ἐξίστατοντι, ρ. ως, ὡ.

proclivitas, ἐπιρροπὴ, ἡς, ἡ

procœmium, πρόλογος, ου, ὁ.
propagatio, πολύφυσις, εως, ἡ, πολύκτησις, εως, ἡ.
propagatio vitium, τῶν κακίων κατάδοσις.
propago, inis, πάραφυσις, εως, ἡ, ἔκφυσις, εως, ἡ, ἀπόφυσις, εως, ἡ, pro ſtirpe, ſtamen, ενος, τὸ.
propago, as, πολυφύω, ἐκτείνω. pro dilato, πλατύνω, πλατύνω.
propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
propatulus, πάροπτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, καταφανής, ὁ, ἡ, ὁ, ἐμφ. ὁ.
Prope, ἐγγύς, ὡσ, ὁ, ἡ. cum genitivo. πρός, cum dativo. Sine caſu adverbium eſt, ἐγγύς. item πλησίον, πλησίοντων.
Prope, ferme, propemodum, ἐμὲ, σχεδὸν, οὐ, ὁ, ἐγγύς.
prope dixerim, ὡς ἐπος εἰπεῖν, οὐ κακῶσ.
propediem, ωσπερ ἐν ὄψει.
propello, arceo, depello, κρούω, & ἀφίσταμαι, ωνεύω, ὠθίζω, ἀπωθῶ, vel ωμαι, ἐπάγω.
propello, propreli copo, protrudo, σκάλλω, σκαλίζω, ἐπισπάζω, ἐπιτοιθῶ, ὠθίζω, προωθίζω, ἔλαυνω.
propemodum, ἐλίγου δεῖν, παρὰ βραχύ, παρὰ μικρὸν.
propendeo, ῥέπω πρὸς τι.
propendere facio, κλίνω.
propenſio, πρόσκλισις, εως, ἡ, ἐκκλίνω, εις, ἡ.
propenſus, ἐπιπρόθυμος, ου, ὁ.
propenſo animo, προθύμως.
propenſum eſſe ad rem aliquam, προθύμως ἔχειν τινὸς τι.
propenſus, benevolus, πρόθυμος, ου, ὁ, Poetice.
propenſus, ἐλκτὸς τῶν, ὁ, ἐπιῤῥοπὴ, ἧς, ἡ, ὁ, ἐμφ. ὁ.
properans ἀνάγκην, εως, ἡ.
properanter, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
properatio, σπουδὴ, ἧς, ἡ, κατασπουδὴ, ἧς, ἡ.
properatus, ἐπεσπευσμένος.
propere, ταχὺ, ταχέως.
propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
propheta, πρόφητης, ου, ὁ.
prophetia, προφητεία, ας, ἡ.
prophetice, προφητικῶς, ἡ, ὁ.
prophetiſſa, πρόφητις, ιδος, ἡ.
propinatio, πρόοσις, εως, ἡ, πρόοσμα, ατος, τὸ.
propinator, πρόπινος, ου, ὁ
propino, πρόπινω ναί.
propinquitas, γειτνία, ας, ἡ, συνάφεια, ας, ἡ.
Propinquitas ſanguinis ad conſeſſionem venio, ἀγχιστεύω.
propinquus, ἀγχιστεύς.
propinquus, εἰκείος, ἡ, ὁ, συγγενὴς, ἐος, ἡ, ὁ, ἐγγὺς, ὡσ, ὁ, παραπλήσιος, ου, ὁ.
propior, & propius, ἐγγύτερος, ου, ὁ, ἐγγύτερον, ου, τὸ.
propitiatio, ἱλασμὸς, ὁ, ἡ, ἱλάσμασμὸς, ου, ὁ.
propitiatorium, ἱλαστήριον, ου, τὸ.
propitiatorius, ἱλαστήριος, ου, ὁ.
propitio animo, ἀδεῶς ἔχοντι.
propitio placo, ἱλασκομαι.
propitius, ἵλεως, ω, ὁ, ἡμῖν ὁ, ἵνα ἵλεως, ω, ὁ, ἡ.
propitius ſum, ἱλάσκομαι.
propius, ἐγγύτερον. & ἐγγὺς, Poetice.
propola, μεταβολὴ, ἧς, ἡ, πραγμάτων, ου, ὁ.
proponere præmium, ἀθλίον ἄθλου.
propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
proportio, ἀναλογία, ας, ἡ, συμμετρία, ας, ἡ, ὁ.
proportionabilis, ἀναλογικὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
proportionaliter, ἀναλογικῶς, ὁ, ἡ, ὁ.
proportio, πρόβλημα, τος, τὸ, πρόθεσις, εως, ἡ.
retinere a propoſito, ἀπαγορεύω.
propoſitum, πρόθεσις, εως, ἡ, σκοπὸς, ου, ὁ, πρόβλημα, τος, τὸ, ὑπόθεσις, εως, ἡ.
propoſitum eſt mihi hoc facere, πρόκειμαι τοῦτο ποιεῖν.
propraetor, ἀνθυπατεύω, ὁ, ὁ.
proprie, κυρίως, ἰδίως.
proprietas, ἰδιότης, τος, ἡ, ἰδιοποιὰ, ὁ, ὁ.
proprium facio, mihi vendico, ἰδιοποιοῦμαι, ἐμαυτοῦ ποιοῦμαι, ἰδιοποιοῦμαι, ἐμαυτοῦ ποιοῦμαι.
proprius, ἴδιος, ου, ὁ, οἰκεῖος, ου, ὁ, ἡ, κύριος, ου, ὁ, ἡ.
proprius, non metaphoricus, κύριος, ου, ὁ, ἡ. κύριον ὄνομα, nomen proprium.
propter, διὰ, cum accuſ. χάριν, ἕνεκα, cum genitivo. ἕνεκ, cum dat. ἐπὶ, & πρὸ, cum accuſ.
Propter, juxta, πρὸς, cum accuſativo.
propter quod, διὰ τοῦτο, ὅτι, ἐπεὶ, διὸ, διὸ καὶ, ὡσ ὅτι.
propterea, καὶ διὰ τοῦτο, καὶ ὅτι.
propudium, ἀίσχυνη, ης, ἡ.
propugnaculum, πτολὶς, ἴδος, ἡ, ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, ἔρυμα, ατος, τὸ.
propugnatio, ἐπιμαρτύρησις, εως, ἡ.
propugnator, ἐπιμαρτύριος, ου, ὁ, ἡ, πρόβολος, ου, ὁ.
propugno ἀμύνομαι, ἀντιφυτεύω πρὸς τι, pro aliquo. προτειχίζω, ὑπερμαχέω.
propulſatio, ἐξώθησις, εως, ἡ.
propulſator, ἐξωθητὴς, ου, ὁ.
propulſatrix, ἐξεθήτρια, ας, ἡ.
propulſatus, ἀπωσὶς, εως, ἡ.
propulſo, ἐίσω, ου, ὁ, ἀπωσὶς, ου, ὁ.
propulſo, ἐλαύνω, ἐλαύνω.
propulſare injuriam, ἀπωσίκακος.
propulſor, ἀπωσικάκης, ου, ὁ.
pro, πρὸς, ας, ἡ, ὁ, ἐν ἐμπεδῶ ὁ ἐν πόλει.
propylæum, πρόπυλον, ου, τὸ.
proſapia, γένος, ους, τὸ, πρόσωπον, ου, τὸ.
proſcindo, κατασκάπτω, κατασκάπτω. pro convitiis lacellere, ἀδρίζω τινὰ, διασυρμὸν ἐπιβάλλω τινὶ.
proſcribo, προγράφομαι, ἐμαίδω, pro in exilium mittere, ἐκβάλλω τινὰ.
proſcriptio, προγραφὴ, ἧς, ἡ, ἐξόμαισις, εως, ἡ.
proſcriptor, προγραφεὺς, ἐως, ὁ.
proſcytus, προσήλυτος, ου, ὁ.
proſequi donis, δῶρα δίδωμι τινὶ.
proſequi honore, ἔργον διὰ τιμὴν, vel δι᾽ ἀφ᾽ τιμὴν περάνω.
proſequi hemanitate, v. humanitas.
proſequor, κατασκάπτω, ὁ, ἐπιδιώκω.
proſerpina, περσεφόνη, ης, ἡ.
proſilio, ἐκθέω, ὁ, ἐκπηδῶ, ὁ.
proſilire e lecto, ἀναθρῴσκω τὸ κεφάλαιον, vel ἐκ τῆς στρωμνῆς.
proſpecto, περισκοπῶ, ὁ.
proſpectus, ὄψεσθαι, ὁ.
proſpectus, ἐπιβολὴ, ἧς, ἡ, ἄποψις, εως, ἡ.
proſpectus in omnem partem, περισκοπὴ, ἧς, ἡ.
proſpe, ἐὐμενὴς, ἐος, ἡ, ὁ, ἔνυχος, ἴδος, ἡ, ὁ, ἐμφ. ὁ.
proſperæ res, ἐὐμένεια, ας, ἡ.
proſpere ago, εὐμενῶ, ὁ.
proſpere, ἐὐτυχῶς.
proſperitas, ἐὐμένεια, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
proſpero fortunæ flatu utor, ὁ πνεῦμα.
proſpero, ἐὐδίδω, ὁ, εὐδίωμαι ναὶ.
proſpicio, πρόσω, πρόσωπον, πρόσωπόθεν ὁ, πρόσθεν ὁ.
proſpicio, piovideo, conſulo, πρόβλεψις, πρόνοια, ἐὐ προνόησις, ἐὐ προμήθεια, ἐὐ προμηθία, ἐὐ προμήθημα, ἐὐ προμήθεμα, πρόνοια, ἐὐ προνόημα, ἐὐ προμήθεμα, ἐὐ προμήθημα, ἐὐ προμήθεμα, ἐὐ προμήθημα, ἐὐ προμήθεμα, ἐὐ προμήθ

pudendum, ſ. n. vel.
pudendus, a, um, αἰσχυνόμενος, ὁ, ἡ.
pudenter, ἀἰδημόνως.
pudet, αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι.
pudibunde, αἰσχυντικῶς.
pudibundus, αἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ, καὶ ὁ.
pudice, μετ' αἰδοῦς, σωφρόνως.
pudicitia, σῶφρων, ονος, ὁ, σώφρονος, ονος, ἡ.
pudicus, σώφρ, ὁ, ἡ, σώφρονος, ονος, ὁ.
pudicus fum, σωφρονῶ, ῶ.
pudor, αἰδώς, ους, ὁ, ἡ, αἰσχύνη, ης, ἡ, ἐντροπή, ῆς, ἡ.
pudor rubicus, ἐρυθρότης, ητος, ἡ.
pudore afficior, ἐγκαταισχύνομαι, ὑπαισχύνομαι, ἐντρέπομαι.
pudore afficio, ἐντρέπω.
pudore fuffundor, ἐντρέπομαι.
ne pudore, αἰδοσυντόνως.
puella, κόρη, ης, ἡ, παρθένος, ου, ἡ.
puellaris, παρθενικὸς, ου, ὁ, ἡ, ὃ.
puellariter, παρθενικῶς.
puellula, κορίτη, ης, ἡ, κορίτιον, ου, τὸ, κόρη, ης, ἡ, παρθένος, ου, ἡ, καὶ παρθένιον, ου, τὸ, παιδάριον, ου, τὸ.
puer, παῖς, δος, ὁ, ἡ, παῖδ-, ος, ὁ, παιδίον, ου, τὸ.
puerilis, παιδαριῶδης, ους, ὁ καὶ ἡ, μειρακιώδης, ους, ὁ καὶ ἡ.
pueriliter, παιδικῶς.
pueriliter me gero, παιδεύω, Poetice παιδεύκω, & παιδεύζω.
puerilia, παιδία, ας, ἡ, παιδιαὶ, ῶν, ὁ.
a puerilia, à puero, ἐκ βρέφους, ἐκ παιδὸς, ἐκ παιδὸς, ἐκ παίδων, ἐκ παίδων.
puerorum earum gero, παιδοποιοῦμαι, ῶ.
pueros inſtituo, παιδαγωγῶ, ῶ.
puerpera, λοχὼ, ῶσ, ἡ, ὠδίνουσα, ας, ἡ.
puerperium, λοχεία, ας, ἡ, ὠδῖνες, ων, ἡ.
puerulus, παιδίον, ου, τὸ, παιδάριον, ου, τὸ.
pugil, πύκτης, ου, ὁ, ἀθλητὴς, ου, ὁ.
pugilaris, πυκτικὸς, ὁν, ὁ, πυκτικὸν, ου, τὸ.
pugilaris & catio, πυγμαχία, ας, ἡ, πυγμὴ, ῆς, ἡ.
pugillus, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, ὁ.
pugilor, πυκτεύω.
pugio, ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, ξιφίδιον, ου, τὸ.
pugna, μάχη, ης, ἡ.
pugna equeſtris, ἱππομαχία, ας, ἡ. pedeſtris pugna, πεζομαχία, ας, ἡ. navalis pugna, ναυμαχία, ας, ἡ.
pugna verborum, λογομαχία, ας, ἡ, λογομαχία, ας, ἡ.
pugna ſtataria, ἡ στατὴ, vel ὁρθαῖα μάχη.
pugna velitaris, ἀκροβολισμὸς, ου, ὁ.
abſque pugna, ἀμάχητος.
pugnaciter, πρανῶς.
pugnæ inutilis, μάχημα, ατ, τὸ. pugnæ inutilis, ατος, τὸ.
pugnam committere cum hoſtibus, ἐκβάλλειν τοὺς πολεμίους.
pugnam conſerere, συνεμπλέκεσθαι, ἐξίστασθαι μάχῃ, Heſiodus. συνάγειν ἐκκλησίαν, συναγειν ἀγῶνα. Homerus.
pugnare aperto Marte, ἐξαπατῶν πολεμεῖν.
pugnare pro patria, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ πατρίδος.
pugnator, μαχητὴς, ου, ὁ.
pugnax, μαχίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
pugno, συμβάλλω, cum dativo, μάχομαι, ἀγωνίζομαι, πολεμῶ, ῶ, πολεμίζω, ῶ, μολῶ, ῶ, & Poetice μαίρομαι, ἔριμαι, ὦ, & ἐρίσσομαι, ὄμαι, ἀθλίζω, ἀθλῶ. pugno pro aliquo, πολεμίζω ὑπὲρ τινος, & recuſativo. μαχοῦμαι, vel συμβαλῶ τοῖς πολεμίοις. pugno cum hoſtibus. ἀγωνίζομαι τοῖς πολ. cum aliquo.
pugno percutio, πυκτεύω, ῶ.
pugnum ingerere alicui, πυκτίζω ἐπιχείρω.
pugnus, δρὸς, ὁ, πύκτης, ου, ὁ.
pulcher, καλὸς, ὴ, ὸν, περικαλὴς, ὴς, ὲς, & ὁ, ἡ, ἐπιτηδεῖος, ου, ὁ, ἡ, ὃ.
pulcher aſpectu, καλὸς, ὁρώμενος, ἐπιτηδεῖος, ου, ὁ, ἡ, ὑπερτερῶν, ὁ, ἡ, καλλιτέχνημα, ατος, τὸ.
pulcherrime, κάλλιστα.
pulcherrimus, κάλλιστος, η, ὁ, τάχιστος, ου, ὁ.
pulchre, ἄριστα, καλῶς, χρηστῶς.
pulchricoma, καλλιτρίχωμος, ου, ὁ.
pulchritudinis fluxioſa, ὀλίσθημα, ατος, τὸ.
pulchritudo, κάλλος, ους, τὸ, καλλονὴ, ῆς, ἡ, ὑπερτερῶν, ονος, ὁ, ἡ, ὃ.
pulchritudo artis, καλλιτεχνία, ας, ἡ.
pulex, ψύλλα, ης, ἡ, ψύλλος, ου, ὁ.
pulices vexor, ψυλλίζω.
pulicoſus, ψυλλίζων, ονος, ὁ, ἡ, ὃ.
pulla veſtis, ἐφαιμὸς, ὰ, ὸν, & ἐφαιὸς, ἁ, ὸν, ὁ, ἡ, ὃ.
pullatio, πολυποδία, ας, ἡ.
pullatus, μελανειμὼν, ονος, ὁ, ἡ, ὃ, μελάγχιτων, ονος, ὁ, ἡ, ὃ.
pullinus, πολιὸς, ὰ, ὸν, ὁ.
pullorum excluſio, πολύτευσις, εως, ἡ.
pullulatio, ἀνάδυσις, εως, ἡ.
pullulo, πολυποδῶ, ῶ, βλαστάνω, θάλλω.
pullus, πῶλος, ου, ὁ, νεοττὸς, ου, ὁ.
pullus, ὰ, um, σκοτεινὸς, ὴ, ὸν.
pulmentum, ὄψον, ου, τὸ.
pulmo, onis, πνεύμων, ονος, ὁ, ἡ.
pulpamentum, πρόσφαγμα, ατος, τὸ.
pulpitum, ἀκροσκήνιον, ου, τὸ, ἐκθέσιον, ου, τὸ, βῆμα, ατος, τὸ.
pulſo, κρίπω, ῶ, ὠθίζω, τύπτω, ῶ, ὦ.
pulſare citharam, κρίνω, vel ψάλλω, vel κρούω κιθάραν.
pulſare Ianuam, πατάσσειν τὴν θύραν. Ariſtophanes.
pulſare terram pedibus, κρούω γῆν ποσὶ τὴν γῆν.
pulſatio, κρότος, ου, ὁ, ψόφος, ου, ὁ.
pulſator, κτυπὴς, ου, ὁ.
pulſator citharæ, κιθαριστὴς, οῦ, ὁ.
pulſatus, πρωτοτυπὴς, οῦ, ὁ, ἐπίτυπος, ου, ὁ, ὃ.
pulſo, κρούω, τύπτω, ῶ.
pulſo, mico, ſalio, (de arteriis & corde) σφύζω.
pulſus, motus cordis, & arteriarum, σφυγμὸς, οῦ, ὁ. σφυγμὸς ους, ὁ. pulſus incitatus, σφυγμὸς ἐπὶ, ὁ.
pulſus ex aliquo loco, ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ τινος. ατος, τὸ, ὁ.
pulſus, a, um, κρουσθεὶς, ῆσα, ὲν.
pulſus velcor, πλημμυρῶμαι, ῶ.
pulticula, πανσπερμία, ας, ἡ, πολτώδης, ους, ὁ, ἡ.
pulvere aſperjo, κονιῶ, ῶ, διαπάσσω.
in pulvere eodem verſor, συγκονίομαι, & συγκονίσμαι, ῶμαι.
fine pulvere, ἀκονὶ, & metaphoriee, ſine labore.
pulverem excito, κονίω, ῶ, & κονίσω, ὦ, κονίσσω, ὦ.
in pulverem redigo, ἀμαθόω.
ulverulentus, κονιορτώδης, ους, ὁ καὶ ὁ.
pulvinar, πρασσάδιλωμα, ατος, τὸ.
pulvinatus, πρασσαδιλωμένος, η, ον.
pulvinus, πρασσάδιλος, ου, ὁ, πρασσαδίλωμα, ατος, τὸ.
pulſus, κόνις, εως, ἡ, κονιορτὸς, οῦ, ὁ.
pulviſculus, κονιορτίδιον, ου, τὸ.
pumex, κισσηρὶς, ίδος, ἡ.
pumice defrico, lavigo, κισσηρίζω.
pumico, κισσηρίω.
pumiculus, κισσηρίδιον, ου, ὁ, ῷ, ὃ.
pumilio, ονος, ὁ, ἡ, νανώδης, ους, ὁ ὃ, ἡ, νανῶδης, ους, ὁ.
punctum, στίγμα.
punctio, στίξις, εως, ἡ.
punctio punctio, κεντρικὸς, ὴ, ὸν, στικτὸς, ὴ, ὸν.
punctio temporis, τὸ κατὰ χρόνον, τὸ κατὰ τὸν χρόνον, & τὸ κατὰ ſine adjectione.
punctum, στιγμὴ, ῆς, ἡ, στίγμα, ατος, τὸ.
punctum temporis, τὸ κατὰ στιγμὴν.
punctus, a, um, κεκεντρὶς, ὴ, ὸν, στικτὸς, ὴ, ὸν, στικτὸς, ὴ, ὸν.
pungo, νύττω, κεντέω, ῶ, κατατίτρωσκω.
punica malus, ῥοὰ, ᾶς, ἡ, & ῥοὰ, ᾶς, ἡ, ῥόα, ᾶς, ἡ.
punicus, φοινικικὸς, ὴ, ὸν.
punio, κολάζω, τιμωρῶ, χαλινῶ, ῶ.
punitio, κόλασις, εως, ἡ, κόλασμα, ατος, τὸ, τιμωρία, ας, ἡ.
punitor, κολαστὴς, οῦ, ὁ, τιμωρητὴς, οῦ, ὁ.
punitorius, κολαστήριος, ου, ὁ, ὃ.
pupa, ας, ἡ, παιδίσκάριον, ου, τὸ, κορίτιον, ου, ὁ, ἡ.
pupilla, κόρη, ης, ἡ, γλαὸς, ου, ὁ.
pupillaris, ὀρφανικὸς, ὴ, ὸν.
pupillorum curam gero, ἀφροντίζω.
pupillus, ὀρφανὸς, ὴ, ὸν, ὁ.
puppis, πρύμνα, ης, ἡ.
pupus, παιδάριον, ου, τὸ.
purè, καθαρῶς.
purgatio, ἐπιβολὴς, ῆς, ἡ, καθαρμὸς, οῦ, ὁ, τὸ, ἄφεσις, εως, ἡ, καθαρσιὸς, οῦ, ὁ, καθάρσιον ους, τὸ, ἡ, καθαρσιὸς, οῦ, ὁ.
purgatio, καθαρσία, ας, ἡ, καθαρσιὸς, οῦ, ὁ.
purgatorius, purgatorius, καθαρτικὸς, ὴ, ὸν, ὁλκὸς, ὴ, ὸν, καθαρσιὸς, ὴ, ὸν.
purgator, καθαρτὴς, οῦ, ὁ, καθαρσιὸς, οῦ, ὁ.
purgatorius ignis, τὸ καθαρσιὸν.
purgo, mundo, καίω τὸ σῶμα, ἀπνυω, καθαίρω, pro excuſare, ἀπολογίζομαι.
purificatio, καθαρσιὸς, οῦ, ὁ.
purificatus, ἐγκεκαθαρμένος, η, ὁ.
purifico, καθαίρω.
purifimus, πανάγιος, ου, ὁ, ἡ, ὃ.
puritas, κάθαρσις, εως, ἡ, καθαρότης, ητος, ἡ.
puritas, caſtimonia, caſtitas, ἁγνεία, ας, ἡ, ἁγνότης, ητος, ἡ, (ἁγνεία ἀπὸ Poetice) καθαρότης, ητος, ἡ.
puro & nitido ſermone uti, καθαρὰ διαλέγεσθαι.
puro, as, καθαίρω.
purpura, πορφύρα, ας, ἡ, φοινικὶς, ίδος, ἡ.
purpuratus, πορφυροβαφὴς, οῦς, ὁ, πορφυροβαφὴς, οῦς, ὁ.
purpurato veſtio, φοινικίζω.
purpuratus, πορφυροβαφὴς καθιέμενος.
purpurea veſtis, ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, ſubaudi ἐσθὴς, πέπλος, ου, ὁ, πορφύρα, ας, ἡ, πορφύρα, ἁς, ἡ, ſcil. ἐσθὴς, φοινικὶς, ίδος, ἡ.
purpureus, πορφύρεος, ὰ, ον, πορφύρεος, ὰ, ον, ὁ.
purpuro, πορφυρίζω.
purpuriſſus, πανάγιος, ους, ὁ καὶ ἡ, πανάγιος, ους, ὁ καὶ ἡ.
purus, καθαρὸς, ὰ, ὸν, ἡ, καθαρὸς, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, ὃ, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ὃ, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ὃ.
purus a fordibus, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ὃ, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ὃ. purus a ſcelere, καθαρὸς, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, & καθαρὸς τὰς τελετὰς. purus mente, καθαρὸς τὴν διάνοιαν. purus a cauſa, ἀγνὸς φόνου.
purus, impermixtus, ἀκήρατος, ὰ, ὸν, ἄκρατος, ὰ, ὸν, ἡ, ὁ, ἀκήρατος, ὰ, ὸν, ὁ, καθαρὸς, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, ὃ.
purus ſum, ἁγνεύω.
purus, calus, lanſus, ἄμικτος, ὰ, ὸν, ἄγνὸς, ὴ, ὸν, ἄγνὸς ὴς, ὲς, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, καθαρὸς, ὰ, ὸν, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, ἁγνὸς, ὴ

qua fonte, ποίᾳ πηγῇ.
quadauetenus, ἕως ἐνθάδε, ἕως ὧδε.
quadra, κυβικίδιον, ὁ, ου, τετράγωνον, ου, τό.
quadragenarius, πεντηκοντατετράκις, ου, ὁ, ἡ, ὁ, & πεντηκοντατέτρωρος, ος, ὁ.
quadragesima, τεσσαρακοστή, ῆς, ἡ.
quadragesimus, τεσσαρακοστός, ὸν, ὁ.
quadragies, τεσσαρακοντάκις, sive τετρακοντάκις.
quadrangulus, τετράγωνος, ος, ὁ.
quadrans, τετραημόριον, ου, τό, καθάπαξ, ος, ὁ.
quadrans, convenions, ὀβολιαῖος, α, ὁ.
quadrantarius, τετραημοριαῖος, α, ὁ.
quadratarius, τετραγωνιστής, οῦ, ὁ.
quadratio, in quadram formam redactio, τετραγωνισμός, ὁ. convenientia, τρόπος, ου, ὁ.
quadratus, τετράγωνος, α, ὁ.
quadratus, τετραγωνιστός, ὁ, ἡ.
quadriennium, τετραετία, ας, ἡ.
quadrifariam, τετραχῇ, τετραχοῦ.
quadrifidus, τετραχῆ, ἴσος, ὁ.
quadriforis, τετρακίθυρος, ος, ὁ.
quadriga, ἅρμα τέθριππον ὄρθιον.
quadrijugus, τετράορος, ος, ὁ, & τέτρορος, ος, ὁ, τετρόρυμος, ος, ὁ.
quadrimus, τετραέτης, οῦς, ὁ, ἡ.
quadringentesimus, τετρακοσιοστός, ὸν, ὁ.
quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
quadriparitus, τετοκυῖα, ῖας, ἡ, ὁ, ῆ.
quadripertitus, τετρῖχα, ι, ὁ, ἡ.
quadrivium, τετράοδος, ου, ἡ.
quadro, τετραγωνίζω. pro confentire, ἁρμόζω.
quadrupes, τετράπους, οδος, ὁ.
quadruplator, συκοφάντης, ου, ὁ, συκοφαντίστρια, ας, ἡ.
quadruplex, τετραπλοῦς, ῆ, οῦν. τετραπλάσιος, α, ὁ.
quadruplicatio, τετραπλασιασμός, ὁ, ἡ.
quadruplicatus, τετραπλασιασθείς, ῆ, ὁ.
quadruplicatus, τετραπλασιασθῶν.
quadruplum, τετραπλοῦν, ῆ.
quadruplus, τετραπλάσιος, α, ὁ.
quæ, ἡ, ἥτις, ἥτις.
quæ, plur. neut. ἅτινα, ἅττινα.
quæcunque, ὅστις ἂν.
quæritio, ἐπίκρισις, εως, ἡ.
quæro, ζητῶ, ῶ, μεθοδεύω, ῶ. pro interrogare, ἐρωτῶ or τινα, quæro hoc ex te, τοῦτό σε ἐρωτῶ, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
quæſtor, ταμίας, ου, ὁ.
quæſtus difficilis, δυσέρευτος, ος, ὁ.
quæſtum, ζήτημα, ατος, τό, τόκος, ου, ὁ, ὠφέλεια, ας, ἡ.
quæſo, δέομαι, ἐντεῦξω.
quæſtio, quæritendi actio, ζήτησις, εως, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ, ἀνάκρισις, εως, ἡ, ζητητής, οῦ, ὁ.
quæſtio, criminis inquisitio, βάσανος, ου, ἡ, βασανισμός, ου, ὁ, ἐξέτασις, εως, ἡ, πάντρια, ας.
quæſtio, quæſtum, ἐρώτησις, εως, ἡ, ζήτημα, ατος, τό, τόκος, ου, ὁ, ἀπόφασις, εως, ἡ, ὠφέλεια, ας, ἡ, πρόβλημα, ατος, τό.
quæſtionem proponere, προβάλλειν, ἐπαγγέλλειν, cum dativo, & ſimpliciter, διατιθέναι.
in quæſtionem venire, ἐπικρίνεσθαι.
quæſtionem habere, de aliqua re, ἐξετάζω τι.
quæſtionem exhibere, τρίβειν, βασανίζειν.
ad quæſtionem exponere, ἐξιστάναι εἰς βάσανον.
quæſtio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
quæſtionuela, ζητημάτιον, ου, τό.
quæſtor, ταμίας, ου, ὁ.
quæſtor aratius, ἀγορανόμος, ου, ὁ, δημοσιώνης, ου, ὁ, ὁ πράττων, ου, ὁ, πρακτήρ, ῆρος, ὁ, πρᾶκτωρ, ορος, ὁ.
quæſtor, quæſtor criminum, ζητητής, οῦ, ὁ.
quæſtui habere, κερδαίνειν, πανταλέον cum accuſativo.
quæſtum facere in aliqua re, ὠφελεῖσθαι ἐν ἀγορᾷ ἐργαζόμενόν τι πρός. κερδαίνειν τι πρός.
quæſtuoſe, κερδαλέως.
quæſtuoſus, κερδαλέος, α, ὁ.
quæſtura, ταμιεῖον, ου, ἡ, ταμεία, ας, ἡ.
quæſtus, ου, χρηματισμός, ου, ὁ, κέρδος, ους, τό.
qualis, οἷος, α, ὁν, ὁποῖος, α, ὁν. Ponitur & Interrive, καὶοῖος νῦν.
qualis, talis, ὁποῖος, α, ὁν, τοιοῦτος, α, ὁν.
qualiſcunque, ὁποιοσδήποτε, ὁποιοσοῦν.
qualitas, ποιότης, ητος, ἡ, ποιόν, ὁ, τό.
qualitate præditus, ποιοτικός, ὴ, ὸν.
qualitates proprias corporum, ποιοτικότητες τῶν σωμάτων.
qualiter, οἷα, οἵτ τρόπῳ, οἷον τρόπον.
qualitercunque, ὁποιωσοῦν.
qualus, κάναθρον, ου, τό, ταμρίδι, ος, ὁ, ἡ, vel ταμρίς, ίδος, ὁ, ἡ.
quam, conjunct. ἡ, ὅσον μάλιστα, quam maxime.
quam, admirantis, πῶς, οἵτ. πῶς δοκεῖσθαι; quam difficile! πῶς δύσκολον; quam graviter!
quam, in comperatione, ἢ, ἤπερ.
quam, intenſivum, ἡ, ὅσον, ὅσα, οἵτ, ὡς οἵτ ὅτι.
quam celerrime, ὡς, vel ὅτιν τάχιστα, ὅσον τάχιστα. quam breviſſimo tempore, ἐν τῷ βραχυτάτῳ. quam optime, ὡς ὅτι βέλτιστα.
quam primum, ὅσον οὔπω. quam ſi, ὡς μάλα. τὸν τρόπον, ὡς ὅτι.
quam maxime poſſi, ὡσχύτερ ἂν ἡ δύναμαι. ὡσδυνάμενος.
quamdiu, ὅσον, & Poetice ὅσατ. μέχρι ὁ. ὅσον ὁ. ἐφ' ὅσον χρόνον, τοσοῦτον. Et interrogative, ἐφ' ὅσον χρόνον, τοσοῦτον.
quamobrem, διὰ τί. τοῦ τ. ἕνεκα τούτου, διὰ τοῦτο.
quamobrem? ἐπὶ τί; vel ἕνεκα; εἰς τί; ἐπὶ τίνι; vel διὰ τί; πῶς οὖν; quamobrem ſi? διὰ τί οὖν εἰ; πῶς οὖν εἰ;
quamplurimum, ὅτι πλεῖστα, ὅτι τὰ πολλά.
quamvis, κἂν νῦν ἐν.
quando? πότε, & Dorice πόκα; πώποτε, & ἐνίοτε. Poetice ποτέ.
quando, cum, ὅτε, & Poetice ὅτατ. ὁπόταν.
quando, quandoquidem, ἐπεί, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.
quandocunque, ὁπότε, ὁπότε γε.
quandoque, ἐπειδή γε, ἐπειδή γε δή.
quandoquidem, ἐπειδήπερ, ἐπειδήπερ γε.
quenquam, τινάτινα, ἄρα, οἵτ δῆτα, quanti, τινὸς δεδόκασι, docet?
quantillus, σμικρός, ὰ, ὸν, ἐπεὶ, ὰ, ὸν, τηλίκος, ος, ὁ.
quantitas, ποσότης, ητος, ἡ.
quantitas ſyllabarum, χρόνος, ου, ὁ.
quantitatis expers, ἀποσότης, ητος, ἡ.
quanto magis, ὅσῳ μᾶλλον.
quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
quantopere, ὡς τὰ, ὡς ἐπὶ πολύ.
quantulumcunque, ὁπόσον.
quantulus, ὁπόσος, η, ὁ, Theocritus, ἠλίκος, η, ὁ.
quantum, tantum, ὅσον: vel ὅσοντες, τοσοῦτον.
quantum in me eſt, ὅσον ἐν ἐμοὶ. ὅσον οἷς ἐμοὶ ἐκὸν, vel ὅσον τε ἐμοὶ ἐκὸν μέρος. τῶνδε μέρος. quantum vel plus ab eo ſtare, ἐξ ἴσου.
quantum ad me attinet, ὅσον ἐμὲ ὁ τὸ κρῖνειν.
quantum fieri poteſt, καθ' ὅσον οἷόν τε. ὡς οἷόν τε.
quantum poſſum, καθ' ὅσον δύναμαι.
quantum vis, οἷς ἐστι δι ὅλου.
in quantum, καθὸ, μέτρῳ τόσῳ.
quantus, ἡλίκος, η, ὁ οἷος, α, ὁν, ὁ. interrogative, πόσος, η, ὁ, πηλίκος, η, ὁ.
quantuſcunque, ὁπόσος, η, ὁ.
quapropter, διὰ τοῦτο δὴ τοῦτο.
quaquaverſus, πανταχόσε.
quare, διὰ τί, τί οὖν τοῦτο, τίνος, διὰ τίνα.
quarta dies, τεταρτάιος, α, ὁν.
quartanus, τεταρταῖος, α, ὁν.
quarto, & um, τετρῶτον.
quartus, τέτρατος, η, ὁ.
quaſi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
quaſi vero, ὡς δὴ, ὥσπερ ὰν, ὥσπερ ὄφα, ὡς οὐ δηλαδή.
quaſi dicerat, ὥσπερ ὰν εἰ ἔλεγε.
quaſillus, κοιλοδίφριος, α, ὁ, ἐπεφὶ, ἴδος, ἡ.
quaſſatio, σεισμός, ὁ, σείσις, εως, ἡ, τίτασις, εως, ἡ, πάλμος, ου, ὁ, πάλσις, εως, ἡ.
quaſſator, πλάστης, ου, ὁ.
quaſſo, διασείω, ὁ. σείω.
quatenus, πῶς ἔστιν, καθ' ὅσον.
quater, τετρῶτις.
quaterni, τέσσαρες, ἅ.
quaternio, τετράς, άδος, ἡ, τετράδιον, ου, τό, & τετράτιον, τό.
quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, ῶ, ῶσω.
quatridianus, τετραήμερος, ος, ὁ, τετρατιαῖος, α, ὁ.
quatridium, τετραήμερος, ος, τό.
quatuor, οἱ τρῖς σὺν τέσσαρες.
quatuordecim, ἑπτακαίδεκα.
que, τε, καί.
quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθάπερ, pro quomodo, ὡς, ὅπως.
queo, δύναμαι, οἷός τέμαι.
quereus, δρύϊνος, η, ον.
querela, ὀνείδισμος, ου, ὁ, ὄνειδος, ους, τό, μεμψιμοιρία, ας, ἡ, μομφή, ῆς, ἡ.
fine querela, πανσυεὶ.
querelam ad amicum defero, κατηγορῶ τι φίλου. Thucydides.
querela lugubris, θρῆνος, ου, ὁ.
querimonia, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
queritor, ἐγκαλέσωρ.
querulus, ὀρνιθῶδης, ης, ὁ.
queror, μεμψιμοιρῶ, ῶ, de re, ὀδύρομαι.
querula, ὀγκωμοσύνη, ης, ἡ, ἐγκώμιον.
querulus, ὀγκωμοσύνης, ου, ὁ, μεμψίμοιρος, ος, ὁ, ὀδυρτικός, ὴ, ὸν.
querulus enimus, τετριμμένος θυμός.
querulus ſum, τὸν θυμὸν τρίβω.
queſtus, & querele, μεμψιμοιρία, ἰῶν, ἡ, μεμφή, ῆς, ἡ.
qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, & ὁπός, ἥπερ, ὅπερ.
qui, pro quo modo, τῷ τρόπῳ ᾧ.
qui fieri poteſt, ut &c. πῶς μοχθὸς ἐστι sequente infinito. qui fieri iſtud poteſt? πῶς δὴ ταῦτα;
quia, ὅτιπερ, ἐπειδήπερ.
quicquid, ὅτιπερ ἂν.
quicunque, ὅς τισοῦν, ὅστις ἂν.
quid, τί.
quid eſt quod? τί ὅτι;
quid igitur? τί δῆτα;
quid iſthuc? τί τοῦτο;
quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν;
quidam, ὁ δεῖνα, οἵτ, ὥστ, ὅτ.
quidam, nonnulli, τινες, οἱ.
quidem, μέν, γέ, γοῦν, γάρ, τοιγε.
quidem certe, μὲν δὴ, μὲν ὅτ.
quo quidem ſenſu, ἐν ᾧ λόγῳ.
& quidem, καὶ μάλα.
ne quidem, οὐδέ.
ne unus quidem, μηδ' ὅς τις.
& quidem, ἐξ ὧν ἀπορῶ, ἐξ ἧς.
quidnam, τίνοτινι, ὁ, ἡ, τί μή; τίνι δή ἐστι;
quidni? τί μή; τίνι δή ἐστι; τί γὰρ οὐ; vel ὡς; quidni enim? τίνι γὰρ ἐστι; τί γὰρ ἔχει;
quidquid tandem illud fit, ὅτιπερ.
quid tum poſtea? ἔπειτα τί;
quidvis, ὅτιτι.
quies, ἡσυχία, ας, ἡ, ἡσυχίη, ας, ἡ, κάμος, ου, ὁ, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, ἀνάπαυμα, ατος, τό.
quieſco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἄγω, ἀναπαύομαι. pro dormio, κοιμάω, ῶ, ἀναπαύομαι.
quiete, ἡσυχῇ, ἡσύχως, ἡρέμα.
per quietem, ὄναρ, ὑπ' ὄναρ. ὑπὸ τὸν ὄναρ, καθ' ὕπνον.
quieti indulgeo, ὑπνοφιλῶ.
quietis, emans, ἡσυχάζων, ἡσυχάσας, ὁ, ἡ.
quietiſſimus, ἡσυχαιτατος, η, ὁ.
quietus, ἡσυχῆ, ος, ὁ, ἡσυχαῖος, α, ὁ.
quilibet, ὁ δεῖνα, ὁ τυχὼν, ὁ τυχών.
quimatus, τετυπωσεν, ας, ἡ.
quin, ἀλλὰ μὴν, ἀλλὰ μὴν, μὰ, οὐχί. pro etiam, καί.
quinam, τίς μὴν, τίς δὴ τοῦτ' ἐστί; ἀλλὰ τίς;
quinarius, τετραδικός, ὴ, ὸν, quinarius numerus, τετρὰς, άδος, ἡ, τετρᾶδες, ων, ὁ.
in quinecuncem diſpoſitus, τετραγωνικός, ὴ, ὸν.
quindecies, δεκαπεντάκις.
quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
quingentefimus, πεντακοσιοστός, ὴ, ὸν.
quingenti, πεντακόσιοι, οι.
quini, οἱ πένε.
quinimo, ἀλλὰ δὴ τοῦ μὴν τοῦ.
quinquagenarius, πεντηκοντατέτρωρος, ος, ὁ, ἡ, & πεντηκοντούτης, ου, ὁ.
quinquageſimus, πεντηκοστός, ὸν, ὁ.
quinquagies, πεντάκις.
quinque, πέντε.
quinquefolium, πεντακτύλιον, ου, ὁ, πεντακτυλίς, ίδος, ἡ.
quinquennis, πενταέτης, οῦς, ὁ.
quinquennium, πεντατία, ας, ἡ, πενταετηρίς, ίδος, ἡ.
quinquercula, πεντήρης, ους.
quinquies, πεντάκις.
quintanus, πεντατικός, ὴ, ὸν.
quintuplus, πενταπλοῦς, ῆ, οῦν.
quintus, πέμπτος, η, ὁ.
quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, η, ὁ, δέκατος πέμπτος.
quippe, οἷα, ἅλλα, ἅπερ.
quippiem, τι.
quiritatio, σκυτάλισμός, ὁ, ἡ, διωδυγία, ας, ἡ.
quirites, οἱ ἀνδρες ῥωμαῖοι.
quirito, σκυτάλιζω, τετύλιγμαι, ῶμαι.
quis, quæ, quid, interrogative, τίς, τίνι, τίνα, τί, τίνος, τοῦ τίνος.
quis tandem, τίς ποτε.
quiſnam, ὁστὶς ἐστὶν, ὁ δεῖνα, ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα.
quiſpiam, τις, τίνα, ὁ, ἡ, τὸ quiſpiam alius, ὁ ἅλλος.
quiſnam, τίς, τινὸς, ὁ, ἡ, τὸ τις.
quiſque, πᾶς τις, ἕκαστος, η, ὁ.
quiſquilie, περίψημα, ατος, τό.
quiſquis, ὅστις, ὅστινος, ὁ.
quivis, ῥᾴστ, ῥᾴστη, ὁ, ἡστε ὧδε, πᾶς ἄρτι.

quo, ποῦ ἀστοχήσῃ; quo fugiam.
quo pacto, ὅπως, ὁποίῳ τρόπῳ.
quominus, ἀπ' αὐτοῦ ἵνα μὴ, ἀπὸ τοῦ μὴ.
quoad fori posit, κατὰ τὸ δυνατὸν.
quoad, μέχρι οὗ.
quoad vixero, ἐπὶ βίου.
quocirca, διὸ, ἕνεκα τούτου.
ex quo, ἐπεὶ.
quo terrarum? ποῦ γῆς;
quocumque modo, ὁπωσοῦν, ὁτῳοῦν τρόπῳ, ὁποιῳδήποτε τρόπῳ.
quod, ὅτι, διότι.
quod quidem ad me attinet, τό μὲν ἐμόν.
quod si, εἰδὲ, ὅταν γάρ.
quodammodo, ἔστι πῶς.
quodcunque, ὅ, τι ἄν, ὁπόταν ἄν, ὅ, τι.
quodlibet modo, ὁτῳοῦν.
quomodo, ὁπῶς, ὁποίῳ τρόπῳ.
quomodocunque, ὁπῶσ ἄν.
quonam? ποῖ;
quondam, ποτὲ, πάλαι.
quoniam, ἐπεὶ, ὅτι, διότι.
quoquam, ποῖ.
quoque, καὶ τὸ α.
tertio quoque die, διὰ τρίτων, subiutellige ἡμέρας, vulg. τρίτην ἡμέραν. tertio quoque mense, διὰ μέσου τρίτου.
quoquoversus, πάντη, παντοιοτρόπως.
quoqnomodo, ὁπῶς ἄν τύχῃ.
quorsum, ποῖ τὸ· ἐπὶ τί ὄρουλε; ἐπὶ τί ἔπεσε.
quot, πόσοι, ὁπόσοι.
quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν· ἐκατ' ἔτος.
quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν· ἐφημερικὸς, ὁ, ὁ' γινόμενος, ὁ, ὁ· ἐφημερινὸς, ὁ, ὁ.
quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐφημέρως.
quoties, ποσάκις, ὁπόσακις.
quotiesfuncque, ὁπόσ ἐὰν ἔσῃ.
quotlibet, ὁπόσοι ἄν.
quotquot, ὁπόσοι, ὁπόσοι δήποτε.
quotuplex, ποσαπλάσιος, ὁ, ὁ· ποσαπλάσ, ὁ, ὁ.
quotus, πόσος, ὁ, ὁ· ὁπόσος, ὁ, ὁ.
quotuplsifque, πόσος, ὁ, ὁ· ὁπόσοσδ, ut ὁπόσοσδ βάρος, quantaliber gravitas, Aristoteles.
quovis, adverb. παντῇοῦν, παντοιῶς.
quovisque, ἐπὶ μέγιστ ὁ ἄν· ἕως ἄν ὁ.
quum, ὅτε, ὅτε, ὁπόταν, ἐπειδὴ.

R A.

RAbide, λοιπόμενον.
rabidus, λυσσῶδες, ὁ, ὁν.
rabie agitor, λυσσῶμαι, ὁμαι, & λύσσημαι.
rabies, λύσσα, ἡ, ἡ, λύττα, ἡ, ἡ, μανία, ἡ, ἡ.
rabiosus, λυσσᾶδες, ὁ, ὁν· ὁ, ὁν· ὁ, ὁν· ὁ, ὁν.
rabula, βλακίδιον, ὁ, ὁ, διληρόφων, ὁ, ὁ.
racemarius, βότρυος, ὁ, ὁ.
racematio, βότρυσιν, ὁ, ὁ.
racematus, βότρυσιν, ὁ, ὁ.
racemifer, βότρυφόρ, ὁ, ὁ.
racemo, ἀπ ἀκρολλῶ, ὁ, ὁ.
racemosus, πολυπλοκαμὸς, ὁμὸς, πολυπλόκαμος.
racemulus, βότρυδιον, ὁ, ὁ· ὁ, ὁ.
racemus, βότρυς, ὁ, ὁ, σταφυλὴ, ὁ, ὁ.
radiatio, ἀκτινοβολία, ὁ, ὁ.
radices ago, ῥιζοβολῶ, ὁ, ὁ· ῥιζόω, ὁ.
radicitus, ῥιζόθεν. pro penitus, πάντοσε, ἐκπρόῤῥιζα, ἐκ ῥιζῶν.
radicitus adhærco, ῥιζόκαυτος, ὁμοιος.
radicitus evello, ἀνασπάζω, ὁ, ὁ, ἐκζεῖδω, ὁ, ὁ.
radicor, ῥιζόω, ὁ, ῥιζοβολῶ.
radicosus, ῥιζώδης, ὁ, ὁ.
radicula, ῥιζίδιον, ὁ, τὸ.
radii in rota, ῥάβδοι, ὁ, ὁ, κύκλοι, οἱ.
radio, ἀπ, ὁτ, ἀκτινοβολῶ, ὁ, ὁ, λάμπομαι.
radio calco fila, κεράλλω.
radiolus, ἀκτινάριον, ὁτ, ὁ ἀφ' ὁ.
radius, ἀκτὶς, ἴνος, ἡ. pro instrumento textorio, ῥίζα, ας, ἡ.
radius rotæ, ἀκμὶς, ὁτ, ὁ.
radix, ῥίζα, ας, ἡ.
rado, ξέω, ὁτείλω, ὁ.
rado novacula, ξύσμα, ὁτ, ξυ ξυσία, ὁ.
radula, σπάτη, ὁτ, ὁ, σπάτη, ὁτ, ὁ, κνηστὶς, ὁτ, ὁ, ὁ, λίστρα, ὁ, ὁ, ὁ, ξυστὴρ, ὁ, ὁ, ξυλὰ, ὁτ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, & ὁ, ὁ, ὁ, ὁ,

recognosco, ἀναγινώσκω. pro corrigo, διορθόω.
recolligere se, animum, vel vires, ἀναλαμβάνω τινάς, & apud Homerum συγκαλεῖν θυμὸν ἐν φρεσί.
recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
recolo, ἀναμιμνήσκομαι. pro meditari, μελετῶ.
recomparatio, ἀνάκτησις, ἡ, ἡ.
recompenſo, ἀνταποδίδωμι, ἀντιμισθόω.
reconciliatio, καταλλαγή, ἡ, ἡ, ἀπόκλεισις, ε, ὡς, ὁ.
reconciliator, διαλλακτής, οῦ, ὁ.
reconciliatrix, διαλλακτρία, ας, ἡ.
reconcilio, καταλλάττω τινὰ πρὸς ἑαυτὸν, ἢ ἀλλήλοις, inter se: διαλλάττω.
reconſtringo, καταφράσσω, ξω, ξα.
reconcinne, ἀκομψῶς, ἀκόμψως.
reconditorium, θήκη, ης, ἡ.
reconditus, κρυπτὸς, ἡ, ὁ, κρύπτων, ων, ὁ, κεκρυμμένος, η, ον, ὁ.
recondo, κρύπτω, κρύψω.
recondo in ceſſinum, εἰς ὄρυγα ταμιεύομαι.
recordari facio, ὑπομιμνήσκω, ὑπόμνησιν ποιῶ. pro ſcu potius ἀναμίμνησκω.
recordatio, ἀνάμνησις, εως, ἡ.
recordor, μεμνημαι ωσπ, & παρὰ ποιητ. ἀναμιμνήσκομαι.
recreatio, ἀνάπνευσις, εως, ἡ, ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, ἡ, ἀναλυσις, εως, ἡ, ἡ, ἀνάπνευσις, εως, ἡ, ἀναπαυσις, εως, ἡ.
recreatus a morbo, ἀναπεφυκὼς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
recreor, ἀναπνέω, ἀναζωπυρῶ, ῶ, ἀναπαύομαι.
recreſco, ἀνάβω, ω.
recriminatio, ἀντικατηγορία, ας, ἡ, ἀντιγκλημα, ατος, τὸ.
recriminor, ἀντικατηγορῶ, ῶ, ἀντιγκλήματα ποιοῦμαι.
recrudeſco, ἐξαγριαίνομαι, ἄγριος γίγνεσθαι.
recte, adverb. ὀρθῶς, ὀρθῆ, κατὰ δίκην, ὀρθὰ, ἴδιᾳ, & ἰδίᾳ, ἐπιτηδείως.
recte, directe, non obliquè, ὀρθίως: non ἀδίκως, οὐκ ἀδίκως, οὐ δίκαιος, ἢ δίκαιος, οὐ δίκαιος, ἢ δίκαιος, οὐ δίκαιος, ἢ δίκαιος

relatio, ἀπαρνησις, εως, ἡ, ἀνήνησις, ους, ἡ.
relatio, vocabulum Logicum, ἡ πρός τι διάθεσις.
relatio expensi, ἀναφορικὸς, ὁ, ἡ.
relatio gratiæ, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
relativus, ἀναφορικὸς, ὁ, ἡ.
relaxare animum, ἀνιέναι τὸν θυμὸν.
relaxatio, ἄνεσις, ους, ἡ, ἀνακτησαμὸς, ὁ, ἡ.
relegatio, ἐξορισμὸς, ὁ, ἡ, ἀπόπεμψις, ὁ, ἡ.
relego, ας, ἀνιέναι, ἀνίημι, ἀνίεμαι, pro in exilium ejicio, ἐξορίζω, ἐκπομπεύω, φυγαδεύω.
relego, ἡς, ἀναγινώσκω.
relevo, levamo, pro recreare, ἀναπαύω, ἀναπνέω.
religio, ωνος, ἡ, ἁγνεία, ας, ἡ, ἁγνότης, ητος, ἡ.
religiose, ἀσεβέως, ὁ, ἡ.
religio est mihi, ἀνόσιόν μοί ἐστιν.
religione teneor, ἐνοχλοῦμαι τοῖς ἱεροῖς.
religioni deditus, θεοσεβὴς, ὁ, ἡ, & θεοσεβὴς, ὁ, ἡ.
religiosè, ἁγνῶς, θεοσεβῶς.
religiosè colo Deum, ἁγνίζω τὸν Θεὸν.
religiosè instituo, & observo, θρησκεύω.
religiositas, ἁγνότης, ητος, ἡ.
religiosus, ἁγνὸς, ἱερὸς, ὁ ἀεὶ ἁγνὸς, ἁγνίζων, ὁ ἀεὶ ἁγνίζων.
religo, ας, ἀπάω, ῶ, ἀποδέω, ῶ.
relino, ἀπείρω, ἀπαείρω, ῶ.
relinquo, κατολείπω, ἀπίημι, ἀφίημι.
reliqua (neut. plur.) τάλλα.
reliqui, cæteri, οἱ λοιποὶ, οἱ ἀπολειπόμενοι.
reliquiæ, τὰ λείψανα, ὑπολείμματα, ατων, τὰ.
reliquiæ exercitus, τὸ περιὸν τοῦ στρατοῦ.
reliquum facio, ἀποδίδωμι, τελευτάω.
reliquum est, λοιπὸν, ἀλλαχοῦ, subintellige ἐστὶ.
reliquus, λοιπὸς, ὁ, ἡ, ἐπίλοιπος, ὁ, ἡ.
relucco, διαλάμπω, ἀστράπτω.
reluctatio, ἀντίστασις, εως, ἡ, ἀντίτασις, εως, ἡ.
reluctator, ἀντιστάτης, ου, ὁ.
reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντίκρυ.
rem familiarem augere, πλουτίζω τινὰ.
rem familiarem dilapidare, σπαθᾶν, & exhaurire, κατασπαθᾶν, administrare, διοικεῖν, οἰκονομεῖν.
rem divinam facere, ἱερεύω.
rem bene gerere, εὐτυχῶ, κατορθῶ.
rem habere cum aliquo, συγγενεύομαι τινὶ, γυναικὶ τινὶ μίγνυμαι, ἐ γαμέω.
rem gerere infeliciter, ἀτυχῶ.
ad rem nihil facienus, ἀνωφελὲς, ὁ, ἡ, οὐ.
nihil ad rem, οὐδὲν πρὸς τὸν.
remaneo, διαμένω, παραμένω.
remanso, διαμονὴ, ῆς, ἡ, ψυχωσις, εως, ἡ.
remedium, φάρμακον, ου, τὸ, βοήθημα, ατος, τὸ.
remedium afferre, ἀκος τινὶ φέρω.
remeo, ἐπανέρχομαι.
remetior, ἀναμετρῶ, ῶ, ἀπομετρῶ, ῶ.
remex, ῆρος, ὁ, ἐρέτης, ου, ὁ, ἐρέτα.
remigario, remigium, ῆρια, ας, ἡ.
remigio instructus, ἐρέτικος, ὁ, ἡ.
remigium alarum, ἀνάπαυσις πτερῶν.
remigo, ῆρέω, κωπηλατέω, ῶ.
remigro, ἀναπαύομαι, ἐπαναχωρέω.
reminiscentia, ἀναμνησις, εως, ἡ.
reminisci facio, ἀναμιμνήσκω, cum accusativo persona, & genitivo rei, ὑπομιμνήσκω.
reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
remiscco, ἀναμίγνυμι.
remisse, βλακικῶς, ὀκνηρῶς, ἀκόντως, ἀπόνως, ἀναπεπταμένως, ῥᾳθύμως, ἀβιάστως, μαλακῶς, ἐντεταμένως, κεκαυλακισμένως.
remitto, πέμπω, ἀποστέλλω, ἐπιστέλλω, ἀπολύω, ἀφίημι, ἐξίημι, ἐπιτρέπω, ἀνίημι, ἐπιτείνω, χαλάω, ὦ, ἀνίημαι, ὦ.
remitto, remittam, ne languidum reddo, ἀφίημι, ἐπιτρέπω, cum accusativo.
remitto, condono, ἀφίημι, ἀφίεμαι, χαρίζομαι cum dativo personæ, & accusativo rei.
remitto tibi, remittere debita.
remolior, ἀπόσσω.
remolleico, ἀναμαλακτύνομαι.
remora, ἴυγξ, γγος, ἡ, ἐμπόδισμα, ατος, τὸ.
remotor, ἀποβλήτωρ, ορος, ὁ, ἀποβλήτειρα, ας, ἡ.
remotus, μακρυσμένος, ἀπόβλητος, ἐπὶ μακρὸν ἀπωθούμενος.
removeo, ἀφίστημι τινα τινὸς, ἀπωθῶ, ῶ, ἀποκινῶ, ῶ.
rempublicam administro, πολιτεύω, & πολιτεύομαι, διοικῶ τὴν πόλιν, διοικοῦμαι.
rempublicam moderari, τὰ δήμου ἄγειν, καὶ ὁρᾶν.
ad rempublicam accedere, πρωτοστατεῖν τοῦ κοινοῦ, καὶ πρᾶξαι τὰ κοινὰ.
remuneratio, ἀντάμειψις, εως, ἡ, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
remunero, ἀντάμειβομαι, ἀμείβομαι ἀνθρώπῳ, τὸ δοὺς, ἀντίδωμι, ῶ.
remus, ῆρμος, ὁ, ἐρέτης, ου, ὁ.
renaro, ἀναπλέω, ῶ.
renascentia, ἀναζώννυσις, εως, ἡ.
renascor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι, ῶμαι.
renatus, ἀναζώννυσις, εως, ὁ, ἡ, ἀναμφοῖν, εως, ὁ, ἡ, ἀμφ'.
renavigatio, ἀπόπλους, ὁ, & contract. ἀπόπλους, ὁ, ἀπόπλοος, εως, ὁ.
renavigo, ἀπόπλεω, ἀπαπλέω, ῶ.
renes, τὰ ὀσφύος.
renideo, ἀναθάλλομαι.
renitens, ἀντιτύπης, ου, ὁ, ἡ, in Epigr. ἀντίτυπος, ου, ὁ, ἡ, & ἀντιτυπὴς, ὁ, ἡ, ου.
renitor, ἀντέρειδομαι, ἀντερείδω, ἀξιόχρεως, εὐπρεπὴς, ἀσφαλὴς, ὁ, ἡ, ἀντιτείνω, ἀντιφέρω, & ἀντιφέρομαι, ἀντιδίδωμι, ῶ.
renitor, ἀντείνω, ἀντέχω, ἀντιτείνω, ἀντιφέρω, ἀντιτυπὴς, ὁ, ἡ, ἀντιφέρομαι, ἀντιτείνομαι, ἀντιδίδωμι, ῶ.
renovatio, ἀνάκτησις, εως, ἡ, ἀνακαίνωσις, εως, ἡ.
renovatus, νεωτὶ, ὁ, ἡ, ἐκ νέου γεγονὼς, ὁ, ἡ, ἀνακαινισθὲὶς, ἐντὸς, ου.
renovo, ἀνανεόω, ῶ, ἀνακαινίζω, ἀ.
renuntium mando, ἀπαγγέλλω, ἀπόκρισιν δίδωμι.
renuntiatio, ἀπαγγελία, ας, ἡ, ἀπόκρισις, εως, ἡ.
renuntius, ἀπαγγέλλω, ἐντὸς, ὁ. renuntiarus sum confil, καταβάλλω ἐνιαυτὸν.
renuntio, denuncio, declaro, ἀπαγγέλλω, φράσω γνώμην, ἀπόφασιν.
renuntio, valere jubeo, ἀποπέμπομαι.
renuntio, nuntio, refero, ἀπαγγέλλω, ἀπαγγέλλω, ἐξαγγέλλω, ἀπαγγέλλω, ἀπαγγέλλω (in præsent imuit.) ἀπαγγέλτω.
renuo, ἀνανεύω, ὦ.
reor, ῥαιδίζω, ἀγάομαι.
repagulum, μοχλὸς, ὁ, ἡ, βαλὶς, ίδος, ἡ.
repandus, ἀφρίσσων, ὁ, ἡ, ος, ἡ, ἀνακαμπὴς, ὁ, ἡ, ου.
reparatio, ἀνάκτησις, εως, ἡ, ἀνακαίνωσις, εως, ἡ.
reparo, ἀνανεόω, ῶ, ἀνακαινίζω.
repellitatio, ἀνάκλησις, εως, ἡ.
repello, ἀπώθημι, ἀπωθέω, ῶ, ἀπωθῶ, ῶ, ἀπώσω, ἀπωσθὴν cum accusativo, & genitivo, ἐ Medium ἐν βίῳ ἀπώσομαι, ἀ Menelao relum repello.
repello a me, ἀπώσω, vel potius ἀπωσάμενος.
rependo, retribuo, ἀμείβομαι, ἀντιμείβω, ἀ, ἀπόνω, ἀντιτίθημι.
repentè humi, χαμαιρὲς, ἐπ, ὁ, ἡ, ος, ἡ.
repenso, recompenlatio, ἀντίσταθμος, εως, ὁ.
repenlus, ἀπόβλητος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ἀπωσμένος, ὁ, ἡ.
repente, ἐξάπινα, ἐκ τρωπαίου, τροπαίου, ἐξάπω, αἰφνίδιος, ἐξαίφνης, ἐπὶ πόδας.
repentinus, αἰφνίδιος, ὁ, ἡ, ἐξαίφνης, ὁ, ἡ.
repentinus, ἀπροσδόκητος, ὁ, ἡ, ἀπροσδόκητος, ὁ, ἡ, ἀπροσδόκητος, ὁ, ἡ.
repercurio, ἀνακάπτω, ἀναπάλλω.
reperio, ἀφίστημι, ἀπόλλυμι.
repertorium, inventarium, ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ.
repetere memoria, ἀναμιμνήσκω τὸ μνημόν, & τὸ τὰ διάνοια.
altius repetere, ἀνωθεν ἀρχόμενον, μακρὸν ἀνωθεν, paulo altius.
repetere aliquid ab aliquo, ἀπαιτῶ τινα τι, vel τὶ παρά τινος.
repetito, ἀνάμνησις, εως, ἡ, ἐπαναλήψις, εως, ἡ.
repetitio, schema Rhetoricum, ἀνάλυσις, εως, ἡ.
repeto, repolco, ἀπαιτῶ, ῶ.
repeto, revoco, ἀνάγω, ἀ, ἀναπάλλω, ἀ, ἀναπαλλάσσω, ἀ, ἀναπαλλάσσομαι. mecum ipse dicta repeto, πρὸς ἐμαυτὸν ἀναπαλλάσσω τὰ ῥηθέντα. Lucianus.
repeto unum & idem verbum lapius, βαττολογῶ, ῶ.
repeto, redeo, ἀναβαίνω εἰς τὸν αὐτὸν, locum aliquem.
repetundarum accuiare, κρίνω τινὰ κακώσεως ὑπαναγκίας.
repetundarum accuiatus, ὁ ἐπὶ τοῖς ἀδίκοις ἀναγκαμένος.
repetundarum damnatus, ὁ ἐπὶ τοῖς ἀδίκοις ἀναγκαμένος. Aeschines.
repetundarum damnari, ἀδίκων ἁλίσκω.
repleo, πίμπλημι, ἐμπίμπλημι, ὁ, ἡ.
repletio, πλησμονὴ, ῆς, ἡ, πλήρωσις, εως, ἡ.
repletio, saturatio, χορτασμὸς.
repletus, πλησθεὶς, ἐντὸς, ὁ, ἡ.
repletus cibo, πλησθεὶς, ὁ, ἡ.
replicatio, ἀναπτυξις, εως, ἡ, ἡ, ἀπολιπασμὸς, εως, ὁ.
replico, ἀναπτύσσω.
repo, ἕρπω, ἑρπύζω.
repono, ἀναπλάσσω, ἀναπλάττω.
repono, rependo, ἀντιμισθῶ.
reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
reportat infamiam, ἡμᾶς ὁ ἀνὴρ αἰσχύνει, Sophocles.
reportatio, ἀναμισθὸς, ὁ, ἡ.
reporto, ἀπαναίρω, ἀ, ἐξαίρω.
reporto, ἀπάγω, ἀ, ἀφαιρῶ, ῶ.
reposito, ἀνῳδεύω, ὁ, ἡ, ἀναβλητὸς, ὁ, ἡ.
repositorium, θήκη, ης, ἡ, ταμιεῖον, ου, τὸ, ὁπλοθήκη, ὁπλοφυλάκιον, ου, τὸ, ἀποθήκη, ἀποθήκιον, ου, τὸ, ἀποθήκη, ἀποθήκιον, ου, τὸ.
repositum, ἀπόκειμαι, ἀποκεῖμαι, ἀπόκειμαι, ἀποκεῖμαι, ἀπόκειμαι, ἀποκεῖμαι.
repraesentatio, παράστασις, εως, ἡ, ὑποτύπωσις, εως, ἡ.
repraesento, παρίστημι, ἀναβλέπω.
reprehendendus, ἐμεμπτὸς, ὁ, ἡ, ἐγκλητὸς, ὁ, ἡ.
reprehendere aliquid in aliquo, ἐγκωμιάζω τινὰ, ἐπαινῶ τινὰ, ἐπαινῶ τινὰ, ἐπαινῶ

reputo, ἀπολογίζομαι. pro reconfere, ἀριθμῶ, ἐπιλογίζομαι.
requiem dare alicui a laboribus, ἀναπαύω τινὰ ἀπὸ πόνων. & πονεῖν παύω τινά.
sine ulla requie, ἀπαύστως, συνεχῶς.
requies, ἀνάπαυσις, ἡ, ἄνεσις, ἡ, ἅ.
requiescere facio, ἀναπαύω.
requiesco, ἀναπαύομαι, κατακείμαι.
requiescere, ἀναπαύομαι, ὁ, ὑ.
requietus, ἀναπαυόμενος, ὁ, ὑ.
requiro, ζητῶ, ω. pro interrogare, πυνθάνομαι, ἐπιζητῶ, ω.
rerum novarum studiosus, νεωτεριστὴς, ὁ, ἡ, νεωτερικὸς, ὁ, ὁ.
rerum novarum molitio, νεωτερισμὸς, ὁ, νεωτερισμοὶ, οἱ, ὁ.
rerum potiri, ἐπικρατεῖν τῶν πραγμάτων.
rerum flatus, πνεύματα, ατος, τὰ, κατὰ τοὺς πνεύματα.
rerum summa, τὸ πᾶν. vel τὸν, vel τὰ σύμπαντα.
res, πρᾶγμα, ατος, τὸ, χρῆμα, ατος, τὸ.
res gerenda, πρᾶξις, εως, ἡ, quod significat etiam res gestæ.
res bene, vel male se habet, τὰ πράγματα καλῶς, vel κακῶς ἔχει.
res ita se habet, πράγματα ὧδε ἔχει.
res familiaris, τὰ οἰκήματα, ἀείη, ας, ἡ, τὰ ὄντα, ἡ ὑπάρχουσα οὐσία.
res divina, θρησκεία, ας, ἡ.
res judicata, κατακριθὲν, ὁ, ἡ.
res vana, λόγος, ὁ, ὁ. vel λῆρος, ὁ.
res adversæ, τὰ δύσκολα, δύσκολα πράγματα, τὰ δεινὰ, δεινὰ πράγματα, δυστυχία, ας, ἡ, ἀτυχία, ας, ἡ.
res est indigna, indignum est, ἀνάξιόν ἐστι.
res fecundæ, εὐροῦσα πράγματα, εὔροια, ας, ἡ, ῥᾳστώνη, ης, ἡ, ἀφθονία, ας, ἡ, ἀνεσις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ.
res est indigna, indignum est, ἀνάξιόν ἐστι.
res fecundæ, εὐροῦσα πράγματα, εὔροια, ας, ἡ, ῥᾳστώνη, ης, ἡ, ἀφθονία, ας, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ.
res ardua, δύσκολα πράγματα.
res agere, πράσσω, ω, ττω, ξω.
res dubia, ἀσαφὲς, ὁ, ἡ, ἐς.
res mea, τὰ ἐμὰ, τὰ ἐμὰ, τὰμὰ τὰ ἐμὰ ἐμὰ.
res bellica, τὰ πολεμικὰ.
res controversiæ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ.
res domestica, τὰ οἰκεῖα, τὰ ἐν οἴκῳ.
res futuræ, τὰ ἐπὶ τοῦ ἔπειτα ἐλθόντα.
res gestæ præclare, τὰ καλὰ κατεργασθέντα.
res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
res novas moliri, νεωτερίζω, ω, ξω, νεωτερικὸς, ὁ, ἡ, νεωτερικὸν, ὁ, ὁ.
res feliciter gestæ, κατόρθωμα, ατος, τὸ, κατορθώσεις, εως, ἡ.
res & se habet, ὄντι ἔχει.
resalto, ἀναπηδῶμαι, πάλλομαι.
resarcio, ἀναβύνω, ἀναμαὶ ω.
resarcio, ἀνα χρῶω.
resecindo, ἀναιρῶ, ἀναιρῶμαι. pro non ratum habere, ἀκύρους ἀποκηρύττω.
resecteo, μὴ ὄντως, γνησίως ω, ἀληγαιρῶ.
resectilis, ἀκόνιστος, ου, ὁ, ἡ, ἀκόνιστον τὸ τόμος, resectilium.
resecuis, ἀναίμακτος, ὁ, ἡ, ἀναίμακτον, ὁ, ὁ.
resecrino, ἀναίρω, ἀναιρῶμαι, ω.
resecrino, ἀναίρω, ἀναιρῶμαι, ω.
resecro, ἀναβάλλω, ἀναβάλλομαι ω.
resecro, ἀναβάλλω.
resecro, ἀναβάλλω.
resecro, ἀναβάλλ

revocatio, ἀνάκλησις, ἰος, ἡ, ἀνακλῆσαι, ver. ι. revocatorius, ἀνακλητικὸς, ὴ, ὸν.
revocatus, ἀνακλητος, ὴ, ὸν.
revoco, terro, voco, redire facio, ἀνακαλῶ, & ἀμυνάζομαι, ἠμαι, ἀνεκάλεσα, ὠ, ἀνακαλεσάμην, ὦ, verbum cæsirenæ) καταγίδα.
revoco in memoriam, ἀναμιμνήσκω, μνήσω, (μεμνησα Poetice) ἀναμνησθῆναι, ἐπιμιμνήσκω & ἀναμιμνήσκομαι τὸ μνήμη, ὑπομιμνήσκω.
revoco, terraho, abduco, ἀπάγω τι ἀπό τινος, aliquid ab aliqua re. μισθίσω cum genitivo rei. πυνθάνομαι, cum accusativo. ἀναγίνομαι ἀναχωρίζω.
revoco a peccatis, ἀναγίνω τὸν ἁμαρτάνοντα.
revoco, retracto, ἀνατίθεμαι.
revolo, ἀναπέτομαι.
revolubilis, ἐυτρὸς, ὸς, ὸν.
revolvo, ἀνακυλίω, ἀνακυλίσω, ὦ, ἀναστρέφω.
revolutio, ἑλιξις, εως, ἡ, ἀνακύλισις, εως, ἡ, τροπὴ, ἑως, ἡ.
revolutus, ἀπεστραμμένος, ἠνη, ὸν.
reus, ὁ φόνων, ὁ αἴτιον ἔχων, ὁ ἀπολογούμενος ὁ ἐν ἀκρῳ τῷ κινδύνῳ, ὁ, ἡ, ὑπεύθυνος, ὁ, ὁ, ὑπόδικος, ὁ, ὁ.
reus læsæ Majestatis, ἀνακεκλημένος φόβου ἐπὶ δόκῃ.
reus fum; ὑπόνοθαι, fine cafu, apud Plutarchum. φεύγομαι, φεύγω, cum genitivo.
reus pœnæ capitalis, ἐπὶ θανάτῳ φερόμενος.
Plutarchus.
reus damni illati, ἀνάδικος ἡ βλάβη.
revulfio, ἀνάσπασμα, ατος, τὸ.
revulfus, ἀνάσπαστος, ὴ, ὸν.
rex, ἀνάξ, ακτος, ὁ, ἀνακτος, ονος, ὁ, βασιλεὺς, ἑως, ὁ τύραννος, ὁ, ὁ. Poetica autem fere funt ναυαρχὸς ἄναξ, μελάθρου ἄναξ, ὁ, κρείων, ονος, ὁ, κρατερὸς, ὀρος, ὁ, ἀνάσσω, ὁ, ὁ, ἄναξ, ακτος, ὁ.
rex fummus, rex omnium, παμβασιλεὺς, ἑως, ὁ.

R H.

rhapfodia, ῥαψῳδία, ας, ἡ.
rhapfodus, ῥαψῳδὸς, ὁ, ὁ.
rhedæ, ῥέδαι, ων, αἱ, ῥάδιον, ὁ, ου, βαλλὸν, ὁ, ου.
rhedarius, ῥεδηγὸς, ὁ, ὁ.
rhetor, ῥήτωρ, ορος, ὁ, ὁ ῥητορικὸς, ὴ, ὸν.
rhetorica, ῥητορικὴ, ἡς, ἡ.
rhetoricam profiteor, ῥητορεύω, ῥήτορεύω.
rhoeotice, ῥητορικὴ.
rhetoricus ftudiofus, φιλόλογος, ου, ὁ.
rhetoricotetos, magis rhetor, ῥητορικώτερος, ὁ, ὁ.
rhetoricus, ῥητορικὸς, ὴ, ὸν.
rheuma, ῥεῦμα, ατος, τὸ.
rheumaticus, ῥευματικὸς, ὴ, ὸν.
rhinoceros, ῥινόκερως, ὁ, ὁ.
rhombus, figura, ῥόμβος, ὁ, ὁ, τρίγωνος, ὁ, ὁ, pilula nomen, ῥόμβος, ὁ, ὁ.
rhochifo, ῥογχάζω.
ronchus, ῥόγχος, ὁ, ὁ.
rhythmicus, ῥυθμικὸς, ὴ, ὸν.
rhythmus, ῥυθμὸς, ὁ, ὁ.

R I.

rictus, χάσμα, ατος, τὸ.
ridendus, γελαστὸς, ὴ, ὸν, γελάσιος, ὁ, ὁ.
rideo, γελάω, ὦ, ἀναγελάω, ὦ. rideo de aliqua re, γελῶ ἐπί τινι.
rideo effufe, ἀκχάζω, ἀκχάζομαι, ἐκαχάζομαι.
rideo irrideo, γλαυκάζω, γλαύκω, ὦ, καταγελάω, ὦ, cum genitivo, & dativo. ἐπιγελῶ τινι.
ridere cupio, γελασείω.
ridicula dico, γελοιάζω.
ridicule mentiuntur.
ridiculus fum, καταγελάσιμος, ὁμαι.
ridiculus, καταγέλαστος, ὁ, ὁ, γελοῖος, ὁ, ὁ.
rigatio, ῥάντισις, εως, ἡ, ῥάντισμα, ατος, τὸ.
rigeo, ῥίγῳ, ὦ, ἔριγον.
rigefco, σκληραίνομαι, ῥίγτομαι.
rigide, firmiter, immote, στρέπτως, & Poetice, ἀτρεμέως, seu ἀτρεμᾶ.
rigide, severe, αὐθέντως, αὐστηρότερον, αὐστηρότατα.
rigiditas, στρυφνὸτης, ητος, ἡ, ἀκαμψία, ας, ἡ.
rigidus, severus, αὐθέντης, ου, ὁ, αὐστηρότερος, ὁ, ὁ, ἀκριβὴς, ὁ, ὁ, ἀκριβέστερος, ὁ, ὁ, ἀκριβὴς, ὁ, ὁ, ἀκριβέστατος, ὁ, ὁ, ἀκριβὴς, ὁ, ὁ, ἀμείλικτος, ὁ, ὁ, στερεὸς, ὁ, ὁ, στρυφὸς, ὁ, ὁ, στρυφνὸς, ὁ, ὁ, στρυφνότερος, ὁ, ὁ, στρυφνότατος, ὁ, ὁ, ἀτρεπτος, ὁ, ὁ, ἀτρεπτὸς, ὁ, ὁ.
rigidus, durus, inflexibilis, ἄκαμπτος, ὁ, ὁ, ἀκάμπτὸς, ὁ, ὁ, ἀγωνιστὸς, ὁ, ὁ, ἀκλινὴς, ὁ, ὁ, ἀκλὶς ὁ, ὁ, γόμφος, ὁ, ὁ, ἀδάμινος, ὁ, ὁ, σκληρὸς, ὁ, ὁ, σκληρότερος, ὁ, ὁ, σκληρότατος, ὁ, ὁ, στερεὸς, ὁ, ὁ, στρυφὸς, ὁ, ὁ, στρυφνὸς, ὁ, ὁ, ἀτρεπτος, ὁ, ὁ.
rigo, ῥέω, ῥήγω.
rigor, ῥῖγος, εος, τὸ, πηγνύμενος, ου, ὁ, pro duritie, σκλήρωσις, εως, ἡ.
rigor juris, ἀκρίβεια, ας, ἡ.
rigor febris, ῥῖγος πυρέτου.
rigaris accefio, πυρέτου ῥῖγος.
rima, καλυφὴ, ἡς, ἡ, ῥῆγμα, ατος, τὸ, σχίσις, εως, ἡ.
rimor, aris, ῥήγνυμι, ἐξετάζω μάρτυρα.
rimofus, καλυφώδης, ες, ὁ, ὁ, πολύτρητος, ὁ, ὁ.
ringo, τὸ ῥῖνα σπάζομαι, σκάω, σπάομαι.
ripa, ἀκτὴ, ἡς, ἡ, ὄχθη, ἡ, ὄχθος, ὁ, ὁ, πετρώδης, ὁ, ὁ.
rifu concutior, βρέμομαι ὑπὸ τῆ γέλωτος.
rifu dignus, γελασὸς, ὴ, ὸν, γελασίμος, ὁ, ὁ, γελοῖος, ὁ, ὁ, καταγέλαστος, ὁ, ὁ.
rifui habeor, ὑπὸ γέλωτα τιθεῖσθαι.
fine rifu, σοβαρὸς.
rifum compefcere, vel tenere, κατασβῆναι γέλωτα.
rifum movere, γέλωτα ἐκκίνω, γέλωτα ἐκκινῶ, γέλωτα ἐμποιῶ, γέλωτα παρασκευάζω, γέλωτα τὸ ἄγχω.
rifus, γέλως, ωτος, ὁ, & γέλοια, ὁ, ὁ, καταγέλασις, εως, ἡ, μείδημα, ατος, τὸ.
rifus effufus, ἐκχάσμησις, εως, ἡ.
rifus immodicus, quo its conteritur, ut ventet dolent, βρεμπτικὸν γέλως.
rifus fardonius, σαρδάνιος, vel σαρδόνιος γέλως.
rite, ἀκριβῶς, & καθηκόντως, δικαίως, κανονικῶς, δικαίωμα, κατὰ κόσμον, & Poetice κεκριμένως, καλῶς, ἐννόμως.
ritu, κατὰ τὸν νόμον.
ritus, θεσμὸς, ὁ, ὁ, θεσμοθεσία, ας, ἡ.
ritus sacios inflituo, ἱερεύομαι, ὦ.
rivalem effe alicui, ἀντιφερὴς τινι.
rivalis, ἀντιφερὴς, ὴ, ὸν, ζηλωτὴς, ὁ, ὁ.
rivos duco, ἐκτυπῶμαι, ὦ, ἐκτέθαι, ἀνοίγεσθαι.
rivulus, ῥυάκιον, ὁ, ου.
rivus, ῥοὴ, ἡς, ἡ, αὐλὼν, ὼνος, ὁ, ἀγωγὸς, ὁ, ὁ, ὄχανος, ὁ, ὁ.
rixa, ἔρις, ιδος, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, ἀμφιλογία, ας, ἡ.
rixæ amans, φιλόνεικος, ὁ, ὁ.
rixor, ἐρίζω, ἐναγωνίζομαι.
rixofus, ἐριτικὸς, ὁ, ὁ, φιλόνεικος, ὁ, ὁ.

R O.

robore immani praditus, ἀνδρίας, ὰ, ὰ, ἀβδόμων, ὰ, ὰ ἀμ ὰ.
robore egregio praditus, καλλιδούλ, ὶου, ὁ, ἀμ ὶ.
roborcus, ἀγρίνος, ὁ, ὁ.
roboro, κραταιῶ, ὦ, ἰσχυρίζω, ἐνισχυρίζω, κατεργάζομαι, ὦ, ἐπιμαρτυρῶ, ὦ, ἐπιμαρτύρομαι, ἀσω, ὰ, ἐπιμαρτυρίαν ἀσω, ὰ, ἐπιμαρτύρομαι, ἀσω, ὰ, & Poetice σθένω, ὦ, τὸ κράτος, ὁ, ὁ, ἐπὶ τῷ κράτει, ὁ, ὁ, ἐπὶ τῷ βεβαίῳ, ὁ, ὁ, ἐπὶ τῷ ἀσφαλεῖ, ὁ, ὁ.
robur animi, παρρησία, ας, ἡ, τὸ, ῥώμη, ἡ, ὑγιὲς, ἀνδρεῖα, ας, ἡ.
robur acquiro, βεβαιόομαι, ὦμαι.
robur alicui rei fumo, κράτος τινὸς.
robuftæ, ἀνδρικὸς, παχυμερὴς, εἰμμικὸς, & Poetice & Poetice ἐνδρεῖος.
robuftio corpore fum, δωμαιπάω, ὦ. δωμᾶσι τὸ σώματι.
robuftum reddo, ἰσχυρίζω, ὦ, ἐπιρρωτῶ, ὦ, ἐπιστηρίζω, ἐπιμαρτύρω, ὦ, & Poetice, βρίσω, ὦ.
robuftus, ἀνδρικὸς, ὴ, ὸν, ἀγωνιστὴς, ὁ, ὁ, ἀκλὶς ὁ, ὁ, ἐπὶ ἰσχυρὸς, ὁ, ὁ, ἐπὶ ἰσχυρὸς, ὁ, ὁ, ὑγιὲς, ὁ, ὁ, ὑγιὲς, ὁ, ὁ.
robuftus fum, ἰσχύω, ἰσχὺν, ἐνδύνω, ὦ, & Poetice ἐνδύω.
rodo, βρόω, βρόσω, τρώγω, & Poetice πόλω five πόλεω.
rogandus, ἐπιτὸς, ὸς, ὸν.
rogatio, δίωσις, εως, ἡ, αἴτησις, εως, ἡ, ἱκέτευσις, εως, ἡ.
rogationem ferre, γράφω ψήφισμα.
rogito, πολλὰ αἰτῶ τινα παρὰ τινος.
rogo, oro, peto, precor, αἰτέω, ὦ, & αἰτήσομαι ἀσω, αἴσω, ὰ, ἠτησάμην cum genitivo. ἀρτύω ὰ, ἐπερωτάω, ὦ, cum genitivo, ἀνακρίνω, ὰ, χρίω.
rogo, interrogo, quæro, ἐρωτάω, ὦ, & ἐρωτήσομαι ἀσω, ἠσω, ἠρόμην, & Poetice εἴρομαι, & ἐρέω, ὰ, ἐρήσομαι, & Poetice εἴρομαι, & ἐρείω, ὰ, ἐρήσομαι, & Poetice ἐρείομαι.
rogus, πυρὸς, ὸς, ὸ.
roma, Ῥώμη, ης, ἡ.
romana, ῥωμαικὸν.
romano more, romana lingua, ῥωμαϊκὸς, ὴ, ὸν.
romanus, ῥωμαῖος, ὁ, ὁ.
rore afpergo, ἐρσόω, ψακάζω, ψακάζω, & ψακάζω.
roro, ψακάζω, ψακάζω.
rorulentus, ἐρσώδης, ὁ, ὁ, πολύδροσος, ὁ, ὁ.
ros, ros, ῥόδον, ὁ, ὁ, ὕδωρ, ατος, τὸ, ὕδωρ, ατος, τὸ.
rofa, ῥόδον, ὁ, ὁ.
rofaceus, ῥόδινος, ὁνη, ὸν, ῥόδεος, ὁ, ὁ.
rofarium, rofetum, ῥόδωνα, ὁ, ὁ, ῥοδῶν, ὁ, ὁ, ῥοδεία, ας, ἡ.
rofeidus, ῥοώδης, ὁ, ὁ, ἰρεώδης, ὁ, ὁ.
rofeo afpectu praditus, ῥοώδης, ὁ, ὁ, & in feminino ῥόδεος, ὁ, ὁ.
rofeo color tingo, ῥοδίζω.
rofetum, ῥόδων, ωνος, ὁ.
rofeus, ῥόδινος, ὁνη, ὸν, ῥόδεος, ὁ, ὁ, ῥόδιος, ὁ, ὁ.
rofio, τρέζω, τρώ, ὁ.
rofis abundans, ἐλαιόρροος, ὁ, ὁ.
roftaarius, ni, λιβανωτὸς, ὁ, ὁ.
roftellum, ῥόστρον, ὁ, ὁ.
roftra in foro Romano, οἱ ῥόστρα.
roftratus, ῥοστρωτὸς, ὴ, ὸν.
roftrum, ῥύγχος, ους, τὸ, ῥόμφος, ὁ, ὁ.
roftrum navis, ἐμβολὸς, ὁ, ὁ, τὸ ἐμβολὸν, ὁ, ὁ, ἐπίστομον, ου, ὁ, ἀκροστόλιον, ου, ὁ.
roftrum fuis, ὀρύσσω ὁ, ὁ.
rota, τροχὸς, ὁ, ὁ, ἄξων, ονος, ὁ, ὁ, κύκλος, ὁ, ὁ.
rota lignis, fidus quadam, ἁρμάτειον, ὁ, ὁ. Aratus.
rota pœnalis, τροχὸς, ὁ, ὁ.
rotæ veftigium, τροχιὰ, ὰς, ἡ, ἁμαξιτρόχια, ας, ἡ, τέλμα, ατος, τὸ. Euftathius.
rotam impellere, τροχάζω.
rotam pede eitcumagens, ἴγδιλος, ὁ, ὁ.
rotarum agitatio, τροχάλεια, ας, ἡ, ὁ.
rotarum concuffus, ἁρματροκία, ας, ἡ.
rotatio, κυλινδησις, εως, ἡ.
rotis agitatus, τροχάζομαι, ὦ, ὁ.
roto, γύρω, ὦ, κυκλῶ, ὦ, κυκλοτρέχω.
roto fundæ more, σφενδόνη, ης, ἡ, seu σφενδόνη, ης, ἡ.
rotula, τροχίσκος, ὁ, ὁ.
rotundatio, στρογγύλωσις, εως, ἡ.
rotundatus, στρογγύλος, ὁ, ὁ.
rotunde, στρογγύλως.
rotunditas, στρογγύλότης, ητος, ἡ, περιφέρεια, ας, ἡ.
rotundo, στρογγύλω, ὦ, στρογγυλόω, ὦ.
rotundus, τροχοειδὴς, ὸς, ὸν, στρογγύλος, ὁ, ὁ, ἴσος, ὁ, ὁ.
rotundus ex omni parte, διάτορος, ος, ὁ, & διοτέρμων, ὁ, ὁ.

R U

rubedo, ἐρύθημα, ατος, τὸ.
rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιρυθραίνω.
rubefactus, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν.
rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν.
rubet, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, & ἐ, (ἐρυθρὸν, ὄνος, ὁ, Poet.) ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, & ἐ, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, & ἐ, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, & ἐ, & Poetice φοινὸς, ὰ, ὸν, φλογεὸς, ὰ, ὸν, φλογερὸς, ὰ, ὸν, φλογὸς, ὰ, ὸν, φλογεὸς, ὰ, ὸν, φλογερὸς, ὰ, ὸν, φλογὸς, ὰ, ὸν, φλογεὸς, ὰ, ὸν, φλογερὸς, ὰ, ὸν, φλογὸς, ὰ, ὸν.
rubeta, φρύνος, ὁ, ὁ.
rubetum, βατὸς, ὸν, ὁ.
rubeus, rubet, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, φοινικοῦς, ὰ, ὸν.
rubicundus, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν.
rubigine confumo, ἀνιόω, ὦ, ἰόω, ὦ.
rubigine vitior, ἰοπλόκος, ὁμαι.
rubiginem contraho, ἰόομαι, ὦμαι, ἰοπλόκομαι, ὦμαι.
rubiginis obnoxius, ἰοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ.
rubiginofus, ἰόεις, ες, ὁ, ἡ, ὁ, ἰοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ.
rubis, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, ἰοπλόκος, ου, ὁ.
rubigo fegetum, μίλτος, ου, ὁ.
rubor, ἐρύθημα, ατος, τὸ, ἐρύθεσις, εως, ἡ.
rubore fuffundor, ἐρυθραίνομαι, ὦ.
ruborem depono, ἀποκρύπτω, ὦ.
rubrica, μίλτος, ου, ὁ.
rubrica tingo, μιλτόω, ὦ.
rubrum marc, ἐρυθρὸν πέλαγος.
rubus, βι, βάτος, ου, ὁ.
ructatio, ἐρεύγεσθαι, ἐρυγμὸς, ὁ, ὁ, ἐρυγὴ, ἡς, ἡ.
ructo, & ructor, ἐρεύγω.
ructus, ὠ, ἐρυγὴ, ἡς, ἡ, ἐρυγμὸς, ὁ, ὁ.
rude donatus, ὁ ἀπὸ τῆ κατάλογος.
rudem effe alicujus rei, σκόπον ἔχω τινός.
rudens, πάντλος, ὁ, ὁ, κάλως, ω, ὁ.
rudes, σπαθῶν, ὁ.
rudes litterarum, ἀγράμματος, ος.
rudimenta doceo, κοσμοῦμαι, κοσμῶ, ὦμαι ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινι, ὦ.

rudimenta disco, καινίζομαι, ὁμιλ.
rudimentorum traditio, καινοτομία, ας, ἡ.
rudimentum, ϗντομα, ατος, τὸ. καινοργία, ας, ἡ.
rudis, imperitus, ignarus, ἄπειρος, ος, ον. ἀμαθὴς, ὁδ, ὁτ, ὁ ἀμαθὴς, ὁ, ἡ.
rudis, inelaboratus, ἀκατεργάστος, ος, ον. ἄπλιστος, ος, ον. ἀκατέργαστος, ος, ον. ἀκατέργαστος, ος, ον.
rudis ad hæc, ἀμαθὴς πρὸς ταῦτα.
rudis sum, ἰδιωτίζω, ἀμαθάνω.
rudis literarum, γραμματικὸν ἄπειρος, ἀγράμματος, ος, ον. ἀναλφάβητος, ος, ον. ἀγράμματος, ος, ον. ἀναλφάβητος, ος, ον. μὴ ἐπιστάμενος τὰ γράμματα. ἀγράμματος, ος, ον. ἀγράμματος, ος, ον. ἀγράμματος, ος, ον

saito ad eantum, μιλιτομαι. Hom.
salsuritus, ἁρμυρικὸς, ἡ, ὁ, ἁλμυρίκη, ὁν, ὁ.
salsugo, δυσυγία, ας, ἡ, & ποιότης ἁλμυρὰ, ὁ, Poetice.
saltus, locus sylvosus, δρυμὸς, οῦ, ὁ, ὄρος, ους, τὸ, Poetice ambo. πεδίον, ου, τὸ, & πάρκος, ου, ὁ, ἐλεῖος, ου, τὸ.
saltus, saltadi actus, ἅλμα, ατος, τὸ, πήδησις, εως, ἡ, πήδημα, ατος, τὸ, ὄρμος ποδὸς, ου, τὸ, σύγκλεισις ποδὸς, ου, ἡ, σκαρμὸς, ὁ, ὁ, σκαμμὸς, ὁ, ὁ, ὀρχησμὸς, ου, τὸ.
salvatio, σωτηρία, ας, ἡ.
salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
saluber, ὑγιεινὸς, ἡ, ὁ, σωτηριώδης, ης, ὁ, ὀφέλιμος, ὁ, ὁ.
salubris sum, ὑγιαίνω.
salubritas, ὑγίεια, ας, ἡ, ὑγιεινὸν, ὁ, τὸ.
salubriter, σωτηρίως.
salve, χαῖρε, ὦ χαῖρε.
salvere jubeo aliquem, ἀσπάζομαί τινα.
salum, marg, ἅλς, ὁς, ἡ, λύκος, ὁς, ὁ.
salvo, σῴζω τινὰ, διασῴζω.
salus, σωτηρία, ας, ἡ, ὁ, & Poetice σῶς, σωτὶς, σῶος, σῶσις, σώτειρα, ας, ἡ.
salutandi neglectio, ἀσπασιφοβία, ας, ἡ.
salutare per litteras, πέμπειν χαίρειν, ἀσπάζεσθαι.
salutare aliquem verbis alicujus, ἀσπάζεσθαί τινα παρὰ τινὸς, πέμπειν τινὰ παρά τινος, ἀσπάσασθαί τινα παρὰ τινος.
salutaris, σωτήριος, ου, ὁ, σωτηριώδης, ους, ὁ, ὠφέλιμος, ὁ, ὁ, ὑγιεινὸς, ἡ, ὁ, & Poetice σωτείρειος, ὁ, ὁ.
salutario, σωτηρίως, ὁ, ὁ, προσφόρως, ὁ, ὁ.
salutator, σωτηρίων, ονος, ὁ.
salutatus, σωτηρία, ας, ἡ.
saluti Reipubl. consulere, σῴζειν τὰ κοινὰ.
salutifer, σώιος, ου, ὁ, σωτήριος, ου, ὁ, σωτῆρος, ου, ὁ, σωτειρικὸς, ἡ, ὁ, ὠφέλιμος, ὁ, ὁ.
salutis auctor, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
saluto, προσαγορεύω, προσαγορεύομαι, ἀσπάζομαι, χαιρητίζω, χαίρειν κελεύω, omnia cum accusativo. χαίρειν κελεύω τινὰ πολλὰ, salutem dic meo nomine, προσαγόρευε τὸν ἐμὸν.
salvum praesto, σῴζω τινὰ, διασῴζω, διασώζομαι, cum accusativo Poetice.
salvum conducium dare, εἶναι ἀσφάλειαν.
salvum conservare, σῴζειν τινά.
salvus, σῶος, ου, ὁ, & σῶς, ὁ, σῶι, σῶ, ὁ, ὁ, ὑγιὴς, ὑγιὲς, ὁ, ὁ.
salvus pervenio, ἀσφαλίζομαι.
salvus conductus, ἀσφάλεια, ας, ἡ, εἶδος, ους, τὸ.
sambibilis, ἰάσιμος, ὁ, ὑδραγώγιμος, ὁ, ὁ.
sanatio, ἴασις, εως, ἡ, ἴαμα, ατος, τὸ, ἀκεσμὸς, ου, ὁ, ἄκεσις, εως, ἡ, ἄκεσμα, ατος, τὸ, ἀλθήσις, εως, ἡ, ἀλθέωσις, εως, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ, ἴαμα, ατος, τὸ, ἴασις, εως, ἡ.
sanator, θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, θεραπεύτρια, ας, ἡ, θεραπευτικὸς, ἡ, ὁ, δυσίατος, ὁ, ὁ, δυσθεράπευτος, ὁ, ὁ.
sanatu difficilis, δυσιάκεστος, ου, ὁ, δυσίατος, ὁ, ὁ, δυσθεράπευτος, ὁ, ὁ.
sanatu facilis, εὐιάτευτος, ου, ὁ, ῥᾴδιος, ᾶια, ῥᾴδιον, ὁ, ὁ, εὐίατος, ὁ, ὁ.
non sanatus, ἀνίατρευτος, ου, ὁ.
sanctio, ἰσχὺς, ὑος, ἡ, & κύρωμα.
sanctae leges, νόμοι θεῖοι, ἱεροθετῶν.
sanctus, ἱερόθεσμος, ου, ὁ.
sancte ago, ἁγνεύω, ὁ.
sancte juro, ὄμνυμι, ὁ.
sancte pollicor, ὁσιοῦμαι.
sanctè, ὁσίως, ὁσίαν.
sanctificatio, ἁγιασμὸς, ου, τὸ, ἁγιότης, ητος, ἡ.
sanctifico, ἁγνίζω, ἁγιάζω, ὁσιόω, ὁσιάζω.
sanctimonia, ὁσιότης, ητος, ἡ, ὁσιωσύνη, ης, ἡ, ὁσιεσύνη, ης, ἡ, ὁσιεσύνα, ης, ἡ, ὁσιωσύνα, ης, ἡ, σεμνότης, ητος, ἡ.
sanctio, διάτυπωμα, ατος, τὸ, διάτυπος, ου, ὁ, διατυπὼ, οῦς, ἡ.
sanctio legis, νομοθετημὰ, ατος, τὸ.
sanctio foederis, συνωμοσία, ας, ἡ. Homerus.
sanctitas, ἁγιότης, ητος, ἡ, ἁγνεία, ας, ἡ, ὁσία, ας, ἡ, ὁσιότης, ητος, ἡ, ἁγνότης, ητος, ἡ, σεμνότης, ητος, ἡ.
sanctuarium, ἁγιαστήριον, ου, τὸ.
sanctum reddo, ἁγνίζω, ὁσιόω, ὁσίαν, ὁσίαν, ὁσίαν

scabiosus, φυσώδης, ους, ὁ, ἡ, ὄ.
scabo, ακω, ασθω, κεῖρω.
scobrities, & scabrittes, τραχύτης, τητος, ἡ.
scabrosus, τραχύς, ὁ, ἡ, ὐ.
scabrum tredo, κνησμος, λιστρίς, ὁ.
scala, κλίμαξ, ακος, ἡ, ἀναβάθρα, ας, ης.
scala navis, ἀναβάθρα, ας, ης, ὁ, διαβάθρα, ας, ης.
scalæ gradus, ἀναβαθμοί, ὁ.
scalmus, κώπαγχος, ου, ὁ, σκαλμός, ὁ, ἡ.
scalpellum, γλυφίδιον, ου, τὸ, σμίλιον, ου, τὸ, γλυφίς, ίδος, ἡ.
scalper, σμίλη, ης, ὁ.
scalpo, κνω, ψηχω, κνίζω.
scalprum futorium, σμίλιον σκυτικὸν.
scalprum, κολαστὴρ, ῆρος, ὁ, σμίλη, ης, ἡ.
scalpror, κολάπτομαι, ου, ὁ, σκαλίζομαι, ου, ὁ.
scalpture, γλυφὴ, ης, ἡ.
scalptus, ξεστὸς, ὁ, ἡ, ξεστὸν, ὸν, ὁ, ἡ.
scamnum, βάθρον, ου, τὸ.
scandalum, σκάνδαλον, ου, τὸ, πρόσκομμα, ατος, τὸ.
scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
scando, ζω, σω, ἀναβαίνω.
scansion, ἀναβασὶς.
scansilis, ἀναβατὸς, ὁ, ἡ, ὄ.
scansio, ἀνάβασις, εως, ἡ.
scapha, σκάφη, ης, ἡ, ὑφάλιον, ου, τὸ.
scapula, ὠμοπλάτη, ης, ἡ, ὦμος, ου, ὁ.
scapula contrahis inuidere, συστομώσεις βασίλειον.
scapus, ράβδος, ου, ἡ, κανὼν, ὀνος, ὁ, ἡ, in hebdomadibus, ἑβδομὰς, ὁ, ἡ.
scarificatio, ὁμάλεις, ων, ἡ, γραττισὶ, ὼν, ὁ, συνιαυσμὸς, ου, ὁ, κατακρυμμὸς, ου, ὁ, ὀχυρώσεις, ων, ἡ.
scarifico, σκαριφάομαι, ὁμαλῶ, ὑπόξεσ, ὑπογλυφὴν, ὑπογλύφω.
scarus, φάλαις, αινης, ὁ, σκάρος, ίδος, ὁ.
scatebra, βλασμὸς, ὁ, ἡ, ὁρμὴ, ὁ, ἡ, ὐ.
scateo, scaturio, βλύζω, ποιοβλύζω.
scateo aqua, ῥυθίω, & ῥυθμίζω.
scaturiginibus riguus, ποτιμβλὸς, ὁ, ἡ, ὄ.
scaturigo, ἀναβλυσὶς, ους, ἡ, λιθὸς, λίθος, ὁ, ῥεῦμα, ατος, τὸ, χύσις, ὁ, ἡ, & Poetice πηγὴ, ἡ, ὁ.
scetorio, βλύζω, & βλάω, Poetice. ἀναβλύζω, ἀναβλάζω, ἰκβλύω, ῥέω, βλύσθω, ῥύω, τὸ γαῖαν. σκοντίω, διαπτύω, & διαπτύω.
scaturite facio, σκριδᾶν, cum accusativo.
scaurus, σκαμβὸς, ὁ, ἡ, ὄ.
scelerare, πολέμιον, ἀνόσιον, ἀνοσίως, σχετλίον.
scelerate ago, πλημμελῶ. Herodot.
sceleratissimus, κακοφρονέστατος, ου, ὁ, μιαρώτατος, ὁ, ἡ, ἀξιοδίκητος, ὁ, ἡ.
sceleratus, κακοῦργος, ὁ, ἡ, ἐπάρατος, ὁ, ἡ.
scelesti obnoxius, τρομερόμοιρος τῇ φρὶ.
scelero, μιαίνω.
scelestus, πονηρὸς.
scelestius, κάκιον, ὁ, ἡ, μειρὴς, ὁ, ἡ, πονηρὸς, ὁ, ἡ, κάκιστος, ὁ, ἡ, ἀθλιώτερος, ὁ, ἡ, δειλὸς, ὁ, ἡ, ἀθλιώτερος, ὁ, ἡ.
scelus, ἀνόσιημα, ατος, τὸ, κακὸν, ὁ, ἡ, τὸ, πρᾶγμα, ατος, τὸ, ἄθλιημα, ατος, τὸ, πονηρὸν, ὸν, τὸ, κακὸν, ὸν, τὸ.
scelus admitteris, τρόπον ἄλλο τινὰ ἀνόσιημα, ὁμαίνω τὸ σύγκτον.
scena, σκηνὴ, ης, ἡ, θυμέλη, ης, ἡ.
scenice, σκηνικῶς.
scenicus, σκηνικὸς, ὁ, ἡ, ὄ.
scepsirifer, σκεπτιφόρος, ὁ, ἡ.
sceptrum, σκῆπτρον, ου, τὸ.
scheda, χάρτη, ης, ἡ.
schedula, χάρτιον, ου, τὸ.
schema, σχῆμα, ατος, τὸ.
schisma, σχίσμα, ατος, τὸ.
schœnobates, σχοινοβάτης, ου, ὁ.
schœnobaticus, σχοινοβατικὸς, ὁ, ἡ, ὄ.
schola, διδασκαλεῖον, ου, τὸ, σχολαστήριον, ου, τὸ, γραμματεῖον, ου, τὸ, γυμνάσιον, ου, τὸ.
schola practica, σχολαστικὸν.
scholem frequentare, φοιτῶ, εἰς τὸ διδασκαλεῖον.
scholarcha, σχολάρχης, ου, ὁ, σχολὴ ἄγων.
scholasticus, σχολαστικὸς, ὁ, ἡ, ὄ.
scholium, σχόλιον, ου, τὸ.
sciens, εἰδὼς, ὑῖα, ὸς, ἐπιστάμενος, ὁ, ὁ, ὁ.
sciens, & volens, εἰδὼς καὶ ἑκὼν.
scientes, οἱ ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιστήμονες, ἐπιστήμονες, ἐπιστήμονες Poetice.
scientia, γνῶσις, εως, ἡ, (ἐπιστήμη, ης, ἡ, Poetice) δύναμις, εως, ἡ, σθένος, ους, τὸ, ἐπιστήμη, ης, ἡ, ἐπιστήμη, ης, ἡ, (ἐπιστήμη, ης, ἡ, Poetice) σοφίστης, ους, ὁ.
scientiæ cupidus, φιλοσόφως, ους, ὁ.
scientifimus, ἐπιστημονέστατος, ὁ, ἡ, ὄ.
scilicet, δῆλον, δηλαδὴ, δηλονότι, ἄρα δὴ.
scilicet, ironicum, δὴ, δῆθεν.
scindere aras cratio, διαπεπλεῦσθαι ἀρῆσι, Apollon. Rhod.
scindi in contraria studia, διακρίζεσθαι σπίζεσθαι.
scindo, πάσσω, σχίζω, διασχίζω.
scintilla, σπινθὴρ, ῆρος, ὁ, ἰμπρήσμασ, ατος, τὸ.
scintillatio, σπινθηρισμὸς, ὁ, ἡ.
scintillo, σπινθηρίζω.
scintillula, σπινθηρίδιον, ου, τὸ.
scio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
scio me habere, ἐπίσταμαι, γνῶν.
scipio, σκάπτρον, ου, τὸ, ῥάβδος, ου, ἡ, βακτηρία, ας, ης, ὁ, βακτηρία γηρατὸς, baculus senilis
scirpeus, βύβλινος, ὁ, ἡ, ὄ.
scirpus, σχοῖνος, ου, ὁ, σχοινὶς, ὶδος, ἡ.
scisitator, σκέπτης, ου, ὁ.
scisitor, inquiro, σκοπῶ, ὁ, σκοπέομαι ου, ὁ, aliquid.
scisco, γνωσκίζω, ὁ, ἐπιχειρισμὸν, ὁ, ἀφορίζομαι, ἐπιψηφίζομαι.
scissilis, διασχιδὴς, ὁ, ἡ, ἢ, ἐὺς διάσχισ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

fector, aris, ἀκολουθέω, ἕ, παρακολουθέω, ἕ, ἐπακολουθέω, cum dativo. ἐπόμαι, ἕπομαι, ἕ, ἔφεπον.

fector studia literarum, πλησιάζω τοῖς λόγοις.

fector studiose, ἐπιμελῶς, ἕ, ἐπιτηδείως, ἕ, cum accusativo.

fectu difficilis, δύσοργος, ὁ, ἡ, καὶ ὁ. εὐκίνητος, ὁ, ἡ, ἀκίνητος, ὁ, ἡ.

fectus, mundi, ὁ, ὁ, ὁ τοῦ κόσμου, ὁ, ἡ, Poetice) κοσμος, ὁ, ὁ.

fectus per medium, μεσόγειος, ὁ, ἡ, & Poetice μεσόγαιος, ὁ, ἡ.

fecubo, ὑποκαθεύδω, ἕ, ἀφω.

ante fecula, πρὸ αἰώνος.

feculares ludi, οἱ κοσμικοὶ ἀγῶνες.

feculares, ἡ τῶν κόσμων γενεθλιακὴ.

feculi homines, οἱ νῦν, ἢ τὸν ἐνεστῶτα ἄνθρωποι.

feculo nostro, ἐν τῷ ἡμετέρῳ χρόνῳ.

feculum, αἰὼν, ὥνος, ὁ, γενεὰ, ᾶς, ἡ.

fecum, πρὸς ἑαυτὸν, καθ' ἑαυτὸν.

fecum reputare, διαλογίζομαι ἐν ἐμαυτῷ.

fecunda fortuna, εὐτυχὴς τύχη.

fecunda fortuna uti, ἕ, εὐ πάσχειν πράττων.

fecundæ, τὰ ἔλαφοι, τὰ ἔλειαι, τὰ ἔλαφοι.

fecundarium, ἔλαφιμαῖος, ὁ, ἡ.

fecundas fero, ἐλαφηβολῶ.

fecundo, ἔλαφοι, τὰ ἔλαφοι.

fecundo, αὖθις, ὁ.

fecundum, præpol. κατὰ, μετὰ, & πρὸς, cum accusat.

fecundum fum, ἐλαφηβολῶ.

fecundus, δεύτερος, ὁ, ἡ, ἕτερος, ὁ, ἡ. pro prospero, εὐμενὴς, ὁ, ἡ, ἐ.

fecundus, inferior, δεύτερος, ὁ, ἡ, ἕτερος, ὁ, ἡ.

fecure, absque cura, ἀμεριμνῶς, ἀφροντίστως.

fecure, absque metu, tuto, ἀδεῶς, ἀσφαλῶς, & Poetice ἀφοβητὶ.

fecuri percutere, πελεκίζω, τῷ πελέκει κόπτω.

fecurim impingo, πελεκίζω.

fecuris, ἡ, ἀξίνη, ἡ, πέλεκις, ὁ, ἡ, ὑετὸς, ὁ, ἡ, πετεὶς, ἡ, ὁ, πέλεκυς, ὁ, ἡ, πέλεκυς, ὁ, ἡ, πέλεκυς, ὁ, ἡ

sententiam ferre adversus aliquem, κατακρίνειν τινός.
sententiam rogare, ψηφίζειν.
sententiam in eandem defendere, συγκατατίθεσθαι τῇ ἕξει.
per sententias, adv. γνωμικῶς.
sententiola, γνωμίδιον, ου, τό.
sententiose, ἀνεφορικῶς, γνωμικῶς.
sententiosa oratio, πλοκὴ, ης, ἡ.
sententiosus, γνωμικὸς, ὴ, ὸν, ἀνεφορικὸς, ὴ, ὸν, πλοκὴν ἔχων, ης, ες.
sentiendi facultas, ἡ αἰσθητικὴ δύναμις.
sentina, ἀντλία, ας, ἡ, ἀντλία, ας, ἡ, & ἀντλος, ου, ὁ.
sentinam exhaurire, ἀντλεῖν.
sentio, sensu percipio, αἰσθάνομαι, ἐπαισθάνομαι, συναισθάνομαι.
sentio elamorem, αἰσθάνομαι κραυγῆς.
sentio frigus, αἰσθάνομαι τῆ ψυχρᾳ.
sentio, animadverto, cognoſco, intelligo, αἰσθάνομαι, ἐπαισθάνομαι, καταλαμβάνομαι, ἐννοῶ, γινώσκω.
sentio ne ferri, αἰσθάνομαι φερόμενος ἴζε τὸ κακῷ.
sentio, exiſtimo, judico, opinor, ſtatuo, δοκέω, νομίζω, διανοέμαι, οἶμαι, φρονῶ, ω.
sentio recte, ὀρθοδοξῶ.
sentis, σύνοιδα, ας, ε, βέπτε, ε ὦ.
sentir mecum, τὸν ἰμὸν γνώμον ἔχειν.
sentus, λάσιος, α, ον, ἕκατος, ια, ον, ὃ, τραχύτατος, η, ον, ὁ ἡδ ἐ.
seorſim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτὸν.
separabilis, χωριστὸς, ἡ, ὸν.
separatim, διῃρημένως, διχᾷ, ἀπεχωρὶς, χωρὶς cum genitivo.
separatio, ἀφορισμὸς, ὁ, ἡ, ἀπόχρισις, εως, ἡ.
separatus, μεμερισμένος, ἡ, ὸν, ἀπεχωρισμένος, ἡ, ὸν, πεφυσμένος, ἡ, ὸν, χεχωρισμένος, ἡ, ὸν.
separo, χωρίζω, ἀποχωρίζω, ἀφορίζομαι, ἀποχρίζω, δίεργω, διαφέρω, ω.
sepelio, θάπτω, κατακρύπτω.
sepem praetendere, φράσσω.
sepes, ſepimentum, φραγμὸς, ὁ, ἡ, φράγμα ατος, τὸ, περίφραγμα, ατος, τὸ, περίβολος, ὁ, ἡ.
sepia, σηπία, ας, ἡ.
sepio, φράττω περιβάλλομαι.
sepio me potentia & copiis, περιβάλλομαι δυνάμει.
sepono, χωρίζω, ἀποτίθεμαι.
sepoſitus, ἀπόκειμαι, ου, ὁ ἡδ ἐ.
septem, ἑπτὰ.
in ſeptem partes, ἑπτάχα, ἑπτάχοῦ.
in ſeptem partes diſtribuere, ἑπτάχα διαιρεῖσθαι.
ſeptember, μαιμακτηριὼν, ὥνος, ὁ, σεπτέμβριος, ου, ὁ.
ſeptendecim, ἑπτακαίδεκα.
ſeptemplex, ἑπτάπλοος, ου, ὁ.
ſeptemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
ſeptentrio, ἑπτάβοιος, ου, ὁ.
ſeptentrionalis, ἑπτάβοιος, ου, ὁ.
ſeptentrio numerus, ἡ ἑπτὰ ἀριθμὸς, ἑπτὰς, άδος, ἡ.
ſepteni, οἱ ἑπτά.
ſeptenrio, χρόνος, ου, ὁ, ἡμὶ ἔτος, ους, τὸ.
ſeptentrionalis, ἀρκτικὸς, ὴ, ὸν.
ſeptiçollis, ἑπτάλοφος, ου, ὁ.
ſeptimana, ἑβδομὰς, άδος, ἡ.
ſeptimus, ἕβδομος, η, ον.
ſeptingenteſimus, ἑπτακοσιοστὸς, ὴ, ὸν.
ſeptingenti, ἑπτακόσιοι.
ſeptimus, χρόνος, ου, ὁ.
ſeptuagenarius, ἑβδομηκοντούτης, ου, ὁ, ἡ, ἑβδομηκοντούτις, ιδος, ἡ.
ſeptuageſimus, ἑβδομηκοστὸς, ὴ, ὸν.
ſeptuagieta, ἑβδομήκοντα.
ſeptum, φραγμὸς, ου, τὸ, χρόνος, ου, ὁ.
ſeptus, ἐφραγμένος, η, ὸν, περίφραγμένος, η, ὸν, ὁμοῖ ου, η, ὸν.
ſeptus navibus, καθρεκτὸς, ὴ, ὸν.
ſeptus lignis, ξυλόφρακτος, ου, ὁ.
ſepulcralis, ἐνταφιῶδης, ου, ὁ.
ſuper ſepulcro poſitus, ἐνταφιῶδης, ου, ὁ, ἐνταφιώδιος, η, ον.
ſepulchri jactura, ἀτιμώρία, ας, ἡ.
ſepulchrum inane, κενοτάφιον, ου, τὸ.
ſepulchrum, τάφος, ου, ὁ, ἡ, ἡ τοῦ νεκροῦ οἶκος, ου, ὁ.
ſepultura, ταφὴ, ἡς, ἡ, ἐνταφιασμὸς, ὁ, ἡ.
ſepultus, πεθαμμένος, ἡ, ὸν, ταφεὶς, ἐντὸς, ὁ, non ſepultus, ἄταφος, ου, ὁ, ἡ.
ſequacitas, ἔλεγ, ητ, τὸ.
ſequela, ἀκολουθία, ας, ἡ, τὸ ἑξῆς.
ſequens dies, ἡ ἐπιοῦσα ἡμέρα.
ſequens dies feſtum, μεθέορτον ἦμαρ.
ſequente anno, τῷ ἑξῆς ἔτει.
ſequente die, τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ.
ſequeſter, προσαγωγὸς, ὁ, ἡ, πρόξενος, ου, ὁ, μεσίτης, ου, ὁ, μέσος, ου, ὁ.
ſequeſtratio, μεσίτεια, ας, ἡ.
apud ſequeſtrem depoſitum, ἐπὶ μεσεγγυοδόκῳ ὄντος.
ſequi aliquem, id eſt, ejus exemplo aliquid facere, ἀκολουθῶ τινι.
ſequor, ἕπομαι, cum dativo, ἀκολουθῶ, ὦ, ἡ, πρακολουθῶ, ὦ, cum dativo, vel cum præpoſitione μετὰ, & genitivo. Poetica autem ſunt ἑσπόμην, ω, & ἑσπόμαν.
ſequor a vertigia, κατόπισθέν τινος.
quæ ſequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
ſera, ὀψὲ, ὀψὲ, ὀψὲ, ὀψὲ, ἀργὰ, ἀργὰ, ἀργὰ, βραδέως, ὀψὲ, ου, τό.
ſerenitas, αἴθρα, ας, ἡ, γαλήνη, ης, ἡ.
ſerenitas vultus, γαλήνη, ης, ἡ.
ſerenitas diei, εὐημερία, ας, ἡ.
ſereno, αἰθρόω, γαληνόω, ω.
ſereno vultu, γαληνὸν βλέμμασιν.
ſerenum cœlum, εὐδία, ας, ἡ.
ſerenus, αἴθριος, ος, ὁ, ἡ, εὔδιος, ος, ὁ, ἡ, εὔημερος, ος, ὁ, ἡ.
ſet ſerenus, & fudus, αἴθρα, ἰδος, ἡ, αἴθρα, ας, ἡ, vel ſonice αἴθρη, ης, ἡ.
ſerenus ſum, γαληνιῶ, ω.
ſeria, orum, τὰ καθέκαστα.
ſeria cogitans, σπουδαιόνους, ου, ὁ, ἡ.
ſeriæ veſtis, σπουδὴ ἐσθὴς, σπουδὴ, ἡμέρα, σπουδὴ οἶκος, σπουδὴ, ἡ, ου, σπουδὴ τὸν.
ſeriæum, σπουδὴ, ου, τὸ.
ſeriæus, ὴ, um, σπουδαῖος, ου, ὁ, ἡ, ὸν.
in eadem ſerie locatus ſum, συνοχὴν, ω.
ſerie eadem, συνόχως, ὁμοτρόπως.
ſerie perpetua, adv. ἑξῆς, ἐναλλὰξ, διαδοχὴν, ἐφεξῆς.
ſeries, τάξις, ος, ἡ, ἀρμὸς, ὁ, ἡ, ἁρμὸς, ὁ, ἡ.
ſeriet continuata, συνεχὴς, ὁ, ἡ, συνεχὴς, ὁ, ἡ, πυκνὸς, ὁ, ἡ.
ſerio, σπουδὴ, ου σπουδῇ.
ſerio ſermone uror, σπουδαλγῶ, ω.
ſerio ago, vel loquor, σπουδάζω, ω.
ſerio ſum, σπουδάζω, ω.
ſerium eſſe, σπουδῆς τυγχάνω.
ſerius, ὴ, um, σπουδαῖος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ὁ σπουδαῖος, ὁ, ἡ, ὸν, ὁ, ἡ, τὸ.
ſermo, λόγος, ου, ὁ, ἔπος, ους, τὸ, διάλεκτος, ου, ἡ, λέξις, εως, ἡ, μῦθος, ου, ὁ, μῦθος, ου, ὁ, φάτις, ιος, ἡ, φάτη, ης, ἡ.
ſermo frigidus, ἀνεμώλιος, ος, ὁ, ἡ.
ſermo gravis, σεμνολογία, ας, ἡ.
ſermo honeſtus, ἁγλαΐα, ας, ἡ.
ſermo levis, κερτομία, ας, ἡ.
ſermo longus, μακρολογία, ας, ἡ.
ſermo ſubtilis, λεπτολογία, ας, ἡ, λεπτολογία, ας, ἡ.
ſermo, i. e. rumor, λόγος, ου, ὁ.
ſermocinatio, διάλεξις, εως, ἡ, λόγος, ου, ὁ, ἡ, ψυχαγωγία, ας, ἡ.
ſermocinator, ἠθοποιὸς, οῦ, ὁ, διαλογιστὴς, οῦ, ὁ, λογιστὴς, οῦ, ὁ, ἐπιτηδευτὴς, οῦ, ὁ.
ſermocinatrix facultas, γραφικωτέρα δύναμις.
ſermocinor, ὁμιλῶ, ω, διαλέγομαι.
in ſermone omnium verſari, πᾶσι δεῖ σῴζεσθαι.
ſermone eleganti, καλλιεπτικὸν.
frigido ſermone, uti, ψυχρολογῶ.
ſermonem diſſeminare, θρυλλῶ ω.
ſermonem ſpargere, θρυλλεῖν, θρυλλίζω, θρυλλίζω.
ſermones conferre cum aliquo, συμβάλλειν τινὶ λόγοις, κοινολογοῦσθαι τινι.
ſermonis elegantia, καλλιέπεια, ας, ἡ.
ſermonis ſuavitas, ἁγλαΐτης, ου, ὁ.
ſero, adv. βραδέως, ὀψὲ, χρονίως, ὑπερμάρως.
ſero venire, χρονίζω.
ſero facio aliquid, ὀψίζω.
ſero, ſevi, σπείρω, φυτεύω.
ſeroſus, ὀψαίτατος, ου, ὁ, ἡ, ὄψε.
ſerotinus, ὀψὲ γιγνόμενος, ὀψὲ, ὁ, ἡ, ὄψιος, ος, ὁ, ἡ.
ſerpens, anguis, ὄφις, εως, ὁ, ἡ ἕρπετὸν, ὄφις, ὁ, τὸ.
ſerpentigena, ὀφιγενὴς, ὀφίγενος, ὁ ἡδ ἐ.
ſerpigo, ἕρπης, ητος, ὁ, ἡ.
ſerpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
ſerpyllum, ἕρπυλλον, ου, ὁ, ἡ, ἕρπυλλος, ου, ὁ, ἡ.
ſerra, πρίων, ονος, ὁ.
ſerta, ἑστία, ας, ἡ.
ſerta ſecare, ἱστοτομῶ, ἱστοτόμος.
ſerrati dentes, ἐνδοδακόντων ὀδόντων.
ſerratos dentes habens, πριονοδὼν, οντος, ὁ.
ſerratus, πριονώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, πριονοτὸς, ὴ, ὸν.
ſerro, πρίω, πρίζω, πρίσσω, πρίσσω, πρίσσω, ἰσπρίω, πρίσσω, πρίσσω.
ſerruculum, πρίσιον, ου, τὸ.
ſerris redimitus, στεφανίτης, ου, ὁ.
ſerris redimio, στεφανίτην, ὁ, ἱστίῳ, κατὰ φυλ. πρίστιον.
ſertum, στέφανος, ου, ὁ, στεφάνωμα, ατος, τὸ.
ſerva, δούλη, ης, ἡ, δούλη, ἴδος, ἡ, δμωὴ, δμωΐδος, ἡ, ἡ.
ſervabo, διαπνεύσω, σεις, ὁ, ἡ, σώσομαι, ἀπ, ἡ.
ſervator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
ſervatrix ovium, μηλοσώτειρα, ης, ἡ.
ſervili ingenio præditus, ἀνδραποδώδης, ου, ὁ, ἡ, ἀφ' ὁ.
opus ſervile, δραπέτου ἔργον.
ſervilis, δούλειος, ος, ὁ, ἡ, δούλειος, ος, ὁ, ἡ.
ſerviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
ſervio, ὑπηρετῶ, ὑπουργῶ, ὑπουργέω, λατρεύω

ſi unquam alias, ἤποτε, ἤδωλον, ἄποτε.
fibi, ἑαυτῷ.
fibilator, ἰυνὸς, ὁ, ὁ, συρικτὴς, ὁ, ὁ.
fibilis excipio, ὑποδέχομαι.
fibilo ejicio, συρίζω, συρίττω, ἀποσυρίττω.
fibilo, συρίττω.
fibilus, συρισμὸς, ὁ, ὁ, σύρισμα, ατος, τὸ.
fibilus, ὁ, ἡ, ὁ, συρίττων, οντος, ὁ, ἡ, &c.
fibylla, σίβυλλα, ης, ἡ.
fibyllini libri, σίβυλλοι βίβλοι.
ſic, οὕτως, οὕτω, ὧδε, ὧδί; ſive (ſequente conſonante) ὃς ἔτως (ſequente ſua vocali, ſeu conſonante,) ὡς, ταὐ.
ſic ut, ὅτως, ὡς, ἔτως, ὁποῖος.
ſica, ξίφος, τὸ, τὸ, κοπὶς, ίδος, ἡ, ξιφίδιον, ου, τὸ.
ſicarium ſubmittere, λῃςὸν ὑποτρέφειν.
ſicarius, φονεὺς, ἕως, ὁ, ὁ, ἐπιβουλεύων, ὁ, ὁ.
ſiccatio, ἀνάξηρανσις, ως, ἡ, ἀξηρὸν, ὁ, ἡ, ἀνυγρὸς, ὁ, ὁ.
ſiccatus, σκιλὸς, ὁ, ὁ, σκυλακὸς, ὁ, ὁ, σκυλακώδης, ὁ, ὁ, σκληρόμισθος, ὁ, ὁ.
ſeccefco, ἀξήρομαι, ἀξαίνω, ἀξαίνομαι.
ſiccine, ὄντως.
ſiccitas, ξηρότης, ητος, ἡ, ξηρασία, ας, ἡ, ἀνυγρότης, ητος, ἡ.
ſiccitas oculorum, ξηροφθαλμία, ας, ἡ.
in ſicco ſtatuere, ἐπὶ ξηρᾶ τιθέναι.
ſicco, ξηραίνω, ἀξαίνω.
ſiccum dicendi genus, ξηρὰ σκλήρυνσις, ἐφόδι χαρακτήρ.
ſiccus, ξηρὸς, ὰ, ὸν, ἄνικμος, ος, ὁ, ἀνύγρωτος, ον, ὁ, ὑγρὸ ἐν.
ſicilis, ϑρῖνακις, ιδος, ἡ, ϑρινακὶς, ας, ἡ.
ſiclus, σίκλος, ου, ὁ.
ſicubi, ὅπου, ὅπουπερ, ὅπου τοῦ τοῦ.
ſicunde, ἀνωϑεν.
ſicut, ὃς ſicuti, ὡς, ὥσπερ, καϑάπερ, καϑὼς, ὅσον.
ſiderātio, ἀστροβολία, ας, ἡ, ἐκπληξις, εως, ἡ.
ſideratus, ἀστροβλὴς, ἠτος, ὁ, ἀστροβλήτης, ου, ὁ, ὁ.
ſidereus, ἀστρῶδης, ου, ὁ, ὁ, ἀστρώεις, ὁ, ὁ.
ſiderum peritus, ἀστρολόγος, ου, ὁ, ὁ.
ſido, καϑίζανω.
ſidus, ἄστρον, ου, τὸ.
ſigillaris cera, ϑηκὸς, ἐδ, τὸ.
ſigillaris terra, σφραγὶς, γὶς.
ſigillarius, καὶ ſæpius ſigillator.
ſigillarium enarro, κατακλύω.
ſigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐντίϑημι.
ſigillum, σφραγὶς, ἴδος, ἡ, σύμπτωμα, ατος, τὸ, ὁ.
ſigma coeleſtia duodecim, ζῴδια, τὰ.
ſignator, κωμάτης, ου, ὁ.
ſignatorius annulus, σφραγὶς, ἴδος, ἡ.
ſignatus, σεσημεῖ ου, ὁ, ὁ.
ſignatus, σεσημαν, ὁ, ὁ.
non ſignatus, ἀσήμαντος, ὁ, ὁ.
ſignifer, σημειοφόρος, ου, ὁ, ὁ.
ſignificans, σημαίνει, ἕως, ὁ, ἡ, ὁ, ἐνδεικτικὸς, ὁ, ὁ.
ſignificanter, ἐμφατικῶς.
ſignificatio, σημασία, ας, ἡ, ἔμφασις, εως, ἡ, σημαντικὸν τοῦ, ὁ, ἡ.
ſignificationem do obſcuram hujus rei, ἀσάφειαν τῷ πράγματι ἐπιτίϑημι.
ſignificationem accipio, σημασίαν λαμβάνω.
ſignificationem habeo (apud Grammaticos,) σημαίνω.
ſignificativus, σημαντικὸς, ὁ, ὁ.
ſignifico, σημαίνω, δηλόω, ὦ.
ſignifico literis, γράμμασι.
ſignifico allegorice, ἀλληγορέω, ῶ.
ſignis certis oſtendo, τεκμαίρω.
ſigno aliquo notis, ἐπισημαίνω.
ſigno, σφραγίζω: pro oſtendere, σημαίνω. ἀνάδηλον ποιῶ τινι.
ſigno argentum, ἀργυροκοπῶ, ὦ.
ſignum, indicium, nota, σύμβολον, ου, τὸ, σῆμα, ατος, τὸ, σύμπτωμα, ατος, τὸ, πίναμ, ακος, τὸ, σκοπὸς, ου, ὁ, σημεῖον, ου, τὸ.
ſignum bellicum, ϑοῦρι, ου, τὸ.
ſignum receptui quod datur, ἀναχωρητικὸν, ου, τὸ.
ſignum, ſimulacrum, σκιὰς, ὰ, ὸν, σῶμα, ατος, τὸ.
ſignum, vexillum, σκιὰς, ὰ, ὸν, σῶμα, ατος, τὸ, σῆμα, ατος, τὸ.
ſignum, ſigillum, σύμπτωμα, ατος, τὸ, σύμβολον, ου, τὸ.
ſignum, portentum, prodigium, σῆμα, ατος, τὸ, τέρας, ατος, τὸ.
ſignum dare, σημαίνω, σημειόομαι, κατασημαίνω.
ſignum, imprimere, σφραγὶς, ἐπισφραγίζω, τυπόω.
ſignum tollere, ἀναίρεσιν σπάϑαι, ἀίρεϑαι σπάϑης, ἀίρομαι σπάϑαι.
ſignum accipere, ἀίρεσιν σπάϑαι, ἀίρεϑαι σπάϑης, ἀίρομαι σπάϑαι.
ſilentio non præterendum, ὐ παρατρεκτέον.
ſilentium, σιγὴ, ἡ, ἡ, σιωπὴ, ἧς, ἡ, ἀξυλία, ας, ἡ.
ſilentium impero, κατασιωπάω, ῶ.
ſilentium indico, κατασιωπάω, κατασιωπάω, ὦ, ὦ.
ſilentium altum agere, μακρὸν σιγὴν ἄγω.
ſileo, σιγάω, ὦ, σιωπάω, ὦ, ἐχέμυθος ὦ.
ſilefco, σιγηρὸς, γίνομαι.
ſilex, πυρίτης, ου, ὁ.
ſilicernium, finer capularis, γίψος, ου, τὸ, ϑαλάσσιγγος, ου, ὁ.
ſiliceus, κροκαλώδης, ου, ὁ, ὡδὸ ὦ.
ſiliginius, σιλιγίνεος, ὰ, ὸν.
ſiligo, ὄλυρα, ας, ἡ, σίλιγνις, ιος, ἡ.
ſiliqua, λοβὸς, ὁ, λέπυρον, ου, ὁ, ὁ.
ſiliquacens, λοβώδης, ἐδ, ὁ, ἡ, ὡδὸ ὦ.
ſiliquaftrum, κυρκάνη, ας, ἡ.
ſimia, πίθηξ, ηκος, ὁ, ἡ.
ſimiam imitari, πιθηκίζω.
ſimila, σεμίδαλις, ιος, ἡ.
ſimilagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
ſimilago, σεμίδαλις, ιος, ἡ.
ſimilares partes corporis, ὁμοῖαι μοῖραι.
ſimilem effico, ὁμοιόω, ὦ, ὁμοιάζω, ὦ, ἰξομοιόω, ὦ.
ſimili modo, ὁμοίως, ὁμοίοις.
ſimilis, ὅλιγος, ὁ, ὁ, ὁμαλὸς, ὁμοῖος, ὁ, ὁ, ὁμότυπος, ὁμοῖος, ὁ, ὁ, ἴσος, ἴσον, ὁ, ἰσώδης, ὁ, ὁ, ὁμοιδὴς, ὁ, ὁ, ἐξίσος, ὁ, ὁ, παραπλήσιος, ὁ, ὁ. Poetice ἀεικὴς, ὁ, ὁ.
ſimilis fui, ὁμοιάζω, ὦ, ὁμοιόομαι, ὦ.
pro omnia ſimilis, ἀναπλάσσων, ὁ, ὁ.
ſimilis ſum, ἔοικα, ὁμοιάομαι.
ſimiliter, ὁμοίως, παραπλησίως.
ſimiliter cadens, ὁμοιόπτωτος, ὁ, ὁ.
ſimilitudinem rei conſequor in iis, qua dico, ὁμοιάζω, ὦ.
ſimilitudo, ὁμοίωσις, ωσεως, ἡ, ὁμοίοσις, ως, ὁ, ὁμοιότης, ητος, ἡ.
ſimilitudo abſoluta, ὁμοιότης ἁπλῆ, ἡ.
ſimilitudo morum, ὁμοιοτροπία, ας, ἡ.
ſimilo, ὁμοιόω, ὦ.
ſimitas, σμικρὸς, ὰ, ὸν, σίκιννις, ανν, ὁ, ἡ.
ſimo naſo praditus, σιμὸς, ὰ, ὸν, ἄκμων, ὁ, ἡ, ἐπίσιμος, ὁ, ὁ.
ſimplex, non compoſitus, unius naturæ, μόνος, ὰ, ὸν, ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, μονοφυὴς, ὁ, ὁ, μονοφυὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁ.
ſimplex, tenuis, non involutus, ἁβρὸς, ὰ, ὸν, ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, ὁ, ἡ, ὁ, ἀνύφαντος, ὁ, ὁ, Poetice ἀεικὴς, ὁ, ὁ.
ſimplex oratio, ἁβρὸς λόγος.
ſimplex, incautus, non ſolers, ἀφύλακτος, ὁ, ὁ καὶ ὁ, ἀσύφλακτος, ὁ, ὁ καὶ ὁ, ἀμήχανος, ὁ, ὁ καὶ ὁ, ἀμήχανος, ὁ, ὁ καὶ ὁ, ἀμήχανος, ὁ, ὁ καὶ ὁ.
ſimplex, aperta, ſincerus, malitia carens, ἀπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, & per contract. ἁπλῆ, in genitivo ἁπλῆς, ἁπλοῦς, ὁ, ἡ, ἁπλοῦν, ὁ, ἡ, ὁ, ἀφελὴς, ὁ, ὁ καὶ ὁ, ἄπλαστος, ὁ, ὁ, ἀκέρδιος, ὁ, ὁ καὶ ὁ, ἀνυπόκριτος, ὁ, ὁ, Poetice ἀεικὴς, ὁ, ὁ.
ſimplicitas, ἁπλότης, ητος, ἡ, ἁφέλεια, ας, ἡ, ἀκεραιότης, ητος, ἡ, ἀκεία, ας, ἡ, ἀκακία, ας, ἡ, ἀπλαστία, ας, ἡ, ἀκερδία, ας, ἡ, ἀνυποκρισία, ας, ἡ.
ſimpliciter ago, ἁπλῶς ἄγω.
ſimul, ὁμοῦ, ὁμὰ, παραλλὰ, ὁμαρὸν ὁμὰ ὁμοῦ, ἅμα ἔϑι.
ſimul eum, σὺν ἔϑι.
ſimul atque dies illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
ſimul facio, συνεργῶ.
ſimul fum, συμπαρέχω.
ſimul ac, ὅμα, ὅμα ὡ, ὡς.
ſimulacrum, εἴδωλον, ου, τὸ, εἰκὼν, ὀνος, ἡ, ὁ, ἄγαλμα, ατος, τὸ.
ſimulare divitias in paupertate, ἐπιλεῖπε, ἀπαυϑίζω.
ſimulare, παραδιδῶμι, ἀπατεύομαι, ἀπάτωμι, ὑποπλάσσω, πλάττω, προσποιοῦμαι.
ſimulatio, ὑπόκρισις, ως, ἡ, ὑπόκριμα, ατος, τὸ, ὑπόκρισις, ἐως, ἡ.
ſimulator, ὑπὸν, ονος, ὁ, μιμητὴς, ὁ, ὁ, ὑποκριτὴς, ὁ, ὁ.
ſimulatque, ὡς, ὡσὰξ, ὡσὶ, ὡς.
ſimulatus, ὑπόκριτος, ὁ, ὁ καὶ ὁ, πλασματικὸς, ἐος, ὁ, ὁ, ψεδὴς, ὁς, ὁ καὶ ὁ.
ſimulo, ὑποκρινόμαι ἄσα ὡλως, me eſſe amicum, ὑποκρινόμαι ἄσα φίλον.
ſimultas, ἔχϑρα, ας, ἡ, ἔνκοτος, ος, ἡ.
ſimulterum exercco, ἐχϑρεύω.
ſimulteram pero, ἐχϑρεύω.
ſimulteram inviſam gerere, ἔχω ἐνκοτῶς τρὸς ἄλλον.
ſimus, σιμὸς, ὰ, ὸν.
ſin, ἢ, εἰ δὲ, εἰ δὲ μὴ.
ſin autem, εἰ δὲ μὴ ἄρα.
ſinapi, σίναπι, ιος, ἡ, σίνηπ, ιος, τὸ.
ſin minus, ἢ εἰ μὴ ἄρα.
ſincere, εἰλικρινῶς, ἀκράνως, ἀπλῶπλοῦς, κατακρίνως, ἀληϑῶς, ἀληϑέως.
ſincerites, εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ἀκρασία, ας, ἡ.
ſincerus, non adulteratus, purus, εἰλίκρινὴς, ὲς, ὲ καὶ ὴς, ὴ, ὲ καὶ ὸν, ἄκρατος, ος, ὁ καὶ ὴ, ὸν, ἀκήρατος, ος, ὁ καὶ ὴ, ὸν, ἀκίρατος, ος, ὁ καὶ ὴ, ὸν, ἀκήρατος, ος, ὁ καὶ ὴ, ὸν, ἀκιρατος, ος, ὁ καὶ ὴ, ὸν, ἀκή

firenum cantus, σκόλιον μέλος.
firius, ἀνόητος, ος, ον.
fifer, σίφαρος, ου, ὁ.
fudicio fifterc, σκάπτειν, σκαφεύειν.
fifto, cohibeo, inhibeo, reprimo, σκάπτειν, σκαφεύειν, ῶ, σκαφεύσω, ἐφύτευσα, ἐφύτευκα, πεφύτευμαι, ὦ, ἐφυτεύθην, εὐλαβοῦμαι, ὦ, ἐφυλαξάμην, ἐφύλαξα, ἐφύλαγμαι.
fifto gradum, ἵστημι.
fiftrum, σείστρον, ου, τὸ.
fiftibundus, ἐνδοιαστικὸς, ὁ, ἡ, ἐνδοιαστὸς, ὁ, ἡ.
fiftienfius, ἐνδοιαστικὸς, ὁ, ἡ, ἐνδοιαστὸς, ὁ, ἡ, ἀναποφάστιστος, ὁ, ἡ.
ſtrim reſtinguere, σύντομον τὸ πῦρ.
ſtrito, ἐνδοιάζω, ἀναποφάστιστος, ὁ.
ſtrix, ἔνδοια, ων, τὰ, ἐνδοιασμὸς, ὁ.
ſtu obſtitus, κύφων, ονος, ὁ, ἡ, ὠφ ἑλκύστ. ἀβ, ὁ, ἡ.
ſtu obſtius ſum, putreo, marceo, κύφωσιν ἔχω.
ſtula, κάλαμος, ου, ὁ, ἰατρικὸν, ου, τὸ, σίφωνος, ου, ὁ.
ſtum eſt in eo, κάπτω σε σκάπτῳ.
ſtrum contrahere, κύφωσις.
ſtam eſt in nobis, ἐφ ἡμῖν ἐστι.
ſtrus, a, um, κύφωσις, ου, ὁ.
ſtus, σκαφεὺς, ὁ, ἡ, σκάφη, ης, ἡ. pro poſſione loci, καταδίκη, ης, ἡ, ὑπόπτ. ου, ὁ.
ſtva, ης, ἡ, ἑορτὴ.

S M.

ſmaragdinus, σμαραγδίνεος, ου, ὁ, ἡ, ῆ, ὁ.
ſmaragdus, μαργδος, ου, ὁ, σμάραγδος, ου, ὁ.
ſmilax, σμίλαξ, ακος, ἡ.

S O.

ſoboles, γονὴ, ῆς, ἡ, τέκνον, ου, τὸ, ἀνάγνασος, ου, ὁ.
ſobolis educatio, νουθέτησις, εως, ἡ.
ſobolefco, γεννάομαι, τὸν γόνον ἀδξάνομαι.
ſobrie, νηφαλίως, σωφρόνως.
ſobrietas, νῆψις, εως, ἡ, νηφαλισμὸς, ὁ, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
ſobrinus, ἀνεψιὸς, ὁ, ἡ.
ſobrium reddo, ἀνανήφω.
ſobrius, νήφων, οντος, ὁ, νηφάλιος, ου, ὁ.
ſobrius ſum, νήφω.
ſocculus, σκῦλον, ου, τὸ.
ſoccus, ὑποδύτης, ὁ, ὑπόδεσις, εως, ἡ, ὑποδύμα, ατος, τὸ.
ſocia, ἑταίρα, ας, ἡ.
ſocialis, ἑταιρικὸς, ὁ, ἡ.
ſocialiter, ἑταιρικῶς.
ſocietas, κοινωνία, ας, ἡ, κοινωνὶς, ὁος, ἡ.
ſocietas belli, συμμαχία, ας, ἡ.
ſaeete ſocietatem eum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
ſocietatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
ſoci in bello, σύμμαχος, ου, ὁ.
ſocio, κοινωνέω, συνεργάζομαι.
ſocium adfeſco, προσποιοῦμαι.
ſocius, ἑταῖρος, ου, ὁ, κοινωνὸς, ὁ, ἡ, σύμμαχος, ου, ὁ.
ſocordia, ἀνοησία, ας, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀνοια, ας, ἡ.
ſocordia me deſero, βλακεύω.
ſocorditer, βλακικῶς.
ſocors, ῥᾳθυμος, ὁ, ἡ, μὴ ζέων, ουσα, ὁν, ἀνόητος, ος, ὁ.
ſocrus, νυμφὴ, ης, ἡ, ἑκυρὰ, ας, ἡ.
ſodalis, ἑταῖρος, ου, ὁ, σύνεσσος, ου, ὁ.
ſodalitas, vel ſodalitium, συνεσσία, ας, ἡ, συνωμοσία, ας, ἡ.
ſodalitatem inire, ἑταιρίζω, συνωμοσίαν ποιοῦμαι.
ſodalitius, ἑταιρικὸς, ὁ, ἡ.
ſodes, ὦ νυὸς.
ſol, ἥλιος, ου, ὁ, σείριος, ου, ὁ, φοῖβος, ου, ὁ.
ſol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
ſol occidit, ἥλιος δύνει.
ſolaneus, ſolatium, ἡνιοχικὸς, ὁ, ἡ, ἡνιοχικὸν, ου, τὸ.
ſolanum, εἴδος, ους, τὸ.
ſolatium, ἀναλογισμὸς ἀλύπιος.
ſolatii umbra, σκίασμα, ατος, τὸ.
ſolatio eſſe alicui, σκέπην τινὶ παρακαθίστ.
ſolatium, βοήθημα, ατος, τὸ, παραμυθία, ας, ἡ, παρηγορία, ας, ἡ.
ſolator, παρακαλῶν, οντος, ὁ.
ſole abeunte, ἀπηλιώτης ἄλλος.
ſolea, ἐμβὰς, άδος, ἡ, κρηπὶς, ίδος, ἡ. pro piſce, βάτος, ου, ὁ.
ſoleae, βάτος, ου, ὁ.
ſolenne eſt, νενόμισται.
ſolennis, νενόμισται, ου, ὁ, ἐορτήσιμος, ου, ὁ.
ſolennitas, ἐμβαδοτὴς, ου, ὁ, ὑποδήσεις, εως, ἡ, ἐορτὴ, ης, ἡ.
ſoleniter, νομίμως, ἡ, ὃν τρόπον.
ſoleo, ἐλαύω, ἐδήσαμαι, ἐδησάμην.
ſoleo facere, aliquid, ἐθίζω.
ſolers, ἀγχίνοος, ου, ὁ, ἡ, ἐπίδοξος, ου, ὁ, ἡ, ἐπιτήμων, ὁ, ἡ.
ſolerter, ἀγχίνοως.
ſolertia, ἀγχίνοια, ας, ἡ, ἐξέλιγμα, ατος, τὸ, ἐπιτήδευσις, εως, ἡ.
ſolet, ἐθὸς ἐστὶ νοι· ἐθίσαμαι ἐστὶ. φιλῶ.
ſolicitudo, μέριμνα, ης, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
ſolicitator, ἐπωστὴς, ου, ὁ.
ſolicita, ταραττομένη, ἐπιμελὴς, ἀμεριμνία, φροντιστικὸς.
ſolicitatio ad defectionem, ἀφιστάσα, συμπείσεις.
ſolicito, ἀνάω, ω, λαγὸν σε τολλᾷ, pro impellere, ἐπιτείθω πινα.
ſolicitudo, μέριμνα, ης, ἡ, ἀγωνία, ας, ἡ, φροντὶς, ίδος, ἡ.
ſolicitudius affici, κάπτω.
ſine ſolicitudine, ἀμερίμνως, ἀμεριμνεί.
ſolicitum eſſe, ἀγωνιᾶν, φροντίζω τινὸς τινος.
ſolicitos, ταραττόμενος, ου, ὁ, μέριμνος, ου, ὁ, ἐπιμελὴς, ους, ὁ, ἀνεπίδοξος, ου, ὁ, περίφροντις, ιδος, ὁ, ἡ.
ſolidatio, ἐπούλωσις, ἐπώλωσε, εως, ἡ, ἐπούλωσι, ατος, τὸ.
ſolide, στερεῶς.
ſolidior, στερρότερος, ου, ὁ, τὸ στερεὸν.
ſolido, στερεόω, ὦ.
ſolidus, χαλκοβαφὴς, ἐπὶ, ὁ ἀεὶ ὤν, ἀλοσφυλλοποιὸς, ὁ, ἡ, ἀδιάσειστος, ὁ, ἡ, σύγκλειος, ὁ, ἡ, στερεὸς, ὁ, ἡ.
ſolidus, integer, perfectus, ὁλόκληρος, ὁ, ἡ, ὁλικὸς, ἡ, ὁ, ἀβ ὁ.
ſolis ortus, φοῖος, ου, τὸ.
ſolis occaſus, δυσμὴ, ῆς, ἡ, δύσις, εως, ἡ.
ſolis ſplendor, ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, ἀὴς, ἡ, ὁ.
ſolitaria vita, μονοτροπικὸς βίος.
ſolitarius, μονοχὴς, ὁ, ἡ, μονοικὸς, ὁ, ἡ, ἰδιωτικὸς, ὁ, ἡ.
ſolitarius dego, μονάζω.
ſolitarius ſum, οἰκέω, ῶ, οἰκοῦλο, ῶ.
in ſolitudine ago, ἐρημάζω.
ſolitudinem affero, ἐρημόω.
ſolitudinis amans, φιλέρημος, ὁ, ἡ.
ſolitudo, ἐρημία, ας, ἡ.
ſolitus, ἐώθὼς, ὁυῖα, ὁς.
ſolitragus, μονήρης, ους, ὁ, ἀβ ὁ.
ſolium, ὄρθιος, ὁ, ὀρθίλιον, ου, τὸ.
ſolo aquo, ὁμαλὸς, ὁμαλύντης, ὑδαρὴς, ἀρτιδὴς χθαμαλὸς, ὁ, ἡ, κατωτάτω τὸ πλοῖον.
ſolo allido, ἐδαφίζω.
e ſolo, ταπεινῶς.
ſolocciſmus, σολοικισμὸς, ὁ, ἡ.
ſolor, τίτι, παραμυθοῦμαι, χάσκ.
ſolſtitialis, τροπικὸς, ὁ, ἡ.
ſolſtitium, τροπὴ, ῆς, ἡ.
ſolſtitium facio, τροπίζω.
ſolubilis, λυτὸς, ὁ, ἡ, ἀβ ὁ.
ſolvendo non ſum, ἀξιόχρεως εἰ ὦμι, τρὶς τὸν ἴσιον ἀνῶ.
ſolvendo qui eſt, ἀξιόχρεως, ου, ὁ, ἡ, ἀβ ὁ.
ſolvere modum, λύειν σπουμὰν. ἔτερῳ ἁπτ. γνώμῳ.
ſolvere navem, ὁρμεῖ. interdum abſolute ſuppatur, interdum cum dativo rivos, aliquando cum praepoſitione ἐκ, aut ἀνὰ junctà genitivo: ἀνάγειν, & ἀνάγειν τὸ ὁρμεῖ.
ſolvere nodum, καταβάλλειν τὸ σοφίσμα.
ſolvere mercedem, μισθὸν τινὶ ἀπ.
ſolum ſolummodo, μόνον, μόνως.
ſolum, pavimentum, humus, βάθρον, ου, τὸ, ἀνάβαθρον, ου, τὸ, ἔδαφος, ου, τὸ, ἔδαφη, ους, τὸ, ἔδος, ους, τὸ, πέδον, ου, τὸ.
ſolum ſertile, γόνιμος, ου, ὁ.
ſolum firmum, ἀσφαλὲς ἔδος.
ſolum nato, exulo, φεύγω τὴν πατρίδα, φεύγω τὸν τόπον, ἀπολαύω τόπων, μετοικίσομαι.
ſolum affe facio, ἀσφαλίζω, ῶ.
ſolvo, diſſolvo, luxo, λύτω, τσομαι, λύσω, ἄπολύω, διαλύω, χαλάω, τέλεω.
ſolvo nodum quaſtionis, λυτάω.
ſolvo, a porru proficiſcor, navigo, ἀνάγω τὸν πλοῦν, ἀπὸ τὸν πλοῦν. interdum abſolute ſuppatur, interdum cum dativo rivos, aliquando cum praepoſitione ἐκ, aut ἀνὰ junctà genitivo: ἀφορμῶ. ὁ, πλέω, & Ionice πλώω, πλεύσομαι, Poetice autem πλάω, & πλάσσω, σπλώσω, ἐπλωτάλιο, & ἐπλεύσα, ὁ, ἀπαπλώσω.
ſolvo, libero, λύω.
ſolvo, pendo, perſolvo, καταβάλλω, πάλω, ἀποτάλω, ὁ, ἀπο, πάσω, πάτω, πόπομι, ἀποπάσω, πάσω, ἔπαπον, ἔστασα.
ſolus, μόνος, ου, ὁ, ἡ, καθ' αὑτὸν, ἔρημος, ου, ὁ, ἡ, ἐρήμη, ης, ἡ.
ſolutaſſe ſolus, λογογραφεῖν, ὁ, ἡ, πρὸς λόγον.
ſolutaſſe ſolutus, πρὸς λόγον ἀπολύω.
ſolutio ſolutus ſcriptor, πεζογράφος, ου, ὁ.
ſolute, ἀνειμένως, ἀνειλέτως, ἀκολασμένως, ἐλεύθερως.
ſolutio, diſſolutio, laxatio, λύσις, εως, ἡ, διάλυσις, εως, ἡ, χάλασις, εως, ἡ.
ſolutio animi a corpore, λύσις τῆ σώματος.
ſolutio, explicatio, ἀνάλυσις, εως, ἡ, διάνυσις, εως, ἡ.
ſolutio animalis, λύσις, εως, ἡ.
ſolutio, liberatio, ἀπόλυσις, εως, ἡ.
ſolutio, perſolutio, τέλεσις, εως, ἡ.
ſolutivus, λυτικὸς, ὁ, ἡ.
ſolutor, λυτὴς, τοῦ, ὁ.
ſolutu difficilis, δύσλυτος, ου, ὁ.
ſolutu facilis, εὔλυτος, ου, ὁ.
ſolutus curis, ἀμέριμνος, ου, ὁ, ἡ.
ſolutus legibus, ἀνυπόδικος, ου, ὁ, ἡ, ἀνεδίκαστος, ου, ὁ.
ſolutus luxu, ἀσωτικὸς, ὁ, ἡ, τρυφερὸς, ὁ, ἡ, ἀβροδίαιτος, ου, ὁ, τρυφητὴς, ὁ, ἡ.
ſomni aspera, ἀλυκτὴρ, ου, ὁ.
ſomnia interpretari, κρίνομαι ὀνείρατ.
ſomnio, ὀνειρεύω, ὀνειροπολῶ.
ſomnio ſimilis, ὀνειρώδης, ὁ, ἡ, ἐνύπνιος, ου, ὁ, ἡ, ὀνειρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὄνειρος, ου, ὁ, ἡ.
ſomnis, ὕπνος, ου, ὁ, ἐγκοίτησις, εως, ἡ.
ſomniorum interpres, ὀνειροκρίτης, ου, ὁ.
ſomniorum interpretatio, ὀνειροκρισία, ας, ἡ.
ſomnioſus, ὑπνηλὸς, ου, ὁ.
ſomnium, ὄνειρος, ου, ὁ, ἔνυπνιον, ου, τὸ.
ſomnium, aut ſomnus, ὕπνος, ου, ὁ.
ſomno alto, & gravi oppreſſus, κῶφος, ου, ὁ.
ſomno corripi, ὕπνῳ καταβαρύνομαι.
ſomnolentia, ὑπνώδης, ὁ, ἡ, ὑπνηλὸς, ὁ, ἡ.
ſomnolentus, ὑπνώδης, ὁ, ἡ, ὑπνηλὸς, ὁ, ἡ.
ſomnum afferre, τὸ ὕπνον ἐγείρω, ἀνάγκασαι ὑπνῶσαι.
ſomnum capere, ὕπνῳ παρέχομαι, ὑπνωτίσσω τὸ ὕπνον.
ſomnum conciliare, ὑπνωτίσω, ὕπνῳ, κοιμῶ.
ſomnum ferreum dormire, κοιμῶ χάλκεον ὕπνον.
ſomnum ſuavem dormire, ὕπνῳ ἡδεῖ ὑπνῶ.
ſomnus, ὕπνος, ου, ὁ, ὑπνῶσις, εως, ἡ, κοίτη, ης, ἡ.
ſomnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
ſomnus profundus, κῶμα, ατος, τὸ.
ſomnus, ὑπνῶ, ὦ.
cum ſonitu, ὑπνωτικῶς, κονιδάδὸν.
ſonitus, ἠχὴ, ἠχοῦς, ἠχοῦς, ὁ.
ſonitum do, ἀσπὶς, ὁ, κονίδις, ὁ, ὄμφὴ, ἠχὴ, ἠχοῦς, ὁ.
ſono, ἀε, ἠχῶ, ὦ, ἤστω, ὦ.
ſono, dico, loquor, ἀνάω, ἀνῶ, ἀνῶμαι.
ſonore, λιγυρὸς, λιγέως.
ſonorum reddo, κατηχῶ, ῶ.
ſonorus, ἠχηρὸς, ου, ὁ, ἡ, ἀβ ὁ, κελαινὸς, ὁν, ἡ, ἀβ ὁ, ὑψηλὸς, ου, ὁ, ἡ, ἀβ ὁ, ἀνάδοσος, ου, ὁ, ἡ.
ſonum edo, φθόγγομαι.
ſonus, ἠχὴ, ὁ, ἡ, φθόγγος, ου, ὁ, φθόγγου ἡ, ἠχοῦς, ὁ.
ſophiſma, σόφισμα, ατος, τὸ.
ſophiſmate circumvenio, καταλογίζω.
ſophiſta, σοφιστὴς, ου, ὁ.
ſophiſtice, σοφιστικῶς, σοφισμικῶς.
ſopio, ἀνάζω, καταζέω.
ſopor, ὕπνος, ου, ὁ, κάρος, ου, ὁ, κῶμα, ατος, τὸ.
ſoporatio, κάρωσις, εως, ἡ.
ſoporifer, ὑπνωτικὸς, ὁ, ἡ, καρωτικὸς, ὁ, ἡ.
ſoporificus, ὑπνωτικὸς, ὁ, ἡ.
ſoporo, καταναρκίζω.
ſorbeo, ῥοφέω, ῶ.
ſorbilis ova, ὠὰ ῥοφητὰ.
ſorbilis, ῥοφητὸς, ὁ, ἡ, ῥευτὸς, ὁ, ἡ.
ſorbillo, καταῤῥοφῶ, ῶ.
ſorbitio, ῥόφημα, ατος, τὸ, ῥύμμα, ατος, τὸ.
ſordeo, ῥύπαω, ῶ.
ſordes, ὁος, ἡ, ὁ, ῥύπαρμα, ατος, τὸ. pro immoderata parſimonia, ῥυπαρία, ας, ἡ, ῥυπαρολογία, ας, ἡ.
ſordes eluere, ῥύπτω.
ſordes aurium, κνῆσις, εως, ἡ.
ſordeſco, καταῤῥυπαίνομαι.
ſordibus inquino, ῥυπόω, ῶ, ἀποῤῥυπόω, ῶ, ῥυπαίνω.
ſordibus purgor, ῥύπτομαι.

forsdidatus, ἐντὸς, ἔσω, ὃ ἔσω, ὁ.
forsdide, γαγαρὸν.
forsdide, avare, ἀπλὸ δηρὸν, μικροψύχου, σμικρολόγου, μισητοῦ.
forsdide vestitus, δυσπάρατος, ον, ὁ.
forsdidus, γλαυκὸς, ὃ, ἡ, ὄνλαρὶς, ὃς, ὁ, ἡ, ὄνειος, ον, ὁ, ἡ, ὄνικὸς, ὃ, ἡ.
forsdidus moribus, γλαυκὸς, ὃ, ἡ.
forsdidus, illiberalis, avarus, ἀπλοκήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ὑποπλοκάμων, ος, ὁ, κομισσιμβὶς, ιδος, ὁ, ἡ, κομισσιμβὶς, ιδος, ὁ, μικροψύχων, ος, ὁ, ἡ, μίσητος, ὁ, ἡ, ὁ, ἐντυκτικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, συντρίπτης, ὁ, ἡ, ὁ, ἀγοραῖος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀγοραῖος, ον, ὁ, ἡ, γογγυλὸς, ὃ, ἡ, μικροῦχος, ον, ὁ.
forex, ἀγορασὸς ἰατρ.
forficulus, μύσος, ὁ, ἡ, μισὸς, ὃ, ἡ, ὁ.
forites, συγκοπὲς, ὃ, ἡ, ὁ.
foros, ἀξίωμ, ὁ, ἡ, ἔμπαιος, ος, ὁ, ἡ, ἔνδικος, ον, ὁ, ἡ, ἐπὶ δικασπόλου, ος, ὁ, ἡ, ἐπὶ δικασπόλου, ον, ὁ, ἡ, σπουδαῖος, ος, ὁ, ἡ, σπουδαῖος, ον, ὁ, ἡ, χρῆσ, ος, ὁ, ἡ, ἐπιτήδειος, ος, ὁ, ἡ, ὑμέτερος, ον, ὁ, ἡ.
forortis loco habeo, ἄγω ὡς ἀλλοφύλ.
foroviscida, ἀδολεσχικὸς, ὃ, ἡ, ὁ.
fororis filius, ὁ ἀλλοφύλ, ἀλλόφυλος, δὲ, ὁ.
fororius, ἀλλοφύλ, ὁ.
fors, fortitio, quod forte obvenit, κόρος, ὁ, ἡ, κλῆρ, ὁ, ἡ, ὁ, κόρος, ὁ, ἡ, ὁ, λάξις, ὁ, ἡ, ὁ, λάχος, ὁ, ἡ, ὁ, λάχος, ον, ὁ, λάξις, ον, ὁ, λάξις, ον, ὁ, λάξις, ον, ὁ, κλῆρος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, τύχημ, ατος, ὁ, ἡ, ὁ.
fors, casus, fatum, τύχ, ῆς, ὁ, ἡ, πότμος, ὁ, ἡ, ὁ.
fors, conditio, fortuna, ὅρος, ου, ὁ, ἡ, μοῖρ, α, ὁ, ἡ, πρᾶξις, εως, ὁ, ἡ.
fors vitæ, δίαιτα, ης, ὁ, ἡ.
fors bona, εὐτυχία, ας, ὁ, ἡ, ἄγαθὸς, ὃ, ἡ, ὁ.
fors mala, κακὸς, ὃ, ἡ, ὁ.
fors dura, κακὸς δαίμ, δυσπραξία, ας, ὁ.
forte accipio, ἀποκληρῶσ, λαγχάν, κληροῦμαι.
forte adipiscor, nanciscor, κατατυγχάνομαι, μοῖρ, μοιρίζω, ἐκτυγχάνω, ὁ, κληρόομαι, ὁ, ἐπιτυγχάν, ὁ.
forte datus, κληρωτὸς, ὃ, ἡ, κλῆρὸς, ὃ, ἡ, ὁ.
forte distribuo, ἐπικλήρω.
forte lego, κληροῦμαι, ὁ.
forte obtingere, λαγχάνω.
forte fea contentus est, ταῖς τύχαις ἐγκρίπτ-ται.
fortem dueere, κληροῦσθαι.
fortes movere, σαλεύειν κλίτη.
fortilegium, χρησμῳδία, ας, ὁ.
fortilegus, χρησμῳδὸς, ὁ.
fortior, fortes duco, κρατέω μᾶλλον, κλείω ὃ κάμνω, ὁ, ἐλαύνχαίνω, σαλεύω, ὁ, ἀσπαλίτης, ὁ.
fortitio, κλήρωσ, ου, ὁ, ἡ.
fortito, κλήρω, κατὰ κλῆρον.
fortes, σῶρ, ὁ, ἡ.
fortitalis, σωτικὸς, ὃ, ἡ, ὁ.
fortito, σῶρω, διασῶζω.

S P.

fpado, σπάδων, ονος, ὁ, βάλανος, ὁ, ὁ, ὃ, ἰκτομίας, ου, ὁ.
fpargo, ἰὰ, σκεδάζω, σπαρείλω, σπείρω.
fpargere rumores, λόγον, ὁ, ἡ, vel φήμην διαδίδωμι.
fpatium, σπαρεῖον, χῶρ.
fparfus, σποφὸς, ἀλέτης, ὁ, ἡ.
fparreus, σπυρτινὸς, ὃ, ἡ, ὁ.
fpartum, σπάρτ, ου, ὁ, ἡ.
fpafmus, σπάσμ, ατος, τὸ, σπασμὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
fpathula, σπάθ, ης, ὁ, ἡ, σπάθιον, ου, τὸ.
fpatio duorum dierum, ὁ ἐπὶ δυοῖν ἡμέραιν.
fpatior, περιπατέω, ὁ, ἡ, περιστάω, ὁ.
fpatiofitas, πλατύτης, ητ, ὁ.
fpatiofum redde, πλατύνω.
fpatiofus, ἀφ' ἑκάστης, ος, ὁ, ἡ, πλατὺς, ὑτ, ὁ.
fpatium, διάστημ, ατος, τὸ.
cum bona fpe, φιλπιστὶ.
fpe erigi, ἀναφύομαι ἐλπίδ.
fpe iratus, ἀξιόπιστος, ος, ὁ, ἡ, ἐλπιστὸς, ὃ, ἡ, ὁ.
fpe vana foveri, ἀνεπὶ ἐλπίσι δυσμενέσθαι.
fpe fruftrari, ἀποτυγχάνω τῆ ἐλπίδ.
fpecialis, κἄτικὸς, ὃ, ἡ, ἴδιος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
fpecialiter, κἄτικὸς, ὃ, ἡ, ὁ.
fpeciarim, κἄτικὸς, κατ' εἶδος.
fpecie agrotantis, ὡς χάμνοντ τοιοῦτος.
fub fpecie, ἀντὶ τοιούτου.
fpeciem præbeo, φαντάζω, ἀπομαίνω.
in fpeciem obfidionis, ὡς χάμνοντ πολιορκίας.
fpecies, forma, ἰδέαμων, ονος, ὁ, εἶδος, ους, τὸ, ἰδέα, ας, ἡ, πλάσις, εως, ἡ, φαντασία, ας, ἡ, ὁ.
fpecies oris, χρῶμ, ατος, τὸ, ὄψ, ὄπὸς, ἡ, ὁ.
fpecies, idea, ἰδέα, ας, ἡ, εἶδος, ους, τὸ.
fpecies, pulcritudo, εἶδος, ους, τὸ.
fpecies, genus, εἶδος, ους, τὸ.
fpecies, color, prætextus, χρῶμ, ατος, τὸ, πρόφασις, εως, ἡ, πρόφασις, ου, ὁ.
fpecillum, μίλτη, ης, ὁ.
fpecimen, δεῖγμ, ατος, τὸ, δεῖγμ, ατος, ὁ, ἡ, πίνδηξις, εως, ἡ.
fpecimen dare alicujus rei, ἀπόδειξιν δίδωμι τινὸς, δείγμα ἐκφέρω τινὸς. fpecimen fui dare, τὸν ἐμαυτὸν ἐκδίδωμι τῷ δόκιμ.
fpeciofe, ἐκλύτ.
fpeciofitas a fpecie, ἀπὸ τοῦ εἴδους.
fpeciofitas, εὐμορφότ, ητος, ἡ, εὐμορφία, ας, ἡ, ὁ.
fpeciofus, ἐκλύτ, ὑτος, ὁ, ἡ, ὁ, εὐμορφ, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἐμπρεπὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἐπιφανὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἐπιφανὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἐπιφαν

splendorem spargo longe, πλατύνω, ῶ.
splendorem affero, λαμπρύνω, φαίνω, ἐπαγγελ-λω.
splendorie expers, ἀλαμπὴς, ὁν, ὁ πρὸ ἐ. ἀ στυγνὸς, ὁν, ὁ ὄζος.
splenetícus, σπληνικὸς, ὁ, ὁ.
splenis dolorem patior, σπλῆνα πάσχω, ῶ.
spolia abduco, ἀποφορτίζομαι, ῶ.
spoliatio, σκύλευσις, ως, ἡ, & σκύλ-σις, ως, ἡ.
spoliatio sanorum, ἱερουσύλη, ας, ἡ.
spoliatio mortuorum, νεκροσυλία, ας, ἡ.
spoliator, ἀποδυτὴς, ου, ὁ, συλητὴς, οῦ, ὁ.
spoliator mortuorum, νεκροσυλὸς, ὁ, ὁ.
spoliatrix, συλητρὶς, ἰδος, ἡ.
spoliatus regno, ἀφαιρεθεὶς τῆς ἀρχῆς.
spolio, ἀποφορτίζω, ῶ, συλαγωγῶ, ῶ, συλάω, ῶ, ἁρπάζω, χαρπίζω, ὁ, συφεῖν, ἐπάγω, πλατύνω, περιπλάω, ῶ, ἀπ-νεγκῶ, ὁ, ἐπαφίημι, ῶ, σκυλεύω, σκύλα φέρω. hunc.
spolio vellimentis, σκυλεύω, ῶ.
spolium, σκῦλον, ου, τὸ, λάφυρον, ου, τὸ, ἔπαρμα, τὸ.
sponda, κλίνη, ης, ἡ.
spondis confians mentum, συνθεσιακὸς μέτρον.
spondeo, ἐνεύω χεροῖν, ὑγιᾶ, τοῦ τὸν παῖδα filiam alicui despondeo: ἐπαγγέλομαί σοι τὸν, ἐπαγγέλλομαι.
spondeo pro amico, ἐγγυῶμαι ὑπέρ φίλου.
spondeus, σπονδειὸς πόδ.
spondylus, σπόνδυλος, ου, ὁ, σπονδύλιον, ου, τὸ, σπονδύλιον, ου, τὸ.
spongia, σπόγγος, ου, ὁ.
spongia abstergo, ἀποσπογγίζω.
spongiolus, σπογγιάτης, ου, ὁ & ἡ, σπογιὸς, ὁ, ἡ, σπογιάτης, ου, ὁ & ἡ, ἀβιὸς, ὁ, ἡ.
sponsa, μνηστὴ, ης, ἡ, νύμφη, ης, ἡ, μνηστεύ-μενη, ης, ἡ.
sponsali ritu, νυμφικῶς.
sponsalia, μνηστὰ, ων, τὰ, νύμφη, τὸ.
sponsalia, μνηστήρια, ων, τὰ, μνηστὸς, ὁ, ὁ.
sponsalia thalamus, νυμφὼν, ος, ὁ, ῶ.
sponsam deduci ad sponsum, γαμβρεύεσθαι.
sponsam accipio, γαμβρεύομαι.
sponsio, ὁμολογία, ας, ἡ, ἐγγύη, ης, ἡ, ὑπομο-λογία, ας, ἡ, ἐγγύησις, εως, ἡ.
sponsione obligatus, ἐμπεπεδημένος, ὁ.
sponsione facta liberor, ἐπιγγυῶμαι, ῶ.
sponsio, as, are, μνηστεύω.
sponsor, ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, ἐγγυήτωρ, ορος, ὁ.
sponsores dare, ἀφορολογέω.
sponsus, ὁ, ὁ, μνηστὸς, οῦ, ὁ, νύμφιος, ου, ὁ, ἐγγυη-τὴς, οῦ, ὁ.
sponsus, ὁ, ὁ, μνηστὸς, ὁ, ὁ, μνηστὴς, οῦ, ὁ, μνη-στὴρ, ῆρος, ὁ.
spontanea voluntate, ἀβιάστως.
spontaneus, αὐτόματος, ὁ, ὁ, ἑκάσιος, ὁ, ὁ.
sponte, ἐκ τῶν μαστῶν, vel νηφούλιος, ἑκούσιος, ἐπ-τοπῆ, αὐτομάτως.
sponta facio, αὐτομαιτάζω.
sponte mea ago, ἀφ' ἑαυτοῦ πράσσω.
sponte sua, αὐθαιρέτως, αὐτομάτως.
non sponte, ἀκουσίως.
sporta, σπυρὶς, ἴδος, ἡ, κόφινος, ου, ὁ, σπυρὶ-νη, ης, ἡ.
sportula, σπυρίδιον, ου, τὸ, τρίβολος, ου, ὁ, ἀγοραῖος, ἐπὶ ἀγ.
sportula judicialis, δικανικὸς, ὁ, ὁ.
spuma, ἀφρὸς, οῦ, ὁ.
spuma maris, λύκριν, ου, τὸ, ἁλὸς ἄχνη.
a spuma ortus, ἀφρογενὴς, ους, ὁ, ἡ, ὁ.
spumo, ἀφρίζω, ἀφρόω, ῶ.
spumosus, ἀφρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ἀφρίσιος, ου, ὁ.
spuo, πτύω, πτύστω.
spurcitia, ἀκαθαρσία, ας, ἡ, ῥυπαρία, ας, ἡ.
spurcus, μιαρὸς, ὁ, ὁ, πτο foetido, βρωμῶν, ων, ὁ, ὁ, ῶ.
spurie, νόθως.
spurius, νόθος, ὁ, ὁ, μοχλίτης, ου, ὁ, ἀνάτυρος, ορος, ὁ.
spurius fum, νόθοι εἰμὶ.
non spurius, ἀνόθευτος, ὁ, ὁ, ἡρὶ ἐ.
spurzio, πτύνω, ῶ.
sputo, πτύω, ῶ, πτυάλλω.
sputum, πτύελος, ου, ὁ, πτύσμα, ατος, τὸ.

S Q.

squaleo, αὐχμῶ, ῶ, & αὐχμέω, ῶ, ῥυπῶ, ῶ.
squalide, ῥυπαρῶς.
squalidum reddo, αὐχμῶ.
squalidus, αὐχμηρὸς, ὁ, ὁ, ῥυπαρὸς, ὁ, ὁ.
squalor, αὐχμὸς, οῦ, ὁ, ῥύπος, ου, ὁ, & ῥῦπος, ου, τὸ.
squalor sermonis antiqui, ἡ ἀρχαιότης, τῆς φω-

squalnre obfitus, αὐχμῷ κάλυπ-
squama, ατος, τὸ, ἡ, λεπὶς, ἰδος, ἡ, λεπὶ-ον, ου, τὸ.
squama mili, φολὶς, ἡ, χάλκεος, ὁ, ὁ, ὅπλιτος.
squamam detrabo, λέπω, λεπίζω.
squamarium expers, ἄλεπτος, ὁ, ὁ, ἡρὶ ἐ.
squamatus, λεπιδωτὸς, ὁ, ὁ, φολιδωτὸς, ὁ, ὁ.
squamen loricæ, φολιδωτὸς θώρηξ.
squameus, λεπιδώτὸς, ὁ, ὁ, φολιδωτὸς, ὁ, ὁ.
squamofus, λεπιδοειδὴς, οῦς, ὁ ἡρὶ ἐ.
squilla, καρὶς, ἴδος, ἡ, σκίλλα, ης, ἡ, σκίνος, ου, ὁ.

S T.

stabilimentum, βεβαίωμα, ατος, τὸ.
stabilio, βέβαιόω, ῶ, ἱδρύω, ἵδρυμαι, ἱδρύ-ζω, καθίζομαι, κατίζω, κρατύνω, στάλλω, ὁ, ὁ πηγνῦμι, ὁ ἐπιστρέφω.
stabilis, βέβαιος, ὁ, ὁ, ἕδρασι, ὁ, ὁ, ἕδραστος, ὁ, ὁ, βάσιμος, ὁ, ὁ, βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, ἐπιστή-σιμος, ὁ, ὁ, ἐπιθήρατος, ὁ, ὁ, ἐπιστρὸς, ὁ, ὁ.
stabilitas, βεβαιότης, τητος, ἡ. ἐπιστο-νὴ, ἧς, ἡ.
stabiliter, ἱδρυτικῶς, πεζῶν.
stabularius, σταβλικὸς, ὁ, ὁ, σταβλικὸς, ὁ, ὁ.
stabulatio, ἐπιστροφὴ, ἧς, ἡ.
stabulo includo, σταβλίζω.
stabulor, σταβλίζομαι, ἐπιστρέφομαι.
stabulum, σταῦλος, ου, ὁ, ἐπιστροφὴ, ἧς, ἡ, σταβλὸς, ὁ, ὁ.
stadium, στάδιον, ου, τὸ, στάδιος, ου, ὁ.
stadium curro, σταδιοδρομῶ.
qui stadium currunt, σταδιοδρόμοι, οἱ.
stagno, λειμῶνα, ὑγιαίνω.
stagnum, λίμνη, ης, ἡ.
stamen, στήμων, ονος, ὁ, στρωτὸς, ὁ, τὸ.
stamen duco, στωμυλίζομαι.
stamina necto, συγκλώθω.
stamina deduco, κατακλώθω, πλαίζω.
stamina fatalia duco, πλαιόω.
stamluc molli, & fubtili corturtux, λάβρίνως, ὁ, ὁ.
stamineus, στήμονος, ὁ, ὁ.
stando, ἀστ. στάθω, ἱστατικῶ.
stannum, κασσίτερος, ου, ὁ.
stans erectus, στατηρὸς, ὁ, ὁ.
stare a particula aliqua, συνάπτω, φράσσω τινὶ συμπεπλεγμένος, κατὰ τινος εἶναι, σὺν τοῖς εἶναι.
stare contra, ἀντιω.
stare ab aliquo, μετὰ τινὸς, vel σὺν τοῖς εἶναι.
flatarius, ἱδρυτὴς, οῦ, ὁ, στατὴρ, ῆρος, ὁ.
flater, στατὴρ, ῆρος, ὁ.
flatera, στάθμη, ης, ἡ, ζυγὸς, οῦ, ὁ, ὁ.
ad flateram exigere, ἐπὶ τοῦ στάθμου ἄγω.
flatim, εὐθὺς, ὁ, ὁ, ἐπιτόνως, ὁ, ὁ, βαθέως. pro mox, illico, αὐτίκα, παραχρῆμα, παραυτίκα, ἀδρὸν, & Poetice αὐτὰρ, ἀρὰρ.
flatim a puerilia, ἀδρὸν ἐκ νηπίων.
prima flatim lux, ἀδρὸν ἡμέρας.
flatio, flandi actus, στάσις, εως, ἡ, ἵδρυσις, ἵδρυ-μα, ατος, τὸ, ἵδρυμα, ατος, τὸ.
locus, in quo flatur, στάσιμ, ου, ὁ, πάλη ου, ὁ, στάθμη, ης, ἡ.
flatio mitrum, ἵστησιν, ου, ὁ.
flatio navium, ναύστασις, ὁ, ὁ, ναύλοχος (subintellige χώρα.) ὁμιλ-ὁ, ὁ, ὁ, ἐπ-φορὰ, ᾶς, ὁ.
in flatione fua manere, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦ χώρων.
in flatione navis, ἐπὶ τοῦ ναυστάθμου.
e flatione deducto navim, ἐξορμίζω.
flationem habere, ἵστημι, ἐφορμῶ πρὸς τινὶ, καταλαμβάνω, σκοπεύω.
in flationem fubduco navem, ὁρμίζω, εἰς ὁρμὸν ἄγω.
flationem deferere, λιμὸν τῶν πλοίων.
flatis temporibus, ἐν ὡρισμένοις χρόνοις.
flatis viribus, πανῷ ἐπὶ τοῦ πνεύματος.
flativa, ὁπλὴ, στυλὶς, ἴδος, ἡ, ἵσμα, ατος, τὸ, στατὸν ἐστὶ ἐν ᾧ.
flativa haico, ἐπιστρέφω τὸν πηδάλιον.
flato tempore, πνεύματι, ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ.
flator, κλαυτὴρ, ῆρος, ὁ.
flator Jupiter, ἵστωρ, ορος, ὁ, ἵππιος ζεὺς, ἱστικὸς ζεὺς, φόβιος, ὁ, ὁ.
de flatu dejicior, πίπτω ἀπὸ τοῦ ἵππου.
de flatu dejicio, πίπτω ἀπὸ τοῦ ἵππου.
de flatu mentis dejicio, πίπτω ἀπὸ τοῦ νοῦ.
in flatu hoc res erat, ἐπίκαιρα ἦν τὰ πράγματα.
flatua, ἄγαλμα, ατος, τὸ, ἀνδριὰς, ἄντος, ὁ.
flatuam collocat, τὸν ἵστησι ἀνδριάντα.
flatuarii artem flatuere alicui, ἐστάναι τρόπον τινὰ.
flatuaria ars, ἱμαντικὴ τέχνη.
flatuarii officina, ἱμαντικὸν, ου, τὸ.
flatuarius, σκυλαμαντευτὴς, οῦ, ὁ.
flatuas confieio, σκυλαμαντεύομαι, ῶ.
flatuere aliquid de homine aliquo, χρῖσθαί τι περὶ ἀνθρώπου.

flatuere arbitros, κελεύειν διαιτητὰς.
flatuere jus, ἐξάγειν δίκαιον.
flatuere trophæum, ἵστημι τρόπαιον, τίθεσθαι τρόπαιον.
flatuare exemplum, παραδείγματίζω τινὰ.
flatuman, χοανὸς, οῦ, ὁ, κρουσὸς, οῦ, ὁ.
flatumino, χωνεύω, ῶ.
in flatum priſinum reſtituo, ἀναπλάσσω, ὁ, ὁ, καθίστημι, ἀποκαθίστημι, ἀποκαθιστάνω. Reſtituere urbem in priſinum ſtatum, καθιστᾶν τὴν πόλιν αὖθις εἰς ἐπιτήδ.
flatuo, colloco, ſtigo, poso, προβιβάζω, ἰω, πέπω, ἵστημι, καθίστημι, τάσσω, ὁ, ὁ, ὑποτίθημι.
flatuo, conſtituo, propono mihi in animo, decerno, delibero, ἐγκαινίζομαι, δοκῶ, βουλεύω, γνώσομαι, διαγνώσομαι, κρίνω, διαλαμβάνω, ἀποβλέπω, τοῦτο, τοῦτο, διανόημα, ἐμβλέπω ἐπὶ τοῦτο.
flatuo, cenſeo, exiſtimo, judico, γνώσομαι, δοκῶ τοῦτο ἐμοὶ, γνώσομαι, κατανοήσω.
flatuo hoc non ſite faciendum, ἀνεγνώσμενον.
flatuo, decerno, fancio, ſcifco, δίκαιόν, ὁ, ὑφηλὸν.
flatura, μέγεθος, ους, τὸ.
flatus, ὁ, ἡ, ὁν, νεογνὸς, ὁ, ὁ.
flatus dies, ἡμέρα ἀποδεδειγμένη, τεταγμένη.
flatus, us, conditio, κατάστασις, σεως, ἡ, τάσις, ἐως, ἡ.
flatus, ipſa ſtandi actio, κατάστασις, σεως, ἡ.
flatus rectus corporis, ὀρθότονος, ου, ὁ.
flatus, conſtitutio, habitus, κατάστασις, σεως, ἡ.
flatus bonus, & tranquillus, ἀκτὴ, ἀκὴ, ἡ.
flatus corruptus reipublicæ, καταστάσις, σεως, ἡ.
flatus, conſtitutio cauſæ apud Rhetores, τάσις, ἐως, ἡ.
flatus Reipublicæ, ὁ πολιτικὸς ὁ τύπος.
flatutum, ὑπόθεσις, σεως, ἡ, τὸ, τόμος, ὁ, ὁ, θεσμὸς, ὁ, ὁ, διατυπωμένον, ὁ, τὸ, ἔθνος, ατος, τὸ.
flatutum eſt certo mori, ἔδοκται μοι κατὰ τὸν ἐπ.
flaturus, ἐγκαινίσιος, ὁ, ὁ.
ſtalla, στὰ, ἡ, ἰδος, ἡ.
ſtellæ fixæ, & errantes, ἀστρα ἀπλανῆ καὶ πλανήτα.
ſtellans, ἀστρόεις, ὁ, ὁ.
ſtellarum contemplator, ἀστροσκόπος, ου, ὁ.
ſtellatus, ἀστρόεις, ὁ, ὁ, ἀστρωτὸς, ὁ, ὁ.
ſtellifer, ἀστροφόρος, ὁ, ὁ, ἀστρόεις, ὁ, ὁ.
ſtellio, ἀπαιτητὴς, οῦ, ὁ, ἀπαιτητικὸς, ὁ, ὁ, γναίπτης, ὁ, ὁ, ὑπλάτης, ὁ, ὁ, metaphorice τοιοῦτος, ὁ, ὁ, ἐπιτήδ.
ſtellio, ἀπαιτητὴς, οῦ, ὁ, ἀπαιτητικὸς, ὁ, ὁ.
ſtellula, ἀστέριον, ου, τὸ, ὁ.
ſtemma, γέφυρα, ατος, τὸ, ὁ.
ſtercoratio, κόπρωσις, εως, ἡ, ὁ.
ſtercoratus, διακοπρωθεὶς, ὁ, ὁ.
ſtercorolus, κοπρώδης, ὁ, ὁ, κοπρωλὸς, ὁ, ὁ, ἡρὶ ἐ.
ſtercorcus, κοπρεὺς, ὁ, ὁ, κόπρος, ου, ὁ, κοπρεὺς, ὁ, ὁ, κοπρὸς, ὁ, ὁ, ἡρὶ ἐ, κοπρὸς, ὁ, ὁ, κοπρὸς, ὁ, ὁ.
ſtercus, κόπρος, ου, ὁ, ἀπ. τὸ, ὁ, κόπρ-ον, ου, τὸ, ἡρὶ ἐ, κοπρὸς, ὁ, ὁ.
ſtellem efficio, κοπρόω, ῶ.
ſtercſco, κόπρος, αὐτ. ὁ, τὸ, κόπρ-ον, ου, τὸ.
ſterilis fum, κόπρος, ου, ὁ, κοπρὸς, ὁ, ὁ.
ſterilis, κόπρος, ου, ὁ, κοπρὸς, ὁ, ὁ, ἄκαρπος, ὁ, ὁ, ἄκαρπος, ὁ, ὁ.
ſterilitas, κόπρος, ου, ὁ, κόπρος, ου, ὁ.
ſterrax equus, κατωτικὸς ἵππος.
ſternere equum, ἐπὶ κάπτω ὁ ἵππος.
ſternere menſam, καταπετάζω τράπεζαν, αὐτ. κατάω.
ſterno, προστόρνυμι, κατακλίνω, στρώννυμι, κατάπτω, ὁ, ὁ, καταπετάζω, καταστρώννυμι.
ſterno, expando, καταστρώννυμι, ὁ.
ſterno, occido, καταστρώννυμι. pro extendo, ἐκτείνω καὶ κατακλίνω.
ſternutatio, πτάρμος, ου, ὁ, ὁ.
ſternutatura jam jam, μελλόπτερμος, ὁ, ὁ, μελλόπτερμος, ὁ, ὁ.
ſternuto, πτάρνυμαι, πτάρνω.
ſtertquillinum, πτερὸν, ου, ὁ, πτερὸν, ὁ, ὁ.
ſtertto, πτύρω, πτύσσω.
ſtibadium, στιβάδιον, ου, τὸ.
ſtibio fono ſuperciliis, συμπλέκομαι.
ſtibium, στίμμι, ος, τὸ.
ſtigma, στίγμα, ατος, τὸ.
ſtigmata imuro, στίζω.
ſtigmate notatus, στιγματίας, ὁ, ὁ.
ſtilla, σταγὼν, ὀνος, ὁ, σταλαγμὸς, ὁ, ὁ.
caput ſtillat ſudore, κάρη σοὶ ἵδρυται.
ſtillarim, σταγματίας.

fillatio, ἀνάγνωσις, σεως, ἡ, συλλογισμὸς, ὁ, ἡ.
fillatus, τος, ὁ ἢ ὁ.
fillicidium, τοκτονία, ας, ἡ.
fillo, τικτω, τεκεῖν, γεννῶ.
fillula, ϑυγατέριον, ου, τὸ.
filus, γραμμὴ, ῆς, ἡ, item ὁ ἢ λέπτὸν τρῆμα.
filmulari conficientia fcelerum, ἐπιτήδειον ὑπὸ ὃ συνίδωσι τὰ ἔργα.
filmulatio, κοπὴ, σεως, ὁ, σύτμησις, εως, ἡ.
filmulator, κόπτης, τρου, ὁ.
filmulis confixum, κεντητὸν, ὁ, ἡ, ὸν.
filmulo carens, ἀκέντρὸς, ὁ, ἡ ὸν ὁ.
filmulo confixo, κεντητὸν, ὁ, ἡ, ὸν.
filmulo pungo, κεντῶ, ὦ, κέντρω, ϑυμοῦμαι, παροξύνω.
filmulo, concito, incito, παρίημι, παρεῖναι, ὦ, παροξύνω, ὑγκαλίω, ὄρμω, ὦ, ἐλαύνω, ἐνεργῶ, παρέχω, ὦ, ἐνεργάζομαι.
filmulus fubdo, ἐνείρω, ἤσω, ὦ.
filmulus, metaphorice, κέντρον, τρου, τὸ.
filmulus, κέντρὸν, ὁ, τὸ, κέντρου, ὁ, ῦ, ἀδ ου, ῦν, ὦ.
filpator, ἱππάρχὸς, ὁ, ἡ, ἵππαρχος, ὁ, ἡ.
filpatus, ἱππαρχικὸς, ὁ, ἡ, ὸν.
filpem cogere, σῶμα πείνω.
filpem colligere hiundini, χελιδόνίζω.
filpem petere, ἵππον πρόσκειται, πτοῶμαι.
filpendia facere, γυμνάζω σφαῖραν, μιϑαρνεύω.
filpendia prabere, σξωνίζω.
filpendiarius, ϑητευτὴς, τοῦ, ὁ.
filpendium, μισϑὸς, ὁ, ἡ, μιϑαρνὴς, οῦ, ὁ, ἡ.
filpendium dare, μιϑὸν ἀπέτισα.
filpendium meriti, ἐπιτίμιον ὑπὸ τοῦ.
filpes, κρίμνον, ου, τὸ, κρίμνη, ης, ἡ, ἔνη, ης, ἡ, ἀγκωνὴς, ῆς, ὁ.
filpiti familia, τυμπανίζω, ιῶ, ὁ ἀφ ἱ.
filpo, ἔνίγω, σνίδω, νυσσίζω, ὦ.
filpo, comitor, ἑπομαι, ὦ.
filpe, filpis, σῦριγξ, ιγγὸς, ὁ, ἡ, κέλευσ, ατος, τὸ.
filpula, καλαμὸς, ου, ὁ, σύριγξ, ιγγὸς, ὁ, ἡ.
filpulatio, συριγμὸς, ου, ὁ, ἐπιμέλεια, ατος, τὸ.
filpulor, συρίσσω, διπαυλίζομαι.
flirta, ταλαντὸς, ου, ὁ, ἡ, ἀγκωνὴς, ῆς, ὁ, ἡ.
flirptus, ῥιπτὸς, ὸν.
flirps, progenies, γένεα, ας, ἡ, γονὴ, ῆς, ἡ, pro trunco, ῥίζοτομὸς, ὁ, ἡ, ὸν.
flixa, ἱχνὸς, ους, τὸ.
flo a patribus alicujus, σπόμαι, ορεῖν απὸ, συπτάμενος, ῥεῖν.
flo, as, are, ἵστημι, ἑστάμαι, ἱσταμένη, ἵσταμαι ponnilis, ἐκείνη τοῦ λόγου, ἵσταται sententia, ἐδόκει.
floiec, ενιαυὸς.
floiens, ενιαὸς, ὁ, ἡ.
flola, γνὰξ, ῆς, ἡ.
flolide, ἀπὸ ἀνοδύνης, ἀδιάτρῖτος, ἀλύδιος, ἀτενοκάκεια, ἀσοφία.
flolide ago, ἀλύδιάζω.
flolliditas, ἀδιατρῖτία, ας, ἡ, ἀπαϑαλία, ας, ἡ.
flollidus, ἀνόητος, ου, ὁ, ἡ, ἀνόητον, ου, τὸ, μωρὸς, ὁ, ἡ, ὸν.
flollidus fum, χαυνόομαι, ῶ.
flolo, μοχϑὸς, ου, ὁ, πάμπαν, πάνυ, ὁ, φόβερὸς, πάνυ, ου, ὁ, φοβερὸς, ὁν, ου.
flolonem evellim fero, σπαράττω.
flomachatin, ἀνασπαστὸν, τοῦ, ὁ.
flomachi vitio laborans, κακοστόμαχος, ὁ, ἡ, ὁ, ου κακοστόμαχος, ὁ, ἡ, ὁ.
flomachicus, στομαχικὸς, ὁ, ἡ, ὸν.
cum flomacho, ἀναμέσον.
flomachor, ὀργίσκομαι ἐπὶ τινὶ, διχοστατῶ.
flomachofus, ὀργίλος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀγανακτικὸς, ὁ, ἡ, ὸν.
flomachum facio, κνίσσω.
flomachus, στόμαχος, ὁ, ὁ, οἰσοφάγος, ὁ, ὁ, pro iracundia, ὀργὴ, ῆς, ἡ, ὀργιλότης, τητος, ἡ.
flotea, κρίνη, ης, ἡ, ἄκανϑ, ης, ἡ, κάνϑ, ης, ἡ, ἀκανϑὶς, ίδος, ἡ, ὁ ἀφ ἱ, ϑῦμος, ὁ, ἡ ἀφ ἱ.
flubis oculis intuor, ὑλλαίνω.
fum flubo, ῥεμβάζω.
flubo, ῥεμβὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ῥεμβὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ναυβάλος, ου, ὁ, ἡ, ναυβάλος, ὁ, ἡ, ὁ.
flugeo, ἐκλήρω, ὦ, ὁ, κλήρωσιν, ου, ὁ ἀφ ἱ.
flugium, σύγωμα, ατος, τὸ, ἐπίζήμιον, ου, ὁ, ἡ, πάντη, ου, ὁ.
flumen, κλῆρος, ου, ὁ, & κλῆρος, ου, ὁ, & κλῆρος, ου, τὸ.
flumentum, σῆρος, ου, τὸ, σῆμα, ατος, τὸ.
flumineus, καρδίνος, ὁ, ἡ, ὁ, & καρδίνος, ου, ὁ ἀφ ἱ.
flungulatio, σύγχυσις, εως, ἡ, συγχυσία, ας, ἡ.
flunguio, σύνειμι, σύγχυσις.
flunguio meiptum, κατακρύπτω.
flunguria, γαγγραίνα, ας, ἡ.

flratagema, στρατήγημα, ατος, τὸ.
flratagemate molior, στρατηγῶ.
flratio, στρατιὰ, ᾶς, ἡ, στρατὸς, οῦ, ὁ.
flrator, στρατὸς, οῦ, ὁ.
flratum, στρωμὸς, οῦ, ὁ, στρωμὴ, ῆς, ἡ, στρωτὸν, τοῦ, ὁ.
flratum mare, ἀκοίλωτον ϑάλασσα.
flratura, στρωτὸς, οῦ, ὁ.
flratus, στρωτὸς, ὸν, ὁ.
flratus lapidibus, λιϑόστρωτος, ὁ, ἡ.
flron ftatua, ἀνδρὰς, ἀντὶ, ὁ, ἡ ἀφ ἱ.
flrena, ξύνεσις, εως, ἡ, σύνεσις, ἴδος, ἡ.
flrenue, ἀκμὴν, αὐτοῦσι, σκληρῶς, κρατερῶς, ἀσκητικῶς, γυμναστικῶς, ἀσκητικὸν.
flrenuitas, κρατερότης, τητος, ἡ, σκληρία, ας, ἡ.
flrenum me prafto, ἀσκῶμαι.
flrenuus, ἔμπειρος, ὁ, ἡ, ἐμπειρότατος, ὁ, ἡ, & ὑγιὴς, ὑγιὲς, ὁ, ἡ, σκληρὸς, ὁ, ἡ, ὸν.
flrepito, κακκάζω, ὦ, κακκασμὸς, ὁ, κεκλαγὼς, κακκάζουσα, στρίζω, ὦ, κστάζω, ὦ.
cum ftrepitu, ἀκμαίως.
fine ftrepitu, ἀκμαίως, ἀδήμων.
ftrepitum cito, λακίω, ὦ.
ftrepitum edo, ἠχῶ, βομβέομαι, κτυκέω.
ftrepitus acclamantium, & plaudentium, ϑόρυβος, ου, ὁ, ἡ.
ftrepitus, ψόφος, ου, ὁ, κτύπος, ου, ὁ, ἡ, ϑόρυβος, ου, ὁ, ἡ, κτύπος, ου, ὁ, ἡ, κλαγγὴ, ἀνακλαγκάλη, στρίγλη, ης, ἡ, κτάπος, ου, ὁ.
cum ftrepitu, ἀκμαίως.
fine ftrepitu, ἀκμαίως, ἀδήμων.
ftrepitum cito, λακίω, ὦ.
ftrepitum edo, ἠχῶ, βομβέομαι, κτυκέω.
ftrepitus acclamantium, & plaudentium, ϑόρυβος, ου, ὁ, ἡ.
ftrepitus, ψόφος, ου, ὁ, κτύπος, ου, ὁ, ἡ, ϑόρυβος, ου, ὁ, ἡ, κτύπος, ου, ὁ, ἡ, κλαγγὴ, ἀνακλαγκάλη, στρίγλη, ης, ἡ, κτάπος, ου, ὁ.
ftrepo, ἠχῶ, ὦ, κτυπῶ, ὦ, ϑορύω, ὦ.
ftratura, στρῶσις, εως, ἡ.
ftratus, στρῶτος, ὸν, ὁ.
ftrideo, στριγίζω, στριγόω.
ftridor, ϑρυγμὸς, ὁ, ἡ, ὁ, βρυγμὸς, ὁ.
ftridor dentium, κράδος, ὁ, ἡ, ὁ, βρυγμὸς, ὁ.
ftridor ferri candentis, σῦριγξ, ιγγὸς, ὁ, ἡ, σῖς, ῖγὸς, ὁ, ἡ.
cum ftridore, ἰακχίζω, ἰακχέω.
ftridule, λιγυρὸς, λιγυρὴ.
ftridulus, ὠδίριγξ, ὁ, ἡ, λιγυρὸς, ὁ, ἡ.
ftrigil, ξύστρα, ας, ἡ, ξυστρὶς, ἴδος, ἡ, ξυγγὶς, ἴγγος, ἡ.
ftrigili tado, ξυγγίζω.
ftrigilis, ξύστρα, ας, ἡ, ξυστὶς, ἴδος, ἡ.
ftrigmentum, ξυσμὸς, ου, ὁ, ξυσὶς, ἴδος, ἡ, ξυσμὸς, ου, ὁ, ξυσὶς, ἴδος, ἡ.
ftrigo, ξύω, ὦ.
ftrigofitas a fame proficifcens, λιμώδωσις, εως, ἡ.
ftrigofus, λιμώδης, ὁ, ἡ, ὁ, σκληρὸς, ὁ, ἡ, σκληρὸς, ὁ, ἡ, ὸν.
ftringo, σφίγγω, ὦ.
ftringo enfem, γυμνὸω, ῶ, σπάω τὸν μάχαιραν.
ftrio, ῥαμφίζω, ὦ.
ftrix, ftrigis, στρίξ, ιγγὸς, ὁ, ἡ.
ftudior, σπουδάζω, ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ.
ftructura, κατασκευὴ, ῆς, ἡ, οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ.
ftructura orationis, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
ftruere domum, οἰκοδομῶ δόμον.
ftruere equum, ἵππον τιϑασσεύω.
ftruere fraudes, τέκνωσιν μηχανῶ.
ftruere infidias, ἐβουλεύω.
ftruere, pro machinari, μηχανάομαι, μηχανάζομαι.
ftruere dolos, σόλῳσιν πιὸ, σόλῳσι δόλους πιὸ.
ftrues, γόνος, ου, ὁ, σωρὸς, οῦ, ὁ, ϑῆμὼν, ὦνος, ὁ, ἡ.
ftrues lignorum, ϑῆμὼν, ὦνος, ὁ, ἡ.
ftruma, χοιρὰς, ἄδος, ἡ, χοιρὶς, ἴδος, ἡ, ἀγκὼν, ὦνος, ὁ, ἡ.
ftruma laboro, πτυάλῶ, ῶ.
ftrumafus, χοιράδωδης, ους, ὁ ἀφ ἱ.
ftruo, κατασκεάζω, σκευάζομαι.
ftruthio, στρουθὸς, ὁ, ἡ.
ftruthiocamelus, στρουθοκάμηλος, ὁ, ἡ.
ftudeo, σπεύδω, σπουδάζομαι, ἐμπα, πονέομαι πιὸ τινὸς. ftudeo virtuti, πονέομαι πιὸ ἀρετῆς. ftudeo Mathematicis, σπεύδω περὶ Μαθηματικὰς.
ftudeo hoc facere, βούλομαι τοῦτο ποιεῖν, πονέομαι τοῦτο ποιεῖν.
ftudeo, ut placeam, σπουδάζω ἵνα ἀρέσκω.
ftudeo alicui, hoc eft faveo, σπεύδω τινὶ, & σπουδάζω τινὶ τοῦτο.
ftudia literarum, λόγοι, οἱ.
ftudio omni agere aliquid, πᾶσι σπουδαῖος, vel μετὰ πάσης σπουδαίοτητος ποιῶ τι.
philofophiæ fe dedere, ἀσκεῖσθαι ἐπὶ τῇ φιλοσοφίᾳ.

in ftudio literarum verfari, συγγίνεσθαι τῇ παιδείᾳ.
ftudiis incumbere, μετασπουδάζω τοῖς λόγοις.
ftudiofe, σπουδῇ, ἐπιτόνως, σπουδαίως.
ftudiofi Philofophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
ftudiofum effe alicujus, βούλεσθαι τινὶ τινὸς.
ftudiofus, σπουδαῖος, ὁ, ἡ, προθύμως, ὁ, ἡ, ὸν, πνευματικὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ἐπιτήδειος, ὁ, ἡ, ὸν, ὁ, pro fautore, σπουδαστὴς, οῦ, ὁ, pro literarum cupido, φιλομαθὴς, ὁ, ἡ, ὁ.
ftudium, σπουδὴ, ῆς, ἡ, ἀσκησις, εως, ἡ, ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ.
ftudium, favor, προθυμία, ας, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
ftudium fum collocare in aliqua re, σπουδάζω περὶ.
ftudium Philofophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδὴ.
ftudium in aliqua re ponere, σπουδὴν ἔχω περὶ ταῦτα.
ftulte, ἀξυνετῶς, ἀσόφως.
ftulte ago, ἀξυνετῶ, ἀσοφίζομαι.
ftultiloquentia, μωρολογία, ας, ἡ.
ftultiloquus, μωρολόγος, ὁ, ἡ, ὁ.
ftultitia, ἀξύνεσις, εως, ἡ, μωρία, ας, ἡ, ἄσοφία, ας, ἡ.
ad ftultitiam redigor, μωραίνομαι.
ftultus, μωρὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ἀσοφὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ἀξύνετος, ὁ, ἡ, ὸν, ἀνόητος, ὁ, ἡ, ὸν.
ftultus fum, μωραίνω, ἀσοφίζομαι.
ftupa, στύππη, ης, ἡ, & στυππη, ης, ἡ, συστὶς, ἴδος, ἡ.
ftupefacio, ἐκπλήττω, ἐκπλήσσω, ὁ, ἡ, ὸν.
ftupefactus, ἐκπεπληγμένος, ὁ, ἡ, ὁ.
ftupeo, ἐκπλήσσομαι, ἐκπλήττομαι.
ftupendus, ἐκπληκτὸς, ὁ, ἡ, ὸν.
ftupeo, ἐκπλήσσομαι ἐκ, ἐξίσταμαι.
ftupide, ftulte fapere, μωραίνομαι.
ftupide, ἀπαλαιστὶ, ἀτεχνῶς.
ftupiditas, ἀπαλαιστία, ας, ἡ, ἄσχημα, ατος, τὸ, ἀκαιρία, ας, ἡ, ἀκαιρότης, τητος, ἡ.
ftupidus, σχέτλιος, ὁ, ἡ, ἀπαίδευτος, ὁ, ἡ.
ftupidus, hebes, tardus, vecors, μωραίνομαι, ὁ, ἡ, ἀπαίδευτος, ὁ, ἡ, ἀπαλαιστὶ, ἀτεχνῶς, ἀκαιρία, ας, ἡ, ἀκαιρότης, τητος, ἡ, ἀκαιρία, ας, ἡ, ἀκαιρότης, τητος, ἡ, ἀβέλτερος, ὁ, ἡ, ὁ.
ftupor, ſenſus vacuitas, torpor, νάρκη, ης, ἡ.
ftupor dentium, γομφιάσις, εως, ἡ.
ftupor, admiratio, ἐκπληξις, εως, ἡ, ϑάμβος, ους, ου, τὸ, ἔκπληξις, εως, ἡ, ἐκπλήσσω, ὁ, ἡ, ὸν.
ftupor corporis, & mentis, ἐκπληξις, εως, ἡ.
ftupor pericuſus, ἔκπληκτος, ὁ, ἡ, ἔκπληκτον τοῦ, ὁ, ἡ, ὸν.
cum ftupore, ἐκπληκτικῶς, κατακεκληγότως.
in ftuporem adducor ob rei novitatem, ἔκπληκτος, ὁ, ἡ, ὸν.
ftupratio, βιαιοφϑορὰ, ᾶς, ἡ, βιαιοφϑορὰ, ᾶς, ἡ.
ftuprator, βιαιοφϑορὸς, ὁ, ἡ, μοιχὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
ftuprum, μοιχεία, ας, ἡ, βιαιότητα, τητος, ἡ.
ftuprum inferre, μοιχεύω, βιαιοφϑορὰν ποιῶ τινὸς.
ftur nus, ὑλὸς, ὁ, ἡ, ὑλώδης, ὁ, ἡ, ὁ.
ftygius, στύγιος, ὁ, ἡ, ὁ.
ftylus, graphium, στύλος, ὁ, ὁ, κίων, ονος, ὁ, ἡ, στύλος, ὁ, ὁ, κιστρὶς, ἴδος, ἡ, ὁ, ὀγκιστρὶς, ἴδος, ἡ, ὁ.
ftylus, genus dicendi, λόξις, εως, ἡ, ῥῖγα, γος, ὁ, ἡ.

S U.

ſuada, πειϑὼ, οῦς, ἡ, ὁ.
ſuadela, πειϑὼ, οῦς, ἡ, ὁ.
ſuadeo, πείϑω σε ἵνα, συμβάλλω σοὶ ἵνα, παραινῶ σοὶ, συμβουλεύω, ἐρῶ.
ſuamet, τὸ ἐμὸν.
ſuapte, αὐτοματίᾳ τοῦ ἐμοῦ.
ſuapte natura, αὐτοφυῶς.
ſuafio, παραινεσις, εως, ἡ, συμβουλὴ, ῆς, ἡ.
ſuafor, συμβουλὸς, ὁ, ἡ, αὐτηγορὸς, ὁ, ἡ.
ſuboles, ἀπόγονος, ὁ, ἡ, ὁ, παραπόνιος, ὁ, ἡ, ὁ.
ſuave, μειλιχιότητα, ὁ, ὁ.
ſuaviloquus, ἡδυλόγος, ὁ, ἡ, ἡδυεπὴς, ἧος, ὁ ἀφ ἱ.
ſuavior, ἀρὶς, κατηδέστερος, ὁ.
ſuavis, γλυκὺς, ἡδὺς, ὁ, ἡ, ἡδὺς, ἴος, ὁ, ἡ, ἡμερίος, ὁ, ἡ, ἡμερίος, ὁ, ἡ, μειλιχὸς, ὁ, ὁ, ὸν, ἡμερίος, ὁ, ἡ, ὁ.
ſuaviloquus, μειλίχιος, ὁ, ἡ, ὁ.
ſuaviſſime, ἥδιστα.
ſuaviſſimus, ἥδιστος, ὁ, ἡ, γλυκύτατος, ὁ, ἡ, ὁ.
ſuavitas animi, γλυκύτης, ὁ, ἡ, ὁ.
ſuavitas fermonis, ἡδυλογία, ας, ἡ, ἡδυλογία, ας, ἡ.
ſuaviter affecio, τίϑω.

fusvitare afficior, ῥῆμαι.
fusvitatis expers, ακακος, ον, ὁ ἡμὶ ἴδ.
fusviter, ἤθει, ἡδυκῶς.
fusvium, oculum, φθαλμὸς, κακὸν, πο-
fusvius, ἤθος.
fub, ὑπὸ, cum genitivo - κατὰ, cum genitivo. κατὰ, ὑπὸ, cum accufativo.
fub dio, ὑπ' αὐθρῳ, ὑπ' αὐλῳ.
fub dio cubo, αὐθροκοιτέω, ὦ.
fub finem belli, πρὸς τὸ κατάλυσιν τὸ πολέμου.
fub jugum ducere, ὑπάγειν.
fub imperio meo, ὑπὸ ἀρχὴν μου.
fub noctem, πρὸ νυκτὸς, πρὸ φωτὸς.
fub umbra, ὑπὸ σκιᾷ σκιάσαι.
fubacerbus, ὑπόπικρος, ον, ὁ.
fubacidus, ὑποξυκόμος, ον, ὁ.
fubacris, ὑποπικρὸς, ον, ὁ.
fubactio, maceratio, ὑπόνοια, ας, ἡ.
fubactio, fubjugatio, χείρωσις, εως, ἡ.
fubacuus, ὑποξὺς, ος, ὁ.
fubaratus, ὑπόχαλκος, ὁ.
fubagito, πλάνω, ῶ.
fubaperilis, ὑπήνης, ος, ὁ, ἡ, ὀρθὸν, ὁ, ἡ, ὑπήνεως, ος, ὁ, ἡ, ὀρθὸν, ὁ.
fubalbidus, ὑπόλευκος, ος, ὁ.
fubalternus, ὑποδεέστερος, ος, ὁ.
fubaudio, ὑπακούω.
fublandior, αἰσχύνω, ὑπαισχύνομαι, ὑπαιδέομαι.
fubcallidus, ὑπόπτερος, ος, ὁ.
fubcandidus, ὑπόλευκος, ος, ὁ.
fubcineritius panis, ἀπόσπαστος ἄρτος.
fubcontrarius, ὑπεναντίος, ος, ὁ.
fubdiaconus, ὑποδιάκονος, ὁ.
fubdialis, ὑπόδιος, ος, ὁ.
fubdifficilior, ὑποδυσκολώτερος, ον, ὁ, ἡ, ὑποδυσκολώτατος, η, ον.
fubdifficilis, ὑποδυσκολος, ος, ὁ, ἡ, ὑποδυσκολώτερος, ον, ὁ, ἡ, ὑποδυσκολώτατος, η, ον.
fubdifficiliter, ὑποδυσκόλως.
fubdifficultas, ὑποδυσκολία, ας, ἡ.
fubdifficulter, ὑποδυσκόλως.
fubdifficultus, ὑποδυσκολος, ος, ὁ.
fubdifficultus, ὑποδυσκολος, ος, ὁ.
fubdifficultus, ὑποδυσκολος, ος, ὁ

subucula, ἐντέριτον, ου, τό, ὁ χιτωνίσκος, ου, ὁ.
subvectio, κόμισμα, ατος, τό.
subvecto, ἐπικομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
subvectio, βασῖδα ποιῶ, συλλογισμὸν ποιῶ, συνεφίημι ποιῶ.
subvenio, βοηθῶ ποιῶ, ἐπικουρίαν ποιῶ, βοήθειαν ποιῶ.
subvertere, ἀναστρέφειν, ῦμαι.
subversio, ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, καταστροφὴ, ῆς, ἡ.
subverto, καταστρέφω, ὦ, καταστρέφειν, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
subvitidis, ὑπόχαλκος, ου, ὁ.
subula, βάρις, ιος, ὁ, ἡ, καυστήριον, ου, τό.
subulcus, ὑφορβὸς, ὁ, ὁ, ὑποβοσκὸς, ὁ, ὁ.
subvolo, ἀναπέτομαι, ὑπίπταμαι.
suburbanus, ὁ ἀρτι παραπεμφθεὶς.
suburbium, προάστειον, ου, τό.
succedaneus, ὑπάλειφος, ου, ὁ, ὑπόπλασμα, ατος, τό.
succedo, βοηθῶ ποιῶμαι ποδί, in bonis alicui: εἰσέρχομαι.
succedo, bene cedo, εὐτυχῶμαι, προκοπὴν ποιῶ, ὦ.
succedo, subeo, ὑποδύομαι.
succedere magistratui, διαδέχεσθαι τὴν ἀρχὴν.
succedere ex animi sententia, ἐκπεπληρῶσθαι τὴν γνώμην.
succendo, ὑποκαίω, ἐμβάλλω.
succenseo, ὀργισθεὶς πρὸς τινα, χολωθεὶς, ποιῶ, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
succenso, ἐνάκουσμα, ατος, τό.
succentiatus, ὑπόκωφος, ου, ὁ, ἡ.
succentuo, ὑποκινῶ.
succesſio, διαδοχὴ, ῆς, ἡ, διάδεξις, εως, ἡ.
per succeſſionem, κατὰ διαδοχὴν, κατὰ διάδεξιν.
succeſſionis jus, ὀργάτιον, ου, τό.
ad ſucceſſionem venio propinquitatis jure, ὀγκῶ ἐκ τῆς συγγενείας.
succeſſit hoc mihi, ἔτυχε τοῦτό μοι, κατέτυχε δέ τι συμβαίνειν.
succeſſive, ἐκ διαδοχῆς.
succeſſor, διάδοχος, ου, ὁ, διαδέξομαι, ῃ, ὁ.
succeſſive eatenus, ἀκόλουθος, ου, ὁ.
succeſſu felici rem gero, κατορθῶ, ῶ.
succeſſu proſpero utor, κατορθῶ, ῶ.
succeſſum habeo, κατορθοῦμαι.
succeſſus, τύχη, ης, ἡ, ἀκμὴ, ῆς, ἡ, ἄκτη, ης, ἡ.
succidia, παχύτης, ητος, ἡ.
succido, ὑποτίμνω, ὑποκόπτω.
succiſe, τὸ κεφάλαιον, συνοπτικὸν.
succinctus, διεζωσμένος, η, ον, συντμητὸς, ὁ, ὁ.
succingo, ὑποζώννυμι.
succino, ὑπάδω.
succinum, ἤλεκτρον, ου, τό.
succiſus, ὑποτομὴ, ῆς, ἡ.
succiſivis hortis, ἐν κηπείοις μέρεσι.
succiſus, τομικὸς, ὁ, ὁ.
succlamo, ἐπιβοάω, ἐπεφωνῶ, ὦ.
succo abundans, ἀζήτητος, ου, ὁ.
succofus, χολώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, ὁ, χολικὸς, ὁ, ὁ.
succorſeo, ἐπεύχομαι, ἀκολουθῶ.
succubus, ὑπόκωφος, ου, ὁ.
succum exprimo, elicio, χυλὸν, ὁ, ἀποχυλίζω.
succumbo, ἀνακλίνομαι, ὑπτιάζομαι τῷ ἐπικειμένῳ τῆς ἡδονῆς ἤθεσι, succumbere amori: ἐνδίδωμι.
succurro, βοηθῶ τινι, ἐπικουρῶ, ῶ, ἐξαιτέω, ῶ, αἰτοῦμαι τινα. pro in mentem venire, ἐνέρχομαι τινί τι.
succus, χυλὸς, ὁ, ὁ, χυμὸς, ὁ, ὁ, χύλισμα, ατος, τό.
succuſſio, περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, πλοκὴ, ῆς, ἡ.
succutio, ὑποσείω.
ſuccus, ἐκκλίνω, ινω.
ſucula, σκάφη, ἄβαξ, ακος, ὁ, ἄβαξ, ακος, ὁ.
ſudarium, ἱδρωτήριον, ου, τό, ἱδρωτήριον, ου, τό.
ſudarium, σιδάριον, ου, τό, ἰνίκαπτρον, ου, τό.
ſudatio, ἵδρωσις, εως, ἡ, ἵδρωτ, ωτος, ὁ.
ſudator, ἱδρωτικὸς, ὁ, ὁ.
ſudatorium, ἱδρωτήριον, ου, τό, ἀνάλουτρον, ου, τό.
ſuder, κάμηξ, ικος, ὁ, ἔφραστος, ου, ὁ.
ſudo, ἱδρῶ, ῶ.
ſudor, ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ἱδρῶσις, εως, ἡ.
ſudor diffluo, ἱδρῶ.
ſim fodere, ἀνάπτομαι.
ſudore excitare, ἱδρῶτα ποιῶμαι.
ſudoriſicus, ἱδρωτικὸς, ὁ, ὁ, ἱδρώτιμος, ου, ὁ.
ſudoris effuſio copioſa, περιῤῥύσις, εως, ἡ.
ſudum, ὑγρὸν, ου, τό, ὑγρασία, ας, ἡ, ὑγρότης, ητος, ἡ.
ſuefco, ἐθίζομαι.
ſuffectus, ἐπικατασκεῦος, ἐπιτε, ὁ.
ſuffico, ἐπιορῶ, ὀμνύω, ὀμόσω, ὀμόσας, ὀμόσαι, ὀμόσειν.
ſufficius, ἀντικρὺς, ἰσι, ὁ, ἡ, ἰσιδὸς, ὁ, ὁ.
ſufficienter, ἀναγκαίως, ἀρκούσως.
ſufficientia, αὐτάρκεια, ας, ἡ, ἱκανότης, ητος, ἡ.
ſufficio, poſſum, ἱκανόομαι, ὦμαι.
ſufficio, ſubſtituo, ἀνίστημι, ἀφίστημι, ἀνακτῶμαι τινα, ἀποκτίζομαι.
ſufficio, ſatis ſum, ἀναρκῶ, ὦ. ἀρκῶ μοι τοῦτο, hoc mihi ſatis ſunt, ἱκανόν μοι.
ſubministrare, ὑπηρετῶ.
ſufficit, αὐτάρκη, αὐτάρκες.
ſuffigo, προσηλῶ, πηκτίλλω, ὦ.
ſuffio, δημόω, ὦ, ὑποδημόω, ὦ.
ſuffitus, δημίωμα, ατος, τό, δημίωσις, εως, ἡ.
ſuffiamen, inis, ὑποχλαῖς, ἴδος, ἡ.
ſuffiamina, ὑποχλαῖς.
ſuffiatio, φύσημα, ατος, τό, φύσησις, εως, ἡ.
ſuffio, φυσῶ, ῶ, ἐμπίπλω.
ſuffocatio, πνῖγος, ους, ὁ, ἀποπνιγὴς, ους, ὁ, ἀγχόνη, ης, ἡ.
ſuffoco, as, πνίγω, ἀποπνίγω.
ſuffodio, ὀρύσσω.
ſuffoſſio, ὄρυγμα, ατος, τό.
ſuffragatio, ψῆφος, ου, ἡ, ψῆφοι, ων, οἱ.
ſuffragia renuntiare, χειροτονίαι ἀναγορεύω.
ſuffragia ferre, χειροτονῶ, διαψηφίζομαι, ψηφοφορῶ.
ſuffragii latio, ψηφοφορία, ας, ἡ, ψηφοφορὶς, ιδος, ἡ.
ſuffragii lator, ψηφοφόρος, ου, ὁ.
ſuffragii creatus, χειροτονητὸς, ὁ, ὁ.
ſuffragio abſolvo, ἀποψηφίζομαι.
ſuffragio confirmo, ἐπιψηφίζω.
ſuffragiorum diſquiſitio, διαψήφισις, εως, ἡ.
ſuffragiorum valetudo, κῦρος, ου, τό, κυρίδιον, ου, τό.
ſuffragium ferre adverſus aliquem, κατακχειροτονῶ.
ſuffragium, ψῆφος, ου, ἡ, ψηφοφορία, ας, ἡ, χείροτονία, ας, ἡ.
ſuffragium ferre, ψῆφον φέρομαι, ἐπιφέρω ψῆφον.
ſuffragor, ψηφοφορῶ, ὦ, ψηφίζομαί τινι, χειροτονῶ, ῶ.
ſuffringo, ὑποτέρνω.
ſuffugio, ὑποτέρνω.
ſuffugium, ἀνάκλιμα, ατος, τό.
ſuffulcio, ὑπηρῶ.
ſuffumigatio, ὑποθυμίασις, εως, ἡ, ἐνθυμίημα, ατος, τό.
ſuffumigo, ὑποθυμιάω, ὦ, ἀποπυκτίζω, ὑποπυκνῶ, ὑποτύω.
ſuffundo, ὑπέχυν, ὦ, κατοχύν, ὦ.
ſuffundor pudore, κατυθύνομαι.
ſuffurco, διαπορῶ, ἀπορῶ, ἀμηχανῶ.
ſuffuſio, ἐπέχυσις, εως, ἡ.
ſuffuſus ſanguine, ὠχαλὸς, ὁ, ὁ, ὠχαλὸς, ὁ, ὁ.
ſuggero, ſuppedito, ἐπιχορῶ, ὦ, συμβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba: ὑποφημίζω τινὶ τοὺς λόγους.
ſuggeſtum, ἐπιβαίνω, ἀναβαίνω.
ſuggeſtus, βῆμα, ατος, τό, ἀναβασμὸς, ὁ, ὁ.
ſuggrunda, ὑπαετὸς, ὁ, ὁ, ὑπόστεγον, ου, τό. in plur. ὑπαετὰ, ὑπόστεγα.
ſuggrundatio, ὑπόστεγον, ου, τό, ὑπαετὸς, ὁ, ὁ.
ſuggrundo, ὑπαετὸν, ὑπόστεγον, ου, τό.
ſuggillatio, ὑπωπιασμὸς, ὁ, ὁ, ὑβρισμὸς, ὁ, ὁ.
ſuggillatus, ὑπώπιος, ου, ὁ, ὑπωπιασθεὶς, εἰς, ὁ.
ſuggillo, ὑπωπιάζω, ὦ, ὑβρίζω, ὦ, ὑπωπιάζω, ὦ, ὑπόβλητον ποιῶ, ἀσελγαίνω, ὦ, βιαιοπραγῶ, ῶ.
ſugo, θηλάζω, μύζω, ὦ, & μύζομαι, ῶμαι, ἀμέλγω.
ſui, gen. ἑαυτῶ.
ſui juris eſſe, ἐαυτῶ κύριος εἶναι, εἰμὶ, ὦ.
ſuile, συβεὼν, ῶνος, ὁ.
ſuillus, ὑείνη, ης, ἡ. ὗν κρέας, ὑείνη κρέα.
ſuletim, κατ' αὐλακας.
ſuletor, αὐλακοτρόφος, ου, ὁ.
ſulco, αὐλακίζω, αὐλοτίζω.
ſulculus, αὐλακίον, ου, τό.
ſulcus, αὐλὸς, ὁ, ὁ, ἔμβολον, ου, τό.
ſulcus, ὄγμος, ου, ὁ, ὁλκὸς, ὁ, ὁ, χάραξ, ακος, ὁ, αὐλὸς, ὁ, ὁ.
ſulphur, θεῖον, ου, τό, θείδιον, ου, τό, θίονον, ου, τό.
ſulphure expio, θείω, ὦ, διαθείω, ὦ, καθαίρω θείῳ, ὦ.
ſulphureus, θειῶδες, ους, ὁ, ἡ, ὁ.
ſum, εἰμὶ, ἔσομαι, γέγονα, ὑπάρχω, ὑπάρξω, ὑπῆρξα, τυγχάνω, πάλαι ποτὲ ἦν, Poetice, & τυγχάνω.
ſum ejus ingenii, οἷον ἐγὼ, τὸν τοιοῦτον.
ſumen, ὕστρα, ας, ἡ, ὑστρὸς, ὁ, ὁ.
ſumma, κεφαλὴ τοῦ λόγου, κεφάλαιον, ου, τό.
de ſumma rerum præmio decernere, κρίνεσθαι περὶ τοῦ τέλους.
in ſumma, συλλήβδην, ἁπλῶς.
ſummam colligere, συνάγω τὸ κεφάλαιον.
ſummam rei cognoſcere, ἀκριβῶς σκοπεῖν.
ſummarius, κεφαλαιώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ.
in ſummas redigo, κεφαλαιῶ, ῶ.
ſummatim, κεφαλαιώδως, συνοπτικῶς.
ſummatim attingo, κεφαλαιῶ, ῶ.
ſummatim complector, συγκεφαλαίω, ῶ.
ſummatim dico, συνοπτίζω, ῶ.
ut ſummatim dicam, ἵν' ὡς κεφαλαίῳ εἴπω, ὅπερ ἐλεγ εἶπον, ὡς τὸ τοῦ, ᾗ ἀπλοῦ εἰπεῖν.
ſumme, ἀκρὸς, ἡ, ὁ, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, τὸ μέγιστον.
ſummitas, ἄκρον, ου, ὁ, ὑψηλὸς, ὁ, ὁ.
ſummitto, πέμπω, ψω, ὑποπέμπω.
ſummopere, μάλιστα.
ſummovco, ἀναπείρω, ὦ.
ſummum bonum, τὸ τέρας, τὸν ἀγαθὸν.
ad ſummum, τὸ μέγιστον, τὸ σύμπαν.
ſummum, ἄκρον, ου, τό.
ſummus, ὑψηλὸς, ὁ, ὁ, ὑπέρτατος, η, ὁ, ὑψιστος, η, ὁ, ὁ.
ſumo, is, λαμβάνω, αὐτὸς, ὁ, ὁ, προ arrogo, ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι, pro eligo, αἱρέομαι, ἐκλέγω.
ſumptio, λῆμμα, ατος, τό, λῆψις, εως, ἡ.
ſumptu careus, ἀδάπανος, ου, ὁ, ἡ, ἀνάλωτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ.
ſine ſumptu, ἀδαπάνως.
ſumptum facio, δαπανῶ, ἀναλίσκω, ὦ, πάλ.
ſumptuoſe, δαπανηρῶς.
ſumptuoſitas, πολυτέλεια, ας, ἡ.
ſumptuoſus, δαπανηρὸς, ὁ, ὁ, πολυτελὴς, ἐς, ὁ, ἡμὶ ὁ, ἡ.
ſumptus, us, δαπάνη, ης, ἡ, ἀνάλωμα, ατος, τό.
ſumptus facere, δαπανῶ.
ſuo, ῥάπτω, ἀκάνθῃμι, ὄμνυμι.
ſuo more, κατὰ τὸ ἴδιος αὐτῷ.
ſuo tempore, ἐν ἐαυτῷ, καθ' ὥραν, ἀκαίρως.
ſupellex, τὰ ἐπίπλα, κατασκεύη, ης, ἡ, σκεῦος, ους, τό.
ſupellex pretioſa, κειμήλιον, ου, τό, θησαυρὸς, ὁ, ὁ.
ſuper, περὶ, ὀπ, cum dat. ὑπὲρ, cum accuſ. vel genit. κατὰ, cum genit. adverb. ὑπερῶν.
alius ſuper alium, ἄνωθεν ἄνωθεν, ἐφεξῆς, ἐφιππάσιον, καθ' ὑπερβολὴν, ἀκόλουθον.
ſuper me gero, αὐθαδίζομαι, ὑπεραθαδίζομαι.
ſuperbe incedo, ἀερομετρῶ, ὦ, ὑπερεπαίρω, ὦ, ὑπερβαίνω, ὦ, ὑπερεπαίρω, ὦ.
ſuperbe inficio me, βεβαιόομαι.
ſuperbia, ὑπερφανία, ας, ἡ, ὑπερηφὶ, ὑπ, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ, ὄγκος, ου, ὁ, ὑπερηφανία, ας, ἡ, ὑπερηφανὶς, ἰδος, ἡ.
ſuperbia inflatus, χαῦνος, ους, ὁ, ἡ.
ſuperbia inflor, χαυνόομαι, ῶμαι.
ſuperbia plenus, ὑβριάμενος, η, ὁ, ὑπερηφανὶς, ἰδος, ἡ, ὑβριστὴς, ὁ, ὁ.
ſuperbio, ὑπερῶ.
ſuperbiloquentia, μεγαλογλωσσία, ας, ἡ.
ſuperbiloquus, ὑπερφρονέω, ὑπερηφανίζομαι, μεγαλόφρων εἰμὶ περὶ τινος, ὑπερφρονῶ, ῶμαι.
ſuperbite facio, ὑπερφρονῶ, ῶ.
ſuperbus, ὑπερφρονέω, ὦ, ὑπέρφρων, ων, ὁ, ἡ, ὑβριάμενος, ου, ὁ, ἡ, μεγαλόφρων, ων, ὁ, ἡ, μεγαλαυχὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ὑβριστὴς, ὁ, ὁ.
ſuperciliis contrahere, τὰ ὀφρύν, ὑπέρκειμαι.
ſupercilia crebra habere, hoc eſt civoſum eſſe, ὀφρυώ.
ſuperciliis, contractis, σκυθρωπὸς.
ſupercilio ſuperbo qui eſt, σκυθρωπάζομαι, ῶ, ὁ.
ſupercilium, clivus, ὀφρὺς, ὑος, ἡ.
ſupercilium, ὑπερκείμενον, ου, τό, ὀφρὺς, ὑος, ἡ.
Pro ſuperbia, ὑπερφανία, ας, ἡ.
ſupermino, ὑπεῖρω.
ſuperni, ὑπερεῖοι.
ſuperexcendo, ὑπεκκαίω, ὦ.
ſuperficialiter, ἐπιφανῶς.
ſuperficiarius, ὑπόκλινος, ου, ὁ, ἡ, ὁ.
in ſuperficie, ὑπερφυῶς.
ſuperficies, ἐπιπεδὸς, ὁ, ὁ, ἐπιφάνεια, ας, ἡ.
ſuperfluc, περισσεύω.
non ſuperflue, ἀνεπιτρόπως.
ſuperfluitas, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
ſuperfloto, ἐπινέω, ὦ.
ſuperfluitas, περισσεία, ας, ἡ, περισσότημα, ατος, τό.
ſuperfluo, περισσεύω, ὦ.
ſuperfluus, περισσὸς, ὁ, ὁ, ὑπέρπλεως, ὁ, ὁ.
ſuperfluus, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
ſuperfulgeo, ἐπιλάμπω.
ſuperfundo, ἐπέχυν, ὦ.
ſupergermino, ἐπιβλαστάνω.

supergredior, ὑπερβαίνω, ὑπερβαίνω.
superhumerale, ἐπωμίς, ίδος. ἡ, ὠμοφόριον, ου. τὸ.
superhumeralis, ἐπωμίδιος, α, ὁ, ἐπωμίδιον, ου, ὸ.
superi, οἱ ἄνω, τὰ ἄνωθεν, ὑπερίσχυοι, οἱ ὑπερτεροῦντες.
superlimbo, ὑπερλαμβάνω.
superimpono, ἐπιτίθημι.
superincido, ἐπιγίνομαι.
superinduco, ἐπάγω.
superinductio, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ.
superindultus, ἐπικαταπεπλασμένος, η, ὁ.
superindumentum, ἐπένδυμα, ατος, τὸ.
superinduo, ἐπιδύω.
superiacio, ἐπιβάλλω.
superinfundo, ἐπιχέω, ω.
superingero, ἐπιπροσφέρω, ω.
superinjicio, ἐπιτίθημι.
superior fum, πλείονος εἰμι τινος, τρέσσω.
superior, altior, ὑπέρτερος, η, ὁ, ὑπέρτατος, η, ὁ, ὑπερκείμενος, η, ὁ.
superior, potentior, potior, ὑπέρτερος, η, ὁ, κρείσσων, ὁ, ἡ, κρείττων, ονος, ὁ, ὑπέρτερος, η, ὁ.
superior fum te in hoc, πλείονός τινός εἰμι.
e superiore loco, ἀπὸ τῶν μετώπων.
superiore anno, πέρυσι.
superiore tempore, οἱ τῷ παρελθόντι χρόνῳ, οἱ τοῖς πρότερον χρόνοις.
superlativus, ὑπερθετικὸς, ὴ, ὸν.
superliminare, ὑπέρθυρον, ου, τὸ.
superlino, ἐπιλίνω.
supernato, ἀπολαμβάνω, ὁ, ἐπικλύω, ὁ, ἐπιπλέω.
superne, ἄνωθεν.
supernus, ὑπέρτερος, η, ὁ.
supero, superfcando, ὑπερβαίνω.
supero, antecello, præſto, vinco, κρατέω, ὑπερέχω, ὑπερβάλλω, νικάω, ὑπερβαίνω.
supero, superviro, ὑπερνικάω.
longe supero, καταπολεμέω, ὑπερπολεμέω, ὑπερβαίνω.
superofſendo, ὑπερπολεμέω.
superpono, ἐπιτίθημι.
superſcando, ὑπερβαίνω.
superſcribo, ἐπιγράφω.
superſcripto, ἐπιγραφὴ, ῆς. ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τὸ.
superſedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλύομαι.
superſedeo hoc loco, παύομαι ἐνταῦθα τοῦ τοιούτου.
superſilio, ὑπερπηδάω, ὑπερπίδω, ὦ.
superſitus, ὑπερκείμενος, η, ὁ, ἐπίσης, ἴσον, ὁ, ἡ, ἴσον, ὁ, ἡ.
superſitus fum, περιπαλαίομαι, περιπλέκομαι, ὑπερίσχω, ὦ, ὑπερνικάω.
superſtitem eſſe pugnæ, περιπλέκεσθαι τῷ πολέμῳ.
superſtitio, δεισιδαιμονία, ας, ἡ, δεισιδαιμονίη, ας, ἡ.
superſtitioſe, δεισιδαιμόνως.
superſtitiosus, δεισιδαίμων, ονος, ὁ, δεισιδαίμων, ονος, ὁ.
superſtructio, ἐποικοδόμησις, εως, ἡ.
superſtruo, ἐποικοδομέω, ὦ.
superſum, περίειμι, περιγίνομαι. Item περισσεύω.
supervacanea, περιλαλιαὶ, περισσολογίαι, περιττίαι.
supervacanea dicere, κενολογέω.
supervacaneum eſt, μάτην ἐστὶ.
supervacaneus, περισσὸς, ὴ, ὸν, περίεργος, ος, ὁ.
supervacuus, μάταιος, ος, ὁ, περισσὸς, ὴ, ὸν, ὁ.
superveho, ὑπερπορεύω.
supervenio, ἐπιγίνομαι, παραγίγνομαι.
supervivo, ἐπιζάω, ὦ, ἐπιζῶ, ὦ.
supervolo, ὑπερπέτομαι, ὑπερπτάμαι.
supervus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
ſupinatio, ὕπτωσις, εως, ἡ, ἀνάπτωσις, εως, τὸ.
ſupine, ἀνάπτω, ἀνάπτομαι, διαπτάσσω.
ſupino, ἀνάπτω, ὦ.
ſupinor, ἀνάπτω, ἀνάπτομαι.
ſupinus, ἀνάπτω, ὦ.
ſupinus, ignavus, ἀργὸς, ἀργὸν, ὁ, ἡ, διαπτὰς, ὁ, ἡ.
ſupparus, περιπλοκὴ, ῆς, ἡ.
ſuppeditatio, χορηγία, ας, ἡ, παρουσία, ας, ἡ, ἐπάρκεια, ας, ἡ.
ſuppeditare pecunias in bellum, εἰς πόλεμον παρέχειν χρήματα.
ſuppeditare victum, τὰ ἀναγκαῖα ἐκπορίζειν.
ſuppeditator, χορηγὸς, ὁ, ἡ, παροχὸς, ὁ, ἡ.
ſuppedito, παρέχω, ἐκπορίζω, ὦ, χορηγέω, ὦ, ἐπαρκέω, ὦ, παρέχω, ἐπάρκεσθαι.
ſuppetiæ, ἐπικουρία, ας, ἡ, βοήθεια, ας, ἡ.
ſuppetias fero, ἐπικουρέω, ἐπιτίθημι, ὁ βοηθέω, ὦ.
ſuppetias eo, βοηθῶ, ὦ, ἐξέρχομαι.
ſuppetias mitto, βοηθῶ, ὦ.
ſuppetit mihi, ἔνεστόν, ὁ.
ſuppetunt mihi opes, & copiæ, περισσεύω.
ſuppetit, fatis eſt, ἐκφαίνω, ἐκφαίνομαι.
ſuppetito, ἐξαρκῶ, ὦ.
ſupplamatio, ὑποκλεισμὸς, ὁ, ἡ, ὑπερεισμὸς, ὁ, ἡ.
ſupplanto, ὑποκαλίζομαι, σφηλίζω.
ſupplementum, πλήρωμα, ατος, τὸ, ἐκπλήρωμα, ατος, τὸ.
ſupplementum claſſi præbere, τὸ ναυτικὸν πληροῦν.
ſuppleo, ἐκπλήρω, ὦ, ἀναπληρῶ.
ſupplere indigentiam alicujus, πλήρη τὸν χρείαν αὐτοῦ.
ſuppletio, ἀναπλήρωσις, εως, ἡ.
ſupplex, ἱκέτης, ου, ὁ, ἱκέσιος, ος, ὁ, ἱκέσιον, ου, τὸ.
ſupplex accedo, ἱκετεύομαι, ὑμνῶ.
ſupplex oro, ἱκετεύω, ὑμνῶ.
ſupplicatio, ἱκετεία, ας, ἡ, ἱκέτευσις, εως. ἡ.
ſupplicationes, quibus templa, & æra Deorum frequentamus, πρόσοδοι, ων.
ſupplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν θεόν.
ſupplicio, afficio, θανατῶ, ὦ.
ſuppliciter, ἱκετικῶς.
ſupplicium, pro pœna, τίμωμα, ατος, τὸ, ἐπιτίμιον, ου, τὸ, ζημία, ας, ἡ.
ſupplicium capitis conſtituere, τὸν πεῖσαι ζημίαν θανάτου.
ſupplicium de aliquo ſumere, μετὰ τιμωρίας τινα.
ſupplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, ὦ, γονυκλινέω, ὦ, λίτομαι, λιτανεύω, ἀναβοάω, ὦ.
ſuppliodo, καταπατέω, ὦ, ὑπαπατέω, ὦ.
ſuppono, ὑπόκειμαι, ὑποβάλλω.
ſuppono, pono velut principium, ὑπόθεσις, εως, ἡ, ὑποβολὴ, ῆς, ἡ.
ſuppoſitio, ὑπόθεσις, εως, ἡ, ὑποβολὴ, ῆς, ἡ.
ſuppoſititius, ὑποβλητὸς.
ſuppoſititius puer, ὑποβολιμαῖος, ου, ὁ.
ſuppreſſa voce, ἀνὴρ.
ſuppreſſio, κατάσχεσις, εως, ἡ.
ſupprimo, cohibeo, τέγγω, καταπίλλω, pro occultare, ὑποκρύπτω.
ſuppullulo, ὑποφυάνομαι, ὑποβλαστάνω.
ſupputatio, ἐμπύκευσις, εως, ἡ, ἐμπύκωσις, εως, ἡ.
ſupputatus, ἐπίλογος, ου, ὁ.
ſupputo, ἐμπύκω, ὦ, ἐπίλογον ποιῶ.
ſupputatio, λογισμὸς, ου, ὁ.
ſupputationes temporum, χρόνων χρονικαὶ, συγχρονισμοὶ.
ſupputator, ὑφυσικὸς, ὴ, ὸν, λογιστὴς, ου, ὁ.
ſupputo, computo, λογίζομαι, ψηφίζω.
ſupra, præpoſit. gen. cum accuſativo, ἐπὶ, cum genitivo, πρὸς, cum dativo. Aliquando eſt adverbium, ἄνω, πρόσω.
ſupra quam credibile eſt, ὑπὲρ πίστιν.
ſupra dictum, ἐν ᾧ τὸ πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
ſupra modum, παρ' ὑπερβολὴν. παρὰ τὸ μέτρον.
ſupra quam diei poteſt, πρὸς τὸ λέγειν.
ſupra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
ſupremus, πρώτιστος, η, ὁ, ὑπέρτατος, η, ὁ.
ſura, γαστροκνημία, ας, ἡ, κνήμη, ης, ἡ.
ſurculus amputo, κλαδεύω, ὦ.
ſurculus emitto, ἀναφύω.
ſurculus, καλλίτριχος, ος, ὁ, ὄρθιος, α, ὁ.
ſurdaſter, ὑπήκοος, ος, ὁ, ἀκούων, ουσα, ὸν.
ſurdeo, καταβαρύνομαι, κωφόομαι, κωφὸς γίνομαι.
ſurditas, κώφωσις, εως, ἡ, ἀπορία, ας, ἡ.
ſurdum reddo, κωφὸν, ὁ, κωφὸν, ὁ.
ſurdus ſum, κωφὸς, ὁ, κωφὸν, ὁ.
ſurdus, κωφὸς, ὁ, ἡ, ἀπήκοος, ος, ὁ.
ſurgere facio, αἴρομαι, ἐπαίρομαι, ἐξαίρομαι.
ſurgere jubeo, ἐξαναίρομαι.
ſurgo, ἐπαίρομαι, αἴρομαι, ἐγείρομαι.
ſurgo de orcle, ἀναίρομαι ἐκ τοῦ θεάτρου.
ſurreſtio, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἀναστάτωσις, εως, ἡ.
ſubreptitius, ὑφαρπαστὸς, ὴ, ὸν.
ſurripio, ὑφαίρω.
ſurripio, ὑφαίρω, ὦ, ὑφαιρέω.
ſurrogo, ἀποψηφίζομαι.
ſurſum, ἄνω, εἰς τὸ ἄνω.
ſurſum ferat, φερέσθω ἄνω.
ſurſum deorſum, ἄνω κάτω πάντα.
ſurſum verſus, εἰς τὸ ἄνω.
ſus, ſuis, ὗς, ὑός, ἡ, ὑὸς, ὑΐ, ὑόν, ὑσὶ, ὑσὶν, ὗας, ὑῶν, ὑσὶ, ὑσὶν, ὗα, ὗε, ὗ.
ſuſceptio, ὑπόδεξις, εως, ἡ, ἀνάδεξις, εως, ἡ.
ſuſceptor, ὑπόδεξις, ου, ὁ, ἀναδεκτὴς, ου, ὁ.
ſuſceptum, ἐγχείρημα, ατος, τὸ, ἔργον, ου, τὸ.
ſuſcipio libertos, ἀπογράφομαι υἱοθετῶ.
ſuſcipio, aggredior, ἐπιβάλλω, ὑπομένω, ἀναπαμβάνω, ἐφίεμαι, ἐπιχείρω.
ſuſcipio, excipio, recipio, δέχομαι, ὑποδέχομαι, ὑπέρχομαι, ἀναίρω.
ſuſcitatio, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἀναβίβασις, εως, ἡ.
ſuſcito, ἐγείρω, ἀναζωπυρέω, ὦ, ἀνίστημι.
ignem ſuſcito, ζωπυρέω, ὦ.
ſuſpecte, ὑπόπτως.
ſuſpectum eſſe alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
ſuſpectus ſum, ὑποπτεύομαι.
ſuſpectum habere aliquem, ὑποπτεύεσθαι, ὑφορᾶσθαι τινα.
ſuſpectus, ὑποπτος, η, ὁ, ὑφορατὸς, ὴ, ὸν, ὁ.
ſuſpendium, κρέμασις, εως, ἡ, ἀπαγχόνισις, εως, ἡ.
ſuſpendo, ἀναπτύω, ὦ, ἀνάπτω, κρέμαμαι πρὸς τὸ ξύλον, aliquem ex arbore & pro differre rem, ἀναβιβάζω ω ἐκ τινος.
ſuſpendo naſo, μυκτηρίζω, ἐκμυκτηρίζω.
ſuſpenſio, ἀνάρτημα, ατος, τὸ, ἀναπτύσεις, εως, ἡ, ἀναπτύσσεις, εως, ἡ, κρεμάσεις, εως, ἡ.
ſuſpenſo animo eſſe, ἀμφίβολον, ἀπορον.
ſuſpenſus, ἐπιμηκὴς, ὴ, ὸν, ἐκπεφυκὼς, ὼς, ὸς, ὁ, ἡ, ὼ, ὸ.
ſuſpenſus, dubius, ἀπορος, ος, ὁ.
ſuſpenſus ſum deliberatione, ἀπορεῖσθαι. uſurpatus eſt cum infinitivo.
ſuſpicienter, πλημμ, ὁ, ἡ, πλημμ, ὁ, ἡ.
ſuſpicio, cis, ὑποψία, ας, ἡ, ὑπόνοια, ας, ἡ, ὑπόληψις, εως, ἡ, ὑπόνοιαι, ων, τὰ. pro admirari θαυμάζω, θαυμασμὸς ου ἡ, ἄγαν, ὑπερβολὴ ἡμέρας. pro ſuſpectum habere, ὑφορᾶσθαι ου.
ſuſpicio, ut pro propter virtutem, ἄγαμαι ου ἕνεκα ἀρετῆς.
ſuſpicione vacans, ἀδιάστατος, ος, ὁ, ἀνυπόπτευτος, ος, ὁ.
ſuſpicor, ὑποπτεύω, ὑπονοέω.
in ſuſpicionem venio, ὑποπτεύομαι, ὑπὸ νοῦν ἐπιβάλλω.
ſuſpicionem affero, ὑπόληψιν ἐπιφέρω.
ſuſpicio, nis, ὑπόνοια, ας, ἡ, ὑπόληψις, εως, ἡ, ὑπόνοιαι, ων, τὰ.
ſuſpiciole, ὑπόνοια.
ſuſpiciolus, ὑποπτευτὸς, ὴ, ὸν, ὑποπτευτὸς, ὴ, ὸν.
ſuſpicor, καταδοκέω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω, ὦ.
ſuſpitio duco, τίω, τίομαι, τοκάω, ὦ, τοκίζω, τοκόω, ὦ.
ſuſpiritus, ἀδιάστατος, ος, ὁ.
ſuſpirium, τίκτω, τίομαι, ου, τὸ, τοκὸς, ὁ, ἡ.
ſuſpirium cum imploratione divini auxilii, ἀναστεναγμὸς, ου, ὁ.
ſuſpiro, τίκτω ὠδῖνι ου, propter aliquid: τοκίζω, τοκοτίζω.
ſuſque deque fero, ὀλιγωρῶ τινος ω.
ſuſtentaculum, ἐρεισμα, ατος, τὸ, βάσις, εως, ἡ, ὑπόρυμα, ατος, τὸ.
ſuſtentatio, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, ἀνοχὴ, ῆς, ἡ.
ſuſtentatus, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, ἀνοχὴ, ῆς, ἡ. ſuſtinere impetum hoſtium, ἀντέχειν τοῖς πολεμίοις, vel τὴν τῶν πολεμίων.
ſuſtineo, ſuleo, ὑπόκειμαι, ὑπείκω, στέγω!
ſuſtineo, perfero, tolero, στέγω, τλάω, φέρω, ἀνέχομαι, ἀνέχω, ἀνατλάω, ἀνατλάω, ἀλκτέον, ἐστὶ, ἀλκτέον, ἐστὶν, ὑπομένω, ὑφίσταμαι, τολμάω, ὦ.
ſuſtineo, non cedo irruenti, ὑπομένω, ἔδρομαι, ἀντιβολέω.
ſuſtineo, ſuſtento, τλάω, ὦ.
ſuſtollo, ἀναφέρω, ἀναιρέω, ἀπαείρω, ἀπαίρω, ὦ, αἴρω, αἴρομαι.
ſuſurrator, ὑψιστὴς, ὴ, ὸ, ὑψιστὴς, ὴ, ὸ.
ſuſurro, ὑψίζομαι, ὑψιστὴς, ὴ, ὸ, ὑψιστὴς, ὴ, ὸ, τοῖς τρισὶ, ὁ, ἡ, ὑψιστὴς, ὴ, ὸ, ὑψιστὴς, ὴ, ὸ, ὑψιστὴς, ὴ, ὸ

sycophantam ago, συκοφαντῶ, ῶ.
sycophantia, συκοφάντημα, ατος, τό.
sycophantiosè, συκοφαντικῶς.
sycophantor, συκοφαντῶ.
syllaba, συλλαβὴ, ῆς, ἡ.
syllogitimus, συλλογισμὸς, ὁ, ἡ.
syllogitticus, συλλογιστικὸς, ὁ, ἡ.
sylva, ὕλη, ης, ἡ, λόχμη, ης, ἡ, ὕλημα, ατος, τὸ, ἡ.
sylvarious, ὑλώδης, ὁ, ἡ, ὑλῶδες, ους, ὁ, ἡ, ὑλῶν, ῶδ, ὁ, ἡ.
sylveleo, ὑλακτῶ, ῶ, βλυσμῶ.
sylvester, ὑλάδης, ους, ὁ, ἡ, ὑρεὶς, ὁ, ἡ.
in sylvis degens, ὀλιτὴς, ὁ, ἡ.
sylvosus, ὑλώδης, ὁ, ἡ, ὑλῶδες, ους, ὁ, ἡ.
symbolam confero, ἐρανίζω.
symbolum, σύμβολον, ου, τό.
symbolum Apollolorum, σύμβολον, ου, τό.
symmetria, συμμετρία, ας, ἡ.
sympathia, συμπάθεια, ας, ἡ.
symphonia, συμφωνία, ας, ἡ.
symptoma, συμπτῶμα, ατος, τό.
synagoga, συναγωγὴ, ῆς, ἡ.
synalcephe, συναλοιφὴ, ῆς, ἡ.
synecre, καθάπαξ, ἀεὶ, ἀιὲν.
syncretizo, καθαίρω, ῶ, ἀπαίρω, ῶ, ἀφαιρῶ, ῶ.
syncretus, ἀπλοῦς, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ἀπλοῦν, ῆ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ.
syncope, figura Grammat. συγκοπὴ, ῆς, ἡ.
syncope corripior, συγκόπτομαι.
syndicus, συνδικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ.
synecdoche, συνεκδοχὴ, ῆς, ἡ.
synedrium, συνέδριον, ου, τό.
syngrapha, συγγραφὴ, ῆς, ἡ, συγγραφὶς, ἴδ, ἡ.
syngrapha cavere, συγγράφω, συγγράφομαι.
syngraphum, συγγραφὴ, ῆς, ἡ.
synodus, συνόδ, ὁ, ἡ.
synonymia, συνωνυμία, ας, ἡ.
synopsis, συνόψις, ἴδ, ἡ.
syrma, σύρμα, ατος, τό.
syrtes, σύρτις, ἴδ, ἡ.

T A:

tabanus, σίτοψ, ὁ, ἡ, ὁ.
rabe confumo, φθίω, ὑ, φθῖω, φθίνω.
rabe confumor, φθίομαι, φθίνομαι, ῦμαι, φθίνω φθείρομαι.
rabe laboro, φθινάω, ῶ.
rabefacio, ἰσχναίνω, μαραίνω.
rabefactio, μαρασμὸς, ὁ, ἡ, μάρανσις, ἰσ, ἡ, ὑγρότητ, ατ, ἡ, ὑγρὸς, ὁ, ἡ, ὑγρὸν, ῆ, ὁ, ἡ, ὑγρότης, ατ, ἡ.
rabefactus, ἀναιμὸς, ὁ, ἡ, ἀναιμὸν, ῆ, ὁ, ἡ, ἀναιμότης, ατ, ἡ, ἀναιμία, ας, ἡ.
rabella pictoria, γύανος, ὁ, ἡ.
rabella feripturæ, πίναξ, ακ, ὁ, ἡ.
rabellæ judicium, δίανος, ου.
rabellarius, γραμματογράφος, ὁ, ἡ, ἐπιτελὴς ους, ὁ, ἡ.
rabellio, ἐπιτελὴς, ἐδ, ὁ, ἡ, ἐπιτελεσθρὶδ, ος, ὁ, ἡ.
taberna, οἴκημα, ατος, τό, ἴερὸν diverforio, καπηλεῖον, ου, τό.
taberne vinaria, οἰνοπλήσιον, ου, τό.
tabernaculum, σκήνωμα, ατος, τό, σκῆνος, ους, τό, σκηνὶς, ἴδ, ἡ.
tabernaculum collocatio, σκαυνοπηγία, ας, ἡ.
tabernaculorum fabricatio, σκηνοποιία, ας, ἡ.
tabernaculum fabricator, σκηνοποιὸς, ὁ, ἡ.
tabernarius, κάπηλος, ὁ, ἡ, ἐγκαπηλεύτρια, ας, ἡ.
tabes, μάρανσις, ατ, ἡ, μαρασμὸς, ὁ, ἡ, φθίσις, ατ, ἡ, ἀτροφία, ας, ἡ, ἀτροφὶς, ἴδ, ἡ.
tabes plantarum, ἄφοσις, ατ, ἡ.
tabefco, φθίνω, ὑ, πάσσομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, ῶ, ἀποπάσσομαι.
tabidus, σαπρὸς, ὁ, ἡ, μαρασμώδης, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ.
tabifluus, φθισικὸς, ὁ, ἡ, φθισικὸν, ου, ὁ, ἡ.
tabula, πίναξ, ακ, ὁ, πλὰξ, κὸς, ὁ, σανὶς, ἴδ, ἡ, δέλτος, ου, ἡ.
tabula calculatoria, πεσσὶς, ἴδ, ἡ.
tabularium, γραμματοφυλάκιον, ου, τό.
tabulata, σανίδωματα, τὰ, ὑπερῶα, τὰ.
tabulata duo, vel plura habens, διόροφος, ὁ, ἡ, τριόροφος, ος, ὁ, ἡ.
tabulatum, ἐξέδρα, ας, ἡ, ἡμιθόλιον, νου, τὸ, ἡ, πτύκιον, ου, τὸ.
tabularius, σανιδοποιὸς, ὁ, ἡ.
tabulo, σανίδω, ῶ.
tabum, λέβηρ, ος, τό.

tacendus, σιωπητὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
taceo, σιγάω, ῶ, σιωπῶ, ῶ, ἡσυχάζω, ἀδαπανῶ, ἀπ' γλωσσοκοπῶ, ῶ, ἀποσιωπῶ, ἐπισιωπῶ, ῶ, ἀπ' σιωπῶ, ῶ.
tacite, σιγῇ, σιωπῇ.
taciturnitas, ἡσυχιότης, ατ, ἡ, σφαλὴς, ους, ὁ, ἡ, ἀχλυὼδ, ης, ὁ, ἡ, ἀχλὺς, ὑ, ἡ, σιγὴ, ῆς, ἡ.
taciturnus, σιωπηλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ.
tacitus, qui tacet, σιωπὼν, οντ, σιωπηλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, pro eo, quod facetur, σιωπώμενος, ου, ὁ, ἡ.
tactio, θῖνι, ος, ἡ.
tactus, αφὴ, ῆς, ἡ, θῖνι, ος, ἡ, ἁπαφὴ, ῆς, ἡ, προσαφὴ, ῆς, ἡ, θίξις, ος, ἡ, ψαυσις, ος, ἡ, ὑπόψαυσις, ος, ἡ.
tactus fulmine, βλάβημα, ατ, ἡ.
citra tactum, ἀνάπαφ, ἀνάπαυσ.
sub tactum cadens, ἀπτὸς, ὁ, ἡ.
tada, ἴλιξ, ικὸς, ὁ.
tadam, ἴλιξ, ικὸς, ὁ.
tadam teneo, ἐλίσσω, ὁ.
tadet, ἀχθόμαι, βαρύνομαι.
tadifer, ἐλιφόρος, ὁ, ἡ.
tadio affectus, ἀποστυγνὸς, ὁ, ἡ.
tadio afficio, ἀποστυγνῶ, ἐπιχλιῶ, ῶ, ἐχλιῶ, ῶ.
tadio afficior, ἀπόλλω, ὦ, ἀπὸ ἔρωμαι, ἀπόλλω, ὦ, ἐχλιῶμαι, ἐπιχλιῶμαι.
tadium capio, ναυτιῶμαι.
tadium, ναυτία, ας, ἡ, ἀχθος, ους, τὸ, κόπος, ου, ὁ, ἡ.
taenia, ταινία, ας, ἡ.
taeniola, ταινίδιον, ου, τό.
talaria, τὰ τάλαρα.
talaris, ταλάριος, ου, ὁ, ἡ, ποδήρὴς, ους, ὁ, ἡ.
talea, ξύλευμα, ατ, ἡ, ὄπλὶς, ἴδ, ἡ.
talentum, τάλαντον, ου, τό.
talio, onis, ὁ, ἡ ἴσου ἀποτίσις.
talis, ὁ, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοῖον, τόδε.
talis qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἵοπερ.
talis ludo, πεττεύω, ἐπ' ἀστραγάλοις.
taliter, τοιοῦτον.
talitrum, σκαθάμιμμος, ὁ, ἡ, σκαθαμίμμὸς, ὁ, ἡ.
talorum lufus, πεττεύειν, ευσ, τὸ.
talpa, ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, σκάλοψ, οπος, ὁ.
talus, ἀστράγαλος, ου, ὁ, πτερνὶς, ὁ, ἡ.
tam, τοσοῦτ, τοσ, ὁ, ἡ.
tamquam, ὡσ, ὅτ, ὡς.
tamdiu, quamdiu, τοσόν, ὁ ὅσον.
tamdiu, τοσόνδε χρόνου.
tamen, ὅμως, μὴν, ὅμως.
nec tamen, ὁ μὴν.
non tamen, ὁ μὴν.
fed tamen, ἀλλ' ὅμως.
tametfi, καὶ, κατὰ, ὁ ὡς.
tandem, ποτ, πολότου.
tandem tamen, τοῦδε ἕνεκα.
tandem aliquando, ἐπὶ τέ, vel ποτέ.
tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι, ἀφὴ, ἡ, ἀφὴν, ἐπαφὴ, ἡ, ἐπιψαύω, ἐπιθιγγάνω, ἐπιθιγὼ, ἐπιθιγὴν, ἐπιθιγὴ, ἐπιθιγὼν, ἐπιθιγὼ, ἐπιθιγὼν, ἐπιθιγὼ, ἐπιθιγὼν, ἐπιθιγὼ

tempories bona, ἐφήμερα, ατος, τὸ.
tempero, συγκεράνω, ἁρμόττω. pro abstinere, κατέχειν ἑαυτόν.
tempestas, temps, χρόνος, ου, ὁ, ἡ, ὥρα, ας, ἡ, ὁ pro coeli inquietitia flatu, χειμών, ῶνος, ὁ, χειμασία, ας, ἡ.
tempestas otitur, χειμάζει.
tempestate jacto, χειμάζομαι.
tempestate jactor, χειμάζομαι, κλυδωνίζομαι.
tempestivus, ἁρμόττων, ἁρμόζων, ἁρμόσιμος, ἐπιτήδειος, ἐπιτηδειότατος, ἐπιτήδειος, ἐπιτηδειότατος, ἐπιτήδειος, ἐπιτηδειότατ

T H.

thalami conſors, ὁμόλεκτρος, ὁ, ἡ.
thalamus, ὁ, θάλαμος· ὁ, ἡ, Σκηνὴ, ἡ, ὁ.
thalia, θαλία, ας, ἡ.
theatralis, θεατρικὸς, ὁ, ἡ.
theatri magiſter, θεατρώνης, ου, ὁ.
theatrum, Θέατρον, ὁ, τὸ.
themis, Θέμις, ιστος, ἡ.
theologia, Θεολογία, ας, ἡ.
theologus, Θεολόγος, ὁ, ἡ, ἱερογράφος, ου, ὁ.
theoſemia, Θεόσημα, ατος, τὸ.
theriaca, Θηριακὴ, ἡς, ἡ.
thermæ, Θέρμαι, ὧν.
thefaurum exhaurio, ἐκθησαυρίζω.
thefaurum colligo, θησαυρίζω.
thefaurus, γαζοφύλαξ, ακος, ὁ, Θησαυρὸς, οῦ, ὁ.
theſis, Θέσις, εως, ἡ.
thoracis munio, θωρακίζω.
thorax, Θώραξ, ακος, ὁ.
Thracius, & Thrax, Θρᾷξ, ᾳκὸς, ὁ, & apud Poetas Θρὶξ, κὸς, ὁ.
thronus, Θρόνος, ου, ὁ.
in throno colloco, ἱδρύω.
collocatio in throno, ἵδρυσις, εως, ἡ.
thuribulum, Θυμίατον, ου, τὸ.
thus, thuris, λιβανωτὸς, ὁ, λιβανωτὸς, ὁ, ου.
thymum, Θύμον, ου, τὸ.
thyrſus, θύρσος, ου, ὁ.
thyrſum gello, θυρσοφορέω, ω.

T I.

tiara, τιάρα, ας, ἡ, κιδαρὶς, εως, ἡ.
tiberis, τίβερις, ιος, ὁ.
tibia, αὐλὸς, ὁ, ἡ, pro inſtrumento muſico, αὐλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, διπλοῦς, οῦς, ὁ.
tibia canere, αὐλέω.
tibiam inflare, φυσῶ· αὐλέω.
tibiala, περισκελὴς, ἐος, ὁ, σκελὶς, ἴδος, ἡ.
tibicen, αὐλητὴς, οῦ, ὁ, χρυσαλὶς, ἀ, ὁ.
tibicina, αὐλήτρια, ιδος, ἡ.
tigna, vel tignum, ξύλα, ὁ, ἡ, ὁ, ξύλον, ὁ, ἡ, ὁ.
tigris, fera, τίγρις, ιδος, ἡ, & πάγνη, ης, ἡ, tigris, fluvius· ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ,

tradere, in manus, ἐκδίδοναι.
tradere, h. e. docere, ἐξηγεῖσθαι.
traditio, παράδοσις, ου, ἡ.
traditio historica, ἱστορικὴ, ἡ, ὁ.
traditiones docco, διδάσκω, ω.
traditionum doctor, διδασκαλικὸς, ὁ, ἡ.
traditum eſt, ἐστόρηται.
traditur eurus meæ, ἱστορίσεται.
traditus divinitus, θεοπαράδοτος, ὁ, ἡ, ὁν. θεόδοτος, ὁ, ἡ.
trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω. pro ſcriptis mandare, tradere memoriæ, παραδίδωμι γράμματα τῇ μνήμῃ.
tradio me alicui, ἐνεδίδωμι ἑαυτὸν τινι.
tradere claſſem, γῆλων τρέπειν.
traducere vitam, διανύειν βίον. διέξοδον τοῦ βίου ποιεῖσθαι.
traduco, μετάγω. pro viruere, διαδάλλω.
traduco, h. e. oſtendo in exemplum, δειγματίζω, παραδείκνυμι.
traductio, διαγωγὴ, ῆς, ἡ.
traductio vitæ, διαγωγὴ, ῆς, ἡ.
traducta, ſeu tranſportata facilis, ῥᾳστώνως ἔχ, ὁ, ἡ.
tragica camœna, τραγικὴ ποίησις.
tragice, τραγικῶς.
tragice loquor, τραγῳδοῦμαι.
tragice narro, τραγῳδῶ, ῶ.
tragicus, τραγικὸς, ὁ, ἡ.
tragœdia, τραγῳδία, ας, ἡ.
tragœdiarum ſcriptor, τραγῳδιογράφος, ὁ, ἡ.
tragœdus, τραγῳδὸς, ὁ, ἡ.
tragula, σάυνιον, ου, τὸ.
trahæ, ἕλκηθρον, ου, τὸ.
trahax, ἅλκης, ὁ, ἡ.
trahendi vim habens, ἑλκυστικὸς, ὁ, ἡ, ὁν. ἕλκων, ὁ, ἡ, ὁν, ἑλκυστικὸς, ὁ, ἡ.
trahena retia, ἕλκειν, ου, τὸ.
traherc arcum, ἀνέλκειν τόξον.
trahere ſpiritum, ἕλκειν πνεῦμα.
trahi ad mortem, ἄγεσθαι ἐπὶ τὸν θάνατον, ubi ſubintelligo θέλειν.
traho, ἕλκω, ἕλκυσω, εἵλκυσα. pro ducere, ἄγω. pro aſſiſtere, ἑρμαίνω. pro differe, ἀναβάλλομαι.
traho boum more, ἐμοχλῶ.
traho in contrariam partem, ἀντιμοχλίζω, ἀντιπάσσω, ω.
traho currum, ἁρμηλατῶ, ῶ.
traho murum, πρανοποιῶ.
traho obtorto collo, τραχηλίζω.
trajectio, διάβασις, εως, ἡ. διάβασμα, ατος, τὸ.
trajector, διαβάτης, ου, ὁ.
trajectus facilis, εὐδιάβατος, ον.
trajectus difficilis, δυσδιάβατος, ον. ὁ, ἡ, τὸ.
trajicere claſſem, ἐκπερᾶσαι στόλον.
trajiciendo flumini delinita navis, ναῦς μία, ας, ἡ.
trajicio, διάγω, διάξω, διήγαγον. pro tranſire, περαιῶμαι. pro tranſigo, διάγω. Trajicio in te culpam, εἰς σὲ ἀναγω τὴν αἰτίαν.
trajicio ferro, πείρω, ῶ, ἔπειρα, ἐπείρην.
trajectitius, κενὸς, ὁ, ἡ.
trama, ὑφὴ, ῆς, ἡ.
trama filum duco, atque reduco, πηνουργέω, ῶ.
trames, τρίβος, ου, ὁ, τρίβη, ης, ἡ.
trames rectus, ἀξίωσις, ως, ἡ.
tramite recto, ἀξίωσει.
tramo, ἀπαντῶ, ῶ.
trano, διέλαυνω, ἐλήλακα, ἐλάσθην, ἐλάσθησομαι, ἐλασθήσομαι, ω, τύω, τυχω, ἀνάκειμαι.
tranquille, ἀξίνως, ἤτυχα, ἠτύχηκα, εὐδαίμων, γαληνὸς.
tranquillitate frui, ἀδιάζειν.
tranquillitas, εὐδυνία, ας, ἡ. βαλὴς, ης, ἡ. ἀδεια, ας, ἡ, εὐκυμία, ας, ἡ, κυμαλία, ας, ἡ.
tranquillo, γαληνιῶ, ῶ, διαγαλήνιζω.
tranquillo ſum animo, εὐδυμῶ, ῶ, ἀτρεμῶ τῇ ψυχῇ.
in tranquillum redigere rempublicam, πραΰνειν τὰ ἀεσφαλῆ τῶν πολιτικῶν.
tranquillus, de mari, γαλανὸς, ὁ, ἡ, γάλαμα, ατος, τὸ, γάλανος, ὁ, ἡ. pro miti, εὐδυμος, ὁ, ἡ, ἤτυχος, ὁ, ἡ.
trans, πέραν, πέρα, cum genitivo.
tranſactio, h. e. compoſitio, συμβιβασμὸς, ὁ, ἡ.
tranſactor, διαγωγὸς, ὁ, ὁ διαγαγὼν, ὁ, ἡ, τὸ διαγαγόν.
tranſadigo, δίημι, πείρω.
tranſalpinus, ὑπερἀλπικὸς, ὁ, ἡ.
tranſcendere facio, διαβιβάζω, ὑπερβιβάζω.
tranſcendo, ὑπερβαίνω, ἐπείρω.
tranſcribo, μεταγράφω, ἀντιγράφω.
tranſcribo in alium decoriam, vel ordinem, μετάγω, μετακτῶ.
tranſcriptio, μετακτὸς, ὁ, ἡ, ὁν.
tranſcurro, μετατρέχω, διαθέω.
tranſeuntes, παρόδιοι, ων, οἱ.
in tranſcuſu, ἐν παρόδῳ.
tranſena, κιγκλὶς, ίδος, ἡ.
per tranſennam, id eſt, obiter, ἐν παρόδῳ.
tranſeo, μετάβαινω, διαβαίνω, διέρχομαι, μετακτῶμαι. pro ſcientia aliquid, ἐπαίνω τι.
tranſeo ab uno exercitu ad alium, μετατίτταμαι.
tranſeo, h. e. tranſfuga ſum, μεταδιδράσκω, ἀυτομολῶ, ῶ, αὐτομολία, ας, ἡ.
tranſeo, h. e. mutor, δίτταμαι.
tranſeo, h. e. degenero ab una ſpecie ad aliam, μεταβάλλομαι.
tranſero, μεταφέρω, μετάγω, διακομίζω, ω. pro interpretari, ἑρμηνεύω.
tranſero in linguam aliam, μεταγράφω, διαγράφω, μεταβάλλω.
tranſferre litem, μεταπάσσω τὴν δίκην.
tranſferre ſcelus in aliquem, ἀναίτιον μίασμα ἐπιτιθέναι.
tranſferri ad verbum, μεταγράφεσθαι κατὰ λέξιν.
tranſigo, διάπεμπω, διακτῶμι.
tranſigo penitus, διακτῶμι, διαπεράω.
tranſigurator, μεταμορφωτὴς, τοῦ, ὁ.
tranſiguro, μεταμορφόω, ῶ.
tranſlodio, διόρυττω, διακάπτω, διακτῶμι.
tranſlumatio, μεταπτωσις, εως, ἡ. μετακτῶμαι, ὁ, ἡ, ὁν.
tranſlormo, μεταπτωσω, ω. μετακτῶμαι, ὁ, ἡ, ὁν.
tranſreto, περῶμαι, διατρέχομαι, διαδάλλω.
tranſuga, αὐτομολὸς, ὁ, ἡ.
tranſugio, αὐτομολῶ, ῶ, διαδίδρασκω.
tranſugium, αὐτομολία, ας, ἡ.
tranſundo, μετκχὼ, ω.
tranſgredior, παραβαίνω, μετατίθεμαι, ὑπέρχω.
tranſgreſſio, διάβασις, εως, ἡ, μετάβασις, εως, ἡ.
tranſgreſſio paſtorum, ἀνωδισία, ας, ἡ.
tranſgreſſor, παραβάτης, ου, ὁ.
tranſigo, διατρέχομαι, δίεμι, διακτῶμι, ω, μετκχὼ. pro controverſias dirimere, ἐλαύνω τὰς ἔριδας.
tranſigo, h. e. tranſeco, ἐλαύνω.
tranſigo tiram, τρυπάω, ῶ.
tranſilio, ὑπερτίτταμαι, ὑπερβάλλομαι, ὑπερπάλλω. ἀναθρόω.
tranſilire fines alicujus rei, ὑπὲρ τὰ ὅρια μαίνεσθαι.
tranſitio, διάβασις, εως, ἡ. μετάβασις, εως, ἡ, μετακτῶμαι, εως, ἡ.
tranſitiones facio, ἀναβάσεις, ὁ, ἡ, ἀναβατὴς, ὁ, ἡ.
tranſitio facilis, εὐκοπία, ας, ἡ, εὔκοπος, ὁ, ἡ.
tranſitio difficilis, δυσκοπία, ας, ἡ, δύσκοπος, ὁ, ἡ.
tranſitu arceo, ἀναπτῶμαι, cum accuſativo.
in tranſitu, ἐν παρόδῳ.
tranſitum aperio, πορίζω, πρόπτωσις, ω.
tranſitum difficilem facio, διαβατικοποιῶ.
tranſitus, διάβασις, εως, ἡ. μετάβασις, εως, ἡ, διέξοδος, ου, ἡ.
tranſlata ad verbum, μεθημηνικῶς κατὰ λέξιν.
tranſlatio, μετάθεσις, εως, ἡ, μετωνυμία, ας, ἡ.
tranſlatio figura, μετωχὴ, ῆς, ἡ.
per tranſlationem, μετωνυμικῶς.
tranſlatitius, μετακτικὸς, ὁ, ἡ, ὁν.
tranſlucco, διαφαύω.
tranſlucidus, διαφανὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ἐς.
tranſmarinus, ὑπερθαλάσσιος, ὁ, ἡ.
tranſmigrato, μετοίκησις, εως, ἡ.
tranſmigro, μετοικῶ, ῶ, μετοικίζω.
tranſmiſſio, μετατίτταμαι, εως, ἡ.
tranſmiſſus, us, διάβασις, εως, ἡ.
tranſmitto, δίημι, διακτῶμι. pro tranſicio, διαπερῶμαι.
tranſmutatio, μετάπτωσις, εως, ἡ, ὑπόπτωσις, εως, ἡ.
tranſmuto, μεταλλάττω, μετάτρω.
tranſnato, διακτῶμαι.
tranſnomino, μετονομάζω, μετωνυμίζω.
tranſpareo, διακτῶμι.
tranſplanto, μετατίτταμαι, ἀναφυτεύω.
tranſpono, μετατίθημι, μετάτρω.
tranſportatio, διακομιδὴ, ῆς, ἡ.
tranſportator, διακομιστὴς, οῦ, ὁ.
tranſporto, διακομίζω.
tranſpoſitio, μετάθεσις, εως, ἡ, ὑπόπτωσις, εως, ἡ.
tranſtrum, ζυγὸν, οῦ, τὸ, σέλμα, ατος, τὸ, ζυγόν, οῦ, τὸ.
tranſvectio, διακομιδὴ, ῆς, ἡ.
tranſvectus flumen, διακτῶμαι ποταμὸν.
tranſvehor, διακομίζω.
tranſvectum ſapicio, παραπίθημι.
tranſverſus, ὁ, ἡ, πλάγιος, ὁ, ἡ, ἐγκάρσιος, ὁ, ἡ.
tranſverſus trahor, & rapior, παρασύρομαι.
tranſumo, μεταλαμβάνω.
tranſvolo, ὑπερίπταμαι, μετατίτταμαι.
trapezita, κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ.
trecenti, τριακόσιοι, αι, α.
trecenties, τριακοσιάκις.
tredecies, τρισκαιδεκάκις.
tredecim, τρεισκαίδεκα.
tremebundus, τρομερὸς, ὁ, ἡ.
tremefacio, τρομάζω, ω.
tremefactus, τρομώδης, ὁ, ἡ. ἐκ ὧ ἐ, τρομικὸς, ὁ, ἡ, τρόμος, ου, ὁ.
tremefactus undique, τρομερὸς, ὁ, ἡ.
tremefco, δρόμος, ου, ὁ.
tremendus, φοβερὸς, ὁ, ἡ, φρικτὸς, ὁ, ἡ.
tremo, τρομέω, τρόμω, τρόμου, ὁ, ἄμφιτρομέω, ῶ, τρεῖσω, ω.
tremo ab omni parte, ἀμφιτρομέω, ῶ, πανταχόθεν τρομέω.
tremo pre frigore, βαμβαλίζω.
tremo, τρόμος, ου, ὁ, τρομὸς, ὁ, ἡ, σεισμὸς, ου, ὁ.
tremulus, τρομώδης, ὁ, ἡ. ἐκ ὧ ἐ, τρομερὸς, ὁ, ἡ.
trepidatio, φόβος, ου, ὁ, τάραξις, εως, ἡ.
trepide, ὀκτρόμως.
trepido, τρόμῳ φοβοῦμαι, φρίττω.
trepidus, πεφοβημένος, ὁ, ἡ, πτοηθεὶς, ὁ, ἡ, ἐκτρομὸς, ὁ, ἡ.
trepidus valde, πεφοβημένος, ὁ, ἡ, ἐκ ὧ ἐ.
tres, τρεῖς.
tria, τρία.
triangulum, triangulus, τρίγωνος, ου, ὁ.
triangulum, τρίγωνον, ου, τὸ.
triarii, ἐπίλεκτοι, οἱ.
tribu motio, διαθύρωσις, εως, ἡ, ἀναθύρωσις, εως, ἡ.
tribulis, ex eadem tribu, φύλετος, ου, ὁ, συμφύλετος, ου, ὁ.
tribunal, βῆμα, ατος, τὸ, τὸ, βῆμα, ατος, τὸ.
tribunarius, χιλιαρχικὸς, ὁ, ἡ, δημαρχικὸς, ὁ, ἡ.
tribunitia poteſtas, ἡ τοῦ δημάρχου ἐξουσία.
tribunitius, δημαρχικὸς, ὁ, ἡ.
tribunus, δήμαρχος, ου, ὁ.
tribunus legionis, τριπυργοφύλαξ τὰ τείχεσι.
tribunus plebis, δήμαρχος, ου, ὁ.
tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω. pro imputare, ἀναίτιον ἐκ ἐστι.
tribus, φυλὴ, ῆς, ἡ, φρατρία, ας, ἡ.
tribus perfectus, φρατρικὸς, ὁ, ἡ, δικαίτης, ου, ὁ, φυσικὸς, ὁ, ἡ.
per tribus, κατὰ φυλάς.
tributarius, ὑπήκοος, ὁ, ἡ, ὑποτελὴς, ἐς, ὁ, ἡ.
tributi collectio, διασημασία, ας, ἡ.
tributi collector, διασημαντὴς, οῦ, ὁ.
tributum, ἀπαγὴ, ἀπ, ἡ, φόρος, ου, ὁ, φόρα, ων, τὰ.
tributum colligo, διασημαίνω, ω.
tributum imponere, ἀπάγειν τριακόσιον.
tributum ſolvere, φόρον τελεῖν, τέλ ἀπάγω.
tributum imperare, φόρον πάττειν.
triens, οἱ λεπτ.
tricenarius numerus, τριακὰς, ἀδος, ἡ.
tricenti, τριακόσιοι, αι, α.
tricenties, τριακοσίακις.
triceps, τρικέφαλος, ὁ, ἡ, τρίκρανος, ὁ, ἡ.
triceſimus, τριακοστὸς, ὁ, ἡ. ἐκ ὧ ἐ.
trichinium, τρικλίνιος, ου, ὁ, τρίκλινος, ου, ὁ.
tricubitalis, τρικύβιτος, ου, ὁ.
tricuſpis, τρίκεντρος, ὁ, ἡ. ἐκ ὧ ἐ.
tridens, τρίαινα, ης, ἡ.
tridente concutio, σπαράσσω, ω.
triduanus, τριήμερος, ὁ, ἡ, τριαμερὸς, ὁ, ἡ.
triduo ante, πρότριτα.
triduum, τριήμερον, ου, τὸ.
triennio, τρίενες.
trientis, τριῶν. ἐκ ὧ ἐ.
trientium, τριτία, ας, ἡ, τριτὶς χρίσεως.
trients, τριτὸν, ου, ὁ.
trierarchus, τριηράρχης, ου, ὁ.
trieterices, τριετηρικὸς, ὁ, ἡ.
trieteris, τριετηρὶς, ίδος, ἡ.
trifariam, τριχῆ, τριχόθεν.
trifidus, τρισσὸς, ὁ, ἡ. ἐκ ὧ ἐ.
trifonia, τρίφωνος, ὁ, ἡ, τρίκτης, ου, ὁ.
trigeſimus, τριακοστὸς, ὁ, ἡ.
triginta, τριάκοντα.
trigintæ millia, τριακόσιοι, αι.

trigonus, τρίγωνος, ος, ον.
trijuga, τρίζυξ, υγος, ὁ.
trilix, τρίμιτος, ου, ὁ.
trimelle spatium, τρίμετρον, ου, τὸ.
trimestris, τρίμηνος, ος, ον, τριμηνιαῖος, ος, ον.
trimus, τρίετης, ους, ὁ, τρίχρονος, ος, ον.
trimus puer, τρίετης παῖς.
trimus virtulis, τριετῆς ἀρετή.
trinoctia, τριννυχία, ας, ἡ.
trini, νοι, σωστοὶ.
trinobatia, τριπλασιασμὸς, ου, ὁ, τριπλασιασμὸς, ος, ὁ.
trinoctia, ἀριστ, εἰ, ἀφ' οὗ.
tripartitus, τριμοιρὶς, ἴδος, ἡ, ἀφ' οὗ.
tripla portio, τριμοιρία, ας, ἡ.
triplex, τριπλοῦς, ἧ, ὗς, τριπλάσιος, ος, ον.
triplicatus, τριπτυχὴς, ἧς, ὁ, τριπλασιὸς, ἴου, ὁ, ἧ, ὁν.
triplicitter, διπτυχῶς, ὡς, συνηρ. οῦς, ὁ, συπλασίως, ος, ὁ. pro luxo, μέσος, ος, ὁ, ἐκστὸς, ος, ὁ.
tripudiat, λέγει, ει, ὁ, ἀφίησι, ἴσι, ἡ.
tripudium, ἀφίησις, εως, ἡ, ἀφίησις, εως, ἡ.
tripudium, χορεία, ας, ἡ, χορὸς, ου, ὁ.
tripus, τρίπους, ποδὸς, ὁ, ἡ.
tritemis, τρίμηνος, ος, ον.
tritemium praefectus, τριμηνιάρχης, ου, ὁ, τριμηνιάρχου, ου, ὁ.
tritia, τριακοστὴ, ἧς, ὁ, συνηρ. οῦς, ὁ, τριακοστὸς, ἧ, ὁν. pro luxo, μέσος, ος, ὁ, ἐκστὸς, ος, ὁ.
tritilia, λέπος, ους, ὁ, ἀφίησις, εως, ἡ, ἀφίησις, εως, ἡ.
tritilitia afficio, λεπτὸν σ', ἀφίημι, ὦ.
tritilitia afficior, γυμνοῦμαι, ὑπογυμνοῦμαι, ὀλισθάνω, ὀλισθήσομαι, ἐπὶ ὀλίγ. ἀφίημι.
tritavia, τριάμμαια, ας, ἡ.
tritavus, τριπάππος, ου, ὁ.
tritacea farina, ἄμυλον, ου, τὸ, subintellige πλάδον.
triticeus, πύρινος, ος, ον.
tritici messis, πυρομανία, ας, ἡ.
triticum, πυρὸς, ὁ, ἡ, πυροὶ, ὡν, οἱ.
tritu facilis, ἀκτυπὴς, ἧς, ὁ.
trituror, ἀλήθω, ἀλήσω, ὦ.
tritura, ἄλησις, εως, ἡ.
trivium, τρίοδος, ου, ἡ.
triumphalis, θριαμβικὸς, ἡ, ὁν.
triumphator, θριαμβευτὴς, οῦ, ὁ.
triumpho, θριαμβεύω, ἐθρίαμβευσα.
triumpho de aliquo, θριαμβεύω κατὰ τινος.
in triumpho ducor, θριαμβεύομαι.
in triumphum duco aliquem, θριαμβεύω, ἐυσ, σε τὸν ἀπὸ τινος ἀκόντα νικῶ.
triumphum agere, θριαμβεύω.
triumphus, θρίαμβος, ου, ὁ.
triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχὴ.
trochais conflatæ, τροχαικὸς, ὴ, ὸν.
trochæus, τροχαῖος, ου.
trochlea, τροχὸς, ὁ, ἡ, τροχίλιον, ου, τὸ.
trachulus, τροχίλος, ου, ὁ.
trochus, τροχὸς, ὁ, ἡ, ἵμβος, ου, ὁ.
tropæum, τρόπαιον, ου, τὸ.
tropæum erigere, τρόπαιον ἀπὸ τινὸς ἱστάναι, de eo, trophæum statuo, τροπαιοῦχος, ὁ, ἡ, ὄστου.
tropice, τροπικὸν.
tropice loquor, τροπικὸν, ὦ.
tropicus sermo, τροπικὸς, ὴ, ὸν.
per tropum, τροπικὸν.
tropus, τρόπος, ου, ὁ, ὄν.
truciatio, φόνος, ου, ὁ, σφαγὴ, ἧς, ἡ.
trucido, κατασφάζω, σφάξω, φονεύω, ἀποφονεύω.
truculenter, ἀγρίως.
truculentus, φοβερὸς, ἀς, ὁ, ἡ, φοβερὸν, ὸν, τὸ.
trudo, ὠθέω, ὦ, ἐθ, ὠθίσω, ὠθήσω.
trulla, τρύλη, ης, ἡ, ἀμίς, ίδος, ἡ.
trunatio, κολόβωσις, εως, ἡ, κατακοπὴ, ἧς, ἡ.
truncatus, ἀτενὴς, ἐσὸς, ὁ.
trunco, μειῶ, ὦ, ἀτενίσω, τίμω.
trunculus, κερμάλιον, ου, τὸ, τετραγώνιον, ου, τὸ.
truncus, σῶμα, ατος, τὸ, κορμὸς, οῦ, ὁ.
trupeus, σίκερα, ας, ἡ, κορμὸς, οῦ, ὁ.
trupeus, ας, ὁν, λεῖος τὸν χρῶτα, manibus trufatilis mola, χειρόμυλος, ου, ὁ.
trufio, ὑβρὴς, ους, ὁ.
trufor, ὑβρὴς, ους, ὁ.
trutina, ἐλατὴρ, ἧρος, ὁ, τρυτάνη, ης, ἡ, ζυγὸν, ου, τὸ, τρυβλιὸν, ου, τὸ.
frutina examino, τρυτανίσω.
trutino, ζυγόμαι, ὦ, ἐσάμην.
trux, ἀγρίος, ος, ὁ, ἡ, ὄμος, ος, ὁ.

T U.

Tu, σὺ.
tuba, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ.
tuba cano, σαλπίζω.
tuber cris, ὄγκος, ου, ὁ, ἡ, εἶδμα, ατος, τὸ.
tuberculum, ὀγκίδιον, ου, τὸ, ὀγκάριον, ου, τὸ.
tubicen, σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ.
tubulus, σωληνάριον, ου, τὸ, σιφώνιον, ου, τὸ.
tubus, σωλὴν, ῆνος, ου, ὁ, σῦριγξ, ιγγος, ἡ.
tuceat, τρέψεσθαι, ἔρπειν, φοιτᾶν, διωκτὸν, ἄφεκτὸν, διακόψιμον, ἐπιμὴν, ἐρεῖμαι, τερετιστὸν, ὦ.
tuguriolum, καλύβιον, ου, τὸ, οἰκίδιον, ου, τὸ.
tugurium, καλύβη, ης, ἡ, σκηνίδιον, ου, τὸ.
tuitio, διατήρησις, εως, ἡ, συνάντησις, εως, ἡ.
tum, τοτὲ.
tum, cum, μὲν, δὲ.
tum demum, τότε δὴ καὶ.
tumefacio, ἐξογκόω, ὦ.
tumefactio, διόγκωσις, εως, ἡ.
tumefactus, ὀγκωτὸς, ὴ, ὸν, ὀγκώδης, ους, ὁ, ἡ, σύγκριτ. ὀγκωδέστερος, ος, ον, ὀγκωδὴς, ἐσὸς, ὁ, ἡ, ὀγκώδ. ἐσὸς, ὁ, ἡ.
tumefio, ὀγκόομαι, ὦμαι.
tumeo, οἰδέω, ὦ, οἴδωσα, ἠγκὶα, ὦ. pro superbire, ὀγκάομαι ἐπὶ τίνι, splendore generis.
tumefco, ἐπαίρω γόνυσι, ὀγκόομαι, ὦμαι.
tumide, σεμνῶς.
tumidum reddo, ἐγκύω, ὦ.
tumidum reddo, h. e. effero, insio, διογκόω, ὦ.
tumidus, ὀγκώδης, ους, ὁ, ἡ.
tumidus supra modum, ὑπέρογκος, ος, ὁ.
tumor, οἴδημα, ατος, τὸ, οἴδησις, εως, ἡ, ὄγκος, ου, ὁ.
tumularia, τυμβίδια, ων, τὰ.
tumulo, θάπτω, τυμβίδιον, κατορύσσω.
tumulos multos habens, ὀρεινὸς, σκιερὸς, ἅλις τυμβίοις κείμενος.
tumulus, ὁ, ἡ, θῆμα, ατος, τὸ, τύμβος, ου, ὁ, τυμβεῖον, ου, τὸ.
tumulusque, θυμβώνω.
tumultuosus, θορυβώδης, ους, ὁ, ἡ, ὠδίνων, ὠδίνουσα, ὠδίνον, ὠδίνοντος, ὠδίνουσης, ὠδίνοντος.
tumultuatio, ἡ τῶν πανηγύρεων.
tumultuarium bellum, & repentinum, ἀθρόον πόλεμος, ου, ὁ.
tumultuarius, πανηγυρικὸς, ὴ, ὸν, αὐτοσχέδιος, ος, ὁ.
tumultuatio, θόρυβος, ου, ὁ, κλυδωνισμὸς, ου, ὁ.
tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
tumultum fedare, κατασβεσθῆναι τὸν ταραχὴν ἐκπυρωθέντα εἰς ταῦτον, πρωῖμον κρατῆσαι.
tumultuor, θορυβέω, ὦ, θορυβοποιῶ, ὦμαι, ταραχὴν ποιῶ.
tumultuosè, θορυβωδῶς.
tumultuosus, θορυβώδης, ους, ὁ, ἡ, ὠδίνων, ὠδίνουσα, ὠδίνον, ὠδίνοντος, ὠδίνουσης, ὠδίνοντος.
tumultus, θόρυβος, ου, ὁ, ταραχὴ, ἧς, ἡ.
tumulus, γοῦλος, ου, ὁ, λόφος, ου, ὁ, ὄχθος, ου, ὁ, ὄχθη, ης, ἡ, pro sepulchro, τάφος, ου, ὁ.
tunc, τότε, τοτὲ, τοτὲ μὲν, τοτὲ δὲ.
tunc demum, τότε δὴ καὶ.
tundo, κόπτω, κόψω, ἔκοψα, ὁ, κόπτομαι.
tunica, χιτὼν, ῶνος, ὁ.
tunica lati clavi, πλατυκλαυὴς ἐσθὴς.
tunica muliebris, ἐκτὶς, ίδος, ἡ.
tunica carens, ἀχίτων, ωνος, ὁ.
tunicatus, χιτωνίσκος, ου, ὁ.
tuo modo, ἐσὸν τρόπον, ἐσὴ ἐσὸν τρόπον.
tuopte Marte, ἰνὶ σπουδῇ.
turba, ἐσδιτὸς, ταῖδι, ος, ὁ, ἡ, πανηγὶς, ἴδος, ἡ, ὄχλος, ου, ὁ, πολυανθρωπία, ας, ἡ, pro multitudine, ὄχλος, ου, ὁ, ἡ, πλῆθος, ους, τὸ.
turba multa, ὄχλος, ου, ὁ.
turbam congrego, ὀχλοποιέω, ὦ.
turbamentum, ταραχὴ, ἧς, ἡ.
turbate, ταραχῶδες.
turbatio, ταραχὴ, ἧς, ἡ, ὄχλησις, εως, ἡ.
turbator, ταραχὴς, οῦ, ὁ.
turbatus, θολερὸς, ὰ, ὸν, ἐλαῖος, ου, ὁ, ἡ, ὠδίνων, ὠδίνουσα, ὠδίνον, ὠδίνοντος, ὠδίνουσης, ὠδίνοντος.
turbide, θολερῶς.
turbidus, θολερὸς, ὰ, ὸν, ὀχλικὸς, ὴ, ὸν.
turbinatio, στρόβησις, εως, ἡ.
turbinatus, κατατορνὸς, ὴ, ὸν, ὡ.
turbineus, διπλῆς, ους, ὁ, ἡ, ὦν.
turbo, τορὸς, στρόβος, ου, ὁ, κοπὶς, ἴδος, ἡ.
turbo, ἰνὶς, στρόβος, ου, ὁ, διπλῆς, ους, ὁ, βίπλῆς, ους, ὁ, τορὸς, ὁ, ἡ, ventre, λαιλὰψ, απος, ἡ.
turbulente, ταραχωδῶς.
turbulento, ἐκθορυβῶ, ὦ.
turbulentus, θορυβώδης, ους, ὁ, ἡ, ὠδίνων, ὠδίνουσα, ὠδίνον, ὠδίνοντος, ὠδίνουσης, ὠδίνοντος.
turdarium, κιγκλιτοφόρος, ου, ὁ.
turdus, κιγκλὶς, ιδος, ἡ, ὄγκλος, ου, ὁ.
turgeo, ὀγκόομαι, ὀγκάομαι, οἰδέω, ὦ, ὀγκάλλομαι, οἰδάω, ὦ, ἀτενίζω, ὑπερηφανῶ, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερφρονῶ.

V A

turgeo superbia, φυσιόω, ὦ.
turgescit, σύγκριμα.
turgidus, ὀγκώδης, ους, ὁ, ἡ, ὄ.
turnibulum, δημοκόπιον, ου, τὸ.
turma, ἴλη, ης, ἡ, σπεῖρα, ης, ἡ.
turmalis, ἱππικὸς, ὴ, ὸν.
turmatim, ἴλαδὸν, ἰλαδὸν, κατ' ἴλας.
turpiculus, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν.
turpiloquentia, αἰσχρηγορία, ας, ἡ.
turpiloquus, αἰσχρήγορος, ος, ὁ, πολλὰ αἰσχρὰ λέγων.
turpis, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, αἰσχρὸς, ὴ, ὸν.
turpitudinis, πανουργία, ας, ἡ, πανουργὶ, ἴας, ἡ ἀφ' οὗ.
turpiter, αἰσχρὰ, αἰσχυντηρῶς, ἀδικῶς, πανουργικῶς.
turpiter ago, ἀσελγαίνω, ὦ.
turpitudo, αἰσχρὸν, ου, τὸ, αἰσχρὸς, ους, ὁ, ἡ, αἰσχρὸς, ους, ὁ, ἡ, ἀσελγὴς, ἐσὸς, ὁ, ἡ.
turpo, ας, αἰσχαίνω.
turris, πύργος, ου, ὁ, ὄκριμα, ατος, τὸ, πύργωμα, ατος, τὸ.
turris in modum, εὐκελὲς, πυργίσκος.
turritus, ἔπυργος, ος, ὁ, πυργοφόρος, ος, ὁ, πυργοειδὴς, ὲς, ὁ.
turtur, τρυγὼν, όνος, ὁ.
tus, λίβανος, ου, ὁ.
tuffio, ἰὰ, ἰὰς, βέττω, χίπτω.
tuffis, βῆξ, κὸς, ἡ, ἀφ' οὗ.
tutamen, ἄμυνα, ης, ἡ, τήρημα, ατος, τὸ, φύλαγμα, ατος, τὸ, σκέπη, ης, ἡ.
tutatio, περισκοπὴ, ἧς, ἡ, φύλαξις, εως, ἡ.
tutator, σκεπὴς, ῆος, ὁ, σκεπαστὴς, οῦ, ὁ, σκεπαστὴς, ὴ, ὸν, ἀμυντὴς, ὴ, ὸν, ἀμυντὴς, ὴ, ὸν.
tutatrix urbium, & patrona, ἰδιόκτιτος, ος, ὁ.
tute, σὺ αὐτὸς.
tutela, τύτησις, ἡ, ἀφύλαξις, ος, ὁ.
tutelaris, τυτήσιος, ος, ὁ.
in tuto collocare, τυτῶσαι τὸ ἀφύλακτον.
tuto, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
tutor, ἀφύλακτος.
tutor, oris, τυτήτωρ, ος, ὁ.
tutum reddo, ἀσφαλίζομαι.
tutus, ἀσφαλὴς, ἐσὸς, ὁ, ἡ, ἀξίδηλος, ος, ὁ.
tuus, σὸς, ὴ, ὸν, σφετερὸς, ὰ, ὸν.

T Y.

Tympani pulfatio, τυμπανισμὸς, οῦ, ὁ.
tympanicus, τυμπανικὸς, ὴ, ὸν.
tympanizo, τυμπανίζω.
tympanum, τύμπανον, ου, τὸ, νὸς.
tympanum pullo, τυμπανίζω.
typus, τύπος, ου, ὁ.
tyrannice, τυραννικῶς.
tyrannicida, τυραννοκτόνος, ος, ὁ.
tyrannicidium, τυραννοκτονία, ας, ἡ.
tyrannicus, τυραννικὸς, ὴ, ὸν.
tyrannidem affecto, τυραννεύω.
tyrannidem exerceo, τυραννέω.
tyrannidem invadere, καθίστασθαι τυραννίδα.
tyrannis, τυραννὶς, ίδος, ἡ.
tyrannis crudelis, τυραννὶς.
tyrannorum pfur, μισοτύραννος, ος, ὁ ἡ ὸν.
tyrannorum fludiofus, & amans, φιλοτύραννος, ος, ὁ, ἡ.
tyrannum ago, τυραννίδα.
tyrannus, τύραννος, ου, ὁ, μοναρχὴς, οῦ, ὁ.
tyrannus crudelis, ὠμοτύραννος, ος, ὁ.
tyro, νέος τρυτανεύειν μὴ εἰδὼς, qui prima rudimenta ponit, τυρώνιον, ου, ὁ, ἀπόμουσος, ος, ὁ, ἀγύμναστος, ος, ὁ.
tyrocinium, τρυτανεῖον, ου, ὁ, μαθήτια, ων, τὰ.

V A.

VAcans, ἀφειλὼν, ουσα, ὸν, ἀφιλὼν, ουσα, ὸν, vacat mihi, ἀγολεῖ ἐκοι, ἀγολεῖ ἐστι.
vacatio, ἄτελεια, ας, ἡ, χρόνος, ου, ὁ.
vacatio ab operibus, εἰσὶ τοῦ ἔργου.
vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
vacce, βοὶ, οὶ, ἡ, βόμμαλι, ος, ὁ.
vaccilum, βόειος, ος, ὁ.
vaccillatio, σαυρωτὴ, ἧς, ἡ.
vaccillo, σαυρωτῶμαι, σφαλλόμαι.
vaco, operam do, τυγχάνω, οὐ σχολάζω, vacare alicui rei, σχολὴν ἄγω τινὸς, σχολὴν ποιοῦμαι τοῦ ω. pro vacuum esse, κενὸν εἶναι, non fum vacuus, ἐ σχολὴ μοι, Lucianus, vacare culpa, αἰσθάνομαι.
vacuitas, κενότης, ητος, ἡ, ἀμυσία, ας, ἡ, κένωσις, εως, ἡ.
vacuo, κενῶ, ὦ, ἐκένωσα, ὦ, ἀπεκένωσα, ὦ.
vacuus, κενὸς, ὴ, ὸν, διακενὴς, ὴς, ὸν, ἀργὸς, ὴ, ὸν, ἀπράκτος, ος, ὁ, ἡ, ἀπρακτὸς, ος, ὁ, ἡ, apud Poetas.

vade,

vade, ἴθι, 13. ; βάσκε, 13.
vadimonium, ἐγγύη, ν. ὁ, ἐγγύησις, ως, ἡ, ὑπόσπα, ας, ἡ.
vadimonium promittere, ἐγγύᾶν ἀμαλογίᾶν.
vadimonium deferre, φυγοδικᾶν.
vadimonium obire, τοῦ τῶν ἴδίων ἀντιπρᾶξαι.
vado, is, eo, βαδίζω, βαίνω, βάσω, ἦμι, βαίνω ὦ, ἔστε, μόλω, μολῶ, ὦ, ἐπέρχε.
vador, atis, ελατέρω, κυκλέγομαι τὰ ἴδια.
vadosus, πηγώδης, ὕδρ. ὁ καὶ ἡ, διαβατὸς, ἡ, ὁ.
vadum, πόρος, ὁ, ἡ.
vae, οἰ, ὦ οὐαὶ, φεῦ.
valax, πανοῦργος, ὁ, ἡ, κακότεχνος, ὁ, ἡ, ὁ, ἔπιος, ὁ, ἡ, ὁ, ἔπιος, ὁ, ἡ, ὁ, κακοπάθεια, ὁ, ἡ, ὁ.
valde, πανοῦργως, πανικῶς.
valetudinarium, ἀσθενεῶν, τὸ.
valetudinarius, ἀσθενὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἀλίσκομαι, ὁ, ἡ, ὁ.
valgus, διαβλέπων.
valgus, ἀλίσκομαι, ὁ, ἡ, ὁ, ἀλίσκομαι, ὁ, ἡ, ὁ.
vallis, ἀλίσκομαι, ὁ, ἡ, ὁ, ἀλίσκομαι, ὁ, ἡ, ὁ.
vallum, χάρᾶξ, ακος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀλίσκομαι, ὁ, ἡ, ὁ.
valor, ἰσχὺς, ὑος, ἡ, ἰσχύς, ὑος, ἡ, ὁ, ἀλίσκομαι, ὁ, ἡ, ὁ.
valvae, θύρᾶι, ῶν, αἱ, θύρᾶι, ῶν, αἱ, θύρᾶι, ῶν, αἱ.
vanesco, ἐπιλύομαι, ἀχανίζομαι.
vanilocuentia, κενιλογία, ας, ἡ.
vanilocuus, ἀνοιμολόγος, ὁ, ἡ, ματαιολόγος, ὁ, ἡ, ψιλολόγος, ὁ, ἡ.
vanitas, ματαιότης, ητος, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ, ψεῦδος, ους, τὸ.
vanno, λικμῶ, ῶ, ἀπολικμίζω.
vannus, λίκνον, ου, ἡ, λικμητήριον, ου, τὸ.
in vannum laborare, μακτιοσύνην.
vanus, κενὸς, ὁ, ἡ, ματαιος, ὁ, ἡ. pro fallo, φλυακῶν, ὀντος, ὁ. pro mendace, ψευδολόγος, ος, ὁ, ἡ.
vapidus, ατμώδης, ους, ὁ, ἡ, ὡρ. ὁ.
vapor, ατμὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ατμὶς, ίδος, ἡ.
vaporarium, ατμιστήριον, ου, τὸ.
vaporatio, ἀναθυμίασις, εως, ἡ.
vapore, ατμίζω, ἀναθυμιάω, ῶ.
vappa, ἀσύμπνοος, ὁ, ἡ, ἄβρωτος ὄίνος.
vapulo, τύπτομαι, μαστίγωμαι.
vari, ποικίλοι, οἱ.
variatim, ποικιλτικῶς.
variatio, ποικιλία, ας, ἡ, παραλλαξὶς, εως, ἡ.
varicor, διστάζω, aut διίστημι τοὺς σκέλας.
varicosus, ῥωμαῖος, ου, ὁ, ὡρ. ὁ.
varie, ποικίλως, ποικιλμάτως.
variegatio, ποικιλία, ας, ἡ.
variegatus, ποικίλος, ου, ὁ, ἡ.
varietas, ποικιλία, ας, ἡ, ποικιλμὸς, ὁ, ἡ, ποικιλτὶς, ίδος, ἡ.
vario, diffingue, ποικίλλω, ἀλλοιόμαι τὸν γνώμον; sententiam, ἀλλοιῶ, γνώματα.
varius, ποικίλος, ὁ, ἡ, παλλάκινος, ὁ, ἡ, ποικιλόδενδρος, ὁ, ἡ, ὁ, ποικίλος, ου, ὁ. ἡ.
varix, πόρος, ὁ, ὁ.
vasus, ῥαδὸς, ὁ, ἡ.
vas, vadis, ἐγγυητὴς, ου, ὁ, ἔμμησ, ὁ, ἡ. vadem confituere, ἐγγυητὴν καταστῆσαι ὡν. vades accipere, λαμβάνω ἐγγυητήν.
vasa colligere, τὰ ἰδιὰ συσκευάζομαι.
vasa conclamare, σκεύη ἐν σημείοις.
vasculum, σκεύασμα, ατος, τὸ, ἀγγεῖον, ου, τὸ.
vasculum anguili otis, βιάδιον, ου, τὸ.
vaforum apotheca, σκευοθήκη, ας, ἡ.
vallatio, πάρδουσ, εως, ἡ, ἀσπάσμα, ατος, τὸ, ἔρυμνα, ατος, τὰ.
vallator, πολιορκητὴς, ου, ὁ, λιμοποιὸς, ὁ, ἡ.
vallatrix ubium, πορνοτόκος, ου, ὁ.
vallatrix, λιμοποιὸς, ου, ὁ, ἡ.
vallatus, ὁ, ἡ, ἔρυμνὸς ὁ, ἡ, ἔστις, ἡ, ὁ, ἄτμησ, ὁ, ἡ, ὁ

venans, ἀνθρ, αντος, ὁ.
venarum ictûs, φλεβοτομία, ας, ας, ἡ.
venatione, θηρᾶσαι, ῶ, ησα, ημένος, ὁ, ὁ.
canis venaticus, κύων θηρευτικὸς.
venatio, θήρα, ας, ἡ.
venatio, & aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
venationis amans, φιλοκυνηγὸς, ος, ὁ.
venator, ηρᾶσα, ῶ, ησα, ὁ, ἡ.
venatorius, θηρευτικὸς, ὴ, ὸν.
venatrix, κυνηγέτρα, ας, ἡ, ὁ, ἡ θηρᾶσα, ης, ἡ.
venatus, us, ὅρμη, ας, ὁ.
vendax, φιλόψευστος, ος, ὁ.
vendibilis, φαύλοτιμος, ος, ὁ.
vendibilis, τιμαλφὴς, ὴς, ὁ καὶ ἡ, ἀπτὸς, ὸν, ὁ.
vendicatio, ἰδίωσις, εως, ἡ, ἐνέλευσις, εως, ἡ.
vendico mihi, ἐνεγκάμενος.
vendico, ἰδιοποιοῦμαι, ἀναίμαι σὺν ἀρᾷ, honorem. ἐγκαινίζομαι, ὄγμαι, ἀνοδίλλομαι ἐπὶ τῷ ἀρχικῷ, sum cuique tribuo, ἀπονέμω.
venditare se cuiquam, ἐπιδείκνυμι ἑαυτὸν τινι, χαρίζομαι τινὶ.
venditarius, ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν, ὁ.
venditatio, ἀνάδειξις, εως, ἡ, ἐπίδειξις, εως, ἡ.
venditator, ἐπαίνης, ου, ὁ, ἐπαινέτης, ου, ὁ, ἀνακηρυκτὴς, ὁ, ἡ, ἀνακηρυκτικὸς, ὴ, ὸν.
venditio, πρᾶσις, εως, ἡ, ὠνητικὸς, ὴ, ὸν, πράσιμος, ος, ὁ, ἡ.
vendito, ἀνηγόρευκα, ῶ, πέπρακα, ῶ.
venditor, πωλητὴς, οῦ, ὁ, ὁ πράσιμος, ος, ὁ.
vendo, πιπράσκω, πέπρακα, ἐπιπράσκω, ἐπιπέπρακα, ἐκπιπράσκω, ἐκπεπράκα, ἐκπιπλάσκω, ἐκπεπλάκα, πωλῶ ἐλάχιστα, πωλῶ ὀλίγα πολλοῖς πρίω: ἀποδίδομαι π.
vendo sub hasta, κηρύττω.
venefica, φαρμακὶς, ίδος, ἡ, φαρμακεύτρια, ας, ἡ.
veneficium, φαρμακὶς, ίδος, ἡ, φαρμακεία, ας, ἡ.
venefica, ης, ἡμ, φαρμακικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ὀλοφόρος, ος, ὁ, ἡ, φονικὸς, ὴ, ὸν.
venenatus, φαρμακωθεὶς, θεῖσα, θὲν, ὁ, ἡ, ὀλοφόρος, ος, ὁ, ἡ, φονικὸς, ὴ, ὸν.
veneno, ας, φαρμακεύω.
veneno aliquem tollere, δολοφονίαι, φαρμάσσω ἀνελεῖν τινα.
venenofus, ἰώδης, ους, ὁ, ἡ.
venenum, φάρμακον, ου, τὸ, τὸ ἰὸς, ὁ, τὸ, ὁ, ἡ ἀκτὶς, ἴνος, ὁ, ἡ.
veneo, vendor, πωλῶμαι, πιπράσκομαι.
venerabilis, σεβασμοῦ ἄξιος τὸν πλησίον, σεπτὸς, αἰδοῖος, ος, ὁ, ἡ, σεμνὸς, ὴ, ὸν, ὁ, σεβάσιος, ος, ὁ.
venerabilitas, αἰδέσιμον, ου, τὸ.
venerabundus, σεβάσμιος, ος, ὁ, ἡ.
veneranda, σεβάσμιος, α, ὁ, ἡ, ὄγκιος, αῖος, ος, ὁ, ἡ σεμνὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ.
venerandus, σεβάσμιος, ος, ὁ, ἡ, ὄγκιος, αῖος, ος, ὁ, ἡ σεμνὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ.
veneratio, σέβασμα, ατος, τὸ, ἀίδωσις, εως, ἡ, ὁ.
veneratrix, σεμνοτέρα, ας, ἡ, ὁ, ἡ σεμνὴ, ὴς, ἡ.
venerat us, us, ὅρμη, ας, ὁ.
venerabundus, ἐπαίνης, ου, ὁ, ἐπαινέτης, ου, ὁ, ἀνακηρυκτὴς, ὁ, ἡ, ἀνακηρυκτικὸς, ὴ, ὸν.
venerius, ἀφροδισιακὸς, ὴ, ὸν.
venia, συγγνώμη, ης, ἡ, ἐξουσία, ας, ἡ.
venialis, συγγνώμης ἄξιος.
veniam dare alieni, συγγινώσκω τινί.
veniam confequi, συγγνώμη τυγχάνω.
veniam meretur, συγγνώμης τυγχάνει.
veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖ.
venio, ἥκομαι, παραγίνομαι, ἐπίειμι, ἔρχομαι, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι, ἐκ δόμων ἐξαναίνομαι πρὸς τινα, ad aliquem.
venor, ἀγρεύω, θηρεύομαι, κυνηγετῶ θηρεύω.
venofus, φλεβώδης, ους, ὁ, ἡ.
venter, tris, γαστὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, κοιλία, ας, ἡ, ἀκτὴν, ὁ, ἡ.
venter imus, ὑπογάστριον, ου, τὸ.
ventilabrum, πτύον, ου, τὸ, λικνοφόρον, ου, τὸ.
ventilatio, ἀνεμισμὸς, ὁ, ἡ.
ventilator, λικνίστης, ου, ὁ.
ventilo, λικμάω, ῶ, καταπτίω, ῶ.
ventilatio, φοίτησις, εως, ἡ.
ventito, φοιτῶ, ῶ.
ventito ad aliquem difcendi caufa, φοιτῶ, ῶ.
vento feundo provebo, impello, ἐνσπίζω.
vento fecundo uti, πνοίῃ.
ventofus, ἀνεμώδης, ους, ὁ, ἡ, ὑπηνεμὶς, ὶς, ος, ὁ, ἡ, pro inflato, πνευματικὸς, ὴ, ὸν.
ventrale, ἐνγάστριον, ου, τὸ.
ventri deditus, γάστρι, ῖς, ὁ, ἡ, γαστρίδουλος, ος, ὁ, ἡ.
ventricofus, γαστρώδης, ους, ὁ, ἡ καὶ κοιλιώδης, ους, ὁ, ἡ καὶ ὁ.
ventriculus, γαστρίδιον, ου, τὸ, ὁ καὶ κοιλία.
ventrofus, γαστρώδης, ους, ὁ καὶ ὁ.
ventrus, διλαδὴς, ὴς, ὁ, ἡ.
ventus, ἄνεμος, ου, ὁ, ὁ πνεῦμα, ατος, τὸ, ψυχὴ, ῆς, ἡ, πνοὴ, ῆς, ἡ.
ventus contrarius, ἀντίπνοια, ας, ἡ.
ventus fecundus, ἴσιμος, ος, ὁ, ἡ, οὖρος, ου, ὁ.
venula, φλέβιον, ου, τὸ.
venumdatio, ἐπιπράσκω, ἐπιπέπρακα, ἐκπιπράσκω, ἐκπεπράκα, ἐκπιπλάσκω, ἐκπεπλάκα, πωλῶ ἐλάχιστα, πωλῶ ὀλίγα πολλοῖς πρίω: ἀποδίδομαι π.
venum, ὠνὸν, ου, τὸ, πρᾶσις, εως, ἡ, ὁ, ὠνητὸς, ὴ, ὸν.
venumdo, πιπράσκω, πέπρακα, ἐκπιπράσκω, ἐκπεπράκα, ἐκπιπλάσκω, ἐκπεπλάκα, πωλῶ ἐλάχιστα, πωλῶ ὀλίγα πολλοῖς πρίω: ἀποδίδομαι π.
venus, ἀφροδίτη, ης, ἡ, ἔρως, ωτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ ἀφροδισιακὸς, ὴ, ὸν.
venuftas, ἀγλαΐσμα, ατος, τὸ, κοσμητὸν, ητὸς, ὁ, ἡ, pro gratia, χαριτοσύνη, ης, ἡ.
venuftè, χαριτόπρεπτα, σημεῖα.
venuftus, ἀγλαΐσμα.
venuftus, τερψιθέατος, ος, ὁ, ἡ, χαρίεις, εσσα, ἐν.
veprecula, ἀκανθῶν, ος, ὁ.
vepres, ἀκανθὰ, ας, ἡ.
vepretum, ἀκανθῶν, ῶνος, ὁ.
ver, ἦρ, ἦαρ, ατος, τὸ, ἦρ, ἦαρ τὸ. vere, ὁ ἦρ, ἦαρι.
veracitas, ἀλήθεια, ας, ἡ.
veratrum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
verax, ἀληθὴς, ὴς, ὁ, ἡ.
verba bona dico, εὐφημῶ, ῶ, εὐφημία, ας, ἡ.
verba vana fundo, ματαιολογῶ, ῶ.
verba intranfitiva, ἀμετάβατα ῥήματα.
verba do, τιμωρίαν δίδωμι.
verba facere, τοῦτον τὸν λόγον, ἐποιήσαμεν.
verbalis, ῥηματικὸς, ὴ, ὸν.
verbafcum, φλόμος, ου, ὁ.
verbena, ἱερόβοτανα, ης, ἡ, ἱερὰ βοτάνη.
verber, τὶς, μάστιξ, ιγος, ἡ, σίτιον, ατος, τὸ.
verberatio, μαστίγωσις, εως, ἡ, βάβδισις, εως, ἡ.
verbero, μαστίγω, ῶ, τύπτω, τύσω, ἔτυφα.
verbero, onis, μαστιγίας, ου, ὁ, μάσθλης, ου, ὁ, μεθλὴς, ὴτος, ὁ.
verbi gratia, λέγε χάριν.
verbofe, πολυλογικῶς, ῶς.
verbofitas, πολυλογία, ας, ἡ.
verbofus, πολυλογὰς, ὰς, ὁ, πολύμυθος, ος, ὁ, ἡ.
verbum de verbo, συμφυὲς, κατὰ λέξιν.
verbum, λέξις, εως, ἡ, ἔπος, εος, τὸ, ῥῆμα, ατος, τὸ, λόγος, ου, ὁ.
ad verbum, κατὰ λέξιν.
vere jam apperente, ἦρος ἤδη ἔδν.
vere, ἀληθῶς, ἀληθέως, ἀτρεκέως, ἐτύμως, ἀτρεκὲς, ἀληθὲς ἐστι, ἐστὶν, ὁ.
verecunda, αἰδήμων.
verecundia, αἰδὼς, οῦς, ἡ, αἰδοῦς, ους, ἡ, ὁ, ἡ, αἰδὼς, ὼ, ἡ.
verecundia afficior, αἰδέομαι, ἔσομαι, ἐπαισχύνομαι.
verecundiam inuitere, κατάσκιον.
verecundus, αἰδήμων, ονος, ὁ, αἰδέσιμος, ος, ὁ, ἡ.
veredus, ἵππος ταχύπους.
vereda, ὁτου, τὰ αἰδοῖα.
verendus, αἰδέσιμος, ος, ὁ, ἡ, ἀλιδοῦσιος, ος, ὁ.
vereor, αἰδέομαι ἐμαυτὸν, ἔσθια, ἀλιδοῦσιος μαι π.
vergilia, αἱ πλειάδες.
vergo, στρέφω, ῥέπω, φέρομαι ἐπὶ κ. στρέφομαι, κλίνω, κλίνομαι, τρέπω.
vergo deorfum, καταῤῥέπω.
vergo in contrariam partem, ἀντῤῥέπω.
veridicus, ἀληθὴς, ὴς, ὁ, ἡ.
verifimilis, ικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, πιθανὸς, ὴ, ὸν.
verfimile eft, ἔοικε γὰρ.
verfimiliter, ἐοικότως.
Non verfimiliter, ἀπιθάνως.
verfimilitudo, πιθανότης, ητος, ἡ.
veritas, ἀλήθεια, ας, ἡ, ἀτρέκεια, ας, ἡ, ἐτυμότης, ητος, ἡ, ἀτρεκὲς, ὲος, τὸ.
veritatis amicus, φιλαλήθης, ους, ὁ, ἡ, ὁ.
veritatis amor, ftudium veritatis, φιλαλήθεια, ας, ἡ.
veritus, a, um, αἰδεσιμώμενος, η, ὁ.
vermibus obnoxius, ὀζυκέφαλος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
vermibus fcateo, σκωλικιῶ, ῶ.
vermiculatio, σκωληκιῶσις, εως, ἡ.
vermiculate operi flores, ἄνθρωπος.
vermiculatus, σκωληκιῶδὴς, ὴς, ὁ, ἡ, σκωληκιῶσης, ους, ὁ, ἡ.
vermiculor, σκωλήκιῶμαι.
vermiculus, σκωλήκιον, ου, τὸ.
vermina, ςίφος, ου, ὁ.
verminatio, σκωλήκιῶσις, εως, ἡ.
vermino, σκωλήκιῶμαι.
verminofus, σκωληκιῶδὴς, ὴς, ὁ, ἡ.
vermis, σκώλης, ηκος, ὁ.
vetna, ἡ, σκωληκιὸν, ου, τὸ καὶ ὁ, σκεπτόμενον, ου, τὸ, ὁ, ἡ.
vernacula, οἰκογενὴς, ὴς, ὁ καὶ ἡ, ἐπιχώριος, ος, ὁ, ἡ.
vernilis, δουλογενὴς, ὴς, ὁ καὶ ἡ.
vernilitas, δουλογενὲς, ὲος, τὸ.
verno, ας, ἐαρίζω, ἀνθίσκομαι.
vernus, ἐαρινὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἐέρσιος, α, ὁ, ἡ.
vero, ἦαρ, μέντοι, δῆλα, γέτοι, ἀτ vero, ἀλλα ται, ἀλλα μὲν, ἦ γὰρ ἀλλα jam vero ὁ νῦν.
verpum facio, ἀποτυλόω, ῶ.
verpus, ψωλὸς, ὸ, ὁ, ἀποτετμημένος, ὸ, ὁ.
verres, χοῖρος, ου, ὁ, ὑὸς, ὑὸς, ὁ, ἡ καπὼν, ὁ, ἡ.
verricellum, σπυρὸς, ου, ὁ, ἐπάγκιον, ου, τὸ.
verro, ῶ, trabo, τρώω, ῶσω. pro fcopis purgo, σαρῶ, ῶ, σαρώσω, ὦ.
verruca, σκληρυμὸς, ὸος, ὁ, Galen.
verrucis deflari, ἀγνιασμὸν.
verrucofus, σκληρυμὸν ἔχων. item ἄνωθεν, ος, ὁ, ἡ.
verfari in litteris, περὶ λόγους πλανᾶσθαι.
verfatilis, πολύτροπος, ος, ὁ, ἡ, πολύτροπος ἀνὴρ.
verfatio, ἴλιγγος, ους, ὁ, περιφορὰ, ας, ἡ.
verfatus, circumactus, πλανὴς, ὴς, ὁ, ἡ.
verfiloior, πανοῦργος, ος, ὁ, ἡ.
verfipellis, πανοῦργος, ος, ὁ, ἡ.
verfificatio, ἐπεποίηκα, ῶ, ἐποίησα, ῶ.
verfificator, ἐπεποίηκα, ῶ, ἐποίησα, ῶ.
verfifico, ἐπεποίηκα, ῶ, ἐποίησα, ῶ.
verfio, στρέφω, ῶ, ὁ, ἡ.
verfipellis, πανοῦργος, ος, ὁ, ἡ.
verto, κυλίω, ῶ, κυλινδοῦμαι, τρέχω. pro volvo, κυλίω. verfare animo aliquid, διανοοῦμαι τι.
verto in gyrum, ἐνδίνω, ῶ.
verto in pulverem, κονιορτοῦμαι.
verfor in republica, πολιτεύω.
verfor, διατρίβω ἐν τισι, μένω ἐν τινὶ ἢ τινὶ, ἐν τοῖς ἐμοῖς, ἐν ἐμοὶ, ἐν ἐμοῖς.
in magna paupertate, ἐν πολλῇ πενίᾳ, ἐν πολλοῖς πτωχείαις.
verfura, τροφὴ, ἡς, ἡ, ὁ, ἡ, ἀπάτη, ης, ἡ. pro mutatione creditoris, μεταλλαγὴ ἢ διαπλοκὴ.
verfuram tradere, σκάζω τινὶ.
verfus libronum, ἰδεῖν, ἔπος, ἔπεος, τὸ.
verfus duos habens, δίστιχος, δίστιχον, ος, ὁ.
verfus facio, στοιχίζω, ῶ.
verfus, carmen, ἔπος, εος, τὸ, μέτρον, ου, τὸ.
verfus, prorfus, cum genit. οὐ, cum accuſ.
verfute, πανούργως.
verfutia, πανουργία, ας, ἡ, δυσλία, ας, ἡ, αἰσχλιότης, ητος, ἡ, κερδοσύνη, ης, ἡ, πανουργία, ας, ἡ, κακοτροπία, ας, ἡ, κακοτροπὶς, ίδος, ἡ.
verfutilis itor, στοχίτης, ου, ὁ.
verfutiloquus, ἐπέλεκτος, ος, ὁ, ἡ.
verfutus, πανοῦργος, ος, ὁ, ἡ, ὑβριστὴς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ἐπιτήδειος, ος, ὁ, ἡ, πολύτροπος, ος, ὁ, ἡ.
bene vertat tibi, πρὸς σοῦδὲ γένοιτό σοι.
vertere, στρέφω, ῶ, ὁ, ἡ.
vertere in fugam, τρέπω εἰς φυγὴν.
vertebra, σπόνδυλος, ου, ὁ, σπόνδυλον, ου, τὸ.
vertebratus, σπονδυλωτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ.
vertere fe in omnes fanas, μεταβάλλομαι πάσαν ἀνομοιότητα.
vertere folum arando, κατασκάλλω τὸν γῆν.
vertere folum, ideft migare, ἀναλύω, ἀναλύομαι πᾶσαν ἀδὸν.
vertex, κρόβιλος, ου, ὁ, ὄλος, ου, ὁ, pars fummа, κορυφὴ, ῆς, ἡ, ἀκρα, ας, ἡ.
vertex capitis, κορυφὴ, ῆς, ἡ.
vertices montium, ὄρεα, εων, τὰ.
verticalis, κορυφαῖος, ος, ὁ.
verticillum, σπονδυλος, ου, τὸ.
verticillum, σπονδυλος, ου, τὸ.
verticillum, σπονδυλος, ου, τὸ.
vertigine laboro, πασχόμενος, ὁ, ἡ, ἰλιγγιῶν, ῶ.
vertiginofus, σκοτωματικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ.
vertigo, ἴλιγξ, ιγγος, ἡ, ἰλιγγὸς, ὸς, ὁ, σκοτόδινος, ος, ὁ, ἡ, σκότωμα, ατος, τὸ.
verto, στρέφω, τρέπω.
verto deorfum, καταστρέφω.
verto in contrariam partem, ἀνατρέπω.
verto in lugum, τρέπω εἰς φυγὴν, φεύγω, ῶ, καταστρέφω.
verto in melius, ἀνατρέπω.
verto folum, ideft, arado, φῶ τὸν νωτιᾶν, φῶ τὸν νῶτον.
verto terga, κλίνομαι, ἀνατρέπω.
verto vitio, ἐγκαλῶ, ἐγκαλέω, ῶ, μέμφομαι.
verus, ἀληθὴς, ὴς, ὁ, ἡ.
verus, ἀληθὴς, ὴς, ὁ, ἡ.
verucofum, σβελίσκος, ου, ὁ.
verucosus, κονιορτὸς, ὸς, ὁ.
Verres, ὁ καὶ κατακαυτὸς.
verum, ἀλλὰ δὲ, ἀλλὰ, ἀτάρτοι.
verum dicere, ἀληθὲς λέγειν.
verum, adv. γάμμα, ἦ, ἦ, ναὶ, ναὶ, ναὶ, ναὶ, ἦμεν.
verumtamen, ἐ μὲν ἀλλὰ, ἦ γὰρ τοι ἀλλὰ.
veruntamen, ἐ μὲν ἦ, ἐ μὲν δὴ.
verus, ἀληθὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ἀτρεκὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ἔτυμος, ος, ὁ, ἡ, pro verídico, ἀληθινὸς, ὴ, ὸν, pro nativo, γνήσιος, ος, ὁ, ἡ.
verutum, ἀβελὸς, ὸς, ὁ.
velana, ἀγοπουσικὸν, ἀγοπολίτευμα.
velania, πανουργικὸς, ὴ, ὸν, μωρία, ας, ἡ.
velanio, μαίνομαι, παραφρονῶ ὦ.

vela-

velanus, ναυφόρος, ου, ὁ, μακεδὼν τῶν ἀ-
ρχῶν.
velcor, ἐρίπτω, ἐρίπτομαι τινὰ, τὴν μάχαι-
ραν τινὸς, πυκάζομαι, ἄμπ. καπυστέρομαι, ἄμπ. ἐ-
δίω, καπυστέρομαι παρὰ τοῦ, velcor fructu. ἐδο-
μαι, τρύγομαι.
velcur panc, σφογγίτης, ου.
velcor carne, ζωοφαγῶ.
velcus, ὰ, um. ἀδιάβροχος, ος, ον.
velica, æ, ἡ, ἡ, ἡ

vindicæ, ἐλεύθερος, ον, ὁ.
vindico, as, ἐλεύθερόω, ὦ, πωλέω ον, ὠνέομαι pro ab injuria defendere, κτᾶσθαι τινα τῶν σφετέρων.
vindicta, ἄφεσις, εως, ἡ, ἐλευθερία, ας, ἡ, ὠνησις, ου, ἡ.
vinea, αμπελών, ῶνος, ὁ, οἰνόκηπος, ου, ὁ, ἡ.
vinearius, αμπελικὸς, ὁ, ὁ.
vinetum, αμπελῶνος, ου, ὁ, τὸ.
vinipotor, οἰνόπωτος, ὁ, ὁ.
vinitor, αμπελουργὸς, ὁ, ὁ.
vinitorius, αμπελουργικὸς, ὁ, ὁ.
vino abundo, κίδνημι, ὦ.
vino exeres, ἀσπὶς, ὁ, ἡ, ὁ, ἐξ.
vino deditus, τετυφ, οἰνο.
vino obrutus, κατεφυσημένος, ὁ, ὁ.
violentia, μένος, ους, τὸ, βιαιοσύνη, ας, ἡ.
violentus, βίαιος, ὁ, ἡ, ἐπιφερὴς, ὁ, ὁ, ἐπιτηδὲς, ὁ, ὁ ἀεὶ ὁ.
vinnulus, ψοφὸς, ὁ, ὁ ἀεὶ ὁ, φίλαυλος, ὁ, ὁ.
vinum, οἶνος, ὁ, ὁ.
vinum austerum, οἶνος αὐστηρὸς.
vinum meracum, ἄκρατος μέθη, ἀκρατοπότις ὁ ἀεὶ ἀκρήτου.
vinum merum, χόλικ, ους, ὁ, ἀκρατοπότις οἶνος.
vinum nigrum, μέλανος, ὁ, ὁ.
vinum novum, ἄπυρον, οἶνος.
vinum vetus, οἶνος παλαιωτάτου.
vinum vile, μετρίαλκος, ὁ, ὁ.
vinum redolens, οἰνώδης, ὁ, ὁ ἀεὶ ὁ.
vinum redoleo, οἰνίζω.
vinum vendo, οἰνοπωλέω, ὦ.
vinum infundo, οἰνόχοος, ὁ, ὁ οἰνοχόος.
vinum poto, οἰνοποτέω, ὦ.
viola, ἴον, ὁ, τὸ.
violaceus, ἰοειδὴς, ὁ, ὁ ἀεὶ ὁ.
violatio, βιασμὸς, ὁ, ὁ, ἐβιασμὸς, ου, ὁ.
violator, βιαστὴς, ὁ, ὁ.
violator legis, νομοβιαστὴς, ὁ, ὁ.
violatus, βεβιασμένος, ὁ, ὁ, βιαιθεὶς, ἐνεὶς, ὁ.
violenter, βιαίως, βιαιότατα.
violentia, βίη, ας, ἡ.
violentus, βίαιος, ὁ, ὁ, βιαιτὸς, ὁ, ὁ, ἀντίβιος, ὁ, ὁ, ἐβίαιος, ὁ, ὁ.
violo, βιάζομαι, τυραννεύω, ὁ, ἰδρίζω, λυβίζω, ὕβριν.
fœdera violo, τὰ σπονδὰς λύω, παραπεπλάσθω τὰς σπονδὰς ἀκύρου.
vipera, ἔχις, ιος, ὁ, ἡ, ἐχίδνα, ης, ἡ.
viperinus, ἐχιδνεῖος, ὁ, ὁ.
vipereus, ἐχιδνεῖος, ὁ, ὁ.
vir, ἀνὴρ, ἄνδρος, ἀνδρὸς, ὁ, φὼς, φωτὸς, ὁ.
iliad. 8.
vir fum, ἀνδρίζομαι.
virago, ἀνανδρεία, ας, ἡ.
viceo, χαπίζω, ἄνθος.
vires, κάκτ, ι, ὁ, ἡ, ἰσχὺς, ὑος, ἡ, δύναμις, ιος, ἡ.
vires coeprnis, ἄκμὴν τὸ σώματος.
vires acquiro, ῥωμαίνομαι.
vires trango, πτεύομαι, πτόσσω, ὦ.
vires intendo, ζώννυμι, ὦ.
vires remitto, ἀναπίλλομαι.
vires recipio, ἀναλαμβάνω ἰσχύος.
virefco, θαλλίζω, θάλλω.
viretum, ὕλωτις, ιδος, ἡ.
virga, ῥάβδος, ὁ, ἡ.
virgam gello, ῥαβδοῦχος, ὁ.
virginalis, παρθένειος, ὁ, ὁ.
virginitas, παρθενικὸς, ὁ, ὁ.
virginitas, παρθενία, ας, ἡ, παρθενὰς ας, ὁ, ἡ.
in virginitate denio, παρθένιμι.
virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
virgo, ιπις, παρθένος, ου, ὁ, κόρη ης, ἡ.
virgo matura viro, γυναικὶ γαμὶ, γαμὶ ἀνδρὶ γαμικὸν.
virgo nubilis, ἀκμὴν παρθένος.
virgula, ῥάβδιον, ου, τὸ.
virgula divina, ἱερὰ ῥάβδος.
virgultum, φρύγανον, ου, τὸ, ῥαβδὸς, ου, ἡ.
virguncula, νεὶ, ὀλίγη, ἡ κόρη, ης, ἡ.
virilitas deficio, ἐξανδρόω, ὦ.
rotis viribus, κατὰ τὸ δυνατὸν.
virilis tatentia, ἀνδρεῖος.
viribus magnis prædirus, μεγαλοδύνατος, ὁ, ὁ ἀεὶ ὁ.
viribus paribus pugnitus, ὁμοδυνατὸς, ὁ, ὁ ἀεὶ ὁ, ἐσοδυνατὸς, ὁ, ὁ ἀεὶ ὁ.
viribus paribus, ἰσοπαλῶς.
viribus æquis, & ancipiti Marte pugnare, ἰσοπαλῶς ἀγωνίζομαι.
pro viribus, ὡς δύναμις, κατὰ δύναμιν, κατὰ τὸ δυνατὸν.
viriditas, χλωρότης, ητος, ἡ, θάλλος, ους, τὸ ἀεὶ ὁ. pro florente, ἀκμαιότης, ου, ἡ.
viriditas, χλωρότης, ητος, ἡ, θάλλος, ας, ἡ. pro vigore, ἀκμὴ, ης, ἡ.
virilem ætatem attingere, ἀνδρίζομαι.
virilem togam fumere, πολιήσιον, ὁ, ὁ, ἀνδρὸς τριτόδου.
virilia, hoc eft pudenda, αἰδοῖα, τὰ, σύδη, ης, ἡ.
pro virili, κατὰ τὸ δυνατὸν.
virilis, ἀνδρικὸς, ὁ, ὁ, ἀνδρῶδης, ὁ, ὁ.
virilis ætas, ἀνδρὸς, ου, ὁ.
virilis facies, ἀνδρωπὴ, ὁ, ὁ, ἀνδρωπίνη, ης, ἡ.
virilis proles, τὸ ἄρσεν.
virilis animus, ἄνανδρος, ου, ὁ, ἀνδρώπινος, ὁ, ὁ, ἀνδρωπίνη, ης, ἡ.
virile robur, ἀνδρεῖος, ου, τὸ, ῥωμαλέότης, ητος, ἡ.
virilis toga, ἀνδρικὸν ἱμάτιον.
virilitas, ἀνδρικὸν ἦθος, ου, ὁ, ἀνδρότης, ητος, ἡ.
virliter, ἀνδρικῶς.
virilim, κατ' ἄνδρα.
virium refectio, ἀνάκλισις, εως, ἡ.
viro maturus virgo, ἀνὴρ ὥρην, γενναῖος γαμὶ
virtor, ἀνὴρ, ἄνδρος, ου, ὁ, χαλκεὺς, εως, ὁ, χαλκήρης, εος, ὁ, ἡ.
virofus, ἄνανδρος, ου, ὁ ἀεὶ ὁ.
virtus, ἀρετὴ, ῆς, ἡ, δύναμις, ιος, ἡ, ἀλκὴ, ἠς, ἡ, ἀνδρία, ας, ἡ.
virtute pradirus, χειρὸς σὺν ἔῤῥωμένος.
virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
virulentus, ἰώδης, ους, ὁ ἀεὶ ὁ, ἰοβλὴς, ὁ, ὁ.
virus, ἰὸς, ὁ, ἡ, ἰὸς, ὁ, ἡ, ἰὸς, ὁ, ἡ, δηλητήριον, ου, τὸ, ἀνδρικὸν, ου, τὸ.
virus genitale, quo pisces ova spargunt, ὄρμος, ου, ὁ.
vis, violentia, βία, ας, ἡ, ἰσχὺς, ὑος, ἡ, δύναμις, ιος, ἡ. pro multitudine, πλῆθος, ους, τὸ.
vis, facultas, robur, βία, ας, ἡ, δύναμις, ιος, ἡ, ἰσχὺς, ὑος, ἡ.
vis dicendi, ῥώμη τῆ λόγου.
vim facere, βίαν φέρω, βιάζομαι.
vim affero, βιάζομαι, διαπράσσω, & διαπράττομαι τὴν ἁρπαγὴν.
per vim, βίᾳ, κατὰ βίαν.
vilcator, ἰξευτὴς, ὁ, ὁ.
vifcatum, ἰξὸς, ὁ, ἐλάφινος κόλλημα.
vifcatrix, ἰξάστρια, ας, ἡ.
vifcera, τὰ σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
vifceratio, σπλαγχνισμὸς, ου, ὁ.
vifco aves capio, ἰξεύω.
vifcofus, γλισχρὸς, ὁς, ὁ ἀεὶ ὁ, ἰξώδης, ὁ, ὁ.
vifcus, eris, ὄγκος, ου, τὸ.
vifendus, ἐσκεπτέον, ὁ, ὁ.
vifibilis, ὁρατὸς, ὁ, ὁ.
vifio, ὄψομ, ου, ὁ, ὄψει, ους, ἡ.
vifitatio ad punicndum, animadverfio, ἐπίσκοπος, ου, ὁ, ἡ.
vifitatio ad opem ferendam, ἐπίσκοπος, ου, ὁ.
vifito, καθήκω ἐπισκέπτομαι.
vifo, ἐπισκέπτομαι.
vifo ius, ἐπίσκοπος, ου, ὁ.
vifo dignus, ἐπόψιος, ὁ, ὁ, & Poet. Ἐπόψιος, ὁ, ὁ, & Ἐπόπτιος, ὁ, ὁ.
vifum eft mihi hoc facere, ἰδόντι μοι τοῦτο ποιεῖν.
vifum imbecillum habens, τυφὸς, ὁ, ὁ, & τυφλὸς, ὁ, ὁ.
vifum, ὄψομ, ους, τὸ, ὄψομ, ους, τὸ.
vifum acutum habens, ὀξυδερκὴς, ὁ, ὁ ἀεὶ ὁ, ἰξυωπὸς, ὁ, ὁ.
vilum perfringo, ἐκτυπέω, ὦ.
vifurus, ὀψόμενος, ὁ, ὁ.
vifus, ὄψις, ους, ἡ, ὄψομ, ους, τὸ.
vifus acumen, ὀξυδερκία, ας, ἡ, ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, ἐξυωπία ὄψις, ὀξυωπία, ας, ἡ.
vifus hebetudo, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
vifus privatio, ἀορασία, ας, ἡ.
vita, βίος, ου, ὁ, ζωὴ, ῆς, ἡ, βίοτος, ου, ὁ.
vita defungi, ἀνακλίνομαι τὸν βίον.
vita antcafta, τὰ προβεβιωμένα.
vita bene acta, καλὸς βεβιωκότι βίος.
in vita, ἐν τῷ ζῆν.
vita migrare, ἐκλείπω τὸν βίον, Poetice.
ab honeftiffima vita ad diverfam aliquem avocare, ἐν' ἄλλου βίου ἀνακτίσθαι τινα.
vitæ inftitutum, βιοτὴ, ης, ἡ.
vitæ ratio, ὁ τοῦ βίου λογισμὸς.
vitæ brevis, βραχυβίοτος, ὁ, ὁ & ὁ.
vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
vitabilis, φευκτὸς, ὁ, ὁ.
vitalis, βιώσιμος, ὁ, ὁ, βιοτικὸς, ὁ, ὁ, βιωτὸς, ὁ, ὁ.
non vitalis, ἀβίωτος, ὁ, ὁ.
vitalis fum, βιωτίμων ἔχω.
vitaliter, βιωτίμως.
vitam agere, βίον βιόω, διαβιόω.
vitam finire, καταστρέφω, vitam finire in fuis literarum, τελευτάω τοῖς μαθήμασι.
vitam tolerare, διαζάω.
per totam vitam, διὰ βίου.
vitam trangfere, βίον διαπλέω.
vitatio, κλισμὸς, ὁ, ὁ, ἀνάκλισις, ὁ, ὁ, ἀνάκλασμα, ατος, τὸ.
vitatio, ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ.
vitellus, λεκιθὸς, ὁ, ὁ, τὸ ἀχρὸν τὸ ὠὸ.
vites putares, ἀμπελουργὸς.
vitcus, φυτώνιος, ὁ, ὁ.
vitex, ἄγνος, ὁ, ἡ, λύγος, ὁ, ἡ.
vitiare virginem, φθείρω τινα.
vitiatio, διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, φθορὰ, ᾶς, ἡ.
vitiator, φθορεὺς, ὁ, ὁ.
vitiatus, πεπωγὼς, ὁ, ὁ ἀεὶ ὁ, διαφθαρμένος, σεσυρμένος.
viticus, λυγώδης, ους, ὁ ἀεὶ ὁ, λύγινος, ὁ, ὁ, ἀγνώδης, ους, ὁ ἀεὶ ὁ.
viticula, ἀμπέλιον, ου, τὸ, κλημάτιον, ου, τὸ.
vitifer, ἀμπελοφόρος, ὁ, ὁ.
vitiginous, ἀμπελώδης, ὁ, ὁ ἀεὶ ὁ.
vitile opus, κάλαθος, ου, ὁ, τὸ, καλαθικὸν ἔργον, ὁ τὸ.
vitilis, λυγοπλεκὴς, ὁ, ὁ.
vitilitigatores, οἱ, αἱ, τὸ, ἀμπελουργοὶ.
vitiligo alba, λέπρα, ας, ἡ.
vitio, καταφθείρω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λυβίζομαι, ὕβριν.
vitio vertere, οὐ φέρω τινὰ ὕβριν ὑβρίσθαι ποιῶν.
vitio fluvo, βιάζομαι, διακόπτω, κατακόπτω τὰ γυναῖκα, fluvo mulieres φθείρω, λυβίζομαι ὕβριν.
vitiofe, κακῶς.
vitiofe loqui, σολοικίζω.
vitiofitas, κακία, ας, ἡ.
vitiofum reddo, ἐκνοσέω.
vitiofus, κακὸς, ὁ, ὁ, πλημμελὴς, ὁς, ὁ ἀεὶ ὁ, σολοικὸς, ὁ, ὁ.
vitis, ἄμπελος, ου, ἡ, οἶνος, ου, ὁ, ὄπωρὸς, ὁ, ὁ ὠὸ.
vitis putata, πτοιωμένη ἄμπελος, vitis non putata, ἀμπελὸς ἄτμητος, ἄμπελος ἀκαλὴ.
vitium, κάκωσις, εως, ἡ, κακότης, ητος, ἡ, πάθος, ατος, τὸ, ἄλαβε, ης, ἡ, ἀκεστὸς, ὁ, ὁ.
vitium afferre virgini, κακοποιέω παρθένον.
vito, ἀλλάβαιν, φεύγω τὸ, ἐκπίπτω τὸ.
vitiatis officina, κακοτροπὸς, ὁ, ὁ ἀεὶ ὁ, βλαβερὸς, ὁ, ὁ.
viticus, ἀκλινὴς, ὁ, ὁ.
vitiatius, ἀκλινὴς, ὁ, ὁ.
vitium, ἀκλισία, ας, ἡ.
vitum, ἄκλιτ, ὁ, ἡ ἀεὶ ὁ, ἄκλιν, ὁ, ὁ.
vitta, ταινία, ας, ἡ, ἀκρόσειρον, ου, ὁ.
vittatus, ταινιοδὴς, ὁς, ὁ.
vitula, μόσχος, ου, ὁ, ἰωμάλη, ης, ἡ.
vitulinus, μόσχειος, ὁ, ὁ.
vitulus, μόσχος, ου, ὁ, πόρτις, ιος, ἡ, βάσσαρ, ος, ὁ.
vituperabilis, ἐπίληπτος, ὁ, ὁ, μωμητὸς, ὁ, ὁ.
vituperatio, μέμψις, εως, ἡ, ψόγος, ου, ὁ, ὄνος, ου, ὁ.
vituperari, ψέγομ, ου, ὁ, ὀνόσσομ, ου, ὁ.
vituperatorius, κακολογικὸς, ὁ, ὁ, ψεκτικὸς, ὁ, ὁ.
vituperio dignus, ψεκτὸς, ὁ, ὁ.
vituperium, ψόγος, ου, ὁ.
vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ὦ, ἐσκελίζω, ἐκτὸς μέμφομαι ὧν ἀρχομένων.
vivacitas, μακροβιότης, ητος, ἡ, ἕξις, εως, ἡ.
vivaciter, ἐμψύχως.
vivarium, ζωογόνος, ὁ, τὸ, ζωοτρόφιον, ου, τὸ.
vivax, μακροβιὸς, ὁ, ὁ, ζωτικὸς, ὁ, ὁ.
vivarium eli, βίοτος.
viverra, ἰκτὶς, ἴδος, ἡ.
vividus, ἀκμαῖος, ὁ, ὁ, ζωηρὸς, ὁ, ὁ.
vivificatio, ζώωσις, εως, ἡ.
vivificativus, ζωοποιητὸς, ὁ, ὁ.
vivifico, ζωοποιέω, ὦ.
vivificus, ζωογόνος, ὁς, ὁ ἀεὶ ὁ, ζωοφόρος, ὁς, ὁ ἀεὶ ὁ.
vivitradix, μόσχος, ου, ὁ, φυτὸν ὄρνυμι, ὁ, ὁ.
vivifco, βιώσκομαι.
vivo, βίοω, βιοτεύω, ζάω, ὦ.
vivo delicate, ἁβροδιαιτάω, ὦ.
vivo parce, ἐκ τενείρ, ἀνεδὴς, ὁ, ὁ.
vivus, ζωὸς, ὁ, ὁ, ζῶν, αντος, ὁ, ὁ, ἔμψυχος, ὁ, ὁ.
vix, ἀνῦρ, μόλις, σχολῇ.
vix tandem, μόλις ποτὲ, πολλοῦ.

U L.

ulcerátio, ὲλκωσις, ωσεως, ἡ, ἕλκωμα, ατος, τὸ.
ulcerátivus, ὲλκωτικὸς, ὴ, ὸν.
ulcero, ἑλκόω, ὠ, ἐλκοποιῶ, ῶ.
ulcerósus, ἑλκώδης, ἐς, ὁ καὶ ἡ.
ulcíscor, ἀμύνομαι, ῦνῃ, τε: τιμωρέω, ῶ, vel τιμωρέομαι σοι; injuriam tibi factam.
ulcus, cǽris, ἕλκος, ους, τὸ.
ulcúsculum, ἑλκύδριον, ὁ, νὸ, & ἑλκιδίον, ὁ, νὸ.
uligínosus, ἰσχνὸς, ὸν, ὁ, ἡ.
uligo, ἰκμὰς, ἀδος, ἡ, ἰσμαεὶς, ὸς, ὁ.
ulíus, τὸς, τινὸς.
ulmeus, πτελεΐνος, ου, ὁ, ἡ, πτελεῖνος, ὸν, ὁ, ἡ.
ulmus, πτελέα, ας, ἡ.
ulna, ὠλένη, ης, ἡ: ὠγκὼν, ὼνος, ὁ.
ulna, mensura, ὄργυιὰ, ᾶς, ἡ.
in ulnis capio, ἀγκαλίζομαι.
io ulnis puerum gestare, νήπιὸν τὸν ὠγκάλοις φέρειν καμόντα.
ulnas duas longas, δίπηχυς, υ, ὁ.
ulnárius, hoc est ulnis amplectando, ἀγκαλικὸς.
ulterior, ὑπερκείμενος, ν, ὁ, ὑπερ.
ulteriùs, ὑπέρκειμαι, ὑπερκεῖσθαι.
ultimè, ἐσχάτως.
ultimum, ἔσχατον, ου, τὸ.
ultimus, ἔσχατος, ὴ, ὸν, ἔσχατος, ὴ, ὸν: τελευταῖος, αι, ὸν, ὁ, ἡ, ὑπάτη, ης, ἡ.
ultor, τιμωρὸς, ὁ, ἡ, ἐκδικὸς, ὸν, ὁ, ἡ.
ultra, ὑπερ, & ὑπερα, πέρᾱν, cum genitivo.
ultra decorum, παρὰ τὸ πρέπειν, πέρᾱ τὸ δέον σοφὸν.
ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
ultrix, τιμωρητὴς ὴς, ἡ.
ultro, insuper, ὑπερὶη, pro sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προαιρέσεος, ἑκοντὶ.
ultròneus, ἑκούσιος, ὁ, ἡ, ἑκὼν, ὁντος, ὁ, ἡ, ἑκοντὶ, ὑπὲρ, ὁ.
ulva, ὑφὶον, ὁ, νὸ.
ululátus, ὀλολυγμὸς, ὁ, ὁ, ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ.
ululo, ὀλολύζω.

U M.

umbella, σκιάδιον, ὁ, νὸ.
umbilicaris, ὀμφαλικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ.
umbilicatus, ὀμφαλωτὸς, ὴ, ὸν, ὀμφαλὸς, ὁ, ἡ, ὠμφαλωμένος, ὁ, ἡ.
umbilicus, ὀμφαλὸς, ὁ, ὁ.
umbilicus Ventris, herba, κύτυνδον, ου, τὸ.
umbo, ὀμφαλὸς, ὁ, ὁ.
umbra, σκιὰ, ᾶς, ἡ, σκίασμα, ατος, τὸ.
umbra, conviva non invitatus, σκιὰ, ᾶς, ἡ.
umbraculum, σκίαν, ου, ἡ, σκίασμα, ατος, τὸ.
umbraculum coriaceum, διφθέριον, ου, τὸ.
umbræ, αἱ ψυχαι.
umbrariam vitam dego, σκιατροφῶμαι.
umbratilis, σκιαὴς, ὴ, ὸν, σκίασκος, ου, ὁ.
umbratilis vita, σκιατροφία βίου, σκιατροφία ας, ἡ.
umbrosus, σκιερὸς, ὰ, ὸν, σκίασκος, ου, ὁ.

U N.

una, simul, ἅμα, ὁμοῦ, ὁμὸ.
unanimis, ὁμόψυχος, ου, ὁ, ὁμόθυμος, ου, ὁ.
unanimitas, ὁμοψυχία, ας, ἡ, ὁμόνοια, ας, ἡ.
unanimiter, ὁμοψύχως.
uncia, ὄγκια, ας, ἡ, διάστημάτος ἕν ὄλον.
uncialis, ὀγκιαῖος, ὰ, ὸν.
unctio, χρῖσις, εως, ἡ, χρίσμα, ατος, τὸ, ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ.
unctor, ἀλείπτης, ου, ὁ.
unctorius, ἀλειπτήριον, ου, ὁ, ἡ.
unctus, ἄλειμμα, ατος, τὸ, χρίσμα, ατος, τὸ.
unus, χρῖστὸς, ὴ, ὸν, ἀλειμμάτινος, ὁ, ἡ.
uncus, ὁ, ὀγκώτερος, ου, ὁ, ἡ, τρίκωπος, ου, ὁ.
uncus, adject. ὀγκώδης, ὁ, ἡ, uncos ungues habens, γαμψώνυχος, ου, ὁ, ἡ.
unda, κῦμα, ατος, τὸ, ῥόμβος, ου, τὸ.
undabundus, κυμαινόμενος, ὁ, ἡ.
undatim, κυμοειδῶς.
unde, ὅθεν, ὁτεῦθεν, ἡ, ὅ.
undè? πόθεν.
unde nisi, πόθεν ἄλλοθεν ἡ.
undecies, ἑνδέκατον.
undecim, ἕνδεκα.
undecimviri, οἱ ἑνδεκα.
undecimus, ἑνδέκατος, ὴ, ὸν.
undequeque, ἑνδέκα ὅπου.
undelibet, ὁτωσοῦν, ὁτῳοῦν ὅτου;

undenam? πόθεν;
undenarius numerus, ἑνδεκὰς, ἀδος, ἡ.
undeni, οἱ ἑνδεκα.
undequaque, πάντοθεν, & Poetice πάντοσθε.
undenis, ἑνδεκαπλοῦς.
undisonus, πολυβρομήσιος, ὁ, ἡ.
undique, πανταχοῦ, οὗ κακῶς.
undosus, κυματώδης, ὁ, ἡ καὶ ὴ.
undulatus, καμπυλώδης, ὁ, ἡ καὶ ὴ.
ungo, ἀλείφω, χρίω.
ad unguem exigere, ἐπὶ ὄνυχος ἀκριβῶς, διὰ γραμμῆς, ἐξακριβῶ.
unguenta spirans, μυρίσσων, ὁ, ἡ.
unguentarius, μυρεψὸς, ὁ, ἡ, μυροπώλης, ου, ὁ, ἡ.
unguentis delibutus, μυροκαμμένος, ὁ, ἡ.
unguentis illino, μυρίζω.
unguentulum, μυρίδιον, ου, τὸ.
unguentum, μύρον, ου, τὸ, μύραμα, ατος, τὸ, χρῖσμα, ατος, τὸ.
ungues refecare, ἐξονυχίζω.
ungueulat, ονυχίης, ου, ὁ, ἡ. a teneris ungiculi, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
unguis, ὄνυξ, υχος, ὁ, ἡ, ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίστασθαι. ad unguem factus, ἀκριβὴς, ὴς, ὲς καὶ ὸς.
ungula, ὁπλὴ, ῆς, ἡ.
unice, μόνως.
unicolor, ἑμάγρος, ου, ὁ.
unicornis, μονοκέρως, ου, ὁ.
unicus, μόνος, ου, ὁ, μονοειδὴς, ὁ, ἡ.
uniforis, μονόθυρος, ου, ὁ, ἡ.
uniformis, μονοειδὴς, ὲς, ὲ & ὸς.
unigena, μονογενὴς, ὲς, ὲ καὶ ὸς.
unigenitus, μονογενὴς, ὲς, ὲ καὶ ὸς.
unimanus, μονόχειρ, ρος, ὁ.
unio, μαργαρίτης, ου, ὁ.
unio, is, ire, ἕνω, ὦ.
unitemis navis, μονήρης ναῦς.
unitas, μονὰς, ἀδος, ἡ, ἕνωσις, εως, ἡ.
unitio, ἕνωσις, εως, ἡ.
unitivus, συνεκτικὸς, ὴ, ὸν.
univalvis, μονόθυρος, ου, ὁ, ἡ.
universalis, καθολικὸς, ὴ, ὸν, ὁλικὸς, ὴ, ὸν.
universaliter, καθολικῶς.
universe, καθόλου, οὐ κοινῇ, συλλογικῶς.
universitas, τὸ ὅλον, τὸ σύμπαν.
in universum, συνλήβδην, ὅλως, καθόλουκαὶ, παράπαν, καθόλου, ὁτιοῦν.
universus, σύμπας, ασσα, ὰν, ἁπλῶτας, ασσα, ὰν.
unius causa, ταῦ ἕν.
unisonus, μονοειδὴς, ὲος, ὁ καὶ ὲ.
uno ore, ἐκ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
unquam, ποτὲ.
unus, ας, ὰς, ὰ. pro solus, μόνος, ου, ὁ, ἡ.
unus & alter, οἱ ὀλίγοι.
unusquisque, ταῦ ἑκάστου, ὦ ἑκάστε.

V O.

Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
vocabularium, λεξικὸν, ου, τὸ, συλλογὴ βιβλίων.
vocabulum, λέξις, εως, ἡ, ὄνομα, ατος, τὸ.
vocalis, φωνήεις, εσσα, εν, ὁ, φθογγὸς, ὴ, ὸν.
vocandus, κλητέος, ὰ, ὸν.
vocatio, κλῆσις, εως, ἡ.
vocativus, κλητικὸς, ὴ, ὸν.
vocator, κλήτωρ, ορος, ὁ.
vocatus, κλητὸς, ὴ, ὸν.
vocis submissa, φωνῆς. voce submissa loqui, μετὰ ὑποκλοπῆς φωνῆς, Poetice.
vocem attollere, διαίρειν τὴν φωνὴν, ἐπαίρειν φωνὴν.
vocem edere, φωνὴν, & Poetice αὐδὴν.
vocem submittere, κλοπίζειν τὴν φωνὴν.
vociferans, κελεῦων, οντος, ὁ, ὁσου, οὔσης, ὁ.
vociferatio, κραυγὴ, ῆς, ἡ, βοὴ, ῆς, ἡ.
vociferator, βόης, ου, ὁ, κραύγασης, ου, ὁ, λαμπρύνων, ου, ὁ.
vociferatrix, κακήρης, ου, ἡ.
vociferor, κράζω, βοάω, ὦ, κλαλέω.
vocito, ὀνομάζω.
voco, κράω, ὦ, ὠσω, ὦ. ad cœnam vocare, ἐπὶ τὸ δεῖπνον παραγγέλλω, Lucianus.
voco in jus, ἀναγγέλλω, διαβάζομαι, γνωτίζω, ἐγκαλέω, ὦ, προκαλέομαι, τινα, & προσκαλέω, ὦ.
voco, appello, nomino, ἀνακράζω, ὦ, ἐπονομάζω, ὦ, προσαγορεύω, & Poetice προσαυδάω, ὦ, & προσεννέπω.
vocula, λεξίτιον, ου, τὸ.
voculario, προσφωνῶ, ῶ, ὦ.
volà, δεῦρο, αμεν, τε, κατεῦρε, τε, ὴ, γύμνασε, ε, τὸ.

volatilis, πτῆνὸς, ὴ, ὸν, πτηνὸς, ὴ, ὸν.
volatus, πτῆσις, εως, ἡ, πτησις, εως, ἡ, ν. ἐπὶ πτῆ, ᾱς, ἡ.
volens, ἑκὼν, οντος, βούλομαι, ῶ, ὦ.
volito, ἐπαίτιάομαι.
vulo, ᾱς, ἴπτομαι, πέτομαι.
volo, νὶς, βούλομαι, βόλομαι, ἐθέλω.
volsella ad ossa evellenda, ἐτεύγων, ωνος, ὁ. ad evellendos pilos, τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, τριχολάβις, ὁ, ἡ, τὸ, & μαλάκτρων, ου, τὸ.
volubilis, ἑυγκρικτὸς, ὴ, ὸν, ὀυγρὸς, ὰ, ὸν, κινητὸς, ὴ, ὸν.
volubilitas, ὀυγρὸς, ὰ, τὸ, ὀυγρία, ας, ἡ, κινητὸς, ὴ, ὸν.
volubiliter, ὀυγρῶς.
voluccr, πτηνὸς, ὴ, ὸν, πτῆνὸς, ὴ, ὸν. pro velocis, ὠκὺς, εῖα, ὺ, ὠκέως, ὠκὺ, ὸν.
volucris, ὄρνις, ιθος, ἡ, τὸ, πτῆνὸν, ῆν, τὸ, πτηνὸν, ὸν, τὸ.
volumen, συστάγμα, ατος, τὸ, βιβλίδιον, ου, τὸ.
volumen, involucrum, βύρσα, αλὲ, εως, & ἐλὲ, εως, ἡ, ἐλυτρον, ου, τὸ, & ἐλετρον, ου, τὸ, ὑμὴν, ἵνος, ὁ.
voluntarie, ἑκουσίως.
voluntarius, ἑκούσιος, ὁ, ἡ, ἑκόντος, ου, ὁ, αὐτοματος, ου, ὁ.
voluntas, βουλὴ, ῆς, ἡ, θέλημα, ατος, τὸ, βόλημα, ατος, τὸ.
præter voluntatem, ἀκούσιον.
volvo, verto, κυλίω, κυλίνδω, pro cogitare animo, ἐπιτνέω.
volupe, ἡδὺ, εῖα, τὸ, ηγεικὸ, ὴ, τὸ.
voluptarius, hoc est voluptatem afferens, ἡδυπνοος, ου, ὁ, ἡ.
voluptarius, hoc est, voluptatibus deditus, φιλήδὴς, ὲς, ὲ καὶ ὸς, φιλήδονος, ου, ὁ, ἡ ἡδυπαθὴς, ὲς, ὲ καὶ ὸς.
voluptas, ἡδονὴ, ῆς, ἡ, ἡδύτης, ητος, ἡ, τερπνὸν, ου, τὸ.
ad voluptatem, κεχαρισμένως.
voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ.
voluptates fectari, φιλήδω.
voluptatibus se dedere, ἐνιδιτᾶσθαι ἑαυτὸν τοῖς ἡδοναῖς.
voluptuarius, hoc est voluptatibus deditus, φιλήδὴς, ὲς, ὲ, τρυφῶν, ὼν, ὁ, τρυφητὴς, ὴ, ὸν, ἑαυτὸν τρυφῶν παραγγέλλων.
voluptuosus, φιλήδονος, ου, ὁ.
volutabrum, κύλισις, εως, ἡ, κύλισμα, ατος, τὸ.
volutatim, διὰ κυλίσματος.
volutatio, κύλισμα, ατος, τὸ.
volutim, κυλίδην.
voluto, γρίῦω, κυλινδῶ, ῶ. pro accurate perpendo, ἐκτνέω.
volubilis, morbus intestinorum, ἐλεὸς, ὁ, ὁ.
vomer, μὺς, υος, ὁ, ἄλυκὰ, ᾶς, ἡ, ὄρυξ, ὶ-δος, ὁ.
vomica, ἀπόστημα, ατος, τὸ.
vomitio, ἔμετος, ου, ὁ.
vomito, πολλάκις ἔμω.
vomitorius, ἐμετικὸς, ὴ, ὸν.
vomitus, ἔμετος, ου, ὁ, ἐξέμησις, εως, ἡ, νόμος, ου, ὁ, cum accus. ἐξεμέσαμα.
voracitas, πολυφαγία, ας, ἡ.
vorax, ὠμοφάγος, ου, ὁ, ἡ, ἀκόρεστος, ου, ὁ, ἡ, ἀπλήστος, ου, ὁ, ἡ, ἀκορὴς, ὲς, ὲ καὶ ὸς, ἀκόρητος, ου, ὁ, ἡ, ἀκορεσμὸς, ου, ὁ, ἡ, ἀκορεσία, ας, ἡ, ἀκορία, ας

U P.

Upilio, ωνις, ωνος, ὁ, ἡ.
upupa, ηνος, ης, ὁ.

U R.

Urania, ὁ, ἡ.
urbane, ἀστικῶς.
urbanitas, ἀστικότης, ἡ, ἀστειότης, ητος, ἡ, ἀγροικία, ας, ἡ.
urbanitate uti, ἀστικίζομαι.
urbicus & urbanus, ἀστικὸς, ὴ, ὸν. pro faceto, χαρίεις, εντος, ὁ, ἡ, ἀστρατικὸς, ὴ, ὸν.
urbs, ιος, ἡ, ἡ, πόλις, εως, ἡ.
urceolus, καρύδιον, ου, τὸ.
urceus, κίμβιξ, ικος, ὁ, ἡ καμάκιον, ου, τὸ: item, ἐφεδρὶς, ιδος, ἡ, ἀσκὸς ἐλαίου.
uredo, ἔρευσις, εως, ἡ, ἐρυσίβη, ἡ.
urgeo, ἐρεύγω, ξομαι, ξω.
urgere, ἐκέρυγε, ἐρεύγεται.
urgo, ἀσκὸν, ονος, ὁ.
urina, ἄρρη, ης, ἡ.
urinæ difficultas, στραγγουρία, ας, ἡ.
urinam non fatere, ἀνεπαίσθητος εἰσέρχεσθαι.
urinarius, urinam ciens, οὐρητικὸς, ὴ, ὸν.
urinator, ὑδροβάτης, ὑδρο, ὁ, κολυμβητὴς, οῦ, ὁ.
uringr, κιδώνιον, ου, τὸ, κολυμβητὴς, οῦ.
urinum ovum, ἀρσενὸν, ὠὸν, quod & ἐπιφόριμος, ὸν, ος, & ἐμφόριμος, ὸν, ος.
urna, κάλπη, ης, ἡ, ὑδρία, ας, ἡ.
urna mortuorum, σορὸς, ὁ, ἡ ἀγὼ ὁ.
urnula, καλπίδιον, ου, τὸ.
uro, φλέγω, ἐκαυ. pro cruciare, κεντρίζω.
urfa, ἄρκτος, ὁ, ἡ, qua voce etiam coelefte fidus fignificatur.
urfinus, ἀρκτικὸς, ὴ, ὸν.
urfus, ἄρκτος, ὁ, ἡ ἄρ, ἡ.
urtica, σκαλὶς, ίδος, ἡ, κνίδη, ης, ἡ.
urus, ηρος, ὁ, ἡ.

U S.

Uſtate, ἀδημονῶντ.
uſtionum eſt, ἀδημονίαν ἐστὶ,
uſtratus, ἀδιάτμητος, ὁ, ἡ.
uſpiam, που.
uſquam, που.
uſque, ἄχρι, μέχρι, ἐπὶ, ἐως, ἀπὸ.
uſque ad hoc tempus, μέχρι τὸ νῦν.
uſque adeo, ἕως, ὅτου. ἕστου.
uſque adhuc, μέχρι τοῦ νῦν χρόνου.
uſque dum, μέχρι ἐπὶ, ἀφ' ὅτου, ἐφ' ὅσον ἐπὶ, ἐφ' ὃ, & Poetice ὁπὶ ὅπ, μέχρι, ἕρπ. uſquedum? ἕως τοῦ.
uſque eo, τοῦτο ἐφ' ὅσον, ἕστε.
uſquequaque, πάντη, πάντοθι.
uſquequo, ἕως, ὅ, ἄρτου.
uſtilis, καυστὸς, ὴ, ὸν, ἡ καὶ ὁ, καυτὸς, ὴ, ὸν, & καυσὶς, ὶ, ὁ, ἡ.
uſtio, καῦσις, εως, ἡ.
uſtivus, μακτὸς, ὴ, ὸν, Poetice.
uſtor, ἐμπρηστὴς, οῦ, ὁ.
uſtulatio, φλογισμὸς, οῦ, ὁ, & φλογιὰς, ὰ, ὁ.
uſtulatus, φλογιστὸς, ὴ, ὸν.
uſtulo, κρίνω, κατακρίνω.
uſtus, κεκαυμένος, ὴ, ὸν.
uſtus a Sole, διαπεπυρὶ, ἰος, ὁ ἡ καὶ τὸ.
uſucapio, χρόνου ἔκκτησις.
uſura, χρῆσις, εως, ἡ. item τόκος, ου, ὁ, ἐπικαρπία, ας, ἡ, ὁ.
uſuras accipere ab aliquo, ἀφαιδόνω, vel ἀφαιδόνω τινὰ, παρά τινος.
uſuras ſolvere, τοῖς τόκοις ἀποδόναι, & δίδωμι ἀργύριον ἀντόκιον.
ad uſuram dare alicui pecuniam, δανείζω τινὰ χρήμασι.
uſuarius, δανειστὴς, οῦ, ὁ.
uſufapio, πλουτίνου, ου, ὁ.
uſurpo, λαμβάνω, χράομαι, ὁμοι.
uſurus, χρησόμενος, ὁ, ἡ.
uſus, ὁ, ση, χρησιμοσύνη, ης, ἡ.
uſus, ου, χρῆσις, εως, ἡ, ὁ χρόνος, ου, ὁ.
uſu aſtero, ἀνωφελήμων, ὁμοι.
uſus poſtulat, χρεία ἐστὶν, ὁμοι.
uſusfructus, καρπὸς, ου, ὁ.
uſuveire ſpler, ὀνίσκεται.

U T.

Ut, ὥστ, ὅπως, ἵνα.
ut, pro poſiquam, ἐπεὶ.
ut, pro ſicuti, καθάπερ, ὥσπερ, οἷ.
ut, pro quamvis, ἵνα, cum conjunctivo.
ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
ut par eſt, ὡς τὸ κρὶν. κατὰ τὸ πρέπον.

V U

ut eſt apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
ut eſt in proverbio, ὡς τὸ λέγον, ὥσπερ ἐν παροιμίαις.
ut ajunt, ὡς ἂν ἔσοι τις.
ut fama eſt, ὡς λέγετ.
ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὰ σολὺ.
ut ſeri ſoler, ὡς ἔρκ.
ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
ut quid? ἵνα τί?
utcunque, ὁτῳοῦν, ὁτῳοῦν δέ.
utendum accipere, χρήσιμον ἔχειν.
utendum dare, χρῆσιν παρέχω, ὦ.
utenſilia, τὰ χρήσιμα, σκεύη, σκευῶν, τὰ, ἔντεα, τὰ.
uter, utris, ασκὸς, ὁ, ἡ, ἀσκὸς, ου, τὸ.
uter, ὁ, ἡ, τέρον, ὁ, ἡ, ἕτερος, ὴ, ὸν.
utercumque, ὁτερονοῦν, ὁ, ἡ.
uterina ſoror, ὁμομήτριος, ου, ὁ, ἡ.
uterinus frater, ὁμομήτριος, ου, ὁ.
uternam, ὁτερονοῦν, ὁ, ἡ.
uterque noſtrum, ἑκάτερος ἡμῶν.
uterus, ὑστερικὸν.
uterum ferre, κύειν, εἰ γαστρὶ ἔχειν.
uterus, μήτρα, ας, ἡ, ὑστέρα, ας, ἡ, ἔλυρα, ὑς, ἡ.
ut, uti, ὡς, ὅπως.
utilis, ὠφελὴς, ὴς, ὁ ἡ ὃ, ὠφέλιμος, ου, ὁ, ἡ, χρήσιμος, ου, ὁ, ἡ, ἄζυγος, ου, ὁ, ἡ, ἀνύσιμος, ου, ὁ, ἡ, εὐχρηστος, ου, ὁ, ἡ.
utilis ſum, ἀφελῶ, ὦ, & cum accuſ. συμφέρω σε.
utilitas, ὠφέλεια, ας, ἡ, ἀφελότης, ητος, ἡ, χρήσιμον, ου, ὁ, ἔνλεια, ας, ἡ, ὠφελία, ας, ἡ.
utilitatem capere ex re aliqua, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
utiliter, ὠφελῶς, συμφερόντως.
utinam, ὄφελ, ὤναι, εἰ ante ὄφελε, & c. cum infinitivo.
utique certe, ἄρα, γέλοιον, δῆτα.
utor, χράομαι, ὁμοι. uti aliquo familiariter, χράομαί τινι, προσομιλῶ τινι. συνήθεμαι.
utpote, οἷα δὴ, δῆτα.
utramque in partem diſputans, ἀμφισβητῶν ἑκάτερα, ὁ, ἡ.
utriculus, ασκίδιον, ου, τὸ.
utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
utrobique, ἑκατέρωθι, ἀμφοτέρωθι.
utroque, ἑκατέρωσε.
utrum, an, ἆτα, πότερον.
utrum nec ne, πότερον, ἢ μὴ.

U V.

Uva, σταφὶς, ίδ, ἡ.
uvæ paſſæ, ὦ.
uvas caico, τρυγῶ, ὦ, Poetice.
uveus, σταφίλινος, ὁ, ἡ.
uvidus, ὑγρὸς, ὁ, ἡ.
uvifer, σταφυλίτης, ου, ὁ.

V U:

Vulcanius, Ἡφαίστιος, ου, ὁ.
vulgari lingua uti, ἰδιωτίζω.
vulgaris, τριῶβ, ὑτος, ὁ, δημώδης, ους, ὁ ἡ, ἰδιωτικὸς, ὴ, ὸν.
vulgaritter, ἰδιωτικῶς, τριῶβικῶς.
vulgator, διαφημιστὴς, οῦ, ὁ.
vulgatus, διαφημιδὸς, ὴ, ὸν, ὁ.
vulgi fabula quod eſt, δῆλόν ἐστι, ασι, ὠ.
ex vulgi opinione, ἀποδοξαστικῶς.
vulgo, ας, διαφημίζω, διαδοξάζομαι, δημοσιεύω.
vulgo, κοινῇ, κοινῶς, καθόλου.
vulgus, οἱ πολλοὶ, σπάνιος, ου, ὁ, ἡ.
vulnera obligare, τραύματα τείνειν.
vulnerarius, τραυματικὸς, ἰατρὸς.
vulnerarius, ὁ, ὰ, ὰν, τραυματικὸς, ὴ, ὸν.
vulnerarius, τραῦμα, ασι, τὸ, τρωτὸ, ασι, ὠ.
vulnerattrix, σώτειρα, ας, ἡ, Poetice.
vulneratus, τρωθὶς, ωτος, ὁ.
vulneribus confiſio, πεπληγέναι.
vulnero, τιτρώσκω τινὰ.
vulnificus, τρωτικὸς, ὴ, ὸν.
vulnus, ὁτὸς, τραῦμα, ασι, τὸ.
vulnus recens, & vetus, τραῦμα νέον, & χρόνιον.
vulnus inflige, πατάσσω τὸν πυγόνα.
vulnus accipere, πυγονίτου πάσχω.
vulpecula, ἀλωπέκιον, ου, τὸ.
vulpes, ἀλώπηξ, ηκος, ἡ, ὁ, ἡ, ἐρὶθ, ίθος, ὁ.
vulpinus, ἀλωπεκῖνος.
vulpinus, κεῖρον, ου, ὁ.
vulſella ad oſſa evellenda, τάφρα, ας, ἡ, ad evellendos pilos, τριχολὶς, ίδος, ἡ, τριχολάβιον, ου, τὸ, ἀποτίλτριον, ου, τὸ.
vulſilis, πακτὸς, ὴ, ὸν.
vulſo, πλύσω, ὁ, ὁ, πλυτὸς, ὴ, ὸν, πλυμὸς, ὸν, τὸ.
vulſura, πλυσις, εως, ἡ, πλυσὶς, ὶ, ὁ, ἡ.
vulſus, πεπλυσμὸς, ου, ὁ.
vultur trifti ſum, σκυθρωπάζω, & Poetice σκυθρωπάω.

Z A

vultu kilari praditus, ἀνθρώπινος, ὁ, ἡ, & Poetice γαληνιαῖος, ὴ, ὸν.
vultum demitto, κατανεύω, ὦ.
vultuoſus, γρυσοπάθης, ους, ὁ ἡ καὶ ὁ, σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν.
vultur, γὴψ, γῆπὸς, ὁ.
vulturinus, ὰ, um, γήπειος, ου, ὁ.
vulturnus, ἄφρος, ου, ὁ.
vultus, βλέμμα, ασι, τὸ, πρόσωπον, ου, τὸ, ὄψις, εως, ἡ.
vulva, μήτρα, ας, ἡ, ὑστέρα, ας, ἡ, ἔλυρα, ὑς, ἡ.

U X.

Uxor, γυνὴ, ὴς, ὁ, ἄκοιτις, ἴδος, ἡ, ἄλοχος, ὁ, ἡ.
uxorcula, γυναικάριον, ου, τὸ.
uxorem alicui dare, συνδόναι γυναῖκα τινί.
uxorem ducere, γαμεῖν, γαμεῖ γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
uxorius, γυναικεῖος, ὁ, ἡ. pro co, qui uxori nimis indulget, γυναικεῖος, ὁ, ἡ.
uxorius ſo, γυναικεμπόρημαι, ὁμοι.

X A.

Xanthos, ξάνθου, ου, ὁ.

X E.

Xenium, ξένιον μικρὸν.
xenium, ξένιον, ου, τὸ.
xenodochium, ξενοδοχεῖον, ου, τὸ.
xerampelinæ veſtes, ξηραμπελῖναι χλαῖναι.

X I.

Xiphias, ξιφίας, ου, ὁ.

X Y.

Xylinum, ξύλινον, ου, τὸ.
xylinus, ξύλινος, ὴ, ὸν.
xylobalſamum, ξυλοβάλσαμον, ου, τὸ.
xylophagus, ξυλοφάγος, ου, ὁ.
xyſticus, ξυσικὸς, ὴ, ὸν.
xyſtos, ὁ, ξυστὸς, ὁ, ἡ, τὸ, παραπλησίως, ἴδου, ὁ.
xylus, ξύλον, ου, ὁ.

Z E.

Zea, ζειὰ, ᾶς, ἡ.
zelo, ας, & zelor, aris, atus ſum, ζηλόω, ὦ.
zelotes, ζηλωτὴς, οῦ, ὁ.
zelotypia, ζηλοτυπία, ας, ἡ.
zelotypia laboro, ἐνεζηλοτυπῶν, ὦ, ζηλῶ, ὦ, cum accuſativo.
zelotypus, ζηλότυπος, ου, ὁ.
zelus, ζῆλος, ου, ὁ.
zephyritis, ζεφυρίτης, ου, ὁ.
zephyrus, ζέφυρος, ου, ὁ.
zeugma, ζεύγμα, ασι, τὸ.

Z I.

Zingiber, vel zingeberi, & zimpiberi, ζιγγίβερι, ος, ὁ, ζιγγίβερις, εως, τὸ.
zizanium, ζίζανιον, ου, τὸ.
zizipha, ζίζιφα, ης, ἡ.

Z O.

Zodiacus, ζωδιακὸς, ὴ, ὸν.
zona, ζώνη, ης, ἡ.
zonam ſolvere, ζώνην λύειν.
zonarius, ζωνοποιὸς, ου, ὁ.
ſector zonarius, ζωνοτόμος, ου, ὁ, ἡ, βαλαντοτόμος, ου, ὁ.
zonula, ζώνιον, ου, τὸ.
zoographia, ζωογραφία, ας, ἡ.
zoographus, ζωογράφος, ου, ὁ.
zoophthalmus, ζωοφθάλμιος, ου, ὁ.
zoophytes, ζώοφυτον, ου, τὸ.
zofter, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ.

Z Y.

Zythum, ζυθὸς, ὦ, τὸ, & ζύθου, ου, ὁ, & ζύθος, ους, τὸ.

ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΡΑΧΕΙΑΙ, Ρωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι,

Πόσαι αἱ Ἑλλήνων φωναὶ λέξεις πρωτογενεῖς ὁπωσδήποτε συλλαβόντα, ἐν τούτοις καὶ Ἑλλήνων ἅπασαι αἱ τοιοῦτοι ἀναθέσεως γίγνεται, ἢ εἰ τὸ μετέπειτα ἀκριβέστερον φάσκω.

ΚΕΦ. Α'.

Θεὸς, Θεοσέβεια, καὶ λατρεύειν αὐτῷ. Ἐνθουσιασμὸς, Οἰωνοὶ, Λέγειν.

Ἀρχὴ ἁπάντων καὶ πέλας ταῦτα Θεός.
Ἔσαμεν δὲ δοκοῦσι μέσται ὁ Χρεστὸ.
Ἀγίοις ἐν χορῷ ἄγιοι, ἁγιάσασθαι.
Χορὸς ὁ ἀεὶς ἀκτὶς.
Χαρὰ ἀγαλλὶς ἀχὴ, ἡ ἐλὰ ἰλυίδιν ἴσης, ἡμέρας πράτιων.
Οὗτε Διὸς ἐς ἀλήθειαν φύσασαι.
Θεὸ δίδοτον εἶδος ἴσχει φθόνος.
Καὶ μὰ δίδοτος, εἶδος ἴσχει πόνος.
Ρίζαι Θεὸν κακὰ ἔρις.
Οὗ φιλεῖ Θεὸς, Θ' ἵστοι τότ.
Λέξεσι οἱ αὐτοὶ μέλισσαι.
Μέλισσα αὖτοι αὐτοὶ λυτὸς ἴστε Ψ ὃν τῶν γαλάστε.
Εἰ Θεὸς τὸ αὐτὸ λαντὸς τὸ λαδέμαι ἴστω, ἀμαρτάσω.
Οἰκῇ τὸ βίο ὁ εἰρὴ Θεὸ.
Τὸ ἄγιον χαρὰ ὃν τοῦ.
Εἶχεν ἀγλυκὺν θεὸν ἰμνηρόδιν τὸ Θεῦ.
Νέρον φύτεὶ αὖρα ἀγλὶς χαρὰ δίκα.
Πίστοὶ ἰσὶν ἴροὶ ὁ σφηρὶς.
Ὁ αὐτὸν δόκη λάβετον.
Ἥδιλα τελλάκει Ἠλίου τὸ τοῦτος.
Οὐδὲ ἐ Ζᾶς, ἀλλ' ὃν τὰ τοῦτος ἀπέκτος, δ' ἀπίγκο.
Ἐν ἄκρη ἐ τίγκος γάλλα τοῦ νοῦρο.
Χαίρετε τοὶ τίγκος ἀκατικτὸ βλαστανε.
Τὰ ἀθὴ δίδοτ' δύκαντες κακὸν ἀλεγκεῖν.
Ἐγδιλιὰν τοὶ γνῶρος τοὶ ἀντιχρίστ ταγεῖ.
Τὸ ἐκγέλιον ἐχ ἰσὶ τίγκος.
Χαίρωμεν, καὶ ἔκγον τοὶ χθονὸς δείγγετον ἀλίῳ.
Μεγάλοντ δία τίγκοντος ἀναβλέποντ.
Τέκν ἴρὰς, καὶ μάκαρ ἐστ.
Εἰκὼς τοὶς Θεοῖς, ὁ βίος Θέν.
Ἔκαν ὁ ἄκρον τὸ ἔκαν τοὶκόντα σύκεφὸν ἔστ.
Οἶκι Θεὸ ἀκλαὶς οὐ τοῦ' ἄγρα.
Οὐχ ἅδε τὸ ἀκίωστον ἐκ ἔκγον ἀρεῖν ἔκγον.
Πίστιθ- ἐ Ζᾶς τοὶ τὸν μοῦτον πρωτίδος κοῦτρό.
Ἅπαν σοὶ τοιοῦτοι ὁ ἔκγον, καὶ ἄλλατε σοὶ Θέον ἀκίγκο.
Οἶδε ἀδιμοὶ τοῦ ὁ ἄκτον, πάλιν ὁ ἄτοῦ τὸ ἴλιο.
Οἰδοὶ τὸν πάλιν τὸ Θεὸ.
Οἱ μὲν ἀκόμε ὁ Θεὸ.
Μετὰ θεμᾶδε εἶδον ἀκέτον ἀκμὴν.
Πλατὺς ὁ κέτρος Θεὸν ὁ βίγκοντα.
Οἱ τὸ κότο, πάλιν τὸ ἀτοῦ τρόπος δέ.
Γῶν ἐκ ἴστ μάκιστ Ζῶνὸς σημεῖον.
Ἀγαθὸ σοὶ κρίνει μέθεν Ζῶνὸς ἐθέτω.
Διὸς ἔστι κάτγον δεῖ.
Ῥᾴδιὸ ὁ Ζᾶς ἀγάπην τρόφον.
Ἔστ δ' ἰρίδος ἀντρο Ἐνυὼ ἐκπαστρο ὁ Ἐνυώ.
Καλὸ ψυχρὸ ῥέμα Θέου.

ΚΕΦ. β'.

Ἀγαθὸ, Κακὸν, Ἀγαθεῖ, Κακοῖ,

Κοὐ μερίτων γῆς ἄλλο φυτρόν.
Ζῆλος χλιὸ ἴστ ἄκτων.
Καλαμᾶδε σοὶκοὶ τὰ σοὶκέτον κεγάμενοι.
Γωνίτα ἢ κέτρος ἄρτο κακο.
Ἀλθέτω, ἴρασι ἢ οἶσι μεγάλως πνιμένοι αὖκα.
Μοῖρα πρῆτον κακὰ μοχοὶ.
Ἐκτελεῖ κλέη ἀγκακὸν.
Κακὸς τοιοῦτοι, ἀλ' ὁ ἀκίστοι.
Νυκλοῦσι κρίσοι σοικέτοι κακό.
Οὐ ἴστ τοῦτ' λόγο τοῦ χέγον.
Οὐ ἴδρασι αὐχλὸ οἱ χγίνοι.
Θέλγε τοὶ σφηρὸς ἐλεύθερος.
Σπόρε κακοῦτοι αὐτὸν ἀρτό.
Πολλοὶ μὲν τὸ ἀχθὸς χοῦτοι τοῦδε. ἄλιγος δ' ἐσκέτω.
Καὶ σοικλεῖ κρ γαθοεῖ πάν ἀγκτ ἄγκτ σίγκ.
Ἀ'φαλὸς πλάθος ἐφαλόκτος.
Πτάλοις δ' ἀρετὰν σίμοι πολλοὶ πνοῦ.
Θεραπὶς σοικέθεσο δίγκ.
Μεῖζ πολλοὶ μαρκέτοι μοκέτος.
Πολλοὶ πολλοὶ κακρὸν, χέρνος δ' ἄρκος.

BREVES SENTENTIÆ GRÆCÆ, Latine explicatæ,

Quibus omnia Græca Lingua primitive quocunque modo inclusa comprehendentur, ut eo facilius omnes Græcæ linguæ radices a junioribus edisci, eoque tenacius memoriæ infigi possint.

CAP. I.

Deus, Cultus & Cultores ejus. Superstitio, Calum, Stellæ.

INitium omnium, & finem facito Deum.
Paratum semper piorum propugnaculum Christus est;
Sancti in cœtu sanctorum exsultent.
Sphæra mundus similis est.
Arcus sine telo, & cor sine fide, idem præstant.
Dei vocem impostores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia.
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ est.
Quem amet Deus, moritur adolescens.
Aeris serenitatem stellæ indicant.
Videre vitam beatam donum est altissimi.
Quod ὁ Deum vir aliquis sperat, lavere faciens aliquid, fallitur;
Gubernaculum vitæ lex Dei est.
Veneretionis locus in templo est.
Superborum preces fortor in conspectu Dei.
Nubem mentis splendor Sacrarum Literarum expellit.
Septum fidei est sigillum.
Qui petit, dona accipiet.
Fallit fæpissime nautas Orion.
Ipse Jupiter neque plures omnibus placet, neque abhinens.
In luce Videi nabita sunt, & odramentum.
Germinet ubique granum fidei.
In rerum dextera Dei scuto similis est.
Scretamini Scripturæ, salutis fontes.
Inimica fidei dubitatio est.
Cavernas, & imam terræ ventrem calor Solis penetrat;
Initiati vitæ fendiitatem simplefiuntur.
Hoc age, & eris beatus.
Preces Diis, non boves offer.
Sponte summus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus est ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei superstitiosus cultus.
Venerandus ille Jupiter precordia hominum gubernat.
Propitiæ est humilibus Salvator, & cœli ipse januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, nisi qui indiget misericordia.
Nemo bonus, nisi Deus.
Non frustra jurabit Deus.
Cum supore adolescentes divinam audiunt vocem;
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea, quæ infra sunt, sapere oportet, sed quæ supra:
Non est ira Jovis indistum arcus cœlestis.
Bonitatis fons est verbum Jovis ali flimi.
Dei vultum reverti oportet.
Jupiter facile erefacit superbum.
Salvos ex Orci antro mortales extraxit Salvator.
Fabulum animarum est sermo divinus.

CAP. II.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

UT perdat hominum genus properat malitia.
Æmulatio æmulationem parit.
Murmurat improbus conficientiam tactus.
Jafpidem, & argentum superat virtus.
Nox, amor, & vinum magnorum malorum causa sunt.
Infinita occultat mala intimus recessus.
Acinaces vites depellit homines.
Qui male fecit, semper aliquid pretendit.
Indefinenter judicat mala conficientia.
Non eadem res lavis, & æpera est.
Splendorem non vident improbi.
Fuge illos, qui elephantem deglutiunt.
Coronat virtus cultores suos.
Multi quidem rectum quod est, eurvum faciunt, sed pauci contra.
Urbs vicos tam malis, quam bonis, eperit.
Simplices nos, & integros esse decet.
Apere ad virtutem via multos petterrefacit.
Lex conficientiam tengit.
Frustra multa pretendit reus.
Pueri ludunt nucibus, senes vero juramentis.

CAP.

ΚΕΦ. γ΄.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια.

ΕΝ σκότῳ πολλοὶ πόδες σφάλλει, καὶ πλὴν ἔνεστι.
Ἀγνὸν τὸν πλοῦν ἔσῳζε, ἡ τοῦ πιθήκου.
Τὸ θεῖον πτανὸν ἐλαθὸν φρένα.
Μυσὶν ἀνοιγομὲν μὴ εἶναι χρή.
Πυρὶ τὰ Ἰλίου ἐσχίσε Ἴλιος Ὁμήρου ἔχει.
Ἀμαθὲς ἀπαντᾶν ἐστὶ τὸν μωρὸν Τύχη.
Φίλη τοῖς Μούσαις Ἄρτι.
Οἱ πάντες σφαῖρ᾽ τὸ ἴδιον νοῦσιν.
Θῶμ᾽ φρενὸς τὸ δὲ Τύχαι.
Οὐδὲν ἄμαθὲς καὶ φρενὸς ἐ τὸ ζῆσαι.
Ἐπὶ τέχν᾽ ἀλόγοισι σῴζε.
Τὴν ἴδιον μοῖραν.
Ἀγνῶν φεύγει σε ἰσόθεον ἄλλοφρε.
Ἀφρὸν οἶνον κρατῆρι, ἡ δὲ βίβλοι μωρὸν ἄνδρα.
Ἀνὴρ σοφὸς γνῶναι πάντα χρὴ βροτοὺς.
Μακρὸνοι πρωτεῖα ἐσῳζεν ἐγὼ ἀρότρου.
Λευκὰς ὀφρυσὶ οἱ μακρόνοι χαμαιπετεῖς.
Βλέπ᾽ μὲν ὀφθαλμὸν τὸ ἀλλοῖρ᾽ τὸ κάρρος, ἐν δ᾽ ἔδεῖ ὀφθαλμὸν τὸν ἔνοι᾽ ὁ κυκεώνειεν.
Γάτου πυρρὸν τὸ τόμος κρεμάσσεται.
Χαλκὸς κρίνου ἐδὲν ἀκούει.
Αὐτὸ ἡγέμ᾽ τοῦχον μάνος, μέλισσ᾽ ἡ μέλαν.
Μόχθ᾽ μὲν τοῦτ᾽ ἡ μωρὸς ἐχρὴ δ᾽ οὐ μωρὸς.
Ψεῦδος ἀνάσσει ὠδῖσιν.
Γραῦς γραῦσ᾽ ἐξέκενε.
Μέλαν τὸ μέλανος ἡ τοῦ μετεῖς, ἀλλ᾽ τοῦ μέτρου.
Μέρ᾽ ἡ μωρὸς ἡ τόδος ἁλίσκεται.
Λωβὴ ἐστὶ τὸ ἐλαγχεῖν, ἐὰν ἡ ἐ μάτεος φέρω μακρόφ᾽.

Καὶ κῆδος νεαλέας Σοφίαν σέγω.
Πρίασθαι λάφυσι τὸν κρότου καὶ ἐνίσσω.
Πεθεγὼς οὐ δὲν δέκτορος.
Χέρμα μὲν πρωτὸν οὐ πανδαῖσι οἶμος, ἀλλ᾽ ὅτω ἡμαλὸς ὑπάρχω.

Οὐ καινὸς ἔστω ὁ μαγγάς.
Τύχαι πάσταις τὰς ἀοιδοὺς ἐαίρεσθαι.
Τὸ ἴδιον καλὸν ἐστι.
Παλαὶ ἐπαινῶ δ᾽ ἀστεῖα.
Αὐτὸ ἡ βάκλον ἀχοὶ βάπτει.
Νάρθηξ πολλοὺς εἰς σκάντρον.
Ἀεὶ ἡ πλεῖν ἔχρη τοιαῦτ᾽ ἐμὲ.
Οὐ σφῷν ἡ νέα φωνὴ ἐστι.
Τί βακχεῖ, καὶ σοφῷ;
Φίλαρ᾽ γλαῦκ᾽ ἔχειν τὸ μέλλοντα λέγειν.
Τοῦτ᾽ ἐκεῖνο τρόπος ἔχων τὸ βίστρ᾽ ἐστὶ μετ᾽ αὖτὸ ἔστιν.
Τῶν βακχεῖ σπένδε.
Παῦσο τράγῳ μὲν ἔστ᾽, ἀλλ᾽ ὁ τὰς σοφὰς.
Ἀμαστίαις καὶ σοφὸ σοφισμοῦ.
Θεσσαλὸ δ᾽ἐπ᾽ κρῶν ψυχῆ.

ΚΕΦ. δ΄.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐγκράτεια, Ἡδονή, Ἀλαζόνεια, Ἔλεγχος, τὸ Πέρασμα.

ΕΞ ἄλλου θοίνη τῶν μετρεῖ.
Ἐν βρέξ᾽ ὁσ᾽ μακάρων ἔλαιον χέοντ᾽.
Βρέχει σφαγὴ τὸ τόμου, ἐπεὶ τρυφὴ ἡ ὕπνος.
Οὐ καλὸν ἐμπλεῖν ἐφυτεύθη.
Ὀλίγα αὖτε νοῦ μετρεῖσι πρῶτα.
Κρωμᾶν δὲν ἐδύνατ᾽ ἐ νύκτωρ φέρω.
Ἐπὶ μὲ μετρεῖν, ἐ δὲ᾽ τοι μακρύνεσθαι αἴτιος, μετρῆσθαι παύονται.
Τὸ πυρὸν ἔδωμ μὲν χίον, πῦρ αὖτ᾽ ἔξεις.
Ἵζανεν γὰρ κέκτ᾽ τοιοῦτ᾽, ἐπὶ τὸν ὄγκωσε τρυφὴ κύλαν.
Οὐ πᾶν᾽ σκόλοψ ἡ ὄφιος, ἀλλὰ πολλοὺς, ἔστι.
Μὴ ἀγέρει σέρνε πάντα.
Μέσ᾽ γαμετοκτόνος, μὴ ἀνάγκαι κάκρου ἔρξεσο.
Δίκη γαστρὸς ὄλεθρ᾽, νόσους τ᾽ ἄρσει.
Ἀγέρωχοι τὸ ἀκμὴν κακὸνοι ἀπὸ.
Ἡγεμὼν, καὶ τοῦτο εἶναι.
Ἐν δὲ τὸ κρῖν᾽ τοῖς ἀπίστοις ἔμπλεος.
Γυναῖκα αἰδεῖ, ἡ ἀμαιὸ κρῖνε.
Εἰ τις σε αὐτὸν ὁ νοῦς κακὸν νέαν μέθυ, καὶ φῶτα πάλιν καλεῖ, ταῦτα δέχει σίτιον ἐρεῖται.
Ἀνὴ ἡ βαμὸς γὰρ ἀδίκημ᾽ τὸ βίβρος.
Τὰ ἱμάρμενα οὐ χρεῖσι εἶναι.
Ἄγνοι ὡς Ὀδὸν ἡ ἐν χαλεῖ πάντ᾽.
Ἄδικα μὲ γίγνεσθ᾽ ἀβρὸν μισεῖν σὲ ἐν τῷ κέκμῃ.
Λύπη δ᾽ ἐμ᾽ ἀπ᾽ ἀνὴ γάμος, ὀρθὸν ἀπαλοὺς φέρειν.
Νοῦσαι μὴ τοῦ πάντ᾽.
Παρέχειν ἐσκευασμένον ἡ πάντ᾽ αὐτὸ ἀμεσθεῖ.
Ἡδὺ ἐστ᾽, ἡ σκοτεινὸς κρατεῖ.
Βάκχ᾽ βλέπ᾽ κάπῃ λοιπὸ.
Μὰν σφῶν ἀμοὶ δίκης.
Ὄφρα τὸ πλοῦτ᾽ ἐ ἔτοιμ᾽ ἡ ἄγειν ἐγίνετο.
Γαστέρα ἄμεσε κακὸν.
Ἀγαθὸν τὸ τοῦτο, ἐ τὸ πρωτεῖον.
Ὀλίβρ᾽ ἐδὲν τοῖς βίβρου ὄφρα.
Κακὸν μάνιαν κακὸν.

CAP. III.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

IN tenebris ambulans pedes offendit, & errorem sequitur.
Agros, & civitates, Sapientia, & navim gubernat.
Crebro impingetur lapius incidium est.
Confidum arcanum mulieri ne aperias.
Ilias Homeri de Troja historiam continet.
Portus intellectatis Ars est mortalibus.
Aurora Musis amica.
Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Ineirat mentem ipsa Artium dulcedo.
Exigus est confuetudo inter lucem, & tenebras.
Estantem in vim reducito.
Stultus aquam colat.
Aigenio delituit mittimus carmen.
Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Parentum loco praebitatores in honore sunt apud mortales.
Discipulus est pistoris pulicior dies.
Duplum vident, qui didicerunt litteras.
Fellitum in oculo litatrix cernimus, in proprio vero ne trabem quidem animadvertimus.
Orator impiobus leges subvertit.
Chordas pullate novit cantor.
Equidem ferme luit latinæ irrifor, fiultos, & ignarus.
Magnum quidem Ipirat Ilultus, robur vero ipſi parvum.
Reprehendere omnes sciunt.
Fatuus fatuum invenit.
Non feriem Puerat, sed versus curæ funt.
Momus, aut nothus unguento non ungitur.
Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestat, ſtulte ſe gerit.
Sæpe etiam ville veſtimentum Sapientiam tegit.
Videt senex ea, quæ ante, & a tergo sunt.
Dux viæ laterna est.
Aspera quidem primum ad eruditionem via est, ſed poſtea fit plana.
Non præclarum agit rhetorem, qui obtuſa eſt voce.
Sani omnes agiotos sanamus.
Propria cures.
Multos errare fecit dementia.
Sibi ipſi ſtultus, ac mulieroſus dolorem cenſuit.
Ferula diſciplinæ ſceptrum eſt.
Vir ſtultus vafi perſtorato ſimilis eſt.
Non eſt Sybina abſque tumultu.
Quid commercii habet artifex ſedentarius cum homine docto?
Tilia allii caput habens futura prædicit.
Cæcus cæcum ducens in foveam ſeipſum cum illo præcipitat.
Ab ignavia abſtine.
Barba quidem hirco eſt, ſed non mens ſapiens.
Peccat & ſapiente ſapientior.
Vaticinum ſervum dominus honorat.

CAP. IV.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas. Superbia, Cibus, Potus.

EX alica confectum epulam ventrem implet.
Perdit genus hominum faſtus.
Fervet cutis, quando in comeſſationibus luxus dominatur.
Non manibus abſterget meretrix.
Pauca abunde med ocribus ſufficiunt.
Braſſica bis cocta mortem fert.
Ne formam, aut velles ſordent turpiter amati, morochthos habent.
Ne præſentem aquam effundas, priuſquam aliam ſis adeptus.
Sicut Notus pulverem, ſic luxuries improbos gyrat.
Ludere non adolescentibus, ſed infantibus licet.
Non turpiter coire decet.
Ne furtivis nuptiis vaces, nec Venerem obſcenam exerceas.
Sirim expellit nectar, panifque lumem.
Superbi homines in conviviis fluiti ſunt,
Placidi, ac mites nuſquam.
In Sepulcro vero reliquis ſimiles.
Percrundia mulierem, non color facatus ornet.
Si quis in convivio plurimos evacuat calices pnſir, & alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute cenſetur.
Pro cibo lac fugit infans.
Evomita iterum vorat canis.
Panis, & cereviſia funt vitæ pabulum.
Utinam non ſit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Non quivis ſuavis ſuavia comedit edulia.
Purpura indutus pauper fui ipſius immemor eſt.
Apella eſt, non veſcitur carne.
Vino Bacchi poculum manat.
Famem jejunus nimium expellere cupit.
Sacra Liberi in montibus olim, & vallibus facta fuer.
Fabas inducat fames.
Melius eſt lobrium eſſe, quam crapulari.
Uber infantibus obſonium præbet.
Devorant canes rejectamenta cornarum.

Πολ-

Πολλῷ γε πλείους λιμὸς ἐξῆν ἄνδρας ἀπολέσαι
Μᾶλλον ἢ γαστρός.
Σιδήρου στρεψάμενον ἔτρωε νέκυς.
Ἔστησε δὲ λίθῳ πικρὸν λιμὸν ἀνάγκη.
Ἄλφιτα δὲ λίθῳ πικρὸν ἀνάγκη ἔχει.
Τροφὴ θηρίοις ἀεὶ αἷμα ἦν.
Τρεχέλου κλαῦσα τόκου μεταβρὶς ὁ θάνατος.
Ἔκ᾽ὸν μέλαν ἀρίστου.
Ἡδονὴ ἕλκους πικρὸν.
Κ᾽γμὸν ὦ φιλόπατρι.
Κυκλίου πόνημα λύκου.
Βρότου κορυφαῖος ἐλεγε βιβλίον.
Ἀλλοτρίοις ἐ γλυκύτατα ὁ πόνος θάνατος.
Ἀλοὰ γαστρὶ οὐ πλείονι δίκαιον.
Κάκτου δὲν χρῶνται ἄκαιρη δάκτυλα σφάλαι.
Πλάκων ἀμφὶ πλακοῦτι κρίσις ἐστὶ τῶν φέροντος.
Καλὸν μέλαν αἷμα, ἢ μικρὸν ἓν σάρκα.
Ἀγαλλεῖ σὺ μὲν ἔχεις λαιμοῦ, τὸ δὲ πτερύνου αἰδεῖ.
Ἄγνωμ μὲν κεφαλὸν γάμον, ἀλλ᾽ ἐκ ὀδυλμοῖ τοιλλίου θυμίτων.
Ὑγιὲ ὕπνου τυφλοῦσι πλεῖστον πτωλῆ,

Κ Ε Φ. δ.

Διεκεκοσμῆς, Ἀθαλὶς, Κερκὶς, Θίμι, οἱ Ἀγρόνοι, οἱ Ἀγρίμμοι.

Ρ᾽Ἀθεν μὲν γὰρ πόλει σώσω τῇ φαλακτίοις, ἀλλ᾽ ἐνὶ χόρτι δόξι ἐστιν, ἀναπαλὶ.
Πέμμ μὲ ἐνέσπ ζίμπερ ἄπαστες, ἀλλ᾽ ὁ λεζίω.
Οὐκ ἐτι δεσπότες ἀλὸ σταῖρο.
Ἀ᾽λκιμοι καὶ᾽ἀλέτοροι οἱ λοιὶ ἐρυσθτοστοτοι.
Ταγγὶ πτῆτι λοτρω.
Τοῦτο ἐσκωι δότα μάζητο.
Ἀρχὴ ἡ πόλεως πόδε ἐτί.
Σκεπτοκοτο τγιῶσι ἐστοκοι.
Θίμιλλα Θίμιδος ἐν Ἀ᾽λεβρώσκοι κόπαι.
Μίλλα ἀδεφιλεῖτ᾽ ἀγωὶ.
Μὶ τὸ μέλαν τρωγτὸν, λιβίλλω τπλῶν μὲ δικάμενοι.
Μιδίνε τεθλάσσει.
Μὶ ἀγωνίκτο δεῖ τὸ πανὶρ ἀνέπτα.
Καὶ γρὶ ἐζεῖτο ἄγνωτον ἐν ἀγκῶνι.
Εἰτ᾽ ἐτ᾽ ἐλθ᾽ πτῆτι ἐ δικάτοτε.
Δικάω δέδρα δεδόκαμ.
Νικοτνι τὸν δίκλε ἀδικία.
Οἱ μὲν ἐκ εἶδεν, δ᾽ ἔρχιτο.
Ἀκλεδοτατον γὰρ δικαιοῖ δίκαι, γῆ δὲ δικαιοῖ ἄβρα.
Ἀ᾽χμιτοι ἐρεθλὶ πλάκαται ὁ μάκλεν.
Βακαλλὶ τοιτῷ πυλαῖ οὐν γ᾽ ἀγοδὶς, οὐν τε κικλὸ λέπι.
Λίπλει ἐ μικρῷ- μακρύνων σπάρτο.
Λίπλι ἐ κλιμπρὸν τοῦ τέλεμ.
Ὁ᾽ ἄγρωμ σῴδλὶ, εἰσὶν σῴδλὶ ἐτί.
Αἱ τοχνι κιτοὶ· ῥᾴδ᾽ ἐλλιν ἀναβεβλμένον!
Σπάσθι μὲν ἐ κπκμένοι, σῴκη δὲ μέσῃ, ἐπιθημι.
Ἀτεχνῶς σπρὶ ἐκ βιωμένῃ πλάθει βλέττοι.
Οἱ γμένι σπκεν τε κλαῖσι, δὶ᾽ τὸ ἀσζεν.
Τὰ ξωὶς, μὲ σὸν μέσον λέγε.
Μὴ φθίσει χρίσπτοι κνεῖν.
Λιτρὰ δίκαια δίτρ᾽ ωρὶ

Κ Ε Φ. ϛ᾽.

Ἀγλαΐα, Ἀθαναΐα.

Αγλαὸν ὄρυσ μολοὶ δὲτοὶ γυρὶ.
Στοιδ᾽ οἶκε πτῶλε κατὶ ἀζῖτοι.
Λέυε γὸγκτοκι βρυκζίτοι.
Θαυκζίμενοι τοκι τύτρωτι.
Οὐδὲ δολὸς δικκ᾽.
Τοῦ τε βωμὸ ἐσχήκης μάτρακτ᾽.
Θάγεσι μετωνίοι τοκι.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Ἥμενί μα τόδωκε, τὸ δ᾽ ἤμεν λιμὸς ἐλυγκρε.
Σκοῦτ᾽ μὲ βακκ᾽ μαγεῖς ἐμενυτο.
Ἔνδα ἡ ἐνδ᾽ ἐλεν ἀσσπα δωκοτοι.
Γαῦ σκμοτοι γαμφ κρίκτοκα.
Λαμφὸ ἐνδο ἔλαγον ἀρκ ἀνέλας.
Δόρε ἐς σγωτι μέλι τῷ μέσῃ δίκτοφ.
Οὐκ ἐ σκλὸ κλαῖσι δδλε ἀσκὶ.

Κ Ε Φ. ζ.

Πάνθ, Ἀταραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλια.

Ἐλαφθ᾽ τρὶ λαγωὶς ποτὶ τυχίαι ἐρίζοσι.
Ὁ᾽λίγον μολὸν, σάφρον κε κλόν.
Οἱ δαμδλοιστοι τεχμήτον γάμοι κυρ.
Οἰθ᾽ ἀτρωτος, τυνὸν ἐλυκμ.
Κακοὶ ἐβροὶς ἐστοκ τῶν ἀλκοὶ.
Ἡ᾽ὸχμ τυτοῦσιν ἀγοὶ.
Καὶ ἀγωνος δέχκοκ χρυτὸ.
Πλὸν δὲν εἶδε τὸ ὕρυ ἀδρὸν ἄλδυ.
Φέτκο βροὶ ἐπιωδὸν καὶδωτ.
Ἔχκαλ γλωσσὰ δέρκ.
Πλαιὶ βέτ᾽ πλδωτ, σκίρκοτέρτοο.
Ὁ᾽κῶλκ νὶ πλοῦτι ἐπμ.
Φιλόπυτοι ζωὸν μάγμοι.

Multo plures fatietas, quam fames, perdidit viros.
Ne quid nimis.
Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Quilibet in propria pelle latitat.
Panis ex farina crassiore exignam delectationem habet.
Luxus semper tumultus caula.
Colli sanare morbum gulosus non potest.
Flava poma placent.
Voluptas esca malorum.
Cedat unus multitudini.
Virga cinctionum puerorum decor.
Poculum cerevisia plenum dolores expellit.
Lucaniam non gustabit, qui cenam asperna tur.
Venter cæcus verba non curat.
Meretrix fers pessima cote abstergit lachrymas.
Mustum, & ticadæ caro cibus sunt optimus.
Refecare comam porius, quam nutrire, virum decet.
Ornat corpus quidem vestis, faciem vero pudor.
Os puteum paribus fatiari, sed non oculi saepissime possunt.
Frustlo panis liberta tem vendit parasitus.

C A P. V.

Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi.

Facile quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursus collocare, difficile.
Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Non est dominus absque serva.
Rege dormiente populi ferociunt.
Veloces sunt latrocum pedes.
Det locum superiori inferior.
Magistratus civitatis caput est.
Cavillatorem sequitur injurius.
Justitiæ fundamenta in Academiis sunt posita.
Cura est certamen præsidi.
Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Neminem irridebis.
Ne duleas propter patrem absentem.
Neque ignorum illi præsens.
Unus est servus domus herus.
Dodra farunculum perfequitur.
Justitiam injurium premit.
Qui nescit diffimulare, nescit regnare.
Dominum servus, & dominum sequitur famula.
Servum triturantem hordeum ne correhendas.
Balneator in eodem fulio & probum, & improbum lavat.
Varias spargit præstigias præstigiatror.
Inepiæ non sunt animi virilis judicium.
Bonus princeps commune bonum est.
O fallacim inanes! heu duli inumeri!
Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
Auferus parens potris buccellam vi aufert.
Neque flere, neque lamentari regem decet.
Commune quod est, ne tuum solum dicas.
Ne injuste opes possideas.
Libra justa justitiam servat.

C A P. VI.

Fortitudo, imbecillitas.

Illustrem heroa bellum nulla re privat.
Calumna domus filii sunt marci.
Gigantis robur in brachio est.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timieus audax est.
Pugna pro aris, & focis.
Audacia pernitentim comes est.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una fame premirur, pars altera nulla est.
Dimidium serva rex miferare tnuum.
Hinc illuc trahit invitum potens.
Sanguit crudus corporis flectit robur.
Muitam iotus lamentatione aleus excitat.
Membra, & animum fortem in certamine hasta ostendit.
Noa in certamine edoleseentiam exercet jactator.

C A P. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

Cervus, & lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis similes sunt.
Qualis fusus, talis colus.
Pessime eolit vineam aper.
Quiete dormiunt otiosi.
Etiam fusus instrumentum utile est.
Præter somnum nihil fania membris medetur.
Onus segni impone asello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatin vitam reddit modestiorem.
Perfequitur veritatem somnium.
Laborioſom animal formica est.

Ἐκτοῦθ', ὃς ᾧ ἀκούσῃς, ὃν πὴν μοῦτε σοφὸν Θεῦ.
Γνησίη μὲ λαοὶ κλείουσ'
Οὐ γὰ πολὺ
Οὐκ ἐσσὶ τάλαι κρὶ ἔλαι σῖμι.
Μέτε γ' μέλεσσι πδεσάμενος.
Καὶ ἀπόθ', κρὶ ὃ αὐτὸ ἐσσὶ ἔσα τοῖν κακοῖσιν.
Τῷ γὰκο ἐσσὶ ἔσα ἐσσὶ ἐ χρῆσθαι.
Ἥμενος ὄφρ' ἐν ἄπρ ἐκὰ.
Σίδηρε, κρὶ χαλκὸς τοὶ ἐνοχεῖσι τῶν χεῖρὸν ἐκτεῖδουσιν.
Πεῖθεσθε κρὶ αὐτοὶ ἐρατοὶ ἐκκοτοῦσι.
Οἶσι ἑ τοιαῦτ' ἰδιοὶ ἀγαίνει, ἐπὶ μὴ σαφηνῖζ αὐτοὶ ἑ λέκθ'.
Σχολὴ δαίδοντα αὐδοὶ αἰχή.
Οὗτ' ἐκ ἐσὶ τρόπος ἐσὶ ἐκ ἐσὶ τοῦ.
Κελαὶ σὺν ἀγαθὰ ἐσὶν ἐκαὶ ἐκ ἐσὶν ἐσθλὰ.
Ἀϊδῶν αἰζῆ αὐδοὶ αἰρὲς ἐσὶ.
Τῶν δαιδὸν αὐτὸν, γνοὺ, σὺν δαιδὸν δαῖνα χρέσι.

Χαλεπὸς ἀγορῆι μηδὲν χαίζει.
Δὶς ἀκοὺ κοσμὶ λαζέσθαι σὺ ἔναντα.
Σταφίδες ἴδωσι πίτυρα κοιλαίνουσ.
Ἢ μείρακα τῶν χαρίτων ἐοῖσι, ὣς ἀδὶν ἀφιλῆ.
Ἀλλ' ἴδιε τοῦ πολὺ ἐδὲν τράχυμα τέλειον.
Οὗτ' τελεῖ ὁ ψυχὸς, ἐκὶ μικρὸν ὁ ἔξυσ.
Μᾶλλ' ὁ Ζέσυφος πίτυρα κλίνι.

ΚΕΦ. ϛ.

Ἔρις, φιλία, Ἀγχέθεια, Ἐυβρις, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλλεθερηγορία, Φιλαργυρία.

Σκέψαι ὁμίλει, κοινὰ σκαῖρα μαθήσει.
Χὴ χαμαὶ κιπτεῖ, ἐκκτακὸς σε ἐκτελῶν.
Ἀγκαὶ ἰλιὰ ἔχμ μάλιστα, ἢ ἐν φησὶ ἔχθ· τρίφω ὁμίκτου.
Ἔσχα ἔρυτα μεσθ·
Μὴ φιλῇ ἐνωμοσ ἐν πασεῖσι λάμπτρον.
Ἔκκλει λέγγυσσα ἄλλοι.
Ἀγτὶ ἀκαῖρει ἐσὶ ὁ ἔκπτωσ.
Μέτ' γ' ἐκκὸ τοτ' πεῖσι κακὸν ἔδτμο μαλάθγοις,
Ἔδιοι τοιῆσαι μὲ παραβρίμοισι ἔδωι,
Ἀστὸν ἄφρ', λετε χαῖρε.
Πεῖθῃσι ἐοῖ τοχύ.
Νώμῃσι μεσὰ πεθρῆι.
Πολλὰ χλεῖν ὁ φιλίοι ἐτρωσὸ λόοι.
Ὅταν αἰσχύνῃ ὁ συκοφάν, φλόνεῖ ἴσῖ.
Ἄτιτρον μοὶ ἐκκίαι
Δὶς τοὶ οἶδι αἶσα κακοὺ.
Μαγίοις μὲ ἐκκὸν γε ἐλάτρω λίστρα γοῆσι.
Οἵ ἐσσ φρένα τοῖσι.
Ἀναβλύσει αἶδω μέτοι ὁ μαλήσειοσ ἢ κραγὸν,
Εἰσὶ γὰ ἔφτυσ οἱ κλαυτὶ κόρακα.
Μᾶμμα βρέτη ἐρωτα φιλίαν.
Ἔνεκ, ὁ φιλεῖ ἀγαμαι ἐχρῆ.
Χαῖρε χαῖρε πίστα.
Βρύχες τοιοῦ ὁ ἔναμος αἰμάλλω.
Εὐδὶν χρὴ τὸν ἔταμρε ὕμον, ἢ κρὶ μὲ σκυλεῖ φρονῶν,
Χαλεπὸν οὐ μὲ φιλεῖται.
Χαλεπὸν ἐὸ ὁ φιλεῖται.
Χαλεπώτερος ἐὸ τὰ τοῦ.
Ἀ κακὸν χαλεπὸ φιλάτρω.
Μᾶλλον φιλοῦ τοῖσ, τρὸν ἂν ἐξετάσῃς τῶν πίχρατων τοῖ πρακτέρος φίλοις.
Πτωχοῖ κτακῷ μεγαίρει.
Ὁ χλοιὸς κρόκος.
Σχέδιοι φιλεῖ ἐχθροὶ.
Στέργε αἰσθάζει, κρὶ ὁ μισῆσ, πὸ ἐὸν μεῖζον.
Μακρὰ ὁ χρόνοι ὄργι ὁ χαρτ.
Τὰῦ σὺν λέσθαι, σὺ ἔμαλλοι.
Πολλοὶ τρωκζῆτ, ὀλίγοι παλδίαι φίλοι.

ΚΕΦ. Ϛ'.

Ἐφροσύνη, Λύπη.

Κλεῖον μὲν διότοσι ἀβλάπτων, φίλτὸν δὲ Ζῆλα.
Οἱ ποιτοὶ ξίνοτ, ἢ δὲ πτλαὶ ποιτοὶ.
Μέμφι πάρα σὺν ἔλαι ἐκκοῖ.
Πίπερ ἔφρισ, ἔκλιπεν μοὶ ἐλαῖκλα.
Καὶ μὲ καλδὸν ἐκτορο ἔκτορο ἔκτορο.
Ὀλορύμενοσ παρελείπεν ἔκτορο.
Μεζέρεσ σύμμιξ μοι.
Ἕλμαν ὕδει σὺνοῖκ αἴξῃ, ἔστε μισέδη.
Βεζηχρὸν νύκλας πλοι.
Τὲ ὁ ἐμόλας χρυσὸ πεῖσμα τοῖσι.
Οἱ ἐκκτα σὺ ἔλαι ἐκκοῖ.
Δίκτοιοι τέρνοντ ἐ ἀνδρὸν ἔκτορ.
Σκοῦδα κρεῖ, χρὴ μὲ ἀκοῦσεστοι.
Οὐκ ἐσ τὸν ἔδτμο ἔρυτο δικοῖ.
Θυσίστιμα ἔστ δαίδοι δὲ τέγοι.
Βλώσσοντοι τε κέλευσ σὺ χρόνι ἄλλοτμι.
Σκοῦδοι ἀλλοκρὸν χρυσὸ πεῖσι.
Μέτοι ἐσσὶ θυμῷ.
Καυχᾶσι χαλεὶ λαμπὸν κλέοντοι δρῦζ.
Σκοῦ ὁ ἔσ ὁ ἀναγκαῖα σὺ τὸν ζωὸν,
Ἰμπνέοδης πτοκοὶ λύπη σίκειν.

Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui stiva jungitur.
Cura nihil impossibile est.
Non quilibet asilum, & clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum, & arator quietus arit diebus dominicis.
Nendo sperare civitatem, non facile ait.
Non absque sonitu sunt opera Vulcani.
Æs, & ferrum manuum contrectationibus atteruntur.
Oves, & capras cura custodit.
Congregat oves pallor bonus, ne lupus eas dissipet.
Otiosum dedecus comprehendit.
Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aqua subacta.
Egregie dominum juvat vir impiger.
Magnum certamen magnum meretur præmium.
Ab ignavorum consortio abliter, sciens ignavorum exiguam esse gratiam.
Molestum laborem manus recusat.
Non aujsivis est, certe in litore saperc.
Aquæ guttæ saxa excavant.
Sollicitudo cor devorat, & nihil prodest.
Absque sudore, & labore nullum opus perfectum est.
Ubi major labor, illic major voluptas.
Frustra saxum volvit Sisyphus.

CAP. VIII.

Amor, Amicitia, Inimicitiæ, Odium, Adulatio, Invidia. Liberalitas Avaritia.

Cultivantis conversatione utens, ipse quoque claudicare discet.
Manus manum lavat, & digitus digitum.
Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexato similis est.
Attenuat odium amorem.
Ne fuge socium in malis confitutum.
Helleros gratia dormit.
Cibo indignus est alientator.
Ne anum improbam tuis manquant ædibus recipias.
Hospites pauperes ne negligas, cum videris.
Vile donum, vilis gratia.
Socrum nurus odit.
Flagrat nurus odio socrus.
Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
Affentator, cum salutat, vulpes est.
Amore felem mus prosequitur.
Venerari parentes liberos decet.
Noverce ne attingas fecundos parentis tui lectos.
Amor mentes necat.
Abunde accipit solus is, qui beneficii memor est.
Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Infantis avia amorem pascit.
Socrus fidelis anchora tuta est.
Gratia gratiam parit.
Retia fodalis blandus struit.
Sinecrum oportet esse fodalem, & non obliqua animo volvere.
Et non amare durum est.
Et est amare durum.
Dutiffima omnium res.
Amare, nec potiri.
Neminem tibi adjungas amicum, priusquam explotaveris, quomodo proinbus amicis sit usus.
Mendicus mendico invidet.
Qui annuit, debet.
Odium amicitiam findit.
Fratres dilige, & matris consilia non aspernate.
Rara avis in terris est gratia.
Ulula cum lupis, cum quibus conversaris.
Multi meum amici sunt; pauci veritatis.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

HEdera quidem Bacchus delectatne, capella vero Jupiter.
Incolæ hospitibus, ipsi vero urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, esca fluitos capio.
Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans consolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Defertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Cicinnum febris quotidiana vellicat.
Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Non omnia vulnera sunt fanabilia.
Discis delectabantur, & jaculis jaculantes.
Pectus pulta, & fiebilis vocula audiretur.
Non finit maturare consilia luctus.
Vociferante uno, etiam alter bellulno impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium trifitia.
Frustra tempus tenet spectator.
Cachinnatur claudus frangenta recto ilia.
Angusta via est, quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.

395 Hæc

Η'λίθιά τοι κατ' ἄντα λόφοι κεκλιδὸν ἔλασται·
Χλοῦ τοι χρῶτα θάμνοι ἀδηκτοκομοῦντα τέτυκται
Οἷς ἐνδοῦσι ἀμφιτιθέντα. ἀραιοσκόπε.

ΚΕΦ. ι'.

Ἔλαφος, Θῆβις.

Ὄ'ντα ἔστιν ἐ ἔλαφος.
Περὶ τοῦ κεφαλὴ μορμοῖ.

Θῆβις ἄκοντι φάσκε
Οἰμώξει βροτὸς οὗτος, ἐγὼ τε κἀμέ.
Ἐγχείη, τάχα δ' ἔσσι.
Θάλασσα χρῶτι ἐκτίλλει τοξάσαι·
Ῥηΐδιον ἔπειτ' ἐστὶ θέρσαι.

Μύτις γὰρ ἐσσὶν ἔξης ἔλαφος, ἐ ναλῶ.
Οὐχ ἅπαξ φοβέσασα κἀμβάλασα πρόξεν.
Ταχυπόδης μάλιδρος. ἦ νικήσει Θ' τὸ καὶ κυδοκλέα·
Νέοτμον κλαδὸν σκεύει.
Καλαύροπι τὸν ὄφιν, λυγρόν.

ΚΕΦ. ια'.

Ἀ'κάνθιον, Φιλοθρωτία.

Ζ'ῶσιν ζωαὶ κακὸν ἄμοιρ' ἀμοιρ'·
Γ'ὰ γὰ πλάσαν αὖθι αὖτε·
Πλαπτὸν πάντα αὐθρὸν ἐ χρὴ τρυφόμεν· ἐ
Σκληρὸν θυμὸ κομᾶσι.
Ζώοισι πρωτὸ κακὸν γνῶναι ἀνάγκη·
Οἰκέτται γὰρ τρέφονται ἐκ τοῦ σπαδικὸ τοιμενδ'·
Μισεῖ τὸν δέσποτον ἐ τὸ Ὀλύμπιο πατρὸ·
Κἀν πείθωσι τινὲ ἐ ἐν ἡμισείαι ἀνδυῆσι·
Ἀγελδὸν ἀνδρὸν ἔρις, μέσοι λόφοισι.
Σκέπει τοῦ σπαραγμάτιον κἀκὸ ἔρεικε.
Τοιχεῖοι δάλοι ἐπορεύει.
Βλάπτει τὸ ἄλφι θυμὸ οὐ ἐρρῖπί τινά·
Σπανὶ μέτρι κόμαι γλάδε.
Τέρασι ἀσύτοις ἐ λέλακ τὸ σὸν, ἀλλ' ὀμμασι αὐθρωπίοι κρατεῖζον
νου ἐ
Νάσθ' ἐκὰκ ἀσκάλο.
Γένεσι πάλαι κάκοι ἐκβέσι ἐκὰ·
Πάσσασα, καὶ τοῦδ' ἴδε ἀμάξιο ἔερὸ·
Σκιόεσ βακτὰ ἴδε οὐ ἴσε, καὶ ὁ σῦκε·
Ἐ ξυνὸ πᾶσ δοῦλο τὸ πάντ' ἔδε.
Ἐλέμοι ἀγνοῦσι χαλκαύλακα τοιχεῖα πλάστοι ἐ
Οἰ κτάνωσ τῆ κρίσι ἐδὲ ἴσεχε.
Νάσης νυδὸς σμίλεως παρασκάλο·
Ἐλαὶ ἴδε σὲ σίδε.
Οἶσι ἐ σίμι πρὶ εἶσασι κἀκὰ ἔσι.

ΚΕΦ. ιβ'.

Πέλαγος, Εἰρήνη.

Α'θάν μὲ ἐκ μέλαν πολὺν Α'ιόνε·
Ο ὠμοσ· ναλὸ κατάπαυσ ἰδὲ παράπαν·
Αἰόνι ναυσὶ· ναυσὶ·
Δοκεῖ ἴρινοι ἔκοτα ἄσκα αἴνο·
Τάξεσ ἐπὶ φασίνοι.
Τοιαδὲ κρυόεσσι πάντα γίε·
Οὐλγο Α'ρε ἴρίγει ἄλδει, ἅμως δ' ἐ πλάνοι
Τετάνυσται πολλοισι τόροι ἐν αἰσιμ·
Οἳ δέδιοι ἐκ ἄλοσ πολαφθ', ἐπὶ τόσ Θαλάσσα
Νεκρὸ ἐσ πτόλεα.
Α μαιμώσσετσ ἄμα καὶ ὀμφαῖο μαλθ· ἐκρῆ·
Ἰδὲ ἐμ λοφίοι ἀλλήλοι μαχόμενοι.
Οἳ ἴρινοι θ·σκοὶ ἔστοι δακτῦλο ἐ ἔσκοτοι.
Πᾶσ γὰ λοίδορο τρόπι·
Ἐμοὶ τοῦτο δ' ἀλέι.
Οἶσι πολὺν ἔδικ ἐν ἀὸ αἰόμοι,
Α μοὶ κρύοι ἴρίτε βάλλον σιμβολὰν ἴρίγο.
Μετὰ πολλὸ ἔστιτοι ἄσκοι.

ΚΕΦ. ιγ'.

Θέμι, Δικαιοσύνη.

Π'άλιν οἱ φίλοι πολέμοι σύνοσι τὸ σπεδαῖοι·
Α'πὸ τοῦ ἐκ φίλοι ἴσι·
Α μοὶ γίνοι τὸ σπεῖσ, ἐ χρεῖσ ἐσ·
Οἶσι ἀδικέσσοι, ἴδ' ἄδικοι, ἐ συμάμοι, ἴδ' ἀδικοῦσι τέρσι,
ἀλλὰ θέμι κακὸ μηνοῦσ'.
Διαλύσοι φίλοι τὸ μὲ τὸ νοῦσι ἄσκοι·

Τὸν Πρόκοπα, Ἴρπι, καὶ σοὶ σοὶ ἔστοι;
Μάσθ· καὶ ἀκούθι· ἐγκόμιον ἀγκώμιον ἀγκῶνι·
Α μοὶ ἐκὸ μὲ ὠδαῖ τύγοτοι φάμι.

ΚΕΦ. ιδ'.

Μῦθοι, Μῦοι;

Θόρμοι, ὁ κἰὸ ἀλκάδα·
Οἱ ἐμόσσοι, τὸ σπόρο λάθε ἀέστη χράσται
Μὴ κρὶ ἀσσ τὸ κάδοι, ἀλλὰ τὸ τρέπε·
Πλαγὰ σὺν φίσει.
Ποιεῖσ φὰμ μὲ γνώσεσι, σ μὲ ἀδοῦσσε,
Stultus vel absque lyra sono saltat.
Oblectant animum doloribus irritium chelys; & fides.
Non purgat peccata, qui negat.

CAP. X.

Spes. Timor.

QUI meruit, arma induat
Terrer strix infantes.
Precipitium rimorem parit.
Cœlum, & terram tenuere, & feras terrelacit.
Spondè, prope est damnum.
Favor fovet spem miseri.
Facile timidos terret frexpitus.
Post fessum veniens calceos non vendit.
Non quilibet crepitaculum stridens mutuit.
Accenia domo proximi, tua quoque periclitatur.
Attonitum fervabit cavea.
Occultare morbum, funestum.

CAP. IX.

Sævitia, Misericordia.

VEhement cum vehementi optime conservatur;
Supplicis lamentationem nemo asperuatur.
Latum verberat aethera, qui ira flagrat.
Cilium ira indicium est.
Prætus misericordia sons est.
Deglubere oves non est probi pastoris;
Iracteates ocit conditor Olympi.
Quamvis jubeant quidam, non ramen savis opem ferre decet;
Delicia tumultum excitant, ira rabiem.
Curem gerit laceratam causa mordax.
Tigridis evita fodalitatem.
Ladit virum animus in iram lapsus.
Odium, iramque crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, sed humano sanguine saginantur.
Possilio terribilis minatur.
Milvum comedens & ipse milvus eris;
Circumspice, & miris fis, qui plausirum quæris.
Apum examini regi jiculum non est, neque pungit.
Damnum in sua horribilis Furia pafcit.
Laxarit discipiinm habenis malitia spiritus.
Homicida judicio obnoxius est.
Patris matrifque soror vibices pueri solatur;
Nefcit miseri monia coquinaria.
Sola miseria ad misericordiam via est.

CAP. XII.

Bellum, Pax.

NE ad pugnam provocet Aquilam lufcinia;
Præter pericula obses nihil luctatur.
Rixa rixa causa est.
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Sagittarius absque pharetra.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Pauca Mars opes præbet, truncos vero corporis plurimos.
Ad fopum collimant bolles turri in alta.
Quem bellum rebumdans non perdidit, a morbo tribulatur.
Superat unum turma.
Inluperabilem pariter, & debilem bellum domat.
Rectus, & curvus adversus invicem pugnaot.
Humo macilentus arma gerere non valet.
Quavis terra convitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Utorem malam obolo non emtvem.
Circum caput contentionem jaclans terribilia cruda.
Post acclamationem bellicam jacula volant.

CAP. XIII.

Fama, Infamia.

FAcile improbi malitia fua aspergunt probos;
Qui femel furatur, semper fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat, sed fama bona, & honesta.
Magna fama, & longe, lateque se extendens id, quod nihil est, esse fatet.
Sedere jubeas, eum qui tibi sedile præbet, & erit tibi gloriæ.
Turpitudo, & foelus laudem suffocant.
Pertraxit, nisi suffocetur flatum, fama.

CAP. XIV.

Præmium Pœnæ.

NON producit racemos spina.
Prædam lo mari quærentes, sæuario utuntur navigio.
Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
Plaga dorsi auriga est.
Pœnam fur non agnoscit, nisi furtum tollatur.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.

ΕΓ ὼν σὲ λαλὸν ἀνδρωπὸν ἴσε, καὶ ὁ ψιτυκὸν ἴσαι.
Λέκτο, καὶ ὅρα κοσμοῦσαν, τὰ οἰκοῦντα μὴ λαλῆ.
Ἔσκαν ὁμίλων μάλιστ᾽, ἢ σιωπᾶ, λόγε.
Γλῶσσα κακὰ ἔρκατα σφαλερὰ ἔχοντ᾽.
Ἐν γὰρ ὀδὼ ἐ φορ᾽ ἐν ἰσχυρ.
Ἀλήθεια λέλεγχε δικαιοσύνα κακοῦργον.
Τύπτ᾽ ἐ τοι πολλὰ μᾶλλον ἢ ξίφος ἀκαρὲς.
Ξίφοι μὲν σαρκὸν σῶμα, τοῦ δὲ λόγου
Λόγοι σφαλὲν σὺν λόγοι ψυχοπτὰ ἐσ.
Λόγοι σεσηρὸν ἰδρῶκεν μισοῦντα.
Μαλακὸν δὲν καὶ ἐ ἡμιλία τοῦ φιλέοι.
Λάβὼ δρύκλαι δολιστὰ.
Βοᾶγχ᾽ τὸ φθέγγοθαι ἰχτυοῦ.
Ῥίζαι λόγοι τὸ ἐ κακοῦργον τέλο.
Ἐκβάλε μὲν μὲν κεφ᾽ ἑμοὶ αἶσα τάλαντ᾽,
Οἵ χ᾽ ἵκοντ᾽ ἐσὸ κλῶσι τὸ φρενὸ, ἀλλὰ δὲ βα᾽με.
Βαμβάκοισι δ᾽ἐστ᾽ ἐσ᾽ ἐ λαλὸ ἐκπαμβάθε.
Ὦ φὼ κλέπτοι βαρέοι.
Ἦχοι τοκτὰ τὰ λογίοισι σεμνυνᾶ.
Πίτυλ᾽ ἰχθύοι σεβέι.
Μῦθ᾽ὁ τοῦ ἐσὸ κακὸν κακὸν.
Κλωθὶ λόγοι κεφαλὰ καὶ ἔχλα κάκτοτα βίο.
Φθὶσ τὸ ἐδὲ καὶ ἔμοιοι λόγοι.
Οὐκ ἔσκε, ἀλλ᾽ ἔδοι κακὸν ἔργ᾽.
Ὁ λόγο φαίρεσι λύκοι.
Ἐπιγλωττὶς ἰσχύει.
Οὐδεὶ πρᾶξις λοιτορὸ θέτο, ἢ ἐκκαθῆ.

ΚΕΦ. ιϛ᾽.

Σπουδὴ, Μέτελλα, τὰ φυτὰ, Ζῶα.

ΑΕ᾽κτοι τὸ κακὸν κάμοτ᾽, τὸ δὲ κέλεθο γαλίε.
Χείροτο φέτι κέμοτοι μέλα.
Ἐκ κακο πολῖται.
Τί κόρτοι τοι μυκόσοι;
Λακὸ κόρυδ᾽ ἐσκε.
Τὸ κεῖθε χόρτ᾽ ἐγκόμοι.
Κάζυκοι καλάμοισι, τὰ κακὰ κέλεθ᾽.
Κακὸν᾽ ἐσκε κρεῖ.
Κάκκοισ᾽ ἐ δέτε κέτοι.
Εἰ μὴ σοι κοῦφ᾽ ἐστ᾽, ἰσχὺν σε Πὼν παῤῥιδόντοι.
Βίοιμοι ἔσκ᾽ σκύλεθρα, ἔσκ᾽ κακὸν ἔθνοι σίτε.
Ἐμοιχτοτ᾽ ἔῶν ψάλλοι κλοπὸ μόγετοι λοίφοτε κακῶ.
Ζοῦδι μαλάκοσι ψίλοι.
Φλὸ μὲν ψάμμοι, ἀλλ᾽ ἐ σὺ ἐφθόκαμοι.
Κυμάτιν βρέτοι τρὸ κακὸν ν᾽ ἀδέτοι.
Βωκὸ τρὸ ἐκλοῦ τὸ λέτοι.
Βρόκ μὲν ἔλλοι, καὶ δὲ κλιδέρκοτ᾽ ἴδα.
Τὸ ἔβοτ᾽ ἐ ἔσκ᾽ βλωθρ᾽, ἐκ βόλο.
Φασκοὶ πρέκε πρόκοτοι.
Φόνδε ὕφοτο φακὸ.
Τὸ δὲν σκαμέλι βωκὸ, χρέτε, δὲ πυρὶλ᾽ ἐ.
Ζύτοι ἔβοτ᾽ ἐ ἔβοτ᾽, ἀλλὰ βατοι.
Ἀζοοὶ βωκὸ ὁ φόρε.
Βωκὸν ἰδίοι βωκόν.
Τὸ πυτιοῦλοι σκύζοι πόρκο τ᾽ ὁ ἔλικε.
Τὸ φῶν ἐκὸ πκῶν σίνοι.
Ἴβῃ ἔχοι σάκοισι, σὺν δηλοὶ μολίτται.
Πλείδω κλωκὸ ὁ κέρκοι κῆ δηκίζων.
Τὸ μὲ δόκε, τὸ δ᾽ ἐτί.
Ἐκ κλωκοὶ δηλοῖ ἔσκε τοῦ κόκοιο μέρου ἐξέκτοτο;
Ἴκτι σμικρὸν ἔῶν μεγάλων, τολλοὺς κακὸν σίνα.
Κακμάτε σκαλοῖ πλείοτοι τε ἐκπαίζετοι.
Δόκοτι δρόκε χάλκ᾽, ὁ δὲ χλοιοὶς ὅλ.
Δρυὶ κλοῦτοι τοῦ, τὸ ῥ ἔκδοτοι.
Λίθοκοι οἱ σὺν ἀχθοι δικαίζοι.
Πτηλοὶ σίοτοι κρῆτες δὲ μοκλὸν αἶρε κετῶτοι;
Οἱ κακὸν ἔγκτα δέρκε ἔχτι.
Οὐδεμὶν ἔρκτοιο χρόκα.
Κλακκώθη κέκοι κοκίη ἀγκοῦ.
Ἐν κλῶβες κλῶζθε κόκλοτο.
Οὐκ ἴτι χάλκ᾽ κακὸ σκακέοι.
Σίδηρ᾽ τὸ κακὸν τὸ ἐδὲ δόκε πέδε ἴτει, ἔτω κρὶ τὸ μοκὸ τὸ βρέτ᾽.
Ἐ᾽κτοτο κρακτὸν ὀλμοι τρεβὶ ἔγδοκοι.

Gallina ova patiens libera eſt.
Non omnes tiara digni ſunt.
Gotter Gehenne immane hiando captat;
Cantores amant humores.
Baculum arrolens vehiter minatur.
Laborem quidem finguli dies, ſed non pradam prabent.
In ſtadio ſalutis ultimus, & primus unum accipiens premium
Merces virtutis lata eſt.
Verbera & vibet.
Snam quiſque pellem portat.
Dignum patella operculum.
Ceſſantem punit flagellum.
Nunquam ventrem vehiter nutarus?
Minor culpa, minor poena.
Vibex in corpore, ſuleus in agro.
Quod dulce eſt ſcutica inſtar porcos impellit.

- C A P. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falſitas.

SI omne loquens homo eſt, etiam pifcaeus erit.
Acco, licet mitra ornata, non loquitur, quæ placere poſſint.
Amicorum magis, quam tuam ipſius laudem prædica.
Lingua mala aentior cuſpide gladii.
In opere ceſſenti fur non vociferatur.
Noxia fortitur cætera maledicos.
Inanis eſt vulgi ſermo.
Gladius quidem corpus vulnerat, mentem vero ſermo.
Verbis penſa, verbis qui ſuadet tibi.
Impudiens ſermo deliciis adoleſcentum frangit mores.
Confuetudo malum bonos mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
Rauedo vocem inhibet.
Jaculatus verbum aliquis non recipit ruſum;
Inimicus quidem mihi ille eſt, æque ac porta inferorum.
Quid aliud occultat animo, aliud vero loquitur.
Baibutire licet, donec loqui poſſimus.
Sirent fur furans clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuntur, reſonat.
Sirepitus aquæ vemo percuſſa pifces abigit.
Verbis fames non obtemperat.
Accurata ſermocinatio principia, & populi tangit mentem.
Corrumpit mores honeſtos turba impudentium.
Non vocem, ſed viſum impediunt tenebræ.
Sermo doloris remedium eſt.
Cavillatorem illude.
Nemo melius erocitare novit, quam perdix;

C A P. XVI.

Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.

EXcipit fumum camines, vulpem vero ſpelunca;
Peſſima arbuta ſert poma.
Ex cauda exiecamentum vile.
Quid fuit commercii habeat cum apibus?
Lupo ſimilis eſt fiber.
Fulvus color amabilis eſt.
Appellente hordeo in furno tofto, mala appellunt.
Fundamentum domus trabs eſt.
Sambuci flos cimicem non expellit.
Si tibi coſtus non eſt, præteribit Pan diverſorium tuum.
Quando ea malo punico burynum elicitur, fiber in ſerpillum ſylveſtre murabitur.
Minimum animal pulex ſaltu maximum ſuperat elephantem.
Apes fumos abigit.
Grata quidem arena eſt, ſed non in oculis.
Lyderum condimentum, aquamque cibos bruchus averſatur.
Hordeum madefactum, & piper eis ſelinquit.
Muſcam quidem hinnulus, ſed non elleborum devorat.
Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
Phaſianus pruni cultos, atque inſpector eſt.
Nutrit lenticula Latum pifcem.
Roſa ſenecte brevi tempore, ubi vero tranſierit.
Inquirens irenicus non ruſam, ſed rubum.
Non getit pyrus ſylveſtris ramos palmæ arboris.
Baroni pifci lanam ex coxio conſtitum indutt.
Sibilando crocodilus terreſtris, & torpedo nos fugantur.
Nimia pluvia fumentum putrefacit.
Ibis avis ſerpentes, parat apes interimit.
Laterem lavat qui cotyum mundare conatur.
Quod non urit, ignis non eſt.
In tumulis laſbaca jecur ſanans vix inveniter.
Muſtela ſylveſtris animal non magnum magnorum ſæpe malorum cauſa eſt.
Scintilla aiens vittam non curat.
Irrigat res herbam virentem, & calor ſolaris tepefacit.
Arbore deſecta quilibet ligna colligit.
Grave onus aſini portant.
Variæ aves per ſublimem aera pennis volitant.
Non omnem forum capras habet.
Fructus immaturi nullus eſt uſus.
Coenobita vis ennilia ignota eſt.
Puleheirima funt jugera, quæ in humidis, & hesbolis locis ſunt.
Non eſt regio, quæ vermibus careat.
Quemadmodum lequi hominis eſt proprium, mugire boum.
Velocem Eutipum nulla mora tardat.

Ore

Ὅτ᾽ ἂν τελεῖ μόσχοι, ἐκεῖ τελεῖ ἴσσονα βίη.
Κυνὸς βάλτιον μυιάττει.
Οὐκ ἴχνι ἀκολέθε φρονῖ.
Δέδρακεν τράγος χρίφον ἔξω.
Μὴ βοῦλεν ὄνθοφόρε λύτον ἀΐρεσθαι.
Οὐ διαφέρει τε μᾶλλον ἢ ἧσσον ἀΐρεσθαι.
Ἐν ὀρνίσσι λαβίζεσθαι.
Ἀλεκτρύων ἓξ, ἓξ λαγόνες ἐντι.
Γᾶσθαι ὕσσαι ἀλεκτρύονι νεικεῖ.
Νεῦρῳ τοξεικᾶν τοὺς χαλεπώ.
Μὴ ἐν ξένε μεῖζε ἔρριν γίνεται.
Διαζώνη ἐπὶ κάπρον βαλεῖ καὶ ἐπὶ ἄρκον κάπρε.
Χρυσοτρίχε τοῦνε ἐστιν ἀνάγκα.
Τὰ κρέα φέλει πένεν.
Οἶδεν τοῦ ἐκκαθέρ.
Οὐ σὺ μέλιτος ἐμέβρε πίρεξ.
Χωρὶς μόγυ ἢ γίνεται μέλιτ.
Ζωλώσας πρᾶξε πρὸν τάρυτε.
Ἀκθομᾶι ἐμοὶ αὐτὸ κἀμὲ κρεμνίσαι πτνάται.
Γέγρο ἔλπει ὄρνιθι.
Γίνετ᾽ κλέβεσθαι θρηνεῖν.
Εἰ πρὸν χρύγρα αὐτοῦ, τε ὄλλων σκεμμάτων χρίαι ἴχνιμε.
Ὕσσαν σφρυσι τοῦδε ἔβει.
Θοαὶ πόδαι ἔρει ἔσσι αἰρεσθαῖλι. τοῖ ἀνδρῶλι.
Ἐκ τοῦνον δὲι γίνεται.
Ἀ᾽μπτο μέλι ἄρεσθαι.
Ὀρθοῖ, ἀκοτέ, τοῖ τὰ ἄλλα ὀπτεῖρ ζῶει τοιξίλαι βοτᾶ.
Ζεὺς σῦμα πρέπει.
Ἐὺ πρὸ σκοπέσθαι.
Χαίνων ὀβλγοντι, ἢ ὀνθέσι γίρεσι, πίσσεται ἐνὶ βόιαι ἀλαιῷ.
Οἱ ναὶ ἐπὶ μοι γνάθαι.
Μεδέαι μόλυβ᾽ ἀ-πεπλέειν.
Νάρδου ἀμίλιχοι ἄπεφρε.
Ἀ᾽σσεν ἀρῖρε φάλῳ ἐ λύσει.
Ἀΐρου, στὸ λοιπὸ τ᾽ μεδέλι ἐρέλαιτε.
Ἀλαθέτρου τ᾽ μὲ πλέπτ᾽, ἐ πλέθ᾽.
Οἱ ναὶ ὁ κάσθυ μοκλεῖ ἐχη.
Ζάγνοτται τὸ σῖτρ ζέλασσι.
Μεκέδυν πρόβατα, τὰ ἀνδρώπυ ἴδιαι.
Τὰ ἴσπι σὺν θολέσι.
Κύπρῳ τρισθεῖσαι χάλκ᾽ σίγλοι τ.
Γ᾽σσι κλῖρ τὰ νοθέλ.
Κορτ᾽ χρῆσθαι σκέλε αὐχένεσι ἀρκεζῶι.
Κύσσῃ ἀλεγεῖν τέκας κολεοῖ.
Ἔλλεσσι κώδε δὲ κεφαλ᾽ τε ἰώσσει.
Γαργωῖσι ὄνοις σε κακεσθῆν.
Θεὸι ναὶ ἵππε τὸ κακὸν τε τὸ.
Οἴτε νεκυὸλ᾽ κτεκαιμένοις γαλέαι τρέχουσι.
Αἰγυπιοὶ ἐν οἴκοις κορέσαι.
Χοιροι λίαν μεγάλαι ἐγγαι κύρεσι.
Ἐλάφοι ὃε κέτρ᾽ ὀρέσσοι μέσθ᾽ ἀμίγνυ.
Ὀ᾽γρύγια μεῖθ᾽ ὁ κάνθαρ.
Ὑπαὶ κύσσι ἰδέι.
Ἐμοὶ ἐκ ἐλάφοι ἐστὶ γ᾽ ἴξι.
Γαγλαὶ ὄρυε ὄφλον τε ἀκοῦσαι.
Οὐχ ἅπαν τι ἁμφίσσοι χρυσὸ ὄτι.
Χάσκ᾽ ἀγορίλαι χάσκ᾽ ἀπαλύτε.
Οἴ συσσῦσι μαγοῖσι.
Κλάβ᾽ τοῦ ἴσαν ὄργασθ᾽ ὀτ.
Θρίτε σὲ ὄρχ᾽ κολλὸν ἄδυλα νίσαι.
Ὁμοῖ μίμασι ῥάδιαι δόσαι.
Ὀρχάσται κλέβαι ἔστρεσι κερδίσσαι.
Σελλᾶσι σκολιοτέρῳ φάβι.
Ἢ λαβέσι ὀρτυλὶ τὸ ἄδ᾽ἴσι τοιῦτ᾽ ἴχη;
Θυμὸς ἐπνεῦτε σὲ κακὸν σε μὲ ἐστιν.
Καὶ ἄρουσι ἐπὶ χρυσὸ.
Οὐχ ἁμαὶ τὸ ἰρᾶδιδρ χαλιόφθι.
Οἱ τρίχα δώσει ἔλλεσι.
Δεῦτε σφεν ὀδόντ᾽ τελεῖν.
Τ᾽ σπουδῶν τελεῖν.
Καλὴ ὑγιαται, ἰσχύει ἔσσεσι.
Οὐχ᾽ ἅπαν μαμμώσιμ μέτασι δρέπω.
Ἐμοὶ ἐκ ἐλάφοι ἐστὶ γ᾽, ἢ μὲ κάμε.
Ῥᾶστ μελίσσαι ποτ᾽ χρυσὸ σῶζε μέλι.
Ἐνδυ δ᾽ ἀμύκτοι σποιὸ ἰοὶ νιο.
Ἀ᾽δὶ δύσσι, τ᾽ ἀμύκτοι ἔξει ὀβλοι, ἐνώγω.
Κίθαστοι, τοῖ κύκτοι χρῆσι ῥάχι ἄμα.
Ἐλλόβρῳ· οἱ ὑγιαται φυτοι.

K E Φ. ιζ.

Πλοῦτε, Πενίε, Εὐτυχίαι, Ταλαιπωρίαι, Κοσμήματα.

In Infelicitatem.

ΠΛοῦτε, Ἀ᾽σσεῖλε βόσκοσι μέν, τοῖ τρεῖσσοβόσκ
Η᾽, ἢ᾽ οἱ, ἰκ πάτε λαοῖε ἴλλασσι ὄβρυι.
Ἡμβρυσι ἢ᾽ ἀμφοτέροι. ἀμοῖο λάοσι ἔστασε, ἀβλὶ
Τ᾽ὦι δέλασσι, τοιοῖ ἢ᾽ ὄλεσσι δεσέλοις.
Περσέβτε ἢ᾽ ἴγ ὑμέσι ναὶ᾽ ἀκτέσσι ἔμμασι κεγάσσαι,
Οἰέτρει ἀμύκτοι κατθοὶ σπῳ κλαῖδι.
Χρυσὸι νε κέντε ἰρῖ τε ὄγυρρι, ἀβὶ ἢ ὄνοι
Λᾶσι ἐνὶ χεγαλοὶ σταιμυρῖδι δαλέσσι.
Λᾶι ἢ ὀβλοντα δρυσσοι.
Υ᾽τσ᾽ ἢ ἀσυχος βάλετσι τυχέ τοῖτε.
Μίσι ἔσσετ᾽ ἢ᾽ ἔστ᾽ μόλοι τυθῆν.

Ubi multi sunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Canem marini incessum imitatur.
Caret squamis rubeta.
Porcellum alens porcum habebit.
Non facile fritibilem iuvenies lapidem.
Umbilicus medium occupat.
In fluviis, & flagais mergi.
Ida mons ibifcum producit, violasque capris pabulum gratifimum.
Ex ioncis facti fuor labyrinthi.
Virem, non lorum Ix ladit.
Terram tos fertilem reddit.
Hinnitum reftudo pedum celeritate vincit.
Non fit ex fpelta vinum merum.
Latrante uno, latrat ftatim & alter canis.
Hinnit pullus equa abfente.
Humida quæ funt anas diligit.
Turget etiam groffus.
Non abfterget nigredinem corvus.
Abfque pediculo pomum non crefcit.
Lautus Alexandrinus furculus arietem delectat.
Exuvias anguis in ligno fufpenfis perterretur.
Ferit lumbos feretum Perfieum.
Medetur vifceribus elibadium.
Si porro chiragra tollitur, nos opus habemus aliis remediis.
Latum pifcem pinfens humorem habebis.
Aenti funt alveatis apum infpectores, parus, & crabro.
Ex vitulo bos fit.
Mel diligit urfus.
Ervum, hordeumque, & alia legumina aoimalium corroborant vitam.
Vitæ fignum pulfus eft.
In iofula oletum punctim cedit.
Frigus fugientes, & imbres grues ad occani fluenta volant.
Una hirundo non facit ver.
Putrefcit alii caput refectum.
Nardum immaturæ capit imperitus.
Optimus hædi cuftos eft lupus.
Cervix jomeotorum, licet glabra fit, tamen habenis debetur.
Alabaftrum, nifi album fuerit, ooo eft bonum.
Noo omnis afinus lineas nigras in collo habet.
Jaogiorer cum tritico zizania.
Balare oves folent, non hominet.
Ex auribus cognofcitur afinus.
Flos quo tingitur purpura, atque inaures ornatum fuperaddunt.
Ladit nimia pluvia fegetes.
Aduoto prædam roftro vultur rapit.
Stercore polluit oidum monedula.
Vitis pedamentum, & fupercilium petræ non exilarant vomerem.
Splendet in alis reflacca thymus.
Nutrit etiam accipiter pullos fuos.
Oifa pinguedine obduóta feles arrodunt.
Ulula in certo corvorum.
Gaudet leo, obi magna prada potitus eft.
Oleam in horto fovens folus amarcam exprimit.
Solus afinus rudit.
Vifrum pini fudor eft.
Qui fmaridem afpernatur, neque cetum habebit.
Nervi contortionem plantæ virens non fanat.
Non omne id, quod fulget, aurum eft.
Anfrem comittens, auferem recipies.
Flatu diftendi bulga aequit.
Aries ovium dux eft.
Flores in horto magnam pariooe voluptatem.
Troui faufeulo facile afinum ligabis.
Tripudiaot furculi ftolone amputato.
Calcat fquillam fcolopendra.
Singultiens gallina non ftatim pollos habet.
Nocentem thymum oe io hortum tuum mittas.
Orontii quoque fuceus utilis eft.
Haud fimilis eft ciceri galiopfis.
Thafus iofula herbas ad thgendum aptas noo habet.
Corrumpit lilium fortor.
Affligit ftomachum loligo.
Mulcet vifcera, lobomque ifcium;
Non quivis anxie cogitans papaver decerpit.
Non eft tarda peidix, nifi agrotat.
Apibus quidem dolee ftillat mel rofa.
Inde vero araoes grave venenum bibit.
Abftinam, & amaracus ordine exulcerationes in otis fuperficie perfequuntur.
Diuturnos ex defluxione affectos, & picam vix tollit garum.
Naficirur io horrorum aeris elleborus.

C A P. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miferia, Ornamenta.

In felicitatem.

OPes Ariftidæ bucula uoa, & lanigera
Erat ovis. Ita famem expulit a janua.
Privatos autem eft utraque. Ovum enim lopes occidit, partus
Buculam: paupeiis vero perdidit armentum.
Pera vero corrigia hic circa cervicem nodum flectens.
Mifer expers balatu mortuus eft prope tugurium.
Antum fane, & argentum polvis funt, & ipfe
Lapides in calculofa maria crepidine.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
A neceffitate omnia io ferviturem redigontur brevi.
Mavet uoumquemque id, quod paßurus eft.

Γλυκερὸν τέκνον βίοτος.
Οὐκ ἀπ' τ' ἀσκαλῆ ἀποκλιθεῖ.
Χίλιοι ποτὶ ἕκατα κατ' ὤρια ἄλικοι ἀμ' ἥλικι.
Οὐδαμὶς δὺς ἐσσι μετ'.
Ἴτ', ἴθι· ἐκ ζυγοῦ ὀρτὶ βρέχη ὄστρεα.
Νέ, ὦ ἄριθ' ἀργυρε.
Τῷ ταλαὶ πρόπολοι τόκοι γὰ πατρὶ.
Ἀ νυκτὶ σε θαλασσ' κακὸν πάλιμπε.
Τὰ χρήματα ἐσι ὕοις· ἔνιοι πάρασιν.
Κακὸν· ἄνεμοι ἐσσιν ἐλοὶ.
Ὁ πρᾶγμ' ἐσι ὕοις· ἀμ' χρυσὸς βροτῶν.
Οὐ ταῦτ' ἔμοιγε σιδὲ ζῆμίος.
Τὰ χρὼ χρῶν κρῖνε.
Με μοι γνοὺς δ' ἀλλοι· σὺ δ' ἀλλ' ἐ σιμφέρη.
Αἰσὰ, πόρε· σφὲ σοὶ ἐσσι ὧν κέρμα.

Ἀργαλέον τοσὸν κακὸν, ἄφυκτον, ἀμείλιχον δάμνοι κακὸν.

Ὀφρανοὶ οἱ δύσμοι πολλάκι πλάνται, ζωμὸς δὲ ἴχνοσι.

Τύχη κεῖνοι δοκεῖ ἔ κρίνουσιν.
Λιμὸς, λοιμὸς, καὶ πόλεμοι λαὸ ἀπὸ λοιβῆ.
Αἰδὼ καὶ ἀγυάλεκτον πάλλακες, πάντ' ἀφ' ὑγεβάσπορε.
Ἴτ', ἐπ' ἐσὶν πάντων ὄφεσσι.
Αἰσὼ χρεὸς φέρει, χρήματα δ' πλοῦτος ὦ ἀφῖε.
Χρήματα ἀνὴρ.
Εἶμι πορ'.

ΚΕΦ. ιϛ'.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός.

Ἔστιμι δ' ἐμέρας τέμνω.
Τίρνεται ἀρότοι, πάσαι μελέτης.
Ὀπώρα δ' καλεῖται κρέσσων.
Χίτων χλαῖνάν τε χεῖ καλὸν.
Αἰ ἐμὶ δ' ἀκαλὸν ἀτρεκὲ αὖδᾶ.
Ἔχω δ' ἀτιμᾶν μέλισ' ἴσω ὡσ' ἄλυγ.
Χάτε ἴσι κεῖνοι.
Οὐκ ἀπ' ἄφορε, ἴσαι, ἄγκιστα χρόνι.
Τάχαιρ' ἀπο σε ἄλα.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, ἕτω καὶ φίλοι ἐ καιρὸς κρίνει.
Ὁλόκλες ἐσσ' λίκοις καιρὸς ἀπ' ὀμφαλοῦ.
Ἀλλ' λίκοι ῥ' γρῦ.
Τὸ δὲν χρόνι μιμήσονται βραχμάνε.
Τύχαι κακαὶ δυσὶ ἔσσι ἔκοι.
Ἔτρ' νέοι, βάλε τὶ μέσαι, ἐ' χιὸ τὶ γέροντα.
Χαιρὲ ἔπω παρὰγιστε, θάρσει μὲ θρόνε.
Ἀχρὶ ἂν φλὸξ οὐ, θρόνι μὲχρεὸν ἐπιμένει λίχνη.
Ἴθαι χάνι σὺ χάνει.
Τὰν καιρὸν ἐσ δὲν οὐ σὺ μόλιτε ἀκμάσει.
Τὰ ὀψίκια ὄρεται.
Ἥμερα ὑπάλυπνοι μάστηρες σφρόνισαν.
Χαλκοῦν σὺ χρυσὸ ἐσὶ πέρμανον βαρύ.
Ἐὺ σοὶ σὺ μέλεσσι ἔρι, σ' σὺ παρὸν δ' ἀφῖε,
Ἠλιὼν χίνι δὲ ἀνδρὸ ἔσσι.
Ἄνδρ' τὰ ἐλικίαν ἔτρεσε χαίνει.
Πολλὰν πρόχρα σκάλλει, σκάλει.
Ὦχρι ἄπαν μοιβᾶν.
Ὦν πρεσβῦλλε, ἐκὶ χρόνε.

ΚΕΦ. ιζ'.

Τὰ σκαμμένη.

Ἀ Τύρρε μὲν φάϊμενοι ἀ ἀσκτὰν ἀμοῖσι αὐτὸ βέλεσμον, εἶλεντο.

Βλάπτει ὅλλας ἀγέλη, ἀκάπνε τὸ ἰλὶ εἰλδόντων.
Οἱ ὄφιοντε ἀγορᾶσε ἐ λάπτουσ.
Εἶχον ἐν ἀγορᾷ ἔμπτεσθαι.
Κακὸς ἐσ μέλισ' ἐκαὶ μόρε.
Βαίνομεν μελιδὸν ἐσί, καὶ πᾶλιν φιλόμορον.
Ἐν ἔξὸ πυρὸς ἀπὸ κυρφάσι μαγικὸν.
Οἴκρεί, ἐκκρεί, σταλλίζουσι, ἐκ ταὐτοῦ ἐν ὀπτοῦσι ἰδρᾶσι ἀγαθοί.
Οἱ δύσμοι ῥίγει ὕδασι.
Τί σοὶ τ' ἐ ἄγρε;
Λεῦκ' μάλαι, ἐ σὺ κυμνάλε, ἐλίσι ἀρέλαι.
Τέσσι διαρίσαν κατὰ καὶ ῥαδοειδὲς, ὅσσ, τὰ ἀγρὸν ἐ τὰ μέλικ.
Καπνοῦσιν φόλαξ σημεῖ.
Φιλὸ ἐσσὶν σημεῖ.
Τῷ κακαρδίαν σὶ μάτρες σοὶ κύτοι.
Μαγεῖ πυρὸ φυγεῖ δὲ.
Πᾶσι μακρὸν σοδέρεσι.
Τάχιν εἶμι σκαμ νὸ δέρρη.
Ἀ'γρὸν ἐ τάκρα χαλκὸν αὖρ.
Σμικρὰ ζῶια ὅσσ φυσικὰ ζωοῖ.
Ναυτιλεῖ λοιπὸ κρίνεσι.
Λεῦκ' ἐ' φυγεῖ δὲ ἄγρε.
Οἱ κέδροι δ' ὄδμι μεσθεῖ.
Ἔσχατ δὲν μεῖρε ἐσί.
Τάδ' ἐκ τὸ τάμνει τοῦ μέλ.
Ἀχρεῖα ἐσὶ σκάπτε ἐκδοσὶ ἐκ ἀλόσσε.
Τί ἄλοι Ψυδὲ μεῖρε.
Κρίσι. σφρὸ μὲ χρεῖα.
Ἀνάλωσι ἴσαι σμιλεῖ κρέσσ δδαι.
Μὲ πόρε κτένει σπόρε.
Κάμετε οἱ τὰν γομφὸ ὁ ἀγκάδες,

Lubrici sunt fortuæ gressus.
Non semper desiderio satisfacit calculus.
Vel mille calamitates sunt inter calicem, & labra.
Nullum infortunium solum.
Eheu, vilcum fugiens avis in laqueum incidit.
Nervi belli argentum est.
Fortunato omne solum patria est.
Omnes in malorum mari navigamus.
Opes sunt vita improborum hominum.
Pessimus fenebratum oneratus est eonum.
Nummus est anima, & lætitia mortalium.
Non omnis dies damni expers est.
Patientem color exornat.
Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.
Alter turres civitatis sunt ornamentum.
Grave pauperias malum est, & intolerabile, quæ magnum domat populum.
Orphani ferut venti sæpenumero vagantur non habentes jus ciculentum.
Fortuna cardinem movente bene nobilcum agitur.
Fames, pestis, & bellum populi sunt gernicies.
Gemmas, & Arabiæum ligoum juvenes, fenesque in pretio habent.
Paupria domus omnium optima.
Mortem Parca affert, opes rursus, ac facultates aufert.
Divitiæ virum faciunt.
Vestis virum facit.

CAP. XVIII.

Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.

VEspera diei terminus est.
Arefit gramen veniente Autumno.
Ætatem non regunt tempora.
Tunicam nix, lanamque accenfit.
Urit mature ulcica vera.
Habet annus menfes duos, & decem.
Languo annos prodit.
Non semper æstas erit, venit hyems.
Finem suum ignorat.
Sieut aumm ignis, ita etiam amicos tempus judicat.
Ulula cum lupis, quando tempus poftulat.
Exhæreat filia frugus.
Longinquitem temporis CONFESTIM abbreviat.
Fera inflar annus currit.
Conjule vit, fac vota fenex, juvenisque labora.
Cum appropeat hyems, thoracem non lacerabis.
Cum autora fulget, moniti adolefcentes flores colligite.
Incuivat geno fenectus.
Ætarem pletumque indicat lanugo.
Antiqua fnet optima.
Pofteri dies teftes funt fapientiffimi.
Grave fenectus eft hominibus pondus.
Si præfens bene collocaveris, de futuro tibi dubium non eit.
Vigor ætatis fluit, ut flos verris.
Veſpera, quanta pars flaminis confecta fit, oſtendit.
Moleſtiam exhibere eanis etinibus, impium eſt.
Hora (feu tempus) curam imminuit.
Ubi glacies, ibi hyems.

CAP. XIX.

Miſcellanea

FŒtum involvens membrana auſterum quidem renuit medicamentum, ſed nequaquam balſamum.
Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
Ponduſcula textrinarum non linquunt textores.
Vatim mereces in foro quæri ſolent.
Peſſimus humor ex mucore fluit.
Plumbo gravius eſt, & penna levius.
In tebre acuta fordeleere, furioſum.
Pallidi, graciles, ſputantes, in his per ſomnum fudores boni ſunt.
Non propulſat frigus florea.
Quæ ſplendori cum tenebris communio eſt?
Rerum potius, quam curvitum, ſculptum amittet.
Tantum eſt diferimen inter concavitatem, & convexitatem, quantum eſt inter album, & nigrum.
Fragmentorum cuſtos ſporta eſt.
Veſtibulum domus ornamentum eſt.
Urinatori manus funt remi.
Expellit luctum magus.
Putrefacit mamera fatherium.
Frigefacit ſuaviter corpus ſuſurrus.
Coalcervatam non peritur grandinem ariſta.
Puſillum fermenti totam conſperſionem fermentat.
Maſtra nartalo vafe melior eſt.
Adveriatur tenebris lucerna.
Pruna damaſcena non comminuit tadula caſeo deſtinata.
Ferrum ignitem inſtar gladii eſt.
Clavum, quo edicto, aqua e navi effinit, in navis fundo gomias.
Curvo fine hamo pifces non capies.
Totum parte maius eſt.
Lilium malleus non perficiet.
Concliones fæpe manipulo delitorum nuga ſunt.
Non eſt auſter ſine pluviis.
Flectit interdum ſententiam curſor.

Ahe-

Χαλκὴν πέδας πρῶτα τρίβων.
Ταλὸς τρέχει ὁ τρισὸς.
Τὰ δένδρα ὕδωρ ἀθάλαμον, τρωκτικὸν.
Κοίρανος ἀκαντόλαο λιγκικὸς ἐγχεϊ.
Ἀνὴρ ἀγαμνὸς γενεὴν χρείαισι ἔσπεδε.
Θὼς ἀπὸ σκωλὸς δόρυ.
Οὐ τὸν ἄγκυρα μακρὸν ἐπιστὸν βαγίη.
Βορέου δέλεαι, ἐπεσσι δὲ ἐπὶ ὦδον.
Μυκτὴρ ἀκμὴν δυσκνὸς.
Ἐλεφ- λέπι ὁ δίστος.
Ἀφίσσω πορφυρὴ φρυτὸν ἀπὸ πυκνὸν σχολίεσσι, μορφοῖ σὸ αὐτῷ.

Ἀγχιμολὸν σὸν χάρμ' ἄγωνον χρυσέοισι σὺν νέ ἱμάσσε ἀνδράσιν.
Ἀμφιφὼν δίφρου ὁ ἀρσθμὸς αἰζυρὸς.
Αἰνεῖ ἀμοιβ- ὀφυγμὸς.
Κὴν μοι ὄνιτο κάμοι, πλὴν ὁ λαμὸς ἐλεγμῶν.
Νέφη γυμνὸν ψιλὸς.
Αἰ νὲ ἰσχανοι κέρδε.
Γέρμ ἐστὶ τόκ.
Φιλέει γάνυε ὦδν δίδωρ.
Ἐκ μαλὰ ἀλκὶ ὀπαιῖ ὁ πνιγὶ τοῦδ.
Ἀνεθέλξαν κοιλόμαι λάεν σπαργάζε.
Ζώρας ἰόων ἰοφορὸν τοῦα.
Φασιανίδων ἔχρε πορφυρέοισι Σατύροι.
Στολὰς τυφῶσθος ἀμύνου.
Κιμβὶν μακτρὸν ὁ λάκκ φυτόν.
Τεῖ ἄμε κρίνου γεμικὸν βλάπτει.
Κάκκε κάκ ὁ λύσσαρ.
Πλάπτει ἀγνίμε ἐγχέσιον, ἄσπιν τὸ σάκρυγρὸ ὦμο.
Φυσικὸν εἶσε ὀφὶς ἰζῆμ.
Ἀβάρει ὁ πνοῖλαι κρίμμε δ' οἱ ἐν θεσίοι ζώτας.
Πρὶν εἶπε τύκτας ἀκρίμας γλυ κρὶ ἄλα κτοῦ.
Ζεῦβ- τὸ ἀπὸ δόρυ.
Σὺ φωτὶ κρατὶν ὀρνίθων σοβὲ ἀνέκτου.
Ἀγκύλον βλέπε μικρὸν.
Ἀθῆναί ὁ βακχίου ὀπωρικὸς ἀγκώνος.
Οὐ νὺ φαμμωτικὸν κρίνου τοῦλ.
Κάδμ πρώτος κτενίων.
Ἀγρὸς Ἀγγὺς τελείοισι σμιλῆρ σφιδλαι.
Ὁ κρύβ- κρίνου γωνιὸς.
Τάξι ἄλκο τρόπι, γάμοι τάνυ δίτυου.
Ἀνέστι σιδλοὶ λιλεῖφ χρίσυπτον λάκκιτον ὀρθὰν.
Οὗ διεξόδου ὁ, θάλ, λιπὲ δίστου.

Γάνυσ δίθ μὲ ἰμβόλα.
Οὐτῷ δ' ἐμοῖρ' ἐφόνι αὐτῷ.
Νώμφα Πτολεμαῖς Λάστρο.
Μικρὸ μὶν σμιλὶ, ἀλλὰ γέλη ὁ τοιλάτιν.

Ἰνὸ χαλκὸν κάσσε.
Κέκλ ἐ καὶ σπάσεγγον ἄχαι.
Τ', ὃ, σιδλαὶν χίτει αὐξ ἐτι.
Οὐδ' ὁ δόνα ἐ ὁ δόνα ἐνείαμεν, οὐ' ἐγὼ.
Ἐκ τελέσ- ἀΐδμαν ἐδὼ γεγενέσαι.
Ἐμοὶ ἰλλίβδος λακκάσ.
Σπαγγὼν χρίσεϊ λίγεται σὺν πλαμβάδεσι.
Οὗτ ἀν σφαιμαῖο δένοι λόχε βροτὸν.
Οἴκοιτο τρωκτικὸν τρὶ δὲν τὸν σιδήρεον.
Δίπτει τῷ Διονυσ, τρὶ τῷ Πλάτῃ βάζλα.
Ἤμαρ ἐσάλε ὁ τρίλλ.
Σαφ δὲ χελὸ, ἀ φάλλι δίδωσι.
Σῆτα δυγεῖ, ἰσοπ κρόκ.
Λιαχάνε ἡ ἀμβλυσε χρόνε τυμμίσε σίλλε.
Σφαλερὸν δίεσμαι σκρόπ.
Ἀγχε σφυκὶ λιμβὸς δένου.
Μαγνὴν σῆμα σημάν.
Κρουσὶν ἐάντι σφατὶ,
Σχεδίοισι σφυσίαι γνησιοσὶν κατέμασσ.
Ἢ γὰ πάλι πλάμμ γνώμη.
Οἰχνεῖμ εἶναι σὸ ἰρε φέτοι δοῦρε ἐστιοι.
Ἀμαξὴ νάνυ τετμαίοις ἐλάτυμ.
Θερμὸν γίγγραι δίωσι γ' ἐκ χρε.
Τὰ ἐίγκυα τρὶ ἐσιμὸν τὸ σὺν ζωὸ σοὶ ἴγμα.
Κάντι μὲ ἀσκὸν, ὄδωρ δ' ὄγρὸν ὁ δόν πτοῦ.
Κιβδιοι λαμὶς κάδιον βλάπτει.
Σέλπ σιδηρὲ ὁ σγίδι.

Κ Ε φ. ε'.

Ζωὴ, Θάνατος.

Κλεινὸν κακὸν κεδνοῦσθε.
Ἐ' τὸ κρίμμε μέγνυσι ἀστι ἄτυσσον.
Εἰς ἀγορὰν, ἐπι τρὶ βροτοὶ σεβόμενοι.
Κέρη σκολὸ, φοὶ σεμνοὶ ἐστι ἀνδρὶ βίοι.
Πάντα τῷ Διὸπτρ τιμίσσθαι, σεσὶ σὺ ἐίλε βοὺς λαοισὶν σεβιζμένοις.

Φοβὶς, σχολὶ δέσπτον ποιη.
Τίφα ἀνδρωτοι, ἀνθε, τρὶ τίμαρξ.
Ἀ'σαπτον Ζάρου κρλάτιν βάπτει.
Ἐν ὄδωρ νοιρὸ μὲ βάπτει.
Τῶν ὄντων βίοι σκαλὸν ἐσι, τρὶ κατοῖ.
Ὁ' βίοι βρότοις ἄξιοι.
Ζόγλαρ μαίρα εἰνὸ τοὶ βροτὸν γένοι αἰφ'.
Βιβάσσω νῦτι ἐσ βίοι ἔσκε τοῖλο.
Νεφὶς ὁ βάσσ.
Οὐδιμὶν τοὶ, ἢ βίοι τὰ θνητὰ βίλη κλάσι.
Πλάπτ χθόνα αὖραι.

Aheno pedes suppouit tripus.
Forfice pilum non resecabis.
Pulmentum edere qui nescit, desinat.
Princeps digitorum medius est.
Loco currus equis utuntur equites.
Non est hasta absque cuspide.
Nec est collis spadonibus anchora.
Orbis circa Lunam presupponit ventum, non serenitatem.
Martis imago filia est.
Habenæ ramus non ligatur.
Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam Musæes in flore respiendet.
Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes hominum mirantur.
Obscurum insuetus numerus regit.
Gaudet humore populus.
Cor quidem aliquando crepitus, sed non famen decipit.
Madefacit ærum nris gutta.
Cauda semper extremum est.
Ima parti ventris vesica inest.
Lustra feris saltus præbet.
E medulla robur tanquam ex fonte salit.
Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
Anguis exuvium fuber aridum reddit.
Colunt Seres audientes Satyros.
Vestis pellicea crate melior est.
Mutilatum malum lavans sapit.
Fruticum etiam erudæ carnis stomacho nocet.
Non admittit rudentem faramen acus.
Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Mixti vini natura perit.
Placentas appetent, & cœlas melle similas, qui in delicis vivant.
Prope lirtus cadens grandis ramus terram, & mare movet.
Speluuca non est tenebrarum expers.
Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Sordes turbidæ nullificium conspurcant.
Ubi vulnerarus est cubitus, brachium est infirmum.
Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Tesseræ præcipitium minantur.
Argutus Ligur fecuris idium decipit.
Saturnus mosoforum est genitor.
Arcus jaculum ftridet; hinnuli corium nequaquam.
Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
Qui flumini, quod deeft, addere non vult; fabrili ac renui linteo carebit.
Gasum fiscella ne immittas.
Nullam denario raholam emeo.
Neuta qui es, Neptunum placato.
Scalprum magnum quidem non est, atramen minimo pretio non venditur.
Evacuat fors maldram.
Coax, & coi fpatangum agunt.
Hy, hy, fervidi nafi vox est,
Neque hic, aut ille fecit, neque ego.
E latere Adami, Eva fatta est.
Inhibet helleborus liebenem.
Tumere chonix dicitur vino repleta,
Non emerem ulla ratione, mortalem.
Dentes homo rigiura, & duos habet.
Poculum Bacebo, & navigium Pluroni.
Non exornat Junonem vellis e pelle caprina.
Socum dac fcandit, non fuber.
Ubi glacies, ibi frigus.
Catini, & olla usum promus condus novit.
Reus ferculum periculosum est.
Prope lirtus currat lembus.
Ex cultro inciforio cognoscitur coquis.
Fimbria vestem continet.
Facto motu arteriæ faliunt.
Leniter irrigat aquas doctus terram continentem.
Decedeutem splendorem densa in terris caligo sequitur.
Perit currus modiolo rotæ privatus.
Tumultum, cœtumque tripodiantium gingras non excitat.
Sterrere, & dormire eindem animalis opera.
Mergit quidem urrem, verum aquam humidam haud fubit.
Poculo faga os cubiti ladit.
Lignum carbo non accendit.

C A P. XX.

Vita, Mors.

VAticem fcindere periculosum.
Ex argilla omnes homines facti sunt.
Ut fomnum, ita & homo arefit.
Vana umbra, & vapor est hominum vita.
Omnes morti fervamur, velut armentum boum fagginatorum macta-dorum.
Si famus is est, cui caput acutum est, nequaquam ægrotat.
Ciuis homo est, flos, & bulla.
Omnium Charon unam fubmergit.
In fruticeto mortuum ne fepelias.
Vita mortalium cinis est, & fumus.
Sua cuique vita obfcura est.
Falce mors acuta omne mortale genus metit.
Conflans nihil in vita videtur esse.
Mortuus non mordet.
Nulla herba, aut vis mortis tela frangit.
Pronus terram fpectat.

Οἵηπερ φύλλων γενεὴ, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν.
Ἀλλὰ δὲ σε βλαπτῆναι τὸ φῦλον τίθεται.
Νοῦσοι κοῦφα μὲν οὐ πάντ' ἐξίσου,
Ἀναιδέστατοι μέντοι σφοῖσι.
Πάντα γέλως, καὶ κόνις πάντα κύρει, καὶ πάντα τὰ μεταξύ.
Ἄμικτε τρόπε τέλειχε σμίλαξ.

Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Exhalare cum oportet, quem mortis tormentum premit.
Patrui exequiat ne omnino aſpernetis.
Annos roga indicat.
Omnia riſus, & omnia pulvis, & omnia aſſ ſunt.
Celeriter cadaver raxus venenata conſumit.

Dicta ſeptem Græciæ Sapientum.

Solon	Γνῶθι σεαυτόν. Noſce teipſum.
Chilon	Τέλος ἐφορᾶν μακρὸ βίο. Finem videre vitæ longævæ.
Pittacus	Καιρὸν γνῶθι. Occaſionem cognoſce.
Bias	Οἱ πλείονες κακοί. Plures ſunt mali.
Periander	Μελέτη τὰ πάντα. Induſtriæ nihil impoſſibile.
Cleobulus	Μέτρον ἄριστον. Modus eſt optimus.
Thales	Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. Sponde, prope eſt damnum.

TABELLÆ
DIALECTORUM.

QUatuor numerantur Græce linguæ Dialecti, ſive loquendi formæ præcipue, pro numero præcipuarum Græciæ Gentium, quæ a lingua communi in non nullis variant, nimirum Attica, Jonica, Dorica, Æolica: præter quas ſuam Dialectum, & idioma in quibuſdam habuerunt Poetæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis ſpectat, ſequentibus tabellis ſubjiciuntur. In reliquis vero cum tanta ſit varietas, ut regulis comprehendi vix poſſit, ſingularum proprietates inſigniores breviter proponere ſufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξὺν pro σύν. ωσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα. σ in ρ, ut ἄῤῥιλω pro ἄρσλω, vir. contractionibus vero in primis gaudent.

Jones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia. ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo. & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, ſeco.

Ex conſonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς. π pro φ, ut ἀπωῤῥίμμι pro ἀφωῤῥίμμι. contractionibus prorſus abſtinent, & diphthongos reſolvunt.

Dores uſurpant { α { pro η, ut φάμα pro φήμη, fama. pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, premo; γα pro γε, ut ἔγωγα, pro ἔγωγε. pro ω, ut μισσᾶν pro μισσῶν, Muſarum. πρᾶτ⊖ pro πρῶτ⊖, primus. pro ει, ut κλᾳδας, pro κλεῖδας, claves. η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν, & pro ει, ut κοσμιλῶ pro κοσμεῖν. ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, Muſa, & pro ε, ut ὦνεκα pro ἕνεκα propterea. αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam. ᾳ pro υ, ut ἀλᾴμμι pro ἀλύμμι ſaliam. οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτυσα.

Ex conſonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω; σ pro ϑ, σεὸς pro θεός; κ pro τ, ut πύκα, ὄκα, pro πότε, & ὅτε, aliquando: & contra τ pro κ, ut τἰῆ⊖ pro κεῖν⊖, ille.

Æoles uſurpant { ω pro ο, ut κῶρ⊖ pro κόρ⊖, puella. & contra ο pro ω, ut ἔρ⊖ pro ἔρως, amor. ε pro α, ut θέρσ⊖ pro θάρσ⊖, audacia. ως pro ας, ut καλῶς pro καλὰς, bonas.

Ex conſonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, oculi: & β ante ρ, ut βράχη pro ῥάχη, cento.

Accentum in priores ſyllabas retrahunt, ut κάλ⊖, pro καλός; & aſpirationem rejiciunt, ut ἥλ⊖ pro ἧλ⊖: atque pro ι conſonantem ſequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non ſolum peculiarem in quibuſdam habent Dialectum, ſed etiam Dialectos commiſcent: Homerus Jonicæ, qua maxime utitur, reliquas admiſcet; Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Ariſtophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æſchylus in choris, & cantilenis ſubinde ſunt Dorici.

FIGURÆ DICTIONIS.

Proſthesis.

PRoſthesis est littera, vel syllaba principio dictionis addita; ut τετύγων pro τυγών, a τεύχω, apprehendo; σμικρὸς, parvus pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum littera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ὀρτὴ, pro ἑορτὴ, festum; ἰρὸς pro ἱερὸς, sanctus.

Syncope.

Syncope litteram, vel syllabam e medio dictionis subtrahit, ut εὑράμην pro εὑρησάμην, inveni; ἐγένατο pro ἐγενήσατο, natus est,

Epbenteſis.

Epenthesis est, cum medio dictionis littera, aut syllaba interjicitur, ut ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁπκόπρῳ pro ὁπόπρῳ, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ pro δῶμα, domus; ϖοσειδῶ pro ποσειδῶνα, Neptunum; βεῖ pro βεληρόν.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦϑα pro ἦς, eras; τύπτσκε pro ἔτυπτε, verberabat.

Metaplaſmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλαδῷ, ramus. Metaplasmus vero generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut ϖόρσω pro ϖόρ'ῥω, procul; ϑάλατα pro ϑάλασσα, mare.

Metatheſis.

Metathesis est litterarum ordo immutatus, ut ἔρξω, faciam, pro ῥέζω; ἔπραϑον pro ἔπαρϑον, a πέρθω, vasto; ἔδρακον, pro ἔδαρκον, a δέρκω, video; καρτερὸς pro κρατερὸς, fortis; κάρτῳ pro κράτῳ robur.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, mea; τἄνομα pro τὸ ὄνομα; ϑοιμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, vestimentum.

Anadiploſis.

Anadiplosis (id est, reduplicatio) est primarum, vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀπαρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

CON-

CONSTANTINI RHODOCHANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS

DE RESOLUTIONE VERBORUM.

Περὶ τῆς ἀναλύσεως τῶν ῥημάτων πραγματεία χρησιμωτάτη, hoc est, Mundus singularis inflexa verba cognoscendi, & illa in sua Themata brevissima, & sine errore deducendi. In quo fructus Regularum perspicitur, & unitas conjugationis barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis, quibus Themata flectuntur in anteris personis, & modis, docuimus modum compositionis verborum, hic vero docemus modum solutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum, seu Thema facile reperitur. Ex supradictis igitur Regulis facile est deprehendere, quod illa sua flexione, & formatione triplicitet immutentur, minimum.

In initio, (licet hoc non omnibus contingat) in fine, & in medio, idque in omni voce, Activa vid. Pass. & Media, & in initio, quia solent recipere incrementa syllabica & temporalia, ut ἔλυσα, ἐλύομεν ἐλελύμην, ἐλελύμεθα, in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium arefcit: hoc eſt vocales producentur, ſicut & ἐγρήγορα, ὄγδοος· ἔσται, ὄψομαι· nam ω, ε, & ο in præſenti ſunt breves, & in præteritis mutantur in longa.

In fine vero, quia ſolent recipere terminos, necnon conſonantes terminales, quibus Thema arefcit interdum una ſyllaba, ut τυπτω, τύπτομαι, interdum duabus, ut τυπτομαι, τύπτεσθαι. primum vero & ſecundum futurum cujuslibet verbi in paſſiva voce creſcunt tribus ſyllabis in fine, nulla habita initii ratione; e. g. τυβδαχθήσομαι, τυπτεσθήσομαι. idem numerus inventur etiam in illis verbis, quæ incipiunt ab una conſonante, vel a duabus, quarum prima eſt muta, & ſecunda liquida, habita ratione initii. & finis, ut βλαβήσομαι, βλαπτόμενος, a verbo βλάπτω. Nam illa verba, quæ recipiunt incrementa temporalia, ut & illa, quæ nulla admittunt, non arefcunt ultra duas ſyllabas, ut ἀξίωσόν, ἠξίωσον, a verbo ἀξίω, & ἐρώσθαι, ἐρώσθου, a verbo ἔρω, excepto tamen primo, & ſecundo Futuro Paſſive vocis, ut infra diximus.

Præterea accidit, ut figurativæ conſonantes verborum rejiciantur, quæ ſunt Dentales, ut φίω, φῶσω. πλείθω, πλεύσω, πλεῦσον. aliquando mutantur in alias conſonantes, nimirum in ſuas affines, vel ſaltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην, λείφω, ἐλείφθαν, λέλειμμαι, & λέλειμμαι, in quibus exemplis videmus ν figurativam verbi λείπω mutatam fuiſſe in aſpiratam ſuam affinem φ in Aoriſto primo Paſſ. & in μ proximam ſuam affinem in Prær. perfecto Paſſ. quemadmodum & β figurativam verbi λείβω mutatam fuiſſe in φ in Aoriſto primo Paſſ. & in μ in Prær. perfecto Paſſ. Eremim quamvis conſonans μ ſit ex ordine immutabilium, affinis tamen eſt Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronuntiatur. Præterea accidit, ut vocales figurativæ, quæ breves in longas mutantur in aliis temporibus, quæ ſunt ε, ι, ο, ut σβέννυμι, σβεστέον, ἔστιν, σπείρω, σπαρῆναι, πλεῦσον.

In medio tandem, quia ſolent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur aliquando in breves, & vice verſa breves in longas, ut λείβω, ἔλιπον· ἔβλαβον, ἔβλαπτον, & aliquando ſubjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἔφανον, & aliquando ſuppoſitivæ ut λείπω, ἔλιπον, ἔφην, ἔφησα, & aliquando ſubjunctivæ, ut λείπω, ἔλειπον· γέλαω, ἐγέλασα. & aliquando nil rejicitur, aut producitur, ſed tantum fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα, τύπτω, τέτυφα.

Quoniam vero σ inetr terminales conſonantes (quæ una cum illo ſunt tex, vid. ϑ, κ, μ, ν, τ.) pro vario uſu diverſimoda conſiderator, neceſſe eſt, ut illud accuratius hic examinemus, & nominibus idoneis donemus, quæ eius officia ſignificent, eo vid. ſine, ut in inveſtigando Themata Regulæ plenius intelligantur.

In noſtris Regulis mentionem feximus τῦ σ, quod in genere, & ex δόλιε ſignificat ſervile, ob ipſius multiplicem, & maximum uſum. Poſſea ſubdiviſimus illud in Expletivum, Implicitum, & Potentiale: hoc σ invaritur in Activa, & Media voce. Præterea in Paſſ. voce tribus (diverſis a prioribus) modis conſiderantur. Nam in ſecunda perſona Præter. perfecti Paſſivæ vocis repetitur σ, quod (ſi placet) vocetur terminale, eo quod ſemper ſit annexum ſuo termino, vid. σαι, ψαι, ξαι, νται, ται, ται. Dein datur σ, quod ſemper ſubſequitur dentalem aſpiratam ϑ, nam ſi quis velit inſpicere terminos omnes Paſſ. vocis, qui ſolant incipere a ϑ, vel ab α, & ι, quas vocales ſubſequitur, nullum reperiet, qui non habeat hoc σ terminale, ut τυπτεσθον, πεπαιδεύσθαι, vel figurativam Thematis ut ἐβλάβεσθον. Et hoc σ (ſi velis) vocetur Philotheum, & reperitur etiam in voce Media. Datur poſtremo σ, quod requiritur in prima perſona Præt. perfecti Paſſivæ vocis, & interdum non, (prout in regulis noſtris declaravimus) quod ideo nominabitur Hotethreum. In his, quæ de σ diximus, elucefaſit utilitas, & poteſtas τῦ σ, quam omnes Grammatici nominarunt, & nullus hactenus (quem ſcio) manifeſtavit.

Servile, ſeu χρήσιμον, & ſua potiſtatia σ.

- Vox Activa
  - Expletivum σ. λύσω.
  - Implicitum σ. λελύκα.
  - Potentiale σ. ἐστῶ.
- Vox Paſſiva
  - Termioale σ. τυπτόμενος.
  - Philothetum σ. τυπτεσθον.
  - Hotathetum σ. τετύφθαι.
- Vox Media
  - Explicitum σ. λούσασθαι.
  - Implicitum σ. λέλουσμαι.
  - Potentiala σ. ἐσώσασθαι.
  - Philotheum σ. ἐσώσασθον.

Hoc præterea non ignorandum eſt, figurativas verborum (ν id Labiales, & Palatinas) poſſe etiam dici Implicitas, & Explicitas: nam in duplices conſonantes ψ tres Labiales implicitam (vid. β, π, φ), & in Ξ tres Palatinas vid. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur; tamen ubi σ Implicitum eſt, ibi quoque ſunt prædictæ figurativæ Implicitæ, ut in λείβομαι ν eſt Implicita, & per conſequens β & σ ob affinitatem: & in ἐλείφθαν, ν eſt implicita, & eadem de cauſa γ & χ. Verum in ἔγραψαν ν, & in ἐλέγχθαν γ ſunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ Futuri Activæ vocis, & σ tarminala Paſſ. vocis fieri implicitum, quando Labiales, & Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γράψομαι, λείψω, λέλειμμαι.

His præmiſſis, ut facilius inveniatur Thema, quæ ſequuntur, obſervanda ſunt.

Primo rejiciantur a parte poſt incrementa ſyllabica, ſeu temporalia (ſi adſint). Si enim nulla ſunt, nulla datur dubitandi cauſa.

Secundo rejiciantur a parte poſt termini, nec non terminales conſonantes, ut ϑ & quocunque modo conſideratur.

Tertio non omittendum eſt, fieri mutiones vocalium, quæ inveniuntur in medio verbi: vid. ω, reſtituatur in ſuam ο, ω, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἔλαβον, λάβω. ἐγρήγορα, γέγορα· ἐστάλκειν, στῶναι. quemadmodum & α rejiciatur, vel addatur, ubi neceſſitas poſtulaverit, & α vertatur in ε, vel addatur ο, ubi opus erit, ſecundum regulas traditas de incrementis verborum.

Obſervandum eſt præterea, quod rejectis terminis aparta poſt in Paſſ. voce, & in Media, quæ aſſimilatur illi ratione terminuorum, & reſtat conſonans (excepto σ) illa eſt figurativa, vel affinis eis ſi vero reſtat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen Denotare aliquam eſſe figurativam, vel ζ, vel duo σσ, & per conſequens duo ττ, vel aliquam vocalem mutabilem α, ι, ε, quæ ambiguitas non poteſt tolli, niſi inquiſitione Dictionarii, vel uſu, quamvis aliquot notas afferre poſſimus, quarum beneficio illa maxima ex parte diminuetur.

Nota igitur, rejecto terminali, vel Hotheto, ſeu Philotheto, & reſtat diphthongus, illa eſt figurativa: ſi vocalis ι, & verbum ſit hyperdiſſyllabum, tum ſemper ζ (ſi vero ε, tunc aliquando ζ, aliquando σ eſt figurativa: ſi vero reſtat ε, vel ο, tunc horum breves arunt figurativæ, videlicet ε vertitur in ω, vel ι, & alterutra erit figurativa. Præterea ο vertitur in ε, quod eſt figurativa: ſi vero reſtabit ε, ι, vel ο, ſupſi-

ω, ſimpliſſime illa ſunt figurativa. His igitur bene obſervatis, & omnibus extriſecæ rite rejectis, terminatur verbum Barytonum Adjice vocis per ω, Perf. vero, ſeu Mediæ per ομαι, & verbum in μι eleudetur per terminum μι Activæ vocis & Paſſivum, ſeu Medium per μαι.

Hanc ſane magno erunt nobis auxilio, ſed uſus eccedit inter omnia. Porro ut facillus intelligantur, quæ hactenus diximus, ſequentem Hypotheſin ſubjungamus.

Supponamus igitur, hujuſce linguæ caudidarum in legendis audoribus intellecta in hac diſtione ; ἔβλαψεν, τύπτω, ἔτυψα, ἔτυπτον, πεπληγα, πεπληγμαι, ἐπεπληγμην, ἐπληγην, πληγησομαι, πεπληγησομαι, ἐπεπληγησομην, πεπληγησοιμην, πληγηθησομαι, πληγηθησοιμην, πληγηθεις, πληγεις, πληγηθεν, πληγεν, πληγηθειν, πληγειν, πληγηθεντος, πληγεντος, πληγηθεντι, πληγεντι, πληγηθεντα, πληγεντα, πληγηθεντες, πληγεντες, πληγηθεντων, πληγεντων, πληγηθεσι, πληγεσι, πληγηθεντας, πληγεντας, πληγηθεντα, πληγεντα

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS ALTER DE ARTICULIS.

ARticulus duplex eſt, unus prepoſitivus, poſtpoſitivus alter, Prepoſitivus dicitur τοπικωτερος, ἀφ' ὅσον, quod Nominibus, Participiis, & interdum Verbis infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Poſtpoſitivus vero dicitur Græce ἀντωνυμικὸν, quòd Nominibus tantum poſtponitur; ideoque ſungitur nihein Pronominis relativi, ut ſignificatin aſſendit ὁς, ἡ, ὃ, qui, quæ, quod. Nos autem de præpoſitivo tantum agimus, qui accuratius loquendo ſolus eſt Articulus.

REGULA I.

QUando ſermo eſt de re quapiam certa, de qua videlicet nobis conſtat, tunc nomen illud gaudet articulo; ſin minus, reſpuit: ut Ioc. ad Nicocl. Ὅλως γὰρ ὁ ξύλινος σκευὴν τινὰ σοφὸς τὸν ἀσθενῆ, ἀφιγμένον τὸν πολλὰ σπάνει, ὧν τὸ σπάνιον χαίρουσιν τοῖς ἐχθιστοτάτοις, ὧν τοὺς ἐπιτηδείους τοὺς καλέσειν, ἢ ὡς ἐκεῖνος ὁ ξένος, ὁ ἀδύνατον, ὁ ἀνεπιδόμενον, ὃ ἀνωνόμαστον, ὃ ἀνωνόμαστον, ὃ ἀνωνόμαστ

niversitatis τῶν, πᾶσα, πᾶν superadditur, ante istum terminum vendicat articulum, idque vesuite admodum. Lysias in Nicom. Καὶ ἐ τοῦτο μὲν τοιοῦτον ἔστι τὸ φανερὸν συκοφαντεῖσθαι, &c. h. e. Et hic omnium scelerastissimus ita aperte calumniem fuisse prodidit.

REGULA X.

TErminus Universalis τῶν, πᾶσα, πᾶν, nos nominibus propriis articulum, post se requirit, ut Demosth. pro Corona: Πάντα μὲν τοίνυν τὰ ὑπαρχοντα ἡμῖν ἐκ τύχης ὧν τε ἐπ' ἴδιον δεῖ διοικεῖν, ὧν τε κοινῶν εἵμεθα κύριοι. Lysias contra Theomn. Ἐγὼ γὰρ ἡδέως ἂν πάντα τὸν ἀπ' ἐκείνου ἐξηρῶντα ἢ τοιοῦτόν ἐστιν ἢ τοιοῦτον ἐποίησε.

Demosth. pro Corona: Ὁ γὰρ τότε ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀεὶ τὰ μικρὰ ἴδια συγκρούσας ἐν ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὸν βίον αὐθενοῦντος καὶ ἀδικοῦντος ἐφεστὼς ἐμοὶ τοῦ κρίνειν.

Quod ὅ terminus universalis privetur nomine substantivo, vel adjectivo, tunc articulum ante se elegantur exigit, ita tamen ut articulum inter, & nomen universale aliquid inseri debeat, Latius in Nicom. Οὗτοι γὰρ ξυνόμοσαν διαιτήσεσθαι τὰ μετὰ τῶν τόλμη πάντα.

REGULA XI.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο in re certa ante se exigit articulum: ut Plato de Legibus: Τὸ μὲν γὰρ ἄκαιρον ἐν τοῖς ἄρτι λεχθεῖσιν ἑκάστου ἐκείνου, ἐν ᾧτῷ τοῦ τοιούτου δέεσθαι, καὶ ἑκασταχοῦ ἐν τῷ ἄλλῳ βίῳ, φανερὸν. Lysias de Nicia bonis pul. Ἀλλ' οὐκ μόνον τροπαῖον καὶ δίκη ἔγνω, καὶ δύο τῶν ἄλλων ἀρετῶν μέγιστον. Ibid. de pace. Ἃ καὶ τοῦ μὲν πρεσβύτου ἡμῶν ἀμφοῖν χρήσασθαι δίκαιος, καὶ βοηθοῦντα ὁ μέσος τοῖς ἄλλοις, ἄλλα καὶ τοῖς ἀρχαίοις αὐτοῖς.

Lysias ad Delationem. Καὶ τοι ἔστι τοῦτο σφόδρα, ἢ τοῦ ἄλλου ἕνεκεν, ἢ τοῦτου ἀποφεύγοντα ἄκοντα τοῦτο τυγχάνει.

Quod ὅ ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο non tam quandam indeterminatam seeum conjunctam habet, tunc secundum primam regulam articulo destituitur: ut Demosth. in Onit. Καὶ γὰρ οὐ λόγων τι γεγραμμένων ἐγὼ τότε τοῖς πόλει αὐτῇ μὴ δυναμένοις παρέσεσθαι τηλικοῦτ, τοῦτο ἄλλῳ τῳ φαίνεται, ἀνοήτους ἢ τοὺς ἐμφανεῖς. h. e. Nulla actenim ratione nititur hac causa, qui ipse talentum recuperare nequeat, cum alteri euipiam se facile effe facturum polliceri, atque adeo spondere. Et infestius: Ἐ'κα φὴν τοὺς τοι ἐκείνου τὸν σὸν μείονα καὶ τιμιώτερον ἄλλου συμπολίτου, μηδ' ἀναξίως ἀρχῆς, μηδ' ἐν τῷ κρινεῖ βεβαίους τοῦ, μηδ' ἐν τῷ τὸν σὸν βίον ἐκείνου, μηδ' ἐν ἄλλῳ μηδενὶ πεπραγμένον ἐ'λεγχτοι. h. e. Aut qui aquum eft fore tua ne hodie quidem alteri euipiam nupta, nec ab Aphobo deferra, neque per iflum dora nomerata, quæ in his rebus neque quæſtionis, nec nilum aliud jus accipit?

REGULA XII.

GEnitivus partitivus semper gaudet articulo. Ifoc. Orat. Panathen. Ἐ'κ δὲ τῶν μὴ μετ' ἀκριβείας τοῦτο ποιεῖν, μᾶλλον δ' ἐκ τῶν συκοφαντῶν, ἃ' ἀλλ' ἐκείνων, τῶν οὐ χρωμένων τοῖς ἀλλοίοις ἢ μισθοῦσιν ἀξίοις, ἢ διαιτᾶσθαι οἷς συνέπεσε δεῖσθαι. Lysias in Apolog. Ἀλλὰ καὶ ἃ τῶν ὅλων φίλων τοῦτον ἀνδρῶν ἡγούμενοι, ὁμοίᾳ χρῆσι οἱ ἰδιῶται δίκαιοι τοῖς χρῶσι.

REGULA XIII.

NUlla pronomina ante se requirunt articulum. Ut Lysias pro Arist. Αὐτοὶ γὰρ ἐσμεν ἑκάστοι ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῇ, &c. Et inferius, Ἐ'λληνικὸν δὲ ἐκεῖνο λεγόμενον ἐν τῷ ἐκείνου τῷ, &c.

Pronomen vero αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, quando sonat idem, eadem, idem, tunc necessario ante se postulat articulum: Ut Demosth. pro Coron. Ἐ'γὼ δ' ἐν ἐκ ἀ λόγοι τὸ Ρ'ήτορος, ἀλλ' ἔργοι, ὅτ' ἐ'τόνου τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ τοῦτο πεπραγμένου ποτ' ἐκείνου, καὶ τὸ τοῦ αὐτοῦ μισοῦν καὶ φιλεῖν, ἔστιν ἀν ἐ πατρίδι. h. e. Non est enim Oratoris honoranda oratio, o Æschines, neque fonus vocis, sed quod eadem eum populo eligat, & eosdem, quos & patria, amet & odio habeat.

REGULA XIV.

QUando præcedunt nominibus adjectivis, & nominibus propriis adverbia τὸ, νῦ, ἄτα, ἅπο & nomen τοιοῦτος, τοσοῦτος, tunc & adjectivus nullatenus exigunt articulum. Lyf. in Apolog. Ἐ'γὼ δ' ἅτα πολλοὶ κἀτὸ τοῦ τολμᾶν ἐπαινοῦμαι μᾶ ἐγκρύπτων τὸν ἔμαυτ. Et alibi: Ἀμφοῖν δ' ἅτα ἀνόμου καὶ δεινὸν ὑφεῦμι, &c.

REGULA XV.

ΠΟλλοί, πολλαὶ, πολλὰ, ſi numerum designant ἀφωρισμένον. i. e. indeterminatum, nullatenus exigunt articulum, Ifocr. de pace: Καὶ τοῦτο ἐφοπλίσαι πᾶσαι τὸ τῶν πόλιν ἀδικουσῶν, καὶ πολλοὶ τῶν νῦν ὄν ἐγίστην ἐμποιοῦσι αὐτοῖς. h. e. quæ dum viderent eum ipſe, tum multi non mentis compotes nobis felicitatem prædicabant. Et inferius: Ἐπ ἐκ πολλοὶ καὶ τῶν ἀγωνιστῶν, καὶ πάλαι Ἑλλήνων ἐρώτων ὁ σῶμα πονηθέντες τῶ ἀθλητικῶν, ἀλλ' ἰδιωτεύοντες τὸν βίον διετέλουν συμφοραῖς. h. e. ad quos multi e finitimis, aliique Græci convenichant, &c. Lyſias contra Frumentarios, Ἐπειδὴ δὲ προτελεῖ σωτὸ, ὁ ἀνὴρ δεινοὶ, Σκιαθίοις ἡ h. e. Nubi ſæ adierant, o judices, admiratione dñēli. Demoth. in Aphobum: τοῦτο τοίνυν οὐκ μόνον πολλοὶ μάρτυρες, τὸ δ' ἐν ἐκ λάττω πλείονα τῶν μαρτύρων, h. e. Cum autem harum rerum multi teſtes ſint, non minora etiam argumenta nobis ſuppetunt.

Quod ὅ πολλοὶ ſonat πλεῖστοι, h. e. vulgus, vel populus, tunc neceſſario deſiderat articulum. Ut Iſocr. ad Demon. Ἐ'πειδὴ τοῖς βιαίοις, καὶ τοῖς ὑβρεῖ χαίρουσι τοῖς πολλοῖς ἀπιστοῦσι, ταῦτ' ἐπὶ τῶν ἴδιων ἀναβαίνουσι. h. e. Cave criminationes etiam falſas, vulgus enim veritatem ignorat, ſed ex fama, & opinione judicat. Dem. adverſus Timocrat. Τὶς ὃ μὲν φαυλὸς καὶ δίκαιος, καὶ βίωσας τοῖς πόλει ἀμέμπτως ἐν πολλοῖς. h. e. Quæ igitur ſois eſt cuſtodia, & ſalus, & firma legum? Vox populus, idem quod πλεῖστοι. Nam ὁ καὶ πολλοὶ τοῦ λόγου, ὁ δὲ Κίτρεμος ἀλὸ Τριποδίσκε. h. e. Nunc vero vulgus hoc dicunt, quod Cereyram aspit Timotheus.

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, ſi ſint adjectiva numeralia, ſine articulo ponuntur: ut Demoſth. Philipp. Καὶ γὰρ τὸν πολλὰ ἔτεσι τοῦ τῷ νῦν ἐκπολεμήσαντα, οὐτοι γίγνεσθ' ὅσοι ὁ νοῦν ἔχοντες ἡμῖν ἐφοβοῦντο. h. e. Multum eſtudes, quæ tunc temporis ſilio ipſius contigerant, in cauſa fuere, cur pater e vivis exceſſerit. Demoſth. pro Formione: Τὰ μὲν οὖν πολλὰ ὧν Α'πολλόδωρος ἔφη, γνησίᾳ ἀπὸ λόγου ἐ ἀναγκαῖα, h. e. verba vero multa, quibus Apollodorus utetur, nugas, eſſe & calumnias putans.

Verum πολλοὶ, πολλὰ, πολλὰ, quando ponuntur ἀνωφωρίσμως, reſpuunt proſus articulum, ut Lyſias adverſus Pandeon. Οἷς γὰρ πίστευε μὲ πολλῶν χρήσει ἐν τοιούτοις. h. e. hic autem cum mihi iamdudum negotium faceſſerit non deſiſtebat. Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μαρτύρων τοῦ αὐτοῦ ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκεῖ πόλει, h. e. Vos in maximis magiſtratibus eoſdem finitis longo jam tempore ſummum obtinere magiſtratum.

REGULA XVI.

ΠΑντες, πᾶσαι, πάντα, nam obtinent locum ſubjecti, gaudant articulo. Iſocr. de pace: Εὑρήσετε γὰρ τοὺς πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τοῖς μὲν τοὺς τοιούτους ἀποτυγχάνοντας, τῶν δὲ πάντα ἐνθυμουμένους ἐμοντας τοῦ κακοῦ, ἢ τοῦ ἀγαθοῦ.

REGULA XVII.

MA, Adverbium jutandi nomini ſubſequenti articulum largitur. Dem. in Aphob. Μᾶ τοὺς θεοὺς ἐγὼ μὲν δὲ ἂν ἡγοῦμαι ἐκείνῳ τοῦ ἀκριβέστερον, ἢ ὑμῶν τοῦ τούτου. Ego medius fidius, &c.

REGULA XVIII.

QUod ὃ conjungatur nomina Διὸς, reſpuit proſus, ut Demoſth. ibid. Οὐ μὰ Διὰ γῆ καὶ θάλατταν ἀμείλιγμον ἀπὸ Διὸς Φόβον. Non mehercule, quod, &c.

REGULA XIX.

REgula prædicta convenit etiam particulæ τὸ. Idem pro Formione: Καὶ ταῦτα νοεῖτε, αὐτοὶ τε ἀφωρισμένα, καὶ τοῦ ἑκάστου σφόδρα ἔδιον ἔστιν, οὐ τοῦ ἀπὸ τοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ ὀνειδισμοῦ. Non tamen impedit, quin interdum nomenclatio articulo deſtituatur, ut Demoſth. de ordinan. Republ. ἀρχὴ δὲ ἀπὸ τὸ Α'ιδρὸς.

Nomina Appellativa, ſen adjectiva, virorum, quæ in aliqua arte, ſen ſcientia excelluerunt, neceſſario articulo inſigniri debent. Ut cum vellem indicare Homerum, dico ὁ Ἴλιονος, & Ariſtoteles, ὁ Φιλόσοφος, quia ſcnit hic in Philoſophia, ita ille in Poeſi primas tanet.

Sæpe articulus deſtituitur Participio magna cum elegantia; idque cum variis præpoſitionibus, vel adverbiis, & quæ immediate ſubſequi ſolent articulum, ut ὁ ἐν πολέμῳ, h. e. cives, oppidani. Οἱ ἐκ βουλῆς, adolcſcentes. Οἱ ἀπὸ τῶν πολέμων, emeriti. Οἱ ἐπ' ὤνοις, milites. in quibus omnibus ſubintelligitur Participium ὄντες, vel γενόμενοι, vel quid ſimile. Demoſth. Philipp. Καὶ γὰρ τοὺς ἐκπεπολεμηκότας ἐν ἅπασι τοῦτο τοῦ ἐν πολέμῳ, h. e. cum oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Διαιρῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς γένοντο τοὺς ἐν τῷ ἄστει, τοὺς μὲν ὁ ἐλικίᾳ ἐστωσιτικοὺς, τοὺς δ' ἐπὶ τῶν στρατειῶν ἐν ἡλικίᾳ.

Pari modo, οἱ ὄντες, poſteri, τὸ ὄντος, poſteritas, οἱ ὑπάρχοντες, priſci, οἱ πάρος, diſſiti, οἱ πρὸ τοῦ Βοιωτὸς, qui ſtant a parte Regis, οἱ πρὸ τοῦ ἱερὰ, Sacerdotes, &c.

REGULA XX.

SEpiſſime articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine ſumitur. Demoſth. in Olynth. 3. τὸ γὰρ τοῦ ἀνὴρ μὲν ἄλλου συμβουλεύειν, τὸ τοῦ πολλὰ τῶν ἀγωγίμων ἔχειν ἐπιτηδείως, τῷ μὲ βέλτιστα καὶ δίκαια ποιεῖν, ὁ τῷ μὲ συνιέναι. Ubi τὸ μὲ βέλτιστα, pro neglectu, & τῷ μὲ συνιέναι pro inſcitia ſumitur.

Pari

Pari modo dicitur τὸ σωφρόνειν, ſtudium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, τὸ φρονεῖν, prudentia, &c.

REGULA XXI.

NOmina πλεονᾶσι reſpuunt proſtus articulum: ut Demoſth. pro Corona: Πρώτον μὲν ὦ Ἀθηναῖοι, &c.

REGULA XXII.

ARticulus neutrius generis vel uni tantum dictioni, vel A pluribus materialiter, vel artificialiter poſitis ſolet praponi. Ariſt. de interp. οἷον ὁ τὸ ἐπιστρατεῦσαι τὸ πόλεμόν ἐστιν ὁ σμικρὸν καὶ μέγα. Item paulo inferius: Τὸ δὲ οὐ ἄνθρωπον. Ubi notandum eſt hujuſmodi articulum vocari ἀόριστον, quoniam ex conſulto præponitur illis dictionibus, quæ pro ſuipſis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantum eſt Græcis, quo explicant ſuas mentes ἐφαπτομένως ἢ ἐπεξηγήσεως, h. e. enuciate, & clare: ut Demoſth. in Orat. 3. Olynth. Ἐὰν γὰρ τὸ ἀναῖδες, τότε καὶ περὶ τὰ τῶν τοιούτων πεπράγατε καὶ ἀκούετε, εἰδῆτε σαφῶς, h. e. Si enim certo hoc conſtiterit, tum qua ratione quis illum ulciſcatur, liebit diſpicere: quo in loco articulus ὁ complectitur hæc omnia, τὸ τοιοῦτον πεπράγατε καὶ ἀκούετε, εἰδῆτε σαφῶς. Pro Corona idem: μὲ τὸν ἀνάξιον συμβούλου ποιεῖσθαι περὶ τῶν ἀκόνδυνα ὑμᾶς ἐμοὶ δοῦναι. Ne adverſarium adhibeatis in conſilium de modo, qui me audire vos oporteat.

Obſervandum eſt, Poetas, & potiſſimum Homerum raro uti articulis præpoſitivis: ut Il. ϛ. ὄφρα μὲ ὁ Τυδέος κρατερὸς ἀπεχθήρῃσι. Ariſtoph. tamen crebro iis utitur.

Ἦ γὰρ τὸ βέλτιστ' ὁ θεράπων λέξει τάχα,
Δεῖξ' ἢ μὲ χρὴ ταῦτα τῷ κατηγόρῳ.
Μετέχων ἀνάγκης τὸν θεράποντα τὸν πάλαι, &c.

Illud præterea non ignorandum eſt, Poetas ſæpe uſurpare articulos præpoſitivos loco pronominum, ut Hom. Il. ϛ. β. οἱ μὲν ἐπήρατον, τοὶ δ' ὀξυόεσσα μετ' ἄκρα, pro ἕτοι vel ἕτεροι.

Interdum etiam Oratores uſurpant hunc articulum pro ὡς vel τι, ut Demoſt. in Orat. Olynth. 3. ἀλλὰ θαυμάζω τὸ τῶν ἀνθρώπων ἐ γιγνομ ἐ γνώμενα &c. pro ὃ καὶ τῶν ἀνθρώπων. Et idem pro Corona: Ἀλλὰ τὸ τῆς τύχης ἐχθρὸν τὴ τὸ συμβαίνειν, pro τι.

FINIS.

0056356